Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL IX Nr. 404 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 4 ianuarie 1957

Pentru succesul consfătuirilor privitoare la politehnizarea învățământului

În orașul și raionul Reșița

Activitatea pentru introducerea învățământului politehnic în școlile orașului și raionului Reșița s-a intensificat mult în perioada de pregătire a consfătuirii raionale.

Cu prilejul ședinței organizate de către comitetele executive ale sfatului popular raional și orășenesc cu directorii întreprinderilor din localitate s-au stabilit unele măsuri organizatorice menite să asigure introducerea elementelor de politehnizare. Pînă în prezent numeroase școli au fost dotate de către întreprinderile care le tutelează cu unelte necesare atelierelor de tîmplărie și lăcătușerie. Școlile care n-au ateliere proprii își desfășoară activitatea practică în atelierele întreprinderilor.

Cadrele didactice din raion așteaptă cu mult interes lucrările consfătuirii, convinse fiind că aceasta le va ajuta să-și îndeplinească mai bine sarcinile legate de realizarea învățământului politehnic.

Pregătiri intense

Cu prilejul întocmirii referatelor ce vor fi prezentate în cadrul apropiatelor consfătuiri raionale, inspectorii și metodiștii din raionul Tudor Vladimirescu au cules un bogat material cu privire la realizările școlilor și ale cadrelor didactice în ceea ce privește introducerea învățământului politehnic.

Numeroase școli au organizat activitatea practică a elevilor în atelierele școlilor tehnice și profesionale sau ale unor întreprinderi. Astfel, elevii școlii de 7 ani nr. 71 își desfășoară activitatea practică în atelierele școlii profesionale-auto. Școala de șapte ani nr. 80 își trimite elevii pentru practică în atelierele întreprinderii „Ilie Pintilie". Școala de 7 ani nr. 84 a organizat practica la întreprinderea „Romargint", iar școala nr. 93 la întreprinderea „Bela Breiner". Elevii școlii medii nr. 26 desfășoară o rodnică activitate practică la școala tehnică de mecanică.

De asemenea, colectivele care au întocmit referatele au cules date cu privire la activitatea deosebit de rodnică în ceea ce privește introducerea învățământului politehnic a unor profesori fruntași. Astfel, tov. Simion Pamfil, profesor de fizică la școala medie nr. 17, a construit cu elevii numeroase aparate de fizică. Cu privire la această activitate tov. Simion Pamfil a prezentat, în cadrul sesiunii centrale a lecturilor pedagogice, un referat intitulat: „Confecționarea aparaturii și a materialului de laborator cu ajutorul elevilor și prin mijloace proprii".

În perioada pregătirilor consfătuirii raionale s-a întărit legătura cu întreprinderile care patronează școli. Pentru a consolida și mai mult această legătură, secția de învățămînt a raionului T. Vladimirescu a invitat la consfătuire pe directorii întreprinderilor „Timpuri noi", „Ilie Pintilie", „7 Noiembrie", „Romargint" etc.

EUGEN CUMPATA
șeful secției de învățămînt a raionului Tudor Vladimirescu

La cercul profesorilor de științe naturale

Pentru ca lucrările consfătuirii raionale din ianuarie să aibă rezultate cît mai rodnice, secția de învățămînt a raionului Rîmnicu Vîlcea a organizat brigăzi alcătuite din metodiști și cadre didactice fruntașe care au studiat realizările școlilor cu privire la introducerea învățămîntului politehnic.

În ședințele cercurilor pedagogice de specialitate au fost prezentate referate în care s-au arătat realizările obținute în cadrul predării diferitelor obiecte de învățămînt ca fizica, chimia, științele naturii, geografia etc. Astfel, în cercul pedagogic al profesorilor de științe naturale referatul prezentat de tovarășa Maria Scarlat a scos în evidență atît realizările obținute, cît și greutățile întîmpinate de către profesorii care predau acest obiect.

Referatul a pus în lumină activitatea desfășurată cu elevii pe parcela experimentală de către tov. Grigorie Lăzărescu, profesor la școala medie nr. 1 din Rîmnicu Vîlcea. Parcela experimentală a acestei școli a fost împărțită în sectoare destinate pomiculturii, silviculturii, cerealelor etc. Sub conducerea tov. Lăzărescu elevii au executat lucrările agricole de primăvară și de toamnă, precum și numeroase experiențe.

Rezultatele muncii școlii medii nr. 1 sînt concretizate într-un album intitulat „Contribuția adusă de școala noastră la politehnizarea învățămîntului de cultură generală". Acest album va fi prezentat la expoziția organizată cu prilejul consfătuirii.

MARIA ILIESCU
șeful secției de învățămînt a raionului Rîmnicu Vîlcea

Activitatea educatoarelor

Educatoarele din orașul Timișoara întîmpină consfătuirea din ianuarie cu însemnate realizări în munca metodică. Ele se pregătesc temeinic pentru discuțiile ce vor avea loc în cadrul consfătuirii.

La ședințele cercurilor pedagogice din luna decembrie au fost prezentate referate cu privire la activitatea practică a copiilor preșcolari și s-au ținut lecții deschise. Cu acest prilej educatoarele au expus materialele folosite în cadrul muncii lor cu copiii.

La grădinița de cartier nr. 14 lucrările au fost expuse pe teme. Astfel, în cadrul temei „Pădurea" au fost reunite animale și plante specifice acestui mediu, confecționate în întregime din materiale culese de copii din pădure. În cadrul temei „Gospodăria colectivă" au fost expuse animale, păsări de casă, cotețe din castane etc. — toate legate de specificul muncii în gospodăriile colective.

Grădinițele nr. 11 și 26 de cartier au prezentat marionete confecționate din materiale din natură. Se constată rezultate îmbucurătoare în organizarea colțurilor naturii vii în grădinițe. În general, toate colțurile cuprind plante, animale, păsări și acvarii cu pești. Printre plantele care se găsesc la colțurile naturii vii ale grădinițelor din Timișoara sînt plante indigene, precum și plante exotice ca, de exemplu, cactuși, lămîi, ficuși, asparagus, oleandri etc.

Grădinițele de cartier nr. 1, 2, 4, 5, 12 și 14, precum și grădinița de pe lîngă întreprinderea „Nikos Beloianis" posedă la colțurile naturii vii animale ca iepuri, cobai, precum și acvarii cu pești sau colivii cu păsări. La grădinița nr. 14 există un terariu cu broaște pentru care copiii aduc rîme și musculițe, precum și o bufniță pe care tot copiii o hrănesc cu carne crudă și păsări.

Toate aceste realizări vor fi expuse la consfătuirea raională, care va prilejui astfel un larg schimb de experiență.

MARIA NEDIU
directoarea grădiniței de copii nr. 14 Timișoara

Au început examenele în facultăți

Examen la „Teoria tractoarelor" în anul V al Facultății de automobile și tractoare din Orașul Stalin.

Zilele fericite ale vacanței

Vacanța a adus pionierilor și școlarilor de pe întinsul patriei noastre numeroase surprize: serbări în jurul pomului de iarnă, la care tradiționalul Moș Gerilă și-a descărcat sacul cu daruri; vizite în uzine și fabrici mari, în G.A.C. și G.A.S.; întîlniri cu scriitori, cu oameni de știință și artiști, cu fruntași în producție, pe care înainte nu i-au cunoscut decît din cărți și din povestirile pedagogilor.

Să pășim alături de acești copii și împreună cu ei să gustăm bucuriile vacanței.

ORAȘELUL COPIILOR

Craiova, bătrîna cetate a Olteniei, a întinerit de-a binelea. În mijlocul ei, în „grădina tineretului", s-a deschis noul orășel — orășelul celor mici — înconjurat de brazi cu eterna lor verdeață. Urșii, lupii, vulpile, căprioarele, cerbii și iepurașii, toate aceste animale sînt prezente. Intrarea e străjuită de doi coloși de zăpadă, care veghează parcă asupra orășelului. În interiorul lui se înalță o clădire impunătoare: e librăria copiilor, pe pereții căreia sînt pictate scene din poezia „Iarna pe uliță". Mai departe, pe tablouri mari, se înșiră scene din basme: „Guliver în țara piticilor", „Motanul încălțat" etc. Pe aceeași alee se află teatrul de păpuși și teatrul de copii, unde sute de copii asistă zilnic la programele pregătite de preșcolari și de elevi cu ajutorul artiștilor de la teatrele din localitate. În mijlocul orășelului, ca un uriaș albit de numărul anilor, se înalță chipul lui Moș Gerilă. În orășel copiii au prilejul să se înfrupte din toate bunătățile vizitînd chioșcul cu înfățișare de bucătar care-i invită pe vizitatori.

Orășelul copiilor e plin de animație pînă seara cînd Moș Ene începe să închidă genele vizitatorilor.

IN LUMEA UNOR PERSONAJE DIN BASME

Îmbrăcați care de care mai pestriț și mai original, sute de copii din Iași s-au adunat să petreacă laolaltă o seară plăcută. E seara carnavalului, Iașul întreg trăiește bucuria lor.

În prima parte a programului, din traista lui Moș Gerilă s-au descărcat o mulțime de pachete cu dulciuri și cărți care s-au împărțit copiilor veniți la carnaval. Au urmat apoi jocuri distractive, pline de farmecul copilăriei, prezentate de pionieri și școlari costumați în „Albă ca zăpada și cei 7 pitici", „Scufița roșie", „Capra cu trei iezi". În mijlocul dansatorilor, Ileana Cosînzeana se rotește în joc plină de grație. Înconjurată de crai și feți frumoși. În al colț participanții la carnaval fac haz pe seama lui Ionel, personajul din „Vizita" lui Caragiale, rîd de metehnele lui Flămînzilă și Setilă din basmul lui Ion Creangă.

O noapte feerică, plină de amintiri care nu se vor șterge niciodată.

AZI UNDE MERGEM?

Cînd doi colegi de școală sau doi prieteni se întîlnesc pe străzile Ploeștiului, ei se întreabă în grabă: „Azi unde mergem?"

Adevărat! Unde să mergi mai înainte? La casa pionierilor, unde au loc minunate serbări? La cinematograf, sau la teatru unde se joacă „Baba Hîrca", „Nota zero la purtare" sau alte piese? În orașul copiilor? Sau să stai acasă și să te pregătești pentru carnavalul ce va avea loc în sala de festivități a uzinelor „1 Mai" și la care vor lua parte peste 2.000 pionieri și școlari?

Asemenea întrebări își pun și copiii din Fieni, Moroeni, Bezdead, unde vacanța elevilor a fost organizată deosebit de plăcut. Chiar în satele cele mai îndepărtate s-au organizat pentru școlari serbări, audiții la radio, întreceri cu săniuța.

PENTRU PIONIERII ȘI ȘCOLARII DIN CAPITALĂ

Casa de cultură a sindicatelor din Capitală organizează un program special pentru vacanța de iarnă a pionierilor și școlarilor.

Mii de copii ai oamenilor muncii participă la serbările Pomului de iarnă.

În aceste zile au loc numeroase manifestări cultural-artistice printre care: „O după-amiază literară", „Concurs de recitări și cîntece", „O dimineață de ghicitori științifice", „Sezătoare turistică", „Concert-ghicitoare", „Iarna în povești și poezii", „În țara basmelor" și altele.

Pionierii și școlarii din Capitală pot viziona, de asemenea, producții cinematografice artistice, științifice și de desene animate: „Corabia viselor", „Primul punct", „Căpitan la 15 ani", „Bătrînul vrăjit", „Descoperire misterioasă", „Aventurile unui pinguin" „Zborul în lună" etc.

La spectacolele ce au loc zilnic, atît dimineața cît și după-amiaza, își dau concursul Teatrul de păpuși și marionete „Țăndărică", Circul de stat, școala populară de artă, Ansamblul de copii al Casei de cultură a sindicatelor, Teatrul de marionete al clubului învățămînt București.

ROADELE MUNCII CULTURALE

Înflorește tot mai mult viața culturală în comuna Domnești din raionul Curtea de Argeș. Aceasta se datorește și cadrelor didactice, care aduc o contribuție importantă în desfășurarea muncii culturale.

Succese deosebite au obținut cadrele didactice în decursul ultimilor ani îndeosebi în munca de alfabetizare. Azi în comună nu mai există nici un neștiutor de carte. Foștii analfabeți dețin acum munci de răspundere în cadrul diferitelor întreprinderi și organizații. Astfel, tov. Gheorghe Badea este membru în comitetul de conducere al căminului cultural, cititor pasionat al bibliotecii sătești, iar tov. Nicolae Aristătoiu, salariat al spitalului unificat, este membru în comisia gospodăriei locale a sfatului popular.

S-au obținut succese în munca artistică. Se îmbunătățește mereu activitatea corului căminului cultural, premiat pe țară la cel de al IV-lea concurs al echipelor artistice de amatori. De cor se ocupă profesorul Al. Popescu. Împreună cu celelalte cadre didactice, el antrenează pe cetățenii din comună în participarea regulată la repetiții.

O activitate frumoasă desfășoară și echipa de teatru, condusă de tov. Iustina Ionescu, precum și orchestra, ale cărei instrumente au fost donate căminului cultural de către Ministerul Culturii ca o răsplată a activității desfășurate pentru culturalizarea maselor.

De curînd s-au deschis cursurile cercului agrotehnic de pe lîngă punctul agricol al comunei, la care participă 30 de țărani muncitori. Ei se pregătesc în cursul iernii, înarmîndu-se cu noi cunoștințe, pentru a smulge pămîntului roade cît mai bogate.

În primăvară se va face o plantație masivă de pomi fructiferi și vor avea loc demonstrații practice pe terenul experimental al cercului agrotehnic.

LUCA A. IONESCU

Oameni ai muncii din învățămînt candidați în alegeri

GRIJA PENTRU OM — LEGEA SUPREMA

Poporul nostru muncitor s-a convins, prin propria sa experiență, că pentru Partidul Muncitoresc Romîn și pentru guvernul Republicii Populare Romîne, grija pentru oamenii muncii, pentru ridicarea nivelului lor de trai este legea supremă.

Hotărîrile plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956 constituie o nouă și puternică dovadă a nesfîrșitei atenții pe care partidul o acordă îmbunătățirii sistematice a condițiilor de trai și de muncă ale celor ce muncesc. În perioada care a trecut de la Congresul al II-lea al partidului economia noastră națională s-a dezvoltat continuu. Față de anul 1955, producția industrială a crescut în primul an al celui de al doilea plan cincinal cu peste 10 la sută. Producția mijloacelor de producție a crescut cu peste 13 la sută. S-au dat în funcțiune noi fabrici, uzine, instalații și construcții social-culturale. Oamenii muncii au primit în anul 1956, atît prin construcțiile de stat cît și prin construcția prin credite, 16.000 de apartamente. Această cifră nu cuprinde locuințele construite de populație din mijloace proprii.

În activitatea industriei și a altor ramuri a avut loc o îmbunătățire calitativă care s-a concretizat în creșterea productivității muncii și în reducerea cheltuielilor de producție și circulație. În felul acesta s-a realizat o economie de circa 1,8 miliarde lei. Ca urmare, în cursul anului s-au îmbunătățit salariile în anumite ramuri, iar spre sfîrșitul anului s-au sporit salariile și pensiile mici și s-a acordat ajutorul de stat pentru copii. Cheltuielile bugetare pentru acțiuni social culturale au crescut cu peste 500 milioane lei față de cele din 1955. Prin asigurările sociale salariații au primit cu 200 milioane lei mai mult ca în 1955.

Progrese însemnate s-au realizat și în agricultură. Producția vegetală și animală a rămas însă în urma dezvoltării industriei și a cerințelor crescînde determinate de sporirea continuă a consumului populației.

„În perioada care urmează — arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — continuînd să dezvoltăm cu precădere industria producătoare de mijloace de producție, este necesar să punem în centrul atenției noastre sarcina dezvoltării sistematice și hotărîte a agriculturii și industriei producătoare de bunuri de consum, concentrînd în aceste ramuri în mai mare măsură decît pînă acum mijloace materiale și financiare".

Plenara C.C. al P.M.R. a examinat proiectul planului de stat și proiectul bugetului de stat pe 1957, pe care Consiliul de Miniștri urmează să le prezinte spre aprobare Marii Adunări Naționale. Considerînd necesară îmbunătățirea proporției între fondul de acumulare și fondul de consum al populației, pentru a se repartiza o parte mai mare din venitul național în vederea satisfacerii cerințelor materiale și culturale ale poporului muncitor, C.C. al P.M.R. a reexaminat unele prevederi ale Directivelor celui de-al II-lea plan cincinal și a hotărît unele reduceri ale fondului de investiții. Plenara C.C. al P.M.R. a stabilit că, odată cu dezvoltarea continuă a industriei producătoare de mijloace de producție, este necesară concentrarea eforturilor asupra dezvoltării agriculturii și producției bunurilor de larg consum. Comitetul Central a hotărît să supună aprobării tuturor organizațiilor de partid îndreptările corespunzătoare în Directivele Congresului al II-lea al partidului cu privire la cel de-al doilea plan cincinal.

În mod firesc, preocuparea principală a partidului se îndreaptă permanent spre îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale clasei muncitoare, pe măsura progreselor realizate în dezvoltarea economică a țării. Această grijă izvorăște din însuși caracterul statului nostru democrat-popular, stat al oamenilor muncii, din caracterul partidului nostru, partidul clasei muncitoare.

După cum se știe în cursul anului 1956 partidul și guvernul au luat măsuri care au dus la îmbunătățirea salarizării într-o serie de ramuri de activitate și la majorarea veniturilor muncitorilor cu salarii mici.

Pe baza indicațiilor Congresului al II-lea al partidului, Comitetul Central a studiat problema sporirii cîștigului tuturor categoriilor de muncitori pe calea îmbunătățirii sistemului actual de salarizare și normare. **Plenara din 27—29 decembrie 1956 a aprobat propunerile privind îmbunătățirea sistemului de salarizare, sistem care va**

(Continuare în pag. 4-a)

Chemare la întrecere în sprijinul politehnizării învățămîntului de cultură generală

Pentru a ajuta școlile de cultură generală să lege cît mai strîns predarea de practică, să îndeplinească sarcinile cu privire la realizarea învățămîntului politehnic trasate de Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, școala profesională de ucenici din Fieni cheamă la întrecere toate școlile profesionale de ucenici din țară pentru înzestrarea școlilor de cultură generală cu scule și piese necesare atelierelor școlare. Iată textul acestei chemări:

CĂTRE TOATE ȘCOLILE PROFESIONALE DE UCENICI DIN ȚARĂ

În lumina Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală școala profesională de ucenici din Fieni, pendinte de Ministerul Industriei materialelor de construcții, cheamă la întrecere toate școlile profesionale de ucenici din R.P.R. în legătură cu următoarele obiective:

1. confecționarea de truse necesare atelierelor școlilor de cultură generală;

2. înzestrarea a cît mai multe școli de 7 ani și medii cu truse.

Inițiativa școlii profesionale din Fieni este menită să mobilizeze un mare număr de școli profesionale în sprijinul importantei acțiuni de înzestrare a atelierelor școlare cu cele necesare activității practice a elevilor.

Într-un atelier al școlii

Și pînă acum școala din Fieni s-a preocupat de ajutorarea școlilor de cultură generală în ceea ce privește realizarea învățămîntului politehnic. Astfel, elevii școlii au pregătit un frumos dar de anul nou, care a fost trimis „Gazetei învățămîntului" pentru a fi predat unei școli de 7 ani sau medii care vrea să-și organizeze un atelier. Darul constă într-o trusă cuprinzînd scule necesare pentru prelucrarea fierului la rece: ciocane, compase, dăliți, cadre cu fierăstrău metalic și va fi trimis școlii medii nr. 1 din Tulcea.

Ucenicii sînt convinși că prin darul lor vor contribui la dezvoltarea politehnizării învățămîntului.

Din însuflețirea ALEGERILOR

TÎNĂRA CANDIDATĂ

De curînd una din sălile de clasă ale școlii elementare din comuna Pîrjol, raionul Moinești, devenise neîncăpătoare pentru a cuprinde pe țăranii muncitori veniți aici din comunele Poduri, Bucșești, Prigoreni etc., care aparțin circumscripției electorale nr. 13 Pescani. Ei s-au adunat aici pentru a propune pe candidatul lor în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională.

Ședința a fost deschisă de tov. Gheorghe Bîcu, delegatul consiliului regional F.D.P., care, după ce a scos în evidență realizările obținute de poporul muncitor din țara noastră, precum și realizările oamenilor muncii din comuna Pîrjol, a propus drept candidat în alegerile pentru Marea Adunare Națională pe tînăra învățătoare Maria Chițu, de la școala de 4 ani din satul Cîmpeni, comuna Pîrjol.

Tovarășa Maria Chițu, deși învățătoare tînără, avînd o activitate de numai cinci ani pe ogorul școlii, a reușit, printr-o muncă susținută și cu ajutorul permanent al organelor de partid și de stat, să obțină rezultate foarte bune în munca de instruire și educare a elevilor săi.

Din preocupările tovarășei Chițu nu a lipsit nici activitatea social-culturală. Ea și-a pus întreaga capacitate și putere de muncă în scopul ridicării nivelului cultural al țăranilor muncitori și al lichidării neștiinței de carte în satul Cîmpeni.

Pentru aceste motive, propunerea făcută de tov. Gheorghe Bîcu a fost susținută cu căldură de cei prezenți. Tovarășii Gheorghe Popovici, președintele comitetului executiv al sfatului popular din comuna Pîrjol, Gheorghe Hagimă, directorul școlii din comuna Băsești, Nicolae Alexandrescu, Guță Mireanu și mulți alții au arătat meritele candidatei și și-au exprimat convingerea că prin munca ei stăruitoare îi va reprezenta cu cinste în Marea Adunare Națională.

În încheiere a luat cuvîntul tovarășa Maria Chițu, care a spus între altele: „Nu voi uita niciodată ziua de astăzi. Încrederea pe care mi-ați arătat-o mă va întări și mai mult în munca mea, mă va ajuta să înving mai ușor greutățile ce mi se vor ivi în cale. Voi sluji întotdeauna cauza partidului și a poporului".

ION VIERU

ÎNVĂȚĂTORII AGITATORI

Cartierul Filimon Sîrbu din orașul Constanța este locuit în cea mai mare parte de ceferiști, de muncitori de la întreprinderea textilă „Întrecerea socialistă" și de la un mare trust de construcții.

În centrul cartierului se află școala de 7 ani nr. 21, care a cunoscut o largă dezvoltare în anii puterii populare. Director al școlii este, de aproape doi ani, învățătorul comunist Gheorghe Rădulescu — om activ, perseverent, bun organizator și priceput agitator.

Cînd a început campania pentru pregătirea alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională, tovarășul Gheorghe Rădulescu și-a adunat colectivul pedagogic și a discutat măsurile care pot să asigure în cele mai bune condițiuni lămurirea cetățenilor

— Să facem o adunare cu părinții, a spus un profesor.

— Da... dar cred că ar fi mai bine ca la această adunare să invităm și cetățeni care nu au copii la școală. Vom putea lărgi astfel sfera muncii noastre de lămurire — a fost de părerea tovarășul Rădulescu.

În ziua adunării, sala școlii era tixită de lume. Directorul a făcut o expunere clară despre drepturile pe care Constituția le acordă cetățenilor patriei noastre, insistînd cu deosebire asupra dreptului de a alege și a fi ales, arătînd cetățenilor, pe baza exemplelor locale, ce înseamnătate mare are, pentru viața noastră politică, exercitarea cinstită, liberă, cu simț de răspundere a acestui drept.

Participanții la adunare și-au amintit ce se petrecea în cartierul lor în preajma și în timpul alegerilor de altă dată, care nu aduceau niciodată vreo îmbunătățire, ba accentuau mizeria în care se zbăteau familiile muncitorilor.

După ce tovarășul Rădulescu a arătat spiritul larg democratic al legii electorale și a vorbit despre modificările aduse de recenta sesiune a Marii Adunări Naționale, a îndemnat pe cei de față să verifice dacă se află înscriși în listele de alegători.

Colectivul școlii a mai luat, la sugestiile directorului, și alte măsuri. Astfel, pedagogii folosesc vizitele la domiciliul elevilor și pentru lămurirea diferitelor probleme legate de alegeri.

Cadrele didactice de la școala de 7 ani nr. 21 din Constanța, în frunte cu tov. Gheorghe Rădulescu, desfășoară o activitate rodnică în campania electorală.

ACAD. PROF. DR. ȘT. S. NICOLAU, propus candidat al F.D.P. în circumscripția electorală Brăila-Nord

PROF. UNIV. DUMITRU PRAPORGESCU, propus candidat al F.D.P. în circumscripția electorală Tei.

ACAD. PROF. RALUCA RIPAN, propusă candidat al F.D.P. în circumscripția electorală Beclean.

156.536 P

DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE

Succesele învățământului public în U. R. S. S.

de A. Arseniev
locțiitor al ministrului Învățământului al R.S.F.S.R.

Oamenii sovietici sînt mîndri de realizările patriei lor în toate ramurile vieții obștești: în industrie și agricultură, în știință, în literatură, în artă și învățămînt.

Pînă la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, trei sferturi din locuitorii Rusiei nu știau carte. Locuitorii din regiunile naționale ale imperiului rus erau aproape cu totul analfabeți. În Rusia țaristă de abia o treime din copiii de vîrsta școlară puteau intra în școlile primare de trei ani, iar majoritatea părăseau școala fără s-o termine.

Din primele zile ale instaurării puterii sovietice. Partidul Comunist și Guvernul Sovietic au arătat o mare grijă învățămîntului, dezvoltării culturale și spirituale a poporului. La 16 decembrie 1919, Guvernul Sovietic a emis un decret prin care toți cetățenii Republicii Sovietice în vîrstă de 8 pînă la 50 de ani erau obligați să învețe să scrie și să citească în limba rusă sau în limba maternă. În toată țara s-au înființat centre de lichidare a analfabetismului în rîndurile adulților.

Ca rezultat al măsurilor luate de partid și de guvern, știința de carte s-a dezvoltat puternic. Încă înainte de război a fost lichidată aproape pe deplin deosebirea între locuitorii orașelor și cei ai satelor în ceea ce privește știința de carte. În primii ani ai puterii sovietice a fost rezolvată problema obligativității învățămîntului general al copiilor în școlile de 4 ani. În același timp s-a desfășurat pregătirea pentru introducerea învățămîntului general obligatoriu de 7 ani, care s-a realizat pe întreg teritoriul țării în anii postbelici.

În cel de al cincilea cincinal a început trecerea la generalizarea învățămîntului obligator mediu (de 10 ani) în toate centrele importante. Această sarcină a fost îndeplinită către sfîrșitul cincinalului (în 1955). În cel de al VI-lea cincinal se introduce obligativitatea învățămîntului mediu general în celelalte orașe și în așezările sătești. În același timp, se realizează învățămîntul politehnic în școlile medii și se iau măsurile necesare pentru trecerea la învățămîntul politehnic general.

Guvernul Sovietic nu precupețește mijloacele pentru dezvoltarea școlii. În fiecare an cresc alocațiile bănești pentru învățămînt. Dacă în anul 1940 s-au acordat în acest scop din bugetul statului 23,1 miliarde ruble, în 1956 s-au acordat 72,6 miliarde ruble. Mijloacele acordate de către stat satisfac toate necesitățile școlilor.

Actualmente, în Uniunea Sovietică funcționează peste 213.000 de școli de cultură generală, în care învață mai mult de 30.000.000 de elevi, iar în întreg învățămîntul sînt cuprinși 50.000.000 de tineri. Numai numărul școlilor medii se ridică acum la circa 35.000, cu circa 17.000.000 de elevi, față de 2.000 de școli cu 123.000 de elevi în Rusia țaristă.

Rețeaua școlilor medii se dezvoltă rapid, în legătură cu realizarea învățămîntului mediu general. Dacă, de exemplu, pe teritoriul R.S.F.S.R. funcționau în anul 1951 circa 8.000 de școli medii, în 1956 numărul lor a crescut la peste 13.000. În 1956 au absolvit școala medie 1.400.000 de tineri și tinere.

În U.R.S.S s-a schimbat cu desăvîrșire și conținutul muncii instituțiilor de învățămînt. Școala sovietică își întemeiază munca pe ultimele cuceriri ale științei contemporane și folosește în măsură deplină moștenirea culturală a trecutului. Elevii sovietici studiază bazele științelor; școala asigură dezvoltarea multilaterală a elevilor ei și îi înarmează cu concepția materialistă despre lume. Chiar din primele zile de școală elevii învață să iubească munca, să respecte pe oamenii muncii; ei dobîndesc deprinderi folositoare în atelierele școlare și pe parcelele experimentale, desfășoară practica în producție în întreprinderile industriale, în colhozuri, sovhozuri, S.M.T.-uri, se familiarizează, în teorie și în practică, cu cele mai însemnate ramuri ale producției contemporane industriale și agricole.

În multe școli din R.S.F.S.R., Ucraina și alte republici s-a acumulat o largă experiență privitoare la dezvoltarea mai departe a învățămîntului politehnic, la intensificarea specializării în producție a elevilor.

Numai în R.S.F.S.R se experimentează în 500 de școli medii un nou plan de învățămînt, care cuprinde pentru clasele VIII-X un curs sistematic privitor la bazele producției (aplicații teoretice și practice), practică de producție în întreprinderile industriale și în agricultură, precum și ocupații facultative pentru specializarea elevilor.

Școlile din R.S.F.S.R luptă cu perseverență pentru realizarea unuia din principiile de bază ale legării învățămîntului de viață — îmbinarea învățăturii elevilor din clasele mari cu munca obștească productivă. Succese mari în această privință se obțin în deosebi în legătură cu producția agricolă. **Încă în vara trecută, aproape în toate școlile sătești și în cele mai multe școli orășenești s-au organizat brigăzi speciale de elevi pentru îngrijirea culturilor și strîngerea recoltei, pentru îngrijirea animalelor tinere, pentru îngrijirea grădinilor etc.**

Folosind experiența școlii din Grigoropol, regiunea Stavropol, multe școli organizează participarea elevilor la producția agricolă de-a lungul întregului an, îmbinînd-o în timpul iernii cu munca de învățătură, iar în timpul verii cu odihna.

O mare însemnătate pentru dezvoltarea multilaterală a tinerei generații o are organizarea școlilor-internate, chemate să rezolve aceste sarcini la un nivel și mai înalt. La 1 septembrie 1956, în U.R.S.S și-au început munca 307 școli-internate. În viitorii 4 ani rețeaua acestor școli va crește pînă la 2.000. În școlile-internate se creează cele mai bune condiții pentru învățămîntul de cultură generală și politehnic, pentru educația fizică și estetică a elevilor, pentru înarmarea lor cu cele mai înalte calități morale.

În Uniunea Sovietică se desfășoară larg acțiunea de construire a școlilor. În anii puterii sovietice au fost construite peste 100.000 de școli. În cel de al VI-lea cincinal (1956—1960) vor fi construite alte numeroase localuri de școli. Numai în Federația Rusă vor fi construite în decursul cincinalului peste 1000 de școli noi.

Cu fiecare an se întărește și baza didactico-materială a școlilor. Cabinetele de studiu se complectează continuu cu noi materiale didactice. În școli se înființează ateliere școlare mecanizate pentru prelucrarea lemnului și metalului, se utilează noi cabinete didactice — pentru studiul mașinilor și al electrotehnicii. Toate acestea permit școlilor să asigure un învățămînt strîns legat de viață, să-i înarmeze pe elevi nu numai cu cunoștințe teoretice, ci și cu deprinderi practice folositoare, să-i pregătească pentru viitoarea lor activitate practică.

Copiii sovietici sînt instruiți și educați de numeroase colective pedagogice, care cuprind în rîndurile lor peste 1.700.000 de oameni, de 7 ori mai mulți decît în Rusia prerevoluționară. Pedagogii sînt instruiți în 900 de instituții de învățămînt pedagogic (superior și mediu); circa 100.000 de tineri pedagogi termină în fiecare an aceste instituții de învățămînt, asigurînd astfel pe deplin necesitățile de cadre calificate ale școlilor.

Largul program de construcții școlare, îmbunătățirea predării bazelor științei, dezvoltarea învățămîntului politehnic, îmbunătățirea calității pregătirii cadrelor pedagogice și o serie de alte măsuri asigură școlii sovietice posibilitatea de a îndeplini sarcinile mari și pline de răspundere legate de educarea comunistă a tinerei generații.

Într-un oraș tînăr

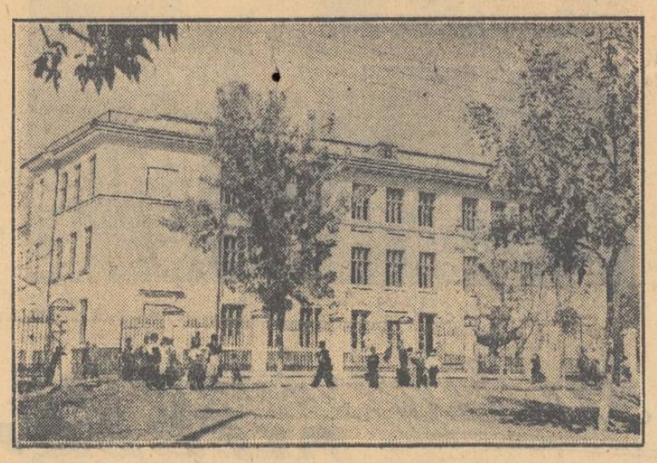

Clădirea școlii medii nr. 2 din orașul Circik, un oraș nou construit în R.S.S. Uzbecă.

Munca elevilor în afara clasei

În apropiere de centrul capitalei sovietice, pe strada Suharevki, într-o clădire mare, cu cinci etaje, se află școala medie nr. 234. Este o școală obișnuită, așa cum se numără cu sutele la Moscova. Aici învață peste o mie de elevi, pe care îi instruiesc și-i educă 53 de profesori.

Munca în afara clasei a elevilor școlii nr. 234 se desfășoară îndeosebi în cercuri. Organizînd cercurile, școala se străduiește să răspundă cît mai deplin cerințelor elevilor ei. La munca în afara clasei sînt cuprinși aproape toți elevii, nefiind excluși nici cei din clasa I-a. Nu este îngăduită însă participarea la mai mult decît două cercuri, deoarece altfel s-ar dăuna învățăturii. Cercurile sînt conduse îndeosebi de profesori, dar unii specialiști sînt invitați din afară.

Mulți elevi se pasionează îndeosebi de asemenea studii ca fizica, matematica, geografia. Pentru acești elevi s-au organizat cercuri pe obiecte de cultură generală. Așa este, de exemplu, cercul de istorie, pe care îl conduce profesorul Vladimir Strukov. În acest cerc elevii se familiarizează cu istoria diferitelor țări, cu situația actuală a acestora. Studiind, de pildă, istoria Egiptului antic după manual, membrii cercului au citit și literatură suplimentară, au dezbătut în cerc cele citite, au primit lămuriri cu caracter general de la profesorul lor și apoi au vizionat un film închinat Egiptului. După aceasta membrii cercului au început să studieze situația actuală a Egiptului. Ei au studiat istoria luptei Egiptului pentru independență, succesele obținute în ultimii ani, legăturile economice și culturale ale Egiptului cu Țara Sovietică. În momentul de față, membrii cercului urmăresc cu un deosebit interes evenimentele din Egipt, manifestînd o puternică solidaritate cu poporul egiptean în lupta lui dreaptă împotriva colonialiștilor.

*Membrii cercului de istorie au primit multe informații interesante despre țările de democrație populară și, în special, despre Republica Populară Romînă. Ei știu că poporul romîn s-a **zbătut mult timp sub jugul turcesc și** că a dus o luptă îndîrjită pentru independență.*

Printre materialele intuitive folosite în cadrul cercului de istorie se numără documente, filme didactice, jurnale cinematografice, o literatură variată.

O mare atenție se acordă în cerc studierii istoriei patriei, succeselor obținute de Uniunea Sovietică în domeniul economiei și culturii, perspectivelor de dezvoltare ale țării. Tinerii istorici invită la ei comuniști bătrîni, participanți la revoluțiile din 1905 și 1917, iar în timpul vacanțelor de vară vizitează locurile istorice.

O muncă merituoasă desfășoară și cercul de literatură. Membrii acestui cerc studiază lectura expresivă, inscenează basme și povești.

În școală s-a organizat un cerc al amatorilor de muzică instrumentală. În care s-au înscris elevi din toate clasele. Sub conducerea unui specialist ei învață îndeosebi să execute cîntece populare, valsuri, marșuri.

Cu mult interes participă elevii din clasele III—IV la activitatea cercului „Mîini îndemînatice". Aici copiii confecționează jucării interesante, măști pentru carnavaluri, broderii, flori artificiale.

Pentru a demonstra realizările cercurilor, în școală se organizează matinee la care copiii cîntă cîntecele lor preferate, declamă versuri, dansează. La serata pe întreaga școală închinată celei de a 39-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie s-a prezentat un concert interesant organizat de elevi. Muzicanții-școlari au executat cîntece populare, dansatorii au distrat pe participanții la serată cu dansuri interesante, iar elevii din clasa a VI-a au prezentat basmul „Peștișorul de aur".

Și iubitorii de tehnică au posibilitatea să-și cultive înclinațiile. Mulți dintre ei lucrează în cercul de fizică, pe care îl conduce profesoara Nina Ostrova. Aici, pe lîngă că-și lărgesc cunoștințele teoretice, ei desfășoară și lucrări practice. Membrii cercului confecționează multe materiale didactice pentru cabinetul de fizică. În anul curent în școală s-a deschis un cabinet de electrotehnică. Membrii cercului au ajutat la utilarea acestuia. Ei au instalat un tablou electric de distribuție, au introdus prize electrice la mesele de lucru, au confecționat numeroase machete de aparate care funcționează cu electricitate. Prin forțele membrilor acestui cerc s-a utilat în școală o stațiune de radio, au fost radioficate toate clasele și cabinetele, s-au construit cîteva detectoare și aparate de radio. Membrii cercului cercetează starea rețelei electrice a școlii și, cînd este necesar, înlătură repede defectele.

Elevii tuturor claselor nutresc un mare interes pentru automobil. De aceea în școală s-a înființat și lucrează cu succes cercul automobiliștilor, condus de inginerul Viktor Borisov. Munca cercului se desfășoară în cabinetul de studiere a mașinilor, unde se găsesc piese și un motor de automobil. Școala are un automobil propriu, marca „Moskvici", și membrii cercului învață să-l conducă.

Mulți elevi lucrează la cercul de foto. Aici ei învață să fotografieze, își însușesc tehnica prelucrării clișeelor. Fotoamatorii dau fotografiile lor pentru expozițiile școlii, ilustrează albume și gazete de perete. La expoziția orășenească de fotografii, fotografiile elevilor școlii nr. 234 au fost apreciate ca fiind cele mai bune.

Peste două sute de elevi participă la secțiile sportive. De cîțiva ani echipa de baschet a școlii ocupă primul loc printre echipele școlilor din Moscova. Elevii se pasionează și pentru volei, schiuri, patinaj. Toți amatorii de sport sînt turiști activi. Școala are, la 65 de kilometri de Moscova, într-un loc pitoresc, o bază turistică. Iarna și vara tinerii turiști fac excursii și marșuri. Ei au vizitat Ucraina, Moldova, ținuturile baltice.

O mare atenție se acordă muncii obștești. Elevii editează regulat gazete de perete, participă la munca organizațiilor de tineret. Întreaga muncă în afara clasei este îndreptată spre înarmarea elevilor cu cele mai bune calități ale omului sovietic.

A. SOLOVIEV

O consfătuire a cadrelor care lucrează cu pionierii

În a doua jumătate a lunii decembrie, casa pionierilor din Sighișoara a găzduit cadre didactice din toate casele de pionieri ale regiunii Stalin. La propunerea sighișorenilor s-au adunat aici profesori care conduc cercurile de elevi, directori, instructori superiori de pionieri și o parte din șefii secțiilor școli și pionieri ale comitetelor raionale U.T.M. În cele trei zile cît a durat acest prim schimb de experiență între casele de pionieri din regiunea Stalin, participanții au avut posibilitatea să discute despre activitatea lor, să învețe din experiența muncii de pînă acum.

Din referatul tovarășului M. Băltescu, directorul casei pionierilor din Sighișoara, s-au desprins o serie de sarcini care trebuie să constituie principala preocupare a cadrelor didactice din casele de pionieri. Vorbitorul a subliniat necesitatea unei mai intense preocupări a caselor de pionieri pentru ridicarea nivelului muncii cu pionierii din mediul rural. Instructorii de pionieri din școlile sătești, ca și cei din oraș, trebuie ajutați și îndrumați mai mult de către casele de pionieri.

O condiție fără de care nu e posibilă unitatea în educarea pionierilor — s-a arătat în referat — o constituie legătura între casa de pionieri, școală și familie. În această direcție, cadrele didactice — atît de la casele de pionieri cît și din școli — au încă mult de făcut.

Din referat au reieșit mai ales preocupările cadrelor didactice pentru organizarea cercurilor de la casele pionierilor. Activînd în diferite cercuri, pionierii își consolidează cunoștințele primite la lecții, își însușesc cunoștințe și deprinderi politehnice, își lărgesc orizontul cultural, au prilejul unei odihne plăcute. Este necesar să se asigure însă o cît mai mare varietate a formelor de activitate în cercuri.

Cadrele didactice de la casa pionierilor din Sighișoara și-au îndreptat atenția și spre ajutorarea școlilor ai căror pionieri n-au posibilitatea să frecventeze cercurile. Sub îndrumarea profesorului, pionierii din cercul literar, de pildă, au vizitat școli din cartierele mărginașe ale orașului și din unele comune ale raionului, organizînd aici activități care au contribuit la dezvoltarea gustului pionierilor pentru literatură. În urma unor asemenea vizite, la școala „Ana Ipătescu" din oraș și la școala elementară din comuna Laslea au luat ființă cercuri ale prietenilor cărții. De asemenea, cercul de fizică și chimie a organizat la școala nr. 1 un concurs cu tema: „Hai să ghicim experiența" care a plăcut mult pionierilor. În încheierea concursului au fost premiați cei care au reușit să înțeleagă mai repede experiențele.

În cadrul consfătuirii a fost prezentat și un referat întocmit de casa pionierilor din Sibiu. Referatul s-a ocupat îndeosebi de activitatea educativ-culturală în rîndurile pionierilor.

În jurul ambelor referate au avut loc discuții ample, care s-au referit la activitatea caselor de pionieri din întreaga regiune.

Mult s-a putut învăța din activitățile practice organizate în zilele schimbului de experiență. Participînd la desfășurarea unor ședințe de cerc, profesorii de specialitate au schimbat păreri referitoare la metodele folosite de colegii lor din Sighișoara în munca cercurilor.

În discuțiile lor, participanții la consfătuire au făcut o serie de propuneri care urmăresc lărgirea orizontului muncii caselor de pionieri, popularizarea și generalizarea experiențelor bune. S-a propus, printre altele, organizarea unor festivaluri regionale privind creația artistică a copiilor de la casele de pionieri în domeniul artei dramatice, muzicale, creației literare, a artelor plastice și coregrafiei.

Schimbul de experiență organizat la Sighișoara între cadrele didactice de la casele de pionieri din regiunea Stalin s-a dovedit a fi o inițiativă bine venită, care va contribui la îmbunătățirea muncii caselor de pionieri.

În regiunea Stalin vor mai avea loc asemenea consfătuiri pentru schimb de experiență.

GH. FIRIȚEANU

Mărfuri în rate pentru pedagogi

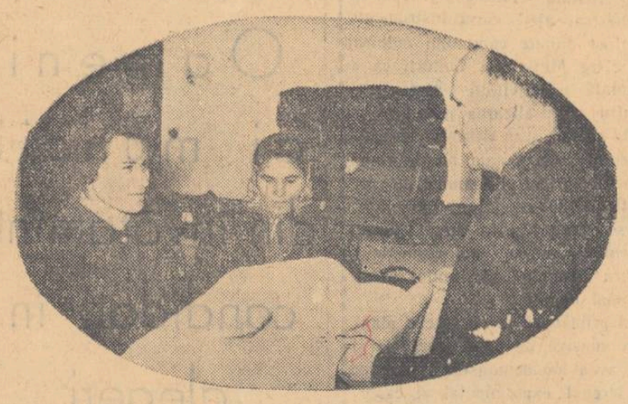

Într-un magazin cu vînzare în rate a mărfurilor industriale pentru cadrele didactice din Iași.

Să creștem o intelectualitate legată de popor

Takács Ludovic
rector al Universității „Bolyai" din Cluj

Dacă realizările în munca didactică pot fi măsurate și verificate în mersul procesului de învățămînt prin seminarii, colocvii, examene, apoi rezultatele activității noastre educative se pot verifica mai ales cu ocazia evenimentelor de seamă ale vieții noastre politice și sociale. În felul cum tineretul studențesc se orientează în asemenea împrejurări, în felul cum participă la ele, în atitudinea lui se reflectă de fapt munca noastră de zi cu zi.

O adevărată piatră de încercare a muncii noastre politico-educative în rîndurile studenților au constituit-o recentele evenimente petrecute în R.P. Ungară. Rolul jucat de tineretul universitar din Ungaria în acest proces tragic — în cursul căruia nemulțumirile maselor populare față de greșelile grosolane ale fostei conduceri de stat și de partid care s-au rupt de popor au fost exploatate de forțele contrarevoluționare interne și internaționale pentru a încerca răsturnarea puterii populare — nu putea să nu atragă atenția tineretului nostru universitar și îndeosebi a studențimii de la Universitatea „Bolyai".

La întrebarea „cum a trecut tineretul nostru universitar acest examen?" putem răspunde: acest examen a fost trecut bine. Masele de studenți au urmărit cu o deosebită atenție și de pe o poziție justă desfășurarea evenimentelor din Ungaria. Avînd sprijinul permanent al organizației de partid, al organizației U. T. M. și al întregului corp didactic, ele s-au putut orienta just în avalanșele de știri, uneori contradictorii, care ne-au sosit în primele zile din țara vecină. Cu acest prilej s-au verificat din nou dragostea și atașamentul studenților și cadrelor didactice față de regimul nostru de democrație populară, față de patria noastră socialistă, Republica Populară Romînă. Determinat de poziția sa de clasă, tineretul nostru a reușit să aprecieze just caracterul fals, mincinos al lozincilor cu caracter naționalist, demagogic. Masele de studenți au urmărit cu îngrijorare cum forțele contrarevoluționare, rămășițele fasciste, hortiste au cîștigat vremelnic teren și au reușit la un moment dat să domine întreaga mișcare. Deslușind clar pericolul pe care-l prezenta instaurarea unui regim fascist în Ungaria și urmările pe care le-ar fi putut avea pentru viitorul poporului ungar, precum și primejdia ce o prezenta acest fapt pentru țările socialismului și pentru pacea lumii — masele de studenți de la universitatea noastră au luat poziție fermă alături de forțele democratice. Tineretul de la Universitatea Bolyai a salutat în mitinguri entuziaste, ținute în cadrul facultăților, constituirea guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc maghiar, exprimîndu-și solidaritatea față de acțiunile acestuia pentru întărirea regimului de democrație populară, pentru întărirea legăturilor prietenești cu țările socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică.

Atmosfera de calm și ordine ce a domnit în aceste zile în universitatea noastră a constituit cea mai categorică dezmințire a afirmațiilor mincinoase ale unor oficine imperialiste despre pretinse agitații în rîndurile tineretului nostru universitar.

Cu toate laturile pozitive, cu prilejul evenimentelor din Ungaria au ieșit la iveală o serie de deficiențe privind activitatea noastră în rîndurile studenților. S-a observat că unii studenți nu sesizează imediat și ușor caracterul demagogic al unor lozinci naționaliste, formulate de pescuitorii în ape tulburi. Aceasta dovedește că munca noastră de agitație privind realizările regimului de democrație populară n-a fost totdeauna suficient de bine desfășurată și, de aceea, nu și-a produs întotdeauna efectul mobilizator corespunzător în rîndurile studențimii.

DISCUȚII

În munca noastră ideologică pierdem de multe ori din vedere că educăm o generație care nu a simțit în mod nemijlocit întreaga apăsare a regimului burghezo-moșieresc, care n-a cunoscut prin propria experiență ororile fascismului, politica de asuprire națională din trecut. Din această cauză unii tineri nu recunosc ușor, în dosul unor formule naționaliste, manevrele forțelor antipopulare care s-au compromis definitiv în fața generațiilor dintre cele două războaie mondiale. Generația care formează masa tineretului nostru universitar este de multe ori dispusă să privească ca ceva firesc situația bună ce i s-a creat în regimul nostru de democrație populară, să nu înțeleagă îndeajuns că drepturile, condițiile de trai și de învățătură de care se bucură sînt rezultatele luptei și jertfei multor generații. Netrăind apăsarea regimului de asuprire națională, unii tineri aparținînd minorităților naționale nu reușesc întotdeauna să prețuiască la justa valoare politica națională a partidului și guvernului nostru, atenția lor fiind atrasă cîteodată de unele greutăți și lipsuri ale vieții noastre sociale. Ei nu reușesc să vadă în acestea greutăți inerente creșterii unei orînduiri sociale noi, superioare. Se întîlnesc tineri cu origine socială sănătoasă care nu se gîndesc cu suficientă fermitate la atitudinea lor, la experiența acumulată de către părinții lor în anii grei ai dictaturii burgheze.

În toate aceste fenomene negative din viața tineretului nostru universitar se reflectă insuficiențele muncii noastre politico-educative, schematismul, dogmatismul, ruperea de viață, de problemele vieții noastre sociale.

Ținînd seamă de lipsurile care mai umbresc încă activitatea noastră este necesar să supunem unei serioase revizuiri metodele noastre de muncă, să ne apropiem mai mult de viață. Agitația noastră trebuie să fie clădită pe fapte concrete, luate din trecutul și prezentul poporului nostru. În această privință catedrele de științe sociale pot aduce o contribuție însemnată. Multe pagini din trecutul poporului sînt încă insuficient studiate, după cum o serie de aspecte ale construirii socialismului nu sînt cunoscute de studenți și nu sînt analizate cu suficientă profunzime în cadrul prelegerilor. Multe confuzii ideologice cauzează unor tineri insuficienta clarificare a noțiunilor de internaționalism, patriotism, tradiție națională etc., a corelațiilor dintre acestea. În trecut, de multe ori ne-am mulțumit cu argumente superficiale, insuficient de convingătoare în legătură cu unele probleme fundamentale ale vieții noastre sociale. Acest mod de a lucra nu mai poate fi tolerat.

Cel de al XX-lea Congres al P.C.U.S. a condamnat cu hotărîre dogmatismul și talmudismul, a declarat război metodelor primitive de muncă în toate domeniile. Odată cu aceasta a crescut exigența tineretului nostru universitar față de activitatea didactică și educativă din universități. Faptul că studențimea noastră nu se mai mulțumește cu argumente declarative, superficiale este îmbucurător. Ea așteaptă lămurirea științifică și în amănunt a tuturor fenomenelor naturii și societății.

Legînd mai strîns munca noastră politico-educativă de viață, neprecupețind nici un efort pentru a lămuri toate problemele ce-i interesează pe studenți, vom reuși să cultivăm și să întărim atașamentul tineretului nostru universitar față de regimul de democrație populară, convingerea în superioritatea orînduirii socialiste, dragostea față de partid și față de patrie. Vom reuși să dezvoltăm la tineretul nostru acel „reflex socialist" care să-i ajute să se orienteze just și imediat în toate împrejurările, să se situeze în toate prilejurile pe pozițiile solide ale clasei muncitoare. Acordînd o mai mare atenție muncii politico-educative vom reuși să dăm patriei noastre o intelectualitate nouă, legată de popor, care să facă față cu cinste sarcinilor ce-i revin în măreața operă de construire a socialismului.

Activitatea metodică în centrul atenției cadrelor didactice

Ridicarea continuă a calității învățămîntului nostru este strîns legată de organizarea și conținutul muncii metodice în școală. Cunoscînd acest lucru, cadrele didactice de la școala noastră au acordat încă din primele zile ale anului școlar o atenție deosebită activității metodice. Mă voi opri numai asupra cîtorva dintre formele acestei activități, care n-au întîrziat să-și arate roadele.

Se știe că participarea la consiliul pedagogic este o activitate obligatorie pentru toate cadrele didactice. Consiliul pedagogic constituie factorul esențial pentru organizarea și îndrumarea muncii metodice din școală. În consiliul pedagogic se discută situația unor sectoare de muncă din școală, se iau hotărîri, se fac anumite comunicări. Dar consiliul pedagogic trebuie să contribuie și la ridicarea măiestriei pedagogice a fiecărui membru al său. Ședințele sale trebuie să devină atractive, să fie dorite de învățătorii și profesorii școlii respective. Pentru aceasta se impune o judicioasă organizare a ședințelor consiliului. Este bine ca la ordinea de zi a acestora să nu fie probleme prea multe și prea diferite. Este un lucru cunoscut de toți pedagogii că cele mai reușite ședințe ale consiliului pedagogic sînt cele consacrate unei anumite probleme din viața școlii. Discuțiile se pot purta, în acest caz, fie pe marginea unui referat, fie pe marginea unor scurte dări de seamă în legătură cu munca depusă în domeniul respectiv. În școala noastră s-au organizat, de la începutul acestui an școlar, două ședințe de acest fel. În cadrul uneia s-a discutat tema „Importanța activității metodice și de culturalizare și formele evidenței acestor activități", iar în cadrul celeilalte tema „Ora educativă și organizarea ei". Ulterior, a avut loc o ședință în care s-a analizat munca pedagogilor pentru asigurarea succesului la învățătură al tuturor elevilor. Cu acest prilej s-au cercetat cauzele rămînerii în urmă la învățătură a unor elevi, s-au discutat mijloacele cele mai potrivite pentru evitarea supraîncărcării lor și s-au luat măsuri pentru continua îmbunătățire a muncii noastre cu elevii.

O largă contribuție la îmbunătățirea muncii metodice, la lărgirea preocupărilor metodice ale cadrelor didactice o aduce colțul pedagogic din școală. Considerînd că formarea unei exprimări corecte a elevilor este o condiție esențială pentru asigurarea unor cunoștințe temeinice ale elevilor la toate obiectele, colțul pedagogic al școlii noastre și-a fixat, ca unul din principalele obiective, organizarea unui front comun pentru asigurarea exprimării corecte orale și scrise a elevilor, precum și studierea muncii profesorilor de limba romînă.

Îndrumat de consiliul pedagogic, colțul pedagogic acordă o mare atenție organizării lecțiilor deschise. Acestea sînt programate în așa fel încît să poată participa la ele cît mai multe cadre didactice. În urma ținerii unor astfel de lecții la clase diferite s-a ajuns la o ridicare calitativă a nivelului muncii noastre. Învățătorii și profesorii reușesc acum să asigure o mai bună fixare a cunoștințelor în cadrul lecțiilor, obținînd astfel o mai adîncă înțelegere a lecțiilor predate. Cu prilejul controlului însușirii cunoștințelor sînt verificați cît mai mulți elevi, profesorii cerîndu-le să dea răspunsuri complete și sistematice. Pedagogii din școala noastră folosesc acum cu mai multă pricepere tabla și materialul didactic.

Dintre lecțiile deschise care au folosit mult învățătorilor și profesorilor din școală, putem cita lecția de geografie fizică cu subiectul „Nivelmentul", ținută la clasa a VIII-a de tov. profesor Marin Sorica. Această lecție a constituit un model de realizare justă a tuturor verigilor, de respectare judicioasă a cerințelor metodice. În cadrul discuțiilor ce au urmat s-au ridicat interesante probleme în legătură cu noile programe, cu mijloacele de realizare a lor, s-au propus măsuri menite să îmbunătățească modul în care elevii iau notițe, să ducă la o mai mare varietate a procedeelor de folosire a materialului didactic de către învățători și profesori, la realizarea corelației dintre diferite obiecte de învățămînt.

Aceste forme ale activității metodice se desfășoară în tot timpul anului școlar. În perioada de încheiere a trimestrului, învățătorii și profesorii școlii noastre și, în special, diriginții au acordat o atenție deosebită organizării muncii cu elevii rămași în urmă, programării lucrărilor scrise astfel ca să se asigure timp suficient de pregătire, organizării timpului liber al elevilor pentru a se evita supraîncărcarea lor cu teme sau cu sarcini obștești.

În cadrul restrîns al acestui articol nu ne putem ocupa, desigur, de toate formele muncii metodice. Sînt încă multe lucruri de spus despre activitatea metodică a diriginților, despre participarea la cercurile pedagogice a învățătorilor și profesorilor, despre studierea unor materiale teoretice etc. M-am oprit asupra consiliului pedagogic și a cabinetului pedagogic deoarece acestea au început să se facă mai bine simțite în școala noastră prin rezultatele din ce în ce mai bune pe care le obținem în desfășurarea procesului de învățămînt.

SILVESTRU MORARU
director al școlii medii din comuna Cetate, regiunea Craiova.

Colțul pedagogic al școlii

La școala de 7 ani din comuna Săcel, raionul Novaci, se desfășoară o activitate bogată în cadrul colțului pedagogic. Din an în an activitatea acestui colț se îmbunătățește.

În conformitate cu planul de muncă întocmit de tov. Nicolae Solomon, responsabilul colțului pedagogic, în colaborare cu directorul școlii, de la începutul anului școlar și pînă în prezent au avut loc numeroase activități. Referatul „Lecția ca formă de bază a activității școlare", prezentat în cadrul colțului a provocat vii discuții, în urma cărora s-a îmbunătățit munca de pregătire a lecțiilor.

Tot în cadrul colțului pedagogic s-au prezentat referatele: „Procesul cunoașterii în lumina învățăturii lui I. P. Pavlov" și „Politehnizarea învățămîntului". Discutînd pe marginea acestui ultim referat învățătorii și profesorii au arătat, pe bază de exemple concrete, cum realizează învățămîntul politehnic în cadrul predării diferitelor obiecte de învățămînt ca fizica, chimia, matematica, științele naturale.

De curînd, la colțul pedagogic s-a organizat o lecție deschisă la care au participat toate cadrele didactice din școală. Această lecție a fost predată la clasa a VII-a de către tov. Nicolae Popescu, profesor de limba rusă. Cu prilejul discutării ei s-a precizat care sînt verigile unei lecții de comunicare a cunoștințelor.

Colțul pedagogic a popularizat experiența cadrelor fruntașe din școală, contribuind la ridicarea nivelului de predare.

EMANOIL CINTEZA

Probleme ale practicii pedagogice a studenților

Studenții anului V al Facultății de economie politică de la ISEP București, viitori profesori de economie politică în școlile medii, au așteptat cu mult interes practica pedagogică. Stimulați de gîndul că vor lucra nemijlocit cu elevii, cei mai mulți dintre studenți s-au străduit să-și desfășoare cît mai bine munca practică, obținînd rezultate bune și foarte bune.

In acest an școlar, practica pedagogică a fost cu mult mai bine organizată, controlată și îndrumată decît în anul trecut. Catedrele de economie politică și de pedagogie de la ISEP au considerat practica pedagogică a studenților ca o sarcină de bază a lor și au luat măsuri pentru buna ei desfășurare. Au fost alese cu grijă cadrele didactice care să îndrume cu succes munca grupei de studenți, s-a stabilit un program care să nu contravină orarului școlii medii, s-a făcut din timp instructajul metodicienilor și studenților.

Grupa a III-a de studenți a făcut practica la școala tehnică financiară nr. 2. Studenții au simțit permanent sprijinul școlii, al directorului acesteia precum și al tovarășei profesoare de specialitate Georgeta Iliescu.

Pe întreaga perioadă a practicii, studenții grupei au asistat la opt lecții demonstrative și au ținut fiecare cîte o lecție de probă; după lecțiile demonstrative și de probă au urmat discuții. Lecțiile demonstrative au fost un prilej bun de a discuta numeroase probleme privitoare la metodica predării, de a-i obișnui pe studenți cu critica unei lecții, de a le dezvolta spiritul de observație și, în general, de a-i pregăti pentru perioada în care urmau să țină ei înșiși lecții. Profesoara s-a străduit să le arate cum trebuie realizate diferite momente ale lecției, cum se trece de la un moment la altul, care este nivelul la care trebuie ținută lecția, în funcție de particularitățile de vîrstă ale elevilor, cînd și cum trebuie folosită tabla în predare etc.

Grupa a asistat și la o lecție demonstrativă ținută de tov. profesoară Paraschiva Popescu, avînd astfel prilejul să învețe și din experiența altui profesor.

O atenție deosebită s-a acordat pregătirii și desfășurării lecțiilor de probă ținute de către studenți. Aceștia au cunoscut cu cel puțin trei săptămîni înainte tema lecției pe care urmau s-o țină, așa încît au avut posibilitatea să studieze cu atenție tema, să întocmească un plan bine gîndit și să pregătească materialul didactic necesar: scheme, tabele, grafice etc. De asemenea, au fost sfătuiți să-și redacteze în scris lecția. Acest lucru a permis eliminarea unor eventuale lipsuri de sistematizare, folosirea justă a timpului și un control prealabil eficace asupra conținutului științific al lecției. I-a ajutat pe practicanți să capete încredere în ei înșiși, le-a dat un sentiment de siguranță în clasă în timpul lecției — deși, bineînțeles, nu s-au folosit în predare de textul scris. Profesoara și metodistul i-au ajutat pe studenți să-și precizeze planul, să-și sistematizeze lecțiile și chiar să formuleze mai just unele pasaje ale lecției.

O deosebită atenție a acordat metodistul purității ideologice a lecțiilor de economie politică, combaterii tezelor greșite, demonstrării superiorității incontestabile a orînduirii socialiste față de cea capitalistă și legăturii strînse a teoriei cu practica. Adesea lecțiile scrise au fost refăcute sau complectate de studenți de 2—3 ori (chiar atunci cînd nu aveau lipsuri importante), din dorința de a fi cît mai bune.

De mare importanță a fost precizarea scopului lecțiilor. Fără excepție, toți studenții, chiar și cei foarte bine pregătiți, aŭ întîmpinat o greutate din acest punct de vedere. Unii confundau scopul lecției cu titlul, alții considerau că este destul dacă se menționează doar că lecția are scopul „să transmită elevilor noi cunoștințe". Ei nu țineau suficient seama de specificul lecției, de locul pe care-l ocupă aceasta în cadrul programei.

In funcție de scopul lecției, profesoara a ajutat pe studenți să folosească în clasă cele mai potrivite metode și să țină seama de particularitățile de vîrstă ale elevilor.

Ținînd seama de indicațiile date și ca urmare a unei munci susținute, dusă cu răbdare și cu multă dragoste, un număr de 7 studenți din cei 10 au ținut lecții foarte bune.

Toți studenții au folosit din plin, în predare, tabla. Alții au folosit grafice care demonstrau creșterea nivelului de trai în țara noastră, ritmul rapid al creșterii venitului național, contribuția hotărîtoare a industriei socialiste în acest proces.

Discuțiile purtate pe marginea lecțiilor de probă au fost fructuoase și au ajutat pe studenți în munca lor. S-au făcut observații privitoare la conținutul lecțiilor, la metodica predării, la procedeele pedagogice folosite. S-a subliniat, bunăoară, la unele lecții, faptul pozitiv că în explicarea problemelor s-a pornit de la datele practicii pentru a se ajunge la anumite teze teoretice, că s-a realizat o justă legătură a teoriei cu practica, cu realitățile din țara noastră. S-a discutat, de asemenea, despre comportarea în clasă a studenților practicanți, atrăgîndu-se atenția că nervozitatea, tonul nepotrivit, atitudinea prea rigidă, posomorită sau, dimpotrivă, exagerat de veselă sînt la fel de dăunătoare.

Dacă la începutul practicii studenții ridicau cu prilejul discuțiilor îndeosebi probleme de specialitate, ulterior, pe măsură ce experiența lor creștea, un loc tot mai important în discuție îl ocupau problemele de pedagogie și metodică. Li s-a atras atenția că aceste probleme nu trebuie separate, că discuția nu trebuie să se facă în dauna unora sau altora.

Practicanții au întocmit și referate pe teme pedagogice ca, de pildă, „Formarea noțiunilor de economie politică la elevi", „Pregătirea profesorului pentru lecție", „Combaterea rămînerii în urmă la învățătură" care pot fi apreciate ca bune. Îndeosebi merită relevat referatul cu tema „Combaterea rămînerii în urmă la învățătură", al cărui autori au încercat să arate — pe baza unor date concrete din școala unde s-a făcut practica — cum se pot descoperi cauzele rămînerii în urmă și ce măsuri trebuie luate pentru înlăturarea lor.

In timpul practicii studenții au desfășurat și alte activități care intră în atribuțiile oricărui profesor: au asistat la orele educative, au participat la una din ședințele consiliului pedagogic al școlii, la discuțiile diriginților cu părinții, au făcut de serviciu pe școală etc. De asemenea, ei au luat cunoștință de documentele principale pe care le folosește directorul în munca sa în școală, au văzut în ce constă munca directorului.

Considerăm că pentru îmbunătățirea muncii pe viitor este necesar să se mărească numărul lecțiilor de probă ținute de fiecare student, deoarece o singură lecție este cu totul insuficientă. Practica dovedește că tocmai din lecția de probă studenții învață cel mai mult, pentru că aici acumulează ei, de fapt, prima lor experiență. In forma actuală, școala medie a făcut tot ce putea face: a dat unei grupe de 10 studenți aproape toate orele de economie politică ale unei clase pe perioada 5-30 decembrie, și, totuși, abia s-a putut ține cîte o lecție de probă de către fiecare student. Nu trebuie uitat nici faptul că la o clasă ca aceea la care a făcut practică această grupă, de la 1 octombrie la 30 decembrie au predat 11 profesori (10 studenți și profesoara clasei) ceea ce îngreuiază însușirea materialului de către elevi. Poate că organizarea practicii pe grupe mai mici, de numai 5 studenți la o clasă, ar fi mai potrivită. In sfîrșit, dacă studenții vor putea să țină două lecții de probă ar fi bine ca acestea să fie programate consecutiv. Consider că atunci studentul va vedea mai bine el însuși cum a predat, unde și cum a greșit și va putea trage învățăminte pe care să le aplice imediat, la lecția următoare. După părerea mea nu este necesar să se țină șase lecții demonstrative la început, așa cum se procedează acum, și apoi să se țină lecțiile de probă.

Consider că după 2-3 lecții demonstrative pot începe lecțiile de probă ale studenților practicanți, urmînd ca pe parcurs acestea să fie din cînd în cînd alternate cu lecții demonstrative.

Nu se poate afirma că munca grupei noastre în timpul practicii s-a desfășurat fără greutăți sau neajunsuri. Uneori studenții au fost aduși la școală pentru o singură oră într-o zi, alteori în activitățile programate nu s-a respectat întocmai ora anunțată, ceea ce a dus desigur la pierderi de timp. (Să nu uităm că aceasta este perioada în care studenții anului V își întocmesc lucrarea de diplomă și se pregătesc pentru examenul de stat; ca atare, timpul le este foarte prețios). Poate ar fi mai bine ca programul pentru întreaga perioadă a practicii să fie stabilit nu între 20—25 septembrie, cînd facultatea trebuie să se acomodeze după școala medie, ci la 1 septembrie, cînd acțiunile pot fi mai bine coordonate în interesul comun al celor două instituții.

La sfîrșitul practicii pedagogice a studenților facultății noastre putem spune că scopul a fost atins: studenții vor putea face față cu succes sarcinii de a fi profesori de economie politică. Activitatea practică la catedră a convins pe mulți de frumusețea acestei munci.

GH. P. APOSTOL
lector la I.S.E.P.-București

In școlile profesionale la încheierea trimestrului

In preajma încheierii primului trimestru, cadrele didactice de la școala profesională nr. 3 de mecanici auto și frigotehniști din Capitală au organizat repetarea materiei pe teme. Aceasta i-a ajutat pe ucenici să-și sistematizeze cunoștințele și să obțină rezultate mulțumitoare la lucrările scrise de sfîrșit de trimestru precum și la lucrările practice. Prof. ing. Bungeanu, de pildă, care predă la anul II tehnologia mecanică și studiul materialelor, a împărțit materia în două teme mari — despre fierăstraie și mașini de tăiat și despre strunguri. Același profesor a împărțit materia anului I în patru teme (studiul metalelor, prepararea fontei și oțelului, studiul uneltelor de mînă și operațiuni de lăcătușerie), ajutînd astfel pe elevi să-și consolideze și să-și sistematizeze cunoștințele însușite în cursul trimestrului. Profesorii Ion Dutchevici și Florica Delu au regrupat materia predată la matematică în patru teme (patrulatere, cercul, asemănarea triunghiurilor și asemănarea poligoanelor).

In recapitularea cunoștințelor s-au folosit pe larg materialele didactice, proiecțiile, tabloul cu clasificarea metalelor, uneltele de mînă etc. Unele lecții de sinteză ca de pildă aceea despre strunguri, au fost ținute în sala de mașini.

In pregătirea lucrărilor de control au existat însă o serie de lipsuri. Astfel, la desenul tehnic, fără a studia modul în care ucenicii și-au însușit și sistematizat cunoștințele, profesorul I. Gheorghiu le-a cerut să copieze o schiță din caietul „Citirea desenelor" lucrare pe care ucenicii au executat-o acasă, timp de 7 zile. Desigur că o asemenea lucrare nu a putut contribui la consolidarea, sistematizarea și verificarea cunoștințelor de desen tehnic. Aceasta s-ar fi putut realiza prin schițarea de către ucenici a unei piese complexe și apoi prin executarea planșei respective.

O atenție deosebită au acordat maiștrii instructori pregătirii lucrărilor practice de sfîrșit de trimestru. Astfel, pentru o apreciere mai judicioasă a cunoștințelor și deprinderilor ucenicilor din anul I, maiștrii instructori I. Văleanu, Dumitru Benegui și I. Cristea au stabilit ca teme pentru lucrările practice de control piulița fluture pentru fierăstrăul de tăiat metale și cheia boantă pentru broască de ușă — piese complexe în executarea cărora se pot verifica cunoștințele privitoare la operațiunile de trasare, decupare, pilirea suprafețelor plane și curbe, găurire și filetare. După stabilirea temelor pentru lucrările practice maiștrii instructori au pregătit materialul necesar pentru fiecare ucenic și au dat explicații privitoare la executarea lucrărilor. Instructorii au urmărit cum execută ucenicii pe aceste lucrări complexe, operațiile învățate de ei pe lucrări simple, precum și felul în care respectă ucenicii procesul tehnologic și normele de organizare a locului de muncă.

In cadrul lucrării de control ucenicii anului II frigoriști au executat lucrări ca șlefuirea pistoanelor și a segmenților, montarea clapetelor și a chiulaselor etc. Lucrările executate au fost de bună calitate.

In timpul lucrărilor de control s-a putut constata că majoritatea ucenicilor mînuiesc corect sculele. Așa, de pildă, ucenici ca Aurel Chelaru și N. Apostol din anul I A, Brînaș Ioan și Barbu Anton din anul I C, Moise Ioan și Neguț Florea din anul I B, au executat bine lucrările, au întocmit corect procesul tehnologic și schița, obținînd la instruirea practică pe trimestrul I nota 5.

Maiștrii instructori au studiat fiecare lucrare în parte, urmărind respectarea dimensiunilor din schițe, finisarea lucrării, aspectul exterior, felul în care au fost aplicate cunoștințele căpătate la tehnologie, la fizică etc.

S-au constatat însă și lipsuri. Astfel, unii ucenici au poziția necorectă în timpul executării operației de pilire, alții mînuiesc cu stîngăcie instrumentele de măsurat etc.

Asistînd la examinarea ucenicilor Tănase Stelian și Botea Petre din anul I, am constatat că, deși lucrările executate de ei s-au prezentat mulțumitor, totuși ei nu au aplicat cunoștințele de desen tehnic. Bunăoară, unul din ei n-a știut să explice cum a executat gaura de formă ovală a unui ciocan pe care-l executase, deși învățase la desen construcția elipsei.

De asemenea, unul dintre ucenici nu a știut să execute o piuliță exagonală cu deschiderea cheii de 22 mm (2 apoteme) din cauză că nu-și însușise temeinic cunoștințele de geometrie. La aceeași lucrare cîțiva ucenici nu au știut să afle greutatea unui ciocan după dimensiunile date în schiță, iar alții nu au știut să răspundă ce reprezintă O. L. 38, procentul de carbon la oțel și fontă, deși învățaseră aceasta la capitolul despre metale. Examenul a scos în evidență necesitatea de a se insista mai mult asupra formării deprinderilor, cît și asupra legării mai strînse a cunoștințelor teoretice de activitatea practică.

Din aceste cîteva exemple se poate trage concluzia că rezultatele la sfîrșitul trimestrului pot fi dintre cele mai bune dacă întregul colectiv pedagogic privește organizarea recapitulării materiei cu toată seriozitatea.

Aceasta cere însă din partea profesorilor o activitate susținută, folosirea celor mai bune metode de muncă, cunoașterea particularităților de vîrstă ale ucenicilor.

DUMITRU COJOCARU
NICOLAE CAPETOIU

MEȘTERI FĂURARI

In atelierul de forjă al școlii profesionale-metal din Iași.

PE DRUMUL POLITEHNIZĂRII ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Despre predarea lucrului manual la clasele I-II

Chiar din primele clase ale școlii elementare învățătorii pot aduce o contribuție însemnată la educarea copiilor în spiritul dragostei față de muncă, la înarmarea lor cu deprinderi practice folositoare, la dezvoltarea interesului lor pentru tehnică, pentru activitatea în producție.

Formarea deprinderilor de muncă în clasele I-II se realizează prin desfășurarea unor lucrări simple pe lotul școlar și, mai ales, prin lecțiile de lucru manual. In cadrul acestor lecții elevii cunosc și învață să mînuiască unele unelte simple, ca acul, foarfecele, cuțitul, ciocănașul, cleștele, șiredelul etc.

Lucrînd cu materiale simple ca hîrtia, cartonul, lutul, plastilina, șfoara, cleiul, scîndurile, acuarelele etc. elevii pot dobîndi cu acest prilej cunoștințe cu privire la proveniența materialelor, la unele însușiri ale acestor materiale ca duritatea, maleabilitatea, elasticitatea etc. Este bine să le vorbim copiilor despre folosirea acestor materiale în activitatea practică, în producție. Vorbind, de pildă, despre lut, le putem da ca exemplu pregătirea materiei prime necesare la confecționarea obiectelor de ceramică.

In cadrul lecțiilor de lucru manual trebuie acordată o atenție deosebită dezvoltării la copii a reprezentării spațiale, a simțului proporției. Cînd se fac, de pildă, lucrări de îndoituri și decupări de hîrtie, elevii se familiarizează cu unele elemente geometrice, ca dreapta, triunghiul, pătratul, dreptunghiul, cercul — atît de utile mai tîrziu. In cadrul orelor rezervate muncii cu lut, copiii execută corpuri geometrice ca globuri, paralelipipede și cuburi. Ei trebuie obișnuiți să recunoască aceste figuri în obiectele din clasă și natură. Aceste elemente de geometrie trebuie însușite însă în mod practic, fără teoretizări și fără a supraîncărca elevii.

Pentru dezvoltarea simțului proporției sînt bune și exercițiile de îndoire a hîrtiei în părți egale. In acest fel elevii se familiarizează cu noțiunea de întreg, jumătate, sfert etc.

In cadrul lecțiilor de lucru manual este necesar să urmărim îmbinarea elementului instructiv cu cel util. Astfel, putem pregăti cu elevii unele materiale didactice ca betișoare, obiecte pentru numărat, planșe etc.

Lecțiile de lucru manual sînt deosebit de atractive dacă copiii execută diferite jucării a căror confecționare este accesibilă vîrstei lor. Executarea acestor jucării dezvoltă simțul tehnic al elevilor. Astfel, în orele rezervate pentru îndoituri de hîrtii elevii pot face pocnitoare, săgeți din hîrtie, vaporașe, avioane, moriști de vînt, fluturi etc. Cînd se folosesc de aceste jucării este util să le dăm lămuriri elementare cu privire, de pildă, la rezistența aerului, la plutirea corpurilor în aer etc.

In fiecare sat există un pîriu sau o baltă pe care copiii pot executa mici mori de apă. De asemenea, se pot executa lebede și rațe fixate pe dopuri plutitoare sau se pot pune pe apă vaporașe plutitoare confecționate din hîrtie. Cu acest prilej putem da cîteva lămuriri privind plutirea corpurilor pe apă, puterea apei etc.

In cadrul orelor de lucru manual trebuie să urmărim în permanență și rezolvarea sarcinilor educative ale învățămîntului politehnic. Astfel, executarea lucrărilor cu rapiditate și precizie are un efect educator puternic asupra copiilor. Executarea unei lucrări pe perioade îi obișnuiește pe elevi cu o muncă sistematică și planificată, iar executarea la timp a fiecărei lucrări le dezvoltă simțul răspunderii. Prin buna păstrare a uneltelor elevii se obișnuiesc cu grija față de bunul obștesc. Folosirea justă a tuturor minutelor orei de lucru manual, mînuirea cu grijă a materialelor îi învață pe copii să folosească rațional și să economisească timpul și materialele.

Orele de lucru manual trebuie să constituie un prilej de a-i învăța pe copii să-și organizeze munca. Copiii trebuie obișnuiți să păstreze uneltele, să țină curat și îngrijit locul lor de muncă.

Totodată, în orele de lucru manual trebuie să le formăm elevilor și deprinderi de protecție a muncii. Ei trebuie obișnuiți să folosească cu grijă foarfecii și cuțitul, așa încît să nu se taie. Cînd betișoarele pe care le confecționează pentru lecțiile de matematică sînt șlefuite cu glas-papier, copiii trebuie obișnuiți să nu sufle rumegușul, pentru a ocroti ochii vecinilor lor.

Formele de activitate pentru înarmarea copiilor din clasele mici cu deprinderi de muncă sînt foarte variate. Interesul învățătorului pentru aceasta și inițiativa lui sînt, fără îndoială, factorul principal care determină rezultatele ce le obține.

DIONISIE SARKANY
metodist, Tg. Mureș

Realizări însemnate

Problema politehnizării învățămîntului constituie o preocupare de seamă a cadrelor didactice din regiunea Galați. Diferite forme concrete de realizare a învățămîntului politehnic sînt aplicate treptat în numeroase școli din regiune.

In majoritatea școlilor, elevii au învățat să efectueze unele munci agricole pe parcelele experimentale, folosind cele mai înaintate metode agrotehnice. Lucrînd pe parcelele experimentale, elevii școlii nr. 3 din Brăila, ai școlii medii nr. 1 din Tecuci, ai școlii medii nr. 1 și ai școlii pedagogice din Galați și-au însușit procedeele de altoire a pomilor în pepinieră, au altoit roșii pe cartofi și pe laur, ardei pe laur, au făcut experiențe pentru aclimatizarea diferitelor plante (bumbac, alune de pămînt), au aplicat iarovizarea și polenizarea secundară, convingîndu-se astfel direct de importanța folosirii celor mai noi cuceriri în practica agricolă.

Elevii școlii de 7 ani din Nicorești, raionul Tecuci, ai școlii de 7 ani din Băile, raionul Filimon Sîrbu etc. și-au întocmit caiete individuale în care au notat observații cu privire la creșterea și dezvoltarea culturilor pînă la recoltare.

Practica agricolă pe lotul școlar experimental la sate a dat posibilitate elevilor cît și sătenilor să se convingă de importanța semănatului la timp a grîului de toamnă și să facă comparație între diferitele procedee de semănare a cerealelor.

Elevii multor școli au participat activ la munca gospodăriilor agricole de stat și a gospodăriilor agricole colective, ajutînd la strîngerea recoltelor, la selecționarea și curățirea legumelor. Uneori, elevii au participat chiar la procesul de producție în fabricile de conserve.

In regiunea noastră sînt trei școli cu ateliere de tîmplărie și lăcătușerie, în care Ministerul Învățămîntului experimentează această formă nouă de activitate în școlile noastre. La școala medie nr. 2 din Brăila, activitatea de atelier se desfășoară în prezența profesorilor de fizică, chimie și desen, pentru a se preîntîmpina astfel practicismul îngust, munca meșteșugărească ce ar putea rezulta din lipsa de legătură între cunoștințele însușite de elevi și activitatea productivă.

In afară de școlile experimentale, și în alte unități școlare ale regiunii noastre s-au înființat sau sînt pe cale de a se înființa ateliere, prin mijloace locale.

Practica în ateliere e privită cu mult interes de elevi. Ei se familiarizează aici cu diferite unelte pe care încep să le mînuiască cu ușurință, confecționînd diferite materiale didactice și obiecte uzuale.

Unele colective pedagogice au organizat lucrări practice ale elevilor în întreprinderi. Astfel, elevii școlii medii nr. 3 din Galați își desfășoară activitatea în atelierul-școală de la șantierul S.N.G., elevii școlii nr. 3 mixtă la șantierul „11 Iunie" și cei ai școlii nr. 6 la fabrica „Ionel Jora".

Se dezvoltă mult activitatea cercurilor de elevi, care aduc o contribuție de seamă la realizarea învățămîntului politehnic. Îndeosebi desfășoară o activitate interesantă o serie de cercuri din orașul Galați, cum sînt cercul de radiofonie de la școala medie nr. 3, cercurile de navo și aeromodele de la casa pionierilor sau cercul de fotografie de la școala medie nr. 1.

Încep să fie folosite pe scară mereu mai largă excursiile în producție. Acestea sînt planificate din timp și sînt pregătite amănunțit prin recapitularea cunoștințelor care stau la baza procesului tehnic specific întreprinderii vizitate. Discuțiile pe marginea celor văzute în timpul excursiilor, ca și referatele întocmite de elevi în legătură cu aceasta contribuie la valorificarea tuturor învățămintelor trase.

Majoritatea școlilor au organizat excursii la gospodăriile colective și la gospodăriile de stat din apropiere, în fabricile, uzinele și centrele zootehnice din raioane. De pildă, după ce au studiat tema „Funcționarea motoarelor electrice și a celor cu explozie" elevii școlii de 7 ani din Traian-Sat, raionul Brăila, au vizitat S.M.T.-ul din apropiere. Deosebit de interesantă a fost excursia pe care au făcut-o elevii școlii medii nr. 3 din Galați la combinatul siderurgic din Hunedoara.

Rezultatele eforturilor făcute de cadrele didactice în vederea introducerii elementelor de politehnizare au și început să se vadă. Îndeosebi a crescut nivelul cerințelor și s-au lărgit deprinderile de muncă ale elevilor la biologie, unde legătura cu practica se realizează cel mai strîns.

Unind eforturile tuturor cadrelor didactice, ale organelor de învățămînt raionale, ale organizațiilor de tineret vom izbuti să întărim treptat toate activitățile care contribuie la realizarea învățămîntului politehnic.

JANETA BEȘLIU
șeful cabinetului pedagogic regional Galați

RECENZIE — UN MANUAL VALOROS DE GRAMATICA*)

Manualul „Gramatica limbii române pentru clasa a V-a" se prezintă calitativ superior celor de pînă acum. Faptul că noul manual de gramatică poartă pe copertă numele autorilor implică și mai multă răspundere, dar și mai multă documentare de specialitate și de metodică, deci mai multă exigență din partea celor care alcătuiesc manuale didactice.

Cartea se impune, în primul rînd, prin caracterul său științific, autorii folosind terminologia stabilită de gramatica Academiei. Definițiile urmează, în mod logic, unor analize făcute pe texte luate din scriitorii clasici, ceea ce contribuie la familiarizarea elevilor cu studierea limbii scriitorilor. Se poate afirma că autorii au depus eforturi remarcabile pentru a pune la îndemîna elevilor modele de limbă literară, sprijinind astfel formarea deprinderilor de exprimare corectă în scris și oral.

Intîlnim în acest manual tablouri recapitulative care-i ajută pe elevi la lecțiile de repetare și fixare a cunoștințelor, îi deprind cu sistematizarea și sintetizarea problemelor de limbă.

Autorii au meritul de a fi reușit să adapteze, potrivit vîrstei și puterii de înțelegere a elevilor, multe din regulile stabilite de „Gramatica Academiei". Bine informați în probleme de specialitate (de gramatică contemporană, de lingvistică generală, de literatură) și în probleme de metodică a predării limbii, autorii au reușit să explice pe înțeles și să pună la îndemîna elevilor cunoștințele cerute de programa școlară a clasei a V-a.

Nu credem (așa cum susține tov. profesor I. Popescu, care a publicat o recenzie în „Scînteia Tineretului") că manualul, voluminos prin comentarea prea dezvoltată a exemplelor, ar contribui la supraîncărcarea elevilor. Să nu uităm că la clasele mici e necesară explicarea amplă și că în volum sînt incluse și textele pentru teme, exercițiile recapitulative, aplicațiile etc.

In articolul de față ne propunem să facem unele observații privind mai ales caracterul normativ pe care trebuie să-l aibă, alături de altele, un manual didactic.

Multe din regulile cuprinse în acest manual sînt bine formulate și, după cum am arătat, urmăresc să adapteze la puterea de înțelegere a elevilor — fără a vulgariza — definițiile normative stabilite de „Gramatica limbii române", editată de Academia R.P.R. Totuși, sînt necesare cîteva observații. Astfel, unele definiții sînt inconsecvente. De exemplu, diftongii sînt definiți ca fiind grupuri vocalice, iar triftongii ca grupuri de sunete, ca și cum structura triftongilor n-ar fi formată tot din vocale și semivocale. Era bine să se folosească unitar expresia grup vocalic. De asemenea, definiția dată morfologiei: „partea gramaticii care studiază felul părților de vorbire" este prea simplistă. Ea ar putea fi valabilă doar pentru clasa a IV-a. Cită diferență (și sub aspect științific, dar și pedagogic) de la această definiție, la cea dată sintaxei: „Partea gramaticii care se ocupă cu regulile îmbinării cuvintelor în propoziție și a propozițiilor în fraze". Faptul apare cu atît mai nejustificat, cu cît autorii vorbesc de cuvinte care pot sau nu să-și schimbe forma în vorbire, vrînd a defini părțile flexibile și neflexibile. Era ușor ca pe această bază să se conchidă că schimbările formei cuvintelor în vorbire și scriere se fac numai în virtutea unor reguli. Astfel, definiția morfologiei ar fi fost: „Partea gramaticii care studiază regulile după care se schimbă formele cuvintelor" și concordanța cu sintaxa ar fi fost evidentă.

Manualul cuprinde și alte inconsecvențe. La pag. 70, de exemplu, se dă regula după care „Adjectivele au genul substantivelor pe care le determină". Atunci însă, cînd se vorbește de număr, regula e modificată, înlocuindu-se cuvîntul determină cu însoțesc, ceea ce, socotim, nu e întotdeauna același lucru.

Cu prilejul tratării articolului și pronumelui s-a dat mai întîi cîte o definiție generică, după care urmează definiții parțiale. De ce nu s-a procedat la fel cu numeratul?

In definițiile date prepoziției și conjuncției se folosesc sintagmele cu rol diferit și cu aceeași funcțiune. Potrivit Gramaticii Academiei, era necesar să se întrebuințeze expresia cu rol sintactic (respectiv diferit sau același). Mai surprinzătoare ne pare, însă, formula „părți de vorbire cu rol de adjectiv" în loc de „părți de vorbire cu valoare de adjectiv". Se știe că folosim termenul de rol la sintaxă, iar pe cel de valoare la morfologie.

Inconsecvența este prezentă și în definițiile date circumstanțelor. Pentru unele se spune „acțiunea exprimată de verbul determinat", iar pentru altele „acțiunea exprimată de verb".

Propoziția s-a definit ca în Gramatica Academiei „comunicarea care cuprinde un singur predicat". De ce, atunci, s-a dat o definiție atît de simplistă frazei: „Reunirea a două sau mai multe propoziții" definiție la nivelul claselor III-IV? In locul acestei definiții simpliste era logic ca, plecîndu-se de la propoziție, fraza să fie definită „Comunicarea în care există două sau mai multe predicate". Esențial pentru frază (ca și pentru propoziție) este existența predicatelor și nu faptul că se îmbină sau se reunesc propozițiile, îmbinarea sau reunirea fiind proprii pentru definirea sintaxei în genere.

Tot în legătură cu definițiile normative ținem să menționăm, în al doilea rînd, că unele dintre ele sînt incomplecte. Astfel, vorbind despre declinarea substantivelor neutre cu articolul nehotărît, autorii fac mențiunea valoroasă cum că neutrele „au o singură formă pentru toate cazurile la singular (ca masculinele), dar pentru plural nu mai arată că au forme ca femininele.

Dintr-o defectuoasă înțelegere a noțiunilor de categorie gramaticală și element de flexiune s-a socotit că gradele de comparație ar forma o categorie gramaticală asemenea numărului, genului, cazului etc. și că, în consecință, ar contribui la modificarea formei cuvîntului, a adjectivului. Precum ușor se poate constata, adjectivul bun, de exemplu, se schimbă în bună, bune, buni, etc. în sintagmele mai bun, cel mai (foarte) bun, celor mai buni (bune), după gen, număr și caz și nu pentru că ar avea adverbul mai (foarte), care, în aceste situații nu este decît un instrument gramatical, asemenea prepozițiilor, conjuncțiilor sau verbelor copulative. De aici definiția improprie dată gradelor de comparație: „Formele pe care le ia un adjectiv pentru a arăta diferitele grade". Așa este cazul, socotim noi, și cu definiția adverbului din acest manual: „Partea de vorbire în general neflexibilă care arată o caracteristică a unei acțiuni, stări etc." Expresia „în general neflexibilă" dă naștere la confuzii, deoarece nu există adverbe cu formă flexibilă. E drept că Gramatica Academiei a folosit această expresie, dar nu-i mai puțin adevărat că în volumul posterior „Limba română, fonetica, vocabular, gramatica" se renunță, cum era și normal, la „în general". Cu atît mai mult n-are ce să caute această expresie într-un manual, deoarece, cu siguranță, pune pe mulți elevi în încurcătură. Demonstrația merge aproape, pe aceeași linie, ca la adjective (cf. mai bine, mai aproape etc.), cînd cele două instrumente gramaticale (articolul și adverbul), precum și adverbele propriu zise (bine, aproape) rămîn invariabile. E normal ca elevul să se întrebe: ce e flexibil în această sintagmă? A cui formă se schimbă?

Definiția adjectivului posesiv este incomplectă, deoarece nu arată că acesta ține locul numelui posesorului. Tot astfel este incomplectă definiția dată adjectivului demonstrativ: „Demonstrativele care însoțesc substantivele...". După cum se știe, demonstrativele pot însoți substantivele, ba le și pot determina, fără să fie adjective demonstrative. Exemple de acest fel se găsesc chiar în acest subcapitol: calfele aceluia, soțiile acelora, în care aceluia și acelora însoțesc substantivele, le determină și totuși rămîn pronume demonstrative.

In al treilea rînd, observațiile noastre privesc unele fapte de analiză gramaticală. Astfel, poate numai din greșeală s-a considerat construcția „Trebuie să ne grăbim" (pag. 182) ca o frază. După cum se știe, avem de-a face cu un semiauxiliar de mod. Este analizat greșit, de asemenea, exemplul „Cei doi călărași înotau din greu prin troienele mari de zăpadă". S-a spus că doi lămurește înțelesul substantivului troienele, în loc de înțelesul substantivului călărași. (Cf. ex. p. 212).

Considerăm că manualul rezervă prea puțin spațiu sintaxei, care e partea cea mai grea a gramaticii (56 de pagini față de 174 de pagini la morfologie).

Am insistat mai mult asupra definițiilor, fiindcă un manual didactic trebuie să fie și normativ, iar normele, dacă e posibil, să nu se schimbe de la o clasă la alta, nicidecum de la o pagină la alta.

Observațiile noastre sînt menite să contribuie la îmbunătățirea viitoarei ediții. Ele nu scad cu nimic din valoarea manualului care rămîne, așa cum afirmam mai înainte, un instrument valoros în predarea limbii române în școlile noastre.

GH. V. POALELUNGI
asistent universitar, București

*) Chiosa Clara Georgeta și Miciora Ionescu Maria Elisa, „Gramatica limbii române, manual pentru clasa a V-a", Editura de stat didactică și pedagogică, 1956.

UN NOU LOCAL DE ȘCOALĂ

In comuna Chirnogi, raionul Oltenița, a început în luna august 1955 construirea unui local de școală prin autoimpunere, întrucît cele două localuri de școală existente nu mai puteau cuprinde pe toți copiii de vîrstă școlară din comună.

De curînd, noul local de școală a fost dat în folosință.

Cadrele didactice de la școala de 4 ani din comună, în frunte cu învățătorii comuniști Nicolae Oncescu și Teodora Ioan, au depus eforturi susținute pentru terminarea la timp a noului local de școală.

ION ȘTEFĂNESCU

Conferințele sindicale raionale și orășenești ale muncitorilor din învățămînt

Pe marginea lucrărilor conferinței sindicale din raionul Tulcea

Ceea ce a caracterizat lucrările conferinței sindicale a muncitorilor din învățămînt din raionul Tulcea a fost multitudinea problemelor abordate — atît în darea de seamă, cît și la discuții — ca și folosirea largă a criticii principiale.

În darea de seamă și în cadrul discuțiilor s-a arătat că vechea formă organizatorică a sindicatului dusese la o separare artificială a activității organizațiilor sindicale din școlile de la orașe față de cele de la sate. La oraș, existența unui comitet sindical care coordona munca grupelor sindicale a determinat dezvoltarea unei activități interesante și utile mai ales în domeniul cultural; la sate, însă, activitatea sindicală a avut un caracter formal, fiind neglijată în special sprijinirea membrilor de sindicat în munca profesională.

Comitetul sindical orășenesc al muncitorilor din învățămînt Tulcea a dat o atenție deosebită activității formațiilor cultural-artistice. În cursul anului 1956 echipa de teatru a comitetului a pus în scenă și a reprezentat piesele „Talentele", „Oaspetele în faptul serii", iar în prezent pregătește piesa „Bărbatul fără opinii". Echipa de cor s-a complectat cu noi membri și și-a îmbogățit repertoriul. La ultimul concurs al echipelor artistice sindicale, formațiile de cor și teatru ale muncitorilor din învățămînt din Tulcea s-au plasat pe locul al III-lea pe regiune, comitetul sindical orășenesc de învățămînt primind drapelul de fruntaș pe raion în munca culturală. În prezent, echipele artistice ale pedagogilor din Tulcea organizează o nouă formație artistică — și anume o orchestră.

De o atenție deosebită s-au bucurat atît în darea de seamă cît și în discuții cîteva aspecte ale procesului de învățămînt, îndeosebi acelea care privesc cauzele rămînerii în urmă la învățătură și problemele politehnizării.

Pedagogii școlilor din raionul Tulcea și-au exprimat îngrijorarea față de nivelul scăzut al pregătirii unor elevi. Preocuparea susținută de a afla cauzele reale care au determinat această situație constituie garanția desfășurării unei munci mai bune în viitor. Dar lipsa spiritului autocritic a împiedicat identificarea unora din cauzele principale ale rămînerii în urmă. Darea de seamă s-a mărginit doar să semnaleze procentul de elevi nepromovați la sfîrșitul trimestrului I, fără să facă analiza adîncă a cauzelor acestui fapt. Simplele afirmații generale, declarative în legătură cu aceasta nu pot fi suficiente pentru a orienta just munca organizațiilor sindicale din școli în activitatea lor de viitor.

Participanții la discuții au încercat să afle cauzele lipsurilor. Profesorii care predau la cursul mediu au căutat să explice lipsurile pe seama nivelului scăzut de cunoștințe cu care elevii respectivi vin din școala de 7 ani. Profesorii de la clasele V—VII au găsit explicația în nivelul cunoștințelor căpătate la clasele I—IV. Dacă ar fi existat pe aici vre-un institut de învățămînt superior am fi auzit vorbindu-se, desigur, de lipsurile celor de la învățămîntul mediu... „E de mirare — a remarcat un tovarăș — că învățătorii nu dau vina pe educatoarele de la preșcolar" Desigur că există neajunsuri cu care elevii trec dintr-un ciclu de învățămînt în altul. Și, fără îndoială, cei care i-au pregătit pe elevi în clasele anterioare trebuie să poarte răspunderea cuvenită. Dar nici un pedagog n-a arătat cum trebuie lichidate neajunsurile în munca cu elevii rămași în urmă. Era foarte bine dacă tovarășii de la școala medie din Tulcea ar fi arătat și care sînt propriile lor lipsuri, cum luptă pentru înlăturarea acestora. Ei s-au legat însă numai de procentul scăzut de promovări la clasele a VIII-a pentru a arunca răspunderea asupra altora și au omis să arate de ce, de exemplu, la una din clasele a X-a sînt numai 7 elevi promovați. După ani de muncă cu acești elevi, după o riguroasă selecționare a lor este totuși de mirare că s-au strecurat pînă în această ultimă clasă elevi slab pregătiți. Pedagogii școlii medii nr. 1 din Tulcea au omis, de asemenea, să arate că se mai întîmplă ca predarea să dureze numai 7 minute, ca temele să se dea adesea în grabă, că activitatea cu părinții este încă slabă etc. La fel, pedagogii școlilor din raion s-au ferit să arate că la multe lecții nu se folosește material didactic, că nu se fac experiențe și demonstrații, că nu se acordă atenția cuvenită corectării greșelilor din temele elevilor etc.

Este evident că o parte din aceste lipsuri se datoresc slabei preocupări a organelor sindicale față de mobilizarea membrilor lor în lupta pentru îmbunătățirea muncii instructiv-educative, față de educarea acestora. O dovadă în această privință este și faptul că în darea de seamă și în discuții nu și-au găsit loc problemele organizării și desfășurării formelor de învățămînt politic. Aceasta explică și de ce atît în darea de seamă, cît și în discuții, nu s-a vorbit nimic despre preocupările grupei sindicale și ale celorlalte organe pentru educația ideologico-politică a elevilor.

Atenția de care s-a bucurat în discuții problema politehnizării învățămîntului arată preocuparea pedagogilor tulceni de a traduce în viață una din importantele sarcini pe care Congresul al II-lea al partidului le-a încredințat școlii. Dezbaterile au reliefat însă înțelegerea oarecum îngustă, practicistă a problemei. Unii tovarăși au limitat politehnizarea la munca pe lotul școlar sau în atelier. Nu s-a arătat întrucît grupele sindicale au fost preocupate de asigurarea predării la un înalt nivel a bazelor științelor, de înarmarea elevilor cu cunoașterea bazelor tehnicii contemporane. Această înțelegere îngustă a problemei pune în fața organelor sindicale sarcina de a organiza o muncă sistematică pentru însușirea temeinică de către cadrele didactice a teoriei învățămîntului politehnic.

O problemă pe care conferința a neglijat-o total este școlarizarea. Darea de seamă s-a mulțumit să arate că numărul copiilor încă neșcolarizați din raion s-a redus față de anii precedenți. Dar nici darea de seamă nici discuțiile nu au analizat cauzele datorită cărora mai există încă acest număr de copii neșcolarizați. Nu s-a arătat în ce constau lipsurile acelor școli care n-au izbutit să cuprindă pe toți copiii din raza lor, sau de ce la o școală ca aceea cu limba de predare română din Chilia Veche numărul copiilor neșcolarizați crește. În fața noului comitet sindical raional stă sarcina antrenării cadrelor didactice la lupta susținută pentru cuprinderea la cursuri a tuturor copiilor de vîrstă școlară, pentru secarea definitivă a izvorului neștiinței de carte. Credem că o consfătuire pe tema aceasta cu responsabilii grupelor sindicale, directorii școlilor, părinții etc. temeinic pregătită ar da rezultate frumoase.

Discuții vii s-au purtat în legătură cu grija comitetului sindical față de oamenii muncii. Comitetul sindical orășenesc al muncitorilor din învățămînt din raionul Tulcea s-a preocupat de satisfacerea nevoilor de viață ale cadrelor didactice. Numai că, în unele împrejurări, s-a arătat lipsit de energie. De exemplu, a tolerat o serie de abuzuri săvîrșite în folosirea fondului premial de către secția de învățămînt a raionului, care a decis premierile fără consultarea nimănui, ajungîndu-se, pentru evitarea discuțiilor, ca oamenii premiați să semneze liste în care numele celorlalte cadre erau acoperite cu foi de sugativă. Conferința a protestat energic împotriva unor asemenea abuzuri și a cerut noului organ sindical să-și impună cu energie punctul de vedere, obligînd colectivul secției să aplice normele legale de distribuire a premierilor.

Conferința a reliefat cu satisfacție grija pe care a arătat-o C.C. al S.M.I. pentru procurarea hainelor de protecție învățătorilor din Deltă, pentru îmbunătățirea aprovizionării acestora cu alimente etc. și a criticat faptul că organele raionale au lăsat să se întîrzie prea mult deschiderea secției de vînzare în rate a articolelor de îmbrăcăminte pentru cadrele didactice.

Hotărîrea adoptată prevede măsuri concrete pentru lichidarea multora din deficiențele pe care conferința le-a scos la iveală. Faptul că în comitet au fost aleși în adevăr oameni cinstiți, pregătiți, cu experiență în munca profesională și în cea sindicală creează premizele desfășurării în raionul Tulcea a unei activități rodnice în cadrul organizațiilor sindicale din școli.

ION BĂDICA

Poubredactia noastră

Munca cultural-educativă în discuția conferinței din raionul și orașul Iași

Conferința sindicală raională a muncitorilor din învățămînt din orașul și raionul Iași s-a ocupat pe larg de problemele activității organizațiilor sindicale din școli în domeniul muncii cultural-educative.

Un loc important în lucrările conferinței l-a ocupat preocuparea organelor sindicale pentru organizarea învățămîntului politic.

Darea de seamă a arătat că în orașul Iași au fost organizate anul acesta nouă cercuri de Istoria P.M.R., un cerc de economie politică și un cerc de studiere a istoriei mișcării muncitorești. Conferința a subliniat că cercurile sînt conduse de propagandiști bine pregătiți, cu dragoste de muncă, permanent preocupați de ridicarea nivelului lecțiilor. În conferință s-a arătat, însă, că în unele cercuri de învățămînt politic frecvența este nesatisfăcătoare, în special din lipsa de preocupare a organizațiilor sindicale respective.

În ce privește organizarea învățămîntului politic pentru cadrele didactice din raion, participanții la discuții au arătat că acesta se bucură de sprijinul concret și permanent din partea comitetului raional de partid. Acest fapt s-a răsfrînt pozitiv atît asupra rezultatelor obținute în procesul de învățămînt pe primul trimestru, cît și în bogata activitate culturală desfășurată în căminele culturale, casele de citit, bibliotecile sătești etc. Activitatea culturală desfășurată de învățători a contribuit la crearea de noi gospodării colective și întovărășiri. În conferință a fost subliniată munca învățătorilor Aurel Ciobanu, Elena Arhip, Eugenia Palimaru, Maria Mititelu, Florica Sereteanu, care au adus o largă contribuție la crearea celor cinci întovărășiri din comuna Bosia. Inițiativa intelectualilor din comuna Bosia cu privire la dezvoltarea activității culturale și orientarea acesteia în spre sprijinirea transformării socialiste a agriculturii are un mare ecou în rîndurile cadrelor didactice din regiunea Iași.

Conferința a dezbătut pe larg munca artistică de amatori. În orașul Iași, sindicatul muncitorilor din învățămînt a organizat echipe de cor, teatru, un cerc plastic și un cerc de creație literară. La faza pe regiune a celui de-al IV-lea concurs artistic, corul a primit steagul de fruntaș, iar echipa de teatru, care a prezentat piesa „Millo director", de V. Alecsandri, a fost menționată. Lucrările de artă plastică prezentate de tov. prof. Alex. Popovici în cadrul celui de-al IV-lea concurs au primit mențiune pe țară, iar creațiile literare ale prof. Gr. Hiliță, Ion Martin și Gh. Coteț au fost premiate la faza republicană.

Conferința a criticat fostul comitet pentru lipsa de preocupare față de activitatea bibliotecilor sindicale, ca și pentru lipsa de sprijin în ce privește dezvoltarea activității artistice a formațiilor sindicale, activitate care în orașul Iași are cele mai bune condiții de desfășurare.

Conferința a cerut noului comitet sindical să dea o atenție mai mare muncii cultural-educative.

Hotărîrea adoptată de conferință prevede obligația pentru noul comitet de a organiza excursii, seri de odihnă, sărbătorirea cadrelor didactice fruntașe și cu o îndelungată activitate pedagogică, spectacole la un nivel mai înalt etc. Conferința sindicală a muncitorilor din învățămînt din Iași a cerut învățătorilor din raion să organizeze brigăzi artistice de agitație.

Ca sarcină imediată și de mare răspundere conferința a cerut organizațiilor sindicale din școli să nu precupețească nici un efort pentru a determina pe fiecare slujitor al școlii să sprijine din toate puterile campania de alegeri de deputați în Marea Adunare Națională.

Comitetul care a fost ales s-a angajat că va duce la bun sfîrșit hotărîrile luate de conferință pentru îmbunătățirea continuă a muncii cultural-educative în orașul și raionul Iași.

N. BURCEA
activist al C.C. al S.M.I.

Să contribuim la combaterea dăunătorilor pădurilor

Învățătorii și profesorii, instructorii de pionieri pot aduce o contribuție de seamă la acțiunea de ocrotire a livezilor și pădurilor noastre, mobilizînd elevii și pionierii în lupta împotriva dăunătorilor pădurilor și livezilor. Apreciind valoarea acestei contribuții, Ministerul Silviculturii a adresat următorul apel:

Către cadrele didactice și instructorii superiori de pionieri

Pădurile de foioase din țara noastră sînt atacate de omida păroasă a stejarului — Lymantria dispar — care provoacă desfrunzirea arborilor și, odată cu aceasta, pierderea fructificației și a unor mari cantități de lemn.

Chemăm toate cadrele didactice să mobilizeze elevii și pionierii în lucrările de combatere pe care ocoalele silvice le execută în pădurile infestate.

Pentru a ajuta cadrele didactice și instructorii superiori de pionieri să îndrume just pionierii și elevii în acțiunea de combatere a Lymantriei dispar, dăm mai jos o serie de amănunte cu privire la aceasta.

Dăunătorul pădurilor și livezilor cunoscut sub numele de Lymantria dispar este un fluture a cărui omidă produce desfrunzirea pădurilor și livezilor. În luna august, fluturii depun pe scoarța arborilor cîte o grămadă de 400-600 de ouă mici, rotunde, sidefii, pe care le acoperă cu un puf pîslos gălbui. Grămezile de ouă sînt depuse în partea de jos a trunchiului arborilor. Ele sînt ovale, au 3-4 cm. lungime și puful gălbui care le acoperă le face ușor de recunoscut chiar de la distanță.

În primele zile ale lunii mai, îndată după înfrunzirea stejarilor, în pădurile de foioase unde fluturii de Lymantria și-au depus grămezile de ouă apar omizile.

În stadiul de omidă insecta stă pînă în a doua parte a lunii iunie, hrănindu-se continuu cu frunzele arborilor și crescînd din ce în ce, pînă ajunge la 6-7 cm. Omizile preferă să se hrănească cu frunzele stejarilor, însă, în lipsa acestora, consumă și frunze de carpen, arțar, ulm, salcie etc. ca și frunzele tuturor pomilor fructiferi.

În cursul vieții omida mănîncă 5 frunze. Dacă pe fiecare arbore se găsesc în medie 2-3 grămezi de ouă, omizile provenite din ele pot desfrunzi în întregime arborii. Într-adevăr, ținînd seama că dintr-o grămadă de ouă pot ieși 400 de omizi, rezultă că omizile din 2-3 grămezi pot mînca 5000 de frunze, adică aproximativ cît are un arbore care crește în pădure. De multe ori, în pădurile puternic infestate se găsesc peste 10-20 depuneri de ouă pe fiecare arbore. În acest caz pot ieși atîtea omizi încît nu numai că defoliază în întregime pădurea ci, ne mai avînd ce mînca, își caută hrană și în pădurile sau livezile din apropiere.

Lymantria se combate prin distrugerea depunerilor de ouă sau prin distrugerea omizilor. Distrugerea ouălor se desfășoară începînd din luna august — momentul depunerii ouălor — și pînă în aprilie anul următor, înainte de apariția omizilor.

Metoda cea mai bună de distrugere a ouălor este îmbibarea lor cu petrol. Prin dopul sticlei de petrol se trece o trestie sau o pană de gîscă, prin care se scurge petrol pe depunerile de ouă. Pentru îmbibarea cu petrol a ouălor ce se găsesc așezate mai sus pe trunchi sau pe ramuri se folosesc bețe lungi și subțiri. Virful acestora se învelește cu o bucățică de blană de miel sau cu cîlți, se înmoaie într-o găleată cu petrol și se tamponează cu ei grămezile de ouă pînă se îmbibă bine cu petrol.

Ouăle mai pot fi distruse și prin raderea lor de pe scoarța arborelui cu o lingură, sau măturîndu-le cu o măturică. Ouăle trebuie strînse cu grijă, arse ori îngropate adînc în pămînt.

Omizile pot fi distruse prin stropiri sau prăfuiri cu insecticide, cu aparate speciale.

În momentul de față, lupta împotriva Lymantriei dispar trebuie dusă prin distrugerea depunerilor de ouă.

Unitățile silvice au organizat lucrările de combatere în toate pădurile infestate.

A distruge 100-150 de grămezi de ouă este un lucru pe care îl poate face cu ușurință orice pionier, în 2-3 ore de lucru fără mari eforturi. Prin distrugerea acestor 100-150 de grămezi se înlătură posibilitatea de a ieși pînă la 50.000-60.000 de omizi care ar putea desfrunzi 40-50 de arbori. Se vede deci ce însemnată poate fi contribuția elevilor și pionierilor la ocrotirea pădurilor.

NOTE EXTERNE · NOTE EXTERNE · NOTE EXTERNE · NOTE EXTERNE

Calea spre o pace trainică este deschisă

A devenit o tradiție ca în fiecare an, cu prilejul anului nou, oamenii iubitori de pace din întreaga lume să aștepte cu bucurie și nerăbdare cuvîntul conducătorilor gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice și ai Statului Sovietic, cuvînt rostit întotdeauna pentru pace și colaborare internațională, pentru prietenie între toate popoarele lumii

Răspunzînd la întrebările lui V. Koucky, redactor șef al ziarului „Rude Pravo", tov. N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., a arătat din nou maselor populare din întreaga lume că drumul spre o pace trainică este deschis.

Pacea este o mare cucerire a popoarelor. Ea trebuie să fie apărată cu cea mai mare hotărîre. **„Evenimentele din anul 1956 — a spus N. S. Hrușciov — au arătat în mod convingător că lupta pentru menținerea și consolidarea păcii este cea mai importantă sarcină a actualității".**

Datorită eforturilor statelor iubitoare de pace s-a realizat o slăbire considerabilă a încordării internaționale, ceea ce a nemulțumit în mod vădit cercurile agresive occidentale. Aceste cercuri au pus la cale agresiunea anglo-franco-israeliană împotriva Egiptului și complotul fascist contrarevoluționar împotriva puterii democrat-populare din Ungaria, creînd primejdia unui nou război mondial.

După cum se știe, atît în Egipt, cît și în Ungaria planurile imperialiștilor au eșuat. Forțele păcii s-au dovedit suficient de puternice pentru a pune frîu agresorilor ori sub ce mască ar căuta ei să se ascundă. **„Acum trebuie să fie limpede pentru toți — arată N. S. Hrușciov — că orice încercare a imperialiștilor de a dezlănțui un război, orice încercare a forțelor reacțiunii de a atenta la cuceririle popoarelor țărilor socialiste, vor primi riposta cuvenită".**

În anul 1957 forțele păcii se vor întări și mai mult, ceea ce va determina o și mai mare îmbunătățire a situației internaționale. Experiența anului trecut a arătat necesitatea întăririi necontenite a vigilenței popoarelor, necesitatea de a desfășura cu hotărîre lupta pentru pace.

O mare însemnătate pentru cauza păcii ar avea-o reducerea armamentelor și forțelor armate, interzicerea armei atomice și cu hidrogen. Guvernul sovietic a făcut în această privință propuneri constructive, sprijinite de toate statele socialiste și aprobate de toți oamenii iubitori de pace din întreaga lume. Este rîndul puterilor occidentale să dovedească prin fapte care este atitudinea lor față de aceste propuneri realiste, pe deplin realizabile.

N.S. Hrusciov a subliniat, de asemenea, importanța pe care ar avea-o pentru micșorarea încordării internaționale crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa și dezvoltarea mondială a legăturilor economice și culturale internaționale, bazate pe principiile egalității în drepturi.

Pentru partidele comuniste și muncitorești, pentru clasa muncitoare și pentru toți oamenii muncii de pretutindeni au o imensă însemnătate indicațiile date de tov. Hrușciov cu privire la crearea unei trainice unități internaționale a clasei muncitoare. **„Victoriile clasei muncitoare, victoriile oamenilor muncii din Uniunea Sovietică și din toate țările socialiste — a spus N. S. Hrusciov — se datoresc faptului că în activitatea lor, partidele comuniste și muncitorești din aceste țări s-au călăuzit după învățătura marxist-leninistă, unica învățătură justă a proletariatului".** Aceleași cauze stau, de asemenea, la baza victoriilor celorlalte partide comuniste și muncitorești.

În ultimul timp dușmanii socialismului recurg la cele mai mîrșave procedee pentru a lovi în partidele revoluționare și în primul rînd în partidele comuniste și muncitorești din țările socialiste, pentru a zdruncina unitatea acestor partide și a produce dezbinare în mișcarea comunistă. În acest scop se folosește ideea așa numitului „comunism-național" căruia i se face multă reclamă încercînd să se opună elementelor de însemnătate universală pe care le-a dat Revoluția din Octombrie și care sînt necesare pentru trecerea cu succes de la capitalism la socialism, particularitățile naționale ale dezvoltării spre socialism în diferite țări.

Știința marxist-leninistă a subliniat întotdeauna importanța particularităților fiecărei țări în lupta pentru victoria dictaturii proletariatului și construirea socialismului. În același timp, însă, marxism-leninismul arată că, oricare ar fi aceste particularități, ele nu desființează legile fundamentale ale revoluției socialiste. Orice altă abordare a acestei probleme nu poate decît să dăuneze cauzei socialismului. **„Sarcina — a spus tov. Hrusciov — constă în a întări vigilența față de uneltirile dușmanilor socialismului, în a da o ripostă hotărîtă tuturor încercărilor de a submina bazele unității clasei muncitoare și a avangărzii sale — partidele comuniste și muncitorești. Este necesar să fim vigilenți și față de acei care sub masca de prieteni, sub steagul luptei pentru socialism, desfășoară o activitate de dezbinare a rîndurilor socialiste, aducînd prin aceasta, intenționat sau nu, un serviciu imperialiștilor, care caută să dezorganizeze forțele revoluționare".**

Evenimentele anului 1956 au subliniat cu toată puterea necesitatea unității trainice și a colaborării celei mai strînse a țărilor lagărului socialist, izvorul forței invincibile a țărilor socialiste rezidă în unitatea și coeziunea lor, în tăria comunității țărilor socialiste — chezășia unor noi succese ale socialismului.

Anul 1957 va fi anul lărgirii continue a legăturilor economice și culturale între țările socialiste, anul lărgirii schimbului de experiență între aceste țări, anul întăririi și perfecționării apărării lor colective, anul unei intensificări considerabile a luptei lor pentru menținerea și consolidarea păcii în întreaga lume.

„ORA H"

Fotogramă din filmul „Ora H"

„Ora H" este un nou film cu subiect din viața școlilor noastre.

Acțiunea filmului se desfășoară printre elevii clasei a VII-a a unei școli din Capitala patriei noastre.

Scenariul este scris de regizorii filmului — Sinișa Ivetici și Andrei Bleier, după o nuvelă de Nicuță Tănase.

Imaginea filmului aparține tovarășilor Sergiu Ioan Huzum, Gheorghe Dănăilă, Lucian Penescu și Peter Christian, absolvenți ai Facultății de cinematografie, secția operatori de imagine.

Mai multă atenție școlilor pentru tineretul muncitoresc și sătesc

Școlile și secțiile serale pentru tineretul muncitoresc, înființate în anul 1954 prin grija deosebită a partidului și a guvernului, au luat o largă dezvoltare, cuprinzînd an de an tot mai mulți tineri și adulți care lucrează în producție. Dacă în anul școlar 1954/55 secțiile serale ale tineretului muncitoresc funcționau cu circa 12.000 elevi, în acest an școlar numărul unităților școlare și al elevilor a crescut cu peste 200%.

Se îmbunătățește necontenit și munca pe care o desfășoară școlile pentru tineretul muncitoresc și sătesc. Datorită grijii cadrelor didactice și întreprinderilor, datorită dragostei pe care o arată tinerii muncitori și țăranii muncitori pentru învățătură, frecvența la cursuri a elevilor este din ce în ce mai bună. Analiza muncii pe trimestrul I a arătat că în multe școli rezultatele la învățătură se îmbunătățesc mereu.

Așa, de pildă, la școlile pentru tineretul muncitoresc de pe lîngă uzinele „23 August", uzinele „Timpuri noi" și întreprinderea „F. C. Gheorghiu-Dej" din Capitală situația la învățătură a elevilor s-a îmbunătățit simțitor față de aceeași perioadă a anului școlar trecut.

O atenție deosebită a fost acordată legării cunoștințelor teoretice de activitatea practică. Tot mai mulți elevi ai școlilor pentru tineretul muncitoresc reușesc să-și îmbunătățească munca în producție folosind larg cunoștințele teoretice însușite la cursuri. Asemenea exemple vom întîlni printre elevii școlilor serale de pe lîngă uzinele „Tractorul" din Orașul Stalin, uzinele „Mao Țze-dun" din București etc.

Ținînd o strînsă legătură cu conducerile întreprinderilor și cu organizațiile de masă, multe școli pentru tineretul muncitoresc și sătesc primesc un sprijin însemnat din partea acestora în ridicarea nivelului procesului de învățămînt. De pildă, la analiza muncii instructiv-educative a școlilor și secțiilor serale din regiunea Constanța au participat directori ai întreprinderilor și reprezentanți ai organizațiilor sindicale și de U.T.M. Elevii fruntași la învățătură, disciplinați și cu rezultate bune în producție sînt evidențiați atît în cadrul școlilor cît și în cadrul întreprinderilor.

Cu toate rezultatele pozitive obținute, mai există însă o serie de lipsuri care împiedică buna desfășurare a muncii în școlile pentru tineretul muncitoresc și sătesc. Astfel, în unele școli frecvența elevilor la cursuri reprezintă doar 70-80% din numărul celor înscriși. De aceasta sînt vinovate, în multe cazuri, conducerile întreprinderilor, organizațiile sindicale și U.T.M. din întreprinderile în care lucrează elevii. Așa, de pildă, întreprinderile F.R.B.-București, „Oțelul Roșu" din Timișoara, fabrica de textile din raionul Sf. Gheorghe ș.a. nu respectă întru totul Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la drepturile elevilor din școlile serale, cerîndu-le acestora să lucreze în schimburi nepotrivite, trimițîndu-i în delegații sau reținîndu-i la diferite ședințe și activități sportive. Vinovate sînt și școlile care nu țin o permanentă legătură cu întreprinderile, care nu reușesc să trezească la toți elevii dragostea deosebită față de școală.

Școlile pentru tineretul muncitoresc întîmpină unele greutăți și din partea secțiilor de învățămînt ale sfaturilor populare care nu întotdeauna acordă suficientă atenție stabilirii rețelei școlare și elaborării planului de școlarizare.

Așa de pildă, secția de învățămînt a regiunii Oradea a planificat ca în anul școlar 1956/57 la clasele V-VII ale școlilor serale pentru tineretul muncitoresc să funcționeze patru serii, deși aceasta întrecea necesitățile reale. În schimb, în regiunea Suceava s-a planificat un număr mai mic de clase decît era necesar. Lipsuri asemănătoare s-au constatat și în raionul Sf. Gheorghe, în regiunea Baia Mare, în regiunea Cluj. Este suficient să arătăm că, deși în orașul și regiunea Cluj există numeroase uzine și fabrici cu un număr mare de muncitori, totuși în această regiune nu există nici o școală pentru tineretul muncitoresc pe lîngă întreprinderi, ci numai secții serale pe lîngă școlile de zi. Datorită acestui fapt, în timp ce în regiunea Ploești școlile muncitorești sînt frecventate de un număr de 3.500 elevi, iar cele din regiunea Stalin de 4.187 elevi, în regiunea Cluj, care este mult mai mare, secțiile serale ale tineretului muncitoresc sînt frecventate numai de 2.520 elevi.

Ținînd seama de lipsurile existente în munca școlilor pentru tineretul muncitoresc și sătesc, secțiile de învățămînt vor trebui să-și îndrepte mai mult atenția asupra problemelor specifice muncii acestor unități.

Stabilirea unei strînse legături între conducerile școlilor și întreprinderi, atenta îndrumare a secțiilor de învățămînt, vor contribui la îmbunătățirea procesului de învățămînt în școlile serale, la obținerea unor noi și valoroase rezultate.

DUMITRU IONESCU

UN FEL DE „POLITEHNIZARE"

(În unele școli, cadrele didactice se mulțumesc cu antrenarea elevilor în treburile gospodărești, nepreocupîndu-se de introducerea elementelor politehnizării).

— Cine poate spune că elevii mei nu-și însușesc deprinderi practice ?...

GRIJA PENTRU OM — LEGEA SUPREMĂ

(Urmare din pag. 1)

avea drept urmare o creștere în 1957 a cîștigurilor medii ale salariaților.

Îmbunătățirea salariului tarifar va fi însoțită și de o mai bună normare a muncii, precum și de îmbunătățirea sistemului de premiere. Aceste măsuri sînt menite să ducă la sporirea eforturilor creatoare ale muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor, la o mai accentuată creștere a productivității muncii și la scăderea prețului de cost care vor asigura baza materială pentru ridicarea mai departe a nivelului de trai al oamenilor muncii

În vederea stimulării producției agricole și îmbunătățirii aprovizionării oamenilor muncii cu produse agro-alimentare, plenara a hotărît adoptarea sistemului de constituire a fondului central de grîu, porumb, secară, floarea-soarelui, cartofi, lapte, pe calea achizițiilor și contractărilor, desființîndu-se cotele obligatorii la aceste produse. Totodată s-a hotărît îmbunătățirea prețurilor la colectările de carne.

Aceste măsuri de organizare a schimbului între oraș și sat pe baze comerciale vor duce la dezvoltarea agriculturii, la întărirea bazei economice a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, la ridicarea continuă a nivelului de trai al populației muncitoare. Așezarea legăturilor între industrie și agricultură pe baze comerciale lărgește cointeresarea materială a gospodăriilor țărănești în creșterea producției agricole și a cerealelor marfă, mărește interesul și inițiativa în producție a țărănimii. **Măsurile plenarei C.C. al P.M.R. constituie un puternic sprijin pe care țărănimea muncitoare îl primește din partea clasei muncitoare, din partea statului democrat-popular și a partidului.** Este necesar ca țărănimea să răspundă la acest nou sprijin aducînd pe piață mărfuri mai multe și vînzînd cooperativelor și organizațiilor comerciale autorizate de stat surplusul de produse agricole în propriul interes material al țărănimii și în interesul statului.

Înlocuirea sistemului de cote obligatorii prin sistemul de alcătuire a fondului central pe calea achizițiilor și contractărilor va avea, fără îndoială, o influență pozitivă asupra ansamblului economiei naționale. Pentru a culege roadele acestor măsuri este necesar însă să realizăm cu toată hotărîrea sarcinile trasate de Congresul al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii. Să nu uităm niciodată că principala condiție pentru avîntul tuturor ramurilor producției agricole o constituie dezvoltarea producției principalelor cereale — a porumbului și a grîului.

În condițiile noii așezări a relațiilor de schimb cu țărănimea pe baza comerțului, crește foarte mult importanța sectorului socialist din agricultură pentru constituirea fondului central al statului. De succesul operei de transformare socialistă a agriculturii depind în măsură hotărîtoare rezultatele pozitive ale noului sistem de constituire a fondului central, precum și însăși sporirea producției agricole-marfă. Trebuie să ajungem ca în scurt timp sectorul socialist să furnizeze cea mai mare parte din cantitățile de produse agricole necesare fondului central.

De aceea o atenție deosebită trebuie acordată consolidării economico-organizatorice a gospodăriilor colective, cooperativelor de producție și întovărășirilor agricole, lărgirii lor și creării de noi unități socialist-cooperatiste. O mare importanță are în această privință desfășurarea unei largi munci politice în rîndul țărănimii muncitoare, muncă la care cadrele didactice sînt chemate să-și aducă contribuția.

Călăuzindu-se după principiul centralismului democratic în viața de stat și economică, plenara C.C. al P.M.R. a stabilit o serie de măsuri pentru înlăturarea centralismului excesiv, îmbunătățirea și simplificarea planificării producției, lărgirea drepturilor și atribuțiilor sfaturilor populare și conducerilor de întreprinderi socialiste din industrie și agricultură, stimularea inițiativei creatoare a maselor de oameni ai muncii.

Poporul nostru a primit hotărîrile plenarei C.C. al P.M.R. cu o însuflețire deosebită. Oamenii muncii sînt hotărîți să-și sporească necontenit eforturile pentru aplicarea politicii înțelepte a partidului, politică izvorîtă din interesele vitale ale poporului, din nevoile dezvoltării patriei noastre pe drumul luminos al socialismului.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Invățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt

ANUL IX Nr. 405 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 11 ianuarie 1957

CONSFATUIRILE RAIONALE
privitoare la politehnizarea învățămîntului

In întreaga țară, cadrele didactice s-au întrunit în consfătuiri raionale, dezbătînd pe larg problemele politehnizării învățămîntului și făcînd un larg schimb de experiență în aceste probleme.

In clișeu: învățătorul Nicolae Popescu din comuna Timosu, raionul Ploești, vorbind la consfătuirea raională, pe marginea raportului secției de învățămînt.

(Citiți materialele de la consfătuirile raionale în pag. 3)

Examen de chimie generală

Chimia generală ocupă un loc important în planul de învățămînt al facultăților din cadrul Institutului de mine. Alături de fizică și matematici, cunoștințele de chimie generală își aduc aportul lor însemnat la înțelegerea aprofundată de către studenți a disciplinelor ce profilează specialitatea lor. Numai acel curs de chimie generală își atinge scopul care, pe lîngă fondul general de cunoștințe teoretice, absolut necesar înțelegerii diferitelor fenomene chimice, reușește să se lege organic, prin date faptice corespunzătoare, de domeniul de specialitate al studenților, viitori ingineri.

Din felul cum a decurs examenul de chimie generală la grupa I-a, anul I, de la Facultatea de geologie a Institutului de mine din București reiese că în predarea cursului s-au urmărit cele două obiective menționate. Subiectele date la examen au cuprins în special problemele importante de ordin teoretic, cu aplicații în domeniul mineralogiei, cristalografiei sau geochimiei. Astfel, studenții au tratat probleme ca: razele X, legea lui Moseley, legile soluțiilor, legile de bază ale chimiei, disociația electrolitică, nucleul atomic, volumul atomic, legile electrolizei etc. In timpul expunerii, studenții au urmărit permanent legarea cunoștințelor teoretice de practică. E de menționat faptul că examenul s-a dat numai din prima parte a materiei, partea generală — urmînd ca descrierea elementelor să se facă în semestrul II.

Nivelul de cunoștințe al studenților este satisfăcător. Examinatorul a manifestat multă exigență. El nu s-a mulțumit cu răspunsuri formale, ci a pus unele întrebări suplimentare pentru a dirija pe studenți spre esența fenomenului ce trebuiau să-l explice. Din această cauză, examinarea unor studenți a durat aproape o oră.

Cei mai mulți studenți au dovedit cu prilejul acestui examen că au aprofundat materia. Aceștia au răspuns concis la subiect, fără să fie prea mult nevoie de intervenția profesorului (de exemplu studenții Angela Popescu, Radu Hădășeanu etc.).

Cu toate acestea, răspunsurile date de studenți au scos la iveală și unele lipsuri în pregătirea lor. Astfel, unii au dat dovadă că au parcurs în fugă materia. Alții nu au intrat în subiect, au descris experiențe fără să pătrundă esența fenomenului explicat prin acea experiență. Astfel, studentul Damian Andreescu a desenat corect un tub Roentgen, a explicat felul cum iau naștere razele X, însă n-a știut să arate de ce razele X au o putere penetrantă mai mare decît alte radiații, nu a putut să arate că acest lucru se datorește lungimii de undă foarte mici. Așa dar, el n-a înțeles proprietatea fundamentală a razelor X, de care sînt legate aplicațiile practice ale acestor radiații.

Răspunzînd la tema „Concluzii asupra structurii nucleului atomic din fenomenul de radioactivitate" studentul Andreescu a reușit cu foarte mare greutate și numai după repetate întrebări suplimentare să explice complexitatea structurii nucleului atomic ca urmare a concluziilor trase din fenomenul radioactivității. Explicarea fenomenului de electroliză a fost de asemenea insuficientă. Abia după repetate întrebări puse de profesor studentul a reușit să explice fenomenele ce se petrec la anod și catod.

La examenul de chimie generală s-au folosit metode juste de examinare. Examinatorul a dat dovadă de multă răbdare și tact pedagogic. El a utilizat cu pricepere întrebările suplimentare pentru a orienta, după caz, pe studenți în probleme. Intrebările suplimentare au fost utilizate și în scopul de a se vedea dacă studenții cunosc subiectul în întregime sau parțial.

După ce fiecare student a răspuns la toate cele trei subiecte profesorul a făcut o scurtă apreciere asupra felului cum a fost tratat fiecare subiect, lămurind, cînd a fost nevoie, unele confuzii făcute de studenți.

Calificativele acordate oglindesc în mod just pregătirea studenților, activitatea acestora în cursul semestrului la orele de seminar și la lucrările de laborator.

Examenul a scos la iveală unele lipsuri în pregătirea studenților, a arătat care capitole din materie sînt insuficient cunoscute de studenți.

Aceasta dă catedrei posibilitatea de a-și îndrepta în cel de al doilea semestru atenția asupra clarificării unor noțiuni importante, astfel ca încheierea anului școlar să se soldeze cu un succes deplin.

AUREL TURCU

Colaborare strînsă

Necesitatea colaborării dintre instituțiile de învățămînt de diferite grade a fost în repetate rînduri subliniată de către cadrele didactice din orașul Arad. Bazîndu-se pe aceste considerente, colectivul secției de învățămînt a orașului a organizat de curînd o întîlnire între educatoare și învățătorii care predau la clasa I.

Cu acest prilej au fost prezentate două referate cu tema „Pregătirea copiilor preșcolari pentru învățămîntul elementar". Primul referat a fost întocmit de către un colectiv de învățători care predau în acest an la clasa I-a, iar al doilea de un colectiv de educatoare care a lucrat anul trecut la grupa mare. Acest mod de a trata problema pregătirii copiilor pentru școală a asigurat discutarea cît mai serioasă a problemei.

In referatul prezentat de învățători s-a arătat că cei mai mulți dintre elevii care au frecventat grădinița se remarcă prin bogăția vocabularului, exprimare cursivă și logică, sociabilitate și deprinderi bune de comportare în colectiv. Referatul a scos însă în evidență și unele lipsuri în pregătirea copiilor din grădinițe în ceea ce privește însușirea limbii materne, cunoașterea mediului înconjurător, numărarea și socotitul, desenul și educația muzicală.

S-a subliniat că legătura permanentă cu școala elementară nu este o sarcină numai a educatoarelor care predau la grupa mare, ci a tuturor cadrelor din învățămîntul preșcolar, deoarece pregătirea copiilor pentru școală constituie sarcina principală a instituțiilor preșcolare.

Prof. I. DRAGAN

În întîmpinarea ALEGERILOR

Oameni ai muncii din învățămînt candidați în alegeri

Regimul burghezo-moșieresc proclama cu ipocrizie învățămîntul primar drept general și obligatoriu. In fapt, însă, milioane de copii de vîrstă școlară rămîneau în afara școlii, deoarece numărul localurilor de școală era departe de a fi suficient, iar taxele, costul manualelor și al rechizitelor era prea mare pentru a fi suportat de oamenii muncii. Rezultate: 4.000.000 de analfabeți, mii și mii de învățători și profesori șomeri.

Nici în învățămîntul mediu sau superior situația nu era mai bună. După datele recensămîntului general din 1930, din numărul celor care absolveau clasele primare doar 2,1 la sută urmau studii secundare și 0,2 la sută studii universitare.

In regimul de democrație populară școala a luat o dezvoltare nemai întîlnită iar cadrele didactice sînt înconjurate de grija partidului și guvernului. Numărul școlilor elementare s-a mărit de 6 ori în comparație cu anul 1939. In anii 1951—1955 sectoarele economic, cultural și social au primit 97.000 de cadre medii tehnice. Romînia burghezo-moșierească avea în anul școlar 1938—1939 abia 16 institute de învățămînt superior, care cuprindeau 29 facultăți cu 29.000 de studenți. Astăzi, în R. P. Romînă funcționează 42 de instituții de învățămînt superior, cu 126 de facultăți frecventate de 75.000 de studenți. Au fost deschise 3.400 de școli de diferite grade în limba maternă a populației aparținînd naționalităților conlocuitoare.

Statul și poporul nostru acordă o înaltă prețuire muncii patriotice a cadrelor didactice. Din rîndul lor, al acelora care educă pe viitorii constructori ai socialismului și militează cu abnegație pentru ridicarea nivelului cultural al maselor muncitoare, poporul nostru a propus numeroși candidați în alegerile pentru Marea Adunare Națională.

Pentru a doua oară învățătoarea Maria Ionescu a fost propusă candidat în alegerile pentru Marea Adunare Națională. Fiică de țărani săraci, Maria Ionescu și-a consacrat viața educării copiilor. După 25 de ani de activitate neîntreruptă în școlile sătești, ea a fost numită directoare adjunctă a școlii medii nr. 2 din Caracal. In școală, Maria Ionescu se găsește pretutindeni unde se naște o acțiune nouă. Pe parcela experimentală sau în laboratoare, îndrumînd legarea teoriei de practică, coordonînd activitatea cadrelor didactice ale școlii, stimulînd ajutorul părinților în munca școlii, învățătoarea a contribuit ca școala să devină o instituție de învățămînt fruntașă. Fără să neglijeze îndatoririle sale didactice, deputata Maria Ionescu, membră în Prezidiul Marii Adunări Naționale este pretutindeni în mijlocul alegătorilor săi. Un nou local de școală în comuna Scărișoara, electrificarea aceleiași comune, îndiguirea Oltului pe o distanță de 1 km., o nouă clădire de școală în Caracal — iată cîteva realizări care se datoresc acțiunilor inițiate de deputata învățătoare.

Numai în regimul democrat-popular poporul poate răsplăti meritele unui simplu dascăl de țară cum este învățătorul Ion Mihai, propunîndu-l candidat în alegerile pentru cel mai înalt for de conducere a treburilor statului. Datorită abnegației cu care conduce ca director școala de 7 ani din comuna Tudor Vladimirescu, regiunea Galați, școala sa a fost distinsă cu diploma de onoare a Ministerului Invățămîntului. Activitatea învățătorului Ion Mihai trece și dincolo de zidurile școlii. El a fost în fruntea tuturor acțiunilor obștești din comună care au avut ca rezultat electrificarea comunei, înființarea stației de radioficare, construirea unei gări noi, deschiderea unui magazin universal, începerea construcției unui nou local de școală.

Printre învățătorii propuși candidați în alegerile de la 3 februarie mai sînt Lucreția Brendea din raionul Bistrița, Ion Hrițcu din comuna Popricani, regiunea Iași, Stela Șomoiab din comuna Pîrscov, regiunea Ploești, Maria Lăzăroaie din comuna Avrig, regiunea Stalin.

Din rîndul cadrelor didactice din învățămîntul superior au fost propuși candidați acad. prof. Andrei Oțetea, prof. dr. Tiberiu Andraszofsky, rectorul Institutului medico-farmaceutic din Tg. Mureș, N. Giosan, profesor la Institutul agronomic din Cluj, Ludovic Takacs, rectorul universității „Bolyai", prof. univ. M. Cruceanu din Craiova, acad. prof. dr. Gr. Benetato din Cluj etc.

Tovarășa **LUCREȚIA BRENDEA**, învățătoare la școala elementară din com. Șicu-Măgheruș, propusă candidată a F.D.P. în circumscripția electorală Șicu, regiunea Cluj.

Tovarășul **TRAIAN IONAȘCU**, profesor universitar, propus candidat al F. D. P. în circumscripția electorală Fundulea, regiunea București.

In comunele raionului Tecuci

Pedagogii din orașul și raionul Tecuci participă cu însuflețire la campania electorală ce se desfășoară în întreaga țară în vederea alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională. Astfel, din consiliul raional F.D.P. face parte profesorul Avram Segall, din consiliul orășenesc F.D.P. profesorii Nicole Tufescu și Mihail Driga, iar la activitatea birourilor comunale ale Frontului Democrației Populare iau parte numeroși învățători și profesori de la școlile elementare din cuprinsul raionului.

La „Casa alegătorului" din comuna Cudalbi desfășoară o vie activitate pedagogii Ștefan Mihail, Constantin Vîrlan și Florica Paveliu. Ei vorbesc în fața alegătorilor despre adîncul democratism al alegerilor din patria noastră, lămurind importanța modificărilor aduse legii electorale în ședința Marii Adunări Naționale din 27 noiembrie 1956.

Invățătorii Ion Florea și Ion Tașcă din comuna Negrilești, precum și tovarășii Gheorghe Pamfilie, Ion Ciobotaru și Aglaia Pieptănaru, din comuna Matca, popularizează în fața maselor de țărani muncitori realizările partidului și ale guvernului din ultimii ani, insistînd asupra operei de transformare socialistă a agriculturii.

Cadrele didactice din raionul Tecuci continuă cu elan munca de popularizare a candidaților Frontului Democrației Populare, precum și a uriașelor înfăptuiri obținute în patria noastră în anii puterii populare.

SUCCES IN ACTIVITATEA NOILOR ORGANE SINDICALE!

In întreaga țară au fost alese noile organe sindicale ale muncitorilor din învățămînt.

Prin sprijinul dat de către organele de partid, alegerile sindicale s-au desfășurat în bune condiții în toate raioanele țării. Dările de seamă prezentate în adunările generale pentru alegeri au prilejuit o largă dezbatere a problemelor muncii sindicale — manifestare vie a democrației sindicale. Oamenii muncii din învățămînt au făcut în adunările generale numeroase propuneri a căror realizare va determina îmbunătățirea muncii sindicale în învățămînt.

Alegerile sindicale au constituit un bun prilej de trecere în revistă a succeselor obținute de muncitorii din învățămînt. In anul 1956, activitatea C.C. al S.M.I., a tuturor organelor sindicale din învățămînt, a fost călăuzită de documentele Congresului al II-lea al P.M.R., care au pus în fața membrilor de sindicat sarcini de mare răspundere cu privire la înfăptuirea politicii partidului în domeniul învățămîntului. In acest an s-a îmbunătățit sistemul de salarizare a cadrelor didactice, s-a îmbunătățit aprovizionarea acestora cu alimente, îmbrăcăminte și combustibil. Peste 7.000 de muncitori din învățămînt și-au petrecut concediul în casele de odihnă ale C.C.S. și 4540 de membri de sindicat s-au odihnit în casele puse la dispoziție de C.C. al S.M.I.

Numeroși învățători și profesori au desfășurat o activitate rodnică pentru îmbunătățirea activității instructiv-educative, au muncit cu însuflețire pentru introducerea în școli a elementelor de politehnizare, și-au întărit contribuția la lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii și pentru culturalizarea maselor.

Alegerile au dovedit maturitatea, spiritul de discernămînt și exigența crescută a cadrelor didactice în ceea ce privește alegerea noilor organe sindicale. Ca urmare, au fost aleși în aceste organe oameni cu dragoste de muncă, atașați mișcării sindicale — fruntași ai colectivelor pedagogice, care formează activul de bază al sindicatului nostru, totalizînd în întreaga țară un număr de peste 36.000 tovarăși. Depinde acum de energia organelor sindicale centrale și locale, de simțul lor de orientare, ca acest activ bine selecționat să dea în munca lui cele mai bune rezultate.

Cu prilejul alegerilor s-a scos în evidență că în viața organizațiilor sindicale există încă o serie de lipsuri. Cu toate că majoritatea organelor sindicale au tras concluzia că este nevoie să se întoarcă cu fața spre producție, spre școală, totuși ele nu s-au preocupat suficient și continuu de găsirea acelor metode de muncă prin care să sprijine cel mai bine activitatea profesională și extinderea experienței pozitive. In ultimii ani activitatea comisiilor muncii profesionale în producție și activitatea metodică din școli s-au suprapus, ceea ce a dus la formalism în organizarea schimbului de experiență.

Organele sindicale trebuie să mobilizeze pe toți membrii de sindicat în lupta pentru ridicarea continuă a nivelului muncii de instruire a tineretului, de educare comunistă a acestuia. Ele au datoria să lupte pentru îmbunătățirea conținutului ideologic al lecțiilor, să îndrume cadrele didactice cu experiență înaintată ca acestea să alcătuiască lucrări în care să-și expună metodele lor de muncă, să participe activ la elaborarea unor manuale școlare cît mai accesibile elevilor, să întocmească monografii ale școlilor. Organele sindicale trebuie să cunoască stilul de muncă al secțiilor de învățămînt, al direcțiilor de școli și să-și spună cu curaj cuvîntul cu privire la lipsurile acestora. De asemenea, ele au datoria să vegheze ca în tematica consfătuirilor de producție să predomine problemele privitoare la educația comunistă a elevilor.

Este necesar ca organele sindicale să lupte pentru îmbunătățirea lecturilor pedagogice — formă importantă de popularizare a experienței înaintate. Cadrele didactice trebuie orientate mai stăruitor spre studierea și extinderea experienței școlii sovietice.

Organele sindicale au datoria să mobilizeze cadrele didactice în ceea ce privește politehnizarea învățămîntului. Trebuie intensificată munca pentru studierea experienței școlilor cu cele mai bune rezultate în acest domeniu și să se organizeze consfătuiri pentru răspîndirea metodelor înaintate.

De asemenea, una din preocupările de seamă ale organelor sindicale trebuie s-o constituie sprijinirea acțiunii de calificare și perfecționare a cadrelor didactice.

Organizațiile sindicale trebuie să participe activ la înfăptuirea învățămîntului elementar general și obligatoriu și la îndeplinirea planului de școlarizare, mobilizînd cadrele didactice în lupta pentru cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară și pentru asigurarea frecvenței regulate.

(Continuare în pag. 4)

O expoziție interesantă

In cinstea alegerii deputaților în Marea Adunare Națională, la Timișoara s-a deschis de curînd o expoziție privind dezvoltarea Institutului politehnic din localitate în anii regimului de democrație populară.

In anul 1954, Institutul politehnic din Timișoara avea 3 facultăți, în care activau 906 studenți și 102 cadre didactice. Astăzi Institutul are 4 facultăți cu 2.534 de studenți care învață sub îndrumarea a 270 cadre didactice. In cele 5 cămine ale institutului locuiesc peste 1000 de studenți. In cantinele Institutului politehnic se servește masa pentru 1200 de studenți.

Studenții și cadrele didactice ale Institutului Politehnic din Timișoara au la dispoziție 41 de laboratoare înzestrate cu cel mai modern aparataj și o bibliotecă cu peste 60.000 de volume.

Intre anii 1945—1956, Institutul politehnic a promovat 2.733 de ingineri mecanici, constructori, chimiști, electricieni.

In expoziție se pot vedea numeroase aparate și mașini realizate de colectivele catedrelor, precum și proiectele de diplomă ale absolvenților din ultimii doi ani.

La Predeal — IN VACANȚA

Predealul, mult îndrăgitul nostru Predeal, este martorul împlinirii visurilor de vacanță ale multor pionieri moldoveni de pe meleagurile Bicazului, Sucevei, Bacăului. In inimile copiilor, larg deschise pentru bucuriile vacanței se adună în zilele acestea de iarnă, una cîte una, comori de frumusețe, ce vor străbate în timp anii, păstrate în ascunzișurile memoriei.

Predealul dăruie mărinimos copiilor tot ce are el mai de preț. Ale lor sînt, în zilele de vacanță, două dintre cele mai frumoase vile și clubul C.C.S.: ale lor sînt jocurile de ping-pong, șah, șubah; ale lor săniuțele; ai lor munții cu cabanele din jur.

Ajunși în împărăția munților, pionierii moldoveni s-au convins că viața poate să fie uneori mai frumoasă decît o pot ei visa, că visurile, atunci cînd se împlinesc, pot să ia forme mai frumoase decît atunci cînd s-au plăsmuit.

Natura le-a arătat din primele zile puterea. Ea a dat pentru copiii veniți la tabără cîteva spectacole mărețe: întîi zile cu soare luminînd feeric pînă departe înălțimile albe, apoi zile cu cerul cenușiu, cînd, prinși în dans frenetic, vîntul și neaua construiau pe nevăzute cetăți nestatornice de vată pe care le mutau capricios dintr-un loc într-altul. Copiii nu vor uita niciodată clipele cînd, de la ferestrele vilelor așezate la marginea dinspre nord a stațiunii, au ascultat simfonia vîntului și a pădurilor de brad care, dirijată de undeva, din fundul Văii Timișului, se înălța în acorduri puternice pînă la ei, sus. Cîțiva pionieri au așternut pe hîrtie simțămintele lor din acele momente.

Fiecare zi le-a adus copiilor bucurii noi. Au făcut plimbări și excursii la Clăbucet, la Cioplea și la Sinaia, au văzut filme, au fost la săniuș. Trecînd în grupuri pe șosea ei atrăgeau privirile trecătorilor. Localnicii care, obișnuiți cu decorul, mergeau grăbiți, fără să-l privească, văzînd încîntarea întipărită pe chipurile voioase ale pionierilor, încercau parcă și ei același proaspăt sentiment de admirație.

Cînd vorbesc despre cele văzute la concursul de schi de pe Cioplea, copiii își arată uimirea și admirația nu numai prin vorbe, dar și prin gesturi, prin mimică, prin intonația cuvintelor. Cu ochii mari deschiși Veronica Bară povestește cît de mult s-a minunat ea cînd a văzut pe curajosul skior de la Dinamo sărind la trambulină de la o înălțime de 33 m. Gheorghe Sofron, fiul unui miner din Comănești, are atîtea de povestit despre cele văzute la Castelul Peleș! Abia așteaptă să ajungă acasă să le spună și prietenilor lui cîte a văzut în sala armelor, în camera de muzică și în celelalte încăperi ale castelului.

In cîteva după amieze, detașamentele, prin rotație, au făcut pregătiri pentru carnaval. S-au repetat poezii, dansuri, cîntece și coruri, dialoguri, scenete, s-au pregătit surprize, s-au confecționat măști și costume.

S-a organizat și o seară de povești. Așezați unul lîngă altul pe covorul moale, pionierii ascultau de la tov. Stanislav, medicul stațiunii, povestea adevărată a orașului Predeal. Luminate numai de slabele raze ale becului îmbrăcat în hîrtie roșie și ascuns sub crenguțe de brad, chipurile lor stăteau nemișcate, întocmai ca într-o copie în ulei a realității. Cînd povestea a ajuns la un anumit punct, tabloul a început să prindă mișcare. Era vorba despre înălțimea munților, despre numele localităților vecine pe care, copiii, cunoscîndu-le, se grăbeau să le spună înaintea povestitorului, pentru a-și aduce și ei contribuția la povestea care îi interesa atît de mult.

In încăperea de alături avea loc în același timp un concert ghicitoare. Copiii au arătat că iubesc muzica și o cunosc. Cîștigătorul premiului întîi a trebuit să cînte, el însuși în fața participanților. A fost aplaudat, bisat. Seara s-a terminat în veselie și în bună dispoziție, ca toate serile în tabără.

Citiți în acest număr

Despre sarcinile psihologiei în domeniul învățămîntului politehnic *(pag. 2)*

De la Ministerul Învățămîntului *(pag. 3)*

Fotocronica Gazetei învățămîntului

IN VACANȚA

In orășelul copiilor din Piața Republicii din București (fotografiile 1 și 2) la carnavalul de la Palatul Pionierilor din Capitală (fotografia 3).

DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE

Despre sarcinile psihologiei în domeniul învățământului politehnic

M. N. Skatkin

Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a trasat sarcinile și căile dezvoltării mai departe a învățământului politehnic în școala de cultură generală. Școala trebuie să dea elevilor cunoștințe de bază în legătură cu problemele tehnicii și ale producției, să-i familiarizeze în mod sistematic cu munca în întreprinderi, în colhozuri și sovhozuri, pe parcelele experimentale și în atelierele școlare, să educe tînăra generație în spiritul atitudinii comuniste față de muncă. Pentru a pregăti cît mai bine tineretul pentru activitatea practică este necesar să se întărească legătura școlii cu viața și să se revizuiască astfel programele școlare, încît acestea să asigure în mai mare măsură specializarea profesională.

Realizarea tuturor acestor sarcini pune cerințe serioase în fața științei pedagogice.

Străduințele cercetătorilor științifici trebuie îndreptate spre rezolvarea celor mai însemnate probleme de perspectivă ale teoriei învățămîntului politehnic, spre organizarea unor experiențe curajoase în domeniul îmbinării învățămîntului cu munca productivă, spre prelucrarea experimentală a bazelor didactice ale învățămîntului politehnic, spre cercetarea legilor formării la elevi a atitudinii comuniste față de muncă. Este necesar ca aceste cercetări să arate pedagogilor practicieni cum trebuie să se desfășoare în școală învățămîntul politehnic, pentru ca acesta să contribuie în cel mai înalt grad la educarea unor membri multilateral dezvoltați ai societății comuniste.

A devenit evident faptul că munca instructiv-educativă a pedagogului are cu atît mai mult succes cu cît se sprijină mai mult pe legile obiective, descoperite de știință, ale dezvoltării psihice și fizice a copilului. Cunoscînd aceste legi, pedagogul capătă posibilitatea de a îndrepta în mod conștient dezvoltarea copiilor în direcția necesară societății, de a le forma valoroase calități fizice, intelectuale și morale, datorită cărora, după terminarea școlii, elevii să poată intra repede în rîndurile constructorilor de frunte ai societății comuniste. Cercetarea legilor obiective ale dezvoltării copilului este o sarcină foarte însemnată a psihologiei și fiziologiei. Iată de ce toți pedagogii eminenți, elaborînd sistemul lor de educație, se străduiesc permanent să găsească sprijin în științele înrudite. Un exemplu clasic în această privință îl constituie întemeietorul pedagogiei ruse, K. D. Ușinski, care, după cum se știe, a desfășurat, pentru fundamentarea științifică a ideilor sale pedagogice, o muncă uriașă de sistematizare și analiză a cunoștințelor psihologice și fiziologice obținute de reprezentanții eminenți ai acestor științe.

Fără îndoială că, pentru a rezolva cu succes sarcinile noi puse în fața sa, pedagogia sovietică trebuie să se sprijine în mai mare măsură decît pînă acum pe cunoștințele pe care i le oferă psihologia și fiziologia copilului. Dar ar fi nejust să se înțeleagă acest „sprijin" ca un act unilateral de folosire de către pedagogie a datelor elaborate de aceste științe. Pedagogia trebuie să ocupe în acest proces o poziție mai activă, trebuie să influențeze ea însăși dezvoltarea psihologiei și fiziologiei. Ea poate să facă aceasta formulînd precis cerințele sale față de cercetarea problemelor celor mai importante pentru pedagogie și școală în ceea ce privește dezvoltarea copilului și incluzînd în mod organic, în conținutul metodicii cercetărilor sale, realizarea unor experimente psihologice și fiziologice subordonate rezolvării problemelor pedagogice studiate.

Una dintre sarcinile învățămîntului politehnic o constituie familiarizarea elevilor cu principiile științifice de bază ale celor mai însemnate ramuri ale producției. Principiile producției se reflectă în conștiința omului sub formă de noțiuni și legi științifice. Astfel, de exemplu, pentru ca elevii să înțeleagă principiile mecanizării complexe a proceselor de producție, a cărei realizare trebuie să contribuie la o mai rapidă creștere a productivității muncii, este necesar ca ei să-și însușească astfel de noțiuni ca „procese de producție", „mecanizarea producției", „mecanizarea complexă", „productivitatea muncii" etc. și să înțeleagă legăturile obiective care există între gradul mecanizării și productivitatea muncii. În momentul de față, pedagogii selecționează noțiunile tehnice pe care școala de cultură generală trebuie să le dea elevilor pentru ca aceștia să-și însușească în mod conștient principiile științifice ale producției. Au început cercetări menite să clarifice căile și mijloacele didactice pentru formarea noțiunilor de producție și tehnice. Valoarea cercetărilor didactice în această direcție va crește considerabil dacă pedagogii vor cunoaște legile psihologice de formare a acestor noțiuni. Psihologii au desfășurat o muncă însemnată pentru cercetarea legilor formării noțiunilor de matematică, geografie, biologie etc. Ar fi foarte important să se lărgească gama acestor cercetări, să se studieze legile psihologice ale formării noțiunilor politehnice, a căror cunoaștere este necesară pentru însușirea conștientă a principiilor științifice de bază ale producției, precum și să se studieze particularitățile specifice ale formării acestor noțiuni.

S-a presupus că, însușindu-și principiile științifice generale ale producției, elevii vor putea să se orienteze ulterior mai repede în orice procese, vor înțelege mai ușor orice mașini noi, orice procese tehnologice noi. Totuși, observațiile au arătat că nici pe departe elevii nu sînt în stare să aplice întotdeauna principiile generale atunci cînd sînt puși în fața unor fapte și fenomene concrete. În multe cazuri ei nu pot să folosească principiile generale însușite ca instrumente de cunoaștere în observațiile lor. Astfel, de pildă, însușindu-și la cursul de fizică principiul pîrghiei, elevii dovedesc adesea că nu sînt în stare să aplice acest principiu la funcționarea lopeții, a cleștilor, a cleștilor de sîrmă, și cu atît mai puțin la transmisia prin roți dințate. Sau, studiind principiul funcționării penei, ei nu pot să aplice acest principiu pentru a explica acțiunea foarfecelor, a fierăstrăului, a plugului și a altor instrumente de tăiere. În fața pedagogilor și psihologilor stă sarcina de a lămuri condițiile care oferă elevilor posibilitatea de a aplica cunoștințele referitoare la principiile științifice de bază ale producției pentru o orientare rapidă în noile fenomene tehnice de producție. Evident, chiar în însuși procesul însușirii principiilor științifice ale producției trebuie să fie puse bazele viitoarei lor aplicări. Este necesar nu numai să-i familiarizăm pe elevi cu aceste principii, dar și să-i învățăm în mod special să le aplice.

Înarmarea elevilor cu priceperi și deprinderi de muncă este o sarcină esențială a învățămîntului politehnic. Pentru rezolvarea acestei sarcini, în planul de învățămînt al școlilor au fost introduse activități practice. Încă prima experiență a muncii în atelierele școlare a arătat că într-o serie de cazuri învățămîntul politehnic capătă un caracter strîmt meșteșugăresc. În legătură cu aceasta trebuie să se întreprindă cercetări care să lămurească deosebirea calitativă dintre deprinderile politehnice de muncă și munca meșteșugărească. Munca începută în această direcție trebuie să fie continuată prin participarea activă la ea a psihologilor și fiziologilor. Cu cît mai adînc vor fi descoperite legile psiho-fiziologice ale formării priceperilor și deprinderilor de muncă politehnică, cu atît va fi rezolvată mai bine sarcina elaborării bazelor didacticii învățămîntului politehnic. Necesitatea de a se crea o didactică fundamentată din punct de vedere științific a învățămîntului politehnic în școala de cultură generală este deosebit de mare. Una dintre cele mai însemnate sarcini care trebuie rezolvate acum este problema locului și volumului exercițiilor speciale de antrenament în cadrul învățămîntului politehnic. Se știe că valoarea învățămîntului politehnic crește într-o măsură însemnată dacă elevii își însușesc deprinderi de muncă în procesul confecționării unor obiecte utile. Totuși, confecționarea obiectelor este posibilă numai dacă elevii au oarecare deprinderi elementare minimale de muncă. De aici necesitatea evidentă a unor exerciții speciale de antrenament, premergătoare confecționării obiectelor. Rămîne însă neclarificată problema cantității și calității acestor exerciții de antrenament. Numai cercetările experimentale psihologico-pedagogice pot duce la rezolvarea acestei probleme.

Pînă acum se credea că, organizînd munca elevilor în atelierele școlare, nu trebuie să li se pretindă o anumită repeziciune în efectuarea operațiilor de muncă și o anumită precizie în executarea pieselor. Aceasta se motiva de obicei prin faptul că aceste cerințe pot fi realizate numai în școlile profesionale, unde există mai mult timp pentru exercițiile speciale de antrenament. B. P. Nikitin (din sectorul pentru învățămîntul politehnic al Institutului de teorie și istoria pedagogiei al Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R.), conducînd activitatea în domeniul învățămîntului politehnic la școala experimentală nr. 545 din Moscova, a încercat să ceară elevilor din clasa a VIII-a repeziciune și precizie în executarea pieselor. Aceste sarcini noi au exercitat o influență însemnată asupra desfășurării procesului de muncă: elevii au început să lucreze mai intens și mai minuțios decît înainte. Experiența restrînsă a lui B. P. Nikitin ne silește să avem o atitudine critică față de tradițiile stabilite. Poate că, adîncind cercetarea psihologico-pedagogică a acestei probleme, vom putea da în mîna profesorilor noi mijloace didactice de ridicare a valorii procesului de instruire practică. Actualitatea acestei probleme devine deosebit de evidentă dacă ținem seama de puținul timp repartizat prin planul de învățămînt însușirii deprinderilor de muncă.

În legătură cu aceasta trebuie să abordăm și o altă problemă importantă. Pînă acum se socotea că munca elevilor în atelierele școlare trebuie să aibă un caracter exclusiv didactic. Elevilor care lucrau în atelier nu li se puneau sarcini de producție, nu li se cerea să lucreze o cantitate anumită de piese pentru vreo întreprindere oarecare sau pentru vînzare. Se știe însă că, în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, la Moscova și într-o serie de alte orașe au funcționat cu succes în școli ateliere de producție, în care elevii au confecționat diferite piese din însărcinarea întreprinderilor. Despre o experiență asemănătoare a vorbit la sesiunea științifică a Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R., în decembrie 1955, tov. A. S. Kolobkov, directorul școlii nr. 33 din Iaroslavl. El a spus: „Conducătorii uzinelor și fabricilor cu care avem legături ne-au sfătuit să îmbinăm activitatea noastră practică (didactică) cu munca anumitor ateliere și uzine din oraș. Am folosit acest sfat în munca cu elevii claselor V-VII. Am luat semifabricate, piese și lingouri, indeosebi de la uzina de reparații. Aceste semifabricate au fost prelucrate în atelierele noastre școlare, în concordanță cu programa claselor V-VII, și apoi predate înapoi atelierelor și uzinelor respective". Autorul subliniază că, printr-o asemenea organizare a muncii, „elevii învață să aibă o atitudine de stat, plină de răspundere față de munca în procesul căreia ei creează anumite bunuri materiale. Poate că aceasta sună cam pompos, dar elevii se simt participanți la construcția de stat".

Ar fi foarte important să se desfășoare cercetări psihologico-pedagogice în legătură cu această problemă, pentru a se clarifica mai amănunțit ce influență exercită îndeplinirea sarcinilor de producție asupra creșterii intensității muncii elevilor și asupra eficacității procesului de instruire practică.

O deosebită atenție trebuie acordată problemei transferului priceperilor și deprinderilor de muncă. În școala de cultură generală elevilor li se pot da priceperi și deprinderi de minuire a unui cerc limitat de unelte manuale și mașini-unelte. Se presupune că, însușindu-și deprinderea de a mînui una sau două mașini-unelte tipice (strunguri, mașini de găurit), elevii vor putea ulterior să învețe mai ușor mînuirea diferitelor mașini în producție. Este extrem de important să se cerceteze în mod amănunțit legile transferului priceperilor și deprinderilor de muncă dobîndite în școală asupra muncii în întreprindere, să se lămurească condițiile în care acest transfer dă cele mai bune rezultate.

(Din revista „Voprosi psihologhii", nr. 4 1956)

Urmare în n-rul viitor

LA POMUL DE IARNĂ DE LA KREMLIN

Metoda cea mai potrivită

Ce metodă educativă trebuiau să aplice pedagogii școlii profesionale de chimie din București față de eleva M.C. din anul III care, pentru a-și motiva absențele de la practica în producție, a ajuns să se îmbrace în doliu născocind o moarte în familie? Întrebarea nu era ușoară. Eleva mai avusese și alte abateri — numeroase și grave. Discuția cu familia nu dăduse rezultate suficiente. Eleva M.C., controlată de ai ei, pleca de acasă la oră fixă, dar în loc să meargă la școală sau la fabrică, după cum era programul, hoinărea. Și după scurte perioade de căință, în care timp învăța și-și mai îndrepta notele, începea iar o serie de note proaste, de absențe nemotivate, de atitudini netovărășești față de colegi.

În cele din urmă cadrele didactice au reușit să obțină sprijinul colectivului clasei care, revoltat de purtarea ei, a izolat-o, a scos-o din activitățile comune, silind-o să reflecteze serios asupra perspectivelor către care o conduceau abaterile ei. Căutînd s-o îndrepte pe un drum sănătos, pedagogii încep să spere acum într-o îmbunătățire mai temeinică a comportării elevei. Bine înțeles, într-un asemenea „caz" schimbarea nu se face dintr-odată și nici cu ușurință. Mai e de căutat mult în privința metodelor ce trebuie aplicate. Dar antrenarea colectivului clasei pentru o ripostă hotărîtă la manifestările elevei poate constitui într-adevăr începutul reeducării ei.

O asemenea folosire a opiniei colectivului de elevi nu este unica posibilă. Și chiar izolarea de colectiv a elevilor cu atitudini nejuste poate avea „nuanțe" diferite. În cazul elevului I.M. din anul I al aceleiași școli, de pildă, s-a procedat într-un mod oarecum diferit. Mai dezvoltat decît colegii lui, I. M. devenise la începutul anului „conducătorul" grupului de băieți din clasă, antrenîndu-i în manifestări nejuste față de fete și abătîndu-le atenția de la învățătură. Grupați toți în fundul clasei, băieții provocau dezordine, învățau prost, se lăudau în gura mare cu isprăvi printre care fumatul era dintre cele mai eroice.

Diriginta clasei, tovarășa Margareta Borza, ajutată de directorul de studii Ion Stănciulescu, au folosit și atît opinia colectivului clasei pentru a-l îndrepta pe I.M. De data aceasta a fost însă nevoie mai întîi de o „restructurare" a acestui colectiv, pentru a se obține, dacă nu o ripostă la atitudinea lui I.M., cel puțin, pentru început, scoaterea grupului de băieți de sub influența lui. Treaba n-a mers ușor. Chiar prima măsură — mutarea băieților în aceleași bănci cu fetele — s-a făcut cu destule greutăți atît din partea băieților, cît și din partea fetelor, care nu voiau să stea cu „nebunii" în bancă. Încetul cu încetul, însă, stînd departe de I.M., „nebunii" s-au liniștit și s-au împrietenit cu fetele, iar I.M., trezindu-se singur, a fost nevoit să înceapă să-și vadă de treabă. Legătura cu familia elevului și mobilizarea întregului colectiv al clasei vor duce fără îndoială la influențarea lui, mai departe, în bine.

Încheierea colectivului de elevi ridică însă și alt fel de probleme. Solidaritatea dintre copii, care are rezultate atît de bune în îndreptarea unor elevi, este citeodată — și toți pedagogii s-au lovit cîndva de această problemă — o piedică în rezolvarea unor abateri. Așa s-a întîmplat de curînd, de pildă, la școala tehnică sanitară din București. Autorul unui act de indisciplină din internatul de băieți al școlii n-a putut fi multă vreme găsit, fiind ascuns de colegii lui. A fost necesară o întreagă acțiune a conducerii școlii și a comitetului U.T.M. pentru a convinge pe elevi cît de nejust este înțeleasă solidaritatea în asemenea cazuri. O „solidaritate" de acest fel nu se manifesta în școală pentru prima dată și, desigur, nici pentru ultima dată. Este nevoie de muncă susținută pentru rezolvarea justă a acestei probleme.

Și aceasta confirmă încă odată, la fel ca și problemele ridicate la școala profesională de chimie, imposibilitatea de a se da rețete în munca educativă, necesitatea de a aplica pentru fiecare „caz" educativ în parte metode pe care pedagogii, după o matură chibzuință, le găsesc cele mai potrivite.

S. ANCA

Răspundem la întrebările cititorilor

Numeroși învățători și profesori se adresează gazetei noastre cerînd lămuriri cu privire la obținerea unor preparate necesare activităților practice cu elevii. Răspundem dînd cîteva dintre indicațiile practice solicitate.

Chit pentru laborator. Se întrebuințează pentru lipit sticlă cu sticlă, sau sticlă cu metal. Se obține prin topirea următoarelor substanțe: colofoniu 30 părți; ceară 8 părți; pigment (corp colorant) roșu 10 părți; ulei de in o parte. Se va introduce ceara într-un vas metalic și se va topi la un foc slab. Dacă după topire va rămîne pe fundul vasului un rezidiu, ceara se va transvaza într-un alt recipient. Peste ceara topită se adaugă, amestecînd, puțin colofoniu pisat. Amestecul se încălzește la 150—200 grade C, pînă la dispariția mirosului de terebentină. Apoi se adaugă în amestec pigmentul roșu, în prealabil cernut și calcinat. Se continuă încălzirea pînă la distribuirea omogenă a pigmentului în tot amestecul. Pentru prepararea unui chit mai moale se adaugă puțin ulei de in sau ulei de in fiert. Masa topită se va descărca într-o formă. Înainte de folosire, chitul se va topi puțin și apoi, cu ajutorul unei vergele, se va întinde pe locul de lipit.

Chit rezistent la acizi și leșii. Se prepară din sulfat de bariu o parte, făină de asbest 2 părți, silicat de sodiu (greut. spec. 1,5) 2 părți.

Chit pentru lipit metal cu porțelan. Se amestecă, pînă la obținerea unei paste nu prea vîscoase, cîteva grame de barită cu silicat de sodiu. Această masă se pretează bine pentru fixarea bornelor în întrerupătoare de porțelan, a dozelor de conexiune etc. Chiar și soclurile becurilor incandescente pot fi fixate cu acest chit.

Chit pentru lipirea sticlei cu lemn, a pietrei cu lemn. Într-o soluție de clei subțire adaugăm în timpul fierberii, amestecînd continuu, cenușă de lemn fin cernută pînă se obține o masă vîscoasă care se folosește în stare fierbinte.

Clei insolubil în apă clocotindă. Obiectele de sticlă și porțelan sparte pot fi lipite cu un clei preparat în modul următor: într-o lingură de tablă se dizolvă în oțet atîta gelatină ferbinte, pînă se obține o masă care lipește bine. Apoi se vor adăuga două boabe de cromat de potasiu (de mărimea unor boabe de mazăre). După ce acestea s-au dizolvat complect, ungem locurile de spargere cu acest amestec, lipindu-le. Pentru o perfectă adeziune piesa se leagă strîns cu o sfoară (la părțile lipite). După o zi părțile lipite nu se mai desfac nici în apă clocotindă.

Cum putem feri sculele de rugină. Sculele pot păstra polisajul lor dacă punem în dulapul de scule încuiat o capsulă de sticlă sau de porțelan conținînd cîteva bucăți de clorură de calciu de mărimea unei nuci. Această substanță, de higroscopicitate înaltă, se reînnoiește în cazul topirii sale integrale produsă de umiditatea preluată din atmosferă.

Lipirea tare a metalelor. La lipirea a două piese de fier nu ajunge întotdeauna lipirea obișnuită cu metal de sudură moale, deoarece acesta este mai puțin rezistent. De aceea, legăturile expuse unor solicitări mari se lipesc tare. În acest scop ambele locuri de lipit se curăță puternic cu pila sau cu hîrtie de șmirghel. Apoi, pe locurile de lipit se pune o bucățică de cupru sau alamă pe care o pensulăm bine de tot cu o pastă semiconsistentă, compusă din borax și apă. Aducem ambele părți de lipit în poziția justă și încălzim totul la o flacără de gaz fierbinte atît timp pînă ce boraxul și cuprul (sau alama) se topesc.

Băile de sare cu temperatură peste 100 grade C. Pentru prepararea băilor cu o temperatură peste 100 grade C se folosesc soluțiile unor săruri în apă. Prima cifră indică cantitatea de sare dizolvată în 100 g apă, a doua cifră indică temperatura de fierbere a soluției în g. C.

Sare: clorură de sodiu 40,7; 108-109 grade.

Sare: clorură de amoniu 87,1; 114-115 grade.

Sare: carbonat de potasiu 207,5; 133 grade.

Sare: clorură de calciu 305; 178 grade.

Stratul mat lavabil pentru geam. În 20 cmc apă clocotindă dizolvăm 3 g gelatină, apoi adăugăm o soluție de 2 g clorură de bariu dizolvată în 40 cmc apă caldă și o soluție de 2 g sulfat de sodiu (sarea glauber) în 40 cmc apă. Totul se amestecă puternic și se toarnă pe geamul de sticlă care urmează să fie matuit.

Cerneală pentru scris pe sticlă. Se amestecă 10 cmc tuș cu 1 cmc silicat de sodiu (sticlă solubilă). Un amestec de oxid de zinc cu silicat de sodiu dă același rezultat. Cernelurile indicate pot fi bine folosite pentru scris pe sticlă cu o pentiță de oțel.

Unsoare de vaselină pentru ungerea dopurilor de sticlă. Se obține prin topirea unor părți egale de vaselină și parafină sau cerezină. După topire, unsoarea, caldă încă, se va filtra printr-o pînză curată.

Cum putem găuri o placă de sticlă. Capătul unui ac de împletit sau de gramofon se ștefuiește în formă de piramidă cu trei muchii. Apoi încălzim la roșu și răcim brusc în ulei. Fixăm acul într-o coarbă și găurim la locul dorit. În timpul găuririi ungem cu ulei de terebentină, care conține o mică cantitate de camfor dizolvat.

Prepararea plastilinei. Topim 200 g ceară galbenă cu 27 g terebentină și cu 14 g untură de porc. Acestei topituri i se adaugă, amestecînd, 150 g bolus sau dacă dorim o plastilină colorată se va adăuga 130 g bolus și 20 g vopsea (ultramarina, ocru auriu sau roșu englez). Topitura se va turna în apă caldă, în care frămîntăm pînă ce devine omogenă.

M. Z.

SĂ ÎMBUNĂTĂȚIM MUNCA POLITICO-IDEOLOGICĂ ÎN INSTITUȚIILE DE ÎNVĂȚĂMÎNT SUPERIOR

Ing. M. Rădoi
șeful secției de știință și cultură a Comitetului orășenesc P.M.R. din București

Activitatea creatoare pe care trebuie s-o desfășoare cadrele didactice universitare în diferite domenii de activitate, precum și răspunderea ce le revine în munca de educare a tineretului studios impun o temeinică pregătire politico-ideologică a acestora. Ținînd seama de această cerință, organizațiile de partid din instituțiile de învățămînt superior ale Capitalei acordă în prezent o grijă sporită muncii ideologice în rîndurile cadrelor universitare, ghidîndu-se în această muncă după documentele Congresului al II-lea al P.M.R. și după Hotărîrea C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea propagandei de partid și întărirea legăturii ei cu practica construirii socialismului.

În acest an, cele mai multe din organizațiile de partid din instituții e de învățămînt superior ale Capitalei au înlăturat metodele șablon folosite anterior în organizarea învățămîntului de partid, trecînd la organizarea diferențiată a acestuia potrivit cu specificul fiecărei facultăți. Multe cadre didactice au fost îndrumate să studieze individual operele clasicilor marxism-leninismului sub conducerea cabinetelor raionale sau a cabinetului orășenesc de partid. O preocupare atentă față de organizarea și desfășurarea învățămîntului de partid au manifestat organizațiile de partid de la Institutul medico-farmaceutic, Institutul politehnic etc.

Trebuie să precizăm că numărul cadrelor didactice cuprinse în formele organizate de învățămînt este încă mic în comparație cu numărul mare de cadre didactice care funcționează în instituțiile de învățămînt superior din Capitală.

Aplicîndu-se măsurile prevăzute în planul comitetului orășenesc P.M.R. în legătură cu intensificarea muncii în rîndul cadrelor didactice, în toate instituțiile de învățămînt superior din Capitală au fost organizate expuneri pe diferite probleme economice și politice, interne și internaționale.

O contribuție însemnată la educarea politico-ideologică a cadrelor fără partid din institutele de învățămînt superior o aduc și adunările deschise de partid. Astfel de adunări, bine organizate și care au dat rezultate bune, au avut loc la Institutul de mine I.M.F., Institutul de construcții și altele.

Pentru antrenarea cadrelor didactice universitare în dezbaterea la un înalt nivel științific a problemelor noi puse în fața lor de dezvoltarea științei și tehnicii organizațiile de partid din instituțiile de învățămînt superior organizează simpozioane, conferințe, discuții etc. Astfel la Institutul agronomic s-a organizat un simpozion cu tema: „Căile reducerii prețului de cost în agricultură". În cadrul simpozionului au fost expuse referatele: „Prețul de cost al producției agricole în întreprinderile agricole socialiste", „Prețul de cost la S.M.T. Sărulești", „Prețul de cost în G.A.S.-Dragalina", „Prețul de cost în G.A.C. «Timpuri noi», din Dudești Cioplea". La Institutul politehnic s-a organizat un simpozion cu tema „Despre kibernetică". La I.S.E.P. a avut loc un ciclu de expuneri cu tema „Problemele economice ale țărilor de democrație populară". La Facultatea de fizico-matematici se pregătesc expuneri cu tema „Bazele mecanicii clasice", iar la I.M.F. expuneri cu tema „Concepția actuală despre boală". Grupuri de facultăți cu specific înrudit pregătesc expuneri cu teme ca de pildă „Perspectivele automatizării în R.P.R.", „De la avionul lui Vuia la avionul cu reacție", „Locul petrolului în economia mondială în prezent și în viitor" și altele.

Educarea ideologică a cadrelor didactice nu poate fi însă realizată numai pe calea propagandei. Practica a demonstrat că este necesar să se desfășoare o muncă vie, directă, de la om la om, stabilindu-se legături permanente și principiale cu cadrele fără de partid. Această sarcină cere mult tact și perseverență și poate avea efectele dorite numai în măsura în care comuniștii reușesc prin pregătirea lor, prin atitudinea față de muncă, prin ținuta lor morală să cîștige autoritate în fața intelectualilor fără de partid.

Aplicînd în viață politica justă a partidului în ceea ce privește munca în rîndul intelectualilor, organizațiile de partid din instituțiile de învățămînt superior au obținut o serie de succese în atragerea și apropierea de pozițiile partidului a unui mare număr de intelectuali. Cele mai multe cadre didactice din învățămîntul superior desfășoară o muncă rodnică pe tărîm didactic și științific și își pun cunoștințele și priceperea în slujba dezvoltării științei și culturii din patria noastră. Rezultatele științifice valoroase obținute atît de cadrele didactice cu experiență cît și de tinerele cadre ridicate în anii regimului democrat popular, creșterea continuă a nivelului prelegerilor și al activității științifice, toate acestea sînt roadele muncii creatoare depuse de marea masă a intelectualilor devotați regimului democrat popular. Unele din aceste realizări prezentate în numeroase congrese naționale și internaționale au ridicat prestigiul științei noastre.

S-au obținut rezultate importante și în antrenarea cadrelor didactice în activitatea obștească. Numeroase cadre didactice activează cu succes în S.R.S.C. sau în societățile științifice de specialitate, răspîndind larg în mase cunoștințele științifice. Multe cadre didactice de la Universitatea „C.I. Parhon", I.S.E.P., Institutul de construcții, Institutul agronomic participă activ la munca sindicală sau în alte organizații de masă.

Lupta împotriva dogmatismului care s-a desfășurat după Congresul al II-lea al P.M.R. și după Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a contribuit efectiv la avîntul muncii ideologice în rîndul intelectualilor. În același timp, trebuie să arătăm că în rîndul unor intelectuali au apărut și mai persistă încă unele confuzii, înțelegerea greșită a criticii și a lipsurilor noastre din trecut. Au existat cazuri cînd, sub masca criticii, s-a încercat negarea realizărilor remarcabile, esențiale ale regimului nostru democrat popular au existat cazuri de alunecare pe panta liberalismului. Au apărut confuzii în interpretarea tezei cu privire la ascuțirea luptei de clasă. Unele cadre didactice nu au înțeles că lupta de clasă este o lege obiectivă a societății în care există clase antagoniste și că, în funcție de împrejurări, ea poate lua forme mai ascuțite sau mai puțin ascuțite.

O analiză amănunțită arată că mai există răbufniri, în forme mascate, ale ideologiei burgheze față de care nu se ia întotdeauna o atitudine hotărîtă. O astfel de manifestare o reprezintă și rezistența unor membri din consiliile științifice din unele instituții și facultăți de a organiza diferite dezbateri. Astfel, consiliul științific al Universității „C.I. Parhon" a fost de părere să amîne discuția cu privire la educația comunistă a studenților, deși conducererea universității prezentase deja un referat în această problemă.

În unele instituții de învățămînt superior se vădește tendința de a denigra activitatea unor comuniști. Sînt cazuri cînd se emite ideea că nu se poate să devii un bun cercetător, un om de știință valoros dacă desfășori în același timp și muncă politică. Este neîndoielnic că viața a desmințit o asemenea aberație, dar din păcate pe unele cadre mai tinere, care nu au încă o educație formată, aceste idei le influențează negativ.

Alături de răbufnirile ideologiei burgheze există o serie de confuzii ideologice legate de o serie de probleme ale științei contemporane încomplect clarificate. Astfel există confuzii cu privire la delimitarea problemei conștiinței, cu privire la problemele kibernetică, cu privire la problema speciei în biologie etc. În aceste condiții este cu atît mai dăunătoare fuga de temele cu caracter generalizator, care necesită situarea pe o anumită poziție ideologică, lipsa de curaj a unor cadre didactice de a-și spune punctul de vedere propriu, faptul că nu este dezvoltată lupta de opinii.

Lipsită de curajul opiniei este de multe ori și atitudinea tinerelor cadre didactice. Dependența personală prea mare a cadrelor tinere de șefii de catedră a contribuit la faptul că unii tineri alunecă pe drumul neprincipial al atitudinilor de lingușire, ploconire, de renunțare la părerile proprii, care-i deformează din punct de vedere științific și din punct de vedere moral și politic. Fără a știrbi cu nimic respectul datorat cadrelor didactice cu o bogată activitate științifică, organizațiile de partid trebuie să educe pe tinerii asistenți și lectori în spiritul unei atitudini demne și curajoase, să le arate că la baza dezvoltării lor științifice trebuie să stea munca perseverentă de zi cu zi.

În țara noastră există valoroase tradiții materialiste în știință. Multe cadre didactice au adus o contribuție de seamă la dezvoltarea științei contemporane. Organizațiile de partid din instituțiile de învățămînt superior trebuie să antreneze toate cadrele universitare în munca științifică. Ele trebuie să îndrume cu multă modestie și pricepere activitatea cadrelor didactice, să le ajute să aducă un aport tot mai însemnat la dezvoltarea științei românești, la pregătirea temeinică și la educarea comunistă a intelectualilor patriei noastre.

Pentru tineretul studențesc din Iași

La Arhivele statului din Iași se păstrează ca document un raport care datează din anii regimului burghezo-moșieresc. Prin acest raport chestura de poliție Iași își informa superiorii că „studenții sînt foarte nemulțumiți pentru faptul că autoritățile le resort nu se îngrijesc de situația lor. Patru cincimi din numărul studenților n-au cantine și nici cămine. Locuiesc la gazde și iau masa la birturi. Studenții săraci pleacă acasă pe cîte 2—3 săptămîni și revin apoi pentru o săptămînă să audieze cursurile".

Cîte prefaceri s-au petrecut de atunci în învățămîntul superior din Iași! Pînă în 1944 Universitatea „Al. I. Cuza", singura instituție de învățămînt superior din Iași, era frecventată, în felul cum se arăta în raportul de mai sus, de circa 2 500 de studenți. Astăzi, în Iași sînt 3 instituții de învățămînt superior cu 16 facultăți: Universitatea „Al. I. Cuza", Institutul politehnic, Institutul agronomic și Institutul de medicină; numărul studenților a crescut la aproape 8.000. Dintre aceștia, aproape 3.400 de studenți locuiesc în 2 de cămine. Numai în acest an s-au pus la dispoziția studenților 4 noi cămine cu cîte 3 etaje. De asemenea, pentru studenții ieșeni funcționează în prezent 7 cantine. Aproximativ 45 la sută din numărul studenților ieșeni sînt bursieri, față de 14 la sută cîți erau în anul universitar 1938-39.

Studenților ieșeni li s-au asigurat condiții bune de învățătură. Biblioteca centrală universitară „N. Bălcescu" una din cele mai mari biblioteci din țară, este frecventată zilnic în medie de 500 de studenți. Fiecare institut de învățămînt superior din Iași are o bibliotecă proprie, laboratoare bine dotate etc.

An de an crește baza materială a instituțiilor de învățămînt superior din Iași. Institutul agronomic, de exemplu, își desfășoară activitatea într-o clădire nouă.

Studenții ieșeni au la dispoziție o policlinică modernă.

În timpul liber studențimea ieșană petrece plăcut și instructiv: frecventează spectacole, audiază concerte, organizează excursii, reuniuni.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Noi măsuri pentru îmbunătățirea activității instituțiilor de învățămînt superior

Pentru a se evita excesiva centralizare, a asigura o mai mare operativitate în rezolvarea problemelor referitoare la frecvență, promovarea, transferarea și exmatricularea studenților, ca și în vederea lărgirii competinței, pe de o parte și a creșterii răspunderii conducerilor instituțiilor de învățămînt superior și a consiliilor lor științifice pentru pregătirea științifică și educația morală și cetățenească a studenților, pe de altă parte, Ministerul Învățămîntului a dat conducerilor instituțiilor de învățămînt superior o serie de noi atribuții. Astfel, începînd de la 1 ianuarie 1957, se trece în sarcina și răspunderea conducerilor instituțiilor de învățămînt superior și a consiliilor lor științifice rezolvarea problemelor referitoare la înscrierea, frecvența, promovarea, reexaminarea, aminarea de examene, acordarea de concedii de boală, pentru studenții de la cursurile de zi și cele fără frecvență.

De asemenea Ministerul Învățămîntului a luat o serie de măsuri în vederea asigurării unei mai mari operativități în munca de conducere și gospodărire a unităților de învățămînt superior.

Astfel, cu începere de la 1 ianuarie 1957 se constituie la universități și institute de învățămînt superior „Fondul instituției" care va fi folosit pentru stimularea și dezvoltarea cercetărilor științifice ale cadrelor didactice, premierea excepțională a celor mai buni studenți la învățătură, precum și pentru dezvoltarea altor activități legate de ridicarea și îmbunătățirea continuă a nivelului învățămîntului superior.

Totodată, începînd cu 1 ianuarie 1957, toate taxele școlare rămîn la dispoziția unităților de învățămînt superior ca mijloace speciale, cheltuindu-se în numerar. În felul acesta se va asigura o mai mare operativitate în gospodărirea instituțiilor de învățămînt superior.

Rămîn de asemenea la dispoziția instituțiilor de învățămînt superior, ca mijloace speciale, sumele încasate pentru analize, expertize, încercări de rezistența materialelor, precum și pentru orice alte studii, efectuate la cererea instituțiilor și întreprinderilor. Aceste sume se pot cheltui pentru dezvoltarea activităților de cercetări științifice ale cadrelor didactice și studenților.

Consfătuire cu privire la școlile profesionale de ucenici

De curînd a avut loc la Ministerul Învățămîntului o consfătuire la care au luat parte conducători ai ministerelor și instituțiilor centrale care tutelează școli profesionale de ucenici, precum și reprezentanți ai C.C. al U.T.M.

În cadrul consfătuirii s-au analizat probleme privind regimul zilnic de muncă al ucenicilor. S-au discutat o serie de măsuri menite să ducă la evitarea supraîncărcării programului zilnic al ucenicilor, la organizarea și supravegherea studiului individual, la reglementarea activității în cercuri, la asigurarea odihnei ucenicilor, la îmbunătățirea hranei lor, la acordarea unei vacanțe de primăvară.

Despre întocmirea proiectului planului de școlarizare și rețea școlară pentru învățămîntul de cultură generală și instituțiile preșcolare și de educație pe anul școlar 1957 — 1958

În vederea elaborării proiectului planului de școlarizare și rețea școlară pe anul școlar 1957/1958 Ministerul Învățămîntului a cerut secțiilor regionale de învățămînt să întocmească propuneri cu privire la sarcinile de școlarizare și rețeaua școlilor de cultură generală și a instituțiilor preșcolare și de educație care vor funcționa în anul școlar 1957/1958 în cadrul fiecărei regiuni.

În clasa I-a din anul școlar 1957/1958 vor fi cuprinși copiii născuți în anul 1950.

Numărul posturilor de învățători necesare pentru anul școlar 1957/1958 se va stabili în funcție de numărul copiilor, ținînd seama că efectivul normal pentru fiecare clasă este de 30—40 elevi. Scindarea claselor cu efective mari de elevi se va admite numai în cazul cînd numărul celor frecvenți va fi mai mare de 46 elevi la o clasă. Școlile cu pînă la 30 elevi vor funcționa cu un singur post de învățător; școlile cu efective între 31 și 60 elevi vor funcționa cu 2 posturi de învățători; școlile cu efective între 61 și 80 elevi vor funcționa cu 3 posturi de învățători. La școlile unde se pot asigura pentru fiecare clasă în medie 20—25 elevi, se va acorda cîte un post de învățător pentru fiecare clasă.

Pentru a se putea cuprinde în clasa a V-a numărul de elevi indicat, se recomandă să fie atrași în școlile de 7 ani în primul rînd absolvenții de 4 clase elementare din localitățile sătești unde există școli de 7 ani.

În ce privește rețeaua școlilor de 7 ani, secțiile de învățămînt vor continua acțiunea de raționalizare a acesteia. Școlile de 7 ani care ar urma să funcționeze cu clasele VI și VII cu efective de 12-13 elevi și care la clasa a V-a nu pot asigura minimum 25 elevi frecvenți vor fi propuse pentru comasare, urmînd să funcționeze ca școli elementare de 4 ani. De asemenea, se vor propune pentru desființare clasele VI și VII la care nu se pot asigura minimum 12—13 elevi cu frecvență regulată, elevii acestor clase fiind îndrumați către școlile de 7 ani din apropiere. Se recomandă secțiilor de învățămînt să propună înființarea de noi școli de 7 ani numai acolo unde se poate asigura un rezervor suficient de mare de absolvenți de 4 clase. De asemenea, se recomandă ca, acolo unde localul de școală nu permite cuprinderea tuturor elevilor din clasele V-VII, să se studieze posibilitatea înființării de gimnazii (școli care cuprind numai clasele V-VII), care să funcționeze în localul de școală existent, iar pentru clasele I-IV să se amenajeze un alt local corespunzător.

Efectivul normal de elevi la clasă este de 30—40 elevi. Nu se admite funcționarea de clase paralele decît în cazul cînd pentru fiecare clasă se pot asigura minimum 24—26 elevi.

Repartizarea claselor a VIII-a pe școli se va face direct de către secțiile de învățămînt regionale, asigurîndu-se o corelație justă între numărul absolvenților de 7 clase și numărul de locuri în clasa a VIII-a pe școlile diferitelor naționalități conlocuitoare.

Rețeaua școlilor medii, pentru anul școlar următor, rămîne cea existentă. Se pot face totuși propuneri de înființare de noi școli în centrele muncitorești și pe reședințele de raioane (în special în cele sătești) în care nu există astfel de școli. La învățămîntul mediu, efectivul normal la clasă este tot de 30—40 elevi. Nu se admite funcționarea claselor paralele cu efective mai mici de 24—26 elevi.

La întocmirea propunerilor de școlarizare și rețea școlară pentru tineretul muncitoresc, secțiile de învățămînt raionale, orășenești și regionale vor acorda o atenție deosebită întăririi rețelei existente — în special rețelei școlilor care funcționează în cadrul întreprinderilor — și extinderii acesteia în localitățile în care nu există astfel de școli dar în care se găsesc întreprinderi cu un număr mare de tineri.

Pentru îmbunătățirea învățămîntului seral pentru tineretul sătesc, începînd cu anul școlar 1957/1958 acest învățămînt va fi organizat numai ca secții serale pe lîngă școlile de 7 ani de zi. În acest scop, secțiile de învățămînt vor lua măsuri ca și unitățile școlare existente să fie transformate în secții.

Secțiile de învățămînt vor face propuneri pentru raționalizarea rețelei grădinițelor sezoniere care funcționează în condiții materiale necorespunzătoare și cu efective mici, precum și pentru organizarea de astfel de unități în localitățile cu sector socialist dezvoltat și unde ii se pot asigura condiții normale de funcționare. Totodată secțiile de învățămînt vor face propuneri pentru asigurarea cu posturi de educatoare a grădinițelor cu orar normal care funcționează pe lîngă întreprinderi și instituții.

Numiri

Tov. prof. univ. C. Daicoviciu a fost numit rector al Universității „V. Babeș" din Cluj.

Tov. Marin Rădoi a fost numit în funcția de prorector la Institutul politehnic din București.

Tov. Nicolae Marinescu a fost numit prorector la Institutul politehnic din București.

Tov. Vasile Maciu, conferențiar universitar, a fost numit în funcția de decan la Facultatea de istorie din cadrul Universității „C. I. Parhon" din București.

Propagandă pedagogică în rîndurile părinților

La școala de 7 ani nr. 1 din Lupeni se duce o acțiune susținută pentru răspîndirea cunoștințelor de pedagogie și educație sanitară în rîndurile părinților elevilor. Astfel, conducerea școlii, sprijinită de pedagogi, a organizat lectorate lunare pentru părinți. În cadrul acestor lectorate se expun atît conferințe cu caracter pedagogic, cît și conferințe sanitare. Conferințele pedagogice sînt prezentate de către cadrele didactice, iar cele sanitare de medicul școlii. Numeroase conferințe sînt însoțite de diafilme.

Această acțiune dusă în rîndul părinților nu a întîrziat să-și arate roadele. Unii părinți, ca tovarășii Răgan, Dumitrașcu, Pecsar, Simonis, Velescu, care înainte dădeau foarte rar pe la școală, vin acum cu regularitate să se intereseze de situația la învățătură a copiilor lor. Membrii comisiei de învățămînt din cadrul comitetului de părinți se interesează în deaproape de situația elevilor rămași în urmă la învățătură și țin o legătură permanentă cu părinții acestora. În același timp, s-a intensificat și sprijinul material pe care părinții îl dau școlii.

Datorită conferințelor pedagogice la care au asistat, numeroși părinți au început să-și însușească metode de educație mai juste și să colaboreze mai strîns cu școala, obținînd rezultate bune în munca de educare a copiilor lor.

DUMITRU PĂUNESCU

CONSFĂTUIRILE RAIONALE PRIVITOARE LA POLITEHNIZAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Exemple convingătoare

În dimineața zilei de 7 ianuarie, sala de festivități a sfatului popular al raionului Făgăraș era neîncăpătoare pentru învățătorii și profesorii veniți din cele mai îndepărtate colțuri ale raionului ca să participe la lucrările consfătuirii cu privire la politehnizarea învățămîntului de cultură generală.

Referatul prezentat de tovarășul Gheorghe Haneș, șeful secției de învățămînt, a subliniat că problema politehnizării este strîns legată de problema economiei socialiste. După ce au fost lămurite aspectele teoretice ale învățămîntului politehnic, s-au scos în evidență realizările obținute în această privință de către școlile elementare și medii din raionul Făgăraș, precum și contribuția organizațiilor de tineret la obținerea acestor rezultate. În referat au fost expuse sarcinile importante care le revin cadrelor didactice în perioada ce urmează, pentru introducerea pe scară mai largă a elementelor de politehnizare.

Participanții la discuții au scos în evidență și alte realizări ale școlilor din raion decît cele cuprinse în referatul secției de învățămînt. Astfel, tovarășul Zahiu Cocan, directorul școlii de 7 ani nr. 3 din Făgăraș, a arătat cum a organizat și în ce mod a efectuat cu elevii școlii un mare număr de vizite și excursii în producție. Tovarășul Cocan a insistat cu deosebire asupra sprijinului pe care îl acordă școlii întreprinderile din localitate, atît în ceea ce privește înzestrarea laboratoarelor, cît și prin vizite ale elevilor în întreprinderi. Aici elevii au putut observa modul cum se aplică în practică cele învățate la lecțiile de chimie și științele naturale.

Școala a efectuat în toamna anului 1956 excursii documentare în legătură cu predarea lecțiilor de geografie, științele naturii etc. De pildă, după predarea lecției despre sfecla de zahăr, elevii au fost transportați cu autobuzele unei întreprinderi la fabrica de zahăr din Bod, unde au putut vedea întregul proces de fabricație a zahărului, de la spălarea sfeclei pînă la ambalarea zahărului în cutii. Datorită acestei vizite elevii au reușit să cunoască caracterul fabricii în ansamblu și să-și dea seama de diferite procese tehnologice care se petrec în secțiile fabricii. De asemenea, ei au căpătat cunoștințe cu privire la modul în care se organizează munca într-o întreprindere socialistă, precum și noțiuni despre protecția muncii. Datorită acestei vizite elevii și-au dat seama de modul de viață al muncitorilor din fabrici, de efortul pe care-l depun ei pentru realizarea și depășirea planului de producție, precum și de disciplina în muncă a acestora.

Probleme interesante a ridicat, în cuvîntul ei, și tovarășa Maria Galcenco, profesoară de științe naturale. Ea a expus modul în care a efectuat cu elevii disecția peștelui. În ziua cînd tovarășa Galcenco trebuia să predea elevilor lecția despre organele interne ale peștelui, ea a primit de la gospodăria de stat din Beclean patru păstrăvi. Elevii au fost împărțiți pe grupe. În timp ce profesoara efectua la catedră disecția unui pește, celelalte trei grupe executau concomitent alte trei disecții. În felul acesta, elevii au căpătat deprinderi și priceperi de a mînui instrumentele necesare efectuării unei disecții.

Au mai adus contribuții importante la discuțiile ce s-au desfășurat în plenara consfătuirii tovarășii Nicolae Grovu, Veturia Farcaș, Ion Jidveianu, Maria Bedea, Gheorghe Ioan, Silvia Gavrilă etc.

O lipsă a lucrărilor consfătuirii o constituie faptul că profesorii de științe naturale nu au arătat că unele sfaturi populare nu sprijină școlile în ceea ce privește procurarea terenurilor care să fie transformate în parcele experimentale. Așa stau lucrurile la școlile din comunele Săscior, Horez etc. De asemenea, participanții la consfătuire nu au criticat organele secției de învățămînt raionale și ale celei regionale pentru faptul de a nu fi urmărit în suficientă măsură realizarea învățămîntului politehnic la unele obiecte ca desenul și lucrul manual.

NICOLAE HAMZEA

Probleme ridicate în secția directorilor

Directorii de școli din orașul Tg. Mureș au ridicat în cadrul ședinței pe secție probleme importante legate de politehnizarea învățămîntului, au făcut propuneri concrete, care, dacă vor fi puse just în aplicare, vor duce la dezvoltarea elementelor de politehnizare în școlile din acest oraș.

Discuții ample și interesante s-au purtat îndeosebi în legătură cu organizarea atelierelor. Unii vorbitori au propus să se creeze un atelier centralizat, unde elevii din clasele V-VII din oraș să-și desfășoare munca practică. Tov. Jovmir, directorul școlii medii nr. 1, a combătut această propunere, arătînd dezavantajele pe care le prezintă un asemenea atelier: slăbirea simțului de răspundere pentru păstrarea materialelor și uneltelor, greutățile în controlul muncii practice a elevilor etc. Părerea tov. Jovmir a fost susținută și de tov. Alexandru Biro, directorul întreprinderii „Lazăr Odön" și tov. Toth, delegat din partea uzinelor „Simo Géza", care au arătat că crearea atelierului centralizat ar duce la o slăbire a relațiilor dintre școală și uzină, a spiritului de emulație între întreprinderi. Participanții au apreciat ca bună propunerea făcută de tov. Jovmir și anume de a se crea ateliere pe grupe de școli. Pentru ca aceste ateliere să fie cît mai bine organizate, se va alcătui o comisie de directori care vor studia și analiza posibilitățile fiecărei școli și vor face apoi propuneri concrete în legătură cu organizarea acestor ateliere.

Vorbind despre înzestrarea atelierelor școlare, unii tovarăși au arătat că nu s-au folosit toate posibilitățile pentru a-cestora cu materialele și uneltele necesare. Unele școli n-au solicitat în suficientă măsură sprijinul întreprinderilor, nu le-au lămurit necesitatea și importanța pe care o are stabilirea unor relații cît mai bune cu școala. Totuși, în orașul Tîrgu Mureș sînt școli care au cerut și au primit un sprijin însemnat din partea întreprinderilor. Spre exemplu, școala medie „Bolyai Farkas" și școala medie nr. 1 au cerut, pentru înzestrarea atelierelor, sprijinul întreprinderii „Ciocanul" care a donat acestor școli strunguri și diferite unelte necesare atelierului de lăcătușerie. De asemenea, tehnicienii acestei întreprinderi au ajutat școala medie nr 1 la instalarea pieselor din atelierul de lăcătușerie.

Școala „Bolyai Farkas" a primit un sprijin însemnat și din partea grupului școlar profesional tehnic, care i-a donat o menghină, un strung, două mașini de lucru electrice, un polizor și unelte pentru atelierul de lăcătușerie.

Ca urmare a sprijinului primit din partea întreprinderilor, elevii au putut efectua numeroase lucrări practice instructive. De pildă, elevii școlii medii nr. 1 au confecționat materiale de uz practic — ștergători, cuiere etc. — precum și clești, dălți, grătare pentru protecția meselor în scopul utilării altor ateliere și pentru înlocuirea sculelor uzate.

Discuțiile au subliniat că pe viitor trebuie să se întărească legătura cu părinții, lămurirea acestora asupra importanței învățămîntului politehnic. Unele școli au folosit și pînă acum sprijinul părinților. Astfel, părinții elevilor de la școala medie nr. 3 au contribuit la înzestrarea unui atelier fotografic cu aparatele necesare. De asemenea, o parte din părinții elevilor, care sînt muncitori în întreprinderi, au venit în timpul lor liber la școală unde au urmărit și au îndrumat activitatea practică a elevilor în atelier.

Lucrările secției directorilor au scos la iveală faptul că lipsurile existente în munca de politehnizare se datoresc, în parte, faptului că unii pedagogi nu cunosc suficient de bine conținutul învățămîntului politehnic. Aceștia confundă educația prin muncă și aplicarea învățămîntului intuitiv cu politehnizarea. Spre exemplu, un învățător, predînd o lecție despre vînturi, a prezentat elevilor ca material demonstrativ o moriscă de vînt, confecționată de el însuși și a considerat că prin aceasta a făcut politehnizare.

Preocupările unora dintre cadrele didactice sînt îndreptate aproape exclusiv spre munca în atelier, fiind neglijate celelalte forme de activitate practică, cum ar fi activitatea în cercuri, în laborator, munca pe lotul școlar, excursiile etc. Conducătorii de școli din Tîrgu Mureș au făcut unele propuneri importante în vederea folosirii tuturor formelor menite să contribuie la însușirea învățămîntului politehnic. Tov. Wilhelm Kocsis, directorul școlii nr. 7, a propus să se organizeze un curs în legătură cu predarea lucrului manual, care să vină în special în sprijinul cadrelor tinere, punîndu-se accent pe metodele de organizare a lecțiilor de lucru manual și pe lucrările practice agricole.

Directorii au criticat secția de învățămînt pentru faptul că nu i-a sprijinit suficient în realizarea învățămîntului politehnic. Ei au cerut ca problemele învățămîntului politehnic să fie lămurite mai pe larg la cursurile de perfecționare, pentru a constitui într-adevăr un sprijin în munca cadrelor didactice.

Tov. Margareta Szilagyi, șeful secției de învățămînt a Regiunii Autonome Maghiare, le-a propus directorilor să organizeze în școli seminarii pentru lămurirea problemelor învățămîntului politehnic, să dezbată aceste probleme și în cadrul cercurilor pedagogice și metodice, al consiliului pedagogic; de asemenea, începînd cu luna februarie să se organizeze în școli un ciclu de conferințe pentru părinți pe teme legate de problema politehnizării, arătîndu-se părinților cum pot sprijini școala în această privință.

Tov. Szilágyi a cerut directorilor să întărească munca de îndrumare și control, asistînd la lucrările practice ale elevilor, îndrumînd cadrele didactice în ceea ce privește intensificarea schimbului de experiență în această privință și dînd mai mare atenție vizitării sistematice a uzinelor, fabricilor etc.

M. MIREA

Învățătorii au nevoie de îndrumări concrete, nu de generalități

Dacă lucrările desfășurate în secția învățătorilor a consfătuirii cadrelor didactice din raionul Pitești au avut o serie de rezultate pozitive, aceasta n-a fost nicidecum din „vina" referatului prezentat în secție. Referatul, din păcate, a avut cu totul alte vini — și acelea reale, nu închipuite. Timp de un ceas și cincisprezece minute (deci o durată aproape dublă decît cea prevăzută în instrucțiunile Ministerului Învățămîntului) referentul (tov. Ion Bradu, învățător la școala din comuna Moșoaia) a vorbit despre tot ce vrei — numai despre problemele esențiale ale lecțiilor de lucru manual și ale lucrărilor agricole nu.

Învățătorii care au luat cuvîntul la discuții au criticat referatul pentru caracterul lui general, lipsit de o analiză concretă. De fapt „teoria" conținută în referat a constat într-o înșiruire confuză, deslinată de generalități, adeseori cu serioase greșeli de formulare sau chiar științifice. De pildă, referatul a susținut că „printre căile ce conduc la realizarea învățămîntului politehnic" trebuie socotite și „rezultatele obținute prin aplicarea programelor de lucru manual și de lucrări practice agricole". Evident însă că nu ne-a lămurit mai larg asupra acestei „căi". Ar fi fost și greu, de altfel, să dovedești că „rezultatele" pot constitui o „cale". Iată, însă, un alt exemplu de „teorie" — acesta foarte grav: „pentru și mai multă lămurire a importanței lucrului manual și lucrărilor practice agricole — se spune în referat — „adăugăm plecînd de la constatarea că omul e stăpînit de instincte puternice... Lucrul manual și lucrările practice cer muncă și munca produce plăcere cînd satisface instincte și sentimente". Cum s-au putut tolera, într-un referat prezentat la o consfătuire a cadrelor didactice, asemenea afirmații antiștiințifice, asemenea aberații?

După citirea referatului a urmat un moment de mare încurcătură pentru cei ce conduceau lucrările secției. Cu toate insistențele lor, din cei peste două sute de învățători prezenți nu s-au înscris la început la discuții decît doi. Unul dintre aceștia, tov. David Vasilescu, învățător la școala din comuna Ursoaia, a mers și el, într-o oarecare măsură, pe linia referatului dînd, în cele cîteva minute cît a vorbit, nu mai puțin de șase citate. Pe drept cuvînt al doilea vorbitor, învățătorul Dumitru Talpan din satul Corbu, a cerut să se lase la o parte generalitățile și să se discute concret.

Și, de aici încolo, lucrurile au început să meargă mai bine. S-au înscris la cuvînt mereu alți tovarăși (totuși destul de puțini) și au pornit să înfățișeze experiența lor, să vorbească despre problemele pe care le-a ridicat în fața lor munca. N-au fost epuizate, bine înțeles, nici pe departe toate problemele, nici acelea care s-au discutat n-au fost lămurite întotdeauna pînă la capăt — dar au fost ridicate, au fost supuse discuției. S-au făcut și aprecieri critice și autocritice, care din referat au lipsit cu desăvîrșire. De pildă, tov. Iacob Grigore, învățător în comuna Bascovele, după ce a descris experiența lui în ceea ce privește planificarea lecțiilor de lucru manual și a lucrărilor agricole, s-a oprit asupra unor probleme pe care i le-au ridicat aceste activități. El a povestit astfel că, dînd elevilor să modeleze o pasăre din argilă, a rămas surprins cînd a constatat, odată lucrările terminate, marea disproporție dintre părțile ei. „De aici — a spus tov. Iacob — am tras concluzia că trebuie să dezvoltăm la copii simțul proporției, să facem chiar exerciții cu ei în acest scop". Tot tov. Iacob a ridicat problema necesității de a familiariza elevii cu proprietățile materialelor pe care le lucrează, așa încît ei să folosească în mod conștient aceste proprietăți.

Tov. Dumitru Talpan, analizînd în mod autocritic munca desfășurată de el în vederea înarmării copiilor cu deprinderi practice, s-a oprit asupra unor aspecte educative ale acestei munci. „Elevii — a spus tov. Talpan — sînt înclinați de multe ori să părăsească în drum lucrul pe care l-au început. Aceasta mi-a arătat că n-am făcut tot ceea ce trebuia pentru a le cultiva perseverența în muncă".

O serie de vorbitori — printre care tovarășii David Vasilescu (Ursoaia), Grigore Iacob (Bascovele), Marin Negescu (Grajduri), Ion Misescu (Ruginoasa) — au vorbit despre problemele bazei didactico-materiale necesare pentru realizarea învățămîntului politehnic în clasele I-IV. Ei au arătat ce se poate face prin mijloace locale și ce lipsuri mai există în această direcție.

Deosebit de valoroase au fost concluziile trase pe marginea discuțiilor de către tov. Anton Petrescu, metodist la cabinetul pedagogic al regiunii Pitești. În cuvîntul lui, tov. Petrescu s-a oprit în special asupra problemelor privind orientarea politehnică a lucrărilor practice agricole și a lucrului manual, asupra înlăturării caracterului meșteșugăresc al acestora. Tov. Petrescu a arătat concret cîteva din condițiile a căror îndeplinire asigură orientarea politehnică a muncii elevilor: familiarizarea lor cu anumite unelte simple și cunoașterea elementară a principiilor de funcționare ale acestora, familiarizarea cu proprietățile materialelor și folosirea conștientă de către copii a acestor proprietăți etc. El a vorbit, de asemenea, despre metodica lucrărilor practice agricole și a lecțiilor de lucru manual, oprindu-se îndeosebi asupra aspectelor metodice concrete, a arătat însemnătatea educativă a unor cerințe ca, de exemplu, aceea de a se executa un anumit obiect într-un anumit timp, de a se organiza locul de muncă etc. Tov. Petrescu a stăruit asupra necesității de a se înțelege că scopul activităților practice în școală nu este acela ca elevii să confecționeze anumite obiecte numai pentru a le confecționa, sau să obțină pur și simplu anumite produse agricole, ci de a-și însuși procedee de prelucrare a unor materiale, de a învăța să mînuiască anumite unelte, de a se familiariza cu anumite metode agrotehnice.

De fapt toate aceste lucruri ar fi trebuit spuse și ilustrate concret în referat. Referatul, însă, le-a ignorat — și aceasta este în mare parte vina secției de învățămînt și a cabinetului pedagogic regional care, în primul rînd, au încredințat alcătuirea referatului unui om înclinat spre vorbărie goală și formulări bombastice lipsite de orice conținut, iar apoi, deși au citit referatul înainte de consfătuire, nu au cerut să fie refăcut.

Secția de învățămînt trebuie să tragă de aici învățăminte — pentru viitoarele consfătuiri raionale și pentru orice consfătuiri ale cadrelor didactice. Acestea n-au nevoie de referate umflate și lipsite de idei, ci de analize concrete, de îndrumări precise și competente, de indicații care să le ajute să muncească mai bine.

ELISABETA ROMAN

Realizări în predarea fizicii și a chimiei

La secția de fizică și chimie a consfătuirii cadrelor didactice din raionul Lenin din Capitală, profesorii de specialitate au dezbătut probleme interesante privind realizarea învățămîntului politehnic în cadrul predării fizicii și chimiei și au stabilit un schimb de experiență util asupra rezultatelor pe care le-au obținut pînă în prezent. Atît în referat cît și în cadrul discuțiilor, la care au participat numeroși profesori, a fost analizată munca concretă a profesorilor de fizică și de chimie.

Lucrările secției au arătat că un număr tot mai mare de profesori din raion încep să lege strîns predarea cunoștințelor de fizică și chimie de activitatea practică. Ei nu se mulțumesc să expună numai teoretic diferitele fenomene și legi ci, acolo unde există posibilitatea, dau elevilor prilejul să vadă unele mecanisme sau mașini la care se aplică aceste fenomene și legi. De pildă, la lecția despre mașini termice, la clasa a VII-a, mulți profesori au folosit mașini în miniatură pe care le-au pus în funcțiune, elevii putînd urmări astfel efectul mecanic al forței elastice a vaporilor și, în unele cazuri, și transformarea energiei mecanice produse cu ajutorul mașinilor în alte forme de energie (electrică, luminoasă etc.). Așa au procedat profesorii Hariclia Gheorghiu, de la școala nr. 148, Valeria Iacob, de la școala nr. 131 și alții. Profesorul Făsie Radu, de la școala nr. 136, a demontat în fața elevilor motorul unei motociclete, apoi l-a montat din nou, l-a uns și l-a alimentat cu carburant. În pauză, motocicleta a fost pusă în mișcare, spre satisfacția întregii clase.

În unele școli li s-au dat elevilor și îndrumări privitoare la conducerea motorului.

Mulți profesori au organizat vizite în întreprinderi. Astfel, tov. Eufrosina Grigorescu (școala nr. 132), Nina Bîrlădeanu (școala nr. 141), Valeria Iacob (școala nr. 131), Lidia Țîntu (școala nr. 147), au vizitat cu elevii, după predarea capitolului despre mașini termice, expoziția feroviară din Calea Griviței, expoziția Centrului de documentare tehnică din Parcul Libertății și gara, pentru ca elevii să cunoască mai amănunțit o mașină cu vapori.

Profesorii de fizică și chimie au discutat pe larg în cadrul consfătuirii despre folosirea problemelor cu conținut tehnic în predarea fizicii și chimiei. În referat s-a arătat că, deși s-au obținut unele rezultate în această direcție, mai există încă profesori care nu depun suficient interes în selecționarea justă a acestor probleme, iar alții nu verifică conținutul și rezultatele problemelor înainte de a veni la clasă. În rezolvarea problemelor se întîmpină adeseori greutăți din cauză că, datorită unor deficiențe în programă, elevilor le lipsesc anumite cunoștințe de geometrie.

Un mijloc important de realizare a legăturii între cunoștințele de fizică și chimie și activitatea practică îl constituie vizitele în întreprinderi. Numeroși profesori au folosit pe larg acest mijloc. Astfel, tov. Polixenia Stănescu, profesoară la școala medie nr. 27, a vizitat cu elevii întreprinderea „Viscofil" și fabrica de zahăr de la Chitila; tov. E. Grigorescu, de la școala medie nr. 132 și Nina Bîrlădeanu, de la școala medie nr. 141, au vizitat cu elevii întreprinderea „Manotehnica" etc. S-a remarcat în cadrul lucrărilor că, dacă la unele școli vizitele au decurs pe baza unui plan, după predarea unor capitole, la alte școli vizitele au fost organizate formal și de aceea elevii nu au putut dobîndi cunoștințe suficient de temeinice.

După cum este și firesc, problema înarmării elevilor cu deprinderi practice a prilejuit discuții deosebit de însuflețite. S-a arătat că lucrările practice de chimie au fost executate în general mai regulat, chiar și la școlile fără laborator, prin folosirea trusei individuale cu utilajul minim de lucru, reactivii fiind pregătiți de profesori. La multe școli lucrările practice de laborator au fost legate de activitatea productivă, de industrie și agricultură. De pildă, la lucrarea referitoare la substanțe proteice la clasa a X-a, tov. Vianora Scarlat, Ecaterina Papahagi și alte profesoare de la școala medie nr. 22, sau tov. Polixenia Stănescu, profesoară la școala medie nr. 27, au arătat elevilor însemnătatea reacției între substanțele proteice și săruri sau acizi pentru limpezirea vinului și pentru tăbăcirea pielor, reacția între substanțele proteice și formol pentru pregătirea maselor plastice etc. Tov. Gabriela Nicolau, profesoară la școala medie nr. 23, a vorbit elevilor din clasa a VII-a, cu prilejul experiențelor referitoare la oxigen, despre oxidarea lentă în cazul fermentării alcoolului, a gunoiului folosit ca îngrășămînt natural în agricultură etc.

Din discuțiile purtate în secție a reieșit că lucrările de laborator la fizică întîmpină încă greutăți din cauza nesatisfăcătoarei utilări a unor laboratoare. Totuși, și aci s-au obținut rezultate frumoase. Profesori ca Ecaterina Ivănescu (școala medie nr. 22), Virginia Grobnic (școala medie nr. 23), Polixenia Stănescu (școala medie nr. 27), Antonia Focșăneanu (școala medie nr. 22) de pildă, au realizat lucrări interesante de măsurători.

Începe să se dezvolte și activitatea practică a elevilor în ateliere. Elevii școlii medii nr. 23 lucrează în atelierul școlii, elevii școlii medii nr. 22 în atelierul unei școli profesionale. Alte școli au organizat munca elevilor direct în întreprinderi. În general, elevii manifestă un interes deosebit pentru această activitate și obțin rezultate frumoase în însușirea deprinderilor practice politehnice. Din discuții a reieșit că rezultatele cele mai bune se obțin în cazul cînd lucrările practice se efectuează în atelierul școlii.

În legătură cu activitatea extrașcolară a fost discutată în secție munca cercurilor de elevi. În raion au luat ființă numeroase cercuri care contribuie la lărgirea orizontului politehnic al elevilor. La școlile medii nr. 22, 23 și 27 funcționează cercuri de foto, la școlile medii nr. 140 și nr. 141, precum și la școala medie muncitorească serală „Mao-Tze-dun" funcționează cercuri electrotehnice, la alte școli cercuri de chimie, cercuri de fizică etc. În cadrul cercurilor se desfășoară interesante lucrări practice. De pildă, membrii cercului de fizică de la școala nr. 136 au lansat un balon de cauciuc încărcat cu hidrogen. Ei au repetat cu acest prilej legea lui Arhimede aplicată la gaze, relația dintre masă, volum și densitate, densitatea gazelor în raport cu presiunea exercitată asupra lor, au făcut calculul stoechiometric pentru obținerea masei de hidrogen necesare umplerii balonului etc.

La consfătuire s-a remarcat importanța organizării în școli a unor comisii metodice care să se ocupe în mod special de problemele politehnizării.

După cum se vede, la secția de fizico-chimie din raionul Lenin au fost abordate probleme variate și importante privind realizarea învățămîntului politehnic.

Lucrările secției au arătat că este necesar să se acorde o atenție mai mare legării cunoștințelor teoretice de activitatea practică, metodicii rezolvării problemelor de fizică și chimie cu conținut tehnic, înzestrării laboratoarelor și organizării de lucrări frontale, confecționării de material didactic cu mijloace proprii etc. Trebuie să se găsească forme concrete pentru realizarea unei colaborări mai strînse între profesorii de fizică și chimie și profesorii maiștri de ateliere. Este necesar să se lărgească activitatea cercurilor tehnice și să se înființeze cercuri tehnice acolo unde ele nu există.

Lucrările secției de fizico-chimie au constituit pentru profesori un îmbold spre noi realizări pe calea înfăptuirii învățămîntului politehnic.

Prof. OLIMPIA BINA

La consfătuirea din raionul „1 Mai" București

Plecarea unei delegații de lucrători din învățămînt la Moscova

La invitația C. C. al Sindicatului lucrătorilor din învățămînt din R.S.F.S. Rusă, marți dimineața a părăsit Capitala plecînd spre Moscova pentru schimb de experiență o delegație a Sindicatului lucrătorilor din învățămînt.

Din delegație fac parte tovarășii: Nicolae Pascu, președintele C.C. al Sindicatului lucrătorilor din învățămînt, membru al Prezidiului C.C.S., Emil Boldan, membru în Prezidiul C.C. al Sindicatului lucrătorilor din învățămînt, Elena Andrei, locțiitor al președintelui Comitetului raional Brăila al Sindicatului lucrătorilor din învățămînt și Elena Popescu, președintele Comitetului raional Nicolae Bălcescu al Sindicatului lucrătorilor din învățămînt.

Munca culturală printre minerii din Valea Jiului

Cu sprijinul cadrelor didactice din Lupeni s-a deschis de curînd aici Universitatea Populară organizată de către consiliul regional S.R.S.C. Hunedoara. La cursurile acestei universități participă numeroși muncitori care lucrează la întreprinderile din localitate.

La festivitatea de deschidere a luat cuvîntul tov. Dumitru Păunescu, directorul școlii de 7 ani nr. 1, președinte al consiliului S.R.S.C. din Lupeni. In cuvîntarea de deschidere, tov. Păunescu a arătat scopul pentru care a fost înființată această universitate, importanța ei pentru lărgirea orizontului cultural al minerilor și a anunțat programul ședințelor și titlul conferințelor.

A urmat apoi prima conferință, susținută de tov. Felicia Popescu, profesoară de geografie. Aceasta a dezvoltat în fața unui public numeros — alcătuit din muncitori, funcționari, cadre didactice și elevi — tema „Universul și mișcările pămîntului în sistemul planetar". Pentru demonstrarea ideilor susținute conferențiara s-a servit de un bogat material didactic alcătuit din hărți, planșe etc.

EMIL TETILEANU

La cea de a 11-a aniversare a proclamării R. P. Albania

Realizări și perspective

• In decursul primului plan cincinal al R. P. Albania rețeaua instituțiilor școlare a fost considerabil lărgită. In anul 1955, în toate categoriile de școli din țară au studiat peste 189.000 de elevi și studenți — cu 9 la sută mai mulți decît în 1950 și de 3,3 ori mai mulți decît în 1938.

• In instituțiile de învățămînt din R. P. Albania predau circa 7300 de cadre didactice. In cursul primului plan cincinal au fost pregătite în școli pedagogice și institute peste 2000 de cadre. Alte 2200 de cadre au urmat cursuri de calificare și circa 1400 sînt înscrise la cursurile fără frecvență.

• In fața învățămîntului public din R. P. Albania se deschid perspective minunate în cadrul dezvoltării generale a țării. In cel de al II-lea plan cincinal se prevede o mare extindere a rețelei școlare, paralel cu îmbogățirea bazei materiale a școlilor. In anul 1960, în școlile elementare, de 7 ani și medii vor învăța nu mai puțin de 249.000 de elevi — cu 59 000 de elevi mai mulți decît în 1955. Numărul studenților din instituțiile de învățămînt superior din țară și din străinătate se va ridica în 1960 la cca 3000

• Al doilea plan cincinal prevede și o mare creștere a numărului tinerilor din școlile profesionale și superioare. Pînă în 1960 vor fi formați circa 6200 tehnicieni cu pregătire medie și 2300 de specialiști de înaltă calificare.

Stațiunea republicană a tinerilor naturaliști

Stațiunea republicană a tinerilor naturaliști din Timișoara se găsește acum în cel de al doilea an de activitate. Ea posedă o suprafață de aproximativ 9 ha teren arabil, situată la marginea orașului Timișoara, în imediata apropiere a canalului Bega, ceea ce a făcut posibilă instalarea unui sistem modern și eficace de irigare a culturilor. In clădirea stațiunii au fost amenajate o sală pentru cursuri și lucrări de laborator, o bibliotecă, o cameră pentru păstrarea semințelor, un atelier pentru confecționarea materialului didactic etc.

Elevii școlilor de cultură generală din orașul Timișoara lucrează permanent la această stațiune. Organizați în „Cercul tinerilor naturaliști", care cuprinde pînă în prezent o secție de legumicultură, o secție de agricultură și o secție de pomicultură-floricultură, elevii dovedesc un interes deosebit și multă dragoste pentru problemele agriculturii.

Intreaga activitate la stațiunea republicană a tinerilor naturaliști se desfășoară după un plan de muncă bine chibzuit, întocmit de colectivul didactic împreună cu inginerul agronom și șeful de cultură al stațiunii. Acest plan prevede, între multiplele forme de activitate ce se desfășoară la stațiune, o serie de lucrări, observații și experiențe pe care elevii le execută în seră și în laborator în timpul lunilor de iarnă, precum și lucrări agrotehnice ce se desfășoară la cîmp, pe parcelele experimentale, în lunile de toamnă, primăvară și vară.

In acest an școlar, lucrările practice de laborator au fost începute cu studiul celulei vegetale. Intr-o ședință de lucrări practice, elevii școlii medii nr. 1 și ai școlii medii nr. 2 cu limba de predare germană și-au pregătit singuri, sub îndrumarea profesorului de științe naturale de la stațiune, preparate microscopice din epidermă de ceapă, colorate cu o soluție de iod în iodură de potasiu. Reușite au fost și lucrările de laborator executate de elevii școlii medii nr. 5, care au studiat, cu ajutorul unor preparate făcute de ei înșiși, plastidele vegetale la frunza de elodea, la frunzele mușchiului de pămînt și la tuberculul de cartof.

Pentru pregătirea muncilor de primăvară au fost planificate o serie de lucrări practice de laborator referitoare la studiul solului, recunoașterea semințelor celor mai importante plante de cultură și a dăunătorilor, determinarea puterii de încolțire a semințelor etc.

In cele două sere ale stațiunii, elevii au efectuat cu succes, în iarna anului trecut, lucrări ce se continuă și anul acesta. De exemplu, elevii școlii medii nr. 4 au studiat în mod practic, experimental, cerințele de temperatură și umiditate ale unor plante mediteraniene și subtropicale cultivate în seră. O altă echipă de tineri naturaliști a înmulțit pe cale vegetativă numeroase specii de conifere și plante ornamentale, pentru a obține în felul acesta materialul necesar împodobirii curții și parcului stațiunii. De curînd, au fost începute în seră lucrări interesante în legătură cu aclimatizarea eucaliptului în regiunea Timișoara.

Dar laboratorul cel mai important al stațiunii se găsește nu în clădirile stațiunii, ci pe întinsul teren experimental, unde profesorul de științe naturale și tinerii naturaliști își desfășoară activitatea lor experimentală.

Planul de cultură pentru lucrările de toamnă pe parcela experimentală

Consfătuire pe terenul stațiunii experimentale din Timișoara.

a stațiunii a fost îndeplinit anul acesta la timp și în condiții bune. Lucrările au fost executate pe o parcelă rezervată cerealelor de toamnă, pe o suprafață de aproximativ 540 mp. Aici au fost semănate, pe straturi de cîte 3 mp, în culturi comparative, diferite soiuri de cereale de toamnă, urmărindu-se la fiecare în parte demonstrarea importanței aplicării unor măsuri agrotehnice juste pentru obținerea unor recolte bogate. De pildă, pentru a li se demonstra elevilor care sînt datele optime pentru efectuarea semănăturilor de toamnă la cereale, s-a semănat grîu de toamnă la diferite date în decursul lunilor octombrie, noiembrie și decembrie. Tot pe aceste parcele se urmărește problema importanței semănatului la diferite distanțe și adîncimi. Alte straturi au fost semănate cu cereale de toamnă pentru a se demonstra care este rolul îngrășării de bază și suplimentare în creșterea și dezvoltarea plantelor.

Alte probleme care se urmăresc pe parcelele cultivate cu plante de toamnă sînt: ameliorarea soiurilor de grîu, agrotehnica orzului, agrotehnica ovăzului, a secarei, meiului, ciumizei și hrișcei.

In afară de parcela cu cereale de toamnă, terenul experimental al stațiunii mai cuprinde următoarele sectoare: parcela cu cereale de primăvară (unde se va da o deosebită importanță continuării experiențelor începute anul trecut pentru obținerea porumbului hibrid), sectorul plantelor melifere, al plantelor tehnice, sectorul asolamentului agricol, legumicol și furajer. Mai există, de asemenea, o parcelă rezervată sistematicii vegetale și o parcelă pe care se urmăresc cîteva probleme de ecologie vegetală (flora de stepă, flora regiunilor deluroase și flora regiunilor muntoase, cu privire specială asupra plantelor din munții Banatului). O deosebită importanță se acordă sectorului denumit „biologia plantelor", în care se cultivă plante tipice necesare studiului organografiei și fiziologiei vegetale, în conformitate cu cerințele programei școlare. Un ultim sector al terenului experimental cuprinde parcela cu pepiniera silvicolă și pomicolă.

Pentru a ajuta cît mai mult profesorii de științe naturale să desfășoare o activitate corespunzătoare cerințelor actuale ale școlii noastre, conducerea stațiunii organizează consfătuiri cu profesorii de științe naturale din Timișoara și schimb de experiență cu profesorii care muncesc cu bune rezultate pe parcelele experimentale din regiune. In același scop, Institutul interregional din Timișoara pentru perfecționarea cadrelor didactice a prevăzut în planul său de muncă pentru timpul verii (etapa cu frecvență) o participare activă a profesorilor de științe naturale la muncile de la stațiune, unde vor lucra atît în laborator și seră, cît și pe parcela experimentală.

IOAN PETRAȘCU
lector la I.I.P.C.D.-Timișoara

SUCCES ÎN ACTIVITATEA NOILOR ORGANE SINDICALE!

(Urmare din pag. 1)

Discuțiile care au avut loc în adunările generale pentru alegeri au arătat că mai sînt unele cazuri de folosire nejustă a cadrelor didactice în munci necorespunzătoare activității lor. Reglementarea activității obștești a cadrelor didactice a fost greșit înțeleasă de unele organe de învățămînt, ceea ce a dus la supraîncărcarea cadrelor didactice. La unele școli orariile au fost întocmite defectuos. Asemenea atitudini duc la o cheltuială inutilă de timp și la epuizarea energiei membrilor de sindicat. Față de asemenea situații organele sindicale nu pot sta indiferente. Ele trebuie să-și spună cuvîntul și, în colaborare cu organele de învățămînt, să ia toate măsurile pentru înlăturarea abuzurilor.

Comitetele sindicale din instituțiile de învățămînt superior au datoria să se apropie tot mai mult de problemele muncii profesionale din aceste instituții, să intensifice preocuparea pentru organizarea consfătuirilor de producție, pentru îmbunătățirea activității colectivelor de catedră, să contribuie la îmbunătățirea studiului individual al studenților. Organele sindicale trebuie să combată atitudinea de indiferență pe care o au unele cadre didactice din învățămîntul superior față de problema educației studenților.

Sindicatele sînt școala comunismului. Ele trebuie să lupte permanent pentru educarea comunistă a membrilor de sindicat, pentru ridicarea nivelului politico-ideologic și profesional al acestora. Secția culturală a C.C. al S.M.I. și toate organele sindicale sînt chemate să asigure o bună desfășurare a învățămîntului politic organizat pe linie sindicală pentru cadrele didactice, să lupte pentru îmbunătățirea muncii cultural-artistice în școli, pentru organizarea „zilei învățătorului", să organizeze mai multe excursii didactico-științifice în țară și peste hotare, în special în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară. In anul 1957 vor fi cuprinse în asemenea excursii peste 20.000 de cadre didactice.

Organele sindicale trebuie să popularizeze cadrele didactice care au muncit cu însuflețire pentru transformarea socialistă a agriculturii, cum sînt cadrele din raioanele Negru Vodă, Hîrșova, Medgidia, Călmățui etc.

Este necesar să fie îmbunătățită munca de asigurări sociale, în care s-au manifestat în trecut serioase lipsuri. O mare parte din biletele de odihnă și cură au fost distribuite de secția de asigurări sociale a C.C. al S.M.I. membrilor de sindicat din Capitală, privîndu-se, astfel, de dreptul de a merge la odihnă cadre didactice meritoase din provincie. In anul 1957 trebuie să se dea mai multă atenție odihnei muncitorilor din învățămînt. Peste 16.000 membri de sindicat își vor petrece concediul în stațiuni balneo-climaterice, în tabere organizate de C.C. al S.M.I.

In numeroase localități organele sindicale au dus o muncă neobosită pentru realizarea bugetului. Totuși, mai există și lipsuri în această privință. In anul 1957 trebuie să se găsească forme noi de îmbunătățire a muncii financiare, stimulîndu-se organele sindicale care obțin cele mai bune rezultate. Fondurile sindicale pe anul 1957 vor trebui astfel dirijate, încît ele să fie folosite în special pentru nevoile oamenilor muncii. Este timpul să se acorde o mai mare atenție caselor de ajutor reciproc, care satisfac nevoile membrilor de sindicat prin fondul însemnat pe care îl au la dispoziție. Comisiile de cenzori vor trebui activizate pentru verificarea lunară a gestiunii sindicale și a caselor de ajutor reciproc.

Au trecut în competența organelor sindicale și problemele de jurisdicție a muncii. Organele sindicale au datoria să desfășoare o muncă intensă în această direcție, să asigure cunoașterea amănunțită, de către toți membrii de sindicat, a prevederilor Codului Muncii, a hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la drepturile și îndatoririle muncitorilor din învățămînt și să instruiască comisiile de litigii asupra atribuțiunilor ce le revin.

Alegerile organelor sindicale au subliniat că aceste sarcini, care constituie programul de lucru al organizațiilor sindicale din învățămînt pe anul 1957, vor fi bine realizate numai dacă secțiile C.C. al S.M.I. sprijinindu-se pe comitetele raionale sindicale, vor ști să folosească tot potențialul de muncă al celor 36.000 de activiști obștești și vor reuși să ridice nivelul muncii sindicale la înălțimea îndatoririlor actuale. Pentru aceasta este nevoie să se pășească la o instruire temeinică a organelor nou alese. Trebuie să li se arate acestora nu numai ce trebuie să facă, ci și cum trebuie să muncească. Instruirea se va baza pe experiența organizațiilor sindicale cu o rodnică activitate.

Este necesar să li se dea organelor sindicale posibilitatea de a desfășura o activitate de sine stătătoare, stimulîndu-se inițiativa lor. Trebuie înlăturate din munca de îndrumare și control metoda dădăcirii și a centralizării excesive.

Munca de îndrumare trebuie să se adreseze în primul rînd grupei sindicale, care traduce în viață sarcinile, asigurînd o îmbinare justă a muncii sindicale cu problemele procesului de învățămînt, astfel încît să se obțină îmbunătățirea acestuia. De asemenea, este necesar ca în cadrul C.C. al S.M.I. să se termine cu munca „pe felii". Fiecare activist sindical trebuie să fie pregătit pentru toate problemele muncii sindicale, să poată să dea îndrumări competente în orice compartiment al acestei munci.

O grijă deosebită trebuie să acorde organele sindicale întăririi disciplinei în muncă. Pentru a se respecta democrația sindicală și a se termina cu munca sectară și formală este necesar ca organele sindicale să fie controlate permanent și să prezinte periodic dări de seamă în fața maselor, dîndu-se astfel posibilitatea executării controlului de jos în sus. In adunările generale trebuie dezbătute și rapoartele comisiilor de cenzori.

Organele sindicale au datoria să lupte împotriva ședințelor inutile. Este timpul ca în această privință să se dea dovadă de mai multă combativitate.

Una din sarcinile de frunte ale organelor noastre sindicale trebuie să fie grija față de interesele și nevoile oamenilor muncii din învățămînt. Ele au datoria de a lupta activ pentru rezolvarea problemelor multiple ridicate de membrii de sindicat. Organele sindicale sînt datoare să se consulte cu oamenii, să fie apropiate de ei și să țină seama de propunerile lor.

Nu se poate concepe îmbunătățirea muncii în școlile noastre fără folosirea intensă a sprijinului acordat de organele de partid, fără o permanentă legătură cu organizațiile de masă. Organele sindicale trebuie să muncească în așa fel încît fiecare membru de sindicat să devină un bun agitator, care să popularizeze în rîndul maselor politica partidului și guvernului nostru, realizările regimului democrat popular. Organele sindicale trebuie să-și aducă aportul în sprijinirea alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională să mobilizeze toate cadrele didactice în această acțiune.

In întîmpinarea celui de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt trebuie folosită energia tuturor membrilor de sindicat pentru realizarea hotărîrilor adunărilor generale și ale conferințelor sindicale.

NOTE EXTERNE • NOTE EXTERNE • NOTE EXTERNE • NOTE EXTERNE

Cresc neîncetat tăria și unitatea lagărului socialist

Lagărul socialist, bastionul de neclintit al păcii și democrației, în frunte cu Uniunea Sovietică, a obținut în ultimul timp noi succese pe drumul întăririi unității sale de nezdruncinat. Relațiile dintre statele care fac parte din acest lagăr s-au întărit considerabil.

Alături de popoarele tuturor țărilor socialiste și de oamenii muncii din întreaga lume, poporul nostru a luat cunoștință cu bucurie de comunicatul asupra întîlnirii de la Budapesta a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești și ai guvernelor Bulgariei, Cehoslovaciei, Romîniei, Ungariei și Uniunii Sovietice, întîlnire care a avut loc în primele zile ale lunii ianuarie.

Rezultatele întîlnirii de la Budapesta confirmă tăria țărilor socialiste, tărie care rezidă în prietenia și coeziunea lor, în colaborarea lor frățească și într-ajutorarea reciprocă. Nici o încercare a dușmanilor socialismului nu va reuși să slăbească unitatea forțelor socialismului, să submineze lagărul socialist.

Participanții la întîlnire au apreciat că toate țările socialiste au obținut succese importante pe drumul socialismului. Uniunea Sovietică a făcut un nou pas înainte pe calea creării bazei tehnico-materiale a comunismului. Viața demonstrează tot mai convingător incontestabila superioritate a sistemului socialist față de sistemul capitalist.

O atenție specială au acordat participanții la întîlnire situației din Ungaria. In unanimitate s-a apreciat că datorită eforturilor oamenilor muncii din Ungaria, conduși de guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar, și datorită ajutorului internaționalist al trupelor sovietice, au fost zădărnicite încercările imperialiștilor de a nimici orînduirea democrat-populară și cuceririle socialiste ale poporului ungar. Primejdia instaurării unei dictaturi fasciste în Ungaria a fost înlăturată. Au fost dejucate planurile reacțiunii internaționale de a transforma Ungaria într-un focar de război în Europa. Incercările cercurilor imperialiste de a submina unitatea lagărului socialist au primit o ripostă hotărîtă. In prezent situația politică și viața economică din Ungaria se normalizează. Țările socialiste acordă poporului ungar, guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar și partidului muncitoresc socialist ungar sprijinul și ajutorul lor multilateral pentru întărirea statului democrat-popular pentru asigurarea independenței și securității lui.

Participanții la întîlnire și-au exprimat convingerea unanimă că Declarația din 30 octombrie 1956 a guvernului sovietic corespunde întru totul intereselor întăririi relațiilor de prietenie între țările socialiste, pe baza respectării principiilor leniniste ale egalității în drepturi, respectării intereselor tuturor popoarelor, neamestecului reciproc în treburile interne. S-a subliniat că această declarație corespunde întru totul principiilor internaționalismului proletar iar prevederile ei se înfăptuiesc cu succes.

Analizînd problemele actuale ale situației internaționale participanții la întîlnire au arătat că, datorită acțiunilor cercurilor agresive ale statelor occidentale, în ultima vreme s-a produs o simțitoare agravare a situației internaționale. Astfel de acțiuni au fost, de pildă, agresiunea anglo-franco-israeliană împotriva Egiptului, precum și acțiunile cercurilor imperialiste în Ungaria, iar în prezent sînt manevrele Statelor Unite ale Americii în Orientul Apropiat și Mijlociu, manevre cunoscute sub denumirea de „doctrina Eisenhower-Dulles".

Participanții la conferință au arătat că întreaga răspundere pentru agravarea situației din Orientul Apropiat și Mijlociu, cu toate consecințele care pot decurge din aceasta va reveni asupra S.U.A. Statele socialiste sînt ferm hotărîte să folosească forțele orînduirii socialiste și influența lor pentru a zădărnici uneltirile cercurilor agresive și pentru a îndrepta din nou lucrurile spre îmbunătățirea situației internaționale.

Tratativele delegațiilor guvernamentale ale U.R.S.S. și R.D. Germane

Opinia publică democrată a salutat cu satisfacție rezultatele tratativelor dintre delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și R.D. Germane, rezultate oglindite în Declarația comună semnată la încheierea unui larg și multilateral schimb de păreri care a avut loc între cele două delegații.

In cadrul convorbirilor, care s-au desfășurat într-o atmosferă de sinceritate cordială și de adîncă prietenie, s-a manifestat deplina unitate de vederi a guvernelor celor două țări în aprecierea situației internaționale și a diferitelor evenimente internaționale.

Guvernul Uniunii Sovietice și guvernul R.D. Germane declară că baza de neclintit a politicii externe a celor două state o constituie lupta activă pentru întărirea păcii și coexistența pașnică a statelor independent de orînduirea lor socială, precum și stabilirea încrederii între state. Ambele guverne recunosc necesitatea de a urmări cu vigilență uneltirile cercurilor agresive și de a demasca acțiunile subversive ale dușmanilor păcii. Uniunea Sovietică și R.D. Germană sînt gata să-și unească eforturile cu cele ale tuturor celorlalte state iubitoare de pace în lupta pentru cauza păcii și progresului.

Cele două guverne apreciază curmarea agresiunii imperialiste din Egipt drept un mare succes al poporului egiptean și al forțelor păcii din lumea întreagă. Ele arată, totodată, că primejdia de război în Orientul Apropiat și Mijlociu încă nu poate fi considerată ca înlăturată. Se constată că imperialiștii americani urzesc planuri, concretizate în „doctrina Eisenhower-Dulles", care implică o primejdie serioasă nu numai pentru popoarele țărilor Orientului ci și pentru cauza menținerii păcii în general. Guvernele U.R.S.S. și R.D.G. declară că sînt gata să contribuie la extinderea multilaterală a colaborării active cu țările Orientului apropiat și mijlociu care duc o luptă dreaptă pentru libertatea și independența lor națională.

Făcînd un schimb de păreri în problema dezarmării, cele două părți au subliniat că rezolvarea acestei chestiuni ar fi de cea mai mare însemnătate pentru menținerea și asigurarea păcii în întreaga lume. Guvernele U.R.S.S. și R.D.G. se mențin la punctul de vedere că rezolvarea pe etape a problemei dezarmării este indicată și mult promițătoare.

Guvernele celor două țări consideră că crearea în Europa a unui sistem de securitate colectivă, din care să facă parte cele două state germane pînă la reunificarea lor pe o bază pașnică și democrată, corespunde intereselor vitale ale tuturor popoarelor europene.

Delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și R.D. Germane au constatat cu satisfacție că relațiile dintre cele două țări se întemeiază pe baza trainică și de neclintit a comunității intereselor popoarelor lor în opera de construire a socialismului și de apărare a păcii și se dezvoltă neîncetat în folosul ambelor țări. Cele două părți au discutat în mod sincer și au reglementat de comun acord o serie de probleme politice și economice care au rezultat din dezvoltarea relațiilor dintre U.R.S.S. și R.D.G.

Un loc important în cadrul tratativelor l-au ocupat problemele relațiilor economice dintre Uniunea Sovietică și R.D. Germană. S-a constatat că aceste relații se dezvoltă pe baza egalității, avantajului reciproc și a ajutorului reciproc frățesc, ambele părți confirmîndu-și hotărîrea de a dezvolta și întări și pe viitor, pe această bază, colaborarea economică dintre Uniunea Sovietică și R.D. Germană. S-a căzut de acord ca în cadrul acordului comercial pe 1957 să sporească considerabil volumul livrărilor reciproce de mărfuri.

Cele două delegații au făcut un schimb de păreri în problema germană subliniind că rezolvarea democratică, pașnică a problemei germane ar avea o însemnătate uriașă atît pentru viitorul națiunii germane, cît și pentru soarta păcii în Europa. Premiza rezolvării problemei germane pe baza pașnică și democratică, ceea ce trebuie să fie în primul rînd cauza germanilor înșiși, o constituie înțelegerea reciprocă și apropierea dintre cele două state germane.

In cursul tratativelor, s-a subliniat că politica de pace a R.D. Germane constituie un factor important al întăririi păcii și securității în Europa și că înaintarea R.D. Germane pe calea democrației și socialismului constituie una din cele mai mari cuceriri ale oamenilor muncii germani.

Guvernul Uniunii Sovietice și guvernul R.D. Germane declară că vor fi zădărnicite orice încercări de a recurge la metode de violență în rezolvarea problemei germane și orice încercări de a submina, prin acțiuni dușmănoase, orînduirea democrat-populară a R.D. Germane.

Tratativele sovieto-germane arată odată în plus că U.R.S.S. și R.D. Germană sînt hotărîte să contribuie prin toate mijloacele la întărirea unității comunității statelor socialiste, la lupta lagărului socialist pentru menținerea și apărarea păcii în întreaga lume.

Informații

Universitatea „C. I. Parhon" aduce la cunoștința studenților înscriși pe anul de învățămînt 1956-57 la cursurile fără frecvență de la facultățile matematică-fizică, filologie (secția română-istorie), filozofie (secția ziaristică), științe-naturale-geografie (secția biologie), științe juridice și administrative, că prima sesiune de examene pentru anul școlar 1956—57 se ține între 20 martie și 8 aprilie 1957.

Prezentarea la examen este condiționată de depunerea în termen a lucrărilor de control la disciplinele la care dau examen.

★

Cabinetul metodic pentru învățămîntul profesional și tehnic din București organizează luni 14 ianuarie 1957, ora 18, o consultație colectivă pe tema „Instruirea practică în atelierele-școală și în întreprinderi" dată de tov. Kupfer Eduard din Ministerul Învățămîntului.

Consultația va avea loc la sediul cabinetului metodic din Calea Victoriei nr. 149.

Urme ale educației burgheze care trebuie lichidate

In anii puterii populare școlile noastre au obținut succese însemnate atît în ceea ce privește înarmarea elevilor cu cunoștințe științifice, legate de viață, de practica construirii socialismului, cît și în educarea tineretului în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul moralei celei mai înaintate, morala comunistă.

Metodele învechite de educație ca pedepsele brutale, bătaia au fost de mult combătute în învățămîntul nostru.

Cu toate acestea, mai răbufnesc cîte odată manifestări ale metodelor burgheze de educație. Există încă învățători și profesori — ce e drept foarte puțini — care mai aplică pedepse corporale. Și aceștia nu sînt totdeauna cei care, prin vîrsta lor, ar putea fi mai îmbîcsiți cu metode burgheze de educație, de care nu se pot debarasa. Uneori, chiar, elemente tinere comit abateri grave în această privință. Un astfel de caz este cel al tovarășului Moldovan Andronic, fostul director al casei de copii din Turda.

Tov. Moldovan Andronic, în vîrstă de 28 ani, absolvent din 1953 al Facultății de pedagogie-psihologie, membru al organizației U.T.M., a primit în aprilie 1955 sarcina de a conduce casa de copii școlari din Turda. El și-a inaugurat cariera de director printr-o ședință în care, printre altele, a arătat că metodele antipedagogice de educație nu au ce căuta în instituția pe care o conduce, interzicînd categoric colectivului pedagogic al școlii să mai bată pe copii, fapt despre care auzise că s-ar fi petrecut înainte de venirea sa în școală.

Dar... lung e uneori drumul de la vorbă la faptă! In decursul activității desfășurate ca director i s-a adus de nenumărate ori la cunoștință tovarășului Andronic faptul că unele cadre didactice ca tov. Ileana Pop, și chiar unii lucrători din personalul administrativ și sanitar — ca Andrei Zsigmond, magazioner, Ana Gönczi, soră școlară, Carolina Cîmpeanu, ajutor de bucătar — obișnuiesc să bată pe copii. In loc să ia măsurile cuvenite, tov. Moldovan Andronic a rămas la început indiferent în fața acestei situații, iar treptat, treptat s-a obișnuit cu ideea că elevilor li se pot aplica sancțiuni corporale.

Cu prilejul anchetei care a avut loc în legătură cu atitudinea învățătoarei Ileana Pop, care a bătut pe elevul Dănuț Mihailoni din clasa I-a, tov. Moldovan Andronic și-a arătat indignarea față de fapta comisă de tov. Pop, susținînd că el personal i-ar fi dat îndrumări în repetate rînduri asupra felului în care să lucreze.

Intrebat de organele anchetatoare dacă el personal aplică bătaia ca metodă educativă, fapt pe care îl condamnă în cazul tov. Ileana Pop, tov. Moldovan Andronic a afirmat: „Am bătut, dar aceasta în cazuri extrem de dificile, cînd abaterile anumitor elevi întreceau limita admisă în comportarea unui elev și cînd credeam că dacă nu va fi pedepsit drastic, elevul respectiv va dăuna restului de elevi" Frumoasă principialitate pentru directorul unei instituții educative, mai cu seamă atunci cînd este proaspăt absolvent al Facultății de pedagogie!

Dar acestea sînt numai faptele pe care tov. Moldovan Andronic le-a recunoscut la anchetă. Organele anchetatoare au stabilit însă că fostul director aplica „măsuri disciplinare" pentru cea mai mică greșeală, bătînd la palmă cu linia pe elevii despre care i se spunea că sînt nedisciplinați.

Ne mai putem mira, în această situație, că „indicațiile" sale nu au fost luate în serios de învățătoarea Ileana Pop? Ne mai putem mira că magazionerul Andrei Zsigmond lovea copiii cu palma, cu picioarele, cu coada măturii sau cu orice obiect îi cădea în mînă, iar sora școlară Ana Gönczi și ajutoarea de bucătar Carolina Cîmpeanu îi băteau pe copii ori de cîte ori doreau?

Casa de copii școlari din Turda s-a dispensat de serviciile elementelor care socoteau bătaia ca „mijloc de educație". Pentru ca tov. Moldovan Andronic să reflecteze mai adînc asupra legăturii dintre teorie și practică — și anume asupra faptului dacă se cuvine ca un director de școală să condamne în vorbe bătaia ca metodă educativă, dar s-o aplice în activitatea lui zilnică, Ministerul Învățămîntului a hotărît să-l sancționeze cu „mustrare cu avertisment" și îndepărtarea din funcția de director.

Bibliografie

A apărut revista NATURA nr. 6/1956

In cuprins:

OLGA NECRASOV: Viața și activitatea științifică a naturalistului Paul Bujor.

GH. PITICĂRIU: Unele cercetări în legătură cu formarea și bogăția zăcămintelor noastre de petrol.

A. RĂDOI: Geografia industriei R.P.R. în primul și al doilea plan cincinal (partea a II-a).

C. PICU: Probleme de morfohidrografie în Balta Borcei.

TH. ONISOR: Probleme de geografie economică a U.R.S.S. în documentele Congresului al XX-lea al P.C.U.S. (partea a II-a).

N. MITROIU: Tulpina. Origina și metamorfozele ei.

I. MĂLICEA: Lacurile alpine și viața din ele.

V. GHIBĂDEA: Un nou procedeu de predare a semnelor convenționale topografice.

I. C. POPESCU: Creșterea cristalelor artificiale.

A. MAUCH: Importanța și perspectivele creșterii iepurilor de casă

V. TUNSOIU: Peștera Găunoasa.

EM. ILIESCU: Arme de apărare preistorice la păstorii din munții Rodnei.

A. CULCER: Observații asupra acțiunii fitoncide și antihemoragice la planta roua cerului (Drosera rotundifolia).

A. PAPADOPOL: Contribuții la cunoașterea faunei ornitologice a litoralului Mării Negre și a lacurilor din lungul litoralului.

SILVIA STEIN-SPIESS: Păsări răpitoare care clocesc în grădina zoologică din Sibiu.

AL. ALEXANDRI și ANA HULEA: Antibioticele folosite în protecția plantelor.

A. ALEXINSCHI și M. PEIU: Un aparat automat pentru colectarea insectelor nocturne (în special lepidoptere).

M. PAUCĂ: Mircea Ilie — „Alcătuirea-geologică a pămîntului rominesc" ed. 1956.

S. VEZA: „Munca independentă a elevilor la geografie" Ed. de stat didactică și pedagogică, 1956.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL IX Nr. 406 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 18 ianuarie 1957

Să participăm activ la îndeplinirea sarcinilor privitoare la dezvoltarea agriculturii

ÎN LUMINA HOTĂRÎRILOR PARTIDULUI

Plenara Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn din 27-29 decembrie 1956 a hotărît ca în perioada care urmează, continuîndu-se neabătut politica de industrializare socialistă a țării, de dezvoltare a industriei grele, temelia construirii socialismului și a reproducției socialiste lărgite, să fie pusă în centrul atenției sarcina dezvoltării sistematice și hotărîte a agriculturii și industriei producătoare de bunuri de consum, concentrînd în aceste ramuri, în mai mare măsură decît pînă acum, mijloace materiale și financiare.

Dezvoltarea agriculturii este o cauză a întregului nostru popor. De ridicarea nivelului agriculturii, de sporirea continuă a producției agricole, de întărirea și lărgirea continuă a sectorului socialist în agricultură depinde în bună măsură îmbunătățirea neîncetată a traiului populației muncitoare. De aceea, trebuie să fie mobilizate toate forțele menite să contribuie la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid în vederea dezvoltării agriculturii.

Cadrele didactice și în primul rînd cele care activează la sate sînt chemate să aducă un însemnat aport la realizarea prevederilor hotărîrilor plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956 cu privire la dezvoltarea agriculturii, în cadrul dezvoltării generale a economiei noastre naționale.

Hotărîrile Plenarei C. C. al P.M.R. au creat pentru cadrele didactice un vast teren de activitate politică, obștească, științifică. Sub conducerea și îndrumarea organizațiilor de partid, învățătorii și profesorii participă activ la lupta pentru înfăptuirea importantelor prevederi ale acestor hotărîri.

Plenara C.C. al P.M.R. a hotărît desființarea sistemului de alcătuire a fondului central de produse agricole pe calea cotelor obligatorii și înlocuirea lui prin sistemul de contractări și achiziții. Începînd de la 1 ianuarie 1957 s-au desființat cotele obligatorii la grîu, secară, porumb, floarea soarelui, alte boabe, cartofi, fin, lapte de vacă și de oaie, la toate categoriile de gospodării agricole.

Aplicînd politica partidului de sprijinire a sectorului socialist-cooperatist și a țăranilor muncitori cu gospodărie mică, plenara a hotărît ca de la 1 ianuarie 1957 să fie scutite de cote obligatorii de carne gospodăriile agricole colective, cooperativele agricole de producție, întovărășirile zootehnice, precum și țăranii muncitori care posedă o suprafață agricolă sub un hectar și ale căror venituri principale nu provin din creșterea și comercializarea animalelor. Pentru celelalte gospodării agricole, cotele obligatorii de carne vor fi menținute. Pentru a se stimula extinderea contractărilor se vor acorda reduceri la cotele de carne gospodăriilor agricole care încheie cu statul contracte de creștere și îngrășare a animalelor.

În ceea ce privește predarea lînei, aceasta se va face mai departe pe baza cotelor și prețurilor actuale. În vederea stimulării contractărilor și pentru a înlesni producătorilor agricoli valorificarea mai avantajoasă a întregii producții de lînă pe calea contractărilor, vor fi scutite de cotă unitățile socialiste din agricultură și gospodăriile țărănești care încheie cu statul contracte de livrare de lînă, în raport cu cantitățile contractate.

Să explicăm țărănimii muncitoare că menținerea cotelor la carne și lînă are un caracter vremelnic. Pe măsura realizării prin contractări a necesităților fondului central se va trece la desființarea cotelor și la aceste produse. Ca o primă fază, prețurile la cotele de carne vor fi îmbunătățite.

Înlocuirea sistemului de alcătuire a fondului central pe calea cotelor obligatorii la majoritatea produselor agricole prin sistemul de contractări și achiziții aduce mari schimbări în relațiile de schimb între oraș și sat. Între industrie și agricultură, între clasa muncitoare și țărănime vor fi relații de schimb, de comerț, ceea ce va avea o mare influență asupra sporirii neîncetate a producției agricole.

Așezarea legăturilor între industrie și agricultură pe baze comerciale lărgește cointeresarea materială a gospodăriilor țărănești în creșterea producției agricole și a cerealelor-marfă, mărește interesul și inițiativa în producție a țărănimii. Aceasta reprezintă un sprijin puternic pe care țărănimea muncitoare îl primește din partea clasei muncitoare, din partea statului democrat-popular. Este foarte important ca țărănimea muncitoare să răspundă la acest nou sprijin aducînd pe piață produse mai multe și vînzînd cooperativelor și organizațiilor comerciale surplusul de produse agricole. Cadrele didactice pot aduce în această privință o contribuție de mare preț. Lămurind țărănimea muncitoare asupra avantajelor valorificării produselor agricole prin cooperative și organizațiile comerciale, învățătorii și profesorii vor determina mulți producători agricoli să vîndă cooperativelor

(Continuare în pag. 4)

ÎNVĂȚĂMÎNTUL NAȚIONALITĂȚILOR CONLOCUITOARE sub regimul de democrație populară

L. Banyai
locțiitor al ministrului Învățămîntului

În trecut, pe vremea regimului burghezo - moșieresc, clasele dominante foloseau școala ca mijloc pentru desnaționalizarea minorităților naționale, pentru strecurarea otravei șovinismului în rîndul generațiilor tinere.

În regiunile locuite în mase compacte de către minoritățile naționale erau trimiși învățători care nu cunoșteau de loc limba populației locale. Numai în școlile confesionale predarea avea loc în limba minorității naționale respective — și aceste școli erau tolerate din cauza ideilor retrograde, obscurantiste pe care le propagau. Învățătorii și profesorii laici din școlile confesionale ale minorităților naționale primeau un salariu mai scăzut decît colegii lor din școlile de stat, cu toate că și aceștia trăiau dintr-un salariu de mizerie. Unele minorități naționale, ca rușii, ucrainenii și tătarii, nu aveau nici un fel de școli în limba maternă. Aplicarea metodelor rasiste în cercetarea „originii etnice", „analiza numelui", prigonirea tineretului studios evreiesc, examenele de bacalaureat în fața unor comisii compuse din elemente șovine, străine de școală, suspendarea dreptului de publicitate al multor școli confesionale ale minorității naționale sau chiar închiderea acestora, instituirea examenului de limba romînă pentru cadrele didactice vechi ale școlilor naționalităților conlocuitoare ca o condiție pentru ocuparea pe mai departe a postului — toate acestea aveau drept scop paralizarea învățămîntului în limbile materne ale naționalităților conlocuitoare.

La rîndul lor, cercurile conducătoare reacționare ale minorităților naționale foloseau politica școlară șovină a guvernelor reacționare romîne pentru a semăna neîncredere și ură față de poporul romîn.

În urma dictatului de la Viena, fascismul horthist instaurat în Ardealul de Nord a luat măsuri de oprimare a învățămîntului în limba română.

Politica de desnaționalizare, de dezbinare și ură rasială promovată de clasele exploatatoare urmărea, de fapt, să distrugă solidaritatea internațională a maselor muncitoare din țara noastră.

Dar forțele democratice și antifasciste din țară, în frunte cu partidul revoluționar al clasei muncitoare, Partidul Comunist, au dus o luptă consecventă împotriva acestei stări de lucruri. Ele au demascat și au combătut cu tărie politica mîrșavă de asuprire și de atițare șovină dusă de guvernele reacționare în cîrdășie cu clicile conducătoare reacționare ale minorităților naționale, luptînd pentru egalitatea deplină în drepturi a minorităților naționale cu poporul romîn, pentru dreptul acestora la școli de stat cu limba de predare maternă și, în general, pentru o școală cu conținut progresist, pătrunsă de ideea frăției între popoare.

Eliberarea patriei noastre și instaurarea regimului de democrație populară au deschis perspectiva dezvoltării învățămîntului democratic în țara noastră. Rînd pe rînd au început să funcționeze școli de stat în limbile tuturor naționalităților conlocuitoare. Toate cadrele didactice ale școlilor confesionale au primit din partea statului salariu egal cu acel al colegilor lor din școlile de stat. Reforma învățămîntului din august 1948 a asigurat învățămîntul de stat pentru naționalitățile conlocuitoare în 15 limbi materne.

Construirea socialismului necesită cadre bine pregătite în toate domeniile științei și tehnicii, ceea ce nu se poate înfăptui fără școli de cultură generală în limba maternă și fără dezvoltarea continuă a acestor școli. Cu ajutorul limbii materne tînăra generație se dezvoltă mai armonios din punct de vedere intelectual și moral, pătrunde mai ușor în tainele lumii înconjurătoare, în problemele științei. Construirea socialismului pentru națiuni și minorități naționale, mai cu seamă pentru grupuri naționale mici, rămase în urmă, înseamnă deopotrivă înflorirea culturii specifice, sprijinită de instituții de stat, începînd de la învățămîntul preșcolar pînă la învățămîntul superior, de la căminele culturale sătești pînă la teatru, radio, presă și editură.

Articolul 17 al Constituției noastre din 1952 arată că statul romîn democrat-popular „asigură dezvoltarea culturii poporului romîn și a culturii minorităților naționale conlocuitoare".

(Continuare în pag. 4)

VERIFICARE TEMEINICĂ A CUNOȘTINȚELOR

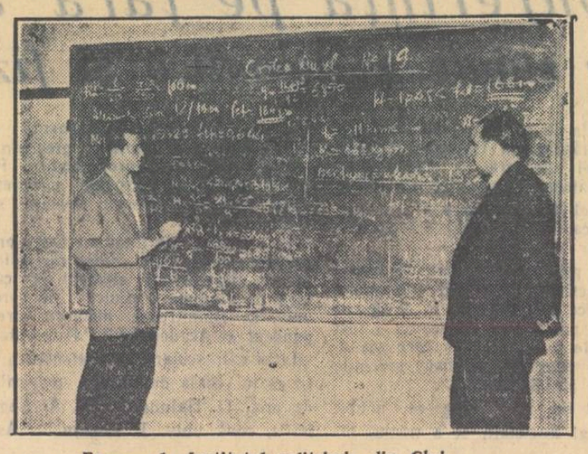

Examen la Institutul politehnic din Cluj.

Vacanța studenților

Peste cîteva zile, universitățile și institutele de învățămînt superior din întreaga țară vor intra în vacanța de iarnă. Și în acest an numeroși studenți își vor petrece vacanța în cabanele din munți. La excursiile speciale, gratuite, organizate pentru studenți de Direcția de turism și excursii a C.C.S. și Asociația pentru cultură fizică și sport „Știința", vor participa peste 1.500 de studenți fruntași la învățătură din București, Cluj, Iași, Timișoara, Orașul Stalin, Craiova, Galați, Arad, Petroșani și Tg. Mureș. Alți 500 de studenți merituoși vor fi găzduiți în cabane, beneficiind de reduceri pînă la 75 la sută.

În cadrul excursiilor organizate cu prilejul vacanței de iarnă, 500 de studenți vor vizita cabanele Diham, Piatra Arsă, Babele, Gura Diham, Poiana Izvoarelor, Vîrful cu Dor și Stîna Republicii, iar alți 400 complexul turistic Păltiniș. 230 studenți vor fi găzduiți la cabanele Bunloc, Clăbucet Sosire, Poiana Seculor și Trei Brazi, iar 200 de studenți fruntași vor petrece vacanța la cabanele Deia și Rarău. Grupuri mari de studenți vor merge și la cabanele Izvorul Muntelui, Paring, Muntele Roșu, Stîna din Vale, Muntele Mic și Lacul Roșu. Birourile de turism și excursii din întreaga țară asigură excursioniștilor condiții confortabile în cabane; s-au făcut amenajări la pîrtiile de schi de la Păltiniș, Bușteni, Rarău, Paring și Stîna din Vale, precum și la patinoarul de altitudine de la Lacul Roșu; studenții vor participa de asemenea la șezători, seri literare, seri muzicale și de dans etc.

Citiți în acest număr

Consfătuirile raionale privitoare la politehnizarea învățămîntului

(Pag. 3)

In întrecere pentru politehnizarea învățămîntului

În nr. 404 din 4 ianuarie 1957 al „Gazetei învățămîntului" a apărut chemarea la întrecere în sprijinul politehnizării învățămîntului adresată de școala profesională de ucenici din Fieni tuturor școlilor profesionale de ucenici din R.P.R.

La redacția noastră au sosit numeroase scrisori de răspuns ale școlilor profesionale din țară. Dăm mai jos răspunsul școlii profesionale din Tulcea.

Colectivul școlii profesionale de ucenici din Tulcea salută cu deosebită bucurie chemarea la întrecere adresată de colectivul școlii profesionale din Fieni tuturor școlilor profesionale din țară. Ne luăm angajamentul să îndeplinim cu cinste obiectivele fixate în chemarea la întrecere a tovarășilor din Fieni.

Ne angajăm ca, în cinstea alegerilor de deputați pentru Marea Adunare Națională, să confecționăm trei truse de scule pentru prelucrarea fierului la rece și să dăm două truse unei școli medii și o trusă unei școli de 7 ani.

CU FORȚE SPORITE

REPORTAJUL săptămînii

Nu este numai o părere ci într-adevăr, după odihna din timpul vacanței de iarnă, activitatea școlii de 7 ani nr. 152 din București a căpătat un ritm mai viu. E și explicabil. Elevii au venit cu forțe noi de muncă, iar cadrele didactice au învățat multe lucruri interesante la consfătuirile raionale și au avut răgazul să se gîndească la ceea ce mai au de făcut pentru îmbunătățirea muncii lor, pentru o mai bună pregătire a elevilor.

Tovarășa Teodora Șușnea, învățătoarea clasei a IV-a „A", și-a întocmit în zilele vacanței o evidență a greșelilor întîlnite în lucrările scrise ale elevilor. Pornind de aci, ea a alcătuit scheme pe care le va folosi acum pentru consolidarea cunoștințelor elevilor. Din primele zile a pornit o luptă activă pentru înlăturarea lipsurilor constatate.

Învățătoarea clasei a I-a „A", tov. Eugenia Ardare, i-a sfătuit pe elevii ei să nu întrerupă complet munca școlărească în vacanță. Le-a propus să se odihnească și să se joace trei zile la început și apoi să facă exerciții în fiecare zi, cîte un sfert de oră: într-o zi exerciții de scriere, într-altă zi exerciții de socotit. Învățătoarea a stat de vorbă în preajma vacanței și cu părinții, pentru a le arăta cît este de necesar ca elevii, care abia au învățat scrisul și cititul, să nu întrerupă de tot activitatea, căci cunoștințele lor fiind noi, se pot uita mai ușor. Tov. Ardare a cerut sprijinul părinților în această privință, sfătuindu-i să aleagă cîte 2—3 fraze sau propoziții scurte pe care să le dicteze copiilor și să le dea spre rezolvare exerciții ușoare de aritmetică.

Sfatul învățătoarei a fost urmat întocmai. Privind caietele elevilor ei, în primele zile după vacanță, învățătoarea a avut o mare bucurie. În caietul elevei Anca Sterici, ca și în multe alte caiete, sînt scrise pe cîteva pagini curate și îngrijite temele lucrate în vacanță. Cele din caietul de limbă romînă poartă datele de 3,5,7,9,11 și 13 ianuarie, iar cele din caietul de

(Continuare în pag. 2)

Din îndrumările ALEGERILOR

LA CASELE ALEGĂTORULUI ȘI CENTRELE DE AFIȘAJ

Numeroase cadre didactice din Timișoara au răspuns cu însuflețire la chemarea organizațiilor de partid, desfășurînd o intensă muncă politică de masă printre alegătorii din cartierele orașului.

Astfel, la casa alegătorului din cartierul Mehala, tov. T. Vălmăreanu, secretarul organizației de bază de la școala de 7 ani nr. 8, a organizat seri de întrebări și răspunsuri în cadrul cărora cetățenii cartierului au fost lămuriți asupra drepturilor pe care le acordă Constituția R.P.R. oamenilor muncii, asupra legii electorale etc. Tov. Nicolae Săvescu, directorul aceleiași școli, a dat un sprijin însemnat la organizarea centrului de afișaj care funcționează în localul școlii, iar profesoara Pia Slinovski dă toate lămuririle cerute de cetățenii care verifică dacă sînt înscriși în listele electorale.

La casa alegătorului din cartierul Ronaț, tov. Dumitru Vereș, directorul școlii de 7 ani nr. 11, a prelucrat în fața alegătorilor legea electorală, precum și documentele plenarei C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956.

În cadrul centrului de afișaj de la școala de 7 ani nr. 15 desfășoară o vie activitate profesoarele Rodica Costea și Spasa Frățilă, lămurind masele de alegători asupra realizărilor înfăptuite în patria noastră în anii puterii populare.

Comunista Emilia Silaghi, președinta comitetului de instituție de la școala medie nr. 1, a inițiat o adunare la care au participat părinții elevilor. În această adunare a fost expusă legea cu privire la alegerea deputaților în Marea Adunare Națională. Colectivul pedagogic al școlii a hotărît să organizeze în ziua de 27 ianuarie, cu sprijinul comitetului de părinți, o festivitate al cărei program desfășurat de elevi să fie axat în jurul temei „Alegerile din trecut și alegerile de astăzi".

EMIL MILIN

Pentru noi realizări

Întîlnirea tovarășului Miron Constantinescu cu alegătorii

În aula Institutului agronomic din Cluj tovarășul Miron Constantinescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Învățămîntului, candidatul F.D.P. în circumscripția electorală „Universității"-Cluj, s-a întîlnit miercuri după masă cu alegătorii. Printre participanții la întîlnire se aflau muncitori, tehnicieni și ingineri, cadre didactice și studenți de la Institutul agronomic, numeroși cetățeni din cartierul Mînăștur.

În cadrul discuțiilor care au avut loc între alegători și candidat, Ioan Ilieș, Dozsa Ecaterina, Kallos Ecaterina și alții au vorbit despre avîntul cu care colectivele de muncitori din Cluj au pornit la înfăptuirea sarcinilor puse de recenta plenară a C.C. al P.M.R., pentru a contribui la ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului muncitor.

„Măsurile luate pentru dezvoltarea învățămîntului din țara noastră — a spus prof. univ. Emil Negruțiu, directorul Institutului agronomic — au avut ca rezultat și creșterea rețelei instituțiilor de învățămînt de toate gradele din orașul nostru".

Clujul, vechi centru universitar, are astăzi aproape 10.500 de studenți, spre deosebire de anul școlar 1938—1939, cînd numărul studenților era sub 3400. La Cluj sînt acum două universități — „Victor Babeș" și „Bolyai" — un institut medico-farmaceutic, institutele politehnic, agronomic, de arte plastice, un conservator de muzică și numeroase școli elementare, medii, tehnice și profesionale.

În Cluj pulsează o puternică viață științifică. Filiala Academiei R.P.R., cercetătorii instituțiilor de învățămînt superior își consacră eforturile rezolvării problemelor legate de dezvoltarea industriei și agriculturii.

Mai mulți vorbitori, printre care Dozsa Adalbert, maistru la fabrica „Rominia muncitoare", Ioan Răsmerită, cercetător la stațiunea experimentală I.C.A.R. și Kallos Ecaterina de la întreprinderea „Varga Katalin" au salutat Rezoluția plenarei C.C. al P.M.R. care prevede între altele sporirea fondurilor destinate construcțiilor de locuințe. Ei au arătat că fondul de locuințe din oraș este încă insuficient și că este necesară grăbirea ritmului de construcție.

Pensionarul Alexandru Hoțiu a propus mărirea capacității școlii medii din cartierul Mînăștur prin construirea unei aripi noi.

Unii vorbitori au arătat totodată că pe lîngă realizări mai rămîn încă multe de făcut.

Adresîndu-se alegătorilor tovarășul Miron Constantinescu a arătat că multe din problemele ridicate în cadrul întîlnirii își vor găsi rezolvarea pe baza aplicării Rezoluției plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956.

Vorbitorul a arătat că partidul și guvernul acordă mare atenție școlilor din orașul Cluj, dar că desigur mai sînt și greutăți în acest domeniu. El a arătat că Ministerul Învățămîntului și sfatul popular orășenesc vor studia problemele ridicate de alegători și vor căuta resursele pentru a le rezolva treptat.

În continuare candidatul a spus că Rezoluția plenarei C.C. al P.M.R. care prevede dezvoltarea precumpănitoare a industriei grele, acordă o deosebită atenție dezvoltării agriculturii și industriei producătoare de bunuri de larg consum, ceea ce va duce la ridicarea bunăstării poporului muncitor.

Chiar din ziua înființării sale — a spus vorbitorul — partidul a dus o luptă consecventă pentru înfrățirea între poporul romîn și naționalitățile conlocuitoare. Datoria noastră este să întărim această frăție pe care nimic să n-o poată zdruncina.

În încheiere, tovarășul Miron Constantinescu a mulțumit pentru încrederea ce i-au acordat-o participanții la întîlnire, propunîndu-l candidat în alegerile de la 3 februarie și a cerut alegătorilor să muncească cu abnegație pentru îndeplinirea sarcinilor puse de Rezoluția plenarei C.C. al P.M.R. pentru consolidarea marilor libertăți democratice cucerite de poporul muncitor, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc.

In mijlocul cadrelor didactice

Cadrele didactice din cuprinsul circumscripției electorale Buzău-Est s-au întîlnit duminică, la școala medie nr. 2 din oraș, cu candidatul F.D.P. Ion Pas, membru al C.C. al P.M.R., prim-locțiitor al ministrului Culturii.

Candidatul a înfățișat comparativ celor prezenți aspecte ale vieții culturale din Rominia burghezo-moșierească și realizări și cuceriri ale poporului nostru în anii regimului de democrație populară.

Paralel cu creșterea nivelului de trai al populației — a subliniat vorbitorul — a sporit și dragostea de cultură a milioane și milioane de oameni.

Referindu-se la realizările obținute în ultimii ani pe plan local, candidatul a amintit că în orașul Buzău au fost înființate în această perioadă două cămine de zi, o casă de cultură raională, o casă a pionierilor, două noi școli de 7 ani, un muzeu și multe altele.

Numeroși alegători, printre care Mihai Spinu, Gh. Gasnaș, Constantin Braga, Beatrice Martinet au vorbit apoi despre realizările obținute în orașul lor pe tărîm cultural, despre noua situație creată cadrelor didactice de către partid și guvern și despre înalta misiune pe care învățătorii și profesorii o au în opera de educare a poporului. Ei au propus în același timp ca tovarășul Ion Pas, odată ales deputat, să-i sprijine în obținerea unor noi realizări.

La centrul de afișare a listelor de alegători de la Universitatea „Bolyai" din Cluj.

DOUĂ CANDIDATE

La fiecare pas, în comuna Avrig stăruie amintirea lui Gheorghe Lazăr, unul dintre întemeietorii școlii românești. Vizitatorul se reculege cîteva clipe în fața statuii lui Lazăr și a mormîntului său și apoi pornește mai departe, spre casa unde acest mare înaintaș al învățămîntului românesc și-a petrecut o parte din viața sa. Nu te poți însă afla în Avrig fără să te stăpînească dorința vie de a sta de vorbă cu învățătoarea Maria Lăzăroaie, strănepoata lui Gheorghe Lazăr. Și, firește, despre ce-ți poate povesti un slujbaș al școlii? Firul discuției te poartă în istoria școlii și a culturii din comuna Avrig și apoi mai departe, în povestea vieții de ieri și de astăzi a celor de pe meleagurile Sibiului.

În anii burghezo-moșierimii, în Avrig, ca și în toate comunele, analfabetismul era în floare. Puțini la număr erau copiii care învățau la școala primară din comună. Traiul țăranilor muncitori era amar. Astăzi, în Avrig s-au împlinit visurile lui Gheorghe Lazăr. Analfabetismul a fost lichidat pentru totdeauna. În ultimii ani s-a terminat construcția unei școli de 7 ani. Nici un copil de vîrstă școlară nu a rămas înafara școlii.

Realizări importante s-au obținut în domeniul învățămîntului din întreg cuprinsul raionului Sibiu. Copiii oamenilor muncii aparținînd naționalităților conlocuitoare au școli cu limba de predare maternă. Numai în orașul Sibiu aproape 4.000 de elevi germani și maghiari învață în limba maternă. Pe lîngă școala medie nr. 4 a fost deschisă o secție serală cu limba de predare germană, frecventată de 160 de tineri muncitori.

Despre multe poate povesti Maria Lăzăroaie. Nu vei izbuti însă niciodată s-o faci pe această vrednică învățătoare să-ți vorbească despre ea, despre contribuția pe care ea însăși o aduce înfloririi școlii din Avrig și a vieții țăranilor muncitori în mijlocul cărora trăiește. Despre aceasta îți poate povesti însă oricare locuitor din Avrig. Strănepoata lui Gheorghe Lazăr a fost în fruntea cadrelor didactice din comună în acțiunea pentru lichidarea neștiinței de carte. Cu toate că n-au trecut decît 6 ani de cînd s-a urcat prima oară la catedră, tînăra învățătoare se numără printre cadrele didactice fruntașe ale raionului Sibiu.

Maria Lăzăroaie este în același timp o entuziastă activistă pe tărîm obștesc. Prezentîndu-și cererile pentru înființarea unei gospodării agricole colective, țăranii muncitori David Pantelimon, Ion Oancea și alții au arătat că s-au hotărît la pasul acesta și în urma discuțiilor cu Maria Lăzăroaie.

În munca de alfabetizare, la sediul organizației U.T.M., la căminul cultural, ca agitatoare în munca pentru transformarea socialistă a agriculturii, pretutindeni unde este ceva de făcut în folosul celor ce muncesc o poți găsi pe tînăra învățătoare Maria Lăzăroaie.

La 3 februarie, întrînd în cabinele de vot, Ioan Bădilă, Ioana Cotofan, Ion Jiga și alți țărani muncitori vor citi pe buletinele de vot numele învățătoarei Maria Lăzăroaie, candidată în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională. Îi vor da votul cu încredere, căci ea este aceea care i-a învățat să scrie și să citească. Pentru această candidată a Frontului Democrației Populare vor vota toți alegătorii circumscripției electorale Avrig, căci învățătoarea Maria Lăzăroaie le-a cîștigat prețuirea și încrederea.

...Multe cuvinte bune se pot spune și despre candidata alegătorilor din circumscripția electorală Pîrscov, raionul Cislău, învățătoarea Stela Somoiag. Învățătoare fruntașă, ea nu pregetă să muncească cu aceeași abnegație atît în școală, cît și în acțiunile obștești. Datorită în bună parte străduinței sale, în comuna Tega neștiința de carte a fost lichidată. Ca deputată raională și președintă a comisiei permanente de învățămînt, Stela Somoiag a contribuit la dezvoltarea rețelei instituțiilor de învățămînt din raionul Cislău. În aceeași măsură, ea a organizat la căminul cultural din comuna Tega o bogată activitate artistică.

Două candidate, două învățătoare. La 3 februarie, alegătorii vor da cu încredere votul lor acestor două militante de frunte pe tărîmul ridicării nivelului cultural al poporului nostru.

Oameni ai muncii din învățămînt CANDIDAȚI ÎN ALEGERI

Tovarășa ANGELA LUCHIN, învățătoare, șefa secției de învățămînt a raionului Sînnicolau Mare, candidată a F.D.P. în circumscripția electorală Lovrin, regiunea Timișoara.

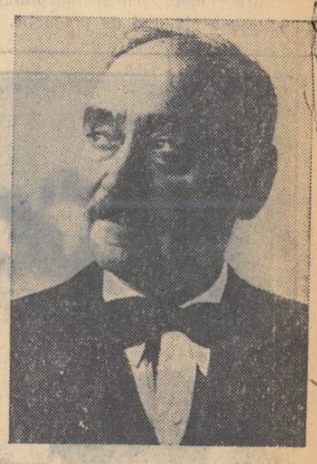

Tovarășul academician profesor doctor NICOLAE GH. LUPU, candidat al F.D.P. în circumscripția electorală nr. 16—Botoșani.

DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE

Despre sarcinile psihologiei în domeniul învățământului politehnic

(Urmare din nr. trecut)

N. M. Skatkin

Învățămîntul politehnic trebuie să asigure dezvoltarea atitudinii creatoare a elevilor față de muncă, înarmarea lor cu calitățile proprii inovatorilor din producție, transformatorilor naturii. Conform tradiției stabilite, în procesul muncii practice elevii capătă, cum este și just, indicații amănunțite orale sau scrise care reglementează procesul de muncă în toate amănuntele sale. Evident, este necesar ca, pe lîngă sarcinile cu caracter „executiv", să li se trasеze elevilor și sarcini care să-i stimuleze la o muncă independentă creatoare, la inventivitate și raționalizare. În legătură cu aceasta este foarte important să se desfășoare o serie de cercetări care să lămurească **legile psihologico-pedagogice ale dezvoltării atitudinii creatoare a copiilor în procesul învățămîntului politehnic și să se verifice pe cale experimentală eficacitatea diferitelor procedee didactice care pot fi folosite pentru rezolvarea sarcinilor trasate.**

Învățămîntul politehnic nu poate fi închipuit fără o apropiere sistematică a elevilor de munca în producție, în fabrici, uzine, în colhozuri și sovhozuri. Fără îndoială, munca elevilor va avea o valoare pedagogică numai dacă va fi subordonată scopurilor instructive și educative ale școlii, dacă conducerea pedagogică a acestei munci va fi just organizată.

Se știe că munca se desfășoară cu atît mai bine cu cît omul se simte mai atras de ea. Profesorul este interesat ca elevii să simtă cît mai multă atracție pentru acele aspecte ale muncii în producție la care sînt chemați să participe. A.S. Makarenko scria: „Bucuria zilei de mîine este adevăratul stimulent al vieții omului. În tehnica pedagogică această bucurie a zilei de mîine constituie unul din cele mai însemnate obiective ale muncii. În primul rînd trebuie organizată însăși bucuria, trebuie chemată la viață, trebuie să devină o realitate. În al doilea rînd, trebuie transformate cu insistență formele mai simple ale bucuriei în forme mai complexe, cu o mai mare însemnătate omenească".

Din păcate, pedagogia și psihologia au făcut foarte puțin pentru elaborarea mai departe și pentru concretizarea acestor teze. Ar fi fost foarte important să se verifice pe cale experimentală diferite procedee pedagogice care ar fi permis să se transforme munca în producție în „bucuria zilei de mîine" a colectivului de copii, să se cerceteze legile transformării cerințelor obiective ale societății socialiste în scopuri și tendințe subiective ale elevilor.

Valoarea pedagogică a muncii în producție crește, de asemenea, și în cazul cînd munca se desfășoară pe baza aplicării conștiente a cunoștințelor științifice. Este însă bine cunoscut faptul că foarte adesea elevii care participă la muncă nu se sprijină deloc pe cunoștințele științifice primite în școală. Ca urmare, munca dobîndește un caracter meșteșugăresc „utilitar", conținutul ei intelectual sărăcește. Pe de altă parte cunoștințele, fiind rupte de muncă, devin formale, academice, lipsite de viață. În legătură cu aceasta este extrem de necesar **să se cerceteze în mod experimental condițiile în care munca creează la elevi nevoia de a stăpîni cunoștințe teoretice.**

La timpul său, în școli a fost interzisă întrecerea socialistă. În decretul din 25 ianuarie 1944 al Comisariului Poporului pentru Învățămînt din R.S.F.S.R. cu privire la această problemă s-a arătat că „Întrecerea socialistă transpusă mecanic din domeniul producției în munca de învățămînt are o influență dăunătoare asupra calității instrucției și disciplinei în școală. Contractele încheiate între pedagogi, elevi și școli, cu angajamentul de a asigura un succes de 100% la învățătură și un număr anumit de note bune și foarte bune duc la o creștere artificială a aprecierii succeselor la învățătură, slăbesc exigența profesorilor față de elevi, diminuează rolul profesorului în munca instructiv-educativă din școală"

După cum se vede din textul decretului, interzicerea privea numai întrecerea socialistă în munca didactică. Totuși, organele învățămîntului public și școlile au lichidat pe deplin orice întrecere socialistă în școală. Acum, în legătură cu includerea largă a elevilor în munca productivă, ei intră în sfera relațiilor de producție ale producției socialiste. În mod firesc se ridică problema includerii elevilor în întrecerea colectivelor de muncitori din întreprindere pentru îndeplinirea cu succes a planului de producție. În legătură cu aceasta trebuie să se cerceteze problema justei organizări a întrecerii socialiste a elevilor în munca productivă așa încît aceasta să nu fie formală, ci să fie îndreptată spre un țel anumit, să aibă o influență psihologică eficace asupra acelora care participă la ea.

Probleme pedagogice complexe se ridică în legătură cu plata muncii productive. Unii pedagogi socotesc că munca productivă a elevilor nu trebuie plătită. Ei motivează aceasta prin faptul că școala trebuie să-i educe pe elevi în spiritul atitudinii comuniste față de muncă, iar aceasta, după cum arăta V.I. Lenin, se caracterizează prin aceea că omul muncește fără plată pentru folosul societății, iar nu spre a primi drepturi pentru anumite produse, nu din calcul pentru răsplată, ci din conștiința necesității și din deprinderea de a munci pentru folosul societății, din trebuința de a munci proprie unui organism sănătos. După părerea unor pedagogi, plata individuală a muncii este contrară sarcinilor educației comuniste, ti educă pe elevi în spiritul psihologiei individualiste caracteristice proprietarului particular. Despre faptul că aceasta reprezintă, în general vorbind, o primejdie, stă mărturie și experiența lui A.S. Makarenko. Organizînd participarea comunarzilor la munca productivă el și-a dat seama că aceasta ti pasionează. „Era o descărcare neobișnuit de concretă a energiei, dar la mulți dintre comunarzi ea se manifesta ca o goană după cîștig". Totuși, aceste manifestări negative nu l-au făcut pe A.S Makarenko să renunțe la principiul remunerării muncii. El a putut să găsească rezolvarea justă a acestei probleme dificile și a dovedit că, în mîinile unui pedagog experimentat, plata muncii devine un mijloc educativ valoros. „Primind un salariu, comunardul învață să îmbine interesele particulare cu cele obștești, nimerește în oceanul nesfîrșit al planului industrial și financiar al gospodăririi socialiste, al rentabilității, se familiarizează cu întreg sistemul conducerii unei uzine sovietice și se situează în mod principial pe aceeași poziție ca și toți ceilalți muncitori. În sfîrșit, el se deprinde pur și simplu să prețuiască salariul".

Sistemul de folosire a salariului elaborat de A.S. Makarenko are o mare însemnătate pedagogică, dar el nu trebuie transpus în mod mecanic în școală. Conducîndu-ne după principiile lui A.S. Makarenko, este necesar să găsim o rezolvare justă a acestei probleme ținînd seama de particularitățile producției industriale și agricole și de condițiile muncii școlilor obișnuite și a școlilor internate. În elaborarea științifică a acestei probleme este necesar să se acorde o deosebită atenție **studierii condițiilor în care salariul nu se transformă în stimulentul principal al muncii, ci contribuie la îmbinarea intereselor personale cu cele obștești.**

O sarcină deosebit de însemnată a școlii este aceea de a educa la elevi trebuința de a munci și deprinderea de a face eforturi în muncă. Pentru a le forma copiilor trebuința de a munci pedagogul trebuie să se sprijine pe nevoia lor de a face mișcări fizice. Totuși, foarte adesea, această nevoie de mișcări ti conduce pe elevi nu spre muncă, ci spre alergătură, jocuri etc., deoarece aceste aspecte ale mișcării sînt mai interesante pentru ei și nu cer o asemenea încordare a voinței ca munca.

Se știe că o însemnătate esențială în dezvoltarea trebuințelor o are înțelegerea utilității personale sau obștești a obiectelor sau a acțiunilor date. Totuși, nu mai puțin este cunoscut și faptul că în școala noastră li s-a lămurit mult elevilor utilitatea muncii, dar trebuința de a munci n-a fost educată decît la puțini dintre ei.

Adesea se susține că trebuința de a munci se naște din deprindere. Dacă copilul ar munci zi după zi, atunci el s-ar obișnui pînă la sfîrșit într-atît cu aceasta, încît s-ar plictisi fără muncă și și-ar găsi singur ceva de lucru, chiar dacă nu l-ar constrînge nimeni Desigur, aceasta este în general adevărat, dar nu este mai puțin adevărat că, deși școala îi învață în mod sistematic pe elevi, în decurs de 10 ani, să se îndeletnicească cu munca intelectuală, unii elevi nu numai că nu dobîndesc trebuința de a studia în mod independent matematica, fizica, istoria și alte științe ci, dimpotrivă, întrerup aceste ocupații îndată ce părăsesc școala. Nici deprinderea de a munci nu conduce întotdeauna la apariția trebuinței de a munci.

După cum se pare, aici au o mare însemnătate caracterul însuși al muncii și emoțiile pe care ea le trezește. Cu cît conținutul intelectual al muncii este mai bogat, cu cît ea are mai multe elemente creatoare, cu atît îi pasionează mai mult pe copii.

Cînd se vorbește despre educarea elevilor în spiritul atitudinii comuniste față de muncă, se ia în considerare nu numai transformarea acesteia în prima trebuință vitală, ci și educarea disciplinei conștiente în muncă, a spiritului colectiv, a simțului de răspundere pentru munca încredințată, a străduinței de a ridica necontenit productivitatea muncii, a dorinței de a participa activ la progresul tehnic. În lucrările pedagogilor se vorbește mult despre însemnătatea educării tuturor acestor calități, dar se face foarte puțin pentru stabilirea **metodicii** educației. Citind aceste lucrări ai fără să vrei impresia că ajunge doar să-i incluzi pe elevi în producție pentru ca în mod automat la ei să înceapă să se formeze de la sine și spiritul de disciplină, și spiritul colectiv, și alte calități morale înalte care caracterizează chipul moral al omului sovietic.

Nu e nimic mai greșit decît o asemenea reprezentare, izvorîtă dintr-o ploconire oarbă în fața procesului de muncă. A.S. Makarenko a arătat că „procesul de muncă, privit separat, devine repede și ușor o activitate autonomă mecanică, care nu se include în curentul general al vieții psihice, ceva asemănător cu respirația sau cu mersul". Un mijloc de educare poate fi, după părerea lui A.S. Makarenko, numai acea muncă care este organizată într-un mod anumit, care are un scop anumit, o muncă ce reprezintă o parte a întregului proces educativ.

În legătură cu introducerea învățămîntului politehnic a devenit foarte actuală problema supraîncărcării elevilor. Pentru studierea bazelor științifice ale producției, pentru munca în ateliere, pe parcelele experimentale, pentru participarea la munca în producție este necesar un timp anumit și, pe lîngă aceasta, suficient de îndelungat. În condițiile menținerii învățămîntului de 10 ani și ale orarului săptămînal actual acest timp poate fi cîștigat numai pe calea reducerii numărului de ore rezervate studierii bazelor științelor și a reducerii timpului rezervat pregătirii temelor date pentru acasă. Pentru ca aceasta să nu ducă la scăderea nivelului de cultură generală, este necesar ca, reducînd în mod just materialul de studiu din programe, să se asigure o creștere considerabilă a productivității muncii de învățătură a elevilor. Acum, învățătura se caracterizează printr-o activitate intensă a profesorului și o activitate neîndestulătoare a elevilor. Privindu-i pe elevi la lecție, observi ușor că, în cea mai mare parte a timpului, ei ascultă explicațiile profesorului și răspunsurile colegilor și numai în foarte mică măsură lucrează independent cu cartea, cu aparatele, cu substanțele, cu materialul didactic etc. O astfel de învățătură unilaterală îi obosește repede pe elevi, duce la slăbirea atenției și interesului lor pentru lecții. Trebuie să se caute procedee didactice eficace pentru intensificarea activității intelectuale și motrice a elevilor. Așa cum arată experiența, unul din stimulentele cele mai puternice care îi îndeamnă pe elevi la o muncă activă pentru însușirea cunoștințelor este trezirea dorinței de a ști sau, pentru a ne exprima în chip plastic, trezirea „unui apetit sănătos pentru hrana intelectuală".

Este important să se studieze problema **legilor obiective ale apariției și dezvoltării dorinței de a ști a elevilor.** Sprijinindu-se pe aceste legi, pedagogia va putea să caute procedee didactice eficace pentru intensificarea activității intelectuale și motrice a elevilor, pentru ridicarea productivității muncii didactice. Această sarcină trebuie rezolvată nu numai pentru a găsi timpul necesar învățămîntului politehnic și participării la munca în producție, dar și pentru a îmbunătăți calitatea cunoștințelor și pentru a dezvolta gîndirea independentă și capacitățile creatoare ale elevilor.

Cu cît aceste probleme vor fi studiate mai repede și mai profund, cu atît vom putea rezolva mai bine sarcinile noi puse de cel de al XX-lea Congres al P.C.U.S. în domeniul dezvoltării mai departe a învățămîntului politehnic

(Din revista „Voprosî psihologhii" nr. 4-1956).

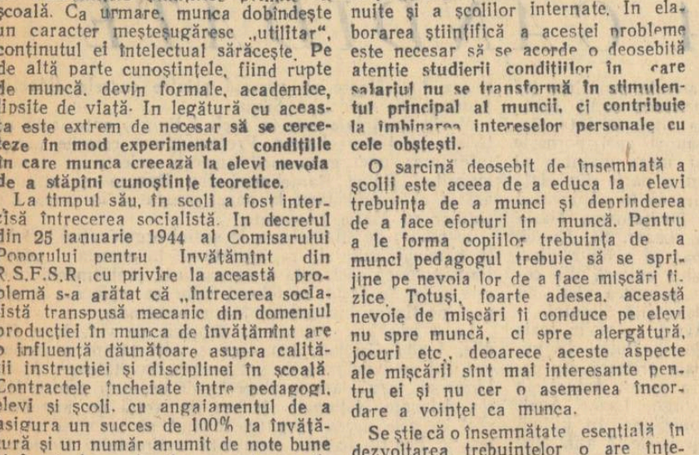

În întîmpinarea Festivalului de la Moscova

La casa de cultură a uzinelor „Molotov" din Moscova, elevele și pionierele pregătesc daruri pentru participanții la cel de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților,

In laboratoarele Institutului politehnic din Cluj

La Institutul politehnic din Cluj se creează an de an tot mai multe laboratoare destinate bunei pregătiri a studenților și ridicării nivelului cercetărilor științifice. Realizarea acestora se datorește atît sprijinului material acordat de Ministerul Învățămîntului, cît și utilizării pe scară largă a forțelor proprii. Un rol important în utilarea acestor laboratoare îl are atelierul mecanic central al institutului, înzestrat cu multe mașini-unelte și cu cadre de maiștri și tehnicieni bine pregătiți. Un sprijin real primește în această privință Institutul și din partea unor întreprinderi metalurgice din Cluj, Oradea, Satu Mare, Cugir, Hunedoara etc.

Printre ultimele realizări ale Institutului se poate menționa înființarea laboratorului de turnătorie, amenajat într-o clădire nouă, special construită în acest scop. Aici se va instala un cubilou proiectat pe baza ultimelor date științifice, precum și cuptoarele speciale și celelalte mașini și instalații necesare unei turnătorii moderne. Mare parte din acestea sînt în curs de execuție.

Laboratorul de turnătorie va permite desfășurarea unei largi

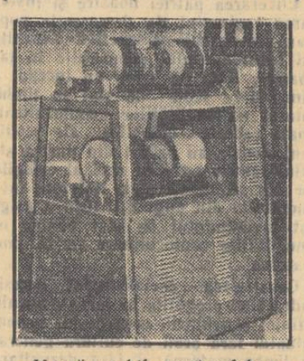

Moară cu bile pentru laborator, realizată de cadrele Institutului politehnic din Cluj.

munci de cercetare științifică în vederea dezvoltării tehnicii turnării din uzinele noastre. Se vor desfășura studii privitoare la elaborarea fontei cu grafit nodular, la procedeele de turnare în coajă etc. Totodată, laboratorul va putea produce piese turnate pentru înzestrarea altor laboratoare. Studenții Facultății de mecanică vor avea posibilitatea să se familiarizeze „pe viu" cu problemele turnării moderne a metalelor.

Un alt laborator care și-a început nu de mult activitatea este acela de sinterizare. Aparatajul și instalațiile acestui laborator sînt destinate elaborării pieselor de mașini din pulberi metalice — procedeu tehnologic care dobîndește o importanță din ce în ce mai mare în fabricația de mașini, el fiind în multe cazuri mai rentabil. Unele dintre aparatele laboratorului de sinterizare, ca aparatul pentru determinarea volumului de umplere la pulberi, pipeta de sedimentare pentru analiza pulberilor foarte fine, cuptorul de sinterizare semi-industrial cu avans automat și toate instalațiile anexe etc. au fost proiectate de către colectivul catedrei de tehnologia metalelor și executate cu mijloace proprii, în cadrul Institutului. De asemenea, au fost adaptate pentru scopurile cercetărilor în domeniul metalurgiei pulberilor și al turnătoriei-școală un număr însemnat de diferite aparate primite de la Ministerul Învățămîntului. O muncă intensă pentru amenajarea laboratorului de sinterizare au desfășurat conf. ing. Müller Géza, ing. Pálfalvi Attila (care își pregătește în cadrul acestui laborator teza de dizertație), mecanicul Bábai Adalbert și alții.

Folosindu-se posibilitățile largi oferite de utilajul laboratorului s-au desfășurat cercetări științifice cu privire la proprietățile mecanice ale unor pulberi, cu privire la condițiile de tratament termic, de presare și alte operațiuni aplicate pieselor de mașini din pulberi metalice. Continuarea acestor cercetări va aduce un aport din ce în ce mai substanțial la dezvoltarea științei și tehnicii.

Și pînă acum cadrele institutului au venit în ajutorul întreprinderilor. Astfel, cu prilejul sesiunilor științifice, numeroase uzine au primit un sprijin valoros prin documentațiile și referatele științifice puse la dispoziția lor de către catedrele și laboratoarele institutului. Ca urmare, aceste uzine au încheiat convenții tehnico-științifice cu catedrele și laboratoarele Institutului. O astfel de convenție este aceea încheiată cu uzinele „Carbochim" din Cluj în vederea construcției unei stații pilot pentru elaborarea pulberilor metalice și abrazive, ce se vor furniza și altor uzine și institute din țară. Altă convenție importantă este aceea încheiată cu uzinele „Întrățirea" din Oradea în legătură cu proiectarea unor mașini unelte moderne.

Munca susținută de înzestrare a institutului permite pregătirea unor cadre de o înaltă calificare tehnico-științifică, precum și rezolvarea unui mare număr de probleme științifice puse de industria noastră metalurgică.

Prof. ing. ALEXANDRU DOMȘA
rectorul Institutului politehnic Cluj

Educație prin muncă

In „Gazeta învățămîntului" s-au dezbătut o serie de aspecte ale muncii educative în instituțiile noastre de învățămînt superior. În articolul de față mă voi opri asupra unor laturi care au fost mai puțin dezvoltate, dar care au un rol important în educarea comunistă a studenților — și anume asupra educației prin muncă și asupra activității studenților în afară facultății.

Este evident faptul că educația nu poate fi despărțită de procesul de învățămînt. Acest lucru este adevărat; există, însă, pericolul de a reduce procesul educativ numai la această formă care, oricît ar fi de complexă, nu este totuși suficientă, deoarece nu poate rezolva o serie de aspecte ale educației strîns legate de activitatea studenților în afara facultății, de munca și preocupările lor individuale.

Unele cadre didactice se declară mulțumite dacă studenții frecventează cu regularitate cursurile, dacă promovează colocviile și examenele. Studenții institutului nostru au obținut o serie de succese în acest sens. Astfel, numărul absențelor nemotivate este din ce în ce mai mic, tot mai mulți studenți promovează colocviile și examenele cu calificative bune și foarte bune, într-un cuvînt se achită cu conștiinciozitate de obligațiunile lor. Despre aceștia se obișnuiește să se spună că sînt, în general, studenți buni, disciplinați.

Consider însă că aceasta este o interpretare limitată a noțiunii de disciplină. Tineretul nostru trebuie să dea dovadă de o disciplină activă. A fi disciplinat nu înseamnă numai a nu întîrzia, a fi punctual și atent, a învăța lecția și a ști să o repeți, ci mai ales a avea o atitudine creatoare, a da dovadă de inițiativă, de atitudine socialistă față de muncă.

Cine cunoaște bine munca în exploatările subterane știe că inginerul miner trebuie să fie un om cumpănit în faptă, disciplinat, curajos și hotărît. El trebuie să iubească munca și pe tovarășii săi de muncă. Asemenea calități trebuie să aibă toți viitorii specialiști. Înarmarea lor cu calitățile omului societății socialiste nu se poate realiza numai în orele de curs și seminar; astfel de calități se formează sub influența colectivului de studenți, a cadrelor didactice și a organizațiilor de tineret, în procesul muncii creatoare. Munca trebuie să stea la baza întregii activități educative, iar justa ei organizare joacă un rol important în viața fiecărui student. Munca în colectiv educă pe studenți în spiritul disciplinei, al simțului datoriei, dezvoltă sentimentul de solidaritate și dă tînărului încredere în forțele proprii.

Un prilej deosebit de bun pentru realizarea unei asemenea educații l-a constituit pentru institutul nostru perioada practicii de vară. Datorită unei bune organizări a activității, studenții institutului nostru au obținut o serie de rezultate pozitive în perioada acestei practici. Aceasta le-a dat posibilitatea să înțeleagă necesitatea și însemnătatea muncii, să simtă gustul oboselii fizice în munca subterană, să cunoască bucuriile datoriei îndeplinite. Munca a devenit pentru mulți dintre ei prilejul cel mai bun de manifestare a personalității și talentului lor.

Activitatea alături de mineri încercați, îndeplinită în condiții grele, la presiuni și temperaturi ridicate, a trezit în studenți sentimentul datoriei și responsabilității personale. Am văzut cum în astfel de condiții unii tineri flecari și nedisciplinați în viața de toate zilele, executau cu multă promptitudine și hotărîre dispozițiile șefului de echipă. Ei au devenit conștienți că de activitatea fiecăruia dintre ei depinde nu numai îndeplinirea normei de producție și însușirea cunoștințelor practice, dar și securitatea locului de muncă și securitatea lor personală.

Discuții

Am văzut echipe de studenți care, primind în ultima perioadă a practicii de vară sarcina de a executa ridicări geologice de detaliu în regiuni mai puțin studiate, au lucrat 12 și chiar 14 ore pe zi, renunțînd uneori la masa de prînz, ieșind pe teren chiar și în zilele ploioase și cărînd pe distanțe de kilometri zeci de kilograme de probe de roci și minerale.

Sînt convins că elanul în muncă, interesul cu care studenții s-au ocupat de rezolvarea temelor primite nu au izvorît atît din obligația profesională, cît din înțelegerea rolului acestor eforturi depuse, din convingerea că prin munca lor contribuie la rezolvarea unor probleme practice și științifice importante.

Socotesc deosebit de valoroasă măsura ca în perioada de practică studenții să treacă prin toate funcțiile unei echipe de muncitori. Faptul că studenții institutului nostru au fost obligați să îndeplinească mai întîi funcția de vagonetari, apoi de încărcători, de ajutori de miner și, în fine, de mineri i-a învățat să respecte munca și să înțeleagă că ea trebuie ridicată cu ajutorul științei pe o treaptă mai înaltă.

Din păcate, însă, noi nu am știut să folosim pe deplin valoarea educativă a muncii organizate, a muncii creatoare și după terminarea practicii de vară. Odată cu începerea cursurilor am trecut din nou la educația „prin conversații", am izolat procesul educativ în sălile de cursuri și am uitat că pe om numai viața îl formează, că viața este marele educator. În aceste condiții studenții au rămas în afara înțelegerii profesorilor și a organizațiilor U.T.M. tocmai în orele lor libere, adică tocmai în timpul activității individuale, al odihnei și al distracțiilor, cînd sînt deosebit de receptivi tuturor influențelor exterioare.

Nu trebuie să uităm că un mare număr de studenți stau în cămine. Aici își petrec timpul liber, aici își desfășoară activitatea individuală, se odihnesc, citesc, își organizează momente de destindere și amuzament. Trebuie să recunoaștem că noi sîntem în mare măsură străini de această viață. În căminele în care locuiesc studenții institutului nostru, activitatea se desfășoară încă la întîmplare, comitetele de cămine și influența conducerii căminelor sînt ca și inexistente. Cadrele didactice îi vizitează pe studenți în cămin foarte rar.

De altfel, a lăsa organizarea vieții studenților pe seama personalului din administrația căminelor este o mare greșeală. Organizațiile de masă pot și trebuie să contribuie la întărirea activității comitetelor de cămin și la aplicarea largă a autoconducerii studențești în viața colectivă din cămine. Aceste comitete trebuie să lupte pentru o mai bună organizare a muncii individuale, să ia atitudine hotărîtă atunci cînd este vorba de încălcarea obligațiilor obștești și a normelor moralei comuniste.

Munca noastră în cămine trebuie să ducă la crearea unei opinii împotriva tuturor influențelor nesănătoase, împotriva pierderii de timp în discuții inutile sau preocupări nefolositoare, împotriva lenjeilor, împotriva acelora care dau dovadă de descompunere morală. Comitetele de cămine trebuie transformate în adevărate nuclee ale muncii organizate.

Noi cerem studenților să păstreze ordine și curățenie în camere, să respecte și să îngrijească mobilierul, le cerem să se comporte într-un anumit fel. Dar pentru ca studentul să învețe să păstreze curățenia, disciplina în viața personală, este necesar să locuiască într-un cămin bine administrat. Folosirea cu chibzuință a mijloacelor materiale, promovarea în munca de administrație a căminelor studențești a unor elemente capabile și devotate vor contribui la întărirea muncii educative în cămine.

Sînt convins că întărind activitatea vie a studenților, stimulînd activitatea lor de cercetare științifică, organizînd mai bine munca lor individuală în cămine, vom contribui la educarea studenților noștri în spiritul moralei comuniste, în spiritul luptei pentru adevărul științific, împotriva a tot ce este descompus, retrograd și antiștiințific. Aceste sarcini nu vor putea fi, însă, îndeplinite dacă nu ne vom uni eforturile. Strînse într-un tot unitar, cadrele didactice, organizațiile U.T.M., asociațiile studențești vor putea să rezolve sarcina deosebit de importantă de a ridica pe o treaptă mai înaltă munca de educare comunistă a studenților.

Ing. P. BOMBOE
decanul Facultății de geologie a Institutului de mine din București

Conferința pe țară a Societății de științe matematice și fizice din R.P.R.

În zilele de 10, 11 și 12 ianuarie s-au desfășurat în Capitală lucrările conferinței pe țară a Societății de științe matematice și fizice din R.P.R.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. Gr. Moisil, președintele Societății.

A fost prezentată o dare de seamă asupra activității Societății de științe matematice și fizice din R. P. R. pe ultimii 3 ani. Darea de seamă a fost urmată de discuții, după care s-a adoptat o rezoluție privind sarcinile de viitor ale Societății.

A avut loc apoi alegerea noului consiliu al Societății și a noului birou, în următoarea componență: academician Gr. Moisil, președinte, prof. Caius Iacob, prof Andrei Popovici și prof. A. Petrovanu, vicepreședinți, conf. univ. Tiberiu Roman, secretar.

În cadrul conferinței au fost prezentate următoarele comunicări științifice: „Matematica, element de cultură în gîndirea tehnică" de prof. univ. D. Dumitrescu, membru corespondent al Academiei R.P.R.; „Activitatea extrașcolară la matematică și fizică în școala de cultură generală" de prof. O. Halunga, prof. A. Negulescu, conf. univ. T. Roman; „Asupra politehnizării învățămîntului de cultură generală la matematică și fizică" de conf. univ. O. Sacter și prof. A. Petrovanu. Acad. Gr. Moisil a dezvoltat comunicarea „Ramuri moderne de matematică aplicată".

În cadrul ședinței de închidere a conferinței a fost prezentat referatul „Pregătirea și perfecționarea profesorilor de matematică și fizică", de prof. univ. Gh. Mihoc, membru corespondent al Academiei R.P.R., și conf. univ. A. Hollinger, profesor emerit. Referatul a fost urmat de discuții.

Concluziile au fost trase de acad. Gr. Moisil, președintele Societății de științe matematice și fizice din R.P.R.

CU FORȚE SPORITE

(Urmare din pag. 1)

aritmetică datele de 2,4,6,8,10 și 12 ianuarie.

Un copil a recunoscut că „a greșit", încălcînd sfatul dat: „Eu am făcut într-o singură zi tema pentru două zile" — a spus el. „Mărturisirea" aceasta curată a impresionat-o pe învățătoare. Este o mare bucurie — s-a gîndit ea pentru a nu știu cîta oară — să lucrezi cu copii aceștia mici, să-i înveți cum să se poarte, și o mulțumire fără seamăn să vezi cum învățătura ta prinde rădăcini.

Acum, tov. Ardare și-a pregătit un plan de acțiune la colțul naturii vii, potrivit pentru cunoștințele și puterile elevilor săi. Ea vrea să-i antreneze pe copii nu numai la îngrijirea plantelor ornamentale, dar chiar la unele observații sistematice asupra dezvoltării plantelor. Le-a povestit copiilor cît de frumoasă va fi activitatea din primăvara aceasta la colțul naturii vii și ei sînt de pe acum plini de nerăbdare.

Conducerea școlii de 7 ani nr. 152 a urmărit cum se desfășoară munca în primele zile după vacanță. S-a interesat de procedeele folosite în aceste prime zile de către cadrele didactice. Unii pedagogi au controlat chiar din prima zi temele de vacanță, au ascultat au pus note și au dat teme noi pentru acasă; alții, dimpotrivă, au lăsat aceleași teme, căutînd doar ca, la repetarea lor, să adîncească mai mult cunoștințele elevilor. Ei socotesc că procedînd în felul acesta dau elevilor, care se antrenează încet la ritmul normal de muncă, posibilitatea să reintre treptat în activitatea obișnuită. Conducerea școlii a considerat că problema trebuie analizată și discutată pe larg de toate cadrele didactice într-o ședință a consiliului pedagogic, pentru a se clarifica dacă, în ce măsură și în ce condiții este indicat un procedeu sau altul.

Direcția școlii a pus la punct în perioada vacanței planul de măsuri pentru organizarea activității practice a elevilor în ateliere, în vederea însușirii cunoștințelor politehnice. În primele zile ale acestei săptămîni s-a trecut la înfăptuirea acestui plan. Întreprinderea de salubritate din apropierea școlii s-a angajat să creeze în anumite zile posibilitatea ca elevii să lucreze în atelierele sale. La ședința cu părinții s-au discutat problemele de amănunt în legătură cu organizarea practicii în producție a elevilor din clasele V—VII. Vor urma vizite, mai întîi ale părinților, apoi ale elevilor, în atelierele de tîmplărie, de strungărie și de lăcătușerie ale întreprinderii. În urma acestor vizite elevii vor putea fi repartizați la practică, ținîndu-se seama de interesele lor și de dorința părinților.

În planul școlii sînt înscrise și alte acțiuni pe care cadrele didactice le organizează în etapa aceasta de muncă. Toate au ca obiectiv mai buna pregătire a elevilor.

E. MANEA

Succese în munca culturală

La recensămîntul din 1948, în raionul Vișeu din regiunea Baia Mare au fost înregistrați 36.120 de analfabeți. Cele 37 de școli existente pe atunci nu puteau cuprinde nici măcar jumătate din copiii de vîrstă școlară.

În anii care au trecut puterea populară a pornit lupta pentru ridicarea nivelului cultural al maramureșenilor. În prezent copiii din raionul Vișeu învață în 82 de școli de 4 ani, dintre care 34 de școli își desfășoară activitatea în limbile ucraineană și germană. În centrele comunale funcționează 18 școli de 7 ani. La Vișeul de Sus a luat ființă și o școală medie.

Lumina cărții pătrunde tot mai mult în satele Maramureșului. În cursul anului 1956 au fost vîndute în raionul Vișeu peste 35.000 de volume. La biblioteca centrală raională s-au citit în anul 1956 circa 16.800 volume.

În raion funcționează 21 de cămine culturale și 25 de biblioteci sătești, dotate cu peste 30.000 de volume.

Instituirea titlului de „Învățător fruntaș" și „Profesor fruntaș"

Printr-un Decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, s-a instituit titlul de „Învățător fruntaș" și „Profesor fruntaș". Acest titlu se acordă cadrelor didactice care lucrează cu devotament și avînt, obținînd rezultate bune în munca didactică, educativă și în acțiunea de culturalizare a maselor.

Celor ce li se acordă titlul de „Învățător fruntaș" sau „Profesor fruntaș", li se înmînează o insignă și o legitimație care să ateste acest titlu. Cei ce au primit asemenea titlu, se vor bucura de dreptul de scutire de taxe școlare pentru copiii lor în învățămîntul mediu și superior.

Titlul de „Învățător fruntaș" sau „Profesor fruntaș" se acordă prin ordinul Ministerului Învățămîntului.

Organizarea unor activități sportive în cadrul instituțiilor de învățămînt

Consiliul de Miniștri al R.P.R. a elaborat de curînd o hotărîre privind organizarea unor activități de educație fizică și sport în cadrul unităților de învățămînt.

Potrivit prevederilor acestei Hotărîri, Ministerului Învățămîntului și celorlalte ministere care au instituții de învățămînt le revine sarcina de a organiza cu elevii și studenții excursii de studii cu caracter complex, alocînd anual fondurile necesare acoperirii cheltuielilor de transport, cazare și hrană.

Pentru elevii și studenții cu merite deosebite la învățătură și purtare, instituția de învățămînt respectivă va suporta în întregime sau parțial cheltuielile de participare la excursii. Astfel, vor putea să beneficieze de gratuitate 5% din numărul total al elevilor și studenților instituției respective; se pot acorda reduceri de 25% sau 50% la cel mult 10% din numărul total de elevi sau studenți ai instituțiilor respective.

Atunci cînd în timpul excursiilor nu se poate lua masa la cantină, alocația de hrană pentru fiecare elev sau student nu va depăși suma de 10 lei pe zi.

Ministerul Învățămîntului va organiza manifestări sportive de masă ale tineretului studios atît în cursul cît și la sfîrșitul anului școlar, stimulînd prin premii pe acela care se evidențiază în activitatea sportivă de masă.

Cheltuielile de organizare a demonstrațiilor sportive de sfîrșit de an vor fi finanțate din bugetul Ministerului Învățămîntului și al statuturilor populare regionale, precum și din vînzarea biletelor de intrare.

Primilor trei clasați în competițiile sportive de masă Ministerul Învățămîntului le va putea acorda premii în obiecte, de valoare pînă la 300 lei premiul I, pînă la 200 lei premiul II și pînă la 100 lei premiul III.

Ministerul Învățămîntului va organiza concursuri în vederea elaborării programelor necesare demonstrațiilor sportive de sfîrșit de an școlar și va acorda premii în bani pentru munca de creație. Suma acordată ca premiu pentru elaborarea unei astfel de demonstrații nu va putea depăși 6.000 lei.

Instituțiile de învățămînt superior, în colaborare cu asociațiile studențești, vor organiza în timpul vacanței de iarnă pentru studenți cursuri de schi, a căror durată nu va depăși 12 zile anual. Numărul studenților participanți la aceste cursuri nu va depăși 5% din numărul total al studenților instituției respective de învățămînt superior. Cheltuielile de transport, cazare și hrană legate de cursurile de schi vor fi suportate din bugetul instituției respective de învățămînt. Alocația de hrană se fixează la 12 lei pe zi de persoană, dacă se poate organiza cantina în regie proprie și la 20 lei pe zi de persoană dacă nu există cantină proprie.

Cadrele didactice care se deplasează ca organizatori ai excursiilor și ca instructori sau ca organizatori ai cercurilor de schi vor primi diurnă și costul transportului.

Ministerul Învățămîntului va organiza cu cadre didactice de educație fizică calificate cursuri practice de perfecționare pentru ramurile de sport prevăzute în programul de învățămînt.

Pentru cadrele necalificate care predau educația fizică la clasele V-VII în mediul rural se vor organiza cursuri de calificare pe regiuni.

Concedii de studii pentru salariați

Printr-o Hotărîre a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne s-a stabilit ca începînd cu anul școlar 1956-57 salariații care studiază în învățămîntul de cultură generală fără frecvență, precum și cei care urmează cursurile fără frecvență de la școlile tehnice să beneficieze de drepturile de concediu pentru perioadele examenelor, în conformitate cu art. 11 din Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 2047 din 16 octombrie 1954 privind organizarea și funcționarea școlilor serale de cultură generală pentru tineretul muncitoresc și sătesc.

Potrivit prevederilor acestui articol, ministerele și instituțiile centrale de stat, întreprinderile și instituțiile ce au salariați care studiază în învățămîntul de cultură generală fără frecvență și la cursurile fără frecvență de la școlile tehnice sînt obligate:

— să acorde elevilor, la cerere, concediile de odihnă în perioada examenelor, sau concediu fără plată în această perioadă;

— să acorde elevilor, în afara concediilor legale de odihnă, un concediu cu plată de 15 zile lucrătoare pentru examenele de absolvire a clasei a 7-a și de 20 zile lucrătoare pentru examenul de maturitate.

Sumele necesare pentru plata acestor concedii se vor calcula ca și cele pentru concediile de odihnă.

PREGĂTIRI PENTRU ANIVERSAREA POETULUI OVIDIUS

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne a elaborat o hotărîre cu privire la sărbătorirea a două mii de ani de la nașterea poetului Publius Ovidius Naso.

În vederea pregătirii și organizării acestei sărbătoriri se înființează, prin această hotărîre, „Comitetul Național al Republicii Populare Romîne pentru aniversarea poetului Ovidius".

Comitetul Național al Republicii Populare Romîne pentru aniversarea lui Ovidius este format din președintele Academiei R.P.R., președintele Uniunii Scriitorilor din R.P.R., ministrul Culturii, ministrul Învățămîntului, președintele Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, președintele Comitetului Executiv al Sfatului Popular al orașului Constanța, numeroși academicieni, oameni de știință și cultură.

Pe baza prevederilor hotărîrii Consiliului de Miniștri, Academia Republicii Populare Romîne va organiza timp de șase luni, începînd din toamna anului 1957 și pînă în primăvara anului 1958, sesiuni științifice festive, atît în București cît și la filialele din Cluj și Iași, precum și ședințe festive în orașele Timișoara, Tg. Mureș, Constanța și Galați, unde se vor prezenta comunicări și studii despre viața și opera poetului Publius Ovidius Naso. De asemenea, Academia R.P.R. va edita în cursul anului 1957 un volum de studii consacrate poetului Publius Ovidius Naso, iar pînă la sfîrșitul anului 1958 va publica, într-un volum special, comunicările și studiile prezentate în sesiunile științifice precum și materialele ședințelor festive organizate cu prilejul aniversării poetului.

În cadrul Bibliotecii Academiei R.P.R. se va organiza o expoziție cuprinzînd ediții din opera lui Publius Ovidius Naso în limba latină și traduceri în diferite limbi.

La Constanța se va organiza de către Academia R.P.R. și Ministerul Culturii o expoziție cu tema „Tomis pe timpul lui Ovidius".

Prin grija Ministerului Culturii va apare în traducere românească volumul „Scrisori din exil" de poetul Publius Ovidius Naso.

Ministerul Învățămîntului va organiza, în toamna anului 1957, ședințe festive în cadrul facultăților de filologie și al universităților din țară. De asemenea, va organiza în universități, școli medii și elementare, conferințe cu privire la viața și opera lui Publius Ovidius Naso.

Hotărîrea recomandă Uniunii Scriitorilor din R.P.R. să inițieze un concurs literar pentru cea mai bună lucrare originală (studiu, poezie, nuvelă, roman, articol etc.) consacrată poetului Publius Ovidius Naso, precum și pentru cea mai bună traducere în limba română din operele sale; să publice, în perioada aniversării, lucrări literare (poezii, studii, cronici, articole) închinate activității, operei și personalității literare a poetului; să organizeze, atît în București cît și la sediul filialelor sale, manifestări culturale consacrate lui Publius Ovidius Naso.

Comitetul Executiv al Sfatului Popular al orașului București, cu sprijinul Ministerului Culturii și al Uniunii Artiștilor Plastici din Republica Populară Romînă va asigura, pînă la 30 decembrie 1957, instalarea unui bust al poetului Publius Ovidius Naso, într-unul din parcurile orașului.

Hotărîrea recomandă Societății pentru Răspîndirea Științei și Culturii să elaboreze și să prezinte în perioada aniversării conferințe cu privire la Publius Ovidius Naso. Conferințele cele mai reușite vor fi publicate într-o broșură de popularizare.

În hotărîre se arată că se autorizează Academia R.P.R. și Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea să invite la manifestările consacrate lui Publius Ovidius Naso oameni de știință și cultură din Italia, Franța, Spania, America Latină, precum și din alte țări.

De asemenea se autorizează Academia R.P.R., Ministerul Învățămîntului și Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea să trimită o delegație formată din oameni de știință și cultură la festivitățile organizate în Italia cu prilejul aniversării poetului.

Academia R.P.R., Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea și Ministerul Învățămîntului vor organiza excursii și vizite în orașul și portul Constanța precum și la Adamclisi și Histria.

Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor va emite un timbru poștal comemorativ „Publius Ovidius Naso".

Presa centrală și locală va publica articole consacrate vieții și operei poetului Publius Ovidius Naso, iar radioul va transmite emisiuni speciale consacrate acestui eveniment.

Numire

Tov. Marin Rădoi, încadrat pe data de 1 ianuarie 1957 în funcția de profector la Institutul Politehnic București, a fost detașat, pe aceeași dată, în funcția de prorector la Institutul Politehnic Timișoara.

CONSFĂTUIRILE RAIONALE privitoare la politehnizarea învățămîntului

Realizări pe calea legării matematicii de viață

PIATRA-NEAMȚ

Problema legării cunoștințelor de matematică de activitatea practică a devenit o preocupare de frunte pentru mulți profesori din orașul și raionul Piatra-Neamț. Așa se explică faptul că participanții la lucrările secției de matematică a consfătuirii din ianuarie au reușit să treacă de la discuții cu caracter general la un larg și bogat schimb de experiență în ceea ce privește formele concrete de realizare a învățămîntului politehnic în predarea matematicii, la o analiză rodnică a rezultatelor obținute în această direcție.

Lucrările secției au scos la iveală aspecte concrete și variate din munca profesorilor pentru legarea strînsă a predării cu activitatea practică. Această legătură se realizează prin sublinierea aplicării cunoștințelor teoretice în cele mai variate ramuri ale producției, prin rezolvarea problemelor, prin măsurători și alte lucrări practice, prin activitatea extrașcolară etc. De pildă, profesorul Petru Sandovici a vorbit elevilor din clasa a VI-a, atunci cînd a studiat cu ei capitolul privitor la unghiuri, despre unele instrumente folosite în lucrările de tîmplărie și lăcătușerie ca echerul variabil, colțarul etc., le-a făcut cunoscut sistemul centesimal de măsurare a unghiurilor utilizat în practică. Și cu prilejul studierii celorlalte capitole din geometrie — despre triunghi, despre drepte paralele, poligoane etc. — tov. Sandovici a ilustrat proprietățile studiate ale figurilor prin exemple concrete de aplicare a acestora în construcția de unelte și mașini simple, de case și poduri, în activitatea agricolă etc.

Mulți profesori din orașul Piatra-Neamț pornesc, în predarea anumitor chestiuni teoretice, de la probleme cu caracter practic. Ei predau, de pildă, cunoștințele despre reprezentările grafice ale funcțiilor trigonometrice pornind de la fenomene fizice ca mișcarea oscilatorie armonică, unele tipuri de ecuații trigonometrice pornind de la probleme interesante de mecanică etc.

Dată fiind importanța studiului funcțiilor și graficelor pentru învățămîntul politehnic, tot mai mulți profesori le acordă acestora o atenție deosebită cu prilejul studierii diferitelor capitole ale matematicii. Profesorul Constantin Borș, de pildă, folosește metoda grafică la rezolvarea ecuațiilor, a inecuațiilor algebrice și trigonometrice și a sistemelor de ecuații, la discuția ecuațiilor de gradul II, la studiul extremelor unei funcții etc. Profesorul Gheorghe Mareș a studiat cu elevii, cu prilejul predării capitolului referitor la extinderea noțiunii de exponent, graficele unor funcții în legătură cu topirea metalelor, cu procesele prin care trec gazele la mașinile cu aburi etc.

În predarea aritmeticii profesorii cer adesea elevilor să rezolve probleme din viața cotidiană, din domeniul industriei, al agriculturii, al circulației mărfurilor. Așa procedează, de pildă, profesorii Alexei Gonduz, Ana Iordăchescu, Dumitru Amariei, Dumitru Goldeanu și mulți alții. Profesorul Gheorghe Iftimie a dat elevilor din clasa a V-a, ca temă pentru acasă, să calculeze numărul scîndurilor necesare construcției unei uși noi în școală, cu care prilej elevii au măsurat dimensiunile scîndurilor, ale ușii etc. Profesorul Gheorghe Ghiurea a cerut elevilor să efectueze măsurătorile necesare și să calculeze cantitatea de cereale din hambarele întovărășirii. Profesorul Vasile Manole a dat spre rezolvare elevilor din clasa a X-a, cu prilejul studierii trinomului de gradul II, o serie de probleme interesante de maxim și minim cu conținut tehnic. Soluțiile unora dintre aceste probleme au fost determinate și pe cale grafică.

Unii profesori alcătuiesc, pornind de la probleme cu caracter abstract din culegeri, probleme cu conținut practic. Tov Gheorghe Mareș, de pildă, studiind cu elevii clasei a IX-a capitolul despre progresii, a determinat, luînd ca bază o problemă din culegere, temperatura la diferite adîncimi în pămînt și a tras de aci unele concluzii asupra construcției diferitelor mașini de foraj.

În cadrul consfătuirii, profesorul Vasile Petrovici a expus, folosind material documentar sovietic, unele probleme deosebit de interesante cu conținut tehnic ce pot fi rezolvate cu elevii și care sînt ușor accesibile acestora.

Lucrările secției au arătat că mulți profesori sînt preocupați de legarea cunoștințelor de matematică de cele de fizică. De pildă, profesorul Constantin Borș a alcătuit și a rezolvat cu elevii o serie de probleme interesante cure cer aplicarea unor cunoștințe de mecanică și aplicarea unor cunoștințe variate din diferitele discipline ale matematicii. Pe baza cunoștințelor de electricitate și a cunoștințelor de matematică cu privire la transformarea unor expresii matematice în expresii calculabile prin logaritmi, cu ajutorul unghiului auxiliar profesoara M. Lindenștein a determinat cu elevii clasei a X-a dimensiunile secțiunii de arie maximă în miezul de fier în formă de cruce al unui transformator.

Cu mult interes a fost urmărită în cadrul secției expunerea unei probleme alcătuită de profesorul Iulian Guja și dată spre rezolvare elevilor din cercul de matematică. Problema cerea să se determine unele date utile în practica fixării stîlpilor de telegraf și necesita, pe lîngă aplicarea unor cunoștințe variate de matematică, cunoașterea unor noțiuni elementare de mecanică și rezistența materialelor. După cum a arătat chiar tov. Guja, pentru înțelegerea de către elevi a acestei probleme a fost necesar să li se dea în prealabil o serie de lămuriri tehnice. Probleme de acest fel, în care partea referitoare la cunoștințe tehnice este complexă, bogată în noțiuni noi, trebuie folosite cu grijă în cadrul cercului de matematică, astfel încît să nu transformăm problemele de matematică în probleme de rezistența materialelor, electrotehnică etc. Ele trebuie evitate cu desăvîrșire în cadrul lecțiilor. Elementul tehnic în problemele de matematică trebuie să fie în general simplu, ușor, accesibil înțelegerii elevilor, astfel încît toată atenția lor să poată fi dirijată în primul rînd asupra aspectului matematic al problemelor.

Un loc însemnat în cadrul lucrărilor secției profesorilor de matematică l-a ocupat și problema înarmării elevilor cu deprinderi practice. În numeroase școli elevii execută diferite măsurători în clasă și pe teren; măsurarea unor corpuri, împărțirea unui teren în parcele, determinarea pe teren a unor arii etc. Elevii profesorului Vasile Manole, de pildă, au folosit compasul de grosime pentru determinarea grosimii unor țevi și au calculat apoi greutatea acestora. Profesoara M. Lindenștein i-a familiarizat pe elevi cu folosirea unor aparate de măsurat și a determinat cu ei înălțimea școlii și înălțimea vîrfului unui deal din împrejurime, a cărui bază era inaccesibilă. Elevii au stabilit care date trebuie determinate pe bază de măsurare și care pe bază de calcul.

La lucrările secției de matematică a consfătuirii din orașul și raionul Piatra-Neamț au fost prezentate realizări concrete pe linia legării cunoștințelor de matematică de activitatea practică. S-au făcut și propuneri referitoare la alcătuirea de către profesorii din oraș și raion a unei culegeri de probleme cu conținut tehnic, cu privire la îmbogățirea cunoștințelor politehnice ale profesorilor etc. Lucrările secției nu au reflectat însă în suficientă măsură realizările pe care le-au obținut învățătorii și profesorii din orașul și raionul Piatra-Neamț. Este suficient, de pildă, să amintim de realizările frumoase obținute la școala de 7 ani din Bistrița, dar care nu au fost prezentate consfătuirii de către profesorii care lucrează la această școală. Nu au fost suficient dezbătute o serie de probleme importante, ca dezvoltarea tehnicii de calcul a confecționării de material didactic de către elevi, a legăturii dintre profesorii de matematică și profesorii maiștri de ateliere etc.

S-a putut remarca o oarecare specializare a profesorilor în direcția realizării numai a anumitor forme concrete de introducere a politehnizării în predarea matematicii. Unii, de pildă, sînt preocupați în mod deosebit de probleme cu conținut practic, alții de formarea de deprinderi practice la elevi etc. Este bine ca profesorii să cerceteze în mod special anumite căi de realizare a învățămîntului politehnic, dar în predare, în munca lor cu elevii, ei trebuie să folosească neapărat în aceeași măsură, toate formele concrete de realizare a legăturii cu practica.

Lucrările secției de matematică a consfătuirii raionului Piatra-Neamț au fost rodnice. Ele vor avea desigur o influență pozitivă asupra activității pe care o vor desfășura în viitor profesorii de matematică.

Prof. M. SCHEIN

ÎN SECȚIA DE GEOGRAFIE

BRĂILA

Profesorii de geografie din orașul Brăila au discutat pe larg, în cadrul consfătuirii raionale, problema politehnizării învățămîntului. Referatul prezentat de profesoara Claudia Mazilu „Contribuția geografiei la opera de politehnizare" a reușit să scoată în evidență, pe baza unui material concret, căile și mijloacele folosite de profesorii de geografie din oraș pentru realizarea învățămîntului politehnic în predarea geografiei.

După cum s-a arătat în referat, numeroși profesori de geografie acordă o mare atenție lucrărilor practice. Astfel, la școlile medii nr. 1, nr. 2 și nr. 3 s-au întocmit grafice care reprezintă variația temperaturii în timp de o zi și o săptămînă, variația presiunii atmosferice, a precipitațiilor. Cu ajutorul acestor grafice s-au comparat caracteristicile temperaturii și ale precipitațiilor din zona noastră față de regiunile calde și ecuatoriale. Elevii școlii medii nr. 2 întocmesc diagrame cu privire la temperatura și presiunea aerului. Rezultatele observațiilor făcute de elevii acestei școli sînt folosite la alcătuirea unor buletine meteorologice.

Profesorii V. Stoenescu, Dumitru Oțeleanu, A. Popescu, Eug. Filipescu, C. Mazilu, E. Berlescu, O. Scarlat, A. Stoian și alții au organizat interesante observații fenologice pentru întocmirea calendarului naturii. De asemenea ei au organizat observații în legătură cu scurtarea și lungirea zilelor și nopților spre solstițiul de iarnă, asupra fazelor lunii, a tipurilor de nori, a nivelului Dunării, a Lacului Sărat. Aceste observații au fost urmate de concluzii asupra izotermelor, isobarelor, a maselor de aer care acționează și influențează asupra climei noastre.

La casa pionierilor s-au făcut experiențe interesante în legătură cu încrețirea straturilor de pămînt, cu depunerea segmentelor după greutatea lor, cu impermeabilitatea și permeabilitatea straturilor de pămînt, cu duritatea și rezistența rocilor la dizolvare. Aceste experiențe au ajutat elevilor să înțeleagă mai adînc o serie de fenomene geografice, i-au înarmat cu deprinderea de a confecționa materialul didactic necesar, le-au dezvoltat spiritul de inițiativă.

Un alt mijloc folosit cu succes — dar din păcate numai la cîteva școli — pentru introducerea elementelor de politehnizare în predarea geografiei îl constituie folosirea diafilmelor, machetelor, colecțiilor. La școala medie nr. 2, de pildă, s-a alcătuit o colecție interesantă de roci și plante specifice munților Bucegi și masivului Ceahlău culese cu prilejul excursiilor.

Un alt mijloc de politehnizare îl constituie excursiile. Elevii școlilor medii nr. 1 și nr. 2, ai școlii de 7 ani nr. 14 etc. au făcut numeroase excursii care le-au dat prilejul să se familiarizeze cu diferite forme de relief, cu o mare varietate de roci, cu diferite formații de vegetale etc. În același timp, excursiile au dat elevilor posibilitatea să cunoască marile realizări obținute în anii puterii populare în domeniul economiei și culturii. Astfel, ei au vizitat întreprinderi petrolifere, carbonifere, de ceramică, de sticlărie, de textile, muzee și monumente istorice etc. Pe lîngă excursiile de documentare de lungă durată s-au organizat și excursii în împrejurimi și la întreprinderi locale.

Împărtășind experiența muncii lor practice, profesorii A. Stoian, Șt. Babenco etc. au arătat în cadrul consfătuirii cum i-au învățat pe elevi să rădice în plan itinerariile, folosind ruleta, metrul, busola, să facă ridicări de plan cu ochiul liber etc. Profesoara Silvia Dobrescu a criticat planul de învățămînt arătînd că la clasele a V-a, a VIII-a și a IX-a s-au repartizat prea puține ore, din care cauză nu se pot face suficiente lucrări practice de geografie. De asemenea unii participanți la consfătuire au cerut să se îmbunătățească calitatea materialului didactic confecționat la I.M.D.

În cadrul consfătuirii s-a arătat în mod autocritic că nici unul dintre profesorii de geografie din orașul Brăila n-a luat inițiativa de a amenaja un teren geografic, care ar da elevilor posibilitatea să înțeleagă mai bine noțiunile de geografie, de a se desfășura lucrări practice mai variate și mai instructive.

Lucrările secției profesorilor de geografie din orașul Brăila s-au încheiat cu o rezoluție care prevede o serie de măsuri menite să contribuie la realizarea în condiții mai bune a sarcinilor în cea de a doua parte a anului școlar.

P. FRUCHTER

PREOCUPĂRI SERIOASE PENTRU ÎNARMAREA ELEVILOR CU CUNOȘTINȚE ȘI DEPRINDERI PRACTICE AGRICOLE

OLTENIȚA

Întreaga suprafață agricolă a raionului Oltenița constituie o mare valoare economică a țării. Situat în lunca Dunării, raionul Oltenița dă oamenilor muncii an de an mii de vagoane de grîu, de porumb și alte bunuri. În curînd, roadele care vor porni către toate colțurile patriei de pe cuprinsul acestui raion vor fi și mai îmbelșugate. Pe baza noilor condiții create, raionul Oltenița va fi în scurt timp unul dintre primele raioane ale regiunii București, în care colectivizarea va avea loc în proporție de 100%.

Conținutul celei de a zecea consfătuiri a cadrelor didactice din raionul Oltenița a fost strîns legat de problemele agriculturii. Avînd ca temă a consfătuirii realizarea învățămîntului politehnic, învățătorii și profesorii au acordat o mare atenție felului cum se introduc elementele de politehnizare în predarea biologiei, felului cum sînt înarmați copiii raionului cu cunoștințe și deprinderi practice agricole.

Învățătorii și profesorii, prin discuțiile purtate, prin referatele prezentate în cadrul consfătuirii au dovedit că sînt dornici să contribuie cu toată priceperea lor pedagogică, cu tot entuziasmul la realizarea sarcinilor trasate de cel de-al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la transformarea socialistă a agriculturii. „Copiii pe care-i instruim și educăm noi sînt colectiviștii de mîine ai satelor noastre. Ce fel de colectiviști vor fi ei? Ce recolte vor obține? Cum vor arăta satele noastre colectivizate?" Aceste probleme au stat în centrul atenției tuturor participanților la consfătuire.

Un ajutor substanțial în buna desfășurare a consfătuirii l-a constituit însuși conținutul referatului prezentat de secția de învățămînt în plenară. Toți vorbitorii au mulțumit colectivului care a întocmit referatul pentru grija cu care s-a străduit să lămurească problema învățămîntului politehnic, pentru prezentarea valoroasei experiențe din viața școlilor care au obținut frumoase succese în activitatea practică cu elevii pe parcelele experimentale.

Multe din exemplele date în referat au fost reluate în discuții, au fost completate cu altele, ceea ce a făcut ca întreaga consfătuire să constituie un real schimb de experiență, un mijloc de ajutorare reciprocă a cadrelor.

Cum era și firesc, un accent deosebit s-a pus pe felul cum sînt satisfăcute cerințele programelor școlare în cadrul lecțiilor de biologie și al lucrărilor practice pe parcela experimentală. Majoritatea profesorilor de biologie au înțeles că a introduce elemente de politehnizare în predarea biologiei înseamnă a realiza acea însemnată trecere de la înarmarea elevilor cu cunoașterea principiilor ce stau la baza producției agricole, a materialului teoretic prevăzut de programe, la formarea priceperilor și deprinderilor practice cu ajutorul cărora se poate realiza o agricultură înaintată. Un exemplu bun în această privință îl constituie școala de 7 ani din comuna Radovanu, unde predă științele naturale tovarășa profesoară Elena Dincă. Renumele acestei școli a crescut mult prin rezultatele obținute în cursul anului școlar trecut pe parcela experimentală. Pornind de la programa școlară, tovarășa Dincă și-a planificat efectuarea unui ciclu de experiențe pe parcela experimentală care să dea elevilor posibilitatea să-și consolideze cunoștințele însușite la lecțiile de botanică, să verifice valabilitatea acestor cunoștințe, să-și formeze deprinderi practice pentru a putea desfășura acasă și în gospodăria agricolă colectivă o muncă bine orientată din punct de vedere științific. Elevii săi cunosc și execută cu pricepere lucrări de pregătire și întreținere a solului, cunosc importanța capilarității solului pentru creșterea și dezvoltarea culturilor, execută cu îndeminare lucrările de îmbunătățire a fertilității solului, de cultivare dirijată a plantelor. Intrînd în curînd în producția agricolă, acești elevi vor

BUCUREȘTI

știi să pregătească o răsadniță, să îngrijească plantele în răsadnițe, să le transplanteze, vor ști să folosească îngrășămîntea suplimentară, asolamentul. Ei vor putea să obțină recolte timpurii la castraveți, la pepeni, la roșii etc., să mărească producția prin aplicarea ciupitului, cîrnitului, a polenizării artificiale suplimentare.

Cercurile tinerilor naturaliști constituie o altă cale, folosită de mulți învățători și profesori de științe naturale din raionul Oltenița, pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi practice agricole, pentru dezvoltarea interesului și a dragostei pentru agricultură. Cuvîntul tovarășului învățător Dumitru Ionescu, de la școala de 4 ani din satul Scărișoara, a fost îndeajuns de concludent în această privință. În cursul anului școlar trecut a luat ființă la această școală un cerc al tinerilor grădinari și pomicultori, condus de tov. Ionescu, care e și directorul școlii. Elevii săi au învățat să selecționeze semințele, să le trateze, să pregătească soluțiile pentru tratare, știu să pregătească terenul pentru însămînțare, cunosc foloasele întrebuințării îngrășămintelor naturale și chimice, ale întrebuințării mașinilor agricole. În toamna acestui an au semănat grîu de toamnă în rînduri, în cruce și prin împrăștiere, pe lotul întovărășirii agricole. În timpul iernii elevii urmăresc evoluția plantelor și au grijă să rețină zăpada pe culturi.

Multe cunoștințe și deprinderi practice și-au însușit acești elevi și în domeniul culturii pomilor. Pe baza lucrărilor efectuate ei știu să curețe pomii de uscături, de cioturi, de omizi, mînuind cu pricepere fierăstrăul de pom, foarfecile și toporașul, știu să stropească pomii iarna și primăvara, să pregătească soluția și să mînuiască mașina de stropit, știu să facă gropi și să planteze pomi toamna și primăvara.

O puternică hotărîre și dragoste pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru pregătirea unor colectiviști destoinici a exprimat și tov. învățător Năstase Boieroscu de la școala de 4 ani din Aprozi. El se străduiește mult să inițieze elevii și pe părinții lor în cultura pomilor. Despre frumoasa lui pepinieră, organizată cu elevii, vorbesc cu drag cadrele didactice și organele de îndrumare și control ale raionului.

Participanții la consfătuire au învățat mult și din experiența școlilor de 7 ani din comunele Șoldanu, Budești, Mînăstirea, din experiența școlii medii din Oltenița unde se acordă mare atenție lucrărilor practice de laborator și s-au obținut importante succese pe parcela experimentală în lupta împotriva dăunătorilor.

Atît în referatul secției de învățămînt și în cel prezentat în secția profesorilor de științe naturale, cît și în discuții s-a subliniat în mod just importanța deosebită pe care o are participarea directă a elevilor la munca agricolă productivă în cadrul gospodăriilor agricole colective sau de stat, vizitele organizate la acestea sau la S.M.T.-uri, activitatea obștească a elevilor. Referatul prezentat în secția profesorilor de științe naturale a dat bogate îndrumări metodice cu privire la felul cum trebuie organizate aceste activități cu elevii pentru a se asigura o cît mai temeinică pregătire politehnică a acestora.

Îndreptîndu-și toată atenția asupra realizărilor obținute, asupra măsurilor ce trebuie luate pe viitor pentru introducerea pe scară mai largă a elementelor de politehnizare, participanții la consfătuire s-au ocupat însă mai puțin de lipsurile înregistrate în acest domeniu. Totuși consfătuirea a constituit un real sprijin pentru o mai adîncă înțelegere din punct de vedere teoretic a problemei politehnizării, pentru cunoașterea diferitelor mijloace de politehnizare. Deosebit de utile au fost și unele intervenții la discuții care au căutat să înlăture nelămuririle pe care le-au dovedit unii vorbitori, care confundă învățămîntul politehnic cu simpla activitate practică, cu educația prin muncă, cu principiul legării teoriei de practică, cu metoda demonstrativă. Tovarășul Dumitru Popescu, profesor la școala de 7 ani din comuna Curcani, a arătat clar că a face o simplă vizită în gospodăria agricolă co'ectivă, sau a le arăta elevilor cum se îngrijesc vitele la gospodăria de stat nu înseamnă că s-a făcut educație politehnică. Trebuie să străbatem cu ei întregul proces de trecere de la cunoaștere la formarea de priceperi și de la priceperi la deprinderi.

Conștientă de sprijinul susținut pe care trebuie să-l dea pe viitor cadrelor didactice în această direcție secția de învățămînt a raionului Oltenița a anunțat că în cursul acestei primăveri va organiza, pentru toți învățătorii și profesorii de științe naturale, un schimb de experiență la școala de 7 ani din comuna Radovanu, cu tema „Organizarea muncii pe parcela experimentală și metodele agrotehnice ce se pot utiliza în activitatea practică agricolă cu elevii" și un schimb de experiență la gospodăria agricolă de stat Budești-Negoiești, unde vor fi invitați și cercetători științifici de la I.C.A.R. și unde se va pune accent pe lucrările ce trebuie efectuate într-o pepinieră.

Îndrumările date la sfîrșitul consfătuirii de către tov. Lucia Simion, metodistă la cabinetul pedagogic regional și de către tov. Ion Preda, șeful secției de învățămînt regionale, au clarificat și mai bine cele două aspecte, indisolubil legate, ale învățămîntului politehnic — pregătirea teoretică și practică — au subliniat rolul activității directe în producție a elevilor atît pentru înarmarea lor cu deprinderi practice, cît și pentru trezirea dragostei față de munca în colectiv, față de agricultura socialistă.

Prof. M. POPESCU

Contribuția desenului liniar la realizarea sarcinilor învățămîntului politehnic

Recentele consfătuiri raionale ale cadrelor didactice au scos în evidență importanța tot mai simțită a desenului în procesul de politehnizare a învățămîntului. Lecțiile de desen dezvoltă imaginația plastică a elevilor și îi înarmează cu deprinderea de a executa schițe, scheme, planuri, cu priceperea de a reproduce diferite obiecte în forma, construcția și proporțiile lor.

Profesorii de desen din Capitală au dezbătut cu mult interes, la recentele consfătuiri raionale, problema realizării sarcinilor învățămîntului politehnic în cadrul predării desenului. Ei au făcut propuneri deosebit de utile în acest sens. De pildă, ei și-au exprimat dorința ca școlile să fie înzestrate cu un material intuitiv mai variat și de bună calitate: corpuri geometrice secționate și intersecționate, piese de mașini necesare în desenul de proiecție, planșe, mulaje, ceramică (vase) și obiecte uzuale. De asemenea, au socotit că este necesar să se publice manuale de desen și au cerut ca școlile să fie asigurate cu rechizite și hîrtie de desen de bună calitate.

Mulți profesori de desen au arătat necesitatea organizării vizitelor în întreprinderi și în cadrul predării desenului, pentru ca elevii să poată vedea la fața locului că desenul este o etapă principală în procesul tehnologic. Stimulați în felul acesta, elevii vor da mai multă atenție desenului, căci se vor convinge singuri de importanța lui.

În cadrul consfătuirii s-a arătat de asemenea că, pentru o mai bună pregătire a profesorilor de desen, este necesar să se dezbată mai larg în cercurile pedagogice de specialitate problema politehnizării în cadrul predării desenului.

Întrucît desenul artistic are și el importanță în procesul de politehnizare a învățămîntului, s-a propus ca predarea acestuia să continue la toate clasele, paralel cu cel tehnic.

Înarmînd pe elevi cu cunoștințele și deprinderile necesare pentru a se orienta în înțelegerea semnelor convenționale, a standardelor folosite în desenul tehnic, în citirea și executarea corectă a desenului liniar, profesorii de desen vor contribui mult la realizarea sarcinilor învățămîntului politehnic.

Prof. ALEXANDRU DRAGOI

Intocmirea bugetelor sindicale pe anul 1957

Pentru a-și duce la îndeplinire importantele sarcini ce le are, Sindicatul Muncitorilor din Învățământ dispune de o însemnată bază materială în continuă dezvoltare. An de an cresc fondurile Sindicatului nostru și sporește numărul bunurilor gospodărite și administrate de el.

În fața organelor sindicale alese recent stă sarcina de a-și întocmi bugetul pe anul 1957 în așa fel încît prin realizarea lui să se poată asigura desfășurarea normală a întregii activități sindicale și să se contribuie din plin la ridicarea nivelului cultural și material al membrilor de sindicat.

Activul sindical care va participa la elaborarea bugetului pe 1957 trebuie să știe de la început că principala sursă de venituri în bugetul sindical o constituie cotizația membrilor de sindicat. Ca atare, bugetul va trebui în așa fel întocmit, încît cea mai mare parte din această cotizație să se întoarcă, sub diferite forme (activitate culturală, sportivă, ajutoare materiale), tot la membrii de sindicat. Aceasta se va putea face însă numai prin planificarea a cît mai puține fonduri la cheltuieli administrative și salarii și prin îndreptarea de fonduri tot mai mari spre munca culturală și sportivă, spre ajutorarea materială a unui număr cît mai mare de membri de sindicat.

În anteproiectul de buget pe care l-a întocmit pentru anul 1957 prezidiul Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ, s-a prevăzut reducerea cheltuielilor pentru salariile activului și angajaților, de la 20% față de totalul volumului de cotizații, cît reprezentau în anul 1956, sau față de 54% cît reprezentau în anul 1953, la 10%. În locul unui activ și aparat funcționăresc salariat, munca sindicală se va desfășura cu un larg activ obștesc. Experiența anilor trecuți dovedește că aceasta se poate face în bune condițiuni și este țără îndoială mult mai just ca de fondurile provenite din cotizații să se poată folosi în primul rînd aceia de la care provin aceste fonduri.

Ținînd seama de faptul că bugetul este expresia cifrică a planului de activitate al fiecărui organ sindical ce-l întocmește, ca și de faptul că bugetul trebuie alcătuit pe baza nevoilor și sarcinilor concrete ale organizației sindicale, el trebuie să fie rodul muncii întregului colectiv. De aceea este absolut necesar ca în munca de întocmire a bugetului comitetului sindical raional, orășenesc, de instituție, să participe comisiile pe probleme ale comitetului respectiv.

După aprobarea de către Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ, bugetul trebuie să devină un mijloc eficace de control al întregii activități a comitetului sindical raional, orășenesc, de instituție. Cheltuielile pe capitole vor fi efectuate în raport cu realizarea fondurilor din capitolele de venituri. Prevederile bugetului trebuie respectate întru totul.

Orice membru de sindicat este interesat de felul cum se încasează și se cheltuiesc fondurile, pentrucă ele reprezintă contribuția fiecăruia și sînt destinate satisfacerii nevoilor fiecăruia. Pentru aceasta, organele sindicale alese, care au gestiune proprie, au datoria de a raporta periodic (trimestrial), în fața adunării generale a membrilor de sindicat, cum este executat bugetul sindical în întregimea lui.

Un rol deosebit în executarea întocmai a bugetului îl au comisiile de cenzori. Ca organe alese, acestea au menirea de a îndruma și controla activitatea administrativ-financiară și de asigurări sociale a comitetului sindical raional, orășenesc, de instituție respectiv. Ele trebuie să verifice cum se execută bugetul sindical, cum se realizează veniturile și cum se cheltuiesc fondurile, cum sînt folosite celelalte bunuri materiale din inventar, trebuie să asigure verificarea contabilă a actelor.

Odată cu darea de seamă pe care o prezintă comitetul sindical în adunările generale (trimestrial), comisia de cenzori trebuie să prezinte un raport asupra felului cum și-a dus activitatea administrativ-financiară comitetul sindical respectiv.

Munca financiară a comitetelor sindicale este o sarcină de mare importanță, o sarcină căreia organele sindicale trebuie să-i acorde atenția cuvenită.

De felul cum vom ști să întocmim bugetul sindicatului nostru pe anul 1957, de felul cum vom lupta pentru realizarea lui în cît mai bune condițiuni depinde în mare măsură realizarea cu succes a sarcinilor ce stau în fața Sindicatului Muncitorilor din Învățământ în anul 1957.

ION PETRUȘCA
șeful secției administrativ-financiare a C.C. al S.M.I.

Mai multă grijă pentru desfășurarea muncii practice a ucenicilor

În școlile profesionale, ca și în întreprinderi se acordă o atenție deosebită problemelor de protecție a muncii. Hotărîrea partidului și guvernului privind reorganizarea școlilor profesionale, a școlilor tehnice și tehnice de maiștri, care se ocupă îndeaproape de felul în care trebuie să se facă instruirea practică a ucenicilor, subliniază necesitatea de a li se crea acestora cele mai bune condiții de muncă, de a se apăra sănătatea lor.

Pentru directorii majorității școlilor profesionale luarea tuturor măsurilor în vederea desfășurării în bune condiții a activității practice a ucenicilor a constituit și constituie o preocupare de frunte. Astfel în atelierele școlii profesionale metalurgice din Mediaș, ale școlii profesionale de metal și energie electrică din Tg. Mureș, ale școlii profesionale nr. 2-metal din București, ale școlii profesionale de construcții din Beiuș, ale școlii nr. 1-metal din Timișoara etc., locurile de muncă sînt bine organizate, mașinile sînt prevăzute cu anumite dispozitive de protecție, sculele cu care se lucrează sînt în bună stare, iar afișele privitoare la tehnica securității sînt puse la locuri vizibile.

Atelierul de lăcătușerie mecanică al școlii profesionale nr. 1-metal din Timișoara poate constitui în această privință un exemplu pentru multe școli profesionale. Aici ucenicii lucrează în încăperi luminoase, aerisite, execută lucrările cu unelte bune, sub îndrumarea atentă a maistrului instructor Francisc Velceleanu. Afișele așezate în preajma locului de muncă amintesc ucenicilor ce trebuie făcut pentru evitarea accidentelor. Te impresionează curățenia și buna organizare a locului de muncă, starea echipamentului, felul în care sînt păstrate trusele individuale și caietele de schițe ale ucenicilor.

Mai sînt însă unele școli profesionale unde nici conducerile și nici maiștrii instructori nu se preocupă în suficientă măsură de asigurarea protecției muncii. Astfel, în atelierele de lăcătușerie mecanică ale școlii profesionale metalurgice din Gura Ocniței, o parte din ucenici lucrează cu ciocane prost împănate sau cu cozile sparte, la menghine defecte. În asemenea cazuri se pot produce accidente fie prin ieșirea ciocanului din coadă, fie prin scăparea din dispozitivul de prindere a materialului ce se prelucrează. Lipsuri asemănătoare se pot întîlni și în atelierele de lăcătușerie mecanică ale școlii profesionale nr. 1-metal din Craiova. În atelierul de forjă al acestei școli (maistru instructor A. Stoenescu) un elev lucra la un polizor fără a purta ochelari de protecție. Asemenea deficiențe se întîlnesc și la școala profesională metalurgică din Topliță, la școlile profesionale agricole din R. Sărat și Focșani, la școala profesională de construcții din Brăila, la școala profesională din Peștișani.

În timpul perioadei de școlarizare ucenicii trebuie să învețe să mînuiască cu pricepere sculele și mașinile, să se ferească de accidente. Directorii de școli și maiștrii instructori au datoria de a-i învăța pe ucenici regulile de securitate a muncii, de a le pune la dispoziție scule și mașini bine puse la punct, de a le asigura cele mai bune condiții de muncă. Numai în acest fel, tinerii își vor putea însuși bine meseria, se vor putea pregăti pentru munca în fabrică sau pe șantier.

N. DUMITRESCU

INFORMAȚIE

Institutul agronomic „Prof. I. Ionescu de la Brad" din Iași instituie un concurs pentru ocuparea postului de conferențiar la disciplina „Cabaline" de la Facultatea de Zootehnie. Candidații vor depune la rectoratul Institutului următoarele acte:

1) cererea de înscriere;
2) autobiografie;
3) copie după diploma de studii universitare;
4) copie după diploma de doctor sau de candidat în științe;
5) copie după atestatul de conferențiar;
6) certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția în care acesta își are locul de bază al activității sale;
7) memoriul de activitate semnat de candidat;
8) un număr de exemplare din lucrările sale științifice.

Actele vor fi depuse pînă la data de 1 martie 1957.

Concursul va avea loc la data de 15 mai 1957.

—o—

Bibliografie

* * * Ce a dat regimul de democrație populară clasei muncitoare.
* * * Ce a dat regimul de democrație populară țărănimii muncitoare.
* * * Ce a dat regimul de democrație populară minorităților naționale.
* * * Ce a dat regimul de democrație populară tineretului.
* * * Ce a dat regimul de democrație populară femeii.
* * * Intrebări și răspunsuri privind legea pentru alegerea deputaților în Marea Adunare Națională.

ȘTEFAN LUNGU, ANTOANETA ALEXOVICI MANEA: Muncitor — titlu de cinste.

LUCIA DEMETRIUS: Și tu hotărăști!

Acad. IORGU IORDAN, Prof. univ. GHEORGHE VĂLUȚA, Conf. univ SUZANA GIDEA: Studenții ieri și azi.

EUSEBIU CAMILAR: Zina cu ochi albaștri.

TUDOR ARGHEZI: Două timpuri.

CEZAR PETRESCU: Mărturiile unui scriitor.

ION MARIN SADOVEANU: Intre trecut și prezent.

Pentru copiii oamenilor muncii

Personalul educativ, sanitar și administrativ al creșei săptămînale din Lucăcești — raionul Moinești, se îngrijește cu atenție de creșterea copiilor oamenilor muncii.

SESIUNEA ȘTIINȚIFICĂ A INSTITUTULUI DE ȘTIINȚE PEDAGOGICE

Institutul de științe pedagogice organizează în luna martie a.c. sesiunea științifică anuală, la care sînt chemați să prezinte comunicări toți cei care lucrează în acest domeniu.

Temele de bază în care se vor încadra subiectele comunicărilor se referă la următoarele probleme principale:

1) I. A. Komenski și moștenirea sa pedagogică (cu prilejul împlinirii a 300 ani de la apariția operei „Didactica Magna"). Se pot prezenta lucrări fie cu caracter istoric, fie cu caracter de actualitate, consacrate problematicii indicate în trecut de Komenski: intuiția, predarea limbii materne, problema disciplinei etc.

2) Participarea cadrelor didactice la organizarea și desfășurarea răscoalei țăranilor din 1907 — sau aspecte ale învățămîntului și mișcării pedagogice din această perioadă (cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la răscoala țăranilor din 1907).

3) Diverse probleme de pedagogie legate de preocupările actuale care interesează munca de îmbunătățire a învățămîntului de cultură generală și dezvoltarea mișcării pedagogice din țara noastră ca: educația comunistă a elevilor și studenților, realizarea învățămîntului politehnic, educația fizică, educația estetică, contribuția organizațiilor U.T.M. și de pionieri la realizarea educației comuniste a tineretului, bazele pedagogiei, probleme de învățămînt, educația în familie, probleme de defectologie, psihologie pedagogică și istoria pedagogiei.

Atragem în special atenția asupra temelor privitoare la educația comunistă a elevilor și studenților, care constituie o preocupare deosebită pentru Ministerul Învățămîntului și pentru pedagogi.

De asemenea, reamintim — cu rectificarea cerută de situația actuală a muncii de organizare a sesiunii — unele date cuprinse în circulara trimisă de Institut unităților școlare și care trebuie respectate pentru a ne da posibilitatea unei pregătiri temeinice a acestei manifestări: comunicarea titlului și a rezumatului lucrării ce va fi prezentată la sesiune — pînă la 30 ianuarie 1957; trimiterea textului integral al comunicărilor, pentru a putea fi pus la dispoziția participanților — pînă la 15 februarie 1957.

Spre a asigura un sprijin efectiv în munca de pregătire a sesiunii, cercetătorii Institutului dau consultații, la cerere, tuturor tovarășilor înscriși pentru lucrări, cu condiția ca întrebările să le fie comunicate din ziua precedentă sau să le fie transmise sub formă de corespondență.

Institutul de științe pedagogice insistă ca facultățile de pedagogie din țară, institutele de cercetări și instituțiile de învățămînt superior, precum și toți cei pentru care problemele de educație și învățămînt constituie o preocupare să contribuie cu toată însuflețirea la succesul sesiunii științifice din martie, pentru ca ea să reprezinte cu adevărat un eveniment de seamă pe drumul dezvoltării permanente a științei pedagogice în țara noastră.

Să participăm activ la îndeplinirea sarcinilor privitoare la dezvoltarea agriculturii

(Urmare din pag. 1-a)

și organizațiilor comerciale autorizate de stat surplusul lor de produse agricole, ceea ce corespunde atît intereselor proprii ale producătorilor cît și intereselor statului.

Prin munca lor politică, precum și prin activitatea organizatorică directă pe care o duc în cadrul consiliilor de conducere ale multor cooperative, cadrele didactice sînt chemate să contribuie la îmbunătățirea radicală a activității cooperației de consum, care va trebui să realizeze o colitură hotărîtoare în valorificarea produselor țărănești.

Cu siguranță, elementele chiaburești și alte elemente capitaliste speculative vor căuta să tragă foloase pe seama oamenilor muncii de la orașe și de la sate încercînd să cumpere cerealele în scopul revînzării lor la prețuri de speculă. Avem datoria să veghem, să descoperim astfel de încercări, să sprijinim organizațiile de stat în lupta împotriva speculanților și să ajutăm organizațiile de partid să antreneze în această luptă masele largi ale oamenilor muncii de la orașe și sate. Să explicăm oamenilor muncii că este interzisă cumpărarea de cereale pentru revînzare de către speculanți și să le arătăm că este în interesul lor să combată și să elimine specula produselor agricole, care dăunează dezvoltării relațiilor de schimb între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Este neîndoios că înlocuirea sistemului de cote obligatorii prin sistemul de alcătuire a fondului central pe calea contractărilor și achizițiilor va avea o influență pozitivă asupra ansamblului economiei naționale. Plenara C.C. al P.M.R. a atras atenția că rezultatele pozitive se vor resimți treptat, dar nu vor veni de la sine. Ele cer din partea oamenilor muncii din industrie și agricultură, din partea întregului partid și a aparatului de stat să se îndrepte cu toată hotărîrea către realizarea sarcinilor cu privire la dezvoltarea agriculturii trasate de Congresul al II-lea al partidului.

Învățătorii și profesorii au de îndeplinit în această privință sarcini nobile și de mare răspundere. Să arătăm țăranilor muncitori că țara noastră are condiții favorabile pentru un avînt al producției agricole și să-i ajutăm să realizeze acest avînt. Pămîntul nostru fertil, hărnicia, priceperea și experiența oamenilor muncii din agricultură, ajutorul tehnico-material pe care industria îl acordă agriculturii pot să contribuie an de an la obținerea unor recolte bogate care să asigure satisfacerea cerințelor populației și un surplus pentru export.

Trebuie să fie mobilizate toate forțele pentru a obține, pînă la începutul celui de al treilea plan cincinal, o producție anuală de 15 milioane tone de cereale și sporuri însemnate de producție la celelalte culturi. Să avem mereu în vedere că principala condiție pentru avîntul tuturor ramurilor producției agricole, în special pentru avîntul creșterii animalelor, o constituie dezvoltarea producției principalelor cereale — porumbul și grîul.

În condițiile noii așezări a relațiilor de schimb între oraș și sat pe baze comerciale crește considerabil importanța sectorului socialist din agricultură pentru constituirea fondului central al statului. „Rezultatele pozitive ale noului sistem de constituire a fondului central, sporirea producției agricole-marfă — arată tov. Gh. Gheorghiu-Dej — depind, în măsură hotărîtoare, de succesul operei de transformare socialistă a agriculturii. Trebuie să ajungem ca în timp scurt sectorul socialist să furnizeze cea mai mare parte din cantitățile de produse agricole necesare fondului central".

Cadrele didactice pot să aducă un aport deosebit de prețios la munca politică pentru dezvoltarea și consolidarea sectorului socialist al agriculturii. Învățătorii și profesorii din regiunile Constanța, Galați, Craiova, precum și din celelalte regiuni ale țării au dobîndit o experiență valoroasă în munca politică pentru transformarea socialistă a agriculturii desfășurată sub conducerea și îndrumarea atentă a organizațiilor de partid.

Partidul cheamă cadrele didactice să desfășoare și în viitor o permanentă muncă de lămurire și convingere a țăranilor muncitori individuali în vederea trecerii lor pe calea agriculturii socialiste, pe baza strictei respectări a liberului consimțămînt. Folosirea experienței organizațiilor de partid care au obținut rezultate bune în munca de cooperativizare a maselor de țărani muncitori are în această privință o mare însemnătate. De asemenea, sînt foarte convingătoare exemplele concrete, faptele concrete. Anul acesta, cu toate condițiile nefavorabile, gospodăriile colective și întovărășirile au obținut recolte cu mult superioare celor ale gospodăriilor individuale. Folosirea unor astfel de exemple va determina mulți țărani muncitori să se hotărască în vederea trecerii pe calea cooperativizării. Să le arătăm țăranilor muncitori că agricultura socialistă le creează avantaje mult mai mari pentru vînzarea liberă a surplusului de produse agricole, întrucît munca în comun, pe suprafețe întinse și cu mijloace moderne asigură obținerea unor recolte bogate și mari surplusuri pentru vînzare.

Importantele măsuri preconizate de partid în vederea dezvoltării agriculturii noastre vor duce la asigurarea unor condiții mai bune pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc, la întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, la consolidarea continuă a regimului nostru democrat-popular.

NOTE EXTERNE • NOTE EXTERNE • NOTE EXTERNE • NOTE EXTERNE

O nouă contribuție a Uniunii Sovietice la cauza păcii

Declarația agenției TASS în legătură cu așa-numita „doctrină Eisenhower" a fost primită cu mare interes de oameni iubitori de pace din întreaga lume. Acest lucru este ușor de înțeles. În cuvintele declarației răsună din nou, cu o deosebită forță, glasul de pace al Uniunii Sovietice, se reafirmă hotărîrea de neclintit a statului sovietic de a apăra pacea în Orientul Apropiat și Mijlociu și în întreaga lume.

În ultimul timp în Orientul Apropiat și Mijlociu au avut loc mari schimbări determinate de lupta eroică a popoarelor din această regiune pentru libertatea și independența lor națională, pentru eliberarea deplină de sub jugul imperialist. Imperialiștii englezi și francezi, nu fără știrea celor americani, au dezlănțuit agresiunea împotriva Egiptului tocmai cu scopul de a restabili pozițiile colonialiștilor în această parte a lumii.

Desfășurarea evenimentelor a avut însă un rezultat contrar celui scontat de agresori. Pozițiile Angliei și Franței în Orientul Apropiat și Mijlociu nu numai că nu s-au consolidat dar au slăbit considerabil.

În aceste condiții, monopoliștii americani au socotit că a sosit timpul să acționeze mai hotărît pentru a pune mîna pe pozițiile mult rîvnite deținute pînă acum în această regiune de către partenerii lor englezi și francezi.

Doctrina Eisenhower este menită să servească tocmai acestui scop. Prin programul formulat în această doctrină guvernul Statelor Unite a elaborat o politică de amestec grosolan, militar și economic, în treburile țărilor arabe. Președintele S.U.A. dl. Eisenhower a cerut Congresului să-l autorize să folosească forțele armate americane în Orientul Apropiat și Mijlociu în orice moment cînd va considera necesar s-o facă, fără a mai cere aprobarea Congresului așa cum prevede Constituția țării. El a cerut de asemenea să i se acorde împuterniciri pentru a da „ajutor" militar și economic țărilor din această regiune.

S.U.A. caută să camufleze adevăratele scopuri ale acestei politici, orientarea ei agresivă, caracterul ei colonialist, în spatele unor fraze nebuloase despre pretinsa dragoste de pace a S.U.A., despre grija pe care acestea ar manifesta-o, chipurile, față de țările Orientului Apropiat și Mijlociu pentru a le apăra nici mai mult nici mai puțin decît de un „iminent pericol comunist", de un „pericol sovietic".

Calomniile antisovietice ale imperialiștilor americani nu mai pot înșela însă popoarele din această regiune a lumii. Niciodată nu vor uita aceste popoare că în zilele grele ale războiului dezlănțuit împotriva Egiptului de imperialiștii englezi și francezi tocmai Uniunea Sovietică a acționat ca un prieten sincer al lor, că avertismentul pe care guvernul sovietic l-a dat agresorilor a avut un rol hotărîtor în încetarea războiului. În acele momente cînd Egiptul era amenințat să-și piardă independența națională, S.U.A. au refuzat să-și unească eforturile cu Uniunea Sovietică, în cadrul O.N.U., pentru a se lua măsuri hotărîte împotriva agresorilor. Oare aceasta nu arată clar că S.U.A. au fost și sînt preocupate nu de apărarea păcii în această regiune, nu de grija pentru apărarea independenței naționale a țărilor arabe, ci de străduința de a se folosi de slăbirea Angliei și Franței pentru a pune mîna pe pozițiile lor?

Popoarele din Orientul Apropiat și Mijlociu știu, de asemenea, că Uniunea Sovietică a sprijinit întotdeauna și sprijină dreptul la autodeterminare al popoarelor, cucerirea și consolidarea de către popoare a independenței lor naționale. Experiența a arătat că politica Uniunii Sovietice de egalitate în drepturi și neamestec în treburile interne nu numai că nu constituie un „pericol" pentru popoarele mici, dar reprezintă chiar un mare ajutor dat acestor popoare. Numeroase declarații ale unor personalități marcante din țările Orientului Apropiat și Mijlociu demască în chip convingător caracterul imperialist al doctrinei Eisenhower și manevrele la care recurge guvernul S.U.A. pentru a deschide drumul acestei doctrine.

Planurile S.U.A. cu privire la Orientul Apropiat și Mijlociu exprimă tendințele agresive ale monopoliștilor americani, pretențiile lor de dominație mondială. Pe bună dreptate se subliniază în Declarația agenției TASS că în mesajul adresat de Eisenhower către Congres cu privire la politica S.U.A. față de țările Orientului Apropiat și Mijlociu „nu răsună glasul păcii, ci glasul războiului".

În cercurile competente sovietice se consideră că măsurile proiectate de guvernul S.U.A. față de regiunea Orientului Apropiat și Mijlociu pot duce la consecințe primejdioase. Răspunderea pentru astfel de consecințe va reveni, în mod firesc, pe de-a întregul guvernului S.U.A.

Să fie rezolvată problema dezarmării

Cu prilejul deschiderii dezbaterilor pe marginea problemei dezarmării în Comitetul Politic al Adunării Generale a O.N.U., șeful delegației U.R.S.S. V. V. Kuznețov a arătat că realizarea unui acord în problema dezarmării și a încetării cursei înarmărilor ar constitui cel mai important aport al O.N.U. la slăbirea încordării internaționale, la menținerea și consolidarea păcii.

Agresiunea săvîrșită de Anglia, Franța și Israel împotriva Egiptului, precum și eșecul complotului contrarevoluționar din Ungaria — a arătat vorbitorul — au dus la o nouă izbucnire a isteriei războinice în țările blocului nord-atlantic. În aceste condiții, ridicarea problemei dezarmării capătă o importanță deosebit de mare. Subliniind netemeinicia încercărilor puterilor occidentale de a condiționa încetarea cursei înarmărilor de reglementarea unor probleme politice, reprezentantul U.R.S.S. a arătat că Uniunea Sovietică a făcut mult pentru reglementarea anumitor probleme politice actuale și este gata să contribuie activ și pe viitor la rezolvarea problemelor politice nereglementate. Este însă cît se poate de evident că a condiționa un acord în problemele dezarmării de reglementarea problemelor politice internaționale înseamnă a renunța la găsirea unui acord cu privire la dezarmare.

În continuare, V. V. Kuznețov a expus propunerile guvernului sovietic cu privire la dezarmare. Aceste propuneri prevăd reducerea simțitoare a forțelor armate ale U.R.S.S., S.U.A., Chinei, Angliei și Franței, înfăptuirea în termen de doi ani a interzicerii armei nucleare, precum și reducerea în anul 1957 a forțelor armate ale S.U.A., U.R.S.S., Angliei și Franței staționate pe teritoriul Germaniei și a efectivului forțelor armate ale S.U.A., Angliei și Franței de pe teritoriul statelor membre ale N.A.T.O. și al trupelor sovietice din țările participante la Tratatul de la Varșovia. Propunerile sovietice prevăd în același timp ca în decurs de doi ani de zile să se lichideze toate bazele militare situate pe teritorii străine și să se reducă cheltuielile militare ale statelor, în conformitate cu propunerile de mai sus. Guvernul U.R.S.S. a propus de asemenea măsuri care asigură organizarea unui control internațional asupra obligațiilor privind dezarmarea și încheierea unui pact de neagresiune între țările participante la N.A.T.O. și statele participante la Tratatul de la Varșovia.

În încheiere, reprezentantul U.R.S.S. a subliniat că este evident că propunerile guvernului sovietic țin seama de poziția puterilor occidentale. Este rîndul guvernelor statelor occidentale să dovedească prin fapte care este poziția lor în rezolvarea acestei importante probleme a zilelor noastre — dezarmarea.

După cum se vede din „propunerile" care au fost prezentate de delegația americană ca și din poziția altor delegații occidentale, propunerile sovietice, concrete și constructive, au pus în încurcătură pe reprezentanții cercurilor imperialiste. R.P.R. — așa cum a arătat delegatul român în Comitetul Politic al O.N.U. — este hotărîtă să sprijine orice efort menit să promoveze cauza dezarmării. Poporul nostru consideră că propunerile sovietice constituie o bază sănătoasă pentru tratative rodnice.

Invățămîntul naționalităților conlocuitoare sub regimul de democrație populară

(Urmare din pag. 1-a)

norităților naționale, socialistă în conținut, națională în formă". În țara noastră de democrație populară, traducerea în fapt a dreptului la cultura socialistă în conținut, națională în formă se ilustrează în mod pilduitor prin dezvoltarea învățămîntului în limbile materne ale naționalităților conlocuitoare, care a luat o largă amploare în anii puterii populare. În prezent, în școlile elementare, în școlile de 7 ani, în școlile medii și pedagogice cu limba de predare a 15 minorități naționale învață peste două sute de mii de elevi. Pentru elevii din rîndurile minorităților naționale există 2.254 de școli elementare de 4 ani și de 7 ani, cu 207.535 de elevi, care funcționează ca unități școlare de sine stătătoare sau ca secții în cadrul unor școli cu secții în mai multe limbi, precum și 67 de școli sau secții medii și pedagogice, cu 10.803 elevi. În aceste școli își desfășoară activitatea didactică un număr de 11.355 cadre didactice — învățători și profesori.

Pentru ridicarea nivelului lor de cultură generală, oamenii muncii din rîndul minorităților naționale își pot continua și completa studiile prin școli și cursuri pentru adulți în limba maternă. Pentru tineretul muncitoresc și sătesc funcționează școli serale în limbile materne ale naționalităților conlocuitoare mai numeroase, iar pe lîngă unele școli medii cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare sînt organizate cursuri fără frecvență în limba maternă respectivă. Aceste forme de învățămînt se dezvoltă de la an la an, urmărindu-se înființarea de școli serale și cursuri fără frecvență în limba maternă pentru cît mai multe naționalități conlocuitoare.

Pe lîngă școlile enumerate mai sus funcționează mai multe școli profesionale cu limba de predare maghiară și germană, a căror dezvoltare va lua de asemenea o mare amploare.

P. lîngă școlile de grad elementar și mediu, în R.P.R. funcționează o serie de instituții de învățămînt superior cu limba de predare maghiară: Universitatea „Bolyai" din Cluj, Institutul medico-farmaceutic din Tg. Mureș, precum și Institutul de artă teatrală „Szentgyörgyi István" din Tg. Mureș. De asemenea, la Institutul agronomic, la Institutul de arte plastice „I. Andreescu" și la Conservatorul de muzică „Gh. Dima" din Cluj există facultăți și secții în limba de predare maghiară.

La aceste instituții de învățămînt superior sînt înscrișii 2.602 studenți. La Universitatea „Bolyai" funcționează și secții fără frecvență, care cuprind 550 de studenți. Numărul cadrelor didactice de la instituțiile de învățămînt superior cu limba de predare maghiară este de 486.

Pentru ridicarea nivelului profesional al pedagogilor din școlile pentru minoritățile naționale se organizează în cadrul institutelor de perfecționare, cursuri în limba maternă a mai multor naționalități. Se urmărește organizarea unor cursuri de perfecționare și pentru naționalitățile mai puțin numeroase. Se lucrează de asemenea la crearea posibilităților de calificare a cadrelor din școlile naționalităților conlocuitoare mai puțin numeroase. În cadrul Institutului de științe pedagogice de pe lîngă Ministerul Învățămîntului și în cadrul Editurii de stat didactice și pedagogice s-au creat secții care se ocupă în mod special de înzestrarea acestor școli cu programe și manuale. Ministerul Învățămîntului a editat în limba maternă aproape toate manualele pentru școlile cu limbile de predare maghiară și germană și majoritatea manualelor pentru școlile cu limba de predare sîrbă, slovacă etc. Astfel, numai în acest an școlar au fost editate și difuzate în școli un număr de 137 de titluri de manuale în limbile naționalităților conlocuitoare, într-un tiraj de 1.086.952 exemplare. De asemenea, pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt din școlile pentru minoritățile naționale, Ministerul Învățămîntului a elaborat pînă în prezent peste 65 de programe, instrucțiuni și îndrumări metodice care ajută la orientarea activității cadrelor didactice în predarea diferitelor obiecte de învățămînt.

Comparînd situația din trecut a învățămîntului în limbile materne ale naționalităților conlocuitoare cu situația de astăzi, reiese clar deosebirea fundamentală între politica școlară de prigonire și de desnaționalizare desfășurată de regimul burghezo-moșieresc și politica consecventă de egalitate reală în drepturi, prin care regimul de democrație populară asigură dezvoltarea și înflorirea învățămîntului în limbile materne ale naționalităților conlocuitoare din țara noastră.

În prezent se pregătesc o serie de măsuri care să asigure continua îmbunătățire a învățămîntului pentru naționalitățile conlocuitoare. Astfel, este necesar ca o serie de școli pentru naționalitățile mici ca număr, rămase în urmă în dezvoltarea lor din cauza asupririi suferite de-a lungul secolelor, cum sînt școlile pentru naționalitățile ucraineană, tătară, slovacă, să fie mai bine încadrate cu învățători și profesori cu pregătire corespunzătoare, să fie asigurate cu o temeinică bază didactico-materială. De asemenea, este necesar ca toate organele locale să acorde atenția cuvenită aplicării în viață a politicii partidului și guvernului pe tărîmul învățămîntului în limbile materne ale naționalităților conlocuitoare.

Conducerea partidului, analizînd sarcinile ce stau în fața Ministerului Învățămîntului cu privire la îmbunătățirea și dezvoltarea învățămîntului naționalităților conlocuitoare, a luat hotărîrea de a se înființa în cadrul acestui minister o Direcție generală a învățămîntului naționalităților conlocuitoare. Această direcție generală a luat ființă în luna noiembrie 1956 și are ca sarcină să asigure, în colaborare cu celelalte organe ale Ministerului Învățămîntului, buna funcționare a școlilor cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare să ia măsuri pentru lichidarea lipsurilor și să prezinte propuneri conducerii ministerului pentru luarea de hotărîri în sensul îmbunătățirii condițiilor de funcționare ale acestor școli.

Realizările măreți ale regimului de democrație populară în domeniul învățămîntului în limbile materne ale naționalităților conlocuitoare sînt rezultatul aplicării consecvente a principiilor internaționalismului muncitoresc, a ideilor marxist-leniniste, al aplicării creatoare a bogatei experiențe a Uniunii Sovietice.

Egalitatea deplină în drepturi a poporului român și a naționalităților conlocuitoare, tradusă în fapt și pe tărîmul școlii, este un factor important de propășire culturală a oamenilor muncii de orice naționalitate din țara noastră, un factor de înfrățire și de progres.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL IX Nr. 407 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 25 ianuarie 1957

UNIREA PRINCIPATELOR

Dan Berindei
cercetător științific principal
la Institutul de istorie
al Academiei R. P. Romîne

Odată cu desfășurarea procesului de descompunere a feudalismului, care ia în Țările Romîne, începînd din ultima jumătate a secolului XVIII, un caracter din ce în ce mai accentuat, noile condiții social-economice împing spre unitate Moldova și Țara Românească. V. I. Lenin a arătat că dezvoltarea forțelor de producție capitaliste în sînul modului de producție feudal intrat în dezagregare „necesită teritorii întinse, unite și centralizate din punctul de vedere al organizației de stat, deoarece numai pe astfel de teritorii se poate uni clasa burgheză, desființînd barierele vechi medievale, îngust locale, îngust naționale, religioase, bariere constituite de existența stărilor sociale și altele...“

Ideea unirii principatelor într-un singur stat devine dominantă imediat după 1848, ca un reflex al dezvoltării social-economice. Lupta revoluționară este continuată, în deceniul următor înăbușirii revoluției, prin lupta pentru unire. Această mișcare unionistă, la care masele își dau o largă participare, îmbracă un îndoit aspect: cel național — în care trebuie să deosebim nu numai lupta pentru unitatea Moldovei și Țării Românești, dar și țelul mai îndepărtat al cîștigării independenței față de turci — și cel social, acțiunea pentru dobîndirea unirii avînd un pronunțat caracter anti-feudal. Nu se urmărea doar realizarea unității celor două țări românești de dincoace de Carpați ci, în același timp, se țintea la înlăturarea statului feudal și la înlocuirea relațiilor feudale cu relații corespunzătoare noilor condiții social-economice. Insfîrșit, unirea mai însemna pentru țărănime — majoritatea populației — putința înlăturării asprului și nemilosului jug boieresc.

Odată cu sfîrșitul războiului Crimeii și cu încheierea Tratatului de la Paris (1856) unirea depășește cadrul național al poporului romîn, devenind o adevărată problemă europeană. Parte din marile puteri, în frunte cu Rusia și Franța susțin cauza unirii; în schimb, altele — pline de dușmănie — se opun înfăptuirii acestui țel scump poporului romîn. Turcia caută să împiedice unificarea celor două provincii românești, știind că unității trebuia să-i urmeze — mai devreme sau mai tîrziu — independența. Austria, care nădăjduia să-și anexeze cele două Țări Românești, nu voia ca ele să se întărească unindu-se iar Anglia, interesată în lesnicioasa exploatare economică a șubredului imperiu turcesc și a Țărilor Romîne, le prefera pe acestea din urmă dezunite și supuse Turciei, decît unificate într-un stat național și temeinic organizat.

Marile puteri n-au putut rezolva problema unirii în anul 1856, dar puterile prietene poporului romîn au smuls celor dușmane consimțămîntul consultării acestuia prin intermediul divanurilor ad-hoc. Mulțimile participă din plin la lupta pentru o justă alcătuire a acestor organe reprezentative. Lupta pentru unire capătă un larg caracter de masă și, datorită acestui fapt, ca și sprijinului diplomatic al puterilor prietene și în special al Rusiei, divanurile de la București și Iași pot exprima răspicat dorința de unire a întregului popor, neauzindu-se decît un singur glas rătăcit, al boierului separatist și reacționar Alecu Balș. În schimb, majoritatea deputaților, oglindind atît partida conservatoare, cît și pe cea națională, dar mai înainte interesele înseși ale exploatării, se opun unei rezolvări — fie chiar principiale — a problemei agrare, rezolvare cerută de către deputații țărănimii.

În anul următor, conferința puterilor de la Paris, neținînd seamă de dorința de unitate a poporului romîn, din pricina opunerii turco-austro-engleze, amînă înfăptuirea unirii, admițînd doar înființarea comisiei centrale de la Focșani, menită să asigure o legislație comună Principatelor, sau posibilitatea unificării temporare a celor două armate. Convenția de la Paris — actul de organizare a Principatelor elaborat de conferință — desființa titlurile boierești, acordînd drepturi po-

(Continuare în pag. 4-a)

Să realizăm noi progrese în politehnizarea învățămîntului

Larga dezbatere a problemei politehnizării ce a avut loc cu prilejul recentelor consfătuiri raionale ale cadrelor didactice a contribuit mult la o mai adîncă înțelegere a sarcinilor ce stau în fața școlilor în legătură cu realizarea învățămîntului politehnic. Majoritatea învățătorilor și profesorilor au dovedit, prin problemele pe care le-au ridicat la discuții, că sînt conștienți de importanța pe care o are introducerea învățămîntului politehnic în școala de cultură generală ca principal mijloc pentru îmbunătățirea pregătirii elevilor și pentru o mai strînsă legare a școlii de practică, de producție.

Majoritatea învățătorilor și profesorilor au înțeles că învățămîntul politehnic nu poate fi privit ca ceva separat de predarea disciplinelor de cultură generală și că, dimpotrivă, el este pirghia care va determina o simțitoare creștere a nivelului științific al învățămîntului. Luptînd pentru realizarea învățămîntului politehnic, cadrele didactice trebuie să asigure în primul rînd o serioasă creștere a nivelului științific al lecțiilor. În același timp, prin realizarea învățămîntului politehnic cresc în mod implicit volumul și calitatea cunoștințelor, sporește dorința de a ști, de a cunoaște a elevilor.

În general, învățătorii și profesorii cunosc căile de realizare a învățămîntului politehnic. Schimbul larg de experiență realizat cu prilejul consfătuirilor raionale a arătat că un mare număr de învățători și profesori se străduiesc să înarmeze elevii cu cunoașterea legilor și principiilor ce stau la baza producției industriale și agricole, desfășoară o activitate interesantă în cadrul lecțiilor practice și de laborator, al lucrărilor practice de atelier și pe parcela experimentală, în cadrul cercurilor de elevi, organizează interesante și utile excursii și vizite în producție. Experiența unor astfel de pedagogi ca tovarășii T. Jovmir, director al școlii medii nr. 1 din Tîrgu Mureș, Vasile Barna, director al școlii medii nr. 1 din Mediaș, Savin Popescu de la școala medie din Giurgiu, Damian Alexandru de la casa pionierilor din Constanța, Dumitru Roșu de la școala de 7 ani din comuna Budești, raionul Oltenița, Paul Pteancu de la școala medie din Carei, C. Borș de la școala medie nr. 1 din Piatra Neamț și mulți alții arată că în școlile noastre se pot realiza multe lucruri frumoase dacă există inițiativă și dragoste de muncă, dorința de a participa efectiv la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid și guvern cu privire la dezvoltarea învățămîntului. Mult au învățat cadrele didactice și din experiența școlilor de 7 ani din comunele Bistrița, raionul Piatra Neamț, și Radovanu, raionul Oltenița, din experiența celor 50 de școli utilate de către Ministerul Învățămîntului, precum și a acelora care prin mijloace locale, cu ajutorul întreprinderilor și al stațiunilor de mașini și tractoare au reușit să-și creeze ateliere de lăcătușerie sau tîmplărie, să-și asigure terenul necesar pentru activitatea practică agricolă. Rezultatele acestei experiențe pozitive se reflectă nu numai în volumul de priceperi și deprinderi practice cu care au fost înarmați elevii, ci și în nivelul lor de cunoștințe, în educația lor.

Succesele înregistrate pînă acum constituie o reală garanție că învățămîntul politehnic poate fi realizat cu succes în școlile noastre, că pot fi cucerite noi succese pe acest drum. Există, însă, încă multe probleme de lămurit și multe lipsuri care trebuie înlăturate. Dezbaterile de la consfătuiri au arătat că unele cadre didactice confundă învățămîntul politehnic cu activitatea practică. Așa se și explică impresia pe care o au unele cadre didactice care consideră că și în trecut se dădea tineretului o pregătire politehnică, prin faptul că se preda în școli lucrul manual. Dar simpla confecționare a unor obiecte ca șervețele, coșulețe, scăunele, ștergătoare, pri-

(Continuare în pag. 2-a)

Un stimulent însemnat în activitatea cadrelor didactice

Cadrele didactice din școlile patriei noastre au primit cu bucurie decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale pentru instituirea titlului de „Învățător fruntaș“ și „Profesor fruntaș“. Învățătorii și profesorii văd în această măsură o nouă dovadă a prețuirii de care se bucură activitatea lor în condițiile regimului de democrație populară.

Instituirea titlului de „Învățător fruntaș“ și „Profesor fruntaș“ înseamnă un nou și puternic stimulent în munca de instruire și educare a tineretului patriei noastre. La realizările obținute în acest domeniu în anii puterii populare o mare contribuție a avut-o activitatea plină de însuflețire a zecilor de mii de cadre didactice, care au răspuns cu entuziasm la chemarea partidului de a munci neobosit pentru creșterea unui tineret multilateral pregătit, educat în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, capabil să aplice în practică cunoștințele primite în școală. Multe cadre didactice au obținut minunate rezultate în această nobilă misiune, dobîndind o valoroasă experiență pedagogică.

Prin extinderea rețelei școlilor de 4 ani pînă în cele mai îndepărtate sate, cătune și grupuri de case s-au creat condiții pentru cuprinderea tuturor copiilor de vîrstă școlară în școală, astfel încît izvorul analfabetismului să fie definitiv lichidat. Învățătorii au adus o contribuție deosebit de însemnată la realizarea acestei acțiuni prin munca de lămurire pe care au dus-o în rîndul părinților, precum și prin activitatea lor de valorificare a tuturor posibilităților locale pentru sprijinirea materială a copiilor. Activitatea desfășurată în acest domeniu de sute și sute de învățători fruntași din școlile patriei noastre, care au reușit să asigure școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară învingînd adeseori multe greutăți, trebuie să fie un exemplu pentru toate cadrele noastre didactice.

Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la dezvoltarea învățămîntului de cultură generală subliniază ca sarcină din cele mai însemnate a cadrelor didactice ridicarea procesului instructiv-educativ în toate unitățile de învățămînt și educație la nivelul cerințelor construirii socialismului. Învățămîntul de cultură generală are sarcina să asigure dezvoltarea multilaterală a elevilor, prin înarmarea lor cu un sistem închegat și unitar de

(Continuare în pag. 4-a)

CADRELE DIDACTICE DEZBAT DOCUMENTELE PLENAREI C.C. AL P.M.R.

În toată țara au loc adunări ale învățătorilor și profesorilor în cadrul cărora sînt dezbătute Hotărîrile Plenarei C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956.

În fața cadrelor didactice din școlile medii și elementare ale Capitalei, adunate în aula Facultății de științe juridice, a vorbit prof. univ. P. Niculescu-Mizil, membru al C.C. al P.M.R.

★

În sala de ședințe a sfatului popular al Regiunii Autonome Maghiare a avut loc în ziua de 17 ianuarie a.c., o consfătuire a intelectualilor din orașul Tg. Mureș — cadre didactice din învățămîntul elementar, mediu și superior, reprezentanți ai Teatrului Secuiesc de Stat, ai filialei scriitorilor, ai filialei artiștilor plastici, reprezentanți ai bazei de cercetări a Academiei R.P.R. și alții. În cadrul acestei consfătuiri s-au dezbătut documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956.

Tov. Ștefan Valter, secretar al comitetului regional de partid, a trecut în revistă realizările înfăptuite pe tărîm cultural în orașul Tg. Mureș și în regiune în anii puterii populare.

Numeroși participanți la consfătuire au luat cuvîntul și au arătat perspectivele largi ce se deschid muncii lor în urma măsurilor adoptate de Plenara C.C. al P.M.R.

Tov. Bella Cosma, directorul școlii medii „Bolyai Farkaș“, Ötvös Ludovic, profesor, Simion Sălăgeanu, directorul școlii de 7 ani nr. 6, Dominic Nagy, șef adjunct al secției de învățămînt a Regiunii Autonome Maghiare, Ana Filep, profesoară, Ion Ament, profesor și alții au arătat că în anii puterii populare într-o serie de localități din Regiunea Autonomă Maghiară s au construit școli noi, moderne, atît din fond centralizat cît și prin autoimpunere.

Tov. Dominic Nagy a arătat posibilitatea ce există în urma descentralizării fondurilor pentru construcții, folosindu-se mijloace materiale și bănești locale.

În încheierea consfătuirii, tov. Ion Fazecaș, secretar al C.C. al P.M.R., a arătat că una dintre sarcinile cadrelor didactice și ale intelectualității în general este ca, paralel cu cultivarea tradițiilor progresiste, revoluționare, să dezvolte și să intensifice educarea tinerei generații în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

★

În ziua de 18 ianuarie a.c. a avut loc în Aula Bibliotecii Centrale Universitare din Iași o adunare a oamenilor de știință și a cadrelor didactice din învățămîntul superior.

Tov. Dumitru Gheorghe, prim-secretar al Comitetului regional de partid Iași, a făcut cu acest prilej o expunere asupra hotărîrilor recentei plenare a C.C. al P.M.R.

★

În fața cadrelor didactice din orașul Satu Mare tov. I. Goia, șef adjunct al secției de învățămînt a regiunii Baia Mare, a făcut o amplă expunere asupra documentelor plenarei.

Luînd cuvîntul la discuții, numeroși participanți și-au manifestat dragostea și încrederea în partid și guvern și hotărîrea de a depune eforturi sporite pentru traducerea în fapt a prevederilor plenarei.

La căminele culturale, precum și în cercurile de citit învățătorii și profesorii din regiunea Baia Mare popularizează în rîndurile țărănimii muncitoare documentele plenarei C.C. al P.M.R.

Din întîmpinarea ALEGERILOR

Program de luptă pentru bunăstarea poporului și înflorirea patriei

Poporul nostru a primit cu mare bucurie Manifestul Consiliului Central al Frontului Democrației Populare. Muncitorii, țăranii muncitori, intelectualii, toți cetățenii care își iubesc patria și doresc continua ei înflorire consideră Manifestul Consiliului Central al F.D.P. un important document care zugrăvește uriașele succese obținute de poporul nostru sub conducerea P.M.R. pe drumul luminos al socialismului, un măreț program de luptă pentru noi și mari înfăptuiri pe calea socialismului, calea bunăstării și a păcii.

De la ultimele alegeri pentru Marea Adunare Națională au trecut patru ani. În acest timp poporul nostru a obținut mari succese în construirea bazei economice a socialismului. Dintr-o țară agrară înapoiată, Romînia a fost transformată de către regimul democrat-popular într-o țară industrial-agrară înaintată, cu uriașe perspective de progres.

Industrializarea socialistă a țării a devenit o cauză a întregului nostru popor. Numai în ultimii 4 ani au fost ridicate peste 100 de fabrici și uzine, iar alte sute de întreprinderi au fost înzestrate cu utilaje moderne. Față de 1938, producem astăzi de peste două ori mai mult cărbune, de patru ori și jumătate mai multă fontă și aproape de trei ori mai mult oțel și laminate. Produsele industriei noastre sînt căutate și apreciate în multe țări ale lumii.

Ca urmare a dezvoltării puternice a industriei grele a crescut neîntrerupt industria producătoare de bunuri de larg consum. În comparație cu 1938, noi fabricăm astăzi de trei ori mai multe țesături, producem de cinci ori mai multe preparate și conserve de carne, de trei ori mai multe uleiuri, de aproape două ori mai mult zahăr și mai multe grăsimi.

Mari transformări s-au petrecut în viața satelor noastre. Statul democrat-popular sprijină necontenit țărănimea muncitoare în vederea sporirii producției agricole și a ridicării nivelului ei de trai. Agricultura este înzestrată an de an cu tot mai multe mijloace mecanizate. În ultimii 4 ani industria noastră socialistă a furnizat agriculturii ca 10.000 tractoare, 6.000 semănători, 5.000 secerători, 5.000 batoze și combine precum și alte multe unelte agricole.

În perioada care a trecut de la ultimele alegeri a crescut neîncetat numărul țăranilor muncitori care, sub îndrumarea partidului, au pornit pe drumul agriculturii socialiste. În prezent avem raioane complect cooperativizate, iar în urma hotărîrilor Plenarei C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956 interesul țăranilor muncitori pentru transformarea socialistă a agriculturii sporește neîncetat.

Poporul nostru s-a convins prin propria sa experiență că grija de căpetenie a regimului democrat-popular o constituie omul cu nevoile sale. Deși au trebuit învinse mari greutăți, deși mai dăinuie încă unele lipsuri, este limpede că în ultimii patru ani s-au făcut pași înainte pe drumul îmbunătățirii traiului oamenilor muncii. A fost desființat sistemul de aprovizionare cu cartele, rămășiță a anilor de război, s-a îmbunătățit aprovizionarea cu pîine, carne și alte alimente de primă trebuință, cu încălțăminte și îmbrăcăminte. Valoarea mărfurilor vîndute populației prin comerțul socialist a întrecut în 1956 de peste două ori valoarea mărfurilor vîndute în 1950.

În anul 1956 s-au îmbunătățit salariile mai multor categorii de oameni ai muncii, printre care și salariile cadrelor didactice din învățămîntul de cultură generală și din învățămîntul profesional și tehnic. De asemenea, s-au sporit salariile și pensiile mici și s-a acordat alocația de stat pentru copii. Hotărîrile recentei Plenare a C.C. al P.M.R. prevăd noi măsuri în vederea sporirii cîștigurilor tuturor categoriilor de muncitori.

Anii puterii populare sînt ani de continue progrese pe drumul revoluției culturale. O cucerire de seamă a poporului nostru este lichidarea analfabetismului, una din cele mai rușinoase moșteniri lăsată de regimul burghezo-moșieresc. Au fost deschise numeroase școli de toate gradele și instituții de învățămînt superior. Față de 1938, cînd erau numai 26.000 de studenți, astăzi în universitățile noastre învață peste 60.000 de studenți, din care mai bine de jumătate primesc burse din partea statului. În ultimul an, bursele au fost mărite și s-a îmbunătățit situația căminelor și a cantinelor studențești.

Regimul democrat-popular acordă o înaltă prețuire intelectualității legată de popor, creîndu-i toate condițiile pentru a-și pune întreaga ei capacitate de creație în slujba poporului și marilor idealuri ale socialismului. Operele și lucrările oamenilor noștri de știință și ale marilor noștri scriitori sînt cunoscute și prețuite în zeci de țări, mărturie a contribuției noastre la patrimoniul culturii universale.

În ultimii patru ani au luat ființă în țara noastră numeroase instituții de cultură, printre care „Casa Scînteii“, Teatrul de Operă și Balet, studiourile cinematografice de la Buftea ș.a. cu care poporul romîn se mîndrește pe bună dreptate. Țara noastră numără astăzi 62 de teatre, 18 filarmonici și teatre de operă, 12.000 cămine cultu-

(Continuare în pag. 4-a)

Oameni ai muncii din învățămînt candidați în alegeri

Tov. acad. prof. dr. GRIGORE BENETATO, șeful secției de cercetări medicale a filialei din Cluj a Academiei R.P.R., candidat al F.D.P. în circumscripția electorală Năsăud.

Tov. MARIA IONESCU, directoare adjunctă a școlii medii nr. 2 din Caracal, candidată a F.D.P. în circ. electorală Caracal.

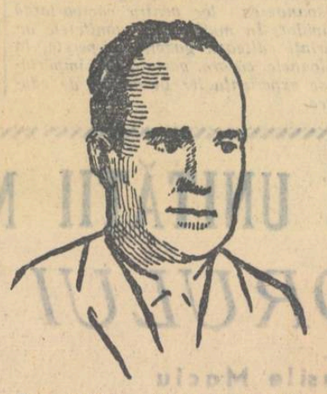

Tov. VICTOR HRIȚCU, învățător, candidat al F.D.P. în circumscripția electorală nr. 19 Popriceni, reg. Iași.

Agitatorii în campania electorală

Cadrele didactice din întreaga țară participă activ la desfășurarea campaniei electorale. Fie că sînt agitatori la casele alegătorului sau în circumscripțiile electorale, fie că sînt conferențiari la căminele culturale, învățătorii și profesorii vorbesc alegătorilor despre semnificația alegerilor de la 3 februarie, despre marile realizări dobîndite în anii puterii populare, despre libertățile cucerite de regimul de democrație populară.

O însemnată contribuție la succesul campaniei electorale o aduc cadrele didactice din regiunea Cluj. Învățătorii Vasile Runcu și Dorina Fekete, din comuna Cojocna, Iuliu Gyori, directorul școlii de 7 ani cu limbă de predare maghiară din comuna Iernut, raionul Luduș, Ioan Crișan, directorul școlii de 7 ani din comuna Dezmir, învățătoarea Livia Neamțu din comuna Gilău, raionul Cluj, și alte cadre didactice îi vizitează acasă pe părinții elevilor, popularizînd candidații F.D.P. și realizările din ultimii ani, înfăptuite atît în folosul oamenilor muncii romîni cît și al celor aparținînd naționalităților conlocuitoare.

Constantin Pleșa, directorul școlii de 11 ani din Luduș, învățătorii Traian Roșca din Călata, Gh. Bendea din Dumbrava, raionul Huedin, Petru Moise din Ciurila, raionul Cluj, țin în fața alegătorilor conferințe privind prevederile legii electorale, importanța Rezoluției plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956.

Cadrele didactice din regiunea Cluj au ținut pînă acum la casele alegătorului, căminele culturale și în cadrul adunărilor populare aproape 1.000 de conferințe. Profesoara Marcela Munteanu și învățătorul Nicolae Vișeu din Huedin au organizat o seară literară cu temele „Cum se oglindește în literatură lupta Partidului Muncitoresc Romîn pentru dezvoltarea agriculturii“ și „Chipul omului nou în operele scriitorilor noștri“. Profesorul Ion Străuța din Ineu, raionul Cluj, a organizat o seară literară cu tema „Farsa alegerilor din trecut și democratismul larg al alegerilor de azi“. Directorul școlii de 7 ani din Săvădisla, Iuliu Pall, a organizat o seară de întrebări și răspunsuri pe marginea Rezoluției plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956. La această seară au participat 800 de țărani muncitori. Profesorul Vasile Blaga din Sintereag, raionul Beclean, a organizat prima brigadă artistică de agitație din comună, care a prezentat zilele trecute la casa alegătorului un program artistic consacrat transformărilor petrecute în comună în ultimii ani. Un reușit program artistic a prezentat la casa alegătorului echipa căminului cultural din Cămărași, raionul Sărmaș, echipă condusă de învățătoarele Florica Leovan și Anica Radu.

O activitate asemănătoare în sprijinul campaniei electorale desfășoară și cadrele didactice din regiunea Bacău. În peste 400 de cămine culturale din această regiune, învățătorii și profesorii au expus conferința „Realizările regimului democrat-popular“ la care au participat 8.000 de alegători.

Numeroși învățători și profesori din regiunea Bacău activează ca agitatori în cadrul caselor alegătorului. Una dintre cele mai frecventate case ale alegătorului din această regiune este aceea din satul Plopu, raionul Moinești, a cărei activitate este condusă de învățătoarea Eugenia Maroteanu.

De asemenea, cadrele didactice din regiunea Bacău contribuie la desfășurarea activității cultural-artistice consacrată campaniei electorale. De exemplu, învățătorul Vasile Manciu din satul Răcăciuni, raionul Bacău, a pregătit cu echipa artistică a căminului cultural piesa „Sus Tudorache! Jos Tudorache!“ de Mircea Ștefănescu, care a fost prezentată de curînd în fața cetățenilor veniți la casa alegătorului din sat. Învățătoarele Eugenia Chelaru și Maria Bărăscu din Răucești, raionul Tg. Neamț, au ținut la casa alegătorului recenzii la care au participat peste 120 de țărani muncitori.

O activitate intensă desfășoară și cadrele didactice din alte localități ale regiunii Bacău, ca de pildă cele din comunele Căiuți, Cotofănești și Pîncești, raionul Adjud, Petrești, raionul Bacău etc.

În mijlocul ALEGĂTORILOR

La casa alegătorului din comuna Șieu — Măgheruș, raionul Bistrița, învățătoarea Lucreția Brendea, candidată în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională, s-a întîlnit cu numeroși alegători din această circumscripție electorală pentru a discuta diferite probleme de interes obștesc.

În cuvîntul pe care l-a adresat alegătorilor, Lucreția Brendea a vorbit despre realizările dobîndite în anii puterii populare atît în comuna Șieu — Măgheruș, cît și în cuprinsul regiunii Cluj.

Astăzi, toți copiii de vîrstă școlară din regiunea Cluj sînt cuprinși în învățămîntul elementar. Au fost construite peste 300 de școli elementare și medii. Numărul elevilor și studenților care învață în școlile și instituțiile de învățămînt superior este de aproape 200.000. Mulți tineri din comuna Șieu — Măgheruș care au promovat școli medii învață acum în instituții de învățămînt superior. Ei se bucură de gratuitate de taxe, de burse în cămine și cantine.

La discuții au luat parte, printre alții, și tov. Augustin Șomodean, președintele gospodăriei agricole colective „8 Martie“. Tov. Șomodean a arătat că colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori din comună sînt hotărîți să lupte cu stăruință pentru îndeplinirea hotărîrilor plenarei C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956. „Ajutorului pe care ni-l acordă partidul trebuie să-i răspundem prin mărirea eforturilor noastre în lupta pentru creșterea producției la hectar, pentru a preda prin achiziții și contractări cît mai multe produse pentru fondul central al statului“. Vorbitorul și-a exprimat convingerea că atît candidata Lucreția Brendea, cît și toate cadrele didactice din raionul Bistrița vor depune o muncă politică intensă pentru a asigura traducerea în fapt a hotărîrilor plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956.

În cuvîntul de încheiere a întîlnirii, învățătoarea s-a angajat să muncească și mai mult pentru a răsplăti încrederea ce i-a fost acordată.

La Casa alegătorului de la Institutul de științe economice și planificare din București.

Obiectivul Gazetei învățămîntului

Cadre pentru industria noastră metalurgică

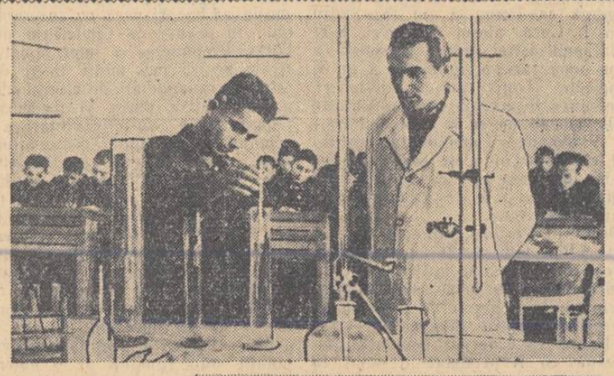

Clădirea școlii profesionale a Combinatului metalurgic din Reșița (stînga); în laboratorul de tehnologia metalelor (dreapta, sus); membre ale echipei de dansuri a școlii profesionale a Combinatului (dreapta, jos).

DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE

Împreună cu familia

E. Cernîșeva

In vastul cabinet al directoarei școlii nr. 173 din Moscova intră o femeie slabă, deajuns de în vîrstă. Se așează într-un fotoliu adînc. Era emoționată: o aștepta o discuție serioasă.

Directoarea școlii, Praskovia Savcenko, își îndreptă cu un gest obișnuit o șuviță cărunță de păr și spuse încet:

— Ați vorbit cu Volodia deschis, așa cum v-am sfătuit? Nu se poate să i se mai ascundă adevărul. Aceasta ar avea o influență dăunătoare asupra lui.

— Da, i-am spus totul — răspunse încet femeia. Am vorbit cu el așa cum ai vorbi cu un om mare. I-am spus că Mihail dorește să devină pentru el un părinte adevărat, plin de grijă, și că mie îmi va fi mai ușor să întrețin familia. El n-a răspuns nimic, a privit numai spre portretul tatălui său...

— Nu fiți îngrijorată, toate se vor sfîrși cu bine — o calmă directoarea — am vorbit și eu astăzi cu Volodia.

Mama lui Volodia Volkov a fost de multe ori la școală spre a se sfătui cu directoarea și cu Taisia Orlova, diriginta fiului ei. Și acestea au vizitat-o de multe ori acasă la ea. Vizitele lor au fost provocate de faptul că Vladimir, băiat de 15 ani, începuse să răspundă prost la lecții, iar odată a declarat chiar că dorește să părăsească școala și să intre în uzina unde tatăl său lucrase ca strungar înainte de a-și pierde viața în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Această comportare i-a îngrijorat pe conducătorii școlii. Ei au început să cerceteze cauza care i-a provocat băiatului o asemenea stare de spirit.

La ultima vizită pe care i-a făcut-o diriginta mamei lui Volodia, a-

Anastasia Vakurov, diriginta clasei a IX-a, a observat nu odată că eleva Alla Krasnovskaia vorbește cu dispreț despre bunica ei, care o crescuse și care continua să aibă grijă de ea. Alla se purta neatent cu bunica, uneori era chiar grosolană. Mama ei îi vorbise de cîteva ori despre aceasta, dar cuvintele ei n-aveau nici o influență asupra fetiței.

Diriginta a hotărît să procedeze în alt mod. Ea i-a cerut odată Allei s-o viziteze după lecții pe colega sa Zoia Pronina, a cărei bunică era bolnavă. Alla a îndeplinit însărcinarea și s-a întors acasă rușinată, mîhnită. Atenția și grija prietenei sale față de bunica ei, dragostea pe care o arăta bătrînei i-au dovedit Allei mai bine decît orice cuvinte cît de rău se poartă ea însăși în familie. Fetița a devenit mai drăguță, mai prietenoasă nu numai cu bunica, ci cu toți cei din jur.

In munca lor educativă, profesorii sînt ajutați de către comitetul de părinți, format din părinții cei mai activi. Maria Maizeleva, diriginta clasei a VI-a, primește un ajutor însemnat din partea unor membri ai comitetului de părinți printre care Alexandr Terehov, strungar la uzina de automobile, Lidia Ivanova, profesoară pensionară, care are în școală doi nepoți, și Nina Mihailova, gospodină. Cînd unul dintre elevi și-a scrîntit un picior și n-a putut să frecventeze școala, bătrîna profesoară Lidia Ivanova l-a vizitat acasă. Ea a lucrat cu el, așa încît să nu rămînă în urmă față de colegii săi. Alexandr Terehov i-a vizitat nu odată pe Voronovi. Mama acestora lucrează în producție, iar tatăl a murit. Serioja, băiat de 13 ani, se pasionase pînă într-atîta de fotbal, încît încetase să-și mai facă lecțiile. Alexandr Terehov a vorbit cu tînărul fotbalist așa cum vorbește un tată cu fiul său și a obținut ca acesta să se pună din nou pe carte și să recupereze timpul pierdut.

Comitetul de părinți caută mijloacele de a ajuta familiile cu mulți copii, pe fiii invalizilor din timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, ca și pe copiii văduvelor. In acest scop se organizează concerte de amatori, la care se produc părinți-cîntăreți, artiști, muzicanți. Banii încasați pentru bilete merg la fondul special pentru ajutorarea copiilor.

Părinții ajută și la utilarea atelierelor școlare. De regulă, în întreprinderile care patronează școli lucrează părinții multor elevi din aceste școli. De aceea în atelierele școlare, ca și în cercurile tehnice ale școlilor, poți întîlni aproape întotdeauna instructori din rîndurile părinților. Ei nu numai că îi învață pe copii să lucreze, dar îi și înarmează cu deprinderi de muncă, cu priceperi, îi educă în spiritul dragostei de muncă.

Comitetele de părinți organizează adunări ale profesorilor, elevilor și părinților. La astfel de adunări se lămuresc cauzele rămînerii în urmă la învățătură a elevilor, se iau măsuri pentru înlăturarea acestor cauze. Elevii nedisciplinați sînt chemați împreună cu părinții lor la ședințele comitetului. Părinții înțeleg mai adînc răspunderea lor pentru comportarea copiilor. In multe școli comitetele de părinți editează gazete de perete, în coloanele cărora părinții își împărtășesc experiența lor în munca de educare.

Oamenii de știință ai unei republici sovietice

Membri ai Academiei de Științe a R.S.S. Letone, într-o consfătuire de lucru.

Să realizăm noi progrese în politehnizarea învățămîntului

(Urmare din pag. 1-a)

vită ca măsură izolată, nu poate fi considerată ca acțiune de politehnizare.

Dacă predarea lucrului manual este organizată însă așa încît elevii să cunoască proprietățile materialelor folosite, utilizarea lor în producție, motivele ce stau la baza întrebuințării lor, această activitate contribuie într-adevăr la introducerea anumitor elemente de politehnizare, pregătindu-i pe elevi pentru înțelegerea ulterioară a principiilor producției, pentru activitatea practică de atelier ce se organizează în clasa a V-a. Pentru realizarea unei astfel de predări a lucrului manual, însă, este necesar ca învățătorul să primească un ajutor mai larg îndrumări metodice serioase. Direcția generală a învățămîntului elementar și mediu trebuie să dea școlilor indicații amănunțite cu privire la conținutul orelor de lucru manual, cu privire la felul cum trebuie organizate acestea în clasele mixte cu un număr mare de elevi și eleve, să elaboreze îndrumări în legătură cu metodica lecțiilor de lucru manual.

Activitatea practică a elevilor în atelier are o valoare considerabilă. Aici se lărgesc și se consolidează cunoștințele însușite la matematică, la fizică, la chimie, la desen, se formează priceperi și deprinderi practice în legătură cu construirea și mînuirea diferitelor aparate, cu folosirea acestora. Mulți elevi dobîndesc în procesul muncii în atelier anumite priceperi și deprinderi de bază care îi ajută să se orienteze ușor mai tîrziu în exercitarea anumitor meserii. Organizarea acestei activități constituie una din măsurile esențiale pentru realizarea învățămîntului politehnic. Cadrele didactice trebuie să depună serioase eforturi pentru organizarea atelierelor în școală prin mijloacele locale. Experiența desfășurată pînă acum arată realizările frumoase ce se pot obține atunci cînd cadrele didactice reușesc să obțină o colaborare tovărășească, rodnică cu întreprinderile din apropiere, cu stațiunile de mașini și tractoare, cu școlile profesionale. Această experiență trebuie extinsă, folosită și de alte școli.

Este, însă, cu totul greșită atitudinea acelor conducători de școli care consideră că dacă nu au condiții pentru organizarea atelierelor nu pot contribui la politehnizarea învățămîntului în unitățile respective. Justa folosire a tuturor celorlalte căi pentru introducerea elementelor de politehnizare nu poate rămîne fără rezultate în această direcție. Învățătorii și profesorii din aceste școli sînt datori, ca și cei din școlile înzestrate cu ateliere, să înarmeze elevii cu cunoștințe teoretice de bază ale producției, să lege cu pricepere cunoștințele teoretice de practică, de problemele economiei noastre naționale, să organizeze excursii și vizite în producție, să desfășoare o activitate interesantă la cercurile de elevi, la colțul naturii vii sau pe parcela experimentală.

Direcția generală a învățămîntului elementar și mediu, Institutul de științe pedagogice trebuie să studieze cu seriozitate propunerile făcute la consfătuiri de către cadrele didactice în legătură cu organizarea unor ateliere pe centre de școli, cu folosirea atelierelor școlilor profesionale, să dea îndrumări metodice în legătură cu desfășurarea lucrărilor practice de atelier. De asemenea, Direcția generală a învățămîntului elementar și mediu și Institutul de științe pedagogice vor trebui să ajute cadrele didactice a găsi răspunsuri juste la o serie de întrebări pe care aceștia și le pun în legătură cu activitatea practică de atelier. De pildă, profesorii se întreabă dacă școala de cultură generală cu caracter politehnic poate pregăti pe fiecare elev pentru o profesiune, dacă această școală pregătește tineretul pentru muncă în general sau trebuie să dea paralel cu aceasta, și deprinderi pentru o formă concretă de muncă, dacă poate da o specializare, dacă se poate da aceeași pregătire pentru fete și băieți etc. Institutul de științe pedagogice, institutele de perfecționare încă nu au dat niciun fel de lămuriri pînă acum în legătură cu anumite probleme teoretice, pedagogice, ridicate de aplicarea învățămîntului politehnic. Discuțiile de la consfătuiri au arătat că unele cadre didactice confundă învățămîntul politehnic cu educația prin muncă, cu aplicarea principiului legării teoriei de practică sau pur și simplu cu folosirea metodei demonstrative, cu aplicarea principiului intuitiv.

Institutul de științe pedagogice, institutele de perfecționare și catedrele de pedagogie din învățămîntul superior trebuie să organizeze cercetări în școlile care au realizări în domeniul politehnizării, pentru a contribui la lămurirea problemei unei juste îmbinări a învățămîntului cu munca productivă, fără a se periclita sănătatea elevilor, a se crea o supraîncărcare a lor. Astfel de cercetări ar putea contribui și la lămurirea deosebirii calitative ce există între deprinderile politehnice de muncă și munca meșteșugărească, la lămurirea influenței pe care o exercită asupra elevilor cerințe ca rapiditatea și precizia în efectuarea anumitor operații de muncă. Totodată, ar ajuta cadrele didactice să dea întregii acțiuni de politehnizare un mai bogat conținut educativ, să formeze cu mai mult succes atitudinea comunistă a elevilor față de muncă.

De asemenea, institutele de perfecționare pot aduce o contribuție substanțială la lămurirea cadrelor didactice, axînd programele cursurilor de fizică, chimie, biologie, matematică, geografie și desen pe problemele învățămîntului politehnic.

In acțiunea de politehnizare din școli, ca în orice muncă de început există desigur, multe lipsuri. Există încă numeroase cadre didactice care leagă insuficient cunoștințele teoretice de practică sau care desfășoară o muncă de mîntuială în organizarea lecțiilor practice și de laborator, care folosesc în slabă măsură metoda demonstrativă la lecțiile de fizică, de chimie, de biologie. In activitatea practică desfășurată cu elevii pe parcela experimentală se duce în multe locuri o muncă formală sau meșteșugărească, ruptă de sarcinile dezvoltării agriculturii, de problemele colectivizării. Există, de asemenea, multe școli care nici nu și-au asigurat terenul necesar pentru activitatea practică agricolă și care nu duc niciun fel de activitate practică nici pe terenul gospodăriei agricole colective sau al gospodăriei agricole de stat. Multe din aceste lipsuri se datoresc, bineînțeles, atitudinii lipsite de interes a unor cadre didactice. Ele au la bază, însă și insuficienta îndrumare primită din partea secțiilor de învățămînt raionale și regionale, a cabinetelor și cercurilor pedagogice, a institutelor de perfecționare.

Este adevărat că organele de învățămînt și sindicale au desfășurat anumite acțiuni de propagandă pedagogică în legătură cu politehnizarea învățămîntului. Aceasta însă nu este deajuns. Trebuie organizate largi dezbateri în școli, în cadrul consiliilor pedagogice, al cercurilor pedagogice, iar cabinetele pedagogice organele de îndrumare și control au datoria să studieze permanent experiența bună a școlilor, să contribuie la extinderea acesteia în cît mai multe unități de învățămînt.

La consfătuirile raionale s-au făcut valoroase propuneri în legătură cu îmbunătățirea programelor și manualelor școlare, cu organizarea activităților practice. Organele de învățămînt și sindicale trebuie să studieze cu toată seriozitatea aceste propuneri, solicitînd în rezolvarea lor ajutorul larg al tuturor factorilor chemați să sprijine bunul mers al învățămîntului, asigurînd lărgirea orizontului politehnic al elevilor, formarea unei atitudini conștiente, creatoare față de muncă.

TOT DESPRE MUNCA EDUCATIVĂ ÎN RÎNDURILE STUDENȚILOR

Discuții

Prof. univ. Leo Bartfeld
prorector al Universității „Al. I. Cuza" din Iași

Munca educativă în instituțiile de învățămînt superior se bucură în ultimul timp de o atenție deosebită din partea tuturor acelora care răspund în mod direct de această problemă. Un impuls puternic pentru aceste preocupări l-a constituit desigur Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. din iunie 1956, care trasează directive de o importanță deosebită pentru o radicală revizuire și îmbunătățire a căilor și metodelor ce trebuie folosite în viitor în munca de educare comunistă a studenților.

Este de dorit ca atenția acordată acestor probleme să nu dureze doar cît „răstimpul unei dimineți", pentru a se stinge cu desăvîrșire atunci cînd alte probleme mai noi se vor înscrie pe ecranul actualității, ci ele să determine o preocupare permanentă pentru îmbunătățirea procesului educativ în rîndurile studenților.

Dintre cele două laturi ale muncii didactice desfășurate de cadrele din învățămîntul superior, instruirea și educarea, prima s-a bucurat, în perioada care a urmat reformei învățămîntului, de o atenție deosebită și a dus la obținerea unor rezultate din ce în ce mai valoroase. A doua latură, însă, a fost într-o mare măsură neglijată.

In timp ce ridicarea continuă a nivelului cursurilor, îmbunătățirea metodelor de predare și de ținere a examenelor, sporirea exigenței față de studenți au constituit și constituie preocupări permanente pentru marea majoritate a profesorilor, conferențiarilor și asistenților, foarte puțini dintre ei acordă atenția cuvenită problemelor de disciplină, de frecvență, grijii pentru păstrarea bunurilor obștești, comportării studenților înăuntrul și în afara institutelor, poziției lor față de diferite probleme de ordin politic, moral, cetățenesc.

Dăinuie încă ideea greșită și profund dăunătoare că educarea comunistă a studenților cade exclusiv în sarcina organelor de conducere ale institutelor și facultăților, a organizațiilor de partid și de U.T.M. din aceste unități și a catedrelor de științe sociale. Plecînd de la ideea că studenții nu mai sînt copii, ci oameni în toată firea, cele mai multe cadre didactice trec indiferente pe lîngă manifestări crase de indisciplină, de necuviință, ale unor studenți, întorcînd ochii cu discreție de la scene care ar trebui de fapt să atragă intervenția lor hotărîtă. Atitudinea liberalistă a unor profesori, care permit studenților să intre în sala de curs după dînșii, care nu verifică niciodată prezența, care tolerează ca unii studenți să răspundă la seminar stînd jos și frunzărind caietul de notițe nu numai că nu contribuie la educarea comunistă a studenților, dar, dimpotrivă, frînează serios munca educativă.

In toate instituțiile noastre de învățămînt superior există profesori care se bucură de un mare prestigiu științific și moral, pe care studenții îi admiră și îi respectă. Dacă acești profesori ar merge mai des în rîndurile studenților, dacă le-ar împărtăși experiența lor, părerile lor asupra diferitelor aspecte ale vieții studențești, condamnînd indisciplina, dezordinea în muncă, incorectitudinea, chiulul, valoarea educativă a unor astfel de intervenții ar fi extrem de mare. Din păcate, aceasta se întîmplă foarte rar.

Interesul pentru viața studenților, pentru preocupările lor, pentru felul de a gîndi și de a reacționa în fața evenimentelor importante ale zilelor noastre este foarte slab la un număr de cadre didactice. La reuniunile și manifestările culturale ale studenților participă foarte puține cadre didactice chiar dintre cele mai tinere, iar această participare este de cele mai multe ori formală, distantă, măsurată. Această neapropiere a profesorilor de studenți se traduce printr-o slabă cunoaștere și încredere reciprocă și ne lipsește de unul din cele mai eficace instrumente de influențare ideologică și educativă: contactul personal, legătura de la om la om.

Regimul democrat-popular din țara noastră a creat studenților condiții de muncă și de viață pe care nici în visele lor cele mai frumoase nu le-au putut întrezări studenții generațiilor trecute. Aceste noi condiții, rod al grijii permanente pe care partidul și clasa noastră muncitoare o au pentru făurirea noii intelectualități, nu sînt folosite de noi în suficientă măsură în munca de educare a studenților. Actuala generație de studenți nu are decît imagini foarte vagi despre condițiile de viață și de studiu ale înaintașilor lor. Cîteva formule stereotipe, abstracte despre lipsa de cămine, despre lipsa cantinelor, despre taxele mari din acea vreme — cam la aceasta se reduce totul. Nici organizațiile de tineret, nici conducerile instituțiilor de învățămînt superior nu s-au preocupat îndeajuns să facă cunoscute studenților de azi în mod viu, concret, convingător, toate aspectele mizeriei, umilinței, nesiguranței pentru ziua de mîine care au constituit pentru multe generații de studenți viața lor de fiecare zi, viața care, în nenumărate cazuri, ducea la tuberculoză, la disperare, la ratarea tuturor perspectivelor de viitor. Necunoscînd aceste lucruri și neputînd compara îndeajuns trecutul cu ziua de azi, unii dintre studenți primesc darurile regimului democrat popular ca pe ceva firesc, de la sine înțeles, ca pe ceva care li se cuvine.

Prelegerile noastre nu reușesc întotdeauna să înfățișeze în formele cele mai potrivite procesul construirii socialismului. Scoțind în relief esența obiectivă a legilor care împing înainte societatea noastră, justețea nestrămutată a învățăturii marxist-leniniste care ne călăuzește și ne dă certitudinea victoriei, caracterul de neînvins al mersului nostru spre socialism, noi lunecăm adesea la suprafața lucrurilor, folosind un limbaj și un ton apologetic, de paradă. Cu ochii ațintiți asupra marilor perspective care ni se deschid, nu acordăm destulă atenție drumului care duce către ele și care nu este presărat numai cu succese și cu victorii, ci și cu greutăți care trebuie învinse, cu greșeli și lipsuri mai mult sau mai puțin inevitabile. Noi trebuie să arătăm studenților în mod clar că transformarea socialistă a unei țări înapoiate, cum a fost în trecut țara noastră, nu este un proces neted, simplu, ușor. Această transformare cere întregului popor o uriașă încordare de forțe, eforturi susținute și îndelungate. Ea cere, în același timp, renunțări temporare și sacrificii. Prin întreaga noastră activitate trebuie să-i facem pe studenți să înțeleagă acest lucru, să simtă patosul construirii socialismului. Astfel ei vor putea să aprecieze mai bine prețul a tot ce partidul și guvernul nostru fac pentru dînșii, efortul considerabil pe care-l reprezintă continua îmbunătățire a condițiilor materiale puse la dispoziția studenților.

Să-i educăm pe studenți în spiritul recunoștinței față de clasa muncitoare din țara noastră care consacră o parte din produsul muncii sale pentru a le crea lor condiții bune de studiu. Să-i educăm în spiritul recunoștinței din care decurge obligația unei atitudini pline de răspundere față de muncă, față de sarcinile de viitor.

ÎNCEPUTUL ÎNFĂPTUIRII UNITĂȚII NAȚIONALE A POPORULUI ROMÎN

Conf. univ. Vasile Maciu

In dimineața zilei de 22 ianuarie 1859, Bucureștii aveau o înfățișare neobișnuită: prăvăliile erau închise și numeroase aglomerări de oameni se formau pe străzile din apropierea dealului Mitropoliei, unde urmau să se țină ședințele Adunării elective. Oștirea păzea porțile curții întinse ale acesteia, împiedicînd pe cei care n-aveau bilet de intrare să pătrundă înăuntru. Grupările radicală a Partidei naționale dăduse însă dispoziții agenților săi să facă tot ce vor putea spre a introduce, cu voia sau fără voia pazei militare, mase compacte de „căuzași" în curtea Adunării, pentru a intimida pe deputații drepți. Unul dintre agitatori, ziaristul și scriitorul N. T. Orășanu, izbuti să introducă pe o ușă laturalnică a Mitropoliei și printr-o spărtură a gardului înconjurător 700—800 de oameni, printre care elevi de școală și calfe de meseriași. Cu aceștia, N. T. Orășanu asaltă dinăuntru paza militară a porții, în timp ce mulțimea de afară ataca din față, reușind să elibereze intrarea și să imobilizeze paza. In cîteva minute, toată curtea clădirii în care urmau să se țină ședințele Adunării elective fu ocupată de mii de orășeni și țărani. O parte din popor pătrunse în clădirea Adunării și ocupă locuri în tribune, alături de invitați, și chiar în bănci, printre deputați. Majoritatea boierească din Adunare, neobișnuită cu contactul maselor, se îngrozi.

La ora zece se deschise prima ședință a Adunării elective. Cînd unii deputați ai Partidei naționale cerură îndepărtarea deputaților proclamați aleși în mod ilegal, tribunele susținură sgomotos propunerea lor. De afară, clădirea era asaltată de popor, care „...amenința să năvălească pe uși și pe ferestre în Cameră ca să-și susție drepturile și principiul său...", povestește cu doi ani mai tîrziu N. T. Orășanu, într-un interesant memoriu. Sub aceste amenințări, majoritatea boierească acceptă propunerea adversarilor ei de a nu fi primiți la validarea mandatelor deputații aleși prin aclamații, cei ce nu avuseseră majoritatea la primul scrutin și cei aleși prin îndepărtarea silită a unor alegători de către autorități. In felul acesta, gruparea radicală putea să transforme majoritatea conservatoare din Adunare într-o minoritate și apoi să treacă la alegerea ca Domn a propriului ei candidat.

La închiderea ședinței, boierimea conservatoare își pierduse aproape cu totul încrederea în izbînda sa. A doua zi, cum se lumină bine, o masă de 10—12.000 de oameni ocupă curtea Mitropoliei, vociferînd și amenințînd pe deputații conservatori.

Curînd după ce se deschise ședința, un batalion pătrunse în curte, trimis de căimăcămie să apere Adunarea contra amenințărilor poporului. Din partea acestuia, un emisar pătrunse în sala de ședințe și ceru Adunării să îndepărteze armata sau, de nu, viața deputaților e în primejdie. Colonelul Barbu Vlădoianu, comandantul oștirii, aflîndu-se de față ca deputat, ieși în curte și dădu ordin batalionului să se retragă. După această izbîndă, mulțimea deveni și mai amenințătoare, strigînd: „Jos alegerile, să se desființeze Adunarea". Consulul francez L. Béclard, care se afla în tribuna diplomaților, raportează ministrului de Externe al Franței că atunci „...o teroare cuprinse un anumit număr de deputați..." Cei doi caimacami reacționari, Emanoil Băleanu și Ion Manu, dădură un decret pentru îndepărtarea mulțimii cu forța armată, dar colonelul Barbu Vlădoianu refuză a-l executa pe motiv că nu era semnat și de al treilea caimacam, I. Al. Filipescu. In realitate, lui îi era teamă să nu se ajungă la revoluție și, prin aceasta, la un dezastru pentru boierime, ai cărei principali capi se aflau în incinta Adunării înconjurată de masa celor 12.000 de căuzași.

După închiderea ședinței, N. T. Orășanu porni în fruntea a 200 de inși, cărora li se adăugară pe drum încă 7—8.000 de oameni, către zalhanaua din Colentina, pentru a elibera pe țăranii arestați acolo cu două zile mai înainte. Ajunși la zalhana, Orășanu constată că țăranii fuseseră eliberați, dar luă totuși măsura de a dezarma și aresta garda de dorobanți, cu care se reîntoarse în oraș, în fruntea unei mulțimi de 5—6.000 de oameni, spre a o preda prefectului județului Ilfov, Ion Crețulescu. Acesta, văzînd mulțimea că vine spre casa lui, fugi pe o fereastră, dispărînd în întunericul nopții ce se lăsase. Dorobanții arestați fură predați cu chitanță comandantului poliției, colonelul Caragea, care nu îndrăzni să se opună mulțimii înfuriate. Această acțiune revoluționară sfîrși prin a îngrozi cu totul boierimea conservatoare. Partida națională, deși în minoritate în Adunare, stăpînă acum în mod revoluționar pe capitala țării, putea trece la măsuri care să-i dea puterea în mînă.

Ziua de 24 ianuarie trebuia să fie decisivă; începea validarea mandatelor deputaților și de aceasta depindea alegerea viitorului Domn, adică victoria boierimii conservatoare sau a Partidei naționale. Din această cauză, noaptea de 23 spre 24 ianuarie a fost petrecută de capii celor două tabere opuse în consfătuiri lungi asupra atitudinii ce trebuia adoptată a doua zi. Nu avem date suficiente privind activitatea dreptei, dar cunoaștem, în linii largi, preocupările Partidei naționale. Conducătorii acestela s-au întîlnit tîrziu noaptea la hotelul Concordia, sub paza celor mai devotați „căuzași". Unii dintre radicali cereau retragerea din Adunare pentru a putea acționa mai liber în sensul scopului lor. Dimitrie Ghica, un boier progresist afiliat Partidei naționale, dîndu-și seama că propria sa candidatură nu va fi admisă de radicali și temîndu-se să nu se ajungă la izbucnirea unei lupte sîngeroase, propuse ca mijloc de conciliere între cele două tabere dușmane alegerea ca Domn a lui Alexandru Ioan I. Cuza, alesul Moldovei. S-ar fi înfăptuit astfel unirea personală a celor două țări, pregătitoare a unirii complecte. După puține desbateri, propunerea fu acceptată și unul dintre capii radicali merse la colonelul Barbu Vlădoianu, comandantul oștirii, să-l convingă în acest sens, ceea ce nu i-a fost greu să facă, soluția fiind pentru acesta o ieșire onorabilă dintr-un impas.

Deputații Partidei naționale au fost convocați a doua zi, 24 ianuarie 1859, la ora 8 dimineața, la hotelul Concordia, pentru a primi dispozițiunile privitoare la acțiunea ce trebuiau să întreprindă pentru alegerea lui Cuza ca Domn. In cazul că deputații conservatori ar fi persistat în hotărîrea de a alege pe Gheorghe Bibescu — ne informează I. G. Valentineanu, un agitator tot atît de activ al stîngei ca și N. T. Orășanu — poporul din dealul și curtea Mitropoliei, unit cu masele ce trebuiau să vină îndată de pe dealul Filaret, unde se concentrau, trebuia să năvălească asupra Adunării și s-o silească a proclama ales pe Cuza. Intr-adevăr, o parte a poporului s-a postat, gata de intervenție, printre copacii și pomii din grădinile din jurul Mitropoliei, în timp ce masa lui, mai numeroasă, s-a adunat pe dealul Filaret. Scopul acestui dispozitiv era ca, în cazul cînd cavaleria ar fi trimisă de căimăcămie în partea de sud a dealului Mitropoliei, pentru ca infanteria să poată ataca poporul din grădinile acesteia, masele de la Filaret s-o izbească în așa fel, încît să-i paralizeze acțiunile.

Cînd începură să vină, către ora 10, deputații și consulii puterilor garante la Adunare, în curte era liniște. Garda cetățenească, compusă din tineri intelectuali, elevi și muncitori, înconjura clădirea fără să dea nici un semn de neliniște. Doar din grădini se auzeau, cînd sosea cîte un deputat boier, strigăte amenințătoare. Ședința s-a deschis la ora 11. Deputatul radical Vasile Boerescu făcu îndată propunerea să se treacă într-o încăpere vecină, pentru o ședință secretă, ceea ce s-a admis. In ședința secretă, Vasile Boerescu propuse alegerea lui Alexandru Ioan I Cuza, pentru a se păși în felul acesta la îndeplinirea dorințelor de unire exprimate de divanurile ad-hoc și care nu fuseseră ținute în seamă de Conferința de la Paris. Propunerea a impresionat puternic pe cei mai mulți dintre deputații boieri, zguduiți de cîteva zile de groază. Cîțiva dintre ei începură să plîngă. După scurte cuvîntări a doi deputați boieri, unul conservator și altul liberal moderat, s-a hotărît de către toți deputații prezenți să fie aleș ca Domn, în urma validării mandatelor, Cuza, alesul Moldovei. Pentru deputații conservatori votarea acestuia era preferabilă alegerii silite a radicalului N. Golescu, considerat de ei aproape tot așa de periculos ca și C. A. Rosetti. Boierimea capitulase, dar numai pe jumătate.

La reintrarea în ședința publică, deputații erau zguduiți de o puternică emoție care a surprins publicul din tribune și în special pe Eder, consulul austriac. In raportul către cancelarul țării sale, Eder descrie astfel această apariție surprinzătoare: „Deodată apărură deputații, unii vărsînd lacrimi, alții, cărora nu le era dat să-și exprime emoția prin lacrimi, căutau să arate prin gesturi că erau puternic mișcați. Căderau unii în brațele altora, plîngeau în suspine, toate dezbinările păreau uitate". Același consul apreciază însă că emoția boierilor nu era determinată de entuziasm pentru unirea ce începea să se facă prin alegerea lui Cuza, ci de teama „...că nu vor părăsi în viață sala de ședință dacă nu se vor hotărî la acest vot de unire". Ei — spuse Eder — „...nu plîngeau din pricina lui Cuza, pe care nici nu l-au văzut vre-odată, nici din pricina unirii, față de care sînt indiferenți, ci pentru că li se dăduse posibilitatea de a-și salva viața în dosul unei perdele patriotice".

Pe cînd emoția deputaților conservatori nici nu se potolise, la un semnal, mulțimea, venită pe nesimțite în curtea Mitropoliei din grădinile învecinate, pătrunse în sala de ședințe, în timp ce masele de pe dealul Filaret soseau în grabă, sub conducerea lui N. T. Orășanu. Deputații se grăbiră să valideze mandatele, operație ce ar fi trebuit să dureze cîteva zile, și apoi trecură, aproape asurziți de strigătele entuziaste ale poporului, la efectuarea votării. La deschiderea urnelor se constată că toate voturile erau pentru Cuza.

Pe seară, la ora 6,30, președintele Adunării, mitropolitul Nifon, dădu rezultatul votului „...față de un popor de peste 30.000 de oameni, care umplea curtea și tot dealul Mitropoliei..." Muzicile intonau imnul unirii, clopotele celor aproape 100 de biserici ale Bucureștii pe străzile căruia nenumărați oameni se îmbrățișau de bucurie. Numai marii boieri stăteau ascunși ca lupii ciomăgiți în vizuine, gîndind cu amărăciune la manevrele prin care să păstreze din fosta lor dominație o parte cît mai mare.

Cu mijlocirea telegrafului, Cuza a fost înștiințat în aceeași zi despre alegerea lui ca Domn al Țării Românești. Emoționat dar îngrijorat de lupta ce trebuia să ducă cu Turcia și Austria pentru recunoașterea lui în ambele principate, el comunică acceptarea alegerii sale. La Iași, vestea votului unirii exprimat la București a stîrnit entuziasm. Moldovenii își dădeau seama că dorința de unire era tot așa de puternică la frații lor din Țara Românească ca și la ei. Consulul englez din Iași, Henry A. Churchill, raporta că „...alegerea lui Cuza în Țara Românească a stîrnit multă însuflețire aici". Ca reprezentant al unei țări potrivnice unirii poporului romîn, el continua: „Ea e privită ca un mare pas către unire, care va fi înfăptuită dacă nu se iau cele mai drastice măsuri pentru a o combate". Intr-adevăr, alegerea lui Cuza ca Domn al Țărilor Românești era o călcare deschisă, o sfidare a Convenției de la Paris, care prevedea că fiecare dintre principate trebuie să-și aleagă un Domn propriu. Văzîndu-se împiedicat în îndeplinirea năzuințelor sale către unitatea națională și către progres, poporul romîn trecuse la acțiuni revoluționare, prin desfășurarea cumpănită a cărora putuse dobîndi un început al înfăptuirii unirii Moldovei cu Țara Românească. Peste trei ani, la 24 ianuarie 1862, prin lupta lui Cuza și a tuturor iubitorilor de patrie, unirea celor două țări surori era desăvîrșită.

Meritul victoriei luptei revoluționare prin care s-a început înfăptuirea unității naționale a poporului romîn revine maselor populare din București și din satele județelor vecine, care timp de trei zile au stat aproape neconținut în picioare, gata să-și verse sîngele pentru cauza unirii și a progresului.

In împrejurările anului 1859, cînd Moldova și Țara Românească erau încă vasale imperiului otoman și se aflau sub garanția celor șase puteri europene semnatare ale tratatului de la Paris, alături de Poartă, victoria obținută la 24 ianuarie 1859 de poporul romîn era tot ce putea fi smuls atît dușmăniei puterilor opuse unirii, cît și boierimii înspăimîntate de teama unei răsturnări revoluționare a dominației sale. Forțele care se opuneau luptei pentru unitatea deplină și pentru înlăturarea completă dintr-odată a dominației boierești erau prea mari, mai mari decît forțele de care dispuneau partizanii progresului din țara noastră. Din această cauză, unitatea națională începută la 1859 a fost desăvîrșită abia la 1 decembrie 1918, prin unirea Transilvaniei, iar sfărîmarea resturilor dominației boierești în martie 1945, prin lichidarea moșierimii ca clasă. Cu toate acestea, ziua de 24 ianuarie 1859 amintește întregului popor romîn datoria lui de a lupta din răsputeri pentru păstrarea și întărirea unității sale naționale, factor al luptei pentru progres.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂŢĂMÎNTULUI

Vacanţa de iarnă a studenţilor şi situaţia şcolară a acestora după sesiunea examenelor din ianuarie

Ministerul Invăţămintului a elaborat un ordin cu privire la data încheierii vacanţei de iarnă pentru studenţi şi la situaţia şcolară a studenţilor după sesiunea de examene din ianuarie 1957. Ordinul are ca scop asigurarea bunei organizări a procesului de învăţămînt în semestrul II al anului universitar curent şi desfăşurarea completă a programului de muncă în instituţiile de învăţămînt superior chiar din primele zile ale semestrului.

Vacanţa de iarnă pentru studenţi se sfîrşeşte la 10 februarie 1957, cursurile urmînd să înceapă luni 11 februarie.

In ordinul Ministerului Invăţămîntului se modifică, pentru sesiunea ianuarie 1957, unele prevederi privind desfăşurarea examenelor şi colocviilor în învăţămîntul superior.

Conform acestor modificări, dacă studentul a obţinut calificative de promovare numai la jumătate din numărul de examene prevăzute în cursul sesiunii ianuarie 1957, este admis să fie reexaminat la obiectele nepromovate în sesiunea de vară. Situaţia şcolară a acestor studenţi se va încheia la sfîrşitul sesiunii de vară.

Studentul care a obţinut în sesiunea de examene din ianuarie 1957 nota „insuficient" la mai mult de jumătate din numărul materiilor de examene, este declarat repetent. Dacă a fost repetent şi are această situaţie, este exmatriculat. Conducerea unităţii de învăţămînt superior poate aprecia, cînd există motive bine justificate, dacă este cazul ca studentul să nu fie repetent sau exmatriculat, ci admis la corigenţă.

Prevederile regulamentului pentru acordarea burselor se vor aplica avînd în vedere pentru semestrul II situaţia obţinută de studenţi în sesiunea de examene. Studenţii corigenţi înscrişi în condiţiile decretului 188 din 1953 îşi vor primi bursa în continuare în semestrul II, întrucît situaţia lor şcolară se încheie după sesiunea de examene din vară.

Cu privire la îmbunătăţirea activităţii de educaţie fizică în şcoli

Ministrul Invăţămîntului a dat la 17 ianuarie 1957 un ordin cu privire la îmbunătăţirea activităţii de educaţie fizică în şcoli. In ordin se spune:

Procesul de instruire şi de educaţie în şcoală trebuie să reprezinte un tot unitar, care să contribuie la pregătirea multilaterală a tineretului pentru îndeplinirea sarcinilor ce îi revin în opera de construire a socialismului.

In cadrul acestui proces educaţia fizică, strîns legată de celelalte laturi ale educaţiei patriotice şi comuniste, contribuie la buna dezvoltare şi pregătire fizică a elevilor în vederea întăririi sănătăţii, la formarea deprinderilor de mişcare necesare în viaţă, la dezvoltarea calităţilor morale şi de voinţă şi constituie un mijloc de reconfortare a organismului în urma oboselii provocate de munca intelectuală încordată.

Cu privire la educaţie Marx arată că: „viitorul omenirii depinde în întregime de educaţia generaţiei în creştere şi prin educaţie se înţeleg trei lucruri şi anume: în primul rînd educaţia intelectuală; în al doilea rînd educaţia fizică ce se predă în şcoală; în al treilea rînd instruirea politehnică care iniţiază pe oameni în principiile de bază ale tuturor proceselor de producţie".

Cu toate că în anii care au urmat reformei învăţămîntului s-au obţinut realizări importante în problemele educaţiei fizice şcolare, în ultimul timp s-a constatat o serioasă rămînere în urmă în rezolvarea sarcinilor ce revin acestei activităţi.

Faptul că în multe şcoli educaţia fizică este privită ca o „dexteritate" explică insuficienta atenţie ce i se acordă, precum şi procentul mare de deficienţi fizici în rîndul elevilor.

Din cercetările efectuate în cîteva şcoli unde s-a acordat atenţia cuvenită educaţiei fizice şi i s-au creat condiţii normale de desfăşurare, s-a constatat o mai bună dezvoltare fizică a acestor elevi faţă de elevii celorlalte şcoli şi o capacitate sporită de rezistenţă a organismului lor la îmbolnăviri, ceea ce a influenţat favorabil procesul de învăţămînt.

Este evident că neglijarea educaţiei fizice împiedică realizarea educaţiei multilaterale a elevilor.

Ţinînd seamă de lipsurile existente în activitatea de educaţie fizică în şcoli, ca şi de sarcinile importante ce revin acestei activităţi conform Hotărîrii Biroului Politic al C. C. al P.M.R., din 26 iunie 1949, asupra stimulării şi dezvoltării continue a culturii fizice şi a sportului, ministrul Invăţămîntului dispune:

1. Activitatea de educaţie fizică în şcoli trebuie făcută în modul cel mai atrăgător şi plăcut pentru elevi. In acest scop profesorilor de educaţie fizică le revine sarcina de a îmbina cu toată măiestria pedagogică mijloacele prevăzute în programă încît lecţiile lor să fie dorite de elevi.

2. Directorii de şcoli de orice grad, răspund de buna pregătire fizică a elevilor ca şi de pregătirea lor intelectuală şi politehnică.

In acest scop vor asigura condiţiile materiale pentru practicarea educaţiei fizice şi sportului (buna întreţinere a sălilor de gimnastică, amenajarea şi construirea de terenuri simple de sport, procurarea de utilaj şi inventar sportiv etc.); vor îndruma şi controla activitatea profesorilor de educaţie fizică; vor analiza de două ori pe an această activitate în cadrul consiliului pedagogic; vor controla ca diriginţii să urmărească şi să sprijine activitatea sportivă a elevilor.

3. Secţiile de învăţămînt vor analiza semestrial activitatea de educaţie fizică în şcoli invitînd organele C.C.F.S. locale, pe unii directori de şcoli şi pe metodistul de educaţie fizică. Organele de control vor controla şi activitatea de educaţie fizică în şcoli. Delegatul secţiei va participa la organizarea tuturor acţiunilor sportive şcolare: campionate, spartachiade etc.

4. Incepînd cu trimestrul II 1957 în şcolile de 7 ani, de 11 ani, pedagogice, profesionale de ucenici şi tehnice, nota la educaţia fizică va fi luată în considerare la promovare ca şi pentru celelalte obiecte.

5. Pentru îmbunătăţirea activităţii sportive şcolare, directorii de şcoli de orice grad vor lua măsuri ca pînă la 1 martie a.c. să se organizeze cercul sau colectivul sportiv şcolar conform regulamentului în vigoare, acordîndu-se toată atenţia secţiilor pe ramuri de sport.

In acelaşi scop vor fi sprijinite şcolile sportive de elevi creîndu-li-se posibilităţi de mobilizare a elevilor şi de desfăşurare a activităţii.

Profesorul de educaţie fizică răspunde de organizarea şi coordonarea întregii activităţi a cercului şi colectivului sportiv şcolar. Celorlalte cadre didactice li se recomandă să sprijine activitatea sportivă şcolară participînd la conducerea unei secţii a cercului sau colectivului sportiv.

6. Pentru a se asigura continuitatea activităţii sportive în şcoli şi o tradiţie sportivă şcolară, fiecare cerc şi colectiv sportiv şcolar va întocmi şi realiza calendarul sportiv pe toată perioada anului şcolar. Acesta va pune accent atît pe competiţiile interne ale şcolii cît şi pe întîlnirile sportive cu celelalte şcoli din localitate.

7. Incepînd cu anul 1957 campionii şcolari la probele de gimnastică, atletism, nataţie, care în finala pe ţară vor realiza normele stabilite de Ministerul Invăţămîntului şi C.C.F.S., vor primi insigne sportive speciale.

8. Activitatea din cadrul colectivului sportiv şcolar fiind voluntară şi avînd caracter recreativ, se poate desfăşura în timpul liber al elevilor pentru recreaţie şi nu intră în prevederile ordinului Ministerului Invăţămîntului Nr. 2011 din 8.X.1956.

Elevii din echipele sportive reprezentative şcolare şi ai şcolii sportive de elevi vor putea participa la două antrenamente săptămînal. Duminica se vor organiza întreceri sportive şcolare.

9. Cu începere de la 1 martie a.c. fiecare secţie de învăţămînt regională va desemna cîte două şcoli de 7 ani (în capitală patru şcoli) care au profesori de educaţie fizică cu calificare superioară) în specialitate, pentru ca aceştia să predea experimental şi orele de educaţie fizică prevăzute în planurile de învăţămînt la clasele I—IV.

Invăţătorii claselor respective vor asista la aceste ore.

Orele predate de profesorii de educaţie fizică la clasele I—IV vor fi plătite ca ore suplimentare, sau vor completa catedra, în cadrul fondului de salarii alocat.

Experimentarea se va face după directivele Ministerului Invăţămîntului şi C.C.F.S./C.M. sub conducerea metodistului de educaţie fizică, iar în regiunile Cluj, Timişoara, Autonomă Maghiară, Iaşi, Bacău, sub conducerea cabinetului ştiinţifico-metodic al C.C.F.S. în colaborare cu metodistul de educaţie fizică.

10. Constatîndu-se că dispoziţiunile Ministerului Invăţămîntului cu privire la reglementarea activităţii obşteşti a profesorilor de educaţie fizică nu sînt respectate, secţiile de învăţămînt şi directorii de şcoli vor lua măsuri ca aceşti profesori să fie angrenaţi în activitatea obştească numai pe linia educaţiei fizice.

11. Prezentul ordin va fi prelucrat de către şefii secţiilor de învăţămînt cu tot corpul de control şi cu directorii de şcoli iar de către directorii de şcoli în cadrul primului consiliu pedagogic.

Şefii secţiilor de învăţămînt şi directorii de şcoli de 7 ani, de 11 ani, pedagogice, profesionale de ucenici şi tehnice, răspund de executarea prezentului ordin.

Fondul de asigurări sociale şi cultural-sportiv al asociaţiilor studenţeşti

Zilele acestea Ministerul Invăţămîntului a elaborat şi aprobat Regulamentul privind utilizarea fondului de asigurări sociale şi cultural-sportiv în cadrul asociaţiilor studenţeşti.

In conformitate cu hotărîrea Biroului Politic al C.C al P.M.R. cu privire la unele măsuri de îmbunătăţire a muncii politico-educative în rîndul studenţilor, fondurile de asigurări sociale şi cultural-sportive pentru studenţi se preiau şi se gospodăresc de Ministerul Invăţămîntului.

Pe centre universitare, prin casele de cultură ale studenţilor, consiliile asociaţiilor studenţeşti vor utiliza fonduri pentru spectacolele instructiv-educative, faza pe centrul universitar a Festivalului naţional studenţesc, acordarea de premii individuale pentru activitate culturală deosebită, excursii cu caracter recreativ, premierea celor mai bune lucrări literare şi artistice etc.

Instituţiile de învăţămînt superior vor utiliza fondurile pentru întreţinerea şi repararea materialului sportiv, achiziţionarea de materiale şi echipament sportiv, închirierea şi întreţinerea bazelor sportive, organizarea competiţiilor sportive etc.

N u m i r e

Tov. profesor Drogeanu Nicolae a fost numit pe data de 20 ianuarie 1957 prorector la Institutul de construcţii din Bucureşti.

Tov. Gheorghiu Alexandru a fost eliberat pe data de 20 ianuarie 1957 din funcţia de prorector la Institutul de construcţii din Bucureşti.

REPORTAJUL SĂPTĂMÎNII

RODNICA ACTIVITATE A UNUI CERC

Tovarăşul Ion Cioranic, profesor de limba rusă la şcoala medie din Breaza, este pe deplin conştient că munca de instruire şi educare a elevilor ce i s-au încredinţat nu se poate rezuma numai la lecţii. De aceea, el se preocupă mult de organizarea şi conţinutul muncii elevilor în afară de clasă. Folosind experienţa şcolii sovietice, tovarăşul Cioranic a organizat un cerc al iubitorilor de limba rusă.

Activitatea acestui cerc a început în anul şcolar 1951/52, numai cu elevii unei singure clase (clasa a VIII-a). Deşi posibilităţile de muncă erau reduse, cu ajutorul acestui mic colectiv s-au organizat o serie de acţiuni, printre care o serată închinată centenarului morţii lui N. Gogol. Cu acest prilej s-au reprezentat cîteva scene din „Revizorul", s-au cîntat cîteva cîntece în limba rusă. Serata a reuşit şi a dat membrilor cercului curaj şi încredere în propriile lor posibilităţi. In cadrul cercului s-a sărbătorit, de asemenea, aniversarea a 125 de ani de la naşterea lui Tolstoi, s-a studiat viaţa şi opera lui Puşkin. Membrii cercului au desenat portretele lui Puşkin, Gogol, Tolstoi, Taras Sevcenko, Cernişevski, Dobroliubov, Maiakovski, Makarenko. Portretele lui Puşkin şi Maiakovski au fost trimise în dar elevilor şcolii nr. 182 din Moscova.

Aşa a început prietenia membrilor cercului cu şcolarii sovietici. Intr-o zi, membrii cercului s-au hotărît să editeze o revistă în limba rusă, căreia i-au pus numele „Drujba" (Prietenia). Au avut de întîmpinat multe greutăţi de ordin tehnic — desene, chenare, legătorie, repartizarea materialului pe pagini, etc. — dar dragostea şi entuziasmul cu care au pornit la lucru i-au ajutat să înfrîngă toate piedicile. Primul număr al revistei a apărut în decembrie 1953 şi a fost închinat aniversării a 300 de ani de la reunirea Ucrainei cu Rusia. Un exemplar a fost trimis postului de Radio Moscova, cu rugămintea de a indica o şcoală căreia să-i fie dăruită revista. Cu grijă şi promptitudine, postul de radio Moscova a indicat şcoala nr. 110 din Moscova. Colectivul acestei şcoli a răspuns cu dragoste scrisorii elevilor din Breaza. In aprilie 1954, şcoala nr. 110 din Moscova a organizat o emisiune de radio închinată elevilor şcolii medii din Breaza. Această emsiune a constituit un stimulent puternic pentru elevi, în rîndurile cărora s-a trezit o puternică dorinţă de a învăţa limba rusă.

In cinstea zilei de 1 Mai 1954 a apărut numărul 2 al revistei „Drujba". Din nou un exemplar a plecat spre şcoala nr. 110 din Moscova.

Au venit examenele, vacanţa de vară... Activitatea cercului a fost întreruptă.

Cu prilejul zilei de 23 August 1954, „Pionierskaia Pravda" a publicat o poezie în limba rusă scrisă de eleva Florica Săndulescu din clasa a IX-a, poezie ce fusese publicată în nr. 2 al „Drujbei". A fost un succes care a înviorat cercul iubitorilor de limba rusă, membrii cercului fiind în stare acum de orice efort li s-ar fi cerut. Florica Săndulescu a primit nenumărate scrisori de la şcolarii din toate colţurile Uniunii Sovietice. Intrucît nu prididea cu răspunsurile, tov. Cioranic a împărţit adresele şi altor elevi şi astfel s-a înjghebat o strînsă corespondenţă în limba rusă între elevii şcolii din Breaza şi elevii sovietici.

Colectivul şcolii nr. 182 din Moscova a organizat, la 24 octombrie 1955, o seară a prieteniei romîno-sovietice, la care au participat membrii Ambasadei R.P.R. şi studenţii romîni din Moscova. Totul a fost înregistrat pe bandă de magnetofon, iar o copie a acesteia a fost trimisă la Breaza. Postul de radio Bucureşti a transmis această emisiune la 2 noiembrie 1955 şi parţial la 4 noiembrie 1955, la „Ora pionierilor".

Am vizitat de curînd şcoala medie din Breaza. Elevii se pregăteau să aniverseze trimiterea celei de a 1000-a scrisori către şcolarii sovietici. Am răsfoit unele din scrisorile primite, scrisori pline de gingăşie, de entuziasm tineresc. Copiii sovietici şi romîni şi-au trimis unii altora ilustrate, insigne, mărci poştale. Elevii sovietici au dăruit colegilor lor din ţara noastră batiste, şerveţele brodate, gulerașe, panglicuţe colorate, flori presate, semne de carte, o machetă a Kremlinului şi a Pieţii Roşii, lucrată de elevul Volodea Rodomicev, o gazetă de perete minunată, micro-discuri, o mică discotecă. Printre plăci se află una extrem de preţioasă, pe care este imprimat un fragment dintr-un discurs al lui Lenin cu privire la puterea sovietică. Mulţi elevi sovietici le-au cerut pretenilor lor de la Breaza cuvintele cîntecelor romîneşti: „In Bucureştiul iubit", „La revedere" etc.

In scrisorile lor, elevii sovietici scriu despre tradiţiile şcolii lor, despre felul cum învaţă, cum îşi petrec timpul liber, comunică impresii despre cărţile citite, despre filme. O elevă de la şcoala nr. 13 din Mahakikala sfătuia pe o elevă din Breaza cum să înveţe, pentru a-i fi mai uşor: să-şi pregătească lecţiile imediat după cursuri, în ziua respectivă şi doar să repete lecţiile pentru a doua zi, învăţate în prealabil în ziua predării.

Din ilustratele primite din U.R.S.S., membrii cercului de limba rusă au întocmit cinci albume tematice: Moscova, oraşe şi staţiuni de odihnă din U.R.S.S., artişti sovietici, pictura sovietică, marile sărbători populare şi lupta pentru pace a U.R.S.S. De asemenea, au alcătuit două albume cu mărci poştale.

Recent, elevii din Breaza au primit invitaţia de a vizita în vacanţa de vară Uniunea Sovietică, în timp ce elevi din Moscova vor vizita ţara noastră.

De roadele activităţii cercului de limba rusă îţi poţi da seama asistînd la lecţii, vorbind cu elevii în această limbă. Cei mai mulţi au un vocabular bogat, şi-au dezvoltat vorbirea, au căpătat deprinderea unei scrieri corecte, au învăţat o serie întreagă de expresii ruseşti. Răspunsurile lor la lecţii ilustrează şi bogate cunoştinţe de literatură. La aceasta a contribuit şi citirea textelor de pe ilustratele primite, care sînt bune reproduceri ale lucrărilor pictorilor celebri ruşi. Elevii au numeroase cunoştinţe despre oraşele Uniunii Sovietice, despre împărţirea administrativă şi politică a U.R.S.S., despre clima, fauna, flora şi bogăţiile diferitelor regiuni sovietice, despre viaţa tineretului sovietic.

Am plecat seara de la şcoala medie din Breaza, gîndindu-mă la frumoasele rezultate ce se pot obţine printr-o organizare pricepută a cercurilor de elevi, prin stabilirea unor puternice legături cu şcolarii din ţările prietene.

AUGUSTINA HOLDER LEUCHTER
inspector-metodist în Ministerul Invăţămîntului

PE DRUMUL POLITEHNIZĂRII ÎNVĂŢĂMÎNTULUI

Rezultate tot mai bune

Invăţătorii şi profesorii din regiunea Baia Mare se străduiesc să obţină rezultate tot mai bune pe calea realizării învăţămîntului politehnic.

Mulţi profesori de fizică care predau la clasele V—VII îi obişnuiesc pe elevi să măsoare exact lungimi, volume şi greutăţi. La lucrările de laborator, elevii lor determină greutăţile specifice ale unor corpuri solide şi lichide, alcătuiesc circuite în serie şi în paralel, circuite de sonerie etc. De asemenea, elevii construiesc unele instrumente simple ca balanţe, dinamometre, fire cu plumb, cumpăna zidarului etc.

Se acordă o atenţie tot mai mare lucrărilor de laborator. Profesorul Bogdan Pauliuc, de pildă, a efectuat cu elevii din clasa a X-a numeroase lucrări de laborator cu privire la pendul, la oscilaţiile lamei elastice, la mişcarea undelor transversale şi longitudinale etc.

Rezultate frumoase pe calea legării cunoştinţelor teoretice de practică se obţin şi în predarea chimiei. Profesori ca Melania Voicu din Carei şi Rudolf Deutsch de la şcoala medie nr. 2 din Baia Mare au asigurat o însuşire temeinică de către elevi a principiilor proceselor chimice. In laborator şi chiar în orele de clasă elevii învaţă să efectueze diferite reacţii chimice, se familiarizează cu proprietăţile, modul de preparare şi întrebuinţarea substanţelor chimice.

A crescut interesul cadrelor didactice din regiunea noastră pentru confecţionarea de material didactic şi utilizarea lui la lecţiile de fizică şi chimie. De pildă, profesorul Iuliu Petrescu din Tiream, raionul Carei, a confecţionat cu mijloace proprii o serie de aparate şi mecanisme necesare pentru studiul electricităţii. Tov. Cimbalmoş din raionul Satu-Mare a construit cu mijloace locale aparatul lui Lermontov pentru determinarea dilatării corpurilor solide, un aparat pentru demonstrarea legii Gay-Lussac, un mic motor electric, un model de motor pentru curent continuu şi alternativ etc.

Se acordă o mare atenţie şi realizării învăţămîntului politehnic în cadrul predării matematicii. Elevilor li se dau spre rezolvare probleme cu conţinut practic din cele mai variate ramuri ale producţiei. In clasele mici, elevii sînt învăţaţi să cîntărească diferite obiecte, să măsoare dimensiunile clasei, ale curţii, să aprecieze din ochi diferite distanţe. Profesorii Vasile David şi Magdalena Pop acordă multă atenţie dezvoltării deprinderilor de calcul rapid, raţional, de calcul cu numere aproximative. Elevii lor folosesc diferite tabele matematice.

Numeroşi profesori de biologie, ca Paul Pteancu şi Paul Bartok din Carei, V. Chiş, din Sighet, Rozalia Teleagă din Satu Mare, Alexandru Bălănescu din Lăschia, raionul Lăpuş, şi alţii obţin succese în înarmarea elevilor cu cunoştinţe şi deprinderi de muncă agricolă. In cadrul orelor de practică agricolă elevii execută o serie de lucrări agricole ca săpat, greblat, însămînţări în teren deschis şi răsadniţă, repicat, răsădit, recoltat etc. La şcoala din Lăschia, raionul Lăpuş, profesoara Sabina Mateş a organizat un lot experimental în cadrul căruia s-au efectuat multe experienţe interesante, care au constituit un imbold şi pentru ţăranii muncitori din comună. Rezultate deosebite în privinţa lucrărilor practice pe lotul şcolar s-au obţinut la şcoala pedagogică din Carei, datorită muncii desfăşurate de profesorul Paul Pteancu. Tov. Pteancu a împărtăşit şi altor profesori experienţa lui şi, ca urmare, în multe şcoli din regiune munca pe lotul experimental s-a îmbunătăţit. Fără îndoială însă că rezultatele ar fi fost şi mai bune dacă secţia de învăţămînt a regiunii l-ar fi sprijinit pe tov. Pteancu nu numai în organizarea schimbului de experienţă, ci l-ar

De la subredacţia noastră

fi ajutat şi să menţină o legătură permanentă cu ceilalţi profesori de biologie şi cu tinerii învăţători care au absolvit şcoala pedagogică din Carei.

Un bun mijloc de îmbogăţire a cunoştinţelor politehnice ale elevilor îl constituie excursiile şcolare. In regiunea noastră se acordă o atenţie tot mai mare excursiilor. Astfel, tov. Ardeleanu, profesoară la şcoala de 7 ani din Supuru de Sus, raionul Carei, a organizat cu elevii o excursie la minele de cărbuni din Sărmăşag. Elevii şcolilor medii nr. 1 şi nr. 2 din Satu Mare au vizitat diferite întreprinderi din oraşele Baia-Mare şi Satu Mare. Elevii şcolii de 7 ani din Batarci, raionul Negreşti, au făcut o excursie în Delta Dunării.

Şi în activitatea cercurilor de elevi s-au realizat succese. Merită îndeosebi să fie menţionată activitatea desfăşurată în cadrul cercurilor de către elevii şcolii medii nr. 1 din Baia Mare. Membrii cercului de fizică de la această şcoală au efectuat numeroase demonstraţii şi experienţe legate de programa clasei respective. La şcoala din comuna Apa s-a organizat un cerc al „tinerilor tractorişti" pe lîngă centrul S.M.T. din localitate.

Activitatea ce se desfăşoară în cadrul cercurilor de radiotehnică, foto, tîmplărie, aeromodelism, navomodelism etc. de la casele de pionieri contribuie de asemenea în mod efectiv la sprijinirea acţiunii de politehnizare a învăţămîntului.

La şcolile din regiunea noastră s-au obţinut unele realizări şi în ceea ce priveşte înfiinţarea atelierelor şcolare. Unele şcoli, ca cele din Botiz, raionul Satu Mare, Arduzel şi Băseşti, raionul Cehul Silvaniei etc. şi-au amenajat mici ateliere folosind posibilităţile locale. Elevii şcolilor cu limbile de predare romînă şi maghiară din Băieş au fost organizaţi pe echipe care-şi desfăşoară împreună munca în ateliere de lemnărie şi lăcătuşerie.

Cu toate realizările pe care le-am obţinut pe calea politehnizării învăţămîntului mai există şi unele lipsuri care trebuie neapărat înlăturate. Astfel la unele şcoli, cum sînt cele din Ilba, Negreşti etc., deşi există laboratoare şi material didactic, acestea nu se folosesc decît la zile mari. De asemenea, în unele şcoli lecţiile de lucru manual nu-şi ating scopul, sînt înlocuite cu alte activităţi sau se desfăşoară în mod neorganizat. In aceste şcoli lecţiile de lucru manual sînt considerate ca o problemă secundară. De pildă, tov. Pilca, învăţătoare la şcoala de 7 ani din Supurul de Sus, intră complect nepregătită la aceste lecţii. Unele cadre didactice au neglijat excursiile. De altfel, nici din partea organelor de îndrumare şi control raionale şi regionale n-a existat o preocupare suficientă în acest sens.

Folosind pe larg experienţa acumulată pînă acum pe calea realizării învăţămîntului politehnic, cadrele didactice din regiunea noastră luptă pentru obţinerea unor noi succese pentru a ridica pregătirea tinerei generaţii la un nivel corespunzător marilor sarcini ale construirii socialismului în patria noastră.

PETRU SANDRU
şeful secţiei de învăţămînt a regiunii Baia Mare şi

MAXIMILIAN BOROŞ
şeful cabinetului pedagogic al regiunii Baia Mare

In strînsă legătură cu viaţa

Rezolvarea problemelor cu conţinut practic constituie un mijloc care contribuie la realizarea învăţămîntului politehnic în predarea matematicii. Tocmai de aceea mă străduiesc să rezolv cu elevii claselor a V-a şi a VI-a cît mai multe probleme al căror conţinut să fie legat de activitatea productivă.

Nu de mult, un elev mi-a pus în clasă întrebarea: de ce la cooperativa noastră este un steguleţ roşu pe care stă scris „fruntaş în producţie"? Pe baza datelor culese de la conducerea cooperativei le-am dat elevilor explicaţia: cooperativa noastră de consum este prima pe raion deoarece în cursul lunii trecute a depăşit cu mult suma prevăzută în plan pentru desfacerea produselor. Pe baza datelor concrete culese am propus elevilor să calculeze cu cîte procente a depăşit cooperativa planul, precum şi alte probleme în legătură cu procentele.

Nu de mult a fost terminat la şcoala noastră un gard nou, executat de către meseriaşii gospodăriei agricole colective din fondurile sfatului popular. Am folosit acest prilej pentru a adînci cunoştinţele elevilor din clasa a V-a privitoare la sistemul metric. Ei au efectuat toate măsurătorile şi calculele necesare pentru a stabili cantitatea de lemn folosită.

Am rezolvat cu elevii şi alte numeroase probleme legate direct de activitatea gospodăriei agricole colective. Elevii s-au convins cu acest prilej de avantajele muncii în sectorul socialist, unde lucrează mulţi din părinţii lor.

Probleme de acest fel, legate direct de viaţa înconjurătoare, de preocupările elevilor şi ale părinţilor lor stimulează mult interesul pentru studiul aritmeticii. Ele asigură o pregătire temeinică şi contribuie la educarea comunistă a elevilor.

ZIVA POPOVICI
profesor la şcoala cu limba de predare sîrbă din comuna Petrovaselo, raionul Lugoj

ORGANIZAREA ACTIVITĂŢII INDEPENDENTE A ELEVILOR

In condiţiile muncii cu două clase

In munca învăţătorilor care predau la două clase, organizarea activităţii independente a elevilor la lecţie are o deosebită importanţă. Sînt unii învăţători care consideră înlăturate sau aproape înlăturate greutăţile ce le ridică munca simultană cu două clase, odată ce au fost rezolvate probleme organizatorice ca: repartizarea justă a claselor între învăţători, planificarea calendaristică a materiei, întocmirea orarului, a planului de muncă săptămînal, a planurilor de lecţii zilnice. Alţii consideră că, dacă învăţătorul stăpîneşte temeinic metodica muncii directe cu elevii (care, după ei, nu diferă prea mult de metodica lecţiei în condiţiile predării la o singură clasă), îşi poate îndeplini sarcinile cu succes. După aceştia activitatea independentă a elevilor are doar scopul să umple golurile de timp. Astfel de învăţători ţin lecţiile la două clase ca şi în condiţiile muncii la o singură clasă, pe ore întregi, lungind nejustificat şi dăunător pentru elevi timpul unei zile de clasă. Alţii predau în cele patru ore de şcoală citirea şi aritmetica la amîndouă clasele, iar orele de activitate independentă a elevilor din clasa cu care nu lucrează sînt umplute fie cu reluarea în mod independent de către elevi a lecţiei predate anterior, fie cu desen sau caligrafie la libera alegere. Uneori se consideră justă şi măsura ca orele de cînt şi educaţie fizică să aibă loc în recreaţie. Şi mai condamnabilă este atitudinea acelora care neglijează complect obiecte ca educaţia fizică, muzica, lucrul manual şi lucrările practice, nesocotind astfel cerinţele programei de învăţămînt.

Stricta îndeplinire a planului de învăţămînt şi parcurgerea în întregime a materiei prevăzute de programă pentru fiecare obiect de învăţămînt constituie o sarcină obligatorie pentru învăţător. In acest scop, el trebuie să organizeze cu pricepere lecţia, să folosească raţional timpul destinat pentru munca independentă a elevilor.

Activitatea independentă a elevilor poate constitui un mijloc deosebit de rodnic dacă învăţătorul alege cu grijă temele din ajun. Acestea trebuie să corespundă programei. Ele trebuie să ducă la o creştere treptată a dificultăţilor, să fie variate, să fie explicate elevilor conform indicaţiilor metodice, să facă parte integrantă din lecţie. Niciodată nu trebuie să improvizăm teme menite numai să umple golul de timp, fără să aibă legătură cu lecţia ce se predă. La începutul activităţii noastre ca învăţători făceam greşeala că dam ca activitate independentă elevilor din clasa mai mare să rezolve exerciţii de calcul oral de la sfîrşitul culegerii de exerciţii şi probleme de aritmetică. Credeam că în felul acesta ne achităm şi de sarcina de a efectua, la început de oră, calculul mintal cu elevii. Dar de cele mai multe ori, după această activitate urma o lecţie la care nu se foloseau sub nici o formă calculele făcute anterior. Mai tîrziu ne-am dat seama că procedăm greşit şi am părăsit această metodă. Am obţinut, însă, rezultate frumoase atunci cînd am organizat calculul mintal pe baza unor exerciţii alese din ajun, scrise (în cazul activităţii independente a elevilor) pe tablă şi folosite apoi cu ocazia calculului scris din lecţia ce se preda.

Tribuna experienţei pedagogilor

Temele improvizate, fără legătură cu lecţia, au şi o influenţă educativă negativă asupra elevilor, sugerîndu-le ideea că activitatea lor independentă din timpul lecţiei nu are alt scop decît să dea învăţătorului posibilitatea să lucreze cu clasa cealaltă. In schimb, dacă pregătim minuţios fiecare lecţie, dacă alegem cu grijă temele activităţii independente, dacă asigurăm un control riguros al acestora, elevul îşi dă seama că activitatea independentă este o parte integrantă a procesului de învăţare a lecţiei. Este necesar, de asemenea, să asigurăm toate condiţiile pentru buna desfăşurare a activităţii independente — şi anume să-i învăţăm pe elevi cum să-şi facă temele, cum să lucreze cu manualul etc.

De obicei în condiţiile predării la două clase munca se începe cu activitatea independentă a elevilor dintr-o clasă (de cele mai multe ori aceasta fiind clasa mare). In numeroase cazuri, tema dată elevilor din această clasă are scopul de a pregăti explicarea lecţiei noi la obiectul respectiv. La clasa I-a, înainte de a se trece la citirea textelor, dăm elevilor să cerceteze atent ilustraţiile paginilor respective, cerîndu-le să stabilească singuri persoanele şi obiectele şi ce se petrece cu ele, sau, cînd e vorba de vreun animal, ce animal este, cu cine seamănă din animalele cunoscute şi ce ştiu despre el. Ne ferim de a obişnui copiii cu o simplă intuire a ilustraţiilor, fără să găsească răspuns la probleme ca cele arătate. Tot la clasa I-a dăm ca exerciţiu pregătitor să se alcătuiască, din literele alfabetului decupat, cuvintele din coloanele de cuvinte a căror analiză fonetică a fost în prealabil făcută cu învăţătorul. Aceste exerciţii înlesnesc citirea textului.

O formă de activitate interesantă şi valoroasă o constituie sarcina dată elevilor de a citi singuri textul ce urmează a se preda. E nevoie ca textul să permită aceasta, precum şi să organizăm o discuţie pregătitoare care să facă posibilă rezolvarea sarcinii date elevilor. Dacă la clasa I-a o astfel de sarcină nu poate fi dată decît către sfîrşitul perioadei abecedare şi cu rezervele arătate, la clasele a II-a, a III-a şi a IV-a, în cazul textelor de citire cu conţinut uşor de asimilat de către elevi, după o discuţie pregătitoare şi o eventuală explicare a termenilor, se dă elevilor să citească independent lecţia. In felul acesta, ei sînt pregătiţi pentru activitatea ulterioară de alcătuire a planului, de povestire, de citire selectivă, pe roluri etc. Aşa am procedat cu ocazia predării unor lecţii ca: „Poşta", „In pădure" etc. la clasa a II-a, „Scăldatul puilor de urs" la clasa a III-a şi altele. Munca aceasta prezintă interes pentru copii prin noutatea materialului. Ei sînt puşi să ia primul contact cu materialul şi învăţătorul lucrează nestingherit cu clasa cealaltă.

La clasele a III-a şi a IV-a, în cadrul predării ştiinţelor naturii şi geografiei, cerem elevilor să-şi amintească şi să-şi noteze, după un plan dat, cele învăţate cu ocazia unei excursii sau vizite. După astfel de teme am predat lecţii ca: „Formele suprafeţei pămîntului", „Creşterea animalelor" etc. La istorie, înainte de a li se preda lecţia despre daci, elevii au cercetat cu atenţie cele trei ilustraţii aduse în acest scop şi care înfăţişau pe rînd: portul şi înfăţişarea dacilor, ocupaţiile dacilor şi scene din războaiele lor.

Exemple de lucrări destinate pregătirii şi explicării unei teme, a unui capitol nou din programă se pot da multe, chiar mai reprezentative şi mai interesante pentru elevi decît cele date de noi aci. Subliniem însă necesitatea ca temele de acest fel să fie accesibile copiilor şi folosite cu prudenţă, mai ales la clasele mici (I-a sau a II-a), avîndu-se în vedere lipsa unor deprinderi de activitate independentă la copiii din aceste clase.

Folosim activitatea independentă şi drept mijloc de consolidare şi fixare a cunoştinţelor predate la lecţie. Iată cîteva exemple şi în această privinţă. După predarea operaţiilor aritmetice, dăm elevilor ca activitate independentă să rezolve cîte un exerciţiu corespunzător din manual. La gramatică cerem elevilor să distingă şi să sublinieze în text cuvintele care îndeplinesc anumite funcţii gramaticale cunoscute la lecţie. La alte lecţii, cum sînt cele de istorie, ştiinţele naturii etc., cerem elevilor să găsească răspunsuri la întrebările date la sfîrşitul lecţiei pe baza studiului lecţiei din manual. Aşa am procedat la lecţii ca: „Apa în natură", „Cum trăiau ţăranii iobagi" etc. Alteori, întrebările se găsesc scrise pe tablă din timpul recreaţiei. Pentru consolidarea cunoştinţelor căpătate la lecţia „Căile aeriene", elevii clasei a II-a au căutat în lecţie răspunsuri la întrebările de pe tablă: „De ce oraşul Bucureşti este inima patriei?"; „Ce sînt căile aeriene?"; „Dar aeroporturile?" etc. Astfel de teme presupun o pregătire atentă făcută de învăţător.

Varietatea temelor folosite în activitatea independentă cunoaşte anumite limite. Practica arată că trebuie să fim prudenţi şi în această privinţă. De pildă, citirea pe roluri sau dramatizarea unui text de către elevi, deşi s-ar părea că sînt foarte atractive pentru aceştia, aduc multe neajunsuri dacă sînt folosite ca activităţi independente pentru fixarea cunoştinţelor (respectiv a lecţiei). Se turbură liniştea în clasă, se nasc discuţii şi uneori chiar certuri între „interpreţi", se denaturează sensul celor citite etc. Aceasta nu înseamnă că ne pronunţăm împotriva procedeului dramatizării, procedeu care contribuie mult la consolidarea deprinderilor de citire expresivă. Vrem numai să arătăm că am obţinut rezultate mai bune cînd am dat elevilor să citească lecţia în gînd şi să stabilească vorbele fiecărui personaj, separîndu-le de ale scriitorului, ca apoi, sub conducerea noastră, să se facă citirea pe roluri sau dramatizarea.

Un alt motiv pentru care varietatea în alegerea temelor destinate activităţii independente a elevilor nu pote fi împinsă prea departe îl constituie şi nevoia de a asigura timpul necesar exercitării repetate a unui anumit fel de exerciţii pentru fixarea anumitor cunoştinţe sau formarea unor priceperi şi deprinderi.

Problema activităţii independente a elevilor în condiţiile muncii simultane cu două clase prezintă o serie întreagă de aspecte. Noi ne-am ocupat aici doar de temele destinate muncii independente din timpul lecţiei, în scopul împletirii cu succes a activităţii directe a învăţătorului cu elevii, cu munca independentă a acestora.

VALERIA şi FLORIAN DIŢULEASA
învăţători
Şcoala elementară de 7 ani Vităneşti, comuna Sîrbii-Măgura, raionul Potcoava, regiunea Piteşti.

Organizarea muncii comitetelor sindicale raionale

De curînd în întreaga țară s-a încheiat alegerea noilor comitete sindicale raionale și orășenești ale muncitorilor din învățămînt. In fața organelor sindicale nou alese stau în momentul de față sarcini de mare importanță, a căror îndeplinire cere ridicarea nivelului activității sindicale în toate instituțiile de învățămînt. Pentru a veni în sprijinul organelor sindicale „Gazeta învățămîntului" începe cu acest număr să publice o serie de materiale cu privire la organizarea activității acestora.

★

Comitetele raionale sau orășenești ale muncitorilor din învățămînt conduc întreaga activitate sindicală a membrilor de sindicat din instituțiile de învățămînt ale raionului sau orașului respectiv pe baza învățăturii marxist-leniniste și sub îndrumarea organizațiilor de partid. Ele nu pot însă cuprinde și rezolva singure sarcinile multiple și variate ce stau în fața organizațiilor sindicale. Principalul lor ajutor îl constituie comitetele de instituție și organizatorii sindicali, care organizează întreaga muncă sindicală din școli pe baza sarcinilor primite de la comitetul sindical raional sau orășenesc și a problemelor specifice instituției respective. De munca desfășurată de aceștia în rîndul membrilor de sindicat depinde în măsură hotărîtoare îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața tuturor organizațiilor sindicale de bază. De aceea, comitetele sindicale raionale și orășenești trebuie să sprijine efectiv activitatea comitetelor de instituție și a organizatorilor sindicali. In această privință au o mare însemnătate diferitele comisii pe probleme de pe lîngă comitetele sindicale, comisii care antrenează un larg activ obștesc și țin legătura cu comisiile respective din comitetele de instituție, cu delegații de la grupe și organizațiile sindicale de bază.

Pe lîngă comitetele sindicale raionale și orășenești ale muncitorilor din învățămînt se organizează următoarele comisii: Comisia organizatorică de masă, comisia muncii profesionale, comisia muncii culturale de masă, comisia de asigurări sociale, comisia de salarizare și condiții sociale, comisia care se ocupă de problemele privitoare la legislația muncii. In afara acestor comisii se mai organizează un colectiv care se ocupă de probleme'e administrativ-financiare. Acolo unde au fost organizate în trecut colective sportive „Știința", unul din membrii comitetului raional sau orășenesc va fi numit responsabil cu munca sportivă și va răspunde de activitatea consiliului colectivului sportiv „Progresul învățămînt". Acolo unde nu au existat colective sportive, ci numai cercuri, va fi desemnat un tovarăș din cadrul comisiei cultural care va răspunde de activitatea cercului sportiv respectiv.

Comisiile de pe lîngă comitetul raional sau orășenesc sînt confirmate de acesta. Ele se constituie din cei mai buni membri de sindicat și activiști ai organelor sindicale din școli, care manifestă interes și dragoste față de problemele muncii sindicale. Comisiile se formează din cel puțin 3 membri. In cadrul lor se constituie colective pe probleme. Fiecare comisie își întocmește un plan de muncă trimestrial, cuprinzînd sarcinile comisiei în lumina obiectivelor fixate de comitet. Conform planului de muncă, comisiile țin ședințe bilunare, în care se discută diferite probleme sau se analizează îndeplinirea sarcinilor. Este bine ca fiecare comisie să aibă un dosar cu lucrările comisiei și un registru de procese-verbale.

Comitetul raional sau orășenesc are sarcina permanentă de a organiza, analiza și coordona întreaga activitate a comisiilor pe probleme, purtînd răspunderea muncii acestora. Munca operativă între ședințele de comitet este dusă de prezidiul său.

Comisiile comitetului sindical raional sau orășenesc înlesnesc rezolvarea problemelor în diferitele sectoare ale muncii sindicale. De exemplu, comisia organizatorică de masă are sarcina de a ajuta comitetul raional și celelalte comisii la instruirea întregului activ sindical, la organizarea adunărilor generale și conferințelor sindicale, la mobilizarea membrilor de sindicat în diferite acțiuni, ține evidența cadrelor sindicale și păstrează toate documentele comitetului sindical raional (orășenesc). Membrii comisiei organizatorice de masă sînt instructori obștești ai comitetelor sindicale raionale (orășenești).

Repartizarea membrilor comitetului

PROBLEME ALE ACTIVITĂȚII SINDICALE

raional și orășenesc pe organizații sindicale de bază și pe probleme dă comitetului raional sau orășenesc posibilitatea să cunoască în orice moment felul cum se duce munca sindicală în școli și să intervină operativ pentru înlăturarea lipsurilor.

★

Chezășia îndeplinirii cu succes a sarcinilor multiple ce revin comitetelor raionale și orășenești este folosirea unor juste metode de muncă. Comitetele raionale și orășenești sînt organe care lucrează pe baza principiului **muncii colective**, care presupune discutarea și elaborarea măsurilor în comun și implică totodată stabilirea precisă a sarcinilor și răspundere personală a fiecărui membru al comitetului. Nici o măsură sau hotărîre a organelor sindicale nu poate fi valabilă decît dacă a fost luată cu majoritatea voturilor celor prezenți la ședințele organului ales. Față de organul superior și față de masa membrilor de sindicat răspunderea este însă colectivă, solidar fiind întregul comitet. In elaborarea hotărîrilor principale va fi consultat activul obștesc și se va ține seama de propunerile făcute de masa membrilor de sindicat.

Principiul muncii colective presupune excluderea formalismului în consultarea activului, libera exprimare a opiniei activului, pentru a face colaborarea rodnică. Unul din scopurile muncii colective este și asigurarea coeziunii și unității organelor de conducere, care trebuie să promoveze în relațiile lor un spirit de principialitate și atitudine tovărășească.

In activitatea obștească a comitetelor raionale și orășenești o atenție deosebită trebuie acordată dezvoltării unei atitudini conștiente a membrilor de sindicat față de îndeplinirea sarcinilor, în care scop **munca de lămurire, de convingere trebuie să fie pusă pe primul plan și dusă cu perseverență, aceasta fiind metoda principală în munca cu oamenii.**

Comitetele raionale și orășenești trebuie să-și organizeze în așa fel munca, încît sarcinile ce și le propun să poată fi îndeplinite. Intreaga activitate a comitetului sindical raional și orășenesc trebuie să se desfășoare după un plan bine chibzuit, întocmit pe un an de zile și defalcat pe trimestre calendaristice. Planul de muncă este un factor de seamă care înlesnește îndeplinirea sarcinilor ce revin comitetului raional și orășenesc. Planificarea precisă a sarcinilor și repartizarea acestora între membrii comitetului nu sînt totuși suficiente pentru a asigura ducerea la bun sfîrșit a diferitelor acțiuni. Se cere totodată o muncă sistematică pentru îndeplinirea sarcinilor, o muncă ce trebuie să fie desfășurată în mijlocul maselor, cu sprijinul tuturor membrilor de sindicat.

Baza de întocmire a planului de muncă o constituie hotărîrile partidului și guvernului, hotărîrile și instrucțiunile organelor sindicale superioare, hotărîrile conferințelor sau adunărilor generale ale membrilor de sindicat și situația existentă pe teren. Odată cu stabilirea acțiunilor și măsurilor, trebuie specificate în planul de muncă termenele de executare pentru fiecare sarcină în parte, metodele de realizare, precum și membrii din comitet care răspund de îndeplinirea lor. La fixarea datelor ședințelor și acțiunilor trebuie să se țină seamă de planificarea ședințelor și acțiunilor secției de învățămînt și de aceea este bine ca la definitivarea planului de muncă să participe și secția de învățămînt, pentru a se stabili de comun acord măsurile ce urmează să le ia atît comitetul sindical cît și secția de învățămînt.

Planul de muncă definitivat se prelucrează în ședință cu președinții comitetelor de instituții și organizatorii sindicali, care își trec în planul lor sarcinile ce le revin, contribuind astfel la îndeplinirea planului comitetului orășenesc sau raional.

Un rol deosebit în asigurarea îndeplinirii sarcinilor îl au **îndrumarea și controlul.**

Intreaga muncă sindicală va fi îndrumată și controlată în primul rînd de comitetul raional (orășenesc). Acesta orientează întreaga activitate a organelor sindicale din școli, analizează realizarea planului de muncă și a sarcinilor comisiilor, ascultă referate ale organelor de învățămînt, îndrumă și controlează activitatea comitetului de direcție al C.A.R. și ține o permanentă legătură cu organele puterii locale de stat, pentru rezolvarea cererilor și sezisărilor oamenilor muncii din învățămînt.

Este necesar ca îndrumarea din partea comitetului raional (orășenesc) să se îmbine cu inițiativa largă a organizațiilor sindicale din școli, evitîndu-se astfel o centralizare excesivă a muncii sindicale.

Indrumarea se realizează prin instruirea organizată a activului privitor la sarcinile ce le are, prin consfătuiri lărgite, prin ședințe de analiză și, în deosebi, prin activitatea vie pe teren în mijlocul membrilor de sindicat din școli.

Controlul îndeplinirii sarcinilor se realizează în primul rînd pe teren, precum și prin ședințele de analiză a muncii. Analizele la locul de muncă dau rezultate foarte bune deoarece, pe lîngă faptul că sînt un mijloc de cunoaștere a realizării sarcinilor, ele sînt și un bun prilej de schimb de experiență, de ajutor efectiv dat organizației sindicale respective. De exemplu, în planul comitetului raional sau orășenesc poate să fie prevăzută analiza la locul de muncă a activității comitetului de instituție de la o anumită școală. Președintele sau alt membru al comitetului de instituție respectiv prezintă în acest caz un raport, iar un membru al comitetului raional sau orășenesc, care răspunde de munca din această instituție, prezintă un coraport în aceeași problemă. Tovarășul care urmează să prezinte coraportul trebuie să controleze zi de zi pe teren activitatea comitetului de instituție, pentru cunoașterea reală a tuturor aspectelor muncii ce urmează a fi analizată. La rîndul lor, ceilalți membri ai comitetului orășenesc sau raional se pregătesc și ei pentru analiză, în special în problemele comisiilor a căror activitate o conduc. La o asemenea analiză pot fi invitați și președinți ai altor comitete de instituție.

Luarea tuturor acestor măsuri va face ca analiza activității comitetului de instituție respectiv să aibă un caracter concret și să ducă la rezultatele așteptate. Nu trebuie uitată redactarea proiectului de hotărîri, care va fi supus aprobării celor prezenți la ședință.

INFORMAȚIE

Prin ordinul nr. 432 din 17 ianuarie a.c. Ministerul Învățămîntului și C.C. al S.M.I. au reglementat obligațiile extrașcolare ale cadrelor didactice care au fost alese în comitetele sindicale raionale sau orășenești ale muncitorilor din învățămînt. Membrii comitetelor sindicale raionale și orășenești, în afara activității la catedră, vor participa în cadrul școlii de care aparțin numai la acele activități metodice care contribuie direct la ridicarea calitativă a muncii profesionale proprii, urmînd să fie scutiți de celelalte activități din afara muncii la catedră.

După primul semestru

In școlile tehnice de maiștri din întreaga țară s-a încheiat acum cîteva zile primul semestru. După o muncă sistematică de cîteva luni în școală sau în întreprinderi, elevii școlilor tehnice de maiștri au avut prilejul să arate, la probele semestriale, în ce măsură și-au însușit cunoștințele profesionale, deprinderile de organizare a muncii.

Cei peste 40 de elevi din anii I și II ai școlii tehnice de maiștri din București aparținînd Ministerului Industriei Chimice au trecut cu succes probele semestriale. Lucrările de control la matematică, fizică tehnică, chimie generală, tehnologie ș.a. au arătat că viitorii maiștri acordă importanța cuvenită teoriei, ca și legării acesteia de practică, de meserie. Modul în care au fost tratate subiectele de sinteză din materia parcursă pe primul semestru este mărturia nivelului ridicat al cunoștințelor pe care și le-au însușit majoritatea elevilor. Bine pregătiți din punct de vedere teoretic, cei mai mulți dintre elevii școlii s-au prezentat cu același succes și la probele practice, pe care le-au efectuat în cadrul unor întreprinderi. In activitatea practică pe care au desfășurat-o la fabrica de medicamente nr. 7, la Icechim-Splai, la Icechim-Dudești, la I.C.F.—4 etc. viitorii maiștri au dovedit multă pricepere în executarea și supravegherea diferitelor procese tehnologice, rezolvînd cu pricepere cerințele celor mai complexe procese de fabricație.

Rezultatele obținute la încheierea acestui semestru se datoresc în mare măsură condițiilor de studii create elevilor de către conducerea școlii. In perioada premergătoare lucrărilor de control a fost recapitulată întreaga materie parcursă în primul semestru, au fost organizate consultații la care au participat toți elevii. In timpul pregătirii probelor elevii au avut la dispoziție o sală special rezervată pentru studiu.

Folosind la maximum condițiile create, privind cu seriozitate și simț de răspundere atît munca din școală cît și cea din întreprinderi, viitorii maiștri, pînă nu de mult muncitori în fabrici și uzine, au obținut la sfîrșit de semestru rezultate mai mult decît satisfăcătoare. Pentru calificativele primite la lucrările de control și la lucrările practice, numele unor elevi ca Florea Niculescu din anul II sau Elvira Rădulescu și Nicolae Tepșan din anul I au fost înscrise la loc de cinste în lista fruntașilor. Florea Niculescu a devenit chiar din primele zile de școală o mîndrie atît a tovarășilor din mijlocul cărora s-a ridicat, cît și a școlii însăși. El a obținut la toate obiectele cu caracter teoretic, ca și la activitatea practică nota cinci. Încă de pe acum, de pe băncile școlii, în zilele de practică, tov. Florea Niculescu a devenit fruntaș în producție și reușește să conducă cu multă pricepere un întreg sector de muncă la fabrica de medicamente nr. 1 din București. De altfel, și colegii lui de an obțin rezultate frumoase în producție, îndeplinind cu destoinicie sarcinile de ajutori de maiștri.

Rezultatele obținute la acest sfîrșit de semestru de către elevii școlii tehnice de maiștri a Ministerului Industriei Chimice sînt mai bune decît cele obținute în anul trecut și ele marchează progresul realizat atît de elevi, cît și de cadrele didactice, pe linia ridicării învățămîntului tehnic de maiștri pe o treaptă nouă.

Avînd în vedere rezultatele obținute pe acest semestru, se pot trage cîteva concluzii îmbucurătoare. Viitorii maiștri chimiști pentru sinteze organice care vor ieși de pe băncile acestei școli vor păși în producție cu o bună pregătire profesională și tehnico-economică, putînd să traducă în viață sarcinile trasate de Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne cu privire la munca maistrului. De pe acum, în școală, ei sînt pregătiți pentru ca mai tîrziu, prin activitatea lor, să sprijine introducerea tehnicii noi, a tehnologiei și a metodelor de muncă înaintate, să acorde atenție mecanizării și micii mecanizări, să poată folosi cît mai rațional întreaga capacitate de producție a întreprinderii în care vor fi repartizați ca maiștri.

Pentru a munci cu forțe noi în cel de al doilea semestru, elevii școlii tehnice de maiștri chimiști din București se bucură acum de zile binemeritate de odihnă. Un scurt, dar întremător popas la sfîrșit rodnic de etapă.

D. G.

Program de luptă pentru bunăstarea poporului și înflorirea patriei

(Urmare din pag. I-a)

rale, peste 40.000 biblioteci și aproape 30.000 formații artistice de amatori. Tirajul cărților tipărite în 1956 a depășit cifra de 35 milioane exemplare. Cultura a devenit cu adevărat un bun al întregului popor.

La temelia statului nostru democrat popular stă alianța frățească dintre clasa muncitoare și țăranimea muncitoare, stau marile drepturi și libertăți consfințite în constituția noastră socialistă.

Democrația socialistă asigură maselor celor mai largi ale poporului participarea activă la conducerea treburilor obștești. Ca de la cer la pămînt se deosebește democrația noastră socialistă de putreda democrație burgheză. In timp ce democrația socialistă este democrație pentru cei mulți, pentru masele largi ale celor ce muncesc, democrația burgheză, falsă, ciuntită și ipocrită înseamnă drepturi și libertăți nelimitate pentru exploatatori. Sub frazeologia demagogică despre libertate, democrația burgheză ascunde libertatea capitaliștilor și moșierilor de a exploata și jefui masele populare, de a vinde independența și suveranitatea națională a patriei.

Democrația noastră socialistă apără marile cuceriri revoluționare ale poporului, apără libertatea și independența țării împotriva dușmanilor ei dinăuntru și de peste hotare. Statul democrat-popular va veghea cu grijă sporită la respectarea legilor țării. Intărind legalitatea socialistă și justiția populară, statul nostru apără drepturile și interesele oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate. Politica regimului de democrație populară a pus capăt pentru totdeauna sălbaticei asupriri naționale promovată în trecut de clasele exploatatoare. Naționalitățile conlocuitoare se bucură astăzi de aceleași drepturi ca și poporul romîn și luptă cot la cot cu oamenii muncii romîni pentru construirea socialismului în patria noastră comună — Republica Populară Romînă.

Marile succese obținute de poporul nostru în dezvoltarea multilaterală a țării au făcut ca Republica Populară Romînă să se bucure de un binemeritat prestigiu internațional.

Guvernul țării noastre duce o credincioasă și neabătută politică de pace, expresie a celor mai profunde năzuințe ale poporului. La baza politicii externe a R.P.R. stă prietenia tot mai puternică cu marea Uniune Sovietică, cu China populară și cu celelalte țări socialiste. Unitatea de nezdruncinat dintre țările lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S. constituie o garanție a securității și independenței acestor țări, o forță capabilă să dea o ripostă nimicitoare oricărui agresor.

Poporul nostru știe că numai datorită conducerii înțelepte a partidului clasei muncitoare a putut obține marile succese cu care se mîndrește astăzi pe bună dreptate. Partidul Muncitoresc Romîn este forța îndrumătoare și mobilizatoare în lupta pentru făurirea unei vieți noi, înfloritoare, pentru socialism. Conducînd poporul în lupta pentru a obține succese, partidul a arătat întotdeauna maselor populare în mod deschis greutățile și lipsurile și a mobilizat pe oamenii muncii în vederea învingerii și înlăturării lor.

Victoriile noastre sînt chezășuite de unitatea de nezdruncinat a întregului popor în jurul partidului și guvernului.

In alegerile de la 3 februarie Partidul Muncitoresc Romîn, Uniunea Tineretului Muncitor, sindicatele, Comitetul Femeilor Democrate, organizațiile obștești, cooperatiste, culturale și științifice reprezintă, în cadrul Frontului Democrației Populare, baza cea mai largă pentru afirmarea cetățenească a tuturor oamenilor muncii din patria noastră. Manifestul Consiliului Central al F.D.P. cheamă pe toți cetățenii țării să voteze candidații F.D.P., să facă din alegerile de la 3 februarie o puternică demonstrație a patriotismului socialist, a unității politico-morale crescînde a poporului în jurul partidului și guvernului, a hotărîrii lor ferme de a lupta și pe viitor pentru continua întărire și înflorire a patriei noastre socialiste.

Un stimulent însemnat în activitatea cadrelor didactice

(Urmare din pag. I-a)

cunoștințe științifice, îmbinate cu deprinderi practice de muncă productivă, prin educarea lor în spiritul moralei comuniste. Hotărîrea C.C. al P.M.R. și Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală pune în fața cadrelor didactice sarcina înfăptuirii politehnizării învățămîntului în școala de cultură generală. Mii de învățători și profesori luptă cu un nestăvilit avînt pentru înfăptuirea acestor sarcini. Deși ne aflăm abia la începutul acțiunii de politehnizare a învățămîntului, în multe școli a fost acumulată o valoroasă experiență în acest domeniu. Avem de pe acum un număr de profesori fruntași, a căror pricepere în privința legării învățămîntului de practică contribuie în mare măsură la îndeplinirea cerințelor care stau astăzi în fața școlilor. Cunoașterea și extinderea experienței acestor profesori reprezintă una din sarcinile actuale ale învățămîntului nostru. Instituirea titlului de „Învățător fruntaș" și „Profesor fruntaș" va duce cu siguranță la dezvoltarea acestei experiențe, ca și la îmbunătățirea necontenită a muncii educative în rîndurile elevilor.

Crește mereu numărul învățătorilor și profesorilor care, pe lîngă activitatea lor rodnică din școală, desfășoară o valoroasă activitate de culturalizare a maselor. La căminele culturale, la cercurile de citit sau la bibliotecile sătești, la cercurile agrotehnice din toate satele patriei poți întîlni nenumărați dascăli care duc în mase cuvîntul partidului, care luptă neostenit pentru a răspîndi în mijlocul oamenilor muncii cultura înaintată. In momentul de față, mulți pedagogi duc o rodnică activitate în rîndurile țăranilor muncitori pentru atragerea acestora pe calea transformării socialiste a agriculturii. Decretul pentru instituirea titlului de „Învățător fruntaș" și „Profesor fruntaș" va stimula și mai mult, fără îndoială, activitatea culturală a cadrelor didactice în masele de țărani muncitori. Nici un profesor sau învățător nu trebuie să rămînă în afara acestei activități.

Intensificîndu-și munca instructiv-educativă, ca și munca de lămurire a maselor, de antrenare a lor pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului, cadrele didactice aduc o prețioasă contribuție la lupta poporului nostru pentru o viață mai bună.

Aniversarea școlii

Centrul școlar agricol nr. 1 din Turda a împlinit 50 de ani de existență.

Cu ocazia festivității de aniversare, care a avut loc de curînd, dr. Mircea Tropa, directorul centrului școlar, a făcut un scurt istoric al

La aniversarea școlii din Turda, au vorbit Alexandru Kiss, absolvent din prima promoție a acestei școli..

acestei școli. Vorbitorul a arătat că mica școală agricolă „Szabo Iosif", înființată acum 50 de ani, care pregătea anual 10—12 elevi, s-a transformat în anii democrației populare într-un puternic centru școlar care pregătește anual un mare număr de cadre.

Pentru înzestrarea acestui centru statul democrat popular a investit peste 7 milioane lei. Aici se pregătesc acum maiștri agricoli, maiștri zootehnicieni și își desfășoară activitatea două școli profesionale de ucenici și o școală republicană de brigadieri zootehnici pentru gospodăriile colective.

Centrul școlar nr. I din Turda este prima școală agricolă antrenată în rezolvarea unor probleme de cercetări științifice. Aici se fac cercetări în vederea determinării productivității păsunilor și fînețelor, se studiază posibilitățile creșterii rasei de vaci Pinzgau în raionele Turda și Cîmpeni, efectul îngrășămintelor bacteriene etc.

De curînd, în cadrul centrului școlar au început să se facă cercetări privind cultura porumbului.

Au mai luat cuvîntul foști și actuali elevi ai școlii care au subliniat condițiile bune create de partid și guvern în domeniul învățămîntului agricol. Reprezentanți ai diferitelor școli agricole din țară și ai sfaturilor

...și o absolventă a ultimei promoții, Letiția Vonica.

popular, orășenesc și regional Cluj au adus salutul lor.

Cei prezenți au vizitat apoi sălile de clasă, laboratoarele, căminul, cantina, ferma și expoziția „50 de ani de activitate a centrului școlar agricol nr. 1 din Turda".

UNIREA PRINCIPATELOR

(Urmare din pag. I-a)

litice pe bază de avere și tindea să asigure progresele capitalismului în Principate. Defectul fundamental al acestui act rămînea însă caracterul extrem de restrîns al bazei electorale, fixată prin dispozițiile referitoare la alegeri, ce erau anexate.

Poporul romîn se reîntoarce acum spre sine însuși. Conducătorii luptei pentru unire dobîndesc convingerea că înfăptuirea dorinței de bază a poporului nu se putea realiza decît printr-o hotărîtă acțiune dinăuntru. Susținuți de către opinia publică progresistă mondială — de Marx și Engels, de democrații revoluționari ruși Cernișevski și Dobroliubov, de democrații francezi Michelet și Quinet etc. — patrioții romîni duc lupta dîrză pentru înfrîngerea fostilor boieri și pentru dobîndirea unirii. Noua caimăcămie moldovenească sprijină acțiunea partidei naționale, în schimb cea de la București îi pune stavili. Caracterul restrîns al bazei electorale face, pe de altă parte, ca majoritatea în noile Adunări elective să fie dobîndită de către grupările conservatoare. In fața acestor „majorități" se ridică însă poporul romîn din Moldova și Țara Românească, hotărît să învingă și să nu accepte decît alegerea unor domnitori potrivnici orînduirii feudale.

Prin acțiunea hotărîtă a unor patrioți ca Mihail Kogălniceanu, V. Alecsandri sau Anastasie Panu, uneltirile menite să asigure domnia lui Mihai sau a lui Grigore Sturdza sînt zdrobite. La 5/17 ianuarie 1859, Adunarea de la Iași alege pe Alexandru Ion Cuza domn al Moldovei. Moldova are acum în fruntea ei omul „nou" de care amintește Kogălniceanu în discursul ce-l rostește la inscăunarea lui Cuza Vodă.

In Țara Românească, lupta împotriva reacționarilor este deosebit de aprigă. Masele de la București și cele venite aci de la sate, îndrumate de fruntași radicali de felul lui C. A. Rosetti sau Cezar Bolliac și de „tribuni" ca N. T. Orășanu sau I. G. Valentineanu sprijină lupta din Adunare a minorității patriote. Timp de trei zile majoritatea conservatoare este pe de-a dreptul asediată de către voința unui popor întreg. Deplinul și constantul sprijin al maselor — al lucrătorilor, calfelor, țăranilor, meseriașilor, micilor comercianți, tineretului — asigură biruința cauzei unirii. „Toți meseriașii, toți comercianții mici, toți plugarii ...erau pe dealuri și în curtea Mitropoliei", scrie Cezar Bolliac, el mai arătînd că „mai nimeni din boierii cei mari și mai nici unul din negustorii cei mari nu se aflau cu dînșii în aceste momente supreme, acolo unde se discutau, acolo unde se celebrau cele mai grave drepturi naționale".

In seara zilei de 23 ianuarie, partida națională — largă coaliție a forțelor unioniste — desenează pe Alexandru Ioan Cuza drept candidat. Sub presiunea maselor, majoritatea reacționară se vede silită să accepte propunerea minorității. Pentru conservatori alegerea domnului Moldovei reprezenta, de altfel, și o încercare de salvare a prestigiului lor compromis, printr-un act care însă — în ceea ce îi privea — era doar aparent patriotic.

In după amiaza zilei de 24 ianuarie, rezultatul votului Adunării, prin care Cuza era proclamat domn al Țării Românești, este adus la cunoștința uriașei mulțimi de 30.000 de oameni ce se afla pe dealul Mitropoliei. Entuziasmul fu de nedescris, căci poporul știa — după cum însemna I. G. Valentineanu — că „prin alegerea lui Cuza națiunea română dete o lovitură de moarte regimului de infamie și corupțiune". Pe drept cuvînt scria Bolintineanu la 28 ianuarie 1859: „Țara nu mai este moșia caimacamilor și a domnilor și rominii nu mai sînt turmele lor și ale vătafilor lor nerușinați".

Indoita alegere a constituit puternica temelie pe care, prin această înfăptuire a unirii de fapt, se dezvoltă statul național romîn. In același timp, ziua de 24 ianuarie 1859 are semnificația unei categorice înfrîngeri a forțelor reacționare feudale, deși cele mai mari foloase ale biruinței nu le-au cules mulțimile, făuritoarele unirii, ci burghezia, clasa care smulge boierilor primul loc în exploatarea celor obidiți.

De ziua de 24 ianuarie 1859 se leagă realizarea unirii depline, prin desăvîrșita unificare economică, politică și administrativă — proces încheiat în 1862 — crearea armatei naționale unice și șirul reformelor fundamentale care, ca și unirea, stau la temelia statului național romîn. Dintre acestea — în afara legilor însemnate privind învățămîntul și organizarea judiciară (1864) — secularizarea averilor mănăstirești (1863) și, mai ales, reforma agrară (1864) fac ca amintirea anilor unirii să se lege strîns de figura lui Alexandru Ioan Cuza și a sfetnicului său Mihail Kogălniceanu, adevărații creatori și organizatori ai Romîniei moderne.

Privit prin perspectiva consecințelor sale de o deosebită însemnătate și prin aceea a caracterului său revoluționar, pe care i-l dă lupta nestăvilită a maselor, actul îndoitei alegeri de la 24 ianuarie 1859 a rămas una din cele mai scumpe sărbători în inima poporului nostru și unul din cele mai însemnate evenimente ale istoriei patriei noastre. Păstrînd cu sfințenie în minte tezaurul neprețuit al trecutului și al luptei pentru progres a înaintașilor săi și avînd în frunte clasa muncitoare și partidul ei, poporul nostru își clădește astăzi — la 98 de ani de la înfăptuirea Unirii — noua sa viață de pace și socialism.

NOTE EXTERNE • NOTE EXTERNE • NOTE EXTERNE • NOTE EXTERNE

Poporul polonez a votat pentru socialism, pentru regimul de democrație populară

In ziua de 20 ianuarie în R. P. Polonă au avut loc alegeri pentru Seim. Participarea masivă la vot a populației — peste 90% din alegători — precum și rezultatele alegerilor exprimă adeziunea fermă a poporului polonez pentru regimul de democrație populară, pentru socialism, pentru politica Partidului Muncitoresc Unit Polonez și a guvernului Poloniei populare.

Din cei 17.944.081 alegători înscriși pe listele electorale, 16.892.213 au participat la vot. Este suficient să privim cifra de 16.563.314 voturi care au fost exprimate în favoarea candidaților Frontului Unității Naționale pentru a ne da seama de marele succes pe care l-au obținut în alegerile din Polonia orînduirea democrat-populară, politica P.M.U.P. de construire a socialismului. Rezultatele alegerilor constituie cea mai convingătoare dovadă a voinței ferme a poporului frate polonez de a înfăptui programul Frontului Unității Naționale, program la baza căruia stă platforma elaborată de Plenara a VIII-a a C.C. al P.M.U.P. Votînd pentru acest program poporul polonez și-a demonstrat în primul rînd atașamentul pentru Partidul Muncitoresc Unit Polonez. Toți activiștii de frunte ai P.M.U.P. care au candidat în alegerile pentru Seim au fost aleși cu o majoritate covîrșitoare de voturi. 236 de deputați ai noului Seim sînt membri ai P.M.U.P.

Din Frontul Unității Naționale mai fac parte Partidul Unit Țărănesc, din rîndul membrilor căruia au fost aleși 116 deputați, Partidul Democrat, din rîndul membrilor căruia au fost aleși 39 deputați, precum și o serie întreagă de organizații obștești ca sindicate, cooperative, persoane neapartinînd nici unui partid, activiști catolici, reprezentanți ai intelectualității etc.

Alegerile pentru Seim constituie pentru poporul polonez o victorie de mare însemnătate. La 20 ianuarie poporul polonez a trecut cu succes un examen de maturitate politică. Alegerile au demonstrat că în majoritatea lui covîrșitoare poporul polonez este și rămîne credincios socialismului, orînduirii democrat-populare.

In legătură cu alegerile din Polonia reacțiunea internă și de peste hotare își făcuse tot felul de iluzii. Forțele reacțiunii n-au ezitat să îndemne la boicot, la sabotarea alegerilor, la tulburări. Dar, așa cum subliniază ziarul „Tribuna Ludu", „calmul și maturitatea poporului au paralizat activitatea aventurierilor și provocatorilor de tulburări".

Votînd pentru regimul de democrație populară, pentru socialism, poporul polonez a votat totodată pentru pace, pentru prietenie și alianță cu țările lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică.

Congresul pedagogilor din America Latină

La 21 ianuarie a.c. la Montevideo — (Uruguay) au început lucrările celui de al VI-lea Congres al cadrelor didactice din America Latină. La congres participă puternicele organizații ale pedagogilor din Chili, Mexic, Bolivia, Ecuador, Peru etc.

Federația Internațională a Sindicatelor din Învățămînt este reprezentată la acest Congres de prof. univ. Nicolae Pascu, președintele Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt din țara noastră.

Bibliografie

D. Barbilian: Teoria aritmetică a idealelor (în inele necomutative).
O. Onicescu, G. Mihoc, C. T. Ionescu Tulcea: Calculul probabilităților și aplicații.
C. T. Ionescu Tulcea: Spații Hilbert.
G. Marinescu: Spații vectoriale normate.
Sergiu Vasilache: Elemente de teoria mulțimilor și a structurilor algebrice.
Gh. Țițeica: Geometria diferențială proiectivă a rețelelor.
Al. Pantazi: Opera matematică.
George Bărănescu: Calculul proceselor de ardere.
I. Reichel: Chimia și tehnologia coloranților azoici.
Alex. S. Sanielevici: Radioactivitatea. Fenomene și legi generale. Vol. I.
Cristofor Vazaca: Încălzirea prin inducție în joasă și înaltă frecvență.
A. M Butlerov: Lucrări alese de chimie organică.
P. A. Kosticev: Opere alese.
I. P. Pavlov: Opere complete. Vol. II. Cartea I.
Acad. A. Kreindler: Epilepsia. Cercetări clinice și experimentale.
Acad. Prof. P. Constantinescu-Iași: Studii istorice romîno-bulgare.
★ ★ ★ — Materiale și cercetări arheologice. Vol. II.
★ ★ ★ — Antologie de literatură populară. Vol. II.

Pentru a veni în ajutorul celor ce n-au posibilitatea să-și procure cartea științifică în localitatea respectivă, Librăria Academiei R.P.R. din București, Calea Victoriei nr. 27 expediază, contra ramburs, în toată țara, oricare din lucrările de mai sus, sau oricare altă lucrare științifică.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Trăiască victoria în alegeri a F. D. P.!

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

ANUL IX Nr. 408
4 PAGINI 25 BANI
Vineri 1 februarie 1957

Organ al Ministerului Invățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt

Pentru pace, pentru bună stare, pentru viitorul luminos al patriei

Nimic nu este mai înălțător, nimic nu poate innobila mai mult sufletul omului, nimic nu poate mobiliza mai bine masele la înfăptuirea idealurilor lor de progres decît sentimentul patriotismului socialist, decît dragostea fierbinte, năvalnică pentru patria socialistă, pentru țara pe care o dorim mereu mai înfloritoare, mai puternică.

Insuflețiți de acest nobil sentiment, slujitorii școlii se vor prezenta în ziua de 3 februarie cu toții în fața urnelor și, cu inima plină de bucurie, cu încredere nestrămutată în viitorul luminos al patriei, împreună cu ceilalți oameni ai muncii își vor da votul candidaților Frontului Democrației Populare.

Votînd candidații Frontului Democrației Populare, poporul nostru votează pentru socialism, pentru întărirea regimului de democrație populară care asigură ridicarea continuă a nivelului de trai al populației. Marile izbînzi înscrise în cartea de aur a patriei în anii puterii populare stau mărturie de netăgăduit a grijii partidului și guvernului pentru om, pentru satisfacerea nevoilor lui materiale și culturale în permanentă creștere.

Regimul de democrație populară a făcut din țara noastră o țară înaintată cu uriașe perspective de progres. Partidul și guvernul au acordat și acordă o mare atenție asigurării bazei materiale pentru ridicarea neîncetată a nivelului de trai. Această bază o constituie dezvoltarea industriei și în primul rînd dezvoltarea acelei părți a industriei care produce mașini, agregate, unelte pentru ușurarea muncii și pentru sporirea productivității ei. Eroica noastră clasă muncitoare, toți oamenii muncii privesc cu o justificată mîndrie patriotică realizările dobîndite. Vremurile cînd toate mașinile și utilajele erau importate din străinătate în schimbul unor bani grei și al condițiilor înrobitoare impuse de imperialiștii occidentali au apus pentru totdeauna. Astăzi producem în țară aceste mașini și utilaje. Numai în ultimii patru ani poporul nostru a înălțat peste 100 de fabrici și uzine și a înzestrat cu utilaje moderne alte sute de întreprinderi. Produsele industriei noastre sînt căutate și se bucură de o înaltă apreciere în tot mai multe țări ale lumii.

Cită deosebire între această situație, care umple de bucurie inima fiecărui patriot, a fiecărui cetățean cinstit din Republica Populară Romînă și situația înjositoare a Romîniei burghezo-moșierești, căreia clasele exploatatoare îi hărăziseră soarta de simplă anexă agrară și piață de desfacere pentru marile state capitaliste.

Așa cum niciodată poporul nostru nu va da uitării condițiile de mizerie și umilință în care erau nevoiți să lucreze muncitorii pentru capitaliștii din țară și de peste hotare, nu va fi uitată nici viața insuportabilă pe care au dus-o masele țărănești în Romînia burghezo-moșierească pe care exploatatorii au dorit și au căutat s-o mențină țară „eminamente agricolă".

Astăzi, la 50 de ani de la marile răscoale țărănești din 1907, țărănimea muncitoare, în alianță și sub conducerea clasei muncitoare, a scăpat de exploatarea moșierească și a devenit stăpîna pămîntului pe care îl muncește. Urmînd îndemnul partidului, țăranii

(Continuare în pagina 3-a)

Printre pedagogii din Constanța

Orașul Constanța, ca și întreaga noastră țară este cuprins, în aceste zile dinaintea alegerilor, de o mare însuflețire. In întreprinderile constănțene, oamenii muncii au pornit cu elan la realizarea sarcinilor puse de Plenara C.C. al P.M.R. din decembrie 1956. Exprimîndu-și devotamentul față de puterea populară care a făurit o școală a poporului, față de partid și guvern care înconjoară cu grijă învățămîntul și pe slujitorii lui, cadrele didactice din Constanța s-au alăturat avîntului politic care domnește în aceste zile în marele port maritim.

Să stăm puțin de vorbă cu învățătorul Petre Ciurtin, de la școala mixtă de 7 ani nr. 12 din Constanța și să-l ascultăm povestind despre ceea ce simt colegii lui de muncă acum, în zilele din preajma alegerilor:

„Școala noastră — ne spune tovarășul Ciurtin, are aproape 80 de ani vechime, dar niciodată de-a lungul acestor zeci de ani n-a pulsat între zidurile ei o viață atît de puternică ca acum. In trecut era o școală primară, cu 200 de elevi, astăzi este o școală de 7 ani, cu 540 de elevi. Numărul cadrelor didactice a sporit și el: la școala noastră funcționează astăzi 23 de cadre didactice. In anul acest număr va crește odată cu cele două clase noi care vor lua ființă. Ne pregătim de pe acum: sfatul popular a alocat 600.000 de lei pentru renovarea școlilor. Lucrările, după cum vedeți, au și început.

Am stat de vorbă și cu alți învățători și profesori ai școlii. Ei ne-au vorbit în primul rînd despre munca pe care o desfășoară pentru îmbunătățirea continuă a activității didactice. Și, desigur, au amintit și despre activitatea în sprijinul campaniei electorale. In această privință trebuie subliniată participarea cadrelor școlii la inițiativele comitetului sindical. Acesta a organizat la casele alegătorului din oraș, trei festivaluri cultural-artistice, ale căror programe au fost susținute în întregime de cadrele didactice constănțene.

Părăsind vechea instituție de învățămînt din centrul Constanței ne-am îndreptat spre o altă școală, despre a cărei existență nici nu putea fi vorba în timpul regimului burghezo-moșieresc: o școală cu limba de predare turcă. Pentru prima oară în istoria orașelor și satelor dobrogene, în anii puterii populare au luat ființă școli de stat cu limbile de predare turcă, tătară, greacă și armeană. Astăzi, în cuprinsul regiunii funcționează 90 de școli în limbile naționalităților conlocuitoare. Despre aceste realizări ne vorbește cu mîndrie tînăra învățătoare Geafer Meriem, de la școala mixtă nr. 2 cu limba de predare turcă.

Ea nu uită să ne amintească și despre viața nouă a populației turce de pe meleagurile dobrogene.

„Ce s-ar fi ales de noi pe vremea regimului burghezo-moșieresc? — se întreabă învățătoarea Geafer Meriem. Am fi rămas, desigur, pradă exploatării, misticismului și obscurantismului. Astăzi, puterea populară ne-a încredințat sarcini pline de cinste. Sîntem învățători: eu, Curtamiet Cadrie, Agali Șucuran, Rasim Selim și încă zece tineri. La 3 februarie vom vota și pentru viața noastră nouă, și pentru viața fericită a copiilor pe care-i creștem."

Astfel ne-au vorbit învățătorii și profesorii din orașul Constanța. Printre voturile date Frontului Democrației Populare se vor număra și acelea ale cadrelor didactice constănțene, cărora puterea populară le-a creat o viață demnă, o viață care devine din ce în ce mai bună.

VALENTIN ANDREI

Citiți în acest număr

Realizări ale acestor ani (Pag. 3)

Votăm pentru înflorirea școlii

C. Petricu
directorul secției de învățămînt a orașului București

Plecam mai zilele trecute de la o școală de 7 ani dintr-un cartier muncitoresc al raionului „23 August". Verificasem tocmai posibilitatea transformării acestei școli în școală medie. In imediata apropiere a școlii mi-a atras atenția un om în vîrstă, cu ochelari pe nas, care citea cu glas tare. Am zăbovit lîngă el. Continua să citească:... „Pe răbojul celor 4 ani care au trecut de la ultimele alegeri, poporul romîn a înscris un șir de izbînzi pe care nimeni — nici chiar dușmanii — nu îndrăznește a le tăgădui"...

Observîndu-mă, s-a oprit din citit. M-a măsurat o clipă peste ochelari și mi-a spus: — „Nu vă supărați dacă citesc tare. Eu am învățat de curînd carte, chiar aici, la școala de alături. Invățătoarea mea era tînără, putea să-mi fie fiică, dar strașnică dăscăliță a mai fost! De multe ori o văd acum printre copiii care au fericirea să învețe toți carte la vremea lor. Dar să știți că nici fericirea mea nu-i mică. Le citesc și nepoților mei și m-am obișnuit să citesc cu glas tare. Ce lucruri frumoase și adevărate sînt scrise în pagina asta!"...

Era unul din cei peste 135.000 de foști neștiutori de carte care au urmat cursurile de alfabetizare în școlile Capitalei. Pagina pe care o citea era o pagină a recentului Manifest al Consiliului Central al F.D.P., iar școala despre care vorbea era școala de 7 ani nr. 67, care are și ea povestea ei. Construită în 1949, cu două săli de clasă, a devenit — după primii ani de funcționare — neîncăpătoare. I s-au mai adăugat încă două săli în anii următori. Năvala copiilor către școală a creat necesitatea construirii, în toamna anului trecut, a încă 7 săli de clasă și a unei săli de gimnastică. Cine mai poate să desprindă din înfățișarea actuală a școlii, conturul școlii cu două săli de clasă din 1949?

M-am desprins de lîngă fostul „elev", care continua să citească, stăpînit de mîndria și fericirea de a fi trăit recentele succese despre care atît de concis și convingător vorbește manifestul. Gîndul mă purta, stăruitor, către sarcinile și treburile școlilor.

Mai ales în cartierele periferice ale Capitalei, pe care burghezia și moșierimea le lăsaseră în mizerie și întuneric, s-au înălțat, în ultimii ani, zeci de localuri de școli încăpătoare și luminoase. Numai în toamna anului 1956 au fost date în folosință patru localuri de școli noi, cu 32 de clase, și a fost începută construirea a 40 de

(Continuare în pag. 3-a)

AMINTIRI

Despre alegerile de odinioară

Acad. prof. Iorgu Iordan

Deoarece sîntem între noi, învățători și profesori din școlile de toate gradele, cred nimerit să povestesc unele lucruri despre felul cum votau pe vremuri aceste categorii de cetățeni ai țării noastre.

Universitățile (și numai ele, nu și celelalte institute de învățămînt superior, care erau, de altfel, foarte puține, chiar după primul război mondial) aveau dreptul, ca să nu spun privilegiul, de a alege cîte un senator (adică membru al celei de a doua adunări legislative: senatul). Numărul votanților era redus, aproape tot așa de redus ca la colegiul I pentru Camera deputaților al unor județe mici, ai căror alegători trebuiau să aibă un anumit venit funciar rezultat din pămînt sau clădiri, ceea ce înseamnă că prețul unui vot se putea ridica la sume importante. Spre deosebire însă de celelalte colegii, la care plata voturilor o făcea adesea din buzunarul propriu candidatul însuși, la colegiul universitar intervenea întotdeauna guvernul, cu ajutorul bugetului statului: „Casa Școalelor", editura de pe atunci a Ministerului Invățămîntului, tipărea o carte a profesorului care vota pentru candidatul oficial. Ministerul îi punea la dispoziție suma necesară pentru o „călătorie de studii" în străinătate sau pentru participarea la un congres internațional, îl numea președinte al unei comisii de bacalaureat sau membru într-o comisie pentru examenul de capacitate al viitorilor profesori de liceu etc. Cînd un alegător nu inspira destulă încredere ori se lăsa cu greu pornit de acasă, se trimitea după dînsul un emisar „de calitate", ca să-l aducă cu trăsura sau, cînd se putea, chiar cu automobilul la localul de vot, care era totdeauna sala „marelui colegiu" a universității respective. Mi-aduc aminte ca astăzi cum un profesor din învățămîntul mediu, mare elector liberal, căra la vot într-o trăsurică cu un cal (la Iași, înainte de primul război mondial!) pe cîte un alegător care, din diverse motive, se lăsa așteptat cam mult acolo unde era mare nevoie de dînsul. Și notați bine că pe vremea aceea eu eram student, adică un tînăr căruia trebuia să i se facă și educație cetățenească la universitate, și cunoașteam foarte bine pe ambii „eroi" ai scenei (pe „elector" — o nulitate patentă — îl avusesem profesor la liceu, iar pe alegător îl audiam la cursuri și seminare).

Metodele amintite pe scurt aici se aplicau rînd pe rînd de către fiecare dintre partidele „istorice". cînd veneau la putere, și, de obicei, față de aceiași oameni, care, afirmau ei, nu „făceau politică", întrucît nu aparțineau nici unuia dintre partidele existente în timpul acela. Se întîmpla citeodată să se procedeze așa chiar cu unii membri ai partidului aflat în opoziție, care constatau subit greșelile fostului lor guvern, căzut de la putere, și reflectau în ajunul noilor alegeri la mijloacele de îndreptare spre „binele țării", a acestor greșeli. In astfel de cazuri votul costa, se înțelege, mai scump, noroc însă că bugetul statului putea suporta oricît de multe și de mari cheltuieli. Ce vreți? Noul guvern și partidul care îl susținea trebuia să facă toate sacrificiile, pentru a salva țara de la pieire!

Să nu ne închipuim însă că toți profesorii universitari se comportau în felul arătat aici. Existau, din fericire, destui membri ai corpului didactic superior care își păstrau demnitatea și cu prilejul alegerilor. Cei mai mulți dintre ei se abțineau pur și simplu de la vot sau, ceea ce se întîmpla mai rar, puneau candidatura unui coleg cinstit și combativ, chiar dacă erau mai totdeauna siguri că nu vor reuși să-l trimită în parlamentul țării.

Abținerea de la vot era metoda aplicată în special de către studenți. De fapt, nu era o abținere propriu zisă, care implica luarea unei atitudini oarecum de protest, ci simpla indiferență și pasivitate. In primul rînd, majoritatea studenților nu se înscriau în listele electorale, și aceasta din cauză că nu-i interesa viața publică a țării. Afară de asta, mulți dintre cei înscriși nu participau la vot, iarăși fără o motivare mai mult ori mai puțin serioasă a acestei pasivități.

Dintre cei care urmăreau de a-

(Continuare în pag. 3-a)

Intelectuali,

Știința și cultura au devenit în țara noastră un bun al întregului popor. Munciți și luptați pentru înflorirea științei, artei și literaturii, pentru ridicarea culturală a poporului! Votați în aceste alegeri candidații F.D.P.!

(Din Manifestul Consiliului Central al F.D.P.)

AGITATOAREA

Educatoarea comunistă Lidia Antoci, directoarea grădiniței de copii din comuna Jilava, raionul Nicolae Bălcescu, este o harnică agitatoare. Acum, în preajma alegerilor, munca ei este deosebit de intensă. In cadrul adunărilor cu părinții copiilor, tov. Antoci a prezentat în fața acestora legea electorală, cu modificările aduse de recenta sesiune a Marii Adunări Naționale. De curînd tov. Antoci le-a vorbit cetățenilor din comună despre hotărîrile plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956 și a prelucrat în fața alegătorilor Manifestul Consiliului Central al Frontului Democrației Populare.

Adeseori, stînd la sfat cu cetățenii, Lidia Antoci le vorbește cu mîndrie despre înfăptuirile obținute în comuna lor în anii puterii populare. Rețeaua electrică a comunei a fost extinsă cu peste 6.500 metri liniari. De asemenea, întreaga comună a fost radioficată. La școală au fost construite prin autoimpunere încă două săli de clasă. De curînd a luat ființă o casă de nașteri. Realizări însemnate s-au obținut în ceea ce privește transformarea socialistă a agriculturii. Astfel, de curînd a luat ființă întovărășirea agricolă „Ana Ipătescu". Neștiința de carte a fost complect înlăturată, iar izvoarele ei definitiv închise, deoarece toți copiii de vîrstă școlară frecventează cu regularitate cursurile școlii.

Agitatoarea Lidia Antoci organizează în fiecare joi seara adunări cu părinții copiilor, citind în fața lor diferite broșuri editate de F.D.P. In cadrul acestor adunări au fost citite pînă în prezent broșurile „Cu tineretul spre viitor", de Mihai Beniuc, „Infrățiți făurim cultura socialistă în patria noastră", de Ferenc Papp și A. M. Sperber, „Două timpuri", de Tudor Arghezi, „Mărturiile unui scriitor" de Cezar Petrescu, „Cu sprijinul larg al maselor" și altele.

GLEB STATNIC

ASTĂZI și altădată

Mărturii

Grupuri, grupuri, alegătorii din comuna Barcea care au participat la întîlnirea cu tov. P. Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, se îndreptau spre case. Toți se gîndeau la cele auzite cu prilejul acestei întîlniri și erau deosebit de bucuroși de perspectivele ce li se deschid lor, ca și întregului nostru popor muncitor, prin hotărîrile Plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956.

— Mi-au plăcut cuvintele voastre însuflețite prin care v-ați angajat să realizați și să depășiți prin contractări și achiziții cantitatea de cereale care se strîngea pentru fondul central al statului prin sistemul cotelor obligatorii — se adresă învățătorul Șorcaru, secretarul comitetului executiv al sfatului popular, cetățenilor care îl însoțeau.

— Pînă în ziua alegerilor avem să înscriem noi membri în cele două gospodării colective din comună, așa cum am spus în ședință — adăugă un altul.

Invățătorul pensionar Ion Ciorogaru oftă, într-un tîrziu:

— Ei, măi tovarăși, eu am apucat și altfel de vremuri. Sînt peste 30 de ani de atunci. Ca să poți vota trebuia să mergi pe jos de la Barcea la Ivești, cale de 10 km. Și după un astfel de drum să fi avut cel puțin mulțumirea de a putea vota! Dar de unde! Inainte de a ajunge la localul de vot te întîmpinau fie jandarmi, fie „agenți electorali". Intr-o asemenea împrejurare am fost arestat și am stat închis toată ziua alegerilor — cică nu inspiram destulă „încredere".

— Eu sînt mai tînăr ca dumneata, dar am gustat și eu din amarul acelor vremuri — interveni învățătorul Șorcaru. Fiu de țăran sărac, am învățat cu mari sacrificii la școala normală, pe care am absolvit-o în anul 1937. Dar pe timpul acela mureai de foame cu diploma de învățător. Ca să nu ajung să cerșesc, am plecat la Constanța să-mi caut de lucru orice: portar la un hotel, hamal — ce-o fi. M-am prezentat, cu inima strînsă de emoție, la senatorul Roșculeț și l-am rugat să mă sprijine să ocup postul de portar la un hotel. Domnul senator mi-a zîmbit cu o prefăcută bunăvoință și m-a întrebat dacă știu englezește și grecește. Cind i-am răspuns că nu știu, m-a concediat cu același zîmbet indulgent, explicîndu-mi că fără asemenea cunoștințe nu poți să fii portar în orașul Constanța.

— Și astăzi dumneata, cel care cerșeai acum 20 de ani să ți se dea dreptul de a munci, te bucuri pe deplin de încrederea poporului, ai o muncă plină de cinste. Ai fost director de școală. Acum ești secretar de sfat — intră în vorbă un tînăr slăbuț, profesorul de matematică și fizică Ion Boghiu.

...Dacă stai de vorbă cu dascălii din raionul Tecuci poți afla multe lucruri interesante despre succesele învățămîntului în anii puterii populare. Invățătorul Ion Florea, de pildă, îți vorbește foarte bucuros despre noile localuri de școală construite în acești ani, despre înlăturarea neștiinței de carte, despre numărul tot mai mare de elevi cuprinși în școlile de toate gradele. Dar învățătorul Ion Florea știe să vorbească, cu vocea tremurînd de indignare, și despre vremurile de altădată, despre nepăsarea moșierilor și capitaliștilor față de școală.

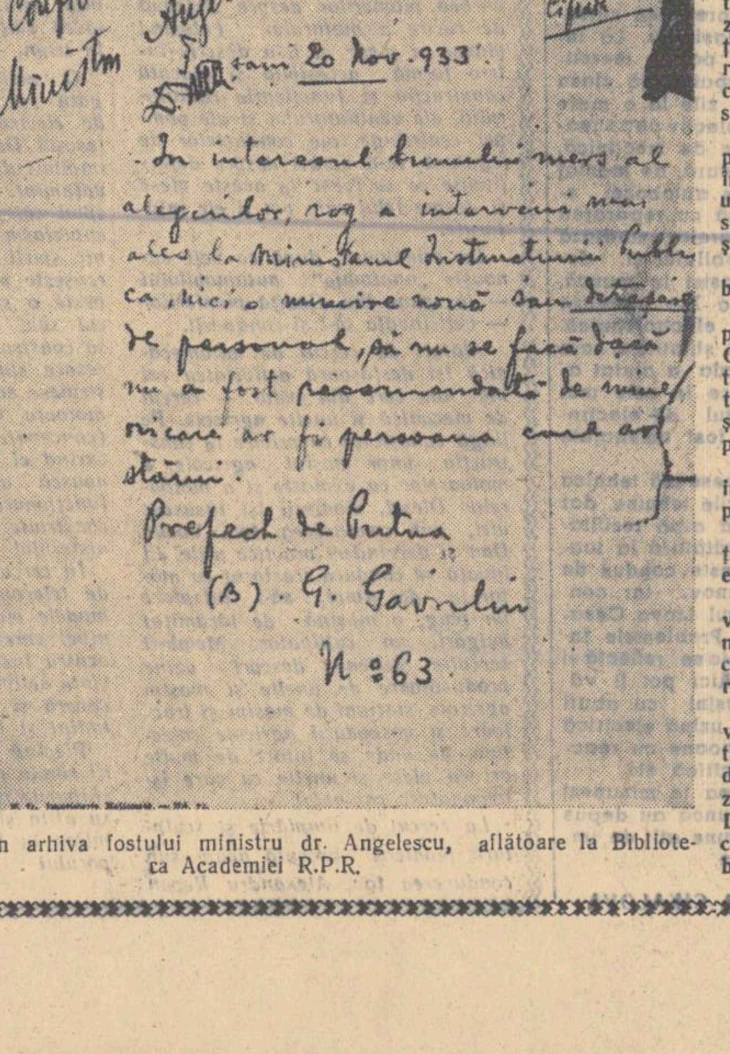
MINISTERUL DE INTERNE
ȘEF DE CABINET

Confidențial Dlui Ministru Angelescu
D-[illegible] ...ani 20 Nov. 933

In interesul bunului mers al alegerilor, rog a interveni mai ales la Ministerul Instrucțiunii Publice ca nici o numire nouă sau detașare de personal, să nu se facă dacă nu a fost recomandată de mine, oricare ar fi persoana care ar stărui.

Prefect de Putna
(ss) G. Gavrilin

N° 63

Din arhiva fostului ministru dr. Angelescu, aflătoare la Biblioteca Academiei R.P.R.

In primăvara anului 1922 — ne-a povestit el — partidul liberal, ajuns la putere, se pregătea de alegeri. Moșierul Costică Papadopol-Calimah venise de la curtea sa din Balotești-Stănișești în satul Crăești și cu banii trimiși de Costinel Turtureanu, prefectul județului, care mînuia fondurile destinate pentru reușita guvernului în alegeri, cumpără un butoi de vin. Această „acțiune politică", la care se adăuga vizita trepădușilor electorali care cutreerau de cîteva zile satele împărțind manifeste, reuși să tulbure cu totul atmosfera satului Crăești.

Costică Papadopol-Calimah ținu în fața sătenilor un „discurs". Apoi se făcu a întreba și de nevoile școlii.

— Aveți local bun de școală?

— Nu — răspunseră țăranii. Copiii învață într-o casă închiriată, cu lut pe jos, și nici bănci nu prea avem.

Dar nu asta îl interesa, de fapt, pe boier.

— Cine e învățător? — întrebă el.

— Avem un învățător tînăr, care ne învață bine copiii — răspunseră cîțiva țărani.

— De ce n-a venit și el la întrunire? Ori o fi din cei care votează cu opoziția? Duceți-vă de-l chemați — porunci boierul.

Trimisul boieresc m-a găsit în clasă, dar am refuzat să răspund la chemarea lui Papadopol-Calimah, deoarece nu-mi terminasem lecțiile. Răspunsul boierului la refuzul meu l-am primit abia în ziua alegerilor cînd, cu toate insistențele mele, mi s-a interzis să votez, sub pretextul că am primit manifeste de la opoziție.

...Despre „grija" regimurilor burgheze față de slujitorii școlii vorbește deosebit de limpede o scrisoare adresată de prefectul de Putna Ministerului de Interne, în ziua de 20 noiembrie 1933. Iată textul scrisorii: „In interesul bunului mers al alegerilor rog a interveni mai ales la Ministerul Instrucțiunii Publice ca nici o numire nouă sau detașare de personal să nu se facă dacă nu a fost recomandată de mine, oricare ar fi persoana care ar stărui".

Aici e spus clar și fără nici un fel de ocolișuri: nici un învățător sau profesor nu poate fi numit dacă nu-i pe placul prefectului, dacă nu-i „recomandat" de el — așadar dacă e cît de cît bănuit că nu vrea să facă jocul guvernanților, al celor gata oricînd să asuprească poporul.

...Au apus pentru totdeauna vremurile în care învățătorii și profesorii erau la cheremul politicienilor corupți și al slugilor lor. Nici o forță din lume nu va putea reînvia acele vremuri. Astăzi, puterea populară arată învățămîntului și oamenilor muncii din învățămînt grija cea mai caldă, cea mai atentă. Noile localuri de școală care apar mereu pe întinsul patriei noastre, laboratoarele și atelierele, internatele, manualele, materialul didactic, numărul mereu în creștere al elevilor și studenților, al învățătorilor și profesorilor vorbesc limpede despre dezvoltarea fără precedent a învățămîntului din țara noastră. Cadrele didactice se bucură astăzi de stima și atenția întregului popor muncitor.

Pentru succesele de pînă acum ale învățămîntului din Republica Populară Romînă și pentru dezvoltarea lui continuă în viitor, învățătorii și profesorii din patria noastră vor vota cu încredere și entuziasm, în ziua de 3 februarie, pe candidații Frontului Democrației Populare.

V. ALEXANDRU

DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE

VIITORII PEDAGOGI

Mari și complexe sînt sarcinile pe care trebuie să le rezolve pedagogii sovietici. Invățămîntul politehnic are nevoie de profesori înzestrați cu cunoștințe multilaterale, cu un nivel politic ridicat, specialiști de înaltă calificare, în stare să predea în același timp mai multe materii de învățămînt. Pedagogul sovietic trebuie să fie totodată un specialist în problemele educației, un adevărat organizator și conducător al colectivului de copii.

Schimbările în sistemul de învățămînt cer să se reorganizeze radical instruirea și educarea viitorilor pedagogi. Introducerea duratei de studii de cinci ani, trecerea la pregătirea unor profesori cu profil larg, schimbarea sistemului practicii de producție în școală și o serie de alte măsuri însemnate realizate în instituțiile pedagogice de învățămînt superior sînt menite să creeze condițiile necesare pentru pregătirea unor specialiști de înaltă calificare.

Dar pregătirea cu succes a cadrelor pedagogice în instituțiile de învățămînt superior depinde în mare măsură și de atitudinea studenților, de faptul dacă ei privesc cu suficientă maturitate, cu spirit de răspundere și conștiinciozitate munca pentru însușirea specialității. Studentul care se hotărăște să-și închine viața nobilei și complexei profesiuni de pedagog este obligat să știe ce calități trebuie să-și dezvolte pentru a fi în stare să muncească în mijlocul copiilor.

Profesorul trebuie să fie, înainte de toate, un om călit din punct de vedere ideologic, cu un înalt nivel politic, de oarece altfel nu va putea educa tineretul în spiritul comunismului. Un astfel de om poate fi numai acela care, însușindu-și esența teoriei marxist-leniniste, învață să aplice această teorie în activitatea lui social-politică, în munca profesională și în viața sa personală.

Intr-una din cuvîntările pe care le-a ținut în fața pedagogilor, M. I. Kalinin, arătînd uriașa însemnătate a cunoașterii temeinice a teoriei marxist-leniniste, a spus: „Marxism-leninismul nu se studiază de dragul studiului, nu se studiază de formă. Noi studiem marxism-leninismul nu ca să-l cunoaștem în mod formal, cum se învăța înainte catehismul. Noi studiem marxism-leninismul ca metodă, ca un instrument cu ajutorul căruia să stabilim în mod just conduita noastră politică, socială și personală".

Studenții institutelor pedagogice dispun de toate posibilitățile pentru a studia în mod creator marea moștenire a clasicilor marxism-leninismului. Măsurile luate în ultimii ani sub conducerea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, orientate spre înlăturarea metodelor bucherești, dogmatice de predare a științelor sociale, spre stîrpirea urmărilor dăunătoare ale cultului personalității, străin spiritului leninismului și caracterului societății sovietice, au îndepărtat obstacolele din calea studierii creatoare a marxism-leninismului.

Cunoașterea cu adevărat adîncă a tuturor ideilor învățăturii comuniste, ale filosofiei materialiste și ale economiei politice marxiste se capătă nu numai prin studierea documentelor de partid și a operelor clasicilor acestei învățături, ci și printr-o participare activă la viața politică și obștească.

Indeosebi aici, în practică, se verifică în modul cel mai deplin gradul de maturitate al viitorului pedagog, capacitatea lui de a rezolva o problemă sau alta și de a se comporta conform intereselor partinice, sociale. Indeosebi aici urmează viitorii pedagogi școala călirii politice, dobîndesc deprinderea de a aplica în practică metoda marxist-leninistă.

Studenții trebuie să-și reamintească mereu cele spuse de Lenin, care a arătat că pedagogul sovietic este un membru al marii armate a învățămîntului socialist. Această armată ajută în mod activ Partidului Comunist să desfășoare cu succes munca uriașă de a duce în masele populare ideile concepției proletare despre lume. In condițiile luptei ascuțite împotriva ideologiei burgheze, în condițiile intensificării ofensivei reacțiunii internaționale împotriva poziției țărilor din lagărul socialismului, activitatea de zi cu zi a „marii armate a învățămîntului socialist" capătă o deosebită importanță.

Dar pentru aceasta, pentru ca viitorii pedagogi să participe activ la munca organizațiilor obștești și politice, pentru ca ei să urmeze, în cadrul acestor organizații, școala călirii ideologice, pentru a învăța să aplice în practică teoria marxist-leninistă, este necesar să asigurăm varietatea formelor activității organizațiilor de partid, de comsomol și sindicale din institutele pedagogice. Este necesar să fie folosite mai larg astfel de forme ca serile de întrebări și răspunsuri, jurnalele vorbite, disputele, întîlnirile cu profesori în vîrstă, cu muncitori vestiți, cu bătrîni bolșevici, serile închinate prieteniei între popoare. Organizațiile de partid, de comsomol și sindicale sînt chemate să educe și să călească astfel din punct de vedere ideologic pe studenți, încît aceștia să fie în stare să apere puritatea concepției maxist-leniniste, să fie vigilenți și să ferească mediul lor de pătrunderea influențelor străine ale ideologiei burgheze

Pedagogul sovietic trebuie să cunoască bine și specialitatea sa, disciplinele pe care le predă în școală. Cunoștințele de specialitate se dobîndesc nu numai la lecții, în cadrul activităților practice și al seminariilor, ci și pe calea unei sistematice munci individuale. Programa disciplinelor care se studiază în institute nu cuprinde nici pe departe întreg ansamblul cunoștințelor adunate de omenire în domeniul științei date. De aceea este foarte important să-i obișnuim pe studenți să studieze cu interes literatura suplimentară, izvoarele, să se străduiască permanent de a-și completa și lărgi cunoștințele.

Profesorul școlii de astăzi trebuie să fie și un cunoscător al materiei pe care o predă, și un educator al colectivului de copii. El este obligat să cunoască bine pe elevii care i-au fost încredințați, să le formeze înaltele calități morale proprii omului sovietic. Pentru aceasta el trebuie să cunoască psihologia copilului și metodica educației, trebuie să iubească copiii și să fie el însuși un exemplu pentru elevi. Un om șovăielnic din punct de vedere moral, care are reprezentări mic-burgheze despre viață și oameni nu poate, desigur, să-i educe pe elevi în spiritul unor înalte calități morale.

Deprinderile de muncă educativă și pedagogică se dobîndesc prin studierea adîncă a disciplinelor pedagogice, prin relațiile permanente cu copiii. Iată de ce fiecare student, dacă se străduiește să devină cu adevărat un profesor și un educator bun, trebuie să păstreze mereu legătura cu școala și cu elevii. In decursul întregii perioade de studiu el trebuie să participe activ la viața școlii, să ajute, pe măsura puterilor sale, colectivul pedagogic în munca instructiv-educativă de zi cu zi.

Sute de mii de tineri și tinere din Uniunea Sovietică se pregătesc să-și închine viața profesiei pedagogice. Pe ei îi așteaptă o muncă intensă, interesantă și creatoare — educarea constructorilor comunismului, a unor fii devotați ai patriei.

(Din „Ucitelskaia gazeta" nr. 11/1957)

Educația prin muncă

Autoarea acestui articol, profesoara Olga Cikalova, soția vestitului aviator Valerii Cikalov, este membră a colectivului de redacție al revistei „Semia i școla" (Școala și familia). De curînd, tov. Cikalova a vizitat o școală din Moscova, în care a cercetat îndeosebi problemele educației prin muncă. In articolul de față ea își împărtășește impresiile cu privire la cele văzute.

Problemele învățămîntului politehnic îi preocupă în momentul de față pe toți pedagogii sovietici. Și aceasta este firesc, deoarece școala trebuie să formeze oameni, trebuie să pregătească tineretul pentru viață. Problema învățămîntului politehnic n-a fost încă rezolvată pe deplin de către fiecare școală sovietică, dar calea pe care trebuie să se realizeze educația prin muncă a elevilor este lămurită. Să luăm, de pildă, școala nr. 310 din raionul Kuibîșev al capitalei sovietice. Școala aceasta funcționează într-o clădire nouă, cu cinci etaje, cu coridoare largi, cu ferestre mari. Lecțiile se desfășoară în două schimburi.

La lecțiile de lucru manual, elevii din clasele mici confecționează tot felul de lucruri. In clasa a III-a, condusă de învățătoarea Valentina Guzenko, pe banca fiecărui elev sînt pregătite toate cele necesare pentru lucru: este așternută o mușama, se găsesc foarfeci, pensule, clei, rigle. Astăzi, elevii fac rame. Munca pentru pregătirea ramelor cuprinde două faze: la început copiii fac o formă din carton, apoi lipesc rama.

In clasele mai mari, activitatea practică devine mai complicată. Elevii din clasele a V-a, a VI-a și a VII-a lucrează în atelierele de lăcătușerie, tîmplărie și mecanică. In atelierul de lăcătușerie fiecare are locul său de muncă. Instrumentele sînt aranjate într-o ordine anumită: la dreapta se găsesc tot felul de scule, de la menghine la ciocane, o pilă mare și cîteva pile mici; la stînga — foarfeci pentru tablă. Pe o poliță se află o linie, un ac de trasat, un compas. Instrumentele de care nu este nevoie în fiecare moment sînt păstrate într-un dulap. Lecția începe cu explicații din partea profesorului. Acesta le arată elevilor ce trebuie să facă și numai după aceea ei încep să lucreze.

Faptul cel mai important în această muncă este acela că elevii văd rezultatele activității lor. Clasele a VI-a au primit din partea direcției administrative a școlii o comandă pentru confecționarea a 150 de cîrlige pentru uși. Acum elevii se ocupă de efectuarea acestei comenzi. Ei trasează contururi pe foi de tablă de o anumită grosime, însemnă punctele unde trebuie să se perforeze orificiile pentru șuruburi. Fiecare lucrează cu interes la mașina de găurit. Apoi intră în funcțiune fierăstraiele de mînă, pilele — și în curînd primele produse sînt gata.

Elevii din clasele a șaptea confecționează ciocănașe. Această muncă este mai dificilă: este necesar să se pilească manual o bară de oțel, să i se dea forma de ciocan, să se facă un orificiu pentru coadă.

Cozile pentru ciocane se confecționează în atelierul de tîmplărie. Aici am văzut multe jucării noi — lopățele, greble și tărgi. Toate acestea au fost confecționate de elevi pentru grădinița de copii pe care o patronează. Pentru copiii din primele clase ale școlii s-au pregătit 120 de mici planșete pentru lucrul cu plastilina.

Elevii din clasele a VIII-a și a IX-a urmează un curs de studiere a mașinilor. Ei trec de la munca manuală la studierea și însușirea mecanismelor, la cunoașterea nemijlocită a producției.

Directorul școlii a introdus o serie de lucruri noi în predarea cursului de studiere a mașinilor. La început elevii parcurg partea teoretică a acestui curs, apoi toată clasa se duce pentru zece zile la o mare autobază al cărei colectiv patronează școala. In secțiile de mecanică, de motoare, de armătură, de montaj și de instrumente ale autobazei elevii se familiarizează cu repararea și asamblarea motoarelor, studiază toate piesele automobilului și, desigur, participă ei înșiși la muncă.

Elevii din clasa a X-a urmează un curs special de electrotehnică. Institutul de cercetări științifice, care patronează și el școala, a ajutat acestor elevi să utilizeze în cele mai bune condiții cabinetul de electrotehnică, în care au fost amenajate 14 tablouri.

Cei pe care îi interesează tehnica pot lucra și în cercurile tehnice, dar numai cu condiția să aibă rezultate foarte bune la învățătură la toate obiectele. Cercul este condus de profesorul Boris Jiganov, iar constructor șef este elevul Liova Cesalin din clasa a X-a. Problemele învățămîntului politehnic se reflectă și în munca cercului. Aici pot fi văzute modele de mașini cu aburi executate de elevi, o uzină electrică acționată de vînt, avioane cu reacție, o stație hidroelectrică etc.

Privind toate acestea te minunezi cîtă inițiativă, cîtă muncă au depus elevii în această acțiune atît de importantă și folositoare.

OLGA CIKALOVA

INFORMAȚII

In aula, devenită neîncăpătoare, a Facultății de științe juridice din Capitală, a avut loc luni seara o adunare a oamenilor de știință și a cadrelor didactice din învățămîntul superior, organizată de Comitetul orășenesc București al P.M.R.

Adunarea a fost deschisă de tov. Ștefan Cruceru, secretar al Comitetului orășenesc București al P.M.R.

Tovarășul Miron Constantinescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., a făcut o expunere asupra principalelor probleme cu privire la hotărîrile Plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956.

Asistența a ascultat cu viu interes expunerea făcută.

★

In ziua de 30 ianuarie a.c. a avut loc în sala de festivități a Institutului de Mine adunarea salariaților din Ministerul Invățămîntului în care au fost discutate Hotărîrile Plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956.

Tovarășul C. Nicuță, locțiitor al ministrului Invățămîntului, a vorbit despre „Unele probleme ridicate de Plenara C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956" și a răspuns la întrebările pe care le-au pus cei care au participat la ședință.

Cum îi ajut pe elevii rămași în urmă la învățătură

Anul acesta lucrez simultan cu două clase — a III-a și a IV-a — la o școală nouă, înființată de curînd, ai cărei elevi au venit din cîteva școli diferite și au avut, deci, un nivel diferit de pregătire. La începutul anului clasa a IV-a, îndeosebi, era slab pregătită la aritmetică și limba romînă. Ținînd seama de aceste lipsuri, mi-am îndreptat toată atenția mai întîi asupra îmbunătățirii predării lecțiilor și am căutat să cunosc cauzele care determină rămînerea în urmă. Mi-am dat seama că una din aceste cauze o constituie tendința unor elevi de a memora mecanic textele din manual. Cu toți acești elevi am dus o muncă stăruitoare, arătîndu-le cum trebuie să învețe o lecție. Acești elevi și-au schimbat sistemul de a învăța și astăzi ei reușesc să obțină rezultate din ce în ce mai bune.

Unul dintre elevii mei se exprima greu, din cauza unei deficiențe de vorbire. El a rămas repetent în clasa a III-a tocmai din această cauză. M-am ocupat îndeaproape de acest elev. L-am sfătuit să învețe și apoi să recite poezii, să citească lecțiile cu voce tare. Nu după multă vreme, el a început să vorbească mai ușor.

Una dintre elevele clasei a III-a (repetentă în această clasă) venea întotdeauna la școală cu temele și lecțiile nepregătite. Făcîndu-i o vizită la domiciliu am constatat că nu avea condiții potrivite pentru a-și pregăti lecțiile. Am luat măsuri ca s-o ajut și acum își pregătește regulat temele.

In pregătirea lecțiilor am mereu în vedere scopul pe care vreau să-l ating, precum și nivelul de înțelegere al elevilor. Pedagogul trebuie să se gîndească atît la ceea ce are de făcut el în timpul lecției, cît și la felul în care se pregătesc elevii. Important este să mobilizăm în timpul lecției pe toți elevii și, mai ales, pe cei rămași în urmă. Trebuie să prezentăm astfel cunoștințele noi, încît elevii să înțeleagă și să rețină esențialul. Dacă menținem o bună disciplină în timpul predării, dacă facem lecții interesante, dacă le arătăm elevilor cum pot folosi în viața practică cele învățate, ei devin atenți, învață cu plăcere.

Am căutat să-i încurajez pe copiii timizi, dintre care se recrutează cei mai mulți rămași în urmă la învățătură și să-i temperez pe cei care vor să răspundă la toate întrebările, care caută să acapareze toată lecția.

La darea temelor pentru acasă țin întotdeauna seama de timpul liber pe care-l au elevii, de posibilitățile de muncă ale acestora, tocmai pentru a evita supraîncărcarea. Pe noi nu trebuie să ne intereseze îndeplinirea formală de către elevi a muncii de acasă, ci trebuie să facem totul ca această muncă să fie îndeplinită în mod conștient, cu folos pentru elevi.

Cu stăruință, cu tact pedagogic, cu multă răbdare și mai ales cu multă înțelegere și dragoste pentru copii, cauzele rămînerii în urmă la învățătură pot fi înlăturate. Pentru realizarea acestui lucru însă trebuie să-și unească eforturile toți pedagogii.

AUREL BACIU
școala elementară nr. 9
din Piatra Neamț

IN INTIMPINAREA ANULUI GEOFIZIC INTERNAȚIONAL

Savanți sovietici pregătind aparatura pentru o expediție în Antarctica.

UN INTERESANT COLȚ AL NATURII VII

De curînd, secția de învățămînt a Capitalei a organizat o întrecere între grădinițe, al cărei obiectiv a fost amenajarea în condiții cît mai bune a colțului naturii vii. Intrecerea a fost cîștigată de grădinița săptămînală „16 februarie" din raionul Grivița Roșie. La colțul naturii vii din această grădiniță se găsesc cîteva lădițe în care copiii au semănat grîu și orz, care au încolțit și se dezvoltă sub ochii lor. De asemenea, se găsesc lădițe în care copiii din grupa mare au sădit morcovi, păstîrnac, țelină și ceapă, vase cu apă în care cresc crenguțe de salcie, precum și multe ghivece cu flori, dintre care majoritatea sînt înflorite. In mijlocul acestora se află o colivie cu doi porumbei și o cușcă cu un iepuraș cenușiu, care adesea se plimbă fără sfială printre copii. Intr-un borcan de sticlă, pe fundul căruia s-au pus boabe de orz și puțină vată, se află doi șoricei albi, care au fost aduși de la o fermă din apropiere. Intre ghivecele cu flori, aflate pe ultima treaptă a poliței care susține toate lădițele și vasele cu flori, este așezat un acvarium cu peștișori, iar în imediata lui apropiere, de o parte și de alta, pe perete, se află coliviile cu sticleți, care stau în permanență cu ușa deschisă.

Jos, în partea din față a colțului, se află o cușcă mare, improvizată din niște zăbrele de lemn, în care se plimbă țanțoș un cocoș de toată frumusețea, împreună cu o găină.

Acest colț al naturii vii nu a necesitat fonduri speciale, fiind realizat aproape în întregime prin posibilități locale. In organizarea lui s-a ținut seama de indicațiile date în volumul „Cunoașterea naturii de către copiii de vîrstă preșcolară" și în „Indrumătorul pentru educatoarele din grădinițele de copii".

Grija și dragostea cu care copiii înconjoară plantele și animalele de la colțul naturii vii arată interesul și dragostea lor față de natură. Copiii cunosc caracteristicile fiecărei plante și ale fiecărui animal de la colțul lor și primesc cu plăcere sarcinile legate de îngrijirea acestora.

Toate educatoarele din țară pot și trebuie să treacă la crearea unor asemenea colțuri ale naturii vii, care constituie un mijloc important în munca lor cu copiii.

GEORGETA GAFTON TABACU

ÎN LEGĂTURĂ CU PREDAREA SCRIERII LA CLASA I-a

Srierea corectă și frumoasă are o importanță deosebită pentru desfășurarea întregului proces de învățămînt. De aceea, învățătorul trebuie să fie mereu preocupat de a le forma elevilor o scriere cît mai corectă și mai frumoasă. Indrumătorul metodic pentru predarea abecedarului, editat de Ministerul Invățămîntului, ne dă indicații prețioase în această privință. Urmînd aceste indicații putem să învingem multe greutăți și să rezolvăm multe din problemele pe care le ridică predarea scrierii la clasa I-a.

In cele ce urmează voi arăta cîteva din greutățile pe care le-am întîmpinat în predarea scrierii și mijloacele pe care le-am folosit pentru a învinge aceste greutăți. Procedeele folosite sînt atît de simple, încît de bună seamă că mai sînt întrebuințate și de alți învățători, dar pentru că prin folosirea lor am obținut rezultate bune, cred că nu e rău să fie cunoscute și folosite în situații asemănătoare și de alți învățători.

O parte din elevii mei din clasa întîia s-au dovedit la începutul anului școlar foarte neîndemînatici la scrierea elementelor literelor. Dacă după multe exerciții au izbutit să facă oarecum mulțumitor punctele și liniile drepte, la bastonașe și ovale s-au împotmolit cu totul, deoarece nu puteau în nici un chip să redea rotunjimea bastonașului și ovalului. Cei mai mulți dintre acești elevi, urmînd liniatura caietului, făceau toate elementele grafice în unghi.

Pentru a scăpa din acest impas, le-am scris foarte subțire, cu creionul bine ascuțit, rînduri de bastonașe și ovale pe care ei le-au îngroșat la început cu creionul și apoi cu cerneală. După cîteva exerciții de acest fel, toți acești elevi s-au deprins destul de repede să scrie bastonașele și ovalele tot așa de bine ca și cei mai buni elevi din clasă. Mai tîrziu am folosit acest procedeu la scrierea literelor mai grele și, mai ales, la scrierea literelor mari, cu rezultate cît se poate de bune.

O altă greutate pe care am întîmpinat-o a fost trecerea la scrierea cu cerneală. Și aceasta se datora mai ales marii diferențieri a elevilor în ceea ce privește îndemînarea la scris. Elevii care repetă clasa I, cei care au trecut pe la grădinița de copii, ca și unii care au învățat în familie să scrie și să deseneze ar fi putut să înceapă scrierea cu cerneală chiar din primele zile de școală. In schimb, am mulți elevi veniți în clasa I-a fără să știe cum se ține creionul în mînă și cu care a trebuit să lucrez mult pentru a-i deprinde să scrie primele elemente.

Ținînd seama de această diferențiere între elevi și pentru a nu întîrzia prea mult trecerea la scrierea cu cerneală, am procedat în felul următor: In prima săptămînă de școală, toți elevii au scris cu creionul. Le-am spus însă de la început că acei care vor izbuti să scrie frumos vor trece la scrierea cu cerneală, așa cum scriu adevărații școlari. Procedeul acesta a avut darul să stimuleze pe elevi, să provoace o întrecere între ei, astfel că treptat-treptat, mai mult de jumătate din numărul elevilor scriau cu cerneală, iar după cîteva săptămîni, au fost trecuți la scrierea cu cerneală și ultimii elevi.

In sfîrșit, cred că trebuie să pomenesc aici și de observația pe care au făcut-o mulți învățători și care se referă la faptul că unii elevi care scriu frumos și îngrijit în clasa I-a, către sfîrșitul acestei clase sau în clasele următoare își strică scrierea. Intr-adevăr, la început, cînd scrierea reprezintă o dificultate mare pentru elevi, întreaga lor atenție se concentrează asupra ei. Mai tîrziu, după ce capătă oarecare siguranță, elevii nu mai dau scrierii aceeași importanță, încep să se grăbească și, ca urmare, scriu mai urît. La aceasta contribuie într-o mare măsură și unii învățători care, pe de-o parte, dau prea multe teme în clasă sau acasă, iar pe de altă parte, preocupați de fondul lucrărilor făcute de elevi, nu dau importanța cuvenită și formei acestora. Elevii se deprind astfel cu o scriere urîtă și această deprindere rămîne de cele mai multe ori pentru totdeauna.

Pentru a evita acest lucru mă străduiesc să asigur un volum just al temelor pe care le dau atît în clasă cît și acasă, să țin o strînsă legătură cu familia, îndrumînd pe părinți cum trebuie să supravegheze felul în care copilul își face temele, să fiu cît se poate de exigent și să nu admit temele scrise în grabă și într-o formă neîngrijită.

GH. GH. NICOLAU
învățător
școala de 7 ani nr. 7 Bacău

PE DRUMUL POLITEHNIZĂRII ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

La Palatul pionierilor

In cele peste cincizeci de cercuri care funcționează la Palatul Pionierilor din Capitală se desfășoară zilnic o activitate deosebit de bogată și atrăgătoare pentru sutele de copii care își îmbogățesc aci cunoștințele, își formează priceperi și deprinderi folositoare, își dezvoltă imaginația și spiritul de creație.

Am intrat la cercul de automecanică în timp ce tov. Dumitru Codiță, responsabilul cercului, le vorbea pionierilor despre sistemul de răcire a motorului. Folosind planșe și piese, el le-a descris într-o formă accesibilă și plăcută construcția și funcțiunile radiatorului, ale ventilatorului și ale pompei centrifuge, ale conductelor de legătură, le-a vorbit despre defecțiunile ce se ivesc la aceste piese și despre felul cum pot fi ele înlăturate.

La primăvară, după ce veți cunoaște „anatomia" automobilului — le spune tov. Codiță pionierilor — veți învăța să-l și conduceți.

Alături de cercul de automecanică își desfășoară activitatea cel mai nou cerc din palat — cercul de mecanică și unelte agricole. Pe lîngă cunoștințe cu privire la construcția unor mașini agricole, a motoarelor cu explozie și a motoarelor Diesel, pionierii își însușesc aici, sub conducerea tov. Vasile Dan și deprinderi practice utile. Ei învață să conducă tractorul cu motor în doi timpi, să-i adapteze un plug, o mașină de fărămițat bulgări, un cultivator. Membrii cercului vizitează deseori uzine producătoare de unelte și mașini agricole, stațiuni de mașini și tractoare și gospodării agricole colective, de unde se întorc de multe ori cu piese și unelte cu care își îmbogățesc cabinetul.

La cercul de tîmplărie și sculptură pionierii execută acum sub conducerea tov. Alexandru Repan tot felul de lucrări în lemn: funduri de tocat, automobile cu pedale, cai-balansoare, portșervețele. Toate aceste obiecte, ca și scaunele, mesuțele și stupii pentru albine sînt confecționate atît cu instrumente manuale, cît și cu mașini.

Impresionează în mod deosebit activitatea pe care o desfășoară în cadrul acestui cerc cîteva pioniere de la școala specială de demutizare, care învață cu multă sîrguință, entuziasm și interes să mînuiască dălțile fine pentru sculptura în lemn.

O activitate deosebit de bogată se desfășoară în cercul de electrotehnică, condus de profesorul Dumitru Grigoriu, care a împlinit de curînd 37 de ani în învățămînt. „Moș Grigoriu", cum îi spun colegii, este însuflețit de un entuziasm tineresc și de un puternic spirit de inițiativă, pe care reușește să-l transmită și celor peste o sută de pionieri din cercul său. Membrii cercului învață să construiască diferite aparate necesare studiului electricității, construiesc sonerii electrice, electromotoare, aparate de pirogravură (concepute de tov. Grigoriu) In curînd ei vor avea prilejul să cunoască amănunțit construcția și funcționarea unei microcentrale construite în Palat cu sprijinul Ministerului Energiei Electrice.

In cercul de fizică sau de radio, de telecomunicații sau de navomodele pionierii sînt inițiați la un nivel corespunzător vîrstei lor, ca pentru începători, în cele mai variate activități tehnice. Aici se descoperă și se dezvoltă multe aptitudini și înclinații.

Plecînd din Palatul pionierilor îți rămîn multă vreme în minte chipurile copiilor care se pregătesc cu atîta sîrg pentru munca lor de mîine în folosul patriei și al poporului.

M. CHELARU

Proiectul executării unei stațiuni meteorologice pe terenul geografic al școlii

Introducerea elementelor de politehnizare în școală preocupă îndeaproape și pe profesorii de geografie. Și în cadrul acestei discipline sînt nenumărate posibilități de orientare practică a elevilor. Totul depinde însă de priceperea profesorului de a folosi aceste posibilități, de a le valorifica.

Considerînd că în școala noastră sînt condiții pentru amenajarea unei stațiuni meteorologice pe terenul geografic, noi am întocmit proiectul unei asemenea stațiuni. Pentru o cît mai bună amenajare a terenului, am solicitat și sprijinul comitetului de părinți din școală. Cu contribuția părinților s-au asigurat în mare parte materialele necesare executării lucrărilor.

Iată cum ne-am propus să organizăm stațiunea meteorologică a școlii:

Terenul geografic va avea dimensiunile 21 m. lungime și 12 m. lățime. Ingrăditura terenului se va face din lemn de brad, avînd înălțimea de 1 m. Intre scînduri, care au o grosime de 4 cm. se vor lăsa distanțe de 1 dm. Stîlpii și stinghiile laterale vor fi confecționate din lemn de fag sau stejar. Lateral, în ambele părți vor fi atașate în interior și exterior scări portabile din lemn. Pentru a ușura trecerea scărilor, scîndurile vor fi tăiate la înălțimea de 80 cm și pe o lățime de 1 m. In acest fel îngrăditura nu va avea porți.

In interiorul terenului se va instala „bila centrală", care constă dintr-un stîlp de lemn de brad, de 10 m. înălțime. Acest stîlp se va fixa pe o platformă de ciment cu diametrul de 1 m. Pe stîlp se va instala o giruetă și anemometrul, iar pe placa de ciment se vor fixa punctele cardinale, longitudinea și latitudinea locului.

Scîndurile îngrăditurii vor fi vopsite alternativ în alb și albastru, ca și stîlpul central. Spațiul din îngrăditură va fi amenajat lateral cu peluză. Aleile de trecere și terenul circular din jurul stîlpului vor fi prevăzute cu pietriș. (Vezi figura).

Stațiunea va fi prevăzută cu o cutie din lemn de brad de 1 m.c., avînd capacul acoperit cu tablă. Cutia va avea în interior nisip. Cubul va fi susținut de o platformă, la distanță mică de pămînt, și va fi vopsit. De asemenea, vom avea o stinghie de 2 m. vopsită în alb și gradată din 5 în 5 cm. Stațiunea va cuprinde și un bazin, executat din cărămidă și ciment, de 1 m.p. cu adîncimea de 30 cm. Bazinul va

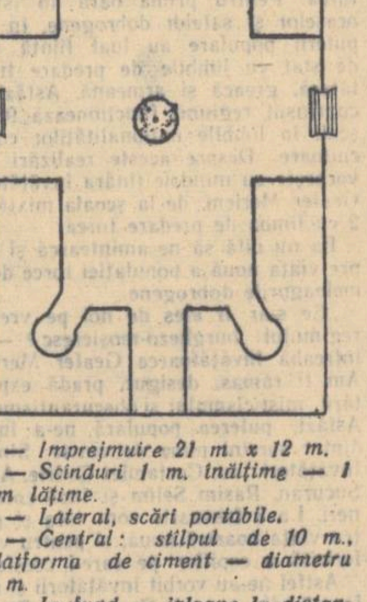

— Imprejmuire 21 m x 12 m.
— Scînduri 1 m. înălțime — 1 dm lățime.
— Lateral, scări portabile.
— Central: stîlpul de 10 m., platforma de ciment — diametru 1 m.
— In fund — jaloane la distanță de 1 m
— Peluză lateral și restul terenului cu pietriș.

fi acoperit cu o placă din lemn căptușită cu tablă, de asemenea vopsită. In interiorul bazinului vom pune nisip, pietriș, bucăți de rocă.

Gnomonul stațiunii va fi confecționat dintr-o scîndură de 30 cm pe 30 cm, prevăzută în centru cu o lamă de oțel de 10 cm înălțime. Aparatul va fi susținut de un stîlp de 1 m înălțime și vopsit în alb. Vom construi și un indicator al stelei polare dintr-o stinghie verticală, avînd lungimea de 1 m, vopsită în alb și o stinghie mobilă de 1,5 m lungime, vopsită în negru.

Cabina meteorologică va fi instalată pe un postament de 2 m. înălțime, avînd o scară fixă. Cutia cabinei, vopsită în albastru, va avea 50 cm. lățime și 65 cm. adîncime, iar înălțimea de 75 cm.

Girueta, în formă de săgeată, va fi confecționată din tablă, pe un ax vertical. Vom construi și un anemometru din patru conuri de tablă cu diametrul de 17 cm. Anemometrul va fi fixat pe două vergele metalice de cîte 84 cm. Trei dintre conuri vor fi vopsite în alb, iar al patrulea în albastru. De asemenea, se va confecționa un pluviometru alcătuit dintr-un vas cilindric de tablă, cu diametrul de 25,22 cm. și înălțimea de 40 cm. Acest vas se va fixa într-o pîlnie în formă de trunchi de con cu diametrul deschizăturii de sus de 75 cm, iar în partea de jos de 30,5 cm și cu înclinația marginilor de 60 grade. Intreg aparatul, care va fi fixat pe un suport de lemn, va avea înălțimea de 2 m. Pe teren se va afla și instrumentul numit mira mobilă, care constă dintr-o vergea metalică de 1,5 m gradată în cm, pentru sondaje în zăpadă.

Pe lîngă aceasta în cabina meteorologică se vor instala cîteva aparate de precizie: termometru, barometru, higrometru.

Considerăm că, astfel utilată, stațiunea meteorologică a școlii noastre va putea da elevilor o orientare practică în cadrul lecțiilor de geografie.

M. GAMAN
profesor la școala medie mixtă nr. 4
Ploești

DE LA MINISTERUL INVAȚĂMINTULUI

Ședința Colegiului Ministerului Invățământului

In ziua de 29 ianuarie a avut loc o ședință a Colegiului Ministerului Învățământului în care au fost dezbătute problemele cu privire la acțiunea de politehnizare a învățământului de cultură generală în lumina sarcinilor trasate școlii de Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn.

Direcția generală a învățământului elementar și mediu a prezentat Colegiului un amplu și documentat referat. Pe baza referatului, a studierii situației din școli, a bogatului material de la recentele consfătuiri raionale în care a fost larg discutată problema politehnizării, precum și folosind în chip creator valoroasa experiență a școlii sovietice, membrii Colegiului au dezbătut în mod aprofundat cele mai importante probleme ale politehnizării învățământului de cultură generală din țara noastră și au făcut importante propuneri în vederea îmbunătățirii acestei acțiuni.

In concluziile ședinței au fost indicate măsuri concrete menite să determine dezvoltarea politehnizării învățământului nostru de cultură generală.

In numerele viitoare ale „Gazetei învățământului" vor fi publicate în rezumat dezbaterile acestei ședințe a Colegiului Ministerului Învățământului și textul integral al concluziilor.

Măsuri pentru îmbunătățirea regimului de muncă al ucenicilor

La 29 ianuarie 1957 ministrul Învățământului a dat un ordin cu privire la stabilirea regimului de muncă al ucenicilor din școlile profesionale și măsurile pentru evitarea supraîncărcării lor.

In ordin se arată că, în deplin acord cu ministerele, instituțiile și organizațiile centrale care au în sistemul lor școli profesionale de ucenici, Ministerul Învățământului stabilește următoarele:

1) Durata instruirii practice în ore pe zi va fi:

a) pentru ucenicii din anul I, 6 ore;

b) pentru ucenicii din anul II care se pregătesc cu durata de școlarizare de trei ani 6 ore; la meseriile cu durata de doi ani, în ultimul trimestru în zilele de instruire practică 8 ore;

c) pentru ucenicii din anul III, în trimestrele I și II, 6 ore, iar în trimestrul III, 8 ore;

d) ucenicii care se instruiesc în meseriile prevăzute în HCM nr. 907/1956, cînd lucrează în mediul toxic, în anii II și III, 4 ore, iar în ultimul trimestru de școală, 6 ore;

e) ucenicii din sectorul minier în anul III, cînd fac practică în subteran 8 ore, iar în zilele cînd fac practică la suprafață 6 ore în trimestrele I și II și 8 ore în trimestrul III;

f) se va evita programarea ucenicilor în schimbul doi; în caz excepțional, cînd programarea ucenicilor în schimbul II nu poate fi evitată, ei vor înceta lucrul cel mai tîrziu la orele 21;

g) ucenicii din anul III din agricultură în trimestrul I și II, 8 ore, iar în trimestrul III 10 ore.

2) Orele de curs vor fi de 50 minute cu 10 minute pauză. După primele trei ore de curs teoretic, respectiv după trei ore de instruire practică se introduce pauza de 20 minute. In producție pauza se face odată cu muncitorii.

3) La sfîrșitul trimestrului II se introduce vacanța de primăvară de 7 zile.

4) Programul zilnic al ucenicilor va cuprinde: instruirea teoretică sau practică; cîte două ore studiu individual pentru fiecare zi de instruire teoretică; două ore activitate într-un cerc artistic, sportiv sau tehnic, la alegere pentru ucenici, odată la 2 săptămîni; două ore cerc literar, obligatoriu pentru anul I și II, odată la 2 săptămîni; una oră și jumătate săptămînal, activitate în cadrul organizațiilor obștești; una oră din 2 în 2 săptămîni, dirigenție; una oră din 2 în 2 săptămîni, informare politică; în trimestrul III din anul III și în ultimul trimestru din anul II la meseriile de doi ani, pentru ucenicii care fac 8 ore pe zi instruire practică, activitatea în cercuri este facultativă.

In anexă se indică o schemă de program de activitate zilnică a ucenicilor.

5) Se vor asigura 9 ore de somn noaptea și una oră odihnă după masa de prînz. Simbăta după amiază va fi rezervată pentru program administrativ.

6) Timpul liber al ucenicilor atît în zilele de lucru cît și în zilele de sărbătoare va fi folosit pentru activități cultural-educative: întîlniri cu fruntași în producție, inovatori, scriitori, vizionări de spectacole, activitate la club, bibliotecă, vizite la muzee și expoziții, excursii, activitate sportivă, etc. In duă amiaza zilelor de duminică și sărbători legale ucenicii vor fi învoiți pentru plimbări și vizite la rude.

7) Modificările care rezultă din aplicarea prevederilor precedente nu schimbă salariile corpului didactic și maiștrilor pentru anul școlar 1956—1957.

8) Dispozițiile prezentului ordin sînt menite să ducă la îmbunătățirea regimului de muncă al ucenicilor și la evitarea supraîncărcării lor. In acest scop conducerile școlilor profesionale de ucenici vor lua măsuri pentru aplicarea lor imediată și integrală.

SCHEMA DE PROGRAM DE MUNCA ZILNIC ȘI SĂPTĂMINAL PENTRU UCENICII DIN ȘCOLILE PROFESIONALE IN ANUL ȘCOLAR 1956—1957

(Cifrele sînt date în ore pe zi)

A. PROGRAM GENERAL

Luni	Marți	Miercuri	Joi	Vineri	Simbătă
6 curs	6 curs	6 curs	6 practică	6 practică	6 practică
2 meditație	2 meditație	2 meditație	2 cerc	1½ organizație	—
1 dirig. altern. inf. politică	—	—	—	—	—
9 ore	8 ore	8 ore	8 ore	7½ ore	6 ore

Total săptămînal = 46½ ore

B. CURSURI SEZONIERE: agricultură, silvicultură, construcții, etc.

Luni	Marți	Miercuri	Joi	Vineri	Simbătă
6 curs	6 curs	6 curs	6 curs	6 curs	6 curs
2 meditație	2 meditație	2 meditație	2 meditație	2 meditație	2 cerc
1 dirig. altern. inf. politică	—	—	—	1½ organizație	—
9 ore	8 ore	8 ore	8 ore	9½ ore	8 ore

Total săptămînal = 50½ ore

Cu privire la fondul de asigurări sociale și cultural-sportiv al asociațiilor studențești

In vederea îmbunătățirii muncii politico-educative în rîndurile studenților și pentru o bună gospodărire a fondurilor afectate pentru acțiuni de asigurări sociale și cultural-sportive, ministrul Învățământului, prin ordinul nr. 53, din 22 ianuarie 1957, a aprobat Regulamentul privind utilizarea fondurilor prevăzute în planul de cheltuieli al Ministerului Învățământului pentru activități studențești.

Publicăm mai jos textul regulamentului:

CAPITOLUL I.
DISPOZIȚIUNI GENERALE

In conformitate cu Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la unele măsuri de îmbunătățire a muncii politico-educative în rîndul studenților, fondurile de asigurări sociale și cultural-sportive pentru studenți se preiau și se gospodăresc de Ministerul Învățământului.

1) Ministerul Finanțelor, Ministerul Învățământului și Consiliul central al asociațiilor studențești din R.P.R., de comun acord, vor stabili anual fondurile necesare.

Aceste fonduri se pot folosi prin unitățile arătate mai jos după cum urmează:

a) Prin instituțiile de învățămînt superior: acțiuni de asigurări sociale, culturale și educație fizică și sport.

b) Prin casele de cultură din centrele universitare, acțiuni culturale.

c) Prin Ministerul Învățământului pentru acțiuni centralizate de asigurări sociale și culturale, iar prin Asociația pentru cultură fizică și sport „Știința", pentru acțiunile centralizate de educație fizică și sport.

2) Finanțarea acțiunilor se va face de către Ministerul Învățământului din planul său de cheltuieli (P. II. T. 50 A. par. 27).

3) Ordonatorilor de credite subordonați Ministerului Învățământului li se vor delega credite, iar unităților de învățămînt superior subordonate altor ministere, li se vor acorda subvenții pentru fiecare acțiune, de către Ministerul Învățământului, pe baza propunerilor Consiliului Central al asociațiilor studențești.

4) Planurile de cheltuieli se vor întocmi de către ordonatorii de credite, la propunerea asociației studențești respective și vor fi înaintate Ministerului Învățământului pentru aprobare.

5) Ordonatorii de credite pot împuternici un membru al Consiliului asociației studențești să semneze angajările și plățile în limita fondurilor, cu respectarea destinației prevăzută în planul de cheltuieli.

Aprobarea cheltuielilor se dă de către Consiliul asociației studențești respective.

6) Schimbarea destinației fondurilor se poate face de către ordonatorul principal, la propunerea Consiliului central al asociațiilor studențești din R.P.R.

CAPITOLUL II.
ASIGURĂRI SOCIALE

7) Ajutoare materiale se acordă în următoarele cazuri: îmbolnăvire, maternitate, supraalimentație pentru cei suferinzi de T.B.C., alimentație dietetică, procurarea protezelor dentare, chirurgicale și ortopedice, ochelari medicali, pentru îmbrăcăminte și încălțăminte și în caz de deces.

Aceste ajutoare se acordă la cerere, în limita sumelor alocate, ținînd seama de rezultatele la învățătură și situația materială a studentului.

8) Ajutoare în caz de îmbolnăvire se acordă în următoarele cazuri: procurarea de medicamente pe care nu le poate asigura Policlinica studențească sau spitalul în care este internat studentul bolnav; procurarea de obiecte medicale și alimente necesare studentului bolnav.

Cererea solicitantului va fi însoțită

(Continuare în pag. IV-a)

REALIZĂRI ALE ACESTOR ANI

Expoziția Institutului politehnic din Timișoara

Prof. Gh. Silaș
prorector la Institutul politehnic din Timișoara

Regimul de democrație populară acordă o deosebită importanță dezvoltării institutelor de învățămînt superior, centre de educare și formare a viitorilor specialiști, centre de cercetare științifică puse în slujba dezvoltării necontenite a științei și tehnicii.

Institutul politehnic din Timișoara, care se află în cel de al 37-lea an de existență, a cunoscut în anii puterii populare o perioadă de înflorire și dezvoltare deosebită.

De curînd, în cadrul institutului s-a organizat o expoziție în care au fost prezentate realizările obținute în activitatea didactico-științifică în anii creșterea simțitoare a numărului de studenți între anii 1945—1956: de la 900 în 1945 la peste 2.500 în 1956. A crescut în mod proporțional și numărul cadrelor didactice: de la 102 în 1945 la 270 în 1956. Panoul a ilustrat și lărgirea considerabilă a bazei materiale a institutului. O mare dezvoltare au luat în special laboratoarele, numărul lor ajungînd de la 19 la 41.

Aspect de la expoziție

puterii populare. Numeroasele și variatele exponate prezentate cu acest prilej sînt o mărturie elocventă a drumului plin de realizări parcurs de institut în acești ani, a grijii părintești pe care o poartă învățămîntului partidul și guvernul și a muncii asidue, neobosite, depuse de cadrele didactice și studenții institutului.

Privind datele înfățișate pe panoul central care domină sala expoziției, vizitatorii și-au putut da seama de

Cercetînd datele prezentate la expoziție oricine și-a putut da seama de condițiile bune de viață și învățătură pe care le au astăzi studenții. In 1945, Institutul politehnic din Timișoara dispunea doar de un singur cămin, cu o capacitate de 320 de locuri, și de o singură cantină, la care serveau masa 350 de studenți pe zi. Astăzi, institutul are 5 cămine cu 1.000 de locuri și două cantine la care servesc masa 1.200 de studenți pe zi. In conformitate cu hotărîrea cu privire la acordarea burselor de stat, la Institutul politehnic din Timișoara primesc burse 821 de studenți față de 138, cîți primeau în 1945, iar 290 studenți primesc spor de merit.

Activitatea multilaterală a studenților și a cadrelor didactice a fost bogat ogîndită de panourile, graficele diagramele, fotografiile, machetele și aparatele expuse în raioanele rezervate fiecărei facultăți. Au stîrnit mult interes fotografiile înfățișînd utilajele complexe din laboratoarele de mașini hidraulice, mașini termice și locomotive (Facultatea de mecanică), din laboratorul de mașini electrice (Facultatea de electrotehnică) precum și instalațiile laboratorului de hidrotehnică (Facultatea de construcții) sau de procese și aparate (Facultatea de chimie industrială). Facultățile au expus și unele aparate executate de catedre, studenți sau în atelierele facultăților, cum ar fi numărătorul electronic realizat la Facultatea de electrotehnică, micromașina pentru încercări la întindere, încovoiere, forfecare pe microepruvete, realizat la Facultatea de mecanică, frumoase panouri reprezentînd procesul de fabricație al unor substanțe chimice, farmaceutice și materiale sintetice, realizate la Facultatea de chimie industrială sau macheta unui gazometru umed realizat la Facultatea de construcții.

La expoziție au fost prezentate, de asemenea, numeroase cursuri litografiate sau tipărite, proiecte de an, aparate și machete realizate în cercurile științifice studențești. Unele dintre proiectele expuse au fost realizate în întreprinderi. Astfel, la combinatul metalurgic Reșița a fost realizat un autotransformator și un amplificator magnetic pe baza proiectului de diplomă al absolventului M. Siclovan de la Facultatea de mecanică. Pe baza lucrării de diplomă a studentului Szilgyárto, de la Facultatea de electrotehnică, a fost realizat un generator de ton. La standul Facultății de construcții au fost expuse proiectele absolvenților de la secția de hidrotehnică, care se încadrează în proiectul de mare amploare și însemnătate la care lucrează catedra de hidrotehnică, în frunte cu tov. prof. P. Nicolau și care are ca temă amenajarea integrală a bazinului Jiului.

Graficele expuse au arătat că între multe catedre și întreprinderi există o strînsă colaborare, bazată pe convenții, cadrele didactice acordînd asistență tehnică întreprinderilor sau rezolvînd teme științifice de mare importanță realizate în practică.

Un raion al expoziției a fost consacrat bibliotecii institutului, unde se string zilnic sute de cititori — studenți, absolvenți și cadre didactice. Din 1944 și pînă în prezent, fondul de cărți al bibliotecii a crescut de 6 ori.

Materialul bogat și variat prezentat de facultăți a reușit să ofere o imagine fidelă a activității complexe și multilaterale desfășurate de Institutul politehnic din Timișoara, a dezvoltării lui în anii puterii populare, ca și a frumoaselor perspective de dezvoltare ale institutului în viitor.

Expoziția s-a bucurat de un interes susținut din partea cetățenilor orașului Timișoara.

Pentru pace, pentru bună stare, pentru viitorul luminos al patriei

(Urmare din pag. 1-a)

muncitori pășesc în număr din ce în ce mai mare pe drumul luminos al agriculturii socialiste, drumul spre belșug și bună stare. Recentele hotărîri ale Plenarei C.C. al P.M.R., împreună cu celelalte măsuri ale partidului și guvernului vor întări și mai mult frăția între muncitorii de pe ogoare și cei din fabrici și din uzine, alianța de nezdruncinat dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare care stă la temelia statului nostru democrat-popular.

Poporul nostru a obținut, în anii regimului de democrație populară, mari succese în dezvoltarea învățămîntului, științei și culturii. Intelectualitatea avansată, legată de popor, și-a pus talentul, cunoștințele și puterea de muncă în slujba poporului și se bucură de prețuirea înaltă, de dragostea și respectul oamenilor muncii. Îndrumarea de către partid a activității creatoare în domeniul științei, tehnicii, învățămîntului, literaturii, artei, a dat și va da și pe viitor roade tot mai bogate, asigurînd avîntul și dezvoltarea continuă a culturii noastre naționale în formă, socialistă în conținut. Aprecierile de care se bucură în tot mai multe țări ale lumii lucrările savanților romîni, operele marilor noștri scriitori stau mărturie marilor progrese ale gîndirii științifice și ale creației artistice în patria noastră. Poporul romîn se poate mîndri pe drept cuvînt cu contribuția pe care o aduce la patrimoniul culturii universale.

Marile realizări dobîndite în înfăptuirea revoluției culturale arată în chipul cel mai convingător că în țara noastră cultura a devenit cu adevărat un bun al întregului popor. Lumina ei pătrunde în cele mai îndepărtate localități, stîrpind vălul de beznă și înapoiere în care au fost ținute veacuri de-a rîndul masele largi ale celor ce muncesc.

Să ne aducem aminte care era politica regimului burghezo-moșieresc în această privință; să ne aducem aminte de greaua și tristă moștenire pe care am primit-o de la acest regim. Clasele exploatatoare nu erau interesate în promovarea culturii, în lichidarea analfabetismului și dezvoltarea învățămîntului, ci, dimpotrivă, cultivau cu bună știință misticismul, obscurantismul, înapoierea culturală. Nu un popor cult, nu oameni multilateral dezvoltați, ci robi supuși căutau să crească fabricanții și moșierii. Culturalizarea maselor populare constituia pentru exploatatori un pericol, întrucît ar fi dus la creșterea conștiinței oamenilor muncii, la intensificarea luptei lor împotriva asupritorilor și exploatatorilor. De aceea interesul pentru școală și cultură al burgheziei și moșierimii se limita la acele cunoștințe pe care trebuia să le aibă omul muncitor de la oraș și de la sat pentru a putea munci cu mai mult randament în folosul celor care îl jefuiau. Ca urmare a acestei politici Romînia burghezo-moșierească se bucura de tristă faimă a unei țări cu peste 4 milioane de analfabeți și semianalfabeți, în timp ce învățătorii și profesorii erau apăsați de flagelul șomajului. In 1935, de exemplu, numai 5% dintre profesori ocupau posturi sigure, 63% dețineau posturi întîmplătoare, iar 32% erau șomeri.

Forțele creatoare ale poporului nostru condus de partid au lichidat pentru totdeauna această situație. Regimul de democrație populară acordă o mare atenție dezvoltării învățămîntului de toate gradele. Prin reforma învățămîntului, care marchează hotarul dintre școala veche, burgheză și școala nouă a regimului de democrație populară s-au schimbat radical principiile de organizare a școlii, de orientare a învățămîntului și de îndrumare a cadrelor didactice.

Pe drumul deschis de reforma învățămîntului școala noastră a cunoscut o mare dezvoltare. A crescut considerabil numărul școlilor de patru și de șapte ani, al școlilor medii, al școlilor profesionale și tehnice și al institutelor și facultăților. A crescut de asemenea numărul elevilor și studenților dublîndu-se în comparație cu anul școlar 1938-39. Învățămîntul în limba maternă pentru minoritățile naționale i s-au asigurat cele mai largi condiții de dezvoltare. S-a îmbunătățit simțitor conținutul învățămîntului, care a fost așezat pe temelia de granit a ideologiei marxist-leniniste. In dezvoltarea școlii noastre de cultură generală are o însemnătate excepțională hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală.

Școala și slujitorii ei se bucură de atenția partidului, a guvernului, a întregului nostru popor. Învățătorul a fost ridicat în statul democrat-popular pe o treaptă la care nici n-a îndrăznit să viseze în anii regimului burghezo-moșieresc.

Marile succese ale poporului nostru în dezvoltarea patriei au făcut să crească necontenit prestigiul ei internațional. Republica Populară Romînă duce o politică consecventă de pace și colaborare internațională. La baza politicii externe a țării noastre stă prietenia tot mai puternică cu marea Uniune Sovietică, cu China populară și cu celelalte țări socialiste. Poporul nostru consideră unitatea de nezdruncinat între țările lagărului socialist, în frunte cu U.R.S.S., drept o garanție a securității și independenței acestor țări, o forță în stare să dea o ripostă nimicitoare oricărui agresor.

Poporul nostru se prezintă la alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională cu un bogat bilanț de realizări și avînd în față perspectivele largi de dezvoltare deschise de programul trasat de cel de al II-lea Congres al partidului și de măsurile Plenarei din decembrie 1956 a C.C. al P.M.R.

Votînd pentru candidații F.D.P. — fii ai poporului, a căror cauză principală este cauza poporului — vom vota pentru traducerea în viață a programului de înfăptuiri elaborat de partid și guvern, vom vota pentru socialism, pentru pace și bunăstare, pentru viitorul luminos al patriei.

AMINTIRI

Despre alegerile de odinioară

(Urmare din pag. 1-a)

proape luptele din preajma alegerilor, unii votau pe candidații partidelor de stînga (social-democrații sau, după primul război mondial, comuniștii). Restul își dădeau voturile fie după interesele personale sau familiale, fie după așa zise principii de politică înaltă, care coincideau... întîmplător cu ale naționaliștilor de toate nuanțele.

Cînd garda de fier, devenită apoi partidul legionar, a pășit, grație subvențiilor primite de la capitaliștii interni și externi, la luptă politică parlamentară, unii studenți au participat foarte activ la propaganda electorală întrecînd adesea, în ce privește mijloacele folosite, chiar pe bătăușii de meserie angajați de partidele „istorice", pe care legionarii pretindeau că le combat spre a le distruge și a scăpa biata țărișoară de ele. Uneori dădeau ajutor chiar agenților poliției și siguranței împotriva candidaților comuniști sau numai presupuși astfel și a prietenilor acestora.

Din fericire, asemenea moravuri au dispărut pentru totdeauna, așa cum au dispărut, ca să nu se mai întoarcă niciodată, cauzele care le-au dat atunci naștere. Astăzi toți cetățenii țării noastre, indiferent de naționalitate, de sex și de profesie sînt perfect egali în fața legilor și votează într-un singur colegiu, pe circumscripții electorale, candidații propuși de ei înșiși. Profesorii se întîlnesc cu studenții lor nu numai la același local de vot, ci și înainte de alegeri, la aceeași adunare convocată pentru a propune candidatura unui fruntaș în producție, luînd adesea cuvîntul și unii și alții în același scop, care este binele adevărat al țării și al oamenilor muncii. Așa s-a întîmplat, de pildă, la universitatea noastră, unde candidatura marelui om de știință C. I. Parhon a fost susținută laolaltă de profesori și de studenți.

Să ne pătrundem cît mai adînc de importanța și semnificația transformărilor radicale care s-au produs și continuă să se producă în viața noastră publică și să ne silim cu toții, fiecare după puterile sale, a participa la dezvoltarea acestor transformări, menite să creeze o viață fericită tuturor oamenilor cinstiți din Republica Populară Romînă.

Realități, metode și contraste

Fără îndoială că nu pentru prima oară sînt folosite aspectele din trecut și de astăzi ale învățămîntului profesional ca termeni caracteristici de comparație pentru exemplificarea uriașelor transformări petrecute în viața școlii. Într-adevăr, poate nicăieri ca în acest domeniu contrastele nu sînt mai puternice, mai pregnante.

Ce se înțelegea în trecut prin învățămînt profesional și care erau verigile lui de bază? Răspunsul e bine cunoscut. Locul de practică: halele cîtorva uzine ale marilor capitaliști și nenumărate ateliere ale patronilor mărunți; legea de căpătîi: domnia deplină a bunului plac al exploatatorului; metode de predare: bătaia și corvezile de tot felul; principiul pedagogic: „fură meseria din ochi, cum poți". Asta în ceea ce privește activitatea practică a ucenicilor. Desfășurarea studiului teoretic avea ca formă de bază școlile serale de meserii, în care profesorii de gimnaziu, obosiți, plictisiți, frămîntați de grijile cotidiene, fără posibilitatea de a cunoaște producția și de a lega cît de cît noțiunile teoretice de activitatea practică, predau cîteva cunoștințe abstracte în fața unor ucenici extenuați de munca istovitoare de zece ore în atelier.

Arhivele unor școli profesionale cu tradiție dezvăluie fapte deosebit de semnificative. În 1923, de pildă, la școala profesională din Alba Iulia învățau într-o clasă 38 de ucenici care se calificau în 25 de specialități diferite: dogari, curelari, croitori, fierari, bărbieri, cizmari etc. Din programa de învățămînt lipseau cu desăvîrșire orele de tehnologie; în asemenea condiții cum putea fi vorba măcar de tehnologie? Aceasta era, de altfel, spre folosul deplin al patronilor, care în asemenea condiții puteau să prelungească pînă la șapte și opt ani ucenicia fără plată a tinerilor.

Totuși, din preocupările vechilor guvernanți nu erau excluse anumite tendințe de a așeza pe o bază „științifică" învățămîntul profesional... Astfel, prin 1926, un inspector general din Ministerul Muncii a fost trimis în Belgia, Danemarca și Elveția pentru a studia, notați bine, „organizarea bibliotecilor populare de pe lîngă școlile profesionale". Și această călătorie avea loc în timp ce niciuna din școlile de meserii nu depășea ca avut de cărți 60—70 de volume disparate și jerpelite!

Caracterul de-a dreptul anecdotic al faptului ne silește să amintim că există și poate fi consultată colecția „Revistei Muncii" din anul 1926, revistă care relatează cu lux de amănunte faptul menționat mai sus. Epilogul întîmplării e demn de pana unui mare umorist: subtilul „cercetător" conchide că, „pentru a trage o concluzie generală e neapărat necesar de a se oferi posibilitatea unei călătorii în Statele Unite, unde organizarea acestui fel de instituții are un specific deosebit..." Nu știm dacă forurile competente au luat măsura alocării urgente a unor fonduri pentru continuarea acestui interesant studiu. Precis este doar faptul că școlile profesionale și de meserii au rămas mai departe fără bibliotecă.

In estimarea valorii realizărilor regimului nostru democrat-popular în domeniul învățămîntului profesional și tehnic cifrele, procentele sînt deosebit de elocvente. Aproape o mie de cabinete tehnice pe specialități, bine dotate cu material didactic constituie, fără îndoială, o realizare deosebit de însemnată. Dacă însă raportăm această cifră la inexistența totală a preocupării pentru predarea materiilor de specialitate în vechile școli de meserii, atunci faptul acesta depășește proporțiile unui progres fie el cît de însemnat și se înscrie pe linia transformărilor radicale a concepțiilor care stau la baza acestui învățămînt. Maistrul-instructor, adică un maistru pedagog, a cărui sarcină principală este instruirea practică a ucenicilor pe baza unor metodici corespunzătoare — iată de asemenea un element imposibil de comparat cu realitățile existente în vechiul învățămînt profesional.

Diferențierea tot mai accentuată a predării materiilor de cultură tehnică și generală, pentru a constitui o bază teoretică corespunzătoare fiecărei meserii în parte, studierea și elaborarea unor metodici speciale pentru predarea strungăriei, ajustajului etc. — dovedesc strădania continuă și constructivă pentru așezarea pe baze științifice a tuturor ramurilor învățămîntului profesional și tehnic.

Ucenicul școlii profesionale este pregătit astăzi în cadrul orelor de tehnologia meseriei și tehnologia materialelor pentru a înțelege procesele tehnice complexe cu care va avea de-a face în practica de muncitor. El capătă o pregătire tehnică și culturală multilaterală și învață să stăpînească cele mai moderne și perfecționate mașini și utilaje. Introducerea formelor intuitive de predare, elemente deosebit de prețioase mai ales în aprofundarea tehnologiei proceselor de producție constituie, de asemenea, o dovadă a grijii pentru așezarea învățămîntului profesional pe baze științifice cît mai temeinice.

Rezultatul evident al acestor măsuri, deosebit de însemnat pentru economia noastră socialistă, îl constituie marele număr de absolvenți ai școlilor profesionale care izbutesc încă din primele luni de activitate în producție să depășească normele, numărul tot mai mare de tineri muncitori fruntași în producție, inovatori și raționalizatori.

Politica înțeleaptă a partidului și guvernului în domeniul pregătirii schimbului de mîine al clasei muncitoare a determinat schimbări radicale și în mentalitatea maselor față de această formă de învățămînt. Prejudecățile se năruiesc rînd pe rînd. Imaginea ucenicului din trecut, care multă vreme a constituit o frînă în orientarea multor absolvenți ai școlilor de 7 ani către școlile profesionale a fost ștearsă de imaginea nouă, reală a ucenicului de astăzi.

Cenușăreasa școlii de altă dată ocupă astăzi din plin rolul la care-i dă dreptul importanța ei socială: izvor principal al schimbului de mîine al cadrelor industriei și agriculturii noastre socialiste.

MIRCEA HERIVAN

Votăm pentru înflorirea școlii

(Urmare din pag. 1-a)

săli de clasă care vor fi terminate în curînd. Două localuri noi de școli, fiecare cu cîte 10 săli de clasă se înalță în cartierele Bucureștii Noi și Vatra Luminoasă. In cartierele periferice Aparatorii Patriei, Cringași și altele sînt în prezent școli de 7 ani ale căror localuri vor permite ușor transformarea lor în școli medii. In cartierul Herăstrău s-a și făcut acest început, încă din anul trecut.

Drumul succeselor școlii nu poate fi despărțit de drumul întăririi puterii populare. Pentru acest drum luminos pregătim în școală pe viitorii cetățeni ai patriei socialiste. A forma în școală pe constructorii de mîine ai socialismului — iată sarcina de mare răspundere cu care partidul și guvernul țării au învrednicit pe slujitorii școlii. Ei luptă cu însuflețire pentru introducerea în viață a hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, străduindu-se să ridice procesul instructiv-educativ la nivelul cerințelor construirii socialismului, să înarmeze elevii cu un sistem închegat și unitar de cunoștințe științifice, îmbinate cu deprinderi practice de muncă productivă, să-i educe în spiritul moralei comuniste.

Diriginții și directorii școlilor din Capitală, convinși de faptul că școala nu poate rezolva singură sarcinile instruirii și educării tineretului, au strîns din ce în ce mai mult legătura cu organizațiile U.T.M. și de pionieri, cu părinții elevilor. Comitetele de sprijin ale școlilor aduc o reală și prețioasă contribuție la îmbunătățirea bazei didactico-materiale a școlilor. Numai în vara acestui an școlar comitetele de sprijin ale școlilor din Capitală au contribuit cu suma de peste 3 milioane lei la pregătirea localurilor în vederea deschiderii anului școlar. De o deosebită importanță este activitatea acelor comitete de sprijin care și-au intensificat munca de propagandă pedagogică în rîndurile părinților.

In sprijinul unităților școlare în ceea ce privește asigurarea bazei lor didactico-materiale au venit multe întreprinderi din Capitală. Cităm din mulțimea lor doar cîteva: Complexul atelierelor C.F.R. Grivița Roșie, Uzinele 23 August, I.T.B.-București, Electroaparataj.

Cu prilejul recentelor consfătuiri raionale, care au avut ca obiectiv problema învățămîntului politehnic, s-a putut constata că majoritatea cadrelor didactice ale școlilor din Capitală au înțeles că în realizarea învățămîntului politehnic trebuie asigurată în primul rînd o creștere simțitoare a nivelului științific al lecțiilor. Deși modest începută, acțiunea de politehnizare cunoaște încă de pe acum unele realizări în școlile din București. Intr-o serie de școli au fost înființate, cu ajutorul unor întreprinderi, ateliere proprii. Elevii altor școli lucrează în atelierele unor școli profesionale sau chiar în atelierele unor întreprinderi. Aceste realizări — deocamdată restrînse — ne ajută să acumulăm experiență și, raportate la posibilitățile Capitalei, ne dau dreptul să credem că sîntem pe un drum bun.

Succesele obținute sub îndrumarea comitetului orășenesc P.M.R. București și cu sprijinul comitetului executiv al sfatului popular al Capitalei ne însuflețesc în lupta pentru îmbunătățirea continuă a muncii noastre, pentru înlăturarea lipsurilor care se mai vădesc în unele locuri. Trebuie să muncim mereu pentru ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor noștri, pentru întărirea disciplinei lor.

Chezășia succeselor noastre viitoare o constituie munca miilor de învățători și profesori care, dăruindu-și toate puterile, toată însuflețirea, operei nobile de instruire și educare a tineretului, luptă pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la învățămînt, pentru progresul necontenit al școlii poporului. Dînd votul lor, la 3 februarie, candidaților Frontului Democrației Populare, dascălii școlilor din Capitală, la fel cu toți învățătorii și profesorii din țara noastră, votează pentru viitorul fericit al lor și al copiilor pe care-i educă, pentru înflorirea patriei, pentru pace și socialism.

Din activitatea noilor organe sindicale din raionul Craiova

- **Dezbaterea documentelor Plenarei C. C. al P. M. R.**
- **Pentru politehnizarea învăţământului**
- **Consfătuiri de producţie rodnice**
- **In sprijinul cooperativizării agriculturii**

Noile organe sindicale ale muncitorilor din învăţământ desfăşoară o vie activitate în cinstea alegerilor de deputaţi în Marea Adunare Naţională. Astfel, echipele de cor şi dans ale comitetului sindical raional al muncitorilor din învăţământ din Craiova au dat două spectacole la căminele culturale din raion. In repertoriul acestor formaţii au fost incluse cîntece şi piese legate de alegeri.

Reuşite programe artistice au prezentat în cadrul căminelor culturale „V. Roaită" şi „Gh. Magheru" din oraşul Craiova organizaţiile sindicale de bază de la şcolile de 7 ani nr. 1, 2, 12 şi şcoala medie nr. 2. De asemenea oamenii muncii din învăţământ, mobilizaţi de organele sindicale, aduc o contribuţie preţioasă la acţiunea de popularizare a candidaţilor F.D.P. şi a realizărilor regimului democrat-popular.

★

Hotărîrile Plenarei C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956 au însufleţit cadrele didactice din Craiova la noi înfăptuiri pe tărîmul muncii instructiv-educative şi obşteşti. In majoritatea şcolilor din raionul Craiova, organele sindicale au organizat adunări ale cadrelor didactice pentru dezbaterea hotărîrilor plenarei. Deosebit de însufleţite au fost dezbaterile în cadrul organizaţiei sindicale de bază de la şcoala de 7 ani nr. 1. După ce tov. Nina Enache a expus principalele probleme cuprinse în documentele plenarei, cadrele didactice au purtat discuţii care au dovedit hotărîrea lor de a şi îmbunătăţi necontenit munca. Tov. Vasile Burghină, subliniind că documentele plenarei constituie o nouă manifestare a grijii partidului pentru creşterea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii, a scos în evidenţă rolul sindicatelor în traducerea în viaţă a hotărîrilor plenarei şi sarcinile ce revin cadrelor didactice în munca didactică şi obştească.

Tov. Margareta Bădescu s-a oprit îndeosebi asupra activităţii pe care trebuie s-o desfăşoare pedagogii pentru pregătirea temeinică a viitoarelor cadre de constructori ai socialismului, pentru intensificarea muncii educative în scopul de a educa la elevi disciplină conştientă, atitudinea socialistă faţă de muncă şi faţă de bunul obştesc, de a le forma concepţia ştiinţifică despre natură şi societate.

★

Ţinînd seama de importanţa pe care o au vizitele în producţie pentru familiarizarea elevilor cu tehnica modernă, comitetul sindical raional sprijină şcolile în organizarea unor asemenea vizite la principalele întreprinderi din oraşul şi regiunea Craiova.

La apelul făcut de comitetul sindical raional ca organele sindicale să mobilizeze şcolile profesionale în acţiunea de ajutorare a şcolilor de cultură generală în ceea ce priveşte introducerea învăţămîntului politehnic, comitetul de instituţie de la şcoala profesională metalurgică nr. 1 din Craiova a anunţat în şedinţa sindicală că această şcoală a hotărît să urmeze exemplul şcolii profesionale din Fieni, înzestrînd o şcoală de 7 ani din raion cu toate cele necesare înfiinţării unui atelier mecanic.

★

In planul de muncă al comitetului sindical raional, consfătuirile de producţie — ocupă un loc de frunte. De la alegeri şi pînă în prezent în multe organizaţii sindicale de bază din oraşul şi raionul Craiova au fost organizate interesante consfătuiri de producţie. Astfel, comitetul de instituţie de la şcoala specială de surdo-muţi a organizat două consfătuiri de producţie cu temele „Prima perioadă de însuşire a limbii" şi „Cauzele cîtirii confuze de pe buze şi mijloacele de înlăturare". Cea de a doua consfătuire a fost urmată de o lecţie practică. Comitetul de instituţie de la şcoala medie nr. 4 a prevăzut în planul său o consfătuire de producţie în legătură cu problemele muncii educative, probleme care preocupă în mod deosebit comitetul sindical raional.

★

Multe cadre didactice din raionul nostru aduc o contribuţie de seamă la opera de cooperativizare a agriculturii. Astfel, membrii organizaţiei sindicale de bază de la şcoala din comuna Leu au contribuit efectiv la înfiinţarea celor şase întovărăşiri din comună. In cinstea alegerilor ei au reuşit prin munca lor politică de masă, să determine încă 25 familii de ţărani muncitori să facă cereri pentru cea de a şaptea întovărăşire. Nici cadrele didactice din comuna Coşovenii de Sus nu s-au lăsat mai prejos. Învăţătorii M. Ştefan, N. Toma, Maria Mîrzan, Maria Grigore, Elena Mihăilescu şi alţii au reuşit să atragă în sectorul socialist mai multe familii de ţărani cu gospodării mici şi mijlocii.

ION DUMITRESCU

Pentru noi succese în activitatea de educaţie fizică şi sport în şcoli

Partidul şi guvernul ţării noastre acordă cea mai mare grijă tineretului, instruirii şi educării lui, pregătirii multilaterale a acestuia atît din punct de vedere profesional, cît şi din punct de vedere al capacităţilor fizice.

Printre mijloacele pe care şcoala le foloseşte în procesul instructiv-educativ are o mare însemnătate practicarea educaţiei fizice şi a sportului, care întăresc sănătatea şi măresc capacitatea de muncă a tineretului, asigură dezvoltarea normală a întregului organism, a calităţilor şi deprinderilor fizice, contribuie la dezvoltarea calităţilor morale, la formarea deprinderilor de viaţă în colectiv.

După reforma învăţămîntului au fost luate numeroase măsuri care au creat posibilităţi de dezvoltare a activităţii de educaţie fizică şi sport în rîndurile elevilor. Şcolile au fost înzestrate cu aparate şi materiale de sport. S-au elaborat programe de educaţie fizică pentru toate gradele de învăţămînt. S-au înfiinţat în toate şcolile cercuri şi colective sportive, s-au organizat campionate republicane şcolare şi spartachiade ale pionierilor. Catedrele de educaţie fizică au fost încadrate cu profesori calificaţi. Educaţia fizică a fost introdusă şi în planurile de învăţămînt ale instituţiilor de învăţămînt superior. Au fost elaborate şi se află sub tipar manuale de educaţie fizică pentru clasele I—IV şi V—VII, precum şi un manual de teoria şi metodica educaţiei fizice.

De curînd, pentru a se asigura noi succese în această privinţă şi a se înlătura lipsurile existente, au fost luate noi măsuri cu privire la activitatea de educaţie fizică şi sport. Aceste măsuri sînt cuprinse în hotărîrea Consiliului de Miniştri nr. 59 din 12. I. 1957 şi în ordinul ministrului Învăţămîntului nr. 40 din 17.I. 1957.

Din hotărîrea Consiliului de Miniştri se desprinde atenţia deosebită ce se acordă educaţiei patriotice a tineretului. Hotărîrea prevede măsuri care asigură posibilitatea ca elevii şi studenţii să cunoască, prin excursii, frumuseţile şi bogăţiile ţării, monumentele ei istorice şi de artă şi construcţiile realizate de clasa muncitoare. Hotărîrea trasează departamentelor care au în sistemul lor unităţi de învăţămînt sarcina de a organiza excursii cu caracter complex pentru elevi şi studenţi şi de a suporta în întregime cheltuielile de participare la aceste excursii a elevilor şi studenţilor evidenţiaţi.

Avînd în vedere importanţa educativă a manifestărilor sportive de masă şi a serbărilor sportive de sfîrşit de an şcolar, hotărîrea trasează Ministerului Învăţămîntului sarcina de a organiza asemenea manifestări şi de a acorda premii celor care se remarcă prin rezultatele obţinute.

Hotărîrea prevede de asemenea stimularea muncii de creaţie a cadrelor didactice în domeniul educaţiei fizice şi acordarea de premii în acest scop, ceea ce va da un nou avînt activităţii profesorilor de specialitate şi va scoate la iveală noi iniţiative.

Pentru ca schiul — sport complet şi cu caracter utilitar — să fie cît mai mult practicat în rîndul studenţilor, hotărîrea trasează instituţiilor de învăţămînt superior sarcina de a organiza în vacanţa de iarnă, în colaborare cu asociaţiile studenţeşti, cursuri de schi pentru studenţi, asigurînd şi condiţiile materiale necesare în acest scop. De asemenea, hotărîrea trasează Ministerului Învăţămîntului sarcina de a organiza cursuri practice de perfecţionare pe ramuri de sport pentru profesorii de educaţie fizică.

Numeroase măsuri care precizează sarcinile profesorilor de educaţie fizică, ale directorilor de şcoli şi ale secţiilor de învăţămînt sînt cuprinse în ordinul ministrului Învăţămîntului Subliniind importanţa ce trebuie să se acorde educaţiei fizice, ordinul cere profesorilor de specialitate să folosească în condiţii cît mai bune mijloacele prevăzute în programă pentru ca lecţiile lor să-şi atingă scopul şi, în acelaşi timp, să fie plăcute şi dorite de elevi. Ordinul arată că directorii de şcoli trebuie să răspundă de buna pregătire fizică a elevilor, ca şi de pregătirea lor intelectuală şi politehnică, să controleze şi să îndrumeze activitatea profesorilor de specialitate, să asigure baza materială necesară activităţii de educaţie fizică şi sport. Secţiile de învăţămînt şi organele lor trebuie să îndrumeze şi să controleze activitatea de educaţie fizică şi sport în şcoli şi să participe efectiv la organizarea tuturor manifestărilor sportive şcolare.

Scoţînd în evidenţă lipsurile care au existat în şcoli în ceea ce priveşte educaţia fizică şi sportul, ordinul indică mijloacele ce trebuie folosite pentru lichidarea acestor lipsuri. Astfel, trebuie înlăturată mentalitatea care a domnit în unele şcoli unde educaţia fizică era în mod greşit considerată ca o problemă ce priveşte exclusiv pe profesorul de educaţie fizică, fără ca directorul, diriginţii sau alte cadre didactice să urmărească cum se dezvoltă elevii din punct de vedere fizic şi al sănătăţii, cum se comportă ei în diferitele manifestări sportive în care reprezintă şcoala.

Pentru a sublinia însemnătatea educaţiei fizice în şcoală şi pentru a stimula participarea elevilor la această activitate, ordinul arată că, începînd cu trimestrul II al acestui an şcolar, nota la educaţia fizică va fi luată în considerare pentru promovare, ca şi nota celorlalte obiecte de studiu.

In scopul dezvoltării activităţii sportive în şcoli, ordinul ministrului Învăţămîntului trasează directorilor sarcina de a lua măsuri pentru organizarea cercurilor şi colectivelor sportive şcolare, de a acorda sprijin dezvoltării secţiilor pe ramuri de sport, de a sprijini şcolile sportive de elevi, de a asigura alcătuirea calendarului sportiv al şcolii, în care să se pună accent pe competiţiile pe scară locală şi pe formarea unor tradiţii sportive în şcoli.

In scopul ridicării performanţelor sportive şcolare la un nivel mai înalt, ordinul precizează că, începînd cu anul 1957, Ministerul Învăţămîntului şi C.C.F.S./CM vor stabili norme pe ramuri de sport şi vor acorda insigne speciale elevilor care vor realiza aceste norme în cadrul campionatelor şcolare.

Foarte importantă este măsura de a se experimenta în cîte două şcoli pe fiecare regiune predarea educaţiei fizice la clasele I—IV de către cadre cu calificare superioară, decarece nivelul de dezvoltare şi de pregătire fizică a elevilor care intră în clasa a V-a este direct influenţat de modul cum se desfăşoară activitatea de educaţie fizică în clasele I—IV.

Pentru a da profesorilor de educaţie fizică posibilitatea să sprijine mai intens acţiunile sportive de masă, ordinul stabileşte că munca obştească a acestor profesori se va desfăşura numai pe linia educaţiei fizice.

Cadrele didactice de educaţie fizică sînt hotărîte să muncească organizat şi cu entuziasm pentru a traduce în viaţă prevederile Hotărîrii Consiliului de Miniştri şi ale ordinului ministrului Învăţămîntului, fiind convinse că astfel contribuie la o mai bună pregătire a tineretului.

MIHAIL IONESCU
şeful serviciului de educaţie fizică şi sport din Ministerul Învăţămîntului

O LECŢIE MODEL

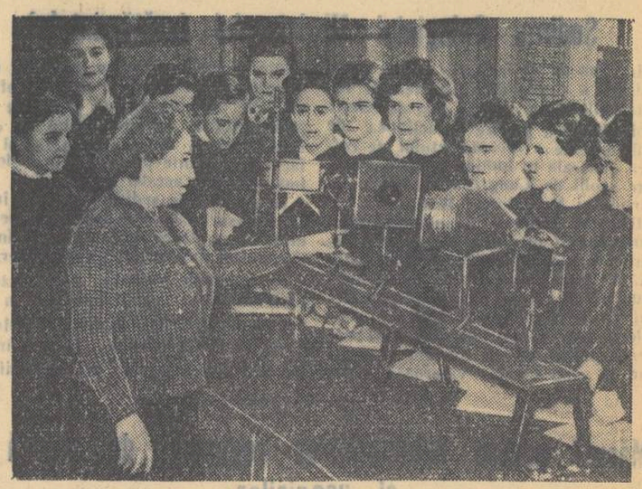

In laboratorul şcolii medii nr. 3 din Craiova, profesoara Ortansa Dobrescu ţine o lecţie model de fizică cu clasa a IX-a.

Bibliografie

IN EDITURA ACADEMIEI R. P. R. AU APĂRUT

ACAD. AL. ROSETTI — „Limba română în secolele al XIII-lea—al XVI-lea". ☆ ☆ ☆ Contribuţii la istoria limbii române literare în secolul al XIX-lea sub redacţia acad. Tudor Vianu.

A apărut REVISTA DE PEDAGOGIE nr. 12 — decembrie 1956, cu următorul cuprins:

E. MAFTEI: Despre rolul eredităţii, mediului şi al educaţiei comuniste în formarea personalităţii (II).

I. A. POPESCU: Din activitatea pedagogică a lui Ion Pop-Reteganul.

T. GAL şi ŞT. MAN: Din experienţa unui cerc electrotehnic.

L. BOLOGA: Situaţii şi procedee în studiul aritmeticii din cursul elementar.

I. BUCUROIU: Unele probleme în legătură cu organizarea colectivului de elevi în discuţia pedagogilor sovietici.

ST. ST.: Pedagogia franceză azi.

T. BOGDAN şi V. IONESCU: Unele consideraţiuni psihologice asupra problemei infractorilor minori.

V. DUMITRESCU: Manualul de limba franceză pentru clasa a V-a.

★ ★ ★ Despre organizarea şi desfăşurarea sesiunilor regionale ale „Lecturilor pedagogice".

Tabla de materii pe anul 1956.

Zile fericite de vacanţă

S-au întîlnit în vacanţă la Sinaia studenţi din întreaga ţară cu studenţi sovietici şi bulgari. Programele zilnice, variate şi atrăgătoare le dau prilejul să se cunoască, să lege prietenii şi să petreacă împreună zile plăcute. In parc, pe potecile de munte care duc spre cabanele din jur, pe pista de schi şi săniuş întîlneşti grupuri vesele, pline de tinereţe şi de voie bună. Zilele grele ale examenelor n-au mai lăsat nicio urmă pe chipurile lor. O singură zi de odihnă în cadrul acesta încîntător a fost de ajuns ca să risipească oboseala şi a făcut să prindă aripi dorul de înălţimi, de brazi, de sport, de muzică şi dans.

Cînd vezi grupurile de studenţi — fete şi băieţi — în sălile vaste şi somptuoase ale Casei de cultură din oraş ai un sentiment de adîncă mulţumire — gîndindu-te că tinerii aceştia, care învaţă azi cu sîrg pentru a da mîine patriei toată puterea lor de muncă, primesc asemenea daruri minunate din partea clasei muncitoare şi că ei ştiu să se bucure cu preţuire adevărată de tot ceea ce au.

Intr-o singură zi trăită în mijlocul lor poţi vedea grupuri de fete şi băieţi plimbîndu-se în parc, rîzînd cu toată puterea tinereţii lor, urcînd grăbiţi treptele Casei de cultură la ora cînd în program este o conferinţă, o audiţie muzicală sau o întîlnire cu cei care-şi petrec aici vacanţa. îi poţi vedea în jurul mesei de tenis sau de şubah, sau în fotoliile odihnitoare răsfoind revistele şi ziarele noi. Fapte mărunte, e drept, dar din care se desprind înţelesuri mari. In faptele acestea de azi întrevezi faptele omului de mîine: studentul este în pragul vieţii pe care omul o trăieşte pe răspundere proprie. Cu ei munca pedagogului se încheie şi se văd deja roadele educaţiei. Şi faptele mărunte pe care le prinzi fără să le cauţi într-o singură zi trăită alături de studenţi arată că la temelia faptelor de mîine ale tineretului s-a clădit o bază solidă.

Asociaţia studenţilor şi conducerea Casei de cultură din Sinaia au alcătuit pentru vacanţa de iarnă un program distractiv şi variat, care să aducă ceva nou la educaţia tinerilor. Se organizează excursii la Piatra Arsă, la Stînca Ana, la cabana Piscul Ciinelui, vizite la casa-muzeu George Enescu, la Castelul Peleş, un concurs de orientare turistică cu premii. Lotul de schiori al Asociaţiei sportive studenţeşti „Ştiinţa", cantonat la Cota 1400, se antrenează zilnic pentru concurs pe pista de schi din spatele Hotelului Turistic.

La vila Furnica, undeva în creştetul Sinaiei, stau împreună studenţi din Bucureşti, Timişoara, Cluj, Galaţi, Oraşul Stalin, Iaşi. Aflăm că grupuri masive au urcat la Vîrful cu dor, la Babele, la Piatra Arsă. Ziua este minunată: soarele face să scînteieze vîrfurile înzăpezite şi chiciura de pe brazi, zăpada geme sub paşii bocancilor zimţaţi. Studenţii urcă cu schiurile pe umeri.

Urcăm şi noi. Pînă la Cota 1400 sînt două ore de mers voiniceşte. Sîntem mereu întrecuţi. Un grup de studenţi din Oraşul Stalin ne zîmbeşte condescendent. Pantele sînt pline de schiori şi mai mici, şi mai mari. Pornesc încet — dar prind repede viteză, alunecă fulgerător şi se opresc cu măiestrie cînd nici nu te aştepţi. Unii mai cad, dar se ridică fără mofturi şi pornesc din nou.

Antrenorul Constantin Diaconescu, asistent la Institutul politehnic din Oraşul Stalin, îşi asistă învăţăceii. El ne spune că se pregătesc pentru etapa a doua a concursului de schi care va avea loc la 1 şi 2 februarie în Bucegi. Vor participa la slalom special şi uriaş.

REPORTAJUL săptămînii

Şi cultura muzicală a studenţilor se îmbogăţeşte în această vacanţă. In programul lor este înscrisă o expunere cu privire la muzica simfonică, însoţită, pentru exemplificare, de audiţia unor compoziţii.

Prezenţa studenţilor în staţiune s-a marcat printr-un grafic ridicat la bibliotecă. Numai în prima zi, cînd sosiseră la odihnă doar 250 din cei 800 de studenţi ai taberei, biblioteca a împrumutat peste 150 de cărţi.

Studenţii, deşi după examene, nu se pot mulţumi să facă doar sport, să vizioneze filme, să asculte concerte, să participe la programe artistice. Pentru ei e necesar în aceeaşi măsură să afle noutăţi, să discute probleme ale muncii lor proprii, să asculte conferinţe, să citească. Zilele trecute, acad. prof. dr. C. I. Parhon le-a vorbit despre rezultatele cercetărilor sale în domeniul biologiei vîrstelor. Expunerea a fost urmărită cu mare interes şi, după ce au ascultat-o, studenţii au discutat mult în jurul ei. Pentru studenţi munca neobosită de cercetător a profesorului Parhon a constituit un exemplu viu de activitate neprecupeţită în slujba omului. Exemplul acesta a aprins mai vie dorinţa lor de a studia cu rîvnă, de a cerceta, de a contribui la dezvoltarea ştiinţei.

Asociaţia studenţilor a organizat o discuţie cu privire la stilul de muncă. Este foarte valoros un schimb de păreri în această privinţă între studenţii de la facultăţi şi din oraşe diferite.

Dar locul cel mai larg în programul zilnic îl au distracţiile, jocurile. In sala cea mare a Casei de cultură, în jurul meselor de ping-pong, se adună mulţi spectatori. Mai mulţi parcă la una din mese. Acolo două studente joacă cu o eleganţă şi supleţe cu adevărat admirabile. E odihnitor, e o adevărată plăcere să le priveşti. Locul lor trezeşte optimism şi încîntare. Parcă printre draperiile de pluş care încadrează ferestrele neobişnuit de înalte pătrunde mai multă lumină ca de obicei. Cu tinereţea şi soarelui îi place să stea alături.

Indonezianul Sowordja Prawuosuhardja, student în anul II la medicină, se plimbă cu colegii săi romîni de la o masă la alta. Priveşte cu încîntare şi la jucătorii de şah, şi la şubah, şi la tenisul de masă. Este impresionat de tot ceea ce vede, de căldura şi prietenia pe care i-o arată colegii, de tot ceea ce a găsit aici, în patria noastră, unde a venit să-şi facă studiile. Astăzi a scris prietenilor şi părinţilor. A trimis o scrisoare colegului său de cameră, care îşi petrece vacanţa la Snagov, şi zece scrisori în patria lui, în Indonezia. Vrea ca, din bucuriile lui, să guste cît puţin şi cei dragi. A dat de curînd examenul de limba română, destul de greu pentru el numai după trei luni de la venirea în ţară. Greu, dar n-a căzut. Dimpotrivă, a luat „foarte bine". La schiuri, în schimb, a căzut de cîteva ori pînă acum. Crede totuşi că şi acest „examen" îl va trece cu succes pînă la sfîrşitul vacanţei.

E de admirat nu numai chipul vesel, senin, fericit al lui Sowordja, dar şi mulţumirea pe care o au colegii lui văzîndu-l cum se bucură din plin de vacanţă. Tineretul nostru a învăţat să se poarte tovărăşeşte, să arate prietenie, să stîmească, să preţuiască oamenii. Vacanţa la Sinaia a studenţilor noştri este un bun exemplu de tinereţe frumos trăită. Se pot culege minunate exemple de prietenie, de preţuire a muncii migăloase şi neobosite, de grijă pentru bunul obştesc, de dragoste pentru natură, pentru frumos. Din toate faptele vieţii lor se desprinde acest adevăr mare, îmbucurător. Tineru studenţi se comportă, gîndesc, înfăptuiesc în virtutea unor convingeri, a unor concepţii sănătoase, care au prins rădăcini sigure. Este o mare mulţumire să vezi că tineretul răsplăteşte aşa grija şi dragostea cu care este crescut de popor.

E. CONSTANTIN

Cu privire la fondul de asigurări sociale şi cultural-sportiv al asociaţiilor studenţeşti

(Urmare din pag III-a)

de prescripţia medicală, cu avizul medicului policlinicii sau al spitalului, care atestă că medicamentele prescrise nu pot fi acordate de unităţile sanitare respective.

Cuantumul acestor ajutoare este pînă la 300 lei şi nu poate fi depăşit decît cu aprobarea Consiliului central al asociaţiilor studenţeşti din R.P.R.

Plata se va face prin instituţia de învăţămînt superior de care aparţine studentul.

9) In caz de maternitate se acordă următoarele ajutoare:

150 lei pentru sarcină şi lehuzie, în perioada cuprinsă cu 52 zile înainte de naştere şi 60 zile după naştere.

La cerere, solicitanta va anexa certificatul medical eliberat de policlinică.

— 150 lei pentru procurarea rufăriei fiecărui copil.

Acest ajutor se acordă o singură dată, atît studentelor mame, cît şi studenţilor ale căror soţii au născut şi nu sînt în cîmpul muncii.

La cerere, solicitantul va anexa o copie certificată de pe extrasul de naştere al copilului.

— 75 lei lunar, pentru hrana copilului nou născut.

Acest ajutor se acordă pînă la împlinirea vîrstei de 9 luni, pe baza certificatului de alăptare, eliberat lunar de policlinica materno-infantilă, care are în evidenţă copilul respectiv.

10) Ajutorul de supraalimentaţie t.b.c. de 50 lei lunar, se acordă studenţilor bolnavi de tuberculoză pulmonară sau osteoarticulară, aflaţi în evidenţa spitalului t.b.c., cu excepţia celor internaţi în preventorii sau sanatorii.

Acest ajutor va fi acordat în toată perioada cît studenţii bolnavi sînt în evidenţa dispensarului t.b.c. şi frecventează cursurile de învăţămînt, pe baza „certificatului pentru acordarea indemnizaţiei de supraalimentaţie", eliberat lunar de unitatea de antituberculoză şi se acordă separat de alocaţia pentru îmbunătăţirea mesei studenţilor bolnavi t.b.c.

11) Ajutorul de alimentaţie dietetică se acordă studenţilor suferinzi, precum şi studenţelor în perioada sarcinei şi alăptării.

Alimentaţia dietetică se va acorda în baza fişei medicale pentru regim, întocmită de medicul consultant al policlinicii studenţeşti, cu avizul directorului policlinicii, pe perioada indicată de medic. Studenţii din această categorie primesc alimentaţia dietetică la masa de regim — dimineaţa, pînz şi seara — la cantine sau colţuri dietetice.

Diferenţa dintre costul celor trei mese de regim şi costul mesei la cantina comună se suportă din fondul de asistenţă socială, fără să se depăşească 2 lei pe zi.

Decontarea se va face lunar, în baza tabelelor aprobate de Consiliul asociaţiei studenţeşti.

12) Ajutorul pentru procurarea protezelor dentare, chirurgicale, aparatelor ortopedice şi ochelarilor medicali, se acordă pe baza prescripţiilor medicilor specialişti din policlinici studenţeşti sau spitale.

Procurarea lor se va face numai prin unităţile Ministerului Sănătăţii.

Ajutorul pentru procurarea de ochelari se acordă numai o singură dată, iar pentru schimbarea lentilelor, ori de cîte ori medicii recomandă aceasta.

13) Ajutoare de deces se acordă studenţilor, în caz de deces al soţiilor (soţilor) sau copiilor.

Aceste ajutoare se acordă şi persoanelor care au suportat cheltuielile ocazionate de decesul studentului.

Cuantumul ajutorului este de 500 lei, în caz de deces al studentului, soţiei sau copilului în vîrstă de peste 10 ani şi de 300 lei, în caz de deces al copilului sub vîrsta de 10 ani.

14) Ajutoare pentru îmbrăcăminte şi încălţăminte se acordă de la caz la caz studenţilor pe baza unei anchete sociale, efectuată de către Consiliul asociaţiei studenţeşti, ţinîndu-se seama şi de rezultatele la învăţătură, situaţia materială, precum şi de activitatea obştească a acestora.

Acest ajutor va putea fi de cel mult 300 lei.

Cu aprobarea Consiliului central al asociaţiilor studenţeşti din R.P.R. se va putea depăşi această sumă.

Imbrăcămintea şi încălţămintea se va procura numai prin virament.

CAPITOLUL III. SECTORUL CULTURAL

15) Fondurile pentru manifestările culturale se pot utiliza:

— în cadrul instituţiilor de învăţămînt superior, de către consiliile asociaţiilor studenţeşti respective;

— pe centre universitare, de către consiliile orăşeneşti ale asociaţiilor studenţeşti, prin casele de cultură;

— pe ţară, de către Consiliul central al asociaţiilor studenţeşti, prin Ministerul Învăţămîntului.

16) In cadrul instituţiilor de învăţămînt superior, Consiliile asociaţiilor studenţeşti vor utiliza fonduri pentru acţiunile culturale, manifestările echipelor culturale la căminele culturale sătеşti, înzestrarea cluburilor, acordare de premii individuale în limita maximă de 100 lei pe semestru pentru activitate culturală deosebită.

17) Pe centre universitare, prin casele de cultură ale studenţilor, consiliile asociaţiilor studenţeşti vor utiliza fonduri pentru spectacole instructiv-educative, faza pe centru universitar a Festivalului naţional studenţesc, acordarea de premii individuale în limita maximă de 200 lei semestrial pentru activitate culturală deosebită, excursii cu caracter recreativ, premierea celor mai bune lucrări literare şi artistice, întocmirea albumului activităţii culturale, schimburi de studenţi cu străinătatea, pe bază de reciprocitate.

18) Acţiunile centralizate din sectorul cultural vor fi realizate în cadrul Ministerului Învăţămîntului, de către Consiliul central al asociaţiilor studenţeşti din R.P.R.

CAPITOLUL IV. SECTORUL SPORTIV

19) Activitatea pentru cultură fizică şi sport a studenţilor va fi îndrumată de către asociaţiile studenţeşti.

Fondurile pentru acţiunile respective se vor utiliza prin Asociaţia pentru cultură fizică şi sport „Ştiinţa" şi prin instituţiile de învăţămînt superior.

21) Instituţiile de învăţămînt superior vor utiliza fondurile pentru întreţinerea şi repararea materialului sportiv, achiziţionarea de materiale şi echipament sportiv, închirierea şi întreţinerea bazelor sportive, organizarea competiţiilor sportive, asigurarea activităţii sportive de masă a studenţilor, salarii, asigurarea agitaţiei şi propagandei sportive.

Asociaţia pentru cultură fizică şi sport „Ştiinţa" pe baza calendarului sportiv intern şi internaţional, va fixa analitic, pe fiecare instituţie de învăţămînt superior, sumele ce se vor cheltui în acest scop.

22) Executarea planului de cheltuieli se va efectua de către unităţile de învăţămînt superior, cu respectarea strictă a prevederilor din devizele analitice.

Schimbarea devizelor analitice poate fi făcută numai cu aprobarea Asociaţiei pentru cultură fizică şi sport „Ştiinţa".

23) Planurile de cheltuieli se vor întocmi de către instituţiile de învăţămînt superior şi se vor depune Consiliului central al asociaţiei pentru cultură fizică şi sport „Ştiinţa".

CAPITOLUL V. DISPOZIŢIUNI FINALE

24) Executarea planurilor de cheltuieli se va face de unităţile arătate la art. 1, cu respectarea dispoziţiunilor legale în vigoare şi conform prevederilor prezentului regulament.

25) Verificarea financiar-contabilă se va efectua de către organele de control financiar intern ale ministerelor care au unităţi de învăţămînt superior.

26) Prezentul regulament intră în vigoare cu începere de la 1 ianuarie 1957.

NOTE EXTERNE • NOTE EXTERNE • NOTE EXTERNE • NOTE EXTERNE

Succesul tratativelor sovieto-cehoslovace

Tratativele care au avut loc la Moscova între delegaţiile Uniunii Sovietice şi Republicii Cehoslovace şi care s-au desfăşurat într-un spirit de sinceritate cordială, prietenie frăţească şi înţelegere reciprocă s-au încheiat cu un succes deplin. Rezultatele tratativelor constituie o puternică expresie a prieteniei sovieto-cehoslovace, a unităţii de neclintit a ţărilor socialiste.

Delegaţiile celor două ţări au constatat cu satisfacţie că există o unanimitate deplină în înţelegerea sarcinilor care decurg din situaţia internaţională actuală. Uniunea Sovietică şi R. Cehoslovacă consideră că datoria lor principală este de a contribui la unirea prin toate mijloacele a forţelor lagărului socialist pe baza învăţăturii marxism-leninismului, la dezvoltarea şi întărirea prieteniei dintre statele socialiste în conformitate cu principiile leniniste ale egalităţii în drepturi şi colaborării frăţeşti între popoare.

In Declaraţia comună sovieto-cehoslovacă se subliniază că principiile marxist-leniniste ale construirii socialismului sînt comune pentru toate ţările socialiste, deşi aplicarea acestor principii trebuie să corespundă incontestabil condiţiilor concrete ale dezvoltării diferitelor state. Pentru ţările democrat-populare, pentru cauza păcii, democraţiei şi socialismului în întreaga lume au o însemnătate vitală însăşi existenţa Uniunii Sovietice, politica ei externă socialistă activă de pace şi ajutorul ei frăţesc acordat ţărilor socialiste. Uniunea Sovietică şi marea ei luptă pentru cauza menţinerii şi consolidării păcii, la care participă împreună cu ea marea R.P. Chineză şi toate celelalte ţări socialiste, reprezintă obstacolul principal în calea planurilor forţelor agresive internaţionale, reprezintă cea mai mare speranţă a tuturor popoarelor iubitoare de pace.

Cele două părţi declară că ţelul principal al politicii externe a guvernelor lor este menţinerea păcii şi slăbirea încordării internaţionale, consolidarea tuturor forţelor iubitoare de pace în lupta pentru pace, împotriva aţîţătorilor la război.

Uniunea Sovietică şi Cehoslovacia declară că, sprijinind cu hotărîre guvernul revoluţionar muncitoresc-ţărănesc ungar, îl vor ajuta în întărirea orînduirii democrat-populare în interesul asigurării independenţei şi securităţii Ungariei democrat-populare, vor acţiona şi în viitor împotriva oricăror încercări ale forţelor agresive externe de a se amesteca în afacerile interne ale Ungariei.

Guvernele U.R.S.S. şi R. Cehoslovace sprijină ţările din Orientul Apropiat şi Mijlociu în năzuinţa lor de a dejuca toate planurile „vechi" şi „noi" ale colonialiştilor, în năzuinţa popoarelor acestor ţări de a dezvolta o viaţă liberă şi independentă, în care să-şi rezolve singure treburile.

Făcînd un schimb de păreri în problema germană şi analizînd evoluţia evenimentelor în Europa, cele două părţi au ajuns la concluzia că politica cercurilor guvernante ale Republicii Federale Germane nu contribuie la înlăturarea încordării în Europa, ci dimpotrivă, o agravează. Cu sprijinul cercurilor guvernante ale S.U.A., Angliei şi Franţei se reface militarismul german în R. F. Germană. Guvernele U.R.S.S. şi R. Cehoslovace consideră de datoria lor nu numai să organizeze o apărare eficace împotriva planurilor revanşarzilor germani, ci şi să depună eforturi politice multilaterale pentru ca şi celelalte state europene, în special vecinii Germaniei occidentale, să nu fie indiferente faţă de pericolele ce se ivesc din nou la frontierele lor din partea militariştilor germani.

Guvernele Uniunii Sovietice şi R. Cehoslovace consideră că cea mai sigură garanţie a păcii în Europa şi în lume ar fi crearea unui sistem european eficace de securitate colectivă. Ţinînd seama de faptul că puterile occidentale continuă cu încăpăţînare să respingă propunerile Uniunii Sovietice cu privire la lichidarea grupărilor militare şi nu vor să lichideze în prezent blocul agresiv al Atlanticului de Nord, guvernele sovietic şi cehoslovac declară că sînt ferm hotărîte să întărească organizaţia Tratatului de la Varşovia, făcînd din acest tratat un instrument eficace al securităţii şi capacităţii de apărare împotriva oricăror eventualităţi şi acţiuni neaşteptate.

Cu prilejul tratativelor de la Moscova au fost discutate şi examinate sub toate aspectele toate problemele importante privind relaţiile sovieto-cehoslovace. Au fost examinate problemele cooperării şi mai largi a industriei celor două ţări, problemele legăturilor comerciale, ale colaborării tehnico-ştiinţifice, ale colaborării în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice, ale colaborării culturale etc.

Poporul romîn se bucură sincer de succesul tratativelor sovieto-cehoslovace, considerîndu-l un succes al socialismului, un succes al păcii şi colaborării între popoare.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti Piaţa Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL IX Nr. 409 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 8 februarie 1957

O STRĂLUCITĂ VICTORIE A REGIMULUI DE DEMOCRAȚIE POPULARĂ

A trecut aproape o săptămînă de la data alegerilor de deputați pentru Marea Adunare Națională, dar acest mare eveniment din viața poporului nostru continuă să fie în centrul atenției opiniei publice din țara noastră și de peste hotare.

Dovedind o înaltă maturitate politică, un fierbinte patriotism, poporul romîn a transformat ziua alegerilor de la 3 februarie într-o adevărată sărbătoare a democrației populare, a păcii și socialismului.

O trăsătură caracteristică a acestor alegeri o constituie participarea masivă la vot a alegătorilor. Cifra de 11.553.690 cetățeni care au participat la vot reprezentînd 99,15% din numărul total al alegătorilor este convingătoare. Imensa majoritate a alegătorilor s-a prezentat în fața urnelor pentru a-și exprima voința de stăpîni ai țării. Bătrîni care în anii regimului burghezo-moșieresc au refuzat în repetate rînduri să se prezinte la alegeri, tineri care abia au împlinit vîrsta de 18 ani, femei altădată excluse de la dreptul de vot s-au perindat în ziua de 3 februarie în fața urnelor.

Cită deosebire între masiva participare la vot a alegătorilor din țara noastră și situația din țările trîmbițatei „democrații" burgheze, unde zecilor de milioane de cetățeni frustați de dreptul de vot li se adaugă alte multe milioane de oameni care refuză să se prezinte la alegeri. Agenția americană „United Press" care pînă în ajunul alegerilor din țara noastră s-a îndeletnicit cu transmiterea unor știri false despre o pretinsă „încordare serioasă în Capitala Romîniei" în preajma alegerilor, a fost nevoită să recunoască după alegeri că „mii de romîni făceau coadă cu mult înainte de deschiderea centrelor de vot spre a-și da votul în alegerile pentru Marea Adunare Națională". Aceeași agenție anunța de asemenea că „pînă la orele 18,30 votaseră peste 95% din alegători". Curată încordare, domnilor de la „United Press"! Această „încordare" s-a resimțit în marea bucurie care a domnit în ziua alegerilor, în ordinea desăvîrșită și calmul care au domnit, în însuflețirea firească și spontană a alegătorilor, în horele care s-au încins în fața secțiilor de votare și în strigăturile și chiuiturile tradiționale care n-au contenit pînă seara tîrziu.

Ceea ce propagandiștii năimiți ai trusturilor au numit încordare, a fost în realitate entuziasm, un entuziasm înălțător, expresie a marii bucurii a poporului nostru, stăpîn pe soarta sa, care și-a ales din rîndurile sale pe cei mai buni fii care să-l reprezinte în Marea Adunare Națională.

Rezultatele votului arată că 98,88% din voturi au fost date pentru candidații Frontului Democrației Populare. Toți candidații F.D.P. au întrunit marea majoritate a voturilor. Aceasta reprezintă o strălucită victorie a regimului nostru de democrație populară, o dovadă puternică a hotărîrii de neclintit a poporului nostru de a întări și a apăra cuceririle sale socialiste.

Votînd candidații F.D.P., poporul romîn a votat pentru politica înțeleaptă a partidului și guvernului. Rezultatul alegerilor arată că oamenii muncii din țara noastră sînt hotărîți să continue cu și mai multă dîrzenie opera de construire a socialismului, să dea viață hotărîrilor Congresului al II-lea al partidului și ale plenarei din decembrie 1956 a C.C. al P.M.R.

Prin votul de la 3 februarie poporul nostru a aprobat în același timp politica externă a statului democrat-popular, politică de pace și colaborare internațională, politică de apărare a intereselor naționale, a independenței și suveranității naționale a țării noastre.

Alegerile de deputați în Marea Adunare Națională au arătat că unitatea dintre partid, guvern și popor este mai puternică decît oricînd. Strîns unit în jurul partidului și guvernului poporul a putut înfăptui marile realizări cu care se mîndrește pe drept cuvînt. Pe aceeași cale oamenii muncii din țara noastră vor continua lupta pentru noi înfăptuiri în vederea ridicării continue a bunăstării lor materiale și a nivelului cultural.

Marea Adunare Națională este alcătuită din cei mai buni fii ai poporului. În componența ei după alegerile de la 3 februarie, 169 de deputați sînt muncitori și țărani care lucrează efectiv în producție. Ceilalți deputați sînt muncitori și țărani cu funcții de răspundere în viața obștească și de stat, oameni de cultură, slujitori ai cultelor, militari. 67 deputați aparțin naționalităților conlocuitoare, iar 71 sînt femei. Alegîndu-și deputații, poporul nostru le-a încredințat misiunea de a-l reprezenta în organul reprezentativ al puterii de stat, exprimîndu-și totodată hotărîrea ca alături de ei să-și intensifice eforturile pentru noi succese în lupta pentru întărirea și înflorirea continuă a patriei.

DEPRINDERI PRACTICE TEMEINICE

Elevii școlii medii nr. 1 din Timișoara dobîndesc temeinice deprinderi practice în atelierele școlii.

In clișeu: aspecte din atelierele de lăcătușerie și tîmplărie ale școlii medii nr. 1 din Timișoara.

Constituirea Comitetului Național pentru organizarea celei de a 50-a aniversări a răscoalelor țărănești din 1907

Miercuri după-amiază a avut loc la Consiliul de Miniștri adunarea de constituire a Comitetului Național de organizare a celei de a 50-a aniversări a răscoalelor țărănești din 1907, potrivit hotărîrii C.C. al P.M.R. și Consiliului de Miniștri.

Au participat tovarășii: Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Miron Constantinescu, Constantin Pîrvulescu, acad. prof. dr. C. I. Parhon, acad. prof. Tr. Săvulescu, M. Gh. Bujor, Tudor Arghezi, Cezar Petrescu, Zaharia Stancu, academicieni, țărani participanți la răscoalele din 1907, muncitori care au susținut răscoalele țărănești, activiști de partid și de stat, scriitori, compozitori, artiști plastici care au închinat opere marilor mișcări țărănești din țara noastră.

Adunarea a fost deschisă de tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, care a arătat că marile răscoale țărănești împotriva jugului burghezo-moșieresc, pentru pîine, pămînt și libertate reprezintă o pagină glorioasă în istoria poporului și a mișcării revoluționare din țara noastră.

Vorbitorul a amintit cu cîtă cruzime au fost reprimate răscoalele de către burghezie și moșierime și a subliniat sprijinul pe care l-a acordat mișcarea muncitorească țăranilor răsculați.

După ce a vorbit despre însemnătatea internațională a răscoalelor din 1907 tov. Chivu Stoica a spus: Idealurile pentru care au sîngerat țăranii din 1907 s-au realizat de abia după 23 August 1944. Astăzi țărănimea noastră nu mai muncește pe ogoarele moșierilor și arendașilor; pămîntul și roadele lui îi aparțin. În satele patriei noastre socialismul prinde puternice rădăcini.

Pentru a sublinia importanța acestui eveniment, a spus în încheiere tov. Chivu Stoica, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliul de Miniștri al R. P. Romîne au adoptat o hotărîre cu privire la a 50-a aniversare a răscoalelor din 1907.

A fost constituit apoi Comitetul Național de organizare pentru a 50-a aniversare a răscoalelor din 1907.

Președinte al comitetului a fost desemnat Mihai Gh. Bujor, președintele Asociației foștilor deținuți și deportați politici antifasciști, iar ca vicepreședinți: acad. Tudor Arghezi, acad. Cezar Petrescu, Constantin Pîrvulescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., președintele Institutului de istorie a partidului și acad. Zaharia Stancu.

Tov. M. Gh. Bujor a prezentat apoi planul principalelor manifestări ce vor avea loc cu prilejul aniversării răscoalelor țărănești din 1907.

Au urmat ample discuții. Florea Simedrea, din comuna Stănești, regiunea București, Constantin Dumitrescu din comuna Frunzaru, regiunea Pitești și Ilarie Porojan, din comuna Bălcescu, regiunea Craiova, țărani participanți la răscoalele din 1907, Constantin Mănescu, muncitor din Ploești și Vasile Anagnoste, muncitor din București, vechi participanți la mișcarea muncitorească din Romînia, au evocat cîteva din amintirile lor din timpul răscoalelor țărănești din 1907. „Dreptatea pentru care au însetat, au luptat și s-au jertfit răsculații în 1907 s-a împlinit numai astăzi, odată cu statornicirea noii orînduiri sociale în țara noastră, a regimului democrat-popular" — a spus țăranul răsculat de odinioară, Ilarie Porojan, astăzi colectivist.

Acad. prof. P. Constantinescu-Iași în numele subsecției de istorie a Academiei R.P.R. a vorbit despre pregătirile ce se fac de istoricii noștri în vederea aniversării răscoalelor țărănești de la 1907. Acad. C. Daicoviciu a amintit puternicul răsunet pe care mișcările țărănești din anul 1907, din Moldova, Muntenia și Oltenia l-au avut în această perioadă în Banat și Ardeal, iar acad. Cezar Petrescu a subliniat ecoul pe care răscoalele țărănești de la 1907 l-au produs în apusul Europei.

Sculptorul Vida Gheza a vorbit despre legăturile dintre răscoalele țărănești din Moldova și Muntenia anului 1907 și marile greve muncitorești ale minerilor din nordul Ardealului.

Acad. Tudor Arghezi a propus să se acorde o atenție deosebită aniversării marilor răscoale țărănești de la 1907 în localitățile unde s-a aprins vîlva răscoalei: Flăminzi, Stănilești și altele.

Tovarășul Gheorghe Apostol, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului Central al Sindicatelor a subliniat că sub conducerea clasei muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare a fost înfăptuită reforma agrară, iar astăzi pămîntul aparține celor ce-l muncesc. În continuare tov. Gheorghe Apostol a vorbit despre aportul sindicatelor la întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare și despre participarea sindicatelor la aniversarea răscoalelor țărănești de la 1907.

Au mai luat cuvîntul acad. Andrei Oțetea, acad. Mihail Roller, compozitorul Ion Dumitrescu, maestru emerit al artei din R.P. Romînă, prim-secretar al Uniunii compozitorilor din R.P. Romînă, sculptorul Ion Jalea maestru emerit al artei din R.P. Romînă, președintele Uniunii Artiștilor Plastici.

La sfîrșit a luat cuvîntul președintele Comitetului Național de organizare a aniversării răscoalei țăranilor din 1907, M. Gh. Bujor, care a făcut o amplă expunere asupra importanței pe care răscoalele din 1907 au avut-o asupra țărănimii și a rolului mișcării muncitorești în sprijinirea acestora.

Comitetul Național de organizare pentru a 50-a aniversare a răscoalelor din 1907

M. Gh. Bujor, președintele Asociației foștilor deținuți și deportați politici antifasciști, președinte;

— Acad. **Tudor Arghezi**;
— Acad. **Cezar Petrescu**;
— **Constantin Pîrvulescu**;
— Acad. **Zaharia Stancu**, vicepreședinți.

Gheorghe Adamache, muncitor din Galați, participant la răscoalele din 1907; **Vasile Anagnoste**, vechi participant la mișcarea muncitorească expulzat în anul 1907; **Gheorghe Apostol**; **Dumitru Ariciu**, țăran participant la răscoala din comuna Singeru, regiunea Ploești; **Filip Avramescu**, țăran participant la răscoala din comuna Popînzești, regiunea Craiova; **Corneliu Baba**, pictor; **Dumitru Vasile Bălan**, țăran participant la răscoala din comuna Copălău, regiunea Suceava; **Chivu Stoica**, **Anica Condurache**, țărancă participantă la răscoala din comuna Ibănești, regiunea Suceava; **Miron Constantinescu**; acad. **Petre Constantinescu-Iași**; **Constanța Crăciun**; **Vasile Cristache**, prim-secretar al Comitetului regional București al P.M.R.; acad. **Constantin Daicoviciu**; **Constantin Dumitrescu**, țăran participant la răscoala din comuna Frunzaru, regiunea Pitești; **Ion Dumitrescu**, compozitor; **Petru Dumitriu**, scriitor; **Gheorghe Gheorghiu-Dej**; Dr. **Petru Groza**; **Constantin Ștefan Gheorghe**, țăran participant la răscoala din comuna Întorsura, regiunea Craiova; **Ilie Grigore**, țăran participant la răscoale din comuna Pădureți, regiunea Pitești; acad. **Iosif Iser**, pictor; **Ion Jalea**, sculptor; **Aurel Jiquide**, pictor; **Janeta Safir-Maltus**, sprijinitoarea răscoalelor; **Constantin Mănescu**, vechi participant la mișcarea muncitorească, sprijinitor al răscoalelor; **Alexandru Moghioroș**; **Gheorghe Munteanu**, țăran, cap de răscoală din comuna Blăgești, regiunea Bacău; **Paul Niculescu-Mizil**; acad. **Andrei Oțetea**; acad. **C. I. Parhon**; **Ion Pas**; **Ilarie Porojan**, țăran participant la răscoale din comuna Bălcescu, regiunea Craiova; acad. **Mihail Roller**; acad. **Mihail Sadoveanu**; acad. **Traian Săvulescu**; Florea Simedrea, țăran participant la răscoale din comuna Stănești, regiunea București; **Marin Sulică**, învățător din București, sprijinitor al răscoalelor; **Dumitru D. Toader**, țăran participant la răscoale din comuna Avrămeni, regiunea Suceava; **Virgil Trofin**, prim-secretar al C.C. al U.T.M.; **Cheza Vida**, sculptor; **Vasile Vilcu**, prim secretar al comitetului regional Constanța al P.M.R.; **Ion Gh. Zagan**, țăran participant la răscoale din comuna Ruginoasa, regiunea Iași.

POLITEHNIZAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI DE CULTURĂ GENERALĂ, FACTOR PRINCIPAL PENTRU EDUCAȚIA ARMONIOASĂ ȘI MULTILATERALĂ A TINERETULUI

După cum s-a anunțat în numărul 403 al „Gazetei învățămîntului", săptămîna trecută a avut loc o ședință a Colegiului Ministerului Învățămîntului la care au fost dezbătute problemele cu privire la acțiunea de politehnizare a învățămîntului de cultură generală în lumina sarcinilor trasate școlii de către cel de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Pe baza raportului amplu și documentat, prezentat Colegiului de către tov. Petre Drăgoescu, director general al direcțiile generale a învățămîntului elementar și mediu, pe baza studierii situației din școli, a valorificării bogatului material de la recentele consfătuiri raionale și folosind, totodată, în chip creator valoroasa experiență a școlii și pedagogiei sovietice, participanții la ședință au analizat cele mai importante probleme ale politehnizării învățămîntului de cultură generală din țara noastră și au făcut importante propuneri în vederea îmbunătățirii acestei acțiuni.

Publicăm mai jos, în rezumat, dezbaterile ședinței.

Cuvîntul tov. Stanciu Stoian

După ce a făcut cîteva aprecieri pozitive cu privire la referatul care a fost prezentat colegiului, tov. prof. Stanciu Stoian, directorul Institutului de științe pedagogice, a subliniat necesitatea unei munci mai aprofundate, sistematice de studiere și generalizare a experienței pozitive acumulate de școlile noastre în domeniul politehnizării învățămîntului. La consfătuirile raionale care au avut loc la începutul lunii ianuarie — a spus vorbitorul — s-a putut vedea interesul pe care îl arată cadrele didactice pentru problemele învățămîntului politehnic, dar s-au văzut totodată și o serie de confuzii care există la foarte multe cadre didactice. Se face confuzie între învățămîntul politehnic și lucrul manual; între educația prin muncă și învățămîntul politehnic. Unele cadre didactice mai în vîrstă socotesc apoi în mod greșit că învățămîntul politehnic ar însemna un fel de poliprofesionalizare.

Referindu-se la problema profesionalizării, tov. Stanciu Stoian a spus că din experiența Uniunii Sovietice, ca și din începuturile modeste de la noi s-a putut vedea că, acolo unde s-au făcut experiențe în direcția unui început de profesionalizare, s-au obținut rezultate bune. Dar nu specializare profesională trebuie să urmărim noi. Ceea ce poate da școala de cultură generală politehnizată în această direcție este numai orientarea profesională.

Apoi vorbitorul s-a referit la unele rezultate ale cercetărilor făcute de Institutul de științe pedagogice. În primul rînd — a spus el — ne-a interesat dacă nu cumva introducerea politehnizării înseamnă o încărcare a elevilor. După părerea noastră, nu înseamnă. Am observat în anul trecut că, la școlile unde s-a introdus politehnizarea, în primul semestru a fost un lucru foarte greu pentru elevi. La o școală în care am urmărit două clase paralele, la sfîrșitul pătrarului II, acolo unde nu se introdusese învățămîntul politehnic erau 67 la sută promovați și unde se introdusese 50%. Am continuat cercetările și după al treilea pătrar am constatat aproape o răsturnare a situației. Stînd de vorbă cu elevii, ei ne-au spus că s-au obișnuit și că munca în atelier înseamnă pentru ei o recreație, de unde la început însemna o oboseală.

O altă problemă care ne-a preocupat a fost influența politehnizării asupra procesului de învățămînt. Toți profesorii au fost de acord că la materiile care sînt în legătură cu învățămîntul politehnic (matematica, fizica, chimia, geografia, științele naturale, desenul), politehnizarea dă un mare ajutor însușirii cunoștințelor.

O altă problemă a fost aceea a părinților, a atitudinii lor față de învățămîntul politehnic. În unele locuri părinții au fost hotărît împotrivă, temîndu-se ca nu cumva școala să fie transformată într-o școală profesională. Acum problema este mult clarificată, dar mai există unii părinți care încă nu sînt destul de edificați. De aceea, acțiunea de lămurire a părinților trebuie continuată.

Vorbitorul a precizat că este de datoria Institutului de științe pedagogice să se ocupe de îndrumarea cadrelor în ceea ce privește realizarea învățămîntului politehnic, dar că în această privință e necesară o diviziune a muncii, o colaborare activă între Institutul de științe pedagogice și direcția didactico-metodică din Ministerul Învățămîntului.

Subliniind eforturile făcute pentru înzestrarea școlilor cu material didactic, vorbitorul a atras atenția asupra necesității ca materialul didactic să fie pus la înălțimea tehnicii și științei moderne.

Referindu-se la problema pregătirii profesionale a cadrelor didactice, vorbitorul a spus: Poate niciodată n-au fost mai necesare ca acum institutele de perfecționare a cadrelor didactice, dar poate că niciodată ca acum n-a trebuit ca aceste institute să-și revizuiască programa, așa încît să fie folositoare pentru politehnizarea învățămîntului. În sfîrșit socotim că e bine, pentrucă în curînd se va vorbi de îmbunătățirea învățămîntului superior, să se ia în considerare și pregătirea corespunzătoare a viitorilor profesori necesari politehnizării învățămîntului de cultură generală.

Cuvîntul tov. C. Ionescu Bujor

Tov. C. Ionescu Bujor, director general al direcției generale a învățămîntului superior, a spus:

În primul rînd mă voi referi la noțiunile de învățămînt realist științific și învățămînt politehnic. Noțiunea de învățămînt realist științific se referă la un învățămînt care ține seama de datele realității, ale vieții, ale practicii și le interpretează în chip științific, adică în concordanță cu concepția materialist-dialectică. Învățămîntul politehnic accentuează asupra unor discipline din cadrul învățămîntului realist științific atît în ce privește partea teoretică, cît și cea practică, înarmînd elevii cu o serie de deprinderi de muncă practică din domeniile respective. Aceste două noțiuni sînt noțiuni cu sfere care se întrepătrund, dar care nu se confundă. Interpretînd astfel cele două noțiuni, putem spune că în țara noastră s-a realizat după reforma învățămîntului din 1948 un învățămînt de cultură generală realist-științific, deși politehnizarea acestui învățămînt a început la o dată relativ recentă.

În ce privește problemele care se pun în legătură cu politehnizarea învățămîntului, aci trebuie subliniat faptul că politehnizarea presupune deopotrivă o pregătire teoretică temeinică unită cu pregătirea practică a elevilor. Aceste lucruri se întrepătrund și formează o unitate. Subestimarea pregătirii teoretice în cadrul politehnizării învățămîntului de cultură generală ar duce la nerealizarea politehnizării.

În continuare tov. C. Ionescu Bujor a atras atenția asupra necesității combaterii atît a tendinței de a se neglija pregătirea teoretică a elevilor, de a face să alunece învățămîntul politehnic către un practicism îngust cît și a tendinței de a organiza pregătirea practică a elevilor numai la suprafață dîndu-i un caracter spectaculos și numai cu elevii cei mai buni din clasă. Problema pregătirii practice trebuie rezolvată în adîncime. Învățămîntul politehnic trebuie să cuprindă toți elevii, întrucît procesul instructiv-educativ se adresează tuturor elevilor.

De asemenea, trebuie combătute unele tendințe ale cadrelor didactice de a supraîncărca elevii prin activități suplimentare excesive organizate în cadrul învățămîntului politehnic.

Referindu-se la problema înzestrării școlilor în vederea realizării efective a politehnizării învățămîntului de cultură generală, vorbitorul a arătat că acestea trebuie să dispună de materiale, aparate, scule, unelte pentru ca elevii să poată lucra singuri în laboratoare, ateliere, pe terenul școlar. În prezent producția de material didactic este axată mai ales pe confecționarea materialului demonstrativ. Va fi necesară o restructurare a planului de producție al întreprinderii de material didactic și al altor întreprinderi care ar contribui la înzestrarea școlilor cu materialele necesare și pentru activitatea independentă a elevilor.

În continuare vorbitorul s-a ocupat de problema pregătirii cadrelor didactice necesare realizării învățămîntului politehnic. Se știe că există unele cadre didactice care nu au suficientă experiență în activitatea de laborator și de teren acum, în cadrul învățămîntului realist științific nepolitehnizat, că sînt cadre didactice fără calificarea superioară de specialitate care predau chimie sau fizică, dar care nu știu să manevreze un aparat simplu; unele se tem chiar să pună mîna pe aparate. E nevoie ca la institutele de perfecționare a cadrelor didactice și chiar pe scară raională să se organizeze o instruire temeinică a cadrelor didactice, mai ales a cadrelor care nu au calificarea superioară în specialitate, privitor la însușirea deprinderilor practice ce vor trebui transmise elevilor. În această privință, consider că trebuie să se analizeze și programul și felul cum se desfășoară cursurile la institutele de perfecționare a cadrelor didactice, pentru a le pune în concor-

(Urmare în pag. 2-a)

Primii pași

în lumea muzicii

Sunase de intrare și învățătorii școlii nr. 19 din București se îndreptau grăbiți spre clasele lor. În clasa I-a „A" intră, cu vioara în mînă, profesoara de muzică Constanța Lungu. Cei 30 de copii o așteptau nerăbdători. Ora de muzică le place nespus de mult.

Profesoara își propusese să-i învețe pe copii să deosebească diferitele calități ale sunetelor: înălțimea, durata, intensitatea, timbrul. Voia apoi să-i învețe să emită sunetele corect, clar. Le-a amintit de la început sfatul dat în ora precedentă: la muzică stăm cu mîinile la spate. De ce? Copiii știau — ca să dăm plămînului voie să respire adînc.

După cîteva exerciții de respirație adîncă, copiii au început în cor să scoată sunete lungi — mai întîi a, apoi e, apoi i, o, u. La început sunetul se prelungește cît se numără pînă la 3, apoi pînă la 5; la început cu gura deschisă oricum, apoi așa cum trebuie pentru ca sunetul să fie mai clar, mai melodios, mai plăcut.

Copiii credeau că se joacă, dar ei făceau o lecție de muzică în care învățau multe lucruri. Jocul a devenit repede mai interesant. Fetele scoteau sunetul o, băieții le răspundeau cu un „i" lung și, la un semn al profesoarei, toți sfîrșeau în cor cu un „u" lung. Încă odată și încă odată.

Rareori copiii sînt capabili de atîta cumințenie, de atîta atenție și disciplină. Ochii lor erau fixați asupra profesoarei cu acea curiozitate pe care le-o trezesc numai basmele cele mai minunate. Și profesoara a început într-adevăr să le spună basme pe melodii. O scurtă poveste cu broaștele:

Oac, oac, vrem mîncare.
Oac, oac, o muscă mare.
Un țînțar cu trompa lungă
Iată, vine să ne-ajungă.
Hop! țînțaru-am înghițit
Și în apă ne-am pitit.

REPORTAJUL SĂPTĂMÎNII

Profesoara a spus cuvintele, apoi le-a cîntat, acompaniindu-se cu vioara. A cîntat apoi împreună cu copiii de cîteva ori. După ce copiii au prins melodia, a fost nevoie de o scurtă explicație: cînd vrem mîncare, pronunțăm cuvintele tare, ca să se audă bine; cînd vine țînțarul trebuie să vorbim încet, ca să nu se sperie și să fugă; apoi cîntăm sprinten, vesel, ca să arătăm bucuria broaștelor care au prins țînțarul; și din nou încet, așa cum facem cînd ne pitim. Copiii au înțeles. De astă dată, ei au accentuat cuvintele sau le-au șoptit, așa cum cerea povestea. Copiii au început să înțeleagă legătura dintre cuvinte și melodie, au înțeles că prin muzică pot să redea imagini.

Alte cîntece scurte i-au învățat să imite săriturile greierului, căderea picăturilor de ploaie, tăcănitul morii. Cu fiecare cîntec nou se deschidea mai larg pentru copii fereastra spre lumea încîntătoare a muzicii și își dădeau tot mai bine seama că această lume oglindește viața adevărată. Cîntecul îi făcea să audă parcă într-adevăr moara în mișcare, căderea picăturilor de ploaie sau să-și imagineze pașii apăsați ai morarului, care poartă un sac greu în spate.

În ora aceea de muzică au cîntat toți copiii. Toți. Nu există copii amuzicali — spune profesoara. Posibilitățile lor variază, dar de cîntat cît de cît poate orice copil, dacă este educat, dacă se ocupă cineva de el.

Vioara a devenit o bună prietenă a copiilor din clasa a I-a „A". Ei au început să îndrăgească strunele din care izvorăsc melodii atît de frumoase.

M-am bucurat mult că am fost alături de acești copii în ziua cînd au gustat pentru prima oară din farmecul neîntrecut al muzicii.

E. MANEA

In pag. 2-a:

continuarea dezbaterilor la ședința Colegiului Ministerului Învățămîntului

POLITEHNIZAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI DE CULTURĂ GENERALĂ, FACTOR PRINCIPAL PENTRU EDUCAȚIA ARMONIOASĂ ȘI MULTILATERALĂ A TINERETULUI

(Urmare din pag. I-a)

danță cu sarcinile ce revin cadrelor didactice prin politehnizarea învățămîntului.

Problema politehnizării trebuie avută în vedere și în măsurile ce se preconizează pentru viitorul an școlar în învățămîntul superior.

In încheiere, vorbitorul a subliniat sprijinul pe care pot să-l acorde acțiunii de politehnizare societățile științifice și revistele de specialitate ale acestora.

Cuvîntul tov. Ion Dragu

In continuare a luat cuvîntul tov. Ion Dragu, redactor șef al „Gazetei învățămîntului".

Politehnizarea învățămîntului de cultură generală — a spus vorbitorul — este o acțiune determinată de însăși dezvoltarea actuală a economiei noastre naționale, de nevoile dezvoltării societății noastre care ne cer să realizăm o pregătire multilaterală a tineretului, să-i asigurăm o anumită bază de cunoștințe politehnice, să-l ajutăm să-și însușească teoretic și practic cunoștințe din domeniul tuturor ramurilor principale ale producției moderne.

Criticînd părerea că dezvoltarea acțiunii de politehnizare este strict condiționată de organizarea unor ateliere școlare bine înzestrate, tov. Ion Dragu a spus: Avem la îndemînă două căi principale de realizare a politehnizării. Ele sînt foarte strîns legate, se întrepătrund și se complectează reciproc în cadrul procesului unic de politehnizare, dar una permite o trecere mai rapidă și pe o scară mai largă la introducerea elementelor de politehnizare, în timp ce cealaltă presupune eforturi mai mari de ordin material. Prima cale este predarea principiilor științifice de bază ale producției moderne în cadrul lecțiilor de fizică, chimie, de matematică, biologie etc. Această cale, mai accesibilă în momentul de față, poate fi folosită în toate școlile cu condiția, bineînțeles, a pregătirii cadrelor didactice în această direcție. Cea de a doua cale este calea însușirii acelorași principii prin activități care să permită elevilor experimentarea aplicării în practică a elementelor științei. Firește, nu ne putem lipsi de această cale, dar nu trebuie să condiționăm de ea acțiunea de politehnizare. Depinde numai de noi să îmbinăm în mod just folosirea acestor două căi.

In momentul de față se simte deosebit de puternic lipsa îndrumărilor metodice de care școala noastră are poate cea mai mare nevoie în problema politehnizării. Problema politehnizării este o problemă de stat și ca atare avem obligația de a o îndruma pe linie de stat și de a verifica felul cum se realizează.

Socotesc că nu trebuie să punem problema unui început de profesionalizare a școlii de de cultură generală, ci trebuie să punem problema asigurării unor cunoștințe politehnice care să ajute pe tinerii absolvenți ai școlii de cultură generală să-și însușească mai ușor o anumită profesie. A pune problema, așa cum a reieșit aci, a profesionalizării școlii de cultură generală, constituie un pericol. Școala de cultură generală trebuie să-și păstreze caracterul de școală de cultură generală. Ea trebuie să ajute elevii să-și însușească principiile de bază ale producției moderne.

In încheiere, declarîndu-se de acord cu observația făcută de tov. C. Ionescu Bujor că politehnizarea este o problemă care trebuie să-și răsfrîngă efectele asupra masei elevilor, vorbitorul a spus: In această privință cred că ar trebui să revedem anumite chestiuni, cum ar fi de exemplu participarea elevilor la cercurile de elevi și la activitatea palatelor și a caselor de pionieri, astfel încît aceste acțiuni să cuprindă nu numai elevii cei mai buni, pasionați de activitățile practice, ci un număr cît mai mare de elevi.

Cuvîntul tov. Margareta Szilagyi

Tov. Margareta Szilágyi, șefa secției de învățămînt a Regiunii Autonome Maghiare, s-a ocupat în primul rînd de aspectul educativ al învățămîntului politehnic. Insistînd asupra însemnătății învățămîntului politehnic pentru orientarea elevilor în vederea alegerii profesiunii, vorbitoarea a arătat că astăzi, în urma introducerii elementelor de politehnizare, mulți elevi sînt hotărîți să se orienteze spre munca fizică, munca în întreprinderi.

Efectul educativ al învățămîntului politehnic, a spus în continuare tov. Szilágyi, se mai poate întări prin anumite metode. Așa, de exemplu, între 12 școli elementare, de 7 ani și medii din regiunea noastră și între întreprinderi s-au încheiat contracte reciproce. In întreprinderi elevii nu primesc numai cunoștințe tehnice, ci sînt și educați. In același timp școlile, prin manifestările culturale, prin conferințele pe care le organizează contribuie la culturalizarea muncitorilor.

O altă metodă este aceea de a orienta munca elevilor spre scopuri folositoare pentru stat, sau pentru sectorul socialist al agriculturii.

Tov. Szilágyi a arătat că trebuie întărită munca organizațiilor U.T.M. din școli în ceea ce privește latura educativă a politehnizării.

Ministerul Invățămîntului — a spus în continuare vorbitoarea — n-a lămurit suficient cadrele didactice în ce privește căile de politehnizare a învățămîntului. Trebuie să se publice mai multe articole și studii în legătură cu aceste probleme, să se dea mai multe îndrumări.

In continuare tov. Szilágyi a arătat că profilul economic al fiecărei regiuni nu poate să nu aibă o anumită influență în politehnizarea învățămîntului. „Spre exemplu, în regiunea noastră există multe întreprinderi de prelucrare a lemnului. De aceea, din cele 73 de ateliere școlare pe care le avem acum, 80% sînt pentru prelucrarea lemnului, deoarece în această direcție avem posibilități de amenajare și avem și specialiștii necesari. Nu mă gîndesc la profesionalizare, deci la pregătirea elevilor într-o singură direcție, totuși cred că această problemă trebuie studiată și de către Institutul de științe pedagogice, de către organele de îndrumare și de către minister."

Apoi vorbitoarea a spus: In legătură cu loturile școlare există o H.C.M. care dă sfaturilor populare sarcina de a rezolva această problemă. Dar peste un an a apărut o altă H.C.M. care prevede ca toate loturile sfaturilor să fie comasate pentru loturi zootehnice. Această hotărîre nu anulează pe cea dintîi, dar, după felul cum se interpretează pe teren, ea are întotdeauna efectul cel mai mare, iar cealaltă își pierde efectul. Cred că ar trebui să se dea o precizare în această privință.

Cuvîntul tov. Ion Titică

Tov. Ion Titică, secretarul comitetului de partid din Ministerul Invățămîntului, a spus: Referatul prezentat a reușit să arate care sînt realizările obținute în problema politehnizării. Cred însă că ar fi fost necesar să vorbească și despre felul cum au fost traduse în viață concluziile ședinței de colegiu din anul trecut cînd s-au discutat o serie de probleme și s-au stabilit o serie de măsuri și sarcini. Aceasta ne-ar fi dat posibilitatea să înțelegem mai bine măsurile pe care trebuie să le adopte colegiul în vederea îmbunătățirii muncii de politehnizare a învățămîntului nostru.

Vorbitorul a subliniat că în acțiunea de politehnizare trebuie să se țină seama de o serie de condiții concrete ale școlii noastre.

Acțiunile întreprinse pînă în prezent sînt foarte bune. Acestea însă se referă prea puțin la școlile de 7 ani unde sînt cuprinși cei mai mulți copii care, terminînd șapte clase, se îndreaptă direct spre producție.

Trebuie să ne gîndim foarte serios la situația materială a acestor școli, condiție importantă ce stă la baza politehnizării învățămîntului. Și în discuțiile de astăzi și la consfătuirea pe țară referitoare la problemele de politehnizare a învățămîntului de cultură generală s-a vorbit foarte mult despre atelierele școlare, dar prea puțin despre celelalte căi ale politehnizării, accesibile unui număr foarte mare de școli: lucrul manual, cercurile pe obiecte, activitatea palatelor și caselor de pionieri, excursiile cu caracter științific și, în primul rînd, introducerea elementelor de politehnizare în predarea diferitelor obiecte de învățămînt — fizică, chimie, matematică, științe naturale etc.

Pe viitor trebuie să se dea o atenție deosebită în primul rînd predării chimiei, fizicii, științelor naturale și matematicii în școală. In acest scop Institutul de științe pedagogice ar trebui să studieze în școli felul cum se predau aceste obiecte, să alcătuiască îndrumări metodice în care să se generalizeze experiența cadrelor noastre fruntașe și să se arate în același timp ce trebuie făcut în această direcție. Este necesar de asemenea ca împreună cu C.C. al U.T.M. să se studieze activitatea desfășurată de pionieri și elevi în cercurile din cadrul școlilor, al caselor și palatelor de pionieri.

In legătură cu loturile experimentale, propun ca în comunele unde există G.A.S., G.A.C. sau alte forme de cooperativizare, loturile să fie chiar pe terenurile acestora. Aceasta ar da posibilitatea ca elevii să vadă concret cum se lucrează cu mijloace tehnice, să cunoască roadele muncii colective etc.

Materialul prezentat arată că într-un termen relativ scurt se vor înființa stațiuni ale tinerilor naturaliști și tehnicieni. Deoarece înființarea lor necesită sume importante de bani, vorbitorul a propus să se studieze în principalele centre dacă nu cumva ar putea fi dezvoltate cercurile corespunzătoare din unele palate și case ale pionierilor pentru a putea fi transformate în adevărate centre de îndrumare pentru cadrele didactice și elevi.

In legătură cu patronarea atelierelor de către întreprinderi, tov. Titică a arătat că din partea întreprinderilor există înțelegerea necesară.

Cred că problema patronării este însă numai un aspect al sprijinirii școlilor în sensul politehnizării. Baza înzestrării acestor ateliere trebuie s-o facă ministerul din fond central sau din posibilitățile lui.

De aceea propun să se dezvolte producția de materiale didactice și îndeosebi producția materialelor care pot folosi în bună măsură dezvoltării învățămîntului politehnic (strunguri mici, ciocane, diferite aparate electrice etc.). Asemenea materiale pot fi date nu numai atelierelor, ci și școlilor de 7 ani.

Cuvîntul tov. Constantin Dinculescu

Tov. Constantin Dinculescu, locțiitor al ministrului Invățămîntului, a spus: Vreau să pun accentul asupra problemei pregătirii cadrelor didactice, întrucît acestea nu sînt complect lămurite asupra scopului și rolului politehnizării. Unii profesori cred că politehnizarea înseamnă să înveți o meserie, alții înțeleg că aceasta se face pentrucă învățămîntul superior nu poate cuprinde pe toți absolvenții învățămîntului mediu. De aceea este necesar să se ducă o largă acțiune pentru lămurirea cadrelor didactice în ceea ce privește politehnizarea și mijloacele de realizare a ei.

In acțiunea de politehnizare trebuie să se procedeze cu toată atenția, pentru a nu se aluneca spre profesionalizarea învățămîntului de cultură generală. Invățămîntul de cultură generală să rămînă ca atare, iar prin politehnizare să se dezvolte o serie de laturi ale lui, care să-l lege mai bine de viața practică.

La recenta conferință pe țară a Societății de științe matematice și fizice s-au prezentat unele rapoarte în care această problemă a fost formulată destul de neprecis, încît fiecare putea s-o întoarcă așa cum înțelegea el: și cel care vrea profesionalizare și cel care vrea mai mult menținerea unei părți teoretice poate găsi acolo susținerea ideilor lui. Unii membri ai corpului didactic și-au manifestat la această conferință părerea că la noi politehnizarea nu se va putea realiza bine pînă nu vom avea în fiecare școală cîte patru ateliere pentru cele patru ramuri: mecanică, electricitate, chimie și agricultură, plus personalul tehnic specializat pentru fiecare. Acesta este un mod nerealist de a pune problema. A aștepta să se construiască cîte patru ateliere la miile de școli care există înseamnă a amîna pentru mult timp rezolvarea uneia din cele mai urgente probleme ale școlii noastre. Cred că trebuie strînsă în continuare, cu tragere de inimă, legătura cu întreprinderile, cu școlile profesionale. Cred de asemenea că trebuie folosit mai larg sprijinul elevilor de la cursurile serale care, în majoritatea cazurilor, sînt oameni din producție, cu multă experiență și cu multe posibilități. N-am stăruit destul ca școlile profesionale să dea un sprijin mai intens problemelor politehnizării, prin cedarea tuturor sculelor de care se pot dispensa. Cred chiar că școlile profesionale trebuie să atragă către ele școlile de cultură generală, dînd elevilor posibilitatea să lucreze în atelierele lor și punîndu-le mai larg la dispoziție mașinile și aparatele.

In continuare vorbitorul a subliniat că Institutul de științe pedagogice trebuie să acorde o atenție mult mai mare studierii și generalizării experienței școlilor noastre în domeniul politehnizării învățămîntului.

In încheiere tov. Constantin Dinculescu a spus: Sînt de acord cu propunerea făcută în referat ca direcția generală a învățămîntului elementar și mediu să examineze problema pregătirii unor cadre speciale pentru conducerea muncii în ateliere.

Cuvîntul tov. Vangheli Mișicu

Tov. Vangheli Mișicu, director general al direcției generale a învățămîntului profesional și tehnic, și-a exprimat covingerea că din colaborarea învățămîntului profesional cu învățămîntul de cultură generală vor rezulta foloase reciproce.

Tov. Mișicu a subliniat că în acțiunea de politehnizare trebuie să se acorde o mare atenție matematicii. Politehnizarea simplă, fără însușirea temeinică și mînuirea ușoară și rapidă a matematicii — a spus vorbitorul — înseamnă numai profesionalizare, cel mult poliprofesionalizare, însă nu politehnizare în sensul ce ne preocupă.

In continuare vorbitorul a arătat că unii cred că acțiunea de politehnizare, în mersul ei, ar ajunge să se suprapună profesionalizării, să o desființeze și să treacă chiar înainte. In realitate, învățămîntul politehnic nu desființează învățămîntul profesional.

Apoi tov. Mișicu a arătat că în condițiile actuale, cînd școlile nu au ateliere proprii și se folosesc atelierele întreprinderilor, există o serie de dificultăți inerente. Soluția de viitor trebuie să fie: ateliere pentru politehnizare.

Pînă atunci însă avem școlile noastre profesionale, cu atelierele lor, și în acest sens este bine să ne inspirăm din cuvintele tov. I. A. Kairov: „Trebuie să relevăm că noi nu beneficiem îndeajuns de propunerea care ne-au făcut-o reprezentanții Direcției generale a rezervelor de muncă, cu privire la folosirea, în zilele libere, a atelierelor de care dispune învățămîntul din sistemul lor".

Cuvîntul tov. Ladislau Bányai

Tov. Ladislau Banyai, locțiitor al ministrului Invățămîntului, s-a ocupat pe larg în cuvîntul său de problema studierii experienței școlilor noastre în politehnizarea învățămîntului de cultură generală și a subliniat în același timp necesitatea cunoașterii și folosirii creatoare a valoroasei experiențe a școlilor sovietice.

Referatul — a spus vorbitorul — este, după părerea mea, cuprinzător. Totuși, cred că el a insistat prea mult asupra realizărilor și s-a ocupat foarte puțin și numai în treacăt de lipsurile existente și de cauzele lor. Vorbitorul a arătat apoi că școlile experimentale n-au fost destul de bine alese și, înainte de toate, n-au fost îndrumate în măsură suficientă de minister și nici de secțiile de învățămînt.

Invățămîntul politehnic, a arătat tov. Banyai, înseamnă înainte de toate legarea școlii cu viața practică din toate punctele de vedere. In această privință trebuie să studiem cu atenție problema legării învățămîntului cu specificul regiunii.

In continuare vorbitorul a făcut cîteva observații în legătură cu dezvoltarea inițiativei locale în acțiunea de politehnizare spunînd, printre altele: Trebuie să ținem seama și de anumite tradiții care se află în unele regiuni, raioane sau comune — vorbesc mai mult de mediul rural — unde țesătoria, cusăturile, olăritul, sculptura în lemn datează de mult timp și au o largă răspîndire. După părerea mea trebuie să urmeze o perioadă în care să dăm multe posibilități de manifestare forțelor inițiativei locale. Tov. Banyai a subliniat că există multe școli care și-au organizat prin posibilități locale ateliere. Asemenea inițiative locale nu numai că nu trebuie frînate, dar, dimpotrivă, trebuie stimulate pe scară din ce în ce mai largă.

Pentru a se facilita vizitarea întreprinderilor de către școli, Ministerul Invățămîntului trebuie să se ocupe de această problemă în sensul că, în spiritul recentelor hotărîri ale partidului și guvernului, să se obțină ca aprobările să fie date de organele locale și nu ca pînă acum, de către ministerul de resort.

In ce privește excursiile, a spus vorbitorul, am fi de părere să se organizeze în timpul vacanței de vară baze turistice în unele școli în regiunile industriale și în cele mai pitorești localități. Privitor la stațiunile experimentale ale tinerilor naturaliști, aș propune să se organizeze una și în Regiunea Autonomă Maghiară, deoarece există toate condițiile necesare.

Reducerea și ușurarea programelor, organizarea de cursuri pentru cadre, înarmarea lor, pe lîngă cele spuse aci de alți tovarăși, cu cunoștințe din domeniul pomiculturii, apiculturii, silviculturii — toate acestea sînt foarte importante pentru succesul acțiunii de politehnizare.

Folosind în mod creator experiența școlii sovietice, studiind și valorificînd propria noastră experiență pozitivă, trebuie, după un anumit stadiu, cînd vom avea mai multă experiență și nu numai din școlile destinate experimentării, să stabilim definitiv sistemul nostru și să-l generalizăm.

Cuvîntul tov. Gheorghe Ploeșteanu

Tov. Gh. Ploeșteanu, locțiitor al ministrului Invățămîntului, a subliniat că în momentul de față ministerul se găsește în situația de a putea să-și precizeze poziția în problemele esențiale ale politehnizării învățămîntului de cultură generală și de a da cadrelor didactice îndrumări concrete.

Poziția noastră — a spus vorbitorul — trebuie să fie legată neapărat de posibilitățile materiale de realizare a învățămîntului politehnic.

Nu văd încă posibilitatea realizării chiar numai a unui început de profesionalizare. In etapa actuală, în special, putem realiza orientarea profesională a tineretului nostru. Cred că trebuie să determinăm schimbarea unei mentalități care s-a creat în trecut, aceea de a îndrepta tineretul, începînd chiar din cursul elementar, către funcțiuni administrative, către muncă neproductivă.

De asemenea, trebuie să ne gîndim mai departe la posibilitățile practice de înzestrare a învățămîntului nostru cu baza didactico-materială necesară. Sînt de acord cu propunerile făcute aici în legătură cu restructurarea planului de producție a întreprinderilor de materiale didactice. Aș vrea însă să spun că ar trebui ca această restructurare să se facă pe baza programelor de învățămînt, a programelor de practică pe care le necesită învățămîntul politehnic. Este posibil să se facă lucrul acesta, deși programele de învățămînt vor necesita încă îmbunătățiri.

Socotesc că atît referatul cît și discuțiile purtate pînă acum nu s-au ocupat suficient de unul din aspectele însemnate ale învățămîntului politehnic și anume de pregătirea elevilor în domeniul producției agricole. Trebuie să legăm acțiunea de politehnizare de sarcinile puse de partid în legătură cu înlăturarea rămînerii în urmă a agriculturii, în legătură cu transformarea socialistă a agriculturii.

De asemenea, în cadrul sarcinilor generale ale politehnizării, trebuie acordată mai multă atenție muncii educative, formării unei mentalități juste a tineretului nostru în ce privește munca direct productivă.

Trebuie — a spus apoi vorbitorul — să ținem seama de anumite condiții ale țării noastre, ale fiecărei regiuni, ale raioanelor. Și tov. Szilagyi și tov. Banyai au vorbit de anumite tradiții ale unor localități și raioane. Trebuie să ținem seama de aceste tradiții, pentru a nu rupe învățămîntul politehnic de realitățile concrete ale țării noastre. Aceasta ar ajuta și la asigurarea forței de muncă necesară economiei naționale și ar înlătura deplasări de oameni de la un loc la altul atunci cînd nevoile unor anumite ramuri ar cere un surplus de forțe de muncă.

In încheiere, vorbitorul a arătat că e necesar ca în concluziile ședinței să se concretizeze și sarcinile care revin organelor ministerului, direcțiilor generale, Institutului de științe pedagogice etc.

Cuvîntul tov. Ion Muntean

Tov. Ion Muntean, secretar al C.C. al S.M.I., a spus, printre altele: Referatul prezentat în ședința de colegiu privește nivelul la care au ajuns unele școli unde se experimentează învățămîntul politehnic. Este necesar însă să se pună un accent mai serios pe masa școlilor noastre.

Este adevărat că unele cadre didactice mai în vîrstă au privit introducerea politehnizării cu anumite rezerve. In special opun o oarecare rezistență oamenii care nu au făcut în școlile pe care le-au urmat, unele îndeletniciri practice. Sînt de asemenea cadre didactice care au trăit în anumite condiții geografice, care n-au cunoscut niciodată o întreprindere mai mare. Cred că e bine să se creeze în anumite școli din marile centre industriale baze turistice care să dea tuturor cadrelor didactice posibilitatea de a cunoaște nemijlocit dezvoltarea economică a țării noastre.

Vorbitorul a arătat apoi că trebuie revizuit — potrivit cerințelor politehnizării — întregul program al cursurilor de perfecționare a cadrelor didactice.

In continuare, tov. Muntean a propus ca, pe lîngă publicarea de materiale în presa pedagogică, să se editeze broșuri scrise de colective de cadre didactice din școlile unde s-au introdus elemente de politehnizare. Aceste broșuri să trateze nu numai despre preocuparea în domeniul politehnizării în școlile experimentale, ci mai ales despre această activitate în restul școlilor noastre.

O mare atenție a acordat vorbitorul problemelor îndrumării cadrelor didactice în vederea politehnizării învățămîntului de cultură generală.

Unele organe ale Ministerului Invățămîntului au avut serioase deficiențe în sprijinirea chiar a școlilor în care se experimentează introducerea învățămîntului politehnic.

Noi am vizitat, de pildă, școala medie nr. 1 din Brăila. Această școală primise din partea depozitului central al ministerului 20 de rindele pentru tîmplărie, însă rindelele fuseseră expediate fără cuțite. Vă închipuiți la ce pot folosi aceste rindele.

In încheiere vorbitorul a arătat că pînă nu de mult Comitetul Central al S. M. I. nu a sprijinit acțiunea de politehnizare. In ultima vreme însă el și-a îndreptat mai mult atenția în această direcție. A organizat împreună cu „Gazeta învățămîntului" un concurs pentru stimularea activității pe parcelele experimentale, a organizat excursii didactico-științifice la care au participat aproape 2000 cadre didactice. In cursul acestui an, pentru a sprijini cadrele didactice să se familiarizeze cu cunoașterea bazelor producției industriale moderne, C.C. al S.M.I. va extinde considerabil organizarea excursiilor didactico-științifice. Pe lîngă aceste acțiuni noi pregătim editarea unei broșuri asupra experienței sovietice în acest domeniu.

Credem că printr-o colaborare mai strînsă cu direcția generală a învățămîntului elementar și mediu și cu Institutul de științe pedagogice vom reuși să facem un pas serios înainte în domeniul introducerii elementelor de politehnizare în școala noastră.

Cuvîntul tov. Costin Nădejde

Luînd cuvîntul, tov. Costin Nădejde, șeful secției Școli a C.C. al P.M.R., a spus: Primul lucru pe care ministerul trebuie să-l facă este să-și fixeze punctul de vedere, să stabilească precis ce vrea să realizeze prin politehnizarea învățămîntului de cultură generală. Discuții teoretice s-au purtat multe, dar masa cadrelor didactice și secțiile de învățămînt nu au încă o vedere clară asupra acestei probleme și nu știu cum să procedeze. Este datoria Ministerului Invățămîntului să spună oamenilor concret ce urmărește și cum trebuie realizată politehnizarea.

După mine, politehnizarea are două scopuri: principalul scop este cunoașterea principiilor de bază ale producției moderne, dar al doilea scop strîns legat de primul și obligatoriu pentru noi astăzi, este educarea prin muncă și pentru muncă. Pînă de curînd, școala medie a constituit numai o etapă necesară pentru intrarea în învățămîntul superior. Odată cu dezvoltarea învățămîntului de cultură generală, școala nu se mai poate limita doar la acest rol, deoarece un număr tot mai mare de absolvenți vor trebui să se orienteze spre producție. Noi trebuie să formăm o nouă mentalitate despre rostul școlii medii, trebuie să-i apropiem pe elevi de producție, să le trezim dorința, plăcerea de a lucra în întreprinderi sau în gospodării agricole.

Munca productivă a elevilor, esență a învățămîntului politehnic, nu se poate realiza astăzi în proporțiile pe care le dorim decît cu ajutorul școlilor profesionale și al întreprinderilor, al gospodăriilor agricole și al S.M.T.-urilor. Trebuie să folosim mult mai din plin atelierele existente în școlile profesionale și în întreprinderi. Prea puțin a îndrumat ministerul în această direcție și prea puțin s-au folosit pe teren posibilitățile ce se oferă pentru practica elevilor în astfel de ateliere. Intreprinderile din Galați au oferit aproape 200 de locuri pentru elevi. Nici unul din aceste locuri n-a fost însă folosit pentru că școlile vor să-și facă ateliere proprii. Această poziție este cu totul greșită.

Trebuie dată o deosebită atenție felului cum este organizată munca elevilor în ateliere. Astăzi, această muncă se desfășoară meșteșugărește. Dacă maiștrii îi învață pe elevi să mînuiască anumite unelte, în schimb este datoria profesorilor să le explice fenomenele fizice care se produc în timpul lucrului, proprietățile materialelor folosite, să-i ajute să înțeleagă teoria, prin activitatea practică.

Tovarășul Nădejde a subliniat apoi că folosirea unor unelte uzate și învechite ca tip cere un efort mai mare din partea elevilor, le îngreunează munca. De aceea, e necesar să se insiste pe lîngă întreprinderi să cedeze școlilor scule bune.

In ceea ce privește legătura școlilor cu întreprinderile, este necesar să fie atrasă masa de muncitori în această acțiune. Trebuie să ne adresăm nu numai directorilor de întreprinderi, dar și muncitorilor — părinți ai elevilor, să facem apel la organizațiile sindicale.

In ceea ce privește restructurarea producției de material didactic, este probabil că într-o oarecare măsură va trebui revizuită lista de obiecte. Ar fi însă cu totul greșit să renunțăm complect la producția de material didactic intuitiv pentru a fabrica exclusiv unelte și modele de mașini.

Subliniind utilitatea vizitelor în întreprinderi vorbitorul a arătat că este necesar chiar să se țină în întreprinderi lecții de fizică sau chimie.

Referindu-se la propunerile cu privire la o anumită diferențiere în practica pe care o fac băieții și practica pe care o fac fetele, tov. Nădejde a spus: socotesc că o astfel de diferențiere nu se justifică. Invățămîntul politehnic de cultură generală include cunoașterea bazelor producției moderne. Nu ne putem imagina o anumită cultură generală pentru băieți și o alta pentru fete. Ar însemna să ne întoarcem cu un secol înapoi. S-a spus aci că fetele au predilecție pentru anumite specialități. Dar și băieții au anumite preferințe. Dacă programul de cultură generală este unic, indiferent de dorințe, atunci trebuie să-l studieze toți elevii — și băieții și fetele. Exceptînd cîteva specialități care cer eforturi fizice, există azi vreo meserie în care fetele să nu poată deveni fruntașe în producție?

Tov Stanciu Stoian și-a arătat temerea că trecerea la munca în ateliere într-un mare număr de școli n-ar putea fi controlată și îndrumată de minister. Există — și aceasta este un lucru îmbucurător — un elan pentru introducerea politehnizării, inclusiv a muncii practice în producție. Multe școli fac lucrul acesta fără să ne-o spună și dacă există aci un pericol este pericolul ca noi să rămînem în coada evenimentelor. Nu putem spune școlilor: n-aveți voie să faceți muncă în ateliere pentru că noi nu putem să vă supraveghem. E drept că n-avem timp să studiem experiența tuturor școlilor, dar putem merge la zece școli și lipsurile constatate la unele din ele să le semnalăm tuturor și să dăm instrucțiuni pentru eliminarea lor.

Cuvîntul tov. Nicolae Sipoș

Tov. Nicolae Sipoș, locțiitor al ministrului Invățămîntului, a arătat în cuvîntul său că învățămîntul politehnic, fiind o problemă nouă, este firesc să dea naștere, așa cum s-a văzut și în această ședință, la multe discuții. Eu consider, a spus vorbitorul, că este absolut necesar să clarificăm odată pentru totdeauna și să arătăm ce vrem să realizăm prin învățămîntul politehnic: profesionalizare, sau învățămînt de cultură generală prin care să asigurăm pregătirea politehnică a tinerilor?

Eu consider că învățămîntul politehnic nu trebuie să însemne profesionalizare, dar în conținutul învățămîntului politehnic există elemente care orientează pe tineri spre anumite activități practice, încît aceștia, după terminarea școlii de cultură generală, să-și poată însuși ușor grație politehnizării o profesie.

Deși sîntem abia la început de drum, totuși am reușit ca în școlile unde s-au introdus elemente ale politehnizării — cu lipsuri și mari greutăți, ca într-o perioadă de început — să obținem o pregătire mai temeinică a elevilor, o disciplină mai bună, dragostea pentru munca productivă.

In continuare vorbitorul a spus: Noi nu vom putea realiza un învățămînt politehnic fără ca în primul rînd cadrele didactice, părinții elevilor, elevii și opinia publică să înțeleagă, să pătrundă conținutul învățămîntului politehnic. De aceea eu sînt cu totul de acord că noi trebuie să intensificăm propaganda. Trebuie să arătăm cadrelor didactice prin ce mijloace se poate realiza învățămîntul politehnic. Apoi trebuie să avem cadre pregătite din acest punct de vedere, atît teoretic, cît și în ce privește deprinderile practice. Și, concomitent cu acești profesori bine pregătiți, să pregătim și maiștri care să realizeze îndrumarea practică.

Desigur că fără laboratoare bine înzestrate, fără ateliere, fără parcele școlare nu vom realiza baza materială a învățămîntului politehnic. Dar pînă atunci, trebuie să folosim atelierele școlilor profesionale, vizitele în uzine, ateliere mici locale, să folosim ceea ce avem. Ca profesorii să știe să folosească ceea ce au, trebuie să le dăm îndrumări.

Sînt de acord cu propunerile făcute aici ca la cursurile de perfecționare în perioada cu frecvență lecțiile să fie îmbunătățite și legate de sarcinile școlilor în ce privește realizarea învățămîntului politehnic.

Propun să se studieze organizat ceea ce am realizat pînă în prezent. Recent s-a publicat un material de culegeri din presa pedagogică sovietică, care ne este deosebit de folositor. Dar noi putem, desigur, la nivelul nostru de dezvoltare, să folosim și realizările din școlile noastre. Cu ocazia recentelor consfătuiri raionale a reieșit că noi avem realizări frumoase, care pot egala cu realizările din celelalte țări de democrație populară.

Avem îndrumări metodice pentru predarea diferitelor obiecte, dar aproape toate sînt prea generale. Nu există lucrări în care să se indice concret cum trebuie predate anumite capitole din fizică sau în care să se stabilească procedeele ce trebuie folosite în organizarea lucrărilor practice în atelier. Pînă nu vom realiza astfel de materiale metodice, nu vom ajuta concret cadrele didactice. Sarcina aceasta este în primul rînd a Institutului de științe pedagogice.

Vorbitorul a arătat că în realizarea învățămîntului politehnic trebuie să fie larg atrase organizațiile de tineret.

In încheiere tov. Sipos a spus: Consider că rămîne ca o problemă deschisă, care trebuie încă dezbătută, problema pregătirii fetelor.

Cuvîntul tov. Constantin Nicuță

In încheierea dezbaterilor, tov. Constantin Nicuță, locțiitor al ministrului Invățămîntului, a subliniat importanța problemei dezbătute și nivelul înalt la care au fost purtate discuțiile. In discuții s-a arătat — a spus vorbitorul — conturul precis al unei serii de probleme, dar a ieșit la iveală și faptul că în altă serie de probleme nu există încă o claritate desăvîrșită, că în unele chestiuni există nu numai deosebiri de nuanță, ci chiar deosebiri esențiale. De aici necesitatea de a se continua dezbaterea problemelor și de a se folosi mai mult rezultatele obținute atît în țara noastră cît și în alte țări.

Referatul prezentat a constituit prin bogăția materialului un bun prilej de discutare și lămurire a problemelor. Ar fi fost cu mult mai bine dacă în referat s-ar fi plecat de la concluziile ședinței de colegiu închinată anul trecut aceleiași probleme a politehnizării și s-ar fi arătat cum s-au aplicat pe teren hotărîrile acelei ședințe și la ce rezultate s-a ajuns. In felul acesta, am fi putut învăța mai mult din experiența școlii noastre. De asemenea, ar fi trebuit să fie folosit mai mult bogatul material ce a rezultat din recentele consfătuiri raionale ale cadrelor didactice care s-au ocupat de problema politehnizării.

O serie de tovarăși au arătat în mod just că politehnizarea învățămîntului nostru de cultură generală este cerută de însăși dezvoltarea societății noastre. Aceasta este perfect adevărat atît în ceea ce privește orientarea generală a tineretului spre acele ramuri de activitate care sînt cele mai necesare construcției socialiste, dar este deosebit de necesar și pentru risipirea unei prejudecăți ce dăinuie atît printre elevi cît și printre părinții lor, prejudecată ce constă în credința că numai studiile superioare teoretice dau adevărata calificare superioară. Mentalitatea aceasta trebuie dezrădăcinată și politehnizarea învățămîntului de cultură generală poate crea în rîndurile tinerilor dragostea pentru activitatea practică, pentru producție.

De aici necesitatea de a populariza învățămîntul politehnic, de a lămuri elevii și părinții asupra scopului acestui învățămînt și asupra mijloacelor de realizare a acestui scop. Mai este necesar ca și multe cadre didactice să se lămurească. Pentru aceasta se recomandă să se publice în presa cotidiană și în cea de specialitate pedagogică, o serie de articole care să ajute la opera de clarificare, să se combată confuziile ce mai există încă.

S-a vorbit aici și despre rolul ce trebuie să-l aibă Institutul de științe pedagogice în această problemă. Fără îndoială că acest institut trebuie să studieze mai mult și mai adînc problema politehnizării, să interpreteze din punct de vedere științific experiența diferitelor școli, a cadrelor didactice. Institutul poate să arate cu argumente științifice avantajele politehnizării, efectul ei educativ asupra elevilor. S-a vorbit aici de rezultate bune la învățătură obținute în școlile unde se realizează în mod just învățămîntul politehnic. Numai constatarea nu este însă suficientă, trebuie arătate temeiurile științifice. Institutul de științe pedagogice trebuie să ajute la generalizarea experienței bune.

Direcția generală a învățămîntului elementar și mediu are desigur o serie de lipsuri în privința felului cum s-a preocupat de politehnizare. Am impresia că s-a mers puțin în coada experienței, în loc să se dirijeze această experiență. Unii tovarăși au ridicat pe bună dreptate problema necesității de a se da îndrumări imediate, concrete, pe materii, pentru a ajuta munca.

S-a arătat că în școli există un mare elan în problema politehnizării. Trebuie să ajutăm concret oamenii să pornească la drum. Dacă așteptăm pînă ce se vor lămuri mai întîi toate problemele și apoi să pornim la treabă, nu vom putea ajunge prea departe.

S-a făcut de asemenea propunerea, care este foarte bună, ca și societățile științifice să fie îndrumate să se ocupe de instruirea cadrelor didactice asupra modului cum să se realizeze învățămîntul politehnic în cazul diferitelor specialități. Toate acestea impun însă o coordonare mai precisă din partea organelor corespunzătoare ale ministerului. Sînt convins că multe cadre didactice fac politehnizare în aceeași școală, dar au despre politehnizare, despre scopurile ei, idei cu totul diferite.

Cred că sînt bune propunerile în legătură cu îmbunătățirea materialului didactic, așa încît acesta să corespundă necesităților politehnizării. Desigur, nu poate fi vorba de o transformare radicală, de a se renunța la materialul didactic intuitiv obișnuit. In orice caz, întreprinderea de material didactic trebuie să fie preocupată de această problemă și să fie ajutată să rezolve sarcina aceasta.

O preocupare trebuie să fie aceea de a crea treptat, pe măsura posibilităților, ateliere de producție.

In continuare vorbitorul a spus: Pentru intensificarea operei de îndrumare și control în problema politehnizării este necesară instruirea corespunzătoare a tuturor inspectorilor generali și a celorlalți inspectori și apoi trimiterea lor pe teren pentru a contribui la îndrumarea și înviorarea muncii în această direcție.

In vederea intensificării muncii în domeniul politehnizării va trebui să se trimită cîte o scrisoare către toate sfaturile populare și una către ministere, prin care să se arate ce s-a realizat pînă acum în opera de politehnizare, ce ne propunem să facem de acum înainte și ce ajutor cerem de la sfaturi și de la ministere în această privință.

Cred că este bine să se publice în „Gazeta învățămîntului" rezultatul dezbaterilor ședinței de azi. De asemenea, concluziile referatului să fie îmbunătățite pe baza discuțiilor și publicate integral, pentru a se da un ajutor cadrelor didactice în munca lor de teren.

DELA MINISTERUL INVAȚAMINTULUI

Sărbătorirea zilei de 8 Martie în școli

In vederea întîmpinării și sărbătoririi zilei de 8 Martie Ministerul Invățămîntului a stabilit ca în școli și instituții de educație să se întreprindă următoarele acțiuni:

In cadrul orelor educative și a celor de informare politică, se vor face convorbiri cu elevii în legătură cu importanța zilei de 8 Martie, subliniindu-se contribuția însemnată a femeilor care muncesc direct în producție, în domeniul științei, literaturii, al artei, al educației tineretului etc. și luptă alături de întregul popor pentru construirea societății socialiste. De asemenea vor fi popularizate mamele eroine și femeile luptătoare din țara noastră și din întreaga lume.

Invățătorii și profesorii, împreună cu organizațiile de pionieri și U.T.M. vor mobiliza pe elevi să depună eforturi susținute în întîmpinarea cu succes la învățătură a zilei de 8 Martie. In felul acesta, vor cinsti munca educatoarelor, învățătoarelor și profesoarelor, precum și a mamelor, care îi înconjoară cu grijă și dragoste.

Se vor organiza pe localități sau în școli, acțiuni de popularizare a femeilor fruntașe care lucrează în învățămînt scoțîndu-se în evidență, cu acest prilej, activitatea și metodele folosite, precum și rezultatele obținute în munca lor cu elevii. Cu această ocazie, în gazetele de perete ale școlilor, în presa locală și în „Gazeta Invățămîntului" se vor publica materiale care popularizează activitatea femeilor din învățămînt.

Elevii și cadrele didactice vor fi antrenați ca, în timpul lor liber, să participe la acțiunile obștești specifice tineretului inițiate în cinstea acestei zile: curățirea și înfrumusețarea localurilor de școli și caselor de copii, a grădinițelor, curățirea caselor și a curților unde locuiesc, pregătirea loturilor experimentale, sădirea pomilor etc.

Cadrele didactice vor intensifica activitatea de educație a elevilor în scopul formării deprinderilor civilizate față de eleve și comportării corecte în societate.

Intre 3—8 martie, conducerile școlilor și instituțiilor de educație, împreună cu organizațiile de tineret și sindicale vor organiza, în afara orelor de curs ,programe artistice urmate de reuniuni tovărășești. Cu această ocazie se va vorbi despre grija partidului față de creșterea și promovarea femeilor în diferite sectoare de activitate și se vor decerna premii femeilor fruntașe din învățămînt. Tot în această perioadă secțiile de învățămînt și conducerile școlilor vor adresa scrisori de mulțumire femeilor fruntașe pentru rezultatele obținute în munca de instruire și educare a tineretului.

Intîmpinarea și sărbătorirea zilei de 8 Martie trebuie să constituie un prilej pentru intensificarea muncii în vederea ridicării calității învățămîntului.

In cinstea memoriei profesorului Bolyai Farkaș

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne a elaborat o hotărîre privind cinstirea memoriei profesorului Bolyai Farkas cu prilejul împlinirii a 100 de ani de la moartea sa.

Potrivit prevederilor acestei Hotărîri ministrul Invățămîntului a emis un ordin pe baza căruia școala medie nr. 2 cu limba de predare maghiară „Iosif Ranghet" din Tg. Mureș va purta denumirea de „Școala medie nr. 2 cu limba de predare maghiară „Bolyai Farkas", Școala profesională metalurgică de ucenici din Tg. Mureș va purta denumirea de „Școala profesională metalurgică de ucenici „Iosif Ranghet".

Activitate metodică

O ședință de comisie metodică la Școala medie nr. 3 din Craiova. Referatul este prezentat de tov. prof. Eugenia Negreanu.

In atelierele casei de copii

La începutul anului școlar, la casa de copii din Cîmpulung-Muscel au luat ființă trei ateliere: unul de tîmplărie, altul de tinichigerie și altul de împletituri. Copiii au început să lucreze cu sîrguință în ateliere scăunele, umerașe, etajere pentru flori, rame, împletituri, material didactic. In ultima vreme au pornit să confecționeze și modele de avioane, vaporașe, machete etc.

Multe din obiectele confecționate de elevi au fost trimise la expoziția organizată de secția de învățămînt cu prilejul consfătuirii raionale. O parte din cele mai bune lucrări au fost trimise în R.D. Germană.

I. BRATU

TRIBUNA EXPERIENȚEI PEDAGOGILOR

Folosirea materialului intuitiv în predarea lecțiilor de gramatică

Predînd la clasa I-a a școlii de 7 ani nr. 2 cu limba de predare germană din comuna Prejmer, raionul Codlea, am putut constata că elevii vin în clasa I-a cu cunoștințe de limbă reduse. Pe lîngă aceasta, cunoștințele lor de limbă diferă foarte mult, în raport cu localitatea din care vin copiii. De aceea, mulți copii întîmpină greutăți în însușirea limbii.

Vizitînd în calitate de metodistă voluntară o serie de școli, asistînd la lecții deschise și participînd la discuțiile purtate la cercurile pedagogice, mi-am dat seama că o altă cauză a greutăților pe care le au copiii în însușirea cunoștințelor de limbă o constituie predarea uneori abstractă, exclusiv verbală, fără folosirea materialului intuitiv.

Pentru a putea preda noțiunile de gramatică în așa fel ca ele să fie însușite de elevii mici în mod conștient, folosesc atît în predarea limbii germane la clasele I-a și a II-a, cît și în predarea limbii romîne la clasa a II-a cît mai multe materiale intuitive. Mi-am confecționat trei table de carton pe care le-am fixat pe peretele din fața clasei. Pe acest perete există un dispozitiv pe care se pot așeza tablouri decupate și desene care reprezintă ființe sau lucruri. Sus, deasupra fiecărui carton, se indică genul, cu articolul caracteristic al genului respectiv—adică „der", „die" și „das".

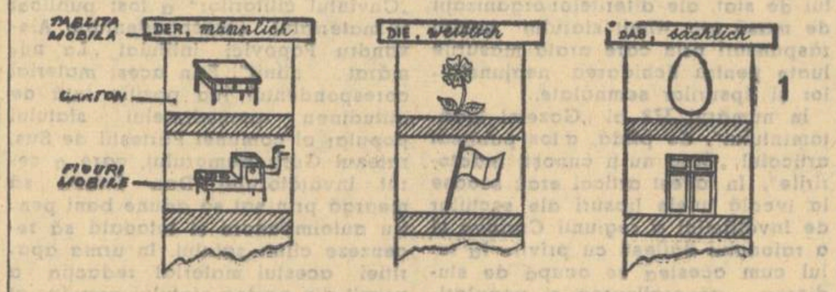

1

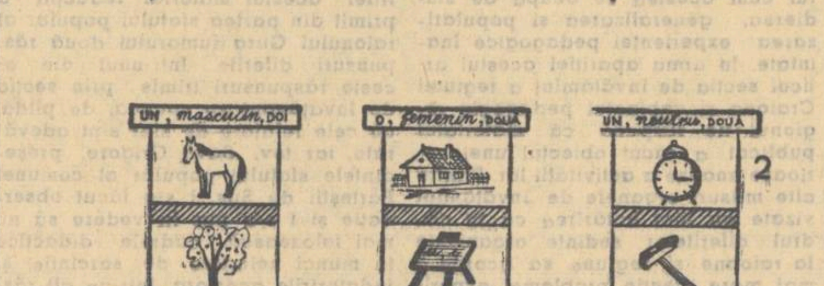

2

Elevii aduc tablouri decupate și le așează pe cartonul respectiv. Prin aceasta ei sînt puși în situația să judece de ce gen sînt numele ființei sau lucrului desenat (fig. nr. 1). Repetarea unor astfel de exerciții duce la fixarea noțiunilor

Acest material se folosește și pentru formarea pluralului cuvintelor, pentru formarea de propoziții, pentru învățarea diminutivelor (Apfel, Aepfelchen, Vogel, Vöglein) etc.

In clasa a II-a folosesc aceleași planșe pentru întărirea cunoștințelor referitoare la genuri. La limba romînă întorc indicatoarele de deasupra cartoanelor pe partea cealaltă, unde este scris în limba romînă. Operațiunea aceasta se face în fața copiilor, pentru a le arăta de la început că și în limba romînă sînt substantive de diferite genuri, dar se cunosc după alte criterii. Folosind metoda comparativă, constatăm împreună cu elevii că nu toate cuvintele care în limba germană sînt de genul masculin au același gen și în limba romînă și că, deci, trebuie schimbate și tablourile din cele trei cartoane. Ajutîndu-i pe elevi să cunoască în felul acesta caracteristicele specifice ale limbilor romînă și germană, le dau totodată posibilitatea să-și fixeze în mod temeinic și conștient cunoștințele despre limbă. (Desenele alăturate prezintă numai o parte din conținutul tablourilor pe care le descriu și le folosesc în acest sens).

Astfel de materiale se pot folosi și la predarea limbilor maghiară, rusă, franceză etc, arătîndu-le elevilor prin metoda comparativă, care sînt caracteristicile fiecărei limbi (fig. 2).

Menționez că noțiunile cuprinse în alăturatele planșe, la clasa I-a nu se dau în mod obligatoriu, ci mai mult ca un fel de joc în care elevii pot observa ce anume articole (der, die, das) se pun în fața substantivelor.

După cum se vede din desenul alăturat, astfel de material intuitiv poate confecționa fiecare învățător, fără multă cheltuială. Sigur că se poate lucra și altfel de material intuitiv, se pot găsi și alte metode pentru a ajuta elevii să vorbească și să scrie corect limba maternă sau alte limbi. Comunicîndu-ne experiența putem să ne îmbunătățim mult munca noastră.

HERTA WILK

învățătoare la școala de 7 ani nr. 2 Prejmer, raionul Codlea, regiunea Stalin

Din experiența ȘCOLII SOVIETICE

Copiii văd și aud totul

Ochii și urechile copiilor ne văd și ne aud cînd nici nu gîndim.

...Pe pajiștea din fața grădiniței de copii, înconjurată de un gard înalt, se plimbă trei grupe de băiețași și fetițe. Educatoarele — fete tinere — stau împreună la taifas. Vorbesc despre ultimele noutăți în domeniul modei.

— Niciodată nu mi-au plăcut umerii vătuiți — spune Maia Sergheevna. Nu sînt frumoși și dau corpului un aspect masculin.

Maia Sergheevna examinează proprii ei umeri înclinați, rotunzi și se instalează mai bine, punînd picior peste picior. Apoi rîde tare, cu un hohot nefiresc, scuturîndu-și mîinile.

Maia are un caracter vesel, copiii — îndeosebi fetițele—o iubesc. Dar ea are o ținută nepotrivită pentru o educatoare. Nu întîmplător a venit la grădiniță mama Svetlanei să povestească cele ce urmează:

— Aseară fetița ne-a făcut să rîdem. Am luat-o în brațe și ea m-a cuprins după gît, spunîndu-mi: „Ai umeri vătuiți, acum nu mai sînt la modă". Unde o fi auzit asta? Și s-a făcut atît de cochetă, își scutură mîinile ca o domnișoară...

Iar Maia Sergheevna nici nu se gîndește că dă copiilor care i-au fost încredințați un exemplu prost.

...Era cald. Educatoarea scoase scăunelele în curte și hotărî să facă lecția afară. Băieții rîdeau, se ridicau mereu în picioare. Educatoarea se mînie, strigă:

— Vova Petrov! Unde fugi? — și mîrîi pentru sine: „Nerodule!"

Trecu o oră și chiar pe același loc copiii începură să se joace „de-a școala". Lida o făcea pe educatoarea. Ii apucă pe prietenii ei de mîini, îi așează la locurile lor și strigă mînioasă:

— Nerozilor!

Am observat că toți copiii din grupa mijlocie îi salută pe adulți fără să li se atragă atenția.

Am început să-i observ și am văzut că tînăra lor educatoare îi saluta întotdeauna prima și cu amabilitate. Incontestabil, exemplul educatoarei i-a influențat pe copii.

Odată, în timpul mesei, Șura, un băiețaș de trei ani, răsuci sul o clătită și o strînse în pumn. L-am întrebat:

— Șura! Cine mănîncă așa clătitele?

Fără a sta pe gînduri, Șura răspunse:

— Tatiana Ivanovna!

Cînd am vorbit despre aceasta cu Tatiana Ivanovna, ea îmi spuse:

— Adevărat! Imi place să mănînc așa clătitele!

Vorbim mult despre faptul că noi, pedagogii, trebuie să veghem asupra purtării noastre, să fim exigenți față de cei cu care trăim și lucrăm.

— Nu e voie să spargeți în dinți sîmburii fructelor. O să vă stricați dinții și o să vă doară — le-am spus eu copiilor, dar ei mi-au răspuns:

— Liubov Nikolaevna îi sparge întotdeauna așa și n-o dor dinții.

Pot oare copiii să-și însușească cele mai elementare reguli de politețe, dacă tînăra lor educatoare șade pe scaun în timp ce un om mai în vîrstă îi vorbește stînd în picioare, dacă nu se apleacă să ridice cartea pe care a scăpat-o un tovarăș? Copiii văd toate acestea și le imită.

O tînără educatoare ceru colegei sale mai în vîrstă care conducea grupa vecină, să-i împrumute scîndurelele pentru modelaj în lut. Aceasta își aminti că nu avusese timp să le spele în ajun, se scuză și o rugă să aștepte. Și iată că se apleacă peste chiuvetă, spală, iar tînăra ei colegă privește liniștită și nici nu se gîndește să-i vină în ajutor. Frumos exemplu de comportare față de cei mai în vîrstă dă ea copiilor!

Pregătind cadre pentru grădinițele de copii trebuie să acordăm mai multă atenție înarmării lor cu deprinderi de viață civilizată.

Mi s-a întîmplat odată să asist la următorul caz: O educatoare experimentată se grăbea să plece la plimbare cu copiii și-i îmbrăcă cu repeziciune. Copiii mai mari începură să iasă în vestiar. Adresîndu-se unuia dintre ei, educatoarea zise:

— Spune-i Alexandrei Sergheevna că o rog să aștepte puțin.

Și am auzit răspunsul Alexandrei Sergheevna:

— O să plecăm la vreme. Nu putem întîrzia. Imbrăcați-vă, copii!

Acesta este un exemplu de atitudine netovărășească față de colegii de muncă. Nu trebuie să ne mirăm că toți copiii din această grupă se ceartă între ei, se pîrăsc unii pe alții.

Cîteodată noi, adulții, aruncăm cu neglijență cuvinte care aduc adevărate prejudicii educației.

Grupa copiilor mari trece prin Krasnaia Presnia. Caldarîmul e plin de gropi — aici se efectuează lucrări mari de canalizare, se instalează conducte de apă și de gaz. Se înalță mormane de nisip și pietriș. Trotuarul s-a strîmtat și trecerea, cum e și firesc, este dificilă — sub picioare scîrțîie nisipul, iar în unele locuri pietriș. Educatoarea, iritată de această situație, exclamă cu voce tare:

— Nerușinare! Au făcut o asemenea treabă că nu se mai poate trece! Fiți atenți cum mergeți, copii! Aici îți poți rupe picioarele.

Educatoarea nu numai că nu le-a explicat copiilor însemnătatea lucrărilor ce se desfășurau aici pentru locuitorii orașului, dar, dimpotrivă, le-a provocat o atitudine ostilă față de constructori.

...Educatoarea îi îmbrăca pe copii. Văzînd un copil care o aștepta cu ghetuțele în mînă, spuse:

— Tot nu ți-a cumpărat mama șireturi? In sfîrșit! Arată-mi-le.

Luînd ghetuțele, ea continuă:

— De mătase! Uite ce-a născocit! O să se dezlege! Spune-i mamei că șireturile astea nu-s bune, să-ți cumpere șireturi obișnuite. Mama ta crede că n-avem nimic altceva de făcut decît să-ți legăm șireturile?

Dîndu-i înapoi ghetuțele, educatoarea nu s-a gîndit că sapă autoritatea mamei.

Se întîmplă ca educatoarea să interzică fără nici o explicație:

— Nu-i lega șireturile la gheată, să și le lege singur!

Este posibil ca data viitoare copilul să nu se mai îndrepte spre tovarășul său cu intenția bună de a-l ajuta.

Activitatea pedagogilor din instituțiile preșcolare este foarte complexă și multilaterală. Trebuie să muncim necontenit nu numai pentru a ridica calificarea acestora, ci și pentru a-i face să aibă o comportare corectă. Ei trebuie să vegheze cu atenție ca toate vorbele și faptele lor să fie juste din punct de vedere pedagogic.

Amintiți-vă că ne privesc zeci de ochi severi și exigenți, că ne ascultă urechi atente, care prind totul.

E. LEBEDEVA

(Din „Ucitelskaia gazeta", nr. 14/1957).

TINERI NATURALIȘTI

Foto-studiu de J. Cernișev din „Ogoniok"

In legătură cu pregătirea viitorilor ingineri

Conf. ing. VICTOR KILLMAN
șeful catedrei de tehnologia construcției de mașini de la Institutul politehnic din Cluj

Introducerea tehnicii noi în industria noastră metalurgică în cursul celui de al doilea plan cincinal — sarcină trasată de cel de al II-lea Congres al P.M.R. — este condiționată în mare măsură, pe lîngă utilarea industriei noastre cu mașini adecuate și organizarea corespunzătoare a producției, și de pregătirea în acest sens a cadrelor de muncitori, tehnicieni și ingineri.

In trecut datorită specificului industriei noastre metalurgice, lipsită de un profil industrial bine determinat și de o producție planificată, cadrele au fost pregătite pentru mașini unelte cu caracter universal. Aceasta a avut ca urmare formarea unei concepții tehnologice, a unei mentalități tehnologice azi învechite și care prezintă, uneori în momentul de față o piedică pentru progresul nostru tehnic. Mentalitatea creată prin școlarizarea pe mașini unelte universale făcea ca o parte a inginerilor să evite uneori utilizarea mașinilor de mare productivitate, lipsindu-le cunoștințele necesare pentru reglarea și adaptarea acestor mașini, în condiții economice, la diversitatea produselor uzinei. Această deficiență trebuie înlăturată, pentru a se aplica larg tehnologia modernă.

Introducerea tehnicii noi necesită prin urmare pregătirea cadrelor într-o concepție tehnologică nouă, pentru care creșterea productivității muncii realizată prin exploatarea rațională a mașinilor unelte de mare productivitate să prezinte un principiu industrial și economic primordial.

Prin școlarizarea abstractă, de la catedră — care, din păcate, se mai practică în prezent în unele din institutele noastre de învățămînt tehnic superior — oricîtă trudă ar depune și ori cîtă autoritate ar avea profesorul de construcții de mașini, el nu va putea convinge pe deplin studenții asupra necesității de a se renunța la principiul universalității mașinilor-unelte în favoarea automaticii. Concretizarea în ateliere didactice sau laboratoare a celor expuse la catedră prin exemple de lucrări este singura cale de a crea cadre pentru introducerea tehnicii moderne.

In vederea școlarizării practice a viitorilor ingineri tehnologi, a familiarizării lor cu posibilitățile tehnologice ale mașinilor de mare productivitate, în vederea creării unei concepții tehnologice noi, Institutul politehnic din Cluj a pus bazele unui laborator de mașini-unelte automate. Pînă în prezent a fost instalat aici, printre alte mașini-unelte, și un strung automat modern fabricat în U.R.S.S.

In momentul de față, institutul tratează cu organele superioare obținerea a încă 2—3 strunguri automate cu o singură broșă și cu mai multe broșe. Ne-am propus, de asemenea, instalarea unei mașini de frezat, roți dințate prin rostogolire, de tip mic (modulul maxim 5 mm). Această mașină ne va putea servi nu numai la pregătirea viitorilor ingineri, dar am putea să o reproducem în cîteva exemplare, în colaborare cu industria locală, pentru înzestrarea altor institute politehnice.

Avem convingerea că forurile care conduc industria noastră metalurgică și care cunosc necesitățile concrete ale perfecționării acesteia ne vor da tot sprijinul pentru complectarea cît mai grabnică a laboratorului nostru cu mașinile amintite.

Indată ce acest lucru se va realiza, catedra de tehnologia construcției de mașini de la Institutul politehnic din Cluj va pregăti o grupă de 25—40 ingineri tehnologi specializați în exploatarea strungurilor automate mono și multibroșe, precum și în prelucrarea danturii angrenajelor, atît de necesare în uzinele noastre.

Sîntem convinși că realizarea propunerii noastre va aduce o contribuție la pregătirea viitorilor ingineri necesari dezvoltării economiei naționale, la introducerea tehnicii noi, moderne, în industria noastră de metalurgie prelucrătoare.

Macheta satului

Era o zi de toamnă. Elevii clasei a IV-a de la școala de 7 ani din comuna Mehadica, raionul Orșova, îndrumați de învățătoarea lor, au hotărît să construiască din lut, gips, scînduri, vopsele și crenguțe macheta satului lor.

— O să facem și podul de peste rîu — spuneau copiii bucuroși — și părculețul amenajat de utemiști în mijlocul satului.

De curînd, lucrarea a fost terminată. Acum aici oricine intră în clasa a IV-a se îndreaptă cu plăcută surprindere spre colțul unde a fost instalată macheta. Se văd aici păduri, livezi de pomi, grădini de zarzavat, căsuțe înșirate de-a lungul unor străzi drepte. Elevii sînt oricînd gata să dea explicații.

— Aici învățăm noi... Aici locuiesc eu, uite, aproape de trenuleț... Iată și stîlpii pe care în curînd va veni lumina electrică.

Cuvintele copiilor oglindesc și dragostea lor față de locul natal, și bucuria unei munci bine înfăptuite.

D. NISTOR

Pregătiri pentru întîmpinarea primăverii

Școala de 7 ani din Șerbănești, raionul Pucioasa, posedă o livadă în suprafață de 5000 m.p. Elevii școlii se preocupă cu multă stăruință de buna îngrijire a livezii. Sub conducerea profesorului de științe naturale, ei au întocmit cîte o fișă pentru fiecare pom. In fișă se cuprind date despre felul pomului, despre anul plantării, sînt notate observații asupra creșterii și producției lui, asupra lucrărilor ce se efectuează.

In zilele cînd timpul a fost prielnic și potrivit, elevii au făcut copcitul în jurul rădăcinii pomilor, au curățat omizile, au gunoit. De asemenea au lucrat la păstrarea zăpezii în jurul pomilor.

Pentru pregătirea lucrărilor de primăvară, cele cinci rînduri de pomi din livadă au fost împărțite pe colective de elevi. Fiecare elev, începînd cu cei din clasa a III-a, are sub îngrijirea sa cîte un pom. Ei se pregătesc de pe acum să planteze printre pomi căpșuni și să facă în fundul livezii o mică pepinieră, necesară înlocuirii pomilor bătrîni sau bolnavi.

O LECȚIE DE LUCRU MANUAL

...E tare plăcut să asiști la lecții în clasa a IV-a a școlii de 7 ani nr. 150 din București. M-am așezat într-o bancă din ultimul rînd. Am înaintea ochilor 40 de cravate roșii, 40 de capete cu funde albe în păr sau tunse chilug și doar cu un moțuleț în față pe care abia îl zăresc din profil. Prin ferestrele mari, luminoase, soarele pătrunde din plin. In clasă e lumină și cald, iar viața surîde în fiecare gest, în fiecare șoaptă. Fetițele își întind pe bancă, cu multă voioșie, șervețele albe, pe care așează alte șervețele micuțe la care lucrează, ață, forfecuțe. Băieții se pregătesc cu riglă, creion, carton, hîrtie, gumă arabică și foarfeci. Unul din băieți și-a adus tot felul de instrumente și de piese de jucării. Vrea să construiască ceva cu care să-i uimească pe toți, și fete și băieți. Bate cu ciocănelul cît poate într-o bucată de fier îndoită și nu reușește de loc s-o îndrepte. Nu se uită la nimeni și lucrează de zor, dîndu-și o deosebită importanță. Tovarășa învățătoare, cu ajutorul celorlalți băieți, îl aprovizionează cu tot materialul necesar lecției pe care vrea s-o predea. Dezamăgit, băiatul își strînge jucăriile și învîrtește nervos bucata de carton primită.

După ce a asigurat liniștea, după ce a văzut că toți elevii sînt pregătiți pentru lucru, tovarășa Nourescu discută cu fetițele. Le cere să continue găurelele, iar celor care au terminat le explică clar, cu multă căldură, cusătura pe puncte. Școlărițele mînuiesc acul cu stîngăcie. Multe mînuțe tremură la luarea firelor, din care cauză mai iau și cîte 4—5 fire deodată, obținînd găurele neregulate. Unele însă, au început să împungă cu acul repede și cu precizie. Maria Cavin și Mihaela Toma fac găurele frumoase chiar. Mihaela a învățat să și dubleze.

Fetele sînt lăsate să lucreze și acum se începe lecția cu băieții. Sînt învățați să construiască cubul din carton. Tovarășa învățătoare prezintă un cub alb cu muchea de 1 dm. Il rituiește cu băieții, conducînd cu pricepere observațiile lor. Le cere să numere fețele, să observe ce formă au, cum sînt unele față de altele, să numere muchiile, vîrfurile, să reproducă definiția cubului, pe care au învățat-o la aritmetică.

Copiii cunosc bine cubul. Doar unul s-a grăbit să spună că are 12 vîrfuri și repede a fost pus să numere, ca să vadă că sînt 8.

Atenția copiilor este atrasă apoi asupra mărimii cubului. Din ochi, copiii își dau seama că are muchia de 1 dm și că deci au în față 1 dm cub.

După ce consideră că elevii cunosc bine elementele cubului, tovarășa învățătoare desface cubul model și îl expune pe tablă, ajutîndu-i pe elevi să observe cîte pătrate trebuie să deseneze, ce poziție au unele față de celelalte pătrățele desenate, le explică fazele de confecționare: desen, decupare, lipire, condițiile ce trebuie respectate pentru ca lucrarea să fie bine executată.

In timpul explicațiilor, fetițele lucrează liniștite. Cum au început, însă, băieții să confecționeze cubul, acele împung din ce în ce mai rar. Fetițele se întorc curioase cînd spre dreapta, cînd spre stînga, cînd se apleacă spre banca din față, cînd se întorc înapoi. Unele chiar au lăsat cusătura din mînă și observă cu multă curiozitate cum lucrează băieții. Altele mai norocoase au primit de la băieți materiale și lucrează și ele, aruncînd priviri grijulii spre tovarășa învățătoare care se plimbă printre bănci. Cînd tovarășa învățătoare se apropie de banca lor, iau repede cusătura în mînă.

Unii băieți măsoară și desenează cu precizie, mînuiesc bine foarfeca și pensula cu guma arabică. Săvulescu Dan a executat bine un cub cu muchia de 1 dm și la îndemnul tovarășei învățătoare îl expune la catedră. Alături de acesta vin alte cuburi, cu muchia de 5 cm. Un elev, preocupat mai mult de aspectul estetic, își îmbracă cubul în hîrtie creponată de culoare verde.

Sîntem aproape către sfîrșitul orei a doua. In clasă crește treptat o forfoteală și o zarvă obositoare. La catedră se mai aduc cîteva cuburi, dar nu sînt așezate în față, în rînd cu celelalte, ci în dosul lor, ca să nu se vadă. Viorel Ungureanu își aruncă lucrarea cu dispreț la coș. Profitînd de gălăgia din clasă, îl întreb încet: De ce l-ai aruncat?

— Cum să pun asemenea prostie la catedră? — îmi răspunde el foarte mirat că-i adresez o astfel de întrebare.

Insfîrșit, lecția s-a terminat. Unele cusături sînt strînse fără a oglindi oarecari progrese ale elevelor, nici din punct de vedere cantitativ, nici calitativ. Prin ghiozdane iau loc cuburi strîmbe, iar altele, ca cel al lui Viorel Ungureanu, au devenit material de coș.

Se strîng lucrările fără să fie comparate cele reușite cu cele slabe, fără să se analizeze și să se explice cauzele care au determinat calitățile unora și defectele altora. Nu se urmărește nici cantitatea de lucru efectuat, deși unele fetițe n-au avansat la găurele mai mult de 4—5 centimetri în două ore, deși unii băieți nu au confecționat nici un cub. Nu li se explică elevilor la ce le vor folosi cele învățate în lecția de lucru manual, nu li se trezește interesul pentru noile deprinderi pe care și le vor însuși în orele viitoare.

Pînă să iasă copiii din clasă, răsfoiesc caietul cu planul de lecții. Curat, ordonat, acest caiet reflectă o activitate conștiincioasă la aritmetică, citire, gramatică, compunere, istorie, geografie, științele naturii. La lucrul manual, însă, nici un plan.

Pe chipul meu s-a așternut probabil o puternică umbră și deși o cheamă Nourescu, tovarășa învățătoare iubește lumina, seninătatea. O supără întunericul.

— Știu că nu predau cum trebuie lucrul manual, îmi spune cu adîncă părere de rău. Nu știu să-mi organizez ora în condițiile unei clase mixte și atît de numeroase. Este greu să faci lucrul manual deodată și cu fetele și cu băieții, să conduci lucrări diferite. După atitudinea și interesul fetelor față de lucrările băieților, am impresia că am greșit serios, punîndu-i să execute lucrări diferite. Sumarele indicații ale programei nu-mi ajung. Ar trebui să ni se dea indicații metodice precise în legătură cu organizarea lecției în aceste condiții, cu efectuarea diferitelor lucrări.

I-am indicat culegerea de traduceri în legătură cu învățămîntul politehnic difuzată în școli de Ministerul Invățămîntului și i-am promis că mă voi face ecoul dorințelor sale și probabil ale multor învățători, pentru ca și lecțiile de lucru manual să devină interesante, atrăgătoare atît pentru învățători, cît și pentru copii.

M. POPESCU

Comisia de cenzori — organ de îndrumare, verificare și control

Pentru ca munca administrativ-financiară a organizațiilor sindicale să se desfășoare în cît mai bune condiții, pe lîngă comitetele sindicale raionale, orășenești și de instituție cu gestiune se alege cîte o comisie de cenzori. Ea este alcătuită din 3—5 membri, în raport cu numărul membrilor de sindicat din organizația respectivă. Comisia de cenzori se alege prin vot secret, în adunarea generală sau conferința în care se alege și comitetul sindical raional, orășenesc, de instituție — și pe aceeași perioadă de timp. Comisia răspunde de felul cum își desfășoară activitatea în fața adunării generale sau în fața conferinței membrilor de sindicat care au ales-o. Spre deosebire de celelalte comisii pe probleme de pe lîngă comitetul sindical, ea nu este un organ ajutător al acestuia, deoarece nu răspunde în fața lui. Activitatea ei este condusă și controlată direct de organul sindical superior.

În ultimii ani, ca urmare a îndrumărilor date de C.C. al S.M.I., o serie de comisii de cenzori și-au îndeplinit mai competent și mai conștiincios datoria. De exemplu, au obținut rezultate bune comisia de cenzori de pe lîngă comitetul sindical raional al muncitorilor din învățămînt din Iași (președinte tov. Emil Amariței), precum și alte comisii. Totuși, trebuie să recunoaștem că multe comisii de cenzori au fost pînă acum inactive sau au desfășurat o activitate formală, lipsită de conținut.

Este de dorit ca noile comisii de cenzori ale organizațiilor sindicale de bază alese de curînd să contribuie din plin la ridicarea muncii administrativ-financiare la nivelul sarcinilor ce stau în fața Sindicatului nostru în lumina Rezoluției Plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956 și a lucrărilor recentei Plenare lărgite a Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R.

Principala îndatorire pe care o are comisia de cenzori este de a controla îndeplinirea bugetului sindical și a planului de venituri și cheltuieli de asigurări sociale al comitetului sindical raional. Pentru aceasta este bine ca membrii comisiei să participe activ la elaborarea bugetului financiar și de asigurări sociale la începutul fiecărui an, avînd în acest fel posibilitatea să ajute de la început comitetul în aceste probleme.

Membrii comisiei de cenzori au datoria să vegheze la respectarea legilor statului democrat-popular, la respectarea cu strictețe a disciplinei financiare, la aplicarea hotărîrilor și directivelor organelor sindicale superioare.

Comisia de cenzori are datoria să analizeze cheltuielile efectuate de către comitetul sindical, să aprecieze necesitatea lor, precum și legalitatea actelor de cheltuieli, să aprecieze dacă actele pe baza cărora s-au efectuat cheltuielile îndeplinesc toate dispozițiile legale cum ar fi: referatul de necesitate, aprobarea președintelui sau locțiitorului de președinte etc.

Cu prilejul controlurilor pe care le efectuează, comisia de cenzori are datoria să îndrume comitetul sindical să introducă un regim sever de economii în ceea ce privește cheltuielile administrative și cele pentru salarii. Acest lucru este pe deplin posibil prin înlăturarea birocratismului, prin evitarea risipei, prin atragerea în muncă a unui larg activ obștesc.

Respectarea cu strictețe a disciplinei bugetare de către comitetul sindical trebuie să constituie una din principalele preocupări ale comisiei de cenzori. Ea trebuie să combată cu tărie tendințele pe care le mai au unele comitete de a cheltui fonduri prea mari pntru unele capitole din buget în detrimentul celorlalte capitole, neținînd seama de proporția în care s-au realizat veniturile destinate acoperirii cheltuielilor respective. În asemenea cazuri, comisia de cenzori trebuie să atragă cu toată seriozitatea atenția comitetului sindical asupra necesității respectării disciplinei bugetare.

Analizînd executarea bugetară, comisia de cenzori trebuie să urmărească dacă veniturile organizației sindicale de bază au fost realizate conform prevederilor stabilite în buget, iar pe de altă parte, dacă fondurile au fost just cheltuite.

PROBLEME ALE ACTIVITĂȚII SINDICALE

De asemenea, comisia de cenzori va cerceta felul și metodele în care se încasează cotizațiile sindicale, cauzele pentru care unii organizatori de grupă nu încasează și nu varsă regulat cotizațiile și va da indicații comitetului pentru lichidarea lipsurilor.

Analizînd executarea planului de venituri și cheltuieli de asigurări sociale, comisia de cenzori va verifica felul cum se depune contribuția de asigurări sociale și în deosebi felul cum se calculează și cum se acordă drepturile de asigurări sociale ale salariaților.

Comisia de cenzori nu trebuie să se mărginească numai la constatări, ci, prin consultarea membrilor de sindicat, să stabilească cauzele unor stări de lucruri, ca de exemplu cauza depășirilor la ajutoare acordate pentru boală și accident, cauza nerealizării planului de venituri și cheltuieli de asigurări sociale la capitolul privind prevenirea îmbolnăvirilor etc. De asemenea, ea trebuie să propună comitetului sindical și organului sindical superior măsuri menite să ducă la îmbunătățirea situațiilor constatate.

Înainte de fiecare verificare se convoacă o ședință a comisiei de cenzori și se stabilesc obiectivele și ordinea în care se va face revizia, împărțindu-se sarcini concrete tovarășilor din comisie. În cazul cînd printre membrii comisiei de cenzori nu este nici unul cu pregătire de specialitate, este bine să fie atras în colectiv un tovarăș cunoscător al problemelor financiare, juridice, de evidență contabilă, economice, care să ajute comisia în cadrul muncii obștești.

Este bine ca verificarea muncii administrativ-financiare a comitetului sindical cu gestiune să se desfășoare în ordinea următoare:

1) controlul situației casei, prin verificarea numerarului aflat în casă și confruntarea lui cu soldul scriptic. Eventualul plus aflat în casă se înregistrează ca venit al organizației sindicale, iar diferența în minus se impută, bineînțeles în urma unei analize amănunțite a pieselor de casă pentru încasări și plăți, întocmite în perioada în care se face verificarea;

2) controlul stocului de timbre sindicale și al timbrelor sportive, prin stabilirea soldului existent de timbre și prin justificarea diferenței cu acte legale (borderouri de predare a timbrelor la grupe, sume realizate din încasări de cotizații și nedepuse la bancă). Cu plusurile și minusurile se procedează ca și la verificarea casei;

3) controlul evidenței altor valori, cum sînt biletele de odihnă și cură medicală primite prin asigurările sociale;

4) verificarea conturilor de avans în lumina respectării disciplinei de plan-casă, urmărindu-se dacă sumele ridicate de la bancă au fost cheltuite în scopul pentru care au fost ridicate, dacă justificarea a fost făcută în termenul legal etc.;

5) verificarea gestiunii de materiale, gospodărirea și păstrarea bunurilor de inventar, în sensul întăririi simțului de răspundere, al înlăturării risipei și a proastei gospodăriri. Se va urmări felul cum se ține evidența bunurilor mișcării sindicale;

6) verificarea contabilă de fond și formă a actelor, în spiritul respectării stricte a legalității socialiste și a disciplinei financiare. Se va urmări ca evidența contabilă a tuturor operațiunilor financiare și de asigurări sociale să fie ținută corect și la zi;

7) certificarea conturilor de debitori și creditori, urmărindu-se să se achite cu regularitate obligațiile față de Ministerul de Finanțe, contribuția de asigurări sociale (în cazul cînd comitetul are salariați prevăzuți și aprobați în schemă), să se vireze cu regularitate obligațiile față de Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt etc.;

8) analiza executării bugetare, a executării planului de venituri și cheltuieli de asigurări sociale și a situațiilor de bilanț, verificîndu-se felul cum au fost realizate veniturile, cum au fost efectuate cheltuielile și felul cum s-a soldat activitatea comitetului în perioada respectivă, trăgîndu-se învățămintele necesare și propunîndu-se măsuri concrete pentru îmbunătățirea activității în viitor.

Între comisia de cenzori și comitetul sindical cu gestiune trebuie să existe relații principiale de muncă.

Comisia de cenzori își desfășoară activitatea în afara orelor de lucru. Este necesar să subliniem că toți membrii comisiei de cenzori, indiferent dacă iau parte la verificări, răspund solidar pentru activitatea comisiei în totalitatea ei.

Comisia de cenzori poate participa cu vot consultativ la ședințele comitetului sindical.

Hotărîrile comisiei de cenzori sînt obligatorii pentru comitetul sindical, dacă nu contravin legilor în vigoare și dispozițiunilor organelor sindicale superioare. În cazul cînd comitetul sindical nu este de acord cu unele concluzii ale comisiei de cenzori sau cu sarcinile trasate prin procesul verbal de verificare, poate să menționeze aceasta în procesul verbal, sau poate să facă contestație în fața organului sindical superior ori în fața adunării generale (conferinței) a membrilor de sindicat.

Rolul comisiei de cenzori nu se limitează numai la constatări. Ea trebuie să exercite și un rol educativ, prevenind eventualele deficiențe. În acest fel va da dovadă că merită cu prisosință încrederea pe care i-a acordat-o masa membrilor de sindicat atunci cînd a ales-o.

Organele sindicale au datoria să se preocupe de antrenarea și mobilizarea în muncă a comisiei de cenzori și să folosească din plin sprijinul acestei comisii.

ION PETRUȘCA
șeful secției administrativ-financiare a C.C. al S.M.I.

Învățînd de la maistru

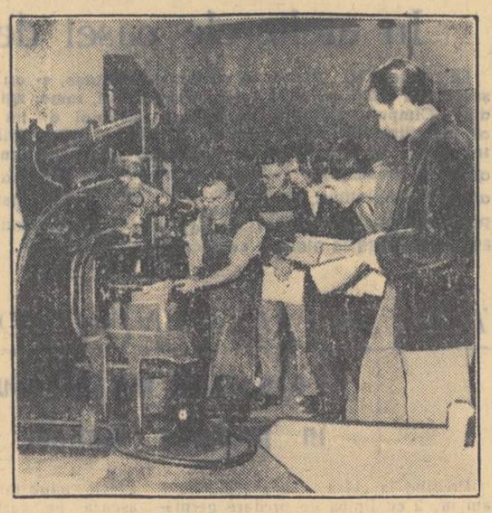

Studenți din Cluj la practică în producție.

CRITICA GAZETEI ESTE EFICACE

Pe marginea materialelor publicate

Apreciind în mod obiectiv ajutorul pe care-l primesc din partea „Gazetei Învățămîntului" prin publicarea unor materiale bazate pe semnalele critice ale corespondenților, numeroase organe ale aparatului de stat, ale diferitelor organizații de masă etc. trimit ziarului nostru răspunsuri prin care arată măsurile luate pentru lichidarea neajunsurilor și lipsurilor semnalate.

În numărul 378 al „Gazetei Învățămîntului", de pildă, a fost publicat articolul „Cînd nu-ți cunoști îndatoririle". În acest articol erau scoase la iveală unele lipsuri ale secțiilor de învățămînt a regiunii Craiova și a raionului Băilești cu privire la felul cum acestea se ocupă de studierea, generalizarea și popularizarea experienței pedagogice înaintate. În urma apariției acestui articol secția de învățămînt a regiunii Craiova și cabinetul pedagogic regional ne răspund că materialul publicat a făcut obiectul unei serioase analize a activității lor. Printre alte măsuri organele de învățămînt vizate au luat hotărîrea ca în cadrul diferitelor ședințe organizate la raioane și regiune să acorde o mai mare atenție problemei experienței pedagogice a cadrelor didactice fruntașe din regiune.

Prin articolul intitulat: „O chestiune de prestigiu", publicat în nr. 380, ziarul nostru scotea în evidență unele aspecte ale lipsei de grijă manifestate de către organele secției de învățămînt a raionului Costești față de condițiile grele în care locuia familia directorului școlii de 7 ani din comuna Stolnici. Înțelegînd în mod just rolul criticii ziarului, comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din regiunea Pitești ne înștiințează că organele sindicale și administrative regionale și raionale de învățămînt, în urma unei analize a situației în care locuia familia directorului Păun Zenovie, au pus la dispoziția acestuia locuința de pe lîngă școala de 7 ani din Stolnici.

La rubrica „Corespondenții ne sesizează" din nr. 398, ziarul nostru relata printre altele neglijența secției de învățămînt a raionului Sărmaș, regiunea Cluj, în ceea ce privește păstrarea și repartizarea materialului didactic.

Însușindu-și critica ziarului, secția de învățămînt a raionului Sărmaș ne răspunde că în urma apariției materialului comitetul executiv al sfatului popular al raionului Sărmaș a pus la dispoziția secției de învățămînt o încăpere în care să-și poată păstra în bune condiții materialul didactic. Totodată secția de învățămînt a luat măsuri ca repartiția materialului didactic să se facă în mod mai just.

În nr. 400 din 8 decembrie a fost publicat articolul „Lipsuri cunoscute, dar... neluate în seamă", prin care ziarul scotea în evidență unele lipsuri ale secției de învățămînt a raionului Botoșani în ceea ce privește încadrarea cadrelor didactice din orașul Botoșani.

Ca răspuns la acest material secția de învățămînt a regiunii Suceava ne informează că a verificat la fața locului lipsurile secției de învățămînt a raionului Botoșani și ca urmare a acestui fapt tov. Spiridon Avarvarei a fost schimbat din funcția de șef de secție.

Din conținutul concret al majorității răspunsurilor primite de redacție în urma publicării unor materiale critice se vede dorința sinceră a organelor vizate de a lua măsuri eficace care să contribuie la lichidarea lipsurilor semnalate, la îmbunătățirea continuă a muncii din școli. Mai sînt totuși și unii reprezentanți ai diferitelor organe de stat — ce-i drept puțini la număr — care nu înțeleg pe deplin rolul criticii ziarului, nu înțeleg că sesizarea unui corespondent nu este totdeauna comunicarea unui fapt împlinit, ci deseori o prevenire a unui rău ce se poate întîmpla și că această prevenire este foarte importantă și ea necesită luarea la timp a măsurilor necesare. În nr. 391 al ziarului nostru la rubrica „Cuvîntul cititorilor" a fost publicat și materialul corespondentului Alexandru Popovici intitulat „La numărat... ciinii". Prin acest material corespondentul lua poziție față de atitudinea președintelui sfatului popular al comunei Pârțeștii de Sus, raionul Gura Humorului, care a cerut învățătorului Dan Pamfil să meargă prin sat să adune bani pentru autoimpunere și totodată să recenzeze ciinii satului. În urma apariției acestui material redacția a primit din partea sfatului popular al raionului Gura Humorului două răspunsuri diferite. Într-unul din aceste răspunsuri trimis prin secția de învățămînt se spunea, de pildă, că cele relatate de ziar sînt adevărate, iar tov. Sava Grigore, președintele sfatului popular al comunei Pârțeștii de Sus, i s-a făcut observație și i s-a pus în vedere să nu mai folosească cadrele didactice în munci nelegate de sarcinile și îndatoririle acestora. Într-un alt răspuns, expediat în aceeași zi, comitetul executiv al sfatului popular al raionului Gura Humorului ne descrie condițiile în care președintele sfatului popular din comuna Pârțeștii de Sus a cerut așa zisul ajutor al învățătorului Dan Pamfil în ceea ce privește recenzarea ciinilor. Într-un cuvînt motivează practica președintelui Sava Grigore de a folosi cadrele didactice în munci nelegate de activitatea lor. În fața unor asemenea răspunsuri redacția nu știe pe care să-l ia de bază cu atît mai mult cu cît ele au fost trimise în aceeași zi și poartă aceeași semnătură a președintelui sfatului raional T. Asmarandei.

Contribuția școlilor profesionale de ucenici

la politehnizarea învățămîntului

Școlile profesionale de ucenici din întreaga țară aduc o contribuție însemnată la introducerea învățămîntului politehnic în școlile de cultură generală. În multe din atelierele școlilor profesionale de ucenici, elevii școlilor de 7 ani sau medii își formează, sub îndrumarea maiștrilor, priceperi și deprinderi valoroase de muncă, învață să mînuiască diferite unelte, aparate, motoare, dispozitive. Așa, de pildă, înțelegînd în mod just rolul pe care trebuie să-l aibă școlile profesionale în sprijinirea învățămîntului politehnic, școala profesională metalurgică de ucenici din Rîmnicu-Sărat acordă un larg sprijin școlii medii nr. 1 și școlii medii nr. 2 din acest oraș. În ateliere, sub conducerea maiștrilor, elevii școlilor medii își însușesc unele deprinderi și procedee de măsurători fizice și tehnice, se familiarizează cu o serie de particularități fizice și chimice ale prelucrării mecanice și ale tratamentului termic al metalelor.

Maiștrii școlii profesionale metalurgice din Rîmnicu-Sărat se străduiesc să găsească cele mai bune mijloace, procedee și metode care să asigure un nivel cît mai înalt activităților. De exemplu, luînd parte la lucrările de montare și demontare a uzinei, elevii școlilor medii și-au însușit temeinice cunoștințe de electrotehnică.

Răspunzînd la chemarea școlii profesionale de ucenici din Fieni, școala profesională metalurgică din Rîmnicu-Sărat, a luat și ea inițiativa de a contribui cu diverse unelte și piese la înzestrarea viitoarelor ateliere ale școlilor medii nr. 1 și nr. 2 din localitate. Astfel, pentru complectarea trusoului individuale ale elevilor celor două școli medii, ucenicii școlii profesionale au trecut la confecționarea unui mare număr de compase de grosime, compase de interior, cadre pentru fierăstraie, bonfaier, ciocane, bancuri, ace de trasat ș.a.

Exemplul pozitiv al școlii profesionale metalurgice de ucenici din Rîmnicu Sărat va avea cu siguranță un ecou puternic în rîndul elevilor și al cadreler didactice de la alte școli profesionale. Contribuția școlii profesionale la acțiunea de politehnizare trebuie înțeleasă ca o contribuție directă la îmbunătățirea calității învățămîntului, la pregătirea și orientarea tineretului nostru spre activitatea productivă.

D. G.

Prima consfătuire pe țară a cadrelor didactice din învățămîntul tiflopedagogic

De curînd a avut loc la Cluj prima consfătuire pe țară a cadrelor didactice din învățămîntul tiflopedagogic (pentru orbi).

La această consfătuire, s-au dezbătut o seamă de probleme privitoare la îmbunătățirea conținutului și a formelor de organizare ale acestui învățămînt.

Cele două referate prezentate la consfătuire — „Situația actuală a învățămîntului orbilor și perspectivele lui de dezvoltare", alcătuit de un colectiv de la școala specială de orbi din Cluj, și „Pregătirea profesională și rolul muncii în educația orbilor" prezentat de un colectiv al școlii profesionale nr. 5 din București — ca și discuțiile purtate pe marginea acestor referate au scos la iveală o seamă de realizări obținute pînă acum. Astfel, s-a arătat că s-au îmbunătățit condițiile materiale ale acestor școli, că au fost școlarizați numeroși analfabeți orbi etc.

Lucrările consfătuirii au arătat de asemenea și unele lipsuri din activitatea școlilor pentru orbi, indicînd și cum pot fi lichidate aceste lipsuri. Unii participanți la consfătuire, vorbind despre faptul că pînă în prezent nu există o situație statistică a orbilor au propus să se efectueze pe viitor un recensămînt al acestora. În funcție de aceasta este necesar să se dezvolte rețeaua de școli speciale pentru toate categoriile și gradele de copii și tineri cu deficiențe de văz. De asemenea, este necesar să se dea mai multă atenție îmbunătățirii condițiilor materiale și desfășurării procesului de învățămînt în aceste școli. În acest scop școlile trebuie înzestrate cu mașini, aparate, instrumente, rechizite tiflotehnice și material didactic corespunzător.

Vorbitorii au subliniat totodată necesitatea de a se asigura condițiile pentru orientarea și desfășurarea științifică a procesului de învățămînt pentru toate categoriile de copii cu dificiențe de văz. De asemenea, conținutul planurilor și programelor școlare trebuie îmbunătățit corespunzător specificului acestui învățămînt, trebuie asigurată posibilitatea editării și tipăririi manualelor și cărților de lectură și literatură tiflopedagogică. Discuțiile au mai subliniat necesitatea materialului documentar de tiflopsihologie-pedagogie și metodică specială. Pe baza analizei situației actuale s-a constatat că învățămîntul special al orbilor — cu toate lipsurile semnalate — se găsește la un nivel superior celui din trecut.

Lucrările consfătuirii au arătat că pedagogilor din acest învățămînt le revine sarcina de a munci continuu pentru perfecționarea lor profesională, pentru îmbunătățirea nivelului muncii cu elevii.

A. CIORNENSCHI
șeful serviciului școli-speciale
din Ministerul Învățămîntului

INFORMAȚIE

Miercuri s-a înapoiat în țară, venind din Uruguay, tov. Nicolae Pascu, președintele C.C. al Sindicatelor Muncitorilor din Învățămînt, care a participat ca reprezentant al Federației internaționale a sindicatelor din învățămînt (departament al F.S.M.) la cel de-al VI-lea Congres al învățătorilor din America Latină.

Bibliografie

REVISTA DE PSIHOLOGIE Anul II, nr. 3.

A. R. LURIA: Trăsăturile fundamentale ale cercetărilor de psihopatologie din Uniunea Sovietică.
C. I. PÂRHON, M. PITIȘ, V. STANESCU și M. TEODORU: Tulburări psihice în nanismele hipofizare.
C. I. PÂRHON și E. SEMEN: Cercetări asupra atenției la bătrîni din punct de vedere clinic și terapeutic.
E. FISCHBEIN: Funcțiunea de reglare a celui de-al doilea sistem de semnalizare în cursul automatizării.
G. ZAPAN și A. CAZANGIU: Cercetări asupra interacțiunii dintre cele două sisteme de semnalizare.
I. N. BĂLĂNESCU: Perspectivele și limitele reproducerii unor mecanisme ale creierului de către mașinile electronice.
P. POPESCU-NEVEANU: Studiul activității corelate a celor două sisteme de semnalizare prin experimentul asociativ-verbal.
T. CĂZĂCU: Despre studierea relațiilor dintre gîndire și limbaj în ontogeneză, prin experimentul asociativ-verbal.
A. TUCICOV-BOGDAN: Metodele experimentale în studiul gîndirii. Unele contribuții metodice la cercetarea gîndirii copilului în procesul de învățămînt.
U. SCHIOPU: Unele particularități ale procesului generalizării în gîndirea școlarului de clasa a III-a și a IV-a în procesul însușirii cunoștințelor.
T. BOGDAN și VAL. IONESCU: Introducere la cursul de psihologie judiciară.
I. IANCU și E. PAMPU: Cercetări fiziopatologice asupra neurodinamicii corticale la copilul cu nevroză de excitație.
C. SOLIMAN și P. SOLIMAN: Terapia prin muncă la invalizii motori cu diverse amputații la membrele superioare.
M. BEJAT: Un manual rominesc de psihologie materialistă la sfîrșitul secolului al XIX-lea.
CRONICI
RECENZII
REVISTA REVISTELOR
BIBLIOGRAFIE

LIMBA ROMÎNĂ Anul V, nr. 6.

D. MACREA: Opera lingvistică a lui Sextil Pușcariu. La 80 de ani de la nașterea lui.
ȘT. IACOB: Funcția semantică a genului.
RITA MARINOVICI: Observații în legătură cu sensul general al substantivelor.
EUG. IOANIȚESCU: Locuțiunile.
M. ZDRENGHEA: În legătură cu vocativul.
LUIZA și MIRCEA SECHE: Un procedeu de individualizare a personajelor în opera satirică a lui I. L. Caragiale.
GH. BULGĂR: Perspective noi pentru studiul limbilor în școlile de cultură generală.
RECENZII
NOTE BIBLIOGRAFICE
NOTE ȘI CONSULTAȚII

REVISTA DE PEDAGOGIE Anul VI, nr. 1

Sesiunea centrală a „Lecturilor pedagogice".
A. CĂLUDI: Din munca mea de diriginte pentru închegarea colectivului de elevi.
L. OTVOȘ: Unele aspecte ale combaterii formalismului în munca de îndrumare și control a secției de învățămînt regionale.
E. DĂRMĂNESCU: Discutarea în clasă a lucrărilor de control, mijloc de adîncire a cunoștințelor și de îmbunătățire a exprimării elevilor.
G. DEACA: Problema școlilor-internat în Uniunea Sovietică.
Prima conferință internațională în legătură cu cercetările științifice pedagogice.
CLARA CHIOSA: Cum corectăm unele greșeli de gramatică și de ortografie ale elevilor noștri.
A. CHIRCEV: Unele probleme privind teoria și practica determinării tipurilor de activitate nervoasă superioară la elevi.
AL. CĂZĂNGIU: În legătură cu problema tipurilor de activitate nervoasă superioară.
E. MAFTEI: Cîteva concluzii preliminare în problema temperamentelor.
Concluzii la discuțiile purtate în Revista de pedagogie în problema tipurilor de activitate nervoasă superioară.
CL. CONACHI: Îndrumări metodice pentru predarea limbii romîne (lectura literară) la clasele V—VII ale școlilor cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare.
FL. P.: De la examenele de admitere în clasa a VIII-a.
C. DRĂGULESCU: Activitatea Institutului de științe pedagogice în discuția Consiliului științific.
Organizarea sesiunii științifice a Institutului de științe pedagogice.

ȘTIRI

Cabinetul metodic pentru învățămîntul profesional și tehnic din București organizează joi 14 februarie 1957, ora 18, o consultație colectivă pe tema „Lecția și tipurile de lecție". Consultația va fi dată de tov. Florea Daneș din Ministerul Învățămîntului și va avea loc la sediul cabinetului metodic din București, calea Victoriei 149.

★

Biblioteca Clubului Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt din B-dul 6 Martie nr. 32 aduce la cunoștința cadrelor didactice și membrilor lor de familie că și-a completat fondul de cărți cu cele mai noi lucrări apărute în domeniul pedagogiei, ideologiei, literaturii etc.

Biblioteca dispune de asemenea de colecții de ziare și reviste în diferite limbi. Cărțile pot fi consultate în sala de lectură a clubului sau împrumutate acasă.

NOTE EXTERNE · NOTE EXTERNE · NOTE EXTERNE · NOTE EXTERNE

Noi victorii ale Uniunii Sovietice în construirea comunismului

Ședința comună din 5 februarie a.c. a Sovietului Uniunii și a Sovietului Naționalităților ale Sovietului Suprem al U.R.S.S. a prilejuit trecerea în revistă a perspectivelor unor noi și mari victorii ale Uniunii Sovietice pe drumul construirii comunismului. În această ședință, M. G. Pervuhin, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și președintele Comisiei economice de stat pentru planificarea curentă a economiei naționale a prezentat raportul cu privire la planul de stat de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anul 1957.

Oprindu-se pe scurt asupra rezultatelor îndeplinirii planului de stat pe 1956, raportorul a arătat că planul pe anul 1957 pornește de la sarcinile principale trasate de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. pentru cel de al șaselea plan cincinal. În comparație cu anul 1956, creșterea volumului global al producției industriale a fost stabilită la 7,1%, dintre care producția mijloacelor de producție la 7,8%, iar producția obiectelor de consum la 5,9%.

În anul 1957, Uniunea Sovietică își va întări considerabil baza energetică. Producția de energie electrică va fi de 211,2 miliarde de kwh. Se desfășoară lucrările de proiectare și de construcție a unor centrale atomo-electrice. Planul pe 1957 stabilește de asemenea că volumul investițiilor de stat se va ridica la 175 miliarde de ruble. Ca și pînă acum, la repartizarea investițiilor capitale pe ramurile economiei naționale guvernul a pornit de la necesitatea de a se asigura dezvoltarea cu precădere a industriei grele și în primul rînd a industriei de materii prime. În același timp, se prevede creșterea considerabilă a construcțiilor de locuințe, urmînd să se construiască și să se dea în folosință în acest an case de locuit cu o suprafață totală de 46 milioane de metri pătrați, cu 28% mai mult decît în 1956.

În urma creșterii veniturilor bănești ale oamenilor sovietici, circulația mărfurilor cu amănuntul în comerțul de stat și cooperatist va spori cu 57 miliarde ruble față de anul 1956. În ceea ce privește comerțul exterior, raportorul a arătat că relațiile economiei naționale a U.R.S.S. cu economia țărilor străine și în primul rînd cu cea a țărilor de democrație populară se vor lărgi. Schimbul de mărfuri dintre U.R.S.S. și statele socialiste va crește în acest an cu 13% față de anul trecut.

În continuarea ședinței Sovietului Suprem, A.G. Zverev, ministrul Finanțelor al U.R.S.S., a prezentat raportul cu privire la bugetul de stat al U.R.S.S. pe anul 1957 și executarea bugetului de stat pe 1955.

Potrivit datelor prezentate, bugetul de stat al U.R.S.S. pe anul 1956 a fost îndeplinit la capitolul venituri în sumă de 585 miliarde ruble, iar la capitolul cheltuieli în suma de 561 miliarde ruble.

În anul 1957 venitul național al U.R.S.S. va crește cu 8%, pe baza lărgirii producției și a ridicării productivității muncii. În veniturile bugetului rolul hotărîtor revine acumulărilor economiei socialiste, care reprezintă 85% din întreaga sumă a veniturilor. Greutatea specifică a impozitelor percepute de la populație va descreste de la 8,7% în 1956 la 8,4% în 1957. Partea principală a mijloacelor bugetare este îndrumată spre dezvoltarea forțelor de producție ale țării și spre satisfacerea nevoilor materiale și culturale ale poporului sovietic.

Alocările pentru apărarea țării prevăd, în bugetul pe 1957, suma de 96,7 miliarde de ruble, față de 102,5 miliarde de ruble aprobate în 1956. În legătură cu măsurile guvernului în domeniul reducerii forțelor armate, cheltuielile pentru apărare se reduc cu circa 6 miliarde ruble și vor reprezenta 16% din totalul cheltuielilor bugetare, față de 18% cît erau în anul 1956. Încheindu-și raportul, A. G. Zverev a subliniat că îndeplinirea cu succes a bugetului va contribui la propășirea patriei sovietice, la obținerea unor noi victorii în construirea societății comuniste.

SITUAȚIA GREA A STUDENȚILOR ȘI ELEVILOR ENGLEZI

„Fapte regretabile"...

...aceste cuvinte au fost consemnate în raportul unei comisii speciale care s-a ocupat cu repartizarea burselor la un institut de învățămînt superior din Anglia. Membrii comisiei au apreciat ca „fapte regretabile" condițiile antisanitare și supraaglomerarea din căminele studențești. Astfel, la universitatea din North Staffordshire, nu numai studenții, dar și unii membri ai corpului didactic locuiesc în foste barăci militare.

Pînă și unele publicații engleze, îndeobște cunoscute ca rezervate în asemenea aprecieri, sînt obligate să semnaleze, sub influența opiniei publice, defectuoasa organizare a învățămîntului. Astfel, „Manchester Guardian" relatează sub semnătura profesorului de biologie F.D. Cleantjender de la Universitatea din Hull că, chiar în anii 1951—1952, considerați ca ani de prosperitate pentru Anglia, 86 la sută din studenți și 68 la sută din studente nu au avut posibilitatea să se odihnească în timpul vacanțelor, ci au trebuit să lucreze din greu pentru a-și cîștiga existența. De atunci viața tineretului studios englez s-a înrăutățit tot mai mult.

Din cifrele și diagramele care ilustrează acest lucru reiese că în întreaga Anglie, la un milion de locuitori numai 57 termină un institut de învățămînt superior.

Și viața elevilor este grea. Din o sută de elevi, 58 sînt nevoiți să îndeplinească în timpul vacanțelor munci istovitoare. Din șase milioane și jumătate de elevi ai școlilor elementare și medii din Marea Britanie, patru milioane sînt nevoiți, din lipsa de mijloace materiale, să părăsească băncile școlii la vîrsta de 15 ani.

În vreme ce milioane de elevi, studenți, cadre didactice din Anglia trăiesc în mizerie, guvernul englez cere noi credite suplimentare pentru „echilibrarea" bugetului militar. Însuși ministrul britanic de război, Duncan Sanys, recunoaște că pentru agresiunea dezlănțuită împotriva Egiptului s-au cheltuit 35 de milioane de lire sterline. Și această sumă se referă numai la cheltuielile directe, nu și la pagubele indirecte, cu mult mai mari, cauzate economiei britanice prin eșecul agresiunii în zona Suezului.

„Fapte regretabile"... aceste cuvinte nu ne aparțin. Ele au fost consemnate într-un raport informativ, ca ecou al opiniei publice engleze, ca ecou al adevărului.

GH. FLEANCU

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.32.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL IX Nr. 410
Vineri 15 februarie 1957
4 PAGINI 25 BANI

O pagină de nepieritoare glorie din istoria luptelor poporului romîn

Cu 24 ani în urmă, în zorii zilei de 16 februarie 1933, printre răpăitul mitralierelor, glasul unei sirene, prelung și sfîșietor, anunța odiosul măcel pus la cale de regimul burghezo-moșieresc împotriva neînfricaților muncitori de la Atelierele C.F.R. Griviția din București. Sub focul ucigător al mitralierelor au căzut în februarie 1933 sute și sute de luptători neînfricați ai clasei muncitoare. Lupta lor n-a fost însă zadarnică. Ei au înscris, în februarie 1933, o pagină de nepieritoare glorie în istoria luptei pentru libertate, progres social și independență națională a poporului nostru.

Criza economică care zguduia lumea capitalistă încă din 1929 a scos la iveală într-o formă deosebit de acută contradicțiile de neîmpăcat ale imperialismului și, mai ales, contradicția dintre burghezie și proletariat. Criza adusese, pe de o parte, o rapidă creștere a șomajului, o catastrofală scădere a nivelului de trai al maselor populare, iar pe de altă parte, o puternică ascuțire a luptei de clasă. Burghezia internațională căuta să se salveze din criza economică pe calea aruncării întregii poveri a acesteia pe spinarea maselor muncitoare, a popoarelor înrobite, pe calea instaurării dictaturii fasciste și a dezlănțuirii unui al doilea război mondial, îndreptat împotriva Uniunii Sovietice. Această politică a burgheziei internaționale a provocat un imens val de lupte revoluționare. O mare influență în creșterea valului de luptă revoluționară o are succesul construcției socialiste în prima țară din lume care a înlăturat exploatarea — U.R.S.S.

În scopul dezlănțuirii unei noi intervenții armate împotriva Uniunii Sovietice, țările imperialiste încep o febrilă cursă de înarmări, intensificînd în același timp campania de calomnii și ură la adresa Țării Socialismului. În aplicarea acestei politici burghezia s-a sprijinit pe toate forțele reacționare și în special pe social-democrația de dreapta.

Suferințele maselor din țara noastră erau înzecite de existența unor puternice rămășițe feudale, de aservirea țării trusturilor imperialiste, de impletirea crizei industriale cu cea agrară. „Planul de la Geneva", adoptat cu servilism de guvernanții național-țărăniști, transforma de fapt țara noastră într-o bază semicolonială.

În aceste împrejurări, singurul partid care a luptat pentru un trai omenesc, pentru libertăți democratice, pentru pace, împotriva înrobirii țării de către imperialiști, a fost Partidul Comunist din Romînia.

La cîteva luni după Congresul al V-lea al P.C.R. are loc conferința muncitorilor feroviari (martie 1932). Această conferință, orientîndu-se în direcția trasată de hotărîrile Congresului, a avut un însemnat rol în pregătirea eroicelor lupte ale feroviarilor. Pe baza aplicării tacticii Frontului Unic Muncitoresc de jos a luat ființă Comitetul Central de Acțiune, avînd în frunte pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Anul 1932 a fost anul culminant al crizei economice. Măsurile luate de burghezie au făcut ca muncitorimea căilor ferate să fie în mare fierbere. Muncitorii alungă din sindicate conducerea oportunistă, ceea ce are ca rezultat o serie de acțiuni ce duc la creșterea autorității Comitetului Central de Acțiune condus de comuniști. Primele agitații și mișcări încep la Iași, în ianuarie 1933. La 28 ianuarie 1933

N. CEACHIR

(Continuare în pag. IV-a)

Consfătuirea pe țară a instructorilor de pionieri fruntași

Între 9 și 13 februarie au avut loc în Capitală lucrările celei de a III-a consfătuiri pe țară a instructorilor de pionieri fruntași.

Au luat cuvîntul numeroși participanți care au dezbătut problemele privind organizarea muncii politico-educative în rîndul pionierilor și școlarilor, pregătirea instructorilor de pionieri și munca organizației de bază U.T.M. pentru îndrumarea activității unităților de pionieri.

În cadrul consfătuirii, tov. N. Sipoș a prezentat un referat privind învățămîntul politehnic și activitatea organizațiilor de pionieri. Tov. Ion Vaida s-a ocupat de unele aspecte ale educației fizice în școli, iar tov. C. Nădejde a făcut o amplă expunere în legătură cu hotărîrile plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956.

Concluziile consfătuirii au fost trase de tov. Virgil Trofin, prim-secretar al C.C. al U.T.M.

A luat apoi cuvîntul tov. N. Ceaușescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R. După ce a transmis participanților la consfătuire un călduros salut din partea C.C. al P.M.R. și a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej personal, vorbitorul a făcut o amplă expunere asupra sarcinilor care stau în fața organizației de pionieri și a instructorilor în munca de educare comunistă a pionierilor și școlarilor.

RIDICAREA NIVELULUI PREDĂRII SARCINĂ DE PRIM ORDIN

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri ai Republicii Populare Romîne cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală din R.P.R. arată că, pentru a corespunde necesităților crescînde ale societății socialiste, școlile trebuie să înlăture lipsurile care mai există în predarea științelor despre natură și societate, în legarea învățămîntului cu practica, cu munca productivă din uzine și de pe ogoare.

Munca desfășurată în primele două trimestre ale acestui an școlar dovedește hotărîrea unanimă a învățătorilor și profesorilor de a da viață sarcinilor trasate în Hotărîre cu privire la ridicarea nivelului predării. Apare tot mai evidentă preocuparea învățătorilor și profesorilor noștri de a rezolva cît mai bine cele două probleme esențiale ale predării: conținutul și metodica. Învățătorii și profesorii știu bine că aceleași obiecte de studii pot fi predate de pe poziții diferite, în diferite feluri și cu metode diferite și bineînțeles cu rezultate diferite. Înarmați cu concepția marxist-leninistă despre lume, cei mai mulți învățători și profesori din școlile noastre, folosind în mod just programele și manualele școlare, se străduiesc să realizeze un învățămînt științific, al cărui conținut să ducă la o orientare justă a tineretului din punct de vedere ideologic, la educarea acestuia în spirit comunist. Tovarășul Ioan Enache de la școala pedagogică din Iași, de exemplu, la lecția de istorie „Situația socială și politică a țărilor romîne în timpul domniei lui Mihai Viteazu și formarea statului centralizat" — a reușit să prezinte cu claritate trăsăturile esențiale ale acestei epoci și rolul lui Mihai Viteazu în formarea primului stat romîn centralizat, dînd lecției sale o temeinică fundamentare ideologică, explicînd fenomenele sociale în lumina materialismului istoric.

Înțelegînd importanța deosebită pe care o are lecția ca verigă principală în organizarea procesului de învățămînt, cei mai mulți învățători și profesori se străduiesc să facă din lecție un mijloc eficient de instruire și educare a elevilor, de înarmare a lor cu cunoașterea bazelor producției, de educare în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul dragostei față de muncă. Crește din ce în ce mai mult numărul învățătorilor și profesorilor care, prin conținutul pe care-l dau lecțiilor, reușesc să lege procesul de învățămînt de viață, de activitatea practică, de producție. Tovarășa Cristina Vilceanu, profesoară la școala medie din Hațeg, de pildă, în predarea lecției „Floarea soarelui", după ce a arătat metodele de însămînțare și de îngrijire, rezultatele ce se obțin prin polenizarea artificială, le-a expus elevilor cum gospodăria agricolă Igrița (Bîrlad) a reușit să obțină o rentabilitate sporită în cultivarea acestei plante prin folosirea metodelor agrotehnice înaintate.

Metodele folosite în predare, de majoritatea învățătorilor și profesorilor sînt menite să asigure însușirea conștientă a cunoștințelor de către elevi, o participare vie și creatoare a acestora la lecții, să le trezească interes pentru cunoașterea adevărului științific, pentru formularea concluziilor. În acest an școlar se observă mai mult interes față de confecționarea și folosirea materialului didactic, față de organizarea și conținutul lecțiilor practice de laborator, față de organizarea excursiilor și a vizitelor în producție, la gospodăriile agricole și de stat, la stațiunile de mașini și tractoare. De pildă, tov. Dumitru Roșu, profesor la școala de 7 ani din comuna Dudești, raionul Oltenița, a obținut rezultate foarte frumoase în confecționarea materialului didactic pentru predarea geometriei.

Succesele obținute pe drumul îmbunătățirii muncii de predare se datoresc în bună măsură și sprijinului primit de către învățători și profesori din partea metodiștilor cabinetelor pedagogice regionale și raionale, a inspectorilor școlari. În planurile de muncă ale multor cabinete pedagogice această problemă figurează printre principalele obiective. Cabinetul pedagogic de pe lîngă secțiunea de învățămînt a regiunii Timișoara, de exemplu, a elaborat și a trimis cabinetelor raionale materiale de îndrumare în vederea ridicării calității predării.

Nivelul de pregătire al elevilor arată, însă, că învățătorii și profesorii, organele de învățămînt și sindicale mai au mult de făcut pentru a obține în toate școlile o creștere simțitoare a calității muncii de predare. Mai sînt mulți elevi care au un nivel scăzut de cunoștințe, care nu și-au format o scriere și o vorbire corectă, care nu sînt capabili să aplice cunoștințele însușite în efectuarea diferitelor teme sau lucrări practice. Există, desigur multe cauze care explică această situație: schimbarea continuă a programelor școlare, lipsa manualelor la diferite discipline, laboratoarele insuficient utilate din unele școli. Cauza principală, însă, rezidă în munca învățătorului sau profesorului, în felul cum se pregătește acesta pentru lecție. A crescut, este adevărat, exigența pedagogilor față de munca elevilor. Nu în aceeași măsură se observă,

(Continuare în pag. III-a)

În legătură cu îmbunătățirea învățămîntului superior

În zilele de 5, 6, 7 și 8 februarie a avut loc la Consiliul de Miniștri consfătuirea pe țară în legătură cu îmbunătățirea învățămîntului superior.

La consfătuire au luat parte rectorii și directorii universităților și institutelor de învățămînt superior, prorectori, decani, profesori universitari, conferențiari, lectori, asistenți, președinți și secretari ai asociațiilor studențești, studenți fruntași la învățătură din centrele universitare București, Cluj, Iași, Timișoara, Tg. Mureș, Orașul Stalin, Galați, Craiova, Arad, Petroșani, precum și reprezentanți ai presei.

De asemenea au participat conducători ai unor instituții centrale de stat, activiști ai organelor de partid și ai U.T.M., directori și ingineri din mari întreprinderi.

În prima zi a consfătuirii s-a citit anteproiectul propunerilor de îmbunătățire a învățămîntului superior elaborat de Direcția generală a învățămîntului superior din Ministerul Învățămîntului întocmit după o prealabilă consultare a cadrelor didactice și reprezentanților ministerelor și instituțiilor centrale de stat.

La discuții au luat cuvîntul 60 de participanți, iar mulți alții au înaintat în scris punctul lor de vedere.

Vorbitorii și-au expus părerea în legătură cu propunerile prezentate, exprimîndu-și acordul deplin cu principiile care stau la baza anteproiectului. De asemenea participanții au făcut numeroase propuneri pentru complectarea măsurilor preconizate în anteproiect.

Cuvîntul de închidere a fost rostit de tovarășul Miron Constantinescu, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministrul Învățămîntului.

Bilanțul unei etape de muncă

Încheierea unui trimestru este, în viața școlilor, un prilej nimerit de a face bilanțul unei etape de muncă și de a întrevedea perspectivele care se deschid pentru desfășurarea viitoare a activității instructiv-educative. Colectivul de pedagogi al școlii medii nr. 20 din Capitală folosește din plin experiența obținută în timpul trimestrului al II-lea pentru a organiza în cele mai bune condițiuni încheierea anului școlar.

Urmărirea progresului la învățătură al elevilor de la trimestru la trimestru, utilizarea tuturor metodelor pentru înlăturarea rămînerilor în urmă au stat în centrul atenției colectivului de direcție, a diriginților și a tuturor pedagogilor. Deși situația statistică a rezultatelor obținute în decursul trimestrului al II-lea n-a fost încă definitivată, din datele existente se poate trage concluzia că numărul celor rămași în urmă la învățătură este cu circa 50% mai mic decît cel de la sfîrșitul trimestrului I. Un asemenea rezultat a fost posibil în primul rînd datorită strînsei colaborări dintre profesorii fiecărei clase. Rezultatele la învățătură de la sfîrșitul trimestrului I au fost discutate de către diriginți în cadrul colectivului de pedagogi al fiecărei clase, ca și în ședințe la care au participat elevii rămași în urmă la învățătură și părinții acestora.

Datorită eforturilor depuse de majoritatea profesorilor, numărul elevilor rămași în urmă la fiecare obiect s-a redus simțitor. Astfel, tov. Ana Coltan, profesoară de limba romînă, a reușit să reducă numărul elevilor rămași în urmă din clasa a VIII-a „C" de la 13 la 7. Ea a obținut acest rezultat prin examinarea cît mai frecventă a elevilor care nu aveau note de trecere la sfîrșitul trimestrului I, și prin teme individuale date acestora. Și tov. Elena Iliescu, care predă limba romînă la clasa a IX-a „B", a obținut rezultate bune. Ea a ținut o legătură strînsă cu dirigintele clasei și a antrenat elevii la orele de consultații. Ca urmare, în clasa ei sînt acum numai 6 elevi care nu au note de trecere, față de cei 11 cîți aveau medii nesatisfăcătoare pe trimestrul I. În același mod a procedat și tov. Sergiu Elceanu, profesor de limba rusă, care a redus numărul elevilor rămași în urmă din clasa a IX-a „B" de la 8 la 2, sau tovarășii Alina Georgescu și Gheorghe Popescu, profesori de științe naturale, care au redus numărul elevilor rămași în urmă — prima de la 16 la 8 și al doilea de la 10 la 4.

Și problemele muncii educative au preocupat într-o măsură însemnată colectivul de pedagogi al școlii medii nr. 20. Astfel, în al doilea trimestru s-a pus accentul pe întărirea disciplinei conștiente și pe consolidarea colectivelor de elevi, cu deosebire în clasele mixte. În această privință au obținut rezultate dintre cele mai bune învățătorii Rozina Bulai, Virginia Marinescu, Paulina Teodorescu, Tudorancea Bănică și diriginții Constanța Popescu, Olimpia Vîlceanu, Ștefan Topală, Gheorghe Popescu, Ion Rimar, Maria Brăescu etc. Pentru întărirea colectivelor mixte s-au organizat acțiuni comune la care participă atît fetele cît și băieții. Corul mixt, de pildă, a contribuit într-o însemnată măsură atît la închegarea colectivului mixt cît și la reușita programelor artistice care au fost prezentate în școală și în întreprinderile industriale din raion.

Îmbunătățirea situației la învățătură și întărirea disciplinei conștiente au fost obținute și prin sprijinul larg acordat organizațiilor de pionieri și tineret de către cadrele didactice din școală. Diriginții și învățătorii au participat cu regularitate la adunările detașamentelor și la ședințele organizației U.T.M., contribuind în mod direct la înlăturarea lipsurilor care s-au manifestat în rîndul pionierilor și utemiștilor.

Organizația de partid a sprijinit acțiunile întreprinse în această privință de către conducerea școlii, analizînd activitatea utemiștilor în cadrul unei adunări în care biroul organizației U.T.M. a prezentat o dare de seamă asupra activității desfășurate de la începutul anului școlar.

Cu toate rezultatele obținute, pînă acum, conducerea școlii, ca și toți pedagogii consideră că mai sînt încă multe de făcut pentru încheierea anului școlar în cît mai bune condiții. Astfel, întregul colectiv pedagogic trebuie să-și intensifice munca pentru ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor și pentru reducerea la minimum a numărului celor rămași în urmă la învățătură. Constatînd că lipsurile care mai persistă în munca educativă vor putea fi înlăturate în bună parte printr-o mai strînsă legătură între familie și școală, consiliul pedagogic a hotărît ca în timpul trimestrului al III-lea să antreneze un număr și mai mare de părinți la lectoratele lunare.

Colectivul de conducere și diriginții școlii medii nr. 20 s-au preocupat în tot cursul trimestrului și de orientare.

VIOREL ALECU

(Continuare în pag. II-a).

Citiți în acest număr

În pag. III-a:

Pentru buna desfășurare a orelor educative

Concluzii la o anchetă

Instruirea practică a ucenicilor

Problemele metodicii lecțiilor de instruire practică preocupă într-o măsură tot mai mare pe maiștrii-instructori din școlile profesionale. Experiența îi convinge că numai îmbinînd armonios pregătirea lor profesională cu cea metodică îi vor putea înarma pe ucenici cu cunoștințe teoretice și deprinderi practice temeinice. De aceea, maiștrii-instructori participă în număr tot mai mare la lecțiile deschise de instruire practică pe care le organizează cabinetul metodic pentru învățămîntul tehnic și profesional din Capitală. Aceste lecții le oferă prilejul de a-și împărtăși reciproc experiența, de a-și însuși procedee metodice noi, de a învăța cum să lupte pentru înlăturarea lipsurilor pe care le au în predare.

A stîrnit mult interes, de pildă, lecția deschisă de instruire practică pentru ucenici care a avut loc de curînd la școala profesională de la uzina „Semănătoarea". Această lecție a dat maiștrilor posibilitatea să analizeze o serie de probleme privind înarmarea ucenicilor din anul I cu unele deprinderi de bază pentru meseria de strungar. Lecția a fost condusă de maistrul Aurelian Popescu, ai cărui elevi după ce s-au familiarizat cu mecanismul strungului, cu principalele procedee de reglare și manevrare a acestuia, își formează deprinderile pentru executarea diferitelor operații la strung.

Datorită pregătirii sale minuțioase pentru lecție tov. Popescu a reușit să realizeze în linii mari sarcinile pe care și le-a stabilit pentru fiecare parte a lecției. El a început instructajul introductiv printr-o recapitulare a cunoștințelor însușite la lecțiile precedente cu privire la mecanismul strungului, la îngrijirea lui, la tehnica securității muncii, la confecționarea diferitelor cuțite folosite în operațiile ce se execută la strung. Trecînd la predarea noilor cunoștințe, el a scos în relief importanța operațiilor de degroșare și retezare pe care elevii urmau să le execute în cadrul lecției și i-a prevenit asupra greutăților pe care le vor întîmpina la aceste operații. Folosind schița de pe tablă a piesei ce trebuia executată, expunînd clar, sistematic cunoștințele noi și bazîndu-se pe cunoștințele anterioare ale elevilor, tov. Popescu a reușit să le dea acestora o idee clară asupra ordinei operațiilor pe care le vor efectua, asupra instrumentelor pe care le vor folosi, a cuțitelor necesare fiecărei operații în parte.

În partea finală a instructajului introductiv, tov. Popescu a trecut la demonstrarea procesului de muncă. El a efectuat singur la strung întreaga lucrare, începînd cu fixarea unei țevi și centrarea ei în universal și pînă la confecționarea definitivă a unui inel pentru miner. Demonstrația a fost însoțită de explicații, insistînd-use asupra acelor momente care în general sînt înțelese mai greu de către ucenici. Tov. Popescu le-a arătat ucenicilor că centrarea unei țevi trebuie făcută cu o grijă deosebită întrucît cea mai mică greșeală atrage după sine o lipsă de uniformitate în grosimea inelului.

După demonstrare, lucrarea a fost repetată în fața întregii grupe de cîțiva elevi. Tov. Popescu a folosit cu pricepere procedeul atît de util al „conducerii" mișcărilor elevilor, care constă în a dirija una sau ambele mîini ale ucenicului pentru a-l obliga să repete anumite mișcări cu ritmul, tăria și priceperea necesare.

Ucenicii au trecut apoi la strunguri. Fiecare și-a verificat strungul său, și-a pregătit uneltele necesare și apoi pe baza indicațiilor primite în instructajul introductiv a trecut la executarea inelelor. Tov. Popescu, urmărind cu atenție munca lor, le dădea indicații suplimentare, îndreptînd greșeli sau intervenea direct acolo unde era necesar.

Din păcate, instructajul de încheiere — în cadrul căruia maistrul ar fi trebuit să analizeze rezultatele obținute de elevi și chiar aceștia înșiși să aprecieze critic munca lor — a lipsit cu desăvîrșire, din cauza timpului prea înaintat. Acest neajuns, ca și ritmul oarecum accelerat în care a decurs întreaga lecție, s-a datorat condițiilor artificiale în care s-a desfășurat aceasta. În adevăr, ea a avut loc în afara orelor din program și într-un interval de timp mult mai scurt decît cele 6 ore, cîte sînt prevăzute în mod obișnuit pentru instruirea practică a ucenicilor.

În cadrul discuțiilor care au avut loc asupra lecției au fost scoase în evidență, pe lîngă o serie de aspecte pozitive, și unele lipsuri și greutăți care desigur se întîlnesc deajuns de des și în munca altor maiștri. Astfel, s-a arătat că tov. Popescu a greșit atunci cînd și-a propus să execute cu elevii, la o singură piesă, o serie de operații atît de variate ca strujirea de degroșare, strujirea frontală și retezarea. Practica arată că ucenicii obțin rezultate mai bune dacă își însușesc astfel de operații nu concomitent, ci în cadrul mai multor lecții. De aceea piesele alese pentru a fi executate în perioada inițială a instruirii practice trebuie să implice, pe cît este posibil, o singură operație sau o operație predominantă. În cazul cînd piesele necesită mai multe operații diferite, ele se execută treptat, fiecare efectuîndu-se cu prilejul studierii temei respective. Altfel, nu se asigură formarea și fixarea deprinderilor.

Lecția a întîmpinat unele greutăți și din cauza nepotrivirilor care există

M. CHELARU

(Continuare în pag. IV-a).

1907 La FLĂMÎNZI, unde a început răscoala

Marile răscoale țărănești desfășurate în toată țara în primăvara anului 1907, provocate de situația insuportabilă în care fusese adusă țărănimea muncitoare de condițiile înrobitoare de învoieli, de muncă, de împărțeală și de tratament impuse de moșieri și arendași, au început cu mișcarea care a izbucnit în nordul Moldovei, în satul Flămînzi din fostul județ Botoșani (azi ține de raionul Hîrlău, regiunea Iași), de pe moșia prințului D. M. Sturza. Numele acesta de „Flămînzi" al satului de unde a început răscoala este cît se poate de simbolic pentru o astfel de împrejurare. Din documente și din mărturiile localnicilor am aflat că numele acestui sat exprima o realitate tristă. Primii locuitori ai satului fuseseră aduși de unul din proprietari, un anume Balș, de prin Bucovina; băștinașii din împrejurimi i-au numit „flămînzii" din cauza situației lor cu totul dependente de proprietar.

Împrejurări concrete ale momentului istoric și locale vin să explice în întregime izbucnirea celei mai mari răscoale țărănești tocmai în acest sat. În 1906, anul „jubileului" organizat regelui Carol I, conservatorii modificaseră legea învoielilor agricole, dublînd prețul de arendă la falcea de pămînt, menținînd însă prețul muncilor agricole. Tot atunci proprietarul de la Flămînzi arendase moșia pentru următorii 7 ani separat la doi arendași. Prin promisiuni făcute sătenilor, prin judecată și, în ultimă instanță, plătind o însemnată sumă de bani concurentului, vechiul arendaș a obținut în continuare moșia. E ușor de înțeles că toate aceste complicații, care au mărit prevăzut și neprevăzut arenda, s-au răsfrînt asupra țăranilor învoitori. În ianuarie 1907, la încheierea contractelor, impunîndu-li-se un preț exagerat, țăranii au refuzat să le semneze — îndemnați și de învățătorul C. Maxim — pînă nu obțin cel puțin și majorarea prețului la muncile agricole.

Tactica — frecventă de altfel — la care a recurs arendașul a fost amînarea nepreciză a discutării condițiilor și a încheierii contractelor; așa că țăranii s-au dus la Hîrlău, la administratorul moșiei, și s-au înțeles cu el să vină într-o zi în comună pentru încheierea contractelor. Sosind tîrziu în ziua respectivă, vechilul nu s-a oprit la primărie, unde-l așteptau oamenii, ci s-a dus întîi la un cumnat al său să ia masa. Cum și ei așteptaseră pînă la ora aceea, nemîncați și neliniștiți, țăranii au venit după el să-l aducă întîi la primărie. La trecerea grupului numeros de țărani, învățătorul a dat drumul copiilor de la școală, presimțind lucruri îngrijorătoare și grave.

— Iată, aceasta este casa unde trăsese vechilul — mi-a arătat un localnic. Cei mai mulți oameni s-au oprit — încă respectuoși — lîngă uluci, afară din curte. Eu, după ce învățătorul ne dăduse drumul de la școală, vrînd să aflu ce se întîmplă, m-am suit pe ghizdurile fîntînii de colo și am văzut că doar cîțiva țărani intraseră în curte să-l strige pe administratorul Constantinescu. Acesta, „enervat" de nerăbdarea învoitorilor, a ieșit afară cu ștergarul încă la gît, s-a răstit la oameni și l-a lovit pe locuitorul G. Dochițescu.

Atîta a trebuit; a fost înșfăcat de doi țărani și tîrît cu sila la primărie. Pe drum, incidentul luînd proporții, vechilul a fost bătut și a scăpat doar datorită unor slugi boierești. Fugind cu trăsura spre Hîrlău, în cale, la Frumușica, a anunțat autoritățile județene.

Țăranii, deși agitați, dacă n-au mai avut cu cine să trateze, s-au liniștit deocamdată. Vestea despre întîmplările din Flămînzi s-a întins repede în împrejurimi, căci între cei adunați să încheie contracte se

G. VÂRZARU

(Continuare în pag. II-a)

În atenția secțiilor de învățămînt și a comitetelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt

Pentru a putea lua legătura cu învățători care au participat la marile răscoale țărănești din 1907, „Gazeta învățămîntului" se adresează pe această cale șefilor secțiilor de învățămînt ale sfaturilor populare și președinților comitetelor sindicale raionale ale muncitorilor din învățămînt rugîndu-i să întocmească împreună liste ale învățătorilor pensionari în viață implicați în răscoalele din comunele de pe cuprinsul raioanelor respective și să le trimită redacției pînă la sfîrșitul lunii februarie. Pot fi solicitați să dea un ajutor funcționarii sfaturilor populare care dirijează distribuirea pensiilor. Amintim că au fost răscoale în fostele județe: Argeș, Bacău, Botoșani, Brăila, Buzău, Covurlui, Dîmbovița, Dolj, Dorohoi, Fălciu, Gorj, Iași, Mehedinți, Muscel, Neamțu, Olt, Prahova, Putna, R. Sărat, Romanați, Roman, Suceava, Tecuci, Teleorman, Tutova, Vasilui, Vîlcea și Vlașca.

Este bine ca listele să cuprindă: numele pensionarului, vîrsta, locul unde era învățător în 1907, adresa actuală.

Totodată, rugăm organele de învățămînt și sindicale să-i îndemne pe pensionari să trimită redacției mărturiile lor.

Foto-cronica Gazetei învățămîntului

LA CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR DIN BUCUREȘTI: în sala de lectură; un spectacol al teatrului „C. Nottara"; în sala de jocuri.

Din experiența ȘCOLII SOVIETICE

LUCRĂRI ÎN LEMN la lecțiile de lucru manual în clasa a IV-a

Intr-un articol de proporții mici nu se pot dezvălui amănunțit toate variatele forme organizatorice și metodice ale lecțiilor de prelucrare a lemnului în clasa a IV-a, nici toate problemele conținutului acestora. Ne vom opri numai asupra problemelor în rezolvarea cărora învățătorii întimpină cele mai multe greutăți.

COMUNICAREA UNOR CUNOȘTINȚE GENERALE DESPRE LEMN

La lecțiile de lucru manual se complectează treptat, se concretizează și se sistematizează cunoștințele generale pe care le au elevii despre lemn, despre domeniile în care se folosește acesta, despre instrumentele cu care se prelucrează și despre procedeele de bază ale prelucrării. Învățătorul trebuie să desfășoare în așa fel această muncă, încît la sfîrșitul anului școlar elevii să-și fi însușit un anumit volum de cunoștințe generale despre bogăția silvică a țării, despre speciile cele mai răspîndite de copaci, despre fibra lemnoasă, despre însemnătatea lemnului în viața omului și despre mijloacele de prelucrare a lui.

Pentru a confecționa obiecte, elevii folosesc la lecțiile de lucru manual diferite specii de lemn. Învățătorul trebuie să-i familiarizeze treptat pe elevi, în mod practic, cu particularitățile și însușirile acelor specii care se întîlnesc mai des în muncă (pinul, bradul, teiul, mesteacănul). O mare atenție trebuie să se acorde speciilor locale.

Este de dorit mai ales ca, bazîndu-se pe generalizarea experienței dobîndite treptat de copii în procesul activității practice, învățătorul să-i ajute să cunoască cele mai bune însușiri ale diferitelor specii răspîndite de lemn. Elevii învață să distingă fibra acestor specii după semnele exterioare cele mai caracteristice — culoare, greutate, miros, textură.

Este important să-i învățăm în mod sistematic pe elevi să aleagă cu chibzuință și în mod conștient materialul pentru confecționarea unui anumit obiect. Astfel, în procesul muncii practice elevii ajung, cu ajutorul învățătorului, la concluzia că fibra lemnoasă de tei, ușoară, moale și omogenă, se prelucrează mai ușor cu cuțitul, cu rindeaua și cu dalta decît fibra de mesteacăn și cu arțarul mai mult decît cea de stejar. Și cînd elevii vor avea de confecționat o elice pentru cel mai simplu model de helicopter („Musca"), ei vor putea și vor trebui să prefere fibra de tei speciilor mai grele și mai dure (pin, brad, stejar etc.). Dimpotrivă, în cazurile cînd are o mare însemnătate soliditatea piesei, atunci trebuie să se aleagă o fibră mai densă, de pildă fibra de mesteacăn sau de fag.

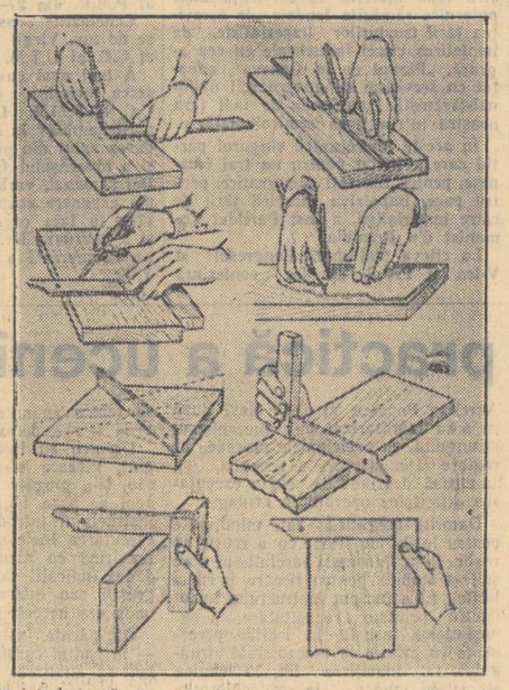

În procesul muncii pentru confecționarea diferitelor obiecte din lemn, elevii clasei a IV-a folosesc relativ multe instrumente manuale. Ei mînuiesc cuțitașul sau fierăstrăul cu coardă, cuțitul mic (nu cel pliant), rindeaua, sfredelul, fierăstrăul de traforaj, rașpelul, ciocănașul, cleștele, linia, echerul. Pentru o serie de lucrări trebuie să se folosească dalta îngustă, plată, dalta de lăcătuș, șurubelnița și alte instrumente. Este de dorit ca la dispoziția învățătorului și a elevilor să se afle, în afară de mese de tîmplărie, diferite dispozitive care să ușureze și să raționalizeze munca. Aceste dispozitive pot fi împrumutate pentru un timp de către învățător de la atelierul școlar. Unele pot fi confecționate ușor chiar de elevii din clasa a IV-a, la lecțiile de lucru manual.

Este foarte important ca în procesul activității lor practice pentru prelucrarea lemnului elevii să învețe să aleagă în mod just, conștient instrumentul necesar pentru îndeplinirea unei anumite lucrări, precum și procedeele cele mai bune de muncă pentru executarea lucrării.

Nu mai puțin importantă este și cerința ca elevii clasei a IV-a să se convingă în practică de marea însemnătate pe care o au pentru prelucrarea lemnului, ascuțirea corectă, ajustarea și punerea la punct a instrumentelor: cu instrumente în bune stare, bine reglate, nu numai că se lucrează mai ușor, dar se obține și o calitate mai înaltă a muncii.

Cunoștințele care li se transmit elevilor la lecțiile de lucru manual în legătură cu fibra lemnoasă, cu metodele de prelucrare a ei, cu produsele prelucrării, cu instrumentele folosite pentru prelucrare trebuie date treptat, în doze mici. Este necesar să asigurăm prezentarea interesantă a acestui material și să folosim larg demonstrarea de experiențe, materialul didactic, diafilmele. Unele materiale didactice, îndeosebi colecțiile, trebuie confecționate chiar de către elevi, la lecțiile de lucru manual sau în cercurile „Mîini îndemînatice". Pot fi folosite și materiale intuitive care se găsesc în atelierele școlare.

ALEGEREA OBIECTELOR PENTRU MUNCA PRACTICA

Mulți învățători întîmpină greutăți în alegerea tematicii muncii elevilor. Amintim pe scurt problemele importante pe care trebuie să le rezolve învățătorul de fiecare dată cînd alege tema viitoarei activități practice la lecțiile de lucru manual.

Fixarea obiectelor care trebuie confecționate de către elevi, a construcției acestora și organizarea activității elevilor pentru confecționarea lor — toate acestea trebuie să dea învățătorului posibilitatea **de a desfășura o muncă educativă sistematică.** În special, o deosebită atenție trebuie acordată muncii de folos social a elevilor — confecționării materialului didactic necesar clasei (școlii), îndeplinirii comenzilor date de biblioteca școlară, executării materialelor pentru educație fizică și sport etc.

Alegerea obiectelor și planul confecționării lor trebuie să satisfacă **sarcinile instructive.** În procesul îndeplinirii de către elevi a fiecărei munci noi învățătorul trebuie să le transmită într-un sistem și într-o succesiune anumită cunoștințe noi despre materiale și instrumente, despre procesele tehnologice, despre munca adulților în producție etc. Astfel, de exemplu, trecînd la confecționarea unor obiecte din furnir învățătorul poate să le arate elevilor că furnirul este un material format din foi încheiat din trei și mai multe straturi. El trebuie să le arate, de asemenea că furnirul, fiind un material rezistent și relativ ușor, găsește o mare întrebuințare în fabricarea diferitelor produse. El se folosește la confecționarea mobilei, a aparatelor de radio, a jucăriilor, a ambalajelor (cutiilor în care se vînd diferite mărfuri sau se expediază colete).

Alegerea obiectelor concrete pentru lucrările practice trebuie să satisfacă cerințele **înarmării treptate și succesive a elevilor cu deprinderi și priceperi de muncă.**

De fiecare dată cînd alege un nou obiect ce urmează să fie lucrat învățătorul trebuie să stabilească noile operații de muncă, noile procedee ce pot fi însușite cu prilejul executării acestei lucrări. Învățătorul trebuie să stabilească, de asemenea, în ce activități, procedee și operații deja cunoscute lor se pot exersa copiii în procesul confecționării obiectelor date.

Astfel, de exemplu, este important ca deprinderile cele mai simple de trasare și de control, dobîndite de elevi în procesul muncii cu hîrtia, cartonul și țesăturile, să continue a se desăvîrși la lecțiile destinate prelucrării lemnului. Este necesar ca elevii să se exerseze treptat în trasarea și controlul dimensiunilor pieselor din lemn. Desăvîrșind treptat priceperile și deprinderile lor elevii folosesc linia gradată și apoi și echerul de tîmplărie pentru trasare. Ei învață să măsoare lungimea, lățimea și grosimea piesei cu precizie pînă la un milimetru, și de asemenea să marcheze și să controleze exactitatea liniilor drepte, a marginilor pieselor din lemn, să traseze și să controleze unghiurile drepte, să traseze pe piese liniile axiale și centrele orificiilor. Unele metode de bază ale măsurării și controlului sînt înfățișate în figurile alăturate.

Se înțelege că învățătorul nu trebuie să se conducă, în alegerea obiectelor pentru lucrările practice ale elevilor numai după considerentele expuse mai sus. El trebuie să aibă în vedere și existența și utilarea atelierului de lemnărie, și numărul locurilor de muncă din atelier, să țină seama de asortimentul și numărul materialelor pe care le pune la dispoziție atelierul.

ORGANIZAREA LECȚIEI

De fiecare dată cînd la lecțiile de lucru manual copii lucrează cu un material nou sau efectuează o construcție nouă, cînd se folosesc metode sau instrumente noi, învățătorii trebuie să prefere, pe bună dreptate, forma frontală de organizare a lecției: elevii confecționează nu numai obiecte identice, dar și asemănătoare prin construcție și îndeplinesc în același timp aceleași operații.

La lecțiile de prelucrare a lemnului, chiar dacă atelierul școlar este utilat în mod special, învățătorul nu poate să asigure tuturor elevilor locuri de muncă, dispozitive, instrumente. Situația se complică adesea și prin faptul că nu toate instrumentele din atelier pot fi folosite de către școlarii mici, din cauza construcției, a dimensiunilor și a greutății lor.

De aceea învățătorii trebuie să renunțe chiar de la început la metoda frontală de desfășurare a lucrărilor în lemn și să practice larg împărțirea elevilor în mici grupe de cîte 2—3 copii fiecare. Aceasta permite să se folosească la lecții mai puține locuri de muncă, deoarece fiecare grupă ocupă, de regulă, un singur banc. De asemenea, fiecare grupă lucrează la obiecte diferite și îndeplinește operații diferite, scade și numărul instrumentelor și dispozitivelor necesare.

O astfel de formă de organizare a muncii cere învățătorului o planificare mai precisă a lecției, o pregătire minuțioasă a materialului didactic și a modelelor, pregătirea fișelor cu instrucțiuni, un control și o apreciere operativă a obiectelor executate de fiecare elev.

Elevii clasei a IV-a trebuie să învețe treptat să citească desene tehnice simple și schițe. Ei dobîndesc priceperile și deprinderile corespunzătoare în procesul muncii îndeosebi pentru construirea pieselor și obiectelor după desene și schițe. Învățătorul folosește un timp aceste desene, executate de el pe tablă; apoi, cînd elevii dobîndesc o anumită experiență, ei pot și trebuie să lucreze după fișele cu instrucțiuni.

(Extrase dintr-un articol apărut în revista „Nacialnaia școla" nr. 1, 1957).

Bilanțul unei etape de muncă

(Urmare din pag. I-a).

rea profesională a viitorilor absolvenți. Această muncă va fi intensificată în perioada care ne mai desparte de sfîrșitul anului școlar. Se va urmări în primul rînd orientarea tinerilor absolvenți spre munca în producție, spre școlile profesionale și de maiștri, precum și spre institutele tehnice.

În trimestrul încheiat de curînd s-a acordat atenția cuvenită și ridicării nivelului ședințelor ținute de consiliul pedagogic. Aceasta s-a preocupat cu deosebire de conținutul ideologic al lecțiilor, problemă ce a fost discutată în cadrul consiliului pe baza unui referat prezentat de către direcția școlii. În cursul trimestrului următor se va studia problema aprecierii și notării cunoștințelor elevilor, pe baza studierii de către un colectiv de pedagogi a lucrărilor de control date elevilor.

— Ședința consiliului pedagogic care va analiza rezultatele muncii din trimestrul al II-lea — ne spune tov. Ion Crișan, directorul școlii — va constitui punctul de plecare în organizarea activității trimestrului al III-lea, etapă hotărîtoare pentru rezultatele întregului an școlar.

De drumul POLITEHNIZĂRII ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Activitatea unui cerc de fizică

De curînd am avut prilejul să asist la o serată științifică a cercului de fizică al claselor a X-a de la școala medie nr. 2 din Cluj. Serata avea tema „Ora ghicitorilor de fizică". Cine aude de această temă poate fi înclinat să creadă că este vorba de o activitate cu conținut distractiv. În realitate, ședința a avut drept scop să împrospăteze și să fixeze unele cunoștințe căpătate de elevi la lecții, să verifice și să întărească priceperile și deprinderile lor cu privire la mînuirea aparatelor și substanțelor și la executarea experiențelor, să scoată în evidență aplicarea în practică a legilor și principiilor studiate.

Realizarea cu succes a acestui scop a fost asigurată printr-o minuțioasă și conștiincioasă pregătire a ședinței, sub conducerea atentă a profesoarei Eugenia Tarangul. Un grup de elevi a pregătit peste 26 de experiențe și probleme, fiecare elevă putînd executa orice experiență, cu toate că s-a ocupat în mod special de 2—3 dintre acestea.

La serată au participat, pe lîngă elevele claselor a IX-a și X-a ale școlii, și eleve din aceleași clase de la școala medie nr. 3 cu limba de predare maghiară, însoțite de profesoarele lor, studenți din anul IV ai Facultății de matematică-fizică de la Universitatea „V. Babeș" care fac practica pedagogică la școală, precum și o serie de cadre didactice din învățămîntul superior.

Toate aparatele, instrumentele și materialele necesare au fost puse în ordine, la îndemînă, pentru momentul potrivit. Fiecare elevă știa ce are de făcut, în ce ordine urmează să demonstreze experiențele. Ședința s-a desfășurat în întregime sub conducerea unei eleve — președinta cercului.

Experiențele efectuate în cadrul seratei s-au referit la cele mai variate teme din cursul de fizică. De pildă legea lui Arhimede a fost ilustrată prin experiența „luminarea ceas", principiul lui Pascal prin experiența care demonstrează transmiterea presiunii prin masa unui lichid. Pentru ilustrarea presiunii atmosferice au fost executate cîteva experiențe întresante ca echilibrarea unei coloane de mercur și a unei coloane de apă, introducerea unui ou fiert prin gîtul unui balon cu diametrul mai mic decît al oului și altele. S-au făcut numeroase experiențe în legătură cu fenomenul adeziunii, cu mișcarea unui corp într-un fluid, cu centrul de greutate al corpurilor, cu legea interacțiunii sarcinilor electrice, izolatori termici, difuziunea gazelor, formarea undelor staționare etc.

După cum se vede conținutul experiențelor a fost variat și deplin accesibil elevilor. Serata a fost astfel organizată încît să antreneze activ pe participanți. Astfel, în timp ce o elevă demonstra experiența, indica tot ceea ce lucrează și atrăgea atenția asupra fenomenului ce are loc. După încheierea experienței se adresa colegelor cu întrebarea: cine poate să explice fenomenul observat? La cele mai multe întrebări s-au dat explicații juste, științifice.

De sigur, răspunsurile nu au epuizat, în toate cazurile, explicația. În această situație, eleva care demonstra, se repeta răspunsul într-un limbaj științific just.

De pildă, în legătură cu adeziunea a fost făcută următoarea experiență: o elevă a luat un pahar umplut pînă la jumătate cu apă. L-a acoperit apoi cu o placă de celuloid, de același diametru ca și paharul. Paharul a fost apoi răsturnat cu gura în jos. Elevele au observat că apa nu se varsă. Ele știau că apa nu se varsă numai dacă paharul este complect plin, fără nici un strat de aer între hîrtia care îl acoperă și coloana de apă. De aceea, acum păreau nedumerite. S-a arătat atunci că paharul este acoperit cu o placă de celuloid care nu se vede ușor nu cu hîrtie. Totuși, nu s-a primit răspunsul. Atunci s-a recurs la o experiență ajutătoare: două plăci de sticlă au fost prinse (lipite) laolaltă printr-o picătură de apă. Acum s-a înțeles care este cauza: în aceste cazuri acționează fenomenul adeziunii.

Cercul de fizică de la școala nr. 2 din Cluj a organizat multe ședințe interesante, fiecare avînd un conținut atrăgător: referate însoțite de experiențe și urmate de discuții, lucrări practice, vizite la stația meteorologică din Someșeni, la atelierele C. F. R. etc. Pentru viitor, planul cercului cuprinde referate interesante ca „Lupta pentru lumină", „O călătorie în atom" etc.

Întreaga activitate în cerc are un efect pozitiv asupra pregătirii membrelor lui. Acestea își expun cunoștințele în mod liber, curgător, într-un limbaj științific îngrijit, au priceperi și deprinderi temeinice de executare a lucrărilor de laborator. Li s-au dezvoltat spiritul de observație, curiozitatea științifică, interesul, atenția și disciplina, capacitatea de a înțelege multe fenomene din natură și din tehnică și de a le explica prin legile care stau la baza lor.

Asemenea rezultate s-au putut obține numai printr-un efort conștient și stăruitor depus de membrii cercului sub îndrumarea profesoarei.

TEODOR GAL
lector la Universitatea „V. Babeș" din Cluj

1907 La FLĂMÎNZI, unde a început răscoala

(Urmare din pag. I-a)

aflau și săteni din alte părți. Așa a început să se întindă agitația și la atîta se rezumă manifestarea inițială a flămînzenilor. De altfel, au sosit destul de repede și jandarmii, care au început cercetările, adică torturile.

Prefectul conservator P. Văsescu, venit în anchetă, a raportat ministrului de Interne că țăranii se plîng de lipsă de pămînt și imaș, de învoielile înrobitoare, de rău tratament la muncă; după propriile-i cuvinte, constată că „locuitorii au fost calmi, respectuoși, dar bine decîși a nu mai primi pe moșie pe administratorul Constantinescu care îi maltrează, și a nu rămîne fără pămînt de hrană". Le-a promis intervenția sa pentru aplanarea conflictului, însă își dădea seama că nu pe arendași îi va putea sili să accepte condiții de compromis. „La din contră e de prevăzut că la primăvară arendașii nevoind a da pămînturi la locuitori acești din urmă le vor lua singuri și prin acest mijloc vor provoca o stare de lucruri îngrijorătoare pentru viitor. Din nenorocire administrația (de stat — n.n.) din cauza insuficienței legei (de a-i constrînge pe arendași — n.n.) nu va putea preveni asemenea desordine". Ceea ce s-a și întîmplat în țară și, din păcate, nu spre folosul țăranilor, căci în privința lor autoritățile au procedat fără scrupule, cu cruzime, nefiind împiedicate de vre-o „insuficiență" a legii.

Pentru îndrăzneala de a se fi ridicat să dobîndească o situație mai bună, omenească, la învoieli, la răfuială și la muncă, țăranii au fost bătuți crunt de jandarmii trimiși în sat; unii, considerați mai periculoși sau mai vinovați, au fost duși la Botoșani și acolo torturați din nou. În scurt timp mare parte din ei au murit. A venit armata pentru instaurarea „ordinei publice" și a amenințat că va distruge satul cu tunurile. Vagmistrul Petrescu, ajuns căpitan și detașat după războiul din 1916 la depozitul de cai din Flămînzi, povestea cu sadism, la diferite prilejuri, cum i-a bătut pe țăranii din același sat cu cravașa și cu centironul, cum îi apuca de mustăți în timpul maltratărilor etc.

În timpul anchetelor a fost arestat și învățătorul satului C. Maxim și purtat pe la Botoșani, însă nu i s-a găsit vreo vină.

Ca să ne dăm seama cîtă dreptate li s-a făcut țăranilor din Flămînzi, e de ajuns să știm că după răscoală, în același an, au fost obligați de arendaș să plătească la falcea de pămînt chiar mai mult decît le ceruse înainte de agitații.

★

Știam că moldovenii au vorbă molcomă, fire domoală și că sînt de-o ospitalitate proverbială. Încă o dată m-am convins că acestea sînt adevărate, acum două luni, cînd am vizitat satul Flămînzi. Acolo, încă de pe ulită observi mai ales politețea, respectul localnicilor pentru cel ce vine prin satul lor cu diverse treburi: nu este unul care să nu te salute, încît nefiind obișnuit să mă salute oameni pe care nu-i cunosc, m-am simțit obligat de fiecare dată să-mi scot eu șapca de cîțiva metri înainte de a ajunge în dreptul lor. Trebuie să le fi pătruns prea adînc cuțitul la os părinților unor astfel de oameni de s-au ridicat cu parul pentru apărarea drepturilor lor, și acelea destul de puține și ciuntite!

Iată cîteva din informațiile pe care le-am cules despre situația actuală din comuna Flămînzi:

De unde în 1907 exista o singură școală cu două posturi pentru toate cele trei sate ale comunei (Flămînzi, Poiana, Cordun), azi sînt trei școli. Numai la școala din satul Flămînzi predau 12 cadre didactice. Pe lîngă școală funcționează și o grădiniță de copii. Există cămin cultural, bibliotecă cu 1500 de volume frecventată de cîteva sute de cititori; căminul are și aparat de radio și aparat de cinematograf (se aduc filme de două ori pe săptămînă). Comuna are dispensar și casă de nașteri. Cooperativa de consum desface mărfuri în comună prin 9 prăvălii.

La recensămîntul din anul 1948 s-au găsit 560 de analfabeți în Flămînzi, 520 în Cordun, 612 în Poiana. Astăzi nu mai există analfabet în comună.

În fiecare din cele trei sate s-a înființat întovărășire agricolă.

Toate acestea sînt tot attea înfăptuiri noi ale regimului nostru democrat-popular spre folosul țăranilor muncitori, sînt garanții materiale ale îmbunătățirii continue a condițiilor de viață; dar ele sînt și un rod al luptei îndelungate și grele, duse de generația de la 1907 împotriva moșierilor și arendașilor și împotriva stăpînirii vîndute acestora. Mi s-a spus că mai trăiește soția lui Constantinescu la Botoșani; de s-ar strădui să meargă pînă la Flămînzi, ar putea să vadă ce au reușit să ajungă și să realizeze țăranii care în 1907 stăteau cu căciula în mînă la scara trăsurii sale. Ei duc astăzi o viață demnă, tot mai frumoasă și mai îmbelșugată, bucurîndu-se de marile înfăptuiri dobîndite sub conducerea partidului clasei muncitoare.

Probleme importante ale predării MATEMATICII ȘI FIZICII

Luna trecută au avut loc la București lucrările conferinței pe țară a Societății de științe matematice și fizice din R.P.R. (S.S.M.F.). Conferința a analizat activitatea desfășurată de consiliul de conducere și de cele 42 filiale și subfiliale ale societății și a ales noul consiliu de conducere. În cadrul consfătuirii s-au prezentat totodată referate cu privire la politehnizarea învățămîntului de cultură generală, la pregătirea profesorilor de specialitate, precum și la alte probleme actuale în legătură cu învățămîntul matematicii și fizicii.

Locul central în dezbateri l-au ocupat problemele privitoare la legătura predării matematicii și fizicii cu producția, cu problemele industriei și agriculturii, legătura dintre învățămîntul superior și învățămîntul de cultură generală, munca de cercetare științifică a membrilor Societății.

În legătură cu prima problemă au fost prezentate referate cu privire la contribuția S.S.M.F. la politehnizarea învățămîntului în cadrul predării matematicii și fizicii.

La discuția asupra acestui referat au participat tov. C. Dinculescu, locțiitor al ministrului Învățămîntului, I. Borca, director adjunct al Direcției generale a învățămîntului elementar și mediu din Ministerul Învățămîntului, Gh. Opaiț (Iași), I. Grigore (Ploești). St. Mărculescu (Orașul Stalin), Heinrich Laszlo (Cluj). Participanții la discuții au atras atenția asupra necesității de a se preciza principiile și caracteristicile învățămîntului politehnic, deoarece mai sînt numeroși profesori de matematică și fizică, precum și cadre ce predau alte discipline, care socotesc că învățămîntul politehnic se confundă cu învățămîntul profesional sau cu educația prin muncă.

O mare atenție au acordat vorbitorii mijloacelor de realizare a politehnizării în cadrul predării matematicii și fizicii. Ei au analizat din acest punct de vedere conținutul planului de învățămînt, al programelor și manualelor de matematică și fizică, au făcut observații în legătură cu desfășurarea lecțiilor, cu munca în cercuri și activitatea independentă a elevilor.

Participanții la conferință au făcut de asemenea, propuneri concrete în legătură cu îmbunătățirea manualelor, în sensul oglindirii mai largi a aplicațiilor matematicii și fizicii. Astfel, s-a arătat că trebuie tratate mai concret capitolele privitoare la transformarea energiei, la noțiunea de mișcare, că **trebuie să se acorde mai multă importanță calculului aproximativ și mintal, efectuării rționale a calculelor.** De asemenea, vorbitorii au propus să se folosească mai larg, în cadrul lecțiilor, rezolvări de probleme, să se intensifice construcția de aparate, să se organizeze mai des vizite în întreprinderi. Tov. G. Bazacov (Turnu Severin) și Tarălungă (Bacău) au ridicat problema corelației între programele de matematică, fizică, desen tehnic și activitatea în ateliere.

Unul dintre referatele prezentate la conferință s-a ocupat în mod special de activitatea extrașcolară. Discutînd diferitele aspecte ale acestei activități, o serie de participanți la conferință ca tov. D. V. Ionescu (Cluj), D. Riemer (Iași), E. Visa (Timișoara) și alții au arătat că Societatea ar trebui să contribuie mai larg la îndrumarea profesorilor în vederea organizării și desfășurării muncii în cercuri. Materialele publicate în legătură cu această problemă în „Gazeta matematică și fizică" au ajutat cadrelor, ele sînt însă insuficiente. Se simte nevoia unor indicații mai concrete, mai amănunțite.

S-a arătat de asemenea, că întreaga activitate de îndrumare desfășurată de S.S.M.F. trebuie intensificată. Pînă acum s-au obținut unele succese în această privință. Astfel, S.S.M.F. a organizat în anul 1956 trei consfătuiri interregionale (la Sinaia, Oradea și Iași) pe tema politehnizării învățămîntului. În primul semestru al acestui an vor avea loc consfătuiri interregionale la Timișoara și Bacău, urmate de vizitarea unor importante centre industriale. Societatea va tipări în acest an, printre altele, culegeri de probleme de fizică și matematică legate de practică, precum și o culegere de articole privind experiența cadrelor didactice pentru realizarea învățămîntului politehnic în cadrul predării matematicii și fizicii.

Trebuie întărită legătura filialelor S.S.M.F. cu filialele A.S.I.T., cu școlile tehnice și profesionale. Rămîne de studiat, în colaborare cu A.S.I.T., posibilitatea înființării unor cercuri de electrotehnică și radiotehnică pentru profesori și ulterior pentru elevi.

S-au adresat și unele propuneri Ministerului Învățămîntului: elaborarea unor îndrumări asupra politehnizării, întocmirea de instrucțiuni și teme pentru cercurile de elevi, organizarea practicii de laborator și de atelier a viitorilor profesori etc.

Participanții la consfătuire au vizitat secția de microscopie electronică și calculatorul electronic al Institutului de fizică atomică al Academiei R.P.R. S-a propus extinderea pe viitor a vizitelor cadrelor didactice la laboratoare bine utilate, ca și crearea condițiilor ca profesorii de fizică să poată face, prin rotație, o perioadă de stagiu în asemenea laboratoare, pentru a cunoaște aparatura modernă și a lucra ei înșiși cu această aparatură.

Discuții interesante s-au purtat în consfătuire cu privire la intensificarea legăturilor între profesorii de matematică și fizică din școlile de cultură generală și cadrele de specialitate din învățămîntul superior. S-a scos în evidență faptul că S.S.M.F. a căutat să contribuie la realizarea unor asemenea legături. Astfel, ea a colaborat la organizarea secției de istorie și metodologie a matematicii a Congresului matematicienilor din iunie 1956, antrenînd participarea la Congres a unui număr de profesori din învățămîntul mediu. „Gazeta matematică și fizică" seria „A" a publicat articole de generalizare în legătură cu unele chestiuni de metodică, antrenînd astfel profesorii din învățămîntul mediu în activitatea științifică, alături de cadrele din învățămîntul superior. Totuși, în această privință s-ar fi putut face mai mult.

În general, Societatea a contribuit la informarea științifică a profesorilor de matematică și fizică. În „Biblioteca S.S.M.F." în afara unor lucrări care se adresează îndeosebi cercurilor de elevi și a altora care constituie cursuri universitare, au apărut și lucrări care contribuie la lămurirea științifică a unor probleme de specialitate. Așa sînt lucrările „Bazele teoriei numerelor" de E. Rusu, „Introducere în teoria grupurilor" de P. S. Alexandrov (traducere), „Elemente de calculul probabilităților" de Gh. Mihoc, „Structura materiei" de V. Atanasiu, „Elemente de geometrie proiectivă" de C. Borș, „Electronul" de N. Stănescu.

„Gazeta matematică și fizică" — seria „A" a publicat regulat, cu același scop de informare, studii ca „Noțiunea de putere" de I. Maurer (Cluj), „Noțiunea de echivalență și importanța ei în matematică" de acad. M. Nicolescu, „Obiectul matematicii și legătura ei cu celelalte științe" de acad. Kolmogorov (traducere), „Spațiul și timpul în fizica modernă" de T. Vescan (Iași), „Undă și particulă" de A. Popovici, „Introducere în fizica particulelor elementare" de M. Mayer și C. Eftimiu, „Seignettoelectricitatea" de D. Bîrcă-Gălățeanu etc. Unele dintre studiile publicate au fost însă insuficient de clare, supraîncărcate cu definiții și teoreme.

Informarea științifică s-a realizat de asemenea prin publicarea unor materiale privitoare la istoria matematicii și fizicii, ca „250 ani de la apariția cărții „Optica" a lui I. Newton" de acad. E. Bădărău, „K. F. Gauss" de D. Barbilian și „Gauss și geometria neeuclidiană" de E. Toth, „E. Borel și analiza matematică modernă" de acad. S. Stoilov, „Date din trecutul electrofizicii din Rominia" de T. Vescan și C. Bedreag etc. De asemenea, s-au publicat mater ale despre activitatea lui Gh. Lazăr, Marie Curie, D. Pompei, Gh. Titeica, Șt. Vencov, F. Bolyai etc.

O serie de participanți la discuție ca St. Berti (Sighet), I. Maurer (Cluj), C. Ivănescu (Tîrgoviște), P. Boldescu (Craiova) și alții au cerut Societății să publice în periodicele sale sau în biblioteca S.S.M.F. lucrări în legătură cu matematica modernă, care să servească profesorilor și studenților, precum și lucrări de istoria matematicii și fizicii din R.P.R.

S.S.M.F. înzestrează bibliotecile filialelor și subfilialelor cu cărți și periodice de specialitate, ceea ce contribuie la ușurarea informării științifice. Nu în toate părțile, însă, acest fond de cărți este folosit suficient.

Pentru a contribui la informarea științifică a membrilor săi, S.S.M.F. folosește, de asemenea, conferințele și simpozioanele. În toamna anului 1954, la București, Iași, Cluj și Timișoara au avut loc mai multe simpozioane cu tema „Aspecte din dezvoltarea matematicii și fizicii din R.P.R." iar în 1956 cu tema „Realizări ale științei sovietice".

Conferințe de informare organizează cu regularitate filialele din București, Iași și, într-o oarecare măsură, filiala din Cluj, cu ajutorul cadrelor didactice din universitățile respective. Cadrele din institutele tehnice din Craiova, Galați, Orașul Stalin, Timișoara sprijină însă slab aceste acțiuni.

O serie de profesori din instituțiile de învățămînt superior din București, Cluj și Iași țin conferințe pe teme de specialitate în cadrul filialelor și subfilialelor. De asemenea, Societatea a organizat consfătuiri cu cititorii publicațiilor sale, expuneri la cercurile de elevi, olimpiade etc. Totuși, această activitate nu este pe deplin mulțumitoare. Filialele S.S.M.F. din centrele universitare nu dau încă suficientă atenție școlilor de cultură generală din apropierea lor. Este necesar ca ele să atragă în mai largă măsură profesorii de matematică și fizică din aceste școli. Totodată, filialelor și subfilialelor S.S.M.F. le revine sarcina de a organiza mai des — cel puțin lunar — conferințe de informare științifică prin forțele membrilor lor. În numeroase locuri astfel de conferințe se țin regulat (Arad, Bacău, Galați, Orașul Stalin, Ploești, Tîrgu Mureș etc.). Acest exemplu trebuie să fie urmat și de celelalte filiale. De asemenea, trebuie extinsă experiența bună a unor filiale în ceea ce privește atragerea profesorilor din învățămîntul mediu la activitatea științifică. Astfel, la Tîrgu Mureș și Sf. Gheorghe s-au organizat cercuri de studiere a unor cărți de specialitate, la Piatra Neamț s-au format colective de cîte 2—3 profesori pentru abordare a cîte unei probleme științifice sau de metodică.

Lucrările conferinței pe țară a profesorilor de matematică și fizică și-au atins scopul propus. În afara dezbaterilor asupra activității S.S.M.F. și a alegerii noului consiliu de conducere a acesteia, s-au pus în discuție cîteva probleme importante ale învățămîntului matematicii și fizicii. Discuțiile nu pot fi considerate însă încheiate. Este bine ca ele să continue în cadrul filialelor, al publicațiilor de specialitate, al consfătuirilor locale, astfel încît membrii Societății să intensifice neconteniț aportul lor la îmbunătățirea predării, la politehnizarea școlilor de cultură generală, la ridicarea generală a învățămîntului matematicii și fizicii în școlile noastre.

Conf. univ. TIBERIU ROMAN
secretar general al S.S.M.F. din R.P.R.

Pe marginea lucrărilor Conferinței pe țară a Societății de științe matematice și fizice

La casă nouă

Familia profesorului Alexandr Gorkin a primit de curînd o locuință nouă într-una din clădirile înalte ale Moscovei.

De la Ministerul Invăţămîntului

Măsuri privind funcţionarea internatelor şi cantinelor şcolare

Prin ordinul Ministerului Invăţămîntului nr. 80 din 18 ianuarie 1957 s-a aprobat Regulamentul pentru organizarea şi funcţionarea internatelor de pe lîngă unităţile şcolare din reţeaua şcolilor de cultură generală sau pedagogice şi pentru funcţionarea cantinelor şcolare.

Regulamentul prevede că, în vederea generalizării învăţămîntului elementar de 7 ani şi a dezvoltării învăţămîntului mediu, se pot organiza pe lîngă unităţile şcolare din reţeaua şcolilor de cultură generală şi pedagogice internate şcolare în care să se asigure elevilor condiţii corespunzătoare de întreţinere (cazare şi masă), de educaţie şi învăţătură.

Internatele pot lua fiinţă cu minimum 50 de elevi şi numai în cazuri cu totul excepţionale, cu aprobarea secţiei de învăţămînt regionale, cu un număr mai mic de elevi. Directorul şcolii sau directorul adjunct (unde există) conduce internatul avînd sarcina de a îndruma şi controla bunul lui mers.

In internate se primesc elevi din orice clasă care domiciliază la distanţe mari de şcoală. Pentru elevii din clasele I—IV distanţa de şcoală trebuie să fie minimum 2 km, iar pentru ceilalţi de minimum 4 km. La primirea în internat au întîietate elevii bursieri. In limita locurilor disponibile se pot primi elevi ai căror părinţi, deşi locuiesc în apropierea şcolii, au sarcini în producţie care îi împiedică să-i supravegheze. Elevii orfani de ambii părinţi şi fără susţinători legali, cei din mediu T.B.C. sau cei lipsiţi, din diferite motive, de îngrijire părintească pot rămîne în internate şi în timpul vacanţelor. Ei vor fi comasaţi în acest timp în cîteva internate.

La cantinele internatelor pot lua masa cadrele didactice şi personalul administrativ şi de îngrijire al unităţilor de învăţămînt, în condiţii stabilite, achitînd cu anticipaţie costul.

Internatele sînt unităţi bugetare şi sînt trecute în bugetele sfatului popular sau al Ministerului Invăţămîntului, după apartenenţa şcolii. Alocaţiile de hrană ale elevilor bursieri şi contravaloarea hranei elevilor solvenţi constituie mijloace extrabugetare.

Internatele şcolare vor avea acelaşi cont bugetar ca şi şcoala pe lîngă care funcţionează, cu excepţia veniturilor şi cheltuielilor pentru hrană, care se vor păstra în conturi separate pentru mijloace bugetare. Alimentele necesare preparării hranei se vor procura de la O.C.L. şi cooperative, de la gospodării agricole colective şi de stat, de la gospodăriile întreprinderilor şi instituţiilor de stat, de pe parcela şcolară şi de la părinţii elevilor nebursieri care vor să plătească masa în natură.

In raport cu numărul elevilor din internat, se va stabili schema personalului administrativ-gospodăresc din internate.

Bunul mers al internatelor cere organizarea unei atente munci educative. In munca educativă directorul şcolii va fi ajutat de colectivul pedagogic şi de un colectiv de conducere a internatului, format din elevi interni. Membrii colectivului de elevi, în număr de 3—5, aleşi dintre fruntaşii la învăţătură şi disciplină, conduc grupele de elevi organizate pe responsabilităţi: grupa pentru învăţătură şi disciplină, grupa sanitară, grupa gospodărească.

Munca grupelor de elevi va fi coordonată de directorul şcolii ajutat de un învăţător sau profesor, care va îndeplini această sarcină în cadrul activităţii metodice.

Programul zilelor libere va fi întocmit de către directorul şcolii, împreună cu instructorul superior de pionieri, cu conducerea organizaţiei de tineret din şcoală şi cu colectivul de conducere al elevilor din internat. Programul acesta trebuie să contribuie la lărgirea orizontului elevilor prin audiţii radiofonice, vizionarea filmelor, lecturi în bibliotecă, excursii, sport etc.

Internatul va avea un program şi un regulament pe care elevii vor trebui să le respecte întocmai. Ei nu vor putea părăsi internatul fără învoire. In caz de încălcare a cerinţelor puse în faţa elevilor interni se vor aplica sancţiuni asemănătoare celor stabilite pentru şcoli. Elevii nu vor fi în nici un caz sancţionaţi cu reţinerea mesei. Măsurile de pedepsire se aduc la cunoştinţa părinţilor.

★

Pentru elevii ai căror părinţi nu le pot asigura la timp şi în bune condiţii masa la prînz, se înfiinţează cantine şcolare. Acestea vor funcţiona numai cu un număr minim de 50 de elevi şi se vor organiza pe lîngă o şcoală care poate asigura condiţiile necesare bunei funcţionări. O cantină poate deservi mai multe şcoli. La cantinele şcolare li se serveşte elevilor numai masa de prînz.

Cantina şcolară va fi condusă de direcţia şcolii pe lîngă care este înfiinţată. Toate cheltuielile necesitate de organizarea şi funcţionarea cantinelor şcolare — cu excepţia cheltuielilor pentru hrană, care se constituie ca mijloace extrabugetare — se suportă de buget prin şcoala de care aparţine cantina. In vederea asigurării unei bune funcţionări a cantinelor şcolare, acestea vor fi încadrate cu personal administrativ şi de îngrijire, conform statelor tip de funcţiuni aprobate pentru această categorie de unităţi.

Directorii şcolilor ai căror elevi iau masa la cantinele şcolare vor asigura, cu ajutorul cadrelor didactice, supravegherea elevilor înainte de orele de curs (pentru cei ce învaţă după amiază), sau după orele de curs (pentru cei ce învaţă dimineaţa). Ei vor organiza în aceste ore meditaţii, audiţii radiofonice, şezători literare şi artistice, vizionări de filme etc.

Munca depusă de cadrele didactice în acest scop va fi considerată activitate metodică.

Aniversarea în instituţiile de învăţămînt a răscoalelor ţărăneşti din 1907

Ministerul Invăţămîntului a elaborat de curînd instrucţiuni în vederea aniversării în instituţiile de învăţămînt a răscoalelor ţărăneşti din 1907.

In instrucţiuni se arată că, în scopul educării tineretului şcolar în spiritul tradiţiilor revoluţionare din trecutul de luptă al poporului muncitor, în şcolile de cultură generală, ca şi în şcolile profesionale şi tehnice, în instituţiile de educaţie, şi în instituţiile de învăţămînt superior vor avea loc numeroase acţiuni legate de aniversarea răscoalei ţăranilor din 1907. Astfel, în cadrul orelor educative şi al orelor de informare politică profesorii diriginţi vor vorbi elevilor şi ucenicilor despre cauzele, mersul şi rezultatele răscoalei din 1907, despre ajutorul acordat ţăranilor răsculaţi de către muncitori, despre înfăptuirea în zilele noastre a năzuinţelor pentru care a luptat ţărănimea, accentuînd necesitatea întăririi vigilenţei revoluţionare faţă de uneltirile duşmanilor regimului nostru democrat-popular.

In predarea istoriei, geografiei, limbii romîne şi constituţiei, în cadrul orelor de educaţie politică, li se vor face cunoscute elevilor şi ucenicilor diferite aspecte din lupta ţărănimii noastre pentru pămînt şi libertate, subliniindu-se politica partidului nostru de întărire a alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare şi politica de transformare socialistă a agriculturii, singura cale justă pentru ridicarea nivelului de trai al ţărănimii noastre muncitoare.

Cadrele didactice împreună cu organizaţiile de pionieri şi U.T.M. din şcoli trebuie să mobilizeze pe elevi şi pe pionieri la o muncă susţinută pentru a obţine succese tot mai mari la învăţătură şi în activitatea practică, cinstind astfel lupta ţăranilor răsculaţi în 1907 şi amintirea celor 11.000 ţărani ucişi în urma represiunii burghezo-moşiereşti.

In cadrul cercurilor de elevi din şcoli şi al cercurilor din casele de pionieri se va dezbate prin referate, discuţii libere, recenzii, comunicări, simpozioane tema răscoalelor din 1907.

Elevii şi ucenicii vor efectua acţiuni de muncă voluntară pentru îngrijirea cimitirelor şi mormintelor participanţilor la răscoala din 1907. De asemenea, în şcoli şi case de pionieri, în şcolile profesionale şi tehnice se vor confecţiona fotomontaje închinate acestui eveniment.

In instituţiile de învăţămînt vor avea loc întîlniri cu ţăranii care au participat la răscoală, cu muncitori şi intelectuali care au sprijinit răscoala. De asemenea, se vor organiza vizite la muzeele şi expoziţiile în care sînt prezentate documente din marile răscoale ale ţăranilor din 1907.

Cadrele didactice au datoria să sprijine acţiunile care se vor întreprinde pe plan comunal, raional sau regional în legătură cu acest eveniment, ţinînd conferinţe, scriind articole etc.

Secţiile de învăţămînt şi organele sindicale trebuie să antreneze şi să stimuleze cadrele didactice la munca de cercetare ştiinţifică, istorico-socială în legătură cu răscoala din 1907.

Conducerile instituţiilor de învăţămînt superior, în colaborare cu organizaţiile de partid, U.T.M. şi asociaţiile studenţeşti, vor organiza cu prilejul aniversării a 50 de ani de la răscoala din 1907 vitrine comemorative cu tablouri şi cărţi ştiinţifice şi literare al căror conţinut se leagă de evenimentele din 1907, precum şi recenzii ale unor opere literare care zugrăvesc răscoala din 1907. Studenţii vor vizita muzee sau arhive unde se păstrează documente referitoare la răscoala din 1907.

In cadrul cluburilor Sindicatului Muncitorilor din Invăţămînt şi al colţurilor roşii se vor prezenta în această etapă programe culturale speciale legate de această aniversare.

În sala de gimnastică

In sala de gimnastică a şcolii medii nr. 22 din Capitală. Exerciţii la aparate.

Activitatea didactico-ştiinţifică şi educativă *ÎN ATENŢIA* ORGANIZAŢIEI DE PARTID

Organizaţia de partid de la Institutul agronomic din Craiova se preocupă îndeaproape de activitatea didactico-ştiinţifică şi educativă a cadrelor didactice. Biroul organizaţiei de partid a înţeles că această activitate poate fi ridicată la un nivel mai înalt în primul rînd prin îmbunătăţirea vieţii de partid, prin ridicarea nivelului pregătirii ideologico-politice şi de specialitate a cadrelor, prin dezvoltarea simţului de răspundere al membrilor de partid astfel încît ei să devină exemplu pentru toate cadrele didactice fără de partid.

Indrumată de organizaţia de partid, catedra de ştiinţe sociale a institutului a organizat un curs în cadrul căruia se fac expuneri, urmate de discuţii ample asupra problemelor ideologice, ştiinţifice şi pedagogice. O mare atenţie s-a acordat în cadrul acestui curs dezbaterii problemelor educaţiei comuniste a studenţilor.

Ca urmare a ridicării nivelului pregătirii cadrelor didactice s-a îmbunătăţit într-o măsură însemnată calitatea prelegerilor şi seminariilor. Astfel, lectorul Aurelian Nichita şi-a îmbunătăţit metoda de examinare, iar asistenţii de la facultatea de fitotehnie şi-au orientat mai just desfăşurarea lucrărilor practice. Cu mult interes participă studenţii la lecţiile prof. univ. dr. Al. Buia, conf. univ. C. Menciu, conf. univ. M. Opreanu, care îşi expun prelegerile în mod liber, cu claritate, utilizînd ultimele realizări ale ştiinţei, sau la seminariile asistenţilor P. Minulescu, Al. Sandru şi alţii.

Organizaţia de partid s-a preocupat şi de îmbunătăţirea muncii ştiinţifice a cadrelor didactice şi a studenţilor. Sub îndrumarea organizaţiei de partid, activitatea de cercetare ştiinţifică a fost axată pe probleme legate strîns de producţie, de nevoile regiunii şi ale ţării noastre. S-au realizat lucrări cu privire la valorificarea nisipurilor din sudul regiunii Craiova, la îmbunătăţirea pajiştilor de munte, la crearea unui soi de porumb timpuriu, la întinderea spre nord a zonei de cultivare a sfeclei de zahăr etc. La elaborarea lucrărilor ştiinţifice ale cadrelor didactice participă şi unii studenţi. Biroul organizaţiei de partid a atras în munca de îndrumare a cercurilor ştiinţifice ale studenţilor pedagogi comunişti şi cadre didactice fără de partid cum sînt conf. univ. Mircea Opreanu şi asistenţii V. Stratula, Alex. Crişan, N. Caramavaru etc.

Legătura dintre studenţi şi profesori în timpul activităţii ştiinţifice contribuie la formarea viitorilor cercetători, care cresc în spiritul muncii creatoare, puse în slujba patriei. Studenţii antrenaţi în munca de cercetare ştiinţifică nu numai că au ei înşişi o atitudine justă faţă de studiu, faţă de muncă în general, faţă de cadrele didactice, dar, mai mult, îi mobilizează şi pe ceilalţi studenţi la o comportare justă.

Pedagogii comunişti îşi desfăşoară munca de educare a studenţilor şi în afara procesului de învăţămînt. Astfel o serie de membri şi candidaţi de partid lucrează în organele de conducere ale organizaţiilor studenţeşti. Deosebit de valoroasă este, de pildă, activitatea candidatului de partid I. Negrea, lector, secretarul comitetului U.T.M. de institut activitatea candidatului de partid S. Topală, asistent, secretarul Consiliului asociaţiei studenţeşti sau activitatea culturală a asistentei utemiste Elena Nicolae.

Studenţii fiecărui an de studiu sînt îndrumaţi de către un membru al corpului didactic. Lunar, aceşti îndrumători, printre care se numără conf. univ. Gh. Stancoveanu, conf. univ. C. Menciu, asistent Gilda Rugescu şi alţii — au consfătuiri cu studenţii din anul respectiv. Cu acest prilej se analizează activitatea studenţilor, se fac propuneri pentru îmbunătăţirea muncii lor.

De curînd, biroul organizaţiei de partid a iniţiat o consfătuire a reprezentanţilor studenţilor cu profesorii şi conducerea institutului. La consfătuire s-au discutat măsurile ce trebuie luate pentru a ridica la un nivel mai înalt întreaga activitate a studenţilor pentru a întări legătura cadrelor didactice cu aceştia. Studentul I. Stoicea, secretarul comitetului U.T.M. de la Facultatea de mecanizare a agriculturii, a propus ca la reuniunile studenţilor să participe mai multe cadre didactice. S-au făcut propuneri în legătură cu organizarea unor întîlniri ale cadrelor didactice cu studenţii, precum şi propuneri privind organizarea unor excursii în regiune şi în ţară.

Totuşi, în institut nu s-a realizat încă o legătură suficient de strînsă între cadrele didactice şi studenţi. Dacă o serie de pedagogi comunişti ca profesorii dr I. Mihăilescu şi Liviu Pop, conferenţiarii M. Gitan, Gr. Sgarbură şi Gh. Stancoveanu, lectorul St. Căproiu şi alţii au ştiut să se apropie de studenţi şi au asupra lor o influenţă pozitivă, alte cadre didactice sînt încă izolate de masa studenţilor, nu desfăşoară activitate educativă.

Organizaţia de partid se străduieşte să-şi îmbunătăţească metodele de muncă şi, prin mobilizarea pedagogilor comunişti, să contribuie la ridicarea pe o treaptă tot mai înaltă a muncii didactico-ştiinţifică din institut, la educarea comunistă a studenţilor.

Conf. univ. GH. HERA-BUCUR
secretarul org. de partid
de la Inst. agronomic Craiova

RIDICAREA NIVELULUI PREDĂRII SARCINĂ DE PRIM ORDIN

(Urmare din pag. 1-a)

însă, şi o creştere a exigenţei pedagogilor faţă de propria lor muncă. Mai sînt unii învăţători şi profesori care nu se pregătesc suficient pentru lecţii, care nu studiază literatura pedagogică şi de specialitate, mulţumindu-se doar cu ceea ce le pun la dispoziţie manualul şi programa. Lecţiile acestor învăţători şi profesori nu corespund cerinţelor actuale ale şcolii nici din punct de vedere al conţinutului, nici din punct de vedere al metodelor folosite. Activitatea lor aduce aminte de şcoala tocelii şi a muştruluielii de altă dată, de şcoala vorbăriei goale. Este inadmisibil, de pildă, ca un profesor de matematică să intre în clasă cu problemele nepregătite şi să le spună elevilor, după ce vede că nu se poate descurca în rezolvarea lor, să le lucreze acasă sau să le amîne pe altă dată, cum face uneori tovarăşul Drăgan, de la şcoala de 7 ani nr. 1 din Carei. De asemenea, trebuie combătută cu asprime atitudinea acelor cadre, care, pregătindu-se insuficient pentru lecţii, transmit elevilor cunoştinţe greşite. Ce pregătire pot să aibă, de pildă, în domeniul biologiei, acei elevi cărora li se transmit asemenea greşeli grosolane; seminţele au nevoie pentru încolţire de lumină; trierea şi iarovizarea sînt metode de semănat (prof. Ion Dumitru, şcoala medie din Olteniţa); tulpina la mazăre e un pai (prof. Şima Bodiu, şcoala de 7 ani din Budeşti, acelaşi raion).

La unele şcoli din regiunea Bacău elevii clasei I-a nu sînt deprinşi să facă analiza fonetică a propoziţiilor şi cuvintelor, din care cauză scriu cu multe greşeli, fac omisiuni de litere, nu ştiu să lege cuvintele în propoziţii. Aceiaşi elevi, pentrucă nu li se explică sensul cuvintelor, al unor expresii, au un vocabular foarte sărac. Uneori, astfel de lipsuri merg pînă la ultimele clase.

Multe dintre lipsurile semnalate se explică şi prin faptul că într-o serie de şcoli temele pentru acasă ale elevilor nu sînt controlate cu seriozitate. Nu este lipsit de urmări nefavorabile nici excesul pe care-l fac unele cadre didactice în folosirea metodei expozitive şi nici insuficienta preocupare pentru întrebuinţarea materialului intuitiv, pentru organizarea experienţelor demonstrative, pentru legarea conţinutului lecţiilor de problemele construirii socialismului.

Organele de îndrumare şi control, metodiştii, conducătorii cercurilor pedagogice răspund în mare măsură de existenţa acestor lipsuri. Trebuie să recunoaştem că mai sînt inspectori şcolari care apreciază situaţia din şcoală după procentul promovaţilor şi al căzuţilor, fără a cerceta valoarea notelor date de învăţători şi profesori, fără a urmări cum se realizează în cadrul lecţiilor legarea teoriei de practică, cum contribuie conţinutul lecţiilor predate la educarea comunistă a elevilor, la trezirea interesului lor pentru problemele muncii, ale producţiei. Şi acolo unde lipsesc îndrumarea şi controlul este firesc să întîlneşti forme ale unui învăţămînt dogmatic, care-i pune pe elevi în situaţia să-şi însuşească în mod mecanic cunoştinţele, să întîlneşti formalism în predare, metode greşite, serioase influenţe ale pedagogiei burgheze.

In acest an şcolar, cînd şcolile de cultură generală trebuie să facă un mare pas înainte spre realizarea învăţămîntului politehnic, îmbunătăţirea calităţii predării constituie o sarcină de prim ordin. Invăţătorii şi profesorii, directorii de şcoli trebuie să dezbată pe larg în şcolile lor, acum, la încheierea celui de al doilea trimestru, problemele predării, analizînd cu seriozitate în ce măsură sînt satisfăcute cerinţele programelor şcolare, atît în ceea ce priveşte volumul, cît şi calitatea cunoştinţelor. Totodată, ei sînt datori să analizeze cu spirit de răspundere metodele folosite în predare, conţinutul educativ al lecţiilor. Consiliile pedagogice, cabinetele sau colţurile pedagogice, comisiile metodice din şcoli pot contribui mult la ridicarea nivelului predării printr-o mai atentă urmărire a muncii de predare, printr-o mai bună organizare a lecţiilor deschise şi a interasistenţelor.

Directorii de şcoli trebuie să urmărească cu perseverenţă nivelul predării, luînd atitudine împotriva lipsurilor, dînd îndrumări care să contribuie la înlăturarea acestora. Este timpul să se renunţe definitiv la simpla asistare formală şi întîmplătoare a directorului la lecţie.

Institutele de perfecţionare trebuie să acorde mai multă atenţie pregătirii directorilor de şcoli în acest sens. De asemenea, cabinetele pedagogice regionale şi raionale, Institutul de ştiinţe pedagogice pot ajuta masa largă a cadrelor didactice popularizînd mai mult experienţa înaintată, studiind şi dezbătînd pe căi multiple problemele predării diferitelor discipline.

Organizaţiile sindicale din învăţămînt pot aduce o valoroasă contribuţie la lupta pentru îmbunătăţirea muncii de predare, pregătind mai temeinic consfătuirile de producţie şi diferitele forme ale schimbului de experienţă, orientînd mai mult tematica acestora spre ridicarea calităţii lecţiilor.

Folosind larg posibilităţile locale, literatura de specialitate, şi acordînd fiecărei lecţii importanţa cuvenită ca verigă în întregul sistem de instruire şi educare a elevilor, nivelul predării poate fi ridicat aşa ca şcolile noastre să răspundă cu cinste sarcinilor ce le stau în faţă.

Pentru buna desfăşurare a orelor educative

In paginile gazetei noastre s-au publicat cîteva luni la rînd o serie de materiale în cadrul unei anchete cu privire la munca dirigintelui în ora educativă. Ancheta a stîrnit interesul cadrelor didactice pentrucă ea se referea la o problemă în care există încă multe nelămuriri.

Rolul dirigintelui în procesul instructiv-educativ are o mare însemnătate. Dirigintelui îi revine sarcina de mare răspundere să coordoneze munca instructiv-educativă din clasa sa, să asigure o linie unitară de orientare şi acţiune a tuturor factorilor care influenţează asupra întregii clase, cît şi asupra fiecărui elev în parte. El trebuie să se îngrijească de crearea unui colectiv unit de copii, de educarea disciplinei conştiente şi a celorlalte trăsături ale moralei comuniste, de organizarea unui regim just de muncă şi odihnă pentru elevi, de desfăşurarea raţională a activităţilor în afară de clasă şi obşteşti şi subordonarea lor sarcinilor instructiv-educative ale şcolii, de coordonarea muncii pedagogilor cu munca organizaţiei de pionieri sau U.T.M., de propaganda pedagogică în rîndul părinţilor şi atragerea familiei la rezolvarea problemelor instructiv-educative ale şcolii.

In organizarea şi desfăşurarea orelor educative s-au constatat pe lîngă numeroase aspecte pozitive şi lipsuri care au încetinit drumul spre obţinerea succeselor aşteptate. Lipsurile în această direcţie izvorăsc în mare parte dintr-o concepţie necorespunzătoare a diriginţilor despre rolul orelor educative. Cu prilejul anchetei organizate de gazeta noastră s-a văzut, de pildă, că unii diriginţi fac în orele educative activitate gospodărească, organizează programe artistice, prezentarea unor recenzii etc.

Orele educative îşi pot atinge scopul numai dacă sînt privite ca o verigă în ansamblul muncii educative complexe desfăşurate de dirigintele şi de profesorii unei clase, ca unul dintre mijloace — dar nu singurul — de care dispune dirigintele pentru îndeplinirea sarcinilor sale.

In desfăşurarea orei educative trebuie evitate cu grijă două extreme: transformarea ei într-un curs arid, abstract, de educaţie morală, sau folosirea ei ca un fel de oră de umplutură, destinată numai rezolvării chestiunilor mărunte ale clasei.

In cadrul anchetei cei mai mulţi pedagogi au criticat Ministerul Invăţămîntului pentru că nu a dat indicaţii tematice, pe clase, după care ei să se orienteze în organizarea orelor educative. Noi credem că mai necesar era ca ministerul să fi dat lămuriri clare cu privire la rostul orelor educative şi, pornind de aci, la ceea ce trebuie să intre în conţinutul acestor ore, pentru ca, ţinînd seama de condiţiile concrete de muncă, diriginţii să-şi stabilească în linii mari direcţia activităţii lor.

Numeroase confuzii există încă în ceea ce priveşte delimitarea şi organizarea conţinutului orelor educative în raport cu sarcinile întregului proces instructiv-educativ şi cu celelalte forme de activitate prin care dirigintele şi toate cadrele didactice îşi exercită influenţa educativă asupra elevilor lor.

Denumirea de oră educativă nu trebuie să creeze impresia că celelalte ore şi forme de activitate cu elevii clasei respective n-ar avea caracter educativ. Orele educative nu deţin un monopol nici în ansamblul procesului instructiv-educativ şi nici în cadrul numeroaselor forme şi mijloace cu caracter specific educativ (ore de curs, cercuri, convorbiri individuale, vizite la domiciliu etc.) Orele educative nu sînt ore obişnuite de curs. Ele au o metodică diferită, iar pentru cunoştinţele şi deprinderile dobîndite în aceste ore nu se dau note. Particularitatea lor constă în faptul că sarcinile educative trec pe primul plan, predomină asupra sarcinilor instructive, însă, precum vom vedea, nu le exclud.

Problema conţinutului orei educative nu este o problemă abstractă, care se rezolvă din birou, ci o problemă concretă, care poate fi rezolvată just numai în funcţie de sarcinile procesului instructiv-educativ şi de condiţiile concrete în care munceşte dirigintele. In mod practic, dirigintelui îi revine sarcina să selecţioneze problemele de maximă însemnătate pentru viaţa colectivului de elevi, pentru educarea lui.

In principiu, orice problemă sau sarcină legată de educaţia clasei poate intra în conţinutul orei educative. Se cere numai ca stabilirea conţinutului orelor educative să se facă pe baza unei selecţionări atente a problemelor. Ceea ce este important diferă, desigur, de la o clasă la alta. Pentru o clasă cu rezultate slabe la învăţătură, bunăoară, importante sînt, în primul rînd, problemele legate de ridicarea nivelului de cunoştinţe, pentru o clasă mixtă în care nu s-au creat raporturi juste între băieţi şi fete, importante sînt problemele pe care le ridică desfăşurarea activităţii în condiţiile clasei mixte, conduita civilizată, relaţiile juste, tovărăşeşti ş.a.m.d.

Trebuie să se ţină seama de particularităţile de vîrstă ale elevilor, de specificul clasei (de băieţi, de fete sau mixtă, omogenă sau neomogenă, bună sau slabă la învăţătură, avînd un colectiv de elevi închegat sau neînchegat, disciplinat sau nedisciplinat etc.), de specificul şcolii (de cultură generală, pedagogică, tehnică, profesională etc.), de mediul din care provin elevii, de lipsurile constatate în educaţia lor etc. Totodată, conţinutul orelor educative trebuie să fie adaptat în permanenţă nevoilor specifice şi mereu schimbătoare ale momentului de dezvoltare a colectivului clasei. Satisfacerea acestor cerinţe s-a dovedit a fi cea mai grea. Ea depinde de arta dirigintelui de a găsi veriga principală în munca de educare a unui colectiv de elevi, de priceperea lui de a stăpîni întregul lanţ al procesului instructiv-educativ, acţionînd cu putere asupra verigii sale principale într-o perioadă dată.

Ora educativă trebuie să aducă o contribuţie însemnată la educarea comunistă a elevilor. In această oră trebuie să se clarifice şi să se rezolve de pe o poziţie principială problemele educative pe care le ridică colectivul de elevi. Să luăm, de pildă, formarea disciplinei. Ea nu se realizează, desigur, exclusiv în cadrul orei educative, ci întregul proces instructiv-educativ din şcoală contribuie la aceasta. Educarea disciplinei este rezultatul acţiunii pozitive a întregului proces instructiv-educativ. Dar în ora educativă li se lămureşte elevilor conţinutul disciplinei conştiente şi necesitatea respectării ei, se judecă, se apreciază conduita elevilor, se cunoaşte şi se formează opinia clasei în această privinţă.

Discuţiile pe teme etice cu elevii în orele educative contribuie în mare măsură la formarea convingerilor morale şi a unei mentalităţi sănătoase, care să stea la baza întregii lor activităţi şi comportări. Discuţiile îi ajută pe diriginţi să cunoască ce gîndesc elevii despre datoria lor de a învăţa, de a munci, despre prietenie şi tovărăşie, despre respectul faţă de cei mari etc., ce atitudine iau faţă de comportarea lor şi a colegilor, să dezvolte spiritul lor critic şi autocritic.

In legătură cu părerea că ora educativă nu este o oră obişnuită de transmitere de cunoştinţe, trebuie să facem următoarea precizare: orele educative sînt menite să contribuie la formarea concepţiei despre lume a elevilor, la educarea lor ideologică şi politică, iar prin temele tratate ele contribuie adeseori la lărgirea cunoştinţelor lor. Insăşi sarcina fundamentală a orelor educative — educarea elevilor în spiritul moralei comuniste — implică transmiterea a numeroase cunoştinţe noi. Aşa dar, faptul că orele educative nu au în primul rînd un caracter instructiv nu ne îndreptăţeşte să subestimăm rolul lor în completarea cunoştinţelor.

CONCLUZII LA O ANCHETA

La începutul anului, dirigintele îşi înscrie în planul său problemele mari ale educaţiei în spirit comunist pe care trebuie să le discute cu elevii. Tematica se concretizează la începutul fiecărui trimestru, după ce dirigintele discută cu profesorii clasei şi cu organizaţia de pionieri sau U.T.M. Ea constituie baza planului de muncă al dirigintelui. Dar acest plan se îmbogăţeşte treptat, pe măsură ce viaţa clasei scoate la lumină probleme noi.

Dacă planul dirigintelui ar rămîne neschimbat, aşa cum a fost întocmit la începutul anului sau al trimestrului, el ar deveni rupt de viaţă, de nevoile reale ale clasei. De pildă, dirigintele a constatat că majoritatea clasei se solidarizează cu un elev care încalcă disciplina şcolară. Cu toate că această problemă nu este prevăzută în planul lui de activitate, el are datoria să se ocupe de ea, să-i facă pe elevi să înţeleagă întrucît au greşit şi ce înseamnă într-adevăr ajutorul tovărăşesc. Pentru ora următoare el îşi propune să aducă pagini de literatură din care elevii să poată cunoaşte un bun exemplu de sprijin tovărăşesc şi să discute cu elevii în jurul acestei teme. Dacă dirigintele nu face aceasta, el pierde o problemă însemnată din mînă. Lăsînd nerezolvată o problemă educativă care s-a ivit în viaţa clasei lui numai pentru a nu se abate de la planul propus la începutul trimestrului, el face o mare greşeală.

Imbunătăţirea în mers a planului de muncă cere din partea dirigintelui grijă, pricepere în descoperirea problemelor reale pe care le ridică viaţa de fiecare zi a clasei.

Problemele de care trebuie să se ocupe dirigintele în ora educativă nu sînt descoperite numai de acesta, ci de către fiecare pedagog, în întreaga activitate din şcoală. De aci se impune şi o altă cerinţă — să existe o permanentă legătură între diriginte şi profesorii clasei. Profesorii de diferite materii trebuie să participe şi pe această cale la întărirea muncii educative, arătînd dirigintelui problemele pe care ei le-au descoperit în viaţa clasei.

Practica arată că reuşita orelor educative este condiţionată de respectarea principiului unităţii logice pe care sînt construite şi lecţiile. De aceea, e bine să nu încărcăm conţinutul orei educative cu prea multe teme, pentru ca ora să-şi poată păstra un caracter omogen. Desigur, lucrul acesta nu trebuie să fie înţeles în mod rigid. De multe ori primele zece minute din oră trebuie să fie rezervate, din considerente bine întemeiate, unor chestiuni în afara temei (comunicări ale consiliului pedagogic, discutarea unor chestiuni curente ale clasei etc.)

Discuţiile cu elevii în jurul unei teme etice pot să aibă loc pornind de la un referat, de la vizionarea unui film, de la povestirea unei întîmplări etc. Rezultate deosebit de bune dau discuţiile pornite de la întîmplările din viaţa clasei. Referatele dau uneori prea mult de muncă elevilor, îi supraîncarcă şi e bine să nu se întocmească prea des. La orele educative trebuie, în general, să se valorifice cunoştinţele pe care le au elevii, observaţiile pe care ei le-au făcut. E bine ca pregătirea orei educative să nu dea de lucru elevilor acasă.

Au încercat unii să stabilească anumite categorii de ore educative. Indicaţii stricte cu privire la tipuri de ore educative nu se pot da, tocmai pentru a se lăsa dirigintelui libertatea să stabilească pentru orele educative acel conţinut care este cerut de însăşi viaţa clasei. Pot exista ore în care să se ia măsuri de organizare a clasei (mai ales la începutul anului şcolar), în care să se facă analiza muncii (de recomandat mai rar), să se discute teme etice (cele mai frecvente şi mai importante), precum şi ore cu caracter festiv. Practica ar putea să arate însă că nu aceasta este clasificarea cea mai bună.

Libertatea dirigintelui de a da o formă sau alta orei educative nu-l scuteşte de pregătirea minuţioasă a acesteia. Caracterul de improvizaţie este cît se poate de dăunător muncii educative. Diriginţii trebuie să se pregătească pentru ora educativă ca pentru oricare altă oră de curs. El trebuie să precizeze scopul şi planul acesteia după o schemă care poate varia de la o oră la alta şi să se pregătească pentru realizarea ei. Aici trebuie multă grijă. Scopul educativ nu se realizează pe orice cale. Trebuie evitate greşeli ca acelea făcute de unii diriginţi care, fixînd ca scop pentru o oră educativă educarea dragostei de muncă a elevilor, i-au pus să spele geamuri sau, gîndind că fac educaţie artistică, au organizat programe artistice.

In mod just a criticat tov. Ion Dumitrescu, profesor la şcoala medie nr. 2 din Craiova, părerea acelor pedagogi care consideră că activitatea gospodărească de spălare a geamurilor în cadrul orelor educative are valoare educativă. Educaţia dragostei de muncă nu se realizează prin asemenea acţiuni mecanice. Spălatul geamurilor, pur şi simplu, nu poate fi o muncă cu caracter educativ. Intr-un complex de acţiuni, ca parte a unei activităţi colective, poate deveni. De pildă, se pregăteşte sala de clasă pentru o serbare. Unii elevi aduc flori, alţii ornamentează sala, alţii spală geamurile. In acest caz perspectiva muncii e factorul hotărîtor.

Tov. Grigore Teodoru, directorul şcolii de 7 ani din Asău, raionul Moineşti, a propus în cadrul anchetei stabilirea unor scheme fixe pentru desfăşurarea orelor educative. Experienţa arată că e mai bine să nu se creeze tipare fixe în care să se toarne în mod mecanic un anumit conţinut. De aceea credem că nu e recomandabil un plan tip pentru orele educative. Tov. prof. Drăgan, inspector la secţia de învăţămînt a oraşului Arad, ne previne de pericolul şablonizării. Ori tocmai acest pericol ne urmăreşte în cazul adoptării unor scheme tip.

Fiecare oră educativă are o succesiune specifică ei, succesiune determinată de diferiţi factori mai sus arătaţi. A căuta s-o încadrăm într-un tipar cu caracter general ar însemna să eliminăm tocmai individualul specificul, concretul.

Unii pedagogi au arătat în cadrul anchetei că în orele educative nu trebuie să se facă educaţie sanitară. In condiţiile actuale ale muncii în şcolile noastre, cînd încă nu se pot introduce în program ore speciale, cînd trebuie să avem o grijă deosebită pentru a nu supraîncărca elevii este necesar ca educaţia sanitară să se facă în aceste ore.

In legătură cu priceperea dirigintelui — care e pedagog şi nu medic — de a trata cu elevii problemele educaţiei igienico-sanitare, trebuie să spunem că el nu are sarcina de a intra în amănunte de mare specialitate, ci de a da elevilor îndrumări, sfaturi generale de care au nevoie în viaţa lor de fiecare zi.

In desfăşurarea orelor educative o mare importanţă o prezintă şi priceperea dirigintelui de a găsi, în funcţie de particularităţile de vîrstă ale elevilor lui metodele cele mai indicate pentru fiecare temă. Dintre metodele folosite cu mult succes în practica orelor educative fac parte: convorbirile etice (pe baza unei teme date, a cărţilor recomandate, a unor compuneri, recenzii, a vizionării de spectacole, vizitelor în întreprinderi, excursiilor etc.), lecturile din presă sau literatura beletristică, referatele, expunerile cu ilustraţii din literatură, diafilmele, emisiunile radiofonice etc. Variaţia şi împletirea justă a diferitelor metode asigură desfăşurarea vie a orei, participarea activă şi conştientă a membrilor colectivului de elevi.

Orele educative constituie activităţi obligatorii destinate exclusiv elevilor. Unii pedagogi — ca de pildă tovarăşii Traian Popescu şi Mandache Petruş de la şcoala medie din Sinaia — au adus în discuţie necesitatea participării părinţilor la unele ore de analiză a muncii. Prezenţa părinţilor (de fapt a unor părinţi, căci cu siguranţă că nu vor participa toţi) ar putea frîna activitatea unei părţi dintre elevi. Oare s-ar atinge în acest caz rezultatul educativ? Prin ce ar pătrunde elevii mai adînc în semnificaţia problemelor tratate? Oare opinia clasei s-ar manifesta în acest caz cu toată vigoarea şi cu toată sinceritatea? Noi credem că nu. De aceea nu considerăm ca indicat procedeul. Pentru discutarea acestor probleme cu părinţii se organizează şedinţe speciale cu ei.

Aceiaşi tovarăşi propun ca elevii să conducă uneori ora educativă. Această metodă nu poate duce la rezultate bune. Trebuie asigurat rolul conducător al pedagogului. Conducerea orei educative poate fi dată în seama elevilor numai în ultimul an al şcolilor pedagogice.

Aceste cîteva concluzii pe care le tragem în urma anchetei noastre sînt menite să dea diriginţilor numai o orientare generală asupra conţinutului, organizării şi desfăşurării orelor educative. Cadrele noastre didactice trebuie să îmbogăţească şi să adîncească experienţa acumulată pînă acum de şcolile noastre, transformînd orele educative într-o pîrghie puternică pentru educarea tinerei generaţii în spiritul moralei comuniste.

Se întăresc legăturile între sindicatele de învățământ din R.P.R. și U.R.S.S.

Răspunzînd invitației C.C. al S.M.I. din R.S.F.S.R., o delegație a Sindicatului Muncitorilor din Învățământ din țara noastră a făcut, între 8 și 30 ianuarie a.c., o călătorie de studii în Uniunea Sovietică, vizitînd orașele Moscova, Leningrad, Tbilisi și Chișinău.

Cu prilejul întîlnirilor de la Moscova, delegația noastră și Prezidiul C.C. al S.M.I. din R.S.F.S.R. au perfectat o declarație comună, al cărei text îl publicăm mai jos.

★

DECLARAȚIA COMUNĂ ADOPTATĂ DE C.C. AL S.M.I. DIN R.P.R. ȘI C.C. AL S.M.I. DIN R.S.F.S.R.

Delegația Sindicatului Muncitorilor din Învățământ din R.P.R., aflată în R.S.F.S.R., și Prezidiul C.C. al S.M.I. din R.S.F.S.R. discutînd problema lărgirii legăturilor dintre organizațiile pe care le reprezintă, au ajuns la părerea unanimă a necesității de a face tot posibilul pentru dezvoltarea legăturilor prietenești și colaborării dintre muncitorii de învățămînt din R.P.R. și cei din Uniunea Sovietică pentru un larg schimb de experiență în toate domeniile muncii sindicale.

Lărgirea colaborării și a legăturilor prietenești între muncitorii din învățămînt din țările noastre va constitui un aport la întărirea continuă a prieteniei între poporul sovietic și poporul romîn și va contribui la întărirea păcii și prieteniei între popoare.

Ținînd seama de cele de mai sus, Prezidiul C.C. al S.M.I. din R.S.F.S.R. și delegația C.C. al S.M.I. din R.P.R. socotesc necesar:

1. Să contribuie în cea mai mare măsură la lărgirea schimbului de experiență între comitetele centrale, regionale, raionale și de instituție, casele de învățători, bibliotecile sindicale și activiștii și învățătorii din R.P.R. și Uniunea Sovietică, căutînd să se realizeze în acest scop un schimb de informări, broșuri, publicații periodice în problemele de muncă sindicală, în probleme instructiv-educative etc.

2. Să discute practic, în timpul cel mai scurt, problema organizării turismului, încă în anul 1957, pe baze reciproce și egale, între grupuri de activiști sindicali ai muncitorilor de învățămînt din țările noastre, în scopul însușirii unui schimb de experiență și al cunoașterii sistemului de învățămînt, precum și a felului de trai și de muncă al pedagogilor din cele două țări etc.

Cheltuielile necesitate de această formă de organizare vor fi suportate de către Sindicatul țării care invită grupurile respective.

Cheltuielile de transport vor fi suportate de către fiecare turist în parte. Se stabilește durata șederii de la 2 pînă la 3 săptămîni.

3. Să organizeze, în 1957, schimburi de expoziții în problemele de dezvoltare a învățămîntului public și ale activității sindicale a muncitorilor din învățămînt. Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt din R.S.F.S.R. va trimite Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt din R.P.R. trei exemplare de expoziții care vor fi expuse în R.P.R. la cluburi, colțuri roșii, institute pedagogice etc., va folosi pe larg expoziția primită din R.P.R. pentru a face cunoscut muncitorilor din învățămînt din U.R.S.S. sistemul învățămîntului public și activitatea organelor sindicale din învățămînt din R.P.R.

4. Să discute problema schimbului de formații artistice ale cercurilor de amatori.

5. Să studieze organizarea de meciuri sportive tovărășești pe linia sindicatelor muncitorilor din învățămînt.

Totodată, reprezentanții celor două sindicate afirmă voința lor nestrămutată de a întări unitatea internațională a muncitorilor de învățămînt pe baza principiilor chartei muncitorilor din învățămînt și de a lărgi legăturile cu organizațiile de învățămînt din alte țări. Sindicatele muncitorilor din învățămînt din R.P.R. și R.S.F.S.R. declară că susțin întru totul sarcinile mărețe pe care și le pune F.I.S.E. (Federația Internațională a Sindicatelor de Învățămînt).

O declarație similară a fost încheiată de delegația noastră cu Prezidiul C.C. al S.M.I. din R.S.S. Moldovenească.

CU CE ȘI-A ÎNCEPUT ACTIVITATEA COMITETUL SINDICAL RAIONAL

Conferința sindicală raională a muncitorilor din învățămînt din raionul Huedin, ținută cu două luni în urmă, a cerut noului comitet sindical să se ocupe în mod deosebit de sprijinirea procesului de învățămînt și, în general, de îmbunătățirea întregii activități a organizațiilor sindicale.

Pe baza hotărîrilor conferinței, comitetul sindical raionali a reușit să de la alegeri și pînă în prezent să obțină o serie de realizări ce lărgesc perspectivele ridicării nivelului activității sindicale din școli și întăresc aportul acesteia la îmbunătățirea muncii instructiv-educative.

Cea mai importantă problemă a activității noului comitet, imediat după alegeri, a fost aceea a întăririi vieții interne a organizațiilor sindicale de bază și a orientării capacității de organizator și mobilizator ale acestora în sprijinirea învățămîntului. Pentru întărirea vieții interne de organizație noul comitet a inițiat instruirea organizatorilor sindicali. In colaborare cu secția de învățămînt, comitetul sindical raional a fixat pentru ziua de 17 a fiecărei luni „Ziua activului sindical", la care participă toți organizatorii sindicali din raion. In ziua activului sindical se țin diferite lecții și referate privitoare la activitatea sindicală, organizîndu-se totodată un interesant și util schimb de experiență.

Ziua activului sindical din primele luni a fost consacrată instruirii temeinice a organizatorilor sindicali. Interesant este modul în care este organizată această instruire, mai ales în ce privește alcătuirea lecțiilor și referatelor, care sînt întocmite pe baza experienței practice a celor mai bune organizații sindicale. Așa, de exemplu, cînd s-a tratat problema sprijinirii politehnizării învățămîntului, s-a pornit de la exemplul școlii din comuna Almaș, a cărei organizație sindicală a contribuit la înzestrarea atelierului de tîmplărie cu uneltele necesare.

Tratîndu-se problema schimbului de experiență s-a ajuns la concluzia că în acest an organele sindicale trebuie să pună accentul pe consfătuiri de producție care să dea prilej cadrelor didactice să-și studieze experiența, deoarece s-a constatat că pedagogii din acest raion nu știu încă în suficientă măsură să-și studieze propria lor experiență. Comisia profesională de pe lîngă comitetul raional a primit sarcina ca, împreună cu metodiștii secției de învățămînt, să sprijine în acest sens cadrele didactice.

CORNEL SĂTEANU

CUVÎNTUL CITITORILOR

Cine e vinovatul?

La 1 septembrie 1951, imediat după ce am terminat școala pedagogică din Huși, am fost numită în învățămînt. De atunci lucrez în învățămînt fără nicio întrerupere. In mod normal, după cinci ani de activitate în școală — adică de la 1 septembrie 1956 — urma să fiu trecută într-o nouă categorie de salarizare. Așa ar fi trebuit să se petreacă lucrurile în mod normal. Dar, cum la secția noastră de învățămînt treburile nu merg chiar așa de normal, nici pînă la această dată nu am reușit să fiu trecută în categoria de salarizare la care am dreptul.

Dar să lăsăm faptele să vorbească: La 18 august 1956 am înaintat secției de învățămînt a raionului Murgeni, regiunea Iași, actele necesare, urmînd ca pînă la 1 septembrie 1956 să se facă lucrările pentru trecerea mea în noua categorie de salarizare. De la data înaintării actelor și pînă în prezent am cerut deseori lămuriri în această direcție șefului secției de învățămînt. Pînă de curînd primeam cam aceleași răspunsuri: „Așteptați, s-au înaintat actele la regiune", „Trebuie să sosească decizia din moment în moment", „Mă voi interesa îndeaproape de această problemă" etc. etc. In ultimul timp, adică după aproape șase luni de așteptare și după toate promisiunile tovarășului Petru Antohi, șeful secției de învățămînt, s-a constatat că actele mele au fost... pierdute. Cum, unde, de către cine? Nu se știe. Se știe, însă, că trebuie să-mi procur din nou actele necesare și că diferența de salar pe lunile din urmă n-o mai pot primi. Și se mai știe acum că la secția de învățămînt a raionului Murgeni nu se acordă atenția cuvenită cererilor oamenilor muncii din învățămînt, că reprezentanții acestei secții tratează cu indiferență aceste cereri. Imi permit totuși să-l întreb și pe această cale pe tovarășul Petru Antohi cînd va fi soluționată cererea mea și cine e răspunzător de pierderea actelor și de nerezolvarea la timp a cererii mele?

MINA FOLESCU
învățătoare în satul Mușata, raionul Murgeni

Se pot oare urma două cursuri în același timp?

Dorind să capăt o calificare superioară în muncă, m-am înscris la secția fără frecvență a Facultății de fizico-matematici. Am terminat cursurile la sfîrșitul lunii martie 1956, iar în momentul de față mă pregătesc să-mi dau examenul de stat. Deși tovarășul Em. Riscuță, șeful secției de învățămînt a raionului Brad, știe de mult că studiez în învățămîntul de stat, nu numai că nu m-a ajutat, cum avea datoria, dar, dimpotrivă, îmi face greutăți.

In anul școlar 1954—1955, de pildă, m-a propus pentru cursurile de perfecționare, fără să țină socoteală de faptul că nu pot să dau în același timp două rînduri de examene în două localități diferite. Cînd i-am spus aceasta, tovarășul Em. Riscuță mi-a răspuns: „Te privește. Nu ești obligat să urmezi cursurile fără frecvență". Intrucît aveam examene la facultate, natural că nu m-am prezentat la cursurile de perfecționare. In anul școlar 1955—1956 am fost din nou înștiințat că sînt propus pentru a urma cursurile de perfecționare, atrăgîndu-mi-se atenția că dacă nu mă voi prezenta la aceste cursuri voi fi sancționat. Nici de data aceasta n-am putut respecta ordinul secției de învățămînt. In acest an școlar mi s-a comunicat iar aceeași veste, că sînt propus pentru cursurile de perfecționare. Intrucît trebuie să mă prezint la examenul de stat, vă rog să interveniți pe lîngă cei în drept să fiu scos de pe lista celor propuși pentru cursurile de perfecționare din anul școlar 1956—1957, deoarece altfel mi se va aplica cu siguranță sancțiunea care mă paște de ani de zile și pe care nu o merit. Am făcut de altfel o cerere în acest sens și la secția de învățămînt a regiunii Hunedoara, dar deși am înaintat-o încă acum două luni și jumătate n-am primit încă nici un răspuns.

ANDREI CHELEGA
profesor la școala medie din Brad, regiunea Hunedoara

NOTA REDACȚIEI

In vederea soluționării acestei situații propunem secției de învățămînt a raionului Brad să analizeze cu mai mult simț de răspundere „Regulamentul privind sistemul de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice", în care se arată clar cine are datoria să urmeze cursurile de perfecționare și cine nu. Iar secției de învățămînt a regiunii Hunedoara îi propunem să tragă concluziile necesare.

NOU LOCAL DE ȘCOALĂ

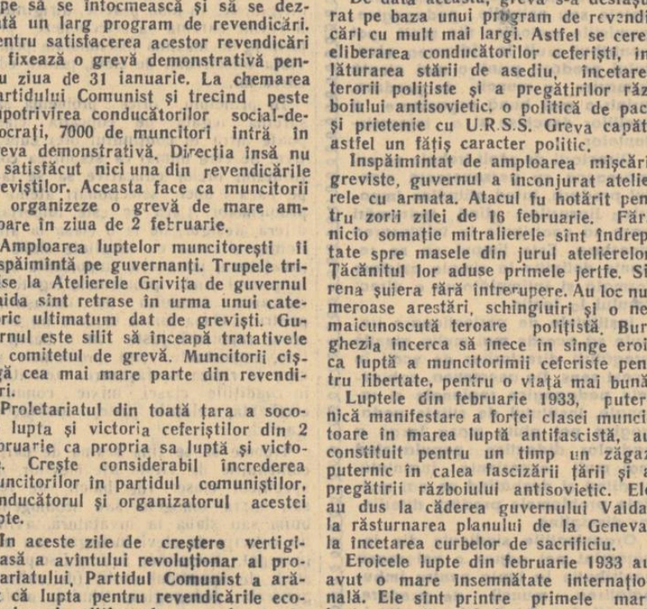

Noul local al școlii de 7 ani din comuna Vistea de Jos, raionul Făgăraș, care cuprinde 8 săli de clasă, laborator, sală de lectură, cabinet medical, sală de gimnastică, două cancelarii, instalație de baie. Construcția localului a fost terminată de curînd.

O PAGINĂ DE NEPIERITOARE GLORIE din istoria luptelor poporului romîn

(Urmare din pag. I-a)

are loc la Atelierele Griviței o ieșire demonstrativă la direcție în legătură cu hotărîrea luată de aceasta de a reduce aconturile date muncitorilor. Direcția este silită să satisfacă cererile muncitorilor. Cu prilejul grevei demonstrative, în atelierele Griviței începe să se întocmească și să se dezbată un larg program de revendicări. Pentru satisfacerea acestor revendicări se fixează o grevă demonstrativă pentru ziua de 31 ianuarie. La chemarea Partidului Comunist și trecînd peste împotrivirea conducătorilor social-democrați, 7000 de muncitori intră în greva demonstrativă. Direcția însă nu a satisfăcut nici una din revendicările greviștilor. Aceasta face ca muncitorii să organizeze o grevă de mare amploare în ziua de 2 februarie.

Amploarea luptelor muncitorești îi înspăimîntă pe guvernanți. Trupele trimise la Atelierele Griviței de guvernul Vaida sînt retrase în urma unui categoric ultimatum dat de greviști. Guvernul este silit să înceapă tratativele cu comitetul de grevă. Muncitorii cîștigă cea mai mare parte din revendicări.

Proletariatul din toată țara a socotit lupta și victoria ceferiștilor din 2 februarie ca propria sa luptă și victorie. Crește considerabil încrederea muncitorilor în partidul comuniștilor, conducătorul și organizatorul acestei lupte.

In aceste zile de creștere vertiginoasă a avîntului revoluționar al proletariatului, Partidul Comunist a arătat că lupta pentru revendicările economice și politice ale maselor este indisolubil legată de lupta împotriva războiului, a imperialismului internațional, a fascismului, de lupta pentru apărarea revoluționară a Uniunii Sovietice.

Pentru a înăbuși lupta muncitorimii, guvernul Vaida decretează starea de asediu. El trece la arestarea conducătorilor muncitorimii. Muncitorii sînt însă pregătiți de luptă. In dimineața de 15 februarie, cea mai mare parte a muncitorilor părăsiră în masă atelierele și se adunară în curte. Glasul sirenei anunță începerea grevei în toate atelierele. Se ridicau tribune, se rosteau cuvîntări împotriva guvernului. Pe baza Frontului Unic, se string din nou laolaltă toți muncitorii atelierelor. La glasul sirenei răspund însă, pe lîngă muncitorii ceferiști și muncitori din celelalte întreprinderi ale Capitalei, ca și mase largi ale populației.

De data aceasta, greva s-a desfășurat pe baza unui program de revendicări cu mult mai largi. Astfel se cerea eliberarea conducătorilor ceferiști, înlăturarea stării de asediu, încetarea terorii polițiste și a pregătirilor războiului antisovietic, o politică de pace și prietenie cu U.R.S.S. Greva capătă astfel un fățiș caracter politic.

Inspăimîntat de amploarea mișcării greviste, guvernul a înconjurat atelierele cu armata. Atacul fu hotărît pentru zorii zilei de 16 februarie. Fără nicio somație mitralierele sînt îndreptate spre masele din jurul atelierelor. Tăcănitul lor aduse primele jertfe. Sirena șuiera fără întrerupere. Au loc numeroase arestări, schingiuiri și o nemaicunoscută teroare polițistă. Burghezia încerca să înece în sînge eroica luptă a muncitorimii ceferiste pentru libertate, pentru o viață mai bună.

Luptele din februarie 1933, puternică manifestare a forței clasei muncitoare în marea luptă antifascistă, au constituit pentru un timp un zăgaz puternic în calea fascizării țării și a pregătirii războiului antisovietic. Ele au dus la căderea guvernului Vaida, la răsturnarea planului de la Geneva, la încetarea curbelor de sacrificiu.

Eroicele lupte din februarie 1933 au avut o mare însemnătate internațională. Ele sînt printre primele mari lupte muncitorești din Europa, după instaurarea hitlerismului în Germania. Luptele din februarie 1933 exprimă voința hotărîtă a clasei muncitoare de a se opune din toate puterile fascismului.

Poporul nostru întîmpină cea de-a 24-a aniversare a luptelor ceferiștilor din 1933 în plin avînt pentru construirea socialismului. Conducătorul luptelor din februarie 1933, eroicul partid călit în focul unor lupte aprige, a devenit forța conducătoare a statului democrat-popular.

Să asigurăm o justă orientare profesională a elevilor

Orientarea profesională a tineretului prezintă o importanță deosebită atît pentru dezvoltarea de mai tîrziu a acestuia cît și pentru nevoile de cadre ale economiei și culturii noastre. S-a observat însă că, de multe ori, nu se ține suficient seama de posibilitățile reale ale tinerilor și de nevoile de cadre ale statului nostru. De aceea, mulți tineri sînt îndrumați spre profesii pentru care nu au nici interes și nici posibilitatea de a și le însuși, spre meserii neproductive.

In asemenea cazuri, școlii îi revine sarcina de a arăta părinților greșeala pe care o comit față de copiii lor, de a-i determina să-și schimbe o veche mentalitate, potrivit căreia majoritatea dintre ei își orientau copiii către funcții administrative.

Cu prilejul vizitării cîtorva școli din regiunea Galați, am stat de vorbă cu elevii claselor a X-a, pentru a afla ce au de gînd să facă după absolvirea școlii medii. Nu mică mi-a fost surprinderea cînd din 125 elevi, viitori absolvenți am constatat că unul singur era hotărît să urmeze școala tehnică de maiștri. Discutînd apoi cu cadrele didactice, mi-am dat seama că, deși acestea s-au preocupat de orientarea profesională a elevilor, nu au ținut seama de nevoile de cadre ale țării noastre, de posibilitățile și interesele elevilor. Aproape toți elevii fuseseră orientați numai către institutele de învățămînt superior. In nici o școală nu se organizaseră consfătuiri la care să participe profesori, părinți, fruntași în producție și în cadrul cărora să li se vorbească elevilor despre marile perspective ale economiei noastre naționale, despre cinstea care îi revine celui ce, lucrînd în producție, contribuie nemijlocit la înflorirea industriei și agriculturii noastre.

O analiză atentă a datelor privind prezentarea elevilor la concursurile de admitere în învățămîntul superior arată că nici în alegerea institutelor absolvenții școlilor medii nu s-au orientat întotdeauna în modul cel mai just. Este suficient să arătăm că din totalul absolvenților prezentați la admitere în anul trecut doar un procent mic s-a prezentat la institutele cu caracter tehnic. In schimb, la institutele de medicină și farmacie procentul celor prezentați la examenul de admitere pe țară a fost deosebit de mare.

Cu prilejul examenelor de admitere din învățămîntul superior s-a verificat în parte și munca pe care au desfășurat-o secțiile de învățămînt în legătură cu îndrumarea școlilor în problema orientării profesionale a elevilor. Așa, de exemplu, în timp ce din regiunile Craiova și Constanța s-au înscris la institutele de învățămînt superior agronomic un număr apreciabil de absolvenți ai școlilor medii, numărul candidaților din regiunea Oradea și Regiunea Autonomă Maghiară prezentați la astfel de institute a fost mic, deși nu se poate spune că în aceste regiuni nu se simte lipsa de agronomi cu o bună pregătire.

In anul școlar trecut nu au fost suficient popularizate nici institutele de științe economice și planificare. Dacă din regiunea București, regiunea Ploești și orașul București numărul absolvenților de școală medie care au dat examen de admitere în învățămîntul superior economic a fost apreciabil, nu același lucru se poate spune despre regiunile Iași, Hunedoara și Oradea.

Pentru a evita astfel de neajunsuri este necesar ca munca de orientare profesională în școli să înceapă din clasele V—VII. Această muncă trebuie să fie dusă cu tact și cu răbdare, să țină seama de particularitățile individuale ale fiecărui elev în parte și în același timp să aibă un caracter concret, să se sprijine pe date, pe fapte care pot convinge tineretul. Totodată, pentru ca școlile să poată determina o bună orientare profesională a elevilor, este necesar să le facă cunoscute din timp nevoile locale de cadre, pentru fiecare sector de muncă. Acest lucru se poate realiza deajuns de ușor. In munca de orientare profesională trebuie folosite pe scară largă asemenea mijloace ca întîlnirile cu fruntașii în producție, cu foști absolvenți care lucrează acum în industrie sau agricultură, cu elevi ai școlilor profesionale și ai școlilor de maiștri. De asemenea, au o mare însemnătate în această privință excursiile în fabrici și pe ogoare, proiectările de filme care înfățișează perspectivele diferitelor sectoare ale economiei naționale etc.

Să nu uităm că alegerea profesiunii constituie alegerea drumului în viață și că răspunderea unei juste orientări a tineretului apasă pe umerii noștri, ai lucrătorilor din învățămînt, în egală măsură ca și pe umerii părinților.

DUMITRU IONESCU

Bibliografie

A apărut „Gazeta matematică și fizică" (Seria B) anul VIII nr. 1 — ianuarie 1957.

In sumar:

PROF. UNIV. GH. PETRESCU: Anul Geofizic Internațional.
CONF. UNIV. AL. TOTH: Din istoria calculelor elementare.
PROF. N. RADULESCU: Aparat pentru producerea undelor staționare pe cale electrică.
Note matematice.
Caleidoscop fizic.
Probleme rezolvate.
Probleme propuse.
Exerciții și probleme pentru școala de 7 ani.

Instruirea practică a ucenicilor

(Urmare din pag. I-a)

între programa de instruire practică și cea de tehnologie specială. In timp ce programa de instruire practică prevede pentru trimestrul al II-lea formarea deprinderilor de strujire de degroșare a piesei cilindrice, de strujire de finisare, de strujire frontală, de retezare și strujire de găuri cilindrice, programa de tehnologie specială prevede studierea teoretică a tuturor acestor operații de abia în trimestrul III. De aceea, maistrul-instructor nu se poate sprijini la lecțiile de instruire practică pe cunoștințele de tehnologie specială. In aceste condiții ar fi fost necesar ca tov. Popescu să fi insistat ceva mai mult în cadrul instructajului introductiv asupra operațiilor ce urmau să fie executate de ucenici, asupra rostului lor, asupra formei cuțitelor întrebuințate pentru fiecare operație, asupra așezării și fixării lor, asupra grosimii așchiei, a numărului trecerilor de degroșare etc.

Ar fi fost necesar de asemenea ca maistrul instructor să repete de mai multe ori demonstrarea lucrării practice, pentru ca ucenicii să înțeleagă bine cum trebuie efectuată aceasta. De aceea, demonstrația trebuia desfășurată nu numai în ritm normal, de producție, ci și într-un ritm încetinit, în care procesul de muncă să se împartă în etape și mișcări pentru a se da ucenicilor posibilitatea să observe amănunțit întreg procesul muncii. Este drept că nici timpul pe care l-a avut la dispoziție tov. Popescu nu i-a îngăduit să repete de cîteva ori lucrarea, însă el s-ar fi putut opri mai mult asupra fiecărei operații dînd explicații mai amănunțite.

In cadrul discuțiilor asupra lecției s-a insistat asupra necesității de a se evita folosirea terminologiei tehnice vechi, ca de pildă „îndreptarea la capăt" în loc de „strujire frontală sau plană", asupra faptului că elevii nu trebuie obișnuiți să frîneze universalul cu mîna etc.

Lecția deschisă care a avut loc la școala profesională de pe lîngă uzinele „Semănătoarea" a confirmat încă odată că schimbul de experiență constituie una dintre căile cele mai importante pentru îmbunătățirea muncii pedagogice.

NOTE EXTERNE • NOTE EXTERNE • NOTE EXTERNE • NOTE EXTERNE

Un program realist de consolidare a păcii

Poporul romîn a luat cunoștință cu un viu interes de profunda analiză științifică a problemelor vieții internaționale făcută de D.T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., în raportul prezentat la cea de a VI-a sesiune a Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice.

Intre forțele care apără cauza păcii și securității și forțele agresive se desfășoară o luptă încordată. Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste promovează o politică consecventă de coexistență pașnică între cele două sisteme sociale opuse — sistemul socialist și cel capitalist. Denaturînd realitatea, forțele reacțiunii prezintă această orientare a statelor lagărului socialist drept o manevră politică de conjunctură. Viața demonstrează însă în chip convingător că această orientare este piatra unghiulară a politicii externe a statelor socialiste.

Imperialiștilor interesați în intensificarea cursei înarmărilor aducătoare de profituri uriașe nu le este pe plac această orientare. Ei se eschivează de la adoptarea ideii coexistenței pașnice și mizează pe metodele violente de rezolvare a problemelor internaționale. Agresiunea Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului și rebeliunea contrarevoluționară din Ungaria făceau parte dintr-un plan strategic unic prin înfăptuirea căruia cercurile imperialiste urmăreau să schimbe în favoarea lor situația pe arena mondială. In realitate însă, *imperialiștii s-au înșelat în mod vădit și au primit o contralovitură dublă de o forță zdrobitoare.* Politica „de pe poziții de forță" a suferit un uriaș eșec. Imperialiștii au cunoscut prin propria lor experiență amară adevărul indiscutabil că forțele care luptă în prezent împotriva agresorilor, sînt uriașe și că a le pune la încercare nu este de loc lipsit de primejdie.

Intreaga desfășurare a vieții internaționale arată că singura politică realistă în zilele noastre este politica coexistenței pașnice. Dar avem datoria să nu uităm niciodată că atîta timp cît există sisteme social-politice diferite, contradicțiile dintre ele sînt inevitabile. *Coexistența pașnică presupune lupta politică, economică, ideologică între cele două sisteme, presupune cea mai mare vigilență revoluționară din partea popoarelor țărilor socialiste.*

Viața demonstrează cu fiecare zi care trece că cel mai important factor pe arena mondială îl constituie lagărul socialist cu forța sa economică, politică și ideologică în continuă creștere. Țările socialiste se dezvoltă pe baza unor legi economice calitativ noi. Intre ele s-a statornicit un nou tip de relații internaționale, întemeiate pe baza colaborării tovărășești și a ajutorului reciproc.

Imperialiștii depun mari eforturi pentru a împiedica dezvoltarea statelor socialiste. Strîns legate prin unitatea țelului, prin comunitatea intereselor lor fundamentale, țările socialiste resping orice manevră a imperialiștilor. *Unitatea și colaborarea frățească constituie porunca internaționalistă supremă a tuturor luptătorilor pentru socialism* — a spus D.T. Șepilov. *Orice acțiune care încalcă această poruncă aduce prejudicii cauzei păcii, democrației și socialismului.*

Spre deosebire de situația din marea comunitate a țărilor socialiste, în lagărul capitalist se adîncesc contradicțiile dintre imperialiști. Se accentuează tot mai mult situația dominantă a S.U.A.; pozițiile internaționale ale Angliei și Franței slăbesc simțitor; crește considerabil rolul Germaniei occidentale; se întărește tot mai mult Japonia.

S.U.A. sînt astăzi principalul jandarm colonial. S'ă mărturie faimoasa „doctrină Eisenhower" al cărei caracter colonialist și agresiv este evident.

Ascuțirea contradicțiilor dintre imperialiști și eșecurile planurilor lor agresive nu trebuie să constituie în niciun caz motive de slăbire a vigilenței popoarelor.

D.T. Șepilov a subliniat că fiind călăuzit de grija pentru menținerea și consolidarea păcii, *guvernul U.R.S.S. consideră de datoria sa ca în actuala situație internațională complicată să cheme din nou popoarele și guvernele la eforturi constructive în interesele cauzei păcii.*

Guvernul Uniunii Sovietice subliniază necesitatea de a se continua căutarea unei soluții pentru rezolvarea a două sarcini principale: dezarmarea și asigurarea securității colective în Europa și Asia.

Avînd în vedere situația primejdioasă din regiunea Orientului Apropiat și Mijlociu, Uniunea Sovietică propune celor trei puteri occidentale elaborarea unei Declarații a guvernelor U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței în problema păcii și securității în Orientul Apropiat și Mijlociu și a neamestecului în treburile interne ale țărilor din această regiune.

Guvernul sovietic consideră că a sosit timpul să fie convocată o Conferință economică mondială — ceea ce ar servi cauzei păcii și colaborării între state.

Avînd în vedere răspunderea ce revine în problema menținerii păcii marilor puteri participante la coaliția antihitleristă, Uniunea Sovietică subliniază însemnătatea restabilirii încrederii și a bunelor relații între aceste puteri și declară că este gata să examineze cu toată bunăvoința orice inițiativă care ar înlesni înțelegerea cu S.U.A., Anglia și Franța, precum și cu alte țări.

Raportul lui D.T. Șepilov constituie un mesaj de pace pe care Uniunea Sovietică îl trimite tuturor popoarelor lumii, un program realist de consolidare a păcii și de dezvoltare a colaborării internaționale.

CONGRESUL PANAMERICAN AL PEDAGOGILOR

De curînd la Montevideo s-au desfășurat lucrările celui de al VI-lea Congres panamerican al învățătorilor. Au participat pedagogi din Uruguay, Brazilia, Chile, Argentina, S.U.A., Mexic, precum și din alte țări. La Congres a luat parte și un reprezentant al U.N.E.S.C.O. Din partea Federației internaționale a sindicatelor din învățămînt (F.I.S.E.), departament al F.S.M., a participat tov. Nicolae Pascu, președintele C.C. al S.M.I. din țara noastră, membru în comitetul administrativ al F.I.S.E.

Congresul de la Montevideo a discutat probleme cu privire la organizarea învățămîntului în țările continentului american și la situația grea a pedagogilor.

In intervențiile lor numeroși delegați au subliniat organizarea defectuoasă a învățămîntului în țările respective. Conducătorul delegației chiliene, Umberto Algeta, a arătat că în țara sa aproximativ 370.000 de copii nu au posibilitatea să urmeze învățămîntul elementar. Peste 90% din școlile administrate de stat nu corespund nevoilor instruirii și educării tineretului. Pedagogii din Chile, ca și cei din celelalte țări ale Americii Latine trăiesc în condiții umilitoare.

La Congres s-a discutat problema creării unui organ permanent de coordonare. Congresul a hotărît să creeze o confederație panamericană a pedagogilor din care să facă parte toți pedagogii de la școlile și liceele din țările continentului american. Scopul confederației este de a lupta pentru un sistem democratic al învățămîntului, pentru apărarea culturii, pentru o pace îndelungată și trainică. Confederația va apăra dreptul la studii, va căuta să stabilească relații cu toate organizațiile care luptă pentru pace, să lupte pentru crearea unei singure organizații internaționale a cadrelor didactice. Confederația va edita un ziar propriu, va institui un fond pentru ajutorarea pedagogilor persecutați din motive politice și sociale.

MICI DIFERENȚE

Măsluirea datelor constituie în lumea capitalistă un obicei cu rădăcini adînci. Lucrurile merg uneori atît de departe încît chiar anumiți politicieni burghezi sînt nevoiți să le spună pe nume.

In a doua jumătate a lunii ianuarie, în comisia bugetară a medjidisului turc a fost supus discuției proiectul de buget al Ministerului Învățămîntului. Dezbaterile care au avut loc cu acest prilej pe marginea politicii guvernului turc în domeniul învățămîntului au scos la iveală nu numai situația grea a învățămîntului în această țară ci și tendința guvernului de a ascunde realitatea.

Potrivit datelor „oficiale" cuprinse în raportul ministrului Învățămîntului, în momentul de față numărul copiilor de vîrstă școlară care din diferite motive nu frecventează cursurile este de 1.012.778. Impresionantă cifră! — vei zice, cititorule, și gîndul ți se va întoarce cu ani în urmă cînd o situație asemănătoare exista în Romînia burghezo-moșierească.

Prin urmare guvernul turc este nevoit să recunoască existența unui număr de peste un milion de copii de vîrstă școlară pe care regimul burghez îi lipsește de dreptul la învățătură.

Numai că această recunoaștere constituie în același timp și o grosolană măsluire. După părerea deputatului Geimen, fost președinte al grupului parlamentar al partidului democrat, situația este mult mai gravă. Referindu-se la datele raportului ministrului Învățămîntului, Geimen a declarat că numărul copiilor de vîrstă școlară din Turcia care nu frecventează școlile depășește două milioane.

Intre cifra recunoscută de guvern și cea pe care Geimen o consideră reală nu este deci decît o „mică" diferență; o diferență de aproximativ un milion de copii sortiți să mărească rîndurile și așa destul de groase ale analfabeților. După cum a declarat Atanas Sodavil, în 17.000 de sate din Turcia nu există școli. Un alt deputat, Ali Temocin, din Ankara a arătat că de mulți ani procentul șiutorilor de carte din Turcia este de 36,5%. Respingînd afirmația guvernului că pînă în 1960 va fi rezolvată problema lipsei serioase de învățători el și-a exprimat părerea că mai curînd de 30 ani această problemă nu va putea fi rezolvată în Turcia. După cum se vede aceasta este o altă „mică" diferență între datele guvernului și cele pe care unii oameni politici turci le consideră reale.

Nu este greu de înțeles că în spatele acestor „mici" diferențe se ascund mari dificultăți.

N. TAINIC

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei, 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Invățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt

ANUL IX Nr. 411 * Vineri 22 februarie 1957 * 4 PAGINI 25 BANI

Condiții tot mai bune de dezvoltare a învățămîntului

APLICÎND HOTĂRÎRILE PENAREI C. C. AL P. M. R.

Plenara C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956 a adoptat hotărîri de o deosebită însemnătate pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al partidului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală.

Hotărîrea Plenarei de a se îmbunătăți proporția dintre fondul de acumulare și fondul de consum pentru a se repartiza o parte mai mare din venitul național satisfacerii cerințelor materiale și culturale ale poporului muncitor va permite lărgirea rețelei școlare corespunzător cu sarcinile de școlarizare. Secția de învățămînt a regiunii Pitești a asigurat încă de pe acum condițiile necesare pentru a cuprinde, în anul 1957—1958 în clasa a V-a, 72—75% din absolvenții clasei a IV-a. In regiune vor lua ființă noi unități de învățămînt care vor asigura școlarizarea tuturor copiilor de la 7—11 ani. De asemenea, se va înmulți simțitor numărul claselor V—VII și se va mări numărul locurilor în școlile medii. Pentru dezvoltarea culturală a raioanelor cu caracter agricol vor fi întărite școlile medii din Drăgănești-Olt și Drăgășani. In același scop s-a prevăzut înființarea unei școli medii în raionul Costești.

In concordanță cu dezvoltarea rețelei școlare și cuprinderea unui număr mai mare de elevi se va mări spațiul de școlarizare prin darea în folosință a unor noi construcții școlare cum sînt: școala de 7 ani din cartierul Turcești al orașului Pitești, școlile din Lădești, raionul Băbeni, Dragomirești, raionul Drăgănești, Bucșenești, raionul Pitești etc.

Lărgirea atribuțiilor sfaturilor populare va da posibilitatea de a se rezolva operativ toate problemele legate de funcționarea școlilor și de activitatea cadrelor didactice. Astfel, prin trecerea unor întreprinderi de interes local în subordinea sfaturilor populare se creează posibilitatea descoperirii și folosirii în mai bune condiții a resurselor locale pentru satisfacerea nevoilor regiunii respective. In acest mod prin producerea pe scară largă a materialelor de construcții, care vor fi folosite în primul rînd pentru necesitățile regiunii, vor putea fi terminate cele aproape 80 de școli cu peste 200 săli de clasă care sînt în curs de construire prin autoimpunere.

Indrumarea și controlarea întreprinderilor locale de către sfaturile populare, repartizarea producției lor de către aceste organe îngăduie profilarea întreprinderilor locale potrivit cu cerințele regiunii. Intreprinderea „Oltul" din Slatina, de pildă, are o secție profilată pentru mobilier școlar. Această întreprindere va furniza școlilor din regiune în acest an peste 1.500 de bănci, precum și alt mobilier.

Datorită măsurilor luate în vederea înlăturării formelor birocratice de centralizare excesivă, precum și prin acordarea unor drepturi mai largi sfaturilor populare cu privire la executarea bugetelor se vor efectua mai operativ și mai ușor lucrările de reparație și întreținere a localurilor instituțiilor de învățămînt.

Rezultatele rodnice ale acestor măsuri nu au întîrziat să se arate. Numai în cîteva zile, datorită inițiativei organelor locale, a fost organizat, într-o clădire bine amenajată și înzestrată, internatul școlii din Ciomăgești, raionul Vedea.

Trebuie să subliniez că lărgirea a-

I. RADU
Șeful secției de învățămînt a regiunii Pitești

(Continuare în pag. 2)

NOI REALIZĂRI în lupta pentru construirea socialismului

- **Pe ansamblul industriei socialiste, planul producției globale a fost îndeplinit în proporție de 105 la sută, iar planul producției-marfă în proporție de 104 la sută.**
- **Un număr de 7 raioane din țară sînt complect cooperativizate.**
- **In învățămîntul de cultură generală numărul elevilor a crescut cu 131.000 față de 1955.**
- **Numărul absolvenților cu pregătire superioară a fost cu 19 la sută mai mare decît în 1955.**

Comunicatul Direcției Centrale de Statistică cu privire la îndeplinirea planului de stat al R. P. Romîne pe anul 1956 a umplut de bucurie inimile oamenilor muncii din patria noastră. Prin graiul convingător al cifrelor comunicatul vorbește despre rodnicele realizări dobîndite de poporul nostru în primul an al celui de al doilea plan cincinal, despre hotărîrea cu care oamenii muncii traduc în viață hotărîrile Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn.

Anul 1956 s-a încheiat cu succese importante în dezvoltarea economiei naționale și în domeniul social-cultural. Pe ansamblul industriei socialiste, planul producției globale a fost îndeplinit în proporție de 105 la sută, iar planul producției-marfă în proporție de 104 la sută. Producția globală a crescut cu 11 la sută în comparație cu realizările anului precedent. In industria mijloacelor de producție s-a obținut o creștere de 14 la sută, iar în cea a bunurilor de consum s-a înregistrat o creștere de 7 la sută. Productivitatea muncii a crescut în industrie cu 9 la sută, iar în transporturi cu 10 la sută.

In cursul anului 1956 a continuat să se îmbunătățească sortimentul și calitatea produselor industriale. S-au produs noi tipuri de mașini și agregate, s-a extins folosirea de procedee tehnologice noi, s-a dezvoltat activitatea de invenții și raționalizări. Intreprinderile din industria ușoară au produs cantități mai mari din mărfurile cerute mai mult de populație.

Prin eforturi proprii și cu sprijinul țărilor lagărului socialist, îndeosebi al Uniunii Sovietice, industria noastră și-a însușit cu succes tehnologia producerii de noi și importante mijloace de producție și bunuri de consum, contribuind la creșterea puterii economice a patriei noastre.

Comunicatul scoate însă la iveală și fenomenele negative care s-au manifestat în unele ramuri industriale în anul 1956. Cu toate că prețul de cost în industria republicană a fost redus cu 2,3 la sută față de prețul de cost mediu din anul 1955, sarcina planificată de reducere a prețului de cost nu a fost îndeplinită în întregime datorită rezultatelor nesatisfăcătoare obținute în acest domeniu de unele ministere. Anumite întreprinderi au livrat produse de calitate necorespunzătoare. Nu toate întreprinderile au acordat atenția cuvenită economisirii metalelor. In interesul unei ridicări mai rapide a nivelului de trai al poporului aceste lipsuri trebuie să fie lichidate.

Realizări importante s-au obținut în cursul anului 1956 și în desvoltarea agriculturii. După Congresul al II-lea al P.M.R. numărul familiilor de țărani muncitori din gospodăriile colective a crescut cu 26 la sută. Noul avînt al colectivizării se caracterizează printr-un ritm mai viu și printr-o mai masivă intrare în gospodăriile agricole colective a țăranilor mijlocași. Un număr de 7 raioane sînt complect cooperativizate. La sfîrșitul anului 1956 sectorul cooperatist al agriculturii deținea 17,5 la sută din suprafața arabilă a țării, iar întregul sector socialist 30,8 la sută. Agricultura a fost înzestrată cu noi mașini și utilaje. S-au înființat 13 noi stațiuni de mașini și tractoare.

(Continuare în pag. 3)

REPORTAJUL săptămînii

Clubul pedagogilor

Aș putea spune că l-am cunoscut de cînd era „atitica", adică nici de o șchioapă. L-am așteptat și eu cu aceeași nerăbdare cu care l-au așteptat miile de cadre didactice din Capitală.

Inaugurarea a avut loc la 23 August 1950. La festivitate au participat sute sute și sute de cadre didactice. A fost botezat „Clubul învățămînt". Au trecut 7 ani, în care a crescut de nu-l mai recunoști, deși este instalat în aceeași clădire — pe Bulevardul 6 Martie — ceva mai jos de grădina Cișmigiului. Acum cuprinde parterul și aproape trei etaje.

„Copilăria" clubului nostru a fost, după părerea mea, nu dintre cele mai fericite. In cei 7 ani a schimbat 8 președinți, 7 directori, și nu mai știu cîte alte „dădace". A trecut, pe rînd, cînd în subsistența secției culturale a Sindicatului, cînd în aceea a comitetului sindical orășenesc. Actuala conducere crede că cea mai vitregă soartă a avut-o atunci cînd de soarta lui se „ocupa" (sau mai bine zis nu) fostul comitet orășenesc.

*

L-am vizitat din nou în zilele trecute. Tov. Pătuleanu, actualul director, a fost bucuros să vorbească despre activitatea care se desfășoară aci zilnic. A început cu cercurile de artiști amatori.

— Avem, spune directorul, șapte cercuri artistice: de teatru, de dansuri, de cor, de orchestră, de teatru de păpuși, de balet și de pian.

In sala de lectură

Cred, însă, că e mai bine să le vedem la lucru.

Intr-una din sălile de la parter, destul de bine amenajată (oglinzi masive, pian, bare), repetă micile baletiste. Profesoara, Sanda Dumitriu-Panaitescu, indică mișcările. La pian tov. Maria Poltzer execută melodia indicată. Mișcările fetițelor sînt corecte și grațioase. Cercul de balet avea la început opt membre. In cîteva luni, numărul lor a sporit la 30, apoi la 65, iar astăzi sînt aproape 90, împărțite pe grupe de vîrstă. Grupa mare lucrează de 6 ani și a căpătat o tehnică avansată. A dat la început mici spectacole în diferite întreprinderi, apoi recitaluri de balet în sala C.C.S. și la Palatul pionierilor.

— Acum pregătim un nou recital care, sperăm, va fi și cel mai reușit, ne spune tov. Panaitescu. Nu putem afla repertoriul, pentru că e socotit „secret profesional".

Plecăm din sala de balet însemnînd în carnet: Bilanț pozitiv.

O lecție de balet

In „sala albastră" dăm peste o ședință de lucru a cercului literar. Trecerea e bruscă: dela gîgîlicile zgomotoase la oameni maturi. Mulți au părul alb și cîte 30 de ani de dăscălie. Tineri mai puțini. Nu de mult, în urma unei vizite a maestrului M. Sadoveanu, cercul literar al cadrelor didactice a primit numele marelui nostru scriitor. Tov. Dimitrie Goga ne vorbește despre activitatea cercului. Aici se țin săptămînal ședințe unde se citesc și se analizează lucrările membrilor cercului. Marțea se dau și consultații. Tov. Goga ne spune că deși temele lucrărilor literare sînt foarte variate, se dă atenție deosebită acelor teme care au contingență cu problemele educației comuniste. In programul de activitate a cercului sînt prevăzute ședințe publice pe temele: „Răscoala din 1907", „Ziua femeii" etc.

Membrii cercului literar sînt supărați pe gazeta noastră care nu le-a publicat niciuna din lucrări. Ne scuzăm și noi cum putem, invocînd lipsa de spațiu.

Continuăm vizita: biblioteca, sala de lectură, sala de spectacole, expozițiile. Biblioteca a luat anul trecut o frumoasă inițiativă, aceea de a veni în ajutorul cadrelor didactice înscrise la cursurile de perfecționare. La ședințele pe specialități, care au loc în cadrul programului fixat de I.P.C.D., bibliotecarii clubului aduc spre consultare și împrumut întreaga bibliografie necesară. Biblioteca dispune de un fond de cărți de peste

CONST. RADOI

(Continuare în pag. 3)

Citiți în acest număr

Politehnizarea învățămîntului de cultură generală, factor principal pentru educația armonioasă și multilaterală a tineretului

Concluziile ședinței Colegiului Ministerului Invățămîntului

AL VI-LEA CONGRES AL EDUCATORILOR AMERICANI

La înapoierea din Montevideo (Uruguay) prof. univ. Nic. Pascu, președintele C.C. al S.M.I. care a participat ca reprezentant al F.I.S.E. (Federației Internaționale a Sindicatelor din Invățămînt) la cel de al VI-lea congres al educatorilor americani a acordat un interviu unui redactor al „Gazetei învățămîntului".

Interviu cu tov. N. Pascu, președintele C.C. al S.M.I.

INTREBARE: CE NE PUTEȚI SPUNE DESPRE ORGANIZAREA CELUI DE AL VI-LEA CONGRES AL EDUCATORILOR AMERICANI?

RASPUNS: După cum este deja cunoscut, cel de al VI-lea congres al educatorilor din continentul american s-a ținut la Montevideo, în Uruguay, între 21 și 28 ianuarie 1957. Acest congres a început să fie pregătit cu aproape 10 ani în urmă de către învățătorii și profesorii progresiști din America Latină. Ținerea congresului s-a amînat însă din an în an. La Conferința Internațională a Invățămîntului organizată de FISE la Viena în 1953, s-a stabilit ca congresul să aibă loc în anul 1954 sau 1955. Din diferite motive congresul nu s-a putut ține nici în acești ani.

In ultimul timp, însă, tendința de unitate a mișcării sindicale a educatorilor din America Latină atît pe plan național cît și pe plan continental a crescut în mod considerabil, astfel că ținerea congresului devenise o imperioasă necesitate.

La lucrările congresului au fost reprezentate organizațiile sindicale, asociațiile și federațiile educatorilor din 9 țări și anume: Argentina, Brazilia, Chile, Ecuador, Mexic, Porto-Rico, Peru, S.U.A., Uruguay.

In afară de aceste delegații, la congres au participat ca observatori reprezentanți ai cadrelor didactice emigrate din Guatemala și Paraguay.

Din punct de vedere politic, compoziția congresului a fost foarte diferită, începînd de la socialiști și pînă la educatorii fără apartenență politică. Cea mai numeroasă delegație a fost aceea a Uruguayului, care a avut 66 de membri.

INTREBARE: CARE AU FOST PROBLEMELE DEZBATUTE LA CONGRES?

RASPUNS: Ordinea de zi a congresului a cuprins trei probleme: 1) Situația învățămîntului în America; 2) Situația educatorilor americani; 3) Alegerea unui organ de coordonare a activității federațiilor naționale din învățămîntul american.

In linii generale, documentele congresului au avut un conținut pozitiv, ridicînd cu destul curaj o serie de probleme importante ce stau în fața mișcării sindicale din America Latină.

In ceea ce privește situația învățămîntului, este caracteristic faptul că la congres s-a discutat problema necesității obligativității învățămîntului și cerința ca acest învățămînt să fie gratuit. Este cunoscut faptul că unul din cele mai importante drepturi ale popoarelor este dreptul la cultură. In America Latină, însă, acest drept este jefuit tot așa de sălbatec ca și cafeaua din Brazilia.

Situația analfabetismului este cît se poate de grăitoare. La congres s-a pronunțat în legătură cu numărul analfabeților din America Latină cifra de 40.000.000. Statistica analfabetismului pe țări se prezintă astfel: în Bolivia 75% din populație este analfabetă, în Brazilia 50%, în Colum-

(Continuare în pag. 4)

Stabilirea de legături între C. C. al S. M. I. și organizațiile sindicale de învățămînt din America Latină

Cu prilejul participării la cel de al VI-lea congres al educatorilor americani, între delegația C.C. al S.M.I. și o serie de delegații ale federațiilor naționale ale educatorilor din America Latină s-au încheiat protocoale de înțelegere privind măsurile pentru stabilirea și dezvoltarea relațiilor de colaborare între organizațiile sindicale respective.

Măsurile stabilite de delegația C.C. al S.M.I. și delegația Federației Naționale a Educatorilor din Mexic pentru stabilirea și dezvoltarea relațiilor de colaborare între organizațiile sindicale respective:

Intîlnindu-se cu ocazia celui de al VI-lea congres al educatorilor americani care a avut loc la Montevideo și discutînd o serie de aspecte ale activității organizațiilor sindicale ale celor două țări, cele două delegații au ajuns la concluzia că este necesar să găsească posibilități pentru a se cunoaște mai bine, pentru a realiza un schimb de experiență în activitatea sindicală, pentru a intensifica contactul între organizațiile sindicale respective, între conducătorii sindicali, între școli și între instituțiile sociale și culturale ale organizațiilor lor naționale.

Cele două delegații consideră că stabilirea unor asemenea legături corespunde liniei generale trasate de cel de al VI-lea congres al educatorilor americani și propun conducerii celor două sindicate să discute măsurile următoare care vor contribui la opera de apropiere a educatorilor din lumea întreagă

1. Să se înlesnească schimbul de publicații ale organizațiilor sindicale din învățămînt din cele două țări.
2. Să se publice articole în presa de specialitate, care să prezinte situația școlilor, a învățătorilor precum și activitatea organizațiilor sindicale din învățămînt.
3. Să se încurajeze stabilirea de legături individuale prin corespondență sau prin alte forme între membrii de sindicat din cele două țări, între unele școli, între elevi și studenți ai școlilor de diferite categorii.
4. Să se realizeze un schimb de expoziții care să fie folosite pentru o mai bună cunoaștere reciprocă a situației învățămîntului, a cadrelor didactice, precum și a problemelor sindicale din cele două țări.
5. Să se studieze posibilitatea schimbului de delegați care să viziteze cele două țări în cursul anului școlar 1958—1959.

Punînd în practică aceste măsuri, cele două delegații consideră că vor aduce o contribuție importantă la stabilirea unei colaborări pe plan internațional a cadrelor didactice, colaborare necesară pentru a ridica la un nivel superior învățămîntul în raport cu necesitățile pe care civilizația contemporană le pune în fața școlii și a slujitorilor săi.

Ințelegeri similare au fost încheiate cu federațiile naționale ale educatorilor din Ecuador, Chile, Peru, Brazilia (Rio de Janeiro)

ZIUA ARMATEI SOVIETICE

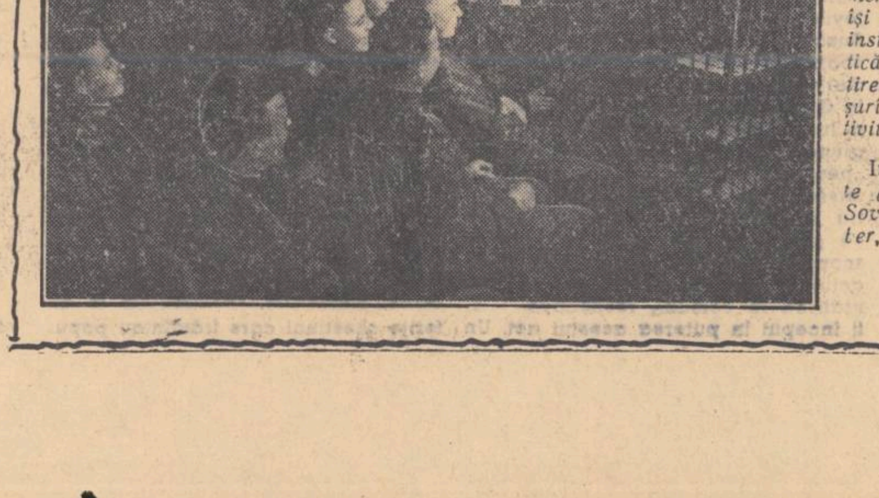

La 23 februarie poporul sovietic și oamenii iubitori de pace din toate țările sărbătoresc cu dragoste Ziua Forțelor Armate ale U.R.S.S., scut al păcii, libertății și independenței popoarelor.

Ostașii sovietici, către care se îndreaptă gîndurile calde ale oamenilor muncii din întreaga lume, își desfășoară cu rîvnă munca de instruire militară și educație politică, ridicîndu-și necontenit pregătirea de luptă și politică și desfășurînd în același timp o vastă activitate culturală.

In clișeu: *ostași dintr-o unitate a Forțelor Armate ale Uniunii Sovietice vizionînd, în timpul liber, un spectacol televizat.*

Invățătorii în pregătirea răscoalei din 1907

Aniversarea a jumătate de veac de la răscoala din 1907 ne impune să cercetăm cu atenție rolul învățătorilor în pregătirea și desfășurarea răscoalei.

O veche și nobilă tradiție a învățătorimii noastre o constituie împletirea activității didactice cu activitatea de luminare a poporului pe linia intereselor lui vitale. Istoria învățămîntului romînesc ne arată că în perioadele în care poporul s-a ridicat la luptă revoluționară, munca de luminare dusă de cadrele didactice s-a intensificat, venind în sprijinul celor ce luptau pentru o cauză dreaptă. Așa s-a întîmplat la 1821, la 1848, la 1888. Așa s-a întîmplat și la 1907.

Dacă răsfoim presa sau documentele de arhivă din primii ani ai secolului nostru, constatăm că problema activității culturale pe care o desfășurau învățătorii atrăgea din plin atenția claselor dominante. In general, se conturau două poziții ale exponenților regimului de atunci. Unii căutau să impună învățătorilor să-și mărginească activitatea între cei patru pereți ai școlii. Alții, politicieni mai abili, înțelegînd că mișcarea învățătorilor pentru culturalizarea maselor nu va putea fi stăvilită, au încercat să o folosească în scopurile claselor dominante, orientînd-o spre „o înțelegere între proprietari și țărani" [1]). După cum se vede, ambele poziții slujeau aceleași interese.

Cele două poziții au fost reluate cu mai multă vehemență atunci cînd a izbucnit marea răscoală țărănească. Partizanii primei teze căutau să demonstreze că răscoalele se datoresc exclusiv... activității culturale a învățătorilor. Ingîmfatul Marghiloman declara la o consfătuire a marilor proprietari, ținută la 16 martie 1907, că „pricina agitațiilor din țară sînt creerele bolnave ale unor profesori". Ziarul grupării junimiste, „Epoca", se lamenta că învățătorii „au luat rolul de agitatori ai țăranilor și s-au pus în capul lor, să-i ducă la pradă și omor"; nu rămînea mai prejos nici ziarul liberal „Prezentul" care, afirmînd că învățătorii „în unele părți erau sufletul răscoalei, în alte părți încercau să provoace răscoale", cerea represiuni împotriva acestora. Aceasta într-o vreme în care zilnic zeci de învățători erau arestați, torturați, împușcați.

Partizanii celei de a doua teze susțineau că învățătorii trebuiau să-și continuie „activitatea extrașcolară" pentru a înlesni „buna înțelegere" și a înlătura „relele inspirații pe care le sugerează ignoranța" [2]). Din nou constatăm că cele două teze se combăteau numai formal, ambele urmărind să ascundă adevăratele cauze ale răscoalei din 1907. In realitate — cum just arăta „Tribuna învățătorilor" — „cel mai de seamă instigator a fost foamea și deznădejdea țărănimii dată pradă unei exploatări fără margini"...

Cercetătorul zilelor noastre, respingînd cele două teze expuse mai sus, își pune în mod firesc întrebarea: care este contribuția reală a învățătorimii la pregătirea și apoi la desfășurarea răscoalei? Departe de a epuiza această temă, articolul de față se mărginește să atingă cîteva aspecte ale ei.

Proveniți din rîndurile țărănimii și cunoscîndu-i nevoile, striviți ei înșiși de mizerie, suferind și ei nesfîrșite persecuții din partea moșierilor și autorităților, ducîndu-și munca în localuri insalubre, cu copii nemîncați și zdrențuiți — cei mai mulți dintre învățători erau cu trup și suflet de partea țărănimii muncitoare. Pedagogii reacționari de tipul senatorului conservator I. Găvănescul îi îndemnau „a sădi sentimentul legalității" printre țărani. Reviste retrograde ca „Școala și Biserica" îi îndemnau să facă „o operă patriotică sfătuind lumea să nu mai ceară și mai ales să nu rîvnească ceea ce este al altuia". Ei nu au dus însă „activitatea extrașcolară" pe această linie, ci au luptat pentru răspîndirea științei de carte, pentru răspîndirea cunoștințelor științifice și în același timp pentru a-i face conștienți pe cei ce munceau de drepturile care le erau răpite. Publicația muncitorească, cea mai înaintată a vremii, „Romînia Muncitoare" a dat, încă de la începutul anului 1906, o înaltă apreciere acestei activități a învățătorilor.

Una dintre formele folosite de învățători în vederea răspîndirii culturii în popor au constituit-o publicațiile „poporane" care apăreau în diferitele colțuri ale țării. Acestea erau publicații modeste, pe care le tipăreau, în tiraj restrîns, cîteva grupuri de învățători inimoși, luptînd cu greutăți enorme. Ideologia acestor reviste era cea a poporanismului, cu toate meritele și toate lipsurile pe care poporanismul le manifesta și pe plan artistic. Și chiar dacă în paginile lor se mai întîlneau manifestări ale ideologiei retrograde, mistico-patriotarde, im-

MIRCEA ȘTEFAN

(Continuare în pag. 2)

LA CERCUL DE ISTORIE

Vineri seara, după terminarea cursurilor, în amfiteatrul școlii nr. 16 din Capitală, elevele din clasele a IX-a ale școlii, membre ale cercului istorico-social, au ținut o ședință publică închinată celei de a 50-a aniversări a răscoalei țăranilor din 1907. Au asistat elevi și cadre didactice din școală, profesori din raion, elevi din ultimele clase ale școlii medii nr. 26, studenți ai Facultății de istorie.

S-au prezentat expuneri despre începutul răscoalei în Moldova (eleva Stoianovici Petrina), despre lupta clasei muncitoare în sprijinul țărănimii răsculate (eleva Gherghel Cornelia), despre reprimarea răscoalei (eleva Tanislav Sanda) și despre ecoul ei în presa și mișcarea muncitorească internațională (eleva Zadurian Irma). In partea a doua a programului, s-au prezentat cîntece și poezii.

O lecție despre răscoală

In ziua aceea, elevii clasei a IV-a de la școala de 7 ani din comuna Podul-Iloaiei, raionul Tîrgu Frumos, așteptau cu mai mare nerăbdare decît de obicei intrarea în clasă a tovarășei învățătoare. Știau dinainte că la lecția de istorie ea le va vorbi despre răscoala țăranilor din 1907, despre care citiseră unele lucruri în ziare sau auziseră la radio. Curînd, învățătoarea Ștefania Artenie intră în clasă și, în liniștea atentă ce se instăpînise, prinse a vorbi despre evenimentele din 1907. Ea zugrăvi situația mizeră de atunci a țăranilor, ca urmare a cruntei exploatări la care erau supuși de moșieri și arendași. Iși întrerupea din cînd în cînd povestirea, pentru a le arăta copiilor ilustrații înfățișînd momente ale răscoalei sau pentru a le recita vreo poezie.

Crunta represiune care a urmat luptei țăranilor pentru o viață mai bună și căreia i-au căzut victime, numai după cifrele oficiale, 11.000 țărani, a fost evocată de tov. Artenie prin cuvintele pe care țăranul Furtună le-a rostit la procesul intentat în urma înăbușirii răscoalei: „Or fi ele legi și pravili cum ziceți dumneavoastră, or fi, nu tăgăduiește nimeni, dar pentru noi, țăranii, cînd avem dreptate nu stă scris în pravilă, și cînd stă scris în pravilă nu avem dreptate".

Lecția a continuat numeroase elemente de istorie locală, datorită cărora elevii au înțeles că răscoala a avut un caracter general, cuprinzînd și comuna în care trăiesc ei.

In încheierea lecției, profesorii Constantin Ripă și Vasile Mantu, martori oculari ai răscoalei, au povestit elevilor cîteva din amintirile lor în legătură cu acest eveniment.

ANA COSTANDACHI

Din experiență

ȘCOLII SOVIETICE

Directorul școlii

Lev Nikolaevici Doroholski conduce de douăzeci de ani colectivul pedagogic al școlii medii nr. 5 din Egorievsk. La prima privire, acest om liniștit pare a fi intrucitva incet, retras. Dar dacă mergi in școală, dacă stai de vorbă cu oamenii, părerea despre director ți se schimbă cu desăvîrșire. Treptat, in loc de omul incet apare in fața ta organizatorul priceput, omul de acțiune destoinic. Ceea ce a făcut directorul in școală poate face numai un om care gîndește mult și lucrează mult.

Indatoririle directorului școlii sînt extrem de vaste. El le poate aduce la îndeplinire numai sprijinindu-se pe un activ larg, pe colectivul pedagogic, stimulînd inițiativa acestuia, gîndurile lui creatoare.

Colectivul școlii nr. 5 este un colectiv unit. El muncește bine, închinîndu-și toate puterile și toate cunoștințele operei de educare a copiilor. Dar colectivul pedagogic nu se formează de la sine. El însuși trebuie educat, trebuie închegat, trebuie să se pună in fața lui perspectiva creșterii. In această privință Lev Nikolaevici a obținut, cu ajutorul organizației de partid și sindicale, succese insemnate.

La adunările de partid și la consfătuirile de producție s-au discutat probleme legate nemijlocit de perfecționarea măiestriei pedagogice a profesorului. Nu de mult, colectivul școlii s-a ocupat, in cadrul unei consfătuiri de producție, de insemnata problemă a consolidării cunoștințelor noi chiar in cadrul lecției. Examinarea acestei probleme a determinat discuții serioase in legătură cu lupta impotriva supraincărcării elevilor.

Mindria școlii o constituie cabinetul pedagogic, inființat din inițiativa tovarășului Doroholski. Cabinetul funcționează intr-o incăpere mare, luminoasă, plină de material didactic, de lucrări metodice, de planuri ale celor mai bune lecții, de caiete cu dictări și compoziții reușite.

In centrul cabinetului se află un stand unde este popularizată inalta măiestrie pedagogică a celor mai buni profesori din școală. In colectiv se bucură de un mare respect profesorul de geografie S.I. Orlov, un pasionat cercetător al regiunii. El are indărătul său 70 de ani de viață intensă dintre care zece i-a petrecut la centrala Orlovsk, din cauza activității revoluționare.

Lecții interesante, excursii atrăgătoare — iată ce trebuie să invețe să facă tinerii pedagogi — a gîndit Lev Nikolaevici, organizînd standul inchinat experienței profesorului emerit S. I. Orlov.

De peste jumătate de veac predă limba rusă profesoara emerită Zinaida Ivanovna Cistoserdova; mulți ani a dat școlii profesoara de limba germană Tatiana Vasilieva Adueva. Și alături de ele sînt tinerii pedagogi Stepan Stepanovici Kozirev, Elena Ivanovna Borisova, Tatiana Alexeevna Papașina, Nina Ivanovna Kovaceva și alții. Ei alcătuiesc impreună un colectiv unitar in păreri, in gînduri, in cerințe in muncă.

Desigur, nu-i de crezut că membrii colectivului școlii nu greșesc niciodată, că totul merge ușor, fără luptă.

Directorul școlii acordă o mare atenție calității lecțiilor, conținutului inalt de idei al acestora.

Directorul școlii asistă și la lecțiile profesorilor buni și la lecțiile profesorilor slabi. El îi ajută, îi

îndrumează și pe unii și pe ceilalți. Uneori analiza lecției se transformă intr-o discuție scurtă, dar folositoare.

...Lev Nikolaevici se reintoarcea de la o lecție de algebră pe care o predase un profesor foarte bun, directorul de studii Stepan Stepanovici Kozirev. Lecția fusese precis construită, corectă din punct de vedere metodic. Se părea că nu i se poate găsi nici un cusur. Dar intre director și directorul de studii se porni o discuție pe tema supraincărcării elevilor. Și cu toate că Stepan Stepanovici nu se socoti, in cursul acestei discuții, drept „invins", el trebui totuși să recunoască că a rezolva in clasă exerciții mai ușoare și a da acasă exerciții mai grele inseamnă a-i supraincărca pe elevi.

Munca cu colectivul de profesori este o latură a activității directorului. O altă latură o constituie munca cu colectivul de elevi.

Lev Nikolaevici le spune intotdeauna profesorilor:

— Invățați să observați tot ce-i mai bun, mai pozitiv la elevi. Fiți severi cu ei, dar respectați-i, arătați-vă increderea in puterile lor. Observați nu numai faptele lor rele, ci și cele bune. Ajutați-le să se dezbare de tot ce-i rău. In aceasta constau, după mine, principiile de bază ale pedagogiei sovetice.

Lev Nikolaevici nu predă lecții, dar se străduiește să fie cit mai des in mijlocul copiilor. El participă regulat la ședințele comitetului de comsomol, la adunările pionierești. Insuccesele elevilor il intristează tot atit cit și insuccesele profesorilor. Nu de mult, atitudinile nesănătoase de izolare ale elevilor din clasa a X-a l-au neliniștit puternic. Interesul acestora pentru invățătură scăzuse in mod evident. Chiar și unii comsomoliști judecau astfel: „știu pentru trei — imi ajunge".

Cine era vinovat de această situație?

— Desigur, in primul rind eu și profesorii — spune directorul școlii. Noi, pe cit se pare, n-am știut să trezim setea de cunoștințe la toți elevii. N-am reușit să-i convingem că au nevoie de cunoștințe nu numai cei care se pregătesc să intre in invățămintul superior, ci și cei care vor lucra in economia națională. Acum, această greșeală se indreaptă. Organizăm intilniri ale elevilor cu muncitorii fruntași din intreprinderea care ne patronează, cu obsolvenții școlii care lucrează acum in producție.

Directorul îi iubește pe elevii cei mai mari ai școlii. Aceștia sînt plini de inițiativă și gata să răspundă la chemări. Cereți-le ceva și ei, cum se spune, vor sfărima munții. Toamna, elevii au strins in colhoz cartofii de pe 30 de hectare, au plantat arbori pe două străzi ale orașului, au sădit 600 de pomi, au strins 18,5 tone de metal. Intr-un cuvint, la elevii clasei a X-a găsești cită inițiativă vrei. Trebuie să știi numai s-o folosești. In privința aceasta directorul este un exemplu pentru mulți profesori.

Obligațiile directorului școlii sînt multilaterale. Cit este de vast, de pildă, domeniul muncii cu părinții! Și cită vreme îți ia munca gospodărească! Lev Nikolaevici a trebuit să muncească mult pentru instalarea atelierelor de lăcătușerie și timplărie, pe care școala le-a organizat cu ajutorul intreprinderii care o patronează și al directorului acesteia, Mihail Akimovici Isakov.

Acum, locuitorii orașului sînt entuziasmați de cantina școlii nr. 5, unde totul strălucește de curățenie și unde, pentru un preț foarte ieftin, patru sute de elevi primesc un dejun cald.

Directorul școlii Lev Nikolaevici Doroholski, conducător exigent și tovarăș plin de solicitudine, se bucură de respectul deosebit al membrilor colectivului și al tuturor locuitorilor orașului. Incepind din 1946, oamenii muncii din Egorievsk l-au ales permanent ca deputat in Sovietul orășenesc. Acum, ei l-au propus din nou drept candidat pentru a fi ales ca deputat in Soviet.

(Din „Ucitelskaia Gazeta" nr. 17, 1957).

Condiții tot mai bune de dezvoltare a învățămîntului

Aplicînd hotărîrile Plenarei C.C. al P.M.R.

(Urmare din pag. 1-a)

tribuie conducerilor intreprinderilor va ușura inițiativele acestora de a înzestra școlile pe care le patronează cu unelte, utilaje, și materiale necesare atelierelor școlare. Aceasta a fost posibil pină in prezent la școala medie nr. 1 din Cimpulung, raionul Muscel, școala medie din Rimnicu Vilcea, școala de 7 ani din comuna Brezoi etc. Aceste școli au fost inzestrate cu tot utilajul necesar datorită sprijinului unor intreprinderi ca: I.M.S. Cimpulung Muscel, Fabrica metalurgică Pitești, I.P.R.O.F.I.L. Rimnicu Vilcea, U.I.L. Brezoi etc.

Sporirea veniturilor sfaturilor populare prin folosirea beneficiilor intreprinderilor locale dă acestora posibilitatea să imbunătățească condițiile de viață ale lucrătorilor din școli. In acest scop, potrivit H.C.M. nr. 387, secțiunea regională de invățămint este in prezent in măsură să facă propuneri comitetului executiv al sfatului popular regional cu privire la construirea de locuințe pentru cadrele didactice.

Și lucrătorilor din școli le revin sarcini de mare răspundere pentru indeplinirea hotărîrilor Plenarei. Colectivul secției regionale de invățămint a analizat căile prin care invățătorii și profesorii pot contribui la indeplinirea acestor hotărîri și sub indrumarea organizației regionale de partid, a mobilizat cadrele didactice pentru popularizarea largă a acestora in rindul maselor de țărani muncitori.

Prin inlocuirea sistemului de cote obligatorii cu sistemul de alcătuire a fondului central de cereale pe calea contractărilor și achizițiilor crește intr-o măsură însemnată importanța sporirii producției agricole pe baza dezvoltării sectorului socialist din agricultură. Asupra indeplinirii acestor sarcini a fost orientată intreaga activitate cultural-obștească a cadrelor didactice. Numeroși invățători și profesori de științe naturale predau lecții in cadrul invățămintului agricol de masă, organizînd demonstrații practice. Comitetul executiv regional a luat măsuri pentru a asigura tuturor școlilor terenurile necesare parcelelor experimentale.

In prezent, secția de invățămint a regiunii Pitești studiază posibilitatea organizării in timpul verii a unor tabere de odihnă și de muncă in cadrul unităților socialiste din agricultură. In aceste tabere elevii vor căpăta deprinderi de a efectua principalele munci agricole cu privire la cultura cerealelor, pomicultură, legumicultură etc

Traducerea in viață a Hotărîrilor Plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956 va asigura dezvoltarea continuă a invățămintului din regiunea Pitești alături de succesele pe care le va obține intregul invățămint din patria noastră.

Consfătuirea pe țară a instructorilor de pionieri fruntași

Consfătuirea organizată de C.C. al U.T.M. cu instructorii de pionieri fruntași, care s-a desfășurat intre 9—13 februarie a.c., și-a propus drept scop popularizarea și generalizarea experienței celor mai buni instructori de pionieri in ce privește educarea comunistă a pionierilor și școlarilor.

Peste 31.000 de instructori superiori și de detașamente își desfășoară in momentul de față munca in unitățile, detașamentele și grupele de pionieri. După cum au arătat lucrările consfătuirii, mulți instructori de pionieri au obținut in ultimii ani succese frumoase in privința imbunătățirii conținutului, formelor și metodelor muncii cu pionierii. Astfel, numeroși instructori din regiunile Baia Mare, Cluj, Ploești, București organizează adunări pionierești cu teme accesibile virstei copiilor, intilniri cu muncitorii fruntași in producție, excursii și vizite in intreprinderi, in gospodăriile agricole colective și de stat și la stațiunile de mașini și tractoare. De asemenea, in practica multor organizații de pionieri din regiunile Stalin, București, Craiova, Iași, Oradea și Suceava există o preocupare tot mai intensă pentru organizarea acțiunilor care dezvoltă in rindul copiilor dragostea față de patria noastră, față de trecutul ei istoric, dorința de a cunoaște frumusețile și bogățiile ei. In acest scop se organizează marșuri ale pionierilor, excursii, vizite la diferite monumente istorice, intilniri cu oameni de știință, scriitori, artiști etc.

Lucrările consfătuirii au scos la iveală experiența pozitivă a unor instructori de pionieri care, ajutați de pedagogi, dezvoltă dragostea și interesul pionierilor și școlarilor față de invățătură, îi mobilizează să lucreze in cercurile de elevi, să confecționeze aparate pentru laboratoare, să participe activ la munca de folos social.

Discuțiile purtate la consfătuire au arătat că mulți invățători și profesori acordă un ajutor concret instructorilor de pionieri, nu-și socotesc misiunea incheiată odată cu terminarea orelor de curs. Ei se ocupă cu același interes și de indrumarea activității pionierești. La școala de 7 ani de pe lingă școala pedagogică din Carei, de exemplu, datorită acestei atitudini a cadrelor didactice s-au format colective de pionieri bine inchegate. Pionierii condamnă lenea și indisciplina manifestate in rindul unora dintre colegii lor, opunindu-le exemplul celor care invață bine, care știu să-și organizeze munca, sint atenți in clasă. Pe de altă parte, programul organizației pionierești sprijină insușirea cunoștințelor predate la cursuri, oferind totodată elevilor un bun prilej de recreare. Așa, de exemplu, la școala de 7 ani nr. 13 din Sibiu la propunerea pionierilor și cu concursul lor s-a organizat o foarte instructivă excursie imaginară pe Dunăre. Pionierii au alcătuit un echipaj de marinari pentru vasul cu care trebuiau să străbată bătrinul fluviu, au adus fotografii, au fixat itinerariul, apoi au citit fragmente din cărți și au povestit ei inșiși multe lucruri despre frumusețea și importanța Dunării, despre frumusețea și importanța porturilor sale. Micii navigatori au cintat cintece marinărești care i-au insuflețit. Această excursie a inveselit și a recreat pe participanți dar in același timp, le-a dat și numeroase cunoștințe de geografie. Asemenea exemple s-ar putea da multe.

Din cuvintul numeroșilor participanți la discuții a reieșit că sint numeroase școlile unde organizațiile de pionieri datorită colaborării strinse a cadrelor didactice și a instructorilor de pionieri au realizări frumoase in organizarea plăcută, instructivă a timpului liber și a odihnei școlarilor, in organizarea jocurilor, excursiilor, marșurilor, focurilor de tabără etc.

In consfătuire s-a scos insă in evidență faptul că, pe lingă toate succesele obținute, in munca instructorilor de pionieri se constată și o serie de neajunsuri. Astfel, trebuie inlăturată tendința unor instructori de pionieri de a copia in munca cu pionierii diferite forme și metode bătrinești, neadecvate virstei elevilor, folosite in activitatea altor organizații de masă, tendința de a șablioniza munca pionierească, de a-i da un caracter rigid. Uneori conținutul și formele muncii pionierești nu sint atrăgătoare pentru copii, nu contribuie la dezvoltarea inițiativei lor. Activitatea de zi cu zi a grupelor și conținutul adunărilor de detașament nu sint strins legate de ceea ce invață copiii la lecții. Programul de muncă al multor unități și detașamente nu oglindește etapele de muncă ale anului școlar. In metodica activității nu se ține suficient seama de particularitățile de virstă ale pionierilor, de inițiativele lor. In stabilirea programului activității pionierești instructorii au uneori in vedere numai intențiile lor, neglijind interesele copiilor, nu sprijină indeajuns acele acțiuni pe care copiii inșiși vor să le organizeze. De asemenea, ei nu țin intotdeauna seama de capacitatea de muncă a copiilor, și nu se ingrijesc să le asigure timp liber pentru studii și joc, așa cum prevăd instrucțiunile Ministerului Invățămintului și ale C.C. al U.T.M.

După cum s-a arătat in consfătuire, aceste lipsuri se datoresc și faptului că unele unități de pionieri, in special in școlile cu un număr mare de elevi, au fost incadrate cu instructorii superiori aleși la intimplare insuficient calificați, fără experiență. Aceștia lucrează ca niște mici funcționari, in activitatea lor nu se simte că sint educatori. Lipsa de colaborare care a existat uneori intre organele de invățămint și U.T.M. in incadrarea instructorilor superiori de pionieri, a făcut ca intr-o serie de unități pionierești munca să nu fie interesantă, ci săracă in conținut, să nu corespundă sarcinilor sporite care stau in fața invățămintului.

Una dintre cauzele cele mai insemnate ale lipsurilor existente in munca instructorilor de pionieri o constituie — așa cum s-a arătat la consfătuire — atitudinea nepăsătoare a unor cadre didactice față de ajutorul pe care trebuie să-l acorde organizațiilor de pionieri. Astfel de cadre didactice nu se interesează de indrumarea pedagogică a instructorilor, nu-i ajută pe aceștia să alcătuiască programe interesante, să organizeze acțiuni atractive pentru copii, nu-i invață cum să lupte impotriva supraincărcării copiilor.

E de la sine ințeles că in asemenea condiții, atit munca pedagogilor cit și cea a instructorilor de pionieri are de suferit. In consfătuire s-a arătat că invățătorii și profesorii au datoria să colaboreze strins cu instructorii de pionieri, să-i ajute in munca de zi cu zi. Cadrele didactice nu trebuie să uite o clipă că in primul rind, pe umerii lor apasă răspunderea educației comuniste a micilor cetățeni ai patriei noastre.

In concluziile consfătuirii s-a subliniat, printre altele, că in locul unor „planuri de muncă" fiecare unitate și detașament trebuie să aibă un program de activități educative. In acest program trebuie să fie prevăzute excursiile ce se organizează cu pionierii, cintecele și jocurile pe care le vor invăța aceștia, manifestările cultural-sportive pe care le vor organiza, acțiunile de folos obștesc pe care le vor intreprinde. Acest program trebuie să fie intocmit de către colectivul de conducere al unității sau al detașamentului, in urma consultării tuturor pionierilor.

In centrul activității organizațiilor de pionieri trebuie să stea dezvoltarea sentimentului de dragoste față de patrie și popor, față de clasa muncitoare. Dezvoltarea sentimentului de dragoste față de patrie, de regimul nostru democrat-popular nu se realizează prin predici sau lozinci. Aceste sentimente se pot dezvolta prin acțiuni concrete care să arate copiilor frumusețile și bogățiile patriei, să le facă cunoscut trecutul de luptă al poporului, eforturile sale in lupta ce o duce astăzi pentru construirea socialismului. Asemenea acțiuni concrete sint excursiile, vizitele in unitățile industriale și agricole, vizitele la muzee, intilnirile cu luptători din ilegalitate, cu oameni de știință și cultură etc. Organizind asemenea acțiuni, organizația de pionieri va ajuta mai mult școala să indeplinească sarcinile educației comuniste a copiilor. Să nu uităm niciun moment că sfera preocupărilor organizației de pionieri trebuie să fie cit mai largă. Este necesar ca organizațiile de pionieri să acorde atenție nu numai elevilor, ci și tuturor copiilor de 11-14 ani care nu sint cuprinși in școli.

Consfătuirea a subliniat necesitatea educării copiilor, a pionierilor in spiritul prieteniei și frăției cu copiii celorlalte naționalități de pe teritoriul patriei noastre, cu toți copiii lumii.

In activitatea cu pionierii, instructorii de pionieri, invățătorii și profesorii trebuie să pună un accent deosebit pe inarmarea copiilor cu cunoștințe științifice, explicindu-le potrivit puterii lor de intelegere fenomenele naturii și societății. De asemenea, s-a subliniat necesitatea intensificării muncii pentru dezvoltarea dragostei copiilor față de munca productivă, a dorinței lor de a munci in producție. Copiii trebuie să inteleagă că munca practică in uzine și pe ogoare, făuritoare de bunuri materiale, asigură fericirea și viața imbelșugată a poporului nostru.

Inviorarea muncii organizațiilor de pionieri depinde de modul in care instructorii, invățătorii și profesorii vor sprijini organizarea cit mai multor acțiuni culturale și sportive. Copiii trebuie invățați să cinte, să invețe poezii, să organizeze echipe artistice, să se ia la intrecere, să organizeze jocuri atit in timpul recreațiilor cit și in afara școlii, să facă cit mai mult sport sub indrumarea nemijlocită a instructorilor și pedagogilor. Aceste forme de muncă tinerești, vii, atrăgătoare, menite să trezească entuziasmul copiilor noștri trebuie să aibă insă un bogat conținut educativ și instructiv. El se poate realiza numai sub aceeași atentă și răbdătoare indrumare a invățătorilor, profesorilor și instructorilor. Numai in acest fel vom reuși ca organizația de pionieri să-și indeplinească menirea pentru care a fost creată. Numai in acest fel vom pregăti in dar patriei pe acei care in viitor vor fi mindria și gloria ei.

VASILE V. POPESCU

Învățătorii în pregătirea răscoalei din 1907

(Urmare din pag. 1)

portant este că predomina ceea ce e pozitiv, adică tendința de a scoate poporul din intuneric. In măsura in care invățătorii răspindeau aceste reviste intre țărani, le citeau și le comentau cu ei, ele au adus un anumit aport la desteptarea conștiinței de clasă a țărănimii exploatate.

La Baia (regiunea Craiova), de pildă, un grup de invățători in frunte cu G. Vasilescu scotea revista „Vorbe bune". Adresindu-se invățătorilor, revista le cerea „muncă pentru luminarea noastră și a celor care trăiesc alături de noi in sate". Mozierilor și autorităților locale nu le convenea insă nici această modestă activitate de culturalizare a maselor. La redacția revistei s-au făcut numeroase percheziții polițienești. Odată cu izbucnirea răscoalei, directorul revistei — după cum avea să arate mai tirziu revizorul școlar de Romanați in raportul său către Ministerul Cultelor și Instrucției — este ridicat de jandarmi și bătut cu ciomegele in așa fel incit abia a scăpat cu viață. Redactorii și incasatorii revistei au avut aceeași soartă. Odată eliberați insă, curajoșii redactori n-au avut alt gind decit să-și ducă mai departe activitatea. La reapariția revistei ei au dezvăluit represiunile la care erau supuși invățătorii și au criticat „Revista Asociației Invățătorilor și Invățătoarelor din Rominia" care nu a făcut nimic pentru apărarea dascălilor „azvirliți in temnițe... torturați și chinuiți ca pe vremurile inchiziției" pentrucă luptă să-i salveze pe țărani din ghearele mizeriei. Este impresionantă dirzenia pe care o manifestă redactorii revistei in urma suferințelor indurate: „Cu corpul plin de vinătăi, cu miinile însingerate de baionetele jandarmilor bravului căpitan Bilciurescu, punem mina pe condeie și vom continua mai departe lupta pentru lumină in paginile acestei modeste publicații" [2]).

Și la Tirgu Jiu apărea o „revistă poporanistă a mișcărilor culturale și economice". Se numea „Șezătoarea țăranului" și era scoasă de un grup de invățători gorjeni. Din conținutul ei semnalăm rubrica „Glasul obiditilor" in care revista își propunea „să dea in vileag toate nedreptățile și mizeriile pe care sătenii noștri vor avea nenorocirea și mizeria să le indure din partea ori și cui ar fi".

Oprim aci insiruirea revistelor „poporane", care au fost mai multe. Ori cite confuzii am găsi in coloanele lor, nu le putem contesta dorința de a fi de folos țărănimii și meritul de a fi contribuit la luminarea celor obidiți.

★

Publicațiile invățătorești nu puteau reprezenta decit un sector restrins al operei de culturalizare. Un sector mai larg il constituia acțiunea directă a masei invățătorești asupra populației sătești. Numeroși invățători creau școli de adulți și cercuri culturale organizau șezători populare, țineau cuvintări, își exercitau influența prin contactul de zi de zi cu țăranii. Invățătorul I. V. Ungurea nu din Uscați (regiunea Bacău) a vea să fie arestat și acuzat de instigație cind s-a aflat că „seara acasă la el se duceau grupuri de săteni" [4]).

Un invățător progresist care a avut de suferit de pe urma incercărilor de a risipi intunericul a fost Anastasie Gheorghiu, de la școala din comuna Necșeni (regiunea Suceava). In cadrul lecțiilor pe care le ținea la școala de adulți pe care o organizase, el se străduia să le dea țăranilor explicația materialistă a fenomenelor inconjurătoare. Iată cum il denunțau chiaburii satului, intr-o reclamație care a ajuns la Ministerul Instrucției și Cultelor: „Puindu-i intrebarea invățătorului că cine dă viață oamenilor, cine aduce ploile, ninsorile, cine mișcă soarele, dinsul le-a explicat că toate le regulează natura și nu dumnezeu, care nu există" [5]). Autoritățile s-au sezisat și „cazul" a fost de mai multe ori cercetat de către revizorul școlar de Botoșani. Același revizor avea de intimpinat „greutăți" din partea invățătorului Gheorghe Dimitriu din satul Dorobanți. Din notele informative ale prefecturii și revizoratului școlar se poate vedea că numitul invățător, „la o conferință a cercului cultural din acea circumscripție, in ziua de 10 decembrie 1906, ar fi ținut o cuvintare zicind intre altele că ar trebui ca țăranii să ție unul cu altul ca verigile lanțului și să meargă inainte pe calea apucată, fără să-i poată opri apa focul și sabia". In continuare el spunea că ar trebui să se facă o groapă mare in care să fie zvirliți boierii țării și acoperiți apoi cu pămint. Comentind toate acestea directorul prefecturii găsea necesar „a lua dispoziționi contra invățătorului Dimitriu care in loc de a se ocupa cu invățătura copiilor de țărani, agita pe părinții lor" [6]).

Printre cei care au dus o bogată activitate culturală intre săteni se afla și invățătorul Mihai Popescu din Băbeni — Făurești (regiunea Pitești). Prefectul de Vilcea, raportind Ministerului de Interne despre arestarea acestui invățător, arată că „in tot timpul a instigat necurmat in diferite conferințe didactice, a propagat idei nesănătoase și a atițat pe țărani impotriva proprietarilor și arendașilor din localitate" [7]).

In arhive se găsesc multe alte acuzări despre acțiunile unor invățători care impleteau activitatea culturală cu indemnul, direct sau indirect, la luptă impotriva moșierimii. C. Munteanu, tinăr invățător din Vulturești (regiunea Craiova), a fost arestat fiindcă le-a vorbit sătenilor despre grelele invoieli agricole. Tot astfel și invățătorii Ion Atanasiu din Hințești (regiunea Suceava), Al. Stroescu din Orbeasca de Jos (regiunea București) sau C. Zaharescu din Rogova (regiunea Craiova). Frații Ioan și Vasile Macovei (primul invățător la Măstăcani, al doilea la Fărțănești — regiunea Galați) erau acuzați că prin activitatea lor extrașcolară „au dezvoltat pofta sătenilor de a avea pămint de cultură ieftin și că dezordinile petrecute nu sint decit urmările ideilor propagate de acești invățători pe terenul economic și cultural" [8]).

Invățătorii progresiști nu pierdeau nici o ocazie pentru a-i mobiliza pe țărani la luptă, pentru a le deschide ochii. Pentru a lua un ultim exemplu pe această linie ne vom referi la invățătorul D. Georgescu din Crimpoaia (regiunea Pitești). Acesta primise o sarcină banală: să explice țăranilor, adunați in localul primăriei instrucțiunile pe care le trimisese prefectura cu privire la distrugerea șoarecilor și mușuroaielor. Dar — după cum citim in raportul revizorului școlar — D. Georgescu a inceput să explice intr-un mod propriu „ce trebuie să se înțeleagă prin șoareci și mușuroaie... Fapt dovedit că de la primărie sătenii au plecat cu toții și au dat foc proprietății, in ziua de 12 martie, acesta fiind primul act de rebeliune in jud. Olt" [9]). Invățătorul a fugit apoi din sat, dar a fost prins și intemnițat.

După cum vedem, activitatea culturală a multor invățători era menită să-i lumineze pe țărani asupra intereselor lor. Nu e de mirare că atunci cind au izbucnit răscoalele, revizoratele școlare au dat ordine circulare prin care se suspendau ședințele cercurilor culturale, cercurilor de adulți și șezătorile populare.

Dar „activitatea extrașcolară" a invățătorilor nu se limita la domeniul cultural. Ea mai consta in organizarea obștilor sătești și in inființarea băncilor populare.

Mulți invățători au crezut, in mod cinstit, că obștile sătești pentru arendarea sau cumpărarea pămintului și bancile populare, inlăturindu-i pe arendași și cămătari, vor ușura viața țăranului. Stind in fruntea unor asemenea acțiuni, unii dintre ei au plătit aceasta cu libertatea sau chiar cu viața. Așa s-a intimplat cu invățătorul Ion Mihail din comuna Băești, regiunea Ploești, care, denunțat de moșieri și arendași pentru că a inființat bancă populară și obște sătească, a fost ridicat din școală, bătut in fața elevilor și trimis legat la Tribunalul Buzău. Foarte asemănătoare a fost soarta invățătorilor I. Călin de la Gura-Padinii și Eftimie Cartianu de la Grojdibod (regiunea Craiova) sau a lui Vasile Cahu din Țuțcani (regiunea Galați) care a fost arestat „pentru faptul că a făcut, in timpul mișcării, un act de solidaritate, pentru ca sătenii ori unde vor merge să se bazeze pe unire intre ei in scopul cumpărării de pămint" [10]). In actul de acuzare se spunea că răzvrătirea in comuna respectivă ar fi inceput in puterea acestui act. Un caz similar s-a petrecut in comuna Riioasa (regiunea București).

Cu toate că mulți invățători au suferit pentru băncile populare și obștile sătești, trebuie spus că nici unele nici altele nu insemnau mijloace reale pentru rezolvarea revendicărilor țărănimii. Ele slujeau, in ultimă analiză, la intărirea proprietății chiaburești.

Invățătorii progresiști au găsit insă in această acțiune un prilej in plus pentru a deștepta ura țăranilor impotriva dușmanilor lor. Faptul acesta il remarca și revizorul școlar de Teleorman, intr-un raport către ministru, arătind că străduința invățătorilor pentru construirea băncilor populare și obștilor sătești „in multe locuri a trecut marginile permise prin aceea că, prin modul de a vorbi sătenilor, a mărit ura lor impotriva arendașilor-proprietarilor etc. ... a făcut ca antagonismul intre arendași și proprietari de o parte și intre săteni pe altă parte, să devină mai mare" [11]).

In fața acestor urmări ale „activității extrașcolare" chiar politicienii liberali care propovăduiseră această activitate nu făceau nimic pentru a-i salva pe invățătorii acuzați. In asemenea cazuri și Haret — care in alte cazuri lua apărarea invățătorilor — dădea rezoluții categorice. Cind obștea din comuna Riioasa a adresat moșierului Leontopol cererea de a i se da moșia in dijmă, moșierul, constatind că cererea e scrisă de mina invățătorului, a trimis-o lui Haret. Pe cerere se păstrează rezoluția: „18. III. 1907. Revizorul școlar să anchieteze cum se face de această petiție e scrisă tocmai de invățătorul din comună, in timpul de tulburări prin care am trecut. Haret" [12])

Pe drept cuvint unul dintre invățătorii care suferiseră pentru „activitatea extrașcolară" putea scrie unui ziar invățătoresc: „Fiind sfătuiți de „binevoitorii poporului" a munci cind ne-am făcut datoria am fost lăsați inaintea pustei jandarmului pe cimpul de luptă al activității extrașcolare" (Tribuna Invățătorilor din 5 oct. 1907).

★

Cele arătate mai sus n-au constituit, desigur, singurele forme prin care invățătorii au contribuit la pregătirea răscoalei. Ei au fost acei care, foarte adesea, au redactat cererile, memoriile, reclamațiile in diferite chestiuni care frămintau populația satelor. Revoltați de cumplitele invoieli agricole ei le făceau cunoscute — de altfel fără folos — presei timpului. Desigur, ar fi greșit să ne inchipuim că toți invățătorii s-au aflat pe această poziție progresistă. Existau invățători chiaburi sau alții orbiți de propaganda reacționară, care au slujit cu zel regimul burghezo-moșieresc. Majoritatea invățătorilor au ajutat insă țărănimea in lupta impotriva moșierimii.

Posibilități mult mai vaste de acțiune revoluționară se deschideau invățătorilor odată cu izbucnirea răscoalei. Asupra rolului invățătorilor in desfășurarea răscoalei ne vom opri intr-un articol viitor.

---

[1]) Spiru Haret, „Rolul preoților și invățătorilor in mișcarea culturală", 1908, pag. 66.

[2]) Idem pag. 67.

[3]) „Vorbe bune" anul IV nr. 1.

[4]) „Răscoala țăranilor din 1907" documente publicate de V. Ion, 1948, pag. 266.

[5]) Arhivele Statului, București, fond Ministerul Instrucției și Cultelor, dosar 825/1907 f. 8 v.

[6]) Idem dosar 825/1907 f. 1.

[7]) Idem dosar 825/1907 f. 67.

[8]) „Răscoala țăranilor din 1907" documente publicate de V. Ion, 1948 pag. 296.

[9]) Idem pag. 391.

[10]) Idem pag. 295.

[11]) Idem pag. 343—344.

[12]) Arhivele Statului, București, fond Ministerul Instrucției și Cultelor, dosar 825/1907 f. 172.

Școală nouă in satul Măstăcani, regiunea Galați, unul din satele răsculate in 1907.

De la Ministerul Învățământului

Sărbătorirea în școli a 140 de ani de la nașterea lui Arany Ianos

Ministerul Învățământului a dat secțiilor de învățământ instrucțiuni în legătură cu sărbătorirea în școli a aniversării a 140 de ani de la nașterea marelui poet maghiar Arany János. In instrucțiuni se arată că secțiile de învățământ ale sfaturilor populare regionale (raionale, orășenești) vor lua măsuri ca în ziua de 2 martie a.c. după terminarea activității școlare, sau duminică, 3 martie, la fiecare școală medie și de 7 ani cu limba de predare maghiară să se organizeze o serbare comemorativă legată de această aniversare, la care profesorul de literatură maghiară sau un alt profesor va prezenta o expunere comemorativă despre Arany János.

Serbarea se va încheia cu un program artistic, compus din recitări din poeziile lui Arany, cor, orchestră etc.

Numire

Conf. univ. **Szántó Arpad** a fost numit pe data de 1 februarie 1957 prodecan la Facultatea de matematică-fizică de la Universitatea „Bolyai" din Cluj.

BIBLIOTECA ȘCOLII

In biblioteca școlii medii nr. 3 din Craiova.

NOI REALIZĂRI
în lupta pentru construirea socialismului

(Urmare din pag. 1)

Ca urmare a succeselor obținute în producție a crescut volumul vînzărilor de mărfuri.

Creșterea puterii economice a patriei a permis partidului și guvernului ca în cursul anului 1956 să ia o serie de măsuri care să contribuie la ridicarea nivelului de trai al poporului. Au fost îmbunătățite salariile muncitorilor din industria chimică, petrolului, lemnului, sticlei și ceramicei fine ale maiștrilor, ale personalului din învățămînt și din cadrele armatei. Au fost majorate salariile muncitorilor cu cîștiguri mici. De asemenea au fost sporite pensiile mici și s-au introdus alocațiile de stat pentru copii. S-au construit locuințe în suprafață totală de peste 850.000 m.p.

Cheltuielile finanțate de la bugetul de stat pentru învățămînt și cultură, pentru ocrotirea sănătății, odihnă, pensii, burse, ajutor familial de stat s-au ridicat la 8014,8 milioane lei, fiind cu 1205,0 milioane lei mai mari decît în anul 1955.

În învățămîntul de cultură generală, numărul elevilor a crescut față de 1955 cu 131.000. Numărul absolvenților cu pregătire superioară a fost cu 19 la sută mai mare decît în 1955. Pentru continua îmbunătățire a condițiilor de învățătură ale studenților în anul școlar 1956/57 au fost mărite bursele.

S-au obținut rezultate însemnate și în domeniul realizărilor culturale. Au fost tipărite 38,6 milioane cărți și broșuri, adică cu 9 la sută mai mult decît în 1955. A crescut cu 19 la sută numărul spectatorilor la spectacolele cinematografice.

În domeniul creșterii sănătății a crescut numărul servicilor medico-sanitare din întreprinderi și a continuat să se extindă rețeaua de spitale de circumscripție în mediul sătesc. La sfîrșitul anului 1956 revenea un medic la 810 locuitori, față de un medic la 1895 locuitori în anul 1938. Numărul celor trimiși la odihnă și al celor care și-au îngrijit sănătatea în sanatoriile balneare a crescut față de 1955 cu 4 la sută.

Luînd cunoștință de realizările dobîndite în cursul anului 1956 poporul nostru este hotărît să-și intensifice eforturile pentru a îndeplini vastul program de măsuri trasat de Congresul al II-lea al partidului și de Plenara din decembrie 1956 a C.C. al P.M.R. în vederea obținerii unor noi succese în lupta pentru construirea socialismului în patria noastră.

Clubul pedagogilor

(Urmare din pag. 1-a)

27.000 de volume. Cu mai mult sprijin din partea comitetelor sindicale raionale va reuși, desigur, să-și dezvolte activitatea.

Intr-una din încăperi sînt expuse tot felul de materiale — reviste,

La cenaclul literar al clubului

publicații, cărți, albume aduse de delegația C.C. al S.M.I. care a vizitat recent U.R.S.S., precum și materiale privind învățămîntul în țările Americii Latine.

Deși doream să vedem cercurile de cor și teatru, sîntem nevoiți să renunțăm, deoarece au repetiții abia spre sfîrșitul săptămînii. In ce privește cercul de teatru, care s-a dezvoltat considerabil în ultimul timp atît ca valoare artistică cît și ca număr de membri, primim informații de la tov. Alex. Cernat, responsabilul organizatoric al cercului. Artiștii amatori ai echipei de teatru a clubului au avut sprijinul unor actori de valoare ca Maria Filoti, George Măruță și alții. Echipa a pus în scenă „O noapte furtunoasă", „Jubileul", „Ultima oră", „Institutorii", „Zestrea Ilenuței". In palmaresul său are multe realizări. Este o formație ajunsă la deplină maturitate și care, folosită mai bine, ar putea să treacă la o activitate permanentă. Acum pregătește un nou spectacol. Păcat, însă, că „alegerea" piesei durează de cîteva luni. Corul pregătește un concert pentru luna mai.

Din activitatea clubului pentru sprijinirea profesională a cadrelor didactice notăm: ciclul de conferințe din istoria pedagogiei — interesant organizat pe bază de abonamente — organizarea excursiilor de documentare în întreprinderi (ni se spune că vor fi vizitate marile întreprinderi din Capitală, în grupuri de 20—30 de profesori de aceeași specialitate), organizarea de expoziții din activitatea unor școli pentru politehnizarea învățămîntului etc.

La plecare, tov. Pătuleanu ne-a spus că activitatea din această importantă instituție a cadrelor didactice din Capitală are posibilități foarte mari de dezvoltare. Ar dori însă mai mult sprijin din partea secției de învățămînt a Capitalei (director tov. Petricu) și din partea secției culturale a C.C. al S.M.I.

Politehnizarea învățămîntului de cultură generală,
factor principal pentru educația armonioasă și multilaterală a tineretului

CONCLUZIILE ȘEDINȚEI COLEGIULUI MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

In ședința din 29 ianuarie 1957, Colegiul Ministerului Învățămîntului a discutat, pe baza referatului întocmit de Direcția Generală a învățămîntului elementar și mediu, problema politehnizării învățămîntului de cultură generală în lumina sarcinilor trasate școlii de Congresul al II-lea al P.M.R. și de Plenara C.C. al P.M.R. din 27-29/XII 1956.

Din materialul prezentat în referat și din discuțiile ample care au avut loc, a reieșit importanța politehnizării învățămîntului de cultură generală care constituie principalul mijloc pentru ridicarea nivelului de pregătire științifică a elevilor, pentru legarea învățămîntului de practică, de producție, pentru formarea deprinderilor de muncă la elevi.

Pornind de la tezele clasicilor marxism-leninismului cu privire la sarcinile învățămîntului politehnic, referatul și discuțiile au dezbătut pe larg, atît problemele teoretice ale politehnizării școlii de cultură generală, cît și căile practice de realizare, în condițiile țării noastre.

Esența și conținutul învățămîntului politehnic au fost fundamentate în mod științific de către Marx și Engels, ținînd seama de rolul școlii și al educației în condițiile noii societăți eliberată de exploatare. Ei au precizat că învățămîntul politehnic este o parte componentă a educației comuniste și are ca scop de a familiariza pe copii sau pe adolescenți cu principiile fundamentale ale tuturor proceselor de producție și în același timp de a le forma deprinderile de mînuire a celor mai simple unelte în toate ramurile de producție.

Vladimir Ilici Lenin a adus o mare contribuție creatoare în ceea ce privește sarcinile și conținutul învățămîntului politehnic, precizînd care sînt sectoarele producției moderne ale căror principii trebuie studiate: electricitatea, industria mecanică, industria chimică și producția agricolă. Lenin a ajuns la această concluzie întrucît aceste ramuri principale dețin un rol hotărîtor în viața societății și cuprind formele cele mai importante ale proceselor tehnologice; în consecință, oricare ar fi ramura de producție în care elevii vor lucra după absolvirea școlii de cultură generală, ea va fi legată de una din aceste ramuri.

Principalele căi pentru realizarea învățămîntului politehnic, așa cum s-au conturat în practica școlii sovietice și care au început să fie folosite și în școala noastră sînt următoarele:

- **CUNOAȘTEREA DE CĂTRE ELEVI A BAZELOR ȘTIINȚIFICE ALE PRODUCȚIEI PRIN PREDAREA FIZICII, CHIMIEI, MATEMATICII, ȘTIINȚELOR NATURALE, A GEOGRAFIEI ȘI A DESENULUI LINIAR;**
- **ORGANIZAREA LUCRĂRILOR DE LABORATOR, MĂSURĂTORILOR PE TEREN ȘI ALTE APLICAȚII PRACTICE ÎN CADRUL PREDĂRII OBIECTELOR DE ÎNVĂȚĂMÎNT;**
- **PREDAREA LUCRULUI MANUAL LA CLASELE I—IV ȘI A LUCRĂRILOR PRACTICE DE ATELIER ȘI PE PARCELA EXPERIMENTALĂ LA CLASELE V—VII;**
- **ORGANIZAREA LUCRĂRILOR PRACTICE ÎN DOMENIUL STUDIULUI MAȘINILOR, AL ELECTROTEHNICII ȘI AL BAZELOR AGRICULTURII LA CLASELE VIII—XI;**
- **ORGANIZAREA DE EXCURSII ȘI VIZITE PENTRU FAMILIARIZAREA DIRECTĂ A ELEVILOR CU MUNCA DIN ÎNTREPRINDERILE INDUSTRIALE ȘI AGRICOLE;**
- **ORGANIZAREA PRACTICII ȘI A MUNCII PRODUCTIVE ÎN INDUSTRIE ȘI AGRICULTURĂ;**
- **ÎNARMAREA ELEVILOR CU CUNOȘTINȚE, PRICEPERI ȘI DEPRINDERI PRACTICE ÎN CADRUL CERCURILOR TEHNICE.**

Politehnizarea învățămîntului este cerută de scopul și sarcinile școlii de cultură generală în condițiile construirii socialismului în țara noastră.

Școala de cultură generală, pe lîngă faptul că trebuie să înarmeze tînăra generație cu cunoașterea bazelor științelor ea trebuie în același timp s-o pregătească și pentru activitatea productivă, s-o instruiască din punct de vedere politehnic, pentru ca după absolvirea școlii tineretul care se îndreaptă spre producția industrială și agricolă să poată să-și însușească cît mai repede o specialitate, o profesie.

Ideea politehnizării școlii de cultură generală și-a croit treptat drumul în anii care au urmat după reforma învățămîntului, numai după ce s-a cunoscut temeinic și în special în mod nemijlocit experiența școlii sovietice, numai după ce s-au studiat și cunoscut rezultatele obținute de școala noastră în procesul de instruire și educare a tinerei generații.

Referatul și discuțiile din Colegiul Ministerului au subliniat că după reforma învățămîntului, Ministerul a avut însă ca principală preocupare să asigure conținutul ideologic-științific al învățămîntului și să îndrumeze cadrele didactice pentru a realiza o legătură tot mai strînsă a școlii cu viața, cu practica, cu problemele construirii socialismului în patria noastră. Astfel, s-au elaborat noi programe și manuale școlare, metodici și diferite îndrumări care au ajutat cadrele didactice să înțeleagă noua orientare a învățămîntului și să folosească pe scară mai largă în procesul instructiv-educativ demonstrațiile, experiențele, lucrările de laborator, excursiile cît și alte metode de învățămînt care au ajutat elevii să-și însușească temeinic cunoștințele și să-și formeze unele deprinderi de a aplica în practică cele învățate. In același scop, s-au dat îndrumări pentru antrenarea elevilor la diferite forme de activități obștești care au contribuit la înarmarea elevilor cu unele deprinderi practice.

Introducerea lucrului manual la clasele I-IV la toate școlile și a lucrărilor practice de atelier și agricole la clasele V-VIII sub formă de experiență la un număr restrîns de școli a constituit începutul introducerii în mod organizat a unor elemente de politehnizare a învățămîntului de cultură generală.

In urma sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. și de Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, Ministerul a luat o serie de măsuri pentru a intensifica acțiunea de politehnizare a școlii. Astfel, la elaborarea noilor planuri de învățămînt, a programelor și manualelor școlare s-a ținut seama de cerințele politehnizării învățămîntului, s-au extins lucrările practice de atelier la încă 50 de școli și lucrările practice agricole la toate școlile care sînt înzestrate cu parcele experimentale.

In acest timp, Intreprinderea de material didactic s-a dezvoltat de la an la an producînd pînă acum 14.553.435 exemplare de material didactic reprezentînd diferite aparate, planșe, hărți, mulaje etc., cu ajutorul cărora cadrele didactice au putut realiza o predare concretă și cît mai aproape de viață, de practică.

In același scop în practica școlilor noastre a început să capete tot mai mare extindere folosirea proiecțiilor, diafilmelor, diapozitivelor și chiar a filmelor. Incepînd din anul 1951 și pînă în prezent școlile au primit aproape 6100 aparate de proiecție, diapozitive și diafilme cu 317 titluri de diafilme, în 197.485 exemplare, 7 teme diapozitive în 574.245 bucăți.

Un număr însemnat de școli au primit terenuri pentru parcelele agricole experimentale care au oferit condiții pentru a se efectua cu elevii diferite lucrări și aplicații practice.

In anul 1955 s-a înființat lîngă orașul Timișoara prima stațiune a tinerilor naturaliști, care s-a dovedit a fi un organ de îndrumare științifică și metodică a elevilor și cadrelor didactice pentru însușirea și aplicarea metodelor înaintate de muncă în agricultură.

Acțiunile întreprinse de Minister au stimulat inițiativa multor cadre didactice, care au început să folosească variate căi pentru politehnizarea învățămîntului.

Consfătuirile raionale din ianuarie 1957 ale cadrelor didactice, în care s-a făcut bilanțul realizărilor obținute de școli pînă acum pe linia politehnizării învățămîntului, au arătat totodată că această problemă este privită cu interes nu numai de cadrele didactice, ci și de părinții elevilor, de întreprinderile productive, de organele de partid și de stat, care au început să susțină această acțiune.

Astfel, datorită inițiativei școlilor și sprijinului acordat de organele locale și întreprinderile productive, peste 100 de școli, în afară de cele stabilite de Minister, au organizat lucrări practice fie în ateliere proprii, fie în atelierele școlilor profesionale sau ale întreprinderilor.

Așa de exemplu școala medie din Cîmpulung Muscel și-a organizat atelierele cu ajutorul întreprinderii metalurgice și siderurgice din localitate, școala medie din Cîmpulung, regiunea Suceava și-a înzestrat atelierele de tîmplărie și lăcătușerie cu sprijinul trustului C.F.R. care o patronează, școala medie nr. 2 din orașul București a organizat lucrările practice în atelierele uzinelor Clement Gottwald, școala medie nr. 2 din Craiova în atelierele întreprinderii 7 Noiembrie. Și alte școli din țară au primit astfel de sprijin.

De asemenea, în multe școli au început să funcționeze cercuri cu caracter tehnic, diferite cercuri cu caracter agricol și chiar cercuri de tractoriști. Tot mai multe cadre didactice folosesc pe scară tot mai largă excursiile și vizitele în întreprinderile industriale și agricole, care aduc o mare contribuție în lărgirea orizontului politehnic al elevilor.

★

Pe lîngă realizările obținute, referatul și discuțiile au arătat că în activitatea de politehnizare a învățămîntului există însă o serioasă rămînere în urmă care se datorește faptului că Ministerul n-a reușit să sprijine temeinic și organizat îndeplinirea acestei importante sarcini care revine școlii noastre în această etapă de dezvoltare a ei.

Astfel:

— Direcția generală a învățămîntului elementar și mediu și Institutul de științe pedagogice nu s-au preocupat în suficientă măsură să lămurească organelor de învățămînt, cadrelor didactice și părinților elevilor scopul, însemnătatea și căile politehnizării învățămîntului în funcție de condițiile și posibilitățile de care dispun școlile noastre.

— Direcția generală a învățămîntului elementar și mediu și Institutul de științe pedagogice nu au elaborat încă îndrumări metodice pentru predarea obiectelor de învățămînt, a lucrului manual, a lucrărilor practice de atelier și a lucrărilor practice agricole în lumina sarcinilor de politehnizare a școlii.

— Lipsesc, de asemenea, îndrumări speciale pentru organizarea excursiilor în natură și în întreprinderile industriale și agricole și pentru desfășurarea activității cercurilor tehnice în școli și în casele de pionieri.

— Organele de îndrumare n-au urmărit decît sporadic felul în care școlile desfășoară diferite activități pentru politehnizarea învățămîntului.

— Experiența bună a cadrelor didactice care au desfășurat variate activități pe linia politehnizării a fost prea puțin studiată, generalizată și popularizată.

— Nu s-a studiat felul în care diferite acțiuni desfășurate în școli pentru politehnizarea învățămîntului au contribuit la dezvoltarea interesului elevilor pentru știință, tehnică și producție, la formarea noii atitudini față de învățătură, față de munca practică, față de bunurile obștești, la îmbunătățirea disciplinei, la formarea și întărirea colectivului de elevi.

— Este încă puternic resimțită în școlile de cultură generală lipsa de material didactic, ceea ce îngreunează însușirea cunoștințelor de către elevi și formarea deprinderilor acestora de a le aplica. Calitatea materialului didactic este uneori slabă.

— Majoritatea școlilor nu au spațiul necesar pentru a putea organiza laboratoare, muzee, cabinete metodice, ateliere școlare.

— Un număr mare de școli nu dispun încă de parcele experimentale.

— Ministerul Învățămîntului și organele în subordine nu au cerut destul de insistent sprijinul celorlalte departamente și al întreprinderilor locale pentru ca acestea să patroneze școlile de cultură generală și să contribuie pe scară largă la înzestrarea laboratoarelor, cabinetelor și atelierelor școlare.

— In munca de politehnizare a școlii de cultură generală s-a colaborat prea puțin cu C.C. al U.T.M. și cu C.C. al S.M.I. pentru a acționa în comun, atît pentru a îmbunătăți unele activități didactic-educative legate de politehnizare, cît și pentru a asigura condițiile materiale necesare.

★

Pentru a înlătura lipsurile constatate în acțiunea de politehnizare a învățămîntului, pentru a intensifica munca organelor de învățămînt și a cadrelor didactice în acest domeniu, ținînd seama și de multiplele propuneri făcute de cadrele didactice în consfătuirile raionale din ianuarie 1957, în vederea ducerii la îndeplinire a sarcinilor trasate școlii prin Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, Colegiul Ministerului adoptă următoarele

CONCLUZII

Pentru succesul acțiunii de politehnizare trebuie intensificată în primul rînd legătura școlii cu practica, cu producția, în vederea găsirii celor mai variate căi pentru aplicarea în practică a cunoștințelor de către elevi și pentru formarea deprinderilor lor de muncă.

In vederea realizării învățămîntului politehnic este necesar în primul rînd să se organizeze o strînsă legătură cu fabricile, întreprinderile, S.M.T., G.A.S. și G.A.C. din localitate sau din apropiere, care oferă variate posibilități pentru cunoașterea mașinilor de către elevi, pentru organizarea practicii în producție a elevilor, pentru organizarea atelierelor școlare și a parcelelor agricole experimentale, pentru organizarea și desfășurarea excursiilor în producție, pentru organizarea cercurilor cu caracter tehnic etc.

In acest scop, secțiile de învățămînt și directorii de școli, cu sprijinul organelor locale, vor solicita întreprinderilor să patroneze școlile din localitate, să le transfere mașini, unelte, organe de mașini cu randament redus pentru producție, dar care pot fi folosite ca material didactic în cadrul lecțiilor și pentru aplicații practice.

Profesorii de partea științifică, vor colabora strîns cu personalul tehnic al întreprinderilor pentru cunoașterea mașinilor și mînuirea lor, pentru ca la rîndul lor să poată explica elevilor mecanismele de funcționare ale acestor mașini.

De asemenea, se va cere sprijinul întreprinderilor industriale, S.M.T., G.A.S., G.A.C. pentru organizarea excursiilor unde elevii sub conducerea profesorilor și tehnicienilor respectivi, vor studia concret unele aspecte ale producției industriale sau procesul de muncă în agricultură. Organizarea excursiilor în producție va începe în întreaga țară din prima decadă a lunii martie.

Fiecare școală, pe baza cerințelor programelor școlare, își va întocmi un plan cu privire la organizarea excursiilor în producție care să cuprindă problemele ce urmează să fie cunoscute și adîncite de elevi cu această ocazie.

După studierea mașinilor în atelierele școlare sau în întreprinderi cu ocazia excursiilor, după ce elevii și-au format anumite deprinderi de muncă, școlile pot organiza practica elevilor în producția industrială și agricolă.

Pentru extinderea lucrărilor practice de atelier, secțiile de învățămînt și conducerile de școli vor lua următoarele măsuri:

— In localitățile unde există școli profesionale se va stabili cu conducerea acestor școli ca lucrările practice să se organizeze în atelierele școlilor respective sub conducerea maiștrilor acestora, pe baza programei elaborate pentru școlile de cultură generală.

— De asemenea, se va lua legătura cu întreprinderile din localitate pentru a se organiza în atelierele acestora lucrările practice.

— In cazul cînd lucrările practice nu se pot organiza în atelierele școlilor profesionale sau ale întreprinderilor, atunci secțiile de învățămînt și directorii de școli se vor îngriji să înființeze în cadrul școlilor de cultură generală ateliere proprii. Pentru aceasta, cu ajutorul organelor locale, se va cere întreprinderilor, cooperativelor de producție, șantierelor, să sprijine școlile în înzestrarea atelierelor cu utilajul necesar.

— In situația cînd școlile cu ajutorul întreprinderilor sau prin alte posibilități locale pot înființa și utila ateliere proprii, vor trece la amenajarea camerelor destinate atelierelor, efectuînd instalațiile și lucrările necesare în așa fel ca acestea să-și poată începe în bune condițiuni activitatea în trimestrul III sau cel mai tîrziu în noul an școlar.

— Dacă unele școli nu au spațiul necesar pentru organizarea atelierelor, atunci se pot înființa ateliere comune, fie la o școală de cultură generală care dispune de spațiu, fie într-o clădire separată din localitate.

— Secțiile de învățămînt și conducerile de școli, în urma studierii acestor posibilități locale, vor întocmi un plan cu privire la extinderea lucrărilor practice de atelier în noul an școlar și vor urmări îndeaproape pregătirea condițiilor materiale respective.

In școlile unde s-au introdus pînă în prezent lucrările practice de atelier se va urmări ca elevii să-și însușească deprinderi elementare de mînuire a sculelor pentru prelucrarea manuală a lemnului și metalului și să confecționeze diferite obiecte de uz casnic, rechizite școlare, aparate simple de fizică pentru lucrările de laborator frontale, să efectueze diferite instalații și reparații în cadrul școlii așa cum indică și programa școlară.

Profesorii de fizică, chimie, matematică și desen trebuie să colaboreze strîns cu maiștrii care conduc lucrările practice urmărindu-se felul în care elevii aplică cunoștințele însușite la lecții, evitîndu-se astfel caracterul meșteșugăresc al lucrărilor practice de atelier.

In școlile în care nu s-au introdus lucrările practice de atelier se vor folosi celelalte căi pentru legarea învățămîntului de munca productivă și pentru formarea deprinderilor de muncă la elevi: lucrări practice agricole, experiențe și lucrări practice de laborator, excursii și vizite în producție, munca în cercurile tinerilor naturaliști și în diferite cercuri tehnice, cît și diferite forme ale muncii de folos obștesc.

In cadrul lucrărilor practice agricole pe parcela școlară, elevii vor aplica în practică cunoștințele însușite la biologie și-și vor forma deprinderi de a mînui uneltele agricole, de a executa lucrările necesare pentru semănat și cultivarea răsadurilor, pentru creșterea plantelor, pentru recoltarea, prelucrarea și conservarea produselor.

Organizarea lucrărilor practice agricole se va face ținînd seama de specificul regiunii și localității în care funcționează școala respectivă.

In perioada care a mai rămas pînă la încheierea anului școlar, pe lîngă preocuparea susținută a cadrelor didactice de a realiza în cadrul lecțiilor cerințele învățămîntului politehnic, se vor organiza cu elevii diferite activități cu caracter practic-educativ pe lotul școlar și în cadrul G.A.S. și G.A.C. De asemenea, elevii vor participa în această etapă la înfrumusețarea și amenajarea curții și grădinii școlare, a terenului sportiv, la curățirea pomilor de omizi, la sădirea pomilor în localitatea respectivă, la înfrumusețarea parcurilor și zonelor verzi din localitate etc.

Conducerile școlilor și cadrele didactice vor organiza pe scară mai largă excursiile tematice, complexe și de sinteză în natură, în întreprinderile industriale și agricole.

Se vor lua, de asemenea, măsuri pentru pregătirea organizării taberelor de muncă în timpul verii pe lîngă G.A.S., G.A.C.

Pentru sprijinirea acțiunii de politehnizare a învățămîntului Ministerul va lua o serie de măsuri: va spori și îmbunătăți producția de material didactic, va înființa o stațiune republicană și 3 stațiuni regionale ale tinerilor naturaliști, o stațiune republicană a tinerilor tehnicieni, va asigura o pregătire cu caracter politehnic cadrelor didactice prin cursurile de perfecționare, va interveni pe lîngă celelalte departamente pentru sprijinirea materială a școlilor etc.

Pentru lămurirea organelor de învățămînt, cadrelor didactice și părinților elevilor în problemele politehnizării învățămîntului Ministerul Învățămîntului și Institutul de Științe pedagogice vor edita anual lucrări care să descrie și să generalizeze experiența înaintată a cadrelor noastre didactice în realizarea învățămîntului politehnic, cît și traduceri cu astfel de teme.

Secțiile de învățămînt vor organiza studierea și prelucrarea acestor materiale în cadrul consiliilor și cercurilor pedagogice, al comisiilor metodice, precum și în cadrul unor forme ale muncii metodice din regiuni, raioane și școli.

Cabinetele pedagogice vor îndruma cadrele didactice să publice în presa pedagogică sau de specialitate experiența lor în domeniul politehnizării școlii de cultură generală.

Revista de pedagogie și Gazeta învățămîntului pentru a atrage un număr cît mai mare de cadre didactice, oameni de știință, tehnicieni și ingineri, părinți ai elevilor în dezbaterea problemelor privind politehnizarea învățămîntului în școala noastră, vor deschide în paginile lor rubrica „Discuții și propuneri" în care aceștia să-și exprime părerile și propunerile lor.

Ministerul Învățămîntului și Institutul de Științe pedagogice, pe baza studierii experienței școlii noastre, vor elabora și difuza pînă la începutul noului an școlar îndrumări metodice pentru predarea obiectelor de învățămînt, a lucrului manual, a lucrărilor practice de atelier și agricole în lumina sarcinilor învățămîntului politehnic.

Secțiile de învățămînt vor stimula cadrele didactice să facă propuneri Ministerului și Institutului de științe pedagogice în legătură cu tematica lucrărilor metodice ce trebuie elaborate pentru sprijinirea învățătorilor și profesorilor în îndeplinirea sarcinilor de politehnizare a școlii de cultură generală.

Pentru intensificarea acțiunii de politehnizare, organele de control ale Ministerului și ale secțiilor de învățămînt vor analiza trimestrial activitatea desfășurată de școli și de secțiile de învățămînt în acest domeniu.

Organele de îndrumare și control vor ajuta școlile în organizarea atelierelor școlare, în obținerea terenurilor pentru parcelele agricole experimentale, în organizarea excursiilor în producție luînd în acest scop legătura directă cu comitetele executive ale sfaturilor populare raionale și comunale, cu conducerile întreprinderilor industriale și agricole, pentru a obține sprijinul de care au nevoie școlile.

Inspectorii și metodiștii de la secțiile de învățămînt, pentru a putea sprijini în mod temeinic cadrele didactice în îndeplinirea sarcinilor de politehnizare a învățămîntului vor urmări activitatea acestora în cadrul lecțiilor, al lucrărilor practice, al excursiilor, al cercurilor pe obiecte și tehnice, putînd astfel să le dea îndrumări concrete.

Cu ocazia deplasărilor pe teren inspectorii de la secțiile de învățămînt și metodiștii cabinetelor pedagogice vor ține conferințe și vor da consultații cadrelor didactice în problemele politehnizării învățămîntului.

Organele de îndrumare și control vor organiza un larg schimb de experiență între cadrele didactice de la diferite specialități în realizarea cerințelor politehnizării învățămîntului prin: predarea lecțiilor, lucrări practice de atelier, organizarea excursiilor organizarea cercurilor pe obiecte și tehnice și prin alte forme ale muncii în afară de clasă și extrașcolară.

In același scop se va organiza studierea experienței bune a unor școli în domeniul politehnizării învățămîntului de către cadrele didactice de la celelalte școli din raion.

Secțiile de învățămînt vor populariza experiența bună a cadrelor didactice prin presa locală, conferințe, consfătuiri și prin organizarea de expoziții pe raion sau regiune care să cuprindă realizările obținute de școli în domeniul politehnizării învățămîntului.

Acțiunea de politehnizare a școlii de cultură generală, fiind un proces complex și de durată, nu se poate limita însă numai la aceste măsuri. Realizarea acestei importante sarcini care revine școlii noastre în actuala etapă de dezvoltare a ei cere din partea organelor de învățămînt și a tuturor învățătorilor și profesorilor o muncă perseverentă, un efort continuu, pricepere și inițiativă creatoare pentru găsirea și folosirea celor mai variate și corespunzătoare căi în vederea intensificării procesului de politehnizare a învățămîntului nostru. Trebuie folosite la maximum posibilitățile locale, pentru a se asigura condițiile didactico-materiale necesare politehnizării învățămîntului, pentru a se realiza o apropiere cît mai strînsă a școlii de producție, de munca productivă.

Traducerea în viață a acestor măsuri trebuie să creeze o puternică mișcare a oamenilor muncii din școli, care să atragă în sprijinul ei contribuția largă a întreprinderilor industriale și agricole, a părinților și a întregii opinii publice.

Infăptuind sarcinile învățămîntului politehnic, școala noastră și slujitorii ei vor crește un tineret cult, înarmat cu temeinice cunoștințe științifice și deprinderi practice, educat în spiritul dragostei față de muncă, capabil să participe cu elan și pricepere la munca pe care o desfășoară întregul popor, sub conducerea înțeleaptă a partidului, pentru construirea socialismului în scumpa noastră patrie.

CU PRIVIRE LA ORGANIZAREA PRIMULUI CONCURS PE ȚARA AL CERCURILOR ARTISTICE DE AMATORI

Hotărîrea Prezidiului C. C. al S. M. I.

Mișcarea artistică de amatori a cunoscut o mare dezvoltare în anii puterii populare, cuprinzînd mase din ce în ce mai largi de oameni ai muncii. In această perioadă și mai ales în cadrul concursului al IV-lea al cercurilor artistice de amatori ale sindicatelor, s-au organizat în rîndul muncitorilor din învățămînt cercuri artistice de teatru, cor, muzică instrumentală, dansuri populare, balet, cercuri literare și de arte plastice etc., unele din ele bucurîndu-se de o deosebită apreciere. Așa sînt, de exemplu, corul muncitorilor din învățămînt din Sibiu, cercurile de teatru al clubului sindicatului învățămînt București, ale comitetelor sindicale orășenești Alexandria și Brăila, orchestra comitetului sindical orășenesc Bacău, brigada artistică a comitetului de instituție a M.I. etc.

Lipsa de preocupare a C.C. al S.M.I., respectiv a secției culturale, pentru continua îmbunătățire a activității artistice de amatori a făcut însă ca dezvoltarea mișcării artistice în rîndul muncitorilor din învățămînt să fie încă sub nivelul posibilităților existente și al cerințelor cadrelor didactice. In scopul dezvoltării cercurilor artistice de amatori și pentru îmbunătățirea conținutului ideologic și ridicarea nivelului artistic al activității lor, ca și pentru stimularea organizării de noi cercuri artistice, Prezidiul C. C. al S.M.I.

HOTĂRĂȘTE

1. Primul concurs pe țară al cercurilor artistice de amatori ale Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt se organizează în perioada 1.III.1957—15.IV.1958.

2. Concursul trebuie să constituie un mijloc de mobilizare a oamenilor muncii din învățămînt la lupta pentru îndeplinirea sarcinilor ce revin școlii în cel de al II-lea plan cincinal, pentru culturalizarea maselor în vederea construirii socialismului în țara noastră, pentru apărarea păcii.

3. Concursul trebuie să stimuleze activitatea creatoare a pedagogilor, să scoată la iveală noi și valoroase creații în toate domeniile de manifestare cultural-artistică, prilejuind astfel afirmarea de noi talente din rîndurile membrilor de sindicat.

4. Concursul trebuie să constituie un imbold în valorificarea tezaurului folcloristic și al tradițiilor revoluționare ale poporului nostru.

5. In vederea creșterii, îmbunătățirii și ridicării la un nivel mai înalt a activității cultural-artistice a oamenilor muncii din învățămînt și a membrilor lor de familie, organizațiile sindicale de bază, comitetele de instituție, comitetele sindicale raionale, comitetele sindicale orășenești și secția muncii culturale de masă a C.C. al S.M.I. au sarcina să organizeze, să îndrumeze și să controleze activitatea artistică a cercurilor de amatori. In acțiunea de îndrumare și control, organele menționate mai sus vor avea în vedere următoarele obiective:

a) dezvoltarea activității tuturor cercurilor artistice de amatori existente și înființarea de noi cercuri, punîndu-se accent pe dezvoltarea formațiilor de cor, teatru, dansuri naționale, a creațiilor colective, soliști canto sau instrumentali etc., precum și în toate celelalte domenii ale muncii artistice;

b) îmbunătățirea conținutului ideologic și ridicarea nivelului artistic al repertoriilor, prin introducerea celor mai valoroase lucrări muzicale și literare ale autorilor clasici și contemporani din țara noastră, din Uniunea Sovietică și țările prietene și prin valorificarea folclorului nostru și al naționalităților conlocuitoare;

c) orientarea repertoriilor și în raport cu evenimentele sărbătorite și, în deosebi, cu cea de a zecea aniversare a proclamării R.P.R.;

d) organizarea unui număr cît mai mare de spectacole în instituțiile de învățămînt, în cluburi și colțuri roșii, schimburi de experiență cu echipe din alte ramuri și sprijinirea formațiilor artistice de amatori din mediul sătesc.

6. Se dă ca sarcină organizațiilor de bază sindicale, comitetelor sindicale raionale și orășenești să asigure condițiile materiale necesare desfășurării concursului pînă la faza regională inclusiv.

7. „Gazeta învățămîntului" va publica materiale metodice de îndrumare și popularizare a rezultatelor obținute.

8. Secția muncii culturale de masă a C.C. al S.M.I., cu sprijinul Casei Centrale a Creației Populare va recomanda piese pentru repertoriu, va tipări un afiș și va populariza concursul pe toate căile.

9. Pentru conducerea concursului se constituie o comisie centrală pe țară compusă din reprezentanți ai C.C. al S.M.I., ai Ministerului Învățămîntului, ai „Gazetei învățămîntului", ai S.R.S.C., ai Casei centrale a creației populare din Ministerul Culturii, ai clubului Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt din București, ai Teatrului municipal, precum și din cadre didactice care s-au evidențiat în munca cultural-artistică.

10. Se stabilesc ca sarcini ale Comisiei centrale de concurs următoarele:

a) conduce și organizează desfășurarea concursului;

b) asigură, prin membrii săi și activiștii C.C. al S.M.I., sprijinirea pe teren a comisiilor de concurs;

c) organizează fazele interregionale, precum și faza finală a concursului, numind comisiile de selecționare pentru fiecare gen;

d) vizionează împreună cu comisiile regionale formațiile prezentate la aceste faze;

e) la terminarea concursului, propune acordarea de premii și distincții acelor cercuri care au desfășurat o activitate bogată și care au obținut rezultate frumoase, instructorilor acestor cercuri, responsabililor organizatorici și activiștilor culturali care au contribuit prin acivitatea lor la buna desfășurare a concursului.

★

Prezidiul C.C. al S.M.I. cheamă pe membrii Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt să participe la formațiile artistice de amatori, pentru a da un caracter de masă acestui concurs. Prezidiul C.C. al S.M.I. își exprimă convingerea că primul concurs al cercurilor artistice de amatori din cadrul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt va stimula activitatea creatoare a membrilor sindicatului în domeniul muncii cultural-artistice, va mobiliza pe oamenii muncii din învățămînt la opera de culturalizare a maselor și la construirea socialismului în patria noastră.

Citeva greșeli metodice în predarea unei lecții

In vederea pregătirii elevilor din clasa a VIII-a pentru lucrarea scrisă la limba franceză, tovarășa Georgeta Urseanu, profesoară la școala medie mixtă din satul Titu Gară, și-a propus să organizeze o lecție de recapitulare. Inainte de a trece la repetarea materiei, profesoara a verificat cunoștințele predate în lecția anterioară „Une lettre". Interogînd elevii, ea le-a cerut să pronunțe corect cuvintele, să facă just legătura între diferite cuvinte cum ar fi, de pildă, „aux élèves", „quelques élèves". Ea a corectat continuu pronunțarea elevilor, cerîndu-le să repete pînă cînd rosteau bine fiecare cuvînt.

Pentru a verifica în ce măsură și-au însușit elevii vocabularul și cunoștințele de gramatică predate în lecția precedentă, le-a cerut să citească și să traducă pe fragmente lectura din carte. Elevii examinați au dovedit că s-au pregătit cu grijă pentru lecție, că și-au însușit cunoștințele predate. Ei cunosc timpurile verbelor, au și cunoștințe de sintaxă. De asemenea un elev a numit just timpul la care se află verbul „nous avons eu", alții au recunoscut cu ușurință formele participiului trecut sau au dat răspunsuri corecte în legătură cu cazurile în care prepoziția „de" este înlocuită cu „des".

Era de așteptat ca răspunsurile date de elevi să fie apreciate și notate de tovarășa profesoară, dar acest lucru nu s-a întîmplat. De altfel, tov. Urseanu n-a pus nici o notă în decursul lecției. După fiecare răspuns dat de elevi ea rostea doar cîte un „asseyez vous", pe același ton, oricare ar fi fost calitatea cunoștințelor celui întrebat. Tov. Urseanu a căutat să motiveze acest procedeu prin faptul că ea își cunoaște bine elevii, știe ce poate fiecare și le poate da note pe această bază. Această poziție este, fără îndoială, greșită. Ea dezvăluie faptul că tov. Urseanu nu cunoaște suficient de bine valoarea educativă a notei, că notează elevii în mod formal. Probabil că tot formal a încheiat situația elevilor pe acest trimestru, deoarece din cei 40 de elevi din clasă cei mai mulți nu aveau decît o singură notă, iar timpul care îi rămăsese pînă la încheierea trimestrului nu i-a permis să noteze încă odată fiecare elev.

O deficiență a lecției, care nu poate fi trecută cu vederea, constă în felul defectuos în care a fost organizată aceasta. Deși scopul principal al lecției a fost repetarea cunoștințelor, totuși acestui moment i s-a rezervat prea puțin timp, cea mai mare parte a lecției fiind ocupată de verificarea cunoștințelor predate în lecția anterioară. Dacă elevilor nu li s-ar fi cerut să citească de două ori textul — odată pentru a se controla pronunțarea și altă dată pentru traducere — s-ar fi cîștigat mult timp în favoarea repetării.

Dar chiar lăsînd la o parte acest fapt, trebuie să spunem că însăși recapitularea a avut o serie de neajunsuri. Ar fi fost necesar ca, în cadrul ei, să se fi sintetizat și sistematizat atît cunoștințele de gramatică, cît și cele de lexic și de ortografie predate pînă acum. Tov. Urseanu s-a mărginit însă să repete numai cunoștințele privitoare la gramatică — și anume la verb.

Era bine să se fi organizat și aplicații practice asupra textelor învățate, sau să se fi făcut conversații cu elevii în cadrul cărora să se fixeze anumite reguli gramaticale și să se verifice dacă elevii știu să folosească vocabularul și formele gramaticale învățate.

Profesoara a omis de asemenea să tragă unele concluzii privitoare la cunoștințele recapitulate, cîteva concluzii care ar fi ajutat elevilor să-și fixeze aceste cunoștințe. Tot pentru a întări cunoștințele elevilor ar fi fost necesară și o schemă recapitulativă făcută la tablă de tovarășa profesoară și copiată de elevi în caiete.

Desigur că sistemul de repetare a materialului folosit de tov. Urseanu n-a putut fi eficace. Lipsa concluziilor și a schemei a făcut ca elevii să plece din clasă cu cunoștințe nesistematizate, netemeinice. De asemenea tovarășa profesoară n-a reușit să le trezească interesul pentru lecție, să asigure participarea lor activă la desfășurarea acesteia, creînd în schimb în clasă o atmosferă obositoare.

Deoarece a trecut repede peste recapitulare, profesoarei i-a rămas timp din lecție. I-a venit însă o inspirație pentru a umple acest gol — și anume, să controleze și temele pentru acasă ale elevilor. A scos la tablă un elev și cu acest prilej a constatat că deși în caietul elevului exercițiile erau corect făcute, el n-a știut să le explice la tablă. L-a întrebat care este cauza acestui fenomen — dar, cum elevul a ezitat să dea un răspuns, tovarășa Urseanu n-a mai insistat să afle acest mister.

Faptul că tovarășa profesoară nu ia atitudine hotărîtă cînd e vorba de astfel de greșeli ale elevilor poate avea urmări negative asupra atitudinii lor față de muncă, față de învățătură.

Nici în acest moment al lecției nu s-a simțit în clasă o participare vie a elevilor la lecție. Ei n-au fost atenți la ceea ce se petrecea la tablă, n-au urmărit pe caietele lor dacă au scris bine sau nu temele pentru acasă.

In ultima parte a lecției, tovarășa profesoară le-a comunicat elevilor ce au de învățat pentru lucrarea scrisă: să repete formele gramaticale învățate. Era de așteptat să le dea elevilor și anumite exerciții scrise în funcție de golurile pe care le au ei în cunoștințe. Și acest lucru a rămas însă nefăcut.

M. MILEA

MAI MULT SIMȚ DE RĂSPUNDERE

Sistemul de organizare a odihnei și tratamentului în stațiunile balneoclimaterice și-a cîștigat un bine meritat prestigiu. Sute de mii de oameni ai muncii pleacă în fiecare an să-și petreacă concediul de odihnă în cele mai pitorești stațiuni din țară. Printre aceștia sînt și numeroși muncitori din învățămînt. Afluența mare către stațiunile de odihnă și cură prin asigurările sociale a ridicat, mai ales în ultimul timp, problema lărgirii necontenite a posibilităților de cuprindere a unui număr din ce în ce mai mare de oameni ai muncii.

Răspunzînd dorinței exprimate în numeroase scrisori, ședințe, constătuiri, de către cadrele didactice, C.C. al S.M.I. va trimite anul acesta, prin C.C.S. și în cosele de odihnă din sector propriu, un număr mult mai mare de pedagogi și alți muncitori din învățămînt decît în anul trecut. Pentru primul trimestru al anului în curs au și fost trimise — prin Secția de asigurări sociale a C.C. al S.M.I. — comitetelor sindicale raionale și orășenești, biletele de odihnă și cură cuvenite, urmînd ca acest număr să crească în trimestrele următoare și în special în perioada vacanțelor de vară.

Deși în această perioadă numărul de bilete pentru muncitorii din învățămînt este mic, deoarece plecările la odihnă și cură au loc mai ales în perioada vacanței de vară, multe comitete sindicale raionale au trimis înapoi biletele cu simpla mențiune „nu sînt solicitanți". Astfel, comitetele sindicale raionale Tg. Jiu și Turnu Măgurele au restituit în întregime biletele de tratament balnear (3); comitetul sindical raional Arad a restituit două bilete de odihnă t.b.c.; comitetul sindical raional Oltenița a restituit 2 bilete etc. Așa dar, dintr-un număr de 800—1000 muncitori din învățămînt, cîți lucrează într-un raion, nu s-au găsit 2-3 tovarăși care să aibă nevoie de tratament la Govora, Olănești, Bazna, Borsec, Herculane, Sovata și alte stațiuni balneo-climaterice.

Considerăm că, în toate aceste situații, motivarea comitetelor sindicale raionale este neîntemeiată și este vorba mai degrabă, de un vechi stil de muncă care — din păcate — n-a fost încă înlăturat, cu toate criticile vehemente făcute de membrii de sindicat în adunările generale și conferințele sindicale care au avut loc în ultima perioadă a anului 1956. Astfel, membrii de sindicat au arătat că unele comitete sindicale ultă pur și simplu biletele de tratament și odihnă prin cine știe ce sertare, iar cei care ar fi avut nevoie de cură și odihnă nici măcar nu știu de existența lor. După ce termenul acestora expiră și întîmplător cineva dă peste aceste bilete, respectivele comitete sindicale le înapoiază cu invariabila mențiune: „n-au fost solicitanți".

Se cuvine, credem, mai multă grijă și mai mult simț de răspundere în folosirea biletelor de cură și odihnă. Pentru aceasta este necesară cunoașterea acelora care au nevoie de tratament în localitățile balneare, repartizarea din timp a biletelor și îndrumarea și sprijinirea membrilor de sindicat pentru a pleca la timp în stațiune. Comitetele noastre sindicale trebuie să înțeleagă că persistarea în greșelile mai sus arătate va avea consecințe în repartizarea biletelor pe trimestrul următor.

De asemenea, măsura de imputare a biletelor la valoarea lor integrală, atunci cînd se petrec asemenea „neglijențe", va înlătura, poate, amintitul „stil de muncă".

ALEXANDRU GEORGESCU
șeful Secției asig. sociale din C.C. al S.M.I.

SATIRA ȘI UMORUL

Practica de a scoate cadrele didactice de la lecții și de a le trimite în munci nelegate de activitatea acestora este adeseori folosită de către președintele sfatului popular din comuna Comarnic raionul Cîmpina. In ziua de 6 februarie a.c. de pildă majoritatea cadrelor didactice din această comună au fost oprite să meargă la lecții și trimise să verifice declarațiile cetățenilor cu privire la numărul oilor pe care aceștia le au.

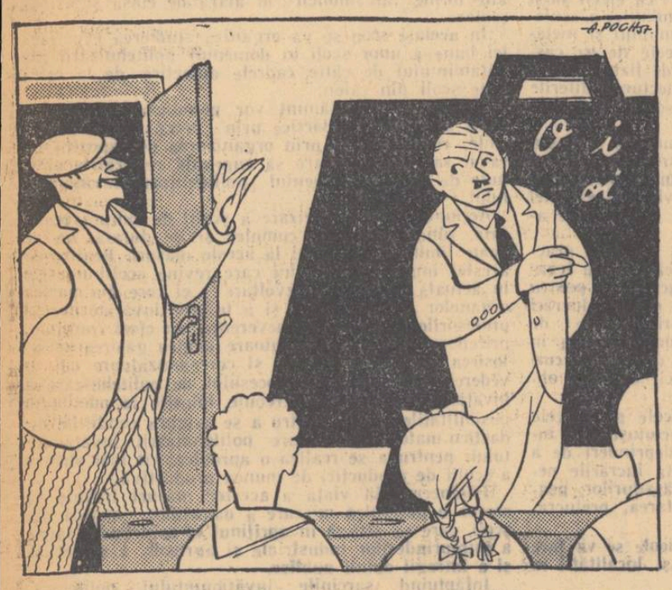

INVĂȚĂTORUL: Fiți atenți, copii: o ...i, oi!
PREȘEDINTELE: Perfect! Văd că te pricepi. Treci imediat la numărătoarea oilor din comună!

Desen de A. POCH

UN FRUMOS SUCCES SPORTIV

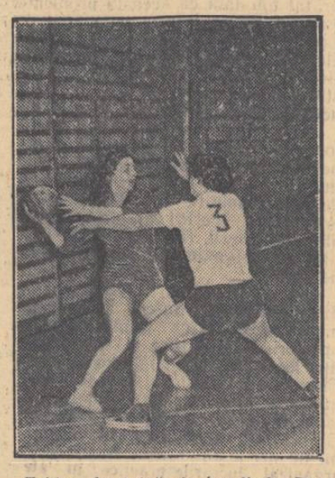

Echipa feminină de handbal „Progresul"-Învățămînt a obținut o frumoasă victorie la campionatul republican de handbal-sală, dispunînd în finală de „Flamura-Roșie"-Sibiu și devenind astfel campioană republicană.

In clișeu: O fază din finala campionatului.

IN ATENȚIA CADRELOR DIDACTICE

In vederea îmbunătățirii edițiilor viitoare ale manualelor, Ministerul Învățămîntului a trimis în unele școli fișe de observații pe care cadrele didactice de specialitate să le completeze în timpul procesului de predare și să le trimită la Editura de stat didactică și pedagogică la începutul lunii mai 1957.

Sînt rugați pe această cale toți profesorii, și cei care n-au primit asemenea fișe de observații, să trimită propunerile lor pentru îmbunătățirea manualelor, la Editura de stat didactică și pedagogică, str. Popov nr. 30 București.

Lucrări pregătitoare în vederea muncii de primăvară pe parcela experimentală

Lucrările practice de primăvară pe terenul școlar experimental au o deosebită importanță pentru întreaga activitate practică agricolă organizată cu elevii. De felul cum este organizată această activitate, de felul cum sînt respectate termenele de însămînțare și de executare a altor lucrări, depinde succesul întregii munci a elevilor pe parcelă.

In etapa în care ne găsim trebuie procurate de urgență semințele necesare semănăturilor de primăvară — în cazul cînd aceasta nu s-a făcut pînă acum — și trebuie pregătite răsadnițele.

Semințele trebuie alese cu deosebită grijă. De exemplu, sămînța de grîu trebuie să aibă o puritate ridicată, o greutate absolută mare, iar boabele să fie cît mai uniforme. Conform indicațiilor agrotehnice, sămînța de grîu de calitatea I trebuie să aibă puritatea de 99%. O astfel de sămînță e mai rezistentă și poate fi semănată mai adînc.

Mărirea procentului de germinație se poate obține expunînd sămînța la aer și soare cu cîteva zile înainte de semănat. Tratarea propriu zisă a seminței se face cu substanțe antimălurice. In manualul de botanică se recomandă tratarea semințelor cu sulfat de cupru prin saramurare. Această metodă e întrucîtva învechită. Astăzi se folosește, cu mai bune rezultate, tratarea pe cale uscată cu abavit și granosan.

Un nou procedeu care se recomandă în ultimul timp pentru mărirea recoltei constă în tratarea seminței cu apă. Nu cu mult înainte de semănat, boabele de grîu se amestecă cu o cantitate de apă aproape egală cu greutatea cantității semințelor ce vrem să semănăm. Apa se dă în două reprize, amestecîndu-se cît mai des. După 24 de ore, grămada de grîu se împrăștie pentru ca semințele să se svînte puțin. Sămînța astfel preparată trebuie semănată însă numai în pămînt umed.

Altă metodă științifică care trebuie să fie cunoscută de elevi este și iarovizarea. In funcție de prevederile programei școlare, profesorii de științe naturale trebuie să stabilească din vreme asupra căror plante de cultură vor aplica această metodă. In mod obligatoriu se cere să se facă iarovizarea grîului de toamnă și a celui de primăvară. Perioada necesară iarovizării grîului de toamnă este în medie de 45 zile; pentru soiurile de grîu de primăvară sînt suficiente 10—14 zile. Procedeul iarovizării este, în mare, același pentru ambele cazuri și anume: după ce sămînța de grîu a fost în prealabil curățită de impurități, se amestecă cu apă în proporție de 31% (pentru 100 kg boabe de grîu sînt necesari 31 litri de apă). Această operație se face în trei reprize, în timp de 24 ore. La fiecare stropire, grîul se amestecă bine și se adună într-o grămadă care se acoperă. Temperatura camerei unde se face această operație trebuie să fie de 10°—12° C. In aceste condiții sămînța este ținută pînă cînd la boabele umflate apare un colț ca un punct alb. Boabele astfel pregătite trebuie puse în straturi de 20—30 cm. grosime, sau în săculețele mici și ținute la temperatura de 0°—2°C pentru grîu de toamnă și 3°—5° pentru grîu de primăvară.

Data la care se face însămînțarea grîului primăvara depinde de condițiile de climă specifice fiecărei regiuni. De exemplu, în regiunile secetoase — Dobrogea și stepa Bărăganului — însămînțatul se va face mai de vreme, chiar la începutul lunii martie. In regiunile mai umede se va semăna în prima jumătate a lunii aprilie.

Intrucît durata iarovizării este aproximativ de 45 de zile, înseamnă că în majoritatea școlilor trebuie să se treacă imediat la efectuarea acestei lucrări.

Programa de științe naturale și programa de lucrări practice agricole prevăd numeroase experiențe în legătură cu cultivarea legumelor. Primele experiențe în acest scop e bine să fie începute prin obținerea răsadurilor în răsadnițe. La sfîrșitul lunii februarie se alcătuiesc răsadnițele calde. Capacitatea unei răsadnițe se calculează în funcție de suprafața terenului ce urmează să fie cultivat cu legume. De exemplu, pentru obținerea a 500 de fire de varză sau 150 fire de roșii este necesară o suprafață de 1,50 m² de răsadniță.

Pregătirea amestecului de primăvară de pămînt pentru răsadniță cere multă atenție și pricepere. Se recomandă următorul amestec: două părți pămînt de țelină, o parte mraniță și o parte nisip. Amestecul se pune într-un strat cu o grosime de 15—35 cm peste patul de bălegar. La acest amestec se mai adaugă următoarele îngrășăminte: la 1 kg de pămînt se pun 7 g superfosfat, 1 g sulfat de amoniu și 1 g. sare potasică 40%.

Indicații interesante în legătură cu lucrările de primăvară pe terenul școlar, se găsesc în volumul „Indrumări metodice la științele naturale" apărut de curînd în Editura de stat didactică și pedagogică.

Principalul scop al lucrărilor practice în vederea pregătirii muncii de primăvară pe parcele este să ajute pe elevi să-și consolideze și să-și lărgească cunoștințele despre biologia plantelor și despre cerințele lor fiziologice, să se înarmeze cu deprinderi practice care să le dea posibilitatea să aplice cu succes în agricultură cunoștințele însușite.

Ing. VALENTINA M. VIȘAN

AL VI-lea CONGRES AL EDUCATORILOR AMERICANI

(Urmare din pag. 1-a)

bia 44%, în Chile 25%, în Ecuador 50%, în Salvador 70%, în Guatemala 65%, în Haiti 80%, în Honduras 65%, în Mexic 50%, în Nicaragua 70%, în Panama 37%, în Paraguay 40%, în Peru 53%, în Venezuela 55%. Acestea sînt cifrele oficiale. Ce reprezintă realitatea este un mare semn de întrebare. Dacă socotim că 20% din populație este în mod obișnuit cuprinsă în diverse forme de învățămînt, în America Latină în învățămîntul primar învață un procent de numai 9%, în învățămîntul secundar 0,79%, iar în învățămîntul universitar 0,015%.

La congres s-a ridicat de asemenea problema învățămîntului particular care are un caracter comercial și clerical. In Brazilia 50 la sută din școli sînt particulare.

In ceea ce privește cel de al II-lea punct al ordinei de zi a congresului — situația educatorilor americani — au fost purtate, între altele, discuții cu privire la necesitatea lichidării șomajului în învățămînt și a încadrării în învățămînt nu pe baze de protecție, ci prin concurs. In documentele congresului s-a arătat că actuala salarizare a educatorilor este o salarizare de mizerie. Ea nu dă posibilitatea cadrelor didactice să trăiască în mod demn.

In discutarea acestui punct al ordinei de zi s-au pus problemele într-un mod foarte ascuțit. Este cunoscut faptul că, datorită situației deosebit de precare a educatorilor dintr-o serie de țări ale Americii Latine, aceștia au fost siliți să recurgă chiar la greve (Chile, Peru, Ecuador). Ca urmare a acestor lupte, o serie de federații au obținut oarecare rezultate. Guvernul chilian de pildă, a fost silit, sub presiunea cadrelor didactice, să înființeze 2000 de noi posturi și să construiască un anumit număr de școli.

Discutîndu-se problema salarizării a fost subliniată situația deosebit de grea a cadrelor didactice care predau în învățămîntul particular.

Printre altele, congresul a atras atenția guvernelor asupra necesității de a se asigura condiții pentru învățămîntul primar gratuit și obligator, pentru lichidarea analfabetismului, pentru realizarea unui învățămînt mediu care să se bucure de frecvența unui mare număr de tineri.

In ceea ce privește condițiile de viață și de muncă, congresul a făcut o serie întreagă de propuneri a căror rezolvare de către guverne ar duce la lichidarea șomajului educatorilor, la o salarizare corespunzătoare, la crearea unor condiții în care să existe libertatea ideologică și politică, pentru ca educatorii să poată participa la elaborarea politicii de învățămînt. Congresul a cerut să se creeze condiții pentru rezolvarea unor probleme cu caracter social: organizarea de cooperative, pensionarea după o activitate de 25 de ani, diferențierea salarizării după vechime etc.

Pentru soluționarea tuturor problemelor privitoare la situația educatorilor congresul a ales un organ continental care să coordoneze activitatea tuturor federațiilor naționale de educatori. Noul organ ales și-a asumat sarcina de a acționa în lumina statutului aprobat de congres și de a depune eforturi pentru rezolvarea problemelor puse de congres în țara sa.

Este de subliniat că noul organ și-a propus să realizeze obiective dintre cele mai importante, ca de exemplu: să promoveze un sistem educativ pozitiv, democratic, să apere civilizația și cultura, să lupte pentru o pace justă, bazată pe respectul individual și dreptul la autodeterminare al tuturor popoarelor, să lupte pentru existența unor guverne autentic democratice, capabile să determine progresul social, politic, economic, științific al națiunilor. Noul organ s-a obligat să lupte pentru a se crea educatorilor americani condițiile perfecționării profesionale, precum și condiții demne din punct de vedere economic, juridic și social.

INTREBARE: *CUM AȚI FOLOSIT VIZITA DV. PENTRU STABILIREA DE LEGATURI INTRE SINDICATUL NOSTRU ȘI ORGANIZAȚIILE SINDICALE DIN AMERICA LATINA?*

RĂSPUNS: *In timpul congresului am avut convorbiri cu numeroși delegați. In discuții am ajuns cu toții la concluzia unanim acceptată că este necesară colaborarea între toate federațiile sindicale din lume, pentru democratizarea învățămîntului de pretutindeni, pentru asigurarea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice, pentru asigurarea păcii.*

In concluzie aș vrea să spun că noul organ al educatorilor din America va putea să rezolve problemele ridicate la congres în măsura în care va ști să coordoneze activitatea și lupta sa cu lupta clasei muncitoare.

Învățămîntul peste hotare

DEZVOLTAREA INVĂȚĂMINTULUI IN R. D. VIETNAM

Odată cu dezvoltarea generală a țării, în R. D. Vietnam se obțin succese remarcabile și pe tărîmul învățămîntului. Dacă în timpul dominației franceze în întregul Vietnam învățau în școlile elementare 295.000 de elevi, iar în școlile de curs mediu aproximativ 5000 de elevi, în octombrie 1956 în R. D. Vietnam se numărau în școlile elementare și medii peste 952.000 de elevi.

Grija statului, a întregului popor, pentru învățămînt se poate ușor constata și din succesele învățămîntului superior și profesional, care a fost reorganizat și dezvoltat potrivit nevoilor țării. In R. D. Vietnam funcționează astăzi cinci universități în care învață peste 3800 de studenți. In țară există de asemenea 13 școli profesionale medii ale căror cursuri sînt urmate de 10.000 de studenți. Peste 1200 studenți învață în străinătate. Cită deosebire între această situație și aceea din timpul dominației franceze, cînd în întreaga Indochină exista doar o singură universitate cu numai 730 de studenți.

In R. D. Vietnam continuă cu succes lupta împotriva analfabetismului. In prima jumătate a anului 1956 numărul total al participanților la cursurile de alfabetizare a ajuns la 2.206.000, reprezentînd cea mai mare cifră înregistrată pînă atunci.

Statul acordă o mare atenție campaniei de educare a maselor în regiunile muntoase care au fost mult rămase în urmă datorită politicii colonialiștilor francezi. In cursul celor opt ani ai războiului patriotic, numărul elevilor din aceste regiuni a ajuns aproape de 4 ori mai mare decît în timpul dominației franceze. In ultimii doi ani s-a acordat o grijă deosebită campaniei de educare a maselor în regiunile muntoase. Pentru rezolvarea problemei asigurării cadrelor didactice necesare acestor regiuni, guvernul a creat școli pedagogice pentru naționalitățile conlocuitoare.

In anul școlar curent atenția guvernului este îndreptată în direcția lichidării analfabetismului în rîndul persoanelor în vîrstă între 12-50 de ani, în direcția intensificării muncii de educație a maselor, punîndu-se accentul în primul rînd pe dezvoltarea rapidă a învățămîntului elementar.

„EGALITATE"

Tanganika, teritoriu în Africa ecuatorială aflat sub mandat britanic, constituie una din multele dovezi care arată întregii lumi adevărata față a colonialiștilor și a ceea ce ei numesc în gura mare „egalitate", „dreptate", „politică democratică" etc.

Recentele dezbateri ale Consiliului de Tutelă al O.N.U. cu privire la situația din Tanganika au arătat clar că deși este „teritoriu sub mandat" imperialiștii englezi i-au rezervat soarta unei colonii.

Julius Nierere, președintele Uniunii naționale a africanilor din Tanganika, a subliniat în fața Consiliului de Tutelă că cele petrecute în acest teritoriu infirmă pe de-a întregul pretențiile englezilor că ar fi dus o „politică democratică". In realitate autoritățile britanice au practicat o politică de discriminare față de diferitele naționalități conlocuitoare favorizînd pe toate căile elementul european care reprezintă doar o infimă minoritate.

După cum a arătat Nierere, așa zisa paritate constituțională între europeni și africani, „în mod egal reprezentați" în Consiliul legislativ al acestui teritoriu, încalcă cu desăvîrșire principiile democratice. Ciudată egalitate poate dovedi situația cînd abia 25.000 de europeni au un număr egal de reprezentanți cu cei 8.000.000 de africani!

Despre ce fel de egalitate este vorba o arată în mod clar și situația din învățămînt. Imperialiștii britanici nu încetează să se laude că Anglia a alocat **fonduri egale** pentru învățămîntul europenilor și africanilor din Tanganika. Numai că domnii de la Londra ascund realitatea cu privire la marea disproporție numerică dintre aceste populații.

Nici o manevră nu mai poate astăzi să înșele populația africană din Tanganika. Ceea ce imperialiștii englezi continuă cu încăpățînare să numească „egalitate" în domeniul învățămîntului în Tanganika, populația africană din acest teritoriu numește o flagrantă discriminare rasială și cere guvernului britanic să pună capăt acestei politici.

I. SLĂVUȚEANU

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL IX Nr. 412 ★ Vineri 1 martie 1957 ★ PAGINI 25 BANI

„Ziua învățătorului" la Alba Iulia

Carnetul de notițe s-a dovedit neîncăpător. Am mai luat cîteva foi volante, pe care am încercat să prind cît mai detaliat tot ce se poate prinde dintr-un asemenea eveniment. Acum, cînd trebuie să-mi sistematizez notițele pentru redactarea articolului, constat că-mi vine foarte greu. Cu ce să încep? Cu prezentarea programului? Cu considerații generale? Cu cîteva portrete mai semnificative ale participanților? Ar fi interesant, însă mi-ar lua spațiu prea mult. Trebuie să mă mulțumesc cu cîteva pagini de manuscris. De aceea, nu pot decît să spicuiesc cîteva din cele însemnate în carnet.

Este a doua oară cînd particip la „Ziua învățătorului". La Alba Iulia, aceasta „zi" a durat de fapt două zile. Totul a fost interesant, începînd cu cuvîntarea tov. Ștefan Miloș, primul secretar al comitetului raional P.M.R. In cuvîntul său cald, primul secretar a felicitat cadrele didactice pentru munca lor, evidențiind activitatea unor pedagogi și a unor colective întregi. Mai tîrziu, vorbind mai pe-ndelete cu cadrele didactice, mi-am dat seama că de fapt participarea cadrelor de partid la festivitatea pedagogilor a avut un tîlc mai adînc. Învățătorii — purtători ai cuvîntului partidului în masele țărănimii muncitoare — au avut de fapt o consfătuire cu organele raionale de partid, o consfătuire de un fel deosebit.

A luat apoi cuvîntul președintele sfatului popular raional, tov. Gheorghe Mureșean, după care prof. Liviu Lascu a susținut referatul „Educația tineretului în spiritul patriotismului socialist".

Prima parte a programului „zilei învățătorului" s-a încheiat prin cuvîntul tovarășilor Petre Drăgoescu, directorul general al Direcției generale a învățămîntului preșcolar, elementar și mediu din M.I., prof. univ. Stanciu Stoian, directorul Institutului de științe pedagogice, prof. univ. N. Pascu, președintele C.C. al S.M.I.

...Ziua era minunată. În lumina caldă a soarelui de primăvară, pîlcuri de învățători urcau spre „cetate", unde a fost organizată masa comună.

Masa s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, plină de însuflețire.

După amiază, echipele artistice de amatori ale comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din Alba au prezentat un spectacol care a atras un mare număr de spectatori. Au venit mulți membri ai familiilor pedagogilor. Cercul de teatru a prezentat piesa „Năpasta", de I. L. Caragiale, iar corul, cu pricepere condus de tov. L. Contora, un program de cîntece românești, sovietice și clasice. Artiștii amatori din Alba-Iulia pot să ia parte la primul concurs al cercurilor artistice de amatori al S.M.I. cu justificate pretenții. Interpretarea lor este plină de farmec și gingășie.

„Ziua învățătorului" s-a încheiat tîrziu printr-o reuniune tovărășească.

Programul celei de a doua zile a cuprins: vizitarea bibliotecii

(Continuare în pag. 2-a).

Pedagogii sprijină campania agricolă de primăvară

Ca în fiecare an, și în anul acesta învățătorii și profesorii din comuna Dragalina îi sprijină îndeaproape pe țăranii muncitori în campania agricolă de primăvară. În munca lor de agitație în rîndurile țăranilor muncitori cu gospodării individuale, ale colectiviștilor și întovărășiților, cadrele didactice folosesc forme variate: adunări cu părinții, vizite la domiciliu, conferințe, gazeta cetățenească etc.

Pe învățătoarea Maria Drosu de pildă o poți găsi adesea în mijlocul țăranilor muncitori. In această perioadă ea le vorbește despre importanța folosirii semințelor din soiurile selecționate pentru asigurarea unor recolte bogate In același timp, ea subliniază că țăranii muncitori care au semințe necorespunzătoare pot să le schimbe la bazele de recepție cu semințe recunoscute, în același produs sau în echivalență cu alte produse.

Alături de cellalți agitatori, pedagogii O. Panaitescu, Const. Iancu, Fl. Munteanu și I. Baroianu merg regulat pe la casele oamenilor, îndicîndu-le culturile în ordinea însămînțărilor, îndemnîndu-i să taie, să curețe și să stropească pomii.

Profesoara Maria Enulescu, responsabila gazetei cetățenești a comunei, se preocupă acum de scoaterea unui număr de gazetă care să oglindească realizările obținute în campania agricolă de primăvară, să popularizeze pe fruntași și să critice pe codași.

În aceste zile de început de primăvară, învățătoarea Eva Iancu, deputată în sfatul popular comunal, și-a îndreptat în mod deosebit atenția spre ultimele pregătiri în vederea deschiderii în cît mai bune condiții — la 8 Martie — a grădiniței sezoniere. Împreună cu celelalte cadre didactice, tov. Iancu a antrenat, în special, țărancele muncitoare la înfrumusețarea satului, săparea șanțurilor, văruitul caselor, al gardurilor, pregătirea grădinilor de zarzavat etc.

Peste 100 de femei din comună și-au procurat prin colectivul pedagogic al școlii viermi de mătase.

In centrul activității obștești a pedagogilor din comuna Dragalina stă atragerea țărănimii muncitoare în gospodăria agricolă colectivă „9 Mai" și în cele două întovărășiri agricole Învățătorii și profesorii O. Panaitescu, Const. Iancu, Elena Ivan, Gh. Vasilescu au adus o contribuție importantă la înființarea unei noi întovărășiri în satul Drajna.

SE REDESCHID GRĂDINIȚELE SEZONIERE

Acum, odată cu venirea primăverii și începerea campaniei agricole, se redeschid și grădinițele sezoniere, menite să elibereze țărancele muncitoare de grija pentru supravegherea copiilor.

Redeschiderea grădinițelor sezoniere din comuna Călinești a fost pregătită din vreme și cu multă grijă de educatoarele care lucrează în aceste unități. Ele au depus în tot timpul vacanței de iarnă o activitate intensă, punînd în aplicare indicațiile date în noul „Indrumător pentru învățămîntul preșcolar", ca și îndrumările primite de la secția de învățămînt raională. Educatoarele din satul Călinești, bunăoară, au pus la punct toate cele necesare deschiderii grădiniței. Localul este curat, ornat cu gust, s-a asigurat materialul didactic necesar pentru jocuri și activități obligatorii, iar curtea este amenajată cu material pentru activități în aer liber.

La grădinița sezonieră din satul Gorganu, cu sprijinul neprecupețit al părinților s-a construit un teagan model. Un ajutor însemnat în confecționarea jucăriilor au primit educatoarele din partea comisiei de femei.

Educatoarele solicită permanent și sprijinul sfatului popular și al organizațiilor de masă, pentru ca munca în mijlocul copiilor să se desfășoare în condiții cît mai bune.

NICOLAE DRAGHIA

Cursuri pentru cadrele didactice din școlile naționalităților conlocuitoare

In anii școlari 1954-1955 și 1955-1956 au urmat cursurile de perfecționare a cadrelor didactice un număr de 1141 de învățători și profesori aparținînd naționalităților conlocuitoare din țara noastră.

In vara anului trecut s-a organizat la Constanța un curs cu învățătorii tătari pentru însușirea noului alfabet tătar.

Pentru cursurile din 1956-1957 s-au întocmit programe în limba maternă pentru învățătorii maghiari și germani, la marxism, pedagogie și specialitate. Aceste programe sînt folosite de cadrele didactice pentru studiul lor în etapa fără frecvență.

In anul acesta sînt cuprinși la cursurile de perfecționare care se vor organiza la Cluj, Baia Mare, Oradea și Tîrgu Mureș 870 de învățători maghiari. La Institutul interregional de perfecționare de la Cluj vor urma 37 de profesori de limbă și literatură maghiară, iar educatorii maghiari vor participa la cursurile în limba maternă organizate în regiunile de unde provin.

De asemenea, vor urma asemenea cursuri la Timișoara 205 învățători germani și 62 de profesori germani.

Pentru anul școlar 1957-1958, în afara cadrelor didactice maghiare și germane, vor mai urma cursuri de perfecționare în limba maternă și cadrele didactice ucrainene, ruse, sîrbe, tătare, turce și slovace.

Vacanța de primăvară a elevilor

In vederea asigurării odihnei și reconfortării elevilor, ministrul Învățămîntului a dat un ordin cu privire la vacanța de primăvară în învățămîntul de cultură generală, cursuri de zi și serale și în grădinițele cu orar redus. In ordin se arată că vacanța de primăvară a elevilor din învățămîntul de cultură generală, cursuri de zi și serale, și a copiilor din grădinițele cu orar redus începe în ziua de 30 martie 1957, după ultima oră de curs, și durează pînă la 14 aprilie 1957 inclusiv.

In perioada vacanței de primăvară cadrele didactice se vor pregăti individual în vederea asigurării unei mai bune desfășurări a muncii lor din ultima etapă a anului școlar. De asemenea, vor participa prin rotație la diferite activități organizate cu elevi în timpul vacanței (excursii, vizite, vizionări de spectacole în colectiv etc.), colaborînd în această privință cu organizațiile sindicale și de U.T.M.

ÎN ZILELE ÎNTÎMPINAREA FEMEII

ÎNTR-O GRĂDINIȚĂ DE COPII

In cinstea zilei de 8 martie, educatoarele grădiniței de copii de pe lîngă întreprinderea „Țesătura" din Iași și-au sporit eforturile pentru a asigura bunul mers al întregii activități ce se desfășoară în grădiniță.

De asemenea, educatoarele strîng necontenit legăturile cu părinții copiilor. Mamele sînt îndrumate să continue acasă educația pe care copiii au primit-o la grădiniță. Sporește, în același timp, contribuția părinților la rezolvarea problemelor gospodărești ale grădiniței.

Și întreprinderea „Țesătura" creează condiții tot mai bune pentru desfășurarea activității din grădiniță, contribuind la amenajarea și înzestrarea ei. In curînd, întreprinderea va pune la dispoziția copiilor o mașină care să-i transporte de acasă la grădiniță.

MARIA PEPELEA

Cu sprijinul comitetului de părinți

Școlile raionului „23 August" din Capitală desfășoară o bogată activitate pentru a întîmpina pe deplin pregătite Ziua Internațională a Femeii. In fruntea tuturor acțiunilor se află secția raională de învățămînt și comitetul de părinți al raionului.

Sprijinite de întreprinderea „Industria bumbacului", care a oferit materialul, membrele comitetului de părinți au confecționat numeroase obiecte de îmbrăcăminte, multe dintre ele lucrate artistic. Cu aceste obiecte se va alcătui un bazar care va fi deschis, începînd din ziua de 3 martie, în sala de festivități a școlii medii nr. 13. Vizitatorii acestui bazar își vor putea procura un dar frumos și ieftin de ziua femeii. Fondurile realizate vor fi folosite pentru amenajarea localului școlii de 7 ani nr. 64.

GLEB STATNIC

Pentru îmbunătățirea educației fizice în școlile profesionale

Pentru traducerea în viață a ordinului ministrului Învățămîntului cu nr. 49/1957 în legătură cu activitatea de educație fizică, în ziua de 22 februarie 1957 a avut loc la Ministerul Învățămîntului o ședință de lucru la care au participat reprezentanți ai ministerelor care au în sistemul lor școli profesionale și ai asociațiilor sportive sindicale ce patronează colectivele sportive ale acestor școli.

In cadrul ședinței au fost prezentate referate de către tovarășii N. Nicolau, profesor la școala profesională de energie electrică din București, C. Idoraș din Consiliul central al asociației „Energia" și V. Sturza din Consiliului central al asociației „Locomotiva". Referatele au scos în evidență o serie de realizări și lipsuri din activitatea de educație fizică a școlilor profesionale.

In concluzii s-a arătat în mod concret cum trebuie aplicat ordinul nr. 49/1957 în școlile profesionale.

Cuprins

In pag. 3-4

Încheierea situațiilor școlare trimestriale și anuale și examenele la școlile de cultură generală — cursuri de zi și serale

INSTRUCȚIUNILE MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

ÎN TIMPUL LIBER

La clubul studenților Institutului politehnic din București. In sala de lectură (stînga); radioamatori (dreapta).

50 de ani de la răscoalele din 1907

De vorbă cu un învățător pensionar

Convorbire cu tov. Marin Sulică, învățător pensionar, membru în Comitetul Național pentru organizarea aniversării a 50 de ani de la răscoalele din 1907

Pe tov. Marin Sulică nu-l văzusem de mulți ani, dar mărturisesc că n-am rămas de fel surprins regăsindu-l, în ciuda vîrstei înaintate, același om, cu firea și inima veșnic tinere. Așa l-au cunoscut generații de elevi și de colegi. M-a întîmpinat cu aceeași bonomie și cu același „neică" pe care-l adresează cunoscuților săi, cu toate că îl stîngheream în ziua aceea: lucra la o conferință în legătură cu răscoalele din 1907.

— Nu, neică. Nu mă superi. Ești „în temă", cum se spune.

...Astfel a început convorbirea noastră. Tovarășul Sulică, care a trăit în mijlocul țărănimii în anii dinaintea lui 1907, prinse a vorbi despre cauzele care i-au împins pe țărani să se ridice cu atîta dîrzenie împotriva moșierilor și arendașilor.

...„Moșierii și arendașii îi exploatau fără milă, făceau totul pentru a-i ține în întuneric, în neștiință. Vezi, cînd citim în presa democrată despre sălbatica exploatare a țărilor coloniale de către imperialiști, despre populația acestor țări, lipsită de drepturi politice, despre marele procent al analfabetismului, pe bună dreptate sîntem cuprinși de un sentiment de revoltă. Dacă ne transpunem cu gîndul la țara românească de acum 50 de ani, vom afla o situație aproape identică.

Greu o duceau țăranii noștri! E drept, pe vremea de care vorbim nu mai erau clăcași, cum fuseseră pînă la jumătatea secolului trecut. In 1864, în situația țărănimii se produsese o schimbare importantă: din clăcașă — forma caracteristică a feudalismului — devenise proprietară a două pînă la șase hectare teren arabil. Dar, din cauza exploatării crunte la care era supusă, după 40 de ani nu mai avea de fel pămînt. Totul fusese înghițit de chiaburi, de arendași, de moșieri. Și pentru că fără mămăliga nu puteau să trăiască, țăranii cereau moșierilor și arendașilor să le dea loturi pentru cultura porumbului, fie în arendă, cum se obișnuia în Moldova, fie în dijmă, cum se obișnuia în celelalte părți ale țării. Moșierii și arendașii erau în largul lor. Știau că țăranii n-au încotro și, de aceea, pretindeau cît voiau. Ei obligau prin contract pe țărani să le facă o serie de munci în treburile moșiei: să are, să semene, să secere, să cosească, să facă transporturi și, colac peste pupăză, să le mai dea mușchiul sau limba porcului, ouă și găini — toate gratuit. Aceste sarcini ridicau de 3-4 ori valoarea inițială a terenului pe care-l foloseau țăranii pentru a-și asigura mămăliga de fiecare zi. Nu-i de mirare, deci, că n-au mai putut răbda și că s-au ridicat la luptă. Exemplul pe care-l dăduse muncitorimea și țărănimea rusă în 1905 a jucat un rol foarte însemnat în trezirea spiritului revoluționar al țărănimii noastre. Ea a înțeles că altfel decît prin luptă nu-și va afla dreptatea".

— Tovarășe Sulică, cititorii „Gazetei învățămîntului" v-ar fi recunoscători dacă le-ați împărtăși cîteva date despre învățătorii din acel timp, despre rolul pe care l-au jucat ei în pregătirea și desfășurarea răscoalei.

— „Trebuie remarcat că încă de pe la 1880 începuseră să activeze, atît la orașe cît și la sate, o serie de intelectuali progresiști, oameni bine intenționați, cu dragoste de popor. Apăruse o serie de lucrări, originale sau traduceri, în legătură cu problemele muncitorești și țărănești. Mulți învățători citeau „Viața Românească", tipărită la Iași, care milita pentru o viață mai bună a țărănimii. Își făcuse începutul o mișcare pentru emanciparea economică a țărănimii prin cooperație și pentru culturalizarea maselor prin cercurile culturale învățătorești. Prindea teren mai ales ideea obștiilor de arendare, lansată în bună parte de învățători. Izbucnirea răscoalei la Flămînzi se datorește tocmai unui conflict de asemenea natură, ivit între țăranii din mai multe sate organizate în obște de arendare și autoritățile din fruntea județului, care nu priveau cu ochi buni asemenea acțiuni. Nu-i de mirare, de aceea, că una dintre urmările răscoalei a fost, pentru învățămînt, pe lîngă arestarea unui mare număr de învățători, desființarea a jumătate din numărul școlilor normale, găsindu-se de cuviință că... școala strică mintea țăranului".

I-am mulțumit tovarășului Marin Sulică, în numele cititorilor „Gazetei învățămîntului", pentru cele povestite. Despărțindu-ne, ne gîndeam amîndoi la același lucru: la drumul pe care l-a străbătut țărănimea noastră, în cei 50 de ani care au trecut de la răscoale, la viața nouă pe care și-o făurește cu ajutorul clasei muncitoare sub conducerea înțeleaptă a partidului, la perspectivele tot mai largi care se deschid în fața ei.

VALENTIN ANDREI

Expoziție comemorativă

In localul Muzeului Raional din Botoșani s-a deschis expoziția comemorativă „50 de ani de la răscoalele țărănești din 1907". Această expoziție cuprinde numeroase documente cu privire la răscoală: jalbe ale țăranilor, telegrame, rapoarte, dări de seamă, scheme, grafice, obiecte folosite de răsculați etc.

Intr-unul din dosarele expuse se găsește un raport al primăriei comunei Tîrgul Frumușica din plasa Hîrlău, adresat prefectului județului Botoșani. In acest raport primarul comunei Frumușica arată prefectului „periculul" pe care-l prezintă broșura intitulată „Cîteva cuvinte relativ la răscoalele țărănești din 1907", scrisă de învățătorul C. Ionescu din comuna susamintită. Raportul precizează că în broșură sînt aduse „multe blame" autorității comunale și întreabă dacă se poate permite vînzarea cărții în cuprinsul comunei, deoarece în ea se vorbește „cu ecsagerație de un trecut pe care ușor în această localitate se poate a-l înflăcăra din nou". Învățătorul C. Ionescu este calificat ca „unul din persoanele implicate în răscoala țărănească din 1907".

Documentul acesta arată odată mai mult că învățătorii satelor au stat alături de țărănime, că au ajutat-o în lupta ei dreaptă împotriva împilării nemiloase a exploatatorilor.

EMIL ANTONOVICI

Învățămîntul rural în anul răscoalei

La începutul lui 1908, în sesiunea parlamentară, ministrul liberal al Instrucțiunii Publice și Cultelor, Spiru Haret, fiind interpelat în Senat de predecesorul său conservator despre rolul preoților și învățătorilor în răscoalele țărănești, afirma, între altele, că există în țară circa 7.000 de preoți și 6.000 de învățători. Dintr-o dată ne putem da seama că numărul preoților era mai mare. In timp ce ei erau indispensabili pentru menținerea supunerii în rîndurile poporului, propovăduind pedeapsa cerească la orice semn de cutezanță învățătorii puteau să lipsească: stăpînirii îi venea mai bine așa și pentru menținerea în întuneric a maselor muncitoare, și pentru ușurarea bugetului. Răspunzînd mai apoi la o interpelare a lui Maiorescu despre activitatea extrașcolară, Haret declara textual: „Avem învățămîntul obligator decretat de 43 de ani, și din școalele noastre abia au ieșit cîteva sute de mii de copii cu știință de carte. După 43 de ani de învățămînt obligator, avem poate 28 la sută de oameni cu știință de carte. Cei mai mulți nu știu să se serve de loc cu știința lor..." Trebuie spus că o astfel de situație, apreciată ca defavorabilă, prezentată de Haret era totuși mult „rotunjită", și poate părea înfloritoare pe lîngă ceea ce se constată pe alte căi, mai precise, despre știința de carte a populației în acea vreme.

Să ne adresăm unui specialist în materie de cifre al timpului, dr. Leonida Colescu, șeful serviciului statisticii generale a Ministerului Agriculturii și Domeniilor. Publicația de specialitate pe care o conducea acesta — „Buletinul statistic al Rominiei" — cuprinde prezentări ale situației din diverse ramuri ale economiei și culturii cu datele totalizate și sistematizate. Acest buletin al unui minister rominesc, privitor la situația economico-socială a țării, este redactat însă în limba franceză, ca și cum s-ar fi adresat nu rominilor, ci occidentului, pentru a-l ajuta să înfige mai avantajos tentaculele monopolurilor în economia țării noastre.

(Continuare în pag. 5-a)

In fața vitrinei organizate cu prilejul comemorării răscoalelor din 1907, la școala medie „N. Bălcescu" din București.

Să întărim participarea școlilor la mișcarea de inovații și invenții

In anii puterii populare, în țara noastră a luat ființă și s-a dezvoltat o puternică mișcare de invenții și inovații. Numeroși oameni ai muncii din toate ramurile de producție își aduc aportul lor la rezolvarea celor mai variate probleme tehnice din întreprinderile noastre industriale.

Pe măsură ce se întăresc legăturile învățămîntului cu practica, cu activitatea în producție, a început să se intensifice și participarea cadrelor din școli la mișcarea de invenții și inovații. Astfel, după datele centralizate de Ministerul Învățămîntului, în anul 1956 au fost înregistrate în cadrul acestui minister 109 propuneri de invenții sau inovații din care 41 au fost acceptate pentru aplicare. La acestea trebuie adăugate și propunerile făcute de personalul din învățămînt direct întreprinderilor productive, fără ca ministerul să fi fost încunoștințat de existența lor.

Printre lucrările înregistrate în cursul anului 1956 la Ministerul Învățămîntului se pot menționa ca inovații mașina de încercat la oboseală prin încovoiere cu 4 epruvete în consolă, realizată de un colectiv de cadre didactice de la Institutul politehnic din București în frunte cu prof. Gh. Buzdugan, mașina pentru măsurat deformația izotermă sub sarcină constantă la metale (fluaj) realizată de colectivul de sub conducerea tov. ing. A. Constantinescu de la același institut, aparatul pentru experiențe și lucrări de laborator în domeniul electricității și electrotehnicii realizat de tov. ing. I. Săceanu, de la școala profesională nr. 4 din București, aparatul destinat predării lecțiilor de aritmetică la clasele I—IV, realizat de învățătorul Dumitru Grigoraș, din regiunea Iași. De asemenea învățătorul Mihail Ionescu din regiunea Ploești a inventat un aparat pentru reprezentarea cantităților întregi și fracționare și a simbolurilor acestora, învățătorul Damian Popescu din regiunea Hunedoara a inventat un dispozitiv pentru păstrarea și expunerea hărților și planșelor etc.

Dintre invențiile cadrelor didactice înregistrate direct la întreprinderile productive se pot menționa metoda de obținere a semicarbazidei nitrofuranului realizată de profesorul ing. Nenițescu de la Institutul politehnic din București, fibrometrul mecanizat, realizat de colectivul de sub conducerea profesorului ing. Ionescu-Muscel de la Institutul politehnic din Iași etc.

Posibilitățile cadrelor didactice de a contribui la mișcarea de invenții și inovații sînt însă mai largi. Pentru folosirea deplină a acestor posibilități este necesară, în primul rînd, realizarea unei mai strînse colaborări între școli și diferite sectoare ale producției. Datorită unei asemenea colaborări școlile ar putea cunoaște mai bine realizările obținute pînă acum în acest domeniu, precum și problemele către care ar fi cel mai ușor să-și îndrepte cercetările. Ca exemplu pozitiv de colaborare între școală și industrie este cazul a se menționa contractul de colaborare pe anul 1957 încheiat între Ministerul Industriei Ușoare și catedra de chimie industrială de la Institutul politehnic din Iași, prin care catedra se obligă a soluționa un număr de probleme concrete a căror rezolvare este cerută de unele întreprinderi din cadrul ministerului. Ar fi bine ca acest exemplu să fie urmat și extins cît mai larg, cu atît mai mult cu cît realizarea unui asemenea contract este nu numai în avantajul întreprinderilor dar și al instituțiilor de învățămînt.

Pentru a se ajunge la o dezvoltare a mișcării de invenții și inovații în instituțiile de învățămînt este necesar, de asemenea, ca personalul din învățămînt să ia cunoștință de conținutul legislației privitoare la invenții și inovații.

Cu toate că Ministerul Învățămîntului a dispus încă din anul 1955 înființarea de colective de inovații pe lîngă organele de învățămînt și pe lîngă institutele de învățămînt profesional și superior, această măsură nu a fost îndeplinită pe de-a întregul. Este necesar să se constituie de îndată asemenea colective acolo unde nu funcționează încă. Aceste colective trebuie să-și întocmească planuri tematice, cu teme din procesul de învățămînt sau din producție de care să se ocupe cadrele didactice. Ar fi, de asemenea, foarte utilă organizarea unor expoziții de invenții și inovații realizate de cadrele didactice. Trebuie stabilită o colaborare între institutele de învățămînt superior și ministerele productive precum și între școlile medii tehnice, școlile profesionale, și diverse întreprinderi.

Mișcarea de invenții și inovații va fi astfel îmbrățișată cu simpatie de un număr cît mai mare de cadre didactice, studenți și elevi, care vor veni efectiv în sprijinul ei.

Ing. EUGEN PAU
din Oficiul de Stat pentru invenții

Din experiența școlii sovietice

COPIII „INACTIVI"

de A. Voskresenskaia

Respectarea particularităților individuale ale copiilor constituie una din cele mai însemnate cerințe ale pedagogiei. Această cerință capătă o importanță deosebită în educarea copiilor nervoși.

Fiind medic psihiatru, am observat, în decurs de trei ani, în calitatea mea de membră a comitetului de părinți, cîțiva copii dovedind manifestări de nervozitate. M-am convins că pedagogii acordă de obicei o atenție specială copiilor mai zgomotoși. Aceștia sînt socotiți adesea drept „nervoși", deși lipsurile conduitei lor se datoresc, în cele mai multe cazuri, unei educații proaste. Alți copii, în aparență mai liniștiți, rămîn neobservați, neluîndu-se în seamă neîndoielnicile lor manifestări de nervozitate. De obicei, acești copii nu învață bine, dar nu pentru că ar fi incapabili, ci ca urmare a atitudinii nejuste pe care o au față de ei pedagogii.

Mitea A. are 7 ani și jumătate (este în clasa I-a). Mama băiatului exercită asupra acestuia o tutelă excesivă. Mitea e slab, palid, dar dezvoltarea lui intelectuală este normală. În clasă este nesociabil, întunecat, inactiv. Cînd îl întrebi ceva face, la orice ridicare de ton începe să plîngă. Se orientează cu greu într-un loc nou și printre tovarăși. Obosește la lecții, nu vine bucuros la școală, învață submediocru.

În calitatea mea de medic l-am cunoscut pe acest copil încă cu doi ani înainte. De pe atunci se observau la el manifestări de slăbiciune nervoasă și fizică. Aceste manifestări s-ar fi atenuat dacă băiatul ar fi avut condiții bune de educație, care să-i întărească organismul și sistemul nervos. Familia nu i-a asigurat însă asemenea condiții. Băiatul a fost crescut în afara unui colectiv de copii (numai în societatea surorii sale); rudele subliniau mereu faptul că nu-i sănătos, și i-au creat condiții deosebite, de seră. Nici în școală nu s-a ținut seama de particularitățile copilului. Toate acestea i-au provocat un dezechilibru nervos. Băiatul n-a reușit să ajungă la o suficientă dezvoltare generală.

Din cauza mutării domiciliului, Mitea a fost dat la altă școală. Și iată că, pînă la sfîrșitul anului, el a devenit un elev bun. Fără îndoială, în această școală a existat o atitudine plină de solicitudine față de copil, atitudine care i-a ajutat să facă față perioadei dificile pentru el a primelor luni de școală.

Primul an de școală este un eveniment mare în viața copilului. Colectivul nou, regimul riguros, greutățile legate de însușirea primelor deprinderi cer eforturi importante sistemului nervos, care nu este încă consolidat. Practica dovedește însă că printr-o tratare individuală justă se poate preveni dezechilibrul nervos și se pot asigura condiții bune pentru învățătura copiilor.

Tolia R. a avut, înainte de a intra în școală, numeroase boli; i-au apărut greu dinții și a vorbit cu întîrziere. Cînd a trebuit să intre în clasa I-a, părea mai mic decît vîrsta lui, îi rămăseseră multe trăsături „infantile".

Venea bucuros la școală, dar chiar din primele zile s-a izbit de greutăți în învățarea scrierii. Din cauza stîngăciei, a neîndemînării motorice, nu reușea să scrie nici măcar elementele cele mai simple ale literelor și cifrelor. Tolia rămase izolat de copii, reacționa bolnăvicios la glumele lor. Pregătirea lecțiilor îi dura mult și îl obosea foarte tare. Treptat, pierdu interesul pentru școală. Îi apărură diferite boli cu caracter nervos. Somnul îi era agitat (visa că „își face lecțiile"). Se puse chiar problema să întrerupă învățătura timp de un an. Totuși, lucrurile se petrecură altfel. Fiind bolnav, băiatul trebui să rămînă acasă. În timpul convalescenței, care a durat o lună, el se ocupă în liniște de lecții și își ajunse din urmă colegii. Astfel, încheie primul an școlar cu note bune.

Lui Tolia îi place teatrul, declamația, iubește cărțile. După discuții îndelungate, a fost atras să participe la activitatea artistică de amatori, care se desfășoară în colectiv. Aceasta i-a ajutat să învingă obișnuita lui timiditate.

Și mai tîrziu s-au luat măsuri pentru înlăturarea neîncrederii în sine și a timidității copilului. I s-au dat diferite însărcinări pe măsura puterilor sale, succesele lui au fost relevate în fața întregii clase. Cu toate defectele lui de vorbire (respirație scurtă, glas răgușit), Tolia a început să declame versuri chiar în fața unui auditoriu mai larg (elevi din clasele superioare, membri ai comitetului de părinți). El a devenit mai încrezător în forțele sale, mai curajos, și-a făcut prieteni.

În cazul de față este evident că rămînerea în urmă și pasivitatea pe care le-a manifestat la început n-au constituit o urmare a înapoierii intelectuale. Acasă, băiatul lucra bine dar condițiile din școală, care puneau în fața lui o sumedenie de cerințe noi, s-au dovedit grele pentru el, i-au provocat un dezechilibru nervos. Faptul că s-a ținut în mod just seama de înclinațiile lui l-a ajutat însă să se obișnuiască cu școala, să se încadreze în colectiv. Este caracteristic că fiecare succes al său în munca extrașcolară determina o ridicare generală a activității copilului, întărea capacitatea lui de muncă, provoca ridicarea nivelului la învățătură.

Desigur, nu se pot da rețete pentru tratarea individuală a copiilor nervoși. Totuși, experiența muncii cu acești copii ne permite să stabilim o serie de măsuri generale pe care trebuie să le respectăm în atitudinea noastră față de ei.

În primul rînd, pedagogul nu trebuie să scape pe nici unul din ei din cîmpul atenției sale. Se întîmplă ca particularitățile specifice ale copiilor nervoși — izolarea, inactivitatea, sensibilitatea exagerată, oboseala etc. — să fie socotite în mod greșit de către pedagog drept urmări ale educării nejuste, în „condiții de seră", din familie. Aceasta, la rîndul său, duce la măsuri pedagogice greșite — de exemplu, la observații în legătură cu „inactivitatea", la mustrări „pentru lene" în adunarea pionierească — ceea ce accentuează și mai mult nervozitatea copilului. Se creează astfel un cerc vicios.

Copiilor nervoși trebuie să li se ușureze, pe cît posibil, prima perioadă de învățătură, să li se facă mai puține observații, să fie păziți de batjocura celorlalți.

Atrageți pe toate căile pe acești copii în colectiv. De obicei, ei au puțini prieteni, sînt inactivi în viața obștească a colectivului, se închid ușor în ei înșiși. Participarea lor la activitatea obștească este foarte importantă pentru înlăturarea acestor trăsături.

În anumite cazuri, este util să facem ca acești copii să fie aleși într-o muncă de răspundere. În școală se tinde de obicei să fie puși pe planul întîi numai copiii cei mai activi, care dovedesc mai multă inițiativă. Aceasta nu este întotdeauna just, deoarece toți copiii trebuie să învețe să organizeze și să conducă o muncă, să răspundă de îndeplinirea ei, să dovedească inițiativă. Cu atît mai mult au nevoie de o astfel de experiență copiii fricoși, timizi, izolați. Nu uitați că cei mai mulți dintre copiii nervoși, aparent pasivi și izolați, sînt înzestrați cu multă îndemînare, cu fantezie, citesc mult, visează. Timiditatea, teama de a fi puși la punct sau batjocoriți îi împiedică însă să-și aplice ideile în viață.

Desigur că, pentru a-și îndeplini sarcinile obștești, copiii nervoși au nevoie, în special la început, de mult ajutor din partea adulților, ca să nu întîmpine eșecuri. Eșecul poate determina intensificarea fricii copilului. Succesul în muncă însă îl stimulează pînă într-atît, încît mai departe se poate lipsi de ajutorul adulților.

Cei mai mulți dintre copiii timizi, izolați, slabi, sînt indolenți, aleargă și sar rareori, sînt stîngaci în mișcări. Un mijloc bun de înzdrăvenire și întărire a acestor copii îl constituie cultura fizică, gimnastica ritmică, coreografia. Acestor activități trebuie să li se acorde o mare atenție în munca cu copiii nervoși. Este de dorit, de asemenea, ca acești copii să participe la cercurile „Mîini îndemînatice".

Cercetînd condițiile vieții acestor copii în familie, observi adesea că aici fie că se acordă puțină atenție nervozității lor, fie că nu i se dă chiar nici o însemnătate, fie că nu se folosesc toate mijloacele pentru înlăturarea ei. Părinții cer ajutorul medicului, neglijînd însemnătatea unei bune organizări a educației. Și școala face prea puțin pentru acești copii. Totuși, tocmai în copilărie — cînd sistemul nervos este deosebit de plastic și sensibil nu numai la influențele negative, dar și la cele pozitive, întăritoare — se pot obține multe.

Trebuie să creștem din fiecare copil un om sănătos, viol, plin de bucuria de a trăi, un muncitor destoinic.

Activitatea educativă a pedagogilor comuniști

Analizînd rezultatele muncii lor instructiv-educative, pedagogii comuniști de la școala medie mixtă din Abrud au constatat că s-au obținut realizări frumoase în direcția înarmării elevilor cu cunoștințe științifice, precum și în introducerea elementelor de politehnizare a învățămîntului. Ei și-au dat seama, totodată, că trebuie întărită munca de educație comunistă a elevilor, că trebuie intensificată preocuparea tuturor cadrelor didactice pentru rezolvarea justă a problemelor educative. Și pînă acum s-a acordat în școală multă atenție educării elevilor în spiritul unei discipline conștiente. Este necesar însă să fie întărită educația în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul dragostei față de muncă, al grijii față de avutul obștesc, al respectului față de vîrstnici.

Ținînd seama de toate acestea, organizația de partid a îndrumat conducerea școlii să ia măsuri pentru îmbunătățirea educației comuniste a elevilor, făcînd în acest sens unele propuneri valoroase. Astfel, organizația de partid a propus direcției să urmărească cum se realizează educația comunistă a elevilor în cadrul predării lecțiilor și să ajute în mod concret cadrele didactice să îmbine armonios problemele educative cu cele instructive. De asemenea, organizația de partid a propus ca în cadrul comisiilor metodice să se discute cum contribuie fiecare disciplină în parte la educarea comunistă a elevilor și cum se realizează aceasta la lecții. Pe baza propunerilor organizației de partid s-au îmbunătățit și planurile de muncă ale diriginților, acestea cuprinzînd sarcini legate mai strîns de specificul claselor.

Acțiunile întreprinse de organizația de partid s-au reflectat în munca întregului colectiv al școlii. Astfel, profesorii de limba română acordă acum o mai mare atenție alegerii textelor pentru exemplificarea lecțiilor de teorie a literaturii, explică mai temeinic condițiile în care s-au creat cele mai valoroase lucrări ale scriitorilor noștri clasici și contemporani. S-a îmbunătățit conținutul educativ al lecțiilor de geografie. De pildă, în cadrul orelor de geografie economică a țărilor capitaliste s-a scos în evidență lupta popoarelor coloniale pentru eliberarea economică și politică, a fost subliniată problema adîncirii contradicțiilor între statele imperialiste etc.

De curînd, organizația de partid a convocat o adunare deschisă la care au participat activele organizațiilor de masă din școală — Sindicat, U.T.M., A.R.L.U.S. etc. În ședință s-a analizat activitatea acestor organizații, insistîndu-se în deosebi asupra muncii utemiștilor și pionierilor. Participanții la discuții au combătut cu tărie folosirea unor metode de muncă șablon, organizarea de acțiuni neinteresante, care, în loc să aibă o influență pozitivă asupra elevilor, îi îndepărtează de organizație. De asemenea, s-a combătut faptul că în organizațiile U.T.M. și de pionieri sînt primiți unii elevi slabi la învățătură și nedisciplinați, sub pretextul „îi primim ca să-i îndreptăm". În realitate primirea unor asemenea elevi nu face decît să scadă prestigiul organizației de tineret în rîndurile elevilor. Numeroși participanți la discuții, printre care tov. Virgil Voica, organizatorul sindical, Cornelia Cherches, Anton Baciu și alții au făcut în cadrul acestei ședințe propuneri menite să contribuie la îmbunătățirea activității organizațiilor de masă. S-au propus unele metode concrete prin folosirea cărora organizația U.T.M. din școală va putea asigura o organizare mai chibzuită a timpului liber al elevilor. Astfel, s-a propus, printre altele, să se organizeze proiecții de diafilme și filme, conferințe de popularizare a științei, seri literare, audiții muzicale etc.

Pentru îmbunătățirea activității sindicale s-a recomandat organizarea unei consfătuiri de producție cu tema: „Educarea comunistă a timpului liber — sarcina principală a cadrelor didactice".

Roadele acestor măsuri au și început să se vădească. Astfel s-a îmbunătățit mult munca organizațiilor de tineret în ceea ce privește organizarea timpului liber al elevilor. Nu de mult, elevii au participat cu însuflețire, sub îndrumarea profesorului comunist Victor Mesaroș, la pregătirea unei serate literare cu tema „Munții Apuseni". Cu mult interes a fost vizionat de către elevi filmul „Poemul pedagogic" și ascultată recenzia operei cu același nume a lui A. S. Makarenko. Pentru pionieri se organizează în fiecare sîmbătă, cu ajutorul tov. Anca Smaranda, directoarea casei pionierilor, programe variate și atrăgătoare.

Un ajutor prețios îi acordă elevilor în pregătirea manifestărilor artistice organizația U.T.M. a cadrelor didactice din școală, prin tovarășa Ana Crucăt, secretara brigăzii artistice a colectivului de dansuri și teatru al elevilor.

Toate aceste acțiuni contribuie la educarea în spirit comunist a elevilor. Aceștia sînt acum mai disciplinați, dovedesc mai multă dragoste de muncă.

Intensificîndu-și eforturile, pedagogii comuniști de la școala medie mixtă din Abrud sînt hotărîți să obțină noi succese în munca de educare a tineretului.

SANATORIU PENTRU COPII

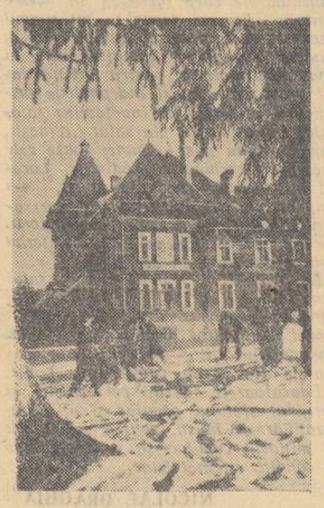

La Valea Putnei, în regiunea Suceava, în curtea sanatoriului pentru copii debili.

Pe drumul politehnizării învățămîntului

Pentru o strînsă legătură cu practica

În atelierul de lăcătușerie al școlii de 7 ani nr. 15 din Ploești

În eforturile depuse pentru realizarea învățămîntului politehnic, cadrele didactice de la școala de 7 ani nr. 15 din Ploești au căutat să evite practicismul îngust, munca meșteșugărească. În acest scop ele acordă o deosebită atenție predării în cadrul lecțiilor a noțiunilor legate de bazele științifice ale producției.

De pildă, elevii claselor a V-a și a VI-a au fost îndrumați în orele de matematică, cu prilejul studierii noțiunilor cu privire la mărimile proporționale, să calculeze procentele de depășire a normelor în anumite întreprinderi ale industriei metalurgice și să întocmească graficul acestor depășiri. De asemenea, ei au calculat pe teren distanța între două puncte inaccesibile și au efectuat o serie întreagă de măsurători. Tot în cadrul lecțiilor de matematică elevii au învățat să întocmească devize în legătură cu lucrările de reparare a școlii.

Tovarășa Margareta Săvulescu, profesoară de fizică, i-a obișnuit pe elevi să efectueze măsurarea temperaturii în cadrul diferitelor lucrări de laborator și să întocmească graficul variației temperaturii apei în timpul încălzirii. Cu prilejul predării capitolului: „Schimbarea stării de agregare a corpurilor" elevii au fost familiarizați cu metodele de turnare a fontei și a altor metale. Curînd după această lecție a avut loc o vizită la uzina „1 Mai" din Ploești unde, în hala turnătoriei, elevii au făcut observații asupra turnării metalelor. În același mod, după predarea lecțiilor despre motoarele cu combustie internă elevii au cercetat anumite motoare de motocicletă și automobil.

Și învățătorii sînt preocupați de introducerea elementelor de politehnizare. Astfel, tovarășa Ioana Ioneanu, învățătoarea clasei a III-a „A", după ce a predat elevilor lecția despre plantele textile, pe baza unui bogat și interesant material didactic, a vizitat cu ei întreprinderea textilă „Dorobanțul", arătîndu-le procesul de fabricare a țesăturilor. Au efectuat vizite în producție împreună cu elevii claselor pe care le conduc și învățătorii Gheorghe Roman, Ludovica Manu etc.

De curînd, cu sprijinul conducerii atelierelor C.F.R. și a școlii profesionale metalurgice din Ploești au luat ființă pe lîngă școala noastră un atelier de tîmplărie și unul de lăcătușerie. Aici elevii își însușesc deprinderi de minuire a uneltelor și învață să întocmească schițe tehnice, aplicînd în practică cunoștințele însușite în timpul orelor de curs.

O contribuție importantă la realizarea învățămîntului politehnic în școala noastră o are laboratorul de prelucrare și chimizare a țițeiului, organizat în cadrul școlii cu sprijinul comitetelor de partid și al conducerilor rafinăriilor nr. 1 și nr. 5. În acest laborator lucrează, sub conducerea tov. Crăciun, șeful laboratorului de la rafinăria nr. 5, un grup de elevi ai școlii organizați în cercul chimiștilor amatori. Ei efectuează lucrări de prelucrare și emulsionare a țițeiului, interesîndu-se de principalele zăcăminte petrolifere din țara noastră și de tehnica extracției țițeiului.

Împletind în mod creator conținutul științific al lecțiilor cu lucrările practice, învățătorii și profesorii școlii noastre se străduiesc să obțină succese tot mai însemnate pe drumul politehnizării învățămîntului.

Prof. G. ANGELESCU
directorul școlii de 7 ani nr. 15 din Ploești

Întrecerea socialistă în școlile profesionale

În fiecare an, mii de tineri și tinere, absolvenți ai școlilor profesionale și tehnice, pășesc în viața independentă devenind constructori activi ai societății noi care se făurește în patria noastră. Numele textilistei Petre St. Maria, al oțelarului Valer Dăbuneț sau al mecanicului de precizie Ion Prodan și al multor alți absolvenți de școală profesională au ajuns cunoscute, iar faptele lor au devenit minunate și demne exemple de muncă. Pentru a păși pe urmele lor, mulți ucenici se străduiesc încă de pe băncile școlii să-și ridice neîncetat calificarea și, învățînd cu sîrguință, se pregătesc pentru ca odată intrați în producție să-și pună în valoare întreaga lor ingeniozitate, întregul lor spirit de inițiativă.

Năzuințele lor vor putea să se realizeze încă de pe băncile școlii datorită unei noi acțiuni care va prinde în curînd viață în școlile profesionale. Pe linia măsurilor de îmbunătățire a calității învățămîntului profesional, Direcția generală a învățămîntului profesional și tehnic din Ministerul Învățămîntului a luat hotărîrea de a se organiza întreceri socialiste în școlile profesionale, întreceri în cadrul cărora vor fi acordate titluri și insigne. Astfel, se vor acorda titlurile „Școală fruntașă", „Fruntaș pe clasă" și „Fruntaș pe școală" în meseria respectivă.

În atelierele de producție ale școlilor profesionale de ucenici vor fi organizate întreceri socialiste între grupe (brigăzi, echipe, secții etc.), cît și între ucenicii din cadrul fiecărei grupe. Ucenicii anului II și III care vor lua parte la aceste întreceri vor putea să-și arate întreaga pricepere muncind pentru îndeplinirea și depășirea planului de producție, pentru executarea unor produse de bună calitate, pentru obținerea de economii cît mai mari, reducerea prețului de cost, organizarea exemplară a locului de muncă, pentru întreținerea în cele mai bune condiții a utilajelor și sculelor etc.

Întrecerea socialistă va fi organizată și între profesori. La sfîrșitul fiecărui trimestru, pe baza rezultatelor obținute la învățămîntul teoretic și practic, vor fi desemnați fruntașii pe clasă.

Întrecerea socialistă între școli se organizează la fiecare început de an școlar, iar titlul de „Școală fruntașă" se acordă la sfîrșitul anului școlar și anume acelei școli care va obține rezultatele cele mai bune în procesul de instruire și educare a cadrelor de muncitori calificați.

Desfășurarea întrecerii socialiste în școlile profesionale va avea menirea, pe de o parte, să închege și mai mult colectivele de ucenici, dezvoltînd relațiile de solidaritate și ajutor reciproc în muncă, iar pe de altă parte, va da ucenicilor posibilitatea să-și dezvolte și mai mult priceperile și deprinderile profesionale.

Pornind în întrecere, ucenicii trebuie să aibă convingerea că, prin rezultatele pe care le vor obține, își vor dezvolta într-o măsură însemnată nu numai pregătirea profesională, ci și trăsăturile morale ale muncitorului înaintat și vor contribui tot odată, prin produsele mai multe, mai bune și mai ieftine pe care le vor da la tragerea în viață a politicii economice a partidului și guvernului pentru ridicarea necontenită a nivelului material și cultural al oamenilor muncii.

D. G.

Unele date noi *despre* *institutorul Creangă*

120 de ani de la nașterea lui Ion Creangă

De la vîrsta de 27 ani și pînă la moarte, I. Creangă a făcut parte din tagma oamenilor școlii. Singura întrerupere a acestei activități a fost între 1872 și 1874, cînd ministrul Chr. Tell l-a demis din învățămînt. Chr. Tell i-a „plătit", cu această ocazie, o poliță mai veche.

În mai 1871, Creangă semnase, alături de alți 45 de oameni ai școlii din Iași — institutori, profesori secundari și profesori universitari — un memoriu de protest împotriva destituirii samavolnice de către guvernul conservator a unui grup de profesori din Botoșani în frunte cu filologul Al. Lambrior, directorul liceului local. Motivul destituirii îl constituia politica antiguvernamentală dusă de grupul lui Lambrior. Semnatarii memoriului arătau că sînt animați de „interesul înalt și bine înțeles al instrucțiunii". Ministrul Instrucțiunii din guvernul conservator, Chr. Tell, respinge însă protestul profesorilor din Iași, înștiințîndu-i, totodată, că au trecut peste limitele atribuțiunilor ce le reveneau și, drept represalii, îi sancționează pe fiecare cu pedeapsa „avertisment". Aceste fapte sînt relatate în broșura anonimă: „Goana din anul 1871 în contra școalelor" (Iassy — 1871).

La Arhivele Statului (Anul 1871, dosar nr. 242) se găsește o adresă din 28 mai/10 iunie 1871 a revizorului școlar al districtului Iași către minister. Revizorul anunță că a predat plicurile cu notificarea pedepsei celor incriminați, care au semnat de luare de cunoștință. Creangă semnează de primirea adresei („Am primit adresa Ministerului Cultelor sub nr. 4504"), pe aceeași hîrtie împreună cu alți 4 institutori, printre care și colaboratorii săi la manualele școlare: V. Receanu și C. Grigorescu. Ministrul Instrucției — Christian Tell — nu-l va ierta pentru această atitudine dîrză. Deși la 22 mai 1871, cu o zi înainte de semnarea memoriului de protest, Creangă și colaboratorii săi trimiseseră Ministerului Instrucției o cerere pentru aprobarea manualului lor, „Învățătoriul copiilor", autorii n-au primit răspuns decît în 20 decembrie 1872 și asta numai în urma unor noi intervenții. Numeroasele modificări cerute de minister, care dovedeau animozitatea forurilor oficiale împotriva sa, l-au făcut pe Creangă să renunțe la retipărirea „Învățătoriului copiilor" atîta vreme cît generalul Tell a rămas ministrul Instrucției. Acesta, de altfel, a avut „satisfacția" de a-l demite din învățămînt pe data de 1 iulie 1872, ținînd seama, probabil, nu numai de motivele invocate „oficial", ci și de faptul că Creangă iscălise în mai 1871 protestul public împotriva demiterii lui Lambrior. În petiția pe care la 31 iulie 1872 o adresează lui Chr. Tell, I. Creangă, deși intervine pentru anularea ordinului său de demitere, nu pierde totuși prilejul de a aminti cu ironie ministrului că și în cazul său legea instrucțiunii a fost călcată, deoarece a fost destituit fără judecată. Desigur că Chr. Tell a citit printre rînduri și învinuirea de a fi destituit în trecut pe nedrept și pe Al. Lambrior.

Reintegrat în învățămînt la 27 mai 1874, I. Creangă își va desfășura în continuare munca lui dăscălească și își va începe cu succes activitatea literară. În legătură cu viața institutorului I. Creangă din această etapă dorim să aducem cîteva precizări, în deosebi în ceea ce privește activitatea sa în Consiliul general al instrucțiunii, deoarece, pe baza unei cărți rare (care nu se găsește la Biblioteca Academiei R.P.R.) putem da astăzi cîteva date suplimentare (E vorba de volumul „Lucrările Consiliilor generale de instrucțiune din sesiunile anilor 1876-1884" — București — 1884). Timp de 3 ani (1880-1882), Creangă a făcut parte din Consiliul general al instrucțiunii (nu din „Consiliul permanent al instrucțiunii" — cum afirmă greșit Pompiliu Caraioan în al său „Ioan Creangă" pag. 292 — consiliu alcătuit din 5 membri cu sarcini permanente în minister).

V. Conta, pe atunci ministru al Instrucțiunii Publice, l-a ales pe Creangă dintre institutorii propuși de districtul Iași. Consiliul general de instrucțiune, alcătuit dintr-un număr de delegați ai tuturor treptelor de învățămînt din țară, era convocat anual, între 1 și 25 septembrie, într-o sesiune specială, pentru a fi consultat de ministru asupra problemelor legate de îmbunătățirea învățămîntului. În septembrie 1880, ședințele Consiliului general de instrucțiune au fost consacrate revizuirii programelor pentru licee și gimnazii și întocmirii unei noi programe pentru școlile centrale de fete. Dintre cele 16 ședințe ținute între 1 și 25 septembrie 1880, Creangă participă la 14. I. Slavici, în volumul său de „Amintiri", semnalează faptul că Creangă era, în deosebi, foarte preocupat de problema introducerii studiului limbii latine în școlile secundare de fete și că, în această problemă, Creangă ar fi fost „unul dintre cei mai zeloși membri ai Consiliului general", căutînd „să-și dee în toate împrejurările pe față părerile sale". Afirmațiile lui Slavici au fost ulterior mereu reproduse de biografii lui Creangă. Într-adevăr, în ședințele Consiliului problema limbii latine în școlile secundare de fete a constituit obiectul unor dezbateri a prinse. Din procesele verbale ale ședințelor rezultă, însă, că participarea lui Creangă n-a fost prea activă — limitîndu-se doar la 3 intervenții și acelea nelegate de problema predării limbii latine, ci de introducerea gimnasticii și a cunoștințelor de economie casnică în școlile secundare de fete. Deoarece ședințele Consiliului general de instrucțiune aveau loc seara, Creangă a avut suficient timp să-și vadă de ale lui, mai ales să dea ultimele retușări părții întîi a „Amintirilor" sale, datată „București, 1880, septembrie".

În anul următor, în luna septembrie, Creangă participă din nou la ședințele Consiliului general de instrucțiune. Boala începuse să-l hîrțuiască serios. De aceea participă numai la 5 ședințe din cele 11 ținute între 1 și 25 septembrie. De la 16 pînă la 25 septembrie, în procesele verbale ale ședințelor, printre cei „absenți din cauză de boală", numele lui Creangă apare fără întrerupere. Probabil că în acest timp s-a internat în spitalul Brîncoveanu unde, în zilele cînd îi era mai bine, a cules de la „Mama Balașa" poeziile popu-

lare publicate mai apoi în „Contemporanul", cu indicația „București, 1881, septembrie". În aceeași etapă a definitivat și partea a III-a a „Amintirilor", care poartă însemnarea „București, 1881, septembrie".

Cea mai bogată activitate a lui Creangă în ședințele Consiliului general de instrucțiune a fost în cadrul sesiunii din septembrie 1882. Datorită faptului că avea din anii anteriori o oarecare experiență în această privință și că una din problemele puse în discuție era aceea a îmbunătățirii manualelor școlare, Creangă, el însuși cunoscut și apreciat autor de manuale școlare, ia parte activă la dezbateri și la lucrări. „D. I. Creangă — se spune în procesul verbal din ziua de 6 septembrie 1882 — este de ideie a se băga de seamă cu cestiunea cărților ce se pun în mîinile copiilor, citează exemple cum copiii vin la școală cu deprinderi greu de desvățat, greutățile ce întîmpină institutorul sau învățătorul la intrarea lor în școală..."

Creangă e ales în comisia de redactare a unui proiect de lege pentru alcătuirea unei comisii oficiale de triere a manualelor școlare în vederea îmbunătățirii lor. El se ridică împotriva acelora care pretindeau că din Comisia de revizuire și aprobare a manualelor să facă parte numai profesori universitari și asta „sub cuvînt că profesorii de universități se poate întîmpla să nu poată revizui o carte didactică de clasele primare". Desigur că multilaterala experiență dobîndită în domeniul redactării manualelor școlare i-a fost de mare folos în cursul dezbaterilor din Consiliul general al instrucțiunii.

În anul următor, 1883, toate insistențele lui Creangă de a fi reales în Consiliul general de instrucțiune au rămas fără rezultat. I-a fost preferat institutorul Ropală; Creangă nu va mai face mai apoi niciodată parte din acest Consiliu.

Dacă vrem să înțelegem adînc artistul din Creangă, trebuie să ne străduim să nu eliminăm, în mod schematic, pe omul școlii, pe pedagogul cu idei înaintate, pe învățătorul strîns legat de popor.

I. CR. DORU

„Ziua învățătorului" la Alba Iulia

(Urmare din pag. 1-a)

documentare a orașului, vizitarea cabinetului de geografie al profesorului Moldovan, a muzeului și monumentelor istorice și audierea conferinței „Istoricul orașului Alba-Iulia" ținută de profesorul pensionar Gh. Economu. Este semnificativ interesul manifestat de cărturarii satelor noastre pentru interesanta bibliotecă a acestui oraș. Între exemplarele rare aflate în această bibliotecă se află „Codex Aureus", datînd din sec. al IX-lea, scris pe pergament fin în tinctură de aur, cu o inegalabilă măiestrie, „Codicele Burgund", „De bello Jugurthino" al lui Salustius etc. În afară de manuscrise biblioteca mai cuprinde un număr de aproximativ 600 incunabule, numeroase documente istorice și cîteva din primele cărți românești printre care „Palia de la Orăștie". Notez acestea în credința că vor stîrni interesul organizatorilor de excursii în sezonul care se apropie.

Am stat două zile în mijlocul învățătorilor din Alba-Iulia. Am discutat împreună multe din problemele care-i preocupă și care preocupă și colectivul redacției noastre. Am primit numeroase sugestii privind oglindirea în gazetă a problemelor de învățămînt culturale și sociale.

Aș vrea să mă opresc puțin asupra unor observații care privesc forma și conținutul „Zilei învățătorului". Poate vor folosi pe viitor organizatorilor acestei zile. În primul rînd, cred că este de dorit să se evite supraîncărcarea programului. Cadrele didactice au cerut ca „Ziua învățătorului" să fie sărbătorită într-o singură zi. În ce privește conținutul: să se renunțe la referatele lungi și obositoare, mergîndu-se pe cît posibil pe linia dezvoltării acelei laturi a acestei zile care privește stabilirea de legături directe, nemijlocite între învățătorii și organele de partid. Să se dezvolte, așa dar, conținutul politic-educativ al acestei zile, discuțiile pe teme pedagogice urmînd să se facă în școală și la consfătuirile raionale. Conținutul pedagogic al „Zilei învățătorului", se poate realiza prin prezentarea, foarte scurtă, a celei mai valoroase experiențe pedagogice din cuprinsul raionului, experiență care ar putea influența direct asupra procesului de învățămînt. În cazul raionului Alba, aceasta ar fi putut fi experiența profesorului de geografie Moldovan. În general, „Ziua învățătorului" trebuie să fie o zi de sărbătorire a cadrelor didactice, zi care să influențeze și să mobilizeze eforturile pedagogilor noștri pentru îmbunătățirea necontenită a activității lor.

Nu pot încheia fără a sublinia contribuția comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din Alba (președinte tov. Nicolae Ciobotă) și a secției de învățămînt raionale (șeful secției tov. Ștefan Bîrlea) la realizarea acestei minunate zile de sărbătorire a învățătorilor.

CONSTANTIN RADOI

INCHEIEREA SITUAȚIILOR ȘCOLARE TRIMESTRIALE ȘI ANUALE ȘI EXAMENELE LA ȘCOLILE DE CULTURĂ GENERALĂ — CURSURI DE ZI ȘI SERALE

Instrucțiunile Ministerului Invățământului

(Urmare din pag. 3)

așează la locul cel mai potrivit o placă de marmoră, de piatră, sau de lemn de esență tare pe care se înscriu numele absolvenților cu diplomă de onoare.

Pe placa de onoare pot fi trecuți, în primele rînduri, foști absolvenți ai școlii, fruntași la învățătură care s-au distins apoi în viață printr-o remarcabilă activitate științifică, cultural-artistică, didactică sau politică, pusă în slujba poporului. Trecerea pe placa de onoare a foștilor absolvenți se face cu încuviințarea prealabilă a Ministerului Invățământului.

45. Serbarea de sfîrșit de an se organizează în fiecare școală după terminarea cursurilor, între 27—30 iunie și va consta din :

— ZIUA ADUNARII SOLEMNE

In cursul acestei zile în fiecare școală se va prezenta în ședință festivă bilanțul activității desfășurate în timpul anului școlar, se vor sublinia rezultatele la învățătură și comportare ale elevilor, cu care prilej se vor face premieri și evidențieri.

— ZIUA MANIFESTARILOR SPORTIVE.

In cursul acestei zile se vor organiza programe de gimnastică, atletism, jocuri și întreceri sportive, între clase sau școli din aceeași localitate.

— ZIUA MANIFESTARILIR CULTURAL-ARTISTICE.

Serbarea de sfîrșit de an va culmina în cursul acestei zile cu desfășurarea unor programe cultural-artistice variate, organizate pe clase și pe fiecare școală, alcătuite din: coruri și concerte ale orchestrelor proprii, recitări, lecturi, cîntece și jocuri populare, scenete și piese de teatru. La sfîrșitul acestei zile se pot organiza și reuniuni tovărășești.

La toate aceste festivități vor fi invitați să participe părinții elevilor, absolvenții școlii, reprezentanți ai sfaturilor populare și ai celorlalte organizații obștești, delegați ai instituțiilor și întreprinderilor care patronează școlile, astfel ca serbarea de sfîrșit de an să constituie un prilej de bucurie pentru toți cetățenii care sprijină școala și se interesează de bunul mers al școlii.

IV. Organizarea practicii, excursiilor în producție și a activităților social-obștești obligatorii

46. Elevii cursurilor de zi începînd cu clasa a V-a sînt obligați după terminarea cursurilor școlare să presteze timp de două săptămîni, între 2—20 iunie, practica agricolă sau industrială, să efectueze excursii pentru a cunoaște munca productivă și să participe la activități social-obștești și cu caracter didactic (confecționarea, repararea și colecționarea de material didactic, înzestrarea și organizarea muzeelor și cabinetelor școlare, precum și a bibliotecilor, amenajarea terenurilor de sport, înfrumusețarea curților și grădinilor școlii etc), după un plan aprobat de consiliul pedagogic al școlii.

Eventualele scutiri de la aceste activități se pot acorda de directorul școlii pentru motive bine întemeiate.

Elevii claselor VII și XI care se prezintă la examene sînt scutiți de activitățile stabilite mai sus

V. Dispoziții finale

47. Elevii clasei a X-a cursuri de zi — din anul școlar 1956/1957, precum și cei din clasa a XI-a de la școlile serale pentru tineretul muncitoresc din M.F.A. terminînd școala medie de cultură generală, dau examen de maturitate la sfîrșitul acestui an școlar.

Obiectele de examen sînt cele stabilite pentru secția reală, cu excepția geografiei R.P.R. și a economiei politice.

Elevii clasei a XI-a — cursuri serale — din anii școlari 1957/1958 și 1958/1959 dau examen de maturitate la obiectele stabilite pentru secția reală, cu excepția geografiei R.P.R. și economiei politice.

48. Candidații care au terminat școala medie în anii școlari anteriori și nu au trecut examenul de maturitate, dau acest examen după materia stabilită pentru anul școlar cînd se prezintă la examen.

Elevii de la învățămîntul de zi, seral și fără frecvență, corigenți la examenul de maturitate în anul școlar 1955/1956 dau examene de corigență în sesiunea de primăvară a examenului de maturitate din 1956/1957, în condițiile valabile în anul școlar 1955/1956. In caz de promovare, acești candidați primesc diplomă de maturitate în condițiile valabile în anul școlar anterior.

49. Candidații înscriși la învățămîntul fără frecvență dau examen de maturitate după programele și sesiunile stabilite pentru cursurile de zi, cu comisii constituite aparte.

50. Toate dispozițiile și instrucțiunile anterioare cu privire la încheierea situațiilor școlare și la examenele din școlile de cultură generală — cursuri de zi și serale — se abrogă.

*

Aplicarea prezentelor norme cu privire la încheierea situațiilor școlare trimestriale și anuale și la examenele din școlile de cultură generală este obligatorie pentru toate organele de învățămînt și unitățile școlare și constituie o datorie a cadrelor didactice, astfel ca acestea să contribuie la ridicarea nivelului învățămîntului de cultură generală.

REGULAMENTUL DE ORGANIZARE A PRIMULUI CONCURS PE ȚARĂ AL CERCURILOR ARTISTICE DE AMATORI ALE SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT

In scopul îmbunătățirii activității artistice de amatori desfășurată de cercurile artistice de amatori ale Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt, pentru îmbogățirea repertoriilor formațiilor artistice cu cele mai bune lucrări inspirate din folclorul regiunii și din lupta pentru construirea socialismului în patria noastră, precum și pentru crearea de noi cercuri artistice de amatori, pentru a da un caracter de masă activității artistice în rîndul membrilor S.M.I., se organizează primul concurs pe țară al cercurilor artistice de amatori ale Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt

La concurs pot participa :

1. Coruri mixte pe una sau mai multe voci, soliști vocali, duete, cvartete, sextete, octete etc.

2. Orchestre populare, simfonice și de cameră, soliști instrumentali.

3. Cercuri de teatru și teatru de păpuși.

4. Echipe de dansuri populare, formații de balet, soliști de dansuri populare sau clasice.

5 Brigăzi artistice de agitație, echipe de estradă și colectivele lor de creație, cititori artistici, povestitori, recitatori.

6. Cercuri literare și creatori în domeniul literaturii și al muzicii, culegători de folclor.

7 Autori de conferințe privind răspîndirea cunoștințelor politice și științifice în masele populare și în special în rîndurile oamenilor muncii de la sate, autori de monografii de școli și localități.

I. Repertoriul

1. Se recomandă corurilor și soliștilor vocali, orchestrelor și soliștilor instrumentali să folosească lucrări valoroase ale compozitorilor noștri clasici și contemporani, ale compozitorilor naționalităților conlocuitoare din țara noastră, lucrări ale compozitorilor sovietici și ale celor din țările de democrație populară, precum și lucrări ale compozitorilor progresiști din țările capitaliste, materiale editate de C.C.S. cu prilejul celui de al IV-lea concurs artistic, de Casa Centrală a Creației Populare și C.C. al S.M.I., lucrări ce se vor publica în revistele „Muzica" „Cultura Poporului", „Clubul" și alte publicații.

O atenție deosebită trebuie acordată lucrărilor muzicale din folclorul regiunii respective și creațiilor originale ale membrilor de sindicat.

2. Colectivelor de teatru li se recomandă să pună în scenă, după posibilități, piese într-un act sau mai multe acte, cu un bogat conținut educativ, din literatura clasică universală sau din dramaturgia națională, precum și piese care prezintă aspecte din viața pedagogilor, sau care să oglindească problemele actuale din țara noastră.

3. Colectivelor de dansuri și soliștilor dansatori li se recomandă să pregătească dansuri și suite de dansuri populare românești și ale minorităților naționale din regiunea respectivă și din alte regiuni, dansuri pe teme actuale, precum și dansuri ale popoarelor U.R.S.S. și ale altor popoare

4. Brigăzilor artistice de agitație, echipelor de estradă li se recomandă să folosească în programele lor lucrări cu aspecte din viața școlii, a institutelor și instituțiilor respective.

5. Creatorilor în domeniul literaturii și muzicii li se recomandă să oglindească în lucrările lor aspecte legate de preocupările școlii și de viața nouă de pe întinsul patriei noastre.

6. Autorii de conferințe pot alege subiecte legate de condițiile specifice în care se desfășoară munca de culturalizare a maselor în localitatea respectivă. Pentru orientare și consultații li se recomandă să ia legătură cu secțiile științifice ale filialelor S.R.S.C. Autorii de monografii vor prezenta în lucrările lor istoricul localității respective sau al unei instituții de învățămînt sau de cultură.

II. Organizarea și desfășurarea concursului

Concursul se organizează în perioada martie 1957—martie 1958. El se va desfășura astfel :

a) faza de pregătire 1.III. — 15.VI. 1957.

b) faza pe raion 1.VI.—30.VI. 1957

c) faza pe regiune 1.XI.—15.XI.1957

d) faza interregională 3.I.—15.I.1958

e) faza pe țară în vacanța de primăvară.

Creatorii amatori în domeniul literaturii și muzicii, precum și autorii de conferințe vor depune lucrările la comisiile raionale pînă la data de 1 noiembrie 1957.

Selecționarea materialelor la raion se face între 1 noiembrie 1957—1 februarie 1958.

Materialele literare, muzicale și conferințele selecționate de comisiile raionale vor fi trimise pînă la data de 20 februarie 1958 la Clubul Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt din București, bulevardul 6 Martie nr. 32, unde funcționează comisia centrală de concurs.

In desfășurarea concursului se va ține seama de următoarele criterii de selecționare :

Pentru cercurile artistice

a) Conținutul repertoriului, b) calitatea interpretării, c) activitatea depusă de la apariția hotărîrii: spectacole susținute, ieșirile la sate și în întreprinderi (evidența întregii activități a cercurilor artistice de amatori se va ține într-un caiet special), d) costume, ținută, prezentare scenică.

Fiind un concurs de ramură, în tot timpul se va avea în vedere ca repertoriul să oglindească, pe cît posibil, aspecte din viața școlii din patria noastră, din viața și preocupările oamenilor muncii din învățămînt. Se vor stimula permanent formațiile în al căror repertoriu se întîlnesc lucrări originale, compoziții ale membrilor de sindicat.

Pentru cercurile literare și compozitorii amatori

a) Conținutul de idei și originalitatea tematicii, b) realizarea artistică

Pentru autorii de conferințe

a) Importanța temei alese, b) accesibilitatea prezentării subiectului, c) numărul expunerilor conferințelor respective la căminul cultural, cluburi, universități populare etc.

Comisiile de concurs și sarcinile lor

Pentru organizarea și desfășurarea concursului în bune condițiuni, pe lîngă fiecare comitet sindical raional sau orășenesc al muncitorilor din învățămînt se înființează o comisie de concurs (raională sau orășenească). In raionul reședință de regiune va funcționa o comisie regională

In componența comisiei raionale de concurs vor intra : președintele sau locțiitorul de președinte al comitetului sindical respectiv, responsabilul comisiei muncii culturale de masă, un reprezentant al secției de învățămînt, al filialei S.R.S.C., profesori de muzică, desen, limba română, organizatori sindicali, fruntași din învățămînt.

Comisia organizează, pe plan raional, o largă popularizare a primului concurs al echipelor artistice de amatori din învățămînt, organizează spectacole, schimb de experiență, se îngrijește de desfășurarea concursului pe raion și propune comisiei regionale cercurile artistice ce urmează să participe la faza regională a concursului.

La fazele regională și interregională selecționarea va fi făcută de jurii. Acestea vor propune comisiei centrale cercurile artistice care urmează să participe la fazele următoare.

Fazele regională și interregională se vor desfășura sub formă de spectacole.

In București vor fi invitate formațiile artistice care s-au clasat pe primul loc în faza interregională, precum și soliști, recitatori, cititori artistici, povestitori etc. care vor lua parte la faza finală a concursului

Formațiile artistice care se vor plasa pe locurile I II și III în faza regională și cea finală, și soliștii, recitatorii, povestitorii etc. ai acestor formații, precum și cei care se prezintă individual, vor primi diferite distincții și premii constînd din: diplome, insigne, obiecte de valoare și excursii în țară și în străinătate.

Fazele raională și interraională sînt faze de selecție în care se stabilește cea mai bună echipă din fiecare categorie, care să participe la faza următoare.

In etapele de desfășurare a concursului vor putea fi premiați și interpreți care s-au distins în mod deosebit, chiar dacă formațiile din care fac parte nu s-au clasat pe locuri fruntașe în fazele de concurs.

Creatorii în domeniul literaturii și al muzicii, precum și autorii de conferințe și monografii ale căror lucrări vor fi apreciate ca fiind de mare valoare artistică și științifică, vor primi diplome și premii în valoare de 1000-3000 lei fiecare.

Din conferințele prezentate la concurs, comisia centrală va selecționa pe cele mai bune, care vor fi publicate cu drept de autor.

Instructorii ale căror formații vor fi clasate pe locurile I, II, III, vor primi o diplomă și următoarele premii în bani : 1000, 700, 500 lei.

Membrii comisiilor de concurs, responsabilii organizatorici ai formațiilor și alți activiști care au contribuit la buna organizare și desfășurare a concursului vor fi propuși să primească insigna de fruntaș în munca culturală, precum și alte distincții.

La sfîrșitul concursului, cît și în timpul desfășurării lui, comisia centrală poate face propuneri prezidiului C.C. al S.M.I. ca în afara premiilor de clasificare, să decearnă premii în obiecte celor mai active comisii raionale sau regionale de concurs, comitetelor sindicale de învățămînt, responsabililor organizatorici și activiștilor culturali care au contribuit la buna desfășurare a concursului.

Cheltuielile pentru organizarea și desfășurarea concursului în fazele raionale și regionale vor fi suportate de comitetele sindicale raionale.

Cheltuielile pentru organizarea și desfășurarea concursului în faza interregională și în faza republicană vor fi suportate de C.C. al S.M.I.

Pentru o mai temeinică pregătire a elevilor înscriși în învățămîntul fără frecvență

Numărul elevilor înscriși în învățămîntul de cultură generală fără frecvență este, în acest an școlar, aproape de trei ori mai mare decît în anul școlar trecut.

Pentru a veni în sprijinul celor înscriși la această formă de învățămînt s-au înființat în toate raioanele și orașele țării secții fără frecvență pe lîngă școli medii sau centre de consultații pe lîngă școli de 7 ani.

Noul regulament al învățămîntului fără frecvență acordă o atenție deosebită creării celor mai bune condiții de pregătire pentru elevii acestor cursuri. Pe baza acestui regulament s-au organizat ore de consultații, de sinteză și ore de laborator cu profesori special numiți pentru aceasta; s-au difuzat îndrumări metodice prin secțiile de învățămînt regionale, iar prin grija Ministerului Invățămîntului s-au tipărit și difuzat elevilor peste 30.000 planuri de învățămînt.

In același timp, prin aplicarea Hotărîrii Consiliului de Miniștri din ianuarie 1957 li s-a asigurat elevilor din producție timpul liber necesar pentru studiul individual și în vederea participării lor la orele de consultații și de laborator. Li s-a acordat de asemenea elevilor dreptul la concedii cu plată cîte 15 zile pentru examenele de absolvire a școlii de 7 ani și cîte 20 de zile pentru examenul de maturitate.

Datorită măsurilor luate, organizarea învățămîntului fără frecvență s-a îmbunătățit. Examenele din sesiunea ianuarie 1957 s-au desfășurat la un nivel superior anilor școlari trecuți.

In regiunea București, secția de învățămînt a stabilit din timp secțiile fără frecvență, a organizat pregătirea elevilor și a asigurat o bună desfășurare a examenelor, numind ca președinți ai comisiilor de examinare inspectori școlari și metodiști. O preocupare atentă au arătat bunei organizări a învățămîntului fără frecvență și secțiile de învățămînt din regiunile Timișoara și Galați, precum și secția de învățămînt a Regiunii Autonome Maghiare.

In unele locuri, însă, pregătirea elevilor prezentați la examenele din sesiunea ianuarie a fost nesatisfăcătoare. Și aceasta, în bună parte, din cauza secțiilor de învățămînt, care în unele cazuri nu au controlat în mod organizat felul cum se realizează în școli îndrumările date de Ministerul Invățămîntului prin Regulamentul învățămîntului fără frecvență. O serie de organe de învățămînt nu au luat la timp măsurile corespunzătoare pentru ca în munca de pregătire în vederea examenelor să fie antrenați toți elevii înscriși la cursuri. Este suficient să arătăm că în regiunea Oradea unele școli au organizat consultații numai în cîte 2—3 ședințe. In alte regiuni, profesorii numiți la orele de consultații au fost schimbați foarte des și nu rareori au venit insuficient pregătiți la orele de sinteză și de laborator, deși pentru aceasta se cere o atentă pregătire.

Secția fără frecvență din raionul Drăgănești-Pitești nu a depus o muncă insistentă pentru ca toți elevii să-și trimită lucrările de control cu cel puțin 30 de zile înaintea examenelor. Ca urmare, profesorii n-au mai avut timpul necesar corectării lucrărilor de control în condițiile cele mai bune, iar unii elevi nu au putut afla din timp greșelile făcute și lipsurile pe care le au în pregătirea lor.

In asemenea condiții nu este de mirare de ce în unele regiuni numărul elevilor prezentați la examene în sesiunea ianuarie este foarte mic, iar pregătirea acestor elevi nesatisfăcătoare.

Va trebui dusă o luptă hotărîtă împotriva acelor elevi care se prezintă la examene contînd pe indulgența comisiilor de examinare sau pe posibilități de fraudă. Just au procedat școlile medii din Pitești, Rîmnicu Vîlcea și raionul Salonta care, în fața unor astfel de încercări nedemne, au eliminat pe autorii lor din examene și au făcut cunoscut în scris lucrul acesta organelor superioare unde aceștia își aveau locul de muncă. Bine au procedat și secțiile fără frecvență ale școlilor medii din Capitală care după examene au arătat elevilor rezultatele obținute și cauzele rezultatelor slabe.

La începutul unei noi etape de muncă, să învățăm din experiența examenelor date în ianuarie și să asigurăm o mai bună pregătire a elevilor care se vor prezenta în fața comisiilor de examinare în sesiunea mai-iunie. Șefii secțiilor de învățămînt trebuie să asigure o mai susținută muncă de îndrumare și control a școlilor cu secții fără frecvență și a centrelor de consultații.

DUMITRU IONESCU

Să organizăm cu grijă timpul liber la casele de copii

Organizarea timpului liber al copiilor este o problemă care trebuie să preocupe mult școlile, casele de copii, părinții. Nu este de loc lipsit de importanță ce face copilul în timpul său liber, încotro sînt dirijate preocupările sale. Casele de copii sînt datoare să organizeze în așa fel timpul liber al copiilor, încît activitățile în care se angajează aceștia să contribuie efectiv la dezvoltarea lor multilaterală, la educarea lor în spirit comunist.

Unele case de copii au obținut oarecare succese în această privință. Casa de copii din Miercurea-Niraj, de pildă, ajutată de Teatrul de păpuși din Tg. Mureș, a reușit să monteze un teatru de păpuși ale cărui spectacole sînt urmărite cu mult interes de copii. Casa de copii din Cîmpulung-Muscel a organizat o orchestră și un colectiv de teatru. Succesele pe care le-au avut artiștii amatori de la această casă în spectacolele prezentate în regiunea Pitești și în Capitală au făcut să crească mult dragostea lor pentru ocupațiile artistice. Și casele de copii din Tîrgoviște, din Constanța, din Bușteni au reușit să ocupe o mare parte din timpul liber al copiilor cu activități artistice, care contribuie la educația lor estetică.

Educatorii din unele case de copii au înțeles că nu este important numai de a umple timpul liber al copilului cu tot felul de activități, ci că trebuie să organizeze activități care, ținînd seama de interesele și preocupările copiilor, să contribuie la canalizarea intereselor acestora pe făgașe sănătoase.

Casa de copii nr. 6 din București, de exemplu, a dobîndit multă experiență în această privință. Iată cum a organizat colectivul de educatori din această casă timpul liber al copiilor în una din duminici. O grupă de eleve din clasele V—VII a mers la Muzeul de artă al R.P.R. Aici copiii au vizitat partea de muzeu consacrată operelor lui N. Grigorescu. Pe lîngă cunoștințele noi pe care le-au căpătat aici despre viața și opera marelui nostru pictor, copiii au putut înțelege mai bine și valoarea artistică a picturilor lui Grigorescu. O altă grupă ae copii din clasele V—VII a vizitat expoziția de artă decorativă, iar a treia grupă (cl. I—IV) a vizionat filmul „Fetița mîncinoasă" Ceilalți copii au participat, în interiorul casei, la diferite jocuri (loto, domino, șah, călătorii pe glob etc.), iar fetițele mici s-au jucat cu păpușile. In curte, echipa de volei a școlii a jucat cu o echipă din casa de copii. O parte din eleve au rămas în sala de meditație, citind cărți de literatură artistică.

Intrucît se apropiau lucrările de control, elevele din clasa a V-a au vizionat un diafilm privitor la îndrumarea primitivă — una dintre temele studiate de ele în cursul trimestrului, iar elevele din clasa a VI-a diafilmul „Nicolae Bălcescu", al cărui conținut este strîns legat de un capitol din manualul de limba română.

Sigur că nu toate casele de copii din țară dispun de posibilitățile celor din București. Diafilmul, cinematograful, lectura în afara de clasă, cercurile și mai ales audițiile la radio sînt, însă, la îndemîna oricărei case de copii. Audițiile la radio oferă un izvor nesecat de posibilități pentru educarea comunistă a copiilor. Răsfoind „Programul de radio" pe ultimele săptămîni, găsim în emisiunea din fiecare duminică, la orele 8,30, pe programul I, teatru pentru copii („Toni și portița fermecată" după o nuvelă de Howard Fast, „Omul cu masca de fier" după Al. Dumas-tatăl etc.). La orele 19.55 în cadrul emisiunii „Noapte bună, copii" se transmit povești și povestiri care au o mare valoare educativă („Galoșii înfumurați" de Permiak, „Nuca lăudăroasă" de Vl. Colin etc.). Pentru copiii de 12-14 ani sînt deosebit de utile unele din emisiunile „Teatru la microfon" (duminica la 19,05, luni la 19,15, miercurea la 11,03 pentru copiii care învață după amiază).

Cu toate largile posibilități de organizare a timpului liber al copiilor, mai există destule case de copii care nu acordă suficientă atenție acestei probleme. Unele case de copii, de exemplu, neglijează organizarea timpului liber în zilele de odihnă și în vacanțe, lăsînd totul să meargă de la sine. De curînd, o educatoare din București a arătat deschis, într-o ședință, cît de greșit a procedat cînd a fost pentru prima dată de serviciu, într-o duminică : a adunat toți copiii în sufragerie la ora opt dimineața și i-a ținut acolo pînă la opt seara „ca să-i aibă pe toți sub ochi tot timpul". Pentru buna desfășurare a tuturor activităților planificate în timpul liber, este necesar ca în zilele de sărbătoare să fie programați mai mulți educatori de serviciu, așa cum se procedează, de exemplu, la casa de copii din Sinaia.

In general, se observă puțin interes față de copiii care au cursuri de dimineață. La Casa de copii nr. 4 din București de exemplu, există o slabă activitate a educatorilor în orele de dimineață, fapt ce dăunează bineînțeles, bunei dezvoltări a copiilor care au cursuri după masă.

Alte case de copii, în grija de a nu lăsa ca activitatea copiilor în timpul lor liber să se desfășoare la întîmplare, îi încorsetează așa de mult cu ocupații rupte de interesele lor, încît numai „timp liber" nu se mai poate numi. Copiii de la Casa din Găești, de pildă, din cauza lipsei de colaborare a educatorilor cu cadrele didactice de la școală, participă la două rînduri de cercuri (la școală și în casa de copii).

Conducerile caselor de copii, educatorii și instructorii de pionieri pot obține reale succese dacă folosesc cu grijă, cu pricepere pedagogică, timpul liber al copiilor, organizîndu-l așa fel încît toate activitățile programate să corespundă intereselor și preferințelor copiilor, să ducă la reconfortarea ucestora, să contribuie la educarea lor în spirit comunist.

IOANA IONESCU

Realizările unei școli sătești

Problema învățămîntului politehnic preocupă în mod deosebit conducerea și cadrele didactice de la școala de 7 ani nr. 1 din comuna Teaca, raionul Bistrița. In ședințele consiliului pedagogic al școlii, pe lîngă problemele curente, este dezbătută cu regularitate și activitatea care se desfășoară în școală pentru înarmarea elevilor cu temeinice cunoștințe politehnice și cu deprinderi de muncă practică.

Cadrele școlii au lămurit și părinții asupra însemnătății învățămîntului politehnic. Părinții elevilor au îmbrățișat cu multă căldură aceasta orientare a școlii în vederea unei mai bune pregătiri a copiilor pentru viață.

Toate condițiile de care dispune școala sînt folosite din plin pentru a se obține rezultate cît mai bune în această direcție. In școală se acordă tot mai multă atenție legării de practică a unor discipline ca fizica, chimia, științele naturale, matematica etc. In laboratorul de fizică al școlii elevii au nu numai posibilitatea de a efectua numeroase experiențe, ci și de a executa unele lucrări simple de lăcătușerie. Pe lîngă laborator funcționează și o cameră obscură, înzestrată cu aparate de fotografiat și de developat. Profesorii de fizică și chimie au organizat vizite cu elevii la uzina din localitate, la moară, la prese de ulei etc.

Multă atenție se acordă în școală lucrărilor practice pentru formarea deprinderilor agricole. Pe parcela experimentală a școlii elevii au plantat 40 de pomi fructiferi diferiți. De asemenea, ei au făcut probe de germinație în lădițe confecționate special în acest scop, au însămînțat 320 m.p. cu meri, peri, duzi, pruni etc. pentru pepiniera școlii și au efectuat culturi comparative. O activitate interesantă desfășoară elevii, sub conducerea profesorului de științe naturale, pentru creșterea viermilor de mătase. Ei vor scoate din pepinieră și vor planta pe marginea drumurilor din comună aproape o mie de duzi.

O activitate bogată în direcția legării teoriei de practică se desfășoară și în cadrul internatului școlii. De pe terenul agricol al internatului s-au scos anul trecut legume și zarzavaturi pentru întregul an școlar. Lucrările agricole de pe acest teren au fost executate în mare parte de către elevii școlii, sub îndrumarea profesorului de specialitate.

Legarea teoriei de practică se realizează în școală și prin sprijinul acordat sectorului socialist din agricultură. In toamna trecută, grupuri de elevi au dat un important ajutor gospodăriei agricole de stat „Octombrie Roșu" din localitate, la culesul viilor.

Ca urmare a acestei preocupări pentru apropierea școlii de viață, de activitatea practică, cadrele didactice au satisfacția de a obține rezultate tot mai bune în ceea ce privește însușirea cunoștințelor și întărirea disciplinei în școală. Și elevii școlii au avut mulțumirea de a obține recunoașterea meritelor cîștigate prin muncă, la concursul tinerilor grădinari și agricultori, unde un număr de elevi ai școlii, împreună cu profesorul David Gălățeanu, au fost premiați la faza regională. Cadrele didactice de la școala de 7 ani din comuna Teaca au convingerea fermă că activitatea ce se desfășoară în cadrul învățămîntului politehnic contribuie la pregătirea unor oameni pricepuți capabili să aplice în viață cunoștințele însușite în școală.

J. BALABAN
Inspector la secția de învățămînt raionul Bistrița, regiunea Cluj

ÎNCHEIEREA SITUAȚIILOR ȘCOLARE TRIMESTRIALE ȘI ANUALE ȘI EXAMENELE LA ȘCOLILE DE CULTURĂ GENERALĂ — CURSURI DE ZI ȘI SERALE

Pe baza orientării trasate prin Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri nr. 1380 din 13 iulie 1956, Ministerul Învățămîntului stabilește următoarele norme cu privire la încheierea situațiilor școlare trimestriale și anuale și la examenele din școlile de cultură generală — cursuri de zi și serale.

Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului

I. Situațiile școlare trimestriale și anuale

a) Încheierea situațiilor școlare trimestriale și anuale

1. Încheierea situațiilor școlare ale elevilor din școlile de cultură generală — cursuri de zi și serale — se face după terminarea fiecărui trimestru, cînd se stabilesc mediile trimestriale și după terminarea cursurilor din fiecare an școlar, cînd se stabilesc mediile anuale.

2. Se stabilesc mediile trimestriale și mediile anuale la toate obiectele prevăzute în planul de învățămînt al școlilor de cultură generală, pentru clasa respectivă, după cum urmează:

— matematica
— fizica
— chimia
— științele naturii (la clasele I-IV)
— științele naturale (la clasele V—XI)
— geologia
— geografia
— astronomia
— bazele darwinismului
— lucrul manual (la clasele I-IV)
— lucrările practice (la clasele V-XI)

★

— istoria
— economia politică
— constituția
— psihologia
— logica
— marxism-leninismul

★

— limba și literatura română
— limba și literatura maternă (la școlile cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare)
— limba rusă
— limba latină
— limba engleză (franceză sau germană)
— desenul
— muzica
— caligrafia

★

Educația fizică și sportul.

În școlile și clasele unde se predau obiecte facultative, elevii fac declarații scrise la începutul anului școlar (15-20 septembrie) pentru înscrierea la cursurile acestor obiecte, după care frecventarea cursurilor devine obligatorie, urmînd ca și la aceste obiecte să se stabilească medii trimestriale și medii anuale.

3. Verificarea cunoștințelor elevilor se face prin examinări orale și în scris. Notarea cunoștințelor se face cu note de la „10" la „1", nota „5" fiind nota minimă de promovare. La obiectele cu o singură oră pe săptămînă trebuie să se facă cel puțin două examinări. Numărul examinărilor orale pentru fiecare elev pe trimestru trebuie să fie proporțional cu numărul orelor repartizate fiecărui obiect în planul de învățămînt. În general, una din note se poate da pe baza unei lucrări de control curent, al cărei subiect, de regulă, trebuie să fie din materia predată în ora anterioară.

Se dau lucrări scrise (teze) trimestriale, începînd cu clasa a IV-a. La clasa a IV-a se dau teze la matematică, limba română și limba maternă; la clasele V-XI se dau teze la toate obiectele de învățămînt, cu excepția desenului, muzicii, educației fizice și lucrărilor practice. Lucrările scrise (teze) trimestriale sînt lucrări de sinteză pentru verificarea cunoștințelor predate într-o perioadă mai îndelungată (trimestru).

Notarea elevilor cu note de la „10" la „1" se aplică începînd cu anul școlar 1957/1958.

În anul școlar 1956/1957 se menține notarea cunoștințelor elevilor cu note de la „5" la „1" și sistemul de încheiere a mediilor trimestriale și anuale de pînă acum.

4. Media trimestrială a fiecărui obiect se stabilește pe baza mediei notelor obținute de elev la răspunsurile orale și la lucrările de control curent pe de o parte și a notei obținute la lucrarea scrisă (teza) trimestrială pe de altă parte.

Situația școlară trimestrială la fiecare obiect se exprimă prin note începînd de la „10" la „1" și nu se calculează aritmetic pentru a da posibilitate învățătorului și profesorului să aprecieze cît mai just cunoștințele reale ale elevului și eforturile făcute de acesta în ultima perioadă a trimestrului.

5. Media anuală a fiecărui obiect se stabilește de învățător sau de profesorul de specialitate pe baza mediilor trimestriale și împărțind suma rezultată la 3. În caz de recapitulare a întregii materii se va ține seama de felul cum stăpînește elevul întreaga materie. La purtare media ultimului trimestru constituie și media anuală.

6. Mediile generale asupra situației școlare nu se stabilesc.

Toate notele obținute de elevi la examinările orale sau scrise, precum și mediile trimestriale, anuale și la examene, se trec în catalog de învățători și profesori și în carnetul de elev de profesori și diriginți.

7. Sînt declarați promovați elevii claselor I-III, V-VI și VIII-XI care la sfîrșitul unui an școlar obțin la fiecare din obiectele prevăzute în planul de învățămînt al clasei respective precum și la purtare cel puțin media anuală „5".

Pentru a fi declarați absolvenți ai școlii elementare de 4 ani elevii clasei a IV-a sînt obligați să se prezinte la examenul de absolvire.

De asemenea, pentru a fi declarați absolvenți ai școlii elementare de 7 ani, elevii clasei a VII-a sînt obligați să se prezinte la examenul de absolvire.

8. Sînt declarați corigenți la clasele IV-XI elevii care la sfîrșitul anului școlar obțin medii anuale sub „5" la cel mult două obiecte, sau la cel mult trei obiecte în cazul cînd unul din ele este obiect facultativ.

Elevii claselor I-III care obțin la unul din obiecte media anuală mai mică de „5" sau la două obiecte în cazul cînd unul din ele este obiect facultativ sînt amînați cu încheierea situației școlare la obiectele respective, urmînd să efectueze teme pentru vară; la începutul anului școlar, învățătorul le verifică cunoștințele și hotărăște asupra promovării lor.

9. Elevii care lipsesc de la cursuri în trimestrul III din cauză de boală, dovedită cu acte oficiale sau constatată la timpul său de medicul școlii, fapt care împiedică încheierea situației școlare trimestriale și anuale, sînt declarați amînați.

Examinarea elevilor amînați se face în perioada examenelor de corigență la toate obiectele la care nu li s-a putut încheia situația în condițiile stabilite pentru aceste examene.

Elevii care lipsesc motivat continuu de la cursuri în timpul anului pe o perioadă mai îndelungată, dar nu mai mult de 60 de zile, sînt examinați atît oral cît și scris (la obiectele la care se dau lucrări scrise — teze — trimestriale) din materia parcursă în timpul absenței, în următoarele trei săptămîni de la prezentarea la școală, în cursul anului școlar.

Dacă lipsa de la cursuri este mai mare, elevii respectivi se consideră retrași, avînd dreptul de a fi reînscriși la cursuri în anul școlar următor.

10. Sînt declarați repetenți:

— elevii claselor I-III care au obținut medii anuale sub „5" începînd de la două obiecte;

— elevii claselor IV-XI, care au obținut medii anuale sub „5" la mai mult de două obiecte sau la mai mult de trei obiecte cînd unul din cele trei obiecte este facultativ;

— elevii cărora li se stabilește la purtare media anuală mai mică de „5", indiferent de mediile obținute la obiectele de învățămînt.

11. Situația școlară anuală a elevilor se prezintă în consiliul pedagogic și se consemnează în registrul de procese verbale al școlii. În registrul de procese verbale se trece numele și pronumele elevului și situația lui școlară:

— promovat
— corigent la
— repetent
— amînat
— retras
— exmatriculat, pentru abateri disciplinare sau pentru absențe nemotivate.

Consiliul pedagogic, la sfîrșitul anului școlar, ia cunoștință de situația școlară a elevilor stabilită și prezentată de învățătorii și profesorii examinatori la fiecare obiect, fără a avea dreptul să o modifice în vreun fel. În cursul anului școlar consiliul pedagogic poate interveni cu măsuri pentru a ajuta îmbunătățirea situației la învățătură.

Situația școlară anuală se afișează în ziua următoare ținerii consiliului pedagogic și se comunică în scris acelor părinți ai elevilor care au domiciliul în altă localitate.

b) Examenele de corigență

12. Examenul de corigență constă, la fiecare obiect din probă scrisă și orală, prin care se verifică cunoștințele prevăzute în programa de învățămînt. Din cele două note obținute (una la proba scrisă și alta la proba orală) se stabilește media la examenul de corigență. Ea nu se calculează aritmetic.

La desen, caligrafie, muzică și educație fizică, se dă proba practică și teoretică. Elevii corigenți la lucrările practice efectuează cel puțin două săptămîni pe lotul sau în atelierul școlar, în cadrul G.A.S., G.A.C. sau în alte ateliere, lucrări agricole sau de atelier, prevăzute în programa școlară sau apropiate de acestea.

La examenul de corigență elevului i se va da să execute 2-3 operații pe care le prevede programa spre a se aprecia în ce măsură elevul și-a însușit tehnica respectivă și i se vor pune întrebări asupra importanței diferitelor lucrări, a bazelor științifice, tehnologice etc. La desen, caligrafie, muzică, educație fizică, lucru manual și lucrări practice li se dă elevilor cîte o singură notă.

13. La examenul de corigență examinarea o face numai profesorul care a încheiat situația școlară anuală la obiectul respectiv.

În lipsa acestuia examenul de corigență se dă cu un alt profesor examinator, de specialitate, propus de direcția școlii și aprobat de secția de învățămînt raională.

14. Se consideră promovați la examenele de corigență sau la examenele aminate elevii care obțin la fiecare obiect în parte cel puțin media „6", ceea ce înseamnă că au răspuns pe deplin satisfăcător la examen.

15. Elevii care obțin la examenele de corigență sau aminate media sub „6" chiar la un singur obiect, cît și cei care nu s-au prezentat la aceste examene și nu au avut aprobarea prealabilă în acest sens din partea direcției școlii sînt declarați repetenți.

16. Examenele de corigență și examinarea elevilor amînați cu încheierea situației trimestrului III au loc înainte de începerea anului școlar următor între 2-4 septembrie (20-22 septembrie în școlile și secțiile serale pentru tineretul sătesc).

Elevii corigenți sau amînați care nu se prezintă la examene avînd aprobarea prealabilă pentru aceasta a direcției școlii, dau examenul de corigență sau examenul aminat la data stabilită de școală, dar nu mai tîrziu de 3 luni de la data stabilită prin dispozițiile de față pentru examenele de corigență.

Examenele se dau la școala în care elevul a urmat clasa. Excepții se pot face numai în cazuri bine întemeiate, cu aprobarea secției de învățămînt a regiunii în care se află școala unde solicită să dea examenul de corigență.

c) Norme generale privind organizarea și desfășurarea examenelor

33. Examenele se țin conform programului stabilit de conducerea școlii și comunicat elevilor (candidaților) și cadrelor didactice cu 10 zile înainte de sesiunea de examene.

La alcătuirea programului trebuie să se țină seama de următoarele.

La examenele de absolvire:

— o clasă ține o probă pe zi, scrisă sau orală;

— la obiectele la care se dă probă scrisă și probă orală se programează întîi cea scrisă.

La examenul de maturitate:

— se dau întîi toate probele scrise (cîte o probă pe zi); după două zile urmează examenul oral;

— zilele și orele cînd au loc probele scrise la examenul de maturitate se stabilesc de secțiile de învățămînt regionale (orașul București) fiind aceleași pentru toate comisiile de examinare din cuprinsul regiunii respective.

34. Directorii școlilor primesc în păstrare subiectele lucrărilor scrise și răspund de secretul lor. Plicurile cu subiecte se deschid cu o oră înainte de începerea probei scrise, în prezența membrilor comisiei.

Pentru efectuarea lucrării scrise se acordă 2 ore în cadrul examenului de absolvire și 3 ore în cadrul examenului de maturitate.

Lucrările scrise se dau pe hîrtie sau caiete pe care se aplică sigiliul școlii și semnătura președintelui comisiei (respectiv a învățătorului la examenul de absolvire a clasei a IV-a).

La examenul de maturitate, lucrările scrise sînt secrete. Candidații vor scrie cîte un nume și pronume, după care colțul se îndoaie și se lipește cu o etichetă pe care se aplică ștampila. Deschiderea colțului cu numele candidatului se face în plenul comisiei înainte de începerea probelor orale, după ce lucrările scrise au fost corectate și notate.

35. Examinarea orală se face prin bilete de bază și bilete anexe, alcătuite de învățătorul sau profesorul examinator și aprobate cu 3-5 zile înainte de sesiunea de examene de președintele comisiei. Conținutul biletelor de bază și anexe nu se comunică anticipat.

Totalitatea biletelor de bază pentru probele orale la un obiect trebuie să cuprindă întreaga materie indicată pentru examen. Fiecare bilet conține 2-3 întrebări.

Pentru matematică, fizică, limba română, limba maternă și limba latină, în afară de bilete de bază se întocmesc și bilete anexă. La proba orală de la aceste obiecte, una din întrebările cuprinse în biletul de bază constă în rezolvarea unei probleme, a unui exercițiu, o analiză gramaticală etc. Textul problemei, exercițiului, analizei etc. va fi cuprins în biletul anexă, care poartă numărul biletului de bază.

Fiecare bilet de bază va avea mai multe bilete anexă pentru a se evita repetarea aceluiași bilet anexă la mai mulți candidați.

36. La examenele de absolvire, pentru probele orale clasa se împarte în grupe pînă la cel mult 10 elevi. În timpul examinării toți elevii care fac parte din aceeași grupă asistă la examinarea grupei respective.

Biletul pentru proba orală se ia personal de elevul chemat la răspuns. Pentru pregătirea răspunsului se acordă elevilor cîte 15-20 minute. Răspunsul poate dura 5-15 minute.

Examinatorii ascultă răspunsul elevului fără să-l întrerupă prin întrebări. După ce elevul a expus tema indicată în bilet și dacă răspunsul său nu a fost complect sau a fost confuz, examinatorul poate să-i pună întrebări suplimentare din materia cuprinsă în programa de învățămînt, spre a cunoaște nivelul real de pregătire al elevului. Dacă un elev nu poate răspunde la întrebările din biletul luat și anunță pe profesor despre aceasta înainte de a formula răspunsul, i se dă voie să ia un al doilea bilet. În acest caz, la notarea răspunsului i se va scădea nota cu un punct.

La probele orale din cadrul examenelor de absolvire și de maturitate, pot asista cadre didactice, părinți ai elevilor și elevi, cu aprobarea președintelui comisiei, fără a stînjeni buna desfășurarea a examenelor. Este interzisă orice intervenție a auditorului în cursul examinării.

37. Pe baza cunoștințelor elevilor dovedite la probele orale de la examene, învățătorul sau profesorul examinator stabilește notele, cu asentimentul învățătorului sau al profesorului asistent.

Notele se stabilesc imediat după examinarea orală a fiecărei grupe de elevi, după ce aceasta a părăsit sala de examen.

În caz că la stabilirea notei la proba orală există divergențe de păreri, președintele comisiei hotărăște nota definitiv. Acest fapt se consemnează în catalogul de examen la rubrica observații și în procesul verbal.

Notele la lucrările scrise se stabilesc de învățătorul sau profesorul examinator. Corectarea lucrărilor scrise se face numai în școală.

38. La examenul de maturitate, examinarea orală se face în fața întregii comisii pe grupe de cîte 6 candidați.

După verificarea cunoștințelor la toate obiectele de examen, pentru întreaga grupă, după ce aceasta a părăsit sala de examen, comisia stabilește notele fiecărui candidat la propunerea fiecărui profesor examinator.

Pentru o notare cît mai justă a cunoștințelor candidaților la examenul de maturitate, comisia trebuie să aibă la dispoziție dosarele acestora, care să cuprindă:

— o fișă cu rezultatele școlare anuale la clasele cursului de învățămînt mediu;

— lucrările scrise la examenul de maturitate;

— caracterizarea întocmită de profesorul diriginte.

39. Notele obținute de elevi (candidați) la fiecare obiect de examen se consemnează în „catalogul de examen" al obiectului respectiv, care conține următoarele coloane:

— numele elevului (candidatului);
— media anuală;
— notele la examen;
— numărul biletului la examenul oral;
— observații.

Pentru elevii care dau examen de absolvire a clasei a IV-a în cadrul altor școli decît cele ce le-au frecventat — se întocmesc cataloage de examen separate. După terminarea examenului, aceste cataloage împreună cu copia procesului verbal se trimit școlilor de la care provin elevii.

Cataloagele de examen se semnează, la încheierea lucrărilor, de întreaga comisie și se păstrează în arhiva școlii ca documente școlare.

Notele consemnate în cataloagele de examen se trec de fiecare învățător și profesor diriginte, în cataloagele de clasă.

Comisiile de examinare consemnează în procese verbale situația fiecărui candidat în urma examenului de absolvire sau de maturitate și le predau, împreună cu întreaga documentație a examenului, direcției școlii.

Notele obținute la examene se trec în cataloagele de clasă și în matricole.

Candidatul care dă examenul de maturitate la altă școală decît aceea la care a promovat ultima clasă nu se trece în matricola școlii la care dă examenul de maturitate. În asemenea cazuri, școala la care elevul dă examenul de maturitate trimite diploma de maturitate școlii la care candidatul a terminat ultima clasă pentru a fi completată cu situația la învățătură în cursul de învățămînt mediu și pentru a fi eliberată absolventului. Totodată școala de unde provine absolventul trece în matrice a mediile la examenul de maturitate, pe baza situației trecute în diplomă.

La examenele de maturitate rezultatele se afișează în fiecare dimineață pentru grupele examinate în ziua anterioară.

Situația nominală a fiecărui candidat obținută la examenul de maturitate se comunică Ministerului Învățămîntului în termen de 15 zile de la încheierea fiecărei sesiuni.

40. În caz de neprezentare a unui elev la o probă din cadrul examenelor de absolvire din sesiunea iunie, învățătorul sau profesorul examinator trece în catalogul de examen, în rubrica „observații" mențiunea: absent. Directorul și dirigintele sau învățătorul clasei respective apreciază motivele absenței, după care pot încuviința prezentarea la examen, la obiectul la care a absentat, la o altă dată în perioada aceleiași sesiuni. Elevul pentru care motivul absenței nu este justificat este amînat cu examenul pentru sesiunea septembrie la obiectul la care a lipsit.

Din sesiunea septembrie elevii nu pot fi amînați cu examene pentru sesiunile din anul școlar următor.

Scutiri de examene nu se admit.

41. Eventualele contestații cu privire la situația școlară anuală sau la examenele de absolvire se adresează secției de învățămînt raionale (orășenești) în termen de 7 zile de la afișarea ei. Contestațiile se cercetează în maximum 7 zile — comunicîndu-se rezultatul în scris.

În cazul că în urma cercetării se constată că s-au săvîrșit abateri de la dispozițiile legale cu privire la încheierea situației școlare și la examene de absolvire și că elevul ar fi fost nedreptățit — secția de învățămînt regională (orașul București) poate aproba în cazuri cu totul excepționale — reexaminarea elevului — în comisie de 3 profesori de specialitate, din care să facă parte și profesorul care a încheiat situația școlară contestată.

Rezultatul reexaminării se consemnează în registrul de procese verbale al școlii.

II. Examenele de absolvire și de maturitate

17. În învățămîntul de cultură generală — cursuri de zi și serale — se dau următoarele examene:

— examen pentru absolvirea clasei a IV-a;

— examen pentru absolvirea clasei a VII-a;

— examen de maturitate după clasa a XI-a.

La examenele de absolvire se prezintă elevii care la sfîrșitul cursurilor clasei a IV-a (respectiv clasa a VII-a), au note de trecere la toate obiectele, iar la examenul de maturitate se prezintă elevii promovați ai clasei a XI-a.

Scopul acestor examene este de a constata volumul de cunoștințe însușite de elevi, temeinicia acestor cunoștințe, precum și priceperea elevilor de a aplica cunoștințele dobîndite la rezolvarea problemelor practice.

a) Examenele pentru absolvirea clasei a IV-a și clasei a VII-a

18. Examenul de absolvire a clasei a IV-a se dă la următoarele obiecte:

— aritmetica (scris și oral);
— limba română (scris și oral) sau limba maternă (scris și oral).

Examenul de absolvire a clasei a VII-a se dă la următoarele obiecte:

— matematica (scris și oral);
— științele naturale (oral);
— geografia R.P.R. (oral);
— istoria R.P.R. (oral);
— constituția R.P.R. (oral);
— limba română (scris și oral) sau limba maternă (scris și oral).

La școlile cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare se dă examen și la limba română (scris).

La limba maternă — în cazul că acest obiect a fost facultativ — nu se dă examen.

19. La fiecare obiect la care se dă examen elevii sînt verificați asupra materiei prevăzute în programele ciclului respectiv de învățămînt (cls. I-IV sau V-VII).

Subiectele probelor scrise la matematică trebuie să cuprindă cîte o problemă și exerciții din materia prevăzută în programele claselor respective.

Subiectele probelor scrise din cadrul examenelor la limba română sau limba maternă trebuie să cuprindă:

— la examenul pentru absolvirea clasei a IV-a: o dictare (80-90 cuvinte, text închegat din manualul de citire al clasei a IV-a);

— la examenul pentru absolvirea clasei a VII-a: o compunere pe baza unei teme literare indicate și o analiză morfologică și sintactică, din bucățile de lectură studiate în clasele V-VII.

Subiectele probelor scrise din cadrul examenelor de limba română la școlile cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare trebuie să cuprindă:

— la examenul pentru absolvirea clasei a IV-a: o dictare (40—45 de cuvinte, text închegat din manualul de citire al clasei a IV-a);

— la examenul pentru absolvirea clasei a VII-a: o compunere pe o temă literară și o analiză morfologică și sintactică din bucățile de lectură studiate în clasele V-VII.

Pentru lucrările scrise la examenele de absolvire a clasei a IV-a și a clasei a VII-a subiectele se întocmesc de învățătorul sau profesorul examinator și sînt aprobate de directorul școlii; la școlile unde sînt clase paralele, subiectele sînt unice pe școală iar lucrarea scrisă se ține simultan cu toate clasele paralele. Pentru fiecare obiect se dă un singur subiect.

20. Examenele de absolvire au loc la sfîrșitul anului școlar, după încheierea cursurilor, între 5-15 iunie (respectiv 22-30 aprilie la școlile și secțiile serale pentru tineretul sătesc) și înainte de începerea anului școlar următor, între 5 și 12 septembrie (respectiv 23-30 septembrie la școlile și secțiile serale pentru tineretul sătesc).

21. Examenele pentru absolvirea clasei a IV-a se desfășoară în sediul școlii, sub conducerea învățătorului care a predat la clasa a IV-a, asistat de un alt învățător, desemnat de secția de învățămînt raională (orășenească) cu 10 zile înainte de începerea examenelor.

Elevii de la școlile cu un număr mic de elevi (în care predarea se face simultan la două sau mai multe clase între care și clasa a IV-a) vor fi grupați pe centre de 2-3 școli în funcție de distanța dintre acestea. În acest caz învățătorii respectivi vor constitui comisia de examinare — fiecare învățător fiind examinator pentru elevii săi, iar ceilalți asistenți. Excepții de la organizarea examenului pe centre de școli se aprobă de secțiile de învățămînt regionale, la propunerea secției de învățămînt raionale (orășenești) numai în cazuri bine întemeiate.

22. Examenul pentru absolvirea clasei a VII-a se dă în fața unei comisii, cunoscînd că la fiecare școală va funcționa o singură comisie.

Comisia se compune din: directorul, directorul adjunct sau un profesor al școlii ca președinte, profesori examinatori (cei care au predat obiectele de examen în clasele respective) și profesori asistenți de aceeași specialitate sau specialități înrudite.

La fiecare obiect examinarea se face de profesorul care a predat obiectul la clasa respectivă, în prezența președintelui comisiei și a unui singur asistent.

În școlile cu mai mult de 3 clase a VII-a președintele comisiei poate delega un profesor care să prezideze examinarea la un număr de clase.

Comisiile se numesc de secțiile de învățămînt raionale (orășenești) și se comunică fiecărei școli în scris cu 10 zile înainte de începerea sesiunii de examen.

23. Probele scrise și orale din cadrul examenelor de absolvire se notează cu note de la „10" la „1". La obiectele la care se dă probă scrisă și probă orală se stabilește media obiectului respectiv, care nu se calculează aritmetic.

La obiectele la care examenul constă dintr-o singură probă (orală sau scrisă) nota dată are valoare de medie la acel obiect.

Mediile de la examenele de absolvire sînt independente de cele anuale.

24. Elevii care obțin media cel puțin „5" la fiecare din obiectele examenului de absolvire sînt declarați absolvenți ai școlii elementare de 4 ani, respectiv ai școlii elementare de 7 ani.

Elevii care la examenele de absolvire din sesiunea iunie obțin medii sub „5" la un singur obiect, pot repeta examenul la acel obiect în sesiunea septembrie, cînd pentru a fi declarați absolvenți trebuie să obțină cel puțin media „6" la acest obiect.

Elevii claselor a IV-a și a VII-a corigenți la terminarea cursurilor se pot prezenta la examenele de absolvire în sesiunea septembrie numai după ce obțin notă de trecere la examenul de corigență.

Elevii, care la examenele de absolvire din sesiunea iunie obțin medii sub „5" la două sau mai multe obiecte, precum și cei care la examenele de absolvire din sesiunea septembrie obțin media sub „5" la un singur obiect sînt declarați repetenți și urmează să repete clasa în anul școlar următor.

25. Elevii care reușesc la examenele de absolvire a clasei a IV-a primesc certificat de absolvire a școlii elementare de 4 ani, iar cei care reușesc la examenele de absolvire a clasei a VII-a primesc diplomă de absolvire a școlii elementare de 7 ani.

Pe certificate sau diplome se trec mediile anuale ale obiectelor din fiecare clasă a cursului respectiv de învățămînt și mediile de la examenul de absolvire. Pe baza certificatului de absolvire a școlii elementare de 4 ani sau a diplomei de absolvire a școlii elementare de 7 ani, elevii au dreptul să urmeze școlile de grad imediat superior, cu îndeplinirea condițiilor legale.

b) Examenul de maturitate

26. Examenul de maturitate se dă din materia prevăzută în programele cursului de învățămînt mediu la următoarele obiecte:

— matematică (scris și oral);
— fizică (oral);
— chimia (oral);
— geografia (oral);
— bazele darwinismului (oral);
— istoria R.P.R. (oral);
— economia politică (oral).
— limba și literatura română (scris și oral);
— limba și literatura maternă (scris și oral). La școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare;
— limba rusă (oral);
— limba latină — pentru secția umanistică (scris și oral).

La limba maternă nu se dă examen — în cazul că acest obiect a fost facultativ.

27. Volumul de cunoștințe cerut la examenul de maturitate se stabilește de Ministerul Învățămîntului prin instrucțiuni aparte.

Subiectele pentru probele scrise din cadrul examenului de maturitate trebuie să cuprindă:

— la matematică: 3 probleme pentru candidații absolvenți ai secției reale și 2 probleme pentru candidații absolvenți ai secției umanistice. Aceste probleme vor fi astfel alcătuite încît la rezolvarea lor să fie necesare cunoștințe de algebră, geometrie și trigonometrie;

— la limba și literatura română: o compunere pe o temă literară;

— la limba și literatura maternă: o compunere pe o temă literară;

— la limba latină: traducerea din limba latină în limba maternă a unui text necunoscut de 10-12 rînduri la nivelul materiei parcurse și din autorii studiați în cursul mediu și un exercițiu gramatical.

Subiectele la lucrările scrise din cadrul examenului de maturitate sînt secrete și sînt unice pe regiune; ele se întocmesc de cabinetul pedagogic regional.

La fiecare obiect se dau cîte două rînduri de subiecte, din care se tratează numai unul, la alegere.

La lucrări scrise se admite folosirea dicționarelor și a tabelelor de logaritmi.

28. Examenul de maturitate are loc la sfîrșitul anului școlar, după încheierea cursurilor, între 10-25 iunie sesiunea de primăvară și înainte de începerea anului școlar următor, între 4-14 septembrie sesiunea de toamnă.

29. Examenul de maturitate are loc în incinta școlii și se dă în fața unei comisii de examinare. De regulă în fiecare școală medie funcționează o comisie.

La școlile în care numărul candidaților înscriși la examenul de maturitate este mai mare de 120 — se pot constitui două comisii, iar dacă numărul candidaților întrece 250, trei comisii de examinare.

În sesiunea septembrie, secțiile de învățămînt regionale (orașul București) stabilesc comisii pe grupe de școli cu aceeași limbă de predare în funcție de numărul candidaților (minimum 30 de candidați).

Președinții comisiilor sînt numiți de Ministerul Învățămîntului.

Din comisiile pentru examenul de maturitate pot face parte numai profesori cu studii superioare de specialitate.

Din fiecare comisie vor face parte 2-3 profesori de la școala în care se organizează examenul (din cei care au predat materiile de examen la ultima clasă a școlii medii), iar restul profesorilor vor fi numiți dintre cei care funcționează la alte școli din localitate sau din alte localități. Pentru examinare la limba și literatura română la școlile cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare vor fi numiți profesori care predau la aceste școli.

Pentru fiecare obiect se numește cîte un profesor examinator.

Comisiile pentru examenul de maturitate se numesc de secțiile de învățămînt regionale (orașul București) și se comunică fiecărei școli în scris cu 10 zile înainte de începerea sesiunii de examene.

La fiecare școală medie, participă la lucrările comisiilor de examinare cîte un delegat permanent al secției de învățămînt regionale (orașul București). Delegatul secției de învățămînt veghează ca examenul să se desfășoare în conformitate cu normele stabilite și sesizează imediat organele de învățămînt pentru orice abatere.

30. Cunoștințele candidaților se notează cu note de la „10" la „1". La obiectele la care se dă probă scrisă și probă orală se stabilește media obiectului respectiv, care nu se calculează aritmetic. La obiectele la care se dă o singură probă (orală sau scrisă) nota dată are valoare de medie la obiectul respectiv.

31. Candidații care obțin media cel puțin „5" la fiecare obiect din cadrul examenului de maturitate sînt declarați reușiți. Ei primesc diplomă de maturitate, care le dă dreptul să intre în producție, să ocupe funcții și să urmeze instituțiile de învățămînt superior.

Pe diploma de maturitate se trec mediile anuale ale obiectelor din fiecare clasă a cursului de învățămînt mediu și mediile de la examenul de maturitate.

Diplomele de maturitate se completează de școala în cadrul căreia a avut loc examenul, în termen de 10 zile de la terminarea sesiunii și se eliberează la cerere, cu respectarea dispozițiilor în vigoare.

32. Candidații care nu obțin cel puțin medii „5" la toate obiectele de la examenul de maturitate sînt considerați respinși. Ei au dreptul să mai repete odată examenul de maturitate, la toate materiile în sesiunile următoare în primii 2 ani de la data terminării ultimei clase, la aceeași școală. În cazul schimbării domiciliului în altă localitate, candidatul poate să dea examenul la școala cea mai apropiată, cu aprobarea secției de învățămînt a regiunii de care aparține școala la care urmează să dea examen. Acestora li se eliberează copie de pe foaia matricolă cu situația școlară a cursului de învățămînt mediu. Pe acest act se face, ori de cîte ori este cazul, mențiunea: „respins la examenul de maturitate de la școala ..... din sesiunea .... în anul ....."

Acei care nu reușesc nici a doua oară la examenul de maturitate, precum și acei care nu au dat acest examen în primii doi ani de la absolvirea ultimei clase, pot repeta acest examen numai după ce vor promova din nou ultima clasă a școlii medii de cultură generală prin învățămîntul seral sau fără frecvență.

III. Reînscrieri, acordarea distincțiilor și serbarea școlară de sfîrșit de an

42. Pe baza promovării unei clase, elevii au dreptul de înscriere în clasa imediat următoare.

Elevii repetenți la cursurile de zi se reînscriu în aceeași clasă în următoarele condiții:

— în clasele I—IV, reînscrierea elevilor se face în mod obligatoriu. Cei ce depășesc cu 4 ani vîrsta clasei respective se trec la cursurile de alfabetizare;

— în clasele V—VII elevii se pot reînscrie de cel mult două ori în aceeași clasă și de cel mult trei ori pe durata cursului de învățămînt elementar (clasele V—VII). În localitățile în care învățămîntul elementar de 7 ani este generalizat, reînscrierea elevilor repetenți în condițiile de mai sus se face în mod obligatoriu;

— în clasa a VIII-a elevii se pot reînscrie numai dacă se prezintă din nou și reușesc la concursul de admitere;

— elevii celorlalte clase ale cursului mediu pot repeta cel mult odată una din clase și de două ori pe întreaga durată a cursului de învățămînt mediu (clasele VIII-XI). Dreptul de repetare a clasei la cursurile serale este nelimitat.

43. Elevii care obțin medii anuale „10" și „9" la toate obiectele clasei, la purtare și la examenele de absolvire, primesc „diploma de merit" pentru rezultate excepționale obținute în clasa respectivă.

Absolvenții școlilor medii de cultură generală — cursuri de zi și serale — care au obținut diploma de merit în toate clasele cursului mediu iar la examenul de maturitate nota „10" la toate obiectele primesc „diploma de onoare" pentru rezultate excepționale în activitatea școlară.

Absolvenții de onoare au dreptul să se înscrie, fără a se prezenta la concursul de admitere, în instituțiile de învățămînt superior, cu respectarea normelor stabilite pentru aceasta.

44. Numele absolvenților de onoare și anul absolvirii școlii medii de cultură generală se trec pe placa de onoare a școlii.

În acest scop, fiecare școală medie

(Continuare în pag. 4-a)

O CARTE VALOROASĂ*)

De cîțiva ani se întreprinde o acțiune dintre cele mai interesante: cercetarea minuțioasă a contribuției clasicilor noștri la progresul învățămîntului. După lucrarea lui Mircea Ștefan despre activitatea de revizor școlar a lui Eminescu, o nouă carte lărgește substanțial cîmpul de investigare. Se poate spune de la bun început că volumul lui Cremer „Scriitorii noștri și problemele școlii", cuprinzînd studii despre Creangă, Odobescu, Caragiale, Vlahuță și Slavici constituie o lucrare remarcabilă, utilă atît pentru istoria pedagogiei, cît și pentru istoria literară.

Legate între ele nu numai tematic, ci și prin referiri reciproce, cele cinci studii privind pe scriitorii amintiți, ca și un al șaselea, dedicat manualelor școlare alcătuite de clasici, se diferențiază totuși prin latura căreia i se acordă atenție. Așa, de pildă, în ceea ce-l privește pe Creangă se cercetează activitatea lui în primii ani de învățămînt, lui Odobescu i se evidențiază meritele ca pedagog, iar Caragiale este adus în discuție în calitate de critic al educației și școlii burgheze. Metoda, în oarecare măsură impusă de latura principală a contribuției scriitorului respectiv, dă studiilor un caracter variat. Această metodă are însă dezavantajul de a lăsa lacune ce vor trebui umplute. Constatarea nu implică un repros. I. Cremer nu și-a propus să trateze monografic, adică sub toate aspectele, relațiile clasicilor cu școala. Dar chiar sugestiile și indicațiile pe care le dă evidențiază prețul unor asemenea monografii.

Despre activitatea în legătură cu învățămîntul a unora din clasicii noștri s-a mai scris și în trecut, uneori s-au publicat chiar cărți anume. I. Cremer le pomenește, obligat să le completeze cu date noi, dar, mai ales, să combată păreri greșite puse în circulație din lipsă de informare ori din rea credință. Ar fi fost poate util să exercite critica aceasta cu mai multă fermitate și mai detaliat (de exemplu, în cazul lui I. D. Marin, autorul volumului **Pedagogia lui Creangă**).

„Scriitorii noștri clasici și problemele școlii" este o carte de riguroasă ținută științifică. Documentația autorului e remarcabilă. Tratarea insuficientă în trecut a chestiunilor care-l interesează l-a obligat să întreprindă cercetări personale. A făcut-o călăuzit de un simț sigur al investigării și cu pasiune exemplară. Răsfoirea tiparitelor și scormonirea arhivelor nu l-au satisfăcut. A dus cercetarea mai departe, pînă la manuscrisele aflate în pioasă păstrare la rubedeniile în viață ale scriitorilor. Recolta se arată a fi dintre cele mai prețioase. Registrele de însemnări zilnice ale învățătorului Creangă, scrisoarea lui Vlahuță în legătură cu unele probleme ale literaturii pentru copii și tineret, analiza făcută de Slavici pe marginea poemului **Dan, Căpitan de plai** sînt numai cîteva din documentele scoase la lumină. Alături de ele, o sumedenie de alte date noi, articole și bucăți literare sînt aduse pentru prima dată în discuție, dezgropate din foile unor periodice sau manuale uitate. Cercetarea aceasta minuțioasă a îngăduit autorului corectarea unor erori, dintre care unele produse recent, ca în cazul pretinsului manual de aritmetică al lui Creangă. Întotdeauna I. Cremer se ferește a formula ipoteze nesigure, preferă cumulul excesiv de argumente. Interpretările privesc uneori date biografice, poate nu esențiale, totuși nu lipsite de interes. Autorul subordonează însă pasiunea arhivistică sarcinilor istoricului. În studiul despre Creangă, care (alături de cel despre Slavici ca și ultimul, despre clasicii noștri și unele probleme ale manualelor școlare) ni se pare că întrunește calități speciale, prezentarea istorică depășește tonul palid al unui studiu științific, pentru a căpăta culori vii. Faptul acesta se datorește acumulării unor informații de ordin secundar, însă utile din multiple puncte de vedere. Pomenind despre trecerea lui Creangă, ca preparandist, prin școala de la Trei Ierarhi, autorul ne informează despre organizarea școlii, despre metodele de predare, despre numărul elevilor. Întreg studiul este îmbogățit cu multe date sugestive. În felul acesta, paginile despre primii ani de activitate în învățămînt a lui Creangă capătă aspectul unui capitol din istoria școlii românești, cu un atrăgător caracter evocator. Regretăm că incursiuni către aspecte ce nu țineau direct de tema tratată nu s-au produs și în alte capitole. Prea în pripă se trece, de pildă, peste plecarea, într-un fel silită, a lui Odobescu de la direcția Școlii Normale.

Caracterul avansat al ideilor clasicilor studiați este pus în lumină de I. Cremer prin confruntarea cu părerile unor contemporani și cu practica impusă de oficialitatea școlară a vremii. Ideile pedagogice ale lui Odobescu sau tezele lui Slavici în legătură cu limba, de pildă, apar cu atît mai valoroase cu cît sînt opuse, prin referiri suficiente, teoriilor altora. Confruntări se fac și în sens pozitiv. În studiul dedicat unui scriitor se amintesc, fie și numai în treacăt, opiniile similare ale altor clasici sau ale unor oameni de cultură de notorietate. Delavrancea, V. A. Urechie, Simion Bărnuțiu, A. D. Xenopol și alții nu sînt ignorați, ceea ce confirmă încă odată competența autorului, amploarea informării sale.

RECENZIE

Aici este locul a pomeni încă un merit al lui I. Cremer. Așa cum, în aprecierea criticii sau istoriei literare în trecut, obișnuiam pînă nu de mult să afirmăm o atitudine general negativă, tot astfel în caracterizarea muncii pedagogilor de altă dată ne limitam la epitete ce dovedeau o desconsiderare pe cît de categorică, pe atît de nedreaptă. Era, desigur, o poziție antiștiințifică. Moștenirea pedagogică, la fel cu moștenirea culturală în general, nu poate fi, desigur, preluată în bloc. Ea nu trebuie însă nici respinsă în bloc. În privința pedagogiei, a problemelor învățămîntului din trecut, în general, eroarea grosolană se datora unei poziții ideologice reprobabile, unei abateri de la teza leninistă despre prelucrarea moștenirii trecutului, dar și ignoranței. Mai precis, aveam a face cu un cerc vicios. Condamnînd global trecutul pedagogiei românești, îl ignoram; ignorîndu-l, îl puteam condamna cu ușurință. Spărgînd acest cerc (fenomenul acesta înoitor este în cultura noastră, în ultimii ani, general) I. Cremer scoate la iveală nume de oameni ai școlii și titluri de lucrări ce ne cuceresc interesul prin justețea unor păreri, prin sinceritatea unor demascări, prin pasiunea pusă în slujba adevărului și progresului. Ne referim la acei învățători, autori de manuale, inspectori școlari, referenți pe care I. Cremer îi citează în studii sau note, ca G. Costaforu, I. Bumbăcilă, P. Răscanu, Ștef. C. Michăilescu, I. Manliu și alții. Din părerile extrase de autor și folosite pentru a caracteriza un moment sau altul din istoria școlii românești înțelegem că, cel puțin sub un anumit aspect, contribuțiile unor oameni ai școlii ca aceia citați și desigur ale altora au avut însemnătatea lor în dezvoltarea învățămîntului din țara noastră. Recunoscîndu-le, chiar dacă nu declarat, acest merit, I. Cremer face un act de dreptate.

Datele extrase de autorul cărții din activitatea scriitorilor sau a unor dascăli modești sugerează existența, la un moment dat, a unui front de luptă mai larg. În acest sens citarea unor campanii purtate de „Contemporanul", ca organ al mișcării muncitorești, îmbogățește substanțial expunerea din punct de vedere istoric și politic. Pe alocuri se simte, însă, lipsa unor referiri, măcar aluzive, la fapte poate cunoscute dar care, pomenite în context, ar fi slujit la încadrarea în epocă a activității pe tărîm pedagogic a scriitorilor amintiți în lucrare. În aceeași ordine de idei, credem că ar fi util să se stabilească mai multe legături între activitatea didactică și creația literară a scriitorilor. Legături de această natură se fac în ceea ce-l privește pe Creangă, autorul demonstrînd mai convingător ca pînă acum însemnătatea bucăților scrise de Creangă pentru manualele didactice în pregătirea și dezvoltarea activității creatoare a marelui povestitor (de precizările pe care le face, spulberînd unele erori acceptate îndeobște ca adevăruri, istoria literară va trebui să ia act de îndată). De asemenea, autorul își axează studiul despre Odobescu pe ideea esențială demonstrată recent prin studiul operei literare și științifice a acestuia, anume pe ideea caracterului pașoptist și umanist al acestei opere. Ocolind însă pe alocuri punctele de interferență între istoria literară și istoria pedagogiei, I. Cremer nu luminează suficient unele laturi ale activității scriitorilor studiați.

Dacă bogăția de informații constituie o calitate a cărții lui I. Cremer, această carte e instructivă și prin faptul că subliniază marele exemplu pe care l-au dat înaintașii. Studiul despre Creangă, de pildă, ni-l prezintă pe marele humuleștean ca pe un model de învățător, ca pe un om însuflețit de un devotament impresionant față de o nobilă meserie. Informîndu-ne asupra modului în care Creangă preda gramatica, insistînd asupra felului iscusit în care același stimula spiritul creator al școlarilor (le dădea să compună cimilituri și ghicitori) sau lucra pentru îmbogățirea vocabularului copiilor, I. Cremer aliază istoricului pe metodist. Metode ingenioase în predarea gramaticii subliniază autorul și în studiul despre Slavici, ale cărui idei despre limbă — în treacăt fie zis, încă necercetate pînă acum atît de atent cum o face I. Cremer — sînt dintre cele mai interesante.

Acum, cînd se afirmă insistent dorința de a se îmbogăți manualele școlare, studiul **„Scriitorii noștri clasici și unele probleme ale manualelor școlare"** este cît se poate de bine venit. Cum subliniază și autorul, manualele lui Creangă, Odobescu și Vlahuță, Coșbuc, Sadoveanu și Topîrceanu oferă multe învățăminte. E limpede că nici un autor de manuale de limba română nu va mai putea pășii astăzi la lucru fără să cerceteze cu cea mai mare atenție moștenirea trecutului. În paginile manualelor alcătuite de clasici, Editura didactică și pedagogică va găsi multe bucăți de citire admirabile pe care va trebui să le valorifice; din aceleași manuale, Editura tineretului va putea extrage (cum a făcut cu cîteva poezii de Coșbuc) versuri și proză vrednice a fi publicate în cărți pentru copii.

„Scriitorii noștri clasici și problemele școlii" este deci, în ansamblu, o carte dintre cele mai folositoare și constituie un îndemn pentru continuarea cercetării moștenirii clasicilor. Seria începută trebuie dusă mai departe; învățămîntul și istoria literară vor profita în egală măsură.

ION ROMAN

P. S. Este regretabil că editura nu s-a îngrijit suficient de imprimarea corectă a textului. Sînt în volum destule erori, dintre care citām cîteva: la pag. 145, primul rînd al aliniatului 2 se repetă ca prim rînd al aliniatului 3, astfel că o frază devine de neînțeles. Corect, aliniatul 3 începe astfel: „În 1890, Slavici se întoarce la București unde ocupă postul de". La pag. 197, în loc de „un dialog între cele două obiecte, inul și cămeșa" apare, greșit, „un dialog între cele două plante textile inul și cînepa". Corectura, pare-se, nu e prea tare nici în limba germană. La pag. 173, art. masculin la nominativ este înlocuit cu forma de genitiv des. În cele două exemple date de Slavici în germană trebuie citit: der Hund și der besonders.

*) I. Cremer, Scriitorii noștri clasici și problemele școlii. Editura de stat didactică și pedagogică, 1956, 242 pagini.

50 de ani de la răscoalele din 1907

Învățămîntul rural în anul răscoalei

(Urmare din pag. 1)

Prețiosul buletin al lui Colescu publică și un material care ne interesează în mod special: „Statistica învățămîntului primar în Romînia pentru anul școlar 1906—1907" (Bul. st. R., s. III, a. 1909, nr. 5-6, p. 187-215). Limitîndu-ne la totalizările din articol și din cele 12 tablouri în care cifrele sînt desfășurate pe județe, iată datele în care se circumscria statistic învățămîntul rural în 1907:

La sate, existau în toată țara 19 școli primare de băieți, 17 de fete, 3.395 mixte, 648 de cătun; cu totul — 4.079. Din cei 5.365 de învățători, 3.394 erau definitivi, 807 provizorii, 1.164 suplinitori. În plus, 345 de maiștri predau lucrul manual. Deci, în majoritatea satelor, la fiecare școală preda cîte un învățător, în multe cazuri și acela fără pregătirea corespunzătoare. Sînt recenzați copii de vîrstă școlară în mediul sătesc în număr de 808.686, încît proporția de copii pe școli primare se ridică la 198. În mod practic, în condițiile în care un singur învățător era repartizat la o școală și localul școlii avea de cele mai multe ori numai o încăpere obișnuită, școlarizarea tuturor copiilor sau a majorității lor era imposibilă. După cum se constată și în articol: „localurile sînt cu totul insuficiente în raport cu populația școlară". În felul acesta, încă de la vîrsta școlarității cei mai mulți dintre fiii de țărani erau sortiți sau, mai bine zis, constrînși să îngroașe rîndurile robilor pămîntului. În aceste condiții, principiul arborat al generalității și obligativității învățămîntului primar sună ca o știdare stridentă, iar procedeul amenzilor școlare, folosit în „aplicarea" acestui principiu, capătă de-a dreptul caracterul de comic lugubru.

S-au înscris la începutul anului școlar 1906—1907 în școlile primare sătești 438.809 copii (298.969 băieți, 139.840 fete). Dintr-un condei reduși la jumătate! Au frecventat în mod regulat 269.096 (200.606 băieți, 68.490 fete), au promovat 238.848 (178.344 băieți, 60.504 fete). Raportînd la numărul școlilor, s-au înscris în general la o școală primară rurală pentru anul școlar 1906—1907 cîte 73 de băieți și 34 de fete, în total 107. Aceasta arată marele interes al țăranilor muncitori pentru învățătura și viitorul copiilor lor, atracția imensă și binefăcătoare pe care școala o exercita, chiar în condițiile acelea, asupra populației, și nici decum, așa cum pretinde articolul din buletinul citat, „refuzul locuitorilor de a se supune obligativității învățămîntului primar și de a-și trimite copiii la școală". Din cei 107 elevi înscriși au frecventat în medie la o școală 66 (cîte 49 de băieți și 17 fete); mulți dacă avem în vedere posibilitățile de cuprindere ale localului și cele de predare ale unui învățător; și în aceste condiții vitrege, neacceptate de nici o pedagogie, nevoia de lumină, de carte s-a dovedit un stimul puternic. Numai că, în complexul de condiții și împrejurări mult prea greu de răzbit de către copiii din sate, foarte puțini reușeau să termine cei cinci ani de școală, cum era pe atunci. Abia aici, la cunoașterea rezultatelor definitive, putem dobîndi o apreciere justă asupra realității: numărul elevilor care au terminat școala primară rurală în 1906-1907 se ridică la 24.897, dintre care 20.462 băieți și 4.435 fete. Ca medie generală pe țară, au absolvit în fiecare școală primară rurală cîte 6 elevi. În județul Vlașca, media absolvenților era doar de 3 pentru fiecare școală primară rurală.

Dacă luăm cifrele din articolul buletinului statistic în altă relație, ne dăm seama că 200:5=40 de copii de vîrstă școlară în medie trebuiau să termine anual fiecare școală primară sătească. Absolvind însă numai 6, adică aproximativ a 7-a parte din ei, înseamnă că în 1907 — avînd în vedere că în anii anteriori trebuie să fi absolvit tot mai puțini — puteau să existe cu adevărat știutori de carte în rîndurile sătenilor cel mult un procent de 15%, ceea ce este cu totul altceva decît „poate 28 la sută de oameni cu știință de carte", cum susținea Haret. Deci nu numai din punct de vedere economic țăranii erau apăsați de o grea nedreptate, ei suportau și în privința învățămîntului rigorile stăpînirii asupritoare.

G. VÂRZARU

★ ★ ★

Lectură dintr-un pamflet antidinastic apărut în 1907, la o oră educativă în clasa V-a a școlii medii nr. 1 din București.

★ ★ ★

Pentru ca munca în ultimul trimestru să se îmbunătățească

Secția de învățămînt a raionului Sf. Gheorghe a căutat să-și organizeze de la începutul anului activitatea în așa fel încît să asigure buna cuprindere a tuturor problemelor. Șeful secției de învățămînt, tov. Carol Baka, s-a îngrijit mai întîi de împărțirea teritorială a raionului între cei patru inspectori ai secției. Ținîndu-se seama de problemele specifice școlilor și de rezultatele muncii anului precedent s-au întocmit apoi planurile trimestriale de activitate.

Analiza felului cum s-au adus la îndeplinire sarcinile prevăzute în planurile trimestriale ajută acum secția de învățămînt să-și dea seama în ce direcție a obținut rezultate bune și asupra căror laturi ale activității trebuie să se oprească cu mai multă grijă în etapa actuală de muncă a anului școlar.

Folosirea în munca de îndrumare și control a brigăzilor alcătuite din cadre didactice bine pregătite a adus roade bogate în munca secției. S-au creat două brigăzi de acest fel, cu ajutorul cărora s-au putut cerceta cu atenție problemele predării, pe specialități, și s-a putut cerceta activitatea unui mare număr de școli. În urma controlului atent efectuat în școli de către inspectori și de către brigăzi, s-a strîns un bogat material privitor la desfășurarea activității instructiv-educative. Secția de învățămînt a cunoscut astfel din vreme și îndeaproape mersul activității din școli și a putut interveni la timp cu măsurile necesare.

În majoritatea cazurilor, organele de îndrumare și control au dat sprijin direct școlilor prin observațiile făcute cu prilejul inspecțiilor. S-au încheiat în școli procese verbale în care s-au făcut observații și s-au dat îndrumări concrete care au folosit colectivelor pedagogice la îmbunătățirea muncii. Procesele verbale de inspecție dovedesc cunoașterea situației concrete din școli și competență din partea inspectorilor care le-au încheiat.

Printre obiectivele principale ale planurilor trimestriale de muncă secția de învățămînt a prevăzut problemele legate de politehnizarea învățămîntului. De aceste probleme răspunde în mod special un inspector al secției — tov. Kutasi. O serie de școli au obținut realizări în această privință. Așa, de pildă, la școala de 7 ani din comuna Arcuș funcționează un atelier de tîmplărie bine înzestrat cu uneltele necesare. Activitatea în atelier ajută elevii să-și însușească cunoștințe și deprinderi de muncă practică și face ca, odată cu aceasta, să crească dragostea elevilor față de muncă, grija lor față de unelte, față de bunurile școlii, să se întărească disciplina în muncă. La școala din comuna Arcuș se desfășoară o bogată activitate și pe întul experimental. Aici se fac anumite experiențe pentru gospodăria colectivă din localitate.

Școli cu rezultate bune în privința politehnizării învățămîntului sînt însă puține în raion. Deși în evidența raionului figurează încă opt școli cu ateliere, controlul a arătat că situația reală este alta. Școala din Ozum care figurează în evidența secției cu atelier, nu are. Secția de învățămînt și directorii școlilor trebuie să intensifice acțiunile menite să realizeze politehnizarea învățămîntului.

Analiza felului cum s-a desfășurat activitatea școlilor și a organelor de învățămînt din raionul Sf. Gheorghe arată că sînt probleme cărora nu li s-a acordat atenție suficientă în primele două trimestre și scoate la lumină direcțiile în care trebuie să se facă eforturi mai mari pentru buna îndeplinire a sarcinilor prevăzute în plan.

Dacă, de pildă, munca de îndrumare și control a fost întărită prin crearea brigăzilor și culegerea unui bogat material referitor la activitatea școlilor, secția de învățămînt trebuie să facă un pas mai departe în îmbunătățirea controlului, în sensul că trebuie să instruiască mai atent brigăzile înainte ca ele să meargă în școli, să fixeze obiective precise pentru activitatea lor. De asemenea, este necesar ca deplasările în școli ale inspectorilor raionali să aibă un caracter mai organizat, mai sistematic.

De cele mai multe ori, inspectorii aduc de pe teren observații interesante. Constatările lor și ale brigăzilor trebuie analizate cu mai multă atenție și valorificate, trebuie ca pe baza lor să se ia întotdeauna măsuri de îmbunătățire a muncii acolo unde este cazul, pentru ca deplasarea inspectorilor pe teren să aducă într-adevăr toate roadele așteptate.

În privința felului cum s-a desfășurat controlul activității școlilor secția de învățămînt a avut pînă acum o lipsă peste care nu trebuie să se treacă cu vederea: au fost ocolite, lăsate în afara controlului unele școli care se presupune că sînt conduse de directori foarte buni. Această poziție greșită a secției a avut ca urmare, cum era de așteptat, slăbirea activității acestor școli. Poate fi dată ca exemplu în această privință școala din comuna Ozum, al cărei director — tov. Zsigmond — a neglijat aproape complect controlul procesului instructiv-educativ.

În etapa de muncă în care ne aflăm grija organelor de îndrumare și control ale raionului trebuie să se îndrepte în mod stăruitor asupra nivelului de cunoștințe al elevilor, asupra felului cum se îndeplinesc programele de învățămînt. În mod deosebit în raionul Sf. Gheorghe trebuie să se dea atenție pregătirii elevilor la matematică, la limba română în școlile maghiare și la istorie, materii la care cunoștințele elevilor sînt în general slabe. La lecțiile de limba română în școlile maghiare trebuie să se folosească limba maternă a elevilor numai în măsura în care ea contribuie la însușirea cunoștințelor la limba română.

Cadrele didactice care predau limba română trebuie să arate multă grijă corectării caietelor elevilor. Nici lucrările de control nu sînt corectate cu grijă. Din aceste caiete se desprinde că elevii din clasa a VII-a nu sînt în stare să redea conținutul unei povestiri sau al unei lecturi literare.

Secția de învățămînt raională trebuie să urmărească îndeaproape predarea limbilor maternă și română, ca și a celorlalte limbi prevăzute în planurile de învățămînt.

Este necesar să existe mai multă exigență din partea organelor de control. Sînt cazuri cînd inspectorii, constatînd lipsuri, caută singuri să le motiveze, în loc să tragă la răspundere pe cei vinovați. Bunăoară, tovarășii inspectori Pető și Márkus arată în procesul verbal încheiat în urma controlului făcut la 10 octombrie în școala de 7 ani din Micfalău că directorul școlii nu a întocmit planul de muncă, nu a asistat la nici o lecție pînă la acea dată. Totuși, ei caută să dovedească că directorul muncește bine. Consecința acestei atitudini a inspectorilor a putut fi constatată cu prilejul controlului efectuat în februarie, cînd au fost constatate aceleași lipsuri.

Activitatea școlilor se îmbunătățește atunci cînd directorul desfășoară zi de zi o atentă muncă de îndrumare. Secția de învățămînt are datoria să se ocupe mai îndeaproape de munca directorilor, pentru a întări activitatea de conducere a școlilor. Constatările făcute în primele două trimestre au scos la lumină o situație nemulțumitoare în privința muncii directorilor. Aceștia, în general, se lasă absorbiți de problemele administrative și neglijează procesul instructiv-educativ. Dacă secția de învățămînt va continua să nu ia în seamă această problemă, lipsurile constatate se vor menține și se vor adînci.

De sigur că pentru lipsurile semnalate în munca secției de învățămînt raionale răspunzător este în primul rînd șeful secției. Dar pe lîngă șeful secției este răspunzător și inspectorul regional care răspunde de acest raion și care nu a analizat munca inspectorilor raionali. Inspectorii regionali trebuie să îndrumeze și să controleze în permanență activitatea secției de învățămînt, ceea ce nu s-a făcut.

Acum în ultima etapă a anului școlar trebuie făcute toate eforturile pentru lichidarea lipsurilor, pentru consolidarea cunoștințelor elevilor, pentru pregătirea lor temeinică în vederea examenelor.

VICTOR TŐROK
inspector general
în Ministerul Învățămîntului

Observații asupra predării împărțirii la clasele I-IV

Studierea operațiilor de împărțire contribuie mult la dezvoltarea puterii de judecată a elevilor din școala elementară.

În general, învățătorii se pregătesc cu deosebită atenție pentru lecțiile referitoare la împărțire și de aceea reușesc să obțină rezultate bune în ceea ce privește înțelegerea acestei operații și rezolvarea problemelor la care se aplică ea. Cu toate acestea, într-o serie de școli împărțirea este predată cu unele greșeli care se resimt apoi serios în pregătirea elevilor. Astfel, unii elevi fac confuzie între împărțirea în părți egale și împărțirea prin cuprindere. Chiar în clase mai bine pregătite sînt elevi care nu consideră împărțirea prin cuprindere ca operație aritmetică de sine stătătoare, cu sens propriu. Acești elevi nu pot motiva de ce la o problemă folosesc cuprinderea, iar la alta nu. În alte cazuri nu se face nici un fel de distincție între împărțirea în părți egale și împărțirea prin cuprindere. Probleme tipice de cuprindere sînt rezolvate prin simpla împărțire. Analiza și raționamentul se înlocuiesc în asemenea cazuri prin întrebarea: „ce operație avem de făcut?". Aceste confuzii și greșeli privind stabilirea sensului celor două feluri de împărțire se complică și dau naștere la altele, cu prilejul efectuării împărțirilor cu numere concrete și abstracte.

Deseori în practica școlară exercițiile de împărțire a două numere abstracte sînt socotite numai ca împărțiri în genere și au drept scop numai formarea deprinderii de calcul. Procedîndu-se astfel, se pierde aspectul rațional al împărțirii și deprinderea de calcul ajunge mecanică. Interogînd elevii mici am constatat de multe ori că expresii de felul 18 : 2 = 9, chiar cînd sînt știute pe din afară, nu sînt pe deplin înțelese. Expresia 18: 2 = 9 devine însă inteligibilă pentru copii cînd este considerată ca împărțire în părți egale. Metodica predării aritmeticii în școala elementară de A.S. Pcelko (ediția II-a 1954, pag. 234, Editura de Stat didactică și pedagogică) precizează că la începerea învățării împărțirii nu trebuie să se facă uz de forma convențională a împărțirii. Expresia 18 : 2 = 9 nu trebuie să se citească „18 împărțit la 2 fac nouă", ci „18 împărțit în două părți egale fac cîte 9". În acest fel copilul înțelege sensul operației menținîndu-se pe planul logicii și nu este lăsat să prindă gustul memorării mecanice. De asemenea, explicîndu-le copiilor împletirea înmulțirii cu împărțirea, arătîndu-le că 18 : 2 = 9 fiindcă de două ori cîte nouă fac 18, ei își dau seama că împărțitorul este continuu descompus în unități și înțeleg și mai bine aspectul rațional al împărțirii.

Exercițiul de împărțire a două numere abstracte poate fi rezolvat și prin împărțirea prin cuprindere. Acest mod de rezolvare trebuie abordat însă numai după ce elevii au înțeles bine sensul fiecăreia din cele două împărțiri.

Exercițiul de împărțire a unui număr concret la un număr abstract se poate rezolva numai prin împărțirea în părți egale și dă totdeauna un cît concret. Dacă elevii nu sînt edificați asupra acestui lucru, aspectul rațional al împărțirii se pierde ca și în cazurile precedente. Să luăm expresia 12 m : 3 = 4 m. În unele clase elevii o consideră ca împărțire „în genere" și o citesc astfel: 12 metri împărțit la 3 fac 4. Exprimată astfel, expresia devine neinteligibilă. Răspunsul copilului este știut de judecată, se sprijină pe memorarea mecanică. Copilul dă răspunsul numai pe baza lui 12 : 3 = 4. Denumirea de metri la deîmpărțit și cît i se pare ca un adaos de prisos. Așa se explică faptul că el uită de cele mai multe ori să dea cîtului denumirea și scrie 12 m : 3 = 4. Greșeala constă în primul rînd în aspectul imprecis al împărțitorului: împărțit la „3" este ceva nedefinit. Apoi, greșeala constă în citirea necomplectă a cîtului, 12 m împărțit la 3 nu fac pur și simplu patru metri, și nici o bucată de 4 metri. Numai dacă citim: „12 metri împărțit în trei părți egale fac cîte 4 metri într-o bucată (parte) — numărul bucăților fiind dat de împărțitor — expresia devine inteligibilă. De asemenea, dacă se citește: 12 metri împărțit la 3 fac patru metri, ca și în cazul precedent, copilul nu înțelege unde a dispărut restul de opt metri. Copilul înțelege de exemplu expresia: 12 m. : la 3 copii = (cîte) 4 metri. Aici, cei 3 copii sînt prezenți, real sau mintal, ca trei indivizi, fiecare primind cîte o bucată de patru metri.

Problemele de împărțire a unui număr concret la un număr abstract, ca de pildă: „14 iepuri sînt puși în mod egal în 7 cuști. Cîți iepuri vor fi într-o cușcă?" sau „12 mere sînt așezate în mod egal în 3 farfurii. Cîte mere sînt într-o farfurie?", „Cinci pîini costă 10 lei. Cît costă o pîine?" etc. se rezolvă, în unele clase astfel: după o judecare sumară — (cîți iepuri sînt, cîte cuști, ce se face cu iepurii, ce se cere să aflăm) pe tablă se scrie și se citește că 14 iepuri : 7 cuști = 2 iepuri; 12 mere : 3 farfurii = 4 mere; 10 lei : 5 pîini = 2 lei. Din astfel de expresii, deși sîntem în cadrul împărțirii unui număr concret la un număr abstract (caz tipic pentru împărțirea în părți egale), copilul are impresia că operează cu două numere concrete (caz tipic împărțirii prin cuprindere) și ajunge la greșeli cu obținerea unui cît concret din împărțirea a două numere considerate amîndouă concrete, ceea ce este o imposibilitate, sau la concluzia că se pot împărți obiecte la obiecte, și încă obiecte diferite din punct de vedere calitativ. Or, cum nu se pot înmulți obiecte cu obiecte, tot așa nu se pot împărți obiecte la obiecte. Abia cînd sînt de același fel obiectele se pot împărți fie în părți egale, fie grupa sau compara prin cuprindere. Atunci cum să se poată împărți obiecte de un fel (iepuri) la obiecte de altfel (cuști)? Și, totuși, după astfel de probleme, copilul rămîne cu convingerea că se poate.

Mai trebuie de adăugat că din expresii ca cele de mai sus nu se desprinde esențialul problemelor și se stingherește procesul generalizării matematice. În astfel de probleme nu e vorba de „copii", „iepuri" etc., care primesc ceva, de „farfurii" în care se pune ceva, ci de învățarea împărțirii în părți egale. Trebuie să se ajungă la înțelegerea semnificației împărțitorului abstract, și anume: număr care împarte deîmpărțitul concret în atîtea părți egale cîte unități conține el, împărțitorul.

Greșeala de a considera împărțitorul ca un număr concret își are originea în însăși predarea împărțirii în părți egale. Încă din clasa întîia luăm 4 bețișoare și le împărțim în mod egal la 2 copii. Adică 4 bețișoare : 2 (părți egale) = ... Pentru copil, însă, acest exemplu se prezintă ca o împărțire de numere concrete (4 bețișoare la 2 copii = ...) Această impresie e întărită ulterior prin asocierea continuă a unei denumiri la împărțitor (ca în problemele de mai sus). Învățătorul, pentru a nu permite ca aceasta să se transforme într-o piedică a înțelegerii sensului trebuie să asigure desprinderea de concret, abstractizarea. Lucrul nu e greu. Pe tablă, deci, după judecarea problemei, se va scrie 14 iepuri : 7 = 2 iepuri și se va citi: 14 iepuri împărțit în șapte părți egale, după numărul cuștilor, fac cîte doi iepuri în fiecare parte (pentru fiecare cușcă). Sau, se va citi: 10 lei : 5 = 2 lei, și se va citi: 10 lei împărțiți în 5 părți egale (care reprezintă numărul pîinilor) fac cîte doi lei în fiecare parte (în cazul de față pentru fiecare pîine). Prin aceasta, evident, erorile de mai sus sînt eliminate.

I. ROMAN
lector la catedra de pedagogie a I.P.C.D. Iași

DESENUL în instituțiile preșcolare

Instituția preșcolară trebuie să le educe copiilor, de la cea mai fragedă vîrstă, prinderea de a simți frumusețile naturii și sentimentul de dragoste pentru natură, trebuie să le dezvolte îndemînarea de a reda impresiile lor în desen.

Lucrînd la grădinița nr. 1 din Capitală mi-am dat seama că mai am multe de făcut pentru a-i învăța pe copii să deseneze. Am observat că unii nu au prinderea de a lucra în mod liber, ci copiază desenele vecinilor, alții nu respectă tema dată, manifestă lipsă de interes pentru efectuarea desenelor. Pornind de la aceste constatări, făcute încă din primele zile ale anului școlar, mi-am propus să le dezvolt copiilor interesul pentru desen și prinderea de a desena. Acest lucru mi-a cerut o minuțioasă organizare și pregătire a activității.

La început am căutat să-i familiarizez pe copii cu materialul cu care vor lucra, să-i învăț să-l folosească. Astfel am început să-i învăț pe copii să tragă linii cu creionul pe hîrtie, să rotunjească bastonașe și mingi din plastilină. De la aceste activități simple am trecut treptat la activități mai complicate, cu un conținut mai larg. Astfel am trecut la activități cu temă, servindu-mă de indicațiile date în „Îndrumător". Am început cu temele: gardul, scara, frînghia și cleștele de prins rufe, pomul și cărarea, căsuța păpușii, a iepurelui sau a celor șapte pitici. Copiii au reușit să redea schematic desenele. Am trecut apoi la imagini legate de un anumit subiect, inspirat din realitatea apropiată, cunoscută de copii. Pentru a le forma o imagine justă, exactă despre obiecte, despre realitate, le-am pretins copiilor să respecte dimensiunile, proporția dintre părțile componente ale imaginii sau obiectului, precum și distanța dintre ele. De asemenea, pentru a-i deprinde să redea în desen imagini legate de subiect, am ales lecțiile într-o anumită succesiune, pe baza observațiilor, convorbirilor, lecturilor cu imagini, memorărilor sau jocurilor didactice. Am organizat apoi asemenea activități în legătură cu tema „Copii în jurul pomului de iarnă", „Copii la săniuș" etc.

De la aceste activități am trecut la sarcini și mai complicate, ca redarea personajelor dintr-o povestire. Copiii au redat astfel în desen scene și personaje din povestirile „Mașenka", „Mănușa", „Oul năzdrăvan", „Ridichea uriașă", „Ciubotelele ogarului" etc. Am observat că, după o complicare treptată și gradată a temelor, accesibilă puterii lor de înțelegere desenele copiilor sînt mai interesante. I-am stimulat continuu să scoată în evidență elementul principal al desenului, să muncească asupra formei, să coloreze just și frumos. În cazul cînd conținutul desenului era sărac, îi ajutam pe copii, prin întrebări și sugestii, să-l dezvolte.

Pentru controlul cunoștințelor copiilor am organizat activități cu teme la libera alegere. Alegerea temelor a variat după conținut, reflectînd, de exemplu, impresii de la o serbare din grădiniță, de la un teatru de păpuși etc. În activitățile creatoare am ținut seama de faptul că este necesar ca materialul să fie bine pregătit, ordonat, variat, viu și frumos, pentru a trezi interesul și inițiativa copiilor.

Desenele decorative dezvoltă mult simțul pentru frumos al copiilor. De aceea m-am străduit să le formez deprinderea de a executa astfel de desene.

Am urmărit să stimulez creația artistică a copiilor prin examinarea în comun a lucrărilor, prin alegerea desenelor executate de copii pentru gazeta de perete. Acest procedeu a avut și un alt efect — și anume a făcut să crească încrederea copiilor în propriile lor forțe.

Plimbările și excursiile au contribuit de asemenea la îmbogățirea cunoștințelor copiilor, le-au dat un material bogat pentru desen. Pentru ca excursiile să fie cît mai folositoare, în timpul desfășurării lor atrăgeam atenția copiilor asupra culorii cerului sau norilor, asupra pomilor, formei frunzelor și coroanei în diferite anotimpuri.

În acest mod, copiii mei din grupa mijlocie au învățat să deseneze corect și frumos și acum se ocupă cu plăcere de această activitate.

MARGARETA LAZĂR
educatoare la grădinița de copii nr. 1, București

În călătorie de documentare prin Uniunea Sovietică

Emil Boldan
directorul Institutului pedagogic
din Bucureşti, membru în
Prezidiul C.C. al S.M.I.

Am avut fericirea să fac parte din delegaţia C.C. al S.M.I. care, răspunzînd invitaţiei Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor din învăţămînt din R.S.F.S.R., a făcut între 8 şi 30 ianuarie a.c. o călătorie de documentaţie prin Uniunea Sovietică, vizitînd oraşele Moscova, Leningrad, Tbilisi şi Chişinău. A fost o călătorie din care ne-am înapoiat cu o bogăţie de impresii greu de redat în numai cîteva însemnări sumare ca cele de faţă, din care am cules o sumedenie de informaţii şi am tras preţioase concluzii.

În cele ce urmează mă voi strădui să cuprind numai unele din cele văzute şi aflate de noi în timpul călătoriei de care încă multă vreme ne vom aminti ca de unul dintre cele mai însemnate evenimente din viaţa noastră.

După cum se ştie, scopul călătoriei întreprinse de noi a fost studierea organizării învăţămîntului de toate gradele din marea ţară vecină, a metodelor folosite de organele sindicale — de la C.C. al sindicatului pînă la grupa sindicală — în descoperirea, stimularea şi popularizarea celei mai bune experienţe, precum şi cunoaşterea formelor de colaborare dintre organele administrative şi cele sindicale pentru îmbunătăţirea procesului de învăţămînt. În acest sens, delegaţia a avut întîlniri cu prezidiul C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învăţămîntul elementar şi mediu din R.S.F.S.R., cu reprezentanţi ai C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învăţămîntul superior din Uniunea Sovietică, ambele avînd sediile la Moscova; ai comitetelor centrale sindicale de învăţămînt din R.S.S. Gruzia şi R.S.S. Moldovenească, ai ministerelor învăţămîntului din R.S.F.S.R., R.S.S. Gruzia şi R.S.S. Moldovenească, ai unor comitete sindicale regionale şi raionale de învăţămînt, cu activul sindical din oraşele vizitate. De asemenea, delegaţia a cercetat activitatea unor şcoli elementare şi medii de la oraşe şi sate, precum şi a cîtorva instituţii de învăţămînt superior.

Chiar a doua zi după sosirea noastră la Moscova, am avut prilejul să participăm la una din şedinţele Plenarei a III-a a C.C. al S.M.I. din R.S.F.S.R., la care tov. Ludmila Dubrovina, prim-locţiitor al ministrului Învăţămîntului din R.S.F.S.R., prezenta un raport asupra şcolilor muncitoreşti de la oraşe şi sate. Am luat în felul acesta cunoştinţă, încă de la început, de una din formele de colaborare dintre minister şi sindicat.

În primele opt zile ale şederii noastre la Moscova, am avut la sediul C.C. al S.M.I. din R.S.F.S.R. o serie de şedinţe de informare şi de documentare, în cadrul cărora membrii Prezidiului şi şefi ai secţiilor C.C. al S.M.I. ne-au dat numeroase date asupra muncii lor, făcîndu-ne amănunţite expuneri şi răspunzînd cu o bunăvoinţă rar întîlnită la numeroasele noastre întrebări.

Informaţii preţioase despre activitatea unui comitet sindical regional şi a unor comitete raionale de învăţămînt am primit la întîlnirea pe care am avut-o la „Casa învăţătorului" din Moscova cu reprezentanţi ai prezidiului comitetului regional şi ai unor comitete raionale din Capitala Uniunii Sovietice. Deosebit de interesante au fost de asemenea discuţiile purtate la Ministerul Învăţămîntului din R.S.F.S.R. cu tov. Dubrovina, care ne-a comunicat multe lucruri în legătură cu rezolvarea sarcinilor puse în faţa învăţămîntului sovietic de către Congresul al XX-lea al P.C.U.S. Tov. Dubrovina ne-a informat asupra discuţiilor care au loc în prezent în legătură cu pregătirea tineretului pentru producţie şi pentru învăţămîntul superior, ne-a făcut cunoscute o serie de măsuri care se vor lua pentru înlăturarea supraîncărcării elevilor, pentru ridicarea generală a nivelului muncii de instruire şi educare a tineretului. În mod deosebit s-a oprit tov. Dubrovina asupra problemei învăţămîntului politehnic, arătîndu-ne părerile care se fac auzite în legătură cu această problemă şi subliniind că Ministerul Învăţămîntului al R.S.F.S.R. porneşte de la principiul transformării şcolii de cultură generală într-o şcoală de cultură generală politehnică. Pentru apropierea cît mai strînsă a învăţămîntului de practică, de nivelul contemporan al tehnicii se reorganizează şi institutele pedagogice, aşa încît să poată pregăti în condiţii mai bune cadrele necesare realizării învăţămîntului politehnic.

Tov. Dubrovina ne-a dat informaţii amănunţite asupra rodnicei colaborări principiale dintre Ministerul Învăţămîntului şi organele sale pe de o parte şi C.C. al S.M.I. şi organele sindicale de altă parte. Am aflat astfel că membri ai Prezidiului C.C. al S.M.I. participă activ la şedinţele Colegiului ministerial, iar ministrul şi locţiitorii lui prezintă referate nu numai la plenarele sindicale (cum am putut constata noi înşine) dar şi în unele şedinţe ale Prezidiului C.C. al S.M.I.

Munca unui comitet de instituţie am cunoscut-o mai îndeaproape vizitînd şcoala medie de 10 ani nr. 243 din Moscova, condusă de tovarăşa Osipova, directoare energică şi cu o frumoasă experienţă, care ne-a vizitat ţara de două ori şi vorbeşte cu mult entuziasm despre cele văzute la noi.

Despre felul cum se realizează colaborarea dintre conducerea unui institut de învăţămînt superior şi comitetul de instituţie respectiv, despre felul cum poate sprijini sindicatul buna desfăşurare a procesului de învăţămînt, despre diverse probleme ale muncii conducerii, ale muncii studenţilor etc. am aflat multe lucruri utile în timpul vizitei noastre la Institutul pedagogic „Lenin", care numără 8 facultăţi, 3915 studenţi şi 401 cadre didactice.

Delegaţia noastră a vizitat, de asemenea, redacţia publicaţiei „Uciteliskaia gazeta", a cunoscut instituţiile de artă ale Moscovei, monumentele ei, a vizionat spectacolele minunate prezentate în Capitala sovietică. Nu pot să nu vorbesc despre fermecătoarele serbări închinate pomului de iarnă la care a asistat delegaţia noastră. După ce la „Casa învăţătorului", ne-am bucurat şi noi, alături de copii, la vederea lui Moş Gerilă, am avut prilejul să ne dăm seama de dragostea caldă, de nesfîrşita grijă pentru copii, pentru viaţa lor fericită asistînd la serbările pomului de iarnă de la Casa de cultură a sindicatelor, de la Kremlin şi de la „Iujnikii", sala uriaşă de iarnă a stadionului „Lenin". Pretutindeni copiii rîdeau, cîntau, aplaudau odată cu artiştii, priveau cu încîntare darurile primite, bucurîndu-se din plin de minunile extraordinare de care se împărtăşesc cei mai mici cetăţeni în această imensă ţară a bucuriilor, a vieţii optimiste, în care cu adevărat totul se face pentru fericirea copiilor.

Nu vom putea uita nici spectacolul de o înaltă valoare artistică văzut la „Balşoi Teatr" în seara în care — fericire nesperată — au asistat la spectacol oaspeţi chinezi, în frunte cu premierul Ciu-En-lai, alături de tovarăşii Hruşciov, Bulganin, Mikoian şi alţi reprezentanţi ai partidului şi guvernului sovietic, aclamaţi cu căldură, cu dragoste, de miile de spectatori.

O impresie covîrşitoare a făcut asupra noastră, oameni ai învăţămîntului, vizita la Universitatea „Lomonosov". Acest gigantic palat al ştiinţei cuprinde nu mai puţin de 27 clădiri principale şi 10 clădiri auxiliare. În cele cîteva ore cît a durat vizita noastră la Universitate n-am putut cunoaşte decît o infimă parte a acesteia: amfiteatrul cu peste 1500 de locuri, cîteva laboratoare, imense săli de expoziţie, săli de lectură, camere de recreaţie, săli de sport, de educaţie fizică, minunate camere pentru studenţi. De jur împrejurul Universităţii, arhitecţii au reuşit să creeze ansambluri arhitectonice minunate, frumos încadrate de parcul-pădure care înconjoară Universitatea. Contururile sobre ale acestei construcţii înalte şi măreţe se reduc treptat de la centru spre aripi şi par încadrate în parcul-pădure, ceea ce dă senzaţia unei legături armonioase între natură şi palatul creat de mîna omului, demonstrînd prin întreaga sa înfăţişare forţa culturii sovietice.

Înainte de a părăsi Capitala Uniunii Sovietice, delegaţia noastră a avut la „Casa învăţătorului" o întîlnire cu cadrele didactice din oraş şi regiune, la care subsemnatul a făcut o expunere asupra organizării învăţămîntului din R.P.R., împărtăşind de asemenea impresiile culese de delegaţie în timpul vizitei în U.R.S.S., iar o altă membră a delegaţiei, tov. Elena Popescu, a vorbit despre folosirea experienţei şcolii sovietice de către învăţătorii din ţara noastră.

Să menţionez în sfîrşit, în această primă parte a notelor acestora, că în întîlnirile cu membrii Prezidiului C.C. al S.M.I. din R.S.F.S.R. am reuşit să perfectăm o declaraţie comună — cea dintîi în acest sens între sindicatele noastre — prin care (cum au putut lua cunoştinţă cititorii „Gazetei învăţămîntului") se stabilesc bazele concrete ale conlucrării noastre, ale dezvoltării legăturilor prieteneşti şi colaborării dintre muncitorii din învăţămînt din R.P.R. şi cei din Uniunea Sovietică.

Mai multă grijă pentru aprovizionarea cadrelor didactice

În urma aplicării hotărîrilor partidului şi guvernului cu privire la îmbunătăţirea condiţiilor de muncă ale cadrelor didactice aprovizionarea acestora cu combustibil s-a îmbunătăţit simţitor. Numeroase sfaturi populare comunale şi raionale, precum şi secţiile de învăţămînt şi organele sindicale ale muncitorilor din învăţămînt s-au preocupat îndeaproape de aceste probleme, asigurînd învăţătorilor şi profesorilor condiţii tot mai bune de muncă în timpul iernii. Astfel, prin grija organelor locale de stat din raioanele Vatra Dornei, Luduş, Brad, Tg. Neamţ, Marghita, Carei, Bujor, Pucioasa, Cri-, Satu Mare, Cluj etc., învăţătorii şi profesorii şi-au primit cantităţile de combustibil pe bază de tichet sau au fost aprovizionaţi direct din pădure. Dar mai sînt o serie de organe locale care şi-au neglijat îndatoririle în această privinţă.

Deşi ne găsim la începutul primăverii şi s-ar părea că problema combustibilului n-ar mai fi o preocupare de actualitate, nu putem trece cu vederea peste lipsurile existente. Din scrisorile primite de C.C. al S.M.I., precum şi din constatările de pe teren, reiese că o serie de cadre didactice n-au beneficiat în acest an de prevederile hotărîrilor partidului şi guvernului şi aceasta datorită lipsei de preocupare a unor organe locale de stat care au dat uitării sarcinile ce le revin pentru a asigura lucrătorilor din învăţămînt condiţii cît mai bune de viaţă şi de muncă. De pildă, majoritatea cadrelor didactice din raionul Strehaia, regiunea Craiova, cu toate intervenţiile făcute de secţia de învăţămînt şi comitetul sindical raional al muncitorilor din învăţămînt, n-au fost aprovizionate cu lemne, ele fiind nevoite să-şi procure combustibilul prin mijloace personale.

În raionul Negreşti, regiunea Iaşi, învăţătorii şi profesorii din 19 comune au fost nevoiţi să renunţe la combustibil, deoarece li se repartizaseră lemne la distanţe foarte mari. Asemenea situaţii mai există şi în raioanele: Turnu Severin, Bozovici, Plenita, Zeletin, Turda, Sibiu, Mizil.

Astfel de lipsuri nu pot fi însă tolerate. Organele locale au datoria de a respecta cu stricteţe prevederile hotărîrilor partidului şi guvernului, de a le aplica în viaţă.

Organelor şi organizaţiilor sindicale din învăţămînt le revine sarcina ca, acolo unde mai există lipsuri în privinţa aprovizionării cadrelor didactice cu combustibil, să ceară sprijinul sfaturilor populare şi împreună cu acestea să soluţioneze această problemă.

MIHAIL FILIPESCU
activist al C.C. al S.M.I.

Nota „unu" pe flanc

Lecţie de matematică la clasa a IX-a „B" de la şcoala medie din Rădăuţi. Profesoara, ca de obicei, a scos la tablă trei eleve, pe care le examinează cu multă răbdare şi atenţie.

Demonstrînd cu glas tare, calculînd cu uşurinţă şi rapiditate, prima dintre elevele examinate desfăşoară cu pricepere raţionamentul, reuşind să rezolve cu succes toate exerciţiile ce i s-au dat. Fericită de izbînda care i-a fost răsplătită cu o notă mare, trece la loc radioasă, căci nu e puţin lucru să te laude o profesoară aşa de bine pregătită şi exigentă ca tovarăşa Barbu care, pe deasupra, mai e şi diriginta clasei.

Eleva următoare este chemată să ducă mai departe lupta cu „necunoscutele" din infinita împărăţie a algebrei. La început, reuşeşte să se descurce mulţumitor, însă în zorul demonstraţiilor şi de teama necunoscutului, la un moment dat se încurcă. Slab înarmată, luptătoarea este ameninţată să piardă bătălia. Profesoara îi vine în ajutor şi o întrerupe brusc: „ai greşit... Fii atentă!" Nedumerită, eleva cercetează în pripă şirul operaţiilor şi în zadar se străduieşte să-şi adune gîndurile răvăşite de emoţie şi nesiguranţă, căci răspunsul nu vrea să vie. Clasa şi profesoara dau semne de nerăbdare, fiindcă orice clipă pierdută înseamnă o pagubă serioasă pentru lecţie. Atunci, în tăcerea apăsătoare ce se aşternuse peste clasă, se aude o şoaptă salvatoare: „pune un minus... minus". Eleva cuprinsă de panică se dezmeticeşte, pune la locul cuvenit miraculosul semn, reluînd cu linişte firul întrerupt al raţionamentului, ca şi cum nu s-ar fi întîmplat nimic. Examinarea, însă, nu mai putea continua. Se petrecuse un act cu totul neîngăduit de disciplina muncii şcolare şi aceasta nu se putea trece cu vederea, mai ales cînd profesoara e şi diriginta clasei. Întrerupînd supărată lecţia, întreabă aspru, grăbit:

— Cine a şoptit?... Spuneţi cine a şoptit?

Degeaba repetă însă întrebarea de mai multe ori, din ce în ce mai insistent şi mai ameninţător. Nimeni nu răspunde. Pe semne că vinovata nu are curajul, sau poate nici deprinderea de a-şi mărturisi greşeala, iar clasa, într-o înţelegere nejustă a faptelor, nu ia atitudine împotriva acestei abateri, pe care o tăinuieşte, cu convingerea total greşită că aceasta ar fi o „faptă de vitejie".

Fără a sta prea mult pe cînduri, tovarăşa profesoară şi diriginţă, sub impresia supărării, trece imediat la aplicarea celei mai „simple" şi mai „eficace" măsuri educative: pune nota „1" tuturor elevelor. Deschide ceremonios catalogul şi începe să înşire o coloană de cifrişe bine aliniate, tocmai douăzeci şi două de note „1", pentru toate elevele clasei a IX-a „B" ce se aflau prezente în clasă. Apoi, privind tăios peste cele douăzeci şi două de capete, îşi decretează cu autoritate sentinţa:

„V-am dat la toate „unu" la matematică, pentru necinste, minciună şi indisciplină. Să mai poftiţi şi altădată!"

Elevele se privesc speriate şi nedumerite...

★

Aceasta este povestea celor douăzeci şi două de note „unu" care au apărut într-o zi posomorîtă de iarnă în catalogul clasei a IX-a „B" de la o şcoală medie din regiunea Suceava.

Povestea este simplă, fiindcă eroul său principal nu săvîrşeşte nici cine ştie ce fapte măreţe şi nici nu trăieşte procese de conştiinţă deosebite. Mîzgăleşte cu uşurinţă foaia catalogului, aşternînd pe ea aşa, dintr-un condei, aproape două duzini de note de la limita inferioară a sistemului de notare, pe care în curînd avea să le şteargă, tot cu aceeaşi uşurinţă. Fără să chibzuiască dacă această măsură pripită şi cu totul nepedagogică va reuşi să influenţeze pozitiv colectivul clasei, tovarăşa profesoară a recurs totuşi la acest procedeu greşit.

★

Prin asemenea măsuri pripite şi nejuste sîntem ameninţaţi să discreditîm pînă şi cele mai eficace mijloace educative de care dispunem.

Din păcate, asemenea întîmplări sînt încă frecvente, pe o scară mai mică sau mai mare, în numeroase şcoli, cu pretenţia absurdă că ar avea urmări „binefăcătoare". Nu sînt rare cazurile şi nici prea mic numărul profesorilor care, în loc să folosească mijloace educative eficiente, notează elevii cu „1" sau cu „2" la învăţătură pentru abateri de la disciplină. Asemenea profesori consideră că fac operă educativă serioasă, că educă pe copii în spiritul disciplinei conştiente folosind nota ca mijloc de constrîngere, ca sperietoare. Bazîndu-se pe o concepţie asemănătoare cu privire la rostul notei, în unele şcoli colective întregi de profesori consideră că în primul trimestru al anului şcolar e necesar să dea elevilor note mai mici, fiindcă numai aşa vor fi stimulaţi aceştia să înveţe bine în trimestrele următoare. De altfel, explicaţia aceasta o dau foarte mulţi directori de şcoli pentru justificarea numărului prea mare de note mici din primul trimestru. Există, însă, un bogat material pedagogic care lămureşte ştiinţific rolul notării elevilor şi precizează criteriile de aplicare a sistemului de notare. De aceea cred că este de prisos să încercăm să revenim, în cuprinsul acestui articol, asupra unei probleme de mult lămurită şi bine cunoscută. Nu mai este, de asemenea, necesar să se reamintească că nici faptul că abaterile de la disciplină nu pot duce în nici un caz la scăderea notelor la învăţătură, ci trebuie să determine luarea unor măsuri de ordin educativ. Notarea elevului la învăţătură trebuie să oglindească în mod obiectiv calitatea şi cantitatea cunoştinţelor sale, la data cînd a fost examinat şi la lecţia sau capitolul din care s-a făcut examinarea.

Greşit procedează şi acei profesori care împart elevii în categorii, printr-o apreciere generală, socotind că unii sînt elevi „de cinci", alţii „de patru", „de trei" etc. şi ţin seama de această clasificare cînd îi notează. Astfel, mai zilele trecute, o directoare de şcoală medie din Bucureşti susţinea că este greşit ca un elev „foarte bun" să fie notat cu o notă mică atunci cînd din întîmplare este găsit cu lecţia neînvăţată, după cum tot atît de greşit este să se dea nota cea mai mare unui şcolar „mediocru" care reuşeşte odată să dea răspunsuri foarte bune. Nici nu se poate o concepţie mai greşită ca aceasta în privinţa aprecierii cunoştinţelor elevilor. Ea duce la anularea rolului educativ şi a valorii de stimulent la învăţătură a notei.

În aceeaşi greşeală cad şi profesorii care apreciază cu prea multă uşurinţă şi dărnicie cunoştinţele elevilor, acordîndu-le note ce depăşesc cu mult pregătirea lor. Nu mică mi-a fost surpriza, cînd am constatat că majoritatea elevilor din clasa a IX-a de la şcoala medie nr. 11 din Capitală au fost notaţi de tov. profesor R. Cantar cu note de „4" şi „5", la psihologie, deşi nu stăpîneau nici măcar noţiunile elementare.

Se cere mai multă chibzuinţă în acordarea notelor şi în alegerea mijloacelor educative, aşa încît acestea să corespundă cu adevărat rolului lor.

H. SEPEŢEANU
inspector general în
Ministerul Învăţămîntului

Învăţămîntul peste hotare

Învăţămîntul profesional în ţările de democraţie populară

În ţările de democraţie populară se soluţionează cu succes problema pregătirii planificate şi permanente a cadrelor calificate pentru economia naţională. Amploarea învăţămîntului profesional, organizarea şi formele lui sînt determinate de condiţiile specifice ale dezvoltării economice, de nivelul industriei şi de posibilităţile interne ale fiecărei ţări.

R. P. Chineză

O vastă activitate de extindere a instituţiilor de învăţămînt profesional se desfăşoară în Republica Populară Chineză. În comparaţie cu anul 1952 numărul şcolilor profesionale a crescut de 11 ori.

În ultimii doi ani au fost pregătiţi în şcolile profesionale din Republica Populară Chineză 20.000 de muncitori calificaţi. Durata de şcolarizare a fost prelungită de la 1—1,5 ani la 2 ani, iar calificarea absolvenţilor s-a ridicat în mod corespunzător. Înainte planurile de studii şi programele erau alcătuite de şcolile profesionale; în prezent această activitate este centralizată; planurile de învăţămînt şi programele analitice sînt alcătuite de Direcţia pentru pregătirea muncitorilor calificaţi a Ministerului Muncii, în subordinea căruia se află învăţămîntul profesional în Republica Populară Chineză.

R. P. Polonă

În Republica Populară Polonă conducerea învăţămîntului profesional este asigurată de Direcţia centrală a învăţămîntului profesional. Aceasta conduce şcolile medii tehnice şi şcolile profesionale elementare.

O parte din şcolile profesionale, care poartă numele de şcoli de uzină, se află în subordinea ministerelor şi departamentelor industriale. Planurile de învăţămînt şi programele analitice sînt alcătuite pentru toate şcolile profesionale de Direcţia centrală a învăţămîntului profesional.

În şcolile medii tehnice din Polonia învaţă peste 280.000 de persoane. În ţară funcţionează circa 700 de şcoli profesionale, dintre care 344 sînt subordonate ministerelor şi departamentelor, iar celelalte Direcţiei centrale a învăţămîntului profesional. În şcolile profesionale sînt primiţi tineri în vîrstă de 14—15 ani, iar la specialităţile metalurgie şi transporturi tineri de 16—17 ani, care sînt absolvenţi ai şcolilor de şapte ani. Durata de şcolarizare în şcolile profesionale este în general de trei ani.

În sistemul Direcţiei centrale a învăţămîntului profesional funcţionează 16 şcoli S.F.U. cu durata cursurilor de un an, în special pentru pregătirea constructorilor. În afară de obiectele de specialitate programul de studii cuprinde desenul tehnic, organizarea producţiei, fizica, matematica, limba polonă, învăţămîntul politic şi cultura fizică. Instruirii practice de producţie îi revine 46—48 la sută din timpul de studii. Aceasta se face în producţia complexă (construirea strungurilor, maşinilor de frezat şi de găurit şi sculelor). Elevilor li se asigură o bună documentaţie tehnică. Atelierele şi cabinetele de studii sînt bine înzestrate.

R. D. Germană

În Republica Democrată Germană în 680 de şcoli profesionale de uzină sînt pregătiţi 212.000 de muncitori calificaţi pentru economia naţională socialistă. Într-un număr de 785 de şcoli profesionale comunale învaţă 501.000 de elevi din mici întreprinderi de stat şi din sectorul particular. În afară de aceasta, în 2.589 de ateliere-şcoală ale economiei naţionale fac practică 145.700 de ucenici, iar aproximativ 182.000 de ucenici sînt instruiţi direct în producţie.

Durata de pregătire a tinerilor muncitori este de trei ani. La absolvirea cursurilor ei devin specialişti în strungărie, lăcătuşerie, mecanică, sculărie etc. În instituţiile de învăţămînt profesional sînt primiţi în special tinerii absolvenţi a 8 clase.

Învăţămîntul teoretic necesită circa 30 la sută din timpul de studii şi este folosit pentru însuşirea disciplinelor speciale, a istoriei mişcării muncitoreşti, limbii germane, matematicii, fizicii şi chimiei. Instruirea practică are loc în atelierele şcoală ale întreprinderilor. O atenţie deosebită se acordă pregătirii maiştrilor instructori care se face în cinci institute cu o durată de şcolarizare de trei ani.

Profesorii care predau disciplinele speciale în şcolile profesionale sînt pregătiţi în facultăţile de pedagogie ale şcolii tehnice superioare din Drezda şi ale Universităţii „Humboldt" din Berlin. Durata studiilor în aceste instituţii de învăţămînt este de patru ani. Facultatea de pedagogie a şcolii tehnice superioare are două secţii: într-una se pregătesc pedagogi pentru şcoli profesionale în disciplinele speciale, în cealaltă ingineri care predau discipline speciale în şcolile medii tehnice. Secţia pedagogică pregăteşte profesori de matematică, chimie, fizică şi discipline speciale — electrotehnică, producţie textilă, producţia mărfurilor alimentare şi industriale. Cei care urmează cursurile în această secţie trebuie să aibă un an de practică în specialitatea respectivă. În secţia pedagogică se studiază istoria pedagogiei, istoria şi didactica învăţămîntului profesional, pedagogia profesională şi psihologia. Se acordă o mare atenţie lucrărilor practice din laboratoare şi cabinete, precum şi studierii metodicii predării.

Secţia pentru şcolile medii tehnice pregăteşte profesori pentru tehnica maşinilor, electrotehnică, tehnica construcţiilor. La este urmată şi de studenţii din ultimii ani ai facultăţilor de specialitate, care au hotărît să desfăşoare o activitate pedagogică. Pînă în semestrul al VII-lea studenţii învaţă la facultăţile de specialitate, iar apoi la facultatea de pedagogie unde primesc o pregătire pedagogică pentru predarea materiilor cuprinse în programele şcolilor medii tehnice, studiază didactica de specialitate şi metodica predării. Lucrările practice au loc în cabinete şi laboratoare bine amenajate pentru specialităţile: tehnica maşinilor, metalurgia prelucrătoare, electrotehnică, construcţii, chimie, fizică, didactica învăţămîntului profesional. Scopul final al practicii este să facă cunoscută studenţilor din această secţie metodica predării şi să-i deprindă cu predarea independentă a lecţiei.

După trecerea cu succes a examenului absolventul primeşte un certificat care îi dă dreptul să predea discipline speciale în şcolile medii tehnice. Proiectul de diplomă este susţinut pe baza materiilor de specialitate ale facultăţii urmate.

Un loc important în sistemul învăţămîntului profesional este acordat organizării activităţii metodologice. În fiecare şcoală şi în atelierele şcoală au fost constituite comisii metodologice. În centrele regionale şi la Berlin funcţionează 16 cabinete metodologice ale instituţiilor de învăţămînt şi constituie centre pentru schimbul de experienţă în activitatea pedagogilor din şcolile profesionale şi atelierele şcoală. La cabinete se ţin prelegeri, seminarii, se organizează expoziţii pentru cadrele didactice din şcolile profesionale, se ridică calificarea lor.

Se acordă multă atenţie aprovizionării şcolilor profesionale cu manuale şi material didactic. Institutul central de materiale intuitive din Berlin elaborează şi aprobă tot felul de materiale intuitive, punîndu-le la dispoziţia instituţiilor preşcolare, şcolilor de cultură generală şi profesionale, şcolilor medii tehnice şi instituţiilor de învăţămînt superior din republică. În acest scop în 1956 au fost alocate institutului 12 milioane de mărci. Institutul achiziţionează numeroase filme şi diapozitive didactice.

R. Cehoslovacă

În Republica Cehoslovacă şcolile rezervelor de muncă sînt tutelate de Ministerul Forţelor de Muncă. În sălile de cursuri ale şcolilor se desfăşoară numai învăţămîntul teoretic. Instruirea practică este concentrată în secţiile întreprinderilor şi în atelierele-şcoală repartizate pentru practică ale întreprinderilor. Întreprinderile repartizează pentru instruirea practică utilajul, materialele, sculele, dispozitivele necesare şi asigură comenzi pe baza contractelor încheiate cu şcolile.

Instruirii practice îi revine aproximativ 40 la sută din timpul de studii. Planurile de învăţămînt cuprind studiul materialelor, desenul liniar, matematica, fizica. Pentru toate profesiile este prevăzută studierea limbii materne.

Potrivit cerinţelor întreprinderilor, planurile de studii cuprind suplimentar cîteva obiecte de specialitate, necesare lărgirii orizontului tehnic al tinerilor muncitori. Astfel, în şcolile tehnice de mine se predă mecanizarea minelor, în şcolile metalurgice — chimia metalurgică etc.

R. P. Bulgaria

În Republica Populară Bulgaria învăţămîntul profesional dispune de 91 de şcoli profesionale de ucenici şi 23 de şcoli tehnice. Pregătirea muncitorilor se face pentru industriile minieră, metalurgică, electrotehnică, chimică, alimentară, de prelucrarea lemnului, pentru transportul feroviar şi construcţia de maşini.

În şcolile profesionale de ucenici durata de şcolarizare este de 2—3 ani, iar în şcolile tehnice de un an. În şcolile de prima categorie sînt primiţi tineri în vîrstă de 14—17 ani, iar în şcolile de a doua categorie — tineri între 16 şi 18 ani.

Planul de învăţămînt al şcolilor profesionale de ucenici prevede instruirea practică, tehnologia de specialitate, bazele electrotehnicii, mecanica tehnică, desenul liniar, studiul materialelor, limba bulgară, matematica, învăţămîntul politic, educaţia fizică.

Pregătirea maiştrilor instructori se face în şcolile medii tehnice. Elevilor şcolilor profesionale de ucenici şi şcolilor tehnice statul le asigură întreţinerea completă.

Bibliografie

A apărut revista Natura, organ al Societăţii de ştiinţe naturale şi geografice din Republica Populară Română, nr. 1, ianuarie-februarie 1957.
În cuprins:

V. Hilt: **Oraşul Bucureşti de ieri şi de astăzi.**

A. Bogdan: **Realizări în economia R.P. Chineze în perspectiva îndeplinirii primului plan cincinal.**

A. Năstase: **Noţiuni de cartografie cu privire specială asupra sistemelor de proiecţii.**

D. Melber: **Obţinerea poliploizilor prin folosirea substanţelor chimice.**

P. Jitariu: **Contribuţia fiziologiei ecologice în explicarea comportării animalelor**

Ch. Darwin: **Originea speciilor (cap. VII). Diferite obiecţii împotriva teoriei selecţiei naturale.**

I. Sucilu: **Organizarea şi metodica desfăşurării lecţiilor de repetare în vederea consolidării cunoştinţelor geografice.**

Lucia Popescu: **Folosirea cinefică-rii în predarea şt. naturale.**

SPORT

Antrenament de baschet la şcoala medie sportivă din Bucureşti

„CULTURĂ-COCA-COLA"

De curînd, reprezentanţa companiei cinematografice americane Metro-Goldwin-Mayer (M.G.M.), care furnizează filme Indoneziei, a organizat la Bandung un „Film-hal".

Ce este „film-balul"? O definiţie precisă ar fi greu de găsit. Ceea ce se poate afirma însă cu toată siguranţa este că avem de-a face cu o clară manifestare a „modului de viaţă american". În cazul de faţă lucrurile s-au petrecut în modul următor. La hotelul olandez „Homan", organizatorii au pus la cale o distracţie curat americană: vizionarea unor filme americane decernarea de premii tinerelor invitate şi ameţite de băutură, executarea de către jazz a stridentelor „rock and roll" şi „boogie-woogie" şi de către participanţi a strîmbăturilor, zbieretelor, mîrlăiturilor şi învîrtiturilor corespunzătoare.

Efectul acestei serate dansante, străină obiceiurilor şi moravurilor poporului indonezian, a fost cu totul altul decît cel scontat de iniţiatorii ei. Opinia publică indoneziană şi-a manifestat în forme foarte variate indignarea faţă de această manifestare a culturii americane.

Influentul ziar „Bintang Timur", arătînd că balul cu pricina a constat în „dansuri proşteşti şi bete", în distracţii imorale de felul celor din cluburile de noapte americane, a numit „film-balul" o mostră de „cultură coca-cola" şi a protestat cu vehemenţă împotriva propagării unei asemenea culturi.

O atitudine demnă au luat organizaţiile studenţeşti. Organizaţia studenţească din Bandung a caracterizat serata respectivă drept un pericol pentru morala şi cultura societăţii indoneziene şi a condamnat-o ca pe una din formele de infiltrare străină în ţară. O altă organizaţie studenţească, care reuneşte pe veteranii de război şi pe luptătorii pentru libertate a declarat că „filmbalul" este o ruşine şi şi-a exprimat părerea că o astfel de manifestare trebuia să fi fost curmată prin măsuri poliţieneşti.

La Consiliul municipal din Bandung s-a prezentat o delegaţie a comitetului indonezian pentru combaterea imoralităţii — comitet care grupează 41 de organizaţii de tineret, femei, studenţeşti, de profesori, veterani de război etc. — şi a exprimat un protest hotărît împotriva organizării unor asemenea reuniuni în Indonezia.

Se vede treaba, că popularizarea „modului de viaţă american" deşi costă scump, merge greu şi prost.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti Piaţa Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Invățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt

ANUL IX Nr. 413 * Vineri 8 martie 1957 * 4 PAGINI 25 BANI

PENTRU STUDENȚII TIMIȘORENI

Noul cămin de studente al Institutului pedagogic din Timișoara.

(Citiți reportajul în pag. 3)

8 MARTIE

Gînduri de ziua internațională a femeii

„Se spune că nivelul culturii se caracterizează cel mai mult prin situația juridică a femeii. In această maximă este un grăunte de adevăr profund — a spus Lenin in 1920. — Din acest punct de vedere, numai dictatura proletariatului, numai statul socialist a putut realiza și a realizat un nivel cultural superior".

Fără îndoială că și țării noastre această maximă i se poate aplica fără teamă de a greși. Perioada stăpînirii burghezo-moșierești a însemnat și pentru marea masă a femeilor din țara noastră o perioadă întunecată, de asuprire, de lipsă a unor drepturi cetățenești elementare. Alături de milioanele de femei muncitoare sufereau crunt, în acea vreme, și învățătoarele și profesoarele. Iată doar cîteva spicuiri din articolul intitulat sugestiv: „Invățătorii, apostolii flămînzi", apărut în nr. 4 din 4 mai 1935 al gazetei „Drumul femeii": „Breasla noastră ne imprimă o permanentă prospețime intelectuală. Cultivarea cuiva nu se face mîncînd urzici și ștevie și tîmpindu-se în coclaurile munților fără o carte nouă, fără o revistă nouă, fără un ziar mai bun... Cei 45.000 de învățători flămînzi la sate sînt cea mai strașnică propagandă anticulturală ce se poate închipui. Cine să mai aibe tragere de inimă la învățătură, care copil va mai voi să învețe, cînd „domnu" sau „domnișoara" sînt exemplul viu că învățătura te ajută numai să capeți oftică și să mori de foame".

Și articolul spune mai departe: „Avem nevoie de încă 20.000 de școli primare. Avem încă 1.200.000 de copii rămași în afară de lumina cărții, pentru că nu sînt școale și dascăli".

In gazetele vremii se mai putea citi despre dăscălițe care nu găseau cu anii un loc în învățămînt, despre studente alungate din facultăți pentru că „cine nu are bani să nu învețe și să lase mai bine locul bărbaților", despre diversele „numerus" — clausus, valachicus, nullus — și despre nenumăratele alte „binefaceri" pe care le aducea regimul burghezo-moșieresc.

Și astăzi se mai petrec asemenea fapte. Dar nu la noi — nu în țările lagărului socialist — ci în țările unde dăinuie dominația capitalismului — fie ele colonii sau metropole. Femeile din aceste țări luptă încă cu greutăți uriașe. Cea mai scumpă năzuință a lor, căreia îi închină cele mai mari și mai nobile eforturi, este pacea, este asigurarea viitorului fericit al copiilor. Nu de mult, în Franța s-a desfășurat o „zi internațională de luptă a femeilor pentru dezarmare". Un grup de femei din Olanda, care au stat în lagărele Ravensbrück, cunoscute sub denumirea de „Iadul femeilor", au lansat o chemare către toți cetățenii Olandei, cerîndu-le să se opună reînvierii fascismului german. In Japonia, femeile au semnat un emoționant apel pentru interzicerea armelor atomice și a experiențelor cu arme atomice.

Tot mai puternic se ridică glasul femeilor și în apărarea dreptului la învățătură, care, după cum se știe, este „asigurat" numai formal în țările capitaliste. Dacă în Algeria, de pildă, aproape 2 milioane de copii nu sînt școlarizați, nici în Franța care exploatează bogățiile acestei țări situația nu este strălucită. In acest an școlar se resimte în Franța lipsa a 8000 de clase și a 20.000 de învățători numai pentru învățămîntul primar.

Intr-un raport al UNESCO se spune textual: „Există în lume circa 200 de milioane de copii de vîrstă școlară, deci cam jumătate din numărul total, care n-au nici o posibilitate de a se instrui, și mulți dintre cei care frecventează școala trebuie să se mulțumească cu o slabă improvizație de învățămînt, adesea în condiții lamentabile". Această situație caracterizează soarta copiilor din țările capitaliste. In Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară problema a fost rezolvată.

In țara noastră, eliberarea femeii din nenumăratele bariere care îi erau puse a atras și continuă să atragă după sine consecințe de care, poate, în viața de toate zilele nici nu ne mai dăm seama. Prin lichidarea aproape completă a analfabetismului, mase de femei au căpătat posibilitatea de a-și însuși lumina culturii. Au fost chemate la viața obștească mii și mii de femei simple din popor. Marile schimbări revoluționare care au avut loc în economie și în special în viața satului, care a pornit cu pași hotărîți pe calea transformării socialiste a agriculturii, schimbările profunde în întreaga legislație privind familia au dus la schimbarea radicală a situației femeilor, la eliberarea acestora din cătușele oricărei discriminări, eliberare preconizată de parti-

(Continuare în pag. 2)

Invățătoarea - deputat

In curtea școlii, cîțiva „țînci" dintr-a doua aleargă cînd într-o parte, cînd în alta, după o minge. Larma lor nu turbură, însă, adunarea „sfătoșilor" din a IV-a, care discută ca la o ședință, lîngă poarta de la intrare. Clopoțelul, acoperind larma țîncilor, îi invită pe toți în clasă. Aici zarva mai continuă cîteva secunde, ceva mai domol, pînă cînd, ca prin farmec, totul se liniștește.

In clasa a II-a a intrat învățătoarea. Aproape că se aude tic-tacul celor aproape 30 de inimi. Pe fețele puștilor se așterne o ușoară umbră de îngrijorare. Am timp să-i privesc mai atent. Își încrețesc ușor frunțile în timp ce își scot caietele și deschid cărțile de citire. S-au oprit la bucata „Primăvara", de Mihail Sadoveanu. Citește elevul Mairam, îmbujorat de emoție. Invățătoarea îl corectează atent. Urmează altul și altul. Fiecare se străduie să citească cît mai bine. Lecția continuă cu o bucată nouă. Invățătoarea povestește cald și expresiv. Privirile copiilor o urmăresc atent. Jocul a rămas undeva departe, iar timpul a trecut neașteptat de repede.

Am venit la Șieu-Măgheruș pentru a cunoaște cîte ceva din munca tovarășei Lucreția Brendea, învățătoarea pe care cetățenii din raionul Bistrița Năsăud au ales-o la 3 februarie deputată în Marea Adunare Națională. Satul, așezat pe valea Șieului, între două dealuri cu vii, nu ridică niciun fel de pretenții de originalitate. Aceeași atmosferă sobră, specifică satelor ardelenești. Invățătoarea Lucreția Brendea vorbește cu entuziasm despre satul ei și mai ales despre gospodarii lui — „oameni de nădejde, harnici și săritori". Satul are o întovărășire care merge destul de bine și o gospodărie agricolă colectivă care poartă numele de „8 Martie". Munca învățătorilor se împarte între școală, căminul cultural și sat.

Am aflat multe lucruri bune despre munca învățătoarei Lucreția Brendea. In primul rînd de la colegii ei, apoi de la cetățenii din sat. I-au trecut „prin mînă" 20 de generații de copii. Unii din ei sînt azi ingineri, învățători sau medici, alții gospodari de nădejde și activiști pe tărîm obștesc. Deputată pentru a doua oară în sfatul popular al comunei, și vicepreședintă a sfatului popular comunal, se ocupă în special de munca în rîndul femeilor. A rezolvat cu contribuția lor multe nevoi gospodărești. Acum femeile din sat vor să ajute la construirea unei noi săli de clasă. Lucreția Brendea le dă sfaturi, le ajută, le îndrumă, simplu și convingător. De aceea femeile din sat vin la învățătoare ori de cîte ori au vreo nevoie.

„Niciodată în trecut nu mi-am închipuit că voi ajunge să fiu deputată", — spune Lucreția Brendea. E drept, pe vremuri așa ceva nu era cu putință.

La sfat cu învățătoarea timpul trece pe negîndite. Am discutat despre unele lucruri din trecut. Invățătoarei, însă, îi place să vorbească despre viitor. „Avem, doar, încă multe, foarte multe de făcut. Trebuie, în primul rînd, să ajutăm ca gospodăria colectivă să crească, apoi..."

★

In satul care abia poate fi găsit pe hartă, o învățătoare dăruiește din inima ei modestă multă căldură și dragoste vieții noi pe care o făurește poporul.

C. RADOI

Succes lucrărilor primei Conferințe pe țară a asociațiilor studențești!

Astăzi au început în Capitală lucrările primei Conferințe pe țară a asociațiilor studențești din Republica Populară Romînă.

Constituite pe baza prevederilor cuprinse în Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. din iunie 1956, asociațiile studențești sînt călăuzite în activitatea lor de politica Partidului Muncitoresc Romîn și sînt îndrumate și sprijinite nemijlocit de organizația politică revoluționară a tineretului din țara noastră — Uniunea Tineretului Muncitor. Ele sînt menite să stimuleze munca de învățămînt a studenților, activitatea lor științifică, obștească, culturală, artistică și sportivă, să contribuie la rezolvarea problemelor gospodărești și de asistență socială a studenților. Prima consfătuire pe țară a acestor asociații — eveniment deosebit de însemnat în viața studențimii din țara noastră — va discuta probleme importante privitoare la viața și munca tineretului studios și va lua hotărîri îndreptate spre îmbunătățirea activității lui. Măsurile adoptate de Conferință vor contribui, fără îndoială, la pregătirea temeinică a viitorilor intelectuali ai țării noastre, la formarea unor oameni cu o largă cultură și cu o serioasă pregătire de specialitate, educați în spiritul dragostei înflăcărate față de popor, al devotamentului profund pentru cauza socialismului.

Oamenii muncii din învățămînt urează primei Conferințe pe țară a asociațiilor studențești succes în îndeplinirea sarcinilor sale.

Realizări frumoase în construirea materialului didactic

Mulți profesori din școlile noastre se străduiesc să contribuie la îmbogățirea materialului didactic necesar predării diferitelor obiecte, dovedind pricepere și inventivitate în confecționarea lui.

Profesorul de matematică Dumitru Roșu de la școala de 7 ani din comuna Budești, raionul Oltenița, este unul dintre aceștia. El folosește în predarea geometriei la clasele VI-VII un bogat și variat material didactic, conceput și confecționat de el însuși sau cu contribuția elevilor.

Iată, de pildă, materialul confecționat pentru demonstrarea teoremei „Diametrul este cea mai mare dintre coarde": pe un carton este desenat un cerc (figura nr. 1). Coarda CD este făcută din elastic, iar razele CO și DO din șnur. Capetele C și D sînt mobile pe circumferință.

Profesorul a arătat elevilor modelul și le-a cerut să observe elementele lui. Apoi a mutat pe circumferință capetele C și D ale coardei și a întins elasticul pînă ce s-a confundat cu diametrul. Modelul acesta i-a ajutat pe elevi să înțeleagă mai bine figura din manual, formularea adevărului matematic și demonstrarea lui.

Deosebit de interesant este și materialul confecționat pentru predarea teoremei „Bisectoarea unghiului de la vîrful triunghiului isoscel este în același timp mediană, înălțime, mediatoare și axă de simetrie". Alături de o bucată dreptunghiulară de placaj (a) (figura nr. 2) profesorul a așezat o altă bucată de placaj, tot dreptunghiulară, mai mică (b), astfel ca între ele să poată aluneca triunghiul ABC executat de asemenea din placaj, dar colorat diferit decît cele două plăci dreptunghiulare. Deplasînd triunghiul ABC, se mențin laturile unghiului B astfel încît să treacă tot timpul prin punctele A și C, fixate pe placaj (b) în dreptul șanțului. Prin aceasta se asigură mărimea constantă a laturii AC. Inălțimea din B este indicată printr-un fir cu plumb fixat în B. Bisectoarea este trasată cu creion roșu pe triunghi. Mediana din B s-a realizat printr-un fir de elastic, care unește punctul B cu mijlocul D al segmentului AC de pe placaj (b). Mediatoarea laturii AC este construită dintr-un fir de sîrmă oțelită albă, fixată în mijlocul segmentului AC.

Elevii au observat cu ușurință că triunghiul ABC își schimbă laturile AB și AC cînd este pus în mișcare, devenind oarecare, dreptunghic, isoscel. In fiecare din aceste poziții pe care le-a luat triunghiul ABC elevii au observat liniile importante și pozițiile relative pe care le iau acestea. In cazul triunghiului isoscel, elevii s-au convins că cele 4 linii s-au suprapus, au remarcat singuri adevărul matematic și au formulat ușor teorema, care apoi a fost demonstrată.

Tov. Roșu a confecționat și un material pentru stabilirea celor șase poziții a două cercuri și a formulelor care leagă distanțele dintre centrele lor de raze. Pe o foaie de placaj a (figura nr. 3) sînt atașate două cercuri de carton, dintre care cercul 0 este mobil. Distanța 00_1 este indicată printr-un șnur care circulă prin 0_1, atras de greutatea K. Diametrele sînt de asemenea făcute din șnur. Foaia de placaj are o deschizătură orizontală prin care circulă centrul cercului 0.

PARASCHIVA NASTASE
inspector general în Ministerul Invățămîntului

(Continuare în pag. 4)

O ZI CA ORICARE ALTA

Tic-tac, tic-tac se grăbesc minutele ceasornicului. Lumina sură a dimineții de martie învăluie camera. Marta Stan își piaptănă în fața oglinzii părul negru, tăiat scurt, în care au început să se ivească și cîteva fire albe. Apoi își cercetează cu un ochi grăbit întreaga înfățișare: îi place să arate întotdeauna corectă și îngrijită. Se întoarce spre cadranul familiar: șapte și zece. Nu, nu mai are timp decît să-i facă în fugă cîteva recomandări feciorului ei — băiat mare acum, merge pe paisprezece ani — să-și ia servieta și să pornească spre Universitate. La $7^1/_2$ are curs de chimie generală la Facultatea de geologie.

Ca întotdeauna cînd se vede înconjurată de chipurile proaspete, de ochii limpezi și atenți ai studentelor și studenților, se simte bine. Marta Stan mi-a mărturisit odată că din toate activitățile pe care le defășoară, cea mai dragă inimii ei e tot cea didactică. Ce vreți? De cînd era încă la liceu visa să fie profesoară. Și studenții o iubesc. Deși trece drept „taaare severă", nu există sfîrșit de an în care să nu i se aducă flori și să nu i se facă mici demonstrații de simpatie.

Ora 9,30. Prietena noastră e acum în laborator. Studiază o metodă de determinare a staniului în prezența stibiului și a plumbului. Acesta este un lucru foarte necesar pentru dozarea staniului în metalele de lagăr. In orice caz, toți acei care se pricep la mașini mai bine decît mine (și vă rog să mă credeți că nu sînt puțini) afirmă că e o încercare foarte importantă pentru industria noastră. Mai înainte tovarășa Stan s-a ocupat cu studii în legătură cu vitamina C și are vreo opt publicații privitoare la problema aceasta.

Tic-tac, tic-tac. E douăsprezece. Marta Stan își strînge eprubetele și se grăbește să iasă din laborator. Se duce la decanat. S-au împlinit tocmai doi ani de cînd Marta Stan e decana Facultății de chimie. Iat-o în biroul decanatului. O așteaptă nerăbdători cîțiva dintre membrii conducerii asociației studențești. Vor să discute cu ea planul cultural-educativ. Se pun la cale multe: o reuniune cu dans, la care să fie invitați și utemiștii de la fabrica de medicamente, crearea unei echipe artistice, excursii la Ploești, la Făgăraș. Apoi pe decana noastră o mai așteaptă și alte discuții: în legătură cu bursele de merit, cu plasarea studenților în producție, cu consiliile științifice.

Nici n-a băgat de seamă cînd s-a făcut atît de tîrziu. Și totuși, nu se îndură să plece acasă. Prea o atrage munca ei științifică. Fuge din nou la laborator. Cu greu se hotărăște să și întrerupă experiențele și să se îndrepte spre casă. Era și timpul. Fiul ei Mircea se usca de nerăbdare. Este de înțeles: a terminat de scris o nouă poezie (are caiete întregi de poezii) și n-are cui s-o citească. Mama o ascultă cu emoție și o găsește tare frumoasă. Asta nu o împiedică însă să ceară caietul de matematici al tînărului poet, ca să vadă dacă și-a rezolvat bine problema, și nici să recapituleze cu el lecția de geografie. In schimb, îi aduce și ea o bucurie: bilete la operă, pentru „Coppelia". „A! ce bine!" se bucură și soțul, inginerul Stan.

Ora zece. Tînărul scriitor doarme și visează că ia premiul de stat. Mama lui își pregătește cursul. E ostenită și totuși zîmbește. Simte în ea un echilibru, o forță interioară, o plinătate sufletească. De altfel, cînd faci atîtea lucruri folositoare pentru cei mulți, ar fi și de mirare să te apuce tristețea. Nu sînteți de aceeași părere?

LETIȚIA PAPU

50 DE ANI DE LA RĂSCOALELE DIN 1907

Eroi ai răscoalei în mijlocul elevilor

Cu sprijinul comitetelor regional și orășenesc de partid, secția de învățămînt a orașului Craiova a organizat întîlniri ale elevilor cu trei din eroii răscoalei din 1907, și anume Filip Avramescu, conducătorul răscoalei din comuna Popînzălești, Dumitru Diaconescu, conducătorul răscoalei din comuna Stoina și Maria Tănăsoiu, participantă activă la răscoala din comuna Caloș.

Vestea venirii tovarășului Filip Avramescu la școala medie nr. 2 s-a răspîndit cu iuțeală, așa încît la ora fixată pentru întîlnire sala de festivități a școlii era plină pînă la refuz. Un murmur de emoție s-a răspîndit în sală atunci cînd, printre rîndurile compacte de elevi, și-a făcut loc un bătrînel mic de statură, cu părul alb, cu fața brăzdată de cute adînci, dar cu o privire ageră.

— Fiu de țăran sărac — începu să povestească tovarășul Avramescu cu vocea domoală — am fost acasă singurul din cei șapte copii care am apucat să învăț carte „pe furate", căci atît eu cît și cei șase frați ai mei am fost argați pe moșia boierului. Adesea trebuia să fug de la paza porcilor boierului ca să mă pot duce la școală. Multe am pus eu la inimă în timpul cît am argățit — continuă bătrînul oftînd. Dar cele îndurate în primăvara anului 1907 au pus vîrf la toate. Era în ziua de 13 martie 1907 cînd am auzit că, prin alte părți, frații noștri au început să-și facă singuri dreptate. Am vorbit și noi, flăcăii, că multă nedreptate este și la noi în sat și că trebuie curmată. O ceată de tineri a pătruns în primărie, l-a legat pe notar și a luat goarna cu care am dat semnalul răscoalei. Pînă seara, tot satul era în picioare. Curînd s-au răsculat încă patru comune învecinate. Ne-am îndreptat către conacele celor patrusprezece moșieri din împrejurimi, cu gîndul să punem mîna pe „șobolani", dar ei fugiseră cînd au auzit sunetul goarnei. In aceeași seară am dat foc conacelor, magaziilor și pătulelor boierești, căci altceva nu știam noi, pe atunci, să facem. In ziua de 14 martie a venit armata, regimentul 19 infanterie din Caracal. Țăranii l-au gonit din sat. A doua zi, însă, a venit altă armată, cu tunuri. In fruntea ei era Ionică Brătășanu, fiu de ciocoi. El a fost primul care a tras în noi și a pus tunurile să bată satul. Nu ne-am înfricoșat și am plecat spre Craiova, unde auzisem că fugiseră „șobolanii". Fără conducător, numai cu securea și coasa în mînă, în fața tunurilor n-am putut răzbi pe boieri și ne-au răzbit ei pe noi. Ei, de am fi avut noi atunci un partid care să ne conducă, alta ar fi fost socoteala!

Și moș Filip arătă cum n-a mai putut trăi în sat, cum a fost bătut pînă se tîra pe brînci, cum a zăcut în închisoare, ce lipsuri au trebuit să îndure ai lui.

— Dar acum cum o duci, moș Filip? întrebă un elev.

— Ei, am scăpat de greutăți, am avere multă: toată moșia boierului la care am fost argat este acum a noastră, a colectiviștilor din sat.

Moș Filip a plecat încărcat de darurile pionierilor, fermecat de viața nouă de care se bucură tinerele vlăstare din patria noastră.

Intîlniri asemănătoare au avut loc la școala medie nr. 3, unde elevii au ascultat povestirea tovarășei Maria Tănăsoiu, precum și la școala medie nr. 1, ai cărei elevi l-au primit în mijlocul lor pe tov. Dumitru Diaconescu.

ION DUMITRESCU

Un participant la răscoală

Bătrînii satului Găleteni din raionul Olteni își aduc bine aminte de învățătorul Radu Ionescu, participant la răscoalele din 1907.

— L-am cunoscut de mic, spune moș Bobe Călinescu. Eram prieteni buni. El rămăsese orfan. A învățat din greu pînă a căpătat o bursă la școala normală. Cînd a ieșit învățător, cei mari îl luaseră la ochi și-l mutau mereu din sat în sat, tot la școli de gradul II, cu salariu mai mic. Pînă la urmă a ajuns în satul lui de baștină.

— Mie mi-a fost învățător — spune Ion Marinescu. Ne era cel mai bun părinte. Cu el se făcea carte, nu glumă! Țin minte că înjghebase în jurul școlii un lot de vreo 10 pogoane, cu cereale și plante industriale și pe deasupra o grădină lîngă școală. Și ne ducea în excursie,

prin pădure. Uneori ne punea să lucrăm pentru folosul întregului sat: să curățăm islazul de mărăcini, să facem o podișcă sau ne ducea pe la oamenii nevoiași să le curățăm pomii de omizi.

— Dar lecțiile lui de istorie le mai ții minte? întreabă Anghel Boboc. Cu cîtă aprindere vorbea despre

M. ȘTEFANESCU

(Continuare în pag. 2)

„Cine strică pe săteni"

In primăvara anului 1907, cînd țăranii s-au răsculat contra celor care îi asupreau fără milă, eu eram învățător la școala din satul Elisabeta, pendinte de comuna Plopii Slăvitești-Teleorman. Funcționam ca învățător în acest sat din anul 1905 și deci avusesem timpul să-i cunosc bine pe săteni, precum și ei pe mine. Fiind în apropiere de comuna mea de naștere, Slobozia Mîndra, pe unii îi cunoșteam și mai dinainte.

Felul meu de purtare și munca pe care am dus-o în școală și printre locuitorii satului, vizitele pe la gospodăriile lor au dat naștere la legături strînse între noi. Stăpînirea știa de aceste legături și ne pusese gînd rău.

In luna martie 1907, prin comune se răspîndise zvonul că țăranii s-au răsculat și dau foc la case și conace boierești. Intr-o dimineață am auzit că s-a dat foc la casele și conacul de la Slobozia-Mîndra, comuna vecină, cum și la conacul de la cîmp din satul nostru.

Trupa de călărași care venise în sat m-a ridicat din mijlocul clasei și, în plînsetele copiilor, m-a zvîrlit afară înaintea cailor, spunîndu-mi să merg în pas alergător pînă la căruțe. In timpul fugii simțeam copitele cailor care mă loveau în spate și bicele soldaților peste cap. Urcat în căruță, am fost legat cu mîinile la spate și apoi de loitra căruței. De la plecare și pînă am ajuns la T. Măgurele — 30 km — am fost mereu insultat și bătut. Eram arătat oamenilor de prin comune cu cuvintele: „Priviți cine strică pe săteni! Uite cine i-a îndemnat! Invățătorii!"

Ajuns la temnița din T. Măgurele, după bătăi crunte am fost aruncat într-o încăpere unde am mai găsit vreo trei inși. Au urmat apoi cercetările, bine înțeles însoțite mereu de bătaie.

Am fost eliberat din închisoare tocmai după o lună și jumătate, și numai în urma plîngerii adresate prefectului de locuitorii din sat că le-a rămas școala pustie și n-are cine să-i învețe carte pe copii.

MARIN UDMA
satul Caravaneți, raionul T. Măgurele

CONSFĂTUIRE CU ȘEFII SECȚIILOR DE INVĂȚĂMINT REGIONALE

In zilele de 8 și 9 martie 1957 se desfășoară consfătuirea Ministerului Invățămîntului cu șefii secțiilor de învățămînt regionale.

La consfătuire se discută probleme de cadre și problema bazei materiale a învățămîntului de cultură generală.

Fotocronica Gazetei învățămîntului

IN LUPTĂ PENTRU CULTURĂ

Studenta ADRIANA BRAGA, din anul II al Facultății de matematică-fizică a Universității „C. I. Parhon" (jos); MARGARETA SZILAGYI, șefa secției de învățămînt a Regiunii Autonome Maghiare (dreapta, sus); profesoara BALAȘA FOCȘENEANU, directoarea Școlii de șapte ani nr. 121 din București.

Din experiența ȘCOLII SOVIETICE

Să apropiem munca în afara clasei de viață

Munca în afara clasei la chimie ajută într-o măsură însemnată profesorului să rezolve sarcinile instructiv-educative care stau în fața lui în ceea ce privește înarmarea elevilor din școala medie cu bazele chimiei. Însemnătatea acestor sarcini a crescut îndeosebi în legătură cu dezvoltarea învățămîntului politehnic. Activitatea în afara clasei la chimie înlesnește mai mult decît activitatea în clasă formarea deprinderilor de muncă independentă ale elevilor, formarea deprinderilor de cercetare individuală creatoare, îngăduie să li se lămurească mai adînc și mai concret numeroase probleme ale industriei chimice, să se stabilească o legătură mai strînsă între materialul teoretic și faptic studiat și folosirea practică a acestuia în condițiile producției, să se formeze și să se dezvolte la elevi multe deprinderi și priceperi valoroase.

Numeroși profesori îmbunătățesc din an în an activitatea cu elevii în afara clasei. Totuși, situația acestei activități nu poate fi socotită încă satisfăcătoare. Mai sînt profesori care nu desfășoară nici un fel de muncă în afara clasei, motivînd această lipsă prin faptul că laboratorul de chimie al școlii nu este suficient utilat. Desigur, baza materială are o mare importanță pentru munca în afara clasei, ca și pentru munca din clasă, dar ea nu înseamnă totul. Multe exemple arată că în școli cu laboratoare utilate neîndestulător se desfășoară activități în afara clasei, pe cînd într-o serie de școli cu laboratoare bune de chimie nu se desfășoară astfel de activități. Evident, lucrurile depind nu numai de condițiile obiective, ci și de profesor. Profesorul care a înțeles pe deplin însemnătatea instructiv-educativă a muncii în afara clasei nu se mulțumește cu ceea ce pot da laboratorului de chimie organizațiile de aprovizionare, ci caută și alte căi pentru procurarea materialului didactic necesar — apelează la farmaciile locale, la întreprinderile care patronează școala și la alte întreprinderi apropiate, la institutele științifice de cercetări din vecinătate etc., iar pentru procurarea materialului de lucru atît de necesar pentru munca cercului de chimie (carton, furnir, clei, sîrmă, tablă etc.) apelează la ajutorul părinților și chiar al elevilor. După cum arată experiența muncii multor profesori, elevii care iubesc munca în cerc găsesc de îndată acasă sau pe la diferiți colegi tot ce le trebuie.

Ca în oricare altă acțiune, și în organizarea și desfășurarea muncii în afara clasei la chimie i se cere profesorului multă dragoste pentru această muncă, multă inițiativă, energie, perseverență. Toate acestea sînt răsplătite însă cu prisosință de rezultatele dobîndite.

Uneori, membrii cercurilor de chimie se mărginesc să repete în cadrul acestora experiențele demonstrate de profesor în clasă, la lecții, sau să efectueze experiențe numai după explicațiile amănunțite ale profesorului. Dacă pentru etapa de început a muncii această metodă este justificată, ulterior limitarea la ea este, desigur, neindicată. Este necesar ca în toate formele muncii — și în efectuarea experiențelor și în construirea aparatelor și cu prilejul confecționării modelelor — elevii să învețe să folosească literatura de specialitate, să dovedească mai mult spirit de independență, de cercetare creatoare.

Dezvoltarea inițiativei creatoare a elevilor trebuie urmărită și cu prilejul altor forme de muncă — rezolvarea problemelor experimentale, efectuarea experiențelor pentru obținerea unor substanțe și analiza acestora, alcătuirea tabelelor, a schemelor, a colecțiilor, organizarea excursiilor etc. Dezvoltarea muncii independente de investigare și creație este una din sarcinile fundamentale ale muncii în afara clasei.

De o mare însemnătate pentru această muncă sînt sarcinile puse de Hotărîrile Congresului al XX-lea al P.C.U.S., care cer școlii să dezvolte pe toate căile învățămîntul politehnic, să asigure o legătură mai strînsă a învățămîntului cu viața, să educe tînăra generație în spiritul respectului și al dragostei față de muncă, să-i orienteze pe elevi spre munca obștească, să întărească pregătirea elevilor care termină școala pentru viitoarea lor activitate practică. În rezolvarea acestor sarcini munca în afara clasei la chimie are, fără îndoială, o însemnătate excepțională.

Profesorii fruntași caută în mod insistent noi căi de organizare a muncii în afara clasei, astfel încît aceasta să corespundă cerințelor vieții. În legătură cu noile forme și noul conținut al muncii în afara clasei pe care o desfășoară acești profesori trebuie să remarcăm, înainte de toate, studierea atentă, activă a producției locale. Profesorii fruntași organizează excursii la bazele de materii prime, la întreprinderile industriale, unde elevii se familiarizează în amănunțime cu construcția și funcționarea aparatelor, cu tehnologia proceselor de producție, cu organizarea producției, cu condițiile în care lucrează muncitorii de diferite profesii și specialități, se întîlnesc cu fruntașii producției, cu inovatorii și raționalizatorii. După excursii, în cadrul cercurilor au loc experiențe care reproduc procesele tehnologice studiate în întreprinderi, se alcătuiesc scheme ale instalațiilor, se construiesc modele de aparate etc.

Nelimitîndu-se la acest conținut al muncii în afara clasei, unii profesori merg mai departe pe drumul legării muncii din cercuri de viață: ei organizează și desfășoară în cadrul cercurilor și practica nemijlocită a elevilor în producție.

Desigur, practica de producție a elevilor cere o pregătire prealabilă în școală a membrilor cercului de chimie. Stadiul necesar pentru pregătirea elevilor în vederea practicii de producție constă în desfășurarea în cadrul cercului a unor activități practice legate de tehnica experimentării chimice.

De asemenea, este importantă desfășurarea unor experiențe de sine stătătoare, necesare pentru înțelegerea de către elevi a proceselor de producție. Deosebit de interesantă pentru elevi și valoroasă din punct de vedere instructiv și educativ este construirea modelelor în funcțiune, care dau posibilitatea să se obțină produse în condițiile muncii în laborator.

Munca în afara clasei dă largi posibilități de includere a elevilor în producția agricolă, pe loturile experimentale școlare și chiar pe parcelele colhozurilor și sovhozurilor.

Profesoara S. A. Habarova, de la școala medie nr. 9 din Ozersk, regiunea Moscova, împreună cu profesorul de biologie, a desfășurat cu elevii din clasa a IX-a membri ai cercului de chimie, următoarele lucrări: studierea îngrășămintelor minerale, stabilirea aciditații solului lotului școlar, experiențe pe lot cu îngrășăminte în cantități diferite, studierea influenței superfosfatului, a cenușii, a varului, a microîngrășămintelor asupra dezvoltării plantelor.

Prezintă interes și experiența unor profesori în organizarea serilor cu teme agricole, în cadrul cărora se face bilanțul muncii în această direcție a memorilor cercului de chimie.

Unii profesori nu se limitează, în pregătirea elevilor pentru viața practică, numai la familiarizarea acestora cu producția industrială și agricolă și la inițierea lor episodică în munca întreprinderilor, ci și-au pus sarcina de a da elevilor și o anumită pregătire de specializare. Astfel, de exemplu, V. I. Levașov, profesor de chimie la o școală medie din regiunea Krasnodar, desfășoară de doi ani cu elevii lecții facultative în vederea pregătirii laboranților pentru industria petrolului. Lucrările practice din cadrul acestor lecții se desfășoară în laboratorul de chimie al școlii, iar în timpul vacanțelor de vară în laboratoarele din întreprinderile petrolifere.

În legătură cu înarmarea elevilor cu deprinderi de muncă independentă și pregătirea lor pentru viața practică nu trebuie să neglijăm lectura extrașcolară. Lectura extrașcolară de specialitate este, din păcate, una din laturile cele mai neglijate ale muncii școlilor. Profesorii de chimie uită marea însemnătate pentru viața practică a cărții științifice de popularizare, uită cît de important este să-i învățăm pe elevi să lucreze cu o astfel de carte. Lectura extrașcolară a lucrărilor de chimie trebuie îndrumată, trebuie să capete un caracter de seriozitate, care să corespundă cerințelor vieții.

Este important să-i educăm pe elevi, în procesul lucrărilor extrașcolare, în spiritul respectului și al dragostei pentru muncă. Această deosebit de importantă sarcină educativă poate fi rezolvată, desigur, nu prin discuții despre muncă, ci în însuși procesul muncii.

Profesorii fruntași de chimie au stabilit un întreg sistem de atragere continuă a elevilor în munca obștească: participarea la utilarea laboratorului școlar de chimie și la alte măsuri în folosul școlii; confecționarea unor obiecte necesare atelierelor școlare; propaganda cunoștințelor de chimie și, în special, a cunoștințelor științifico-ateiste în rîndurile populației, participarea (împreună cu tinerii naturaliști) la munca pe lotul experimental școlar pentru recolte bogate; introducerea metodelor folosite pe lotul școlar în producția agricolă a raionului; participarea la munca colhozului local (analiza solului, prelucrarea măsurilor pentru îmbunătățirea calității solului, lupta împotriva bolilor și dăunătorilor culturilor agricole, creșterea animalelor tinere, ajutor la strînsul recoltei etc.).

Activitatea obștească productivă îi educă pe elevi în spiritul unei atitudini patriotice față de muncă, le dă o mare mulțumire și este un stimulent puternic pentru alegerea conștientă a viitoarei profesiuni.

Activitatea în afară de clasă în școala medie este unul dintre cele mai însemnate mijloace pentru realizarea învățămîntului general și politehnic și pentru educarea prin muncă a elevilor. În fața profesorilor stă o sarcină de neamînat: de a dezvolta mai larg activitatea în afara clasei la chimie și de a o ridica la nivelul cerințelor puse în fața școlii de cel de al XX-lea Congres al P.C.U.S.

(Din revista „Himia v škole", nr. 6, noiembrie — decembrie 1956).

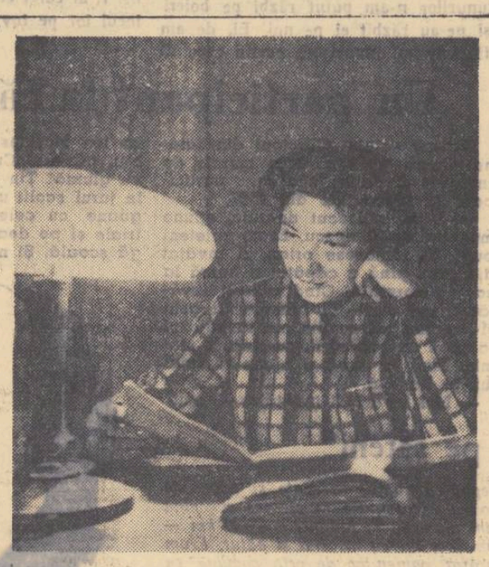

La Universitatea Lomonosov

Studenta uzbecă Faiza Nelufar în frumoasa ei cameră din căminul universității.

INSTRUCTAJE CU SECRETARII ORGANIZAȚIILOR DE PARTID DIN ȘCOLI

De curînd, la comitetul de partid al raionului Gh. Gheorghiu-Dej au avut loc instructaje pentru membrii birourilor organizațiilor de partid din școlile raionului, asupra unor probleme importante ale muncii de partid din școli.

Instruirea s-a făcut pe baza unor referate cu privire la sarcinile organizațiilor de partid din școli pentru pregătirea ideologică a cadrelor didactice, pentru aplicarea în mod creator, în procesul predării, a ideologiei marxist-leniniste, pentru antrenarea pedagogilor în lupta împotriva misticismului și obscurantismului. De asemenea, s-au prezentat referate privitoare la munca organizațiilor de partid pentru conducerea organizațiilor de pionieri și U.T.M. din școli, la antrenarea cadrelor didactice în opera de educare a elevilor și în realizarea unei strînse colaborări între școală și familie.

În cadrul discuțiilor s-au făcut prețioase observații critice și propuneri în legătură cu asigurarea succesului la învățătură al elevilor, dezvoltarea spiritului de răspundere al cadrelor didactice pentru munca de înarmare a elevilor cu cunoștințe științifice și convingeri comuniste.

Instructajul a prilejuit un larg schimb de experiență între birourile organizațiilor de partid din școli.

Instructaje cu secretarii și locțiitorii de secretari din organizațiile de partid din școlile elementare, medii și profesionale au avut loc și la comitetele raionale de partid „V. I. Lenin", „1 Mai", „N. Bălcescu" etc.

Aspecte din activitatea editurii noastre

Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din 13 iulie 1956 cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală din patria noastră a determinat o schimbare radicală în activitatea Editurii de stat didactice și pedagogice, făcînd să crească simțitor sarcinile legate de elaborarea manualelor școlare, atît sub raport cantitativ, cît și sub cel calitativ.

În primul rînd, numărul titlurilor de manuale prevăzute în planul tematic al Editurii a crescut considerabil față de anii precedenți. Astfel, față de 235 de manuale prevăzute pentru anul școlar 1956/57, cifra a crescut la 310 pentru anul școlar 1957/58 și la 403 pentru anul școlar 1958/59. Pentru anul 1959/60 numărul titlurilor de manuale va crește de asemenea, întrucît se vor elabora și manualele pentru clasa a XI-a. Pentru anul școlar 1956/57 s-au elaborat 34 de manuale noi, originale, dintre care 17 s-au tradus în limbile unora dintre naționalitățile conlocuitoare. Numărul acestor manuale noi, originale, va crește pentru anul școlar viitor 1957/58 la 108, dintre care 90 se vor traduce în limbile naționalităților conlocuitoare. Pentru anul școlar 1958/59, numărul manualelor noi originale va crește la 132, dintre care 96 se vor traduce în limbile naționalităților conlocuitoare.

Întocmirea manualelor școlare originale a ridicat noi sarcini complexe în fața editurii. În primul rînd, este necesară crearea în jurul editurii a unor colective largi de autori din București și din restul țării. Alegerea și antrenarea lor în această acțiune a constituit una din sarcinile de bază ale editurii. Legătura permanentă cu autorii din multe regiuni ale țării, cu foarte largi colective de colaboratori externi, se va întări continuu.

Conținutul unor manuale a ridicat în fața colectivelor unele probleme de ordin științific nelămurite încă prin studiile de specialitate, dar pe care autorii se străduiesc să le rezolve cu mult discernămînt.

Pentru anul școlar 1956/57, editura a elaborat manuale originale în special pentru clasele a V-a și a VIII-a, la care s-a aplicat noul plan de învățămînt. Deși cele mai multe dintre ele și-au dovedit calitatea lor superioară încă din primele zile ale anului școlar, totuși considerăm că e prematur să tragem acum concluzii mai adînci asupra valorii lor. Spre sfîrșitul anului școlar, după parcurgerea întregii materii, se vor putea cristaliza unele observații care să ducă la îmbunătățirea edițiilor viitoare ale acestor manuale. În acest sens, vor fi de mult ajutor editurii fișele cu observațiile profesorilor privitoare la manuale. Manualele de teoria literaturii pentru clasa a VIII-a, de istorie antică pentru clasa a VIII-a, de geografie pentru clasele a V-a și a VIII-a, precum și toate celelalte manuale noi elaborate în 1956 vor fi revizuite pentru anul școlar 1958/59.

Editura cercetează acum în ce măsură noțiunile cuprinse în manuale sînt accesibile elevilor, în ce măsură volumul de cunoștințe este asimilat de către elevi, în ce măsură nivelul la care sînt prezentate problemele asigură accesibilitatea manualelor precum și dacă limba, stilul, caracterul științific și ideologic sînt potrivite cu vîrsta elevilor care le studiază. Numai verificarea manualelor în practică, la catedră, poate da o imagine completă și reală a valorii acestor manuale. De aceea Editura va pune bază, în ceea ce privește revizuirea manualelor, în deosebi pe observațiile și propunerile cadrelor didactice care lucrează în școală.

Pentru anul școlar 1957/58, munca de elaborare a manualelor a început încă de mult. Se depun eforturi mari pentru ca toate manualele școlare să apară cu mult înainte de începutul cursurilor. Din cele 310 manuale școlare necesare pentru toamna viitoare, un număr de 108 sînt noi, originale și 90 se traduc în limbile naționalităților conlocuitoare. Din cele 108 originale, 55 se întocmesc pentru învățămîntul a 14 naționalități conlocuitoare. O bună parte dintre aceste manuale se elaborează pentru clasele a VI-a și a IX-a, la care urmează să se aplice noul plan de învățămînt în anul școlar viitor. Totodată, se alcătuiesc manualele pentru clasele a V-a și a VIII-a care nu s-au întocmit anul trecut — istoria antică pentru clasa a V-a, fizica și chimia pentru clasa a VIII-a — și se traduc multe manuale de clasa a V-a și a VIII-a în limbile naționalităților conlocuitoare. În plus, Editura și-a propus să asigure pentru anul școlar viitor și manuale de algebră și geografie pentru clasa a X-a, necesare pentru actuala clasă a IX-a, de tranziție.

O sarcină deosebit de importantă căreia Editura trebuie să-i facă față este întocmirea de manuale noi, originale pentru primele patru clase. Astfel, vor apărea pentru anul școlar viitor cîtiri pentru clasele I-III și aritmetici pentru clasele I-IV, manuale separate de geografie pentru clasele a III-a și a IV-a, de științele naturii pentru clasa a IV-a, de istorie pentru clasa a IV-a. Sînt în curs de definitivare manualele de lecturi literare pentru clasa a V-a, atît pentru școlile românești cît și pentru cele ale naționalităților conlocuitoare.

Pentru anul școlar 1957/58 se alcătuiește un manual nou original de geometrie pentru clasa a VII-a.

În vederea însușirii temeinice a limbilor străine de către elevii școlilor cu limba de predare maghiară, manualele de franceză, de germană, și de engleză pentru clasele a V-a și a VI-a se adaptează pentru limba maghiară. Exercițiile și toate comentariile care urmează după fiecare text vor fi adaptate la specificul limbii maghiare și prezentate în limba maghiară, pentru ca elevii respectivi să poată învăța limba străină prin intermediul limbii materne. Același lucru se face și la manualele de limba latină pentru clasele a VIII-a și a IX-a. De asemenea, pentru studierea mai aprofundată a limbii române, Editura elaborează o gramatică a limbii române pentru clasele VIII-X, în mod special pentru școlile maghiare, avînd la bază metoda comparativă. Un manual nou și deosebit de însemnat pentru școlile maghiare este cel de istoria literaturii maghiare pentru clasa a IX-a, pe care Editura îl are trecut în planul său pentru anul școlar 1957/58.

Printre manualele al căror conținut științific ridică probleme deosebit de complexe menționăm pe cele de teoria literaturii pentru clasa a VIII-a în limbile germană, rusă, ucraineană și sîrbă, prevăzute să apară în anul școlar următor. Bazate pe literaturile respective, aceste manuale sînt, fiecare în parte, originale.

Un gol demult resimțit în învățămînt, provocat de lipsa manualului de istoria literaturii române — secolul al XX-lea — credem că se va elimina în cursul anului școlar viitor. La data aceasta manualul de literatură română pentru clasa a X-a este în curs de elaborare. La întocmirea acestui manual lucrează intens un larg colectiv de cadre didactice din învățămîntul mediu și superior din București, Iași și Cluj. Munca autorilor se bazează pe un proiect de programă îndelung discutat cu multe cadre didactice din București și din țară. Programa conturează perioadele acestei literaturi, fixează poziția față de fiecare curent literar în parte și față de fiecare scriitor din această epocă. Ar fi fost de dorit ca acest manual să fi fost precedat de o istorie literară de proporții mai mari, elaborată de Institutul de istorie literară și folclor, care să fi stat la îndemîna autorilor manualului.

Prin introducerea limbilor străine începînd cu clasa a V-a, este necesar să se asigure toate condițiile pentru însușirea de către elevi a acestor limbi în decursul școlii medii de cultură generală. Pentru aceasta Editura și-a înscris în planul ei cinci gramatici de uz școlar pentru limbile rusă, franceză, germană, engleză și latină, unele dintre ele cu apariția în 1957, iar altele în 1958. Aceste gramatici de uz școlar vor cuprinde noțiunile de gramatică predate în învățămînt de la prima clasă de predare a limbii respective și pînă la ultima. În aceste gramatici vor fi tratate și unele chestiuni în plus față de prevederile programelor, ele nu vor depăși însă puterea de înțelegere a elevilor școlii medii.

Pentru anul școlar 1958/59 s-a trecut la elaborarea manualelor școlare în special pentru clasele a VII-a și a X-a, la care urmează să se aplice în acel an noul plan de învățămînt. Unele dintre ele se scot la concurs. Cu acest prilej, cadrele didactice vor putea să-și valorifice forțele lor creatoare și experiența la catedră pentru întocmirea unor manuale de calitate superioară.

AL. BOJIN
redactor principal al Editurii de stat didactice și pedagogice

Gînduri de ziua internațională a femeii

(Urmare din pag. 1)

dul nostru încă din perioada grea a luptei ilegale.

Cu o deosebită mîndrie privesc miile de învățătoare și profesoare din țara noastră realizările obținute în domeniul învățămîntului, la care ele au adus o contribuție de cea mai mare însemnătate. S-a mărit numărul școlilor elementare la orașe și în special la sate, pentru a cuprinde pe toți copiii de virstă școlară, iar numărul elevilor din învățămîntul mediu s-a triplat față de anul 1938-1939. Tot de trei ori a crescut și numărul studenților din instituțiile de învățămînt superior față de perioada antebelică. Cît despre numărul cadrelor didactice, e de ajuns să arătăm că numai numărul femeilor care au îmbrățișat astăzi profesia de educatoare, învățătoare și profesoare trece cu mult peste 60.000. Iar dacă în trecut în țara noastră nu exista nici o femeie profesor universitar, azi ne putem mîndri cu circa 2.000 de femei profesori universitari, lectori și asistenți. Partidul și guvernul au luat și iau măsuri pentru îmbunătățirea continuă a nivelului de viață și cultură al cadrelor didactice. Cît despre prețuirea de care acestea se bucură astăzi din partea partidului, a guvernului și a întregului nostru popor, aceasta se poate vedea din numărul mare de cadre didactice alese ca deputați în cadrul sfaturilor populare și al celui mai înalt for al țării, Marea Adunare Națională. Sîntem cu toții mîndri că între deputații sfaturilor populare și ai Marii Adunări Naționale se găsesc și numeroase femei din învățămînt — de la educatoarele din instituțiile preșcolare pînă la profesoare universitare.

Prețuirea aceasta se datorește muncii însuflețite, pline de abnegație duse de femeile din învățămînt, dar și marilor și nobilelor sarcini care stau încă în fața acestora. Printre acestea, cea mai importantă este aceea a educării comuniste a tinerei generații. Trebuie spus că mai este încă mult de făcut pentru înlăturarea indisciplinei și a lipsei de educație cetățenească a unor elevi și studenți, pentru ca toți copiii noștri să fie harnici și modești, respectuoși în fața celor virstnici, să se prețuiască și să se ajute între ei, să prețuiască munca și cinstea, adevărul și buna cuviință. Sarcini mari stau de asemenea în fața cadrelor didactice în perioada aceasta de început a acțiunii de politehnizare a învățămîntului. Marea acțiune de culturalizare a maselor, care continuă să se desfășoare în țara noastră, opera de transformare socialistă a agriculturii, nu sînt de conceput fără contribuția concretă, de zi de zi, a cadrelor noastre didactice.

Trăim și muncim într-o perioadă cînd omenirea dă o luptă hotărîtoare: aceea pentru salvarea păcii, a democrației și dreptății. Numerosul detașament al femeilor din învățămînt, care au în mîinile lor formarea conștiinței tinerei generații, este chemat să muncească astfel, încît lumea de mîine să oglindească triumful deplin al forțelor socialiste.

6 MARTIE 1945

Acum 12 ani, la 6 martie 1945, a fost instaurat la noi în țară primul guvern democratic, guvern în care clasa muncitoare avea rolul conducător.

Obligate să accepte actul de la 23 August, partidele reacționare căutau să coalizeze în jurul lor toate elementele și grupările fasciste și să se opună fățiș sau deschis îndeplinirii reformelor revoluționare care erau cerute de masele largi ale populației. Generalul Sănătescu a păstrat în posturile de răspundere elemente antonesciene și agenți ai spionajului anglo-american. Guvernul Sănătescu n-a luat nici o măsură pentru ridicarea producției necesare frontului, pentru aprovizionarea industriilor cu materii prime, a închis fabrici, a refuzat să investească capital în producție, n-a luat nici o măsură pentru restabilirea căilor de comunicație, iar cînd Ministerul Comunicațiilor a fost preluat de tov. Gh. Gheorghiu-Dej, care a pornit hotărît la acțiunea de refacere a căilor ferate, sabotajul elementelor reacționare din guvernul lui Rădescu s-a manifestat prin refuzul de a acorda creditele necesare. În sectorul agricol, sabotajul moșierilor a început prin împiedecarea strîngerii recoltei din toamna anului 1944 pentru ca armata să nu aibă hrana necesară. În sectorul comerțului sabotajul s-a manifestat cu urmări deosebit de grave. Guvernele cu majoritate reacționară au dat deplină libertate sabotorilor și speculanților de a stoca și specula mărfurile existente, pentru a provoca lipsa tot mai accentuată de mărfuri pe piață și urcarea nestăvilită a prețurilor. Obligațiile ce decurgeau din convenția de armistițiu au fost aruncate asupra păturilor sărace. Guvernanții reacționari n-au procedat la confiscarea averilor criminalilor de război și a beneficiilor profitorilor de război, nici la așezarea unor impozite asupra păturilor înstărite.

Pentru a demasca politica reacționară a guvernelor cu majoritate reacționară, Partidul Comunist a desfășurat o intensă activitate politică în rîndul maselor. O mare însemnătate în mobilizarea maselor în această luptă a avut-o crearea Frontului Național Democrat în septembrie 1944. Formarea Frontului Național Democrat — care reunea sub conducerea Partidului Comunist, P.S.D., Frontul Plugarilor, Uniunea Patrioților și sindicatele muncitorești — făcea posibilă concentrarea tuturor forțelor naționale democratice care luptau pentru o serie de revendicări generale cu caracter democratic, antifeudal și antiimperialist. „Încă în perioada 23 august — 6 martie — se arată în raportul de activitate al C.C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al partidului — împotriva puterii burgheziei și moșierimii se ridicau forțe ce constituiau elementele noii puteri democrat-populare: Frontul Național Democrat, care reunea partidele și grupările democratice sub conducerea partidului nostru și care cucerise unele poziții în guvern și în aparatul de stat; gărzile patriotice înarmate; comitetele sindicale din întreprinderi; masele muncitoare stăpîne pe stradă, în uzine și fabrici; comitetele țărănești, care izgoneau pe moșieri și înfăptuiau reforma agrară". Lupta maselor populare conduse de partid, care a determinat răsturnarea celor două guverne conduse de Sănătescu, n-a încetat niciun moment, ci dimpotrivă s-a intensificat după ce reacțiunea l-a adus la putere pe generalul Rădescu la 6 decembrie 1944. În cursul lunilor decembrie 1944, ianuarie și februarie 1945 această luptă ia o amploare deosebită. Lozinca pentru un guvern F.N.D. cuprinde tot mai mult masele. La 4 februarie 1945, peste 40.000 de cetățeni din Ploești demonstrează pentru constituirea unui guvern popular, pentru înlăturarea lui Rădescu. Sub aceeași lozincă demonstrează la Constanța 30 mii de oameni. La Timișoara și la Arad, 60.000 de cetățeni cer aplicarea în practică a platformei propusă de P.C.R. și răsturnarea lui Rădescu.

La București are loc o manifestație la care 100.000 de oameni protestează împotriva discursului huliganic al generalului Rădescu ținut la cinematograful „Aro" în 11 februarie 1945.

La ședința Consiliului de Miniștri din 16 februarie 1945 Rădescu declară: „Am din Dolj, Ialomița, Dîmbovița informații că s-a început parcelarea moșiilor. Întreb: pe ce drept... În situația pe care o am mă voi opune din toate puterile mele, și dacă este nevoie să ajungem la război civil, o voi face, domnilor, oricare ar fi rezultatul". În acest scop sînt aduse de pe front unități de infanterie și tancuri.

La 24 februarie 1945 are loc la București o uriașă manifestație a 600 mii de oameni care cer înlăturarea lui Rădescu. Manifestanții au fost întîmpinați cu focuri de arme automate de la Prefectura Poliției Capitalei, de la Cercul Militar, din palat și Ministerul de Interne. Au căzut morți și răniți, iar rafalele mitralierelor n-au putut opri valul uriaș al maselor populare.

Sub presiunea maselor, la 6 martie 1945 s-a constituit un guvern democratic sub președinția dr. Petru Groza. Astfel, „masele populare de la orașe și sate au hotărît soarta bătăliei pentru putere, instaurînd la 6 martie 1945 puterea democrat-populară". (Gh. Gheorghiu-Dej). La București s-au adunat 800.000 de cetățeni în Piața Națiunii pentru a-și exprima adînca lor satisfacție pentru biruința democrației. Principalele forțe ale burgheziei și moșierimii fuseseră răsturnate de la putere.

Prin conținutul ei de clasă, puterea instalată la 6 martie 1945 a fost o formă a dictaturii revoluționar-democratice a proletariatului și a țărănimii sub conducerea proletariatului.

Înaintea zilei de 6 martie, două căi stăteau în fața poporului romîn. Pe de o parte calea democrației populare, pe de altă parte calea reîntoarcerii la robia capitalisto-moșierească. Masele largi ale poporului romîn au ales prima cale: calea democrației populare. Această cale s-a dovedit a fi cea mai justă, ducînd poporul nostru spre pace, bunăstare, progres.

În cei 12 ani care s-au scurs de la 6 martie 1945 poporul nostru, condus de partid, a înfăptuit uriașe realizări în toate domeniile de activitate. Industrializarea țării, crearea sectorului socialist în agricultură, înfăptuirea principalelor sarcini ale revoluției culturale au adus schimbări fundamentale în fizionomia patriei noastre. Înlăturarea monarhiei în decembrie 1947 și proclamarea Republicii Populare Romîne au însemnat trecerea întregii puteri în mîna clasei muncitoare, aliată cu țărănimea muncitoare și au permis să se treacă la cea de-a II-a etapă a revoluției noastre, etapa revoluției socialiste.

Sub conducerea P.M.R. poporul muncitor din țara noastră face pași repezi pe drumul construirii socialismului.

NICOLAE CIACHIR
lector universitar

Un participant la răscoală

(Urmare din pag. 1)

Tudor Vladimirescu sau despre felul cum l-au sfărîmat boierii pe Horia, pe roată.

Vasile Ionescu, acum învățător el însuși la școala din sat, adaugă:

— Da, da, era tare bun dascăl El mi-a deșteptat dorul să devin învățător. Îl văd parcă și-acum, la masa lui de sub dud, în așteptat de zi, citind revistele lui învățătorești.

Moș Bobe Călinescu își reamintește cel mai bine zilele răscoalei:

— Radu Ionescu era om dîrz Muncise mult să facă bancă populară. Ne dădea mereu exemplul muncitorilor, care știu să se unească atunci cînd trec printr-o nevoie. Cînd s-a aflat că-i răscoală în țară, a început și el să umble prin sat, cu steagul în mînă, și ne îndemna să ne ridicăm împotriva boierului Mihai Iuca: „Să ne unim ca să facem o putere mare. Nimeni nu poate face nimic contra boierilor dacă e singur. Sus opinca țărănească, jos ghiata boierească!"

La răscoală a venit în mijlocul nostru, ba chiar l-au urmat și mulți elevi. Am năvălit în conac. Boierul fugise — dar s-a întors curînd, cu armata. Satul a fost împrejmuit cu tunuri. Boierul chefuia în conac cu ofițerii, iar pe noi ne schingiuiau de mușcam pămîntul. Pe învățătorul Radu Ionescu l-au socotit cap de răscoală. Urma să fie împușcat de un jandarm și numai printr-o întîmplare a scăpat L-au arestat și l-au dus la pușcărie, la Giurgiu, unde l-au ținut 8 luni, pînă la proces. Crunt l-au mai chinuit!

— Dar cu procesul cum a fost?

— S-au cerut martori din sat, să dea mărturie despre el. Și atunci ne-am strîns 425 de săteni, în 35 de care, și am pornit să-i venim în ajutor, la judecată. Cînd ne-au văzut avocații, au rămas cu gura căscată: cu atîția martori va dura procesul 5 luni. Și așa l-am scăpat pe învățătorul nostru.

— Mai am o rugăminte. Vreți să-mi arătați și mie conacul în care huzurea boierul Iuca?

Bătrînii se privesc și încep să rîdă:

— Apoi aceasta nu-i greu. Chiar aci, unde ne aflăm acum, în școală, era casa boierească. Iar din încăperea în care chefuia boierul, ascultați ce se aude acum.

Din clasa alăturată răsuna voios un cîntec pionieresc...

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Vacanța de primăvară în școlile profesionale de ucenici

În vederea asigurării odihnei și reconfortării ucenicilor din școlile profesionale de ucenici, Ministerul Învățământului a elaborat un ordin prin care vacanța de primăvară a acestora începe simbătă 30 martie 1957 după ultima oră de program și durează pînă duminică 7 aprilie 1957, inclusiv. Trimestrul III începe luni 8 aprilie 1957, la prima oră din program.

În perioada vacanței de primăvară, cadrele didactice se vor pregăti individual în vederea asigurării unei mai bune desfășurări a muncii lor din ultima etapă a anului școlar. De asemenea vor participa prin rotație la diferitele activități organizate cu ucenicii care rămîn în localitate în timpul vacanței (excursii, vizite la întreprinderi, vizionări de spectacole în colectiv etc), colaborînd în această privință cu organizațiile sindicale și de U.T.M.

Cu privire la atribuirea de numiri unor școli medii de cultură generală din țară

Pentru a sădi în sufletul tineretului școlar dragostea față de înaintașii progresiști ai poporului nostru și respectul față de munca și creațiile acestor înaintași, pentru a contribui la întărirea sentimentului patriotic al elevilor, pe baza unui Decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Ministerul Învățământului a dispus ca: școala medie nr. 1 din orașul Suceava să poarte denumirea de „Școala medie nr. 1 Ștefan cel Mare"; școala medie nr. 11 din București să poarte denumirea de „Școala medie nr 11 Dimitrie Cantemir"; școala medie nr. 22 din orașul București să poarte denumirea de „Școala medie nr. 22 Gheorghe Lazăr"; școala medie nr. 18 din orașul București să poarte denumirea de „Școala medie nr. 18 Mihai Eminescu"; școala medie din orașul Salonta regiunea Oradea să poarte denumirea de „Școala medie Arany János"; școala medie nr. 20 din orașul București să poarte denumirea de „Școala medie nr. 20 Gheorghe Șincai"; școala medie nr. 4 din orașul București să poarte denumirea de „Școala medie nr. 4 Aurel Vlaicu".

Organizarea unei Direcții de educație fizică școlară în Ministerul Învățământului

Avînd în vedere importanța pe care o are educația fizică în procesul de învățămînt ca parte integrantă a educației comuniste și faptul că realizarea sarcinilor ce revin activității de educație fizică necesită și măsuri organizatorice, care să asigure îndrumarea și controlul acestei activități, Ministerul Învățămîntului a emis un ordin prin care se organizează, pe data de 1 martie 1957, în cadrul Ministerului Învățămîntului, Direcția educației fizice școlare avînd în structura sa două servicii: serviciul metodico-didactic și serviciul activității sportive.

Direcția educației fizice școlare are în sarcina sa îndrumarea și controlul activității didactice de educație fizică din toate unitățile de învățămînt, precum și a activității sportive din cadrul cercurilor și colectivelor sportive școlare.

Direcția își aduce la îndeplinire sarcinile prin serviciile sale. Serviciul medico-didactic îndrumează și controlează activitatea educației fizice dintre orele de curs, iar serviciul activității sportive îndrumează și controlează activitatea sportivă din cadrul cercurilor și colectivelor sportive școlare.

În legătură cu transferările

Ministerul Învățămîntului aduce la cunoștința cadrelor didactice interesate că transferările pentru anul școlar 1957/58 se vor face numai în posturile vacante care vor fi publicate în Buletinul Ministerului Învățămîntului și numai pentru motive deosebit de întemeiate.

Cererile însoțite de acte doveditoare vor fi depuse la secțiile de învățămînt raionale pînă la data de 10 aprilie a.c. După această dată nu se vor mai primi cereri de transferare.

În cererile de transferare se vor indica pe răspundere personală: studiile și anul absolvirii lor, specialitatea principală și secundară, catedra pe care o ocupă, vechimea în învățămînt, calificativele obținute la ultimele cursuri de perfecționare, postul (catedra), școala și localitatea unde se solicită transferarea (se vor indica cel puțin trei localități în ordinea preferinței).

Pe drumul politehnizării învățămîntului

CERCURILE DE ELEVI — formă de pregătire politehnică a tineretului școlar

Cercurile de elevi constituie o formă deosebit de importantă pentru pregătirea politehnică a tineretului. Ele dau elevilor posibilitatea să adîncească diferite probleme din domeniul științific și tehnic, prilejuiesc dezvoltarea înclinațiilor personale, cultivarea spiritului de inițiativă, de organizare, formarea deprinderilor practice etc. Activitatea în cercuri se poate organiza fie sub formă de activitate de masă, la care participă clasa întreagă (excursii, diferite forme ale muncii de folos obștesc etc.), fie numai cu un grup restrîns de elevi, care arată un interes deosebit pentru un anumit domeniu de activitate, pentru anumite probleme științifice și tehnice.

Cercuri științifice și tehnice s-au organizat în multe din școlile noastre. Unele din aceste cercuri și-au orientat just activitatea și de aceea au și obținut realizări importante pe linia pregătirii politehnice a elevilor. De exemplu, cercul de fizică de la școala medie din Săliște, raionul Sibiu, a instalat sonerii electrice în toate clasele, înlocuind în felul acesta clopoțelul. Cu această ocazie, elevii nu numai că au înțeles bine legile fizicii pe care se bazează funcționarea soneriei, dar au și învățat să întocmească în mod practic o schiță, un deviz, să aleagă materialul necesar, să biruie anumite greutăți tehnice.

Astfel de realizări pe lîngă că îi înarmează pe elevi cu multe cunoștințe și deprinderi utile, au și un deosebit rol educativ. Faptul că elevii își propun să realizeze un lucru util pentru colectivul întregii școli îi însuflețește și îi umple de mîndrie, îi face să se lege mai mult de școală, să-i respecte bunurile, s-o dorească mai frumoasă, mai bogată. În timpul lucrului, elevii manifestă un interes sporit și mult spirit de inițiativă în rezolvarea greutăților ivite. Toate acestea îi pregătesc pentru activitatea viitoare.

Asemenea exemple se pot cita multe. La școala de 7 ani cu limba de predare germană din Cisnădie, de pildă, trei elevi au construit în cadrul cercului de fizică o sonerie, iar alți doi un electromotor pentru curent alternativ. Membrii cercului de fizică de la școala de 7 ani din Șura Mică, raionul Sibiu, au construit o turbină cu vapori. La școala de 7 ani din comuna Rășinari, raionul Sibiu, funcționează un cerc de țesătorie cu trei războaie și trei gherghefuri, la care elevii execută diferite țesături. La școala de 7 ani din Avrig membrii cercului de științe naturale au obținut recolte peste media din raion la cartofi și porumb și au confecționat peste 100 de cuburi nutritive. Cercul tinerilor grădinari din Vatra Moldoviței a pregătit răsaduri pe o suprafață de 24 m. p. Din aceste răsaduri, cercul de elevi a împărțit sătenilor peste 2000 de fire, contribuind în felul acesta la extinderea legumiculturii într-o regiune unde, din cauza asprimii climei, nu se cultivau deloc legume. La Episcopia Bihorului, în regiunea Oradea, funcționează un cerc de tineri tractoriști, unde 12 elevi au învățat să conducă tractorul. La Turnișor (Sibiu) și la Capul Șatului (Cîmpulungul Moldovenesc) funcționează cercuri tehnice în care elevii confecționează obiecte simple, cuiere, lăzi pentru lemne, etajere pentru flori, taburete, mese simple etc. La școala medie din Beiuș funcționează un cerc de fotografi amatori, ai cărui membri au executat fotografiile pentru toți elevii școlii.

Astfel de cercuri funcționează în multe din școlile noastre. Există, însă, unele școli unde cercurile funcționează în mod formal, au o tematică ruptă de practică, mărginindu-se la lecții și referate întocmite de profesori sau de elevi. Așa stau lucrurile, de pildă, la școlile medii nr. 10 și nr. 11 din București. Aici cercurile nu sînt definite, nu au un număr cunoscut de membri, programul și activitatea nu sînt discutate de elevi. La aceste cercuri se prezintă numai conferințe de popularizare a științei, alte activități fiind cu totul neglijate. Este de la sine înțeles că asemenea cercuri nu contribuie decît în foarte slabă măsură la pregătirea politehnică a elevilor, nu le trezesc interesul pentru știință și tehnică, pentru aplicarea în practică a cunoștințelor. Elevii din aceste cercuri nu formează un colectiv închegat, cu țeluri și sarcini comune și cunoscute.

Rezultatele acestea slabe se datoresc mai ales faptului că cercurile iau ființă fără a avea un obiectiv precis. Este bine ca întotdeauna, înainte de a se constitui un cerc tehnic, științific sau chiar literar să se stabilească obiectivele lui concrete, să se lămurească importanța acestora.

Asemenea obiective pot fi: construirea unei instalații de radioficare, a unor aparate de radio, organizarea unei florării la școală, aclimatizarea unor noi plante în regiune, studierea vieții albinelor, creșterea viermilor de mătase, îmbunătățirea unor rase de iepuri, organizarea unui laborator școlar etc. Lămurirea temeinică a obiectivelor fixate dă elevilor posibilitatea să se înscrie în acele cercuri pentru care au cele mai multe preferințe și aptitudini. Totodată, faptul că obiectivul propus va fi urmărit din ambele puncte de vedere — teoretic și practic — va stîrni în rîndurile elevilor dragostea și interesul pe care-l provoacă o acțiune utilă dusă pînă la capăt. În asemenea condiții, activitatea va fi interesantă, rodnică și atractivă. Rolul instructiv-educativ al unui astfel de cerc este deosebit de mare, el contribuind în mod efectiv la pregătirea politehnică a tineretului și la educația lui comunistă.

CONSTANTIN DULGHERU
directorul școlii de 7 ani
comuna Radovanu
raionul Oltenița

Într-o școală sătească

Experiența dobîndită în școala noastră în cursul anului școlar 1955-1956 cu privire la introducerea unor elemente de politehnizare a dus anul acesta la o preocupare și mai accentuată din partea cadrelor didactice în această direcție.

La consfătuirile ținute de colectivul nostru pedagogic în luna ianuarie a acestui an s-au luat o serie de măsuri privind planificarea lucrărilor ce se vor executa în laboratorul școlii, la lecțiile de fizică, chimie și biologie, privind alcătuirea calendarului lucrărilor pe parcela experimentală (arături, parcelare, pregătirea răsadnițelor, semănatul, săditul), activitatea în cercurile de elevi, în atelierul școlii. În școală a luat ființă un colectiv — format din directorul școlii, profesori de fizică, chimie, matematică și științe naturale, diriginți și învățători — care urmărește îndeaproape aplicarea acestor măsuri.

Considerîndu-se că timpul favorabil pentru pornirea lucrărilor pe parcela experimentală va începe în jurul datei de 1 martie, lucrările au fost planificate pentru această dată. Totuși, luna februarie fiind prielnică începerii lucrărilor, la 7 februarie s-au semănat în răsadnițe de cameră (în școală s-a amenajat o cameră încălzită în mod special și prevăzută cu mese, rafturi, etajere speciale), în ghivecele nutritive făcute din coji de ouă și din tărtăcuțe, primele zarzavaturi: roșii, ardei, vinete și castraveți. Pentru asigurarea unui număr sufficient de ghivece nutritive, în atelierul școlii s-a confecționat o mașină specială cu care se pot scoate sute de ghivece nutritive pe zi.

La 12 februarie, șapte pluguri ale părinților elevilor executau prima arătură de primăvară, în prezența profesorilor, a tehnicianului de la punctul agricol, a părinților și cetățenilor din sat. Unii dintre aceștia considerau că pămîntul este moale și nu se poate ara și spuneau că arătura e timpurie și nu va fi de bună calitate. Profesoara de științele naturale le-a demonstrat însă că timpul este prielnic arăturilor și însămînțărilor de primăvară. Exemplul dat de școală a fost urmat de mulți țărani muncitori, care au pornit chiar a doua zi să are și să însămînțeze mazăre și orz de primăvară. În zilele următoare, elevii au trecut sub conducerea profesoarei de științele naturale la efectuarea măsurătorilor necesare pentru parcelare și apoi la parcelare.

Noi am considerat necesar a repartiza elevilor din clasele I—IV cîte o parcelă pentru fiecare clasă, așa încît ei să poată efectua lucrări potrivite cunoștințelor și posibilităților lor, să capete dragoste de a cultiva plante și deprinderi de mînuire a uneltelor. Aceasta le va dezvolta totodată și spiritul de muncă colectivă și le va da posibilitatea să cunoască unele metode agrotehnice științifice. S-au repartizat parcele mai mici pentru clasele I-a și a II-a și parcele mai mari pentru clasele a III-a și a IV-a.

Elevilor din clasele V-VII li s-au repartizat 2/3 din suprafața totală a lotului. În acest an se va insista mai mult asupra introducerii unor culturi noi, pe suprafețe mai mari. Elevii vor cultiva și abutilon, chenaf, susan, maghiran și alte plante tehnice și medicinale.

La 20 februarie s-a trecut la confecționarea răsadnițelor calde. Suprafața răsadnițelor școlii noastre este de 40 m.p. Aici se seamănă semințe de flori, de plante medicinale și zarzavaturi. Nu numai elevii, dar și părinții lor au manifestat un deosebit interes pentru confecționarea răsadnițelor. Profesorii și învățătorii școlii noastre s-au deplasat zilnic la domiciliul cetățenilor pentru a le da îndrumări directe în această privință. Mult interes a trezit preparatul stratului de pămînt deasupra patului cald pregătit din pămînt, mraniță și nisip. Țăranii din comună foloseau înainte un strat de pămînt obișnuit, de 8—10 cm, neținînd seama de grosimea patului cald. Acum au învățat să prepare după metode științifice stratul de pămînt de deasupra patului cald.

Grupe de pionieri, alcătuite în special din membri ai cercului tinerilor naturaliști, au terminat lucrările de încercare a puterii de germinație a semințelor, au curățat pomii de omizi și de uscături, au confecționat plăcuțe vopsite pe care au scris cu grijă numele fiecărei plante propuse pentru a fi cultivată.

O preocupare intensă a colectivului care se ocupă de problemele politehnizării a fost înființarea laboratorului pentru experiențe la fizică, chimie și științele naturale. S-a amenajat o cameră pentru laborator, în care profesorii își pot pregăti experiențele necesare și în care lucrează cu grupe de elevi. Acest laborator este înzestrat în parte cu instrumentele și substanțele necesare.

Școala posedă unele unelte de tîmplărie: un banc, fierăstrău, rindele etc. Un maistru tîmplar din sat dă elevilor primele cunoștințe de mînuire a uneltelor de tîmplărie. Elevii au confecționat cutii pentru răsadnițele de seră sau de cameră, mașina pentru cuburi nutritive, ramele răsadnițelor mari, rafturi, etajere și colțare.

În atenția colectivului de conducere stă problema evitării supraîncărcării elevilor, activitățile acestora desfășurîndu-se planificat și în conformitate cu dispozițiile Ministerului Învățămîntului.

Lucrările ce se efectuează atît pe parcela experimentală și în laborator cît și în atelier sînt înregistrate într-un caiet special și însoțite de observații și constatări. Săptămînal aceste observații sînt cercetate și analizate.

CONSTANTIN DULGHERU
directorul școlii de 7 ani
comuna Radovanu
raionul Oltenița

Pentru studenții timișoreni

Cînd treci pe strada Buteanu, situată în spatele clădirii fostului popular al regiunii Timișoara, îți atrage privirea o casă înaltă, cu două etaje, cu geamuri mari care lasă să pătrundă din belșug lumina soarelui. Este căminul Institutului pedagogic. În acest cămin, care și-a deschis de curînd porțile, locuiesc peste o sută de studente.

Urcăm pe scările proaspăt spălate, care te îndeamnă parcă să calci în vîrful picioarelor, pentru a nu lăsa urme. Deschidem una din ușile camerelor situate pe o parte și pe alta a coridorului. Aici locuiesc studentele Aurora Sasu și Cornelia Mărgineanu. Camera este aranjată cu gust. Lîngă cărțile orînduite pe noptieră, sclipesc, în albeața lor imaculată, cîteva ghiocei într-un vas de flori.

Tovarășa Ioana Nicolau, directoarea căminului, ne întîmpină cu voie bună, dornică să ne dea toate explicațiile necesare.

— Ați venit prea devreme: căminul a fost înființat recent, iar pregătirile pentru a asigura condiții de viață cît mai confortabile pentru studente sînt încă în curs. Priviți, acum se bat cuiele pentru oglinzi, iar perdelele și covoarele vor fi puse mîine.

Tovarășa directoare ne-a condus apoi prin tot căminul: în sala de primire, în sala de lectură, la spălător, prin camerele studentelor. Încercînd să intrăm într-una din camere, am fost opriți de studenta Lucia Munteanu din anul III.

— Nu vă supărați, ne spuse ea, dar nu vă dăm voie să treceți dincolo de prag, de abia am curățat parchetul. Noi am introdus aici sistemul autodeservirii, ne îngrijim singure camera.

Am părăsit noul cămin din strada Buteanu cu convingerea că viitoarele profesoare sînt și bune gospodine.

Data nașterii căminului de studenți din strada Gheorghe Doja nr. 11 este și ea foarte recentă. În acest cămin locuiesc o sută de studenți de la Facultatea de mecanică a Institutului politehnic. Aici există aceleași condiții bune de viață și ordine și curățenie care rivalizează în multe privințe cu cele de la căminul studenților Institutului pedagogic. Într-una din camere i-am găsit pe studenții Mircea Ban și Ion Valenta aplecați asupra unui curs de analiză matematică.

— Prin organizarea acestui nou cămin — ne spune Mircea Ban — s-au mărit simțitor posibilitățile de cazare ale studenților timișoreni. Ne bucurăm aici de condiții de viață care pentru mulți dintre noi au întrecut toate așteptările.

...E ora mesei. Ne aflăm în noua cantină studențească a Institutului politehnic, din strada Remus nr. 14. În sala spațioasă sînt nenumărate mese de cîte 4 locuri, acoperite cu fețe albastre pe care sînt orînduite tacîmurile, paharele, coșulețele de pîine etc. Intru în vorbă cu studentul Ion Moț, din anul IV al Facultății de electrotehnică. El îmi spune că această cantină funcționează abia de cîteva zile. Imi confirmă apoi că hrana este consistentă și gustoasă. Într-adevăr, cum să nu fii mulțumit cînd, după ciorbă, urmează o friptură cu cartofi și apoi cornulețe cu marmeladă?

De la cantină am trecut pe la rectoratul Institutului politehnic. Aici

Într-o cameră a căminului Institutului politehnic.

l-am întîlnit pe directorul administrativ, care avea în față niște dosare. Erau devize de investiții și reparații capitale. Am răsfoit cîteva dintre ele. Unul se referea la încălzirea centrală și ventilația pentru cantine. Altul la amenajarea casei studențești. Printre ele se afla unul mai voluminos, în valoare de patru milioane și jumătate, pentru construirea unui cămin studențesc cu 300 de locuri. Am regretat că n-am putut sta de vorbă cu tov. Marin Rădoi, tînărul prorector al Institutului politehnic. Acesta se afla la București pentru a primi noi repartiții de fonduri centralizate.

Am părăsit rectoratul cu un sentiment de deplină satisfacție pentru condițiile tot mai bune de viață care li se creează studenților timișoreni.

Prof. EMIL MILIN

La cantina Institutului politehnic din Timișoara.

Luptăm împotriva rămînerii în urmă la învățătură a elevilor

Ducînd pe trimestrul II al anului școlar în curs o muncă susținută și organizată pentru a înlătura rămînerea în urmă la învățătură a elevilor cadrele didactice de la școala noastră au obținut o serie de rezultate pozitive. Această preocupare, care de altfel are un caracter permanent, s-a impus îndeosebi în perioada amintită deoarece la sfîrșitul primului trimestru școala noastră a avut un număr mare de elevi rămași în urmă la învățătură, în special la clasele V—VII.

Unul din principalele obiective care au stat la baza alcătuirii planului de muncă instructiv-educativă a școlii pe trimestrul II a fost precizarea metodelor și procedeelor ce trebuie folosite pentru înlăturarea rămînerii în urmă la învățătură a elevilor.

Diriginții au vizitat la domiciliu sau la cămin pe elevii rămași în urmă la învățătură, pentru a cunoaște condițiile lor de muncă acasă, ca să poată acționa în funcție de situația constatată. Așa, de pildă, diriginta clasei a V-a „A", vizitînd pe elevii de la casa de copii „30 Decembrie", care constituie jumătate din efectivul clasei, a asistat la orele de meditație și a dat ajutor elevilor la efectuarea temelor. Totodată, diriginta a semnalat direcției școlii necesitatea de a se asigura ajutorarea permanentă a acestor copii. Ținînd seama de această propunere, s-a intervenit pentru încadrarea la casele de copii care găzduiesc elevi din clasele V—VII a unor educatori cu pregătire corespunzătoare, unul pentru partea științifică și altul pentru partea literară.

Unii diriginți, cu ocazia vizitelor făcute la domiciliu, au constatat că sînt părinți care, din neglijență sau din nepricepere, nu se ocupă de munca de acasă a copiilor lor, ceea ce face ca aceștia din urmă să aibă o situație slabă la învățătură (cazul unor părinți ai elevilor din clasa a V-a „B" și al altora). Pentru a veni în sprijinul acestora, s-a ținut la școală o adunare cu părinții, cu care ocazie a fost prezentat referatul „Rolul familiei în stabilirea și urmărirea regimului zilnic al elevului pentru obținerea unor rezultate bune la învățătură".

Acțiunea de îndrumare și antrenare a părinților în munca de ajutorare a elevilor a fost însoțită de organizarea orelor de consultații. Consultațiile pentru elevii rămași în urmă la învățătură nu s-au mai ținut la voia întîmplării, ci pe baza unui grafic.

Pentru a reglementa volumul temelor date pentru acasă, s-a introdus în jurnalul fiecărei clase o rubrică în care profesorii indică tema și timpul necesar pentru efectuarea ei. În felul acesta, direcția și diriginții au posibilitatea să urmărească și să intervină atunci cînd semnalează o supraîncărcare a elevilor.

În ședințele consiliului pedagogic s-au discutat problemele ridicate de lupta împotriva rămînerii în urmă la învățătură. Astfel tov. Constantin Cojoc a prezentat referatul „Cum muncesc pentru a înlătura rămînerea în urmă la învățătură a elevilor". Cu acest prilej, participanții la discuții, reliefînd unele lipsuri în munca metodică a tov. Cojoc, au venit cu exemple și sugestii folositoare atît pentru el cît și pentru ceilalți învățători și profesori cu mai puțină experiență.

Ca urmare a măsurilor amintite mai sus, situația la învățătură a elevilor din școala noastră a înregistrat o îmbunătățire sensibilă în cursul trimestrului II: numărul promovaților a crescut în general cu peste 25%, iar la unele clase chiar cu mai mult (la clasa a V-a „A" cu 31,5%, la clasa a VIII-a cu 27%, la clasa a X-a curs seral cu 30%). Aceste rezultate constituie pentru noi un stimulent care ne ajută să continuăm această acțiune în cursul trimestrului al III-lea cu eforturi sporite.

Prof. TRAIAN POPESCU
și prof. PETRUȘ MANOLACHE
directori la școala medie
mixtă nr. 1, Sinaia

O consfătuire despre munca cu pionierii

De curînd a avut loc la Casa pionierilor din orașul Tecuci o consfătuire la care au participat cadrele didactice de la școlile din oraș și activiștii Casei pionierilor.

Referatul cu tema „Activitatea educativă în cadrul secției Educația politică de masă" a fost susținut de tovarășa Catina Popa, responsabila acestei secții. Referatul a oglindit activitatea bogată desfășurată de această secție: organizarea unor întîlniri ale pionierilor cu fruntași în producție, a unor vizite în întreprinderi, vizionări de filme, matinee istorico-literare, seri de basm, concurs de săniuțe etc. Referatul a semnalat totodată și unele lipsuri din munca secției — în deosebi faptul că nu s-a asigurat participarea tuturor pionierilor la aceste activități.

Printre numeroșii vorbitori care au luat cuvîntul pe marginea referatului au fost și tovarășii Iulia Gheorghiu, locțiitoarea președintelui comitetului sindical raional al muncitorilor din învățămînt și Ștefan Tomozei, șeful secției raionale de învățămînt. Aceștia au subliniat contribuția adusă de Casa pionierilor în organizarea timpului liber al elevilor și în educarea bunelor deprinderi ale acestora. Vorbitorii au scos în evidență faptul că unii directori de școli și diriginți nu acordă importanța cuvenită activității de la Casa pionierilor.

Printre propunerile făcute este demnă de luat în seamă aceea a tovarășei Vochița Ursu, secretara comitetului orășenesc U.T.M., care a propus să se organizeze o serie de activități atrăgătoare pentru pionieri.

ARCADIE HILSENRAD

CINE-I VINOVAT?

Cum a intrat în clasă, ca de obicei, Ana Durău și-a aruncat privirea spre primele bănci, le-a zîmbit prietenos copiilor și s-a oprit așteptînd-o pe Rodica, pe care a întrebat-o cu voce caldă: Ce-i Rodica, iar ai să-mi spui ceva?

Rodica rămăsese în picioare după ce toți copiii ceilalți s-au așezat în bănci și aștepta să se facă liniște pentru a fi auzită.

— Da, tovarășă învățătoare, am să vă spun ceva. Costea n-a vrut să-mi dea și mie mingea să mă joc!

Fără să-l întrebe pe Costea de ce nu i-a dat și Rodicăi mingea, învățătoarea l-a certat aspru și a încheiat poruncitor: Să nu se mai întîmple vreodată una ca asta. Ai înțeles?

Costea s-a convins încă odată că nu trebuie să se poarte cu Rodica așa cum se poartă cu ceilalți copii, chiar dacă el are dreptate. Pe Rodica învățătoarea o iubește mai mult, pe ea o crede întotdeauna, pe ea o întreabă mereu ce are de spus. Dar nu numai Costea, ci și ceilalți copii au văzut că atunci cînd vorbește Rodica învățătoarea o privește cu admirație și o ascultă cu plăcere.

Rodica e un copil pe care îți place într-adevăr să-l privești. Negrul părului și al ochilor ei vii, neastîmpărați fac să pară mai luminoasă fața albă pe care apărea atît de frumos rumeneala obrajilor și buzele puțin răsfrînte, de copil alintat. Ana Durău privea cu drag chipul ei, fundă frumos prinsă la gît și uniforma întotdeauna îngrijită.

Rodica știa acest lucru și de aceea se apropia mereu de învățătoare și găsea întotdeauna să-i spună ceva. Simțea că este primită cu căldură, cu răsfăț. Acasă, Rodica vorbea mereu de buna ei învățătoare, povestea cît de mult o iubește. Și nu mințea. Rodica avea dreptate să spună aceasta.

Dacă învățătoarea se purta într-altfel cu Rodica, și copiii din clasă au făcut la fel. Și ei priveau mai mult la ea, și ei ascultau atenți cînd Rodica spunea ceva. În recreație căutau să-i vorbească și... de multe ori o lăudau.

Rodica era nu numai admirată, dar și temută de copii. Ea ar fi putut să spună învățătoarei micile lor abateri și învățătoarea i-ar fi pedepsit cu siguranță. Ca să prevină necazurile acestea, ei căutau să-i facă voile, să-i cîștige prietenia. Îl admirau întotdeauna gulerașul brodat, pantofii cei noi, penarul primit în dar de la tatăl ei și tot ce îi aparținea.

Ana Durău nu știa toate acestea, nici nu bănuia măcar. Fără să-și dea seama, ea adusese în clasă și ajuta să crească răsadurile otrăvitoare ale lingușirii, nesincerității și, mai ascuns dar mai periculos — răsadul invidiei. Rodica era temută, dar și invidiată.

În fundul clasei, neobservată, întrebată numai atunci cînd trebuia să primească o notă, stătea Anișoara, o fetiță care venea la școală, e drept, pieptănată neglijent, fără guleraș, cu rochia mototolită.

Încă în prima săptămînă de școală, învățătoarea i-a spus pe un ton aspru: „Anișoara, nu-mi place cum vii la școală. Ești un copil dezordonat". Anișoara a plecat capul, și-a fixat privirea pe bancă și a stat așa, cu bărbia în piept, pînă cînd a auzit rostite apăsat cuvintele „stai jos"! S-a așezat, a înălțat o clipă ochii, dar văzînd chipul încruntat al învățătoarei a coborît fulgerător pleoapele și n-a mai auzit ceea ce i-a mai spus învățătoarea după aceea.

Copiii au făcut și ei la fel ca învățătoarea lor. În recreație i-au spus Anișoarei „dezordonata". Au silabisit așa în cor: de-zor-do-na-ta, de-zor-do-na-ta, și au rîs de ea.

De atunci, în fiecare zi, Anișoara venea la școală, se așeza în fund, la locul ei, și privea fix banca pe care uneori săpa cu creionul șanțuri adînci, negre. Era liniștită, nu făcea dezordine în clasă, la lecții răspundea binișor, așa că să nu mai fie nevoită să primească observații. Venea regulat la școală, dar îi era greu să se uite în ochii învățătoarei și să se joace cu copiii.

Au trecut cîteva luni de școală. Într-o zi, copiii au mers împreună cu învățătoarea lor la cinematograf. În repezeala cu care s-au ocupat locurile în sală, Anișoara a rămas în picioare. Învățătoarea a văzut-o și a cercetat repede cu privirea rîndurile de scaune. „Du-te în rîndul de colo, lîngă Rodica este un scaun liber" — îi spuse ea Anișoarei. Rodica, auzind îndemnul învățătoarei, s-a făcut nemulțumită pe locul ei. „Nu vreau să vină ea aici" — șopti Rodica copiilor din jurul ei.

— Nu mă duc lîngă ea — spuse Anișoara.

— De ce?

— Așa. Nu vreau.

Nu era timp atunci de mustrare. Se stinsese lumina. Trebuia să înceapă filmul. La îndemnul învățătoarei, cîțiva copii au înaintat pe șirul de scaune lăsînd în margine loc pentru Anișoara și pentru învățătoare.

În timpul filmului s-a auzit deodată plînsul înăbușit al Anișoarei.

— Încetează, Anișoara, că te scot afară!

Plînsul Anișoarei nu s-a mai auzit, doar cîteva suspine adînci. A stat așa, cu ochii în batistă pînă la sfîrșitul filmului. Cînd s-a aprins lumina, a urmat mustrarea pe care o bănuia: „Altădată nu te mai iau la film. Ești un copil răutăcios".

În drum spre casă, Anișoara auzea în spatele ei un grup de copii care scandau: rău-tă-cioa-sa, rău-tă-cioa-sa...

Întîmplarea aceasta a trecut ca multe altele. Ea însă a lăsat urme atît în educația Anișoarei, cît și în aceea a Rodicăi.

În primăvară, învățătoarea a pus la dispoziția copiilor o mingie pentru jocurile lor în curte. A dat-o în păstrare, bine înțeles, Rodicăi. Cîteva învățătoare priveau într-o zi de la fereastra cancelariei cum se desfășura jocul. Rodica chema la ea cîte un copil cu care împărțea mingea atît timp cît voia. Apoi îl gonea și chema pe altul. Ceilalți copii priveau cu tristețe și-și așteptau rîndul. Anișoara era undeva, în fundul curții, singură. Știa că Rodica n-o va chema pe ea niciodată. Dar iată că Rodica s-a supărat, a ascuns mingea la spate și n-a mai vrut s-o dea nimănui. Copiii au rugat-o cît au rugat-o și, dacă au văzut că ea nu se înduplecă, au început a striga în cor: rău-tă-cioa-sa, rău-tă-cioa-sa...

De la fereastra cancelariei vedea și Ana Durău toate acestea. Parcă nu-i venea să creadă. Colegele au ajutat-o să înțeleagă ceea ce singură nu înțelesese. „Ai grijă, Ana, ce faci cu fetița asta — i-au spus ele. — Nu-i o bună colegă, ocupă-te mai atent de ea. Dacă lași să treacă timpul, va fi mai greu".

Cînd a intrat din nou în clasă, Rodica era în picioare, ca de obicei, gata să se plîngă de colegi. Dar Ana Durău n-a mai lăsat-o să vorbească. A înțeles că nu Rodica, ci ea însăși este vinovată de ceea ce se întîmplase. Era greu să ia atunci o măsură. A spus doar cu voce slabă Rodicăi să se așeze în bancă și a început lecția. În restul zilei s-a gîndit numai la ceea ce are de făcut. De fapt — și-a spus ea în cele din urmă — totul este simplu și clar: trebuie să mă port cu toți copiii la fel, să nu dau unuia prea mult și altuia prea puțin din atenția, grija și dragostea mea.

E. MANAC

PROBLEME ALE ACTIVITĂȚII SINDICALE

Un rodnic început

Conferința sindicală a fost, pentru muncitorii din învățământ din orașul și raionul Tulcea, un prilej de a analiza sub multiple aspecte munca dusă de organele sindicale din școli timp de un an de zile. Aceasta a dat comitetului nou ales posibilitatea să-și intensifice activitatea în sectoarele care fuseseră neglijate și să dezvolte experiența pozitivă obținută în unele direcții.

Ne vom ocupa în articolul nostru mai mult de activitatea în domeniul cultural pe care noul comitet a început-o desfășoare după alegeri.

Ceea ce caracterizează această activitate este lărgirea, dezvoltarea formelor de muncă existente și abordarea unor forme noi, față de care activiștii vechiului comitet manifestaseră oarecare timiditate. Astfel, o muncă susținută desfășoară în prezent noul comitet sindical pentru lărgirea formației artistice existente. Echipa corală, formată din 50 membri, va fi dezvoltată prin cooptarea a încă 50 coriști. La fel, va crește numărul soliștilor vocali și instrumentali. În programul formației corale își fac tot mai mult loc piese ale folclorului local, de a cărui colecționare și valorificare se ocupă un colectiv larg, condus de tov. Constantin Găvenea.

Succese deosebite a obținut formația de teatru, care numără în prezent 19 artiști amatori. În perioada de pregătire a alegerilor ea a prezentat cu un deosebit succes 10 spectacole în oraș și raion, cu piesa „Bărbatul fără opinii" de M. Leonard. Acum pregătește comedia „Titanic Vals", de Tudor Mușatescu, iar pentru susținerea campaniei de cooperativizare a agriculturii, care se intensifică în raion, a inclus în repertoriu piesa „Morișca".

Comitetul și-a propus să împartă formația artistică, pentru lunile de primăvară și mai ales pentru zilele vacanței, în trei-patru echipe care să dea spectacole pentru învățători, elevi și părinți în centrele izolate, mai ales în unele localități din Deltă. În felul acesta se va realiza și un schimb de experiență între pedagogii din Tulcea și cei din raion, care vor putea învăța cum să-și organizeze mici formații artistice cu forțe locale.

Influența pozitivă a activității formației culturale a pedagogilor din orașul Tulcea a și început să dea roade în raion. Astfel, grupa sindicală a muncitorilor din învățământ din Dunavăț a reușit să creeze o brigadă artistică de agitație care a prezentat la căminul cultural un spectacol de momente umoristice, oglindind aspecte din viața satului, precum și piesa „Monumentul lui Traian". Aceeași brigadă pregătește acum piesa „Bucuroși de oaspeți". Asemenea realizări a obținut și grupa sindicală de la școala de 7 ani din comuna M. Kogălniceanu.

O deosebită atenție acordă comitetul sindical al muncitorilor din învățământ al raionului Tulcea ridicării nivelului cultural al membrilor de sindicat. Una din formele de activitate în această privință este propaganda prin conferințe. Întrucît se observase că numeroși pedagogi — mai ales cei tineri — nu cunosc suficient raionul și regiunea în care își desfășoară activitatea, colectivul de propagandă, prin conferințe, și-a inaugurat activitatea printr-un ciclu de conferințe cu tema: „Să ne cunoaștem regiunea". Prima conferință, „Viața de ieri și de azi a raionului Tulcea", a fost ținută de tov. profesor Gavrilă Simion, directorul Muzeului raional; în luna martie se va prezenta conferința: „Delta Dunării: geneza, fauna, flora", în luna aprilie: „Aspecte pitorești din regiunea noastră" etc.

Pentru comemorarea semicentenarului răscoalelor țărănești din 1907, colectivul de conferențiari a început pregătirea unui simpozion în cadrul căruia se vor prezenta referatele: „Cauzele, desfășurarea și rezultatele răscoalei din 1907" și „Răscoala din 1907 oglindită în literatură și arta plastică". Cu acest prilej se va organiza și o expoziție cu reproduceri ale pictorilor și graficienilor noștri care au oglindit în operele lor aspecte ale răscoalei. Formația artistică va prezenta un program de coruri, recitări și lecturi.

Demnă de relevat este activitatea din ce în ce mai vie a bibliotecii. Cele peste 2000 de volume ale acesteia au fost cercetate pînă acum de aproape 300 cititori. Pentru a cunoaște precis nevoile de cărți ale cadrelor didactice, colectivul bibliotecii și-a propus să facă vizite la fiecare școală — deocamdată în oraș — să discute cu fiecare pedagog, să înregistreze cerințele oamenilor, să completeze pe baza acestora fondul de cărți și să creeze apoi biblioteci volante care

Subredacția noastră

să fie transportate, prin delegați speciali, la locul de muncă al cititorilor. Ceea ce însă nu s-a gîndit colectivul să facă și va trebui să organizeze de acum înainte, este acțiunea permanentă de popularizare a cărților prin prezentări de recenzii, seri literare, întocmirea și difuzarea de liste bibliografice, standuri ocazionale etc.

Dacă în analiza făcută cu ocazia alegerilor sindicale nu s-au putut spune prea multe lucruri bune despre comisia muncii profesionale, de data aceasta ea a pornit pe drumul unei activități susținute. Astfel, comisia organizează acum o consfătuire de producție la școala medie nr. 1 din Tulcea. La alegeri se vorbise despre rezultatele slabe obținute la învățătură, mai ales la clasa a X-a „A". La sfîrșitul trimestrului al doilea, datorită muncii susținute a diriginților Olimpiu Bonjug și a colectivului pedagogic, situația la învățătură a elevilor din această clasă s-a îmbunătățit mult. Comisia muncii profesionale a îndrumat comitetul de instituție al școlii să organizeze o consfătuire de producție. Tov. Olimpiu Bonjug va prezenta la această consfătuire referatul: „Cum am muncit pentru creșterea nivelului la învățătură al clasei pe care o conduc", iar profesorul D. Mendescu referatul „Metodele pe care le-am folosit pentru lichidarea rămînerii în urmă a elevilor la fizică și chimie". La consfătuire vor participa și cadre didactice de la celelalte școli din oraș.

Această este a doua acțiune de acest fel pe care comisia o organizează. Prima — o consfătuire a diriginților din oraș, organizată în colaborare cu secția de învățămînt a raionului — a fost deosebit de bogată în învățăminte. Acesta este un exemplu concret de felul cum, în urma unei critici juste, munca a prins să se îmbunătățească.

În atenția comitetului sindical au început să stea și problemele privitoare la perfecționarea cadrelor didactice. Pentru a le îndruma pe linia organizării activităților practice cu elevii, comitetul sindical raional și-a propus să organizeze împreună cu secția de învățămînt și cu sprijinul cabinetului pedagogic al școlii medii două cursuri de inițiere practică unul privitor la organizarea și desfășurarea muncii pe parcela școlară, cu cadrele care predau științele naturale, altul privitor la confecționarea și minuirea aparatelor de laborator, cu profesorii de fizică. Se va aduce astfel o contribuție concretă la acțiunea de introducere a elementelor de politehnizare în școală. Totuși, comitetul sindical nu s-a îngrijit încă în suficientă măsură de cadrele care urmează cursurile de perfecționare, în sensul că n-a intervenit cu destulă energie la forurile locale pentru a le asigura acestora timpul necesar de studiu. De asemenea, încă nu s-a imprimat organizațiilor sindicale de bază mai mult spirit de inițiativă în organizarea unor acțiuni de ridicare a nivelului profesional în cadrul școlii. Unii responsabili de grupe sindicale din raion nici nu știu că în colectivul lor sînt cadre înscrise la cursurile de perfecționare. Activitatea acestora n-a fost analizată pînă acum în nici o organizație sindicală de bază din raion.

În prezent, atenția comitetului sindical este îndreptată spre pregătirea tuturor condițiilor în vederea participării la primul concurs pe țară al cercurilor artistice de amatori, concurs instituit prin recenta Hotărîre a Prezidiului C.C. al S.M.I. O primă acțiune pe care comitetul își propune s-o întreprindă în această direcție, este larga popularizare a Hotărîrii.

Comitetul își sporește eforturile pentru lichidarea neajunsurilor existente încă în munca sa, pentru a obține cît mai bune rezultate atît în activitatea instructiv-educativă, cît și în munca de culturalizare a maselor.

ION BADICA

Realizări frumoase în construirea materialului didactic

(Urmare din pag. 1)

Folosind acest material în predare, profesorul a pornit de la poziția cercurilor exterioare. S-a dat definiția, s-a stabilit formula pentru distanța centrelor și apoi s-a executat desenul pe tablă. Cercul 0 a fost mișcat apoi spre cercul 0_1. Cele două cercuri au luat pe rînd toate pozițiile. După fiecare poziție s-a executat desenul la tablă și

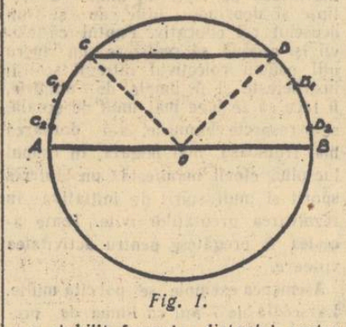

Fig. 1.

s-a stabilit formula distanței centrelor. Folosind acest material se aplică cu bune rezultate procedeul fixărilor parțiale.

Ajută mult la înțelegerea geometriei de către elevi și materialul confecțio-

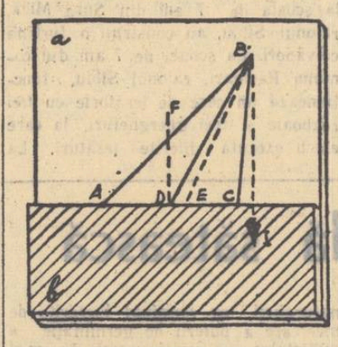

Fig. 2.

nat pentru demonstrarea teoremei „Unghiurile care au o latură comună și celelalte — una în prelungirea celeilalte — sînt suplimentare". Acest material constă într-o bucată de placaj ce are la mijloc o vergea CO, care se mișcă în jurul punctului O. Modelul a fost prezentat elevilor cu segmentul CO ascuns după placaj, astfel ca să se vadă unghiul AOB cu laturile în prelungire. S-a mișcat apoi segmentul CO, care formează două unghiuri a căror sumă este 180°. Elevii au observat că atunci cînd un unghi se mărește, celălalt se micșorează cu

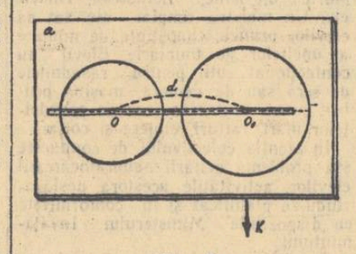

Fig. 3.

același număr de grade. S-au făcut exerciții de măsurare a celor două unghiuri, exerciții care au verificat concluzia desprinsă de elevi.

Acestea sînt numai cîteva exemple privind materialul didactic conceput și confecționat de prof. Dumitru Roșu. Realizările sale sînt cu mult mai largi. Preocupat îndeaproape de introducerea elementelor de politehnizare, el a lucrat cu elevii cîteva aparate cu ajutorul cărora se pot realiza multe din lucrările practice recomandate de programă. De exemplu, a confecționat două goniometre — unul în formă de

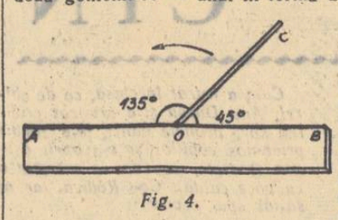

Fig. 4.

prizmă octogonală, celălalt cu trei raportoare, precum și un fir cu plumb, un aparat pentru măsurarea înălțimilor, un compas de cîmp, șase jaloane, un compas de grădină cu două suluri de lemn (unul care se înfige în pămînt și altul care se poartă în jur, zgîriind pămîntul, iar între ele, un lanț format din segmente care ajută la mărirea sau micșorarea razei).

Elevii claselor la care predă prof. Dumitru Roșu au o bună pregătire la matematică. Caietele lor de teme, felul cum se pregătesc pentru lecții, răspunsurile complecte pe care le dau cînd sînt interogați arată că prof. Dumitru Roșu desfășoară o activitate didactică valoroasă.

—

Răsplata muncii

Duminică 3 martie, elevii, profesorii și personalul administrativ de la centrul școlar de chimie din Iași au trăit o zi deosebită: într-un cadru festiv, le-au fost acordate titlul și drapelul de școală fruntașă pe sectorul industriei chimice.

La această festivitate au luat parte reprezentanți ai Ministerului Industriei Chimice și ai Ministerului Învățămîntului, directori ai unor școli aparținînd Ministerului Industriei Chimice și reprezentanți ai Fabricii Chimice nr. 2 din Iași, pe lîngă care funcționează centrul școlar.

După înmînarea drapelului au fost împărțite premii în bani profesorilor, maiștrilor și personalului administrativ evidențiați în muncă. De asemenea, au fost acordate premii în cărți ucenicilor și elevilor merituoși.

Festivitatea s-a încheiat printr-un concert dat de orchestra de muzică populară „Doina Moldovei" a Filarmonicii de Stat din Iași.

In sprijinul școlii

Numeroase organizații sindicale de bază ale muncitorilor din învățămînt din raionul Oravița se preocupă îndeaproape de ajutorarea școlilor în ceea ce privește realizarea sarcinilor învățămîntului politehnic. Unele din acestea se ocupă de acțiuni pentru familiarizarea cadrelor didactice cu scopul și conținutul politehnizării, altele antrenează părinții elevilor, întreprinderile și diferite organizații obștești în crearea condițiilor materiale necesare introducerii învățămîntului politehnic.

Organizația sindicală de bază a muncitorilor din învățămînt din comuna Răcășdia a organizat în cursul lunii februarie o interesantă acțiune în legătură cu această problemă. Este vorba de pregătirea și organizarea unei consfătuiri la care au participat 86 de părinți ai elevilor, precum și șefii unor instituții și reprezentanți ai organizațiilor de masă din comună, interesați deopotrivă de bunul mers al școlii. Prof. Iosif Müller a prezentat, la consfătuire, din partea comitetului sindical raional al muncitorilor din învățămînt, referatul „Sarcinile învățămîntului politehnic".

Participanții la consfătuire au înțeles care este scopul învățămîntului politehnic și s-au oferit să sprijine școala pentru înfăptuirea lui. Tov. Dan Gheorghe, președintele comitetului de părinți s-a oferit să se ocupe de crearea și înzestrarea unui atelier de tîmplărie, tov. Gheorghe Penta, șeful atelierului mecanic al G.A.S., s-a angajat să conducă activitatea practică a elevilor pentru însușirea de deprinderi practice de mecanică și pentru aplicații de fizică. Alți participanți la consfătuire s-au angajat să sprijine organizarea activității pe parcela experimentală.

A trecut puțin timp de la consfătuirea din Răcășdia, dar cele hotărîte au și început a fi traduse în viață. În atelierul de tîmplărie se găsesc acum peste 70 de unelte, au fost confecționate 30 aparate de fizică care lipseau laboratorului școlii, au început lucrările pregătitoare pentru munca pe parcela experimentală, s-a creat un fond în bani pentru procurarea diferitelor unelte. Profesorii studiază experiența școlii sovietice în domeniul politehnizării și, fără îndoială, rezultatele nu vor întîrzia să se arate.

P. IANA
președintele comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Oravița

Învățămîntul peste hotare

Din viața și lupta femeilor din lumea întreagă

Crește și se întărește necontenit lupta învățătoarelor și profesoarelor din întreaga lume împotriva pregătirilor de război, pentru pace, pentru un învățămînt democratic.

În timp ce în Uniunea Sovietică, în marea Chină și în toate țările de democrație populară femeile din învățămînt se bucură de prețuirea caldă și de grija întregului popor și sînt participante de frunte la conducerea treburilor statului, în țările capitaliste femeile din învățămînt trebuie să lupte din greu. Ele își ridică tot mai dîrz glasul contra atițătorilor la război, organizînd numeroase acțiuni menite să împiedice realizarea planurilor nebunești ale acestora, să aducă o contribuție de seamă la lupta pentru pace.

Vietnam

Femeile din Vietnam au dus o luptă susținută împotriva analfabetismului. Sub lozinca „Nici o femeie analfabetă" ele au urmat cu regularitate cursurile. Chiar femei de 70 de ani au luat parte la aceste cursuri. De pildă, Mama Ngon, deși bătrînă și cu brațul drept mutilat, a învățat, și azi știe să citească și să scrie, folosind mîna stîngă.

Înființarea căminelor de copii este de asemenea o preocupare a femeii vietnameze. Astfel, numai în regiunile La Nghean, Quang-binh, Ha-tinh, Vinh-Linh au fost organizate peste 4.000 cămine de copii.

Indonezia

Într-o declarație publicată la 22 noiembrie trecut, Gerwani (Mișcarea de femei din Indonezia) a sprijinit acțiunile studenților indonezieni împotriva propunerii făcute de către Ministerul Educației și al Culturii de a spori taxele de examen.

Afirmînd că părinții nu pot suporta cheltuieli suplimentare și că sporirea taxelor de examen ar face ca mulți tineri să fie lipsiți de posibilitatea de a-și continua studiile, Gerwani cere să se revină asupra acestei decizii.

Majorarea propusă ar spori cu 50% taxele de examen pentru școlile superioare și instituțe și cu 60% pentru școlile tehnice secundare.

Uniunea Sovietică

Profesoara Zinaida Silinskaia

Pe profesoara Zinaida Silinskaia o poți întîlni adesea la Sovietul orășenesc din Sverdlovsk. Sute de locuitori ai orașului o cunosc pe această femeie scundă, cu o figură inteligentă și prietenoasă. Ea a închinat 36 de ani din viața sa muncii nobile de educare a tinerei generații. Mulți dintre foștii ei elevi conduc acum vapoare pe Baltica sau locomotive electrice pe liniile ferate principale, despică liniștea aerului în avioanele cu reacție, sînt consilieri de legație sau sporesc pleiada inovatorilor din fabrici și uzine.

Guvernul a dat o înaltă apreciere vieții pline de înfăptuiri a Zinaidei Silinskaia, acordîndu-i Ordinul Lenin și Ordinul „Steagul Roșu al Muncii", ca și medalia „Pentru eroism în muncă". Dar bătrîna profesoară socotește că, pentru ea, cea mai înaltă distincție o constituie încrederea pe care i-o arată poporul.

Cu sentimentul unei mari răspunderi își îndeplinește ea sarcina de onoare de deputat în Sovietul orășenesc. De douăzeci de ani, neîntrerupt, alegătorii îi dau votul în alegeri. În ultimii patru ani, Silinskaia a stat în fruntea comisiei permanente de învățămînt a Sovietului orășenesc. Aceasta este comisia cu cele mai bune rezultate a Sovietului. Ea reunește 29 de deputați și aproximativ tot atîția activiști. Comisia controlează îndeplinirea hotărîrilor Sovietului orășenesc, semnalează situația diferitelor probleme, a diferitelor sectoare, îi pune în stare de alarmă și-i stimulează pe cei care își uită obligațiile.

Nu trece nici o singură sesiune a Sovietului orășenesc fără ca Silinskaia să nu ia asupra ei examinarea unei probleme de cea mai mare însemnătate pentru viață. La una din sesiuni ea a propus să se studieze experiența Moscovei și Leningradului în organizarea muncii în afară de școală cu copiii. Altă dată a propus să se ridice din curțile clădirilor cu multe locuințe chioșcurile comerciale și să se pună curțile la dispoziția copiilor locatarilor.

Gama problemelor de care se ocupă zi cu zi comisia de învățămînt public de sub conducerea Zinaidei Silinskaia este largă. Ea nu ocolește nici o problemă ascuțită, nu scapă din atenție nici o cerere.

În anul acesta s-a deschis la Sverdlovsk o școală-internat. Era o acțiune nouă și comisia a luat școala sub observația ei. Membrii comisiei permanente au vizitat școala. Ei au văzut că aici lipsesc încă multe lucruri. Adresîndu-se secției de învățămînt, aceasta a trimis școlii utilajul necesar, lenjerie, haine. După o lună-două, Silinskaia a trimis din nou activul său la internat. De data aceasta i-a trasat sarcina să verifice cum se desfășoară aici munca instructiv-educativă. Și Sovietul orășenesc a ajutat din nou școala.

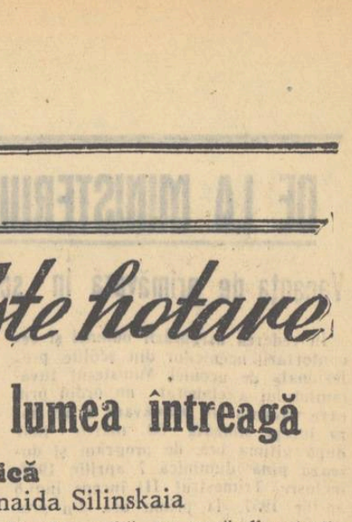

Trebuie să remarcăm încă o trăsătură care o apropie pe Silinskaia de inimile oamenilor. Aceasta este sensibilitatea, bunătatea ei. Nu rare ori, în mica locuință a deputatei vin alegători cu diferite cereri! „Vecinul s-a îmbolnăvit, ajutați-ne să-l instalăm la spital", „Sfătuiți-ne ce să facem ca să primim pensia" etc.

În problemele mari ca și în cele mărunte, profesoara Zinaida Silinskaia, deputat ales de popor, îi ajută întotdeauna pe oameni.

A. TELIKOVA

Față în față

Fiecare din cele două state germane — R.D. Germană și R.F. Germană — și-au creat un învățămînt superior propriu. Sarcinile, caracterul, conținutul și formele de organizare ale învățămîntului superior al celor două state sînt determinate de caracterul orînduirii sociale a acestora.

Deosebirea fundamentală dintre învățămîntul superior al celor două state germane constă în faptul că în timp ce în R.D. Germană instituțiile de învățămînt superior sînt indisolubil legate de popor, în Germania Occidentală ele sînt izolate de masele populare și străine de nevoile acestora.

În R.D. Germană universitățile și școlile superioare au sarcina de a forma cadre științifice pentru puterea muncitorilor și țăranilor. 50 la sută din numărul total al studenților sînt fii de muncitori și de țărani muncitori.

În Germania Occidentală lucrurile stau cu totul altfel. Instituțiile de învățămînt superior sînt destinate în primul rînd fiilor marii burghezii. Clasa care constituie majoritatea populației acestui stat, clasa muncitoare are cel mai mic procent din numărul total al celor ce studiază în învățămîntul superior. Numai 5 la sută sînt fii de muncitori.

Învățămîntul superior din R.D. Germană este profund democratic. Diferitele forme de colaborare între profesori și studenți în cadrul facultăților, colegiilor, consfătuirilor, sfaturilor științifice, al diferitelor comisii etc. constituie expresia adevăratei democrații care există în universitățile și școlile superioare din R.D. Germană. Întreaga desfășurare a vieții în instituțiile de învățămînt superior din această parte a Germaniei este determinată de ideile socialismului științific, ideile păcii și prieteniei între popoare.

R.D. Germană se află în perioada de trecere de la capitalism la socialism. Învățămîntul superior asigură țării cadrele de specialiști cu înaltă calificare necesare construirii socialismului. El se caracterizează printr-o strînsă colaborare cu producția socialistă, printr-o legătură rodnică a învățăturii cu practica construirii societății socialiste. P.S.U.G. și guvernul R.D. Germane acordă o mare atenție învățămîntului superior. Într-o scrisoare a C.C. al P.S.U.G. adresată de curînd tineretului studențesc se spune, printre altele: „Niciodată n-au existat în Germania posibilități de studiu și perspective atît de largi și cuprinzătoare pentru tineretul studențesc ca în republica noastră. Niciodată ca azi, viitorul personal, profesional și științific al fiecărui student din Germania n-a fost atît de sigur. Marea majoritate a tineretului studențesc de azi va prelua mîine funcții importante în stat și economie, jucînd un rol hotărîtor în viața socială a poporului nostru".

Cu totul alta este situația în Germania Occidentală. Deși de aproape 10 ani se vorbește de o reformă fundamentală a învățămîntului superior aceasta n-a avut loc. Explicația constă în tendința claselor exploatatoare de a-și menține vechile privilegii.

Forțele reacționare din Germania Occidentală influențează puternic învățămîntul superior al acestui stat. În universitățile și școlile superioare ale Republicii Federale se extinde tot mai mult spiritul nefast al șovinismului și reacțiunii. Militariștii vest-germani vor să pregătească în aceste instituții dușmani ai progresului, adversari ai clasei muncitoare, șovinești și revizioniști.

Potrivit relatărilor presei vest-germane studenții din Republica Federală trăiesc în condiții materiale foarte grele. După cum s-a arătat la conferința de la Bonn a delegaților Uniunii Studenților germani, din bugetul Ministerului Afacerilor Interne al R.F.G. pe anul 1957 (prin care se finanțează învățămîntul superior) pentru studenți s-a alocat suma mizeră de 2.000.000 de mărci care nu ajunge nici pentru a asigura nevoile a 1 la sută din numărul total al studenților. Participanții la această conferință au adoptat în unanimitate o hotărîre prin care cer ca anual să se aloce din buget o sumă de cel puțin 120.000.000 de mărci pentru burse care să fie acordate celor mai nevoiași dintre studenți.

Datorită condițiilor grele în care trăiesc, două treimi din studenții din Germania Occidentală sînt nevoiți să-și procure banii pentru taxe și pentru mijloacele de existență îndeplinind munci degradante. Buletinul de presă al Partidului Social Democrat subliniază că în R.F. Germană „o întreagă generație de studenți flămînzește" și „în loc de a sta în sălile de cursuri și de a studia ei trebuie să îndeplinească munca de hamal sau de paznic de noapte care nu are nimic comun cu învățătura".

După cum relatează ziarele, situația grea în care trăiesc studenții vest-germani a dus la zdruncinarea sănătății multora dintre ei. Ziarul „Frankfurter Allgemeine", bunăoară, recunoaște de curînd că sănătatea studenților „provoacă foarte mari îngrijorări".

Organizațiile studențești din R.F. Germană declară că dacă situația din învățămînt nu va fi în mod radical îmbunătățită vor recurge la proteste și greve. În ultima vreme mulți studenți vest-germani și-au exprimat nemulțumirea față de politica guvernului Adenauer.

Situația învățămîntului superior din cele două state germane constituie o dovadă convingătoare a superiorității orînduirii sociale și de stat a R.D. Germane.

Stă scris în letopisețul țării Ploesciului...

Dzice letopisețul că prin veleatul 1957 descălecat-a cu mare cinste la Curtea Divanului Popular Raional Ploesci vornicul Ștefan Voinea. Iară tot pe acea vreme, abătutu-s-au asupra numitului Divan și unul Toma, dregătoriu la cadre, precum și unul Jean Popesculu, mai marele peste dascălii din părțile Ploesciului.

Și întru acest an 1957, mare trebuință era la Divanul raional de o samă de hronici dăspre tot feliul de slujbași din comunele megieșe, carele „tabele cu situații" se chema. Drept care spus-a dregătoriul Toma la urechea Ștefanului Voinea:

— Ascultă, vornice! Să mai lăsăm logofeții și pîrcălabii noștri să se hodinească, și să întocmească hronicile aiestea dascălii de prin împregiur!

— Bine! Dară nu au ei altă treabă? Au nu trebuie ei a deprinde pruncii a scrie și a citi?

Adînc gînditu-s-a atuncea Toma și, luminat precum era, grăit-a:

— Direpț! Atunce, dacă pruncii deprind a scrie și a citi, să vină dascălii cu prunci cu tot, să întocmească tabelele mai iute și mai lesne.

Gînditu-s-a și vornicul și dzis-a:

— În regulă, Tomo! Ia telefonul tău și umblă!

Și umblă Toma cu telefonul din comună în comună, de mărse porunca lui mai iute ca vîntul prin satele de prin părțile Ploesciului. Iară dacă auzitu-i-au chemarea, nu stătut-au dascălii pe gînduri, ci purces-au toți fără zăbavă. Stătut-au de la lecții, lăsat-au pruncii slobozi, că în loc să învețe buchile giucatu-s-au toată dziua de-a v-ați ascunselea prin bănci.

La Divanul raional Ploesci, astfel grăitu-le-a vornicul Toma dascălilor:

— Voinicilor! Adunatu-v-am pre voi, cei mai în putere dintre dascăli...

Dară unul mai la fund, pre numele lui Ioniță Vasile, din Cojeasca, încercat-a să spună că el, sărmanul, nu e cel mai în putere, căci tocmai atunce bolnăvitu-s-a de vărsat. Dară Toma, carele dregătoriu cu ridicat nivelu se afla, dzise:

— Aha! Nu mergi pe tereniu? Adică ruptu-te-ai de gloată? Ai lipsuri! Mîne, pînă în cîntatul cocoșilor, să hie aici rînduitele hronice, că nu-i de gioacă!

Și mai dzice letopisețul că întru aceia noapte văzut-au oamenii din comunele megieșe tot felul de umbre care sbuciumatu-s-au pe drumuri, de răspînditu-s-a vestea că sînt comunele străbătute de stafii, iele, duhuri și alți directori de școli. Pasă-mi-te, umblau dascălii pe la logofeți, de întocmeau hronicele cu situații.

Umblat-a și dascălul Ioniță din Cojeasca, și Popesculu din Bărcănești, și Popesculu din Cornești și Negru din Valea Călugărească... toți au purces să umble de cu seară... Numai dascălul Decuseară din Vlădeni au purces de cu ziua, ca nu cumva să-l prindă pe el cîntatul cocoșilor cu tabelul nerînduit.

Și întru aceia vreme, logofeții de la Divanurile Populare de prin comune, carele ei trebuiau să rînduiască scrierile aieste, la mare lenevie și neumblare au stătut.

Iară a doua dzi, dintre dascălii pedestrași carele au mărs pentru Divan, nu toți putut-au trimite hronicele înaintea cîntatului cocoșilor, că unii, cum ar hi Ioniță din Cojeasca, dădură gata tabelul abia cînd soarele urcatu-s-a de trei lănci pre cerîu.

Iară dacă audzîră aiasta, dumnealui Ștefanul Voinea și dumnealui Toma la mare supărare intrară și mult foc vărsară pre nările lor și astfel grăit-au:

— Aha! Carele voroavele noastre svîrlitu-le-am în vînt?! Ehe, frățînilor! Mari canoane sosi-v-or pre capetele dascălilor! Nu-i vom certa pre ei cu tăierea capului, ci cu „mustrare cu avertismentulu" îi vom blagoslovi. Om da aiastă mustrare ca să hie de învățătură că de amu, cînd Divanul o avea ceva de rînduit, nice un dascăl să nu stea, ci să stea numai logofeții Divanului, iar dascălii să sară din școală și să întocmească treburile logofeților și ale tuturor pîrcălabilor din schemele Divanurilor Populare.

Astfel dzis-au și tot astfel făcut-au și de aice se vede că nu se dau înapoi de la asemenea treabă, ci numai de la altele...

Fost-au aceste, întru anul Domnului, 1957.

Hronicar (pentru conformitate **FRED FIREA).**

Democrația americană în acțiune în S.U.A...

Imperialiștii din S.U.A. au făcut și continuă să facă multă zarvă în jurul așa numitei „democrații americane" pe care o prezintă drept model, drept exemplu care ar trebui urmat, chipurile, de întreaga lume, de toți cei care doresc să contribuie la progresul și prosperitatea omenirii.

Iată un singur exemplu al acestei faimoase „democrații".

Filiala din Chicago a Asociației naționale pentru apărarea populației de culoare a publicat o dare de seamă asupra discriminării rasiale practicată în școlile din acest mare oraș american. În acest document sînt date la iveală cîteva din adevăratele cauze ale înapoierii culturale a populației de culoare.

Este grăitoare situația în privința alocațiilor bugetare pentru școli; pentru fiecare elev alb este afectată o sumă cu 22 dolari mai mare decît pentru unul de culoare. De asemenea, școlilor pentru negri le este repartizat cel mai mare procent de învățători necalificați și neexperimentați. În timp ce în districtele Longfellow și Shields, de exemplu, școlile pentru elevii albi au numai învățători cu experiență, în districtul Hess la școlile pentru negri, 90% dintre învățători sînt dintre cei neexperimentați.

Să mai spună cineva că în S.U.A. nu există democrație...

...și în afara Americii

Cu toată reclama care i se face, în ochii popoarelor această marfă nu-și găsește cătare. Ea place de minune însă guvernelor țărilor capitaliste.

O deosebită apreciere îi dau în ultimul timp autoritățile irakiene. De curînd a sosit la Cairo un grup de profesori și învățători egipteni care au funcționat în Irak. Ei au fost supuși unei aprige prigoane din partea autorităților lui Nuri Said și apoi expulzați din Irak.

După cum au relatat Abdel Rahman Muhhamed Helmi, profesor la o școală medie din orașul Nedjef și soția sa, profesoară la o școală medie de fete, față de profesorii egipteni a fost organizată în Irak o adevărată samavolnicie polițienească. Expulzîndu-i din țară, autoritățile irakiene nu le-au dat posibilitatea nici să-și încaseze salariul ce li se cuvenea și nici să-și vîndă bunurile pe care nu le-au putut lua cu ei. Favzi Muhamed Ahmed, bunăoară, fost profesor la școala de arte din Mossul, a fost arestat și aruncat în închisoare și apoi expulzat, nepermițîndu-i-se să-și ia nici cel puțin obiectele personale.

Nespus de grea este și situația învățătorilor și profesorilor patrioți irakieni care luptă pentru apărarea intereselor naționale ale patriei lor, pentru pace și prietenie între popoarele din Orientul Apropiat și Mijlociu și din întreaga lume.

Metodele împrumutate de guvernul irakian din arsenalul democrației americane au arătat multor patrioți din țările capitaliste adevărata față a democrației occidentale.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL IX Nr. 414 ★ Vineri 15 martie 1957 ★ 4 PAGINI 25 BANI

PENTRU CONTINUA ÎMBUNĂTĂȚIRE A MUNCII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE CULTURĂ GENERALĂ

Consfătuirea Ministerului Învățământului cu șefii secțiilor de învățământ regionale

De curînd a avut loc la Ministerul Învățământului o consfătuire cu șefii secțiilor de învățământ regionale. La consfătuire au participat tovarășul Miron Constantinescu, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Învățământului, tovarășul Costin Nădejde, șeful secției școli a C.C. al P.M.R., tovarășul Nicolae Pascu, președintele C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ, tovarășii Constantin Nicuță, Nicolae Sipoș, Ladislau Banyai, Gheorghe Ploeșteanu și Constantin Dinculescu, locțiitori ai ministrului Învățământului, tovarășul Petre Drăgoescu, director general al Direcției generale a învățământului elementar și mediu, precum și reprezentanți ai C.C. al U.T.M., ai Direcției Treburilor de pe lîngă Consiliul de Miniștri, activiști din minister și instituțiile anexe.

Consfătuirea va contribui într-o măsură însemnată la îmbunătățirea muncii organelor învățămîntului. Faptul că toți șefii secțiilor au vorbit în cadrul consfătuirii a adus în discuție problemele cele mai importante ale muncii instructiv-educative din toate regiunile țării, a prilejuit un valoros schimb de experiență și a îngăduit formularea unui mare număr de propuneri pentru ridicarea nivelului ideologico-științific și educativ al procesului de învățămînt.

Șefii secțiilor de învățămînt regionale au analizat situația îndeplinirii planului de școlarizare, au arătat metodele folosite pentru a cuprinde în școli pe toți copiii de vîrstă școlară. S-a putut astfel vedea că acolo unde există inițiativă creatoare și se muncește perseverent se obțin succese remarcabile. În multe localități și raioane din regiunile Suceava, Stalin, din Regiunea Autonomă Maghiară, Bacău, Craiova, Timișoara, de pildă, nu există nici un copil de vîrstă școlară rămas în afara școlii.

Conducătorii organelor regionale de învățămînt, în deosebi tovarășul Șandru, șeful secției de învățămînt a regiunii Baia Mare, tovarășa Margareta Szilagyi, șefa secției de învățămînt a Regiunii Autonome Maghiare și tovarășul Ion Preda, șeful secției de învățămînt a regiunii București, au făcut propuneri în legătură cu dezvoltarea învățămîntului elementar de 7 ani și cu îmbunătățirea sistemului de acordare a burselor.

Participanții la consfătuire, printre care tovarășul C. Petricu, șeful secției de învățămînt a Capitalei, s-au oprit mult asupra necesității îmbunătățirii compoziției sociale a elevilor din școlile medii, ca mijloc esențial de îmbunătățire a compoziției sociale a studenților din instituțiile de învățămînt superior.

Majoritatea referatelor și a discuțiilor s-au referit la problemele întăririi bazei materiale a școlilor — a aprovizionarea acestora cu mobilier și cazarmament, cu material didactic etc. Șefii secțiilor de învățămînt regionale au insistat mult asupra necesității folosirii cît mai largi a posibilităților locale, asupra extinderii inițiativelor luate de numeroase școli din țară de a confecționa material didactic.

Cum era și firesc, lucrările consfătuirii s-au preocupat în mare măsură de activitatea instructiv-educativă, arătînd felul cum se aplică noile planuri și noile programe de învățămînt, noile manuale școlare. Cu acest prilej, șefii secțiilor de învățămînt, bazîndu-se pe observațiile cadrelor didactice, au atras atenția că unele programe — de pildă programele de istorie și de limba franceză pentru clasa a V-a, programa de geografie pentru clasa a VI-a — sînt încă prea încărcate, că unele manuale, ca cel de istorie și cel de latină pentru clasa a VIII-a, nerespectînd principiul accesibilității, cuprind un volum prea mare de cunoștințe.

Șefii secțiilor de învățămînt s-au oprit cu seriozitate și asupra deficiențelor ce se constată în munca unor învățători și profesori. Pornind de la numărul de elevi rămași în urmă la învățătură în primele două trimestre, șefii secțiilor de învățămînt, în deosebi tovarășul Mihai, șeful secției de învățămînt a regiunii Constanța și tovarășul Ion Radu, șeful secției de învățămînt a regiunii Pitești, au arătat lipsurile serioase ce se constată în special în predarea limbilor moderne, în predarea geometriei, în folosirea materialului didactic, în organizarea și desfășurarea experiențe or și a lucrărilor practice în predarea fizicii, chimiei, biologiei.

Consfătuirea a prilejuit un larg schimb de experiență și în domeniul uneia din principalele sarcini ce stau în fața școlilor noastre: politehnizarea învățămîntului. Referatele au subliniat larga preocupare a organelor de învățămînt, mai ales a celor din regiunile Stalin, Pitești, Autonomă Maghiară, Ploești, pentru îmbunătățirea predării matematicii, fizicii, chimiei, biologiei, geografiei, desenului, pentru organizarea de ateliere, de excursii și vizite în producție. Rezultatele bune obținute de școlile care au știut să solicite și să-și asigure sprijinul întreprinderilor, al școlilor profesionale, arată valoarea acestui mijloc și necesitatea folosirii lui cît mai largi. Avîndu-se în vedere contribuția pe care trebuie s-o aducă școlile în lupta pentru dezvoltarea agriculturii, la consfătuire s-a insistat mult asupra sarcinii pe care o au toate școlile de a-și asigura terenul necesar pentru organizarea activității practice agricole, de a folosi și extinde experiența bună dobîndită de unele școli în aplicarea cunoștințelor de biologie, a metodelor agrotehnice înaintate.

Studierea și traducerea în viață a propunerilor făcute de către participanții la consfătuire în legătură cu elaborarea unor îndrumări metodice privitoare la predarea lucrului manual, la desfășurarea lucrărilor practice de ateliere, la organizarea activității cercurilor tehnice, a excursiilor și vizitelor în producție, vor constitui un real ajutor în acțiunea de politehnizare a învățămîntului.

În cadrul consfătuirii, tov. Petre Drăgoescu, director general al Direcției generale a învățămîntului elementar și mediu, a expus un referat cu tema „Problema muncii educative în școală". Referatul a cuprins o analiză a felului cum se realizează munca educativă în școli, insistînd asupra conținutului educativ al activităților pionerești.

Tovarășul Nicolae Pascu, președintele C. C. al S.M.I., care în cadrul unei delegații a C.C. al S.M.I. a vizitat de curînd Uniunea Sovietică, a arătat felul cum se asigură timpul necesar al cadrelor didactice sovietice pentru pregătirea temeinică a lecțiilor, problemele ce se pun acum în școala sovietică în legătură cu ridicarea nivelului pedagogic al lecțiilor, în legătură cu realizarea învățămîntului politehnic.

Luînd cuvîntul în cadrul consfătuirii, tovarășul Constantin Dinculescu, locțiitor al ministrului Învățămîntului, a atras atenția asupra necesității de a se aprecia cu mai multă atenție capacitatea profesională a cadrelor.

Tovarășul Constantin Nicuță, locțiitor al ministrului Învățămîntului, a vorbit despre importanța introducerii predării științelor sociale în școlile de

(Continuare în pag. 2)

Excursii didactico-științifice în timpul vacanței de primăvară

Pentru a veni în sprijinul cadrelor didactice care își duc activitatea în mediul sătesc, organele sindicale ale muncitorilor din învățămînt din regiunea Timișoara organizează pe timpul vacanței de primăvară excursii didactico-științifice în orașul Timișoara.

Excursiile sînt organizate pentru patru zile și cuprind în program vizitarea unor întreprinderi industriale din oraș, a „Stațiunii Republicane a tinerilor naturaliști", a atelierelor pentru activități practice ale unor școli medii. Cu prilejul acestor vizite se vor discuta și unele chestiuni privind politehnizarea învățămîntului. Excursioniștii vor viziona în fiecare seară spectacole de operă și teatru.

Programul acestor excursii mai cuprinde o călătorie cu vaporul pe canalul Bega pînă la ecluzele din comuna Sînmihaiul Romîn, vizitarea Muzeului Bănățean, a Palatului pionierilor etc. În tot acest timp I.P.C.D. organizează pentru pedagogii excursioniști consultații și conferințe cu caracter științific și pedagogic.

La încheierea excursiei echipele artistice ale comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din orașul Timișoara vor prezenta în cinstea excursioniștilor un spectacol.

La excursiile didactico-științifice organizate în timpul vacanței de primăvară de organele sindicale ale muncitorilor din învățămînt din regiunea Timișoara și-au și anunțat participarea 350 de cadre didactice.

LAZĂR GRAMA

VIITORII INGINERI

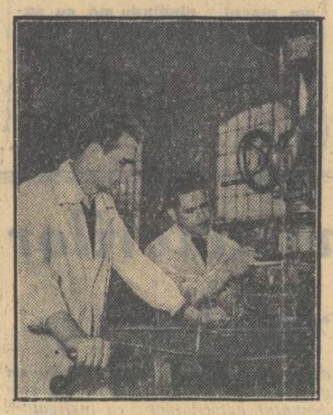

Studenți ai Institutului politehnic din București în atelierul de mecanică al Institutului.

Un eveniment de seamă în viața studenților din țara noastră

— Consfătuirea pe țară a Asociațiilor studenților din R.P.R. —

În zilele de 8, 9 și 10 martie s-au desfășurat la Casa de cultură a studenților din Capitală lucrările Conferinței pe țară a Asociațiilor studenților din R.P.R., eveniment de seamă în viața tineretului studențesc din țara noastră.

La Conferință au luat parte 445 de delegați aleși la conferințele Asociațiilor studenților din cele 10 centre universitare ale țării, membrii comitetului de organizare a Asociațiilor studenților din R.P.R., precum și numeroși invitați — conducători ai universităților și institutelor de învățămînt superior din țară, cadre didactice din învățămîntul superior, reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului, Uniunii Tineretului Munci-

Prezidiul conferinței. Vorbește tov. Iliescu.

tor și ai altor organizații de masă, vechi participanți la mișcarea democratică studențească din țara noastră.

După cuvîntul de deschidere, alegerea prezidiului și aprobarea ordinei de zi, a luat cuvîntul tovarășul Miron Constantinescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Învățămîntului, care a adus Conferinței salutul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliului de Miniștri ai R.P.R.

După ce a subliniat tradițiile glorioase ale luptei studenților revoluționari și democrați din țara noastră, tovarășul Miron Constantinescu a spus: „Generației voastre îi revine sarcina măreață de a ridica această țară din înapoierea economică în care a trăit milenii — de a o ridica pe cele mai înalte culmi ale științelor, tehnicii și artelor, de a făuri viața fericită a poporului pe care nu a avut-o niciodată în trecut. Părinții și străbunii noștri, care au vrut și au luptat să ducă societatea înainte au fost înfrînți de către „coalițiile monstruoase" ale forțelor retrograde. Ca urmare a măreței victorii de acum 12 ani a clasei muncitoare și țărănimii muncitoare — pentru prima oară în istoria poporului nostru tineretului de azi îi stau deschise în față toate posibilitățile și căile pentru făurirea deplină a vieții noi, comuniste".

După ce a vorbit despre realizările puterii populare în domeniul învățămîntului superior, tovarășul Miron Constantinescu a subliniat sarcinile studenților din țara noastră, spunînd între altele: „La Congresul Comsomolului, Lenin a dat vestita lozincă: „Învățați; Învățați; Învățați". Partidul Muncitoresc Romîn, care aplică cu fermitate politica leninistă în țara noastră, vă îndeamnă de asemenea: Învățați! — Învățați să construiți societatea nouă, să folosiți cît mai bine bogățiile nemăsurate ale pămîntului romînesc, învățați să cunoașteți și să vă însușiți știința cea mai înaintată, care să asigure în scurt timp cele mai bune rezultate pentru patria noastră".

Vorbitorul a chemat pe membrii Asociațiilor studențiloor să participe activ la marea operă de educare a tineretului din universități și din institutele de învățămînt superior în spiritul dragostei pentru adevărul științific, al pasiunii științifice, în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, al devotamentului față de Partidul Muncitoresc Romîn și față de statul nostru democrat-popular.

În încheiere, tovarășul Miron Constantinescu a spus: „Să transmitem din această sală salutul acesta tuturor studenților și studentelor din întreaga țară, corpului didactic și să ne angajăm să purtăm mai departe cu forțe unite, făclia științei celei mai înaintate, să mergem pe drumul pe care ni-l arată partidul clasei muncitoare, Partidul Muncitoresc Romîn, spre socialism și comunism. Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliul de Miniștri al R.P.R. ne exprimă deplina lor convingere și încredere în perspectivele și succesele muncii studențimii noastre pentru cucerirea cetății științei și pentru fericirea patriei".

În repetate rînduri, cuvîntarea tovarășului Miron Constantinescu a fost întreruptă de puternice ovații în cinstea Partidului Muncitoresc Romîn și a Comitetului său Central, în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

În continuarea lucrărilor, tov. Ion Iliescu, președintele Comisiei de organizare a Asociațiilor studenților din R.P.R., a prezentat Raportul comitetului de organizare cu privire la constituirea și sarcinile de viitor ale Asociațiilor studenților din R.P.R. Raportul a înfățișat marile realizări înfăptuite în domeniul învățămîntului superior din țara noastră, în îmbunătățirea continuă a condițiilor de învățătură și de trai ale studenților noștri. De asemenea, Raportul a înfățișat sarcinile viitoare ale Asociațiilor studenților. „În fața poporului să ne luăm angajamentul că vom fi fiii săi credincioși, că vom lupta din toate puterile pentru a fi demni de încrederea ce ni se acordă, că vom răsplăti prin muncă, prin eforturi, prin întreaga noastră viață, grija și dragostea purtată nouă de statul democrat-popular, de partidul nostru iubit" — **s-a arătat în Raportul comitetului de organizare.**

Cu o puternică manifestație de entuziasm a fost întîmpinat Tanaka Iuzo, vicepreședinte al U.I.S., care a adus Conferinței salutul Uniunii Internaționale a Studenților. Între altele, Tanaka Iuzo a arătat că U.I.S.-ul, sprijinit de studențimea progresistă din întreaga lume, își va intensifica eforturile pentru a-și îndeplini sarcinile sale: apărarea păcii mondiale, lupta împotriva colonialismului, pentru independență națională, pentru un sistem democratic de învățămînt, pentru drepturile studenților și pentru promovarea colaborării și unității în rîndurile studenților.

La discuțiile pe marginea rapoartelor prezentate în Conferință au luat cuvîntul numeroși studenți care au ridicat o serie de probleme în legătură cu activitatea de viitor a Asociațiilor studenților din R.P.R.

Printre cei care au salutat prima Conferință a Asociațiilor studenților au fost și reprezentanți ai cadrelor didactice din învățămîntul superior, printre care prof. univ. L. Takacs, rectorul Universității „Bolyai" din Cluj, prof. univ. Ion Cîmpeanu, prorector al Universității „Victor Babeș" din Cluj, prof. univ. Ion Șandru, prorector al Universității „Al. I. Cuza" din Iași și alții, care și-au exprimat convingerea că Asociațiile studenților vor aduce o contribuție însemnată la dezvoltarea învățămîntului superior în țara noastră.

În ultima zi a Conferinței s-a ales Consiliul Uniunii Asociațiilor studenților din R.P.R. și Comitetul Executiv al Consiliului, care are ca președinte pe tov. Ion Iliescu.

În ovațiile furtunoase ale participanților s-a dat apoi citire Scrisorii de salut trimisă către C.C. al P.M.R., — tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej și către Consiliul de Miniștri al R.P.R. — tovarășului Chivu Stoica. „Cauza și lupta întregului popor muncitor pentru construirea socialismului — **se spune între altele în scrisoare** — ne sînt scumpe și de aceea asigurăm Comitetul Central al P.M.R. și guvernul R.P.R. că asociațiile studenților își vor îndeplini sarcinile date de partid în lupta măreață a întregului popor".

Într-o pauză.

Conferința a adoptat în unanimitate o rezoluție în care cheamă zecile de mii de studenți ai patriei noastre să dovedească prin toată activitatea, prin toate eforturile, prin toată viața lor, că sînt demni de încrederea, grija și dragostea arătată zi de zi studenților de către statul democrat-popular, de către Partidul Muncitoresc Romîn, învățînd cu sîrguință, luptînd din toate puterile pentru întărirea patriei și apărarea păcii.

Pedagogii contribuie la transformarea socialistă a agriculturii

Cadrele didactice din comunele și satele regiunii Craiova desfășoară, sub îndrumarea organizațiilor de partid, o rodnică activitate pentru atragerea țărănimii muncitoare pe calea transformării socialiste a agriculturii. În munca lor în această direcție ei se sprijină pe hotărîrile Plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956, străduindu-se să desfășoare o activitate cît mai concretă, mai apropiată de viață.

În comuna Afumați din raionul Băilești, pedagogii, în frunte cu comuniștii, au reușit să atragă în întovărășiri, într-un timp relativ scurt, un număr de 150 de familii de țărani muncitori. O muncă stăruitoare în mijlocul țăranilor muncitori au dus și pedagogii din satul Amzulești care este acum complect cooperativizat.

Rezultate frumoase în munca de lămurire a țărănimii muncitoare au obținut cadrele didactice din satul Balta Verde, raionul Vînju Mare. Aceștia au contribuit la lămurirea a 24 de familii, care vor intra în cooperativa agricolă de producție ce va lua ființă în curînd. De asemenea învățătorii și profesorii au contribuit la înființarea cooperativei agricole de producție din comuna Țînțăreni, raionul Filiași, a întovărășirilor agricole din comuna Moțăței, raionul Calafat, din comuna Negoești, raionul Amaradia etc.

Exemplul acestor pedagogi trebuie să mobilizeze la muncă și pe învățătorii și profesorii care nu desfășoară nici o activitate culturală în rîndurile țăranilor muncitori, cum sînt Georgescu Constantin, Virgil Pîrvulescu, Pană Ioan, Angela Milovan și alții din comuna Plenița.

F. CRIȘAN

În sprijinul campaniei agricole de primăvară

Cadrele didactice din comuna Petrești, raionul Bacău, acordă o importanță deosebită sprijinirii muncilor agricole de primăvară, ținînd săptămînal, în fiecare sat din raza comunei, conferințe cu subiecte agrotehnice. Astfel, de curînd, învățătorul Emanoil Nartu a vorbit în fața țăranilor muncitori din satul Soci despre importanța folosirii semințelor selecționate. De asemenea, învățătorul Ioan Perju a ținut în satul Fundul-Văii conferința intitulată: „Cum trebuie să îndeplinim lucrările agricole de primăvară". Învățătorul Alexandru Puiu a scris numeroase articole la gazeta de stradă a sfatului popular, subliniind importanța pe care o are executarea la timp a însămînțărilor.

Învățătorii și profesorii de științe naturale din comuna Petrești dau și elevilor indicații cu privire la muncile agricole, îndrumîndu-i să-și ajute părinții în efectuarea acestor munci. Pedagogii din comună pot fi văzuți zilnic stînd de vorbă cu țăranii muncitori, cărora le dau îndrumări cu privire la procurarea semințelor, la selecționarea lor și la îndeplinirea la timp a lucrărilor agricole.

DUMITRU TĂTARU

1907

Adunare închinată răscoalei de la 1907 la școala medie nr. 26 din București. Sus, stînga, prezidiul adunării.

În întîmpinarea concursului artistic al S. M. I.

Inițiativa C.C. al S.M.I. de a organiza un concurs pe țară al cercurilor artistice de amatori ale Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt a fost primită cu vie satisfacție de cadrele didactice din raionul Salonta. În raionul Salonta există deja o bogată activitate a cercurilor artistice ale organizațiilor sindicale răspîndite în satele și comunele raionului. În ultimii ani comitetul sindical raional al muncitorilor din învățămînt din raionul nostru, cu ajutorul unor inimoși organizatori sindicali și delegați culturali din grupele sindicale ca Emil Pop (Giumeghin), Constantin Parghel (Gepiu), Florian Minoiu (Tinca), Eugen Diaconu (Tulca), Luiza Cristea (Cefa) ș.a. a organizat numeroase cercuri artistice de cor, teatru, brigăzi de agitație, care au prezentat programe cultural-artistice în toate satele raionului, au inițiat schimb de experiență artistică cu cercuri din alte raioane, ca Beiuș, Criș, Lunca Vașcăului, Oradea, Ineu și au participat la concursurile artistice ale C.C.S. și ale căminelor culturale, ajungînd pînă la selecționări finale.

Activitatea corului comitetului sindical raional a luat o mare amploare, ajungînd să mobilizeze pînă la 104 coriști (din orașul Salonta și satele raionului). Corul a pregătit un repertoriu destul de bogat în limbile romînă și maghiară și a susținut programe în localitățile Salonta, Tinca, Chișineu Criș, Oradea. Membrii corului sudiază individual partiturile reunindu-se la repetițiile generale.

De asemenea, menționăm activitatea corului comitetului de instituție din comuna Tinca. În anul trecut, acest cor a participat la concursul echipelor artistice de amatori ale sindicatelor ajungînd pînă la faza regională.

O rodnică muncă artistică desfășoară și cercul dramatic al comitetului de instituție din comuna Tinca, care a reușit să prezinte piese valoroase din dramaturgia noastră clasică și contemporană, ca „Millo director" și „Piatra din casă" de Vasile Alecsandri, „Să fie liniște", „Jos Tudorache, sus Tudorache" sau piesa lui V. Kataev „O zi de odihnă". Activitatea acestei formații artistice este bine cunoscută în peste 20 de orașe și sate.

Urmînd exemplul acestui cerc artistic, grupe sindicale ca cele din localitățile Gepiu, Cefa, Tulca sau Arpășel au inițiat formații asemănătoare cu care au susținut programe artistice în comunele lor. Unele grupe sindicale au organizat și brigăzi de agitație. Brigăzile artistice de agitație din Tulca, Gepiu, Tinca au adus o contribuție deosebită la sărbătorirea înființării de gospodării agricole și întovărășiri agricole în satele raionului, și au desfășurat o bogată activitate în campaniile de alegeri de deputați în Marea Adunare Națională.

Numele unor învățători artiști amatori ca Paul Florian, Tania Minoiu și Sofia Cristea (Tinca), Ileana Pavel și Bodi Emeric (Salonta), A. Korosi (Arpășel), Francisc Ambrus (Belfir), Doina Manea și Grigore Mateaș (Cefa) ș.a. sînt bine cunoscute cadrelor didactice din raion.

Pentru toate cercurile artistice din raionul Salonta inițierea primului concurs artistic de către C.C. al S.M.I. a constituit un stimulent pentru o mai rodnică activitate atît în ce privește îmbogățirea repertoriului și prezentarea de programe, cît și pentru afirmarea posibilităților artistice ale membrilor cercurilor.

Comitetul sindical raional a luat hotărîrea să sprijine formațiile artistice existente, să popularizeze regulamentul concursului în sînul grupelor sindicale și să ajute la formarea de noi brigăzi artistice de agitație și cercuri dramatice.

ELIADE BUCIUC

Plenara C. C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

În ziua de 9 martie a.c. a avut loc în București plenara Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt. La plenară au participat membri ai C.C. al S.M.I., activiști sindicali, președinți ai unor comitete sindicale raionale și orășenești.

Plenara a dezbătut „Raportul asupra executării planului de venituri și cheltuieli al asigurărilor sociale pe anul 1956", prezentat de tov. Elena Isacu Bologa, vicepreședinte al C.C. al S.M.I. „Raportul asupra executării bugetului S.M.I. pe 1956 și proiectul de buget pe anul 1957", prezentat de tov. Ion Muntean, secretar al C.C. al S.M.I., ca și rapoartele comisiei de cenzori, prezentate de tov. Petre Pop, președintele comisiei de cenzori a C.C. al S.M.I.

La plenară s-a arătat că în cursul anului 1956 muncitorii din învățămînt au primit pe linia asigurărilor sociale peste 25 milioane lei. În afară de aceasta, importante sume au fost folosite pentru acțiuni social-culturale, odihnă și tratament balnear, măsuri de prevenire a îmbolnăvirilor, de ocrotire a copilului etc.

Participanții la discuții au arătat, totodată, unele neajunsuri care se manifestă în ce privește buna gospodărire a fondurilor de asigurări sociale destinate muncitorilor din învățămînt.

În hotărîrea adoptată de plenară se prevăd măsuri pentru înlăturarea tuturor deficiențelor manifestate în activitatea organelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt. Hotărîrea subliniază importanța care trebuie acordată măsurilor de prevenire a îmbolnăvirilor și îmbunătățirii condițiilor de viață și muncă ale cadrelor didactice. Hotărîrea prevede, de asemenea, măsuri privind îmbunătățirea asistenței sanitare a cadrelor didactice din mediul sătesc și a celor care lucrează în localități îndepărtate de centrele de raioane și orașe.

În ce privește executarea bugetului financiar al sindicatului pe anul 1956, plenara a aprobat măsurile prezidiului privind reducerea cheltuielilor administrative. Proiectul de buget financiar al sindicatului pe anul 1957 prevede sume importante pentru acțiuni social-culturale în rîndul membrilor de sindicat. Cea mai mare parte a fondurilor provenite din cotizațiile sindicale va fi gospodărită de comitetele sindicale raionale și orășenești.

Plenara a examinat și activitatea caselor de ajutor reciproc. În cursul anului 1956, acestea au acordat membrilor lor un număr de 56.720 de împrumuturi, în valoare de aproape 37 de milioane lei, precum și diferite ajutoare materiale, în valoare de 409.242 lei.

Plenara C.C. al S.M.I. a adoptat apoi o hotărîre privind îmbunătățirea muncii financiare a organelor sindicale.

MAJORAREA ALOCAȚIILOR DE HRANĂ ÎN INSTITUȚIILE DE ÎNVĂȚĂMÂNT

În vederea îmbunătățirii condițiilor de viață ale copiilor și tinerilor din instituțiile de învățămînt, Consiliul de Miniștri al R.P.R. a emis de curînd o Hotărîre prin care se mărește, cu începere de la 1 martie 1956, alocația zilnică de hrană pentru copiii din instituțiile preșcolare și elevii din școlile de cultură generală, institutele pedagogice de învățători, școlile profesionale de ucenici, școlile tehnice, școlile speciale și preventorii cu elevi debili și elevi invalizi, pentru copiii bolnavi de T.B.C. Hotărîrea prevede, de asemenea, că bursele de stat acordate elevilor se majorează în mod corespunzător cu diferența între vechea și noua alocație de hrană. În consecință, bursierii externi vor primi bursele majorate cu diferența de alocație.

La activitatea practică

Elevii școlii medii nr. 28 din București desfășoară o bogată activitate în atelierele și laboratoarele școlii.

Din experiență

ȘCOLILE SOVIETICE

Strînsă legătură cu practica

Școala noastră medie este situată în orășelul muncitoresc Vetiujski, la 120 km. de orașul Gorki. Aici se găsesc o stație de cale ferată, un combinat chimico-forestier, o fabrică de cherestea, o agenție a flotei fluviale, o bază interraională de mașini agricole, o stație de incubatoare, un birou de plutărit, o bază de petrol. În apropiere, se află cîmpiile colhozurilor „Miciurin" și „Vorosilov".

În ultimii ani s-a întărit baza didactico-materială a școlii, a crescut suprafața pe care o ocupă aceasta. Pe terenul școlii, care cuprinde acum cinci hectare, s-au construit, pe lîngă clădirea școlii, un atelier, un laborator pentru studiul mașinilor, un garaj, un club școlar, locuințe pentru profesori, un orășel sportiv, un pavilion zoologic, au fost parcelate terenuri de geografie și matematică, s-au ridicat clădiri gospodărești.

Mulțumită ajutorului întreprinderilor locale, școala are acum trei automobile de diferite mărci, un tractor cu șenile, o șalupă fluvială, cîteva strunguri și mașini de găurit, o stație electrică cu o putere de 12 kW.

Utilajul școlii și întreprinderilor industriale aflate în cuprinsul orășelului ne îngăduie să-i familiarizăm pe elevi cu bazele generale ale industriei. Fiecare dintre pedagogii școlii își organizează astfel munca, încît elevii să poată folosi în viață cunoștințele primite. În procesul predării obiectelor în cadrul cărora se realizează învățămîntul politehnic profesorii se străduiesc să arate elevilor că la baza tehnicii stau legile fizicii, chimiei, matematicii, iar la baza agriculturii — legile biologiei.

Elevii știu că nu este suficient să-ți amintești lecțiile predate. Trebuie și să știi să folosești în practică ceea ce ai învățat la lecție, să îndeplinești activitățile practice indicate de către profesori.

În timpul excursiilor la fabrica de cherestea elevii au văzut cu ochii lor cum se folosesc măsurătorile în tehnică. Pe baza datelor culese aici, ei au socotit apoi cîtă lemnărie este necesară pentru construirea unei locuințe.

Adeseori la lecții se citesc extrase din articole de știință popularizată accesibile elevilor, se indică literatura tehnică de popularizare. Se folosește pe larg, pentru demonstrarea legilor și fenomenelor fizice, nu numai materialul didactic, ci și tehnica existentă în școală. În acest scop se recurge chiar și la obiecte de uz casnic, ca și la exemple tipice din împrejurimi.

Din cauza lipsei de spațiu, în școală există un singur laborator pentru fizică și chimie. De aceea s-au confecționat cutii-laboratoare portative, care cuprind asortimente de reactivi pentru diferite teme. Cutiile-laborator sînt în același timp potrivite ca mesute de demonstrație.

Toate formele de lucrări la fizică, matematică, chimie, biologie contribuie la stimularea interesului elevilor față de aceste discipline, ajută la rezolvarea problemelor învățămîntului politehnic. Întărirea și lărgirea cunoștințelor și deprinderilor elevilor se continuă în procesul activităților practice în atelierele școlare și pe lotul școlar, ca și cu prilejul studierii cursului privitor la bazele producției. În școală a fost utilat un atelier în care se desfășoară activități de prelucrare a lemnului și metalului. O mare atenție se acordă aici înarmării elevilor cu deprinderi corecte de muncă. Elevii îndeplinesc orice activitate practică după fișe, în care se arată mersul îndeplinirii operațiilor, materialele și instrumentele cu care se lucrează, și sînt indicate schițe pentru confecționarea obiectelor.

Elevii au confecționat în atelier suporturi pentru eprubete, calorimetre, instrumente simple, rame, utilaj pentru lotul școlar. Elevii claselor a IV-a au confecționat la lecțiile de lucru manual daruri pentru elevii de la casa de copii. Lecțiile de lucru manual în clasele I—IV, activitățile practice ale elevilor din clasele V—VII în atelier și pe lotul școlar constituie o bază solidă pentru îmbinarea teoriei cu practica.

În realizarea învățămîntului politehnic joacă un rol însemnat munca în afara clasei. Aceasta lărgește orizontul elevilor, deschide largi posibilități pentru desfășurarea activității creatoare independente, adîncește cunoștințele elevilor, îmbogățește deprinderile lor practice.

La noi funcționează, pe lîngă cercurile de cor, sportive și pe obiecte, și următoarele cercuri: de automobil, de motociclism, „Mîini îndemînatice", de apicultură, de foto-amatori, de gospodărie. Unii dintre elevii care au lucrat în cercul de automobile pot deja să conducă în mod independent automobilul. În timpul verii, reparînd mașina școlii, ei i-au studiat bine construcția. Membrii cercului de electrotehnică și ai cercurilor fizico-tehnice au instalat în clase difuzoare de radio. Membrii cercului tehnic din clasele mari fac de serviciu la punctul de radioficare al școlii, proiectează filmele care rulează în școală. Ei au electrificat garajul, atelierul de automobile, pavilionul zoologic, au instalat în coridoare sonerii electrice, au ajutat la utilarea atelierelor de tîmplărie și lăcătușerie. Prin posibilitățile cercului de fizico-tehnică a fost confecționată o antenă de televiziune, care a fost instalată pe acoperișul clădirii școlii. Acum se desfășoară experiențe pentru recepționarea programelor de televiziune sonoră transmise din Gorki. Cercurile editează regulat gazetele de

Elevii clasei a X-a studiază construcția automobilului.

perete „Tînărul fizician", „Tînărul micriurinist", „Mîini îndemînatice".

Lecțiile, referatele, serile tematice („Fizica în jurul nostru", „Tehnica zilelor noastre" etc.), confecționarea obiectelor, a materialelor didactice, a modelelor și a machetelor, întîlnirile cu specialiștii din agricultură și cu muncitorii din industrie ne ajută să îmbunătățim învățămîntul politehnic.

Mîndria noastră o constituie expoziția politehnică permanentă, la care sînt prezentate diferite materiale didactice și modele executate de mîinile membrilor cercurilor tehnice. Toamna am organizat o expoziție a plantelor cultivate pe lotul școlar.

Cercul tinerilor naturaliști a adunat în timpul verii numeroase plante, din care a confecționat ierbare. La pavilionul zoologic se pot vedea iepuri de casă și găini. Mica stupină a școlii, grădina, crescătoria de pui, floră mare, situate pe lotul școlar, sînt obiectul unei griji neobosite a elevilor noștri.

În fiecare vară elevii ajută cu dragă inimă colhozului la prășit, la strînsul recoltei și la alte munci agricole. Tuturor copiilor, începînd cu cei din clasa a III-a, li se dă ca temă pentru vacanță să expună în scris rezultatele observațiilor asupra diferitelor fenomene ale naturii.

A da elevilor cunoștințe trainice cu privire la bazele științelor, legate strîns de cele mai însemnate ramuri ale producției industriale și agricole, a-i învăța să mînuiască cele mai răspîndite instrumente, să folosească mașini de prelucrat lemnul, a-i familiariza cu organizarea muncii și cu munca concretă din industrie — acestea sînt sarcinile fundamentale pe care se străduiește să le rezolve colectivul pedagogic al școlii. Absolvenții noștri vor ști să citească schițe tehnice, să lucreze după ele, să conducă automobilul, vor cunoaște bazele electrotehnicii. Încă în școală ei parcurg întreg ciclul muncilor agricole de bază, se familiarizează cu mașinile agricole. Atrăgînd pe toți elevii la munca obștească, noi ne străduim să-i educăm în spiritul dragostei față de muncă.

Ridicînd în mod sistematic calificarea profesorilor, organizăm pentru ei lecții, seminarii practice, activități practice în atelier. Au fost organizate pentru pedagogi excursii speciale în întreprinderile locale. Profesorii de fizică studiază automobilul, cei de biologie — mașinile agricole, cei de chimie — industria chimică a raionului.

Există în munca noastră serioase neajunsuri, mai avem încă multe de făcut, dar primele rezultate ne dau o puternică încredere în justețea măsurilor luate.

Experiența arată că realizarea învățămîntului politehnic duce la ridicarea calității întregii munci instructiv-educative a școlii. Elevii își formează o atitudine conștientă față de proprietatea obștească, față de muncă, sînt educați în spiritul disciplinei. Învățămîntul politehnic influențează într-o măsură însemnată asupra întregului chip moral al elevului, face să crească interesul său față de studiu, îi dezvoltă atenția și îmbunătățește în întregime succesul la învățătură în școală.

Mulți dintre absolvenții școlii studiază acum cu succes în instituțiile de învățămînt superior tehnic și agricol din țară, în școlile tehnice, lucrează în industrie, în colhozuri.

Trecerea la noul plan de învățămînt — deși acesta mai are nevoie să fie îmbunătățit — grăbește politehnizarea școlii, o apropie de rezolvarea marilor sarcini pe care i le-a pus cel de-al XX-lea Congres al Partidului.

N. SEREBRIAKOV
directorul școlii medii din Vetlujski

(Din ziarul „Pravda", nr. 69, 10 martie 1957).

Tinerii ucenici

Pe Bulevardul Muncii, lîngă Stadionul 23 August se ridică impunătoare o clădire roșie. Este școala de ucenici a uzinelor „23 August". Intrînd în curtea ei am fost întîmpinat de freamătul vesel al mulțimii de elevi în recreație. Îmbrăcați în frumoasele lor uniforme bleumarin cu nasturi galbeni, ucenicii păreau în același timp sobri și disciplinați, dar și plini de vioiciunea specifică vîrstei.

Tov. Ilie Simici, directorul școlii, vorbește cu mîndrie despre elevii școlii.

„În cele 17 clase — ne spune el — învață fii de muncitori, salariați ai uzinelor „23 August" și ai altor întreprinderi din raion. Aici se califică în meseriile de strungari, forjari, lăcătuși, electricieni, turnători. Acum ucenicii forjari și turnători sînt în orele de practică".

Am aflat apoi că elevii-ucenici sînt ocupați zilnic cîte 6 ore, zilele de practică alternînd cu cele de studii. Practica o efectuează în atelierele uzinelor „23 August".

...A sunat de intrare. Privind cu atenție la tinerii care urcă grăbiți spre clase, recunosc printre ei figuri pe care le-am întîlnit în uzină. Mulți dintre elevii școlii, ca Ion Sorescu din anul I strungari, Ion Vîlcu din anul III frezori, Cornel Stănescu din anul III electricieni sînt fruntași în munca de atelier, stăpînind tot mai bine strungul și freza, ciocanul automat și pila.

Dar elevii acestei școli au și altfel de preocupări. Astfel, o parte dintre ei, iubitori de muzică, în număr de 70, formează corul, alții activează în cercul literar. Cei mai mulți frecventează cu regularitate clubul școlii, jucînd șah și citind cărțile de literatură tehnică și beletristică cu care este înzestrată biblioteca. Numeroși elevi participă săptămînal la conferințe interesante urmate de spectacole, la Casa de cultură a Sindicatelor și la Casa Centrală a Armatei. Nicolae Benciu din anu III „D" strungari, Nicolae Nițescu din anul II „F" forjari, Romeo Palagea și Virgil Prunescu din anul III „A" strungari sprijină comitetul U.T.M. pe școală în organizarea serilor literare urmate de dans.

Tîrziu, cînd elevii urcau în clase pentru ultima oară de studiu am plecat, gîndindu-mă cu satisfacție la pregătirea temeinică pe care o primesc în această școală viitorii muncitori.

TR. BĂDULESCU

PENTRU CONTINUA ÎMBUNĂTĂȚIRE A MUNCII ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL DE CULTURĂ GENERALĂ

(Urmare din pag. 1)

cultură generală pentru formarea concepției științifice a elevilor asupra naturii și societății, despre influența pozitivă pe care predarea acestor științe trebuie s-o exercite asupra formării fizionomiei morale a tineretului.

Luînd cuvîntul în continuare, tovarășul Nicolae Sipoș, locțiitor al ministrului Învățămîntului, a apreciat seriozitatea cu care șefii secțiilor de învățămînt s-au pregătit pentru această consfătuire, subliniind propunerile bune și arătînd unele dintre măsurile ce trebuie luate atît de cadrele didactice, cît și de conducerea ministerului pentru traducerea în viață a acestor măsuri.

Tovarășul C. Nădejde s-a oprit asupra unor probleme ale muncii educative, stăruind îndeosebi asupra activității în rîndurile pionierilor. Vorbitorul a accentuat necesitatea îndrumării activităților pionierești de către cadrele didactice, fără ca acestea să se suprapună atribuțiilor instructorilor de pionieri. De asemenea, tov. C. Nădejde s-a oprit asupra problemelor politehnizării, subliniind necesitatea ca organele de învățămînt să asigure o legătură strînsă a școlilor cu întreprinderile.

În încheierea consfătuirii a luat cuvîntul tov. Miron Constantinescu, oprindu-se asupra principalelor probleme discutate în cadrul ședinței și subliniind în mod deosebit atenția care trebuie acordată îmbunătățirii compoziției sociale a elevilor din școlile medii și ridicării continue a nivelului activității instructiv-educative în toate școlile patriei.

În legătură cu activitatea pionierească din școli, tov. Miron Constantinescu a arătat necesitatea de a găsi forme de activitate cu un conținut bogat, potrivite vîrstei copiilor, forme care să atragă pe pionieri, să-i facă să participe cu interes la acțiunile inițiate de organizația lor și care, în același timp, să exercite asupra lor o puternică influență educativă.

După aceea a subliniat importanța care trebuie dată educației fizice în școli, grija cu care trebuie să se înfăptuiască educarea în comun a băieților și fetelor, atrăgînd atenția ca în această privință să nu existe grabă acolo unde nu sînt asigurate încă toate condițiile corespunzătoare.

În continuare, tov. ministru al Învățămîntului s-a oprit asupra problemelor privitoare la programele și manualele școlare, arătînd că lipsurile existente în această privință trebuiesc înlăturate fără întîrziere.

În încheiere, tov. Miron Constantinescu a dat îndrumări pentru munca practică, operativă a organelor de învățămînt, arătînd că este necesar să se acorde o atenție mereu sporită propunerilor cadrelor didactice și ale părinților elevilor. De asemenea, a subliniat importanța pe care o are pentru progresul continuu al învățămîntului, al muncii din școli, colaborarea strînsă, permanentă între minister și Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt.

Cerc de studii pentru profesori

Subfiliala societății de științe matematice și fizice din Tg. Jiu a organizat un cerc de studii în care se dezbat diferite probleme privitoare la geometria diferențială și la teoria ecuațiilor diferențiale. La acest cerc participă studenți de la secția fără frecvență a Facultății de matematică și fizică, precum și cadre calificate de la școlile medii din oraș.

Pînă în prezent s-au ținut cinci lecții în legătură cu teoria ecuațiilor diferențiale și o lecție în legătură cu geometria diferențială. Se prevede, de asemenea, introducerea unor lecții de astronomie și astrofizică.

Lecțiile sînt deosebit de folositoare și atractive pentru participanți. Și-au exprimat dorința de a participa la acest cerc și cadre de tehnicieni din afara învățămîntului.

EM. ISAC

PREGĂTIRI PENTRU LUCRĂRILE PE PARCELA EXPERIMENTALĂ

Elevii școlii de 7 ani din comuna Domnești, raionul Curtea de Argeș, s-au pregătit cu sîrguință pentru munca pe parcela experimentală. În lunile de iarnă ei au confecționat coșuri de hîrtie pentru a feri roșiile de brumă, săculețe de pînză pentru semințe. De asemenea, au strîns cutii goale de conserve pentru repicări, au confecționat mici colivii cu hrană pentru păsările, pe care le-au agățat în toți pomii din grădina școlii. Tot în lunile de iarnă s-au proiectat diafilme și diapozitive în legătură cu lucrările în livadă, semănatul, structura plantelor etc.

În ultimul timp, fiecare elev a făcut cîte o probă de germinație. Rezultatele acestor probe au fost consemnate într-un caiet special. De curînd s-au pus cartofii la încolțit.

Acum elevii lucrează la instalarea a două răsadnițe calde. Părinții lor au adus aici gunoi de cal și pămînt negru. Elevii din ultimele clase au reparat ramele răsadnițelor, au înlocuit geamurile sparte și au semănat roșii, ardei, varză și vinete.

Profesorul de științe naturale a întocmit de comun acord cu direcția școlii planul de organizare a muncii pe parcela experimentală. Acest plan cuprinde: problemele instructiv-educative pe care le urmăresc pedagogii, date generale asupra terenului, utilajul necesar lucrărilor pe teren, secțiunile de pe parcela experimentală, semințele necesare, activitatea ce o vor desfășura elevii pe clase, sarcinile directorului școlii, sarcinile profesorului de științe naturale și sarcinile celorlalți membri ai colectivului școlii.

LUCA I. IONESCU

1907

Sus: Petre Oșanu din Cavodinești îndemnînd agitație printre soldați, de prof Gheorghe Levcovici. Jos: tov. prof. Gheorghe Levcovici, de la școala medie nr. 1 din Galați, lucrînd la tabloul „Muncitorii la lacul Brateș în 1907".

Despre participarea învățătorilor la desfășurarea răscoalelor

De pe la mijlocul lui februarie 1907, și anume din momentul cînd valul răscoalelor începu să crească nimicitor, pentru învățătorii școlilor sătești nu mai putea fi vorba de simpla activitate culturală în mijlocul țărănimii. De altfel, cercurile culturale și școlile de adulți se închiseseră, revistele culturale fie că își încetaseră activitatea, fie că nu mai puteau pătrunde la sate, iar de ședători și conferințe nu se mai putea nici pomeni într-o perioadă atît de agitată.

După cum era de așteptat, acum se întețesc încercările exponenților reacțiunii de a-i abate pe învățători de la calea participării la răscoală și de a face din ei unelte ale regimului burghezo-moșieresc. Ziarele conservatoare, ca și cele liberale, sînt pline de apeluri către învățători. Pedagogii reacționari se întreceau în a-i convinge pe învățători să facă poporului o educație în spiritul supunerii, îndu-le drept exemplu pe... ofițeri. Ziarul șovin „Neamul romînesc", regretînd că răscoala ia un caracter social în locul celui naționalist pe care acest ziar îl preconizase îi îndeamnă pe învățători „să poarte steagul cel alb" al împăcării. Ministerul Instrucției și Cultelor trimite tuturor învățătorilor un apel în care le cere „a potoli pe cei turburați" și „a aduce pacea și liniștea printre oameni". Revizorii școlari, la rîndul lor, trimit apeluri disperate către învățători; astfel, revizorul județului Neamț le scria: „...Să convingeți pe săteni prin cuvinte alese că nu pot căpăta pămînt și alte drepturi cu forța, prin cruzimi și devastări... Faceți să înțeleagă că dacă nu se vor liniști se poate întîmpla să intre în țară armatele nemților, muscalilor, turcilor ori altor neamuri". (Arhivele Statului, fond Min. Instrucției, dosar 824/1907, f. 268) Bănuitor cu învățătorii, revizorul școlar le mai cerea ca înainte de a ține țăranilor cuvîntarea conform indicațiilor primite, să o arate preotului, urmînd ca textul — semnat de preot, delegatul primăriei și cîțiva asistenți — să fie trimis la revizorat.

Marea majoritate a învățătorilor nu s-au lăsat însă convinși să ridice steagul alb pentru a apăra vechile rînduieli. Dimpotrivă, ei și-au spus cuvîntul — care atîrna greu în ochii țăranilor — în favoarea răscoalei. Aceștia au fost mulți — mult mai mulți decît cei 41 de învățători cuprinși în lista celor arestați și deferiți justiției, listă pe care o întocmise Ministerul de Interne la 28 mai 1907. Ei erau atît de mulți și atît de activi, încît prefectul Muscelului scria ministrului de Interne că și-a pierdut orice iluzie despre învățători („Răscoala țăranilor din 1907", documente, vol. II, pag. 327), iar ministrul de Interne, alarmat de informațiile prefecților, scria la rîndul său ministrului Instrucției și Cultelor: „Administrația întîmpină enorme dificultăți din cauza învățătorilor de la sate, care devin susținătorii aprigi ai celor mai revoluționare idei, încît credem că este de datoria autorității superioare de a se lua măsuri pentru încetarea cît mai curînd posibil a unei asemenea stări de lucruri" (Idem. vol. II, pag. 337).

Pe baza documentelor existente se pot reconstitui multe dintre acțiunile învățătorilor, care au produs furia și spaima autorităților. Din documente rezultă că numeroși învățători au fă-

1907

cut propagandă în favoarea răscoalei, le-au arătat țăranilor că pămîntul nu poate fi obținut prin rugăminți, ci prin luptă, i-au îndemnat să-i gonească pe boieri și să pună stăpînire pe ogoruri pe care au trudit de veacuri. Florea Vlădescu, învățător în comuna Grecești (reg. Craiova), i-a îndemnat pe țărani să se răscoale împotriva moșierului Dumitru Lascu, al cărui conac a fost devastat și incendiat. La fel au procedat învățătorii Ion Popescu din comuna Prunaru (reg. București), Rafailă din comuna Lacul lui Boban (reg. Ploești), Constantin Săvulescu din comuna Gubancea (reg. Craiova), Petre Stănescu și Grigorie Deca din comuna Afumați (reg Craiova), C. Popescu și N. Teodorescu din Uricheni (reg. Bacău), I. C. Nicolescu din Piscani (reg. Pitești) și numeroși alții. Pe învățătorul Mihai Popescu din Băbeni-Făurești raportul prefectului de Vîlcea către ministrul de Interne îl acuza că ar fi avut contact cu „doi indivizi suspecți, îmbrăcați orășenește, care au aprobat incendierea conacului și au spus că îi se va împărți țăranilor moșia".

Trebuie adăugat că nu numai învățătorii au îndemnat țărănimea la răscoală, dar și unii profesori cu idei înaintate. Presa a vorbit foarte mult în acel timp despre profesorul Vasile Mihăilescu și despre alți colegi ai săi de la liceul din Craiova, pe care un grup de moșieri din județul Dolj i-au denunțat autorităților ca instigatori. Anunțînd arestarea acestui profesor, procurorul tribunalului Dolj comunica ministrului Justiției că Vasile Mihăilescu „prin conferința ce au ținut la 4 martie la Atheneul din Craiova... prin cuvintele rostite în public atenta contra liniștei statului, aținînd la războiul civil pe locuitori, iar din corespondențele ridicate de la numitul se vede că numitul făcea o vie propagandă în scopul susarătat" („Răscoala țăranilor din 1907", documente, vol. II, pag. 199). Ziarele conservatoare ca „Evenimentul" și liberale ca „Prezentul" îl prezentau pe V. Mihăilescu cu titlul de „instigator". Un obscur ziar reacționar craiovean avea să salute mai tîrziu, cu satisfacție, faptul că profesorii Mihăilescu și Gherghel au fost mutați din Craiova.

Tot atîta vîlvă a produs și arestarea tînărului profesor Tiberiu Popescu, directorul liceului din Slatina, acuzat împreună cu alți colegi că a făcut propagandă în favoarea răscoalelor.

Adesea însă nu era vorba numai de propagandă — fie ea oricît de înflăcărată — ci de-a dreptul de participare directă la desfășurarea răscoalei, învățătorii devenind capi ai răscoalei în comunele lor sau chiar dincolo de limitele acestora. Astfel de organizatori au fost, de pildă, învățătorii Gh. Dimitriu din comuna Dorobanți și Anastase Gheorghiu din comuna Nicșeni (reg. Suceava). Îndrumați de ei, țăranii din cele două comune au pornit spre Botoșani să-i ceară arendașului anularea contractului de arendare. Despre învățătorul Ioan Stoenescu din comuna Lalоș, prefectul de Vîlcea scria ministrului de Interne că „se află depus în arestul preventiv sub inculpare că în casa sa s-au făcut primele planuri și pregătiri pentru începerea răscoalelor din Lalоș" (Arhivele Statului, fond. Min. Justiției, dosar 9/1907). Același lucru se spunea despre învățătorul I. V. Ungureanu din Uscați (reg. Bacău). La 19 aprilie 1907 ziarul „Prezentul" anunța că „autoritățile au isbutit să descopere pe instigatorii care au organizat și condus răscoala din Flămînzi (jud. Botoșani). Ei sînt învățătorul Maxim și preotul Săvescu din acea comună".

Printre învățătorii care au jucat un rol activ în organizarea răscoalelor merită citat la loc de cinste Alexandru Stroescu, din comuna Orbeasca de Jos (reg. București). Alexandru Stroescu era cunoscut încă dinaintea răscoalei prin faptul că în lecțiile sale și în cuvîntările adresate părinților căuta să sădească ura nelmpăcată împotriva moșierilor. Începînd din februarie 1907, școala sa a devenit un centru al activității revoluționare. La adunările conspirative, ținute noaptea în cancelarie, se adunau capii răscoalei din comuna Orbeasca. În ajunul izbucnirii răscoalei, Alexandru Stroescu a organizat în școală o întrunire la care au luat parte peste 200 săteni. Activitatea lui a produs vîlvă mai ales cînd răscoala a început să se întindă din ce în ce mai departe, pe Valea Teleormanului și Valea Cîinelui. Revizorul școlar de Teleorman a scris lui Spiru Haret că acest învățător cu „idei subversive" și „periculos ordinei sociale" trebuie dat în judecată și ministrul de Interne cerea măsuri contra lui, învinuindu-l că „săvîrșește acte de natură a tulbura ordinea publică". Ziarul „Evenimentul" îl socotea pe Stroescu un „afițător" cu „ținte doctrinare socialiste".

Este interesant de știut că și în anii care au urmat represiunii Al. Stroescu și-a continuat activitatea de educare a elevilor și a consătenilor săi în spiritul răzvrătirii împotriva exploatatorului lor, moșierul Mihalache Ionescu. El a plătit cu viața atitudinea sa hotărîtă de partea poporului: într-o noapte, un jandarm pus la cale de moșier l-a împușcat pe fereastra cancelariei. Astăzi elevii din Orbeasca de Jos sînt mîndri că școala lor poartă numele învățătorului Alexandru Stroescu.

Numeroși învățători au redactat manifeste, cu o răspîndire mai mult sau mai puțin largă, care îndemnau pe țărani la răscoală. În comuna Frumușica (reg. Iași) autoritățile au găsit un manifest redactat de un învățător, în care se indica desfășurarea răscoalei din Frumușica și Hîrlău („Prezentul" din 19 aprilie 1907). Învățător la Frumușica era pe atunci C. A. Ionescu, despre care ministrul de Interne avea să scrie ministrului Instrucției: „Numitul C. A. Ionescu... pe timpul răscoalelor țărănești din acel județ, a avut o atitudine ostilă autorității comunale, a instigat pe țărani în contra arendașului moșiei Rădeni".

Printre autorii de manifeste se numără și învățătorul Stan Crudu din comuna Băbăița, comună de unde răscoala s-a întins în întregul județ Vlașca. În manifestul „incendiar" al lui Crudu se arăta că bogățiile sînt create de mîinile celor ce muncesc, nu ale ciocoilor, țăranii fiind sfătuiți să lupte pentru a scăpa din jug. Adresîndu-se consătenilor săi, învățătorul scria: „Sînt țăran ca și voi, din părinți ce au murit cu gura în pămînt muncind" („Adevărul" din 29 iunie 1907). Stan Crudu a fost unul dintre conducătorii răsculaților, luînd parte la toate acțiunile lor — fapt pentru care a avut mult de pătimit în timpul represiunii.

Capi de răscoală au fost și alți învățători. Documentele din arhive ne vorbesc despre activitatea lui I. C. Palangă de la școala din comuna Cervenia (reg. București), care a scos din localul primăriei actele privind obligațiile țăranilor (invoieli agricole, biruri) și le-a ars în mijlocul drumului. Despre I. Negoescu din comuna Topana revizorul școlar de Olt scria că „însuși el a dat foc caselor proprietății din comuna Topana", iar despre Constantin Zaharescu din comuna Rogova, revizorul școlar de Mehedinți scria că „s-a prins în fruntea lor (a țăranilor) în ziua răscoalei". La 19 martie, ziarul „Prezentul" scria că a fost împușcat, pe cînd încerca să evadeze (știm ce se ascundea sub formula „fugit de sub escortă") învățătorul Stancu Petrescu, arestat printre alți „capi incendiatori și devastatori". Printre învățătorii arestați fiindcă s-au aflat în mijlocul țăranilor răsculați au fost și Ioan Mihail din comuna Băești, Iacob Gogan din comuna Policiori (ambele în regiunea Ploești) și mulți alții.

Unii învățători au fost înconjurați în momentele luptei de elevii lor, cărora le dăduseră o educație în spirit revoluționar. Este cazul tînărului învățător Marin Georgescu de la școala din Popînzălești — un hotărît propagator al răscoalei — care a participat împreună cu elevii la atacul împotriva conacului moșierului Tache Nicolau. În timpul anchetării acestui caz s-a vorbit mult despre elevii din Popînzălești, care luau parte și ei la luptă, bombardînd conacul cu pietre. Participarea elevilor era cu atît mai îndreptățită cu cît nesățiosul moșier cotropise pînă și pămîntul școlii. Învățătorul Marin Georgescu a fost crunt bătut de ofițeri, apoi întemnițat la Caracal.

Pentru propaganda revoluționară făcută între elevii săi — care învățau să scrie întocmind plîngeri împotriva asupritorilor — a avut de suferit și înimosul învățător Ion Iliescu din Poroschia (reg. București). Presa reacționară a scris cu spaimă în acele zile despre învățătorii care se aflau „printre instigatorii răzvrătiți, printre conducătorii revoltelor" („Epoca" din 22 martie), despre „activitatea anarhistă" a învățătorilor, despre „grozava educație" pe care o primeau copiii țăranilor, despre faptul că „numărul oamenilor luminați, care au luat parte la organizarea răscoalelor, e mult mai mare decît se putea bănui" („Prezentul" din 20 martie). Exprimîndu-și dezamăgirea, ziarul „Prezentul" continua: „Și cît de frumoase speranțe aveam pînă acum în rolul de educatori ce socoteam că-l îndeplinesc învățătorii..."

Merită semnalat faptul că din rapoartele revizorilor școlari — chiar ale celor cu totul dușmănoși învățătorilor progresiști — rezultă că în majoritatea cazurilor învățătorii care au luat parte la răscoală erau buni și în munca didactică, munceau cu rîvnă pentru dezvoltarea fizică și intelectuală a elevilor lor.

O parte a învățătorimii, orbită de ideologia reacționară larg propagată, a slujit interesele statului burghezo-moșieresc, contribuind la înăbușirea răscoalei. Au existat și învățători care cu bună știință, pentru a-și cîștigat merite în fața guvernanților sau fiindcă erau ei înșiși ciocoi, s-au manifestat ca dușmani ai răscoalei și răsculaților. În timp ce învățătorul legat de popor D. Georgescu din Crîmpoia (reg. București) pleca la oraș, la Roșiorii de Vede, pentru a procura răsculaților ziare (fapt care a constituit apoi un cap de acuzare împotriva sa), învățătorul din comuna Fărcașele (reg. Craiova) distrugea ziarele pentru a-i lipsi pe săteni de informații asupra întinderii răscoalei. La fel învățătorul din Gioseni (reg. Ploești) care se lăuda într-un raport: „Am căutat a opri de a se citi ziare de cititorii din localitate, confiscîndu-le la cei care se găseau și punînd pe unul din funcționarii administrației comunale de a citi numai rezoluțiile ce li se aduc celor ce provoacă asemenea mișcări". Învățători ca Paraschiva Grigoriu din Băilești (reg. Craiova) sau Alexandru Marinescu din Izvorul de Jos îndeplineau funcția de denunțători ai colegilor lor sau ai studenților veniți în propagandă revoluționară. Acești zeloși câini de pază ai intereselor boierești nu uitau să indice, în rapoartele lor, numărul statului personal, pentru a primi răsplata meritată. Credem că e bine să cunoaștem aceste fapte odioase, căci cunoașterea lor ne mobilizează la luptă împotriva rămășițelor trecutului.

★

Odată oprită răscoala, a urmat baia de sînge a represiunii. Alături de țărani au suferit cumplite chinuri și învățătorii progresiști. „Oricît de vinovată... a fost revolta țăranilor — scria revizorul școlar de Romanați — represiunea a fost și mai grozavă, mai ilegală, mai neumană, mai sălbatecă, mai anarhică".

În pregătirea răscoalei, în desfășurarea ei ca și în timpul represiunii, partea cea mai bună a învățătorimii a fost alături de țăranii răsculați, luptînd și suferind împreună cu ei.

MIRCEA ȘTEFAN

De la Ministerul Învățământului

Cu privire la practica pedagogică în munca de perfecționare

Ministerul Învățământului a emis de curînd un ordin în vederea reglementării practicii pedagogice a cadrelor didactice cuprinse la cursurile de perfecționare de un an. În ordin se arată că practica pedagogică a cursiștilor se realizează în cadrul sarcinilor școlare și în afară de școală, prevăzute în H.C.M. nr. 387 din martie 1956, desfășurîndu-se în strînsă legătură cu pregătirea teoretică cerută de programa de studiu individual. Îndrumarea practicii pedagogice a cursiștilor face parte din norma didactică a cadrelor de la institutele de perfecționare interregionale, atribuindu-se cîte 7 ore pentru fiecare cursist. Ea se efectuează în etapa fără frecvență a cursului de un an.

În vederea îndrumării practicii pedagogice a cursiștilor, cadrele care predau la institutele de perfecționare au obligația să țină evidența cursiștilor de care răspund și a activității depuse de fiecare cursist în tot timpul cursului de un an, să-i îndrumeze în întocmirea planului de studiu individual și în munca de studiere și conspectare a bibliografiei, să asiste la lecțiile cursiștilor, la activitățile practice cu elevii conduse de aceștia pe parcela școlară experimentală, în laborator, în atelier, pe terenul geografic, la ore de diriginție ale cursiștilor care sînt diriginți, la ședințe ale consiliului pedagogic al școlii unde lucrează aceștia, la activități ale comisiilor pe obiecte din școală, la ședințe de cerc pedagogic, la activități ale elevilor în afară de clasă și școală, organizate și conduse de cursiști. De asemenea, ei trebuie să asiste la activitățile directorilor școlilor de 7 ani care sînt înscriși la cursuri, să-i îndrumeze pe cursiști în întocmirea lucrărilor de control și în elaborarea lecturilor pedagogice, să pregătească activitățile practice prevăzute în programa etapei cu frecvență (la secțiile de învățămînt, școli și ateliere, laboratoare, terenuri geografice, parcele experimentale care nu aparțin institutelor etc.).

INFORMAȚIE

Ministerul Învățământului anunță că sesiunea facultativă de examene la cursurile fără frecvență fixată pentru studenții instituțiilor de învățămînt superior din sectorul universitar între 20 martie—8 aprilie, se amînă pentru data de 30 martie—14 aprilie a.c.

Consfătuirea cadrelor didactice de la catedrele de științe sociale din institutele de învățămînt superior

În zilele de 11, 12 și 13 martie a avut loc la Institutul de științe sociale de pe lîngă C.C. al P.M.R. o consfătuire a cadrelor didactice de la catedrele de științe sociale din institutele de învățămînt superior, convocată de Ministerul Învățămîntului și Direcția de propagandă și cultură a C.C. al P.M.R.

S-au discutat, pe baza unui referat și a proiectelor programe prezentate, măsurile ce trebuie luate în vederea îmbunătățirii predării științelor sociale în învățămîntul superior.

Participanții au ascultat apoi o serie de expuneri, după care s-au stabilit sarcinile ce revin catedrelor de științe sociale din învățămîntul superior în această problemă.

O lucrare menită să ajute munca profesorilor de educație fizică *)

La numai cîteva săptămîni de la apariția lucrării „Educația Fizică la clasele I—IV", Editura de Stat didactică și pedagogică a pus la îndemîna profesorilor de educație fizică o nouă și valoroasă lucrare, „Educația Fizică în clasele V-VII", elaborată de un colectiv de autori alcătuit din Sofia Dănescu, Istrate Ilie, Nicolaescu Elena și Poenaru Eugenia.

Lucrarea înglobează un bogat material de specialitate, bine selecționat și ușor adaptabil condițiilor variate de lucru existente în școli. Faptul că autorii indică precis terminologia de bază în cadrul lecțiilor de educație fizică va contribui la unificarea formulării comenzilor.

Capitolele I și II ale lucrării tratează probleme generale ale educației fizice din clasele V—VII. Autorii s-au ferit să îngrădească inițiativa personală a cadrelor didactice, îndemînîndu-le la folosirea creatoare a materialului cuprins în programă, în funcție de condițiile concrete de lucru din fiecare școală.

Cea mai prețioasă parte a lucrării o constituie capitolul III — „Gimnastica de bază", care cuprinde o bogată și variată culegere de exerciții libere, precum și exerciții cu obiecte și aparate portative (cercuri, corzi, bastoane, mingi, bănci etc.), foarte utile în activitatea de educație fizică. De asemenea, subliniem exercițiile pentru formarea și perfecționarea deprinderilor motrice de bază: mers, alergare, tîrîș, echilibru, escaladări de obstacole, aruncări, sărituri, ca și elementele de gimnastică sportivă. O atenție specială se acordă exercițiilor pentru prevenirea și corectarea viciilor de atitudine.

Capitolul IV cuprinde o bogată culegere de jocuri atractive, potrivite pentru clasele V—VII, cu un pronunțat caracter aplicativ, precum și indicații metodice privitoare la organizarea acestora.

În capitolul V, care se ocupă de sport, sînt indicate probe de atletică ușoară, elemente pentru jocurile de volei, oină, schi și înot.

Ultima parte a lucrării cuprinde exemple de lecții și programe pentru serbări școlare.

Lucrarea constituie un prețios ajutor pentru cadrele didactice care predau educația fizică la clasele V—VII.

OCTAVIAN BANAȚAN

*) Educația fizică în clasele V—VII", de Sofia Dănescu, Istrate Ilie, Nicolaescu Elena și Poenaru Eugenia, Editura de stat didactică și pedagogică, 1957.

Pe drumul politehnizării învățămîntului

In atelierele școlii

Școala medie nr. 1 din Turnu-Severin privește cu seriozitate introducerea lucrărilor practice. Ajutată de Atelierele C.F.R. din localitate, care o patronează, și-a amenajat un atelier de lăcătușerie și unul de tîmplărie. Cum era și firesc, școala a întîmpinat o serie de greutăți în utilarea acestor ateliere. Înțelegerea și bunăvoința conducătorilor de întreprinderi, însă, au contribuit mult la înlăturarea greutăților, astfel că atelierele au prins viață încă în timpul trimestrului I al anului școlar în curs. Nu același sprijin l-a primit însă școala din partea Depozitului interregional al Ministerului Învățămîntului, care n-a trimis uneltele contractate încă din aprilie 1956, sau le-a trimis defecte și incomplecte.

În cadrul orelor de lucrări practice, elevii au confecționat unele obiecte simple, ca pilnii, grătare de lemn, și metalice de șters, fărașe, cutii de lemn pentru sare, tocătoare. În acest fel, ei au dobîndit cunoștințe de trasare, îndoire, tăiere, găurire, nituire și lipire a metalului, operații ce s-au predat eșalonat, potrivit instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului. O deosebită atenție s-a acordat instruirii elevilor asupra organizării locului de muncă, îngrijirii sculelor, curățeniei, folosirii timpului în mod judicios. Profesorul maistru Mircea Staicu îi ajută pe elevi să se înarmeze cu deprinderile practice de bază de lăcătușerie.

Mai puține progrese se înregistrează la atelierul de tîmplărie, fapt ce se datorește atît insuficienței utilajului, cît și interesului scăzut pe care profesorul maistru Constantin Staicu îl manifestă în această privință. Aici elevii au deprins unele cunoștințe de rindeluire, tăiere, găurire și îmbinare a lemnului, însă nu la nivelul cerințelor. Deoarece există numai trei bancuri, elevii n-au toți posibilitatea de a lucra concomitent.

În activitatea atelierelor școlii medii nr. 1 mai există, însă, și alte lipsuri pentru a căror înlăturare trebuie luate măsuri urgente. Mai întîi, trebuie semnalat faptul că, pînă în momentul de față, atelierele n-au reușit să realizeze în suficientă măsură legătura între teorie și practică. Întrebînd doi elevi din clasa a VIII-a despre fenomenele fizice și chimice care au loc cu prilejul lipirii metalelor, operație efectuată de ei la confecționarea pilniei, aceștia n-au putut da un răspuns precis, au dovedit că nu cunosc denumirea științifică și formula chimică a apei tari și a tipirigului și nu pot explica rolul acestora în operația de lipire, pe care o cunoșteau totuși bine din punct de vedere practic. Această serioasă lacună în pregătirea politehnică a elevilor își are explicația în insuficienta colaborare dintre profesorii de specialitate și profesorii maiștri.

Nivelul scăzut de pregătire a unor elevi se datorește și frecvenței neregulate a acestora la activitatea practică de atelier. O mare parte din vină în această direcție revine profesorilor diriginți, care nu se interesează de felul cum se desfășoară orele de atelier și nu iau măsurile cuvenite pentru a înlătura lipsurile și greșelile sezisate de profesorii maiștri, mai ales în ceea ce privește frecvența. Profesorul Rogoveanu, de exemplu, dirigintele clasei a VI-a B, n-a trecut niciodată pe la atelier, cu toate că o grupă din clasa sa absentase de două ori, în întregime, de la orele de lucrări practice de lăcătușerie.

Conducerea școlii a făcut eforturi pentru organizarea și înzestrarea atelierelor, ea nu acordă însă toată atenția cuvenită activității desfășurate în ateliere. Pînă în prezent, în școală nu s-a analizat niciodată felul cum se realizează pregătirea politehnică a elevilor, cum contribuie la aceasta predarea diferitelor obiecte, orele de laborator, orele de lucru manual și activitatea practică de atelier.

Colectivul puternic de care dispune școala — profesori bine pregătiți, muncitori și perseverenți — ajutorul substanțial al întreprinderilor locale, aportul părinților sînt factori care solicitați și antrenați mai mult, pot garanta o bună pregătire politehnică a elevilor.

SILVICA PETRE
inspector general

Un exemplu care trebuie urmat

Necesitatea introducerii elementelor de politehnizare în învățămîntul de cultură generală este din ce în ce tot mai larg înțeleasă de cadrele didactice. Este deci explicabil faptul că numeroși profesori din regiunea Cluj se străduiesc să organizeze o serie de aplicații practice, contribuind în acest fel la înarmarea elevilor cu deprinderi practice. Mulți directori de școli, preocupîndu-se temeinic de această problemă au reușit să organizeze prin posibilități locale ateliere de lăcătușerie sau de tîmplărie. Ei au primit în această privință un sprijin serios din partea conducerilor unor unități productive și școli profesionale. Astfel, conducerea uzinelor „Industria sîrmei" din Cîmpia Turzii a pus la dispoziția școlii medii din localitate două ateliere de lăcătușerie pentru practica elevilor și a luat măsuri de înzestrare a atelierului de tîmplărie al școlii.

Școala profesională nr. 2 din Cluj a înzestrat școala medie nr. 1 cu limba de predare maghiară din Cluj cu 20 de menghini, 150 de pile, 20 aparate de șlefuit, 20 dălți, 30 burghie spirale și alte unelte și materiale. Vizitele făcute de elevii școlii medii nr. 1 în atelierele de bobinaj și confecționare a materialelor electrice ale școlii profesionale au fost deosebit de instructive.

Școala profesională nr. 2 a înzestrat și atelierul școlii medii nr. 6 din Cluj cu 20 menghine paralele, 2 bancuri de lemn cu cîte 10 locuri, 3 mașini banc de găurit, 40 șublere, 40 chei franceze și altele.

Acum cîteva zile a fost înzestrată și școala de 7 ani nr. 12 cu unelte și mașini, printre care: o forjă electrică, o nicovală, o foarfecă de banc, un polizor de sep, o mașină de găurit de mînă, 60 de echere din care 20 reglabile, 60 de compase, menghini, burghie și altele.

Sprijinul dat de uzinele „Industria sîrmei" din Cîmpia Turzii (director tov. I. Stanaticov) și de școala profesională nr. 2 din Cluj (director tov. N. Timiș); pentru utilarea atelierelor din școlile de cultură generală este demn de toată lauda și poate constitui un minunat exemplu pe care ar trebui să-l urmeze și alte întreprinderi și școli profesionale, contribuind astfel la rezolvarea uneia din problemele cele mai actuale ale școlii noastre.

P. BUCȘA

CUM ANALIZĂM PĂRȚILE SECUNDARE ALE PROPOZIȚIEI

Experiența de două decenii la catedră, ca profesor de limba română, m-a convins că mulți elevi vin în clasele V-VII — și unii din aceștia trec și în clasele mecii — cu noțiuni greșite despre părțile secundare de propoziție și despre prepoziție. Vina este în primul rînd a manualelor de limba română pentru clasele I—IV și, într-o măsură, chiar și a celor pentru clasele V—VII, care expun greșit noțiunile respective.

Cu toate că în manualele de limba română pentru clasele V-VII apărute recent și, mai ales, în lucrările Institutului de lingvistică aceste noțiuni sînt limpezite, unii învățători și profesori de limba română, pe semne din cauza inerției, continuă să predea tot greșit aceste noțiuni. Astfel, unii elevi intră în clasa a V-a cu următoarele noțiuni greșite: despre atribut—că „lămurește subiectul"; despre subiect—că „lămurește predicatul"; despre prepoziție — că „leagă două cuvinte cu rol deosebit în propoziție: subiectul cu atributul, predicatul cu complementul".

De unde au învățat ei astfel de erori? Din manuale și — se înțelege — de la dascălii lor (care, la rîndul lor, au respectat conținutul manualelor). Să citățm, ca exemplu, din „Limba română — gramatica și ortografia — pentru clasa a III-a elementară" (Editura didactică și pedagogică, edițiile 1953 și 1955): „De ținut minte: în unele propoziții, în afară de subiect și predicat, mai sînt și alte cuvinte, care răspund la diferite întrebări: unde? cînd? cum? pe cine? ce? ce fel? ale cui? Ele lămuresc subiectul și predicatul. Cuvintele acestea se numesc **părți secundare ale propoziției**". Urmează un exemplu: **„De pe munți curg piraie repezi"**, din analiza căruia rezultă că subiectul **„piraie"** este lămurit de atributul **„repezi"**. Peste cîteva pagini se dă regula: „De ținut minte: **părțile secundare ale propoziției lămuresc (explică) părțile principale"** (pag. 41). Urmează de asemena o propoziție dezvoltată: **„Vîntul de iarnă își scutură cojocul alb"**, din analiza căreia reiese că subiectul **„Vîntul"** este lămurit de atributul **„de iarnă"**, iar predicatul **„își scutură"** de complementul **„cojocul"**. Cum însă în propoziție, pe lîngă atributul **„de iarnă"** se mai află încă unul, autorii adaugă: „Cuvîntul alb lămurește cuvîntul **cojocul...**" Și conchid: **„alb** (parte secundară)".

O astfel de parte secundară de propoziție, care nu mai lămurește subiectul, nu mai este ignorată în manualul de clasa a IV-a (ediția 1955), în care citim: **„Părțile secundare ale propoziției lămuresc înțelesul părților principale sau al altor părți secundare"** (pag. 9). După cum se vede, de astă dată autorii manualului au observat că o parte secundară a propoziției poate lămuri nu numai cuvintele care au funcția de părți principale în propoziție, ci și pe cele care au, la rîndul lor, tot funcția de părți secundare ale propoziției. Numai că și această definire a părților secundare ale propoziției este tot așa de greșită ca și cealaltă!

În manualele mai recente pentru clasele V-VII se spune clar că atributul determină un substantiv, un pronume (sau orice altă parte de vorbire cu valoare substantivală), complementul lămurește un verb, adjectiv sau adverb. Și totuși, chiar și în aceste manuale prepoziția este greșit definită și explicată. Citim, de pildă, că „prepoziția... arată un raport între două cuvinte cu rol deosebit în propoziție" (manualul pentru clasele V-VII, ediția 1955 și cel pentru clasele VIII-XI, ediția 1952). Din aceste definiții reiese că prepoziția leagă o **parte secundară de propoziție de una** principală — respectiv atributul cu subiectul, complementul cu predicatul. „În această frază — citim în manualul pentru clasele V-VII, ediția 1955 — cuvintele **de la, prin** leagă părți de propoziție deosebite. Cuvîntul **de la** leagă complementul **voi** de predicatul **va cere...**" (Adică: **va cere de la voi**). Prepoziția, însă, poate lega un atribut și de altă parte secundară a propoziției: „În strofele de mai sus — citim în manualul pentru clasele VIII-XI, ediția 1952 — prepoziția **de** face legătura dintre atributul **pline** și complementul **farmec** (pline de farmec)". Este o explicație care merge pe linia definiției din manualul pentru clasa a IV-a elementară: „părțile secundare ale propoziției lămuresc părțile principale sau alte părți secundare".

Greșita prezentare și definire a părților secundare de propoziție și a prepoziției se datorește unei confuzii **între aspectul logic și cel gramatical**, al raporturilor dintre părțile secundare și cele principale ale propoziției. Trebuie să înțelegem că atributul și complementul **nu au nici un raport gramatical cu subiectul și predicatul.** Raporturi de determinare nu există decît între subiect și predicat; calitatea de subiect a unui cuvînt o determină predicatul și invers. Prezența unei părți secundare de propoziție între subiect și predicat **nu modifică în nici un fel calitatea lor de părți principale ale propoziției:** subiectul și predicatul nu sînt nici mai „lămurite" în propoziția dezvoltată, nici mai puțin „lămurite" în propoziția simplă, sub raportul rolului lor în propoziție. Părțile secundare ale propoziției nu se subordonează celor principale decît logic — indiferent de funcția lor sintactică — adică **înțelesului** pe care îl au ele ca **părți de vorbire:** substantiv, pronume, verb etc. Ca atare, rolul determinat (întregitor) ce-l au părțile secundare ale propoziției se definește în raport cu părțile de vorbire prin care sînt exprimate subiectul și predicatul propoziției.

Atît în sintaxa propoziției, cît și în aceea a frazei, cînd este vorba de definirea elementelor subordonate (părțile secundare ale propoziției sau propozițiile secundare), este bine să determinăm în primul rînd **valoarea morfologică și structura flexionară a regentului** și numai după aceea aspectele flexionare și semantico-sintactice ale subordonatului, în vederea clasificării lui.

Ca să înlăture greșita înțelegere a atributului și complementului, învățătorii și profesorii de limba română (alături de exemplele de propoziții în care atributul determină un substantiv cu rol de subiect, iar complementul un verb-predicat) trebuie să analizeze propoziții dezvoltate în care regenții părților secundare să nu fie neapărat părți principale ale propoziției, și încă regentul atributului chiar subiect, iar al complementului chiar predicat, ci să fie tot părți secundare de propoziție. Ba mai mult: să analizăm atributul și complementul în funcție de cuvintele regente, fără a ne mai preocupa de identificarea subiectului și predicatului, ca în exemplul „Bunicul meu, văzînd **cearta** iscată între mama și tata"... (Creangă), în care regentul complementului „cearta" este verbul **„văzînd"** (la gerunziu), iar al atributului „iscată" substantivul „cearta" (complement al verbului „văzînd") etc. Iar atunci cînd trebuie să arătăm cum se dezvoltă o propoziție simplă, adică atunci cînd trebuie „să legăm" direct părțile secundare de cele principale, vom porni de la propoziții cu predicat nominal exprimat printr-un substantiv predicativ, iar subiectul exprimat printr-un verb la infinitiv. În felul acesta „vom lega" atributul **de predicat — respectiv de substantivul predicativ — iar complementul** de subiect — respectiv de verbul (la infinitiv) prin care se exprimă subiectul, ca în exemplul următor: **A munci** (subiect) **constituiește** (complement) **este o datorie** (substantiv predicativ) **de onoare** (atribut). O astfel de propoziție, însă, trebuie analizată în schemă, pentru ca să reiasă clar că nici atributul, nici complementul nu constituie o întregire a părții principale ca subiect ori predicat, ci a părții de vorbire care reprezintă partea principală a propoziției.

Cum am mai spus, prepoziția, ca unealtă gramaticală, este strîns legată de părțile secundare ale propoziției; în definirea ei trebuie să ținem seama de această realitate. În adevăr, se știe că unele atribute substantivale **se numesc prepoziționale** (pentru că sînt legate de regent prin prepoziție), iar complementele indirecte — afară de cele în dativ — sînt de asemenea legate de regent prin prepoziție. În afară de rolul morfologic de component în unele locuțiuni (adverbiale, prepoziționale, conjuncționale), prepoziția are rolul esențial de unealtă **gramaticală cu ajutorul căreia se exprimă raportul dintre unele atribute sau complemente și regentul lor.** Definiția „tradițională" după care prepoziția ar lega cuvinte cu rol deosebit în propoziție este greșită, căci se găsesc destule exemple din care se vede ușor că o prepoziție poate lega și cuvinte cu același rol sintactic, adică „atribut cu atribut" (ca în exemplul: „O, priviți-i cum visează! Visul codrului de fagi") și complement cu complement (ca în exemplul „S-a hotărît să meargă a se așeza la masă").

Încheiem, observînd că atunci cînd spunem că un atribut lămurește subiectul, că un complement lămurește predicatul etc. folosim o exprimare figurată (o sinecdocă), adică numim „obiectul" adevărat al determinării — substantivul sau verbul — prin funcția sintactică pe care o îndeplinește în propoziție. Dar cum pe de o parte în știință limbajul figurat nu se justifică, iar pe de alta, în cazul nostru, funcția sintactică nu poate figura totdeauna noțiunea părții de vorbire — căci rolul de subiect nu-l îndeplinește numai substantivul sau un substituit al lui, ci și verbul (la infinitiv), iar predicat nu poate fi numai un verb, ci și orice parte de vorbire declinabilă, în predicatul nominal — înseamnă că trebuie să părăsim acest limbaj figurat în analiza părților secundare de propoziție și a prepoziției.

Elevii trebuie să înțeleagă că natura părții secundare de propoziție depinde de valoare morfologică a regentului, iar prepoziția leagă totdeauna un atribut sau complement de regentul său, indiferent de funcția sintactică a acelui regent.

G.N. DRAGOMIRESCU
profesor la liceul seral de pe lîngă întreprinderea „Electromagnetica" din București

EDUCATORII ȘI PĂRINȚII

Eseară, cursurile s-au sfîrșit. Totuși, în clădirea școlii de 7 ani nr. 109 din raionul N. Bălcescu domnește o animație deosebită. E adunare plenară cu părinții pentru analiza situației la învățătură a elevilor pe trimestrul II. Tov. Horia Tofan, președintele comitetului de părinți, dă cuvîntul tovarășei Maria Brăiescu, directoarea școlii, care prezintă darea de seamă privind rezultatele la învățătură pe trimestrul II.

Situația la învățătură a elevilor pe trimestrul II, a subliniat tov. directoare, s-a îmbunătățit față de trimestrul I. Progrese remarcabile la învățătură s-au înregistrat în special la clasele I, V, VII, unde legătura dintre diriginți și părinții copiilor a fost mai strînsă. Cu toate acestea, situația la învățătură a elevilor pe întreaga școală și în special la clasele mari este departe de a fi mulțumitoare. Pentru remedierea acestei stări de lucruri se impune un ajutor sporit din partea părinților. Aceștia trebuie să asigure în primul rînd copiilor condiții bune de lucru acasă, să le organizeze regimul de muncă pe baza cunoașterii orarului, să vegheze la respectarea programului, să controleze zilnic carnetul de corespondență cu părinții, să participe la ședințele și orele de consultații pentru părinți organizate de școală, iar în perioada sfîrșitului de an școlar, cînd copiii depun eforturi sporite, să reducă obligațiile acestora în gospodărie.

Ridicarea nivelului la învățătură al copiilor este legată însă în mare măsură și de disciplină. Că este așa, o demonstrează exemplul clasei a VI-a, unde situația grea la învățătură se explică în parte prin lipsa de disciplină a elevilor din clasa respectivă. Cadrele didactice și organizația de pionieri din școală folosesc mijloace variate pentru educarea elevilor în spiritul disciplinei liber consimțite. Această acțiune însă nu-și poate atinge scopul dacă nu este susținută și de părinți. Părinții trebuie să acorde deci mai multă atenție educației: să supravegheze activitatea copiilor acasă, să-i ferească de relații dăunătoare, dar mai ales să țină contact permanent cu școala pentru a se informa asupra purtării copiilor lor. Exemplul elevului Popescu Simion și al altor elevi din clasa a VI-a, care și-au îmbunătățit purtarea și în același timp situația la învățătură ca urmare a legăturii mai strînse a părinților cu școala, este în acest sens edificator și trebuie să constituie un stimulent și pentru ceilalți părinți. Elevii trebuie să țină la prestigiul școlii din care fac parte, să lupte pentru a-i menține și pe viitor titlul de școală fruntașă pe raion — titlu pe care l-a primit în cursul anului trecut.

Luînd cuvîntul în continuare, tov. Horia Tofan, președintele comitetului de părinți, a înfățișat activitatea comitetului pentru îmbunătățirea condițiilor materiale în care se desfășoară munca școlii (aprovizionarea cu lemne, repararea mobilierului, cartonarea materialului didactic etc.). Subliniind aportul pe care l-au adus în această muncă o seamă de părinți, tov. Tofan a arătat totodată că mai sînt părinți care nu se interesează de bunul mers al școlii. Comitetul de părinți și-a luat angajamentul ca pe viitor să acorde mai multă atenție problemelor instrucției și educației, să antreneze părinții în lupta pentru lichidarea rămînerii în urmă la învățătură a elevilor și pentru îmbunătățirea disciplinei elevilor. În acest scop, comitetul își propune să organizeze în cursul trimestrului III două adunări tematice cu părinții și să ducă în rîndul acestora o muncă susținută de lămurire, prin convorbiri și discuții.

Participarea părinților la discuțiile pe marginea referatelor prezentate în ședință a fost largă și efectivă. Ei au făcut numeroase propuneri constructive, menite să contribuie la ridicarea nivelului la învățătură al copiilor.

Tov. Grecu, de pildă, a propus să se organizeze ore de meditație la școală, întrucît parte din părinți, fiind ocupați în producție, nu au timp să se ocupe de copii. Pe de altă parte tov. Ecaterina Georgescu a arătat că adesea părinții nu au pregătirea trebuitoare pentru a-și putea ajuta copiii.

Răspunzînd tovarășului Pascu, care a luat primele primii cuvîntul, tov. Toma Ionescu, membru în comitetul de părinți, a arătat că părinții trebuie să elimine din munca de educație mijloacele de constrîngere și să le înlocuiască cu organizarea și supravegherea muncii copiilor, cu stimularea acestora. Bătaia, pe care o recomanda într-o anumită măsură tov. Pascu, degradează pe cel care o aplică și are urmări din cele mai dăunătoare asupra dezvoltării copilului. Folosirea acestei „metode" nu denotă decît slăbiciune din partea părinților care o practică. E ușor să lovești un copil — a spus tov. Ionescu; e mult mai greu să-l îndrumi, să-l înveți să se poarte bine. Totuși, numai a doua cale poate făuri oameni adevărați.

Nu mai puțin greșit este obiceiul unor părinți care încearcă să dea vina pentru greșelile copiilor asupra educatorilor, uitînd că prin aceasta îi încurajează pe copii la indisciplină. Este necesar ca atunci cînd sesizează unele neajunsuri în munca profesorilor, părinții să discute despre aceasta în cancelarie, în ședințe, și nu în fața copiilor.

Referindu-se la părerea tov. Gutman, care pledase pentru stimularea copiilor prin recompense materiale atunci cînd aceștia aduc note bune acasă, tov. Ionescu arată că este o greșală să legăm învățătura de recompensă. În același sens a vorbit muncitoarea Victoria Giju, care a arătat că părinții trebuie să se ferească de a transforma recompensa în scop al învățăturii. Copiii trebuie să înțeleagă că învățătura e datoria lor și nu un mijloc prin care să obțină daruri din partea părinților.

Luînd cuvîntul în cadrul discuțiilor, profesoara Ioana Darie a subliniat că una din cauzele principale ale rămînerii în urmă la învățătură a elevilor este lipsa deprinderilor de muncă organizată. Pentru a înlătura acest neajuns, tov. Darie a dat părinților o seamă de îndrumări cu privire la organizarea muncii elevilor acasă.

După încheierea ședinței, părinții au continuat să discute între ei în drum spre casă, problemele ridicate în școală.

Acest interes al lor pentru problemele educației, arată că la școala nr. 109, cadrele didactice au știut să atragă părinții alături de școală, să-i pornească pe drumul cel bun al conlucrării și colaborării.

I. AXENTE

Pentru profesorii de matematică

În legătură cu predarea noțiunilor de contabilitate în cadrul aritmeticii la clasa a VI-a, Ministerul Învățămîntului a elaborat un material îndrumător pentru profesori.

Acest material a fost trimis secțiilor de învățămînt raionale pentru a fi difuzat în școli.

PRIMĂVARĂ

În curtea căminului studențesc nr. 303 din București.

O DISCUȚIE NEPLĂCUTĂ...

...despre absențe nemotivate, la școala serală nr. 1 din București, în cabinetul directorului adjunct.

În întîmpinarea Congresului S.M.I.

Din preocupările unui comitet sindical raional

Pornind de la lipsurile vechiului comitet sindical orășenesc, a cărui activitate a fost caracterizată de către conferința sindicală raională ca fiind lipsită de o bună organizare, comitetul sindical raional Cluj al muncitorilor din învățămînt a căutat ca în primul rînd să înlăture aceste neajunsuri.

Încă de la alegerea sa noul comitet și-a propus să participe activ la sprijinirea organizațiilor sindicale din școli, iar hotărîrile de seamă să fie luate în colectiv. Membrii comitetului răspund fiecare în parte de activitatea unui număr anumit de organizații sindicale, iar pentru îndrumarea organizațiilor sindicale din mediul sătesc s-a format un colectiv de instructori obștești, care să dea acestora un ajutor competent.

În planul de muncă al comitetului sînt trecute obiective importante ca, de exemplu, organizarea unor consfătuiri de producție pentru popularizarea experienței înaintate a unor școli în domeniul politehnizării învățămîntului, organizarea unor consfătuiri pe teme, a unor excursii științifice, organizarea unor activități artistice și culturale.

Activitatea comitetului este îndreptată totodată și asupra îmbunătățirii condițiilor în care trăiesc și muncesc membrii de sindicat. În orașul Cluj s-a organizat o consfătuire cu organele sindicale nou alese, în cadrul căreia s-a analizat munca pentru aplicarea hotărîrilor partidului și guvernului privind îmbunătățirea condițiilor de viață și muncă ale învățătorilor și profesorilor, precum și sarcinile sindicatelor în problemele de legislație a muncii. Comitetul sindical raional al muncitorilor din învățămînt din raionul Cluj a trecut la reorganizarea și instruirea comisiilor de litigii.

De curînd a avut loc o consfătuire cu contabilii secțiilor de învățămînt, ai școlilor, caselor și căminelor de copii, împreună cu delegații de asigurări sociale, cu care ocazie au fost lămurite o serie de probleme legate de aplicarea unor decizii ale C.C.S. în domeniul asigurărilor sociale.

C. SATEANU

PROBLEME ALE ACTIVITĂȚII SINDICALE

CERCUL LITERAR AL CADRELOR DIDACTICE

Nu de mult a luat ființă la Iași, din inițiativa comitetului sindical orășenesc al muncitorilor din învățămînt, un nou cerc literar.

Obiectivele fixate în planul de muncă al cercului literar cuprind: atragerea la activitatea cercului a unui număr cît mai mare de cadre didactice cu înclinații literare, în special a profesorilor și învățătorilor tineri și îndrumarea lor cu sprijinul celor mai buni scriitori profesioniști din filiala din Iași a Uniunii Scriitorilor; stimularea creațiilor cu teme din viața actuală a poporului nostru și lupta lui pentru construirea socialismului: îmbogățirea repertoriului teatral al echipelor artistice și brigăzilor de agitație ale căminelor culturale de la sate cu piese potrivite.

GR. D. HILIȚA

Angajamentele devin fapte

În întîmpinarea celui de al IV-lea Congres al S.M.I. comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Craiova a elaborat un plan de măsuri menit să ridice nivelul activității organizațiilor sindicale din școli. Planul de măsuri prevede organizarea a două consfătuiri de producție model, sprijinirea cadrelor didactice înscrise la cursurile de perfecționare, dotarea a două școli din raion cu truse de instrumente și utilajul necesar înființării a două ateliere de lăcătușerie, înființarea unui teatru de păpuși cu caracter permanent, prezentarea de către formațiile artistice ale comitetului sindical raional a 6 manifestații culturale în mediul sătesc.

Cu fiecare zi care trece, angajamentele comitetului sindical raional al muncitorilor din învățămînt din orașul Craiova devin fapte. Astfel, la școala medie nr. 2 a fost organizată prima consfătuire de producție model, cu tema „Predarea literaturii la clasa a IX-a". Teatrul de păpuși „Țăndărică", care și-a instalat scena la sediul colțului roșu al sindicatului, a prezentat spectacole cu piesa „Giscănel" și are în pregătire piesa „Iepurașul încrezut". Formațiile artistice ale comitetului raional au prezentat la Segarcea, Balș și la școala medie nr. 4 din Craiova cîte un festival artistic, în programul căruia au figurat concerte cu bucăți de Mozart, Dunaevski, I. Vidu, V. Popescu, T. Severin, A. Stoia, I. Margine, precum și piesa în două acte „Să fie liniște", de Virgil Puicea.

IOAN DUMITRESCU

CONCURSUL REVISTEI „LUMINIȚA"

După cum se știe, în vara acestui an va avea loc la Moscova al VI-lea Festival Mondial al Tineretului, la care se vor întîlni tineri de pe toate continentele pentru a-și exprima dorința lor de pace și prietenie între popoare.

Redacția revistei „Luminița" și-a propus să trimită la festival un număr special, în care copiii din lumea întreagă să vorbească ei înșiși despre ei, despre dorința lor de a învăța și a munci, despre felul cum trăiesc și despre dorințele lor. Va fi un număr scris și desenat în întregime numai de copii.

Pentru ca țara noastră să fie reprezentată în acest număr prin lucrări cît mai bune, revista „Luminița" a deschis un concurs, dotat cu numeroase premii.

Concursul are mai multe ramuri:

1) Pentru cea mai bună copertă. Participanții trebuie să trimită desene mari, frumos colorate, avînd dimensiunea 29/21 cm, care să slujească drept copertă numărului de revistă închinat festivalului. Desenele pentru copertă trebuie să înfățișeze un aspect din viață, din care să reiasă ideea solidarității popoarelor și tineretului în lupta pentru pace.

2) Pentru cele mai bune scrieri în proză și versuri. În aceste lucrări participanții pot povesti despre felul în care trăiesc oamenii în locurile lor natale, despre părinții lor, despre învățători, despre instructorii de pionieri și despre alți oameni pe care-i cunosc și despre care au de povestit lucruri interesante. Copiii pot povesti întîmplări din viața lor de școală, de acasă, din organizația de pionieri, din tabere, despre vizite și excursii, despre prietenii lor cei mai buni, despre jocuri și despre toate bucuriile lor.

3) Pentru cele mai reușite desene. Ideile de mai sus, ca și multe altele, pot fi tratate nu numai prin lucrări scrise, ci și prin desene. Cei care vor trimite desene pot să lucreze cu creioane colorate sau cu acuarele. Desenele vor fi prezentate pe hîrtie albă, neliniată. Hîrtia poate avea forma de cerc, oval, triunghi, pătrat, dreptunghi, formă de L și orice alte forme pe care participanții le găsesc de cuviință.

La concurs pot participa numai copiii pînă la clasa a III-a elementară (inclusiv cei din cămine și grădinițe), care au obținut rezultate bune și foarte bune la învățătură și care au frecvența regulată. Cei care vor să participe și n-au o situație școlară satisfăcătoare se pot înscrie la concurs cu condiția ca pînă la data închiderii concursului să și-o îndrepte.

Lucrările se trimit pînă la 1 aprilie 1957, iar rezultatele concursului vor fi publicate în numărul special al revistei „Luminița" din luna iunie.

Tuturor cîștigătorilor li se vor distribui diplome speciale și premii. Cu acest prilej va fi înmînată pentru prima oară insigna „Prieten al Luminiței".

Ca și în alte acțiuni organizatorice ale sale, revista „Luminița" apelează și de data aceasta la sprijinul învățătorilor și al tuturor cadrelor didactice, pentru ca aceștia să-i stimuleze și să-i ajute pe copii, în participarea la concurs.

IN MIJLOCUL COPIILOR

La Casa de copii nr. 6 din București, tovarășa directoare Mincă Maria este tot timpul în mijlocul copiilor.

CONF. DR. ING. RADU GEORGESCU

La 9 martie s-a stins din viață conferențiarul dr. ing. Radu Georgescu.

Născut în 1903 într-un sat din jud. Buzău, Radu Georgescu a trebuit să-și croiască din greu drumul spre știință și lumină, așa cum și-l croia pe vremea aceea orice fiu de om sărac.

În pofida acestor condiții grele, el și-a luat mai întîi diploma de inginer chimist și apoi titlul științific de doctor, obținîndu-l pe acesta din urmă cu calificativul „foarte bine, cu distincție". Imediat după obținerea titlului de doctor, în 1931, a intrat ca ajutor de curs la catedra de chimie industrială de la fosta Academie de Înalte Studii Comerciale și Industriale din București. Aici și-a desfășurat activitatea fără întrerupere din 1931 și pînă la încetarea din viață. În regimul democrat popular i s-a acordat, în 1948, titlul de conferențiar.

Depunînd o muncă didactică de o conștiinciozitate și un talent pedagogic remarcabile, Radu Georgescu nu a încetat nici un moment să se preocupe de activitatea științifică, publicînd — singur sau în colaborare cu alții — un însemnat număr de lucrări.

Omul de știință și profesorul Radu Georgescu a împărtășit din plin cunoștințele sale studenților, pe care i-a iubit și de care era iubit, ca și colegilor mai tineri.

Cadrele didactice și studenții Institutului s-au despărțit cu durere în suflet de un bun coleg, om de știință, profesor și cetățean.

Învățămîntul peste hotare

IN CĂLĂTORIE DE DOCUMENTARE PRIN UNIUNEA SOVIETICĂ (II)

Emil Boldan
directorul Institutului pedagogic din București, membru al prezidiului C.C. al S.M.I.

La Leningrad, „orașul-erou", unde delegația noastră a rămas patru zile, am fost de la început impresionați de monumentalele clădiri și instituții publice, de statuile uriașe și arcurile de triumf de un sobru gust artistic, emoționante vestigii istorice pe care ochiul nostru le-a privit cu pasiune și adîncă admirație. Am putut vedea astfel, din mersul mașinii — care străbătea în mișcare lină străzile și bulevardele largi, drepte și lungi — Nevski-Prospekt, desprinzîndu-se dintre ele ca o copleșitoare cale a victoriei omului asupra naturii; ori, opriți pentru mai multe minute în fața unora din ele: masivul monument al lui Lenin de la Smolnii, palatul sobru ale cărui propilee elegante amintesc de vechile palate elene; Palatul de iarnă al țarilor în care se află neîntrecutul în comori artistice muzeu de stat Ermitaj și-n apropierea căruia, ancorat și parcă pregătindu-se de o lungă călătorie, străjuiește celebrul crucișător „Aurora". Am văzut în Piața decembriștilor monumentul marelui țar Petru I, faimosul „Călăreț de aramă", care, privind deasupra orașului său drag, se avîntă parcă desprinzîndu-se din masivul bloc al soclului ca un nou Sfînt Gheorghe străvind balaurul vrăjmășiei. Am admirat gigantic ul Palat al Amiralității, atît de dragi leningrădenilor, care-i reproduc în miniaturi pe tot felul de obiecte — insigne, portofele etc., am privit cu înfiorare, retrăind cu toții pagini istorice de groază, fortăreața Petru și Pavel, ale cărei turle sinistre se profilează prin ceață dincolo de apa rece a Nevei; am poposit pentru mai multe minute lîngă nesfîrșitul stadion al sporturilor, închinat memoriei marelui Kirov, de unde ochii noștri au putut cuprinde, la distanță nu prea mare, golful Finic întinzîndu-se în stînga noastră, iar în dreapta, la o distanță ceva mai mare, arătîndu-și apele înghețate de frigul iernii Marea Baltică. Ne-am plimbat, în acele zile de iarnă, prin întinsa și atrăgătoarea „grădină de vară" a Leningradului, în care numeroasele statui, cu excepția aceleia plină de o grație și de un humor deosebit a fabulistului Krîlov, stau ascunse sub vesminte de scînduri, ca să fie ferite de intemperii. Am vizitat, în sfîrșit, culegînd impresii covîrșitoare, frumusețile bogate din galeriile inegalabilului muzeu central „Lenin", operă a arhitectului K. Rossi, autor și al altor multe monumente de artă leningrădene, cum este, de pildă, Teatrul de dramă „Pușkin".

Copleșiți de diversitatea minunățiilor artistice din numeroasele stații subterane ale metroului, ne-a fost cu neputință, trebuie să recunoaștem comparîndu-le cu acelea ale Moscovei, să ajungem la concluzia care să dea cîștig de cauză unuia sau celuilalt dintre metrouri. A trebuit să ne spunem pînă la urmă, ca eroul din poveste în fața frumoaselor între care a fost pus să aleagă, că una e mai frumoasă decît cealaltă.

Firește că toate aceste imagini neasemuite pe care, în puținele zile cît am putut rămîne la Leningrad, le-am cules și le-am depozitat în prețioasele încăperi ale amintirilor noastre, nu ne-au împiedicat să ne continuăm documentarea în sectorul instituțiilor de învățămînt, nu ne-au îndepărtat de la scopul călătoriei noastre prin marea Țară a Sovietelor.

Una dintre primele instituții pe care le-am vizitat la Leningrad a fost Palatul pionierilor, o clădire grandioasă, fastuoasă, cu numeroase încăperi în care te pierzi ca într-un labirint și care-s afectate diferitelor cercuri ale pionierilor, cu săli de marmură pentru reuniuni, cu săli fără de sfîrșit în care sînt organizate fel de fel de jocuri, cu splendide „camere ale basmelor" (o „cameră Pușkin", o „cameră Gorki" etc., în care pereții, pictați în culori minunate, înfățișează scene din basmele scriitorilor respectivi, atît de dragi copiilor: „Ruslan și Ludmila", „Pescarul și peștișorul de aur" ș.a.).

Bucuroși de oaspeți, pionierii ne-au oferit mape cu fotografii, ne-au solicitat autografe, au ținut să se fotografieze cu noi, au trimis pionierilor noștri salutul lor frățesc și ne-au rugat să le dăm adresele unor copii din școlile noastre cu care sînt dornici să întrețină corespondență.

Interesantă și fructuoasă a fost întîlnirea pe care am avut-o la „Casa învățătorului" cu activul sindical al regiunii. În fostul palat al prințului Iusupov, astăzi oferit de partid și de guvern cadrelor didactice din Leningrad, delegația noastră a avut mai întîi, în „micul teatru" al palatului, care e o splendidă bijuterie arhitectonică, o discuție largă asupra învățămîntului de cultură generală din cele două țări, asupra caracterului muncii noastre sindicale, și unii și alții împărtășindu-ne din metodele noastre de muncă, reținînd mai ales unele care diferă în activitatea noastră. Astfel, ni s-a părut demnă să fie experimentată și la noi metoda folosită de comitetul regional din Leningrad pentru întărirea colaborării între comitetul sindical orășenesc și comitetele sindicale sătești. Oprindu-se asupra unui anumit comitet sătesc, comitetul regional a organizat schimb de vizite între activiștii obștești ai acestuia și ai comitetului orășenesc, a cules informații asupra muncii comitetelor respective și a analizat apoi, într-o ședință, calitatea muncii unora și altora.

În eleganta sală de festivități a „Casei învățătorului" suprapopulată de cadre didactice de toate vîrstele și de membri ai familiilor acestora, am putut să ne dăm seama cît de utile sînt aceste întîlniri ale pedagogilor în „casa lor", celor de față oferindu-li-se prilejul să aplaude cu entuziasm un viu și variat spectacol de estradă, cu skeciuri, cînto, jocuri, acrobații, dansuri etc., spectacol care, după o zi de muncă la catedră, constituie o destindere binevenită.

La 90 km. de Leningrad, în satul Siverskaia, am petrecut aproape o zi întreagă în școala de 10 ani condusă de Ivan Matveevici Soloviov, membru în comitetul sindical regional Leningrad și în C.C. al S.M.I. din R.S.F.S.R. Am aflat cu această ocazie că școala din Siverskaia, care pînă în 1917 era o școală primară doar cu 37 elevi, proveniți din șase sate, a fost transformată după 1917 mai întîi în școală de 7 ani și apoi în școală medie. Astăzi e școala satului, ce'elalte sate avîndu-și și ele acum școlile lor. În timpul ultimului mare război, școala a fost ocupată de nemți, care i-au transformat parterul în grajd și apoi au distrus-o cu totul. A fost refăcută după război prin contribuția obștească și prin ajutorul special al unor întreprinderi din Leningrad. Școala are acum cabinete bine utilate de fizică, de chimie, de științe naturale, ateliere de tîmplărie, un teren experimental care aprovizionează și cadrele didactice ale școlii — cu 60 la sută mai ieftin față de prețul de pe piață. Pentru a se asigura continuitate în munca învățătorilor și profesorilor (care sînt în număr de 40 la cca. 700 de elevi), acestora li se creează condiții optime: locuințe bune, teren pentru grădină, cele necesare încălzitului și luminatului etc. În școală nu există nici un pedagog necalificat. Toți au studiile corespunzătoare.

Direcția conlucrează în bune condiții cu organizația sindicală din școală, care, pe lîngă asigurarea unor prielnice condiții materiale de activitate, se preocupă continuu de ridicarea nivelului politic, ideologic și profesional al pedagogilor. Organizația sindicală a organizat în școală, încă de acum nouă ani, un laborator în cadrul căruia se țin, odată la două săptămîni, după un plan anual, întocmit în fiecare lună mai pentru anul școlar următor, prelegeri cu un caracter variat, atît de cadrele didactice din școală, cît și de invitați din Leningrad. Unora li se lasă timp să-și pregătească prelegerea—în alegerea cărela se ține seama, pe cît e cu putință, de preferințele omului — chiar și un an întreg. Prelegerile se țin între schimburi, la prînz. În cei 9 ani de cînd funcționează lectoratul, s-au ținut în școală 270 lecții, dintre care 33 în anul școlar 1955—1956. Pentru lărgirea orizontului cultural al pedagogilor se organizează expuneri asupra diferitelor probleme de specialitate de către specialiști din sat sau din Leningrad, se organizează excursii la muzee și în localitățile învecinate.

Organizația sindicală a inițiat un schimb de experiență cu organizația sindicală a unei școli vecine, în circuit intrînd apoi și o a treia școală. Schimbul de experiență a avut ca temă munca de educare a elevilor. Spre sfîrșitul anului școlar, cadrele didactice ale școlilor s-au vizitat alternativ, organizat, pe cîte o zi întreagă, asistînd la lecții și la munca cu elevii în afara orelor de clasă. A fost stabilită apoi o întîlnire a tuturor participanților, la una din școli, cu acest prilej prezentîndu-se referate, purtîndu-se discuții, trăgîndu-se concluzii, luîndu-se hotărîri de respectivele organizații sindicale, în prezența și de acord cu reprezentanți ai comitetului regional Leningrad.

NOTE DE DRUM

O altă formă de sprijinire a muncii profesionale de către organizația sindicală o constituie interasistențele la lecții, cărora li se acordă o deosebită importanță. Sînt pedagogi care asistă pînă la 100 lecții anual, iar președintele comitetului de instituție din școală se poate lăuda că a asistat la aproape 130 de lecții în cursul anului trecut, responsabilul comisiei profesionale arătînd că nici el nu e departe de cifra aceasta. Acestea sînt însă numai cîteva, foarte puține, dintre aspectele colaborării dintre organele sindicale și cele administrative din școală.

La Leningrad am vizitat școala medie nr. 243, instalată într-o clădire nouă, aspectuoasă și rațional împărțită. Ne-au izbit numeroasele fotografii, desene, picturi, reprezentînd scene istorice, figuri istorico-literare, pedagogice etc., curățenia exemplară, bogăția de flori, disciplina copiilor în recreație, sobrietatea vestmintelor lor (băieții toți, de la clasa I-a pînă la ultima, în tunici de culoare gri, încinși cu cordoane; fetele în uniformă neagră cu broderii albe — toate cu cozi împletite). În cancelaria directoarei, în prezența acesteia, am discutat cu reprezentanții organizației sindicale problema organizării consfătuirilor de producție, problema ajutorării tinerilor pedagogi în cadrul unor întîlniri speciale, la care cadrele vîrstnice împărtășesc celor mai tinere experiența lor. Conducerea școlii a subliniat în mod deosebit inițiativele organizației sindicale, care se face tot mai simțită în îmbunătățirea procesului de învățămînt și a condițiilor în care muncesc pedagogii și elevii.

Multe ar fi de spus și despre cele văzute în timpul vizitei pe care am făcut-o la Institutul de perfecționare a cadrelor didactice, care cuprinde 9 facultăți cu numeroase catedre, cu cabinete metodice (de desen, educație fizică, muncă preșcolară, muzică și canto, deprinderi de muncă etc.) Am luat cunoștință aici de sistemul de organizare a diferitelor cursuri de perfecționare pentru cadrele didactice care antrenează un număr important de specialiști, a căror activitate și experiență e consemnată în studii publicate în reviste de specialitate, în broșuri și cărți mult căutate de cei interesați. Ceea ce am admirat cu deosebire la Institutul de perfecționare a fost o minunată expoziție demonstrativă a ceea ce este și trebuie să fie cu adevărat politehnizarea învățămîntului, expoziție ilustrativă organizată în condiții excelente și care, cum ne-am exprimat părerea față de însoțitorii noștri, ar fi bine să fie prima primită de noi din partea tovarășilor din R.S.F.S.R., în cadrul obligațiilor reciproce luate prin declarația semnată de delegația noastră la Moscova.

Vizita noastră la Leningrad a constituit astfel nu numai un minunat prilej de a cunoaște splendorile vechiului oraș al marelui țar Petru și al genialului Lenin, ci și un popas dintre cele mai prețioase, de-a lungul călătoriei noastre de documentare prin Uniunea Sovietică, înainte de a ne bucura de privelișteа pitorestilor locuri ale Gruziei și de a atinge ultima etapă a călătoriei noastre, R.S.S. Moldovenească, despre care vom încerca să notăm cîte ceva în însemnările noastre următoare.

Întîlniri în cinstea festivalului

O „Zi a prieteniei" în Capitala R.S.S. Estone, organizată în cinstea celui de al VI-lea Festival mondial al tineretului și studenților pentru pace și prietenie de la Moscova. La teatrul „Estonia", la o întîlnire a tinerilor estonieni cu prieteni de peste hotare, o tînără muncitoare estoniană (mijloc) stă de vorbă cu romîncele Adriana Șerban și Constanța Țăranu, care studiază la Leningrad.

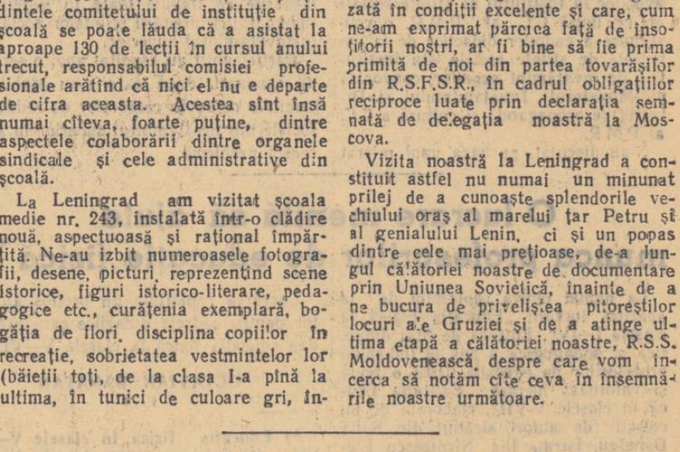

Bugetul Angliei și sandvișurile elevilor

În sfîrșit, guvernanții englezi au găsit soluția ieșirii din greul impas în care se găsesc finanțele țării de dincolo de Canalul Mînecii. Ziarul londonez „Daily Mirror" a anunțat nu de mult că cheia umplerii vistieriilor statului britanic constă în următoarele trei măsuri preconizate de guvern: 1) majorarea contribuției la asigurările sociale; 2) majorarea prețului laptelui distribuit în cadrul programului asistenței sociale pentru copiii sub cinci ani și pentru viitoarele mame, precum și al laptelui praf; 3) majorarea prețului la gustările din școli.

Este interesant de știut încotro merg fondurile uriașe strînse de guvernanții Angliei prin diversele lor „soluții", printre care se găsește și aceea a majorării prețului laptelui pentru copii și mame și pentru gustările de la bufetul instituțiilor de învățămînt? Desigur, nu la îmbunătățirea situației mamei și copilului, și nici a situației învățămîntului.

Revista săptămînală „Ilustrated" din Londra a publicat recent un articol în care sublinia lipsa acută de profesori și clădiri școlare în Anglia. După cum scria revista, acest lucru face ca în numeroase școli copiii să învețe în clase supraaglomerate. În același timp, copiii aparținînd păturilor bogate ale populației pot să învețe în școli particulare, unde la fiecare profesor revin cel mult 12 elevi.

Revista își exprimă temerea că, în următorii cîțiva ani, „criza școlii engleze" se va ascuți și mai mult. În încheierea articolului, „Ilustrated" acuza guvernul pentru faptul că, în loc să lărgească construcția de școli, reduce mereu alocările pentru aceste scopuri sub pretextul „economiei" sau al „luptei împotriva inflației". Sub perdeaua de fum a „economiei" și „luptei împotriva inflației" se ascunde însă adevăratul țel al guvernului englez: sporirea cheltuielilor militare. În cursul unor dezbateri furtunoase provocate de cererea guvernului de a se aloca sume suplimentare pentru cheltuielile militare, laburistul Strachey, fost ministru de război, a declarat recent în Camera Comunelor că consecințele intervenției împotriva Egiptului nu se rezumă numai la suma de 29.800.000 lire sterline. „Costul real pentru Suez pe care trebuie fără să-l plătească — a spus el — depășește mult această sumă. Mă tem că din punct de vedere pur material abia începem să simțim cît ne costă într-adevăr Suezul".

Tare anemice trebuie să fie, într-adevăr, finanțele Angliei, dacă costul aventurii de la Suez trebuie să fie simțit pînă și de fiecare elev englez care consumă sandvișuri la bufetul școlii!

Z. FLOREA

Bibliografie

CĂRȚI PRIN POȘTA

Librăria „Cartea prin poștă" — B-dul Schitu Măgureanu, nr. 6, raionul Lenin — București, recomandă învățătorilor și profesorilor următoarele cărți pedagogice pe care le pot obține direct, contra ramburs.

Culegere de texte literare pentru copii 7,30 lei

Îndrumător pentru predarea abecedarului 3,95 lei

Îndrumări metodice pentru predarea citirii și scrisului la cl. I-a 1,35 lei

Îndrumări metodice pentru folosirea manualului de limba română la cl. I-a 1,40 lei

Îndrumări metodice pentru predarea gramaticii l. romîne la cl. I-a 1,90 lei

Îndrumări metodice pentru lucrări practice 7,00 lei

Îndrumări pentru predarea științelor naturale 10,60 lei

Metodica gramaticii Vol. I, II 4,00 lei

Metodica predării matematicii la cl. VII 10,80 lei

Metodica predării zoologiei 8,30 lei

Metodica predării fizicii în școlile medii 15,75 lei

Metodica experiențelor la fiziologia plantelor 4,30 lei

Dezvoltarea exprimării orale și scrise a elevilor la lecțiile de limbă și literatură română, clasele V-X 3,40 lei

Formarea deprinderilor de muncă agricolă la clasele I-IV 5,80 lei

Plata se face la primirea cărților. Librăria „Cartea prin poștă" procură cărți din toate domeniile și trimite la cerere material de informare gratuit.

A APĂRUT „REVISTA DE PEDAGOGIE" nr. 2/1957 cu următorul cuprins:

P. A. Lebedev: **V. I. Lenin despre învățămînt și școală.**

Ion Berca: **Unele aspecte ale introducerii elementului noutății în procesul repetării materiei.**

T. Gal: **Din experiența învățămîntului mixt în școlile din regiunea Cluj.**

M. Ștefănescu: **Regruparea materiei în recapitularea finală.**

I. V. Orghidan: **Cîteva date privind lupta organizației F.I.S.E. pentru progresul și promovarea colaborării cu celelalte organizații internaționale ale cadrelor de învățămînt.**

*** * * Proiect de prospect pentru istoria pedagogiei în R.P.R.**

Al. Bojin: **Pentru un nou manual de literatură română.**

V. Tîrcovnicu: **„Munca dirigintelui".**

M. Boștină: **În ajutorul cadrelor didactice care predau la clasele I—IV.**

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52 31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL IX Nr. 415

Vineri 22 martie 1957

4 PAGINI 25 BANI

HOTĂRÎRI DE MARE ÎNSEMNĂTATE PENTRU POPORUL NOSTRU

Poporul nostru a urmărit cu un deosebit interes lucrările primei sesiuni a celei de a treia legislaturi a Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne. Cei 437 de deputați aleși la 3 februarie 1957 au simțit în tot timpul lucrărilor sesiunii, așa cum vor simți de-a lungul întregii lor activități, că alături de ei se află cei peste 11 milioane de cetățeni care și-au dat votul pentru programul Frontului Democrației Populare, program al cărui principal obiectiv constă în ridicarea neîncetată a nivelului de trai material și cultural al poporului.

Lucrul acesta este ușor de înțeles. Componența deputaților celei de a treia legislaturi arată că Marea Adunare Națională este alcătuită din oameni din rîndul poporului muncitor, care cunosc îndeaproape interesele celor ce muncesc și sînt gata să slujească cu credință poporul, să muncească pentru traducerea în viață a hotărîrilor celui de al II-lea Congres al P.M.R. și ale Plenarei din decembrie 1956 a C.C. al P.M.R.

Care stat burghez poate îndrăzni să compare parlamentul lui, alcătuit din industriași, bancheri, latifundiari, cu Marea Adunare Națională a țării noastre, profund democratică, în care nu există niciun moșier, fabricant sau bancher?

Regimul nostru democrat-popular, formă a dictaturii proletariatului, a aplicat și aplică cu consecvență, în condițiile concrete ale R. P. Romîne, principiul leninist al centralismului democratic. Pe această bază statul nostru a atras la conducerea treburilor țării mase uriașe de muncitori, țărani muncitori și intelectuali, creîndu-le condițiile necesare pentru a-și manifesta energia și inițiativa lor creatoare, aptitudinile lor, pe care regimul burghezo-moșieresc le-a strivit și le-a înăbușit decenii de-a rîndul. Cu sprijinul activ al maselor populare conduse de partidul marxist-leninist al clasei muncitoare, statul nostru democrat-popular și-a îndeplinit cu succes sarcinile uriașe care i-au stat în față în vederea organizării și dezvoltării pe baze noi, socialiste, a vieții economice și culturale a țării. Făurirea economiei socialiste puternice, organizarea operei de industrializare socialistă a țării și de transformare socialistă a agriculturii, înfăptuirea revoluției culturale sînt sarcini la a căror îndeplinire au participat și participă cele mai largi mase ale poporului nostru.

Formele organizatorice și atribuțiile organelor puterii de stat muncitorești-țărănești, metodele de aplicare a democratismului socialist, așa cum arată viața, nu sînt rigide și neschimbătoare. Ele depind de stadiul dezvoltării construcției socialiste, de evoluția forțelor de clasă, de creșterea conștiinței socialiste a maselor, de pregătirea cadrelor, precum și de alte condiții concrete ale perioadei de trecere de la capitalism la socialism. Prima sesiune a celei de a treia legislaturi a Marii Adunări Naționale a R.P.R., pe baza orientării trasate de comunicatul ședinței Biroului Politic al C.C. al P.M.R. din 14 martie a.c., a luat o serie de măsuri de mare însemnătate, menite să ducă la înlăturarea deficiențelor constatate, la îmbunătățirea muncii și simplificarea aparatului de stat și la reducerea cheltuielilor administrative ale statului, la stimularea unei participări și mai active a maselor muncitoare la opera de construire a socialismului.

Cu mare bucurie a luat cunoștință poporul nostru de votarea de către Marea Adunare Națională a legii cu privire la stabilirea numărului de ministere și denumirea lor și de aprobarea în unanimitate a listei noului guvern, în frunte cu tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri. Votul unanim al deputaților pentru desemnarea noului guvern este expresia aprobării entuziaste a întregului popor muncitor față de politica partidului și guvernului de întărire și înflorire continuă a patriei noastre.

Declarația tovarășului Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, asupra politicii interne și externe a guvernului Republicii Populare Romîne constituie un program însuflețitor de activitate pentru dezvoltarea mai departe a cuceririlor socialiste ale poporului, pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

„Guvernul Republicii Populare Romîne — a spus tovarășul Chivu Stoica — va continua cu aceeași fermitate politica de întărire multilaterală a orînduirii democrat-populare și de dezvoltare a democrației socialiste, politica de consolidare a statului democrat-popular, ca instrument al construcției socialiste, călăuzindu-se întotdeauna după linia Partidului Muncitoresc Romîn, după interesele fundamentale ale poporului muncitor Guvernul Republicii Populare Romîne va urma cu aceeași consecvență ca și pînă acum politica de dezvoltare și întărire a unității și solidarității frățești cu țările lagărului socialist, de coexistență pașnică cu toate țările lumii, indiferent de orînduirea lor socială și de stat".

Cea mai democratică formă de organizare a puterii de stat cunoscută în viața poporului nostru o constituie sfaturile populare — organele locale ale puterii de stat. La baza activității lor stă politica partidului de atragere a celor mai largi mase de oameni ai muncii la conducerea treburilor obștești și de mobilizare a întregului popor muncitor la o activă participare în opera de construire a socialismului.

Măsurile cu privire la lărgirea atribuțiilor și sferei de acțiune a sfaturilor populare, preconizate de guvern în Declarația tov. Chivu Stoica, vor duce la creșterea inițiativei și răspunderii organelor locale ale puterii de stat pentru rezolvarea problemelor economice, gospodărești, edilitare și social-culturale în interesul îmbunătățirii neîncetate a condițiilor de viață ale oamenilor muncii.

În perioada care a trecut de la crearea lor, sfaturile populare au acumulat o bogată experiență. Ele s-au dovedit organe capabile să desfășoare o largă muncă organizatorică de masă și să aducă o mare contri-

(Continuare în pag. 4)

O problemă actuală — frecvența

Sîntem într-o etapă importantă a muncii școlare. Ne apropiem de perioada recapitulării, de examene. Tocmai în această etapă importantă din munca școlară există și pericolul ca frecvența să slăbească. Unii elevi sînt antrenați în munci gospodărești sau de cîmp, alții, cu care s-a dus o muncă educativă slabă, absentează de la școală fără motiv, fiind tentați de timpul frumos de joc, și în sfîrșit sînt și dintre aceia care demobilizați de rezultatele slabe la învățătură, vin cu mare neregularitate la cursuri.

Pentru a preîntîmpina o asemenea situație trebuie să se folosească experiența bună a acelor cadre care au știut să asigure pe variate căi frecvența regulată a elevilor.

Înțelegînd că nivelul de pregătire al elevilor, rezultatele lor la învățătură sînt strîns legate de frecventarea regulată a lecțiilor și activității lor în afara clasei, cei mai mulți dintre învățători și profesori și-au îndreptat atenția, încă de la începutul anului școlar, spre asigurarea unei bune frecvențe a elevilor. Rezultate apreciabile în asigurarea frecvenței au obținut mai ales învățătorii și profesorii care, în cadrul lecțiilor, s-au străduit să educe pe elevi în spiritul dragostei pentru muncă și învățătură, care au dat lecțiilor un conținut interesant, atractiv, accesibil trezind în acest fel interesul elevilor pentru studiu, pentru școală. Dar nu numai lecțiile, ci întreaga activitate desfășurată în unele școli fiind temeinic organizată i-a făcut pe copii să îndrăgească învățătura, să vină regulat și cu plăcere la cursuri.

Frecvența elevilor este bună în școlile unde au existat preocupări serioase pentru desfășurarea în bune condiții a muncii în școală, unde învățătorii și profesorii au ținut o legătură strînsă cu părinții elevilor, lămurindu-i asupra însemnătății pe care o are în pregătirea fiilor lor prezența regulată la cursuri.

Punînd un accent deosebit pe asigurarea unor condiții bune de învățătură, pe crearea unei atmosfere plăcute în școală, ocupîndu-se chiar de amănunte în această privință, cadrele didactice din satul Valea Porcului, raionul Vișău, de pildă, au realizat o frecvență de sută la sută. Au contribuit, de asemenea, la îmbunătățirea frecvenței elevilor măsurile luate în unele regiuni și raioane ca Bacău, Suceava, Baia Mare, pentru lărgirea și buna funcționare a internatelor școlare, pentru amenajarea și înzestrarea școlilor cu mobilierul necesar etc.

Îmbunătățirea frecvenței presupune o bună organizare și un control susținut din partea cadrelor didactice al muncii independente a elevilor. Și în acest sens s-au făcut în multe școli eforturi deosebite, creîndu-se posibilități ca elevii să se prezinte la școală cu temele și lecțiile bine pregătite. În regiunea Cluj, de exemplu, la școlile unde spațiul nu a permis organizarea meditațiilor la școală pentru copii care n-au condiții bune acasă sau pentru aceia care au ambii părinți în producție, s-a organizat munca de pregătire a elevilor în cluburile întreprinderilor, sub îndrumarea cadrelor didactice. Preocupări asemănătoare există și în unele localități și raioane din Baia Mare unde elevilor li s-au pus la dispoziție săli de clasă în care să-și pregătească lecțiile sub supravegherea cadrelor didactice.

Frecvența bună realizată de unele școli este în mare parte rezultatul antrenării în această acțiune a organelor locale și organizațiile obștești. În unele raioane din Regiunea Autonomă Maghiară o mare contribuție la realizarea unei bune frecvențe au adus deputații sfaturilor populare. Ei primesc lunar lista cu elevii din circumscripția respectivă care au frecvență slabă și se deplasează la domiciliul părinților, împreună cu profesorul sau învățătorul respectiv, cercetînd cauza nefrecventării școlii și căutînd totodată să-i aducă pe copii la școală. Unele școli din Regiunea Autonomă Maghiară au fost sprijinite simțitor și de comisiile de femei, care se îngrijesc în special de copiii cu condiții grele în familie. Apreciabil este și aportul unor comisii de femei din regiunea Constanța, care au antrenat conducerile gospodăriilor agricole colective în lămurirea părinților asupra însemnătății frecventării școlii.

Dacă în unele școli frecvența regulată a elevilor a fost privită cu toată seriozitatea, obținîndu-se succese, în alte locuri ea n-a fost urmărită cu destulă stăruință și simț de răspundere, neglijîndu-se atît asigurarea condițiilor materiale necesare, cît și mobilizarea elevilor. Deși au văzut că frecvența neregulată a unor copii a făcut ca rezultatele lor la învățătură să fie nesatisfăcătoare, iar unii să fie chiar amenințați să rămînă repetenți, cadrele didactice din unele școli din regiunile Cluj, Constanța, Oradea etc. nu s-au învrednicit să ia măsuri pentru îmbunătățirea frecvenței elevilor.

Cauza cea mai puternică care face ca frecvența elevilor să fie scăzută este nivelul nesatisfăcător al unor lecții, lipsite de orice element atractiv pentru elevi. Pregătirea superficială a profesorului pentru lecții poate influența nu numai asupra copiilor, dar și asupra părinților care, pierzîndu-și încrederea în școală, nu văd folosul pe care-l poate avea pentru pregătirea copiilor frecventarea regulată a cursurilor.

Directorii au datoria să imprime în școală o atmosferă de muncă serioasă

(Continuare în pag. 2)

Elevele școlii medii nr. 19 din București pregătesc numeroase daruri pentru Festivalul de la Moscova.

Săptămîna mondială a tineretului

Au trecut 14 ani de cînd tinerii țări, începînd cu șuruburi mici și terminînd cu avioane gigantice de tip „V-52". Dacă așa stau lucrurile, de unde să mai iei bani pentru școli? La 28 ianuarie, în mesajul special adresat Congresului în legătură cu alocațiile pentru construcțiile școlare pe viitorii 4 ani, însuși președintele Eisenhower sublinia că, în prezent, actualele clădiri școlare nu pot cuprinde nici pe departe pe toți copiii care ar trebui să învețe. „Multe clădiri școlare — a spus Eisenhower — chiar dacă nu sînt supraaglomerate, sînt totuși prea vechi sau au alte lipsuri".

Dacă nu în S.U.A., poate că în Anglia se cheltuiește mai mult pentru învățămînt și mai puțin pentru pregătirile militare.. Din păcate și aici, ca de altfel în toate țările capitaliste, lucrurile nu merg mai bine. Potrivit unor date oficiale, din 6,6 milioane de elevi ai școlilor elementare și medii din Marea Britanie, 4 milioane sînt nevoiți să părăsească băncile școlii la vîrsta de 15 ani, din lipsă de mijloace.

În timp ce în R.F. Germană s-au adoptat recent o serie de proiecte de legi care prevăd cheltuieli suplimentare, în sumă de 2,6 miliarde mărci, pentru înzestrarea marinei, aviației, unităților de tancuri și pentru construcția de cazărmi, ziarul vestberlinez „Tagesspiegel" publică următoarea știre: „Republica federală continuă să ducă lipsă de noi clădiri de școli, care ar costa în total 4 miliarde de mărci."

În toate țările capitaliste situația este aceeași: cresc mereu sumele alocate înarmărilor, scade nivelul de trai al poporului și deci și al tineretului.

Un exemplu însuflețitor pentru tinerii din țările capitaliste îl constituie viața și activitatea tineretului sovietic, precum și cea a tineretului din toate țările socialiste. Numărul mereu crescînd al studenților, al tinerilor specialiști, condițiile deosebite pentru dezvoltarea continuă a învățămîntului, măsurile luate pentru îmbunătățirea multilaterală a educării tineretului, rezultatele tinerilor muncitori în lupta pentru progresul tehnic, victoriile obținute în acțiunea de valorificare a pămînturilor înțelenite — acestea sînt minunatele condiții în care trăiește și muncește tineretul sovietic, condiții care se datorează grijii părintești a P.C.U.S. și a guvernului sovietic pentru tînăra generație. Urmînd exemplul minunat al tineretului sovietic, tinerii din țările democrat-populare contribuie cu entuziasm la opera de construire a socialismului în țările lor.

Tineretul patriei noastre întîmpină Săptămîna Mondială a Tineretului cu eforturi sporite în măreața operă de construire a socialismului, în lupta pentru pace. Tineretul din R.P.R., care se bucură de depline drepturi și libertăți, în fața cărora socialismul deschide mari perspective, muncesc și învață cu avînt pentru îndeplinirea hotărîrilor Congresului al II-lea al P.M.R. și ale Plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956. Răspunzînd grijii permanente ce le-o poartă Partidul Muncitoresc Romîn și regimul de democrație populară, tinerii din patria noastră obțin mereu noi și noi succese în fabrici și pe ogoare, în facultăți și în școli. Munca lor este însuflețită, în aceste luni, de pregătirile în vederea întîmpinării Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova. Pregătindu-se pentru această mare sărbătoare, tinerii din R.P.R. au luat inițiative dintre cele mai valoroase. Întîmpinarea festivalului constituie, în instituțiile de învățămînt, un prilej pentru mobilizarea elevilor și studenților la muncă susținută în vederea încheierii cu succes a anului școlar, pentru întărirea disciplinei în școli și facultăți. Au loc conferințe despre lupta tineretului pentru pace, despre viața și munca tineretului din țările de democrație populară, despre Moscova, orașul festivalului. Cresc tot mai mult legăturile prin corespondență ale elevilor și studenților noștri cu tinerii din școlile Uniunii Sovietice și din țările de democrație populară.

Elanul muncii constructive — acesta este mesajul prieteniei frățești pe care tineretul patriei noastre îl trimite tuturor tinerilor lumii în Săptămîna Mondială a Tineretului.

V. ANDREI

Laboratorul de locomotive

La Facultatea de mecanică a Institutului politehnic din Timișoara a fost pus în funcțiune un laborator de locomotive, care prezintă un deosebit interes didactic și științific. El asigură o înțelegere mai bună din partea studenților a construcției și funcționării locomotivei și totodată oferă inginerilor și tehnicienilor un sprijin însemnat în studierea problemelor legate de proiectarea unor locomotive noi, perfecționate.

Vechea metodă intuitivă, care folosește ca material didactic machete, modele de piese, planșe murale, desene de tablă, imagini proiectate etc. s-a dovedit a fi insuficientă pentru studiul științific al locomotivei. De aceea baza principală a noului laborator o constituie locomotiva reală, de serie nouă, pe care studenții au posibilitatea de a studia fiecare piesă componentă în funcțiune, de a cunoaște modul de exploatare a locomotivei și de a efectua încercările necesare.

Întregul proiect pentru amenajarea laboratorului de încercat locomotive a fost alcătuit de șeful catedrei de locomotive, profesorul Ion Zăgănescu, iar realizarea acestui laborator a fost posibilă datorită sprijinului pe care l-au acordat Institutului Combinatul metalurgic Reșița, precum și datorită muncii depuse de colectivul de catedră: conferențiarul Gheorghe Rusu, asistentul Aurel Lie, șeful laboratorului Gheorghe Tasch, mecanicii șefi Ion Nestor și Ilie Miloș.

Laboratorul de locomotive este instalat în două hale mari, special construite pentru aceasta. În prima hală sînt instalate standul de încercat locomotive la care, pentru a se mări precizia datelor obținute, roțile locomotivei sînt frînate electric, standul de încercat injectoare, standul de capete de emisie și aparatul de verificat distribuțiile. În a doua hală este instalat un cazan cu toate anexele necesare, care livrează aburul necesar pentru standurile de injectoare și capete de emisie.

La standul de locomotive se încearcă locomotive cu abur, electrice și Diesel, cu ecartamentul de 750 și 760 mm. La punerea în funcțiune a locomotivei, cele 4 role ale standului antrenează, prin intermediul unor multiplicatori, patru generatori de curent continuu de cîte 40 KW fiecare. Puterea celor patru generatori este suficientă pentru a pune în sarcină cea mai puternică locomotivă de cale îngustă. Curentul electric produs de acești generatori, după ce trece pe la masa de comandă, este debitat pe niște rezistențe în care energia electrică se transformă în căldură ce se elimină cu ajutorul unui grup moto — ventilator de 40 KW. Acest grup servește și la răcirea generatorilor și evacuarea gazelor de ardere provenite de la căldarea locomotivei. Măsurîndu-se energia electrică produsă și ținîndu-se seama de pierderile în generatori, multiplicatori și role, care sînt cunoscute, se poate determina puterea

MAXIMILIAN ZOLTAN

(Continuare în pag 3.)

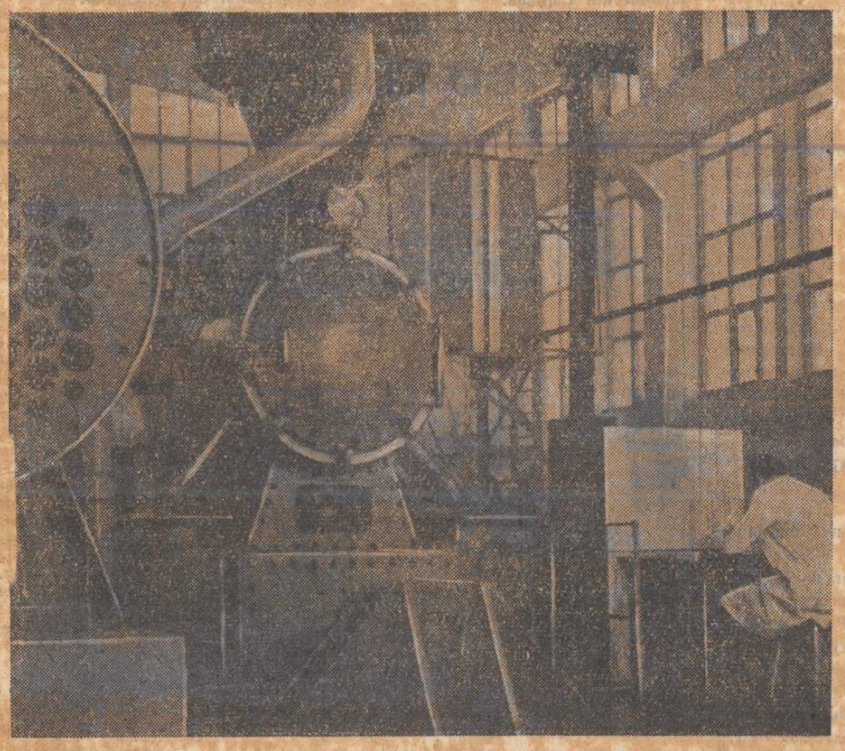

Standul de încercări al laboratorului de locomotive de la Institutul politehnic din Timișoara

50 DE ANI DE LA RĂSCOALELE DIN 1907

Învățătorul Ion Petrescu, agitator în răscoală

Printre nenumărații dascăli care au participat la răscoalele din 1907 se află și învățătorul Ion Petrescu, fiu de țăran sărman din Țigănești Muscelului. În 1907, Ion Petrescu a fost unul dintre cei mai însuflețiți agitatori ai răscoalei țărănești în Muscel. Iată cum îl prezintă dosarul 28 al cabinetului judecătorului instructor al tribunalului jud. Muscel: „în seara zilei de 11 martie a.c. se găsea pe peronul gării Leordeni, o gară foarte populată, mai mulți soldați rezerviști și concediați (concentrați — n.n.)... Printre oamenii ce de obicei se string pe peronul acestei gări, venise și învățătorul Ion Petrescu din comuna Țigănești care văzînd pe acei soldați formînd un grup de 30—40 inși, intră în mijlocul lor, deschise vorba cu dînșii despre revolte și făcînd să fie ascultat, căută să demonstreze soldaților și oamenilor care făceau galerie împrejurul său că țăranii care s-au revoltat au dreptate".

Martorul N. Constantinescu, șeful gării Leordeni, face următoarea mărturisire care oglindește exact starea de spirit a țăranilor și rolul lui I. Petrescu: „Ar fi trebuit arestat imediat Petrescu. Însă la aceasta nici nu era de gîndit. Toți erau dîrji și spiritele foarte agitate. A aresta pe Petrescu atunci ar fi fost ca și cum cineva ar fi aruncat un chibrit într-un car cu fîn".

Învățătorul Petrescu a jucat un rol important și în desfășurarea răscoalei din Călinești. De asemenea, el organizase grupuri de agitatori țărani în comunele învecinate, alcătuind noi nuclee de răscoală, stabilind legături conspirative.

În ziua de 27 martie, Petrescu e arestat și alăturat unui număr de 82 de țărani răsculați din sudul Muscelului. O serie nesfîrșită de declarații, citații, audieri, mandate de aducere, ordine și presiuni administrative — urmate între posturile de jandarmi Ștefănești, Leordeni și Cîmpulung, de către prefectură, parchet, inspectori administrativi — caută să înlănțuiască pe „criminalul" dascăl. Petrescu e bătut de către prefectul Titus Cocăneanu, apoi, este bătut în piața Cîmpulungului și terorizat de organele judiciare pentru că a instigat pe „calici", pe „rebeliști" împotriva moșierilor și arendașilor și pentru că a dat „rău exemplu" colegilor de învățămînt din județ".

Prigonirea lui Petrescu, acuzat de „crima de atițare la război civil", a continuat multă vreme, regimul burghezo-moșieresc asuprindu-l pînă la moarte.

Sprijinul dat de Ion Petrescu răsculaților arată încă odată că învățătorimea legată de popor n-a pregetat să înfrunte prigoana stăpînirii, luptînd pentru ridicarea țărănimii la o viață mai bună.

AUGUSTIN Z. N. POP

Copiii învață istoria satului

La școala de 7 ani din Șerboeni, raionul Costești, a avut loc, de curînd, o întîlnire cu tovarășul Marin Cîmpeanu, participant la răscoala din 1907. Cele auzite de copii de la bătrînul Marin Cîmpeanu au fost pentru ei o adevărată lecție despre istoria satului.

„Și în satul nostru a curs sînge în cumplitul an 1907 — începu el, cu vorba-i blîndă, povestea tristă despre acele vremi. Cei de o seamă cu mine erau flăcăi ca brazii, pe atunci. Așteptam timpul să ieșim la cîmp. Ciocăneam cînd și cînd la unelte, dar nu aveam chef de lucru. Ne aduceam mereu să mai aflăm cîte ceva despre cele petrecute în fundul Moldovei sau în jos de noi, în Teleorman. Nu mai puteam răbda. Ne ajunsese cuțitul la os. Foamea începuse să ne dea ghes. Eram înglodați pînă la gît în datorii.

Într-o zi de martie, pe la prînzul cel mare, răsări pe șosea, din toate părțile, prăpăd de lume. Cu topoare, securi, furci, oameni înfierbîntați, cu mîntenele zdrențuite, s-au năpustit asupra conacului. Conacul era pustiu. Pe semne, cu frica în oase, boierul fugise la oraș din vreme.

Mulțimea umplea curtea. Marin fierarul se repezi cu barosul asupra ușilor ferecate. Luarăm din cancelarie „condicile" și le dădurăm drumul pe apa umflată a Teleormanului. Am scos în șosea putinile cu brînză și pastramă, șuncile afumate, butoaiele cu vinuri și rachiuri. Noi nu aveam nici mălai.

Pe seară a venit armata și a început să tragă în noi. Sublocotenentul l-a luat la ochi pe Florea Rizea Drăgoi și l-a împușcat. Au căzut apoi, străpunși de gloanțe, Florea Micu, Doanță și Neacșu Niță. Alți cinci au fost răniți.

Ne-am risipit. A doua zi, Ilie Elefterie, ascuns într-o căruță cu paie, tot a răzbit printre soldați și a pus foc la magazie.

Primarul Tiborian, cu ispravnicul Mustață, ne-au prins cu armata și jandarmii. Au arestat capii răscoalei. Legați cot la cot, înghesuiți, pălmuiți, înjurați și bătuți cu bita, am fost trimeși la Pitești, la închisoare. A fost mare nevoie, mare amar! Am fost necăjiți tare. Tocmai așa, prin iunie, ne-am întors la casele noastre cu oasele zdrobite și cu șalele rupte.

Au trecut vremurile acelea. Acolo unde au fost împușcați Florea Drăgoi, Neacșu Niță și ceilalți, se ridică azi un monument. Cum eram noi atunci, n-am putut răzbi pe boieri. Azi am scăpat de greutăți. Pe unde a trecut flacăra răscoalei sînt acum trei întovărășiri. Înflorește o viață nouă..."

Elevii, nepoții șerboenilor care au luptat odinioară, au ascultat cu nesaț povestea bătrînului Cîmpeanu „Lecția" despre istoria satului i-a făcut să înțeleagă mai bine viața lor de azi, s-o prețuiască mai mult, i-a îndemnat să învețe mai sîrguincios ca să-și ducă satul la și mai mare înflorire.

N. APOSTOLACHE

Din experiența școlii sovietice

Educarea tineretului în familie

K. Asaturov
candidat în științe pedagogice

In Uniunea Sovietică se acordă o mare atenție educării copiilor în familie. Legislația statului sovietic întărește pe toate căile familia creînd, prin aceasta, condiții bune pentru educarea copiilor.

Organizațiile de stat, obștești și de tineret ajută părinților în munca de educare a copiilor. Grădinițele de copii, școlile, casele de pionieri, organizațiile de pionieri și comsomol contribuie activ la formarea personalității tînărului sovietic.

Odată cu intrarea copilului în școală, între profesori și părinți se stabilește o colaborare strînsă și permanentă. Această colaborare este posibilă datorită faptului că în fața pedagogilor și a părinților stă același țel — educarea unui om dezvoltat multilateral, plin de dragoste pentru viață, a unui membru activ al societății sovietice.

In munca lor comună, între profesori și părinți există un deplin respect reciproc, ceea ce face să crească autoritatea lor în fața copiilor. Aceasta, desigur, nu exclude critica activității anumitor profesori sau a anumitor părinți. Numai critica justă poate îmbunătăți munca educativă.

Școala desfășoară o muncă intensă pentru ridicarea pregătirii ideologice și pedagogice a părinților. Universitățile pentru părinți, lectoratele, consfătuirile pentru schimb de experiență, activitatea diriginților întăresc legăturile școlii cu familia.

Vizitînd familiile elevilor lor, diriginții se interesează de relațiile reciproce dintre membrii familiei, își dau seama dacă aceste relații au o influență pozitivă sau dăunătoare asupra copiilor, cercetează ce autoritate au părinții față de copii, ce metode folosesc ei în munca educativă. Pedagogii se străduiesc să scoată la iveală în primul rînd tot ceea ce este pozitiv în familie, iar apoi ajută la înlăturarea lipsurilor existente în educarea copiilor. Ei arată părinților că au obligația să se îngrijească de sănătatea copiilor lor, de dezvoltarea capacității intelectuale a acestora, de formarea concepției lor asupra lumii, de dezvoltarea gusturilor lor estetice, de înarmarea lor cu deprinderi de muncă, cu obiceiuri de purtare civilizată.

Pedagogii îi lămuresc pe părinți că cele mai puternice mijloace de educare în familie sînt exemplul părinților, autoritatea lor fizionomia lor morală, legăturile reciproce dintre părinți, apropierea și înțelegerea reciprocă între părinți și copii. Ei le arată că, în familiile unde părinții duc o viață de muncă exemplară și iau o parte activă la munca obștească, unde nu se preocupă numai de interesele îngust familiare, ci participă activ la viața colectivului — acolo cresc de obicei tineri cetățeni buni, conștienți.

Este foarte important ca încă de timpuriu să se stabilească între părinți și copii legături apropiate, bazate pe înțelegere reciprocă, pe încredere reciprocă. Și este de asemenea foarte important ca această apropiere să fie păstrată și atunci cînd copiii cresc, cînd devin adolescenți. Dacă au o atitudine de încredere față de părinți, dacă știu că aceștia îi înțeleg just, că nu-i îndepărtează cu cuvinte reci și tăioase, tinerii își împărtășesc cu sinceritate sentimentele, gîndurile și îndoielile lor și părinții le pot sugera idei juste, îi pot sfătui cum trebuie să se comporte în viață. Dar chiar și atunci cînd există relații pline de încredere și sinceritate este necesar un control permanent asupra muncii de învățătură a copiilor, asupra activității lor în afară de școală și în afară de casă. Aceasta înseamnă că părinții trebuie să știe cu cine se împrietenesc copiii lor, cum își petrec ceasurile libere, cum participă la munca obștească, ce îi interesează, ce citesc etc.

Este foarte important ca în familie să existe cerințe unitare în ceea ce privește educarea copiilor. Altfel, tatăl, mama și ceilalți membri adulți ai familiei nu-și pot susține unii altora autoritatea, după cum nu pot susține nici autoritatea școlii. Numai cerințele unitare dau rezultate bune în munca educativă.

Borea avea mult interes pentru literatura beletristică. Din această cauză, începu să neglijeze învățătura, să nu-și mai pregătească lecțiile. Tatăl și mama lui — pe lîngă faptul că au întărit controlul și au dublat atenția cu care supravegheau învățătura copilului — au cerut și profesorilor și tovarășilor comsomoliști ai fiului lor să-i pretindă lui Borea să învețe în deplina măsură a posibilităților sale. Prin eforturi unite, ei au obținut ca Borea să înceapă din nou să învețe conștiincios.

Cerințele unitare se obțin ușor în familie în acele cazuri cînd pe soți îi unesc dragostea, respectul reciproc înțelegerea reciprocă.

Cele mai însemnate mijloace de educare a copiilor în familie sînt felul de viață al familiei, interesele culturale ale acesteia, problemele de care se interesează. În acele familii unde sînt prețuite cărțile, unde se citește și se discută pe marginea celor citite, unde există dragoste pentru muzică, unde întreg stilul vieții culturale este pozitiv, unde succesele în muncă ale fiecăruia îi bucură pe toți, unde există tradiții familiare, unde ceasurile libere și sărbătorile sînt petrecute împreună — acolo cresc tineri culți și disciplinați.

Este greu să-i educi astfel pe copii încît ei să nu încalce niciodată disciplina, să nu facă nici o strengărie, nici o greșeală. Asemenea lucru nu se întîmplă în nici o familie. Dar în acele familii în care acestor greșeli nu li se dă posibilitatea să crească, unde prin organizarea precisă a întregii vieți se creează condiții în care munca și tonul cultural general cer ca greșelile să fie înlăturate, acolo există, de obicei, o bună educație.

În familia sovietică copiii sînt educați într-un colectiv de muncă, ei participă, ca și părinții, la muncă și la odihnă. Părinții îi sfătuiesc pe copii, din cea mai fragedă vîrstă, să respecte interesul obștesc, îi deprind cu regulile conviețuirii socialiste. O însemnătate hotărîtoare în educarea tinerei generații în familie o au autoritatea morală a părinților, puterea exemplului activității lor profesionale și obștești, justa organizare a întregii vieți a familiei.

În ajunul festivalului

La Casa pionierilor din raionul Moskvoreţki al Capitalei Uniunii Sovietice pionierii pregătesc un stand despre viaţa tineretului din Africa, ai cărui reprezentanţi vor fi găzduiţi aici.

De la însemnări la fapte

Am discutat nu demult cu tovarășa Popescu, instructoare superioară de pionieri la școala de 7 ani nr. 28 din București, despre munca ei în mijlocul copiilor.

— Care au fost punctele de plecare în întocmirea planului dumneavoastră de muncă în săptămîna aceasta? am întrebat-o.

Instructoarea rămase o clipă pe gînduri, revăzîndu-și în minte datele.

— M-am condus în primul rînd după obiectivele principale ale muncii pionierești pentru această etapă, după sarcinile concrete ale muncii instructiv-educative a școlii. Am revăzut punctele din plan neîndeplinite sau cele realizate numai în parte. Am ținut seamă și de ultimele instrucțiuni ale comitetului raional al U.T.M., ca și de sugestiile primite cu ocazia convorbirilor pe care le-am avut cu tovarășa directoare, cu învățătorii și profesorii. Totodată, am recitit în caietul meu observațiile pe care mi le-am însemnat în cursul săptămînii anterioare, ca și observațiile și propunerile făcute de pionieri în cadrul adunărilor. Iată cîteva din însemnările mele: „Creșterea numărului abonamentelor la Scînteia Pionierului — slabă", „Discuții speciale pe teme pionierești cu elevii claselor I-a și a II-a, pentru a trezi interesul față de organizația de pionieri". Mai departe, la subtitlul „Asistența la orele de matematică ale clasei a V-a A", am subliniat observația: „Nivelul slab, lipsă de interes". Urmează nota: „Am discutat cu tovarășa profesoară Bîrgăoanu, am stabilit ca la sfîrșitul lunii să ținem o adunare cu tema „La ce ajută matematica în viață". Tovarășa profesoară, va alege și va îndruma pe eleva care va pregăti referatul. Vor fi invitați să participe la adunare un muncitor și un aviator, pentru a le vorbi elevilor despre folosul matematicii în munca lor profesională".

Observațiile — care acum au devenit puncte de plan repartizate pe zilele săptămînii — continuă, înglobînd aspecte diferite ale muncii cu pionierii: sondaj pentru orientarea profesională a elevilor de clasa a VII-a, pregătirea unei adunări la clasa a V-a „B", în care eleva Dima Sanda va arăta cum își organizează timpul liber acasă; vizitarea împreună cu diriginta clasei a părinților elevilor rămase în urmă la învățătură, pregătirea și ținerea unei adunări pe unitate pentru analiza activității pe trimestrul II; instruirea responsabilelor de detașamente ale gazetelor de perete, urmărirea disciplinei în timpul orelor la clasa a IV-a „B", mobilizarea pionierelor care participă la cercurile tehnice și pe materii la palat etc.

O rog pe tovarășa Popescu să-mi relateze cîteva aspecte din activitatea desfășurată în cursul săptămînii. Propunerea îi face plăcere. Începe să vorbească, și glasul ei, reținut la început de o ușoară timiditate, crește pe încetul, devine tot mai cald, mai plin de pasiune. Ascultînd-o, îmi pare că datele și cifrele menționate în caiet se desprind rînd pe rînd de pe file, prind viață și încep să se miște, închegîndu-se în imagini ce alunecă acum în fața ochilor mei ca pe o peliculă de cinematograf:

...În clasa a VII-a, după sfîrșitul orelor, în băncile din fund, fetele s-au adunat toate în jurul învățătoarei. Stau de vorbă.

— Ați văzut ce ușor se lucrează la strung? — spune Mariana Ilieșcu, care participă de cîteva luni la cercul auto de la întreprinderea ARTAMET. Adică... ușor nu este, rectifică ea, trebuie să te pricepi; dar e un lucru pe care orice fată, dacă învață și-i este dragă meseria, poate să-l facă la fel de bine ca și un băiat. Eu, dacă termin școala, mă înscriu la o școală profesională metalurgică.

— Și eu, intervenі Constanța Ștefănescu, tot la o școală profesională mă duc.

— De ce? — o întreabă învățătoarea.

— Vreau să fiu mai repede în stare să-mi ajut părinții. Și pe urmă..., îmi place meseria!

— Dar tu? — se întoarce învățătoarea către o fată măruntă, cu părul împletit în cozi.

Eleva ezită; pare că nu s-a decis asupra viitorului.

— Nu te-ai gîndit încă? Ce ți-ar plăcea să devii?

— Ba m-am gîndit. Aș vrea să intru la școala medie de muzică... însă părinții mei...

În carnetul învățătoarei apare o nouă observație, care va fi introdusă ca punct în planul pentru săptămîna viitoare: „Lămurirea părinților asupra orientării profesionale a elevilor din clasa a VII-a, cu ajutorul tovarășei diriginte".

Pelicula s-a schimbat între timp, aducînd un nou titlu: „Adunare de unitate pentru analiza activității pe trimestrul II".

În antreul cel mare al școlii, adunați în careu, pionierii sînt gata de raport. Președinta unității, pioniera Ene Elena din clasa a VI-a „B", dă raportul. Nu sînt decît șase absențe — și acelea motivate. Imaginea se schimbă. Pionierele sînt acum adunate în clasă. Se prezintă rezultatele muncii desfășurate în cursul trimestrului și sarcinile pe care trebuie să le îndeplinească pionierele în etapa următoare. Începe să vorbească pioniera Dobrescu Doina din clasa a VI-a „A". Cu glasul voalat de emoție — nu-i puțin lucru să iei cuvîntul în plină adunare — ea spune:

— Noi, pionierele din clasa a VI-a „A", am înțeles încă de la începutul anului că, pentru a putea învăța bine, trebuie să fim în primul rînd disciplinate. Cum să facem însă ca să asigurăm disciplina? Ne-am gîndit să folosim gazeta de perete, discuțiile și critica în adunările de detașament. Pe urmă, am ajutat pe elevele slabe la învățătură și așa am obținut rezultate bune: majoritatea pionierelor din detașamentul nostru sînt astăzi fruntașe la învățătură.

Se „înscrie la cuvînt" și pioniera Florentina Chiriță, din clasa a IV-a „B".

— În ultimul timp, spune Florentina, noi am citit tot mai des „Scînteia Pionierului" în colectiv și ne-am dat seama ce lucruri frumoase și folositoare găsim în ea. De aceea, noi pionierele din clasa a IV-a „B", ne angajăm să fim fruntașe la abonamente.

Spunînd acestea, Florentina roșește, salută ducînd palma deasupra capului și se așează la loc, grăbită, în bancă. Din rîndul de lîngă geam se ridică acum Dima Sanda, din clasa a V-a „B", o fetiță înaltuță, cu părul de un castaniu închis, frumos pieptănat și cu uniforma proaspăt călcată.

— Îmi pare rău că eu nu pot să vorbesc despre lucruri frumoase, spune ea. În detașamentul nostru disciplina este slabă, iar situația la învățătură nu este nici ea prea bună. De aceea, de acum înainte trebuie să ajutăm mai mult pe colegele noastre rămase în urmă, să luptăm pentru onoarea detașamentului nostru. Și vreau să vă spun că nici eu nu mi-am îndeplinit întotdeauna datoria de pionieră. Cînd tovarășa diriginta mi-a propus să dau ajutor unei eleve la limba germană, eu am refuzat-o. Pe urmă mi-am dat seama că am greșit și mi-a părut rău. A doua zi m-am dus la tovarășa diriginta și i-am spus că primesc propunerea...

Exemplele continuă și odată cu ele developarea imaginilor. Pe sală a sunat clopoțelul; se aude o ușoară bătaie în ușă și un cap de fetiță se strecoară înăuntru, retrăgîndu-se imediat.

— Sînt pionierele care vor să se aboneze la „Scînteia Pionierului", îmi spune instructoarea, ridicîndu-se. Zilele trecute am stat de vorbă cu ele, am organizat prezentări și lecturi din ziar. De atunci, abonamentele au început să crească simțitor.

Instructoarea se grăbește spre ușă. Îndată ce iese, este înconjurată de un grup de pioniere, ca de un stol de vrăbii ciripitoare. O cuprind pe după mijloc prietenește și o conduc către clasă. Prin ușa rămasă deschisă zăresc, dincolo de geamul din hol, brațele înmugurite ale unui arbust de liliac, clătinîndu-se în bătaia ușoară a vîntului.. Sînt mugurii primăverii.

I. AXENTE

O problemă actuală — frecvența

(Urmare din pag. 1)

și temeinică, de a controla și îndruma mai susținut activitatea cadrelor didactice și de a urmări continuu, ca obiectiv principal, asigurarea frecvenței tuturor elevilor.

Munca diriginților trebuie să se intensifice serios. Datoria lor este de a ține permanent evidența elevilor care absentează, de a analiza cu grijă fiecare caz în parte, pentru a cunoaște cauzele absenței elevilor și a putea lua măsuri imediate în vederea îmbunătățirii frecvenței lor. Diriginții, ca și întreg colectivul pedagogic al școlii trebuie să folosească mai intens sprijinul organizațiilor U.T.M. și de pionieri din școală în vederea mobilizării elevilor la frecventarea regulată a cursurilor. O atenție deosebită trebuie acordată ajutorării elevilor care au absentat, pentru a nu rămîne în urmă față de ceilalți.

E necesar, în același timp, să fie întărită munca educativă cu elevii și munca de lămurire a părinților. E bine chiar ca frecvența elevilor să fie larg discutată în cadrul orelor educative. Prin diferite mijloace pedagogii trebuie să-i facă pe părinți să înțeleagă însemnătatea școlii, să le arate că este o datorie patriotică pentru fiecare cetățean de a-și trimite copiii cu regularitate la școală și că țara are nevoie de oameni luminați.

Justa aplicare a recentei hotărîri a Consiliului de Miniștri al R. P. R. privitoare la mărirea alocației de hrană pentru copii și la îmbunătățirea burselor vine considerabil în sprijinul acestei acțiuni. Pedagogii trebuie însă să facă și ei eforturi pentru a asigura frecvența tuturor elevilor.

Organele de învățămînt și sindicale au datoria să combată atitudinea de indolență a unor cadre didactice, să ia măsuri pentru generalizarea experienței bune a școlilor care au reușit să asigure frecvența regulată a tuturor elevilor. În toate școlile noastre trebuie să se realizeze o asemenea frecvență, pentru ca nivelul de pregătire al elevilor să poată corespunde cerințelor care stau astăzi în fața învățămîntului nostru.

Roadele muncii obștești

Pentru înfăptuirea sarcinilor plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie cu privire la transformarea socialistă a agriculturii și obținerea de sporuri mari de recolte la hectar, numeroși învățători și profesori de la școlile din satele Colonești, Salahoru, Dănăila, Putini, Buda-Benești din regiunea Bacău, pe lîngă munca de instruire și educare pe care o duc zi de zi în școală, desfășoară o intensă muncă politică în rîndurile țăranilor muncitori. Astfel, cadrele didactice i-au îndemnat încă din luna trecută pe țăranii colectiviști, pe cei întovărășiți și pe cei cu gospodărie individuală să-și pregătească semințele, să-și repare uneltele agricole, să transporte gunoiul putred pe ogoare și, de îndată ce unele terenuri s-au zvîntat, să pornească la semănat, respectînd întocmai regulile agrotehnice.

Ascultînd îndemnul oamenilor muncii din școli, toți țăranii muncitori din aceste sate și-au reparat întregul inventar agricol, au făcut probe de germinație a semințelor, au selecționat în întregime cantitățile de semințe necesare, au transportat pe ogoare peste 1.753 tone de gunoi putred și au început la timp muncile agricole.

În satele regiunii Bacău sînt mulți învățători și profesori care duc o intensă muncă politică de lămurire în rîndurile țăranilor muncitori cu gospodării individuale pentru a-i convinge să se unească în gospodării agricole colective și întovărășiri agricole. Mulți țărani muncitori din satele Putini, Dănăila, Brătoaia și Buda s-au convins de acest adevăr și au înființat întovărășiri agricole.

Învățătorii de la școala din comuna Salahoru au convins 13 familii de țărani muncitori din satul Zăpadia să lucreze în comun cele 15,15 hectare teren arabil care constituie proprietatea lor.

CONST. PREDESCU

Conferințele științifice studențești

Ministerul Învățămîntului și Culturii și Consiliul Uniunii Asociațiilor studenților din R. P. Română au hotărît ca în acest an școlar conferințele științifice studențești să se organizeze pe institute și pe țară. Conferințele științifice studențești pe țară se vor desfășura în zilele de 27—28 aprilie în centrele universitare București, Iași, Cluj și Orașul Stalin.

Pentru fiecare secție sau subsecție în cadrul conferințelor pe țară se vor acorda studenților care au prezentat cele mai bune lucrări științifice premii în cărți, material didactic etc.

În colaborare cu Asociațiile studenților și organizațiile U.T.M., instituțiile de învățămînt superior vor desemna dintre studenții fruntași studenții care urmează să participe la conferințele științifice organizate în alte centre universitare, precum și cadrele didactice care vor însoți studenții la conferință.

Excursii turistice

Zilele trecute s-a constituit comisia de turism și excursii de pe lîngă colectivul sportiv Progresul-Învățămînt din orașul București. Această comisie se va ocupa de organizarea excursiilor turistice pentru lucrătorii din învățămînt din Capitală.

Comisia a început organizarea unor excursii turistice pentru perioada vacanței de primăvară. Excursiile se organizează fie direct de către comisie, fie prin comitetele sindicale raionale ale muncitorilor din învățămînt.

Un militant pentru progresul școlii românești

Petrache Poenaru a fost una din cele mai luminoase figuri ale țării noastre din secolul trecut.

El face parte dintr-o familie de boieri scăpătați, din Oltenia. Aici și-a însușit din copilărie o învățătură temeinică, apoi a venit la București, unde a urmat cursurile școlii românești a lui Gh. Lazăr, pentru ca mai tîrziu, devenind profesor, să ajungă coleg cu marele dascăl.

Petrache Poenaru a fost secretarul și omul de încredere al lui Tudor Vladimirescu, alături de care a participat la lupta poporului împotriva exploatatorilor și a asupririi străine. Mai tîrziu, trecînd adeseori prin lipsuri materiale dintre cele mai grele a zbuțit, timp de zece ani, să facă vaste studii în străinătate (Austria, Franța, Anglia și Germania). În Franța, la Paris, încearcă și izbutește să inventeze tocul rezervor, atît de folosit azi. Statul francez, socotind că această invenție este interesantă și utilă, o brevetează la 25 mai 1827. Actul original se află la Academia R.P.R. (inventar achiziții, nr. 443 bis). Invenția aceasta ar fi trebuit să fie scoasă în evidență de clasa conducătoare din acea vreme din țara noastră. Din nefericire ea a fost dată uitării tot așa cum s-a întîmplat și cu autorul ei după moarte.

Simpatizant al curentelor și mișcărilor pentru libertate din țară, Petrache Poenaru participă și la acelea din străinătate. Astfel, aflîndu-se în Franța în momentul revoluției din 1830, el se alătură muncitorilor textiliști din Lyon care în proclamația lor de atunci, spuneau: „Cauza pentru care ne luptăm este cauza întregii omeniri, a fericirii patriei noastre, a asigurării viitorului"..

Întors în patrie în 1832, Petrache Poenaru s-a dedicat învățămîntului și binelui obștesc. În tot acest timp niciodată nu și-a precupețit eforturile, ci a muncit neobosit pînă la sfîrșitul vieții, fără să umble după titluri sau glorie.

Petrache Poenaru și-a iubit fierbinte țara și a militat pentru libertatea poporului. A luptat pentru eliberarea celor năpăstuiți, a dorit permanent și, ca membru în Obștească Adunare, a făcut tot ceea ce i-a stat în putință, pentru ca țăranii lipsiți să aibă un trai mai bun, să scape de dările împovărătoare și să fie tratați omenește.

Încă de la 1832, în calitate de director al Eforiei Școlilor, funcție corespunzătoare aceleia de secretar al Ministerului Învățămîntului, a creat pentru țărani și muncitori școli primare și a căutat, prin toate mijloacele, să extindă învățămîntul în întreaga țară, să încadreze școlile cu personal didactic bine pregătit și să le înzestreze cu mobilierul și materialul didactic necesar. Petrache Poenaru socotea că, prin învățătura căpătută în școală, copiii și chiar părinții lor vor fi mai cinstiți, mai muncitori și nu vor mai crede în tot felul de eresuri.

Poenaru, în optimismul lui, credea că nu va fi departe ziua „în care învățăturile elementare vor fi avutul celor mai săraci copii". Chiar și țiganii au fost admiși în școli, cu toate că pînă la dezrobirea lor a trebuit să mai treacă multă vreme. El a dat dispoziție ca „toți copiii de țigani ce se vor trimite la școală să fie primiți deopotrivă cu ceilalți" [1].

De altfel, ajutat de Ioasaf Snagoveanu și de Cezar Boliac, Petrache Poenaru a luptat din răsputeri pentru ca dezrobirea țiganilor să devină un fapt împlinit.

În vederea organizării școlilor, Petrache Poenaru, la cererea lui Kiseleff, a întocmit o „legiuire specială", alcătuită din 258 articole și 2 tabele anexe, în care „se expune o admirabilă întocmire a învățămîntului național. E lucru învederat că, nu numai la punerea în aplicare a celor mai multe din dispozițiunile acelei legi, dar că însăși la a lor concepere și redactare a trebuit să pună Poenaru și mintea, și cunoștințele și condeiul său" [2]).

În introducerea acestei Legiuri Școlare din 1832 sînt expuse criteriile morale și educative de la care pornește Poenaru. În ea se vede gîndirea sănătoasă, orientarea înțeleaptă, spiritul luminat și patriotic al lui Poenaru.

Ajutat de Barbu Știrbei, membru și el al Eforiei, Petrache Poenaru trece în 1833 la realizarea unui regulament școlar prin care se pun bazele școlii românești moderne, școală care a dat mulți bărbați vrednici dintre care amintim pe Ion Ghica, Nicolae Bălcescu, Ioan Zalomit, Grigore Alexandrescu, Constantin Aricescu, Alexandru Odobescu.

*Învățămîntul, după cum îl vedea Poenaru, cuprindea patru mari etape: 1) Școala începătoare, corespunzînd învățămîntului primar „obligator și gratuit"; 2) Clasele umanioare, corespunzînd gimnaziilor cu patru clase. Astfel de școli nu se găseau la acea dată decît la București și Craiova; 3) Clasele complimentare de trei ani, corespunzătoare cursului superior al liceului, în care se adînceau probleme de conținut enciclopedic; 4) Cursuri speciale pe o durată de trei ani, cuprinzînd învățămîntul universitar, la **început cu trei secții: a) drept și economie politică; b) inginerie; c) agricultură practică.***

Simțindu-se lipsa manualelor, Petrache Poenaru a stimulat pe autori pentru tipărirea manualelor de diferite specialități: gramatici române, latine, franceze, eline, texte latine și grecești, catehisme și nenumărate cărți de cultură generală. Unele din acestea s-au tipărit chiar în tipografia Colegiului Sf. Sava, sub directa supraveghere a lui. Chiar el personal a lucrat la două manuale de matematică (Elemente de geometrie după Legendre. Traducere și prelucrare de Petrache Poenaru. București 1837; și Algebra lui Alpentaufer, traducere din latinește de Petrache Poenaru, București 1841, în tipografia Colegiului Sf. Sava). De asemenea, a elaborat în colaborare cu alți profesori, un dicționar francez-român în două volume [3]).

Pentru premierea elevilor merituoși, distinși la învățătură și bună purtare, Petrache Poenaru a introdus în 1835, pentru prima dată la noi în țară, sistemul medaliilor și certificatelor. Elevii distinși la învățătură erau premiați și cu cărți de cultură generală.

Cercetarea actelor de la Academia R.P.R., de la Arhivele Statului și din colecțiile particulare ni-l arată așa dar pe Petrache Poenaru ca pe unul care a întemeiat învățămîntul primar, a dezvoltat învățămîntul mediu și a pus bazele învățămîntului superior, creînd astfel tineretului posibilitatea de a studia în țară; a întocmit regulamente, a elaborat manuale școlare și a încurajat tipărirea lor și, la fel ca Mihail Kogălniceanu în Moldova, a tipărit cronicele românești. Tot lui i se datorește salvarea tezaurului „Cloșca cu Pui" pe care, după numeroase cercetări la fața locului, l-a adunat de pe la sătenii și samsarii care-l împărțiseră între ei și l-a adus în București, așezîndu-l ca exponat de mare valoare în noul muzeu de științe naturale, pe care-l întemeiase ca o anexă a spitalului Colțea, cu ajutorul banului Mihail Ghica. De asemenea, Petrache Poenaru a înființat încă din 1838 biblioteci populare pe lîngă școlile din capitalele de județ, societăți agronomice și școala de agricultură de la Pantelimon, școala de arte și meserii, seminarii pentru pregătirea preoților. A fost creator și apoi colaborator la diferite ziare și reviste.

Dorind țăranului „un trai mai tihnit", o stare materială și morală mai bună, Petrache Poenaru a fost dușmanul cel mai înverșunat al acelor „neghiobi" din parlamentul de atunci — Obștească Adunare — care prin cuvîntul și puterea lor se opuneau la libertatea și bunul trai al celor necăjiți. A avut cele mai proaste păreri despre acest așezămînt, „care ar trebui să fie cel sfînt în ochii tuturor, care ar trebui să fie altarul dreptății, al cinstei și al iubirii de omenie, dar care a ajuns caftanea de basme, o adunare de deșuchiați, de vrăjmași ai omenirii!

Sînt, adevărat, cîțiva dintr-înșii, care se deosebesc cu oareșicare sentimenturi bune, dar aceștia se pierd pe lîngă ceilalți, carii sînt mai mulți.

Focul lor este că văd clasa aceia de oameni pă care ei (o) numesc prostime, *că înaintează la învățătură și umblă să arunce feluri de pricini piezișe ca să dărapine școalele".*

Stăpînirea burghezo-moșierească n-a socotit util să scoată în evidență munca și calitățile acestui mare patriot, ci l-a dat cu totul uitării. El a fost însă o figură remarcabilă și opera sa merită să fie studiată.

GEORGE POTRA

1) N. Iorga, Istoria învățămîntului românesc, București 1928, p. 232; V. A. Ureche, Istoria Școalelor de la 1800—1864, vol. I și II, București 1892.

2) Alex. Odobescu, Petrache Poenaru. Cuventare asupra vieții și activității sale, Bucureșci 1889, p. 13—14.

3) P. Poenaru, F. Aaron și Gh. Hill, *Vocabular franțezo-rominesc*, Tom. I și II, București 1840—1841.

PE LOTUL ȘCOLII

Pe lotul experimental al școlii medii nr. 10 din București

Aniversarea în școli a 500 de ani de la urcarea lui Ștefan cel Mare pe scaunul Moldovei

La 12 aprilie 1957 se împlinesc 500 de ani de la urcarea lui Ștefan cel Mare pe scaunul Moldovei. Intrucît domnia lui Ștefan cel Mare a fost una din cele mai luminoase epoci din trecutul patriei, poporul nostru muncitor cinstește cu mîndrie memoria acestui eminent conducător de oști, care a condus atît de strălucit lupta pentru libertatea și independența Moldovei.

Sărbătorirea acestui eveniment în școlile de cultură generală și în instituțiile de educație trebuie să se desfășoare sub semnul intensificării muncii elevilor pentru însușirea temeinică a cunoștințelor și pentru îmbunătățirea disciplinei școlare. De asemenea, acest eveniment trebuie să constituie un prilej de a pune în lumină epoca și personalitatea lui Ștefan cel Mare, de a evoca vitejia cu care, acum cinci veacuri, țărănimea liberă și tîrgoveții moldoveni au înfruntat și respins, sub conducerea acestui strălucit bărbat de stat, pe năvălitorii otomani. Pentru realizarea acestui scop, în școlile de cultură generală și în instituțiile de educație se vor organiza următoarele acțiuni:

La orele educative, la lecțiile de istorie, geografie, limba și literatura română învățătorii și profesorii vor analiza de pe poziția științei marxist-leniniste perioada domniei lui Ștefan cel Mare, condițiile și cadrul în care a condus el lupta împotriva cotropitorilor pămîntului Moldovei, dobîndind victorii strălucite care au adus glorie țării. Se va arăta elevilor felul cum, prin politica sa internă și externă, Ștefan cel Mare s-a situat pe linia intereselor vitale ale poporului.

Tematica cercurilor de la disciplinele cu caracter umanistic și tematica cercurilor artistice din școli și case de pionieri, va cuprinde și referate, recenzii, simpozioane, comunicări, punerea în scenă a unor piese sau fragmente din piesele de teatru, ce se referă la viața și activitatea lui Ștefan cel Mare, folosindu-se lucrările științifice și operele literare ale clasicilor romîni.

În școli, organizațiile de bază U.T.M. vor mobiliza elevii la confecționarea de gazete festive, albume cu imagini din timpul domniei marelui voevod, iar cadrele didactice vor scrie articole la presa locală și centrală despre pregătirea și desfășurarea acestui eveniment în școli.

Comitetele raionale și orășenești U.T.M., împreună cu secțiile de învățămînt raionale vor organiza vizite la muzeele și expozițiile legate de viața și activitatea lui Ștefan cel Mare, iar cu elevii din regiunile Moldovei se vor organiza vizite și excursii la locurile legate de viața și activitatea lui, la monumentele istorice care amintesc de epoca sa.

Secția de învățămînt a regiunii Suceava, împreună cu secția de școli și pionieri a comitetului regional U.T.M. vor da o atenție deosebită îndeplinirii planului de acțiune întocmit special pentru pregătirea festivității ce va avea loc la școala medie nr. 1 din Suceava, în perioada 12—14 aprilie a.c., cu care prilej acestei școli i se va atribui numele de „Ștefan cel Mare".

Pentru perioada 12—14 aprilie a.c. cît vor dura festivitățile la școala medie nr. 1 din Suceava, pot participa la aceste festivități, grupuri de 10—15 elevi din regiunile mai apropiate ale țării, sub conducerea unui profesor de istorie. Aceste grupuri vor fi formate din elevi cu rezultate deosebite la învățătură și în activitatea obștească, la propunerea organizațiilor U.T.M. din școli și a directorilor școlilor. Elevii vor pregăti programe artistice-culturale în legătură cu acest eveniment ce se desfășoară la Suceava, vor confecționa cadouri compuse din albume și alte obiecte, pe care le vor dărui școlii medii nr. 1 din Suceava cu ocazia atribuirii numelui de „Ștefan cel Mare".

CONSFATUIRE cu privire la activitatea școlilor serale și muncitorești

La Comitetul orășenesc de partid din București a avut loc o consfătuire la care au participat secretari ai organizațiilor de partid din școlile serale și muncitorești, directorii acestor școli, unii directori de întreprinderi, activiști de la comitetele raionale de partid, lucrători de la secțiile de învățămînt, reprezentanți ai comitetelor sindicale și ai comitetelor U.T.M.

Din partea secției de știință și cultură a comitetului orășenesc de partid, tov. I. Purcel, instructor cu problemele de învățămînt, a prezentat un referat privind activitatea din școlile serale și muncitorești din Capitală.

Participanții la discuții au făcut numeroase observații critice și propuneri în legătură cu îmbunătățirea activității din aceste școli.

În concluziile consfătuirii, tov. St. Cruceru, secretar al Comitetului orășenesc de partid București, a subliniat importanța școlilor serale și muncitorești pentru pregătirea tineretului muncitoresc și a arătat sarcinile actuale ale muncii în aceste școli.

Laboratorul de locomotive

(Urmare din pag. 1-a)

și forța de tracțiune la obadă. Cu ajutorul unui dinamometru prin care locomotiva e legată de un stîlp de oțel, se măsoară forța de tracțiune la cîrligul locomotivei. Prin indicatoarele montate la cilindrii locomotivei se poate înregistra pe diagrame puterea și forța de tracțiune a locomotivei.

Pe standul de injectoare se încearcă injectoare de alimentare cu apă în sarcină, aspirante și cu aburi de emisie. Încercarea injectorului cu aburi de emisie se face în țara noastră pentru prima dată. La acest stand, tov. Gheorghe Rusu face încercările experimentale necesare lucrării sale de aspirantură în legătură cu procesul termic din injector.

Pe standul de capete de emisie se studiază tirajul, capetele de emisie și coșurile locomotivelor. Aci tov. ing. aspirant Vasile Hoancă execută încercările experimentale în legătură cu lucrarea sa de dizertație referitoare la procesul de injecție al dispozitivului de tiraj cu cap de emisie.

Colectivul catedrei colaborează intens cu întreprinderile constructoare de locomotive în vederea modernizării cîtorva locomotive cu supraîncălzitoare construite la Reșița.

Realizarea laboratorului de locomotive de la Institutul politehnic din Timișoara ca și a altor laboratoare din instituțiile noastre de învățămînt superior se datorește sprijinului larg pe care partidul și guvernul îl acordă oamenilor de știință, ridicării nivelului științific al învățămîntului superior

De ce a slăbit interesul elevilor PENTRU LECȚIE

După cîteva întrebări puse elevilor, tovarășa Mandela Popescu, învățătoarea clasei a III-a „B" de la școala nr. 24 mixtă din București, uită cu desăvîrșire prezența unei persoane străine în clasă și se concentrează exclusiv asupra lecției.

Elevii au avut de lucrat acasă exercițiul nr. 162 din manual, în care se cere complectarea propozițiilor date cu adjective alese din șirul adjectivelor enumerate la sfîrșitul textului. Acum ei citesc din caiete, pe rînd, cîte o propoziție, arată care este subiectul, care este predicatul, care sînt substantivele și cu ce adjective au complectat propoziția.

Majoritatea copiilor dau răspunsuri corecte. Ei știu bine ce este subiectul, ce este predicatul, ce este substantivul și adjectivul, au complectat corect propozițiile. Din felul cum tov. Popescu pune întrebările, cum urmărește logica răspunsurilor, cum antrenează întreaga clasă, se observă multă siguranță în conducerea lecției și o evidentă îndeminare pedagogică.

Cu aceeași siguranță trece învățătoarea la lecția nouă — o lecție recapitulativă în legătură cu adjectivul. Efectuează cu copiii exercițiul nr. 165 din manual, în care se cere recunoașterea substantivelor lămurite de adjectivele scrise cu litere groase și copierea acestor substantive împreună cu adjectivele care le lămuresc. Unele propoziții au adjectivul înaintea substantivului, altele îl au după substantiv. Elevii citesc cîte un exemplu și recunosc cu multă ușurință substantivele lămurite de adjectivele subliniate.

În continuare, copiii scriu răspunsurile pe tablă și pe caiete. Învățătoarea urmărește cu multă atenție scrierea atît din punct de vedere caligrafic, cît și ortografic, supraveghează poziția corpului la scris și în repaus, poziția caietului. Ea nu are, însă, de făcut multe observații. Acesta este, probabil, rezultatul unei exigențe continue. Majoritatea copiilor scriu corect, ordonat, au o poziție justă. Este o plăcere să privești cele scrise de ei pe tablă și o plăcere și mai mare să răsfoiești caietele acestor copii, îndeosebi ale elevilor Bota Maria, Mărdărescu Radu, Steriescu Iulia, Ștefanides Lidia, Cazaban Alexandru și Ioniță V. Doru.

Convinsă că majoritatea copiilor recunosc ușor adjectivul, tovarășa învățătoare trece la fixarea noțiunilor și la recapitularea cunoștințelor despre adjectiv. De data aceasta, li se cere să răspundă mai ales copiilor care nu au avut o frecvență regulată din cauză de boală precum și celor care își însușesc mai greu noțiunile de gramatică. La întrebările: ce se numește adjectiv, pe lîngă cine stă adjectivul, ce gen și ce număr are adjectivul se oferă să răspundă clasa întreagă. 44 de minute se ridică dintr-odată, dovedind că toți copiii vor să răspundă. Învățătoarea știe însă cînd au lipsit unii elevi, știe ce lacune are fiecare în cunoștințe, știe unde este necesar să ajute la consolidarea noțiunilor predate. De aceea ea numește cu chibzuință pe cei ce trebuie să vorbească și face atentă clasa să asculte cu răbdare răspunsurile lor.

Copiilor li se cere apoi să dea exemple de substantive din mintea lor și să le alăture adjectivelor pe care le cred ei potrivite. Exemplele, însă, nu sînt interesante: gînă mare, gînă mică, bancă albă, brad înalt etc. La un singur exemplu (cal înalt) tovarășa învățătoare le cere copiilor să alăture și alte adjective substantivului ales.

Copiii se plictisesc repede. Tovarășa învățătoare observă acest lucru și, pentru a-i înviora, le cere să cînte „Cravata mea de pionier", un cîntec învățat de curînd. Lecția se termină cu explicarea temei pentru acasă, care constă în efectuarea exercițiului nr. 164.

★

După o asemenea lecție este firesc să ne întrebăm: de ce au pierdut copiii interesul pentru lecție și a trebuit să se recurgă la un exercițiu de înviorare? Nu se putea desfășura oare lecția aceasta atractiv și interesant pînă la sfîrșit? Se pare că da.

Dat fiind caracterul de lecție recapitulativă, tovarășa învățătoare și-a precizat ca obiectiv fixarea și consolidarea cunoștințelor însușite pînă acum de copii în legătură cu adjectivul. A voit ca toți copiii clasei sale să știe ce este adjectivul, să-l recunoască, să știe pe cine lămurește, ce gen și ce număr are. Și din întreaga desfășurare a lecției s-a văzut că elevii sînt stăpîni pe cunoștințe. Învățătoarea a pierdut însă din vedere faptul că și lecțiile de recapitulare — poate mai mult decît celelalte — trebuie să stimuleze gîndirea copiilor, să contribuie la dezvoltarea ei, la dezvoltarea exprimării orale și scrise, să aducă pentru elevi elemente noi, obstacole noi care să le trezească dorința și plăcerea de a le învinge. Și lecția aceasta ii oferea minunate prilejuri de acest fel.

O fetiță, în efectuarea temei pentru acasă, a complectat exemplul „Stelele... ies pe cer" cu adjectivul „albe". Printre adjectivele date în manual, din care trebuie să-și aleagă pe cel potrivit, se găsea adjectivul „sclipitoare". Tovarășa învățătoare s-a rezumat la cele ce urmează:

— Ai văzut tu stele albe? Cum trebuia să scrii? Care adjectiv din carte se potrivește? Sigur că fetița a răspuns „strălucitoare".

— Așa! a întărît tovarășa învățătoare. „Sclipitoare" sau „strălucitoare".

La fel a procedat cu un elev care a complectat aceeași propoziție cu adjectivul „albastre".

Cu ajutorul clasei, tovarășa învățătoare ar fi putut să precizeze care e culoarea stelelor, să-i lămurească pe copii că adjectivele „albe" și „albastre" se referă la culoare, în timp ce adjectivele „strălucitoare" și „sclipitoare" arată o altă însușire a stelelor.

Lecția ar fi devenit interesantă pentru copii dacă la analiza exemplelor din carte li s-ar fi cerut, fiind lecție de recapitulare, nu numai să alăture adjectivul potrivit din cele indicate în carte, ci să găsească mai multe adjective ce s-ar putea alătura substantivului respectiv. Era necesar chiar ca atunci cînd clasa nu mai găsea exemple, tovarășa învățătoare să insiste, să-i pună în fața acestei greutăți și să le creeze plăcerea de a o învinge. Astfel de exerciții contribuie nu numai la dezvoltarea vorbirii copiilor, a vocabularului lor activ, ci și la predizarea reprezentărilor, la dezvoltarea gîndirii, a imaginației. Cu atît mai mult era necesară folosirea mai largă a acestui procedeu către sfîrșitul lecției, cînd copiii dădeau exemple proprii. Tovarășa învățătoare l-a aplicat însă numai o singură dată.

Exercițiul nr. 165, care s-a efectuat în clasă, oferea copiilor exemple de adjective așezate înaintea substantivului și în urma lui. Tovarășa învățătoare a restrîns scopul exercițiului numai la recunoașterea substantivelor lămurite de adjectivele subliniate. În general, copiii sînt tentați să creadă că adjectivul stă numai în urma substantivului. Compararea exemplelor de pe tablă i-ar fi ajutat pe copii să înțeleagă poziția adjectivului față de substantiv. Acest lucru era necesar mai ales și pentru faptul că, deși textul conține uneori adjectivul așezat înaintea substantivului, un copil l-a așezat pe tablă tot în urmă (pompieri bravi).

Tovarășa Mandela Popescu este conștiincioasă și bine orientată din punct de vedere pedagogic. Procedeele amintite nu-i sînt deloc străine. Este necesar, însă, să folosească și mai larg ceea ce știe și ceea ce poate, deoarece nivelul general de pregătire al calsei arată că poate mult.

M. TUDOR

Pe drumul politehnizării școlii de cultură generală

Să folosim larg sprijinul întreprinderilor

Conducerile multor întreprinderi din regiunea Hunedoara acordă școlilor un sprijin însemnat în ceea ce privește realizarea învățămîntului politehnic.

La Cugir, de pildă s-a organizat o comisie din care fac parte, pe lîngă reprezentanți ai organelor de învățămînt și ai școlilor, și reprezentanți ai uzinei din localitate. Datorită sprijinului acordat de conducerea uzinei a început o vie activitate pentru achiziționarea de unelte în vederea înzestrării atelierelor școlii medii și pentru confecționarea de aparate necesare laboratoarelor din școală. După două săptămîni, școala medie din Cugir a primit din partea uzinei cîteva bancuri, numeroase menghine și scule mici.

Un sprijin susținut îl acordă școlii medii din Simeria Atelierele C.F.R. din localitate. Atelierele au donat pînă în prezent școlii un strung, un mic polizor electric, menghine

Sînt însă și cazuri cînd școlile nu au știut să folosească sprijinul acordat. De pildă, deși întreprinderea de produse chimice din Orăștie a pus la dispoziția școlii medii din localitate bancuri pentru atelierul de tîmplărie, conducerea școlii nu le-a ridicat nici pînă în prezent. Este necesar ca școlile să folosească cît mai larg ajutorul însemnat pe care îl primesc din partea întreprinderilor.

D. BARBULESCU

Colaborare strînsă

Prin natura învățămîntului și prin specificul organizării întregii lor activități practice, școlile profesionale pot colabora strîns cu școlile de cultură generală în vederea realizării învățămîntului politehnic. Multe școli profesionale își îndeplinesc cu cinste această datorie de onoare. Așa procedează școala profesională metalurgică din Oradea, școala profesională metalurgică din Ploești, școala profesională C.F.R. din București, școala profesională nr. 1 din Bacău și multe altele.

Iată, de pildă, ce ajutor acordă școala profesională nr. 1 din Bacău școlii de șapte ani nr. 2 din oraș, în vederea organizării și desfășurării lucrărilor practice cu elevii. Într-o ședință comună de lucru, la care au participat conducerile acestor două școli, profesorii de matematică, fizică și chimie de la școala de 7 ani și maiștrii școlii profesionale s-a hotărît să se organizeze pentru cei 120 de elevi ai școlii nr. 2 lucrări de tîmplărie și lăcătușerie.

La 15 noiembrie, elevii școlii de 7 ani au început primele lucrări practice în atelierele școlii profesionale. Tovarășii Ilie Ciobanu, Vasile Apetroaiei, Stelian Dăscălescu și Constantin Pantelimon, maiștri-instructori la școala profesională, i-au condus prin ateliere, le-au arătat mașinile, le-au explicat funcționarea lor, le-au dat primele indicații privind tehnica securității muncii.

Treptat, lecție cu lecție, elevii și-au însușit deprinderi de minuire a principalelor unelte și mașini de tîmplărie și lăcătușerie mecanică. Ei cunosc materialele de lucru și caracteristicile lor, învață să întocmească schițe, să studieze documentația tehnologică, să execute diferite operații de prelucrare a metalelor și a lemnului. Orele de practică în atelierele școlii profesionale se desfășoară astfel încît ele să nu producă turburări în programele de învățămînt ale celor două școli.

Consiliul pedagogic al școlii profesionale a analizat curînd unele aspecte referitoare la organizarea și desfășurarea orelor practice pentru elevii școlii de 7 ani. S-a constatat că, cu toate rezultatele bune obținute, nu s-a reușit încă să se stabilească o legătură strînsă între maiștrii școlii profesionale și profesorii școlii de 7 ani. Din această cauză la lucrările practice maiștrii nu se sprijinia în suficientă măsură pe cunoștințele de matematică, fizică și chimie ale elevilor. S-a hotărît ca maiștrii să participe la unele lecții de fizică, chimie, matematică și desen la școala nr. 2, iar profesorii care predau aceste discipline să asiste la unele lucrări practice ale elevilor lor.

Pentru sporirea grijii elevilor școlii de 7 ani față de unelte, s-a hotărît ca, la intrarea în program, ei să ia în primire trusele individuale de unelte chiar de la ucenici. Sertarele cu trusele individuale sînt etichetate de două ori: o dată cu numele ucenicului de la școala profesională — „schimbul I" și o dată cu numele elevului de la școala de 7 ani — „schimbul II".

Datorită măsurilor luate de consiliul pedagogic, orele practice au și început să capete un conținut mai interesant. Maiștrii au început să insiste mai mult asupra îmbinării cunoștințelor teoretice cu deprinderile practice. În comportarea și atitudinea față de învățătură a elevilor se observă progrese: s-a întărît disciplina, s-a îmbunătățit frecvența.

Căutînd forme cît mai eficace de desfășurare a orelor practice, conducerea școlii profesionale a inițiat și o lecție deschisă. Aceasta a avut ca temă „Tăierea cu fierăstrăul mecanic" și a fost ținută de maistrul Ilie Ciobanu. Au participat la această lecție metodiștii de la cabinetul metodic al regiunii Bacău, inspectorii secțiilor de învățămînt ale sfaturilor populare regional și orășenesc, ca și profesorii de matematică, fizică, chimie și desen de la unele școli din oraș. Lecția a avut drept scop schimbul de experiență în legătură cu metodica lecțiilor practice între metodiști, maiștri și profesori.

Discuțiile care au avut loc la sfîrșitul lecției au arătat că maistrul Ilie Ciobanu a reușit să organizeze astfel lecția, încît a asigurat o bună verificare a cunoștințelor predate la lecțiile precedente și însușirea tuturor cunoștințelor necesare pentru tăierea cu fierăstrăul mecanic. El a apelat la cunoștințele de matematică și fizică ale elevilor, le-a arătat toate etapele executării unor piese folosind fierăstrăul mecanic.

În cadrul lecției timpul a fost repartizat în mod just pentru expunerea teoretică a problemelor și pentru executarea lucrărilor practice. La sfîrșitul lecției, maistrul a „recepționat" fiecare piesă în parte, discutînd cu elevii asupra calității sau defectelor ei.

Bogatul schimb de experiență care a fost realizat cu prilejul lecției deschise a îndemnat secția de învățămînt a sfatului popular al raionului Bacău să apeleze la școala profesională nr. 1 din Bacău pentru organizarea unei noi lecții deschise, la care să asiste și cadrele din școlile sătești la care au fost introduse lucrări practice.

Colaborarea dintre școala profesională nr. 1 din Bacău și școlile de cultură generală poate fi un exemplu demn de urmat și de alte școli. O astfel de colaborare este deosebit de prețioasă pentru realizarea învățămîntului politehnic.

ALEX. CRACEA

Un ajutor de preț

Numeroase scrisori sosite zilnic în redacția noastră cuprind știri cu privire la introducerea elementelor de politehnizare în învățămîntul de cultură generală.

La școala medie din Sighet, ne scrie tov. P. Lenghel Izanu, elevii din ultimele clase mînuiesc cu pricepere aparatele de fizică și de chimie. Elevii din clasa a X-a lucrează la construirea unui transformator necesar punerii în funcțiune a motorului electric din atelierul de lăcătușerie.

Tov. Petre Catrina, directorul școlii din satul Petreni, raionul Horezu, vorbește, în scrisoarea pe care ne-a trimis-o, despre strădania învățătorului Gh. Cosma care confecționează cu ajutorul elevilor material didactic necesar predării aritmeticii. Preocupări asemănătoare există și la școala de 7 ani din comuna Oancea, regiunea Galați, unde, în cadrul orelor de lucru manual elevii confecționează obiecte de uz casnic.

Datorită sprijinului primit din partea întreprinderilor numeroase școli și-au organizat ateliere de lăcătușerie, tîmplărie etc. „Pedagogii de la școala medie nr. 2 din Brăila — ne scrie tov. N. Trufașu — au organizat și înzestrat cu sprijinul uzinelor metalurgice „Progresul" două ateliere — unul de lăcătușerie și altul de tîmplărie".

„Folosind din plin posibilitățile locale — ne comunică tov. Gh. Bărbosu, directorul școlii de 7 ani din comuna Giarmata, regiunea Timișoara — cadrele didactice au cerut sprijinul inginerilor și tehnicienilor de la G.A.S. „Timpuri noi", sub îndrumarea cărora elevii efectuează lucrările din atelierele de tîmplărie și lăcătușerie, precum și lucrările practice pe parcela experimentală".

Citind veștile trimise de învățătorul I. Țigăreanu din Reșița, aflăm că la școala de 7 ani nr. 1 din acest oraș funcționează un cerc auto, un cerc de foto-amatori și un cerc de electrotehnică. În cercul auto, condus de profesorul de fizică, elevii își însușesc cunoștințe cu privire la motoarele cu combustie internă, iar în cercul de electrotehnică se studiază posibilitatea construirii diferitelor tipuri de transformatori.

Elevii clasei a IX-a de la școala medie nr. 1 din Reghin — ne scrie tov. David Gheler — au efectuat o excursie la școala profesională forestieră din localitate, unde au lucrat în atelier sub conducerea maistrului Ștefan Peci.

În scrisorile sosite la redacție ni se vorbește și despre înarmarea elevilor cu bazele științifice ale producției agricole, despre munca pe lotul școlar. Corespondenții noștri N. Stoica, metodist la cabinetul pedagogic din Craiova și V. Popa, învățător la școala de 7 ani din comuna Comlășu, raionul Criș, ne arată în scrisorile lor că, pe baza experienței din anul școlar trecut, școlile la care lucrează ei au început din timp în acest an organizarea activității pe parcela experimentală, selecționînd semințele și pregătind terenul.

Corespondenții ne scriu și despre participarea părinților la acțiunea de politehnizare a învățămîntului. Astfel tov Luca Ionescu de la școala de 7 ani din Domnești, raionul Curtea de Argeș, ne comunică că tatăl elevei Maria Vasiliu a reparat unele mașini electrice și a confecționat un dinam pentru școală. Vești asemănătoare ne-au sosit și de la tov. prof. C. Ionescu-Poenari, directorul școlii de 7 ani nr. 2 din Huși.

PERFECȚIONAREA PROFESORILOR în lumina sarcinilor învățămîntului politehnic

Institutul interregional din București pentru perfecționarea cadrelor didactice acordă o atenție deosebită problemelor legate de realizarea învățămîntului politehnic în școala de cultură generală. Îndrumînd studiul individual al profesorilor cuprinși la cursuri, pregătind cu grijă lecțiile, seminariile și lucrările practice, institutul se străduiește să asigure clarificarea pedagogilor asupra problemelor teoretice privind învățămîntul politehnic, să-i înarmeze cu cunoașterea căilor sale de realizare.

Astfel, pentru clarificarea problemelor teoretice, s-a indicat ca temă de studiu individual la pedagogie, pentru toți profesorii cuprinși la cursuri, tema „Învățămîntul politehnic — sarcinile, conținutul și căile de realizare". De asemenea, în cadrul etapei cu frecvență a cursului se va ține o lecție și se vor purta discuții în seminarii în legătură cu această temă.

Programele de fizică, chimie, matematică, științe naturale, geografie și desen cuprind teme a căror studiere este menită să-i înarmeze pe profesori cu cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii moderne în domeniul disciplinei respective. În acest scop, un rol deosebit îl au, de pildă, capitolele din programa de studiu individual referitoare la electricitate, la fizica nucleară, la fizica atomică, la legătura între fizică și chimie, la aplicarea cunoștințelor de chimie în industrie și agricultură, la problemele privind aplicarea celor mai înaintate măsuri agrotehnice, la metodele care asigură fertilitatea solului, recoltele bogate și constante, la organizarea și metodica lucrărilor ce se pot efectua pe terenul experimental școlar etc.

Catedra de pedagogie va organiza pe centre de raion, o consultație colectivă cu tema: „Realizări și perspective în politehnizarea învățămîntului de cultură generală în țara noastră". Cu acest prilej se vor da consultații profesorilor de fizică, matematică, chimie și științe naturale în legătură cu sarcinile ce le revin în realizarea învățămîntului politehnic. În cursul acestei luni, la institut va avea loc o consfătuire cu tema: „Sarcinile Institutului în pregătirea politehnică a cadrelor didactice", pe baza concluziilor ședinței colegiului Ministerului Învățămîntului în legătură cu învățămîntul politehnic.

Pentru a îmbunătăți propria lor pregătire în problemele politehnizării învățămîntului, unele din cadrele institutului se ocupă și de cercetarea pe plan științific a acestor probleme. Astfel, conf. univ. O. Sachter și prof. Gleb Simionescu studiază tema „Probleme cu conținut politehnic în școala medie", lectorul Vladimir Onofrei cercetează tema „Amenajarea terenului geografic și desfășurarea activității pe el" etc.

În pregătirea lecțiilor, a seminariilor și a lucrărilor practice colectivele de specialitate ale institutului nostru folosesc concluziile trase din desfășurarea muncii cu profesorii în anii trecuți, ca și propunerile cursiștilor. Astfel, experiența din anul trecut ne-a arătat că, deși noi am organizat o serie de lucrări practice interesante și valoroase (de pildă, secțiuni în plante și disecții pe animale, experiențe și demonstrații pe teme privind fiziologia animală și vegetală, lucrări agrotehnice pe teren, lucrări practice cu privire la tehnica măsurilor, la trasarea figurilor geometrice pe teren, la măsurarea obiectivelor vizibile dar inaccesibile, verificarea în practică a legilor căderii corpurilor, verificarea legii lui Ohm la curentul alternativ etc), am neglijat totuși unele lucrări deosebit de necesare profesorilor. Astfel, o bună parte din aceștia nu au îndeminarea necesară în mînuirea aparatelor de laborator. Unii profesori de științe naturale nu se descurcă cu suficientă ușurință în executarea altoirilor, hibridărilor, în iarovizarea cerealelor a cartofilor etc. O parte dintre profesori au lipsuri în metodica organizării și desfășurării lucrărilor de laborator, a lucrărilor practice pe lotul școlar etc. Noi nu ne-am preocupat însă suficient să-i ajutăm în această privință.

Au existat lipsuri și în planul de învățămînt al institutului. Între numărul orelor rezervate lecțiilor, seminariilor și lucrărilor practice era un raport nejust, defavorabil lucrărilor practice.

Ținînd seama de aceste lipsuri, catedrele de specialitate au luat de pe acum legătura cu laboratoarele de biologie, fizică și chimie de la diferite facultăți sau școli, stabilind unitățile unde lucrările practice ale cursanților se vor putea efectua în cele mai bune condiții. S-au fixat întreprinderile, uzinele, gospodăriile agricole colective, gospodăriile agricole de stat care vor fi vizitate de cursiști. Institutul nostru a obținut de la direcția Grădinii botanice din București terenul necesar amenajării unui lot experimental.

În cadrul Institutului s-au organizat un laborator de fizică și unul de științe naturale, care au fost puse la dispoziția cadrelor didactice. În laboratorul de fizică au și fost montate aparatele pentru executarea lucrărilor practice. Profesorii din București, care urmează etapa cu frecvență în momentul de față, lucrează cu mult interes în acest laborator.

Experiența anilor trecuți ne-a arătat că profesorii pot da sugestii prețioase cu privire la căile de realizare a învățămîntului politehnic. Aceasta se poate asigura și prin lucrările de control în care profesorii își expun rezultatele muncii lor cu privire la organizarea și desfășurarea lucrărilor practice. Stabilind o colaborare mai strînsă cu celelalte institute de perfecționare și cu Institutul de științe pedagogice, ne-am propus ca cele mai bune lucrări de control, care înfățișează o experiență bună cu privire la realizarea învățămîntului politehnic, să fie tipărite.

Mai avem însă multe de făcut în direcția pregătirii cadrelor în problema politehnizării. Unele dintre actualele programe ale cursului de perfecționare, atît pentru studiul individual cît și pentru etapa cu frecvență, tratează insuficient problemele aplicării în producție a cunoștințelor specialității respective. (De pildă, aplicarea cunoștințelor de chimie în industrie, aplicarea electricității în agricultură etc.). Programele sînt prea încărcate, ceea ce duce la tratarea superficială a unor teme importante. Nu totdeauna există un raport just între problemele teoretice ce vor fi însușite și metodica predării unor capitole din programă care au o strînsă legătură cu politehnizarea învățămîntului, ca de pildă, metodica predării cunoștințelor de electricitate, a organizării lucrărilor de laborator, a pregătirii și desfășurării excursiilor, vizitelor în întreprinderi etc. Din programa etapei cu frecvență a unor specialități lipsesc unele probleme în legătură cu politehnizarea învățămîntului. Astfel, programa nu insistă asupra legăturii între școală și întreprinderi, asupra activității în afară de clasă și școală, asupra rolului cercurilor tehnice etc. Căutînd să înlăture în munca practică lipsurile programei, catedrele de specialitate din institutul nostru au și pus în discuție astfel de teme cu profesorii din București care urmează etapa cu frecvență, iar rezultatele sînt foarte folositoare.

Nici bibliografia unor programe nu este totdeauna cea mai indicată. În programa de pedagogie, de pildă, se indică o serie de articole legate de politehnizarea învățămîntului, dar nici la bibliografia obligatorie, nici la cea facultativă nu se indică operele clasicilor marxism-leninismului, documentele P.M.R. ale P.C.U.S. în această problemă, care prezintă însă o importanță deosebit de mare.

Unele teme date pentru studiul individual au încă un caracter prea general, vădind aceleași lipsuri ca și programele. E drept că o parte din aceste lipsuri au fost remediate cu ocazia consultațiilor individuale sau colective, totuși aceasta nu este suficient. Cadrele noastre nu au vizitat unele școli care au organizat anul acesta lucrări practice cu elevii, lipsindu-le astfel cunoașterea concretă a muncii practice a cursiștilor.

Socotim, de asemenea, ca o lipsă faptul că nu există un plan unitar de pregătire politehnică a cadrelor didactice și de conducere în regiunile ce țin de Institutul nostru, încadrat într-un plan pe întreaga țară, care să fie rodul muncii colective a institutelor și cabinetelor pedagogice și să cuprindă un sistem de măsuri bine precizate pentru toate organele metodice.

Este necesar să acordăm în viitor o atenție mai mare consfătuirilor cu cursiștii, conferințelor ținute în fața acestora, îndrumării studiului individual al tuturor cadrelor didactice, cunoașterii activității metodice în școală, raion și regiune.

Este necesar, de asemenea, ca Institutul să aibă sub observația sa unele din școlile în care au fost organizate lucrări practice în atelierele proprii, în atelierele școlilor profesionale sau ale întreprinderilor, pentru a putea cunoaște îndeaproape această activitate și a trage concluzii în vederea pregătirii profesorilor.

Discuția mai largă care se organizează în prezent asupra programelor de perfecționare, în lumina pregătirii politehnice a învățătorilor și profesorilor, cu participarea cadrelor didactice fruntașe, a societăților științifice și a facultăților de specialitate, va asigura o îmbunătățire simțitoare a muncii în această direcție. Activitatea Institutului nostru este axată în momentul de față pe găsirea celor mai bune metode care să ducă la lichidarea lipsurilor semnalate și la realizarea tuturor sarcinilor ce-i revin în politehnizarea învățămîntului de cultură generală din țara noastră.

CONSTANTIN POPESCU
lector la I.P.C.D. din București

O LECȚIE DE TEHNOLOGIE

Profesorul Mircea Ionescu dela școala profesională de ucenici de pe lîngă întreprinderea „Electro-aparataj" verifică cunoștințele elevilor asupra sudării, în cadrul cursului de tehnologie.

Comemorarea lui I. A. KOMENSKI

Comitetul administrativ al F.I.S.E., în sesiunea de la Praga din septembrie 1956, a elaborat o rezoluție pentru organizarea comemorării lui I. A. Komenski cu prilejul împlinirii a 300 de ani de la editarea lucrărilor „Opera didactica omnia" și „Orbis pictus" ale acestui mare pedagog.

I. A. Komenski a fost un cercetător neobosit în domeniul educației tineretului și un eminent organizator al învățământului în Polonia, Anglia, Germania, Suedia, Ungaria și Olanda. Pentru meritele pe care le-a cîștigat în acest domeniu, el a fost denumit „învățătorul popoarelor". Întreaga lui operă este străbătută de un adînc optimism și de o mare credință în om. Pornind de la principiul egalității între oameni I. A. Komenski a elaborat un sistem de organizare a școlii principiat deosebit de cel al școlii medievale. Sistemul lui preconiza dreptul la educație și cultură al întregului tineret, indiferent de naționalitate, sex și rasă. Komenski a accentuat că nu există om care nu ar putea fi educat și nu există popor care nu ar putea să atingă un înalt nivel de cultură.

Potrivit rezoluției F.I.S.E. cu privire la comemorarea lui I. A. Komenski, se vor ridica statui ale acestuia în orașele în care a trăit și a lucrat el (Uherskj, Brod, Naarden, Amsterdam). Institutele pedagogice din Cehoslovacia organizează la Praga, în cursul acestui an, o conferință a comeniologilor cehi și de peste hotare. Cu acest prilej se va acorda „Medalia I. A. Komenski" (cea mai mare distincție pentru membrii corpului didactic din Cehoslovacia) unui număr de pedagogi de frunte. De asemenea, vor fi emise monede de argint, insigne comemorative, mărci jubiliare dedicate acestei comemorări. De mare importanță va fi editarea în ediție jubiliară a lucrării „Opera didactica omnia".

În țara noastră, cu prilejul acestei comemorări se vor prezenta comunicări științifice la sesiunea Institutului de științe pedagogice. La Iași se alcătuiește o lucrare bibliografică cu tema „I. A. Komenski în țara noastră", iar la Cluj se elaborează o lucrare cu tema „Komenski la Pațak și influența lui asupra învățământului din Ardeal și Ungaria".

Probleme ale muncii sindicale

Activitatea culturală în raionul Lugoj

Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Lugoj acordă multă atenție mobilizării membrilor de sindicat în activitatea culturală în rîndurile țărănimii muncitoare. În desfășurarea acestei activități membrii sindicatului nostru, învățători și profesori din școlile sătești au și obținut o serie de rezultate însemnate. Astfel, în comunele Buziaș, Hitieș, Paniova, Hodoș, Bacova, Gîrbova, munca culturală, îmbrăcînd forme multiple și variate, a contribuit la cooperativizarea în întregime a agriculturii.

Un accent deosebit se pune în munca culturală din raionul nostru pe sprijinirea activității căminelor culturale. Cadrele didactice activează ca bibliotecari, instructori de cor, dansuri, teatru, conferențiari și în multe cazuri ca directori de cămine culturale.

Deosebit de important pentru dezvoltarea muncii culturale este faptul că în centrele de comune unde muncește un număr mare de pedagogi s-au alcătuit formații artistice proprii. Nivelul artistic al acestor formații a crescut în mod simțitor, influențînd totodată asupra celorlalte formații artistice de amatori. Astfel, cadrele didactice din comuna Buziaș au constituit o brigadă artistică de agitație și un colectiv de teatru care au desfășurat o bună activitate. Brigada artistică de agitație a obținut succese în concursurile pentru acest gen de activitate. În prezent ea pregătește un nou program, legat de campania lucrărilor agricole de primăvară.

Organizația sindicală a muncitorilor din învățămînt din comuna Nădrag a organizat un cor, la început destul de modest, care a crescut însă treptat, ajungînd ca astăzi să numere 100 de membri. Activitatea acestui cor este bine cunoscută și apreciată în raionul nostru.

În raionul nostru sînt, însă, multe comune în care numărul cadrelor didactice nu este suficient pentru a-și organiza formații artistice proprii. Unele organizații sindicale din aceste comune se străduiesc să organizeze totuși formații artistice, antrenînd în această acțiune comitetele mixte comunale. În această privință sînt grăitoare rezultatele obținute de cadrele didactice din comuna Racovița. Acestea au luat inițiativa organizării unei brigăzi artistice de agitație și a unei echipe de teatru, în care au intrat și alți membri de sindicat. În scurt timp munca artistică a început să-i pasioneze pe amatori.

Antrenarea învățătorilor și profesorilor în formațiile artistice existente pe lîngă căminele culturale, organizarea de formații artistice proprii sau în colaborare cu comitete mixte comunale face ca nivelul activității culturale din raionul nostru să crească necontenit. Calitatea acestei activități este însă condiționată și de repertoriul formațiilor artistice. În această privință, organizațiile sindicale care au formații artistice proprii sau membrii de sindicat care îndrumă formațiile artistice ale căminelor culturale nu s-au orientat totdeauna în modul cel mai fericit. La multe din aceste formații se manifestă tendința de a include în repertoriu piese rupte de actualitate și care, pe de altă parte, cer eforturi mult prea grele. Astfel, echipa artistică din comuna Balint a prevăzut în repertoriul său pregătirea piesei „Doctor fără voie" de Molière. Este necesar să se acorde o mai mare grijă și atenție alcătuirii repertoriilor.

Comisia culturală a comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Lugoj și-a propus ca, pe lîngă acțiunea de organizare de noi formații artistice în cinstea concursului artistic inițiat de S.M.I., să îndrume și să ajute organizațiile sindicale din școli pentru alcătuirea unor repertorii cît mai legate de problemele vieții satelor.

AL. DIACONESCU
membru în comitetul sindical raional — Lugoj

Note

Un fel „original" de notare a elevilor

Cadrele didactice de la școala de 7 ani din comuna Săcuieni, raionul Tîrgoviște, ținînd seama de instrucțiunile ministerului în legătură cu notarea elevilor și se străduiesc să aprecieze cunoștințele acestora printr-o notare cît mai justă. Numai Maria Dinu, însă, profesoara de educație fizică, procedează altfel. Dacă cercetezi catalogul clasei a V-a în dreptul rubricii „Educație fizică", constați că un număr însemnat de elevi au note de „doi" la acest obiect. Ce e mai ciudat, însă, e faptul că deși notele de „doi" abundă, cînd e vorba de încheierea situației trimestriale, elevilor li se pune media „trei". Cum o fi calculat oare tovarășa Maria Dinu nota trimestrială, așa ca din patru note de doi, cîte are pe trimestrul doi eleva Băcioiu Maria, de exemplu, să-i poată scoate nota „trei"? Nu știu cum, dar desigur a folosit aceeași metodă după care a calculat și nota trimestrială a elevilor Dumitrescu Alexandru, Mîndeci I. Gheorghe, Rizea Elena și a altora.

EUSEBIU MIHAILESCU
corespondent

Unde trebuie să stea condica de prezență?

După cum se știe îndeobște, condica de prezență, ca și celelalte documente ce aparțin școlii, stau la școală, în cancelaria acesteia. Se știe, de asemenea, că de aceste documente răspunde directorul școlii.

Școlilor din comuna Dorobanțu, raionul Călărași, însă — după cum ne sezisează un corespondent — secretarul sfatului popular le-a cerut să depună la sfat condica de prezență. Aceastăă „inovație" în muncă va aduce, se pare, numai foloase. De pildă, pedagogii vor fi obligați să dea o fugă pînă la sfat înainte de a intra la lecție, ca să semneze în condică. Ignorînd acest folos, ei au încercat să protesteze împotriva păstrării condicii la sfat. Dar tovarășul secretar al sfatului popular care vrea să le facă binele cu orice preț, le-a făgăduit că n-o să li se mai achite salariul dacă nu procedează cum le-a poruncit el.

Cadrele de la școala din comuna Dorobanțu ne cer să le sfătuim cum să procedeze: să fugă înainte de fiecare lecție la sfat, sau să se mute cu elevi cu tot acolo?

Noi, însă, credem că ar fi bine să i se amintească tovarășului secretar al sfatului popular din comuna Dorobanțu că există un cod al muncii pe care și dînsul are datoria „-l respecte. Iar dacă vrea să vadă cum arată condica, să treacă din cînd în cînd pe la școală, adică acolo unde e locul ei...

Pe urmele materialelor publicate în „Gazeta învățămîntului"

În nr. 410 al „Gazetei învățămîntului" din 15 februarie a apărut la rubrica „Cuvîntul cititorilor", printre alte materiale, și articolul învățătoarei Mina Folescu, de la școala de 7 ani din comuna Mușata, raionul Murgeni, intitulat „Cine e vinovatul?" În acest material autoarea ne sezisa faptul că secția de învățămînt a raionului Murgeni — respectiv tov. Petru Antohi — șeful secției, a tărăgănat timp de 6 luni rezolvarea unei cereri pe care o depusese la 18 august 1956 în vederea trecerii la o nouă categorie de salarizare, la care avea dreptul.

În urma apariției materialului, secția de învățămînt a regiunii Iași ne-a răspuns că cele sezisate de învățătoarea Mina Folescu corespund realității Pe lîngă aceasta, secția de învățămînt a regiunii Iași ne-a comunicat că tov. Petru Antohi a neglijat rezolvarea la timp și a altor cereri ale cadrelor didactice din raionul Murgeni.

Pentru lipsurile constatate în activitatea sa, tov. Petru Antohi, șeful secției de învățămînt a raionului Murgeni, a fost sancționat cu „mustrare", iar pentru nerezolvarea la timp a cererii învățătoarei Mina Folescu, i s-a impus plata diferenței de salar la care aceasta a avut dreptul de la 1 septembrie 1956 și pînă la 28.II.1957, cînd i s-a dat decizia de trecere la noua categorie de salarizare.

Pentru vacanța de primăvară

Secția de învățămînt a raionului „N. Bălcescu" din București organizează pentru vacanța de primăvară o excursie didactico — științifică, la care vor participa 30 de profesori și 30 de elevi din școlile raionului. Excursia va dura 10 zile și va avea următorul traseu: București-Orașul Stalin-Făgăraș—Ucea—Victoria —Sibiu — Turda—Cluj—Oradea—Timișoara—Reșița—Caransebeș— Băile Herculane—Orșova—Tr. Severin— Craiova—București.

Pedagogii și elevii vor vizita Uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" și uzinele „Steagul Roșu" din Orașul Stalin, fabricile din Făgăraș, muzeul Brukenthal și fabrica de produse alimentare din Sibiu, fabrica de sticlă și ceramică din Turda, întreprinderea „Carbochim" și Grădina Botanică din Cluj, uzinele „Înfrățirea" din Oradea, Stațiunea republicană a tinerilor naturaliști, muzeul bănățean și palatul pionierilor din Timișoara, uzinele Reșița, uzinele „Electroputere" din Craiova.

Excursia va contribui la îndeplinirea sarcinilor învățămîntului politehnic, va întări legăturile școlilor cu producția și va face cunoscute pedagogilor și elevilor bogățiile și frumusețile patriei noastre.

NICOLAE IONESCU

Premiul de Stat

Printre laureații Premiului de Stat pe anul 1955 se găsesc și cadre didactice din învățămîntul superior, care s-au distins prin lucrările lor de cercetări științifice.

În clișeu: prof. univ. Valer Novacu, de la Facultatea de matematică și fizică a Universității „C. I. Parhon", laureat al Premiului de Stat, în cabinetul său de lucru.

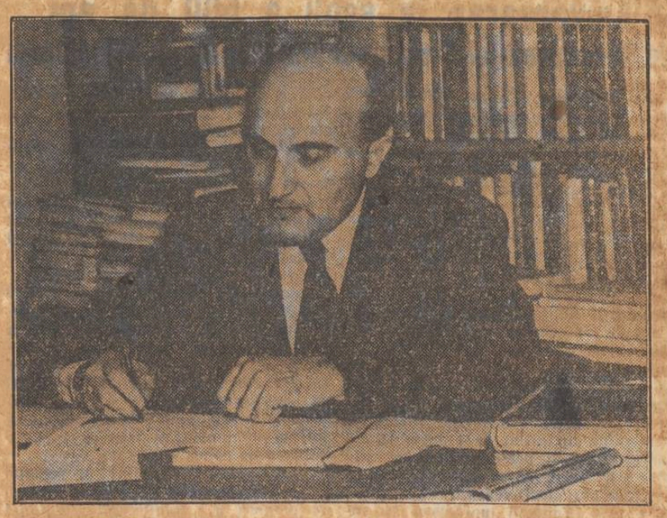

Învățămîntul peste hotare

Știri din țările socialiste

R. P. CHINEZĂ

GRIJA PENTRU CREȘTEREA TINEREI GENERAȚII

Partidul Comunist Chinez și guvernul R.P. Chineze manifestă o mare grijă pentru creșterea tinerei generații.

În prezent, în orașe funcționează aproximativ 30.000 de creșe și grădinițe de copii, iar la sate peste 60.000. Numărul copiilor din creșe și grădinițe este de peste 5.600.000.

UN PUTERNIC CENTRU DE PREGĂTIRE A CADRELOR PENTRU MINORITĂȚILE NAȚIONALE

La Pekin funcționează Institutul central al minorităților naționale, de la a cărui înființare se împlinesc în luna iunie 6 ani. În perioada care a trecut de la crearea lui, Institutul a devenit un adevărat centru de pregătire a cadrelor pentru regiunile locuite de minoritățile naționale. Pînă acum, aproximativ 1500 specialiști au părăsit porțile acestui institut, iar în prezent învață în facultățile lui aproape 3000 de studenți, reprezentînd 45 de naționalități.

În curînd, la cele 3 facultăți ale Institutului (de istorie, politică și lingvistică) se va adăuga o nouă facultate — de literatură și artă.

R. CEHOSLOVACĂ

ÎNVĂȚĂMÎNTUL SUPERIOR ÎN SLOVACIA

În instituțiile de învățămînt superior din Slovacia învață în prezent peste 15.000 de studenți. Aceasta înseamnă că la fiecare 200 de locuitori revine cîte un student, ceea ce reprezintă o situație dintre cele mai bune din lume.

Față de o singură universitate, cu 3 facultăți, cît avea în anii regimului burghez, Slovacia are astăzi 12 instituții de învățămînt superior, cu 33 de facultăți.

CREȘTE MEREU NIVELUL INVESTIȚIILOR PENTRU DEZVOLTAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Statul cehoslovac alocă sume din ce în ce mai mari pentru satisfacerea nevoilor materiale și culturale ale oamenilor muncii. Sumele investite pentru dezvoltarea învățămîntului, calculate pe cap de locuitor, au crescut cu 90,5 la sută în comparație cu 1950, iar cele pentru dezvoltarea instituțiilor culturale cu 104,6 la sută.

R. D. GERMANĂ

MUNCITORI DIN PRODUCȚIE DEVIN ÎNVĂȚĂTORI

În R.D. Germană pot deveni învățători oameni ai muncii care iubesc profesiunea de pedagog și vor să se consacre misiunii de educatori ai tinerei generații. În acest scop, persoanele care au absolvit cu bune rezultate învățămîntul elementar trebuie să urmeze timp de doi ani cursuri preliminare în cadrul cărora își însușesc cunoștințele unui absolvent de liceu, după care au dreptul să urmeze cursurile unui institut pedagogic sau ale școlii superioare pedagogice din Potsdam. Pentru anul 1957, numărul celor care se pregătesc în această direcție este de peste 1000.

UN „COMBINAT ȘCOLAR"

Conservatorul „Robert Schumann" din R.D.G., înființat încă în 1907 și dezvoltat considerabil în anii puterii populare, constituie un adevărat combinat școlar. El se compune dintr-o școală superioară de muzică și un institut de muzică și are o capacitate de 200 locuri. Durata studiilor este de opt ani.

Anul acesta, guvernul R.D. Germane a pus la dispoziția Conservatorului o sumă de aproximativ 1.000.000 de mărci.

R. D. VIETNAM

SE DESFĂȘOARĂ CU SUCCES LUPTA CONTRA NEȘTIINȚEI DE CARTE

Potrivit planului de trei ani adoptat de guvernul R.D. Vietnam pentru lichidarea analfabetismului, la sfîrșitul anului 1958 toți locuitorii maturi trebuie să știe să citească și să scrie.

Pînă acum a și fost lichidată neștiința de carte în orașele Hanoi, Haifon, precum și într-o serie de sate din provinciile Lao Kai, Jen Bai și altele. Potrivit datelor Ministerului Culturii, anul trecut, în cadrul diferitelor cursuri pentru lichidarea analfabetismului au învățat 2.206.000 de persoane, dintre care aproximativ 1.000.000 au și terminat cursurile.

O NOUĂ INTELECTUALITATE

La începutul anului școlar trecut s-a deschis în Capitala țării școala complimentară pentru muncitori și țărani. Scopul acestei școli este să ridice nivelul cultural al unui număr de muncitori și ostași demobilizați, pentru ca apoi aceștia să poată urma cursurile învățămîntului mediu și superior.

În decurs de 7 luni au fost construite clădirile necesare pentru a adăposti peste 3500 elevi și profesori ai școlii.

R. P. ALBANIA

PREGĂTIREA CADRELOR CU ÎNALTĂ CALIFICARE

În anul școlar curent, numărul tinerilor care urmează cursurile celor 6 institute de învățămînt superior din R.P. Albania depășește cu mult numărul tuturor specialiștilor de care dispunea Albania înainte de război.

Anul acesta, Institutul de medicină va da țării primele cadre de medici. În viitor, numărul medicilor pregătiți într-un an va depăși numărul de medici pregătiți în vechea Albanie într-o perioadă de 12 ani.

Hotărîri de mare însemnătate pentru poporul nostru

(Urmare din pag. 1-a)

buție la întărirea și dezvoltarea economiei naționale și culturii socialiste. Dar, ca urmare a dezvoltării muncii sfaturilor populare, a experienței pe care ele au acumulat-o, a lărgirii competenței lor a devenit necesară o nouă reglementare a organizării și funcționării organelor locale ale puterii de stat. În acest scop guvernul a supus dezbaterii actualei sesiuni a Marii Adunări Naționale legea de organizare și funcționare a sfaturilor populare. Prin această lege se consfințește principiul că sfaturile populare conduc, în unitățile administrativ-teritoriale în care sînt alese, întreaga activitate locală pe tărîm economic, gospodăresc, social-cultural și administrativ, în conformitate cu legile țării. Pentru a putea rezolva cu deplină competență aceste probleme se dezvoltă simțitor condițiile materiale și financiare ale sfaturilor populare.

Un loc important în Declarația noului guvern al țării noastre îl ocupă problemele politicii economice. „Politica economică a guvernului — arată tov. Chivu Stoica — are ca scop înfăptuirea obiectivului principal trasat de Congresul al II-lea al partidului: dezvoltarea economiei naționale în vederea ridicării nivelului de trai material și cultural al poporului muncitor".

Tov. Chivu Stoica a reafirmat că chezășia progresului neîncetat al economiei noastre pe drumul socialismului este industrializarea socialistă a țării, pe baza dezvoltării în primul rînd a industriei grele — sectorul determinant al industriei și al întregii economii naționale. Acordînd o neslăbită atenție creșterii productivității muncii și reducerii prețului de cost, guvernul va duce mai departe politica de industrializare socialistă a țării noastre, orientîndu-se spre dezvoltarea acelor ramuri industriale care au baza de materii prime în țară. O deosebită atenție se va acorda extinderii utilizării gazului metan pentru nevoile industriale și pentru nevoile de consum casnice ale populației, precum și dezvoltării industriei noastre petrolifere.

Guvernul țării noastre va continua realizarea planului de electrificare a țării. Mari perspective va deschide economiei noastre naționale utilizarea în scopuri pașnice a energiei atomice.

Un puternic factor în politica economică a guvernului va fi industria chimică, pentru a cărei dezvoltare dispunem de resurse inepuizabile.

Continuînd fără întrerupere dezvoltarea industriei mijloacelor de producție, atenția guvernului se va îndrepta de asemenea spre dezvoltarea producției industriei ușoare și alimentare, a industriei locale, a întreprinderilor de servicii comunale de care se leagă nemijlocit ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

O mare atenție va acorda guvernul sporirii producției agricole vegetale și animale, mai ales a producției de cereale, sfeclă de zahăr, floarea soarelui și cartofi.

Congresul al II-lea al partidului a atras atenția că lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii este strîns legată de sarcina principală care stă astăzi în fața poporului nostru în opera de construire a socialismului — sarcina transformării socialiste a agriculturii. În vederea îndeplinirii acestei sarcini, guvernul va mobiliza toate forțele poporului. Acordînd un ajutor multilateral în vederea consolidării economico-organizatorice a gospodăriilor agricole colective, cooperativelor de producție agricolă cu rentă și întovărășirilor, guvernul va sprijini pe toate căile formarea de noi unități socialiste în agricultura țării noastre. Totodată, guvernul va sprijini și pe viitor țărănimea muncitoare cu gospodării individuale în vederea obținerii unor recolte sporite.

În Declarația tov. Chivu Stoica se oglindește marea grijă pe care guvernul o acordă dezvoltării învățămîntului, culturii și sănătății poporului.

Pe baza însemnatelor realizări obținute în urma reformei învățămîntului din 1948 se elaborează noi măsuri care vor duce la ridicarea calitativă a învățămîntului de toate gradele. Se vor lua noi măsuri ca școlile elementare și medii să dea tinerei generații o bază trainică de cultură generală realist-științifică. O atenție deosebită se va acorda școlilor din întreprinderi și din sate. Învățămîntul mediu va fi mai strîns legat de problemele concrete, practice, ale dezvoltării economiei și culturii.

„Pe temelia reformei învățămîntului general din Romînia — a spus tov. Chivu Stoica — se pregătește o mai bună organizare a învățămîntului universitar. Unele caracteristici ale acestei reorganizări constau în legătura mai strînsă dintre institutele superioare de învățămînt pe de o parte și industria, transporturile, comerțul și agricultura socialistă pe de altă parte; se va lărgi și mai mult accesul fiilor de muncitori și țărani muncitori în universități și institute, acordîndu-se în afară de burse de stat și burse ale întreprinderilor și sfaturilor populare; se va îmbunătăți practica studenților în producție și munca de educare politică și socială a tineretului studios; nivelul calitativ al învățămîntului nostru universitar va fi ridicat, eliminîndu-se în același timp supraîncărcarea programelor. Baza materială a învățămîntului superior, precum și a activității cadrelor didactice, va fi treptat îmbunătățită.

Pentru ca învățămîntul superior să pregătească cadre în numărul și de calificarea cerută de sarcinile construcției socialiste, unele institute vor fi reprofilate în concordanță cu sarcinile de perspectivă ale economiei naționale și culturii".

Urmînd cu fidelitate politica națională a Partidului Muncitoresc Romîn, guvernul va duce cu aceeași fermitate ca și pînă acum politica de continuă întărire a frației între poporul romîn și naționalitățile conlocuitoare, combătînd cu toată hotărîrea orice manifestări de șovinism și naționalism.

Marile succese ale țării noastre au întărit neîncetat poziția ei internațională. Noul guvern va continua să ducă mai departe politica externă de apărare a intereselor naționale, a independenței și suveranității de stat, politica de pace și prietenie între popoare.

„Ca țară socialistă în care puterea aparține oamenilor muncii — a spus tov. Chivu Stoica — Romînia duce o politică de prietenie frățească, de unitate indestructibilă cu țările lagărului socialist, de care ne leagă cauza comună a construirii lumii noi, socialiste, și mărețele idei ale marxism-leninismului. Unitatea, prietenia și colaborarea frățească a țărilor lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică și China populară s-a dezvoltat și s-a întărit pe baza principiilor de egalitate deplină în drepturi, respect reciproc al independenței și suveranității de stat, integrității teritoriale și neamestecului în treburile interne".

Credincios intereselor fundamentale ale poporului nostru și principiilor internaționalismului socialist, guvernul țării noastre va acționa și în viitor pentru dezvoltarea operei de colaborare și într-ajutorare cu țările socialiste.

Pe baza politicii sale ferme de dezvoltare a colaborării internaționale, statul nostru a adus o contribuție însemnată la cauza păcii. Și în viitor guvernul va duce neabătut această politică. Vor fi încurajate schimburile economice și culturale cu toate țările.

Guvernul țării noastre consideră că sarcina asigurării unei păci durabile pune cu acuitate la ordinea de zi a vieții internaționale rezolvarea problemelor dezarmării și securității colective. Totodată, în condițiile create de politica agresivă a puterilor occidentale, țara noastră își va întări capacitatea de apărare. Împreună cu celelalte țări socialiste, R.P.R. va menține și va consolida Tratatul de la Varșovia în interesul apărării păcii, securității și independenței popoarelor.

Poporul romîn a primit cu o deplină aprobare Declarația noului guvern al țării noastre desemnat de Marea Adunare Națională și își manifestă hotărîrea lui fermă de a munci neobosit pentru înfăptuirea politicii statului nostru democrat-popular și pentru a traduce în viață, sub conducerea partidului, toate hotărîrile adoptate de prima sesiune a celei de a treia legislaturi a Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne.

Creșterea criminalității în rîndurile tineretului american

Nu de mult, într-un hotel din Oklahoma City a fost arestat studentul John Robert Wagner din anul I al Institutului tehnologic din Massachusets. În momentul arestării lui, asupra acestui tînăr în vîrstă de numai 18 ani s-au găsit 4.500 de dolari. S-a constatat, de asemenea, că el era posesorul unui automobil și ducea o viață de desfrîu.

Cum a ajuns acest student american într-o asemenea situație? Răspunsul are o mare însemnătate, deoarece soarta lui John Robert Wagner este soarta multor tineri americani, iar drumul lui este drumul pe care apucă din ce în ce mai mulți copii și adolscenți din Statele Unite ale Americii.

Fiu al unor părinți săraci, tînărul Wagner a fost în liceu un elev exemplar. Cea mai mare dorință a lui era să-și poată continua studiile. Condițiile grele în care trăia familia lui și taxele mari în învățămîntul superior american constituiau însă piedici în calea acestui tînăr dornic să învețe. În aceste împrejurări, sub influența întregului sistem al educației americane, sub influența crimelor văzute în emisiunile de televiziune sau cunoscute în cărțile citite, John Robert Wagner a pornit să-și procure singur suma de 2.500 dolari necesară pentru plata taxelor de studii într-o instituție de învățămînt superior. Într-o bună zi, el a intrat într-o bancă și, sub amenințarea revolverului, l-a obligat pe casier să-i dea tot disponibilul lichid care se afla în casă. Așa a început viața lui de desfrîu — consecință firească a educației primite.

John Robert Wagner constituie doar un exemplu. Opinia publică americană cunoaște zilnic numeroase cazuri de acest fel. Creșterea criminalității în rîndurile tineretului în S.U.A. a luat proporțiile unei adevărate calamități naționale. Gravitatea situației se poate ușor constata și din mărturisirile pe care sînt nevoite să le facă pînă și oficialitățile americane, bine cunoscute ca măsluitoare ale adevărului.

Este semnificativ că însuși Hoover, directorul F.B.I. (Biroul Federal de Investigații), instituție care nu poate fi cîtuși de puțin bănuită de simpatie pentru adevăr și dreptate, a fost nevoit să recunoască de curînd, potrivit datelor de care dispune F.B.I., caracterul cu atît mai îngrijorător al situației cu cît, după declarațiile lui Hoover, în S.U.A. problema criminalității „este în fond o problemă a tineretului". Într-un articol publicat în Buletinul F.B.I., Hoover vorbește despre „situația înspăimîntătoare" creată din cauza creșterii alarmante a criminalității în rîndurile tineretului. „Ferocitatea gangsterilor — spune Hoover — se întîlnește acum mai ales în rîndurile bandelor de tineri briganzi. Isprăvile acestora rivalizează cu sălbăticiile criminalilor înrăiți adulți".

Guvernanții americani cunosc bine această stare de lucruri. Și, pentru ca nimeni să nu-i poată acuza de neglijență față de soarta tineretului, ei iau și măsuri. Cercetează situația și întocmesc statistici. Din cercetările întreprinse de F.B.I. în 1477 orașe ale țării, reiese că, în anul 1955, din numărul total al persoanelor arestate pentru asasinate, violuri, furturi, 42,3 la sută nu atinseseră nici vîrsta de 18 ani. La New York, de exemplu, în primul semestru al anului 1956 numărul minorilor arestați pentru crime grave a crescut cu 41,3 la sută în comparație cu aceeași perioadă a anului 1954.

Potrivit mărturisirilor lui Kennedy, comisarul de poliție din New York, în rîndurile copiilor în vîrstă pînă la 16 ani criminalitatea a crescut în 1956 cu 32,5 la sută în comparație cu anul 1955, iar în rîndurile tinerilor între 16 și 20 de ani cu 12,7 la sută. În cursul anului 1956, la New York au fost arestați pentru diferite delicte 8.714 copii în vîrstă pînă la 16 ani și peste 18.000 tineri între 16 și 20 de ani.

Revista „New-York Times Magazine" a relatat că în New York există 65 de bande alcătuite din 3000 de minori, dintre care cei mai mulți au părăsit băncile școlilor.

O asemenea situație acuză. Ea acuză pe cei care, pe de o parte, se îndeletnicesc cu întocmirea statisticilor cu privire la creșterea criminalității în rîndurile tineretului, iar pe de altă parte organizează o asemenea educație, a cărei consecință nu poate fi decît pervertirea conștiinței tinerei generații, împingerea tineretului spre crime, violuri, jafuri.

Pentru guvernanții americani, principala preocupare constă în întețirea cursei înarmărilor și pregătirilor de război. Congresul S.U.A. a respins iritat, ca fiind cu totul inoportună, propunerea de a se aloca din bugetul federal 1,6 miliarde de dolari pentru construcția de noi școli, în timp ce pentru anul bugetar 1957/58 s-a prevăzut cu multă dărnicie sporirea alocațiilor pentru cheltuieli militare cu 2,6 miliarde de dolari.

Se pare că unei asemenea orientări a politicii guvernului S.U.A. îi corespunde întru totul educarea tineretului în spiritul gangsterismului și al crimei. Nu cumva statisticile F.B.I. au tocmai scopul de a arăta care sînt efectele acestui sistem de educație și în ce măsură monopoliștii americani pot conta în realizarea planurilor lor pe tineretul a cărui îndobitocire o urmăresc?

N. TAINIC

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL IX Nr. 416

Vineri 29 martie 1957

4 PAGINI 25 BANI

Vacanța elevilor

In școlile raionului Sighișoara se simte apropierea vacanței. Grupuri de elevi dezbat cu aprindere, în fața hărții, itinerariul unei călătorii pe care o vor face în timpul vacanței, în timp ce alții caută cărți în care să poată citi despre frumusețile sau bogățiile regiunilor pe care le vor vizita.

Direcțiile școlilor, organizațiile U.T.M. și de pionieri din orașul și raionul Sighișoara au luat numeroase măsuri pentru a da copiilor posibilitatea să petreacă o vacanță cît mai plăcută și mai folositoare. Se vor organiza excursii, vizite la unitățile agricole socialiste din raion, vizionări de filme și spectacole etc. Elevii claselor V—VIII de la școala medie din Dumbrăveni, de pildă, vor face în primele cinci zile ale vacanței de primăvară o excursie în orașul Sibiu și în împrejurimile acestuia. Cu acest prilej ei vor vizita Muzeul „Brukental". Vizitînd comuna Șelimbăr elevii vor avea prilejul să-și reîmprospăteze cunoștințele de istorie cu privire la Mihai Viteazu. In comuna Rășinari excursioniștii vor participa la un scurt schimb de experiență cu copiii localnici în ceea ce privește activitatea în cadrul organizației de pionieri. La Cisnădie elevii vor viziona unele fabrici de textile, iar la Tălmaciu o întreprindere forestieră.

Pionierii care s-au distins în cadrul festivalului artistic organizat nu de mult din inițiativa comitetului raional U.T.M. vor face o excursie pe ruta Sighișoara — Sibiu — Păltiniș.

Intre 7 și 14 aprilie, 60 de pionieri din cadrul cercului de balet al casei pionierilor din Sighișoara vor da spectacole în Orașul Stalin și la București, prezentînd baletul „Visul", pregătit sub conducerea profesoarei Claudia Avachian. Cu prilejul acestui „turneu" micii artiști vor vizita palatele pionierilor din Capitală și din Orașul Stalin, muzee, expoziții etc.

Circa 40 de elevi din clasele a IX-a și a X-a, membri ai cercului de matematică și astronomie de la școala medie nr. 1 din Sighișoara, au hotărît încă de la începutul anului școlar ca în perioada vacanței de primăvară să organizeze o excursie în orașul București. In cele cinci zile cît va dura excursia ei vor vizita observatorul astronomic, expoziția „Energia atomică în slujba păcii", o serie de muzee ale Capitalei etc.

Cadrele didactice din orașul și raionul Sighișoara se străduiesc să împletească în mod just activitățile din perioada vacanței, pentru a da elevilor posibilitatea să participe la acțiuni cît mai interesante dar care să nu-i obosească, ci dimpotrivă, să-i ajute să-și refacă puterile pentru a putea să învețe cu mai multă perseverență în ultima perioadă a anului școlar.

CONSTRUCTORII

Intr-un atelier al Centrului școlar profesional de construcții din București

O LECȚIE IZBUTITĂ

Lecția recapitulativă despre hidrocarburi desfășurată în săptămîna aceasta la clasa a X-a „B" de către tovarășa Ecaterina Șerbănescu, profesoară de chimie la școala medie nr. 12 din București, ilustrează atitudinea conștientă a profesorului care știe și vrea să facă din lecție un mijloc esențial de instruire și educare a elevilor.

Dornică să-și pregătească bine elevii pentru examenul de maturitate, profesoara manifestă o exigență sporită atît față de propria ei muncă, față de nivelul științific și pedagogic al lecțiilor, cît și față de felul cum își însușesc elevii cunoștințele, față de calitatea răspunsurilor acestora. De la început ai impresia că între clasă și profesoară s-a stabilit o înțelegere care este respectată cu strictețe: să muncească toată lumea temeinic. Intrebările formulate cu precizie, înlănțuirea logică a acestora, ca și exactitatea răspunsurilor elevilor, ținuta lor demnă, serioasă, te fac să privești cu simpatie legătura ce s-a realizat între clasă și pedagog.

Tov. Șerbănescu folosește cu pricepere conținutul lecțiilor de chimie pentru formarea bazelor concepției materialiste despre lume a elevilor. Pornind de la noțiunea de substanță organică, ea caută să vadă dacă elevii au înțeles cum s-a ajuns la concepția materialistă cu privire la substanțele organice. Elevii știu că denumirea de substanță organică s-a dat în secolul al XVIII-lea, cînd se credea că substanțele organice se pot forma numai în plante și animale (organisme vii), datorită așa zisei „forțe vitale". Ei arată caracterul idealist al concepției vitaliste, vorbesc despre lovitura care s-a dat acestei concepții în 1828, prin sinteza ureei făcută de Wöhler. In continuare, elevii se referă la succesele chimiei în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, cînd, pe baza unei serii de sinteze, se elaborează concepția materialistă cu privire la formarea compușilor organici.

Din răspunsurile date se desprinde clar faptul că elevii înțeleg superioritatea concepției materialiste, față de cea idealistă. Ei își dau seama că pe baza concepției materialiste își pot explica permanentele schimbări ale materiei.

Conștientă de faptul că această concepție nu se poate clădi decît pe baza unor cunoștințe solide, profesoara urmărește continuu înarmarea elevilor cu asemenea cunoștințe. La lecția aceasta, ea cere mai întîi elevilor definiția hidrocarburilor și apoi trece la clasificarea lor din cele două puncte de vedere: a) după felul în care sînt legați atomii de carbon între ei în moleculă (în hidrocarburile aciclice și ciclice) și b) hidrocarburi saturate și nesaturate. Se recapitulează temeinic cunoștințele privitoare la hidrocarburile aciclice saturate și nesaturate, discutîndu-se seria homologă a metanului (hidrocarburi parafinice) și seriile de hidrocarburi aciclice nesaturate: hidrocarburi etilenice, acetilenice și dienice. La fiecare serie de homologi se a-

(Continuare în pag. 3)

AL PATRULEA CONCURS *AL ARTIȘTILOR AMATORI*

Capitala a avut, de curînd, oaspeți de seamă: cîteva sute de artiști amatori din toate colțurile țării, veniți la cel de al IV-lea concurs pe țară al echipelor artistice ale căminelor culturale, caselor raionale de cultură și colțurilor roșii din gospodăriile agricole colective. Din satele și orașele de unde au pornit, de pe plaiurile moldovene, din văi ardelene și cîmpii oltene, i-au urmărit, cu gîndul și dragostea, oamenii muncii cărora le-au dăruit de atîtea ori adevăratul fior al artei. Au trăit pe cei cîțiva metri pătrați de scenă bucuriile și frămîntările lor, dăruind spectatorilor emoții și impresii de neșters.

Oare se poate uita minunăția aceea de „Nuntă ciobănească", în care cei 90 de țărani, artiști amatori, și-au pus tot sufletul, pentru a reînvia pe scenă, aidoma ca în viața lor de toate zilele, întreaga bogăție a doinelor și strigăturilor, pitorescile datini de nuntă din Rășinari? Nu poate fi uitată nici piesa atît de bine interpretată a lui Tiberiu Vornic, „Răfuiala", care a adus pe scenă viața de azi a satului nostru, cu problemele sale arzătoare, cu năzuințele sale spre mai bine. De neuitat rămîn spectacolele teatrelor de păpuși, unde au prins viață basmele lui Creangă și pățaniile multiubiților eroi ai poveștilor cu vulpi și giscănei, cu scufițe roșii și lupi, cu iepurași și găinușe neascultătoare. Și nu se pot șterge din amintire povestitorii ce au adus în fața spectatorilor din Capitală imaginea sezătorilor de la țară, recitatorii, măiestrii interpreți ai „Mioriței", ai poeziilor lui Coșbuc,

(Continuare în pag. 2)

Se întărește necontenit prietenia romîno-bulgară

La invitația guvernului R. P. Bulgaria și a C.C. al Partidului Comunist Bulgar o delegație guvernamentală și de partid a R. P. Romîne, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, face în aceste zile o vizită oficială în Republica Populară Bulgaria.

Prietenia frățească dintre popoarele romîn și bulgar capătă în felul acesta o nouă și strălucită expresie. Vizita conducătorilor poporului romîn în Bulgaria populară va dovedi, odată mai mult, cît de puternice sînt legăturile de prietenie care unesc popoarele noastre frățești.

Rădăcinile prieteniei dintre popoarele romîn și bulgar sînt adînc înfipte în istorie. Prietenia romîno-bulgară a fost făurită în decursul anilor, în procesul luptei comune împotriva asupritorilor și cotropitorilor străini. Zadarnic au încercat clasele exploatatoare să ațîțe ura și vrajba între popoarele noastre. Cauza comună a luptei pentru libertate și independență națională a unit eforturile celor două popoare împotriva dușmanului care le asuprea și le jefuia. Legăturile de solidaritate dintre clasa muncitoare și partidele comuniste din cele două țări au ridicat pe o nouă treaptă prietenia dintre popoarele acestor țări.

In anii puterii populare prietenia romîno-bulgară a căpătat un conținut nou și adînc. R. P. Romînă și R. P. Bulgaria sînt state socialiste, în care puterea aparține clasei muncitoare. Ele fac parte din marea comunitate a țărilor socialiste, a căror unitate și colaborare frățească se întemeiază pe caracterul orînduirii lor social-economice, pe unitatea intereselor lor vitale și pe identitatea scopului final, pe concepția unică, marxist-leninistă, a partidelor de tip nou care conduc aceste țări.

Vizita conducătorilor țării noastre în R. P. Bulgaria și tratativele care vor avea loc cu acest prilej între reprezentanții celor două țări constituie o însemnată contribuție nu numai la întărirea legăturilor frățești între popoarele romîn și bulgar, ci și la întărirea continuă a relațiilor de prietenie între toate țările socialiste. Impotriva uneltirilor și comploturilor imperialiștilor, împotriva tuturor celor care caută să semene suspiciune între popoare, țările socialiste au o armă încercată — unitatea lor de nezdruncinat. Popoarele tuturor țărilor socialiste sînt convinse că întărirea continuă a prieteniei romîno-bulgare înseamnă o importantă contribuție la întărirea unității întregului lagăr socialist.

Poporul nostru știe bine că dezvoltarea și întărirea legăturilor cu poporul frate bulgar, dezvoltarea prin toate mijloacele a relațiilor de într-ajutorare și colaborare între țara noastră și R. P. Bulgaria în domeniile politic, economic și cultural corespund întru totul intereselor vitale ale tuturor oamenilor muncii din cele două țări. Marile succese obținute de țările noastre în opera de construire a socialismului se datoresc, între altele, și rodnicei colaborări dintre ele, precum și colaborării multilaterale cu toate țările socialiste frățești. Dezvoltarea continuă a economiei ambelor țări pe drumul socialismului creează condiții pentru intensificarea colaborării lor. Poporul nostru se bucură sincer de marile realizări ale oamenilor muncii din Bulgaria, după cum prietenii noștri bulgari urmăresc cu interes și admirație progresele continue ale poporului romîn.

Relațiile dintre R. P. Romînă și R. P. Bulgaria sînt călăuzite de respectul reciproc pentru suveranitatea de stat, pentru particularitățile naționale, pentru cultura fiecărui popor, pentru aportul adus la tezaurul comun al progresului uman. Tratatul romîno-bulgar de prietenie, colaborare și asistență mutuală, încheiat în 1948, constituie o bază sigură pentru lărgirea și adîncirea continuă a relațiilor multilaterale dintre țările noastre.

R. P Romînă și R P. Bulgaria sînt state a căror politică externă este menită să apere pacea și securitatea popoarelor. La temelia acestei politici stă învățătura leninistă cu privire la coexistența pașnică între țări cu sisteme sociale deosebite, pe baza respectării stricte a dreptului pe care-l are fiecare popor de a se dezvolta potrivit cu voința și interesele sale. Impreună cu toate țările socialiste R. P. Romînă și R. P. Bulgaria consideră o datorie sfîntă a lor să lupte pentru întărirea necontenită a unității și coeziunii lagărului socialist, condiție esențială pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

Poporul nostru urmărește cu un viu interes vizita delegației guvernamentale și de partid a R. P. Romîne în R. P. Bulgaria și își manifestă convingerea lui fermă că ea va avea o mare însemnătate pentru continua întărire a prieteniei romîno-bulgare. Impreună cu popoarele romîn și bulgar, toate popoarele din țările lagărului socialist, precum și oamenii muncii din celelalte țări ale lumii acordă o mare atenție vizitei conducătorilor romîni în Bulgaria populară.

In lume există însă și forțe care privesc întărirea prieteniei romîno-bulgare de pe o poziție fundamental deosebită. Cercurilor imperialiste, care nu visează decît să semene suspiciune între popoare, să le dezbine și să le ațîțe unul împotriva altuia, prietenia, colaborarea și solidaritatea dintre popoarele romîn și bulgar le stau ca un os în gît. De aceea aceste cercuri și simbriașii lor nu vor înceta să uneltească împotriva unității țărilor socialiste.

Intărindu-și neîncetat vigilența revoluționară, popoarele romîn și bulgar vor apăra ca pe o mare cucerire și vor dezvolta mereu prietenia și colaborarea lor frățească în cadrul puternicului lagăr al păcii și socialismului.

PENTRU O LEGĂTURĂ STRÎNSĂ ÎNTRE ÎNVĂȚĂTORI ȘI PROFESORI

Experiența predării matematicii în clasele V-VII, și îndeosebi în clasa a V-a, arată că este necesar să se stabilească o legătură strînsă între învățători și profesorii de matematică pentru cunoașterea problemelor comune ale muncii lor instructiv-educative. O asemenea legătură ar înlătura multe din lipsurile existente în cunoștințele de matematică ale elevilor, care se datoresc atît faptului că aceștia vin uneori din școala elementară cu o serie de lacune în pregătirea lor, cît și unor deficiențe ale muncii profesorilor, decurgînd din necunoașterea volumului de cunoștințe pe care și le-au însușit absolvenții acestei școli.

Legătura strînsă între învățători și profesorii care predau la clasele a V-a ar da posibilitatea de a se evita și chiar de a se înlătura cu totul aceste greutăți. Invățătorii ar putea verifica, în asemenea condiții, calitatea muncii lor, dîndu-și seama, cu ajutorul profesorilor, de temeinicia și trăinicia cunoștințelor pe care le-au transmis elevilor lor, de măsura în care acestea constituie o bază pentru asimilarea ulterioară a cunoștințelor de matematică. In acest fel, ei și-ar putea îmbunătăți munca, lămurindu-se asupra căror probleme trebuie să stăruie mai mult în predare. Se știe, de pildă, că unii absolvenți ai școlilor de 4 ani care au, în general, o pregătire mulțumitoare la matematică întîmpină totuși dificultăți în clasele V-VII în rezolvarea unor tipuri de probleme des întîlnite în diferite discipline ale matematicii, tocmai datorită faptului că în școala de 4 ani nu s-a insistat suficient asupra acestor tipuri de probleme. Mulți elevi fac față cu greu la rezolvarea unor probleme de aritmetică sau de geometrie în care trebuie să stabilească, de exemplu, două mărimi după suma și diferența lor, sau după suma și raportul lor etc. Asemenea neajunsuri ar putea fi ușor înlăturate în condițiile unei legături strînse între învățători și profesori.

Această legătură i-ar ajuta mult și pe profesori, în special pe cei care predau la clasa a V-a, dîndu le posibilitatea de a preîntîmpina unele greutăți ce se pot ivi în munca lor. In adevăr, mulți profesori care predau la această clasă, necunoscînd suficient programele de aritmetică din școala de 4 ani și neavînd, de aceea, o idee pe deplin clară asupra volumului de cunoștințe al absolvenților acestor școli, își încep munca fie coborînd „pretențiile" față de noii elevi, fie, ceea ce se întîmplă mai des, cerîndu-le să rezolve probleme și exerciții care depășesc posibilitățile lor.

Ca un prim pas pe această cale secția de învățămînt și comitetul sindical al muncitorilor din orașul N. Bălcescu al Capitalei au organizat de curînd, la școala medie nr. 18 „Mihai Eminescu", o lecție deschisă de aritmetică la clasa a IV-a, la care au participat, pe lîngă învățători, și numeroși profesori de matematică din școlile raionului. Lecția, condusă de învățătorul N. Podoleanu, a avut ca temă „Rezolvări de probleme de mișcare" și a confirmat pe deplin necesitatea schimbului de experiență între învățători și profesori, dovedindu-se a fi deosebit de utilă atît pentru unii cît și pentru ceilalți.

Se știe că problemele de mișcare se introduc pentru prima oară în școala de 4 ani, iar apoi sînt reluate la aritmetică și la algebră în clasele V-VII. In general, elevii întîmpină dificultăți în rezolvarea acestor probleme. In cadrul discuțiilor pe marginea lecției tovarășului Podoleanu s-a arătat că una din cauzele pentru care elevii rezolvă greu astfel de probleme se datorește deseori și faptului că aceștia nu au o idee clară asupra noțiunilor de spațiu, timp și, în special, de viteză, nu cunosc bine relațiile dintre aceste mărimi. Problema propusă de tovarășul Podoleanu, de exemplu, departe de a fi dintre cele mai dificile, a fost totuși rezolvată cu oarecare greutate de către elevi tocmai pentru că ei nu înțelesească pe deplin, la lecțiile anterioare, noțiunea de viteză (desigur, la o mișcare uniformă) și relațiile între spațiu, viteză și timp. După cum au arătat, pe bună dreptate, cei care au participat la discuții, aceste noțiuni, ca și acelea de „mișcare în același sens", „în sens contrar", „pornire simultană", „pornire succesivă" etc. precum și relația dintre spațiu, viteză, timp trebuie să fie temeinic însușite de elevi înainte de a se trece la rezolvarea problemelor compuse. O asemenea însușire se poate asigura dacă elevii sînt puși să rezolve probleme simple, ușor de înțeles pentru ei. Elevii tovarășului Podoleanu, însă, cărora li s-a cerut să rezolve de la început o problemă compusă, să facă față atît greutăților legate de înțelegerea relațiilor dintre spațiu, viteză și timp (și aceasta deși aveau o idee destul de neclară asupra noțiunii de viteză), cît și dificultăților legate de judecarea însăși a problemei, nu s-au putut descurca mulțumitor. De asemenea, încercarea tov. Podoleanu de a prezenta elevilor din clasa a IV-a relațiile între spațiu, viteză și timp prin formulele $s=v.t$; $v=s:t$; $t=s:v$ a depășit puterea de înțelegere a multor copii. In adevăr, această generalizare presupune un proces mai complex de gîndire și nu se poate ajunge la ea decît pornindu-se de la numeroase exemple, cu date concrete. Introducînd însă formulele sub forma lor generală cu prilejul unei probleme compuse și nefăcînd cu elevii exerciții simple prealabile, tov. Podoleanu nu a putut obține pe deplin rezultatul dorit.

In cadrul discuțiilor s-au făcut și alte observații în legătură cu metodica rezolvării problemelor. S-a arătat, de pildă, că este mult mai just ca, atunci cînd se scrie enunțul problemei sub forma unei scheme, această schemă să fie întocmită nu de către învățător, ci chiar de către elevi. In felul acesta elevii cunosc mai bine mărimile care intervin în problemă și realizează chiar un început de analiză a conținutului ei. Intocmind ei schema, învățătorul nu numai că îi lipsește pe elevi de prilejul de a învăța să facă și ei scheme, dar îi și împiedică, în parte, de a-și aduce contribuția lor la rezolvarea însăși a problemei.

Cei care au participat la discuții au atins și alte probleme interesante. S-a arătat, de pildă, că verificarea rezultatului unei probleme trebuie să se facă atît prin verificarea operațiilor, cît și prin verificarea raționamentului, ambele fiind neapărat necesare. De asemenea, că este necesar să se stăruie mai mult asupra înțelegerii depline de către elevi a cazurilor cînd sînt necesare anumite operații aritmetice — de pildă, împărțiri în părți egale, împărțiri prin cuprindere etc.

Lecția tov. Podoleanu a avut și multe laturi pozitive. El a știut să mobilizeze atenția elevilor la începutul lecției, efectuînd cu ei un scurt calcul oral. De asemenea, tov. Podoleanu a folosit cu pricepere desenul pe tablă pentru a-i ajuta pe elevi să-și reprezinte fenomenele despre care era vorba în problemă. Profesorii care au asistat la lecție au putut învăța multe din felul cum a reușit învățătorul să antreneze pe toți elevii, pe baza cunoașterii precise a posibilităților și particularităților fiecăruia în parte. De altfel, multe procedee și metode deosebit de utile în activitatea pedagogică și des folosite de către învățători, printre care se numără folosirea pe scară largă a materialului didactic, grija deosebită față de cei rămași în urmă la învățătură etc. sînt din păcate părăsite de către unii profesori care predau la clasele a V-a.

Inițiativa secției de învățămînt și a comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul N. Bălcescu de a organiza pe viitor lecții deschise și la clasele a V-a și nu numai la matematică, ci și la limba romînă și la alte discipline, este bine venită. Lecțiile deschise trebuie să reprezinte, însă, doar un început și numai una din căile concrete prin care să se stabilească un schimb de experiență între învățători și profesorii care predau la clasele a V-a. Legătura dintre învățători și profesori trebuie să se cimenteze în cadrul fiecărei școli, prin participarea reciprocă la lecții, prin activitatea comună în comisii metodice, prin participarea la examene sau chiar prin verificarea în comun a unor caiete și lucrări de control. Astfel, profesorii vor ajunge la o cunoaștere deplină a viitorilor lor elevi, a nivelului lor, iar învățătorii vor ști mai bine asupra căror probleme să-și îndrepte în mod deosebit atenția pentru a pregăti cît mai bine pe viitorii absolvenți ai școlii elementare.

Prof. M. SCHEIN

Aniversarea 1907 — răscoalelor țărănești

Marți s-au deschis la Cluj, în sala de conferințe a Bibliotecii centrale universitare, lucrările sesiunii științifice a Filialei Academiei R. P. Romîne din Cluj dedicată aniversării a 50 de ani de la răscoalele țărănești din 1907. Au participat academicieni și membri corespondenți ai Academiei, profesori universitari, conferențiari, cadre didactice de la cele două universități clujene.

După ce acad. Raluca Ripan, președintele filialei, a deschis lucrările sesiunii, acad. prof. Constantin Daicoviciu, rectorul universității „Victor Babeș", a vorbit despre „Invățătura anului 1907", prof. univ. Ștefan Pascu, de la universitatea „Victor Babeș" și prof. univ. Balog Edgar, de la universitatea „Bolyai" au prezentat comunicările „Importanța răscoalei din 1907" și „Răscoala din 1907 și diplomația monarhiei austro-ungare".

Cu acest prilej s-a deschis și expoziția „Răscoala țăranilor din 1907".

★

In cadrul manifestărilor prilejuite de aniversarea a 50 de ani de la răscoalele țărănești din 1907, secția de învățămînt și comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din Tecuci, în colaborare cu comitetul raional ARLUS au organizat pentru elevi un concurs-excursie în satele unde au avut loc răscoale. La întrebările puse de „ghidul excursiei", elevii Florica Micu, Romeo Munteanu și Constantin Vasilică au evocat episoade emoționante ale răscoalelor, folosind larg opere literare și materiale documentare privitoare la evenimentele din 1907.

★

Comisia culturală a comitetului sindical raional al muncitorilor din învățămînt din Tulcea a organizat de curînd un simpozion închinat aniversării răscoalelor din 1907. Au fost prezentate cu acest prilej conferințele „Răscoalele țărănești din 1907", susținută de prof. Simion Gavrilă și „1907 în literatură", susținută de prof. Mandita Grigorescu.

Conferințele au fost urmate de recitări și lecturi din operele privitoare la răscoale ale scriitorilor Alexandru Vlahuță, G. Coșbuc, N. D. Cocea, I. I. Mironescu, T. Arghezi etc.

★

Elevii școlii de 7 ani din Dăiești-Ursi, raionul Băbeni, au primit de curînd în mijlocul lor pe doi dintre participanții la răscoala din comuna Dăiești — frații Ion St. Mihăiescu și Matei St. Mihăiescu. Aceștia le-au povestit elevilor despre lupta din trecut a țăranimii pentru pămînt și libertate, au răspuns la numeroase întrebări puse de copiii dornici să știe cît mai multe în legătură cu această luptă.

Școala a organizat, de asemenea, o bogată manifestare artistică închinată aniversării răscoalelor.

Ședința consiliului pedagogic

De curînd a avut loc la școala profesională nr. 4 din Capitală o ședință a consiliului pedagogic, la care au participat reprezentanți ai Ministerului Invățămîntului și Culturii, precum și numeroși profesori, maiștri și directori de la alte școli profesionale din oraș. In cadrul ședinței au fost analizate unele aspecte ale activității metodice și ale muncii educative din școală, precum și unele probleme referitoare la integrarea absolvenților în producție.

Referatele prezentate în ședință, ca și discuțiile purtate pe marginea lor, au arătat că activitatea metodică constituie o preocupare de seamă pentru toate cadrele didactice de la școala profesională nr. 4. In școală au fost organizate trei cercuri metodice în cadrul cărora se studiază minimul pedagogic. De asemenea, fiecare profesor sau maistru face parte din una din cele nouă comisii metodice organizate în școală, în cadrul cărora se discută planurile calendaristice ale profesorilor și maiștrilor, se stabilesc subiectele pentru lucrările de control, se dezbat diferite probleme privind buna desfășurare a practicii elevilor, se iau măsuri menite să asigure o legătură strînsă între disciplinele de cultură generală și specialitățile profesionale pe care și le însușesc elevii.

In referate ca și în cadrul discuțiilor au fost atinse și unele probleme privind munca educativă în școală. S-a arătat că o bogată activitate educativă se desfășoară în cadrul cercurilor tehnice, literare, sportive, în cadrul cercului de orchestră, de fanfară etc. Se acordă o mare atenție și educației fizice. Elevii prezintă deseori programe cultural-artistice în școală, în întreprinderi sau în gospodării agricole colective. Ei au obținut de asemenea o bogată activitate în acțiunea de stringere a fierului vechi. O parte din fierul vechi este folosit în școală ca material pentru ateliere.

In referate s-a arătat că școala ține o legătură strînsă cu absolvenții ei. Cu excepția unui număr foarte redus, aceștia s-au încadrat în întreprinderi, la specialitățile pentru care au fost pregătiți. Unii dintre absolvenții școlii mențin și acum o legătură strînsă cu școala, participă la diferite manifestații cultural-artistice și sportive ale școlii.

In referate și în cadrul discuțiilor au fost scoase la iveală și unele deficiențe care se constată în școală. Astfel, au fost subliniate o serie de lipsuri existente în metodica desfășurării lucrărilor practice la unele specialități unde maiștrii, în dorința de a executa obiecte finite într-un timp cît mai scurt, se opresc mai puțin asupra însușirii treptate de către elevi a fiecărei operații tehnologice în parte. Unii profesori nu folosesc deloc la lecții sau folosesc în prea mică măsură materialul didactic, care este atît de necesar în procesul de învățămînt. In școală nu s-a organizat o acțiune susținută pentru cunoașterea de către viitorii absolvenți a unor aspecte ale activității întreprinderilor și uzinelor unde vor lucra mai tîrziu.

Luînd cuvîntul în cadrul consiliului pedagogic tov. V. Mișicu, director general al Direcției generale a învățămîntului profesional și tehnic, a arătat că școala profesională nr. 4, datorită efortului întregului său colectiv pedagogic, a reușit într-un timp relativ scurt să devină o adevărată întreprindere-școală, cunoscută în toată Capitala. Referindu-se la problema instruirii practice a elevilor în întreprinderi, vorbitorul a subliniat necesitatea ca această instruire să se desfășoare în secții separate din uzine, unde elevii au prilejul ca, pe lîngă însușirea specialității lor, să cunoască viața din uzină, să se încadreze alături de muncitorii în munca organizată creatoare.

Ședința consiliului pedagogic de la școala profesională nr. 4 a fost de un real folos pentru toți participanții. Fără îndoială, însă, că schimbul de experiență realizat cu acest prilej ar fi fost mult mai eficace dacă atît referatele cît și intervențiile la discuții ale profesorilor și maiștrilor de la școala profesională nr. 4 ar fi oglindit mai concret munca comisiilor metodice, activitatea desfășurată la lecții și activitatea practică. Ar fi fost util dacă s-ar fi arătat în mod concret cum se rezolvă în școală anumite probleme educative. S-au analizat prea puțin aspectele negative din munca școlii, nu s-a arătat suficient cum luptă colectivul de profesori și maiștri de la școala profesională nr. 4 pentru a înlătura deficiențele și greutățile existente în munca lor. De asemenea, ar fi fost util să se arate în ce măsură folosește școala observațiile făcute de absolvenți cu privire la pregătirea lor și la problemele pe care le ridică producția.

M. CHELARU

LUCRĂRI PE LOT

Profesoara Jeana Văcărel, de la școala elementară nr. 108 din comuna Progresul, lucrează cu elevii pe lotul școlar.

La un seminar de economie politică

Înfăptuirea nobilei misiuni de instruire și educare a tineretului în spiritul moralei comuniste cere cadrelor didactice, alături de o bună pregătire științifică, o temeinică pregătire ideologico-politică. În dobîndirea acestei pregătiri au un rol de cea mai mare însemnătate diferitele forme ale învățămîntului politic în care este cuprinsă marea majoritate a cadrelor didactice din școlile de cultură generală.

Luptînd pentru înarmarea lor cu temeinice cunoștințe ideologice, cadrele didactice de la școala medie nr. 15 din București cuprinse în cercul de economie politică acordă o deosebită atenție studiului. Articolul de față nu-și propune să analizeze activitatea cercului, deoarece constatările făcute asupra unei singure ședințe nu pot avea caracterul unor concluzii. Scopul articolului este de a releva unele aspecte privitoare la conținutul problemelor discutate în cerc și la metodica conducerii discuțiilor de către propagandist în legătură cu o singură temă — și anume: „Capitalul comercial și capitalul de împrumut".

Fără îndoială că dezbaterea acestor două probleme destul de cuprinzătoare în cadrul unei singure teme (ședințe de cerc) creează unele dificultăți atît pentru cursanți, cît și pentru propagandist. Acestea pot fi învinse prin orientarea discuțiilor de către propagandist asupra problemelor esențiale ale temei, asupra problemelor a căror înțelegere prezintă unele greutăți, ca și prin participarea activă a cursanților la discuții, ceea ce presupune o temeinică pregătire a acestora.

Dacă analizăm din acest punct de vedere discuțiile conduse de tov. Al. Dimitriu, propagandistul cercului de economie politică de la școala medie nr. 15, putem spune că aspectul cel mai pozitiv al ședinței de cerc l-a constituit orientarea justă a discuțiilor astfel încît acestea să nu se piardă în amănunte, ci să se concentreze asupra momentelor esențiale ale temei. Aceasta a permis ca de-a lungul celor aproape două ore discuțiile să lămurească probleme cum sînt: capitalul comercial ca parte distinctă a capitalului industrial, profitul comercial și izvorul acestuia, cheltuielile de circulație, exploatarea salariaților comerciali și a micilor producători, capitalul de împrumut, dobînda, precum și rolul capitalului comercial și al capitalului de împrumut în ascuțirea contradicțiilor capitalismului.

Discuțiile au scos la iveală faptul că tovarășii înscriși în cerc privesc cu toată seriozitatea munca lor de studiu. Așa, de pildă, tov. Eugenia Cazacu, discutînd problema capitalului de împrumut și dobînda, a pornit în mod just de la definiția capitalului de împrumut și a subliniat că apariția acestei forme a capitalului este legată de existența și dezvoltarea schimbului, de existența banilor, precum și de dezvoltarea capitalului comercial. Din punct de vedere istoric, a arătat tov. Cazacu, capitalul de împrumut este o formă premergătoare însăși modului de producție capitalist, existînd, sub forma capitalului cămătăresc (uzurar), și în formațiile precapitaliste.

În urma intervențiilor tovarășilor din cerc și a precizărilor făcute de propagandist s-a desprins clar pentru toți cursanții concluzia că, capitalul de împrumut este o formă concretă a capitalului, că el este o parte distinctă a capitalului industrial.

O atenție deosebită s-a acordat în cursul discuțiilor mișcării capitalului de împrumut. S-a subliniat faptul că mișcarea capitalului de împrumut se deosebește de mișcarea celorlalte capitaluri (industrial și comercial) și că, deși s-ar părea că mișcarea nu cuprinde nici sfera producției și nici a circulației, ea se bazează în întregime pe mișcarea capitalului industrial. Tov. Eugenia Cazacu a argumentat acest lucru pornind de la formula B—B', care reprezintă mișcarea capitalului de împrumut. „Această formulă — a arătat tov. Cazacu — creează aparența înșelătoare că dobînda ar fi un produs firesc al capitalului proprietate". În continuare s-a arătat că, în realitate, mișcarea capitalului purtător de dobîndă include în sine mișcarea capitalului industrial și deci mișcarea sa este reprezentată prin formula: B—B—M—B'—B'. În discuții s-a subliniat că deoarece formula capitalului de împrumut se prezintă sub forma B—B', ea face să dispară stadiul capitalului productiv și al capitalului marfă și că din această cauză dobînda apare, în mod fals, nu ca o parte a plusvalorii creată de muncitori în procesul de producție, ci ca o proprietate firească a banilor. Din discuții a reieșit clar că această formă a capitalului — capitalul de împrumut — constituie cea mai fetișistă formă a capitalului, iar dobînda, cea mai vie expresie a acestui fetișism.

Ar fi fost foarte bine ca, în vederea discutării unei probleme atît de abstracte, cercul să nu se fi mărginit numai la studierea materialului bibliografic indicat, ci să folosească și paragraful din „Capitalul" în care Marx sintetizează caracterul fetișist al capitalului de împrumut. În felul acesta s-ar fi realizat o mai adîncă înțelegere a problemei de către cursanți.

Din punct de vedere metodic trebuie relevată ca o latură pozitivă participarea cursanților la lămurirea problemelor puse în discuție. Astfel, de pildă, la dezbaterea problemei privind capitalul de împrumut (izvoarele, formele creditului, băncile etc.) au participat trei tovarășe care au dovedit că și-au însușit materialul studiat. Concluziile propagandistului asupra fiecărei probleme au corectat unele formulări greșite și au sintetizat discuțiile.

Nu putem să nu amintim, ca o metodă bună folosită de propagandist, controlul conspectelor făcute de cursanți din materialul studiat, controlul care a scos în evidență conștiinciozitatea cu care toți membrii cercului au studiat materialul. De asemenea, socotim ca o latură pozitivă faptul că, la încheierea discuțiilor, propagandistul a cerut tovarășilor din cerc să facă singuri aprecieri asupra activității în ședința respectivă. Aceste aprecieri s-au referit la unele greutăți în adîncirea problemelor izvorîte din includerea celor două probleme într-o singură temă.

Dar desfășurarea discuțiilor din cerc a prezentat și unele aspecte negative, atît în ce privește conținutul, cît și în ce privește metodica. De multe ori cursanții și propagandistul s-au mulțumit să formuleze o problemă — uneori școlărește — fără să analizeze adînc conținutul ei. Așa, de exemplu, în legătură cu problema capitalului comercial și a profitului comercial, vorbindu-se despre cheltuielile de circulație (pe care propagandistul le-a numit „cheltuieli comerciale") s-a afirmat că există „cheltuieli neproductive" (cheltuieli nete de circulație), cum sînt cele pentru întreținerea salariaților comerciali, pentru ținerea registrelor, pentru reclamă, pentru corespondență și întreținerea birourilor comerciale etc. Nu s-a precizat însă nici în discuții și nici în concluziile propagandistului din ce cauză aceste cheltuieli nu adaugă mărfurilor valoare. Era necesar să se arate că acele cheltuieli care sînt legate de transformarea mărfurilor în bani și a banilor în mărfuri sînt cheltuieli nete de circulație și că ele nu adaugă mărfii nici un fel de valoare. În discuții nu s-a precizat deosebirea dintre munca productivă și munca neproductivă. De aceea, propagandistul ar fi trebuit să insiste el asupra acestei probleme, astfel încît cursanții să înțeleagă clar că munca productivă este singura creatoare de valoare și plusvaloare, că ea este retribuită din capital, pe cînd cea neproductivă este retribuită din profit, că munca productivă creează bunuri, pe cînd cea neproductivă servicii.

Aceeași deficiență s-a manifestat și în discuțiile cu privire la particularitățile capitalului de împrumut. Trebuie remarcat că această problemă nici nu a fost ridicată de participanții la discuții, ci enunțată de propagandist în concluzii, acesta mulțumindu-se doar să afirme că „o particularitate a capitalului de împrumut este faptul că el este capital — proprietate". Ar fi fost mai util ca propagandistul, prin intervenția sa, să pună numai în discuție această chestiune, nu să o rezolve singur și mai ales prin simple enunțări.

Discuțiile nu au atins decît superficial problema societăților pe acțiuni. Nu s-a precizat de înseamnă o acțiune dividend, ce se înțelege prin cursul acțiunilor, bursa de valori etc. S-a insistat prea puțin asupra caracterului adînc reacționar al asazisei teorii a „democratizării capitalului", argumentată de teoreticienii burghezi prin dreptul muncitorilor de a participa la societățile pe acțiuni cumpărînd un număr de acțiuni. Referirile la materialele apărute recent în presă în legătură cu această problemă au fost prea puțin concludente. De asemenea, s-a insistat insuficient asupra consecințelor determinate de intensificarea procesului de formare a societăților pe acțiuni în imperialism și de arsenalul ideologic folosit pentru a demonstra că în condițiile actuale capitalismul ar „aluneca", chipurile, spre socialism.

Considerăm că discuțiile în jurul acestei probleme trebuiau să fie mai legate și mult mai combative. Pornind de la tendința capitaliștilor de a abate atenția clasei muncitoare de la lupta împotriva modului de producție capitalist, discuțiile trebuiau să scoată în evidență diversiunea ideologică la care recurg oamenii de știință burghezi, care încearcă să demonstreze că schimbările prin care a trecut capitalismul, mai ales o dată cu trecerea la imperialism, constituie o mișcare de înnoire a modului de producție capitalist care a ajuns, pasă-mi-te, să fie un „capitalism fără capitaliști și proletari, o economie nouă", un „capitalism corectat".

Acestea au fost cîteva din aspectele mai importante relevate în cercul de economie politică de la școala medie nr. 15 din Capitală, cerc care se străduiește să-și însușească tezele fundamentale ale științei economice marxiste.

MARIA ȘERBAN

ORĂ DE LUCRĂRI PRACTICE

Eleve din clasa VIII-a „B" a școlii medii nr. 23 din Capitală în atelierul mecanic al școlii

RĂSPUNDEREA PENTRU ATITUDINEA VIITORILOR SPECIALIȘTI

Dacă nivelul pregătirii profesionale a studenților instituțiilor noastre de învățămînt superior este în cea mai mare parte corespunzător, datorită înaltei calificări de specialitate a conducătorilor de catedre și datoriță muncii susținute a majorității cadrelor didactice, în munca educativă desfășurată în rîndurile studenților succesele sînt mai limitate. Pregătirii de specialitate a studenților i se acordă, în general, grija necesară, în timp ce educarea viitorilor specialiști, grija pentru comportarea lor în calitate de conducători în toate domeniile producției este lăsată pe planul al doilea. Analiza cît de sumară a muncii educative desfășurate în facultăți confirmă de îndată această observație.

Iată, de pildă, cum stau lucrurile la Facultatea de construcții civile și industriale a Institutului de construcții din București. Pregătirea studenților Facultății de construcții civile și industriale din București s-a ridicat la un nivel înalt, datorită muncii corpului didactic al facultății. Studenții au prins dragoste de profesie și învață temeinic, obținînd rezultate frumoase. La ultima sesiune de examene, de pildă, mulți dintre studenții facultății au fost declarați promovați, un mare număr dintre ei obținînd note bune. De asemenea, numeroși studenți ai facultății, primesc datorită situației foarte bune la învățătură, burse de stat.

Care este însă situația muncii educative duse cu acești studenți? Aci, din păcate, rezultatele nu mai sînt atît de mulțumitoare. Este drept că educarea viitorilor specialiști face parte dintre preocupările decanatului și ale cadrelor didactice ale facultății. Această problemă este analizată periodic în consiliul științific al facultății, care stabilește și sarcinile educative ale colectivelor de catedră. Săptămînal, la decanat se țin ședințe cu reprezentanții organizațiilor de partid și U.T.M. și împuternicitul asociației studențești, iar la fiecare două săptămîni se organizează consfătuiri cu profesorii îndrumători de ani, discutîndu-se și diferite probleme educative. Chiar în cadrul predării cursurilor de specialitate profesorii se referă uneori la munca de viitor a studenților, vorbesc despre rolul inginerilor în producție etc.

Munca educativă dusă de catedrele de științe sociale, de organizația U.T.M. și, în ultimul timp, de asociația studențească, ca și îndrumările cadrelor didactice au o influență pozitivă asupra atitudinii multor studenți.

Cu toate acestea, nu se poate vorbi decît prea puțin de o muncă educativă propriu zisă la această facultate. Între principiile stabilite just în consiliul științific, pe de o parte, și măsurile practice dictate de problemele ridicate „la zi" s-a creat un gol, tocmai datorită faptului că munca educativă nu constituie o acțiune susținută, cu obiective limpezi, dusă zi de zi, în legătură strînsă cu munca de pregătire teoretică și practică de specialitate. În general, în afară de activitatea catedrelor de științe sociale, îndreptată spre ridicarea nivelului ideologic și politic al studenților, în afară de activitatea în cadrul U.T.M. și al asociației studențești, totul se limitează aproape numai la rezolvarea abaterilor în privința disciplinei, a frecvenței, a atitudinii studenților. De la principiile stabilite în consiliul științific se trece direct la măsurile practice de îndreptare a lipsurilor, fără a se desfășura în prealabil tocmai acea muncă educativă susținută, care poate să prevină apariția lipsurilor.

Mai mult decît atît. Preocuparea insuficientă pentru munca educativă, lăsarea acesteia aproape exclusiv în sarcina catedrelor de științe sociale, a organizației U.T.M. și a asociației studențești, neglijarea faptului că orice activitate desfășurată în acest sens trebuie să aibă și un scop educativ, contribuie la apariția unor efecte negative. Astfel, de pildă, faptul că s-a revenit, pe baza unor considerente insuficient întemeiate, asupra declarării ca repetenți a unor studenți din anul I (ba mai mult, aceștia au și fost chemați în mod special înapoi la cursuri), a avut un rezultat dăunător asupra atitudinii celorlalți studenți față de învățătură. Încurajați de atitudinea liberalistă a decanatului, foștii repetenți au devenit elemente de dezordine în anii respectivi, antrenînd și pe alți studenți în această atitudine.

De altfel, dacă nu se duce o activitate educativă „preventivă", nici măsurile „curative" nu sînt totdeauna duse cu hotărîre pînă la capăt. Așa este cazul măsurilor pentru îmbunătățirea frecvenței slabe de la anumite cursuri. Deși am trecut de mult de jumătatea anului școlar, problema este încă „în studiu" la decanat. Între timp, frecvența la unele cursuri continuă să fie scăzută. Așa stau lucrurile, de pildă, la cursul de „Tehnologia executării construcțiilor", deși este vorba de un curs cu caracter practic, indispensabil unui constructor. Sau poate că tocmai de aceea, dacă se ține seama de orientarea teoretică, de tendința de a pregăti numai ingineri-proiectanți în cadrul majorității celorlalte cursuri. Această din urmă problemă nu este însă luată în considerare de tovarășul decan Victor Popescu, necombătîndu-se tendințele nejuste de a se pregăti în exclusivitate ingineri proiectanți, ci studiindu-se numai dacă cursul respectiv este predat în mod interesant și dacă nu cumva de vină este atitudinea celui care-l predă. Cu tot atît de puțină fermitate s-au rezolvat și manifestările neserioase ale unor studenți pe străzile orașului — manifestări analizate și în gazeta „Viața studențească" — socotindu-se că nu sînt tipice, că studenții respectivi sînt de fapt studenți „buni la învățătură" și că, după cum afirmă unii profesori, „sînt alții mai răi".

Este limpede că, în asemenea condiții, oricît de bună ar fi pregătirea de specialitate a viitorilor ingineri și chiar dacă în ultima instanță se realizează, prin măsuri administrative, o disciplină mulțumitoare a studenților la cursuri și în afara facultății, nu poate fi vorba de o adevărată muncă educativă, de o grijă reală pentru formarea, încă de pe băncile facultății, a unei atitudini într-adevăr conștiente a viitorilor specialiști, conducătorii de mîine ai economiei noastre. În facultate nu se ține suficient seama că nu este vorba de a pregăti orice fel de specialiști, ci cadre cu înaltă calificare care să fie gata să-și pună toate cunoștințele în slujba construcției socialiste, în slujba operei de ridicare a nivelului de trai al poporului, în slujba înfloririi Republicii noastre populare. Răspunderea pentru atitudinea lor, pentru comportarea lor în producție nu poate fi lăsată în sarcina numai a unei părți a corpului profesoral sau a organizațiilor de tineret. Este o răspundere colectivă, o sarcină a tuturor acelor care contribuie la formarea tinerilor specialiști sub toate aspectele.

S. ANCA

AL PATRULEA CONCURS AL ARTIȘTILOR AMATORI

(Urmare din pag. 1-a)

ai poemelor lui Beniuc și Andrițoiu, Tulbure ori Labiș.

De răsfoiești programele spectacolelor prezentate la concurs, vei găsi pe fiecare pagină, de cîteva ori, nume de învățători, educatori, profesori. Cu ajutorul celor cinci învățători de la Rășinari, ce și-au consacrat fiecare clipă liberă grelei munci de pregătire a spectacolului, s-a realizat „Nunta ciobănească". Prin stăruința și entuziasmul învățătoarei Victoria Fintineru a fost creat rolul Savelei din piesa „Gardul" de Tiberiu Vornic, pentru care budiștenii au obținut premiul întîi la concurs. Îndrumat de educatoarea Polgár Sarolta, teatrul de păpuși din Bățanii Mari a obținut entuziaste aplauze.

Învățători sînt și Emmi Teutsch și Dezső István din Prejmer, realizatorii spectacolului premiat „Zgîrcita", prezentat în limba germană. Învățătoare este și moldoveanca Mărgărinta Lupescu, neîntrecuta povestitoare a „Amintirilor" lui Creangă, și Butta Erzsébet, din Macău, de prin părțile Clujului, care a strîns în jurul teatrului de păpuși și al căminului cultural zeci de tineri ce abia au părăsit școala. Educatoarele de la Bistrița sînt inițiatoarele, organizatoarele și „actrițele" teatrului de păpuși care a bucurat pînă acum cu 23 de spectacole inimile copiilor din raionul Bistrița.

Zeci și sute de învățători din toată țara bat drumurile pe ploaie și viscol, ciocănesc la ușile oamenilor și încropesc, din nimic, un teatru, o orchestră, o echipă de cor, pictează decoruri, scriu texte, regizează și joacă, sînt sufleri și lăutari.

Îi răsplătește mulțumirea caldă a spectatorilor, a oamenilor muncii, îi răsplătesc căminele culturale din ce în ce mai pline, echipele artistice mereu mai numeroase. Îi răsplătește toată această mare și frumoasă mișcare, ce cîștigă pentru lumina culturii și artei inimile a tot mai mulți oameni muncitori din patria noastră.

EVA NOVAC

Cîteva considerații pe marginea programei de istorie pentru clasa a V-a

Întreprinzînd o cercetare referitoare la formarea noțiunilor științifice ale elevilor în cadrul predării istoriei la clasa a V-a, am avut prilejul să cunosc îndeaproape atît programa și manualele de istorie, cît și numeroase aspecte concrete ale procesului de învățămînt. În calitate de pedagog consider că multiplele probleme pe care le ridică noua programă de învățămînt dau serios de gîndit și ne obligă să le discutăm amănunțit.

Deși experiența de muncă pe baza programei elaborate în 1956 este redusă, avînd în vedere că ea s-a introdus numai de cîteva luni, unele greutăți întîmpinate în realizarea acestei programe, precum și unele deficiențe ale acesteia sînt atît de evidente, încît trebuie să vorbim despre ele.

Noua programă este superioară celei anterioare prin sistematizarea materialului, prin faptul că impune aprofundarea esenței fenomenului istoric. Unul din aspectele pozitive ale programei este faptul că spiritul în care este alcătuită contribuie la dezvoltarea noțiunilor, judecăților și raționamentelor elevilor, le impune o interpretare științifică a istoriei. Dar este greu de imaginat că această programă, minuțios elaborată, ar putea corespunde clasei căreia îi este destinată.

Îndoiala aceasta este trezită, pe de o parte, de volumul mare de cunoștințe pe care îl prevede programa. În adevăr, programa cere elevilor clasei a V-a să studieze o perioadă de circa 3.500 ani, adică trei orînduiri sociale: comuna primitivă, orînduirea sclavagistă și orînduirea feudală în perioada ei de apariție și dezvoltare (inclusiv secolul al XV-lea).

Socotesc, de asemenea, că în întocmirea acestei programe nu s-a ținut suficient seamă de particularitățile de gîndire și de capacitatea de efort a elevilor de 11 ani.

În 99 ore anual, din care 3 ore se folosesc pentru efectuarea lucrărilor de control, iar 10 ore pentru recapitulare, copiii de 11 ani trebuie ca, pe lîngă parcurgerea datelor și evenimentelor istorice a peste trei milenii, să se familiarizeze cu limbajul istoric, cu cronologia istorică, să se deprindă cu orientarea pe hartă (elevii clasei a V-a nu cunosc geografia fizică și harta lumii), să pătrundă sensul a sute de noțiuni istorice grele și, mai ales, să înțeleagă și să aprofundeze cauzalitatea istorică și esența a trei orînduiri sociale.

Scopul central al cursului de istorie este acela de a-i face pe elevi să înțeleagă legile fundamentale care determină evoluția societății umane. Putem aprecia că elevii noștri au cunoștințe istorice temeinice atunci cînd au capacitatea de a vedea în spatele faptelor cauza și esența evenimentului istoric. Acest fel de a trata istoria este singurul științific și totodată eficace pentru dezvoltarea gîndirii și concepției materialiste despre societate. Iată deci că profesorul de istorie nu se poate limita la enumerarea datelor și la simpla enunțare a evenimentelor istorice, dacă vrea să realizeze un învățămînt științific și să folosească din plin puterea educativă a istoriei. Dar formarea concepției materialiste despre dezvoltarea societății, înțelegerea esenței fenomenelor, a legilor, presupune procese complexe de gîndire, cum sînt procesele de diferențiere, de analiză, sinteză, generalizare etc.

Cercetările științifice întreprinse asupra particularităților de vîrstă ale proceselor intelectuale au arătat că la copiii de 11 ani unele din aceste procese sînt abia în stadiul incipient, de formare, iar altele insuficient dezvoltate, apelul la ele implicînd pentru acești copii un efort mintal serios. În consecință, în fața profesorilor de istorie se ridică pe de o parte sarcina dozării și facilitării efortului de gîndire al copiilor prin diferite mijloace didactice (expunerea emotivă, plastică a povestirilor, folosirea comparațiilor, a diferitelor materiale didactice și intuitive, a schemelor etc.) și pe de alta sarcina de a dezvolta procesele de gîndire (prin revenirea asupra elementelor esențiale, prin subliniera cauzelor, a urmărilor, prin întrebări care stimulează gîndirea, prin stimularea sintezei și analizei etc.). Ori, aceste sarcini fundamentale cer mult timp; ele cer ca profesorul, utilizînd diferite metode și procedee didactice, să se oprească în repetate rînduri asupra noțiunilor, a elementelor determinante ale fenomenului istoric, asupra lămuririi esenței și cauzelor evenimentelor, asupra legilor ce determină dezvoltarea socială.

Volumul imens al cunoștințelor prevăzute de programă vine însă în contradicție cu aceste exigențe didactice și împiedică respectarea lor. În adevăr, dacă cercetăm volumul de cunoștințe prevăzut de programa clasei a V-a numai pentru studiul istoriei evului mediu, constatăm că ea pretinde studiul istoriei evului mediu în toate țările Europei (Statul franc, Bizanț, Rusia Kieveană și celelalte state slave, patria noastră) și în țările asiatice (Arabia, China, India) în perioada apariției orînduirii feudale, revenind apoi asupra evnimentelor din Franța și Anglia odată pînă în sec. XIII, apoi după sec. XIII, asupra evenimentelor din Mongolia, Spania, Italia, Germania, Marele Cnezat al Moscovei, Cehia și, în sfîrșit, include formarea imperiului otoman și a statelor feudale românești în perioada de dezvoltare a feudalismului.

Pe lîngă faptul că programa cuprinde o atît de vastă perioadă a istoriei, un conținut atît de bogat, ea mai este încărcată și cu nenumărate denumiri. De exemplu, la lecția „Decăderea Greciei antice" (1 oră) programa prevede următoarele probleme: Războiul peloponeziac. Cauzele lui. Forțele militare ale celor două tabere. Începutul războiului; caracterul prădalnic al războiului. Căderea lui Pericle. Expediția din Sicilia, răscoalele sclavilor din Atena. Alianța Spartei cu imperiul persan. Prăbușirea Atenei și a democrației sclavagiste în Grecia Antică. Urmările hegemoniei aristocratice a Spartei asupra lumii grecești. Ridicarea vremelnică a Tebei. Prăbușirea hegemoniei spartane. Hegemonia tebană. Decăderea politică a lumii grecești.

În cadrul lecției intitulate „Slăbirea treptată a imperiului roman" (1 oră) se cere lămurirea următoarelor momente: înrăutățirea situației imperiului. Creșterea latifundiilor, scăderea numărului sclavilor, scăderea numărului țăranilor și al meseriașilor. Scăderea populației imperiului, apariția colonilor. Apariția creștinismului, formă de protest împotriva nedreptăților orînduirii sclavagiste. Începutul procesului de descompunere a imperiului. Întețirea răscoalelor și a atacurilor popoarelor germanice. Eliberarea Daciei de sub stăpînirea romană.

Însușirea temeinică a acestor cunoștințe într-o lecție este, fără îndoială, irealizabilă.

Manualul de istorie a Evului Mediu reflectă în mod evident aceeași aglomerare de evenimente și date noi. Mai mult încă, aduce în fiecare lecție circa zece noțiuni noi, și tot atîtea date și denumiri. Astfel, la lecția „Imperiul roman de răsărit în sec. V—VII, Justinian", se întîlnesc următoarele noțiuni necunoscute elevilor: fildeș, mirodenii, huzur, spion, intrigă, a se greciza, promontoriul, informator, regres, corupție, abuz, diplomație, putere absolută (acestea necesitînd în unele cazuri explicații largi) și următoarele denumiri și date: Antiohia, Justinian, Roma nouă, Nika, Belizarius, Lombardia, 527—265, 532. Chiar dacă avem în vedere faptul că unele din aceste noțiuni se pot explica ușor, totuși scrierea lor pe tablă, explicația și însemnarea lor de către elevi iau cel puțin 10 minute din oră, ne mai vorbind de noțiunile care cer explicații mult mai ample. Toate aceste noțiuni și amănunte îngreunează memoria elevilor și împiedică realizarea scopului central al cursului de istorie: formarea concepției materialiste despre istorie, înțelegerea dezvoltării sociale.

Este imposibil, în cadrul unui articol de asemenea proporții, să ne oprim pe larg asupra problemei formării noțiunilor la clasa a V-a. Vom atinge, de aceea, numai un aspect al ei. Deși formarea unor noțiuni ca cele de „stat", „orînduirea sclavagistă", „orînduirea feudală" etc. implică greutăți serioase, ele sînt absolut necesare în studierea istoriei. Sînt însă noțiuni ca: „criză economică", „fiscalitate" (vezi manualul de Istorie Antică ed. 1956 pag. 205), „mod de producție" (vezi tabelul rezumativ al istoriei evului mediu, sec. V-VII, pentru clasele V și VI, anexă la manualul de Istoria Evului Mediu, Ed. de stat didactică și pedagogică 1956), care, reprezentînd noțiuni cu nivel de generalizare foarte ridicat și presupunînd cunoașterea altor noțiuni, sînt inaccesibile elevilor de 11 ani.

Observațiile asupra rezultatelor predării isoriei în clasa a V-a pledează contra acestui vast material istoric și contra introducerii unor noțiuni care depășesc capacitatea de înțelegere a elevilor.

Este evident că în 50 de minute, asemenea volum de cunoștințe cum prevede programa nu poate fi expus în fața elevilor de 11 ani, în așa fel încît ei să-l înțeleagă pe deplin. Vastitatea materialului răpește timpul necesar expunerii și analizei materialului didactic, folosirii schemelor, comparațiilor, concretizărilor etc. care înlesnesc învingerea greutăților ridicate de cursul de istorie. De asemenea, volumul mult prea mare de cunoștințe care trebuie predate împiedică posibilitatea de a intra în analiza fenomenelor, de a pune pe elevi în situația să tragă concluzii, pentru a forma și dezvolta gîndirea lor.

Pentru oricine este clar că excesul de material și noțiuni noi cu care profesorul și elevii trebuie să opereze la fiecare lecție împiedică fixarea și aprofundarea cunoștințelor. Acest fapt are o consecință dublă: duce la uitarea celor învățate anterior și totodată lipsește noile cunoștințe de bază necesară.

Să revenim puțin la problema noțiunilor. Nimeni nu neagă necesitatea de a se explica elevilor, chiar și celor din clasa a V-a, unele noțiuni cum sînt modul de producție sclavagist sau feudal, criza economică a Imperiului roman. Dar ei vor înțelege aceste noțiuni numai dacă vom folosi termeni și explicații adecvate, care să țină seama de particularitățile de vîrstă. Întrebuințarea noțiunilor inaccesibile are ca rezultat folosirea de către elevi a unor cuvinte ce nu au pentru ei conținut concret și, în consecință, nu numai că nu-i ajută la pătrunderea fenomenelor, dar provoacă serioase confuzii în mintea lor.

Foarte des observăm la lecțiile de istorie din clasa a V-a că profesorul, deși este conștient de lipsurile și greutățile întîmpinate de elevi în însușirea materialului, explică mai departe, în loc să se oprească pentru a elucida noțiunile și fenomenele istorice, obligat fiind să procedeze astfel de vastitatea programei. Este un fenomen aproape general că elevii noștri cunosc materia curentă, dar fac greșeli multe atunci cînd este vorba de cea însușită cu două săptămîni în urmă, chiar și în clasele profesorilor buni. De exemplu, din cauza complexității materialului și a luxului de amănunte din primele lecții privitoare la orînduirea feudală, chiar elevi care cunoșteau bine materialul referitor la orînduirea sclavagistă au dovedit, după un timp scurt, confuzii, goluri, ezitări etc.

Desigur, experiența și măiestria pedagogului contribuie în mare măsură la facilitarea înțelegerii materialului de către elevi și la înlăturarea supraîncărcării, dar aceasta nu rezolvă în întregime problema și nicidecum nu schimbă particularitățile de vîrstă ale elevilor. Nu trebuie neglijat nici faptul că școala noastră este o școală de masă, deci noi trebuie să ne ghidăm nu după cîteva excepții, ci după capacitatea de efort a majorității copiilor.

De asemenea, nu trebuie să uităm că, pe lîngă istorie, elevii noștri trebuie să studieze limba maternă, matematica, științele naturale, geografia, două limbi străine (iar în școlile minorităților naționale 3 și chiar 4 limbi).

Elevii din clasa a V-a au de cele mai multe ori lecții între orele 8—13, urmînd să lucreze acasă timp de 3—4 ceasuri. Nu este o noutate pentru nimeni că mulți dintre elevii de 11 ani au prea puțin timp pentru joc sau lectură.

De aceea, mi se pare absolut necesară îmbunătățirea programei. Se impune o reducere masivă a volumului ei general și a fiecărei lecții în parte. Este cazul să se renunțe la toate amănuntele, datele, evenimentele inutile. Astfel, de exemplu, în tratarea orînduirii feudale, în loc să se discute evenimentele petrecute în toate țările Europei și Asiei în diferite perioade istorice, să se insiste asupra însușirii de către elevi a momentelor caracteristice ale orînduirii feudale (apariția și dezvoltarea feudelor și a șerbiei, caracteristicile lor, economia naturală închisă, esența ierarhiei și a fărîmițării feudale, rolul bisericii, apariția orașelor etc.), pe baza unui material viu, concret, succint, cu puține date și evenimente bine alese. De asemenea, trebuie excluse toate datele și denumirile care împovărează memoria copiilor în dauna însușirii legilor de dezvoltare ale societății. Se impune ca introducerea noțiunilor noi să se facă metodic: ele să nu depășească într-o lecție numărul de 5-6 noțiuni accesibile elevilor. Noțiunile dificile dar care au o mare însemnătate pentru înțelegerea cursului de istorie — de exemplu noțiunile „unelte de muncă", „răscoală", „orînduire feudală" etc. — să fie lămurite treptat, pornindu-se de la cîteva elemente concrete, pentru ca apoi să se revină mereu asupra lor, lărgindu-li-se conținutul și subliniindu-li-se esența. Cred de asemenea că trebuie evitate în clasa a V-a noțiunile care cer o generalizare și o sinteză ce depășesc posibilitățile copiilor.

Este absolut necesară o preocupare intensă în vederea elaborării unor materiale didactice care să ușureze însușirea cursului de istorie.

Am ridicat toate aceste probleme convinsă fiind că rezolvarea lor va aduce o serioasă îmbunătățire a cursului de istorie pentru clasa a V-a.

RELI MIHALEVICI
lector la Institutul interregional de perfecționare a cadrelor didactice — Cluj

De la Ministerul Învățământului și Culturii

Acordarea titlului de „Învățător fruntaș" și „Profesor fruntaș"

Ministrul Învățămîntului și Culturii a aprobat regulamentul privind acordarea titlului de „Învățător fruntaș" și „Profesor fruntaș".

In regulament se arată că titlul de „Învățător fruntaș" și „Profesor fruntaș", instituit prin Decretul nr. 717 din 31 decembrie 1956, se acordă educatorilor, învățătorilor și profesorilor care lucrează în unitățile de învățămînt și educație, pentru:

a. realizarea în condiții exemplare a obligativității învățămîntului general;

b. temeinica organizare și desfășurare a procesului instructiv-educativ în unitățile de învățămînt și educație;

c. merite deosebite în elaborarea programelor și manualelor școlare;

d. contribuție deosebită la elaborarea prototipurilor de material didactic și pentru rezultate deosebite în confecționarea materialului didactic prin posibilități locale;

e. rezultate deosebite în înzestrarea școlilor și unităților educative și în realizarea de construcții școlare prin posibilități locale;

f. activitate deosebită în munca de alfabetizare, de culturalizare a maselor;

g. contribuție deosebită în opera de transformare socialistă a agriculturii;

h. merite deosebite în elaborarea și editarea celor mai bune lucrări care generalizează rezultatele pozitive ale activității cadrelor didactice, ale instituțiilor de învățămînt, ca și în aplicarea practică a învățăturii pedagogiei sovietice.

Titlul de „Învățător fruntaș" sau „Profesor fruntaș" se poate acorda și educatorilor, învățătorilor și profesorilor care lucrează în secțiile de învățămînt, în Ministerul Învățămîntului și Culturii, sau instituții anexe tutelate de minister și în institutele de perfecționare a cadrelor didactice, pentru merite deosebite în conducerea secțiilor de învățămînt, a serviciilor și direcțiilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii și instituțiilor anexe, în organizarea temeinică a muncii metodice, a calificării și perfecționării cadrelor din învățămînt.

Personalul didactic care lucrează la catedră va primi titlul corespunzător funcției pe care o îndeplinește. Personalul didactic care lucrează în alte funcții (director, inspector, metodist etc.) va primi titlul corespunzător cu pregătirea sa. Educatoarele din învățămîntul preșcolar care obțin rezultate deosebite în munca lor vor primi titlul de „Învățător fruntaș", în aceleași condiții ca învățătorii din învățămîntul elementar.

Titlul de „Învățător fruntaș" sau „Profesor fruntaș" se acordă prin ordinul ministrului Învățămîntului și Culturii, pe baza propunerilor făcute de secțiile de învățămînt regionale împreună cu comitetele sindicale, sau de conducerile direcțiilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii și instituțiilor anexe.

Ministerul Învățămîntului și Culturii va înmîna celor cărora li s-a acordat titlul de „Învățător fruntaș" sau „Profesor fruntaș", o legitimație și insigna de „Învățător fruntaș" sau „Profesor fruntaș", care se poartă pe partea dreaptă a pieptului.

Atribuirea de numiri unor școli

Pentru a sădi în sufletul tineretului școlar dragostea față de înaintașii progresiști ai poporului nostru și respectul față de munca și creațiile acestor înaintași, pentru a contribui la întărirea sentimentului patriotic al elevilor, pe baza unui Decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Ministerul Învățămîntului și Culturii a dispus ca: școala medie nr. 5 din orașul Iași să poarte denumirea de „Școala medie nr. 5 Ilie Pintilie"; școala medie nr. 2 din orașul Craiova să poarte denumirea de „Școala medie nr. 2 Frații Buzești"; școala medie nr. 3 din orașul Timișoara să poarte denumirea de „Școala medie nr. 3 Eftimie Murgu"; școala medie nr. 1 din orașul Arad să poarte denumirea de „Școala medie nr. 1 Ion Slavici"; școala medie nr. 1 din orașul Cluj să poarte denumirea de „Școala medie nr. 1 Ady Endre"; școala medie nr. 2 din orașul Cluj să poarte denumirea de „Școala medie nr. 2 George Coșbuc"; școala medie nr. 19 din orașul București să poarte denumirea de „Școala medie nr. 19 Ion Creangă"; școala medie nr. 1 din orașul Călărași să poarte denumirea de „Școala medie nr. 1 Nicolae Bălcescu".

Sesiune de examen de diplomă pentru absolvenții fostelor școli tehnice de învățămînt mediu

Pentru a da posibilitate absolvenților fostelor școli tehnice de învățămînt mediu care au promovat toate examenele de an, dar nu au trecut examenul de diplomă, să-și completeze studiile, Ministerul Învățămîntului și Culturii a emis un ordin prin care se organizează o sesiune de lichidare pentru examenul de diplomă al absolvenților școlilor tehnice de învățămînt mediu care au funcționat în trecut, ca: școala medie tehnică, școala medie tehnică profesională (între anii 1948-1954), liceul industrial, liceul comercial, școala medie tehnică de administrație economică, școala superioară de comerț etc.

Examenele se vor ține în intervalul 1—15 septembrie 1957 și vor fi organizate pe centre, de către ministerele, instituțiile și organizațiile centrale care au în prezent școli în ramura respectivă. La aceste examene de diplomă se vor putea prezenta absolvenții școlilor tehnice de învățămînt mediu care au promovat toate examenele de an, dar nu au trecut examenul de diplomă.

Inscrierea la examen se va face pe baza certificatului de studii eliberat de școala care a funcționat în trecut sau de școala la care se păstrează arhiva.

Obiectele de învățămînt la care se va da examenul de diplomă pentru acești absolvenți vor fi obiectele prevăzute în planul de învățămînt pentru examenul de diplomă la școlile medii tehnice în anul școlar 1954-1955.

Comisiile de examinare vor fi fixate de ministerele tutelare dintre profesorii cu studii superioare complecte în specialitățile respective.

Celor reușiți li se vor elibera diplome, după modelul diplomelor ce se eliberează de către Ministerul Învățămîntului și Culturii pentru absolvenții școlilor medii din trecut, cu menționarea școlii și a specialității pentru care au dat examenul de diplomă.

Aniversarea în instituțiile de învățămînt superior a înscăunării lui Ștefan cel Mare

Cu prilejul împlinirii a 500 de ani de la urcarea lui Ștefan cel Mare pe scaunul Moldovei, conducerile instituțiilor de învățămînt superior, în colaborare cu organizațiile de partid, U.T.M. și Asociațiile studențești vor întreprinde următoarele acțiuni:

Se vor organiza adunări festive în cadrul cărora se va vorbi despre personalitatea marelui domnitor și epoca lui. Conferințele vor fi urmate de recitări și lecturi din literatura privitoare la acest eveniment istoric.

In centrele în care se vor organiza expoziții sau există muzee istorice care conțin documente și materiale din epoca lui Ștefan cel Mare, se vor lua măsuri pentru vizitarea lor.

Instituțiile de învățămînt superior vor organiza — în măsura posibilităților — excursii la locurile istorice legate de viața și activitatea lui Ștefan cel Mare.

O LECȚIE IZBUTITĂ

(Urmare din pag. 1-a)

rată formula lor generală, terminația caracteristică în nomenclatura lor și proprietățile lor chimice, insistindu-se asupra dependenței lor de structura moleculară (felul în care sînt legați atomii între ei).

Profesoara urmărește cu atenție răspunsurile elevilor, căutînd să obțină participarea întregii clase la lămurirea problemelor. Ea nu se mulțumește numai să repete cu elevii cunoștințele însușite anterior, ci le stimulează interesul pentru cunoașterea unor noi aspecte, le dă explicații menite să lărgească orizontul lor în domeniul respectiv. Faptul că nu dă voie niciunui elev să țină caietul de notițe deschis, că nu acceptă răspunsuri incomplecte sau evazive, cerînd elevilor continuu precizie științifică și exprimare adecvată, face ca întreaga desfășurare a lecției să asigure nu numai un control eficient al cunoștințelor, ci și o serioasă adîncire și consolidare a acestora.

Deosebit de importantă este preocuparea tovarășei profesoare de a ajuta elevii să pătrundă esența fenomenelor chimice, să înțeleagă pe care acțiuni chimice ale hidrocarburilor se bazează folosirea lor în producție. De exemplu, în cazul metanului, ea cere elevilor să explice din punct de vedere științific folosirea acestuia drept combustibil, controlînd în felul acesta dacă elevii au înțeles că în procesul oxidării (arderii) metanului are loc o reacție exotermă.

Pentru a dezvolta interesul și dragostea elevilor față de chimie, pentru a le trezi dorința de a cunoaște cît mai mult în acest domeniu și, totodată, pentru a-i face conștienți de utilitatea cunoștințelor însușite, pentru a-i ajuta să înțeleagă bazele științifice ale diferitelor procese tehnice, profesoara le cere în mod stăruitor elevilor să explice întrebuințările în industrie, în viață ale hidrocarburilor mai importante recapitulate. Se discută, astfel, despre marea importanță pe care o are metanul în economia țării noastre, despre rezervele imense de metan de care dispune Republica Populară Română, se arată folosirea metanului ca materie primă în industria chimică pentru obținerea acetilenei, a cauciucului, a acidului acetic, a alcoolului etilic și a coloranților, folosirea lui drept combustibil în continuare se discută despre folosirea acetilenei ca „flacără oxiacetilenică" în procesele de sudură autogenă și de tăiere rapidă a metalelor, cerîndu-li-se, de asemenea, elevilor să explice fenomenele chimice care stau la baza acestor procese.

Ajutați în felul acesta, elevii clasei a X-a „B" — mîine participanți activi în producție sau studenți în diferite institute de învățămînt superior — își vor putea consolida concepția lor materialist-științifică despre lume, vor putea să-și însușească în mod conștient diferitele procese tehnice ale producției, contribuind prin propria lor activitate la dezvoltarea științei și a tehnicii.

Educatoarele își împărtășesc experiența

Educatoarele din orașul Sibiu au participat nu de mult, în cadrul cercului pedagogic, la o ședință cu un conținut bogat din care au putut trage învățăminte utile pentru munca lor. Ședința a început cu o lecție deschisă, cu tema „Mijloace de transport", predată la grupa mijlocie de educatoarea M. Peligrad. Lecția a avut ca scop verificarea și sintetizarea cunoștințelor însușite anterior de copii cu privire la mijloacele de transport, precum și fixarea acestor cunoștințe.

Tovarășa Peligrad știe să folosească toate prilejurile pentru a trezi interesul copiilor față de diferitele caracteristici ale unor lucruri, pornind de la elementul cel mai simplu și mai apropiat de viața lor. In cazul de față, pornind de la caracteristicile căruței, copiii au fost antrenați să stabilească și caracteristicile altor mijloace de transport. Pentru ca toți copiii să cunoască bine aceste caracteristici, educatoarea a organizat în prealabil, cu ajutorul întregului colectiv didactic din școală și al părinților, vizite la centrul mecanic de tractoare, la depoul de tramvaie și locomotive, precum și la aeroport. Pretutindeni copiii au aflat lucruri noi pentru ei în legătură cu mijloacele de transport, le-au putut observa și cunoaște îndeaproape. Răspunsurile date de ei în cadrul lecției deschise au confirmat pe deplin acest lucru.

Lecția deschisă a arătat că tov. Peligrad depune o muncă sistematică la grupa pe care o conduce, are o vie preocupare pentru a transmite copiilor cunoștințe legate de viață, de activitatea din diferite ramuri ale producției, că ea îi educă pe copii cu multă grijă în spiritul cerințelor noi ale învățămîntului.

In continuarea ședinței, tov. Ana Jimon a prezentat referatul „Mijloacele folosite în instituția preșcolară pentru dezvoltarea vorbirii copiilor". Și referatul a constituit un ajutor prețios pentru educatoare, deoarece a cuprins numeroase exemple concrete. Tov. Jimon a arătat ce metode folosește pentru dezvoltarea vorbirii copiilor, pentru înlăturarea unor defecte în pronunțare.

Astfel, ședința rodnică a cercului pedagogic al educatoarelor din orașul Sibiu a prilejuit un adevărat schimb de experiență, a popularizat metodele bune folosite de unele educatoare fruntașe.

OLGA MACHEDON
directoarea grădiniței nr. 4, Sibiu

Pe drumul politehnizării școlii de cultură generală

Un sprijin însemnat

In multe din școlile noastre, acțiunea de politehnizare a învățămîntului este îmbrățișată cu încredere și hotărîre de cadrele didactice și sprijinită activ de numeroși părinți ai elevilor, de organizațiile de masă și de întreprinderi.

In orașul și raionul Botoșani, eforturile pe care le fac cadrele didactice pentru introducerea elementelor de politehnizare a învățămîntului sînt însoțite de înțelegerea și sprijinul efectiv al întreprinderilor locale, al școlilor profesionale și al oamenilor muncii.

Școala medie nr. 1 din orașul Botoșani, de pildă, nu avea spațiu corespunzător și nici utilaj suficient pentru o bună organizare a activității practice de atelier. Centrul școlar agricol nr. 2 i-a pus la dispoziție atelierele sale, materialul necesar și îndrumarea tehnică. Aici, în ateliere bine utilate, cu scule și mașini moderne, elevii școlii medii își desfășoară activitatea practică în condiții bune, sub îndrumarea și supravegherea permanentă a maiștrilor calificați. Lîngă fiecare elev se află totdeauna cîte un ucenic din ultima clasă a centrului școlar care ajută, îndrumează și încurajează pe tinerii începători. La rîndul lor, profesorii școlii medii dau consultații elevilor de la centrul școlar agricol.

Școala medie nr. 1 mai este ajutată substanțial și de Uzinele Textile „Moldova" care o patronează și care i-au dăruit numeroase unelte pentru atelierul de tîmplărie și lăcătușerie și au sprijinit-o, de asemenea, în acțiunea de înzestrare a laboratoarelor.

Exemplul Uzinelor textile „Moldova" este urmat și de alte întreprinderi din orașul Botoșani. Astfel, Cooperativa „1 Mai" pentru prelucrarea lemnului a dăruit școlii de 7 ani nr. 1 o serie de unelte pentru atelierul de tîmplărie și lăcătușerie. S.M.T.-Botoșani a înzestrat școala de 7 ani nr. 2 cu o bună parte din uneltele trebuitoare atelierelor pe care urmează să le înființeze.

Un frumos exemplu în ceea ce privește acțiunea de sprijinire a școlilor în realizarea politehnizării îl constituie atitudinea maistrului tîmplar Alexa Dumitru, din comuna Bucecea. Răspunzînd la solicitarea cadrelor didactice, acesta a pus la dispoziția atelierului școlii întregul său inventar personal, obligîndu-se în același timp să predea elevilor lecții practice. Astăzi, datorită acestui ajutor, școala de 7 ani din Bucecea are cel mai bun atelier de tîmplărie din raion. Maistrul A. Dumitru colaborează strîns cu profesorii școlii, străduindu-se să-i ajute pe elevi să aplice în mod conștient, în munca lor practică, cunoștințele de geometrie, de fizică etc. Devizele, schițele pe care le întocmesc elevii, oglindesc o serioasă preocupare în această privință. Stimulați de rezultatele obținute, elevii au început să iubească munca, să îndrăgească tîmplăria. Chiar de pe acum, o parte din elevi au început să se lege serios de această meserie, manifestîndu-și dorința de a-și continua practica de calificare după absolvirea clasei a VII-a.

Prin grija sfaturilor populare, toate școlile de 7 ani din raionul Botoșani și o bună parte din cele de 4 ani au fost înzestrate cu terenuri pentru parcele experimentale.

Pentru intensificarea acțiunii de politehnizare, directorii școlilor din orașul Botoșani s-au întîlnit de curînd într-o consfătuire cu directorii întreprinderilor industriale și meșteșugărești din localitate, analizînd realizările obținute în școli în direcția politehnizării învățămîntului și scoțînd în evidență lipsurile și greutățile întîmpinate. Reprezentanții întreprinderilor au oferit cu multă înțelegere și bunăvoință sprijinul necesar pentru înlăturarea acestora.

Intrucît în momentul de față o parte dintre școli nu au spațiul necesar pentru organizarea unor ateliere proprii, întreprinderile le-au învățat să treacă imediat la executarea lucrărilor practice în atelierele lor. De asemenea, grupul școlar agricol nr. 1 a pus atelierele sale la dispoziția școlii de 7 ani nr. 3, obligîndu-se, în același timp, să-i dăruiască o parte din utilaj cînd își va crea atelier propriu. Directorul întreprinderilor comunale și-a luat angajamentul să mobilizeze comitetul de părinți al școlii de 7 ani nr. 2 pentru construirea unui atelier la această școală pînă la sfîrșitul anului școlar. De asemenea, parcela experimentală a acestei școli a primit în dar, de la întreprinderile comunale, uneltele agricole necesare.

In consfătuire s-a hotărît ca, pentru anul viitor, să se construiască cu sprijinul tuturor întreprinderilor și al părinților un atelier pentru toate școlile din oraș, cu mai multe secții bine utilate.

Entuziasmul și înțelegerea cu care toate întreprinderile industriale și meșteșugărești din orașul Botoșani sprijină acțiunea de politehnizare a învățămîntului constituie un fapt îmbucurător și lăudabil, care dovedește că noua orientare a școlii noastre răspunde cerințelor actuale ale dezvoltării economiei socialiste. Secțiile de învățămînt și cadrele didactice au datoria să folosească din plin sprijinul larg ce li se oferă.

H. SEPEȚEANU

In școlile raionului Pucioasa

Pedagogii din raionul Pucioasa acordă o deosebită atenție introducerii elementelor de politehnizare în învățămîntul de cultură generală. In cadrul unor obiecte de învățămînt ca fizica, matematica, științele naturale etc. se realizează familiarizarea elevilor cu bazele producției industriale și agricole, înarmarea lor cu priceperi și deprinderi de aplicare în practică a cunoștințelor teoretice.

Astfel, tov. Vasile Cristescu, profesor de fizică, predînd la clasa a VII-a lecția „Ridicarea vaselor scufundate", i-a învățat pe elevi să rezolve o serie de probleme practice, precum calcularea cu ajutorul dinamometrului a forței necesare pentru ridicarea vaselor scufundate. Tov. Dobra Alcea, profesoară de matematică, demonstrînd la clasa a VII-a teoremele despre cercurile tangente, explică elevilor utilizarea acestor teoreme în industrie: la laminoare, la angrenajele cu roți dințate, la mașina de cusut etc. De asemene, tov. Elena Croitoru, profesoară de științe naturale, explicînd pe baza unui bogat material didactic lecția „solul", i-a învățat pe elevi clasei a VI-a să recunoască diferite tipuri de soluri după structura și proprietățile lor, le-a comunicat o serie de reguli agrotehnice care trebuie aplicate în funcție de natura diferită a solului și a exemplificat aplicarea acestor reguli cu lucrările efectuate de elevi pe parcela experimentală a școlii.

In unele școli s-au creat ateliere de tîmplărie și lăcătușerie. Elevii școlilor care n-au avut asemenea posibilități lucrează în atelierele întreprinderilor și ale școlilor profesionale. Astfel, elevii școlii din Fieni desfășoară practica în atelierul școlii profesionale de pe lîngă întreprinderea „Ilie Pintilie".

O rodnică activitate se desfășoară și în cadrul cercurilor tehnice. Cercul de aeromodele de la școala de 7 ani din Pucioasa, cercul de tîmplărie de la școala de 7 ani din Moroeni și cercul de croitorie de la școala de 7 ani din Pietrosița, de pildă, au obținut rezultate remarcabile în munca lor.

Introducerea elementelor de politehnizare a contribuit într-o măsură însemnată și la confecționarea materialului didactic cu mijloace locale. In această privință s-au remarcat unele cadre didactice ca Elena Croitoru, Vera Solomon, Maria Barbu. Cu ajutorul acestora s-a deschis de curînd în Pucioasa o expoziție cu materialul didactic confecționat în școli cu mijloace locale. In acțiunea de confecționare a materialului didactic, ca și în cea a înzestrării atelierelor de pe lîngă școli cu utilajul necesar, secția de învățămînt a raionului, conducerile școlilor și pedagogii au antrenat întreprinderile industriale și agricole, precum și unitățile comerciale din raion.

Deși rezultatele obținute pînă în prezent oglindesc preocuparea secției raionale de învățămînt și a pedagogilor pentru introducerea și extinderea învățămîntului politehnic, trebuie să arătăm că, ținîndu-se seama de condițiile favorabile existente în raionul Pucioasa, este necesar să se accelereze ritmul introducerii elementelor de politehnizare și să se lichideze lipsurile care se manifestă în prezent. Astfel, cercurile pedagogice n-au desășurat o acțiune susținută pentru a populariza în rîndul tuturor cadrelor didactice importanța învățămîntului politehnic. Predarea lucrului manual și a lucrărilor practice la clasele I-IV, precum și a lucrărilor de laborator la clasele V-VII nu se desfășoară în toate unitățile școlare la nivelul cerințelor programelor. Lipsa de pregătire cu privire la politehnizare a unor directori de școli se reflectă în lipsa unei îndrumări competente de către aceștia a cadrelor didactice.

Secția de învățămînt a raionului Pucioasa are sarcina de a înlătura aceste neajunsuri, contribuind la extinderea învățămîntului politehnic și în școlile în care n-a fost introdus pînă în prezent, îmbunătățind pretutindeni activitatea cadrelor didactice.

ION CRISTESCU

In legătură cu predarea complementului

Practica predării gramaticii în clasele V-VII arată că elevii întîmpină adeseori dificultăți în însușirea cunoștințelor cu privire la unele complemente circumstanțiale. Aceste dificultăți provin de cele mai multe ori, din confuzia pe care elevii o fac, pe de o parte, între complementul circumstanțial de cauză și cel de scop, iar pe de altă parte, între acestea două și complementul indirect.

Asemenea confuzii sînt mai puțin evidente în timpul predării propriu zise, întrucît elevii, fiind prevenți că în textul din exercițiul dat spre analiză vor întîlni complementele respective, își concentrează atenția asupra acestora și le descoperă mai ușor. Mult mai evidente apar confuziile în identificarea acestor complemente atunci cînd se trece la repetarea părților de propoziție și, ulterior, la recapitularea de sfîrșit de an. Pus în fața unui text ca acesta, de pildă: „Căci pentru bucurie au murit", mulți elevi vor ezita. Căci, dacă pentru profesor sensul de final al complementului „pentru bucurie" este evident, pe baza judecății: „Luptătorii comuniști și-au dat viața pentru fericirea poporului", pentru elevi acest sens nu este destul de clar. De aceea ei vor putea pune întrebarea „în ce scop au murit?, dar tot atît de bine li se va părea că merge și întrebarea „din ce cauză?". (La aceasta contribuie, mi se pare, și faptul că termenul de „cauză" le este mai apropiat elevilor, fiind mai frecvent folosit în limbajul familiar).

Aceeași confuzie o manifestă elevii și în deosebirea subordonatelor circumstanțiale de cauză de cele de scop. Să luăm de pildă fraza: „Și ne-o da această învățătură nu pentru că trebuia și pentru că i se plătea...", în care ultimele două propoziții sînt subordonate cauzale. Ghidîndu-se după prepoziția caracteristică complementului circumstanțial de scop „pentru" — care aici intră în componența conjuncției „pentru că" — unii elevi vor fi tentați să considere subordonatele respective ca fiind circumstanțiale de scop.

Explicația unor asemenea confuzii stă, după părerea noastră, în primul rînd în aceea că elevii nu au precizate încă noțiunile de cauză și de scop. Incercarea unor profesori de a-i obișnui pe elevi să facă deosebirea între complementul circumstanțial de cauză și cel de scop exclusiv prin intermediul întrebărilor nu elimină dificultatea, ci dă naștere la noi confuzii. Și aceasta, deoarece, cu excepția cazurilor în care complementul circumstanțial de cauză sau cel de scop sînt introduse prin locuțiunile prepoziționale caracteristice (ca în exemplele: „Din cauza copacilor nu vede pădurea" sau „Venise cu scopul de a-l ucide pe Dumitru"), unde întrebarea este inclusă în însăși locuțiunea respectivă, de cele mai multe ori complementele circumstanțiale de cauză sau de scop sînt precedate de alte prepoziții sau locuțiuni, care îi pot conduce pe elevi către alte întrebări. (De pildă, în exemplele: „Codrul clocoti de zgomot", sau „Luptăm pentru pace", elevii, punînd întrebările „de ce clocoti codrul?" și respectiv „pentru ce luptăm?" vor putea deduce că cele două complemente sînt indirecte).

Pentru a-i obișnui pe elevi să deosebească complementul circumstanțial de cauză de cel de scop, profesorul trebuie să le lămurească întîi sensul noțiunilor de cauză și scop. Folosind schema:

cauză——acțiune
acțiune——scop

profesorul va arăta elevilor că atît cauza cît și scopul se aseamănă, în sensul că amîndouă determină o acțiune, dar că ele se deosebesc prin aceea că în timp ce cauza este anterioară acțiunii, scopul este ulterior. Pentru a evita eventuale confuzii, se va preciza că scopul este conceput anterior, dar că se realizează ulterior, ca urmare a acțiunii (acțiune ce se desfășoară tocmai în vederea atingerii scopului propus). Analiza pe text va lămuri mai bine raportul diferit dintre cauză și acțiune, acțiune și scop. Este bine să pornim la început de la exemple simple. Să luăm, de pildă, propoziția: „Copilul tremura de frig" și să procedăm prin întrebări: „Ce s-a întîmplat cu copilul? Intîi i-a fost frig și pe urmă a tremurat, sau întîi a tremurat și pe urmă i-a fost frig?" Vom constata că întîi copilului i-a fost frig și apoi, pentru că i-a fost frig, a început să tremure. Stabilind anterioritatea determinantului „de frig" față de acțiunea verbului determinat „tremura", vom deduce, cu ajutorul schemei, sensul cauzal al complementului circumstanțial: „Copilul tremura din cauza frigului; deci complementul „de frig" este un complement circumstanțial de cauză." Luăm apoi o altă propoziție: „Străjerii se pregăteau de luptă" — unde, după ce am stabilit că substantivul însoțit de prepoziția „de luptă" determină verbul „se pregăteau" (și că este deci un complement) — facem analiza prin întrebări: „Ce au făcut străjerii? Intîi au luptat și pe urmă s-au pregătit, sau dimpotrivă s-au pregătit întîi pentru a lupta apoi?". Răspunsul — „Străjerii s-au pregătit întîi" — ne arată ulterioritatea acțiunii sugerate de substantivul complement față de acțiunea exprimată de verbul determinat. Aceasta ne conduce la judecata: „Străjerii s-au pregătit în vederea luptei ce avea să urmeze, în scopul luptei. Deci complementul „de luptă" este un complement circumstanțial de scop.

Rezolvarea acestei prime dificultăți ne ajută să eliminăm o a doua dificultate, aceea a confuziei frecvente pe care elevii o fac între complementul indirect și complementele circumstanțiale de cauză sau de scop. Pentru a îndepărta posibilitatea unor asemenea greșeli, este necesar să analizăm cu elevii două perechi de exemple, în care complementul indirect și complementul circumstanțial de cauză, pe de o parte, și complementul indirect și complementul circumstanțial de scop, pe de altă parte, să fie introduse prin aceleași prepoziții. Să luăm pentru primul caz exemplele: „Copacii se îndoiau de vînt" și „Spun de Dunăre, de Mare, Spun de pluguri, de tractoare". Conducîndu-se strict după întrebări, („de ce spun?" și „de ce se îndoiau?") unii elevi vor găsi că toate complementele sînt indirecte. Analizînd însă prin comparație complementele din cele două exemple, elevii, ajutați de profesor, vor putea constata că în prima propoziție complementul „de vînt" este un determinant — și anume cauzal — care provoacă acțiunea exprimată de verbul determinat (astfel încît întrebarea „de ce" poate fi înlocuită cu întrebarea „din ce cauză?", ci cu întrebarea „despre ce?", care nu poate fi decît a complementului indirect). Luînd a doua pereche de exemple: „Am oprit acest măr pentru tine" și „Luptăm pentru pace", vom arăta că în timp ce complementul „pentru tine" arată destinația, complementul „pentru pace" arată finalitatea acțiunii verbului determinat. (Observăm cu această ocazie că întrebarea „pentru ce?" — valabilă în ambele exemple — nu poate fi înlocuită cu întrebarea „în ce scop?" decît în cea de a doua propoziție).

Folosirea procedeelor indicate mai sus este utilă și valabilă deopotrivă în predarea și repetarea subordonatelor de cauză și de scop. Pornind de la exemple, profesorul va arăta că, spre deosebire de verbul predicativ din subordonata cauzală care indică o acțiune anterioară verbului determinat din propoziția regentă, verbul perdicativ din subordonata finală arată o acțiune — mobil, ulterioară verbului determinat din regenta respectivă. (Distincția dintre subordonatele indirecte pe de o parte și cele cauzale și finale pe de altă parte se poate face așa cum am arătat atunci cînd am indicat procedeele de diferențiere dintre complementul indirect și complementul circumstanțial de cauză sau de scop).

Semnalînd confuziile amintite mai sus, precizăm că ele nu se limitează numai la complementele puse aci în discuție, ci includ și celelalte feluri de complemente. (Astfel, în exemplul „Temîndu-se de vreo răzvrătire, elefantul trimise pe iepure la vulpe" elevii ar putea lua complementul „temîndu-se" drept complement circumstanțial de mod, iar într-o propoziție ca „L-am apucat de braț", să ia complementul „de braț" ca fiind un circumstanțial de loc etc.).

Toate aceste erori provin, cred, în primul rînd din folosirea mecanică a întrebărilor. Folosirea întrebării este utilă atîta vreme cît ne ajută să intuim sensul; ea devine însă dăunătoare dacă reducem judecata la întrebare. De aceea, în identificarea părților de propoziție, în general, și în determinarea felurilor complementelor, în special, profesorul trebuie să-i obișnuiască pe elevi să folosească întrebarea ca ajutător și nu ca un criteriu absolut. Totodată este necesar ca profesorul, folosind exemplele, să-i facă pe elevi să înțeleagă că vorbele de legătură au o valoare relativă în determinarea părților secundare de propoziție și a subordonatelor — că aceleași prepoziții și locuțiuni prepoziționale, conjuncții și locuțiuni conjuncționale pot introduce părți de propoziție sau propoziții diferite (de exemplu prepoziția „de" poate introduce un complement indirect, dar și un circumstanțial de cauză, conjuncția „să", caracteristică subordonatei finale, poate introduce și o subordonată directă etc.).

Incheiem precizînd că în practică este necesar ca deosebirea dintre diferitele feluri de complemente sau subordonate completive să fie lămurită cu prilejul predării. Dacă însă acest lucru nu s-a făcut la timp, profesorii de limba română au datoria de a veni cu precizările necesare ulterior, cu ocazia repetării părților de propoziție sau a subordonatelor din frază.

I. AXENTE

Intr-un cartier muncitoresc

In grădinița de copii nr. 81 din cartierul muncitoresc C.F.R. Giulești

CARNET DE REPORTER

Primăvară la Chișcani

Acum un an, însemnam în carnetul de reporter o întîmplare destul de obișnuită de altfel, dar care mi s-a părut nu fără interes. Călătoroam spre Galați, într-o dimineață plumburie, fără soare. Nerăbdător să văd Dunărea, ieșisem pe culoarul vagonului, de unde priveam întinderile nesfîrșite ale cîmpiei dunărene. Pămîntul negru, jilav, își dormea încă somnul de iarnă. Deodată unul dintre vecinii mei mi-a întrerupt gîndurile cu o întrebare care mi s-a părut ciudată:

— Tovarășe, ați putea să-mi spuneți unde mergem? Noi, țăranii, încotro mergem? Vorba omului era aspră. Sunetele guturale parcă veneau de undeva de departe, din cine știe ce lume.

L-am rugat să-mi spună ce anume îl nedumerește.

— La noi, mă lămuri el, se întorc lucrurile pe dos. Vor să schimbe rînduielile din moși strămoși. Zi de zi îți bat la poartă și te întreabă: **„Vii cu noi sau ba?"**

N-am apucat a termina discuția, fiindcă interlocutorul meu a trebuit să coboare în stația în care tocmai intrasem.

Călătorind acum pe același drum, mi-am amintit de vecinul meu de atunci trecut. Am ajuns însă la Brăila și treburile m-au abătut din gînduri — trebuia să merg undeva în raion, să mă interesez tocmai de problema care nu dădea pace neîncrezătorului meu vecin de călătorie de anul trecut. Eram curios să cunosc cîte ceva din activitatea învățătorilor în domeniul sprijinirii transformării socialiste a agriculturii. Mă îndreptam spre Chișcani, o comună din apropierea orașului. Coborîsem tocmai din tramvai la Lacul Sărat, pregătindu-mă s-o iau pe jos în spre Chișcani, cînd zării pe vecinul meu de călătorie de anul trecut într-un grup de cîțiva țărani care aveau același drum ca și mine. Am intrat în vorbă, de data aceasta din inițiativa mea. Nu m-a recunoscut și nici eu nu am încercat să-l ajut. Am discutat despre timp și despre lucrările agricole din primăvara aceasta timpurie. Era îngrijorat de lipsa de umezeală. Am aflat că acum e membru în gospodăria agricolă colectivă. De altfel, așa cum au anunțat nu de mult ziarele, întreaga țărănime muncitoare din raionul Brăila a trecut pe calea cooperativizării agriculturii. Am ținut să aflu de la omul meu ce l-a îndemnat să pornească pe drumul colectivizării. S-a uitat lung la mine, a zîmbit și, amintindu-și acum împrejurările în care ne-am cunoscut, m-a sfătuit să stau de vorbă cu învățătoarea comunistă Teodora Bordea.

La ora cînd am sosit în comună, nu cu mult înainte de amiază, satul părea pustiu. Pe cîmp, însă, pluguri, tractoare și semănători au început lucrările de primăvară. Zgomotul lor, abia perceptibil pentru auz, vestește bătălia mare care începe, bătălia pentru a zmulge pămîntului recolte bogate.

Ocupația de căpetenie a localnicilor a rămas agricultura, deși nici creșterea vitelor, mai ales a oilor de rasă, nu este neglijată. Pescuitul s-a dezvoltat în ultimii ani în bălțile bogate în pește ale Brăilei și aduce însemnate cîștiguri, iar construcția combinatului chimic de prelucrare a stufului, prevăzut de Congresul al II-lea al P.M.R., suscită mîndria și interesul localnicilor.

La sfatul popular, instructorul teritorial de partid, secretarul sfatului și cîțiva tovarăși de la raion verifică ultimele pregătiri pentru campania de primăvară. Din cele ce se discută se pare că toate sînt în bună regulă. Despre contribuția învățătorilor din comună la cooperativizarea agriculturii am primit informații de la instructorul de partid, de la țăranii pe care i-am putut întîlni și apoi de la învățătorii înșiși. Am îndemnat cîteva din acestea.

Munca noastră în domeniul sprijinirii transformării socialiste — mi-au spus învățătorii — a început nu de azi, de ieri, ci cu ani în urmă, la chemarea partidului. Am înțeles atunci învățătura leninistă, că socialismul începe acolo unde milioanele de oameni își însușesc cultura și ne-am dat seama că nu putem sta la o parte de munca uriașă, cu un țel atît de nobil, care începuse în țara noastră. Am pornit acțiunea de alfabetizare. Paralel cu aceasta am muncit pentru înlăturarea superstițiilor, pentru răspîndirea cunoștințelor științifice în rîndurile țărănimii muncitoare. Căminul cultural era întotdeauna plin cînd careva dintre noi vorbea despre eclipsele de soare și lună, despre fenomenele atmosferice, despre posibilitățile omului de a cunoaște fenomenele naturii. Nu ne-am oprit însă numai la astfel de teme. Vorbeam despre tot felul de lucruri — de la problemele cu caracter agrotehnic pînă la problemele politicii interne și externe a statului nostru. Așa au ajuns oamenii de prin sate, treptat, la convingerea că omul poate să supună natura, că poate să-și făurească o viață mai bună. Cercul agrotehnic, parcela experimentală, organizarea vizitării S.M.T.-urilor, a unor gospodării colective fruntașe din împrejurimi i-au lămurit din ce în ce mai bine pe țăranii muncitori asupra foloaselor muncii în comun, cu mijloace mecanice și pe baza unor metode înaintate de cultivare a pămîntului.

Dar să știi, tovarășe, că numai cu conferințele sau excursiile n-o scoți la capăt. Trebuie să muncești, cum se spune, „de la om la om", să stai de vorbă cu fiecare în parte — să cunoști nedumeririle fiecăruia. Și aceasta nu o dată, nu de două ori, ci mereu, pînă cînd nu-i rămîne nici unuia nici o nelămurire.

Ne-am ocupat în mod special de tineretul satelor. Serile culturale la care veneau în deosebi flăcăii și fetele și al căror program era orientat spre țelul nostru principal — transformarea socialistă a agriculturii — au contribuit și ele în mare măsură la lămurirea oamenilor. Răspîndirea cărții, organizarea unei legături strînse cu familiile școlarilor, organizarea activității artistice au fost de asemenea forme de activitate prin care ne-am străduit să ne atingem scopul și care ne-au ajutat mult în privința aceasta.

Pentru înscrierea în gospodăria colectivă sau în întovărășire, am căutat să convingem în primul rînd pe părinții elevilor noștri. Adeseori, am stat pînă noaptea tîrziu de vorbă cu ei. Pe unii i-am convins mai ușor, cu alții mergea însă mai greu. Cu Vasile Jerlăianu, Costică Dragomir, Ștefan Călin, Tudoraș Carp am avut îndelungate discuții. I-am convins să intre în întovărășire numai după ce am vizitat împreună gospodăriile unor țărani întovărășiți de mai mulți ani. Belșugul acestora a însemnat ultimul îndemn.

Ascultîndu-i pe învățători mi-am însemnat în carnet file întregi de nume și de cifre și vi le-aș fi împărtășit, desigur, dacă la plecare inimoșii învățători din această comună nu mi-ar fi atras atenția asupra unui fapt care reprezintă, cred, secretul secretelor în obținerea succeselor în munca de îndrumare a țărănimii pe calea agriculturii socialiste.

— Să știți, tovarășe — mi-au spus ei — că fără pasiune, fără convingere, fără suflet, munca învățătorului este ca un pom care nu rodește niciodată. Pentru a rodi trebuie să te dăruiești celor pe care-i luminezi, din toată inima, fără rezerve.

★

La plecare am întîlnit din nou pe vecinul meu de călătorie. De data aceasta mă aștepta în mod special.

— Am auzit că ați venit să scrieți despre noi la ziar. Asta e bine. Cît despre mine, să afle cititorii că dacă am fost ultimul om din comună care a pornit pe calea asta nouă, vom vedea cine va fi primul la muncă.

CONSTANTIN RĂDOI

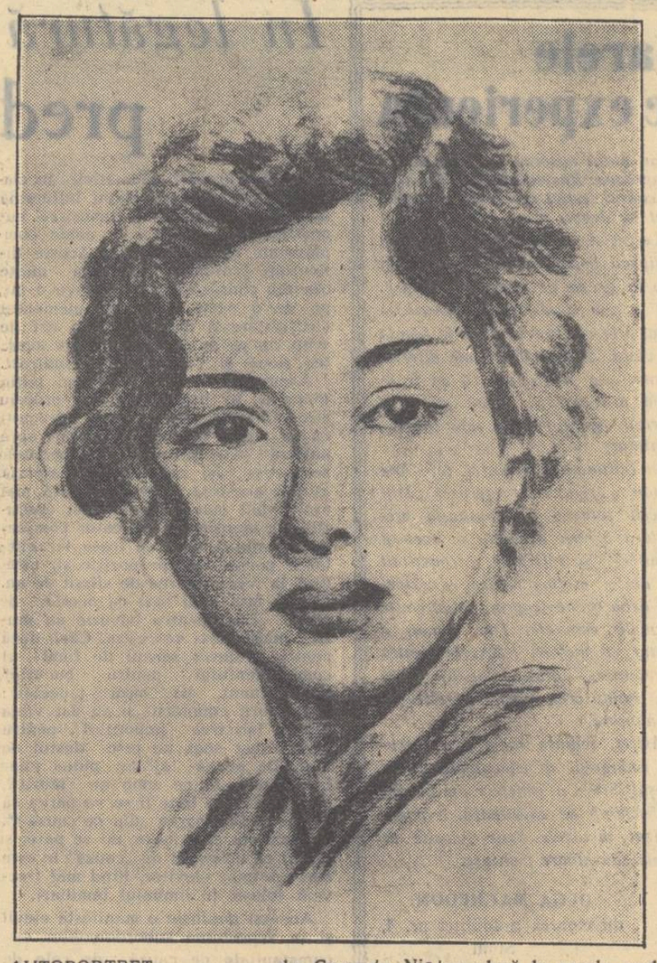

AUTOPORTRET, de Georgeta Nistor, elevă la școala medie nr. 2 din Bîrlad

Elevii noștri participă la un concurs internațional de desen și pictură

Numeroși copii din țara noastră vădesc un real talent pentru desen și pictură, executînd în acest domeniu lucrări de reală valoare artistică. Acest fapt a fost confirmat încă odată cu prilejul selecționării desenelor și picturilor trimise de copii în vederea unui concurs internațional de desene și picturi ce urmează să aibă loc la Zagreb, în R. P. F. Iugoslavia, precum și în vederea unor expoziții ce urmează a se organiza în străinătate. Multe dintre lucrările trimise de copii s-au evidențiat prin calități excepționale din punctul de vedere al tratării temei și a tehnicii de executare (procedeul lucrului cu acuarelă pe hîrtie udă, tehnica folosirii creioanelor colorate și altele).

Cele mai multe lucrări au fost prezentate de elevii claselor V—X. Aceștia au știut să redea într-o formă artistică ideile și sentimentele lor legate de tema „Căminul meu". Calitatea lucrărilor dovedește și preocuparea serioasă a cadrelor didactice pentru îndrumarea justă a elevilor în ceea ce privește tratarea temei, realizarea ei prin mijloacele proprii ale elevilor. Remarcăm cu deplină satisfacție buna inspirație a unor profesori de a orienta elevii spre specificul folclorului nostru.

S-au evidențiat prin lucrări de bună calitate și îngrijit prezentate membrii cercului de desen de la Palatul pionierilor din București, elevii școlii de 7 ani nr. 3, ai școlilor medii nr. 11 și nr. 23 din București, elevii școlilor medii nr. 1 și nr. 5 din Sibiu, ai școlii medii nr. 2 din Mediaș și ai școlii medii nr. 4 din Lugoj, ca și copiii de la grădinița nr. 7 din Bacău.

Printre cele mai bune lucrări prezentate comisiei de triere a desenelor și picturilor din cadrul Ministerului Învățămîntului și Culturii se pot cita cele ale copiilor și elevilor: Iosif Bălănescu de la grădinița „Casa Scinteii", Alexandru Savin de la grădinița nr. 7 din Bacău, Radu Stancu, membru al cercului de desen de la Palatul pionierilor din București. Ce Cean En și Eugen Tăutu, de la școala medie nr. 1 din Sibiu, V. Dumitrescu, de la școala medie nr. 20 din București, Dumitru Pop, de la școala medie nr. 4 din Cluj, Biró György, membru al cercului de desen de la Casa de pionieri din Aleșd etc.

Din cele peste 1000 de lucrări trimise comisiei de triere au fost selecționate 150 de desene și picturi în vederea concursului internațional de la Zagreb. Ele arată marile aptitudini pentru desen și pictură ale elevilor din școlile noastre, precum și grija majorității profesorilor pentru justa dezvoltare a acestor aptitudini.

In legătură cu vacanța de primăvară

După cum se știe vacanța de primăvară a elevilor din învățămîntul de cultură generală, cursuri de zi și serale, ca și a copiilor din grădinițele cu orar redus începe în ziua de 30 martie 1957, după ultima oră de curs și durează pînă la 14 aprilie 1957 inclusiv.

Vacanța trebuie să constituie un prilej de odihnă pentru elevi, așa încît ei să poată întîmpina cu eforturi sporite etapa viitoare de muncă.

Pentru ca vacanța să ofere elevilor posibilitatea de a se recrea și de a folosi în mod cît mai just timpul lor liber, școlile vor putea organiza, în anumite zile, unele activități ca excursii, vizite la monumente istorice și de artă, vizionări de filme, șezători culturale, întîlniri cu scriitori, cu fruntași în producție etc. Aceste acțiuni vor fi de scurtă durată și se vor organiza numai în anumite zile sau jumătăți de zile.

De asemenea, se precizează că învățătorii și profesorii dispun de timpul lor liber pentru a se pregăti individual în vederea asigurării unei mai bune desfășurări a muncii lor din ultima etapă a anului școlar. Cadrele didactice au însă datoria să ajute și să sprijine organizațiile U.T.M. și de pionieri în realizarea acțiunilor pe care le inițiază, aflîndu-se în mijlocul elevilor din clasele de care răspund și participînd la acele acțiuni care se leagă direct de specialitatea lor. De asemenea, cadrele didactice își vor da aportul în munca de culturalizare a maselor atunci cînd vor fi solicitate de către organizațiile locale.

Directorii de școli au datoria să vegheze ca învățătorii și profesorii să fie chemați la școală numai în acele zile și numai la acele acțiuni la care trebuie să participe în calitate de diriginți sau ca profesori de specialitate.

Eleva Natalia Ionescu de la școala medie nr. 19 din București în sala de gimnastică.

SPORT

Bibliografie

LITERATURĂ POLITICĂ

V. I. Lenin: Opere — vol. II, iunie 1906 — ianuarie 1907 — 512 pag. — 7,50 lei E.S.P.L.P.

Gheorghe Matei: Răsunetul internațional al răscoalei țăranilor din 1907. 212 pag. — 5 lei E.S.P.L.P.

I. Lespezeanu, L. Marcu: Ioan Corvin de Hunedoara Colecția S.R.S.C., 136 pag. — 1,85 lei

LITERATURĂ ȘTIINȚIFICĂ ȘI TEHNICĂ

V. I. Goldanski: Elemente noi în sistemul periodic al lui D. I. Mendeleev 168 pag. — 4,20 lei Ed. tehnică

Pavel Apostol: Funcțiunea de cunoaștere a noțiunii (Extras din „Probleme de logică") 152 pag. — 3,50 lei Ed. Acad. R. P. R.

Henri Wald: Rolul limbajului în formarea și dezvoltarea ideilor (Extras din „Probleme de logică"). 88 pag. 2,10 lei Ed. Acad. R.P.R.

x x x Din munca educatoarelor pentru dezvoltarea vorbirii copiilor preșcolari 196 pag. — 4,40 lei E.S.D.P.

x x x Munca educativă în procesul de învățămînt 84 pag. — 1,95 lei E.S.D.P.

Traian Săvulescu: 90 de ani de viață academică în țara noastră 70 pag. — 2,10 lei Ed. Acad. R.P.R.

Învățămîntul peste hotare

In călătorie de documentare prin Uniunea Sovietică (III)

de Emil Boldan
directorul Institutului pedagogic din București, membru al Prezidiului C.C. al S.M.I.

Vizita noastră în Gruzia a fost deosebit de interesantă. La Tbilisi, vechea și frumoasa capitală a republicii gruziene, ne-am plimbat mult timp și pe bulevardele centrale, cu numeroase clădiri ridicate în timpul regimului sovietic, și pe străzile marginale, întortocheate, pitorești, cu aspect oriental, în care stăruie încă — asemenea unor fortărețe — cu ziduri abrupte, gata parcă să se prăvale peste trecători — ciudate construcții ale căror origini se pierd în noaptea vremurilor, unele din ele datînd încă din veacurile al XI-lea și al XII-lea. Oprindu-ne pe alocuri și ascultînd cu atenție explicațiile tînărului nostru ghid, am putut admira marele parc al stadionului studențesc (opera exclusivă a studenților din Tbilisi), am urcat la centrala de televiziune, am coborît cu funicularul, ne-am oprit în fața casei marelui poet clasic gruzin din secolul al XII-lea, Șota Rustaveli, autorul poemului tradus recent și în românește „Viteazul în blană de tigru", ca și în fața casei unde a locuit marele poet al zilelor noastre, Maiakovski.

Seara am asistat la Teatrul dramatic „Rustaveli", la spectacolul de încheiere a decadei culturale închinate Republicii Autonome Adjare. Spectacolul, de un înalt nivel artistic, ne-a oferit bucuria neașteptată de a vedea o suită de jocuri și cîntece românești, emoționant de veridic executate și aplaudate mult de un public imens, de cîteva mii de spectatori.

In dimineața următoare, respectînd programul pe care-l întocmisem împreună cu reprezentanții C.C. al S.M.I. din Gruzia, am pornit să vizităm unele școli medii sătești de 10 ani.

Ne-am oprit mai întîi la școala de 10 ani, din satul Dedjini, școală nouă clădită numai de un an. Primiți cu bunăvoie de către cadrele didactice, personalul administrativ și de îngrijire al școlii, precum și de copiii care, în recreație fiind, s-au strîns roi în jurul nostru, am ascultat cu mult interes explicațiile directorului. Am aflat astfel că școala a funcționat pînă anul trecut ca școală de 7 ani în munți, de unde a coborît odată cu locuitorii, care, din cauza surpăturilor tot mai numeroase în regiunea muntoasă, porniseră să-și ridice casele în vale. Comitetul sindical al școlii a antrenat întregul sat să construiască, să amenajeze și să aprovizioneze într-un timp foarte scurt școala cu toate cele necesare. Acum, în noua școală de 10 ani, la care lucrează 52 de cadre didactice, învață toți copiii satului, în număr de 954. Comitetul de instituție, care are strînse legături cu comitetul de părinți al școlii, ajută foarte mult la educarea copiilor în familie, prin vizite acasă, prin ședințe cu părinții cu care discută despre frevența elevilor, despre regimul lor de muncă, despre organizarea timpului liber, despre mijloacele și formele de educație potrivite vîrstei copiilor etc. Se organizează de asemenea pentru părinți conferințe pedagogice cu teme ca acestea: „Noi și școala" „Ușinski despre educația părinților", „Igiena personală a elevului" etc. Aceste conferințe sînt ținute nu numai de către cadrele didactice, ci și de către părinți.

Am plecat apoi spre școala din satul Dgurdjaani din raionul cu același nume. Aceasta este de asemenea o școală de 10 ani, mai mare însă, cu 31 de clase, cu 1.002 elevi și 57 cadre didactice. Directorul și pedagogii școlii din Dgurdjaani se mîndresc cu multe realizări frumoase, rezultat al muncii lor și al interesului deosebit pe care-l poartă școlii organele de partid, secția de învățămînt, sindicatul și toți locuitorii satului. Școala posedă cabinete de fizică, chimie și biologie, un lot școlar de 1½ ha. Ni s-a spus că patru elevi ai școlii iau parte la expoziția agricolă unională (la care nu pot participa decît aceia care ajung la anumiți indici). Vara, elevii muncesc în colhoz (timp de două săptămîni, cîte 4 ore pe zi) și sînt retribuiți pentru zilele de muncă efectuate.

Toți pedagogii școlii (cu excepția a cinci numai) sînt localnici și au locuințe proprii. Cei cîțiva care nu sînt din localitate se bucură de condiții bune de cazare în încăperile unei clădiri special rezervate de sovietul sătesc.

Am fost poftiți să luăm masa în casa unui învățător ce locuia în apropierea școlii. Masa aceasta a fost însă un adevărat banchet. Ne-au impresionat în deosebi două aspecte interesante, care grăiesc expresiv despre respectarea tradițiilor frumoase ale gruzinilor și despre sufletul cald, larg, ospitalier al omului acestor plaiuri. In primul rînd, obiceiul care cere ca înaintea unei atari mese să se aleagă neapărat un „tamadă", un fel de staroste, cap al mesei, care, odată ales, urmează să fie ascultat orbește de comeseni în toate dispozițiile pe care le dă, legate mai ales de tradiție. De asemenea, ne-a impresionat un cuvînt care a fost rostit adesea la adresa noastră, a poporului nostru, și care îmi pare a fi expresia cea mai strălucită a dragostei de oameni a gruzinilor, a întregului popor sovietic. Cuvîntul „genatsvale", de care e vorba, exprimă superlativul altruismului, arată că acela care îți adresează nu se mulțumește să împărtășească alături de tine durerile, necazurile pe care eventual le ai, ci că le preia asupră-și, și le însușește pe toate, așa ca tu, prietenul lui, să fii scutit de orice suferințe.

Cu aceeași dragoste, am fost primiți în ziua următoare la o școală tehnică din Tbilisi și la Institutul pedagogic de limbi străine din capitala Gruziei. Aici, întîmpinați de directorul Institutului, de decani, de o parte a corpului profesoral, de reprezentanții comitetului de instituție, am aflat o mulțime de lucruri interesante și utile despre trecutul Institutului, despre structura lui, despre

NOTE DE DRUM

organizarea practicii pedagogice, despre colaborarea fructuoasă dintre direcție și comitetul sindical, despre prezența continuă a acestuia în procesul instructiv-educativ, prin participarea la acțiunile comisiei științifice, a consiliului științific, din care președintele comitetului de instituție face de drept parte, la pregătirea noului an universitar, la organizarea legăturilor cu absolvenții, la consolidarea legăturii cu cele 14 școli de bază ale Institutului, unde-și desfășoară practica pedagogică cei circa 900 studenți aparținînd celor 3 facultăți ale Institutului.

Socot că nu mi-e permis să închei aceste însemnări despre cele trei zile pe care delegația noastră le-a petrecut în Gruzia înainte de a evoca plăcuta și nespus de prețioasa întîlnire pe care am avut-o la Tbilisi, la „Casa învățătorului", cu numeroase cadre didactice și activiști sindicali de-acolo. Foarte interesați de aspectele noi ale învățămîntului de cultură generală din țara noastră, învățătorii și profesorii prezenți la întîlnire ne-au pus numeroase întrebări, vrînd să afle cît mai multe lucruri despre școlile Romîniei. Minunatul program artistic de jocuri naționale care ne-a fost apoi oferit de copiii membrilor Casei învățătorului a fost o adevărată desfătare a ochilor.

Deosebit de caldă a fost și ospitalitatea moldovenilor, de care ne-am bucurat din plin în timpul popasului de patru zile pe care l-am făcut în R.S.S. Moldovenească. De la primirea la aeroportul din Chișinău pînă la plecarea noastră din gara capitalei Republicii Sovietice Socialiste Moldovenești, delegația noastră a fost peste tot întîmpinată cu dragoste frățească. Atenția deosebită care ni s-a acordat în timpul întrevederilor noastre cu prezidiul C. C. al Uniunii profesionale a lucrătorilor din învățămînt, cu care, ca și la Moscova, am adoptat o declarație comună, căldura cu care am fost primiți ori unde am făcut vizite au constituit pentru membrii delegației noastre o mărturie strălucită a comunității de idei și de sentimente dintre popoarele noastre.

Am vizitat la Chișinău Casa pionierului, asistînd la activitățile instructiv-educative ale pionierilor, am poposit mai bine de trei ore la „Muzeul ținutului național", unde se găsește consemnat, în imagini grăitoare, fie sub formă de vechi blocuri de piatră întregi sau fărîmate, cu inscripții din alte vremuri, fie în relicve de arme și monede, trecutul mai îndepărtat și mai apropiat al Republicii; ne-am întreținut prietenește cu mărunții pensionari ai unei grădinițe de copii, de unde am plecat cu daruri și cu imaginea emoționantă a micuților zbenguindu-se fericiți într-un adevărat paradis pămîntean.

Cu deosebire am fost interesați de cele aflate în cursul vizitei la școala-internat din Chișinău, una din cele patru atari școli din Republica Moldovenească. In această școală, care funcționează deocamdată numai cu 7 clase, sînt primiți numai copii orfani sau aparținînd unor familii cu numeroși copii. Problema educației constituie preocuparea dominantă a conducerii școlii, a comitetului de instituție și a cadrelor didactice. Pe lîngă cei 28 de pedagogi, în școală mai funcționează și 16 educatori (cîte doi de fiecare clasă), activitatea acestora fiind condusă de un educator superior. In școală mai există, în afara organizației de pionieri, un colectiv de conducere al elevilor, aleși în mod obișnuit dintre elevii claselor V-VII. Fiecare clasă are o brigadă — un colectiv de conducere — avînd în frunte un șef care se ocupă de disciplină, de curățenie etc., antrenînd în acest sens pe toți elevii clasei. Fiecare clasă este de serviciu pe școală odată pe săptămînă. Un rol important îl au adunările săptămînale, în careu, în curtea școlii. La aceste adunări se discută situația disciplinei elevilor și situația învățăturii, se stabilește clasa de serviciu pentru săptămîna următoare, se înmînează elevilor banderolele de serviciu etc.

Școlii i s-au creat condiții bune de funcționare: are clase spațioase, bibliotecă, ateliere, dormitoare, baie. Cum e la începutul activității (funcționează numai de vreo șase luni), întreține corespondență de informare cu alte școli similare și, ca să-și îmbunătățească tot mai mult activitatea, organizează cu regularitate ședințe de analiză la care problemele instructiv-educative sînt discutate cu mult interes de învățători și educatori, organizația sindicală căutînd mereu să stimuleze și să sprijine bunele inițiative.

O întîlnire pe care n-o vom uita ușor a fost aceea de la Institutul de cercetări lingvistice, literare și istorice al Filialei moldovenești a Academiei de Științe a U.R.S.S. Peste 40 de tovarăși, reprezentînd catedrele de limbă și literatură moldovenească ale Universității și Institutului pedagogic din Chișinău, precum și secțiile respective ale Institutului de cercetări ne-au făcut aici o primire impresionantă. Cu acest prilej ne-am comunicat reciproc realizările din țările noastre pe tărîm lingvistic și istoric-literar și am făcut un prețios schimb de cărți de specialitate.

In ultima zi a șederii noastre în R.S.S. Moldovenească am vizitat un colhoz (în satul Ciocîlteni, la o distanță de circa 50 km de Chișinău). Colhozul „Viața nouă", care are ca președinte un doctor în științe agronomice, posedă astăzi, la mai puțin de 10 ani de existență, 7800 ha de pămînt. Pe teritoriul colhozului funcționează patru școli, în care învață cam 900 de copii. Pînă acum au absolvit aceste școli 200 de tineri, dintre care 65 au acum studii superioare făcute la oraș. Răsplătind munca învățătorilor, care sînt toți propagandiști și lectori, colhozul ajută școala cu orice lipsește acesteia. Numai în 1956, colhozul a pus la dispoziția școlii suma de 10.000 de ruble pentru cumpărarea de aparate de fizică și chimie.

Sfîrșitul vizitei noastre de documentare în Uniunea Sovietică l-a încoronat însuflețita adunare a cadrelor didactice din Chișinău, organizată la Teatrul de dramă și operă, unde, înainte de prezentarea spectacolului — feeria lui Vasile Alecsandri „Sînziana și Pepelea" — am făcut o expunere asupra învățămîntului din țara noastră și s-a anunțat, în aplauzele unanime ale asistenței, încheierea declarației comune de colaborare între C.C. al S.M.I. din R.P.R. și C.C. al Uniunii profesionale a lucrătorilor din învățămînt din R.S.S. Moldovenească.

Multe am văzut, multe am învățat în timpul călătoriei noastre prin marea țară a Sovietelor. Nu vom putea uita niciodată, îndeosebi, pe creatorul splendorilor ca în basme pe care ne-a fost dat să le admirăm — pe omul sovietic, cu sufletul lui mare, generos, cald și neobișnuit de primitor. Am admirat nu numai inima lui sinceră, deschisă larg aceluia pe care-l simte prieten, pe care și-l apropie ca pe un frate, dar și disciplina lui, spiritul lui de ordine, care e cu adevărat impresionant.

E oare de mirare că o vizită, fie cît de scurtă, prin uriașa țară a acestui om minunat al zilelor noastre te îmbie, încă mult după ce-ai făcut-o, să meditezi îndelung asupra multiplelor și bogatelor lui realizări, te îndeamnă să-i urmezi exemplul, să pășești pe urma lui luminoasă, pe drumul care duce spre zorile trandafirii ale omenirii, spre comunism?

Studenții britanici vor să emigreze din Anglia

In ultima vreme, în rîndurile studenților britanici a luat o mare răspîndire ideea emigrării din Anglia. Dornic să afle amploarea pe care o cunoaște această tendință deloc îmbucurătoare, ziarul „Varsity" al Universității Cambridge a efectuat un „sondaj experimental" în rîndurile a 500 de studenți și studente.

Rezultatele acestui sondaj sînt semnificative. Peste 54 la sută dintre studentele chestionate și peste 7 la sută dintre studenți au declarat că vor să-și părăsească țara cît mai repede, din cauza „lipsei de perspective și de posibilități". Alți 27,6 la sută din studenți și 14,9 la sută din studente au declarat că intenționează să plece din Anglia imediat după terminarea cursurilor universitare.

Explicația acestei situații nu este greu de găsit. Politica guvernanților britanici de subordonare față de imperialismul american, de sporire continuă a cheltuielilor militare, aventura Suezului etc. au adus țara într-o stare economică precară. In aceste condiții, învățămîntul superior englez, ca și celelalte grade ale învățămîntului, se bucură de o atenție din ce în ce mai mică din partea statului. Condițiile de studiu ale studenților lasă mult de dorit. Ceea ce este însă cel mai îngrijorător este perspectiva, pentru un mare număr de studenți, de a nu găsi de lucru după terminarea cursurilor universitare și de a deveni „șomeri cu diplomă, sau oameni nevoiți să îndeplinească „orice îndeletniciri" pentru a-și asigura existența.

Nu putem ști ce concluzii vor trage din această situație guvernanții englezi. Pentru o opinia publică democratică din întreaga lume însă o concluzie este cît se poate de limpede: atît de mult trîmbițatele „prosperități" burgheze își arată roadele. Viitorii intelectuali englezi sînt nevoiți să-și pună problema părăsirii țării în care s-au născut și au crescut. Ciudați oameni, acești tineri englezi: fug de „prosperitate".

N. TAINIC

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12, Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii, Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3.12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL IX Nr. 417

Vineri 5 aprilie 1957

4 PAGINI 25 BANI

Mai multă atenție școlilor pentru tineretul muncitoresc

Constantin Stăiculescu
instructor al secției de știință și cultură a Comitetului orășenesc de partid — București

Școlile și secțiile serale pentru tineretul muncitoresc, înființate prin grija partidului și guvernului, au un rol deosebit de însemnat în lărgirea cunoștințelor de cultură generală a'e tinerilor din uzine și fabrici, ajutîndu-i să-și însușească mai ușor tehnica înaintată, să devină muncitori fruntași, inovatori și raționalizatori.

In cele 16 secții serale de pe lîngă școlile medii de zi și în cele 11 școli medii serale ale întreprinderilor din Capitală învață peste 10.000 de elevi, aproape de două ori mai mulți decît în anul școlar 1954/55.

Sprijinite îndeaproape de comitetele raionale de partid, o serie de întreprinderi din raioanele 23 August, Grivița Roșie, V. I. Lenin aplică cu consecvență în viață prevederile Hotărîrii Consiliului de Miniștri din 1954 privind școlile pentru tineretul muncitoresc și sătesc, străduindu-se să creeze elevilor acestor școli condiții cît mai bune de învățătură. Astfel, uzinele „23 August", „Grivița Roșie", „Timpuri Noi", „Energo-Trust" au acordat un sprijin deosebit școlilor în asigurarea bazei lor materiale, construind noi săli de clasă, procurîndu-le mobilier, material didactic etc. De asemenea, întreprinderile asigură sumele necesare cheltuielilor gospodărești, rechizitelor de cancelarie, plății personalului administrativ și de îngrijire. Condițiile materiale necesare bunei desfășurări a procesului instructiv-educativ în școlile pentru tineretul muncitoresc se vor îmbunătăți continuu prin aplicarea legii pentru organizarea și funcționarea sfaturilor populare, adoptată de Marea Adunare Națională în ședința din 22 martie 1957. Mărirea, pe baza acestei legi, a atribuțiilor sfaturilor populare și ale întreprinderilor productive va permite ca din fondurile social-culturale ale acestora să se aloce sume sporite pentru nevoile școlilor.

Școlile pentru tineretul muncitoresc din Capitală au obținut unele succese în ceea ce privește recrutarea elevilor. Aceasta s-a făcut cu sprijinul directorilor de întreprinderi, al secțiilor de învățămînt, al organizațiilor de partid, sindicale și U.T.M., folosindu-se pentru popularizarea învățămîntului seral stațiile de amplificare, gazetele de uzină, convorbiri între profesorii școlilor și muncitori. Cei mai mulți dintre muncitorii-elevi au fost încadrați în schimburi corespunzătoare și eliberați de sarcinile din afara programului de producție. Așa stau lucrurile, de exemplu la întreprinderile „Mao Tze-dun", „Timpuri Noi", uzinele „23 August", complexul „Grivița Roșie" și altele. Pentru viitorul an școlar este bine ca încă de pe acum conducerile întreprinderilor, organizațiile de partid, sindicale și de U.T.M. să se preocupe de recrutarea elevilor dintre muncitorii fruntași în producție, în așa fel ca școlile să-și selecționeze cei mai mulți elevi dintre salariații întreprinderilor cărora le aparțin. Numai așa se va putea evita situația existentă în prezent în unele școli, cum sînt acelea de la întreprinderile „F.R.B.", „Electromagnetica" și Combinatul poligrafic „Casa Scînteii", unde printre elevi se numără prea puțini muncitori din întreprinderile respective. De asemenea, într-o serie de școli au fost înscriși, în deosebi la clasele VIII—X, elevi care nu sînt încadrați în producție. Așa stau lucrurile, de pildă, la secția serală de la școala medie nr. 17, la secțiile serale de la școlile medii nr. 13, nr. 22 „Gh. Lazăr" ș.a. Trebuie luate măsuri ca în viitor acest lucru să nu se mai întîmple.

Secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare se ocupă de școlile și secțiile serale pentru tineretul muncitoresc. Astfel, secția de învățămînt din raionul „Grivița Roșie" a realizat o încadrare judicioasă a acestor școli, asigurîndu-le profesori cu o bogată experiență. Secțiile de învățămînt din raioanele Tudor Vladimirescu și V. I. Lenin s-au preocupat de controlul și îndrumarea muncii cadrelor didactice, organizînd în aceste școli inspecții frontale.

Ca urmare a acestor măsuri, s-a îmbunătățit și munca directorilor. Mulți dintre directorii secțiilor serale și ai școlilor muncitorești coordonează just întreaga activitate a colectivelor pedagogice pe care le conduc, organizînd asistența la ore, îndrumînd și controlînd munca desfășurată de comisiile metodice și pregătind cu grijă ședințele consiliului pedagogic. Așa lucrează, de pildă, tov. Victor Grigorescu, directorul școlii medii serale de la complexul „Grivița Roșie", tov. Gheorghe Ciolac, directorul secției serale a școlii medii nr. 20 „Gh. Șincai" și alții.

In cursul acestui an școlar a crescut și nivelul lecțiilor predate în școlile pentru tineretul muncitoresc. Profesorii, în marea lor majoritate, se străduiesc să predea lecții cu un conținut ideologic și științific just, dovedesc dragoste față de munca instructiv-educativă în cadrul școlilor serale și dorința de a ajuta tineretul muncitoresc să-și însușească temeinice cunoștințe de cultură generală. Este de subliniat faptul că lecțiile profesorilor care funcționează în continuare la cursurile serale și au dobîndit, deci, o experiență mai bogată în această privință, sînt expuse cu o deosebită claritate. Acești profesori știu să dozeze just diferitele momente ale lecției, ținînd seama de condițiile speciale în care învață elevii lor și se străduiesc să asigure însușirea cunoștințelor chiar în timpul lecției. Este evident că numai încadrînd în școlile și secțiile pentru tineretul muncitoresc asemenea profesori cu o bogată experiență didactică, secția de învățămînt a sfatului popular al Capitalei va putea contribui la îmbunătățirea muncii în învățămîntul seral.

In acest învățămînt lucrează și unele cadre care, din păcate, nu privesc cu destul simț de răspundere sarcinile lor, nu reușesc să predea lecții accesibile elevilor, nu rezervă destul timp pentru explicarea lecției noi și a temelor date acasă. Astfel, tov. Mihail Marinescu, profesor la secția serală a școlii medii nr. 17, nu respectă succesiunea capitolelor din manual, iar pentru acasă le dă elevilor teme care se referă la alte cunoștințe decît cele pe care le expune el în clasă. Tov. Valentina Năduh, profesoară la secția serală a școlii medii nr. 18, are față de elevi o purtare distantă, lipsită de tact, ceea ce a făcut ca elevii ei să aibă grave abateri de la disciplină. Mai sînt și cadre didactice, ce-i drept puține la număr, care nu stăpînesc îndeajuns cunoștințele ce trebuie predate elevilor, ca de exemplu tov. Margareta Severin, profesoară de la secția serală a școlii medii nr. 22 „Gheorghe Lazăr". Organizațiile de partid și cele sindicale din școli nu sînt străine de lipsurile semnalate. Ele acordă prea puțină atenție problemelor muncii la cursurile serale și nu caută să antreneze întregul colectiv pedagogic într-o activitate susținută.

Comitetele raionale de partid din Capitală au luat unele măsuri în scopul ridicării nivelului politico-ideologic al cadrelor didactice, organizînd studierea marxism-leninismului, dezbaterea documentelor de partid în legătură cu sarcinile învățămîntului, precum și ținerea unui ciclu de conferințe pe diverse teme. Este necesar ca secțiile de învățămînt, directorii școlilor unde învață tinerii muncitori, organizațiile de partid și sindicale să ajute cadrele didactice din aceste școli în vederea creșterii continue a nivelului lor ideologico-politic și profesional.

De asemenea, trebuie acordată o mare atenție muncii educative în aceste școli. Datorită străduințelor colectivelor pedagogice și ale directorilor de școli, ca și ajutorului dat de elevii-muncitori mai vîrstnici, s-au obținut unele succese în această muncă. Astfel, o serie de elevi nedisciplinați, care nu respectau pe profesori, care absentau nemotivat de la ore, au fost convinși să se încadreze în disciplina școlară și au acum o atitudine justă față de învățătură, față de profesori și colegi. Așa stau lucrurile, de exemplu, la secția serală a școlii medii nr. 20 „Gh. Șincai". Aceste rezultate bune au fost obținute datorită faptului că aici s-a realizat o colaborare reală a factorilor ce răspund de buna instruire și educare

(Continuare în pag. 4)

Prietenie frățească, de nezdruncinat

Prietenia de nezdruncinat dintre popoarele romîn și bulgar, care s-a făurit de-a lungul secolelor, a căpătat, cu prilejul vizitei delegației guvernamentale și de partid a Republicii Populare Romîne în R.P. Bulgaria o strălucire deosebită. S-a dovedit odată mai mult că această prietenie se dezvoltă și se întărește pe baza principiilor de neclintit ale marxism-leninismului și ale internaționalismului proletar, pe baza unității și colaborării cu toate țările care fac parte din marele și puternicul lagăr al socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică.

Intîlnirile și tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale R.P. Romîne și R.P. Bulgaria precum și tratativele dintre delegațiile Partidului Muncitoresc Romîn și Partidului Comunist Bulgar au decurs într-o atmosferă cordială și prietenească, manifestîndu-se deplină înțelegere și unitate în toate problemele examinate.

Un loc important în cadrul tratativelor l-a ocupat analizarea problemelor actualei situații internaționale. Delegațiile celor două țări au subliniat că R.P. Romînă și R.P. Bulgaria au contribuit în mod activ la procesul de slăbire a încordării internaționale, proces care s-a dezvoltat mai ales după conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru mari puteri. In ultimul timp, datorită politicii externe a cercurilor imperialiste internaționale, pacea lumii a fost în mod grav amenințată. Agresiunea perfidă anglo-franco-israeliană împotriva Egiptului și complotul contrarevoluționar organizat în Ungaria de reacțiunea internă și de cercurile imperialiste internaționale s-au izbit însă de forța tuturor popoarelor iubitoare de pace și, în primul rînd, de forța invincibilă a lagărului socialist. R.P. Romînă și R.P. Bulgaria, împreună cu celelalte țări iubitoare de pace, vor depune și pe mai departe eforturi pentru lichidarea pînă la capăt a urmărilor agresiunii și pentru restabilirea drepturilor suverane ale Egiptului. Subliniind că noile planuri ale cercurilor guvernante ale S.U.A. privind Orientul Apropiat și Mijlociu, cunoscute sub denumirea de „doctrina Eisenhower", constituie un factor de încordare și agravare a situației în această parte a lumii și sînt îndreptate împotriva independenței naționale și a suveranității țărilor arabe, delegațiile guvernamentale ale R.P. Romîne și R.P. Bulgaria au arătat că țările noastre vor sprijini mai departe aspirațiile popoarelor arabe pentru independența națională și sînt gata să lărgească colaborarea prietenească cu țările Orientului Apropiat și Mijlociu pe baza egalității în drepturi și avantajului reciproc.

Delegațiile celor două țări și-au exprimat de asemenea unitatea de vederi în ceea ce privește rebeliunea contrarevoluționară din Ungaria, care a fost dinainte pregătită și organizată de reacțiunea internă ungară, din inspirația și cu ajutorul cercurilor imperialiste agresive. In timpul rebeliunii armate din Ungaria, popoarele romîn și bulgar, împreună cu toate țările lagărului socialist, au sprijinit cu hotărîre forțele democratice și patriotice ale poporului ungar. Un ajutor deosebit a primit poporul ungar din partea Uniunii Sovietice, care a dat încă odată un puternic exemplu de îndeplinire cu abnegație a datoriei sale internaționaliste și de aliat în apărarea socialismului și păcii în întreaga lume. R.P. Romînă și R.P. Bulgaria vor sprijini și pe viitor eforturile poporului frate ungar în întărirea patriei sale democrat-populare în apărarea independenței și suveranității sale și pentru construirea socialismului.

Evenimentele internaționale din ultimul timp au arătat încă odată marea importanță pe care o are pentru toate țările socialiste întărirea continuă a unității de nezdruncinat a lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică. Partidul Muncitoresc Romîn și Partidul Comunist Bulgar și guvernele R.P. Romîne și R.P. Bulgaria contribuie neîncetat la lărgirea multilaterală a colaborării reciproce și a relațiilor frățești între țările socialiste. In prietenia și unitatea țărilor socialiste popoarele romîn și bulgar văd principala chezășie a construirii cu succes a socialismului, a apărării suveranității de stat a țărilor socialiste și a apărării păcii în lumea întreagă.

In ultima vreme, în încercările lor de a zdruncina unitatea țărilor socialiste și solidaritatea internațională a celor ce muncesc, cercurile imperialiste au pus în circulație, în scopuri diversioniste, lozinca așa numitului comunism național. Partidul Muncitoresc Romîn și Partidul Comunist Bulgar și-au dat și își vor da și pe viitor contribuția pentru spulberarea oricăror încercări de revizuire a marxism-leninismului, de introducere în rîndurile mișcării comuniste a unor șovăieli ori frămîntări de care nu au de profitat decît dușmanii comunismului. Cele două partide subliniază necesitatea întăririi vigilenței ideologice a partidelor comuniste și muncitorești, a luptei intransigente împotriva oportunismului și reformismului, sub orice mască s-ar ascunde acestea.

Guvernele R.P. Romîne și R.P. Bulgaria declară că la baza politicii lor externe stau principiile coexistenței pașnice, de colaborare cu toate țările, indiferent de orînduirea lor socială, pe bază de egalitate și avantaj reciproc, de respect al suveranității și integrității teritoriale, neagresiune și neamestec în treburile interne ale altor state. Ele sînt ferm convinse că nu există problemă internațională litigioasă care să nu poată fi soluționată pe calea tratativelor. Cele două guverne vor depune și în viitor eforturi pentru înfăptuirea unui sistem de securitate colectivă în Europa și pentru a contribui la realizarea dezarmării generale. R.P. Romînă și R.P. Bulgaria se pronunță cu hotărîre împotriva planurilor imperialiste de divizare a Europei și de intensificare a pregătirilor militare agresive. Ținînd seama de politica agresivă a guvernelor occidentale, R.P. Romînă și R.P. Bulgaria își vor întări capacitatea de apărare și vor menține și consolida, alături de ceilalți participanți, Tratatul de la Varșovia.

Guvernele R.P. Romîne și R.P. Bulgaria consideră că este imperios necesar să se recunoască drepturile Chinei populare ca membru al O.N.U. și membru permanent al Consiliului de Securitate.

Cele două guverne acordă o mare atenție întăririi păcii în Balcani și în sud-estul Europei. Ele și-au reafirmat hotărîrea de a acționa și în viitor în direcția întăririi păcii și colaborării între toate statele din această parte a lumii.

Delegațiile celor două țări au constatat că relațiile politice, economice și culturale între Romînia, Bulgaria și Iugoslavia s-au îmbunătățit și s-au dezvoltat în mod însemnat. R.P. Romînă și R.P. Bulgaria vor căuta și pe viitor să lărgească și să adîncească aceste relații în interesul păcii și socialismului.

Cu prilejul tratativelor romîno-bulgare au fost examinate pe larg problemele colaborării dintre cele două țări prietene. S-a constatat că relațiile de cooperare și într-ajutorare dintre ele au dat rezultate satisfăcătoare. Schimburile comerciale ajută în măsură tot mai mare la dezvoltarea economiei naționale a țărilor noastre și la ridicarea nivelului de trai al popoarelor romîn și bulgar. Vecinătatea țărilor noastre și dezvoltarea lor economică permit ca în viitor să se lărgească tot mai mult colaborarea dintre ele. Cele două părți au hotărît să încheie un acord pe termen lung pentru livrări reciproce de mărfuri pe anii 1958—1960. Au fost examinate pe larg problemele colaborării în domeniul construcției de mașini al cercetărilor geologice al explorării și exploatării petrolului al construcției socialiste în agricultură, al folosirii potențialului pe care-l prezintă Dunărea ca sursă de energie etc.

Poporul romîn, care a urmărit cu un deosebit interes vizita delegației guvernamentale și de partid a țării noastre în Bulgaria populară, a primit cu vie satisfacție rodnicele rezultate ale tratativelor romîno-bulgare. El este hotărît să contribuie și în viitor la lupta întregului lagăr socialist pentru întărirea cauzei socialismului, pentru întărirea unității de nezdruncinat a lagărului socialist, pentru apărarea păcii în întreaga lume.

Vacanță plăcută și instructivă

De cîteva zile, Capitala are numeroși oaspeți tineri. Mereu întîlnești grupuri de băieți și fete care se îndreaptă grăbiți spre muzee și parcuri, spre sălile de spectacol, sau așteaptă nerăbdători în stațiile de tramvai pentru a ajunge neîntîrziat la marile întreprinderi industriale pe care vor să le viziteze. Sînt elevi ai unor școli din provincie care, însoțiți de directori și de pedagogi, folosesc vacanța de primăvară pentru a cunoaște Capitala.

Pe scările muzeului de istorie naturală „Grigore Antipa" își disputâ întîietatea la intrare elevii școlii medii nr. 1 din Galați și cei ai școlii medii nr. 2 din Bîrlad, sosiți aproape în același timp. „Litigiul" a fost soluționat cu ușurință și elevii, împărțiți în grupe, străbat acum sălile spațioase ascultînd cu interes explicațiile profesorilor de științe naturale care îi însoțesc, sau ale personalului muzeului. Cei mai mulți dintre ei notează mereu cîte ceva în caiete, pun întrebări, ridică probleme. Lîngă planșa care reprezintă evoluția viețuitoarelor de la primii germeni unicelulari pînă la cele mai complexe plante și animale, elevul Dumitru Diaconu din clasa a X-a „B" a școlii din Bîrlad a întrebat care este cauza separării viețuitoarelor, la un anumit stadiu al evoluției lor, în plante și animale. Explicațiile primite din partea profesorului Gheorghe Cinepă cu privire la modificările survenite în structura și funcțiunile acestora datorită influenței mediului îl clarifică pe deplin. Discuții la fel de interesante au loc și cu privire la originea omului și la rasele umane. În fața uriașului schelet de Dinotherium gigantissimum, strămoșul îndepărtat al elefantului, elevii dau dovadă de un interes cu atît mai mare, cu cît acest exemplar — unicul din lume care a putut fi reconstituit în întregime — a fost găsit în satul Mînzați din raionul Bîrlad.

A doua zi, același colectiv a vizitat uzinele „23 August". Aici, elevii și pedagogii au fost conduși de ingineri și tehnicieni în principalele sectoare ale întreprinderii, avînd astfel posibilitatea să urmărească procesul tehnologic în diferitele lui faze — de la turnătorie și forjă pînă la masivele agregate care ies zilnic pe porțile întreprinderii: vagoane de marfă, vagoane cisterne, motoare de 120 cai putere întrebuințate pentru foraj în sondele petrolifere etc.

Cu mult interes au poposit elevii în laboratorul uzinei, unde au cercetat pe îndelete aparatul de încercat rezistența mecanică a pieselor de metal, sau cel de determinat procentul de carbon și sulf în oțel.

Înainte de a părăsi uzina, tinerii excursioniști s-au întîlnit cu tov. inginer Ion Bîrsu, laureat al premiului de stat, care a făcut parte din colectivul de proiectare al strungului cu rusel „23 August". Din expunerea caldă, tovărășească a inginerului Bîrsu, care le-a povestit cum a lucrat acest colectiv, elevii au înțeles că munca creatoare cere eforturi, perseverență în învingerea greutăților. Eleva Melania Creangă din clasa a X-a a mulțumit tovarășului Bîrsu și l-a asigurat, în numele viitorilor absolvenți, că și ei vor munci cu sîrguință și tenacitate.

In seara aceleiași zile, excursioniștii din Bîrlad au asistat, în sala Teatrului de Operă și Balet, la spectacolul „Cio-Cio-San". Programul vizitei în Capitală a școlii medii nr. 2 din Bîrlad — care prevedea, printre altele, și vizite la uzinele „21 Decembrie", „Clement Gottwald", „Donca Simo", la Muzeul de Artă, la grădina botanică etc., a fost îndeplinit în întregime.

Și elevii școlii medii nr. 1 din Galați au făcut vizite interesante: la expoziția „Folosirea energiei atomice în scopuri pașnice", la Academia R.P.R. etc.

In zilele vacanței vor sosi în Capitală și alte grupuri de elevi de la școlile din provincie. Aceștia vor culege impresii bogate și puternice, ce vor rămîne nețterse din amintirea lor.

V. ALEXANDRU

La Institutul de mine „Gh. Gheorghiu-Dej" din Petroșani

Studenții Institutului de mine „Gh. Gheorghiu-Dej" din Petroșani desfășoară o intensă activitate în laboratorul institutului.

O zi mare în viața școlii

De bună seamă, elevii școlii medii nr. 19 din Capitală își vor aminti întotdeauna cu drag de ziua în care școala lor a primit numele lui Ion Creangă, marele povestitor moldovean. Ei au simțit în această zi legătura strînsă care-i unește pe oamenii muncii din țara noastră cu marii înaintași din trecut, cu figurile luminoase ale celor ce și-au închinat toată viața și toată munca poporului din rîndurile căruia au ieșit, care au luptat cu fapta și cu scrisul pentru viitorul lui fericit.

...Sala școlii, frumos împodobită, se umple de lume: elevi, profesori, părinți. Și oaspeți de preț: absolvenți din seriile trecute, care n-au uitat și nu vor uita niciodată școala în bîndurile căreia au învățat carte, ca și foste profesoare, care au muncit cu drag aici, ani la rînd, pregătind pentru viață mereu alte generații de tineri. Grupul lor se mărește văzînd cu ochii. In mijloc sînt profesoarele Victoria Gorgos, Zoe Claudian, Natalia Topirceanu, Amalia Niculescu, Maria Ia Popescu-Pașcani. In jur, elevele lor de altă dată vorbesc, cu glasul plin de emoție, și despre amintirile din trecut și despre drumul luminos de astăzi al școlii „lor", despre largile și minunatele ei perspective.

...In spatele cortinei, elevii fac ultimele pregătiri. Și cînd, în fosnet ușor, se deschide cortina, în sală nu se mai aude niciun murmur. Directoarea școlii, tovarășa Antoaneta Manta Roșie, deschide adunarea.

Tovarășul Petre Drăgoescu, director general în Ministerul Învățămîntului și Culturii, citește ordinul ministrului Învățămîntului și Culturii prin care se atribuie școlii numele marelui scriitor Ion Creangă. „Numele acesta — spune în cuvîntul său tov. Petre Drăgoescu — să trezească în voi, elevii acestei școli, dragostea și devotamentul față de școală, să vă îndemne să vă însușiți deprinderile bune și folositoare pe care vi le sădesc învățătorii și profesorii voștri, să deveniți oameni de nădejde, cu care patria să se poată mîndri. Aveți acum posibilități neasemuite. Grija părintească a partidului și guvernului vă asigură condiții bune de învățătură și de viață. Școala e acum un bun al întregului popor și are menirea să ridice pe culmile culturii întregul nostru tineret, viitorul de aur al țării.

...Voi, dragi școlari, să fiți demni de a vă numi elevi ai școlii care poartă numele marelui scriitor Ion Creangă..."

Elevii au înțeles acest îndemn, au înțeles că acum trebuie să se arate cu adevărat vrednici de numele școlii lor. Din cuvintele rostite de utemista Ghiță Elena, din clasa a X-a „B" ca și din cele rostite de pioniera Duțulescu Gabriela din clasa a VI-a s-a desprins hotărîrea elevilor școlii de a învăța sîrguincios, de a se strădui să devină oameni adevărați, temeinic pregătiți pentru viață.

Luînd cuvîntul la festivitate, tovarășa directoare a vorbit despre evenimentele mai însemnate care au avut loc în viața școlii de la înființare și pînă azi. Ea a evocat apoi chipul lui Ion Creangă, al cărui nume l-a primit școala, a vorbit despre opera lui ca scriitor și ca învățător, despre marea lui dragoste pentru popor, pentru copiii cărora le-a dăruit și învățătura de carte și minunatele lui povești, a arătat mîndria de a fi dascăl sau elev în școala care-i poartă numele.

A urmat apoi un program artistic închinat lui Creangă. Doina Caloianu, din clasa a X-a „B", a recitat versuri scrise de colega ei, Angela Petrescu:

„Văd colo vatra cu cuptor
Și motocei cei zglobii,
Cu care mîțele, de zor,
Se zbenguiau printre copii..."

Și rînd pe rînd, înșirate parcă pe firul „Amintirilor", s-au perindat pe scenă aspecte din opera lui Ion Creangă, dramatizate de profesoara Valeria Petrovici. Un ropot nestăvilit de aplauze au stîrnit scena care prezenta străduințile bietului Trăsnea de a buchisi normele încîlcite ale gramaticii, ca și scenele „La sminbînit", „Plecarea lui Nică la Seminarul de la Socola" etc.

Atribuirea numelui marelui nostru povestitor școlii medii nr. 19 însuflețește colectivul de pedagogi ai școlii, precum și pe elevii ei să lupte pentru a lega tot mai mult școala de viață — așa cum a dorit-o scriitorul și învățătorul Creangă.

VASILE V. POPESCU

EXPERIENȚE INTERESANTE

Tovarășul Ion Georgescu, profesor de științe naturale la școala de șapte ani din comuna Curtișoara, regiunea Pitești execută cu elevii interesante experiențe cu soiuri diferite de porumb.

In sprijinul pedagogilor

Urmărind ridicarea continuă a nivelului ideologico-politic și profesional al cadrelor didactice, lărgirea orizontului lor de cultură generală, precum și sprijinirea lor în desfășurarea studiului individual, comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din orașul Satu Mare a organizat, cu sprijinul secției de învățămînt a orașului, un ciclu de conferințe în limbile română și maghiară. Tratînd probleme de ideologie, de pedagogie generală, de știință și de literatură, conferințele au ca scop documentarea cadrelor didactice în deosebi asupra acelor teme care au o strînsă legătură cu desfășurarea procesului de învățămînt.

Printre subiectele conferințelor putem cita: „Învățătura marxist-leninistă despre educație", „Mediu și ereditate", „Educarea elevilor în spiritul moralei comuniste" etc.

MAXIMILIAN BOROȘ

Citiți în pag. 3:
PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA ACTIVITĂȚII ȘCOLILOR PROFESIONALE ȘI TEHNICE
(Concluziile ședinței Colegiului Ministerului Învățămîntului din 4 martie 1957).

Florile căminului

La căminul de copii al Combinatului chimic „I. V. Stalin" din orașul Victoria.

Din experiența școlii sovietice

Munca educativă la lecțiile de lucru manual

A. V. Zosimovski
director de studii al școlii medii nr. 4 din Nemcinovsk, raionul Kunțevsk, regiunea Moscova

La noi se vorbește mult despre activitatea educativă la lecțiile de lucru manual. Aceasta este firesc. Aș spune că nici un alt obiect de învățămint din școala elementară nu cuprinde posibilități atit de largi de educare a elevilor în spiritul dragostei de muncă, al ordinei, al economiei, nu le dezvoltă într-o asemenea măsură agerimea tehnică, curiozitatea științifică și alte valoroase calități omenești ca lecțiile de lucru manual

Inseși eforturile în muncă îi dau elevului o anumită sumă de deprinderi, de priceperi, ceea ce este foarte valoros. Dar profesorii experimentați obțin mult mai mult îmbinînd cu chibzuință eforturile de muncă ale copilului cu unele elemente cu caracter educativ. O scurtă convorbire despre activitatea constructivă pe care o desfășoară poporul sovietic, o observație potrivită, o întrebare îndreptată spre dezvoltarea agerimii copilului, un exemplu nimerit din producție și multe alte forme de influență educativă, organic introduse în țesătura lecției și legate strins de ceea ce se întîmplă în clasă, ridică într-o măsură însemnată valoarea educativă a lucrului manual în clasele I-IV.

Obiectele confecționate de elevi trebuie destinate întotdeauna unui anumit scop practic. Faptul acesta educă la copii spiritul de răspundere, îi face să aibă o atitudine conștientă față de îndeplinirea sarcinilor, îi învață să desfășoare, la fel ca în întreprinderi, lupta împotriva rebuturilor, pentru deprinderi corecte de muncă. Învățătorii pot stabili o serie întreagă de comparații folositoare între îndeplinirea sarcinilor de muncă în clasă și între îndeplinirea sarcinilor corespunzătoare în producție. Asemenea comparații fac să crească interesul elevilor față de muncă, îi fac să lucreze cu bucurie și, totodată, dau muncii un conținut mai bogat.

Învățătoarele T. A. și L. A. Voskresenski numesc la lecțiile de lucru manual cite 3-4 elevi ca brigadieri pentru un rînd de bănci sau o echipă. În ajunul lecției, brigadierii primesc din partea învățătoarelor îndrumări privitoare la munca ce urmează să fie îndeplinită, confecționează modele (de pildă modele de cusături pentru fiecare bancă, modele de săculețe de hîrtie pentru galoși etc.). În timpul lecției brigadierii — fiecare în brigada sa — ajută învățătoarei să organizeze activitatea copiilor, se îngrijesc de îndeplinirea regulilor de securitate a muncii și de formarea unor deprinderi corecte de muncă, ajută copiilor care întîmpină greutăți. Metoda numirii brigadierilor aduce la lecțiile de lucru manual un element în același timp practic și atractiv și le formează elevilor deprinderi valoroase de organizare. În scopul educării unor astfel de deprinderi de organizare la un număr cît mai mare de elevi, este bine ca brigadierii să fie schimbați după 2-3 lecții, astfel încît, pînă la urmă, această sarcină să fie îndeplinită de către fiecare elev din clasă.

Învățătoarea S. A. Homenia îi învață pe elevi să chibzuiască, înainte de a începe munca, cum să croiască în mod cît mai rațional materialul. În legătură cu aceasta ea folosește proverbul: „măsoară de șapte ori și taie odată". Învățătoarea le spune copiilor că și în producție muncitorii luptă permanent pentru economii cît mai mari în folosirea materialelor, că au o atitudine plină de grijă față de utilaj și că, prin aceasta, ei fac ca Uniunea Sovietică să devină mai puternică și mai bogată.

Elevilor li se reamintește mereu că este, de pildă, pregătirea în vederea unei serbări anuale tradiționale, intitulate „Pentru onoarea școlii". Întîmpinînd această sărbătoare, elevii pregătesc tot felul de daruri pe care le confecționează la lecțiile de lucru manual, ca și în timpul activității din afara clasei. Ei lucrează aceste daruri cu un deosebit entuziasm și simț de răspundere. Învățătorii claselor elementare folosesc pregătirea pentru această sărbătoare ca un mijloc de a realiza o întrecere sănătoasă între elevi pentru cea mai bună calitate a darurilor, pentru cea mai bună amenajare a școlii și a clasei. Munca pentru pregătirea darurilor îi atrage pînă într-atîta pe elevi, încît îi disciplinează chiar și pe cei mai neastîmpărați.

Învățătoarea T. A. Voskresenskaia se străduiește ca lecțiile de lucru manual să dezvolte perspicacitatea copiilor, istețimea lor. De aceea le dă prilejul să lase ei singuri din situațiile dificile. La lecțiile ei se aud adesea întrebări ca: „Ce lipsuri are acest obiect?", „Cum pot fi îndepărtate aceste lipsuri?"; „Ce este mai bine să se facă la început și ce pe urmă?"; „Cum trebuie folosit acest instrument?"

Pentru dezvoltarea spiritului de observație al copiilor se folosesc, de asemenea, excursiile și plimbările. Învățătoarea scoate în evidență, cu prilejul acestor plimbări și excursii, o serie de obiecte executate de mîna omului, se străduiește să-i facă pe copii să înțeleagă că multe dintre metodele pe care și le-au însușit ei la lecțiile de lucru manual stau la baza prelucrării materialelor și în producție.

În sistemul educării prin muncă a copiilor ocupă un loc însemnat și munca în gospodărie. Experiența unora dintre învățătorii noștri (ca de pildă L. A. Voskresenskaia), care acordă atenție muncii în gospodărie a elevilor, dă rezultate bune. Copiii au încetat de a mai fi acasă „cuconași", au început să-i ajute pe părinții lor, fac diferite treburi din propria lor inițiativă.

Cu toate că mai există unele lipsuri, putem spune totuși cu tărie că munca educativă desfășurată de învățătorii de la școala din Nemcinovsk la lecțiile de lucru manual dă rezultate pozitive. Părinții recunosc în unanimitate că au observat schimbări însemnate în atitudinea copiilor față de munca fizică; aproape toți elevii dau părinților lor un ajutor permanent în gospodărie, au devenit mai ordonați și mai îngrijiți. Majoritatea copiilor au învățat să iubească munca. Ei lucrează cu plăcere la lecțiile de lucru manual, știu să îndeplinească în mod independent multe lucruri. Activitatea educativă desfășurată la lecțiile de lucru manual favorizează obținerea succesului la învățătură, îi înarmează pe copii cu deprinderi și priceperi de muncă. Este necesar, însă, ca munca educativă să fie în mod organic legată de activitatea practică a copiilor și să nu se desfășoare în dauna acesteia.

Posibilitățile educative pe care le cuprind lecțiile de lucru manual sînt foarte mari. Ele nu se limitează nici pe departe la cele descrise în articolul de față. Datoria învățătorilor claselor I-IV este de a folosi cît se poate mai mult aceste posibilități, pentru a le forma elevilor cele mai însemnate calități ale omului sovietic.

(Extrase dintr-un articol apărut în revista „Nacialnaia școla" nr. 2/1957)

Călătorie în lumea cunoștințelor

Deși foarte tînără (abia dacă împlinește 5 luni), emisiunea-concurs „Drumeții veseli", organizată de Radiodifuziune în colaborare cu Direcția turistică a C.C.S. și destinată școlarilor din cursul mediu a reușit să cîștige în scurt timp simpatia unanimă a oamenilor de toate virstele. Copii și bătrîni, bunici, părinți și nepoți se adună cu toții duminică, la ora 6 după amiază, în fața aparatului de radio, ca să participe la emoționanta călătorie în lumea cunoștințelor.

— „Douăzeci de puncte!"

Vioi, glasul profesorului Șaițu, care conduce desfășurarea concursului, provoacă o reacție imediată: ropotele de aplauze izbucnesc ca la comandă, însoțite de aprobarea în cor a elevilor din sală: — „Bi-ne — Da-ne, bi-ne — Da-ne!" In timp ce Dan culege aplauzele, adversara lui se pregătește emoționată de răspuns.

Fără îndoială că foarte mulți din cei care ascultă emisiunea la radio nu bănuiesc etapele de pregătire a acestei întreceri spectaculoase ce se desfășoară în fața microfonului.

Anunțați de către redacția emisiunii cu două săptămîni înainte asupra datei și temei concursului, directorii și colectivele de profesori ale celor două școli care intră de fiecare dată în concurs propun clasele ce vor participa la întrecere. Întreaga muncă de organizare a concursului se desfășoară apoi sub îndrumarea dirigintelui și cu ajutorul profesorilor clasei. Aceștia îi orientează pe elevi asupra materialelor ce trebuie cercetate în legătură cu tema concursului; de asemenea, ținînd seama de situația școlară și de puterile de muncă ale fiecărui elev, propun pe cei ce vor răspunde la întrebări.

Desfășurarea și înregistrarea concursului pe bandă de magnetofon are loc cu o săptămînă înainte de data prezentării lui la radio. Precizăm că întrebările ce urmează a fi puse la concurs sînt absolut secrete, fapt pentru care ele stîrnesc un deosebit interes și multă emoție în rîndurile participanților

Porniți la drum nu de multă vreme, „drumeții veseli" au parcurs un drum apreciabil, atît sub raportul distanței, cît și al varietății tematicii. Începută de la Orașul Stalin spre București, „călătoria" a continuat, de fiecare dată cu alți participanți, pe trasee noi: de la Craiova la Hunedoara, de la București la Iași etc. Cîte odată, trecînd dincolo de granițele țării, „turiștii" ne-au condus cu imaginația pînă pe malurile însorite ale Mediteranei, la Marsilia, sau pe urmele Spătarului Milescu, pînă în îndepărtata Chină. La popasuri mai lungi am asistat uneori la discuții foarte interesante pe teme de specialitate (despre pielărie și textile, despre muzică, balet sau pictură). Dar și în timpul călătoriei concursul îmbrățișează și alte aspecte decît cele strict geografice. Deplasarea în spațiu este însoțită întotdeauna de o deplasare în timp, cu investigații în diferite domenii de cunoștințe: istorie, literatură, muzică, pictură, teatru, iar cîteodată chiar fizică și chimie sau biologie.

Credem că pe viitor redacția emisiunii va acorda mai multă atenție decît pînă acum acestora din urmă, deoarece interesele unui foarte mare număr de elevi se îndreaptă în această direcție. De altfel, aceasta ar corespunde și orientării generale a școlii noastre, care luptă pentru politehnizarea învățămîntului.

In adevăr, trebuie să precizăm că emisiunea „Drumeții veseli", atît de antrenantă — și aceasta este o calitate ce trebuie subliniată — nu are rolul unui simplu divertisment. Provocînd asemenea întreceri între clase, emisiunea-concurs organizată de Radiodifuziune are darul de a-i stimula pe elevi la învățătură, de a le lărgi orizontul cultural.

In același timp, concursul este menit să contribuie, prin pregătirea și desfășurarea lui, la închegarea colectivului de elevi al clasei și al școlii, să dezvolte spiritul de solidaritate al tinerilor, să-i facă să se simtă mîndri de a fi elevi ai școlii care a cîștigat concursul.

Pentru ca pregătirea elevilor în vederea participării la concurs să aibă efecte cît mai bune, este necesar ca pedagogii s-o organizeze cu mai multă grijă. In legătură cu aceasta trebuie să arătăm că unii diriginți și profesori se orientează greșit atunci cînd, în pregătirea concursului, îi îndrumă pe elevi către cercetarea unor domenii fără legătură cu materia de învățămînt, deoarece, cu excepția unor concursuri pe teme speciale (cum a fost concursul despre Grigorescu), tematica și întrebările emisiunii „Drumeții veseli" sînt stabilite de către redacția emisiunii pe baza programei clasei respective și ținînd seama de nivelul de cunoștințe al elevilor. Dacă totuși unele întrebări se îndepărtează de la litera manualelor, ele au rolul de a contribui la îmbogățirea culturii generale a elevilor și se referă la lecturile extrașcolare ale acestora. Este adevărat că, pentru a evita didacticismul, unele întrebări din concurs nu sînt puse direct, ci prin apel la imaginație. Să luăm spre exemplificare una din întrebările ultimului concurs, transmis în ziua de 30 martie: — „Cu ocazia unui concert la care a luat parte Vasile Alecsandri, un participant a adormit... Unde a avut loc concertul și cine era participantul care a adormit"? Amintindu-și versurile din poezia „Concertul în luncă" de Vasile Alecsandri („Iar roșul mac închide floarea / Din ochi clipește-abia cicoarea..."), elevul a dat răspunsul cu promptitudine: — „Concertul a avut loc în lunca Siretului, iar participantul care a adormit a fost macul". Aceasta ne arată că în pregătirea concursului elevii nu trebuie să-și piardă timpul cu căutarea unor fapte inedite, a unor întîmplări extraordinare, ci doar să-și fixeze și să-și completeze cunoștințele căpătate la orele de curs.

Emisiunea „Drumeții veseli" este una dintre cele mai antrenante și mai instructive emisiuni ale Radiodifuziunii. Ecoul larg pe care îl are în rîndurile tineretului a provocat organizarea — atît în București cît și în orașele de provincie — a unor concursuri asemănătoare, cu caracter local. Asemenea concursuri, sînt fără îndoială folositoare, cu condiția însă ca ele să fie organizate cu multă grijă, sub îndrumarea secțiilor de învățămînt și a directorilor de școli. In primul rînd, trebuie să se evite antrenarea în concurs a unei clase mai mult decît odată pe an. De asemenea, este necesar să se evite programarea la concurs, în ultimul trimestru, a claselor a VII-a și a X-a, care în această perioadă se pregătesc de examen.

Un rol deosebit în organizarea și desfășurarea concursurilor (atît a celor inițiate de Radiodifuziune, dar mai ales a celor locale) revine diriginților și profesorilor claselor participante. Aceștia trebuie să aibă grijă ca sarcinile să fie astfel distribuite, încît toți elevii să participe la pregătirea întrecerii. Diriginții și profesorii nu trebuie să piardă nici o clipă din vedere caracterul colectiv ce trebuie dat concursului. În legătură cu aceasta trebuie să spunem că este profund greșită practica acelor pedagogi care folosesc în pregătirea concursului un număr restrins de elevi — elitele. (Nu mai vorbim de faptul că unii profesori merg pînă acolo încît îi scutesc pe acești elevi, în perioada în care îi pregătesc pentru concurs, de o serie de obligații școlare și chiar de efectuarea temelor). Acestui procedeu nepedagogic trebuie să i se pună capăt. Este adevărat că răspunsurile în sistemul de desfășurare a concursului nu pot fi date decît individual. Toți elevii însă pot și trebuie să participe la adunarea, studierea și conspectarea materialelor indicate pentru participarea la concurs. Prin antrenarea la această activitate a întregii clase, profesorii vor contribui la dezvoltarea sentimentelor de solidaritate, a spiritului colectiv al elevilor și, în același timp, vor evita posibilitatea — ce se poate ivi altfel — ca unii elevi angrenați în pregătirea pentru concurs să neglijeze învățătura. În deosebi conducerile școlilor care organizează concursuri locale trebuie să aibă în vedere că programarea excesivă a unor asemenea competiții poate să abată atenția elevilor de la obligațiile lor școlare. Evitarea abuzului în organizarea concursurilor locale este posibilă dacă școlile vor acorda mai multă atenție audiției în colectiv a emisiunilor transmise la radio și antrenării elevilor la discuții pe marginea acestora. Transmiterea către redacția emisiunii „Drumeții veseli" a observațiilor făcute de elevi și profesori poate contribui într-o măsură însemnată la îmbunătățirea acestei emisiuni.

Astfel, unele cadre didactice socotesc că timpul ce se acordă participanților pentru a se pregăti în vederea concursului trebuie neapărat prelungit de la două săptămîni, cît este acum, la aproximativ o lună — pentru ca munca elevilor să poată fi eșalonată pe o perioadă mai mare de timp. Totodată, o serie de pedagogi socotesc necesar ca, pe baza experienței de pînă acum, redacția emisiunii să dea școlilor îndrumări mai amănunțite cu privire la tehnica pregătirii și desfășurării concursurilor. Este bine de asemenea să se evite întrebările ce se referă la amănunte nesemnificative, care nu adaugă nimic la cunoștințele elevilor, după cum credem că concursul n-ar pierde deloc din calitate dacă tovarășul Șaițu ar atenua unele asperități de ton în aprecierea răspunsurilor. În deosebi este însă necesar ca redacția emisiunii să găsească noi mijloace pentru a da concursului un caracter colectiv cît mai larg.

Asigurînd în continuare varietatea tematicii și a formelor de prezentare radiofonică, apropiind și mai mult conținutul concursurilor de nevoile învățămîntului, emisiunea „Drumeții veseli" va aduce o contribuție sporită la îmbogățirea cunoștințelor tineretului nostru, la stimularea lui la învățătură, la închegarea colectivelor de elevi.

I. A.

In fața microfonului.

Un mare pedagog umanist

300 de ani de la apariția culegerii „Opera didactica omnia" a lui Jan Amos Komensky

Jan Amos Komensky a trăit în timpul marilor frămîntări social-economice și ideologice ce caracterizează perioada decăderii feudalismului și îndelungatului proces de naștere a orînduirii burgheze.

Concepțiile sale sînt adînc înrădăcinate în năzuințele și concepțiile burgheziei ascendente, în filozofia acesteia, cît și în tradițiile vii, democratice ale războiului husit, în revendicările politice și naționale ale poporului ceh — fapt care explică și caracterul democratic al activității și concepțiilor sale, ce depășesc pe cele ale burgheziei timpului.

S-a născut în 1592, într-un orășel din Moravia, ca fiu al unui morar ce aparținea comunității Fraților boemieni — sectă care, în urma războiului husit, devenise purtătoarea opoziției anticatolice și a opoziției naționale antihabsburgice, centrul rezistenței democratice a maselor populare. La vîrsta de 16 ani comunitatea îl trimite să studieze la Academia din Herbonn (centru ideologic al protestantismului); călătorește prin Olanda și Anglia și își termină studiile la universitatea din Heidelberg. Reîntorcîndu-se în patrie, i se încredințează conducerea școlii din Prerau. Devine apoi preot al comunității din Fulda, orășel incendiat în 1618 de trupele spaniole aparținînd coroanei habsburgice. În 1627 emigrează în Polonia, la Leszno (Lissa). Aici a creat marile sale opere „Ianua linguarum resserata" (Poarta deschisă a limbilor) și „Didactica magna", mai întîi în limba cehă. Tot aici își începe marea sa operă filozofică cu caracter enciclopedic, „Pansofia" (Știința despre toate). Intenția lui Komensky era ca prin această operă, ce trebuia să constituie o sinteză a cunoștințelor și filozofiei, să contribuie la apropierea și înțelegerea între oameni. În 1641 este invitat în Anglia în vederea redactării completе a „Pansofiei". Parlamentul englez hotărăște, în acest scop, instituirea unui colegiu condus de Komensky. Revoluția engleză care începe în 1642 îl silește însă să-și întrerupă opera. Nevoit să plece din Anglia, se refugiază în Suedia, unde elaborează opera „Linguarum methodus novissima" (Metoda cea mai nouă a limbilor). În 1648 se reîntoarce la Leszno, fiind ales episcop al comunității. Mai tîrziu, răspunzînd invitației principelui ungur Rakoczy, pleacă la Sărospatak (Transilvania), în vederea organizării învățămîntului. Aci depune o intensă activitate pedagogică, redactînd, printre altele, una din operele sale care avea să-l facă vestit în lumea întreagă: „Orbis sensualium pictus". Între timp, situația comunității din Leszno se înrăutățește. În 1656 orășelul este ocupat de suedezi, iar după retragerea trupelor suedeze incendiat de polonezi. Komensky se refugiază în Olanda, unde cu sprijinul unui negustor bogat, tipărește operele sale pedagogice într-o culegere cunoscută sub numele de „Opera didactica omnia" (1657). Moare în 1670.

Vasta operă a lui Komensky constituie un monument închinat educării și instruirii tinerei generații, el fiind profund convins că prin cultură și educație viața omenească se va putea îmbunătăți, ajungîndu-se la o apropiere între oameni, la înobilarea neamului omenesc. Komensky afirmă că educația trebuie să servească întregii umanități, fericirii sale.

În totalitatea ei, opera lui Komensky constituie un protest față de educația feudală scolastică. El acordă instrucției și educației un caracter uman, afirmînd că ele trebuie îndreptate în primul rînd în direcția îmbunătățirii condiției de existență a omului. Cunoștințele, socotea Komensky, trebuie să devină o forță care să conducă spre fericire, să ajute omului ca, prin activitatea sa practică, să devină stăpînul universului. Astfel, în locul ascezei și contemplației religioase, caracteristice concepției medievale, apare ideea activității umane, ce asigură omului superioritatea asupra naturii și, totodată, fericirea.

În opoziție cu filozofia și pedagogia scolastică, care îndreptau tot efortul de cunoaștere al omului spre teologie, subordonînd gîndirea revelației divine, Komensky, puternic influențat de filozofia Renașterii și de empirismul lui Bacon, îndreaptă efortul uman de cunoaștere spre realitate, afirmînd nemărginita putere de cunoaștere a omului. De aci străduința sa de a fundamenta instrucția pe o astfel de bază, încît ea să ducă la cunoașterea de către om a naturii, a realității. Îndepărtînd învelișul religios — de care Komensky nu s-a putut debarasa într-o lume dominată de ideologia feudal-clericală — găsim la el însemnate elemente de materialism care, transpuse pe plan pedagogic, fundamentează două elemente revoluționare în dezvoltarea istorică a acestei științe: învățămîntul intuitiv și gîndirea cauzală. Dezvoltînd ideea învățămîntului intuitiv, sintetizată în a sa „regulă de aur" a observației, Komensky dă o lovitură nimicitoare învățămîntului scolastic, bazat pe verbalism. Desigur, ideea unității dintre cuvînt și obiect (sau imagine) nu este originală. Dar marele merit al lui Komensky constă în faptul că el a pus această idee în sprijinul pedagogiei, a transformat-o într-o metodă ale cărei cerințe, enunțate de el, au rămas valabile pînă azi.

Dar Komensky nu s-a oprit la cunoașterea fenomenelor numai sub aspectul lor intuitiv, exterior. El a cerut să se îndrepte cunoașterea mai departe, spre laturile interioare ale fenomenelor. Astfel, el a enunțat a doua cerință fundamentală a didacticii sale: dezvoltarea cunoașterii cauzale în procesul de învățămînt. Efortul în vederea dezvoltării unei gîndiri cauzale prin procesul instructiv are o imensă semnificație istorică, căci gîndirea cauzală duce la ideea de lege, la afirmarea existenței unei lumi obiective, ale cărei fenomene se dezvoltă pe baza unor legi proprii, independente nu numai de voința omului, dar și de o voință divină. Desigur, Komensky nu trage o asemenea concluzie, dar cerința dezvoltării gîndirii cauzale înseamnă o lovitură puternică dată dogmatismului scolastic, deoarece nimicește pe „cred".

Enunțînd cerința dezvoltării gîndirii cauzale a copilului, Komensky scrie: „Ce înseamnă a învăța un lucru cu arătarea cauzelor? A întări toate cu argumente înseamnă a explica de ce este ceva așa și nu poate fi altfel". Gîndirea științifică e în germene în această fază. „Din toate acestea rezultă — scrie Komensky — că oamenii trebuie inițiați, atît pe cît posibil, să devie înțelenți nu din cărți, ci din studierea cerului și a pămîntului, a stejarilor și fagilor, adică să cunoască și să examineze lucrurile prin ei înșiși, iar nu prin observațiuni și mărturisiri străine... De aceea să fie ca o lege: — Ori și ce să derive din nestrămutatele principii ale lucrurilor. Să nu se învețe nimic întemeindu-se numai pe autoritate, ci din contra prin demonstrare și anume parte prin cea empirică, parte prin cea rațională — și nu numai după metoda analitică ci, din contra, mai mult după cea sintetică" (Didactica magna, XVIII, 28, trad. Gîrboviceanu). Astfel, în gîndirea lui Komensky se dezvăluie o contradicție între tributul religios plătit ideologiei feudale și influența puternică a ideologiei noi, burgheze, care se făurea pe baza descoperirilor științifice și a experimentului ca metodă de cercetare.

Ideea de lege ce domnește în natură o introduce Komensky și în pedagogie. Pînă la dînsul, procesul pedagogic era privit din punctul de vedere al unui anumit conținut care trebuia introdus în conștiința copilului, independent de personalitatea sa, procesul pedagogic avînd un caracter exterior. Pentru prima oară Komensky introduce în pedagogie ideea de lege, de principiu. Pentru Komensky, legile procesului pedagogic trebuie căutate în natura obiectivă și în activitatea psihică a omului. Procesul pedagogic se adresează unei realități specifice: copilul, de ale cărui legi de dezvoltare trebuie să ținem seama, conformîndu-ne în activitatea noastră instructiv-educativă acestor legi. În opoziție cu pedagogia clerical-feudală, care desconsideră copilul, Komensky ia ca punct de plecare al sistemului său pedagogic copilul, considerat în dezvoltarea sa proprie. De aceea și procesul pedagogic — ca activitate umană îndreptată în vederea realizării unui anumit scop — trebuie să se conformeze legilor de dezvoltare a copilului (cerințelor sale obiective), care se încadrează în legile naturii. Fără a rupe cu autoritatea cărților sfinte, ale căror argumente continuă să le utilizeze, Komensky își întemeiază tezele sale pedagogice pe autoritatea naturii. Cu toate limitele, pasul lui Komensky are un însemnat caracter progresist, el situîndu-se pe poziția emancipării gîndirii omenești de tirania ignoranței religioase. El nu merge însă pînă la capăt pe această cale. Astfel, găsim în opera lui o nouă contradicție: aceea între argumentul revelației religioase și argumentul naturii.

Dar Komensky nu se limitează numai la argumentul naturii. El își fundamentează principiile pedagogice și pe experiența practicii umane. În această orientare spre practica umană găsim de asemenea un puternic element progresist și, totodată, materialist al gîndirii lui Komensky. Încrezător în puterea omului, în forța lui creatoare, Komensky consideră că sarcina educației trebuie să fie, în cele din urmă, activizarea tuturor forțelor creatoare ale omului în vederea îmbunătățirii condițiilor existenței sale. Stabilind ca centru al preocupărilor sale omul, dovedind o totală încredere în om, Komensky dă o nouă lovitură edificiului ideologiei feudale care, de la începutul existenței sale, nu a făcut decît să surpe încrederea în om, în forța acestuia de stăpîn al naturii.

Încrederea în natura omului, în posibilitățile sale nelimitate, îmbinată cu tradițiile democratice constituie fundamentul pe care își întemeiază Komensky optimismul său pedagogic și concepția sa democratică asupra învățămîntului. Prin natura lor, afirmă Komensky, toți oamenii sînt educabili. De aceea el socotește că instrucția este necesară atît săracului cît și bogatului, nobilului cît și țăranului, băieților cît și fetelor. Școala trebuie să fie a tuturor, pentru ca toți să învețe de toate. Ideea caracterului democratic al învățămîntului nu-și găsește expresia numai în accesibilitatea maselor populare la învățătură, ci și în caracterul unitar prin conținut al învățămîntului. În acest sens cere Komensky ca în școala devenită „atelier al umanității", toți să învețe de toate.

Școala populară și unitară în conținutul său îl duce pe Komensky la ideea organizării unui învățămînt în cadrul căruia să poată fi realizate atît cerințele naturii, cît și cele ale democratismului. Îndeplinirii acestei sarcini i-a consacrat Komensky întreaga sa existență. Rezultatul a fost elaborarea unui sistem de învățămînt care să corespundă atît dezvoltării naturale a copilului, cît și însușirii rționale a bazelor științelor. Educația, afirmă Komensky, trebuie să se înfăptuiască într-o școală organizată pe baza luării în seamă a particularităților de vîrstă ale copiilor, cît și a complexității crescînde a conținutului materiilor de predat. În funcție de acești doi factori, Komensky stabilește patru trepte de învățămînt, fiecare cu durata de 6 ani — școala maternă, școala elementară, școala latină (gimnaziul) și Academia. Privind aceste trepte din punctul de vedere al conținutului lor, observăm că marele pedagog umanist era condus de ideea învățămîntului concentric, în cadrul căruia noțiunile generale găsesc expresii corespunzătoare puterii de înțelegere a copilului aflat pe diferite trepte de dezvoltare și conforme cu experiența sa de viață. Aceeași idee îl conduce pe Komensky și în elaborarea manualelor și metodicilor pentru însușirea limbilor. Ideea învățămîntului rațional îl face să ajungă la organizarea învățămîntului sistematic sub formă de lecții și în unități omogene — clase.

De asemenea Komensky era preocupat de ideea învățămîntului în limba maternă, pe care o socotea mijlocul principal de însușire a cunoștințelor fundamentale.

Komensky a îmbogățit conținutul învățămîntului introducînd în școală studiul istoriei, geografiei, economiei, ramurilor de producție. Acest program nou de studiu deschidea orizonturi largi de cultură, oferind un tablou complex al activității umane. Disprețului față de munca umană, caracteristic ideologiei clericale feudale, Komensky îi opune apologia muncii creatoare, atitudine pe care caută s-o insufle copiilor.

Trecînd de la formele exterioare (organizatorice) la problema esenței învățămîntului, Komensky și-a pus problema găsirii unei metode prin care să se asigure învățămîntului un caracter rațional sau, așa cum spune el, un învățămînt care să aibă caracterele următoare: „Certo, jucunde, solide, compendiose (celeritas)" adică: precis, plăcut, temeinic și rapid. Cheia acestei metode nu se află, afirma el, în procedee mecanice, artificiale, ci în unitatea dintre obiectul cunoașterii și procesul cunoașterii, în contactul direct al copilului cu marea carte a naturii. Folosind o imagine luată din viața poporului, Komensky atrage atenția că știința însușită numai din cărți — verbal — este asemeni unui pom confecționat pentru serbările țărănești: împodobit, dar fără viață. „Oamenii trebuie să devină înțelepți nu din cărți, ci din viață, din cunoașterea nemijlocită a vieții, prin observații, demonstrații și sinteze." Dezvoltînd aceste principii sub formă de reguli (Didactica magna, XVI-XIX)

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

În legătură cu examenele de absolvire și maturitate

Prin ordinul ministrului Învățămîntului și Culturii nr. 91/1957, se stabilesc următoarele în legătură cu examenele de absolvire și maturitate:

1) Examenele de absolvire a clasei a IV-a se vor ține între 10-15 iunie 1957. Pregătirea în vederea examenelor va avea loc între 1-10 iunie 1957.

2) Examenele de absolvire a clasei a VII-a se vor ține între 18-26 iunie 1957. Pregătirea în vederea examenelor va avea loc între 1-18 iunie 1957.

3) Examenul de maturitate se va ține între 1-15 iulie 1957. Pregătirea pentru examen va avea loc între 1-30 iunie 1957.

Profesorii și învățătorii sînt obligați să organizeze în perioada de pregătire a examenelor ore de consultație, de recapitulare etc.

În numărul viitor al „Gazetei învățămîntului" vor apare îndrumările Ministerului Învățămîntului și Culturii cu privire la examene.

Numiri

Tov. **Maxim Ioan**, profesor la Universitatea „V. Babeș" din Cluj, se numește pe data de 1 aprilie 1957 decan al Facultății de științe naturale și geografie a Universității „V. Babeș" din Cluj.

Tov. **Marincaș Valeria**, conferențiar la Universitatea „V. Babeș" din Cluj, se numește pe data de 1 aprilie 1957 prodecan la Facultatea de științe naturale și geografie a Universității „V. Babeș" din Cluj.

Tov. **Ianovici Virgil**, profesor la Facultatea de biologie din cadrul Universității „C. I. Parhon" din București, se numește pe data de 1 aprilie 1957 în funcția de decan al Facultății de biologie din cadrul aceleiași universități.

Cum realizez legătura cu practica în predarea fizicii

În munca mea de predare a fizicii în clasele a VI-a și a VII-a, mă străduiesc să le formez elevilor mei bazele concepției științifice despre lume, să-i ajut să înțeleagă fenomenele naturii și să știe cum sînt folosite legile ei de către oameni în procesul de producție a bunurilor materiale. Pentru a atinge acest scop, caut să expun cunoștințele de fizică nu în mod abstract, ci într-o legătură cît mai strînsă cu viața, cu producția, să îmbin studiul fenomenelor și legilor fizicii cu descrierea aplicațiilor lor practice.

La studiul capitolului despre mașini termice m-am străduit ca elevii să cunoască cît mai bine principiile funcționării acestora și a părților lor componente. Am organizat cu elevii din clasa a VII-a o vizită la o moară din comuna noastră, unde ei au avut posibilitatea de a observa motorul Diesel în funcțiune. După aceea le-am dat ca temă pentru acasă să întocmească un referat cu titlul „Descrierea construcției și funcționării motorului Diesel". La fel am procedat și la clasa a VI-a, cu prilejul studierii principiului lui Pascal. Vizitînd aceeași moară, elevii clasei a VI-a au putut vedea presa hidraulică și au înțeles astfel mai bine modul ei de funcționare.

Pentru consolidarea cunoștințelor și lărgirea orizontului politehnic al elevilor acord o atenție deosebită rezolvării problemelor de fizică. Aceasta îi ajută pe elevi să înțeleagă noțiunile de bază ale fizicii, legile studiate, le formează priceperea de a folosi unitățile de măsură și formulele și contribuie totodată la însușirea de către elevi a unor cunoștințe tehnice din diferite ramuri ale producției. De asemenea le dau elevilor probleme-întrebări. Iată cîteva din acestea: De ce diapozitivele se pun răsturnate în aparatul de proiecție? De ce atunci cînd deschidem parțial un robinet de apă, apa țîșnește cu o viteză mai mare decît atunci cînd deschiderea este liberă în întregime?

Pentru a dezvolta priceperile și deprinderile practice ale elevilor din clasa a VII-a le-am cerut, cu prilejul studierii capitolului „Electricitatea", să alcătuiască schemele unor circuite, ca de pildă al unui bec de lanternă de buzunar, al unei sonerii electrice etc. Pe baza acestor scheme elevii au realizat apoi în laborator unele din aceste circuite.

Ca teme pentru acasă dau uneori elevilor să deseneze diferite aparate pe care le utilizăm în clasă, ca de pildă pirometru cu cadran, calorimetru, elemente galvanice, balanțe, vase comunicante etc. Aceste desene contribuie la înțelegerea și fixarea cunoștințelor și îi obișnuiesc pe elevi cu alcătuirea și folosirea schițelor atît de utile în activitatea practică.

Cu prilejul studierii cunoștințelor privitoare la schimbarea stării de agregare a substanțelor, elevii au executat și diferite grafice, ca acel al topirii naftalinei, al variației temperaturii în timpul încălzirii apei pînă la fierbere etc. Executînd și citind grafice, elevii învață să înregistreze un fenomen în fazele lui diverse și astfel înțeleg mai bine legătura care există între diferitele mărimi fizice.

Pentru a le forma elevilor din clasa a VI-a deprinderi de măsurare, am efectuat cu ei măsurări de lungime, suprafață și volum. Elevii au efectuat lucrări interesante de laborator cu privire la măsurarea greutății corpurilor, la determinarea greutății specifice a corpurilor etc.

O contribuție importantă la realizarea învățămîntului politehnic aduce cercul de fizică-matematică al elevilor, la care participă cei mai buni elevi din clasele V—VII. Ei prezintă aci referate, construiesc aparate, rezolvă probleme distractive. În cadrul cercului se efectuează măsurători pe teren și alte lucrări practice. Activitatea cercului se desfășoară după un plan întocmit pe întregul an școlar.

Desigur că munca la catedră ne dă posibilitatea să găsim mereu forme noi de legătură între studiul fizicii și activitatea practică. Eu am convingerea fermă că acolo unde există o preocupare permanentă față de problemele învățămîntului politehnic, unde se desfășoară o muncă perseverentă în clasă, în afară de clasă și extrașcolară, se pot obține neîncetat rezultate tot mai frumoase în înarmarea tineretului cu cunoașterea bazelor producției, cu deprinderi temeinice de muncă, care le vor da posibilitatea să lucreze cu succes în întreprinderile industriale sau în agricultură.

MARTA STOICA
profesoară la școala de 7 ani cu limba de predare română din comuna Denta, regiunea Timișoara

PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA ACTIVITĂȚII ȘCOLILOR PROFESIONALE ȘI TEHNICE

Concluziile ședinței Colegiului Ministerului Învățămîntului din 4 martie 1957

În ședința Colegiului Ministerului Învățămîntului din 4 martie 1957 s-a analizat activitatea desfășurată în învățămîntul profesional și tehnic în cei doi ani de aplicare a Hotărîrii Partidului și Guvernului cu privire la organizarea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și a școlilor tehnice de maiștri. Hotărîre care a determinat o cotitură în învățămîntul profesional și tehnic din țara noastră.

Problemele puse în discuția Colegiului au fost:

— stabilirea rețelei, profilului și planului de școlarizare pentru școlile profesionale de ucenici, tehnice și tehnice de maiștri pe anul 1957/58;

— îmbunătățirea conținutului învățămîntului;

— organizarea atelierelor școlilor profesionale de ucenici ale Ministerului Învățămîntului ca unități productive și a instruirii practice în aceste ateliere;

— asigurarea cu cadre didactice corespunzătoare a școlilor profesionale, tehnice și tehnice de maiștri;

— asigurarea bazei materiale a acestor școli;

— îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale ucenicilor și elevilor;

— intensificarea muncii de educare comunistă a ucenicilor și elevilor;

— întărirea controlului și îndrumării învățămîntului profesional și tehnic;

— integrarea absolvenților în producție.

Pe baza referatului prezentat de Direcția generală a învățămîntului profesional și tehnic și a discuțiilor purtate în ședință, Colegiul Ministerului Învățămîntului a adoptat următoarele concluzii:

I

În cursul celor 2 ani de aplicare a Hotărîrii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne nr. 91/1955, completată și republicată cu nr. 1434/1956, învățămîntul profesional și tehnic s-a îmbunătățit simțitor, obținîndu-se însemnate rezultate pozitive.

În colaborare cu ministerele, instituțiile și organizațiile centrale, au fost restructurate școlile profesionale și medii tehnice care au funcționat pînă la apariția Hotărîrii și s-a organizat noul sistem de școli profesionale de ucenici, tehnice și tehnice de maiștri legate de întreprinderi.

S-au precizat rețeaua, profilul și planul de școlarizare. Există în prezent 408 școli profesionale de ucenici, cu un total de 88.557 ucenici; 64 școli tehnice cu 6.015 elevi, care primesc absolvenți ai școlilor medii de cultură generală și pregătesc personal tehnic și muncitori calificați; 46 școli tehnice pentru absolvenți ai școlii de 7 ani, cu 8.514 elevi; 100 școli tehnice de maiștri cu 6.655 elevi.

Pentru maiștrii menținuți în producție, dar care n-au studii corespunzătoare, s-au organizat cursuri serale și fără frecvență. De asemenea, pe lîngă unele școli tehnice funcționează cursuri serale și fără frecvență pentru salariații din cîmpul muncii. În afara celor 88.557 ucenici, în școlile unor departamente mai urmează cursurile teoretice un număr de 5.558 ucenici din sectorul cooperatist și întreprinderi mici.

S-au elaborat treptat planuri de învățămînt și programe școlare la nivelul corespunzător noilor cerințe ale producției.

Sistemul de instruire practică în întreprinderi a ucenicilor este cel mai corespunzător pentru pregătirea cadrelor de muncitori calificați. Instruirea teoretică și practică a ucenicilor și elevilor a dat în școlile ministerelor rezultate mai bune decît în anii precedenți.

S-au înființat ateliere-școală pentru instruirea ucenicilor din anul I. Instruirea acestor ucenici este asigurată de către maiștri-instructori.

Ucenicii din anii II și III au fost cuprinși în producție, unii fiind repartizați pe lîngă muncitorii calificați, alții în echipele de muncitori și în cazuri mai rare în brigăzi separate. În general, ucenicii din anul II lucrează în producție în regie, iar cei din anul III în acord.

Cînd ucenicii sînt repartizați pe lîngă muncitori calificați care au o temeinică pregătire, rezultatele instruirii sînt foarte bune; totuși sînt unii muncitori care, fiind interesați numai de îndeplinirea normelor, nu se ocupă în măsură suficientă de ucenici.

Fiind absorbiți de sarcinile de producție, nici conducătorii de întreprinderi nu s-au ocupat întotdeauna de activitatea școlii, așa cum prevede Hotărîrea, ci i-au lăsat pe ucenici numai pe seama directorului școlii.

Față de situația din trecut, școlile au fost încadrate cu profesori și maiștri cu o pregătire mai bună. Nivelul profesional și politic al cadrelor didactice s-a îmbunătățit prin participarea acestora la activitățile metodice organizate în școli și la diferitele cursuri de perfecționare ținute în anii 1955 și 1956.

S-a îmbunătățit baza materială a școlilor, prin construirea de noi localuri, amenajări și reparații și prin utilarea sălilor de clasă, a atelierelor și laboratoarelor.

Condițiile de muncă și de trai ale ucenicilor și elevilor au fost îmbunătățite prin școlarizare gratuită, prin acordarea echipamentului de lucru, a bursei de stat, prin organizarea de tabere, prin sporirea alocației de hrană etc.

Veniturile realizate de ucenicii școlilor profesionale au crescut simțitor față de anii precedenți.

S-au obținut rezultate mai bune în ceea ce privește educația comunistă a ucenicilor și elevilor. S-au întărit colectivele de elevi, a crescut dragostea ucenicilor și elevilor pentru munca productivă, a crescut nivelul ideologic și politic al acestora. S-a întărit necontenit frăția între elevii de diferite naționalități.

În acești doi ani au fost controlate de către inspectorii Ministerului Învățămîntului 85% din totalul școlilor profesionale, tehnice și tehnice de maiștri. Ținînd seamă de specificul acestor școli, s-a introdus controlul prin inspectori de specialitate. Unele inspecții au fost făcute în comun cu delegați ai organelor de partid, ai ministerelor, ai organelor sindicale și de tineret ca și cu delegați ai Comisiei Controlului de Stat. Îndrumările date cu prilejul inspecțiilor și măsurile luate au dus la îmbunătățirea activității didactice și la ridicarea nivelului la învățătură al ucenicilor și elevilor.

Față de trecut, absolvenții sînt mai temeinic pregătiți și corespund mai bine nevoilor producției.

II

În îndeplinirea sarcinilor cerute de dezvoltarea necontenită a învățămîntului profesional și tehnic există însă și unele lipsuri. Planurile de școlarizare, mai ales la școlile profesionale agricole, de mine și de construcții, nu au fost în întregime realizate datorită faptului că întreprinderile n-au căutat în măsură suficientă să-i atragă pe tineri spre aceste școli, precum și faptului că profesorii școlilor de 7 ani nu au desfășurat o muncă stăruitoare de îndrumare profesională a absolvenților.

La școlile tehnice de maiștri — cursuri de zi, serale și fără frecvență — planul de școlarizare a fost îndeplinit numai în parte, din cauza insuficientei pregătiri a candidaților.

Conducerile școlilor și întreprinderilor nu s-au ocupat îndeajuns de recrutarea ucenicilor și elevilor pe baza principiului teritorial, din raioane și regiuni limitrofe.

Conținutul unor programe școlare este încă prea încărcat. Numărul manualelor școlare pentru învățămîntul profesional și tehnic este cu totul insuficient, elevii fiind nevoiți să învețe după manualele fostelor școli ale rezervelor de muncă. Materialul didactic nu este asigurat în cantități suficiente în toate școlile. Nu s-au respectat și aplicat în toate școlile și întreprinderile măsurile de protecție a muncii. Unele întreprinderi n-au achitat școlilor contravaloarea muncii ucenicilor.

Educația comunistă a ucenicilor și elevilor a fost lăsată mai mult în seama diriginților și pedagogilor, neasigurîndu-se o colaborare a tuturor factorilor care răspund de această sarcină.

Analizînd lipsurile învățămîntului profesional și tehnic, Colegiul Ministerului Învățămîntului consideră necesar ca atît organele învățămîntului, cît și ministerele care au în sistemul lor școli profesionale și tehnice, precum și comitetele executive ale sfaturilor populare să acorde cea mai mare atenție și să dea cel mai mare sprijin bunei desfășurări a muncii acestor școli. Pentru o mai bună pregătire a viitoarelor cadre de muncitori și tehnicieni va trebui ca toți factorii în măsură să contribuie la această importantă acțiune, s-o sprijine cît mai activ.

În școlile profesionale de ucenici trebuie să fie primiți în primul rînd fiii muncitorilor din întreprinderea respectivă și din alte întreprinderi ale orașului. Prin introducerea acestui sistem se realizează principiul recrutării teritoriale, se înlătură fluctuația în încadrarea în producție a absolvenților, se îmbunătățește compoziția socială a ucenicilor și se realizează economii de cazare și transport.

În școlile agro-silvice, școli cărora, cu începerea anului școlar 1957-1958, trebuie să li se dea o extindere cît mai largă, trebuie recrutați fii ai țăranilor muncitori, în primul rînd ai membrilor gospodăriilor agricole colective, ai întovărășiților, ai salariaților gospodăriilor agricole de stat.

Admiterea elevilor în școlile profesionale se va face pe bază de concurs, iar pentru școlile din sectorul agricol, construcții și mine, în ordinea rezultatelor obținute la absolvirea școlii de 7 ani, ținîndu-se seama mai ales de notele obținute la obiectele legate de specificul meseriei.

Cadrele didactice din școlile de 7 ani, ca și cele din școlile profesionale, trebuie să ducă o muncă susținută cu elevii și părinții acestora, arătîndu-le avantajele învățăturii în școlile profesionale, care pregătesc tineretul pentru munca creatoare în producție. Aceste școli vor fi de asemenea popularizate prin presă, radio, conferințe etc.

Întreprinderile vor stabili neîntîrziat necesarul de cadre, ținînd seama de nevoile actuale și de perspectivele de dezvoltare a producției. Pe baza numărului de cadre necesare întreprinderilor, ministerele tutelare vor întocmi planurile de școlarizare.

Întreprinderile de interes local vor comunica necesarul de cadre Comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale, care vor întocmi planurile de școlarizare în vederea pregătirii ucenicilor și elevilor fie în școlile proprii, fie în școlile Ministerului Învățămîntului.

Planul de școlarizare al școlilor tehnice va crește, așa încît să poată cuprinde un număr mai mare de absolvenți ai școlii medii de cultură generală. Aceștia vor fi pregătiți pentru meserii și specialități care cer o calificare superioară, ca de exemplu cele din sectorul chimic, electrotehnic, metalurgie prelucrătoare etc.

Ministerele vor reexamina rețeaua școlară, pentru a corespunde mai bine specificului regiunii și nevoilor producției, urmărindu-se totodată o folosire mai rațională a localurilor existente.

III

Începînd cu anul școlar 1957—1958 se va reduce numărul orelor de instruire teoretică dela 6 la 5 ore pe zi, pentru evitarea supraîncărcării ucenicilor. În același scop Ministerul Învățămîntului va revizui, în colaborare cu celelalte ministere, numărul de ore de instruire practică și teoretică prevăzut în nomenclatorul de meserii.

Planurile de învățămînt care se elaborează pentru anul școlar 1957 — 1958 vor fi aplicate timp de 4—5 ani, spre a se putea verifica rezultatele obținute în școli și a se întocmi editarea manualelor după programe școlare stabile.

Se vor elimina din actualele programe școlare părțile neesențiale, paralelismele, precum și cunoștințele care nu sînt legate direct de meserie sau specialitate, introducîndu-se în schimb cunoștințele necesare însușirii tehnicii noi. În acest scop fiecare ministru va constitui comisii de specialiști care vor analiza și îmbunătăți programele actuale pînă la sfîrșitul lunii mai 1957.

Se vor asigura fonduri, spațiu grafic și hîrtie pentru editarea, în următorii doi ani, a tuturor manualelor necesare școlilor profesionale și tehnice. Manualele destinate școlilor tehnice pentru muncitori calificați, școlilor tehnice pentru personal tehnic și școlilor tehnice de maiștri vor fi procurate de ministerele, instituțiile și organizațiile centrale care tutelează aceste școli, pentru a fi date în folosința elevilor prin bibliotecile școlare.

Ministerul Învățămîntului va organiza în atelierul școlii profesionale nr. 4 din București, ca și în atelierele școlilor profesionale din Ploești și Sibiu secții pentru confecționarea materialului didactic necesar atît școlilor profesionale și tehnice, cît și școlilor de cultură generală, în vederea politehnizării învățămîntului.

În atelierele de producție ale unor întreprinderi se pot organiza secții separate pentru ucenici și elevi, în care să se realizeze o instruire științifică, bine controlată și îndrumată. Se recomandă ca aceste secții să fie conduse de maiștri instructori scoși din producție, care să aibă un nivel politic și ideologic ridicat și o temeinică pregătire profesională și pedagogică. Acolo unde nu se pot organiza secții separate este necesar ca instruirea ucenicilor să fie condusă de maiștri scoși din producție.

Pregătirea de muncitori prin cursurile reduse de calificare la locul de muncă poate fi restrînsă, deoarece muncitorii astfel pregătiți dau produse de slabă calitate și ocupă locurile de muncă ce se cuvin absolvenților școlilor profesionale din întreprinderi.

Este necesar să se organizeze cursuri de perfecționare a cadrelor didactice din învățămîntul profesional și tehnic, astfel ca fiecare profesor să urmeze odată la 5 ani aceste cursuri.

Se va extinde atestarea și la cadrele didactice din învățămîntul profesional și tehnic. În acest scop este necesar ca ministerele interesate să întocmească pînă la 30 august 1957, o situație a cadrelor didactice calificate, pe specialități, în vederea atestării și cuprinderii lor la cursurile de perfecționare. Toți maiștrii care nu au studiile cerute și care, din diferite motive, nu s-au înscris la cursurile serale și fără frecvență, să fie îndrumați să se înscrie la aceste cursuri pentru anul școlar 1957—1958.

Școlile profesionale vor fi finanțate în continuare din buget, deoarece veniturile rezultate din munca ucenicilor pot acoperi numai o parte din cheltuielile de școlarizare.

Se vor revizui drepturile de echipament stabilindu-se durata reală de uzură. De asemenea se vor lua măsuri ca echipamentul elevilor din ultimul an de școlarizare să fie lăsat în folosința absolvenților. Se va introduce uniforma școlară în învățămîntul profesional.

Conducerile școlilor și cadrele didactice vor intensifica, cu sprijinul organizațiilor sindicale și de tineret, munca de educare a ucenicilor și elevilor.

Se va dezvolta baza materială necesară educației fizice și se va intensifica activitatea sportivă de masă, în vederea creșterii unui tineret viguros, capabil de muncă, încrezător în forțele proprii.

Ministerul Învățămîntului, împreună cu celelalte ministere, va intensifica controlul muncii școlilor profesionale și tehnice. Sfaturile populare au dreptul să supravegheze munca educativă și gospodărească în școlile medii tehnice și profesionale.

Se va asigura încadrarea tuturor absolvenților în producție, în meseriile și specialitățile pentru care au fost pregătiți. Școlile vor urmări comportarea absolvenților în producție și vor stabili o legătură strînsă cu aceștia, creîndu-se astfel o tradiție care va avea un puternic efect educativ.

Trebuie să se acorde o atenție deosebită editării manualelor necesare școlilor profesionale, tehnice și tehnice de maiștri. Editura tehnică și Editura didactică și pedagogică au datoria să ia toate măsurile pentru a asigura apariția la timp a manualelor planificate pentru noul an școlar.

IV

În anul școlar 1957/58 vor funcționa:

A) Școala profesională de ucenici

În această școală este recomandabil ca ucenicii să fie încredințați pentru pregătirea lor practică unor maiștri-instructori cu o bună calificare profesională și pedagogică. Fiecare grupă de ucenici să fie luată în primire, din primul an de pregătire, de un maistru-instructor, care o va îndruma pînă la absolvire și va răspunde de pregătirea ei. Maistrul-instructor va însoți grupa la cursurile teoretice, pentru a se asigura legătura între învățămîntul teoretic și instruirea practică. În acest fel, maistrul-instructor va avea și posibilitatea să-și ridice nivelul său profesional.

Pentru instruirea practică ar urma să fie defalcate din planul de producție al întreprinderii lucrări care au mai multă contingență cu cerințele programelor școlare. Planul de producție va fi defalcat de către un colectiv format din șeful sectorului respectiv, maistrul din producție și maistrul-instructor al ucenicilor.

Prin crearea acestor condiții se va putea realiza o instruire științifică a ucenicilor.

S-ar putea lua în studiu posibilitatea ca în școlile profesionale de chimie și sanitare să fie primiți absolvenți ai școlilor medii de cultură generală, fără examen de admitere, direct în anul II. Admiterea directă în anul II este motivată prin faptul că acești elevi au căpătat în școala medie suficiente cunoștințe teoretice și practice.

Instruirea teoretică se va desfășura în clase, cabinete școlare și laboratoare și va cuprinde obiecte de cultură generală (matematică, educație politică și educație fizică) și obiecte de cultură profesională (tehnologia specială, tehnologia generală, fizica tehnică, desenul tehnic, protecția muncii, organizarea producției — calculul normelor și prețurilor de cost etc.).

Școlile din sectorul agricol ar putea fi amplasate în cadrul unor ferme didactice experimentale, așa cum celelalte școli profesionale funcționează în cadrul întreprinderilor. Astfel, instruirea practică a ucenicilor s-ar realiza la aceste ferme.

B) Școlile tehnice

a) Școala tehnică de maiștri

Avînd în vedere că elevii școlii tehnice de maiștri întîmpină greutăți în însușirea cunoștințelor teoretice, datorită slabei pregătiri de bază și întreruperii studiilor timp de 3 ani, ar fi bine ca în viitor elevii maiștri să fie recrutați dintre muncitorii calificați, absolvenți ai școlilor profesionale, cu practică de cel puțin 5 ani în producție, care au o bună pregătire teoretică pentru a-și putea însuși cunoștințele ce se predau în școlile tehnice de maiștri.

În afară de aceasta, ar urma ca în primele 6 luni să se organizeze la școlile tehnice de maiștri un curs preparator pentru reîmprospătarea cunoștințelor teoretice ale elevilor, pentru aducerea lor la un nivel de pregătire corespunzător cerințelor școlii tehnice de maiștri, cît și pentru o bună selecționare a elevilor.

Se recomandă sporirea numărului de ore pentru instruirea teoretică, astfel încît acestea să ajungă pînă la cca 60% din timpul de școlarizare. Pentru instruirea lor practică, elevii maiștri primesc o parte din sarcinile maistrului din întreprindere, începînd cu cele mai ușoare și mergînd treptat spre cele mai complexe.

b) Școala de conductori

Conform indicațiilor Consiliului de Miniștri al R.P.R., pentru complectarea necesarului de cadre cerute de dezvoltarea economiei naționale în al doilea plan cincinal, este necesară crearea unui nou tip de școală tehnică — școala de conductori.

Acest nou tip de școală va pregăti cadre tehnice intermediare între maiștri și ingineri, care să poată organiza și conduce fie unele sectoare din marile întreprinderi, fie șantiere de construcții, fie lucrări mai mici de arhitectură sau lucrări de poduri și drumuri, acolo unde nu este necesar a se angaja ingineri.

Durata cursurilor acestui tip de școală ar putea fi de 3 ani.

Elevii acestor școli ar urma să fie recrutați, pe bază de concurs, dintre absolvenții școlii medii de cultură generală; de asemenea vor fi primiți în aceste școli cei mai buni dintre absolvenții școlilor tehnice de maiștri.

c) Școala tehnică pentru muncitori

Avînd în vedere progresul tehnic ce se realizează continuu în industria țării noastre, este necesar să se pregătească un număr mai mare de muncitori de înaltă calificare recrutați dintre absolvenții școlii medii de cultură generală. Acești muncitori vor fi pregătiți în școli tehnice cu durata de 2 ani, și în primul rînd pentru meseriile din sectoarele chimic și mecanică de precizie.

Instruirea practică a acestor elevi s-ar putea desfășura în ateliere corespunzătoare, după același sistem propus pentru școlile profesionale de ucenici.

d) Școala tehnică pentru personal tehnic

Acest tip de școală se va restrînge, conform nevoilor stricte ale economiei, întrucît există un număr mare de tehnicieni pregătiți prin fostele școli medii tehnice.

*

Ședința Colegiului Ministerului Învățămîntului a subliniat însemnătatea îndeplinirii întocmai a sarcinilor prevăzute în Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. din 28 ianuarie 1955 cu privire la organizarea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și a școlilor tehnice de maiștri. Analizînd felul cum au fost înfăptuite aceste sarcini în decursul celor 2 ani care au trecut de la apariția Hotărîrii, Colegiul a constatat că s-au obținut importante rezultate pozitive. Totodată Colegiul a constatat că în învățămîntul profesional și tehnic mai există o serie de lipsuri, care trebuie grabnic lichidate.

La îmbunătățirea pregătirii cadrelor de muncitori, tehnicieni și maiștri sînt chemați să-și dea contribuția toți factorii care răspund de învățămîntul profesional și tehnic. Este necesar ca măsurile de îmbunătățire a acestui învățămînt să fie aplicate permanent, astfel încît să se obțină o ridicare a nivelului muncii în școli încă în cursul acestui an școlar. De asemenea, trebuie să se ia de pe acum măsuri care să asigure deschiderea în bune condițiuni a anului școlar viitor, 1957/58.

Komensky elaborează un sistem didactic armonios, care constituie punctul de plecare al didacticii științifice.

Realizînd un învățămînt progresiv, în raport cu particularitățile de vîrstă ale copiilor, Komensky formulează un principiu a cărui valabilitate apare sub un dublu aspect: psihologic, prin adecvarea învățămîntului particularităților dezvoltării copilului — și etic, prin eliminarea violenței în tratarea copilului, prin înlocuirea acesteia cu o atitudine umanitară.

„Omnia sponte fluant, absit violentia rebus" — toate să decurgă de la sine, să dispară violența din lucruri — așa sună cerința pe care Komensky a înscris-o pe frontispiciul operei sale. În ea se află trasat întregul program al respectului personalității umane a copilului, al unui învățămînt bazat pe interese și convingeri și ale cărui legi sînt conforme cu natura.

Exprimînd cerința unui învățămînt activ și conștient, Komensky insistă asupra necesității de a se arăta utilitatea celor învățate. Învățămîntul — afirmă el — trebuie să dobîndească un caracter utilitar.

Una din laturile cele mai de seamă ale activității pedagogice a lui Komensky o constituie elaborarea metodicii de predare a limbii materne și a limbii latine, la care a aplicat în mod consecvent principiile sale generale didactice. Principiul central, comun metodicii de predare a amîndurora limbi îl constituie, după Komensky, unitatea dintre cuvînt și obiect, dintre sensul cuvîntului și realitatea pe care o denumește acesta — deoarece noțiunile sînt imaginile reale ale lucrurilor, iar cuvintele expresia acestor imagini. Al doilea principiu al metodicii limbii este acela al predării gradate, ascendente. Aplicația lui o găsim în manualele pedagogice gradate ca complexitate de conținut, vocabular, gramatică și expresie: „Orbis sensualium pictus", „Janua lingarum", „Schola ludus". Un al treilea principiu al metodicii limbilor îl constituie asocierea regulii gramaticale cu exemplul care o caracterizează.

Stabilind cerințele predării limbilor în „Didactica Magna" (cap. XXII) Komensky arată că limba trebuie învățată nu pentru erudiție și perfecție, ci ca mijloc de a comunica cultura și altora. (Didactica Magna, cap. XXII, 1). În acest mod, studiul limbii servește ca mijloc de dezvoltare a culturii naționale, de îmbogățire a oamenilor cu cunoștințe, de apropiere între ei. În acest sens Komensky recomandă, pe lîngă studiul limbii materne și al limbii latine, și studiul limbii popoarelor vecine.

Komensky a acordat o deosebită atenție educației morale. Elementul cel mai important în această privință îl constituie, după el, educația umanitară. În întreaga lui operă pedagogică răsună apelul la umanitate, la înțelegere între oameni, indiferent de religie și națiune.

Un alt element esențial al eticii lui Komensky îl constituie ideea fericirii construite prin muncă. El dă fericirii un sens uman, în opoziție cu spiritul învățămîntului bisericesc, ce dădea fericirii un sens ireal, prin căutarea acesteia într-o lume imaginară (ideea fericirii prin moarte).

Komensky s-a oprit și asupra problemei disciplinei. În locul disciplinei barbare, realizată sub ferulă, Komensky cere o disciplină rezultată din convingere, realizată prin mijloace umane. El se opune cu hotărîre folosirii brutalității în scopul unei instruiri forțate.

Trăind într-un secol mistuit de lupte și de intoleranță, în secolul cînd lumea feudală începuse să apună iar biserica romană umbrea soarele cu fumul rugurilor, Komensky a luat inițiativa activă a realizării înțelegerii între oameni, dovedindu-se, prin apelurile sale către conducătorii statelor, un adevărat apostol al păcii. Apologet al muncii, el singur titan al muncii educative, a urît tot ceea ce distruge creația umană.

Deoarece imensa lui activitate s-a îndreptat spre realizarea fericirii omului, a păcii și înțelegerii între oameni, în persoana lui Komensky comemorăm nu numai un om care și-a închinat viața educației și învățămîntului, ci și un mare meșter al „atelierului umanității" (officina humanitatis).

Școala noastră — continuatoare a marilor idei înaintate în pedagogie și pătrunsă de spiritul celui mai înalt umanism — găsește în Komensky pe unul din înaintașii săi, a cărui operă o dezvoltă mai departe pe baza pedagogiei științifice, consecvent materialistă, și a umanismului socialist.

Conf. univ. OTTO SCHECHTER

„Ziua activului sindical"

Cu aproape un an în urmă se organiza la Ploești, pentru prima dată în țara noastră, o formă interesantă și nouă a schimbului de experiență între organizațiile sindicale ale muncitorilor din învățământ — „Ziua activului sindical". Organizarea unor asemenea forme ale schimbului de experiență, cerută insistent la adunările generale pentru prezentarea dărilor de seamă și alegerea organelor sindicale, s-a extins în primul trimestru al acestui an, avînd o binevenită tendință de generalizare.

In luna martie, la clubul muncitorilor din învățămînt din București, s-au organizat „Zile ale activului sindical" atît pentru activiștii din organizațiile sindicale din școlile de cultură generală cît și pentru cei din organizațiile sindicale din facultăți. Cu acest prilej, delegația C.C. al S.M.I. care a fost de curînd într-o vizită de documentare în Uniunea Sovietică a făcut cunoscute unele aspecte ale muncii organizațiilor sindicale similare din U.R.S.S., care au trezit mult interes în rîndurile celor prezenți. „Ziua activului sindical" a permis de asemenea activiștilor să discute o serie de probleme privitoare la munca lor. Astfel, la adunarea activului sindical din instituțiile de învățămînt superior s-a discutat problema contribuției organizațiilor sindicale din aceste instituții la îmbunătățirea muncii în rîndurile studenților, la ridicarea nivelului activității didactico-științifice a cadrelor.

Adunările activului sindical din Capitală au durat însă din păcate, destul de puțin și, dat fiind multiplele probleme puse în discuție, dezbaterea lor nu a putut avea decît un caracter foarte general.

Mai productivă se pare că a fost „Ziua activului sindical" organizată de comitetul sindical raional al muncitorilor din învățămînt, din raionul Brăila. La adunarea organizată cu acest prilej au participat organizatorii sindicali din școlile din raion și întreg activul sindical din orașul Brăila. De asemenea, au fost invitați la această adunare președinții comitetelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt din toate raioanele regiunii Galați. Programul a cuprins expunerea învățămintelor culese în vizita de documentare a delegației C.C. al S.M.I. în U.R.S.S., expunere făcută de tov. Elena Andrei, locțiitor de președinte al comitetului sindical raional Brăila, membră a delegației. A urmat o scurtă prezentare a activității organizațiilor sindicale din raion pe primul trimestru. Prezentarea acestei activități a avut din păcate un caracter mai mult statistic, a fost ruptă de activitatea concretă a organizațiilor sindicale din școli. Ceva mai interesante la „Ziua activului sindical" din raionul Brăila au fost discuțiile, la care au participat mulți activiști sindicali, scoțind la iveală lipsurile și greutățile muncii și propunînd măsuri de îndreptare.

„Ziua activului sindical" din Brăila a continuat cu instruirea organizatorilor sindicali, făcută cu pricepere de tov. I. Topa, instructor al C.C. al S.M.I., și s-a încheiat printr-un program artistic urmat de o reuniune tovărășească.

Și totuși, nici „Ziua activului sindical" organizată la Brăila nu a putut fi satisfăcătoare, deși comitetul sindical raional a muncit mult pentru organizarea ei. Dar să vedem de ce. După expunerea tov. președinte al comitetului sindical raional asupra activității organizațiilor sindicale din școli pe primul trimestru al anului a urmat raportul comisiei de cenzori. Apoi au fost prezentate proiectul bugetului financiar al comitetului sindical și proiectul planului de venituri și cheltuieli al asigurărilor sociale. După cum se vede, cea mai mare parte a programului „Zilei activului sindical" a fost ocupată de probleme care, în mod obișnuit, se dezbat în adunarea generală a membrilor de sindicat sau în plenarele pentru prezentarea dărilor de seamă. In aceste condiții valorificarea experienței avansate a organizațiilor sindicale a fost în mod efectiv neglijată.

Cauza principală care a determinat această organizare nejustă a „Zilei activului sindical" constă, după părerea noastră, în faptul că C.C. al S.M.I. n-a dat organelor sale indicații clare cu privire la această formă a schimbului de experiență, ci le-a trimis unele instrucțiuni vagi, neprecise. Pentru activiștii sindicali este de neînțeles de ce aceste instrucțiuni confundă atît de flagrant obligația statutară a prezentării dărilor de seamă cu organizarea schimbului de experiență la „Ziua activului"

Multe comitete sindicale ale muncitorilor din învățămînt din țară vor organiza „Zile ale activului sindical" în vacanța de primăvară. Este necesar ca aceste zile să prilejuiască în mod efectiv schimbul de experiență, să se organizeze în așa fel încît să înlesnească înarmarea activiștilor sindicali din școlile noastre cu metode înaintate de muncă, în măsură să sporească contribuția activității sindicale din școli la ridicarea generală a învățămîntului nostru.

CONST. RĂDOI

Concurs pentru elaborarea manualelor școlare necesare învățămîntului de cultură generală

In vederea îmbunătățirii continue a conținutului manualelor școlare necesare învățămîntului de cultură generală, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne a aprobat Regulamentul de organizare a concursurilor pentru elaborarea manualelor școlare originale.

Pe baza Hotărîrii cu privire la aprobarea acestui Regulament, precum și a Regulamentului documente publicate în nr. 14 din 30 ianuarie 1957 al Colecției de Hotărîri și dispoziții ale Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, se instituie un concurs pentru elaborarea unor manuale pentru anul școlar 1958—1959.

Pentru a asigura buna desfășurare a concursului, Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat instrucțiuni menite să vină în ajutorul participanților la concurs. Pe baza Regulamentului aprobat de Consiliul de Miniștri al R.P.R. și ținînd seama de instrucțiunile Ministerului Învățămîntului și Culturii, cadrele didactice sînt chemate să participe la acest concurs. Publicăm mai jos Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului și Culturii privind aplicarea Regulamentului de organizare și desfășurare a concursului pentru elaborarea manualelor școlare editate de către Ministerul Învățămîntului și Culturii prin Editura de stat didactică și pedagogică.

Instrucțiuni

In baza Hotărîrii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală din Republica Populară Romînă, din 13 iulie 1956, și a Regulamentului privind organizarea concursurilor pentru elaborarea manualelor școlare, Ministerul Învățămîntului și Culturii dă următoarele instrucțiuni privind elaborarea prin concurs a unor manuale școlare pentru anul școlar 1958—1959:

1. — Se vor elabora prin concurs următoarele manuale, al căror volum aproximativ și termen de predare sînt specificate în dreptul fiecăruia:

nr. crt.	Titlul	Clasa	Școala cu limba de predare	Data predării	nr. pag. (aproxim.)	nr. fig.	Obs.
1.	Istoria lit. romîne	IX	română	30.X.957	360	70	
2.	Istoria lit. romîne	X	„	30.X.957	460	80	
3.	Limba rusă	IV	„	1.IX.957	80	100	
4.	Algebra	VII	„	20.VIII.957	240	80	
5.	Trigonometria	X	„	30.VIII.957	220	180	(reală)
6.	Geometrie în spațiu	X	„	5.VIII.957	200	200	(reală)
7.	Geometria analitică	XI	„	5.VIII.957	200	150	
8.	Analiză (calcul diferențial și integral)	XI	„	15.VIII.957	300	120	
9.	Geometrie în spațiu	X	„	15.VIII.957	150	150	(umanistică)
10.	Trigonometrie	X	„	30.VIII.957	150	120	(umanistică)
11.	Matematici superioare	XI	„	15.IX.957	200	200	
12.	Anatomia	VII	„	15.VIII.957	120	100	
13.	Geologia	XI	„	15.VIII.957	175	150	
14.	Geografia	VII	„	1.IX.957	200	100	
15.	Gramatica lb. ruse de uz școlar	—	„	1.X.957	250		

2. — Volumul fiecărui manual este indicat în număr de pagini de text dactilografiate.

3. — Termenul indicat în dreptul fiecărui manual reprezintă data primirii manuscrisului de către editură.

4. — Manuscrisele vor fi trimise pe adresa: Editura de stat didactică și pedagogică, Str. Alex. Popov nr. 30, raionul Gh. Gheorghiu-Dej, București, cu mențiunea: „Pentru concursul de manuale", respectîndu-se întocmai precizările din regulament.

5. — Manuscrisele prezentate la concurs vor fi însoțite de un plic închis și sigilat de autor. In plic se vor indica: numele, adresa autorului, pseudonimul sau motto-ul ales.

6. — In cazul cînd trimiterea manuscrisului se face prin poștă, expeditorul va trece pe colet și pe buletinul de expediție, în locul numelui său, pseudonimul ales, cu indicația „Poste restante".

In ambele cazuri manuscrisele vor fi înregistrate la Editură sub pseudonimul sau motto-ul ales de autor.

7. — Manuscrisele vor fi prezentate în 5 exemplare dactilografiate. Fiecare pagină va avea cca. 31 de rînduri a 65 semne fiecare rînd (aproximativ 2.000 semne pe pagină).

Fiecare exemplar va cuprinde toate elementele necesare înțelegerii textului: hărți, desene, planșe, diagrame, scheme, tablouri sinoptice. Acestea nu intră în numărul de pagini dactilografiate.

In unele cazuri (desene artistice sau alte desene care prezintă greutăți de realizare pentru autori, material ilustrativ foarte cunoscut etc.) autorii pot da numai indicații precise pentru executarea acestora de către editură, în cazul cînd manualul va fi premiat și apoi tipărit.

Pentru materialul ilustrativ care urmează a fi reprodus din albume, enciclopedii, tratate, atlase, autorul va da indicații precise asupra sursei.

Desenele la manualele de matematică, științele naturii și hărțile la manualele de geografie vor fi lucrate cu toată exactitatea, executarea desenelor pentru tipar urmînd să fie efectuată de editură la manualele premiate care se vor tipări.

8. — Manualele de matematică vor cuprinde în conținutul lor și exercițiile și problemele necesare. Pentru manualele de Istoria literaturii romîne cl. IX-a și a X-a, Editura didactică și pedagogică va elabora culegeri de texte separate. Aceste manuale, ca atare, nu vor cuprinde textele pentru analiză și caracterizări, ci numai scurte citate necesare prezentării istorico-literare.

Manualul de gramatică pentru limba rusă va cuprinde în conținutul său și exercițiile necesare.

9. — Conținutul materialului prezentat trebuie să fie în deplină concordanță cu programa școlară valabilă pentru anul 1958—1959.

10. — Pentru procurarea programelor școlare, pe baza cărora se vor elabora manualele, participanții la concurs se vor adresa Editurii de stat didactice și pedagogice, Str. Alex. Popov, nr. 30, București, fie prezentîndu-se personal, fie prin corespondență, în termen de 45 de zile de la data publicării acestor dispoziții.

Totodată, participanții la concurs vor primi și cîte un exemplar din lucrarea „Cerințele unui bun manual", după care se vor orienta în elaborarea manualelor.

11 — Rezultatele concursului vor fi comunicate prin presă și personal.

Contribuție valoroasă la îmbogățirea materialului didactic

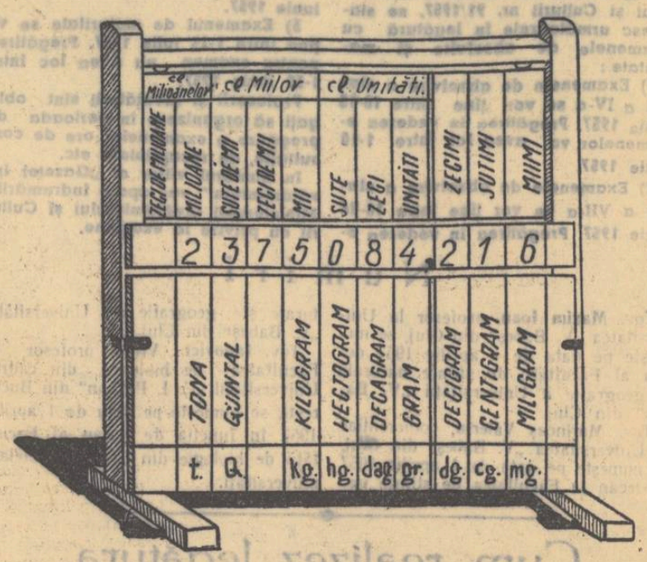

Pentru ca elevii să înțeleagă cît mai adînc cunoștințele de aritmetică, în predarea acestor cunoștințe trebuie să se folosească un material didactic cît mai bogat.

Numeroși învățători și profesori preocupîndu-se cu seriozitate de această problemă, confecționează cu mijloace proprii materiale didactice menite să-i ajute pe elevi în însușirea cunoștințelor de aritmetică. Așa procedează, de pildă, tovarășul Mihail Ionescu, profesor la școala de 7 ani nr. 3 din Ploești. Nu de mult, tov. Ionescu a confecționat un material valoros care servește la fixarea cunoștințelor referitoare la scrierea și citirea numerelor mari, inclusiv a fracțiilor zecimale, precum și la fixarea cunoștințelor despre măsurile de lungime, de greutate, de capacitate, de suprafață și volum.

Acest material, intitulat „Transformatorul aritmetic" este alcătuit dintr-un cadru pătrat din lemn, de dimensiunile 50 x 50 cm, sprijinit pe două suporturi. Aparatul este format din trei cîmpuri dispuse în direcție orizontală unul deasupra celuilalt.

Cîmpul superior este alcătuit dintr-o bandă de mușama albă, pe care este scris tabelul cu denumirea ordinelor, a claselor, precum și a părților fracționare zecimale. Această bandă este antrenată de două role de lemn, dispuse în poziție verticală. In interiorul bandei, între părțile întregi și zecimale, este fixată vertical o fîșie de tablă ce se prelungește în jos sub forma unei virgule. Odată cu mișcarea bandei de mușama se mișcă și virgula de-a lungul părții inferioare a cîmpului al doilea.

Cîmpul al doilea este format dintr-o tablă neagră de lemn, divizată în părți egale prin linii albe verticale. Tabla neagră are dimensiunile 30 x 7 cm. Pe suprafețele rezultate în urma divizării tablei negre se înscriu cifrele numărului ce dorim să-l reprezentăm.

In cîmpul al treilea pot fi introduse diferite tăblițe de tablă sau de carton presat, pe care sînt scrise măsurile de lungime, de capacitate, de greutate, de suprafață sau de volum, cu multiplii și submultiplii lor. Măsurile, în ordinea lor de mărime, sînt indicate pe aceste tăblițe cu denumiri și simboluri. Tăblițele sînt despărțite prin linii verticale din 4 în 4 cm (corespunzînd cu despărțiturile de pe tabla neagră), cu excepția tăblițelor care reprezintă unitățile de suprafețe, pe care liniile sînt din 8 în 8 cm, și a tăblițelor ce reprezintă unitățile de volum — pe care liniile sînt din 12 în 12 cm.

Pentru a folosi aparatul scriem mai întîi pe tabla neagră (a II-a) cifrele numărului întreg sau zecimal cu care lucrăm. Rulăm apoi banda de mușama la dreapta și la stînga și apoi cu ea, și virgula cu care este solidară.

Cu ajutorul acestui aparat se pot ilustra, în clasele a III-a, a IV-a și a V-a, lecțiile privitoare la formarea și transformarea numerelor întregi și zecimale, precum și alte operații legate de măsurile de lungime, greutate, capacitate și volum. Prin folosirea aparatului lecția devine mai atrăgătoare, menținînd tot timpul trează atenția elevilor.

Apreciind munca tov. Ionescu, Ministerul Învățămîntului i-a acordat o recompensă materială și un certificat de inovator.

Ing. C. GIRTAN

În întîmpinarea aniversării a 500 de ani de la înscăunarea lui Ștefan cel Mare

Suceava, bătrîna „cetate de scaun" a Moldovei, se pregătește să sărbătorească o jumătate de mileniu de la urcarea pe tron a viteazului conducător de oști și a marelui diplomat care a fost Ștefan cel Mare. Cadrele didactice și elevii din școlile Sucevii participă cu entuziasm la aceste pregătiri.

Colectivul școlii medii nr. 1, care va purta numele marelui domnitor, întîmpină în mod deosebit aniversarea lui Ștefan cel Mare. De curînd, în cadrul unei adunări a tuturor elevilor, tov. Alexandru Obadă, directorul școlii, le-a vorbit despre importanța acestui eveniment în viața poporului nostru. Comunicîndu-le că școala unde învață ei va primi numele domnitorului moldovean, tov. Obadă a cerut elevilor să se arate demni de acest nume, muncind cu și mai multă stăruință pentru însușirea cunoștințelor.

Un accent deosebit pun pedagogii școlii, în această perioadă, pe educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și al dragostei pentru tradițiile înaintate ale poporului nostru. La lecțiile de limba română și istorie, profesori ca Ilaria Zbiera, Ion Ștefănescu, Nicodim Ițcuș, Clara Surkis etc. au vorbit despre personalitatea marelui domnitor și despre bogata lui activitate politică, militară și culturală. Discuții cu privire la această temă au avut loc și în orele educative conduse de diriginții Valerian Rei, Dimitrie Socoliuc, Varvara Ursache, Florica Răuț etc. Profesorii de limba română și istorie îi pregătesc pe elevi în vederea concursului literar-istoric organizat de secția de învățămînt a regiunii Suceava. Sub îndrumarea profesorilor de limba română, muzică și educație fizică se desfășoară pregătiri pentru programul artistic care va fi prezentat de elevi cu prilejul festivităților ce vor avea loc între 12—14 aprilie.

Sărbătorirea a 500 de ani de la urcarea pe tronul Moldovei a lui Ștefan cel Mare constituie pentru colectivul școlii medii nr. 1 din Suceava un prilej de justificată bucurie și, în același timp, un îndemn la noi succese în munca instructiv-educativă și obștească.

C. SCHMELZER

Mai multă atenție școlilor pentru tineretul muncitoresc

(Urmare din pag. 1)

a tinerilor muncitori. Astfel, s-au organizat periodic ședințe de analiză a activității elevilor, la care au participat reprezentanți ai întreprinderilor, ai comitetelor U.T.M. din întreprinderi, ca și părinți ai elevilor mai tineri.

De curînd, la comitetul orășenesc P.M.R. București a avut loc o consfătuire în cadrul căreia a fost analizată munca desfășurată în școlile și cursurile serale din Capitală. Scoțînd în evidență succesele și lipsurile existente în aceste școli, participanții la consfătuire au făcut totodată o serie de propuneri valoroase, menite să contribuie la îmbunătățirea condițiilor în care se desfășoară instruirea și educarea tinerilor muncitori. Astfel, s-a recomandat întreprinderilor să ia măsuri în vederea asigurării sălilor de curs necesare școlilor și a mobilierului respectiv. A fost combătută cu tărie practica unor întreprinderi care nu încadrează pe muncitorii-elevi într-un singur schimb de producție și care-i folosesc în munci suplimentare. De asemenea, li s-a cerut întreprinderilor să ajute școlile pentru tineretul muncitoresc nu numai în primele săptămîni de școală — așa cum se obișnuește în unele locuri — ci în tot decursul anului școlar.

Cu deosebit interes au fost dezbătute la această consfătuire problemele muncii cadrelor didactice care predau în învățămîntul seral. S-a arătat că este necesar ca secția de învățămînt a sfatului popular al Capitalei să îmbunătățească mereu încadrarea acestor școli, repartizîndu-le profesori calificați, cu o experiență îndelungată, oameni devotați clasei muncitoare, gata să-și pună toate cunoștințele lor în slujba instruirii tineretului muncitoresc. De asemenea, în cadrul consfătuirii a fost subliniată necesitatea de a se acorda multă grijă pregătirii celor mai buni dintre muncitorii-elevi în vederea intrării lor în învățămîntul superior.

Acordînd toată atenția ridicării continue a procesului instructiv-educativ în școlile pentru tineretul muncitoresc, organele de partid și de stat vor reuși să ajute oamenii muncii să-și completeze cunoștințele de cultură generală, contribuind astfel la pregătirea cadrelor cu un larg orizont cultural necesare construirii socialismului în patria noastră.

Manuale pentru viitorul an școlar

In toate sectoarele Editurii de stat didactice și pedagogice domnește o vie activitate. Toți lucrătorii din editură muncesc cu elan pentru a pregăti manualele necesare elevilor în anul școlar 1957—1958.

Pînă azi au apărut 84 de titluri, cu un tiraj total de 2.357.300 exemplare. Dintre acestea, 26 titluri (1.828.600 ex.) sînt pentru școlile cu limba de predare română, 25 titluri (397.700 ex.) sînt pentru școlile cu limba de predare maghiară, 21 titluri (52.600 ex.) sînt pentru școlile cu limba de predare germană, 3 titluri (3.200 ex.) sînt pentru școlile naționalităților conlocuitoare cu un număr mic de elevi, iar 4 titluri (43.200 ex.) reprezintă manuale de limba română, clasele III, V, VI și VII, pentru școli cu limbile de predare maghiară, germană și ale naționalităților conlocuitoare cu un număr mic de elevi, 5 titluri (32.000 ex.) reprezintă lucrări de literatură pedagogică.

Pînă la deschiderea noului an școlar toate manualele vor fi în librării.

MANUALE DIDACTICE APARUTE

In limba română

Citire — clasa IV-a
Citire — clasa VI-a
Citire — clasa VII-a
Gramatica — clasa V-a
Culegere de texte — clasa IX-a
Rusă — clasa IV-a
Rusă — clasa VII-a
Rusă — clasa IX-a
Rusă — clasa X-a
Franceză — clasa V-a
Franceză — clasa VIII-a
Franceză — clasa IX-a
Franceză — clasa X-a
Germană — clasa VIII-a
Germană — clasa IX-a
Germană — clasa X-a
Engleză — clasa VIII-a
Engleză — clasa X-a
Algebră — clasa VIII-a
Geometrie — clasa VIII-a
Fizică — clasa VII-a
Fizică — clasa X-a
Chimia — clasa VII-a
Logica
Geografia — clasa VII-a
Geografia — clasa VIII-a.

In limba maghiară

Citire — clasa II-a
Citire — clasa III-a
Citire — clasa IV-a
Citire — clasa VI-a
Citire — clasa VII-a
Gramatica — clasa I-a
Gramatica — clasa II-a
Gramatica — clasa III-a
Gramatica — clasa IV-a
Culegere texte literare — clasa X-a vol. I
Rusă — clasa IV-a
Rusă — clasa VII-a
Rusă — clasa X-a
Aritmetică — clasa III-a
Aritmetică — clasa IV-a
Aritmetică — clasele V-VI
Culegere probleme aritmetică — clasele V-VI.
Geometrie — clasa VIII-a
Fizică — clasa VII-a
Fizică — clasa X-a
Chimie — clasa VII-a
Istorie — clasa VII-a
Limba română — clasa III-a
Limba română — clasa V-a.

In limba germană

Citire — clasa I-a
Citire — clasa III-a
Citire — clasa IV-a
Citire — clasa VI-a
Citire — clasa VII-a
Gramatica — clasa I-a
Gramatica — clasa II-a
Gramatica — clasa III-a
Gramatica — clasa IV-a
Gramatica — clasa V-a
Culegere de texte literare — clasa X-a/1
Culegere de texte literare — clasa X-a/2
Rusă — clasa IV-a
Aritmetica — clasa III-a
Aritmetica — clasa IV-a
Aritmetica — clasa VI-a
Culegere de probleme de aritmetică — clasele V—VI.
Fizică — clasa VII-a
Fizică — clasa X-a
Chimie — clasa VII-a
Geografie — clasa VII-a

LITERATURA PEDAGOGICA

In limba română

Cum să asigurăm cunoștințe temeinice în clasele I—IV.
Teatrul de păpuși.
In ajutorul educatoarelor din căminele sezoniere.
Rolul muncii în învățămîntul politehnic.
Muzeul școlar.

In limba maghiară

Teatrul de păpuși.

Informații

In zilele de 11, 12 și 13 aprilie 1957 se va desfășura sesiunea științifică a Institutului de științe pedagogice.

La sesiune vor fi prezentate 81 de comunicări, atît în ședința plenară, cît și în cele 10 secții, care se vor ocupa de următoarele probleme: Răscoalele țărănești din 1907 și unele probleme ale istoriei pedagogiei în R.P.R.; I. A Komensky și moștenirea sa pedagogică; teoria pedagogiei; psihologia pedagogică; învățămîntul superior; învățămîntul elementar și preșcolar; predarea limbii și literaturii; predarea matematicii, a fizicii și chimiei; predarea științelor naturale și geografiei.

Cu prilejul sesiunii Institutul de științe pedagogice organizează două expoziții, dintre care una ilustrează, printr-un variat material documentar, participarea cadrelor didactice la răscoalele țărănești din 1907, iar cealaltă este închinată comemorării lui I. A. Komensky.

★

Intre 11—14 aprilie a. c., vor avea loc la București Congresul și sesiunea științifică a Societății de științe naturale și geografie din R.P.R., la care vor lua parte aproape 100 delegați, reprezentînd cele 25 de filiale ale Societății, precum și numeroși invitați — autori de comunicări, naturaliști și geografi.

Lucrările Congresului se vor desfășura în zilele de 11 și 12 aprilie a.c. Se vor prezenta dări de seamă cu privire la activitatea Societății în cei 8 ani care au trecut de la înființarea ei, rapoarte în legătură cu revista „Natura" — organul Societății, precum și dări de seamă și rapoarte asupra altor aspecte din activitatea Societății în această etapă. De asemenea, Congresul va dezbate proiectul de statut al Societății, planul de muncă al acesteia pentru etapa următoare și va alege consiliul de conducere al Societății.

In zilele de 13 și 14 aprilie a.c. va avea loc sesiunea științifică a Societății. Lucrările sesiunii se vor desfășura în cadrul secțiilor de geologie, geografie, botanică și zoologie, la care vor fi prezentate peste 150 de comunicări, reflectînd rezultatele activității de cercetare științifică a unui număr de aproape 200 de naturaliști și geografi, cadre didactice din învățămîntul de toate gradele și cercetători care lucrează în diferite institute de cercetări științifice din țară.

Învățămîntul peste hotare

Militariștilor nu le pasă de studenți

In ultimul timp, paginile ziarelor vest-germane sînt împestrițate de titluri ca: „Sărăcia bîntuie în rîndurile studenților", „Criza învățămîntului superior", „Studenții se pregătesc de grevă" etc. Aceste titluri ilustrează situația gravă a învățămîntului superior din Republica Federală Germană.

Un exemplu concludent în acest sens îl constituie Universitatea din Hamburg. Cu toate nenumăratele făgăduieli ale guvernului, construcția noii clădiri a acestei universități nici măcar n-a început. In clădirea veche, destinată pentru 5000 de studenți, învață acum 10.000 de tineri. Iată cum sînt descrise condițiile de studiu în Universitatea din Hamburg într-unul din ziarele germane: „Pe palierele scărilor și în colțurile coridoarelor te lovești de mese de scris. Intr-o îmbulzeală generală, studenții care lucrează la aceste mese se străduiesc să citească și să ia însemnări. Din cauza lipsei de mijloace, biblioteca universității nu poate satisface cererile de cărți ale studenților. La cantina studențească trebuie să stai mult timp la rînd și chiar după aceea se întîmplă să mănînci în picioare..."

Universitatea din Hamburg nu reprezintă o excepție. Ziarele scriu că și celelalte instituții de învățămînt superior ale R. F. Germane sînt lipsite de clădiri corespunzătoare, de material didactic și de literatura necesară.

Deosebit de grea este și situația materială a studenților. Guvernul de la Bonn alocă pentru bursele studenților sume mizere. Astfel, de exemplu, în Bavaria se alocă pentru bursele a 25.000 de studenți 300.000 de mărci pe an, ceea ce revine la o marcă pe lună de student. Se înțelege că numai o parte neînsemnată a studenților din învățămîntul superior se poate bizui pe ajutoare. După datele organizațiilor studențești vest-germane, în anul trecut au primit burse numai 8 la sută dintre studenți.

Nu este de mirare că în asemenea condiții învățămîntul superior a devenit, în R. F. Germană, privilegiul unui cerc limitat de tineri, care au părinți înstăriți. In adevăr, numărul fiilor de muncitori a reprezentat în anul trecut în instituțiile de învățămînt superior ale R.F.G. mai puțin de 6 la sută. Nu degeaba ziarele vestgermane vorbesc acum despre „monopolul" asupra învățămîntului superior.

Lipsa subvențiilor materiale din partea statului îi silește pe studenți să-și caute de lucru. După datele ziarului sindical vestgerman „Welt der Arbeit", aproximativ 50% dintre studenți se întrețin pe de-a întregul din munca lor. Foarte mulți studenți, pentru a-și procura măcar minimul de trai, trebuie să lucreze și în timpul vacanțelor.

Un chestionar la care au răspuns în anul trecut 120.000 de studenți arată că circa 45.000 dintre ei sînt siliți să lucreze în tot timpul vacanțelor. Ziarul „Neue Rhein-Zeitung" din Köln scrie că studenții lucrează ca paznici de noapte sau conductori pe tramvaie, taie lemne, scutură covoare.

Din cauza lipsei de mijloace materiale se întîmplă ca mulți studenți să părăsească învățătura. După datele organizațiilor studențești vest-germane, 26.000 de studenți se tem că în anul viitor vor fi nevoiți să și întrerupă studiile.

Uniunea organizațiilor studențești din R.F.G. a cerut să se aloce 120 milioane de mărci spre a se veni în ajutorul studenților lipsiți de mijloace. Studenții din Hamburg, Köln, München și Kiel au anunțat că, dacă cererile lor nu vor fi satisfăcute, vor face grevă.

Cererile studenților sînt susținute de cercurile largi ale opiniei publice din R.F. Germană. Problema situației învățămîntului superior a fost discutată într-o ședință a Bundestagului — parlamentul vest-german. Fracțiunea social-democrată a adresat guvernului o interpelare în care se arată situația grea a studențimii și se propune mărirea alocației acordate învățămîntului superior. Deputatul Friedensburg, membru al partidului guvernamental democrat-creștin, a recunoscut în cuvîntul său că în domeniul învățămîntului superior R.F.G. a rămas mult în urmă Republicii Democrate Germane și că „ar putea învăța mult de la aceasta".

In adevăr, în timp ce în R.D.G. se alocă pentru burse studențești peste 150.000.000 de mărci pe an, în Germania de vest se alocă numai 9 milioane. In Republica Democrată Germană primesc burse 95% dintre studenți, 55% dintre studenții din R.D.G. sînt fii de muncitori și de țărani.

Deși situația studențimii vest-germane este deosebit de grea, guvernul de la Bonn refuză categoric să mărească alocațiile pentru învățămîntul superior. Totuși, la aceeași ședință a Bundestagului la care reprezentanții partidelor guvernamentale au respins toate propunerile privitoare la ajutorarea studenților, a fost adoptată o nouă lege cu privire la plata soldaților și ofițerilor armatei vest-germane. Conform acestei legi, soldații vor primi pe lună de 200 de ori mai mult decît se alocă fiecăruia dintre cei 25.000 de studenți bavarezi.

Cu o amară ironie a spus deputatul Ratzel că în R. F. Germană „tineretul se poate dezvolta liber numai în cazărmi, nu în instituțiile de învățămînt superior". Nu întîmplător revista studențească hamburgheză „Studentenkurier" a scris nu de mult: „Pentru popota militară a unui batalion de tancuri se cheltuiește o jumătate de milion de mărci. Pentru aceasta sînt bani, dar pentru cantinele studențești nu sînt".

Ce să mai vorbim? Cercurile guvernamentale ale R.F. Germane se interesează mult mai mult de soldați decît de studenți.

A. JOLKVER

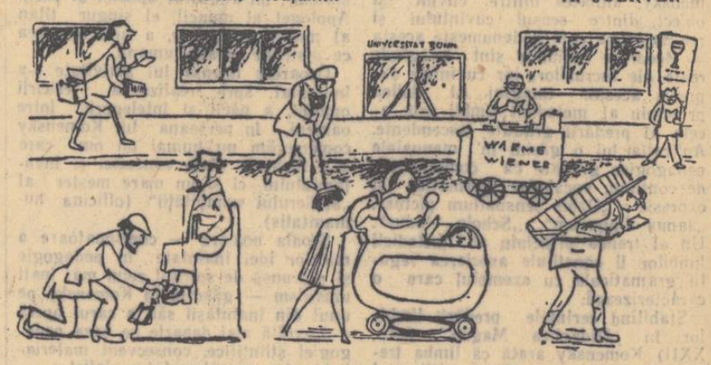

Aceasta este ocupația multor studenți din R. F. Germană.
(Reproducere din „Neues Deutschland")

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL IX Nr. 418

Vineri 12 aprilie 1957

4 PAGINI 25 BANI

Citiți în pag. 3-a

Îndrumări în vederea pregătirii examenelor de absolvire și maturitate

5 ani de la Congresul învățătorilor

La 10 aprilie s-au împlinit 5 ani de cînd reprezentanții învățătorimii — cei mai numeros detașament al intelectualității noastre — s-au reunit în primul Congres al învățătorilor din R.P.R.

Perioada care a trecut de la Congresul învățătorilor arată că el a avut o mare însemnătate în desfășurarea revoluției culturale în țara noastră. Cuvîntarea rostită la Congres de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a pus în fața slujitorilor școlii un program concret de activitate pentru continua dezvoltare a școlii noastre noi în condițiile construirii socialismului, pentru realizarea unui puternic avînt al muncii de ridicare a nivelului politic, ideologic, cultural și profesional al maselor de învățători, pentru intensificarea participării învățătorimii la culturalizarea maselor largi ale poporului.

Bilanțul realizărilor dobîndite în învățămîntul nostru în anii care au trecut de la Congres este rodnic. Pe temelia reformei învățămîntului din 1948, care marchează hotarul dintre școala veche, burgheză și școala nouă a regimului de democrație populară, învățămîntul nostru de toate gradele a realizat progrese însemnate.

Școala de cultură generală a cunoscut un avînt continuu. Ea a devenit unul din factorii principali ai progresului cultural al poporului și cea dintîi verigă din sistemul de pregătire a cadrelor necesare construirii socialismului. An de an a crescut numărul claselor elementare (I—IV) pentru a cuprinde toți copiii de vîrstă școlară. Învățămîntul claselor V—VII a ajuns să primească anual peste 62% din absolvenții clasei a IV-a, iar numărul elevilor din învățămîntul mediu este de trei ori mai mare decît în anul 1938—1939. O mare dezvoltare a luat învățămîntul în limba maternă a naționalităților conlocuitoare.

Ca urmare a îmbunătățirii continue a planurilor de învățămînt, a programelor și manualelor școlare, precum și datorită ridicării nivelului de pregătire al cadrelor didactice, s-a îmbunătățit în mod simțitor predarea, îmbogățindu-se conținutul instructiv-educativ al procesului de învățămînt și obținîndu-se rezultate din ce în ce mai bune în pregătirea elevilor.

In cuvîntarea rostită la Congresul învățătorilor, tov. Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că școala noastră trebuie să predea elevilor cunoștințe științifice în legătură strînsă cu practica, cu activitatea în producție. Subliniind principiile de bază ale învățămîntului politehnic, formulate de Lenin, tov. Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că pentru cadrele noastre didactice indicațiile lui Lenin cu privire la învățămîntul politehnic trebuie să constituie o călăuză în activitatea lor pedagogică-educativă.

Aplicînd în viață aceste indicații, cadrele didactice au dobîndit o serie de rezultate pozitive în legarea învățămîntului de problemele construcției socialismului în țara noastră.

O însemnătate excepțională pentru dezvoltarea învățămîntului nostru o au sarcinile trasate de Congresul al II-lea al partidului. Directivele Congresului cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale prevăd sarcina de a se intensifica munca pentru ridicarea nivelului învățămîntului de cultură generală, acordîndu-se o atenție deosebită științelor fizico-matematice și legării procesului de învățămînt de viață, de activitatea practică.

Pe baza indicațiilor Congresului al II-lea al P.M.R. și ținînd seama de propunerile cadrelor didactice și ale părinților elevilor, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliul de Miniștri al R.P.R. au elaborat Hotărîrea din 13 iulie 1956 cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală. Prevederile acestui document de uriașă însemnătate pentru învățămîntul nostru de cultură generală sînt menite să asigure tinerei generații o bază solidă de cultură generală realist-științifică, să ducă la legarea mai strînsă a învățămîntului elementar și mediu de problemele concrete, practice, ale dezvoltării producției economice. În acest scop se acordă o mare atenție politehnizării învățămîntului de cultură generală, care constituie cea mai sigură cale pentru legarea învățămîntului de producție, de munca productivă, pentru educarea armonioasă și multilaterală a tineretului.

Paralel cu dezvoltarea învățămîntului de cultură generală se dezvoltă neîncetat învățămîntul profesional și tehnic și învățămîntul superior.

In prezent, pe temelia reformei învățămîntului din 1948 se pregătește o mai bună organizare a învățămîntului universitar, potrivit necesităților concrete ale societății socialiste care se construiește în țara noastră. Măsurile care se iau în această privință urmăresc asigurarea unei mai strînse legături a învățămîntului superior cu producția, lărgirea accesului fiilor de muncitori și țărani muncitori în universități și institute, ridicarea nivelului calitativ al învățămîntului superior, îmbunătățirea muncii de educare politică și socială a studenților, îmbunătățirea bazei materiale a învățămîntului superior.

Una din sarcinile principale pe care tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej le-a trasat slujitorilor școlii în cuvîntarea rostită la Congresul învățătorilor este aceea cu privire la educația comunistă a tineretului. Apli-

(Continuare în pag. 4-a).

Din activitatea științifică a facultății noastre

Deși Facultatea de Electronică și Telecomunicații este cea mai tînără din Institutul politehnic din București, activitatea științifică pe care o desfășoară cadrele didactice în cadrul ei este variată și bogată în conținut. Elaborarea unor cursuri pentru studenți, cît și publicarea unor studii științifice, rezolvarea unor probleme tehnice ridicate de industria noastră, sau a unor probleme științifice generale, au drept scop să aducă, pe de o parte, o contribuție cît mai mare la îmbunătățirea procesului de învățămînt din facultate în vederea pregătirii unor specialiști de cît mai înaltă calificare necesari industriei noastre, iar pe de altă parte la dezvoltarea economiei noastre naționale.

De un ajutor hotărîtor pentru activitatea noastră au fost lucrările Congresului al II-lea al P.M.R. Pornind de la Directivele Congresului, Consiliul științific al facultății a stabilit teme de cercetare, în conformitate cu specificul muncii noastre.

Un aspect important al activității care se desfășoară la Facultatea de Electronică și Telecomunicații îl constituie rezolvarea unor probleme importante privind dezvoltarea tehnicii în țara noastră. La catedra de electronică, de pildă, se prevede studierea, proiectarea și realizarea unor mașini de calcul analogic. Aceste mașini sînt astăzi foarte mult utilizate pentru rezolvarea unor probleme concrete ale științei și tehnicii, în special în studierea sistemelor de automatizare. Realizarea unor astfel de mașini este extrem de necesară industriei și institutelor de cercetare și proiectare.

La catedra de radiocomunicații, activitatea științifică este îndreptată, de asemenea, către o problemă centrală, cum este aceea a studierii sistemelor de modulație în frecvență. Ea este cu atît mai actuală, cu cît în momentul de față se pune problema realizării în țara noastră a unei rețele cu modulație în frecvență. Din punct de vedere științific, catedra de radiocomunicații ar putea juca un rol însemnat în realizarea acestei rețele.

Catedra de telefonie și telegrafie este antrenată în rezolvarea unor probleme concrete indicate de Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor. Temele pe care le are în studiu catedra se referă în special la problema transmisiunii pe linii și problema telefoniei automate.

Catedra de semnalizări și centralizări feroviare se preocupă în mod deosebit de problema modernizării instalațiilor de semnalizare și bloc de linie. Aportul acestei catedre poate fi deosebit de mare în rezolvarea concretă a unor probleme legate de dezvoltarea la noi în țară a unei industrii constructoare de instalații SCB.

Un alt aspect al activității științifice a cadrelor didactice din facultatea noastră îl constituie soluționarea unor probleme tehnice ridicate în industria noastră. Astfel, un colectiv condus de profesorul G. Cartianu a studiat, proiectat și realizat un post de emisie cu modulație în frecvență. Instalația s-a dovedit a fi de foarte bună calitate, deservind în bune condiții rețeaua radiodifuziunii.

Profesorul Cristofor Vazaca a soluționat o problemă concretă ridicată la Uzinele 23 August în legătură cu încălzirea prin inducție. Pentru încălzirea unor lingouri mari de fier, procedeele vechi trebuiau să fie înlocuite prin metode noi. Soluțiile indicate în literatura de specialitate arătau că se pot utiliza generatori speciali pentru a face o încălzire prin inducție. Studiind problema, profesorul Vazaca și-a dat seama că se poate realiza încălzirea lingourilor cu curent de la rețea. Acest procedeu simplifică considerabil procesul și mărește foarte mult productivitatea.

Tot ca o realizare importantă trebuie menționat procedeul de lipire prin înaltă frecvență a maselor plastice, propus de către colectivul format din lectorii G. Rulea și I. Teodorescu, precum și A. Cengea. Acest procedeu prezintă un real interes pentru industria chimică.

O serie de probleme printre care se pot cita: „repetorul cu rezistență negativă", „transmiterea prin cablu a curenților purtători" au fost rezolvate de către catedra de telefonie și telegrafie la cererea Ministerului Poștelor și Telecomunicațiilor. La cererea Ministerului Transporturilor, catedra de centralizări și semnalizări feroviare a studiat o serie de probleme specifice, cum ar fi semnalizarea pasagiilor de nivel, aplicarea logicei Booleane la schemele electrice etc.

In general, se poate afirma că au fost obținute unele rezultate mulțumitoare în ceea ce privește legătura dintre catedrele facultății noastre și diferite instituții și întreprinderi. In cursul acestui an, sînt trecute în plan 13 teme privind rezolvarea unor probleme cerute de diferite întreprinderi. Cu toate acestea, numărul convențiilor realizate cu întreprinderile este cu mult prea mic față de posibilitățile pe care le au cadrele noastre didactice de a sprijini industria.

Luînd în considerație importanța cursurilor pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt, cadrele didactice de la Facultatea de Electronică și Telecomunicații se ocupă în mod planificat de problema elaborării și editării acestora. Trebuie subliniat faptul că studiul electronicei și al telecomunicației face apel la cunoștințe din domenii variate ca: probleme de matematici superioare, probleme speciale de fizică, teoria cîmpului eletromagnetic etc. De aceea, elaborarea unor manuale de electronică și telecomunicații este, în general, o problemă destul de dificilă, atît în ceea ce privește documentarea, cît și prezentarea lor sub o formă accesibilă studenților. Cu toate acestea, numai în anul 1956 a apărut volumul I din „Manuale de tuburi și circuite electronice" de profesorul T. Tănăsescu (volumele II și III sînt în curs de apariție), vol. II al cursului „Măsuri de radiotehnică" de profesorul Edmond Nicolau (vol. I al acestei lucrări a apărut în anul 1956), cursul profesorului Cristofor Vazaca, „Încălzirea prin inducție în joasă și înaltă frecvență", cursul profesorului Cr. Bazaca „Mutatoare" (în Manualul ing. electrician vol. III), cursul profesorului Ed. Nicolau „Metode variaționale și tensoriale în electricitate".

In afara acestor lucrări tipărite care totalizează circa 2.000 de pagini, la catedra noastră s-au editat și numeroase alte lucrări care au apărut sub formă litografiată. Astfel este „Cursul de matematici superioare, capitolele speciale" vol. I și II de conf. I. Șabac și „Cursul de geometrie analitică" de conf. A. Polingher. Este necesar să precizăm că din punct de vedere organizatoric una din catedrele de matematici ale Institutului Politehnic este atașată Facultății de Electronică și Telecomunicații. Cadrele de specialiști au ținut întotdeauna o legătură strînsă cu membrii acestei catedre care a fost condusă pînă de curînd de regretatul profesor N. Cioranescu. Lucrarea sa tipărită — „Curs de analiză matematică" — se înscrie, de asemenea, printre realizările facultății noastre.

Cadrele didactice ale facultății au publicat și numeroase lucrări științifice. Numai în anul 1956 au fost publicate în periodice aproape 60 de articole cu privire la electronică, radiocomunicații, telefonie-telegrafie, centralizări-semnalizări și matematici.

Studiul problemelor de electronică și telecomunicații nu poate fi însușit pe deplin decît atunci cînd este însoțit de lucrări experimentale. De aceea, atît pentru buna pregătire a studenților, cît și pentru buna desfășurare a lucrărilor științifice, este necesar ca facultatea să dispună de laboratoare bine utilate cu aparataj modern și variat. Pentru înzestrarea laboratoarelor, noi am primit pe lîngă aparate și materiale de la Ministerul Învățămîntului, sprijinul altor ministere. Trebuie menționat, de pildă, Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor, care, punînd la dispoziția noastră echipamente, a permis astfel crearea unor frumoase laboratoare de telefonie și telegrafie. De asemenea, alte ministere ne-au donat numeroase aparate reformate, din care cadrele didactice au construit unele aparate necesare desfășurării lucrărilor cu studenții și în cadrul activității științifice.

Prin crearea de curînd a unui atelier de radio la facultatea noastră, posibilitățile pentru lucrări experimentale s-au lărgit și mai mult.

Înzestrarea laboratoarelor facultății noastre, însă, nu este încă suficientă. Dacă în unele direcții s-au realizat progrese însemnate, în alte direcții situația nu este încă mulțumitoare. Este necesar să se acorde o atenție și mai mare pe viitor înzestrării laboratoarelor cu aparatură și cu materiale. In acest sens Ministerul Învățămîntului și Culturii trebuie să dea mai mult sprijin.

Făcînd bilanțul realizărilor de pînă acum, se poate constata că facultatea de electronică și telecomunicații a obținut o serie de succese, atît în activitatea didactică, prin publicare de manuale, cît și în ceea ce privește munca de cercetare științifică. Fără îndoială că în ceea ce privește cercetarea științifică s-ar fi putut obține rezultate și mai bune.

Noi avem convingerea că în cursul acestui an, cadrele didactice de la Facultatea de Electronică și Telecomunicații vor obține în activitatea lor științifică rezultate și mai bune, abordînd tot mai mult probleme legate de necesitățile dezvoltării economiei noastre, de problemele construirii socialismului în patria noastră.

Profesor EDMOND NICOLAU
secretar științific al Facultății de Electronică și Telecomunicații de la Institutul Politehnic din București

Insemnări
de la practica pedagogică a studenților în școlile sătești

Studenții Institutului pedagogic din Capitală și-au încheiat de curînd practica pedagogică de șase săptămîni. Ca și în anul trecut, ei au lucrat și de data aceasta timp de o săptămînă în școli sătești pentru a cunoaște concret și problemele muncii în aceste școli și a fi astfel mai bine înarmați pentru viitoarea lor activitate.

O grupă de studenți și-a desfășurat practica la școala medie din Bolintinul din Vale, iar o altă grupă la școala de 7 ani din Tîncabești, ambele în regiunea București. Ei au mers de asemenea și în alte cîteva sate învecinate. Studenții au participat aci la lecțiile celor mai buni învățători și profesori, au ascultat referate prin care cadrele didactice le-au împărtășit experiența lor în domeniul muncii instructiv-educative, al muncii de conducere a școlilor sătești, precum și în domeniul muncii cu părinții.

Interesîndu-se de problemele specifice activității didactice la sate, studenții au cercetat condițiile în care se realizează învățămîntul politehnic în școala sătească. Au urmărit în deosebi organizarea lucrărilor practice pe lotul experimental, s-au interesat de activitatea desfășurată în laborator și în cadrul cercurilor, unde elevii confecționează, sub îndrumarea pedagogilor, material didactic necesar predării și se deprind să mînuiască instrumente și aparate. Studenții au luat cunoștință și de activitatea desfășurată de organizația de pionieri în sprijinul învățămîntului politehnic. Ei au aflat astfel că organizațiile de pionieri din școlile sătești merg cu elevii în excursii la gospodăriile agricole de stat și colective, îi mobilizează la acțiunea de ajutorare a țăranilor muncitori în desfășurarea muncilor agricole.

Pentru a cunoaște cît mai bine specificul localității, studenții au vizitat ei înșiși multe unități productive sătești. Cei care și-au desfășurat practica la Tîncabești, bunăoară, au vizitat ferma zootehnică din localitate și atelierele de țesătorie din comuna Tigănești. Ei și-au dat astfel mai bine seama de condițiile în care se poate realiza în școlile sătești legătura predării cu practica.

O activitate care a stîrnit mult interes în rîndurile studenților a fost munca învățătorului la două clase. Ei au studiat la cursuri metodica predării simultane la două clase, iar acum au avut prilejul să vadă concret cum se desfășoară aceasta, să-și dea seama că în condițiile muncii la două clase o importanță deosebită o are organizarea justă a predării, alcătuirea chibzuită a orarului, îndrumarea pricepută a activității independente a elevilor. Totodată, studenții au înțeles mai bine cum trebuie folosit materialul didactic în condițiile predării simultane la două clase, au înțeles că volumul și conținutul temelor indicate pentru munca independentă trebuie stabilite cu cea mai mare grijă. Au văzut de asemenea, în mod concret, ce mult depinde disciplina de buna pregătire a lecției de către pedagog, de atitudinea acestuia față de copii.

Activitatea învățătorului Constantin Diaconu care predă în același timp la clasele a II-a și a IV-a de la școala de 7 ani din comuna Petrești le-a arătat viitorilor profesori de pedagogie succesul la care se poate ajunge, atunci cînd munca se desfășoară cu conștiinciozitate, cu pricepere pedagogică.

In cadrul practicii la sate, studenții s-au interesat și de activitatea culturală a cadrelor didactice. Cercetînd planurile de muncă ale căminelor culturale, au înțeles care sînt problemele pe care trebuie să le facă cunoscute cadrele didactice în rîndul țărănimii muncitoare, precum și metodele pe care trebuie să le folosească pedagogii pentru a contribui în mod concret la transformarea socialistă a agriculturii, pentru a răspîndi în rîndurile țăranilor muncitori cunoștințele agrotehnice, știința și tehnica înaintată, pentru a le trezi interesul față de lectura cărților, a ziarelor, a broșurilor, pentru a-i antrena în activitatea cultural-artistică. Participînd ei înșiși la o festivitate închinată răscoalelor țărănești din 1907, studenții și-au putut da seama în mod concret de valoarea educativă pe care o au asemenea activități culturale, care-i fac pe țăranii muncitori să înțeleagă mai adînc lupta desfășurată în trecut de poporul muncitor pentru o viață mai bună, pentru libertate, le dezvoltă sentimentul dragostei pentru patrie, pentru cuceririle regimului democrat-popular. Studenții au urmărit și alte aspecte ale muncii din școlile sătești — munca educativă în internate, felul cum este organizat procesul de învățămînt în instituția preșcolară etc.

Toate aceste activități, fiind cu grijă organizate de către tovarășii conducători de practică, au făcut ca multe din cunoștințele pe care le-au acumulat studenții la cursuri să le devină mai clare, să se lărgească și să se îmbogățească.

In cadrul practicii s-au organizat lecții de probă ținute de studenți. Lecțiile de probă i-au ajutat pe studenți, cum era și firesc, să cunoască unele amănunte de metodică, de predare și să înlăture unele stîngăcii pe care numai practica putea să le dezvăluie.

Printre studenții anului III care au ținut lecții practice la școala medie din Bolintinul din Vale a fost și Gheorghe Mitrache. El a avut de predat la clasa a V-a o lecție de literatură cu tema „Analiza poeziei Lazăr de la Rusca de Dan Deșliu".

Pregătirea conștiincioasă pentru lecție, precum și îndrumările primite din partea tovarășei lector Niculina Ionescu l-au ajutat să țină o lecție în general bună. Punînd elevilor întrebări logice, precise, tov. Mitrache i-a ajutat să stabilească în mod just trăsăturile cele mai semnificative ale personajelor poeziei. Pentru a se convinge dacă elevii și-au însușit conștient cunoștințele, le-a cerut să motiveze prin versuri lecție pe care le-au susținut.

Studentul a folosit cu pricepere schema la tablă pentru a le forma elevilor o imagine unitară — închegată, asupra eroilor poeziei. In mod greșit, însă el a denumit această caracterizare a personajelor „analiză literară". In clasa a V-a nu se fac analize literare în adevăratul înțeles al cuvîntului. Faptul că studentul a scris pe tablă, ca titlu al schemei întocmite, „analiză literară", în timp ce schema privea numai caracterizarea personajelor, i-a condus pe copii la ideea greșită că prin analiză literară se înțelege numai caracterizarea personajelor. De asemenea, confundînd tema cu ideea operei literare, tov. Mitrache le-a spus elevilor că ideea principală a poeziei „Lazăr de la Rusca" este lupta țără-

(Continuare în pag. 2-a)

Daruri pentru Festival

Pe fondul albastru al panoului la care lucrează elevii anului IV de la școala pedagogică nr. 1 din București, planiglobul, deocamdată alb, pare un porumbel cu aripile întinse, în zbor spre cerul infinit.

Cu răbdare și migală, mîinile tinerilor înscriu acum în ovalul împărțit în felii de liniile meridianelor imagini simbolice din viața și munca popoarelor de pe întreg cuprinsul pămîntului. Stimulat de pitorescul imaginilor, gîndul pornește călător.

O plimbare de-a lungul Canalului Volga-Don te poartă cu mintea către constructorii comunismului și mărețele lor înfăptuiri. Mișcarea într-aripată a unui danș ucrainean, redată pe hartă în culori vii, îți sugerează optimismul unui popor liber, stăpîn pe soarta sa. Dinspre gurile Nilului, un tînăr egiptean privește, plin de mîndrie, steagul național al țării sale ce fîlfîie azi la Suez. De dincolo de Himalaya, îți răspunde cu un zîmbet încurajator țăranul chinez. Suplă, silueta turnului Eiffel, martor al istoriei pline de eroism și zbucium a clasei muncitoare franceze, pare un semn de exclamație, o chemare la luptă împotriva războiului.

Linii subțiri, linii albastre se îndreaptă din toate colțurile pămîntului către steaua roșie din vîrful Kremlinului, către Moscova, orașul celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului. Din loc în loc, steguțe albe marchează orașele gazdă ale celor cinci Festivaluri anterioare.

Pe hartă apare maiestoasă imaginea Casei Scînteii, simbolizînd Bucureștiul și patria noastră dragă, în care mîi de tinerî se pregătesc astăzi să întîmpine Festivalul. Fapte după fapte se înscriu, ici, pe file ale zilelor, în cinstea marii sărbători a tineretii.

La școala pedagogică nr. 1 din București, elevii pregătesc daruri pentru Festival. Unele din ele sînt gata de pe acum: o față de masă cu știuleți de flori, mai multe semne de carte, vase de ceramică și obiecte de lemn. Caseta la care lucrează elevii anului IV este o splendidă piesă ornamentată cu sculpturi și cu picturi în ulei. Variate, elementele florale alternează cu scene ilustrînd ocupațiile principale ale locuitorilor patriei: muncitori forestieri răsturnînd brazi, țărani la strînsul recoltelor de grîu sau la cules de struguri, pescari ce se îndreaptă cu bărcile în larg pe luciul albastru al apei. Flori de cîmp stilizate formează cadrul ornamental al fiecărei compoziții. Cu multă pricepere sînt pictate de elevii din anul II vasele de ceramică. Bogatele tradiții ale artei noastre populare se manifestă aci, îndeosebi, în varietatea motivelor decorative ce împodobesc blidul și cana: linii — frînte, șerpuite, vălurite — puncte și flori, colorate în toate nuanțele, se distribuie armonios, sugerînd prin echilibrul și simetria lor, vigoarea și optimismul poporului romîn.

Elevele Bîrdac Elena, Cîlțan Ionica și Dogaru Angela din clasa a IV-a de la școala medie nr. 2 din București au pornit la întrecere cu acul, pe un drum lung dar plin de satisfacții. Firul cu care ele își leagă gîndurile de Moscova, orașul Festivalului, măsoară sute de metri: un punct roșu, două negre, o linie în zigzag, un pătrățel... Astfel înaintează, milimetru cu milimetru, pe pînza fină — cu o tenacitate de gîză pornită să facă ocolul pămîntului — ca să trimită la Festival trei fețe de masă brodate cu motive naționale.

Dintre celelalte daruri, privirea îți este atrasă mai ales de coperta unui album. Sînt aci imagini din viața și activitatea școlii: o fotografie care înfățișează pe elevii clasei a V-a D lucrînd pe lotul școlar sub îndrumarea profesoarei, corul școlii pregătindu-se pentru participarea la „Săptămîna Festivalului" ce se va deschide la 2 iunie în Capitală și altele. La acestea se vor adăuga în curînd imagini înfățișînd momente de la „Carnavalul prieteniei" ce a avut loc în ziua de 10 aprilie.

La Vatra Dornei, la Zvoriștea din raionul Dorohoi, la Baia Mare, la Pitești și în multe alte orașe și sate de pe cuprinsul patriei, școlarii întîmpină Festivalul prin întreceri la învățătură, prin manifestări artistice sau acțiuni de folos obștesc.

— 2.100! Această cifră reprezintă, în kilograme, cantitatea de fier vechi pe care elevii școlii de 7 ani din Izvor, un cartier din orașul Sinaia, au colectat-o în cinstea Festivalului. Micuții elevi ai școlii de 4 ani din Pestișu-Hațeg cultivă zarzavaturi pe lotul școlii. Banii proveniți din vînzarea legumelor sau a fierului strîns sînt destinați fondului Festivalului. Pionierii și elevii din comuna Cuptoare, regiunea Timișoara, au plantat 1887 de puieți. Elevii școlii de 7 ani nr. 2 din Oltenița participă la înfrumusețarea orașului. Un frumos spectacol închinat Festivalului prezintă Casa pionierilor din Sighișoara la Teatrul C.C.S. din București. La o școală de 7 ani din Constanța s-au ținut adunări tematice. La alte școli s-au organizat șezători, excursii, vizionări de filme, întîlniri cu participanții la festivalurile tineretului din anii precedenți.

In aproape toate școlile din țară se confecționează obiecte ce vor fi trimise la Moscova. Ducînd la Festival mesajul tineretului nostru, aceste daruri vor face cunoscută participanților arta noastră populară, vor contribui la o mai adîncă cunoaștere și apropiere între tinerii din toate țările lumii.

I. A.

ELEVII ȘCOLILOR DIN CAPITALA IN VACANȚA

In zilele vacanței de primăvară, elevii școlilor din Capitală au făcut numeroase excursii în cele mai frumoase regiuni ale țării.

Pe înălțimile Bucegilor, în apropierea cabanei Poiana Secui, elevele școlii medii nr. 16 din București, împreună cu profesorul care le-a condus în excursie, admiră minunatele priveliști ale munților.

Ajunși la cabana Diham din munții Bucegi, elevii școlii de coregrafie din Capitală au poposit o clipă pentru odihnă.

Calmul și chibzuința — calități necesare unui pedagog

Multe din greșelile pe care le fac învățătorii și profesorii în educația elevilor se datoresc nu atît lipsei de orientare pedagogică, neînțelegerii a ceea ce este just și nejust în luarea anumitor măsuri educative, cît faptului că între ceea ce știu și propria lor comportare există uneori o supărătoare discordanță.

„Cazul" elevului Ciorăscu Constantin din clasa a I-a „B" de la școala elementară de 7 ani nr. 25 din București dovedește din plin aceasta. Elevul Ciorăscu a fost surprins într-una din recreații lovind copiii cu o jucărie de tablă în formă de revolver. În școală fusese strict interzis jocul cu astfel de jucării, cu praștii, cu ace etc. Consiliul pedagogic al școlii constituise chiar o brigadă, formată din cei mai buni elevi, care să-i descopere pe cei care practică aceste jocuri și să le strîngă lucrurile, pentru a le depune în cancelarie.

Abaterea elevului Ciorăscu se adăuga la alte greșeli în comportarea lui, greșeli cunoscute atît de elevi, cît și de învățătoarea clasei. Turbulent la lecții, în recreație devenea de-a dreptul agresiv, violent. Dădea cu picioarele în copii și chiar în femeea de serviciu, scuipa copiii, îi lovea. Toate aceste fapte i-au determinat pe membrii brigăzii să-l reclame tovarășei directoare. Tovarășa Ștefania Cahane, deși este o persoană chibzuită, calmă, cu multă răbdare, de data aceasta s-a înfuriat și, călcînd principiile pedagogice cunoscute, i-a spus învățătoarei care lucrează cu clasa I-a „B": „Tovarășă Pîrvulescu, acest copil este eliminat pe trei zile". Și apoi către copil: „După masă să vii cu tatăl tău".

Ciorăscu nu a venit la școală cu tatăl său. Tovarășa directoare l-a așteptat în ziua aceea. A doua zi ea a uitat, însă, de amenințarea gravă pe care o folosise, a uitat că trebuia să vorbească cu tatăl elevului pentru a stabili împreună ce au de făcut. Și Ciorăscu a lipsit trei zile de la școală. Învățătoarea clasei nu a luat nici ea vre-o măsură în acest timp. Nici prima zi, nici a doua zi, nici a treia zi nu a discutat cu directoarea despre lipsa de la școală a elevului Ciorăscu, deși știa bine că în școala respectivă orice eliminare se stabilește în consiliul pedagogic și că, de altfel, la clasele I-IV nu se poate recurge la eliminare ca măsură educativă.

Iată cum un copil de 7 ani, foarte bun la învățătură, dar cu o puternică mobilitate și cu un surplus de energie necanalizată cum trebuie, a trăit fenomenul eliminării. De unde să știe el că tovarășa directoare se joacă cu cuvintele? I-a spus că este eliminat, el așa a crezut — și de fapt așa și trebuia să creadă. Cînd un pedagog spune un cuvînt, acesta trebuie să aibă tărie de lege pentru școlar.

Speriat de o pedeapsă atît de neobișnuită, copilul nu a avut curajul s-o comunice părinților. S-a prefăcut că se duce la școală, s-a ascuns, dar pînă la urmă, părinții tot l-au descoperit.

E limpede cine-s vinovații în „cazul" lui Ciorăscu Constantin. Oricine își poate da seama că o astfel de pedeapsă, potrivită pentru școlarul de 14-18 ani, nu poate fi bună și pentru cel de 7 ani, ba dimpotrivă, uneori poate fi chiar dăunătoare. Oricine poate să aprecieze în ce grad înțelege un copil de 7 ani o măsură ca eliminarea. Că la vîrsta aceasta nu poate fi vorba de eliminare ca măsură educativă nici nu mai discutăm, pentru că nu ne putem închipui să existe învățători și profesori care să nu-și dea seama de acest lucru. Îl înțeleg pe deplin și directoarea școlii nr. 25 și învățătoarea clasei I-a „B" de la această școală. Amîndouă sînt cadre bine pregătite și știu că pedeapsa trebuie să aibă un conținut educativ, că trebuie să corespundă particularităților de vîrstă ale copiilor. Au greșit, însă, amîndouă în „cazul" elevului Ciorăscu, iar greșeala lor nu constă numai în faptul că au procedat acum așa cum au procedat, ci și în faptul că n-au luat din timp măsuri educative juste, am spune „preventive", care să ducă la disciplinarea elevului.

În munca educativă, mai mult decît în oricare alt domeniu, calmul în comportare, chibzuința în luarea unor măsuri au un rol hotărîtor. Tovarășa Ștefania Cahane, directoarea școlii, s-a abătut de la aceste cerințe în momentul în care a dat frîu liber enervării. Într-o asemenea stare, este greu ca pedagogul să aleagă cu discernămînt ce are de făcut. A amenința un copil de 7 ani cu cea mai gravă pedeapsă dintre cele care există în practica școlară înseamnă de fapt o recunoaștere a neputinței de a face educație. Sezisarea făcută de copii trebuia să o determine pe tov. Cahane să se sfătuiască cu învățătoarea clasei I-a B, cu părinții elevului, pentru ca împreună să stabilească un sistem de măsuri educative care să ducă la îndreptarea treptată a copilului.

În cazul elevului Ciorăscu, are o mare vină și învățătoarea clasei, tov. Pîrvulescu. Directoarea procedase în mod nejust în cazul unui elev din clasa pe care tov. Pîrvulescu o conduce. Dece a tăcut și a lăsat ca lucrurile să meargă pe un drum greșit? De ce nu a căutat să se lămurească dacă elevul a venit cu părinții și ce s-a stabilit în legătură cu el? Sau dacă a crezut că este eliminat, cum de nu a luat poziție față de asemenea măsură nepermisă, cum de nu i-a atras atenția tovarășei directoare asupra faptului că această măsură luată de unul singur este pripită? Sau, în sfîrșit, presupunînd că a bănuit că elevul lipsește din cauză de boală, de ce nu a anunțat sora, de ce nu s-a dus acasă la copil să vadă care este situația?

Tovarășei Pîrvulescu i se poate reproșa, însă, și mai mult decît această condamnabilă nepăsare în cazul petrecut cu elevul Ciorăscu. Ca învățătoare a clasei în care este elev Ciorăscu, ea nu a dus o muncă permanentă de zi cu zi în vederea îndreptării lui. Măsura pe care o ia în timpul lecțiilor — de a-l așeza singur în bancă, în fundul clasei — este greșită. În clasa tovarășei Pîrvulescu sînt destui copii al căror exemplu ar putea exercita o influență pozitivă asupra lui Constantin și tocmai de aceștia trebuie să-l apropie învățătoarea. Totodată, surplusul de energie al acestui copil trebuie canalizat pe un drum sănătos, care să-l înalțe în propriii lui ochi și în ochii colectivului. Dacă el termină mai repede decît alți copii temele care se lucrează în clasă e firesc să nu poată sta nemișcat. În asemenea situații, e bine să i se dea teme suplimentare, care să-i capteze interesul.

Felul cum se joacă elevii — și nu numai în recreații, ci și în afara școlii — este, de asemenea, o problemă căreia tovarășa învățătoare este datoare să-i acorde mai multă atenție. Faptul că în recreații nu se aerisește clasa pentru ca elevii să respire aer curat în timpul lecțiilor, faptul că în zilele calde, însorite, elevii nu sînt antrenați să se joace toți împreună în curtea școlii pentru ca aici, în jocuri frumoase, instructive, să se lege unii de alții, să fie atrași spre preocupări pozitive nu sînt deloc lucruri mărunte.

Bunele deprinderi și în general disciplina se obțin numai prin organizarea unui sistem de măsuri care să cuprindă atît timpul din școală, cît și timpul liber al elevilor. Rezultatele acestor măsuri depind, însă, de consecvența cu care sînt aplicate atît de părinți, cît și de educatori. Orice abatere de la aplicarea acestor măsuri, orice renunțare înseamnă de fapt o înfrîngere, un insucces — și pedagogul nu are voie să se lase înfrînt. Sigur că tovarășa Pîrvulescu știe toate aceste lucruri, dar nu este suficient să le cunoască, trebuie să le și aplice.

Dacă rezumi colaborarea cu părinții doar la sumarele discuții cu mama cînd aduce copilul, sau cînd vine să-l ia de la școală, fără a-l vizita acasă, fără a cunoaște viața lui din afară de școală, este greu să-ți dai seama care sînt cele mai potrivite măsuri educative ce ar trebui luate.

Părinții elevului Ciorăscu trebuie ajutați să înțeleagă răspunderea pe care o au față de felul cum se comportă copilul lor în școală, pe stradă și acasă. Faptul că elevul Constantin nu a avut curajul să comunice părinților necazul său nu este deloc întîmplător. El ridică serioase semne de întrebare cu privire la metodele educative pe care le folosesc acești părinți în educarea copilului. Plină de semnificație, în ceea ce privește înțelegerea relațiilor dintre părinți și educatori, este și ieșirea tovarășului Ciorăscu, care, în loc să vie imediat la școală, să se sfătuiască tovărășește cu pedagogii, a apărut de-abia a patra zi, cînd, înfuriat, a trecut peste regulile bunei cuviințe.

Tovarășa Pîrvulescu, ca și tovarășa directoare, trebuie să-și apropie părinții elevului, să-i lămurească pe amîndoi că buna dezvoltare a copilului necesită o colaborare strînsă, tovărășească între părinți și educatori, colaborare bazată pe stimă și respect reciproc. Ele trebuie să-i convingă pe părinți că nu există succes real în educație, fără o acțiune unită a familiei cu școala.

Prof. M. POPESCU

Însemnări de la practica pedagogică a studenților în școlile sătești

(Urmare din pag. 1)

nimii muncitoare condusă de partid, pentru transformarea socialistă a agriculturii — ceea ce constituie, de fapt, tema poeziei.

Lecția aceasta a arătat că studentul cunoaște și aplică cu pricepere metode bune de predare, dar că el trebuie să mai facă serioase eforturi pentru a asigura un conținut just al lecțiilor, pentru a-și preciza bine conținutul noțiunilor pe care le folosește, astfel încît să poată transmite viitorilor săi elevi cunoștințe științifice clare.

Și la Tîncăbești s-au desfășurat lecții care au reflectat o muncă serioasă atît din partea cadrelor didactice, cît și a studenților. Și aci lecțiile au arătat încotro trebuie îndreptate eforturile studenților pentru buna cunoaștere a profesiunii. O asemenea lecție a fost lecția de aritmetică ținută de studentul V. Ginju la clasa a IV-a.

Tov. Ginju a dat o mare atenție dezvoltării raționamentului copiilor. Faptul că le-a cerut să întocmească ei înșiși pe tablă schema problemei, i-a ajutat pe elevi să înțeleagă mai bine ce se dă și ce se cere în problemă și totodată le-a facilitat rezolvarea problemei.

Studentul nu și-a respectat însă planul întocmit pentru lecție, deși nici una din condițiile în care s-a desfășurat lecția n-a justificat aceasta. Astfel, deși în plan era prevăzută verificarea pe tablă a temelor date pentru acasă, studentul a făcut numai o verificare orală, punînd cîțiva elevi să citească enunțurile problemelor și să arate cum le-au rezolvat. La întrebarea dacă toți elevii au rezolvat bine, copiii au răspuns afirmativ, iar studentul a dat crezare acestei afirmații. Fără îndoială că o asemenea verificare este insuficientă. Era necesar ca studentul să treacă măcar printre bănci și să controleze cîteva caiete de ale elevilor, pentru a se convinge dacă într-adevăr elevii au rezolvat bine problemele.

Studentul n-a fost preocupat de dezvoltarea deprinderilor de calcul oral ale copiilor, nu a urmărit cu destulă atenție felul cum scriu copiii la tablă. Din această cauză, n-a observat unele greșeli pe care le-au comis elevii.

Tov. Ginju — viitor profesor de pedagogie, — are nevoie de o îndrumare mai atentă în această privință, pentru ca, la rîndul lui, să poată pregăti în condiții bune pe elevii lui pentru munca de învățători.

În general, activitatea practică a arătat că studenții și-au însușit multe cunoștințe cu privire la organizarea lecțiilor și că, dacă vor continua să studieze cu seriozitate, vor putea înlătura puținele stîngăcii în predare și vor putea face față cu succes profesiei pe care și-au ales-o.

Inițiativa Institutului pedagogic de a organiza practica pedagogică a studenților în școli sătești este deosebit de valoroasă. Pe lîngă faptul că studenții au astfel posibilitatea de a cunoaște în mod direct problemele acestor școli, specificul muncii didactice la sate, ei pot înțelege totodată mai bine frumusețea muncii pedagogice în rîndurile fiilor țăranilor muncitori, cunosc dragostea lor de carte, de învățătură.

Studenții au urmărit cu toată seriozitatea aspectele activității învățătorilor și profesorilor din școlile sătești, trăgînd învățăminte utile pentru munca lor de viitor. Tot ce au văzut în practică studenții și-au însușit temeinic. Referatele alcătuite de ei dovedesc înțelegerea valorii pe care o are fiecare aspect al muncii instructiv-educative în școală și al muncii de culturalizare a satelor. Cele mai bune referate au fost prezentate ca material științific în cadrul conferinței științifice a studenților.

Rezultatele bune obținute în acest an trebuie consolidate și lărgite, pentru a se asigura o cît mai temeinică pregătire a viitorilor profesori.

Practica la sate inițiată de Institutul pedagogic este o experiență reușită, care e bine să fie generalizată și în celelalte instituții de învățămînt superior cu caracter didactic din țară.

Prof. MARIA ILEA

Acolo unde a învățat Lenin

Elevii școlilor sovietice pornesc deseori în excursii, vizitînd locurile unde a trăit marele Lenin.

În clișeu: elevii sovietici vizitînd clasa în care a învățat V. I. Lenin la gimnaziul clasic din Simbirsk.

Elevii participă la săpături arheologice

Profesorul N. Zaharia de la școala de 7 ani nr. 18 din Iași este un activ colaborator al cercetărilor arheologice întreprinse de Filiala Iași a Academiei R.P.R. De curînd, el a descoperit în grădina unui locuitor din cartierul Ciurchi semne de suprafață care puteau constitui urmele unei vechi așezări omenești. Cu ajutorul unui grup de elevi a făcut un sondaj și ipoteza s-a confirmat. Numeroși elevi s-au oferit cu entuziasm să participe la lucrări. Cu sprijinul Muzeului de antichități, profesorul N. Zaharia a instruit două grupe de pionieri care, prin rotație, au lucrat zilnic cîte 1—2 ore. S-au săpat cu atenție șanțurile trasate, iar apoi elevii au descoperit resturi de ziduri arse sau prăbușite, fragmente ceramice provenind din obiecte de uz casnic, toate urme ale unor locuințe datînd din secolul al IV-lea e.n. Elevii au lucrat cu răbdare și atenție, observînd cum sînt reconstituite și puse în plan, la scara de proporție, zidurile vechilor așezări. În același timp ei au aflat o sumedenie de lucruri despre ocupațiile vechilor locuitori, despre locuințele și obiceiurile lor etc.

G. V.

Ștefan cel Mare — o puternică personalitate în istoria poporului nostru

de prof. univ. I. Ionașcu

În 12 aprilie se împlinesc cinci veacuri de cînd s-a urcat pe scaunul Moldovei Ștefan, tînărul fiu al lui Bogdan al II-lea. Învingînd și alungînd pe netrebnicul Petru Vodă Aron, care i-a ucis tatăl și a trădat țara Moldovei prin umilitorul act al închinării de la Vaslui și al plății haraciului de 2000 galbeni pe an către turci, Ștefan își începe domnia cu năzuința de a întări forțele populare ale țării, de a impune dreptul țării la independență.

Personalitatea lui Ștefan cel Mare a căpătat o importanță hotărîtoare în istorie, fiindcă el a acționat constant în direcția slujirii năzuințelor forțelor populare, conducîndu-le cu îndeminare de neîntrecut strateg în lupta de stăvilire a expansiunii otomane, ferind țările române, prin această luptă eroică, de a fi transformate în pașalicuri turcești și asigurîndu-le posibilități de dezvoltare în cadrul unei autonomii interne. Numeroasele și glorioasele victorii obținute de oștașii Moldovei sub conducerea sa împotriva turcilor și a altor vrăjmași nu-și găsesc explicarea decît în alianța domniei cu țăranii liberi (răzeși), tîrgoveții și boiernașii.

Ștefan cel Mare s-a sprijinit pe forțele populare, făuritoare ale istoriei, nu numai în luptele împotriva cotropitorilor, ci și în înverșunata luptă dusă împotriva marii boierimi anarhice, potrivnică oricărei încercări domnești de dezvoltare a puterii centralizatoare a domniei, de lichidare treptată a fărîmițării feudale și de limitare a puterii politice și economice a marilor feudali.

Drept semn al strînsei solidarități dintre domn și popor stă și va rămîne mărturie de veci literatura populară, care dovedește că în trecutul nostru istoric n-a fost domnitor mai iubit de popor, mai cîntat și mai slăvit de acesta decît Ștefan cel Mare. Din această dragoste i-a dat poporul supranumele „cel Mare", iar într-o cronică rusească cronicarul însemna cu prilejul morții lui Ștefan că el a fost „oștean viteaz ca un al doilea Alexandru (cel Mare)".

Înzestrat cu însușiri de neîntrecut conducător de oști, de bun organizator de stat și de abil diplomat, Ștefan al Moldovei a înscris pagini de glorie și patriotism în istoria poporului nostru. De aceea se cuvine ca astăzi, cînd comemorăm 500 de ani de la înscăunarea lui, să-l evocăm cu mîndrie și să-i cinstim cu toată prețuirea mărețele realizări.

Pribeag din țară din pricina dușmăniei lui Petru Aron, tînărul Ștefan a trăit cîtăva vreme în preajma lui Iancu de Hunedoara, care a condus timp de cîteva decenii lupta antiotomană. De la el va fi căpătat Ștefan noi deprinderi în meseria armelor și o mai adîncă ură față de creșterea puterii otomane.

Ar fi fost de așteptat ca, după ocuparea scaunului moldovean, Ștefan să facă pregătiri repezi în vederea încăierării militare cu turcii, acțiune dorită de țăranii liberi și de tîrgoveți pentru a scăpa de povara haraciului. Totuși, Ștefan n-a putut porni pe această cale. Datorită sistemului fărîmițării feudale, fără era condusă de fapt de marea boierime care, avînd oști feudale proprii, le punea la dispoziția domniei numai dacă acțiunea inițiată corespundea intereselor ei de clasă. De aceea domnul a acceptat să plătească în continuare haraciul de 2000 de galbeni Porții, ba chiar să-l sporească la 3000 după cucerirea cetății Chilia (1465), cînd turcii au pretins majorarea ca o compensație, iar boierii l-au îndemnat să primească.

Ca dovadă a ezitării lui Ștefan de a intra în conflict cu marii boieri este și faptul că a consimțit pînă în anul 1470 să garanteze lui Mihul Logofătul și altor aderenți ai lui Petru Aron, refugiați în Polonia și uneltitori permanenți împotriva domnului, culegerea veniturilor moșiilor lor din Moldova, renunțînd astfel la un important atribut al domniei — pedepsirea „hicleniei", a trădării.

Pentru incursiunile în Ardeal și pentru cucerirea Chiliei, pe care un domn slab, în vremea ruinătoarelor lupte feudale din Moldova (1432—1457) o cedase lui Iancu de Hunedoara, a trebuit să suporte campania regelui ungar în ultimele luni ale anului 1467, cînd o mare parte a țării a fost pustiită, încît nu s-au putut strînge banii birului. Ștefan l-a învins atunci la Baia pe feudalii unguri, dar n-a putut să culeagă roadele depline ale victoriei, fiindcă n-avea o armată proprie puternică, iar o parte din boierii mari, în frunte chiar cu cumnatul său, Isaia Vornicul, l-a trădat. Și cu toate că domnul a știut chiar din acel moment de unde-i venea trădarea, a putut să-i pedepsească pe dușmanii lui, omorîndu-i numai după patru ani (16 ianuarie 1471), după ce a reușit să lărgească treptat cadrele oastei noi aparținînd domniei, cu răzeși și tîrgoveți, înțelegînd să nu mai fie la bunul plac al boierilor.

Tot o urmare a influenței marilor boieri asupra politicii lui Ștefan cel Mare înainte de 1472 au fost și expedițiile militare în Țara Românească, cu care prilej au fost arse principalele orașe muntene la Dunăre (Brăila și Floci), iar 17.000 de locuitori din răsăritul țării, printre care și femei au fost duși robi de boieri în Moldova.

În noiembrie 1473, după ce suprimase pe marii feudali trădători, potrivnici programului său de reforme interne menite să întărească autoritatea domniei, Ștefan își schimbă cu desăvîrșire politica față de turci, refuzînd a le mai plăti haraciul și pornind un lung război general antiotoman pentru eliberarea țărilor române de orice obligații față de Poartă.

Este de observat că, spre deosebire de anii 1470—1471 cînd dusese campanii de jaf în Țara Românească, în 1473, cînd reia lupta împotriva statului muntean, Ștefan are un scop politic bine precizat — și anume, smulgerea Țării Românești de sub influența tot mai puternică a turcilor și integrarea ei în sistemul politic-militar antiotoman. De aceea îl și înlocuiește pe Radu cel Frumos după ocuparea Bucureștilor (Cetatea Dîmboviței), cu un alt domn, opus cotropitorilor.

Marii boieri erau potrivnici războiului cu turcii, deoarece, pe de o parte, acesta favoriza acțiunea domniei de centralizare a statului și pe de alta îi împiedica a-și vinde produsele de pe domeniile lor pe piața turcească. De aceea Ștefan va trebui să facă eforturi mari pentru a alcătui o oaste din răzeși, tîrgoveți și boiernași. Pentru a-i atrage pe răzeși în această oaste el le dăruia funii de moșii din hotarul unui sat domnesc, astfel încît aceștia se simțeau legați de domnie, fi erau devotați și urau cu putere pe boierii mari, cunoscuți pentru setea lor de cotropire a ocinelor răzășești. Primind pămînt de la domnie, aceștia slujitori („viteji") deveneau boiernași cu interese opuse feudalilor. Pe tîrgoveții din oraș Ștefan și i-a apropiat sprijinindu-i împotriva negustătorilor genovezi rapaci și ducînd o politică vamală de protejare a meșteșugarilor și negustorilor băștinași. Prin tratatul încheiat cu polonii în anul 1499 i-a pus pe negustorii locali pe aceeași treaptă cu cei polonezi, stabilind ca litigiile dintre ei să fie judecate de reprezentanți ai Moldovei și ai Poloniei, nu ca mai înainte, cînd negustorii români erau judecați numai de dregători polonezi.

Trebuie subliniat faptul că, prin același tratat din 1499, starostii și pîrcălabii (dregători domnești din ținuturi) erau împuterniciți să judece pricinile de pe domeniile feudale, ceea ce constituia o serioasă atingere a privilegiilor de imunitate feudală și o îngrădire a puterii boierești în favoarea creșterii puterii centralizatoare a domniei.

După intervențiile militare ale oștilor lui Ștefan în Țara Românească (1473—1474) pentru a înscăuna aici un domn devotat politicii de luptă hotărîtă împotriva oricărui amestec turcesc, s-a abătut asupra Moldovei marea campanie a oștilor otomane din ianuarie 1475, care veneau să pedepsească pe îndrăznețul răzvrătit împotriva unui sultan de faima celui ce cucerise Bizanțul. Ștefan i-a atras pe turci în împrejurimile orașului Vaslui, într-un loc strîmt și mlăștinos, anume ales pentru a împiedica desfășurarea puternicelor efective turcești de peste 100.000 de oameni. El avea doar 40.000 de oșteni, cei mai mulți „țărani care fuseseră luați aproape direct de la plug", după cum îi caracterizează Marx.

Cu această oaste de țărani, inferioară mult ca număr și slab înarmată, dar adînc pătrunsă de forța patriotică a dragostei de independență, Ștefan cel Mare a înscris o glorioasă biruință asupra invadatorilor, parte uciși, parte luați în prinsoare, ceea ce l-a făcut pe o rudă a sultanului să exclame cu amărăciune la vestea înfrîngerii: „nici odată o oaste turcească n-a suferit un dezastru așa de mare".

Cronicarul polon Dlugosz informează că, după strălucita izbîndă militară de la Vaslui, Ștefan „pe mai mulți țărani îi făcu boieri", desigur dăruindu-le părți de sate. Apoi trimise o scrisoare către unii conducători de state din apus și papei de la Roma, anunțîndu-i cu următoarele cuvinte: „...am învins strașnic pe acei dușmani ai noștri și ai creștinității întregi, și i-am sfărîmat și i-am călcat în picioare". La care papa i-a răspuns că această victorie asupra păginilor „a adus glorie numelui tău, toți vorbesc de tine și te laudă". Papa n-a răspuns însă nici printr-o singură vorbă la îndreptățita temere exprimată de domnul moldovean că Mohamed al II-lea va căuta să vină „cu toată puterea să împotriva noastră și să supuie țara noastră, care e poarta creștinității" și n-a luat în seamă avertismentul că „dacă această poartă va fi pierdută... atunci toată creștinătatea va fi în mare primejdie".

Dîndu-și seama că lumea apusului e condusă de oameni dispuși să împrăștie numai laude și făgăduieli sterile și că pe marea boerime nu putea conta, Ștefan s-a apropiat de Mateiaș Corvin, învinsul de la Baia, încheind cu acesta un tratat de prietenie la 15 august 1475.

Expediția turcească, pe care Ștefan o prevedea iminentă, s-a produs în vara anului următor, 1476, condusă fiind de însuși Mohamed II, ferm hotărît să-l alunge de pe tron pe domnul Moldovei.

După ce a hărțuit intens pe cotropitori și le-a pustiit totul în cale, Ștefan hotărî să atace uriașa forță armată a sultanului la Valea Albă (Războieni). În momentul cel mai critic al războiului, marea boierime — după informația unui izvor polon — „n-a vroit deloc să se stringă în jurul domnului, ba s-a scos de sub ascultarea sa, zicînd că nu s-a purtat niciodată ca domn, ci ca un chinuitor și călău". Așa dar, boierimea l-a trădat, crezînd că va scăpa de dînsul. În acest timp, cetele de țărani, auzind de invazia pîrjolitoare a tătarilor la răsăritul țării, alergară în grabă să-și apere căminurile. Ștefan, rămas cu puțina oaste de curteni, înfruntă cu o viteje de legendă forțele vrăjmașe, de zeci de ori mai numeroase, văzîndu-se pînă la urmă silit să se retragă în munți. Aici, cu ajutorul păstorilor, al „argaților", al elementelor de jos, își refăcu oastea, care ajunse la vreo 16.000 de oameni. Porni în urma invadatorilor care, incapabili de a cuceri cetățile moldovenești eroic apărate și istoviți de foame, de sete și de molime, se retrăgeau în debandadă. Ajungîndu-i la Dunăre, moldovenii și domnul lor îi izbiră cu o asemenea violență, încît prăzile și toți robii au rămas în mîinile țăranilor și tîrgoveților victorioși, campania încrezutului sultan terminîndu-se printr-un dezastru militar.

O dovadă grăitoare a biruinții Moldovei în încleștarea din 1476 este faptul că, în ultimele luni ale anului, Ștefan cel Mare a executat o nouă campanie în Țara Românească, pentru a ajuta readucerea la tron a lui Vlad Țepeș în locul turcofilului Laiotă Basarab.

Revenind în Moldova și continuînd mai activ politica sa de centralizare, bazată pe noua forță militară alcătuită din răzeși și tîrgoveți, Ștefan dădu o serioasă lovitură privilegiilor politice ale boierimii, care singură, pînă în vremea lui, avusese monopolul „meseriei armelor". Aceasta va determina opoziția tot mai înverșunată a boierimii față de domnul reformator, boierii căutînd pe toate căile înlăturarea sa din domnie.

În perioada luptei antiotomane (1473—1487) a fost un moment, în anul 1481, cînd Ștefan — din cauza dificultăților interne provocate de feudali, care puneau stăruitor și constant problema necesității înțelegerii cu turcii, cît și din pricina politicii turcofile a boierimii din Țara Românească, puternică sursă de alimentare a unui curent turcofil în Moldova — a convenit să încheie un tratat de pace cu Mohamed II, în care se prevedea o dublare a haraciului de la 3000 la 6000 de galbeni pe an. Pare-se că litera acestui tratat împovărător nu și-a găsit aplicare din cauza morții sultanului, care a provocat o criză politică la Poartă, urmată de încăunarea lui Baiazid II, sultan lipsit de energia, orizontul și abilitatea tatălui său. Numai astfel se poate explica intervenția militară a lui Ștefan, în iulie 1481, în Țara Românească, împotriva lui Țepeluș, pe care îl înfrînge la Rîmnic.

După 12 ani de lupte avînd de scop smulgerea Țării Românești de sub dependența Porții, dîndu-și seama de zădărnicia eforturilor ce urmăreau constituirea unui front comun moldo-muntean, Ștefan a considerat că trebuie să adopte o altă politică, să întărească hotarul de sud-vest al Moldovei. În 1482 el cucerește cetatea munteană Crăciuna, de la Milcov.

În vara anului 1484 cetățile de la Dunăre și Marea Neagră, Chilia și Cetatea Albă, au fost atacate prin surprindere de flota turcească și cucerite. Lipsind izvoare istorice concludente, nu se știe încă în ce condiții a avut loc acest atac. De bună seamă un rol de frunte va fi avut în tragica pierdere a acestor artere de importanță vitală pentru economia Moldovei și atitudinea trădătoare a boierimii, aceasta neslăbind să-i scape vreun prilej de răzbunare pe domnul care, prin politica pe care o promova îi subrezea sistematic baza politică și social-economică.

Căderea celor două porturi-cetăți a provocat o adîncă tulburare politică internă, prin trecerea fățișă a boierimii mijlocii în tabăra marilor feudali. Aceasta l-a obligat pe Ștefan cel Mare să accepte închinarea către regele polon la Colomeea, să intensifice politica de sprijinire pe țărănime și tîrgoveți și să depună sforțări supreme pentru a înfrînge la Cătlăbuga (1485) pe invadatorii turci care aduceau cu ei un pretendent la domnie, după ce marii boieri le ieșiseră în întîmpinare și spre supunere la Dunăre.

După eșecul de la Cătlăbuga, pretendentul Hroet (Hronoda), refugiat în Transilvania, revine, ajutat cu bani de boierii moldoveni, să-și recruteze oaste pentru o nouă luptă cu marele Ștefan. Aceasta se desfășoară la Șcheia, în primăvara anului 1486, și se încheie cu înfrîngerea domnului, care a fost aproape să-și piardă chiar viața, fiind doborît de pe cal, dar salvat de un aprod — Purice. Pretendentul Hronoda n-a știut însă să folosească izbînda, lăsîndu-se atras în cursa întinsă de Ștefan, după care i s-a curmat viața.

Analizînd atent cauzele crizei interne din ultimii ani, pătrunzînd politica trădătoare a boierilor mari și mijlocii în vederea înțelegerii cu turcii și dîndu-și seama de nepăsarea conducătorilor unor state apusene față de încordarea de 15 ani a Moldovei pentru stăvilirea întinderii stăpînirii turcești în centrul Europei, Ștefan cel Mare chibzui, în anul 1487, că este momentul oportun să se înțeleagă cu turcii, cu condiția ca Poarta să recunoască independența Moldovei și să-i asigure liniștea dinspre pașalele de margine, în schimbul plății unui haraci de 4.000 galbeni, mai scăzut cu 2.000 galbeni decît acel stipulat în tratatul din 1481.

Lăsînd în afară primii 15 ani din domnia lui Ștefan cel Mare, cînd grija acestuia, continuu amenințat de feudali, a fost aceea de a consolida tronul, putem spune că, în restul vieții sale, el a urmărit două țeluri: pe plan intern — îngustarea privilegiilor marilor boieri, sprijinirea intereselor forțelor populare și adîncirea procesului de centralizare a statului, iar pe plan extern — lupta împotriva cotropirii otomane, evitarea transformării țărilor române în pașalicuri și asigurarea posibilității de dezvoltare a acestora în condițiile autonomiei interne.

Pentru stăvilirea expansiunii turcești și păstrarea independenței țărilor române, Ștefan cel Mare a încheiat alianțe cu Ungaria și Polonia feudală, interesate și ele direct în frînarea înaintării otomane. Acestea n-au sprijinit însă acțiunea întreprinsă de el, ba chiar au oferit sultanului pacea — cum a făcut Ungaria în 1483, urmînd exemplul Veneției (1479), silindu-l pe viteazul și prevăzătorul domn să se găsească constant în situația de a modifica sistemul alianțelor cu țările creștine.

Singur marele cneaz al Moscovei, Ivan III, întemeietorul statului multinațional rus, continuînd o veche tradiție de prietenie între poporul rus și poporul român, a păstrat raporturi cordiale cu Ștefan, întărite prin legături de familie. Dacă Ivan III nu putea ajuta direct cu oști pe Ștefan cel Mare, deoarece între cele două state se întinsese întinsul stat feudal polono-lituanian, în schimb l-a sprijinit, începînd de prin anul 1480, prin intervenții diplomatice, recomandîndu-l de pildă, regelui polon Cazimir: „Cine din suveranii creștini e aproape și poate să facă aceasta (să-l ajute pe Ștefan), trebuie s-o facă și să stea într-o apărarea creștinității". La fel Ștefan a ajutat direct lupta lui Ivan III împotriva Lituaniei în anii 1492—1494, cînd oștile moldovenești, conduse de Alexandru Voevod, fiul și asociatul lui Ștefan, au pătruns adînc pe teritoriul polono-lituanian.

Valoarea acordului politic cu Moscova reiese și numai din faptul că, datorită alianței lui Ivan III cu Mengli Ghirei, hanul tătăresc, Moldova a fost ferită, după anul 1486, de invaziile pustiitoare ale tătarilor din Crimeia. Apoi campania regelui polon din toamna anului 1497 a fost lipsită de sprijinul militar al Lituaniei, sfîrșindu-se prin biruința oștilor lui Ștefan la Codrii Cozminului, ceea ce i-a silit pe feudalii polono-lituanieni să încălească tratatul de pace din 1499 cu Moldova, tratat care constituie momentul culminant de strălucire a lui Ștefan cel Mare și apogeul puterii statului moldovean pe plan internațional.

Astăzi, la comemorarea celor 500 ani de la înscăunarea lui Ștefan cel Mare la conducerea Moldovei, figura sa se profilează mai adînc în amintirea maselor largi. Lupta lui pentru progres, bazată pe contribuția hotărîtă a forțelor populare, este adînc prețuită de poporul muncitor, care acordă toată însemnătatea și cinstirea cuvenită luptătorilor pentru binele poporului, pentru independența națională.

Concurs literar

Cu prilejul sărbătoririi a 500 de ani de la urcarea pe tron a lui Ștefan cel Mare, secția de învățămînt a regiunii Suceava a organizat un concurs literar — istoric pentru elevii din clasele VII-X. Popularizat din vreme de profesorii de limba română și istorie, concursul a trezit un viu interes în rîndurile elevilor de la școlile din regiune. Aceștia au citit și consultat diferite opere: Cronica lui Grigore Ureche, O samă de cuvinte de Ion Neculce, Aprodul Purice de Costachi Negruzzi, Dumbrava Roșie de Vasile Alecsandri, Apus de soare de Barbu Delavrancea, Viața lui Ștefan cel Mare și Frații Jderi de Mihail Sadoveanu, precum și alte lucrări literare în care este evocată lupta dîrză pentru libertate și independență a poporului nostru sub conducerea pricepută și neobosită a marelui domn.

Participarea masivă a elevilor de la școlile din regiunea Suceava la acest concurs este o dovadă a dragostei tineretului școlar pentru trecutul de luptă al poporului nostru.

V. POPA

De la Ministerul Învățământului și Culturii

NUMIRI

Tov. **Dinculescu Constantin**, membru în Colegiul Ministerului Învățământului și Culturii, se numește pe data de 15 aprilie 1957 în funcția de rector al Institutului Politehnic din București.

Ca membru al Colegiului Ministerului Învățământului și Culturii tovarășul Dinculescu va prezida lucrările Comisiunii de echivalări și completări de studii, va îndruma lucrările de creare a noilor școli de conductori tehnici și va îndeplini alte însărcinări date de conducerea ministerului.

Tov. **Ceterchi Ioan**, conferențiar la Universitatea „V. Babeș" din Cluj, se numește pe data de 15 aprilie 1957, decan la Facultatea de științe juridice din cadrul Universității „V. Babeș" din Cluj.

În legătură cu campionatele republicane școlare din anul 1957

Ministerul Învățământului și Culturii anunță următoarele modificări în desfășurarea campionatelor republicane școlare din anul 1957:

— etapa finală a campionatului republican școlar de atletism va avea loc la Timișoara între 29-30 iunie 1957;

— etapa finală a campionatului republican școlar de volei va avea loc la Tg. Mureș între 1-2 iunie 1957;

— etapa de zonă a campionatului republican școlar de handbal la care participă regiunile Timișoara, Craiova, Pitești și Hunedoara va avea loc la Petroșani între 25-26 mai a.c.

Celelalte etape de zonă și finale vor avea loc în localitățile stabilite prin Regulamentul de desfășurare a campionatelor republicane școlare din anul 1957.

ATELIERUL DE TÎMPLĂRIE AL ȘCOLII

Elevii școlii medii nr. 1 din Tg. Mureș lucrează cu interes în atelierul de tîmplărie al școlii sub îndrumarea maistrului instructor.

Pe drumul politehnizării școlii de cultură generală

Un început bun

Școala de 7 ani nr. 103 din cartierul Apărătorii Patriei — o școală nouă, mare și bine utilată — are o grădină de 2 ha., în care acum 3 ani au fost plantați 800 de pomi: cireși, caiși, pruni și meri de diferite varietăți. Acum o săptămînă, caișii erau înfloriți. Anul acesta vor da primele roade. Peste cîțiva ani, aici va fi o adevărată livadă.

Deși în vacanță, grădina era plină de copii. Împreună cu tovarășul învățător Teodor Vieru, elevii răreau căpșunile și le plantau în rînduri marcate cu sîrme bine întinse.

Felul cum arată atît grădina, cît și parcela experimentală, dovedește că învățătorii și profesorii de biologie ai școlii se preocupă cu atenție de înarmarea elevilor cu deprinderi practice agricole. Elevii au curățat pomii de omizi, i-au stropit în timpul iernii și acum, primăvara, le-au fasonat coroanele. De cu toamnă, întreg terenul a fost arat. Printre pomi, care sînt încă mici, se cultivă plante cu tulpini scunde ca: mazăre, fasole, ceapă, usturoi, ridichi etc. Multe din experiențele organizate pe parcela experimentală sînt reluate aici în grădina școlară, pe suprafețe mari.

Pentru ca elevii să poată aplica în condiții bune cunoștințele teoretice pe care și le însușesc la lecții, s-a tras și apa în grădina școlii. În felul acesta, elevii vor putea uda bine răsadurile și culturile care au nevoie de multă umiditate.

Munca pe parcela experimentală se desfășoară după un plan care respectă cerințele programei școlare. Tovarășa Florentina Slăvescu, profesoară de științe naturale, vrea ca elevii să desfășoare aici o activitate conștientă, care să le stîrnească interesul pentru munciile agricole, dorința de a dobîndi cît mai multe cunoștințe și deprinderi în acest domeniu. Terenul este împărțit printr-o alee îngustă în două părți distincte. Într-o parte se află asolamentul care cuprinde cereale, plante industriale, textile și furajere, iar în cealaltă parte se află asolamentul legumicol.

În toamnă, elevii au efectuat lucrările de bază ale solului și lucrările pregătitoare pentru însămînțări, au cunoscut procedeele de însămînțare, de folosire a îngrășămintelor. Au însămînțat două soiuri de grîu: A 15 și Tîrgu Frumos, care au răsărit și înfrățit bine. Acum, primăvara, au însămînțat grîu de primăvară și pe un strat mic grîu de toamnă neiarovizat, pentru a putea urmări comparativ creșterea și dezvoltarea grîului de toamnă și de primăvară, și, totodată, pentru a-și da seama de importanța iarovizării naturale. În cursul verii, elevii vor aplica la grîu polenizarea artificială suplimentară, pentru a cunoaște în mod concret procedeele de mărire a recoltei. Tot pe acest asolament, elevii vor urmări, îndrumați de profesoara de științe naturale, creșterea și dezvoltarea plantelor perene și influența lor în restructurarea solului.

O bună orientare vor primi elevii și în cultura cartofului. Vor semăna în timpul primăverii cartofi iarovizați (care sînt gata pregătiți) și neiarovizați. În timpul verii, vor semăna alți cartofi pentru a putea face comparație între semănăturile de primăvară și de vară, vor aplica mușuroitul pentru mărirea producției.

Cu mult interes au participat elevii la construirea răsadniței în care pregătesc răsaduri de roșii, ardei, varză, precum și la pregătirea straturilor. Cultura rădăcinoaselor, a verzei și a cepei este organizată în așa fel, încît elevii să-și dea seama că sînt plante bianuale. Ceapa, de pildă, este semănată și sub formă de arpagic și sub formă de sămînță.

Pe parcela experimentală lucrează elevii claselor V-VII. Clasele I—IV au loturi proprii în grădina școlară. În planul de cultură al fiecăreia dintre clasele elementare s-au avut în vedere atît posibilitățile copiilor, cît și cunoștințele lor. Toate aceste planuri au fost mai întîi discutate cu profesoara de științe naturale și cu tovarășul D. Sava, directorul școlii.

Ceea ce s-a făcut pînă acum este numai un început. Școala de 7 ani nr. 103 are, însă, toate condițiile necesare dezvoltării muncii practice a elevilor pe parcela experimentală și în grădina de pomi. Este o școală mare, cu teren mult și cu cadre didactice care manifestă interes pentru această activitate.

În școlile raionului Jibou

Problema politehnizării învățămîntului de cultură generală a devenit încă de la începutul acestui an școlar o preocupare de seamă a cadrelor didactice din raionul Jibou.

Numeroși pedagogi sînt preocupați să lege cunoștințele predate de practică, organizînd cu elevii lucrări practice pe teren sau în laborator. Așa procedează, de pildă, o serie de profesori de matematică. Tov. Rozalia Pop, care predă matematica la școala din Băbeni, s-a străduit să-i obișnuiască pe elevii ei cu mînuirea corectă a diferitelor instrumente și aparate, a efectuat cu ei lucrări de jalonare, de măsurare a unor distanțe. De asemenea, elevii tovarășei Băbeanu au construit pe teren unghiuri și poligoane, au efectuat lucrări de determinare a ariilor și volumelor unor corpuri.

Tov. Nicolae Both, profesor de matematică la școala de 7 ani din Chechiș, a întocmit cu elevii, cu prilejul studierii capitolului despre mărimi proporționale și dependența proporțională, grafice cu teme din activitatea industrială și agricolă. Tov. Gheorghe Vale, profesor de matematică la școala de 7 ani din Gîrbou, a efectuat cu elevii măsurători în grădina școlii și la gospodăria agricolă colectivă din localitate. De asemenea, elevii lui au întocmit la gospodăria agricolă colectivă diferite grafice, precum și devize pentru reparații.

Profesorii de științe naturale de la școlile din raion se preocupă de înarmarea elevilor cu cunoașterea metodelor înaintate de cultivare a plantelor. Tov. Vasile Fati, profesor la școala de 7 ani din Someș-Odorhei, a construit cu elevii o seră pe lîngă lotul experimental al școlii. Plantele cultivate aici au fost folosite pentru demonstrații la lecțiile predate în cursul iernii. În seră s-au cultivat și o serie de răsaduri, pentru replantarea cărora s-a amenajat o răsadniță cu suprafața de 10 m.p. Această suprafață va fi mărită pînă la 30 m.p., așa încît să poată asigura răsaduri și țăranilor muncitori din comună. În desfășurarea muncii practice cu elevii, tov. Vasile Fati a primit un sprijin însemnat din partea gospodăriei agricole colective „Steagul Roșu".

Profesorul Cornel Nemeș de la școala de 7 ani din Surduc a organizat un punct meteorologic unde elevii fac zilnic înregistrări. Cu ajutorul secției de tîmplărie de la S.M.T din Surduc, s-a confecționat la școală o girueță, prin folosirea căreia se determină direcția vîntului. Profesorul de fizică Victor Rusu, de la aceeași școală, a confecționat pentru punctul meteorologic un barometru, iar cu ajutorul S.M.T.-ului din Surduc, se confecționează un anemometru.

Multe cadre didactice organizează vizite ale elevilor în întreprinderi, la unități agricole etc. Elevii școlii din Surduc, de pildă, au vizitat stațiunea de mașini și tractoare din comuna lor. Ei au ascultat aici cu mult interes explicațiile date de șeful mecanic al stațiunii, tov. Viorel Canataș, cu privire la construcția, modul de funcționare și de folosire a tractorului, ca și explicațiile inginerului Ludovic Miske cu privire la funcționarea strungului „Iosif Rangheț". Tov Miske le-a arătat elevilor că tractoarele și strungurile „Iosif Rangheț" fabricate în R.P.R. sînt folosite și peste hotare. De asemenea, inginerul stațiunii le-a explicat elevilor din clasa a VII-a cum funcționează grupul electrogen

Elevii școlii din Surduc au vizitat și uzina electrică din localitate. Șeful uzinei, tov. Andrei Ordög le-a dat indicații amănunțite privitoare la funcționarea mașinii cu vapori. Elevii școlii din Gîlgău au vizitat fabrica de cărămidă și mina de cărbuni din Surduc, unde li s-a explicat modul de funcționare a funicularului. Elevii școlii de 7 ani nr. 1 din Jibou au vizitat gospodăria agricolă colectivă „Steagul Roșu" din Odorhei, unde li s-a vorbit despre importanța creșterii șeptelului de animale.

Organele locale, ca și întreprinderile industriale din raionul Jibou sprijină școlile în acțiunea de politehnizare a învățămîntului. Astfel, cu ajutorul sfaturilor populare comunale, toate școlile de 7 ani din raion au fost înzestrate cu parcele experimentale. Numai la școala din satul Hida nu s-a amenajat încă o asemenea parcelă, deoarece organele locale n-au sprijinit în măsură suficientă școala. Un ajutor însemnat îl acordă școlilor întreprinderile I. R. Progresul. Depoul C.F.R., gospodăria agricolă colectivă din Someș-Odorhei etc.

Noi avem convingerea fermă că, folosind din plin toate posibilitățile existente, vom putea obține rezultate și mai bune pe calea realizării învățămîntului politehnic.

IOAN GH. RUSU
șeful secției de învățămînt
a raionului Jibou

Sprijin din partea școlilor profesionale

Numeroase școli profesionale de chimie, în care muncesc profesori buni și maiștri cu multă experiență în producție și care au ateliere și laboratoare bine utilate, acordă un sprijin însemnat școlilor de cultură generală în vederea realizării învățămîntului politehnic.

Iată numai cîteva exemple în această privință. Elevii clasei a VII-a a școlii nr. 3 din Brăila efectuează săptămînal lucrări practice la școala profesională de chimie din localitate. O parte dintre elevi lucrează în laboratorul de chimie al școlii profesionale, sub conducerea inginerului Ion Tomiță și a profesoarei Georgeta Colibă, iar altă parte își desfășoară activitatea practică în atelierul mecanic al acestei școli, sub conducerea maiștrilor Lache Radu și Dumitru Bălușă.

Elevii din clasa a VIII-a a școlii medii din Tîrnăveni, regiunea Stalin, lucrează cîte două ore în fiecare săptămînă în atelierul mecanic al Centrului chimic din localitate, iar elevii din clasele a IX-a și a X-a fac practică patru ore pe săptămînă în laboratorul centrului, foarte bine dotat cu reactivi și aparatură. De asemenea, elevii claselor IX-X asistă la conferințele cu caracter tehnic, organizate în cadrul centrului școlar

Cu un deosebit interes ascultă elevii școlii medii din Tîrgu Ocna lecțiile de tehnologie pe care le predă în cadrul cercului de chimie tov. Costică Rău, profesor la școala profesională de chimie din acest oraș. Cunoștințele însușite de elevi pe această cale sînt aplicate apoi în practică în atelierul școlii de chimie.

În atelierul de lăcătușerie al școlii profesionale de chimie din Mediaș, lucrează cu bune rezultate, sub conducerea maistrului instructor D. Hentes, elevii din clasele a VIII-a și a IX-a ale școlii medii din localitate. Ei au învățat aici să mînuiască cu îndemînare pila și ciocanul, mașina de găurit și chiar strungul, freza și rabotoeza, reușind să-și confecționeze singuri ciocane, dălți, chei, șurubelnițe etc.

Este necesar ca și celelalte școli profesionale și tehnice, precum și întreprinderile și combinatele chimice să intensifice acțiunea de sprijinire a școlilor de cultură generală în vederea realizării învățămîntului politehnic.

Ing. GH. VLANȚOIU

Îndrumări în vederea pregătirii examenelor de absolvire și maturitate

Prin Ordinul ministrului Învățămîntului și Culturii nr. 91/5.IV.1957 au fost aprobate îndrumările privind pregătirea examenelor de absolvire (la cl. a IV-a și a VII-a) și de maturitate (la școlile de zi și la școlile serale pentru tineretul muncitoresc M.F.A.) în anul școlar 1956—1957.

Așa cum s-a stabilit în „Instrucțiunile cu privire la încheierea situațiilor școlare, trimestriale și anuale și examenele la școlile de cultură generală — cursuri de zi și serale", aprobate prin Ordinul ministrului Învățămîntului nr. 62 din 27 februarie 1957, examenele pentru absolvirea claselor a IV-a și a VII-a, cît și examenul de maturitate se dau din materia prevăzută în programele ciclurilor respective de învățămînt: I—IV, V—VII și VIII—X (VIII—XI școli muncitorești M.F.A.).

Examinarea elevilor din întreaga materie va da posibilitatea ca la absolvirea școlii, aceștia să stăpînească un sistem închegat de cunoștințe temeinic însușite care le va ușura atît continuarea studiilor, cît și o mai bună orientare și pregătire pentru viață.

ORGANIZAREA ACTIVITĂȚII DE PREGĂTIRE A ELEVILOR PENTRU EXAMENE

Pentru a sprijini pregătirea temeinică a elevilor în etapa ce a mai rămas pînă la sfîrșitul anului este necesar ca profesorii și învățătorii să acorde o atenție deosebită recapitulării materiei predate în ultima clasă, cît și materiei însușite de elevi în clasele anterioare, prevăzute pentru examene.

În acest scop, în etapa de recapitulare finală, profesorii și învățătorii vor organiza lecții de sinteză în care vor trata problemele importante cerute pentru examene, vor îndruma în permanență studiul individual al elevilor și vor organiza consultații individuale și colective, ajutînd în felul acesta elevii să adîncească și să-și sistematizeze cunoștințele însușite.

Întrucît anul acesta elevii dau pentru prima dată examene de absolvire și maturitate din materia claselor anterioare, în mod excepțional se precizează perioada de pregătire pentru examene după cum urmează: — pentru pregătirea examenului de absolvire a clasei a IV-a: 1—10 iunie; — pentru pregătirea examenului de absolvire a clasei a VII-a: 1—18 iunie; — pentru pregătirea examenului de maturitate: 1—30 iunie.

Examenul de absolvire a clasei a IV-a începe la 10 iunie; examenul de absolvire a clasei a VII-a la 18 iunie, iar examenul de maturitate la 1 iulie. Toate aceste examene se vor desfășura conform instrucțiunilor aprobate prin Ordinul ministrului Învățămîntului cu nr. 62/1957.

În perioada de pregătire pentru examene, cadrele didactice vor sprijini, de asemenea, permanent, activitatea de pregătire a elevilor. În acest scop, vor acorda o mare atenție îndrumării studiului individual al elevilor, organizînd lecții de sinteză, consultații colective și individuale, discuții, experiențe, demonstrații etc., ajutînd în mod efectiv parcurgerea și însușirea temeinică de către elevi a volumului de cunoștințe cerut la examene.

Pentru ca timpul acordat elevilor pentru pregătire să fie judicios folosit, cadrele didactice vor planifica cu grijă zilele și orele pentru lecțiile de sinteză, cît și pentru alte activități care vin în sprijinul pregătirii elevilor.

Atît în etapa de recapitulare finală, cît și în etapele stabilite pentru pregătirea examenelor, după încheierea anului școlar, un rol important și de mare răspundere îl au directorii de școli, diriginții și organizațiile de tineret. Toți acești factori trebuie să coordoneze, cu multă grijă, întreaga muncă de pregătire a elevilor, creînd cele mai bune condiții de studiu (săli de clasă, laboratoare, biblioteci, cabinete etc.) îngrijindu-se ca acest timp să fie efectiv folosit pentru studiu și preocupîndu-se, totodată, de a preîntîmpina supraîncărcarea elevilor.

VOLUMUL DE CUNOȘTINȚE CERUT PENTRU EXAMENELE DE ABSOLVIRE ȘI MATURITATE

Examenul de absolvire a clasei a IV-a se dă din materia prevăzută în programele respective pentru clasele I—IV.

Examenul de absolvire a clasei a VII-a se dă din materia claselor V—VII, după cum urmează:

I. MATEMATICĂ (scris și oral): aritmetica, geometria plană și algebra.

II. ȘTIINȚELE NATURALE (oral): botanică și zoologie.

1. **Botanică**: Plante cultivate (alcătuirea plantei și cultivarea ei). a) Cereale: grîul, porumbul; b) Legume: varza, pătlăgeaua roșie și cartoful; c) Plante tehnice: floarea soarelui, bumbacul și sfecla de zahar; d) Plante leguminoase: mazărea; e) Pomii și alte plante fructifere: mărul (Realizările lui I. V. Miciurin), căpșunul.

Dezvoltarea regnului vegetal.

2. **Zoologie**: Protozoare. Parameciul. Protozoare producătoare de boli. Însușirile animalelor unicelulare. Viermii paraziți. Tenia și limbricul. Mijloace de combatere. Artropode a) Cărăbușul, b) Albiliță (fluturele de varză); c) Insecte dăunătoare (buha semănăturilor, gîndacii cerealelor, gărgărița comună a sfeclei, gîndacul de Colorado, puricii de grădină — de varză — păduchii cenușii, păduchele de San-José, păduchele roș sau ltnos); d) Insecte folositoare (albina și fluturele de mătase). Vertebrate (Materia studiată la zoologie în clasa a VII-a).

III. GEOGRAFIA R.P.R. (oral)

IV. ISTORIA R.P.R. (oral) Materia studiată în clasele a V-a, a VI-a și a VII-a. Întrucît anul acesta elevii au studiat numai o parte din Istoria R.P.R., ei vor fi examinați și din materia claselor V și VI — partea referitoare la Istoria R.P.R. din cadrul istoriei universale (antică și evul mediu), insistîndu-se asupra epocilor și evenimentelor mai însemnate.

V. CONSTITUȚIA R.P.R. (oral).

VI. LIMBA ROMÎNĂ (scris și oral) sau **limba maternă** (scris și oral): gramatica (morfologia și sintaxa) și lectura literară. La școlile cu limba de predare a minorităților naționale se dă examen și la limba română (scris): gramatica (morfologia și sintaxa) și lectura literară.

* * *

Examenul de maturitate se dă din materia claselor VIII—X, după cum urmează:

I. MATEMATICA (scris și oral). Elevii vor fi examinați din următoarea materie:

1. **Algebra**: Materia prevăzută în programa claselor a VIII-a, a IX-a și a X-a;

2. **Trigonometria**: Materia prevăzută în programa claselor a IX-a și a X-a;

3. **Geometria**. Materia prevăzută în programa claselor a VIII-a, a IX-a (fără demonstrația teoremelor) și a X-a.

II. FIZICA (oral). Elevii vor fi examinați din următoarea materie:

1. **Mecanica**: Mișcarea rectilinie uniformă. Mișcarea rectilinie uniform-variată fără viteză inițială. Căderea liberă a corpurilor. Legile lui Newton. Greutatea corpurilor. Lucrul mecanic. Puterea. Energia cinetică. Energia potențială. Legea transformării și conservării energiei în procesele mecanice. Sisteme de unități de măsură: C.G.S., M.K.S. și M.Kf.S. Transformarea unităților dintr-un sistem în altul. Compunerea forțelor concurente și descompunerea unei forțe în două componente concurente. Compunerea forțelor paralele de același sens. Pîrghii. Scripeți. Plan înclinat. Șurub. Conservarea lucrului la mașinile simple. Hidro și aerostatica. Legea lui Pascal. Legea lui Arhimede. Presiunea atmosferică.

2. **Căldura**. Măsurarea cantității de căldură. Căldura specifică. Puterea calorifică a combustibilului. Echivalentul mecanic al caloriei. Legea conservării și transformării energiei. Dilatația corpurilor. Proprietățile gazelor: legea Boyle-Mariotte, legea Gay-Lussac, legea Charles, ecuația gazelor perfecte. Schimbarea stărilor de agregare. Topirea și solidificarea, căldura de topire. Vaporizarea, căldura de vaporizare. Vapori saturanți și nesaturanți. Fierberea. Noțiuni despre mașina cu vapori și motorul cu combustie internă. Randamentul unei mașini termice.

3. **Materia studiată în clasa a X-a**: Oscilații și unde. Electricitatea. Oscilații și unde electromagnetice. Optica. Structura atomului.

III. CHIMIA (oral). Elevii vor fi examinați din următoarea materie: Teoria atomo-moleculară și legile generale ale chimiei. Determinarea greutății moleculare a substanțelor în stare gazoasă. Calcule după formule și după ecuațiile reacțiilor chimice. Oxizi, baze, acizi și săruri. Compoziție, denumire și proprietăți. Hidrogenul. Halogenii și compușii lor principali. Oxigenul. Sulful și compușii săi principali. Azotul și compușii săi principali. Fosforul, acidul ortofosforic și fosfații. Carbonul și compușii săi neorganici. Siliciul, bioxidul de siliciu, sticla și cimentul. Hidrocarburi: metanul, etilena, acetilena, benzenul. Izomerie. Teoria structurii compușilor organici a lui Butlerov. Petrolul, derivatele lui. Distilarea uscată a cărbunilor de pămînt. Alcoolul etilic. Glicerina. Fenolul. Aldehida formică. Acidul formic. Acidul acetic. Esteri. Grăsimi. Săpunuri.

Materia studiată în clasa a X-a: Zaharide. Substanțe organice care conțin azot. Legea periodicității și sistemul periodic al elementelor. Structura atomilor. Disociația electrolitică. Metale. Proprietăți fizice și chimice. Aliaje. Sodiul, potasiul, calciul, aluminiul și fierul.

IV. BAZELE DARWINISMULUI (oral). Elevii vor fi examinați din capitolele indicate mai jos: Concepțiile despre fixitatea lumii vii în perioada predarwinistă. Lamarck. C. Darwin și teoria lui. Tezele principale ale teoriei lui Darwin despre originea speciei. Realizările savanților ruși darwiniști. Importanța lucrărilor lui V. O. Kovalevski, Timiriazev, Secenov și Pavlov. Învățătura miciurinistă, etapă superioară în dezvoltarea științei biologice. Principiile de bază ale învățăturii miciuriniste. Teoria dezvoltării în stadii a plantelor. Dirijarea dezvoltării și morfogenezei plantelor și animalelor. Importanța economică a teoriei miciuriniste. Originea omului.

V. ISTORIA R.P.R. (oral). Elevii vor fi examinați din materia clasei a X-a. Absolvenții școlilor și secțiilor serale muncitorești (M.F.A.) vor fi examinați din întreaga materie de istorie R.P.R. studiată în clasele VIII-XI.

VI. LIMBA ȘI LITERATURA ROMÎNĂ (scris și oral). Elevii vor fi examinați la gramatică din vocabular, fonetică, morfologie și sintaxă (analiză gramaticală), iar la literatura română din următoarea materie: Cultura și literatura română în secolele al XVII-lea și al XVIII-lea. Istoriografia română (Grigore Ureche. M. Costin. R. Popescu, I. Neculce, D. Cantemir). Școala ardeleană; **N. Bălcescu**: Viața și activitatea. Istoria Romînilor sub Mihai Vodă Viteazul; **Gr. Alexandrescu**. Lirica patriotică: Umbra lui Mircea la Cozia. Satire: Satira duhului meu. Fabule: Ciinele și cățelul; **C. Negruzzi**: Alexandru Lăpușneanu; **V. Alecsandri**. Poezia: Peneș Curcanul, Concertul în luncă. Proza: Istoria unui galbîn. Teatru: Chirița în provincie; **Al. Odobescu**. Mihnea Vodă cel Rău. Pseudokinighetikos; **B. P. Hașdeu**. Răzvan și Vidra; **Revista Contemporanul**, tribună de luptă a clasei muncitoare. Activitatea de critic literar a lui C. Dobrogeanu Gherea; **M. Eminescu**. Viața și activitatea. Poezii: Epigonii, Împărat și proletar, Scrisoarea III, Sara pe deal, Călin, Luceafărul; **I. Creangă**: Amintiri din copilărie. Harap Alb; **I. L. Caragiale**: O scrisoare pierdută, Un pedagog de școală nouă, Arendașul romîn; **G. Coșbuc**. Poezii: Nunta Zamfirii, Noapte de vară, Pașa Hassan, Doina; **Al. Vlahuță**. Unde ni sînt visătorii, 1907, Socoteala; **B. St. Delavrancea**. Hagi Tudose, Apus de Soare. **Literatura secolului al XX-lea** (materie studiată în clasa a X-a).

Limba și literatura romînă pentru școlile cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare (scris și oral). Elevii vor fi examinați la gramatică din vocabular, fonetică, morfologie și sintaxă (analiză gramaticală), iar la literatura română din următoarea materie: Începuturile istoriografiei în limba romînă. Cronicarii. Școala ardeleană: **N. Bălcescu**. Viața și activitatea, Istoria Romînilor sub Mihai Vodă Viteazul; **Gr. Alexandrescu**. Umbra lui Mircea la Cozia. Ciinele și cățelul; **C. Negruzzi**: Alexandru Lăpușneanu; **V. Alecsandri**: Sergentul. Iarna; **M. Eminescu**. Viața și opera. Împărat și proletar. Scrisoarea III. Sara pe deal; **I. Creangă**: Amintiri din copilărie. Harap Alb; **I. L. Caragiale**: O scrisoare pierdută. Arendașul romîn; **I. Slavici**. Moara cu noroc; **G. Coșbuc**. O scrisoare de la Muselim Selo. Noapte de vară. Noi vrem pămînt. **Al. Vlahuță**. Socoteala. **Materia studiată în clasa a X-a** (literatura secolului XX).

Volumul de cunoștințe la limba și literatura maternă, la școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare, va fi comunicat școlilor prin secțiile de învățămînt regionale.

VII. LIMBA RUSĂ (oral). Elevii vor fi examinați la gramatică din fonetică, morfologie și sintaxă (numai sub formă de analiză gramaticală). iar la citire din următoarele texte din manualul clasei a X-a (citit, răspuns la întrebări, povestit): Porțile de fier, Muzeul Lenin-Stalin, Gînduri despre R.P.R., Stema Sovietică. O întîmplare din viața lui Gaidar, Mesagiu în Siberia, Întîlnire cu Derjavin, Fugarul, Moșierița, Inaugurarea hidrocentralei.

Absolvenții școlilor și secțiilor serale ale tineretului muncitoresc (M.F.A.) vor fi examinați din același material la gramatică, iar la citire vor pregăti textele prevăzute în programa clasei a XI-a, ed. 1956, pentru școlile și secțiile serale ale tineretului muncitoresc (M.F.A.).

VIII. LIMBA LATINĂ (scris și oral). **Numai la școlile medii cu secții clasice în lichidare.** (Școlile medii: nr. 24 București, nr. 1 Craiova, nr. 7 Timișoara, nr. 4 Oradea, nr. 3 Iași, nr. 9 Cluj). Elevii vor fi examinați la gramatică din materia studiată în clasele VIII—X, iar la lectură din textele studiate în clasa a X-a.

*

Precizăm că între obiectele stabilite pentru examenul de maturitate este Geografia R.P.R. și nu „Geografia".

Anul acesta nu se va da examen de maturitate la Geografia R.P.R., întrucît elevii nu au studiat-o în cursul mediu.

* * *

NOTA.

1. Elevii care au promovat clasa a X-a la cursurile de zi sau fără frecvență și au fost declarați corigenți la examenul de maturitate din august 1956 vor da examenele de corigență în cadrul examenului de maturitate ce se organizează în sesiunea iulie pentru promoția anului 1956—1957, numai din materia clasei a X-a.

— Elevii care au promovat clasa a X-a la cursurile serale, iar la examenul de maturitate din august 1956 au fost declarați corigenți, vor da examenele de corigență tot în sesiunea iulie 1957, cu comisiile pentru examenele de maturitate de la școlile de zi, deoarece anul acesta la cursurile serale nu se ține examen de maturitate, întrucît numai cîteva școli serale pentru tineretul muncitoresc din M.F.A. au promoții de absolvenți.

— Numărul de elevi din aceste două categorii fiind destul de mic, conducerile școlilor care au astfel de cazuri vor avea grijă să le aducă din timp la cunoștință aceste măsuri.

2. Candidații care dau examen numai pentru clasa a VII-a la cursurile fără frecvență sînt obligați ca după promovarea clasei să se prezinte și la examenul de absolvire a întregului ciclu unde vor fi examinați din întreaga materie a claselor V—VII, așa cum se procedează cu elevii cursurilor de la școlile de zi și serale.

Pentru ca aceste dispoziții să poată fi aplicate, școlile vor lua măsuri ca examenele fără frecvență pentru clasele a VII-a și a X-a să se desfășoare între 16—30 mai, dînd în felul acesta posibilitate candidaților să se prezinte și la examenul de absolvire sau de maturitate.

Examenele de promovare ale celorlalte clase la învățămîntul fără frecvență se dau între 2 și 16 iunie a.c.

Candidații care dau examene integrale la învățămîntul fără frecvență, pentru clasele V—VII, nu vor da și examene de absolvire.

Școlile medii cu secții fără frecvență sînt obligate să aducă din timp la cunoștința elevilor aceste dispoziții.

3. Diplome de merit se dau anul acesta acelor elevi care au promovat clasa numai cu medii de „5" la toate obiectele din planul de învățămînt.

Diplome de onoare se vor da acelor absolvenți care au promovat clasele VIII—X cu medii numai de „5" la toate obiectele din planul de învățămînt al claselor respective și la purtare și care au obținut și la examenul de maturitate numai note de „5". Nu se admit nici un fel de reexaminări pentru corectarea mediilor obținute la clasele a VIII-a sau a IX-a.

4. Media minimă de promovare la examenele de corigență din acest an școlar va fi „3".

O consfătuire de producție

PROBLEME ALE ACTIVITAȚII SINDICALE

Comitetul sindical raional al muncitorilor din învățămînt din raionul și orașul Craiova, dornic să sprijine mai intens activitatea profesională a cadrelor didactice, și-a propus să extindă organizarea consfătuirilor de producție, ca unul din mijloacele importante de valorificare a experienței pedagogice înaintate. Ca urmare, în ultimul timp s-au organizat în școlile din orașul și raionul Craiova cîteva consfătuiri de producție pe teme variate, legate de situația specifică a școlii respective, de problemele actuale ale procesului de învățămînt.

Una dintre aceste consfătuiri s-a ținut la școala medie nr. 2. Consfătuirea a fost organizată de către comitetul sindical de instituție. Încă din luna ianuarie 1957, cînd s-a luat hotărîrea înființării colțului cadrelor didactice frunțașe, organele sindicale, în colaborare cu cabinetul pedagogic al școlii și-au propus să studieze activitatea a două cadre didactice, care s-au remarcat printr-o experiență pedagogică valoroasă și prin bune rezultate în pregătirea elevilor: un profesor de limba română și unul de matematică.

La sfîrșitul perioadei de studiu, care a durat două luni, s-a organizat o consfătuire de producție cu tema: „Predarea literaturii la clasele a IX-a și a X-a". Referatul a fost întocmit pe baza observațiilor făcute de către un colectiv de specialitate, care a asistat la 21 de lecții ale tovarășului Vassu Ovidiu, profesor de limba română. Consfătuirea a avut ca scop să pună în discuție activitatea pedagogică a profesorului Vassu, să popularizeze metodele folosite de el în predarea literaturii române la clasele a IX-a și a X-a și să scoată în evidență în același timp elementele de bază ale metodicii lecției.

La această consfătuire, în afară de cadrele didactice din școală, au participat președinții comitetelor de instituție din oraș și numeroși organizatori sindicali.

La începutul consfătuirii, un colectiv de specialitate, format din trei profesori, a prezentat un referat documentat asupra felului cum profesorul Ovidiu Vassu desfășoară munca de predare a literaturii la clasele a IX-a A, a X-a A și a X-a B, — clase cu un procent de promovabilitate de 94 la sută la limba română — atît pe trimestrul I, cît și pe trimestrul II.

Referatul a scos în evidență — pe bază de exemple — că profesorul Ovidiu Vassu nu aplică mecanic planificarea întocmită, ci adaptează repartiția de ore din programă la condițiile concrete ale clasei. Referatul a subliniat apoi temeinicia cu care acest profesor se pregătește pentru fiecare lecție, căutînd să fie la curent cu tot ce apare nou în specialitate în reviste, studii etc. În continuare, s-a arătat priceperea cu care sintetizează materia în schemele pe care le face pe tablă, procedeele pe care le folosește în verificarea cunoștințelor și a temelor pentru acasă, felul cum îi ajută pe elevi să lege cunoștințele noi de cele vechi. S-a accentuat, de asemenea, atitudinea blîndă, prietenească a tovarășului Vassu față de elevi, îmbinată cu o justă exigență.

Referatul a reușit să ilustreze, cu exemple bine alese, cum în predarea literaturii, tov. Ovidiu Vassu știe să prezinte cu măiestrie elementul esențial și atractiv în același timp, îndu-le elevilor posibilitatea să facă ușor legătura cu elementele cunoscute. S-a dat ca exemplu predarea dramei istorice „Despot Vodă" la clasa a IX-a. Profesorul a discutat mai întîi cu elevii despre personajele cunoscute anterior în nuvela „Alexandru Lăpușneanu", ca: Moțoc — boier lingușitor, trădător și laș; Tomșa — boier cu dragoste de patrie, Spancioc, Stroici etc. A făcut apoi o prezentare scurtă a temei și a personajelor noi întîlnite în dramă ca: Despot, Lațchi, Carmina, Ana și altele, pe care le-a notat pe tablă, a trecut după aceea la lectura fragmentară, purtînd în același timp discuții cu elevii referitor la acțiunea dramei și trăsăturile caracteristice ale personajelor. În felul acesta, elevii au cunoscut subiectul și au putut urmări în mod evolutiv caracterul personajelor.

Consfătuirea a apreciat felul cum profesorul Vassu știe să aleagă și să interpreteze fragmentele cele mai caracteristice, subliniind ceea ce este esențial și specific fiecărui personaj, prezentînd caractere vii în fața elevilor. La lecțiile lui, caracterele apar nu din definiții verbale, ci din faptele care reprezintă reacția personajelor față de diferite împrejurări de care se ciocnesc. În felul acesta a fost caracterizat Despod Vodă, ca un aventurier care se folosește de toate mijloacele pentru a ajunge domn și care calcă în picioare orice sentimente omenești, Moțoc drept ambițiosul meschin, intrigant, de pe urma căruia suferă poporul.

Referatul a scos în evidență și faptul că profesorul Vassu este continuu preocupat să scoată în evidență elementele operei care pot avea influență educativă deosebită asupra elevilor, prezentînd în adevărata lumină parvenitismul, lașitatea, trădarea și ajutîndu-i să desprindă și să aprecieze simplitatea, demnitatea omului din popor. La sfîrșitul orei, pe tablă se afla scrisă schema lecției predate. Fiecare personaj apărea în schemă cu o scurtă caracterizare stabilită cu elevii.

Pentru a urmări temeinicia cunoștințelor elevilor în legătură cu această temă, colectivul de specialitate, care a studiat experiența pedagogică a tov. Vassu, a făcut ulterior o verificare pe bază de chestionar. Acesta a cuprins următoarele probleme: tema operei, acțiunea și motivarea ei, conflictul, caracterizarea personajelor: Despot-Vodă, Moțoc, Lațchi, Carmina, Ana, Tomșa, Ciubăr-Vodă, elementele romantice ale piesei. Elevii au răspuns în scris, dînd numai răspunsuri bune și foarte bune.

Consfătuirea de producție a relevat faptul că profesorul știe să seziseze esențialul, nu se pierde în amănunte și totuși dă cunoștințe complecte.

Un element important, subliniat în consfătuire, care explică, în bună parte, rezultatele pozitive obținute de profesorul Vassu, este pregătirea sa ideologică, fapt care se oglindește în buna orientare a lecțiilor. Aceasta a apărut clar în predarea operei lui Slavici, în special la lecția cu tema: „Moara cu noroc". Printr-o analiză bine condusă, majoritatea elevilor au înțeles că Slavici, unul dintre creatorii de nuvelă din literatura noastră, a fost un bun cunoscător al satului, observînd în adîncime schimbările petrecute în viața satelor și a tîrgurilor în cea de a doua jumătate a sec. XIX. Ei și-au dat seama că principalul fenomen social oglindit în opera lui Slavici este procesul de formare a burgheziei rurale, ca urmare directă a dezvoltării relațiilor de producție capitaliste, care a dezlănțuit în lumea satelor o goană după avere, după bani.

Consfătuirea de producție a urmărit și felul cum în predarea orelor de literatură profesorul Vassu realizează dezvoltarea gustului elevilor pentru cărți. O calitate necesară stimulării lecturii este povestirea atrăgătoare. Profesorul Ovidiu Vassu povestește frumos, captivează pe auditor. În povestirile profesorului faptele se desfășoară în mod logic și de aceea interesează, interesul fiind provocat și de elementul nou adus în fiecare dintre povestiri. Astfel, învață elevii să facă și ei asemenea povestiri.

După prezentarea referatului, participanții la consfătuire au pus profesorului Vassu o serie de întrebări ca de pildă: cum a prevenit rămînerea în urmă la învățătură, cum verifică notițele elevilor, cum folosește literatura pentru dezvoltarea gîndirii independente a elevilor și dezvoltarea orizontului lor cultural și științific.

În răspunsurile date, tov. Vassu a arătat că, pregătindu-se pentru lecție, caută permanent să răspundă la trei întrebări: ce predai (esențialul), cui predai (respectarea particularităților de vîrstă) și cum predai (metoda potrivită pentru fiecare lecție), că se străduiește să dozeze just cunoștințele, că nu începe lecția înainte de a avea asigurată o ordine și disciplină perfectă, că preferă să piardă 2-3 minute pentru a înlătura unele cauze care provoacă frămîntări în clasă (rămășițe ale unui eveniment din recreație, din ora precedentă etc.) decît să înceapă ora în condițiile existenței unor motive de distragere a atenției.

Profesorul Vassu a exemplificat toate răspunsurile.

În încheierea consfătuirii, tov. Dumitru Mile, responsabilul comisiei profesionale din comitetul de instituție, a sintetizat cîteva din elementele experienței pedagogice a profesorului Vassu, iar directorul școlii a pus în discuția consfătuirii de producție un proiect de hotărîri privind valorificarea acestei experiențe.

ION DUMITRESCU

5 ani de la Congresul învățătorilor

(Urmare din pag. 1)

cînd indicațiile Congresului, cadrele didactice au dobîndit multe realizări în educarea tinerei generații în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, al dragostei de muncă, al cultivării spiritului colectiv, al cinstei și sincerității, al respectului față de vîrstnici etc. Avem datoria să nu uităm nici un moment că liniile trasate de partid cu privire la educația comunistă a tinerei generații sînt mereu actuale.

Cu prilejul împlinirii a 5 ani de la Congresul învățătorilor, cadrele didactice din țara noastră privesc cu justificată mîndrie patriotică rezultatele obținute în activitatea lor de instruire și educare a tineretului. În același timp, pedagogii noștri își manifestă hotărîrea de a-și intensifica eforturile pentru a ridica necontenit nivelul muncii lor la înălțimea sarcinilor construirii socialismului.

În cuvîntarea rostită la Congresul învățătorilor, tov. Gh. Gheorghiu-Dej a subliniat că statul de democrație populară le-a încredințat pedagogilor misiunea înălțătoare de a forma pe noul cetățean al patriei noastre, ziditor al socialismului, de a făuri cadrele noi, necesare construcției socialiste, capabile să aplice în viață știința și tehnica nouă, de a lupta pentru lichidarea înapoierii culturale, de a duce în masele cele mai largi făclia culturii și științei înaintate.

Acum, cînd fac bilanțul celor cinci ani care au trecut de la Congresul Învățătorilor, cadrele didactice de pe întreg cuprinsul patriei noastre își exprimă odată în plus, recunoștința lor față de partid și guvern pentru marea încredere care le-a fost acordată, pentru grija continuă manifestată pentru îmbunătățirea condițiilor lor de viață și de activitate pedagogică. Totodată, pedagogii din toate școlile țării își manifestă hotărîrea lor de neclintit de a face zid în jurul partidului și guvernului, de a da patriei un tineret multilateral pregătit, înarmat cu cunoașterea legilor de dezvoltare a naturii și societății, cu o concepție științifică despre lume, un tineret educat în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, capabil să aplice în practică, să pună în slujba patriei cunoștințele dobîndite în anii de școală.

IN TIMPUL LIBER

Studenții Institutului de mine „Gheorghe Gheorghiu Dej" din Petroșani își petrec timpul liber împreună, colindînd pitorescele împrejurimi ale orașului.

In toiul muncilor agricole de primăvară

Cînd, într-o zi caldă, la sfîrșit de martie, am poposit în comuna Brănești, satul părea adormit. Cîmpul, însă, vuia. Oamenii arau, însămînțau, grăpau.

Pedagogii din comună au serioase motive să se bucure de acest freamăt al cîmpului. Ca și în alți ani, au pus și ei umărul în acțiunea de lămurire a țăranilor muncitori cu privire la importanța respectării termenelor de însămînțare, la necesitatea părăsirii anumitor tradiții înapoiate în legătură cu agricultura. Cadrele didactice din comună s-au hotărît ca mai mult decît au făcut-o pînă acum, să sprijine îndeaproape oamenii muncii din agricultură în marea lor bătălie pentru recolta anului 1957, pentru o recoltă cît mai bogată. Încă în lunile de iarnă, sub îndrumarea organizației de partid din școală, ei au desfășurat larg munca politică în rîndul țăranilor muncitori, explicîndu-le foloasele executării lucrărilor agricole la vreme și după metode agrotehnice înaintate.

Tov. Gh. Geamănu, directorul școlii de 7 ani, constituie un bun exemplu în această privință. El este întîlnit adesea în mijlocul țăranilor muncitori. În această perioadă, el le vorbește de grija deosebită care trebuie acordată păstrării apei în sol, arătîndu-le că pentru aceasta este nevoie să se grăpeze culturile ieșite bine din iarnă, să se grăpeze arăturile de toamnă, să se intensifice arăturile de primăvară și să se grăpeze în aceeași zi. În același timp, el subliniază că trebuie terminate curățitul pomilor de omizi, curățirea coroanelor de ramuri uscate și stropitul pomilor, precum și plantatul pomilor fructiferi; în vii să se grăbească dezgropatul, tăiatul, arăcitul, legatul și săpatul.

Tovarășii Ecaterina Lozanu, profesoară de științe naturale și Mihai Stoica, învățător, împreună cu ceilalți agitatori, urmăresc mereu mersul însămînțărilor, merg regulat la casele oamenilor îndrumîndu-i să-și procure din timp, sămînța hibridă de porumb.

Campania agricolă de primăvară n-a întrerupt, însă, nici un moment munca politică a învățătorilor și profesorilor din această comună în rîndul țăranilor cu gospodărie individuală, pentru convingerea lor asupra superiorității formelor de lucrare în comun a pămîntului.

Folosind forme variate de agitație: conferințe, adunări cu părinții, panouri cu rezultate comparative, stația de radioamplificare etc. pedagogii popularizează avantajele mari pe care le au țăranii muncitori care și-au unit vămînurile și lucrează în comun.

Printr-o temeinică muncă de lămurire bazată pe fapte concrete, tov. învățătoare Florica Stoica, deputată, tov. Radu Teodor, învățător, au determinat pe acei țărani cu gospodării individuale care mai șovăiau, să facă pasul hotărîtor și să intre în întovărășirea agricolă care a luat ființă, de curînd, în satul Vadu-Anei.

Împletind strîns munca politică pentru buna desfășurare a campaniei agricole cu munca pentru consolidarea și lărgirea sectorului socialist din agricultură, cadrele didactice din comuna Brănești vor contribui la obținerea de noi realizări în lupta pentru dezvoltarea agriculturii în raion.

Bibliografie

Revista „Limba română" nr. 1-1957

Nr. 1 din 1957 al revistei „Limba română", apărut cu oarecare întîrziere, își informează cititorii asupra multor probleme de limbă.

La rubrica „Valorificarea moștenirii lingvistice", prof. univ. D. Macrea semnează articolul „Necesitatea unei istorii a lingvisticii", în care arată cît de utilă este elaborarea unei istorii a lingvisticii, ca urmare a dezvoltării pe care au luat-o aceste studii în țara noastră în ultima vreme. Prof. univ. J. Byck, în articolul „Din istoria filologiei române", după ce face distincția între lingvistică și filologie, schițează fazele dezvoltării acesteia din urmă în țara noastră.

În cadrul rubricii „Gramatică și vocabular", B. B. Berceanu face observații și dă sugestii asupra pronumelui personal și asupra pronumelor înrudite cu acesta. Observațiile sînt interesante, iar tablourile propuse merită să fie studiate cu atenție.

Limba literară se bucură și în acest număr de atenția cuvenită. Alături de articole de analiză a limbii scriitorilor noștri mari, ca cel despre „Propoziția exclamativă în proza lui I. L. Caragiale" de C. Cruceru, articolul „Unele probleme de topică în limba presei noastre actuale", semnat de L. Vasiliu, semnalează unele greșeli de topică frecvente în presă. Articolele privitoare la cultivarea limbii, care au fost inaugurate nu de mult, sînt de un real folos minuitorilor condeiului.

La rubrica „Metodica predării limbilor", S. Buium semnează articolul „Cu privire la predarea recțiunii verbelor în limba rusă", iar I. Moise „Despre întrebuințarea genetivului și acuzativului după verbe cu negație în limba rusă".

Acest număr mai cuprinde două cronici, mai multe recenzii și note bibliografice. Printre recenzii menționăm pe cea a tov. C. Otobicu asupra manualului de gramatică a limbii române pentru clasa a V-a. Autorul face multe observații și dă sugestii în vederea îmbunătățirii manualului discutat.

Prin varietatea problemelor abordate și prin competența cu care sînt tratate, revista „Limba română" contribuie la ridicarea calificării profesionale, nu numai a profesorilor de limba română, ci și a celor de limbi străine.

I. POPESCU

Solidari cu poporul algerian

Între 7 și 14 aprilie se desfășoară în toate țările, din inițiativa F.S.M., săptămîna de solidaritate cu lupta poporului algerian împotriva colonialismului, pentru independență națională.

Proletariatul internațional, oamenii iubitori de pace, progres și libertate din toate țările lumii se ridică în aceste zile cu o deosebită forță în apărarea dreptului poporului algerian de a dispune de soarta sa, de a hotărî destinele patriei sale, de a trăi în pace și liniște în țara lui atît de greu încercată.

De aproape trei ani poporul algerian luptă cu arma în mînă împotriva colonialiștilor francezi. Pe pămîntul Algeriei se desfășoară un război nimicitor. O armată franceză de 600.000 de oameni este folosită în operațiile militare de represiune împotriva patrioților algerieni.

Guvernul francez numește politica sa în Algeria o „politică de pacificare", iar pe patrioții algerieni îi consideră drept „un pumn de rebeli". La adăpostul unor astfel de argumente, colonialiștii francezi au pus la cale acte de represiune pe care chiar și presa burgheză le-a caracterizat drept monstruoase.

Mari sînt jertfele pe care le-a dat poporul algerian în lupta lui sfîntă pentru libertate. Sute de sate au fost rase cu tunurile de pe fața pămîntului, sau au fost zdrobite sub șenilele tancurilor. Peste 300.000 de bărbați, femei și copii au fost uciși pînă la sfîrșitul anului 1956, iar aproximativ 125.000 de patrioți au fost aruncați în lagăre de concentrare și închisori.

Învățătorii algerieni, strîns legați de poporul lor, participă activ la lupta pentru independența Algeriei. Institutorul Tajeb Djaidir din Oran, un înflăcărat luptător pentru libertatea patriei sale a prezentat în felul următor situația din Algeria: „Închisorile sînt pline. Tribunalele condamnă mereu la moarte. Zeci de mii de oameni sînt aruncați în tabere de concentrare. Orice libertate este suprimată. Partidul Comunist și celelalte organizații naționale progresiste sînt interzise. Algeria este pusă sub un regim politic așa numit „al puterilor speciale" care dă administrației locale puteri depline de acțiune prin toate mijloacele". Învățătorii, profesorii și studenții algerieni stau în primele rînduri ale patrioților care luptă cu arma în mînă împotriva colonialiștilor francezi. Mulți dintre ei sînt arestați, torturați și aruncați în lagăre sau închisori. Așa bunăoară, Sali Mustapha, secretarul sindicatului studenților de la farmacie din Bone, a fost arestat și internat într-un lagăr de concentrare, iar prof. Chatain Jocelyne, activist al Sindicatului Național al Învățămîntului Secundar din Constantine, a fost supus deseori șicanelor și persecuțiilor poliției colonialiste.

Toate încercările imperialiștilor francezi de a înfrînge dorința de libertate a poporului algerian sînt zadarnice. Cauza acestui popor este dreaptă și mai de vreme sau mai tîrziu va triumfa.

Astăzi în ciuda eforturilor militare, mereu sporite ale Franței, aproape jumătate din teritoriul Algeriei se află sub controlul forțelor mișcării de eliberare. După cum a arătat delegatul Siriei, într-o ședință a Comitetului politic al Adunării Generale a O.N.U., pe teritoriul eliberat al Algeriei a fost creat un guvern național. Guvernul algerian a creat o administrație civilă, împărțind teritoriul eliberat în șase districte, în fruntea cărora se află organe corespunzătoare ale puterii și a creiat puternice forțe armate naționale care dau lovituri grele armatelor franceze.

Este semnificativ că în luptele din Algeria trupele franceze au pierdut peste 40.000 de oameni, precum și uriașe cantități de materiale de război. Operațiile militare din Algeria costă în fiecare zi peste 1.400 milioane de franci.

„Aventura din Algeria", cum denumește poporul francez războiul împotriva oamenilor muncii din Algeria, exercită o puternică înrîurire negativă asupra situației economice și politice a Franței. Pentru orice om cu mintea limpede este clar că prelungirea războiului din Algeria echivalează pentru Franța cu o calamitate națională.

Conștiința acestei stări de lucruri determină poporul francez să se ridice cu tot mai multă hotărîre împotriva războiului din Algeria. Clasa muncitoare franceză, în frunte cu Partidul Comunist, precum și cercuri largi aparținînd celor mai diferite categorii sociale cer încetarea măcelului inutil din această regiune a lumii, restabilirea păcii și acordarea dreptului la autodeterminare poporului algerian.

Prin vocea conducătorilor Mișcării naționale algeriene, poporul algerian își exprimat în mod clar țelurile: încetarea represiunilor și a oricăror acțiuni militare, eliberarea tuturor deținuților politici, recunoașterea dreptului la autodeterminare, negocieri cu Franța în vederea stabilirii unui statut politic al Algeriei.

Dar, după cum se vede, cercurile conducătoare franceze care nu se împacă cu perspectiva înfrîngerii, continuă cu încăpățînare să ceară „război pînă la victoria finală". În acest scop ele continuă să sporească forțele militare în Algeria și să ia noi măsuri represive împotriva patrioților algerieni.

Poporul algerian este hotărît să nu înceteze lupta pînă ce nu-și va dobîndi libertatea și independența națională. În lupta lui dreaptă el se bucură de sprijinul și aprobarea întregii lumi iubitoare de pace. Referindu-se la importanța pe care o are acest sprijin, institutorul Tajeb Djaidir, membru al Comitetului administrativ al FISE, arăta că el întărește moralul de luptă al poporului algerian. „Acest moral — spunea Djaidir — izvorăște din conștiința justeței cauzei sale și crește mereu datorită simpatiei, aprobării și sprijinului din partea tuturor popoarelor prietene".

Poporul romîn, credincios principiilor internaționalismului proletar, privește cu profundă simpatie lupta dreaptă a patrioților algerieni. Alături de oamenii muncii din toate țările lumii, noi ne pronunțăm pentru încetarea focului în Algeria pentru eliberarea imediată a patrioților arestați, pentru o rezolvare pașnică, democratică și justă a problemei algeriene, pentru satisfacerea aspirațiilor naționale ale poporului algerian.

Informații

În baza dispoziției M. I. Nr. 114.502, Institutul politehnic din Orașul Stalin anunță un concurs pentru ocuparea următoarelor posturi:

1. Un post de conferențiar la disciplina **Electrotehnică și Mașini electrice** la catedra de Fizică și Electrotehnică.

2. Un post de profesor la disciplina **Organe de mașini** de la catedra de Organe de mașini și mecanisme.

3. Un post de conferențiar la disciplina **Mașini unelte și scule pentru industrializarea lemnului** de la catedra de Industrializarea lemnului.

Persoanele care doresc să participe la concurs vor înainta pînă la data de 15 mai 1957 la rectoratul institutului următoarele acte: autobiografie, copie după diploma de stat sau după actul echivalent de studii superioare (legalizată), copie după diploma de doctor sau de candidat în științe, copie după atestatul de profesor, respectiv conferențiar, certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale eliberat de instituția în care își are locul de bază al activității sale, memoriu de activitate semnat de candidat, cîte un exemplar din lucrările sale științifice.

Data concursului se va comunica ulterior solicitanților.

★

Se aduce la cunoștință că Muzeul Peleș este deschis pentru publicul vizitator în zilele de miercuri, joi, vineri și simbătă între orele 8,30—15, iar duminica între orele 9—16. Vizitarea se face în grupuri constituite pe instituții, întreprinderi sau organizații obștești, în baza unei programări.

În vederea programării, doritorii se vor adresa cu trei săptămîni înainte — direcției Muzeului Peleș-Sinaia pentru zilele de miercuri, joi, vineri și simbătă și direcției artelor plastice din Ministerul Învățămîntului și Culturii — București, Piața Scînteii, pentru zilele de duminică.

Taxa de intrare este de 2 lei de persoană; pentru elevi, studenți și ostași — 1 leu. Copiii sub vîrsta școlară nu sînt admiși în muzeu. —

Învățămîntul peste hotare

R. P. Chineză

ÎNVĂȚĂMÎNTUL ÎN REGIUNEA AUTONOMĂ SÎNTZIAN-UIGURĂ

În provincia Sîntzian s-au obținut importante succese pe tărîmul învățămîntului.

Astfel, în școlile primare din Regiunea Autonomă Sîntzian-Uigură, anul trecut au învățat peste 430.000 de copii, adică cu 12 la sută mai mulți decît în anul 1955. Numărul elevilor din clasele inferioare ale școlilor medii a crescut cu 66%, iar al celor din clasele superioare cu 49 la sută.

Numărul școlilor medii inferioare a crescut de la 54 în 1955, la 83 în 1956. De asemenea a fost înființat un institut pedagogic. A crescut considerabil numărul oamenilor muncii care studiază în învățămîntul fără frecvență.

India

ȘCOLI SERALE PENTRU MUNCITORI

Guvernul indian intenționează să organizeze în centrele cele mai importante ale țării școli serale pentru muncitori. Asemenea școli vor fi organizate în Bangalore, Bombay, Calcutta, precum și în alte orașe din India. Ele vor fi administrate de guvernele statelor indiene.

R. Cehoslovacă

TABERE DE VARĂ PENTRU PIONIERI

An de an crește numărul copiilor cehoslovaci care își petrec vacanța în taberele de pionieri. În acest an, peste 120.000 de copii își vor petrece vacanța în taberele organizate de sindicate, iar 120.000—130.000 de copii vor participa la alte activități organizate pe timpul vacanței de Uniunea Tineretului Cehoslovac. Aceasta înseamnă că fiecare al 5-lea copil cehoslovac își va petrece vacanța într-o tabără de pionieri. Față de anul 1949, numărul copiilor care se vor odihni în taberele de vară va crește mai mult decît de două ori.

R. D. Germană

BURSE PENTRU STUDENȚI

Grija guvernului R. D. Germane pentru creșterea tinerei generații se manifestă, între altele și prin marele număr de burse acordate pentru studenți. În R.D. Germană studenții primesc burse în valoare de 265 miliarde de mărci, adică aproximativ tot atît se alocă pentru burse în R. F. Germană, Franța și Anglia la un loc.

Japonia

ÎMPOTRIVA EXPERIENȚELOR CU ARMA TERMONUCLEARĂ

După cum se știe, în Japonia s-a creat o puternică mișcare împotriva experiențelor cu arma termonucleară. Poporul japonez, cel dintîi din lume care a suferit efectele bombei atomice, se ridică cu hotărîre împotriva folosirii energiei nucleare în scopuri agresive. În prezent, masele populare din Japonia, sprijinite de oamenii iubitori de pace din întreaga lume, urmăresc să determine guvernul englez să renunțe la experiențele cu arma termonucleară pe care Marea Britanie urmează să le facă în insula Christmas din Oceanul Pacific.

Intelectualii japonezi participă activ, împreună cu poporul lor, la această luptă. Un grup de cunoscuți oameni de știință japonezi, în frunte cu Hideki Iukava, profesor la Universitatea din Kioto, laureat al premiului Nobel, au dat publicității un apel în care protestează în modul cel mai energic împotriva experiențelor susamintite pe care le pregătește guvernul Marii Britanii.

Potrivit relatărilor agenției Kiodo Tușin, acest apel al oamenilor de știință japonezi a stîrnit un larg ecou în rîndurile intelectualilor din întreaga Japonie, precum și din alte țări din Asia și din celelalte continente ale lumii. În Japonia au sosit mesaje din partea lui Bhabha, președintele comisiei indiene pentru energia atomică, din partea lui Koleson, profesor la Universitatea din Oxford, a lui Loresdail, profesor la Universitatea din Londra, a lui Bernal, profesor la Universitatea din Cambridge, precum și din partea lui Pauling, profesor la Institutul tehnologic din California etc. În mesajele lor, acești oameni de știință sprijină întru totul apelul intelectualilor japonezi și declară că vor acționa, la rîndul lor, pentru interzicerea experiențelor cu arma termonucleară.

Guvernanții britanici, însă, par a nu se sinchisi. Ei declară că nu vor renunța la experiențele proiectate. N-ar fi rău dacă adepții din Anglia, S.U.A. și alte țări capitaliste ai diferitelor „experiențe" cu arma termonucleară s-ar gîndi că protestele de astăzi ale popoare or s-ar putea transforma mîine în hotărîri de condamnare a amatorilor de aventuri. Poate că astfel le-ar trece fierbințeala și s-ar trezi pînă nu va fi prea tîrziu.

S. U. A.

CRIZA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI AMERICAN

Marile greutăți prin care trece învățămîntul american continuă să se agraveze. Potrivit relatărilor presei americane, în 46 la sută din școlile de stat nu se predau limbi străine, în 24 la sută nu se predă geometria și în 23 la sută fizica sau chimia. Comentatorul ziarului „New York Times", James Reston, scria că în 53 la sută din școlile americane nu se predă de loc istoria. El sublinia că „în ultimii ani numărul profesorilor din școlile americane s-a redus cu 53 la sută".

Opinia publică din S.U.A. consideră că lipsa de personal didactic este una din cauzele principale ale situației îngrijorătoare în care se găsește învățămîntul american.

De ce lipsesc în S.U.A. cadrele didactice? Răspunsul este ușor de găsit dacă vom urmări care este retribuția slujitorilor școlii. În timp ce minimul de trai al unei familii alcătuite din 4 persoane este de circa 5.000 de dolari anual, un profesor cu studii superioare primește numai aproximativ 3.000 de dolari pe an. În aceste condiții, tineretul american ocolește cariera didactică. În același timp, o serie de pedagogi vîrstnici, amenințați de spectrul foamei, sînt nevoiți să părăsească învățămîntul și să-și caute de lucru în altă parte. Din această cauză, în ultimii ani, în școlile americane au fost primite să lucreze circa 100.000 de persoane care nu au pregătirea cuvenită.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL IX Nr. 419 Vineri 19 aprilie 1957 4 PAGINI 25 BANI

LENINISMUL — baza ideologică a educației comuniste a tineretului

Se împlinesc 87 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin, fondatorul bolșevismului, creatorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, întemeietorul primului stat socialist din lume — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste — învățătorul și conducătorul oamenilor muncii din întreaga lume.

Adept credincios al învățăturii lui Marx și Engels, V. I. Lenin a apărat cu fermitate marxismul împotriva revizioniștilor și oportuniștilor de toate nuanțele și l-a dezvoltat în mod creator în noile condiții istorice, ridicîndu-l pe o treaptă mai înaltă. Tocmai de aceea noua etapă a marxismului poartă numele lui Lenin.

Leninismul este dezvoltarea creatoare a marxismului în noile condiții ale dezvoltării societății — în condițiile imperialismului și ale revoluțiilor proletare. El nu poate și nu trebuie să fie înțeles ca ceva aparte, despărțit de marxism. Teoria atotbiruitoare, veșnic vie a clasei muncitoare, știința legilor dezvoltării naturii și societății, știința revoluției maselor asuprite și exploatate, știința construirii socialismului și comunismului este marxism-leninismul, în care se îmbină în chip armonios caracterul strict științific cu caracterul consecvent revoluționar.

Anul acesta, aniversarea nașterii lui V. I. Lenin are loc în condițiile unui nou și puternic triumf al marxism-leninismului. În ultima vreme cercurile imperialiste și slugile lor, oportuniștii de tot soiul, au dus o intensă campanie ideologică împotriva marxism-leninismului. Partidele comuniste și muncitorești au dovedit însă o ascuțită vigilență ideologică și au desfășurat o luptă intransigentă împotriva oricăror încercări de revizuire a marxism-leninismului, apărînd cu succes puritatea învățăturii marxist-leniniste. Marxism-leninismul s-a dovedit, odată mai mult, invincibil. Ideile lui trăiesc și triumfă. Victoriile țărilor de democrație populară în opera de construcție a socialismului, succesele oamenilor muncii din țările capitaliste, coloniale și dependente în lupta lor pentru democrație și progres social, succesele puternicei mișcări a popoarelor pentru pace și colaborare internațională — toate acestea sînt victorii ale marxism-leninismului. În zilele noastre este mai limpede ca oricînd că întreaga evoluție a societății omenești se desfășoară în mod obiectiv în direcția indicată de știința marxist-leninistă, că nu există și nu pot exista în lume forțe în stare să întoarcă omenirea din drumul ei spre socialism.

★

Moștenirea ideologică pe care ne-a lăsat-o V. I. Lenin este imensă. Nu există domeniu de activitate, nu există latură a activității revoluționare a clasei muncitoare în vederea cuceririi puterii politice, a construirii socialismului și comunismului pentru care Lenin să nu ne fi lăsat indicații geniale caracteristice uimitoarei sale înțelegeri a mersului societății contemporane și previziunii sale științifice.

În bogatul tezaur al ideilor leninismului ocupă un loc dintre cele mai importante problemele educației tineretului în spiritul moralei comuniste. Leninismul este baza ideologică a educației morale a tineretului în societatea socialistă.

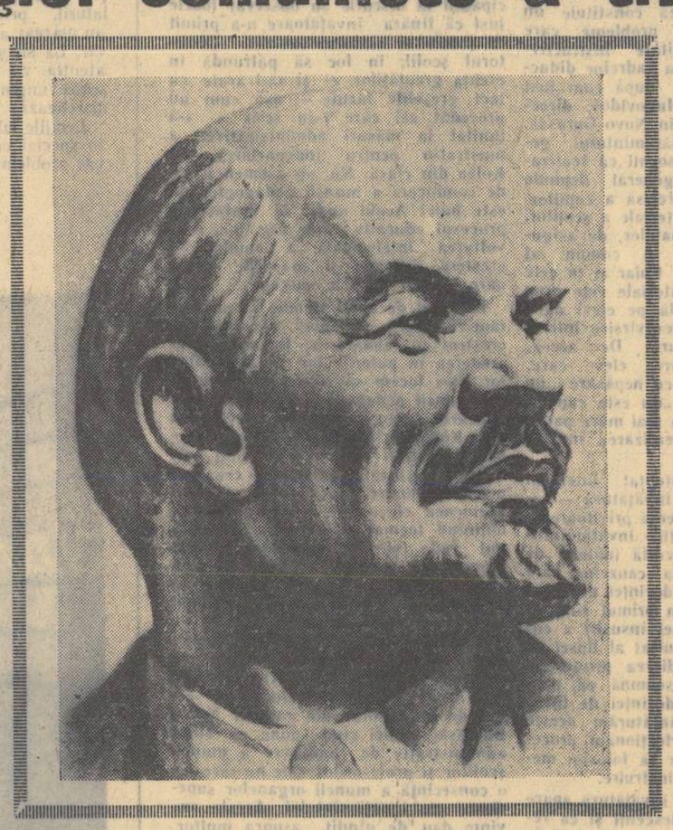

Ideile lui Lenin stau temelie întregii munci instructiv-educative în școala socialistă, acolo unde se hotărăște de fapt soarta educației tineretului, unde se pun bazele profilului moral al generațiilor tinere.

În concepția leninistă, problemele educației comuniste reprezintă o parte integrantă a luptei pentru răsturnarea capitalismului, pentru construirea socialismului și comunismului. Încă în 1895, în unul din articolele ce urmau să fie publicate în primul număr al ziarului „Rabocee Delo" pe care se pregătea să-l scoată „Uniunea de luptă pentru eliberarea clasei muncitoare", număr confiscat de jandarmeria țaristă, Lenin a demascat cu o deosebită forță politica țarismului de a ține masele departe de știință, de cultură, de lumina cărții. „Fără știință — scria Lenin — muncitorii sînt lipsiți de apărare, cu știință ei constituie o forță". [1])

V. I. Lenin a scos la iveală, cu o vigoare deosebită, caracterul de clasă al școlii burgheze. În polemica cu narodnicii el și-a bătut joc de planurile fanteziste ale acestora care își imaginau că în condițiile țarismului s-ar fi putut asigura luminarea întregului popor și, prin aceasta, lichidarea înapoierii economice.

În repetate rînduri Lenin a arătat că școala burgheză este menită să făurească slugile necesare capitaliștilor. Ea asigură însușirea cunoștințelor numai pentru fiii claselor avute. Interesul burgheziei pentru instruirea fiilor oamenilor muncii se limitează la asigurarea unui minim de cunoștințe necesare în vederea unei munci cu mai mult randament în folosul exploatatorilor

În ceea ce privește educarea fiilor celor ce muncesc, în școala burgheză aceștia primesc o educație după chipul și asemănarea burgheziei, o educație în conformitate cu interesele capitaliștilor. Lenin spunea că în școala statului burghez „tînăra generație de muncitori și țărani nu era educată ci mai degrabă dresată în sensul intereselor aceleiași burghezii. Ea era educată în așa fel încît să dea burgheziei slugi folositoare, capabile să-i aducă profit și care totodată să nu-i turbure liniștea și trîndăvia". [2])

Pe baza analizei științifice a școlii burgheze, a esenței de clasă a instrucției și educației în școala burgheză, Lenin a ajuns la concluzia că odată cu răsturnarea capitalismului, cu nimicirea lui, trebuie să fie înlăturată, să fie distrusă și școala burgheză cu întregul ei sistem de instrucție și educație. Puterea proletară are nevoie de o școală cu desăvîrșire nouă, de un sistem nou de instrucție și educație care să crească tineretul în spiritul socialismului.

În cuvîntarea istorică rostită cu prilejul celui de al III-lea Congres pe întreaga Rusie al Uniunii Tineretului Comunist din Rusia, V. I. Lenin a subliniat că învățămîntul, educația și instrucțiunea date generațiilor tinere în condițiile trecerii de la capitalism la socialism nu pot să rămînă cele de altădată. Precizînd și direcția în care trebuie să fie orientată activitatea școlii socialiste, Lenin a spus: „Toată munca în domeniul educației, al învățămîntului și al instrucțiunii tineretului de azi trebuie să fie îndrumată spre o educare în spiritul moralei comuniste" [3]).

Această indicație leninistă a stat și stă la baza întregii activități a statului sovietic în domeniul educației morale a tineretului. În spiritul ei au fost crescute generațiile de după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, oamenii care au dat viață genialului plan leninist de construire a socialismului, care au transformat patria lor dintr-o țară agrară, înapoiată, într-o mare putere socialistă industrială și colhoznică. Oamenii sovietici, educați în spiritul moralei comuniste, au zdrobit, în anii Marelui Război al Uniunii Sovietice pentru Apărarea Patriei, pe agresorii fasciști, nimicind cea mai puternică mașină de război pe care a creat-o capitalismul în dezvoltarea lui istorică și apărînd în felul acesta nu numai libertatea și independența U.R.S.S., ci și viața, demnitatea, libertatea și independența națională a tuturor popoarelor subjugate de fasciști. În spiritul acelorași indicații leniniste au fost educați ostașii sovietici, care în zilele grele ale rebeliunii contrarevoluționare din Ungaria, la cererea guvernului R. P. Ungare și-au îndeplinit cu cinste datoria lor internaționalistă, salvînd pentru a doua oară poporul ungar de primejdia înrobirii fasciste. Aceeași genială indicație a stat și stă la temelia întregii educații a generațiilor care construiesc cu succes comunismul în Uniunea Sovietică.

V. I. Lenin a elaborat un sistem armonios, științific, fundamentat, de educație comunistă a tineretului în condițiile construirii socialismului. Programul leninist de educare a tineretului în spiritul moralei comuniste constituie o parte componentă a programului de construire a socialismului.

În învățătura leninistă despre educația tineretului, pedagogii găsesc fundamentarea științifico-teoretică pentru rezolvarea problemelor cu privire la scopul, conținutul, sarcinile și metodele educației morale în spirit comunist a generațiilor tinere.

În definirea conținutului educației tineretului în școala socialistă Lenin a pornit de la condițiile concrete ale construirii socialismului. El a avut în vedere rolul uriaș pe care trebuie să-l îndeplinească școala în procesul de pregătire a cadrelor necesare industrializării socialiste, transformării socialiste a agriculturii, în înfăptuirea revoluției culturale, precum și rolul care îi revine tineretului în opera de construire a socialismului.

Conținutul educației comuniste a tineretului, ca și cel al instrucției comuniste, este indisolubil legat de conținutul moralei comuniste. Din punctul de vedere al moralei comuniste este moral ceea ce contribuie la lichidarea capitalismului și a exploatării omului de către om și la construirea societății noi, comuniste. Aceasta înseamnă că școala este datoare să educe oameni multilateral pregătiți care să participe activ la lupta împotriva exploatatorilor, pentru nimicirea orînduirii burgheze și pentru construirea societății socialiste.

Rezultă deci că la baza educației și instrucției comuniste, care în concepția leninistă constituie un tot unitar, un proces unic al cărui țel este creșterea tinerei generații în spirit comunist, stă lupta pentru construirea socialismului și comunismului.

Pentru a putea să participe activ la făurirea noii societăți, tineretul trebuie să fie temeinic pregătit, trebuie, așa cum spunea Lenin, să învețe comunismul".

Dar ce înseamnă „a învăța comunismul", cum trebuie învățat comunismul? Răspunsurile date de Lenin la aceste întrebări au pentru cei care se ocupă de educația tineretului o valoare uriașă, prevenindu-i împotriva unei serii întregi de primejdii care apar atunci cînd sarcina studierii comunismului este greșit înțeleasă.

V. I. Lenin a atras atenția că studierea comunismului nu trebuie în nici un caz înțeleasă drept o simplă însușire a sumei cunoștințelor expuse în manuale, broșuri, opere. „Cunoașterea comunismului din cărți, din broșurile și operele comuniste — a arătat Lenin —nu are absolut nici o valoare fără muncă, fără luptă, fiindcă ar continua să mențină acea veche prăpastie dintre teorie și practică, care constituia caracteristica cea mai respingătoare a vechii societăți burgheze". [4])

Două concluzii esențiale se desprind din indicațiile formulate de Lenin în această problemă fundamentală a educației comuniste. Este vorba, în primul rînd, de necesitatea însușirii cunoștințelor, iar în al doilea rînd de faptul că această însușire trebuie să fie conștientă, activă, creatoare.

Educația comunistă a tineretului presupune, ca o condiție indispensabilă, însușirea întregului tezaur de cunoștințe pe care l-a acumulat omenirea de-a lungul dezvoltării sale istorice. Lenin a subliniat în repetate rînduri că nu poți deveni comunist fără să-ți însușești tot ceea ce a adunat cunoștința omenească, fără să posezi acea sumă de cunoștințe a căror consecință este însuși comunismul.

În această ordine de idei V. I. Lenin a abordat problema atitudinii față de școala veche. Ridicîndu-se împotriva școlii burgheze, subliniind necesitatea distrugerii ei necesitatea transformării radicale a învățămîntului și educației, el a precizat că școala nouă, a regimului socialist, trebuie să pornească, în activitatea ei, de la materialul lăsat de societatea veche, că trebuie să ia din școala veche tot ceea ce a fost bun, valoros, tot ceea ce poate să fie de folos construirii socialismului.

Leninismul ne învață să înlăturăm sistemul tocilii și mușchiului, al însușirii mecanice, bucherești, dogmatice a cunoștințelor, care caracterizează școala burgheză. Școala socialistă este chemată să asigure însușirea în mod critic, creator, constructiv a cunoștințelor acumulate de omenire. Ea trebuie să dea tineretului posibilitatea să treacă aceste cunoștințe prin propria lui prelucrare, să le înțeleagă și să le aplice în practică, punîndu-și toate capacitățile sale în slujba construcției socialiste.

Conținutul ideologic al educației comuniste determină în mod firesc și metodica educației tinerei generații. Prin însăși esența ei educația comunistă necesită metode principial deosebite de cele ale vechii școli.

V. I. Lenin a arătat în repetate rînduri că școala socialistă are datoria ca încă în timpul studiului să creeze tineretului posibilitatea de a participa la lupta maselor de eliberare de sub jugul exploatatorilor. Fiecare pas al învățămîntului, instrucției și educației trebuie să fie legat de participarea la lupta comună a tuturor oamenilor muncii împotriva exploatatorilor, împotriva vechii societăți, pentru lichidarea ei și pentru a construi, pe ruinele ei, societatea socialistă.

Cu o deosebită grijă Lenin ne-a prevenit că educația comunistă a tineretului nu trebuie să constea în discursuri dulcege sau în transmiterea regulilor de moralitate. Temelia temeliilor metodicii educației comuniste a tineretului o constituie legătura educației cu viața, cu practica construcției socialismului. Școala trebuie să educe tineretul în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, să cultive dragostea de

(Continuare în pag. 4-a)

CONSFATUIRE CU PREȘEDINȚII COMITETELOR SINDICALE RAIONALE ALE MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT

Între 10 și 12 aprilie a avut loc la București consfătuirea organizată de prezidiul C.C. al S.M.I. cu președinții comitetelor sindicale raionale și orășenești ale muncitorilor din învățămînt.

Lucrările consfătuirii au fost deschise de tov. I. Muntean, secretar al C.C. al S.M.I. La ședința de deschidere au luat loc în prezidiu tov. Liuba Chișinevschi, secretar al C.C.S., Costin Nădejde, șeful sectorului învățămînt al C.C. al P.M.R., prof. univ. N. Pascu, președintele C.C. al S.M.I., N. Sipoș, membru în Colegiul Ministerului Învățămîntului și Culturii, Elena Isacu Bolog, vicepreședinte al C.C. al S.M.I. și alții.

În dimineața primei zile a consfătuirii participanții au ascultat referatul „Despre activitatea politică de masă și cultural-educativă în rîndul membrilor de sindicat" expus de prof. univ. N. Pascu, președintele C.C. al S.M.I. Referatul a fost urmat de discuții în plenară.

În după amiaza aceleiași zile, tov. I. Pîrvulescu, șeful secției organizatorice a C.C. al S.M.I., a expus referatul „Despre întărirea capacității organizatorice a Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt". Participanții la consfătuire au dezbătut apoi referatul în seminarii.

În zilele următoare au fost prezentate în consfătuire referatele: „Probleme ale activității profesionale în atenția organizațiilor sindicale din școli", expus de tov. Elena Isacu Bolog; „Despre îmbunătățirea activității de asigurări sociale", expus de tov. I. Muntean și „Despre îmbunătățirea activității administrativ-financiare a organizațiilor și organelor sindicale", expus de tov. I. Petrușca.

În ședința plenară din ultima zi a consfătuirii a luat cuvîntul tov. Liuba Chișinevschi, secretar al C.C.S. Vorbitoarea a subliniat rolul organizațiilor sindicale ale muncitorilor din învățămînt în mobilizarea cadrelor didactice la munca de instruire și educare a tineretului, a arătat cum trebuie orientați viitorii absolvenți ai școlilor medii în vederea alegerii profesiunii și a indicat sarcinile organelor sindicale în legătură cu mobilizarea cadrelor didactice în îndeplinirea muncii obștești.

În continuare a vorbit tov. N. Sipoș, membru în Colegiul Ministerului Învățămîntului și Culturii. În cuvîntul său, vorbitorul s-a referit, în primul rînd, la contribuția pe care trebuie s-o aducă organizațiile sindicale ale muncitorilor din învățămînt la politehnizarea școlii de cultură generală.

Tov. Ladislau Bányai, membru în Colegiul Ministerului Învățămîntului și Culturii, a vorbit apoi despre unele probleme ale activității școlilor pentru minoritățile naționale.

În cadrul discuțiilor au luat cuvîntul numeroși oameni ai muncii din învățămînt, care au făcut propuneri menite să contribuie la o mai bună orientare a activității organizațiilor sindicale din școli.

În încheiere, prof. univ. N. Pascu, președintele C.C. al S.M.I., a expus concluziile prezidiului C.C. al S.M.I. cu privire la continua îmbunătățire a activității organelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt.

LUCRĂRI PRACTICE

Predarea matematicii în clasele I—IV are drept scop să-i înarmeze pe elevi nu numai cu cunoștințe teoretice de aritmetică și de geometrie, ci și cu deprinderi de aplicare a acestor cunoștințe în activitatea practică. Prin aceasta, predarea matematicii în școala elementară aduce o contribuție însemnată la pregătirea politehnică a elevilor.

Predînd elevilor din clasa a IV-a cunoștințele de aritmetică și geometrie prevăzute în programa școlară, eu mă străduiesc să le formez deprinderi temeinice de calcul oral și scris, atît cu numere abstracte cît și cu numere concrete, să-i învăț să folosească în practică sistemul metric, să-i înarmez cu priceperea de a rezolva probleme al căror conținut este legat de producția industrială și agricolă. Un rol însemnat îl acord efectuării pe teren a lucrărilor practice.

Anul acesta, timpul favorabil mi-a permis să organizez lecții practice chiar în etapa cînd am predat cunoștințele de geometrie a căror aplicare urma s-o efectuăm pe teren. Faptul că predarea cunoștințelor teoretice a fost imediat urmată de aplicații a asigurat o mai bună însușire a acestor cunoștințe.

Materialul necesar efectuării lucrărilor practice pe teren — jaloane, țăruși de marcat etc. — a fost confecționat de către elevi în cadrul orelor de lucru manual. Deoarece n-am avut la îndemînă vopsea pentru a colora jaloanele alternativ în negru și alb, elevii au înlăturat coaja de pe lemn cu cuțitul, pe porțiuni de cîte 10 cm. lăsînd necojite, între acestea, porțiuni de aceeași mărime. Țărușii, lungi de 10 cm, au fost tăiați la un capăt cu fierăstrăul, iar la celălalt ascuțiți pentru a putea fi înfipți în pămînt. Pentru măsurat, în locul ruletelor au fost procurate sfori de cînepă lungi de cîte 10 m.

Iată cum a decurs lucrarea cu privire la însemnarea liniilor drepte pe pămînt și măsurarea lor. Eu s-a desfășurat în cursul a două lecții de aritmetică, dintre care prima a avut loc în clasă și a fost destinată înțelegerii de către elevi a necesității trasării liniilor drepte pe teren, a tehnicii executării acestei lucrări și organizării clasei pentru lucrare. Le-am amintit elevilor că, la una din lecțiile anterioare, ei au măsurat dimensiunile clasei, ale parcelei experimentale și ale curții de joc, deplasîndu-se de-a lungul zidurilor clasei, al marginilor arăturii sau al gardurilor. Le-am spus că în practică nu avem totdeauna la dispoziție garduri, ziduri, straturi sau alte mijloace care ne indică linia dreaptă și ne ajută astfel să măsurăm ușor. Adeseori este nevoie să măsurăm distanța dintre două puncte pe un teren pe care nu se află nimic ce ne-ar putea indica linia dreaptă. De aceea este necesar să trasăm noi astfel de linii. Așa procedează, de pildă, agricultorii cînd împart terenul pe parcele pentru diferite culturi, constructorii care trasează conturul unei clădiri etc.

După ce le-am indicat fiecare instrument necesar trasării liniilor, le-am descris amănunțit modul cum se realizează aceasta pe teren. Trecînd în curtea școlii am demonstrat cu ajutorul cîtorva elevi cum se execută trasarea unei linii cu ajutorul jaloanelor, cum se introduc și se fixează în pămînt țăruși între jaloane etc. Am trecut apoi la organizarea clasei pentru lucrare. Elevii au fost împărțiți în grupe de cîte cinci și am stabilit instrumentele ce vor fi repartizate fiecărei grupe în parte. Am alcătuit planul desfășurării lucrărilor.

A doua zi, la ora de aritmetică, a avut loc pe cîmp ultima parte a lecției practice. Am repartizat fiecărei grupe jaloane, țăruși, o ruletă sau o sfoară, le-am amintit elevilor pe scurt necesitatea menținerii unei discipline perfecte, a efectuării lucrărilor în ordinea stabilită, a notării datelor etc.

Fiecare grupă a trasat pe cîmp cîte un segment de dreaptă, pe care noi l-am măsurat. Lucrarea a fost repetată, pentru ca fiecare elev să aibă posibilitatea să treacă prin toate etapele lucrării: jalonare, măsurare etc. Le-am arătat apoi elevilor cum poate fi efectuată aceeași lucrare numai de cîte două persoane. Elevii au schițat în caiete segmentele de dreaptă trasate pe cîmp, 5 m. de pe teren fiind reprezentați printr-un segment cu lungimea cît două pătrățele. Pe schițe s-a indicat și locul jaloanelor, al țărușilor etc.

Această lecție a constituit punctul de plecare pentru celelalte lecții de geometrie efectuate ulterior pe teren, ca măsurarea distanței din ochi, măsurarea lungimii pasului, însemnarea pe teren a unghiurilor drepte, a unui ar și a unui hectar, măsurarea ariei unei parcele de formă dreptunghiulară.

Pentru lecția practică cu privire la trasarea pe teren a unui unghi drept, a unui ar și a unui hectar au fost confecționate de către părinți două rame în formă de pătrat cu latura de 1 m. și două echere.

Elevii cunoșteau metrul pătrat dinainte. Aveau noțiunea de ar și de hectar și învățaseră să afle aria dreptunghiului și a pătratului. În curtea școlii intuiseră un ar însemnat de mine pe pămînt. Lecția practică urmărea să-i pună pe elevi în situația de a marca ei în-

(Continuare în pag. 2-a)

ÎN CINSTEA LUI

1 MAI

Realizări în munca instructiv-educativă și obștească

Alături de toți oamenii muncii, cadrele didactice și elevii din școlile patriei noastre întîmpină ziua de 1 Mai cu noi succese. Străduindu-se să-și îndeplinească tot mai bine sarcinile, învățătorii și profesorii luptă în primul rînd pentru îmbunătățirea predării, pentru a asigura însușirea temeinică de către elevi a cunoștințelor.

Pedagogii din raionul Tecuci, de pildă, pun un accent deosebit, în această perioadă, pe organizarea recapitulării materiei și pe lichidarea rămînerii în urmă la învățătură a unor elevi. Rezultate îmbucurătoare în această privință obține tovarășa Laura Nicoară, învățătoare la clasa a IV-a de la școala medie nr. 1.

Secția de învățămînt a raionului Tecuci intensifică acum munca de îndrumare pedagogică a cadrelor didactice. Astfel, secția de învățămînt a organizat de curînd o consfătuire cu directorii de școli, în cadrul căreia inspectorul Vasile Bourceanu a prezentat referatul „Pentru o justă organizare și desfășurare a recapitulării materiei". Aceste preocupări s-au oglindit și în presa locală. Astfel, în ziarul raional „Avîntul" a apărut o pagină intitulată: „Pentru încheierea cu succes a anului școlar".

O mare atenție se acordă și problemelor privitoare la politehnizarea învățămîntului. În această privință școlile primesc un ajutor însemnat și din partea organizațiilor sindicale. Organizația sindicală de la școala de 7 ani din comuna Cosmești, de pildă, a organizat de curînd o consfătuire de producție cu tema: „Introducerea elementelor de politehnizare în școală și munca pe parcela experimentală".

În cinstea zilei de 1 Mai, elevii școlilor din orașul Tecuci au intensificat munca lor obștească. Elevii școlii medii nr. 1, de pildă, au curățat de dăunători arborii din livada școlii și au plantat 20 de fire de smeură și o alee de trandafiri. Nici elevii școlii medii nr. 2 n-au rămas mai prejos în această privință. Îndrumați de organizația U.T.M., ei au săpat 200 m. peluză pe strada 23 August. La această școală a luat ființă, de curînd, o fanfară care va da primul concert în ziua de 1 Mai.

Realizări în cinstea zilei de 1 Mai au obținut și școlile din alte regiuni ale patriei. La școala medie nr. 1 din Constanța de pildă, se utilează un atelier de lăcătușerie cu mese de metal, iar școala medie nr. 1 din Tulcea își îmbogățește atelierul de tîmplărie, instalînd 10 bancuri de lemn. Elevii acestei școli, sub conducerea profesorului de științe naturale, vor termina înainte de 1 Mai toate lucrările de însămînțare de pe parcela experimentală, iar cercul de meteorologie va termina pînă la această dată instalarea stațiunii meteorologice.

CĂTRE CADRELE DIDACTICE DIN ALGERIA

Prezidiul C. C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt a trimis cadrelor didactice din Algeria următorul mesaj:

Scumpi prieteni,

Învățătorii și profesorii din Republica Populară Română, constituiți în Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt, adresează pe această cale un cald mesaj de solidaritate frățească cu lupta nobilă pe care o duc cadrele didactice, alături de întregul popor din Algeria, pentru independență și demnitate națională, pentru progres social și pentru o viață mai bună.

Poporul nostru muncitor, care își construiește o viață nouă, socialistă, fără exploatare socială și națională, admiră profund eroismul poporului algerian, care de mai bine de 28 de luni singerează în lupta sa pentru libertate, împotriva sclaviei colonialiste.

Cu indignare și revoltă am aflat de represiunile barbare ale colonialiștilor francezi împotriva populației pașnice din orașele și satele algeriene, de măsurile arbitrare luate împotriva activiștilor sindicali, de întemnițarea și exterminarea oamenilor muncii, a tineretului și femeilor; barbarie care îndoliază deopotrivă căminele voastre și inimile noastre.

Oamenii muncii din învățămînt din țara noastră își unesc protestul lor vehement cu cel al milioanelor de oameni cinstiți din toată lumea care luptă pentru curmarea cît mai grabnică a suferințelor poporului algerian.

Sîntem convinși că în curînd va birui pe deplin cauza sfîntă pentru care aduceți atîtea jertfe și pentru care sînt sacrificați cei mai buni fii ai poporului algerian!

Înclinîndu-ne cu pietate în fața atîtor mii de morminte de eroi ai libertății poporului algerian, printre care se numără multe cadre didactice — vă asigurăm de toată simpatia și sprijinul nostru frățesc și vă urăm din toată inima izbîndă deplină și grabnică în lupta voastră

În numele Prezidiului C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

PREȘEDINTE, N. PASCU

La școala „Ștefan cel Mare" din Suceava

Împlinirea a 500 de ani de la urcarea pe tron a lui Ștefan cel Mare a constituit un eveniment de o importanță deosebită pentru locuitorii Sucevei, vechea cetate de scaun a Moldovei. Tineretul școlar a sărbătorit cu însuflețire această aniversare. Alături de localnici au participat la festivitățile de la Suceava numeroși elevi ai școlilor din orașele și satele regiunii — Cîmpulung, Vatra Dornei, Gura Humorului, Rădăuți — ca și din cele mai îndepărtate colțuri ale țării: Oradea, Baia Mare, Cluj, Galați etc.

Festivitățile au început în seara zilei de 11 aprilie cu un simpozion care a avut loc în sala „Ciprian Porumbescu" și la care cadrele didactice au dat o largă contribuție. Astfel, tov. Nicodim Ițcuș, profesor la școala medie nr. 1, a conferențiat despre „Lupta poporului pentru libertate și independență în timpul domniei lui Ștefan cel Mare". Tov. Aurelia Jauca, profesoară la școala medie nr. 2, a prezentat portretul lui Ștefan cel Mare desprins din operele literare în care se reflectă activitatea acestuia — de la Letopisețul lui Grigore Ureche pînă la scrierile istorice ale lui Mihail Sadoveanu.

A urmat programul artistic, pregătit de elevii școlii medii nr. 1. Corurile, recitările și interpretarea unui act din drama lui Delavrancea „Apus de soare" au evocat momente din viața glorioasului domnitor.

În dimineața zilei de 12 aprilie, în sala de festivități a școlii medii nr. 1, a avut loc solemnitatea de atribuire a numelui de „Ștefan cel Mare" acestei școli. Tov. Petre Drăgoescu, directorul general al Direcției Generale a învățămîntului elementar și mediu și a educației preșcolare din Ministerul Învățămîntului și Culturii, delegat al ministerului, a dat citire ordinului semnat de tov. Miron Constantinescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministru al Învățămîntului și Culturii, prin care se atribuie școlii medii nr. 1 din orașul Suceava numele domnitorului Ștefan cel Mare. Adresîndu-se cadrelor didactice și elevilor școlii, tov. Petre Drăgoescu a spus, între altele, că în Moldova, în care s-au ridicat odinioară vitejii lui Ștefan cel Mare, se ridică astăzi ca și în întreaga țară, constructorii unei vieți noi. Forțele tinere care cresc în școala ce va purta numele lui Ștefan cel Mare, trebuie să dovedească, prin munca și purtarea lor, că au înțeles sensul vremurilor noi, sarcinile construirii socialismului.

Au luat apoi cuvîntul tov. Alexandru Obadă, directorul școlii, elevul Mircea Milici din clasa a X-a „B", secretarul organizației U.T.M. din școală, pionierul Carol Iosub din clasa a V-a și tov. Teodor Hostiuc, președintele comitetului de părinți al școlii. Aceștia s-au arătat mîndri că școala lor poartă numele marelui domnitor și s-au angajat să muncească cu și mai mare sîrguință pentru obținerea unor noi succese la învățătură și pentru întărirea disciplinei.

Impresionant a fost momentul în care delegația școlii medii nr. 2 din Suceava, precum și reprezentanții cadrelor didactice și ai elevilor din București, Iași, Bacău, Gura Humorului, Rădăuți, Ploești, Tg. Mureș, au felicitat colectivul școlii medii „Ștefan cel Mare", predîndu-i darurile aduse. Masa prezidiului a fost plină în cîteva clipe de pachete cu cărți, albume cu imagini din viața domnitorului moldovean, aparate și instrumente necesare realizării învățămîntului politehnic etc.

Programul bogat al acestei sărbătoriri a cuprins încă multe alte manifestări: inaugurarea unei expoziții închinate lui Ștefan cel Mare în cadrul muzeului regional, miting pe ruinele cetății Suceava, urmat de un program artistic prezentat de ansamblul de cîntece și dansuri „Ciprian Porumbescu" al sfatului popular al regiunii Suceava, excursie de o zi la mînăstirea Putna, vizitarea monumentelor istorice din oraș și împrejurimi etc.

Amploarea sărbătoririi a 500 de ani de la urcarea pe tronul Moldovei a lui Ștefan cel Mare atît în orașul Suceava cît și în alte localități ale țării este o dovadă a importanței pe care o acordă Partidul Muncitoresc Român și guvernul Republicii Populare Române tradițiilor înaintate ale trecutului nostru.

V. ALEXANDRU

DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE

Cazul elevului Kolea în discuție

Drumul pedagogului este foarte complicat, îndeosebi dacă el însuși nu stă ferm pe picioarele sale, dacă nu stăpînește măiestria de a pătrunde în lumea interioară a elevului. Fiecare învățător întîlnește pe acest drum dificultăți și, uneori, după cum i se pare lui, obstacole de neînvins. Dar fiecare obține și victoriile sale, mai mari sau mai mici.

Se întîmplă adesea ca un elev să-i pricinuiască învățătorului său multe necazuri: nu vrea să învețe, se poartă rău. Dar iată că acest elev nimerește la alt învățător. S-ar părea că acesta nu ia nici o măsură specială — totuși elevul devine de nerecunoscut, își schimbă atitudinea față de învățătură, față de colectivul de elevi, față de școală.

Tînăra învățătoare Lidia Gheorghievna Soboleva din satul Loh, raionul Novo-Burassk, regiunea Saratov, a întîlnit chiar la începutul activității sale un asemenea elev. Ea a văzut în el unele trăsături pozitive, dar n-a știut cum să folosească aceste trăsături în munca educativă și, recunoscînd cinstit aceasta, a cerut cu sinceritate ajutor, adresîndu-se publicației „Ucitelskaia Gazeta".

Iată ce spunea Lidia Gheorghievna în scrisoarea ei:

„Sînt acum în al doilea an de muncă în școală. Mi s-a dat la început clasa a III-a — o clasă bună, cu un colectiv harnic. Dar printre elevii mei s-a nimerit un repetent, Kolea, și aceasta a fost nefericirea mea. În primele săptămîni de școală învăța, dar în curînd a început să încalce disciplina la lecții, să abată atenția colegilor lui. Am încercat să-l disciplinez dîndu-i să îndeplinească sarcini obștești: i-am cerut să controleze curățenia clasei, comportarea elevilor în recreație. Dar n-am obținut nici un rezultat.

Cam din a doua jumătate a anului școlar Kolea a devenit cu totul imposibil: îi bătea pe colegii lui mai mici, rămăsese mult în urmă la învățătură. Copiii l-au criticat în mod deschis la adunările clasei, au încercat să-l ajute. Într-un fel oarecare s-a „tîrît" pînă în clasa a IV-a.

La ultima adunare a elevilor, Kolea și-a dat cuvîntul că în clasa a IV-a va învăța și se va comporta cît se poate de bine. Dar chiar din primele zile ale acestui an școlar a început să se poarte încă și mai rău.

Am folosit toate mijloacele de a-l influența, dar nici unul n-a dat vre-un rezultat. I-am vorbit cu binele, dar el a luat aceasta drept o slăbiciune din partea mea și a ascultat cele ce-i spuneam cu nepăsare. I-am vorbit cu severitate, l-am mustrat pentru atitudinea lui nejustă față de învățătură, dar el s-a supărat și a tăcut. Am discutat cu el și în prezența mamei sale. Dar, după cum spune și ea, cuvintele mele i-au intrat pe o ureche și i-au ieșit pe alta.

Odată, la o lecție de aritmetică, l-am dat afară din clasă. M-am gîndit că poate o asemenea măsură severă îl va pune pe gînduri. Dar se pare că aceasta a fost o greșeală din partea mea. A doua zi el a căutat special să fie dat afară, declarînd: „Ei, ce-aș mai fugi! Mi-e lene să învăț..." Peste două zile nu s-a mai arătat la școală. M-am dus la el acasă, am vorbit cu el și cu mama lui; am făcut cunoscută directorului școlii această situație și Kolea a fost adus la școală.

A doua zi a încetat însă din nou să frecventeze lecțiile. Directorul mi-a cerut să-l aduc la școală în termen de două zile.

Și iată-l pe Kolea din nou în clasă. Din nou tulbură lecțiile, din nou face obrăznicii în recreație.

Cum să mă port mai departe cu dînsul? Mă doare, îmi vine greu să-mi recunosc neputința față de acest elev. Directorul m-a mustrat sever pentru că l-am alungat din clasă. El spune că trebuie să încrez cu acest elev, că trebuie să-l educ — îi sînt doar învățătoare. Înțeleg bine și singură acest lucru, dar ce trebuie să fac?

M-am chinuit mult căutînd metodele care să-i deștepte lui Kolea dorința de a învăța. El are unele trăsături pozitive: îi place să citească cărți, iubește caii. În timpul verii a lucrat în colhoz și chiar acum își petrece fiecare moment liber la grajdul de cai al colhozului. Am încercat să-i interzic să citească pînă cînd nu-și va învăța cum trebuie lecțiile. Dar nu ține seama de asta și continuă să citească cărți de literatură, iar lecțiile „uită" să și le facă.

Analizînd fiecare dintre procedeele pe care le-am folosit față de Kolea, am încercat să-mi găsesc greșelile. Dar nu văd nici o greșeală. Mama lui spune: „El vă iubește, Lidia Gheorghievna" — dar eu nu observ asta. Dimpotrivă, el nu mă mai ascultă de fel.

Oricît de rușine mi-ar fi, trebuie să recunosc că nu mai găsesc nici o altă metodă de a-l educa pe acest elev; mi se pare că este imposibil să-l fac să învețe. Dacă n-am dreptate, sfătuiți-mă, vă rog, ce să fac cu el."

Publicînd scrisoarea tovarășei Soboleva, „Ucitelskaia Gazeta" s-a adresat pedagogilor experimentați, care au întîlnit în practica lor „cazuri dificile" asemănătoare, rugîndu-i s-o sfătuiască prin gazetă pe Lidia Gheorghievna cum să procedeze cu acest elev, cum să-i trezească dorința și interesul de a învăța.

Nu numai redacția a primit scrisori de răspuns. Și la școală s-au primit asemenea scrisori, din cele mai diferite colțuri ale țării

Nu este întîmplător faptul că problema pe care a ridicat-o tînăra învățătoare a stîrnit interesul unor cercuri atît de largi și a provocat o discuție însuflețită atît în paginile gazetei, cît și în rîndurile colectivelor pedagogice.

Lucrînd cu copiii, fiecare pedagog vine în contact cu tot felul de caractere, capacități și comportări, se află în fața unei împletiri foarte complexe de trăsături bune și rele ale copiilor. Toate acestea îi cer să rezolve necontenit cele mai diferite probleme pedagogice. Fără îndoială, cea mai dificilă dintre ele este aceea de a trezi interesul față de învățătură al acelor elevi care, dintr-o cauză oarecare, nu doresc să-și însușească bazele științelor, ies din curentul general al muncii didactice, nu pot fi influențați prin mijloacele obișnuite ale muncii educative. Fiecare pedagog știe cît este de greu să-i faci pe unii copii să învețe. Iată de ce scrisoarea învățătoarei L. G. Soboleva a stîrnit un astfel de ecou.

Ce au arătat discuțiile asupra scrisorii?

Înainte de toate trebuie să remarcăm că toate scrisorile trimise redacției sau personal tovarășei Soboleva sînt pătrunse de un mare optimism, de încredere în elevi și profesori. Această încredere își are izvorul în cunoașterea forței măiestriei pedagogice. Surprinzînd în scrisoarea învățătoarei Soboleva notele unei îndoieli amare asupra posibilităților de a deștepta interesul lui Kolea față de învățătură, participanții la discuție au respins cu hotărîre o asemenea ipoteză. „Nu există copii care să nu fie în stare să învețe; se întîlnesc numai copii prost educați sau care au căzut sub o influență proastă" — spune învățătorul V. Koșelian din satul Sevriuka, raionul Antoninsk, regiunea Hmelnițki.

Copii cum este Kolea, spun pedagogii, pot și trebuie să învețe, ei pot deveni elevi buni — și acestea nu-s vorbe goale, ci reflectă încrederea oamenilor din învățămînt în puterea educației. Această încredere le este însuflată pedagogilor de marea lor experiență de viață și pedagogică, de înaltul lor umanism și de sentimentul răspunderii față de copiii care le sînt încredințați.

Analizînd greșelile tovarășei L. G. Soboleva, participanții la discuție au remarcat că aceste greșeli sînt proprii pedagogilor începători. Din păcate, multe dintre instituțiile noastre medii și superioare de învățămînt pedagogic nu dau încă viitorilor învățători o pregătire temeinică pentru desfășurarea muncii educative. Tinerii învățători socotesc adesea că munca educativă se reduce numai la suma „procedeelor" cunoscute și a „măsurilor" care trebuie luate în cadrul activității în afara clasei. Toți autorii scrisorilor către redacție s-au oprit asupra pasajului din scrisoarea tovarășei L. G. Soboleva în care ea spune că a folosit toate mijloacele de influențare asupra lui Kolea, dar fără succes. „Ca și cum mijloacele de influențare asupra elevului ar fi limitate!" — scrie tov. N. A. Kuzminski, directorul școlii de 7 ani din Iasacino Sîrzan, regiunea Ulianovsk.

Merită o serioasă atenție ideea cuprinsă în scrisoarea tovarășului M. M. Mukanov, director de studii al școlii de 7 ani din Novo-Atkulsk, R.S.S.A. Bașkiră. „După părerea mea — îi scrie el Lidiei Gheorghievna Soboleva — dumneavoastră ați avut față de Kolea o atitudine rece, uscată, n-ați ținut seama de interesele și înclinațiile lui, nu i-ați cunoscut bine viața". Aceasta este foarte just. Uneori, tinerii profesori (ca, de altfel, și unii dintre cei mai puțin tineri) manifestă o anumită uscăciune, păstrează o anumită distanță față de copii, se poartă în clasă într-un chip administrativ, dovedesc nepricepere și — chiar mai rău — lipsa dorinței de a pătrunde în lumea interioară a copilului. În unele cazuri, aceasta se întîmplă din cauza unei frici naïve de a-și pierde „autoritatea" în fața elevilor, de parcă această autoritate s-ar putea susține numai prin severitate; în alte cazuri, această uscăciune este o urmare a atitudinii superficiale față de muncă, a încrederii în deplina „infailibilitate" a pregătirii pedagogice proprii. Tinerii pedagogi lucrează uneori cu clasa cum ar lucra cu o masă oarecare lipsită de personalitate, uitînd de fiecare elev în parte.

Răspunsurile primite de redacție la scrisoarea Lidiei Gheorghievna Soboleva îi cheamă pe profesori să acorde atenție fiecărui elev, să muncească cu răbdare chiar cu cei mai „dificili" dintre ei, să studieze mai bine, în teorie și în practică psihologia copilului. Mai multă blîndețe și mai mult tact în comportarea față de copii și, în același timp, o exigență chibzuită, relații mai strînse cu ei în afara clasei — acesta este drumul către inima elevilor „dificili" pe care-l recomandă pedagogii cu experiență.

Problema lui Kolea constituie un complex întreg de probleme, care atinge întreaga activitate instructiv-educativă a școlii și a cadrelor didactice. Aceasta este, după cum just remarcă tov. E. M. Iunovidov, directorul școlii medii din Novo-Gurassk, „latura internă a învățămîntului general". Nu se poate socoti că realizarea învățămîntului general depinde numai de evidența precisă a copiilor, de întărirea bazei materiale a școlilor, de organizarea internatelor, de asigurarea transportului în comun al copiilor la școală etc. Chiar și în cele mai bune condiții materiale este greu să-i păstrezi în școală pe elevi dacă ei și-au pierdut cu desăvîrșire interesul pentru învățătură. De aceea, lupta pentru fiecare elev care, cum se spune uneori cu nepăsare, „nu vrea să învețe" sau „nu este capabil să învețe" este, în cea mai mare parte, și o luptă pentru realizarea învățămîntului general.

Cum trebuie deșteptat interesul acestor copii pentru învățătură — aceasta este și o problemă privitoare la îmbunătățirea calității învățămîntului. Boala trebuie lecuită înainte de toate prin înlăturarea cauzelor care au provocat-o. Lipsa dorinței de a învăța apare la elevi în primul rînd ca rezultat al insuficientei însușiri a cunoștințelor, ca un rezultat al lipsei de pregătire pentru studierea programei clasei respective. Înseamnă că, pentru a înlătura lipsa dorinței de învățătură, trebuie să înlăturăm aceste cauze, trebuie să perfecționăm procesul pedagogic, trebuie să folosim metode mai active de instruire.

Dezinteresul pentru învățătură apare la mulți copii și adolescenți și ca rezultat al unor cauze ce nu depind de școală și de profesori, ca rezultat al unor condiții nesatisfăcătoare de viață, al atitudinii nejuste a unor părinți etc. Dar școala nu poate să treacă nepăsătoare pe lîngă asemenea fenomene. Aici se ridică sarcina foarte însemnată de a întări necontenit influența educativă a școlii asupra mediului înconjurător.

Fiecare pedagog știe din practica proprie cu cîtă pasiune se ocupă unii dintre acești copii de diverse meseri, cu cîtă plăcere execută ei o treabă folositoare. Același Kolea, care disprețuiește atît de mult rolul învățăturii, se numără printre primii cinci elevi ai școlii din Loh care au lucrat cei mai bine pe cîmpiile colhozului, îndeplinind 78 de zile-muncă și fiind premiați de către conducerea colhozului. Este necesar să se îmbunătățească pretutindeni organizarea în școli a activității practice și să se perfecționeze educația prin muncă.

Din discuțiile asupra scrisorii Lidiei Gheorghievna Soboleva se impun serioase concluzii și în legătură cu problema conducerii muncii pedagogilor, în deosebi a celor tineri. Participanții la discuție au observat foarte just că tînăra învățătoare n-a primit în școala ei ajutorul cuvenit. Directorul școlii, în loc să pătrundă în esența greutăților ei și să-i arate cu tact greșelile făcute — așa cum au procedat cei care i-au scris — s-a limitat la măsuri administrative: a mustrat-o pentru îndepărtarea lui Kolea din clasă. Nu, un asemenea stil de conducere a muncii pedagogice nu este bun! Acolo unde se desfășoară procesul educativ, unde are loc dezvoltarea intelectuală a omului în creștere, ordinele și măsurile exterioare nu pot duce la succese.

Deosebit de atent trebuie să ne purtăm cu tinerii pedagogi. Trebuie să-i creștem cu răbdare, să le întărim încrederea în puterile lor, în activitatea lor, să-i facem să înțeleagă frumusețea muncii pedagogice. Căci tocmai în educarea unor asemenea elevi cum este Kolea, în învingerea unor asemenea dificultăți cum a întîmpinat tov. Soboleva găsește pedagogul cea mai mare mulțumire. „Nu-i ușor să educi asemenea elevi cum este Kolea, dar, obținînd tocmai aici succese, pedagogul vede și mai limpede roadele muncii sale nobile" — spune în scrisoarea sa A. I. Bajenov, profesor la școala de 7 ani din Barhatov, raionul Isetsk, regiunea Tiumen.

Într-o anumită măsură, această problemă îi privește și pe conducătorii secțiilor de învățămînt. Are dreptate tov. A. A. Balașov, conducătorul secției de învățămînt din raionul Novo-Burassk, atunci cînd spune că stilul administrativ de conducere a muncii școlilor și profesorilor este nu rare ori o consecință a muncii organelor superioare ale învățămîntului. Aceste cuvinte dau de gîndit asupra multor neajunsuri în ceea ce privește conducerea muncii școlilor.

Problema trezirii interesului pentru învățătură al elevilor de felul lui Kolea este o problemă care trebuie să se afle permanent în centrul atenției noastre, a tuturor — și a presei, și a consiliilor pedagogice, și a consfătuirilor de producție, și a secțiilor de învățămînt, și a colegiilor ministerelor învățămîntului, și a cercetătorilor din domeniul științei pedagogice.

(După „Ucitelskaia Gazeta", nr. 12|1957 și nr. 44|1957)

LUCRĂRI PRACTICE

(Urmare din pag. 1)

și pe teren un unghi drept, un ar și un hectar.

De data aceasta am împărțit clasa în două grupe.

Fiecărei grupe i s-a încredințat cîte o ramă de un metru pătrat, un echer, jaloane, țăruși, cîte o sfoară de măsurat sau un compas.

La început elevii au marcat pe pămînt un metru pătrat, pe care l-au verificat cu rama. După ce elevii au efectuat cîteva exerciții de trasare a unghiurilor drepte cu ajutorul echerului, au trecut la trasarea pe teren a unui patrat cu latura de 10 m. Cu ajutorul ramei s-a calculat aria, iar apoi s-a reamintit că aceasta se putea obține și înmulțindu-l pe 10, lungimea laturii, prin el însuși. Elevii au marcat apoi pe teren și un hectar. La sfîrșitul lecției le-am atras atenția că în construcții se trasează unghiuri drepte cînd se marchează temelia unei clădiri.

Lecțiile ulterioare de geometrie, în special cele în care s-au rezolvat probleme, mi-au arătat cît de mult au ajutat aceste lucrări practice la fixarea cunoștințelor elevilor despre ar, hectar etc. Îmi amintesc că la începutul muncii mele de învățător, cînd predam elevilor astfel de noțiuni fără a le însoți de lucrări practice pe teren, rămînea întotdeauna ceva neînțeles pentru ei. Îmi dădeam seama, cu prilejul efectuării exercițiilor și problemelor, că elevii confundă metrul pătrat cu arul, sau pe acesta cu hectarul. Exercițiile de transformare dintr-o măsură în alta se efectuau mai mult mecanic, fără ca elevii să aibă o idee clară despre mărimea acestora. De asemenea elevii nu făceau distincție precisă între măsurile de lungime și cele de suprafață sau volum.

Rezultatele obținute acum prin lucrări practice m-au convins de utilitatea acestor lucrări, de însemnătatea lor pentru buna pregătire a elevilor.

FLORIAN DIȚULEASA
învățător la școala de 7 ani din satul Vitănești, raionul Potcoava

LA TABLĂ

Agibai Zișan, elevă la școala medie cu limba de predare tătară din Constanța.

Din activitatea științifică a studenților agronomi

de prof. dr. M. I. Neagu
de la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București

Participarea directă a studenților la activitatea de cercetare științifică, alături de cadrele didactice și sub îndrumarea permanentă a acestora, este un aspect al traducerii în viață a principiului unității dintre teorie și practică. Activitatea studenților în cadrul cercurilor contribuie la desăvîrșirea pregătirii lor teoretice și practice, aduce totdeauna ceva nou în bagajul lor de cunoștințe și îi înarmează cu deprinderi valoroase de cercetare creatoare în domeniul specialității pentru care se pregătesc.

Legătura permanentă cu practica agriculturii noastre a constituit o trăsătură principală a activității cercurilor științifice studențești de la Institutul agronomic „N Bălcescu" din București, începînd de la înființarea acestora, în 1949, și pînă azi. Această legătură strînsă cu realitățile agrosociale ale țării noastre a stîrnit interesul studenților și a permis nu numai creșterea numerică a cercurilor, ci și dezvoltarea în cadrul lor a unei activități rodnice de cercetare științifică. De la două cercuri, cu 50 de studenți, în 1949, numărul acestora a crescut astăzi la 19 cercuri, cu aproape 600 de membri, constituiți într-o asociație științifică, care înmănunchiază studenți de la toate facultățile institutului.

Cea de a șasea sesiune științifică a cercurilor studențești din Institutul agronomic, care și-a desfășurat lucrările în zilele de 4 și 5 aprilie a.c., a dovedit că asociația științifică a studenților noștri poate să se prezinte la conferința pe țară din acest an cu lucrări valoroase, care să-i asigure și acum titlul onorabil de fruntașă în munca de cercetare științifică. Multe din referatele prezentate în secțiile sesiunii, ca și referatele susținute de invitați — studenți delegați de asociațiile din Timișoara, Iași, Craiova și Orașul Stalin — au fost urmărite cu viu interes de participanții la sesiune.

Lucrările sesiunii au arătat încă odată rolul important pe care îl au cadrele didactice în îndrumarea tinerilor cercetători, în ridicarea continuă a nivelului calitativ al referatelor și în mobilizarea unui număr cît mai mare de studenți la această formă superioară de activitate, care reclamă pregătire temeinică, pasiune izvorîtă din convingere și perseverență deosebită.

Munca de cercetare nu este ușoară și nu poate fi desfășurată sporadic. Ea reclamă eforturi susținute și asigurarea unei continuități — de multe ori de luni, sau chiar de ani de zile. De aceea se întîmplă ca unii studenți — de altfel tineri capabili și care au pornit plini de elan la această activitate — s-o părăsească ulterior. Cadrele didactice au datoria să împiedice asemenea situații și să insufle tineretului perseverență în muncă. Aceasta se poate realiza în primul rînd prin sugerarea unei tematici interesante a muncii de cercetare, prin organizarea rațională și îndrumarea atentă și zi de zi a acestei munci. Dacă profesorul sau conferențiarul știe să se apropie cu încredere și înțelegere de studenți, dacă le călăuzește cu pricepere pașii într-un domeniu puțin cunoscut lor, ei nu numai că pornesc cu încredere pe calea anevoioasă, dar luminoasă a științei, ci și stăruie pe această cale, nu se sperie de greutăți, ci luptă pentru a le învinge.

Numeroase sînt astăzi cazurile în care studenții noștri, plecați în stagiul de practică în producție, își continuă munca de cercetare desfășurată în cere 2—3 ani în șir. Studenții Băloiu Ion, Pîrvulescu Ion, Proorocu Anghel, Bleotu Dumitru, Mihai Florica, Babă Elena și alții, care vor prezenta la examenul de stat, în lucrarea de diplomă, cercetările lor proprii efectuate 3 sau 4 ani în cerc și la locul de practică, sînt un exemplu în această privință.

Sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice, cercurile studențești din institutul nostru au putut aborda și da soluții concrete unor probleme variate ale producției. Astfel de soluții au prezentat de pildă la sesiune membrii cercurilor științifice de la Facultatea de zootehnie, care s-au ocupat de metodele de sporire a producției animale, dinamica creșterii tineretului taurin, selecția ovinelor, evoluția procesului de creștere la mînji, creșterea păsărilor și alte aspecte ale creșterii animalelor. Rezultatele bune obținute de membrii acestui cerc sînt urmarea profundului just folosit de catedrele de zootehnie generală (prof. C. Băicoianu) și zootehnie specială (prof. C. Moldoveanu), care au repartizat pentru fiecare lucrare executată de un colectiv de 2—3 studenți cîte un asistent ca îndrumător științific.

Aceleași rezultate pozitive s-au putut constata și la alte facultăți și catedre, unde cadrele didactice au condus și îndrumat cu dragoste și competență activitatea științifică a cercurilor studențești. Astfel, cercurile agrotehnic de pe lîngă catedra de agricultură generală (acad. prof. Gh. Ionescu-Sișești), fitotehnic (prof. Gh. Valuță) și miciurinist de la Facultatea de agricultură, lucrînd sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice, au prezentat în sesiune referate bogate în conținut și interesante.

Nu mai puțin izbutite au fost lucrările cercurilor studențești de la Facultatea de horticultură, unde s-a înrădăcinat tradiția frumoasă a adîncirii problemelor luate în studiu prin cercetări efectuate pe un ciclu de 2—4 ani.

Cercurile de economie agrară și de economie politică de la Facultatea de ingineri economiști au luat în studiu probleme legate de dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii în țara noastră, în ceea ce privește rentabilitatea culturilor, stabilirea prețului de cost al diferitelor produse agricole, cointeresarea materială a membrilor gospodăriilor agricole colective, eficacitatea economică a diferitelor metode agrotehnice folosite în gospodăriile agricole de stat și colective etc.

Călăuziți îndeaproape de cadrele didactice la culegerea datelor de pe teren, membrii cercurilor de economie agrară au reușit să întocmească lucrări deosebit de valoroase. Astfel, analizînd eficacitatea folosirii îngrășămintelor în cultura grîului, ei nu s-au mărginit numai la aspectul producției medii la unitatea de suprafață, cum se obișnuiește adesea, ci au căutat să stabilească și eficacitatea economică a aplicării diferitelor variante în funcție de costul de producție al recoltei. Tot astfel, studiul analitic al prețului de cost la S.M.T. Sărulești, ținînd seama și de amortizarea mijloacelor fixe, a dat studenților posibilitatea să calculeze just cît costă 1 kg. de cereale boabe, încasat drept plată în natură. Datele obținute vor folosi stațiunii de mașini și tractoare în vederea unei mai atente urmăriri a cheltuielilor, pentru obținerea unui preț de cost mai scăzut. În felul acesta, referatele prezentate nu se mărginesc numai la simple constatări, ci fac chiar propuneri concrete în ceea ce privește căile pe care pot fi realizate economii pentru reducerea prețului de cost.

Munca rodnică desfășurată pînă acum de studenți în cadrul cercurilor trebuie însă continuată și îmbunătățită. Pentru aceasta trebuie îndepărtate neîntîrziat unele lipsuri ce se manifestă în activitatea științifică.

Sînt, de pildă, unii studenți înscriși formal la cercurile științifice și care

(Continuare în pag. 4)

Cărți de aventuri

Orice discuție menită să justifice literatura de aventuri ni s-ar părea oțioasă. Pe de o parte, pentru că maeștri ai genului i-au consolidat de multă vreme dreptul la stimă, pe de alta, pentru că din totdeauna cititorii tineri (și nu numai ei) îi arată o simpatie specială.

Cînd se vorbește despre acest gen ca despre un prisleg al literaturii, eroarea e grosolană. Fiindcă acest prisleu, pe care unii teoreticieni încearcă să-l hrănească, binevoitori și ridicoli, cu biberonul, e în realitate un bunic sau străbunic, ivit pe lume încă de acum vre-o două milenii. Odiseea lui Homer și Eneida lui Virgiliu nu sînt oare niște creații geniale în domeniul literaturii de aventuri? Iar basmele populare, în care la fiecare pas pîndește neprevăzutul și se produce surpriza, nu realizează de asemenea — cu mijloace specifice, desigur — aventura?

Firește, discuția se poate purta, cu folos, în jurul clasificării cărților de aventuri. Nu e locul să stăruim asupra acestei chestiuni. Vom observa numai că, în istoria milenară a literaturii de aventuri, perioada modernă aduce trăsături noi. Progresul tehnic, invențiile și descoperirile nu numai că au ușurat și înfrumusețat viața omului, dar mai ales i-au dat încredere în propriile-i puteri și i-au biciuit fantezia. Oamenii au început să înțeleagă, mereu mai clar, că dacă există lucruri pe care nu le știu și acțiuni pe care nu le pot săvîrși, aceasta se datorește nu neputinței, ci faptului că procesul de cunoaștere și stăpînire a naturii nu a ajuns încă la punctul unde dezlegarea unei anumite probleme să fie posibilă. Scriitorii, prin excelență firi imaginative, și-au îngăduit în aceste împrejurări să anticipeze sau să sară etape. Cărțile lui Jules Verne sînt cele mai caracteristice pentru literatura de aventuri modernă, tocmai prin aceea că îmbogățesc fantezia de totdeauna cu acest spirit nou, științific și tehnic. În locul miraculosului de altă dată, apare mașina — submarinul căpitanului Nemo, de pildă.

În ceea ce privește literatura noastră de aventuri, în sens modern, tradiția e precară. Cu atît mai lăudabil ne apare efortul scriitorilor — în general tineri — de a umple golul. În ultima vreme a apărut o serie de cărți care, chiar dacă stîngace, îndreptățesc speranța că, odată urnit din punctul mort, acest gen de literatură se va ridica și la noi pînă la realizări trainice.

Dintre aceste cărți vom reține, pentru notele de față, două: Ultimul văl de Ion Hobană și Cireșarii de C. Chiriță, ambele în colecția „Cutezătorii" publicată de Editura tineretului. Prin mediul geografic în care se desfășoară acțiunea, prin vîrsta eroilor, prin elementele de subiect, aceste două scrieri sînt, desigur, foarte deosebite. Și totuși între ele există un paralelism evident, asupra căruia vom reveni.

Ultimul văl ne transportă în lumea mării, și nu numai pe coasta sau pe puntea unor nave, ci și în adîncuri, cu aparatul de filmat, ca în excelenta realizare cinematografică a profesorului Hăas, Aventură în Marea Caraibelor. Tînărul operator Radu Gheorghiu, absolvent al Institutului de cinematografie din Uniunea Sovietică, este trimis, în cadrul unei echipe, să colaboreze la realizarea unui film al faunei și florei Mării Negre. După cîteva coboriri la zeci de metri sub apă, el este victima unui accident provocat de cauze misterioase. Salvat după ce-și pierduse cunoștința, se trezește pe bordul unei nave pe care oameni de știință romîni întreprind cercetări dintre cele mai interesante, experimentînd un generator de ultrasunete. Dar aventura de abia acum începe: comandantul vasului e găsit mort în cabina sa. Are propriul său pistol în mîna dreaptă. S-a sinucis, așa cum pare la prima vedere? Nu. A fost asasinat. Și aventura continuă. Vasul, îndreptat de timonier către Constanța, ajunge departe, în direcția opusă, pînă în apropierea coastelor turcești. Aici e atras de un aviso care încearcă să-l captureze. Cu ajutorul generatorului de ultrasunete, echipajul se salvează. Toate tainele s-au dezlegat, ultimul văl a căzut. Presupusul ziarist bucureștean Ionașcu, aflat pe bord, era în realitate un periculos spion. El îl împușcase pe comandant, azvîrlise în mare pe radiotelegrafist, ca să concentreze bănuielile asupra acestuia, el defectase busola — totul pentru a face posibilă capturarea de către dușman a vasului romînesc, cu prețiosul generator, cel mai puternic din lume.

Cartea cuprinzînd povestirea la persoana întîia a operatorului Radu Gheorghiu, este scrisă cursiv, cu o concizie adecvată ritmului dramatic al acțiunii. Hotărît, Ion Hobană este un scriitor îndrăzneț și dăruit. Proza și versurile lui (aproape concomitent Editura tineretului i-a publicat și povestirea în versuri, amuzantă și educativă, Petrică și ceasul vrăjit) dovedesc fantezie, inteligență și meșteșug.

În ceea ce privește Ultimul văl, i s-a reprosat abundența explicațiilor științifice (în legătură cu aparatajul folosit de operatorul submarin, sau cu generatorul ultrasonic). Socotim reprosul neîntemeiat: fără asemenea detalii nu numai că ar fi rămas nesatisfăcută curiozitatea firească a cititorilor, dar chiar întîmplările povestite ar fi fost lipsite de suport. Cărțile lui Jules Verne nu sînt oare interesante și pentru numeroasele amănunte cu caracter științific? Reproșurile criticii sînt întemeiate în altă direcție. Povestirea e prea sumară, aproape un reportaj care nu izbutește să dea trup și suflet eroilor. Autorul ar fi putut să realizeze o carte de aventuri dintre cele mai interesante dacă s-ar fi limitat la expediția de filmare a adîncului mării. Explorarea submarină — despre care, la începutul cărții, cititorul se așteaptă că i se va povesti — lumea aceasta plină de inedit și pitoresc, e părăsită pentru altfel de aventuri, nu de tot străine, din păcate, de senzaționalul cultivat altă dată de romanele polițiste.

Dacă Ion Hobană reușește totuși, fie și parțial, să salveze verosimilitatea, C. Chiriță o încalcă flagrant. Cireșarii e o carte nu lipsită de calități. Capitolele de la început, în care facem cunoștință cu moș Timofte, paznicul școlii, și cu eroii expediției geologice de la începutul vacanței, sînt promițătoare. Autorul prinde sugestiv cîteva din trăsăturile portretului unora dintre copii — Ursu, Țică, Pompilică; creionează și cîteva scene hazlii. Rostul expediției este de a corecta și completa harta mai veche a Peșterii Negre din preajma orașului. Grupul de elevi din clasa a opta, cărora li se alătură în ultimul moment și micul și zburdalnicul Țică, bine echipați, pornesc la drum. O echipă începe cercetarea peșterii. Așa dar, ca și în Ultimul văl, avem de a face cu explorarea unor tainice colțuri de natură. Dar ca și acolo, abătîndu-se încă mai nejustificat de la linia acțiunii abia urnite, autorul își împinge eroii în altă aventură. În peșteră copiii găsesc mucuri de țigări, cutii goale de conserve, și din exploratori, devin... detectivi. Pînă la urmă, trecînd cu bine prin pățanii incredibile, ei izbutesc nu numai să se salveze din peșteră, în care primejdii îi pîndesc la fiecare pas, dar să și contribuie decisiv la arestarea unui spion redutabil, așa numitul „Expres' negru", care a studiat filozofia în Germania, iar ca trăgător e un țintaș fără greș. Ei bine, în cartea lui C. Chiriță, acest spion, pe deasura doctor în filozofie, se sperie de micul Țică înfășurat într-un cearceaf, pe care-l crede stafie! Același spion este împiedicat să iasă din peșteră, înainte de sosirea autorității, de pumnul lui Ursu, un adevărat Tarzan dar totuși un copil. Nu mai insistăm asupra altor întîmplări imposibile, ca lupta victorioasă cu un urs furios, salvarea unor membri ai expediției din prăpastie cu ajutorul unei frînghii legate de brațul aceluiași Ursu cu jumătate din corp lipsită de reazim.

Literatura de aventuri, ca orice gen de literatură, nu-și poate trăda scopurile educative. Mai mult chiar, prin specificul ei, e menită să servească deosebit de eficient educația voinței a cutezanței, a eroismului. Cînd însă eroii sînt puși în situații neveridice — cum se întîmplă în Cireșarii — cititorul nu trage nici un folos, fiindcă nu crede cele ce i se spun, oricît ar dori să fie păcălit, în imaginație, la întîmplări neobișnuite.

Pe drumul îmbogățirii literaturii romînești de aventuri, Ultimul văl și Cireșarii au valoarea unei experiențe, prima carte apropiindu-se de adevăr, a doua fiind însă departe de el, amîndouă oferind învățăminte din care scriitorii noștri tineri pot trage concluzii profitabile pentru ei și pentru cititori.

ION ROMAN

„ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI"

Consiliul de Miniștri a emis zilele trecute o hotărîre prin care se instituie „Ziua învățătorului". Această zi va constitui un prilej de trecere în revistă a realizărilor obținute de cadrele didactice și un prilej deosebit de a le stimula în activitatea lor viitoare.

Conform hotărîrii, „Ziua învățătorului" se va sărbători în fiecare an la 30 iunie, ca zi de sărbătoare pentru cadrele didactice din învățămîntul preșcolar, elementar și mediu, profesional de ucenici, tehnic și tehnic de maiștri.

Cadrele didactice cu merite deosebite în instruirea și educarea elevilor și în munca de ridicare a nivelului cultural al maselor muncitoare vor putea fi distinse cu Ordine și Medalii ale Republicii Populare Romîne, vor putea primi titlul de „Învățător sau profesor emerit", „Învățător sau profesor fruntaș", precum și premii sau evidențieri.

Deși apărut cu oarecare întîrziere, „Almanahul pentru cei mici — 1957", editat de revista „Luminița", constituie un eveniment îmbucurător pentru cei mai tineri cetățeni ai patriei noastre.

Conceput în patru părți, corespunzînd celor patru anotimpuri, Almanahul cuprinde povestiri și poezii cu conținut educativ, scrise pe înțelesul copiilor. Lectura acestora educă pe micii cititori în spiritul dragostei de patrie („Bucurie" de Mihai Beniuc), al dragostei pentru luptătorii comuniști („Partidul" de Marcel Breslașu, „Ce știi despre comuniști" de Ștefan Iureș), al dragostei pentru Uniunea Sovietică („Poveste adevărată" de Victor Tulbure), pentru marele Lenin, prietenul copiilor („Lenin și prichindeii" de Victor Tulbure). Parcurgînd paginile Almanahului, copiii vor face cunoștință — unii poate pentru prima oară — cu unii dintre cei mai de seamă scriitori din trecut și de astăzi ai poporului nostru (Ion Creangă, G. Topîrceanu, Mihail Sadoveanu, Tudor Arghezi etc.), vor învăța să fie mai buni, mai drepți.

Prezentarea în imagini colorate a unor basme sau povestile fără cuvinte cuprinse în Almanah au darul de a stimula imaginația micilor cititori. Foarte instructive sînt jocurile științifice din cuprinsul almanahului, sau paginile care îi familiarizează pe copii cu fauna și flora țării noastre (Păsări de baltă, Viețuitoarele și plantele din Marea Neagră).

Prin conținutul său bogat și condițiile grafice atrăgătoare, Almanahul este un ajutor prețios în munca pedagogilor pentru educația comunistă a copiilor.

B. A.

Se intensifică muncile de primăvară pe parcelă

Școala pedagogică din Cîmpulung-Muscel și-a cîștigat o frumoasă popularitate prin felul cum este organizată aci activitatea practică pe parcela experimentală, prin practica bogată pe care o desfășoară elevii la ferma școlii, unde există plantații variate și crescătorii de animale.

Tovarășul Alex. Cristescu, profesor de științe naturale, a acordat o mare atenție îndrumării elevilor în construirea răsadnițelor. El vrea ca elevii săi, în curînd învățători în diferite sate, să poată contribui prin activitatea lor viitoare la extinderea culturii zarzavaturilor. In acest scop, a construit cu elevii o răsadniță în suprafață de 300 m.p. împreună cu inginerul agronom N. Nicolae, profesorul de științe naturale a pregătit din timp materialele necesare. Înainte de a porni cu elevii la practica propriu zisă, a recapitulat cu ei cunoștințele teoretice privitoare la răsadnițe, insistînd asupra fenomenelor chimice ce se produc aci, asupra influenței pe care o au variațiile temperaturii în timpul încolțirii și dezvoltării răsadurilor. Împărțiți în echipe, elevii au participat cu mult interes la lucrări. O echipă cernea gunoiul, alta îl căra, alta îl așeza în răsadniță, il nivela. Fetele semănau, udau, aranjau geamurile și rogojinile.

O grijă asemănătoare pentru orientarea elevilor în pregătirea răsadurilor cu ajutorul răsadnițelor există și la școala de 7 ani din comuna Călărași, raionul Gura-Jiului. Elevii acestei școli urmăresc zilnic evoluția plantelor, înregistrează temperatura. Unele răsaduri, ca cele de roșii, de pildă, care au ajuns pînă la geamuri, au și fost repicate în ghivece. Fiecare elev și-a pregătit din timp cîte 5 ghivece, tutori și ață. Tovarășul Vilcu Stănculescu, profesorul lor, a repetat mai întîi cu ei cunoștințele despre condițiile unei bune repicări. Le-a cerut să explice de ce se udă pămîntul la repicatul răsadului, de ce se rupe vîrful rădăcinii principale, de ce trebuie să sădească mai adînc, de ce plantele repicate trebuie ferite de lumină puternică. Recapitularea cunoștințelor teoretice a fost urmată de o activitate practică executată cu pricepere. 80% din răsadurile repicate s-au prins.

Interesante lucrări se desfășoară pe parcela experimentală, acum primăvara, și la școala medie din comuna Moldova-Nouă, regiunea Timișoara. Preocuparea elevilor pentru această activitate a crescut mult și datorită faptului că întreg colectivul didactic caută să îndrepte atenția lor spre desfășurarea muncii practice pe parcelă. Tovarășa Elena Stîngu, profesoară de matematică, de pildă, a calculat cu elevii suprafața terenului, a fiecărei sole, le-a cerut să calculeze numărul cuiburilor ce trebuie făcute pe anumite sole.

Lucrările efectuate pe fiecare strat ilustrează problemele urmărite de profesorul de științe naturale, tovarășul Iosif Mageriu, împreună cu elevii săi. Pe o solă s-au însămînțat morcovi, păstîrnac, pătrunjel, pe alta umbelifere, pe alta mazăre, pe altele ceapă și usturoi, salată, spanac, ridichi de lună. O atenție specială se acordă culturii cartofilor. Pînă acum elevii au însămînțat cartofi timpurii și cartofi de toamnă, cartofi iarovizați cu gunoi și fără gunoi, cartofi neiarovizați cu gunoi și fără gunoi. Toți cartofii au fost plantați în cuiburi dispuse în patrat, la distanță de 70 cm.

Elevii școlii medii din Moldova-Nouă învață să cultive și cereale. De cu toamnă au însămînțat grîu obișnuit și grîu ramificat în rînduri, urmărind în mod organizat influența lucrărilor de îngrijire și a folosirii îngrășămintelor chimice. Acum, primăvara, au semănat porumb hibrid în cuiburi dispuse în pătrat, pentru a putea cunoaște în mod comparativ superioritatea recoltei obținute prin folosirea seminței de porumb hibrid.

In toată această muncă, școala este îndeaproape sprijinită de către secția agricolă a sfatului popular local și de către gospodăria agricolă de stat din comună.

Pe parcela experimentală a acestei școli se vor mai semăna anul acesta floarea soarelui, roșii, iasole, vinete, castraveți. De asemenea, pentru îmbogățirea cunoștințelor elevilor se vor semăna butași de viță de vie, căpșuni, sfeclă de zahăr, sfeclă furajeră, in, bumbac, cînepă, plante ornamentale și decorative, plante medicinale.

Tovarășul Mageriu îi ajută pe elevi să efectueze fiecare lucrare în mod conștient, cerîndu-le mereu explicația științifică a metodelor folosite. Totodată, el se preocupă să le dezvolte dragostea pentru activitatea practică agricolă. Conștient de importanța pe care o are formarea deprinderilor practice agricole în pregătirea politehnică a elevilor, profesorul de științe naturale caută să-i antreneze pe toți la muncile organizate pe parcelă, urmărind cu atenție felul cum mînuiesc instrumentele, cum execută lucrările.

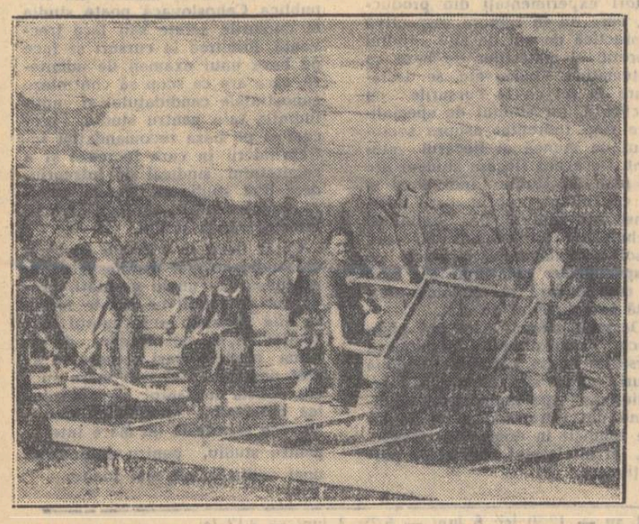

Elevi ai școlii pedagogice din Cîmpulung Muscel pregătesc o răsadniță.

RIDICAREA CALITĂȚII MANUALELOR ȘCOLARE,

SARCINĂ IMPORTANTĂ ÎN INSTRUIREA ȘI EDUCAREA TINERETULUI NOSTRU

Concluziile ședinței Colegiului Ministerului Învățămîntului și Culturii

In ședința din ziua de 1 aprilie 1957, Colegiul Ministerului Învățămîntului și Culturii a analizat problema manualelor didactice pentru toate gradele de învățămînt.

Membrii colegiului au dezbătut sub toate aspectele problemele esențiale legate atît de conținutul manualelor, cît și de organizarea muncii de editare a cărților școlare.

Pe baza referatului prezentat de Editura de stat didactică și pedagogică, Direcția generală a învățămîntului profesional și tehnic și Direcția generală a învățămîntului superior pe baza discuțiilor purtate în ședință și ținînd seama de observațiile și propunerile venite din partea cadrelor didactice, Colegiul Ministerului Învățămîntului și Culturii a adoptat următoarele concluzii:

*

In desfășurarea procesului instructiv-educativ în școala noastră socialistă manualul școlar îndeplinește un rol deosebit de important. Cuprinzînd expunerea sistematică și într-o formă accesibilă a cunoștințelor care trebuie însușite de elevi și studenți, manualele didactice contribuie într-o mare măsură la creșterea unui tineret multilateral pregătit, înarmat cu cunoașterea legilor de dezvoltare a naturii și societății, cu o concepție științifică despre lume, capabil și competent să aplice în practică cunoștințele însușite. Conținutul manualelor școlare este determinat de conținutul învățămîntului nostru, de orientarea lui realist-științifică. In alcătuirea manualelor s-a folosit experiența țărilor socialiste și în primul rînd a învățămîntului din Uniunea Sovietică.

Datorită grijii partidului și guvernului, în R.P.R. s-au creat condiții care asigură editarea unor manuale bune, corespunzătoare cerințelor învățămîntului. Au fost îmbunătățite planurile și programele de învățămînt. Se asigură învățămîntului un cadru organizatoric stabil. Școala noastră dispune de un mare număr de cadre didactice cu o pregătire solidă, cu o vastă experiență didactică, care sînt sau pot deveni autori de manuale. De asemenea, sînt create toate condițiile pentru asigurarea unei prezentări grafice superioare a manualelor. In scopul editării manualelor pentru școala de cultură generală a fost înființată încă în anul 1951 Editura de stat didactică și pedagogică. Sarcina de a asigura editarea manualelor pentru celelalte grade de învățămînt a revenit altor edituri de specialitate.

Pentru direcțiile generale de învățămînt din Ministerul Învățămîntului și Culturii și pentru Editura de stat didactică și pedagogică problema manualelor a devenit una din cele mai importante preocupări. S-au luat o serie de măsuri menite să asigure manuale școlare care să exprime conținutul științific și orientarea ideologică a învățămîntului nostru în deplină concordanță cu sarcinile instruirii și educării tineretului în spiritul comunismului.

Ministerul Învățămîntului și Culturii este preocupat să asigure folosirea în școli și instituțiile de învățămînt superior a unor manuale și cursuri cu conținut științific corespunzător cerințelor actuale ale învățămîntului.

A. In învățămîntul de cultură generală

Incepînd cu anul 1956 s-a trecut la editarea de manuale noi, originale, cerute de aplicarea treptată a Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală.

Pentru asigurarea școlilor cu manualele necesare în vederea aplicării treptate a noului plan de desfășurare a învățămîntului pe 11 ani, Editura de stat didactică și pedagogică a elaborat un plan tematic pe o perioadă de 4 ani, astfel încît pînă în anul școlar 1959/60 toate clasele (I—XI), și toate disciplinele care se predau în școală să fie asigurate cu manuale noi originale. Pentru anul școlar 1956/57 s-au editat 235 manuale școlare, pentru 1957/58 se editează 312 manuale școlare, iar pentru 1958/59 se vor edita 403 manuale școlare.

In vederea elaborării manualelor noi, originale, Editura de stat didactică și pedagogică a reușit să antreneze largi colective de autori — cadre didactice, oameni de știință, scriitori.

Pentru instruirea și educarea în spirit comunist a elevilor din învățămîntul de cultură generală, manualele editate în ultimul an pentru clasele a V-a și a VIII-a au un conținut riguros științific și dovedesc preocuparea autorilor de a lega cunoștințele teoretice de practică. Manualele de fizică și chimie, științele naturale, geografie, matematică oferă elevilor posibilitatea de a înțelege bazele proceselor tehnice moderne, înlesnind astfel desfășurarea procesului de politehnizare a învățămîntului.

In cele mai multe din noile manuale, materia este sistematic înfățișată și dozată, accesibilă atît sub raportul volumului de cunoștințe cît și sub raportul nivelului de prezentare a noțiunilor (Ex. Geometria VIII, Algebra VIII, Botanica VIII etc.) Aceasta va determina stabilitatea manualelor pe un șir mai lung de ani, în care folosirea lor în practică la catedră le va verifica temeinic valoarea științifică și didactică.

Manualele noi, originale pentru clasele a V-a și a VIII-a, precum și abecedarele au apărut în condiții tehnice superioare. Manualele editate pentru aceste clase atît în limba română cît și în limbile unora dintre naționalitățile conlocuitoare, precum și abecedarul în limba română conțin planșe, desene și hărți colorate, în număr suficient și cu o execuție tehnică și artistică superioară.

In vederea asigurării școlilor cu manuale suficiente și de bună calitate pentru anul școlar 1957/58, Editura de stat didactică și pedagogică a luat măsurile necesare ca manualele să apară din timp și să fie difuzate înainte de deschiderea cursurilor.

Concomitent cu realizarea planului pe 1957/58, Editura de stat didactică și pedagogică a trecut la înfăptuirea planului tematic și pe anul 1958/59, pentru majoritatea manualelor, încheind contracte cu autorii. Un număr de 15 manuale au fost propuse la concurs.

O preocupare importantă a Editurii didactice a constituit-o elaborarea manualelor necesare învățămîntului naționalităților conlocuitoare. In acest sens vor fi editate 223 titluri pentru anul școlar 1957/58 și 283 pentru anul școlar 1958/59.

Editura a făcut de asemeni progrese în ceea ce privește literatura pedagogică. Au fost traduse lucrări importante din domeniul istoriei pedagogiei și al politehnizării învățămîntului și s-au editat lucrări originale care urmăresc îndeosebi popularizarea și generalizarea experienței bune în problemele educației.

Toate aceste realizări dovedesc că în ultimul timp s-a făcut o cotitură importantă în activitatea Editurii de stat didactice și pedagogice.

Cu toate eforturile depuse pînă în prezent și cu toate realizările obținute, în problema editării manualelor pentru învățămîntul de cultură generală sînt încă lipsuri care trebuie să fie înlăturate.

Astfel, unele manuale editate în anul 1956 cuprind un volum de cunoștințe prea mare față de puterea de asimilare a elevilor la vîrsta respectivă. La aceasta au contribuit atît unele programe școlare, care sînt prea încărcate, cît și tendința de a da cît mai multe cunoștințe în manuale, manifestată de unii dintre autori (Ex. Istoria antică cl. VIII, Franceza cl. V și Botanica cl. V).

De asemenea, unele manuale sînt prezentate la un nivel științific prea ridicat față de posibilitățile de înțelegere ale elevilor (Ex. Istoria antică cl. VIII, Teoria literaturii cl. VIII).

Uneori s-a interpretat mecanic principiul concordanței dintre manuale și programele școlare, urmărindu-se aplicarea rigidă a prevederilor programelor, fără a se accepta o poziție mai elastică a autorilor în stabilirea volumului de cunoștințe pe care trebuie să-l cuprindă fiecare manual.

Unele dintre manualele școlare editate în 1956 au apărut încă în condiții tehnice slabe (Ex.: Gramatica limbii romîne V, Citire IV).

In toamna anului școlar 1956/57 nu s-au luat toate măsurile ca difuzarea manualelor școlare să se facă într-un mod satisfăcător.

B. In învățămîntul profesional și tehnic

Prin Hotărîrea nr. 91/1955 a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, republicată sub nr. 1434/1956, întregul învățămînt profesional și tehnic a fost reorganizat, ceea ce a însemnat o cotitură hotărîtoare în învățămîntul nostru în privința legăturii cu industria și agricultura.

In vederea asigurării acestui învățămînt cu manuale necesare, Ministerul Învățămîntului, în colaborare cu ministerele tutelare, a trecut la întocmirea manualelor pentru ucenicii și elevii din școlile profesionale și tehnice, pe baza unui plan de editare întocmit pe perioada celui de-al doilea plan cincinal, 1955—1960.

Potrivit acestui plan s-au încheiat contracte între ministerele tutelare și edițiile de specialitate pentru asigurarea apariției manualelor pe anii 1956 și 1957.

In decursul anului 1956 au apărut 48 de titluri de manuale pentru școlile profesionale de ucenici și 42 de titluri pentru școlile tehnice și tehnice de maiștri. Pe lîngă aceste manuale se mai folosesc manualele elaborate de fosta direcție generală a rezervelor de muncă, manualele elaborate pentru fostele școli medii tehnice, precum și lucrările tehnologice de nivelul școlilor profesionale și medii, ca material didactic ajutător.

Pentru asigurarea apariției în anul 1957 a celor 107 titluri de manuale destinate ucenicilor, precum și a celor 58 de titluri de manuale destinate elevilor școlilor tehnice și tehnice de maiștri, s-au constituit 165 de colective de autori. Munca de editare a manualelor prevăzute să apară în 1957 se află într-o fază înaintată.

In vederea acoperirii în timp mai scurt cu manuale a disciplinelor prevăzute în planurile de învățămînt s-au revizuit planurile de editare a manualelor, astfel ca toate manualele necesare să poată apărea în anii 1958 și 1959.

Pentru continua îmbunătățire a manualelor s-a întreprins o acțiune de recenzare a acestora de către cadrele didactice care le folosesc.

Un interes deosebit pentru editarea de manuale au arătat Ministerul Agriculturii, Ministerul Metalurgiei și Construcției de Mașini, Ministerul Comerțului etc.

In îndeplinirea sarcinilor privind editarea de manuale pentru învățămîntul profesional și tehnic există însă și lipsuri serioase.

La începutul anului școlar 1956—1957 n-au fost acoperite toate disciplinele cu manuale sau cu material bibliografic. Planul de editare a manualelor pe anul 1956 nu a fost realizat în întregime.

Unii autori au predat manuscrisele cu întîrziere. Nu s-au putut încheia contracte pentru asigurarea apariției manualelor necesare școlilor tehnice și tehnice de maiștri.

Schimbarea planurilor de învățămînt și a programelor școlare a făcut ca unele manuale, la apariție, să nu mai corespundă cu programa.

In munca de elaborare a manualelor nu au fost antrenate suficient cadrele didactice. Unele colective de autori, necunoscînd specificul școlilor și particularitățile de vîrstă ale elevilor, au scris manuale la un nivel mult superior posibilităților de asimilare ale elevilor.

Nu s-a rezolvat problema editării manualelor necesare școlilor tehnice și tehnice de maiștri.

Deoarece manuscrisele și manualele sînt recenzate în cadrul Consiliului metodico-științific de către unele cadre didactice din București, considerîndu-se muncă metodică, sau de către specialiști din producție care le recenzează în mod voluntar, adeseori referatele prezentate au fost superficiale și necorespunzătoare.

In unele cazuri, Direcția generală a învățămîntului profesional și tehnic a întîrziat aprobarea manuscriselor, din care cauză Editura a întîmpinat o serie de greutăți.

C. In învățămîntul superior

Problema elaborării manualelor și cursurilor a fost reglementată de către Direcția generală a învățămîntului superior prin instrucțiuni și prin Regulamentul pentru elaborarea și editarea manualelor și cursurilor necesare învățămîntului superior.

In munca de elaborare au fost antrenate unele dintre cele mai valoroase cadre didactice, oameni de știință, academicieni, care au reușit să asigure materialelor elaborate un nivel științific înalt. De asemenea au fost mobilizate cadre didactice tinere, capabile și dornice de muncă, ale căror lucrări au corespuns cerințelor învățămîntului superior.

In perioada 1951—1956 au fost editate 1914 manuale, cursuri și alte materiale didactice ajutătoare, dintre care: 161 de manuale originale tipărite, 831 de traduceri din limba rusă și 1422 de cursuri originale litografiate. Cu aceste materiale au fost acoperite cca. 75% din cele 1340 discipline care se predau în învățămîntul superior. Pentru restul disciplinelor s-au editat materiale bibliografice care acoperă numai în parte programele de studiu.

Un ajutor prețios în orientarea justă ideologică, științifică și metodică a manualelor l-a constituit literatura științifică sovietică. La aceasta a mai contribuit schimbul de experiență între cadrele didactice de aceeași specialitate, precum și analizele făcute asupra manuscriselor de către recenzenți și de către comisiile de specialiști ale Direcției generale a învățămîntului superior.

In general, manualele și cursurile universitare întocmite pînă acum reflectă o orientare ideologică materialist-dialectică; a existat o continuă preocupare din partea Direcției generale a învățămîntului superior pentru continua îmbunătățire a elaborării și editării manualelor necesare tuturor gradelor de învățămînt, pentru a se înlătura lipsurile constatate în ceea ce privește datele de apariție a manualelor, organizarea activității de elaborare a acestora, volumul și calitatea lor, ținînd seama de observațiile și propunerile venite din partea cadrelor didactice, Colegiul Ministerului Învățămîntului și Culturii adoptă următoarele

MASURI

1. Pentru învățămîntul de cultură generală

In vederea asigurării viitorului an școlar cu manualele necesare, Editura didactică va lua toate măsurile ca în perioada următoare să apară în timp util manualele, astfel încît cu două săptămîni înainte de deschiderea cursurilor ele să fie difuzate în librării.

Editura de stat didactică și pedagogică va asigura manualelor școlare un conținut corespunzător nevoilor actuale ale învățămîntului, ca volum și nivel de prezentare, pentru ca manualele să aibă o stabilitate pe un șir mai lung de ani.

In cuprinsul manualelor școlare se va pune un accent deosebit pe tratarea problemelor legate de politehnizarea învățămîntului

La editarea manualelor se va avea în vedere ca principiul concordanței cu programele școlare să nu se aplice în mod mecanic pentru a se evita astfel schimbările prea dese în manuale la orice revizuire a programelor.

Direcția generală a învățămîntului profesional și tehnic va studia împreună cu Editura didactică posibilitatea înființării, în cadrul Editurii didactice, a unui grup redactional care să preia asupra sa editarea manualelor de cultură generală pentru învățămîntul profesional și tehnic.

Pentru a se înlătura un centralism excesiv în editarea cărților școlare, Editura de stat didactică și pedagogică va edita, începînd cu planul tematic pe anul 1958/59, manuale școlare pe răspunderea sa.

In vederea editării manualelor școlare pentru anul școlar 1959/60, Direcția generală a învățămîntului elementar și mediu va întocmi și pune la dispoziția Editurii de stat didactice și pedagogice planul tematic și programele școlare respective pînă la data de 15 septembrie 1957. Totodată, Direcția generală a învățămîntului elementar și mediu va stabili și manualele care vor fi scoase la concurs pentru anul școlar 1959 60.

Editura didactică va lua toate măsurile pentru a îmbunătăți în continuare prezentarea grafică a manualelor didactice prin introducerea în cuprinsul lor a unui material ilustrativ de bună calitate și, acolo unde va fi nevoie, prin introducerea planșelor și hărților colorate.

Editura de stat didactică și pedagogică își va spori eforturile pentru a edita lucrări de literatură pedagogică necesare cerințelor actuale ale învățămîntului, întocmind un plan tematic pe cel puțin 3 ani.

Direcția generală economică va asigura mijloacele financiare și materiale necesare bunei funcționări a edituri.

2. Pentru învățămîntul profesional și tehnic

Planurile de învățămînt vor fi definitivate pînă la data de 30 decembrie 1957, iar programele școlare pînă la data de 1 iulie 1958, așa încît manualele întocmite să poată fi utilizate pe o perioadă de cel puțin 3 ani.

Pentru a antrena în munca de elaborare a manualelor cele mai bune cadre didactice din școli, precum și cadre de specialiști din producție, se va introduce începînd de la 1 septembrie 1958, sistemul de elaborare a manualelor și prin concurs.

Se vor asigura fonduri, spațiu grafic și hîrtia necesară pentru editarea în următorii doi ani a tuturor manualelor necesare școlilor profesionale de ucenici, tehnice și tehnice de maiștri.

Se vor modifica prevederile legale asupra finanțării școlilor tehnice și tehnice de maiștri, în sensul ca manualele destinate elevilor din școlile tehnice pentru muncitori calificați școlilor tehnice pentru personal tehnic și școlilor tehnice de maiștri să fie procurate de ministerele instituțiile și organizațiile centrale care tutulează aceste școli, pentru a fi date în folosință elevilor prin bibliotecile școlare.

Sarcina editării manualelor pentru învățămîntul profesional și tehnic se atribuie Editurii Tehnice, precum și celorlalte edituri de specialitate care le vor introduce în planul special de manuale. Se vor asigura colective redacționale corespunzătoare pentru îndeplinirea acestor sarcini.

Pentru rezolvarea problemelor practice privind editarea manualelor necesare învățămîntului profesional și tehnic se constituie o comisie compusă din tovarășii: I. Prisnea M. Alexandru, P. Drăgoescu, membri ai Colegiului Ministerului Învățămîntului și Culturii, tovarășul director general V. Mișicu și director al E.D.P., tovarășul I. Dragu, comisie care va putea fi lărgită și cu alți tovarăși.

Pentru îmbunătățirea calității recenziilor făcute în cadrul Consiliului metodico-științific, recenzenții vor fi plătiți conform tarifelor în vigoare.

Se va desfășura o acțiune intensă de mobilizare a cadrelor didactice în munca de îmbunătățire a conținutului științific și metodic al manualelor necesare învățămîntului profesional și tehnic prin organizarea de colective de redactare și de recenzare a manualelor nou apărute și de urmărire a rezultatelor obținute pe baza acestor manuale în școli.

3. Pentru învățămîntul superior

Se va asigura, în decurs de 2—3 ani, pe baza unui plan sistematic, acoperirea tuturor disciplinelor cu manuale și cursuri originale.

Se vor lua măsuri pentru revizuirea și îmbunătățirea cursurilor și manualelor existente.

La anumite specialități se vor întocmi cursuri speciale pentru învățămîntul fără frecvență — în primul rînd pentru disciplinele de cultură generală de specialitate.

Se vor stabili pînă la 1 iunie 1957 disciplinele pentru care se vor întocmi în 1958 îndrumări metodice necesare studenților de la învățămîntul fără frecvență.

Se vor selecționa pînă la 1 septembrie a.c. cele mai bune cursuri de uz intern, pentru a fi editate ca manuale.

Se vor lua măsuri pentru a se înlocui treptat cursurile litografiate cu manuale și cursuri tipărite.

Se va acorda o atenție deosebită sectoarelor universitar și economic în special disciplinelor: Istoria literaturii romîne Istoria R.P.R., Geografia economică a R.P.R.

Cadrele didactice vor fi obligate să prezinte pentru multiplicare lecții scrise la acele discipline din învățămîntul fără frecvență la care nu există un curs litografiat sau întocmirea unui curs este planificată pentru un termen mai îndepărtat.

Pentru a asigura o calitate ridicată a cursurilor litografiate, Direcția generală a învățămîntului superior va lua măsuri ca acestea să fie analizate în prealabil și de la caz la caz de o catedră de aceeași specialitate de la alt institut de învățămînt superior.

Se va trasa ca sarcină catedrelor interesate să formuleze observații asupra conținutului științific și metodic al manualelor și cursurilor editate. De aceste observații se va ține seama la edițiile următoare.

Direcția generală a învățămîntului superior se va îngriji de publicarea în presă a recenziilor și analizelor de manuale și cursuri.

Pentru a face cunoscute peste hotare realizările științifice ale cadrelor noastre didactice Direcția generală a învățămîntului superior va lua măsuri pentru publicarea de manuale și tratate în limbi străine. De asemenea se va da atenție tipăririi unor monografii de o deosebită importanță necesare predării cursurilor speciale.

Se va extinde regimul de remunerare și la autorii cursurilor și materialelor didactice ajutătoare aprobate de Ministerul Învățămîntului și Culturii și multiplicate pentru uzul studenților (această măsură fiind conformă cu Decretul nr. 321/1956, privind dreptul de autor).

Atît autorii cît și recenzenții vor fi remunerați diferențiat. Remunerarea potrivit calității muncii este mai justă și va contribui la urgentarea elaborării de manuale și cursuri.

Pentru ca multiplicarea cursurilor și manualelor să fie mai puțin costisitoare, acestea vor fi editate în tiraje care să acopere nevoile învățămîntului pe o durată de 2—3 ani școlari.

In colaborare cu Direcția generală economică, Direcția generală a învățămîntului superior va prezenta pînă la 4 mai 1957 propuneri concrete pentru revizuirea și complectarea actualului regulament de elaborare și editare a manualelor și cursurilor necesare învățămîntului superior

Se va analiza anual în Colegiul Departamentului activitatea Direcției metodice a învățămîntului superior în legătură cu acoperirea cu manuale și cursuri a disciplinelor și realizarea planului de elaborări și editări de manuale cursuri tratate și alte materiale bibliografice ajutătoare.

LEONHARD EULER

La 15 aprilie s-au împlinit 250 de ani de cînd s-a născut la Basel, în Elveția, Leonhard Euler, eminent om de știință, care a adus o contribuție deosebită la dezvoltarea științelor fizico-matematice.

Strălucit matematician, Euler are nu numai meritul de a fi îmbogățit într-o mare măsură toate disciplinele matematicii cunoscute în timpul său și de a fi deschis largi perspective în dezvoltarea acestora, dar totodată și acela de a fi aplicat în mod strălucit cele mai noi cuceriri ale matematicii în studiul unor fenomene ale naturii și în activitatea practică. Numărul imens al problemelor abordate de Euler, caracterul lor deosebit de variat, adîncimea, subtilitatea și eleganța cu care le-a tratat sînt doar cîteva din aspectele activității sale științifice creatoare.

După terminarea universității din Basel, unde a avut ca profesor pe renumitul matematician Iohann Bernoulli, Euler, în vîrstă doar de 20 de ani, este invitat la Academia de științe din Petersburg. În această perioadă își începe el activitatea științifică și după șase ani capătă conducerea catedrei de matematică și titlul de academician. Publicațiile Academiei de științe din Petersburg, în care Euler își publică, alături de ceilalți oameni de știință, lucrările, erau căutate în toată Europa.

În 1740 Euler pleacă la Berlin, devenind profesor la Academia de științe din acest oraș. El continuă și aci bogata sa activitate științifică și menține în permanență o legătură strînsă cu Academia din Petersburg, al cărei membru de onoare fusese ales.

În 1766 se întoarce la Petersburg, unde rămîne pînă la sfîrșitul vieții (1783). Îndată după întoarcerea sa, el primește o lovitură grea: își pierde vederea. Aceasta nu-l abate însă de loc de la munca lui. Numai în ultima perioadă a vieții el dictează cîteva sute de lucrări.

Euler a fost conducătorul primei școli matematice ruse și a jucat un rol de frunte în răspîndirea științei matematice în Rusia, care devenise cea de a doua patrie a sa.

De la Euler ne-a rămas un tezaur de peste 900 de lucrări, deosebit de prețios. Manuscrisele sale au continuat să fie publicate timp de 80 de ani după moartea lui. Lucrările sale tratează probleme din domeniul fizicii, al mecanicii, al astronomiei, din toate ramurile matematicii, din domeniul artileriei și al construcției navale etc.

În lucrările sale, Euler abordează cele mai variate probleme care au frămîntat pe contemporanii săi: problema propagării luminii, teoria lunetei acromatice, a turbinelor și a pompelor. Studiază echilibrul și manevrarea corăbiilor, probleme de balistică, mișcarea corpurilor solide și lichide, mișcarea planetelor și a Lunii. Se preocupă de sisteme de asigurări, de măsuri și greutăți. El dă o dezvoltare mare trigonometriei plane și sferice, geometriei plane și în spațiu, geometriei analitice. Se preocupă de aritmetica rațională, de probleme de teoria numerelor, de logaritmi, de numere complexe, de teoria ecuațiilor algebrice. Obține succese remarcabile în studiul funcțiilor, seriilor, în extinderea calculului diferențial la funcții de mai multe variabile, în calculul integralelor și în rezolvarea ecuațiilor diferențiale, în studiul suprafețelor. Contribuția lui Euler la dezvoltarea calculului diferențial și integral este cu atît mai mare cu cît ea a fost adusă într-o perioadă cînd acest minunat instrument matematic de cercetare era de-abia la începutul dezvoltării sale.

Euler a fost imortalizat în știință printr-un număr mare de teoreme, formule, metode de calcul, tipuri de ecuații diferențiale, de integrale etc., care îi poartă numele.

Lucrările sale „Introductio in analysin infinitorum", „Institutiones calculi differentialis", „Institutiones calculi integralis" și multe altele sînt și azi exemple de cercetare științifică și de expunere clară.

Cuvintele contemporanului său Laplace: „Citiți pe Euler — el este învățătorul nostru comun" sînt pe deplin valabile și azi. Marele Gauss spunea că studiul lucrărilor lui Euler constituie cea mai bună școală în cele mai variate domenii ale matematicii.

M. S.

Cînd directorul își pierde autoritatea

Este știut că atmosfera care domnește în cadrul colectivului are o însemnătate hotărîtoare pentru bunul mers al muncii. În colectivele pedagogice, necesitatea unei atmosfere sănătoase de muncă se simte cu atît mai mult, deoarece cadrele didactice trebuie să constituie un exemplu elocvent pentru tineret.

Un rol hotărîtor în menținerea unei atmosfere colegiale, tovărășești în cadrul colectivului pedagogic îl are directorul școlii. Puterea exemplului personal, precum și influența directorului asupra colectivului de cadre didactice pe care îl conduce sînt determinate în primul rînd de comportarea lui, de autoritatea de care se bucură.

Sînt mulți directori buni în școlile noastre și multe colective pedagogice în care domnește o atmosferă sănătoasă, de muncă rodnică. Din păcate, nu tot așa stau lucrurile la școala de 7 ani din comuna Dragomirești, raionul Tîrgoviște.

Dacă încerci să afli părerea tovarășei Dobrița Manolache, directoarea acestei școli, asupra felului cum își fac datoria cadrele didactice, nu reușești. Soțul acesteia, Ion Manolache, care o însoțește întotdeauna cînd este un control în școală, intervine imediat, căutînd să-și impună propriile lui păreri. Discutînd deci atît cu directorul de drept — Dobrița Manolache — cît și cu cel de fapt — Ion Manolache — afli că aproape toate cadrele didactice au venit la această școală cu scopuri complect străine bunului mers al învățămîntului și, în special, cu scopul de a submina autoritatea conducerii școlii, de a dărîma familia Manolache. „Toți sînt niște leneși și niște neisprăviți. Cadrele tinere manifestă un dezinteres total față de muncă. Profesoara de limba română Rodica Costache, deși a terminat anul acesta facultatea, nu știe să distingă o propoziție principală de alta secundară. A venit la școala noastră cu aere de București. Poartă poșetă, o face pe cucoana și așteaptă ca soțul meu să-i zică „sărut mîinile". Ne zbatem singuri cu toate greutățile. Sîntem înconjurați numai de dușmani. Totuși, școala noastră merge destul de bine". Și vorbele curg mai departe, nestăvilite, zugrăvind nepăsarea colectivului și eroismul în muncă al celor doi Manolache.

Oare chiar așa să stea lucrurile în realitate? Dacă discuți cu oricare dintre cele 12 cadre didactice, cîte numără școala, primești informații cu totul contrare. Așa, de pildă, că tovarășa Dobrița Manolache are o atitudine lipsită de orice considerație și încredere față de tovarășii ei, că folosește în mod abuziv funcția de directoare, că nu ține seama decît de părerea soțului ei, că repede oamenii, că în loc să combată birfeala, o întreține. Și dacă încerci să-ți dai tu singur seama ce se întîmplă aici, vezi că s-a creat o prăpastie între conducerea școlii și cadrele didactice și că vinovați de aceasta sînt în primul rînd directoarea Dobrița Manolache și soțul ei.

Majoritatea pedagogilor de la această școală fiind tineri, fără prea multă experiență în munca didactică, tovarășa Dobrița Manolache, învățătoare cu o vechime de aproape 13 ani, a crezut că funcția ei de directoare îi dă dreptul să facă orice: să insulte cadrele didactice, să le intimideze, să le disprețuiască. Ba mai mult, a socotit că acest drept îl are chiar și soțul ei care, deși e necalificat pentru învățămînt, adeseori își permite „să dea lecții" cadrelor didactice, uneori chiar și în fața elevilor. Atît unul cît și celălalt sînt auziți adeseori exprimîndu-se: „N-aveți cel mai elementar bun simț. Nu sînteți în stare de nimic".

Directoarea Dobrița Manolache merge și mai departe cu abuzurile. De pildă, și-a reținut ei orele de muzică în loc să le fi dat învățătoarei Elena Rotariuc, care în vara anului trecut a făcut un curs special de calificare pentru predarea muzicii. Deși este necalificat, Ion Manolache are o catedră complectă de matematică, plus o oră de diriginție (iar pînă de curînd a avut și o jumătate de normă ca secretar al școlii), în timp ce profesoara de limba română Rodica Costache, de pildă, proaspătă absolventă a Facultății de filologie, nu are decît 12 ore.

În asemenea condiții, nu-i de mirare că unele cadre didactice, cum sînt învățătorii Tiberiu Costache și Onorie Săndulescu, nu-și îndeplinesc îndatoririle: pleacă de la școală nemotivat, refuză să prezinte planurile de lecții, părăsesc clasa atunci cînd directoarea vrea să asiste la lecțiile lor etc.

Rezultatele acestei stări de lucruri se pot constata ușor. În locul interesului pentru muncă, al unei atitudini tovărășești — nepăsare, ură și dușmănie. În loc ca toate forțele să fie dirijate către rezolvarea problemelor instruirii copiilor, energiile se macină în probleme mărunte și în conflicte personale, care știrbesc prestigiul școlii și al educatorilor.

Vă întrebați desigur ce a făcut secția de învățămînt a raionului Tîrgoviște pentru a pune capăt acestei situații. A știut ea oare ce se petrece la școala din Dragomirești? A știut. Sesizată de nenumărate ori, n-a intervenit însă decît atunci cînd a fost pusă în fața unor fapte împlinite, cînd conflictul dintre pedagogi a ajuns în fața justiției, oamenii socotind că nu se mai pot înțelege nicicum unii cu alții și dîndu-se în judecată pentru insultă. Abia atunci a luat secția raională de învățămînt măsuri de sancționare a celor vinovați, dînd învățătorilor Onorie Săndulescu și Tiberiu Costache „mustrare cu avertisment", iar directoarei Dobrița Manolache „admonestare scrisă".

Cam tîrzii măsuri — și tocmai de aceea, ne temem, prea puțin eficiente. Dacă în cele 7 luni cîte au trecut de la începutul anului școlar secția de învățămînt n-ar fi rămas indiferentă la cele ce se petrec la școala din Dragomirești, dacă ar fi luat din timp măsuri — de prevenire, nu de pedepsire — lucrurile n-ar fi ajuns, desigur, acolo unde au ajuns.

Le propunem tovarășilor de la secția de învățămînt a raionului Tîrgoviște să se gîndească serios la acest lucru și să vadă ce concluzii se impun. Și propunem, de asemenea, secției de învățămînt a regiunii Ploești să analizeze cum controlează și îndrumă tovarășii de la raionul Tîrgoviște activitatea cadrelor didactice, cum înțeleg să preîntîmpine de acum înainte asemenea conflicte, profund dăunătoare bunului mers al învățămîntului.

M. GÎNDACU

LENINISMUL — baza ideologică a educației comuniste a tineretului

(Urmare din pag. 1)

muncă, atitudinea socialistă față de proprietatea obștească, spiritul disciplinei conștiente, colectivismul și celelalte însușiri care caracterizează fizionomia morală a omului nou, înaintat, al societății socialiste.

Criteriul suprem al aprecierii rezultatelor educației comuniste a tineretului este practica. Numai atunci școala poate considera că și-a îndeplinit cu succes misiunea cînd toate cunoștințele pe care le-a transmis tineretului s-au transformat în convingeri, cînd ele sînt aplicate în activitatea practică de zi cu zi a tineretului în slujba construirii socialismului.

V. I. Lenin a acordat o mare atenție problemelor educației politehnice a tineretului. El a văzut în politehnizarea învățămîntului calea cea mai sigură pentru legarea procesului de învățămînt de viață, de activitatea practică, pentru educația armonioasă și multilaterală a tineretului. Chiar din primii ani ai puterii sovietice Lenin a subliniat necesitatea trecerii imediate, în limita posibilităților, la învățămîntul politehnic. În observațiile sale cu privire la tezele Nadejdei Konstantinovna Krupskaia, Lenin a schițat un program închegat în vederea realizării învățămîntului politehnic. Potrivit acestui plan, învățămîntul politehnic trebuie să asigure elevilor o serie de noțiuni fundamentale despre electricitate și despre aplicarea ei în industria mecanică și chimică. Elevii trebuie să viziteze uzine electrice, fabrici, sovhozuri, să cunoască principiile de bază ale agronomiei etc.

În concepția leninistă cu privire la învățămîntul politehnic se îmbină în mod armonios cerințele privitoare la însușirea bazelor științei cu cele referitoare la participarea elevilor la îndeplinirea unor activități practice. Învățămîntul politehnic este menit să asigure cunoașterea de către elevi, atît teoretic, cît și practic, a principalelor ramuri ale producției moderne. Cu o deosebită claritate a precizat Lenin că învățămîntul politehnic nu presupune ca elevii să învețe totul, ci să cunoască bazele industriei moderne, să-și însușească principiile de bază ale producției industriale moderne. Politehnizarea învățămîntului reprezintă deci calea cea mai eficace de educare a tineretului în spiritul socialismului, de dezvoltare armonioasă, multilaterală a omului înaintat al societății socialiste. Asigurînd o cultură multilaterală și o orientare generală în principalele ramuri ale producției moderne, educația politehnică este menită să contribuie la avîntul forțelor de producție, la progresul continuu al societății, la ridicarea nivelului de trai al poporului.

Însemnătatea învățăturii leniniste cu privire la educația morală a tineretului în spirit comunist a depășit de mult cadrul național al Uniunii Sovietice. Indicațiile lui Lenin au o uriașă valoare internațională, călăuzind munca de educație comunistă a tineretului în toate țările lagărului socialist.

Școala noastră socialistă pornește, în rezolvarea tuturor problemelor educației comuniste a tineretului, de la principiile formulate cu atîta înțelepciune de Lenin și le aplică în mod creator în condițiile concrete ale țării noastre.

Leninismul ne învață că munca de educație a tineretului în spiritul moralei comuniste este o muncă de partid, o muncă de mare răspundere, care presupune o înaltă orientare ideologică și politică, un hotărît spirit partinic comunist.

Cu prilejul aniversării a 87 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin, cadrele didactice din Republica Populară Română reînoiesc în fața poporului legămîntul lor de a aplica cu sîrguință, în mod creator, în întreaga lor activitate, nemuritoarele idei leniniste cu privire la instruirea și educația tineretului în spirit comunist. Aplicarea principiilor leniniste constituie cea dintîi garanție că școala noastră crește un tineret nou, demn de epoca socialistă, un tineret educat în spiritul moralei comuniste, purtător al relațiilor de producție noi, socialiste, luptător activ, conștient pentru construirea socialismului, pentru victoria lui deplină în patria noastră.

I. DRAGU

[1]) V. I. Lenin: Opere, vol. II, Ed. P.M.R., 1951, p. 80.

[2]) V. I. Lenin: Opere alese, vol. II, partea a II-a, Ed. P.M.R., 1949, p. 433.

[3]) Ibid., p. 438.

[4]) Ibid., p. 432.

Din activitatea științifică a studenților agronomi

(Urmare din pag. 2)

frecventează aceste cercuri numai pentru a fi văzuți de profesori, socotind că astfel vor lua mai ușor examenele. De asemenea, în calitatea scăzută a unor referate ale studenților, s-a resimțit lipsa de efort în documentare.

La rîndul său, asociația științifică studențească din institutul nostru nu a urmărit și nu a controlat suficient activitatea cercurilor — deși are un consiliu permanent de 25 de persoane — nu a dus o muncă susținută pentru lămurirea și mobilizarea studenților la înscrierea în cercuri și ulterior la activitatea de cercetare.

Cadrele didactice, de asemenea, trebuie să acorde mai multă atenție îndrumării studenților, în deosebi în ceea ce privește tehnica experimentală și montarea experiențelor, cărora nu totdeauna li s-a dat atenția cuvenită. În același timp, nu trebuie să se piardă din vedere că activitatea științifică în cercuri este o activitate facultativă și nu obligatorie. De aceea, lucrările trebuie astfel organizate, încît să atragă pe studenți și mai ales să-i rețină. În acest scop, trebuie găsite noi forme, mai bune, de atragere a studenților și de păstrare a unui contact mai strîns între cercuri și catedre. Catedrele și colaboratorii lor trebuie să dezvolte în mod sistematic la studenți deprinderile de cercetare științifică, începînd chiar cu primul an de studii. Studenții din anii I și II trebuie deprinși din vreme să observe și să noteze cu rigurozitate observațiile lor asupra fenomenelor și experiențelor executate în cadrul lucrărilor practice. Ei trebuie de asemenea deprinși să cerceteze bibliografia de specialitate, să se documenteze temeinic asupra temelor pe care le studiază și să întocmească referate asupra acestor teme.

În munca de călăuzire și pregătire a viitorilor membri ai cercurilor cadrele didactice trebuie să fie ajutate îndeaproape de activiștii cercurilor din anii superiori și mai ales de conducerea asociației științifice studențești. Este bine ca studenții să fie îndrumați încă de la început spre ramura în care urmează să se specializeze, potrivit aptitudinilor și înclinațiilor lor, căci numai astfel vor putea desfășura o activitate rodnică în cercul ales.

Este de la sine înțeles că în cercuri nu trebuie admiși decît cei mai buni studenți. Trebuie combătută cu toată tăria munca de mîntuială superficială și formală. Aceste manifestări sînt cu totul străine de activitatea științifică și nu trebuie tolerate.

Prin gazete de perete, buletine, articole în ziare și reviste etc., asociația și cercurile trebuie să facă cunoscute rezultatele cercetărilor, să scoată în evidență cele mai bune lucrări și aportul studenților în munca de cercetare, să generalizeze metodele cele mai bune de lucru.

Asociația științifică și catedrele trebuie să asigure în special continuitatea activității științifice a studenților și să mențină mereu viu interesul lor față de această formă superioară de activitate, atît de utilă și necesară.

Informație

La Universitatea „Al. I. Cuza" din Iași se va ține concurs pentru ocuparea postului de profesor la disciplina „Chimia coloizilor și a combinațiilor complexe" — catedra de chimie anorganică de la Facultatea de chimie.

Cererile se depun la rectoratul Universității „Al. I. Cuza" din Iași, Calea 23 August nr. 11, în termen de o lună de la data publicației. Cererile vor fi însoțite de următoarele acte:

a) autobiografie;

b) copie de pe diploma de examen de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare;

c) copie de pe diploma de doctor sau de candidat în științe;

d) copie de pe atestatul de profesor;

e) certificat de caracterizare a activității profesionale, eliberat de instituția în care candidatul își are locul de bază al activității sale;

f) memoriu de activitate semnat de candidat;

g) un număr din lucrările științifice ale candidatului.

Concursul va avea loc în ziua de 10 octombrie 1957.

VITRINA DE „CURIOZITĂȚI"

Soluție ingenioasă

În comuna Săulești, raionul Gîlort, o mînă de învățători se străduiesc să-și aducă contribuția la opera de luminare a țărănimii muncitoare. În ultimii ani a fost lichidată neștiința de carte, iar în căminul cultural, duminică de duminică, zeci de țărani se adună pentru a participa la activitățile culturale organizate de învățători. Munca aceasta nu este însă pe placul tov. Gheorghe Duican, președintele comitetului executiv al sfatului popular. Nu la căminul cultural, nici la școală, nici pentru popularizarea științei și a cărții în rîndul maselor de țărani muncitori trebuie să muncească, după el, învățătorii. Aceste activități sînt, conform părerii sale, fleacuri. Învățătorii trebuie să ducă o muncă „concretă", socotește el, adică să rezolve diferitele sarcini administrative care revin funcționarilor sfatului.

Și pentru că învățătorii n-au înțeles „exemplul mobilizator" al referentului agricol și al referentului contabil, tov. președinte, pentru a-i face să „înțeleagă", a găsit o soluție remarcabilă: să le rețină o parte din salariul pe luna martie.

Din păcate (pentru tov. președinte) în legătură cu această soluție urmează să-și spună părerea și organele raionale.

Chestiune de „prestigiu"

Se pare că nu numai președintele comitetului executiv al sfatului popular din Săulești este adept al „metodei" reținerii din salariu.

Sfatul popular al comunei Stignița, raionul Vînju Mare, a trimis la 16.III. următoarea adresă directorului școlii de 7 ani din comună:

„Prin prezenta vă facem cunoscut că tov. Marghioala Geta, învățătoare la școala dvs., este sancționată cu reținerea a 2 zile din salariu pentru faptul că a lipsit de la ședința lărgită a comitetului executiv din 14.III 57, fiind sarcină trasată de organele de stat. De neexecutare rămîneți direct răspunzător". Urmează semnăturile de rigoare.

Nu știm dacă a fost executată această „autoritară" dispoziție. Ne permitem însă să întrebăm pe tov. președinte și pe secretarul care semnează adresa, ce ochi ar face dacă ei înșiși ar primi asemenea sancțiuni — și nu pentru lipsa de la ședință, ci pentru încălcarea legalității!

Învățămîntul peste hotare

Școli pentru oamenii muncii în Republica Cehoslovacă

Milada Chaloupková

Constituția Republicii Cehoslovace din 9 mai 1948 a dat tuturor cetățenilor cehoslovaci dreptul la învățătură. Această hotărîre este adusă la îndeplinire de organele învățămîntului atît prin formele obișnuite de studiu pentru tineret, cît și prin forme speciale de studiu pentru oamenii muncii.

În trecut, o mare parte din populația țării nu avea posibilitatea să studieze la școlile de specialitate și nici la școlile superioare, deoarece asemenea studii erau foarte costisitoare. În timpul ocupației hitleriste, școlile superioare din Cehia și Moravia au fost închise de naziști, așa încît tineretul talentat a fost cu desăvîrșire lipsit de posibilitatea de a studia.

Republica Cehoslovacă eliberată a avut, deci, multe motive pentru a înființa, pe lîngă școli de toate gradele, și forme de studiu în care oamenii muncii să aibă posibilitatea de a-și complecta cunoștințele și a dobîndi o calificare înaltă. Formele speciale de studiu pentru oamenii muncii au fost organizate întîi pe lîngă școli de cultură generală, școli pedagogice și școli profesionale, iar mai tîrziu și pe lîngă instituțiile de învățămînt superior. În prezent studiază în școli speciale, fără a-și întrerupe munca în producție, 52.200 de oameni ai muncii, dintre care 25.500 în școlile superioare.

Socotind că instruirea superioară a fiecărui cetățean nu este numai un interes personal al acestuia, ci și interesul întregii societăți, guvernul republicii a creat cele mai favorabile condiții pentru studiul celor ce muncesc. Astfel, de pildă, un muncitor care studiază la școala medie de 11 ani sau la școala profesională are drept la 4 ore libere plătite pe săptămînă pentru a frecventa școala sau pentru a studia acasă. În afară de aceasta, primește plata pe două zile anual pentru examen. Pentru pregătirea bacalaureatului se acordă 14 zile de concediu, în care perioadă întreprinderea plătește o bursă. De asemenea, muncitorii care studiază fără frecvență au dreptul la încă o săptămînă de concediu neplătit, dar în care primesc bursă pentru a participa la tabăra de vară organizată de școală în vederea pregătirii pentru examene.

Oamenii muncii care studiază în instituțiile de învățămînt superior au un concediu plătit mai mare cu 2 zile pentru fiecare examen și un concediu neplătit, cu bursă, de 13 săptămîni, pentru pregătirea în vederea examenului de stat.

Oamenii muncii care studiază la o instituție de învățămînt din alt oraș au dreptul la o reducere de 50% a prețului de călătorie. Se înțelege că, întocmai ca tinerii care studiază cu frecvență, oamenii muncii înscriși la cursurile speciale nu plătesc nici un fel de taxă. Toate cheltuielile în legătură cu studiul lor sînt suportate de stat. Întreprinderile și organizațiile sindicale acordă și ele o grijă deosebită salariaților care studiază, creîndu-le la locul de muncă cele mai favorabile condiții pentru studiu. Specialiștii din întreprinderi îi ajută în desfășurarea studiului individual, atît personal, cît și prin cursuri. Întreprinderile pun la dispoziția celor ce studiază cărțile de care au nevoie, îi încadrează în schimburi mai convenabile etc.

Toate aceste măsuri asigură condiții materiale bune pentru studiul celor ce muncesc. De organizarea și conținutul acestui studiu se îngrijește Ministerul Învățămîntului. Astfel, au fost organizate cursuri serale pe lîngă aproape toate genurile de școli, precum și cursuri fără frecvență. Durata acestora întrece cu un an durata studiului normal în aceeași ramură. Planurile de învățămînt și programele cursurilor serale și fără frecvență nu diferă aproape cu nimic, în conținut, de planurile și programele școlilor de zi. La fel ca și studiul normal, și acest studiu se termină cu examene de stat în învățămîntul superior și cu examen de bacalaureat la școlile de cultură generală, pedagogice sau profesionale. Absolvenții primesc aceeași calificare ca și absolvenții cursului normal.

Cursurile școlilor serale încep deobicei în jurul orei 4 după amiază și însumează 16 ore pe săptămînă.

Pentru cei care studiază fără frecvență, școlile înființează puncte de consultații în centrele regionale și raionale, eventual pe lîngă uzinele sau întreprinderile mai mari, pentru ca oamenii muncii să nu fie nevoiți să piardă timp. Studenții fără frecvență folosesc, în general, manualele obișnuite pentru școlile de zi, complectate cu îndrumări metodice.

Un gen deosebit al studiului fără frecvență este studiul special extern, la institutele de învățămînt superior, unde studiază inovatori experimentați din producție, care au în ramura respectivă o practică de ani de zile. Studiul teoretic al materiilor de bază ca matematica, fizica etc. se desfășoară la fel ca la cursurile cu frecvență, iar studiul de specializare este îndreptat asupra sectorului de muncă al fiecărui student. De aceea fiecare student are un plan de studiu individual și un consultant propriu, care îi dă consultații individuale. Studiul se încheie cu un examen de stat, absolvenții devenind ingineri cu o specializare mai îngustă, care se menționează pe diploma obținută la examenul de stat.

Oamenii muncii își pot complecta cunoștințele și urmînd cursurile scurte, care sînt de două feluri: unele sînt menite să-i familiarizeze pe inginerii și tehnicienii din întreprinderi cu noutățile tehnicii în domeniul respectiv, iar altele sînt cursuri de perfecționare.

În unele cazuri se înființează, după necesitățile economiei naționale, și alte forme de studiu, echivalente în conținut cu cursurile de zi, dar avînd o durată mai redusă. Cei care urmează aceste cursuri sînt scoși din producție și locuiesc în internatul școlii unde studiază. În timpul studiului ei primesc o bursă pentru ei și pentru familie, plătită de către Ministerul Învățămîntului. Bursele și contribuțiile bănești pentru familie (soție, copii etc.) sînt astfel fixate de către guvern, încît nivelul de trai al familiei studentului să nu se micșoreze.

Oricare om al muncii din Republica Cehoslovacă poate studia la cursurile serale sau fără frecvență. Primirea la cursuri se face pe baza unui examen de admitere, care are ca scop să controleze cunoștințele candidatului și aptitudinile sale pentru studiu, precum și pe baza recomandației întreprinderii în care lucrează și a comitetului sindical de întreprindere. Pot studia și femeile casnice, precum și alți cetățeni care se interesează de studiu.

Chiar dacă în formele speciale de studiu se mai manifestă unele neajunsuri și unele greutăți, provocate de faptul că aceste forme se află de abia la începutul existenței lor, se pot observa de pe acum primele mari succese în acest domeniu. Cel mai mare succes constă în faptul că majoritatea cetățenilor Republicii Cehoslovace manifestă un mare interes pentru studiu, pentru dobîndirea unei calificări cît mai înalte.

Alături de elevi

La școala medie nr. 22 din București elevii sînt îndrumați cu grijă de cadrele didactice.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25; 3 luni — 3,12 lei.

Trăiască 1 Mai, ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc!

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL IX Nr. 420

Vineri 26 aprilie 1957

4 PAGINI 25 BANI

Sărbătoarea frăției oamenilor muncii din întreaga lume

„Proletari din toate țările, uniți-vă!" Cu această nemuritoare chemare au încheiat Marx și Engels Manifestul Partidului Comunist, celebrul document — program în care, după cum spune Lenin', „este expusă cu o limpezime și o precizie genială noua concepție despre lume — materialismul consecvent care îmbrățișează și domeniul vieții sociale, dialectica, teoria cea mai cuprinzătoare și cea mai adîncă despre evoluție, și teoria luptei de clasă și a rolului istoric revoluționar de importanță mondială al proletariatului, făuritor al unei societăți noi, al societății comuniste".

Încă din 1889, ca expresie a solidarității muncitorilor din toate țările, Congresul Internaționalei a II-a a hotărît ca ziua de 1 Mai să fie sărbătorită pretutindeni ca zi de luptă revoluționară a clasei muncitoare. Începînd din 1890, în fiecare an, de la un capăt la altul al globului pămîntesc oamenii muncii sărbătoresc cu încredere și entuziasm ziua de 1 Mai — ziua solidarității internaționale a clasei muncitoare, zi de trecere în revistă a forțelor mereu mai unite, mai puternice ale oamenilor muncii din toate țările, zi de luptă pentru pace, democrație și socialism.

Atunci cînd s-a născut și a fost formulată atotbiruitoarea idee a frăției celor ce muncesc în lupta unită împotriva exploatatorilor, socialismul constituia doar o năzuință a proletariatului. De atunci și pînă în zilele noastre, mișcarea muncitorească a făcut progrese uriașe. Pe o mare parte a globului pămîntesc situația clasei muncitoare s-a schimbat radical. Din clasă altădată asuprită și exploatată, ea a devenit clasa conducătoare în stat, stăpînă pe mijloacele de producție și muncește pentru sine însăși, pentru binele tuturor oamenilor muncii, pentru construirea socialismului.

Socialismul a devenit o realitate. Peste 900.000.000 de oameni au pornit pe drumul socialismului și nici o forță din lume nu poate stăvili mersul lor înainte. În zilele noastre socialismul a devenit un puternic sistem mondial, care crește și se întărește necontenit.

Formarea sistemului socialist mondial constituie cea mai mare cucerire a clasei muncitoare și a popoarelor din întreaga lume. Prin formarea puternicei comunități a țărilor socialiste s-a creat o forță materială și morală care influențează asupra întregii desfășurări a istoriei, accelerînd mersul ei pe drumul progresului.

Marile succese ale construirii comunismului în Uniunea Sovietică și ale construirii socialismului în țările de democrație populară sînt urmărite cu dragoste și admirație de oamenii muncii din lumea capitalistă. Ele au devenit mîndria clasei muncitoare internaționale și au arătat tuturor oamenilor muncii că puterea claselor exploatatoare poate fi răsturnată, că socialismul este pe deplin realizabil. Ca urmare a acestor succese, în zilele noastre socialismul exercită o mare forță de atracție în toate țările lumii.

Sărbătorirea zilei de 1 Mai se desfășoară anul acesta sub semnul unor noi izbînzi ale mișcării muncitorești internaționale. Slăbește neîncetat capitalismul mondial, se agravează criza generală a capitalismului, se îngustează continuu zona stăpînită și controlată de imperialism, se destramă rușinosul sistem colonial.

În același timp, cresc și se întăresc forțele mișcării socialiste internaționale, se deschid noi perspective de victorie în fața clasei muncitoare din toate țările. Mobilizînd în jurul său masele cele mai largi ale poporului, clasa muncitoare din țările capitaliste ridică tot mai sus steagul luptei împotriva războiului, pentru cucerirea de drepturi și libertăți democratice, pentru transformarea radicală a societății.

Mărețele idei ale internaționalismului proletar și-au găsit o strălucită întruchipare în formarea și întărirea lagărului socialist, în relațiile de deplină egalitate în drepturi, de într-ajutorare tovărășească și de solidaritate care s-au statornicit între țările socialiste. În cadrul lagărului socialist internaționalismul proletar a fost ridicat la rangul de politică de stat.

Popoarele țărilor socialiste întîmpină ziua de 1 Mai 1957 intensificîndu-și eforturile în vederea întăririi continue a unității de nezdruncinat a lagărului socialist. Întreaga desfășurare a vieții internaționale în ultimul timp a dovedit în fața tuturor popoarelor că unitatea și forța lagărului țărilor socialiste reprezintă cel mai puternic factor al păcii mondiale, al colaborării internaționale și coexistenței pașnice între statele cu regim social diferit. Zdrobirea rebeliunii contrarevoluționare din Ungaria constituie o puternică mărturie a unității și solidarității lagărului socialist, a capacității lui de a riposta la orice încercare de a se atenta la suveranitatea și independența națională a țărilor socialiste. Victoria forțelor socialiste asupra contrarevoluției în Ungaria reprezintă un triumf al ideilor internaționalismului proletar.

Credincios internaționalismului proletar, poporul romîn, împreună cu toate celelalte popoare ale țărilor socialiste, apără cu fermitate unitatea lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, unitate care constituie principala garanție a independenței naționale și a suveranității noastre de stat.

Viața arată că succesele țărilor socialiste, avîntul mișcării de eliberare națională a popoarelor din țările coloniale și dependente, pozițiile cucerite de partidele comuniste din țările capitaliste stîrnesc furia turbată a cercurilor imperialiste în frunte cu cele din S.U.A. În ciuda eșecurilor suferite, aceste cercuri continuă politica de înrobire a popoarelor, de intensificare a pregătirilor războinice. În acest scop, una din principalele lor metode este încercarea de a slăbi solidaritatea internațională a oamenilor muncii. Partidele comuniste și muncitorești, strîns unite sub steagul invincibil al marxism-leninismului, întîmpină ziua de 1 Mai 1957 întărind neîncetat unitatea lor, coeziunea lor ideologică, vigilența lor revoluționară, forța lor combatantă. Marea sărbătoare a solidarității internaționale a oamenilor muncii găsește astăzi partidele comuniste și muncitorești, clasa muncitoare din toate țările în plin avînt al luptei pentru zădărnicirea politicii agresive a cercurilor imperialiste, pentru realizarea unei destinderi în relațiile internaționale.

Poporul romîn întîmpină ziua de 1 Mai 1957 în condițiile întăririi și înfloririi continue a regimului nostru democrat-popular, a patriei noastre socialiste. Sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn, oamenii muncii din țara noastră înfăptuiesc cu succes sarcinile celui de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale.

În cadrul întrecerii socialiste desfășurate în cinstea zilei de 1 Mai oamenii muncii au dobîndit realizări remarcabile. Oțelarii Reșiței au obținut cea mai înaltă producție de oțel din istoria combinatului lor, dînd peste plan 8.000 de tone de oțel, sporind productivitatea muncii cu 8,9% față de plan și reducînd procentul de rebuturi cu 8,25% față de toleranța admisă. La rîndul lor, minerii din Valea Jiului și-au îndeplinit și depășit sarcinile de plan. De la începutul anului și pînă în prezent ei au extras peste 20.000 tone cărbune peste plan. Petroliștii schelei Boldești au dat patriei peste 5.000 tone de țiței peste plan. Asemenea realizări au dobîndit și oamenii muncii din industria ușoară. Numai între 1-12 aprilie muncitorii din țesătoriile de lînă și de bumbac ale fabricii de postav din Buhuși au produs peste plan 9.000 m.p. țesături, iar filatoarele au dat peste plan 4.200 kg de fire. La sate, muncitorii statiunilor de mașini și tractoare și ai gospodăriilor agricole de stat, membrii gospodăriilor colective și ai întovărășirilor agricole, precum și țăranii muncitori cu gospodărie individuală îndeplinesc cu succes lucrările agricole de primăvară.

Alături de întregul nostru popor, cadrele didactice întîmpină ziua de 1 Mai cu importante realizări în munca instructiv-educativă și obștească. Învățătorii și profesorii îmbunătățesc predarea, acordă o atenție din ce în ce mai mare legării învățămîntului de problemele concrete ale construcției socialiste, intensifică munca de educație morală în spirit comunist a tineretului. Ziua de 1 Mai găsește marele detașament al cadrelor noastre didactice în plină activitate pentru asigurarea unei bune desfășurări a ultimei etape de muncă a acestui an școlar. Atenția pedagogilor este îndreptată acum în direcția unei bune organizări și desfășurări a recapitulării finale, a lichidării golurilor constatate în cunoștințele elevilor și studenților, a sistematizării cunoștințelor acestora, a pregătirii examenelor.

1 Mai 1957 va însemna pentru învățătorii și profesorii din toate colțurile țării noastre, ca și pentru ceilalți oameni ai muncii, un nou prilej de intensificare a eforturilor lor în slujba înfloririi și întăririi patriei, de manifestare a unității indisolubile în jurul partidului și guvernului, a solidarității frățești cu oamenii muncii din toate țările lumii.

Oameni ai muncii din toate țările! Să ne unim tot mai strîns sub mărețul steag al internaționalismului proletar!

(Din chemările Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn cu prilejul zilei de 1 Mai 1957)

O CERINȚĂ A VIEȚII

Minuind mecanismele ani de-a rîndul a simțit Nicolae Bucur, mecanic la întreprinderea „1 Mai" din Ploești, nevoia de a învăța. A simțit, ca o cerință vitală, nevoia de a afla tainele acestor mecanisme, de a cunoaște ceea ce a aflat apoi că se numesc principii de funcționare, legi și sisteme. Și s-a înscris la școală, unde a aflat despre mișcarea circulară și a înțeles construcția rotoarelor de la motoarele electrice, a aflat despre pîrghii și a înțeles sistemele cinematice ale aparatelor termoindicatoare la care lucra.

Tot în munca lor din întreprinderi au văzut Maria Frîncu, laborantă la Rafinăria nr. 1 din Ploești, Paraschiv Tomoșoiu, matrițer la Întreprinderea „1 Mai", Constantin Necula strungar la „1 Mai", ca și alți muncitori din Ploești, astăzi elevi la școala serală mixtă din oraș, că au nevoie să învețe, să afle tainele meseriei lor pentru a putea lucra așa cum se cuvine astăzi.

Dar nu este vorba numai de aflarea acelui „de ce?" ivit în fața mașinii la care lucrau. Un orizont larg s-a deschis în fața fiecărui elev. După orele de muncă, abia avînd timp să mănînce și să se schimbe, muncitorii se înghesuie în băncile mici în care dimineața învață copiii și încep minunata călătorie în lumea cunoștințelor. Învață cu același interes despre pîrghii și compunerea forțelor cu tovarășa Ariadna Baciu, profesoara de fizică, despre India și Pakistan cu tovarășul Andrei Dabija, profesorul de geografie și directorul școlii, despre originea omului, cu tovarășa Elena Cărbunescu, profesoară de științe naturale. În clasele cu becurile aprinse la lăsarea serii, poți vedea un vlăjgan mustăcios care arată la hartă, cu sfiala unui adolescent, traseul Gangelui, o tînără muncitoare schițînd compunerea unor forțe la lecția de fizică sau un om cu tîmplele ușor încărunțite povestind despre felul cum a coborît maimuța din copaci și a început să umble în două labe...

Și se întîmplă lucruri de ți-i mai mare mirarea. Oamenii aceștia maturi, așezați în bănci, încep să aibă citeodată manifestările unor elevi adevărați.

— Psihologia pe care ți-o dă banca — spune directorul, asistînd la o lecție și fiind tentat și el să „sufle" răspunsul la o problemă cu care cel de la tablă nu se descurca. Și chiar o face. Iar profesoara, obișnuită cu vocile mature, crede că-i vorba de un elev și aruncă doar peste umăr un „Liniște!", care-l face pe director să-și înghită șoapta...

Se vorbește mult — și pe drept cuvînt — despre îndatorirea cadrelor didactice de a le insufla elevilor dragostea de învățătură. În această privință, însă, în școala serală lucrurile stau altfel: muncitorii-elevi manifestă o adevărată pasiune pentru învățătură, iar profesorii trebuie să-și pună la bătaie toate puterile și toate cunoștințele pentru a răspunde setei lor de cunoștințe. Condițiile în care învață tinerii muncitori nu sînt dintre cele mai ușoare. De multe ori, cei ce lucrează în schimburi sînt nevoiți să facă schimb de noapte cîte două săptămîni la rînd pentru a putea veni la școală. Și chiar cei care lucrează dimineața au un „regim zilnic" foarte strîns: opt ore de muncă încordată în întreprindere, lecțiile la școală, cîteva ore de seară pentru toate treburile gospodărești și, după somn, iarăși la lucru. Bineînțeles că în asemenea condiții totul, sau aproape totul trebuie să se facă în clasă. Și profesorii își organizează munca în așa fel, încît toate cunoștințele să fie dobîndite, recapitulate și fixate la lecții.

Dar cu cîtă dragoste îi ajută elevii pe profesori în această muncă! Ei înșiși execută în timpul liber, cu măiestrie, figuri complicate de geometrie în spațiu, aduc piese din atelierele lor pentru demonstrarea principiilor, pregătesc exemple concrete din munca lor. Politehnizarea aici, în școală serală, se desfășoară și ea într-un mod deosebit: în timp ce la școala de zi cunoștințele teoretice sînt legate de practică, aici se pleacă de la practica muncii fiecăruia la teorie. „Eu fac așa..." — încep totdeauna elevii cînd e vorba de o problemă de fizică, de chimie, de aritmetică sau geometrie. Și profesorii sînt cei care îi lămuresc de ce „fac așa".

Intrînd în școala care le dă răspuns la întrebările ivite în munca lor, lărgindu-și orizontul cultural, muncitorii-elevi de azi, muncitorii-studenți de mîine (căci cei mai mulți vor să dobîndească și o instrucțiune superioară), îngroașă rîndurile intelectualității noastre noi. Iar fondul de aur al cadrelor întreprinderilor noastre socialiste se îmbogățește cu cei care, înarmați cu puterea cărții, se întorc în atelierele lor. Nicolae Bucur, Maria Frîncu, Paraschiv Tomoșoiu și toți ceilalți muncesc mereu mai bine, mai conștienți de ceea ce fac, căci cartea i-a ajutat să înțeleagă problemele pe care viața și munca le-au ridicat în fața lor. Și această cerință a vieții noastre noi este înfăptuită pe deplin.

VALENTIN SĂPUNA

Romantismul certitudinilor

Străbat, căutînd să nu-mi vădesc prea puternic emoția, sălile familiare ale școlii unde acum 12 ani, elev de liceu, mă pregăteam, împreună cu colegii mei de atunci, să pornesc la sărbătorirea primului 1 Mai cu noi și adînci înțelesuri. Clădirea găzduiește acum o școală tehnică metalurgică.

De obicei, cînd pornesc să scriu despre viața unei școli, a elevilor, caut să-mi acordez simțămintele la diapazonul anilor cînd tinerețea de-abia își desprinde primii pași din adolescență. De astă-dată, amintirile dau singure năvală: și tumultul nemaiîntîlnit al străzilor, și vigoarea cîntecelor atunci învățate.

Intru în clasa electricienilor. Au o lecție de tehnologie...

Revenirea în prezent nu gonește imaginile trecutului apropiat, ci se împletește strîns cu ele, le stimulează. Clasa nu se deosebește de cea de pe vremuri. Cunoștințele care se predau ar părea însă neașteptate, uimind pe liceenii de acum 12 ani. Ar uimi mai ales exemplele și competența cu care le dau elevii:

— Ne-am izbit de această greutate și noi, la bobinarea motoarelor trifazice — completează un tînăr blond, cu părul rebel, explicațiile date de un coleg.

— Șeful sectorului nostru din uzină ne-a spus că aceasta se întîmplă doar cînd spirele bobinei nu sînt strînse cu atenție — intervine un altul.

E clar. Pentru a putea cunoaște activitatea elevilor școlii tehnice nu te poți opri numai la vizitarea sălilor de clasă; trebuie în primul rînd urmărită munca lor în uzină.

Sfera de înțelesuri a cuvîntului „școală" cucerește orizonturi de largă amploare pentru elevul zilelor noastre. Școala a încetat să mai însemne cîteva ore de curs și însușirea unor noțiuni în cea mai mare parte rupte de realitate; ea e o punte largă de legătură cu viața, cu practica. Școala tehnică înarmează pe viitorii muncitori de înaltă tehnicitate și pe viitorii tehnicieni cu largi cunoștințe teoretice și practice asupra celor mai perfecționate metode de producție. Dacă înțelegi aceasta, îți va apare absolut natural faptul că întîlnești elevi ai școlii tehnice metalurgice din București — frezori, electricieni, ajustori de precizie — făcînd practică în toate sectoarele industriei noastre grele: la uzinele „Mao-Tze-dun" ca și la „21 Decembrie" sau la „Industria Optică".

Detașamentul cel mai numeros, însă, pătrunde odată cu talazul mîlor de muncitori pe porțile unei uriașe cetăți industriale: uzinele „23 August". Pe aleile largi, către clădirile masive învăluite de soare în jocuri de lumini și umbre roșiatice, în întretăierea liniilor ferate cu șinele giganticelor transbordoare, grupul viitorilor tehnicieni discută în limbajul obișnuiților uzinei.

— Dau ultima culoare celor trei automotoare noi...

— A plecat Pacificul. (Pacificul e uriașa locomotivă de trenuri rapide pe care o produc uzinele).

— Cei de la motoare au terminat seria de 450 c.p. Știi, motoarele pentru care am frezat noi roțile...

Deși nu sînt încă muncitori, elevii școlii tehnice se consideră una cu colectivul întregii uzine, iau parte la eforturile eroice ale colectivului, se bucură de victoriile lui. Acum, în preajma lui 1 Mai, toate discuțiile lor polarizează în jurul realizării angajamentelor în cinstea apropiatei sărbători.

În uriașa hală a sectorului mecanic, spre dreapta, acolo unde se înalță coloanele zvelte, albastre-cenușii, ale mașinilor de frezat, stau alături, plecați peste planul pinioanelor pentru macarale, doi tineri. Pe unul îl recunoști cu ușurință. Fotografia lui a figurat deseori la panoul fruntașilor în producție, iar de curînd gazeta de uzină a publicat un reportaj despre el: e muncitorul Constantin Berbec. Cel de alături, avînd mereu pe buze o întrebare însuflețită, e Bosnegeanu, elev la școala tehnică. Relațiile între cei doi tineri izbesc prin caracterul lor deosebit față de legăturile obișnuite, între meșter și ucenic.

Îl întreb pe Berbec:

— Ce părere ai: va face față Nicu Bosnegeanu, mai tîrziu, în munca de frezor calificat?

Zîmbetul senin al muncitorului e cel mai bun răspuns.

— Te va ajunge poate...

— De ce nu? Poate c-o să mă și întreacă. Meseria noastră cere nu numai pricepere, ci și cunoștințe temeinice. Privește — îmi arată planul împînzit de cote în milimetri și de complicate formule trigonometrice. — Pentru mine, multe din cunoștințele acestea sînt noi, mi le însușesc de-abia acum. Mă ajută el. Lui îi e mai ușor; are școala medie, cunoaște matematica, fizica.

Dar legăturile între cei doi tineri — unul muncitor, altul elev al școlii tehnice — nu se mărginesc la orele de muncă în uzină. Între ei s-a închegat

MIRCEA HERIVAN

(Continuare în pag. 4)

Profesori, învățători și educatori! Creșteți cetățeni culți, constructori activi ai socialismului! Educați cu dragoste noile generații de elevi și studenți în spiritul patriotismului socialist și internaționalismului proletar!

(Din chemările Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn cu prilejul zilei de 1 Mai 1957)

Fruntași

VALERIA ALDIȘ, profesoară de limba romînă, este directoarea școlii medii nr. 2 din orașul Rîmnicul-Sărat. Știind să orienteze în mod just activitatea colectivului didactic, se bucură de multă încredere din partea acestuia, de stima și dragostea elevilor și a părinților.

PETRU ȘANDRU, profesor de fizică — matematică, este șeful secției de învățămînt a sfatului popular al regiunii Baia Mare. În munca sa a dat dovadă de inițiativă și pricepere, îndrumînd cu bune rezultate activitatea școlilor din regiune.

ALEXANDRINA BONEANU, învățătoare emerită, instruiește și educă, de 18 ani, generațiile de copii care trec prin școala de 4 ani din comuna Lehliu, înzestrîndu-i cu cunoștințe temeinice, învățîndu-i să iubească munca și pe oamenii muncii, insuflîndu-le dragostea fierbinte față de patrie.

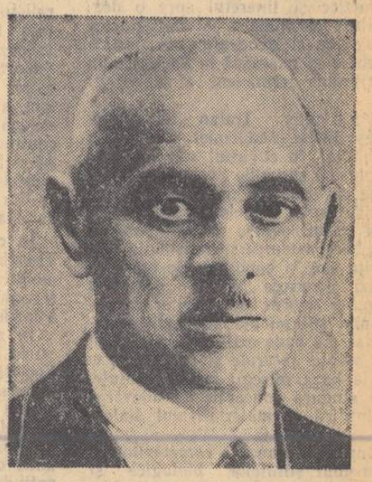

ERNEST BALOGH, doctor în științe geologice, profesor la Facultatea de științe naturale și geografie a Universității „Bolyai" din Cluj, are o bogată activitate didactică și științifică. A publicat peste 250 lucrări științifice — parte din ele fiind apreciate și în străinătate. Acum împlinește cincizeci de ani de activitate în învățămîntul superior.

ILARIE SĂCEANU, profesor de electrotehnică la școala profesională electrotehnică nr. 4 din Capitală, muncește cu devotament pentru pregătirea teoretică și practică a viitorilor muncitori. A perfecționat un aparat de analize electrotehnice, înlesnind astfel instruirea de specialitate a elevilor săi.

Tot mai mulţi fii de muncitori şi ţărani muncitori în învăţămîntul superior

Urmînd îndrumările Ministerului Invăţămîntului şi Culturii, numeroase secţii de învăţămînt organizează cursuri de pregătire a fiilor de muncitori şi ţărani muncitori pentru concursul de admitere în învăţămîntul superior. Secţia de învăţămînt a sfatului popular al Capitalei a dobîndit o experienţă pozitivă în această privinţă. Articolul de faţă prezintă această experienţă

In anii regimului democrat-popular, învăţămîntul superior din ţara noastră a cunoscut o mare dezvoltare. Prin reforma învăţămîntului din anul 1948 porţile instituţiilor de învăţămînt superior au fost larg deschise pentru fiii oamenilor muncii. Statul nostru democrat-popular a creat condiţii cum n-au existat niciodată în trecut pentru ca fiii celor ce muncesc să urmeze cursurile universitare. Creşterea nivelului de trai al muncitorilor şi ţăranilor muncitori, precum şi sprijinul acordat de stat prin burse, locuri în cămine şi la cantinele studenţeşti fiilor lor, au asigurat cuprinderea în universităţi şi institute tehnice de învăţămînt superior a unui număr însemnat de tineri din rîndurile clasei muncitoare şi ale ţărănimii muncitoare. Recrutarea pentru învăţămîntul superior a numeroşi muncitori din producţie a contribuit de asemenea la creşterea procentului elementelor muncitoreşti în instituţiile de învăţămînt superior. Ca urmare a acestor măsuri, în anii care au trecut de la reforma învăţămîntului a început să se formeze în ţara noastră o nouă intelectualitate, ieşită din rîndurile clasei muncitoare şi ale ţărănimii muncitoare, adînc devotată cauzei construirii socialismului.

Pregătind tineretul pentru intrarea în instituţiile de învăţămînt superior, şcolile medii ale Capitalei acordă o mare atenţie orientării spre aceste instituţii a fiilor de muncitori şi ţărani muncitori. Pentru a sprijini şcolile în această direcţie, secţia de învăţămînt a sfatului popular al Capitalei a organizat, în vacanţa de vară a anului trecut, un curs de pregătire a absolvenţilor clasei a X-a, fii de muncitori şi ţărani muncitori. La acest curs au predat cadrele fruntaşe ale şcolilor noastre medii, sprijinite şi de cadre didactice din învăţămîntul superior. Cursul, pe care l-au urmat un număr de peste 200 fii de muncitori şi ţăranii muncitori, a funcţionat cu 5 centre, fiecare centru fiind condus de un responsabil (director sau profesor de şcoală medie). In cadrul fiecărui centru participanţii la curs au fost grupaţi după facultăţile la care s-au hotărît să se prezinte la concursul de admitere.

Cursul a avut durata de o lună, lecţiile desfăşurîndu-se zilnic cîte patru ore, pe baza programei disciplinelor pentru concursul de admitere în învăţămîntul superior.

Ca urmare a conştiinciozităţii cu care au studiat tinerii participanţi la curs, ca şi a ajutorului primit din partea cadrelor didactice, rezultatul cursului a fost mulţumitor: peste 70% din participanţi au reuşit la examenele de admitere în învăţămîntul superior, unii din ei cu note foarte bune.

Deşi rezultatul cursului a fost mulţumitor, totuşi în organizarea şi desfăşurarea lui au fost deficienţe. Astfel, el a început să funcţioneze tîrziu, după încheierea anului şcolar. Nu s-a dus o susţinută muncă de lămurire cu părinţii elevilor, încă din perioada cît ei mai erau în şcoală. Nu s-a putut realiza un nivel cît mai ridicat la toate lecţiile şi seminariile, din cauza sprijinului slab primit din partea cadrelor didactice din învăţămîntul superior.

Secţia de învăţămînt a Capitalei a hotărît să organizeze şi în acest an cursuri de pregătire a fiilor de muncitori şi ţărani muncitori pentru intrarea lor în universităţi şi institute.

Folosindu-se experienţa anului trecut, în acest an s-a trecut la o mai serioasă organizare, care să ducă la obţinerea unor rezultate mai bune. Incă din luna februarie, în urma unei şedinţe care a avut loc la Comitetul orăşenesc P.M.R. Bucureşti, s-a întocmit un plan de muncă, prevăzînd sarcini concrete pentru secţia de învăţămînt a Capitalei, Comitetul orăşenesc U.T.M. şi instituţiile de învăţămînt superior din Bucureşti.

Spre deosebire de anul trecut, cînd la cursuri au participat numai tineri care au absolvit examenul de maturitate în anul şcolar 1955/1956, anul acesta participă la curs şi fii de muncitori şi ţărani muncitori care au dat examenul de maturitate în anii şcolari trecuţi. De asemenea, sînt cuprinşi la cursul de pregătire muncitori din producţie, activişti de partid şi de stat.

Pe baza indicaţiilor primite din partea Comitetului orăşenesc P.M.R. Bucureşti, secţia de învăţămînt a Capitalei şi-a întocmit un plan de acţiune care a fost prelucrat cu şefii secţiilor de învăţămînt raionale şi directorii şcolilor medii din Capitală. In conformitate cu sarcinile trasate, directorii şcolilor medii au înaintat secţiei de învăţămînt tabele nominale cu elevii claselor a X-a, fii de muncitori şi ţărani muncitori (circa 1000) precum şi cu absolvenţii din anii trecuţi din aceleaşi categorii, propuşi să urmeze cursurile (circa 300). In şcoli au avut loc şedinţe plenare cu elevii şi cu părinţii, cu scopul de a-i lămuri asupra necesităţii participării la curs în vederea unei temeinice pregătiri pentru examenul de admitere în învăţămîntul superior.

Pentru recrutarea muncitorilor din întreprinderi, au funcţionat comisii alcătuite din delegaţi ai comitetelor raionale de partid şi inspectori şcolari, comisii care s-au deplasat la întreprinderi, stabilind numărul tinerilor muncitori care se pregătesc să intre în învăţămîntul superior şi facultatea la care doresc să urmeze. Numărul acestor tineri trece de 700.

Pe baza acestor evidenţe, cei propuşi să urmeze cursurile au fost repartizaţi în cinci centre de pregătire. Au fost selecţionate cadrele didactice de la şcolile medii care predau lecţiile şi conduc seminariile.

Deschiderea cursului a avut loc la 21 aprilie a.c. Pregătirea se desfăşoară pe grupe de 30—40 cursişti, alternîndu-se orele de predare cu cele de seminarizare, aşa fel încît să se poată stimula şi îndruma permanent studiul individual al cursiştilor, fără de care nu se poate realiza o temeinică pregătire a acestora. Pînă la încheierea anului şcolar cursul va funcţiona numai odată pe săptămînă (duminica), timp de cinci ore.

Conform prevederilor planului de acţiune, în prima etapă (pînă după examenul de maturitate) sarcina organizării şi desfăşurării cursului revine secţiunii de învăţămînt a Capitalei, urmînd ca în etapa a doua (sfîrşitul lunii iulie şi luna august — pînă la concurs) conducerea cursului să fie preluată de instituţiile de învăţămînt superior.

Inceperea cursului din timp şi în condiţii mai bune de organizare şi funcţionare decît în anul trecut va duce neîndoielnic şi la mai bune rezultate. Pentru aceasta este însă nevoie şi de eforturile unite ale tuturor celor care, prin munca lor, trebuie să contribuie la lărgirea şi mai mult a accesului fiilor de muncitori şi ţărani muncitori în instituţiile de învăţămînt superior, la creşterea unei intelectualităţi ieşite din rîndurile clasei muncitoare.

C. PETRICU
directorul secţiei de învăţămînt a Sfatului Popular al Capitalei

Din plastica sovietică

„I-a prins!" tablou de A. LEPIKOV1

Sensul educativ al artei lui OBRAZŢOV

A vorbi despre sensul educativ al artei lui Obrazţov înseamnă, de fapt, a vorbi despre sensul de a fi al acestei ramuri distincte, reînviate, a artei teatrale al cărei iniţiator, animator, practician şi teoretician este marele artist, oaspetele nostru de azi.

Arta păpuşerească n-a cunoscut nici cînd în trecut zile de „mare glorie"; păpuşile şi însufleţitorii lor au trăit totdeauna în modestia şi anonimatul spectacolelor de bîlci, alături de baraca mizeră a „celui mai tare om din lume" şi de taraba vînzătorului de turtă dulce. Şi această viaţă tristă a micuţei rude sărace a artei era pe cale să se stingă, mută şi uitată. Părea că nimic n-ar mai putea să salveze mărunta plăsmuire din hîrtie, cîrpe şi lemn de la o dispariţie neştiută, nebăgată în seamă, într-o vreme cînd cinematograful şi radioul începeau să pătrundă larg în viaţa omului de rînd.

Dar tocmai acesta este momentul cînd un artist al teatrului „de oameni", un neobosit căutător în lumea artei, Serghei Obrazţov, redescoperă păpuşa, îi consacră pasiunea lui înflăcărată, puterea excepţionalului său talent, şi ridică arta „actorului cu păpuşa" la nivelul unor înţelesuri profund umane, făcînd din ea profesiunea sa artistică şi făurindu-i — într-un sfert de veac — o faimă ce se întinde astăzi peste continente.

Ce l-a determinat pe Obrazţov, omul de o inteligenţă scînteietoare, actorul de un desăvîrşit bun gust, să îmbrăţişeze vechiul meşteşug al păpuşarilor? Setea de originalitate? Poate întîmplarea?

Ne-o spune singur — şi ne-au dovedit-o cu o uluitoare putere de convingere spectacolele la care am avut fericirea să asistăm:

„Pentru mine, păpuşile n-au fost niciodată un scop în sine. Dacă pe umerii minusculi ai păpuşilor nu s-ar putea pune povara de onoare, datoria de a aduce cu adevărat folos oamenilor, aşa cum i se cere şi „marii arte", atunci aş renunţa să mai scriu despre păpuşi sau să mă dedic acestei arte, căci ea n-ar mai fi decît o simplă întîmplare, o „distracţie pentru copii", sau o încercare a esteţilor de a se arăta originali". (Serghei V. Obrazţov, „Profesiunea mea").

Intr-adevăr, păpuşile lui Obrazţov poartă pe umerii lor o sarcină de cinste, o sarcină pe care şi-o îndeplinesc în felul lor propriu, prin mijloacele lor specifice: aceea de a educa, de a forma gustul artistic, de a moraliza, biciuind ceea ce este banal şi ieftin în artă, ceea ce este vulgar şi fals în viaţă.

Prin conciziunea expresiei şi a gestului ei, prin marea putere de sugestie ce i se imprimă, prin capacitatea ei de a tipiza, păpuşa poate, într-un anume sens, mai mult decît actorul-om. Ironia ei este mai incisivă, satira ei mai pregnantă, mesajul ei mai direct, mai eficace. Şi lucrul acesta este limpede pînă la evidenţă pentru cel ce a urmărit extraordinara creaţie — îmbinare desăvîrşită a măiestriei şi a sensibilităţii — pe care o constituie recitalul lui S. Obrazţov, sau a asistat la spectacolul de estradă „Concert neobişnuit".

Cîntăreaţa de romanţe duioase, cu „sentiment profund", care-şi „transmite" emoţiile prin braţe, prin felul cum îşi împleteşte şi îşi frînge degetele, prin nervozitatea cu care-şi frămîntă colierul; baritonul „favorit al publicului", care interpretează după şablon „Aria toreadorului", grijuliu să-şi exhibe temperamentul „vulcanic" şi să-şi copleşească publicul la luarea notei de sus; dirijorul cabotin, care dirijează şi în acelaşi timp „joacă" — pentru publicul din sală — rolul dirijorului; bătrînul violoncelist lipsit de talent, care „şi-a consacrat întreaga viaţă îmbunătăţirii muzicii clasice" — toţi aceştia şi încă mulţi alţii sînt tipuri frecvente de pseudoartişti, pe care observaţia fină a lui Obrazţov (în dublă calitate de actor şi regizor) îi surprinde şi îi înfăţişează în ceea ce ei au mai caracteristic, mai tipic. Folosind mereu alte mijloace, creînd cu un extraordinar simţ al gradaţiei o întreagă gamă a parodiei — de la ironia subtilă la satira ascuţită şi directă — Obrazţov şi colectivul său desfăşoară cu o remarcabilă putere nu numai de analiză, dar şi de sinteză, cu o perspicacitate şi o înţelegere precisă a efectului în public, o imensă operă de educare a bunului gust, de cultivare a sincerităţii şi a măsurii.

Ridiculizarea aspectelor negative — care a fost din toate timpurile sarcina principală a păpuşii — stîrneşte hazul, dezvăluind totodată o întreagă concepţie despre problemele de morală o atitudine clară faţă de om. Ca purtător al unei morale noi, Obrazţov ironizează sentimentalismul abuziv — şi cu atît mai fals — al unora, încredinţînd interpretarea „Romanţei ţigăneşti"... unor căţei; în focul ironiei sale intră apoi acei spectatori stupizi care urmăresc la circ numărul îmblînzitorului de fiare sălbatice cu speranţa nemărturisită că, poate, în această seară tigrul îl va devora pe dresor — oferindu-li-se tocmai ceea ce aşteptau: tigrul îl înghite, cu cisme cu tot, pe îmblînzitor, ştergîndu-se apoi tacticos pe bot; satira caustică se îndreaptă apoi rînd pe rînd împotriva beţivilor, a servililor, a delapidatorilor avutului obştesc etc. Şi de fiecare dată mijloacele sînt altele, pentrucă fantezia creatorului lor este nesecată. Dar nici cînd în spectacolele lui Obrazţov nu simţi virtuozitatea sau fantezia ca scop în sine; de fiecare dată ele slujesc exclusiv ideea, tema — numai atît cît este necesar pentru a o pune în lumină fără echivoc.

Remarcabile succese a obţinut la Bucureşti Teatrul Central de Păpuşi din Moscova şi cu spectacolele „Doi la zero pentru noi" şi „Lampa fermecată a lui Aladin".

Incheind aceste sumare rînduri, putem afirma că publicul romînesc a înţeles şi a primit înaltul mesaj al teatrului lui Obrazţov, s-a convins că pe umerii lor minusculi păpuşile poartă o mare sarcină educativă, că prin aceasta ele aduc folos oamenilor, apropiind masele de „arta mare", în care, fără îndoială, ocupă şi teatrul de păpuşi un loc — şi nu dintre ultimele.

R. VALTER

Congresul şi sesiunea ştiinţifică a Societăţii de ştiinţe naturale şi geografie

Lucrările Congresului şi ale sesiunii ştiinţifice a Societăţii de ştiinţe naturale şi geografie din R.P.R., care au avut loc nu de mult, au stimulat activitatea creatoare a specialiştilor în aceste domenii.

Societatea de ştiinţe naturale şi geografie din R.P.R. — aşa cum a arătat în cuvîntul de deschidere la Congres prof. univ. Nicolae Sălăgeanu, membru corespondent al Academiei R.P.R. — continuă tradiţiile progresiste ale societăţii naturaliştilor şi geografilor din ţara noastră. Societatea are sarcina să strîngă rîndurile oamenilor de ştiinţă care activează în domeniile biologiei, geologiei şi geografiei, să mijlocească schimbul de experienţă, să asigure dezbaterea problemelor ştiinţifice de actualitate în aceste domenii, să uşureze publicarea lucrărilor de specialitate, să contribuie la introducerea în practică a rezultatelor obţinute, la îmbunătăţirea predării ştiinţelor naturale şi geografiei în învăţămînt.

Salutînd Congresul din partea Ministerului Invăţămîntului şi Culturii, tov. **Gh. Ploeşteanu**, membru în Colegiul Ministerului, a arătat că Societatea de ştiinţe naturale şi geografie a obţinut numeroase realizări prin activitatea filialelor şi a revistei „Natura". Ea este chemată să orienteze şi în viitor cadrele didactice şi tineretul spre o dezvoltare necontenită a disciplinelor biologice şi geografice. Profesorii trebuie să găsească în Societate un sprijinitor permanent al activităţii lor.

Prof. univ **Traian Săvulescu**, preşedintele Academiei R.P.R., a subliniat în cuvîntul său de salut faptul că sarcinile Societăţii de ştiinţe naturale şi geografie diferă fundamental de cele ale societăţilor din trecut, pentru că sînt puse în slujba construirii socialismului. Diferite sînt şi condiţiile de lucru astăzi, deoarece statul democrat popular acordă cercetărilor în domeniul ştiinţei un larg sprijin material. La baza activităţii Societăţii de ştiinţe naturale şi geografie, ca şi la baza întregii noastre ştiinţe, stă singura concepţie cu adevărat ştiinţifică — materialismul dialectic.

Intreaga muncă a cercetărilor în domeniul ştiinţelor biologice şi geografice — a spus în continuare vorbitorul — trebuie să fie strîns legată de practică, să contribuie la sporirea producţiei, la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Darea de seamă asupra activităţii Societăţii de ştiinţe naturale şi geografie prezentată în cadrul Congresului a analizat atît realizările cît şi lipsurile din munca acesteia în perioada 1949—1956. Activitatea societăţii — s-a arătat în darea de seamă — s-a axat pe linia trasată de Hotărîrile partidului şi guvernului. Comunicările, referatele şi conferinţele ţinute de membrii Societăţii au contribuit la dezvoltarea muncii de cercetare ştiinţifică, la informarea cadrelor didactice de specialitate, la orientarea lor asupra unor probleme importante privind conţinutul şi metodica predării.

Atît din darea de seamă, cît şi din discuţiile ce au urmat, s-au desprins sarcinile de viitor ale Societăţii. Vorbitorii au insistat asupra faptului că Societatea trebuie să atragă la activitatea ştiinţifică pe profesorii din învăţămîntul de cultură generală, sprijinindu-i prin sugerarea unor teme, prin consultaţii individuale, materiale de îndrumare, subvenţii şi premii, prin publicarea lucrărilor rezultate din cercetări. De asemenea, Societatea trebuie să participe la discutarea planului de învăţămînt, a programelor şi manualelor şcolare — să iniţieze o acţiune pentru uniformizarea nomenclaturii geografice din hărţi, manuale şi tratate, să publice ghiduri de excursii şi îndrumătoare pentru studierea florei, faunei şi petrografiei din ţara noastră etc. In activitatea viitoare a Societăţii de ştiinţe naturale şi geografie trebuie antrenaţi naturalişti şi geografi din învăţămîntul de toate gradele, ca şi tineretul studios.

In darea de seamă asupra activităţii revistei „Natura" — organul Societăţii — s-a arătat că această publicaţie a continuat cele mai valoroase realizări ale publicaţiilor similare din trecut, a înfăţişat progresul ştiinţelor naturale, geologice şi geografice în ţara noastră şi peste hotare, în deosebi în U.R.S.S. şi în ţările de democraţie populară. Revista a publicat numeroase materiale elaborate de naturaliştii şi geografii din întreaga ţară. In viitor, revista va trebui să dezbată unele dintre problemele importante ale ştiinţelor naturale astăzi în discuţie, ca problema speciei, a originii vieţii etc. De asemenea, redacţia revistei trebuie să continue discutarea unor probleme pe cicluri de articole, să îndrumeze cadrele didactice din învăţămîntul mediu şi elementar în munca de cercetare ştiinţifică.

In continuarea lucrărilor Congresului s-a prezentat proiectul modificat al statutului societăţii şi s-a ales noul consiliu de conducere a Societăţii.

In zilele următoare, s-au desfăşurat lucrările sesiunii ştiinţifice a Societăţii, pe secţii şi subsecţii.

In secţia de geologie s-au prezentat comunicări privind probleme de hidrogeologie, paleontologie şi speologie — comunicări care au adus o contribuţie importantă la extinderea cunoştinţelor din domeniul acestor discipline. Comunicările prezentate în cadrul secţiei de geografie fizică au abordat probleme de geomorfologie, hidrologie, meteorologie biogeografie. Participarea a numeroşi tovarăşi la discuţii a arătat interesul acestora faţă de temele comunicărilor prezentate. Deosebit de valoroase au fost comunicările privind unele probleme din domeniile geografiei industriei, agriculturii, oraşelor, populaţiei etc. prezentate în secţia de geografie economică. In legătură cu metodica predării geografiei s-au prezentat comunicări privind planul şi programa de învăţămînt mediu, excursiile şcolare, diferite metode de predare a geografiei, folosirea diferitelor aparate în predarea geografiei ş.a. Un accent special s-a pus în comunicările acestei secţii pe realizarea politehnizării învăţămîntului în cadrul predării geografiei. De asemenea, au fost prezentate o serie de comunicări privind metodica predării ştiinţelor naturale, acestea oprindu-se îndeosebi asupra aspectelor politehnizării învăţămîntului în predarea acestui obiect.

Un loc însemnat l-au ocupat la sesiune comunicările privind rezultatele cercetărilor botaniştilor şi zoologilor — multe din ele fiind legate de nevoile practice ale economiei noastre agricole, silvicole şi piscicole, cercetările de botanică şi zoologie aplicată. Deosebit de importante s-au vădit, de asemenea, cercetările de fiziologie a plantelor şi animalelor.

Participarea largă la lucrările Congresului şi sesiunii ştiinţifice a naturaliştilor şi geografilor din învăţămîntul de toate gradele, din peste 30 de oraşe ale ţării, intervenţiile şi propunerile valoroase ale acestora au arătat creşterea pregătirii profesionale şi ideologice a membrilor Societăţii.

Imbunătăţind continuu activitatea sa, Societatea va putea aduce o contribuţie tot mai însemnată la dezvoltarea cercetării ştiinţifice în domeniul biologiei, geologiei şi geografiei, la ridicarea pe o treaptă mai înaltă a predării acestor discipline la învăţămîntul nostru de toate gradele

Conf. univ. OCTAV MUNTEANU
secretar general
al Societăţii de ştiinţe naturale şi geografie

Ion Ghica-pedagog

De curînd s-au împlinit 60 de ani de la moartea marelui scriitor romîn Ion Ghica. Strălucit om de cultură în spiritul generaţiei de la 1848, Ion Ghica este autorul a numeroase scrieri literare, ştiinţifice şi politice.

Cititorii, care-l cunosc pe Ghica îndeosebi din minunatele lui „Scrisori" către Vasile Alecsandri, au putut observa că din cadrul preocupărilor multilaterale ale scriitorului nu lipsesc cele pedagogice. In scrisorile intitulate „Şcoala acum 50 de ani" şi „Dascăli greci şi dascăli romîni" întîlnim o evocare bogată în amănunte a învăţămîntului de la începutul secolului trecut. Dascăli în işlic şi ceacşiri ofereau fiilor de boieri o stearpă învăţătură teologică. Dar Ghica aminteşte cu emoţie şi de „acei bieţi dăscălaşi care au fost depozitarii limbii şi naţionalităţii noastre" şi care, „plătiţi ca vai de ei, cu un codru de pîine, trăiau şi munceau necunoscuţi, fără să bănuiască măcar că erau patrioţi". Unele informaţii se referă la sosirea lui Gh. Lazăr în Bucureşti şi la înfiinţarea şcolii de la Sf. Sava, eveniment important în istoria învăţămîntului nostru.

Mai amplă este această analiză critică în „Convorbirile economice" în care Ghica, studiind bugetul Ministerului cultelor şi instrucţiunii publice, arată: „Cheltuielile cele mari ce am făcut cu armata şi luxul în birocraţie, nu numai că nu ne-au permis să dăm instrucţiunii publice ceea ce i se cuvenea, dar ne-a făcut să nu-i lăsăm nici ceea ce era a ei bună şi dreaptă proprietate".

Ocupîndu-se, pe rînd, de toate gradele de învăţămînt, Ion Ghica remarcă mereu, în această lucrare, că învăţătura se face de mîntuială, fiind lipsită de un caracter practic. Pe Ghica îl revoltă studiile făcute numai pentru diplomă şi în vederea unei activităţi birocratice, neproductive. Ne atrag în deosebi atenţia îndemnurile pe care el le adresează părinţilor, arătîndu-le că „alegerea profesiunii copiilor" este „răspundere mare, căci de la dînsa atîrnă dezvoltarea facultăţilor, progresul inteligenţei". Şi Ghica sfătuieşte: „Părinţi care vă iubiţi copiii, care vă iubiţi patria, daţi educaţiune fiilor voştri, daţi-le învăţătură multă şi sănătoasă..., împingeţi-i la ştiinţe, la litere, la carte, la meşteşuguri, la industrie, la agricultură, la comerţ, nu-i aruncaţi în prăpastia cancelariilor".

Numeroasele referiri la problemele învăţămîntului pe care le întîlnim în cele două opere amintite mai sus ne fac să presupunem — şi nu fără temei — că Ion Ghica a avut legături mai strînse cu şcoala.

Intr-adevăr, printre multiplele ocupaţii cu care s-a îndeletnicit de-a lungul vieţii, una din cele mai dragi i-a fost cea de profesor. La 12 octombrie 1842, proaspăt întors în ţară de la studii, tînărul inginer Ion Ghica se urcase la catedra Academiei Mihăilene pentru a preda geometria, geologia şi economia politică. La bătrîneţe el avea să-şi amintească, nu fără duioşie, de zilele profesoratului său: „Şi iată-mă aşezat înaintea unei table, cu creionul de cretă în mînă, arătînd tinerilor dimineaţa proprietăţile cercului, ale elipsei, ale parabolei şi ale iperbolei şi după amiază vorbindu-le despre formaţiunile munţilor şi ale straturilor pămîntului... Lucram şi luptam nu împins de setea de posturi bine plătite sau de ranguri pe scara arhontologiei, dar numai de dorinţa de a dezvolta în spirite şi în inimă sentimentul binelui, al frumosului şi iubirea de ţară". („O călătorie de la Bucureşti la Iaşi înainte de 1848").

In perioada în care Ghica îşi începea, cu rezultate care au fost unanim apreciate, munca de profesor, şcoala romînească se afla într-o stare de înapoiere în raport cu dezvoltarea relaţiilor burgheze. Dacă în Ţara Romînească, datorită stăruinţei lui Petrache Poenaru, învăţămîntul sătesc începuse să se dezvolte pe alocuri, în Moldova situaţia era mai grea. Prevederile cu privire la şcoală din Regulamentul Organic se traduceau în faptă cu greutate şi încetineală. In aceste condiţii, Ion Ghica are meritul de a fi alcătuit un proiect amănunţit de organizare a învăţămîntului care, în ciuda unor limite ideologice inerente vremii, cuprinde numeroase elemente democratice, menite să ajute dezvoltarea şcolii romîneşti. Calitatea principală a acestui proiect este caracterul lui practic, faptul că nu se cufundă în utopii, ci porneşte de la realitatea existentă, de la necesităţile dezvoltării economice a ţării.

Prima parte a acestui proiect este publicată în 1844 în revista al cărei „subversiv" titlu — „Propăşirea" — fusese tăiat de cenzură, rămînînd numai subtitlul „Foaie ştiinţifică şi literară".

In ce priveşte învăţămîntul sătesc, I. Ghica propune să se înfiinţeze în toate satele şcoli gratuite. „Proprietarii să plătească pentru şcoală o sumă proporţională numărului de locuitori ce au pe moşii". Aceste şcoli urmau să fie împărţite în 3 „clasuri" mixte, în care să se înveţe cititul, scrisul, gramatica, aritmetica şi istoria („fapte vrednice de laudă a strămoşilor noştri"). De remarcat caracterul practic al învăţăturii: copiii urmau să capete cunoştinţe elementare de agronomie, zootehnie, agrimensură, precum şi „exempluri de cvitanţii, de zapise şi de jălbi".

Mai interesante încă sînt indicaţiile cu privire la organizarea unor şcoli normale destinate pregătirii cadrelor de învăţători pentru şcolile săteşti. Planul de învăţămînt al acestor şcoli normale trebuie să cuprindă, arată Ghica, nu numai limba naţională, istoria naţională, aritmetică, geometrie, ştiinţe naturale, muzică şi religie, dar şi „cunoştinţe ţărăneşti", a căror aplicare să se facă într-o formă model a şcolii normale. Nu lipseau, se înţelege, psihologia, pedagogia, „arta didactică" şi „metoda" (adică metodica), la care Ion Ghica adăuga „un curs despre mijloacele de a cîrmui o şcoală de sat" şi cerinţa de a-i exersa pe normalişti „a vorbi lămurit şi cu judecată, în simplitate şi exacteţe". Pentru ca „să se pilduiască de metodul didactic", elevii şcolii normale trebuiau să asiste la lecţii în diferite şcoli săteşti, urmînd să ţină la rîndul lor lecţii într-o „şcoală de exerciţiu" special organizată.

Ghica acorda multă atenţie vieţii colective a tinerilor din şcolile normale. Ei trebuiau să trăiască fără slugi, deservindu-se singuri. „Trebuie propovăduită cea mai strînsă frăţie între acei tineri şcolari care se consfinţesc la învăţătura tinerimii ţărane". Intreaga lor pregătire era subordonată sarcinii pregătirii unor învăţători săteşti care să vină cu toată tragerea de inimă în mijlocul ţărănimii şi să se dedice luminării ei.

Notăm o ultimă observaţie cu privire la şcolile normale, de mare interes pentru perioada în care unirea principatelor era un vis depărtat: „Sistemul şi cărţile întrebuinţate într-aceste şcoli trebuie să fie aceleaşi în amîndouă principaturile, căci aceasta ar fi singurul mijloc ca să se poată introduce în limbă şi în obiceiuri o unitate desăvîrşită, dorinţă dragă oricărui romîn bun şi adevărat iubitor de neam".

Continuarea acestui proiect de învăţămînt, atît de progresist pentru acel timp, a fost publicată de I. Ghica în 1847, în „Foaia pentru minte, inimă şi literatură" a lui Gh. Bariţiu.

In planul şcolilor urbane pentru copiii din rîndurile micii burghezii recunoaştem acelaşi caracter practic: aci urmează să se facă aplicaţii la mecanică şi construcţii, să se înveţe geometria practică, fizică, chimie, drept comercial, ţinerea registrelor, precum şi „geografia şi istoria principatelor mai pe larg, iar a celorlalte neamuri numai pe cît privesc interesele comerciului şi ale industriei".

In cadrul proiectului de organizare a învăţămîntului redactat de Ion Ghica se acordă multă atenţie şi „învăţăturii secunde sau colegiale", pregătitoare pentru studii superioare. Planul acestui tip de şcoală medie este interesant nu atît prin el însuşi, cît prin observaţiile pedagogice şi metodice pe care le adaugă Ion Ghica. Astfel, în privinţa limbii latine — pentru care ni se dă o programă amănunţită, pe 6 ani — Ghica cere ca „profesorul să se folosească de toate ocaziile ce-i va da gramatica latinească, ca să dea şcolarilor noţiţii desluşite şi adevărate asupra limbii romîneşti; profesorul să puie necontenit gramatica romînească în paralel cu cea latină". Despre ştiinţele matematice autorul notează că ele sînt „foarte folositoare dezvoltării intelectului şi formării unei judecăţi drepte şi raţionale". La istorie programa nu este publicată, deoarece „de la 1844 pînă la 1847, multe din ideile mele asupra istoriei s-au prefăcut". Totuşi Ghica indică să nu se prezinte fapte „asupritoare", care ar putea provoca „ambiţia şi dorinţa de stăpînire în inimile tinerilor", să nu-i facem „admiratorii Romulilor şi Cezarilor". „Profesorii de istorie ar face bine să puie mai multă importanţă în apărarea libertăţii grecilor împotriva persilor şi lacedemonilor, decît în năvălirile şi cotropirile romanilor".

Aci trebuie să adăugăm încă o observaţie a lui Ion Ghica în legătură cu predarea istoriei, care ne arată că marele scriitor era partizanul unei însuşiri conştiente, pe bază de analiză critică şi de selecţie în ordinea valorii, a cunoştinţelor. El scria: „Cea mai mare parte a lecţiilor să fie întrebuinţată a cerceta faptele şi pricinile care au avut înrîurire asupra societăţii de astăzi, astfel s-ar împlînta în inimile tinerimii dorinţe curate şi s-ar forma un duh de critică şi de cercetare, atît de neapărat trebuincios..."

Planul de învăţămînt pentru şcoala medie pe care-l propunea I. Ghica acum mai bine de un secol are, după cum e firesc, numeroase lipsuri. Viitorul autor al „Convorbirilor economice" uită să treacă în proiect „Economia politică", deşi proiectul e scris în momentul cînd el însuşi preda acest obiect la Academia Mihăileană. Sînt neglijate şi ştiinţele naturale, dar religia e nelipsită. Lipsesc educaţia fizică şi „cîntarea" — pe care le va cere mai tîrziu, în „Convorbiri economice". Cu toate acestea, privit în ansamblu, proiectul lui Ghica este unul dintre cele mai progresiste şi mai practice proiecte apărute înaintea „Proclamaţiei de la Islaz". Printre alte probleme demne de atenţia istoricilor pedagogiei noastre este şi cea a acestui proiect şi a înrîuririi pe care a avut-o asupra dezvoltării învăţămîntului nostru.

MIRCEA ŞTEFAN

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

Întîmpinarea și sărbătorirea zilei de 1 Mai în școli

Poporul nostru muncitor întîmpină ziua de 1 Mai cu noi succese în îndeplinirea sarcinilor stabilite de cel de-al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn

Oamenii muncii din patria noastră își manifestă cu ocazia zilei de 1 Mai dragostea nemărginită față de patrie, față de regimul nostru de democrație populară, față de Partidul Muncitoresc Romîn și Guvernul Republicii Populare Romîne.

Cu acest prilej, poporul muncitor din țara noastră își exprimă recunoștința sa față de Uniunea Sovietică, care luptă pentru a apăra pacea și prietenia între toate popoarele și pentru solidaritatea internațională a oamenilor muncii de pretutindeni.

Întîmpinarea și sărbătorirea acestui eveniment în școlile de cultură generală, în școlile pedagogice, școlile profesionale și tehnice și în institutiile de educație trebuie să constituie un prilej de a pune în lumină marile realizări ale oamenilor muncii din țara noastră, de a intensifica munca de educație politico-ideologică a elevilor, de educare a lor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. Întîmpinarea și sărbătorirea acestui eveniment trebuie să se desfășoare sub semnul intensificării muncii elevilor pentru însușirea temeinică a cunoștințelor și îmbunătățirea disciplinei școlare.

Pentru realizarea acestui scop, în școlile de cultură generală, pedagogice, profesionale și tehnice și în instituțiile de educație se vor organiza următoarele acțiuni:

1. În cadrul orelor educative, al celor de informare politică, precum și la unele lecții de istorie, limba romînă, literatura romînă, limba maternă (în școlile pentru naționalitățile conlocuitoare), geografie și constituție, cadrele didactice vor organiza scurte expuneri și convorbiri cu elevii în legătură cu importanța zilei de 1 Mai, subliniind lupta poporului nostru muncitor și lupta comună a oamenilor muncii din lumea întreagă pentru o viață mai bună.

2. În preajma zilei de 1 Mai, se vor organiza în școli adunări festive, cu care prilej li se va vorbi elevilor și părinților despre „Însemnătatea zilei de 1 Mai în lumina internaționalismului proletar", subliniindu-se și rezultatul muncii în școala respectivă și sarcinile care stau în fața școlii în vederea încheierii cu succes a anului școlar. Aceste adunări vor fi urmate de scurte programe artistice.

3. Cadrele didactice vor organiza, cu sprijinul organizațiilor de pionieri și U.T.M., întîlniri cu fruntași în producție, scriitori, precum și cu membri de partid din ilegalitate, cu care ocazie se va face o paralelă între felul cum serbau muncitorii ziua de 1 Mai în regimul burghezo-moșieresc și cum se serbează în regimul nostru.

4. Cadrele didactice, împreună cu organizațiile de pionieri și U.T.M., vor mobiliza pe elevi să depună eforturi pentru a obține rezultate bune la învățătură în cinstea zilei de 1 Mai și în perioada de recapitulare a materiei, în vederea încheierii cu succes a anului școlar. Colectivele de redacție ale gazetelor de perete se vor îngriji de popularizarea metodelor înaintate folosite în procesul de învățămînt și a angajamentelor luate de cadrele didactice și elevi în cinstea zilei de 1 Mai.

5. În zilele de 1-2 Mai, zile de repaus, se vor organiza excursii, precum și alte acțiuni cultural-sportive în cinstea celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova, în cinstea Decadei culturii R.S.F.S.R. etc.

6. Cadrele didactice vor sprijini organizațiile de pionieri și U.T.M. din școli în acțiunea de plantare a pomilor fructiferi, de curățire a pomilor de omizi, de distrugere a dăunătorilor recoltei, pădurilor, de curățire și înfrumusețare a școlilor și grădinilor școlare, de sprijinire a acțiunii desfășurate de sfaturile populare pentru înfrumusețarea localității respective etc.

Specialități la care se pot susține dizertații de candidat în științe

În conformitate cu Regulamentul pentru organizarea și funcționarea Comisiei Superioare de Diplome, aprobat prin H.C.M. nr. 26/1953 și în temeiul art. 49 din Constituția R.P.R., Ministerul Învățămîntului și Culturii a dispus ca Ordinul nr. 384/1957 privind instituțiile de învățămînt superior care au dreptul de a primi dizertații de candidat în științe să se completeze cu următoarele specialități:

1. Universitatea „C. I. Parhon" București: Algebră.

2. Institutul de Inframicrobiologie al Academiei R.P.R. Pentru titlul de candidat în științe biologice: Parazitologie.

3. Institutul de Cercetări Agronomice al Academiei R.P.R. Pentru titlul de candidat în științe agricole: Genetică, ameliorare; Agrotehnică; Fitotehnie; Pedologie; Entomologie; Viticultură; Fitopatologie.

Pentru titlul de candidat în științe biologice: Fitopatologie; Genetică, ameliorare.

4. Observatorul Astronomic București. Pentru titlul de candidat în științe fizico-matematice: Seismologie.

5. Institutul de Energetică al Academiei R.P.R. Pentru titlul de candidat în științe tehnice: Energetică generală; Automatizări.

6. Institutul de fizică atomică al Academiei R.P.R. Pentru titlul de candidat în științe fizico-matematice: Structura materiei; Spectroscopie; Electricitate.

7. Secția de științe geologice și geografice a Academiei R.P.R. Pentru titlul de candidat în științe geologice: Mineralogie; Stratigrafie.

8. Institutul de Endocrinologie al Academiei R.P.R. Pentru titlul de candidat în științe medicale: Biochimie medicală.

9. Institutul medico-farmaceutic București. Pentru titlul de candidat în științe medicale: Farmacologie.

10. Institutul medico-farmaceutic Cluj. Pentru titlul de candidat în științe medicale: Istoria medicinii.

11. Academia Militară Tehnică: Pentru titlul de candidat în științe tehnice: Fotogrametrie.

Pentru continua îmbunătățire a activității organizațiilor sindicale din învățămînt

La consfătuirea cu președinții comitetelor sindicale raionale și orășenești ale muncitorilor din învățămînt, care a avut loc între 10—12 aprilie în București, s-au dezbătut principalele probleme legate de activitatea practică a organizațiilor sindicale din școli.

Problemele puse în discuția consfătuirii au fost: ridicarea nivelului activității organizatorice a sindicatului; munca politică de masă și cultural-educativă în rîndul membrilor de sindicat; probleme ale activității profesionale în atenția organizațiilor sindicale; despre îmbunătățirea activității de asigurări sociale și munca administrativ-financiară.

Pe baza referatelor prezentate în consfătuire și a discuțiilor purtate în ședințele plenare și în seminarii, prezidiul C.C. al S.M.I. a adoptat următoarele concluzii:

Cu privire la activitatea organizatorică

Comitetele sindicale raionale ale muncitorilor din învățămînt au reușit, în linii mari, să cunoască specificul și conținutul muncii sindicale, să mobilizeze masa membrilor de sindicat din învățămînt la traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului. Multe dintre ele au întreprins acțiuni care vădesc capacitate organizatorică, o bună orientare și, în special, dorința de a nu-și precupeți eforturile pentru a-și îndeplini sarcinile de onoare cu care au fost învestite de alegătorii lor, membrii de sindicat.

În activitatea pe care au desfășurat-o de la alegeri și pînă în prezent, comitetele sindicale raionale nu au reușit însă să cunoască problemele muncii tuturor organizațiilor sindicale de bază din școli. În multe din aceste organizații activul sindical nu este suficient îndrumat pentru a desfășura o muncă susținută și just orientată. De aceea, activitatea lor rămîne încă la suprafața problemelor. De asemenea, ca urmare a lipsei de orientare justă a unor organizații sindicale, activitatea acestora se desfășoară paralel cu munca administrativă din școală, fără să existe preocuparea pentru folosirea unor metode specifice în munca sindicală.

Ce trebuie să facă în primul rînd comitetele sindicale raionale în domeniul ridicării capacității lor organizatorice?

Este necesar ca, înainte de toate, să se ia măsuri urgente pentru înviorarea activității sindicale în unitățile de învățămînt, în școli. Centrul de greutate al activității aparatului central și al activului raional să fie mutat în școli, la comitetele de instituție, la grupele sindicale.

Fiecare membru al comitetului raional trebuie să cunoască îndeaproape viața școlilor, a unităților de învățămînt de care răspunde, trebuie să învețe în mod practic pe președintele comitetului de instituție sau pe responsabilul grupei sindicale să-și alcătuiască planul de muncă, să organizeze adunări sindicale, consfătuiri de producție etc. Activitatea organizatorică desfășurată de organizațiile sindicale din școli trebuie să ducă la îmbunătățirea procesului de învățămînt, la închegarea colectivelor pedagogice, la îmbunătățirea activității culturale de masă a membrilor de sindicat în rîndurile populației din comuna și din satul respectiv.

Este necesar ca în fiecare unitate școlară să aibă loc, în mod periodic, la sfîrșitul fiecărui trimestru, adunări generale în cadrul cărora comitetele de instituție, activul sindical să raporteze membrilor de sindicat care i-au ales asupra felului cum și-au desfășurat activitatea, să arate ce obiective își propun în trimestrul următor. De regularitatea cu care se vor ține adunările generale sindicale în unitățile de învățămînt depind în mare măsură creșterea spiritului de răspundere al organelor sindicale în fața celor care le-au ales, asigurarea democrației muncitorești în cadrul organizațiilor sindicale de bază.

Este de asemenea necesar ca toate comitetele raionale să îmbunătățească munca lor cu activul sindical. În această direcție este valoroasă experiența acumulată pînă acum de către unele comitete sindicale raionale în organizarea „Zilei activului sindical". Pe viitor „Ziua activului sindical" va trebui să fie organizată pe probleme și să aibă la bază studierea experienței sindicale înaintate.

Pentru îmbunătățirea activității organizatorice a comitetelor sindicale raionale este necesar să se organizeze, acolo unde este posibil, cabinete sindicale în care să fie concentrate cele mai bune planuri de activitate ale comitetelor de instituție, ale grupelor sindicale, în care să se studieze metodele înaintate folosite de diferite comisii, de diferiți activiști. Este bine ca, în timpul vacanțelor, comitetele sindicale să organizeze cursuri și seminarii cu durata de cîteva zile pentru activul sindical, în cadrul cărora să se analizeze și să se adîncească problemele actuale ale activității sindicale din școli.

De o deosebită importanță în îmbunătățirea activității organizatorice este controlul îndeplinirii sarcinilor. Prezidiul C.C. al S.M.I. socotește că este necesar ca în practica comitetelor sindicale raionale să intre organizarea de plenare trimestriale, la care acestea să dea socoteală, în fața activului sindical raional, de felul cum și-au desfășurat munca pe o perioadă și să prezinte proiectul planului de activitate pe trimestrul următor. Aceasta va duce la instituirea unui control serios al membrilor de sindicat asupra activității organelor pe care ei le-au ales și pe care trebuie să le controleze și să le ajute în îmbunătățirea activității lor. În afară de formele cunoscute ale controlului, se recomandă organizațiilor sindicale să extindă controlul reciproc între organizațiile sindicale de bază.

Trebuie acordată o mai mare atenție organizării ședințelor de prezidiu ale comitetelor sindicale raionale, precum și ședințelor de comitet. În aceste ședințe trebuie analizată în adîncime activitatea comitetelor de instituție, a grupelor sindicale, trebuie luate hotărîri concrete cu privire la îmbunătățirea muncii. Este necesar ca aceste hotărîri să ajungă la toate organizațiile sindicale de bază din școli.

Pentru îmbunătățirea activității organizațiilor sindicale din școli este necesar să se ia măsuri în vederea stabilirii unor relații principiale între comitetul de instituție, grupa sindicală și conducerea școlii.

Sînt școli unde directorii subapreciază munca sindicală și unde, la rîndul lor, organizațiile sindicale nu mobilizează pe membrii de sindicat la îndeplinirea obligațiilor lor profesionale. Sînt de asemenea școli unde au loc certuri, neînțelegeri între președintele comitetului de instituție și directorul școlii. Această trebuie să înțeleagă că rolul hotărîtor în școală îl are colectivul pedagogic, din care fac parte și directorul și președintele comitetului de instituție. Organizația sindicală își va spori prestigiul și în măsura în care va contribui la întărirea colectivului pedagogic.

Directorii de școli trebuie să știe că au datoria să-și asigure colaborarea colectivului, să organizeze colectivul cu care lucrează. Dar pentru organizarea colectivului directorul trebuie să se sprijine pe organizația sindicală din școală, să stimuleze inițiativa acesteia, să-i dea prilejul să-și întărească contribuția la îmbunătățirea procesului de învățămînt.

Sprijinirea activității profesionale

Organizațiile sindicale din școli au datoria să mobilizeze pe membrii lor în rezolvarea tuturor problemelor legate de îmbunătățirea continuă a procesului de învățămînt.

Una din sarcinile de bază ale organelor sindicale din învățămînt în domeniul muncii profesionale este asigurarea realizării planului de școlarizare. Organizațiile sindicale din școli trebuie să-și mobilizeze în această direcție toate forțele, toată inițiativa. O deosebită atenție trebuie acordată, în legătură cu aceasta, organizării internatelor, solicitîndu-se sprijinul părinților, al organizațiilor de masă etc. În consfătuire s-a vorbit despre internatele din raionul Costești, bine organizate cu sprijinul părinților. Experiența acestora trebuie studiată și popularizată.

Comitetele sindicale trebuie să sprijine formarea fie la comună, fie la raion, a unui fond de școlarizare, pentru a ajuta pe acei copii care, din diferite motive, au nevoie de acest ajutor.

În ceea ce privește contribuția organizațiilor sindicale la îmbunătățirea conținutului procesului de învățămînt, prezidiul C.C al S.M.I. subliniază ca o sarcină de mare însemnătate mobilizarea tuturor forțelor pentru scăderea numărului de elevi rămași în urmă la învățătură, pentru scăderea numărului de repetenți, pentru un procent real, dar urcat, de promovabilitate. În școala în care aproape jumătate din elevi nu reușesc la învățătură nu poate fi vorba de o activitate sindicală rodnică. Trebuie dusă o luptă perseverentă pentru a ridica exigența membrilor de sindicat, învățători și profesori, față de propria lor muncă. În ședințele sindicale trebuie analizată munca acelor cadre care manifestă delăsare, care nu se pregătesc pentru lecții, care privesc cu superficialitate sarcinile instruirii și educării elevilor.

Este necesar ca organizațiile sindicale din școli să studieze activitatea acelor cadre didactice care nu au la obiectele lor elevi rămași în urmă la învățătură și să popularizeze larg această experiență.

Sarcina cea mai importantă a organelor sindicale este aceea de a-și da contribuția la întărirea, la cimentarea colectivelor pedagogice. Comitetul sindical raional nu are dreptul să rămînă indiferent cînd știe că într-un colectiv pedagogic s-au ivit neînțelegeri care macină energiile, care dizolvă inițiativele, care oferă un exemplu rău elevilor și împiedică, în fapt, și închegarea colectivelor de elevi. Este necesar ca ori de cîte ori apar asemenea elemente de dezorganizare a vieții de colectiv, comitetul sindical raional să analizeze care sînt cauzele și, cu tot curajul, să condamne și să izoleze pe acei oameni care se ocupă cu intrigăria. Organizațiile sindicale din învățămînt trebuie să aibă în vedere faptul că provocarea neînțelegerilor în colectivele pedagogice slăbește eficacitatea activității creatoare a cadrelor didactice.

Este necesar ca organele sindicale raionale să determine sporirea interesului colectivelor pedagogice și organizațiilor sindicale de bază față de activitatea organizațiilor U.T.M. și de pionieri. Acolo unde colectivul pedagogic, organizația sindicală ajută zi de zi organizația U.T.M. și cea de pionieri, acolo aceste organizații de tineret își desfășoară activitatea în condiții mereu mai bune. Acolo însă unde colectivele pedagogice se dezinteresează de acest lucru, unde socotesc că de educația copiilor trebuie să se ocupe numai utemiștii, care la rîndul lor sînt și ei niște copii, acolo nu există disciplină în școală, nu există colective de elevi, nu există o bună educație.

În sprijinirea procesului de învățămînt sînt deosebit de importante consfătuirile de producție. Consfătuirea de producție este forma cea mai bună pentru a asigura participarea în masă a membrilor de sindicat la discutarea problemelor predării și educației, a problemelor muncii metodice în școală.

În colectivele pedagogice au intrat în ultimii ani sute și sute de tineri pedagogi. Un alt contingent de învățători și profesori tineri va intra în școli odată cu deschiderea noului an de învățămînt. Să-i ajutăm pe aceștia tineri să se integreze cît mai repede, cît mai organizat, în viața colectivelor lor, să-i ajutăm să-și însușească repede măiestria pedagogică, să-i împrietenim cu cadrele didactice cu multă experiență.

Într-o serie de școli mai persistă încă fenomenul supraîncărcării elevilor și a cadrelor didactice. Este necesar ca toate comitetele sindicale raionale în colaborare cu secțiile de învățămînt să ia măsuri pentru înlăturarea supraîncărcării.

Se apropie examenele. Sarcinile organelor sindicale în această etapă sînt deosebit de importante și mari. Obiectul consfătuirilor de producție din perioada aceasta trebuie să-l formeze problemele legate de recapitularea materiei. Este necesar ca tocmai în această etapă să veghem ca și elevii și cadrele didactice să nu fie supraîncărcați.

Este bine să tragem concluzii din experiența anilor trecuți în ceea ce privește felul în care s-au desfășurat examenele. Au fost unele colective pedagogice care au încălcat dispozițiile ministerului, în unele locuri s-a ajuns chiar la ilegalități flagrante. Organizațiile sindicale din școli au datoria să vegheze ca examenele să se desfășoare potrivit instrucțiunilor ministerului, fără niciun fel de abatere.

De asemenea, comitetele sindicale au datoria să contribuie la o bună desfășurare a lucrărilor de transferare și încadrări a cadrelor didactice. Ministerul Învățămîntului și Culturii, în înțelegere cu Comitetul Central al S.M.I., a stabilit ca la lucrările de transferări și încadrări să participe și reprezentanți ai comitetelor sindicale. Comitetele sindicale trebuie să folosească din plin acest drept.

După încheierea anului școlar vor avea loc serbări de sfîrșit de an. Comitetele de instituție, grupele sindicale vor trebui să contribuie la organizarea acestor serbări, urmărind ca ele să fie prilej de sărbătoare atît pentru elevi, cît și pentru cadrele didactice.

Prezidiul C.C. al S.M.I. atrage atenția comitetelor sindicale raionale că sînt obligate să se preocupe în mai mare măsură decît pînă acum de școlile profesionale. În școlile profesionale se formează viitorii muncitori din țara noastră. Comitetului sindical raional, activului sindical nu trebuie să le fie indiferente condițiile în care învață ucenicii, condițiile în care își duc ei viața culturală. De asemenea, recomandăm comitetelor sindicale raionale să poarte o grijă mai mare față de casele de copii. Ele au datoria să pătrundă în procesul de educație care se desfășoară în casele de copii, să ajute cadrele care lucrează în aceste case, să ia atitudine hotărîtă împotriva acelor educatori care sînt distanți, indiferenți și răuvoitori față de copiii pe care-i educă.

Comitetele sindicale trebuie să considere că sînt răspunzătoare de traducerea în viață a recomandării partidului nostru cu privire la lărgirea continuă a accesului fiilor de muncitori și țărani muncitori în școlile medii, universități și institute. De aceea este necesar ca ele să contribuie nemijlocit la organizarea cursurilor pentru pregătirea acestora în vederea examenelor de admitere în învățămîntul mediu și superior.

(Continuare în nr. viitor)

IN ATELIERUL DE LĂCĂTUȘERIE

Elevi ai școlii elementare nr. 2 din Bacău în atelierul de lăcătușerie al școlii, la ora de lucrări practice.

Probleme ale muncii științifice în domeniul pedagogiei

Prof. univ. Stanciu Stoian

Cea de a doua sesiune științifică a Institutului de științe pedagogice a arătat că mișcarea pedagogică nouă din țara noastră începe să aibă, ca să zicem așa, o istorie. Istoria aceasta este legată de existența și realizările regimului nostru democrat-popular, care, sub conducerea partidului, construiește cu succes o viață nouă, socialistă.

O sesiune științifică este întotdeauna un bilanț și un punct de plecare pentru noi realizări. Un bilanț satisfăcător s-a putut face și cu prilejul celei de a doua sesiuni a Institutului de științe pedagogice. El s-a putut reflecta în darea de seamă pe care a citit-o cu prilejul deschiderii directorul adjunct al Institutului, prof. I. Cremer.

Activitatea Institutului de științe pedagogice în anul precedent n-a fost, cum era și firesc, o activitate spontană, desfășurată la întîmplare. Ea s-a condus după directivele Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn și ținînd seama de sarcinile trasate de partid și guvern în domeniul școlii și educației. Un document important în această direcție a fost și este Hotărîrea partidului și guvernului din 13 iulie 1956 cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală.

Cercetările Institutului au ținut apoi seama și de concluziile primei sale sesiuni științifice, precum și de ajutorul dat din lăuntru și din afară, de către cei ce s-au ocupat de activitatea Institutului.

Roadele activității Institutului de științe pedagogice s-au concretizat în fapte și lucrări, după părerea noastră, remarcabile. Ele merită să fie pomenite, fie și cît de pe scurt, pentru a avea, prin aceasta, o oglindă mai vie a realizărilor.

Să pomenim mai întîi despre „Lecturile pedagogice" și sesiunile lor regionale și centrală. Ele au demonstrat cu prisosință că în țara noastră, masa cadrelor didactice din învățămîntul de cultură generală și-a însușit pedagogia nouă, o aplică în mod creator și este capabilă și de generalizări, prin care va putea ajuta progresul științei pedagogice. Lucrul acesta este foarte important, pentru că știința pedagogică nu se poate dezvolta dacă nu are la temelie o astfel de mișcare de masă.

Pomenim în al doilea rînd de „Revista de pedagogie", care a trecut de la apariție trimestrială la apariție lunară. Ea și-a constituit un colectiv redacțional și un activ extern de colaboratori cu care poate să îmbrățișeze din ce în ce mai bine multiplele și variatele probleme ale învățămîntului și educației din țara noastră. Alături de „Gazeta învățămîntului", „Revista de psihologie" și „Analele romîno-sovietice" seria pedagogie-psihologie, „Revista de pedagogie" mobilizează și organizează în jurul ei forțe pentru rezolvarea problemelor actuale cele mai importante ale învățămîntului nostru.

În sfîrșit, trebuie să citățm cele 26 de lucrări originale ale Institutului, primele lucrări apărute masiv în literatura noastră pedagogică după 23 August 1944, care umplu un adevărat gol în această literatură și sînt un semn că în țara noastră au crescut cadre care sînt în stare de o asemenea muncă. Regretabil este că pînă acum aceste lucrări nu sînt încă îndeajuns de cunoscute. E adevărat că nu este nici prea mult timp de la apariția lor.

Cea de a doua sesiune științifică a Institutului de științe pedagogice și-a axat programul de activitate pe trei teme mai importante: comemorarea răscoalelor țărănești din 1907 și semnificația lor pentru istoria pedagogiei și școlii romînești, comemorarea a 300 de ani de la apariția principalei opere a marelui pedagog ceh Jan Amos Komenski — „Opera didactica omnia" — și lucrări care tratează probleme de actualitate ale școlii și pedagogiei romînești.

S-au prezentat în total 81 de lucrări. Numărul ar putea să pară cam mare pentru o singură sesiune științifică și în dauna calității atît a lucrărilor, cît și a discuțiilor. Conducerea Institutului s-a străduit, însă, să aibă o exigență corespunzătoare în trierea lucrărilor, ținînd în același timp să nu se lipsească de lucrări necesare unei discuții mai largi. S-au organizat, totodată, colective mici, pentru ca discuțiile să fie cît mai vii și la un nivel cît mai ridicat. Pentru organizarea lucrărilor, secretariatul Institutului, secțiile sale și administrația au căutat să creeze cele mai bune condiții. În special trebuie să menționăm organizarea unei expoziții „1907" și alta „Komenski", de care s-au ocupat în mod deosebit cercetătorii Institutului C. Dinu și I. Antohi, avînd un sprijin prețios din partea Institutului de arte plastice (profesorii P. Dumitrescu și Vlad).

Institutul de științe pedagogice a ținut ca în tematica sa să ocupe un loc important, în această sesiune, comemorarea evenimentelor din 1907, pentru importanța deosebită a acestui eveniment pe plan general național, dar și pentru importanța lui pedagogică. Tema 1907 a fost prilej **pentru discutarea unor însemnate probleme privind istoria pedagogiei** romînești într-o fază deosebită a ei, prilej de asemenea și pentru a ridica și discuta probleme privind educația patriotică a tineretului. S-au întîlnit în secția respectivă oameni din generația lui 1907, cu sufletul plin de evenimentele trăite atunci, cu oameni din generația de azi, ca într-un adevărat schimb de experiență de viață, într-o sinceră încercare de a păstra, ca pe un tezaur, trecutul nostru de lupte progresiste, luminat astăzi de învățătura marxist-leninistă. Am tras și o învățătură din această întîlnire. Am simțit că, pentru reconsiderarea trecutului nostru, avem încă nevoie de o mai atentă și înțelegătoare apropiere asupra lui, dar și de o tot așa de atentă pătrundere ideologică.

Învățăminte asemănătoare am tras și cu privire la prezentarea celeilalte teme: comemorarea lui Komenski. Și această temă a avut un rost educativ direct, subliniat de Comitetul Național pentru Apărarea Păcii, care ne-a sprijinit dăruind broșuri și insigne speciale celor care au prezentat lucrări cu această temă.

Komenski a fost un mare umanist și un luptător activ pentru pace în vremea lui. De aceea comemorarea lui a fost semnificativă și din acest punct de vedere.

Lucrările legate de tema Komenski n-au fost simple lucrări comemorative. Ele au pus în discuție însemnate chestiuni privitoare la istoria pedagogiei universale, făcînd astfel o cotitură în preocupările noastre de istoria pedagogiei. Ele au adus, totodată, o contribuție remarcabilă în acest sens, studiind activitatea marelui pedagog ceh pe teritoriul Ardealului. Discuțiile au arătat, de asemenea, că în discutarea unei personalități pedagogice de însemnătatea lui Jan Amos Komenski trebuie să ținem seama cu strictețe de condițiile istorice în care a activat și să ne ferim de actualizări forțate.

Atît tema 1907, tema Komenski, cît și celelalte lucrări, privitoare la istoria pedagogiei romînești, prezentate la sesiune, au evidențiat formarea în toată țara a unor cadre de cercetători pricepuți în această direcție. Un rost însemnat aci îl are și trebuie să-l aibă cît mai mult filiala noastră de la Iași, condusă de prof. Ștefan Bîrsănescu.

Un lot important de lucrări prezentate la sesiune îl constituie cele din domeniul didactico-metodic. În toate secțiile — cea a învățămîntului preșcolar și elementar, cele ce s-au ocupat de metodica predării disciplinelor în școala medie și, în parte, în învățămîntul superior — au fost prezentate lucrări legate de problemele actuale ale procesului de instrucție și educație din țara noastră. În centrul lor au stat probleme ca educația comunistă a tineretului, politehnizarea învățămîntului, îmbunătățirea metodelor de predare etc. Sesiunea institutului a adus un lucru nou în această privință: discutarea problemelor legate de învățămîntul superior. El se înscrie pe linia preocupării cu totul noi, la noi ca și în alte părți, de a crea o pedagogie a învățămîntului superior. Discuțiile în jurul acestei teme au fost dintre cele mai vii și interesante.

La fel de vii și interesante au fost apoi discuțiile în jurul lucrărilor prezentate la secțiile de psihologie pedagogică și defectologie. S-a simțit aici contribuția serioasă adusă în acest domeniu de către catedrele de psihologie de la București și Cluj, de Institutul de psihologie al Academiei R.P.R., condus de acad. Mihail Ralea, și de filiala noastră de la Cluj, condusă de prof. Alex. Roșca.

Un cuvînt mai mult se cuvine să spunem despre lucrările și discuțiile secției de defectologie. Lucrările de oligofreno-pedagogie mai puțin, cele de surdo și tiflo-pedagogie mai mult au arătat că în acest domeniu noi începem să avem cadre destul de pregătite de cercetători nu numai pentru latura mai generală a problemelor, ci și pentru contribuții mai serioase de specialitate, cu deosebire în domeniul metodicii. Aceasta ne sugerează ideea că este timpul să ne gîndim la introducerea unor astfel de preocupări și în planul de studii al **învățămîntului superior.**

Sesiunea științifică a Institutului de științe pedagogice a însemnat, în sfîrșit, un pas înainte și într-un domeniu ceva mai greu pentru o instituție tînără. Este vorba de bazele teoretice ale pedagogiei și teoria educației. Au fost abordate în adevăr, cu destul curaj, probleme ca: premizele teoretice ale pedagogiei, problema legii în pedagogie, educația ideologico-politică în procesul de învățămînt, rolul cadrelor didactice în educația comunistă a studenților ș.a.

Noi știm că asemenea probleme sînt grele și împing de multe ori discuțiile spre considerații mai mult sau mai puțin scolastice, fără un folos practic imediat. Știm însă în același timp că, ocolind asemenea pericole, discuțiile cu caracter teoretic ridică în continuu nivelul cercetărilor și verifică latura lor metodologică. De aceea trebuie să fie cultivate mai departe.

Și din punct de vedere metodologic sesiunea științifică a Institutului de științe pedagogice ținută în acest an a adus un progres față de anul trecut. Cercetătorii noștri în domeniul istoriei pedagogiei au dovedit o măiestrie mai mare în cercetarea izvoarelor și interpretarea lor, o grijă tot mai sporită pentru izvoarele originale și documente noi. Cercetătorii în domeniul didactico-metodic au căpătat o mai mare deprindere pentru observația sistematică și metodică, precum și pentru aplicarea metodei experimentale în pedagogie.

Începutul este timid în această privință, dar există. Metoda experimentală a fost, de pildă, utilizată în lucrări cu teme ca: procedee în rezolvarea temelor pentru acasă, îndrumări pentru predarea muzicii, prelegerea în învățămîntul superior, metodica seminarului și altele. Experimentul a fost aplicat, de asemenea, în cercetările de psihologie pedagogică și defectologică.

Cea de a doua sesiune științifică a Institutului de științe pedagogice a scos la iveală, se înțelege, și unele deficiențe, peste care nu putem trece dacă vrem să fie limpezită calea spre realizări noi. În afară de deficiențele arătate în cursul expunerii, este necesar să menționăm cîteva în mod special. Două mai cu seamă.

O primă deficiență privește domeniul **istoriei pedagogiei, cu tot progresul realizat în această privință.** Avem impresia că, în interpretarea faptelor, unii dintre cercetătorii noștri nu s-au desprins complet de unele interpretări vechi, date de istoricii burghezi, le iau ca lucruri definitiv judecate, fără să cerceteze dacă ele corespund sau nu punctului de vedere just al materialismului istoric. Alți cercetători merg, ca să zicem așa, în coada istoricilor de azi. Ei nu îndrăznesc să abordeze evenimente și personalități istorice care n-au fost mai întîi reconsiderate de istoricii propriu ziși. Acest complex de inferioritate nu-și are rostul. Noi nu putem aștepta pînă cînd întreaga istorie politică și socială a țării va fi reconsiderată. Lucrul acesta nici nu se va putea face așa de repede și definitiv. Cercetătorii în domeniul istoriei pedagogiei trebuie să cerceteze ei înșiși ce este de competența lor. Procedînd astfel, ei vor putea aduce contribuții la dezvoltarea însăși a științelor istorice.

O altă deficiență importantă se referă la stilul nostru de muncă. Se simte din unele lucrări că, dacă pentru fiecare cercetător perioada de cercetare a fost adesea ori serioasă și îndelungată, clasificarea materialului și în special prelucrarea și redactarea lui s-au făcut mai în pripă. Este imperios necesar ca pe viitor munca de cercetare să fie cu cea mai mare grijă planificată. Este adevărat că aici au lucrat și anumite cauze obiective — în special existența în fiecare an a două sesiuni: una a lecturilor pedagogice și alta a Institutului. Sperăm că această cauză va fi înlăturată pe viitor.

Mai sînt, desigur, și alte critici ce se pot aduce activității noastre pedagogice, atît celei depuse direct de cercetătorii Institutului, cît și celei depuse de colaboratorii săi externi. Cînd sînt juste, noi trebuie să le primim și să depunem eforturi pentru înlăturarea lipsurilor. Am dori, însă, din partea specialiștilor, mai multă înțelegere pentru munca din domeniul pedagogiei și o contribuție personală cît mai mare și de un nivel cît mai ridicat. Cea mai bună critică pe care cineva poate s-o facă, în acest sens, activității de pînă acum, este nu numai să semnaleze deficiențele, ci să le și înlăture practic, el însuși, prin lucrări — și anume prin **lucrări de calitate superioară.**

In întîmpinarea „Zilei Invățătorului"

Cadrele didactice din raionul Galați se pregătesc să întîmpine „Ziua Invățătorului" printr-o pregătire temeinică a examenelor și prin măsuri care să asigure deschiderea în bune condițiuni a viitorului an școlar. In scopul de a-i ajuta în această acțiune, Comitetul sindical raional al muncitorilor din învățămînt și-a luat următoarele angajamente:

— Să inițieze studierea și valorificarea experienței pedagogice avansate a unui număr de 12 cadre didactice din cele care au obținut rezultate remarcabile în activitatea instructiv-educativă. Această experiență va fi studiată de colective de specialiști și popularizată în consfătuiri de producție ce vor avea loc înainte de încheierea anului școlar. Pentru generalizarea celei mai valoroase experiențe pedagogice dezbătute în consfătuirile de producție se vor întocmi comunicări, care vor fi puse la îndemîna cabinetului pedagogic. și vor fi trimise „Gazetei învățămîntului" și „Revistei de pedagogie".

— Să organizeze în cursul vacanței de vară patru cursuri de pregătire a fiilor de muncitori și țărani muncitori care se prezintă la examenele de admitere în învățămîntul mediu și superior.

— Să desfășoare, în perioada care a mai rămas pînă la încheierea anului școlar, precum și în perioada vacanței de vară, o largă campanie de atragere a oamenilor muncii din întreprinderi, G.A.C., G.A.S., S.M.T., a părinților și a comitetelor sindicale din celelalte ramuri în vederea înzestrării unui număr de 8 școli (nr. 4, nr. 8, nr. 5, nr. 20, nr. 17, nr. 1, școala din comuna Serdaru și școala din comuna Frumușița) cu ateliere pentru practica elevilor.

— Să organizeze, la sfîrșitul anului școlar, o consfătuire de producție în orașul Galați, în cadrul căreia să fie discutată experiența acumulată de colectivele școlii medii nr. 1 și școlii de 7 ani nr. 6 care au experimentat în acest an școlar introducerea practicii elevilor în ateliere.

— Să organizeze 3 vizite de studiu pentru 100 cadre didactice din școlile sătești în întreprinderile „Ionel Jora", „Fusul" și „Șantierele Navale".

— Să inițieze concursul „Pentru cea mai bună parcelă experimentală", dotat cu premii în obiecte, cărți de specialitate și excursii. Să elaboreze și să popularizeze în toate organizațiile sindicale din școli, pînă la data de 1 Mai, regulamentul concursului.

— Să organizeze o expoziție care să oglindească realizările școlilor din raionul Galați în domeniul politehnizării învățămîntului de cultură generală.

— Să inițieze, cu ajutorul membrilor de sindicat, constituirea unui număr de 7 comitete de acțiune care să asigure terminarea lucrărilor de construcții școlare din fond centralizat și din autoimpunere în comunele: Pechea, Cuza Vodă, Tulucești, Independența, Fîntînele, Ijdileni și Tătarca.

— Să organizeze, între 1-7 august a.c., „Săptămîna pregătirii deschiderii anului școlar". In această acțiune se va solicita colaborarea părinților, a sfaturilor populare, a comitetelor U.T.M. și a celorlalte organizații obștești. In această săptămînă se vor încheia lucrările de reparații și curățenie a localurilor de școală și a mobilierului, se va termina aprovizionarea cu combustibil a școlilor, se vor pregăti locuințe pentru cadrele tinere nou numite în învățămînt, se va revedea și complecta materialul didactic.

— Să înlesnească legătura, sprijinul reciproc și schimbul de experiență între 6 școli din orașul Galați și 6 școli sătești (școala nr. 16 din Galați cu școala nr. 1 din comuna Independența, școala de 7 ani nr. 14 din Galați cu școala de 7 ani din comuna Tulucești, școala medie nr. 1 din Galați cu școala medie din comuna Pechea, școala de 7 ani nr. 15 din Galați cu școala de 7 ani din comuna Piscu, școala de 7 ani nr. 6 din Galați cu școala de 7 ani din comuna Șendreni, școala de 7 ani nr. 8 din Galați cu școala de 7 ani din comuna Frumușița).

— Să intensifice contribuția membrilor de sindicat la dezvoltarea activității cultural-artistice și educative în următoarele întreprinderi din oraș și raion: „Șantierele navale", „Cristea Nicolae", „Atelierele C.F.R.", „Filimon Sîrbu", „G.A.S. Barboși" și „G.A.S. Serdaru".

— Să intensifice activitatea cultural-educativă în rîndul membrilor de sindicat, luînd următoarele măsuri:

1. Antrenarea la concursul artistic de amatori al C.C. al S.M.I. a unui număr de 3 echipe de teatru, 3 formații de cor, o orchestră de cameră, o formație de teatru de păpuși, 3 echipe de dansuri populare, recitatori, soliști vocali, instrumentiști și autori de conferințe de popularizare a științei.

2. Prezentarea în orașul Galați și în raion a unui număr de 31 de spectacole date de formațiile înscrise la concurs.

3. Dezvoltarea activității clubului din Galați, care va organiza săptămînal propaganda pedagogică, politică și cultural-educativă. In cadrul clubului se vor organiza cu regularitate seri cultural-distractive. Pînă la încheierea anului școlar, va avea loc la club un proces literar pe tema romanului „Apostol" de Cezar Petrescu.

4. Invitarea unui număr de 60 de cadre didactice din raionul Vrancea, pe timp de o săptămînă, pentru a vizita întreprinderile, instituțiile culturale și monumentele istorice ale orașului Galați.

5. Pregătirea a 3 baze turistice cu o capacitate de 150 locuri, pentru sprijinirea excursiilor didactico-științifice ale pedagogilor și elevilor în orașul Galați.

6. Organizarea unei excursii pe Canalul Filipoiu pentru un număr de 50 de copii ai membrilor de sindicat, a unei excursii în Deltă pentru un număr de 100 de cadre didactice și a unei excursii la Cheile Bicazului, pentru un număr de 100 membri de sindicat.

7. Sprijinirea colectivului sportiv „Progresul-Invățămînt" din Galați în inițierea și desfășurarea în cursul lunii mai a unor competiții de volei, șah, tenis de masă între colectivele sportive locale și colectivele sportive ale cadrelor didactice din București și Brăila.

8. Stabilirea unor legături prin corespondență cu un comitet sindical raional și cu 3 comitete de instituție din școli medii și de 7 ani din U.R.S.S.

★

Prezidiul C.C. al S.M.I. recomandă comitetelor sindicale raionale și orășenești ale muncitorilor din învățămînt să ia măsuri pentru popularizarea și extinderea inițiativei comitetului sindical din Galați.

Romantismul certitudinilor

(Urmare din pag. 1)

o prietenie trainică în care, pe rînd, fiecare e și dascăl și elev. I-am regăsit pe prieteni în sala vastă a bibliotecii uzinei. Citeau, așezați la aceeași masă.

Nenumărați alți elevi ai școlii tehnice au aici, la clubul uzinei, fișe de cititor. Mi-a mărturisit bibliotecarul că, alături de cererile pentru cărțile nou apărute, Pavel Korceaghin înflăcărează la fel pe tineri ca și acum 12 ani, cînd generația mea citea pentru prima oară „Așa s-a călit oțelul".

De curînd s-a ivit un nou prilej de strîngere a legăturilor între tinerii muncitori și elevii școlii tehnice: inaugurarea sălii de sport a uzinelor. Pasiunile sportive specifice vîrstei cimentează și mai mult prieteniile făurite în muncă

Revin spre școală, avînd alături pe cîțiva dintre elevii fruntași. Vreau să aflu cîte ceva despre planurile lor de viitor. Il iscodesc pe Emanuil Craiu, din clasa electricienilor.

— Și mai tîrziu, după absolvirea școlii, ce-ai să faci?

— Mai tîrziu am să lucrez în uzină și... probabil mă voi înscrie la Politehnică, bine înțeles fără frecvență.

— Vrei să devii inginer?

— Inginer sau electrician de înaltă calificare. Mi-e tot una.

Zîmbesc și profesorul și elevul. Înțeleg că tema aceasta de discuție nu e nouă pentru elevii școlii și că, în conștiința celor mai mulți, concepția care stă la baza răspunsului s-a înrădăcinat adînc.

...Ajungem la școală. Mă înconjoară iar amintirile dragi ale întîiului mai sărbătorit cu 12 ani în urmă. Sînt și astăzi la fel de mîndru de acele zile. Datorită lor am putut pătrunde astăzi, mai puternic, miezul unui adevăr prețios: sărbătorescul zilei de 1 Mai, deși a devenit o tradiție, își reînoiește mereu conținutul, capătă o tot mai puternică strălucire. Și faptul obișnuit, cotidian, contribuie din plin la această strălucire.

Imi vine în minte tîlcul romantismului a două generații de elevi pe care le despart 12 ani. Il reproduc cu riscul de a fi acuzat că folosesc prețiozități.

Romantismul visărilor și planurilor noastre de viitor făurite atunci, în Mai 1945, purta pecetea căutărilor timide ale începutului. La această vîrstă, planurile elevilor de astăzi cuprind romantismul certitudinilor împlinirii.

O EXPOZIȚIE INTERESANTĂ

In lunile acestea se desfășoară pe plan internațional sărbătorirea a 300 de ani de la apariția lucrării „Opera didactica omnia" a lui Jan Amos Komenski. In țara noastră, seria manifestărilor în cinstea acestui eveniment a fost deschisă de sesiunea științifică a Institutului de științe pedagogice din București. Cu acest prilej, într-una din sălile institutului s-a organizat o expoziție închinată lui Komenski.

Expoziția a prezentat un material documentar interesant și instructiv. Pe un perete central al sălii s-a expus portretul lui Komenski, executat în ulei, după stampele vremii, de către tov. P. Dumitrescu, rectorul Institutului de arte plastice „N. Grigorescu" din București. In apropierea tabloului, într-o vitrină, a fost expusă ediția princeps din „Opera didactica omnia", apărută la Amsterdam în 1657, iar în alte patru vitrine, ediții din operele lui Komenski, apărute în diferite limbi.

Se știe că marele pedagog a activat cîțiva ani pe teritoriul Transilvaniei. O vitrină a înfățișat operele apărute în această perioadă: „Poarta de aur a limbilor" — Brașov 1735, „Porțile limbii latine și vestibulul" — Sibiu (nedatată), „Lumea în imagini" — Sibiu 1738 etc. Au fost expuse de asemenea două planșe înfățișînd școala de la Săros-Patak, Transilvania, unde Komenski a lucrat un timp și „Marca operelor lui Jan Amos Komenski", marcă ce o găsim imprimată de obicei pe prima pagină a lucrărilor sale tipărite.

Foarte instructivă ni s-a părut harta mare înfățișînd localitățile unde a trăit Komenski. In dreptul fiecărei localități sînt trecute operele publicate în perioada respectivă.

Deși modestă ca dimensiuni, această expoziție este o contribuție valoroasă la cunoașterea vieții și operei unuia din cei mai de seamă pedagogi pe care i-a avut omenirea.

Prof. C. DINU

Manualul „Literatura pentru copii"

In Editura didactică și pedagogică a apărut recent manualul „Literatura pentru copii" de conf. univ. Georgeta Munteanu și prof. Cornelia Mosora. Lucrarea se adresează elevilor din anul IV al școlilor pedagogice, pentru a o folosi ca manual la cursul de literatură pentru copii. Materialul prezentat în acest manual depășește, însă, programa școlară, așa încît el poate folosi tuturor celor ce se interesează de literatura pentru copii; el poate fi consultat și de profesorii care predau limba romînă la clasele V—VII.

Manualul de față contribuie la înlăturarea unor prejudecăți care ar mai putea stărui în lumea pedagogilor și a scriitorilor, dispuși să minimalizeze importanța literaturii pentru copii și să o considere un „gen minor" al literaturii. La baza alcătuirii manualului stă principiul care privește literatura pentru copii ca parte integrantă a literaturii în genere, ca formă de cunoaștere a realității prin intermediul imaginilor artistice. De asemenea, manualul înlătură falsa problemă a opoziției „pedagogie —artă" în cadrul literaturii pentru copii, demonstrînd prin textele cuprinse în manual, care aparțin unor mari scriitori, că operele literare pentru copii realizate cu mijloace artistice au o puternică forță educativă.

Educatorii găsesc în acest manual o serioasă informare istorico-literară, exemplificarea și prezentarea analitică și interpretativă a celor mai valoroase opere pentru copii din literatura noastră, începînd cu creația folclorică, trecînd la începuturile literaturii scrise pentru copii din secolul al XIX-lea pînă în zilele noastre. De asemenea, sînt prezentate unele dintre cele mai valoroase scrieri pentru copii din literatura universală.

Ca metodă de prezentare a materialului, autoarele manualului fac, la începutul fiecărui capitol, aprecieri generale, arătînd condițiile de dezvoltare a literaturii pentru copii în epoca și în țara respectivă. Incadrează apoi scriitorii în epocă și îi privesc mai ales pe latura creațiilor literare pentru copii. Urmează menționarea operelor mai importante, cu caracterizarea generală sau analiza literară a unora din ele.

Prezentarea sumară a conținutului operelor trezește interesul elevilor pentru lectura integrală. Prin felul cum autoarele manualului prezintă operele, se dau criterii de analiză a textului literar, necesare învățătorilor și profesorilor și se indică linia de interpretare ce trebuie urmată. Aceste indicații sînt deosebit de prețioase pentru elevii școlilor pedagogice, viitori învățători. Pentru o mai complectă informare și îndrumare, în manual se indică editura sau colecția în care au apărut operele menționate.

Autoarele dau o fundamentare psihologică alegerii cărților, avînd în vedere accesibilitatea operelor în raport cu particularitățile de vîrstă ale copiilor. Astfel, se indică să se citească povești ușoare, de exemplu Capra cu trei iezi, la 7—9 ani, basme ușoare ca Jupîn Rănică Vulpoiul la 8—10 ani, legende la 9—11 ani, basme (de exemplu Harap-Alb) la 9—12 ani, versuri descriptive (de exemplu „Pasteluri" de St. O. Iosif) la 10—13 ani, romane istorice la 11—13 ani.

Manualul este atrăgător și prin abundența și calitatea portretelor scriitorilor, a desenelor, a reproducerilor de coperte.

Din întregul material cuprins în manualul „Literatura pentru copii" se desprinde firul călăuzitor urmat de autoare, care au interpretat fenomenul literar ca mijloc de desăvîrșire a educației morale și estetice a copilului. O preocupare de seamă în elaborarea manualului a constat în selecționarea materialului antologic, material de calitate, cu conținut educativ, în formă artistică desăvîrșită. Totodată, autoarele au acordat o mare atenție lămuririi unora dintre cele mai importante probleme ale creației literare, cum ar fi problema tematicii operei literare, problema tipizării, problema construirii unor personaje puternic individualizate, problema limbii artistice. Analizele ample și în cea mai mare parte juste subliniază permanent corelația dintre elementele artistice și influența lor educativă asupra copiilor. Procedeul confirmă ideea că principiile teoriei marxiste asupra literaturii și esteticii își găsesc în aceeași măsură aplicarea în crearea și aprecierea operelor literare pentru copii, ca și în crearea și aprecierea literaturii pentru cei maturi.

Autoarele manualului au lucrat cu pricepere, cu discernămînt științific, cu dragoste pentru școală și pentru copii. Intregul material este prezentat într-o exprimare cursivă, clară, caldă și atrăgătoare.

Manualul „Literatura pentru copii" constituie un început bun, cu o serie de imperfecțiuni inerente unei încercări de cuprindere a unui sector literar vast și greu de delimitat. Astfel, e greu de precizat cu exactitate vîrsta la care să fie citite operele literare, aceasta variind și după nivelul de dezvoltare al copiilor. Ar fi fost necesar să se arate o mai mare preocupare pentru literatura care se adresează copiilor de 3—4 ani și celor de 5—7 ani. Lecturi pentru preșcolari sînt puține în manual: cîteva basme de Dimitrie Goga, inspirate din folclor, „Povestea gîștelor" de G. Coșbuc și alte cîteva, risipite printre lecturile adresate copiilor mai mari. Este adevărat că manualul se adresează școlilor pedagogice de învățători. Un bun învățător, însă, trebuie să cunoască bine ce povești ori poezii se citesc la vîrsta preșcolară, pentru a asigura o succesiune gradată a lecturii copiilor și, totodată, pentru a folosi el însuși acest material cu copiii mai puțin dezvoltați sau care nu au fost la grădiniță.

In ceea ce privește proporția diferitelor capitole din manual, se observă, de asemenea, oarecare deficiențe. De exemplu, ultimul capitol — de prezentare a operelor pentru copii din literatura clasică maghiară, polonă, cehoslovacă, franceză, germană—este foarte redus în raport cu restul manualului, e limitat doar la vre-o 30 de pagini, substanțiale în adevăr, dar insuficiente. In acest capitol s-au indicat numai acele opere care au circulație la noi, în traducere, pentru ca ele să poată fi astfel la îndemîna cititorilor. Pe măsură ce se vor traduce și alte opere din literatura universală, și capitolul respectiv va trebui extins într-o viitoare ediție a manualului.

Ni se pare, de asemenea, o scădere a manualului faptul că în analiza operelor prezentate se insistă mult numai asupra laturii educative a literaturii, fără să se acorde toată atenția cuvenită valorii artistice.

Prin calitățile sale, manualul „Literatura pentru copii" recent apărut constituie o realizare a literaturii noastre didactice, adresîndu-se direct actualilor și viitorilor educatori și interesînd deopotrivă un cerc larg de cititori, preocupați de buna instruire a tineretului.

Prof. EL. DARMĂNESCU și prof. GHIȚĂ GHEORGHE

CONFERINȚA MONDIALĂ A INVĂȚĂTORILOR ȘI PROFESORILOR

Intre 4 și 8 aprilie a.c. a avut loc la Berlin ședința Comitetului de pregătire a Conferinței Mondiale a învățătorilor și profesorilor. La ședință au luat parte P. Delanoue, secretar general al Federației Internaționale a Sindicatelor Muncitorilor din Invățămînt, I. Grivkov, președintele Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt din R.S.F.S.R., vicepreședinte al F.I.S.E., M. Marchant, secretar al F.I.S.E., președinții sindicatelor de învățămînt din R.D.G. și Polonia. De asemenea, la lucrările ședinței au luat parte președinții organizațiilor de pedagogi din Japonia și Siria, care nu sînt membre ale F.I.S.E.

La ședință a fost aprobată hotărîrea cu privire la desfășurarea Conferinței Mondiale a învățătorilor și profesorilor la Varșovia, între 20—25 august 1957 și s-a adoptat ordinea de zi a Conferinței, în care sînt cuprinse probleme ce frămîntă masele largi ale cadrelor didactice din întreaga lume. Participanții la ședință au adoptat în unanimitate textul publicat mai jos al Apelului către organizațiile sindicale și profesionale ale muncitorilor din învățămînt din toate țările în legătură cu desfășurarea Conferinței Mondiale.

Dragi colegi și tovarăși

Trăim în perioada unor adînci prefaceri sociale. Gigantica dezvoltare a științei și tehnicii contemporane deschide oamenilor, cu fiecare zi, noi posibilități de a realiza un progres continuu în supunerea naturii.

Crește neîncetat numărul oamenilor care înțeleg interesele generale ale omenirii. Ei își dau seama că sărăcia, asuprirea economică, politică și culturală nu constituie un rău inevitabil.

După cel de al doilea război mondial au apărut noi state socialiste. iar fostele țări coloniale se eliberează una după alta și merg înainte pe drumul independenței.

Școala, a cărei sarcină este pregătirea tineretului pentru viața de mîine, nu poate rămîne străină de aceste prefaceri.

Totuși, în multe țări școala și muncitorii din învățămînt se află încă într-o situație grea și nu pot îndeplini pe de-a întregul menirea lor. Este neîndestulător numărul cadrelor didactice, este neîndestulător numărul școlilor. Salariile sînt scăzute. Drepturile muncitorilor din învățămînt sînt încălcate. Cadrelor didactice nu li se asigură întotdeauna dreptul la muncă, se creează obstacole în calea schimbului cultural și a schimbului de experiență pedagogică.

Adesea pregătirea cadrelor didactice și ridicarea nivelului pregătirii lor generale și profesionale nu corespunde cerințelor actuale. Pînă în timpurile noastre, în cea de a doua jumătate a secolului al XX-lea, are loc discriminarea rușinoasă a copiilor în domeniul învățămîntului pe criteriul rasei și al situației sociale a părinților.

Carta învățătorilor — document comun pentru toate cadrele didactice din lume — nu este tradusă în viață pretutindeni. Dușmanii progresului încearcă să păstreze în școli programe care nu corespund cerințelor științei și realităților sociale ale vieții actuale și propagă idei reacționare, idei care ațîță la asuprire, la ură față de alte popoare, la un nou război.

Totodată, însă, în lume există forțe puternice, care sînt în stare să obțină îmbunătățirea situației școlilor și a educației tineretului, pentru ca acestea să răspundă cerințelor vremii noastre, intereselor culturale ale maselor celor ce muncesc, progresului științei pedagogice, nădejdilor de viață liberă și de pace trainică ale popoarelor. Muncitorii din învățămînt sînt chemați să participe activ la această luptă.

In scopul de a contribui la realizarea unității muncitorilor din învățămînt, la întărirea legăturilor lor cu masele populare în lupta pentru sarcina comună a dezvoltării învățămîntului public, Federația Internațională a Sindicatelor Muncitorilor din Invățămînt, care reunește peste 6 milioane de oameni, a luat, împreună cu numeroase organizații naționale, inițiativa de a organiza Conferința Mondială a învățătorilor și profesorilor.

S-a hotărît ca această Conferință să aibă loc la Varșovia, între 20—25 august. La Conferință pot participa reprezentanții organizațiilor muncitorilor din învățămînt din toate țările, independent de rasa lor, de părerile lor politice și de convingerile lor religioase. Ei vor putea discuta în mod liber toate problemele care-i frămîntă.

Propunem următoarea ordine de zi pentru conferință: Situația actuală a școlilor și a muncitorilor din învățămînt și calea îmbunătățirii acestei situații. Educarea tineretului în spiritul patriotismului și al prieteniei între popoare. Calea obținerii unității în mișcarea internațională a cadrelor didactice. Instituirea zilei mondiale a Cartei învățătorilor.

Muncitori din învățămînt din toate țările, educatori ai tineretului!

A sosit vremea de a obține pretutindeni îmbunătățirile necesare în munca nobilă de educare a tineretului. Noi dorim ca guvernele și Organizația Națiunilor Unite să asculte glasul muncitorilor din învățămînt și al popoarelor. Este necesar ca școala să răspundă nădejdilor maselor și țelurilor progresului vremii noastre, ca ea să slujească cauza păcii și a prieteniei între popoare.

Trimiteți declarații cu privire la participarea la Conferința Mondială a învățătorilor și profesorilor!

Discutați problemele cuprinse în ordinea de zi a Conferinței!

Trimiteți reprezentanți la Conferința Mondială a învățătorilor și profesorilor, la care discuția absolut liberă a problemelor constituie o chezășie a succesului.

Berlin

COMITETUL DE PREGĂTIRE A CONFERINȚEI MONDIALE A INVĂȚĂTORILOR ȘI PROFESORILOR

CONCURS DE DESEN PENTRU ELEVI

Teatrul de stat „Țăndărică" organizează în cinstea zilei de 1 Iunie, Ziua Internațională a Copilului, un concurs de desene, al cărui scop este dezvoltarea aptitudinilor creatoare și a gustului artistic al pionierilor și școlarilor.

La acest concurs pot participa școlarii din Capitală între 7-13 ani. Participanții vor prezenta un singur desen, cu temă inspirată din piesele pentru copii din actuala stagiune: „Albă ca zăpada", „Galoșul fermecat", „Lanțul minciunilor", „Căsuța iepurașului", „Povestea porcului", „Măriuca și merele de aur", „Găinușa harnică". Școlarii între 7-9 ani pot executa desenele în creion, creioane colorate, acuarelă sau tempera, iar cei între 9 și 13 ani în acuarelă, tempera sau pastel. Desenele vor fi însoțite de explicații sumare cu privire la subiectul tratat și vor purta pe verso indicarea numelui, a vîrstei și a școlii la care învață participantul la concurs.

Lucrările vor fi prezentate profesorilor de desen pînă la data de 15 mai. Selecționînd desenele pentru premiere, profesorii trebuie să se asigure că acestea nu sînt copiate după alte lucrări și sînt executate de copii, fără ajutorul direct al persoanelor vîrstnice.

Se vor acorda următoarele premii: două premii I — cîte o bibliotecă; patru premii II — cîte un aparat de fotografiat; patru premii III — cîte o trusă de desen complectă; douăsprezece mențiuni, constînd din cutii de acuarele, pasteluri, planșe de desen, permanente la spectacolele teatrului „Țăndărică".

Invățătorii, profesorii de desen, instructorii de pionieri și directorii școlilor pot acorda un sprijin însemnat desfășurării concursului antrenînd cît mai mulți pionieri și școlari în vederea participării la concurs, îndrumîndu-i în ceea ce privește executarea desenelor.

Televiziunea în școală

Organizarea timpului liber al elevilor constituie o preocupare însemnată pentru colectivul pedagogic al școlii de 7 ani nr. 46 din Capitală. In această privință, conducerea școlii a fost efectiv ajutată de către comitetul de părinți. Din fondul cultural al comitetului s-a procurat de curînd un aparat de televiziune. Astfel, elevii au prilejul să vizioneze cu regularitate spectacole televizate.

Cu mult interes au fost vizionate filmele: „Pe urmele lui 1907", „Prin Delta Nilului", „Corabia cu pînze" etc.

AURELIA ALDEA

IN BULGARIA PRIETENĂ

Copiii bulgari au condiții minunate pentru dezvoltarea talentelor lor.
In clișeu: *Intr-o școală de muzică din Sofia.*

BIBLIOGRAFIE

Librăria „Cartea prin poștă" recomandă învățătorilor și profesorilor următoarele cărți pedagogice:

Nicolaescu Elena, Busuioc Elena și Dănescu Sofia — Educația fizică în clasele I—IV 8,00 lei

Dănescu Sofia, Nicolaescu Elena, Istrate Elena și Poenaru Eugenia — Educația fizică în clasele V—VII 9,25 lei

*** * * Munca dirigintelui** 9,30 lei

*** * * Culegere de articole metodice pentru predarea limbii ruse** 4,85 lei

Z. Stilos, I.L. Ianache și E. Ivanova — Metodica desfășurării lecțiilor de limba rusă în perioada prealfabetică 0,80 lei

V. G. Carțov — Metodica istoriei U.R.S.S. pentru învățămîntul elementar 5,15 lei

*** * * Munca independentă a elevilor la geografie.** 4,25 lei

*** * * Teme pentru acasă la matematică.** 1,80 lei

*** * * Indrumări metodice pentru folosirea manualului de limba romînă (carte de citire) clasa a II-a** 1,55 lei

A.I. Borisova-Elkina — Cum să asigurăm însușirea unor cunoștințe temeinice în clasele I—IV 0,65 lei

*** * * Igiena școlară** 10,25 lei

*** * * Teme pentru acasă la fizică și chimie** 7 lei

Georgeta Munteanu și Cornelia Mosora — Literatura pentru copii 7,75 lei

*** * * Literatură pentru copii (culegere de texte)** 7,30 lei

*** * * Tabăra pionierească** 8,70 lei

Deoarece librăria și-a mutat sediul, pe viitor, învățătorii și profesorii vor trimite comenzile pe adresa: Librăria „Cartea prin poștă", str. Biserica Enei nr. 16, raionul Stalin, București.

A APĂRUT „REVISTA DE PEDAGOGIE" Nr. 3/1957, CU URMĂTORUL CUPRINS:

*** * * „1907" o pagină glorioasă din istoria Patriei noastre.**

N. ANDREI, S. MARIN și ST. POPESCU: Unele aspecte ale participării cadrelor didactice din regiunea Craiova la răscoala din 1907.

E. DOMOCOȘ: Revoluția din 1905-1907 din Rusia și unele probleme ale învățămîntului și școlii.

DIN EXPERIENȚA ȘCOLII NOASTRE

I. POPESCU: Constatări și sugestii în legătură cu generalizarea învățămîntului mixt.

A. PREDESCU-E. IONESCU: Observații în legătură cu repetarea substantivelor la sfîrșitul clasei a IV-a.

DE PESTE HOTARE

I. BUCUROIU: Probleme actuale ale școlii în Italia.

DISCUȚII

E. CAMPUS: Să nu pierdem din vedere esențialul.

CONSULTAȚII

N. TIMOFTE: Despre introducerea unor elemente ale învățămîntului politehnic în școala elementară.

AL. BOJIN: Unele aspecte ale limbii și stilului operei lui Zaharia Stancu.

CRITICA ȘI BIBLIOGRAFIE

C. DRĂGULESCU: Cărți noi elaborate de Institutul de științe pedagogice.

A. VASILESCU: Analele Institutului de istorie a partidului — nr. 1 din 1957

V. DUMITRESCU: Noul abecedar tătar, carte de căpătîi pentru dezvoltarea culturală a populației tătare din țara noastră.

*** * *: Noi lucrări cu caracter pedagogic.**

CRONICA

*** * *: La apariția primului număr al revistei sovietice „Invățămîntul politehnic".**

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL IX Nr. 421 | Vineri 3 mai 1957 | 4 PAGINI 25 BANI

LA MAREA DEMONSTRAȚIE DE 1 MAI

Alături de oamenii muncii, pionieri din întreaga țară au participat cu însuflețire la marea demonstrație de 1 Mai. Cîntînd, fluturînd în aer steguleț și flori, cărți și caiete, baloane colorate și jucării, ei și-au exprimat bucuria de a trăi în țara noastră liberă, care le asigură o copilărie senină și fericită.

In clișeu: pionierii din Capitală în fața tribunei.

Ziua presei comuniste

La 5 mai anul acesta se împlinesc 45 de ani de la apariția primului număr al „Pravdei", cel dintîi ziar comunist de masă din Rusia, fondat din inițiativa și pe baza indicațiilor lui V. I. Lenin. Ziua apariției „Pravdei" a devenit o zi de sărbătoare a tuturor oamenilor muncii, ziua presei comuniste și progresiste din întreaga lume.

Presa comunistă constituie pentru partidul marxist-leninist al clasei muncitoare din toate țările o puternică armă combativă, cel mai bun mijloc de legătură cu masele largi ale celor ce muncesc și de conducere a poporului.

Sarcinile presei comuniste au fost definite în chip genial de V. I. Lenin. Marele învățător al proletariatului internațional a numit ziarul comunist un propagandist colectiv, un agitator colectiv și un organizator colectiv al maselor. Forța presei comuniste rezidă în legătura ei permanentă cu poporul, în priceperea ei de a discuta zi de zi cu oamenii muncii, de a duce în mase cuvîntul partidului, de a exprima interesele maselor și a răspunde cerințelor lor, de a mobiliza poporul în jurul partidului clasei muncitoare. Prin intermediul presei comuniste partidele marxist-leniniste cunosc nevoile maselor populare, experiența lor neprețuită și învață din tezaurul de experiență al oamenilor muncii.

Presa sovietică reprezintă un luminos model de legătură indisolubilă cu poporul. Pătrunzînd profund în viața poporului, presa sovietică are un rol activ în îndeplinirea marilor sarcini ale cincinalelor, în desfășurarea vieții spirituale a oamenilor sovietici și în stilul lor de muncă, în formarea profilului moral al omului înaintat al societății comuniste. In paginile presei sovietice — și după exemplul ei și în paginile presei comuniste și muncitorești din țările de democrație populară și din țările capitaliste — își spun cuvîntul și fac schimb de experiență oamenii muncii, activiștii mișcării muncitorești. Prin paginile ziarelor comuniste sînt scoase la iveală și transformate într-un bun al maselor largi de oameni ai muncii pildele muncii încununate de succes a celor mai buni muncitori, țărani muncitori, ingineri, tehnicieni, învățători și profesori, savanți etc.

Odată cu răspîndirea experienței înaintate presa comunistă duce o luptă necruțătoare împotriva lipsurilor care se manifestă în activitatea organizațiilor de partid, economice și de stat. Indreptînd focul criticii împotriva a ceea ce este vechi, perimat, dăunător, ziarele comuniste netezesc neobosit drumul pentru tot ce este nou, înaintat, pozitiv, folosîtor cauzei construirii socialismului.

Un rol uriaș îndeplinește presa comunistă în înfăptuirea sarcinilor partidului pe frontul ideologic. Dușmană a oricăror manifestări de dogmatism și șablonism, a încercărilor de revizuire a marxism-leninismului, a confuziilor și dezorientării, presa comunistă apără cu fermitate puritatea teoriei marxist-leniniste, luptă împotriva încălcării normelor leniniste ale vieții de partid și a principiilor morale comuniste, luminează calea oamenilor muncii spre socialism.

Legea supremă a presei comuniste este conducerea ei de către partid. Oamenii muncii văd în conducerea de către partid a presei garanția că ea este cu adevărat în slujba maselor populare, că lupta ei este menită să asigure satisfacerea intereselor fundamentale ale poporului.

In țara noastră presa comunistă s-a călăuzit și se călăuzește în permanență după indicațiile geniale ale lui V. I. Lenin și după experiența glorioasă a presei sovietice și în primul rînd a „Pravdei". Pentru Partidul Muncitoresc Romîn presa noastră comunistă, în frunte cu „Scînteia", constituie cea mai eficace armă de educare economică și ideologică a poporului, de organizare și mobilizare a oamenilor muncii în lupta pentru construirea socialismului.

Presa noastră a adus o însemnată contribuție în înfăptuirea marilor realizări obținute de poporul nostru muncitor pe drumul făuririi bazei economice a socialismului în Republica Populară Romînă. Ea a contribuit la ridicarea nivelului de conștiință al oamenilor muncii, la introducerea și răspîndirea experienței avansate în industrie și agricultură, la înfăptuirea sarcinilor revoluției culturale.

Cea mai bună recunoaștere a marilor merite ale presei noastre comuniste în construcția socialistă o constituie autoritatea și dragostea de care se bucură ziarele noastre centrale și locale în rîndurile maselor populare de la orașe și sate. Oamenii muncii prețuiesc principialitatea presei noastre, respectul ei pentru adevăr, combativitatea ei în lupta împotriva dușmanului de clasă.

O contribuție de mare preț a adus și aduce presa noastră la lupta pentru destinderea situației internaționale, pentru crearea unei atmosfere de încredere și colaborare între state, indiferent de orînduirea lor socială, pentru apărarea păcii în întreaga lume.

„Scînteia" și întreaga presă comunistă din patria noastră militează neobosit pentru continua întărire a comunității țărilor socialiste, a relațiilor de tip nou care s-au statornicit în cadrul lagărului socialist, pentru aplicarea consecventă a principiului internaționalismului proletar. Zi de zi, „Scînteia" și-a adus contribuția la organizarea schimbului de experiență între partidele comuniste și muncitorești, la întărirea solidarității internaționale a clasei muncitoare. Lupta organului central al Partidului Muncitoresc Romîn pentru apărarea marxism-leninismului împotriva revizioniștilor și oportuniștilor se bucură de sprijinul unanim al comuniștilor și al tuturor oamenilor muncii din țara noastră și a căpătat o înaltă apreciere din partea partidelor comuniste și muncitorești frățești.

In prezent presa noastră mobilizează poporul muncitor la înfăptuirea sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al partidului și de plenara din decembrie 1956 a C.C. al P.M.R. în domeniul economic și ideologic. Infăptuirea cu succes a sarcinilor care îi revin presei depinde în mare măsură și de îmbunătățirea continuă a activității ei viitoare. Congresul al II-lea al partidului a criticat caracterul abstract al multor materiale publicate în presă, slaba cunoaștere de către unele redacții a muncii practice din fabrici, uzine, din agricultură, din instituțiile științifice și a cerut propagandei să dea dovadă de mai multă fermitate și claritate în combaterea influențelor ideologice burgheze și a confuziilor teoretice care se mai manifestă în unele articole din ziare și publicații periodice, în cărți și broșuri, în unele cursuri universitare și conferințe publice.

Viața arată că lucrătorii din presă îndeplinesc în mod hotărît aceste sarcini trasate de partid și guvern.

Alături de întreaga noastră presă comunistă, o importantă activitate desfășoară publicațiile pedagogice din R.P.R. Presa pedagogică duce în masele de învățători și profesori cuvîntul partidului, propagă ideologia marxist-leninistă în rîndurile slujitorilor școlii și mobilizează marele detașament al cadrelor didactice la înfăptuirea politicii partidului și guvernului în domeniul învățămîntului. Crește neîncetat preocuparea publicațiilor noastre pedagogice pentru cunoașterea și generalizarea experienței înaintate a învățătorilor și profesorilor, pentru ridicarea nivelului predării. O atenție deosebită se acordă politehnizării învățămîntului de cultură generală și îmbunătățirii continue a muncii educative în instituțiile de învățămînt de toate gradele. Una din cele mai însemnate realizări ale presei pedagogice din țara noastră o constituie importanta rețea de corespondenți voluntari pe care și-au creat-o toate publicațiile noastre de învățămînt. In redacția „Gazetei învățămîntului", de exemplu, sosesc zilnic numeroase vești din toate colțurile țării, constituind pentru ziar un capital de neprețuit. Corespondenții semnalează gazetei noastre problemele care-i interesează pe învățători și profesori, arată metodele și rezultatele bune din munca școlilor și critică lipsurile observate. In felul acesta ei ajută redacția să ajungă la o abordare din ce în ce mai aprofundată a problemelor pe care le tratează.

Alături de întreaga presă din țara noastră, presa pedagogică și slujitorii ei sărbătoresc ziua presei comuniste manifestîndu-și hotărîrea de a sluji cu devotament nemărginit cauza sfîntă a construirii socialismului în Republica Populară Romînă.

Să-i ajutăm pe elevi să-și aleagă drumul în viață

În multe familii, nici nu a apărut copilul pe lume și părinții i-au și croit profesia. Tatăl vrea ca viitorul urmaș să fie doctor, mama îl vede mare pictor, iar dacă mai e și o bunică, aceasta vrea ca nepotul să fie literat sau profesor.

Unii părinți vor ca urmașii lor să ajungă ceea ce au visat, dar n-au putut ei să ajungă. Alții doresc ca, fiii să le continue profesia, iar la cei mai mulți dorințele sînt determinate de curentul modei: sînt apreciați la un moment dat inginerii, medicii etc., atunci părinții vor ca fiii lor să devină ingineri sau medici, indiferent dacă ei au sau nu înclinații reale pentru aceste profesii.

Alegerea justă a profesiei trebuie să țină însă neapărat seama de cerințele economiei și culturii naționale, cît și de înclinațiile copilului. Puțini sînt părinții care se orientează cu pricepere în această problemă, care aleg drumul copilului bazîndu-se pe aceste criterii. De aceea și spunem atîția dintre noi: mi-ar fi plăcut mai mult cutare meserie, sau cred că în cutare direcție aș fi făcut treabă mai bună.

Alegerea justă a profesiei are o importanță foarte mare atît pentru dezvoltarea fiecărui individ în parte, cît și pentru societate. Intr-un fel se dezvoltă omul într-o activitate pentru care el are aptitudini și interes și în alt fel într-o activitate față de care nu simte nici o atracție. O astfel de activitate nepotrivită nu captează niciodată toate interesele omului, nu angajează întreaga lui personalitate.

Orientarea tinerilor spre profesia potrivită este o importantă sarcină socială. Școala are datoria să-i ajute pe elevii ei să-și aleagă drumul cel mai indicat. Tocmai de aceea, îndrumarea profesională a elevilor este una din cele mai importante sarcini ale pedagogilor.

Procedeele de îndrumare și orientare profesională sînt multiple și variate. La baza tuturor acestor procedee stă însă o cerință unică, de a cărei îndeplinire depinde în întregime succesul muncii de îndrumare. Este vorba, anume, de cunoașterea de către pedagog a nevoilor societății noastre, ale statului nostru, cît și a intereselor, aptitudinilor și înclinațiilor fiecărui elev în parte. Numai sprijinindu-se pe o asemenea cunoaștere poate desfășura pedagogul cu succes munca atît de complexă și de plină de răspundere a îndrumării profesionale a elevilor.

Mărturisirea pe care o face scriitorul Cezar Petrescu în articolul „Cum am devenit scriitor", publicat recent, arată ce rol hotărîtor poate juca un pedagog atunci cînd știe să sprijine nu de formă, ci cu adevărat, talentele elevilor săi. Recunoștința cu care vorbește scriitorul despre interesul pe care i l-a purtat profesorul de literatură Nicolae Apostol, despre munca asiduă la care l-a îndemnat acesta arată că pedagogul poate ajunge cu adevărat un călăuzitor în alegerea drumului vieții.

Astăzi, în școala noastră nouă, profesorul are condiții neasemuit mai bune decît în trecut pentru a cunoaște aptitudinile și talentele elevilor săi. Munca practică, activitățile în cercuri, excursiile în producție, participarea la activitatea productivă în industrie și agricultură deschid în fața elevilor orizonturi largi și dau totodată profesorului posibilitatea să-și cunoască mai bine elevii, să-i orienteze mai just. Contactul direct cu mașinile, cu muncitorii, cunoașterea concretă a tehnicii industriale, a dezvoltării dirijate a plantelor și animalelor trezesc la elevi nu numai interes, dragoste și considerație pentru oamenii muncii, ci și dorința de a participa ei înșiși la uriașa muncă ce se desfășoară în toate sectoarele economiei noastre naționale.

Cînd nu sînt îndrumați sau cînd sînt îndrumați formal, tinerii absolvenți ai claselor a VII-a sau a X-a ezită în fața atîtor drumuri pe care ar putea să pășească și, fără să mai țină seama de ceea ce pot, urmează orbește impulsul dat de părinți, sau pornesc pur și simplu la întîmplare. Așa se explică faptul că mulți tineri care manifestă o pricepere și o dragoste deosebită pentru munca practică în industrie și agricultură sînt siliți să intre în școlile medii, unde își pierd timpul în zadar, în loc să fie îndrumați spre școlile profesionale și tehnice, care le-ar putea dezvolta capacitățile creatoare. Așa se explică și faptul că la examenele de admitere ce s-au ținut, de pildă, la institutele politehnice din țară, în anii trecuți, unii candidați au luat nota 5 la limba română și 2 la matematică. Așa dar, ei ar fi putut face cu succes studii umaniste, în timp ce au căzut la examenele instituțiilor care pregătesc ingineri.

Se întîmplă de multe ori ca unii tineri, cu înclinații reale pentru o profesiune sau alta, să respingă această profesiune din cauza unor idei preconcepute ale părinților. Sînt, de asemenea, mulți copii care se îndreaptă către anumite profesii fiind atrași numai de numele acestora, fără să le cunoască conținutul. Pedagogul trebuie să ducă o muncă atentă și plină de răbdare pentru înlăturarea acestor atitudini greșite.

Pentru a asigura succesul muncii de îndrumare profesională, pedagogii trebuie să lămurească părinții, arătîndu-le importanța deosebită pe care o are alegerea justă a profesiei copilului lor, ajutîndu-i să aibă o poziție înțeleaptă, să nu ia în glumă această problemă, orientîndu-se numai după propriile lor dorințe.

In statul nostru de democrație populară industria, agricultura, instituțiile culturale se dezvoltă într-un ritm pe care nu l-au cunoscut niciodată în trecut. Tineretului trebuie să i se arate aceasta, el trebuie să cunoască toate drumurile care i se deschid pentru a-și putea alege în mod chibzuit viitoarea profesie. Pentru aceasta, este necesar ca învățătorii și profesorii să popularizeze în rîndurile elevilor lor școlile și facultățile care pregătesc cadre pentru diferitele sectoare ale economiei și culturii, să le arate concret care este profilul acestor școli și facultăți, ce calități se cer pentru a le urma cu succes, ce perspective deschid acestea.

Totodată, profesorii trebuie să țină seama de faptul că o mare parte a absolvenților școlii de 10 ani trebuie îndrumată spre munca directă productivă în industrie și agricultură. Rezultate bune dau, în această privință, întîlnirile între elevi și muncitorii fruntași, vizitele în uzine și fabrici, la S.M.T.-uri, la gospodăriile agricole colective și de stat.

Dar este vorba, aici, nu numai de munca în rîndurile elevilor, ci și de o activitate susținută în mijlocul părinților, spre a-i ajuta să înlăture vechea și înrădăcinata prejudecată cu privire la munca fizică. Mai sînt mulți părinți care socotesc că numai învățămîntul superior poate deschide fiilor lor drumul spre o carieră frumoasă. Ei trebuie ajutați să înțeleagă că uzina, întreprinderea industrială sau agricultura deschide, deopotrivă cu facultatea, drumul unei activități nobile și creatoare, care îngăduie și dezvoltarea deplină a înclinațiilor individuale, și slujirea cu devotament a patriei.

Să îndrumăm astfel pe elevii noștri, încît fiecare din ei să pornească pe drumul cel mai potrivit, care să-i dezvolte cel mai bine personalitatea și să-l facă să muncească cu dragoste, cu pricepere și cu entuziasm, să-l ajute să dea o contribuție cît mai valoroasă la munca constructivă a întregului popor.

LECȚIILE DE SINTEZĂ

Acum cîteva zile, la școala medie nr. 1 „N. Bălcescu" din București a avut loc o ședință a consiliului pedagogic dedicată unei probleme de care cadrele didactice sînt preocupate în cea mai mare măsură în această etapă a anului școlar: problema lecțiilor de sinteză care vor avea loc după parcurgerea materiei prevăzute în programe. In prealabil, această problemă fusese discutată în comisiile metodice și în cercurile pedagogice de specialitate.

In consiliul pedagogic, discuțiile au fost purtate pe baza referatului prezentat de tov. Mihai Bărbătescu. Profesorii de diferite specialități au arătat felul în care se pregătesc pentru lecțiile de sinteză, pentru a asigura o cît mai completă și mai temeinică recapitulare a materiei. Referatul și discuțiile au ajutat la clarificarea multor chestiuni privind planificarea și metodica lecțiilor de sinteză.

Dintre acestea, un mare interes l-a stîrnit problema regrupării materiei, necesară pentru a se stabili relații noi între cunoștințele însușite de elevi în timpul anului școlar, precum și pentru sintetizarea acestor cunoștințe. Respingînd opinia că sinteza trebuie neapărat realizată în ordinea capitolelor din programă, o serie de profesori au arătat în ce fel înțeleg să selecționeze și să structureze cunoștințele esențiale din curs, ținînd seama de specificul obiectului și de nivelul clasei. Să urmărim, de exemplu, felul în care prof. M. Bărbătescu a planificat cele cinci lecții de sinteză la limba și literatura română, pe care le va ține la clasa a VIII-a. El a avut în vedere faptul că în clasa a VIII-a se însușesc noțiunile de teorie a literaturii necesare pentru studierea istoriei literaturii în anii următori. Prima lecție de sinteză, intitulată „Literatura — oglindire a vieții prin imagini", are scopul de a trece în revistă unele probleme de bază ale teoriei literaturii și, în special, cea a funcției sociale a literaturii. A doua lecție, cu tema „Genurile literare în creația poetică orală", oferă elevilor posibilitatea de a recapitula caracteristicile creației literare și a aplica cunoștințele lor despre genurile literare la studierea creațiilor populare. Următoarele trei lecții sînt dedicate unei analize mai amănunțite a genurilor literare, studiate de data aceasta în legătură cu creația cultă, urmărindu-se în mod concret felul în care se aplică cunoștințele de teoria literaturii la fiecare gen literar. Astfel, la lecția „Genul liric" se va analiza poezia „Trecut-au anii" de M. Eminescu; în cadrul analizei, pornindu-se de la faptul că poezia este un sonet, se vor aminti toate formele fixe de poezie studiate de elevi. Tot astfel s-a ales cîte o operă reprezentativă și pentru celelalte lecții dedicate genurilor literare.

Și alți profesori de la această școală au realizat o grupare nouă și interesantă a cunoștințelor. De pildă, tov. L. Costăchescu, care predă literatura română la clasa a VII-a, a ales teme cuprinzătoare ca „Influența creației populare în operele clasicilor literaturii noastre". Tov. E. Gregorian, profesor de geografie, a stabilit, printre alte teme de sinteză, și tema „Dunărea și importanța ei pentru țara noastră". Tov. A. Grigorovici, profesor de istorie, va studia, cu elevii săi din clasa a X-a, în cadrul unei teme speciale, „Relațiile româno-ruse de-a lungul veacurilor". Tov. Victoria Alterescu va repeta cu elevii din clasa a IX-a tema „Procesele psihice ca reflectare a lumii materiale" etc.

Se înțelege că o asemenea restructurare a materiei dă o notă de noutate lecțiilor de sinteză. Avem însă dreptul de a introduce în aceste lecții și cunoștințe noi? Discuțiile au arătat că, în general, trebuie evitată încărcarea lecțiilor de sinteză cu cunoștințe noi; există totuși cazuri cînd unele adaosuri de cunoștințe sînt necesare pentru ca elevii să fie puși la curent cu datele noi apărute în domeniul respectiv. Astfel, la una din lecțiile de sinteză de literatură română în clasa a X-a se vor comunica unele cunoștințe noi pe baza volumului „Studii literare" de G. Ibrăileanu (apărut în „Biblioteca școlarului" a Editurii Tineretului). Tovarășul profesor P. Petrescu a arătat că la geografie trebuie de asemenea aduse unele informații noi, impuse de prefacerile rapide din țara noastră și din celelalte țări ale lagărului păcii.

O problemă mult discutată în consiliul pedagogic a fost cea a metodicii lecțiilor de sinteză. Desigur, toți profesorii au fost de acord că nu poate exista un șablon al lecției de sinteză. Planul poate avea nenumărate variante, în funcție de specificul obiectului și al temei stabilite, de nivelul elevilor. Tov. prof. M. Bărbătescu a arătat că își structurează lecțiile de sinteză la clasa a X-a în felul următor: elevii cunosc din timp tematica lecției și primesc indicații asupra modului în care trebuie să se pregătească pentru fiecare problemă din această tematică, asupra punctelor pe care trebuie să le trateze. Lecția începe prin verificarea modului în care și-au alcătuit punctajul cîțiva elevi. Este urmărită apoi tratarea fiecărei probleme în parte, după care profesorul trage concluziile. Ultimele zece minute sînt rezervate indicațiilor date elevilor în vederea lecției următoare de sinteză. Alți profesori au expus planurile unor lecții de sinteză bazate pe exerciții, pe experiențe, pe compuneri etc. S-a arătat că, în unele cazuri, se poate porni de la schema dată de profesor, care e discutată și exemplificată punct cu punct; în alte cazuri, schema poate fi elaborată pe parcursul lecției, pe baza discuției, și apoi discutată și exemplificată; însfîrșit, în alte cazuri schema apare ca un rezultat final al întregii lecții de sinteză. Profesorii au aci largi posibilități de muncă didactică creatoare.

Lecțiile de sinteză prezintă însă și unele pericole, care în cadrul ședinței au fost dezvăluite cu multă pătrundere de prof. Gh. Guțu și directoarea adjunctă M. Gîngaciu. Temele largi, cuprinzătoare, pot duce uneori la neglijarea unor probleme, elevii ajungînd să memoreze generalități, formule goale de conținut. Acest pericol trebuie evitat printr-o continuă referire la materialul faptic pe baza căruia s-a ajuns la generalizări și prin folosirea cît mai largă a exercițiilor practice.

Consiliul pedagogic a avut în vedere și măsurile care trebuie luate pentru înlăturarea supraîncărcării elevilor prin coordonarea temelor care li se dau pentru acasă. S-a arătat că aici au un rol de seamă diriginții, care acum mai mult ca oricînd trebuie să vegheze ca volumul temelor date în fiecare zi elevilor să nu întrecă puterea lor de muncă.

Concluziile trase de directoarea școlii, tov. L. Benari, au pus accentul pe caracterul creator pe care trebuie să-l aibă munca profesorilor în această perioadă și au scos în evidență sarcinile concrete ale cadrelor didactice, în special în ceea ce privește ajutorul pe care trebuie să-l acorde elevilor în vederea organizării studiului individual.

Cadrele didactice au plecat de la această ședință înarmate cu îndrumările necesare realizării cu succes a lecțiilor de sinteză.

M. ȘTEFANESCU

Prietenie trainică între popoarele romîn și german

La invitația guvernului R. D. Germane, o delegație guvernamentală și de partid a R. P. Romîne, sub conducerea tov. Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, a vizitat, între 24 și 28 aprilie 1957, Republica Democrată Germană. Cu acest prilej au avut loc tratative între delegațiile guvernamentale ale celor două țări ale noastre, precum și discuții între delegațiile Partidului Muncitoresc Romîn și Partidului Socialist Unit din Germania, care s-au încheiat cu deplin succes.

Rezultatele tratativelor au fost consfințite în cele două documente semnate la sfîrșitul discuțiilor: Declarația comună a guvernului R. P. Romîne și a guvernului R.D. Germane și Declarația comună a Partidului Muncitoresc Romîn și a Partidului Socialist Unit din Germania.

Schimbul de vederi și tratativele, care s-au desfășurat într-o atmosferă cordială și prietenească, au arătat o deplină unitate de vederi în toate problemele discutate.

O deosebită atenție au acordat cele două părți analizării situației internaționale. Guvernele R.P.R și R.D.G. și Partidul Muncitoresc Romîn și Partidul Socialist Unit din Germania pornesc, în analiza situației internaționale, de la aprecierea că raportul de forțe în lume s-a schimbat în favoarea forțelor păcii, democrației și socialismului. Influența forțelor păcii și socialismului asupra întregii vieți internaționale este în continuă creștere.

Lagărul socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică, acționează în mod consecvent pentru destinderea încordării internaționale și statornicirea unor relații de încredere și colaborare pașnică între state.

Cercurile imperialiste agresive, care nu se împacă însă cu perspectivele întrecerii pașnice între sistemul socialist și cel capitalist, și-au intensificat în ultimul timp acțiunile lor de subminare îndreptate împotriva păcii și slăbirii încordării internaționale.

Imperialismul american se amestecă în mod grosolan în treburile interne ale popoarelor din Orientul Apropiat și Mijlociu, agravînd situația în această parte a lumii. Doctrina Eisenhower constituie cea mai cinică expresie a politicii S.U.A. de înrobire a popoarelor arabe, de amenințare a securității tuturor popoarelor lumii, de agravare a situației internaționale Guvernele R. P. Romîne și R. D. Germane declară că menținerea și consolidarea păcii în Orientul Apropiat și Mijlociu cer respectarea suveranității și independenței popoarelor arabe, inclusiv a dreptului acestor popoare de a dispune ele însele de bogățiile țărilor lor. Ele își exprimă dorința de a dezvolta mereu relațiile de colaborare cu țările arabe, pe bază de egalitate în drepturi și de avantaj reciproc.

Delegațiile celor două țări au constatat unitatea deplină de vederi în ce privește atitudinea față de rebeliunea contrarevoluționară din Ungaria. Zdrobirea rebeliunii contrarevoluționare de către forțele sănătoase ale poporului maghiar, cu ajutorul frățesc internaționalist al Uniunii Sovietice, constituie un succes al lagărului socialist, o puternică dovadă a tăriei acestui lagăr, a unității țărilor socialiste. Guvernele R. P. Romîne și R. D. Germane declară că vor depune și în viitor toate eforturile pentru întărirea continuă a unității de nezdruncinat a lagărului socialist.

Analizînd problemele europene, guvernele R. P. Romîne și R. D. Germane consideră că proiectele „pieței comune" și „euratomului" pun de fapt economia țărilor Europei occidentale sub controlul monopolurilor americane și vest-germane și sînt îndreptate în primul rînd împotriva statelor socialiste. Realizarea acestor proiecte ar duce la o nouă adîncire a scindării Europei și ar da naștere la noi piedici în calea creării unui stat german unit și progresist.

Guvernele și popoarele R. P. Romîne și R. D. Germane se pronunță cu hotărîre împotriva politicii cercurilor imperialiste agresive, în frunte cu cele americane, de pregătire a unui război atomic. Cele două guverne consideră că eforturile tuturor statelor și în primul rînd ale celor care dispun de arma

(Continuare în pag. 4)

Părinții alături de pedagogi

Sîntem în perioada finală a anului școlar. Directorii școlilor, diriginții, cadrele didactice se preocupă să asigure toate condițiile pentru buna pregătire și desfășurare a recapitulării și a examenelor. In această privință are o mare însemnătate acțiunea unită a tuturor factorilor care pot asigura succesul muncii elevilor.

Duminică dimineața. In sala de festivități a școlii medii nr. 22 „Gh. Lazăr" din Capitală e mare forfotă. Din inițiativa comitetului raional P.M.R. „V. I. Lenin", secția de învățămînt raională, în colaborare cu comitetul sindical raional al muncitorilor din învățămînt, a invitat pe părinții elevilor, pe directorii școlilor și pe diriginți pentru a se sfătui în vederea unei cît mai bune organizări a muncii elevilor, astfel încît anul școlar să se încheie cu succes. Peste 500 de părinți au răspuns acestei chemări.

Cu mult interes au ascultat părinții referatul „Școala și familia", expus de tov. Alex. Ionescu, directorul școlii de 7 ani nr. 130. Acesta a arătat că, în urma propagandei pedagogice desfășurate de școlile din raion, tot mai numeroși sînt părinții care veghează asupra felului cum învață și se comportă copiii lor, le urmăresc activitatea în școală și în afară de școală, le creează acasă condiții favorabile studiului, caută să le dezvolte dragostea pentru muncă, respectul față de profesori și de toate persoanele mai în vîrstă, atitudinea justă și prietenească față de colegi. Majoritatea părinților au înțeles că sarcina educării copiilor apasă pe umerii lor cu aceeași greutate ca și pe cei ai pedagogilor, că trebuie să colaboreze permanent cu școala și că au rezultate mai bune dacă aplică îndrumările ei.

Tov. V. Iliescu, șeful secției de învățămînt a raionului „V. I. Lenin", a arătat cum trebuie să-i ajute părinții pe copiii lor în această etapă a încheierii anului școlar. „Este foarte important — a spus tov. V. Iliescu — ca părinții să asigure respectarea de către copii a unui regim just de lucru, care să prevadă atît ore de învățătură cît și ore de odihnă și de joc, pentru a se preveni surmenajul și în același timp pentru a se asigura o pregătire cît mai temeinică în vederea încheierii cu succes a muncii desfășurate în cursul anului".

Luînd cuvîntul pe marginea expunerilor ascultate, părinții au făcut numeroase observații și propuneri care pot contribui mult la îmbunătățirea muncii comune a școlii și familiei. Indicînd unele neajunsuri observate de ei în activitatea unor colective pedagogice, părinții au combătut în același timp cu tărie metodele greșite (bătaia, alintarea etc) folosite în unele familii, precum și lipsa de interes pentru educația copiilor, manifestată în altele.

La sfîrșitul consfătuirii s-a ales un colectiv de părinți care să ajute comisia permanentă de învățămînt a raionului în activitatea ei.

Participanții la consfătuire au asistat apoi la un variat și frumos spectacol prezentat de echipa artistică a întreprinderii „Mao-Tze-dun" și de orchestra Clubului muncitorilor din învățămînt.

Intr-o școală profesională sovietică

Elevul Leonid Grecinev de la școala profesională nr. 1 din Moscova, la lecția de desen liniar.

CORECTAREA CAIETELOR

Corectarea temelor efectuate de elevi acasă are o mare însemnătate. Ea ajută pedagogului să-și dea mai bine seama de calitatea cunoștințelor elevilor și să-i îndrumeze pentru aprofundarea problemelor pe care nu le-au înțeles.

In practică, corectarea temelor se desfășoară în chip foarte diferit. Unele cadre didactice depun multe eforturi pentru a se achita pe deplin de această obligație, cercetează cu seriozitate, cu spirit de răspundere lucrările elevilor și se străduiesc ca, pe baza rezultatelor constatate, să organizeze mai bine predarea, precum și întreaga muncă a clasei. Sînt însă și pedagogi care desfășoară această activitate pur formal. Unii se mulțumesc să treacă din cînd în cînd printre bănci și să pună pe caiete un „văzut", o semnătură, data respectivă, sau un semn convențional. Alții corectează în grabă și superficial caietele elevilor pe care îi examinează în ora curentă. Ca să nu pară că au corectat prea puține teme, mai dau cîteva foi în urmă și fac pe ici, pe colo cîte o mică observație sau numai unele sublinieri.

Se folosește și un alt procedeu. Profesorul pune pe citiva elevi să citească în clasă tema și o discută. Intre timp, elevii își corectează greșelile. Acest procedeu trebuie utilizat numai din cînd în cînd — și anume, atunci cînd profesorul vrea să consolideze anumite cunoștințe ale elevilor, sau cînd își propune să pornească la comunicarea unor cunoștințe noi plecînd de la discutarea temelor. De asemenea, este bine să se citească și să se analizeze unele teme la lecțiile de analiză gramaticală și chiar la lecțiile de compunere, pentru a-i lămuri pe elevi cum trebuie să lucreze. O astfel de corectare se rezumă însă la continut, fiindcă profesorul nu are posibilitatea să urmărească forma și mai ales grafia tuturor elevilor din clasă (de multe ori rămîn necorectate chiar greșelile de ortografie ale elevilor cărora li se cere să citească tema).

O altă categorie de profesori fac munca numai pe jumătate: corectează caietele prin rotație, luînd în fiecare săptămînă un număr anumit de caiete. Un astfel de control dă rezultate numai parțial, deoarece multe teme se corectează cu întîrziere. In afară de aceasta, elevii ajung să știe cam la ce dată le vine rîndul să fie controlați, și, între timp, își fac temele de mîntuială.

Greșit este și procedeul acelor profesori care, fiind conștiincioși în munca lor, dar nereușind să corecteze cu regularitate temele săptămînii curente, strîng la o anumită dată caietele tuturor elevilor dintr-o clasă și corectează temele din urmă. Așa procedau la școala noastră profesorii de limba română și de limba rusă. Nu de mult, o profesoară de matematică îmi spunea că și-a irosit tot timpul vacanței de iarnă și al vacanței de primăvară corectînd sute de teme din urmă. Deși nu se poate tăgădui zelul și conștiinciozitatea acestor profesori, munca lor este, însă, în foarte mare parte formală. Corectarea unei teme după o lună sau două de la efectuarea ei nu-și mai atinge scopul decît într-o mică măsură. Problemele respective au fost depășite și elevii nu le mai acordă atenția cuvenită — fie că și le-au clarificat și însușit între timp, fie că nu. In afară de aceasta, elevii numai rare ori mai răsfoiesc caietele ca să se lămurească dacă au greșit undeva și în ce anume constă greșeala. Adesea, chiar atunci cînd văd corecturile profesorilor, nu-și dau seama că au greșit, întrucît problema respectivă a ieșit din preocupările lor. De altfel procedeul nu este recomandabil nici din punct de vedere educativ, deoarece elevii, nefiind controlați permanent, neglijează să-și facă unele teme, sau le fac de formă, dacă nu cumva le copiază de la colegi.

Un astfel de control are dezavantaje și pentru profesori. Aceștia nu-și pot da seama la timp de lipsurile existente în cunoștințele elevilor și se poate ușor întîmpla să nu mai aibă prilejul de a reveni asupra acestor cunoștințe, deoarece capitolul respectiv a fost depășit.

Aceasta fiind situația, se pune întrebarea — cum trebuie să procedăm? Desigur că este greu să se dea rețete absolut valabile pentru toți profesorii și toate specialitățile. Totuși, unele sugestii pot contribui la îmbunătățirea muncii cadrelor didactice în această privință.

In primul rînd, trebuie să se facă distincție între controlul efectuării cu regularitate a temelor și corectarea amănunțită a acestora. Pentru a se asigura că toți elevii și-au făcut datoria, profesorul trebuie să facă un control sumar la începutul fiecărei ore de curs. Acest control, ca și corectarea unor teme în clasă, nu-l scutește însă de obligația de a corecta, în afara orelor de curs, temele elevilor.

Corectarea temelor cere un efort suplimentar din partea profesorilor de limba română, de matematică și de limbi străine. Pentru a se da acestor profesori posibilitatea să-și desfășoare munca în bune condițiuni, norma lor didactică a fost fixată la 15 ore de predare și 3 ore de corectare a caietelor. Cele 3 ore de corectare făcînd parte integrantă din norma didactică, efectuarea lor este absolut obligatorie.

Pentru asigurarea unui control efectiv al temelor efectuate de elevi acasă se recomandă, în primul rînd, o planificare chibzuită a acestora, în așa fel încît caietele să poată fi corectate cel puțin odată pe săptămînă. Profesorul trebuie să ia caietele la sfîrșitul săptămînii și să le restituie corectate la prima oră din săptămîna următoare, pentru a nu stînjeni pe elevi în efectuarea temelor ce li se dau ulterior. Tema dată în ultima oră a săptămînii precedente va fi efectuată de elevi — dacă nu au un al doilea caiet — pe maculator. Ziua de corectare poate fi și o zi din mijlocul săptămînii, în cazul cînd aceasta este ziua liberă a profesorului.

Și mai eficace este procedeul corectării zilnice a caietelor. Pentru aceasta, însă, profesorul trebuie să aibă grijă ca absolut toți elevii să aibă cîte două caiete, astfel încît atunci cînd un caiet se găsește la corectare, al doilea să rămînă la elev, pentru efectuarea temei date pentru ziua următoare. Și mai just este procedeul acelor profesori care rămîn și corectează caietele la școală zilnic, după ultima lor oră de curs..

Corectînd zilnic sau săptămînal caietele de teme, profesorul reușește să evite toate neajunsurile semnalate mai sus, să-i antreneze pe elevi la munca individuală.

Desigur, însă, că nu ajunge numai ca temele să fie corectate regulat. Trebuie să se asigure și o corectare amănunțită, serioasă, efectivă. Controlînd nu de mult unele caiete de limba română, am constatat că deși temele fuseseră corectate și semnate de profesoara respectivă, rămăseseră încă destule greșeli neîndreptate. O astfel de corectare prezintă însă un pericol pentru instruirea elevilor. Cînd elevul vede caietul corectat de profesor, el este convins că tot ce a rămas neînsemnat cu creion roșu este bine făcut. In consecință, el va continua să greșească. Această primejdie este mai mare la limba română — și în special în clasele I—VII, cînd elevii nu și-au însușit încă pe deplin scrierea corectă.

Profesorul este dator nu numai să corecteze toate temele elevilor, ci și să examineze fiecare temă cu răbdare și cu atenție, făcînd pe caiete toate observațiile și corectările necesare. In general, este contra-indicată simpla subliniere a greșelilor sau ștergerea cuvintelor sau propozițiilor greșite. Dimpotrivă, toate greșelile de fond și formă trebuie să fie corectate vizibil, cu un creion colorat, indicîndu-se în ce constă greșeala. Uneori — în cazul elevilor buni — se poate folosi și procedeul semnalării greșelilor prin simpla lor subliniere. In acest caz, însă, profesorul va trebui să revadă tema corectată, pentru a se asigura că elevul și-a dat seama de natura greșelilor și le-a putut corecta singur.

Corectarea ortografiei este obligatorie la toate obiectele, nu numai la limba română. Nimic nu-l poate îndreptăți pe profesorul de matematică să se dezintereseze complet de greșelile de ortografie.

La unele obiecte, cum sînt limba română și limbile străine, la care se urmărește și formarea deprinderilor de scriere corectă, este bine ca elevii să fie obișnuiți să lucreze în mod special pentru înlăturarea greșelilor frecvente. In acest scop, li se va recomanda să noteze la sfîrșitul caietului formele corecte ale cuvintelor pe care ei le scriu greșit, însoțite de motivarea gramaticală.

Profesorul nu trebuie să se mulțumească însă numai cu îndreptarea greșelilor săvîrșite de elevi în temele lor. El are datoria să-și noteze toate observațiile cu caracter mai general făcute cu prilejul corectării caietelor și, atunci cînd le restituie, să discute cu elevii cel puțin greșelile mai frecvente, lămurindu-le forma corectă. Observațiile făcute de profesor trebuie avute în vedere și la pregătirea lecțiilor următoare.

Deoarece elevii sînt foarte sensibili la încurajările profesorului, este bine ca acesta să facă și scurte aprecieri asupra felului cum au fost efectuate temele. Aprecierea se poate face prin calificative, care nu se trec însă în catalog, deoarece corectarea unei teme nu echivalează cu examinarea elevului. Astfel de calificative, ca și unele observații asupra felului cum este păstrat caietul, sau asupra aspectului estetic al temelor, pot stimula foarte mult pe elevi, provocînd o adevărată emulație între ei.

In felul acesta profesorul va reuși să-i obișnuiască pe elevi cu o muncă ordonată și făcută din plăcere.

Corectînd la timp și cu grijă temele elevilor făcînd îndreptările și observațiile cuvenite, profesorul va reuși să-i antreneze pe elevi în munca independentă și să consolideze cunoștințele predate în orele de curs.

I. POPESCU
directorul școlii de 7 ani nr. 143 din București

Raidul „Gazetei învățămîntului"

Perioada în care ne găsim — perioada pregătirilor pentru încheierea anului școlar și pentru examene — cere o concentrare maximă a eforturilor elevilor. La mai toate școlile au început lucrările scrise ale ultimului trimestru, ca și pregătirile pentru recapitularea finală a materiei.

Acum, în condițiile muncii intense a elevilor pentru încheierea cu succes a activității desfășurate de-a lungul întregului an școlar, grija pentru înlăturarea supraîncărcării trebuie să fie o preocupare de seamă a cadrelor didactice. Măsurile pentru o temeinică recapitulare a materiei, pentru complectarea și consolidarea cunoștințelor elevilor trebuie să se împletească strîns și continuu cu măsurile menite să asigure evitarea supraîncărcării. Numai astfel elevii vor avea condiții bune de pregătire a examenelor.

Ținînd seama de importanța pe care o are în această perioadă înlăturarea supraîncărcării elevilor, „Gazeta învățămîntului" a cercetat această problemă în cîteva școli. Publicăm mai jos o parte din constatările făcute.

Munca elevilor în această etapă

Cum se ajunge la supraîncărcare

La școala medie din Medgidia, ca și la multe alte școli, supraîncărcarea elevilor prin temele pentru acasă se datorește atît lipsei de coordonare în acest sens a activității profesorilor care predau la aceleași clase, cît și faptului că unii profesori măresc volumul temelor scrise prin includerea în aceste teme a unor chestiuni care le încarcă inutil.

Tov. Ion Ichimescu, de pildă, care este un bun profesor de matematică, obișnuiește să dea elevilor din clasa a VIII-a „B", ca temă pentru acasă, să scrie în caietele de curat toate teoremele pe care le au de învățat. Este foarte bine că el acordă atenție înțelegerii și însușirii de către elevi a teoremelor, însă transcrierea lor în caiete nu contribuie la aceasta, de aceea nu este necesară, cu atît mai mult cu cît elevii pot copia teoremele din manual chiar înainte de a le studia. Rezolvarea unei probleme în care să se aplice aceste teoreme ar fi, desigur, mult mai utilă.

La fel stau lucrurile la desen. Profesorul care predă această disciplină a cerut elevilor, de curînd, să execute ca temă pentru acasă două planșe care cuprindeau construcția unei hiperbole, împărțirea unui unghi în mai multe părți egale, desenarea unei pînze circulare de fierăstrău, a unui compas de grosime, precum și două desene decorative. Dacă o parte din acestea ar fi fost executate de elevi în timpul lecțiilor de desen și nu acasă, unde au avut de pregătit teme și la geometrie, geografie, chimie și limba latină, nu numai că s-ar fi evitat supraîncărcarea, dar s-ar fi ridicat și calitatea muncii profesorului de desen, care ar fi avut astfel posibilitatea să dea fiecărui elev, atunci cînd era necesar, indicații asupra desenului pe care trebuia să-l execute.

Nu numai de volumul temelor pentru acasă trebuie să ne ocupăm, ci și de conținutul lor, deoarece și acesta determină, de multe ori, supraîncărcarea elevilor. Se știe că temele pentru acasă constituie o parte integrantă a procesului instructiv-educativ, o continuare firească a procesului de pregătire a elevilor în cadrul lecțiilor. Indeplinirea lor în mod just, într-un timp potrivit și fără un efort exagerat din partea elevilor este strîns legată de însușirea cunoștințelor în cadrul lecțiilor și depinde, de aceea, de calitatea acestora.

Experiența ne arată că uneori o singură problemă de matematică — și aceasta de greutate mijlocie — o singură pagină de studiat la chimie, biologie etc. poate cere un timp mai îndelungat și un efort mai intens din partea elevilor decît ar fi necesar pentru cîteva probleme și pentru mai multe pagini la disciplinele respective, dacă elevul, datorită unor deficiențe existente în munca profesorului în clasă, este nevoit să-și lămurească singur acele cunoștințe pe care, în mod firesc, ar trebui să le capete direct de la profesor. In acest caz, supraîncărcarea se datorește nu atît volumului de teme pentru acasă, cît faptului că elevul, insuficient pregătit la lecție, este nevoit să depună un efort suplimentar pentru a efectua tema. Calitatea muncii profesorului poate deveni, astfel, o cauză esențială a supraîncărcării elevilor.

Tovarășul I. Ichimescu a reușit, de pildă, la o lecție de algebră ținută nu de mult să-i facă pe elevii săi din clasa a VIII-a „B" să înțeleagă cum trebuie rezolvată o inecuație de gradul I. Exercițiile care au fost efectuate în clasă, modul cum au fost ele prezentate au ajutat elevilor să-și însușească procedeul de rezolvare a inecuației de gradul I. Ei au căpătat astfel cunoștințele necesare pentru a putea efectua fără multă greutate tema pentru acasă. De aceea, cele patru exerciții indicate ca temă pentru lecția următoare nu au determinat o supraîncărcare.

La fel stau lucrurile în ceea ce privește lecțiile de chimie ținute la această clasă. Tovarășul G. Constantinescu, profesorul de chimie, se bizuie mult pe organizarea experiențelor, pe observațiile directe făcute de elevi în timpul desfășurării acestora. Lucrările de laborator contribuie la însușirea chiar în clasă a unei bune părți din materia predată. In aceste condiții, temele pe care le propune tov. Constantinescu elevilor săi pentru acasă nu mai prezintă greutăți pentru elevi. Ei au putut, de pildă, pregăti cu ușurință tema în care li se cerea să compare cele patru elemente din grupa halogenilor.

Nu același lucru s-ar putea afirma însă despre lecția de fizică ținută de tov. V. Moraru cu privire la rezolvarea unor probleme în legătură cu pîrghiile. Lecția a avut unele deficiențe din punct de vedere metodic care, în mod firesc, s-au răsfrînt asupra înțelegerii de către elevi a cunoștințelor. La lecție au fost rezolvate numai probleme care au fost efectuate de elevi acasă, fără a se rezolva probleme noi. Totuși, nu s-a folosit acest prilej pentru a se analiza amănunțit unele greșeli pe care eventual le-au făcut elevii. Aceasta ar fi fost însă deosebit de util, deoarece ar fi putut însemna un pas înainte pe calea înlăturării greutăților pe care le întîmpină elevii în rezolvarea problemelor. In timpul lecției nu s-au verificat, nu s-au clarificat și nu s-au fixat cunoștințele teoretice predate la lecția anterioară cu privire la pîrghii. Unii dintre elevi — și nu dintre cei mai slabi — au confundat, în cursul rezolvării problemelor, pîrghiile cu scripeții, scripetele mobil cu cel fix etc., au dovedit că nu și-au însușit legile referitoare la pîrghii și scripeți. In astfel de condiții, cele cinci probleme care au fost propuse ca temă pentru acasă au determinat, fără îndoială, suprasolicitarea elevilor, înțelegerea și rezolvarea lor necesitînd mai mult timp de cît ar fi fost necesar în mod obișnuit.

Problema înlăturării suprasolicitării elevilor nu este, deci, numai o problemă de organizare a muncii, ci și o problemă legată strîns de îmbunătățirea metodelor de predare, de ridicarea calității muncii pedagogilor.

Dar suprasolicitarea elevilor de la școala din Medgidia se datorește și unor deficiențe existente în desfășurarea muncii în afară de clasă. In fiecare săptămînă, jumătate din elevii clasei a VIII-a, de exemplu, participă la cercul de orchestră care funcționează în școală, rămînînd aci de multe ori nu un ceas ori două, ci treipatru ceasuri.

Este cu totul nerecomandabil și procedeul pe care îl folosesc unii profesori care stabilesc în mod arbitrar orele de consultații, fără să țină seama de planul activității elevilor în afara clasei. De pildă, s-a fixat o oră de consultații la fizică pentru clasa a VIII-a „B" în afara orelor prevăzute în planul de consultații și la o distanță de abia un ceas după terminarea cursurilor. Un asemenea procedeu nu poate fi însă decît în detrimentul pregătirii elevilor și contribuie numai la dezorganizarea timpului prevăzut pentru studiul individual, la suprasolicitarea elevilor.

Ce arată vizitele la domiciliul elevilor

Tovarășa Elena Dănilă, diriginta clasei a VII-a „B" de la școala nr. 26 din București, a înțeles bine că de felul cum este organizată munca elevilor săi în perioada sfîrșitului de an școlar depinde foarte mult calitatea pregătirii lor pentru examene. Conștientă de faptul că, luptînd împotriva suprasolicitării elevilor, ea luptă în realitate pentru o însușire temeinică a cunoștințelor de către aceștea, ea se interesează îndeaproape de regimul de zi al elevelor în școală și acasă.

In discuțiile pe care le-a purtat cu colegele în cadrul consiliului pedagogic, ca și în ședințele ținute numai cu cadrele didactice care lucrează la clasa sa, tovarășa Dănilă a insistat mult asupra necesității de a se doza just temele orale și scrise pentru acasă, așa încît elevele să nu fie suprasolicitate, să nu consume prea mult timp și energie la un obiect în dauna celorlalte. Totodată, diriginta clasei a VII-a „B" a îndrumat elevele cu privire la felul cum să-și pregătească lecțiile acasă, cum să-și organizeze munca pentru a avea timp suficient și pentru învățat, și pentru odihnă, și pentru joacă.

Tovarășa dirigintă a discutat și cu părinții, stăruind îndeosebi asupra importanței pe care o au organizarea și respectarea unui regim sănătos de muncă, asupra necesității de a nu-i împovăra pe copii cu munci gospodărești, de a nu-i întrerupe de la învățătură. In același timp, diriginta a atras atenția părinților că au datoria să-și supravegheze copiii, să se asigure că ei urmează indicațiile școlii.

Tovarășa Dănilă nu se mulțumește însă, numai cu sfaturile date. In vizitele pe care le face la domiciliul elevelor, ea observă cu grijă cum se aplică sfaturile sale, cum sînt respectate măsurile stabilite în consiliul pedagogic.

Iat-o pe tovarășa Dănilă vizitînd acasă pe două din elevele ei cu situație grea la învățătură, precum și o elevă foarte bună la sudii, dar care stă tot timpul în casă. Invață, scrie, desenează, face experiențe la chimie, fără să iasă la aer niciodată, fără să se joace, fără să alerge, fapt ce se reflectă bine pe obrazul palid al fetiței.

Vizitele acestea sînt pline de învățăminte pentru diriginta clasei a VII-a „B". Ea observă cu satisfacție că părinții s-au străduit să creeze condiții favorabile pentru învățătura fiicelor lor. Nu numai că nu le încarcă cu treburi gospodărești, dar le respectă cu sfințenie liniștea pentru studiu. In același timp, însă, diriginta își dă seama că elevele slabe la învățătură continuă să urmeze o cale greșită în pregătirea lecțiilor. In loc să învețe mai întîi lecția după manual și după caietul de notițe și numai după aceea să-și scrie tema, ele procedează de-a-ndoaselea, efectuînd temele greșit și pierzînd timp mai mult decît ar fi necesar. Diriginta le arată încă odată la ce rezultate proaste duce metoda lor de studiu și le cere să renunțe definitiv la ea.

Dar discuțiile cu fiecare elevă în parte mai scot la iveală și alte lucruri. Elevele aveau să se pregătească pentru ziua respectivă la limba rusă, la geometrie, la fizică, la chimie și la geografie. Din toate aceste materii, numai la una singură nu aveau de scris: la geografie. Incolo, de copiat două strofe la limba rusă, de rezolvat trei probleme la geometrie, de scris pe curat rezumatele lecțiilor la fizică și chimie.

Temele de limba rusă și de geometrie erau, într-adevăr, necesare. S-ar găsi destule argumente care să susțină și necesitatea rezumatelor la fizică și chimie. Realitatea, însă, arată că acest lucru nu este necesar și îi supraîncarcă pe elevi. Eleva cea bună la învățătură, care are la toate materiile note de 5, la ora 12, cînd sosește tovarășa dirigintă la ea, lucrează încă la tema de geometrie și mai are să-și pregătească lecția la geografie, iar la ora 14 trebuie să fie prezentă la clasă. La aceasta trebuie adăugat faptul că tema la limba rusă și-a făcut-o de cu seară, iar dimineața s-a sculat la ora șapte și jumătate.

In caietul dirigintei clasei a VII-a „B" se adaugă încă o observație pe care trebuie să o discute cu colegele care lucrează la clasa sa, cu colectivul pedagogic al școlii. Chestionînd pe una dintre elevele slabe la învățătură — vizitate în această zi — la fizică, la chimie și la geografie, diriginta constată că eleva a învățat numai după notițe și nu a folosit de loc manualele. Din această cauză, ea are multe confuzii, și-a însușit termeni greșiți, așa cum îi trecuse în caietul de notițe, folosește termeni al căror conținut nu-l cunoaște, nu știe să descrie cu claritate nicio experiență la fizică.

Dezbaterea acestor probleme în cadrul consiliului pedagogic va oferi cadrelor didactice ale școlii posibilitatea să-și dea mai bine seama cît de necesare sînt în această perioadă vizitele dese la domiciliul elevelor, cu deosebire la cele de clasa a IV-a și a VII-a, ambele — clase de absolvire. Totodată colectivul pedagogic al școlii nr. 26 va putea lua o serie de măsuri care să asigure un regim mai just de muncă al elevelor acasă, evitînd suprasolicitarea acestora va putea duce o muncă mai eficientă în rîndurile elevelor și ale părinților pentru a asigura succesul la examene.

Nu-i de ajuns să luăm măsuri

Deseori suprasolicitarea elevilor este cauzată de aglomerarea acestora cu numeroase activități în afară de clasă și în afară de școală, care le lasă prea puțin timp pentru însușirea temeinică a cunoștințelor.

Școala medie nr. 1 din Focșani a căutat să evite o asemenea situație, să dozeze cu grijă întreaga activitate a elevilor, pentru a le asigura un regim just de muncă și odihnă. Traducînd în viață prevederile Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, ca și instrucțiunile Ministerului Invățămîntului și ale C.C. al U.T.M. în legătură cu reglementarea activităților din afara clasei, extrașcolare și obștești, conducerea școlii a întocmit un program al orelor de după amiază și al activităților extrașcolare, după care urmărește în permanență ca activitățile din afara clasei, extrașcolare și obștești să nu totalizeze mai mult de 3 ore pe săptămînă, ele fiind programate într-o singură jumătate de zi.

De asemenea, consiliul pedagogic al școlii, care a discutat cu seriozitate problema suprasolicitării elevilor, a adoptat un plan de măsuri în această privință. Unii diriginți au urmărit cauzele care produc suprasolicitarea elevilor din clasa pe care o conduc. Tovarășa Zinca Milcovici, de pildă, diriginta clasei a VI-a „A", a studiat pe baza unor lucrări de control, timpul mediu necesar elevilor pentru întocmirea temelor, îndrumîndu-i asupra ordinei în care să-și efectueze temele și să-și învețe lecțiile, atrăgîndu-le atenția că trebuie să înceapă cu obiectele mai grele, care cer un efort mai mare.

De preocupări asemănătoare a dat dovadă și tov. Nicolae Tifan, diriginte la clasei a VII-a „A", care a urmărit condițiile de viață ale elevilor în familie, îndrumîndu-i și pe părinți în această privință. De pildă, tov. Tifan a observat că elevul Ștefan Simionescu, rămas în urmă la mai multe obiecte, vine la școală obosit, cu lecțiile nelnvățate. Interesîndu-se de activitatea pe care o desfășoară acest elev acasă, și-a dat seama că părinții lui îl încarcă cu munci în gospodărie. Dirigintele a atras atenția părinților asupra acestui lucru. Părinții l-au înțeles și, ca urmare, Ștefan Simionescu și-a putut pregăti lecțiile în voie și și-a îmbunătățit situația la învățătură.

Cu toate aceste măsuri, mai sînt în școală cazuri cînd unele activități în afara clasei sau extrașcolare ocupă prea mult din timpul elevilor. De pildă, elevii claselor a X-a înscriși la cercul de matematică frecventează acest cerc în fiecare duminică, cîte două ore și jumătate, deși instrucțiunile ministerului prevăd ca ședințele cercurilor pe obtecte sau tehnice din școală să aibă loc doar odată pe lună și să dureze cel mult două ore.

De asemenea, tov. Zamfir Constantinescu, profesor de limba română la clasa a X-a „A", a programat săptămînal lucrări scrise pentru care elevii acestei clase au de citit de multe ori o bibliografie voluminoasă. De curînd elevii au trebuit să înfățișeze într-o astfel de lucrare chipul lui Nicolae Bălcescu, pe baza romanului „Un om între oameni" de Camil Petrescu, roman care totalizează un număr de 1400 de pagini. Este limpede că această lucrare le-a cerut eforturi foarte mari, chiar dacă presupunem că ei ar fi citit romanul anterior.

Aceste cîteva exemple negative dovedesc că nu este suficient ca o muncă să fie temeinic organizată, dar că ea trebuie și îndrumată și controlată în permanență. Conducerea școlii medii nr. 1 din Focșani nu trebuie să se mulțumească doar cu faptul că a întocmit un program al activităților extrașcolare și a adoptat un plan de măsuri menite să înlăture suprasolicitarea elevilor, ci și să urmărească dacă acestea sînt aplicate și să constate ce rezultate dau.

CONCLUZII

Raidul organizat de redacția noastră a dus la cunoașterea concretă a unora dintre aspectele pe care le ia suprasolicitarea elevilor în această etapă. S-a văzut, astfel, că suprasolicitarea provine în multe cazuri din faptul că nu se coordonează activitatea tuturor profesorilor care predau la aceeași clasă, din care cauză elevii primesc un număr prea mare de teme. La unele școli, cadrele didactice, nereflectînd suficient asupra valorii instructiv-educative a temelor, le cer elevilor să efectueze lucrări care nu sînt necesare. Eforturile depuse de elevi pentru însușirea cunoștințelor sau pentru efectuarea temelor scrise sînt mărite considerabil uneori și de faptul că învățătorii și profesorii nu predau lecțiile în mod temeinic, nu explică suficient problemele la care se referă conținutul temelor ce se dau de efectuat acasă. La unele școli se încalcă prevederile instrucțiunilor Ministerului Invățămîntului cu privire la activitatea în afară de clasă, extrașcolară și obștească a elevilor.

Se mai întîlnesc încă elevi care nu sînt îndrumați suficient cum să învețe, cum să folosească manualul, cum să-și efectueze temele și care de aceea pierd prea mult timp pentru pregătirea lecțiilor.

Unii părinți îi supraîncarcă pe copii cu treburi gospodărești, ceea ce arată că școala nu i-a îndrumat suficient.

Fără îndoială că mai există și alte aspecte ale suprasolicitării elevilor. Invățătorii și profesorii, diriginții și directorii de școli au datoria să le descopere, să înlăture cauzele care le determină.

Acum, mai mult ca oricînd, este necesar să se ia măsuri hotărîte care să asigure elevilor condițiile necesare folosirii în mod just a timpului pentru învățătură și pentru odihnă.

Școlile cinstesc numele înaintașilor culturii noastre

Cu ropote de aplauze au întîmpinat elevii, pedagogii și părinții copiilor de la școala medie nr. 22 din București citirea în cadrul unei adunări festive, de către tov. Dimitrie Trică, reprezentant al Ministerului Invățămîntului și Culturii, a Ordinului prin care se atribuie acestei școli numele neobositului cărturar Gheorghe Lazăr.

Ascultînd expunerea profesoarei Elena Dărmănescu cu privire la activitatea dascălului Gh. Lazăr, cei prezenți în sală au înțeles mai bine viața acestui mare înaintaș al culturii noastre și lupta lui pentru crearea unui învățămînt în limba poporului. „Din chiliile mînăstirii de la Sf. Sava, școala de odinioară a lui Lazăr — a spus profesoara — n-a mai rămas nici o urmă. Insă ceea ce a înfiripat el atunci îl așează în rîndurile fruntașilor luptei pentru școala românească, pentru culturalizarea poporului. Noi, profesori și elevi ai școlii care-i va purta numele, avem datoria să cinstim cum se cuvine memoria lui Lazăr, iar acest lucru să-l arătăm prin munca noastră continuă".

Luînd cuvîntul în numele utemiștilor și pionierilor din școală, elevele Doina Popescu și Tamara Tomov au arătat că toți elevii se vor strădui să învețe mai bine, să muncească mai mult pentru a dovedi că școala lor este demnă să poarte cu cinste numele lui Gheorghe Lazăr.

★

Și la școala medie nr. 20 din Capitală, care a primit numele lui Gheorghe Șincai, a avut loc o adunare sărbătorească la care au venit elevi, profesori, părinți, absolvenți din seriile trecute.

Luînd cuvîntul, tov. I. Borca, director general adjunct al Direcției generale a învățămîntului elementar și mediu, după ce a citit Ordinul prin care se atribuie școlii numele dascălului, filologului și istoricului Gheorghe Șincai, a arătat elevilor că acest fapt trebuie să-i facă să fie mîndri de școala lor, să-i mobilizeze la învățătură.

La serbarea care a avut loc după aceea elevii au citit fragmente din scrierile lui Șincai. Eleva Irina Argint, din clasa a X-a, a citit versurile „Inchinare lui Gheorghe Șincai", scrise de ea. Deosebit de frumos a recitat eleva Maria Păcuraru poezia „Gh. Șincai" de St. O. Iosif.

De la Ministerul Învățământului și Culturii

Sărbătorirea în școli a zilei de 9 MAI

La 9 Mai 1957, poporul nostru sărbătorește împlinirea a 80 de ani de la proclamarea independenței naționale a Rominiei și, împreună cu toate popoarele iubitoare de pace, împlinirea a 12 ani de la însorita zi a victoriei asupra Germaniei hitleriste.

Aceste două evenimente deosebit de importante care au loc în ziua de 9 Mai constituie pentru oamenii muncii din țara noastră un minunat prilej de a-și aminti cu mîndrie de glorioasele fapte ale vitejilor noștri ostași, constituie un izvor de forță morală care, alături de attea alte tradiții luminoase din istoria de luptă a poporului nostru, contribuie la reînnoirea legămîntului de a lupta pînă la capăt pentru ca pacea să devină un bun trainic al omenirii.

În vederea educării tineretului școlar în spiritul tradițiilor de luptă ale poporului nostru, în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în școlile de cultură generală, pedagogice, profesionale și tehnice și în instituțiile de educație se vor organiza în perioada premergătoare zilei de 9 Mai și în ziua de 9 Mai următoarele acțiuni:

1. La orele educative, în cadrul informărilor politice, precum și la lecții de istorie, de limba și literatura română, de limba și literatura maternă, cadrele didactice vor face scurte expuneri și convorbiri cu elevii în legătură cu importanța zilei de 9 Mai, care este pentru poporul romîn zi de dublă sărbătoare.

2. Se vor organiza în școli adunări festive, cu care prilej se vor face în fața elevilor și a părinților expuneri despre glorioasele fapte ale vitejilor din 1877 și despre Ziua victoriei, salutată cu bucurie fără seamăn de toate popoarele, întrucît această zi a însemnat sfîrșitul unor jertfe de sînge nemaicunoscut de grele și al unor imense distrugeri de bunuri materiale și de valori spirituale, sfîrșitul temnițelor și lagărelor de exterminare naziste, zdrobirea monstrului fascist care țintea la înrobirea lumii întregi.

Expunerile vor fi urmate de scurte programe artistice.

3. Cadrele didactice vor organiza cu sprijinul organizațiilor de pionieri și U.T.M., întîlniri cu luptătorii antifasciști din localitate, care, alături de ostașii sovietici, au luptat eroic pentru zdrobirea fascismului. În localitățile în care există veterani ai războiului pentru independența din 1877, se vor face vizite la aceștia. De asemenea, se vor vizita muzeele romîno-ruse, în localitățile în care sînt astfel de muzee.

4. O atenție deosebită se va da acțiunilor de muncă voluntară pentru îngrijirea monumentelor și cimitirelor ostașilor romîni căzuți în lupta pentru independența țării și pentru înfrîngerea cotropitorilor fasciști. De asemenea, se vor lua măsuri pentru îngrijirea monumentelor și cimitirelor eroilor sovietici, căzuți în lupta pentru eliberarea patriei noastre și pentru zdrobirea fiarei fasciste.

Denumiri atribuite unor școli medii

Pentru a sădi în sufletul tineretului școlar dragostea față de înaintașii progresiști ai poporului nostru și respectul față de munca și creațiile acestor înaintași, pentru a contribui la întărirea sentimentului patriotic al elevilor și pentru a cinsti numele unor personalități de seamă care s-au distins printr-o remarcabilă activitate științifică, culturală și politică pusă în slujba poporului, precum și ținînd seama de dorința cadrelor didactice, a elevilor și organelor administrative dintr-o serie de localități, Ministerul Învățămîntului și Culturii a hotărît să atribuie unui număr de școli medii următoarele denumiri:

— Școala medie Nr. 2 din orașul Botoșani va purta denumirea de „Școala medie Nr. 2 „Mihail Eminescu";

— Școala medie Nr. 2 din orașul Tg. Jiu, va purta denumirea de „Școala medie Nr. 2 „Tudor Vladimirescu";

— Școala medie din orașul Tîrnăveni va purta denumirea de „Școala medie „Alexandru Sahia";

— Școala medie Nr. 6 din orașul București va purta denumirea de „Școala medie Nr. 6 „Vasile Roaită";

— Școala medie Nr. 1 din orașul Sibiu va purta denumirea de „Școala medie Nr. 1 „Gheorghe Lazăr".

Cu privire la învățămîntul de cultură generală fără frecvență

Avînd în vedere dispozițiile H.C.M. Nr. 3.582/1953 și Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. Nr. 1.380/1956, Ministerul Învățămîntului și Culturii a dispus ca Art. 68 din Regulamentul învățămîntului de cultură generală fără frecvență aprobat prin Ordinul ministrului Învățămîntului Nr. 23 din 7 decembrie 1956, să se modifice și să aibă următorul cuprins:

68 — Elevii care la examenele de diferență ale unei clase nu au luat note de promovare la 1—2 obiecte sînt declarați corigenți. Examenele de corigență vor putea fi date numai în același an școlar, în prima sesiune cînd se țin examene fără frecvență sau de corigență.

RECAPITULAREA MATERIEI ÎN PERIOADA FINALĂ A ANULUI ȘCOLAR ȘI ÎN PERIOADA DE PREGĂTIRE A EXAMENELOR

Îndrumări

Sîntem aproape de sfîrșitul anului școlar 1956/1957. În vederea bunei organizări a activității de recapitulare a materiei, ce se va desfășura la toate clasele, ca și pentru pregătirea examenelor de absolvire și maturitate, se impune ca toți factorii să conlucreze strîns și să urmărească buna pregătire a elevilor. Activitatea școlilor trebuie să se desfășoare intens, să aibă un caracter sistematic.

Directorii de școli vor fixa, de comun acord cu organizațiile de tineret și organizațiile sindicale, regimul de zi al elevilor, atît pînă la încheierea anului școlar, cît și în etapa de pregătire pentru examene. Se vor lua măsuri concrete pentru evitarea supraîncărcării elevilor și pentru organizarea justă a timpului lor liber, pentru asigurarea unei frecvențe regulate și pentru stimularea elevilor la învățătură. Toate activitățile extrașcolare vor fi subordonate sarcinilor legate de pregătirea pentru examene.

Directorii de școli vor coordona și vor controla întreaga muncă de recapitulare, asigurînd parcurgerea materiei la timp și în întregime. La rîndul lor, diriginții vor colabora strîns cu ceilalți profesori și vor întări legătura cu organizațiile de tineret, ajutîndu-le să mobilizeze pe toți elevii la munca sistematică de repetare a cunoștințelor. De asemenea, diriginții vor întări legătura cu părinții elevilor, îndrumîndu-i să asigure copiilor lor condiții prielnice de studiu și de odihnă.

Profesorii au datoria să-și planifice cu grijă materia în vederea recapitulării și să-și pregătească temeinic lecțiile recapitulative care, cuprinzînd un material bogat, cer o atentă sistematizare. Întreaga materie va fi organizată pe teme, care vor fi comunicate elevilor, indicîndu-li-se materialul respectiv din manual și dîndu-li-se explicațiile necesare.

Un accent deosebit se va pune pe problemele principale, esențiale, insistîndu-se asupra celor mai dificile, la înțelegerea cărora elevii au întîmpinat greutăți. Se vor scoate în evidență legăturile logice, cauzale dintre fenomene și evenimente și se vor face generalizări, în așa fel încît elevii să obțină o privire de ansamblu asupra întregului material studiat în decursul anului școlar, să-și completeze unele lacune sau să înlăture anumite confuzii.

Legarea și întregirea cunoștințelor elevilor cu materia studiată în clasele anterioare constituie o cerință importantă în etapa de recapitulare. Îndeplinirea acestei cerințe va contribui la închegarea cunoștințelor într-un tot unitar, ușurînd înțelegerea de către elevi a materiei studiate în ultimii ani.

În această perioadă, cadrele didactice trebuie să desfășoare o muncă mai intensă și mai cuprinzătoare decît în decursul anului școlar. Între 1—10 iunie, învățătorii claselor a IV-a trebuie să repete cu elevii lor toată materia prevăzută pentru examen. Între 1—18 iunie, la clasa a VII-a trebuie reîmprospătată nu numai materia pe care elevii și-au însușit-o în anul curent, ci și materia studiată în anii anteriori. Între 1—30 iunie, elevii claselor a X-a trebuie pregătiți pentru examenul de maturitate la care, după cum se știe, se cere de asemenea cunoașterea materiei însușite în clasele a VIII-a și a IX-a. Se înțelege că, în asemenea împrejurări, buna pregătire a elevilor depinde în mare parte de felul cum este organizată munca. Spre a veni în ajutorul cadrelor didactice în această direcție, dăm unele sugestii în legătură cu felul în care se poate desfășura activitatea didactică în această etapă la clasele a IV-a, a VII-a și a X-a.

Activitatea de pregătire, organizată sub conducerea învățătorilor și profesorilor, se va desfășura în fiecare zi lucrătoare între 1—7 iunie la clasa a IV-a, 1—14 iunie la clasa a VII-a și 1—24 iunie la clasa a X-a. În fiecare zi elevii vor veni la școală cîte 3 ore, în care se vor face 2—3 lecții, cu o durată ce poate ajunge pînă la o oră și jumătate, după clasa, obiectul și tema fixată.

Ținînd seama de numărul obiectelor stabilite pentru examene și de timpul disponibil, facem următoarele recomandări privind numărul lecțiilor de sinteză pentru fiecare obiect.

Pentru elevii claselor a IV-a se pot organiza la limba română lecții de analiză gramaticală, de dictare, de compunere și lectură: la aritmetică se pot rezolva exerciții și probleme de tipul celor învățate. Pentru elevii claselor a VII-a și a X-a se pot organiza lecții recapitulative conform următorului tabel:

Clasa	Obiectele	Numărul orelor pentru: Școlile cu lb. de predare română	Școlile cu lb. de predare ale naționalităților conlocuitoare
VII-a	Matematica	6	6
	Șt. Naturale	3	3
	Geografia	3	3
	Istoria	4	4
	Constituția	2	2
	Lb. română	6	4
	Lb. maternă	—	4
	Total	24	26
X-a	Matematica	10	9
	Fizica	7	6
	Chimia	—	—
	St. Naturale	4	3
	Istoria	4	4
	Lb. Română	12	8
	Lb. maternă	—	8
	Lb. rusă	3	2
	Total	40	40

Întrucît în clasa a X-a în programa de chimie s-a prevăzut un număr însemnat de ore în timpul anului școlar pentru recapitularea materiei, nu s-au mai repartizat ore în cadrul etapei de pregătire a examenelor. Dacă socotesc însă că este necesar, profesorii vor organiza și lecții de sinteză la chimie. Pentru istorie s-au prevăzut 4 lecții, întrucît întreaga istorie a Rominiei a fost recapitulată și studiată în ultima clasă. S-a prevăzut un număr mai mare de ore pentru matematică și limba română, întrucît la aceste discipline materia este mai bogată și mai variată, iar elevii au nevoie de mai mult sprijin din partea profesorilor.

Colectivul didactic al fiecărei școli va analiza situația elevilor din clasele a IV-a, a VII-a și a X-a la fiecare obiect și va planifica, luînd ca punct de plecare indicațiile de mai sus, activitatea de pregătire a elevilor. Planul va fi comunicat și elevilor și afișat în școală.

Pentru ca lecțiile de sinteză, care sînt obligatorii, să ajute în mod efectiv elevilor, este necesar ca bibliografia să le fie cunoscută din vreme. Elevilor le revine sarcina să studieze materia recomandată, pentru a putea participa activ la lecții. Profesorii trebuie să le atragă atenția că studiul individual constituie baza pregătirii pentru examene.

Este însă necesar ca profesorii să le dea elevilor indicații în legătură cu organizarea studiului individual, iar diriginții claselor să urmărească felul cum studiază elevii atît în școală, cît și acasă.

Pentru înlăturarea eventualelor lipsuri din cunoștințele elevilor și pentru lămurirea unor probleme necuprinse în lecțiile de sinteză, vor fi programate, pe toată perioada de pregătire, ore de consultații, în cadrul cărora profesorii vor da elevilor explicații suplimentare.

Înainte de începerea examenelor, elevii din clasa a IV-a vor avea trei zile libere, cei din clasa a VII-a patru zile libere, iar cei din clasa a X-a șase zile libere. În care timp se vor pregăti individual, cerînd, la nevoie, consultații cadrelor didactice.

★

Metodele care se vor folosi în desfășurarea lecțiilor de sinteză pot varia de la obiect la obiect și de la lecție la lecție, în funcție de specificul obiectelor și de temele stabilite pentru recapitulare, precum și în funcție de volumul de cunoștințe stabilite prin „Îndrumările pentru pregătirea examenelor de absolvire și de maturitate", publicate în „Gazeta învățămîntului" nr. 418 din 12 aprilie 1957.

Dăm cîteva exemple de teme recapitulative pe obiecte.

1. LA MATEMATICA

Se vor recapitula chestiuni teoretice și, în special, se vor rezolva probleme de sinteză. În cadrul lecțiilor de recapitulare se vor adînci capitolele cele mai importante și care prezintă dificultăți pentru elevi. Chestiunile mai ușoare vor fi studiate de elevi în cadrul studiului individual. De exemplu, la clasa a VII-a, în vederea recapitulării cunoștințelor de geometrie studiate în clasa a VI-a, elevii vor studia singuri „Noțiunile introductive" și „Triunghiul", iar profesorul va folosi noțiunile din aceste capitole pentru repetarea teoremelor cuprinse în capitolul „Drepte paralele", care poate forma tema unei lecții recapitulative.

Pentru recapitularea cunoștințelor de aritmetică și algebră se vor preda chestiuni comune acestor două ramuri ale matematicii. Astfel, se poate trata tema „Fracții ordinare și algebrice", care începe cu recapitularea proprietăților și operațiilor fracțiilor ordinare și trece apoi la generalizări privitoare la fracțiile algebrice.

Lecțiile de recapitulare la matematică pot fi de diferite tipuri. Astfel, se vor organiza lecții în care se vor recapitula chestiuni teoretice (de exemplu teoremele de geometrie din clasele a VI-a, a VIII-a și a IX-a sau proprietățile și graficele funcțiilor). În alte lecții, după repetarea chestiunilor teoretice se vor face și aplicații. Astfel, la tema „Formule fundamentale" la trigonometrie, după sistematizarea formulelor, acestea vor fi aplicate la identități și ecuații trigonometrice. Alte lecții pot fi rezervate recapitulării unor capitole izolate și vor consta numai în exerciții și probleme. De pildă, capitolul „Radicali" se va repeta cu ajutorul unor exerciții în care se vor aplica proprietățile și operațiile radicalilor. De asemenea, la tema „Sisteme de ecuații de gradul al II-lea" se vor trece în revistă tipurile caracteristice de sisteme cu două și trei necunoscute și se vor rezolva probleme care conduc la aceste sisteme. Mai multe lecții vor fi rezervate pentru rezolvarea problemelor de sinteză, care vor reuni cunoștințe din diferite ramuri ale matematicii (de exemplu: la clasa a X-a se pot efectua probleme care să cuprindă cunoștințe de algebră, geometrie și trigonometrie, iar la clasa a VII-a probleme în care se împletesc cunoștințe de aritmetică, algebră și geometrie). Elevilor li se vor da de rezolvat probleme și acasă, indicîndu-li-se cum să le lucreze.

2. LA FIZICA

Se va urmări ca elevii să recapituleze problemele esențiale cuprinse în temele prevăzute pentru examenul de maturitate. Nu se va insista asupra amănuntelor sau demonstrațiilor matematice. Una din temele de recapitulare poate fi, de exemplu, „Energia mecanică, conservarea lucrului mecanic la mașinile simple". În cadrul acestei teme, în legătură cu condițiile de echilibru al forțelor la diferite mașini simple, se poate discuta și problema compunerii și descompunerii forțelor. O altă temă poate fi „Proprietățile gazelor și schimbarea stărilor de agregare". În cadrul acestei teme, făcîndu-se o comparație între proprietățile vaporilor și proprietățile gazelor, se vor putea stabili proprietățile comune și diferențele între ele, recapitulîndu-se legile principale referitoare la gaze și la vapori.

Este bine să se rezolve și exerciții simple în legătură cu temele recapitulative, așa încît elevii, aplicînd noțiunile studiate și folosind unitățile de măsură, să-și însușească mai temeinic materialul. Este necesar, de asemenea, să se prezinte aparatele principale de fizică și să se demonstreze experiențele de bază.

3. LA GEOGRAFIE

În cadrul lecțiilor de recapitulare elevii vor fi îndrumați să analizeze și să interpreteze din punct de vedere economico-politic condițiile fizico-geografice, conform cerințelor exprimate în programa școlară.

Pentru a crea posibilitatea concentrării și înțelegerii materialului și pentru a se evita supraîncărcarea, aspectele favorabile și nefavorabile ale cadrului natural și resursele naturale vor fi legate de marile unități morfologice, fără a se ajunge, însă, la determinism geografic. Cunoștințele despre componența și structura condițiilor naturale, legile lor de dezvoltare și legăturile reciproce dintre ele trebuie să se sprijine pe cunoașterea proceselor fizico-geografice legate de posibilitățile de folosire și transformare a naturii, de descoperirea a noi forțe neutilizate.

Unitățile morfologice vor fi analizate și caracterizate în strînsă legătură cu resursele naturale și cu posibilitățile de valorificare, subliniindu-se astfel însemnătatea pe care o prezintă în cadrul economiei naționale. Așa, de exemplu, pentru a se recapitula marile unități geografice ale R.P.R., se pot stabili ca teme: „Din munții Maramureșului pînă în cîmpia Burnasului", „De la Marea Neagră pînă în dealurile Lipovei" etc. În cadrul acestor teme li se va cere elevilor să analizeze unitățile de relief întîlnite și să facă caracterizarea și identificarea lor pe hartă, din punct de vedere fizico-geografic și economic, ținînd seama de localizarea, caracterizarea și interpretarea formelor de relief în strînsă legătură cu resursele naturale și valorificarea lor; climă, vegetație, sol, ape, caracterizarea, însemnătatea lor; apele, caracterizarea și posibilitățile de valorificare și noile realizări în acest domeniu.

4. LA ȘTIINȚELE NATURALE

Temele recapitulative se vor stabili atît din materia de botanică, cît și din materia de zoologie. La botanică se poate stabili, de exemplu, o temă cu titlul „Plante cultivate în țara noastră". În cadrul acestei teme se vor reaminti speciile cultivate la noi în țară, se va insista asupra caracterelor generale ale fiecărei specii, asupra condițiilor de cultivare și asupra importanței economice a plantelor în general și a fiecărei specii în parte, precum și asupra realizărilor obținute în practica agriculturii noastre.

La zoologie, una din teme ar putea fi „Insectele dăunătoare", în cadrul căreia se va arăta care sînt insectele dăunătoare, caracterele specifice ale acestora, pagubele pe care le produc și mijloacele de combatere.

La „Bazele darwinismului" se poate da ca temă „Darwinismul, teorie științifică despre evoluția și transformarea lumii vii". Recapitulînd această temă, elevii vor arăta în ce constă contribuția lui Darwin la formarea concepției evoluționiste, care sînt principiile de bază ale teoriei darwiniste și cum se aplică ele în crearea de noi specii de plante și animale, cerute de dezvoltarea economiei socialiste.

5. LA ISTORIE

Profesorii vor ajuta pe elevi să închege într-un sistem unitar cunoștințele de istoria patriei, pe care absolvenții clasei a VII-a le-au studiat în clasele V, VI, VII, iar absolvenții clasei a X-a în acest an școlar. Elevii trebuie ajutați să desprindă în special fenomenele esențiale din istoria țării noastre. Pentru a realiza aceasta, profesorii vor insista, în cadrul lecțiilor de recapitulare, asupra trăsăturilor specifice ale fiecărei epoci, vor reliefa caracterul ascendent al istoriei noastre, vor pune în lumină — în special la clasa a X-a — raportul determinant dintre bază și suprastructură (pentru a lămuri cauzele și caracterul schimbărilor mai importante care s-au produs de-a lungul istoriei) și vor insista mai ales asupra fenomenelor esențiale din ultimele veacuri.

Pentru exemplificare, sugerăm cîteva teme de recapitulare și sintetizare a cunoștințelor de istoria patriei.

La clasa a VII-a: „Dacii — civilizația și legăturile cu celelalte popoare antice", „Lupta pentru independență dusă de poporul romîn de-a lungul istoriei", „Lupta clasei muncitoare sub conducerea P.C.R. împotriva regimului burghezo-moșieresc".

La clasa a X-a: „Lupta de clasă a țărănimii în istoria patriei noastre", „Relațiile internaționale ale poporului romîn de-a lungul istoriei", „Istoria mișcării muncitorești din țara noastră".

6. LA CONSTITUȚIE

Profesorii vor sistematiza materia pe teme care să cuprindă problemele esențiale din curs, pentru ca, prin recapitularea cunoștințelor, elevii să înțeleagă și mai adînc în ce constă superioritatea orînduirii socialiste față de orînduirea capitalistă și să poată trage învățăminte pentru comportarea lor, ca viitori cetățeni, față de legile țării, față de drepturile și datoriile lor în statul de democrație populară.

Iată cîteva exemple de teme pentru recapitularea materiei, care pot să răspundă acestor cerințe: „Statul socialist — principalul instrument al oamenilor muncii în lupta pentru construirea unei orînduiri superioare", „Importanța sectorului socialist al economiei naționale a R.P.R., necesitatea dezvoltării lui", „Drepturile și datoriile fundamentale ale cetățenilor statului socialist".

7. LA LIMBA ROMÎNA

Avîndu-se în vedere că elevii clasei a VII-a întîmpină greutăți în recunoașterea diferitelor forme morfologice, se va insista, în mod deosebit, asupra cunoștințelor de gramatică studiate în clasa a V-a.

La lectura literară, elevii vor fi îndrumați să sistematizeze, pe teme, textele literare și poeziile studiate în clasele V-VII, al căror conținut trebuie să știe să-l expună corect, clar și logic, pe baza unui plan. Astfel, la tema: „Frumusețile patriei cîntate de scriitorii noștri", elevii se vor referi la pastelurile lui V. Alecsandri („Dimineața", „Sfîrșitul iernii"), la „Nunta-n codru" de G. Coșbuc, la „Ardealul" de N. Bălcescu, la „Călin" de M. Eminescu, „În pădurea Petrișorului" de M. Sadoveanu, „Pe plută de la Dorna la Piatra" de Al. Vlahuță etc. În studierea acestei teme trebuie să se insiste asupra dragostei pentru patrie și pentru natură a scriitorilor noștri, precum și asupra imaginilor artistice prin care-și exprimă ei aceste sentimente. Elevii vor fi îndrumați să folosească, pentru ilustrarea ideilor, citate expresive din textele studiate.

La literatura romînă, materia poate fi recapitulată pe teme sau pe scriitori, ținîndu-se seama de cele mai importante aspecte ale literaturii și de valoarea scriitorilor. Astfel, se poate acorda o lecție temei „Cultura și literatura romînă în secolele al XVII-lea și al XVIII-lea", în cadrul căreia vor fi recapitulate cunoștințele privitoare la condițiile economice, politice și sociale care au favorizat dezvoltarea culturii și a literaturii, la începuturile istoriografiei, la împrejurările în care apar primele cronici, la cronicarii cei mai importanți și la operele lor, la valoarea literară a cronicilor. Se va stărui asupra operelor lui I. Neculce și D. Cantemir. În cadrul acestei teme vor fi recapitulate și cunoștințele privitoare la școala ardeleană și la activitatea reprezentanților acesteia. Se va scoate în evidență dragostea de patrie a cronicarilor, se va stărui asupra importanței ideilor cuprinse în cronici, asupra valorii documentare și literare a cronicilor, asupra folosirii lor ca izvor de inspirație pentru poeții și scriitorii de mai tîrziu. Se pot prevedea și teme ca „Aspecte ale răscoalei țărănești din anul 1907 oglindite în literatura noastră", „Critica societății burghezo-moșierești în scrierile clasicilor noștri", „Influența folclorului nostru în operele scriitorilor clasici" etc. De asemenea unele lecții pot fi rezervate recapitulării unui singur scriitor (de exemplu, pentru tema „Viața și activitatea lui M. Eminescu").

8. LA LIMBA ȘI LITERATURA MAGHIARA

Iată cîteva exemple de teme pentru recapitularea cunoștințelor de limba și literatura maghiară. **La clasa a VII-a:** „Cum au oglindit în operele lor scriitorii clasici maghiari progresiști situația poporului asuprit". (Se va stărui asupra acelor scriitori despre care elevii au învățat în clasele V, VI, VII, de exemplu: Petőfi Sándor, Arany János, Ady Endre, Moricz Zsigmond și Jozsef Attila). **La clasa a X-a:** „Oglindirea în literatură a năzuințelor epocii reformiste", „Aspecte ale vieții noi din Rominia de după eliberare în literatura maghiară" (pe baza operelor studiate).

Dacă vor găsi necesar, profesorii vor organiza și lecții de recapitulare a cunoștințelor de gramatică, pe bază de analize.

La școlile cu alte limbi de predare profesorii se vor orienta, atît pentru limba și literatura maternă, cît și pentru limba și literatura română, după indicațiile de mai sus.

9. LA LIMBA RUSĂ

În cadrul lecțiilor de recapitulare se vor citi textele indicate. Profesorii vor insista asupra răspunsurilor la întrebări, ajutînd elevilor să găsească ideile principale și să povestească în mod liber și corect din punct de vedere gramatical conținutul celor citite. De asemenea, pe baza acestor texte se va face și analiză gramaticală.

★

Exemplele date mai sus reprezintă doar sugestii. Profesorii se vor orienta după condițiile specifice claselor respective și vor manifesta multă grijă și inițiativă pentru alegerea celor mai adecvate teme care să permită recapitularea și sintetizarea temeinică a materiei în vederea asigurării succesului la examene.

Aspecte ale organizării și desfășurării lucrărilor practice de atelier

Lucrările practice de atelier constituie una din căile esențiale de realizare a învățămîntului politehnic în școala de cultură generală. În cadrul lor elevii trebuie să capete cunoștințe temeinice cu privire la prelucrarea lemnului, a metalelor etc., la folosirea sculelor cu care acestea sînt prelucrate și la procedeele de prelucrare. Totodată, lucrările practice trebuie să-i înarmeze pe elevi cu deprinderi de mînuire a uneltelor și instrumentelor de tîmplărie și lăcătușerie.

Realizarea acestor sarcini depinde în primul rînd de profesorii-maiștri care conduc lucrările practice, de pregătirea profesională și pedagogică a acestora. Cu toate că lucrările practice de atelier au fost introduse de puțin timp în școlile noastre, în multe locuri s-au și obținut în această direcție rezultate frumoase, tocmai pentru că profesorii-maiștri desfășoară o activitate bine organizată, pentru că îndrumările pe care le dau ei elevilor au un nivel științific corespunzător. Așa stau lucrurile, de pildă, la școala medie nr. 1 din Buzău, la școala de 7 ani nr. 15 din Ploești, precum și în multe alte școli.

Sînt însă și profesori-maiștri care nu se pregătesc suficient pentru activitatea practică cu elevii, care nu studiază literatura pedagogică și de specialitate. Desfășurîndu-și munca la un nivel scăzut, ei nu știu să stîrnească interesul elevilor pentru activitatea practică și, de aceea, lecțiile lor nu-și ating, în general, scopul. Așa stau lucrurile, de exemplu, la școala medie nr. 3 din orașul Ploești.

Profesorul-maistru care conduce lucrările în atelierul de prelucrare a lemnului de la această școală se pregătește cu superficialitate pentru munca lui. Am asistat, de exemplu, la o lecție în atelier în cadrul căreia el trebuia să-i învețe pe elevi să confecționeze o policioară de lemn. În tot cursul lecției, care a durat o oră și jumătate, profesorul-maistru a vorbit despre tot felul de lucruri care aveau cît de cît contingență cu tema, numai un singur lucru n-a făcut: nu le-a indicat elevilor operațiile ce trebuie efectuate pentru confecționarea policioarei și ordinea efectuării lor, nu le-a arătat sculele ce trebuie folosite și felul cum se mînuiesc. Așadar, n-a fost realizat tocmai obiectivul lecției. În schimb, cu prilejul lecției imediat următoare, la altă clasă, același profesor-maistru a expus partea teoretică pregătitoare în vederea confecționării policioarei de lemn numai în 5 minute. În consecință, în timpul desfășurării activității practice elevii nu au știut să traseze forma piesei pe care o aveau de executat, să verifice planietatea suprafețelor pe care le rîndeluiau etc. Niciuna din aceste lipsuri ale elevilor nu a fost îndreptată de profesorul-maistru în timpul lecției practice.

O situație asemănătoare există la școala medie din Breaza. Profesorul-maistru de la această școală a explicat elevilor din clasa a VII-a că O. L. 34 este oțel care conține 34% carbon și alte impurități. După cum se știe însă, O. L. 34 este oțelul laminat cu rezistența de rupere de 34 kg. f/mm² și cu conținutul mediu de carbon de cca 0,12%.

Într-o serie întreagă de școli activitatea practică are un caracter meșteșugăresc și nu științific, întrucît nu se bazează pe îmbinarea cunoștințelor dobîndite de elevi la fizică, chimie, matematică și desen cu activitatea practică. Nu s-a realizat încă pretutindeni o colaborare între profesorii care predau aceste discipline și profesorii-maiștri, pentru a se putea stabili pe care cunoștințe teoretice se pot sprijini profesorii-maiștri atunci cînd le explică elevilor cum să execute o piesă. Toate acestea fac ca activitatea practică să se desfășoare izolat, fără legătură cu studierea bazelor științelor.

Lucrările practice de atelier oferă însă un minunat prilej de a stabili o legătură strînsă între cunoștințele teoretice și aplicațiile lor. Iată cîteva exemple în această privință. Pentru efectuarea operației de lipire cu cositor se folosește aliajul staniu-plumb, iar ca fondanți — acidul clorhidric, clorura de amoniu etc. Apelînd la cunoștințele de chimie ale elevilor cu privire la proprietățile aliajului mai sus amintit, profesorul-maistru îi va putea face să înțeleagă procesul chimic ce se petrece la îmbinarea a două piese metalice. Sau alt caz: Pentru confecționarea unei pilnii, a unei măsuri de capacitate etc., profesorul-maistru trebuie să folosească cunoștințele de geometrie ale elevilor cu privire la desfășurarea conului, a cilindrului, la calculul volumelor etc.

În cazul cînd profesorul-maistru nu stabilește o legătură între lucrările practice și celelalte discipline, formarea priceperilor și deprinderilor de muncă ale elevilor nu se realizează în lumina sarcinilor învățămîntului politehnic, ci capătă un caracter meșteșugăresc. La școala medie nr. 3 din Ploești, de pildă, elevii clasei a VIII-a au confecționat un compas de grosime după șablon, însă la trasarea acestui compas nu s-au folosit cunoștințele însușite la lecțiile de desen liniar. Un alt profesor-maistru, de la aceeași școală, a executat cu o altă clasă a VIII-a, din bare cilindrice, dornuri cu secțiunea transversală octogonală. Pentru obținerea formei octogonale el a cerut elevilor să confecționeze mai întîi o prismă cu baza pătrată și să pileacă apoi muchiile patratului, pînă vor obține forma octogonală. Dacă s-ar fi sprijinit însă pe cunoștințele de geometrie ale elevilor, ar fi trasat la început pe cerc un octogon de arie maximă și apoi ar fi trecut la operația de pilire. În acest fel s-ar fi evitat calea meșteșugărească.

Deși unii elevi din clasele a VI-a și a VII-a ale școlii medii nr. 3 din Ploești au cunoștințe teoretice despre pîrghii, ele nu au fost folosite pentru a se indica cum se poate determina cel mai favorabil punct de aplicare al forței la uneltele de lăcătușerie. Alți elevi nu și-au putut explica de ce foarfecele de tăiat tablă, cleștele de tăiat sîrmă și altele au minerele mai lungi decît lamele de tăiat. Toate acestea dovedesc odată mai mult la ce rezultate duce ruperea activității practice de munca desfășurată în clasă.

Pentru succesul desfășurării lucrărilor practice este deosebit de importantă alegerea obiectelor ce urmează a fi confecționate. În cele mai multe cazuri, profesorii-maiștri confecționează obiecte care fie că nu pot fi întrebuințate, fie că presupun efectuarea unei singure operații, care se repetă timp îndelungat. Elevii claselor VI-VIII de la școala medie din Breaza, precum și elevii claselor VI-VII de la școlile de 7 ani nr. 1 și nr. 2 din aceeași localitate au executat în primele două trimestre niște paralelipipede din metal, care ulterior au fost aruncate. Elevii claselor a VIII-a „B" și a VIII-a „C" de la școala medie nr. 3 din Ploești au lucrat în aceeași perioadă doar un dorn, respectiv un punctator, la care s-a aplicat numai operația de pilire. Este totuși un fapt bine cunoscut că efectuarea unor lucruri inutilizabile sau a unei singure operații timp îndelungat duce la scăderea atenției și interesului elevilor pentru lucrările practice.

În alegerea lucrărilor trebuie să se țină seama de cerințele înarmării treptate și succesive a elevilor cu priceperi și deprinderi de muncă. Obiectele trebuie alese astfel încît să includă din ce în ce mai multe operații, din care cea principală să predomine.

O atenție mai mare trebuie acordată și terminologiei. Profesorii-maiștri trebuie să îmbogățească vocabularul tehnic al elevilor cu denumirile corecte ale sculelor și ale mașinilor necesare prelucrării metalelor. Din păcate, mai sînt încă cazuri cînd profesorii-maiștri folosesc terminologia veche de denumire a utilajelor, ca bomfaier în loc de fierăstrău de tăiat metale, bormașină în loc de mașină de găurit etc.

O problemă importantă este înzestrarea atelierelor cu scule și materiale adecvate. Se întîlnesc însă și aici o serie de neajunsuri. De pildă, pe lîngă faptul că majoritatea atelierelor școlare nu sînt înzestrate cu scule strict necesare efectuării operațiilor prevăzute de programa lucrărilor practice, o parte din scule și materialele existente nu corespund vîrstei elevilor; fierăstraiele sînt de aceeași mărime ca și pentru adulți, unele materiale folosite în atelierele de prelucrare a lemnului sînt de esență tare (fag, stejar) etc.

Directorii de școli trebuie să cunoască conținutul lucrărilor practice care se desfășoară în ateliere și să nu se considere mulțumiți cu simplul fapt că elevii au reușit să confecționeze unele obiecte. Ei trebuie să se intereseze de modul cum s-au realizat aceste obiecte și dacă procedeele folosite satisfac cerințele învățămîntului politehnic. În acest fel directorii vor putea combate metodele meșteșugărești folosite de unii profesori-maiștri în atelier.

Hotărîrea partidului și a guvernului privind îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală pune în fața școlii sarcini deosebit de importante în vederea pregătirii cadrelor necesare construirii socialismului în patria noastră. Pentru a atinge acest țel este necesar ca directorii de școli să mobilizeze cadrele didactice pentru a putea asigura o dezvoltare multilaterală a elevilor, pentru a întări legătura învățămîntului cu practica.

TEODOR MUCICA

Elevi ai școlii de 7 ani nr. 15 din Ploești lucrînd la răsadnița de pe lotul experimental.

Pentru continua îmbunătățire a activității organizațiilor sindicale din învățămînt

(Urmare din numărul trecut)

Cu privire la munca cultural-educativă

Calitatea activității profesionale a cadrelor didactice este condiționată în primul rînd de felul cum acestea își însușesc și aplică, în munca lor, învățătura marxist-leninistă despre natură și despre societatea omenească.

In acest an școlar, comitetele sindicale raionale și orășenești ale muncitorilor din învățămînt, cu sprijinul organelor de partid, au luat măsuri mai eficiente decît în anii precedenți pentru cuprinderea cadrelor didactice în diferite forme ale învățămîntului politic. In unele din cercurile de învățămînt politic constituite de organizațiile sindicale cursurile se desfășoară în condiții bune, reușind să stîrnească interesul cadrelor didactice, care participă activ la discuții și seminarii. In alte cercuri, însă, învățămîntul se desfășoară la un nivel nesatisfăcător.

In unele raioane, ca de exemplu Gura Jiului, Sighet, Vișeu, Vaslui s-au organizat numai cîteva cercuri de învățămînt politic, care au cuprins un număr mic de cadre didactice.

Unele comitete sindicale raionale nu s-au ocupat în măsura cuvenită de organizarea celor mai potrivite forme de învățămînt politic, procedînd la înscrierea mecanică a cadrelor didactice în cercurile de învățămînt care puteau fi cel mai ușor organizate. Așa se explică frecvența nesatisfăcătoare a cadrelor didactice la activitatea acestor cercuri.

Ceea ce constituie însă cea mai mare lipsă în învățămîntul politic este dogmatismul, discutarea problemelor în mod abstract, fără legătură cu realitățile construcției societății socialiste în țara noastră. Ce au de învățat membrii cercului politic din comuna Vinga, raionul Arad, de pildă, din expunerile propagandistului lor care pur și simplu citește lecțiile din broșuri, fără să folosească nici un exemplu concret din viața comunei, a raionului sau a regiunii respective? Nu e de mirare că în asemenea condiții multe din ședințele cercului politic sînt neinteresante și că membrii cercului le evită. Lupta împotriva dogmatismului, tratarea problemelor în mod diferențiat, ținînd seama de realitățile locale, de nivelul și preocupările cursanților, trebuie să constituie sarcina principală a organelor sindicale în îmbunătățirea învățămîntului politic.

Pentru a îmbunătăți în viitor activitatea cercurilor de învățămînt politic este necesară o grijă mai mare pentru selecționarea propagandiștilor și pentru pregătirea acestora. Organizațiile sindicale trebuie să controleze felul cum muncesc propagandiștii, să asigure participarea regulată a acestora la pregătirea care se desfășoară în cadrul cabinetelor de partid. Comitetele sindicale trebuie să se îngrijească și de asigurarea materialului bibliografic necesar celor cuprinși în cercurile de învățămînt politic. Comitetele sindicale din Satu Mare și Ploești au luat, în această privință, o inițiativă bună: au organizat biblioteci mobile ce deservesc în primul rînd pe învățătorii și profesorii școlilor sătești, care întîmpină greutăți mai mari în procurarea bibliografiei.

Studiul cadrelor didactice nu poate fi limitat însă numai la materialul bibliografic. El trebuie lărgit prin conferințe care să popularizeze succesele construcției socialiste în țara noastră, precum și politica de pace și colaborare internațională între popoare dusă de către U.R.S.S. și de întregul lagăr al socialismului, prin discuții și simpozioane pe teme din domeniul biologiei, fizicii, filozofiei etc. Asemenea forme nu sînt folosite însă decît rare ori de către comitetele sindicale raionale — și aceasta nu atît din vina lor, cît din lipsa de îndrumare din partea prezidiului C.C. al S.M.I.

Pentru ca în timpul scurt care a mai rămas pînă la încheierea anului de învățămînt politic să se lichideze deficiențele care mai pot fi înlăturate, comitetele sindicale raionale au datoria să ia următoarele măsuri: să analizeze situația fiecărui cerc de învățămînt politic în parte, să înlesnească procurarea materialului bibliografic necesar cursanților, să mobilizeze propagandiștii pentru a participa regulat la pregătirea în cadrul cabinetelor de partid, să mobilizeze pe toți cursanții pentru a participa cu regularitate la seminariile recapitulative, să se îngrijească de asigurarea unor condiții cît mai bune pentru studiul lor individual.

★

Sub îndrumarea organizațiilor de partid, multe organizații sindicale mobilizează cu succes pe membrii lor la o activitate rodnică în cadrul filialelor S.R.S.C., al caselor de cultură, al căminelor culturale. Din mijlocul cadrelor didactice s-au format talentați conferențiari, care răspîndesc cunoștințele științifice în rîndurile largi ale oamenilor muncii.

Organele sindicale nu au depus însă toate eforturile pentru folosirea justă a tuturor forțelor sindicatului nostru în scopul culturalizării maselor de oameni ai muncii. Este necesar să se sublinieze în legătură cu aceasta că, din păcate, în rîndul cadrelor didactice mai există oameni — ce-i drept puțini la număr — cu o concepție neștiințifică despre lume. Sindicatul nostru trebuie să-i ajute pe acești oameni, să-i facă să înțeleagă că nu poți fi pedagog, educator, dacă tu însuți nu știi să te orientezi just în problemele fundamentale ale naturii, ale vieții societății omenești.

In domeniul popularizării cunoștințelor științifice în rîndul oamenilor muncii, organele sindicale au datoria să organizeze pe lîngă fiecare comitet raional colective de lectori, recrutați dintre cei mai buni și capabili membri de sindicat, și să-i stimuleze pe toate căile elaborarea de conferințe originale pe teme de popularizare a științei.

Regimul nostru de democrație populară a pus în mîinile poporului o bogăție nemăsurată de cărți, reviste, ziare. Membrii sindicatului muncitorilor din învățămînt au datoria să dezvolte în rîndurile tineretului dragostea pentru citit, dragostea pentru carte. Pentru ca să-și poată îndeplini însă cît mai bine această sarcină, ei înșiși trebuie să iubească cartea, trebuie să citească cît mai mult.

Este caracteristică pentru mulți membri ai sindicatului nostru tendința de a-și forma biblioteci personale. Cadrele didactice din raioanele Cîmpeni, Vișeu, din Deltă etc. solicită cu multă insistență ajutorul organelor sindicale locale și chiar al C.C. al S.M.I. în ceea ce privește procurarea cărților. Unele organizații sindicale nu-și precupețesc eforturile pentru satisfacerea acestor cerințe. De pildă, comitetele raionale sindicale din Craiova, Vaslui, Birlad, Fălticeni, Focșani, Galați etc. se preocupă de organizarea bibliotecilor mobile cu literatură pedagogică, de specialitate și beletristică. Merită toată lauda inițiativa organizatorului sindical Iosif Bitu, care a organizat în comunele Șieu — Odorhei și Lechința, din raionul Beclean, „Festivalul cărții", foarte bine primit de cadrele didactice, ca și de toată populația acestor comune.

Oricît de frumoase ar fi aceste cîteva acțiuni, ele sînt însă izolate. Prezidiul C.C. al S.M.I. consideră că problema răspîndirii cărții continuă să scape din atenția organelor sindicale din învățămînt. Din această cauză, unele cadre didactice au pierdut deprinderea de a citi cu regularitate, de a studia, de a-și îmbogăți cunoștințele. Bibliotecile sindicale, ale căminelor culturale și ale caselor de cultură sînt încă prea puțin consultate de membrii sindicatului nostru. La Zalău, de pildă, biblioteca comitetului sindical raional a stat mult timp închisă. Prea puțini cititori are și biblioteca sindicatului din raionul Balș.

Prezidiul C.C. al S.M.I. cere organelor sindicale să se ocupe stăruitor de crearea unei ambianțe favorabile cititului, să popularizeze cărțile în rîndul membrilor de sindicat, să organizeze discuții pe marginea lor, să inițieze întîlniri cu scriitorii, cu oamenii de artă și cultură, să atragă pe membrii de sindicat în organizarea de simpozioane și procese literare.

★

Organizarea primului concurs al echipelor artistice de amatori ale sindicatului a avut ca rezultat înviorarea activității artistice. Numai în raionul Gheorghieni se pregătesc pentru concurs 5 coruri mixte, 6 formații de teatru, 7 echipe de dansuri populare, 3 brigăzi artistice de agitație.

Este necesar ca organele sindicale să se preocupe îndeaproape de repertoriile echipelor care intră în concurs.

O mare atenție trebuie să se acorde organizării timpului liber al membrilor de sindicat. Foarte just procedează o serie de comitete sindicale raionale și de instituție care creează posibilități ca membrii de sindicat, împreună cu familiile lor, să poată participa la spectacole, să poată viziona filme, să se odihnească în colectiv, să facă plimbări și scurte excursii, să viziteze expoziții.

O serie de comitete sindicale raionale au organizat colțuri roșii. In consfătuire s-a vorbit despre activitatea frumoasă pe care o desfășoară colțurile roșii din orașele Craiova, Turda și Rm. Vîlcea. Ce atrage pe membrii de sindicat din aceste orașe la activitatea din cadrul colțurilor roșii? In primul rînd faptul că aici se pot asculta conferințe interesante, se organizează audiții muzicale, se poate juca șah, se leagă discuții interesante, se primesc consultații pedagogice, au loc întîlniri între învățători și profesori fruntași și celelalte cadre didactice. Aci se desfășoară repetiții de cor, de teatru și multe alte acțiuni interesante și plăcute. Există însă numeroase cluburi și colțuri roșii — ca cele din Tr. Măgurele, Brăila, Tecuci etc. — a căror activitate este neactivă, neinteresantă.

Cît privește activitatea clubului din București, ea este încă sub nivelul posibilităților pe care le oferă Capitala. Acest club este folosit mai mult ca loc de repetiție pentru diferite formații artistice și foarte puțin ca loc de odihnă, recreere și destindere pentru membrii de sindicat din București.

E necesar ca organele sindicale să ia toate măsurile pentru ca activitatea colțurilor roșii și cluburilor să fie îmbunătățită, așa încît acestea să devină adevărate lăcașuri de cultură, odihnă și destindere.

Mai multă grijă trebuie acordată și activității cu copiii salariaților din învățămînt. Activitatea cu copiii nu poate să se rezume numai la trimiterea lor în tabere. Să-i atragem pe copii în cluburi și colțuri roșii, să pregătim aci pentru ei activități interesante, care să contribuie la dezvoltarea lor multilaterală.

Prezidiul C.C. al S.M.I. socotește că organizațiile sindicale din învățămînt trebuie să se ocupe mai mult de atragerea membrilor de sindicat în activitatea sportivă, creînd pentru aceasta condiții corespunzătoare. Organele sindicale au posibilitatea să dezvolte activitatea turistică, precum și alte sporturi care, prin caracterul lor, sînt mai apropiate de specificul activității cadrelor didactice, ca de pildă șahul, tenis de masă, volei, baschet, handbal etc.

In ultimul timp a luat o mare dezvoltare organizarea excursiilor didactico-științifice. E necesar să atragem atenția organelor sindicale asupra tendinței manifestate de unii membri ai sindicatului nostru de a subaprecia importanța excursiilor pe plan local, raional sau regional și de a socoti excursie numai deplasarea la sute de kilometri.

Organele sindicale trebuie să ia măsuri pentru dezvoltarea culturii fizice și a sportului de masă în rîndul cadrelor didactice pentru ca cel mai tîrziu în anul 1958 să se poată organiza prima spartachiadă a formațiilor sportive ale oamenilor muncii din învățămînt.

Să asigurăm cadrelor didactice condiții bune de viață și muncă

Partidul și guvernul au luat în ultimii ani noi măsuri menite să ducă la îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă ale cadrelor didactice. A fost îmbunătățit sistemul de salarizare, s-au organizat magazine cu vînzare în rate pentru învățători și profesori. O dovadă a prețuirii pe care o acordă partidul, guvernul și întregul popor muncitor cadrelor didactice o constituie instituirea insignei de „profesor fruntaș" și „învățător fruntaș", ca și legiferarea „Zilei Învățătorului".

Organele sindicale din învățămînt au datoria de onoare de a se ocupa neîncetat de asigurarea celor mai bune condiții de muncă și de viață pentru membrii lor, de înfăptuirea hotărîrilor partidului și guvernului în acest domeniu.

In consfătuire s-a vorbit despre abuzurile pe care le fac unele organe locale, unii birocrați în ce privește achitarea la timp a salariilor cadrelor didactice, despre faptul că în unele raioane organizațiile comerciale au întîrziat nepermis cu organizarea magazinelor de vînzare a unor mărfuri în rate, despre faptul că nu se respectă pretutindeni hotărîrea cu privire la acordarea de loturi individuale cadrelor didactice din mediul sătesc.

Prezidiul C.C. al S.M.I. consideră că, pe lîngă măsurile luate pe plan central, este necesar ca organele sindicale ale muncitorilor din învățămînt să intervină pe lîngă organele locale competente pentru rezolvarea fiecărui caz în parte.

Din atenția organizațiilor sindicale nu trebuie să scape nici condițiile în care muncesc membrii lor, ca și elevii, în școală. Ele au datoria să vegheze ca sălile de clasă să fie aerisite, bine încălzite. Cancelariile trebuie să ofere învățătorilor și profesorilor condiții de adevărată recreere între lecții.

Pentru îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă o mare importanță are activitatea în domeniul asigurării sociale de stat. Cea mai însemnată preocupare a comitetelor sindicale raionale în acest domeniu trebuie să fie de a veghea la buna gospodărire a fondurilor de asigurări sociale. Sindicatul gospodărește o imensă sumă de bani pusă la dispoziție de către stat. Plata ajutoarelor de boală se face prin secțiile de învățămînt. Sindicatul trebuie să se simtă răspunzător de felul cum se mînuiesc aceste sume de către secțiile de învățămînt.

De asemenea, organizațiile sindicale nu trebuie să mai tolereze ca diferite ajutoare de boală, maternitate etc. să fie plătite cu întîrziere.

O mare grijă trebuie acordată măsurilor menite să preîntîmpine îmbolnăvirile. Fondurile prevăzute în planurile de venituri și cheltuieli la acest capitol trebuie folosite în întregime, fără nici un fel de economii. Comitetele sindicale raionale au datoria să asigure vizitarea regulată de către organele sanitare locale a membrilor de sindicat, precum și asistența sanitară a acestora.

Se apropie vacanța de vară. Anul acesta vor pleca să-și petreacă concediul de odihnă în stațiunile balneo-climaterice mult mai mulți membri ai sindicatului nostru decît în anii trecuți. Este necesar ca repartizarea biletelor de odihnă și cură să se facă cu mai multă grijă. In stațiunile de odihnă să fie trimiși în primul rînd acei membri de sindicat care au obținut cele mai bune rezultate în activitatea profesională și obștească. Propunerile pentru trimiterea la odihnă trebuie făcute în organizațiile sindicale de bază, în grupele sindicale.

★

Prezidiul C.C. al S.M.I. socotește că există cele mai bune condiții pentru ca activitatea organizațiilor sindicale ale muncitorilor din învățămînt să se ridice la înălțimea sarcinilor mari pe care le are de rezolvat poporul nostru în etapa construcției socialiste. El este încredințat că activul sindical își va da neprecupețit contribuția pentru continua îmbunătățire a activității organizațiilor sindicale ale muncitorilor din învățămînt.

Prietenie trainică între popoarele romîn și german

(Urmare din pag. 1)

atomică trebuie să fie îndreptate spre interzicerea fabricării și folosirii armelor de exterminare în masă. Totodată cele două guverne declară că vor lua toate măsurile necesare pentru apărarea securității și independenței popoarelor lor împotriva oricărui atac. Ele își exprimă hotărîrea de a întări capacitatea de apărare a țărilor lor, de a menține și consolida Tratatul de la Varșovia.

In același timp guvernele R. P. Romîne și R. D. Germane consideră că este necesar să se ajungă la un acord în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa și în problema dezarmării. Ele sprijină propunerile constructive făcute de guvernul sovietic în aceste probleme.

Guvernele R. P. Romîne și R. D. Germane și partidele marxist-leniniste ale clasei muncitoare din țările noastre consideră că o Germanie unită, pașnică și democratică poate fi realizată numai în condițiile ieșirii Germaniei occidentale din N.A.T.O. și lichidării militarismului german, prin lupta clasei muncitoare și a poporului german. Temelia puternică a luptei poporului german pentru rezolvarea pașnică a reunificării Germaniei o constituie R. D. Germană, stat al muncitorilor și țăranilor. Orice încercare a imperialiștilor de a ataca R. D. Germană se va izbi de rezistența hotărîtă a întregului lagăr socialist.

Guvernele țărilor noastre, profund atașate cauzei păcii, vor continua să depună eforturi pentru îmbunătățirea situației internaționale. Ele consideră că în prezent, după eșecul agresiunii anglo-franco-israeliene împotriva Egiptului și după zdrobirea complotului contrarevoluționar din Ungaria, există posibilități pentru o anumită destindere în relațiile internaționale în interesul păcii și securității tuturor popoarelor.

Un loc important în cadrul tratativelor l-a ocupat problema colaborării multilaterale între statele noastre. Constatîndu-se că relațiile de colaborare și ajutor reciproc între R.P.R. și R.D.G. s-au dezvoltat în interesul ambelor popoare, s-a ajuns la înțelegerea să se lărgească colaborarea economică, tehnico-științifică, culturală, în domeniul învățămîntului etc. între țările noastre. S-a convenit să se încheie un acord comercial de lungă durată pentru perioada 1958—1960. O atenție deosebită se va acorda colaborării în domeniul industriei chimice în care ambele state au bază de materii prime și posibilități favorabile de dezvoltare. Este ușor de înțeles că această colaborare multilaterală va contribui la dezvoltarea continuă a economiei celor două state în interesul popoarelor noastre care construiesc socialismul.

Poporul romîn, care a urmărit cu viu interes vizita delegației guvernamentale și de partid a țării noastre în R. D. Germană, a luat cunoștință cu o deosebită bucurie de rodnicele rezultate ale tratativelor. Oamenii muncii din țara noastră își exprimă hotărîrea de a lupta din toate puterile pentru a da viață tuturor măsurilor preconizate în cele două declarații comune semnate le Berlin. Poporul nostru știe bine că întărirea continuă a prieteniei și colaborării frățești dintre R. P. Romînă și R.D. Germană constituie o însemnată contribuție la întărirea puternicului lagăr al păcii și socialismului.

Se dezvoltă învățămîntul și cultura în R. D. Germană

Pentru educarea unui tineret sănătos și fericit

„Dorim să educăm copii sănătoși și fericiți" — aceasta a fost tema unei conferințe asupra educației preșcolare, care a avut loc nu de mult la Leipzig.

La conferință, care a fost organizată de Ministerul Învățămîntului al R.D. Germane, a luat cuvîntul Fritz Lange, ministrul Învățămîntului, care a prezentat un raport consacrat sarcinilor și problemelor educației preșcolare. Analizînd dezvoltarea educației preșcolare în R.D. Germană, raportul a arătat că numărul grădinițelor de copii și al creșelor a sporit în R.D. Germană de la 2.000, cîte erau în 1947, la 9.780 în anul 1955.

S-a pus un accent deosebit pe rolul grădinițelor de copii ca centre de educare a copiilor de 3—6 ani, arătîndu-se că aces ea trebuie să-i învețe pe copii să se joace împreună, să se ajute unul pe altul, să se îngrijească unul de altul, să aibă locul lor într-un colectiv și să activeze în numele colectivului.

Formarea personalității, care începe în grădinițele de copii, depinde în mare măsură de atmosfera care domnește acolo, a subliniat raportul. Atmosfera adecvată în grădinițele de copii este obținută nu numai prin curățenia exterioară a camerelor, ci în primul rînd prin relațiile juste existente între educatori și copii, prin răbdare, prin înțelegerea mentalității copiilor, precum și prin relații bune cu părinții copiilor. O zi în grădinița de copii trebuie să fie caracterizată prin liniște și echilibru, fără a deveni rigidă sau plictisitoare. Imaginația copiilor nu trebuie să fie încărcată cu mari „proiecte", chiar dacă acestea sînt bine întocmite din punct de vedere pedagogic. Ea trebuie să oglindească fericirea unei zile în grădinița de copii — a spus în încheiere raportorul.

Un nou locaș al științei înaintate

In prezent, la Institutul tehnico-fizic de pe lîngă Universitatea „Friedrich Schiller" din Jena se lucrează la construirea unei săli pentru experimentări în domeniul fizicii nucleare. Amenajarea acesteia va fi terminată în cursul anului curent. Materialele necesare au fost puse la dispoziție în cea mai mare parte de firmele din R. D. Germană. Sala seamănă cu un clopot uriaș. Experiențele de fizică nucleară vor fi efectuate într-o celulă protejată cu ajutorul pereților din beton armat. Pe lîngă aceasta, oamenii de știință dispun și de alte camere pentru experiențe și laboratoare.

Din viața culturală a satelor

Comuna Spora este o așezare de mineri de la exploatările de cărbune brun Zeitz — Meuselwitzer. Această comună se compune din trei părți și numără 2.500 de locuitori. Majoritatea locuitorilor lucrează prin apropierea satului, în cariere sau la fabricile de brichete. Restul populației lucrează în agricultură sau în diferite ramuri ale industriei. Înainte vreme, oamenii muncii din această comună nu se puteau bucura pe deplin de binefacerile culturii. Întreaga activitate artistică se rezuma la puținele manifestări ale corului popular și ansamblului de dansuri.

De anul trecut, însă, viața culturală a început să se manifeste și în această comună îndepărtată, după ce a fost constituită comisia permanentă pentru cultură și învățămînt.

Au fost atrași la munca culturală, în primul rînd, învățătorii, membri ai cooperativei agricole de producție, tineri din rîndurile Uniunii Tineretului Liber German etc., care și-au început munca cu entuziasm. In felul acesta a luat naștere o comisie culturală lărgită, care contribuie la dezvoltarea vieții culturale din comună.

In ultimele săptămîni ale anului 1956 au fost organizate patru manifestări culturale, la care au participat aproximativ 1.000 persoane. Acesta a fost un început cît se poate de promițător. Pentru ca programele să fie cît mai variate, în comună s-a înființat un ansamblu de muzică populară.

In luna ianuarie comisia culturală a întocmit planul de muncă pe anul 1957, care a devenit o parte integrantă din planul de muncă al comunei. Aceasta impune obligații celor ce participă la activitatea culturală și asigură sprijinul organelor locale ale puterii. Programul de muncă se compune din trei părți: 1) conferințe; 2) manifestări culturale cu caracter distractiv; 3) planul pentru sprijinirea tineretului și dezvoltarea sporturilor. Se țin conferințe însoțite de proiecții, conferințe literare, precum și conferințe științifice organizate de către Societatea pentru răspîndirea cunoștințelor științifice.

La aniversarea a 10 ani de la apariția „Cravatei Roșii"

Impreună cu toți cititorii și colaboratorii ei, revista „Cravata Roșie" a sărbătorit împlinirea a 10 ani de la apariția sa.

Militînd, la început sub titlul „Licurici", apoi cu actuala ei denumire, pentru educația comunistă a pionierilor și școlarilor, revista a obținut în acești 10 ani succese remarcabile. Ea a luptat pentru reflectarea cît mai bogată a realității din școlile noastre, înfățișînd aspecte din viața elevilor, contribuind la educarea lor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul dragostei pentru patrie, pentru partidul clasei muncitoare, pentru pace.

Materialele publicate în paginile revistei, la a cărei redactare au participat numeroși scriitori și pictori înzestrați, au contribuit într-o măsură însemnată la îmbogățirea literaturii și artei plastice adresate copiilor.

Trimițînd un cald salut tovărășesc revistei „Cravata Roșie" la cea de a 10-a aniversare, îi urăm să obțină noi succese, să ridice tot mai mult nivelul artistic și educativ al materialelor, pentru a aduce un aport tot mai larg la educarea comunistă a copiilor.

Burse pentru studenți

Suma totală a burselor acordate de stat studenților din universitățile și institutele de învățămînt superior din R.D. Germană s-a triplat aproape față de anul 1952. In timp ce în 1952 a fost cheltuită în acest scop suma de 55.200.000 mărci, în 1956 această sumă s-a ridicat la 152.000.000 mărci. In ultimii patru ani s-au cheltuit în total 508.000.000 mărci.

Bugetele celor șase universități din R.D. Germană și al Institutului tehnic din Dresda au crescut din 1952 și pînă în 1956 la aproximativ 2.000.000.000 mărci.

BIBLIOGRAFIE

BELETRISTICA

ALEXANDRE DUMAS: Laleaua neagră, Ed. tineretului.

A.S. PUȘKIN: Poeme, Ed. Cartea rusă.

VOLTAIRE: Opere alese, Colecția „Clasicii literaturii universale" E.S.P.L.A.

C. NEGRUZZI: Opere alese, Colecția „Biblioteca pentru toți", E.S.P.L.A.

LITERATURĂ PENTRU ȘCOLARI ȘI TINERET

F. ADERCA: Amiralul oceanului Cristofor Columb, Colecția „Cutezătorii", Ed. tineretului.

VALERIA BOICULESI: Zi cu soare, Ed. tineretului.

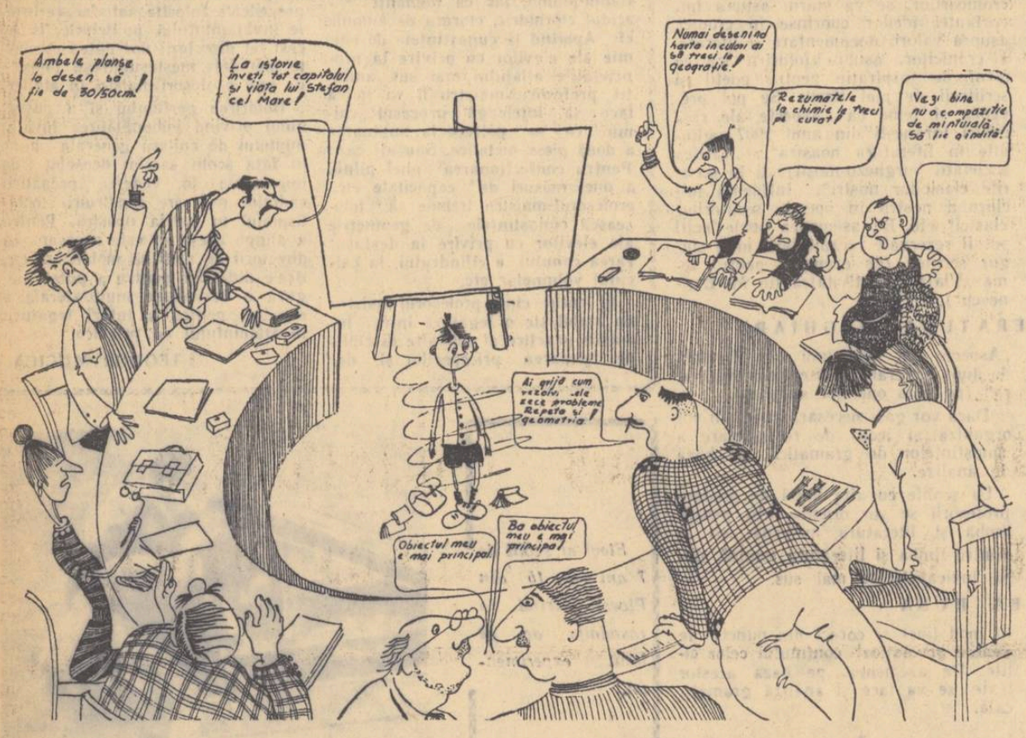

Supraîncărcarea elevilor, văzută de CORNELIU DAN

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL IX Nr. 422 | Vineri 10 mai 1957 | 4 PAGINI 25 BANI

Să pregătim temeinic încheierea anului școlar

Se apropie încheierea anului școlar. Ca întotdeauna în această etapă elevii, profesorii, organele învățământului își sporesc eforturile, muncesc mai încordat. Toți se străduiesc să-și aducă partea lor de contribuție la succesul recapitulării finale și al examenelor.

In anul acesta, însă, încheierea cursurilor are o semnificație deosebită. Încheiem acum primul an de aplicare a măsurilor cuprinse în Hotărîrea cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală. Rezultatele muncii noastre vor arăta în ce măsură am îndeplinit marile sarcini puse de partid și de guvern în fața școlii — de a ridica în mod simțitor nivelul instruirii și educării elevilor, de a lega procesul de învățămînt de viață, de munca în producție.

Acum, în săptămînile care ne mai despart de încheierea cursurilor, trebuie să ne îndreptăm toate eforturile înspre organizarea și desfășurarea în cele mai bune condiții a recapitulării finale la toate clasele, înspre asigurarea unei pregătiri temeinice a elevilor pentru examenele de absolvire și de maturitate.

Ce probleme îl frămîntă pe orice pedagog cînd pregătește și apoi cînd desfășoară munca de recapitulare, lecțiile de sinteză?

In primul rînd, el se străduiește ca în aceste ultime săptămîni de școală elevii lui să revadă materia parcursă de-a lungul anului, să rețină ceea ce este important, să-și completeze golurile — adică să învețe ceea ce au uitat sau n-au adîncit în suficientă măsură

In al doilea rînd, el caută să-i ajute — ținînd seama de gradul dezvoltării lor și de volumul de noțiuni însușite — să facă legături noi, logice și interesante, între cunoștințele căpătate, să ajungă la generalizări, la o asimilare mai cuprinzătoare a întregii materii studiate.

Munca de recapitulare la toate clasele trebuie să se desfășoare în mod organizat pe întreaga școală, pe baza unui plan temeinic alcătuit dinainte, bine gîndit, pentru fiecare disciplină în parte. Planurile pentru recapitularea finală trebuie să fie întocmite în urma unei analize amănunțite a nivelului de pregătire al elevilor la clasa și la disciplina respectivă, pe baza cunoașterii dificultăților pe care le-au întîmpinat elevii în cursul anului și a lacunelor existente în cunoștințele lor.

Cu toate măsurile care au fost luate în ultimul an, continuă încă să persiste în multe școli diferite forme de supraîncărcare a elevilor. Este de așteptat ca acum, cînd elevii vor trebui să recapituleze un volum mai mare de cunoștințe la toate disciplinele, să se ivească forme și mai grave de supraîncărcare, ceea ce nu poate să se răsfrîngă însă decît în mod cu totul nefavorabil și asupra sănătății elevilor și asupra pregătirii lor, asupra eficacității însăși a recapitulării finale. De aceea, este necesar ca în fiecare școală să se ia din timp toate măsurile pentru a se evita pericolul supraîncărcării elevilor, pentru a li se asigura acestora condițiile cele mai bune în vederea recapitulării finale. Trebuie să se stabilească în acest sens o coordonare în munca profesorilor care predau la aceleași clase în vederea repartizării juste a temelor pentru acasă și a activității în afară de clasă și extrașcolare în timpul perioadei de recapitulare finală. Activitatea în afară de clasă și extrașcolară trebuie redusă numai la acele forme care pot contribui în mod real la recapitularea finală. In această perioadă trebuie să li se lase elevilor cît mai mult timp pentru studiul individual, care trebuie îndrumat îndeaproape de către profesori.

Experiența ne arată că numeroși elevi întîmpină în această etapă greutăți deosebite pentru că nu știu cum să învețe, cum să facă față recapitulării unui volum mai mare de cunoștințe. Ei folosesc adesea aceleași procedee pe care le utilizează și în timpul anului școlar — procedee care, de altfel, de multe ori nu sînt indicate nici atunci (de pildă se forțează să memoreze pagini întregi din carte, retranscriu pe maculatoare extrase din manual în mod mecanic etc). De aceea, ei fie că nu reușesc să cuprindă întreaga materie, fie că se pierd în amănunte și chestiuni secundare, fără a reține problemele esențiale, de bază. De aceea, odată cu indicarea chestiunilor care trebuie recapitulate, învățătorul sau profesorul trebuie să dea elevilor toate explicațiile cu privire la modul cum trebuie ei să se pregătească.

După cum se știe, este indicat ca recapitularea finală să se facă nu urmînd aceeași cale de parcurgere a capitolelor care a fost străbătută în timpul anului, ci legîndu-se cunoștințele diferitelor capitole în cadrul unor lecții de sinteză, pe baza tratării unor teme mai cuprinzătoare. In legătură cu aceasta se ridică problema foarte importantă a alegerii temelor pentru lecțiile de sinteză. Temele cu caracter prea vast, care presupun recapitularea unui număr prea mare de probleme, împiedică de fapt adîncirea acestora de către elevi și, de aceea, trebuie evitate. De pildă, o asemenea temă cum este „Lupta de clasă în orînduirile sclavagistă și feudală", propusă de un profesor de istorie pentru a fi recapitulată la clasa a V-a, într-o oră, este prea vastă și nu va îngădui o revedere temeinică a materiei, mai ales ținînd seama de timpul scurt ce i se rezervă. Trebuie evitate, însă, și temele prea restrînse, care, pe de o parte, nu îngăduie stabilirea legăturilor între capitole, iar pe de alta nu asigură nici cuprinderea tuturor problemelor însemnate din curs.

Este absolut necesar ca în perioada de recapitulării finale să se țină seama de sarcinile care stau în fața școlii în legătură cu pregătirea politehnică a elevilor. Recapitularea finală trebuie să însemne un prilej de a stabili o legătură cît mai strînsă între cunoștințele de fizică, de chimie, de matemat.că precum și între fiecare dintre acestea și activitatea practică, de a arăta elevilor aspecte noi de aplicare a acestor cunoștințe în activitatea productivă, de a rezolva cu elevii probleme cu conținut practic.

In recapitularea unor cunoștințe de fizică sau chimie, de pildă, este indicat să se refacă și unele lucrări de laborator la care să fie antrenați pe cît este posibil mai mulți elevi. Pot fi organizate și unele activități în afară de școală, care să nu răpească mult timp, dar să contribuie la o mai bună înțelegere a cunoștințelor și la legarea lor mai strînsă de practică. Acum, după studierea în întregime a programei, o vizită — chiar de scurtă durată — la o întreprindere din apropiere, la o grădină botanică, acolo unde există posibilitatea la cîmp etc., dă elevilor prilejul să înțeleagă mai bine cum se aplică în practică un șir întreg de probleme studiate în cursul anului și pe care atunci nu le-au putut înțelege pe deplin, deoarece nu-și însușiseră încă anumite cunoștințe.

O problemă deosebită care stă în fața conducerii școlilor și a cadrelor didactice în perioada încheierii anului școlar o constituie pregătirea elevilor pentru examenul de absolvire la clasele a IV-a și a VII-a și de maturitate la clasa a X-a. Pentru ca lecțiile de pregătire a examenelor să dea rezultate cît mai bune, este necesar ca și ele să se desfășoare pe baza unui plan de muncă bine stabilit, întocmit de către întregul colectiv didactic ca urmare a unei analize amănunțite a condițiilor în care s-a desfășurat întreg procesul instructiv-educativ la clasa respectivă. Indrumările ministerului cu privire la recapitularea materiei în perioada de pregătire a examenelor de absolvire și de maturitate nu trebuie aplicate în mod mecanic, ci adaptate la condițiile fiecărei școli.

Colectivul didactic din fiecare școală va trebui să stabilească ce număr de ore de recapitulare este necesar să se acorde pregătirii pentru examen la fiecare disciplină, în funcție de necesitățile concrete ale clasei respective. Impărțirea materiei pe ore în întreaga această perioadă la fiecare disciplină trebuie să fie bine gîndită de către profesori, astfel încît să se asigure pînă la terminarea perioadei de pregătire o recapitulare a întregii materii prevăzute pentru examenele de absolvire sau de maturitate. In acest fel li se va da elevilor posibilitatea ca în zilele premergătoare examenelor să poată parcurge pe scurt încăodată, în cadrul studiului individual, întreaga materie.

Pentru elevii care se pregătesc de examen are îndeosebi o mare însemnătate studiul individual. De aceea, profesorii lor trebuie să-i îndrumeze cît mai amănunțit în această privință. Elevii trebuie învățați cum să învețe pentru a putea cuprinde o materie vastă de cîțiva ani de școală, așa încît să se poată opri asupra problemelor esențiale

Este limpede ce însemnătate capătă stabilirea temelor de sinteză la clasele care au examen, deoarece aici este vorba de a concentra în mod chibzuit nu numai materia dintr-un singur an, ci cea studiată în decurs de cîțiva ani de zile. Profesorii trebuie să folosească toată măiestria lor în alegerea temelor, să studieze toate cunoștințele pe care trebuie să le repete elevii, să sistematizeze aceste cunoștințe și să le prezinte ca un tot. La fizică, de pildă, alegîndu-se pentru examenul de maturitate o astfel de temă ca „Sisteme de unități de măsură" se pot cuprinde cunoștințe de fizică din toate clasele medii, se poate insista asupra bazelor științifice ale acestor sisteme și asupra aplicațiilor lor în practică. La matematică se pot cuprinde într-o singură temă cunoștințele studiate de elevi în diferite clase cu privire la noțiunea de număr etc.

Directorii și diriginții trebuie să se preocupe în mod deosebit în această perioadă de asigurarea unei frecvențe cît mai bune a elevilor. Intrucît, lipsind fie și numai la o singură lecție de sinteză, elevul pierde posibilitatea de a recapitula un număr de capitole, iar aceasta nu poate decît să aducă prejudicii serioase pregătirii lui.

O formă importantă de ajutorare a elevilor în etapa de încheiere a anului școlar o constituie consultațiile. Cadrele didactice au datoria să programeze consultații la toate clasele și, în special, la clasele care se pregătesc pentru examene. Pentru acestea din urmă trebuie prevăzute consultații atît în perioada de pregătire, cît și în zilele dinaintea examenelor. Consultațiile trebuie planificate cu grijă, iar programul lor trebuie adus din vreme la cunoștința elevilor.

Conducerile școlilor, cadrele didactice au obținut în acest an o serie de realizări în înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice, strîns legate de practică. Este necesar ca acum, în perioada finală a anului școlar, să se mobilizeze toate forțele pentru ca aceste succese să fie consolidate, pentru a asigura încheierea cu succes a muncii desfășurate de elevi și de profesori.

80 de ani de la proclamarea independenței de stat a Rominiei

La 9 Mai, poporul nostru sărbătorește unul din momentele glorioase ale luptei sale pentru libertate: dobîndirea independenței țării, scuturarea jugului otoman. Acest act a însemnat încununarea luptei multiseculare duse de înaintași pentru dezrobire, pentru neatîrnarea patriei.

Ca urmare a acestei lupte și a victoriilor militare pe care Rusia le obținuse împotriva Turciei, țările române își putuseră consolida pe la mijlocul secolului trecut autonomia lor internă, garantată, în cele din urmă, de cele șapte puteri prin Tratatul de la Paris din anul 1856. Cu toate acestea, chiar și după această dată rămînea în picioare tributul către Poartă, precum și obligația țărilor noastre de a respecta tariful vamal stabilit de Turcia. Această situație apăsa asupra economiei țării. Greutatea o suportau în primul rînd masele de oameni ai muncii — țărani, lucrători, meșteșugari — dar într-o măsură importantă ea apăsa și pe umerii unei părți a burgheziei, ale cărei interese pentru asigurarea și întărirea pieții interne au împins-o la luptă pentru cîștigarea independenței față de imperiul otoman.

Independența țărilor române fusese unul din țelurile principale ale revoluției din 1848. Alături de problema înlăturării relațiilor feudale și a unirii, dobîndirea independenței naționale înflăcărase inimile revoluționarilor pașoptiști, dar înfrîngerea revoluției a amînat pentru un timp împlinirea acestor idealuri. Unirea s-a înfăptuit în mod incomplet în 1859, unele din trăsăturile feudalismului și-au prelungit existența în cadrul regimului burghezo-moșieresc, iar independența națională urma să se rezolve acum, în ultimul sfert al secolului al 19-lea.

Ea a constituit o cauză îmbrățișată cu căldură de întregul nostru popor muncitor. O doreau țăranii și muncitorii, care vedeau în ea nu numai izbînda unei lupte de veacuri împotriva stăpînirii turcești, ci și perspectiva unor schimbări în viața lor economică și socială; o doreau mințile luminate ale unor intelectuali care și-au pus talentul și prețuirea lor în slujba acestei cauze; a dorit o și o parte a burgheziei, în primul rînd pentru a-și asigura o piață autohtonă, împotriva concurenței pe care o făceau produsele industriale din apusul și centrul Europei, pentru care imperiul otoman și țara noastră — subordonată tarifului vamal al acestuia — erau un debușeu foarte avantajos.

Impotriva acestor forțe social-politice stătea moșierimea conservatoare, legată prin multe fire, și economice și politice, de capitaliștii din apusul și centrul Europei, sprijinitori ai menținerii integrității imperiului otoman. Pentru moșierimea română reacționară păstrarea statu-quo-ului politic, în cadrul imperiului feudal otoman, era o garanție a menținerii privilegiilor și dominației sale de clasă.

SAVA HENȚIA — *1877 pe front*

Lupta pentru independență apărea acestor moșieri conservatori ca fiind plină de primejdii, mai ales dacă era vorba ca ea să fie cucerită cu arma în mînă de către țărani. Moșierii au adoptat atitudini diferite, mergînd de la așazisa „neutralitate" în problema războiului ce se pregătea între Rusia și Turcia, pînă la o „ocupare preventivă" a Rominiei de către armatele austro-ungare. Totul mergea către o împiedicare a pregătirii țării pentru războiul contra Turciei, precum și către stînjenirea încheierii alianței cu Rusia. Moșierimea reacționară se situa și acum pe poziția trădării intereselor noastre naționale.

Iată de ce, în ciuda faptului că aproape toată țara se pronunța cu hotărîre pentru independență, înt.area Rominiei în războiul ce începuse în Peninsula Balcanică împotriva Turciei a fost posibi ă numai în condițiile unor puternice frămîntări politice interne și în urma acțiunii hotărîte a maselor populare, care cereau ruperea legăturilor cu Poarta și, la nevoie, lupta cu arma în mînă pentru asigurarea independenței.

Sub presiunea acestui puternic curent de opinie, guvernul semnează convenția cu Rusia, în baza căreia armatele rusești puteau trece prin țara noastră spre Dunăre, Rusia se obligă să asigure respectarea tuturor drepturilor politice ale statului romîn și să mențină și să apere integritatea țării. Era creat, astfel, instrumentul politic menit să asigure țării noastre posibilitatea de a-și obține independența. Masele populare reușiseră să-și impună voința lor, înfrîngînd forțele reacționare. Rominia se alăturase Rusiei în lupta pe care această mare putere o deschidea împotriva imperiului otoman. Poporul nostru a întărit acest act diplomatic prin entuziasmul cu care a primit armata rusă în trecere prin țara noastră. Exponentul acestei bucurii a fost și C. A. Rosetti, primarul Capitalei, care a salutat trecerea trupelor ruse prin București cu cuvintele: „Devenit numai de eri capitala unui stat pe deplin independent, orașul București e mîndru să deschidă astăzi porțile sale liberatorului popoarelor din Orient..."

Desfășurarea evenimentelor în țara noastră a dus la acte de provocare fățișă din partea Turciei. Flota turcă a bombardat Brăila, unde sosiseră trupe rusești; apoi alte orașe românești au fost bombardate și atacate de turci. Aceste împrejurări au dus la situația că între țara noastră și Turcia se crease, în fapt, o stare de război.

Totuși, în adunarea deputaților și în guvern mai erau forțe politice care se opuneau unei rupturi fățișe cu Turcia. A trebuit ca poporul să intervină din nou pentru a determina adunarea să proclame separarea completă a țării noastre de imperiul otoman și independența statului. In acea zi memorabilă de 9 Mai 1877, în timp ce adunarea deputaților era înconjurată de o mare mulțime de bărbați, femei și tineri, Mihail Kogălniceanu ținea un înflăcărat discurs în care spunea: „...Nu am cea mai mică îndoială și frică de a declara în fața reprezentanței naționale că noi sîntem o națiune liberă și independentă".

Dar independența era, deocamdată, numai un act juridic. Pentru a deveni o realitate concretă, ea a trebuit să fie întărită prin jertfe

(Continuare în pag. 4-a)

ZIUA VICTORIEI

Acum 12 ani, la 8 mai 1945, generalii germani Keitel, Stumpf și Friedeburg au semnat, în numele comandamentului hitlerist, actul de capitulare necondiționată a Germaniei naziste. A doua zi, ultimele bubuituri de tun au vestit lumii înfrîngerea fiarei fasciste, sfîrșitul lipsit de glorie al celor care au tîrît omenirea în cel de al doilea război mondial.

Ziua de 9 mai 1945 s-a înscris astfel în istorie drept Ziua victoriei. De atunci, an de an, aniversarea ei este sărbătorită cu bucurie și entuziasm de toate popoarele iubitoare de pace. Sărbătorind Ziua victoriei, oamenii cinstiți din toate țările lumii își manifestă hotărîrea lor de neclintit de a apăra pacea, de a nu mai permite cercurilor agresive să împingă omenirea în asemenea măceluri distrugătoare de vieți omenești, de uriașe valori materiale și spirituale.

La sfîrșitul celui de al doilea război mondial popoarele sperau că s-au realizat condițiile unei păci durabile și ale unei colaborări internaționale îndelungate. Ca urmare a politicii externe înțelepte a Uniunii Sovietice, în anii războiului s-a închegat puternica coaliție antihitleristă, care a corespuns intereselor celor mai arzătoare ale popoarelor angajate în lupta împotriva dușmanului. Intre popoarele Uniunii Sovietice, Statelor Unite ale Americii, Angliei și Franței, s-au creat, în cursul acestei lupte împotriva dușmanului comun legături trainice de prietenie și colaborare.

Oamenii iubitori de pace din toate țările lumii au fost pe deplin îndreptățiți să considere că dacă în anii războiului a fost posibilă și rodnică o asemenea colaborare pentru dobîndirea păcii, cu atît mai mult este posibilă și necesară după război o astfel de colaborare pe plan internațional, între țările mari și mici, indiferent de orînduirea lor socială și de stat, în vederea menținerii și consolidării păcii.

După cum se știe, cercurile agresive din Occident, care nu se pot împăca cu gîndul că omenirea ar putea fi ferită de războaie distrugătoare, aducătoare de mari profituri pentru monopoliști, au promovat în perioada postbelică o politică de continuă agravare a situației internaționale. Aceasta este așa numita politică „de pe poziții de forță", concretizată în cursa înarmărilor, în crearea de blocuri militare agresive de tipul N.A.T.O., S.E.A.T.O., pactul de la Bagdad, în organizarea de baze militare pe teritorii străine, în dezlănțuirea „războiului rece" și în declanșarea chiar a unor războaie de felul celor din Coreea, Vietnam sau Egipt

Sfidînd popoarele lumii și încălcînd în mod grosolan voința oamenilor iubitori de pace, cercurile imperialiste au mers pînă acolo încît au organizat refacerea, reechiparea și reînstruirea Wehrmachtului revanșard. Cu sprijinul direct al cercurilor conducătoare americane, engleze și franceze, guvernanții de la Bonn au inaugurat încă din 1951, în mod oficial, politica nefastă a remilitarizării Germaniei occidentale. Sub obrăduirea forțelor imperialiste internaționale, Adenauer și clica lui fascistă au decretat serviciul militar obligatoriu în Republica Federală Germană, au dezvoltat rapid producția de armament, au promovat în fruntea noului Wehrmacht pe foștii generali hitleriști. In goana lor pentru a netezi drumul acestor armate către un nou război mondial, cercurile imperialiste anglo-franco-americane au mers atît de departe, încît au permis dotarea armatei Germaniei occidentale cu arme nucleare. După cum se știe, militariștii vest-germani au și început să fabrice ei înșiși arme atomice.

Imperialiștii urmăresc să creeze în Europa un sistem militar în care rolul dominant, să-l aibă revanșarzii vest-germani. Este semnificativ faptul că generalul nazist Speidel a fost numit comandant al forțelor N.A.T.O. din centrul Europei. In cadrul așa numitei „piețe comune" și al „euratomului" cele mai mari avantagii sînt create monopolurilor vest-germane. Scopul acestei politici este clar: cercurile imperialiste internaționale, în frunte cu cele din S.U.A., vor să îndrepte noul Wehrmacht împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. In ultimul timp, militariștii vest-germani, cu sprijinul direct al imperialiștilor americani, englezi și francezi fac tot ce le stă în putință pentru a cultiva în Germania occidentală sentimentele ostilitatea față de Uniunea Sovietică.

Acum, cînd popoarele sărbătoresc pentru a 12-a oară Ziua victoriei, nu este lipsit de importanță să li se reamintească amatorilor de noi aventuri războinice care a fost sfîrșitul celor ce au încercat să subjuge prin forța armelor omenirea și să distrugă civilizația ei milenară.

In zilele noastre, forțele care se ridică împotriva agresiunii și a agresorilor cresc neîncetat. Intreaga evoluție a vieții internaționale arată că raportul de forțe s-a schimbat radical în favoarea socialismului. Numeroase țări din Europa și Asia, eliberate de sub jugul fascist, au pășit pe calea socialismului. Țările socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică, formează sistemul socialist mondial și reprezintă o putere uriașă, de neînvins. Unite în cadrul lagărului socialist, popoarele țărilor socialiste, care numără 900 milioane de oameni, apără în comun, în cadrul Tratatului de la Varșovia, munca lor pașnică, securitatea lor.

Țările socialiste, profund atașate cauzei păcii, fac tot ce le stă în putință pentru a determina relații de colaborare pe arena internațională, indiferent de orînduirea socială a statelor. In același timp, însă, ținînd seama de politica agresivă a puterilor occidentale, ele iau măsurile cele mai energice, pentru a anihila primejdia unui război împotriva lor, inclusiv a unui război atomic și, în cazul unei agresiuni imperialiste, pentru a da la timp o lovitură zdrobitoare cricărui agresor.

Țările lagărului socialist dispun astăzi de tot ce este necesar pentru a da agresorilor o ripostă nimicitoare. Luînd cuvîntul la 16 martie 1957 în cadrul conferinței ostașilor fruntași în instrucția militară, mareșalul G. K. Jukov, ministrul Apărării al U.R.S.S., a declarat că guvernul sovietic nu poate să treacă cu vederea activitatea intensă a cercurilor agresive și, de aceea, înzestrează Armata Sovietică cu cele mai moderne arme și mijloace de luptă, inclusiv cu arme atomice și termonucleare, cu toate mijloacele necesare pentru transportarea lor la obiectiv, precum și cu mijloacele moderne de apărare antiatomică. Recent, în cuvîntarea rostită la parada de 1 Mai în Piața Roșie din Moscova, mareșalul Jukov a spus între altele: „Ca răspuns la uneltirile agresive ale cercurilor imperialiste, poporul sovietic, în unitate frățească cu popoarele celorlalte țări ale lagărului socialist, consideră de datoria sa să întărească neîncetat capacitatea de luptă a trupelor care fac parte din forțele unite, create în conformitate cu Tratatul de la Varșovia... Poporul sovietic se poate bizui pe deplin pe forțele sale armate, care au înalte calități morale și combative și dispun de toate mijloacele moderne de luptă necesare pentru zdrobirea oricărui agresor"

Acum, la sărbătorirea celei de a 12-a aniversări a Zilei victoriei, cuvintele ministrului Apărării al U.R.S.S. trebuie să constituie pentru amatorii de aventuri războinice un sever avertisment.

Poporul nostru, profund devotat cauzei păcii, sărbătorește anul acesta Ziua victoriei în plin avînt al luptei sale creatoare pentru construirea socialismului și întărirea puterii patriei noastre. Alături de toate popoarele lagărului socialist, el își întărește vigilența revoluționară și își intensifică eforturile în lupta pentru menținerea și apărarea păcii în întreaga lume.

I. DRAGU

DIN ACTIVITATEA CASELOR DE PIONIERI

Activitatea multiplă și complexă, desfășurată în cadrul organizației de pionieri, constituie un ajutor prețios în lupta cadrelor didactice din școlile noastre pentru educarea tinerei generații. Una din problemele cele mai importante pe care le ridică munca educativă este aceea a organizării timpului liber al pionierilor și școlarilor. Nouă, educatorilor, nu ne poate fi indiferent ce preocupări are elevul după ce și-a pregătit lecțiile pentru ziua următoare, unde și cum își petrece el timpul liber. Tocmai pentru organizarea chibzuită a timpului liber al elevilor au fost create casele de pionieri, în a căror activitate se pune un accent deosebit pe munca independentă a copiilor.

Avînd în vedere importanța acestor instituții educative, secția de învățămînt a sfatului popular al regiunii Cluj și comitetul regional U.T.M. au inițiat și organizat, de curînd, o consfătuire cu directorii și responsabilii secțiilor de educație politică de la casele de pionieri din cuprinsul regiunii. La consfătuire au participat, ca invitați, și lucrători de la casele de pionieri din regiunea Timișoara.

Analiza activității caselor de pionieri din regiune a prilejuit un valoros schimb de experiență. Referatul secției de învățămînt a regiunii și al comitetului regional U.T.M., cu tema „Contribuția caselor de pionieri la educația comunistă a elevilor", a arătat că, de la înființarea acestor instituții și pînă în prezent, s-au obținut o serie de rezultate pozitive. Conducerile acestor case și colectivele de pedagogi care lucrează în cadrul lor au organizat activități variate și interesante în cercuri. Elevii care frecventează cercurile au îndrăgit aceste activități, deoarece prin ele își dezvoltă înclinațiile și aptitudinile, își lărgesc în mod simțitor cunoștințele căpătate în școală.

Secțiile de educație politică din cadrul caselor de pionieri au făcut cunoscut pionierilor, prin forme adecvate (convorbiri, șezători, reuniuni, întîlniri cu luptători din ilegalitate, cu fruntași în producție, cu oameni de știință, cu scriitori și artiști etc.), evenimentele politice din țara noastră și de peste hotare, i-au familiarizat pe măsura puterii lor de înțelegere cu realizările de seamă ale oamenilor muncii din patria noastră, din U.R.S.S. și țările de democrație populară.

Aceste secții contribuie și la instruirea activului pionieresc. Rezultate frumoase în această privință s-au obținut la casa de pionieri din Cluj, unde a fost organizat un club al instructorilor. Aici, instructorii de pionieri din oraș primesc îndrumări practice cu privire la organizarea și îndrumarea cercurilor din școli.

Secțiile de știință și tehnică contribuie la lărgirea și aprofundarea cunoștințelor pe care elevii le capătă în școală, dezvoltîndu-le, prin lucrări practice, interesul pentru tehnică. Cercurile tehnice joacă un rol de seamă în dezvoltarea aptitudinilor și în orientarea profesională a elevilor, ele constituind un ajutor însemnat la realizarea învățămîntului politehnic.

O frumoasă activitate desfășoară cercurile de aeromodelism de la casele de pionieri din Cluj și Bistrița, cercul de legătorie și de împăieri din Năsăud, cercul de radio din Cluj — care în curînd își va instala și o stație proprie de radio-emisie — precum și o serie de alte cercuri. Membrii cercului de fizică de la casa pionierilor din Abrud, de pildă, au executat în miniatură un tren și un escavator electric, iar în cercul de croitorie de la casa pionierilor din Cluj, pionierele au învățat să croiască și să-și coasă singure, la mașină, rochițe și șorțulețe.

Casele de pionieri au obținut rezultate frumoase și în privința educației artistice. Concertele date de corul și de orchestra casei pionierilor din Cluj, îndeosebi, sînt mult apreciate. De asemenea, programul artistic prezentat de casa pionierilor din Gherla pe scena Teatrului Național din Cluj cu prilejul zilei de 8 Martie a dovedit că și în această casă se desfășoară o activitate rodnică pentru educarea artistică a copiilor.

O seamă de succese s-au obținut și în activitatea sportivă, mai cu seamă la Cluj

Referatul prezentat, ca și discuțiile purtate pe marginea lui au scos însă la iveală și lipsuri serioase în activitatea caselor de pionieri din regiune.

S-a arătat, astfel, că secția de învățămînt a regiunii și secțiile raionale, comitetul regional U.T.M. și comitetele raionale n-au controlat îndeajuns și n-au îndrumat sistematic activitatea caselor de pionieri, lăsînd munca acestora numai pe seama inițiativei și a priceperii colectivelor pedagogice. In asemenea condiții, nu este de mirare că unele activități organizate în cadrul caselor de pionieri suferă de formalism, nu reușesc să atragă pe copii. De pildă, la casele de pionieri din Ocna-Mureș și Zalău se prezintă referate seci, inaccesibile copiilor, din care aceștia nu pricep aproape nimic.

La unele case de pionieri, încadrările personalului didactic s-au făcut fără să se aibă în vedere nevoile reale ale acestor unități. Astfel, la casa de pionieri din Aiud au fost încadrați doi pedagogi pentru conducerea unui singur cerc, în timp ce cercul artistic n-a putut lua ființă din lipsa unui profesor de specialitate.

Legătura între școli și casele de pionieri este încă slabă. Directorii și diriginții multor școli din Cluj, de pildă, nu fin legătura cu lucrătorii de la casa pionierilor, nu-i sprijină, nu folosesc ajutorul pe care l-ar putea primi din partea lor. O astfel de atitudine denotă lipsă de interes din partea pedagogilor respectivi față de educația elevilor.

In cadrul consfătuirii, participanții au ridicat numeroase probleme și au

PETRE BUCȘA
șeful secției de învățămînt și cultură a sfatului popular al regiunii Cluj

(Continuare în pag. 4-a)

100 de ani de învățămînt medical

Anul acesta, se împlinesc 100 de ani de la înființarea Școlii naționale de medicină și farmacie din București. Această primă formă de învățămînt medical superior din București a fost creată de unul din înaintașii medicinii românești, doctorul Carol Davilla, prin transformarea școlii de chirurgie, care începuse să funcționeze cu cîțiva ani înainte. In școala națională de medicină și farmacie erau pregătiți la început ofițeri de sănătate, farmaciști și veterinari pentru serviciul sanitar al armatei și pentru spitale de județe.

Începuturile acestui locaș de știință nu au fost de loc ușoare. Cu toate acestea, doctorul Carol Davilla nu a dezarmat. Cu sprijinul doctorului Kretulescu, el a luptat pentru dezvoltarea Școlii naționale de medicină și farmacie din București. Astfel, ea a dobîndit nenumărate succese, devenind în scurt timp cel mai important centru de învățămînt medical din Balcani.

In 1870, școala de medicină întemeiată de Carol Davilla se transformă în Facultate de medicină. De atunci pînă în zilele noastre, Facultatea de medicină din București a pregătit nenumărate serii de medici. Mii de doctori au pornit de aci în întreaga țară pentru a-și aduce aportul la îngrijirea sănătății oamenilor. De aci s-au ridicat savanți care fac cinste medicinii românești: Gh. Marinescu, I. Cantacuzino, Victor Babeș, C. I. Parhon și alții.

In anii regimului de democrație populară, Facultatea de medicină din București a devenit un puternic centru de învățămînt medical. Au fost îmbunătățite condițiile de învățămînt, s-au creat laboratoare noi, biblioteci, cursuri, etc. In același timp a crescut numărul cadrelor didactice, au fost puse la dispoziția viitorilor medici burse, cămine etc.

După încheierea lucrărilor Congresului național de științe medicale, va avea loc, sîmbătă, 11 mai, la Facultatea de științe juridice, sărbătorirea a 100 de ani de învățămînt medical. In cadrul ședințe festive, profesor dr. Th. Burghelea, rectorul I. M. F. - București, membru corespondent al Academiei, va prezenta un referat cu privire la dezvoltarea învățămîntului medical și farmaceutic din București.

Tot cu prilejul sărbătoririi se va deschide și expoziția „Centenarul învățămîntului medical și farmaceutic din București".

C. FRAGA

SĂ PREGĂTIM TEMEINIC ÎNCHEIEREA ANULUI ȘCOLAR

Orientări în procesul repetării gramaticii la clasa a IV-a

Am avut de curînd prilejul să cunosc cîteva planuri alcătuite de învățători ai claselor a IV-a în vederea repetării finale a cunoștințelor de gramatică. În general bune, aceste planuri aveau însă marea lipsă că prevedeau numai repetarea materiei studiate în clasa respectivă, considerînd-o ca o repetare finală de an. Procedîndu-se astfel însă, pe de o parte se elimină din planul repetării — în mod nejust — unele cunoștințe de gramatică pe care elevii le-au studiat în anii precedenți, iar pe de alta se frînează realizarea procesului de asimilare într-un tot unitar a întregului volum de cunoștințe gramaticale parcurs în cei patru ani de școlaritate.

Se știe că noțiunile de gramatică — ca și alte noțiuni — nu se formează deodată în mintea elevilor, ci că procesul formării lor este un proces complex, care trece printr-o serie de etape pe măsură ce cunoștințele elevilor despre faptele și fenomenele cuprinse în noțiunile respective se lărgesc și se precizează. Ținîndu-se seama de caracterul abstract al noțiunilor de gramatică și de particularitățile de vîrstă ale elevilor școlii elementare, de posibilitățile lor de asimilare, aceste noțiuni se predau în clasele I—IV pe baza unui riguros sistem concentric. La terminarea clasei a IV-a, elevii trebuie să posede un sistem de cunoștințe gramaticale care să constituie o bază sigură pentru completarea și adîncirea lor în clasele următoare.

Tocmai de aceea învățătorul clasei a IV-a nu se poate mulțumi numai cu repetarea materiei din anul curent, ci are datoria să organizeze astfel recapitularea, încît elevii să părăsească școala elementară cu cunoștințe temeinice teoretice și practice — bine înțeles la nivelul înțelegerii lor — asupra tuturor categoriilor gramaticale studiate în decursul celor patru ani de învățătură.

Din păcate, în unele școli se mai găsesc elevi care, la finele clasei a IV-a, au serioase lipsuri în cunoștințele de gramatică. De pildă, unii elevi, datorită pronunțării greșite a unor sunete, scriu neortografic, neputînd transforma just structurile fonetice în structuri grafice corespunzătoare. Alții, datorită aceleiași cauze, întîmpină greutăți în schimbarea formelor morfologice ale categoriilor gramaticale. În asemenea cazuri, o lecție de repetare cu tema „Alfabetul, literele, sunetele vocale și consoane, împărțirea cuvintelor în silabe și sunete" — lecție care cuprinde cunoștințe predate în anii precedenți — nu constituie o activitate inutilă, ci, dimpotrivă, una foarte folositoare. O temă aplicativă legată de această lecție — de pildă alcătuirea listei elevilor clasei în ordine alfabetică sau grupărea în ordine alfabetică a unui număr anumit de cuvinte date — contribuie mult la dezvoltarea deprinderii elevilor de a folosi în practică cunoștințele teoretice respective.

Mai sînt absolvenți ai școlii elementare care, deși cunosc definițiile categoriilor gramaticale, nu pot recunoaște aceste categorii într-un text, nu pot face o analiză morfologică justă. Evident, această situație denotă memorarea mecanică a definițiilor gramaticale. Ca atare, este necesară o serioasă muncă pentru a asigura înțelegerea de către elevi a conținutului noțional, a esenței noțiunilor gramaticale. Acest lucru se poate realiza în procesul repetării finale numai prin urmărirea căii concentrice pe care o impune conținutul acestor noțiuni. De exemplu, trebuie să se repete definiția categoriei gramaticale după sensul ei, apoi schimbarea formelor ei morfologice, apoi rolul ei în propoziție etc.

Există și elevi care, deși recunosc într-un text categoriile gramaticale, nu pot formula definițiile acestora, le-au uitat. Și în acest caz este necesară repetarea cunoștințelor gramaticale în ordinea dispunerii lor concentrice în programă și manuale.

Faptele menționate mai sus, ca și altele, dovedesc necesitatea repetării finale în clasa a IV-a într-o strînsă legătură cu materia anilor precedenți.

În legătură cu aceasta trebuie să facem însă și următoarea observație: unii pedagogi, străduindu-se să realizeze și la gramatică regruparea materiei pentru repetarea în altă ordine decît cea dată în manuale, se abat în bună măsură de la organizarea concentrică a repetării cunoștințelor. Bine procedează acele cadre didactice care, pentru a evita o astfel de situație, atunci cînd planifică temele pentru repetare prevăd în planul lor mai întîi repetarea cunoștințelor predate în clasele precedente care nu mai figurează în manualul de gramatică al clasei a IV-a și apoi repetarea cunoștințelor predate în ultima clasă. În felul acesta se pot descoperi mai ușor și lacunele din cunoștințele elevilor. De asemenea, în acest caz și folosirea ulterioară a analizelor gramaticale complete, orale și scrise, se va desfășura cu mai multă ușurință și cu mai bune rezultate. Învățătorul trebuie să vadă în lecțiile de repetare un sistem de lecții, sistem legat de orînduirea concentrică a materialului gramatical, ca și de procesul complex de formare a noțiunilor gramaticale.

O atenție deosebită trebuie să se acorde volumului și conținutului temelor aplicative, distribuirii pe lecții a cunoștințelor ce urmează a fi repetate, precum și pregătirii elevilor pentru o percepere activă a acestor cunoștințe.

Este indeobște cunoscut faptul că adesea, lecțiile de repetare le par elevilor plictisitoare. Aceasta este întotdeauna rezultatul unei metodici nejuste a repetării. Reimprospătînd și fixînd în memoria elevilor materialul studiat, cadrele didactice trebuie să aibă grijă ca elevii să fie conștienți de necesitatea și folosul repetării materiei, să vină cu interes la lecțiile recapitulative. Un asemenea interes se poate stîrni numai atunci cînd repetarea lărgește orizontul copiilor și îi face să privească într-un fel nou faptele și fenomenele cunoscute, cînd temele și aplicațiile pentru repetare au un caracter creator. Astfel de aplicații cu caracter creator se pot realiza, de pildă, prin alcătuirea în mod independent a unor compuneri orale și scrise, în întocmirea cărora se folosesc diverse categorii gramaticale, conform indicațiilor (verbe la anumite timpuri, propoziții cu părți de propoziție de același fel), prin completarea unui text cu cuvinte omise etc.

Stimulînd interesul elevilor pentru efectuarea în mod independent a exercițiilor gramaticale, le cultivăm exprimarea orală și scrisă, sarcină de bază a predării limbii în școală.

Conf. univ. ION BERCA

Activitatea de îndrumare metodică

În activitatea secției de învățămînt a regiunii Constanța a devenit obișnuită preocuparea pentru îndrumarea atentă a învățătorilor și profesorilor în vederea cît mai bunei organizări a muncii în perioadele care cer eforturi speciale — cum sînt, de pildă, primele săptămîni de școală, perioada tezelor trimestriale etc. Este de la sine înțeles că acum, în etapa cea mai importantă a anului școlar — etapa recapitulării finale — grija pentru îndrumarea cadrelor didactice este cu atît mai mare.

Încă din luna martie, colectivul de inspectori metodiști a studiat materialele în care fuseseră consemnate constatările făcute cu prilejul controlului efectuat în perioada corespunzătoare din anii precedenți. Această cercetare ne-a dat posibilitatea să desprindem o serie de lipsuri tipice care s-au manifestat în trecut în organizarea și desfășurarea recapitulării finale. Astfel, ne-am dat seama că multe cadre didactice au socotit repetarea finală a materiei nu ca un prilej de sistematizare și sintetizare a problemelor esențiale, ci de remediere a propriilor lor greșeli săvîrșite în predare în timpul anului. Deaceea, ele au întocmit planul de recapitulare nu pe baza unor probleme de sinteză, ci pe baza reluării acelor părți din materie pe care, datorită unei predări defectuoase, elevii nu le înțeleseseră și nu și le însușiseră. Desigur, în cadrul recapitulării finale trebuie să se insiste asupra acelor capitole care în cursul anului n-au fost suficient înțelese de elevi. Dar este limpede că nu poate fi vorba acum de a face ceea ce nu s-a făcut în decursul unui an întreg. Dacă în lecțiile de recapitulare se tratează nu subiecte de sinteză, ci capitole izolate, elevii sînt mai mult dezorientați decît ajutați, pierd posibilitatea de a stabili unele legături între cunoștințele căpătate în cursul anului.

O serie de profesori au folosit în anii trecuți lecțiile de repetare finală numai ca mijloc pentru lichidarea rămînerii în urmă a unor elevi. În felul acesta, elevii buni au fost neglijați și nici cu cei rămași în urmă nu s-a realizat mai nimic.

Unele cadre au confundat sarcinile repetării finale cu acelea ale pregătirii elevilor pentru examene și au limitat conținutul lecțiilor la o prelucrare mecanică a unor chestiuni de examen. Acest neajuns s-a oglindit în răspunsurile mecanice, schematice, pe care le-au dat mulți elevi la examene.

De asemenea, unii învățători și profesori au neglijat introducerea unor elemente noi în lecțiile de repetare, mărginîndu-se să reia capitolele cursului în aceeași ordine în care fuseseră predate. Nu-i de mirare că în asemenea cazuri lecțiile recapitulative i-au plictisit pe elevi, care n-au mai simțit nici un interes pentru studiu.

Am constatat apoi, cercetînd situația din anii trecuți, că acolo unde directorii se documentaseră temeinic asupra problemelor recapitulării finale, ei au putut îndruma cu competență colectivul pedagogic, reușind să ia imediat măsuri de lichidare a unor greșeli. Așa au stat lucrurile la școlile medii nr. 1 și nr. 2 din Constanța, la școala din comuna Vasile Roaită, raionul Negru Vodă, la școala din comuna Ciobanu, raionul Hîrșova etc. În multe cazuri, însă, directorii n-au reușit să facă față sarcinilor controlului și îndrumării cadrelor în perioada recapitulării finale.

Pentru a preveni repetarea în acest an a unor asemenea lipsuri, ne-am propus să organizăm cu mai multă minuțiozitate munca de îndrumare a școlilor. De aceea, în prima jumătate a lunii aprilie am organizat în fiecare raion, cu directorii tuturor școlilor și cu responsabilii cercurilor pedagogice, cîte o consfătuire de două zile pentru discutarea și clarificarea problemelor privitoare la organizarea și desfășurarea repetării finale a materiei.

La aceste consfătuiri au fost prezentate următoarele materiale pregătite de inspectorii metodiști: „Repetarea finală a materiei", „Sarcinile directorului și ale consiliului pedagogic în perioada pregătirii și desfășurării repetării finale". „Îndrumări pentru organizarea și desfășurarea muncii metodice în perioada repetării finale a materiei", „Îndrumări pentru întocmirea planificărilor" (la limba română, istorie, matematică, fizică, științe naturale, constituție). S-au dat indicații ample cu privire la stabilirea temelor recapitulative, la folosirea bibliografiei, a materialului didactic, a experiențelor, a excursiilor, a observațiilor din orele de activitate practică etc., pentru a se asigura repetării finale un caracter mai concret, mai legat de viață. De asemenea, s-a clarificat problema locului pe care-l ocupă verificarea cunoștințelor în lecția de recapitulare, s-a precizat modul cum trebuie să se lucreze cu elevii rămași în urmă pînă cînd se trece la repetarea finală și în timpul desfășurării acesteia, s-au dat indicații cu privire la diferitele forme de muncă metodică, precizîndu-se cu anume se poate face în cadrul cercurilor pedagogice și în școală în raport cu timpul pe care îl avem la dispoziție, cu numărul cadrelor, cu pregătirea lor.

O problemă asupra căreia s-a insistat în mod deosebit a fost aceea în legătură cu evitarea supraîncărcării elevilor. În anii precedenți, lipsa de coordonare a muncii cadrelor a dus la supraaglomerarea elevilor cu teme și cu material de studiu. De aceea, acum s-a precizat că directorii și diriginții vor trebui să vegheze cu mare grijă asupra volumului și numărului temelor, ca și asupra materialelor ce li se vor indica elevilor pentru recapitulare.

În unele raioane, ca de pildă în raionul Tulcea, s-au prezentat la consfătuiri și proiecte de planuri de muncă pe școală pentru această perioadă.

Din sondajele care au fost făcute în ultimele zile rezultă că directorii și cadrele didactice privesc cu toată seriozitatea problemele muncii în această importantă etapă a anului școlar. La colțul pedagogic al școlii medii din Tulcea, de pildă, se desfășoară o intensă activitate metodică. În comisiile pe obiecte se discută proiecte de planuri de lecții, se aleg materialele ce vor fi utilizate în cadrul repetării.

A crescut grija cadrelor didactice pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă. Numeroase colective pedagogice au organizat săli speciale de meditație pentru acești elevi și li pregătesc cu conștiinciozitate.

Acțiunea de pregătire a directorilor și a responsabililor cercurilor pedagogice a scos în relief o lipsă a muncii noastre, care se oglindește și în activitatea pedagogilor din școli. În timpul anului nici noi, nici cadrele didactice n-am acordat diferitelor forme de repetare curentă suficientă atenție. Aceasta însă ar fi ușurat mult desfășurarea recapitulării finale.

În general, însă, putem afirma că în școli s-a creat un climat favorabil desfășurării unei munci stăruitoare, care asigură în mare măsură cerințele pregătirii cît mai temeinice a elevilor pentru încheierea anului școlar.

I. BADICA

Pentru obținerea unor rezultate cît mai bune

Ținînd seama de faptul că recapitularea finală are o importanță deosebită pentru încheierea cu succes a anului școlar, cadrele didactice de la școala medie nr. 1 din Tulcea se străduiesc să organizeze cît mai bine această activitate.

Pentru a clarifica problemele organizării materialului de recapitulat ca și problemele metodicii lecțiilor de recapitulare, în cadrul cabinetului pedagogic al școlii au loc consfătuiri, în care profesorii prezintă proiecte de teme recapitulative, precum și planuri ale lecțiilor de repetare finală.

Iată, de pildă, cum și-a propus tovarășa Manea Marcovici să recapituleze cu elevii clasei a VII-a textele studiate la limba rusă. Temele în jurul cărora se va desfășura recapitularea sînt: „Patria noastră" (în cadrul căreia se vor repeta textele „Bogățiile patriei noastre", „Pe malul lacului Brateș" și „Armata noastră populară"); „Viața țăranilor înainte și acum" (în cadrul căreia vor fi cuprinse textele „Viață nouă în sat" și „Discuții despre viitor"); „Basme populare" (care va include textele „Cum a ridicat țăranul piatra" și „Țăranul și duhul apelor").

În această grupare nu s-a ținut seama de ordinea textelor din manual, ci de conținutul lor. Aceasta va trezi interesul elevilor și va îngădui ca, în cadrul lecțiilor de recapitulare, să se obțină o mai completă activizare și consolidare a vocabularului însușit de ei în cursul anului.

Pentru a realiza și mai bine elementul noutății în lecțiile de repetare finală și pentru a face ca aceste lecții să fie cît mai interesante, tovarășa Marcovici își pregătește de pe acum materialul ajutător. Pentru recapitularea temei „Viața țăranilor odinioară și acum", de pildă, va folosi ilustrații în care este prezentată munca la cîmp în condițiile grele dinainte, precum și ilustrații înfățișînd munca mecanizată pe terenul unei gospodării agricole colective, tractoare, combine, țărani la club, o școală, o creșă, un cămin cultural etc. Discuțiile în legătură cu aceste ilustrații vor contribui de asemenea la lărgirea și consolidarea vocabularului elevilor.

Ca temă pentru acasă elevii vor face o scurtă retroversiune, care să-i ajute să-și fixeze cîteva din ideile principale în legătură cu temele studiate în cursul recapitulării. Cuvintele necesare acestei retroversiuni sînt cunoscute elevilor, deoarece ele sînt cuprinse în textele grupate în jurul temelor, dar felul în care se leagă unele din aceste cuvinte în expresii proprii limbii ruse va fi nou pentru ei. Tovarășa profesoară le va explica înainte de efectuarea exercițiului de retroversiune aceste expresii, așa încît elevii să nu întîmpine greutăți în munca lor individuală.

Și la celelalte discipline s-au întocmit cu atenție planurile de recapitulare a materiei. De pildă, tov. Elena Dumanski, profesoară de limba română, acordă o mare grijă pregătirii lecțiilor de sinteză la gramatică la clasa a VII-a.

Ocupîndu-se cu stăruință de organizarea muncii lor în această perioadă, cadrele didactice din școala noastră se străduiesc să încheie anul școlar cu rezultate cît mai bune, să asigure o pregătire cît mai temeinică a elevilor.

JULIETA BONJUG

STRÎNSĂ LEGĂTURĂ CU PRACTICA

Desfășurarea în bune condiții a recapitulării materiei asigură nu numai verificarea și consolidarea cunoștințelor elevilor, ci contribuie în același timp și la creșterea nivelului de pregătire al elevilor, îi ajută să stabilească noi legături între fenomenele studiate, să ajungă la o generalizare a legilor, teoriilor și principiilor pe care se fundamentează aceste fenomene. Recapitularea trebuie să dea elevilor, de asemenea, prilejul de a înțelege mai bine legătura între cunoștințele teoretice studiate de ei și practica producției socialiste.

Întocmindu-mi pe baza acestor considerente planul de recapitulare a cunoștințelor studiate la fizică, am împărțit materia, la fiecare clasă la care predau, în cîteva teme fundamentale, ținînd seama și de numărul de lecții recapitulative pe care le am la dispoziție.

Caut ca lecțiile de recapitulare să nu fie, pur și simplu, o copie a lecțiilor obișnuite. Evit, în primul rînd, îngrămădirea amănuntelor, care nu pot decît să-i supraîncarce pe elevi, fără a le da nimic esențial cu privire la problemele studiate. Pentru a trezi interesul elevilor, pentru ca recapitularea să aibă un caracter viu, mă străduiesc să includ în lecțiile recapitulative exemple numeroase și cît mai variate din viața de toate zilele și din procesul de producție, să leg cît mai strîns temele de sinteză de practică. În acest scop mi-am pregătit o serie de filme pentru proiecții, am hotărît la care întreprinderi apropiate voi face vizite cu elevii etc.

Experiența din anii trecuți mi-a arătat, de asemenea, că folosirea lucrărilor de laborator la lecțiile recapitulative constituie un mijloc deosebit de eficace pentru fixarea cunoștințelor în perioada de recapitulare finală, pentru înarmarea elevilor cu priceperea de a aplica în practică cunoștințele însușite.

Metodele pe care le voi folosi în desfășurarea lecțiilor recapitulative depind de fiecare temă în parte. De pildă, voi împleti metoda euristică cu metoda demonstrativă, metoda expozitivă cu cea experimentală etc.

Iată, de pildă, cum am planificat recapitularea finală la clasa a VI-a. Pentru a consolida cunoștințele elevilor în legătură cu executarea unor măsurători și deprinderile lor practice în legătură cu acestea, am hotărît ca, în prima lecție de recapitulare, să efectuez cu ei măsurători de lungime, de suprafață, de volum, de greutăți, de forță, de greutăți specifice, de presiune a lichidelor și gazelor etc. Aceste măsurători vor fi executate și în cadrul laboratorului și pe teren. În a doua lecție vom recapitula, tot cu ajutorul lucrărilor de laborator, precum și al proiecției de diafilme, legea lui Arhimede și aplicațiile ei la lichide și gaze, precum și condițiile de plutire a corpurilor. Legea conservării și transformării energiei o vom recapitula folosind metoda euristică și experiențe de laborator.

O atenție deosebită voi acorda temei referitoare la mecanismele simple și aplicațiile lor în tehnică și în viața de toate zilele. Aici voi aplica metoda demonstrativă și a lucrărilor de laborator.

Planul de recapitulare a materiei la clasa a X-a cuprinde, de asemenea, cîteva teme care leagă cunoștințe din capitole diferite studiate în cursul anului. Astfel de teme sînt: „Determinarea rezistenței electrice a conductorilor", „Curentul electric continuu și alternativ", „Oscilațiile electromagnetice", „Determinarea lungimii de undă", „Ce este lumina?" În cadrul unor teme vor fi studiate aparatele de proiecție și aparatele pentru studiul micro și macrocosmosului. Structura atomului va fi recapitulată în cadrul a două teme: una cu privire la căile care au dus la stabilirea structurii atomului, iar alta cu privire la folosirea în scopuri pașnice a energiei atomice. O temă specială va fi dedicată legii conservării și transformării energiei.

În cadrul recapitulării voi acorda o atenție deosebită și rezolvării unor probleme cu conținut practic legate de unul sau mai multe capitole.

Temele pe baza cărora voi recapitula materia la fiecare clasă au fost comunicate din timp elevilor, care au primit, totodată, îndrumări asupra felului cum trebuie să se pregătească în această perioadă, deoarece recapitularea se bazează în primul rînd pe felul cum se desfășoară studiul individual al elevilor.

S. PAMFIL
profesor la școala medie nr. 17 din București

Lecțiile recapitulative cer o muncă creatoare

Alegerea temelor pentru lecțiile de sinteză constituie una din cele mai importante sarcini ale pedagogului în această perioadă de pregătire a recapitulării finale și a examenelor. Este necesar să se aleagă asemenea teme care să asigure nu o reluare mecanică a cunoștințelor studiate în cursul unui an — sau al mai multora, atunci cînd e vorba de clasele a IV-a, a VII-a și a X-a — ci o reală consolidare a acestor cunoștințe, o închegare a lor într-un sistem unitar, care să îngăduie formarea unei priviri de ansamblu asupra fiecăreia dintre disciplinele studiate în parte și asupra tuturora, în general.

Mulți profesori știu să aleagă cu chibzuință subiectele temelor recapitulative. Totuși, într-o serie de școli se mai merge încă, în această orientă, pe o linie formală. Am citit, de pildă, cu îngrijorare, în „Gazeta învățămîntului" din 3 mai a.c. în articolul „Lecțiile de sinteză", de Mircea Ștefănescu, că la școala medie nr. 1 „N. Bălcescu" din Capitală s-a propus ca temă recapitulativă pentru clasa a VII-a „Influența creației populare în operele clasicilor literaturii noastre". Evident, titlul sună extrem de interesant și s-ar părea că trebuie să spunem: iată o temă de sinteză cuprinzătoare, potrivită pentru lecțiile recapitulative. Ne întrebăm însă dacă nu e prea cuprinzătoare, dacă elevii clasei a VII-a — chiar cei excepțional de bine pregătiți — au atîtea cunoștințe încît să fie în stare să trateze just o asemenea temă și, mai ales, dacă au gradul de maturitate necesar pentru înțelegerea ei. Cu alte cuvinte ne întrebăm dacă elevii clasei a VII-a cunosc în suficientă măsură nu numai speciile, dar și caracteristicile creației populare și dacă pot pătrunde, la vîrsta lor, esența geniului creator al poporului, asimilat și fecundat de V. Alecsandri, M. Eminescu, G. Coșbuc etc. în operele lor.

Credem că tratarea așa cum se cuvine a acestei teme nu este posibilă la vîrsta și la nivelul de cunoștințe al elevilor clasei a VII-a, ci că ei vor putea înșira doar unele din operele pe care le cunosc din creația marilor clasici, cu mențiunea că au fost scrise după modelul celor populare sau că în ele se dezvoltă teme identice cu cele din creațiile populare. Dar acest fel de a trata o temă de sinteză nu duce oare la superficialitate, la formarea unor concepții eronate, în sensul că elevii capătă iluzia că se pot formula judecăți fără a avea premizele necesare?

Organizarea recapitulării materiei, în special la lectura literară, păcătuiește de multă vreme în școala noastră prin tendința spre formulări care sună frumos, sînt foarte-foarte cuprinzătoare, dar total sau în mare parte nepotrivite posibilităților reale ale elevilor. Ca să demonstrăm această asertiune n-ar fi nevoie decît să citățim unele teme luate din planurile de recapitulare din anul precedent. De pildă, la multe școli din Capitală și din țară s-au dat astfel de teme: la clasa a V-a „Racilele educației și ale școlii din trecut"; la clasa a VI-a „Lupta pentru libertate națională și dreptate socială în operele studiate"; la clasa a VII-a „Dezvăluirea racilelor societății burghezo-moșierești în operele marilor noștri scriitori clasici și contemporani".

Și la gramatică lecțiile de repetare au avut un caracter general și neprecis, prevăzîndu-se analize gramaticale complete, fără a se specifica ce anume probleme, mai slab însușite de elevi, vor fi recapitulate în mod special, fără a se delimita capitolele care trebuie repetate.

În felul acesta, însă, lecțiile de sinteză sînt o muncă de măcinare în gol, care secătuiește puterile elevilor și îi lasă tot atît de pregătiți sau de nepregătiți ca înainte de a se începe recapitularea finală.

Departe de noi gîndul de a afirma că acestea sînt rezultate generale în școală, dar e bine ca atunci cînd există o primejdie ea să fie semnalată.

Adresîndu-ne mai multor profesori de limba română din Capitală, aceștia ne-au mărturisit că au încercat și ei tentația temelor cu titluri răsunătoare, formulate frumos, dar generale. Atunci însă cînd au vrut să treacă la tratarea lor, s-au lovit de mari greutăți: elevii nu puteau cuprinde numărul mare de texte pe care le aveau de repetat, nu reușeau să urmărească o problemă într-un număr mare de opere. Cei mai mulți povesteau pur și simplu conținutul textelor — și aceasta, de altfel, cu omisiuni și cu lipsă de legătură logică. Tocmai de aceea, acești profesori au înțeles că trebuie să părăsească acest gen de teme și să țină seama, în organizarea recapitulării, de particularitățile vîrstei elevilor, de puterea lor reală de înțelegere și de nivelul lor de cunoștințe.

De pildă, pe tovarășa profesoară Elena Constantinescu de la școala de 7 ani nr. 23 din Capitală o preocupă mult faptul că elevii săi din clasa a VII-a nu au încă noțiuni suficient de precise asupra modurilor verbelor și asupra predicatului verbal exprimat prin verbe la diateza pasivă, prin verbe impersonale, precum și asupra predicatului nominal format cu alte verbe decît a fi. Și-a programat deci, între altele, o lecție de recapitulare în care să revadă cu elevii, pe baza analizei unui text potrivit, modurile personale și nepersonale ale verbelor, subliniind funcțiunile lor sintactice, și o altă lecție în care să insiste asupra deosebirii dintre predicatul verbal și cel nominal pe baza repetării noțiunilor de verb predicativ și nepredicativ și să reia problema verbelor și expresiilor verbale unipersonale. În legătură cu aceste ultime două probleme va repeta cu elevii și propozițiile subordonate subiective și predicative. Acestea vor fi, desigur, două lecții grele, care presupun o limpezire a noțiunilor teoretice și o verificare, cu ajutorul analizei gramaticale, a însușirii cunoștințelor. Ele sînt însă absolut necesare pentru a asigura însușirea de către elevi — care nu vor mai studia de acum înainte gramatica — a unor cunoștințe temeinice cu privire la o problemă-cheie a acestei discipline.

Cu elevii clasei a V-a, tovarășa profesoară și-a propus să reia la gramatică problema declinării substantivului, articolului și pronumelui personal, pentru că și-a dat seama că ei mai fac confuzie între cazurile nominativ-acuzativ și genitiv-dativ. Legarea noțiunilor sintactice învățate în ultimul trimestru cu cele de morfologie îi va ajuta pe elevi ca acum, cu prilejul acestei lecții de repetare, să-și însușească mai bine cunoștințele cu privire la cazuri. În lecția următoare tovarășa profesoară va continua repetarea aceleiași probleme, insistînd însă de data aceasta, cu ajutorul unei dictări special întocmite, asupra consecințelor ortografice ale folosirii cazurilor (scrierea substantivelor articulate și nearticulate, a formelor neaccentuate ale pronumelui personal).

Cu multă grijă se preocupă profesorii de română de la școlile nr. 10, nr. 22, nr. 157 și altele de recapitularea materiei de lectură literară în clasele V, VI și VII.

La clasa a V-a, repetarea textelor studiate se va desfășura pe baza grupării acestora cîte două-trei într-o lecție, dacă temele pe care le tratează sînt asemănătoare și, mai ales, dacă elevii au posibilitatea în felul acesta să rețină ceea ce este important în cuprinsul textelor și totodată să tragă concluzii cu caracter mai general. Iată cîteva din subiectele alese, care ni se par indicate: „De ce-l iubeau copiii pe Domnu' Trandafir iar pe Domnul Vucea nu?"; „Cum e zugrăvită mama în amintirile lui I. Creangă și în poeziile cu același nume de G. Coșbuc și V. Porumbacu?"

La clasa a VI-a, textele pot fi grupate fie în același chip, fie ținîndu-se seama că fac parte din aceleași specii literare, specii bine cunoscute și accesibile elevilor. Subiectele alese de profesori ilustrează ambele posibilități. De pildă: „Prin ce fapte se vădește dragostea de țară a poporului în „Sobieski și românii" de C. Negruzzi și „Penes Curcanul" de V. Alecsandri?", „Ce rele ale societății critică Gr. Alexandrescu în fabulele studiate și cu ce mijloace?"

La clasa a VII-a, repetarea se va desfășura atît pe baza unor subiecte restrînse — de pildă „Cum ne apare figura lui Ștefan cel Mare în poemul „Dumbrava Roșie" de V. Alecsandri și în romanul „Frații Jderi" de M. Sadoveanu?" — cît și pe baza unor subiecte mai largi, dar care țin seama de puterea de sintetizare a elevilor. Așa sînt, de exemplu, subiectele „Principalele trăsături de caracter ale oamenilor noi: Silvester Andrei, Mitrea Cocor, Toader Dolnitorul și faptele din care reies ele"; „O călătorie prin frumoasele priveliști ale patriei noastre cu ajutorul poeziilor cunoscute ale lui V. Alecsandri, M. Eminescu, G. Coșbuc" etc.

La clasa a VII-a unele subiecte de sinteză cuprind și repetarea cunoștințelor despre viața și opera unor scriitori, dobîndite în cursul ultimelor trei clase. Așa este, de exemplu, subiectul „Viața și opera lui V. Alecsandri, mărturie a dragostei sale pentru patrie și popor".

Unii profesori se tem că, dacă nu vor stabili teme recapitulative largi, generale, nu vor putea recapitula toată materia. Dar acest considerent nu trebuie privit în mod mecanic. La literatură, de pildă, nu este absolut obligator ca subiectele recapitulative să cuprindă toate operele literare studiate în cursul anului școlar. Important este ca elevii să revadă pe cele mai însemnate, să pătrundă mai adînc conținutul lor de idei și chiar să poată urmări, în cîteva opere, o anumită problemă literară, de pildă folosirea unor mijloace artistice asemănătoare ori diferite sau cum demască M. Eminescu în „Împărat și proletar" și I. L. Caragiale în „O scrisoare pierdută" caracterul mincinos și putred al societății burgheze.

Profesorii de română de la școlile menționate și-au propus ca, din cele 8-9 teme recapitulative pe care le vor studia cu elevii, numai una sau două să fie dezvoltate în scris. În schimb, ei vor da o deosebită atenție îndrumării elevilor pentru studiul independent și, în special, pentru sistemul de organizare a notițelor pe maculator — în așa fel încît elevii să poată expune logic și închega cunoștințele lor în legătură cu tema respectivă.

La clasa a VII-a, unde e vorba de recapitularea materiei studiate în decurs de trei ani, problema aceasta este și mai importantă. Pentru tovarășa profesoară de la școala de 7 ani nr. 150, de pildă, ea nu constituie însă o preocupare de ultim moment, în legătură cu pregătirea examenului, ci este continuarea unei munci de lungă durată. Totuși, acum profesoara îi acordă și mai multă atenție.

Alcătuirea sistematică și minuțioasă a planului expunerii unei teme de literatură este o condiție „sine qua non" a lecțiilor de sinteză cu elevii claselor a VII-a. Profesorii trebuie să-i învețe ca, la ideile mari, principale ale fiecărui subiect să adauge idei secundare, asociери referitoare la alte opere literare cunoscute, citate ilustrative în versuri sau în proză, alese cu grijă și al căror loc să fie bine chibzuit în economia expunerii. De asemenea, profesorul trebuie să arate elevilor cum trebuie începută și încheiată expunerea în funcție de teza tratată și cu mențiunea că aici se poate vădi felul personal de a aborda probleme sau de a trage concluzii.

Am atacat problematica lecțiilor de sinteză în deosebi la lectura literară, convinși fiind că fiecare profesor, ținînd seama de principiile de ordin general, poate găsi posibilități mai variate și mai bune de repetare a materiei decît cele indicate mai sus. Pentru aceasta, însă, este necesar să nu ne mărginim numai la șabloane, recunoscute de practica școlară ca necorespunzătoare, să fim atenți la reacția firească a elevilor în fața unor cerințe care-i depășesc.

C. CHIOSA

Despre planul de perspectivă al dezvoltării învățământului public în U. R. S. S. în viitorii 15-20 de ani *)

N. K. Goncearov

Congresul al XX-lea al P.C.U.S. și Plenara din decembrie a Comitetului Central al partidului au stabilit pentru o etapă îndelungată perspectivele dezvoltării politice, economice și culturale a Uniunii Sovietice. În domeniul învățământului public, sarcina fundamentală constă în înfăptuirea învățământului general mediu, în dezvoltarea învățământului politehnic, în asigurarea unei legături strînse a școlii cu munca social-productivă, în educarea tinerei generații în spiritul atitudinii comuniste față de muncă, în ridicarea nivelului ideologico-politic și științific al întregii activități instructiv-educative.

Noua etapă în dezvoltarea școlii sovietice — trecerea la învățămîntul general mediu și realizarea învățămîntului politehnic — ridică în fața organelor de învățămînt și a științei pedagogice o serie de probleme teoretice și practice.

Caracterul învățămîntului general și corelația sa cu învățămîntul profesional

Se știe că învățămîntul general este o categorie istorică. Conținutul și formele sale se schimbă în legătură cu dezvoltarea producției sociale, a tehnicii, a culturii și științei. De aceea, în rezolvarea problemei privitoare la ceea ce trebuie să reprezinte învățămîntul general în condițiile trecerii de la socialism la comunism trebuie să plecăm de la perspectivele dezvoltării economice, politice și culturale ale Uniunii Sovietice.

În cel mai scurt timp Uniunea Sovietică trebuie să rezolve sarcina ei economică fundamentală — de a întrece cele mai dezvoltate țări capitaliste în ceea ce privește producția pe cap de locuitor. Această sarcină poate fi rezolvată cu succes pe calea dezvoltării neîntrerupte a producției pe baza tehnicii celei mai înaintate. De aici izvorăște pentru școală o sarcină deosebit de importantă: **producția are nevoie de oameni cu un înalt nivel de cunoștințe generale și de deprinderi de muncă, de oameni cu un larg orizont politehnic.**

Școala sovietică de cultură generală trebuie să includă în planul său de învățămînt nu numai discipline care dau elevilor cunoștințe despre natură și societate, ci și discipline care dau cunoștințe despre bazele științifico-tehnice ale producției contemporane. De pe această poziție pornim noi la stabilirea corelației între învățămîntul general și cel profesional și a structurii școlii de cultură generală.

Problema unei corelații juste între învățămîntul de cultură generală și cel tehnic a fost nu odată obiect de discuție. În ultimul timp a apărut din nou tendința de a rezolva această problemă în același spirit în care s-a încercat să fie rezolvată în anii 1920—1921 și 1930, adică limitînd învățămîntul general la școala de 7 ani, pe baza căreia să se creeze diferite forme și tipuri de învățămînt profesional (mediu și superior).

În legătură cu aceasta trebuie să ne oprim asupra articolului „Ce fel de școală ne trebuie?", apărut în „Literaturnaia Gazeta" din 1 decembrie 1956. Printre autorii acestui articol se numără și tovarășii B. G. Ananiev, membru activ al Academiei de științe pedagogice și N. M. Verzilin, membru corespondent al Academiei de științe pedagogice. Arătînd că principiile învățămîntului general în școala de 10 ani trebuie să rămînă nestrămutate, autorii acestui articol au cerut totodată ca „obligator general să fie pentru copii drumul pînă la clasa a VII-a inclusiv". Mai departe, după părerea lor, în fața adolescentului trebuie să se deschidă două posibilități: „...fie să continue a învăța în clasa a VIII-a, fie să intre într-o instituție de învățămînt special, de tipul școlii profesionale". În acest fel, autorii propun în esență ca școlile medii speciale organizate pe baza școlilor de cultură generală de 7 ani să fie păstrate nu numai într-o perioadă anumită, ci să fie larg dezvoltate. Aceasta este o perspectivă cu desăvîrșire inacceptabilă. Păstrarea pregătirii profesionale pe baza școlii de 7 ani trebuie să fie privită ca o măsură necesară numai pentru un timp foarte scurt.

La începutul anului 1956, consfătuirea reprezentanților Ministerului Învățămîntului al R.S.F.S.R., ai Academiei de științe pedagogice, ai Direcției generale a rezervelor de muncă, ai Comitetelor Centrale ale Comsomolului și ai Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt s-a manifestat împotriva propunerii cu privire la profesionalizarea timpurie. Transformarea claselor mari ale școlii de cultură generală în clase tehnice sau profesionale nu înseamnă un pas înainte, ci un pas înapoi. Realizarea unei asemenea propuneri ar aduce daune importante și învățămîntului general și învățămîntului profesional din țara noastră.

Este necesar să ținem seama și de faptul că economia națională nu cere ca întreaga tînără generație între 15 și 18 ani să primească o instrucțiune tehnică medie. Se știe că aproape jumătate dintre absolvenții școlii medii vor fi cuprinși în producția industrială și agricolă, ca muncitori calificați. Iar pregătirea, de pildă, a muncitorilor de profesii de masă, organizată pe baza învățămîntului mediu, nu cere de fel un învățămînt special.

Considerațiile expuse mai sus duc la concluzia că îmbinarea într-un singur sistem a două sisteme de instituții de învățămînt istoricește constituite — general și profesional — nu este justă. Îmbinarea într-o singură instituție a învățămîntului general și a celui profesional este rațională numai în cazurile cînd însușirea cunoștințelor și deprinderilor speciale și dezvoltarea capacităților corespunzătoare cere un timp îndelungat și trebuie începută din cea mai fragedă vîrstă (de exemplu pentru studiul muzicii, al picturii, al coregrafiei și al unor profesii productive).

Perspectivele dezvoltării conținutului învățămîntului general și politehnic

Discutînd problemele dezvoltării sistemului de învățămînt public în viitorii 15—20 de ani trebuie să luăm în considerare, în primul rînd, schimbările care trebuie introduse în conținutul învățămîntului.

Începînd de prin 1930, școala medie de cultură generală s-a dezvoltat în Uniunea Sovietică în primul rînd ca o școală care pregătește contingente pentru învățămîntul superior. De aceea, ea a dat cea mai mare atenție înarmării elevilor cu cunoștințe despre bazele științelor, asigurării unei pregătiri satisfăcătoare la limba maternă, matematică, biologie, fizică, chimie, istorie și geografie. Îndeosebi începînd din anul 1935, învățămîntul de cultură generală a căpătat un anumit caracter unilateral. Școala a început să acorde o atenție specială obiectelor umaniste, în dauna pregătirii politehnice, a dezvoltării educației fizice și estetice a elevilor. Aceasta n-a sărit în ochi atît timp cît învățămîntul superior absorbea aproape pe toți cei care terminau școala medie de 10 ani. Dar încă la Congresul al XVIII-lea al partidului s-a arătat necesitatea pregătirii elevilor din școala medie pentru activitatea practică. Congresul al XIX-lea și apoi Congresul al XX-lea au pus cu toată hotărîrea sarcina realizării învățămîntului politehnic în școala de cultură generală.

Pregătirea pentru activitatea practică cere o dezvoltare însemnată a participării elevilor din clasele mari la munca productivă în industrie și agricultură. Pentru aceasta trebuie să se prevadă în planul de învățămînt un timp suficient. Nu se poate — așa cum s-a făcut la stabilirea ultimelor planuri de învățămînt pe anul 1954—1955 și a proiectelor pe anul 1956—1957 — să se obțină acest timp pe seama diminuării pregătirii de cultură generală și, îndeosebi, pe seama supraîncărcării elevilor.

Este necesar, totuși, să se îmbogățească conținutul predării disciplinelor fizico-matematice, ținîndu-se seama de necesitatea de a-i familiariza pe elevi cu cele mai noi cuceriri ale fizicii și tehnicii. Nu se poate recurge pentru aceasta la scăderea nivelului cunoștințelor de limbă, literatură, istorie. Trebuie să îmbunătățim în mod hotărîtor studierea limbilor străine și, de asemenea, educația fizică și estetică a copiilor. Este necesar să fie înlăturată pe deplin supraîncărcarea elevilor și să se creeze posibilități reale pentru o mai temeinică și mai adîncă însușire de către aceștia a bazelor științelor, pentru însușirea cunoștințelor politehnice, a priceperilor și deprinderilor practice. Și, în sfîrșit, trebuie izgonit verbalismul din învățămînt și trebuie să se asigure o mai mare dezvoltare a muncii practice independente a elevilor, îndeosebi a acelora din clasele mari.

Interesele dezvoltării generale cer nu micșorarea, ci o anumită mărire a duratei învățămîntului în școala de cultură generală. Prelungirea duratei învățămîntului va da posibilitatea să se repartizeze mai rațional materialul de studiu pe ani de învățămînt, va asigura o mai bună coordonare reciprocă a disciplinelor, va micșora supraîncărcarea elevilor atît pe calea scurtării duratei zilei de învățămînt, cît și pe calea diminuării volumului excesiv existent actualmente al temelor pentru acasă, va îngădui să se ridice randamentul tuturor activităților de laborator și practice și al celorlalte lucrări individuale ale elevilor.

Prin prelungirea duratei învățămîntului se va putea organiza mai satisfăcător și predarea științelor naturii și a științelor social-istorice. De asemenea se va putea realiza o mai rațională însușire a limbilor străine, sarcină dictată nu numai de dezvoltarea legăturilor cu celelalte țări, ci și de cerințele progresului științific și tehnic în țara noastră.

Este evident că aceste sarcini care stau în fața școlilor sovietice de cultură generală pot fi rezolvate cu succes numai în condițiile trecerii treptate a învățămîntului la o durată de 11 ani și apoi de 12 ani.

Tipurile de școli de cultură generală

Veriga de bază a învățămîntului public trebuie s-o constituie școala medie de cultură generală politehnică, cu o durată de 12 ani cuprinzînd elevi în vîrstă de la 6 la 18 ani.

Copiii între 2 și 6 ani trebuie să fie educați în grădinițele de copii. Grupa mare din grădiniță de copii trebuie să reprezinte, în mare măsură, o clasă pregătitoare pentru școala de cultură generală.

Datorită condițiilor diferite de dezvoltare natural-geografică, demografică, economică și culturală, în Uniunea Sovietică nu se poate realiza un singur tip de școală de cultură generală. Principiul unității școlii de cultură generală nu exclude varietatea tipurilor de școli. Este bine ca în viitor să funcționeze școli cu clasele I—IV, I—VII și I—X, iar mai tîrziu cu clasele I—XII.

În chip de experiență ar urma ca în actualul cincinal să se organizeze școli în care clasele VIII-X să fie divizate în secții. În planul de învățămînt al acestor secții ar urma să predomine fie obiectele din ciclul fizico-matematic, fie obiectele din ciclul biologico-agronomic, fie obiectele din ciclul social-economic și umanist. Ideea pedagogică de bază a acestei divizări constă în faptul că ea îngăduie tratarea diferențiată a elevilor în procesul de învățămînt și creează condițiile pentru dezvoltarea lor multilaterală pe baza luării în considerație a intereselor, a capacităților, a înclinațiilor și a talentelor individuale.

În Rusia prerevoluționară funcționau tipuri diferite de instituții de învățămînt mediu: gimnazii, școli reale, comerciale etc. Prin conținutul instrucției pe care o dădeau, acestea se deosebeau cu totul unele de altele, diferențele fiind determinate nu de cerințele pregătirii sistematice a tineretului pentru învățămîntul superior, ci de caracterul de clasă al politicii puterii țariste în domeniul învățămîntului public. Diferențele în conținutul învățămîntului între gimnazii și școli reale, de pildă, începeau chiar din primele clase. Elevii erau primiți într-una sau alta din aceste instituții de învățămînt nu pentru că manifestau o mai mare înclinație pentru disciplinele umaniste, pentru științele naturale sau pentru matematică, ci din rațiuni de clasă. Se știe că absolvenții gimnaziilor și școlilor reale prerevoluționare nu aveau drepturi egale în ceea ce privește continuarea studiilor în instituțiile de învățămînt superior.

În școala sovietică, divizarea claselor va purta un cu totul alt caracter. Fiecare elev al clasei a VIII a va putea să-și aleagă în mod liber una dintre ramurile care corespund intereselor și capacităților sale.

Caracterul de cultură generală și politehnic al fiecărei secții se va asigura prin faptul că în planul lor de învățămînt vor fi reprezentate toate obiectele de bază ale școlii de cultură generală: limbile, literatura, istoria, geografia, matematica, fizica, chimia, biologia, bazele producției, arta, educația fizică.

Ținînd seama de dezvoltarea legăturilor internaționale și de sarcinile dezvoltării științei și tehnicii, este just să se mărească numărul școlilor de tip special cu predarea într-una din limbile străine (engleză, franceză, chineză, germană etc.).

Pentru copiii deosebit de talentați într-una sau alta dintre ramurile artei trebuie prevăzută o largă dezvoltare a școlilor de artă, în care pregătirea de cultură generală la nivelul școlii medii să se îmbine cu pregătirea de specialitate.

Rețeaua școlilor pentru tineretul muncitoresc și sătesc trebuie să fie calculată pentru o deplină cuprindere a tineretului care lucrează în producție și nu posedă o instrucțiune medie.

Condițiile îmbunătățirii radicale a calității muncii instructiv-educative

Cel de al XX-lea Congres al P.C.U.S. a cerut învățămîntului să întărească baza didactico-materială a școlii de cultură generală.

Elaborînd planul de perspectivă al dezvoltării învățămîntului public în viitorii 15—20 de ani, este necesar să avem în vedere construirea unor clădiri noi de școli și lărgirea celor existente. În același timp, trebuie să luăm măsuri pentru micșorarea efectivului claselor, ajungînd către 1960 la un număr de 35 de elevi în clasele I—IV și 30 de elevi în clasele V—X. Pentru lecțiile de limbi străine și pentru activitățile practice în ateliere și pe loturile școlare este bine să se introducă sistemul împărțirii în două grupe a claselor unde sînt mai mult de 20 de elevi.

Pentru a satisface nevoile tuturor copiilor în ceea ce privește gustările calde, este necesar ca în cincinalul viitor să se deschidă în toate școlile cantine și să se dezvolte bufetele. În cincinalul următor trebuie să se introducă hrana gratuită pentru 30% dintre copii, îndeosebi pentru cei din clasele mici, iar în următoarele două cincinale, pentru toți elevii școlilor de cultură generală.

Trebuie îmbunătățită, într-o măsură însemnată cineficarea școlilor. Pentru satisfacerea cerințelor școlilor în ceea ce privește utilajul didactic este necesar să se lărgească baza de producție în acest domeniu pe calea construirii unor noi uzine specializate și a unor secții specializate pe lîngă uzinele existente.

Este necesar să se dezvolte rețeaua stațiilor tehnice raionale pentru copii și să se creeze și în orașe o rețea de stații ale tinerilor naturaliști.

Este foarte important să se mărească tirajul literaturii metodice, pentru o deplină satisfacere a cerințelor pedagogilor în acest domeniu.

Măsuri pentru pregătirea cadrelor pedagogice

Trebuie să trecem treptat la pregătirea învățătorilor pentru clasele elementare (I—IV) în sistemul institutiilor de învățămînt pedagogic superior, deoarece predarea în școala elementară cere o serioasă pregătire în domeniul fiziologiei vîrstelor și al fiziologiei generale, al psihologiei, al pedagogiei și al metodicii predării obiectelor, precum și în domeniul desenului și al activității practice. Salariile învățătorilor de școală elementară care au primit instrucțiune superioară trebuie ridicate la nivelul salariilor profesorilor școlilor medii.

Este neapărat necesar să se micșoreze norma profesorilor de matematică, de limba rusă și de literatură.

Institutele de perfecționare a cadrelor didactice trebuie incluse în instituțiile de învățămînt superior, cu drepturi de secții. În viitor trebuie să se introducă sistemul de ridicare a calificării profesorilor de diferite specialități pe baza unor facultăți corespunzătoare.

*) *Problema planului de perspectivă al dezvoltării învățămîntului public în U.R.S.S. a fost discutată de către prezidiul și institutele Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R. Cu prilejul discutării acestei probleme s-au făcut o serie de propuneri cu privire la structura și durata învățămîntului în școlile de cultură generală. Materialul de față este textul prescurtat al referatului prezentat de N. K. Goncearov la o consfătuire la care au luat parte colaboratori științifici de la Academia de științe pedagogice, directori de școli, profesori și lucrători din domeniul învățămîntului public.*

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

Instrucțiuni pentru îmbunătățirea activității de atletism în școli

Activitatea de educație fizică în școli, ca parte integrantă a educației comuniste, constituie o preocupare permanentă a partidului și guvernului.

Pentru realizarea sarcinilor trasate de partid și guvern, Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat o serie de măsuri menite să îmbunătățească necontenit conținutul educației fizice în unitățile de învățămînt.

Ca urmare a sprijinului acordat pe această linie, în ultimul timp activitatea sportivă în școli s-a îmbunătățit.

Dintre ramurile de sport practicate în școli, activitatea de atletism a rămas în urmă față de importanța ce trebuie să i se acorde în vederea dezvoltării și pregătirii fizice a tineretului. Aceasta se datorește în mare măsură insuficientei preocupări din partea unor directori de școli pentru asigurarea bazei materiale și a inventarului sportiv necesar practicării atletismului, precum și unor profesori de educație fizică, care nu au insistat suficient asupra pregătirii elevilor în această ramură de activitate.

Atletismul este o ramură a educației fizice care cuprinde exerciții de alergări, sărituri și aruncări, elemente naturale de mișcare accesibile tuturor elevilor. Practicarea lui dezvoltă calitățile fizice de bază necesare oricărui tînăr. Datorită acestui fapt, atletismul a fost prevăzut în hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. din 1949 ca sport de bază.

Elementele atletice intră în componența tuturor ramurilor de sport și atletismul este folosit ca sport complimentar în pregătirea de bază a sportivilor. **Pentru aceste considerente, școala trebuie să acorde o deosebită atenție atletismului în cadrul activităților de educație fizică, chiar o atenție principală.**

Printre întrecerile atletice care mai sînt în curs de desfășurare în acest an școlar, menționăm:

— campionatul republican școlar, faza de regiune și finală, de la 23 la 30 iunie;

— campionatul republican de juniori, de la 14 mai la 7 iulie;

— cupa balcanică prin corespondență, pentru juniori, de la 11 la 31 mai;

— manifestările sportive din cadrul serbărilor de sfîrșit de an școlar.

Profesorii de educație fizică au sarcina de a pregăti elevii în vederea participării în cele mai bune condiții la aceste întreceri, asigurînd instruirea lor continuă.

Este necesar de asemenea a se folosi campionatul republican de juniori și cupa balcanică prin corespondență pentru a angrena și pregăti elevii în mod permanent în activitatea atletică.

Inspectorii regionali metodiști de educație fizică vor îndruma și controla modul de pregătire a elevilor pentru aceste manifestări. În acest scop vor stimula pe profesorii de educație fizică și vor angrena directorii de școli pentru a acorda tot sprijinul acestor pregătiri.

Inspectorii regionali răspund direct de buna organizare a fazei de regiune, care trebuie să capete un caracter festiv, și în acest scop vor colabora cu C.C.F.S., U.T.M. și cu celelalte organe locale.

Conducerile școlilor vor lua măsuri pentru îmbunătățirea bazei materiale. Vor amenaja terenuri pentru atletism în curțile școlilor sau pe terenuri virane din apropiere, pe care le vor cere de la sfaturile populare. Vor procura materiale și echipament de sport necesar practicării atletismului ca: greutăți, stîlpi pentru sărituri, ștachete, discuri, pantofi cu cuie, tre ninguri etc.

Ținînd seama că se pune un accent deosebit pe activitatea de educație fizică a elevilor, acțiunea de îmbunătățire a bazei materiale necesare acestei activități va fi continuată și în timpul vacanței de vară, astfel ca la începutul noului an școlar educația fizică în școli să se poată desfășura în condiții mai bune.

Ministerul Învățămîntului și Culturii organizează în luna iulie o tabără de vară la Bucșoaia, regiunea Suceava, în care vor fi trimiși în mod gratuit, timp de 20 de zile, cîteva sute de elevi dintre acei care s-au evidențiat prin rezultatele sportive obținute în acest an școlar.

Măsurile arătate mai sus constituie un început în vederea îmbunătățirii activității atletice, care trebuie să ia o mare dezvoltare începînd cu noul an școlar.

În vederea îmbunătățirii muncii

Nu de mult, la școala medie mixtă din orașul Strehaia, regiunea Craiova, a avut loc o adunare generală a pedagogilor comuniști. Adunarea a dezbătut raportul tov. M. Gheorghițescu, directorul școlii, privind desfășurarea procesului de învățămînt și a analizat modul în care organizația de partid s-a preocupat de îmbunătățirea muncii instructiv-educative.

Raportul, ca și discuțiile au scos în evidență rezultatele pozitive obținute în ultimul timp în munca școlii. Se acordă mai multă atenție îmbunătățirii conținutului predării limbii romîne, fizicii, matematicii, geografiei, s-au înregistrat unele succese în introducerea elementelor de politehnizare a învățămîntului. S-a intensificat controlul îndeplinirii hotărîrilor, a crescut inițiativa membrilor de partid în organizarea unor forme variate și eficiente de muncă educativă, s-a întărit spiritul critic și autocritic al pedagogilor.

Din raport și din discuții a reieșit însă că mai sînt cadre didactice care au numeroși elevi rămași în urmă la învățătură. Așa stau lucrurile, de pildă, la clasa a VIII-a. Unii dintre profesorii acestei clase, ca de exemplu tov. C-tin Costescu, nu se preocupă suficient de perfecționarea metodelor lor de predare, din care cauză elevii manifestă un anumit dezinteres pentru învățătură. Tovarășa Teodora Dagotă, instructoare superioară de pionieri, nu acordă suficientă atenție folosirii unor forme atractive de activitate cu pionierii. Organizația de bază a subliniat și slăbiciunile care mai există în munca directorului școlii în ceea ce privește controlul și îndrumarea colectivului didactic, în deosebi a cadrelor didactice tinere.

În încheierea adunării generale tovarășul I. Fianu, secretarul organizației de partid din școală, a subliniat sarcinile care stau în fața pedagogilor comuniști în ultima etapă a anului școlar.

N. STOCHINA

Pregătire practică

La Facultatea de medicină veterinară a Institutului agronomic din Arad.

EDUCAREA ÎN SPIRIT COLECTIV A COPIILOR PREȘCOLARI

Educarea în spirit colectiv a copiilor de vîrstă preșcolară ridică o serie de probleme speciale.

Fără îndoială că, date fiind particularitățile vîrstei lor, copiii preșcolari nu pot înțelege noțiunile complexe privind importanța vieții în colectiv, rolul individului în cadrul colectivului sau însemnătatea răspunderii solidare a tuturor membrilor acestuia. Dar, deși sînt mici, copiii pot realiza în bună măsură toate acestea în practică, în viața lor. Este necesar pentru aceasta numai ca educatoarea să se străduiască permanent și cu pricepere de a le forma trăsături pozitive de caracter, de a-i face să trăiască o adevărată viață de colectiv.

Munca de formare a colectivului de copii trebuie să se desfășoare în tot timpul cît stau copiii în grădiniță și de aceea ea poate îmbrăca aspecte foarte variate și poate include cele mai diferite mijloace. De multe ori educatoarele scapă însă din preocuparea lor problema educării copiilor în spirit colectiv pentrucă socotesc că această problemă se rezolvă numai prin acțiuni speciale, prin aplicarea unor „rețete". Astfel, ele neglijează îndrumarea atitudinii și comportării copiilor în acțiunile mărunte, de fiecare zi. Dar tocmai în asemenea acțiuni mărunte, care alcătuiesc de fapt viața de zi cu zi a copiilor, se pot educa astfel de însușiri ca grija față de tovarăși și de bunurile obștești, cinstea și sinceritatea în raporturile cu cei de-o vîrstă și cu pedagogii, atenția față de cei mai mici, încrederea și respectul reciproc etc.

Jocul, care este cea mai specifică formă de manifestare a copiilor, reprezintă mijlocul principal de apropiere a copiilor între ei, de a-i deprinde cu viața în colectiv și de a-i învăța să respecte cerințele colectivului. Jocul creează interese comune, dar cere, în același timp, respectarea de către fiecare copil a intereselor celorlalți. Se întîmplă nu odată să vezi într-o grădiniță copii care caută să-și smulgă unul altuia mingea din mînă, care țin neapărat să fie ei „șefi" într-un joc sau altul, bătăușii care alungă fetițele din joc sub cuvînt că-s nepricepute sau fetițe care la orice cuvînt ce li se adresează se supără și încep să plîngă. Toate acestea arată că, în grădinița respectivă, educatoarele n-au înțeles că jocul trebuie să fie unul din mijloacele cele mai însemnate de educare în spirit colectiv. O educatoare bună, pricepută, știe însă că una din primele ei datorii este aceea de a-i învăța sistematic pe copii cum să se joace. Ea îi ajută să înțeleagă că jucăriile și jocurile sînt făcute deopotrivă pentru toți, că fiecare are dreptul să fie pe rînd „șef", că nu este îngăduit să te porți urît în timpul jocului sau să te superi pentru orice fleac.

Deosebit de importante pentru viața colectivului sînt micile obiceiuri care iau uneori aspect de tradiție în grupa de copii. Ele aparțin grupei și sînt însușite și îndrăgite în foarte scurt timp de toții copiii, chiar și de cei nou veniți.

Iată, de pildă, un asemenea obicei care înfrumusețează viața grupei combinate de la grădinița nr. 78 din Capitală și care îi face pe copiii din această grupă să simtă că sînt un adevărat colectiv. În fiecare dimineață, înainte de a începe gimnastica, ei intonează un cîntec vesel în care este vorba despre copiii harnici și voioși ce pornesc la treabă. Nici unul dintre copii nu uită vreodată de acest cîntec, iar ochii lor strălucitori arată cît de drag le este și trădează impresia tuturor că în cîntec este vorba chiar despre grupa lor. Fiecare nou venit se simte cu adevărat prieten cu toți copiii numai atunci cînd poate cînta alături de ei.

Asemenea obiceiuri, legate de acțiunile mărunte ale vieții de fiecare zi, poți găsi în multe grupe și ele au o mare valoare educativă. Trebuie să știi numai să le folosești cu pricepere, căci valoarea lor nu se face simțită în orice condiții. Adeseori educatoarele trec pe lîngă multe fapte în stare să devină mijloace educative, dar nu le înțeleg și nu le iau în seamă. Măiestria pedagogică însă constă tocmai în a ști să folosești în scopuri educative fiecare prilej pe care-l creează viața în comun a copiilor în grădiniță. Un asemenea prilej, de pildă, cum este primirea copiilor nou veniți în grădiniță, dă loc în unele cazuri doar la o acțiune de o zi, în care noii veniți sînt prezentați celor „vechi", li se pun cîteva întrebări — și gata. În alte locuri însă, lucrurile stau cu totul altfel. De pildă, la grădinița de pe lîngă fabrica de medicamente nr. 7 din București, copiii mai mari au în grijă, de la începutul anului, cîte un copil mai mic nou venit — o „pereche" pe care o ajută la îmbrăcat, la spălat etc. Dezvoltînd astfel la copii dorința de a-i ajuta pe cei mai mici, bineînțeles fără a-i transforma în dădace, educatoarea a realizat o apropiere strînsă între copiii de vîrste diferite, a îmbunătățit disciplina în grupa combinată.

Fără a-și propune în plan, zilnic, sarcini și măsuri pentru formarea colectivului de copii, educatoarea trebuie să aibă în vedere permanent acest scop. Este limpede că aici nu se pot da rețete, că nu se pot folosi șabloane, că nu se pot aplica în mod mecanic măsuri stabilite odată pentru totdeauna. Dar majoritatea acțiunilor de fiecare zi din grădiniță trebuie să fie prilejuri de a îmbunătăți comportarea copiilor în colectiv.

Există, desigur, și unele condiții exterioare care favorizează închegarea colectivului și care trebuie să stea în atenția educatoarelor, a părinților și a secțiilor de învățămînt. Astfel, este știut că schimbarea continuă a grupei, trecerea copiilor de la o grădiniță la alta, de la o grupă la alta dăunează în mare măsură formării acelor trăsături de caracter care se nasc și se dezvoltă în cadrul unui colectiv închegat. De asemenea, o condiție importantă este continuitatea în muncă a educatoarelor la aceeași grupă.

Muncind cu pricepere, cu perseverență și cu răbdare, bazîndu-se pe o temeinică cunoaștere a fiecărui copil în parte și a întregii grupe, educatoarea poate să închege în rîndurile preșcolarilor colective în cadrul cărora să se realizeze o educație armonioasă a copiilor.

G. B. INA

MUZEUL MILITAR CENTRAL

Capitala țării noastre s-a îmbogățit recent cu un muzeu de istorie deosebit de interesant, organizat sub îngrijirea Ministerului Forțelor Armate. Acest muzeu ilustrează dezvoltarea societății omenești pe teritoriul Republicii Populare Romîne din cele mai vechi timpuri și pînă astăzi, insistînd în mod special asupra faptelor de arme ale poporului nostru. Muzeul prezintă momente importante din viața înaintașilor, ilustrează rolul maselor în dezvoltarea țării noastre, precum și rolul acelor conducători care au știut să lupte pentru interesele poporului, înfățișează lupta dusă de poporul nostru, împreună cu popoarele vecine, împotriva cotropitorilor.

Într-una din secțiile muzeului se află harta așezărilor preistorice de pe teritoriul patriei noastre. Pe ea sînt însemnate localitățile unde s-au găsit urme ale așezărilor omenești primitive, de pildă Cioclovina, Baia de Fier, Topalu, Vădastra, Cucuteni, Hăbășești etc., de unde, prin săpături arheologice, s-au scos la iveală topoare de piatră, vîrfuri ascuțite de cremene, dălți de aramă, precum și unelte de bronz și de fier aparținînd unor vremuri îndepărtate.

Cu mii de ani în urmă, pe locul unde azi se află localitatea Popești-Mihăilești din regiunea București se întindea o așezare dacică. Obiectele descoperite acolo, expuse la muzeu, vorbesc despre viața dacilor, ne arată la ce stadiu ajunseseră ei în meșteșugul olăritului și al prelucrării fierului, ne fac cunoscute armele lor de luptă: săbii, topoare, sulițe, arcuri, precum și sica — arma lor caracteristică.

O hartă ne arată drumurile pe care romanii au pătruns pe pămîntul dac și ne indică locurile unde au staționat legiunile. Un luptător roman cu scut oval, cască și gladium veghează parcă asupra machetelor castrului roman de la Jidava și a monumentului de la Adamclisi.

Numeroase tablouri, hărți, desene, stampe ne prezintă momente din perioada migrațiunii popoarelor și a închegării statelor feudale românești.

Într-o amploare deosebită sînt perzentate faptele de arme ale celor mai viteji domnitori moldoveni și munteni, ca Mircea cel Bătrîn, Ștefan cel Mare, Ion Vodă cel Cumplit, Mihai Viteazu etc. Este înfățișată imaginea luptei lui Vlad Țepeș cu turcii din anul 1462, reprodusă după pictura lui Th. Aman „Atacul de noapte". De asemenea, într-un cadru larg de exponate sînt prezentate momente din vremea răscoalei conduse de Horia, Cloșca și Crișan sau a celei conduse de Tudor Vladimirescu, documente privitoare la revoluția din 1848, obiecte ale domnitorului Al. I. Cuza, printre care și tocul mic, modest, cu care s-a semnat actul unirii. Un mare număr de exponate se referă la războiul de neatîrnare din 1877, la răscoalele din 1907, la primul război mondial.

Deosebit de interesantă este secția muzeului care înfățișează documente din istoria mișcării muncitorești din țara noastră. Printre acestea un loc important îl ocupă documentele privitoare la influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie asupra mișcării noastre muncitorești și la lupta P.C.R. în rîndurile armatei.

Panouri mari, tablouri, grafice, desene, hărți ne înfățișează uriașele realizări obținute de poporul nostru în anii regimului democrat-popular. O sculptură de mari proporții reprezintă trei ostași: un pedestraș, un marinar și un aviator din forțele armate ale R.P.R. care, alături de forțele armate ale țărilor socialiste, întăresc capacitatea de apărare a lagărului păcii împotriva acelora care vor să tulbure liniștea omenirii printr-un nou război mondial.

Muzeul are o deosebită valoare educativă pentru tineretul nostru școlar. Vizitarea lui de către elevi și studenți va contribui la educația acestora în spiritul dragostei pentru tradițiile înaintate ale trecutului nostru istoric, în spiritul patriotismului socialist.

Pentru tinerii electricieni

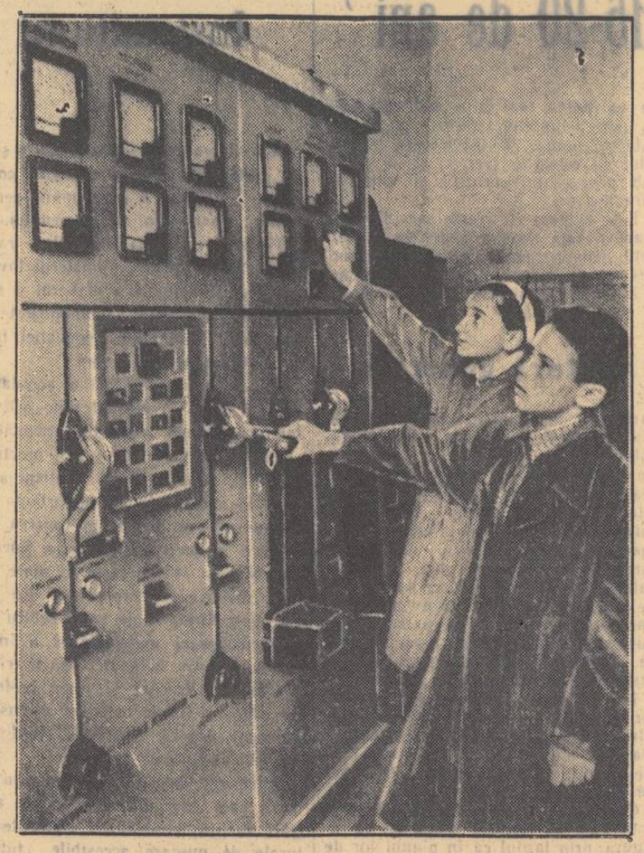

De curînd la Palatul Pionierilor din București a fost inaugurată o micro-centrală electrică deservită de pionieri.

În clișeu: tinerii electricieni la tabloul de comandă al microcentralei.

Învățămîntul peste hotare

Otravă spirituală

In planurile imperialiștilor americani de agravare a situației internaționale, Germaniei Occidentale i s-a rezervat un loc deosebit. În acest scop R.F. Germană este inundată nu numai cu armament american, ci și cu cărți, broșuri, ziare, filme și alte mijloace de educație „made in U.S.A." Militariștii de la Bonn și sfătuitorii lor de peste ocean urmăresc prin toate acestea să cultive în rîndurile tineretului ură față de om, aventurismul, să-l pregătească în vederea unei mai ușoare încadrări în noua armată vest-germană.

Urmările acestei situații sînt dezastruoase. În rîndurile tineretului vest-german a crescut necontenit criminalitatea. Zilnic presa din R. F. Germană este nevoită să publice știri despre crime, jafuri, acte de violență săvîrșite de tineri în vîrstă de 13-20 de ani. Săptămînalul „Rheinischer Merkur" relatează că în ultimii 10 ani numărul delicvenților minori din R.F. Germană a crescut cu 87 la sută. Printre copii și tineri sînt foarte frecvente cazurile de furt, șantaj, jaf, incendieri cu premeditare etc.

Iată un caz edificator. Tînărul Willi Schutz și-a ucis mătușa pentru a-și însuși o anumită sumă de bani. Este semnificativ că, potrivit declarațiilor lui, Willi Schutz avea nevoie de bani respectivi pentru a-și asigura „distracțiile de gen american" — comicsuri, filme cu cowboy și gangsteri, chefuri, arme etc. El era un mare amator de asemenea distracții. După declarațiile amicilor săi, Willi, asemenea eroilor comicsurilor și filmelor americane pe care le urmărea cu nesaț, nu lăsa să-i scape nici o distracție importată de peste ocean: frecventa barurile și localurile rău famate, participa la scandaluri etc. Educat într-un asemenea mediu și prin astfel de metode, nu este de mirare că la vîrsta de 20 de ani Willi Schutz a devenit un criminal înrăit.

Vina principală pentru faptele acestui tînăr și ale zecilor de mii de criminali minori o poartă regimul din Germania Occidentală, guvernul americanizat al lui Adenauer, pentru care grija supremă o constituie înarmarea. Guvernul lui Adenauer nu numai că nu ia măsuri pentru a feri tînăra generație de o astfel de educație, dar urmărește prin toate mijloacele — inclusiv școala — să cultive criminalitatea în rîndul copiilor și tineretului. În acest scop cercurile guvernante recurg în mod cinic la otrava spirituală pe care monopoliștii din S.U.A. le-o pun cu dărnicie la dispoziție. Cuvintele lui Willi Schutz, care a arătat că și-a ucis mătușa după o „metodă" pe care a învățat-o din filmele americane cu gangsteri, constituie o acuzație plină de înțeles, o acuzație atît împotriva celor care înundă lumea capitalistă cu asemenea mijloace de educație, cît și împotriva celor care deschid porțile pentru pătrunderea „culturii" de peste ocean.

În Germania Occidentală pătrunderea culturii „made in U.S.A." are efecte dezastruoase. În ultimii 3 ani crimele sexuale au sporit cu peste 160 la sută. De remarcat că în Bavaria (zona de ocupație americană) crimele de tot felul s-au dublat față de 1952. Se vede treaba că „exemplul" ocupanților influențează asupra tineretului vest-german, spre satisfacția guvernanților de la Bonn.

Părerea poporului german este însă cu totul alta. Expresia „Go home", care se aude astăzi tot mai des în R.F. Germană la adresa ocupanților americani, vizează, în egală măsură, și cultura americană decadentă și metodele gangsteriste de educație.

DIN ACTIVITATEA CASELOR DE PIONIERI

(Urmare din pag. 1-a)

făcut propuneri judicioase privind îmbunătățirea activității din casele de pionieri.

Despre activitatea caselor de pionieri — au arătat vorbitorii — s-a scris pînă în prezent foarte puțin. Nu s-a inițiat nici o acțiune de cercetare științifică a acestei activități, în vederea elaborării unor îndrumări metodice care să fie de folos celor ce-și desfășoară munca în casele de pionieri. Cele cîteva articole publicate cu totul sporadic în „Gazeta învățămîntului" au avut un caracter mai mult informativ, iar „Revista de pedagogie" a neglijat complet această problemă. Ar fi necesar ca cel puțin materialele publicate în broșura periodică a Palatului pionierilor din București și în alte publicații să fie adunate într-o culegere.

Vorbitorii au arătat, de asemenea, că munca în casele de pionieri nu se poate desfășura numai pe baza indicațiilor din „Regulamentul de organizare și funcționare a caselor de pionieri", deoarece acesta nu conține nici o îndrumare cu privire la unele probleme de organizare (de exemplu cu privire la înscrierea pionierilor și școlarilor, la organizarea cercurilor și a grupelor etc.), nu dă nici o indicație referitoare la desfășurarea activității în timpul vacanțelor școlare, nu fixează precis sarcinile ce revin organelor de îndrumare și control, nu delimitează aceste sarcini (pentru secțiile de învățămînt și pentru organele raionale și regionale U.T.M.) etc. Se impune elaborarea cît mai grabnică a unor îndrumări care să țină seama de sarcinile actuale ale învățămîntului și ale educației tineretului. În elaborarea acestor îndrumări trebuie antrenați lucrătorii din casele de pionieri, care au dobîndit pînă acum o apreciabilă experiență și de părerile cărora trebuie să se țină seama.

Mai multă atenție trebuie să se acorde înzestrării caselor de pionieri cu material didactic. E bine ca I.M.D. să se îngrijească mai mult pe viitor de confecționarea aparatelor și instrumentelor necesare bunei desfășurări a activității cercurilor din casele de pionieri.

S-a propus, de asemenea, organizarea în cadrul caselor de pionieri a unor ansambluri artistice reprezentative ale pionierilor și școlarilor — acolo unde acestea lipsesc — precum și inițierea unor concursuri regionale (așa cum s-au organizat la Timișoara, Iași etc.) și, eventual, chiar concursuri republicane, între aceste ansambluri.

Participanții la consfătuire au criticat faptul că de la înființarea caselor de pionieri și pînă acum s-au organizat prea puține consfătuiri pe plan central cu directorii acestor instituții. Asemenea consfătuiri ar fi putut constitui un bogat schimb de experiență pentru participanți, iar pentru organele ministerului un bun prilej de a lua nemijlocit cunoștință de o serie de probleme importante ale caselor de pionieri.

Casele de pionieri din regiunea Cluj au obținut o seamă de rezultate frumoase în activitatea lor de pînă acum. Dezbaterea largă a problemelor organizării și desfășurării muncii lor va avea darul ca, prin găsirea de noi mijloace — variate și adecvate vîrstei copiilor — să îmbunătățească pe viitor activitatea în mijlocul acestora.

Sînt opt ani de cînd s-au creat organizațiile de pionieri din țara noastră. În acest timp, în munca cu pionierii s-a acumulat o experiență valoroasă. Să folosim această experiență pentru a ajuta casele de pionieri să facă noi pași pe drumul educației comuniste a tineretului nostru.

80 de ani de la proclamarea independenței de stat a Romîniei

(Urmare din pag. 1-a)

de singe, pe cîmpiile de luptă de la sudul Dunării. Poporul nostru a înțeles limpede acest lucru și armata română a început să-și dea contribuția sa, mai întîi prin acțiunea de acoperire întreprinsă pe linia Dunării — ceea ce a ușurat trecerea armatelor rusești prin țara noastră, la adăpostul acestei acoperiri — și mai apoi prin participarea la operațiunile militare întreprinse de armata rusă la sudul Dunării. Acolo, pe pămîntul Bulgariei, soldații români au luptat, cot la cot cu soldații ruși și cu voluntarii bulgari, împotriva aceluiași dușman: imperiul otoman asupritor. Acolo, la Vidin, la Rahova, la Smîrdan, în luptele pentru luarea redutei Griviței și pentru cucerirea Plevnei au pornit la asalt dorobanții și roșiorii români, alături de soldații ruși, pentru a cuceri independența poporului român și a popoarelor din Balcani. Adeseori hrana armatei ruse era împărțită și soldaților români, iar trompeta gornistului Furtună a fi chemat la atac de atîtea ori nu numai pe români, ci și pe cazaci.

Războiul acesta a fost un război popular la care țăranii și muncitorii de pe plaiurile Moldovei sau din cîmpia munteană au mers „cu voie bună", dîndu-și adeseori viața. A existat atunci un puternic curent de simpatie în favoarea luptei pentru independență. El a cuprins și cercurile revoluționare ce luaseră ființă în țara noastră, și masele de țărani, care au dus greul războiului atît pe front, cît și în țară, după cum a cuprins și pe intelectuali. Aceasta explică eroismul armatei pe cîmpul de luptă, eroism întruchipat în figurile de comandanți viteji ca maiorul Șonțu, căpitanul Valter Mărăcineanu, căzut în fruntea ostașilor pe care-i conducea în atacul de la Grivița. Dragostei de țară și-au jertfit viața și soldatul Grigore Ion și atîția alți eroi necunoscuți, care au murit anonim pentru a întări cu sîngele lor independența patriei.

Aceeași atitudine a avut-o și populația civilă din țară, care și-a dat aportul său prin darurile făcute în favoarea celor plecați pe front. Astfel de daruri au venit nu numai de la populația din vechea Romînie, ci și de la cea din Transilvania. Ele erau făcute mai ales de locuitorii mai săraci: țărani, muncitori și intelectuali. O bună parte din aceste ofrande erau dăruite de învățători, care își ofereau adeseori o parte din salariul lor pentru armată, pînă la sfîrșitul războiului. Iată o scrisoare a învățătorului I. Ștefănescu: „Subscrisul învățător rural din comuna Breaza de Jos, plaiul Prahova, districtul Prahova, pătruns de greaua situațiune în care se află țara noastră și avînd în vedere că armata română se luptă pentru cîștigarea drepturilor noastre, viu și eu a depune pe altarul patriei micul meu obol, adică salariul meu cuvenit ca învățător gradul II pe lunile iulie și august expirat a.c., în sumă de lei 51. Acești bani, vă rog cu tot respectul, domnule ministru, a dispoza liberarea și întrebuințarea lor pentru cumpărătoarea de arme necesare armatei române".

Și astfel de exemple sînt foarte multe. Ele arată adeziunea poporului nostru la această luptă dreaptă.

Vitejia și jertfele ostașilor ruși și români, înfrățiți pe cîmpurile de luptă, au dat roade: inamicul a fost înfrînt și țara noastră și-a dobîndit independența. A fost pusă, astfel, o piatră solidă la temelia Romîniei moderne. Prin voința și lupta poporului s-au deschis țării noastre noi perspective de dezvoltare.

Dar năzuințele de libertate și dreptate socială pe care masele populare le-au legat de actul independenței nu s-au împlinit atunci. Clasele exploatatoare, în frunte cu Carol I, au tras de partea lor toate foloasele ce puteau rezulta din noua situație a Romîniei, pozînd în făuritori ai independenței și lăsînd în asuprire și nedreptate pe cei ce duseseră pe umerii lor povara războiului, iar în suflet nădejdea biruinței și a împlinirii dreptății. Reprezentanții claselor exploatatoare au vîndut apoi cu ușurință independența țării trusturilor imperialiste occidentale și, mai apoi, celor germane.

Dar urmașii luptătorilor din 1877, păstrători și continuatori ai tradițiilor de luptă revoluționară a poporului, s-au ridicat din nou la luptă pentru independență și dreptate. Sub conducerea Partidului Comunist Romîn poporul nostru și-a dobîndit independența deplină. Folosind în mod just condițiile create de ofensiva eliberatoare a Armatei Sovietice pe teritoriul țării noastre, partidul clasei muncitoare a organizat insurecția armată de la 23 August 1944 a forțelor patriotice populare și a soldaților, ofițerilor și generalilor patrioți din armată. Astfel ziua de 23 August 1944 a devenit ziua eliberării naționale a Romîniei.

Astăzi, la împlinirea a 80 de ani de la dobîndirea independenței de stat a Romîniei, poporul nostru cinstește cu admirație și respect jertfa și lupta înaintașilor săi, care au făcut din dragostea lor de țară o pildă vrednică de urmat.

A. PETRIC
lector la Universitatea „C. I. Parhon"

Pedagogii contribuie la transformarea socialistă a agriculturii

În cadrul activității obștești pe care o desfășoară zi de zi în rîndurile oamenilor muncii, învățătorii și profesorii din raionul Lugoj, în frunte cu comuniștii, aduc o mare contribuție la convingerea țăranilor muncitori asupra avantajelor unirii lor liber consimțite în întovărășiri și gospodării agricole colective.

Un exemplu în această privință îl constituie membrii de partid Ștefan Cimponeriu, directorul școlii elementare din satul Paniova, secretar al comitetului comunal de partid, Gavril Tura, directorul școlii de 7 ani din Topolovățul Mare, Ion Klein, directorul școlii de 7 ani cu limba de predare germană din comuna Bacova și Ion Cărăbuș, directorul școlii elementare din satul Chizătău. Desfășurînd o muncă intensă la căminele culturale, conducînd cercurile agrotehnice, ținînd conferințe, organizînd brigăzi artistice de agitație, coruri și echipe de dansuri, acești pedagogi au atras sute de familii de țărani individuali pe drumul transformării socialiste a agriculturii. Numai în ultima perioadă au fost cooperativizate în raionul Lugoj 11 comune și sate, realizare la care cadrele didactice au contribuit din plin.

Și pedagogii din Buziaș desfășoară o intensă muncă obștească. De pildă tov. Ion Lepădat, directorul școlii medii din localitate, a antrenat în munca de agitație întreg colectivul didactic din școală. Echipa de agitație a școlii vizitează regulat casele cetățenilor, în special ale părinților elevilor, lămurindu-i asupra problemelor transformării socialiste a agriculturii.

Numeroși alți pedagogi din raionul Lugoj participă de asemenea intens la munca în rîndurile țăranilor muncitori. De pildă, tov. Florea Stanciu din comuna Hodaș Brestovăț, Constantin Popescu din comuna Hitiaș, Vasile Roșu din comuna Cireșul Vechi și alți învățători și profesori din comunele Iosifalău, Ghizela, Darova militează pentru aplicarea politicii partidului la sate.

Străduindu-se în permanență să îmbunătățească munca lor obștească, pedagogii din raionul Lugoj vor putea aduce o contribuție tot mai mare la opera de transformare socialistă a agriculturii.

VICTOR ILIE

—•—

INFORMAȚIE

Editura de Stat didactică și pedagogică, din str. Popov nr. 30 București, s-a mutat la „Casa Scînteii", clădirea centrală, etajul VI, Piața Scînteii.

Participanții la concurs, autorii, precum și toți ceilalți colaboratori ai editurii, din București și din provincie, vor întreține corespondența cu editura la noua adresă.

„Revista literară" a școlii

Zilele trecute, elevii și cadrele didactice de la școala medie nr. 16 din Capitală au sărbătorit împlinirea a doi ani de la apariția „Revistei literare", publicație în care au apărut regulat lucrările tinerilor creatori de literatură din școală. În mijlocul elevilor și al pedagogilor au sosit, ca oaspeți, scriitorii Eusebiu Camilar și Radu Tudoran, reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului și Culturii, absolvenți din seriile trecute — colaboratori ai revistei, delegați ai școlilor din Capitală.

În cuvîntul de deschidere a festivității, tov. Georgeta Luculescu-Petrescu, profesoară de limba română și responsabila colectivului de redacție al revistei, a făcut un bilanț al activității acesteia, arătînd că ea a lărgit mult orizontul de preocupări culturale al elevilor și le-a dezvoltat gustul pentru creația literară.

Rînd pe rînd au luat apoi cuvîntul absolvenți din seriile mai vechi și elevi ai școlii, care au vorbit despre contribuția revistei la înarmarea lor cu cunoștințe temeinice despre teoria și istoria literaturii și au citit fragmente din lucrările lor literare.

Scriitorii Eusebiu Camilar și Radu Tudoran au arătat că „Revista literară" a școlii a cuprins de multe ori, în paginile sale, încercări literare valoroase. Versurile citite la această serbare de colaboratorii revistei au dovedit-o pe deplin. În calitate de „colegi de profesie", cei doi scriitori au sfătuit pe colaboratorii „Revistei literare" a școlii să învețe mereu, cu cît mai multă sîrguință, pentru a-și desăvîrși necontenit pregătirea, fapt care constituie prima condiție a succesului muncii unui scriitor.

Din partea Ministerului Învățămîntului și Culturii a luat cuvîntul tov. Gh. Ploeșteanu, membru în Colegiul ministerului, care a urat mult succes colaboratorilor revistei și i-a asigurat că vor fi necontenit sprijiniți în dezvoltarea activității lor creatoare.

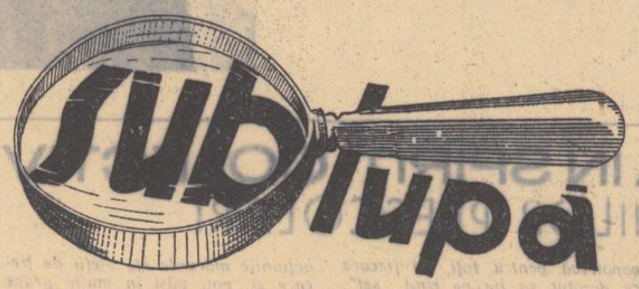

Cu ou... și cu oțet

Un vînticel de primăvară mîngîia salcîmii cu mugurii plesniți, scuturînd de pe crengi mărgăritarele de ploaie. Se simțea în aer mirosul reavăn al pămîntului. Tovarășul Ion Stoian, președintele comitetului executiv al sfatului popular din comuna Tudor Vladimirescu, raionul Adamclisi, se îndrepta tăcut către sfat. Era preocupat de o problemă complexă și dificilă: cum să asigure aprovizionarea cu ouă a cooperativei din comună.

N-apucă însă președintele să-și depene firul gîndurilor, cînd deodată îi ieși în cale ca din pămînt întreg comitetul de conducere al cooperativei și gestionarii acesteia, ba, mai mult, și directorul școlii, Gheorghe Murea, care se pregătea tocmai să meargă la repetiția corului comitetului sindical raional al muncitorilor din învățămînt.

— Bună dimineața, tovarăși — se grăbi să-i salute președintele. Bine că v-am întîlnit! Vă rog să veniți cu toții la sfat. Avem de discutat probleme deosebit de importante.

În cîteva minute s-au adunat toți în biroul președintelui.

— Dragi tovarăși, începu președintele. Știți pentru ce v-am chemat?

— Ouăle! — îi răspunseră în cor gestionarii și membrii consiliului de conducere al cooperativei.

— Asta-i, tovarăși! Ouăle! Oul este un aliment deosebit de important. Albușul oului, adică substanța albuminoidă a oului, este absolut necesară omului pentru refacerea țesuturilor. La rîndul său, gălbenușul de ou conține o serie de vitamine necesare organismului omenesc, cum sînt...

— Vitaminele A și D — adăugă învățătorul Gheorghe Murea.

— Din ouă, gospodinele noastre prepară tot felul de bucate bune — continuă președintele. Tot din ouă se pot scoate pui. Puii, la rîndul lor, cresc mari și o mare parte dintre ei devin găini, iar găinile, după cum știți, ouă. Ouăle fac pui, puii fac ouă... Dar ce s-o mai lungim? Cîte nu se pot face din ouă! V-am spus toate acestea ca să vă dați și dumneavoastră seama cît de important este ca la cooperativa noastră să se găsească ouă.

— Da, cooperativa trebuie neapărat aprovizionată cu ouă — adăugă solemn un gestionar.

— Bine, dar cum? — se întrebau membrii consiliului.

— Foarte simplu — îi învăță președintele. Chiar în dimineața acestei zile o parte dintre persoanele de față — bineînțeles dintre cei care nu aveți treabă la casele dumneavoastră — să luați cîte-o căldare în mînă și să intrați la fiecare gospodar din sat, membru al cooperativei. Fără a da de bănuit intenția dumneavoastră, cereți-le mai întîi bani pentru cotizațiile ce le au de dat ca membri ai cooperativei, iar în locul acestora le puteți spune că primiți și ouă. Și acum, la treabă! Să văd de ce sînteți în stare!

— Am și eu ceva de spus — se ridică președintele cooperativei. Tovarăși, pentru buna reușită a acestei acțiuni va trebui să lucrați organizat. Noi, membrii consiliului de conducere, nu vom putea merge, firește, cu dumneavoastră. Nu vrem ca cetățenii să interpreteze mai știu eu cum faptul că tocmai noi, conducătorii, mergem să le cerem cotizația — și mai ales în natură, în ouă. Dumneavoastră va trebui însă să acționați în așa fel, încît să nu ne faceți de rîs în fața cetățenilor.

— Lasă, frate, interveni președintele, nu te omori cu firea. Uiți că în sală avem un om cu carte, destoinic și săritor? Uiți că-l avem pe tovarășul Gheorghe Murea, directorul școlii? El îi cunoaște pe toți cetățenii din comună. El a numărat oile cetățenilor, el a încasat banii din autoimpunere. El e trimis de obicei să aducă sfatului nostru aproape toate situațiile necesare. Propun deci, fără nicio rezervă, ca responsabil al acestei acțiuni pe tovarășul Gh. Murea și sînt sigur că o să se descurce cu cinste și în această problemă.

— Tovarășe președinte, interveni timid directorul, vă rog să nu vă supărați, dar de data aceasta n-o să pot merge. Astăzi va trebui să mă prezint la raion, unde are loc repetiția corului sindicatului muncitorilor din învățămînt. Și pe urmă... intenționam să mai lucrez cîte ceva și la cămin nostru cultural. Iar apoi... știți... calitatea de colector de ouă cu cea de pedagog nu se prea împacă.

— Ce tot îndrugi acolo verzi și uscate, tovarășe Murea? — îl întrerupse președintele. Ori uiți cu cine stai de vorbă? Ce pedagog, ce cămin cultural? Eu te întreb scurt: mergi după ouă, sau nu? Primești sau refuzi sarcinile comitetului executiv? Sau poate uiți că te găsești în fața mea și că eu, Ion Stoian, președinte de sfat popular, pot dispune oricînd să te scot chiar și de la clasă?

Deși era convins că povestea asta cu ouăle miroase a abuz de putere, directorul școlii a luat căldarea în mînă și a pornit prin sat, la adunat ouă.

Credem că n-ar fi greșit dacă comitetul executiv al sfatului popular al raionului Adamclisi i-ar servi pentru această tovarășului Ion Stoian o porție așa cum se cuvine, nu numai cu ou, ci și cu oțet.

M. GÎNDACU

Bibliografie

A apărut revista NATURA, nr. 2, martie—aprilie 1957

I. RĂDULESCU: Aspecte de la aniversarea centenarului Societății de geografie din Austria și al II-lea Congres național de geografie din Austria (octombrie 1956)

B. VULCU: Geografia fizică și economică a Coreei.

Al. SAVU: Munții Vulcanici din R.P.R.

A. NĂSTASE: Proiecțiile cartografice în care sînt lucrate hărțile utilizate în învățămîntul nostru (II)

Em. ILIESCU: Tratamentul termic al semințelor, mijloc de sporire a productivității lor.

***: Sărbătorirea profesorului Andrei Popovici-Biznoșanu la a 80-a aniversare

E. PORA: Hormonii nevertebratelor.

V. PREDA: Determinarea sexului la plante și animale.

J. FRUCHTER: Compoziția chimică a microorganismelor.

Gr. POSEA: Itinerarii prin Munții Apuseni.

BUTA IULIU: Cîteva aspecte din activitatea practică a secției de hidrologie de la Universitatea „Victor Babeș" din Cluj.

B. S. SCERBACOV: Studierea animalelor pe terenul școlar („Estestvoznanie v škole", nr. 3/1955)

***: Călătorii de studii zoologice în Romînia

M. VASILIU: Unele date asupra vieții și activității lui A. L. Montandon

RICHARD IACOBI: Zăganul

ION BECHET: Un parazit natural puțin cunoscut al moliei mărului.

P. DEICA: Seria de broșuri „Pe harta lumii"

De curînd a apărut REVISTA DE PEDAGOGIE, nr. 4, aprilie 1957.

I. DRAGU: Cîteva observații privind educația morală în spirit comunist a tineretului

G. ZAPAN: Corelații între aptitudinile la diferite obiecte din învățămîntul mediu, cu concluzii asupra organizării școlare

R. MUNTEANU: Figuri de învățători în literatura răscoalelor de la 1907

T. GAL: Două lecții de lucrări practice de atelier la școală medie nr. 1 din Cluj.

A. NICULIU: Unele aspecte ale repetării materiei la limba română

M. N. SKATKIN: Diferența calitativă dintre instrucția politehnică prin muncă și deprinderea meșteșugărească

W. ROTH: O interesantă lucrare privind problemele învățămîntului special în R.D. Germană

G. BELDESCU: Pentru un manual de literatură util elevilor

M. VARADI: Programa de limba și literatura română pentru școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare

E. ANTONOVICI: „Mihail Eminescu revizor școlar", de M. Ștefan

G. D.: A treia consfătuire pe țară a instructorilor de pionieri fruntași

V.M.: Sărbătorirea lui 1907 în școli

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL IX Nr. 423 | Vineri 17 mai 1957 | 4 PAGINI 25 BANI

Sîntem educatori

și în afara zidurilor școlii

Ne oprim din nou asupra disciplinei, problemă mereu actuală care cere o permanentă grijă din partea școlii. Nu ne propunem însă, de data aceasta, să arătăm care sînt abaterile de la disciplină ale elevilor. Ele sînt în cea mai mare parte cunoscute. Nu ne propunem nici să arătăm care sînt căile de educare a disciplinei. Alta este problema pe care vrem s-o ridicăm — atitudinea pedagogului față de manifestările de indisciplină ale unor elevi. Și, ca să nu ocolim prea mult, spunem din capul locului că despre indiferența unor pedagogi față de comportarea elevilor este vorba.

Se cunoaște bine țelul pe care trebuie să-l atingem, știm ce avem de făcut pentru a realiza disciplina conștientă a elevilor. S-a realizat unitatea de vederi, de opinii în problemele educării disciplinei. Există norme de conduită pentru elevi. Sînt stabilite, în mare, măsurile care pot fi folosite de către pedagog în munca educativă.

Chiar dacă vrem să fim modești trebuie să recunoaștem că școala noastră are succese remarcabile în educarea elevilor. Este deajuns să amintim despre relațiile tovărășești dintre elevi, despre atîtea forme de colaborare și ajutor reciproc, despre spiritul de răspundere și atitudinea critică și autocritică ce se dezvoltă în colectivele de elevi, sau despre prețuirea muncii, despre convingerea sădită adînc în conștiința elevilor noștri că numai munca asigură dreptul la o viață fericită. In multe clase există o atitudine colectivă de combatere a ceea ce este negativ în comportarea unor elevi.

Dar, alături de toate acestea, întîlnim — chiar dacă numai la un număr restrîns de elevi, dar întîlnim — abateri de la disciplină, de la normele de conduită școlărească și cetățenească. Și, dacă lucrurile stau așa, dacă nu toți elevii se comportă disciplinat, nu putem fi liniștiți. De ce? Pentru că sînt încă mulți pedagogi care abdică de la datoria lor, care uită că sînt educatori oriunde și oricînd.

Nu există îndoială cu privire la dorința tuturor pedagogilor de a da o bună educație elevilor lor. Această dorință există și ea îi unește pe educatorii din școlile noastre. Dar cînd e vorba de a trece la fapte, interesul pentru combaterea formelor concrete ale indisciplinei se manifestă cu nuanțe diferite, nu este la fel de puternic în toate împrejurările. Dacă există unitate de vederi, nu există și unitate de atitudine.

Este adevărat că învățătorii și profesorii iau poziție față de abaterile manifestate de elevi în școală și, mai ales, față de acele abateri care îi ating, care îi interesează direct. Cînd un elev este nepoliticos, necuviincios cu el, profesorul reacționează imediat, cu mai mult sau mai puțin tact, dar reacționează, pentru a pune la punct lucrurile. Dar dacă necuviința se manifestă față de alt profesor sau față de altă persoană, grija unor profesori pentru punerea la punct a lucrurilor este mai slabă. Dacă în primul caz răspunsul vine imediat, sancțiunea este aplicată pe loc, în cel de al doilea caz este vorba de o dezaprobare sau uneori nici chiar atît. Ce înseamnă aceasta? Că nu problema educației este luată în seamă în primul rînd, că nu ea trezește răspunsul prompt al profesorului, ci amorul său propriu.

Și mai departe lucrurile merg pe această linie de slăbire a grijii, a interesului profesorului. De pildă, este o deosebire atunci cînd e vorba de elevii cu care profesorul lucrează la clasă, sau de elevii altor profesori.

Dacă lucrurile se petrec astfel în școală, în afara zidurilor școlii ele iau în multe cazuri o formă de-a dreptul condamnabilă. Aceasta este problema la care am vrut să ajungem, pe care încearcă să o ridice rîndurile de față. Pe stradă, în sălile de spectacol, în localurile publice, în tramvaie și autobuze mulți învățători și profesori uită că sînt educatori. Aici ei privesc cu indiferență, lasă neobservat afrontul necuviincios al unui elev față de un om vîrstnic, nu văd pe elevul care stă pe bancă în tramvai în timp ce un bătrîn abia se sprijină în picioare lîngă el, nu iau în seamă pe aceia care umblă dezordonat pe stradă, nu aud pe aceia care „fac galerie" în sălile de spectacol. Și dacă pedagogii procedează astfel, ce să mai spunem de ceilalți cetățeni, care nu sînt educatori? Consecința este că se încurajează astfel abaterile de la disciplină ale tinerilor. Degeaba se discută în consiliile pedagogice problemele educației, degeaba se fac referate de zeci de pagini, dacă nu luăm atitudine fermă față de comportarea nejustă a elevilor, dacă nu s-a creat un zid de care să se lovească orice încercare de ieșire din normele bunei cuviințe.

Spun unii că nu este vorba de dezinteres, de uitare a datoriei, ci că lipsesc directivele precise, că nu există sancțiuni potrivite pentru variatele forme ale încălcării disciplinei. Dar oare munca educativă începe și sfîrșește cu sancțiuni, norme etc.? Desigur, nu s-ar putea spune că pedagogul are totul de-a gata. De obicei, faptele vii nu încap întocmai în tiparul normelor. Ele au uneori dimensiuni mai largi decît normele și fețe multiple. Cadrul normelor va fi întotdeauna mai strîmt decît formele de manifestare posibile ale indisciplinei. Dar ele pot fi adaptate — și aceasta este sarcina pedagogului: să găsească în fiecare caz soluția potrivită adaptînd normele, directivele formelor vii, concrete.

Fenomenul indisciplinei este complex și pedagogul trebuie să descopere toate laturile lui. Asupra actului concret de indisciplină el trebuie să privească cu multă atenție. Fenomenul pedagogic trebuie observat la microscopul discernămîntului, cu aceeași atenție cu care naturalistul privește la microscop diversele preparate. Numai cînd vezi bine țesătura intimă a faptului poți să ai o atitudine justă față de el.

Este necesar, deci, mult discernămînt în stabilirea măsurilor, a sancțiunilor potrivite. Căci este știut, aplicarea unei sancțiuni nepotrivite poate să aibă un efect contrar celui dorit. Desigur, se mai pot îmbunătăți normele, mai pot fi luate măsuri care să creeze condiții mai bune pentru desfășurarea muncii educative. Aceasta se va face. Dar și în condițiile pe care le are acum pedagogul dispune de posibilitatea de a educa elevii în spiritul disciplinei conștiente, de a le da o educație cetățenească sănătoasă.

O discuție a pedagogilor în fiecare școală ar aduce roade bogate în problema de care ne ocupăm. Se vor putea găsi soluții eficiente pentru multe cazuri concrete de abateri. Dar, în mod sigur și imediat, discutarea în consiliul pedagogic a atitudinii profesorilor și învățătorilor față de comportarea elevilor nu numai în școală, dar și în afară de școală ar pune pe primul plan, așa cum se cuvine, alături de grija pentru instruirea elevilor, pentru înarmarea lor cu cunoștințe, grija pentru educația lor cetățenească. Dacă sînt încă învățători și profesori care au uitat că îndatoririle lor de educatori trec și dincolo de zidurile școlii, ei trebuie să-și aducă aminte de aceasta.

Pedagogul diriginte are încă o și mai mare răspundere. El trebuie să se intereseze de felul cum sînt supravegheați elevii în familie, de felul cum își petrec ei timpul atunci cînd nu sînt în școală. Dirigintele trebuie să știe ce fac elevii lui după ce-și pregătesc lecțiile. Cu părinții împreună va găsi apoi calea pentru îndrumarea elevilor, pentru supravegherea lor după orele de curs.

Se încheie peste puțin timp anul școlar. Vine vacanța, cînd elevii sînt mai mult în supravegherea părinților. Problema supravegherii copiilor în perioada vacanței trebuie discutată în mod serios cu părinții. Familia trebuie să-și înțeleagă datoria, să nu aștepte totul de la școală, să ridice exigența față de copii.

Alături de educatori și de părinți trebuie chemați toți cetățenii, pentru ca să se creeze acel zid puternic care să nu lase nici o portiță pentru indisciplină.

Mergeam pe stradă într-o zi. Înaintea mea, un copil și, la o mică distanță în urma lui, un cetățean care părea să fie tare grăbit. Copilul a dezvelit o bomboană și a aruncat hîrtia jos. Trecătorul grăbit, care era acum la un pas în spatele copilului, a pus mîna pe umărul acestuia și l-a îndemnat să ridice hîrtia și s-o arunce la coș. Copilul a ascultat îndemnul fără vorbă și și-a continuat drumul. L-am mai văzut de cîteva ori, apoi, apropiindu-se de coșurile de hîrtii de la marginea trotuarului. Probabil continua să mănînce bomboane. Un sfat dat la timp, o învățătură pentru copil. Mi-am spus — iată un cetățean care înțelege să-și dea contribuția la educația copiilor. Așa trebuie să facă toți cetățenii.

Trebuie să se creeze o opinie publică sănătoasă, care să lichideze de la început orice încălcare a normelor civilizate de comportare în societate de către elevi și tineri. Pedagogii trebuie să fie în fruntea acestei acțiuni patriotice, cetățenești.

E. MANAC

Citiți în acest număr:

■ **Încheierea situației școlare a elevilor din școlile profesionale și tehnice.**

■ **Concursul de admitere în școlile medii de cultură generală și pedagogice.**

(Pag. 3-a)

Aici YO2KAC!...

Pionierii de la stația de radioemisie a Palatului pionierilor din Timișoara au stabilit legături prin radio cu copii din întreaga lume.

SECȚIA DE ÎNVĂȚĂMÎNT
ÎN PERIOADA ÎNCHEIERII ANULUI ȘCOLAR

Folosind sprijinul secției regionale, secția de învățămînt și cultură a orașului Brăila a asigurat cunoașterea temeinică de către toate cadrele didactice a instrucțiunilor și îndrumărilor Ministerului Învățămîntului și Culturii cu privire la recapitularea finală a materiei și la pregătirea examenelor. O brigadă condusă de tovarășa J. Beșliu, inspector-metodist al secției de învățămînt și cultură a regiunii Galați, din care fac parte inspectorii din orașul Brăila și cîțiva directori cu experiență, vizitează acum școlile din oraș, urmărind cum se aplică aceste instrucțiuni și îndrumări. Membrii brigăzii se interesează în deosebi dacă materia de învățămînt este sintetizată pe probleme și dacă în lecțiile de recapitulare sînt introduse unele elemente noi, care să trezească interesul elevilor pentru recapitulare. In același timp, membrii brigăzii urmăresc dacă planurile lecțiilor recapitulative cuprind, la fiecare obiect și la fiecare clasă, problemele esențiale, dacă nu au omisiuni care să dăuneze bunei pregătiri a elevilor.

Ocupîndu-se de îndrumarea școlilor și de controlul îndeplinirii sarcinilor în legătură cu desfășurarea recapitulării finale și cu pregătirea examenelor, secția de învățămînt și cultură a orașului Brăila a luat totodată măsuri menite să lărgească accesul fiilor de muncitori și țărani muncitori în școlile medii și în învățămîntul superior. In acest scop s-a întocmit o evidență a elevilor care urmează să termine în acest an clasele a VII-a și a X-a. Pentru absolvenții fii de muncitori și de țărani muncitori secția de învățămînt și cultură organizează centre de pregătire în vederea intrării în clasa a VIII-a și în facultăți sau institute.

Ca un prim rezultat al măsurilor luate se constată o serioasă preocupare din partea directorilor pentru încheierea anului școlar în cele mai bune condițiuni. Tovarășa Maria Porupca, de pildă, directoarea școlii de 7 ani nr. 12, și-a întocmit un plan de acțiune amănunțit cu privire la încheierea anului școlar, din care nu a omis nici un obiectiv — de la recapitularea materiei și pregătirea elevilor pentru examene pînă la organizarea festivității închiderii anului școlar și a vacanței elevilor și cadrelor didactice. In această școală pedagogii au fost preocupați de găsirea unor teme de recapitulare cît mai cuprinzătoare, care să poată grupa cunoștințele însușite de elevi nu numai în clasa a VII-a, ci și în anii anteriori. Astfel, tov. Elena Mihai, profesoară de limba română, a fixat pentru recapitulare la clasele a VII-a, la lectura literară, teme ca: „Folclorul, izvor de inspirație pentru scriitorii clasici studiați", „Oglindirea societății burghezo-moșierești în operele scriitorilor studiați", „Tipul omului nou în literatura noastră de după 23 August 1944" etc.

De asemenea, tov. Eleonora Tănăsescu, profesoară de matematică, recapitulînd cu elevii clasei a VII-a „B" fracțiile algebrice, a revizuit în același timp și cunoștințele acestora despre fracțiile ordinare, studiate în anii anteriori.

Și cadrele didactice de la școala medie nr. 1 acordă multă atenție grupării lecțiilor pe teme, prezentării sintetice, pe probleme, a acestora. Tovarășa Ema Mercheș, directoarea acestei școli, a aplicat în mod just îndrumările cu privire la pregătirea elevilor pentru examene. S-au luat primele măsuri pentru ca, după terminarea cursurilor, elevilor care vor da examen să li se asigure zilnic, în timpul a 4 ore, pregătirea la cîte două obiecte de învățămînt. La fiecare obiect vor avea loc, în prima oră, discuții asupra capitolului repetat și apoi o expunere sintetică asupra unui alt capitol din materia cerută pentru examen.

Cu multă grijă sînt pregătiți pentru examen și elevii clasei a VII-a de la școala de 7 ani nr. 20. Aici s-a întocmit din timp graficul orelor de pregătire și s-au luat măsuri pentru a asigura desfășurarea cu succes a acestor ore.

Dacă secția de învățămînt și cultură s-a preocupat de îndrumarea școlilor pentru asigurarea unei recapitulări temeinice, ea a neglijat însă de a lua măsuri pentru înlăturarea supraîncărcării elevilor. De aceea în unele școli se constată lipsa grijii pentru a li se crea elevilor condiții bune de muncă, pentru înlăturarea supraîncărcării lor cu teme și lucrări care iau mult timp, dar nu ajută în fapt la o bună însușire a cunoștințelor. La școala de 7 ani nr. 12, de pildă, profesorii claselor V-VII cer zilnic elevilor să întocmească tablouri sinoptice, scheme recapitulative, desene și hărți etc. La fel stau lucrurile și la școlile de 7 ani nr. 7 și nr. 9. La aceasta se adaugă și faptul că o serie de elevi sînt reținuți la diferite activități sportive. Este necesar ca secția de învățămînt și cultură să ia măsuri pentru înlăturarea acestor neajunsuri, asigurînd tuturor elevilor timp suficient pentru studiul individual și pentru odihnă.

Preocuparea secției pentru rezolvarea tuturor problemelor ce stau în fața instituțiilor de învățămînt în această perioadă va asigura încheierea cu succes a acestui an în școlile din Brăila.

V. ALECU

Opera micilor sculptori

Poartă de țară executată de elevii membri ai cercului de sculptură și cartonaj de la casa raională de cultură „Gh. Gheorghiu-Dej" din Galați

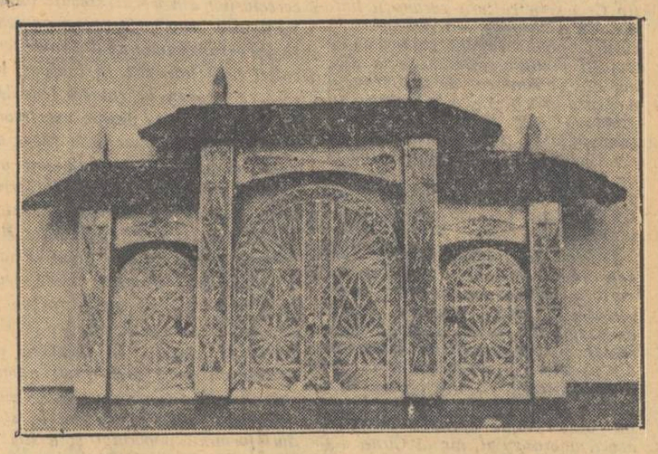

REZULTATE ÎMBUCURĂTOARE

La începutul anului școlar, dezbătînd problema introducerii învățămîntului politehnic, membrii consiliului pedagogic al școlii medii nr. 5 din București și-au pus o întrebare: „cum vom izbuti să asigurăm înarmarea elevilor noștri cu deprinderi practice la nivelul tehnicii moderne?" Nu era o problemă ușor de soluționat. Dar iată că în ajutorul școlii a venit o întreprindere industrială situată în apropiere, întreprinderea „Tehnocin". Elevii claselor a VII-a și a VIII-a au început să facă, odată pe săptămînă, cîte două ore de practică în producție la această întreprindere, care produce aparate de proiecție pentru diafilme și aparate cinematografice și ai cărei muncitori, în majoritatea lor tineri, s-au arătat bucuroși să devină dascălii elevilor.

Se înțelege că organizarea acestei acțiuni n-a fost un lucru simplu. Elevii trebuiau împărțiți pe secții, în așa fel încît fiecare să poată îndeplini sarcini individuale precise, sub supravegherea maiștrilor și fără a stînjeni producția, ba chiar ajutînd-o. In același timp, trebuia găsit un sistem de a-i trece pe elevi, prin rotație, de la o secție la alta, pentru ca fiecare să aibă posibilitatea să cunoască întreg procesul de producție, să urmărească toate operațiile, pînă la piesa finită. Toate aceste dificultăți au fost învinse prin străduința conducerii școlii (directoare tov. D. Cenușaru, director adjunct tov. Elena Georgescu) și a tînărului și entuziastului profesor de fizică, Ioan Popa. In deșteptarea interesului elevilor pentru noua formă de muncă un mare rol l-a avut instructorul superior de pionieri, tov. Botezatu.

La început, unii părinți n-au înțeles marea valoare educativă a practicii, s-au temut că aceasta le va dăuna copiilor. Diriginții au avut de dus în această direcție o muncă stăruitoare de lămurire. Această muncă a fost însă curînd încununată de succes, mai ales datorită faptului că primele rezultate pozitive ale activității elevilor în întreprindere n-au întîrziat să se arate. Chiar și părinții care avuseseră cele mai mari îndoieli au început să se mîndrească cu realizările copiilor lor.

Intrînd în întreprindere, îi puteai vedea pe tinerii „maiștri" tăind tabla pentru cutiile aparatelor de proiecție, ștanțînd tolele de metal pentru confecționarea transformatoarelor, scriind pe metal cu pantograful, mînuind pila sau burghiul la ajustarea diferitelor piese. La secția electro-acustică, elevele confecționau bobine pentru transformatoare și făceau lipituri cu cositor, sub privirea îngăduitoare și zîmbitoare a muncitoarelor.

Deosebit de mult i-a interesat pe elevi strungăria. Cea mai mare fericire pentru ei era să li se încredințeze strungul pentru a tăia, sub supravegherea lucrătorului, șuruburi, role și alte piese mici.

Faptele au dovedit că practica în producție nu numai că nu i-a împiedicat pe elevi de la învățătură ci, dimpotrivă, a venit în ajutorul acesteia. Elevii au pătruns mai adînc și mai temeinic înțelesul multor cunoștințe teoretice căpătate la fizică și la matematică. De exemplu, elevii clasei a VII-a stăpînesc acum foarte bine capitolul „Electricitatea", datorită faptului că au văzut dinamuri și redresoare în funcțiune, au mînuit ei înșiși tablouri de comandă, au construit ei înșiși transformatoare. Lucrînd în întreprindere, elevii clasei a VIII-a au putut face nenumărate aplicații practice în legătură cu mecanismele simple învățate la capitolul „Statica" (pîrghii, scripeți etc.).

Faptul că profesorul de fizică a fost permanent în mijlocul elevilor în orele de practică în întreprindere a ajutat mult la îmbinarea cunoștințelor teoretice cu activitatea în producție. Tot astfel, tovarășa Cecilia Nicolae, profesoară de desen, le-a dat elevilor cunoștințele necesare pentru înțelegerea anumitor schițe ale pieselor care trebuiau confecționate (spirale, șuruburi, etc.). In raport cu vîrsta lor, elevii au făcut desene tehnice remarcabile, lucrînd apoi după ele.

Bobinele, șuruburile, rolele, piulițele și celelalte piese alcătuite de elevi vor constitui o mică expoziție a practicii în producție, pe care școala o va organiza în cadrul serbării de sfîrșit de an.

Acum, cînd se face în școală bilanțul muncii desfășurate în decursul atîtor luni de muncă, iese la iveală unul din cele mai importante rezultate ale practicii în producție: faptul că ea contribuie mult la justa orientare profesională a elevilor. In zilele acestea, elevii clasei a VII-a se află în fața unei probleme de cea mai mare însemnătate — alegerea drumului în viață. Diriginții claselor a VII-a, tovarășii Mihai Constantinescu și Jana Rancu, discută deseori cu elevii lor această problemă. Ei au constatat cu bucurie că activitatea practică din întreprindere a determinat orientarea multor elevi spre munca productivă. Petre Constantin și Nicolae Alexandru se gîndesc să intre într-o școală profesională electrotehnică; ei au îndrăgit meseria de electrotehnician lucrînd în secția electro-acustică a fabricii. Smultea Marin, Dobre Ioan și mulți alții se vor îndrepta spre școala profesională metalurgică, cu năzuința de a deveni cît mai curînd strungari.

Dezvoltarea dragostei elevilor pentru munca productivă constituie o sarcină de cea mai mare importanță în această perioadă, cînd poporul nostru luptă pentru ridicarea nivelului tehnic al producției prin dezvoltarea electrificării, mecanizării și automatizării producției. După cum se vede, rezolvarea problemei pedagogice atît de complexe a îndrumării profesionale a elevilor este mult ușurată în condițiile în care aceștia au prilejul să cunoască îndeaproape munca în industrie.

Practica în producție a elevilor, pe care școala medie nr. 5 a experimentat-o în anul acesta pentru prima oară, a dat rezultate bune, în ciuda greutăților începutului. Pe baza învățămintelor acestui an școlar, se va trece în viitor la o muncă mai organizată și mai bogată în conținut, care să permită o mai largă familiarizare a elevilor cu procesele de producție.

M. ȘTEFAN

Manualul de teoria literaturii

Difuzat la început sub forma unor broșuri litografiate, puse la dispoziția profesorilor, manualul de teoria literaturii a ajuns în sfîrșit acum, către sfîrșitul anului, în mîinile elevilor, tipărit. Știm că întîrzierea aceasta poate fi explicată prin cauze obiective. Dar tot așa de bine știu și tovarășii de la Editură că apariția manualului abia în trimestrul III constituie o cauză obiectivă a rezultatelor mai slabe obținute de elevi.

Discuția asupra manualului nu trebuie amînată. In presa literară și în cea științifică de specialitate trebuie neîntîrziat dezbătute problemele pe care le ridică manualul de teoria literaturii.

In nota introductivă, colectivul de redacție spune: „Acest manual de teoria literaturii, conceput și alcătuit pe temeiul esteticii marxist-leniniste, cuprinde un material vast, care, prin natura lui, este deseori greu accesibil elevilor de clasa a VIII-a... Cu încredere că munca modestă a colectivului de autori va fi just apreciată, așteptăm părerile profesorilor și specialiștilor, ca prin sprijinul activ al corpului didactic și al tuturor celor ce se ocupă cu aceste probleme, o viitoare ediție să corespundă în și mai mare măsură scopului propus". Convins de justețea punctului de vedere exprimat în rîndurile de mai sus și unindu-mă cu autorii în dorința ca viitoarea ediție să constituie un alt pas înainte, aștern pe hîrtie cîteva observații.

★

Fără îndoială, față de tot ce am avut pînă acum în acest domeniu, manualul de față prezintă un progres sensibil. Autorii au știut să profite de experiența cîștigată în ultimii ani. Au corectat și mai cu seamă au îmbogățit substanțial materialul manualului de teoria literaturii apărut în 1952. Au ținut seama și de unele observații făcute cu prilejul dezbaterilor asupra manualelor de istorie a literaturii (pentru clasele a VIII-a și a IX-a după vechea programă). Căci, orice s-ar spune, lucrarea de față nu mai este un simplu material științific, ci un manual. Se observă pretutindeni strădania autorilor de a grupa materialul după principii pedagogice, subdiviziunea în capitole fiind dictată nu numai de necesitățile disciplinei științifice respective, ci și de cerințele muncii pedagogice de comunicare a cunoștințelor în cadrul acelei metode de bază pe care o constituie lecția. Drumul pe care au pornit autorii mi se pare, deci, a fi cel bun. Deficiențele, însă, sînt încă numeroase.

In primul rînd aș vrea să notez aci deziluzia pe care mi-a provocat-o insuficiența, dacă nu chiar absența spiritului combativ. E drept că în cadrul unui manual trebuie să dăm elevilor ceea ce reprezintă bunurile cîștigate, pozițiile cucerite. Dar a nu opune în problemele cheie poziția ta justă poziției greșite mi se pare o greșeală. Astfel de raportări sînt extrem de utile pentru delimitarea noțiunilor, pentru a ajuta pe elevi să înțeleagă mai limpede problema discutată. Și sînt mai cu seamă utile din punct de vedere educativ. Contribuie în mod eficace nu numai la formarea unor juste opinii despre artă, ci și a unei concepții înaintate asupra vieții. Este de mirare că autorii — care au introdus într-un capitol cîteva considerații de natură politică asupra opoziției dintre adevăratul patriotism pe de o parte și cosmopolitism și șovinism pe de altă parte — n-au simțit nevoia să facă atari raportări la pozițiile reacționare în probleme esențiale de teorie a literaturii (arta ca mijloc de cunoaștere a realității, poziția de clasă a scriitorului etc).

Absența spiritului combativ face ca manualul să fie totodată mai puțin atractiv. Expunerea e rece, cenușie, lipsită de nerv. Acest aspect se datorește însă și altui factor: excesul de date informative, supraîncărcarea.

Manualul are aproape 400 de pagini. Culegerea de texte — obligatorie și ea — cuprinde alte 400 de pagini. Cum și cînd să fie îngurgitat și asimilat acest material uriaș de către elevi? Cum și cînd să fie ei predat temeinic și controlat cu seriozitate, în cele numai trei ore de curs? Se impune deci o reducere substanțială a volumului. Aceasta cu atît mai mult cu cît lectura manualului lasă adesea gustul sălciu al verbozității inutile. Este aci — mi-aș îngădui să spun răspicat, cu nădejdea că observația nu va fi receptată ca o jignire personală — un amestec foarte periculos de banalitate și prolixitate (periculos, pentru că manualul constituie pentru elevi nu numai un izvor de informație, ci și un model investit cu un prestigiu deosebit, un model care, tocmai din acest motiv, își exercită din plin acțiunea educativă).

Indrumările analitice au marele merit de a fi legate strîns de textul analizat, chiar atunci cînd textul este numai un fragment din opera respectivă. Se evită astfel alunecarea spre structura unui simplu material științific, așa cum s-a petrecut cu manualele de istorie a literaturii. Elevii și profesorii găsesc lămuriri pentru munca lor efectivă în cadrul lecției, pentru analizarea acelor pagini pe care le citesc și le comentează în clasă.

Din păcate, însă, nivelul calitativ al acestor comentarii la obiect este uneori nesatisfăcător. Știm că o bună analiză literară nu e lucru ușor. Știm că nu numai profesorii, dar nici criticii literari nu dovedesc întotdeauna măiestria necesară. Dar asta nu schimbă nimic. In manual nu avem dreptul de a face concesii în această privință. E în joc succesul educației estetice a unei întregi generații. Comentariile trebuie alcătuite cu grijă, scrise și rescrise de atîtea ori pînă ating nivelul calitativ necesar.

In nici un caz nu ne putem mulțumi — așa cum se întîmplă foarte adesea în actualul manual — cu niște comentarii care bat pasul pe loc, repetă în mod inutil aceleași idei de două-trei ori în cuprinsul aceleiași pagini, se desfășoară amplu și pretențios fără a aduce nimic interesant. Formula îndrumărilor analitice se reduce de cele mai multe ori la schema simplistă: rezumat (supărător și prin platitudine, în deosebi la lirică) + observații tehniciste cu privire la figuri poetice și versificație.

EUGEN CAMPUS

(Continuare în pag. 4-a)

Realizări ale arheologiei romînești

Progresul deosebit pe care l-a realizat arheologia romînească în ultimii zece ani se datorește în primul rînd concepției noi care a îndrumat aceste cercetări, precum și măsurilor organizatorice care au lărgit baza materială a cercetărilor arheologice.

Noua concepție care stă astăzi la baza cercetărilor arheologice în țara noastră se manifestă coroborată cu măsurile organizatorice amintite, începînd cu anul 1949, de cînd cercetările din domeniul științei arheologice au trecut sub oblăduirea Academiei Republicii Populare Romîne. De la această dată, cercetările arheologice se fac pe baza unui plan de activitate științifică, care are în vedere atît necesitățile imediate, cît și dezvoltarea în perspectivă a diferitelor ramuri ale arheologiei.

În ultimii zece ani, numărul specialiștilor care se ocupă cu arheologia la diferitele institute ale Academiei R.P.R. a crescut aproximativ de șase ori, iar fondurile puse la dispoziție în acest scop au crescut în aceeași măsură.

Rezumînd pe scurt realizările obținute de arheologia romînească în perioada de care ne ocupăm, citățm în primul rînd cercetările făcute pe teren. În ordinea cronologică a succesiunii diferitelor orînduiri, menționăm cercetările din domeniul epocii paleolitice, organizate mai ales în ultimii cinci ani. S-a cercetat un mare număr de peșteri de pe ambele versante ale Carpaților Meridionali, făcîndu-se săpături mai importante în peșterile de la Baia de Fier, Ohaba Ponor, Băile Herculane etc. În regiunea Bicaz s-au descoperit numeroase așezări de terasă din paleoliticul superior. S-a putut identifica, de asemenea, în mod cert, existența paleoliticului inferior în țara noastră.

În domeniul neoliticului s-a constatat pentru întîia oară în teritoriul Moldovei prezența culturii de tip Criș și a culturii ceramicii liniare. În Dobrogea s-a descoperit o cultură nouă, numită cultura de tip Baia-Hamangia, săpîndu-se în ultimii ani și cimitirul de la Cernavoda, care aparține acestei culturi. În Moldova s-au lărgit considerabil cunoștințele asupra culturii de tip Cucuteni prin săpăturile vaste de la Hăbășești — unde s-a dezgropat în întregime așezarea de tip Cucuteni A — ca și prin săpăturile de la Trușești, Traian etc.

Trecînd la celelalte perioade ale dezvoltării societății omenești pe teritoriul patriei noastre, menționăm cercetările din domeniul epocii bronzului. În acest domeniu s-au reluat și s-au continuat săpăturile din așezarea și cimitirele de la Sărata Monteoru. În Oltenia s-a descoperit o cultură nouă, la Verbicioara, care umple aproape întreaga epocă a bronzului, iar la Cîrna s-a dezgropat în întregime necropola de incinerație.

Printre realizările cele mai importante se numără cercetările care s-au făcut pentru cunoașterea culturii geto-dace. Săpăturile de la Poiana, Zîmnicea, Popești și, îndeosebi, cele de la cetățile dacice din Munții Orăștiei au îmbogățit în foarte mare măsură cunoștințele noastre asupra dezvoltării culturale și sociale a strămoșilor noștri daci.

În lumina acestor cercetări ne putem da seama de stadiul înalt al dezvoltării la care au ajuns dacii, îndeosebi în veacul I dinainte de era noastră și în veacul I al erei noastre. Cetățile puternice din blocuri de piatră frumos tăiate de la Grădiștea Muncelului, Blidaru, Costești, Piatra Roșie, precum și construcțiile de caracter civil și religios dovedesc existența unor centre mari care, în ceea ce privește complexul de la Grădiștea Muncelului, ne fac să ne gîndim la existența în acest loc a capitalei regilor daci, Sarmisegetuza dacică și, în general, permit să punem ipoteza că această dezvoltare culturală a depășit posibilitățile unei organizații tribale, chiar și a unei uniuni de triburi și că ea reflectă posibilitatea existenței unui stat dacic, cel puțin în fazele sale de început.

Este vrednic de amintit și faptul că unele descoperiri de la Grădiștea Muncelului ne arată că în această vreme dacii cunoșteau scrisul, întrebuințînd atît literele grecești, cît și cele latine.

Epoca sclavagismului grecesc și roman a fost studiată îndeosebi în marea și bogata așezare de la Histria, întemeiată de coloniști greci încă în veacul al VII-lea înaintea erei noastre. La Histria s-au continuat și s-au intensificat din ce în ce mai mult săpăturile în cea mai veche așezare sclavagistă de pe teritoriul țării noastre, obținîndu-se rezultate importante pentru studiul societății sclavagiste. Relațiile băștinașilor cu coloniștii greci au fost studiate la Tariverde, nu departe de Histria.

Una din realizările cele mai demne de relevat a arheologiei romînești din ultimii ani, o constituie dezvoltarea — pentru a nu spune crearea — ramurii feudale a arheologiei. Fără a diminua importanța cercetărilor din trecut, trebuie totuși menționat că o activitate organizată, corespunzătoare unui plan de cercetări bine întocmit a început, în ceea ce privește arheologia feudală, abia în perioada despre care vorbim. Cercetările care s-au făcut în acest domeniu în ultimii ani au avut în vedere studierea unei perioade aproape necunoscute din istoria țării noastre, cuprinsă între eliberarea Daciei de sub jugul roman și întemeierea primelor state feudale romînești, precum și aceea a dezvoltării așezărilor noastre în plină epocă feudală. În legătură cu ambele probleme s-au făcut numeroase sondaje și săpături, între care citățm sondajele referitoare la studiul formării poporului și a limbii romîne, precum și săpăturile mai mari de la Moșteni și Garvăn și cele de la Suceava și București.

Rînd pe rînd s-au putut smulge tainele păstrate în pămînt, vestigiile de cultură materială din cele zece veacuri cuprinse în perioada amintită, vestigii a căror interpretare va aduce cu timpul lămurirea uneia dintre problemele cele mai importante din istoria patriei noastre, aceea a formării poporului nostru.

Mormintele de incinerație descoperite la Moșteni, Alba Iulia, Soporu de Cîmpie, au adus informații prețioase asupra populației locale în preajma și probabil imediat după eliberarea Daciei. Marea așezare și cimitirul de inhumație de la Moșteni lămuresc și completează cunoștințele noastre asupra secolului VI al erei noastre. Deosebit de importantă e descoperirea a peste 1000 de morminte de incinerație la Sărata Monteoru — localitate cunoscută pentru descoperirile din epoca bronzului. Aceste morminte formează cele mai vechi dovezi certe ale prezenței slavilor pe teritoriul țării noastre.

Chiar și fapte din secole atît de puțin cunoscute ca al VIII-lea și al IX-lea încep să fie cu încetul scoase din beznă în care zăceau, prin descoperiri făcute în diferite părți ale țării.

Cultura materială a secolelor X-XII, premergătoare formării statelor feudale romîne, este din ce în ce mai bine cunoscută datorită săpăturilor făcute în mai multe așezări, între care citățm numai cea de la Garvăn, în raionul Măcin.

În sfîrșit, săpăturile de la Suceava și București, sondajele de la Tîrgșor, Cluj etc. completează și adîncesc cunoștințele pe care le avem asupra culturii materiale a epocii feudale, dîndu-ne posibilitatea să distingem pentru fiecare veac în parte formele caracteristice ale acestei culturi și aducîndu-ne date noi pentru lămurirea problemei formării orașelor feudale în diferite regiuni ale țării.

Rezultatele obținute pe teren au fost valorificate prin expoziții anuale și prin reorganizarea expoziției permanente a Muzeului Național de Antichități. S-a asigurat apariția regulată, începînd din 1950, a revistei „Studii și Cercetări de Istorie Veche", precum și apariția a două volume masive din seria „Materiale arheologice", publicație devenită quasi-periodică, din care mai multe volume se găsesc sub tipar.

Menționăm, de asemenea, apariția monografiilor „Hăbășești", „Histria" (vol. I.), „București" (vol. I.), „Cetatea dacică de la Piatra Roșie", „Cetățile dacice din Munții Orăștiei". Alte monografii se găsesc sub tipar, sau urmează să fie date la tipar în cursul anului.

Este bine ca toți profesorii de istorie din școlile de cultură generală să cunoască aceste materiale, să le folosească în munca lor cu elevii. Făcînd cunoscute elevilor — prin vizite la muzee și expoziții, prin excursii la locurile unde s-au efectuat săpături, prin folosirea la lecții a monografiilor etc. — vestigiile culturii materiale a populației care a trăit în trecut pe teritoriul țării noastre, profesorii de istorie vor contribui la o mai bună cunoaștere de către tineri a istoriei țării noastre, la educarea lor în spiritul patriotismului.

DORIN POPESCU
director adjunct al Institutului de arheologie al Academiei R. P. R.

Sosirea unor participanți la seminarul internațional „Educația adulților în Europa"

Joi după amiază a sosit în Capitală Allan Degerman, directorul unui colegiu popular pentru educarea adulților din Suedia. D-sa va fi directorul de studii al seminarului internațional „Educația adulților în Europa", organizat de Federația Mondială a Asociațiilor pentru Națiunile Unite în colaborare cu U.N.E.S.C.O., ce se va deschide luni dimineața la Sinaia.

În aceeași după-amiază a sosit dr. Anoushiravan Khoshkish, directorul Educației din Federația Mondială a Asociațiilor pentru Națiunile Unite, secretar general al Mișcării internaționale studențești pentru Națiunile Unite.

Cărți noi

LITERATURA ȘTIINȚIFICA ȘI TEHNICA

D. Berciu și Eugen Comșa: **Săpăturile arheologice de la Balta Verde și Gogoșu (1949—1950).** Ed. Acad. R.P.R.

★★★ **Studii și materiale de istorie modernă — vol. I.** Ed. Acad. R.P.R.

★★★ **Materiale ale sesiunii științifice a Institutului pedagogic București pe anul 1956.**

I. L. Orestov: **Lumina rece. Colecția „Știința pentru toți"**. Ed. Cartea rusă.

LITERATURA PENTRU ȘCOLARI ȘI TINERET

Jack London: **Mihail, ciine de circ** — Ed. tineretului.

George Coșbuc: **Versuri alese. Colecția „Înșiră-te mărgărite".** Ed. tineretului.

G. B. Adamov: **Taina celor două oceane. Colecția „Cutezătorii".** Ed. tineretului.

Ludwig Askenazy: **Primăvara germană. Colecția „In jurul lumii".** Ed. tineretului.

Horváth István: **Berbecul brumăriu.** Ed. tineretului.

INDRUMARI PRACTICE PENTRU PIONIERI ȘI ȘCOLARI

G. Hoepfner Drăghicescu: **Călăuza tînărului naturalist. Colecția „In ajutorul activității practice a pionierilor și școlarilor".** Ed. tineretului.

LITERATURA PENTRU PREȘCOLARI ȘI COPII DIN PRIMELE CLASE

Natalia Zabila: **Zăpădița.** Ed. tineretului.

LA STUPINA INSTITUTULUI

Studenți ai Institutului agronomic „Nicolae Bălcescu" din București la lucrări practice în stupina institutului.

CAMIL PETRESCU

In noaptea de 14 crt., la orele 23,40, a încetat din viață după o grea suferință, la locuința sa din București, academicianul Camil Petrescu, strălucit scriitor, om de teatru, personalitate multilaterală a vieții noastre culturale și artistice.

Camil Petrescu s-a născut în 1894. El și-a terminat studiile superioare la Universitatea din București, obținînd titlul de doctor în litere și filozofie.

Debutînd în literatură încă din adolescență, s-a remarcat ca dramaturg, prozator, poet și publicist în anii care au urmat primului război mondial. Întemeietor și conducător al mai multor publicații periodice, eseist și ziarist, Camil Petrescu a participat, de-a lungul unei întregi epoci, la dezbaterile de idei, distingîndu-se prin comentariul său pus în serviciul rațiunii și al progresului social. Spirit pasionat, lucid și original, Camil Petrescu a fost una din prezențele culturale cele mai vii ale timpului său. El este creatorul uneia din operele cele mai de seamă ale literaturii romîne, prin calitățile de pătrundere psihologică și socială, prin îndrăzneala ideilor și prin perfecțiunea artei sale. In toate domeniile în care s-a manifestat talentul său literar, Camil Petrescu a adus o contribuție excepțională. Teatrul, romanul, poezia au dobîndit prin Camil Petrescu impulsuri atît de noi și fecunde, încît numele și contribuția lui se leagă adînc de întreaga dezvoltare a literaturii și culturii noastre în ultimele patru decenii. Operele sale, printre care romanele: „Ultima noapte de dragoste, întîia noapte de război" și „Patul lui Procust", piesele de teatru: „Suflete tari", „Jocul ielelor", „Mitică Popescu", „Danton", „Act venețian", „Mioara" și altele i-au adus prețuirea unui numeros public cititor și un binemeritat prestigiu, cu toată rezerva manifestată de cercurile oficiale ale vremii. Ca director al Teatrului Național din București, Camil Petrescu a dat o importantă contribuție la promovarea dramaturgiei originale și la formarea unor talentați actori ai teatrului nostru.

Literatura lui Camil Petrescu a dobîndit, după eliberarea țării noastre, o nouă strălucire. In această perioadă Camil Petrescu creează piesa de teatru „Bălcescu" și lucrează la piesa „Caragiale".

Activitatea sa de scriitor a fost încununată de realizarea romanului „Un om între oameni", impresionantă fresică epică profund documentată și de înaltă valoare artistică a epocii revoluției din 1848 în țara noastră, una din cele mai însemnate lucrări care îmbogățesc patrimoniul literaturii romîne.

Camil Petrescu a îmbinat munca de creație literară cu o bogată activitate obștească. Cu convingerea că rolul intelectualului înaintat este de a sluji cu devotament cauza poporului, Camil Petrescu s-a alăturat cu hotărîre luptei pentru construirea unei vieți noi în țara noastră. El a îmbrățișat cu căldură îndrumările Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la literatură și la munca intelectuală și a militat, prin operele sale literare, prin activitatea sa publicistică, în cadrul Uniunii scriitorilor și în conducerea revistelor „Contemporanul" și „Teatru", pentru dezvoltarea literaturii noastre noi, realist-socialiste.

Puțin timp înainte de a ne părăsi, pregătindu-se să scrie un articol pentru revista „Lupta de clasă", Camil Petrescu a menționat că intenționează să trateze în mod special despre „Necesitatea de a întări îndrumarea partidului în literatură: răspunderea scriitorului față de societate; combaterea încercărilor de a înfunda opera literară în indiferență față de epoca actuală".

Dînd dovadă de o energie inepuizabilă, Camil Petrescu a participat activ la diferite acțiuni pe tărîm social-cultural, aducîndu-și contribuția sa valoroasă în dezvoltarea culturii noastre, în opera de ridicare culturală a maselor populare.

Camil Petrescu a fost membru titular al Academiei R.P. Romîne, membru în Comitetul de conducere al Uniunii Scriitorilor și membru în Comitetul național pentru apărarea păcii din R.P. Romînă.

Pentru creația sa literară și pentru activitatea sa cetățenească de mare prestigiu, Camil Petrescu a fost distins cu „Ordinul Muncii" clasa I-a și cu alte ordine și medalii și a primit de două ori titlul de Laureat al Premiului de Stat.

Prin dispariția lui Camil Petrescu viața culturală și artistică din țara noastră suferă o foarte grea pierdere.

Datorită contribuției aduse la tezaurul nostru spiritual, Camil Petrescu rămîne unul din cei mai mari scriitori ai literaturii romîne și unul din cei mai de seamă reprezentanți ai geniului artistic al poporului nostru.

Academia Republicii Populare Romîne
Ministerul Învățămîntului și Culturii
Uniunea Scriitorilor din R. P. Romînă

MAKARENKO ȘI PROBLEMA LINIILOR DE PERSPECTIVA

S-au împlinit nu de mult 18 ani de la moartea marelui pedagog sovietic Anton Semionovici Makarenko. Pentru învățătorii și profesorii din țara noastră, care-i cunosc și-i prețuiesc adînc opera, aceasta a fost un nou prilej de a răsfoi iar minunatele lui cărți, pătrunse de încredere nestrămutată în om, de optimismul adevăratului luptător pentru cauza educației comuniste, un nou prilej de a chibzui la cele mai bune căi de aplicare a învățăturii lui Makarenko în condițiile concrete ale școlilor noastre.

In deosebi se opresc pedagogii asupra învățăturii lui Makarenko cu privire la formarea și activitatea colectivului. In legătură cu aceasta ei studiază teoria și practica lui Makarenko privitoare la liniile de perspectivă, acest minunat mijloc educativ care a stat la baza muncii lui pentru făurirea omului nou și care a devenit, de atunci, un bun de preț al pedagogiei socialiste.

Ca teorie pedagogică, teoria „bucuriei zilei de mîine", a liniilor de perspectivă, este nouă, este creația lui A. S. Makarenko; ca mobil, ca izvor de putere, ca forță călăuzitoare a activității omenești, bucuria zilei de mîine, năzuința spre ceva mai bun, mai înalt sînt vechi ca și omul. Toate faptele măreți s-au făcut în numele lor.

Pentru pedagogie, principiul liniilor de perspectivă are o importanță deosebită. Aplicarea acestui principiu joacă un rol uriaș în educarea caracterului, a trăsăturilor esențiale ale personalității: atitudinea față de muncă, atitudinea față de semeni, atitudinea față de sine însuși.

Schimbarea atitudinii față de muncă în raport cu schimbarea perspectivei este văditâ la toți coloniștii lui Makarenko, fără excepție. La intrarea în colonie, aceștia căutau să se sustragă muncii prin orice mijloc, dar apoi, cînd deveneau capabili să se simtă o părticică a marelui colectiv sovietic, cînd începeau să simtă munca lor ca o contribuție la dezvoltarea țării, găseau în ea un filon nesecat de bucurie.

In ceea ce privește rolul perspectivei în determinarea atitudinii față de semeni îl putem, de asemenea, constata din activitatea pedagogică a lui Makarenko. Să ne amintim de Curiaj înainte de a fi venit aci Makarenko și coloniștii săi. Lipsa de orizont a celor din Curiaj, preocuparea lor doar pentru asigurarea necesităților de hrană și pentru satisfacerea unor deprinderi nesănătoase (jocul de cărți, băutura etc.) făceau din ei ființe egoiste, lacome, pline de ură față de semeni. Odată cu sosirea lui Makarenko și a gorkiștilor, în fața celor din Curiaj s-a deschis o lume nebănuită pînă atunci: generoasă, activă și nobilă, inspirată de idealuri măreți. Perspectiva de a face parte și ei din această lume îi revoluționează pe curiajeni, restructurîndu-le întregul conținut sufletesc. Treptat, ei devin alți oameni. Acum vor elimina și ei din colonie pe unii din colegii lor pentru bătaie, vor crește și ei cu o grijă atentă și duioasă, fiecare cîte o „mlădiță". Și ei vor ști să respecte pe cel mai mic colonist care poartă brasarda de comandant de serviciu, vor ști să fie politicoși, buni, prietenoși, apropiați — sau, dimpotrivă, aspri și necruțători, după criterii morale superioare. Acum, disciplina coloniei, dezvoltarea ei, renumele ei ocupă în visurile lor locul de frunte.

Perspectiva este aceea care grupează în jurul ei toate forțele colectivului, este elementul lui coordonator, este motorul mișcării colectivului ca și motivul acțiunilor fiecărui om din cadrul acestui colectiv. In funcție de ceea ce și-a propus să servească și de ceea ce și-a propus să devină se dezvoltă cerințele colectivului, ca și cerințele omului față de sine.

Comunarzii lui Makarenko pot servi și în această privință drept minunat exemplu: „Iată, șade un comunard. Nu mă vede. In tramvai se urcă un om, comunardul se dă ușor de o parte de pe scaun, ca să nu-l vadă nimeni și se îndepărtează fără ca cineva să-l fi observat. Iată o faptă sănătoasă. Să faci ceva pentru tine însuți, pentru idee, pentru principiu..."

Perspectiva dă vieții sensul, coloritul, bogăția. Existența unui scop precis dezvoltă trăsăturile de voință: tăria, stăpînirea de sine, perseverența, consecvența.

Perspectiva determină conținutul, lărgimea și forța intereselor. Iat-o pe Natașa Petrenko, fetiță umilă, răsărind din îmbrăcămintea zdrențuită cu figura pură și zîmbetul deschis, slujnică în casa unui țăran înstărit. Coloniștii, impresionați de viața ei chinuită, o aduc în colonie. Natașa cunoaște colectivul, școala. In fața ochilor ei uimiți se desfășoară panorama strălucitoare a posibilităților omului liber. Interesul ei pentru învățătură se aprinde și arde ca o flacără. La 16 ani începe să învețe și, din umilă și nefericită slujnică, va deveni un medic pasionat și talentat.

Impotriva acelor care vorbesc de educația copilului, Makarenko vorbește despre educația colectivului de copii, colectiv care se caracterizează, în primul rînd, prin aceea că toți membrii săi au un scop comun. Din primul moment al activității sale pedagogice, Makarenko își pune în fața problema scopului, a perspectivei. El a descoperit însă principiul liniilor de perspectivă mai tîrziu, în momente deosebit de grele ale activității lui, cînd colonia se afla în fața unei crize, cînd valorile create amenințau să se piardă, cînd viața ei risca să devină stearsă, monotonă, cînd coloniștii cei mai activi începeau să piardă din strălucire. După multe frămîntări, Makarenko a descoperit cauza: aceasta era stagnarea, oprirea din luptă, lipsa de perspectivă.

Makarenko nu înțelegea însă, prin perspectivă, visuri deșarte. El cerea pedagogului să nu înșele colectivul punîndu-i în față perspective frumoase, dar neîntemeiate. Cînd a fost, totuși, acuzat că educă visători, el a răspuns: „Fie și visători... Nu sînt însă prea încîntat de cuvîntul „visător". Parcă aduce a vis de domnișoară... Există doar diferite visuri; una e să visezi la un cavaler pe cal alb și alta despre opt sute de copii într-o colonie"... Și mai departe: „Poate că principala deosebire între sistemul nostru de educație și cel burghez constă tocmai în aceea că la noi colectivul de copii... trebuie să întrevadă în fața lui o zi de mîine mai bună și să năzuiască spre ea într-o încordare generală, cu nădejdi și bucurii stăruitoare. Poate că în aceasta constă și adevărata dialectică pedagogică".

Makarenko distinge trei tipuri de perspectivă: apropiată, medie și îndepărtată. Perspectiva apropiată este bucuria așteptării unui eveniment plăcut, într-un timp foarte apropiat. In funcție de vîrsta, de pregătirea și de dezvoltarea unui copil sau adolescent, într-un anumit moment, se poate începe educarea sau reeducarea lui cu formarea unor perspective apropiate, medii sau îndepărtate care se pot lărgi, uni, transforma una într-alta.

In orice colectiv de copii sau tineri trebuie să existe condițiile unei perspective apropiate, plăcute pentru toți. Astfel, perspectiva apropiată fiind asigurată, existînd satisfacțiile imediate, se poate trece la deschiderea unui drum din ce în ce mai larg, la crearea celorlalte tipuri de perspectivă. Dacă nu li se asigură copiilor această perspectivă apropiată, singura pe care sînt capabili s-o înțeleagă la început, ei vor prefera în locul perspectivei puse de pedagog — aceea de a ajunge prin munca lor la crearea unor condiții din ce în ce mai bune de viață — perspectiva lor apropiată, aceea a străzii, a jocului, a vieții „libere", și vor fugi din instituție.

Aceasta nu înseamnă însă că copiii sînt incapabili de perspectivă îndepărtată, dacă se respectă condiția ca inițial să se pornească de la o perspectivă apropiată. Copiii nu pot depăși lipsa perspectivei apropiate și de aceea nu se pot bucura de viitor cînd prezentul le este neplăcut. Este aci o problemă de mare importanță pedagogică: aceea de a nu cere copilului ceea ce el nu este capabil să înțeleagă, ceea ce depășește nivelul dezvoltării sale sufletești. Aceasta nu poate duce decît la pierderea prestigiului pedagogului, la o reacție mai puternică a copilului împotriva influenței pedagogului, sau la menținerea unei permanente neîncrederi în forțele proprii.

La începutul existenței coloniei „Gorki", cînd nu exista nici colectivul, cînd nu se formaseră încă tradiții și nu se deschiseseră încă în fața copiilor perspective îndepărtate, Makarenko manifesta față de primii coloniști numai cerințe determinate de perspectiva apropiată: să păstreze curățenia, să croiască poteci în zăpada din curte, să-și taie singuri lemnele din pădure ș.a.m.d. In acel moment, alte cerințe ar fi rămas fără rezultat. Caracteristic pentru modul cum înțelegea Makarenko să folosească perspectiva apropiată este forma în care complecta el colectivul comunei „Dzerjinski". Vagabonzii erau strînși din trenuri și un comunard le vorbea simplu: „Tovarăși, umblați hai-hui, mergeți cu trenul, iar noi ducem lipsă de brațe de muncă. Cum se poate una ca asta?... Vă rugăm să ne ajutați... Construim o uzină și ne lipsesc brațele de muncă". Și vagabonzii vedeau că este nevoie de ei. E plăcut să știi că e nevoie de tine. „Să vedem", spuneau ei „Ce să mai vedeți, hotărîți chiar acum, avem orchestră, cinematograf, spectacole". Ghiața din sufletul vagabonzilor începea să se spargă. A doua zi, comuna venea să-i primească în rîndurile ei. Vagabonzii erau încadrați între șirurile de comunarzi îmbrăcați în costume de sărbătoare, cu gulere albe, pantaloni bufanți, catarame strălucitoare. Alinierea perfectă, orchestra de 60 de persoane, drapelele de mătase roșie brodate cu fir de aur, defilarea pe stradă, lumea care întorcea capul cu admirație — toate produceau o puternică impresie asupra copiilor. Ajunși în comună, făceau baie, erau tunși, li se dădea îmbrăcăminte și așternut curat. Iată un complex de împrejurări prea plăcut pentru ca vechea perspectivă a vieții de vagabond „liber și independent" să nu pălească în fața prezentului. Erau cuceriți.

Despre perspectiva medie Makarenko ne arată că ea constă în proiectarea unui eveniment colectiv mai îndepărtat în timp. El punea întotdeauna în fața coloniștilor un țel mai înalt decît cel existent și știa, totodată, să trezească și în coloniști această aptitudine de a visa la mai mult, la mai bun.

Perspectiva îndepărtată este perspectiva de viitor a colectivului și a fiecărui om care face parte din acest colectiv, idealul său, întruchiparea concepției sale despre lume. In privința acestei perspective, Makarenko spune: „Dacă un om se mulțumește numai cu propria sa perspectivă, fie ea chiar și îndepărtată, el poate să pară puternic, dar nu stîrnește în noi sentimentul frumuseții unei personalități și a valorii ei autentice. Cu cît este mai larg colectivul ale cărui perspective coincid cu perspectivele proprii ale omului, cu atît omul este mai frumos și cu atît stă pe o treaptă mai înaltă". De aceea, Makarenko socotește că treapta superioară în organizarea liniilor de perspectivă trebuie s-o constituie preocuparea pentru viitorul țării și că în lumina acestui viitor trebuie să fie privite toate planurile proprii. Este foarte ușor — spune el — ca pe fondul perspectivei sovietice, atît de largi, să așterni perspectivele îndepărtate personale ale fiecărui tînăr în parte.

Makarenko a fost învățător și înainte de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Lucra cu copiii unor muncitori de la calea ferată și îi ajuta să-și găsească drumul în viață. Dar acest drum era foarte îngust și posibilitățile de înaintare pe el complet limitate. Băieții visau să ajungă lăcătuși de locomotive sau cel mult mecanici de locomotive. Mai departe nu puteau merge, barierele erau puse. Deși cîștigul era infim, acesta era aproape singurul stimulent în alegerea profesiei. Jalnică perspectivă îndepărtată — și îndepărtată mai mult în sensul că trebuiau să aștepte o jumătate de viață ca s-o realizeze și pe aceasta!

După Revoluția din Octombrie alegerea profesiei a devenit pentru tineret o chestiune de ideal, de credință, de visuri măreți. La alegerea profesiei, spune Makarenko, lucrul la care s-au gîndit cel mai puțin copiii a fost cîștigul pe care-l vor avea, interesele materiale. Ei au urmărit cu o privire lacomă mărețul avînt al vieții noastre și au văzut unde se cer forțe de muncă, unde lipsesc oameni, unde îi cheamă partidul.

Desigur că, atunci cînd intrau în colonia lui Makarenko, nici băieții, nici fetele nu aveau aceste idealuri. El însă, susținut de forța colectivului pe care îl conducea, le trasa orizonturi din ce în ce mai largi, reușind să înlocuiască — cum spune el — idealurile modeste de cizmari și tîmplari, cu idealul facultății muncitorești, de unde aveau să devină ingineri ca Zadorov și Gud, medici ca Bratcenko, Versnev, Burun, pedagogi ca Marusia Levcenko și Karabanov, aviatori ca Șelaputin etc.

Makarenko a știut ca nimeni altul să trezească și să folosească năzuința înaltă, de o adîncă valoare umană, năzuința spre perfecționare, una din perspectivele îndepărtate.

Intr-o seară închinată lui Gorki s-au citit în colonie scrisorile marelui scriitor adresate coloniștilor. Aceștia au aflat că și Gorki a avut o tinerețe grea și zbuciumată, că și el a avut de parcurs un drum lung de mizerie și suferință. Și totuși, ce a devenit el! Cîtă trumusețe, cîtă putere respira ființa lui, cît de mare și fierbinte era inima lui, cît era de iubit. A doua zi — spune Makarenko — coloniștii erau de nerecunoscut. Acești tineri zăriseră în fața lor una din perspectivele cele mai luminoase și mai pline de bucurii: valoarea personalității umane.

In procesul de educație întîlnim cele trei tipuri de perspectivă îmbinate. Numai în anumite situații se poate accentua pe un singur tip de perspectivă, aceasta influențînd însă imediat asupra celorlalte două. Makarenko arată că una din sarcinile educației comuniste constă în armonizarea liniilor perspectivei personale cu cele colective în așa fel încît între ele să nu existe nici o contradicție. Această armonizare este posibilă într-un colectiv în care scopul comun nu se datorește unei coincidențe întîmplătoare a scopurilor individuale, ci este însăși chintesența lor.

In societatea socialistă nu pot exista drumuri și fericiri personale opuse drumului și fericirii colectivului. „Etica noastră comunistă — spune Makarenko — trebuie să fie calculată pentru milioane de oameni fericiți și nu numai în vederea fericirii mele. Logica veche era: vreau să fiu fericit, nu mă privește ce fac alții. Logica cea nouă spune: vreau să fiu fericit, dar calea cea mai sigură este să mă port în așa fel, încît toți ceilalți să fie fericiți. Atunci și eu voi fi fericit".

Dar Makarenko este, totodată, împotriva șablonizării, schematizării, îngrămădirii tuturor tipurilor de oameni, a tendințelor, preferințelor și năzuințelor fiecăruia într-o singură formă. Hrănindu-se din seva aceleiași rădăcini — scopul comun — se pot ramifica nenumărate ramuri cu frunzele și florile proprii fiecăruia în parte.

Armonizarea liniilor de perspectivă personale cu cele colective se bazează pe faptul că în colectivul socialist raportul între scopul general și cel particular este, după cum spune Makarenko, nu un raport al extremelor, ci raportul dintre scopul general și cel individual, care se încadrează în cel general.

GRETA SCHIDLOF

De la Ministerul Invățământului și Culturii

Încheierea situației școlare a elevilor din școlile profesionale și tehnice

De curînd, Direcția generală a învățămîntului profesional și tehnic din Ministerul Invățămîntului și Culturii a elaborat instrucțiuni în legătură cu încheierea situațiilor școlare trimestriale (semestriale și anuale) în școlile profesionale de ucenici, școlile tehnice și școlile tehnice de maiștri — cursuri de zi și serale — în anul școlar 1956-1957.

In instrucțiuni sînt date, în primul rînd, norme cu caracter general pentru toate tipurile de școli. Astfel, se arată că încheierea situațiilor trimestriale (semestriale) în școlile profesionale de ucenici, școlile tehnice și școlile tehnice de maiștri se face prin probe de control la învățămîntul teoretic și practic, precum și prin verificarea orală a cunoștințelor.

La fiecare obiect de învățămînt se stabilește o notă trimestrială sau semestrială, care rezultă din notele obținute de ucenic sau elev la răspunsurile orale și la lucrările de control curent din perioada respectivă, pe de o parte, și nota obținută la proba de control trimestrială, pe de altă parte.

Incheierea situațiilor școlare anuale în școlile profesionale de ucenici, tehnice și tehnice de maiștri se va face: a) prin examene de promovare, iar la ultimul an de studiu prin examene de absolvire, la obiectele stabilite în planurile de învățămînt; b) prin încheierea mediei anuale, pe baza notelor trimestriale (semestriale), la obiectele de studiu care în planurile de învățămînt nu sînt prevăzute cu examene de promovare.

Verificarea cunoștințelor ucenicilor și elevilor la examene se face prin lucrări scrise și examinări orale, conform prevederilor planului de învățămînt al fiecărei meserii sau specialități. La obiectele la care examenul constă din probe scrise și orale, din notele obținute la cele două probe se stabilește nota de examen a obiectului respectiv, care va fi exprimată prin cifre întregi.

La obiectele la care examenul constă dintr-o singură probă, nota obținută la acea probă va constitui nota de examen a obiectului respectiv.

La obiectele a căror situație se încheie prin examenul de promovare, media anuală se stabilește pe baza mediei trimestrelor (semestrelor) și a notei de examen, care va fi precumpănitoare. La obiectele la care nu se dau examene de promovare, media trimestrelor (semestrelor) va constitui media anuală.

Media anuală de promovare a fiecărui obiect de studiu prevăzut în planul de învățămînt este de cel puțin 3, iar la purtare 4. Ucenicii (elevii) care nu obțin medii anuale de promovare la 1-2 obiecte de studiu sînt declarați corigenți, iar cei care nu obțin medii anuale de promovare la mai mult de 2 obiecte de studiu vor fi declarați repetenți. De asemenea, ucenicii (elevii) care nu obțin media anuală de promovare la instruirea practică sînt declarați repetenți, indiferent de notele obținute la obiectele teoretice.

Ucenicii (elevii) rămași corigenți vor susține examenul de corigență în săptămîna premergătoare începutului de an școlar, potrivit planului de examene întocmit de fiecare școală. Media de trecere la examenul de corigență este de cel puțin 3.

Cu trei săptămîni înainte de data începerii examenelor, în școlile profesionale de ucenici, tehnice și tehnice de maiștri se va convoca consiliul pedagogic pentru a analiza parcurgerea programelor școlare și situația școlară a ucenicilor și elevilor rămași în urmă la învățătură, pentru a lua măsuri de ajutorare a acestora și a stabili desfășurarea lecțiilor de recapitulare și sinteză, datele examenelor pentru fiecare obiect, constituirea comisiilor, desemnarea asistenților la examen etc.

Pe toată durata pregătirii examenelor, conducerea școlii și colectivul didactic vor avea grijă ca ucenicii și elevii să nu fie aglomerați cu sarcini extrașcolare, iar cei rămași în urmă la învățătură să fie scutiți de aceste activități, pentru a avea timpul necesar unei cît mai bune pregătiri în vederea examenelor.

Examenele de promovare se vor desfășura după un plan de examen care se va afișa cu 10 zile înaintea datei de începere a examenelor.

In instrucțiuni se dau și norme speciale, pe tipuri de școli. Astfel, în legătură cu încheierea anului școlar în școlile profesionale de ucenici se arată că pînă la 20 iunie se va încheia situația școlară a ucenicilor pe trimestrul al III-lea pentru toți anii de studii. Pînă la 6 iunie, materia trimestrului III trebuie să fie parcurs și repetată în cele mai bune condițiuni. De la 6 la 20 iunie se va desfășura recapitularea și sintetizarea întregii materii predate în cursul anului școlar și se va încheia situația școlară a trimestrului III.

Intre 21-30 iunie se vor desfășura examenele practice și teoretice de promovare pentru toți ucenicii din anul I, precum și pentru ucenicii din anul II al meseriilor cu durata de școlarizare de 3 ani. Ucenicii care au obținut media anuală sub limită la mai mult de două obiecte la care încheierea situației se face pe baza notelor trimestriale, cei care au obținut media sub 3 la examenul de instruire practică, precum și cei care au obținut media mai puțin de 4 la purtare nu se vor putea prezenta la examene. Examenele de promovare pentru instruirea practică vor dura cel mult 3 zile pentru ucenicii anului I și 4 zile pentru ucenicii anului II (la meseriile cu durata de 3 ani).

La obiectele de învățămînt teoretic, examenele vor consta din verificări orale, iar la matematică se va da și

(Continuare în pag. 4-a)

Concursul de admitere în școlile medii de cultură generală și pedagogice

Concursul de admitere în școlile medii de cultură generală — cursuri de zi — și anul I al școlilor pedagogice se va ține anul acesta în două sesiuni, după cum urmează:

— Sesiunea I — începe la 4 iulie 1957 pentru ocuparea a 70% din locurile planificate fiecărei școli.

In această sesiune se va acorda o atenție deosebită promovării fiilor de muncitori și țărani muncitori.

Sesiunea II — începe la 12 septembrie 1957 pentru ocuparea restului de locuri.

La concursul de admitere în clasa a VIII-a se pot înscrie absolvenți ai școlilor de 7 ani din anul școlar 1956/1957, precum și din serii mai vechi.

Elevii care au absolvit școala elementară de 7 ani la cursurile de zi în anul școlar 1956/1957 se pot înscrie la concurs indiferent de vîrsta pe care o au, iar cei care au absolvit la cursurile fără frecvență sau serale, precum și seriile mai vechi, se pot înscrie la concurs dacă au vîrsta de 16 ani împliniți între 1 ianuarie — 31 decembrie 1957.

Elevii clasei a VIII-a a școlilor medii și ai anului I al școlilor pedagogice care au fost înscriși la cursuri pe bază de concurs și s-au retras în cursul anului școlar din cauză de boală, cunoscută de școală la data retragerii lor, vor putea fi reînscriși în clasa a VIII-a în anul școlar 1957-1958. Acestora li se vor rezerva locuri din numărul celor planificate, fără ca elevii respectivi să se mai prezinte la concurs, cu condiția să fi obținut medii de trecere la toate obiectele pe trimestrele la care au situația la învățătură încheiată.

Cererile de înscriere la concursul de admitere se depun la școlile medii și pedagogice pînă în preziua concursului, însoțite de următoarele acte:

— Certificat de naștere.

— Diplomă de absolvire a școlii elementare de 7 ani. Absolvenții clasei a VII-a care se înscriu la concursul de admitere la aceeași școală nu vor prezenta această diplomă.

— Declarația tip pentru stabilirea taxei școlare și acordarea bursei, completată de părinți sau de susținătorii legali, însoțită de acte doveditoare a situației materiale.

La școlile medii unde condițiile igienico-sanitare permit instruirea în comun a băieților și fetelor, se vor înscrie la concurs băieți și fete.

Inainte de a se prezenta la concursul de admitere, candidații vor fi supuși la un examen medical eliminatoriu.

La școlile pedagogice se dă și o probă de aptitudini muzicale; aceasta probă se ține înaintea examenelor scrise și este eliminatorie.

La școlile cu limba de predare română, concursul constă din probe la limba română și la matematică, iar la școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare, concursul se dă la limba maternă, limba română și matematică.

Examinarea la limba română (maternă) și matematică se face în scris și oral. La școlile cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare, examinarea la limba română se face numai în scris.

Absolvenții școlilor de 7 ani cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare, care nu au școli medii în limba maternă în regiunea în care domiciliază, se pot prezenta la concursul de admitere în școlile medii cu limba de predare română. Examinarea la limba română a acestei categorii de candidați se va face din materia prevăzută în programa de limba română a claselor V—VII pentru școlile pe care le-au absolvit.

Probele scrise constau:

La limba română (limba maternă) precum și la limba română la școlile cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare, dintr-o compunere din materia de lectură literară din clasele V—VII și o analiză gramaticală.

La matematică, dintr-o problemă și un exercițiu din materia de aritmetică și algebră prevăzută în programa claselor V—VII.

La oral, candidații vor fi interogați:

la limba română (limba maternă) din materia de gramatică a claselor V—VII și din lectura literară;

la matematică din materia de geometrie și algebră pentru clasa a VII-a.

Sărbătorirea Zilei internaționale a copilului

Ziua de 1 Iunie — Ziua internațională a copilului — va fi sărbătorită de către pionieri și școlari sub semnul dragostei nețărmurite față de patrie și de partid, al străduinței pentru necontenita ridicare a nivelului învățăturii și pregătirii temeinice a închiderii anului școlar.

Pentru întîmpinarea și sărbătorirea Zilei internaționale a copilului se vor lua următoarele măsuri:

1. Intre 25 mai — 1 iunie a.c. se va organiza în școli și în instituțiile educative „Săptămîna copilului". In cadrul acestei săptămîni vor avea loc adunări festive la care vor participa elevii, cadrele didactice, instructorii de pionieri, părinții elevilor, muncitori din întreprinderile care patronează școlile etc. La aceste adunări, directorul școlii, un învățător sau un profesor va vorbi elevilor despre însemnătatea și condițiile în care se sărbătorește Ziua internațională a copilului în acest an, despre grija partidului și guvernului pentru viața din ce în ce mai frumoasă a copiilor din țara noastră, despre viața copiilor din U.R.S.S. și din celelalte țări socialiste, despre datoria pe care o au copiii de a învăța cu sîrguință și de a se pregăti în mod temeinic pentru a deveni continuatori ai operei de construire a socialismului în țara noastră. Adunările se vor încheia prin programe artistice pregătite și prezentate de elevi.

2. De asemenea, la toate căminele culturale se vor organiza în aceeași perioadă adunări festive unde se va ține o conferință. In cadrul adunării festive se vor prezenta programe cultural-artistice legate de viața de azi a copiilor.

3. Librăriile vor organiza standuri speciale de cărți și de pachete cu cadouri pentru copii. De asemenea, vor organiza standuri de cărți și în școli, case de pionieri, grădini etc. Invățătorii și profesorii vor recomanda părinților și copiilor cele mai bune cărți pentru îmbogățirea bibliotecilor personale ale copiilor.

4. In preajma Zilei de 1 Iunie, în școli, case de pionieri, case de copii, în grădinițe și cămine de copii, se pot organiza expoziții cu diferite lucrări executate de copii precum și fotomontaje cu aspecte din viața copiilor. La Palatul pionierilor din Capitală se va organiza o expoziție internațională cu lucrări ale copiilor din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară.

5. Pentru întărirea legăturilor de prietenie între copii de toate naționalitățile conlocuitoare din țara noastră se vor organiza, în localitățile în care există școli cu mai multe limbi de predare, întîlniri și acțiuni comune ale pionierilor și ale elevilor romîni cu pionierii și elevii din școlile naționalităților conlocuitoare.

6. Pentru întărirea legăturilor de prietenie cu pionierii și școlarii din U.R.S.S. și din țările de democrație populară, copiii vor fi îndrumați să le scrie acestora despre viața lor și să le trimită cadouri lucrate de ei.

7. Echipele teatrelor de păpuși de stat, ale caselor de cultură și ale căminelor culturale vor prezenta spectacole pentru copii atît la sediu, cît și în școli. Celelalte teatre care au în repertoriu piese pentru copii vor organiza matinee și spectacole speciale, iar cinematografele vor organiza cicluri de filme pentru copii.

La rîndul lor, școlile și organizațiile de tineret vor lua măsuri pentru participarea în colectiv a copiilor la aceste spectacole.

8. Pentru copiii de virstă preșcolară se vor organiza șezători în care li se vor citi basme, povești, ghicitori, urmate de programe artistice. In orașe și centrele raionale se vor organiza concursuri de trotinete și triciclete.

9. In preajma zilei de 1 Iunie se pot organiza vizite la muzee, locuri istorice și de cultură; excursii și jocuri distractive, sub supravegherea învățătorilor, profesorilor și părinților în păduri și parcuri precum și vizite ale școlarilor în case de copii, case de pionieri, cluburi și biblioteci pentru copii.

10. Acțiunile ce se vor organiza pentru întîmpinarea și sărbătorirea Zilei internaționale a copilului vor fi legate de pregătirile pentru întîmpinarea celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, care se va ține în anul acesta la Moscova.

NUMIRI

Prin ordinul ministrului Invățămîntului și Culturii nr. 119 din 16 mai 1957, tov. Siclovan Ion a fost numit director al Institutului de cultură fizică din București.

Prin ordinul ministrului Invățămîntului și Culturii nr. 120 din 16 mai 1957, tov. Dumitrescu Petre a fost numit director al Institutului de arte plastice din București.

Instalarea noului rector al Universității „C. I. Parhon"

Prin ordinul ministrului Invățămîntului și Culturii nr. 113 din 8 mai 1957 au fost numiți ca rector al Universității „C. I. Parhon" din București acad. prof. Iorgu Iordan și ca prorector prof. univ. Dinu Vasile.

In ziua de 15 mai a.c. s-a ținut ședința Consiliului științific al Universității „C. I. Parhon" la care din partea Ministerului Invățămîntului și Culturii au participat tov. Nicuță Constantin, adjunct al ministrului Invățămîntului și Culturii și tov. C. Ionescu-Bujor, director general în minister, și din partea Comitetului orășenesc de partid tov. Constantin Niță.

In cadrul acestei ședințe a avut loc instalarea noului rector și a prorectorului Universității.

Tov. Constantin Nicuță, adjunct al ministrului Invățămîntului și Culturii, a mulțumit tovarășilor profesor Nicolae Sălăgean și conferențiar Paul Popescu pentru munca desfășurată în funcțiile de rector și prorector al Universității, a subliniat personalitatea didactico-științifică a noului rector, acad. profesor Iorgu Iordan și a tov. profesor Dinu Vasile.

Vorbitorul a arătat importantele sarcini ce revin conducerii Universității, Consiliului științific și cadrelor didactice în ridicarea nivelului învățămîntului și — cu deosebire — în munca de educare a studenților. Universitatea „C. I. Parhon" dispune de forțele necesare pentru a realiza această sarcină — a spus tov. C. Nicuță.

Tov. rector Iorgu Iordan a mulțumit pentru încrederea ce i s-a acordat și a arătat că se va strădui, cu concursul personalului didactic, să ridice nivelul muncii în Universitate la înălțimea poziției pe care această instituție de învățămînt superior trebuie să o aibă în complexul cultural al statului nostru democrat-popular.

Tov. prof. Nicolae Sălăgean a subliniat principalele realizări din cadrul Universității „C. I. Parhon" în ultimii 3 ani, precum și problemele ce nu au primit pînă în prezent o rezolvare satisfăcătoare.

In numele prorectorilor și al cadrelor didactice a vorbit tov. prorector prof. E. Angelescu, luîndu-și angajamentul că vor activa cu fermitate pentru îndeplinirea importantelor sarcini ce le revin.

În etapa finală a anului școlar

Forme de recapitulare variate, interesante

Recapitularea finală ridică în fața profesorului de matematică o serie de probleme specifice obiectului pe care îl predă, de soluționarea cărora depinde în cea mai mare măsură calitatea muncii pe care o desfășoară în această ultimă etapă a anului școlar.

După cum se știe, în predarea matematicii se urmărește nu numai însușirea unor deprinderi și priceperi privind rezolvarea de probleme, exerciții, măsurători etc. ci și înțelegerea deplină a chestiunilor teoretice pe care se bazează acestea. De aceea, recapitularea finală la matematică nu se poate mărgini la rezolvări de probleme și exerciții, la verificarea unor deprinderi practice. Este necesar ca în cadrul recapitulării finale să se acorde o atenție deosebită și verificării cunoștințelor teoretice ale elevilor cu privire la definirea unor noțiuni, la demonstrarea unor teoreme de bază, la deducerea unor formule uzuale etc.

Incepînd cu clasa a VI-a, studiul matematicii se realizează la fiecare clasă în cadrul a două sau chiar trei discipline: algebră și geometrie, algebră, geometrie și trigonometrie etc. Dacă în timpul anului școlar procesul de însușire a cunoștințelor de matematică se desfășoară mai mult sau mai puțin separat la fiecare disciplină în parte, realizîndu-se numai uneori o oarecare împletire a acestora, în perioada recapitulării finale este absolut necesar ca toate cunoștințele să se sudeze, să se împletească astfel încît ele să constituie un tot.

Matematica constituie unul din obiectele principale în cadrul învățămîntului politehnic. Ținînd seama de acest fapt, profesorul trebuie să folosească și perioada recapitulării finale pentru a lega cunoștințele de matematică de viață, de activitatea productivă, prin probleme cu conținut practic și lucrări practice care să contribuie la pregătirea politehnică a elevilor.

Iată cum rezolvă unii profesori de matematică din orașul Ploești problemele legate de recapitularea finală.

Tovarășa Elena Ghiculescu, profesoară la școala de 7 ani nr. 6, a împărțit întreaga materie a clasei a VII-a — atît la geometrie cît și la algebră — pe cîteva teme mari, care cuprind toate chestiunile esențiale studiate de elevi. La geometrie aceste teme se referă la unghiuri, la triunghiuri, la patrulatere, la cerc și la poligoane înscrise și circumscrise, iar la algebră — la fracții algebrice și la ecuații. Temele asigură o legătură strînsă, firească între cunoștințele pe care și le-au însușit elevii la geometrie și algebră. De pildă, tema privitoare la unghiuri include cunoștințele elevilor referitoare la clasificarea acestora, la măsurarea lor, la unghiuri determinate de drepte paralele, la unghiuri cu laturi paralele, la unghiuri cu laturi perpendiculare și la unghiuri în cerc. Afară de unghiurile în cerc, toate celelalte cunoștințe au fost studiate în clasa a VI-a. Fără îndoială, o astfel de repartizare a materiei, care cuprinde chestiuni din cele mai variate capitole, nu poate decît să înlesnească adîncirea de către elevi a cunoștințelor, consolidarea acestor cunoștințe. Socotesc însă că, acordîndu-se mai mult timp pentru cunoștințele din clasa a VI-a cu privire la unghiuri și triunghiuri (materie care a fost recapitulată și în anul trecut), se neglijează întrucîtva recapitularea unor cunoștințe din anul curent. Materia din anii anteriori trebuie reluată cu seriozitate în perioada de pregătire pentru examen.

Tovarășa Ghiculescu acordă o atenție deosebită în timpul recapitulării verificării cunoștințelor teoretice. Unele teoreme sînt demonstrate la începutul lecțiilor recapitulative, altele sînt schițate cu prilejul rezolvării unor probleme la care se aplică. Profesoara se preocupă și de îndrumarea elevilor asupra felului cum trebuie să-și organizeze studiul individual. La sfîrșitul fiecărei lecții recapitulative ea indică elevilor ce vor trebui să repete pentru lecția următoare, le face pe tablă o schemă a lecției următoare. Elevii alcătuiesc în această perioadă și unele tablouri sinoptice. Cu privire la paralelograme, de pildă, s-a alcătuit un tablou sinoptic care cuprinde definițiile, proprietățile paralelogramelor și schița unor demonstrații mai importante.

Cam în aceiași fel și-a organizat recapitularea finală la clasa a VII-a și tovarășa Alexandra Pantelimonescu, profesoară la școala medie nr. 2. Și ea a stabilit la geometrie și la algebră teme care grupează cunoștințe din diferite capitole. De asemenea, elevii ei rezolvă în clasă unele probleme în care cunoștințele de algebră sînt legate de cunoștințele de geometrie.

O repartizare interesantă a materiei pe teme la clasele a IX-a a realizat tov. Cecilia Herșcovici, profesoară la școala medie nr. 2. Temele pentru recapitulare alese de tov. Herșcovici nu se referă numai la o anumită disciplină — geometrie, algebră sau trigonometrie — ci la toate aceste discipline. Profesoara a avut însă grijă ca aceasta să nu dăuneze caracterului sistematic al studiului, să nu producă nici un fel de confuzii în cunoștințele elevelor. Primele teme recapitulative se referă la aplicarea cunoștințelor de geometrie plană și în spațiu și de trigonometrie, la rezolvarea unor probleme cu privire la corpuri. O altă temă se referă la noțiunea de limită, alta la progresii aritmetice și geometrice, cîteva la folosirea relațiilor trigonometrice în simplificarea unor expresii rezultate din rezolvarea de probleme de geometrie etc.

Pentru fiecare temă profesoara le indică elevelor care capitole din geometria plană, geometria în spațiu, algebră și trigonometrie trebuie să recapituleze pentru lecția următoare. De pildă, pentru lecția referitoare la noțiunea de limită elevele au de recapitulat din geometria plană cunoștințele în legătură cu cercul, iar din algebră acele în legătură cu progresiile geometrice infinit descrescătoare. Pentru temele privind rezolvarea de probleme în legătură cu unele corpuri geometrice se recapitulează cunoștințe de geometrie cu privire la poligoane regulate, toate cunoștințele din partea introductivă în geometria în spațiu și unele cunoștințe din trigonometrie.

Recapitularea chestiunilor teoretice se asigură cu prilejul rezolvării problemelor, cînd elevelor li se cere să definească precis anumite noțiuni, să enunțe anumite proprietăți sau să schițeze demonstrațiile unor teoreme.

Deosebit de interesant a fost organizată recapitularea finală la clasele a X-a ale aceleiași școli de către tovarășa Octavia Nicolescu. In linii mari recapitularea se desfășoară pe discipline, asigurîndu-se totodată, cu ajutorul problemelor, o legătură strînsă între acestea. Temele recapitulative sînt însă astfel alcătuite încît să lege în mod interesant și nou cunoștințele din capitolele cele mai diferite. De pildă, la geometria în spațiu toate cunoștințele referitoare la calculul ariilor sînt cuprinse într-o singură temă. De asemenea, sînt cuprinse într-o singură temă toate cunoștințele referitoare la calculul volumelor, în altă temă cele cu privire la corpurile de rotație, în altă temă cele cu privire la sfera înscrisă și circumscrisă. Tema cu privire la calculul ariilor, de pildă, cuprinde clasificarea corpurilor din punct de vedere al calculului ariilor — în corpuri cu două baze egale (prizma și cilindrul), cu două baze neegale (trunchiul de piramidă și trunchiul de con), cu o singură bază (piramida și conul) și sfera. Ariile corpurilor au fost prezentate, astfel, sub un aspect nou față de cel cunoscut în timpul anului.

Tov. Nicolescu acordă o atenție deosebită demonstrării teoremelor și deducerii formulelor înainte de a trece la rezolvarea de probleme. In cursul lecțiilor recapitulative ea folosește, ca și în cursul anului școlar, un bogat material didactic confecționat din sîrmă, carton, lemn, sticlă. Unele materiale au fost special pregătite pentru recapitularea finală, de exemplu materialul în legătură cu corpurile de rotație.

Și problema legării cunoștințelor de matematică de activitatea practică constituie o preocupare pentru mulți profesori de matematică în perioada recapitulării finale. Tov. Hristache Dăscălescu, profesor la școala medie nr. 1, de pildă, a prevăzut pentru recapitularea finală la clasa a X-a rezolvarea unor probleme cu conținut practic, a unor probleme de fizică, precum și a unor probleme de astronomie. In această perioadă va efectua împreună cu elevii și unele lucrări practice pe teren, dîndu-le prilejul să aplice cunoștințele de geometrie și trigonometrie la măsurarea unor înălțimi și distanțe inaccesibile.

Analiza sumară a activității chiar numai a unor profesori de matematică, în perioada recapitulării finale, ne permite să tragem o concluzie utilă și, de altfel, de așteptat: se pot găsi în perioada recapitulării finale forme variate de a prezenta prin teme materia parcursă, de a recapitula chestiunile teoretice, de a lega cunoștințele de matematică de activitatea practică etc. Toate aceste forme dau rezultate deosebit de bune dacă în alegerea lor se ține seama de specificul clasei, al școlii, de pregătirea elevilor, de condițiile în care s-a desfășurat munca în cursul anului și de sarcinile care stau în fața profesorilor de matematică în perioada recapitulării finale.

Prof. M. SCHEIN

Lucrări practice pe parcelă

Predau științele naturale la școala medie nr. 1 și la școala pedagogică nr. 1 din Carei. In munca pe care o desfășor cu elevii acestor școli mă străduiesc nu numai să asigur o însușire conștientă a cunoștințelor, ci și să îndeplinesc cerințele învățămîntului politehnic, organizînd cît mai bine munca practică pe parcelele experimentale.

In cele ce urmează voi arăta cîteva aspecte din munca noastră, voi indica temele principale pe care le-am urmărit în activitatea practică cu elevii, precum și unele din rezultatele obținute.

La școala pedagogică lucrez alături de tov. Elena Petrușca, care, ca și mine, predă științele naturale. Impreună, noi am organizat din rîndurile elevilor echipe de legumicultori, cultivatori de cereale, pomicultori, floricultori etc. Am urmărit îndeosebi ca elevii să cunoască condițiile de creștere și dezvoltare a plantelor agricole și metodele agrotehnice înaintate de cultivare a acestora, să facă observații și experiențe pentru a înțelege mai bine legile biologiei miciuriniste, legile de transformare a naturii plantelor de cîmp, a legumelor, arborilor și arbuștilor fructiferi, a plantelor medicinale, aromatice, melifere, tehnice, decorative etc.

La lecții, elevii au învățat că fiecare plantă are cerințele ei față de condițiile mediului exterior și că, deci, pentru obținerea unor recolte bogate sînt necesare anumite condiții. Pentru a-i ajuta să înțeleagă mai bine acest adevăr am organizat culturi comparative la diferite plante. Astfel, am urmărit epocile de însămînțare la grîul de primăvară, la porumb și la pătlăgelele roșii. La cultura pătlăgelelor roșii, de pildă, elevii au făcut însămînțări sub iarnă, însămînțări de primăvară cu semințe tratate (călite), cu temperaturi schimbătoare în procesul iarovizării, după metoda Voronova, cu sămînță uscată, precum și însămînțări în răsadnițe calde sau semicalde. Răsadurile obținute vor fi plantate în cursul acestei luni pe parcele. Elevii vor face observații comparative asupra felului comportării plantelor de pe parcela martor și de pe parcela experimentală, pe care le vor nota în jurnal. Această experiență va arăta elevilor că cultura pătlăgelelor sub formă de răsad este rentabilă numai pentru obținerea trufandalelor și că, pentru producția mare, este preferabil să se facă însămînțări directe. In acest caz, semințele încolțesc și răsar tîrziu, însă dau plante călite, viguroase, care întrec în dezvoltarea lor pe cele plantate în cîmp, sub formă de răsad, în mai. Elevii au hotărît să popularizeze această metodă în satele lor.

In sectorul legumicol, lucrările noastre au luat în acest an o amploare deosebită prin mărirea numărului de răsadnițe. Avem acum zece răsadnițe. Incă din luna ianuarie a început transportul gunoiului și pregătirea platformelor. Planul nostru de însămînțări la răsadnițe s-a realizat pe etape.

Elevii din echipele de legumicultori și-au format deprinderi practice cu privire la însămînțarea și repicatul legumelor, la îngrijirea răsadurilor, la plantarea lor.

In seră s-au confecționat ghivece nutritive în care s-au repicat pătlăgele roșii timpurii „Eva", precum și alte legume, care vor servi elevilor pentru studierea comparativă a legumelor plantate în cîmp sub formă de răsad și în ghivece nutritive, precum și pentru lucrări de altoire (pătlăgele roșii de diferite soiuri între ele, cu ardei, gogoșari, cartofi etc).

In cîmpul cu legume sînt în studiu mai multe metode agrotehnice înaintate — ca, de exemplu, influența copilitului și ciupitului la pătlăgelele roșii, influența udatului la varză, influența răritului la morcovi, pătrunjel etc.

Alte lucrări îi orientează pe elevi spre cunoașterea biologiei și culturii cartofului. Pentru aceasta s-au organizat teme experimentale cu privire la influența iarovizării cartofului asupra recoltei, la cultura de vară a cartofului, la înmulțirea rapidă a cartofului etc.

Prin diferite lucrări experimentale (influența parcurgerii stadiului de iarovizare la grîul de toamnă, transformarea grîului de toamnă în grîu de primăvară, transformarea grîului de primăvară în grîu de toamnă etc.) echipele de elevi care se ocupă de cultura cerealelor și-au format deprinderea de a condiționa semințele, de a le selecționa și trata, de a încerca puterea de încolțire, de a cerceta modul de înfrățire etc.

De asemenea, elevii cultivă un bogat sortiment de plante tehnice, medicinale, aromatice, melifere, împodobesc cu flori parcela decorativă de pe terenul școlar și îngrijesc parcul școlii.

In livadă, echipele de pomicultori execută lucrări de îngrijire, răzuiesc scoarța copacilor, învață să taie și să corecteze coroanele, să înlăture ramurile uscate și lăstarii de tulpină și rădăcină, fac polenizări artificiale miciuriniste (castrări de flori, însăcuiri și polenizări) etc.

Experiența acumulată timp de mai mulți ani la școala pedagogică a fost pentru mine un prețios ajutor în munca de organizare a practicii elevilor de la școala medie nr. 1. Cu ajutorul conducerii școlii s-au asigurat și aici condițiile necesare bunei desfășurări a muncii pe parcelă. Incă din toamnă, împreună cu tov. prof. Ioan Potra, am amenajat terenul, am elaborat planul de perspectivă și am efectuat însămînțările de toamnă în cadrul lucrărilor practice agricole cu elevii claselor V-VIII.

In perioada de iarnă am organizat, cu sprijinul conducerii stațiunii locale de mașini și tractoare, 12 lecții cu privire la mașinile agricole. Fiecare lecție a fost urmată de proiecții de diafilme sau de vizite la S.M.T. Aceasta a dat elevilor posibilitatea de a cunoaște îndeaproape diferitele tipuri de tractoare și părțile componente ale tractorului, de a înțelege principiile de funcționare ale motoarelor Diesel. Un interes deosebit a trezit în rîndurile elevilor studiul secerătoarei-legători „S.L. 52", ca și al combinei „S. 4". Ei au cunoscut de asemenea semănătoarea „I.A.R. 511", felul ei de funcționare, reglarea ei.

Vizitele repetate în atelierul mare de montaj al S.M.T. și la remiza de parcare la rece a tractoarelor au dat elevilor o imagine concretă de ansamblu asupra lucrărilor de reparare a mașinilor agricole.

In școală s-a înființat un cerc al tinerilor tractoriști, în cadrul căruia s-au prezentat referate, s-au organizat scurte excursii etc. In vacanța de primăvară, la cererea lor, membrii cercului tinerilor tractoriști au fost repartizați pentru practică în producție pe lîngă brigăzile de tractoare din raza comunei lor. Sub îndrumarea pontatorilor, a șefilor de brigadă și a tractoriștilor, elevii au participat cu însuflețire la lucrările agricole din cadrul campaniei de primăvară, dobîndind deprinderi de manipulare și reglare a mecanismelor.

In perioada de primăvară, elevii au desfășurat pe lotul experimental al școlii lucrări de pregătire a solului, săditori de pomi, au amenajat două asolamente — asolamentul de cîmp și asolamentul legumicol — pregătirea răsadurilor de legume timpurii în răsadnițe calde etc. Elevii au amenajat o răsadniță de însămînțare și una de repicat, pe care le îngrijesc prin rotație. Fiecare echipă de elevi răspunde de îngrijirea unei familii de plante.

Intre elevi s-a creat o adevărată emulație în ceea ce privește îndeplinirea lucrărilor practice pe parcelă. Ei și-au format deprinderi de mînuire a casmalei, a sapei, a greblei, știu să picheteze terenul, să-l parceleze după planul dat și să-l pregătească pentru culturile de toamnă și de primăvară. De asemenea, i-am îndrumat pe elevi să facă observații asupra umezelii din sol la terenul pregătit din toamnă și la cel pregătit primăvara. Ei au fost surprinși de umezeala care mustește în solul pregătit din toamnă, de frăgezimea lui față de solul pregătit primăvara. Ei singuri au tras concluzii asupra avantajelor oferite de pregătirea din toamnă a terenului.

Rezultatele obținute pînă acum reprezintă doar un început. Acesta va fi consolidat în lunile de vacanță, cînd unii elevi vor lucra nemijlocit în agricultură și vor avea posibilitatea să-și adîncească și să-și lărgească cunoștințele.

Prof. PAUL PTEANCU

Pe drumul POLITEHNIZĂRII

IN JURUL GLOBULUI

Oră de geografie la școala de 7 ani cu limba de predare rusă din Tulcea.

Să îmbunătățim munca artistică

Spre seară, după ce clasele școlilor se golesc rînd pe rînd, învățătorii și profesorii din Constanța se îndreaptă către casa învățătorilor. Aici se desfășoară întotdeauna o activitate plină de însuflețire.

In camera unde fac repetiții membrii echipei de teatru vocile se încrucișează cu viorile. Pînă începe treaba, „actorii" mai vorbesc cîte ceva despre munca lor în clasă, peste zi. Coriștii sînt și ei la datorie și curînd pornesc să repete melodiile cu care se vor prezenta la concursul cercurilor artistice de amatori.

Pregătirea concursului este o problemă căreia comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din orașul Constanța îi dă multă atenție. Aceasta a făcut ca munca culturală a organizațiilor sindicale de bază și a grupelor sindicale să se învioreze. S-a intensificat activitatea formației corale, a fost refăcută echipa de teatru. Din rîndurile pedagogilor constănțeni s-au remarcat soliști vocali, recitatori, cititori artistici. S-au descoperit, în masa cadrelor didactice, posibilități ce nu erau cunoscute înainte. Astfel, comitetul sindical se preocupă să închege o formație de muzică instrumentală — o mică orchestră de coarde. Numeroși pedagogi sînt preocupați de întocmirea unor conferințe și lucrări cu care intenționează să concureze.

Primele roade ale acestor preocupări — mult mai variate și mai bogate ca altă dată — au și început să se vadă. In cadrul manifestărilor pentru sărbătorirea semicentenarului răscoalei din 1907 a fost organizată la club o seară literară, în cadrul căreia, după conferința „1907 în literatură", expusă de profesoara Paraschiva Leonte, grupul de cititori și recitatori a prezentat un interesant program artistic. Formația corală a pregătit și a prezentat programe de cîntece închinate celei de a 87-a aniversări a nașterii lui V. I. Lenin și zilei de 1 Mai. In repertoriul corului se includ numeroase melodii populare românești, cîntece de masă etc. Printre soliștii vocali sînt și învățători și profesori de la școlile cu limbile de predare turcă și tătară.

Echipa de teatru a introdus în repertoriul ei comedia „Omul care a văzut moartea" de Victor Eftimiu. Pregătirea primului act este gata și s-au început repetițiile la cel de al doilea act.

Totuși, în munca de pregătire a concursului persistă unele lipsuri. Deși regulamentul de organizare a acestuia precizează că la concurs se pot prezenta și brigăzi artistice de agitație, comitetul sindical n-a luptat pentru alcătuirea unor astfel de brigăzi din rîndurile membrilor de sindicat din școli, deși unele

Probleme ale activității sindicale

comitete de instituție sau unele organizații de bază sindicale au reale posibilități pentru închegarea brigăzilor artistice de agitație.

De asemenea, faptul că întreaga activitate culturală a fost centralizată la comitetul sindical orășenesc constituie un neajuns care dăunează muncii. Limitarea activității organizatorilor de grupă sindicală sau a comitetelor de instituție doar la mobilizarea membrilor diferitelor formații artistice ale sindicatului a slăbit spiritul lor de inițiativă. Faptul că nu s-a pus accentul pe activitatea în cadrul organizațiilor sindicale de bază sau în grupele sindicale a dus la destrămarea unor formațiuni care se închegaseră aici, așa cum este cazul cu formațiunea de la școala medie din Vasile Roaită care tocmai cu puțin înainte de începerea concursului s-a destrămat și nu s-a mai reînființat.

Hotărîrea C.C. al S.M.I. cu privire la organizarea concursului arată că în formațiile artistice pot fi atrași membri de familie ai oamenilor muncii din învățămînt. Peste această recomandare s-a trecut cu oarecare ușurință. La fel, dacă este pozitiv faptul că în munca culturală au fost atrași tovarăși din aparatul administrativ, este însă o lipsă lăsarea în afara acestor preocupări a personalului de îngrijire. Acesta trebuie atras în activitatea culturală pornind tocmai de la micile formațiuni din cadrul grupelor sindicale.

Aceste neajunsuri se datoresc în mare măsură faptului că, deși comitetul sindical a înființat, conform regulamentului, o comisie de concurs, aceasta n-a fost antrenată în muncă și are o existență formală. De la 1 martie pînă acum, nici comitetul și nici comisia de concurs n-au analizat problemele pregătirii concursului, pentru a se putea lua unele măsuri operative. Ar fi putut fi cunoscută cu acest prilej lipsa de activitate a responsabilului formației de dansuri populare (tov. Valeriu Burtan), care n-a făcut nimic pentru îndeplinirea sarcinilor ce i-au fost încredințate.

Toate acestea explică de ce realizările obținute pînă acum în activitatea pentru pregătirea concursului sînt sub nivelul posibilităților oamenilor muncii din învățămînt din orașul Constanța. In formațiunea corală pot fi atrași mai mult decît 50 membri existenți, echipa de dansuri poate fi cu ușurință înființată, se pot recruta mai mulți dansatori soliști din rîndul pedagogilor de la școlile naționalităților conlocuitoare, cercul de recitatori și cititori artistici poate fi încă lărgit etc.

Pentru aceasta este însă necesar ca membrii comitetului sindical să analizeze temeinic activitatea comisiei de concurs și ca această activitate să fie sprijinită și de către secția de învățămînt. Numai dacă problemele muncii culturale vor constitui o preocupare a tuturor factorilor de răspundere din învățămînt se va putea ridica nivelul acestei munci, se vor putea valorifica toate posibilitățile existente.

ION BADICA

La examene

De curînd, studenții din anul I al facultăților de agricultură, horticultură și ingineri economiști din cadrul Institutului agronomic „N. Bălcescu" din București au intrat în sesiunea examenelor de sfîrșit de an.

Emoționată, Marta Lucreția, din grupa 130 a Facultății de agricultură, pășește în sala unde se ține examenul de topografie. Dar odată subiectul „tras", își recapătă stăpînirea de sine și, calmă, începe să-și pregătească subiectele. Această operație durează destul de puțin timp, deoarece în cursul anului a studiat cu sîrguință. Dovadă este și faptul că proiectul ei de an, întocmit cu pricepere și grijă, a fost notat cu „foarte bine", iar la colocviu a primit același calificativ.

Acum, la examen, Marta Lucreția tratează subiectele clar, cu precizie, fără ezitări. Pentru răspunsurile sale bine gîndite, tovarășul lector Dan Costin i-a notat în carnet, și de data aceasta, calificativul „foarte bine".

Ca și Lucreția Marta, un număr însemnat de studenți din grupa 130 au fost notați cu acest calificativ. L-au primit și Barbu Dobrescu, și Silvia Boroiu, și Tudor Popa, și Mariana Iosif și alții. De asemenea, destul de mulți studenți au luat calificativul „bine".

Dar... (căci este și un „dar") vreo cîțiva studenți din această grupă — păscuți de „ghinion", spun ei (și în realitate nepăsători față de îndatorirea lor de a învăța) — au fost notați cu „insuficient". Printre ei se află Monica Moldoveanu, Silvia Furtună, Nicolae Teodorescu.

Mai bine au mers lucrurile la examenul de istorie a mișcării muncitorești pe care l-au susținut studenții din grupa 322 din anul I al Facultății de horticultură. Datorită faptului că studenții acestei grupe s-au pregătit temeinic tot timpul anului, studiind cu seriozitate bibliografia indicată și luînd parte regulat la discuțiile din seminarii, ei s-au putut prezenta la examen cu un nivel de cunoștințe destul de bogat. Rezultatele muncii lor s-au văzut acum cu prisosință. Toată grupa a obținut note de trecere, evidențiindu-se în mod deosebit studenții Delia Onac, Georgeta Bogza, Filimon Giscă și alții.

Și studenții din grupa 132 a anului I de la Facultatea de agricultură s-au prezentat bine pregătiți la examenul de istorie a mișcării muncitorești. Rezultatele obținute de ei au arătat că tinerii studenți au muncit cu stăruință pentru a-și însuși învățătura marxist-leninistă. Studenți ca N. Gruia, Claudia Ghimpu, R. Popovici, D. Oprișan și alții, care în tot timpul anului s-au pregătit bine, au dat acum răspunsuri care au fost notate cu „bine" și „foarte bine". Au fost însă și unii studenți, ca Tiberiu Grigorescu sau Constantin Ionescu, care au minimalizat pregătirea examenului și s-au prezentat sub posibilitățile lor.

Studenții din anul I sînt abia la începutul sesiunii de examene. Rezultatele obținute de ei pînă acum sînt, în general, bune, ceea ce dă speranța că și la celelalte examene se vor prezenta bine pregătiți, așa încît să poată încheia cu succes acest prim an al lor de învățămînt superior.

C. PENCEA

100 de ani de învățămînt medical

In acest an s-a împlinit un veac de la înființarea Institutului medico-farmaceutic din București. Acest eveniment a fost sărbătorit de curînd într-un cadru festiv, în aula Facultății de științe juridice din Capitală. Au luat parte la festivitate academicieni, profesori universitari, conducători ai ministerelor, reprezentanți ai C.C. al U.T.M., ai Societății științelor medicale din R.P.R., ai Asociațiilor de studenți, medici, personal medico-sanitar din țară, studenți. Au participat și numeroși oaspeți străini, savanți și academicieni din diferite țări și continente.

Multe dintre lucrările prezentate cu prilejul acestei sărbătoriri au vorbit despre realizările dobîndite în țara noastră în domeniul științelor medicale, au arătat nivelul înalt al științei medicale românești, precum și contribuția ei la propășirea științei medicale mondiale. In cei 100 de ani de existență, învățămîntul medical din țara noastră s-a dezvoltat continuu, promovînd mii de medici, profesori, savanți care, prin activitatea lor științifică, au adus o contribuție valoroasă și bogată la dezvoltarea științei medicale universale, la îmbunătățirea stării sănătății poporului nostru.

Medicii din țara noastră continuă să dezvolte cu cinste opera începută în acest domeniu de marii promotori ai învățămîntului medical — N. Kretzulescu și Carol Davilla, care au pus bazele acestui învățămînt și au adus un aport deosebit la dezvoltarea învățămîntului medical din țara noastră. Sub conducerea lui C. Davilla ia ființă în anul 1855 școala de chirurgie, iar în 1856 se înființează Școala națională de medicină și farmacie, prima instituție de învățămînt superior medical. In anul 1869 această școală devine facultate de medicină. Aici au fost numiți ca profesori personalități de seamă ale științei medicale românești, ca Victor Babeș, Nicolae Kalinderu, Gheorghe Asachi, Toma Ionescu și Gheorghe Marinescu a căror activitate se remarcă prin preocuparea de a lega cercetările teoretice de nevoile de apărare a sănătății poporului.

Dezvoltarea pe care a luat-o învățămîntul medical și farmaceutic în ultimii 13 ani la noi este fără precedent. Necesitatea de a avea cadre de specialiști care să pătrundă pînă și în cele mai mici cătune a făcut să sporească mult numărul institutelor medico-farmaceutice. Ca urmare, astăzi avem cinci institute de învățămînt medical — la București, Cluj, Iași, Tîrgu Mureș și Timișoara — în care învață 10.149 studenți. Numărul absolvenților acestor institute a crescut an de an. Din anul 1944 și pînă în 1957, numai la Facultatea de medicină din București au absolvit 5480 de medici, adică mai mult decît totalul absolvenților dinainte de această dată. De asemenea, în acești 13 ani și-au terminat studiile 1877 de farmaciști, față de 2848 care au absolvit în perioada anterioară. Datorită acestei dezvoltări, proporția de medici va fi de un medic la 600—700 de locuitori, ceea ce constituie o proporție satisfăcătoare. Aceste cifre arată dezvoltarea considerabilă pe care a luat-o învățămîntul medical în țara noastră în anii regimului democrat-popular, grija partidului și guvernului pentru ridicarea învățămîntului și apărarea sănătății oamenilor muncii. Dacă înainte cu 13 ani porțiile facultăților de medicină erau deschise numai pentru fiii celor avuți, acum institutele medico-farmaceutice au devenit un bun al celor ce muncesc.

Mijloacele materiale puse la dispoziție de partid și guvern în vederea ocrotirii sănătății poporului sînt din ce în ce mai mari. Se dezvoltă rețeaua de spitale și dispensare, se iau măsuri pentru intensificarea acțiunilor de protecție a muncii și tehnică a securității, punîndu-se accent pe măsurile tehnice cu caracter preventiv, în special în industria extractivă, energetică, siderurgică și a construcțiilor. Unitățile sanitare sînt înzestrate cu utilajul necesar și se produc cantități mari de medicamente.

Dezvoltarea vertiginoasă a învățămîntului medical a impus crearea unui număr mare de cantine, cămine, biblioteci, destinate viitorilor medici. Prin reforma învățămîntului din 1948 s-a creat un nou sistem de organizare a învățămîntului medical, s-a îmbunătățit planul de învățămînt și, în conformitate cu acesta, și programa. In planul de învățămînt medical au fost introduse discipline noi ca igiena muncii, alimentației, s-au întărit disciplinele profilactice. Pentru a se asigura o justă orientare ideologico-politică a viitorilor medici s-au creat catedre de științe sociale. Procesul de învățămînt a fost pus pe baze realist-științifice. In toate institutele medico-farmaceutice din țară există preocupări serioase pentru activitatea practică, pentru cercetările științifice. Numeroase cadre didactice sînt antrenate în cercetări științifice de mare însemnătate. S-au depus eforturi deosebite pentru îmbunătățirea muncii educative în rîndurile studenților, obținîndu-se succese remarcabile în această privință. Ridicarea calitativă a învățămîntului medical este asigurată de cadre bine pregătite, care îi înarmează pe viitorii medici cu temeinice cunoștințe de specialitate și îi educă în spiritul dragostei față de patrie, față de oameni, le insuflă dorința de a fi de folos patriei și poporului.

In momentul de față se pregătește un ansamblu de măsuri în vederea îmbunătățirii continue a calității învățămîntului medical și farmaceutic. Astfel, se va introduce internatul și externatul, se vor lua măsuri pentru creșterea volumului de activități practice, pentru descongestionarea programului, astfel ca studenții să aibă mai mult timp liber pentru studiul individual.

Fiind create toate aceste condiții, studenții și cadrele didactice din învățămîntul medical sînt datori să depună toate eforturile pentru a continua cu cinste drumul deschis de înaintașii lor, de creatorii învățămîntului medical din țara noastră.

Incheierea situației școlare a elevilor din școlile profesionale și tehnice

(Urmare din pag. 3-a)

lucrare scrisă. La examenul de tehnologie specială, la anul I, concomitent cu verificarea cunoștințelor la tehnologie specială, se vor pune întrebări din tehnologia materialelor și protecția muncii studiate în anul școlar respectiv, legate de problemele prevăzute în biletul de examen tras de ucenic. Pentru examenul de promovare la școlile profesionale cu alt specific decît cel industrial, școlile din sectorul agricol, social-cultural, economic, sanitar etc. se vor considera ca „tehnologie specială" obiectele de studiu care formează specificul meseriei sau al profesiei respective

Pentru ucenicii ultimului an de studiu, trimestrul III se va încheia la 10 iunie, dată pînă la care se va recapitula și sintetiza întreaga materie parcursă în timpul anului școlar. Incheierea situației școlare anuale se va face numai pe baza mediei trimestrelor. De la 11 la 17 iunie inclusiv, ucenicii se vor pregăti pentru examenul de absolvire.

La examenul pentru obținerea certificatului de muncitor calificat și a diplomei de absolvire a școlii profesionale nu se pot prezenta decît ucenicii care au promovat ultimul an de școlarizare

De la 18 la 25 iunie aceștia vor da proba practică pentru obținerea certificatului de muncitor calificat. De la 25 la 30 iunie, ucenicii care au obținut certificatul de muncitor calificat se vor prezenta la examenul de absolvire a școlii.

Proba practică pentru obținerea certificatului de muncitor calificat constă dintr-o lucrare complexă, executată în condițiile de timp și calitate corespunzătoare categoriei tarifare pentru care ucenicul a fost pregătit de școală.

Examenul de absolvire se va da la obiectele stabilite prin planul de învățămînt respectiv. Lucrare scrisă se va da numai la tehnologia specială. Examenul la desen va consta dintr-o lucrare grafică. La celelalte obiecte, examinarea se va face oral. Nota va fi stabilită de către profesorul care predă obiectul respectiv, iar situația candidaților va fi definitivată de către întreaga comisie, după terminarea examenului.

Pentru școlile profesionale de ucenici cu meserii sezoniere al căror proces de învățămînt se desfășoară în perioade separate de învățămînt practic și învățămînt teoretic, examenele de promovare la obiectele de curs teoretic se vor da la finele perioadei de învățămînt teoretic pentru anul școlar respectiv, iar examenele de promovare la instruirea practică la sfîrșitul perioadei rezervată instruirii practice din anul școlar respectiv.

Pentru ucenicii din ultimul an de studiu, situația anuală la învățămîntul practic se va stabili pe baza notelor obținute în cursul perioadelor de practică. După aceasta ei se vor prezenta la examenul de muncitor calificat, care se va ține în perioada prevăzută pentru examenul de absolvire în planul de învățămînt, după aceleași norme ca și pentru ucenicii celorlalte școli profesionale.

După terminarea examenelor, școlile vor planifica întreaga perioadă de vară pentru ucenici, repartizîndu-le perioada de vacanță și perioada de practică.

Pentru ucenicii angajați la întreprinderi și instituții mici, cooperative meșteșugărești și meseriași particulari, anul școlar se încheie astfel: pentru ucenicii care frecventează cursurile teoretice ale unei școli profesionale, încheierea situațiilor școlare se va face în aceleași condiții ca și pentru ceilalți ucenici din școală; ucenicii care au fost pregătiți prin cursuri speciale teoretice la o școală profesională, precum și cei care au primit pregătirea teoretică în cadrul întreprinderii vor da examene de promovare, care vor consta din lucrări scrise și examinări orale la toate obiectele de învățămînt teoretic și dintr-o probă practică la învățămîntul practic.

★

Examenele de promovare și de absolvire la școlile tehnice și la școlile tehnice de maiștri se vor desfășura pînă la 30 iunie. Parcurgerea materiei semestrului II se va încheia la 31 mai.

Pentru meseriile și specialitățile ale căror planuri de învățămînt prevăd alte termene de desfășurare a examenelor se vor respecta prevederile planurilor de învățămînt respective.

Intre 1 și 15 iunie vor avea loc lecții de recapitulare și sintetizare a materiei. Intre 16-30 iunie se vor desfășura examenele de promovare, care vor consta din probe scrise și orale și din lucrări practice.

La școlile tehnice de maiștri, unde practica se desfășoară în ultima perioadă a anului școlar, examenul la instruirea practică se va da la sfîrșitul perioadei de practică.

Pentru elevii din ultimul an al școlilor tehnice sau tehnice de maiștri, situația școlară anuală a fiecărui obiect nu se va încheia prin examen de promovare, ci pe baza mediei anuale rezultată din notele semestriale. Media se exprimă prin cifre de la 5 la 1 și nu se calculează aritmetic. Ea trebuie să corespundă nivelului real de cunoștințe al elevilor.

In vederea desfășurării în bune condițiuni a examenelor de absolvire pentru școlile tehnice și tehnice de maiștri, conducerile școlilor vor lua măsuri în legătură cu parcurgerea în întregime a programelor școlare, cu recapitularea și sintetizarea lor.

La școlile ai căror elevi din ultimul an au făcut în semestrul II numai practică, recapitularea materiei se va face numai la obiectele la care se dă examen. Dacă unii din acești elevi nu au obținut rezultate satisfăcătoare la unele probe de control sau de examen la finele semestrului I, vor repeta aceste probe și vor fi reexaminați între 9-14 iunie.

La examenul de absolvire nu se pot prezenta decît elevii care au promovat ultimul an de școală.

La școlile tehnice de personal tehnic, examenul de absolvire va consta din probe scrise și orale care se vor da la materiile indicate în planul de învățămînt, dintr-o lucrare de sinteză (lucrare scrisă) asupra activității practice desfășurate în anul școlar respectiv, sau din susținerea unui proiect de diplomă, dacă planul de învățămînt prevede aceasta.

La școlile tehnice de muncitori calificați se vor da două examene: examenul de muncitor calificat și examenul de absolvire a școlii. Ambele examene se vor da în aceleași condiții ca și examenele de muncitori calificați și de absolvire de la școlile profesionale de ucenici

La școlile tehnice de maiștri, examenul de absolvire constă de asemenea din probe scrise și orale, care se vor da la materiile indicate în planul de învățămînt, dintr-o lucrare de sinteză asupra activității practice desfășurate în anul școlar respectiv, sau din susținerea unui proiect de diplomă, dacă planul de învățămînt prevede aceasta.

La școlile tehnice de personal tehnic și la școlile tehnice de maiștri, la care examenul de absolvire prevede și susținerea proiectului de diplomă (sau a unei lucrări speciale de diplomă la școlile din sectorul social-cultural) acesta va fi întocmit în perioada de pregătire a examenului de diplomă prevăzută în planul de învățămînt.

La școlile la care se susține proiect de diplomă, examenul de absolvire va consta din susținerea proiectului în fața întregii comisii și examinare orală de către profesorii de specialitate din comisie, la obiectele prevăzute în planul de învățămînt pentru examenul de absolvire.

Manualul de teoria literaturii

(Urmare din pag. 1-a)

Desigur, nu li se pot prezenta elevilor de clasa a VIII-a analize literare prea subtile, dar trebuie să li se dea măcar cîteva idei interesante, trebuie învățați să gîndească asupra textului citit, să surprindă măcar ceva din frumusețea lui originală. A-i deprinde cu ideea că pătrunderea sensului unei opere literare se reduce numai la rezumat plus lista de figuri poetice și schema versului mi se pare grav. Ca exemplu tipic, pentru că nu e cu nimic deosebit de multe altele, aș cita comentariul la „Oda ostașilor români".

Nemulțumitoare ca analize literare, îndrumările analitice prezintă și un alt inconvenient (întîlnit, de pildă, în comentariul la nuvela „Alexandru Lăpușneanu"). Ne aflăm în fața unui manual de teorie a literaturii. Un scop esențial — dacă nu chiar scopul esențial — este acela de a lămuri noțiuni'e de teorie a literaturii. Or, în desfășurarea lor amplă, îndrumările pierd din vedere scopul lecției respective, împiedicîndu-se în tot felul de observații lăturalnice. Socotesc că ar cîștiga mult dacă ar merge mai precis la țintă. Totul să fie astfel prezentat, încît să servească drept premiză pentru generalizarea finală, pentru delimitarea noțiunii ce trebuie explicată elevilor. O astfel de înlănțuire stringentă logică a comentariilor ar scuti pagini numeroase, ar ușura procesul de asimilare a cunoștințelor predate, ar deprinde și pe elevi cu desfășurarea logică a gîndirii.

Manualul păcătuiește pe alocuri și față de cerințele științifice. Prin simplismul său vulgarizator, de pildă, comentariul asupra „Rondelului apei din grădina japonezului" duce la o falsificare a însuși sensului poeziei lui Macedonski. Dar acesta e un caz izolat. De obicei, confuziile apar nu în interpretarea unei anumite opere, ci în lămurirea problemelor de teorie a literaturii.

Dat fiind scopul limitat al acestui articol și spațiul restrîns de care dispun, nici nu încerc să dezbat aici aceste probleme. Merită o cercetare specială și ea trebuie făcută neîntîrziat în coloanele publicațiilor de specialitate. Pot numai să pomenesc cîteva aspecte. Insuficient este lămurită esența comicului, redusă la contrastul între realitate și aparență. Din formularea dată în manual rezultă ideea că nu există altă modalitate a rîsului decît aceea bazată pe indignare, aceea care biciuiește un adversar (pag. 384). Tot din pricina formulărilor neprecise, elevii pot rămîne cu impresia că numai realismul face posibilă prezentarea adevărului vieții, nu și romantismul, de pildă (pag. 358). In general, se întrebuințează fără discriminare cuvîntul „realist" în sensul de „veridic", încît nu mai știi dacă veridicitatea tablourilor în „Vlaicu Vodă", „Răzvan și Vidra" etc. este o abatere de la realism sau o contrazicere a realismului, nu știi dacă, după anumite afirmații ale autorilor, n-ar fi cazul să negi acestor opere sau altora apartenența la romantism.

Cum era și de așteptat, cele mai multe lucrări discutabile sau neclare se întîlnesc în partea I-a „Noțiuni generale de teoria literaturii". In capitolul „Imaginea artistică" nu se vorbește suficient despre aspectul emoțional al artei și deci despre înrîurirea ei profundă asupra sufletului omenesc. Diferențierea între artă și știință se stabilește, în capitolul „Literatura — artă a cuvîntului", fără nici o raportare la obiectul lor (despre așa ceva se va vorbi indirect abia în capitolul „Omul în centrul operelor literare", unde însă nu li se lămurește limpede elevilor cum poate fi omul în centrul operei literare care descrie natura, de pildă). Situîndu-se pe o surprinzătoare poziție antidialectică, autorii ajung să afirme că „omul de știință examinează obiectul sau fenomenul asupra căruia și-a oprit atenția fără a ține seama de obiectele sau fenomenele înconjurătoare schimbătoare din jur, cercetează trăsăturile lui generale, permanente, acelea care nu se schimbă după împrejurări..." Noțiunile de partinitate, caracter național și caracter popular sînt insuficient lămurite și în deosebi neraportate una la cealaltă. Tema este concepută abstract, sociologizant, ca sector al vieții, nu ca temă concretă a unei anumite opere de artă incorporată în substanța ei vie și unică.

Din punct de vedere științific și pedagogic, una dintre problemele cele mai acute ale manualului rămîne aceea a definițiilor, care sînt uneori confuze sau discutabile (definiția nuvelei etc.) și aproape întotdeauna greoaie, alambicate, imposibil de reținut. Practica la catedră în acest an a dovedit cu prisosință că definițiile trebuie neapărat reformulate mai simplu, mai precis și mai concis. Nu insist asupra acestui punct extrem de important, pentru că am convingerea că aș bate la porți deschise. Toată lumea este convinsă: cel puțin elevii și profesorii, cei care folosesc manualul In cadrul discuțiilor din cercurile pedagogice, profesorii au fost unanimi în susținerea necesității unei revizuiri a definițiilor.

Supărătoare sînt și unele inconsecvențe. Adăugirea sau nu a notei istorico-literare pare dictată de criterii arbitrare. Chiar și structura notelor în situații similare diferă în mod nejustificat. (La dramă și comedie sînt urmărite formele pe care aceste specii le-au luat de-a lungul timpului; la tragedie se vorbește numai despre originea ei).

Pentru că nu este deloc lipsit de importanță în practica pedagogică, aș vrea să mă opresc și asupra aspectului grafic. Lipsesc ilustrațiile, atît de necesare în special într-un manual în care elevii iau contact cu un domeniu vast și în mare măsură străin lor pînă atunci: literatura universală. In această privință constatăm un regres față de manualele de istorie a literaturii.

★

Am discutat pînă acum manualul ca atare, arătînd cum și unde socotesc că ar trebui îmbunătățit. Nu pot încheia însă fără a spune că, după părerea mea, problema nu poate fi rezolvată pe deplin mulțumitor cîtă vreme discuția se poartă numai pe acest teren. Rădăcinile dificultăților întîmpinate trebuie căutate mult mai departe. Deficitară este în primul rînd programa, pe care autorii au fost obligați să o respecte: este supra-supraîncărcată și aglomerează nenumărate opere în loc să concentreze dezbaterea multor probleme conexate între ele prin studiul aprofundat al unei singure lucrări.

In sfîrșit, așa cum am avut prilejul să o spun în repetate rînduri, cred că noțiunile generale de teorie a literaturii pot fi tratate la nivelul cerut numai la sfîrșitul școlii medii, ca o încununare și sintetizare a tuturor cunoștințelor dobîndite treptat.

La muzeul raional

Elevii școlii medii nr. 1 din Dej în vizită la muzeul raional din localitate.

Pe scrin CORESPONDENȚII

Despre munca obștească a cadrelor didactice

Un mare număr de învățători și profesori din țara noastră desfășoară în rîndurile țăranilor muncitori o activitate rodnică, neobosită pentru atragerea acestora pe făgașul agriculturii socialiste și pentru ridicarea nivelului lor cultural. Numeroase scrisori sosite la redacția ziarului nostru vorbesc despre acest lucru. Să răsfoim cîteva din aceste scrisori.

După cum ne scrie tov. **VESPASIAN ȘTEFANESCU**, o frumoasă activitate desfășoară cadrele didactice din comuna Chirnogi, raionul Oltenița. Invățătorii Nic. Oncescu, Stan Pană, Nic. Manea și alții stau deseori de vorbă cu țăranii muncitori, lămurindu-i, pe baza unor exemple concrete din viața raionului, asupra avantajelor pe care le aduce munca în colectiv. Pe această cale cadrele didactice din comună își întăresc tot mai mult contribuția la lărgirea celor cinci întovărășiri agricole din localitate.

Citind scrisoarea tov. **C. PREDESCU**, aflăm că învățătorii și profesorii din comunele Răchitoasa, Burdusaci și Crăiești, raionul Zeletin, țin regulat conferințe în legătură cu problemele agrotehnicii, dau sfaturi cu privire la îngrijirea culturilor, popularizează succesele obținute de membrii gospodăriilor agricole colective și ai întovărășirilor agricole.

Lucruri frumoase se pot spune și despre cadrele didactice din satul Fundeni, raionul 23 August. Așa cum ne informează tov. **GLEB STATNIC**, printre pedagogii din acest sat se numără agitatori destoinici ca tov. C. Marinescu, Gh. Cotofană și T. Tunescu. Ei i-au lămurit pe țăranii muncitori C. Mincu, C. Filip, Nic. Tîrcă, I. Banu, Nic. Ene, I. Apostol etc., care astăzi se numără printre membrii întovărășirii agricole din comună.

Cadrele didactice se preocupă mult și de munca culturală în rîndurile țăranilor muncitori. Astfel, în regiunea Timișoara, după cum ne scrie tov. **TRAIAN GALERIU**, circa 40 la sută din numărul total al directorilor de cămine culturale sînt cadre didactice, iar un mare număr de dirijori de coruri, de dirijori de orchestră, de instructori ai echipelor și ai brigăzilor artistice sînt de asemenea învățători și profesori. Invățătorul Pavel Duda, din comuna Belinț, raionul Lugoj, este dirijorul unui cor format din 80 de persoane, iar unele cadre didactice din această localitate, ca Eugen și Alexandrina Benghina, Maria Cralovi-ceanu, Cleopatra Trișcău, Ersilia Frățilă participă cu însuflețire la pregătirea unor piese de teatru ca „O ratuială", „Micul patriot" etc. Invățătoarea Tatiana Groza, responsabila comisiei de lemei, a organizat cu sătenecele gospodine un cerc în care se predau cunoștințe despre cultivarea grădinilor cu zarzavat, creșterea păsărilor, creșterea viermilor de matase. Aici se predau, de asemenea, lecții de croitorie.

In scrisoarea sa, tov. **LAZAR NOGHIU** ne povestește despre frumoasa activitate culturală desfășurată de pedagogii din comuna Șinteu, regiunea Oradea. Sprijiniți de utemiști și de țăranii muncitori, pedagogii din această comună au pregătit în cadrul căminului cultural un frumos program artistic, compus din cîntece, jocuri populare etc. De asemenea, au pregătit un spectacol cu piesa „Soția baciului". Obținînd frumoase succese, colectivul artistic al acestei comune a dat spectacole și în alte localități, ca Nădlac și Peregul din regiunea Timișoara.

Tov. **NICOLAE BALTASIU** ne scrie că pedagogii și elevii din raionul Șomcuta Mare au organizat frumoase serbări, care contribuie la culturalizarea țărănimii muncitoare. Astfel, cadrele didactice de la școala din comuna Seini au pus în scenă comedia în trei acte „Titanic Vals", cu care, în timpul lor liber, au făcut cîteva deplasări prin comunele învecinate.

★

Dacă așa stau lucrurile în majoritatea satelor țării noastre, se mai întîlnesc încă, din păcate, învățători și profesori care nu răspund cum se cuvine la sarcinile pe care le au în desfășurarea muncii obștești. Bunăoară, cadre didactice ca Ion Vochițoiu, Maria Minohulescu sau Grigore Vîlceanu din comuna Săulești, raionul Gîlort, nu depun toată stăruința în munca lor obștească.

Este necesar ca toți pedagogii din țara noastră să urmeze exemplele pozitive ale acelor cadre didactice care, pe lîngă stăruitoarea lor muncă la catedră, aduc o contribuție însemnată la atragerea țărănimii muncitoare pe făgașul agriculturii socialiste, la răspîndirea culturii în popor.

Redacția și administrația: București, Piața „Scînteii", Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața „Scînteii". Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Invățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt

ANUL IX Nr. 424 Vineri 24 mai 1957 4 PAGINI 25 BANI

In pragul sfîrșitului de an

Ca în toate școlile, problema recapitulării finale a materiei și a încheierii cu succes a anului școlar preocupă îndeaproape și colectivul didactic al școlii noastre.

In cadrul consiliului pedagogic s-au discutat din timp problemele privitoare la planificarea temelor recapitulative, iar în comisiile pe obiecte s-au conturat subiectele ce urmau să fie tratate, fără să se omită forme cît mai variate și mai atractive de recapitulare: alcătuirea unor referate de către elevi (fără să se abuzeze însă de acestea, pentru a nu se ajunge la supraîncărcare), lecții ținute în atelier și laborator etc. O atenție deosebită s-a acordat stabilirii temelor la obiectele care asigură politehnizarea învățămîntului, astfel încît aceste teme să scoată în evidență legătura cunoștințelor teoretice cu practica, cu procesul de producție.

In perioada de recapitulare noi organizăm și scurte vizite ale elevilor în întreprinderi, pentru ca ei să poată vedea în ansamblu cum se aplică în practică o serie întreagă de cunoștințe pe care le-au studiat în timpul anului. Elevii claselor a IV-a, de pildă, au vizitat turnătoria întreprinderii „Mao Tze-dun", din apropierea școlii. Vizita aceasta a avut și un însemnat efect educativ, deoarece, văzînd eforturile muncitorilor, strădania lor, elevii s-au simțit și ei, la rîndul lor, mobilizați în muncă, au înțeles mai bine că trebuie să lucreze cu seriozitate.

In cadrul unui schimb de experiență organizat cu o școală din Cluj, profesorii de fizică din școala noastră au pregătit cu elevii claselor a VIII-a o lecție de recapitulare a cunoștințelor în fața strungului. Lecția se va desfășura în ultimele două ore de fizică din acest an, în atelierul școlii profesionale „Clement Gottwald" unde, de altfel, elevii au desfășurat de la începutul anului lucrările practice prevăzute în programă. In pregătirea lecției profesorii au fost ajutați de specialiști de la școala profesională. Așteptăm de la această lecție rezultate interesante, deoarece vrem să verificăm, cu ajutorul ei, în ce măsură și-au însușit elevii cunoștințele de mecanică și cum știu să aplice în practică cele învățate.

Lecții asemănătoare se vor organiza și cu elevii claselor a VII-a și a X-a în laboratorul electrotehnic, în legătură cu aplicarea în practică a cunoștințelor despre electricitate.

Profesorii de matematică au prevăzut să efectueze cu elevii claselor a IX-a și a X-a măsurători a distanțelor inaccesibile și a înălțimilor a căror bază este inaccesibilă. In acest scop s-au construit din timp aparatele necesare.

Pentru a-și concretiza cunoștințele despre agricultură și mecanizarea agriculturii, elevii claselor a VII-a au vizitat întreprinderea „Semănătoarea", unde au văzut diferite tipuri de mașini agricole, felul cum sînt construite și cum funcționează.

Au fost și cazuri cînd nu s-a acordat atenția meritată recapitulării și a trebuit să reînnoim lupta împotriva acestui păcat, pe cît de vechi pe atît de dăunător, care duce la improvizații, la repartizarea nejustă a timpului afectat unor capitole, la revederea nesistematică, uneori chiar haotică, a cunoștințelor, la lecții plictisitoare, sarbede, neatractive.

O greutate pe care am întîmpinat-o în munca noastră a fost aceea provocată de faptul că la unele obiecte programa a fost prea încărcată și manualele au apărut cu întîrziere sau deloc — cum ar fi istoria la clasa a V-a, literatura la clasele a VIII-a și a X-a etc. Pentru învingerea acestor dificultăți au fost și mai sînt încă necesare eforturi mari și din partea profesorilor, și din partea elevilor.

S-ar putea adăuga încă multe în legătură cu ceea ce am realizat, în perioada aceasta, ca și în legătură cu greutățile întîmpinate și cu lipsurile pe care le mai avem. Ne mărginim însă numai la semnalarea faptului că direcția școlii și-a dat seama, pe parcurs, că n-a organizat cu suficientă grijă controlul desfășurării lecțiilor

(Continuare în pag. 4-a)

Pentru copii, florile vieții

In fiecare an, la 1 iunie, milioane de oameni din întreaga lume sărbătoresc Ziua internațională a copilului. „Copiii sînt florile vieții" — spunea Maxim Gorki. Pentru ei, în patria noastră se creează condiții minunate de dezvoltare. Micii cetățeni ai țării sînt înconjurați de dragoste, de grijă plină de căldură.

Cu prilejul sărbătorii copiilor, în fiecare sat și oraș din Republica noastră Populară se vor organiza în acest an manifestări interesante și atractive, bogate în conținut: șezători literare, seri de basm, vizite și excursii, întîlniri ale copiilor cu luptători din ilegalitate, cu muncitori fruntași, colectiviști, scriitori și oameni de știință.

Pe ecranele cinematografelor din Capitală și din celelalte orașe ale țării vor rula filme pentru copii. Ei vor avea prilejul să vadă „Ora H", „Măgărușul Magdanei", „Doi prieteni", „Fetița mincinoasă", „Nufărul roșu", „Copilărie fericită", „Primul punct" și multe alte filme care vorbesc despre viața copiilor de la noi și de peste hotare, în trecut și astăzi.

De asemenea, pe scenele teatrelor, cluburilor, căminelor culturale și în școli vor fi prezentate programe artistice închinate copiilor. In regiunea Galați se vor organiza zile consacrate artiștilor amatori, micilor naturaliști, zootehnicieni și tehnicieni, o zi a sportului precum și un concurs literar cu tema: „Viața fericită a copiilor din patria noastră". In întreaga regiune se vor deschide 20 de expoziții și bazare cu obiecte confecționate pentru cei mici și se vor aprinde numeroase focuri de tabără.

Colectivele unor întreprinderi din regiunea Stalin pregătesc pentru copii hăinuțe tricotate, jucării, noi sortimente de dulciuri. Muncitorii fabricii „Idealul" din Mediaș au confecționat un nou tip de biciclete, un mare număr de triciclete și trotinete.

In satele și comunele din Regiunea Autonomă Maghiară, comisiile de femei și organele sfaturilor populare comunale au luat măsurile necesare pentru organizarea și buna funcționare a 240 de grădinițe sezoniere.

In cinstea zilei de 1 Iunie, revista „Luminița" va face o frumoasă surpriză cititorilor ei prin editarea unui album de povești vesele, în imagini interesante, intitulat „Hai să rîdem". Acest album va fi tipărit în mai multe culori. La ilustrarea lui și-au dat concursul caricaturiști și graficieni cunoscuți ca Taru, Rik, Arno, Cobar, Leru etc.

In întreaga țară se fac pregătiri intense pentru Ziua copilului. Aceste pregătiri sînt o mărturie grăitoare a dragostei și grijii pe care o poartă poporul nostru copiilor — nădejdea și bucuria lui.

Un grup de delegați la seminarul internațional de la Sinaia.

Seminar internațional la Sinaia

Incepînd de luni dimineață, în vîrful turlelor castelelor Pelișor și Foișor de la Sinaia flutură în bătaia vîntului drapelul albastru al Organizației Națiunilor Unite, sub ale cărei auspicii se desfășoară un eveniment de o importanță deosebită pentru pedagogii europeni — seminarul internațional asupra educației adulților în Europa.

Recunoscînd realizările dobîndite de Republica noastră populară în domeniul educației adulților, Federația Mondială a Asociațiilor pentru Națiunile Unite, în colaborare cu U.N.E.S.C.O., au încredințat țării noastre cinstea de a organiza un seminar internațional asupra acestei teme importante. La Sinaia au sosit oaspeți de seamă, reprezentînd atît O.N.U. și organismele sale specializate, cît și organizațiile și instituțiile care se ocupă de problema educației adulților din 14 țări europene. Iată numele cîtorva dintre aceștia: dr. Robert Smith, secretar general ad-interim al Federației Mondiale a Asociațiilor pentru Națiunile Unite și Dr. Anoushiravan Khoshkish, director de studii în această Federație, Paul Jonkowski, din partea O.N.U., Allan Degerman, directorul unei școli populare pentru adulți din Suedia, care este directorul de studii al seminarului, Georges Collard, din Franța, conferențiar la Centrala de educație muncitorească, Lilia Marinova Karagiozova, din R.P. Bulgaria, directoare a Institutului pedagogic din Varna, Arne Johannes Nissen, din Danemarca, directorul unei școli din Fensmark, Vasile Simonide, din Grecia, conferențiar la Școala superioară de studii industriale din Atena, K. V. Turinov, profesor la Universitatea de Stat „Lomonosov" din Moscova și alte delegații din diverse țări ale Europei.

Delegația romînă este formată din Octav Livezeanu, vice-președinte al I.R.R.C.S., Dumitru Mihalache, secretar general al S.R.S.C., prof. Cristea Pantazi și Lajos Nagy, directori generali în Ministerul Invățămîntului și Culturii, prof. N. Pascu, președintele C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt, prof. Stanciu Stoian, directorul Institutului de științe pedagogice, dr. Elena Vîlcoci, secretară a Comitetului național pentru apărarea copilului, secretară a C.F.D.R.

Seminarul s-a deschis luni dimineață printr-o ședință festivă la care au luat cuvîntul reprezentanți ai O.N.U. și ai Federației Mondiale a Asociațiilor pentru Națiunile Unite, precum și Mihail Macavei, membru în Comitetul executiv al Asociației Romîne pentru Națiunile Unite, C. Nicuță, adjunct al ministrului Invățămîntului și Culturii, prof. Iorgu Iordan, rectorul Universității „C. I. Parhon" care a salutat pe participanți în numele cadrelor didactice din țara noastră.

Intr-una din sălile castelului Foișor, reprezentanții O.N.U. și ai organismelor specializate au prezentat participanților la seminar conferințe informative despre activitatea organizațiilor respective. Astfel de conferințe au avut ca teme „Activitatea organizației Națiunilor Unite și a principaleior sale organisme în cei 11 ani de existență", „O.N.U. în problema agriculturii și alimentației", „Organizația internațională a muncii, legislația și activitatea ei" etc.

Una dintre conferințele urmărite cu viu interes a fost conferința „Educația adulților și progresul economic și social", prezentată de prof. Stanciu Stoian, directorul Institutului de științe pedagogice, membru al delegației romîne.

Conferențiarul a făcut un scurt istoric al educației adulților în țara noastră și a subliniat realizările dobîndite în acest domeniu în ultimii ani. „Trebuie să arătăm mai întîi—a spus printre altele conferențiarul — că datorită faptului că educația adulților este la noi o problemă de stat, de ea se ocupă în bună măsură sistemul de învățămînt public. Și în alte părți se întîlpă acest lucru, dar la noi educația adulților este parte componentă a învățămîntului public. Astfel, noi avem o întreagă rețea de cursuri fără frecvență, cursuri organizate și îndrumate de cadre didactice retribuite de stat, școli și cursuri serale muncitorești și sătești".

In continuare, prof. Stanciu Stoian s-a ocupat și de educarea adulților în țara noastră, prin instituții speciale cum sînt S.R.S.C., Așezămintele culturale, organizații sanitare și sportive etc. Vorbitorul a arătat că semnele progresului realizat în educația adulților din țara noastră sînt lichidarea analfabetismului, creșterea activității editoriale etc.

Conferința prezentată de prof. Stanciu Stoian nu este singura manifestare a delegației romîne care a stîrnit interesul participanților la seminar. Delegația romînă a difuzat celorlalte delegații un amplu raport privind problema educației adulților din R.P.R. Raportul conține date semnificative despre progresul realizat în acest domeniu prin diferite forme de educație.

In afara conferințelor care au loc în plenară, participanții seminarului au fost împărțiți în două grupe de lucru. Primul grup, la a cărui conducere a fost ales prof. Stanciu Stoian, discută metodele și condițiile materiale necesare educării adulților, precum și metodele de educare a adulților pentru promovarea înțelegerii internaționale printr-o mai bună cunoaștere a Națiunilor Unite. Primele intervenții ale participanților romîni au fost prezentate de prof. Cristea Pantazi și dr. Lajos Nagy.

In cea de a doua grupă de lucru, condusă de prof. Johannes Engberg, profesor la o școală pentru adulți din Danemarca, se discută rolul diferitelor organizații în educarea adulților și problema calificării educatorilor pentru adulți.

In aceste zile, seminarul de la Sinaia își continuă lucrările. El constituie un rodnic schimb de experiență între educatorii europeni și va contribui, desigur, și la progresul educației adulților din țara noastră.

A. VALENTIN

DECADA CULTURII R.S.F.S.R.

Probleme actuale ale învățămîntului nostru*)

E. I. Afanasenko

ministrul Invățămîntului al R.S.F.S.R.

Пользуясь любезностью „Учительской газеты" Румынской Народной Республики, хочу передать от учителей РСФСР сердечный братский привет нашим коллегам-учителям социалистической Румынии и пожелать им успехов в благородном труде на благо своей Родины.

Е. Афанасенко

Folosind amabilitatea „Gazetei învățămîntului" din Republica Populară Romînă, doresc să transmit din partea cadrelor didactice din R.S.F.S.R. un cald salut frățesc colegilor noștri — cadrele didactice din Romînia socialistă — și să vă urez succes în nobila muncă pentru binele patriei.

21.05.57 **E. AFANASENKO**

După Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, puterea sovietică, poporul rus ca și celelalte popoare ale țării noastre au primit și în domeniul învățămîntului ca și în celelalte domenii, o foarte grea moștenire. Aproximativ 4/5 din numărul total al copiilor de vîrstă școlară nu erau cuprinși în școală, exista o lipsă acută de clădiri pentru școli.

Trebuie să fi trăit acele timpuri ca să-ți dai seama cît de uriașe, cît de mari și complexe au fost greutățile pe care am reușit să le lichidăm pînă în preajma celui de al doilea război mondial. De aceea, pentru noi, oamenii sovietici, este ușor de înțeles de ce, de cîte ori vorbim despre cultură, vorbim mai întîi despre rezultatele uriașe pe care le-am dobîndit în domeniul învățămîntului, în rezolvarea acestei sarcini cu adevărat istorice.

După război am reușit să înfăptuim în orașe învățămîntul mediu general obligatoriu, iar acum, în lumina sarcinilor trasate de cel de al XX-lea Congres al P.C.U.S., am trecut la înfăptuirea învățămîntului mediu general obligatoriu în întreaga țară.

La Congresul al XX-lea al partidului nostru au fost subliniate succesele mari și incontestabile obținute pe tărîmul învățămîntului public. Dar, în conformitate cu sarcinile care stau astăzi în fața noastră, la Congres au fost aduse și critici școlii sovietice, Ministerului Invățămîntului, precum și Academiei de științe pedagogice. Critica stăruia în deosebi asupra faptului că școala noastră, care rezolvă cu succes problema predării bazelor științelor, rezolvă încă nemulțumitor sarcina de a pregăti elevii pentru activitatea practică, pentru viață. Congresul a cerut ca Ministerul Invățămîntului, împreună cu Academia de științe pedagogice, să ia măsuri hotărîte pentru lichidarea acestei lipse și a indicat căile pentru rezolvarea acestei probleme, arătînd că școala trebuie să devină o școală de cultură generală politehnică.

Ideea politehnizării învățămîntului școlii medii, ideea învățămîntului politehnic nu este o idee nouă. Incă de mult clasicii pedagogiei, ca de pildă Rousseau și mai ales Pestalozzi, au pus problema necesității învățămîntului politehnic.

Intemeietorii comunismului științific, Marx, Engels și Lenin, au acordat multă atenție problemei politehnizării învățămîntului. Trebuie să arăt că în Programul Partidului Comunist adoptat încă la Congresul al VIII-lea s-a prevăzut de asemenea necesitatea de a se introduce învățămîntul politehnic în școli.

Aprecierea principală a esenței problemei politehnizării învățămîntului este pentru noi o problemă cît se poate de clară. Căile pentru rezolvarea ei, însă, nu sînt încă destul de clare. Școala sovietică și știința pedagogică sovietică se preocupă în momentul de față de găsirea acestor căi pentru rezolvarea problemei politehnizării învățămîntului.

Curînd după Congres, Ministerul Invățămîntului și Academia de științe pedagogice au elaborat o nouă programă de învățămînt. Țin să subliniez că, în năzuința noastră de a rezolva problema politehnizării, noi considerăm ca o condiție neapărat obligatorie faptul ca înfăptuirea politehnizării învățămîntului să nu ducă în nici un caz la scăderea nivelului de cultură generală al elevilor. Aceasta este condiția principală și obligatorie și de aceea nu este cituși de puțin vorba de reducerea atenției față de disciplinele din ciclul științelor sociale. Dimpotrivă, întemeindu-ne pe experiența care o avem și pe convingerea noastră profundă, socotim că înfăptuirea politehnizării este însoțită și va fi și pe viitor neapărat însoțită de înlăturarea elementelor scolastice, a elementelor de tocealâ mai bine zis, care, fără îndoială, se mai vădesc în școli.

Conform noului plan de învățămînt care se aplică acum în școlile noastre a fost sporit numărul orelor de lucru manual la clasele I—IV, al orelor de lucru în ateliere sau pe loturile experimentale în clasele V—VII. A fost desființat studiul constituției, ca obiect aparte în clasa a VII-a, capitolele de constituție fiind introduse în cursul de istorie din clasa a X-a. In clasele VIII—X au fost introduse obiecte noi — bazele producției industriale pentru școlile de la orașe și bazele producției agricole pentru școlile de la sate, precum și practica obligatorie în fabrici și uzine la orașe și în colhozuri sau sovhozuri la sate.

Nu este vorba în nici un caz de transformarea învățămîntului de cultură generală într-un învățămînt profesional. Este vorba de studierea indicilor calitativi de bază, fundamentali ai producției industriale sau agricole actuale, de înarmarea elevilor cu deprinderi de producție. Pentru elevii din clasele VIII—X planul prevede și ore facultative pentru dobîndirea unor deprinderi concrete de mînuire a anumitor mașini-unelte și a cunoștințelor de agrotehnică și de zootehnie.

Acest plan nou de învățămînt este verificat în anul școlar curent într-un număr de 585 de școli din republică. Am făcut pînă acum un bilanț al experienței dobîndite, am adus unele corective, pentru că nu totul era perfect. Planul îmbunătățit va fi verificat în anul școlar viitor într-un număr de aproximativ 4.000 de școli. Vom continua să corectăm lipsurile pe care le vom constata, urmînd ca după un an să introducem noul plan de învățămînt în toate școlile.

Desigur, un asemenea plan cere existența unei baze de producție extrem de bună, de bogată. Este necesar ca fiecare școală să aibă cabinete foarte bine utilate de fizică, de chimie, biologie, de desen tehnic, de geografie și chiar de matematică. In afară de aceasta, trebuie să existe pe lîngă școli ateliere.

Am și început să înființăm pe lîngă unele școli cîte un atelier de croitorie, deoarece fiecare elevă este o viitoare soție și o

(Continuare în pag. 2-a)

*) Textul prescurtat al conferinței ținute la Clubul Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt din Capitală de E. I. Afanasenko, ministrul Invățămîntului al R.S.F.S.R., șeful delegației de oameni de cultură din R.S.F.S.R. care ne vizitează țara în cadrul Decadei culturii R.S.F.S. Ruse.

CIFRE ȘI FAPTE

O mare dezvoltare a luat în R.S.F.S.R. învățămîntul superior. Față de 86.000 de studenți cîți erau în anul 1914, pe teritoriul actual al Federației Ruse există astăzi 1.200.000 de studenți.

*

Institutele de învățămînt superior sînt răspîndite pe întreg teritoriul R.S.F.S.R., pînă în cele mai îndepărtate regiuni. Astfel, în orașul Habarovsk, situat pe Amur, există trei institute de învățămînt superior, iar la Vladivostok, punctul terminus al căii ferate siberiene, funcționează cinci institute de învățămînt superior.

*

Cel mai important centru științific al R.S.F.S.R. și al întregii Uniuni Sovietice este Academia de științe a U.R.S.S. In principalele centre culturale ale R.S.F.S.R. Academia de științe a înființat filiale. Asemenea filiale există la Sverdlovsk, Petrozavodsk, Kazan, Novosibirsk, Irkuțk etc. Academia de științe are o rețea întinsă de institute de cercetări. In anul 1956, numărul lor a ajuns în R.S.F.S.R. la 712 institute (inclusiv filiale) dintre care la Moscova 308 și la Leningrad 141.

Un oaspete de seamă

Pedagogii și elevii școlii noastre au trăit în ziua de 21 mai clipe de adevărată sărbătoare: ne-a vizitat tov. E. I. Afanasenko, ministrul Invățămîntului al R.S.F.S.R.

Oaspetele s-a interesat mult și îndeaproape de activitatea școlii noastre, de experiența pe care am dobîndit-o noi în aplicarea măsurilor privitoare la politehnizarea învățămîntului. Cu multă solicitudine, el ne-a împărtășit din experiența școlilor din R.S.F.S.R., dîndu-ne informații deosebit de interesante asupra muncii acestora.

In timpul vizitării școlii, tov. Afanasenko a fost atras de voioșia copiilor din clasele elementare, care-și petreceau recreația în curte. A lăsat imediat de-o parte orice altă preocupare și s-a grăbit să coboare printre ei. Copiii l-au înconjurat îndată cu bucurie și dragoste, i-au arătat pe aceia dintre ei care învață cel mai bine. S-a legat repede o discuție vie și plină de interes. Recreația li s-a părut tuturora — și în primul rînd elevilor — neobișnuit de scurtă.

Nu este, desigur, întîmplător faptul că oaspetele a făcut cele mai lungi popasuri printre elevi. Unul dintre ele s-a petrecut într-o sală unde aveau loc repetiții ale corului elevilor din clasa a II-a, altul în camera pionierilor.

La plecare, oaspetele a fost însoțit de sute de priviri care exprimau în același timp regretul provocat de despărțire și recunoștința pentru cinstea pe care ne-a făcut-o, găsindu-și timp să vină printre noi.

O. ȘAFRAN

directorul școlii medii nr. 11 „Dimitrie Cantemir"

Conferința mondială de la Varșovia a cadrelor didactice

Intr-o ședință care a avut loc de curînd, Comitetul de pregătire a Conferinței mondiale de la Varșovia a cadrelor didactice, compus din reprezentanți ai Comitetului Administrativ al F.I.S.E., din delegați ai Sindicatului de Invățămînt din Japonia și ai Federației Educatorilor din Siria, a constatat că anunțarea Conferinței mondiale a cadrelor didactice a trezit un mare interes în rîndurile pedagogilor, în special în țările Asiei, în țările arabe și în America Latină. Numeroase organizații de pedagogi și-au manifestat dorința de a participa activ la pregătirea conferinței.

Comitetul de pregătire a Conferinței mondiale a cadrelor didactice a stabilit un proiect pentru ordinea de zi. Acest proiect prevede, printre altele, prezentarea următoarelor referate: „Situația actuală a școlii și a cadrelor didactice din întreaga lume, căile de îmbunătățire"; „Educarea tineretului în spiritul patriotismului și prieteniei între popoare"; „Căile de realizare a unității internaționale a cadrelor didactice"; „Ziua mondială a Chartei Educatorilor".

Cu prilejul Conferinței mondiale de la Varșovia a cadrelor didactice se va organiza o expoziție cu privire la situația actuală a școlii și a pedagogilor din întreaga lume. După Conferință, expoziția va fi prezentată și într-o serie de alte țări.

Se prevede, de asemenea, turnarea, cu ajutorul Institutului Filmului Polonez, a unui film al Conferinței, care va fi apoi folosit pentru turnarea unui film despre cadrele didactice.

La Expoziția de artă aplicată și decorativă a R.S.F.S.R. din București

ÎN ETAPA RECAPITULĂRII FINALE

Există oare toate condițiile?

Ultimele zile ale lunii mai au adus și în școala medie din Roșiori o atmosferă de muncă mai încordată ca de obicei, iar pentru elevii claselor a IV-a, a VII-a și a X-a, emoția apropiatelor examene. Profesorii își pregătesc cu seriozitate lecțiile de recapitulare, iar cei mai mulți dintre elevi frecventează cu regularitate orele de consultații și meditații. Aceste condiții nu sînt însă suficiente pentru a asigura succesul la învățătură al elevilor. Cum trăiesc ei? În ce mod își pregătesc lecțiile? De către cine și cum sînt îndrumați în această perioadă?

În răspunsurile la aceste întrebări trebuie căutate de multe ori cauzele reușitei sau nereușitei elevilor noștri. O preocupare mai atentă merită în această privință copiii care locuiesc departe de familiile lor, în internate sau la gazde.

În internatul școlii medii din Roșiori sînt găzduite un număr de 64 de eleve. Pe cele care au cursuri după amiaza le-am găsit în sala de meditație, spațioasă și dotată cu tot mobilierul necesar. Fetele mi-au vorbit cu plăcere despre condițiile mulțumitoare pe care le au în internat: hrană substanțială și gustoasă, liniște necesară studiului și odihnei.

Activitatea elevelor interne în orele consacrate studiului individual este supravegheată de tovarășa pedagogă, controlată de diriginți și de tovarășul Ion Alexandrescu, directorul adjunct al școlii. Diriginții se interesează de modul în care se pregătesc elevele interne pentru lecțiile recapitulative, le dau îndrumări utile cu privire la studiul individual. Majoritatea elevelor din internat frecventează orele de consultații și meditații organizate de școală și conduse de către profesorii de specialitate.

Cu toate acestea, există în internat un număr de zece eleve rămase în urmă la învățătură, dintre care două chiar în primejdie de a pierde anul. Dacă insuccesul la învățătură al unor elevi poate fi justificat prin lipsa unui control permanent din partea părinților sau datorită condițiilor nu întotdeauna bune de viață pe care le au unii elevi care locuiesc la gazde, aceste motive nu mai pot fi invocate atunci cînd e vorba de copiii care trăiesc în internat și, prin urmare, ar trebui să fie în permanență sub grija și îndrumarea școlii, a pedagogilor. Înseamnă că acești copii n-au fost controlați cum trebuie, n-au fost sprijiniți suficient.

Pentru a îndrepta, în măsura în care aceasta mai este posibil pînă la sfîrșitul anului școlar, situația la învățătură a elevelor din internat rămase în urmă la învățătură, se pot organiza pentru ele forme speciale de ajutorare, cum sînt, de pildă, meditațiile. De asemenea trebuie controlată frecvența lor la formele de studiu organizate de școală (lecții recapitulative, consultații etc.) și, mai ales, trebuie sprijinite în desfășurarea studiului individual.

Care este, însă, situația celor care n-au putut fi cuprinși în internat? În majoritatea lor, aceștia sînt băieți. Unii dintre ei se pregătesc cu seriozitate pentru lecțiile recapitulative și pentru examene. Alții însă neglijează învățătura. O vizită în strada 7 Noiembrie nr. 55, unde locuiesc la cetățeanul Marin Gheorghe elevii Marian Spălățelu și Matei Georgescu din clasa a X-a „A", precum și elevul Gheorghe Nițu din clasa a VIII-a „B", ne va edifica în această privință. În cameră sînt aruncate în neorînduială manuale, caiete de notițe și bucăți de pîine uscată. Nici unul dintre cei trei elevi n-a fost găsit acasă. N-au fost găsiți acasă nici elevii Alexandru Pereteanu, din clasa a X-a „B" și Alexandru Angelescu, din clasa a X-a „A", care locuiesc la cetățeanul Marin Gugiu. Acesta nu a putut da lămuriri asupra locului unde se găseau elevii la o oră cînd ei trebuiau să fie preocupați, în primul rînd, de pregătirea lecțiilor, de recapitularea materiei pentru examene.

Deși conducerea școlii s-a interesat de îmbunătățirea condițiilor de viață ale elevilor care locuiesc la gazde, unii diriginți ca tov. Ștefan Popescu, Gheorghe Pîrvulescu și Ion Stratulat luînd deseori măsuri concrete în această privință, școala nu a făcut tot ceea ce trebuia. În condițiile cînd nu există internat pentru băieți alegerea gazdelor și controlul elevilor care locuiesc aici trebuie să fie o preocupare cărela școala să-i acorde o mai mare importanță.

Sfatul popular al raionului Roșiori și cel al regiunii București vor trebui să-și propună amenajarea unui local pentru internat, iar într-un viitor cît mai apropiat să construiască un local corespunzător.

Îmbunătățind, în această perioadă, toate condițiile care determină succesul la învățătură, școala medie din Roșiori va reduce numărul celor rămași în urmă, va contribui la mai buna pregătire a elevilor.

V. ALEXANDRU

De vorbă cu părinții

În timpul care a mai rămas pînă la sfîrșitul anului școlar — și, îndeosebi, pînă la examene — se mai pot lua multe măsuri, se mai pot face multe lucruri, pentru a încheia munca pedagogilor și a elevilor cu rezultate bune.

Acum, cînd ne sporim eforturile pentru recapitularea cît mai temeinică a materiei, avem în deosebi nevoie de ajutorul părinților. Baza recapitulării o constituie, după cum se știe, studiul individual pe care elevii îl desfășoară acasă. Este firească, deci, grija noastră pentru a lămuri părinții asupra felului cum pot înlesni acest studiu al copiilor lor, pentru a le arăta cum să-i supravegheze și să-i ajute pe copii.

De curînd în cadrul unei adunări cu părinții, am stat pe îndelete de vorbă cu ei asupra tuturor acestor probleme, am stabilit împreună cu ei măsuri concrete în vederea îmbunătățirii muncii în această perioadă. Părinții au ascultat, la început, un referat amplu, prezentat de conducerea școlii, referat care a cuprins probleme esențiale legate de încheierea anului școlar. I-am informat pe părinți cum se desfășoară acum munca noastră și a elevilor, le-am solicitat ajutorul și le-am arătat și care sînt sarcinile lor, ce trebuie să facă pentru a preveni eventualele surprize în pregătirea elevilor. Referatul a accentuat în mod deosebit că acum e nevoie ca părinții să urmărească cu o mai mare grijă și atenție felul cum își organizează copiii munca de pregătire a lecțiilor, să se intereseze mai serios de felul cum își îndeplinesc sarcinile în această perioadă. De asemenea, în referat li s-a arătat părinților cum să-i ajute pe copii la învățătură — bineînțeles nu făcînd în locul lor temele, ci învățîndu-i să studieze ritmic, să nu-și piardă ore întregi cu ocupații inutile pentru ca apoi să fie obligați să învețe noaptea sau să nu învețe deloc.

În cursul discuțiilor noastre cu părinții le-am arătat că noi ne străduim mult să înlăturăm supraîncărcarea elevilor și că, în privința aceasta, ne pot ajuta și ei. Astfel, le-am cerut să urmărească ca elevii să nu-și piardă un timp prețios în munca de recapitulare căutînd în tot felul de cărți capitole în legătură cu problemele ce trebuie repetate, ci să extragă esențialul din manual, din notițele și conspectele făcute în timpul anului, așa cum se indică în planurile recapitulative alcătuite la lecție de către profesori împreună cu întreaga clasă.

Am atras atenția părinților și asupra faptului că ei trebuie să urmărească cu seriozitate respectarea timpului de joc și de odihnă al copiilor, așa încît aceștia să nu-și primejduiască sănătatea făcînd eforturi nechibzuite. În același timp însă, i-am făcut atenți să nu permită copiilor frecventarea exagerată a spectacolelor sau participarea la diferite competiții sportive fără știrea școlii, deoarece acestea răpesc din timpul necesar studiului, dăunează asupra pregătirii elevilor.

Am vorbit mult cu părinții despre obligativitatea frecvenței atît pînă la 31 mai, cît și în perioada de la 2 la 20 iunie, în care au loc la unele clase pregătiri pentru examene, iar la altele diferite activități obștești, culturale și sportive. Părinții au luat astfel cunoștință de faptul că în ceea ce privește activitatea elevilor din clasele V, VI, VIII și IX, conducerea școlii, împreună cu colectivul pedagogic, elaborează un plan amănunțit de acțiuni menite să stringă mai mult legăturile învățămîntului cu producția. În acest sens elevii vor participa la activități practice în ateliere, în laboratoare, în cabinetul geografic și pe lotul școlar. În aceeași perioadă se vor organiza excursii în întreprinderi, la gospodării agricole colective, la muzee sau expoziții. De asemenea, elevii vor fi antrenați în pregătirea manifestărilor care vor încheia anul școlar.

În cadrul plenarei cu părinții s-au lămurit și unele probleme puse de pe poziții greșite de unii părinți în legătură cu încheierea situației școlare a elevilor și cu unele probleme de organizare a examenelor. Astfel, răspunzînd unor părinți care au propus să nu se ia în seamă, la încheierea situației școlare, notele de la desen, muzică și educație fizică, întrucît aceste obiecte cer anumite aptitudini, conducerea școlii a răspuns că notele respective nu se dau după aptitudini, ci după efortul de muncă depus de elevi. Alți părinți au făcut propunerea să se renunțe la sistemul examinării pe bază de bilete, deoarece aceasta ar însemna că elevii răspund „la noroc". Conducerea școlii i-a lămurit că utilizarea sistemului de chestionare pe baza biletelor de examen duce tocmai la înlăturarea răspunsurilor „la noroc". Biletele sînt alcătuite după o chibzuire serioasă și cuprind fiecare în parte întrebări dozate cu seriozitate, menite să scoată la iveală nivelul real de cunoștințe al fiecărui elev. Părinții au recunoscut că punctul de vedere al școlii este just.

Participarea vie a părinților la discuții a arătat interesul pe care-l poartă ei școlii, a dovedit că ei înțeleg să sprijine școala pentru educarea multilaterală a elevilor. Astfel, ședința noastră cu părinții a prilejuit un interesant schimb de păreri, cu învățăminte folositoare și pentru părinți și pentru noi.

Z. NACHIM
director adjunct la școala medie nr. 13 din București

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

DESPRE VIZITA DELEGAȚIEI M. I. C. IN UNIUNEA SOVIETICA

Delegația Ministerului Învățămîntului și Culturii, condusă de tov. C. Nicuță, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii, care a vizitat în primăvara aceasta Uniunea Sovietică pentru a studia organizarea învățămîntului superior sovietic, a prezentat de curînd în ședința Colegiului ministerului o informare cu privire la problemele urmărite, instituțiile vizitate și valorosul material documentar cules.

Au fost expuse probleme privitoare la organizarea Ministerului Învățămîntului Superior din U.R.S.S., a unor institute și facultăți, privitoare la învățămîntul fără frecvență și seral, la pregătirea inginerilor economiști, la predarea științelor sociale, la organizarea calificării și perfecționării cadrelor didactice, la recrutarea studenților, la normarea activității cadrelor didactice, la practica în producție a studenților etc. Pentru a se documenta în aceste probleme delegația a lucrat în diferite direcții și servicii din Ministerul Învățămîntului Superior din U.R.S.S. Delegația a împărtășit, de asemenea, învățămintele culese din vizitele la Universitatea „Lomonosov", la Direcția învățămîntului din Ministerul Agriculturii, la Academia agricolă „Timiriazev" din Moscova, la Universitatea „A. A. Jdanov" din Leningrad, precum și la alte numeroase instituții de învățămînt superior.

Studierea experienței învățămîntului superior din U.R.S.S. va contribui la îmbunătățirea învățămîntului superior din țara noastră, la mai buna pregătire a cadrelor de specialiști necesari economiei și culturii noastre.

EXAMENE DE DIFERENȚĂ

Ministerul Învățămîntului și Culturii anunță că absolvenții școlilor tehnice de maiștri care dau dovadă de aptitudini deosebite, iar la examene au obținut note numai de 5 și 4 (10—8) atît în școală cît și la examenul de absolvire, pot fi recomandați de ministere, la propunerea întreprinderilor de la care provin, să se prezinte la examenele de diferență față de școala medie de cultură generală pentru a avea dreptul să se înscrie la concursul de admitere în instituțiile de învățămînt superior.

Maiștrii din întreprinderile productive, cu studiile echivalate prin Ordinul Ministerului Învățămîntului și Culturii nr 52 din 1957, beneficiază de drepturile absolvenților școlilor tehnice de maiștri.

Examenele de diferență se organizează la școlile medii care au cursuri fără frecvență, în București și orașele de reședință regională și se desfășoară în sesiunile stabilite pentru învățămîntul fără frecvență. Sesiunea de vară va avea loc între 2—16 iunie 1957.

Informații suplimentare se pot lua de la școlile medii de cultură generală care au organizate cursuri fără frecvență.

DECADA CULTURII R.S.F.S.R.

Probleme actuale ale învățămîntului nostru

(Urmare din pag. 1)

viitoare mamă, așa că trebuie să știe să coasă, să brodeze, să gătească. Desigur, nu putem să înființăm dintr-o dată pe lîngă toate școlile asemenea ateliere de croitorie, nici cabinete în care să învețe gospodăria. Dar vom înființa treptat în fiecare an, tot mai multe ateliere de croitorie și cabinete pentru predarea gospodăriei.

Experiența pozitivă acumulată de școlile care lucrează pe baza noului plan de învățămînt este concludentă pentru noi. Datorită acestui plan avem acum posibilitatea de a rezolva mai bine problemele educației, deoarece se știe că educația prin muncă este o parte constitutivă a educației comuniste în general.

În ultimii ani această latură a procesului educativ a fost întrucîtva neglijată, lucru asupra căruia ne-a atras atenția Congresul al XX-lea. Prin realizarea învățămîntului politehnic, prin practica de producție obligatorie lichidăm această lipsă, îi deprindem pe copii să muncească. Încă din primele clase copiii învață să se deservească singuri, să lucreze cu plastilină, cu creioane colorate, să-și coasă un nasture, să-și pună un petec, să facă curățenie în clasă. În clasele V-VII, muncind în ateliere sau pe loturile experimentale, elevii învață să lucreze cu metal sau cu lemn, să minuiască uneltele agricole, iar în clasele VIII—X lucrează obligatoriu în producție, la mașinile sau mașinile-unelte ale întreprinderilor. Astfel dobîndim posibilitatea de a forma în conștiința fiecărui copil convingerea că viața fără muncă este ceva de neconceput, că orice muncă este stimată și venerată. Aceasta este o sarcină foarte complexă, dar extrem de importantă. Și în această privință am acumulat o experiență extrem de interesantă, care confirmă justețea poziției adoptate de noi.

Iată cîteva exemple din experiența politehnizării învățămîntului în unele școli din R.S.F.S. Rusă. În stanița Gora Poliskaia din ținutul Stavropol, în Caucazul de nord, școala lucrează în cea mai strînsă legătură cu colhozul local. Acesta este un colhoz foarte bogat, care are peste 20.000 ha pămînt și un venit de peste 20.000.000 ruble anual. În 1955, unii dintre elevii claselor VIII—X au fost primiți ca membri ai colhozului, formînd o brigadă. Li s-au dat un lot de 22 hectare, un tractor și inventarul necesar. Le-a fost repartizat și un agronom care să-i îndrumeze. Brigada a primit carnete pentru înregistrarea zilelor-muncă. S-au stabilit norme speciale pentru elevi, egale cu 75% din norma unui adult. Plata pentru această normă era însă egală cu plata pe care o primeau adulții pentru norma întreagă.

Elevii au intrat în brigadă de bună voie, cu consimțămîntul părinților. Se sculau la 6 dimineața, luau după aceea micul dejun, munceau pînă la ora 5, cu pauzele respective. În perioada căldurilor mari făceau pauze pentru baie. Care a fost rezultatul? Copiii au obținut o recoltă mai mare decît recolta medie a colhozului, s-au întărit fizicește, au devenit mai organizați.

În anul trecut, toți elevii claselor mari și chiar și cei din clasa a VII-a și unii dintr-a VI-a au cerut să fie primiți în brigadă. Mai mult decît atît, au fost organizate asemenea brigăzi într-un număr de 122 de colhozuri din întreg ținutul.

Munca de acest fel se desfășoară în timpul verii. Iarna, membrii brigăzilor se pregătesc pentru munca care urmează să le facă vara. Cel puțin două ore pe săptămînă ei se ocupă de problemele de agrotehnică, pregătesc din timp sămînța, iar cînd colhozul duce îngrășămintele pe ogoare iau și ei parte la transportul acestora.

Părinții votează cu amîndouă mîinile pentru acest sistem și elevii sînt și ei mulțumiți. Problema disciplinei în școlile unde au fost organizate asemenea brigăzi a fost complet rezolvată. Semnalez, ca un amănunt, faptul că în brigada de la stanița Gora Poliskaia șeful brigăzii elevilor este el însuși elev — și anume un elev în clasa a IX-a, care înainte era cel mai neascultător, cel mai dezordonat elev din clasă și care după o lună a devenit de nerecunoscut, un adevărat șef de brigadă. Și succesele elevilor la învățătură au devenit incomparabil mai mari.

Se poate că această cale nu este în toate amănuntele sale o cale ideală, dar este în orice caz apropiată de ceea ce ne este necesar.

Această experiență este folosită în momentul de față și în regiunea Rostov din Krasnodar, ca și aproape în fiecare regiune din republică.

În școlile orășenești elevii studiază, începînd din clasa a VIII-a, problemele fundamentale ale procesului de producție, care cuprind elemente de electrotehnică și studiul mașinilor. Pe baza vizitelor în întreprinderi, ei studiază de asemenea diferite mașini-unelte, iar apoi încep să lucreze ca ucenici, sub conducerea muncitorilor la mașinile-unelte respective. Deși redusă ca durată, practica elevilor în producție are o importanță extrem de mare atît din punct de vedere educativ cît și pentru îmbogățirea cunoștințelor. Mii de elevi au trecut și trec în cursul acestui an prin această practică și atît ei cît și părinții lor vorbesc cît se poate de pozitiv despre această experiență. Elevii au început să privească problemele vieții cu mai multă seriozitate, au acum mai mult simț de răspundere, au început să învețe mult mai bine.

Cîteva cuvinte despre studierea bazelor științelor. În concepția noastră, politehnizarea învățămîntului înseamnă ca, de pildă, cursul de fizică să se predea astfel încît fiecare elev să efectueze în mod obligatoriu anumite lucrări de laborator, pentru a ști să folosească în viață, în practică legile fundamentale ale fizicii. La fel trebuie să stea lucrurile în ceea ce privește chimia sau biologia.

Începînd din acest an, am hotărît să prelungim durata pregătirii cadrelor în institutele pedagogice, de la 4 ani la 5 ani. Prin acest sistem nou vom rezolva problema pregătirii unor cadre didactice cu profil mai larg. De pildă, la facultatea de filologie și istorie se pregătesc profesori pentru limbile rusă și franceză, rusă și engleză sau rusă și germană — adică limba rusă plus o limbă vest-europeană. Pentru republicile naționale, să spunem pentru republica tătară, se pregătesc profesori pentru limba rusă și tătară, profesori de fizică și de bazele producției etc.

Este posibil ca, începînd din septembrie 1957, să trecem la pregătirea pentru școlile elementare a unor învățători care să aibă studii superioare.

Am relatat, pe scurt, cîteva aspecte din munca noastră îndreptată spre realizarea unei legături tot mai strînse a învățămîntului cu viața. Înfăptuind o asemenea legătură, școlile din R.S.F.S. Rusă, ca și școlile din întreaga Uniune Sovietică rezolvă din ce în ce mai bine sarcina plină de cinste de a crește noua generație de constructori ai comunismului.

Primele rezultate

În această ultimă etapă a anului școlar, la Institutul politehnic din București toate forțele au fost mobilizate în vederea asigurării unei cît mai bune pregătiri a studenților pentru examene. Conducerea Institutului, cadrele didactice, organizațiile de partid și U.T.M., sindicatul, asociațiile studenților au luat măsuri pentru a da tuturor studenților posibilitatea să se prezinte la examene cu cunoștințe temeinice. Nu este vorba aici, însă, numai de o muncă de campanie. Se știe doar că „asaltul" de la sfîrșitul anului nu poate da, prin el însuși, rezultate bune. Asemenea rezultate se pot obține numai dacă în tot decursul perioadei de studiu s-a muncit serios.

Neîndoielnic, la cele mai multe din catedrele institutului lucrurile s-au petrecut tocmai astfel. S-a muncit serios tot timpul, iar măsurile luate acum, în preajma examenelor, sînt menite să consolideze rezultatele eforturilor depuse luni la rînd.

Experiența din ultimii ani a arătat cît sînt de eficace în perioada preliminară sesiunii examenelor diferitele forme de ajutorare a studenților în studiul lor individual: consultațiile, seminariile recapitulative etc. De aceea, conducerile facultăților au arătat și în acest an multă atenție organizării unor asemenea activități. În afara consultațiilor obișnuite, programate pe întreg semestrul, în această perioadă au fost organizate la multe discipline consultații speciale pentru studenții care au restanțe din semestrul I, precum și consultații suplimentare pentru toți studenții în vederea pregătirii pentru sesiunea de examene. La aceste consultații, studenții cer lămuriri cu privire la diferite probleme pe care nu le-au înțeles pe deplin în cadrul studiului individual. Adesea, în cadrul consultațiilor se reiau, dacă este necesar, unele teme, care se analizează, se adîncesc, fără ca prin aceasta însă consultația să-și piardă caracterul ei specific, să se transforme în prelegere sau în seminar.

Este interesant și just procedeul folosit încă din timpul anului în această privință de către catedrele de matematică, de geometrie descriptivă și desen. Descoperind în cadrul seminariilor diferite lacune în cunoștințele unor studenți — în înțelegerea unor chestiuni teoretice sau în aplicarea acestora — catedrele organizează pentru acești studenți consultații speciale în care s-au reluat și s-au lămurit toate aceste probleme. În acest mod, înlăturîndu-se la timp, treptat, golurile sau confuziile din cunoștințele studenților, s-au putut asigura condiții bune pentru recapitularea în adîncime a materiei.

În institut au fost organizate în această perioadă și meditații speciale pentru studenții proveniți din facultățile muncitorești, ca și pentru studenții din alte țări care studiază la noi în țară și care întîmpină unele dificultăți din cauză că nu cunosc încă pe deplin limba. Aceste meditații s-au dovedit a fi deosebit de utile.

De un real folos pentru studenți sînt și seminariile recapitulative care au loc după ce studenții au parcurs în cadrul studiului individual întreaga materie la disciplina respectivă. La aceste seminarii se sistematizează materia și se adîncesc unele probleme esențiale și mai dificile. La grupa 214 de la Facultatea de ingineri economiști, de pildă, asistentul Tudor Homoș a organizat un interesant seminar recapitulativ în legătură cu problemele cursului „Organizarea întreprinderii". El s-a oprit în special asupra unor probleme importante ca: lucrul simultan la mai multe mașini, construirea graficului planului standard pentru producția de serii, ciclul de producție al montajului motoarelor etc. De asemenea, în cadrul seminarului recapitulativ a dat răspunsuri la o serie de întrebări pe care le-au pus studenții din grupă. Astfel de seminarii au loc și la alte discipline și ele dau prilej studenților ca, după parcurgerea întregii materii în cadrul studiului individual, să stabilească o legătură strînsă între diferitele capitole studiate, să stringă toate cunoștințele pe care le-au căpătat într-un tot, să le sistematizeze.

Toate aceste forme de ajutorare pe care le organizează catedrele contribuie la buna pregătire a studenților pentru examene. Fără îndoială, însă, că rezultatele examenelor depind în primul rînd de felul cum muncesc studenții în cadrul studiului individual. Desigur că și în această privință este nevoie de sprijinul decanatelor, al cadrelor didactice.

Ocupîndu-se de această problemă decanatele au organizat vizite ale cadrelor didactice la cămine. Măsura s-a dovedit folositoare, întrucît a prilejuit scoaterea la iveală a unor neajunsuri care au putut fi înlăturate. De pildă, erau prea puține săli de studiu. Acum spațiul de care dispun studenții pentru studiu a fost lărgit prin amenajări simple. S-a adus și mobilier suplimentar. S-a îmbunătățit iluminarea sălilor. Din bibliotecile unor cămine lipseau cursuri de care studenții aveau neapărată nevoie pentru pregătirea examenelor. S-a înlăturat și acest neajuns, o parte din cursurile de la biblioteca institutului fiind repartizate în această perioadă la bibliotecile căminelor.

Primele rezultate ale muncii studenților și cadrelor didactice din întreg anul școlar și din ultima perioadă — și anume, la examenele anului IV, care sînt în plină desfășurare.

La grupa 213 b de la Facultatea de ingineri economiști, de pildă, toți studenții au obținut la cele trei examene pe care le-au dat pînă acum rezultate deosebit de bune. Cu excepția a trei de „bine", toate celelalte calificative sînt, la toate disciplinele, numai de „foarte bine". Aceste rezultate arată și calitatea ridicată a muncii cadrelor didactice, și seriozitatea studiului individual al studenților.

La grupa 735 din anul IV al Facultății de mecanică, din toți studenții care s-au prezentat la examenul de „Bazele proiectării dispozitivelor" numai o studentă a obținut calificativul „suficient". Încolo s-au obținut numai calificative de „bine" și „foarte bine". Doi studenți din această grupă nu au fost însă primiți la examen, pentru că nu au prezentat la timp proiectele de an. Această situație — ne spune tov. asistent Voicu Tache — se datorește faptului că ei nu au luat în serios munca pe parcursul întregului semestru, au lipsit deseori de la orele de curs și de proiect unde se dădeau indicațiile necesare pentru alcătuirea acestuia. Asemenea cazuri sînt însă, din fericire, destul de rare.

În ansamblu, rezultatele pe care le obțin studenții anului IV la examenele din sesiunea actuală ilustrează încă odată cît de mult se poate realiza atunci cînd profesorii și conferențiarii sînt exigenți cu ei înșiși și cu studenții, cînd se acordă toată atenția studiului individual și bunei îndrumări a studenților în vederea organizării lui.

M. CHELARU

Pregătiri pentru încheierea anului școlar în învățămîntul de partid

Perioada de pregătire a încheierii anului școlar în învățămîntul de partid este una din cele mai grele, dar în același timp și una din cele mai frumoase perioade de muncă pentru cursanți. Cei mai mulți dintre ei se pregătesc cu spirit de răspundere pentru seminariile finale, considerîndu-le pe drept cuvînt ca un ajutor de seamă în fixarea și adîncirea cunoștințelor politice și ideologice dobîndite în cursul întregii perioade de studiu.

În orașul Giurgiu sînt cuprinși în formele de învățămînt de partid numeroși învățători și profesori. Unii dintre ei au studiat în cursul acestui an Istoria P.M.R., alții economia politică, iar alții materialismul dialectic.

Căutînd să acorde un ajutor cît mai serios cursanților numeroase organizații de bază din școlile orașului Giurgiu au analizat activitatea desfășurată de membrii lor în cadrul cercurilor învățămîntului de partid. Organizația de bază de la școala medie nr. 2, de pildă, a discutat de curînd, în cadrul unei adunări generale, probleme privitoare la munca propagandiștilor, la conținutul ideologic al activității în cercuri, la organizarea recapitulării. Membrii organizației de bază au cerut propagandiștilor și cursanților să asigure o mai strînsă legătură a discuțiilor din cerc cu practica construirii socialismului în țara noastră și cu sarcinile care stau în fața pedagogilor.

Birourile organizațiilor de bază din școli au intensificat în această perioadă controlul asupra activității propagandiștilor și cursanților. Membrii birourilor organizațiilor de bază au fost repartizați pe lîngă cercuri pentru a le ajuta la o mai bună pregătire și desfășurare a seminariilor finale. Ca urmare a acestui ajutor muncă propagandiștilor s-a îmbunătățit.

De pildă, tov. Elena Mireanu, propagandistă la cercul de economie politică de pe lîngă școala medie nr. 2, și-a întocmit un plan amănunțit în vederea încheierii anului școlar cu cît mai bune rezultate. Cunoscîndu-și bine cursanții, știind care sînt rezultatele obținute la studiu, în cursul anului, de către fiecare în parte, tov. Mireanu a putut fixa din vreme evidența cursanților cărora trebuie să le acorde în mod deosebit ajutor, precum și problemele asupra cărora trebuie să stăruie. De asemenea, ea și-a pregătit cu grijă materialul bibliografic și ilustrativ.

Se pregătește cu grijă pentru seminarul final și tov. Nicolae Profeanu, propagandist la cercul de materialism dialectic la care studiază cadre didactice de la mai multe școli. Metoda lui bună de lucru în cadrul cercului, claritatea cu care expune problemele, orientarea justă pe care o asigură discuțiilor au făcut ca în tot timpul anului cursanții cercului condus de el să studieze cu interes. Acum, în perioada de încheiere a muncii, tov. Profeanu dă multă atenție alegerii celor mai bune metode de recapitulare.

Și cursanții și-au sporit mult eforturile în aceste săptămîni. Majoritatea învățătorilor și profesorilor care studiază în învățămîntul de partid și-au îmbunătățit frecvența la seminarii și studiază cu seriozitate, revăzînd în linii principale toate problemele parcurse în timpul anului școlar. Aceasta are, cum este și firesc, rezultate bune și în ceea ce privește munca lor profesională. Cadre didactice cum sînt Iosefina Mihăilescu, Petra Vlaicu, Dumitra Bratu și mulți alții conduc cu pricepere recapitularea în clasele lor, asigură un nivel ridicat lecțiilor de sinteză și o însușire temeinică de către elevi a cunoștințelor.

Din păcate, însă, lucrurile nu stau peste tot așa. La unele cercuri de studiu se manifestă delăsare, dezinteres atît din vina propagandiștilor, cît și a cursanților. Aceasta este, de pildă, situația la cercul de studiere a Istoriei P.M.R. de pe lîngă școala de 7 ani nr. 1. La acest cerc, la care s-au înscris 30 tovarăși, doar 15 cursanți se pot pregăti pentru seminariile finale. Ceilalți „s-au pierdut pe drum". Cum se explică acest lucru? Tov. Evdochia Georgescu, propagandista cercului, nu s-a străduit să asigure un caracter viu și interesant discuțiilor din cerc. Acestea se desfășoară școlărește, sînt rupte de viață. Nu-i mai puțin adevărat însă și faptul că biroul organizației de bază nu s-a sezisat de această situație și n-a luat măsuri de îndreptare.

Subapreciere față de învățămîntul de partid manifestă și unii dintre cursanții cercului de economie politică de pe lîngă școala de 7 ani nr. 6, precum și biroul organizației de bază de la această școală, care n-a analizat de multă vreme felul cum se desfășoară munca în cerc. Membrii de partid de la această școală mai au încă posibilitatea de a îmbunătăți învățămîntul politic în cadrul organizației lor de bază. Pentru aceasta, însă, este necesar să-și intensifice munca în această direcție, să aplice cu cea mai mare atenție toate îndrumările pe care le primesc din partea cabinetului de partid.

Străduindu-se să încheie anul școlar în învățămîntul de partid cu rezultate cît mai bune, învățătorii și profesorii vor dobîndi o mai temeinică pregătire ideologico-politică, avînd astfel posibilitatea să îmbunătățească în mod serios calitatea muncii lor de instruire și educare a tineretului.

P. FRUCHTER

Pentru întărirea muncii de educare patriotică, comunistă a elevilor

Din inițiativa C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ, în ziua de 15 mai a.c., a avut loc la Craiova o consfătuire de producție cu tema: „Contribuția membrilor de sindicat — cadre didactice — din școlile regiunii Craiova la educarea patriotică, comunistă a elevilor". La această consfătuire au participat președinții comitetelor sindicale raionale, președinții comitetelor de instituție, organizatori de grupe sindicale, secretari ai organizațiilor de bază P.M.R. din școli, directori, cadre didactice fruntașe în munca de învățământ, activiști de partid și de stat.

Consfătuirea a prilejuit un larg schimb de experiență în domeniul muncii de educare patriotică, comunistă a tineretului școlar.

În cadrul acestei consfătuiri, tovarășa Elena Isacu Bolog, vicepreședinte al C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ, a prezentat un referat în care s-a analizat felul cum își îndeplinesc membrii de sindicat — cadre didactice — din regiunea Craiova sarcinile ce le revin în realizarea educației comuniste a elevilor. În cele ce urmează dăm în rezumat atît referatul, cît și discuțiile purtate, precum și chemarea pentru îmbunătățirea muncii educative adresată cu acest prilej cadrelor didactice din toate școlile țării, de către cei care au participat la această consfătuire.

Mijlocul principal

Munca de instruire și educare a tinerei generații, de formare a omului nou, participant activ la construirea societății socialiste, este o muncă grea și plină de răspundere. Ea a fost încredințată de partid și guvern celui mai numeros detașament de intelectuali din țara noastră: învățătorilor, profesorilor, educatorilor.

Membrilor de sindicat ce lucrează în domeniul instruirii și educării elevilor le revine sarcina deosebit de importantă de a asigura un bogat conținut educativ întregii activități școlare. Ca și în munca de instruire, în acțiunea de educare a elevilor, lecția constituie mijlocul principal. Prin cunoștințele ce se transmit copiilor în cadrul lecțiilor, aceștia sînt ajutați să cunoască legile de dezvoltare a naturii și societății, să-și formeze o concepție materialist-științifică despre realitatea înconjurătoare. Cu ajutorul lecțiilor, profesorii și învățătorii contribuie la formarea trăsăturilor frumoase de caracter, la formarea fizionomiei morale a omului nou.

Membrii de sindicat din școlile orașului și regiunii Craiova, în general, folosesc cu pricepere conținutul lecțiilor în scopul educării elevilor în spirit comunist. Mulți dintre aceștia se străduiesc să ajute pe elevi în a cunoaște și a-și explica diferitele fenomene de pe poziții materialiste. Profesorul de fizică Jerdea Romulus, de la școala medie nr. 4 din Craiova, de exemplu, vădește multă preocupare în această privință. În lecțiile sale, tov. Jerdea caută să dovedească elevilor superioritatea concepției materialiste despre lume și viață, caracterul ei științific. La lecția predată la clasa a X-a „E" cu tema „Interferența", de pildă, el a condus elevele spre înțelegerea naturii materiale a luminii. Totodată, el le-a vorbit despre valoroasa contribuție pe care au adus-o în această problemă oamenii de știință ruși și sovietici.

Unii profesori de fizică, chimie, matematică și astronomie etc. folosesc din plin lecțiile pentru combaterea credințelor mistice, a superstițiilor legate de diferite fenomene ale naturii. Astfel, profesorii de matematică și astronomie de la unele școli medii din Craiova au organizat în seara zilei de 13 mai, ca aplicare a lecției despre eclipse, urmărirea de către elevi a fenomenului, cu ajutorul lunetei, cerîndu-le să explice în mod științific ceea ce observă.

O valoroasă contribuție la formarea concepției materialiste a elevilor aduc și profesorii de științele naturale, care, atît prin lecții, cît și prin orele de activități practice la colțul naturii vii sau pe parcela experimentală, dovedesc elevilor că evoluția plantelor și animalelor nu este întîmplătoare, că aceasta nu este condusă de forțe supranaturale, ci de legi obiective, care pot fi cunoscute și folosite. Profesorii de științele naturale E. Stănescu de la școala pedagogică din Craiova și P. Truică de la școala de 7 ani din comuna Circea, raionul Craiova, de exemplu, la lecțiile „Fenomene de anotimp în viața plantelor" și „Dezvoltarea lumii animale și vegetale", au arătat în mod științific cum s-a produs evoluția pe scară animală și vegetală, combătînd concepțiile antiștiințifice creaționiste. Totodată, ei au arătat elevilor importanța condițiilor de viață pentru dezvoltarea organismului animal și vegetal, au insistat asupra unității dintre organism și mediu, dovedind prin exemple din istoria lumii vegetale și animale că prin schimbarea condițiilor de viață ereditatea se zdruncină, iar organismele capătă noi caractere, care se transmit apoi la urmași. În același scop, tovarășa Livia Cătora, de la școala de 7 ani din comuna Leu, raionul Craiova, cu ajutorul culturii comparative la roșii pe parcela experimentală, a demonstrat elevilor, în mod practic, interdependența ce există între viața plantelor și condițiile de mediu, ilustrînd felul cum folosirea de îngrășăminte naturale și chimice, aplicarea metodelor agrotehnice înaintate, determină recolte bogate.

În continuare, referatul a arătat cum lecțiile de istorie, de literatură, desfășurate de unii învățători și profesori din orașul și regiunea Craiova dovedesc, de asemenea, preocuparea membrilor de sindicat de a ajuta elevii să-și explice în mod științific, materialist, diferitele fenomene istorico-sociale. Așa, de exemplu, profesorul de istorie Popescu Uda de la școala medie nr. 2 din Craiova, fiind perseverent în a cere școlarilor explicarea logică a fenomenelor istorico-sociale, a reușit să-i facă pe aceștia să interpreteze just faptele istorice, uneori chiar cu oarecare maturitate politică. La lecția privind primul război mondial, de pildă, elevii, ajutați de profesor, au demonstrat caracterul de cotropire al participării Romîniei la acest război.

Succese remarcabile au obținut unii muncitori din învățămînt din orașul și regiunea Craiova și în privința educării elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. La lecția de istorie cu subiectul: „Stema și drapelul R.P.R.", desfășurată la clasa a IV-a a școlii medii nr. 4, de exemplu, copiii se întreceau să descrie cu nestăpînită bucurie și dragoste bogățiile și frumusețile patriei noastre, simbolizate prin stemă și prin culorile drapelului. Realizări însemnate obține în această direcție și profesoara de limba romînă de la școala de 7 ani din comuna Circea. Cu prilejul analizei romanului „Tînăra Gardă" de Fadeev, la clasa a VII-a, de pildă, profesoara a citit „jurămîntul" membrilor tinerei gărzi cu atîta expresivitate, încît, după rostirea lui, în clasă a domnit o clipă de tăcere — indiciu sigur al pătrunderii sensului acestui jurămînt și al emoției profunde trăite de elevi.

O preocupare deosebită se remarcă în direcția împletirii dragostei de patrie, cu dragostea pentru marea noastră prietenă Uniunea Sovietică și celelalte țări de democrație populară, cu dragostea pentru oamenii muncii din lumea întreagă. Tovarășa Eugenia Turcanu, profesoară de istorie la școala medie nr 3, de exemplu, în predarea lecției cu tema „Participarea Romîniei alături de U.R.S.S. la războiul drept antihitlerist", pe baza unui bogat material faptic, a trezit în sufletele elevilor admirație față de eroismul bravilor ostași sovietici care s-au sacrificat nu numai pentru eliberarea propriei lor patrii, ci și pentru eliberarea atîtor popoare de sub jugul fascist.

Unii membri de sindicat reușesc să dezvolte la elevi, cu ajutorul lecției, al orelor de activități practice, dragostea pentru muncă, pentru activitatea practică productivă. În acest sens trebuie menționate orele de activități practice desfășurate în ateliere sau pe parcela experimentală la școlile medii nr. 1 și nr 4 și la școala de 7 ani nr. 9 din Craiova. Membrii de sindicat din aceste școli dau elevilor prilejul nu numai să cunoască munca în mod direct, ci și s-o îndrăgească datorită succeselor pe care le obțin în efectuarea diferitelor lucrări. Elevii școlii de 7 ani nr 9 din Craiova, de pildă, au îndrăgit activitatea practică agricolă. Îndrumați și supravegheați de profesorul de științele naturale, elevii acestei școli, în orele de activități practice, îngrijesc cu dragoste plantele cultivate pe parcela experimentală, urmăresc cu interes dezvoltarea lor. Ca urmare, deși locuiesc la oraș, mulți dintre elevii claselor V—VII doresc să muncească în agricultură cînd vor fi mari.

Acordînd atenția cuvenită tuturor laturilor educației comuniste a elevilor, unii muncitori din învățămînt, învățători și profesori, obțin rezultate bune și în educarea la elevi a sentimentelor estetice, în îndrumarea elevilor în direcția cunoașterii și aprecierii valorilor artistice. Asemenea preocupări se observă în munca tov. Angela Săndulescu, profesoară de istorie la școala de 7 ani nr. 2, care folosește în lecțiile sale, în acest scop, un bogat material ilustrativ. De exemplu, în predarea lecției de istorie la clasa a VI-a cu tema „Literatura și arta în secolele XVI și XVII", după ce a făcut o scurtă incursiune în literatură, a discutat cu elevii despre valoarea artistică a operelor lui Cervantes, Lope de Vega și Shakespeare. În continuare, pe baza unor reproduceri după tablourile „Torcătoarele", „Copilul cerșetor" și „Lecția de anatomie", le-a vorbit despre pictorii Velasquez, Murillo și Rembrandt.

Exemplele care să ilustreze felul cum membrii de sindicat se străduiesc să folosească toate posibilitățile de educare comunistă a elevilor prin lecție pot fi înmulțite. Se constată, totuși, în această regiune și o serie de lipsuri în ceea ce privește realizarea unor lecții cu un bogat conținut educativ. Mai sînt încă membri de sindicat care predau lecțiile în mod formal, situîndu-se pe poziții obiectiviste. Mulți consideră în mod greșit că principala lor sarcină este numai transmiterea de cunoștințe La școala medie nr. 2, de pildă, în predarea lecției „America de sud", nu s-a vorbit nimic elevilor despre frămîntările politico-sociale din această parte a globului, despre lupta popoarelor sud-americane pentru rezolvarea problemei naționale. La școala medie nr. 3, în predarea fizicii la unele clase nu sînt folosite toate prilejurile pentru a se combate concepțiile mistice, obscurantiste. De exemplu, la lecția „Descompunerea luminii albe", noțiunea de spectru solar a rămas cu totul abstractă pentru elevi. Profesorul nu a făcut nici o legătură cu apariția curcubeului și nu a combătut concepțiile mistice legate de acest fenomen.

Unii învățători și profesori nu depun tot interesul în educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, desfășurînd lecții aride, seci, îmbîcsite de date științifice. De exemplu, în desfășurarea lecției de recapitulare „Natura patriei în operele scriitorilor clasici studiați", ținută la clasa a VII-a B a școlii de 7 ani nr. 12, profesoara s-a mulțumit ca elevii să cunoască doar titlurile operelor respective și să reproducă mecanic unele fragmente din ele, fără a urmări participarea afectivă a școlarilor la conținutul emoțional al exemplelor discutate.

O slabă preocupare se observă la unii profesori și în direcția cultivării la elevi a curajului, bărbăției, cinstei, dragostei de adevăr, a spiritului critic și autocritic. Profesorul de limba romînă de la școala de 7 ani nr. 15 din Craiova, de exemplu, în predarea fragmentului din „Taras Bulba", la clasa a VI-a, nu s-a străduit să trezească în sufletele școlarilor dorința de a fi și ei curajoși, de a dovedi bărbăție și eroism prin faptele lor De asemenea, profesorul de pedagogie de la școala pedagogică din Craiova, în discutarea lecțiilor practice desfășurate de elevi, nu stimulează spiritul critic și autocritic al acestora, acceptînd din partea elevilor atitudini de mulțumire de sine, elogiind lecții cu serioase lipsuri.

Organizațiile sindicale din școli, ca și organele sindicale raionale au datoria să acorde mai mult interes față de conținutul educativ pe care îl dau lecțiilor membrii de sindicat, manifestînd exigență și principialitate în îndrumarea fiecărui învățător sau profesor.

Activitatea în afara clasei

Munca de educare comunistă a tinerei generații nu se oprește la activitatea desfășurată în clasă, în cadrul lecțiilor. Ea continuă în forme noi, cu ajutorul unor metode variate, în afara clasei și a școlii. Activitatea în afară de clasă și extrașcolară contribuie fără îndoială la lărgirea orizontului general de cunoștințe al elevilor. Preocuparea membrilor de sindicat trebuie să fie orientată, însă, în primul rînd, asupra conținutului educativ al acestor activități, care trebuie să ducă la dezvoltarea dragostei față de patrie și de regimul nostru democrat-popular, a dragostei față de muncă, la dezvoltarea intereselor și aptitudinilor elevilor, a inițiativei lor creatoare și a spiritului de disciplină.

Comitetele de instituție din unele școli și-au dat seama că membrii de sindicat trebuie să fie pe deplin lămuriți asupra conținutului educativ pe care trebuie să-l aibă activitatea desfășurată de elevi în afară de clasă și de școală. Astfel, din inițiativa comitetului de instituție, la școala medie nr. 3 din Craiova s-a susținut un referat cu tema: „Activitatea în afară de clasă și extrașcolară a elevilor". Atît referatul, cît și discuțiile duse pe marginea lui au subliniat necesitatea unei depline concordanțe între educația dată elevilor în școală, în cadrul orelor de curs, și cea primită de elevi prin activitatea în afara clasei și a școlii.

Una din sarcinile esențiale ce revin membrilor de sindicat din învățămînt în acest domeniu o constituie sprijinul pedagogic pe care aceștia sînt chemați să-l dea organizațiilor U.T.M. și de pionieri din școală. În această privință, se poate spune că un mare număr de membri de sindicat acordă U.T.M.-iștilor și pionierilor un permanent sprijin în găsirea unor forme de activitate interesante și atractive.

Cu mult tact pedagogic îndrumă unii membri de sindicat activitatea pionierilor și U.T.M.-iștilor către îmbunătățirea disciplinei, acolo unde se observă încălcarea acesteia. La școala medie nr. 1, de exemplu, abaterile de la disciplină luaseră forme îngrijorătoare. Îndrumați de organizația P.M.R. din școală, membrii de sindicat au ajutat comitetul U.T.M. să ia măsuri menite să ducă la îmbunătățirea disciplinei elevilor, atît în școală, cît și în afara școlii.

O valoare deosebită în educarea elevilor în spirit comunist au activitatea desfășurată în cadrul diferitelor cercuri, organizarea diferitelor excursii și vizite în unitățile socialiste din industrie și agricultură, munca de folos obștesc, întîlnirile cu vechi luptători pentru libertatea celor ce muncesc, pentru o viață mai bună. Sub îndrumarea membrilor de sindicat de la școlile medii nr 1 și 3 din Craiova, de pildă, în cadrul cercului de literatură, elevii au dezbătut teme ca: „Natura patriei oglindită în pastelurile lui Vasile Alecsandri" și „Critica societății burgheze în opera lui Ion Luca Caragiale", au organizat simpozioane cu temele: „Viața și opera lui Nicolae Bălcescu", „1907 oglindit în literatura noastră". Toate acestea au contribuit la dezvoltarea interesului elevilor față de frumusețile patriei, a sentimentului de mîndrie patriotică față de luptătorii pentru libertatea și fericirea acestui popor, la dezvoltarea disprețului față de putreda societate burgheză. La aceleași rezultate educative au dus lucrările executate în cadrul cercului de desen de la școala medie nr. 3, avînd ca teme: „Luptele purtate de Ștefan cel Mare", „Cauzele răscoalelor țărănești din 1907". „Conținutul poeziei „1907" de Vlahuță" etc. Un valoros conținut educativ a avut și intensa activitate depusă de membrii de sindicat din școlile orașului Craiova în pregătirea spectacolului de cîntece, dansuri și gimnastică al formațiilor școlare, spectacol care prin tematica sa (Imnul F.M.T.D., Măreț pămînt al patriei iubite, Cîntec despre partid, Sirena lui Roaită, Vremea aceea, vremea astă) a trezit adînci sentimente patriotice în rîndurile elevilor și ale publicului spectator. De asemenea, cîntecele executate cu atîta măestrie de către corul de copii participant la serbările „decadei 1907" au fost rodul unei bogate activități desfășurate de membrii de sindicat din școlile medii nr. 1 și 2 din orașul Craiova. Frumoase succese a obținut în această direcție și școala medie nr. 2 din Caracal Sub îndrumarea membrilor de sindicat, un număr mare de elevi s-au înscris în corul și echipa de dansuri a școlii și prezintă în mod regulat programe artistice în unitățile socialiste din industrie și agricultură. Tot datorită muncii membrilor de sindicat, la școala de 7 ani din comuna Celaru s-a ajuns ca fiecare clasă să aibă organizată echipa sa artistică.

Vizitele organizate de membrii de sindicat de la școala de 7 ani din comuna Circea la S.M.T.-ul Circea, G.A.S. Romanești, excursiile la munțele Păpușa, Lunca Jiului, precum și vizitele la întreprinderea 7 Noembrie și depoul C.F.R. Craiova organizate de membrii de sindicat de la școala medie nr. 1 din Craiova au dat elevilor posibilitatea să înțeleagă mai bine unele probleme cunoscute la lecții, le-au trezit dragostea pentru munca productivă.

Un puternic ecou au avut în sufletele elevilor întîlnirile cu comuniștii din ilegalitate, cu participanții la răscoalele țărănești din 1907. La școala medie nr. 3 din Craiova, de pildă, tov. Ivanovici a vorbit elevelor despre „Cuceririle oamenilor muncii din țara noastră", iar Maria Tănăsoiu din comuna Laloș, participantă la răscoalele țărănești din 1907, a povestit elevelor fragmente din desfășurarea acestor răscoale în comuna sa.

Cu toate rezultatele bune obținute, mai sînt, însă, membri de sindicat care nu acordă suficientă atenție educării elevilor prin activitatea în afară de clasă și extrașcolară. La școala pedagogică, de exemplu, membrii de sindicat au organizat în tot decursul celor 4 ani de studii pentru actualii elevi ai anului IV o singură excursie — pe Valea Jiului — și o singură vizită — în întreprinderea 7 Noiembrie din Craiova. Situații asemănătoare se mai găsesc și în alte școli din orașul și regiunea Craiova.

La școlile de 7 ani nr. 2 și nr. 9 nu este deloc îndrumată lectura particulară a elevilor, din care cauză elevii clasei a IV-a citesc cărți inacesibile vîrstei lor.

Insuficientă preocupare se observă din partea unor membri de sindicat față de comportarea elevilor pe stradă, în parcuri, în săli de spectacole, deși actele de indisciplină în asemenea împrejurări nu sînt fenomene prea rare.

Membrii de sindicat din școlile regiunii Craiova, în activitatea lor viitoare, trebuie să acorde mai multă atenție felului cum își petrec timpul liber elevii din internate, comportării elevilor cu prilejul diferitelor reuniuni tovărășești, îndrumării lor pentru crearea unor relații juste, tovărășești între fete și băieți.

Dirigintele

În munca de instruire și educare a tinerei generații în spirit comunist, dirigintele are un rol însemnat. Sarcinile lui nu se rezumă numai la organizarea și desfășurarea orei educative, așa cum mai cred încă unii diriginți. Ele sînt legate de întregul proces de instruire și educare a elevului în școală și în afară de școală. Indeplinirea acestor sarcini reclamă multă dragoste și înțelegere față de copil, dorința de a-ți pune toată capacitatea, tot talentul în slujba educării lui.

Printre membrii de sindicat din școlile regiunii Craiova există mulți diriginți care au o bună pregătire profesională, o justă orientare politică și pedagogică, diriginți care dovedesc o adîncă cunoaștere a elevilor și a clasei ce o conduc, obținînd frumoase rezultate în munca de educare.

Un exemplu bun în această privință îl constituie profesorul Ion Dumitrescu de la școala medie nr. 2 din Craiova. În caietul său de diriginte, acesta notează cu grijă, nu pentru alții, ci pentru el, ca diriginte și ca om, tot ceea ce a constatat în legătură cu fiecare elev, încă de la începutul anului școlar. Notările sale sînt rezultatul observării atente a elevilor în timpul orelor, în recreații, pe stradă și acasă, în munca individuală și socială, rezultatul unei îndelungate convorbiri cu colectivul clasei sau numai cu elevul, cu părinții și cu profesorii. Preocuparea pe care o manifestă prof. Dumitrescu Ion în direcția cunoașterii temeinice a copiilor din clasa ce i-a fost încredințată îl ajută mult în munca de diriginte și de profesor, scutindu-l de o serie de greșeli. Cunoașterea vieții copiilor, cunoașterea preocupărilor și visurilor lor, a succeselor și înfrîngerilor i-au ridicat prestigiul și l-au ajutat să cîștige încrederea elevilor săi. O situație la învățătură mereu mai bună, un colectiv de elevi tot mai disciplinat caracterizează în prezent clasa prof. Dumitrescu Ion.

În continuare, referatul a ilustrat cu exemple legătura pe care diriginții o țin cu părinții sau cu gazdele pentru cunoașterea temeinică a elevilor, îndrumarea pedagogică pe care membrii de sindicat o dau familiilor în cadrul lectoratelor pentru părinți.

Printre multiplele forme de activitate ce stau la îndemîna diriginților în vederea educării patriotice, comuniste a elevilor sînt și orele educative. Rezultatele educative ce se pot obține cu ajutorul unor asemenea ore sînt mari și depind, în deosebi, de conținutul educativ pe care profesorii-diriginți reușesc să li-l dea. Orele educative desfășurate de tovarășa Alexandra Anghel de la școala medie nr. 4, de exemplu, oglindesc grija pe care o are tovarășa diriginta pentru pregătirea unor ore educative cu un conținut cît mai substanțial, mai interesant și mai atractiv. Instructivă și deosebit de educativă a fost, de pildă, ora de diriginție consacrată comemorării răscoalelor țărănești din 1907. Seriozitatea cu care s-a întocmit referatul, recitările „Noi vrem pămînt" de G. Coșbuc, „Seceta" de Elena Farago și „1907" de Al. Vlahuță, ca și bogatul album alcătuit pe această temă din reproduceri după tablourile lui Octav Băncilă, N. Grigorescu, Ștefan Luchian, Iosif Iser și alții, documentarul istoric ce s-a lucrat au întărit dragostea elevelor pentru popor și, totodată, ura împotriva exploatatorilor, au trezit în sufletele elevelor dorința de a lua legătură, prin scris, cu țăranii muncitori din comunele în care au avut loc răscoalele țărănești din 1907 Călduroasul răspuns primit de la președintele gospodăriei agricole colective din comuna Bîrca a fost și este un puternic imbold în muncă pentru elevele clasei a IX-a A.

Rezultatele muncii educative duse de profesorul diriginte, alături, desigur, de munca celorlalți profesori, se oglindesc în primul rînd în situația la învățătură a elevilor, în disciplina lor. Clasa a IX-a A condusă de tovarășa Anghel, cea mai activă diriginta din școală, este fruntașa la învățătură, este colectivul cel mai închegat și cel mai disciplinat. În clasa a IX-a A nu există eleve rămase în urmă la învățătură. De aceea, considerăm că bine s-a orientat comitetul sindical din școala medie nr. 4 cînd a solicitat tovarășei Anghel ca în cadrul unei consfătuiri de producție să comunice și celorlalți profesori metodele sale de lucru.

Caietele diriginților, procesele verbale ale consiliului pedagogic, dările de seamă ale organizației sindicale, planul de muncă al organizației U.T.M. din multe școli ale regiunii Craiova dovedesc o preocupare serioasă pentru închegarea colectivului de elevi. La școala medie nr. 4, de exemplu, diriginții depun permanent eforturi pentru închegarea și cimentarea colectivelor claselor Rezultatele acestor preocupări au și început să se vadă. Tot mai des, elevele iau poziție față de abaterile disciplinare ale colegelor, abateri ce ar putea știrbi onoarea școlii. Semnificativă este în acest sens atitudinea pe care au luat-o elevele cu ocazia unei serbări la care fusese invitat un grup de eleve fruntașe. Una singură se prezentase fără uniformă. Fiind întrebată de la ce școală vine, elevelor le-a fost greu să spună că face parte din școala medie nr. 4.

Aceeași exigență dovedesc colectivele de elevi din școala medie nr. 4 față de școlarii care manifestă dezinteres la învățătură. Într-una din zile, cinci copii din clasa a V-a fugiseră de la ore. Pionierii au cerut imediat să fie trași la răspundere. În cazul abaterilor grave, diriginții formează un front comun cu organizația U.T.M. pe școală.

În continuare, referatul s-a ocupat de lipsurile ce se constată în activitatea diriginților, insistînd asupra formalismului ce se observă la unele școli în munca de cunoaștere a elevilor, în felul cum se fac vizitele la domiciliu.

Cele mai multe deficiențe, însă, se observă în organizarea și desfășurarea orei educative. O greșeală frecventă în școlile craiovene o constituie îmbîcsirea orei educative cu numeroase teme, cea ce duce la oboseală, la plictiseală, la diminuarea efectului educativ al activității respective. La clasa a IX-a B de la școala medie nr. 4, de exemplu, s-au discutat nu de mult, într-o singură oră educativă, 5 teme: „1 Mai", „8 Mai". „9 Mai" „ziua presei" și „ziua radioului". E de la sine înțeles că un astfel de procedeu este dăunător muncii educative. De asemenea, nu mai puțin dăunătoare este tendința de a se susține fiecare temă prin referate scrise. În loc ca elevii să arate cu vorbele lor ceea ce gîndesc și simt, citesc referate cu fraze pompoase, copiate de prin reviste și ziare.

Greșită este metoda acelor diriginți care lasă ca ora educativă să fie condusă — parțial sau total — de elevi, așa cum se întîmplă la școlile nr. 2 și nr. 4 din orașul Craiova.

★

Ultima parte a referatului a dezbătut problema valorii educative pe care o are exemplul personal al pedagogului în viața elevilor, în munca de educare a lor în spirit comunist.

Către toți muncitorii din învățămîntul de cultură generală din Republica Populară Romînă

Membrii de sindicat din școlile elementare și medii ale regiunii Craiova, întruniți astăzi, 15 mai 1957, în consfătuirea de producție cu tema „Contribuția muncitorilor din învățămînt la educarea patriotică, comunistă a tineretului școlar", înțelegînd că una din principalele sarcini care stau în fața cadrelor didactice este educarea tineretului în spirit comunist, vă cheamă cu căldură ca, împreună:

— să intensificăm eforturile pentru a da lecțiilor un bogat conținut educativ, veghind la puritatea lor ideologică;

— să sporim preocuparea pentru organizarea activității în afară de clasă și extrașcolare, a activităților din timpul vacanțelor, în așa fel încît aceste activități să devină cît mai potrivite cu vîrsta copiilor, cît mai educative, cît mai pline de învățăminte;

— să întărim legătura cu părinții școlarilor, desfășurînd o mai temeinică propagandă pedagogică în rîndul acestora, în așa fel încît sprijinul pe care-l primește școala din partea familiei în domeniul educării comuniste a micilor cetățeni ai patriei noastre să fie din ce în ce mai puternic;

— să întărim lupta pentru ridicarea nivelului politic și ideologic al muncitorilor din învățămînt pentru cimentarea colectivelor pedagogice din școlile în care ne desfășurăm activitatea, pentru mobilizarea tuturor cadrelor didactice la acțiunea de educare patriotică, comunistă a copiilor pe care partidul și guvernul i-a încredințat școlii noastre noi.

Discuții

Discuțiile ce s-au dus pe marginea referatului prezentat au însemnat o serioasă contribuție la lărgirea experienței membrilor de sindicat din învățămînt în domeniul muncii educative

Luînd cuvîntul, tovarășa Margareta Bădescu, profesoară la școala medie nr. 1 din Craiova, a arătat necesitatea unei temeinice munci de lămurire din partea organizațiilor sindicale din școală pentru a mobiliza cadrele didactice la muncă, pentru a crea în rîndurile lor un front comun pentru realizarea sarcinilor importante ce le revin în domeniul educației comuniste a elevilor. În mai toate școlile, a spus tovarășa Bădescu, se observă că muncesc intens 3—4 membri de sindicat, iar ceilalți desfășoară o muncă funcționărească, așteptînd să fie stimulați mereu din afară. Organizațiile noastre sindicale trebuie să cultive în rîndurile membrilor lor răspunderea pentru sarcinile ce li s-au încredințat și, totodată, dorința de a obține succese cît mai importante în domeniul instrucției și educației. Nu este suficient să muncească bine numai cîțiva oameni în școală Trebuie să muncească toți bine, fiind pe deplin lămuriți că principala lor sarcină este să dea patriei tineri instruiți și educați în spirit comunist.

Tovarășul Aurelian Gîdei, președintele comitetului de instituție de la școala medie nr. 4, după ce a recunoscut lipsurile organizației sindicale din școala sa în pregătirea și îndrumarea ideologică a membrilor de sindicat, a expus experiența sa proprie ca diriginte.

„Eu mi-am dat seama mai de mult, a spus el, că a îmbîcsi ora educativă cu tot felul de referate nu înseamnă educație, ci o serioasă pierdere de vreme și pentru profesori și pentru elevi. De aceea, în munca mea de diriginte la clasa a V-a, clasă care în general este foarte grea, am căutat să consacru ora educativă unei singure teme. De obicei, tema este strîns legată de o problemă concretă a clasei și are ca scop o bună îndrumare a elevilor în direcția respectivă. De pildă, am consacrat unele ore educative, în afara celor de analiză a muncii unor teme ca acestea: „Cum pregătesc lecțiile", „Cum repet materia pentru lecție", „Cum recapitulez materia". Unele teme sînt legate de sărbătorirea anumitor evenimente, dar și atunci tot numai o singură temă se dezbate în ora educativă. Cînd se întîlnesc mai multe evenimente cu conținut asemănător, referatul este pregătit așa ca să le cuprindă pe toate".

În continuare, tov. Gîdei a arătat că o obținut unele succese în ceea ce privește conducerea orei educative dar că nu este pe deplin mulțumit. deoarece într-o serie de probleme are încă nelămuriri. Ar fi bine, a spus el, ca Direcția didactico-metodică din Ministerul Învățămîntului și Culturii, Institutul de științe pedagogice să elaboreze îndrumări metodice care să ajute în mod concret profesorii diriginți în legătură cu conținutul orei educative

Reluînd aceeași problemă, tov. Olga Nuțu, membră în organizația sindicală de la școala medie nr. 2, a arătat necesitatea unor temeinice îndrumări atît pentru profesorii diriginți, cît și pentru pedagogi în general, deoarece în școlile noastre există încă mulți profesori care nu știu să dea lecțiilor un conținut educativ, care fac instrucție și nu educație.

Tovarășul Ion Călin, inspector școlar la secția de învățămînt a orașului Craiova, a arătat sprijinul deosebit de valoros pe care-l primește organizația sindicală din școala de 7 ani nr. 3 din partea organizației de bază P.M.R. pentru o bună desfășurare a procesului de învățămînt

Vorbind despre activitatea diriginților, el le-a atras atenția asupra faptului că încă nu există suficientă grijă pentru elevii care locuiesc la gazde. Copii de la țară, fii de țărani muncitori, a spus el, locuiesc la persoane potrivnice actualei educații ce se înfăptuiește în școlile noastre. Membrii de sindicat, profesorii diriginți au datoria să ferească pe elevii lor de influența nefastă a acestor persoane.

Tovarășa Virginia Cristea, președinta comitetului sindical Corabia, a ridicat, cu multă căldură, problema prestigiului membrilor de sindicat din învățămînt, a exemplului pe care trebuie să-l dea elevilor și părinților învățătorul sau profesorul. Prestigiul cadrelor didactice, a spus tovarășa Cristea, este strîns legat de nivelul lor științific și ideologic, de rezultatele muncii lor.

În continuare, a pus problema asigurării timpului necesar pentru studiu. Cu acest prilej, tovarășa Cristea a dezvăluit și a criticat gravele greșeli pe care le fac unii lucrători ai sfaturilor populare din raionul Corabia, care obligă învățătorii și profesorii la munci necorespunzătoare sarcinilor ce li s-au încredințat de către partid și de către guvern, care încă mai reține din salariile cadrelor didactice pentru faptul că au absentat de la diferite ședințe ale sfatului.

Tovarășul Petrică Petre, directorul adjunct al școlii medii nr. 2, a propus ca organele sindicale să inițieze asemenea consfătuiri de producție și pentru învățămîntul seral, unde, date fiind diferențele mari de vîrstă (16—45 ani), se simte mult lipsa unor îndrumări atît în ceea ce privește predarea, cît mai ales munca educativă.

Tovarășele Eugenia Turcanu de la școala medie nr 3 și Alexandra Anghel, de la școala medie nr. 4, au vorbit despre rolul profesorului de istorie în realizarea educației comuniste a elevilor. Totodată, ele au arătat necesitatea unei temeinice pregătiri ideologice și informări politice a profesorilor de istorie, pentru ca aceștia să poată ajuta elevii în înțelegerea fenomenelor istorico-sociale.

Atît tovarășele Anghel și Turcanu, cît și alți tovarăși participanți la discuții au insistat mult asupra importanței pe care o are antrenarea cadrelor didactice la activități științifice, au arătat în mod concret cum s-a oglindit în lecțiile lor activitatea intensă pe care au desfășurat-o pentru întocmirea monografiilor legate de sărbătorirea a 50 de ani de la răscoalele din 1907.

Au mai luat cuvîntul tovarășii Pupăză, Nicolae Goșa, directorul școlii de surdo-muți și Olga Lișteveanu, membră a organizației sindicale de la școala medie nr. 3 care a ridicat problema continuității diriginților în muncă.

Muncitorii din învățămînt din regiunea Craiova au primit, cu prilejul acestei consfătuiri de producție, un prețios sprijin din partea organelor de partid și de stat. În cuvîntul lor, tovarășii Ion Apostolatu, secretarul comitetului de partid regional, Florea Mitruț, secretarul sfatului popular orășenesc și Andrei Nicolae, șeful adjunct al secției de învățămînt regionale au insistat asupra lipsurilor serioase ce se constată în acțiunea de educare a tineretului în spirit comunist au arătat măsurile concrete care trebuie luate în viitorul an școlar pentru îmbunătățirea muncii diriginților, pentru pregătirea ideologică a tuturor cadrelor — condiție absolut necesară pentru desfășurarea unei munci educative de calitate. Totodată, ei au propus Ministerului Învățămîntului și Culturii ca în cadrul consfătuirilor din august, cadrele didactice să fie îndrumate a discuta și problema educației patriotice, comuniste a elevilor.

În încheiere, tovarășa Elena Isacu Bolog, vicepreședinte al C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, a insistat asupra obiectivelor principale către care trebuie să-și îndrepte atenția, în primul rînd, membrii de sindicat din învățămînt în munca lor educativă: formarea concepției materialist-dialectice a elevilor și educația patriotică a tineretului.

Trebuie să educăm astfel tineretul nostru, a spus vorbitoarea, încît acesta să poată ajunge la identificarea propriilor sale interese cu interesele întregului popor. Ne trebuie astfel de tineri, care să-și vadă sensul vieții lor nu prin prizma intereselor cercului îngust în care trăiesc, ci prin prizma intereselor largi ale poporului muncitor. Să dezvoltăm în rîndurile tineretului nostru dragostea fierbinte, năvalnică față de patrie. Școlile noastre să dea astfel de absolvenți, care să fie gata oricînd de orice sacrificiu pentru patrie.

Factorul hotărîtor în educarea tinerelor generații în spirit comunist este învățătorul, profesorul, educatorul. El trebuie să rămînă pentru fiecare din copiii pe care i-a educat exemplu de om devotat cu tot sufletul patriei, progresului.

Învățătorul, profesorul, diriginte-le va putea exercita asupra elevilor o puternică influență educativă în spiritul moralei comuniste, dacă el însuși dă exemplu de cinste și modestie, dacă-și cunoaște pe deplin meseria, dacă este adînc devotat cauzei construirii socialismului dacă este adînc pătruns de problemele etice profesionale.

Urîndu-le succes deplin în încheierea anului școlar și la examene, tov. E. Isacu Bolog le-a urat, totodată, succes în munca educativă de viitor.

„Părinți și copii"

Suscitînd un larg interes — fapt ce se poate vedea, printre altele, din conținutul scrisorilor ce sosesc în număr tot mai mare pe adresa redacției — emisiunea radiofonică „Părinți și copii" răspunde unei adînci necesități și, în același timp, umple un gol ce se face resimțit prin lipsa unei literaturi pe teme de educație în familie.

Trecerea în revistă — chiar și sumară — a lucrărilor difuzate în acest an ne arată că emisiunea, folosind mijloace de prezentare variate și atrăgătoare, abordează probleme din cele mai diferite de educație (greșita înțelegere a dragostei părinților față de copii — în schița „Dragoste de mamă" de Voronkova, critica excesului de dădăceală — în fragmentul „Vîrsta fericită" din volumul „Simple povestiri" de T. Arghezi, atenția ce trebuie s-o acorde cei mari particularităților psihologice ale adolescenților — în scenariul radiofonic „Prima scrisoare de dragoste" de V. Basarabeanu, educarea copiilor nervoși — în răspunsul la scrisoarea muncitorului Vasile Georgescu din Constanța etc).

Ceea ce conferă însă în deosebi valoare și utilitate emisiunii este, fără îndoială, orientarea justă din punct de vedere pedagogic a conținutului materialelor. Foarte instructive sînt, în acest sens, răspunsurile la scrisori date în emisiune. Astfel, un corespondent din Tg. Mureș, observînd deosebirea dintre copilul unui medic — care, deși are asigurate toate condițiile în familie, învață mediocru — și copilul unor oameni cu situație materială modestă — care e fruntaș la învățătură — pune întrebarea: oare lipsurile materiale trebuie considerate ca o condiție a dezvoltării favorabile a copilului?

Răspunzînd, redacția emisiunii arată că o asemenea punere a problemei este greșită. Esențial pentru educația unui copil nu este faptul că el mănîncă pîine albă sau integrală, că poartă cămăși de poplin sau de zefir. Important este ca el să fie educat astfel, încît să aprecieze eforturile pe care părinții le fac pentru dînsul, să înțeleagă că trebuie să păstreze și să îngrijească hainele, cărțile sau alte obiecte pe care le primește. Călirea fizică și morală a copilului trebuie realizată prin dozarea și gradarea efortului la învățătură, prin sport și alte mijloace educative, și nu prin impunerea forțată a unor privațiuni. Înlăturînd excesele, care dezvoltă la copil gustul pentru lux și risipă, părinții au datoria să asigure mijloacele și condițiile necesare dezvoltării copilului.

Folosind forme diverse și atrăgătoare (schița, scenariul, foiletonul satiric etc.), emisiunea nu pierde din vedere scopul său principal, acela de a veni în ajutorul părinților prin îndrumări și sugestii privind educația copiilor. În schița intitulată „Dimpotrivă", de A. Fischbein, de pildă, combătîndu-se procedeele nejuste folosite de unii părinți, li se arată acestora ce atitudine trebuie să adopte față de copiii ce manifestă un pronunțat spirit de contrazicere. Ileana, eroina schiței, este o fetiță căreia îi place să procedeze împotriva dorinței părinților. Sezisîndu-se, părinții descoperă o „metodă" ingenioasă: îi „cer" tocmai ceea ce nu trebuie să facă și o „opresc" de la lucrurile pe care ar trebui să le înfăptuiască. Metoda pare a fi miraculoasă, căci fetița, urmărind să-i contrazică, îndeplinește întocmai dorința lor reală. E bună însă această metodă? — se pune întrebarea. Nu, nu este bună, răspunde autorul; căci nu ne este permis ca de dragul unor succese de moment să dezvoltăm spiritul de contrazicere al copilului. Părinții trebuie să întărească autoritatea lor față de copii să-i obișnuiască a făptui acele lucruri care sînt necesare și să-i oprească de la altele, nefolositoare sau de-a dreptul dăunătoare.

De obicei, însă, ideea lucrării nu este formulată în termeni anume — așa cum se întîmplă în lucrarea amintită mai sus — ci se desprinde din relatarea faptelor. Să luăm schița scenarizată „Plimbare și educație" de A. Covrig. E vacanță. Gîndindu-se că ar fi bine să se ocupe de timpul liber al copilului, tatăl îl ia la plimbare în oraș. Pe drum, însă, în loc să caute mijloace de destindere potrivite cu vîrsta și nevoile copilului, el își vede de ale sale: intră într-un restaurant să bea o bere, duce o discuție interminabilă cu un amic pe care îl întîlnește, la librărie se oprește numai asupra cărților ce îl interesează pe dînsul, iar în parc, cînd Andrei, zărind un grup de copii ce se joacă, încearcă să se apropie de dînșii, îl smucește de mînă, apostrofîndu-l: — „Lasă prostiile!" Seria „distracțiilor" se încheie cu un spectacol la teatrul de operetă. Seara tîrziu, cei doi se întorc acasă. Copilul e plictisit, obosit și nervos. Tatăl e intrigat: „Ce-o fi avînd copilul ăsta, că nu pare deloc mulțumit de plimbarea pe care am făcut-o împreună!"

Tatăl lui Andrei e nedumerit, ascultătorii însă nu. Ei înțeleg foarte bine de ce s-a plictisit copilul. Și mai înțeleg — deși autorul nu o declară — că au datoria de a renunța, atunci cînd este necesar, la plăcerile lor, în favoarea nevoilor copilului.

Este neîndoios că educarea copiilor impune părinților unele sacrificii. Sînt însă unii părinți care — din nepricepere, din comoditate sau din egoism — se decid mai greu să accepte acest imperativ. Asemenea atitudini greșite manifestă în deosebi acei părinți care, ignorînd sau subestimînd consecințele nefaste pe care dezmembrarea familiei le are pentru dezvoltarea ulterioară a copiilor, pornesc pe calea divorțului. Dîndu-și seama de importanța problemei, emisiunea „Părinți și copii" a difuzat un număr apreciabil de materiale pe această temă — unele dintre ele avînd valoarea unor adevărate pledoarii în sprijinul unității familiei.

Ajutîndu-i și orientîndu-i pe părinți în educarea copiilor, emisiunea vine indirect în sprijinul școlii. Despre aceasta vorbește convingător, în scrisoarea adresată redacției emisiunii, profesorul Petru Filimon, de la școala de 7 ani nr. 1 din Sebeș-Alba. Cazul pe care îl relatează tov. Filimon — al unei mame care, în urma audierii unor materiale transmise la radio, și-a schimbat atitudinea nejustă ce o avusese pînă atunci față de școală — este în acest sens elocvent.

Un aspect ce nu trebuie neglijat atunci cînd vorbim de o emisiune radiofonică este acela al modalităților de tratare a temelor abordate. Ținînd seama de particularitățile genului radiofonic — care presupune lucrări ușor accesibile la audiție — emisiunea „Părinți și copii" folosește de obicei materiale vii, antrenante, cu o relatare clară, fără artificii, a faptelor.

Ignorarea, în unele cazuri, a acestor criterii elementare duce — după cum ne-am putut da seama ascultînd schița „Bucuriile copilăriei" de Lia Pisăru — nu numai la monotonie, ci chiar la confuzii.

Vrînd să combată obiceiul unor părinți care refuză să satisfacă unele mici dorințe ale copiilor, autoarea își începe povestirea prin relatarea cazului unei mame care nu-și lasă copilul s-o însoțească la piață. Foarte curînd, însă, părăsindu-și eroii, Lia Pisăru deplasează acțiunea la țară, pentru a ne vorbi despre părinții care refuză să-și ia copiii atunci cînd merg la oraș. Ajungînd la acest punct al povestirii, autoarea alunecă în chip nejustificat în istorisirea unei întîmplări fără nici o legătură cu tema. Lipsa de unitate a acestei schițe, care este mai de grabă o succesiune de digresiuni, ne arată cum greșeala de construcție a unei lucrări poate duce la ratarea temei propuse. Ascultînd această povestire, părinții nu și-au putut da seama cum este bine să procedeze în cazuri similare, deoarece întrebările ridicate în prima parte a povestirii au rămas pînă la urmă fără răspuns.

Am luat în discuție cazul acestei schițe pentru a semnala redacției emisiunii unele pericole de care trebuie să se ferească în elaborarea și selectarea materialelor. Adăugăm la observațiile de mai sus cîteva sugestii, de care credem că redacția emisiunii ar trebui să țină seama pe viitor. S-a putut observa, astfel, că emisiunea se ocupă mai mult de problemele educării copiilor mici și mai puțin de educarea elevilor. Or, este necesar ca emisiunea să acorde, dacă nu prioritate, cel puțin o atenție egală educării copiilor școlari și, în legătură cu aceasta, problemei ajutorării lor la învățătură de către părinți, colaborării acestora cu școala.

Redacția emisiunii trebuie să urmărească mai îndeaproape și problemele ce se pun pentru părinți în diferitele etape ale anului școlar. Sîntem acum, de pildă, în preajma examenelor. Părinții au nevoie de ajutor în organizarea regimului de zi al copiilor, în îndrumarea și supravegherea lor. Este bine ca, alături de școală, emisiunea să contribuie și ea la orientarea părinților în această direcție.

În prima parte a acestui an școlar am ascultat la radio o serie de lucrări — unele dintre ele chiar foarte reușite — privind educația în comun a băieților și fetelor, combaterea bătăii ca mijloc de educație etc. Ar fi bine ca redacția emisiunii să nu neglijeze asemenea teme, ci să revină mai des asupra lor — pe cît posibil nu prin reluări, ci prin lucrări noi.

Aprecierea largă de care emisiunea „Părinți și copii" se bucură în rîndul părinților ne arată că ea a găsit calea ce duce către inima lor. Declarația unei mame care — așa cum se poate vedea dintr-o scrisoare adresată redacției emisiunii — mărturisește că s-a recunoscut pe sine și pe copilul său în personajele unor schițe ascultate la radio și a înțeles cum trebuie să se poarte cu copilul — ne arată că emisiunea exercită o puternică influență asupra ascultătorilor.

Facem această observație nu pentru a aduce un elogiu, ci pentru a sublinia răspunderea și, implicit, obligația ce revine emisiunii, de a îmbunătăți pe viitor și mai mult calitatea materialelor difuzate.

A. ION

Spre o literatură mare pentru cei mici

(Urmare din pag. 1)

Alături de calitățile cerute în mod obișnuit literaturii, cărțile pentru copii trebuie să întrunească și altele. S-a vorbit în multe rînduri despre accesibilitatea care, practic, este înțeleasă adesea ca simplism în construirea imaginii și în expresie. Simplismul duce însă la banalitate, platitudine. Dar copiii nu pot fi cuceriți prin versuri plate, prozaice, nici printr-o proză seacă, despre fapte neinteresante. Dintre scriitorii noștri tineri „specializați" în literatura pentru copii, Octav Pancu-Iași ni se pare a fi găsit un stil într-adevăr adecvat („Are tata doi băieți", „Mai e un loc pe genunchi", „Marea bătălie de la Iazul Mic"). Umorul e o cerință de asemenea de prim ordin; servește admirabil țelurile educative. Am apreciat, din acest punct de vedere, cartea de versuri „Centru înainteaș" de Ion Hobană (care în recenta povestire, tot în versuri, „Petrică și ceasul vrăjit", folosește într-un mod foarte original fantasticul de nuanță folclorică). Uneori, de dragul umorului se încalcă reguli elementare ale veridicității (cum i se întîmplă, pe alocuri, lui Mihai Stoian în „Mică e vacanța mare"). Alteori se sacrifică adevărul pentru un greșit înțeles spirit de aventură („Cireșarii" lui C. Chiriță). Sînt însă defecte de creștere. Aventura și umorul trebuie cultivate cu perseverență. Și tot cu perseverență se cuvine să combatem didacticismul, tezismul (care ne-a surprins neplăcut în „Jocul cel mare"), fiindcă — așa cum o dovedesc Mircea Sîntimbreanu în „Cu și fără ghiozdan" și Nicuță Tănase în „Muzicuța cu schimbător" — tendința educativă nu contrazice arta.

Discuția ce se va purta în jurul literaturii pentru copii creată în acești ultimi zece ani atît de bogați în realizări va trebui, credem, să nu ocolească nici problema tematicii. Viața copiilor în școală e oglindită încă palid, superficial. Autorii au abandonat fără a le aprofunda sau au ocolit multe teme dintre cele mai interesante: relațiile dintre copii și profesori, dintre școală și familie, internatul, școlile profesionale, adaptarea copilului de la țară în mediul citadin, traiul copiilor în satele noastre în continuă transformare revoluționară. Lista e departe de a fi completă; de altfel, însemnările de față nici nu și-au propus decît să aducă în discuție cîteva din aspectele literaturii pentru copii.

Din nou despre munca artistică de amatori

În orașul și raionul Buzău există posibilități pentru ca la faza raională a primului concurs pe țară al cercurilor artistice de amatori ale sindicatului muncitorilor din învățămînt comitetul sindical să se prezinte cu formații bine pregătite.

Se pune însă întrebarea: valorifică oare comitetul sindical aceste posibilități așa cum trebuie? După părerea noastră, nu. Dar să lăsăm faptele să vorbească.

Este drept că numeroase comitete de instituție, organizații sindicale de bază și grupe sindicale din școlile orașului și raionului Buzău au prelucrat hotărîrea Prezidiului C.C. al S.M.I. cu privire la organizarea concursului artistic de amatori. Dar dacă mulți membri de sindicat cunosc această hotărîre, mai sînt unii — ca de pildă cei din comunele Verești, Gherăseni, Tăbărești sau Valea Teancului — care nici pînă azi n-au aflat nimic despre conținutul ei și nici despre regulamentul concursului.

În raion a luat ființă o comisie de concurs. Ea n-are însă nici un plan de muncă, nu s-a întrunit nici odată, n-a dus nici o activitate.

Nu-i de mirare, de aceea, că pregătirile pentru concurs se desfășoară la întîmplare. În unele comune, ca de pildă în comuna Pleșcoi sau în comuna Cochirleanca, unde organizațiile sindicale de bază se preocupă, din propria lor inițiativă, de mobilizarea cadrelor didactice, treaba merge bine. În orașul Buzău, însă, munca nu se desfășoară deloc mulțumitor.

Comitetul sindical raional a analizat deabia zilele acestea munca artistică. Cu acest prilej, el și-a luat angajamentul să participe la concurs cu formații de cor, echipă de teatru, brigadă artistică de agitație, soliști vocali și instrumentiști, cvartet de instrumente cu coarde etc. Măsurile luate în vederea realizării acestor angajamente au înviorat în oarecare măsură activitatea artistică. Repetițiile la cor sînt mai regulate, repertoriul s-a îmbogățit, a început pregătirea unei brigăzi artistice, în componența căreia intră multe cadre tinere. Totuși, echipa de teatru continuă să meargă slab. Deși are în repertoriu trei piese, echipa n-a mai făcut de mult repetiții, n-a mai apărut în fața publicului dornic s-o vadă.

Pînă la faza pe raion a concursului nu mai este mult și ceea ce s-a făcut pînă acum în orașul și raionul Buzău este nesatisfăcător. Se impune ca în această perioadă de timp comitetul sindical să intensifice munca de pregătire în vederea concursului. Lucrînd mai operativ și mai organizat, comitetul sindical va putea să îndrume formațiile existente, să orienteze repertoriul lor în valorificarea folclorului localității respective. De asemenea, el va putea să stimuleze creațiile originale ale membrilor de sindicat în domeniul literaturii și muzicii, să antreneze la concurs autorii de conferințe și monografii.

În această perioadă gazetele de perete din școli, stațiile de radioamplificare și organele de presă locale trebuie să fie mai des folosite pentru popularizarea formațiilor cu activitate bogată, pentru stimularea inițiativelor creatoare.

Ar fi bine ca la sfîrșitul etapei de pregătire a fazei raionale să se organizeze spectacole în întreprinderi, cămine culturale, gospodării agricole colective, precum și excursii cu artiștii amatori pentru cunoașterea raionului, a regiunii respective.

N. BURCEA

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

INDRUMĂRI PENTRU ORGANIZAREA PRACTICII, EXCURSIILOR ȘI VIZITELOR PRACTICE IN PRODUCȚIE ȘI ACTIVITĂȚILOR SOCIAL-OBȘTEȘTI OBLIGATORII, IN PERIOADA 2-20 IUNIE

Începînd din anul școlar 1956/1957, potrivit ordinului ministrului Învățămîntului nr. 62 din 27.II.1957, elevii cursurilor de zi din clasele V-XI (exceptînd elevii claselor care se prezintă la examene) sînt obligați să presteze timp de 2 săptămîni, între 2—20 iunie, practica agricolă sau industrială, să efectueze excursii pentru a cunoaște munca productivă și să participe la activități social-obștești și cu caracter didactic.

Avînd în vedere contribuția însemnată pe care aceste variate activități o aduc în politehnizarea învățămîntului, în dezvoltarea și întregirea pregătirii multilaterale a tineretului școlar, precum și faptul că în timpul anului școlar nu sînt suficiente posibilități pentru organizarea lor, s-a stabilit în structura anului școlar o etapă distinctă în care ele să se poată desfășura în mod organizat și temeinic.

În această perioadă, elevii școlilor stabilite de organele locale, îndrumați de cadrele didactice și de organizațiile de tineret și pionieri, își vor consolida o serie de cunoștințe însușite în cursul anului școlar, vor învăța să le aplice în practică, își vor dezvolta deprinderile practice de muncă, vor avea posibilitatea să cunoască diferite procese de producție, frumusețea și bogățiile țării și realizările regimului nostru. De asemenea, elevii își vor forma deprinderi de a întreține, înfrumuseța și gospodări școala.

Activitatea prestată în această etapă are o deosebită însemnătate educativă. Elevii au mai multe posibilități de a cunoaște și de a prețui munca productivă, pe oamenii muncii; de a contribui după puterile lor la munca constructivă pe care o desfășoară întregul nostru popor; de a lucra în colectiv; de a-și spori simțul de răspundere: de a îngriji și a respecta bunul obștesc; de a-și cunoaște și iubi patria.

Ținînd seama de faptul că perioada de încheiere a anului școlar a cerut elevilor serioase eforturi intelectuale, etapa 2—20 iunie, prin variatele și multiplele ei activități (cele mai multe desfășurate în aer liber) va trebui să contribuie și la destinderea elevilor, la întărirea forțelor lor.

Printre activitățile prevăzute, un loc important îl ocupă practica în producția agricolă și industrială.

Practica în agricultură se poate face pe loturile școlare și în cadrul G.A.C., G.A.S. din localitate sau din localitățile apropiate. În această practică pot fi antrenați elevii claselor V-VI și VIII-IX (repartizați pe clase sau pe brigăzi). De organizarea practicii agricole răspunde directorul școlii, iar profesorul de științe naturale îndrumează direct munca.

Activitatea se va desfășura după un plan dinainte stabilit, în care se vor prevedea: zilele și orele în care elevii vor efectua practica, felul muncilor executate și numele profesorilor și instructorilor de pionieri care conduc grupele de elevi. La planificare se mai ține seama de faptul că, pentru elevii claselor V-VI, durata practicii în timpul unei zile nu trebuie să depășească 4 ore, iar pentru elevii claselor VIII-IX să nu depășească 5 ore (în care să fie calculat și drumul).

În ce privește practica în industrie, directorii de școli vor putea repartiza la această formă de muncă numai elevii din clasele a VIII-a și a IX-a care au primit în decursul anului școlar pregătirea necesară (în atelierele școlii sau ale școlilor profesionale ori direct în producție).

Durata practicii industriale în timpul unei zile nu poate să depășească 4 ore pentru fiecare serie de elevi.

Atît pentru practica în agricultură cît și pentru practica în industrie, în vederea stabilirii felurilor de muncă și, în funcție de acestea, a organizării muncii elevilor, directorul școlii se va înțelege în prealabil cu conducerile unităților agricole și industriale și va obține aprobarea comitetului executiv al sfatului popular. Munca în care vor putea fi antrenați elevii din diferitele clase va fi repartizată și dozată potrivit vîrstei acestora. Se va ține seama și de faptul că practica agricolă sau industrială să alterneze și cu alte activități prevăzute.

Un ajutor mijloc însemnat de a face cunoscută elevilor munca productivă, de a-i pregăti pentru activitatea practică în viitor, de a lega cunoștințele lor teoretice de practică și de a le trezi și dezvolta dragostea de muncă și respectul față de oamenii muncii îl constituie excursiile și vizitele în producție. Acestea își pot însă atinge scopul numai dacă sînt organizate cu toată grija. Pentru aceasta directorul școlii va lua legătura cu conducerea întreprinderii stabilind zilele în care elevii pot să viziteze fabrica, secțiile și atelierele. Cadrele didactice care conduc grupele de elevi trebuie să cunoască în prealabil locul de muncă și procesul de producție ce urmează a fi prezentat elevilor; după aceea să discute cu elevii, în zilele care preced data excursiei, în scopul atît al împrospătării cunoștințelor în legătură cu specificul unității care va fi vizitată, cît și al trezirii interesului și curiozității pentru aspectele noi de muncă pe care ei le vor cunoaște. Elevii vor fi îndrumați să-și noteze observațiile, iar la sfîrșitul excursiilor și vizitelor cadrele didactice vor organiza cu ei discuții asupra celor constatate.

În această perioadă se poate continua munca în atelierele școlare sau ale școlilor profesionale, precum și în cercurile tehnice din școli, palate și case de pionieri, sub atenta îndrumare a cadrelor didactice și a instructorilor de pionieri. Elevii pot finisa lucrări începute în timpul anului și executa altele noi, îmbogățind astfel materialul didactic și contribuind la pregătirea expoziției de sfîrșit de an.

Pe scară largă, elevii vor fi antrenați în diferite activități social-obștești (potrivit necesităților și specificului localității respective și posibilităților de vîrstă ale copiilor) ca, de exemplu: amenajarea de spații verzi, culegerea de plante medicinale, de fructe de pădure, combaterea dăunătorilor în agricultură, colectarea de fier vechi etc.

Aceste activități trebuie în așa fel alese, organizate și desfășurate, încît elevii să participe la ele cu interes și plăcere, să cunoască însemnătatea lor socială și patriotică și să li se dezvolte, astfel, dorința de a răspunde și în viitor cu elan la diferite acțiuni social-obștești.

De o deosebită utilitate și importanță educativă sînt și activitățile cu caracter didactic gospodăresc: confecționarea, repararea și colecționarea materialului didactic; înzestrarea și organizarea muzeelor, laboratoarelor, a cabinetelor și a atelierelor școlare, precum și a bibliotecilor; amenajarea terenurilor de sport, înfrumusețarea curților și grădinilor școlii etc.

Durata activităților prestate zilnic de elevi nu poate depăși 4 ore.

Evidența tuturor acțiunilor întreprinse între 2-20 iunie va fi consemnată în condica de prezență a școlii.

Multiplele și variatele activități la care vor putea lua parte elevii în această etapă vor avea efectul instructiv-educativ dorit numai dacă acțiunile vor fi din timp și foarte bine organizate și dacă se va asigura — cu sprijinul organizațiilor de tineret și de pionieri — o bună disciplină.

În acest scop, fiecare diriginte, în colaborare cu profesorii clasei, cu instructorul de pionieri sau cu reprezentanți ai U.T.M.-ului, va elabora, pentru activitățile ce urmează să se desfășoare în acest timp, un plan de muncă, pe zile și ore, pe clasă, pe grupe de elevi, cu indicarea formelor de activitate, a cadrelor didactice și a instructorilor de pionieri care răspund de grupele de elevi etc. Pe baza planurilor pe clase se va întocmi un plan de muncă pe întreaga școală. În acest plan vor fi încadrate și diferitele manifestări pe care U.T.M., în colaborare cu M.I.C., le-a programat în această perioadă (concursuri sportive, concursul tinerilor naturaliști etc.).

În alcătuirea planului pe întreaga școală vor fi cuprinși, în ansamblul activității, și elevii și cadrele didactice care pregătesc manifestările sportive și manifestările cultural-artistice pentru serbarea de sfîrșit de an.

În localitățile cu populație numeroasă și în deosebi în școlile cu număr mare de elevi, dacă nu există posibilități pentru a fi antrenați zilnic toți elevii în diferite forme de activități practice sau obștești, dimineața sau după amiază, aceștia vor fi programați să participe numai într-un anumit număr de zile din săptămînă.

În planul de muncă al școlilor mai pot fi prevăzute și: organizare de excursii cu elevii în natură (pentru cunoașterea regiunii, colecționarea de material pentru muzeul școlii etc.), în localități istorice, vizite la muzee și expoziții, vizionări de filme documentare, participări la spectacole, precum și manifestări sportive și cultural-artistice desfășurate în cadrul școlilor.

Se va avea de asemenea grijă ca astfel de activități sportive și cultural-artistice să se organizeze cu elevii din internatele școlare și în zilele cînd nu sînt programate alte activități cu clasele respective.

Organizarea timpului liber al elevilor din internatele școlare, în această perioadă, trebuie să fie în atenția directorilor de școli, a diriginților și a organizațiilor de pionieri și tineret.

Planul de acțiune pe întreaga școală va fi discutat și aprobat în consiliul pedagogic.

Eventualele scutiri de la activitățile obligatorii din perioada 2—20 iunie se pot acorda, pentru motive bine întemeiate, de directorul școlii.

Temeinica organizare și pregătire a tuturor acestor activități, în funcție de posibilitățile locale, va asigura o participare activă a elevilor și a cadrelor didactice și va imprima muncii desfășurate în această etapă aceeași seriozitate, disciplină și simț de răspundere ca și în decursul celorlalte etape ale anului școlar.

Activitatea desfășurată în cele două săptămîni va fi cuprinsă în cadrul bilanțului întregii activități din anul școlar respectiv, prezentat în ziua adunării solemne.

CEA DE A DOUA SESIUNE ȘTIINȚIFICĂ A SOCIETĂȚII DE ȘTIINȚE MATEMATICE ȘI FIZICE DIN R.P.R.

Prof. univ. N. Theodorescu
membru corespondent al Academiei R.P.R.

A. Hollingher
profesor emerit al R.P.R.

Unul din țelurile cele mai importante ale Societății de științe matematice și fizice din R.P.R. este acela de a contribui la ridicarea nivelului științific al profesorilor de specialitate, la îmbunătățirea pregătirii elevilor din învățămîntul mediu în domeniul matematicii și al fizicii.

În activitatea ei de pînă acum, Societatea a reușit, în bună măsură, să-și îndeplinească această sarcină. Filialele și subfilialele sale, răspîndite în întreaga țară, se organizează din ce în ce mai bine. Revistele sale — seriile A și B și ediția maghiară din „Gazeta matematică și fizică" — sînt așteptate cu interes de cititori și numărul colaboratorilor lor crește permanent, odată cu calitatea colaborării. În curînd, „Buletinul Societății de științe matematice și fizice" își va relua apariția ca o revistă cu caracter internațional, publicînd materiale scrise de specialiști din întreaga lume. Olimpiadele matematice și fizice organizate de Societate, care la început au apărut unora ca acțiuni de mică importanță, s-au dovedit a fi un instrument din ce în ce mai puternic de stimulare și descoperire a aptitudinilor științifice ale maselor de elevi. Colecția de broșuri intitulată „Biblioteca Societății de științe matematice și fizice" crește și se răspîndește continuu. Toate acestea dovedesc că profesorii din învățămîntul mediu doresc din ce în ce mai mult să se țină la curent cu progresele științei, să-și îmbunătățească pregătirea profesională, că un număr tot mai mare de elevi sînt atrași de studiul matematicii și fizicii.

În ultimul timp, ca urmare a activității pe care o desfășoară Societatea, profesorii din învățămîntul mediu au început să elaboreze lucrări științifice originale. Dacă prima sesiune științifică a Societății, care a avut loc în 1955, a fost realizată în mare măsură cu contribuția doar a cadrelor din învățămîntul superior și din institutele Academiei R.P.R., cea de a doua sesiune științifică, care a avut loc la începutul acestei luni, s-a caracterizat printr-un număr destul de însemnat de lucrări prezentate de profesorii școlilor de 10 ani și a însemnat un pas important pe calea antrenării acestora în activitatea științifică.

In general, ultima sesiune a fost rodnică în rezultate. Lucrările sale s-au desfășurat în opt secții: de algebră, de analiză matematică, de geometrie, de fizică, de mecanică, de astronomie, de matematici elementare și de metodica fizicii. În afara ședințelor pe secții, au avut loc și două ședințe plenare în secții reunite. În prima, prof. V. Vilcovici a ținut o conferință asupra noțiunilor fundamentale de mecanică clasică, iar în a doua, prof. Tib. Popovici a făcut o expunere asupra activității Institutului de calcul de analiză numerică al filialei din Cluj a Academiei R.P.R.

În cadrul sesiunii au fost prezentate, în total, 100 de comunicări. Numărul mare al acestora confirmă interesul deosebit pe care l-a trezit această sesiune în rîndurile cadrelor didactice. Repartiția comunicărilor pe secții dovedește nu numai varietatea problemelor, ci și un echilibru firesc al preocupărilor. Analiza matematică a beneficiat de cele mai numeroase comunicări — și aceasta pe bună dreptate, ținînd seama de diversitatea domeniilor sale. Și geometria, care totdeauna a constituit o disciplină de predilecție a cercetătorilor romîni, a fost bine reprezentată la sesiune. Este important de remarcat numărul mare de comunicări de fizică, ceea ce ne îndreptățește să credem că această importantă știință va cunoaște în scurt timp o dezvoltare deosebită și în țara noastră. Nu se poate trece cu vederea nici volumul comunicărilor de algebră, de mecanică și de astronomie, discipline care sînt de asemenea cercetate pe o scară din ce în ce mai largă de matematicienii noștri.

Realizarea învățămîntului politehnic în cadrul matematicii a fost obiectul unui mare număr de comunicări. Într-o comunicare mai amplă, în care s-a tratat problema lucrărilor practice la matematică, s-a arătat că măsurătorile topografice nu trebuie să constituie singura formă de lucrare practică și s-a propus o serie de alte lucrări (măsurări de volume, calcule aproximative, alcătuirea de devize simple etc.). În alte comunicări s-a analizat legătura dintre desenul tehnic și schițele pe care le construiesc elevii la lecțiile de geometrie în spațiu, s-a discutat asupra folosirii în problemele cu conținut practic a unor neegalități, s-au dezbătut chestiuni legate de metodica predării funcțiilor circulare inverse, a corpurilor de rotație etc.

Problemele legate de predarea matematicii și fizicii în școala de cultură generală au constituit în ultimii ani o preocupare deosebită pentru Societatea de științe matematice și fizice. În cadrul seriei A a „Gazetei matematice și fizice", ca și în cadrul consfătuirilor organizate de Societate cu profesorii din învățămîntul mediu, problemele metodelor de predare a matematicii și fizicii au ocupat un loc însemnat. Toate acestea au contribuit la stimularea interesului profesorilor pentru studiul metodelor care trebuie folosite în predarea matematicii și fizicii și pentru generalizarea experienței înaintate în acest domeniu. Aceasta s-a reflectat în cele aproape 20 de comunicări privind metodica predării matematicii și fizicii care au fost prezentate la sesiune. Citățm dintre ele, în primul rînd, două comunicări în care s-a pus problema modernizării programelor de matematică din școala de cultură generală. Autorii au propus eliminarea unor chestiuni de amănunt și prea speciale din matematica elementară (în deosebi de geometrie plană și de trigonometrie), pentru a se face loc unor chestiuni de matematică modernă cum ar fi, de exemplu, elemente din teoria mulțimilor. Într-o comunicare cu privire la predarea geometriei elementare s-a arătat că unele noțiuni de bază ale acestei discipline nu sînt tratate cu suficientă claritate și precizie, la un nivel corespunzător cu dezvoltarea științei și cu posibilitățile de înțelegere ale elevilor.

O preocupare importantă, comună celor mai multe comunicări de matematică, a fost aceea de a descoperi greutățile pe care le întîmpină elevii în studiul matematicii și fizicii și de a stabili metodele care se pot folosi pentru a asigura înlăturarea acestor greutăți, însușirea sistematică a cunoștințelor, înțelegerea mai adîncă a acestora. S-au prezentat diferite tablouri care pot fi folosite cu bune rezultate în repetarea finală a unor capitole de matematică, exemple de probleme complexe care fac apel la mai multe discipline matematice (geometrie și trigonometrie, algebră și geometrie) etc. Într-una din comunicări s-a arătat un procedeu foarte util pentru a-i ajuta pe elevi să folosească în mod conștient cunoștințele lor teoretice la rezolvarea problemelor de geometrie în spațiu. Procedeul constă în a cere elevilor să indice, la fiecare afirmație pe care o fac în cursul rezolvării unei probleme, pe ce teoreme se sprijină.

Dezvoltarea imaginației spațiale a elevilor a fost obiectul a două comunicări în cadrul cărora s-au prezentat și materiale didactice care pot fi folosite în acest scop. Menționăm în special un model de material didactic universal pentru predarea geometriei în spațiu: un dispozitiv format dintr-o serie de vergele de metal care pot fi reunite prin niște mecanisme simple, articulate și din care se poate construi în cîteva minute orice poliedru.

O problemă importantă ridicată în cadrul discuțiilor a fost următoarea: nu cumva străduințele profesorilor de a înlesni munca elevilor prin clasificări, tablouri de sinteză, rezolvări de probleme tip și alte mijloace de acest fel împiedică dezvoltarea gîndirii logice a acestora? Foarte mulți din cei prezenți au arătat că toate aceste procedee trebuie folosite cu prudență, pentru a se da elevilor posibilitatea să gîndească singuri, să găsească singuri metode de rezolvare și să elaboreze singuri sinteze.

O altă chestiune importantă ridicată în cadrul discuțiilor a fost aceea a modului de exprimare a elevilor. S-a constatat că și unii profesori folosesc în predare un limbaj nepotrivit. În legătură cu aceasta s-a atras atenția asupra grijii pe care trebuie s-o arate profesorul limbajului, asupra rigurozității științifice a acestuia.

(Continuare în pag. 4)

Bibliografie

În curînd va apare, în Editura Tineretului, volumul **Moftulică** de St. Tita.

Moftulică este un personaj ce poate fi întîlnit încă adesea, din păcate. Prin el autorul urmărește să-i îndrepte pe acei copii mofturoși care, prin comportarea lor, dovedesc egoism și lipsă de respect față de cei maturi. Scrisă în versuri simple, vioaie și cu umor, cartea va constitui o lectură plăcută și în același timp instructivă atît pentru cei mici, cît și pentru părinți și educatori.

Editura Tineretului va publica de asemenea în curînd basmul **„Călțul de foc"** de V. Huber.

Basmul științifico-fantastic al tinerei scriitoare Veronica Huber reușește să prezinte cu multă inventivitate cosmosul într-o formă accesibilă înțelegerii celor mici.

Povestiri de I. A. Kuprin — traducere din limba rusă — este un alt volum pe care îl va scoate Editura Tineretului, în Colecția „Biblioteca școlarului".

Cele cinci povestiri cuprinse în volum tratează teme diferite, dar vădesc toate o adîncă cunoaștere de către autor a vieții, a naturii, precum și o nețărmurită dragoste pentru om.

În colecția „Biblioteca școlarului" a Editurii Tineretului va apare și volumul **„Basme"**.

Selectate din diverse culegeri mai vechi, basmele ce alcătuiesc acest volum dezvăluie înaltele trăsături morale ale omului din popor caracterizat prin modestie, cinste, vitejie.

Maturitate

Intrasem la școala medie nr. 2 din Ploești cu gîndul să scriu despre clasele a X-a. Voiam să discut întîi cu profesoarele, să aud ce spun ele despre elevele pe care le pregătesc pentru examenul de maturitate. Dar întîmplarea a făcut să întîlnesc cîteva fetițe și, începînd să stau de vorbă cu ele, am uitat de planul meu. Ceea ce povesteau „cele mai bătrîne" eleve ale școlii era atît de proaspăt și de viu, înfățișa cu o asemenea vigoare viața adevărată, încît m-a obligat să încep cu sfîrșitul.

Ce zile minunate trăiesc acești tineri care termină școala medie! În același timp senine și înfrigurate, lungi cît capitolele nesfîrșite pe care trebuie să le „tocească" și scurte de nici nu știi dacă au fost în adevăr sau ți se pare numai că le-ai trăit...

Am folosit, în fuga condeiului, un cuvînt care nu-și mai are rostul: „a toci". Pe vremea cînd se pregăteau de bacalaureat cei din generația mea, acesta era unul din cele mai frecvente cuvinte din vocabularul elevilor. L-am folosit atît de mult pe atunci, încît nu-i de mirare că-mi mai scapă și azi din cînd în cînd. Mi-a scăpat și cînd am discutat cu fetele dintr-a zecea — dar am fost repede pusă la punct. Aurelia Dumitru mi-a spus: „Nu, profesoarele noastre ne-au învățat nu să „tocim", ci să **vedem** problemele pe care le studiem. Știți, nu-i totdeauna ușor să „vezi" probleme. Ba citeodată e chiar foarte greu. Dar dacă apuci să faci așa, nu mai poți să înveți altfel, parcă mintea ta singură nu te mai lasă". Am primit „lecția" fără să murmur și m-am gîndit apoi, în timp ce continuam convorbirea, că absolvențele de astăzi știu în adevăr să „vadă" problemele — și în clasă, și în manual, și în viață.

Și cea mai importantă problemă este acum, firește, aceea a drumului pe care trebuie să și-l aleagă. Mă uitam la cele cîteva fetițe cu care stăteam de vorbă — pînă mai ieri copii și acum, în fața examenului de maturitate, cu adevărat mature. Nu în vorbe, care și-au păstrat toată vioiciunea și culoarea copilărească, nu în zîmbetele fugare sau chiar în bufniturile dese de rîs, nu în felul de a se purta, firesc și lipsit de orice constrîngere, ci în gînduri, în chibzuința cu care cîntăresc toate argumentele „pro" și „contra" unei hotărîri.

Cînd am întrebat-o pe Cornelia Segărceanu, fiica unui maistru de extracție, ce dorește să devină, mi-a răspuns fără șovăire: inginer mecanic. Dar tot ea mi-a povestit, pe urmă, cît s-a gîndit pînă a ajuns la hotărîrea asta. „Știți, mi-a spus ea — mie îmi place mult și literatura. Mă gîndeam să urmez filologia — dar cînd am ajuns la capitolul despre mașinile cu abur am început să șovăi. Frumos lucru, o mașină! Și profesoara noastră de fizică știe să te facă să vezi atîtea lucruri interesante la mașini! Și pe urmă am căutat să văd — așa, de parcă nu de mine ar fi fost vorba, ci de alta — la ce lucrez cu mai multă plăcere: la română, sau la fizică? M-am convins: la fizică. Asta-i, inginer mecanic am să fiu!"

Și Luciei Teodorescu îi place mult literatura — dar, lucru surprinzător, literatura a dus-o spre arhitectură. „E o poveste mai lungă — spune ea. Să vedeți, voiam să am portretele lui Eminescu, Creangă și Caragiale și mi le-am desenat singură. Mi-am dat seama că-mi place tare mult să desenez și am început să mă ocup de asta în fiecare ceas liber. Pe urmă, cînd am fost la București, la Muzeul de artă, m-am gîndit: doamne, cîte lucruri minunate au făcut oamenii cu mîinile lor! Și-mi plăcea mereu să mă uit la tot ce-i frumos — la statui, la tablouri, dar mai ales la clădiri — și la cele semețe, și la cele mai mici, dar proporționate, cu linii simple și, cum să spun... nobile. Atunci, cu încetul, mi-a venit gîndul să fiu arhitect. M-am sfătuit și cu părinții și cu diriginta noastră. Și pe urmă am început să mă pregătesc serios pentru treaba asta aici, la noi în oraș, la școala populară de artă. Pentru că nu vreau să fiu orice fel de arhitect, ci unul adevărat, să fac și eu, cu mîinile mele, lucruri care să le placă urmașilor..."

Dacă o fetiță de nici șaptesprezece ani se gîndește la ceea ce vor spune despre munca ei „urmașii", e bine. E bine și arătă că la noi, în școli, a crescut o generație care știe ce vrea și luptă să-și atingă țelul — un țel curat și nobil, pătruns de dragoste pentru om, de încredere în forțele lui.

Am văzut la aceste fete nu numai interes, dar o adevărată pasiune pentru muncă. Silvia Dumitrescu vrea să devină chimistă. „Așa de mult îmi place să lucrez cu substanțe, cu eprubete, cu aparate — spune ea — că aș putea să stau zile întregi în laborator și... tare nu-mi place cînd lucrăm prin rotație. Parcă mă mănîncă palmele cînd văd că alții fac experiența și eu stau numai și mă uit. Am să fiu chimistă. Și vreți să știți ceva? Am să creez noi mase plastice! Da, sînt sigură că am să creez!"

Ana Buda vrea să studieze fizica nucleară, Maria Manole vrea să devină judecător, Aurelia Tătaru medic.

— Da, medic, spune și Elisabeta Ungureanu. E frumos să fii medic de țară. Dar...

Nu știu de ce, Elisabeta se întrerupe și tace. Colegele o privesc stînjenite. „Ce este?" — le întreb „Știți, îmi răspunde una din ele, Elisabeta încă nu și-a precizat... dar mai bine să spună ea". Așa am aflat că Elisabeta Ungureanu „încă nu și-a precizat" drumul, încă nu știe ce va deveni. Poate medic la țară, poate funcționară la ONU. „Am note bune și la română, și la chimie, și la naturale — dar nu m-am gîndit încă destul".

Cînd am încheiat convorbirea mea cu fetele știam că, din 193 de eleve cîte sînt în cele cinci serii ale clasei a X-a, 25 încă nu se hotăriseră pentru vre-o meserie anume, „nu se gîndiseră încă destul", cum spune Elisabeta Ungureanu.

Am reflectat mult la tot ceea ce aflasem. M-am întîlnit apoi și cu tovarășele diriginte.

O seamă de concluzii îmi erau clare. Cele discutate cu dirigintele, însă, mi-au întărit aceste concluzii și mi-au arătat într-o lumină mai puternică anumite aspecte ale muncii educative din școală, pe care le întrezărisem numai.

Dacă marea majoritate a elevelor dintr-a zecea știu ce vor să devină în viață, aceasta se datorește în cea mai mare parte profesoarelor lor, care s-au priceput să le cultive înclinațiile, să le îndrumeze pe calea potrivită fiecăreia. Așa au lucrat tovarășele Olga Ionescu, profesoară de chimie și de fizică, sau Filofteia Petra, profesoară de matematică. Și dirigintele au fost tot timpul alături de elevele lor. E foarte semnificativ în privința aceasta ce mi-a povestit Maria Manole, elevă într-a X-a „D", a cărei diriginte este tovarășa Lidia Budișteanu. „La început — mi-a spus Maria — cînd tovarășa Budișteanu a devenit diriginta noastră, eram cam supărate. De ce vine mereu la noi? Și în recreații, și la începutul orelor, și înainte de a pleca acasă. Sîntem copii mici, sau ce? Prea mult ne dădăcește! Abia pe urmă am înțeles: voia să ne cunoască, să știe cît prețuim fiecare. Și pînă la urmă ne-am apropiat atît de mult, c-am devenit chiar prietene. Ne aducea cărți să citim, ne povestea despre viața ei de elevă, despre tot ce se gîndea că ne-ar putea interesa. Noi, fetele, ne-am hotărît să ne întîlnim și în viitor cu diriginta noastră."

În tot ce fac și spun elevele clasei a X-a se simte influența puternică, pozitivă a muncii educative din școală. Dar, din păcate, se simt și slăbiciunile acestei munci. Cum se face că pînă acum, în pragul examenului de maturitate, mai sînt eleve — chiar dacă puține la număr — care nu știu încă ce vor deveni? Oare nu pentru că profesoarele și dirigintele s-au ferit întrucîtva de cazurile mai dificile, cum e acela al Elisabetei Ungureanu?

Atunci cînd am stat de vorbă cu fetele, le-am pus la un moment dat o întrebare. „Ce se va întîmpla dacă nu veți reuși la concursul de admitere în facultate? Există doar și această posibilitate". — „Știm — mi-au răspuns — ne-am gîndit și noi, dar n-am găsit încă soluția" O singură elevă, din toate cele cu care am vorbit, aflase răspuns la această întrebare. Dacă nu va izbuti să intre la Facultatea de științe juridice — mi-a spus ea — va intra ca muncitoare la laboratorul unei rafinării. Era însă o soluție pe care o găsise în afara școlii, în familie. Așa dar, profesoarele și dirigintele n-au pus elevelor lor această problemă — care poate totuși să devină hotărîtoare pentru viața lor.

Și încă un lucru, tot atît de însemnat. În timpul discuției cu Elisabeta Ungureanu, cea care „încă nu se gîndise destul", am auzit-o spunînd că nu i-ar displace să fie funcționară. Am întrebat-o ce sînt părinții ei și am aflat că-s țărani săraci. De ce oare n-au îndrumat-o pe Elisabeta profesoarele și diriginta ei spre o profesie agricolă? De ce nu i-au arătat ce lucru mare și însemnat ar fi să se întoarcă la sat, ca un om cult, așa cum e acum, și să pună umărul la ridicarea lui? N-ar fi oare aceasta o treabă mai frumoasă decît să fie funcționară?

Din păcate, prea puține din cele 193 de eleve ale claselor a X-a sînt înclinate să intre direct în producție. Marea majoritate vor să intre în facultate și chiar cele care șovăie se îndreaptă spre birouri, spre munca funcționărească. Nu-i bine. Înseamnă că prea puțin li s-a trezit dragostea pentru munca manuală, că n-au fost făcute să înțeleagă pe deplin că a fi maistru, conducător tehnic, muncitor, e poate chiar mai frumos și mai nobil ca a fi inginer, medic, profesor sau judecător și mult, mult mai frumos decît a fi funcționar.

Desigur, este aici și o problemă a muncii educative cu elevii, dar și o problemă a activității cu părinții. În rîndurile acestora, mai ales, sînt de tare multă vreme înrădăcinate idei nejuste cu privire la profesiunea copiilor — și poate că tocmai aici trebuie dusă cea mai mare bătălie.

Sînt atît de multe înfăptuiri frumoase la școala medie nr. 2 din Ploești încît există, neîndoielnic, și condițiile pentru a înlătura aceste lipsuri. Chiar în luna care a mai rămas pînă la examenul de maturitate se mai pot face multe lucruri — și colectivul didactic poate și trebuie să le facă.

În curînd, elevele claselor a X-a de la școala medie nr. 2 din Ploești vor părăsi pentru totdeauna clasele în care au intrat pe cînd erau numai de-o șchioapă. Dar nu-și vor uita nici școala, nici profesoarele. Inelul subțire de argint pe care și l-au pus în deget, în aceste zile, toate viitoarele absolvente și care poartă săpată, în interior, data la care toate se vor întîlni din nou — peste cinci, șapte sau zece ani — este o mărturie a prieteniei care le leagă, a dragostei lor pentru școala care le-a crescut, un legămînt că vor îndeplini în viață tot ceea ce au învățat aici.

ELISABETA ROMAN

EXAMINATORUL

Grijile și frămîntările care se nasc acum, înainte de examene atît în școli, cît și în familii, ne aduc în minte figura examinatorului și fără voie compari examinatorul de azi cu cel de ieri. El nu mai este asaltat de scrisori de la senatori, nici timorat de amenințările prefecților sau ale marilor potentați, așa cum se întîmpla pe vremea lui Caragiale. În școala noastră nouă apar tot mai rar examinatori ca Mar.u Chicoș Rostogan, „distinsul... pedagog absolut" care se adresa elevilor „Mă prostovane! Tu ala ghe colo..." s-au care-l declara la examen „emininke" pe micul Ftiriadi, fiul distinsei doamne cu același nume, pentru trei răspunsuri de „Da dom 'le!", ca institutorul Bumbeș sau ca profesorul de latinește Costică Ionescu, care promitea fără cea mai mică mustrare de conștiință să schimbe 3-iul în 7. Marele Caragiale le-a imprimat acestor „pedagogi" atît de sugestiv amprenta morală a epocii, a clasei căreia îi era aservită școala, încît ei rămîn ca documente vii ale învățămîntului societății burghezo-moșierești în care au trăit.

Noul pedagog din școala noastră, rod al noilor condiții create pe baza transformărilor istorico-sociale prin care a trecut țara din 1944 încoace, se bucură de un frumos prestigiu în rîndurile oamenilor muncii. Deplin stăpîn pe profesia sa, pe el nu-l poate influența nimeni, nu-l poate obliga nimeni să acționeze contrar conștiinței sale profesionale. Chiar dacă pe alocuri mai sbîrnîie telefoane, chiar dacă mai aleargă cîte o „însemnăriță" purtînd numele unui nepot, al unui fiu, sau al odraslei unui prea bun prieten, răspunsurile date sînt de cele mai multe ori demne de misiunea ce i s-a încredințat învățătorului sau profesorului. Dorința de a aprecia cît mai just cunoștințele elevilor, pentru ca fiecare notă în parte să constituie o oglindă cît mai reală a pregătirii lui, a devenit o chestiune de onoare pentru majoritatea pedagogilor.

Prestigiul învățătorului sau profesorului examinator de azi, prestanța și autoritatea lui se reflectă nu numai în dreptatea cu care se străduiește să aprecieze cunoștințele elevilor. El știe că asupra sa se îndreaptă cu cea mai mare atenție zecile de oglinzi albastre, negre, căprui, știe că fiecare gest al său, fiecare vorbă a sa se răsfrînge în atît de felurite ecouri. El știe că atitudinea și felul cum examinează, cum apreciază răspunsurile elevilor se întipăresc în mintea lor, uneori pentru multă vreme și chiar pentru toată viața. Cîți dintre noi nu povestim cu cel mai mare lux de amănunte felul cum am fost examinați la bacalaureat, la un examen de absolvire sau de admitere! De aceea, în toată comportarea lui de examinator, profesorul de astăzi dovedește multă înțelegere față de psihologia copilului, față de emoțiile cu care intră în examen. Tonul pe care îl folosește, răbdarea cu care ascultă, tactul pedagogic cu care intervine, atitudinea caldă, apropiată sînt rezultatul tocmai al acestei înțelegeri, al respectului față de elev.

Departe de a-l intimida sau de a-l încurca cu întrebări-ghicitoare, noul pedagog pune întrebări adînc gîndite, formulate cît mai concis și mai logic, întrebări care se referă cu precizie la o singură problemă. Pas cu pas, în desfășurarea examenului iese la iveală tot mai mult prieceperea sa pedagogică de a ajuta elevul să dezvolte tema aleasă în ceea ce are ea mai esențial, mai caracteristic, priceperea de a da elevului posibilitatea să-și arate cu curaj cunoștințele însușite, posibilitatea de a le sistematiza, de a le expune, de a face legături.

Așa s-au comportat învățătorii și profesorii la examenele din ultimii ani, și la București, și în celelalte orașe ale țării, și în satele depărtate ale munților sau ale șesurilor. Cei care nu au ajuns încă la această nouă atitudine și pregătire pedagogică sînt observați repede, ca pălămida într-un lan de grîu.

La examenele care bat la ușă, pedagogul examinator să dovedească mai multă înțelegere și grijă, mai multă pricepere pedagogică. Măsurile luate în acest an școlar pentru îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, îndrumările date de către minister au contribuit mult la ridicarea nivelului muncii din școală. Fiecare succes al școlarilor va însemna, totodată, succesul pedagogilor, al părinților care i-au îngrijit și îndrumat zi cu zi. În niciun caz acest succes nu va mai putea fi opera unui prieten sau a unei mame care a cerut „sprijin" ca să-și poată încheia sindrofia cu cuvintele cucoanei Caliopi: „...am scăpat. Am dat și bacalaureatul ăsta!" Va fi rodul unui an întreg de muncă, apreciată cu justețe.

MARIA POPESCU

CHEZAȘIA SUCCESULUI

Filele calendarului școlar s-au scurs nesimțit de repede. Acum, școlile profesionale au intrat într-o etapă hotărîtoare pentru munca începută cu mai bine de 9 luni în urmă: etapa recapitulării finale a materiei și a pregătirii examenelor.

În cele mai multe școli profesionale, profesorii, maiștrii și ucenicii desfășoară o activitate intensă, caracterizată prin seriozitate și sîrguință, prin voința de a încheia cu succes munca unui an întreg.

În zilele acestea, efortul colectiv al cadrelor didactice din școlile profesionale este îndreptat spre mobilizarea generală și deplină la învățătură a ucenicilor, pentru ca recapitularea finală a materiei să ducă, printr-o asimilare mai adîncă și prin clarificarea tuturor problemelor de bază ale obiectelor predate, la însușirea temeinică de către ucenici a cunoștințelor.

Meritorie este, de asemenea, grija profesorilor și maiștrilor de a introduce în lecțiile recapitulative elemente noi și atractive, care să deștepte interesul ucenicilor pentru recapitulare. Profesori și maiștri ca Slivăț Ștefan, de la școala profesională „Timpuri Noi", I. Szekey, de la școala profesională „Tractorul" din Orașul Stalin, Silvasi Alexandru de la școala profesională nr. 1 din Sibiu, Ion Voropchievici, de la centrul școlar de textile și pielărie din București, Ion Mărnescu de la școala profesională de construcții din Galați și mulți alții ca ei constituie exemple de conștiincioasă îndeplinire a sarcinilor în această etapă de încheiere a anului școlar.

Urmărind obținerea celor mai bune rezultate la examenele practice și teoretice de promovare, profesorii și maiștrii din școlile profesionale apelează în mod sistematic la ajutorul organizațiilor U.T.M.

Pentru desfășurarea cît mai rodnică a meditațiilor colective și individuale, pentru o mai eficace organizare a studiului individual, pentru mobilizarea ucenicilor în munca de pregătire a examenelor, profesori și maiștri ca cei de la școala profesională metalurgică din Oradea, școala profesională „Partizanul Roșu" din Orașul Stalin, școala profesională nr. 4 din București și alte profesează cu pricepere ajutorul utemiștilor fruntași la învățătură. De exemplu, conducerea școlii profesionale metalurgice din Oradea, împreună cu comitetul U.T.M. al școlii au organizat o adunare generală cu toți ucenicii, în care s-au discutat rezultatele obținute la învățămîntul teoretic și practic. Bine pregătită, adunarea generală a adus rezultatele scontate, stimulîndu-i pe ucenici la noi eforturi în vederea succesului examenelor. După discuțiile purtate, adunarea a adoptat o serie de măsuri menite să-i ajute pe ucenici: organizarea consultațiilor pe baza unui program stabilit, organizarea activității practice din ateliere pe brigăzi etc. O comisie formată dintr-un profesor, un maistru și secretarul organizației U.T.M. din școală analizează săptămînal rezultatele obținute la teorie și practică — pe clase și de către fiecare ucenic în parte — și afișează aceste rezultate pe un panou special amenajat.

Interesantă este și inițiativa profesorului Gheorghe Stoica, dirigintele anului I „A" de la școala profesională „Partizanul Roșu" din Orașul Stalin. Folosind sprijinul biroului organizației U.T.M., profesorul Gheorghe Stoica a organizat ajutorarea sistematică a elevilor rămași în urmă și îndrumează studiul individual al tuturor elevilor. În cadrul cabinetelor tehnice au loc, sub îndrumarea diriginților, discuții asupra unor probleme teoretice sau practice legate de materia studiată și care n-au fost înțelese pe deplin.

Pregătind examenele practice, maiștrii instructori din școlile profesionale cu ateliere proprii de practică urmăresc încheierea cît mai perfectă a brigăzilor de ucenici. Ei încredințează acestor brigăzi lucrări complexe din planul producției, lucrări care solicită folosirea largă a unei serii întregi de cunoștințe teoretice și practice predate în cursul anului.

În școlile profesionale tutelate de întreprinderi, maiștrii instructori, în colaborare strînsă cu maiștrii și șefii de secții ai întreprinderilor, se străduiesc să asigure cea mai bună rotație a ucenicilor la fiecare mașină și prin fiecare fază de operație, astfel încît aceștia să poată avea o privire de ansamblu asupra procesului de producție și să cunoască în întregime diferitele procedee tehnologice.

Referatele, discuțiile și lucrările practice din cadrul cercurilor tehnice, demonstrațiile practice ale unor muncitori fruntași vin și ele să întregească în mod rodnic munca depusă de profesori și maiștri pentru recapitularea materiei, astfel încît ucenicii să intre în examene cît mai bine pregătiți.

Din păcate, însă, la unele școli profesionale se mai constată o serie de deficiențe, datorite insuficientei preocupări a conducerilor școlilor cît și a cadrelor didactice pentru buna pregătire a ucenicilor. La școala profesională de ucenici din Cîmpeni a Ministerului Agriculturii și Silviculturii, de pildă, instruirea practică a ucenicilor se desfășoară dezorganizat. Studiul programei nu a fost terminat la timp, iar unii profesori nu s-au prezentat cu regularitate la orele de cursuri. Nu au fost încheiate la timp nici mediile ucenicilor pe trimestrul II. Este necesar să se ia măsuri urgente pentru a se înlătura lipsurile existente.

Îmbunătățirea muncii desfășurate în această perioadă de către profesorii și maiștrii-instructori ai școlilor profesionale, de către directorii acestor școli, este o chezășie a succesului la examene, a bunei pregătiri a viitorilor muncitori calificați.

I. MOSCU

In curînd vor fi și ei școlari

Nu peste multă vreme cei care astăzi, în grădinițe, fac parte din grupa mare, vor schimba micul ghiozdan în care este impachetată gustarea cu un ghiozdan adevărat. Peste cîteva luni vor începe și pentru ei bucuriile și grijile de școlar.

Dar pentru ca trecerea de la joc la școală să fie cît mai ușoară, mai firească, copiii din grupa mare au fost ajutați încă din timpul anului să-și formeze deprinderi, să-și însușească cunoștințe care să-i ajute atunci cînd vor începe să scrie, să citească, să socotească.

Și la grădinița nr. 22 din Capitală, ca și la multe alte grădinițe din întreaga țară copiii din grupa mare se pregătesc să devină elevi. Ei au învățat să-și exprime gîndurile în propoziții corecte, au aflat înțelesul multor cuvinte pe care nu le știau înainte. Pe masa educatoarei lor se pot vedea multe cărți de povești și poezii ale scriitorilor noștri clasici și contemporani, adecvate vîrstei copiilor. Aceștia cunosc o parte din povestirile lui Creangă și Sadoveanu, versuri de Maria Banuș, Cicerone Theodorescu, Nina Cassian.

Dar copiii au învățat în grădiniță și să numere și să socotească. Firește, n-au făcut „exerciții", ca la școală, dar au participat la multe jocuri cu ghinde, castane, scoici sau cuburi, jocuri care îi puneau în situația să numere, să facă socoteli simple. Fără să-și dea seama că învață — jucîndu-se cu „umbrela cu puișorii" (joc confecționat de educatoarea lor) și socotind cîți puișori se adună sub umbrelă cînd plouă și cîți pornesc din nou prin curte cînd ploaia a stat — copiii au învățat, de fapt, să adune și să scadă de la unu pînă la zece.

Nici educația artistică a viitorilor școlari nu este neglijată. Desenul joacă un rol deosebit în această privință. În timpul anului, copiii din grupa mare au executat desene decorative din linii sau forme geometrice, care le-au dezvoltat gustul pentru frumos și, în același timp, i-au pregătit pentru scriere. Unele chenare reprezintă, de pildă, crenguțe cu mițișori asemănători codiței literei „o". Desenul i-a deprins pe copii și să folosească și să combine just culorile. Ei știu acum că floarea lalelei trebuie vopsită roșu sau galben, că stînjenelul trebuie colorat în violet, iar frunza trebuie vopsită întotdeauna în verde.

Educatoarea de la grupa mare a acordat o deosebită atenție activității manuale a copiilor. Executînd diferite jucării, ei au învățat să ducă un lucru pînă la sfîrșit, să inventeze, să lucreze organizat. Zilele acestea, de pildă, au vopsit în galben peste 30 de mesuțe confecționate din placaj. Pe tăbliile mesuțelor au desenat motive decorative, frumoase și lucrate cu grijă. Viitorii elevi vor dărui la 1 Iunie aceste mesuțe copiilor din grupa mijlocie.

Activitatea muzicală ocupă un loc important în educarea artistică a copiilor. Educatoarea lor i-a învățat să cînte nuanțat, să deosebească ritmul unui marș de ritmul unei hore, să pronunțe clar cuvintele cîntecului.

Dar copiii din grupa mare au învățat și multe alte lucruri: să țină mobilierul curat, să păstreze o carte sau un caiet, să se comporte civilizat. Gimnastica, pe care o fac regulat, i-a deprins cu eforturi mereu crescînde. Plimbările pe distanțe din ce în ce mai lungi, uneori chiar pe vînt sau ploaie, i-au făcut mai rezistenți.

Curînd, ei vor păși pragul școlii. Rezultatele pe care le vor obține în școală vor fi, fără îndoială, și un rod al activității pe care a desfășurat-o cu ei aici, în grădiniță, educatoarea lor.

V. POPOVICI

Pentru elevii care nu dau examene

Se încheie cursurile acestui an școlar. Sălile și curțile școlilor nu vor fi însă deîndată părăsite. Va continua să pulseze din plin, în tot cursul lunii viitoare, munca de instruire pentru elevii claselor a IV-a, a VII-a și a X-a, care se pregătesc pentru examene și se vor desfășura tot felul de activități interesante și atractive pentru absolvenții celorlalte clase: excursii, vizite în producție, la muzee și expoziții, lucru în cercurile tehnice sau artistice, în ateliere și pe loturile experimentale, acțiuni de folos social etc. Toate aceste activități sînt menite să contribuie la pregătirea politehnică a elevilor, la dezvoltarea deprinderilor practice pe care le-au dobîndit în cursul anului, la cunoașterea de către copii a activității creatoare a muncitorilor și a țăranilor muncitori.

Iată numai cîteva din activitățile ce se vor desfășura la școlile din raionul nostru.

Sub conducerea pedagogilor, elevii din clasele mici vor cartona cărți din bibliotecile școlare. Echipe de elevi de la școlile de 7 ani nr. 97, 98 și altele vor cartona planșe de material didactic pentru matematică, științele naturale, fizică și chimie. Astfel, materialul va putea fi păstrat în mai bune condiții pe o perioadă îndelungată, servind mai multor serii de elevi.

Elevii școlii de 7 ani nr. 112 vor amenaja în curtea școlii lor o bază sportivă, alcătuită dintr-un teren de volei, unul de baschet și o groapă pentru sărituri.

Cu multă tragere de inimă vor lucra elevii acum și în ateliere, pe loturile școlare și în unitățile agricole. Elevii de la școala medie mixtă nr. 20, de pildă, care au făcut practică de atelier în cursul anului la școala profesională „Iosif Rangheț", vor continua și în timpul acestei perioade activitatea lor practică în atelier, sub conducerea profesorului lor de fizică și chimie. Elevii școlii de 7 ani nr. 103 vor lucra, organizați în brigăzi, la îngrijirea celor 500 de pomi din livada școlii. Cei de la școala de 7 ani nr. 108 vor efectua lucrări de întreținere a culturilor pe lotul experimental, cei de la școala nr. 111 vor face practică agricolă pe terenul de pe lîngă casa de copii nr. 7 — Brădet, iar o echipă de elevi de la școala de 7 ani nr. 105 va lucra, sub conducerea profesorilor de științe naturale, la G.A.S. din Popești Leordeni.

Majoritatea elevilor din școlile raionului vor vizita uzinele „Tudor Vladimirescu", „Kirov" și „Viscofil", ceea ce le va da prilejul să înțeleagă mai bine cum se aplică în practică cunoștințele pe care le-au studiat în cursul anului. De asemenea, mulți elevi vor vizita expozițiile și muzeele Capitalei, iar elevii claselor a VIII-a și a IX-a de la școlile medii din raion vor vizita, sub conducerea profesorilor de limba română și de istorie, biblioteca Academiei R.P.R.

Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor despre țara noastră, pentru a-i face să cunoască mărturiile trecutului nostru istoric și înfăptuirile anilor acestora, s-au organizat unele excursii de documentare pe o perioadă mai lungă. Una din acestea este excursia pe care o vor face în Moldova, la începutul lunii iunie, un grup de elevi din clasele a VIII-a și a IX-a de la școala medie mixtă nr. 19 „Ion Creangă". Ei vor vizita aici principalele centre industriale și culturale — Iași, Suceava, Bacău, Bicaz. De asemenea, un grup de elevi fruntași la învățătură și disciplină din școlile medii ale raionului vor face o excursie în Carpații Răsăriteni, iar un grup de elevi de la școlile medii nr. 18 și nr. 20 va vizita comuna Islaz.

Pentru întărirea legăturilor de prietenie între elevii școlilor din raionul nostru și elevii școlilor sătești, la școala medie mixtă nr. 19 „Ion Creangă" se pregătește, sub conducerea profesorilor de limba română și de muzică, o serbare pe care elevii din clasele a V-a și a VI-a o vor prezenta copiilor de la școala de 7 ani din Leordeni.

Au fost prevăzute de asemenea acțiuni în legătură cu pregătirea serbării școlare de sfîrșit de an pe raion și în fiecare școală, precum și acțiuni în legătură cu întîmpinarea celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova.

Prin colectivul său de inspectori, secția de învățămînt controlează și îndrumă organizarea tuturor acestor activități, urmărind ca ele să contribuie cu adevărat la educarea patriotică, comunistă a elevilor, să constituie o experiență pozitivă pentru îndrumarea pe viitor a muncii școlilor.

STELA ANDREESCU
șefa secției de învățămînt a raionului N Bălcescu din Capitală

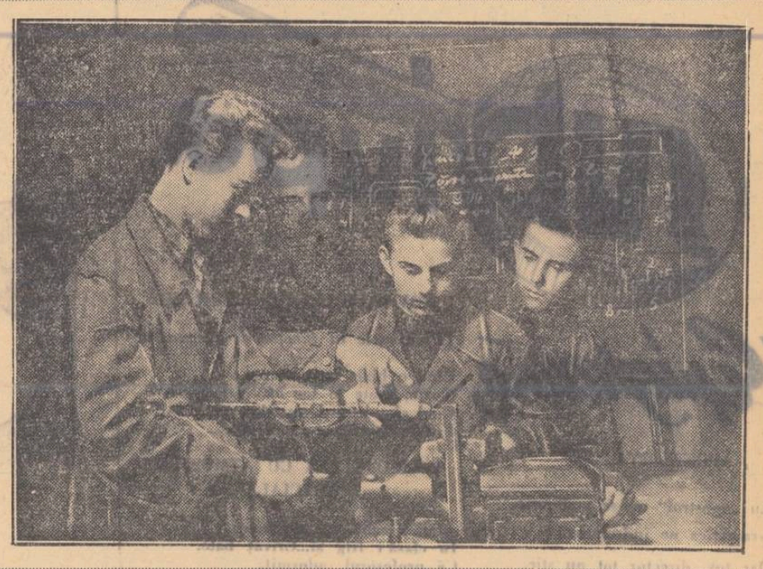

În atelierul mecanic al școlii medii nr. 23 din București.

SPICUIRI

● *La secția de învățămînt și cultură a sfatului popular regional Constanța a avut loc recent o consfătuire în care s-a discutat despre organizarea vacanței de vară a elevilor. Printre altele, s-a hotărît ca cinci școli medii din regiune să organizeze tabere de elevi în cadrul gospodăriilor agricole de stat. Pe lîngă faptul că vor prilejui întărirea sănătății elevilor, aceste tabere vor contribui și la înarmarea lor cu deprinderi de muncă agricolă, la strîngerea legăturilor dintre școală și unitățile socialiste din agricultură. (coresp. I. CIOBANU).*

● *Sub îndrumarea comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt, profesorii de matematică din raionul Lipova au ținut de curînd o consfătuire de producție cu tema „Folosirea materialului didactic în cadrul recapitulării materiei". Consfătuirea a avut drept scop popularizarea și generalizarea metodelor de muncă ale profesorului de matematică Iosif Deheleanu, de la școala de 7 ani din comuna Bîrzova, în ceea ce privește folosirea materialului didactic în pregătirea elevilor pentru examene. Consfătuirea a prilejuit un bogat schimb de experiență. (coresp MIHAI GAVRILĂ).*

● *În sala de festivități a școlii medii nr. 1 din Giurgiu, membrii cenaclului literar „Mihail Sadoveanu" de pe lîngă clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt din Capitală au citit în fața a peste 120 de cadre didactice din lucrările lor originale în versuri și în proză. După încheierea programului, comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Giurgiu a organizat o excursie pe Dunăre. (coresp. ION HABOR)*

● *Cercul tinerilor naturaliști de la școala de 7 ani din comuna Aschileul Mare, raionul Cluj, editează în fiecare lună revista „Munca noastră". Revista este scrisă în întregime de elevii claselor V-VII. Răsfoind paginile acestei reviste ne dăm seama de preocupările variate și interesante ale tinerilor naturaliști. Astfel, Eugenia Corba, din clasa a VI-a, scrie despre excursia științifică pe care o vor face elevii școlii în vacanța de vară, iar Irina Mureșan despre îmbogățirea muzeului Revista mai publică materiale despre ședințele cercului tinerilor naturaliști, despre lucrările practice efectuate pe parcela experimentală etc. Revista „Munca noastră" constituie un exemplu demn de a fi urmat de către cercurile tinerilor naturaliști din școlile noastre. (coresp. AUREL ANTON)*

Seminarul internațional de la Sinaia

De aproape două săptămîni, Sinaia găzduiește lucrările seminarului internațional pentru educația adulților în Europa, organizat sub egida Federației Mondiale a Asociațiilor pentru Națiunile Unite în colaborare cu U.N.E.S.C.O.

Referatele și discuțiile purtate în cadrul seminarului abordează o serie de teme interesante. Astfel, în conferința prezentată de dr. Anoushiravan Khoshkish, directorul educației din Federația Mondială a Asociațiilor pentru Națiunile Unite, s-a vorbit despre preocupările Națiunilor Unite pentru problema alimentației, precum și despre organizația Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură (F.A.O.).

Dl. Paul Jankowski, din partea Oficiului de informații al O.N.U., a prezentat o conferință despre activitatea socială a Națiunilor Unite. Dl. Alfonso Crespo a înfățișat activitatea Organizației internaționale a muncii.

In cadrul conferințelor plenare ale seminarului internațional, prof. Stanciu Stoian, directorul Institutului de științe pedagogice, a prezentat o amplă și documentată expunere intitulată „Educația adulților și progresul economic și social".

Dl. Paul Lengrand, din secția pentru educarea adulților a U.N.E.S.C.O., a prezentat o expunere în legătură cu activitatea U.N.E.S.C.O. în domeniul educației, iar d-ra Nita Watts a prezentat o informare asupra activității consiliului economic și social O.N.U. și a comisiei economice pentru Europa a O.N.U. Dl. dr. D. K. Rijkels, reprezentant al Organizației mondiale pentru ocrotirea sănătății, a făcut o informare asupra activității acestei organizații.

Intr-una din grupele seminarului, prof. Nicolae Pascu, președintele C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt, a vorbit despre rolul sindicatelor din R. P. Romînă în educarea adulților. Conducătorul grupei, prof. Johannes Engberg (Danemarca) a subliniat valoarea raportului prezentat.

In cealaltă grupă, participanții romîni Dumitru Mihalache și prof. Cristea Pantazi au informat pe ceilalți participanți despre activitatea culturală de masă și despre ridicarea nivelului cultural prin intermediul cercurilor de studii și al simpozioanelor.

Printre participanții la discuțiile din grupe a fost și prof. Cristea Pantazi, director general în Ministerul Invățămîntului și Culturii, care a vorbit despre realizările țării noastre în domeniul bibliotecilor și difuzării cărții în scopul educării adulților. In cadrul unei grupe a luat cuvîntul Octav Livezeanu, vicepreședinte al I.R.R.C.S., care s-a ocupat într-o scurtă comunicare de rolul universităților (cursuri serale și fără frecvență) și al Asociației din R. P. Romînă pentru Națiunile Unite în educarea profesională a adulților. In aceeași grupă au prezentat comunicări participanți din Uniunea Sovietică și Anglia.

Luînd în continuare cuvîntul în cadrul uneia din grupe, Octav Livezeanu a subliniat necesitatea ca educația adulților să fie făcută în spiritul Cartei O.N.U., al păcii și colaborării între popoare.

In cadrul conferințelor de informare asupra Republicii Populare Romîne cerute de participanții la seminar, prof. univ. Dumitru Tudor a vorbit despre unele aspecte ale istoriei poporului romîn, prof. univ. M. Hașeganu a înfățișat aspecte ale dezvoltării industriei în R. P. Romînă, iar prof. univ. Alexandru Romanovici aspecte ale dezvoltării agriculturii în R. P. Romînă.

„Schimbul liber de păreri poate contribui la înțelegerea între popoare și la apărarea păcii"

Sîntem foarte bucuroși că seminarul internațional asupra educării adulților are loc în Romînia. S-a făcut mai mult decît ceea ce este necesar pentru ca seminarul să se desfășoare în cele mai bune condiții.

Noi credem că schimbul liber de păreri asupra unor probleme principale, la care participă reprezentanți ai diferitelor țări, poate contribui la înțelegerea între popoare și la consolidarea păcii.

Din materialele prezentate de participanții romîni am constatat cu bucurie că munca educatorilor romîni depusă pentru ridicarea continuă a nivelului cultural al poporului se desfășoară pe scară largă.

Dorim să felicităm pe colegii noștri pedagogi din Romînia pentru marile succese pe care le-au obținut. In experiența lor sînt multe lucruri care pot fi folosite rodnic de pedagogii din alte țări. Noi știm că rezultatele bune obținute în dezvoltarea învățămîntului public se datoresc ajutorului primit din partea guvernului popular al Romîniei.

Urăm din toată inima educatorilor romîni noi succese în misiunea lor generoasă, în interesul poporului romîn și al păcii în lumea întreagă.

P. V. MAKARȚEV
membru în biroul central al Asociației din Uniunea Sovietică pentru Națiunile Unite, membru al conducerii V.O.K.S.

K. P. ȚURINOV
profesor la Universitatea de Stat „Lomonosov" din Moscova

„Sînt convins că veți reuși să clădiți o școală pentru formarea intelectului, a capacității de gîndire"

Imi pare bine că am prilejul să salut pe colegii mei romîni. Sînt numai de cîteva zile în țara dvs., dar din cele auzite înainte și din cele văzute în drumul pe care l-am făcut de la București, prin sate, pînă la castelul Pelișor mi-am format convingerea că Romînia a fost o țară cu contraste sociale și culturale foarte mari. Deoarece vin dintr-o țară cu un trecut vechi democratic știu că educația adulților joacă un rol important în dezvoltarea egalității sociale și politice.

Sînt convins că veți reuși să clădiți o școală atît pentru formarea intelectului, a capacității de gîndire, pentru îmbogățirea cunoștințelor sau pregătirea pentru o meserie sau profesie, cît și o școală în care individul este ajutat să capete un simț de unitate cu semenii săi.

JOHANNES ENGBERG
profesor la Școala populară pentru adulți din Askov (Danemarca)

Cea de a doua sesiune științifică a Societății de științe matematice și fizice din R. P. R.

(Unmare din pag. 2-a)

Comunicările cu privire la metodica predării fizicii s-au referit în deosebi la organizarea lucrărilor de laborator, a experiențelor demonstrative. Trebuie menționat un dispozitiv nou prezentat la sesiune, util în studiul mișcării unui corp pe un plan înclinat, cu ajutorul căruia se pot înregistra pozițiile mobilului la intervale de timp foarte mici (1/50 secundă). Dispozitivul este remarcabil prin faptul că este foarte simplu și poate fi folosit la lucrările frontale.

Calitatea comunicărilor a fost în vădit progres față de sesiunea anterioară. Chiar și temele mai modest cercetate merită să fie relevate, dacă se ține seama de greutățile pe care le întîmpină unii profesori din provincie în procurarea materialelor documentare. Rezultatele acestei sesiuni ne atrag atenția asupra necesității imperioase de a se organiza biblioteci cît mai bine înzestrate în cadrul școlilor medii și al filialelor Societății, pentru a se crea condiții convenabile de muncă științifică pentru toate cadrele didactice de specialitate.

Conducerii Societății îi revine sarcina de a sprijini și încuraja dorința de cercetare care s-a manifestat evident cu prilejul acestei sesiuni. Trebuie dezvoltate și întărite legăturile Societății cu filialele sale și stimulate străduințele profesorilor de a realiza lucrări științifice de o calitate din ce în ce mai bună, de a ridica necontenit nivelul predării.

In ansamblu, cea de a doua sesiune științifică a Societății de științe matematice și fizice din R.P.R. a contribuit la îmbunătățirea activității membrilor săi, la stimularea lor pentru a obține noi succese în muncă.

Invățămîntul PESTE HOTARE

Sărbătoarea culturii bulgare

La 24 mai, în Bulgaria s-a sărbătorit Ziua învățămîntului public, culturii, a scrierii slave și presei bulgare. Cu prilejul acestei date importante la 23 mai a avut loc la Sofia o adunare festivă a oamenilor muncii, la care au participat Anton Iugov, președintele Consiliului de Miniștri, membri ai C.C. al P.C. Bulgar și ai guvernului, precum și I. K. Prihodov, ambasadorul U.R.S.S. în Bulgaria.

In cadrul adunării Vilko Cervenkov, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. Bulgar, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Invățămîntului și Culturii, a rostit o cuvîntare în care a relevat succesele obținute în domeniul învățămîntului public și culturii în țară în anii puterii populare. In Bulgaria nu există neștiutori de carte pînă la vîrsta de 50 de ani, nu există sat în care să nu fie școală. Este asigurat învățămîntul obligator de 7 ani.

Aproximativ 35 la sută din absolvenții școlilor de 7 ani își continuă studiile în școli medii, în școli profesionale și pedagogice. Numărul instituțiilor de învățămînt superior a crescut de patru ori, iar numărul învățătorilor s-a dublat.

Rețeaua instituțiilor de ocrotire a sănătății s-a mărit de trei ori. In prezent în Bulgaria există un medic la 825 de oameni.

A crescut tirajul ziarelor și revistelor. S-a dublat tirajul cărților. De o mare căutare se bucură cărțile sovietice.

Cu prilejul acestei sărbători, la 24 mai la Sofia și în alte orașe din țară au avut loc demonstrații tradiționale ale lucrătorilor pe tărîmul culturii, artei și învățămîntului, ale studenților și elevilor. La demonstrația festivă care a avut loc în Piața 9 Septembrie din Sofia au participat aproximativ 100.000 de oameni.

O NOUĂ INTELECTUALITATE

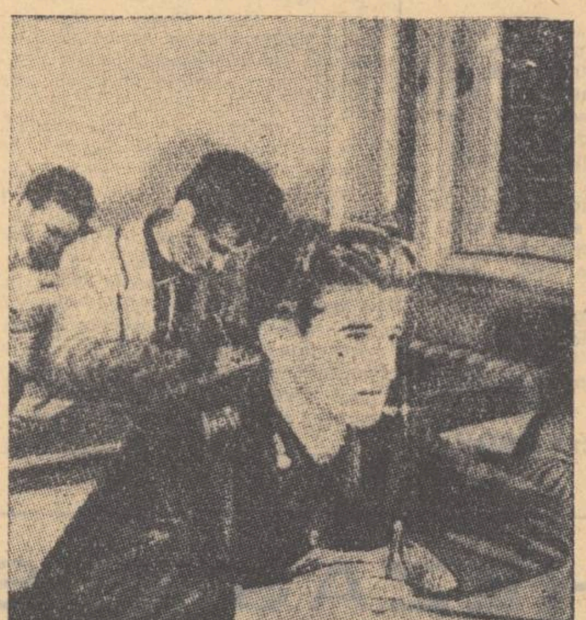

Muncitorul Wilfried Zweig este elev în anul I al Facultății muncitorești Griefswald din R. D. Germană.

Școala din Bularat

Acolo unde se înălța odinioară, lugubru, castelul lui Safet Bei, se găsește astăzi școala de 7 ani a satului Bularat. Bătrînii țărani albanezi au multe de povestit despre ceea ce au suferit pe vremea lui Malik Pașa, bunicul lui Safet, iar apoi pe timpul moștenitorilor acestuia.

— Mi-aduc aminte foarte bine, deși eram încă mic de tot — ne spune un bătrîn de 80 de ani — cum începeau flăcăii să strige: „Vine!" și toți țăranii din Bularat, înspăimîntați, fără a spune niciun cuvînt, se adunau pe ambele părți ale drumului, așteptînd pe Malik Pașa, care venea aici în fiecare vară pentru a schimba aerul...

...Dar într-o zi, la începutul anului 1945, consiliul popular al satului a hotărît să clădească pe ruinele vechiului castel o școală nouă de 7 ani, de care era atîta nevoie. Hotărîrea fu pusă în discuția adunării țăranilor. „O școală nouă?" — se întrebară țăranii din Bularat. Nu le venea să creadă, căci și înainte de război se vorbise de asemenea lucru, dar fără niciun rezultat concret. După ce discutară timp îndelungat, se hotărîră să clădească școala. Fiecare țăran a contribuit cu cîte ceva. Mai mult decît atît, oamenii au transportat tot nisipul, lemnul de construcție și scîndurile. Dar sătenii n-au rămas singurii care au realizat această construcție: statul a cheltuit două milioane pentru construirea școlii.

Școala de 7 ani din Bularat are șapte săli de clasă, o sală pentru pionieri, un muzeu, o sală de teatru, cancelarie etc. Curățenia este impecabilă. Deseori, organizațiile de tineret și de femei participă la buna întreținere a școlii.

Am vizitat sala pionierilor și muzeul. Invățătorul Spiro Gadja ne-a explicat că pionierii își petrec orele libere organizînd convorbiri despre cărți ca „Tana", „Oameni cu conștiința curată", „Tînăra Gardă" etc. La muzeu există mijloace minunate pentru concretizarea lecțiilor de fizică și chimie.

In apropiere au fost amenajate o grădină de flori și un lot cu culturi de sezon.

205 elevi din Bularat și din satele învecinate frecventează regulat școala. Colectivul didactic este compus din 9 pedagogi. Profesorul emerit Thoma Tatari lucrează aici din 1948 și de doi ani de zile este directorul școlii. El ne-a arătat cîteva date care, înfățișînd situația din Bularat, ilustrează perspectivele tinerei generații din întreaga Albanie. 229 de elevi au absolvit pînă în prezent școala din Bularat. Aproape jumătate din ei își continuă studiile în învățămîntul mediu și superior, în școlile albaneze sau în străinătate.

Școala de 7 ani din Bularat prezintă o imagine a marii griji pe care o manifestă partidul și puterea populară pentru educarea tinerei generații. Abia cu cîțiva ani în urmă țăranii din Bularat mai vedeau castelul beiului și tremurau de frică. Acum, ei aud vocile vesele ale copiilor și, fericiți, se gîndesc la viitorul minunat care-i așteaptă.

J. THANO

Delegația culturală a R.P. Romîne s-a înapoiat de la Paris

Joi dimineață s-au înapoiat de la Paris acad. Mihail Ralea, președintele Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, conducătorul delegației culturale a R.P. Romîne, care a purtat convorbiri cu reprezentanții guvernului francez în vederea examinării mijloacelor de dezvoltare a relațiilor culturale între Romînia și Franța, scriitorul Demostene Botez, deputat în Marea Adunare Națională, membru al delegației, prof. univ. Mihai Neculce, care a făcut parte din delegație în calitate de expert.

La sosire, în Gara de Nord, au fost prezenți tovarășii: Al. Lăzăreanu, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, Al. Buican și O. Livezeanu, vicepreședinți ai I.R.R.C.S., Sanda Ranghet, secretar al Comitetului național pentru apărarea păcii din R.P. Romînă, Paul Popescu-Neveanu, Ion Georgescu, director ad-interim în Ministerul Afacerilor Externe, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe și I.R.R.C.S., precum și un grup de profesori și studenți ai Universității „C. I. Parhon".

Au fost de față Pierre Francfort, ministrul Franței la București, și Jean Deciry, consilier.

SA INCETEZE EXPERIMENTAREA ARMELOR ATOMICE!

La Facultatea de medicină din Paris a avut loc vineri o conferință de presă în cadrul căreia 10 oameni de știință, medici și fizicieni au expus în fața ziariștilor vederile lor asupra primejdiei exploziilor experimentale cu arme atomice și cu hidrogen. Profesorul Lacassagne, profesorul Turpine, profesorul Tubiana și ceilalți oameni de știință care au luat cuvîntul au prezentat diferite aspecte ale efectelor dăunătoare pe care le au radiațiile atomice asupra organismului uman și în special asupra eredității.

In încheierea dezbaterilor, profesorul Loeper a arătat că oamenii de știință doresc în unanimitate încetarea experimentării bombelor atomice.

CONGRESUL DIN CINCINATTI

Congresul părinților și învățătorilor din Cincinatti (S.U.A.), consacrat problemelor învățămîntului, a adoptat o rezoluție în care cere încheierea unui „acord internațional, care să pună capăt experiențelor și folosirii bombelor cu hidrogen și a celorlalte arme nucleare".

UN DAR PREȚIOS

In dimineața de 23 mai K. E. Voroșilov însoțit de Ho Și Min, președintele R. D. Vietnam, și de alți oameni de stat ai republicii a vizitat Universitatea din Hanoi unde a luat cuvîntul în fața a 2.500 de studenți.

In numele lui K. E. Voroșilov, V. P. Eliutin, ministrul Invățămîntului Superior al U.R.S.S., a oferit bibliotecii Universității din Hanoi 2000 de cărți științifice și tehnice.

Universitatea „Martin Luther"

La Universitatea „Martin Luther" din Halle-Wittenberg — R. D. Germană — peste 1.000 de studenți se pregătesc în vederea examenelor de sfîrșit de an.

Acum 20 de ani, universitatea din Halle pregătea aproximativ 1.200 de studenți, în timp ce astăzi numărul studenților se ridică la 4.500, dintre care 50 la sută sînt fii de muncitori și țărani. In afară de aceasta, 1.000 de tineri studiază la Institutul muncitoresc de pe lîngă aceeași universitate. Anul trecut studenții au primit burse în valoare de 11.500.000 mărci. Toți studenții primesc îngrijire medicală gratuită. Numărul institutelor care funcționează în cadrul Universității „Martin Luther" a crescut. Un număr de 12 profesori ai universității sînt laureați ai Premiului de Stat și alți patru sînt profesori emeriți.

50 profesori sînt membri ai diferitelor academii din Germania. Anul trecut 40 de oameni de știință din Germania occidentală și 18 oameni de știință străini au ținut prelegeri aci și 200 de oameni de știință din Halle au fost în străinătate pentru a participa la congrese sau pentru a ține conferințe.

„Cazul John Morbin"

Kensington, un vechi cartier al Londrei, a devenit de cîtăva vreme punctul de atracție al presei londoneze, stîrnind în jurul său o vîlvă de care nu s-a mai bucurat probabil de multe decenii. Ce a reușit oare să înlăture tradiționalul calm al locuitorilor capitalei britanice? Aparent, un fapt oarecare: John Morbin, un tînăr de 21 de ani, fiul unui mic farmacist din cartierul Kensington, a încetat din viață fiind bolnav de leucemie. Un fapt cu nimic deosebit de atîtea altele în cazul acestei maladii.

Și totuși este ceva cu totul deosebit: John Morbin a suferit de leucemie produsă de radiațiile atomice. Toate simptomele bolii sale s-au manifestat identic cu cele ale locuitorilor din Hiroshima și Nagasaki după bombardamentele atomice. Medicii spitalului St. Thomas, care l-au avut în îngrijirea lor pe tînărul student londonez, au subliniat într-o declarație că acest caz nu poate fi unic, deoarece atmosfera Londrei este plină de radiații atomice.

In aceste zile, cînd în întreaga lume se desfășoară o puternică mișcare a popoarelor împotriva experiențelor cu armele atomice și cu hidrogen, întîmplarea din vechiul cartier londonez vine să susțină odată mai mult cauza justă a omenirii. Tinerii japonezi din 63 de orașe, reprezentînd elevi și studenți din 168 institute universitare și colegii, au desfășurat o puternică manifestație de stradă împotriva acțiunii Marii Britanii privind experiențele cu arma atomică în Oceanul Pacific. La Tokio, mii de tineri au demonstrat în fața ambasadei britanice și a fost nevoie de puternice forțe ale poliției și armatei, care au folosit bombe lacrimogene pentru a împrăștia pe demonstranți.

De asemenea, nu de mult străzile Londrei au fost străbătute de coloane uriașe de manifestanți care au participat la un miting de protest în Trafalgar Square, protestînd împotriva experiențelor cu bomba H, pentru ca tineri ca John Morbin să nu mai fie trimiși în brațele morții.

Pe toate meridianele, popoarele se ridică împotriva experiențelor cu armele atomice. Alături de milioanele de cetățeni simpli se face auzit glasul competent al unor renumiți oameni de știință. Recent, doi iluștri oameni de știință americani, prof. Stanley Livingstone de la Institutul tehnologic din Massachusetts și dr. Charles Price, de la Universitatea din Pennsylvania s-au declarat, în cadrul unei emisiuni televizate, ca fiind complect de acord cu propunerile sovietice privind interzicerea experiențelor nucleare.

„Mulți dintre oamenii noștri de știință, a declarat prof. Livingstone, recunosc în propunerile Uniunii Sovietice privind încheierea unui acord pentru interzicerea experiențelor nucleare un pas pe drumul păcii".

Amintirea victimelor de la Hiroshima și Nagasaki, cazul tînărului londonez John Morbin, avertismentul dat de numeroși oameni de știință cu renume mondial ca eminentul savant Frederic Joliot-Curie și, îndeosebi, vocea maselor de milioane de oameni dornici de viață vor reuși să stăvilească aventura lipsită de răspundere a conducătorilor occidentali, să împiedice experiențele cu armele nucleare.

HORIA ȘERBAN

În curînd va apare o ediție în limba maghiară a „Gazetei învățămîntului", cu denumirea „Tanügyi Ujság", cu periodicitate săptămînală.

4.000.000 de analfabeți!

In cadrul unei conferințe de presă care a avut loc la Sevilla, Artigas, directorul general al învățămîntului primar de pe lîngă guvernul franchist, a recunoscut că în momentul de față există în Spania 4 milioane de analfabeți, dintre care 2.000.000 sînt copii de vîrstă școlară. Artigas a declarat de asemenea că în momentul de față în Spania se resimte nevoia de 25.000 de localuri de școli și că sînt urgent necesare reparații și renovări ale altor 17.000 de imobile de școli.

SUB LUPĂ

Epigrame

APOSTROFUL

Cu „apostrof" nu se mai scrie,
Gramatica ne îndrumează;
Dar tov. director tot nu știe,
Că-ntr una ne apostrofează!

TOVARAȘULUI DIRECTOR „EU"

(Pronumele în funcție de răspundere)

Cînd e bine, strig mereu:
Toate, toate le fac *eu!*
Cînd sînt lipsuri sau sînt rele,
Voi le faceți, *ei* sau... *ele!*...

INTR-O CLASA CU ATMOSFERA GLACIALA

Afară-i cald... și e frumos,
In clasă-i frig și...Crivăț bate,
Că profesorul, adormit,
Dă cunoștințe... congelate!...

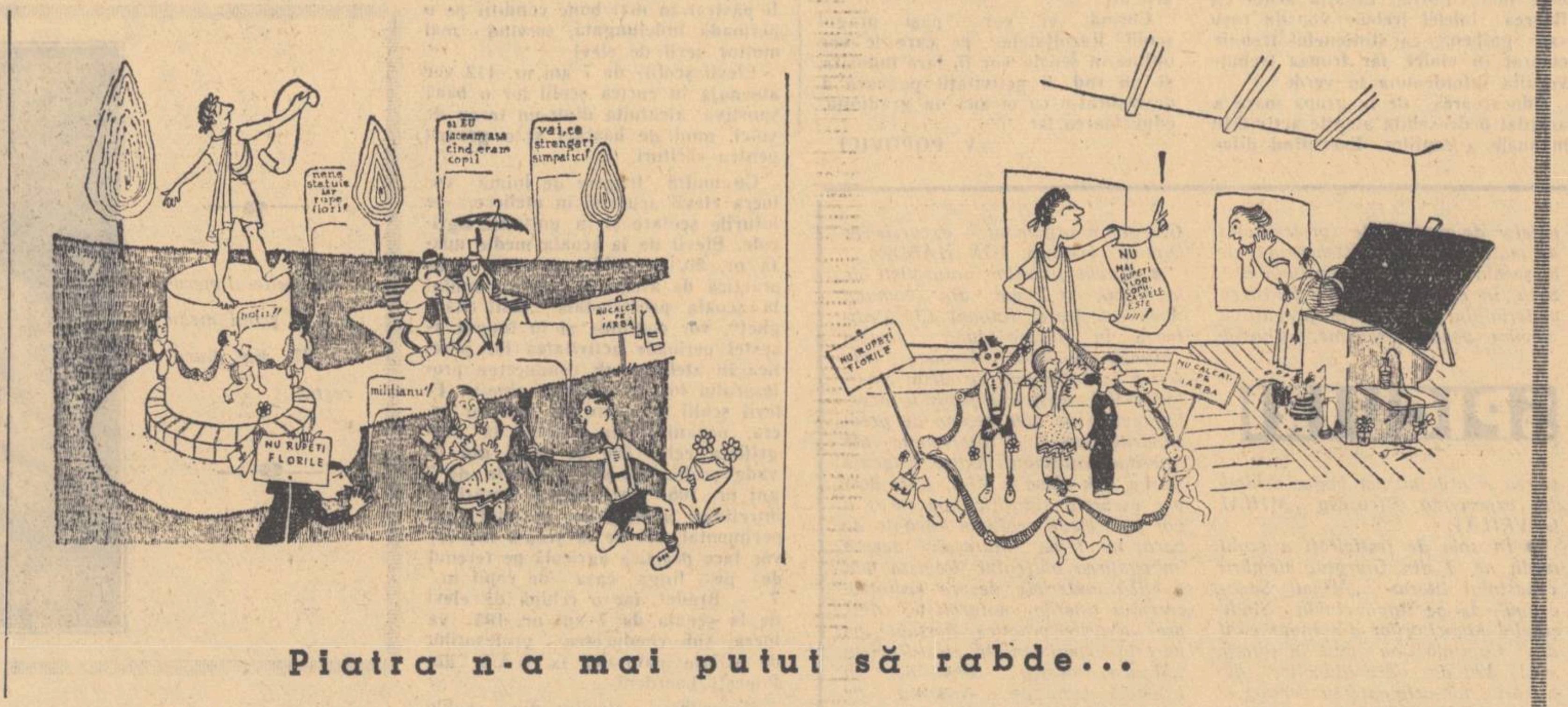

Piatra n-a mai putut să rabde...

Gazeta Invățămîntului
Organ al Ministerului Invățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt.
COLEGIUL REDACȚIONAL:
Maria Banuș, Petre Drăgoescu, Ion Dragu, Emilia Mănac, Ludovic Nagy, Ion Nistor, Nicolae Sipoș.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1 Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente. 1 an — 12,50 lei, 6 luni — 6,25, 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL IX, Nr. 426 — Vineri 7 iunie 1957 — 4 PAGINI 25 BANI

EXAMENELE BAT LA UȘĂ

S-a spus de mult ceea ce era de spus în legătură cu pregătirea examenelor. S-au dat îndrumări; au avut loc consfătuiri cu învățătorii, cu profesorii, cu diriginții, cu părinții; s-au alcătuit planuri. Acum, planurile sînt aduse la îndeplinire. Elevii învață, profesorii îi ajută să-și sistematizeze cunoștințele, să le închege într-un tot unitar.

S-ar părea, așadar, că nu mai este nimic de adăugat. Munca scoate însă întotdeauna la iveală, în desfășurarea ei, probleme care n-au putut fi prevăzute înainte și care trebuie rezolvate pe dată, din mers. Munca te face să vezi limpede unde sînt greșeli și cum trebuie corectate.

Iată un exemplu. Deși n-au trecut decît cîteva zile de la începerea pregătirilor pentru examene, s-a și putut constata că în unele școli, în loc să se acorde atenția principală materiei din anii anteriori, se repetă cunoștințele din anul curent. Acestea, însă, pe lîngă faptul că sînt proaspete în mintea elevilor, deoarece au fost studiate foarte de curînd, au fost recapitulate și în ultimele săptămîni de școală. Atunci, care e rostul reluării lor acum? Oare nu pur și simplu faptul că unii profesori aleg calea cea mai comodă pentru ei și nu vor să facă eforturi prea mari? În felul acesta, însă, nu putem asigura o pregătire serioasă a elevilor. Este știut doar că examenele — fiind examene de absolvire și nu de promovare — vor constitui o verificare a tuturor cunoștințelor predate în cadrul unei discipline în decursul unui ciclu de ani de învățămînt. Așa dar, avem datoria să-i ajutăm pe elevi să repete aceste cunoștințe.

Sau altceva. S-a constatat că unii elevi se pierd în fața materialului vast pe care trebuie să-l revadă acum, nu știu prea bine cu ce să înceapă și cu ce să termine. Și aceasta se întîmplă, de cele mai multe ori, din vina pedagogului, pentru că el nu dă indicații precise, pentru că nu delimitează cu strictețe problemele ce trebuie studiate. Nu ajunge să le spui elevilor: „repetați pentru mîine capitolele cutare și cutare". Este necesar să le arăți care sînt problemele cele mai importante din aceste capitole, să le indici ce pot lăsa la o parte și ce este absolut necesar să reții, să-i îndrumezi cum să repete.

Se știe că planurile de recapitulare trebuie riguros respectate, așa ca nici o temă să nu rămînă neîmprospătată în mintea elevilor, să nu se creeze timpi morți, să nu se producă întîrzieri. Unii profesori, însă, manifestă în această privință o rigiditate dăunătoare. Desigur, planul trebuie îndeplinit întocmai. Dar, dacă ne dăm seama cu prilejul consultațiilor, de pildă, că un mare număr de elevi au lacune în cunoștințele lor asupra unor anumite capitole, se poate și trebuie să modificăm întructiva tematica lecțiilor recapitulative, în funcție de necesitățile pe care le constatăm în mers.

Cu toate recomandările făcute, li se mai dau încă elevilor, în această etapă, tot felul de teme: li se cere să deseneze hărți, să alcătuiască compuneri, rezumate, să confecționeze material didactic — sub cuvînt că toate acestea ar ajuta la consolidarea cunoștințelor. Nu ajută. Dimpotrivă, îi împiedică pe elevi, răpindu-le un timp pe care l-ar valorifica mult mai bine învățînd.

Există deficiențe și în ceea ce privește metodica lecțiilor de recapitulare. De pildă, în unele clase elevii stau pasivi, ascultînd numai ce le spune învățătorul sau profesorul, fără ca atenția lor, participarea lor activă să fie solicitată în vreun fel. E limpede însă că un asemenea procedeu nu-i poate ajuta prea mult. Cu totul altceva este însă dacă îi pui elevului mereu întrebări, dacă-l stimulezi să gîndească, să rezolve el însuși problemele pe care i le prezinți. Mai ales trebuie făcut acest lucru cu elevii mai slabi la învățătură. Aceștia să fie ajutați în mod deosebit, asupra lor să se îndrepte în primul rînd atenția noastră.

La un examen nu interesează atît cîte amănunte știe elevul, dacă el este sau nu în stare să reproducă tot ce scrie în carte. Interesează, înainte de toate, dacă el a înțeles cunoștințele pe care le expune, dacă este în stare să judece, să tragă concluzii cu caracter generalizator. Dar uneori acum, în preajma examenului, neglijăm tocmai aceste lucruri, atît de importante, și stăruim asupra unor date secundare, lipsite de însemnătate. Aceasta îi poate duce pe elevi pe un drum greșit, îi poate face să creadă că tocmai astfel de date trebuie să reție. De aceea, avem datoria să procedăm cu multă grijă. Nu numai atrăgîndu-le atenția să nu se oprească asupra amănuntelor, ci și punîndu-le întrebări care presupun răspunsuri bine gîndite, personale, nu reproduceri mecanice.

Paralel cu pregătirile pentru examene se desfășoară acum în școli activități practice cu elevii claselor a V-a, a VI-a, a VIII-a și a IX-a. Este foarte important ca aceste activități — cărora, de altfel, trebuie să li se acorde toată atenția — să nu turbure în nici un fel munca viitorilor absolvenți, să nu-i împiedice în nici un fel de la învățătură. O primă condiție pe care trebuie s-o asigure școlile în această privință este liniștea — în clase, la bibliotecă, în curte. Cu prîcepere, cu îngrijire, acest lucru se poate rezolva ușor. După cum este ușor, dacă există tragere de inimă, să se creeze în toate internatele condiții cît mai bune: spațiu suficient ca fiecare să poată lucra în voie, liniște, hrană substanțială, ceasuri de odihnă plăcută, de destindere, care să-i fortifice pe elevi și să-i ajute să învețe ritmic, susținut. Și, la fel ca în școală, trebuie asigurate condiții bune pentru elevi și acasă. Să nu ne temem că-i stînjenim pe părinți. Să-i chemăm cît mai des la școală și să mergem noi înșine la ei, ajutîndu-i să facă acum tot ce trebuie pentru copiii lor. Îndeosebi este necesar să-i lămurim pe părinții elevilor din sate că au datoria să-i lase pe copii să învețe, să nu le mai ceară acum să lucreze în gospodărie.

Există toate condițiile pentru ca examenele din acest an să însemne un nou succes al școlii noastre. Este necesar numai un ultim efort din partea noastră și a elevilor. Să facem cu bucurie acest efort, să-i ajutăm pe elevi să-l facă și ei, la rîndul lor. Răsplata va fi mare, va însemna încununarea fericită a muncii unui an întreg.

RECAPITULARE

Concediile anuale de odihnă în învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne a emis la 5 iunie 1957 un decret cu privire la reglementarea concediilor anuale de odihnă în învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic. Decretul prevede:

1. Personalul didactic și didactic de conducere din învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic are dreptul la un concediu anual de odihnă plătit, egal cu durata vacanței școlare de vară.

Pentru primul an de muncă în învățămînt, concediul de odihnă se va acorda în întregime, chiar dacă angajații nu au 11 luni de muncă neîntreruptă, cu condiția să fi funcționat de la începutul anului școlar.

2. Efectuarea concediului anual de odihnă în afara vacanțelor școlare, precum și compensarea în bani sînt interzise.

Concediul anual de odihnă poate fi efectuat și în afara vacanțelor școlare, în cazul cînd acest concediu nu a putut fi efectuat pentru motivele prevăzute de articolul 66 din Codul Muncii.

3. Concediile de odihnă ale personalului prevăzut la art. 1 se vor eșalona potrivit nevoilor de asigurare a condițiilor pentru buna desfășurare a lucrărilor de încheiere a anului școlar în curs și de pregătire a deschiderii noului an școlar.

4. Concediile de odihnă ale personalului din învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic, neprevăzut la art. 1 se stabilesc potrivit dispozițiilor Codului Muncii.

5. Ministerul Învățămîntului și Culturii împreună cu Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, cu avizul Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., vor stabili lista personalului care se încadrează în prevederile art. 1 și vor întocmi instrucțiuni pentru aplicarea prezentului decret.

6. Orice dispoziții contrare prezentului decret se abrogă.

Pentru îmbunătățirea muncii de educare patriotică, comunistă a elevilor

Zilele trecute a avut loc în Capitală plenara lărgită a comitetului orășenesc de partid, la care au participat secretari ai organizațiilor de partid din școlile de cultură generală, directori ai acestor școli, directori de întreprinderi, părinți ai elevilor, activiști de la comitetele raionale de partid, lucrători de la secțiile de învățămînt, reprezentanți ai comitetelor sindicale și ai comitetelor U.T.M.

Din partea biroului comitetului orășenesc de partid, tov. Romulus Susan, șeful secției de știință și cultură, a prezentat un referat privind activitatea organizațiilor de partid, U.T.M. și de pionieri în domeniul educației patriotice, comuniste a elevilor din școlile de cultură generală. Participanții la discuții au dezbătut pe larg o serie de probleme privind conținutul și metodele muncii de educare a patriotismului socialist, a atitudinii comuniste față de muncă, față de învățătură. În concluziile ședinței tov. Ștefan Cruceru, secretar al comitetului orășenesc de partid, a arătat sarcinile actuale ale școlii în acest domeniu.

Plenara lărgită a comitetului orășenesc de partid din București a adoptat o hotărîre în vederea îmbunătățirii muncii de educare a tineretului școlar în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul moralei comuniste.

Activități care să-i atragă pe copii

În curînd intrăm în vacanță. Pentru școlari se deschide un cîmp larg de activități în aer liber, care-i fortifică, îi fac mai vioi, mai sănătoși, care le dau posibilitatea să-și manifeste în voie inițiativa, posibilitățile creatoare.

În fiecare vacanță copiii noștri s-au bucurat de aer, de soare, au străbătut munții, au admirat măreția lor, au înotat în valurile răcoroase ale mării. Aceste clipe au rămas vii în amintirea lor. Dar gîndiți-vă, educatori care ați fost cu copiii în tabere, în excursii: nu-i așa că, pe lîngă ceasurile de însufletire, au fost și ceasuri în care i-ați văzut pe elevi plictisiți, neinteresați, cu gîndurile aiurea, departe de ceea ce vă străduiți să puneți în centrul preocupărilor lor? V-ați întrebat vreodată care este cauza acestei evădări? Nu-i greu de aflat această cauză: ea stă în felul cum ați organizat activitatea copiilor. Dacă această activitate răspunde cerințelor lor, dacă este pe potriva vîrstei și intereselor lor, atunci îi atrage, îi pasionează. Dacă nu, cele mai bune intenții nu servesc la nimic — copilul se plictisește, se gîndește la ale lui și caută să dobîndească singur ceea ce nu-i oferim noi.

Deși s-a acumulat o experiență largă, pozitivă în munca cu copiii, totuși educatorii nu s-au dezbărat de formele greoaie, obositoare ale acestei munci. Referate nesfîrșite, șeci, jocuri statice, necorespunzătoare vîrstei copiilor, lecturi din ziare, scrise într-un limbaj pe care nu-l înțeleg — toate acestea se mai practică încă din păcate.

Educatorii să nu uite nici o clipă că elevii, copiii au preferințe proprii vîrstei lor și că ei sînt chemați să facă posibilă realizarea acestor preferințe. Copilul trebuie să se simtă liber, inițiativele lui creatoare să se manifeste nestingherit în activitățile pe care le va desfășura. Să nu simtă în permanență că educatorul acționează și gîndește pentru el.

Prima condiție pentru a deștepta interesul copilului este aceea de a-i da prilejul să activeze el însuși. Să nu stea tot timpul să asculte sau să vadă ce spun și ce fac alții, ci să facă el, cu mîinile lui, experiențe distractive, interesante, să lucreze pe terenul agricol, să alcătuiască și să interpreteze programe pentru serate literare, șezători, seri de basme. Dacă energia copiilor, dacă inițiativa lor este folosită, le insuflăm încredere în forțele proprii și acestea pot fi dezvoltate în mod creator.

Firește, aceasta nu înseamnă deloc că educatorul va rămîne pasiv. Dimpotrivă, el va conduce activitatea copiilor. Dar a conduce nu înseamnă a frîna, ci dimpotrivă, a stimula inițiativa, a da drum liber tuturor posibilităților creatoare.

Ce lucruri minunate se pot face în vacanță cu copiii pentru educarea lor multilaterală, pentru dezvoltarea armonioasă a trupului și a minții lor! Totul depinde de metodele folosite de educatori. Sentimentul dragostei de țară, de natură nu se trezește prin citirea lozincilor sau a discursurilor seci. O vizită interesantă în producție, o excursie, o plimbare în mijlocul naturii, o povestire înflăcărată despre viața unui erou al poporului fac mult mai mult decît o „ședință" cum se mai organizează, din păcate.

Se știe ce influență mare pot avea asupra copiilor cărțile bune, de reală valoare artistică și care pun probleme legate de viața și preocupările lor. Dar dacă asemenea cărți sînt „prelucrate" într-un stil plicticos în loc să fie prilej de dezbatere înflăcărată, ele nu-și ating țelul, ci le apar copiilor ca un oarecare material sec, școlăresc, care nu-i pasionează și nu-i îndeamnă la nimic.

Cei mai mulți educatori sînt bine intenționați, iubesc copiii și vor să desfășoare o activitate rodnică, care să-i antreneze pe copii. Dar unii dintre ei ignorează elementul esențial: psihicul copilului.

Poate vă amintiți de filmul sovietic „Echipa de pe strada noastră". Cu multă tragere de inimă, una dintre eroinele acestui film, o instructoare de pionieri, amenajase pentru copii un minunat parc din care nu lipseau rondurile, florile, aleile, chioșcurile, băncile. Pentru omul obosit după o zi de muncă

MARIA ILEA

(Urmare în pag. 2)

Talente tinere

La expoziția de obiecte și desene lucrate de preșcolari și elevi, organizată de clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt din București, o serie de exponate dintre cele mai apreciate poartă numele elevei Viorica Popa. Văzîndu-i lucrările, firesc e să vrei să afli mai multe despre viața acestui copil plin de talent. Am vrut și am aflat.

Viorica Popa avea 9 ani cînd a intrat prima oară la casa de copii nr. 6 din Capitală. Era o elevă timidă, tăcută. Nu avea tragere de inimă pentru nici o îndeletnicire, stătea tot timpul abătută. Dacă-i întrebai pe educatori sau pe profesoara-maistră ce părere au despre acest „caz", îți răspundeau cu oarecare rezervă:

— Deocamdată, Viorica nu ne-a arătat încă ce poate.

Dar săptămînile treceau. Profesoara-maistră Margareta Tănăsescu, cu o dragoste caldă, ocrotitoare, se apropia tot mai mult de Viorica. Și încetul cu încetul a pătruns în sufletul ei, dîndu-i ceea ce Viorica avusese mai puțin: dragoste părintească. Deseori o îndruma și o sfătuia în munca ei școlară. După orele de clasă lucrau împreună în atelier. Astfel, Viorica și-a cultivat gustul pentru frumos, pentru artă — a început să capete o adevărată pasiune pentru îndeletnicirile artistice.

Azi Viorica Popa, acel copil timid care „nu arătase încă ce poate" a devenit nu numai o bună elevă, ci și o bună desenatoare. Eleva cu „mîini de aur", cum obișnuiesc s-o dezmierde educatorii și colegii, execută frumoase lucrări de pictură. Privind unul din tablourile ei, lucrat anul trecut în tabăra de la Lerești-Muscel, ai în față minunata priveliște a văii Riului Tîrgului, înfățișată prin trăsături îndrăznețe de pensulă și printr-un colorit atrăgător.

Îndrumată de profesoara ei, Viorica a confecționat interesante abajure chinezești, păpuși cu fețele pline de expresie. Mînuind cu pricepere fierăstrăul de traforaj, ea a lucrat o casetă pe suprafața căreia se întretaie un simetric labirint de linii.

Toate aceste lucrări, executate cu pricepere a unui artist în devenire, și-au ocupat locul cuvenit în expoziția organizată la clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt. Vizitatorii expoziției se apropie cu admirație de aceste obiecte, apoi citesc pe etichetă numele elevei Viorica Popa. Citesc și se gîndesc la ziua cînd Viorica a pus pentru prima oară mîna pe creion pentru a desena linii, bastonașe, sau ovale. Pe toate le făcea, desigur, cu stîngăcie, cu mîna tremurîndă. Apoi văd parcă alături de Viorica figura înțelegătoare a unui pedagog. Privesc și își dau seama că în aceste lucrări se contopesc deopotrivă munca pedagogului și munca elevei.

GH. FLEANCU

EDUCAȚIA ADULȚILOR în discuția seminarului european de la Sinaia

Prof. univ. Stanciu Stoian

Problema educației adulților este relativ nouă, mai ales în forma în care se pune astăzi. Putem distinge două faze în modul cum a fost ea pusă și rezolvată în ultimii 150 de ani.

O primă fază, pe care am putea-o denumi faza iluministă, poporanistă sau chiar iluminist-poporanistă, este legată de începutul de avînt al industriei moderne și al transformărilor social-culturale legate de ea. O a doua fază am putea-o denumi faza culturii populare muncitorești, legată de dezvoltarea contemporană a industriei, de apariția proletariatului și, în general, de mișcarea muncitorească, atît pe plan național cît și internațional.

Prima fază se caracterizează prin credința puternică în puterea de transformare a societății prin propagandă culturală. E o atitudine idealistă, în care, după cum vedem, elementul politic și cel economic ocupă un plan secundar sau chiar lipsesc cu totul. Spre deosebire de acest curent, în faza a doua se accentuează tot mai mult strînsa legătură care trebuie să existe între cultura poporului și structura politică și economică a societății. Fără să se subestimeze valoarea de transformare prin cultură a omului și societății, acum se dă o importanță deosebită factorului politic și celui economic. Ceva mai mult, activitatea cultural-educativă a maselor populare este pusă în slujba luptei pe care aceste mase o duc pentru ridicarea nivelului lor de viață, din toate punctele de vedere. Educația adulților capătă, în acest sens, un conținut ideologic tot mai precis.

Interesul pentru educația adulților în Europa, mai întîi în apus și apoi în răsărit, a fost mare în secolul al XIX-lea, pentru ca apoi să se întindă tot mai mult și să cuprindă și celelalte continente. Un autor englez, E. J. King, observa nu demult în „Revista internațională de educație" că mișcarea pentru educația adulților în lume marchează chiar „o oarecare delăsare în lumea veche", față de entuziasmul care se arată acestei probleme în țările răsăritului, în țările Asiei în special, „înflăcărate de naționalism și politică". Observația nu este cu totul nejustă. În adevăr, în anumite părți ale globului entuziasmul pentru ridicarea culturală a maselor populare este foarte mare. Explicația acestui entuziasm nu stă însă în faptul că mișcarea e veche sau nouă, ci în faptul că această mișcare este strîns legată de lupta de dezrobire națională și socială, precum și de construirea unei vieți noi. În Cehoslovacia, de pildă, țară de veche cultură, entuziasmul nu este mai mic ca în țările din Extremul Orient. Poate dimpotrivă.

Mai mare sau mai mic, interesul pentru educația adulților este totuși astăzi mai mult sau mai puțin general. Motivele pentru care o atare acțiune este socotită necesară pot să difere de la o zonă la alta a lumii, stilul poate să fie și el diferit, dar preocuparea există pretutindeni. De aceea a și intrat ea în programul de activitate al forurilor internaționale, legate de Organizația Națiunilor Unite. Între aceste foruri este și Federația Mondială a Asociațiilor pentru Națiunile Unite (F.M.A.N.U) și Organizația Națiunilor Unite pentru educație, știință și cultură (U.N.E.SC.O.) care au organizat și seminarul european de la Sinaia.

★

Pentru a înțelege mai bine mișcarea actuală pentru educarea adulților și însemnătatea seminarului de la Sinaia, este necesar să spunem un cuvînt despre Organizația UNESCO, ca principală instituție internațională care lucrează în această direcție.

UNESCO este una din cele 11 instituții specializate care lucrează în cadrul Consiliului Economic și Social al O.N.U. Așa cum se spune în convenția care a creat-o, UNESCO „își propune de a contribui la menținerea păcii și securității strîngînd prin educație, știință și cultură colaborarea între națiuni, pentru a asigura respectul universal al justiției, al legii, al dreptului omului și libertăților fundamentale pentru toți, fără distincție de rasă, sex, limbă sau religie, pe care Charta Națiunilor Unite le recunoaște pentru toate popoarele".

Cea mai importantă acțiune a Organizației Națiunilor Unite pentru educație, știință și cultură (UNESCO) este educația în sensul cel mai larg al acestui cuvînt. Acțiunea educativă de care se interesează UNESCO cuprinde atît educația copiilor și tineretului, cît și pe cea a adulților.

În adevăr, înțelegerea și colaborarea între popoare nu sînt posibile fără realizarea unei mentalități de un nivel mai ridicat și cît mai apropiat între toate popoarele lumii. Statistica ne arată însă că astăzi nu mai puțin de 200 milioane de copii în vîrstă de școală nu frecventează cursurile

(Continuare în pag. 4)

Cronică de sfîrșit de an

Serbările școlare de sfîrșit de an au o anumită notă de romantism. Ni le amintim fiecare cu emoție, cu bucurie. Evocarea lor se înlănțuie cu alte evenimente ale vieții școlare. Deasupra tuturor se înalță figurile, uneori severe, alte ori blînde, ale profesorilor noștri. Acestea nu pot fi uitate niciodată, căci dăltuirea lor în inimi nu poate fi ștearsă cu nici un chip.

...Cortina se ridică ușor, în timp ce liniștea s-a așternut pe nesimțite. Pe scenă, 50 de elevi au rămas încremeniți în așteptare. Pentru ei, centrul universului se găsește acum aici. Toate privirile sînt ațintite asupra lor, de ei depinde dacă serbarea școlii va porni cu adevărat bine. Inimile bat accelerat.

Alături de mine participă la serbare un om cu figura preocupată, neliniștită. Din cînd în cînd se mișcă pe scaun, vrînd parcă să se așeze mai bine. Încerc să-l întreb ceva. Între timp, însă, mîna dirijorului s-a ridicat deasupra capului, a stat o clipă nemișcată, apoi a coborît fulgerător, revenind într-o mișcare ritmică, prelungită. Peste sală voci puternice au pornit într-un marș sportiv. Îndată atmosfera s-a încălzit, fețele s-au destins, inimile și-au reluat bătaia regulată. Vecinul meu îmi zîmbește. La prima pauză stăm de vorbă liniștiți. Îmi spune că programul artistic a fost pregătit doar în cîteva săptămîni de către profesorii Ion Lotreanu și Ioana Harnagel. Elevii au dorit ca la sfîrșit de an școala să aibă și o echipă artistică proprie.

— Aveți, desigur, o muncă de răspundere în cadrul școlii?

— Firește — îmi răspunde vecinul.

CONST. RĂDOI

(Continuare în pag. 2)

LA SCENĂ DESCHISĂ

O cronică dramatică obișnuită vorbește, după o premieră, în general, despre două lucruri: conținutul spectacolului și interpretarea. Despre artiștii înșiși, despre biografia, despre destinele lor personale, numai cu prilejuri jubiliare. Cînd împlinesc un număr respectabil — și rotund — de ani, cînd primesc distincții, titluri, ordine.

De la festivalul care la 1 iunie a fost prezentat pe scena Teatrului de Stat din Pitești principalul aspect despre care se poate vorbi este însă tocmai acesta: viața, soarta „artiștilor" care au evoluat pe scenă. Nu pentru că ar avea un număr respectabil de ani. Chiar dacă e rotund, numărul anilor lor nu trece decît, cel mult, de primul deceniu. Și, oricum, vîrsta de 10 sau 15 ani nu este suficient de jubiliară. Cît despre distincții și recompense, singurele pe care le-au primit pînă acum au fost aplauzele la scenă deschisă...

Dar tocmai acest lucru merită toată atenția: micii artiști, elevi din casele de copii ale regiunii Pitești, copii fără familie pe care-i crește statul nostru, au ajuns de la primele spectacole să culeagă aplauze la scenă deschisă!

Poate că nimic nu arată mai grăitor condițiile minunate ce s-au creat la noi pentru dezvoltarea multilaterală a copiilor, decît un asemenea spectacol, cu melodiile armonioase ale corului, grația luminoasă a dansurilor și frumusețea exercițiilor de gimnastică artistică. Fără voie, fiecărui spectator i-a venit în minte viața celor de pe scenă, soarta umilită ce i-ar fi așteptat în anii vechilor rînduieli, perspectivele luminoase ce li se deschid astăzi. Văzînd siguranța cu care evoluau copiii, fiecăruia i s-a născut, firesc, gîndul că, poate, din micii artiști de azi se vor ridica mîine mari cîntăreți, actori, balerine.

În orice caz, micii artiști de la casele de copii din Curtea de Argeș, Cîmpulung, Rîmnicu-Vîlcea, Găești și Pitești au arătat, prin nivelul execuției, că pedagogii lor se preocupă de educația artistică a fiecăruia, că îndrumă, stimulează și dezvoltă cu grijă aptitudinile, talentele celor pe care statul i-a încredințat educației lor.

Este o realizare care merită, într-adevăr, aplauze la scenă deschisă.

V. SAPUNA

DONCA

— Inaltă pildă de patriotism —

...O uliță prăfuită de orășel dobrogean, sub un soare arzător, o fetiță desculță, oacheșă, cu ochi de migdală. Poate să aibă vreo treisprezece ani. E puțintică la trup, fiindcă munca de peste 12 ore pe zi la fabrica de covoare a împiedicat-o să crească, dar e sprintenă, ageră ca un pui de căprioară. In jurul ei jandarmi: o duc s-o ancheteze împreună cu alte muncitoare, fiindcă la fabrica lor s-au găsit manifeste.

In pulberea drumului, o femeie istovită, o țărancă sărmană care a venit să-și vadă copila și o privește dusă de zbiri. Sufletul ei dirz și drept de femeie muncitoare, revoltă ei îndurerată se cristalizează în îndemnul adresat fiicei ei:

— Donca, și dacă te omoară să nu spui nimic!

Ochii fetiței se aprind. Știe ea ce are de făcut! Donca n-a trădat niciodată. Și nu numai fiindcă n-a rostit în chinuri numele nici unui tovarăș sau al niciunei acțiuni, ci și fiindcă n-a șovăit niciodată să-și ia misiunea cea mai primejdioasă.

...Prin anul 1933, la Constanța, o curte de închisoare mucedă, umedă și cenușie. Deținutele politice trec în jurul curții într-o plimbare monotonă. O tinără strînge la piept, cu duioșie, un pruncușor slăbuț, învelit în petice de cîrpe. Cum să nu fie palid, sărmanelul, dacă a văzut ziua între zăbrelele dese ale temniței? Donca, măicuța lui, se zbate să-i dea o rază de lumină, de căldură. Se urcă pe o ladă și întinde trupșorul copilului în sus, spre soare. Gardianul răcnește, dar ea tot încearcă să-i arate băiețașului lumina. Apoi paznicul o împinge, o gonește.

Va lupta ea însă fără teamă, în tot timpul scurtei sale vieți, spre a aduce soarele pe chipul și inima copilului ei și a tuturor copiilor.

Gîndeam odată că eroii sînt oameni din altă substanță decît noi, deosebiți întru totul. Și iată că relatările tovarășelor Doncăi îmi înfățișează o femeie blîndă și simțitoare, uneori drăcoasă și glumeață, căreia îi plăcea să cînte și să rîdă, să încerce o rochie nouă. Povestea, cu candoarea mamelor tinere, nenumărate amănunte despre băiețașul din leagăn și se străduia să fie frumoasă pentru soțul ei. Intr-un cuvînt, o femeie tînără ca multe altele. Dar forța minunată a partidului nu stă oare chiar în faptul de a ști să scoată la lumină din sufletele simple diamantul neprețuit al abnegației pentru omenire, al conștiinței lucide și eroice?

Donca, eliberată, pleacă la părinții soțului ei; n-are parte să stea lîngă el cît comunist fiind, se află în temniță. E timpul cînd fascismul prinde teren, cînd unelteste cu tot mai multă furie războiul. Partidul luptă să creeze frontul antifascist pentru apărarea păcii, libertății, democrației. Donca nu poate să nu ia parte la această luptă. Cu inima strînsă de durere se desparte de pruncușor și-l încredințează bătrînilor. „Ce-aș putea să fac pentru copilul meu, rămînînd lîngă el, cum l-aș putea apăra de război, de mizerie?" le spunea ea.

...In cămăruța înăbușitoare a tipografiei clandestine, mîinile îndemînatice ale Doncăi scot zilnic sute de manifeste, demascînd ferocitatea fascismului, primejdia războiului. Intr-o noapte, ușa e smulsă din țîțîni, poliția năvălește, calcă în picioare literele de plumb, îi izbește pe cei trei activiști peste față, peste trup, cu vina de bou, cu măciucile, îi zvîrle în dubă și-i duce la siguranță. Aici ancheta e dusă cu o cruzime sălbatică.

Am întrebat pe o tovarășă de închisoare a Doncăi: „Ce vă da puterea să răbdați atîtea torturi?" Mi-a răspuns: „Dacă, aflîndu-mă în fața unui agent și văzîndu-l cum se apropie mare, gras și beat ca să mă lovească, m-aș fi simțit singură, aș fi fost pierdută. Insemna ca, înebunită de groază, să mărturisesc și să ajung astfel o zdreanță mototolită în puterea lui. Dar îi simțeam alături, nevăzuți, pe toți comuniștii cu care luptam împreună, întregul popor pentru care luptam — și asta mă susținea cu o tărie pe care n-o puteau înfrînge zeci de zbiri".

Donca a simțit lîngă ea tăria nevăzută a partidului, flacăra monolitului viu. De aceea, buzele ei zdrobite de pumnii călăilor n-au lăsat să scape nici un cuvînt, pecetluite fiind cu sigiliul onoarei și conștiinței comuniste.

In ziua procesului, însă, din boxa acuzaților, unde se afla împreună cu alți nouăsprezece luptători antifasciști, glasul ei a răsunat limpede.

— „M-am despărțit de copilul meu ca să arăt miilor de mame drumul pentru fericirea copiilor lor".

...Inchisoarea de femei din Dumbrăveni. O zi mohorîtă, înghețată, de iarnă. Deținutele politice zîmbesc cu înduioșare, își întind sărmanele lor gîteli ieftine ca s-o împodobească pe iubita lor tovarășă Donca: o batistă, un guleraș alb. Donca, în ultimul timp cu obrajii pămîntii și trași de boală, e azi bucuroasă. Ochii îi ard, chipul îi e îmbujorat de emoție, de fericire. De doi ani nu și-a mai văzut feciorul, dar azi îl va vedea. De luni de zile nu i s-a îngăduit să primească o vizită sau o veste de acasă, dar azi i s-a dat vestea cea mare.

Intre zidurile negre ale temniței, un copilaș de trei ani își așteaptă mama. Stringe mîna bunicii în mînuța lui tremurătoare de sfială și nerăbdare. E ostenit, neliniștit. L-au ținut la poliție din zori pînă la amiază și abia acum i s-a dat voie să-și vadă măicuța. Nu știe cum arată la față, avea un an și trei luni cînd ea a plecat de lîngă el. A întîlnit-o însă ades în vis și și-o închipuie aidoma zînelor din povești. Dar ar fi putut s-o recunoască în această femeie slabă, cu ochii de flăcări, care-i întinde brațele? Poate că da, dacă în aceeași clipă o zmucitură brutală nu i-ar fi în pins în celălalt colț al încăperii, dacă un răcnet nemaiauzit n-ar fi făcut să zăngănească geamurile.

Băiețașul de trei ani nu știe că namila aceea furioasă e gardianul, nu știe că deținuții n-au voie să se apropie de persoanele de „afară". Nu știe nici măcar că spaima îl scutura din cap pînă în picioare.

După o jumătate de oră, Donca a primit îngăduința de a se apropia de copil. Dar această tîrzie îngăduință nu i-a prilejuit decît cea mai crudă dintre dezamăgiri. A văzut cum fiul ei fuge îngrozit de sărutările măicuței lui, cum se ascunde plîngînd de îmbrățișările ei. In mintea nevîrstnică a pruncului, mîngîierile tinerei femei se asociaseră cu brutalitatea gardianului și îi trezeau aceeași spaimă. Toată așteptarea ei fericită s-a prefăcut în cenușă.

...Din zi în zi, boala Doncăi se agravează. Dacă i s-ar fi aprobat operația de la început, vindecarea ar fi fost ușoară, dar direcția închisorii i-a refuzat-o.

Pe un pat de scînduri o femeie tînără se zvîrcolește în chinuri. Are însă puterea să surîdă și să glumească, spre a nu-și întrista tovarășele. Apoi îi mijește speranța că va fi trimisă la spital, la București. Istovită de febră mare, încovoiată de dureri, se strecoară clătinîndu-se în sala atelierului, unde se ține o ședință comunistă clandestină. „Vreau să ascult și eu — șoptește ea — ca să știu ce să transmit fetelor la București".

In Romînia burghezo-moșierească, pedeapsa cu moartea era declarată anti-constituțională, dar zbirii găseau destule căi spre a-i ucide pe comuniști. După intervenții îndrjite duse de tovarășele ei, după stăruințe însoțite de greva foamei, direcția închisorii a aprobat transportarea bolnavei la un spital din București atunci cînd ea zăcea pe patul de moarte și nu mai putea fi salvată.

Astfel și-a dat viața pentru poporul său eroina Donca Simo.

8 iunie 1937. Sînt 20 de ani de atunci. Amintirea Doncăi a rămas vie în inimile oamenilor muncii. Ea înflăcărează tineretul, îl însuflețește cu o minunată pildă de eroism, de dragoste fierbinte pentru patrie.

In urma sicriului Doncăi n-au mers nici fiul iubit, nici rudele, nici prietenii: jandarmii i-au alungat cu baionetele. Donca a fost petrecută la cimitir numai de un camion cu agenți de poliție înarmați pînă în dinți. Puterea burghezo-moșierească tremura de frică și în fața trupului înghețat, închis în coșciug al comunistei. Dar nici o armă din lume n-a putut împiedica poporul să lupte dîrz, sub steagul roșu, înălțat de partidul ei și al nostru.

Și nu ne va împiedica vreodată.

LETIȚIA PAPU

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

Desfășurarea „Lunii Culturii" în Republica Populară Romînă

Pe baza hotărîrii partidului și guvernului, cu prilejul sărbătoririi a zece ani de la proclamarea Republicii Populare Romîne se va desfășura în toată țara, în decursul lunii decembrie 1957, „Luna Culturii".

Colegiul Ministerului Învățămîntului și Culturii, în ședința din 29 aprilie 1957, a adoptat concluziile cu privire la planul de organizare a „Lunii Culturii" în Republica Populară Romînă.

Planul subliniază că „Luna Culturii" va trebui să constituie un bilanț al succeselor de pînă acum, punînd în lumină înflorirea culturii și artei noastre, socialistă în conținut și națională în formă. Manifestările din cadrul „Lunii Culturii" vor reuni cele mai reprezentative realizări ale anilor de democrație populară în domeniul literaturii, muzicii, artelor plastice, cinematografiei, artei de amatori etc. La acestea se vor adăuga o serie de lucrări închise, create de oamenii de artă și cultură în întîmpinarea marelui eveniment.

Manifestările culturale și artistice din „Luna Culturii" vor cuprinde întreaga țară, ca o expresie a caracterului larg și de masă al revoluției noastre culturale.

Planul de organizare a „Lunii Culturii" în Republica Populară Romînă prevede acțiunile ce se vor desfășura cu acest prilej în învățămîntul de cultură generală, în învățămîntul superior, pe tărîm teatral, muzical, în domeniul artelor plastice, al editurilor, al cinematografiei, în așezăminte culturale.

In cadrul „Lunii Culturii", între 1—7 decembrie se va desfășura „Săptămîna artelor plastice și a muzeelor", între 7—14 decembrie vor avea loc „Săptămîna cărții" și „Săptămîna muzicii romînești", între 14—24 decembrie se va desfășura „Decada culturii naționalităților conlocuitoare", iar între 24—31 decembrie „Săptămîna teatrului".

Măsuri cu privire la învățămîntul de cultură generală

In școlile de cultură generală, cadrele didactice vor recomanda din timp elevilor studierea celor mai bune și accesibile cărți din domeniul științelor, literaturii și artei, iar în „Luna culturii" vor organiza simpozioane, serate literare, recenzii asupra lucrărilor, precum și referate asupra operelor și vieții scriitorilor sau oamenilor de știință și artă din țara noastră.

Se vor organiza întîlniri ale elevilor cu scriitori, oameni de știință și de artă cu care prilej li se va vorbi elevilor despre activitatea lor creatoare pusă în slujba ridicării nivelului cultural al poporului și despre procesul lor de creație. Se vor stimula și populariza creațiile proprii ale elevilor în domeniul literaturii și artelor, prin organizarea de concursuri și expoziții, urmate de premierea celor mai valoroase lucrări. Cercurile și cenaclurile literare existente în școli vor organiza simpozioane pe teme literare.

Se va organiza pe scară largă vizionarea de spectacole teatrale și cinematografice, audiții de concerte, vizite pentru studierea operelor de artă din muzee și expoziții și a monumentelor istorice.

Se vor organiza emisiuni de radio speciale pentru școlari, pentru a populariza cărți, scriitori, pentru a prezenta interpretări artistice în domeniul poeziei, prozei, teatrului, muzicii, urmate de discuții și aprecieri.

Se vor populariza creațiile artistice cu ajutorul colectivelor de școlari, în uzine,întreprinderi, șantiere, unități ale agriculturii socialiste, la cămine culturale. Se vor iniția acțiuni de colecționare și de valorificare a materialelor folcloristice, a obiectelor de artă națională.

Se va asigura o participare mai activă a școlilor la concursul „Să ne cunoaștem ținutul natal" în perioada pregătitoare și în cursul „Lunii culturii".

Măsuri cu privire la învățămîntul superior

Conducerile instituțiilor de învățămînt superior, în colaborare cu consiliile asociațiilor studenților din institute și organizațiile U.T.M., vor organiza pe facultăți sau pe ani de studii conferințe în legătură cu ultimele realizări ale științei și culturii noastre, corespunzător pregătirii de specialitate a studenților.

Conferințele vor fi ținute de cadre didactice și urmate de programe artistice date de formații artistice din cadrul instituțiilor de învățămînt superior.

La cluburile studențești din institute și în cadrul caselor de cultură ale studenților vor fi organizate întîlniri ale studenților cu oameni de știință, scriitori, artiști, care vor vorbi studenților despre continua dezvoltare a științei, literaturii și artei în țara noastră.

La cluburile studențești din institute și la casele de cultură ale studenților vor avea loc simpozioane, serate literare, audiții muzicale, pe teme din viața culturală a țării noastre.

Se va organiza în colaborare cu Fondul plastic o expoziție de lucrări de artă plastică create de către studenții Institutului de arte plastice „N. Grigorescu".

Vor fi amenajate vitrine cu cărți în care vor fi expuse ultimele lucrări apărute în literatura științifică sau beletristică din țara noastră și din alte țări.

Se vor organiza vizite la muzee și expoziții, pe grupe de studenți sau pe ani de studii.

Măsuri cu privire la așezămintele culturale

Se va edita un afiș politic, în tiraj de masă, pentru popularizarea „Lunii Culturii".

Se vor organiza în toate căminele culturale șezători, manifestări cultural-artistice, conferințe despre realizările regimului democrat-popular și dezvoltarea culturii în R.P.R.

In ziua de 29 decembrie vor avea loc, în toate căminele culturale, manifestări festive închinate împlinirii a zece ani de la proclamarea R.P.R.

Se vor publica și difuza cele mai bune piese într-un act premiate la concursul „Vasile Alecsandri", organizat în întîmpinarea celei de a 10-a aniversări a R.P.R.

Se vor organiza concursuri literare și concursuri ale creatorilor populari de artă plastică, de artă decorativă aplicată, cu sprijinul caselor de creație populară pe plan regional.

Se vor organiza recenzii, șezători literare, întîlniri cu scriitorii în bibliotecile regionale, raionale și sătești.

In perioada septembrie-decembrie se vor organiza treceri în revistă ale formațiilor artistice de amatori din sistemul așezămintelor culturale, sindicate, UCECOM, școli și armată (formațiuni corale și instrumentale, formații de dansuri, brigăzi de agitație, soliști etc.).

Institutul de folclor va pregăti o culegere de studii intitulată „10 ani de activitate folcloristică în R.P.R." și va organiza în cursul lunii decembrie o sesiune științifică de comunicări.

REPARTIZAREA ABSOLVENȚILOR INSTITUȚIILOR DE INVAȚAMINT UNIVERSITAR ȘI PEDAGOGIC SUPERIOR

Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat de curînd instrucțiuni cu privire la repartizarea în producție a absolvenților din instituțiile de învățămînt universitar și pedagogic superior, promoția 1957. In instrucțiuni se arată că repartizarea se efectuează între 15-25 iunie a.c. de către comisiile de repartizare, în ordinea calificativelor obținute la studii, luîndu-se în considerație calificativele ultimului an de studii. Absolvenții vor fi chemați în fața comisiei de repartizare în ordinea calificativelor și-și vor alege locurile unde doresc să fie repartizați, în limita cifrelor stabilite de Ministerul Învățămîntului și Culturii.

Absolvenții care se repartizează pentru învățămînt sînt puși la dispoziția sfaturilor populare regionale, care vor efectua încadrarea lor pe posturi, în funcție de nevoi, tot în ordinea situației la învățătură.

Ministerele, instituțiile centrale și sfaturile populare care primesc absolvenți sînt obligate ca în termen de 5 zile de la prezentarea absolvenților cu dispozițiile de repartizare să ia toate măsurile necesare pentru asigurarea încadrării lor.

Absolvenții repartizați în învățămînt se vor prezenta la regiunile respective la data de 1 septembrie, pentru a se face încadrarea lor pe posturi. Cei care nu s-au prezentat la data mai sus menționată vor fi încadrați în posturile rămase disponibile la data prezentării lor.

In instrucțiuni se subliniază că o condiție esențială pentru a se asigura o justă repartizare nominală o constituie cunoașterea de către comisiile de repartizare a situației profesionale, politice, sanitare și familiare a fiecărui absolvent repartizat.

Eventualele contestații se vor rezolva de către comisii în termen de 5 zile de la terminarea repartizării. Contestațiile depuse la comisiile de repartizare vor fi însoțite de acte care pot justifica cererea de schimbare a repartizării nominale.

NORME DE CONTROL ȘI APROBARE A MANUALELOR ȘCOLARE

Editura de stat didactică și pedagogică, în cei cinci ani de la înființarea ei, a acumulat o experiență bogată în editarea manualelor didactice și a ajuns la un stadiu cînd poate să-și asume răspunderea editării manualelor școlare pentru învățămîntul de cultură generală. Ținînd seama de aceasta și pentru înlăturarea unui centralism excesiv în editarea manualelor școlare, pentru realizarea unei mai mari operativități în munca de control și aprobare a manualelor, Ministerul Învățămîntului și Culturii a stabilit, prin Ordinul nr. 117 din 16 mai 1957 normele de control și aprobare a manualelor școlare editate de Editura de stat didactică și pedagogică începînd cu planul tematic pe anul 1958-1959.

In Ordin se arată că Direcția generală a învățămîntului elementar și mediu și a educației preșcolare și Direcția generală pentru problemele școlilor naționalităților conlocuitoare, în colaborare cu Editura de stat didactică și pedagogică vor elabora și vor supune spre aprobare conducerii Ministerului Învățămîntului și Culturii, cu 24 luni înainte de deschiderea cursurilor anului școlar respectiv, planul tematic de editare a manualelor pentru fiecare an școlar, precizînd totodată manualele care vor fi scoase la concurs.

Direcția generală a învățămîntului elementar și mediu și a educației preșcolare din Ministerul Învățămîntului și Culturii va pune la dispoziția Editurii didactice și pedagogice — cu 24 luni înainte de deschiderea cursurilor anului școlar — programele școlare aprobate de conducerea Ministerului Învățămîntului și Culturii. Programele respective vor fi însoțite de îndrumări privind cerințele de care trebuie să se țină seama în elaborarea sau revizuirea manualelor școlare.

Editura de stat didactică și pedagogică, începînd cu planul tematic pe anul școlar 1958/1959, editează manualele școlare pe a sa răspundere.

Pe baza programelor întocmite de Ministerul Învățămîntului și Culturii, autorii propuși de editură și aprobați de ministerul cătuiesc — în timp de 60 zile de la încheierea contractului — planul prospect al manualului, în care se arată: numărul de pagini; denumirea și întinderea capitolelor defalcate pe lecții; precizări cu privire la volumul de cunoștințe pe lecții și la modul de prezentare a problemelor; două lecții de probă; indicații cu privire la întregul material ilustrativ.

Planul prospect al fiecărui manual se aprobă de către redactorul șef al Editurii de stat didactice și pedagogice, pe baza unui aviz dat de redacția de specialitate, de delegatul Ministerului Învățămîntului și Culturii și 1—3 referenți externi, stabiliți de Editură de comun acord cu D.G.I.E.M. și D.G.I.M.C.

După aprobarea planului prospect, autorul elaborează manualul și îl depune în termenul prevăzut în contract, însoțit de un referat în care se arată modul cum a fost întocmit manualul respectiv.

Redacția organizează recenzarea manualului de către 1 pînă la 3 recenzenți. In cazul cînd problemele de conținut ale manualului necesită și alte controale, acestea se vor face cu aprobarea directorului editurii. După primirea referatelor, se stabilesc directivele pe baza cărora autorul urmează să dea forma definitivă a manualului. Autorul prezintă manualul refăcut în termenul stabilit.

Directorul Editurii aprobă manualul pe baza referatului de prezentare cu „bun de cules" întocmit de redacție și verificat de redactorul șef al editurii. In afară de referatul delegatului Ministerului Învățămîntului și Culturii, D.G.I.E.M. are dreptul să verifice pe parcurs manualele, inclusiv desenele și coperta, și să propună măsuri în consecință, pînă la data aprobării manualelor de către directorul editurii.

Pentru manualele elaborate prin concurs, se vor respecta prevederile regulamentului de concurs, aprobat de Consiliul de Miniștri.

Traducerile manualelor se efectuează de colaboratori cu pregătirea necesară de specialitate, posedînd certificatul de traducător.

Ordinul cuprinde prevederi cu privire la aprobarea „bunului de tipar", a desenelor, hărților, planșelor, coperților, precum și a materialului didactic.

INFORMAȚII

Prin ordinul nr. 133 din 31 mai 1957 al ministrului Învățămîntului și Culturii, tov. Dinu Vasile se eliberează din funcția de director general al Direcției generale a editurilor din cadrul Ministerului Învățămîntului și Culturii.

Prin ordinul nr. 134 din 6 iunie 1957 al ministrului Învățămîntului și Culturii, tov. Paul Cornea se eliberează din funcția de director general al Direcției generale a teatrelor și instituțiilor muzicale și se numește în funcția de director general al Direcției generale a editurilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii.

ANALIZA ACTIVITĂȚII SECȚIEI DE INVAȚAMINT A SFATULUI POPULAR AL CAPITALEI

Colegiul Ministerului Învățămîntului și Culturii a analizat de curînd activitatea secției de învățămînt a sfatului popular al Capitalei. Tov. C. Petricu, directorul secției, a prezentat cu acest prilej un amplu referat privitor la problemele școlarizării, ale bazei materiale a școlilor, ale predării, ale politehnizării învățămîntului, ale muncii educative etc.

In coreferatul prezentat de tov. P. Năstase, de la serviciul inspecției din Direcția învățămîntului de cultură generală din Ministerul Învățămîntului și Culturii, ca și în discuțiile purtate în cadrul ședinței Colegiului s-au făcut numeroase propuneri pentru îmbunătățirea muncii în școlile Capitalei.

Pe baza referatului, coreferatului și discuțiilor, Colegiul a adoptat concluzii corespunzătoare.

In întîmpinarea „ZILEI INVĂȚĂTORULUI"

In această săptămînă, la redacția noastră a sosit o scrisoare foarte interesantă, compusă aproape numai din cifre. Expeditorul ei — comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Pucioasa — ne comunică parte din acțiunile inițiate în întîmpinarea „Zilei învățătorului". Iată cîteva dintre ele:

5 centre pregătesc pe fiii de muncitori și țărani muncitori care se vor prezenta la examenele de admitere în școli medii și pedagogice.

6 echipe de teatru, două formații de cor, trei echipe de dansuri, o brigadă de agitație, numeroși soliști vocali și recitatori se pregătesc pentru concursul artistic de amatori inițiat de C.C. al S.M.I.

21 de spectacole prezintă aceste echipe în comunele și întreprinderile din raion.

80 de membri de sindicat vor lua parte la excursiile didactico-științifice ce se vor organiza în numeroase localități din țară.

20 de cadre didactice vor fi trimise la cură și la odihnă în stațiunile din regiunea Constanța.

Toate școlile din raion participă la concursul „Pentru cea mai bună parcelă experimentală". Cîștigătorii acestui concurs vor vizita grădina botanică din Cluj.

Înfăptuirea acestor acțiuni constituie un bun început în organizarea activității pedagogilor din raion pe timpul vacanței și în pregătirea deschiderii noului an școlar.

Pentru Festival

Pionierele din Oradea lucrează semne de carte pentru delegații la Festivalul de la Moscova.

Cronică de sfîrșit de an

(Urmare din pag. 1)

— nul meu — sînt elev în clasa a VIII-a.

Festivitatea continuă să se desfășoare după program.

La cuvîntul tov. Tănăsache Gheorghiu, directorul școlii, care ne povestește pe scurt istoricul ei. Școala medie muncitorească „Timpuri Noi", destinată muncitorilor de la întreprinderile „Timpuri Noi", „Bella Breiner", „Chimica farmaceutică nr. 2", „Flacăra Roșie", „Tehnica Tricotajelor", „Mătasea Populară", „Cosmetica" și „Ilie Pintilie" și-a deschis pentru prima dată porțile în toamna anului 1954. Avea pe atunci 4 clase și 60 elevi. In 1955 ajunsese la 6 clase și la 120 elevi, pentru ca în 1956 să aibă 9 clase cu 290 elevi. In clasa a IX-a avem acum 40 de elevi. Cu ei vom da la anul „primul asalt" la concursurile de admitere în facultăți. Sperăm să obținem rezultatele cele mai bune — ne asigură tovarășul director.

Date fiind condițiile deosebite în care se desfășoară procesul de învățămînt în școlile muncitorești, profesorii au avut de rezolvat aici probleme pedagogice noi. Printre acestea, problemele frecvenței. Școala a primit un permanent ajutor din partea întreprinderilor, a organizațiilor obștești, care au făcut tot ce era posibil pentru a crea cît mai mult timp liber elevilor muncitori.

Treptat, pe măsură ce elevii s-au familiarizat cu atmosfera școlară, lecțiile au devenit principalul mijloc de însușire a cunoștințelor. Intregul colectiv didactic și-a dat seama că elevii nu au timp pentru studiul individual acasă și, de aceea, toată grija a căzut pe ora de curs, cu cele două verigi principale ale ei: transmiterea și verificarea cunoștințelor. In felul acesta au reușit să obțină în mare măsură rezultatele dorite. De menționat sutele de ore de meditații efectuate de profesorii Nicolae Hoară (matematici), Alexandru Amaicei (română), Dumitru Gheorghe (fizică și chimie), Sara Cîmpeanu (limba rusă) etc.

In școlile noastre este plăcut să lucrezi dacă știi cum să te apropii de sufletul muncitorului, să-i înțelegi nevoile, să-i înțelegi greutățile, să ai răbdare, să-i dovedești prietenie, apropiere, înțelegere, să-l faci să te iubească. Numai astfel vei putea reuși ce ți-ai propus — încheie tov. Gheorghe Tănăsache.

Intr-un interval de numai cîteva luni urcă pe scenă pentru a doua oară muncitorii Ioana Florea, Nicolae State, Ion Făgeșanu, Virgil Călin, Aurelia Neagu și Gheorghe Schmidt, strungari la „Timpuri Noi". Prima dată au primit titlul de fruntași în producție, astăzi primesc diploma de fruntași la învățătură. Opt dintre muncitorii-elevi, care au toate mediile de 5, au primit diploma de onoare.

Vecinul meu se agită. Iată însă că, de pe scenă, i se rostește numele: „Elevul Dumitrescu Ștefan, mențiune pentru rezultate la învățătură". S-a îmbujorat întocmai ca un copil. Coboară fericit. La întrebarea mea în legătură cu obiectul la care i-a fost cel mai greu, îmi răspunde fără ezitare:

— La franceză. Profesoara, însă, m-a „persecutat" tot anul chemîndu-mă la lecție oră de oră. Pînă la urmă n-am avut încotro. La vîrsta mea nu-ți poți permite să nu știi.

Acum a urcat pe scenă o familie întreagă — Biolaru Tudor și Biolaru Sevastița, soțul și soția, elevi în clasa a V-a.

Festivitatea a continuat pînă tîrziu. Profesorii și elevii au petrecut apoi împreună o după amiază în Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin". Bucuria izbînzilor îi unește pe profesori și elevi în lupta pentru un viitor luminos.

Activități care să-i atragă pe copii

(Urmare din pag. 1)

era locul de odihnă ideal, dar pentru copii în care clocotește energia era prea puțin atractiv. Ei preferau să joace în stradă pasionantele meciuri de fotbal. De-abia atunci a înțeles instructoarea care sînt necesitățile copiilor. A amenajat un teren special pentru sport și abia din acel moment parcul a început să fie populat de acei cărora le fusese destinat.

In vacanță, educatorul să-i țină la curent pe copii cu evenimentele care frămîntă tineretul din întreaga lume. El trebuie, de exemplu, să-i facă să participe măcar de departe la Festivalul de la Moscova, capitala din acest an a tineretului lumii. Dar nu prin prelucrări, în care să se înșire pe puncte importanța și scopul festivalului, ci prin activități vii, creatoare.

Educatori, dacă veți folosi cu pricepere toate marile posibilități puse la dispoziția voastră, dacă veți ști să vă apropiați de copii, să le deșteptați interesul, îi veți putea face să simtă că sînt cu adevărat în vacanță, să se bucure din plin de ea și să se întoarcă la școală rumeni și vioi, mai puternici, mai bogați sufletește, cu amintirea unei veri fermecătoare, de neuitat.

În aceste zile de sfîrșit de an...

Ultima etapă de muncă

Pentru absolvenții claselor a IV-a, a VII-a și a X-a, zilele care succed terminării cursurilor sînt mai bogate, mai pline de însemnătate decît zilele obișnuite ale anului școlar. Această etapă constituie un ultim popas de pregătire, o ultimă verificare a forțelor înaintea examenelor.

În clasa a IV-a „C" de la școala de 7 ani nr. 11 din Capitală se repetă cunoștințele de aritmetică și geometrie. Răspunsurile copiilor sînt corecte, dovedind cunoașterea materiei; în schimb, în conducerea lecției, învățătoarea trece cu multă ușurință de la un capitol la altul fără să insiste asupra unuia. Astfel, în decursul unei singure ore s-a vorbit despre adunare, înmulțire, fracții zecimale și ordinare, linii, unghiuri, etc. dar, deși s-au efectuat cîteva exerciții simple, elevii nu au fost antrenați să rezolve nici o problemă care să le dezvolte raționamentul și să-i pregătească a face față cu succes examenului.

Dimpotrivă, la clasa a IV-a „A" de la aceeași școală au fost efectuate numai probleme. Cele patru ore consecutive de aritmetică n-au fost alternate de nici o altă activitate, așa încît au devenit obositoare și, prin aceasta, n-au putut constitui un adevărat sprijin pentru elevi.

Asistînd la aceste ore de recapitulare a aritmeticii îți poți da seama de cele două greșeli tipice care se fac, de obicei, în această privință: fie că se stăruie în deosebi asupra cunoștințelor teoretice, neglijîndu-se aplicarea lor în practică, cu ajutorul problemelor, fie că se rezolvă numai probleme, fără a se recapitula cunoștințele teoretice. Ambele procedee sînt nejuste și trebuie înlăturate. Este necesar să se organizeze astfel recapitularea, încît să se consolideze și cunoștințele teoretice, și priceperea de a le aplica la rezolvarea exercițiilor și problemelor.

O activitate deosebit de rodnică în pregătirea pentru examene a absolvenților clasei a VII-a desfășoară la școala medie nr. 1 din Cîmpina profesoara de limba română Matilda Butoi. Cu prilejul recapitulării și sintetizării cunoștințelor despre vocabular, tovarășa Butoi a scos în evidență deosebirea dintre fondul principal de cuvinte și vocabular, insistînd asupra mijloacelor de îmbogățire a acestuia: derivare, compunere și schimbarea funcției gramaticale. În legătură cu noțiunile de fonetică s-a pus accentul pe reguli cu privire la împărțirea cuvintelor în silabe. În tot timpul recapitulării exemplele au fost date de către elevi, întreaga clasă fiind antrenată să participe la discuții. Profesoara a intervenit numai pentru a face completări și a trage concluzii. Activă și interesantă, lecția a contribuit la aprofundarea și sistematizarea cunoștințelor elevilor.

Metodele aplicate în recapitularea noțiunilor de gramatică la nivelul clasei a VII-a nu mai pot fi, însă, utilizate cu succes în discutarea acelorași probleme cu absolvenții clasei a X-a, candidați la examenul de maturitate.

Într-adevăr nu a adus nimic nou și interesant revizuirea cunoștințelor despre frază la clasa a X-a „A" de la aceeași școală, care a început cu astfel de întrebări elementare: ce este fraza?; de cîte feluri pot fi propozițiile dintr-o frază?; ce se înțelege prin coordonare și subordonare? etc.

E drept că, după această primă parte, a urmat analiza sintactică a unor fraze din lucrarea dramatică a scriitorului Mihail Davidoglu „Cetatea de foc" și a cîtorva exemple din poezia „Dușmancele" de George Coșbuc. Elevele au făcut dovadă că sînt stăpîne pe cunoștințele de gramatică și că se descurcă cu ușurință în recunoașterea propozițiilor dintr-o frază, chiar cînd aceasta are o structură mai complicată și numeroase incidente. Dar n-ar fi fost mai atrăgătoare lecția, dacă exemplele ar fi fost însoțite de observații asupra stilului autorilor studiați?

Dacă așa stau lucrurile în ceea ce privește recapitularea gramaticii, la literatură se ridică o altă problemă. Anume, surprinde faptul că profesoara a trecut în planul de pregătire a absolvenților teme alese exclusiv din literatura română de după 1900 — de pildă „Viața satului românesc în literatura primelor patru decenii ale secolului al XX-lea"; „Aspectele răscoalei din 1907 oglindite în literatura română"; „Probleme ale realismului socialist în proză" etc. Dar aceste cunoștințe au fost deja sintetizate și recapitulate de elevi în cadrul recapitulării finale a materiei din clasa a X-a. Cum vor avea prilejul tinerii candidați la examenul de maturitate să revadă și să sistematizeze materia claselor a VIII-a și a IX-a, din care de asemenea vor fi chestionați la examenul de maturitate și pe care n-au mai revăzut-o de cîțiva ani? O situație asemănătoare se constată la această clasă și la fizică, unde pregătirea pentru examenul de maturitate a început cu „Structura atomului", ultimul capitol din materia clasei a X-a.

Luînd măsurile necesare pentru înlăturarea neajunsurilor existente, conducerile școlilor și cadrele didactice trebuie să orienteze pregătirea candidaților în conformitate cu cerințele examenelor, fapt care va asigura succesul acestora.

V. ALEXANDRU

Biletele de examen

De cîțiva ani s-a încetățenit în școlile noastre sistemul examinării orale pe bază de bilete. Este un sistem bun, care asigură o verificare deplină a cunoștințelor elevilor și-i mobilizează în același timp la studiu, deoarece ei știu că, pentru a răspunde la cele două sau trei subiecte din biletele de bază și la chestiunile din biletele-anexe (la unele discipline) trebuie să recapituleze întreaga materie.

În aparență, s-ar părea că alcătuirea biletelor este un lucru ușor. Formularea întrebărilor, gruparea lor în bilete cere însă din partea examinatorului multă chibzuință. Întrebările trebuie în așa fel alese, încît ele să stimuleze judecata elevului, să-i dea acestuia posibilitatea să expună problema atît teoretic, cît și din punctul de vedere al aplicării ei practice.

În anii trecuți s-a observat că unii profesori alcătuiesc un număr prea mic de bilete de bază și de bilete anexe comparativ cu numărul elevilor. Este bine ca numărul biletelor folosite pentru o serie de elevi să întrecă numărul acestora, pentru a se evita astfel repetarea. Acest lucru se poate face cu ușurință mai ales acum, cînd elevii sînt obligați să pregătească pentru examenele de absolvire și materia din clasele anterioare ale ciclului respectiv. Acolo unde sînt clase paralele sau clase cu un număr mare de elevi se pot folosi aceleași bilete de bază, schimbînd doar biletele anexă.

Unii învățători sau profesori au desfășurat în anii trecuți recapitularea materiei după biletele de examen, ceea ce a dus la însușirea parțială și fragmentată a materiei de către elevi. Asemenea greșeală nu trebuie să se mai repete.

Fiecare învățător sau profesor este obligat ca, înainte de examen cu trei sau cinci zile, să predea biletele președintelui comisiei. Dacă aceasta din urmă va verifica cu atenție biletele pe măsură ce profesorii examinatori le predau, biletele vor putea fi îmbunătățite și vor aduce, fără îndoială, un aport însemnat la cunoașterea nivelului real al pregătirii elevilor.

...se pregătesc examenele

Studenții de mîine

Pînă la ora 8 mai sînt numai cîteva minute. În sălile de cursuri ale Institutului de construcții din București numeroși tineri — băieți și fete — discută cu aprindere, consultîndu-se unii pe alții, căutînd soluția unei probleme, verificîndu-și reciproc cunoștințele. Sînt viitori absolvenți ai școlilor medii din Capitală, fii de muncitori și țărani muncitori care se pregătesc pentru examenul de admitere în învățămîntul superior. Alături de aceștia se află și tineri muncitori din întreprinderile Capitalei, care, peste cîteva luni, vor fi studenți. Grupa a VI-a este formată numai din astfel de tineri.

A început ora de matematică. Figuri senine, priviri atente urmăresc demonstrațiile de la tablă. O ușoară dungă între sprîncene denotă preocuparea de a nu scăpa nici cel mai mic amănunt, de a pătrunde în miezul problemelor.

Tovarășa profesoară Maria Stoenescu vorbește despre numerele iraționale și despre proprietățile radicalilor. Siguranța și precizia răspunsurilor, ușurința cu care calculează unii tineri ca Ion Ciuraru, Constantin Miuță sau Ion Preda mă poartă cu gîndul într-un viitor nu prea îndepărtat — peste cîțiva ani — cînd acești muncitori vor fi ingineri, arhitecți sau profesori destoinici. Ce neprețuită comoară de cadre pentru patria noastră se află în rîndurile acestui tineret călit în muncă, atît de dornic să-și însușească cultura cea mai înaltă, să-și pună toată puterea sa de muncă în slujba poporului!

Iată-l pe tînărul David Sert, de la „Grivița Roșie". Fiu de muncitor zidar, blond, de statură potrivită, cu privirea surîzătoare, cu o voce caldă, îți vorbește despre pasiunea lui pentru artă, despre dorința de a se dedica studiului arhitecturii și de a se ocupa și de pictură.

Crișan Staicu, de la „Flamura Roșie", energic, hotărît, este convins că în curînd va fi student al Institutului de construcții și nu peste mult timp inginer. Tatăl său, om instruit, posedînd bogate cunoștințe tehnice, a nutrit și el aceeași dorință în tinerețe. Dar toate elanurile lui s-au frînt de obstacolele pe care le ridica în fața oamenilor muncii implacabila orînduire burgheză. Strungarul Staicu se bucură astăzi că fiul său va îndeplini ceea ce n-a reușit să realizeze el. Pentru a-și ajunge scopurile, Crișan Staicu se pregătește cu seriozitate, consacrînd tot timpul liber studiului individual și frecventînd cu o regularitate de la care nu s-a abătut niciodată cursurile organizate de secția de învățămînt a Capitalei.

La centrul care funcționează în localul școlii medii nr. 13 se pregătesc fii de muncitori care vor absolvi în curînd clasa a X-a și se vor prezenta apoi la concursul de admitere în facultățile de filologie, istorie, științe juridice, geografie etc. Primul obiectiv al acestora este trecerea cu succes a examenului de maturitate, după care va urma pregătirea pentru admiterea în învățămîntul superior.

În sala în care se află grupa a IV-a, elevele claselor a X-a de la școala medie nr. 15 ascultă expunerea tovarășului Emil Blănaru despre „Figura omului nou în literatura română de după 23 August". Pasiunea lor pentru studiu este citeodată de-a dreptul surprinzătoare.

Din toată ființa Floricăi Rădulescu se desprind modestia, seriozitatea, discreția. Va urma Facultatea de filologie și va deveni, probabil, profesoară. Am întrebat-o ce a atras-o către această profesie.

— Îmi place să învăț mereu, să aflu cît mai multe lucruri noi. Nu pot concepe viața fără a învăța în permanență și a transmite și altora cunoștințele mele.

Carmen Neagu mi-a declarat că găsește minunată ideea organizării unor astfel de cursuri care să pregătească pe fii de muncitori atît pentru examenele de maturitate, cît și pentru admiterea în universități și institute.

Dar ideea n-a fost suficientă pentru ca aceste cursuri să ia ființă și să-și atingă scopul. Secția de învățămînt a Capitalei a desfășurat o serioasă muncă organizatorică. Fixarea centrelor și alegerea localurilor unde vor funcționa, precum și recrutarea cadrelor sînt probleme care au fost rezolvate încă din luna aprilie, dar între timp s-au ridicat noi și noi probleme. Nu toți muncitorii au același nivel de pregătire. Unii cer să se înceapă predarea unei discipline cu noțiunile ei elementare, alții sînt stăpîni pe aceste noțiuni și doresc mai multe exerciții aplicative. Soluția a fost găsită, în parte, în repartizarea muncitorilor cu o pregătire mai bună în grupele absolvenților din acest an ai școlilor medii.

Pentru a fi informată cu exactitate asupra tuturor aspectelor muncii de la aceste cursuri, secția de învățămînt a Capitalei a încredințat unuia dintre inspectori — și anume tovarășei Maria Săvulescu — sarcina de a se ocupa de această problemă. Am întîlnit-o pe tov. Săvulescu la centrul de pregătire de la Institutul de construcții. Venea de la centrul care funcționează la Institutul politehnic. Pretutindeni s-a interesat de frecvență și a căutat să ajute la soluționarea problemelor existente.

La cele cinci centre care funcționează în Capitală sînt pregătiți pentru a intra în învățămîntul superior un număr de două mii de fii de muncitori și țărani muncitori. Ei vor mări numărul intelectualilor proveniți din sînul clasei muncitoare și al țărănimii muncitoare, vor contribui la desăvîrșirea construirii socialismului, ducînd mai departe opera pe care au început-o părinții lor.

VIOREL ALECU

La practică în uzină

I-am întovărășit într-una din zilele acestea pe elevii clasei a IX-a „B" de la școala medie nr. 23 din Capitală la uzina „Mao Tzedun", unde își desfășoară acum practica în producție. Am intrat împreună cu ei în secția de montaj a uzinei, unde urmau să afle cum se prelucrează piesele metalice prin ștanțare.

Elevii au văzut în secție diferite tipuri de prese, au aflat ce operații se efectuează cu ele. Au cercetat pe îndelete o matriță, lămurindu-se asupra părților din care este alcătuită și asupra felului cum se fixează în presă.

— La un zăvor mic noi am lucrat în atelierul școlii peste o oră — a spus elevul Vasile Guran. Cît timp este necesar pentru confecționarea aceleiași piese cu mașina?

— Două-trei minute — a răspuns maistrul. Ei, faceți socoteala și o să vedeți limpede cît timp economisește mașina, cum ușurează ea munca și micșorează efortul.

Practica pe care o desfășoară acum elevii clasei a IX-a „B" în uzină le va da prilejul de a cunoaște nu numai munca într-o secție, ci în toate secțiile importante ale uzinei. La prima lor vizită în uzină au aflat multe lucruri interesante despre tehnica securității muncii și despre tăierea metalelor cu ajutorul mașinilor și al dispozitivelor. În cursul zilelor care vor urma vor căpăta cunoștințe în legătură cu prelucrarea pieselor la strung, cu funcționarea rabotezelor, a mașinilor de frezat, cu sudura autogenă și electrică, cu forjarea, cu tratamentele termice etc., vor dobîndi noțiuni elementare privind construcția diferitelor mașini-unelte și principiile lor de funcționare, vor vedea cum lucrează muncitorii cu ele, iar acolo unde există posibilitatea, vor pune ei înșiși mîna și vor executa unele operații simple.

Primele ore de activitate practică în uzină au și dat celor care răspund de această activitate prilejul să tragă unele învățăminte. Bunăoară, ei au înțeles că, pentru ca elevii să fie pe deplin lămuriți asupra celor văzute în uzină, este neapărat necesar ca ei să facă necontenit legătura între explicațiile pe care le ascultă acum sau operațiile pe care le efectuează și cunoștințele teoretice dobîndite la lecții. Numai așa vor putea afla răspunsul la atîtea întrebări interesante care li se ivesc acum: care este mecanismul prin care se transformă o mișcare în alta? De ce este necesar ca la găurirea pieselor după burghiul spiral să se folosească și burghiul alizor?

De ce este necesar să fie răcit burghiul în timpul funcționării? etc, etc. Depinde de profesorul care conduce pratica dacă elevii capătă sau nu răspuns la astfel de întrebări, dacă ei înțeleg în adîncime principiile de funcționare a unei mașini sau înregistrează, doar, mecanic, cum funcționează ele. Pentru ca pregătirea practică a elevilor să aibă o bază științifică, pentru ca ea să devină într-adevăr politehnică, este necesar să ne sprijinim în permanență pe cunoștințele teoretice pe care le au elevii, să sudăm cunoștințele de fizică, chimie, matematică cu cunoștințele noi pe care le capătă în uzină. De aceea, conlucrarea profesorilor care predau aceste discipline trebuie întărită și mai mult în timpul practicii în uzină.

Primele ore de practică au arătat și profesorului-maistru care conduce practica elevilor cum trebuie să procedeze pentru a asigura succesul muncii lui. El a înțeles că este foarte necesar să știe precis ce și cît va studia cu elevii în fiecare lecție. Despre construcția și funcționarea strungului sau a rabotezei, de pildă, se poate vorbi foarte mult. Într-un timp scurt însă, așa cum este cel pe care îl au la dispoziție elevii, nu se pot da decît cunoștințe esențiale — și acestea accesibile elevilor. De aceea capătă o mare însemnătate alegerea cunoștințelor ce vor fi date și stabilirea volumului lor. Tovarășul maistru Rizescu și-a dat seama că nu trebuie să se piardă în amănunte, în descrierea detaliilor, ci să-i ajute pe elevi să-și formeze o idee clară asupra părților esențiale ale fiecărei mașini, asupra operațiilor pe care le poate executa, asupra avantajelor pe care le prezintă față de munca manuală.

O altă problemă care s-a ridicat de la început a fost și aceea privind metodica organizării și desfășurării practicii în uzină. În timpul anului, la lucrările de atelier, s-a dovedit a fi foarte util ca, înainte de a începe munca practică, să aibă loc o pregătire teoretică, în cadrul căreia elevii capătă cunoștințele teoretice privind operațiile ce vor avea de efectuat, să fie informați asupra ordinei acestora, asupra instrumentelor pe care le vor folosi etc. În condițiile din uzină, nu se pot da explicații largi, nu se pot folosi scheme, tablouri, modele etc. De aceea, dacă nu li se dau elevilor în prealabil, înainte de a intra în secție, explicațiile necesare, există primejdia ca ei să nu înțeleagă în adîncime ceea ce văd. Lovindu-se de această greutate la primele ore de practică în uzină, profesorul-maistru și-a dat seama că trebuie să organizeze înainte de fiecare lucrare practică un instructaj introductiv.

Practica în uzină înseamnă nu numai un prilej de instruire, de adîncire și complectare a cunoștințelor pe care le-au căpătat elevii în cursul anului, ci și un prilej de educație în spiritul dragostei de patrie. Păsind în uzină, văzînd realizările oamenilor muncii, secțiile noi, mașinile fabricate pentru prima oară în țara noastră în anii puterii populare, elevii cunosc nemijlocit înfăptuirile poporului, simt mai puternic dragostea față de cei ce muncesc, față de patria noastră.

Practica pe care o desfășoară acum elevii în uzină îi îmbogățește cu cunoștințe noi și folositoare cu privire la producție, le dă prilejul să cunoască activitatea creatoare a oamenilor muncii, face să crească respectul și dragostea lor pentru cei ce făuresc bunurile patriei noastre, interesul lor pentru munca în uzină. Mulți dintre ei se hotărăsc ca, după terminarea școlii, să se încadreze în această muncă nobilă, folositoare patriei.

Prof. M. SCHEIN

...se desfășoară activități practice

Tinerii agricultori

Pe șoseaua spre Pipera, în răcoarea dimineții trec grupuri de copii cîntînd. Sînt elevii școlii medii din cartierul Herăstrău, care se îndreaptă spre gospodăria agricolă de stat „Roșia", unde vor face practica în agricultură.

Profesoara de științe naturale, tov. Sofia Munteanu, e foarte bucuroasă că acest răstimp de aproape trei săptămîni, pînă la 20 iunie, îi îngăduie să completeze și să dezvolte deprinderile practice ale elevilor. A stabilit legătura cu membrii conducerii gospodăriei agricole de stat și a constatat cu plăcută uimire că inginerul șef, tov. B. Străistaru, era și el la curent cu instrucțiunile Ministerului Învățămîntului și Culturii și se arăta foarte „primitor". Sarcina de a-i însoți pe elevi și a le da explicațiile necesare și-a asumat-o zootehnicianul gospodăriei, medicul veterinar Al. Georgioni. Așa s-a făcut că vizita a început de la sectorul zootehnic, cu care pe drept cuvînt se mîndrește binevoitorul ghid.

Iată un șir de clădiri de cărămidă, acoperite cu țiglă și frumos văruite. Ce fel de locuințe sînt acestea, aflu de șcunde? Sînt încăperile în care sînt adăpostiți porcii. Ei au aici compartimente pentru dormit, compartimente pentru alimentație și farcuri pentru adăpat și pentru a sta la soare.

Elevii au vizitat apoi grajdurile în care sînt îngrijite cele 300 vaci cu lapte ale gospodăriei. După aceasta, ca o continuare firească, a fost vizitată o mică uzină în care cîteva mașini electrice lucrau fără încetare. Era secția de pasteurizare a laptelui, în mare măsură automatizată. Aici se fabrică brînză și smîntînă. Cîțiva elevi și-au exprimat dorința de a lucra în micul laborator pentru a calcula grăsimea din lapte, în timp ce alții au fost atrași de mașinile care produc frigul, de tablourile de comandă și nenumăratele aparate de control. De altfel, gospodăria are și o secție mecanică, la care amatorii de fizică abia așteptau să ajungă.

După ce au fost vizitate livezile, semănăturile de orz și iarbă, elevii au putut cunoaște condițiile de viață ale oamenilor muncii din gospodărie. „Grupul social" este o clădire nouă, în care se află cantinele, dormitoarele și băile.

În timpul vizitei s-au precizat și sectoarele unde vor fi repartizați elevii. Planul nu e definitiv, desigur, căci îndeplinirea lui depinde mult și de... buletinele meteorologice. În sectorul zootehnic elevii vor fi repartizați la îngrijirea rațelor și găinilor. Ei vor scoate așternutul de paie din cotețe, vor mătura cotețele, le vor dezinfecta cu clorură de calciu și le vor așterne din nou cu paie; vor hrăni păsările; vor recolta ouăle din cuibare, le vor curăța și le vor număra. În acest fel vor fi consolidate și aplicate în practică multe cunoștințe despre ameliorarea și creșterea raselor de păsări, despre produsele specifice acestora, despre principalele condiții pentru ameliorarea raselor (îngrijirea, hrana, selecționarea). Alți elevi vor lucra la plivitul buruienilor din grădina de legume. Ei vor învăța astfel să recunoască plantele dăunătoare care sustrag hrana celor folositoare și le sufocă prin umbrire.

Un grup de elevi va planta flori decorative aduse de la seră și va aranja estetic aleile de flori din curtea gospodăriei. Aplicînd cunoștințele căpătate la orele de științe naturale, ei vor învăța tehnica transplantării plantelor și — ceea ce este mai important — vor înțelege mai bine raportul dintre biologia plantei și condițiile de viață în care se dezvoltă.

O parte din elevi se vor înarma cu scări și coșuri pentru a culege cireșile. Alții vor recolta și vor aranja în lădițe căpșunile, iar alții vor strînge ceapa și usturoiul. În sfîrșit, un grup de elevi va fi repartizat la recoltatul mazărei. Aceștia din urmă vor avea prilejul de a repeta cunoștințele despre rolul mazărei și al altor legumi-noase în fertilizarea și restructurarea solului.

Practica este astfel organizată, încît fiecare grup de elevi să treacă prin mai multe dintre formele de muncă enumerate mai sus. Și este bine ca rostul acestora să le fie explicat în amănunțime, așa încît ei să nu considere practica numai ca un prilej de destindere plăcută, ci și ca pe o continuare, într-o formă nouă și atrăgătoare, a procesului de învățămînt.

Discuțiile care vor avea loc după îndeplinirea acestor acțiuni vor valorifica învățămintele culese, îi vor ajuta pe elevi să tragă concluzii interesante și noi pe marginea activității lor.

Interesul cu care atît elevii cît și cadrele didactice au trecut la realizarea practicii agricole ne îndreptățește să credem că aceasta va fi încununată de rezultate dintre cele mai bune.

M. ȘTEFAN

INSPECTORUL ȘCOLAR

Viața școlilor în aceste zile pulsează într-un ritm nou. Clasele a IV-a, a VII-a și a X-a se pregătesc pentru examene. Elevii care nu dau examene desfășoară o activitate extrem de variată — de la practica în uzină sau în agricultură pînă la vizite și excursii sau pregătirea serbărilor de sfîrșit de an. La cursurile fără frecvență se desfășoară examenele. În unele școli se țin consiliile pedagogice pentru încheierea situației școlare a elevilor.

— Pe toate trebuie să le cuprind, pe toate trebuie să le urmăresc — spune îngrijorat tovarășul Salvan Florea, inspector școlar la secția de învățămînt a Orașului Stalin. Acum vin de la examenele elevilor care studiază la cursurile fără frecvență. Ieri am asistat în două școli la ședințele consiliilor pedagogice. În general, profesorii au respectat instrucțiunile ministerului și au încheiat mediile în mod corect. Pe ici pe colo, însă, tot se mai găsesc profesori care se prezintă în consiliul pedagogic cu situația neîncheiată la unii elevi, cu gîndul, probabil, să vadă ce spun colegii lor, ce spune directorul. Parcă s-ar teme să nu apese răspunderea numai pe umerii lor...

Inspectorul aruncă o privire pe planul lui de muncă, își strînge toate hîrtiile și se pregătește să plece la școala medie nr. 1. Îl întovărășesc. Pe drum îmi povestește că nu de mult directorii școlilor au primit îndrumări cu privire la felul cum să organizeze pregătirea examenelor, cum să planifice diferitele activități la care trebuie să participe în perioada 2—20 iunie elevii care nu dau examene. Ieri, tov. Salvan s-a informat la școala medie nr. 1 dacă s-au întocmit planurile privind aceste două acțiuni. Nu numai că s-au întocmit, s-au și afișat din timp. Acum, inspectorul vrea să studieze aceste planuri în amănunțime.

Tovarășa Stela Popescu, directoarea adjunctă a școlii medii nr. 1, îi prezintă planurile, arătînd criteriile pedagogice de care s-au călăuzit cadrele didactice în întocmirea lor. Ambele planuri dovedesc exigență cu care privesc cadrele didactice de la școala medie nr. 1 atît pregătirea elevilor pentru examene, cît și justa organizare a activităților practice. Inspectorul e mulțumit, dar vrea să știe și cum sînt aplicate planurile. Se interesează în primul rînd de subiectele lecțiilor de sinteză și de felul cum se desfășoară aceste lecții. Problema nu este de loc străină de preocupările directoarei adjuncte, care arată îndrumările pe care le-a dat cadrelor didactice în această privință. Ea ține să accentueze necesitatea de a se folosi și acum, în perioada recapitulării, demonstrațiile practice la fizică, chimie, științe naturale, precum și datoria profesorilor de a da prilej elevilor să pună întrebări cu privire la anumite probleme care nu le sînt suficient de clare.

Planul activităților programate la școala medie nr. 1 pentru perioada 2—20 iunie se caracterizează în special prin felul cum alternează vizitele, excursiile, cu vizionările de filme, cu activitatea prentru pregătirea serbărilor de sfîrșit de an. Acest plan se respectă întocmai, ca orice orar școlar. Profesorii îl îndeplinesc cu toată seriozitatea, căutînd să asigure tuturor activităților un conținut științific și educativ cît mai bogat.

Tovarășul inspector notează, notează mereu în carnetul lui. Se așterne aici nu numai constatări, ci și observații critice cu privire la activitatea școlii — dar și a secției, precum și gînduri de viitor. Trebuie să controleze cum se desfășoară munca la școlile mărginașe — școlile de 7 ani nr. 1, nr. 2 și nr. 19 — unde a constatat, cu prilejul recapitulării materiei anului în curs, deficiențe serioase: teme prea generale, confuz sau chiar greșit formulate, lecții de recapitulare organizate nejust din punct de vedere pedagogic. Este necesar să vadă acum dacă aceste deficiențe au fost înlăturate.

În școlile Orașului Stalin se desfășoară multe activități interesante, care merită să fie cunoscute îndeaproape de către inspectori. Tovarășul Salvan nu știe de care să vorbească mai întîi. Despre expoziția de material didactic pe care o pregătesc împreună cadrele didactice de la școlile cu limba de predare română și cele din școlile minorităților naționale? Despre competițiile sportive, care constituie serioase prilejuri de înfrățire tovărășească a elevilor de diferite naționalități? Despre vitoarea serbare pe oraș a tuturor școlilor? Sau despre minunata excursie în care pleacă chiar azi elevele școlii medii nr. 2 cu limba de predare germană, care vor vizita portul Galați, Delta Dunării, Constanța și București, Capitala patriei?

— Sînt multe de văzut și-mi pare rău că nu le pot cuprinde pe toate. Ne înghit prea mult timp sarcinile administrative...

★

Regretul cu care încheie tovarășul Salvan e sincer, spus din inimă. Dacă, însă, și-ar întocmi un plan de muncă mai operativ, cu sarcini și date precise, așa cum de altfel cere cadrelor didactice, el ar putea cuprinde mult mai multe probleme și ar ajuta mai multe unități școlare. În această perioadă era cu atît mai necesar un astfel de plan, cu cît rezolvarea unor probleme nu suferă nici o amînare. În planul de muncă al tovarășului Salvan sînt trecute toate obiectivele ce trebuie urmărite în această perioadă. Nu sînt specificate, însă, școlile la care se va desfășura inspecția, datele de executare, pentru a se asigura în felul acesta operativitatea, condiție esențială a oricărui plan de muncă.

Dacă tovarășul Salvan, cu priceperea pedagogică de care dă dovadă, va împleti exigența față de activitatea învățătorilor și profesorilor cu exigența față de propriul său stil de muncă, ajutorul dat școlilor va crește în mare măsură.

„EXAMENUL" LOR!

La grădinița de copii din comuna Putna-Rădăuți

Învățământul peste hotare

ÎN SPIRITUL DISCIPLINEI CONȘTIENTE

Elena Cernîșeva

(ARTICOL SCRIS PENTRU „GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI")

În cabinetul directorului școlii medii nr. 501 din Moscova se află un dulap mare. Prin ușa de sticlă a acestuia se văd păpuși îmbrăcate în culori vii, polițe în miniatură și multe alte obiecte frumoase, lucrate cu îngrijire. Toate acestea sînt daruri pregătite de către elevi pentru prietenii de peste hotare participanți la cel de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului.

Printre numeroasele daruri, trei lucrări ocupă un loc special. Este vorba de portretul lui Lenin, înrămat în roșu, de o poliță și de o casetă. Directorul școlii se mîndrește în mod deosebit cu aceste lucrări — și nu atît pentru meșteșugul tinerilor artiști, cît pentru faptul că ele au ajutat pe trei strengari neastîmpărați să se transforme în școlari disciplinați și buni la învățătură.

Colectivul pedagogic, organizația pionierească și organizația de comsomol a școlii au discutat de multe ori despre disciplina nesatisfăcătoare a clasei a VI-a. Mai cu seamă erau amintite de numele lui Iurii Noskov, Vladimir Suhaciov și Anatolii Popov. Ei erau căpeteniile tuturor poznelor. Indemnurile, argumentele nu aveau nici un efect asupra lor.

— Nu pot găsi „cheia", mijlocul de a-i disciplina — îi spunea mereu directorului dirigintele clasei a VI-a, tînărul pedagog Valentin Gladkovski.

— Da, trebuie luate măsuri — confirma scurt directorul. Stați de vorbă cu părinții acestor elevi, cereți comsomoliștilor să vă ajute și, mai ales, căutați „cheia" către sufletul copiilor.

Primul ajutor a venit pe neașteptate. Intr-o dimineață, elevii din clasa a VI-a au constatat că cineva a rupt cactusul care creștea într-un vas pe pervazul ferestrei, în clasă. Indignați, ei au hotărît să-l găsească pe vinovat. Insă nimeni nu mărturisea.

— N-am știut că în clasa noastră sînt oameni capabili de o asemenea faptă, și încă lași — a spus mîhnit dirigintele. N-aveți curajul să recunoașteți.

Atunci a ieșit în fața clasei Vladimir Suhaciov :

— Eu am făcut asta, dar nu sînt las.

Din acea zi, poznele lui Vladimir și ale prietenilor lui au întîmpinat dezaprobarea generală a clasei. Dirigintele s-a folosit de acest fapt pentru a sta din nou de vorbă cu Suhaciov. L-a vizitat acasă.

Aici a găsit-o pe mama lui Vladimir. Tatăl lui murise nu de mult. Mama s-a plîns că fiul ei n-o ascultă și nu-și îngrijește lucrurile. Dirigintele și-a dat seama că băiatul e mîhnit că s-a certat cu colegii lui. Atunci, ca din întîmplare, i-a propus să ia parte la o consfătuire a elevilor în legătură cu cartea Elenei Koșevaia, „Fiul meu".

— Dacă n-ai citit încă această carte, s-o citești neapărat.

— Am s-o citesc — răspunse băiatul, care își dădu seama că, participînd la consfătuire, ar avea prilejul să se împace cu tovarășii săi.

Cartea l-a determinat pe Vladimir să se gîndească la multe. Iată de ce cuvîntul lui la consfătuire a fost sincer și pornit din inimă.

Treptat, Vladimir a început să se schimbe. Prinsese interes pentru lectură. Mama lui a venit odată la școală și a povestit dirigintelui că fiul ei a început să se poarte mai bine.

In ce privește pe Iurii Noskov și Anatolii Popov, purtarea lor — conform hotărîrii comitetului de comsomol din școală — a fost discutată în adunarea detașamentului pionieresc al clasei a VI-a. La discuții au luat parte și comsomoliștii din clasa a IX-a.

Cuvintele acestora au produs o impresie adîncă asupra elevilor și i-au făcut pe mulți să se gîndească mai serios la purtarea lor.

— Nu de mult, în școală, a luat ființă un cerc nou — de traforaj — condus de tînărul muncitor Viaceslav Utocikin, de la uzina „Dinamo". Acesta a început prin a arăta copiilor lucrările sale : rame pentru tablouri, garnituri pentru scris, casete, polițe. Frumusețea acestor obiecte i-a captivat pe copii și mulți s-au înscris de îndată în cercul de traforaj. Printre ei se aflau și cei trei prieteni — Vladimir, Iurii și Anatolii. Dirigintele l-a rugat pe conducătorul cercului să se ocupe în mod special de ei.

Chiar din primele zile Iurii Noskov, care continua să se răsfețe, a rupt un fierăstrău. Conducătorul cercului i-a cerut să cumpere unul nou, din banii proprii. După această întîmplare, Iurii a început să lucreze cu mult mai multă atenție.

Lui Anatolii Popov i s-a ordonat odată, după terminarea orei de traforaj, să stringă gunoiul. Anatolii a încercat să refuze.

— Bine, a răspuns liniștit Viaceslav Utocikin — dar să nu mai vii niciodată la cerc. Anatolii a fost nevoit să ia mătura și să măture atelierul

Și cu cît mai bune și mai complicate deveneau lucrările elevilor din clasa a VI-a, cu atît mai interesant era să lucrezi în cerc cu atît mai conștiincioși deveneau copiii. Activitatea în cerc a avut o influență pozitivă și asupra succesului copiilor la învățătură și asupra disciplinei lor.

Așa a fost găsită „cheia" tăinuită care a ajutat la îmbunătățirea atitudinii elevilor din clasa a VI-a.

La 31 mai, în sala coloanelor din Palatul sindicatelor de la Moscova, pionierii de azi s-au întîlnit cu unii dintre primii pionieri sovietici, aniversînd crearea organizației lor.
(TELEFOTO AGERPRES)

Copii navigatori

In capitala Țării Sovietice se deschide primul serviciu de navigație fluvială pentru copii. In acest scop s-au construit două motonave avînd fiecare o capacitate de 120 de pasageri, debarcadere plutitoare și bărci cu pînze.

Pregătirea „personalului" acestui serviciu de navigație a și început. Pe lîngă trei case ale pionierilor din capitala Țării Sovietice s-au organizat cercuri de tineri navigatori, în care s-au înscris peste 300 de elevi din clasele superioare

Mesaje

Uniunea Profesorilor Japonezi TOKIO JAPONIA

8 mai 1957

D-lui Pascu Nicolae str. Sf. Apostoli 14 București

Dragi colegi,

Avem plăcerea să vă facem cunoscut că cel de al 15-lea Congres anual al Uniunii Profesorilor Japonezi se va ține în orașul Wakayama, Palatul Prefecturii Wakayama, de la 5 la 8 iunie. In ultima zi a Congresului se va sărbători cea de a 10-a aniversare de la înființarea Uniunii Profesorilor Japonezi.

In prezent, în Japonia, învățămîntul precum și viața și drepturile învățătorilor întîmpină mari greutăți. Singura soluționare a acestor greutăți depinde de o puternică unitate și de eforturile neîncetate ale tuturor învățătorilor din Japonia.

Cel de al 15-lea Congres ce se va ține în curînd în astfel de grele condiții, are o mare însemnătate, ca foarte oportun pentru ca cei 500.000 mebri să-și stabilească hotărîrea și acțiunile în scopul de a anula planul unei educații reacționare în Japonia și de a promova și mai mult dezvoltarea sa democratică.

Vom fi foarte recunoscători dacă vom putea avea un mesaj de la organizația dvs. cu ocazia celui de al 15-lea congres anual și a 10-a aniversare a înființării Uniunii Profesorilor din Japonia.

Noi credem că acest mesaj frățesc al dvs. va încuraja nu numai pe delegații la congres, dar pe toți membrii Uniunii noastre, va stimula discuțiile la congres și va contribui într-o mare măsură la acțiuni hotărîte în viitor.

Dorim călduros sprijinul dvs.,

Cu toată prietenia
Takashi Kobayaschi
Președintele Uniunii Profesorilor Japonezi.

★

Domnului Nikkyoso Tokio

Cu ocazia celui de al XV-lea Congres anual și a celei de a X-a aniversări a înființării Uniunii Profesorilor Japonezi, vă felicităm și vă transmitem salutul cald și frățesc al muncitorilor din învățămînt din Republica Populară Romînă, constituiți în Sindicatul nostru.

Invățătorii și profesorii din țara noastră se solidarizează cu lupta pe care o duc învățătorii japonezi pentru progresul școlii și pentru apărarea drepturilor și libertăților lor democratice.

Urăm celor 500.000 membri ai Uniunii dvs. și tuturor învățători or și profesorilor japonezi noi și importante succese în întărirea unității de acțiune în lupta lor hotărîtă pentru o viață mai bună și pentru democratizarea școlii japoneze.

Sindicatul Muncitorilor din Invățămînt

NICOLAE PASCU
Președinte

De la un capăt la altul al lumii

IMPOTRIVA RĂZBOIULUI ATOMIC!

Pe coperta „Buletinului savanților atomiști", care apare în Statele Unite, este reprodus cadranul unui ceasornic ale cărui minutare se apropie de 12. Acesta este ceasul exterminării atomice. Dacă minutarele nu vor fi oprite, o catastrofă cumplită se va abate asupra omenirii ; iată sensul simbolic atribuit acestui desen de grupul de savanți americani care editează revista.

Dar astăzi nu numai savanții atomiști sînt conștienți de primejdia pe care o reprezintă pentru omenire cursa înarmărilor nucleare. Aceasta o înțeleg pături tot mai largi din toate țările lumii. O dovadă elocventă o constituie campania pentru încetarea oricăror experiențe cu arma nucleară, care a căpătat o amploare uriașă. In toate țările din cele cinci continente se țin adunări, se organizează conferințe unde se dezbate cea mai vitală problemă a contemporaneității : eliberarea omenirii de amenințarea atomică. Și pretutindeni se aude glasul educatorilor — de la dascălul de școală sătească pînă la profesorul universitar care cer să se pună capăt experimentării armelor atomice.

O fotografie elocventă a fost de curînd publicată de o revistă străină: la malul mării un japonez vorbește unui grup numeros de țărani și țărănci. Este învățătorul satului, arătînd auditoriului său — oameni care din nefericire cunosc prea bine efectele dezastruoase ale bombardamentelor atomice de la Hiroșima și Nagasaki — că și experiențele cu arme atomice sînt vătămătoare, așa cum o dovedește faptul că toți copiii indigenilor contaminați în cursul experiențelor făcute de americani în Oceanul Pacific au rămas în urmă în ce privește creșterea și dezvoltarea lor. El este în asentimentul tuturor cînd cere să se pună capăt acestor primejdioase experimentări.

Această idee a devenit comună celor mai mulți pedagogi din toate colțurile lumii, care simt răspunderea ce o au pentru viitorul tinerelor generații pe care le educă.

Pentru triumful acestei nobile idei, pedagogii demască pe stipendiații magnaților industriei atomice și ai imperialismului agresiv, care pretind că exploziile nucleare nu ar provoca, cică, vreun rău nici celei mai mici vietăți. Arătînd cît de false sînt aserțiunile „liniștitoare" ale adepților exploziilor atomice, profesorul iugoslav Pavle Savic a subliniat că este foarte greu să prevezi unde vor duce și la ce efecte dezastruoase se va ajunge în urma acestor experimentări. Și s-a alăturat și el tuturor celor ce au cerut să se încheie un acord internațional pentru încetarea experimentării armelor nucleare și interzicerea acestor arme de distrugere în masă.

Această concluzie este însușită de întreaga omenire dornică de pace. De ce întîrzie atunci realizarea unui asemenea acord care corespunde sentimentelor tuturor oamenilor din lume ?

Pentru realizarea lui este necesar consimțămîntul acelor mari puteri care produc arme atomice: U.R.S.S., Statele Unite și Anglia.

Poziția Uniunii Sovietice este clară și categorică pentru încetarea exploziilor atomice ca un prim pas pe calea dezarmării. Recent, tovarășul Hrușciov, în interviul acordat reprezentanților televiziunii americane, a subliniat din nou voința U.R.S.S. de a scoate din lege armele atomice.

„Sîntem gata să ne mulțumim ca problema dezarmării să fie soluționată nu dintr-odată printr-o măsură atotcuprinzătoare. Sîntem de acord să începem cu puțin pentru a ajunge la mult... Să punem capăt exploziilor, să încetăm experiențele, să interzicem arma cu hidrogen și arma atomică, să reducem forțele armate, iar apoi să ajungem la dezarmarea totală. Iată programul nostru ; să începem măcar cu puțin, dar să începem".

Din păcate, poziția celor două mari puteri capitaliste este alta. Pînă acum, puterile occidentale au rămas surde la aceste propuneri '

Dar mișcarea pentru interzicerea experiențelor cu arme atomice crește văzînd cu ochii, devenind o forță uriașă. Ea va primi, desigur, un important sprijin de la Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii, care se deschide în aceste zile în capitala Ceylonului, Colombo. Toți oamenii de bună credință sînt convinși că lupta lor pentru un viitor pus la adăpost de riscul atomic va triumfa.

ÎNTREBARE FIREASCĂ

In ultimul timp, opinia publică franceză manifestă o justificată îngrijorare în legătură cu lipsa de cunoștințe generale care caracterizează tineretul țării. Numeroase publicații au efectuat o serie de sondaje în rîndurile tineretului, căutînd să stabilească gravitatea acestei situații și să găsească motivele care au determinat-o.

S-a constatat că sfera cunoștințelor celor mai mulți dintre tinerii chestionați se limitează la domeniul dansului, al sportului, la unele probleme neesențiale din cinematografie. In schimb, ei nu posedă cunoștințe de literatură, geografie, istorie, nu-și cunosc țara, nu știu care sînt conducătorii ei.

Sînt semnificative sondajele efectuate în rîndurile tinerilor recruți. Deși Franța duce în Algeria un război colonialist singeros, despre care scriu zilnic ziarele, despre care vorbește lumea întreagă, majoritatea tinerilor recruți chestionați n-au fost în stare să spună nimic precis despre Algeria.

Care este cauza acestei situații ? Să dăm cuvîntul ziarului „France Observateur". Potrivit relatărilor acestei publicații, nu de mult au fost chestionați 200 de tineri recruți proveniți din însăși capitala țării și din localitățile din jurul Parisului. Intrebați cum își petreceau duminicile înainte de a fi incorporați, numai 15 la sută dintre ei au putut să dea un răspuns cît de cît clar. Ei au arătat că făceau un anumit sport, mergeau la meciuri, la cinema și dans. Cît despre conținutul filmelor, despre dansurile și sporturile preferate de tinerii francezi, se știe că ele contribuie la otrăvirea conștiinței tineretului, la îndobitocirea și nu la cultivarea lui.

Se naște aci o întrebare firească : cine este vinovat de această stare de lucruri ?

La această întrebare „France Observateur" nu mai dă nici un răspuns. Poporul francez, însă, nu poate să nu-și dea seama că întreaga vină pentru nivelul scăzut al cunoștințelor generațiilor tinere o poartă regimul politic al țării, întregul sistem de instituții menite să asigure instrucția și educația tineretului.

O subliniere a ziarului „France Observateur" ni se pare însă extrem de judicioasă și la locul ei. „De ce atunci — se întreabă ziarul — acești băieți care nu știu să se ocupe de propria lor viață, care se pare că nu știu că au măcar dreptul să se intereseze de existența lor, de ce s-ar interesa ei cine este președinte al Consiliului de Miniștri, sau care este regimul partidelor politice din Franța ? Pentru ce s-ar interesa acești băieți de problemele vieții publice, cînd n-am știut să-i facem să se intereseze de propria lor viață în societate ?" Acest „de ce" își are desigur tîlcul lui și singura rezolvare a problemei la care el se referă o va putea da numai poporul francez.

N. T.

EDUCAȚIA ADULȚILOR în discuția seminarului european de la Sinaia

(Urmare din pag. 1)

școlare ; de asemenea, în vreme ce pe pămînt există țări unde analfabetismul a fost complet lichidat, în alte țări el continuă să înece în ignoranță marea majoritate a populației. Aproximativ jumătate din populația globului este încă analfabetă.

Ținînd seama de necesitățile culturale pentru adulți ale diferitelor zone de pe glob și uneori chiar de nivelul cultural al diverselor straturi sociale ale aceleiași țări, UNESCO și-a îndreptat activitatea sa în două direcții importante : în direcția asigurării unui minimum de instrucție, educație și calificare profesională pentru adulții din țările slab dezvoltate sau păturile sociale înapoiate, și în direcția ridicării continue a nivelului cultural al maselor populare în celelalte țări.

Prima din aceste acțiuni, cunoscută în mod obișnuit sub denumirea de „educație de bază", s-a bucurat mai mult pînă acum de atenția instituției internaționale de care ne ocupăm. Pentru ea s-au creat și două centre regionale de pregătire a activiștilor din respectivele regiuni ale lumii: unul la Patzcuaro (Mexic) și altul la Sirs-el-Layyan (Egipt). Tot pentru această acțiune s-au scris manuale și îndrumări tehnice, iar în anul 1955 s-a ținut un seminar sau stagiu de studii la Bangsaen în Tailanda, în apropiere de Bangkok. Seminarul sau stagiul de studii care s-a ținut în anul acesta între 20 mai — 2 iunie la Sinaia este primul seminar pe care UNESCO, în colaborare cu FMANU îl ține, avînd ca temă educația adulților din țările mai dezvoltate din punct de vedere economic și cultural.

Cînd vorbim de o acțiune educativă, prima problemă care ni se pune este aceea a scopului educației. Care este, în acest caz, scopul educației adulților în general și al educației adulților din Europa (pentru că despre Europa a fost vorba la acest seminar) în special ? Credem că putem defini acest scop în felul următor : ridicarea și menținerea continuă, la un nivel cît mai înalt, indicat de cerințele vremii, a tuturor bărbaților și femeilor, printr-o cît mai egală distribuire a bunurilor culturale, realizînd tot mai mult ștergerea diferenței esențiale dintre munca fizică și cea intelectuală, dintre intelectuali și mase, asigurînd totodată fiecărui individ o cît mai ușoară mișcare în cîmpul muncii și al vieții sociale în genere, eliberîndu-l de teama că poate deveni la un moment dat inutil și izolat.

Seminarul sau stagiul de studii de la Sinaia a avut în vedere problema educației adulților așa cum se pune ea și în general, dar mai ales așa cum se pune ea în țările europene. La acest stagiu de studii au participat activiști din domeniul educației adulților din următoarele țări europene : Belgia, Bulgaria, Cehoslovacia, Danemarca, Franța, Grecia, Italia, R. P. F. Iugoslavia, Marea Britanie, R. P. Polonă, R. P. Romînă, R.P. Ungară, Suedia, Uniunea Sovietică. In afară de aceștia, se înțelege, au luat parte reprezentanți ai O.N.U., UNESCO și FMANU. Toate condițiile au fost asigurate pentru ca problema să fie discutată integral și la un nivel corespunzător. Reușita lucrărilor a fost în plus garantată de măsurile organizatorice luate de FMANU și UNESCO, precum și de Asociația pentru Națiunile Unite din R.P. Romînă.

★

Pentru buna reușită a lucrărilor, stagiul european de studii de la Sinaia a cuprins două părți : conferințe ale experților, tratînd diferite aspecte privitoare la educația adulților și lucru în grupe, după un program propus de organizatorii stagiului. S-a căutat ca între aceste două părți să fie o cît mai strînsă legătură în activitatea seminarului.

S-au ținut următoarele conferințe, programate de conducerea seminarului : „11 ani de existență a Organizației Națiunilor Unite" de Paul Jankowski de la Oficiul de Informații al Națiunilor Unite ; „Organizația Națiunilor Unite și problemele agriculturii și alimentației" de Dr. A. Khoskhish, director al educației de la FMANU-Geneva ; „Organizația Internațională a muncii și învățămîntul profesional" de Alfonso Krepso, șeful diviziei de informații publice de la Organizația Internațională a Muncii ; „Educația adulților și progresul economic și social", de prof. Stanciu Stoian ; „Munca de educație a Națiunilor Unite" de Paul Lengrand, șeful secției de educație a adulților de la UNESCO ; „Munca Economică a Națiunilor Unite cu referințe speciale la comisia economică pentru Europa" de Nita Watts, de la Divizia de cercetări a Comisiei pentru Europa ; „FMANU și munca sa în domeniul educației adulților" de dr. A. Khoskhish.

Programul conferințelor organizate de direcția seminarului a fost completat cu o conferință ținută de prof. D. Tudor („Scurtă privire asupra istoriei Romînilor") și două conferințe cu caracter economic ținute de prof. Hașeganu („Dezvoltarea industriei în R.P. Romînă") și prof. Romanovici („Dezvoltarea agriculturii în R.P. Romînă"). Participanții la stagiul de studii au vizitat de asemenea diferite întreprinderi, gospodării agricole colective și instituții culturale, putînd astfel să dobîndească o idee cît mai clară despre efortul care se face în țara noastră atît din punct de vedere economic cît și din punct de vedere cultural, ca și de rezultatele obținute.

In ce privește grupele de lucru, acestea au fost două, fiecare cu misiunea de a dezbate un aspect deosebit al problemei. Grupa întîia s-a ocupat de metode și material didactic pentru educația adulților, cea de a doua de diferitele organizații ce se ocupă cu educația adulților, rolul lor și pregătirea educatorilor. Discuțiile au fost la un nivel ridicat, vii, s-au desfășurat într-o atmosferă de înțelegere reciprocă, ceea ce a permis să se ajungă la concluzii acceptate, în cea mai mare măsură, de toți participanții.

Discutînd despre metodele și materialul necesar în educația adulților, grupa întîia de lucru a trebuit să pornească de la prezentarea sistemelor actuale de educație a adulților din Europa, ceea ce evident, a atras după sine și discutarea conținutului educației, dat fiind strînsa legătură dintre conținut și metode. Pe lîngă aceasta, așa cum s-a subliniat în preambulul raportului făcut de această grupă, era necesar să se scoată în evidență că însăși tratarea conținutului în spiritul cel mai științific cu putință constituie și trebuie să constituie una din metodele de bază ale muncii culturale cu adulții. In sfîrșit, dat fiind scopul însăși al Organizației U.N.E.S.C.O., care este, după cum am văzut, menținerea păcii prin educație, știință și cultură, grupul de lucru, după ample discuții, a ajuns la precizarea cîtorva teme care rămîn să fie sugerate tuturor popoarelor, pentru a ține seama de ele în educația adulților. Intre aceste teme sînt : știința și tehnica în serviciul omului, al păcii și progresului, insistîndu-se asupra pericolului unui război atomic și al experiențelor cu bomba atomică ; literatura și arta în serviciul apropierii între popoare ; necesitatea de a susține eforturile pe plan internațional, pentru realizarea dezarmării ; coexistența între popoare în spiritul păcii și al unei active înțelegeri mutuale ; comemorarea marilor personalități din trecut, care s-au distins în lupta pentru pace ; necesitatea de a se da un loc mai larg în manualele de istorie luptei pentru pace ș.a.

Discuții interesante s-au purtat și în legătură cu metodele de lucru, atît în ceea ce privește metodele utilizate pe plan național, cît și cele utilizate pe plan internațional — un capitol special ocupîndu-se de metodele speciiice muncii în rîndurile muncitorilor, țăranilor și femeilor. Regretăm că spațiul nu ne permite să intrăm mai în detalii asupra acestor metode. Putem sublinia numai că participanții la discuțiile seminariale de la Sinaia au recomandat utilizarea în educația adulților a tuturor metodelor : cele auditive (cuvîntul vorbit), cele vizuale (insistîndu-se aci asupra rolului cuvîntului scris), ca și cele audio-vizuale și motrice. Pe lîngă metodele pedagogice, cu o circulație mai mult sau mai puțin generală, au fost aduse în discuție și metode utilizate cu deosebire în cîte o țară, discuția luînd în felul acesta caracterul unui adevărat și fructuos schimb de experiență.

A doua grupă de lucru a avut a se ocupa, după cum am arătat, de diferitele organizații de educație a adulților, de rolul lor și de pregătirea educatorilor. S-a putut vedea cu această ocazie că educația adulților în Europa are deja nu numai o istorie, ci și diferite stiluri de muncă. Așa, de pildă, Anglia și, alături de ea, Statele Unite ale Americii, utilizează mai mult așa numita „extensiune universitară". Educația adulților în Anglia este în primul rînd o acțiune inițiată și organizată de marile centre universitare, ca un fel de activitate extrașcolară a lor. In țările nordice (Suedia, Danemarca, Finlanda) educația adulților se face în instituții școlare cu caracter mai mult sau mai puțin particular, așa numitele școli superioare populare sau universități populare. In apus, alături de instituții particulare de educație a adulților există universități populare organizate din inițiativa mișcării muncitorești.

După cum ușor se poate vedea, unele forme de educație a adulților din cele arătate mai sus ca existente în alte părți, au existat și la noi. In parte și într-un anumit fel, ele există și astăzi. Sistemul de educație a adulților la noi, ca și în celelalte țări cu structură socială asemănătoare țării noastre are ceva deosebitor, a cărui esență scapă de multe ori educatorilor din alte țări, chiar atunci cînd aceștia arată oarecare bunăvoință în a-i pătrunde sensul.

In adevăr, în țara noastră există astăzi un sistem închegat de cultură a maselor și de educație a adulților. La noi educația adulților intră ca parte componentă în ansamblul sistemului de învățămînt, ca o latură a acestuia. In vreme ce în apus, de pildă, pentru masele populare se organizează mai ales școli și cursuri fără un scop precis, la noi există o întreagă rețea de cursuri fără frecvență și cursuri serale, fără scoaterea elevilor și studenților din producție, dar cu înlesniri pentru ei, care le îngăduie să se califice întocmai ca și elevii și studenții de la cursurile de zi. Pe lîngă aceasta, însă, sînt și la noi instituții ca S.R.S.C. și căminele culturale, care duc o permanentă activitate de difuzare a științei și culturii în orașe ca și la sate, la un nivel din ce în ce mai ridicat, în spiritul păcii și înțelegerii dintre popoare.

Un atare sistem de educație a adulților este, se înțelege, un sistem de stat, dar totodată social și popular în cel mai larg înțeles al cuvîntului, pentru că statul însuși este al poporului. El și-a găsit cea mai deplină realizare în Uniunea Sovietică. Aci țara întreagă este o minunată școală de ridicare culturală continuă a maselor populare. Poporul însuși, organizat și conștient de țelurile pe care le urmărește, își organizează și conduce conștient propria sa viață culturală.

★

Discuțiile în cadrul seminarului european pentru educația adulților de la Sinaia au afirmat încă odată că activitatea în cest domeniu, ca și în acela al educației copiilor și tineretului, nu este și nu poate fi un proces spontan. Conținutul ei trebuie să aibă un sens. Metodele utilizate, de asemenea, nu pot fi simple metode de constatare sau asistență întîmplătoare, ocazionale, ci metode puse în slujba formării omului, în strînsă legătură cu scopul urmărit.

Pînă acum, în educația adulților s-au obținut unele rezultate care pot fi socotite un bun punct de plecare pentru rezultate și mai bune. Ele ne îndreptățesc chiar să ne gîndim la constituirea unei adevărate științe a educației adulților.

In seminarul european ținut la Sinaia s-a discutat și despre posibilitatea realizării acestui deziderat. Schimbul de experiență și discuțiile ce se pot angaja în acest sens pe plan internațional nu pot fi decît folositoare pentru aceasta. Pe baza sugestiilor ce se pot face reciproc, pe baza realizării experienței încununate de succes, precum și în lumina țelului spre care societatea și omul modern își îndreaptă pașii, în conformitate cu legile obiective de dezvoltare ale societății contemporane, știința educației adulților se poate constitui. Se înțelege, însă, că o astfel de știință nu se poate construi artificial și nu poate fi izolată, în temeiurile ei, de societatea pe care o servește și deci de ideologia acestei societăți.

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Invățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt.

COLEGIUL REDACȚIONAL :

Maria Banuș, Petre Drăgoescu, Ion Dragu, Emilia Mănac, Ludovic Nagy, Ion Nistor, Nicolae Sipoș.

Redacția și administrația : București, Piața Scînteii nr. 1 Telefon 7 60.10 Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente : 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25; 3 luni — 3,12 lei.

108

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Invățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt și Cultură

ANUL IX, Nr. 427 — Vineri 14 iunie 1957 — 4 PAGINI 25 BANI

Constituirea Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

In dimineața zilei de 10 iunie a.c. au avut loc în București ședințele plenare ale Comitetelor Centrale ale sindicatelor muncitorilor din învățămînt, muncitorilor din artă și cultură și muncitorilor din poligrafie, presă, edituri și difuzarea cărții.

Luîndu-se în discuție problema constituirii unui singur sindicat pentru muncitorii din învățămînt, artă, cultură, presă, poligrafie, edituri și difuzarea cărții, plenarele celor 3 Comitete Centrale au hotărît în unanimitate unificarea sindicatelor respective.

In după amiaza aceleiași zile s-a ținut ședința comună a Comitetelor Centrale ale celor trei sindicate. Pe baza hotărîrilor adoptate în ședințele separate ale Comitetelor Centrale sus-amintite, s-a constituit un singur sindicat, care va avea denumirea de Sindicatul Muncitorilor din Invățămînt și Cultură. Plenara a ales apoi un prezidiu format din 15 membri, reprezentînd toate sectoarele de activitate ale noului sindicat. Au fost aleși tovarășii: Ion Nistor, președinte; Elena Bolog Isacu, Jules Cazaban, Iosif Plischi, vicepreședinți; Ion Muntean, secretar; Niki Atanasiu, Gh. Badea, Emil Boldan, Bucur Brănișteanu, Filip Bulimar, Dina Cocea, Gh. Hudrea, Maria Motoroiu, Ion Petrușca și Const. Tănăsescu, membri.

Tov. Ion Nistor, președintele C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt și Cultură, a prezentat apoi un referat asupra sarcinilor actuale ale sindicatului.

In cadrul plenarei a luat cuvîntul tov. Liuba Chișinevschi, secretar al C.C.S., care, printre altele, a vorbit despre sarcinile sindicatului în domeniul educației patriotice, comuniste a oamenilor muncii și a tineretului.

Plenara a aprobat, în continuare, bugetul financiar și de asigurări sociale pe anul în curs.

Primul examen

Sala clasei a IV-a de la școala de 7 ani din Ghergani este împodobită ca niciodată. Ramuri de brazi înrămează pe pereți împletituri, cusături și alte lucrări practice executate de copii în timpul anului. Catedra, ferestrele sînt încărcate de vase cu trandafiri albi, roșii, cu flori de gura leului.

Elevii clasei a IV-a dau examen. Primul examen din viața lor. Imbrăcați curat, așteaptă liniștiți în bănci să fie chemați la examinare. Aparent liniștiți, căci în realitate sînt foarte emoționați. Pe figurile tuturor se vede tulburarea. Unii vor să facă pe curajoșii. Zîmbesc forțat, ca și cum ar vrea să spună: „Vedeți? Mie nu mi-e frică!"

Patru elevi sînt chemați la catedră să tragă bilete. Tovarășa învățătoare Maria Pascaru a împrăștiat biletele pe catedră. Fiecare îl ia pe cel mai apropiat. Li se dă hîrtie, li se explică amănunțit cum să-și pregătească răspunsul.

Tovarășa Pascaru își stăpînește și ea cu greu emoția. Copiii pe care-i prezintă astăzi la examen i-au fost încredințați cu 4 ani în urmă. Acum vede rezultatele muncii ei din acești ani. A pornit cu copiii de la număratul pe bețișoare și astăzi le cere, în biletele de examen, să dea definiții, să expună reguli, să rezolve probleme. Are griji mai ales pentru Mandu Dumitru, elev bun, dar care s-a îmbolnăvit și cu care a făcut lecții acasă, zi de zi, tot trimestrul III.

Primul care iese la tablă este un pionier cu ochii negri, strălucitori ca doi cărbuni. Vorbește tare, ca să-și înăbușe bătăile inimii. Răspunde corect la toate întrebările din bilet. Știe să afle unul din factorii înmulțirii cînd cunoaște produsul și celălalt factor. Transformă ușor decimetrii cubi în metri cubi. Judecă foarte bine problema și o rezolvă cu ușurință.

După el urmează o pionieră care vorbește repede, repede. Cuvintele ei se rostogolesc grăbite ca clocănelele unei sfîrleze pe un pisc de deal, în bătaia vîntului. In zadar încearcă tovarășa învățătoare s-o domolească. Pe nerăsuflate, fetița vrea să spună tot ce știe. Arată care sînt operațiile de ordinul I, de ordinul II, care e ordinea operațiilor, efectuează cu repeziciune exercițiul, aplicînd în mod corect cunoștințele însușite despre ordinea operațiilor. La rezolvarea problemei, însă, se pare oarecum că „graba strică treaba", dar ajutată de tovarășa învățătoare, fetița duce și problema pînă la capăt, dovedind un raționament matematic bine dezvoltat.

Rînd pe rînd, copiii trec la tablă, dornici să dea răspunsuri cît mai bune. Majoritatea sînt stăpîni pe cunoștințe: știu să efectueze transformări, să extragă valoarea unei fracții dintr-un număr, știu ce se întîmplă cu diferența cînd se mărește sau se micșorează scăzătorul sau descăzutul, ce se întîmplă cu cîtul cînd se mărește sau se micșorează deîmpărțitul sau împărțitorul. Unii dovedesc o judecată matematică dezvoltată. In catalog se aștern cîteva note de 5 și multe de 4.

Examenul clasei a IV-a scoate la suprafață nu numai realizările, ci și lipsurile, greșelile elevilor, ca și ale tovarășei învățătoare. Legătura dintre aceste greșeli se vădește foarte limpede. Tovarășa învățătoare a crezut că, dacă muncește zi de zi cu copiii, cu dragoste, cu stăruință, este de ajuns pentru a le da o bună pregătire. Dar ea a neglijat propria ei pregătire, fapt care se răzbună din plin acum la examen. Greșelile de ordin metodic se împletesc cu cele de conținut. In loc să lase copiii să formuleze răspunsul în întregime, sau cel puțin să parcurgă anumite etape, pentru a le putea descoperi lacunele sau confuziile, tovarășa Pascaru intervine mereu cu întrebări ajutătoare, răpindu-și posibilitatea de a cunoaște adevărata pregătire a elevilor.

Copiii și-au însușit bine tehnica calculului scris, dar nu o cunosc deloc pe cea a calculului oral. Tovarășa învățătoare îi lasă să calculeze în scris acum, la examen, operații extrem de ușoare ce intervin în rezolvarea problemelor, ca 300—240, 1500 + 150 etc.

Deși s-a străduit să dezvolte judecata elevilor prin rezolvarea unui număr cît mai mare de probleme, în unele privințe a împiedicat acest proces. In rezolvarea multor probleme, la așezarea operațiilor, așezare care exprimă firul judecății copilului, deînmulțitul și înmulțitorul sînt stabiliți la întîmplare, ca la calcul. Nu se vede că pentru elevi este clar că deînmulțitul este numărul care se repetă și că înmulțitorul e numărul care arată de cîte ori se repetă deînmulțitul.

Predarea matematicii în școală constituie un important mijloc pentru a dezvolta la elevi spiritul observației, simțul măsurii. Elevii trebuie astfel îndrumați prin predarea matematicii, încît ei să poată sezisa repede cînd au pornit-o pe un drum greșit, cînd datele nu mai corespund realității. Tovarășa Pascaru nu a dezvoltat la elevi acest simț și se pare că nici dînsa nu-l are îndeajuns. Dovadă — felul cum conduce rezolvarea unei probleme în care, dîndu-se lungimea unui cîmp de formă dreptunghiulară (1,200 km.) și lățimea lui (2/4 din lungime), se cere să se calculeze suprafața în hectare. Deși dimensiunile, după cum se vede din datele problemei, sînt destul de mari, nici eleva, nici tovarășa învățătoare nu se alarmează cînd se ajunge la năzdrăvanul rezultat de 0,720.000 m.p. (suprafața terenului). Normal era ca eleva — și cu atît mai mult tovarășa învățătoare — să fi observat imediat greșeala inițială, produsă la aflarea lățimii, cînd eleva a scris pentru întregi metri în loc de kilometri.

Printre obiectivele principale ale predării matematicii în școala elementară de 4 ani, un loc important îl ocupă orientarea practică a elevilor. Se pare că acest obiectiv este neglijat în mare măsură. Conținutul problemelor este în general legat de noile transformări ce s-au produs în agricultură, în viața școlilor. Felul cum a fost rezolvată una din problemele date la examen, însă, oglindește o orientare practică a elevilor cu totul greșită, care nu poate fi deloc îngăduită. In bilet se formulase în mod just problema: Lungimea unei camere este de 10 m, lățimea de 6 m și înălțimea de 3 m. Cît costă zugrăvitul, dacă 6 m.p. costă 5,50 lei? In citirea enunțului și scrierea datelor la tablă, copilul a denaturat data de 6 m.p. în 6 m.c. Tovarășa învățătoare nu numai că a acceptat această dată, dar a lăsat copilul să afle cubajul camerei pentru a ajunge la costul zugrăvitului pereților. Este evident că, printr-o astfel de rezolvare, elevii primesc o orientare cu totul greșită pentru viitorii ani de învățătură, pentru viitoarea lor activitate practică.

In viitorul an școlar, tovarășa Pascaru va primi o nouă serie de elevi. Timpul de două luni pe care îl are acum la dispoziție s-ar putea folosi pentru înlăturarea multor lacune pe care le are în pregătirea sa profesională. Este necesară și o activă participare la cursurile de perfecționare, care ar putea-o ajuta la o mai bună îndeplinire a sarcinilor ce-i revin ca învățătoare.

MARIA POPESCU

PENTRU MAI BUNA EDUCARE A ELEVILOR

de Ing. ROMULUS SUSAN
șeful secției știință și cultură a comitetului orășenesc P.M.R. București

Educarea tineretului în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul moralei comuniste este o muncă de o deosebită importanță politică. De această muncă sînt răspunzătoare în primul rînd organizațiile de partid din școli, care au datoria să mobilizeze întregul colectiv didactic și organizațiile de tineret în lupta pentru pregătirea unor oameni capabili să-și pună toate cunoștințele și întreaga putere de muncă în slujba construirii socialismului în patria noastră.

Analizînd nu de mult, în cadrul unei plenare lărgite de comitet, munca desfășurată de organizațiile de partid în vederea educării comuniste a elevilor, comitetul orășenesc P.M.R. București a constatat că s-au obținut în acest domeniu o serie de rezultate îmbucurătoare. Comitetele de partid ale raioanelor Capitalei au acordat în acest an școlar o atenție sporită muncii politico-educative din rîndurile tineretului școlar. Comitetul de partid al raionului 23 August, de exemplu, a analizat în ședința de birou modul în care s-au aplicat în școlile elementare și medii prevederile hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din iulie 1956 cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, luînd măsuri pentru continua ridicare a nivelului muncii educative în școlile din raion. Comitetul de partid din raionul Gh. Gheorghiu-Dej s-a preocupat îndeosebi de îndrumarea desfășurată de comitetul raional U.T.M. în vederea educării elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, a formării trăsăturilor comuniste. Comitetul de partid al raionului Lenin a acordat multă atenție orientării secției raionale de învățămînt și comitetului raional sindical în ceea ce privește întărirea legăturilor între școală și familie. Toate comitetele de partid din Capitală s-au preocupat îndeaproape de problemele introducerii elementelor de politehnizare în școala de cultură generală. Ele au organizat, în legătură cu aceste probleme, consfătuiri cu directorii întreprinderilor, cu reprezentanți ai școlilor profesionale și tehnice, cu părinți ai elevilor, ajutînd astfel școlile să găsească cele mai bune căi pentru înfăptuirea sarcinilor ce le revin în înarmarea elevilor cu deprinderi practice, în dezvoltarea dragostei lor pentru munca în producția industrială și agricolă.

Aplicînd îndrumările primite din partea comitetului orășenesc de partid, comitetele raionale și-au alcătuit planuri de măsuri privind intensificarea muncii politico-ideologice în rîndurile cadrelor didactice și au adus în bună parte cu succes la îndeplinire aceste planuri. Expunerea unor conferințe pe teme de politică internă și internațională, pe teme din domeniul științei și literaturii, organizarea de simpozioane, de întîlniri cu oameni de știință și artă au contribuit la lămurirea pedagogilor asupra unor probleme care le erau neclare, la informarea lor asupra noutăților din domeniul științei, al literaturii etc.

S-au dovedit a fi rodnice pentru îmbunătățirea stilului de muncă al birourilor organizațiilor de partid din școli instructajele urmate de seminarii organizate de comitetele raionale de partid. Discutarea în cadrul acestor seminarii și instructaje a unor teme ca „Activitatea organizațiilor de partid pentru educarea comunistă a cadrelor didactice și a elevilor", „Metodele folosite de organizațiile de partid pentru sprijinirea conducerii școlii în procesul instructiv - educativ", „Munca organizațiilor de partid

(Continuare în pag. 2-a)

DE VORBĂ CU PĂRINȚII la sfîrșit de an

La fiecare sfîrșit de an școlar au loc tradiționalele ședințe cu părinții. Acum este momentul ca profesorii diriginți să stea pe-ndelete de vorbă cu ei, să le arate ce au de făcut, pentru a continua și în timpul vacanței educarea copiilor lor.

In vacanță răspunderea de a-i îndruma pe copii cade pe umerii părinților mai mult decît în timpul anului școlar, cînd elevii se aflau o bună parte din timp în școală. Un mare număr de elevi își va petrece cîteva săptămîni din timpul verii în tabere și colonii. Totuși cea mai mare parte a vacanței o vor petrece în mijlocul familiei. De aceea este necesar să dăm părinților acum, în prag de vacanță, un sfat tovărășesc care să-i ajute să meargă pe drumul cel bun, să ducă mai departe acțiunea comună a școlii și familiei pentru făurirea unui tineret sănătos, vesel și viguros, înzestrat cu cele mai alese calități morale. Nu-i nevoie de discursuri lungi — o discuție apropiată, în care să se precizeze cîteva lucruri principale, esențiale în buna îndrumare a elevilor, aceasta va fi de un folos real. De pildă, va trebui discutată cu părinții problema odihnei, a supravegherii copiilor, a mediului în care cresc și se dezvoltă copiii. Nu va fi greu să-i convingem pe părinți că copilul are nevoie de odihnă după munca încordată de un an. Este însă necesar să le arătăm cum. Să se joace, să alerge, să zburde — într-un cuvînt, să simtă că este în vacanță, să dispună singur de timpul său. Noi știm cum se întîmplă în realitate. Unii părinți greșesc într-un fel, alții într-altfel. Unii nu-i lasă pe copii să se odihnească, alții le îngăduie să hoinărească pe străzi sau nu le supraveghează în nici un fel purtarea. Controlul părinților să fie permanent, manifestat cu pricepere, dînd cale liberă de dezvoltare intereselor copilului și îndrumîndu-l totodată — fără ca el să simtă, dar cu fermitate.

Desigur, va fi de folos dacă vom indica părinților care sînt activitățile cele mai potrivite pentru călirea fizică a organismului copilului, pentru dezvoltarea sa intelectuală. Și aici există—chiar mai mult decît în alte privințe — deosebiri mari între părinți. Unii, cei care iubesc sportul, reduc toată activitatea copilului la sport. Alții nici nu vor să audă de sport, nu-i recunosc importanța, necesitatea și ca atare interzic copilului să-l practice. Acestora să le explicăm că sportul, acest minunat mijloc de călire fizică, plimbările în aer liber, jocurile de curte sînt activități atractive, practicate cu multă plăcere de copii, dar că preocupările nu trebuiesc limitate numai la sport. Copiii să fie antrenați în activități cît mai variate, la munca în gospodărie sau la acțiuni obștești. Să facă ei înșiși ordine în camera unde locuiesc, să îngrijească grădina, curtea, strada, să ia parte la înfrumusețarea cartierului lor.

Consumul de energie prin sport și muncă fizică trebuie compensat prin somn. Unii părinți neglijează acest lucru. Ii iau pe copii seara la spectacole, la restaurante, la plimbări, răpindu-le din timpul odihnei și dîndu-le prilejul să vadă sau să asculte lucruri care nu sînt potrivite vîrstei lor. Este cu totul condamnabilă atitudinea acestor părinți.

Vacanța este prilej de îmbogățire sufletească a copiilor, de dezvoltare a înclinațiilor lor. Părinții pot realiza acest lucru punînd în mîna copiilor cele mai bune cărți de literatură, cu un bogat conținut educativ și o înaltă valoare artistică, comorile literaturii naționale și universale. Este foarte important să le spunem părinților că ei trebuie să știe ce citesc copiii și să-i ferească de cărțile dăunătoare, care pot avea influențe negative asupra lor.

La fel stau lucrurile cu spectacolele. Nu orice film sau orice piesă de teatru sînt indicate pentru copii. La dispoziția lor sînt însă multe spectacole, concerte, audiții de radio organizate special pentru ei. Părinții să-i ducă la acestea — și nu să-i lase să-și aleagă singuri sau chiar să-i ducă ei înșiși la spectacolele nepotrivite.

Să nu scăpăm din vedere să le spunem părinților să-i conducă pe copiii lor la muzee, la expoziții care le dau prilejul să cunoască realizările oamenilor muncii, creațiile poporului și ale artiștilor săi. Copiii să facă și împreună cu părinții lor excursii prin împrejurimi sau în regiuni mai îndepărtate, după posibilități, pentru a-și cunoaște țara cît mai bine și a ști să-i prețuiască frumusețile.

Copiii au înclinații diferite. Unii pentru muzică, alții pentru pictură, alții pentru tehnică, alții pentru literatură etc. Pedagogii știu mai bine spre ce are înclinație fiecare copil și au datoria să le comunice părinților, ca la rîndul lor să-i stimuleze și să-i ajute pe copii să-și cultive și dezvolte înclinațiile. Cluburile de pe lîngă palatele și casele pionierilor, căminele culturale, casele de cultură, cluburile din întreprinderi le stau la dispoziție pentru această toată vacanța.

Dar vacanța nu trebuie să reprezinte o rupere totală cu cartea, cu învățătura. Profesorii diriginți știu bine cu ce rezultate a încheiat anul școlar fiecare copil, știu la ce obiecte mai au unii dintre ei lipsuri. Este indicat să-i informeze pe părinți de acest lucru, să le arate cum să-și ajute copiii pentru ca, odihnindu-se și jucîndu-se, aceștia să nu uite nici de îndatoririle lor școlare.

Pornind de la faptul că în vacanță influența familiei se exercită și mai puternic asupra copiilor, le vom aminti părinților de grija pe care trebuie s-o poarte pentru crearea unei atmosfere sănătoase în familie, că înțelegerea și armonia dintre părinți, atitudinea unitară față de copil, exigența și consecvența în pretențiile față de el sînt cerințe care se impun în fiecare familie. Părinții să fie ei înșiși exemplu de cinste, de muncă devotată în folosul patriei, să fie atenți la tot ceea ce fac și spun, deoarece felul lor de viață se imprimă în toată comportarea copiilor. Sentimentul datoriei, al iubirii de patrie, al dragostei de muncă, pe care școala le-a plămădit în sufletele copiilor să fie întărite și consolidate și în timpul vacanței, în familie. Părinții au posibilități largi de a realiza aceasta. Acum, cînd copiii se găsesc mai mult în preajma lor, părinții pot sta mai pe larg de vorbă cu ei, pornind chiar de la cele mai mici fapte ale vieții de toate zilele.

In toate sfaturile pe care le dau părinților, învățătorii și diriginții să plece de la cerințele concrete ale situației din clasa lor, situație pe care ei o cunosc cel mai bine. De priceperea pe care o dovedesc ei în îndrumarea părinților, de grija și căldura cu care îi sfătuiesc depinde în mare parte dacă, la întoarcerea în școală, îi vor găsi pe copii odihniți, capabili să înceapă munca unui nou an școlar.

M. ILIESCU

Vacanța — timp valoros

Pe toată durata vacanței școlare de vară, învățătorii și profesorii sînt în concediu de odihnă. Mai mult de două luni de zile, pedagogii au posibilitatea să dispună de întreg timpul lor, să-și organizeze în așa fel zilele concediului încît să satisfacă toate cerințele: odihnă, distracție, sport, lectură...

Fără îndoială că în toate raioanele țării se vor lua, prin grija comitetelor sindicale, măsuri pentru ca învățătorii și profesorii să aibă condiții cît mai bune de odihnă. In afara locurilor numeroase rezervate pentru cadrele didactice de către Consiliul Central al Sindicatelor și Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale în case de odihnă și sanatorii, s-au luat măsuri și pentru organizarea odihnei pe cont propriu. Așa au procedat comitetul sindical al raionului Cluj, care a organizat tratamentul pe cont propriu al cadrelor didactice la Sîngeorz-Băi, sau comitetul sindical al raionului Lugoj, care a organizat odihna pedagogilor în stațiunea balneară Buziaș, ca și multe altele. In același timp, în întreaga țară s-au făcut pregătiri pentru a cuprinde într-o intensă activitate culturală și sportivă cadrele didactice care nu pleacă din localitățile unde muncesc.

Dar aceste acțiuni, oricît de multe și bine organizate, nu pot cuprinde pe toți pedagogii și nici tot timpul celor care participă la ele. Fiecare învățător sau profesor, chiar în cadrul acțiunilor organizate — și cu atît mai mult în cazul cînd nu este cuprins în diferite acțiuni — are la dispoziție un timp bogat, pe care-l poate consacra ocupațiilor sale preferate, lărgirii culturii sale generale, a sferei cunoștințelor sale de specialitate.

Cînd, dacă nu în timpul lunilor de vacanță pedagogii își pot rezerva ore de tihnă în care să se pună la curent cu tot ce e nou în literatură? Vizite la muzee, spectacole și concerte, excursii în locurile istorice din împrejurimile localității sau de pe traseul excursiilor, discutarea pe îndelete cu tovarășii de odihnă sau de drum a problemelor actuale ale profesiunii, ale dezvoltării științei, ale perspectivelor artei și literaturii — iată tot atîtea mijloace de îmbogățire spirituală. Și, bineînțeles, pedagogul neputînd să rămînă străin de viața poporului său, va găsi, fără îndoială, timp și în cursul lunilor de vară pentru a cunoaște mai mult și mai bine munca întreprinderilor noastre, pentru a sprijini, conform menirii lui de luminător al maselor, lupta ce se va da și în acest an pe ogoarele patriei.

Lunile concediului anual, folosite din plin, vor aduce — pe lîngă odihna bine meritată după un an de muncă — ridicarea în noul an școlar pe o treaptă superioară a întregii munci de instruire și educare a tinerei noastre generații. Căci această muncă va fi dusă de oameni care odată mai mult s-au aplecat asupra cărților, au pătruns în uzine, au străbătut ogoarele, au poposit în cele mai frumoase locuri ale patriei, înarmîndu-se pentru a transmite tot tezaurul acumulat de ei tineretului.

V. PETRE

CÎND INIMA TA FI-VA TORȚĂ VIE!

De-ai face pe elevii tăi să prindă
Tot ce știința ne dă cunoscut:
De le-ai deschide drum spre neștiut
Visate zări spre viitoru-n mers,
De le-ai rămîne-n minte de neșters,
Să știi că încă totul n-ai făcut!

De le-ai vorbi de-ntregul adevăr
Pe care tuturor să-l faci știut,
Istoria luînd dintru-nceput
A lumii ce se zbuciumă și geme
Și-ai strînge știința-n cifre și în scheme,
Să știi că încă totul n-ai făcut!

Și Danco din legendă a cercat
Poporul să și-l ducă pe drum drept
Vorbindu-l doar cu vorbe de-nțelept;
Dară strădania nu-i fu deplină
Poporul nu și-l scoase la lumină
Decît zmulgîndu-și inima din piept!

Ca Danco cel ce inima își dete
Poporul să și-l scoată la lumină,
Și munca ta atuncea va fi plină
Cînd inima ta fi-va torța vie
Care să ardă și care să fie
Pe drumul lor, urmașilor, lumină!

Prof. ȘTEFANIA GOLOPENȚIA

În întîmpinarea „Zilei învățătorului"

Pedagogii din orașul și raionul Ploești vor întîmpina „Ziua învățătorului" cu frumoase realizări. Comitetul sindical raional al muncitorilor din învățămînt îi mobilizează în munca pentru asigurarea succesului examenelor, așa ca viitorii absolvenți ai claselor a IV-a, a VII-a și a X-a să încheie anul școlar stăpîni pe cunoștințele însușite. Totodată comitetul sindical raional îi antrenează pe pedagogi în pregătirea fiilor de muncitori și țărani muncitori pentru admiterea în clasa a VIII-a și pentru intrarea în învățămîntul superior.

Interesîndu-se îndeaproape de ridicarea nivelului de pregătire al cadrelor didactice, comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din acest raion urmărește aprovizionarea bibliotecilor școlare cu cele mai noi cărți și reviste și dă o atenție deosebită dezvoltării bibliotecilor volante, organizate pentru pedagogii din școlile sătești. De asemenea, sprijină și stimulează dorința acelor cadre didactice care vor să-și formeze biblioteci personale.

In întîmpinarea „Zilei învățătorului" se dezvoltă tot mai mult și activitatea artistică a colectivelor pedagogice. Cu prilejul acestei sărbătoriri formația artistică raională a cadrelor didactice va prezenta un program artistic alcătuit din coruri, o piesă de teatru și bucăți de concert.

O deosebită amploare în rîndurile cadrelor didactice o ia sportul. De curînd s-a organizat un concurs al șahiștilor amatori din orașele Ploești și Buzău și au luat ființă echipe de popice, de ping-pong și de volei.

Pentru ca învățătorii și profesorii să-și petreacă într-un mod cît mai plăcut și mai recreativ vacanța, se vor organiza excursii didactico-științifice în diferite regiuni ale țării. Peste 250 de învățători și profesori vor merge în Delta Dunării. O sută douăzeci de pedagogi își vor petrece concediul la Poiana Țapului, Amara și Slănic.

O deosebită grijă pentru întîmpinarea „Zilei învățătorului" cu cît mai frumoase realizări o manifestă și comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Galați. In cadrul cenaclului literar din oraș, acest comitet sindical a organizat nu de mult o seară literară la care au luat parte numeroase cadre didactice.

Prin grija comitetului sindical raional s-a stabilit un interesant schimb artistic-cultural între școlile din raion și oraș. Șase școli din oraș au prezentat programe artistice la sate. Așa, de pildă, echipa artistică a școlii nr. 16 din Galați a dat un spectacol în comuna Independența. In curînd elevii din această comună vor prezenta și ei un program artistic la Galați. Echipele artistice de teatru și de cor din cadrul clubului sindical al muncitorilor din învățămînt din Galați se deplasează adesea și ele în satele raionului, unde prezintă frumoase programe artistice.

Tinerii naturaliști

Elevi lucrînd pe parcela de plante industriale a lotului școlii elementare din comuna Hotarele, regiunea București.

REZULTATELE UNUI CONCURS

S-a încheiat nu de mult un concurs: concursul de literatură și de istorie pentru elevii școlilor medii, organizat de Societatea de științe istorice și filologice din R.P.R. Rezultatele lui arată că în școlile noastre au crescut mulți elevi stăpîni pe cunoștințe, dornici să și le lărgească prin studierea materialelor suplimentare, să afle cît mai multe despre trecutul patriei și despre literatura ei.

Iată, de pildă, lucrarea de istorie cu tema „Cauzele răscoalei din 1907", a elevului Andreescu Valeriu, de la școala medie nr. 1 din Cîmpulung Muscel, lucrare care a obținut premiul I. Ea dovedește nu numai buna pregătire a autorului, dar și maturitatea lui de gîndire, priceperea de a selecta și a interpreta faptele. Comentariile elevului pe marginea faptelor expuse, notele lui din subsolul paginilor descoperă în Andreescu Valeriu un viitor cercetător pasionat în domeniul istoriei.

Cunoștințe bogate se observă și în lucrările despre Ștefan cel Mare, care dovedesc că lectura cronicilor române și străine i-a ajutat pe elevi să vorbească interesant și cu competență despre problemele pe care le aveau de tratat.

Și printre lucrările privitoare la literatură au fost multe care indică adevărate talente în dezvoltare. Este foarte grăitoare în această privință lucrarea elevului Cornel Ionescu, de la școala medie „Dimitrie Cantemir" din București, care a izbutit să facă din tema „Figura lui Ștefan cel Mare în literatura noastră" o atrăgătoare descriere a chipului lui Ștefan cel Mare, așa cum reiese din literatura consacrată domnitorului moldovean.

Tema „Cum au evocat scriitorii noștri răscoala din 1907" i-a dat prilej elevului Mihai Botez de la școala medie „Nicolae Bălcescu" din București să facă o incursiune nu numai în literatura română, ci și în unele opere literare străine în care se vorbește despre situația țărănimii, pentru a stabili analogii și a sublinia astfel și mai puternic subiectul temei sale.

Duioșia doinelor și a cîntecelor noastre populare a fost prinsă cu multă iscusință în lucrarea prezentată la concurs de eleva Ana Rizescu, de la școala medie nr. 15 din București. Ea a sezisat, în vasta noastră comoară folclloristică, ecourile durerilor poporului obidit de atîtea veacuri, ca și bucuriile anilor în care, eliberat de asuprire, el a început să trăiască o viață nouă, însorită.

Au fost prezentate la concurs și unele lucrări slabe, cu scăderi, confuzii, uneori cu o exprimare greoaie, pe alocuri chiar greșită.

De fapt, în fiecare concurent, în fiecare lucrare, în calitățile sau scăderile ei se vede, dincolo de munca elevului, munca profesorului, cu calitățile și scăderile sale. Se vede că, în timp ce unii elevi au fost obișnuiți de profesorii lor să gîndească singuri, să cerceteze ei înșiși materialul documentar, să ajungă la concluzii personale, să se exprime cu propriile lor cuvinte, alții au fost deprinși doar să învețe pe dinafară date, numiri, fapte, să rețină concluzii prezentate de-a gata. Așa se explică faptul că unele lucrări sînt impestrițate cu generalități, cu fraze șablon, lipsite de conținut.

Rezultatele frumoase obținute la concurs de elevii școlilor „Nicolae Bălcescu" și „Dimitrie Cantemir" din București ai școlii medii nr. 2 din Fălticeni, ai școlii medii nr. 5 din Orașul Stalin și de la multe alte școli au demonstrat că o preocupare atentă, o îndrumare priceputa din partea profesorilor trezește în elevi dragostea pentru studiu, îi îndeamnă să pătrundă pe căile științei, le dezvoltă mintea și sentimentele. Pe acest drum trebuie să meargă toți profesorii școlilor noastre.

EMIL MANU

MANUALE NOI

Pentru deschiderea noului an școlar 1957/1958, în librării se vor găsi toate manualele școlare necesare. Pînă astăzi au apărut: 140 de titluri de manuale, cu un tiraj de 6.123.400 exemplare; 21 de vocabulare în limbile naționalităților conlocuitoare cu un tiraj de 120.000 exemplare; 11 metodici și lucrări de pedagogie, cu un tiraj de 91.500 exemplare.

În 6 întreprinderi poligrafice din Capitală și în 5 întreprinderi din provincie se află sub tipar 155 de titluri de manuale, cu un tiraj de 5.318.000 de exemplare, 10 lucrări de pedagogie și 2 volume de lecturi geografice, cu un tiraj de 218.000 exemplare.

După limbile de predare, situația manualelor este următoarea: pentru școlile cu limba de predare română au apărut 60 de titluri, dintre care 6 noi, cu un tiraj de 5.496.800 exemplare; 21 de vocabulare și 11 metodici, cu un tiraj de 201.500 exemplare.

Pentru școlile cu limba de predare maghiară au apărut 35 de titluri, dintre care 6 manuale noi, cu un tiraj de 528.600 exemplare, precum și o lucrare de pedagogie, cu un tiraj de 2000 exemplare.

Pentru școlile cu limba de predare germană au apărut 31 de titluri, din care 7 noi, cu un tiraj de 86.600 exemplare.

Pentru școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare cu un număr mic de elevi au apărut 14 titluri, cu un tiraj de 11.400 exemplare.

Acum se află sub tipar pentru școlile cu limba de predare română 45 de titluri, dintre care 33 noi, cu un tiraj de 4.828.900 exemplare, 10 lucrări de pedagogie și 2 volume de lecturi geografice cu un tiraj de 218.000 exemplare.

Se află, de asemenea, sub tipar, pentru școlile cu limba de predare maghiară, 22 de titluri, dintre care 17 noi, cu un tiraj de 333.800 exemplare, iar pentru școlile cu limba de predare germană 27 de titluri, dintre care 26 noi, cu un tiraj de 71.800 exemplare.

Pentru școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare cu un număr mic de elevi sînt sub tipar 61 de titluri, cu un tiraj de 83.500 exemplare.

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

Prin ordinul nr. 140 din 14 iunie 1957 al ministrului Învățămîntului și Culturii, tov. Maxim Mihai se eliberează din funcția de director al Editurii Tineretului, în legătură cu trecerea sa la altă muncă.

Prin același ordin tov. Al. I. Ștefănescu se numește în funcția de director al Editurii Tineretului.

Cu fiica mea la „Muzeul Militar Central"

Fiica mea se pregătește pentru examenul de absolvire a clasei a VII-a. E primul ei examen mare. Și învață de zor. Învață cu acea febrilă și cuceritoare emoție care împodobește așa de frumos pe orice tînăr în pragul celor 14 ani. Dar ieri după amiază era cam obosită.

— Hai să ne plimbăm oleacă — am invitat-o eu. Cu greu s-a desprins de cartea de istorie pe care o avea în mînă. Mi-a pus chiar o condiție:

— Merg dacă pe drum îmi pui întrebări, să vezi ce știu. Am învățat, dar parcă le uit, le amestec... Sînt așa de multe...

Dar pe bulevard, zarvă mare. Cu totul nepotrivită unei discuții despre probleme de istorie. Condiția pusă mă îndemna însă să găsesc o soluție. Și am găsit-o. Eram în preajma Muzeului Militar Central. Am invitat-o să-l vizităm.

În fața documentelor, a armelor, a statuilor am prins a vorbi în șoaptă.

Sala dacică: chipuri aspre și arme rudimentare. Oameni care, încercuiți în centura munților, au luptat pentru libertate. Ici scuturi, colo stindarde dacice și romane reproduceri după columna lui Traian.

Fetița s-a oprit mai îndelung în fața hărții cu primele încheieri statale românești.

— Vezi, tată, pricep aici, mai bine ca din carte și din atlas, cum și unde s-au închegat cele dintîi state românești.

— De ce?

— Aici sînt arătate și legăturile, influențele, ajutoarele. Sînt înfățișate și împotrivirile ce au stat în calea întemeierilor. Sînt și armele cu care poporul a biruit aceste împotriviri. Aici văd și chipul celor dintîi conducători ieșiți din rîndul poporului.

— Ce te impresionează pe tine mai mult cînd privești statuile lui Basarab și Bogdan I? — m-am transformat eu în examinator fără voie.

— Parcă izbesc cu buzduganul în cei ce nu-i lasă să pună temei de țară nouă. Iar în jur, armele: sulițele și halebardele, săbiile și săgețile pe care le-au ținut în mîini cei care, la Posada, s-au bătut așa de vitejește, că... „însuși regele a scăpat cu ciliva inși"... — citi fetița concluzia din „Cronicon Pictum Vindobonese", în extrasul expus.

Am mers mai departe. Ici Mircea, în straiele lui de cavaler al luptei pentru independență. Colo, chipul aspru, necruțător a lui Țepeș.

Dar, deodată, s-a luminat parcă văzduhul din sala închinată lui Ștefan cel Mare. La mijloc bustul voevodului, chip măreț și înțelept. În jur, poporul și faptele...

— Scena de la Direptate... șoptim noi, parcă ne-am amintit de un fapt la care am participat cîndva.

— Și machetele cetăților... Uite cum va fi arătat Suceava...

— Nu știu cum, dar parcă aici văd așa, alevea, cum a crescut poporul nostru...

— În luptă a crescut. Privește grafical dezvoltării oștirii moldovenești în timpul lui Ștefan cel Mare și transformările compoziției ei sociale.

— Da. Acum n-am să mai uit că întîi cei 40.000 de țărani luați de la coarnele plugului au cîștigat victoriile lui Ștefan...

În sala următoare ne-a întîmpinat Gheorghe Doja, mîndru pe cal, cu buzduganul înălțat spre cerul feudalității.

— Parcă strigă norodul cel oropsit la lupta pentru dreptate — a șoptit fetița.

Dincolo, Mihai Viteazu pe cal alb, cu gest larg de aprig conducător în războaie. Și mai jos: „pohta ce-am pohtit" — Țara Românească, Moldova, Ardealul sub aceeași iscălitură: „Io Mihail Voevod"...

Și așa, prinși în vraja trecutului grăitor prin mărturiile lui aevea, am urmărit pe hartă țării cum, purtînd halebardele, săbiile și tunurile de felul celor ce se află aici, oștenii lui Mihai au străbătut țara de la Dunăre la Maramureș, înfrîngînd dușmanul.

...Chipul cărturarului Dimitrie Cantemir alături de Petru I; poporul român, ajutat de cel rus, ridică din nou spada luptei pentru independență.

— Acum cînd văd chipurile generalilor și uniformele soldaților — spune fetița — cînd văd locurile unde s-au dat bătăliile cu turcii, înțeleg mai bine ce înseamnă ajutorul dat de poporul rus pentru independența noastră — și îmi arată ușurel cu mîna spre portretele lui Suvorov, Kutuzov, Bagration.

— Iată-i pe Tudor Vladimirescu și pe Horia, cum stau față în față. E firesc, doar au luptat pentru același fel: dezrobirea poporului din cătușele feudale.

Din marmură albă, chipul Bălcescului ne atrage primul atenția în sala închinată anului 1848. Și nu ne mir că Bălcescu e întruchipat în marmură albă. Fetița s-a oprit asupra steagului cu data 3/15 mai 1848. A cercetat pînza și cusătura literelor și s-a întors către mine:

— E un steag al libertății. Ce mînă l-o fi cusut?... În ce seară înfrigurată, plină de emoție și de grijă, să nu afle stăpînirea...

— Oricum, o mînă de femeie simplă.

Am zăbovit îndelung în fața machetelor luptelor de la Plevna.

— Uite, aici luptă rușii, aici românii. Alături.

— Și steagurile capturate de la Osman Pașa. Cîndva, filfîirea lor trufașă va fi îngrozit inimile, iar acum stau plecate la picioarele poporului care și-a cucerit libertatea.

Și pașii ne duc înainte. Alte arme. Alte machete. Alte uniforme.

— A, uite motorul, elicea și o roată din avionul lui Vlaicu!

O clipă, inimile ne-au stat și am amuțit, cum va fi amuțit acolo, în azur, și motorul avionului care-l purta pe cel dintîi om cu aripi, fiu al poporului nostru.

Eram în ultimele săli. Credeam că fiica mea obosise și am întrerupt dialogul șoptit. Am lăsat-o să privească singură mărturiile războiului din 1916—1918. Dar ea mai avea multe de spus. Mi-a arătat întîi un soldat veghind tranșeea de la Mărășești!

— Așa mi l-am închipuit pe bunicul... Întocmai așa, cînd povestea, astă vară...

Apoi mi-a semnalat cuvintele de mulțumire ale generalului Ieremia Grigorescu, adresate soldaților ruși după biruința de la Mărășești. Și, dintr-odată, pe cînd privea vitrina din mijloc, am văzut că stringe pumnii minioasă.

Am zăbovit mult timp în sălile anilor 1944—45. Sînt chipuri cunoscute, dragi: conducători ai partidului și ai armatei. Tanchiști sovietici și poporul care-i întîmpină cu flori. Gărzi patriotice și divizia „Tudor Vladimirescu" și toți cei care ne-au dat luminosul 23 August.

Așezate aici, în mijlocul piramidei acestui muzeu al luptei pentru existența și libertatea poporului, aceste scene justifică înlănțuirea faptelor de la Posada și de la Rovine, de la Vaslui și Călugăreni, de la Stănilești și Rîmnic, de la Plevna, de la Debrețin și Banka Bistrița.

— Poporul nostru nu s-a bătut pentru cuceriri. Nici Ștefan cel Mare nu-i Carol Quintul, nici Dimitrie Cantemir nu-i Ludovic al XIV-lea. Noi am luptat pentru existență și libertate.

Fetița mi-a cuprins mîna și am ieșit din Muzeu înviorați, ca dintr-un templu al mîndriei și al încrederii.

DUMITRU ALMAȘ

Pentru mai buna educare a elevilor

(Urmare din pag. 1-a)

cu organizațiile U.T.M. și de pionieri din școală" etc., au fost de un real folos, contribuind la informarea cadrelor de partid din școli asupra principalelor probleme ale muncii politice specifice instituțiilor de învățămînt.

Ca urmare a tuturor acestor măsuri, activitatea organizațiilor de partid din școlile Capitalei în ceea ce privește educarea patriotică, comunistă a elevilor s-a îmbunătățit, a devenit mai concretă, mai strîns legată de problemele învățăturii și ale vieții de fiecare zi a elevilor. Merită a fi menționată în această privință în deosebi activitatea organizațiilor de partid de la școala medie nr. 22 „Gh. Lazăr", de la școala medie nr. 11 „D. Cantemir" și de la școala medie nr. 2. Acestea au pus în discuția cadrelor didactice probleme esențiale ale muncii educative ca, de pildă, „Cum contribuie obiectele de studiu la formarea educației comuniste a elevilor", „Formarea colectivului de elevi" etc, și au stabilit, în urma discuțiilor, măsuri concrete în vederea înlăturării lipsurilor existente și pentru ridicarea la un nivel mai înalt a muncii educative pe care o desfășoară cadrele didactice în mijlocul elevilor. Astfel, la școala medie nr. 22 „Gh. Lazăr", membrilor de partid le sînt repartizate organizațiile U.T.M. pe clase. Ei răspund de activitatea acestora în fața organizației de partid.

O contribuție de cea mai mare însemnătate la mai buna pregătire a pedagogilor în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor educative o constituie studiul teoriei marxist-leniniste. În anul care se încheie acum s-a constatat o reală îmbunătățire în acțiunea de ridicare a nivelului ideologico-politic al cadrelor didactice prin studierea materialismului dialectic și istoric, a economiei politice, a istoriei P.M.R. etc. Ca urmare, tot mai numeroși sînt pedagogii care asigură un conținut științific lecțiilor, se orientează just în formarea concepției materialist-dialectice a elevilor, în înarmarea lor cu cunoașterea bazelor științelor, în educarea trăsăturilor de caracter ale omului societății socialiste. Astfel de pedagogi sînt tov. Lenormanda Benari, Alex. Iordache, Maria Iordan, Mircea Cucu, Alexa Tărtăcan, Eufrosina Lascăr, Mihaela Roșu, Iancu Berciu, Natalia Petrini ș.a.

Majoritatea organizațiilor de partid din școli au îndrumat sistematic în cursul acestui an organizațiile de tineret din școli, fiind sprijinite în această privință de comitetele raionale P.M.R. S-au organizat consfătuiri cu activul U.T.M. din școli și cu instructorii superiori de pionieri în cadrul cărora s-au dezbătut principalele probleme ale muncii cu tineretul — educația cetățenească a elevilor, nivelul de cunoștințe, etc., — și sarcinile de viitor ale organizațiilor U.T.M. și de pionieri. Aceste consfătuiri au avut rezultate pozitive, orientînd conducerile organizațiilor de tineret spre desfășurarea unei activități mai interesante, mai atractive pentru copii, mai potrivite vîrstei și înclinațiilor lor.

Discuțiile purtate în plenara lărgită a comitetului orășenesc București au scos la iveală însă și o serie de lipsuri existente în munca organizațiilor de partid din școli în ceea ce privește educarea patriotică, comunistă a elevilor. Astfel de lipsuri există acolo unde organizațiile de partid nu-și exercită rolul de conducător și îndrumător politic, nu antrenează cadrele didactice în activitatea politico-culturală, mulțumindu-se că acestea duc o activitate strict profesională. Așa stau lucrurile, de exemplu, la școlile medii nr. 18, nr. 25, nr. 4. Unele organizații de partid din școli nu discută probleme legate de îmbunătățirea procesului instructiv-educativ, nu se preocupă de ridicarea politico-ideologică a cadrelor didactice, ceea ce face ca activitatea de educare comunistă a elevilor să se desfășoare la un nivel scăzut. În alte locuri organizațiile de partid tind să se substituie conducerii școlii, se ocupă de probleme administrative și neglijează încă munca politico-ideologică.

Din cauză că dăinuiesc asemenea lipsuri, dăinuiesc și o serie de neajunsuri în comportarea elevilor. Au continuat să se constate, în cursul acestui an, întîrzieri de la cursuri, absențe nemotivate, încălcări ale îndatoririlor școlare. Mai sînt elevi care se poartă dezordonat pe coridoare, în recreații, pe stradă, au o ținută neglijentă, manifestă lipsă de grijă față de bunurile obștești, lipsă de respect față de profesori și învățători, față de părinți și de persoanele mai în vîrstă.

Toate acestea impun organizațiilor de partid din școli luarea unor măsuri care să asigure înlăturarea lipsurilor existente. Firește, în această privință trebuie să se pornească de la munca în rîndurile pedagogilor, de la desfășurarea procesului instructiv-educativ. Se știe că mai sînt profesori și învățători care, venind nepregătiți în clasă, sînt exemple negative pentru școlari, determinînd o atitudine de indiferență a acestora față de studiu, față de îndeplinirea îndatoririlor lor. Cunoștințele pe care le au elevii unor asemenea profesori rămîn sărace, schematice, superficiale, vagi. Caietele lor sînt dezordonate, ei scriu neglijent, fără nici un fel de preocupare de ordine și estetică. Așa se comportă, de pildă, elevii unor profesori de la școala nr. 20, de la școala nr. 47, de la școala nr. 66 etc. Alte cadre, așa cum sînt, de exemplu, unii profesori de la școlile nr. 58 sau nr. 61 se mărginesc numai la predarea cunoștințelor, fără a fi de fel preocupați de educația copiilor. Semnificativă în acest sens este atitudinea unei profesoare de la școala de 7 ani nr. 171, care, în momentul cînd i s-a adus la cunoștință că elevul S. Pamfil din clasa ei are o atitudine huliganică față de colocatarii casei unde locuiește, a răspuns că nu o interesează ce face elevul după ce a ieșit din curtea școlii. Din păcate, cadre didactice cu o astfel de mentalitate se mai întîlnesc și în alte școli. Dar ce fel de educator poate fi acela pe care „nu-l interesează ce face elevul după ce a ieșit din curtea școlii"?. E limpede că el nu poate fi un educator bun, un educator în adevăratul înțeles al cuvîntului. Organizațiile de partid din școli trebuie să ia atitudine față de asemenea manifestări, să lămurească tuturor pedagogilor că lor li s-a încredințat sarcina de mare răspundere de a educa oameni înaintați, membri ai societății socialiste și nu numai de a transmite, pur și simplu, cunoștințe, fără a se interesa ce fel de oameni cresc în clasele lor.

Există încă mult formalism în munca diriginților, în organizarea și desfășurarea orelor educative. În educarea elevilor se pune prea puțin accent pe tradițiile revoluționare de luptă și de muncă ale tineretului. De asemenea, se acordă o insuficientă atenție acelor activități instructiv-educative prin care elevii să poată fi educați în spiritul dragostei față de munca fizică și intelectuală, cît și al formării unei atitudini juste față de colectiv și de avutul obștesc.

În vederea lichidării lipsurilor, pentru îmbunătățirea muncii de educare patriotică, comunistă a tineretului școlar, plenara lărgită a comitetului orășenesc București a adoptat o hotărîre prin care se trasează sarcini comitetului executiv al sfatului popular al Capitalei, organizațiilor de partid și de tineret din școli. Îndeplinirea acestor sarcini va duce, negreșit, la un nou avînt în munca de educare comunistă a tinerei generații, va contribui la ridicarea nivelului muncii, la generalizarea experienței pozitive obținute pînă în prezent.

O lucrare necesară școlilor*)

Nu de mult a apărut în librării lucrarea „Muzeul școlar pentru învățămîntul elementar și mediu" de Justin Handrea. Lucrarea își propune să-i sprijine pe pedagogi în confecționarea cu mijloace proprii, cu ajutorul elevilor, a materialului didactic necesar predării științelor naturale, istoriei, geografiei și desenului artistic. Ea nu este însă numai un îndrumător tehnic, ci capătă și o valoare metodică prin faptul că subliniază importanța instructiv-educativă a muncii de confecționare a materialului didactic cu elevii. Într-adevăr, în procesul acestei activități elevii adîncesc și își fixează o sumă de cunoștințe studiate la lecții cu privire la caracterele morfologice ale plantelor, la structura externă și organizarea internă a animalelor, la răspîndirea, mediul de viață și biologia lor, înțeleg diferitele forme de relief, scara de proporție și modul ei de folosire, își concretizează cunoștințele de istorie privind orînduirile sociale, formarea claselor, lupta de clasă etc. În același timp, li se trezesc interesul și dragostea față de cercetarea naturii și, în general, a vieții înconjurătoare, li se dezvoltă deprinderea de a munci organizat.

Indicațiile tehnice existente în lucrarea tov. Handrea sînt clare, precise și ușor de pus în practică. Se dau, de pildă, îndrumări privind colectarea plantelor și întocmirea ierbarelor și se indică o serie de alte metode prin care se pot păstra plantele (uscarea în nisip, conservarea în lichide etc.).

Partea din lucrare care se referă la confecționarea materialului didactic necesar predării zoologiei este cea mai bogată. Se dau indicații variate privind păstrarea pe cale umedă sau uscată a diferiților reprezentanți ai fiecărei clase a regnului animal. De exemplu, sînt indicate trei soluții diferite ce se pot folosi în prelucrarea pieilor de mamifere. Aceasta dă cadrelor didactice posibilitatea să aleagă soluția cea mai accesibilă în condițiile școlii în care se lucrează. Trebuie remarcat ca pozitiv faptul că autorul nu s-a limitat numai la descrierea metodelor de conservare, ci arată și locurile de unde se pot procura mai ușor diferite animale, precum și felul cum pot fi prinse.

Întreaga lucrare ține seama de legătura strînsă care trebuie să fie stabilită între predarea disciplinelor în școală și problemele producției. Acest lucru se remarcă în deosebi în capitolele privitoare la confecționarea materialului didactic necesar predării științelor naturale. Astfel, sînt foarte prețioase pentru profesorii de specialitate indicațiile privind înzestrarea muzeului școlar cu unele colecții care să ajute pe elevi în însușirea bazelor științifice ale producției agricole (profiluri și probe de soluri, colecții de fitopatologie, colecții de mașini, piese și unelte agricole etc.).

Numeroasele ilustrații ce însoțesc lucrarea întregesc textul, dau cititorilor posibilitatea să-și reprezinte mai concret diferitele operații în procesul preparării și conservării materialului didactic.

Din păcate, indicațiile cu privire la confecționarea, colecționarea și păstrarea materialului didactic necesar în predarea istoriei (piese istorice, colecții arheologice, filatelice, cărți poștale ilustrate), a geografiei (hărți, tabele, tablouri, hărți în relief) precum și cu privire la îmbogățirea muzeului școlar cu colecții etnografice și de artă sînt sumare, incomplecte.

În general, rolul muzeului școlar și al materialului cuprins în el este privit static. Nu se prevăd modele care să demonstreze desfășurarea proceselor, a fenomenelor naturii, materiale care pot fi puse în acțiune — diafilme, diapozitive. De asemenea, credem că autorul supra-apreciază rolul muzeului școlar în detrimentul lucrărilor practice cu organismele vii, desfășurate direct în natură.

Fără să contestăm valoarea materialelor didactice care pot fi cuprinse în muzeul școlar, socotim totuși că ele nu pot înlocui materialul viu, necesar în special în predarea științelor naturale. Ni se pare necesar să facem această precizare pentru a sublinia că organizarea muzeului școlar, nu trebuie realizată în dauna altor activități practice, — munca pe terenul școlar experimental, activitatea la colțul naturii vii etc.

Cartea „Muzeul școlar pentru învățămîntul elementar și mediu" este, incontestabil, valoroasă. Sintetizînd experiența de zeci de ani a autorului în privința organizării și înzestrării muzeului școlar, folosind experiența înaintată a școlilor noastre în acest domeniu, precum și literatura de specialitate, cartea tov. Handrea constituie un ajutor real pentru pedagogi.

ECATERINA CSENGERI

*)Justin Handrea: „Muzeul școlar pentru învățămîntul elementar și mediu". Editura de stat didactică și pedagogică, 1957.

Bibliografie

„Revista de Pedagogie" Nr. 5, mai 1957

IN CUPRINS

E. Rozsa: **Cîteva considerații privind lupta împotriva formalismului la elevii de vîrstă școlară mică.**

D. Păcurariu: **Ion Ghica și unele probleme ale învățămîntului.**

L. Bologa: **I. A. Komensky și influența lui asupra școlii românești din Transilvania.**

L. Panait: **Cîteva observații în legătură cu orientarea profesională a elevilor.**

C. Neamțu: **Munca educativă în cadrul taberei de pionieri.**

V. și Fl. Dițuleasa: **Din experiența predării geografiei la clasa a III-a.**

M. D. Gromov: **Unele probleme ale formării gîndirii elevilor.**

I. V. Orghidan: **Activitatea organizațiilor pedagogice progresiste de peste hotare.**

B. Tutoveanu: **Probleme ale realizării învățămîntului politehnic la școlile de 7 ani și medii.**

I. Antohi: **Pe marginea proiectului de prospect pentru istoria pedagogiei în R.P.R.**

A. Foreanu: **Pentru un bun manual de istoria literaturii române pentru clasa a X-a.**

A. Coman: **„Drumul în viață" de F. Vigdorova.**

I. Drăgan: **„Rolul muncii în învățămîntul politehnic".**

N. T.: **Consfătuirea cu șefii secțiilor de învățămînt regionale.**

Informații

Librăria „Cartea prin poștă" din București, strada Biserica Enei nr. 16, raionul Stalin, furnizează cărți pentru biblioteci personale.

Valoarea cărților alese se poate ridica pînă la suma de 500 lei, care va fi achitată în 18 rate lunare prin C.A.R. raionale ale comitetelor sindicale.

Cadrele didactice care doresc să comande cărți pe cont propriu, în afara împrumutului acordat de C.A.R., se pot, de asemenea, adresa acestei librării.

Pentru aceste comenzi, plata se va face la primirea coletului de cărți.

★

La comisariatele militare raionale (oraș) se fac înscrieri pentru concursurile de admitere în clasa a VIII-a la liceele militare.

Se primesc candidați care posedă certificat de absolvire a 7 clase elementare.

Înscrierile se fac pînă în ziua de 28 iunie 1957, iar examenele de admitere încep în ziua de 15 iulie 1957.

Se va da examen la următoarele discipline, din materia claselor a V-a, a VI-a și a VII-a:

— limba și literatura română (scris și oral);

— aritmetica, algebra și geometria (scris și oral).

Pentru alte detalii, doritorii se vor adresa la comisariatul militar de raion (oraș) respectiv, care le va da toate lămuririle necesare.

Sesiunea științifică a Institutului pedagogic din București

Alături de experiența înaintată a celor mai buni învățători și profesori, a cărei generalizare contribuie nemijlocit la îmbunătățirea învățămîntului nostru, un aport tot mai însemnat la ridicarea nivelului muncii instructiv-educative îl constituie activitatea de cercetare științifică în acest domeniu. Acest lucru l-au dovedit din plin prima sesiune a lecturilor pedagogice, sesiunea din această primăvară a Institutului de științe pedagogice, ca și recenta sesiune științifică a cadrelor didactice de la Institutul pedagogic din București.

Sesiunea s-a deschis cu o comunicare prezentată de conf. univ. Emil Boldan, directorul Institutului, în care a fost trecută în revistă activitatea științifică desfășurată de cadrele institutului în anul 1956. În continuare, conf. univ. Boris Cazacu a prezentat lucrarea intitulată „Despre obiectul și metodele de studiere a limbii literare", iar conf. univ. Otto Schechter a vorbit despre „Principiile educației conform cu natura la Komensky, Rousseau și Pestalozzi".

În subsecțiile sesiunii — de pedagogie-psihologie, de limbă și literatură, de istorie, de matematică-fizică, de științe naturale și de geografie — s-au prezentat lucrări interesante atît prin tematica lor, cît și prin felul personal, original, în care au fost dezbătute unele probleme, prin bogatul material documentar ce a stat la baza alcătuirii lor.

Sesiunea a arătat că tematica activității științifice desfășurate în Institut în anul 1956 a ținut seama atît de necesitatea rezolvării anumitor probleme actuale ale științei, cît și de necesitatea de a lega cercetările științifice de nevoile practice ale învățămîntului. Tocmai acest lucru a orientat catedrele de pedagogie, de limba română, de matematică și de fizică spre cercetarea unor teme legate strîns de problemele procesului de învățămînt. De exemplu, la catedra de pedagogie s-au pregătit, printre altele, lucrări ca „Repetarea materiei la limba română în clasele I-IV" (conf. univ. Ion Berca), „Probleme de educație prin muncă a preșcolarului" (conf. univ. Dora Gitlan), la catedra de limba română lucrările „Sinonimia gramaticală" (asistent Gh. Poalelungi), „Precizări în legătura cu delimitarea subiectului în propoziție" (asist. L. Iacob), iar la cea de matematică lucrarea „Istoria învățămîntului matematic" (conf. univ. A. Hollinger) etc.

Unele lucrări întocmite de cadrele de la catedra de literatură română au avut ca obiectiv reconsiderarea și revalorificarea moștenirii literare clasice sau cercetarea creațiilor scriitorilor noștri contemporani. Pot fi citate, în această privință, lucrările: „Un fabulist modern: Marcel Breslașu" (conf. univ. E. Boldan) și „Caracterul realist al poeziei lui O. Goga" (asist. I. Bălan).

De asemenea, unele lucrări întocmite de cadrele didactice de la catedrele de științe naturale și de geografie au tins să aducă contribuții la cunoașterea patriei noastre, la dezvoltarea agriculturii și la valorificarea bogățiilor țării. Printre acestea se numără lucrările „Unele rezultate ale culturii tomatelor la Sinaia în anii 1954-1956" (colectivul condus de conf. univ. O. Munteanu), „Perspectivele agriculturii din raionul Jimbolia" (lector M. Mihalcea), „Drenarea apelor din zona inundabilă a raionului Sîn Nicolaul Mare" (lector M. Nistor).

Comisia de coordonare a activității științifice, condusă de conf. univ. Boris Cazacu și alcătuită din tovarășii S. Flexi, decanul Facultății de Matematică-Fizică, conf. univ. Letiția Lăzărescu, conf. univ. O. Schechter, conf. univ. C. Moruzzi, conf. univ. C. Bogoescu și conf. univ. N. Hangea s-a întrunit periodic, urmărind îndeaproape felul cum se desfășoară activitatea științifică a cadrelor didactice. Aceeași atenție au acordat-o muncii științifice directorul Institutului, decanii facultăților, șefii de catedre, consiliul științific al Institutului, precum și organizația de partid și organizația sindicală, care s-au interesat de mersul lucrărilor și au creat condițiile necesare bunei desfășurări a activității de cercetare.

Un stimulent puternic în această direcție l-au constituit premierea de către consiliul științific a unor tovarăși pentru activitatea lor de cercetare, precum și grija conducerii Institutului și a conf. univ. Vlad Bănățeanu, secretarul consiliului științific, pentru publicarea lucrărilor prezentate în sesiunile anterioare. De curînd a apărut și un buletin al Institutului, intitulat „Materiale ale sesiunii științifice pe anul 1956 a Institutului pedagogic din București", în care s-au publicat o parte din comunicările din domeniul științelor sociale.

Este pozitiv faptul că la sesiune au participat în număr mare cadrele tinere ale Institutului — lectori, asistenți, preparatori. Aceasta este o dovadă grăitoare a grijii pe care o arată Institutul antrenării, îndrumării și stimulării în activitatea științifică a tinerelor cadre didactice.

Trebuie menționat că, pe lîngă munca științifică ce s-a făcut cunoscută cu prilejul acestei sesiuni științifice, mulți dintre membrii catedrelor au desfășurat o frumoasă activitate și prin colaborări la diferite periodice sau reviste de specialitate. Numele tovarășilor Emil Boldan, B. Cazacu, Mitu Grosu, A. Martin, Ovidiu Drimba, Gh. Poalelungi, I. Berca, O. Schechter, A. Hollinger etc. pot fi citite adesea în paginile unor publicații ca „Studii și cercetări lingvistice", „Viața românească", „Revista de pedagogie" sau pe copertele studiilor editate de „E.S.P.L.A.", „Editura Tineretului" etc. Totodată, cadrele didactice țin o strînsă legătură cu diferitele institute de cercetări științifice, cu catedrele de la diferite facultăți ale Universității „C. I. Parhon".

Toate acestea arată că în cadrul Institutului munca științifică se desfășoară cu rezultate deajuns de bune. Există însă, pentru aceasta, posibilități încă și mai largi, care nu sînt încă pe deplin folosite. O parte din cadrele didactice continuă să nu participe la activitatea de cercetare. Unii tovarăși s-au orientat greșit în stabilirea temelor, alegîndu-și subiecte prea vaste, care cer o experiență mult mai largă. Alții au abandonat cu ușurință temele planificate și le-au înlocuit în timpul anului cu altele, care nu au putut fi terminate la timp. În sfîrșit, unii și-au ales anumite teme fără a cerceta în prealabil dacă pot avea sau nu materialul documentar necesar.

Deși scad din valoarea muncii de cercetare a cadrelor Institutului, aceste lipsuri, neîind precumpănitoare, nu sînt caracteristice activității științifice din Institut.

În ansamblu, sesiunea științifică a cadrelor didactice de la Institutul pedagogic din București a arătat că munca de cercetare în acest domeniu, îndrumată cu pricepere, poate aduce o contribuție de seamă nu numai la îmbunătățirea pregătirii de specialitate a celor ce o desfășoară, ci și — așa cum arătam la început — la ridicarea nivelului învățămîntului nostru.

In preajma examenelor

PREGĂTIRI

Cunoştinţele se consolidează şi se adîncesc

Îi pregătesc pe elevii mei din clasa a X-a pentru examenul de maturitate. Am la dispoziţie pentru obiectul meu — fizica — patru ore săptămînal. Am chibzuit mult asupra felului cum să folosesc mai bine aceste ore şi am ajuns la concluzia că voi obţine rezultatele dorite dacă voi folosi două ore în fiecare săptămînă pentru expunerea pe scurt, sintetică, a cuprinsului unor capitole din cursurile de fizică studiate în clasele a VIII-a şi a IX-a şi celelalte două ore pentru discuţii asupra materialului predat la lecţiile anterioare şi rezolvarea unor probleme care dau elevilor posibilitatea de a stabili o legătură strînsă între cunoştinţele căpătate din diferite capitole ale fizicii. De altfel, grija de a lega cunoştinţele pe care le-au dobîndit elevii în ultimul an de acele din anii precedenţi stă şi la baza întrebărilor pe care le pun elevilor în vederea recapitulării.

Acord atenţie în primul rînd recapitulării materiei parcurse în clasele a VIII-a şi a IX-a, deoarece cunoştinţele studiate în acest an sînt proaspete în mintea elevilor — şi mai mult, consolidate cu prilejul recapitulării finale. Aceasta nu înseamnă, bineînţeles, că ori de cîte ori se iveşte prilejul nu leg cunoştinţele din clasa a X-a de cele din anii precedenţi.

Iată cum mi-am împărţit întreaga materie pentru lecţiile de recapitulare:

La prima lecţie, cu privire la studiul mişcărilor, am insistat în mod deosebit asupra noţiunii de viteză şi de acceleraţie. Luînd ca bază acceleraţia ($a = 0$, $a = const.$), am clasificat mişcările în uniforme şi uniform variate. Am putut acorda acum o atenţie mai mare reprezentărilor grafice în legătură cu studiul mişcărilor, dat fiind că elevii şi-au însuşit, la lecţiile de matematică, cunoştinţe în legătură cu funcţiile şi reprezentarea lor. De asemenea, am putut să rezolv mai uşor probleme care se bazează pe ecuaţii de gradul II.

La a doua lecţie am insistat asupra înţelegerii celor trei legi ale dinamicii. Am scos în evidenţă faptul că acestea reprezintă cantitativ ace-

LA FIZICĂ

laşi proces mecanic: mişcarea unui corp şi schimbarea vitezei lui sub acţiunea forţelor exterioare. Le-am reamintit elevilor că ele apar simultan în diferite fenomene în natură, dar că noi le studiem separat numai pentru a le putea înţelege mai uşor. Această clarificare i-a ajutat pe elevi să-şi explice mai uşor unele fenomene complexe din natură sau procese tehnice, precum şi să rezolve unele probleme. In acelaşi fel le-am reamintit şi cunoştinţele despre sistemele de unităţi de măsură. Am alcătuit un tabel general al mărimilor fizice, indicînd simbolurile unităţilor lor de măsură şi relaţiile dintre aceste unităţi. Am avut astfel prilejul să fac o legătură între unităţile mecanice, calorice şi electrice, care au fost studiate treptat în clase diferite.

Lecţia următoare a fost dedicată recapitulării cunoştinţelor referitoare la lucrul mecanic, putere şi energie mecanică. Am dat expresia generală a lucrului mecanic în cazul cînd direcţia forţei nu coincide cu direcţia deplasării, folosind acum şi funcţiile trigonometrice, pe care elevii nu le cunoşteau atunci cînd au studiat această chestiune în clasa a VIII-a. Cunoscînd şi celelalte forme de energie, elevii au putut înţelege mai uşor acum că energia mecanică este suma dintre energia cinetică şi cea potenţială. Legea conservării energiei am ilustrat-o prin alte exemple decît cele date în clasa a VIII-a, făcînd o legătură şi cu materia studiată în clasa a X-a la electricitate. Aşa, de pildă, am analizat cu elevii transformările de energie care au loc într-o hidrocentrală, într-o termocentrală, într-o centrală atomică etc., conservarea energiei la fiecare din mecanismele simple pe care le-am studiat (pîrghii, scripeţi, plan înclinat, şurub etc), pe maşini de uz general (maşina de cusut, bicicleta), sau pe unele maşini-unelte pe care ei le-au văzut cu prilejul unor vizite în întreprinderi şi ateliere.

In recapitularea hidro şi aerostaticii, care a constituit tema unei alte lecţii, le-am reamintit elevilor proprietăţile fluidelor pe care se întemeiază cele două legi de bază ale staticii fluidelor — legea lui Pascal şi legea lui Arhimede.

In lecţiile următoare voi recapitula căldura, insistînd îndeosebi asupra faptului că aceasta este o formă de energie care se poate măsura şi se poate transforma în lucru mecanic şi invers. Cu acest prilej le voi reaminti elevilor faptul că legea transformării şi conservării energiei este o lege de bază în natură.

Voi dedica o lecţie specială studiului dilatării corpurilor şi voi recapitula cu elevii cunoştinţele privitoare la explicaţia cinetico-moleculară a fenomenului de dilatare, reamintindu-le că forţele moleculare care iau naştere în cazul dilatării au valori mari şi sînt folosite în tehnică la producerea de lucru mecanic, la motoarele termice etc.

Schimbarea stărilor de agregare va constitui şi ea tema unei lecţii speciale. Comparînd proprietăţile vaporilor nesaturaţi şi saturaţi cu cele ale gazelor, elevii vor putea să-şi dea seama de ce la anumite maşini se foloseşte presiunea vaporilor, iar la altele presiunea gazelor.

In ultima lecţie voi recapitula cu elevii cunoştinţele referitoare la motoare termice ajutîndu-i să reţină îndeosebi principiul pe care se bazează funcţionarea maşinilor termice.

Şi în recapitularea problemelor teoretice, ca şi în rezolvarea problemelor, caut să folosesc pe larg cunoştinţele pe care le-au căpătat elevii cu prilejul vizitelor pe care le-au făcut în timpul anului la Muzeul tehnic şi în întreprinderi.

Bază pregătirii elevilor rămîne studiul lor individual, pe care îl urmăresc cu o grijă deosebită. La fiecare lecţie le indic elevilor paragrafele din manual pe care trebuie să le repete, arătîndu-le care sînt problemele esenţiale ce trebuie reţinute şi care sînt amănuntele ce pot fi lăsate la o parte.

ANGELA NEGULESCU
profesoară la şcoala medie nr. 15 din Bucureşti

Dragoste de patrie

Sădită adînc în inimile elevilor prin întreaga activitate din şcoli, dragostea lor de patrie se dovedeşte prin fapte. Ei vor să vadă fiecare colţişor al ţării noastre mereu mai frumos, mai îmbietor.

In aceste zile de sfîrşit de an şcolar, muncind cu însufleţire în cadrul acţiunilor obşteşti, elevii îşi dăruiesc cu drag forţele lor pentru înfrumuseţarea satelor şi oraşelor.

Pretutindeni unde munca a început, domnesc voioşia şi animaţia caracteristice tineretului. Elevii se întrec pentru amenajarea de spaţii verzi, pentru înfrumuseţarea curţilor şi grădinilor din preajma şcolilor, pentru amenajarea bazelor sportive etc.

Din numeroase colţuri ale ţării ne-au şi sosit veşti îmbucurătoare în această privinţă:

Elevii claselor a V-a şi a VI-a de la şcoala elementară nr. 80 din Bucureşti au pornit cu hotărîre la muncă în vederea amenajării unui teren sportiv pe care l-au terminat zilele trecute.

Pionierii şi şcolarii din oraşul Deva au hotărît ca, prin muncă voluntară, să facă din parcul casei pionierilor din localitate un loc plăcut, odihnitor şi recreativ. Pentru aceasta ei mai au de efectuat ultimele lucrări de amenajare. Elevii din Deva vor reuşi să dea locuitorilor din acest oraş un nou parc cu alei luminoase şi atrăgătoare, împodobite cu flori de diferite culori.

Terenul viran din apropierea şcolii medii nr. 2 din Piteşti este pe cale de a fi transformat de către elevele claselor a V-a şi a VI-a de la această şcoală într-un lot experimental.

Nici elevii clasei a VII-a de la o şcoală de 7 ani din Rîmnicu Vîlcea nu s-au lăsat mai prejos decît colegii lor din alte colţuri ale ţării. Ei lucrează la amenajarea parcului „Zăvoi" din localitate. Dar nu se mulţumesc numai cu atît. Doresc să aibă şi un stadion. Şi, dacă vor fi consecvenţi în hotărîrea lor, rezultatele nu se vor lăsa prea mult aşteptate.

CERC PLASTIC

Membrii cercului plastic al case pionierilor din Rădăuţi în faţa şevaletelor.

În vizită la muncitori

Nu sînt nici în clasă şi nici nu le vorbeşte profesoara lor. Totuşi elevele claselor a IX-a ale şcolii medii nr. 2 din Piteşti sînt mai atente ca oricînd. Mai atente decît la multe lecţii. Şi nu e de mirare — căci acum se află într-un laborator imens — fabrica textilă „11 Iunie".

La început, zgomotul maşinilor le-a stînjenit şi le-a intimidat puţin, dar cînd tovarăşul inginer Nicolae Olescu a început să le vorbească s-au liniştit. Acum sînt numai ochi şi urechi, să nu scape nimic din ceea ce văd şi aud despre secţia de preparaţii, despre maşina de bobinat. Foarte interesant: maşina aceasta complicată, care umple cît ai clipi sute de bobine, se bazează pe îmbinarea mişcării rectilinii cu mişcarea de rotaţie, despre care au învăţat atîtea la şcoală.

Nici n-a apucat tovarăşul Olescu să-şi termine explicaţia despre maşinile de bobinat, că Vasilica Stănciulescu şi Cornelia Cerkasov din clasa a IX-a „A" au şi observat că una dintre maşini se deosebeşte de celelalte.

— Da, e o maşină nouă de bobinat, dar aveţi răbdare... Şi tovarăşul Olescu le explică amănunţit în ce constă deosebirea şi, totodată, superioritatea acestei maşini care dă un randament sporit.

Ringurile, maşinile de canetat şi urzitoarele le-au lămurit cum se poate ajunge de la bobinele de cîţiva centimetri la sulurile care dau pînza lată de 1—1,40 m.

După ce au văzut maşina de încleiat, fetele au ajuns însfîrşit la ţesătorie. N-au putut rezista ispitei de a vedea de aproape, de a pipăi războaiele care mergeau singure, cu suveicile lor vrăjite şi steguleţele vesele ale fruntaşelor în producţie — şi s-au împrăştiat printre maşini chiar fără voia tovarăşului inginer. Atenţia cu care urmăreau ţesătoarele războaiele, îndemînarea cu care prindeau şi legau firele rupte, iuţeala cu care schimbau ţeava în suveică şi netezeau firele şi chiar pînza care se înfăşura încet pe sul le-au fermecat pînă într-atît că nu le mai venea să plece. Rodica Vişineanu şi Măndica Ioana dintr-a IX-a „C" au aflat de la fruntaşele Safta Stanciu şi Gheorghiţa Negoi multe lucruri interesante. Ele le-au povestit despre munca lor, despre metodele înaintate de lucru, pe care le-au învăţat de la muncitoarele sovietice şi datorită cărora au depăşit planul în fiecare lună cu cîte 25—30 la sută.

După popasul îndelungat la secţia de ţesătorie, elevele au ţinut neapărat să viziteze şi vopsitoria: doar învăţaseră la şcoală şi despre coloranţi şi le interesa să vadă cum se aplică în practică cunoştinţele pe care şi le-au însuşit. Muncitorii Nicolae Enache şi Gheorghe Vişan le-au explicat cu multă bunăvoinţă cum funcţionează jiggerul — una dintre cele mai complexe maşini, care vopseşte, întinde şi fixează lăţimea pînzei, uscînd-o şi nivelînd-o totodată.

Nici la vizitarea secţiilor de finisare n-au renunţat elevele şi nu s-au declarat satisfăcute decît atunci cînd au văzut cum baloturile de pînză albită, cu dungi şi în carouri, erau puse în maşină pentru a lua drumul spre magazine.

Frumoasă şi plină de învăţăminte a fost vizita elevelor la fabrica „11 Iunie". La fel ca şi celelalte vizite făcute acum la uzina metalurgică din Cîmpulung, la uzina electrică din Schitu Goleşti şi la fel ca excursia lungă, de zece zile, în care pleacă pentru a cunoaşte frumuseţile patriei.

AURELIA TOMESCU

Discuţii despre trecutul şi prezentul patriei

Elevii şcolilor din oraşul Constanţa trăiesc cu intensitate emoţiile sfîrşitului de an şcolar. In timp ce elevii clasei a IV-a sînt în plină desfăşurare a examenelor, cei din clasele a VII-a şi a X-a se pregătesc cu intensitate pentru ele.

In toată această perioadă elevii folosesc din plin sprijinul profesorilor, participînd la cursurile de pregătire organizate în cadrul fiecărei şcoli. M-am aflat printre ei la cîteva ore de pregătire pentru examenele de istorie şi constituţie şi mi-am putut da seama o dată mai mult că tineretul din şcoli dovedeşte multă dragoste pentru trecutul de luptă al poporului, pentru cauza construirii socialismului în patria noastră.

LA ISTORIE ŞI CONSTITUŢIE

La şcoala de 7 ani nr. 2 cu limba de predare turcă din Constanţa, absolvenţii clasei a VII-a, sub îndrumarea profesorului Selin Rasim, au discutat despre lupta ţăranilor romîni împotriva exploatării. După ce elevul Ibram Nuredin a caracterizat orînduirea feudală, arătînd care era situaţia ţăranilor iobagi în comparaţie cu cea a sclavilor, colega lui, Hagi Seit Sabrie, a vorbit despre formele luptei de clasă în această orînduire.

Intervenţia profesorului, care a cerut elevilor să ilustreze modul cum se oglindeşte în folclor lupta de clasă a ţăranilor iobagi, a adus în discuţie elemente noi. Cele spuse de elevi despre lupta haiducilor şi despre baladele populare au stabilit astfel o interesantă corelaţie între cunoştinţele lor de istorie şi cele de lectură literară.

In cele două lecţii de recapitulare care le-au mai rămas pînă la examene, elevii clasei a VII-a vor discuta temele „Lupta ţărilor romîne pentru independenţa naţională" şi „Lupta clasei muncitoare, sub conducerea partidului, împotriva regimului burghezo-moşieresc". Aşa cum se poate vedea de pe acum, ei se vor prezenta la examene bine pregătiţi, putînd face faţă cu succes cerinţelor comisiei.

Nu putem şti, însă, cum se vor prezenta la examenul de istorie absolvenţele clasei a X-a „A" de la şcoala medie nr. 2, căci din cele 40 de eleve cîte sînt în această clasă au fost prezente la ora de pregătire la care am asistat numai 11, adică aproximativ 25 la sută. Desigur că o bună parte din răspunderea acestei situaţii revine conducerii şcolii, dirigintei şi profesoarei de istorie, care ar fi trebuit să se ocupe într-o măsură mult mai mare de antrenarea elevelor la pregătirea în vederea examenului. Faptul că aceasta nu s-a făcut este cu atît mai surprinzător cu cît profesoara clasei — tov. Clementina Ciocan — ştie să organizeze cu pricepere lecţiile de recapitulare, iar elevele prezente la aceste lecţii dovedesc un interes real pentru studiul istoriei.

Cu toată bogăţia de amănunte, care poate uneori dăuna prezentării sintetice a materiei, tov. Ciocan a condus bine discuţiile asupra problemelor transformării socialiste a agriculturii în ţara noastră. Discuţiile purtate s-au referit la documentele elaborate de partid, îndeosebi la rezoluţiile plenarelor C.C. al P.M.R. din martie 1949 şi din decembrie 1956 şi au arătat că elevele cunosc aceste documente şi însemnătatea lor.

Cunoştinţe temeinice dovedesc elevii şi în recapitularea constituţiei.

Recapitularea este şi un prilej de educare a elevilor

Pregătirea la limba maternă a absolvenţilor clasei a X-a de la şcoala medie nr. 7 cu limba de predare maghiară din Cluj se desfăşoară în cadrul unor ore de consultaţii colective şi individuale.

Atenţia principală se acordă recapitulării cunoştinţelor de istorie literară, pentru tratarea cărora profesorii au stabilit teme sintetice, alese astfel încît să cuprindă problemele esenţiale ale materiei studiate de elevi în ultimii trei ani de şcoală. Iată cîteva dintre aceste teme: „Literatura luptei de eliberare împotriva cotropitorilor turci şi germani". „Literatura anului revoluţionar 1848 şi ecourile acestei revoluţii în literatura posterioară". „Demascarea regimului burghezo-moşieresc în literatura maghiară de la sfîrşitul secolului al XIX-lea şi în primele decenii ale secolului al XX-lea". „Lupta clasei muncitoare ca sursă de inspiraţie în poezia maghiară din R.P.R.". „Ideea înfrăţirii naţionalităţilor conlocuitoare în literatura maghiară din R.P.R. înainte şi după eliberare". „Oglindirea construirii socialismului în literatura maghiară din R.P.R." etc

LA LIMBA MATERNĂ

După cum se vede, în cadrul pregătirii pentru examen s-a pus un accent deosebit pe faptul că cele două popoare care construiesc astăzi cot la cot socialismul au luptat şi în trecut împreună pentru libertatea lor.

Se ştie că în decursul ultimilor ani s-au obţinut rezultate importante în domeniul cercetărilor istorice şi literare referitoare la relaţiile dintre romîni şi unguri în decursul secolelor. Acum, cu prilejul recapitulării materiei în vederea examenelor, rezultatele acestor cercetări pot fi comunicate şi elevilor, îmbogăţindu-se astfel cunoştinţele însuşite de ei în anii anteriori. De pildă, în tratarea subiectului „Literatura populară privitoare la luptele de eliberare conduse de Rakoczi" elevii au fost informaţi în timpul anilor de studiu că la aceste lupte au participat şi iobagii romîni, fără însă a se putea cita vre-un exemplu din folclorul romînesc care să susţină această afirmaţie. De curînd a apărut o antologie a literaturii populare din această perioadă care, în afară de creaţiile literare ungureşti, cuprinde o serie întreagă de opere din folclorul romînesc al epocii. Cunoaşterea lor de către elevi contribuie la completarea şi concretizarea cunoştinţelor acestora asupra legăturilor strînse dintre romîni şi maghiari, asupra luptei lor comune împotriva asupritorilor.

Discutarea operei unui scriitor în cadrul orelor de recapitulare se desfăşoară pe baza următoarelor criterii: privire generală asupra epocii în care a trăit şi activat scriitorul, fazele cele mai importante ale vieţii sale, care au determinat în mod decisiv dezvoltarea activităţii lui, conţinutul de idei şi forma artistică a celor mai importante opere ale scriitorului, locul lui în evoluţia literaturii. Profesorii se străduiesc să-i facă pe elevi nu numai să reţină cunoştinţele privitoare la scriitori şi opere, ci şi să-i ajute să înţeleagă valoarea artistică a acestora, să le dezvolte dragostea pentru literatură, capacitatea de a încerca emoţii estetice, de a pătrunde mesajul ideologic şi artistic al unei opere literare.

In modul acesta, pregătirea pentru examene a absolvenţilor clasei a X-a a şcolii medii nr. 7 cu limba de predare maghiară din Cluj contribuie atît la recapitularea complectarea şi sistematizarea cunoştinţelor cît şi la întărirea educaţiei patriotice şi internaţionaliste a elevilor, la dezvoltarea educaţiei lor estetice.

Prof. MIKLOS FEJÉR

Spectacol pentru oamenii muncii

Auzisem că elevele şcolii nr. 10 „Zoia Kosmodemianskaia" din Bucureşti se pregătesc să prezinte un program artistic în faţa muncitorilor de la uzinele 23 August. „Iată un lucru frumos — mi-am spus. Au făcut practică aici tot anul şi acum, la încheierea activităţii, vor să-i răsplătească, aşa cum pot, pe cei de la care au învăţat atîtea".

Fetele s-au gîndit, însă, că nu-i deajuns să vină la fabrică oricum, cu un program oarecare, alcătuit în grabă. „Muncitorii aşteaptă de la noi un spectacol adevărat — şi-au zis ele — oare nu vom fi în stare să-l pregătim?"

Şi iată: s-a văzut că au fost în stare. Au montat — bineînţeles, cu ajutorul profesoarelor — opereta lui Flechtenmacher „Baba Hîrca". Şi au jucat atît de bine, încît spectatorii lor s-au înveselit grozav pe seama Babei Hîrca, ale cărei vrăjitorii şi vicleşuguri se destrămau, s-au simţit atraşi de isteţul Chiosa, ţigan simplu şi cinstit, au fost îngrijoraţi de soarta frumoasei Viorica şi au dorit din toată inima s-o îndrăgească un flăcău chipeş care s-o scape de bătrînul şi uriciosul bogătaş Bîrzu.

Voioşia cu care elevele au venit în uzină ca să le facă o seară plăcută acestor oameni dragi, cu palmele bătătorite de muncă, le-a însufleţit pe artistele noastre în tot timpul jocului. Neliniştite în culise, extrem de atente pe scenă, li se părea totuşi că n-au făcut tot ce au putut. Ropotele aplauzelor, cuvintele calde de mulţumire ale directorului uzinei şi ale muncitorilor le-au convins pe deplin, pînă la sfîrşit, că au jucat bine.

Au plecat din uzină după spectacol ostenite, dar cu inimile pline de bucurie.

T. A.

CREAŢIA ARTISTICĂ a pedagogilor

Zilele acestea, s-a deschis în Palatul culturii din oraşul Cluj expoziţia secţiei de artă plastică a comitetului sindical orăşenesc al muncitorilor din învăţămînt.

Profesorii A. Bodnár, I. Brosz, L. Buday, V. Constantinescu, Z. Gedeon, L. Munteanu, A. Pop, M. Váczi au expus picturi în ulei, schiţe în creion, acuarele, desene în cărbune, gravuri în aramă, celuloid, linoleum. Prof. G. Vämser a expus schiţe şi proiecte pentru covoare secuieşti, ilustraţii pentru studii etnografice etc.

Expoziţia prezintă o mare varietate tematică, fiind inspirate din arta populară, din viaţa nouă a patriei noastre.

Expoziţia a trezit un interes deosebit în rîndul amatorilor de artă din oraşul Cluj.

Prof. EMERIC PAPP

Două acţiuni însemnate

In ultima jumătate a acestui an şcolar, Ministerul Învăţămîntului şi Culturii a luat o serie de măsuri importante cu privire la activitatea de educaţie fizică în şcoli, măsuri menite să ducă la o puternică înviorare a acestei activităţi, aşa ca tineretul din şcoli să fie mai bine dezvoltat din punct de vedere fizic, mai sănătos, mai vioi şi, prin aceasta, mai apt pentru a-şi însuşi cunoştinţele teoretice şi practice.

Traducînd în viaţă măsurile indicate de minister, numeroase comitete executive ale sfaturilor populare, prin secţiile de învăţămînt şi cultură au organizat acţiuni concrete pentru a determina buna desfăşurare a activităţii de educaţie fizică. De pildă, în raioanele Gheorghieni, Sebeş, Ceacova etc. a fost sprijinită activitatea cercurilor pedagogice ale profesorilor de educaţie fizică, s-a controlat şi analizat munca de educaţie fizică în şcoli, s-a asigurat îmbunătăţirea bazei materiale necesare acestei activităţi, s-au luat măsuri ca orele de educaţie fizică, în special la şcolile de 7 ani, să fie date unui singur profesor, pentru ca acesa să poată răspunde de pregătirea fizică a elevilor şi de organizarea activităţii sportive

Merită de asemenea să fie subliniate acţiunile organizate în ultima vreme pe linie sportivă şcolară în Capitală.

O frumoasă mărturie a activităţii sportive a elevilor din Capitală a constituit-o serbarea artistico-sportivă ce s-a desfăşurat de curînd la Arenele Libertăţii, în cinstea celui de al VI-lea Festival al tineretului. La această serbare au evoluat echipe de băieţi şi fete din şcolile de 7 ani şi din şcolile medii, prezentînd gimnastică sportivă, gimnastică artistică, piramide, dansuri populare româneşti şi ale naţionalităţilor conlocuitoare.

Serbarea s-a încheiat cu un tablou ce simboliza înfrăţirea tineretului romîn cu tineretul naţionalităţilor conlocuitoare.

Nivelul tehnic înalt al execuţiei, frumuseţea şi armonia mişcărilor au constituit o adevărată desfătare a miilor de părinţi şi cadre didactice care au participat la serbare. Trebuie subliniată contribuţia pe care au adus-o la succesul acestei serbări tovarăşa Georgeta Sîrbulescu, inspector pentru educaţia fizică, ca şi profesorii Dan Popescu, Elvira Chivulescu, Elena Busuioc şi Marieta Buzea.

Zilele trecute a avut loc şi o altă manifestare sportivă a elevilor din Capitală. Pe Stadionul Tineretului s-a desfăşurat etapa pe regiune a campionatului republican şcolar de atletism, la care au participat circa 300 elevi şi eleve. Bine organizat din punct de vedere tehnic, acest campionat a dat tineretului prilejul să se afirme, să demonstreze calităţile sale fizice şi morale şi să culeagă victorii bine meritate. Prin modul de prezentare şi prin rezultatele obţinute, s-au remarcat elevele şcolii medii nr. 22 „Gheorghe Lazăr", conduse de profesoara Angela Filip, elevi şcolii cu limba de predare rusă, conduşi de profesorul Ştefan Bujor şi elevii şcolii medii nr. 7 „I. L. Caragiale", conduşi de profesorul Camil Mortun. De asemenea, au obţinut frumoase performanţe elevi ai şcolilor medii nr. 2, nr. 11 şi nr. 12.

Rezultatele campionatului ar fi putut să fie şi mai bune dacă s-ar fi respectat cu strictete prevederile regulamentului. Unele şcoli, însă, au încălcat acest regulament, ceea ce, cum era şi de aşteptat, a provocat o serie de tulburări în desfăşurarea competiţiilor. De pildă, şcoala medie nr. 4 a introdus în concurs pe elevul Bălăceanu Şerban, care nu frecventează cursurile de zi ale şcolii. S-au produs încălcări ale regulamentului chiar şi din partea unor organe de îndrumare şi control, ceea ce este şi mai grav. De exemplu, raionul 1 Mai a prezentat o ştafetă formată prin selecţionarea celor mai buni elevi ai şcolilor din raion, în loc să prezinte ştafeta şcolii care a cîştigat primul loc la etapa raională. Pe viitor asemenea greşeli trebuie înlăturate, pentru ca fiecare campionat să se desfăşoare în cele mai bune condiţii. Totodată, este necesar ca directorii şcolilor să acorde şi ei mai multă atenţie campionatelor la care participă elevii din şcolile respective, să urmărească personal modul cum se prezintă aceştia în cadrul campionatelor.

O măsură care va contribui la buna pregătire sportivă a elevilor din şcolile Capitalei o constituie semicantonamentul organizat prin grija secţiei de învăţămînt a sfatului popular al Capitalei şi a C. C. F. S. La acest semicantonament participă 26 de elevi, atleţi fruntaşi, care vor reprezenta Capitala în finala campionatului republican şcolar de atletism de la Timişoara. Ei desfăşoară aici un antrenament metodic unitar, la un nivel tehnic superior, avînd condiţii corespunzătoare cerinţelor. Ar fi bine ca şi în alte centre unde există un număr mare de elevi sportivi fruntaşi să se organizeze asemenea cantonamente.

Pentru ca activitatea de educaţie fizică din şcoli să se îmbunătăţească mereu, pentru ca ea să contribuie din ce în ce mai mult la dezvoltarea armonioasă fizică şi intelectuală a tineretului, trebuie ca profesorii de specialitate, directorii şcolilor, organele de îndrumare şi control ale comitetelor executive să le acorde o şi mai mare atenţie, s-o sprijine cu şi mai multă convingere, să o socotească, aşa cum este şi firesc, un mijloc important de educare a elevilor.

Cele cîteva acţiuni arătate mai sus reprezintă numai o parte din activitatea ce se desfăşoară în şcoli pe linia educaţiei fizice. Acestea să constituie un stimulent pentru toate comitetele executive ale sfaturilor populare care au datoria de a organiza şi dezvolta asemenea acţiuni pe baza unui plan anual, în cadrul căruia problema educaţiei fizice a tineretului să ocupe un loc important alături de celelalte preocupări ale şcolii. Să-i obişnuim pe elevii noştri să practice atletismul, înotul, canotajul şi jocurile sportive, să-i ajutăm să devină oameni călîţi, puternici, multilateral dezvoltaţi, care să se bucure de viaţă şi să poată munci cu folos pentru binele patriei.

M. IONESCU
din Direcţia educaţiei fizice şcolare

Oamenii de știință avertizează

Oamenii de știință, profesori cu renume mondial din toate țările lumii, continuă să ia atitudine fermă împotriva experimentării armelor nucleare, avertizînd cu argumente științifice convingătoare asupra primejdiei pe care o constituie această experimentare pentru omenire.

Marcel Prenant, cunoscut biolog francez, profesor la Sorbona, a declarat că guvernele care au refuzat să înceteze exploziile experimentale sînt guverne criminale. Omenirea nu se mai poate lipsi de energia atomică folosită în scopuri pașnice, dar poate foarte bine să existe fără bombe de hidrogen, a subliniat prof. Prenant. Toți oamenii care privesc cu îngrijorare în viitor trebuie să sprijine apelul savanților și oamenilor de stat lucizi, precum și propunerile Uniunii Sovietice de a se opri experiențele cu armele nucleare.

Profesorul Li Su-Kwen, geolog din R.P Chineză, vicepreședinte al Academiei de Științe a R.P. Chineze, s-a referit la efectele dăunătoare ale stronțiului radioactiv asupra organismului omenesc. El a subliniat că nici o parte a lumii nu este apărată de acest pericol și a cerut tuturor savanților influenți și maselor largi ale populației să lupte în mod activ pentru imediata încetare a experiențelor termonucleare.

Fizicieni de seamă din Cehoslovacia, printre care se numără academicianul Jiri Divis, Josef Chervat, Milos Metusek și Stekel Hnevkovskky, au arătat într-o declarație comună că efectele radioactivității asupra ființelor sînt dăunătoare fără excepție și că rezultatele nu pot fi prevăzute. Este ciudat, au declarat ei, că laboratoarele științifice și instituțiile medicale examinează cu grijă toate substanțele radioactive prescrise pacienților și iau toate măsurile de siguranță necesare, în timp ce lumea este invadată de o cantitate necontrolată de substanțe radioactive otrăvitoare. Apelul Uniunii Sovietice de a se înceta imediat experiențele cu armele nucleare este vocea rațiunii care arată în mod clar pe ce cale trebuie să meargă toți cei ce nu vor să fie veșnic blestemați, se spune în încheiere în declarația savanților cehoslovaci.

În S.U.A. are un ecou larg apelul celor 2.000 de oameni de știință americani pentru interzicerea experiențelor cu arma nucleară. „Washingtonul, spune un comentar al agenției „France Presse", nu se îndoiește că apelul celor 2.000 de savanți va influența opinia publică americană, tot mai preocupată de problema radiațiilor". În legătură cu aceasta se amintește că o anchetă făcută de curînd de Institutul „Gallup" a oglindit această situație: 63 la sută din persoanele interogate s-au pronunțat pentru încetarea experiențelor atomice în toate țările, în timp ce în toamna trecută numai 24 la sută din cei întrebați exprimaseră această părere.

Importanța acordată apelului celor 2.000 de savanți o dovedește și declarația făcută de către vicepreședintele comisiei Congresului pentru energia atomică, senatorul Clinton Andersen, care a spus că acest apel „va trebui să grăbească convocarea unor conferințe pentru controlarea radiațiilor răspîndite anual în atmosferă".

De altfel, în fața subcomitetului Congresului pentru studierea radiațiilor atomice s-au succedat cîteva zile, pe rînd, o serie de oameni de știință americani care în cea mai mare parte au avertizat împotriva primejdiei experiențelor cu arma atomică. Acest pericol a fost subliniat — printre altele — într-o declarație prezentată subcomisiei de către trei oameni de știință americani: dr. James Crew de la Universitatea din Wisconsin, Bentley Glass de la Universitatea „John Hopkins" și dr. Hermann Müller de la Universitatea din Indiana. În declarație se spune că ploile radioactive căzute pînă în prezent au avut efecte dăunătoare pentru organismul omenesc și că acestea se vor intensifica proporțional cu înmulțirea ploilor radioactive. „Dacă experiențele termonucleare vor continua în ritmul actual, se spune în declarație, mii, ba chiar milioane de ființe omenești din generațiile viitoare vor muri înainte de vreme, se vor îmbolnăvi, deforma sau vor avea de suferit într-un mod oarecare din cauza radiațiilor".

Avertismentele hotărîte ale oamenilor de știință din lumea întreagă se alătură astfel protestelor energice ale tuturor celor ce iubesc pacea, unindu-se într-o singură și grandioasă acțiune de luptă pentru stăvilirea primejdiei ce amenință omenirea.

Zilele trecute, cadrele didactice din București s-au întrunit la Clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură, manifestîndu-și solidaritatea cu oamenii iubitori de pace din lumea întreagă.

Se apropie Festivalul

În întîmpinarea zilelor cînd tinerii de pe toate meridianele globului se vor întîlni la Moscova, la marea sărbătoare a Festivalului, școlarii din comunele raionului Tîrnăveni au participat de curînd la un concurs cultural-sportiv organizat de comitetul raional U.T.M. în colaborare cu secția de învățămînt și cultură.

În ziua concursului, orașul Tîrnăveni a trăit o adevărată sărbătoare. Școlile lui au fost frumos amenajate pentru primirea oaspeților — școlarii de la sate.

Cînd cortina clubului „V. Roaită" din localitate a fost ridicată, au apărut rînd pe rînd pe scenă formații corale, dansatori, soliști vocali, instrumentiști și gimnaști.

Sărbătoarea de la Tîrnăveni a arătat strădania pedagogilor din oraș și a acelora din comunele Boziaș, Sîncel, Gănești, Crăciunelul de Jos, Cornești, Cărierți, Sîntămăria și Bahnea, care i-au pregătit cu multă însuflețire pe elevii lor pentru concurs.

De un deosebit succes s-a bucurat la acest concurs orchestra de ghitare și mandoline a casei de copii din Blaj, dirijată de prof. Aurel Ciumaș.

In vileag

NUNTĂ LA ABRUD

— Nu se poate, dragul meu! — Am zis — și nimic mai mult! Sînt eu sau nu capul familiei și al comunei Abrud?! Sînt! Atunci trebuie să faci și să zici cu mine. Școala e singurul local care-mi place și, dacă nu fac nunta acolo, nu mă mai însor niciodată!

S-a gîndit biata logodnică a lui Ion Crăciun, „capul", adică președintele sfatului popular al comunei Abrud, din raionul Adamclisi, că n-are încotro. Așa s-a făcut că s-au dat băncile și catedrele la o parte, punîndu-se în locul lor o masă mare, copioasă, cu de toate — mă rog, ca la nuntă! La „colțul naturii vii" au fost aranjate, în ordinea trebuinței, damigene cu vin roșu, sticle cu țuică de prune și tot felul de alte produse naturale.

Invitați: tot satul, în frunte cu lucrătorii de la sfatul popular. Buna dispoziție însuflețită de tulburel, de muzică și de dans cuprinse întreaga masă de invitați. Cu încă un pahar și încă unul, cu încă un dans și încă unul, noaptea se scurse pe nesimțite.

„Se făcu ziuă. Îngrijitoarea școlii veni să-și facă serviciul mai de dimineață ca altă dată. Dar vai! Cum își bagă capul pe ușă, rămase încremenită: colțul naturii vii se transformase într-o masă de cioburi de sticlă și de alte obiecte de natură moartă. Pe mese — cataloage și registre aruncate. Orarul clasei, ne mai găsindu-și loc, trecuse în zbor prin geamurile proaspăt sparte spre alte locuri, mai liniștite. Pe dușumea, cît vedeai cu ochii, numai bucăți de cozonac și piftie. Lîngă îngrijitoare, un grup de copii cu gențile în spate priveau înmărmuriți la cele ce se petreceau.

— Tovarășe președinte, spuse îngrijitoarea cînd își veni puțin în fire, au sosit copiii la școală, ce faceți?

— Ce copii, ce școală? Dumneata nu vezi că aici e nuntă? Copiii, dacă vor să învețe, n-au decît să meargă acasă la învățători, sau să se joace în aer liber. Azi e nuntă, precum vezi.

— Acum și-au găsit și ei să vină la școală! Bietul președinte, spun invitații, nici la nuntă nu-i lăsat în pace...

Urînd multă sănătate tinerei perechi, îi sugerăm totuși capului familiei Crăciun și al comunei Abrud să-și amenajeze din vreme un local pentru cînd o avea cumetria. Nu de alta, dar s-ar putea ca tocmai în toiul chefului să vină iar copiii la școală și să-i ueranjeze...

M. GINDACU

Învățămîntul peste hotare

Elevii sovietici luptă pentru recolte bogate de porumb

În ținutul Stavropol, „peste două sute de brigăzi de elevi participă cu mult entuziasm, alături de colhoznici, la extinderea culturilor de porumb, la îngrijirea acestei plante. Suprafața pe care elevii au însămînțat-o cu porumb în acest an se ridică la peste zece mii de hectare. Multe dintre brigăzile de elevi folosesc din plin experiența bogată pe care au acumulat-o din anii trecuți.

Brigada de la școala medie nr. 3 din Pregradnensk este cunoscută în tot ținutul prin sprijinul susținut pe care îl acordă colhozului „Calea către comunism". Numărul elevilor care fac parte din brigadă s-a dublat în acest an, ajungînd pînă la 114. Ei au semănat o suprafață de peste 150 de hectare și sînt hotărîți să obțină o recoltă mult mai bogată decît anul trecut. Membrii brigăzii au semănat porumbul și vor efectua toate lucrările pînă la strîngerea știuleților și însilozare.

Rezultate deosebit de frumoase obțin și alte școli. Colhoznicii din Novoselțe, de pildă, sînt mîndri de elevii de la școala medie, care au terminat primii semănatul porumbului. Sub conducerea profesorului de biologie ei asigură în permanență îngrijirea acestei plante și se pregătesc ca în timpul vacanței să participe și mai intens la lucrări.

Elevii din ținutul Stavropol se străduiesc ca porumbul, această minunată plantă, să ocupe un loc tot mai însemnat pe cîmpiile roditoare ale locurilor lor natale, pentru a asigura astfel ridicarea producției tuturor produselor agricole.

O PUBLICAȚIE INTERESANTĂ

Revista cu periodicitate lunară „Politehniceskoe obucenie", care apare în Uniunea Sovietică de la începutul acestui an, se ocupă numai de problemele învățămîntului politehnic. Studiind și popularizînd experiența bogată ce se acumulează în această direcție în școala de cultură generală a Uniunii Sovietice, „Politehniceskoe obucenie" aduce o contribuție însemnată la dezvoltarea învățămîntului politehnic.

În paginile revistei sînt analizate atît problemele privind bazele teoretice ale învățămîntului politehnic, cît și metodele practice de realizare a acestuia. Sarcina principală a revistei constă în a acorda un ajutor concret cadrelor didactice în înarmarea elevilor cu cunoașterea bazelor producției contemporane și cu deprinderi temeinice de muncă practică.

Prima rubrică a revistei — „Bazele generale ale învățămîntului politehnic" — este dedicată variatelor probleme teoretice privind învățămîntul politehnic. Materialele publicate la această rubrică se ocupă de analiza celor mai importante ramuri de producție, de stabilirea trăsăturilor tipice ale profesiunilor de masă din industrie și agricultură, de legătura dintre învățămîntul politehnic și învățămîntul de cultură generală și profesional, de desfășurarea învățămîntului politehnic în legătură cu particularitățile de vîrstă și psihologice ale elevilor etc. La această rubrică sînt puse în discuție, de asemenea, diferite păreri asupra unor probleme încă nerezolvate în legătură cu învățămîntul politehnic. Articole ca „Învățămîntul politehnic și specializarea în producție", „Despre unele neajunsuri ale programelor de activitate practică și bazele producției", „Orientarea profesională în școala medie și criteriile alegerii profesiei de către elevii claselor a X-a", „Învățămîntul politehnic și învățămîntul superior" etc., care au apărut numai în primele numere, ridică o serie de probleme deosebit de interesante în legătură cu învățămîntul politehnic.

Cele mai numeroase articole ale revistei sînt cuprinse în rubricile „Experiența școlilor" și „În ajutorul profesorilor". Trebuie remarcat că analiza experienței pedagogice în aceste articole nu se reduce doar la simple descrieri, ci se stabilește o legătură funcțională între condițiile în care se desfășoară diferitele procese pedagogice și rezultatele obținute. Odată cu analiza condițiilor material-organizatorice în care se desfășoară un anumit proces pedagogic și cu expunerea metodelor folosite sînt prezentate și rezultatele obținute — cunoștințele, deprinderile și priceperile pe care le-au căpătat elevii.

Putem găsi în cadrul acestor două rubrici articole interesante cu privire la cele mai variate probleme legate de realizarea concretă a învățămîntului politehnic, cum sînt articolele „Studiul mecanismelor de transmisie a mișcării de rotație", „Elemente de tehnică la lecțiile de geometrie", „Practica elevilor în întreprinderile industriale", „Practica facultativă în producție a elevilor din clasa a X-a" etc.

Un ajutor prețios îl capătă cititorii prin articole ca „Noul strung universal 1—K-62" sau „Despre particularitățile construcției diferitelor tractoare", unde sînt descrise mașini-unelte des întîlnite în industrie și agricultură. De asemenea, foarte utile sînt articolele în care sînt descrise diferite ramuri de producție și care atrag atenția în primul rînd asupra principiilor științifice generale ale tehnicii, ale tehnologiei și ale organizării producției.

O rubrică interesantă a revistei poartă numele „Peste granițe". Aci putem citi articole ca „Situația și dezvoltarea învățămîntului politehnic în școlile din Bulgaria", „Căile politehnizării școlii în Cehoslovacia", „Pregătirea elevilor pentru activitatea practică în școlile din S.U.A.", „Învățămîntul politehnic în școlile din R.D.G." etc.

Revista „Politehniceskoe obucenie" care acordă un sprijin însemnat școlii sovietice în vederea realizării sarcinilor ce i-au fost trasate de cel de al XX-lea Congres al P.C.U.S., este deosebit de interesantă și pentru cadrele didactice din țara noastră, cărora le face cunoscută nemijlocit bogata experiență sovietică în domeniul politehnizării învățămîntului.

M. CHELARU

Succesele Bulgariei prietene

R.P. Bulgaria, țară agrară înapoiată pînă acum 12 ani, se transformă cu pași repezi într-o țară industrial-agrară înaintată, cu un nivel material și cultural ce crește an de an.

Astăzi în R.P. Bulgaria nu mai există nici un neștiutor de carte printre oamenii în vîrstă pînă la 50 de ani. Învățămîntul elementar de 7 clase este general și obligatoriu pe întreg cuprinsul țării. În școlile medii, profesionale și tehnice și în școlile pedagogice sînt cuprinși cca. 85% din absolvenții școlilor de 7 ani, în școlile medii fiind cuprinși 68% din acești absolvenți. În învățămîntul seral studiază cca. 14.000 de oameni ai muncii, iar un număr mare de celăleni își completează studiile prin învățămîntul fără frecvență. O largă dezvoltare s-a asigurat în R.P. Bulgaria și învățămîntului preșcolar, în care sînt cuprinși 52% din copiii de vîrstă preșcolară.

Un mare rol în dezvoltarea învățămîntului l-a jucat tradiția care există în masa poporului bulgar ca toți copiii să termine școala de 7 ani și dorința aproape unanimă a părinților ca fiii lor să-și continue studiile de învățămînt mediu. Învățămîntul de 7 clase general și obligatoriu a fost introdus încă din 1923 de agrarieni, dar datorită politicii burgheziei și condițiilor economice grele create de ea un număr destul de mare de elevi, cu toată străduința părinților, nu puteau urma școala de 7 ani sau, dacă se înscriau la școală, nu reușeau s-o termine.

Astăzi nu există sat fără școală. În orice cătun, în orice așezare, oricît de îndepărtată ar fi, dacă se găsesc 20 de copii de vîrstă școlară (sau 10 în regiunile de munte) se deschide o școală elementară. Școlile medii de zi funcționează în orașe, în centrele muncitorești, precum și în comunele mai mari în care există condițiile materiale necesare.

Un factor foarte important pentru asigurarea dezvoltării învățămîntului îl constituie construcțiile de școli. După 9 septembrie 1944, în R.P. Bulgaria s-au construit cca. 1.100 clădiri noi de școli, adică 1/6 din numărul total al școlilor existente și cca. 30% din numărul grădinițelor de copii cu program de 12 ore pe zi. În ultimul timp au luat tot mai mare amploare construcțiile mixte — din fonduri acordate de gospodăriile agricole cooperative și fonduri alocate de stat. Gospodăriile agricole cooperative asigură cea mai mare parte din fondurile necesare, mina de lucru și cea mai mare parte din materiale, iar statul numai o sumă, în cadrul căreia acordă material lemnos și alte materiale de construcții care sînt dirijate de stat.

Pentru elevii din clasele V-VII și mai ales pentru cei din clasele VIII-XI care locuiesc la distanțe mai mari de școlile unde învață s-a creat un număr corespunzător de cantine școlare. Pentru aceste categorii de elevi gospodăriile agricole cooperative asigură transportul cu mijloace proprii. În cazul cînd distanța de la locuința elevilor pînă la școală este apreciabilă, organele locale se îngrijesc de cazarea elevilor.

Printre elevii din școlile de cultură generală, în special pentru cei din clasele I-VII, ai căror părinți sînt în cîmpul muncii și nu-i pot supraveghea în timpul zilei, s-au creat, îndată după 9 septembrie 1944, fie în cadrul școlilor, fie în clădiri special amenajate, săli de studiu. Aici elevii își pregătesc lecțiile și temele pentru a doua zi, sub supravegherea și conducerea unor pedagogi special încadrați pentru această muncă. Copiii lucrează potrivit unui program zilnic judicios întocmit, care ține seama de vîrsta lor. Astfel de săli sînt amenajate pe unități școlare sau pe grupuri de școli. Rețeaua lor este destul de dezvoltată, în special în orașele mari. De exemplu, numai în orașul Sofia funcționează 45 de săli în care se asigură supravegherea copiilor.

Pentru a aprecia la justa lor valoare succesele obținute în domeniul învățămîntului în Bulgaria este suficient să arătăm că, înainte de 9 septembrie 1944, în 1300 de localități nu existau școli; peste 100.000 de copii de vîrstă școlară erau neșcolarizați, iar din cei cuprinși în școală numai 36% reușeau să termine școala de 7 ani: instituțiile preșcolare, școlile cu limba de predare turcă și școlile speciale erau particulare și puține la număr. Burghezia bulgară aloca fonduri extrem de mici pentru învățămînt, pentru cultura poporului.

Dezvoltarea largă de azi a învățămîntului este sprijinită de întreg poporul bulgar, care luptă cu entuziasm pentru ridicarea continuă a nivelului său cultural, în condițiile mereu mai bune create de orînduirea democrat-populară.

G. FLOREA
inspector general în M.I.C.

Politică școlară dezastruoasă în Franța

În ajunul celui de al doilea război mondial, în marea aulă a Sorbonei, a avut loc o dezbatere antihitleristă, la care au participat profesorii Langevin, Wallon, Hadamard, Joliot-Curie, Maublanc, Prenant, Roussy și mulți alții. Era vorba de „teoria" lansată de fasciști după care poporul francez, ar fi un popor decadent, o rasă inferioară, destinată aservirii de către popoarele viguroase venite din Nord.

Vorbitorii au demascat esafodajul de esență fascistă al acestei teorii, arătînd în concluzie că decadentă este burghezia capitalistă, clasa celor 200 de familii din Franța și că guvernele pe care le dă această clasă trebuie să dispară de pe arena istoriei.

Lupta clasei muncitoare din Franța pentru libertate, pentru o viață mai bună este sprijinită cu entuziasm de tineretul și de cadrele didactice franceze. Greva pe care au pregătit-o recent insitutorii din Franța avea la bază această luptă pentru o viață mai bună. Ea a fost provocată de mizeria crescîndă a corpului didactic și ruinarea locatarilor de școală.

Din cauza astronomicelor cheltuieli militare, construcțiile școlare vechi se degradează văzînd cu ochii, noi construcții aproape nu se mai ridică, numărul claselor este tot mai neîndestulător. Dacă un institutor începător primește un salariu de circa 30.000 de franci lunar, un institutor cu vechime abia ajunge la un salariu de 50.000 franci lunar. La aceasta se mai adaugă și faptul că suplinitorii n-au studiile necesare, iar bacalaureații nu vor să devină institutori și preferă să se orienteze spre alte ramuri de activitate, ceva mai bine remunerate. Astfel, din cauza lipsei de institutori, copiii sînt înghesuiți ca sardelele în clase, iar învățămîntul se desfășoară la un nivel tot mai scăzut.

Iată cîteva aspecte ale problemelor de învățămînt din Franța, pentru rezolvarea cărora marii savanți Langevin și Wallon au vrut să aducă anumite remedii printr-un proiect de reformă redactat imediat după eliberarea Franței de sub jugul hitlerist. Ei au vrut să creeze copiilor francezi posibilități egale de acces spre diferitele grade de învățămînt. Și aceste posibilități au avut intenția să le facă efective, creînd un învățămînt unic, înlăturînd prin urmare inegalitățile de naștere și de avere, de locuit și de alimentație și, mai ales, preconizînd burse, internate și cantine suficiente pentru toți copiii ai căror părinți sînt lipsiți de mijloace.

Ministrul Educației Naționale din guvernul Guy Mollet, Billières, a elaborat și el un proiect care, în expunerea de motive, abunda în frazeologie pseudo-democrată. În realitate, însă, el n-a izbutit să facă altceva decît să deschidă larg porțile învățămîntului mediu și universitar pentru influența bisericii și a patronilor, sub pretextul de a ușura bugetul statului prin aportul ce-l vor aduce „colectivitățile locale" (trusturile). Întocmai ca în S.U.A., unde universitățile sînt chivernisite și prezidate de marile societăți anonime ale trusturilor și monopolurilor.

Astfel, Billières, în loc să fie aplaudat în Cartierul latin, cum îi fusese visul, a devenit unul din cei mai odioși miniștri, a provocat greve, arestări și bătăi. El a desăvîrșit opera de degradare a învățămîntului, care a început de altfel de prin 1947, din epoca în care a fost abandonat proiectul Langevin-Wallon.

Proiectul Billières nu mai acorda copiilor aceleași posibilități de pornire, iar prin legile antilaice pe care le pregătea, Billières nu făcea altceva decît să întoarcă Franța înapoi cu trei sferturi de veac.

Firește, toate acestea erau în perfect acord cu politica generală a Euratomului, cu vizita președintelui René Coty la Roma. Căci este știut că intenția imperialismului este de a crește noile generații pentru război, diminuînd creditele școlii și introducînd în învățămînt metode care duc la creșterea unor sclavi docili, a unor brute gata să facă orice în interesul trusturilor.

Lupta pentru demascarea acestei politici școlare formează o parte integrantă a marii bătălii pentru pace și pentru un viitor luminos, o luptă la care poporul francez participă, în ciuda tuturor „teoriilor" despre pretinsa lui „îmbătrînire", cu cea mai tinerească vigoare.

O. J.

Situația grea a școlii italiene

Ziarele italiene sînt nevoite să recunoască situația din ce în ce mai grea în care se găsește învățămîntul din această țară. Se arată chiar că „în domeniul învățămîntului Italia este una din cele mai înapoiate țări din Europa Occidentală".

Cauza acestei situații o constituie sărăcia în care se zbate populația Italiei. În orașele și satele italiene este un fenomen obișnuit părăsirea școlii de către copii pentru a-și cîștiga pîinea zilnică. Deosebit de grea este situația în partea de sud a țării. Aici, potrivit declarațiilor ministrului Instrucțiunii Publice, din 100 de copii care au posibilitatea să învețe abia 37 reușesc să termine școala elementară și numai 19 pot continua învățămîntul pînă la vîrsta de 14 ani, cu toate că acest termen de studiu este prevăzut de însăși constituția republicii.

Un mare număr de copii ai oamenilor muncii din Italia sînt cu totul lipsiți de posibilitatea de a învăța, îngroșînd an de an numărul neștiutorilor de carte. Foarte grea este situația în regiunile Calabria, Basilicata și Sicilia.

INCIDENTE LIPSITE DE IMPORTANȚĂ?

După cum se știe, la 24 mai o mulțime de 10.000 de locuitori ai Taivanului — printre care un mare număr de tineri — au atacat ambasada americană din Taipe. Reprezentanții oficiali ai Washingtonului au încercat să prezinte evenimentele din Taivan drept un incident „local" și „lipsit de importanță".

În realitate, însă, în Taivan a avut loc o puternică demonstrație antiamericană, la care tineretul studios a luat parte în mod activ.

Cît de „locale" au fost asemenea incidente o arată puternicul ecou stîrnit de ele în aproape toate țările de sub influența americană, precum și în cele în care Washingtonul năzuiește să pătrundă sub cele mai diferite forme.

Potrivit relatărilor ziarului american „Wall Street Journal", în multe țări unde se află soldați americani „a avut loc o serie de neplăceri".

Spre cinstea tineretului studios din aceste țări, el se situează în primele rînduri ale patrioților care se îndeletnicesc cu crearea de „neplăceri" pentru ocupanții americani.

O atitudine fermă antiamericană au și tinerii din țările în care imperialiștii americani vor să-și extindă influența sub masca „doctrinei Eisenhower".

După cum a anunțat corespondentul din Khartum al agenției M.E.N., la sfîrșitul lunii mai în Capitala Sudanului a avut loc o mare demonstrație studențească în semn de protest împotriva tendinței S.U.A. de a impune Sudanului mult lăudata doctrină. Studenții de la Universitatea din Khartum, precum și tinerii din alte instituții de învățămînt au parcurs străzile orașului scandînd lozinci violente împotriva imperialismului american. Demonstranții au înaintat autorităților sudaneze o petiție în care au condamnat „doctrina Eisenhower" și au cerut respingerea ei.

În aceeași zi, pe străzile capitalei Japoniei studenții din Tokio au organizat o demonstrație în fața ambasadei americane. Demonstranții purtau pancarte cerînd încetarea experiențelor atomice din Nevada. Este semnificativ că atunci cînd conducătorii demonstrațiilor au cerut să li se permită intrarea în biroul ambasadorului american, Douglas Mac Arthur, intrările ambasadei au fost închise. Presiunea demonstranților a determinat ca în cele din urmă să se permită intrarea a cinci studenți care au prezentat o petiție prin care se cere S.U.A. să suspende viitoarele experiențe cu arma nucleară.

Afirmînd că „în realitate antiamericanismul nu este un fenomen izolat", ziarul american „Wall Street Journal" a spus, fără îndoială, un mare adevăr. Este ușor de înțeles că autoritățile americane vor mai avea în repetate rînduri prilejul să se convingă de acest adevăr.

ȘTIRI

SESIUNEA EXAMENELOR de sfîrșit de an școlar a început în toate școlile din Albania. Aproximativ 200.000 elevi și studenți, cu 10.000 mai mult decît anul trecut, au frecventat anul acesta școlile și institutele de învățămînt superior din țară.

175.000 DE ELEVI au învățat în anul școlar curent în clasa I-a a școlilor de cultură generală din R.P. Ungară. În luna septembrie, numărul elevilor din școlile de cultură generală din Budapesta va crește cu 21.500.

IN R.D. VIETNAM, la Haifon (al doilea mare oraș din Vietnamul de Nord) au fost înființate după eliberare, între altele, șapte școli elementare de ciclul I și ciclul 2, destinate copiilor oamenilor muncii din Vietnamul de Sud care s-au refugiat în nord. Pe lîngă profesori, fiecare clasă a acestor școli are o instructoare care se îngrijește de viața și activitatea extrașcolară a pionierilor, precum și o îngrijitoare, care se ocupă de hrana, îmbrăcămintea și odihna lor.

În afară de cursurile școlare obișnuite, se organizează pentru elevi plimbări și vizite în port, în fabrici, la țară etc.

LA CONFERINȚA EDUCATORILOR ȘI PROFESORILOR din cele două Germanii, o femeie din Germania de Vest a citit din caietul de compuneri al unui băiat de 14 ani. Titlul era „Pentru ce să fiu cumsecade și cinstit?" Elevul scria: „Îmi pierd echilibrul sufletesc pentru că nu mai cred în nimic. Vreau să cred în ceva, dar nu știu de unde să încep. Mai bine ar fi să mor, căci viața și așa nu mai are vreun rost. Dacă nu voi găsi vreo ieșire din situație, mă omor".

Iată la ce ginduri îi împing pe copii militariștii care vor să arunce lumea într-un nou război.

MITINGURI ALE ÎNVĂȚĂTORILOR au avut loc în întreaga Japonie în semn de protest împotriva măsurilor represive aplicate de guvernul japonez membrilor sindicatelor care au participat în primăvara acestui an la lupta pentru majorarea salariilor. Participanții la mitinguri au cerut reprimirea în serviciu a colegilor concediați. Potrivit datelor presei japoneze, la aceste mitinguri au luat parte aproximativ 500.000 învățători japonezi.

ANUAL 100.000 de tineri și tinere din Canada nu pot termina cursurile de învățămînt mediu, din cauză că părinții lor sînt lipsiți de mijloace.

IN AMERICA LATINĂ, după datele oficiale ale U.N.E.S.C.O, 14 milioane de copii n-au putut urma școlile în anul trecut.

DIN 1914, la Viena n-a fost construită nici o școală. Multe școli nu au clădiri proprii, iar cursurile se țin pe unde se poate.

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură.

COLEGIUL REDACȚIONAL: Maria Banuș, Petre Drăgoescu, Ion Dragu, Emilia Mănac, Ludovic Nagy, Ion Nistor, Nicolae Sipoș.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1 Telefon 7 60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei, 6 luni — 6,25; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

ANUL IX, Nr. 428 — Vineri 21 iunie 1957 — 4 PAGINI 25 BANI

Biletul a fost tras! Din acest moment, față în față cu întrebarea scrisă în bilet, nivelul cunoștințelor este cel care are cuvîntul. Emoția e, poate, la fel de mare și pentru examinatorul care-și vede acum rodul muncii de pregătire a elevilor în tot timpul anului școlar.

Dă roade munca tinerilor profesori

A început examenul de absolvire a clasei a VII-a. La școala medie din Feteşti, emoția a cuprins deopotrivă pe elevi și pe profesori. De ce și pe aceștia din urmă? Pentru că cei mai mulți sînt tineri, foarte tineri, abia în al doilea an de funcționare în învățămînt (nu mai vorbesc de o profesoară asistentă, care-și încheie primul an de dăscălie). Și pentru că mai au și „oaspeți" la examen!

Subiectul ales — din cele cinci propuse — dovedește însă că deși fînăr, tovarășul Anatol Tudose — care predă limba română la una din cele două clase a VII-a — a știut să fie totodată exigent cu elevii săi și înțelegător față de posibilitățile vîrstei acestora. Anume, el s-a oprit, la literatură, asupra subiectului „Analiza literară a poemului Dumbrava Roșie de V. Alecsandri", iar la gramatică asupra analizei sintactice a unei fraze (din Doamna Chiajna de A. Odobescu) formată dintr-o principală și două subordonate: o finală și o cauzală.

În clasele cu ferestrele larg deschise, cu catedra împodobită de flori, copiii curat îmbrăcați, puțin îmbujorați, ascultă lămuririle profesorului lor, apoi încep să scrie cu curajul pe care ți-l dă siguranța cunoștințelor.

Am citit lucrările celor 35 de viitori absolvenți ai clasei a VII-a, fiind mereu urmărită de întrebarea: Ce a reușit să realizeze acest tînăr, proaspăt ieșit de pe băncile facultății?

N-a trebuit să aștept prea mult răspunsul la această întrebare. Elevii tovarășului Tudose au analizat satisfăcător poemul Dumbrava Roșie — și, ceea ce este meritoriu pentru ei și pentru dascălul lor — nu s-au rezumat la povestirea conținutului operei. Mai toți au început prin a arăta cînd a fost creat poemul și ce a urmărit V. Alecsandri. În 1872 — cu cinci ani înainte de izbucnirea războiului pentru independența Rominiei — prin evocarea vremurilor de glorie ale domniei lui Ștefan cel Mare. Unii dintre ei au menționat izvorul literar de inspirație al scriitorului — „O samă de cuvinte" a lui Ion Niculce, arătînd totodată că și cronicarul a aflat această legendă în tradiția populară.

Apoi elevii au înfățișat cele două personaje principale din poem: Ștefan cel Mare, domnul Moldovei, și Albert, craiul Lehiei, arătînd însușirile pozitive ale unuia și cele negative ale celuilalt. Majoritatea elevilor cunoșteau și au citat în tezele lor versurile prin care V. Alecsandri zugrăvește măreața personalitate a lui Ștefan cel Mare.

Iată-l cărunt, dar încă bărbat între bărbați

Ca muntele Ceahlăul prin munții din Carpați...

Scoțind în evidență contrastul dintre cei doi conducători de popoare, toți elevii au subliniat trăsăturile care fac din Ștefan cel Mare un erou pozitiv — faptul că este exponentul năzuințelor poporului, al luptei pentru libertatea țării — pe cînd Albert, mînat numai de dorința de cucerire, este pentru autor și pentru cititor un personaj negativ.

Mai puțin au știut elevii să analizeze mijloacele stilistice folosite de scriitor în realizarea personajelor, în descrierea luptei etc. În schimb, n-au uitat să arate că tema tratată de V. Alecsandri în Dumbrava Roșie — lupta pentru libertatea națională — a fost cîntată și de M. Eminescu în fragmentul cunoscut de ei din Scrisoarea III-a și de G. Coșbuc în balada Pașa Hassan.

Acesta este, în esență, conținutul lucrărilor scrise la literatură, bineînțeles cu variante deosebite de la elev la elev. Unii dintre ei au dat mai mare extindere povestirii conținutului, rezumînd fiecare cînt în parte — chiar pe cele care nu le analizaseră în clasă. Alții au insistat asupra caracterelor celor două personaje principale, alții au făcut ample citate din memorie. De exemplu, pentru a începe povestirea subiectului și pentru a schița caracterul și faptele celor doi eroi, cîțiva elevi au reprodus versuri din capitolul Visul lui Albert:

„Moldova este pragul întîiului meu pas!
. . . . . .
Voi merge la Moldova, la Ștefan drept voi merge
Și luciul de pe frunte-i cu spada mea voi șterge..."

La gramatică, cei mai mulți elevi au analizat corect din punct de vedere sintactic fraza — care, de altfel, nu era prea grea — și au făcut, așa cum cer instrucțiunile ministerului, și analiza morfologică și sintactică a unei propoziții. Aici însă au apărut mai multe greșeli și lipsuri — cum era și de așteptat de la elevi care n-au mai studiat morfologia din clasa a V-a.

Trebuie să mai spun că majoritatea elevilor n-au făcut greșeli de ortografie și că, în genere, construcția propozițiilor, a frazelor a fost corectă.

N-aș vrea acum ca cele ce urmează să constituie nelipsita „parte negativă" care apare la mijlocul oricărui articol, de la cuvîntul „însă" mai departe. Îmi îngădui totuși să continui discuția tovărășească avută cu tînărul profesor Tudose, care s-a arătat dornic să-și îmbunătățească munca, să ceară și să primească sugestii.

Tovarășe Tudose, încă din al doilea an de muncă la catedră ai reușit să dai elevilor cunoștințe juste și suficiente — ceea ce socotesc că este un mare merit. Ai o bună pregătire profesională și ești la curent cu tot ce s-a publicat în specialitate în ultimul timp. Te frămîntă gîndul cum să lămurești elevilor problemele mai grele și mai subtile de gramatică și să le dai mai multe informații în domeniul literaturii. Trebuie însă să-ți îndrepți atenția și asupra unor laturi ale procesului de învățămînt care par la prima vedere secundare, dar a căror importanță se poate descoperi analizînd răspunsurile elevilor.

În școală nu se urmărește numai ca elevii să înmagazineze cunoștințe, tot mai multe cunoștințe, ci să le asimileze, să și le însușească în așa măsură, încît să aibă posibilitatea de a le expune cu ușurință, într-un mod personal. Am avut impresia — citind lucrările elevilor — că sînt încorsetate într-un tipar care reține elanul personal, înaripat al adolescentului ce ter-

C. G. CHIOSA

(Continuare în pag. 3)

ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI

Am în față un material bogat și interesant: multe, multe scrisori și informații proaspăt sosite din toate colțurile țării. Ele aduc noutăți despre munca învățătorilor și profesorilor. Dar ce păcat că sînt zgîrcite în amănunte!

Mi-ar fi fost greu să le descifrez sensul neexprimat și poate le-aș fi prezentat ca atare dacă o întîmplare nu mi-ar fi suscitat interesul pentru mai atenta lor cercetare. Într-una din scrisori am regăsit numele dascălului meu din primii ani de școală. Nu l-am mai văzut aproape de 20 de ani — interval destul de lung pentru a șterge din amintire acele amănunte care au făcut pe vremuri emoțiile și farmecul celor dintîi clase. Și totuși, unul cîte unul, amănuntele se conturează cu o uimitoare claritate: prima zi de școală, prima literă desenată tremurat, primele adunări și scăderi, vacanțele și apoi... ultima zi de școală, ziua ultimului lui îndemn — „să iubiți adevărul, să luptați pentru ei, să iubi viața, să luptați pentru ea".

Scrisoarea din fața mea vorbește în cifre despre munca de azi a fostului meu dascăl și a colegilor lui. Deasupra stă scris, cu litere de impecabilă caligrafie: „În cinstea zilei învățătorului". Apoi, cifrele care exprimă realizările lor: înființarea unui colț roșu în gospodăria colectivă, pregătirea a patru formații de artiști amatori dintre colectiviști, lămurirea a 14 țărani muncitori cu gospodărie individuală pentru a porni și ei pe drumul cooperativizării agriculturii, nici un elev rămas neșcolarizat etc. Aceste fapte nu mai reprezintă o noutate. Sute și mii de alte cadre didactice înscriu zilnic asemenea realizări. Semnificația lor te îndeamnă totuși la o clipă de meditație... Alături de generațiile cărora le-au descifrat primele taine ale buchiilor într-un sătuc pe malul Dunării, cîțiva dascăli, pe umerii cărora și-au pus pecetea ani mulți, n-au renunțat la luptă, deși vîrsta le-ar fi îngăduit-o. În cinstea zilei lor de sărbătoare, „Ziua învățătorului", au ținut să adauge noi înfăptuiri la cele realizate pînă acum.

Răsfoiesc mai departe scrisorile. Într-una dintre ele este vorba de profesoara de limba rusă Sara Cîmpeanu din București. Ni se povestește că ea este în primul an de învățămînt și că lucrează într-o școală pentru tineretul muncitoresc. Greutățile începutului au intimidat-o, dar colegii cu experiență i-au venit în ajutor. În trimestrul al II-lea, însă, elevii ei au început să absenteze mai des. Fie că plecau din oraș în diferite misiuni, fie că erau prinși prea mult de obligațiile de plan. Pierzînd legătura dintre lecții, cunoștințele lor rămîneau în urmă. Cînd colectivul de profesori din care face parte Sara Cîmpeanu a stabilit măsurile pentru întîmpinarea sărbătorească a „Zilei învățătorului" în școala lor, profesoara, cuprinsă de entuziasmul general, s-a angajat să-și aducă elevii rămași în urmă la nivelul cerut de programă. Atunci nu s-a gîndit prea mult prin ce mijloace. Știa însă că nu se poate altfel. Au urmat sute de ore de lecții individuale. Mai pe urmă s-a îmbunătățit din nou frecvența. Sara Cîmpeanu și-a cunoscut mai bine elevii, iar sfîrșitul anului școlar a adus și împlinirea angajamentului ei.

Scrisoarea următoare vorbește de o acțiune mai amplă. Cu două luni în urmă, cadrele didactice din raionul Galați își fixaseră o mulțime de proiecte pentru a întîmpina ziua lor de sărbătoare.

Săptămîna trecută, ei s-au adunat la comitetul sindical raional să cunoască situația îndeplinirii angajamentelor. Și iată — s-a văzut că tot ce se proiectase s-a îndeplinit. Pedagogii din Galați au reușit să organizeze noi ateliere pe lîngă școli, pentru ca elevii să-și poată desfășura mai bine practica; au înființat cursuri pentru pregătirea fiilor de muncitori și țărani muncitori care se prezintă la concursurile de admitere în școli medii și facultăți; au prezentat spectacole în întreprinderi, gospodării agricole colective etc.

Acțiunile inițiate în întreaga țară în întîmpinarea „Zilei învățătorului" privesc probleme cunoscute ale activității cadrelor didactice. S-ar părea, cînd citești datele și cifrele ce le oglindesc, că sînt lucruri mărunte, obișnuite. În spatele acestor date și cifre se simte însă munca modestă dar plină de însuflețire a mii și zeci de mii de învățători și profesori

CONSTANTIN RĂDOI

Practică pe șantier

Într-una din diminețile trecute am fost la atelierele „Grivița Roșie". Pînă la intrarea în ateliere am străbătut o distanță apreciabilă prin fața numeroaselor clădiri și hale ale acestui complex. În rînd cu clădirile noi ale clubului și cinematografului, ale sanatoriului de noapte și policlinicii mi-au apărut în față macarale, materiale de construcții, ziduri care acum se ridică. E un șantier de construcții.

Mă atrag animația de pe acest șantier, ritmul viu al lucrului, vocile clare și tinerești. Privesc mai atent. Aproape toți muncitorii sînt tineri, tineri de tot. Toți îmbrăcați în salopete pe al căror cîmp albastru-cenușiu au înflorit stropii de var și mortar.

Tînărul brunet care se află în vîrful schelei, lîngă cîrligul unei macarale, strigă către grupul de la colțul dinspre stradă al noii construcții: „Hei! Gheorghiță! Spune echipei de la malaxor să facă mortarul mai plastic și să mărească dozajul de ciment".

Termenii tehnici ai acestei scurte comunicări mă surprind. Mă apropii de un tovarăș mai în vîrstă care tocmai atunci mînuia nivela cu bulă de aer, sau „bolobocul", cum îi zic zidarii, controlînd orizontalitatea ultimului strat de cărămizi. Îl întreb ce se construiește aici. Se uită la mine și tace. Mă măsoară de sus pînă jos, apoi îmi răspunde:

— „Construim o cantină nouă, modernă și spațioasă pentru muncitorii atelierelor".

— „Dar văd că pe șantier aveți mai mult tineri. Toți echipați la fel și — după cîte am tras cu urechea — cunoscători în meserie".

Tovarășul mă lămurește că acești tineri sînt elevi zidari, absolvenți ai anului I ai școlii profesionale C.F.R., iar dînsul este maistrul-instructor însărcinat cu supravegherea practicii de vară.

În ceea ce privește remarca mea că tinerii sînt cunoscători în meserie maistrul îmi spune zîmbind:

— Într-adevăr, cunosc puțină meserie, dar abia după ce vor mai învăța încă un an vor fi zidari adevărați. Și apoi ceea ce au învățat în școală nu e deajuns. Aici, pe șantier, problemele sînt mai complexe, aici se îmbină cunoștințele căpătate la tehnologia materialelor, la matematică, la fizică și la tehnica meseriei. Băieților le place pe șantier. Sînt mîndri de munca lor, de construcție, care crește de la o zi la alta.

Vorbele maistrului sînt confirmate de voioșia elevilor, de rîvna cu care execută lucrul încredințat.

În lungul zidului, băieții sînt grupați cîte doi alături de cîte un zidar cu experiență. Unii întind mortarul pe zid, alții așează cărămizile, alții controlează verticalitatea zidului cu firul cu plumb.

Lîngă depozitul de cărămizi, vreo cinci elevi discută aprins. Mă apropii de ei și văd despre ce e vorba — cercetează cărămizile spre a constata dacă îndeplinesc condițiile de calitate pe care le-au învățat la tehnologia materialelor. Discuția lor se desfășoară în jurul acestei probleme. Cărămizile necorespunzătoare le întrebuințează la ziduri de umplutură care nu suportă greutăți.

Se vede că acești tineri muncesc cu multă plăcere, că îndrăgesc meseria. Unii își fac chiar planuri de viitor. Gheorghe Soare, de 15 ani, este fiul unui colectivist, președinte de gospodărie agricolă colectivă într-o comună de lîngă București. După ce a terminat clasa a VII-a a școlii elementare, tatăl lui l-a convins că e bine să învețe o meserie pentru a fi de folos gospodăriei. Cum gospodăria lor se dezvoltă din an în an și va avea nevoie de construcții noi — ma-

A. MARIN

(Continuare în pag. 3)

Elevi ai școlii profesionale de ucenici C.F.R. pe șantier.

Cursurile de perfecționare

ÎN PREAJMA ETAPEI CU FRECVENȚA

Experiența primilor doi ani de aplicare a hotărîrii privind sistemul de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice a arătat că etapa cu frecvență, care încheie cursul anual, are o foarte mare importanță în completarea, adîncirea și sistematizarea cunoștințelor pe care cursanții și le-au însușit în perioada de studiu individual. De felul cum se organizează și se desfășoară cursurile în etapa cu frecvență depind în bună măsură rezultatele întregului curs.

Învățătorii și profesorii care au urmat pînă în prezent cursurile de perfecționare au obținut rezultate mai bune în munca de instruire și educare a elevilor. Ei au fost orientați și au primit îndrumări cu privire la unele probleme pe care nu le puteau soluționa singuri. În același timp, experiența proprie pe care cadrele didactice au împărtășit-o institutelor de perfecționare a ajutat acestora să cunoască mai bine munca practică din școli și să-și alcătuiască planurile de lucru în funcție de necesitățile acesteia.

Rezultatele studiului efectuat de învățători și profesori la cursurile de perfecționare au și început să se arate. Urmărind munca foștilor cursanți, institutele au constatat că aceștia și-au îmbunătățit metodele de predare, știu să lege lecțiile lor de problemele producției, pun un accent mai mare pe înarmarea elevilor cu deprinderi practice. Toate acestea au determinat o creștere a nivelului de cunoștințe al elevilor lor.

În activitatea institutelor interregionale există însă lipsuri care s-au resimțit atît în etapa de studiu individual cît și în etapa de studiu fără frecvență și care au făcut ca unele măsuri să nu-și atingă pe deplin scopul. Trebuie să vorbim în această privință, înainte de toate, de insuficienta mobilizare a cadrelor pentru studiul individual și de insuficienta lor îndrumare. Experiența de pînă acum a arătat, totodată, că programa etapei cu frecvență a fost adesea prea încărcată.

Unele lecții și seminarii din cadrul etapei cu frecvență nu au atins nivelul corespunzător, iar pe alocuri nu s-a acordat suficientă atenție îmbinării cunoștințelor teoretice cu practica.

Examenele cu care s-au încheiat cursurile n-au reflectat întotdeauna calitatea muncii și gradul de pregătire al cursanților, calificativele date s-au referit de multe ori numai la răspunsurile date la examene, fără să țină seama de întreaga activitate a cursanților.

Colegiul Ministerului Învățămîntului și Culturii, analizînd munca de perfecționare a cadrelor didactice, a luat măsuri importante pentru îmbunătățirea ei și pentru înlăturarea lipsurilor existente. Unele se vor aplica începînd chiar din perioada etapei actuale cu frecvență, altele în viitorul an. Așa, de pildă, prin reducerea planului de învățămînt al etapei cu frecvență, cursiștii vor fi ocupați cel mult 5 ore pe zi, rămînîndu-le timpul necesar pentru studiu individual, pentru recreare.

Secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare și institutele interregionale desfășoară pregătiri menite să asigure cele mai bune condiții pentru etapa cu frecvență, care va începe în curînd. Lectorii care urmează să lucreze la cursurile regionale sînt recrutați dintre cele mai bune cadre didactice, în special dintre cele care au absolvit cursurile de perfecționare cu rezultate foarte bune. Lecțiile care vor fi prezentate la cursuri vor trata aspecte esențiale ale procesului de învățămînt și se vor opri în deosebi asupra problemelor insuficient clarificate pînă acum, ca de pildă politehnizarea, unele aspecte ale muncii educative etc. Seminariile vor adînci cunoștințele însușite prin studiu individual și prin audierea lecțiilor, vor prilejui un larg schimb de experiență între cadrele didactice. Este necesar ca metodele înaintate, experiențele pozitive împărtășite în seminarii să fie generalizate, răspîndite în masa cadrelor didactice. Se desfășoară pregătiri intense și pentru pregătirea lucrărilor practice. Acestea trebuie astfel organizate, încît să-i lămurească pe cursiști asupra conținutului și căilor de realizare a învățămîntului politehnic.

Este necesar ca întreaga muncă din etapa cu frecvență să arate cursiștilor că toate laturile procesului instructiv-educativ trebuie folosite pentru realizarea educației patriotice, comuniste a elevilor. În cadrul lecțiilor, al seminariilor, al activităților practice să se sublinieze că toată munca desfășurată în școală și în afara școlii urmărește dezvoltarea multilaterală a elevilor. Să se scoată în evidență valoarea educativă a tuturor disciplinelor prevăzute în planul de învățămînt și să se arate mijloacele prin care se realizează, în cursul studierii lor, înarmarea elevilor cu cunoștințe riguros științifice, dezvoltarea sentimentului patriotic, formarea deprinderilor de muncă ordonată și de viață civilizată, a gustului pentru frumos etc.

Pentru ridicarea calității învățămîntului, Ministerul Învățămîntului și Culturii a hotărît să se organizeze și cursuri de îndrumare pe plan regional, pentru cadrele didactice care predau la clasele V—VII fără a avea calificarea necesară. Și aceste cursuri vor trebui să se bucure de o atenție deosebită din partea secțiilor de învățămînt și cultură, care au datoria să le asigure un conținut corespunzător și o bună organizare.

Cadrele didactice chemate la cursurile de perfecționare și la cele de îndrumare înțeleg că participarea lor masivă la aceste acțiuni constituie o dovadă a dorinței lor de a-și îmbunătăți necontenit munca, o dovadă a devotamentului lor față de școală. De aceea ele se pregătesc cu conștiinciozitate pentru ultima etapă a cursului de perfecționare, considerînd-o ca un mijloc însemnat de ridicare a nivelului muncii lor.

VACANȚA COPIILOR

Pionierii și școlarii se vor bucura și în acest an de zile plăcute de odihnă în tabere. Șezătorile, jocurile, serile în jurul focului, corurile, competițiile sportive și toate celelalte prilejuri de bucurii care-i așteaptă în vacanță îi vor face pe pionieri și elevi să petreacă clipe de neuitat, fortificîndu-i și pregătindu-i pentru un nou an de muncă.

Unele tabere își încep activitatea încă în cursul acestei luni, altele la începutul lunii iulie. Colectivele lor de conducere pregătesc cu grijă activitatea de vacanță. Ele se ingrijesc dacă sînt asigurate toate condițiile materiale necesare pentru recrearea copiilor, pentru a li se organiza îndeletniciri atractive și interesante, caută să cunoască împrejurimile pe care copiii le vor putea vizita în zilele de vacanță și locurile din natură cele mai potrivite pentru sport, pentru jocuri în aer liber.

Pentru elevii din învățămîntul mediu se vor organiza tabere pe lîngă gospodăriile agricole de stat și gospodăriile agricole colective. Activitatea desfășurată în aceste tabere, sub îndrumarea profesorilor de științe naturale urmărește să-i învețe pe elevi să aplice cunoștințele lor teoretice în munca pe ogoare, să le dezvolte dragostea și interesul pentru această muncă. Ei vor executa lucrări de introducere a îngrășămintelor suplimentare, de polenizare suplimentară la floarea soarelui, porumb, trifoi, lucernă, vor plivi parcelele legumicole, vor ajuta la cirnitul și ciupitul bumbacului sau al pătlăgelelor roșii etc. Toate acestea îi vor îmbogăți cu multe deprinderi practice folositoare, îi vor face mai sănătoși și mai vioi, îi vor apropia de viața și problemele satelor, de țărănimea muncitoare.

În cele mai pitorești locuri ale țării, Consiliul Central al Sindicatelor în colaborare cu Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor și Ministerul Învățămîntului și Culturii vor organiza în vara acestui an tabere turistice pentru elevii școlilor medii și profesionale. Acești elevi, care vor cutreiera munții și dealurile, orașele și satele vor avea prilejul de a cunoaște nemijlocit bogățiile și frumusețile patriei noastre, realizările oamenilor muncii.

V. ALEXANDRU

In pag. 2-a

COMISIILE pentru examenul de maturitate de la școlile de cultură generală (sesiunea iulie 1957)

SĂRBĂTORIREA Zilei învățătorului

Ministerul Invățămîntului și Culturii și C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt și Cultură au elaborat de curînd instrucțiuni în legătură cu organizarea și desfășurarea „Zilei învățătorului". In instrucțiuni se arată:

„ZIUA INVAȚATORULUI", instituită prin H.C.M. nr. 590 din 17 aprilie 1957, este o zi de sărbătoare pentru cadrele didactice din învățămîntul preșcolar, elementar și mediu, profesional de ucenici, tehnic și tehnic de maiștri. Ea se sărbătorește în fiecare an la 30 iunie.

„Ziua învățătorului" constituie un prilej de trecere în revistă a realizărilor obținute de cadrele didactice în instruirea și educarea comunistă a tineretului școlar, în deosebi pe linia educației în spiritul patriotismului ca parte integrantă a educației comuniste, ca și în opera de ridicare culturală a poporului și în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Sărbătorirea „Zilei învățătorului" se organizează în centrele de raion, într-un cadru festiv, de către comitetele executive ale sfaturilor populare raionale în colaborare cu comitetele sindicale raionale ale muncitorilor din învățămînt și cultură, sub îndrumarea comitetelor raionale de partid și cu participarea cadrelor didactice din raion.

Cu această ocazie, cadrele didactice cu merite deosebite în instruirea și educarea elevilor, în munca de ridicare a nivelului cultural al maselor muncitoare și în opera de transformare socialistă a agriculturii vor putea fi distinse cu Ordine și Medalii ale Republicii Populare Romîne, vor putea primi titlul de „Invățător sau profesor emerit", titlul de „Invățător sau profesor fruntaș", precum și premii și evidențieri.

In vederea decorării și acordării de titluri cadrelor didactice merituoase, comitetele executive ale sfaturilor populare regionale trebuie să înainteze propuneri la Ministerul Invățămîntului și Culturii, pînă la data de 1 mai în fiecare an.

Pentru organizarea sărbătoririi „Zilei învățătorului" în raioane se recomandă să se constituie comisii de organizare, alcătuite din delegatul comitetului executiv al sfatului popular raional, președintele comitetului sindical raional al muncitorilor din învățămînt și cultură și 2—3 cadre didactice cu activitate bună. Aceste comisii vor asigura pregătirea programului zilei și condițiile necesare desfășurării sărbătoririi și se vor îngriji de cazarea și masa cadrelor didactice și invitaților.

Programul „Zilei învățătorului" se va compune din două părți. Inainte de amiază va avea loc o ședință festivă, cu toate cadrele didactice, la care vor fi invitate să particpe organele locale de partid și de stat, reprezentanți ai organizațiilor de masă, cît și părinți ai elevilor. La această ședință festivă se vor rosti saluturi către învățători și profesori, se va prezenta un referat care va vorbi despre realizările obținute de cadrele didactice din raion în instruirea și educarea patriotică a elevilor ca parte integrantă a educației comuniste, în munca de culturalizare a poporului și de transformare socialistă a agriculturii. De asemenea, vor fi prezentate cadrele didactice evidențiate în muncă și se vor înmîna medaliile, insignele, premiile etc.

După terminarea ședinței festive, se va organiza o masă comună pentru cadrele didactice.

In locul unde va avea loc ședința festivă se vor organiza panouri de onoare, în care vor fi popularizate cadrele fruntașe și se vor deschide expoziții cu lucrări deosebite realizate în școli. De asemenea, se vor organiza standuri de cărți cu ultimele noutăți din literatură, știință, pedagogie etc. pentru ca învățătorii și profesorii să-și poată complecta bibliotecile personale.

Pentru conducerea ședinței se va forma un prezidiu compus din reprezentanții organelor locale de partid și de stat, cadre fruntașe etc.

In după amiaza zilei va avea loc partea a II-a a festivității, care va consta în manifestări artistice și sportive organizate de formațiile artistice ale sindicatului muncitorilor din învățămînt și cultură și de elevi, în cinstea cadrelor didactice. Programul trebu'e să cuprindă manifestări cu conținut patriotic socialist și internaționalist muncitoresc. Vor avea loc, de asemenea, spectacole și reuniuni tovărășești organizate în cinstea cadrelor didactice.

La sărbătorirea „Zilei învățătorului" vor participa și cadrele didactice din școlile profesionale de ucenici, tehnice și tehnice de maiștri. De asemenea vor fi invitați învățători și profesori pensionari și directori de întreprinderi pe lîngă care funcționează școli profesionale și tehnice sau care patronează școlile, părinți, delegații de elevi sau foști elevi etc.

Cu prilejul acestei zile, se vor publica în presa locală realizările obținute de cadrele didactice și se vor populariza cele mai bune cadre și metodele folosite de acestea în munca lor.

„Ziua învățătorului" trebuie să fie popularizată în școli în rîndurile elevilor și părinților, pentru ca aceștia să-și manifeste dragostea și respectul față de învățători și profesori și să-i sărbătorească.

Sărbătorirea „Zilei învățătorului" trebuie să constituie o dovadă a prețuirii și grijii pe care partidul și guvernul o manifestă față de școală și slujitorii ei și să fie un prilej de mobilizare a învățătorilor și profesorilor la o participare mai activă la opera de construire a socialismului.

CURSURI DE CALIFICARE PENTRU CADRELE DIDACTICE

Pentru a da posibilitate actualilor profesori de la școlile elementare de 7 ani care nu au studiile corespunzătoare să se califice în specialitățile pe care le predau la clasele V-VII în vederea atestării lor în învățămîntul de cultură generală, Ministerul Invățămîntului și Culturii organizează cursuri speciale de pregătire cu durata de doi ani (1957—1958 și 1958—1959).

Cursurile speciale de pregătire vor fi organizate pentru următoarele grupe de specialități:

a) matematică—fizică; b) științe naturale—geografie—chimie; c) limba romînă—istorie—constituție; d) limba rusă.

Cursurile vor începe cu anul școlar 1957—1958 și vor avea o durată de doi ani. Pregătirea candidaților se asigură de institutele interregionale de perfecționare a cadrelor didactice din București, Cluj, Iași și Timișoara, prin studiu individual și cursuri de vară anuale cu durată de două luni (iulie—august).

Candidații care vor reuși la examenul de absolvire a cursului special de pregătire primesc diplome pe baza cărora vor putea fi atestați ca profesori cu dreptul de a preda la clasele V—VII, ca și absolvenții cu examen de stat ai institutelor pedagogice cu durata de doi ani.

Petre Tocaci, elev la școala medie de muzică din București.

Comisiile pentru examenul de maturitate

(sesiunea iulie 1957)

Printr-un ordin al ministrului Invățămîntului și Culturii s-au stabilit comisiile pentru examenul de maturitate de la școlile de cultură generală din sesiunea iulie 1957 precum și președinții acestor comisii.
Examenul de maturitate începe în toată țara în ziua de 1 iulie 1957, ora 8 dimineața.
Publicăm mai jos școlile de cultură generală unde vor funcționa comisiile și numele președinților comisiilor.

Regiunea Bacău

Şc. medie nr 1 Bacău (comisia nr. 1 curs cu frecvență și fără frecvență) prof. univ. **Vasile Ababi** (Iași).
Şc. medie nr. 2 Bacău (comisia nr. 2 curs cu frecvență) conf. univ. **Olga Necrasov** (Iași).
Şc medie nr. 2 Bacău (comisia nr. 3 curs cu frecvență) prof. univ. **Orest Nichita** (Iași).
Şc. medie nr. 1 Bacău (comisia nr. 4. Dau examen și elevii de la șc. medie serală Roman) conf. univ. **Ion Ciochină** (Iași).
Şc. medie nr. 1 Piatra Neamț (comisia nr. 5 curs cu frecvență și fără frecvență) prof univ. **Gh. Burlacu** (Iași).
Şc. medie nr. 2 Piatra Neamț (comisia nr. 6 curs cu frecvență) conf. univ. **Florica Cinpan** (Iași).
Şc. medie Buhuși (comisia nr. 7 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Constantin Burduja** (Iași).
Şc medie Moinești (comisia nr. 8 curs cu frecvență și fără frecvență) lector univ. **Emanoil Gaiu** (Iași).
Şc. medie Tg. Neamț (comisia nr. 9 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Vășcăuteanu Eliza** (Iași).
Şc. medie Tg. Ocna (comisia nr. 10 curs cu frecvență) lector univ. **Eugen Ionescu** (Iași).
Şc. medie Adjud (comisia nr. 11 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la școala medie Podu Turcului) lector univ. **David Riemer** (Iași).
Şc. medie nr. 1 Roman (comisia nr. 12 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Dîmbovița M. Petrescu** (Iași).
Şc. medie nr. 2 Roman (comisia nr. 13 curs cu frecvență) prof. univ. **Elena Cocea** (Iași).
Şc. medie Bicaz (comisia nr. 14 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la școala medie Borca) conf. univ. **Alexandru Triandaf** (Iași).

Regiunea Baia Mare

Şc. medie nr. 1 Baia Mare (comisia nr. 1 curs cu frecvență și fără frecvență. Dau examen și elevii de la Şc medie Tg. Lăpuș) conf. univ. **Pîrvu Nicolae** (Cluj).
Şc. medie nr. 2 maghiară Baia Mare (comisia nr. 2 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Eugen Gergely** (Cluj).
Şc. medie nr. 1 Satu Mare (comisia nr. 3 curs cu frecvență și fără frecvență) prof. univ **Vasile Alexa** (Cluj).
Şc. medie nr. 2 Satu Mare (comisia nr. 4 curs cu frecvență) conf. univ. **Orest Marcu** (Cluj).
Şc. medie nr. 3 maghiară Satu Mare (comisia nr 5 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Eugen Molnar** (Cluj).
Şc. medie nr. 4 maghiară Satu Mare (comisia nr. 6 curs cu frecvență) conf. univ. **Ladislau Kekedy** (Cluj).
Şc. medie nr. 1 Carei (comisia nr. 7 curs cu frecvență) lector univ. **Gheorghe Marcu** (Cluj).
Şc. medie nr. 2 maghiară Carei (comisia nr. 8 curs cu frecvență) conf. univ. **Francisc Péterfi** (Cluj).
Şc. medie nr. 1 Sighet (comisia nr. 9 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Alexandru Duca** (Cluj).
Şc. medie nr 2 maghiară Sighet (comisia nr. 10 curs cu frecvență, dau examen și elevii de la Şc. medie Vișeul de Sus secția maghiară) conf. univ. **Pavel Marosi** (Cluj).
Şc. medie nr. 3 ucraineană Sighet (comisia nr. 11 curs cu frecvență) lector univ **Constantin Drapaca** (București).
Şc. medie nr. 1 Vișeul de Sus (comisia nr. 12 curs cu frecvență și fără frecvență) lector univ. **Nicolae Sureru** (Cluj).
Şc. medie Negrești (comisia nr. 13 curs cu frecvență și fără frecvență) lector univ. **Valentin Fărcășanu** (Cluj).

Regiunea București

Şc. medie Alexandria (comisia nr. 1 curs cu frecvență și fără frecvență) prof. univ. **Dan Giușcă** (București).
Şc. medie nr. 1 Călărași (comisia nr. 2 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ **Gheorghe Zapan** (București).
Şc. medie nr. 2 Călărași (comisia nr. 3 curs cu frecvență) conf. univ. **Emanoil Lucatu** (București).
Şc. medie nr. 1 Giurgiu (comisia nr. 4 curs cu frecvență și fără frecvență) conf univ. **Stela Ionescu** (București).
Şc. medie nr. 2 Giurgiu (comisia nr. 5 curs cu frecvență) prof. univ. **Ion Agîrbiceanu** (București).
Şc. medie Oltenița (comisia nr. 6 curs cu frecvență și fără frecvență) prof. univ. **Virgil Claudian** (București).
Şc. medie Roșiorii de Vede (comisia nr. 7 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Gheorghe Bănățeanu** (București).
Şc. medie Slobozia (comisia nr. 8 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Florea Șerbănescu** (București).
Şc. medie nr. 1 Tr. Măgurele (comisia nr. 9 curs cu frecvență și fără frecvență) prof. univ. **Ernest Topărăscu** (București).
Şc. medie nr. 2 Tr. Măgurele (comisia nr. 10 curs cu frecvență) conf. univ. **Mauriciu Badea** (București).
Şc. medie Urziceni (comisia nr. 11 curs cu frecvență și fără frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie Fierbinți) lector univ. **Marcel Roșculeț** (București).
Şc. medie Zimnicea (comisia nr. 12 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Nicolae Nicolescu** (București).

Regiunea Cluj

Şc. medie maghiară Cluj (comisia nr. 1 curs cu frecvență) prof. univ. **Szabo Attila** (Cluj).
Şc. medie nr. 2 Cluj (comisia nr. 2 curs cu frecvență) prof. univ. **Zoe Bugnariu** (Cluj).
Şc. medie nr. 3 maghiară Cluj (comisia nr. 3 curs cu frecvență) conf. univ. **Gheorghe Szabo** (Cluj).
Şc. medie nr. 5 Cluj (comisia nr. 4 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie nr. 10 Cluj) prof. univ. **Valeriu Luca** (Cluj).
Şc. medie nr. 4 Cluj (comisia nr. 5 curs cu frecvență și fără frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie nr. 6 curs cu frecvență) conf. univ. **Maria Ionescu** (Cluj).
Şc. medie nr. 7 maghiară Cluj (comisia nr. 6 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Elisabeta Biedy** (Cluj).
Şc. medie nr. 8 Cluj (comisia nr. 7 curs cu frecvență) conf. univ. **Ion Armeanu** (Cluj).
Şc. medie nr. 9 Cluj (comisia nr. 8 curs cu frecvență) conf. univ. **Victor Borcea** (Cluj).
Şc. medie nr. 1 Aiud (comisia nr. 9 curs cu frecvență) conf. univ. **Iosif Pervain** (Cluj).
Şc. medie nr. 2 maghiară Aiud (comisia nr. 10 curs cu frecvență) lector univ. **Iuliu Papp** (Cluj).
Şc. medie Bistrița secția romînă (comisia nr. 11 curs cu frecvență) prof. univ. **Gheorghe Ciobanu** (Iași).
Şc. medie Baia de Arieș (comisia nr. 12 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie Abrud) conf. univ. **Romulus Tudoran** (Cluj).
Şc. medie nr. 1 Dej (comisia nr. 13 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Mircea Zdrenghea** (Cluj).
Şc. medie nr. 2 Dej (comisia nr. 14 curs cu frecvență) lector univ. **Profira Sandovici** (Cluj).
Şc. medie nr. 3 maghiară Dej (comisia nr. 15 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie Bistrița secția maghiară) conf. univ. **Francisc Nagy** (Cluj).
Şc. medie nr. 1 Gherla (comisia nr. 16 curs cu frecvență) conf. univ. **Ștefan Pascu** (Cluj).
Şc. medie nr. 2 Gherla (comisia nr. 17 curs cu frecvență) conf. univ. **Georgeta Munteanu** (Cluj).
Şc. medie Huedin (comisia nr. 18 curs cu frecvență) lector univ. **Dumitru Palade** (Cluj).
Şc. medie Luduș (comisia nr. 19 curs cu frecvență) lector univ. **Dumitru Pop** (Cluj).
Şc. medie Năsăud (comisia nr. 20 curs cu frecvență) conf. univ. **Ioan Pătruț** (Cluj).
Şc. medie nr. 2 Năsăud (comisia nr. 21 curs cu frecvență) conf. univ. **Anatol Chircev** (Cluj).
Şc. medie Cîmpia Turzii (comisia nr. 22 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie Ocna Mureșului) **lector univ. Hariton Țintea** (Cluj).
Şc. medie nr. 1 Turda (comisia nr. 23 curs cu frecvență și fără frecvență prof. univ. **Mihai Vanghelovici** (Timișoara).
Şc. medie nr. 2 Turda (comisia nr. 24 curs cu frecvență) conf. univ. **Livia Cuparenco** (Cluj).
Şc. medie nr. 1 Zalău (comisia nr. 25 curs cu frecvență) conf. univ **Ilie Racoveanu** (Cluj).
Şc. medie maghiară Zalău (comisia nr. 26 curs cu frecvență) prof. univ. **Iosif Tulogdy** (Cluj).

Regiunea Constanța

Şc. medie nr. 1 Constanța (comisia nr. 1 curs cu frecvență) prof. univ. **Alex Niculescu** (București).
Şc. medie nr 2 Constanța (comisia nr. 2 curs cu frecvență) prof. univ. **Dumitru Bircă Gălățeanu** (București).
Şc. medie nr. 3 Constanța (comisia nr. 3 curs cu frecvență) prof. univ. **Virginia Barbu** (București).
Şc. medie serală (comisia nr. 4 curs seral) conf. univ. **Vera Călin** (București).
Şc. medie nr. 1 Constanța (comisia nr. 5 curs fără frecvență pentru întreaga regiune) conf. univ. **Ion Berca** (București).
Şc. medie nr. 1 Medgidia (comisia nr. 6 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie Cernavodă) conf. univ. **Aurel Nicolau** (București).
Şc. medie nr. 7 Fetești (comisia nr. 7 curs cu frecvență) conf. univ. **Ioan Z. Barbu** (București).
Şc. medie nr. 1 Tulcea (comisia nr. 8 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie Babadag) conf. univ. **Ion Steopoe** (București).

Regiunea Craiova

Şc. medie Balș (comisia nr. 1 curs cu frecvență și fără frecvență) lector univ. **M. Giurcăneanu** (București).
Şc. medie Calafat (comisia nr. 2 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Nistor Santa** (București).
Şc. medie nr. 1 Caracal (comisia nr. 3 curs cu frecvență și fără frecvență) prof. univ. **Moise Cuciuc** (București).
Şc. medie nr. 2 Caracal (comisia nr. 4 curs cu frecvență) conf. univ. **Marin Dumitrescu** (București).
Şc. medie Corabia (comisia nr. 5 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Ioan Barbălat** (București).
Şc. medie Plenița (comisia nr. 6 curs cu frecvență și fără frecvență) lector univ. **Mihai Epuran** (București).
Şc. medie nr. 1 Tg. Jiu (comisia nr. 7 curs cu frecvență) prof. univ. **Mihai Zapan** (București).
Şc. medie nr. 1 Tg. Jiu (comisia nr. 8 curs cu frecvență) conf. univ. **Aristide Halanay** (București).
Şc. medie nr. 2 Tg. Jiu (comisia nr. 9 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Adrian Gheorghiu** (București).
Şc. medie nr. 3 Tg. Jiu (comisia nr. 10 curs cu frecvență) lector univ. **Liviu Onu** (Timișoara).
Şc. medie nr. 1 Craiova (comisia nr. 11 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ **Ioan Popescu** (București).
Şc. medie nr 1 Craiova (comisia nr. 12 curs cu frecvență) conf. univ. **Ion Lungu** (Craiova).
Şc. medie nr. 2 Craiova (comisia nr. 13 curs seral candidați din Craiova, Tg. Jiu, Tr. Severin și Caracal) conf. univ. **Viorica Ionescu** (București).
Şc. medie nr. 2 Craiova (comisia nr. 14 curs cu frecvență) lector univ. **Petre Boldescu** (Craiova).
Şc. medie nr. 3 Craiova (comisia nr. 15 curs cu frecvență) conf. univ. **Gheorghe Simionescu** (București).
Şc. medie nr. 3 Craiova (comisia nr. 16 curs cu frecvență) prof. univ. **Rudolf Voinaroschi** (București).
Şc. medie nr. 4 Craiova (comisia nr. 17 curs cu frecvență) conf. univ. **Constantin Menciu** (Craiova).
Şc. medie nr. 4 Craiova (comisia nr. 18 curs cu frecvență) conf. univ. **Florica Bărbulescu** (București).
Şc. medie nr. 1 Tr. Severin (comisia nr. 19 curs cu frecvență) conf. univ. **Stănică Trăilescu** (Timișoara).
Şc. medie nr. 2 Tr. Severin (comisia nr. 20 curs cu frecvență și fără frecvență) lector univ **Eugen Tudoran** (Timișoara).
Şc. medie nr. 3 Tr. Severin (comisia nr. 21 curs cu frecvență) prof. univ. **Ion Lăzărescu** (București).
Şc. medie nr. 3 Tr. Severin (comisia nr. 22 curs cu frecvență) conf. univ. **Marius Borneas** (Timișoara).

Regiunea Galați

Şc. medie nr. 1 Galați (comisia nr. 1 curs cu frecvență) prof. univ. **Ion Hulubei** (Galați).
Şc. medie nr. 2 Galați (comisia nr. 2 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie Pechea) conf. univ. **Radu Frangu** (Galați).
Şc. medie nr. 3 Galați (comisia nr. 3 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Dumitru Bogatu** (Galați).
Şc. medie nr. 1 Brăila (comisia nr. 4 curs cu frecvență și fără frecvență) prof. univ. **Laurențiu Caton** (Galați).
Şc. medie nr. 2 Brăila (comisia nr. 5 curs cu frecvență) conf. univ. **Filimon Gidei** (Iași).
Şc. medie nr. 3 Brăila (comisia nr. 6 curs cu frecvență) conf. univ. **Gh. Ion Popescu** (Iași).
Şc. medie nr. 1 Tecuci (comisia nr. 7 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Mihai Bircă** (Galați).
Şc. medie nr. 2 Tecuci (comisia nr. 8 curs cu frecvență) conf. univ. **Froim Marcus** (Galați).
Şc. medie nr. 1 Focșani (comisia nr. 9 curs cu frecvență și fără frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie Vidra) conf. univ. **Alexandru Popovici** (Galați).
Şc. medie nr. 2 Focșani (comisia nr. 10 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie Odobești) conf. univ. **Victor Sficlea** (Iași).
Şc. medie Mărășești (comisia nr. 11 curs cu frecvență și fără frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie Panciu) conf. univ. **Constantin Martiniuc** (Iași).
Şc. medie Ianca (comisia nr. 12 curs cu frecvență și fără frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie Viziru) lector univ. **Teodor Dumitrescu** (Galați).
Şc. medie serală Galați (comisia nr. 13 curs seral. Dau examen și elevii de la Școlile serale Brăila, Focșani, Tecuci) lector univ. **Șt. Ion Popescu** (Galați).

Regiunea Hunedoara

Şc. medie nr. 1 Alba Iulia (comisia nr. 1 curs cu frecvență) prof. univ. **Gheorghe Silaș** (Timișoara).
Şc. medie nr. 2 Alba Iulia (comisia nr. 2 curs cu frecvență și fără frecvență) prof. univ. **Cornel Badea** (Cluj).
Şc. medie Teiuș (comisia nr. 3 curs cu frecvență) lector univ. **Dumitru Roșca** (Cluj).
Şc. medie Brad (comisia nr. 4 curs cu frecvență și fără frecvență) prof. univ. **Eugen Dobrescu** (Petroșani).
Şc. medie Simeria (comisia nr. 5 curs cu frecvență) lector univ. **Ion Sălăgeanu** (Petroșani).
Şc. medie Orăștie (comisia nr. 6 curs cu frecvență și fără frecvență) prof univ. **Traian Girda** (Timișoara).
Şc. medie nr. 1 Petroșani (comisia nr. 7 curs cu frecvență și fără frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie Petrila-Lonea) conf. univ. **Ion Ciobanu** (Cluj).
Şc. medie Lupeni (comisia nr. 8 curs fără frecvență) conf. univ. **Octavian Vasilovschi** (Cluj).
Şc. medie Sebeș (comisia nr. 9 curs cu frecvență) lector univ. **Emil Samberger** (Cluj).
Şc. medie nr. 1 Deva (comisia nr. 10 curs cu frecvență) conf. univ. **Teodor Onișor** (Cluj).
Şc. medie nr. 2 Deva (comisia nr. 11 curs cu frecvență și fără frecvență) lector univ. **Samson Veza** (Cluj)
Şc medie maghiară nr. 3 Deva (comisia nr. 12 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie nr. 2 maghiară Petroșani) conf. univ. **Andrei Incze** (Cluj).
Şc. medie Hunedoara (comisia nr. 13 curs cu frecvență și fără frecvență) **conf. univ. Răzvan Givulescu** (Cluj).

Regiunea Iași

Şc. medie nr. 1 Iași (comisia nr. 1 curs cu frecvență și curs fără frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie Hîrlău) prof. univ. **Alexandru Chelărescu** (Iași)
Şc. medie nr. 2 Iași (comisia nr. 2 curs cu frecvență și curs fără frecvență) prof. univ. **Alexandru Dima** (Iași).
Şc. medie nr. 3 Iași (comisia nr. 3 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie nr. 4 Iași) prof. univ. **Gheorghe Gheorghiev** (Iași).
Şc. medie nr. 3 Iași (comisia nr. 4 curs cu frecvență și curs fără frecvență) prof. univ. **Margareta Poni** (Iași).
Şc. medie nr. 6 Iași (comisia nr. 5 curs cu frecvență) prof. univ. **Ștefan Bîrsănescu** (Iași).
Şc. medie nr. 2 Huși (comisia nr. 6 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie nr. 1 Huși curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Ioan Golovcenco** (Iași).
Şc. medie nr. 1 Vaslui (comisia nr. 7 curs cu frecvență și fără frecvență) prof. univ. **Mihai Constantinescu** (Iași).
Şc. medie nr. 2 Vaslui (comisia nr. 8 curs cu frecvență) prof. univ. **Simion Savencu** (Iași).
Şc. medie nr. 1 Bîrlad (comisia nr. 9 curs cu frecvență și curs fără frecvență) prof. univ. **Tudor Săveanu** (Iași).
Şc. medie nr. 2 Bîrlad (comisia nr. 10 curs cu frecvență) conf. univ. **Gheorghe Agavriloaie** (Iași).
Şc. medie nr. 1 Pașcani (comisia nr. 11 curs cu frecvență) conf. univ. **Alexandru Obreja** (Iași).
Şc. medie nr. 4 secția serală Iași (comisia nr. 12 curs seral) conf. univ. **Octavian Munteanu** (Iași).

Regiunea Oradea

Şc. medie nr. 1 Beiuș (comisia nr. 1 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Lascu Bal** (Cluj).
Şc. medie nr 2 Beiuș (comisia nr. 2 curs cu frecvență) lector univ **Emil Chifu** (Cluj).
Şc. medie Ineu (comisia nr. 3 curs cu frecvență și fără frecvență) lector univ. **Ion Pîrvu** (Cluj).
Şc. medie maghiară Săcueni (comisia nr. 4 curs cu frecvență) lector univ. **Herman Fuks** (Cluj).
Şc. medie nr. 1 Oradea (comisia nr. 5 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie din Vadul Crișului) prof. univ. **Eugen Pora** (Cluj).
Şc. medie nr. 1 Oradea (comisia nr. 6 curs cu frecvență) conf. univ. **Corneliu Degan** (Cluj).
Şc. medie nr 2 Oradea (comisia nr. 7 curs cu frecvență) conf. univ. **Alexandru Savu** (Cluj)
Şc. medie nr. 2 Oradea (comisia nr. 8 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Victoria Medeanu** (Cluj).
Şc. medie nr. 3 maghiară Oradea (comisia nr. 9 curs cu frecvență) prof. univ. **Beniamin Zörgö** (Cluj).
Şc. medie nr. 4 Oradea (comisia nr. 10 curs cu frecvență și fără frecvență) prof. univ. **Ileana Sóos** (Cluj).
Şc. medie nr. 4 maghiară Oradea secția clasică (comisia nr. 11 curs cu frecvență) conf. univ. **Andrei Bodor** (Cluj).
Şc. medie nr. 5 Oradea (comisia nr. 12 curs cu frecvență) conf. univ. **Gh. Chiș** (Cluj).
Şc. medie nr. 1 Oradea, secția serală (comisia nr. 13 curs seral) conf. univ. **Andrei Dancsuly** (Cluj).

Regiunea Pitești

Şc. medie Curtea de Argeș (comisia nr. 1 curs cu frecvență) prof. univ. **Traian Gheorghiu** (București).
Şc. medie Drăgănești (comisia nr. 2 curs cu frecvență) lector univ. **Ion Elianu** (București).
Şc. medie Drăgășani (comisia nr. 3 curs cu frecvență) conf. univ. **Ion Oană** (București).
Şc. medie Găești (comisia nr. 4 curs cu frecvență) lector univ. **Constantin Arginteanu** (București).
Şc. medie nr. 1 Cîmpulung (comisia nr. 5 curs cu frecvență) lector univ. **Valentin Lipatti** (București).
Şc. medie nr. 2 Cîmpulung (comisia nr. 6 curs cu frecvență) conf. univ. **Haralambie Ionescu II** (București).
Şc. medie nr. 2 Cîmpulung (comisia nr. 7 curs cu frecvență) lector univ. **Aron Petric** (București).
Şc. medie nr. 1 Pitești (comisia nr. 8 curs cu frecvență) prof. univ. **Mihail Botez** (București).
Şc. medie nr. 1 Pitești (comisia nr. 9 curs cu frecvență și fără frecvență) lector univ. **Pamfil Georgian** (București).
Şc. medie nr. 2 Pitești (comisia nr. 10 curs cu frecvență) prof. univ. **Jaques Byck** (București).
Şc. medie nr. 2 Pitești (comisia nr. 11 curs cu frecvență) conf. univ. **Dumitru Ștefănescu** (București).
Şc. medie nr. 3 Pitești (comisia nr. 12 curs cu frecvență) conf. univ. **Nicolae Djamo** (București).
Şc. medie nr. 3 Pitești (comisia nr. 13 curs cu frecvență) conf univ. **Adolf Satchin** (București).
Şc. medie nr. 1 Rm. Vîlcea (comisia nr. 14 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie Horezu) conf. univ. **Dumitru Almaș** (București).
Şc. medie nr. 1 Rm. Vîlcea (comisia nr. 15 curs cu frecvență) conf. univ. **Mircea Herovanu** (București).
Şc. medie nr. 2 Rm. Vîlcea (comisia nr. 16 curs cu frecvență) prof. univ. **Ion Constantin** (București).
Şc. medie nr. 2 Rm. Vîlcea (comisia nr. 17 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Damian Bogdan** (București).
Şc. medie nr. 1 Slatina (comisia nr. 18 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Schachter Osias** (București).
Şc. medie nr. 2 Slatina (comisia nr. 19 curs cu frecvență) lector univ. **Elena Cristofor** (București).

Regiunea Ploești

Şc. medie nr. 1 Buzău (comisia nr. 1 curs cu frecvență) prof. univ. **Aurel Ianu** (București).
Şc. medie nr. 2 Buzău (comisia nr. 2 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Ioan Sîrcu** (Iași).
Şc. medie nr. 3 Buzău (comisia nr. 3 curs cu frecvență) conf. univ. **Marcu Boț** (Iași).
Şc. medie Pătîrlagele (comisia nr. 4 curs cu frecvență și fără frecvență) lector univ. **Anton Vraciu** (Iași).
Şc. medie nr. 1 Rm. Sărat (comisia nr. 5 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Silvestru Găină** (Iași).
Şc. medie nr. 2 Rm. Sărat (comisia nr. 6 curs cu frecvență) conf. univ. **Constantin Dobrescu** (Iași).
Şc. medie nr. 1 Cîmpina (comisia nr. 7 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Petre Coteț** (București).
Şc. medie nr. 2 Cîmpina (comisia nr. 8 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la Școlile medii din Breaza și Sinaia, curs cu frecvență și fără frecvență) lector univ. **Ohanes Bedighian** (București).
Şc. medie Pucioasa (comisia nr. 9 curs cu frecvență) conf. univ. **Ion Miu** (București).
Şc. medie nr. 1 Tîrgoviște (comisia nr. 10 curs cu frecvență) conf. univ. **Petre Mirescu** (București).
Şc. medie nr. 2 Tîrgoviște (comisia nr. 11 curs cu frecvență) conf. univ. **Gh. Georgescu-Buzău** (București).
Şc. medie nr. 3 Tîrgoviște (comisia nr. 12 curs cu frecvență) conf. univ. **Mauriciu Kandel** (București).
Şc. medie nr. 3 Tîrgoviște (comisia nr. 13 curs cu frecvență și fără frecvență) prof. univ. **Alexandru Stoenescu** (București).
Şc. medie nr. 1 Ploești (comisia nr. 11 curs cu frecvență și fără frecvență) prof. univ. **Alexandru Ghica** (București).
Şc. medie nr. 2 Ploești (comisia nr. 15 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie Urlați) curs cu frecvență și fără frecvență) prof. univ. **Dumitru Tudor** (București).
Şc. medie nr. 8 Ploești (comisia nr. 16 curs cu frecvență) conf. univ. **Adriana Murgoci** (București).
Şc. medie nr. 8 Ploești (comisia nr. 17 curs cu frecvență) conf. univ. **Tulcea C. Ionescu** (București).
Şc. medie nr. 3 Ploești (comisia nr. 18 curs cu frecvență) conf. univ. **Valeria Costăchel** (București).
Şc. medie nr. 4 Ploești (comisia nr. 19 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie Slănic) lector univ. **Nicolae Manolescu** (București).
Şc. medie Ploești (comisia nr. 20 curs seral) prof. univ. **Radu Bădescu** (București).

Regiunea Stalin

Şc. medie nr. 1 Făgăraș (comisia nr. 1 curs cu frecvență și fără frecvență) lector univ. **Ilie Hașeganu** (Orașul Stalin).
Şc. medie nr. 2 Făgăraș (comisia nr. 2 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie orașul Victoria) lector univ. **Vasile Pârpală** (Orașul Stalin).
Şc. medie nr. 1 Săliște (comisia nr. 3 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Ion Damian** (Orașul Stalin).
Şc. medie nr. 1 Sighișoara (comisia nr. 4 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie Rupea, curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Mircea Naumescu** (Orașul Stalin).
Şc. medie nr. 2 Sighișoara (comisia nr 5, curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Alexandru Popa** (Iași).
Şc. medie germană nr. 3 Sighișoara (comisia nr. 6 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie Bistrița, regiunea Cluj — secția germană) lector univ. **Iosif Philips** (Timișoara).
Şc. medie nr. 1 Blaj (comisia nr. 7 curs cu frecvență) prof. univ. **Mihai Rĕvăruț** (Iași).
Şc. medie nr. 1 Blaj (comisia nr. 8 curs cu frecvență) lector univ. **Ioan Grindei** (Iași).
Şc. medie Tîrnăveni (comisia nr. 9 curs cu frecvență și fără frecvență) lector univ. **Aurel Drăgulănescu** (Or. Stalin).
Şc. medie nr. 1 Mediaș (comisia nr. 10 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie nr. 1 Agnita, curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Radu Ralea** (Iași).
Şc. medie germană nr. 2 Mediaș (comisia nr. 11 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie nr. 2 cu limba germană Agnita) lector univ. **Sevila Tomoșoi** (București).
Şc. medie nr. 1 Sibiu (comisia nr. 12 curs cu frecvență) conf. univ. **Mircea Tîrnoveanu** (Timișoara).
Şc. medie nr. 1 Sibiu (comisia nr. 13 curs cu frecvență și curs fără frecvență) conf. univ. **Ion Moisil** (Galați).
Şc. medie germană nr. 2 Sibiu (comisia nr. 14 curs cu frecvență) conf. univ. **Eugen Kimmel** (Timișoara).
Şc. medie nr. 3 Sibiu (comisia nr. 15 curs cu frecvență) conf. univ. **Nicolae Ghircoiașu** (Cluj).
Şc. medie nr. 3 Sibiu (comisia nr. 16 curs cu frecvență) prof. univ. **Iuliu Moraru** (Or. Stalin).
Şc. medie germană nr. 4 Sibiu (comisia nr. 17 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie Sebeș, regiunea Hunedoara, secția germană) prof. univ. **Iosif Dick** (Timișoara).
Şc. medie nr. 1 Orașul Stalin (comisia nr. 18 curs cu frecvență) prof. univ. **Ștefan Sisek** (Orașul Stalin).
Şc. medie nr. 1 Orașul Stalin (comisia nr. 19 curs cu frecvență) prof. univ. **Eugen Stihi** (Orașul Stalin).
Şc. medie germană Orașul Stalin (comisia nr. 20 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Kurt Horedt** (Cluj).
Şc. medie nr. 3 Orașul Stalin (comisia nr. 21 curs cu frecvență) prof. univ. **Eugen Papafil** (Iași).
Şc. medie maghiară nr. 4 Orașul Stalin (comisia nr. 22 curs cu frecvență și fără frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie nr. 3 Sibiu, secția maghiară) prof. univ. **Adalbert Csákány** (Cluj).
Şc. medie serală Orașul Stalin (comisia nr. 23 curs seral. Dau examen și elevii de la Școala serală Sibiu) conferențiar univ. **Victor Nadolschi** (Iași).
Şc. medie nr. 5 Orașul Stalin (comisia nr. 24 curs cu frecvență) prof. univ. **Mircea Ionescu** (București).
Şc. medie nr. 5 Orașul Stalin (comisia nr. 25 curs cu frecvență și curs fără frecvență) lector univ. **Ștefan Vancea** (Iași).

Regiunea Suceava

Şc. medie nr. 1 Botoșani (comisia nr. 1 curs cu frecvență și fără frecvență) prof. univ. **Nicolae Macarovici** (Iași).
Şc. medie nr. 2 Botoșani (comisia nr. 2 curs cu frecvență) conf. univ. **Ștefania Ruscior** (Iași).
Şc. medie nr. 1 Dorohoi (comisia nr. 3 curs cu frecvență și fără frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie Trușești curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Nicolae Negoescu** (Iași).
Şc. medie nr. 2 Dorohoi (comisia nr. 4 curs cu frecvență) conf. univ. **Irina Mihul** (Iași).
Şc. medie Cîmpulung (comisia nr. 5 curs cu frecvență și fără frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie Vatra Dornei curs cu frecvență și fără frecvență) prof. univ **Alexandru Climescu** (Iași).
Şc. medie nr. 1 Fălticeni (comisia nr. 6 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Constantin Braniște** (Iași).
Şc. medie nr. 2 Fălticeni (comisia nr. 7 curs cu frecvență) conf univ. **Elena Jeanrenaud** (Iași).
Şc. medie nr. 1 Rădăuți (comisia nr. 8 curs cu frecvență și fără frecvență) prof. univ. **Nicolae Calinicenco** (Iași).
Şc. medie nr. 2 Rădăuți (comisia nr. 9 curs cu frecvență) conf. univ. **Ilie Grămadă** (Iași).
Şc. medie ucraineană Siret (comisia nr. 10 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie Suceava — secția ucraineană) lector univ. **Magdalena Lazlo** (București).
Şc. medie nr. 1 Suceava (comisia nr. 11 curs cu frecvență și fără frecvență) prof. univ. **Dumitru Mengeron** (Iași).
Şc. medie nr. 2 Suceava (comisia nr. 12 curs cu frecvență) conf. univ. **Tudora Luchian** (Iași).

Regiunea Timișoara

Şc. medie nr. 1 Arad (comisia nr. 1 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie nr. 5 Arad) prof. univ. **Constantin Sălceanu** (Timișoara).
Şc. medie nr. 1 Arad (comisia nr. 2 curs cu frecvență și fără frecvență) prof. univ. **Iosif Reichel** (Timișoara).
Şc. medie nr. 2 Arad (comisia nr 3 curs cu frecvență) prof. univ. **Ion Bitea** (Timișoara).
Şc. medie nr. 1 Caransebeș (comisia nr. 4 curs cu frecvență și fără frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie nr. 2 Caransebeș și Oțelul Roșu) conf. univ. **Filofteia Dobrescu** (Timișoara).
Şc. medie nr. 1 Timișoara (comisia nr. 5 curs cu frecvență) prof. univ. **Coriolan Drăgulescu** (Timișoara).
Şc. medie nr. 1 Timișoara (comisia nr. 6 curs cu frecvență) prof univ. **Em. Arghiriade** (Timișoara).
Şc. medie nr. 3 Timișoara (comisia nr. 7 curs cu frecvență) prof. univ. **Ion Curea** (Timișoara).
Şc. medie nr. 5 Timișoara (comisia nr. 8 curs cu frecvență și curs fără frecvență) prof. univ. **Victor Lațiu** (Timișoara).
Şc. medie nr. 7 Timișoara (comisia nr. 9 curs cu frecvență) prof. univ **Nicolae Mihăileanu** (Timișoara).
Şc. medie nr. 7 Timișoara (comisia nr 10 curs cu frecvență) prof. univ. **Alex. Cișman** (Timișoara).
Şc. medie Lipova (comisia nr. 11 curs cu frecvență) lector univ. **Alfred Gaier** (Timișoara).
Şc. medie nr. 1 Lugoj (comisia nr. 12 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Nicolae Apostolescu** (Timișoara).
Şc. medie nr. 2 Lugoj (comisia nr. 13 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie Făget) prof. univ. **Octavian Gheorghiu** (Timișoara).
Şc. medie Orșova (comisia nr. 14 curs cu frecvență) lector univ. **Constantin Popa** (Timișoara).
Şc. medie Oravița (comisia nr. 15 curs cu frecvență și fără frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie Anina) conf. univ. **Vasile Mioc** (Timișoara).
Şc. medie Reșița (comisia nr. 16 curs cu frecvență și fără frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie Bocșa Vasioviei curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Ursu Dancea** (Timișoara).
Şc. medie nr. 2 germană Timișoara (comisia nr. 17 curs cu frecvență și fără frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie nr. 4 cu limba germană Lugoj) conf. univ. **Petru Lamot** (Timișoara).
Şc. medie nr. 6 germană Arad (comisia nr. 18 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie Lipova, secția germană) lector. univ. **Ștefan Binder** (Timișoara).
Şc. medie nr. 4 maghiară Timișoara (comisia nr. 19 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie nr. 3 maghiară Lugoj) conf. univ. **Gheza Bledy** (Cluj).
Şc. medie nr. 3 maghiară Arad (comisia nr. 20 curs cu frecvență și fără frecvență) lector univ. **Iosif Kovacs** (Cluj).
Şc. medie nr. 4 maghiară Arad (comisia nr 21 curs cu frecvență) lector univ. **Sigismund Adam** (Cluj).
Şc. medie nr. 8 sîrbă Timișoara (comisia nr. 22 curs cu frecvență și fără frecvență) prof. univ. **Borislav Popovici** (Timișoara).
Şc. medie slovacă Nădlac (comisia nr. 23 curs cu frecvență) lector univ. **Pandele Olteanu** (București)
Școala medie serală Timișoara (comisia nr. 24 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie serală Lugoj) prof. univ. **Ion Nanu** (Timișoara).

Regiunea Autonomă Maghiară

Şc. medie nr. 1 Tg. Mureș (comisia nr. 1 curs cu frecvență și fără frecvență) prof. univ. **Mircea Drăgan** (Cluj).
Şc. medie nr. 2 maghiară „Bolyai Farkaș" Tg. Mureș (comisia nr. 2 curs cu frecvență) prof. univ. **Edgar Balogh** (Cluj).
Şc. medie nr. 2 maghiară „Bolyai Farkaș" Tg. Mureș (comisia nr. 3 curs cu frecvență și fără frecvență) prof. univ. **Adalbert Csehenyi** (Cluj).
Şc. medie nr. 3 Tg. Mureș (comisia nr. 4 curs cu frecvență) conf. univ. **Teodor Naum** (Cluj).
Şc. medie nr. 4 maghiară Tg. Mureș (comisia nr. 5 curs cu frecvență) prof. univ. **Zoltan Török** (Cluj).
Şc. medie nr. 1 Reghin (comisia nr. 6 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Arsene Oprea** (Iași).
Şc. medie nr. 2 maghiară Reghin (comisia nr. 7 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Ernest Kiss** (Cluj).
Şc. medie maghiară Gheorghieni (comisia nr. 8 curs cu frecvență și fără frecvență) lector univ. **Janos Jozsa** (Cluj).
Şc. medie maghiară Miercurea Ciuc (comisia nr. 9 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Zoltan Kovacs** (Cluj).
Şc. medie nr. 1 maghiară Sf. Gheorghe (comisia nr. 10 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Iosif Szigeti** (Cluj).
Şc. medie nr. 1 Sf. Gheorghe secția romînă (comisia nr. 11 curs cu frecvență și fără frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie Gheorghieni secția romînă) lector univ **Constantin Ciopraga** (Iași).
Şc. medie nr. 2 maghiară Sf. Gheorghe (comisia nr. 12 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Ion Balazs** (Cluj).
Şc. medie maghiară Baraolt (comisia nr. 13 curs cu frecvență) prof. univ. **Arpad Antal** (Cluj).
Şc. medie maghiară Tg. Săcuesc (comisia nr. 14 curs cu frecvență) prof. univ. **Sandor Debreczy** (Cluj).
Şc medie maghiară Cristurul Secuiesc (comisia nr 15 curs cu frecvență) prof univ. **Vilhelm Cseke** (Cluj).
Şc. medie maghiară Odorhei (comisia nr. 16 curs cu frecvență) conf. univ. **Lászlo Balog** (Tg. Mureș).

Orașul București

Şc. medie nr. 1 „N. Bălcescu" (comisia nr. 1 curs cu frecvență) prof. univ. **Emil Condurache** (București).
Şc. medie nr. 1 „N. Bălcescu" (comisia nr 2 curs cu frecvență) prof univ. **Gabriel Sudan** (București).
Şc. medie nr 2 (comisia nr. 3 curs cu frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie Bolintin) prof. univ. **Oscar Kreindler** (București).
Şc. medie nr. 3 (comisia nr. 4 curs cu frecvență și fără frecvență) lector univ. **Sofia Flexi** (București).
Şc. medie nr. 4 (comisia nr. 5 curs cu frecvență) asistent univ. **Mihail Ghermănescu** (București).
Şc. medie nr. 4 (comisia nr. 6 curs cu frecvență) prof. univ. **Ion Niculae** (București).
Şc. medie nr. 6 „V. Roaită" (comisia nr. 7 curs cu frecvență) conf. univ. **Ion Sabac** (București).
Şc. medie nr. 7 „I. L. Caragiale" (comisia nr. 8 curs cu frecvență) prof. univ. **Radu Țițeica** (București).
Şc. medie nr. 7 „I. L. Caragiale" (comisia nr. 9 curs cu frecvență și fără frecvență) prof. univ. **Emil Vîrtosu** (București).
Şc medie nr 9 maghiară (comisia nr. 10 curs cu frecvență) conf. univ. **Emeric Toth** (București).
Şc. medie nr. 10 „Zoia Kosmodemianskaia" (comisia nr 11 curs cu frecvență) prof. univ **Aurel Potop** (București).
Şc. medie nr. 10 „Zoia Kosmodemianskaia" (comisia nr. 12 curs cu frecvență) prof univ. **A. Sacerdoțeanu** (București)
Şc medie nr. 11 „Cantemir" (comisia nr. 13 curs cu frecvență și fără frecvență) prof. univ. **Olga Săvulescu** (București).
Şc. medie nr. 12 (comisia nr. 14 curs cu frecvență și fără frecvență) prof univ. **Nicolae Condeiescu** (București).
Şc. medie nr. 13 (comisia nr. 15 curs cu frecvență) conf. univ. **Mihai Iancu** (București).
Şc. medie nr. 13 (comisia nr. 16 curs cu frecvență și fără frecvență) prof. univ. **Gheorghe Atanasiu** (București).
Şc. medie nr. 14 greacă (comisia nr 17 curs cu frecvență) prof. univ. **Dionisie Pippidi** (București).
Şc. medie nr. 15 (comisia nr. 18 curs cu frecvență) prof. univ. **Constantin Creangă** (București).
Şc. medie nr. 15 (comisia nr. 19 curs cu frecvență) conf. univ. **Ana Păuca** (București).
Şc. medie nr. 16 (comisia nr. 20 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Anghel Manolache** (București).
Şc. medie nr. 17 „M. Basarab" (comisia nr. 21 curs cu frecvență) conf. univ. **Cezar Cosniță** (București).
Şc. medie nr. 17 „M. Basarab" (comisia nr. 22 cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Grigore Popa** (București).
Şc. medie nr. 19 „M. Eminescu". (comisia nr. 23, curs cu frecvență) prof. univ. **Mihail Berza** (București).
Şc. medie nr. 19 „M. Eminescu" (comisia nr. 24 curs cu frecvență și fără frecvență) prof. univ. **Miltiade Filipescu** (București).
Şc. medie nr 20 „Gh. Șincai" (comisia nr. 25 curs cu frecvență) prof. univ. **Mihail Neculce** (București).
Şc. medie nr. 20 „Gh. Șincai" (comisia) nr. 26 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Vlad Bănățeanu** (București).
Şc. medie nr. 22 „Gh. Lazăr" (comisia nr. 27 curs cu frecvență) prof univ. **Dumitru Macrea** (București).
Şc. medie nr. 22 „Gh. Lazăr" (comisia nr. 28 curs cu frecvență) prof. univ. **Constantin Drimbă** (București).
Şc. medie nr. 22 „Gh. Lazăr" (comisia nr. 29 curs cu frecvență și fără frecvență. Dau examen și elevii de la Școala medie nr. 24 curs fără frecvență) conf. univ. **Constantin Herbst** (București).
Şc. medie nr. 23 (comisia nr. 30 curs cu frecvență și fără frecvență) prof. univ. **Alexandru Steopoe** (București).
Şc. medie nr. 24 (comisia nr. 31 curs cu frecvență secția clasică) lector univ. **Toma Vasilescu** (București).
Şc. medie nr. 25 (comisia nr. 32 curs cu frecvență) conf. univ. **Margareta Giurgea** (București).
Şc. medie nr. 26 (comisia nr. 33 curs cu frecvență) conf. univ. **Virgil Bogdănescu** (București).
Şc. medie nr. 26 (comisia nr. 34 curs cu frecvență și fără frecvență) lector univ. **Ion Brăescu** (București).
Şc. medie nr. 27 (comisia nr 35 curs cu frecvență și fără frecvență) conf. univ. **Adolf Polingher** (București).
Şc. medie nr. 28 (comisia nr. 36 curs cu frecvență) prof. univ. **Maria Sîrbu** (București).
Școala medie serală nr. 12 (comisia nr. 37 curs seral. Dau examen și elevii de la Școlile serale nr. 13, 15 și 17) prof. univ. **Aurel Pîrvu** (București).
Școala medie serală nr. 15 (comisia nr. 38 curs seral. Dau examen și elevii de la Școala medie serală nr. 14 și Școala medie serală din orașul Călărași) prof. univ. **Iosif Ausländer** (București).
Şc. medie nr. 12 (comisia nr. 39 curs seral pentru absolvenții din anii anteriori de la toate școlile și secțiile serale) conf. univ. **Ion Gheorghiu** (București).

Comisii pentru liceele militare

Liceul militar Cîmpulung-Moldovenesc conf. univ. **Dumitru Gafițeanu** (Iași).
Liceul militar Galați conf. univ **Alfred Jeanrenaud** (Iași).
Liceul militar Breaza (comisia nr. 1) conf. univ **Bally Dorel** (București).
Liceul militar Breaza (comisia nr. 2) conf. univ. **Gheorghe Marinescu** (București).

Verificarea pregătirii la matematică

Am avut prilejul să cercetez numeroase lucrări scrise de matematică ale elevilor care dau acum examenul de absolvire la o serie de şcoli de 7 ani din Capitală. Primul lucru pe care îl poţi observa, răsfoind aceste lucrări, este seriozitatea cu care, în general, au ales profesorii problemele propuse spre rezolvare elevilor. Aceste probleme cer cunoştinţe variate de aritmetică, de algebră şi, uneori, de geometrie. În acest examen elevii au trebuit să dovedească în ce măsură şi-au însuşit tehnica de calcul şi, în acelaşi timp, în ce măsură ştiu să analizeze o problemă. A fost într-adevăr o verificare a cunoştinţelor şi a judecăţii elevilor, a deprinderilor şi priceperilor lor.

Trebuie remarcat de la început că o bună parte dintre absolvenţi a reuşit, în general, să facă faţă mulţumitor acestei încercări. Mulţi dintre ei ştiu să lucreze cu fracţii ordinare, cunosc ordinea operaţiilor într-un exerciţiu mai complex, şi-au însuşit cunoştinţele privitoare la rapoarte, proporţii, procente, au căpătat cunoştinţe de bază din algebră referitoare la transformările identice, la rezolvarea ecuaţiilor de gradul I etc.

Tot aşa de limpede cum arată realizările muncii, lucrările scot însă în evidenţă şi unele lacune. Nu mă voi opri la anumite greşeli sau procedee neraţionale pe care le găsim la cîţiva elevi dintr-o clasă, ci la unele greşeli pe care le fac mai mulţi dintre ei şi nu numai de la aceeaşi şcoală, ci de la şcoli diferite.

Iată, bunăoară, doar cîteva dintre acestea.

Se simte la mulţi elevi tendinţa de a evita calculul cu fracţii zecimale. Ei preferă să le transforme pe acestea în fracţii ordinare şi să efectueze astfel calcule destul de grele, inutile. Întîlnim, de pildă, în lucrările scrise cazuri cînd elevii efectuează calcule simple ca 0,1125 — 0,0025 sau 2,107 : 3,01 trecînd la fracţii ordinare. Unii elevi transformă toate fracţiile zecimale şi lucrează numai cu fracţii ordinare complicate. Se pare că explicaţia acestei situaţii nu este greu de dat. Alarmaţi de faptul că în trecut mulţi elevi ajungeau în şcoala medie fără să cunoască bine operaţiile cu fracţii ordinare, mulţi profesori care predau la clasele V—VII îşi îndreaptă acum toată atenţia în această direcţie şi neglijează operaţiile cu fracţii zecimale, pe care unii elevi încep să le uite.

Se întîlnesc însă defecţiuni şi în legătură cu operaţiile asupra fracţiilor ordinare. Este vorba nu atît de greşeli, cît de folosirea unor procedee neraţionale. Unii elevi stabilesc bunăoară numitorul comun nu calculînd cel mai mic multiplu comun al numitorilor, ci înmulţind pur şi simplu numitorii între ei. Procedee neraţionale se întîlnesc în special cînd este vorba de operaţii cu numere mixte. Mulţi elevi adună sau scad numerele mixte introducînd în prealabil întregii în fracţii. Toate acestea au la bază o anumită ruptură între cunoştinţele teoretice — pe care şi le însuşesc de multe ori foarte bine — şi aplicarea practică a acestora. Elevii ştiu să enunţe proprietăţile operaţiilor aritmetice, însă nu ştiu întotdeauna să le aplice. Aşa se explică, de pildă, că o înmulţire în care unul dintre factori era număr mixt, iar celălalt număr întreg a fost efectuată introducîndu-se mai întîi întregii în fracţii, în loc să se folosească o cale mai simplă, considerînd numărul mixt ca suma între partea întreagă şi partea fracţionară şi apoi, pe baza unei proprietăţi bine cunoscute cu privire la produsul dintre o sumă şi un număr, să se obţină mult mai uşor rezultatul.

O serie de elevi întîmpină greutăţi în calcularea rădăcinii pătrate a unui număr. Se pare că aceasta se datoreşte, printre altele, faptului că ei au parcurs acest capitol la sfîrşitul anului şcolar, în clasa a VII-a, iar unii profesori, în dorinţa de a trece cît mai repede la recapitularea finală, au prevăzut mai puţin timp pentru fixarea deprinderilor de efectuare a acestei operaţii

Analiza lucrărilor scoate la iveală faptul că unii elevi nu sînt obişnuiţi să aprecieze rezultatele operaţiilor pe care le efectuează. De aceea putem întîlni rezultate ca 0,1125—0,0025 = 1100 sau radical din 182,25 = 1325. Desigur că situaţii de acest fel ar putea fi evitate dacă în timpul anului, cu prilejul efectuării unor exerciţii, profesorul ar cere elevilor să aprecieze în ce măsură rezultatul final pe care l-au obţinut sau anumite rezultate parţiale pot corespunde realităţii. Procedeul acesta (fără să dea garanţia că rezultatul este bun) dă totuşi posibilitatea de a se evita anumite greşeli mari sau de a le descoperi din timp. Acest autocontrol, pe care elevii trebuie să înveţe a-l folosi, este deş utilizat în practică şi e bine să-i obişnuim şi pe elevi cu el.

Se ştie că, în general, elevii întîmpină greutăţi la punerea unei probleme în ecuaţie. De altfel, trebuie să recunoaştem că acesta nu este un lucru chiar atît de uşor pentru dînşii. Se întîlnesc însă deseori cazuri cînd unii elevi nu numai că nu alcătuiesc ecuaţii care să corespundă problemei, ci ajung la anumite expresii care n-au nimic comun cu ecuaţiile. Din „ecuaţie" lipseşte semnul de egalitate, nu se distinge care este membrul drept şi membrul stîng. Unii elevi ajung la o singură „ecuaţie" cu cîteva semne de egalitate etc. Aceasta se explică, fără îndoială, prin faptul că ei nu au o idee clară despre ceea ce este o ecuaţie.

Se remarcă şi alte lacune, mai puţin grave, care ar putea fi uşor înlăturate. Bunăoară, se simte o tendinţă generală de a se evita, la rezolvarea sistemelor de ecuaţii, metoda substituţiei. Elevii preferă să folosească metoda reducerii chiar şi în cazul cînd sistemul este de aşa natură, încît nu această metodă este cea mai potrivită. Se pare că una dintre cauzele care determină aceasta este faptul că unii profesori prezintă elevilor mai întîi metoda reducerii — mai uşoară şi însuşită lesne de elevi — iar apoi, cînd se ajunge la metoda substituţiei care este mai dificilă, elevii o acceptă greu. O altă cauză, însă, mai curentă, este că, în predarea acestor două metode de rezolvare a sistemelor de ecuaţii, unii profesori nu fixează prin suficiente exemple metoda substituţiei în mod separat, pentru ca elevii să şi-o însuşească temeinic, ci lasă la latitudinea elevilor să aleagă metoda pe care o preferă. După cum e şi firesc, ei se îndreaptă către metoda reducerii.

Multe lucrări arată că elevii nu au deprinderea de a verifica rezultatul obţinut la rezolvarea unei probleme de algebră cu ajutorul ecuaţiilor. Unii elevi nu verifică de loc aceste rezultate, alţii le verifică greşit. De pildă, verifică rezultatul numai în sistemul de ecuaţii pe care l-au alcătuit şi care, uneori, este greşit, cu toate că rezolvarea sistemului a fost bună sau, chiar dacă verifică rezultatul pe baza relaţiilor dintre mărimile date în problemă, nu o fac complect.

De asemenea, în multe lucrări nu sînt date explicaţii asupra modului cum s-a ajuns la ecuaţiile alcătuite. O serie de elevi se mulţumesc doar să noteze : x reprezintă . . . . ; y reprezintă . . . . . şi apoi scriu ecuaţiile. Ar fi însă foarte necesar să arate cum au judecat, să explice sensul fiecărei expresii algebrice pe care o alcătuiesc. Aceasta ar fi nu numai o verificare a felului cum înţeleg elevii problema ci, prin faptul că i-ar sili să formuleze într-o formă concisă sensul fiecărei expresii — i-ar ajuta în acelaşi timp să-şi dezvolte judecata.

Fără îndoială, aceste deficienţe care se ivesc la unii elevi pot fi pe deplin înlăturate. Pentru aceasta este necesar ca fiecare profesor să folosească analiza rezultatelor examenului de absolvire şi ca un prilej de a-şi perfecţiona măiestria sa pedagogică.

Prof. M. SCHEIN

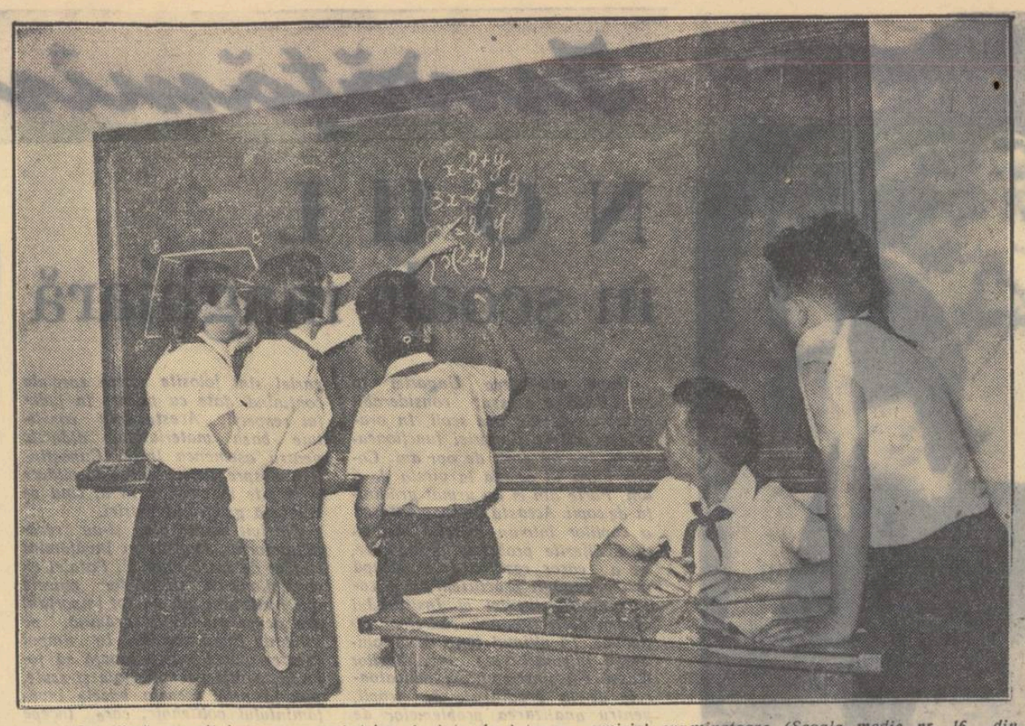

O ultimă recapitulare a cunoştinţelor, înainte de intrarea comisiei examinatoare (Şcoala medie nr. 16 din Bucureşti).

CU SIMŢ DE RASPUNDERE

Răspunderea pedagogului pentru instruirea şi educarea elevilor săi depăşeşte limitele timpului în care munceşte efectiv cu ei şi limitele anilor de şcoală. Nu exagerăm de loc dacă afirmăm că, într-o anumită măsură, ea se întinde pe întreaga viaţă de mai tîrziu a elevilor. Cu cît copilul se găseşte la o vîrstă mai crudă, cu atît răspunderea e mai mare.

Tovarăşa Dafina Surdeanu, învăţătoare la clasa a IV-a a şcolii de 7 ani nr. 5 din Rîmnicul Sărat, a înţeles acest lucru. De multe ori, în procesul pregătirii lecţiilor, ea îi auzea parcă pe profesorii care vor lucra mai tîrziu cu elevii ei, ca şi pe viitorii lor tovarăşi de muncă, întrebînd-o : „De ce calculează atît de încet tînărul acesta ? De ce are cestălalt o ortografie neîngrijită ? Cum se poate, tovarăşă Surdeanu, ca un fost elev al dumitale să judece atît de greoi ?" Şi, pentru a preveni asemenea întrebări, învăţătoarea aşternea pe caietul său de planuri de lecţii noi procedee cu care să ajute pe un elev sau altul.

La începutul acestui an şcolar, în clasa tovarăşei Surdeanu erau numai 14 din foştii săi elevi. În colo, elevi care repetau clasa, elevi veniţi de la alte şcoli şi nu dintre cei bine pregătiţi. Conştientă de greutăţile ce-i vor sta în cale, ea a cerut mereu sprijinul părinţilor, al colegilor. Şi, cu toate că insuccesele păreau să stîrbească renumele pe care şi-l cucerise ca bună învăţătoare, ea nu a încercat de loc să acopere insuficienta pregătire a unor elevi. Dimpotrivă, notele date, atît în timpul anului cît şi la examene, biletele întocmite pentru examen, ca şi lucrările scrise oglindesc seriozitatea învăţătoarei clasei a IV-a, dovedesc atitudinea neclintită a pedagogului care se simte răspunzător de munca sa, de felul cum a apreciat volumul şi calitatea cunoştinţelor elevilor săi.

Examenul a arătat că majoritatea copiilor ştiu să efectueze corect şi uşor cele 4 operaţii şi cunosc relaţiile dintre termenii sau factorii fiecăreia. Uşurinţa cu care au efectuat exerciţiile de transformări dovedeşte o temeinică cunoaştere a multiplilor şi submultiplilor metrului, metrului patrat şi metrului cub. Tovarăşa învăţătoare nu s-a mulţumit ca elevul să spună la examen cum se face înmulţirea numerelor întregi şi zecimale cu 10, 100 şi 1000, cum se face adunarea fracţiilor, ci le-a cerut să rezolve şi exerciţii prin care să verifice felul cum ştiu elevii să aplice aceste cunoştinţe.

Atît problema dată la lucrarea scrisă, cît şi cele din biletele anexă urmăresc să verifice în ce măsură s-a dezvoltat judecata matematică a copiilor, posibilitatea lor de a aplica în rezolvarea problemelor cunoştinţele de aritmetică şi de geometrie însuşite, calculul oral şi scris. Bazîndu-se pe munca de zi cu zi din timpul anului şcolar, tovarăşa învăţătoare nu s-a sfiit să formuleze pentru lucrarea scrisă, ca şi pentru examenul oral, probleme care necesită un raţionament dezvoltat. Elevul care a primit biletul nr. 10, de exemplu, a trebuit să calculeze distanţa la care se găsesc doi biciclişti care au plecat unul spre celălalt din două oraşe aşezate la o depărtare de 60 km, ştiind că primul a parcurs 3/5 din distanţă şi cel de-al doilea 3/10. Un raţionament destul de complex a necesitat şi anexa biletului nr. 28, în care se dă suma a două numere (512), se arată că un număr este mai mare decît celălalt de 15 ori şi se cere să se afle cele două numere.

Conţinutul multora dintre problemele date de tov. Surdeanu la examen a fost legat de diferitele aspecte ale producţiei industriale şi agricole, oglindind preocuparea de a-i familiariza pe elevi cu aceste aspecte, de a le stîrni interesul pentru munca din uzine şi de pe ogoare. Problema din anexa biletului nr. 9, de exemplu, cerea să se calculeze recolta dintr-o gospodărie agricolă colectivă. Problema din anexa biletului nr 5 se referă la producţia de pluguri într-o uzină.

Am răsfoit cu multă plăcere lucrările scrise de limba romînă ale elevilor tovarăşei Surdeanu. Curate, ordonate, cu greşeli puţine. Învăţătoarea le-a dictat un fragment din textul „Grîul de primăvară", care cuprindea variate semne de ortografie şi punctuaţie şi pe care cei mai mulţi dintre copii l-au scris corect. Totuşi, exigentă cum este, învăţătoarea a dat numai două note de 5.

Multe lucrări de-ale elevilor arată că tovarăşa Surdeanu a reuşit să-i înarmeze cu o scriere corectă. Dictarea a început cu această întrebare : „Mămucă, de ce-ai pus pămînt în lădiţă ?" Foarte mulţi elevi au pus corect virgula şi semnul întrebării, au ştiut să folosească liniuţa între cuvintele *ce* şi *ai*. Corect au fost scrise mai departe şi cuvintele : maică-si, s-a lăudat, n-a fost pus, l-a, într-o, şi-a luat etc.

La examenul oral s-a insistat mult asupra părţilor de vorbire, asupra genurilor şi asupra timpurilor, asupra părţilor principale ale propoziţiei, s-au făcut numeroase exerciţii de analiză în care li s-a cerut elevilor să motiveze punctuaţia folosită. Unele bilete au cerut să se arate familiile unor cuvinte, să se dea cuvinte de sens contrar celor enumerate. Majoritatea copiilor au răspuns bine la întrebările de gramatică, au citit curgător, expresiv, au recitat cu multă căldură poezii ca : „Ce te legeni", „Noapte de vară", „Cîntecul tractorului", au povestit într-o formă personală, cu cuvintele lor, conţinutul textelor învăţate la lecţiile de citire.

Întrebările puse în unele bilete, ca cea din biletul nr. 22 : „Ce ţi-a plăcut mai mult din povestirea „Lizuca găseşte gazdă bună în dumbravă", arată că tovarăşa învăţătoare urmăreşte nu numai înţelegerea textului de către elevi, ci şi participarea lor afectivă la conţinutul lecturii.

Absolvenţii pe care-i dă anul acesta tovarăşa Surdeanu nu sînt toţi la nivelul exigenţei sale. Pe mulţi dintre ei i-ar fi dorit mai bine pregătiţi. Unii, puţini la număr, e adevărat, dovedesc încă stîngăcie în efectuarea operaţiilor. Alţii, ceva mai mulţi, nu cunosc ordinea operaţiilor. Iar alţii nu sînt stăpîni pe noua ortografie şi punctuaţie, unii mai omit litere în scris, alţii nu au un vocabular activ suficient de dezvoltat. Simţul de răspundere, însă, cu care a muncit, exigenţa cu care a cîntărit fiecare notă şi eforturile pe care le-a depus pentru completarea şi adîncirea cunoştinţelor celor care îşi însuşesc mai greu materia i-au dat posibilitatea să parcurgă noi trepte pe drumul instruirii şi educării elevilor, al desăvîrşirii sale ca pedagog, fapt ce-i va garanta cucerirea unor noi succese în viitorii ani şcolari.

Prof. M. POPESCU

Dă roade munca tinerilor profesori

(urmare din pag. 1-a)

mină şcoala de 7 ani. Unii elevi se află în stadiul reproducerii mecanice a unor formule : „Ştefan e viteaz şi modest pentru că..., Albert e îngîmfat şi laş pentru că..." Alţii sînt sclavii textului, amestecînd în propria lor expunere pasaje luate pe de-a întregul din textul poemului. Eleva Belcescu G., de pildă, scrie : „Albert vrea să ajungă la Ştefan iar cu-a lui spadă luciul de pe frunte să i-l şteargă..."

Însuşirea mecanică a cunoştinţelor a determinat pe unii elevi, atît din clasa a VII-a „A" cît şi din clasa a VII-a „B", să nu aducă argumente valabile în caracterizarea personajelor, sau să facă greşeli în analiza sintactică.

O altă lipsă — generală aproape — a elevilor este aceea că nu ştiu să alcătuiască o compunere rotunjită, frumos închegată, ci înşiruie pur şi simplu ideile, fără a ţine seama de locul şi de dezvoltarea pe care trebuie să le aibă fiecare dintre ele. Ei transpun în scris gîndirea lor ca şi cum ar răspunde oral. Elevul Toma Fl., de pildă, scrie: „Albert el este încrezut în oastea sa mare"... iar Ghorghiu T. înşiră propoziţii una după alta fără nici un semn de punctuaţie: „Ştefan cel Mare era privit de scriitor ca un luptător apropiat de popor şi un apărător al patriei pe cînd Albert este privit cu ură şi dispreţ..."

Unii elevi — ce-i drept foarte puţini — mai fac greşeli de ortografie. Stancu Fl., Virtejanu Gh., Lică A. omit cel de-al doilea i la pluralul masculinelor şi la genitiv-dativul femininelor articulate (scriind : victori în loc de victorii, ostaşi lui în loc de ostaşii lui etc.), despreţuiesc linioara făcînd din două cuvinte (luat-o, nu-i) unul singur (luato, nui).

Care sînt cauzele acestor lipsuri şi cum se pot ele elimina ?

Dorinţa de a da elevilor cît mai multe cunoştinţe v-a făcut să vă concentraţi toată munca în spre realizarea acestui ţel. Aţi muncit un an întreg gonit de gîndul că pînă la examen elevii trebuie să-şi însuşească toată materia clasei a VII-a şi să-şi complecteze golurile rămase din anii trecuţi. Dar cunoştinţele, pentru a fi temeinic însuşite, trebuie reluate : este necesar ca elevii să facă multe aplicaţii, cît mai multe exerciţii de expunere orală şi scrisă, de analiză gramaticală, de compunere etc. De-a lungul anului şcolar, mai puţine au fost lecţiile în care ei să înveţe cum să-şi dezvolte în scris ideile în legătură cu o temă dată, cum să povestească conţinutul unui text literar folosind cuvintele şi expresiile nou învăţate, cum să introducă, pe nesimţite şi la locul potrivit, un citat, cum să-şi observe şi să-şi corecteze ei înşişi greşelile de redactare şi de ortografie. În această direcţie mai aveţi încă de stăruit în anii ce vin.

Dar atunci cînd profesorul a reuşit ca elevii lui să-şi însuşească volumul de cunoştinţe cerut de programa clasei, nu mai are decît un pas de făcut pentru a le consolida, a le transforma în bunuri pe care elevul să le mînuiască cu uşurinţă. Şi acest pas, sîntem convinşi că şi tovarăşul Tudose, ca şi toţi ceilalţi tineri profesori din şcolile noastre, îl va face cît mai repede, pentru a obţine rezultate din ce în ce mai bune cu fiecare serie de absolvenţi.

Cînd elevii sînt stăpîni pe cunoştinţele lor

Examenul de ştiinţe naturale a constituit pentru absolvenţii clasei a VII-a de la şcoala pedagogică din Buzău un prilej de a şi întări încrederea în cunoştinţele lor, convingîndu-se încă odată de siguranţa şi temeinicia acestora.

Comisia alcătuită din tov. Jeana Piţu, directoare adjunctă a şcolii, ca preşedintă, tov. Ana Rusen, profesoară examinatoare şi tov. Aleodor Suciu, diriginţele clasei, profesor asistent, a ascultat cu răbdare răspunsurile candidaţilor, profesoara examinatoare intervenind cu întrebări suplimentare numai atunci cînd aceasta era necesar Marea majoritate a elevilor prezenţi au răspuns cu siguranţă atît la întrebarea de botanică cît şi la cea de zoologie conţinute în biletul de examen, dovedind în felul acesta că şi-au însuşit întreaga materie a claselor V-VII.

Tovarăşa Rusen nu s-a mulţumit cu răspunsuri mecanice, memorate din manual sau din notiţele luate în timpul orelor de curs, ci a cerut elevilor să argumenteze cele afirmate, stabilind legătura dintre diferitele specii de plante şi animale şi dovedind, astfel, evoluţia regnului animal şi a celui vegetal de la forme simple la forme complexe şi de la forme inferioare la forme superioare. Elevul Costin Comănici, de pildă, a arătat că amfioxus face legătura dintre vertebrate şi nevertebrate prin notocorda ce se află în partea dorsală a corpului, iar elevului Sebastian Burlacu i s-a cerut să dovedească că animalele ovipare, ornitorincul şi echinda sînt specii de trecere între reptile şi mamifere.

O altă preocupare a profesoarei examinatoare a fost aceea ca elevii prin răspunsurile lor să scoată mereu în evidenţă influenţa mediului asupra vieţuitoarelor. Astfel, elevul Florin Mihăilescu a expus cu multă putere de discernămînt subiectul „Adaptabilitatea peştilor la diferite medii de viaţă". De asemenea, Alexandrina Ştefănescu, vorbind despre mamiferele rumegătoare, a explicat conformaţia dentiţiei şi a stomacului acestor mamifere în funcţie de felul lor de viaţă In acelaşi mod au procedat Viorica Nenciulescu vorbind despre cîrtiţă sau Viorel Niculi ocupîndu-se de rozătoarele de cîmp.

Cu o seriozitate egală au fost dezvoltate de candidaţi subiectele de botanică, accentul fiind pus aici pe lucrările agricole ce trebuie îndeplinite pentru obţinerea unei recolte cît mai bogate şi pe problemele privind crearea unor specii de plante care se deosebesc prin noi calităţi faţă de cele din care sînt derivate. Un astfel de subiect a fost tratat de elevul Pompiliu Paraschivescu, care a vorbit despre „Hibridarea sexuată"

Materialul didactic folosit în timpul examenului a constat în planşe, mulajul unei flori şi cîteva plante culese de pe parcela experimentală. Nu au fost utilizate deloc piesele din Muzeul de ştiinţe naturale al şcolii : animale împăiate sau preparate în spirt în care structura internă a organismelor se putea observa mai clar şi mai viu decît pe planşele colorate. De asemenea, în decursul examenului nu s-a pomenit decît o singură dată şi atuncea vag de lucrările efectuate de elevi pe parcela experimentală Nu este necesar să demonstrez ce folos însemnat ar fi adus clarificării diferitelor probleme de botanică referirea permanentă la lucrările efectuate de elevi şi la constatările consemnate de aceştia în caietele lor de observaţii.

Notele date la examen au corespuns, în general, cunoştinţelor elevilor. Ele au fost însă puse chiar în decursul examinării, de către tov. Rusen, şi nu au constituit, aşa cum ar fi fost necesar, subiectul unor discuţii între membrii comisiei, în pauza care urmează după examinarea fiecărei grupe de elevi. Se ştie că notarea în condiţiile unui examen nu este numai o obligaţie a comisiei, ci şi prilejul discutării posibilităţilor viitoare ale absolvenţilor, dintre care cei mai mulţi se vor prezenta în curînd la examenul de admitere în şcoala medie. Tocmai de aceea socotim că trebuia să se acorde mai multă atenţie acestei probleme

O grijă mai mare în organizarea examenului ar fi înlăturat cele cîteva lipsuri semnalate mai sus şi ar fi contribuit şi mai mult la succesul lui.

VIOREL ALECU

Lucrare scrisă la şcoala de 7 ani nr. 6 din Giurgiu.

La ordinea zilei

Despre odihnă, excursii et caetera

Pentru comitetele sindicale ale muncitorilor din învăţămînt, încheierea anului şcolar înseamnă şi începutul unor activităţi care s-ar părea că nu au o legătură directă cu munca instructiv-educativă. Aparent numai, pentrucă buna sau proasta desfăşurare a acestora poate influenţa în mod sensibil munca profesională a cadrelor didactice în viitorul an şcolar. Chestiunea este bine cunoscută şi nu are nevoie de argumentări suplimentare.

Să luăm, de exemplu, problema odihnei pedagogilor. Aproximativ 15.000 de muncitori din învăţămînt îşi vor petrece concediul de odihnă în staţiunile balneo-climaterice. Ei vor avea asigurate în vilele C.C.S. şi ale Ministerului Sănătăţii cele mai bune condiţii pentru a-şi petrece o parte din vacanţă. Numărul celor care doresc să plece într-o staţiune balneo-climatică în timpul concediului este însă mai mare decît al celor ce vor putea fi găzduiţi în aceste vile.

În anii trecuţi, organizatori inimoşi din unele comitete sindicale raionale au rezolvat această problemă amenajînd case de odihnă cu posibilităţi proprii. Mii de profesori şi învăţători cu familiile lor s-au odihnit în aceste case, iar alte mii au avut posibilitatea să urmeze astfel diferite tratamente balneare. Secţia de asigurări sociale a C.C. al Sindicatului a socotit — şi pe bună dreptate — că această experienţă merită să fie extinsă. Ca urmare şi-a propus să organizeze pe litoral, cu posibilităţi proprii, case de odihnă în toate şcolile care se pretează la aceasta, să sprijine construirea de vile din prefabricate în celelalte staţiuni balneo-climaterice, după exemplul Institutului politehnic din Oraşul Stalin, să confecţioneze corturi cu care să se amenajeze cîteva tabere etc. etc...

Mi-am amintit de toate acestea zilele trecute, cînd am aflat că experienţa organizatorilor de case de odihnă prin posibilităţi proprii a rămas să se „experimenteze" şi anul acesta. Niciunul din proiectele de anul trecut n-a fost înfăptuit.

Dar cine ştie? Pînă la 1 iulie mai sînt cîteva zile şi poate că totuşi..

EXCURSII

Telegrame peste telegrame : „Dorim să vizităm Capitala între 5 şi 10 iulie", „120 de cadre didactice vor veni în Bucureşti. Asiguraţi cazarea şi masa". „Vom sosi la 3/VII". Asemenea veşti vin zilnic la C.C. al S.M.I.C. Aşadar, excursiile didactico-ştiinţifice, organizate pentru prima oară în anul trecut, se extind în mod considerabil. De data aceasta nu mai sînt însă organizate de la centru, ci direct de către comitetele sindicale raionale. Aceasta, în primul rînd, pentru a putea cuprinde un număr cît mai mare de cadre didactice, iar apoi pentru a se alcătui trasee diferenţiate, în funcţie de dorinţele participanţilor. Urma ca într-un număr însemnat de oraşe, centre muncitoreşti, localităţi istorice, să se organizeze puncte turistice, amenajate astfel încît să poată primi zilnic cîteva sute de excursionişti.

Dar (vedeţi că există un „dar"), pînă în prezent comitetele sindicale raionale, cît şi unele secţii de învăţămînt. La Rîmnicu Vîlcea, Sibiu, Galaţi se extinde activitatea cluburilor şi, ceea ce este mai important, acestea vor organiza zilnic manifestări plăcute şi interesante totodată.

Dacă în ţară problema aceasta a început să fie rezolvată — deşi destul de timid — în Capitală, însă nimeni nu încearcă, nici măcar de probă, vreo soluţie, deşi aici există un club situat în plin centru, cu o clădire impunătoare şi posibilităţi multiple. Aceste posibilităţi nu sînt însă folosite cum trebuie. Mai dăinuie încă mentalitatea din anii trecuţi că, odată cu vacanţa clubul nu ar mai avea ce face şi trebuie să-şi rezume activitatea la cîteva conferinţe, cu cîţiva auditori, la o excursie pentru activiştii clubului şi un turneu în ţară al formaţiei artistice de teatru. În rest ? Nimic.

De altfel, activitatea clubului din Capitală a fost şi rămîne o problemă chiar pentru perioada din timpul anului şcolar. De aceeaşi chestiune urmează însă să ne ocupăm cu alt prilej. Pînă atunci socotim că este urgent să se rezolve problema activităţii lui curente. În legătură cu aceasta sugerăm : să se amenajeze cu posibilităţile existente o grădină de vară în curtea clubului — în care săptămînal să aibă loc spectacole, reuniuni tovărăşeşti, simpozioane etc. ; să se organizeze măcar odată pe săptămînă vizionări de filme, serbări cîmpeneşti, excursii de una sau două zile (pentru cadrele didactice, nu pentru activiştii clubului) în apropierea oraşului. Clubul să fie înzestrat cu mese de tenis, şah, subach, biliard.

Problema fondurilor băneşti necesare pentru toate acestea ar putea fi uşor rezolvată cu ajutorul celor opt comitete sindicale raionale din Capitală, care dispun în bugetele lor de sume însemnate, dar care au manifestat o intolerabilă indiferenţă faţă de buna funcţionare a clubului socotind că acesta nu le-ar aparţine şi lor, ci numai Comitetului Central al Sindicatului.

În celelalte oraşe ale ţării se pot de asemenea amenaja cluburi sezoniere, folosindu-se localurile şcolilor şi materialele existente la colţurile roşii.

Cadrele didactice au primit cu mare bucurie hotărîrea Prezidiului Marii Adunări Naţionale cu privire la stabilirea duratei concediului lor. Ele aşteaptă din partea organelor de învăţămînt şi, în special, a organelor sindicale să le creeze cele mai bune posibilităţi pentru a-şi folosi timpul concediului într-un mod cît mai plăcut şi instructiv.

C. R.

Practică pe şantier

(urmare din pag. I-a)

gazii, remize, creşă, locuinţe — preşedintele s-a gîndit că cea mai nimerită meserie pentru fiul său este cea de zidar. Astfel a ajuns Gh. Soare elev la şcoala profesională de ucenici zidari şi se gîndeşte acum la ceea ce va avea de construit în gospodăria colectivă.

Micul zidar mărturiseşte că la început a crezut că meseria de zidar se poate învăţa repede şi că nu-i nevoie de atîta şcoală. Acum însă, numai după un an de învăţătură, vede că lucrul nu e atît de simplu

— Aici la şcoală am învăţat despre ziduri din prefabricate de beton, despre zidărie din materiale uşoare zidarie cu goluri, ziduri armate şi cîte altele.

Un alt elev arată că el se va specializa în montarea construcţiilor de prefabricate.

— Mai interesante sînt lucrările de zidărie industrială — se amestecă în vorbă un altul — Eu o să mă specializez în asfalt de zidărie şi mai ales în zidirea cuptoarelor la locomotivele cu aburi

Maistrul instructor se bucură de entuziasmul elevilor şi e mîndru de pregătirea lor... Deşi în primul an nu s-a învăţat decît despre zidăria de piatră şi zidăria obişnuită de cărămidă, totuşi, în treacăt, atît la orele de curs teoretic cît şi la atelier, s-au dat elevilor şi unele noţiuni cu privire la materia ce se va învăţa în anul II, care după cîte se vede i-a interesat pe elevi.

Cu ocazia vizitării atelierului de prefabricate din beton şi a practicii pe şantier li s-au spus elevilor lucruri interesante despre metodele noi, avansate, de construcţie prin care se ajunge la industrializarea şi mecanizarea lucrărilor, la uşurarea muncii zidarului prin folosirea diferitelor utilaje cum sînt macarale pentru montarea elementelor prefabricate, malaxoare şi pompe pentru prepararea şi transportul mortarului, aparate de tencuit etc

Toate acestea i-au făcut pe elevi să îndrăgească mai mult meseria pentru care se pregătesc

La atelierele „Grivita Roşie" — al căror nume aminteşte lupta dîrză a ceferiştilor pentru un trai mai bun, împotriva exploatării omului de către om — elevii ucenici de azi construiesc o cantină modernă. Construcţia lor se înscrie în sirul lanţelor vii care îmbunătăţesc mereu condiţiile de muncă şi de viaţă ale muncitorilor. Acest gînd înălţăreaţă inimile viitorilor muncitori.

Invățămîntul peste hotare

Cei mai tineri participanți gruzini la Festivalul de la Moscova repetă unul din dansurile lor naționale, îmbrăcați în tradiționalele costume de djighiți.

TINERETUL LUMII se pregătește pentru FESTIVAL

NORVEGIA

In Norvegia se desfășoară intens pregătirile în vederea celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților care va avea loc la Moscova. Delegația tineretului norvegian va număra 300 de tineri și tinere. Comitetul norvegian pentru pregătirea Festivalului editează un ziar care se difuzează și în alte țări din nordul Europei. In întreaga țară au loc adunări ale tineretului, la care iau cuvîntul participanții la festivalurile anterioare și se prezintă filme documentare despre rodnicele întîlniri internaționale ale tineretului. Viitorii participanți la Festival pregătesc spectacole artistice și dansuri, organizează competiții sportive prietenești.

R. P. CHINEZA

Tineretul din R. P. Chineză, care a adus o însemnată contribuție la întărirea prieteniei și solidarității tineretului din toate țările lumii, se pregătește să facă cunoscute realizările sale în cele mai variate domenii de activitate.

Comitetul chinez de pregătire a celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților a selecționat cele mai bune lucrări muzicale ale tinerilor compozitori care vor fi prezentate la Festival. S-a hotărît de asemenea participarea la expoziția internațională de timbre poștale, care intră în programul Festivalului.

INDONEZIA

Delegația tineretului indonezian va fi formată din 140 de persoane și va reprezenta tineretul din numeroase regiuni ale țării: Iawa, Sumatra, Celebes, Bali etc. Din delegație fac parte colective corale, de dansuri și sportive. La Djakarta au și început să soseasă tineri și tinere indoneziene care vor pleca la Festival.

ANGLIA

In Anglia, pînă la 31 mai, se și înscriseseră 1.700 de persoane care doresc să participe la Festival. Printre ele sînt tineri și tinere de diferite convingeri politice și religioase, de diferite profesii, reprezentanți ai asociațiilor politice, sindicale, ai organizațiilor culturale și sportive.

JAPONIA

Tineretul japonez va trimite la Moscova o delegație alcătuită din 500 de persoane. Mulți membri ai delegației japoneze învață cu sîrguință limba rusă. Colectivele artistice, muzicale, teatrale se pregătesc intens în vederea Festivalului.

R. F. GERMANA

La Frankfurt pe Main a avut loc recent o conferință în cadrul căreia s-a discutat problema participării tineretului vest-german la Festival. După cum s-a anunțat, la Moscova va fi trimis un grup de tineri vest-germani, din care vor face parte membri și conducători ai diferitelor organizații de tineret.

NOUL în școala maghiară

După eliberarea Ungariei în anul 1945 a crescut considerabil numărul elevilor din școli. In orașele și satele Ungariei funcționează în special școli de opt ani. Copiii intră în școală la vîrsta de 6 ani. Parte din ei au urmat grădinița de copii. Această „transplantare" a copiilor într-un colectiv nou ridică diferite probleme pedagogice, de a căror rezolvare se ocupă atît pedagogii practicieni cît și colaboratorii științifici ai Institutului pentru perfecționarea cadrelor didactice. In ultimul timp se organizează întruniri ale învățătorilor clasei I-a împreună cu educatoarele de la grădinițele de copii, pentru analizarea problemelor de educație.

In anul școlar 1956—1957 s-au produs numeroase schimbări în munca cultural-educativă din clasele inferioare ale școlilor. In septembrie 1956, după o intensă muncă de pregătire, a intrat în vigoare noul plan de învățămînt. In anul școlar precedent au lucrat după acest plan, cu titlu de experiență, peste 50 de școli din diferitele regiuni ale Ungariei. Rezultatele muncii acestora au fost analizate. Au fost discutate toate problemele învățămîntului elementar care preocupau pe pedagogi. Pentru prima oară în istoria școlii ungare experiențele pedagogice s-au făcut cu atîta avînt și cu o participare atît de largă a învățătorilor-practicieni.

Pe baza analizei muncii școlilor experimentale a fost alcătuit noul plan de învățămînt. Înainte de aplicarea acestuia, colaboratorii și activul Institutului pentru perfecționarea cadrelor didactice au organizat în fiecare județ, plasă și sat întruniri la care au prezentat amănunțit învățătorilor particularitățile principale ale noului plan de învățămînt.

Vechiul plan nu dădea întotdeauna o imagine clară și concretă despre conținutul materialului studiat. Noul plan nu numai că indică orientarea generală în educația morală, politehnică, fizică și estetică, ci trasează și sarcinile predării diferitelor obiecte și stabilește concret temele în raport cu numărul orelor destinate fiecărei materii. Aceasta ușurează munca învățătorului și unifică exigențele tuturor școlilor din țară.

Au avut loc schimbări radicale atît în ceea ce privește materialele folosite în procesul predării diferitelor obiecte cît și în metodica predării. Planul de învățămînt de anul trecut cuprindea un obiect numit „conversația". In orele rezervate acestei materii învățătorul trebuia să dezvolte la elev priceperea de a-și expune limpede gîndurile. „Conversația" era obiectul cel mai controversat atît din punct de vedere al predării, cît și din punctul de vedere al rezultatelor obținute. In noul plan de învățămînt acest obiect a fost contopit cu lecțiile de citire.

Aceste schimbări au necesitat introducerea unei noi cărți de citire și a unei noi metode de predare. Potrivit noului plan de învățămînt lecția de conversație s-a păstrat numai în clasa I-a și doar o dată pe săptămînă.

Potrivit noului plan, în clasa a III-a se ține o dată pe săptămînă o lecție la care elevii învață să-și cunoască județul în care locuiesc. In unele orașe și regiuni ale Ungariei sînt folosite caiete speciale conținînd date cu privire la județul respectiv. Aceste date constituie baza materialului didactic pentru asemenea lecții. Cunoștințele despre patrie sînt consolidate și lărgite în clasa a IV-a, cînd se studiază geografia patriei.

Potrivit noului plan și-au recăpătat locul cuvenit în învățămînt lecțiile de lucru manual. Paralel cu confecționarea diferitelor obiecte din hîrtie sau lut, un rol important are acum munca în grădină, pe lotul de lîngă școală. In timpul acestei munci, copiii învață să folosească diferite materiale și scule, punînd prin aceasta bazele învățămîntului politehnic, care începe în clasele superioare.

Pentru înfăptuirea noului plan de învățămînt au fost alcătuite manuale noi. Învățătorii au primit de asemenea noi materiale metodologice. Pentru a evita aplicarea mecanică de către unii pedagogi a planurilor de învățămînt recomandate, Institutul pentru perfecționarea cadrelor didactice organizează schimbul de experiență și aduce la cunoștința lucrătorilor din școli noile metode de predare.

In prezent se pregătesc noi materiale didactice. De aceasta se ocupă un comitet special alcătuit din cei mai buni pedagogi-practicieni și colaboratori științifici ai Institutului pentru perfecționarea cadrelor didactice.

In luna mai în toate orașele și regiunile Ungariei au avut loc consfătuiri ale învățătorilor din ciclul I elementar, la care pedagogii au vorbit despre experiența lor în ce privește predarea după noul plan de învățămînt, despre succesele obținute și despre greutățile întîmpinate.

Prin Egiptul liber

Au trecut patru ani de la eliberarea Egiptului. Patru ani de cînd poporul egiptean își clădește viața nouă, obținînd succese frumoase pe tărîmul economiei și culturii. Un mare avînt a luat în anii noului regim învățămîntul.

● **Dezvoltarea învățămîntului în scopul creșterii unor cetățeni liberi și luminați a fost unul din principalele obiective ale guvernului care a luat naștere la 23 iulie 1952. In acest scop a fost elaborată o nouă politică de educație națională, ale cărei obiective principale sînt: orientarea elevilor spre agricultură, industrie și comerț; asigurarea de condiții egale pentru toți elevii, în așa fel ca ei să profite la maximum de instruire teoretică și practică, crearea unei tinere generații constituită din toate elementele care pot forma un popor viguros, cu personalitate proprie.**

● **Prima etapă a învățămîntului, învățămîntul elementar, este obligatorie și gratuită pentru copiii de ambele sexe de la 6 la 12 ani. Acest grad de învățămînt are asigurate toate condițiile materiale necesare. Guvernul a fondat în acest scop un serviciu al clădirilor școlare, prin grija căruia au și fost construite 350 de școli. De asemenea, elevilor din primul ciclu de învățămînt li se acordă o masă gratuită pe zi.**

Ministerul Instrucțiunii Publice a prevăzut în același timp, pentru primul ciclu de învățămînt, formarea a 50.000 de noi cadre de învățători, mărind pentru aceasta numărul școlilor normale. Numărul celor înscriși în aceste școli în anul școlar curent s-a ridicat la 7.700, față de 2.500 cîți erau în 1951.

● **In complectarea studiilor din prima etapă s-au organizat școli primare superioare, destinate elevilor care nu-și pot continua studiile în alte tipuri de școală. Școlile primare superioare au un caracter agricol la sate și industrial sau comercial în orașe, precum și un conținut adecvat atunci cînd sînt organizate pentru fete. Invățămîntul este și aici gratuit, cu o durată de trei ani. Pînă în prezent au și fost deschise 34 asemenea școli.**

● **Scopul urmărit de noul regim din Egipt fiind acela de a crea o tînără generație capabilă să slujească patriei atît pe plan științific, cît și practic, era imperios necesar să se elaboreze o nouă politică de învățămînt secundar. Școlile secundare create astfel sînt de două categorii: școli de studii secundare generale și școli tehnice — industriale, agricole, comerciale sau feminine.**

Invățămîntul secundar este și el gratuit.

● **Numărul analfabeților instruiți prin grija Departamentului de luptă împotriva analfabetismului din Ministerul Instrucțiunii Publice s-a ridicat, din primul an de existență a noului regim, la 154.467.**

● **In Egipt există un Institut de cultură populară care are un rol uriaș în răspîndirea culturii în rîndurile maselor largi. In cele 18 centre ale institutului, toți cei care știu să scrie și să citească și care au depășit vîrsta de 16 ani au posibilitatea să urmeze cursuri profesionale, de limbi străine, de arte, de comerț etc.**

● **O mare grijă se acordă în Egipt higienei școlare. Guvernul a multiplicat numărul unităților sanitare care se îngrijesc de sănătatea elevilor. Numeroase farmacii din Cairo sînt amenajate special pentru distribuirea gratuită a medicamentelor. O secție dentară școlară furnizează în mod gratuit sau semi-gratuit materialul dentar necesar, iar secția de optică a serviciului sanitar școlar furnizează elevilor ochelari la prețul de cost.**

● **Sportul ocupă un loc de frunte în învățămîntul egiptean. La Cairo, la Tantah, la Asiut și la Asvan au fost create Case ale tineretului. Pe malul mării, la Alexandria și la Ras el Bar, au fost amenajate terenuri sportive. Săptămînal se organizează excursii în Siria, în Liban și în alte țări.**

● **Noul regim a realizat importante reforme în învățămîntul superior. La Universitatea din Cairo au fost primiți aproape 5000 de studenți noi (dintre care aproape 500 de fete). Mulți studenți sînt primiți în facultăți în mod gratuit.**

● **Strîngerea legăturilor dintre țările arabe este unul din obiectivele principale ale noului regim. Relațiile științifice și culturale dintre Egipt și țările orientale sînt întreținute prin schimburi de profesori, studenți și elevi, precum și prin organizarea în Egipt a unor congrese și expoziții internaționale. In universitățile din Cairo, Alexandria și Heliopolis se găsesc studenți din Iordania, Siria, Liban, Palestina, Tunis, Irak, Arabia Saudită, Yemen, Aden, Libia, Pakistan, Afganistan, Indonezia, Iran etc. Numărul studenților din țările orientale care învață în Egipt se ridică la peste 1200.**

Scribi egipteni din timpul vechiului imperiu (3.200—2.250 î.e.n.) Basorelief de pe mormîntul lui Mereuka din Saqquara

ȘTIRI

„Verificarea loialității studenților"

Opinia publică engleză își exprimă îngrijorarea în legătură cu introducerea în universitățile din țară a metodelor maccarthyste de „verificare a loialității studenților".

La 6 iunie, laburiștii au adresat în Camera Comunelor o interpelare lui Buttler, Ministrul Afacerilor Interne, exprimîndu-și indignarea în legătură cu faptul că agenții secției speciale a serviciului de spionaj militar Mi 5 cer membrilor corpului didactic informații cu privire la activitatea și convingerile studenților.

Asemenea metode, după cum a fost nevoit să se exprime laburistul Srauss, vor „duce în mod inevitabil la otrăvirea atmosferei în universități".

Impotriva segregației rasiale

La 7 iunie, profesorii și studenții Universității din Capetown au organizat o puternică demonstrație de protest împotriva proiectului de lege guvernamental cu privire la introducerea segregației rasiale în universități. Prin acest decret se interzice accesul neeuropenilor în universitățile din Capetown și Johannesburg.

La demonstrație au luat parte aproximativ 2.500 de persoane. Au participat și delegațiile altor universități din Uniunea Sud-Africană. Demonstrația a fost condusă de Van Der Sandt Sentlivers, rector al Universității din Capetown și fost judecător suprem.

Pentru școală laică în Franța

Cu prilejul încheierii anului școlar un mare număr de elevi, părinți și cadre didactice din capitala Franței au participat la o nouă și importantă demonstrație în apărarea școlii laice, a cărei existență nu este pe placul cercurilor guvernante și al monopoliștilor francezi.

Manifestația a fost organizată de sindicatul de învățămînt al regiunii Paris în colaborare cu Federația de Sena a învățătorilor laici, secția de Sena a Sindicatului național al institutorilor și cu Asociația părinților elevilor din școlile publice ale departamentului Sena.

Peste 12.000 de elevi parizieni, 3.000 de părinți și cîteva sute de învățători și profesori și-au exprimat încă odată în mod public hotărîrea de a nu înceta lupta pentru obținerea unei reforme a învățămîntului.

Masele populare din Franța resping politica autorităților de încurajare a școlilor particulare și neglijare a învățămîntului laic. Cele mai largi și mai diferite categorii sociale se pronunță astăzi pentru o școală laică, pentru o reformă a învățămîntului care să asigure tuturor copiilor, fără deosebire de origine socială, posibilitatea de a beneficia de instrucțiune în învățămîntul de toate gradele.

Gazeta învățămîntului

COLEGIUL REDACȚIONAL:

Maria Banuș, Petre Drăgoescu, Ion Dragu, Emilia Mănac, Ludovic Nagy, Ion Nistor, Nicolae Sipoș.

JESUALDO pedagog și scriitor

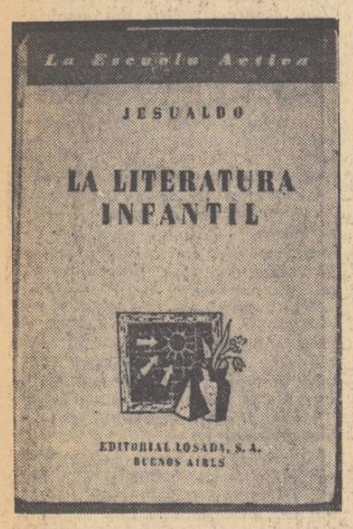

In dorința de a experimenta o metodă pedagogică proprie pentru cunoașterea mai adîncă a copilului, pedagogul și scriitorul uruguayan Jesualdo a cerut singur transferarea sa la o școală rurală. „Tragica experiență a copilăriei mele în școală — scrie Jesualdo — a fost cea care m-a încurajat și a susținut dorința mea arzătoare, care a fost una din rațiunile vieții mele: aceea de a obține diploma de învățător nu în scopuri vindicative, ci pentru eliberarea copilăriei supuse asprului tratament de încetă dar sigură depersonalizare realizată de școală".

Ca urmare a cererii sale, Jesualdo a fost transferat la Contreras de Riachuelo, o colonie situată pe Rio de la Plata — sat de muncitori care lucrau la o carieră de piatră. Împreună cu ceilalți învățători ai școlii, el a sprijinit aici și acțiunile revendicative ale muncitorilor exploatați la carieră, transformînd școala într-un adevărat centru social.

Într-o zi, școala din Contreras de Riachuelo a fost vizitată de un grup de scriitori și pedagogi argentinieni, care au rămas uimiți de organizarea ei. Poetul Riempo a întrebat pe Jesualdo dacă nu are un jurnal sau un carnet în care să descrie experiența sa. Pedagogul uruguayan i-a prezentat notițele sale zilnice, care cuprindeau aspectele cele mai importante din viața școlii și a satului. Poetul le-a citit cu multă atenție și a sugerat publicarea lor. Astfel au luat naștere cărțile lui Jesualdo „Viața unui învățător" și „În afara școlii". Mai tîrziu el a publicat volumul „Literatura pentru copii" și alte lucrări de pedagogie, de critică literară și de poezie, precum și note de călătorie din U.R.S.S., R. P. Chineză etc.

În vara anului 1955, Jesualdo a vizitat și Republica Populară Română. Întors în Uruguay, el a publicat o serie de articole despre țara noastră și a ținut o conferință în care a arătat progresele obținute de R. P. R. pe tărîm cultural.

Una din cele mai interesante lucrări ale lui Jesualdo este tratatul „Expresia creatoare a copilului" — rod al unei experiențe fructuoase de mulți ani, în decursul cărora el a meditat și a studiat multiplele probleme legate de manifestările personalității la copil.

În școala tradițională, din țările Americii latine, autorul a întîlnit o ambianță cu totul opusă năzuințelor sale. Școala caută să „modeleze" sentimentele și gîndirea copilului conform concepției politico-sociale burgheze, disprețuind cultivarea personalității copilului. Metodele „active" preconizate de pedagogia modernă din apus oferă rareori copilului o cunoaștere mai eficientă și un învățămînt mai puțin artificial. De aici greutatea rezolvării problemei, ținînd seama că Jesualdo nu avea predecesori și nu dispunea de un material documentar suficient.

Lucrarea începe cu o demonstrare a contradicțiilor din pedagogia aplicată în școala țărilor latine. În continuare, autorul studiază problema relațiilor dintre individ și societate. Urmează apoi o analiză vastă a expresiei copilului, expresie ale cărei forme diverse sînt expuse în capitole succesive: cuvîntul și imaginea, limbajul grafic și desenul, formele plastice, jocul și ritmul etc.

Ilustrațiile selecționate cu grijă — arătînd diferite activități ale copiilor, reproduceri ale desenelor și picturilor lor — contribuie la atingerea scopului urmărit de autor, răspunzînd într-o formă practică la numeroase întrebări pe care și le pune pedagogia.

S. V.

In noaptea de 16 spre 17 iunie...

În noaptea de 16 spre 17 iunie și-a pus capăt zilelor, în California, cunoscutul savant american William Shewood, apreciat cercetător în domeniul cancerului.

În aceeași noapte, într-un alt capăt al pămîntului, 402 delegați veniți din 74 de țări adresau guvernelor lumii apeluri prin care cereau să se pună capăt experiențelor cu armele termonucleare și să se ia măsuri în vederea slăbirii încordării internaționale...

In California un om și-a luat viața pentru că ori cum ea îi era amenințată. Sherwood se ocupa de problemele cancerului; căuta metode pentru a prelungi viața omului; pînă într-o bună zi, cînd a fost chemat să apară în fața comisiei pentru cercetarea activității antiamericane...

La Colombo, oameni veniți din toate colțurile lumii au insistat odată mai mult asupra primejdiei pe care o reprezintă pentru omenire exploziile armelor atomice: stronțiul 90, răspîndindu-se în aer după explozii, provoacă apariția cancerului. De aceea, participanții la sesiunea Consiliului Mondial al Păcii au cerut încetarea experiențelor. Ei au vrut aceasta pentru că încheierea unui armistițiu nuclear și efectuarea unor progrese în problema dezarmării ar crea climatul favorabil destinderii internaționale.

Fără îndoială că în felul acesta s-ar da o lovitură serioasă partizanilor războiului rece, s-ar aduce o contribuție însemnată la schimbarea atmosferei care există în interiorul țărilor capitaliste — și care este provocată acolo de existența războiului rece. Activitatea comisiei pentru cercetarea atitudinilor antiamericane a luat și ea amploare odată cu accelerarea cursei înarmărilor. Așa că glasurile celor de la Colombo s au ridicat și pentru viața lui Sherwood, au însemnat un apel pentru ca energia creatoare a generației noastre să fie pusă în slujba construcției pașnice și să nu stea sub semnul terorii, al războiului.

Sherwood lupta împotriva cancerului. Consiliul Mondial al Păcii luptă pentru ca atmosfera pămîntului să nu fie infectată cu stronțiul aducător de cancer, căci s-au numărat în ultimii 12 ani 120 de experiențe cu arme atomice, dintre care mai bine de 30 numai în ultimul an. Iar echivalentul energiei degajate de aceste bombe este egal cu cea a șase sau șapte mii de bombe atomice de forța celei aruncate la Hirosima.

Aceasta este cauza pentru care răsună atît de impresionant Apelul Consiliului Mondial al Păcii. Omenirea se găsește într-o situație nouă, fără vreun echivalent anterior în lunga sa istorie. Știința a ajuns la un asemenea nivel, încît printr-o imprudență — sau prin nebunie premeditată — omul însuși poate fi desființat ca atare. Dar omul nu se mai găsește în postura ucenicului vrăjitor care nu știe să oprească forțele dezlănțuite. Ceea ce unește pe oameni în fața primejdiei este conștiința lor comună, ce se materializează în opinia publică de care au trebuit să înceapă să țină seama, într-o măsură tot mai mare, cercurile conducătoare din occident.

Imperativul clipei de față se adresează și tinerei generații și, implicit, educatorilor ei. Citind documentele adoptate la Colombo nu poți să nu descifrezi în ele și mesajul adresat acestora. Căci generația ce vine nu trebuie să cunoască ororile unui nou război și nici să-și vadă periclitate perspectivele de dezvoltare. Se știe doar că stronțiul 90 nu este primejdios doar pentru o zi sau două. Ciclul său de evoluție se întinde de-a lungul anilor și influențează și creșterea celor ce se vor naște mîine.

Mesajul de la Colombo dă încredere și speranță și, în același timp, obligă la acțiuni concrete, singurele care pot salva generațiile de orice fel de cancer...

EUGEN PHOEBUS

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1 Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

ANUL IX., Nr. 429 — Vineri 28 iunie 1957 — 4 PAGINI 25 BANI

„...Cînd m-aplec peste mici pupitre de lemn".

De Ziua Învățătorului

Începînd cu acest an, învățătorimea de pe întreg cuprinsul patriei noastre va sărbători, la 30 iunie, „Ziua învățătorului" — prilej de trecere în revistă a succeselor obținute în opera de instruire și educare a tinerei generații și de ridicare culturală a poporului.

„Ziua învățătorului" va constitui an de an, de acum înainte, un bilanț al muncii patriotice și de mare răspundere pe care slujitorii școlii o depun cu abnegație pentru pregătirea viitorilor cetățeni ai țării, cărora generația de astăzi le va încredința în viitor destinele patriei noastre socialiste.

Această nobilă misiune învățătorii o îndeplinesc muncind cu perseverență zi de zi, pentru a transmite elevilor temeinice cunoștințe științifice, rod al muncii și experienței generațiilor trecute, pentru a le forma deprinderi practice care să-i ajute să devină cît mai folositori patriei, pentru a le sădi dragostea față de patrie, față de trecutul ei glorios, față de prezentul eroic în care se pun temelii de granit viitorului luminos pe care tineretul ce se pregătește azi pe băncile școlii trebuie să-l făurească, ducînd astfel mai departe și apărînd cuceririle înaintașilor săi.

Pentru a îndeplini aceste mărețe sarcini, Partidul Muncitoresc Romîn și Guvernul Republicii Populare Romîne, ca și întregul popor au acordat școlii și slujitorilor ei un permanent și prețios sprijin.

Trecînd în revistă rezultatele muncii lor, învățătorii își vor exprima și cu ocazia acestei sărbători recunoștința față de clasa muncitoare care, prin munca ei, a creat largi posibilități pentru dezvoltarea învățămîntului, pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice, recunoștința față de partid și de guvernul țării, care au dezvoltat școala noastră pe nepieritoarea învățătură marxist-leninistă, forța ce dă învățătorilor și profesorilor orientare, încredere și optimism.

Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn a deschis noi perspective dezvoltării învățămîntului nostru, arătînd căile ce trebuie urmate în viitor pentru ridicarea nivelului de pregătire a tineretului, prin legarea mai strînsă a școlii de producție, prin îmbunătățirea muncii de instruire și educare a elevilor. Directivele Congresului și Hotărîrile Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și ale Consiliului de Miniștri privitoare la reorganizarea învățămîntului profesional și tehnic, la reorganizarea învățămîntului de cultură generală și la îmbunătățirea învățămîntului superior au dat un nou avînt muncii învățătorilor și profesorilor, care obțin tot mai bune rezultate în pregătirea științifică și practică a elevilor, în educarea lor în spiritul dragostei față de muncă și față de patrie și în formarea lor multilaterală.

„Ziua învățătorului" constituie un mijloc de afirmare a hotărîrii cadrelor didactice de a-și intensifica eforturile pentru a traduce în viață politica partidului și statului nostru în domeniul învățămîntului și culturii, de a-și perfecționa măiestria pedagogică, pentru a-și îndeplini astfel cu cinste sarcina încredințată — de educatori ai generației de constructori ai socialismului și comunismului.

„Ziua învățătorului" trebuie să fie totodată un prilej de întărire a prieteniei frățești între învățătorii și profesorii romîni, maghiari, germani și de alte naționalități din țara noastră.

Cu prilejul sărbătorii voastre vă felicităm, dragi învățători și profesori, vă urăm noi și tot mai mari succese în activitatea nobilă și plină de răspundere închinată unui scop atît de măreț — creșterea și educarea tinerelor noastre vlăstare.

MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

LA MAREA SĂRBĂTOARE

Cu prilejul zilei de 30 iunie, „Ziua învățătorului", C.C. al S.M.I.C. adresează tuturor cadrelor didactice un fierbinte și tovărășesc salut.

Oamenii muncii din învățămînt și, alături de ei, întregul popor muncitor sărbătoresc, la 30 iunie 1957, prima „Zi a învățătorului", din Republica Populară Romînă. Instituirea acestei sărbătoriri este încă o dovadă a înaltei prețuiri pe care o acordă partidul, guvernul și poporul nostru celor ce muncesc în școli, este un imbold puternic pentru obținerea unor noi și însemnate succese în domeniul învățămîntului.

In țara noastră slujitorii școlii îndeplinesc un țel nobil, pregătind noile generații de constructori ai socialismului, desfășurînd o largă muncă de culturalizare în rîndurile oamenilor muncii și aducînd o contribuție importantă la transformarea socialistă a agriculturii. Prin aceasta, educatoarele, învățătorii, profesorii și maiștrii din școli participă activ la înfăptuirea operei de construire a socialismului în patria noastră liberă.

Puterea populară a creat cadrelor didactice condiții mereu mai bune de viață, precum și posibilități pentru o largă desfășurare a capacității lor creatoare atît în școală, pentru instruirea și pregătirea tinerelor generații, cît și în domeniul ridicării nivelului cultural al adulților. A fost îmbunătățit sistemul de salarizare a învățătorilor și profesorilor. Tinerilor absolvenți intrați în învățămînt li se acordă o îndemnizație de instalare, sînt sprijiniți să-și înceapă cît mai bine munca. Învățătorii de la sate primesc loturi de pămînt pentru grădină, a căror cultivare contribuie la înlesnirea traiului lor, iar cei care lucrează în condiții grele primesc o îndemnizație specială. S-au creat de asemenea, pentru cadrele didactice, magazine cu vînzarea în rate. Peste 15.000 învățători și profesori își petrec anual concediile de odihnă în stațiunile balneo-climaterice. Recent, Prezidiul Marii Adunări Naționale a reglementat problema concediului cadrelor didactice. Anual statul pune la dispoziția muncitorilor din învățămînt sute de milioane lei pentru asistența socială. Toate acestea ca și o serie de alte măsuri menite să îmbunătățească viața celor ce muncesc în școli le-au dat posibilitatea să-și întărească eforturile în lupta pentru ridicarea nivelului activității lor didactice și obștești.

Un întreg sistem de măsuri oglindește grija partidului și guvernului de a crea cadrelor didactice largi posibilități pentru ridicarea nivelului lor ideologico-politic și pentru continua perfecționare a măiestriei lor pedagogice. Zeci de mii de cadre didactice au urmat diferite cursuri de pregătire ideologică și de perfecționare profesională. De asemenea, un mare număr de învățători, folosindu-se de înlesnirile create de stat, studiază la secțiile fără frecvență ale institutiilor de învățămînt superior, obținînd o calificare superioară. Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt și Cultură a pus la îndemîna învățătorilor și profesorilor cărți prin biblioteci volante și bibliotecile raionale, precum și posibilitatea de a-și procura biblioteci personale pe baza de împrumuturi acordate de C.A.R. Excursiile didactico-științifice, inițiate anul trecut în scopul lărgirii orizontului general al cadrelor didactice, vor cunoaște în acest an o considerabilă extindere, urmînd să cuprindă circa 20.000 de participanți.

Răspunzînd grijii pe care le-o poartă partidul, guvernul și întreg poporul muncitor, cadrele didactice se străduiesc să se ridice la înălțimea sarcinii de mare răspundere ce le-a fost încredințată, luptînd pentru o temeinică pregătire a tineretului, pentru educarea patriotică, comunistă a acestuia. Înfăptuind sarcinile trasate școlii de partid și de guvern, învățătorii și profesorii contribuie cu entuziasm la acțiunea de politehnizare a învățămîntului, înarmînd pe elevi cu temeinice cunoștințe despre bazele științelor și ale producției moderne, cu deprinderea de a aplica în practică, în industrie și agricultură, cu-

I. NISTOR
președinte al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

(Continuare în pag. 4)

Eu, cel dintîi

Cînd m-aplec peste mici pupitre de lemn,
Pe ardeziile negre prinse-n chenare,
Cîna cu mîna răbdătoare
Inscriu tainicul semn
Al slovei — încă tainic pentru ei —
Și-arăt degetelor de floare,
Palmelor roze de prunci
Cum se ține-un condei,
Simt cum mă-conjoară atunci
Răzbind de-aproape, de mult, de departe
Glasuri și glasuri din veacuri, din veac,
Frunți nevăzute, cu mine-aplecate pe carte.

An după an, veac după veac
Grîul de aur al științei a curs
In morile vremii, în afundele ei hambare.
Uneori plătit cu a morții sudoare.
Uneori din flacăra rugului zmuls,
Totdeauna cu sîngele inimii frămîntat.
Și iată eu, al slovei neștiut soldat,
Semănătorul cel fără de nume,
Din marea lumină crescînd peste lume
Copiilor dau întîia scînteie.
Azi, întîia brazdă, întîia cărare,
O trag cu-ascuțiș de condeie
In ogorul minții fecioare.

Va-ncolți,
Va rodi
Măruntul grăunte-n tainică naștere.
Pomul înalt de cunoaștere
Cu mere sclipind aurii
La al anilor lungi căpătîi.

De mine-uneori își va aminti
Sau poate niciodată.
Dar eu am fost semănătorul dintîi.
De-aceea cînd m-aplec peste abecedare,
Cînd desfac al slovei șirag
Imi simt în mînă-o facă arzătoare.
Torța cu lumină crescîndă
Ce din mînă-n mînă trecu peste-al timpului prag
Pînă-n palma mea aspră și mîndră.
Și-ntind mugurul auriu
Spre minuța plăpîndă
Neînvățată să țină-un condei
Da, eu
Din focul cel viu
Azi, dau întîiele scînteie.

LETIȚIA PAPU

ÎNVĂȚĂTORULUI

Povestea profesiei tale este simplă și, totuși, complicată. Noi credem că, propriu zis, nu e o profesie. Poate că e o artă care cere măiestrie, talent. Au fost vremuri cînd foarte mulți dădeau din cap, tăgăduind: unul care trăiește toată viața între copii și-i învață să buchisească. Și-i pune să repete ce-au buchisit ca papagalii. Care e conținutul profesiei? Unde-i e prestigiul? Tinerii îi întorceau spatele și se îndreptau spre alte cariere, de prestigiu, în care se întîlneau cu oameni în toată ființa. Vechii prieteni, cînd auzeau că te-ai făcut profesor, surîdeau incurcați și se lepădau de tine: un ratat. Tagmele suprapuse nu te ridicau deasupra doicilor și a guvernantelor. Cînd riscai o părere și îndrăzneai să o susții, erai grabnic apostrofat: „ei, profesorule!" și erai pus la locul tău...

Cu toate acestea, cînd te-ai făcut profesor, ai simțit în sufletul tău o chemare și ai văzut în profesia ta un conținut. Nu era numai știința pe care o adunai metodic și o pătrundeai adînc, ca un savant, dar era și altceva... Poate că nerăbdarea sculptorului care frămîntă lutul ca să-i dai o formă. Cît de neasemuită îți se părea atunci profesia ta!...

Deschizi ușa clasei și zeci de ochi te întîmpină și... așteaptă. O clipă solemnă, pe care ai vrea s-o prelungești. Dar ochii așteaptă. Pe unii îi cunoști, sînt gata și te privesc încrezători; alții se feresc, cată la tine pe furiș, cu tremur în gene; alții te ignorează, nu știu ce ai cu ei și se ascund în întunericul lor opac. Aceștia îți ating sufletul dureros, ca o mustrare. E picătura de amar care sparge solemnitatea... Dar lecția începe...

Ascuțișul întrebărilor îșî taie drum înapoia acestor ochi care se încruntă. Caută zarea înțelegerii și cuvîntul omului. Și omul pornește să vorbească. Nu ca un copil, ci ca un om care se freacă la ochi și se trezește. Cine te vede din afară, te crede între copii. N-au fost de față cînd măiestria ta i-a prefăcut în oameni. Sînt viitori muncitori, ingineri sau savanți, tehnicieni, medici, poeți. Fără îndoială, și cîte un pierdevară. Și nu numai unul... Acesta, însă, te îndîrjește. Nu se poate să nu găsești, în stinca aceasta care rezistă, filonul. Ciocănești cu băgare de seamă și cu răbdare. Știi sigur că ai să-l găsești. Îl dibui și îți scapă. O iei de la început. Convingerea ta e că acolo, în întunericul ochilor care te privesc urît, stă omul pe care-l cauți — măcar un om de treabă!...

Cînd ai ieșit din clasă și ai închis ușa, auzi în urma ta larmă. Viitorul muncitor, inginer, savantul, poetul, doctorul... au devenit din nou copii. In fiecare an, mai puțin copii și mai mult oameni.

Căutător de oameni! Nu trăiești decît pentru aceasta. Bagi de seamă, negreșit, că multe din cele spuse de acești oameni sînt vorbele tale. Și parcă și unele gesturi. Te recunoști în ele ca un părinte în ochii copilului care-i seamănă. Dar e și ceva nou, ca un mugur care se desfoaie. In acest climat de primăvară, inima ta nu îmbătrînește niciodată. Ai găsit parcă apa vie care te ține tînăr, în ciuda amarului de ani ce trec peste tine.

In școală ești ca și un artist în atelierul lui. Crești în proporții, la nivelul pînă la care te ridică mugurii de oameni al căror soare ești. Cine te știe nu te-ar mai recunoaște. Ești altul.

Dacă ieși pe poarta școlii și intri între oamenii de seama ta, te simți scăzut și șters ca un actor care a coborît de pe scenă, în stradă. Cîteva clipe te mai muncește fiorul creației. Scînteia înțelegerii din ochiul unuia îți s-a părut prea slabă, vorba ta fără ascuțiș sau clocotești încă sub fierbințeala inspirației pe care ai lăsat-o între zidurile școlii. Viața te cheamă în rîndul oamenilor de seama ta, la proporțiile obișnuite. Cîteva ticuri rămîn în rostirea răspicată a cuvintelor, în gesturi, în agitația care te cuprinde în fața unei probleme. Unii oameni de seama ta le văd numai pe acestea și zîmbesc.

Erau altădată oameni răi, care-ți pîndeau pasul. Oameni cu punga groasă, care cumpărau și vindeau totul. Te credeau un șmecher.

„Ce tot îmi dai d-ta că odrasla mea n-o știe pe aia sau n-o știe pe ailaltă? Eu nu-mi iac copilul contopist sau profesor. Am cu ce să-i iac o situație. Eu vreau notă și diplomă. Ce te costă să iaci, din doi, cinci sau șapte? E doar în puterea d-tale s-o iaci. Știu că ai copii și necazuri". Și

PETRE DRAGOESCU
director general al Direcției generale a învățămîntului de cultură generală

(Continuare în pag. 3-a)

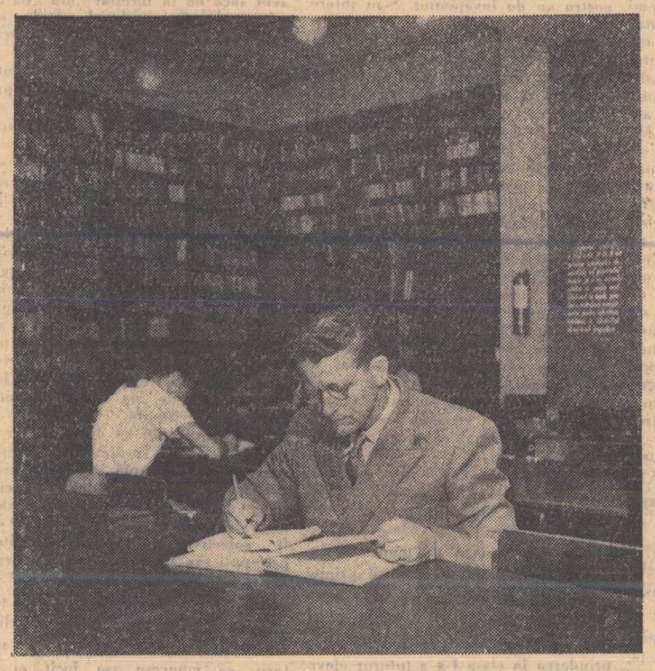

IN BIBLIOTECĂ. Învățătorii și profesorii au astăzi la dispoziție nenumărate posibilități de a-și ridica nivelul ideologico-politic și profesional. In clișeu, tov. Ion Preda, șeful secției de învățămînt și cultură a Regiunii București, studiază în sala Bibliotecii A.R.L.U.S.

In pag. 2-a

DISTINCȚII cu prilejul Zilei învățătorului

TOATĂ DRAGOSTEA ȘI PREȚUIREA NOASTRĂ

Noi, muncitorii, ne-am bucurat mult aflînd de sărbătoarea învățătorilor. Ne-am bucurat pentru că știm că învățătorul de azi e un om care muncește alături de noi pentru cauza construirii socialismului în țara noastră. Și ne-am mai bucurat și pentru că fiecare dintre noi păstrează în inimă, ca pe o amintire de preț, chipul învățătorului care i-a călăuzit cei dintîi pași...

Și eu îmi amintesc cu pietate de bătrînul dascăl cu care am învățat carte la școala primară din comuna Maxinu, de lîngă Buzău. Cum se mai zbătea bietul om să ne adune la școală și cît de greu îi era — căci mai marii acelor vremi se îngrijeau de chiverniseala lor, nu de crearea condițiilor pentru ca fiii oamenilor muncii să poată căpăta lumina cărții.

Astăzi, simți că ți se umple inima de bucurie cînd vezi cît de deschise, cît de libere sînt căile învățăturii. Cînd oare fiii muncitorilor puteau urca treptele școlilor atît de înalte, cînd oare dascălii erau chemați să dăruiască bogăția cunoștințelor lor clasei muncitoare? Eu am doi băieți. Cel mai mare, Victor, e student. Celălalt fiu, Dumitru, a călcat, ca să spun așa, pe urmele mele. E mecanic de locomotivă. Drumul lui însă a fost mult mai scurt decît al meu și al altora ca mine, iar căile învățăturii mai înalte îi sînt și pe mai departe deschise. Avem în depoul nostru ingineri și tehnicieni care au ieșit din rîndurile noastre, ale simplilor muncitori. Știu că astăzi cei ce muncesc în școli dau cea mai mare atenție legării învățămîntului de viață, de munca în uzine și pe ogoare, îi înarmează pe tineri cu deprinderi practice, care le vor fi atît de necesare în producție.

Acum, sărbătorind „Ziua învățătorului", gîndul nostru al tuturor se îndreaptă cu dragoste către voi, dragi tovarăși care munciți în școli. In aceste zile din preajma sărbătorii voastre am stat de vorbă despre voi cu mulți ceferiști — și din depoul nostru și din alte locuri, de-a lungul drumurilor pe unde merg cu trenul. Peste tot am aflat toată stima și toată prețuirea pentru munca voastră. Vi le transmit acum, pe această cale, în numele meu și în numele tovarășilor mei și vă urez să dobîndiți succese tot mai mari, spre binele patriei noastre dragi.

ȘTEFAN LUNGU
Erou al Muncii Socialiste.

Grija regimului nostru pentru învățătorime este bine cunoscută. Ajunge să amintesc măsurile luate pentru îmbunătățirea situației materiale și pentru asigurarea unui nivel cultural corespunzător membrilor corpului didactic. Iar în ce privește prețuirea deosebită de care se bucură cei care-i formează pe viitorii cetățeni ai patriei noastre socialiste, stă mărturie dragostea cu care-i înconjoară întregul popor muncitor, care le încredințează tot ce are mai scump — copiii.

O nouă dovadă de solicitudine din partea partidului, a guvernului și a poporului, pentru întreaga armată a acestor admirabili muncitori din cîmpul școlii o constituie recenta hotărîre de a sărbători ziua de 30 iunie drept Ziua învățătorului. Așa cum îi sărbătorim în fiecare an pe mineri sau pe ceferiști, îi vom sărbători de azi înainte și pe învățători. Este aceasta o cinste pe deplin meritată și, în același timp, ridicarea pe o treaptă superioară a marii răspunderi care apasă pe umerii tovarășilor și colegilor noștri din școlile elementare și medii, din învățămîntul profesional și tehnic.

Noi sîntem convinși că acest eveniment de mare importanță în viața învățătorimii noastre va avea urmările așteptate, care decurg tocmai din înalta semnificație social-politică a hotărîrii amintite. Regimul nostru are nevoie de cetățeni bine pregătiți din punct de vedere profesional și ideologic, de oameni conștienți, destoinici. De buna pregătire a elevilor depind pe de o parte rezultatele muncii duse în întreprinderile industriale, în gospodăriile agricole etc., iar pe de altă parte, posibilitatea de a avea un învățămînt superior la înălțimea trebuințelor noastre actuale și viitoare.

Între școli și instituțiile de învățămînt superior există o legătură indisolubilă: unele nu se pot dezvolta în condiții satisfăcătoare dacă sînt rupte de celelalte. Absolvenți buni ai învățămîntului elementar înseamnă elevi buni ai celui mediu, profesional sau tehnic și, mai departe, studenți buni ai universităților și institutelor, tot așa cum absolvenți buni ai acestora din urmă însemnează muncă rodnică în școli de cultură generală, de ucenici sau de maiștri.

Personal mă găsesc în situația favorabilă de a putea aprecia această colaborare pe baza unei experiențe destul de îndelungate. I-am cunoscut pe învățătorii de țară, am putut urmări, ani de-a rîndul, activitatea acestor modești răspînditori ai științei de carte, ai culturii. Eu însumi am fost membru al corpului didactic din învățămîntul mediu timp de peste un sfert de veac și mi-am putut da seama de posibilitățile dobîndirii unor rezultate frumoase atunci cînd profesorul își iubește meseria și-și dezvoltă necontenit pregătirea.

Am convingerea că învățătorii și profesorii sînt pătrunși de marea importanță a misiunii lor.

În numele corpului didactic și al studenților Universității „C. I. Parhon" salut din toată inima ziua de 30 iunie 1957 și pe merituoșii învățători și profesori, urîndu-le noi succese în muncă, la înălțimea valorii simbolice a evenimentului pe care ei îl sărbătoresc în momentul de față.

Acad. prof. IORGU IORDAN

Sediul gospodăriei noastre agricole de stat se află nu departe de școala mixtă din comună. Se întîmplă de multe ori, cînd vin de la secția avicolă la centrul gospodăriei, să fie tocmai ora prînzului. Atunci de la școală ies puzderie de copii mărunți, în vreme ce alții mai mărișori se îndreaptă abia acum spre clasele lor, avînd cursurile după-amiază. Împreună cu elevii ies sau vin la școală, mai întotdeauna, și învățătorii.

Îi privesc cum merg pe drum stînd de vorbă prietenește cu școlarii lor. Cîte o învățătoare — ca o adevărată mamă — așează funda albă din păr a unei fete sau vre-un învățător continuă să dea încă lămuriri elevilor lui cu privire la cine știe ce întrebare.

Mărturisesc că gesturile acestea de prietenie, de dragoste părintească, m-au mișcat deseori. Ele mi-au arătat că fiii noștri sînt pe mîini bune, că de creșterea lor se ocupă învățători destoinici.

Dar nouă, țăranilor muncitori, învățătorii ne sînt aproape nu numai pentru acestea, ci și pentru multe altele. Cîți oameni în putere din raionul nostru, care n-au apucat a învăța să scrie și să citească în anii copilăriei, din pricina vitregiei stăpînitorilor din trecut, n-au prins a dezlega buchile acum, cu ajutorul acelorași dascăli care le învață copiii? Și cîte seri de iarnă nu le-au petrecut locuitorii din satele noastre la căminul cultural, ascultînd conferințele învățătorilor?

Și, mai ales, ne sînt aproape învățătorii pentru că simțim în ei un sprijin de preț în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii. In toate satele patriei noastre învățătorii răspîndesc cuvîntul partidului, explică pe îndelete țăranilor muncitori folosind exemple din viață și argumente convingătoare, superioritatea și foloasele muncii în comun. Ei nu-și precupețesc nici timpul, nici puterile ca să-i lumineze pe oameni, să-i atragă pe făgașul vieții noi.

Pentru toate acestea noi, cei de la sate, adresăm învățătorilor, cu prilejul zilei lor, un cald salut și le dorim succese noi și mari în munca lor atît de frumoasă și de însemnată.

ANA AVESALON
deputată în Marea Adunare Națională, maistră crescătoare de păsări la G.A.S. Afumați raionul Brănești.

DISTINCȚII cu prilejul Zilei Invățătorului

Prin decretul nr. 318 din 27 iunie 1957 al Prezidiului Marii Adunări Naționale au fost acordate, pentru merite deosebite în domeniul învățămîntului, Ordinul Muncii clasa III-a și Medalia Muncii următorilor tovarăși:

Ordinul Muncii cl. III-a

REGIUNEA BACAU: **Popescu Maria**, inv., com. Borca, raionul Ceahlău.

REGIUNEA BAIA MARE: **Dragoș Eugenia**, prof., Baia Mare; **Șandru Petre**, prof., șeful secției de învățămînt și cultură Baia Mare; **Schönpflug Carol**, inv., com. Colțău, raionul Somcuța Mare.

REGIUNEA BUCUREȘTI: **Filip Angela**, prof., București; **Nițulescu Petre**, prof., București; **Preda Ion**, prof., șef. secție inv. și cultură.

REGIUNEA CLUJ: **Drăgan Ion**, inv., com. Mintiu, raionul Năsăud; **Negru Aurel**, inv., com. Valea Drăganului, raionul Huedin; **Pop Ion**, inv., Cluj; **Pataki Ioan**, prof., com. Sînpaul, raionul Cluj; **Pop Dumitru**, prof., șef secție inv. și cultură, raionul Bistrița; **Toader Domnica**, inv., Cluj; **Vass Lenke**, prof., Cluj.

REGIUNEA CRAIOVA: **Andrei Nicolae**, inv., sef adjunct secția inv. și cultură Craiova; **Licescu Ștefan**, prof., com. Bîrca, raionul Segarcea; **Pleșoianu Maria**, inv., Craiova; **Spezzi Eugenia**, prof., Caracal.

REGIUNEA HUNEDOARA: **Ghișoiu Eugen**, prof. șef secție inv. și cultură; **Munteanu Aurelia**, inv., com. Vulcan, raionul Petroșani: **Tamaș Emil**, prof., Alba-Iulia.

REGIUNEA IAȘI: **Andriescu Ion**, prof., Iași; **Simionescu Aurelia**, inv., com. Sinești, raionul Tg. Frumos.

REGIUNEA AUTONOMA MAGHIARA: **Kösa István**, inv., com. Zetea, raionul Odorhei.

REGIUNEA PITEȘTI: **Bera Alexandru**, prof., Cimpulung; **Radu Petre Ion**, prof. șef. secției inv. și cultură, Pitești; **Tomașescu Aurelia**, prof., inspector, Pitești.

REGIUNEA PLOEȘTI: **Moșneaga Margareta**, prof., Ploești.

REGIUNEA TIMIȘOARA: **Iovănescu Cornel**, prof., Timișoara; **Mioc Iosif**, inv., șef. secție inv. și cultură, raionul Gătaia; **Taban Ioan**, inv., inspector regional Timișoara.

Medalia Muncii

REGIUNEA BACAU: **Adăscăliței Emanoil**, inv., com. Dragomirești raionul P. Neamț; **Cojocaru Alexandru**, prof., Roman; **Hotnog Ana**, prof., Piatra Neamț; **Iliescu Adela**, inv. Piatra Neamț; **Manciu Maria**, inv., com Răcăciuni, raionul Piatra Neamț; **Niță Maria**, inv., Bacău; **Oprea Panait**, prof., Bacău; **Popovici Ioan**, inspector regional, Bacău; **Son Elena**, inv., Bacău; **Teofănescu Viorica**, inv., Bacău; **Tohăneanu Marin**, prof., com. Tîrhăuș-Ghimeș raionul Moinești; **Velea Vasile**. prof., Piatra Neamț.

REGIUNEA BAIA MARE: **Babiciu Gavril**, inv., Somcuța Mare; **Chișu Victor**, inv., com. Vad, raionul Sighet; **Csontos Emilia**, inv., com. Corod, raionul Satu Mare; **Danciu Ion**, inv., Tg. Lăpuș; **Ivănescu Aurel**, inv., com. Băsești, raionul Cehul Silvaniei; **Stan Tertulia**, inv., com. Mădărași, raionul Satu Mare; **Süto Emilia**, educatoare, com. Demăcușeni, raionul Lăpuș; **Varga Carol**, inv., com. Vișeul de Sus; **Varady Maria**, prof., Baia Mare.

REGIUNEA BUCUREȘTI: **Făcăoaru Cornelia**, inv., inspector regional la secția de inv. și cultură București; **Gran Niculina**, prof., București; **Gheorghiu Stelian**, prof., București; **Leipnic Laura**, prof., București; **Orășeanu Valentin**, prof., București; **Petu N. Sorin**, prof., insp. regional, secția inv. și cultură București; **Popescu Gh. Elena**, inv., București; **Popescu Ioan**, inv., com. Șoldana, raionul Oltenița; **Petrescu Cornelia**, educatoare, raionul „Gh. Gheorghiu-Dej"; **Stancu Ștefan Emil**, prof., șef. adj. al secției de învățămînt și cultură București; **Sîrbulescu Georgeta**, prof., inspector la secția de învățămînt București; **Tartacan Alexandru**, inv., București; **Teodosiu Iolanda**, inv., București; **Tătaru Dumitru**, inv. București; **Vlădoianu Eleonora**, inv. București

REGIUNEA CLUJ: **Brinzei Vasile**, prof., Cluj; **Benedek Clara**, prof., Cluj; **Bendea Nicodim**, inv., com. Cîrpiniș, raionul Cimpeni; **Briceag Adela**, educatoare, Bistrița; **Curcă Maria**, inv., Cluj; **Ciurcă Iosif**, inv., com Roșia Montană, raionul Cimpeni; **Cimpeanu Constantin**, inv., com. Mica, raionul Dej; **Dobre Nicolae**, inv., șef secție inv. și cultură, raionul Gherla; **Filimon Vasile**, inv. șef. secție inv. și cultură, raionul Luduș; **Kouba Paula**, prof., Cluj; **Moldovan Ion**, prof., Aiud; **Mocanu Gheorghe**, inv. șef secție inv. și cultură, Turda; **Nagy Carol**, inv., Cluj; **Radu Ion**, inv., com. Cojocna, raionul Cluj; **Redeanu Ion**, inv., satul Băgău, com. Lopadea Nouă, raionul Aiud; **Sopa Paraschiva**, inv., Cluj; **Tökés Adalbert**, inv., com. Perinzei, raionul Huedin; **Ungureanu Vera**, prof., Cluj.

REGIUNEA CONSTANȚA: **Burgaza Ioana**, inv., com. Jegălia, raionul Fetești; **Ciocan Ion**, prof., insp., sect. de inv. și cultură, Constanța; **Ignat Elena**, prof., Babadag; **Nicolau Elisabeta**, educatoare, com. Geamurlia de Jos, raionul Babadag; **Pascu Vasilica**, inv., Medgidia; **Teodorescu Dumitru**, inv., satul Măgura, com. Cerchezu, raionul Negru Vodă.

REGIUNEA CRAIOVA: **Badea I. Savu**, inv., com Cernătești, raionul Filiași; **Berlescu I. Ioan**, inv., Tg. Lovrești, raionul Gilort; **Bădița Ionel**, inv., com. Vîrciorova, raionul Tr. Severin; **Băloiu Elena**, inv., com Amărăștii de Jos, raionul Caracal; **Cucu Maria**, educatoare, com. Baia de Aramă; **Constantinescu Constantin**, inv., com. Iancu Jianu, raionul Balș; **Calafeteanu Silvia**, prof., com. Cornu, raionul Plenița; **Crăciunescu Axente**, prof., com. Tismana, raionul Craiova; **Dumitrescu Paul**, prof., com. Izbiceni, raionul Corabia; **Dincă Ioan**, inv. com. Prapor, raionul Caracal; **Diaconu Constantin**, prof., Calafat; **Florescu Chiril**, inv., com. Giurgita, raionul Segarcea; **Florea Ecaterina**, inv., Caracal; **Gruia Gheorghe**, inv., com. Brebova, Craiova; **Georgescu Stelian**, inv., com. Jidoștița, raionul Tr. Severin; **Goian Elena**, inv., com. Piscoveni, raionul Balș; **Luță Maria**, inv., com. Brătești, raionul Filiași; **Mogoș C-tin**, inv., com. Ceauru, raionul Tg. Jiu; **Mitu Vasile**, inv., com. Huia, Calafat; **Petrescu Aurelia**, inv., com. Gheara, raionul Gura Jiului; **Ștefan Ion**, inv., Craiova; **Ștefănescu D. Maria**, educatoare, Tg. Jiu; **Toma C. Dimitriu**, inv., Tr. Severin; **Ticană Silvia**, inv., com. Brănești, raionul Cujmir; **Teodorescu Aurel**, inv., com. Cordești, raionul Amaradia; **Vochițoiu Damian**, inv., com Săcelu Hălești, raionul Novaci; **Zamfir G.**, inv., com Gheara, raionul Gura Jiului.

REGIUNEA GALAȚI: **Constantinescu Vasile**, inv., com. Jilava, raionul Măcin; **Cașu Elena**, inv., com. Ivești, raionul Liești; **Chivu Lucreția**, inv., com. Mera, raionul Focșani; **Lungeanu Alexandrina**, inv., Galați; **Marcovici Blima**, prof., Galați; **Nistor Nicolae**, inv., com. Crăești, raionul Bujor.

REGIUNEA HUNEDOARA: **Avram Ilarion**, prof., Deva; **Mreja Ion**, inv., raionul Sebeș; **Rusu Avram**, inv., Clejeni-Criș, raionul Brad; **Rusu Maria**, inv., Alba-Iulia; **Staicovici Stana**, educatoare, com. Apoldul de Sus, raionul Sebeș; **Stănilă Moise**, inv., comuna Ilia.

REGIUNEA IAȘI: **Apostu Olga**, prof., Iași; **Andrieș Ioan**, inv., com. Ivăncești, raionul Vaslui; **Bordeianu Niculina**, prof., com. Vlădeni, raionul Iași; **Delion Pavel**, prof., Iași; **Ionescu Grigore**, prof., Bîrlad; **Roșu Elisabeta**, inv., com. Buhăești-Gară, raionul Negrești; **Teodorel Gheorghe**, prof., Iași.

REGIUNEA ORADEA: **Ari Estera**, inv., com. Valea lui Mihai, raionul Secueni; **Antal Viorica**, educatoare, orașul Beiuș; **Boeru Ioan**, inv., satul Giurtelec, com. Măieriște, raionul Șimleu; **Drăgan Iuliana**, inv., com. Comlăuși, raionul Criș; **Dringă Antim**, prof., Beiuș; **Drimbea Iosif**, inv., com. Husăsău de Tinca, raionul Salonta; **Gheorghiu Maria**, inv., Oradea; **Ianța Dochița**, inv., com. Ineu, raionul Oradea; **Luță Elena**, inv., com. Hidișel, raionul Beiuș; **Matei Francisc**, prof., Beiuș; **Moca Emil**, inv., com. Pișcolt, raionul Săcueni; **Sălăgeanu Elena**, prof., Oradea; **Tica Lucia**, educatoare, com., Remetea, raionul Beiuș.

REGIUNEA PLOEȘTI: **Boncu Natalia**, prof., Ploești; **Brinzei Sofia**, inv., Ploești; **Codreanu Ortansa**, educatoare, com. Poiana Cimpina, raionul Cimpina; **Danciu Cristea**, inv., Cartier Sirbi, raionul Rm. Sărat; **Duică Gheorghe**, inv., Sinaia, raionul Cimpina; **Drăgulescu Ctin**, inv., inspector școlar, Rm. Sărat; **Dimitriu Remus**, inv., com. Grădiștea, raionul Mizil; **Dragomir Lucreția**, inv., Mizil; **Georgescu Cristina**, prof., Ploești; **Marin Maria**, inv., com. Mărcești, raionul Tîrgoviște; **Neagu Lucia**, educatoare, inspector școlar, Ploești; **Radu I. Ștefan**, inv., Moreni, raionul Cimpina; **Tomescu Ion**, prof., Tîrgoviște; **Teodorescu Ion**, inv., com Comarnic, raionul Cimpina.

REGIUNEA PITEȘTI: **Alexandrescu E. Dumitru**, inv., com Bărăști de Vede, raionul Vedea; **Bîrlădeanu Radu**, inv., com. Ungheni, raionul Costești; **Bubu Ioana**, inv., com. Brezoi, raionul Horezu; **Cătănoiu Gheorghe**, inv., com. Călinești, raionul Pitești; **Ionescu Alexandrina**, educatoare, Rm. Vîlcea; **Iliescu Eugenia**, inv., com. Runcu, raionul Rm. Vîlcea; **Ionescu Gheorghe**, inv., com. Marița, raionul Horezu; **Lăzărescu Silvia**, prof., Rm. Vîlcea; **Marinescu Nicolae**, inv., Curtea de Argeș; **Nae Dumitra**, educatoare, Pitești; **Ocnașu G. Irina**, prof., com. Vulturești, raionul Muscel; **Petrescu Victor**, inv. com Boișoara, raionul Rm. Vîlcea; **Popescu Păun**, inv. com. Ștefan cel Mare, raionul Găești; **Păun Zenovic**, inv., com. Stolnici, raionul Costești; **Păunescu Elena**, inv., Pitești; **Stan Marin**, inv., com. Tătulești, raionul Vedea.

REGIUNEA STALIN: **Becarian Ctin**, prof., Orașul Stalin; **Foamete Vlad**, inv., com. Poplaca, raionul Sibiu; **Iosif Lucreția**, inv., com. Mateiaș, raionul Rupea; **Micu Maria**, inv., Orașul Stalin; **Rațiu Maria**, prof., raionul Rupea; **Toader Ana**, inv., șef secție inv. și cultură Sibiu; **Diaconescu Ioana**, inv. Sibiu.

REGIUNEA SUCEAVA: **Ciocoiu Ion**, inv., com. Sapoveni-Ungureni, raionul Săveni; **Encel Mina**, educatoare, Botoșani; **Fritescu Dumitru**, inv., orașul Fălticeni; **Ilioaie Beatrice**, inv., Fălticeni; **Munteanu Matilda**, inv., com. Dobîrceni, raionul Trușești; **Ștefănescu Nicolae**, inv., satul Strahotin, com Dingeni, raionul Trușeti

REGIUNEA TIMIȘOARA: **Costa V. Veturia**, prof., Lugoj; **Colceag L. Vasile**, inv., Făget; **Ionescu Alma Cornea**, prof. Timișoara; **Pop Alexa**, prof., Arad; **Schelegia Valeriu**, inv., com. Marginea, raionul Făget.

REGIUNEA AUTONOMA MAGHIARA: **Derszi Ilona**, educatoare, com. Racoșul de Sus, raionul Odorhei; **Iordache Alexandrina**, educatoare, Tg. Mureș; **Ionescu Didina**, inv., com. Deda, raionul Toplița; **Kereszi Andrei**, inv., com. Poiana-Mereni, raionul Tg. Secuiesc; **Kölö Margareta**, inv., com. Ciumeni, raionul Gheorghieni; **Nagy Ertsebet**, inv., com. Țibo, raionul Odorhei; **Pupp Iosif**, inv., Singeorgiu de Mureș; **Para Alexandru**, inv., com. Arcuș, raionul Sf. Gheorghe; **Pușcaș Iosif**, inv., satul Logig, comuna Lunca, raionul Reghin; **Szöcz Ștefan**, inv., com. Lunca de Jos, raionul Ciuc; **Göcsman Palma**, prof., Tg. Mureș; **Gáltalvi Alex.**, prof., Cristurul Secuiesc.

Prin ordinul nr. 1069 din 25 iunie 1957 al Ministerului Invățămîntului și Culturii a fost acordat, pentru merite deosebite în domeniul învățămîntului, titlul de „INVĂȚĂTOR FRUNTAȘ" și „PROFESOR FRUNTAȘ" următorilor tovarăși:

Invățător fruntaș

REGIUNEA BACAU: **Bordeianu Vasile**, îndrumător cultural, Piatra Neamț; **Deac Elena**, educatoare, Bacău; **Isser Olga**, educatoare, Bacău; **Manciu N. Constantin**, com. Răcătău, raionul Bacău; **Mărunțeanu Eugenia**, com. Dărmănești, raionul Moinești; **Manciu V. Maria**, com Racăciuni, raionul Bacău; **Mircea Gheorghe**, com. Pîngărați, raionul Piatra Neamț; **Sova C. Alexandrina**, com. Poduri, satul Valea Seșii, raionul Moinești; **Ursu I. Ana**, com Călugăreni-Coroiu, satul Coroiu, Poiana Teiului raionul Ceahlău.

REGIUNEA BAIA MARE: **Ardelean Maria**, com. Birsana, raionul Sighet; **Bălănescu Alexandru**, satul Laschia, com. Farisești, raionul Tg. Lăpuș; **Blaga Terezia**, com. Șeini, raionul Șomcuta; **Chișu Victor**, com. Vad, raionul Sighet; **Ciobanu Gheorghe**, Baia Mare; **Csontos Emilia**, com. Culciul-Mic, satul Corod, raionul Satu-Mare; **Cuc Margareta**, educatoare, com. Botizi, raionul Satu-Mare; **Goia Ion**, inspector regional, Baia Mare; **Griguță Ioan**, com. Săliștea, raionul Vișeu; **Kofity Gheorghe**, Satu-Mare; **Köllö Magdalena**, com. Băiuț, raionul Tg. Lăpuș; **Mitriniuc Mihai**, Sighet; **Mureșan Gheorghe**, comuna Tarna-Mare, raionul Oaș; **Osepciu Maria**, com. Orașul-Nou, raionul Oaș; **Pajzos Iosif**, com. Orașul-Nou, raionul Oaș; **Poenaru Vasile**, com. Săcășeni, satul Cleja, raionul Tășnad; **Porumb Ioan**, Baia Mare; **Sălăgeanu Mihai**, inspector regional, Baia Mare; **Somay Iudita**, Baia Mare; **Riesman Emeric**, com. Supurul de Jos, raionul Tășnad; **Rusu Gheorghe**, com. Șomcuta-Mare; **Zaharia Ana**, Sighet.

REGIUNEA BUCUREȘTI: **Andrițoiu Ion**, inspector, Zimnicea; **Cîrjan Costică**, com. Băduleasa, raionul T. Măgurele; **Dumitru Aurelia**, Roșiorii de Vede; **Filip Elena**, com. Moara Săracă, raionul Snagov; **Malciu Virban**, com. Gorneni, raionul Domnești; **Marin Vasilica**, educatoare, com. Dridu Movila, raionul Urziceni; **Niculescu Nicolae**, com. Radu-Negru, Stoenești, raionul Călărași; **Petre Niță**, com. Brincoveanca, raionul T. Măgurele; **Popa Georgeta**, com. Coconi, raionul Oltenița; **Petrescu Ștefan**, com. Buciumeni, raionul Răcari; **Popescu Ion**, com. Ileana, raionul Lehliu; **Pîrlog Marin**, com. Smîrdioasa, raionul Zimnicea, **Popescu Ioana**, educatoare, com Grădiștea — Fălăstoaca, raionul Vidra; **Popescu Victor**, com. Mavrodin, raionul Alexandria; **Richter Petre**, com. Rădulești raionul Videle; **Stancu Gherghina** com. Gostinari, raionul Vidra; **Stoian Nicolae**, com. Poiana, raionul Slobozia; **Ureche Gheorghe**, com. Mînăstirea, raionul Oltenița.

REGIUNEA CLUJ: **Anca Vasile**, Abrud, raionul Cimpeni; **Balogh Ghizela**, Cluj; **Biro Luiza**, com Moldovenești-Văleni, raionul Turda; **Bircă Mihai**, com. Creaca-Lupoaia, raionul Jibou; **Bogdan Gheorghe**, com. Cășei, raionul Dej; **Bulzan Aurel**, Cluj; **Demeter Tiberiu**, com. Sincrai, raionul Huedin; **Ciurea St. Ilie**, com Bistrița Bîrgăului; **Fejer Paula**, Cluj; **Filipan Paraschiva**, com. Mociu-Ghiriș, raionul Sărmaș; **Focșa Nicolae**, satul Mierța-Cuzaplac, raionul Huedin; **Giurgea Minerva**, satul Dobrica, raionul Beclean; **Gherache Victoria**, educatoare, com. Iernut, raionul Luduș; **Goia A. Teodor**, com. Buciumi, raionul Zalău; **Grosu Nicolae**, com. Dezmir-Sinnicoara, raionul Cluj; **Haiduc Olimpia**, com. Uioara de Sus, raionul Aiud; **Iatcu Vladimir**, com. Prislop, raionul Năsăud; **Marchiș Silvia**, com. Jichișul de Jos, raionul Dej; **Marcoș Elisabeta**, Cluj; **Patiu Maria**, educatoare com. Jibou; **Rus Iosif**, Gherla; **Samoilă Ștefan**, com. Muntele Băișorii, raionul Turda; **Salca Elisabeta**, educatoare, Cluj; **Șarpe Hortensia**, Cluj; **Simonffy Blaziu**, Turda; **Ștefănescu Aurelia**, Cluj; **Taios S. Simion**, com Jad, raionul Bistrița; **Topai Alexandru**, com. Crișeni-Gîrcei, raionul Zalău; **Zimveliu Traian**, Cluj

REGIUNEA CONSTANȚA: **Bercu Elena**, com. Saraiu, raionul Hîrșova; **Burgaza Ioana**, com. Jegălia-Beilic, raionul Fetești; **Chiriță Grigore**, com. Casimcea, raionul Hîrșova; **Ciocîrlan Gheorghe**, com. Sîmbăta Nouă, raionul Hîrșova; **Gevat Ziadin**, satul Tătaru, com. Comana, raionul Negru Vodă; **Ioan Aurel**, com. Jegălia, raionul Fetești; **Mihai Georgeta**, Medgidia; **Pădurescu Matilda**, Tulcea; **Pătrașcu Ion**, com M. Kogălniceanu, raionul Tulcea; **Podaru Virgil**, com. Beidaud, raionul Istria; **Rădulescu Gheorghe**, Constanța; **Simionescu Dumitru**, com. Oltina, raionul Adamclisi; **Topa Ion**, Tulcea; **Trodin Remus**, com. Niculițel, raionul Tulcea; **Vasilescu Florica**, com. Almălău, raionul Adamclisi; **Zamfiriu Cornelia**, com. Negrești, raionul Negru-Vodă.

REGIUNEA CRAIOVA: **Bădescu Ștefan**, satul Păsărani, com Sușița, raionul Filiași; **Botu Constantin**, com. Andreești, raionul Gilort; **Butoi Gheorghe**, com. Butoești, raionul Filiași; **Ciocionică Dumitru**, com. Bîrca, raionul Segarcea; **Ciocîrlan Dumitru**, Craiova; **Ciuncanu Gheorghe**, com. Topești-Tismana, raionul Baia de Aramă; **Constantinescu Ion**, Obîrșia Veche, raionul Corabia; **Dănuț Ion**, com. Pociovaliștea, raionul Novaci; **Diaconu Constantin**, com Bîrza, raionul Balș; **Dumitrescu Maria**, educatoare, com. Rojiștea, raionul Gura Jiului; **Ghira Alionte**, Craiova; **Iordache Ilie**, com. Celaru, raionul Caracal; **Keul Elena**, Turnu Severin; **Mindruță Elefterie**, com. Ligulești-Barzei, raionul Gilort; **Marica Emilia**, educatoare, com. Segarcea; **Moaca Ion**, inspector școlar, Turnu Severin; **Moreanu Maria**, com. Băilești; **Nicu Ioan**, com. Castra-Nova, raionul Craiova; **Ologoiu M. Vasile**, com. Căprenii de Sus, raionul Amaradia; **Pătrașcu Suzana**, com. Curtișoara, raionul Tg. Jiu; **Petcu Vasile**, Tg. Jiu; **Petrescu Vasile**, com. Gighera, raionul Gura Jiului; **Pirvulescu Nicolae**, com. Dîrvari, raionul Cujmir; **Popa Dumitru**, com. Măciuca-Popești, raionul Oltețu; **Stănescu Gheorghe**, com. Giurgița, raionul Segarcea; **Stănescu Paulina**, com. Braniște, raionul Craiova; **Teodorescu Iulian**, com. Cordești-Hurezani, raionul Amaradia; **Vișan T. Ion**, com. Giurgița, raionul Segarcea; **Vlad Marin**, com. Ada-Kaleh, raionul Turnu Severin; **Zimbrea Irina**, orașul Caracal.

REGIUNEA GALAȚI: **Blănuță Eusebie**, com. Vrîncioaia, raionul Vrancea; **Brezuică Gh. Teodor**, com. Insurăței; **Belu Elena**, com. T. Vladimirescu, raionul Brăila; **Bordea Teodora**, com. Chișcani, raionul Brăila; **Codirlă Dumitra**, com. Rușețu, raionul Filimon Sîrbu; **Crincev Claudia**, educatoare, com. Insurăței; **Custurescu Maria**, satul Inainte, com. Cioara, raionul Insurăței; **Dîbu Ecaterina**, com Liești; **Dogaru Alexandru**, Galați; **Filiche Gheorghe**, com. Priponeștii de Jos, raionul Tecuci; **Fluture Vasile**, inspector, raionul Liești; **Ghelase Gheorghe**, inspector, Brăila; **Gheorghe Gheorghe**, Brăila; **Ionescu Agnes**, Mărășești, raionul Panciu; **Iordache Ana**, educatoare, com. Movilița, raionul Panciu; **Lazăr Andone**, inspector, Tecuci; **Luca Ioan**, com. Băneasa, raionul Bujor; **Marin Constantin**, com. Berteștii de Jos, raionul Călmățui; **Miscenco Elena**, educatoare, Galați; **Morogan Adela**, com. Recineaga, raionul Măcin; **Neculce Maria**, educatoare, Brăila; **Popa Dumitru**, Odobești, raionul Focșani; **Popescu Constantin**, Galați; **Popescu Păuna**, Focșani; **Rebega Ion**, Podul Nărujei, raionul Vrancea; **Robescu Maria**, Jijila, raionul Măcin; **Scripcaru Valentina**, educatoare, com. Gologanu, raionul Focșani; **Stratan Paraschiva**, com. Tichilești, raionul Brăila; **Tighici Rodica**, Tg. Bujor; **Vintilă Alexandru**, com Dălhăuți, raionul Focșani; **Voinescu Constantin**, șeful secției de învățămînt și cultură, raionul Insurăței; **Zara Mircea**, satul Dedulești, raionul Filimon Sîrbu.

REGIUNEA HUNEDOARA: **Bădilă Traian**, com. Ampoița, raionul Alba-Iulia; **Clenciu Nicolae**, com. Demsus, raionul Hațeg; **Gall Martin**, Deva; **Golcea Maria**, educatoare, Brad; **Rulea Procopie**, com. Luduș, raionul Sebeș; **Voicu Eugen**, Deva.

REGIUNEA IAȘI: **Acatrinei Ecaterina**, educatoare Vaslui; **Ailinei Mihai**, com. Deleni-Poiana, raionul Hîrlău; **Angheluță Vasile**, com. Osoi, raionul Iași; **Andrieș Ioan**, com. Ivănești, raionul Vaslui; **Andreescu Constantin**, Huși; **Azoiței Constantin**, com. Sipote, satul Chiscăreni, raionul Vlădeni; **Copceac Alexandru**, Bîrlad; **Chitic Elena**, Bîrlad; **Cobeț Vasile**, com. Ciurea, raionul Iași; **Donosa Maria**, com. Hindrești-Oțeleni, raionul Tg. Frumos; **Damir Virginia**, com. Golăești, raionul Iași; **Dumitriu Nicolae**, șeful secției învățămînt și cultură, raionul Iași; **Huțanu Dumitru**, com. Stolniceni-Prăjescu, raionul Pașcani; **Matei V. Toma**, com. Popești, raionul Tg. Frumos; **Popescu Maria**, Iași; **Spiridon Constantin**, com. Brodoc, raionul Vaslui; **Vasile Constantin**, com. Tansa, raionul Negrești; **Tăutu Dumitru**, Iași.

REGIUNEA ORADEA: **Bessenyei Ladislau**, com. Odorhei, raionul Oradea; **Buzatu Marin**, com. Pietroasa, raionul Lunca Vașcăului; **Cicortaș Alexandru**, com. Sînnicolaul-Romîn, raionul Salonta; **Covacs Ecaterina**, educatoare, com. Diosig, raionul Săcueni; **Crăciun I. Ilie**, șeful secției învățămînt și cultură, raionul Beiuș; **Frank Francisc**, com. Sintana, raionul Criș; **Hurmuz Grigore**, șeful secției de inv. și cultură din raionul Gurahonț; **Kertesz Vasile**, șeful secției inv. și cultură din raionul Săcueni; **Mazic Andrei**, com Sînteu, raionul Aleșd; **Mihes Petru**, com. Meziad, raionul Beiuș; **Mierea Traian**, com. Suiug, raionul Marghita; **Pantea Lazăr**, Oradea; **Purza Dumitru**, com. Tileagd-Tilecuș, raionul Aleșd; **Rejko Ștefan**, inspector, Oradea; **Tamaș Iosif**, com. Almagiu, raionul Gurahonț.

REGIUNEA PITEȘTI: **Arsene Constantin**, Pitești; **Bădescu Ioan**, com. Sperieteni, raionul Găești; **Bîrsan Petre**, com. Biroiu Hardabei, raionul Băbeni; **Brebenel Maria**, Pitești; **Cindea Aurel**, Godeni, raionul Muscel; **Dituleasa Florian Tituș**, Schitu-Măgura-Vitănești, raionul Potcoava; **Graure Ion**, Bălteni, raionul Slatina; **Motoc Ioana**, com. Găești, raionul Rm. Vîlcea; **Moșoianu Rada**, educatoare, Leordeni, raionul Topoloveni; **Neferu Ștefan**, șeful secției învățămînt și cultură, raionul Băbeni; **Petre S. Gheorghe**, șeful secției de învățămînt și cultură, raionul Topoloveni; **Popescu Vasile**, satul Arcești, com. Pleșoi, raionul Slatina; **Păuna Gheorghe**, inspector, Curtea de Argeș; **Postelnicu Dumitru**, Capul Dealului, raionul Drăgășani; **Roșianu Maria**, com. Mateești, raionul Horezu; **Șerban Constantin**, com. Tătulești, raionul Vedea; **Surdeanu Maria**, educatoare, com. Rădești-Oprești, raionul Muscel.

REGIUNEA PLOEȘTI: **Alecu Sita**, com. Ziduri, satul N. Fleva, raionul Rm. Sărat; **Andreescu Gh. Zenovia**, com. Vîrfuri, satul Stătești, raionul Pucioasa; **Anton Grigore**, Filipeștii de Pădure, raionul Cimpina; **Artenie Eugenia**, com. Buciumeni, satul Tița, raionul Pucioasa; **Barboiu Stan**, com. Comișani-Lazuri, raionul Tîrgoviște; **Brăilescu Trandafir**, Rm. Sărat; **Bobei V. Maria**, com. Gornet-Cricov, satul Tărculești, raionul Cricov; **Brezeanu Elvira**, com. Teișani, raionul Teleajen; **Coandă Margareta**, educatoare, com. Suseni, raionul Tîrgoviște; **Cozea Alexandrina**, com. Fulga, raionul Mizil; **Dăscălescu Eleonora**, com. Glodeanu-Sărat, raionul Mizil; **Dumitrescu Coralia**, Ploești; **Georgescu Aurel**, Pogoanele; **Jugănaru C. Constantin**, com. Meteleu raionul Pogoanele; **Mihai Ștefan**, com. Valea Boului, raionul Teleajen; **Nicu Ion**, com. Padina-Satul Nou, raionul Pogoanele; **Moșoiu Maria**, com. Strejnic raionul Ploești; **Popa V. Constantin**, inspector, R. Sărat; **Stroescu Maria**, Tîrgoviște; **Ungureanu Gheorghe**, com. Bezdead, raionul Pucioasa; **Vlad. Gh. Elena**, com. Caragiale, raionul Pogoanele; **Mușat Penelopa**, com. Săgeata, raionul Buzău; **Nicoară S. Gheorghe**, Cislău; **Petrescu Emil**, com. Beslii, raionul Beceni; **Radu Nicolae**, com. Cărpiniștea, raionul Beceni.

REGIUNEA STALIN: **Ana Ioan**, com Albești, raionul Sighișoara; **Bucșa Ștefan**, Avrig, raionul Sibiu; **Cîțu Emil**, com. Corumloc, raionul Mediaș; **Codrea Gheorghe**, com. Cața, satul Paloș, raionul Rupea; **Gheorghe Alexandru**, inspector, Rupea; **Hegeduș Elena** com. Vînători, raionul Sighișoara; **Kcsseg Ioan**, com. Cenași, raionul Tîrnăveni; **Munteanu Aurelia**, educatoare, Orașul Stalin; **Oncioiu Ioan**, Bran, raionul Stalin; **Rusu Ioan**, Mediaș; **Solomon Aurelia**, educatoare, Tîrnăveni; **Taschler Erna**, com. Nadeș, raionul Sighișoara.

REGIUNEA SUCEAVA: **Acatrinei Mihai**, Botoșani; **Armeanu Ion**, com. Cacica, raionul Gura Humorului; **Borta Neculai**, com. Udești, raionul Suceava; **Bret Aspazia**, com. Vatra Moldoviței, raionul Cimpulung; **Cocoțici Aspazia**, com. Sapoveni, raionul Săveni; **Dan Gheorghe**, șeful secției învățămînt și cultură raionul Cimpulung; **Diaconescu I. Gheorghe**, comuna Dingeni Hulub, raionul Trusești; **Feldechiu Vladimir**, inspector regional; **Grigoriu Dumitru**, inspector, Fălticeni; **Ionescu Aurelia**, educatoare, Cimpulung; **Monoranu Natalia**, educatoare, com. Boroaia, raionul Fălticeni; **Pruncu Neculai**, com. Zamostea, raionul Rădăuți; **Racocea Roman**, Călinești-Enache, raionul Suceava; **Trufin Constantin**, com. Vlăsinești, raionul Săveni; **Vasilescu N. Nicolae**, Dărăbani.

REGIUNEA TIMIȘOARA: **Afrenie Ion**, com. Pătaș, raionul Bozovici; **Beller Pankratz**, inspector regional, Timișoara; **Cărăbaș Ion**, com. Chizătău, raionul Lugoj; **Cărpinișan Justina**, com. Belobreșca, raionul Moldova-Nouă; **Frinaru Francisc**, com. Jebel, raionul Ciacova; **Florescu Toma**, com. Mînăstur, raionul Făget; **Lukaup Iosif**, Lipova, **Munteanu Augustin**, șeful secției învățămînt și cultură, raionul Reșița; **Sima Florica**, com. Comloșul Mare, raionul Sînnicolaul Mare; **Szabo Radu**, șeful secției de învățămînt și cultură, raionul Ciacova; **Szekely Gheorghe**, com. Ghimboca, raionul Caransebeș; **Vuian Maria**, com. Jamul Mare, satul Ghervian, raionul Gătaia; **Woltz Francisc**, com. Bencecul de Sus raionul Timișoara.

REGIUNEA AUTONOMA MAGHIARA: **Buzaș Andrei**, com. Ocna de Sus, raionul Singiorgiu de Pădure; **Gorj Anatolie**, Reghin; **Gröler Géza**, com Hodoșa, raionul Toplița; **Hagiu Maria**, com. Bretcu, raionul Tg. Secuiesc; **Hösch Ervin**, com. Batos — Vila — raionul Reghin; **Mihaly Bela**, com. Dumbrăvioara, raionul Mureș; **Miklós Ecaterina**, com. Plăieștii de Jos, raionul Miercurea Ciuc; **Moldovan Nicolae**, com. Vîlcele, raionul Sf. Gheorghe; **Péter Zoltan**, com. Troița, raionul Mureș; **Petreș Ignat**, com. Ditrău, raionul Gheorghieni; **Rusz Margareta**, Singiorgiul de Pădure; **Toma Alexandru**, Vătava, raionul Toplița.

ORAȘUL BUCUREȘTI: **Butnaru Vasile**, raionul „T-Vladimirescu"; **Belciu Matilda**, raionul „I. V. Stalin"; **Buga Elena**, raionul „1 Mai"; **Marinescu Virginia**, raionul „N. Bălcescu"; **Sandu Mihail**, raionul „1 Mai"; **Solomon Petrache**, raionul „23 August"; **Ganea Alexandrina**, Institutul pedagogic de învățători.

Profesor fruntaș

REGIUNEA BACAU: **Iliescu Adela**, Piatra Neamț; **Țarălungă Mircea**, Bacău; **Tomulescu Zaira**, Piatra Neamț.

REGIUNEA BAIA MARE: **Ambrus Vera**, Carei; **Ciurdăreanu Cornel**, Satu Mare; **Lucaciu Maria**, Baia Mare; **Lozinschi Anatolie**, Sighet; **Span Adalbert**, com. Rătești, raionul Satu Mare.

REGIUNEA BUCUREȘTI: **Anghel Maria**, com. Balotești, raionul Snagov; **Dascălu Ștefan**, com. Do. Mărunt, raionul Lehliu; **Geleletu Mihai**, Alexandria; **Georgescu Laurențiu**, Călărași; **Ionescu Camelia**, Turnu Măgurele; **Matei Constantin**, com. Jilavele, raionul Urziceni; **Mihăilescu Iosefina**, Giurgiu; **Mihalache Ilie**, Roșiorii de Vede; **Moacă Olga**, com. Bărcănești, raionul Urziceni; **Petre Andrei**, Slobozia; **Rebiuc Olga**, Turnu Măgurele; **Roșu Dumitru**, com. Budești, raionul Oltenița; **Marinescu Gheorghe**, com. Buftea, raionul Răcari

REGIUNEA CLUJ: **Bartha A. Adalbert**, Cluj; **Bitiu Iosif**, com. Sieu-Odorhei, raionul Beclean; **Bod Viola**, Cluj; **Capanci Ștefan**, com. Letca, raionul Jibou; **Cuteanu Marius**, Cluj; **Demeny Zoltán**, Aiud; **Fortună Viorica**, Cluj; **Gazdac Grigore**, Năsăud; **Heindrich László**, Cluj; **Imre Maria**, Cluj; **Covaci Iolanda Susana**, Cluj; **Morărescu Elvira**, Cluj; **Moțiu Nistor**, Cluj; **Pintea Nicolae**, Ocna Mureșului, raionul Aiud; **Pop Elisabeta**, Turda; **Tarangul Eugenia**, Cluj; **Urcan Ștefan**, com. Florești, raionul Cluj.

REGIUNEA CONSTANȚA: **Bonjug Julieta**, Tulcea; **Lungu Ion**, Constanța; **Rivolet Lucia**, Constanța; **Stănescu Aurelian**, com. Mihai Viteazul, raionul Istria; **Stoian Emilia**, Cernavodă.

REGIUNEA CRAIOVA: **Badea Eugenia**, Filiași; **Diaconescu Dumitru**, Tg. Jiu; **Ioana Maria**, Turnu Severin; **Mazilu Constantin**, Tg. Cărbunești raionul Gilort; **Pavelescu Mircea**, Tg. Jiu; **Rákoți Ladislau**, Tg. Jiu; **Spezzi Eugenia**, Caracal; **Tunsoiu V. Victor**, com. Murgoșu, raionul Amaradia; **Mateș Teofil**, Craiova

REGIUNEA GALAȚI: **Brezeanu Ion**, Galați; **Cîrjeu Aurelia**, Tecuci; **Itu Nicolae**, Galați; **Margarit Maria**, Focșani; **Onofrei Dumitru**, Brăila; **Rusescu Corneliu**, Focșani; **Robescu Gheorghe**, Brăila; **Spiridonescu C. Gheorghe**, Galați.

REGIUNEA HUNEDOARA: **Chișoiu Eugen**, Deva; **Ilie Ioan**, com. Petros, raionul Hațeg; **Manciu Gheorghe**, com. Brad; **Munteanu Ștefan**, Alba Iulia; **Zdrughea Vasile**, Petrești, raionul Sebeș.

REGIUNEA IAȘI: **Banu Jana Florentina**, Vaslui; **Vîrsășteanu Florica**, Huși; **Bodoasca Vasile**, com Hălăucești, raionul Pașcani; **Bogoș Teodor**, Iași; **Gilcă V. Gheorghe**, Bîrlad; **Ionescu Ecaterina**, Iași; **Ițicovici Jany**, Iași; **Lischer Naum**, Hîrlău; **Merișescu Gheorghe**, com. Grajduri, raionul Iași; **Neștian Constantin**, Huși; **Tarnavski Tit**, Iași.

REGIUNEA ORADEA: **Blajovici Traian**, Oradea; **Bradu Ioan**, com. Lăzăreni, raionul Oradea; **Buzetzky Anton**, Marghita; **Copil Maria**, Oradea; **Heller Martha**, Oradea; **Ilie Emilia Maria**, Oradea; **Mathiasovsky Adela**, Oradea; **Paraschivescu Teodor**, șeful secției de învățămînt și cultură, raionul Ineu; **Stan Maria**, com. Simand, raionul Criș; **Tiglea Mircea**, com. Marghita; **Todorici Mihai**, com. Talpoș, raionul Salonta.

REGIUNEA PITEȘTI: **Iliescu Maria**, șefa secției de învățămînt și cultură, Rîmnicu Vîlcea; **Lăzărescu I. Grigore**, Rîmnicu Vîlcea; **Mihăilescu Mihaela**, Pitești; **Păuna Titus**, Pitești; **Popescu Niță**, Drăgășani.

REGIUNEA PLOEȘTI: **Anghelache Florina**, Ploești; **Bîrzea Virgil**, Rîmnicu Sărat; **Boncu Constantin** Ploești; **Buzău Luiza**, com. Mineci-Ungureni, raionul Teleajen; **Frățilă Jan**, Breaza, raionul Cimpina; **Gheorghiade T. Constantin**, Breaza, raionul Cimpina; **Nedelea Gheorghe**, com Plopeni, raionul Ploești; **Popescu Traian**, Sinaia, raionul Cimpina; **Rădoi Gh. Constantin**, Breaza, raionul Cimpina; **Szabo P. Tiberiu**, Breaza, raionul Cimpina; **Bucur Dumitru**, com. Pătîrlagele, raionul Cislău; **Voinea Gh. Clotilda**, Buzău.

REGIUNEA STALIN: **Barna Vasile**, Mediaș; **Băltescu Mircea**, Sighișoara; **Bernic Ioan**, Blaj, raionul Tîrnăveni; **Comanici Teodor**, com. Valea Lungă, raionul Mediaș; **David Rudolf**, Orașul Stalin; **Kellner Hedwig**, com. Rupea; **Janbrek Edmund**, Sighișoara; **Opriescu Petre**, Tîrnăveni; **Rațiu Romulus**, Sighișoara; **Reinheimer Emilia**, Orașul Stalin.

REGIUNEA SUCEAVA: **Anofriesei Nicolae**, Fălticeni; **Ambruș A. Alexandru**, Cimpulung Moldovenesc; **Bodnar Traian**, Rădăuți; **Deutsch Adolf**, Rădăuți; **Livescu Veronica**, Cimpulung Moldovenesc; **Luță Arcadie**, Dorohoi; **Vasiliu Vasile**, Cimpulung Moldovenesc; **Vigder Frieda**, Suceava.

REGIUNEA TIMIȘOARA: **Alexandru Maria**, Timișoara; **Brînzan Elena**, com. Sinandrei, raionul Timișoara; **Bacău Octavian**, Lugoj; **Crișan Ioan**, Reșița; **Conciatu Constantin**, com. Tirol, raionul Gătaia; **Cuteanu Eugen**, Timișoara; **Dörner Paula**, Arad; **Filip Elia**, Timișoara; **Maior Elena**, Timișoara; **Patriciu Ema**, Timișoara; **Schiopu Ana**, Orșova; **Știuber Francisc**, Caransebeș; **Weinberg Viorica**, Timișoara.

REGIUNEA AUTONOMA MAGHIARA: **Bartha Ion**, com. Baraolt, raionul Sf. Gheorghe, **Enăchescu Timotei**, com. Reghin, raionul Reghin; **Fülöp Coloman**, Tîrgu Secuiesc; **Gașpar Ioan**, Tg. Mureș; **Izsák Martin**, Tîrgu Mureș; **Kacsc-Bodo Balasz**, Tg. Mureș; **Natefey Béla**, Odorhei; **Pop Gheorghe**; Tg. Mureș; **Radovici Silvia**, com. Tușnad; **Rafain Dezideriu**, Odorhei; **Schnedarek Erwin**, Tg. Mureș; **Tittel Andrei**, Odorhei; **Varga Ioan**, Tg. Mureș.

ORAȘUL BUCUREȘTI: **Budescu Victor**, raionul „1 Mai"; **Demian Ethel**, raionul „I. V. Stalin"; **Gheorghiu Olimpia**, raionul „V. I. Lenin"; **Manolescu Stela**, raionul „1 Mai"; **Maftei Gheorghe**, raionul „Grivița Roșie"; **Magyar Estera**, raionul „I. V. Stalin"; **Mărculescu Herbert**, raionul „1 Mai"; **Mereș Cornel**, raionul „N. Bălcescu"; **Năsturel Ada**, raionul „N. Bălcescu"; **Negreanu Silvia**, raionul „N. Bălcescu"; **Nistorescu Cornelia**, inspector raionul „I. V. Stalin"; **Pârnuța Gheorghe**, raionul „Gh. Gheorghiu-Dej"; **Pavlov Alexandru**, raionul „N. Bălcescu"; **Pitiș Ana**, raionul „N. Bălcescu"; **Popa Elena Victoria**, raionul „N. Bălcescu"; **Predoiu Beatrice**, raionul „Gh. Gheorghiu-Dej"; **Rezachievici Constantin**, raionul „N. Bălcescu"; **Safran Oisie**, raionul „1 Mai"; **Șiclovan Cornelia**, raionul „1 Mai"; **Solomon Gina**, raionul „N. Bălcescu"; **Sova Maria**, raionul „N. Bălcescu"; **Vartic Margareta**, raionul „Gh. Gheorghiu-Dej".

★

Celor distinși cu titlul de „Invățător fruntaș" și „Profesor fruntaș" li se vor înmîna insigna, diploma și legitimația corespunzătoare.

LA TABLA. Tov. Iolanda Teodosiu, învățătoare la școala cu limba de predare maghiară din București e mulțumită de pregătirea elevilor ei.

DE LA MINISTERUL INVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice

Consfătuirile cadrelor didactice din școlile elementare, de 7 ani, medii, pedagogice, casele de copii și casele de pionieri vor avea loc în zilele de 1 și 2 septembrie 1957, în toate centrele raionale și orașele de subordonare regională care au secții de învățămînt și cultură. Ele se vor desfășura în ședințe plenare, la care vor participa toate cadrele didactice și în ședințe de secții, pe specialități.

In ședințele plenare, care vor avea loc în ziua de 1 septembrie, se va prezenta referatul: „**Rezultatele anului școlar 1956—1957, obținute în urma aplicării hotărîrii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală din R.P.R.**". Acest referat care va dura cel mult 1 oră și 30 de minute, va fi prezentat de șeful secției raionale (orășenești) de învățămînt și cultură și va cuprinde următoarele probleme:

a) **Ridicarea nivelului de pregătire al elevilor în urma măsurilor luate pentru îmbunătățirea conținutului învățămîntului și pentru acțiunea de politehnizare a școlii**: munca desfășurată de cadrele didactice și de organele de învățămînt pentru a traduce în viață sarcinile trasate prin Hotărîrea partidului și guvernului din iulie 1956; aprecieri asupra noilor planuri de învățămînt, a programelor și manualelor școlare, ținînd seama de contribuția acestora la lărgirea orizontului de cultură generală a elevilor și înlăturarea supraîncărcării elevilor; rezultatele obținute în acțiunea de politehnizare în urma hotărîrilor adoptate de consfătuirile cadrelor didactice din ianuarie 1957; rezultatul obținut în munca de pregătire a elevilor prin aplicarea noilor măsuri de verificare a cunoștințelor lor în timpul anului și prin organizarea noului sistem de examen.

b) **Intărirea muncii educative în rîndul elevilor, în lumina rezoluțiilor adoptate la consfătuirile din august 1956**: contribuția lecțiilor la îmbunătățirea muncii educative în școli; urmările care le-a avut în educația elevilor reglementarea activităților din afara clasei, extrașcolare și obștești; educația în comun a băieților și a fetelor; introducerea uniformelor; manifestările cultural-artistice și sportive ca mijloc de creare a tradițiilor în viața școlii și de formare a sentimentului de mîndrie și onoare a școlii; contribuția acțiunii de politehnizare a învățămîntului în munca de educare a elevilor; întărirea legăturii școlii cu familia, pentru coordonarea muncii de educare a tineretului; sprijinirea organizațiilor de copii și tineret pentru găsirea unor forme concrete și atractive de educație; intensificarea propagandei pedagogice pentru lămurirea și atragerea opiniei publice în acțiunile de educare a tineretului.

c) **Ajutorul dat școlii de organele de partid de stat și obștești pentru aplicarea Hotărîrii partidului și guvernului din iulie 1956, precum și pentru crearea condițiilor tot mai bune de muncă și de trai ale cadrelor didactice.**

In dimineața zilei de 2 septembrie vor avea loc ședințele de secții, la care se va dezbate referatul: „**Activitatea desfășurată de învățători și de profesori și sarcinile ce le revin acestora în noul an școlar pentru a asigura prin lecții și prin activități în afară de clasă și extrașcolare instruirea temeinică a elevilor și pentru a sădi și dezvolta în sufletul lor dragostea față de patria noastră socialistă și dorința de a munci pentru propășirea ei**".

C.C. al U.T.M., împreună cu Ministerul Invățămîntului și Culturii a stabilit să fie prezentat la secția instructorilor de pionieri referatul: „**Ajutorul pe care l-au dat și sprijinul pe care-l pot acorda organizațiile de pionieri pentru dezvoltarea deprinderilor de comportare civilizată, pentru dezvoltarea sentimentului de dragoste față de patrie, față de muncă**".

Directorii de școli și case de copii vor participa la secțiile corespunzătoare specialității lor, iar directorii caselor de pionieri vor participa la secția instructorilor de pionieri. La clasele I—IV secțiile nu se vor mai constitui pe clase, ci pe grupe de 30—50 învățători de la toate clasele și de la școli diferite.

Lucrările consfătuirilor se vor încheia în după amiaza zilei de 2 septembrie, în ședințe plenare. Concluziile vor fi prezentate de șefii secțiilor raionale (orășenești) de învățămînt și cultură. După încheierea lucrărilor consfătuirilor se vor organiza reuniuni tovărășești.

In ziua de 3 septembrie vor avea loc ședințe de lucru cu directorii școlilor, caselor de copii și caselor de pionieri. In aceste ședințe se vor face aprecieri asupra desfășurării consfătuirilor și a contribuției cadrelor didactice la buna organizare și desfășurare a lucrărilor acestora și se vor stabili măsuri în legătură cu organizarea muncii în viitorul an școlar, pe baza normelor, regulamentelor și legilor în vigoare și a rezoluției adoptate în plenară.

★

In vederea pregătirii cadrelor didactice pentru consfătuirile din septembrie 1957 se vor lua măsuri ca în cadrul consiliilor pedagogice de la sfîrșitul acestui an școlar să se analizeze și problemele din tematica consfătuirilor.

Organele de învățămînt și cultură regionale, raionale și orășenești, precum și cadrele didactice din școli, case de copii și case de pionieri au datoria să se pregătească temeinic încă de pe acum pentru consfătuirile raionale, astfel încît să asigure desfășurarea lor la un nivel ideologic, științific și profesional ridicat.

Numire

Printr-un ordin al ministrului Invățămîntului și Culturii tov. *Maxim Mihai* se numește secretar al Consiliului superior al editurilor.

Primul an de muncă

Mă pregătesc să sărbătoresc, împreună cu toți colegii mei, „Ziua învățătorului". Și, odată mai mult, sînt mîndră că fac parte din rîndurile celor care îi educă și îi instruiesc pe copiii patriei, odată mai mult mă bucur că mi-am ales profesiunea aceasta.

Acum un an, proaspătă absolventă a școlii pedagogice, începusem să-mi fac planuri cu privire la începutul muncii mele. Singurul gînd care mă ținea legată de București era faptul că familia mea locuia în Capitală. Dar dorința de a cunoaște alte locuri și alți oameni, alte realități ale patriei mele, era mai puternică. Mă visam învățătoare undeva, într-un sat de munte cu casele risipite printre brazi, de-a lungul unei văi prin care murmură apele vesele ale unui pîrîu. Imprejurările au vrut, însă, altfel. Toți absolvenții școlii noastre au fost repartizați în regiunea Constanța, unde se simțea o mare nevoie de cadre didactice, și iată-mă, de unde visam crestele împădurite ale munților, ajunsă pe malul Dunării.

Trebuie să mărturisesc că, din momentul cînd am știut că voi pleca, m-a cuprins un sentiment de îngrijorare. Cum mi se va desfășura mai departe viața? Cum mă voi descurca printre oameni necunoscuți?

Am sosit la Seimenii Mari într-o dimineață de sfîrșit de august. In pragul sfatului popular m-a întîmpinat figura senină, binevoitoare, cu totul opusă ideii pe care ți-o sugera numele său, a tovarășului Gheorghe Furtună, secretarul comitetului executiv al sfatului. M-am prezentat și nu m-am putut împiedica să-i împărtășesc și lui cîteva din temerile mele.

M-a liniștit zîmbind — și am văzut curînd că toate o pornesc pe un făgaș bun, că sînt și aici printre ai mei și n-am de ce mă teme.

Pînă seara am fost instalată în condiții la care nici nu mă așteptam. La asigurarea acestor condiții mi-a folosit și îndemnizația primită în acest scop. Peste cîteva zile, la Medgidia, după terminarea lucrărilor consfătuirii raionale, colectivul secției de învățămînt a discutat cu noi, tinerii absolvenți ai școlilor pedagogice care eram pe punctul de a începe primul nostru an de învățămînt. S-au interesat cum trăim, ne-au spus cu ce clase vom lucra și ne-au dat îndrumări practice cu privire la munca noastră. Cred că am fost una dintre cele mai fericite participante la această ședință, căci am aflat că voi lucra la clasa I-a. Ce mulțumire deplină mă cuprindea cînd mă gîndeam că-mi voi porni munca de-a dreptul cu copiii cei mai mici, care n au cunoscut încă nici școala, nici cartea, și-i voi forma așa încît să devină oamenii pe care-i visam adesea, plecată asupra cărților de pedagogie, pe cînd eram încă elevă.

M-am întors la Seimenii Mari nerăbdătoare să-mi cunosc cît mai bine viitorii elevi. Am vizitat acasă pe fiecare în parte, am stat de vorbă cu ei, cu părinții lor, am căutat să mi-i apropii. Apoi m-am sfătuit cu educatoarea care lucrase cu ei la grădiniță, pentru a ști cum s-au dezvoltat copiii înainte, ce particularități are fiecare din ei.

Prima zi de școală a fost o adevărată sărbătoare. Elevii mei, prichindeii, au fost întîmpinați cu flori și daruri de către cei din clasa a VII-a. Apoi ne-am apucat de muncă — și pot să spun acum, la sfîrșitul primei etape a acestei munci, că nu m-au făcut de rușine.

Primul succes l-am obținut în cuprinderea în clasa I-a a tuturor elevilor care trebuiau înscriși în această clasă și printr-o frecvență de sută la sută. Sfatul popular și organizația de partid din comună au contribuit în mare măsură la realizarea acestor obiective ale muncii mele, sprijinindu-mă în lămurirea părinților de a-și trimite cu regularitate copiii la școală.

Bine înțeles, începutul n-a fost lipsit de greutăți. Am fost însă ajutată și le-am învins destul de ușor. Am găsit printre colegii mei mulți oameni care m-au sprijinit și cu vorba și cu fapta. Principalul sprijin l-am avut încă de la început din partea colectivului în mijlocul căruia am lucrat. Tov. Vasile Niculescu, directorul de atunci al școlii, a asistat la primele mele lecții și m-a ajutat să-mi perfecționez metodele de predare. De asemenea, schimbul de experiență cu ceilalți învățători, în special cu tovarășa Georgeta Stoica mi-a clarificat numeroase probleme de metodică. Un ajutor deosebit am primit din partea membrilor cercului nostru pedagogic din Cernavodă, în special a tovarășei Georgeta Rugină, responsabila cercului, și a colegului meu mai în vîrstă, Gheorghe Andreescu. Discuțiile care au urmat după lecția deschisă pe care am predat-o în clasa I-a la școala de 7 ani din Cernavodă, recomandările tov. Rugină, ale tov. Andreescu și ale celorlalți membri ai cercului au fost serioase puncte de sprijin pentru munca mea viitoare.

La capătul unui an de muncă și în preajma „Zilei învățătorului" gîndul meu nu se îndreaptă atît către emoțiile începutului, care mi se par acum îndepărtate, ci către anii viitorului, cînd absolvenții clasei I-a de astăzi vor fi colectiviști harnici, muncitori pricepuți sau studenți, iar mai tîrziu unii dintre ei, poate, tehnicieni de înaltă calificare, oameni de știință sau artă. Și mă leg acum, în aceste clipe atît de însemnate pentru noi, învățătorii, să muncesc așa încît ei să devină astfel de oameni.

ANA TUDORACHE
învățătoare la școala de 7 ani din comuna Seimenii Mari, regiunea Constanța

SEMNIFICAŢII MARI

Liniște pe coridoarele cu geamuri înalte, e tihnă în clasele cu bănci rămase goale. În vasele așezate pe catedră, florile aduse pentru examene au început să se veștejească. S-au șters de pe tablă ultimele exerciții, formule, analize gramaticale scrise cu mîinile tremurinde de emoție. E liniștea vacanței care s-a așternut, puțin moleșită de soarele arzător al sfîrșitului de iunie, peste școala mixtă de 7 ani nr. 15 din Ploești, peste toate școlile din țară. S-a mai încheiat un an școlar. Clasele întîia vor primi la anul o nouă generație. Din clasele a VII-a a plecat un nou contingent spre școli mai înalte. E în această liniște a școlii puțin din melancolia nedefinită a cuiburilor părăsite de stolurile ce și-au luat zborul.

Dar dincolo de încremenirea tihnită a lucrurilor pe care nu le mai însuflețește mișcarea ca de argint viu a micilor stăpîni, școala palpită încă de prezența celor ce sînt cu adevărat sufletul ei: în cancelarie, cei 25 de învățători și profesori sînt adunați în ultima ședință a consiliului pedagogic din acest an.

Deschid ușa cu oarecare sfială. O clipă am impresia că sînt iar eleva venită să ceară harta pentru lecția de geografie... Dar iluzia provocată de amintiri se spulberă curînd. Cancelaria aceasta seamănă atît de puțin cu cea în care, în copilăria mea, se judecau cu severitate de tribunal cele mai mărunte „vini" ale și mai mărunților „inculpați"! Acum se judecă aici alte lucruri — acelea cu adevărat esențiale pentru școală și elevii ei. Mesele sînt pline de cărți învelite în celofan, legate cu fundulițe albe, roșii, roz. Sînt darurile ce se vor împărți mîine, la serbarea de sfîrșit de an, celor mai buni elevi.

Celor mai buni... Ușor de spus. Dar cine sînt cei mai buni? Acesta e obiectul judecății, pe cît de grea, pe atît de plină de satisfacții pentru pedagog! Cui să-i dai prima distincție în clasa I-a „A", unde sînt 13 elevi numai cu nota „5"? Toți 13 vor căpăta prima distincție, hotărăște consiliul. Într-a VII-a sînt doi elevi cu aceleași note: zece de 5 și doi de 4. Care are întîietatea? În balanța judecății intră acum argumentele fiecărui profesor. Se cîntărește disciplina, comportarea celor doi „concurenți", adevărul pe care l-au dat celor rămași în urmă, importanța obiectelor la care au cele două note de 4. Grea, grea cumpănă! Judecata profesorului trebuie să fie dreaptă, să încurajeze pentru viitor, să nu lase nici unuia sentimentul că a fost nedreptățit.

Dar orice judecată, cît de grea, ajunge odată la o concluzie. S-a terminat și ședința consiliului pedagogic. Pedagogii se împrăștie însă cu greu. Mai sînt doar atîtea de făcut!

Comisia pentru serbarea de sfîrșit de an mai recapitulează odată programul. Să fie frumos, atractiv, de neuitat. Pe meșterul profesor Spătaru îl așteaptă cîțiva elevi, să pregătească împreună expoziția obiectelor lucrate în atelier. Profesorul de matematici Tonoiu și tînăra-i colegă Margareta Săvulescu se sfătuiesc într-un colț în privința elevilor corigenți, pentru care trebuie organizată meditația în timpul lunilor vacanței de vară. Profesoara de naturale M. Pelea mai are o vorbă cu tinerii naturaliști despre lotul experimental. Copiii nu-și vor lăsa în părăsire experiențele atît de interesante.

Probleme, probleme... A trecut de mult de amiază, cînd ultimii învățători și profesori se îndură să părăsească școala, lăsînd liniștea să se instăpînească în voie și peste agitata cancelarie. Doar pachetele cu cărțile ce vor fi dăruite mîine au rămas, frumos stivuite, pe masa directorului Angelescu. Și, în fața lor, deschis la o filă pe care cerneala abia uscată a consemnat cele discutate în această ultimă ședință — registrul cu procesele verbale ale consiliilor pedagogice. Acum sîntem numai noi doi în cancelarie. Eu, gazetarul poposit pentru cîteva ceasuri în școală și registrul între scoarțele căruia se află închisă mărturia unei munci asidue, minuțioase, neobosite, pentru un țel de neasemuită frumusețe: creșterea și educarea a 500 de copii, plămădirea a 500 de suflete tinere pentru o viață cinstită, curată, animată de idealurile scumpe ale muncii și prieteniei.

Dau înapoi filele registrului din fața mea. Fraze concise, uneori chiar telegrafice. Fapte, nume de copii, „cazuri"... Dar e ceva în acest registru care respiră poezie, poezia noului care-ți apare adesea, pe neașteptate, în orice domeniu al vieții noastre de azi.

Citesc procesul verbal al unei ședințe de acum doi ani. Ședință furtunoasă, stare de alarmă — cum s-ar spune. Școala a fost criticată în consfătuirea cadrelor didactice din oraș: prea mulți copii rămași în urmă la învățătură, prea multe acte de indisciplină, frecvență scăzută. Trebuie făcută o cotitură. Toate pînzele sus!

...Prima bătălie se dă împotriva rămînerii în urmă la învățătură. Se lucrează la îmbunătățirea planurilor de lecții. Se dă mai multă atenție materialului didactic. Se întărește legătura diriginților cu organizația de pionieri. Se cheamă și familia în ajutorul școlii.

Ce-i de făcut pentru îmbunătățirea disciplinei elevilor? Ar fi bine—este de părere colectivul didactic — să-i atragem într-o activitate interesantă, care să le ocupe cu folos timpul liber și să dezvolte în rîndurile lor spiritul de colectiv. Elevii sînt împărțiți în brigăzi și amenajează pe locul viran din spatele școlii un lot experimental agricol, pe care se cultivă tot felul de plante — de la legume pînă la vița de vie și pomi roditori. Și aceasta i-un lucru bun nu numai pentru disciplină, ci și pentru studiul științelor naturale.

Dar în școală continuă să fie cîțiva bătăuși. Și aici trebuie găsită o soluție. La ființă „cercul de trîntă" „Luptătorii" — foștii bătăuși, organizați după toate legile sportului — sînt clasificați după vîrstă și greutate și antrenați în concursuri pasionante, în care se înscăunează spiritul de sportivitate.

E o mare bogăție de evenimente în filele acestui simplu registru. Nici nu știu la ce să mă opresc. La atelierul de lăcătușerie și tîmplărie, amenajat cu mijloace proprii, unde, sub supravegherea maistrului și a profesorilor de fizică, de chimie și matematică se împletește armonios teoria cu practica, realizîndu-se politehnizarea învățămîntului? La laboratorul modern înzestrat al cercului de rafinori-amatori, unde fiii petroliștilor ploeșteni învață să valorifice petrolul, această mare bogăție a patriei și mîndria regiunii lor?

Să vorbesc despre vizitarea muzeelor și expozițiilor de artă, despre mica grădină de flori sădită lîngă școală de copiii care cresc astfel în spiritul dragostei pentru frumos, cu un simț estetic cu grijă și din vreme cultivat? Să mă opresc asupra „cazurilor" ce au alarmat profesorii dornici să crească un tineret cu o morală sănătoasă? Sau să arăt că azi, la școala de 7 ani nr. 15 din Ploești, peste 90 la sută din elevi au note bune și foarte bune?

Nu sînt evenimente mari, ce vor fi înscrise în vreun tom voluminos de istorie. Sînt fapte mărunte, dar pline de o mare semnificație. Împreună, ele alcătuiesc acea operă mare, frumoasă, pe care o înfăptuiesc în toată țara, într-un stil nou, demn de vremurile pe care le trăim, mii și mii de învățători și profesori, educatorii generației de mîine.

Dacă ai sta să cercetezi fiecare din modestele lor fapte, dacă ți-ai apleca urechea la grijile lor ce par uneori atît de mărunte, ai auzi în fiecare bătînd inima conștiincioasă a plămăditorilor de oameni. Cu fiecare pas, cu fiecare gest ei șlefuiesc, asemenea sculptorului ce-și desăvîrșește creația, sufletele tinere. Sădesc în ele, cu trudă de grădinar răbdător, tot ce-i frumos și demn, tot ce-i necesar pentru a forma un om adevărat. Stîrpesc cu aceeași grijă buruienile deprinderilor rele. Nu le este indiferentă nici o manifestare, nici un gînd. Stau de veghe, cu mintea și cu inima veșnic treze, și, prieteni cei mai apropiați dar și cei mai exigenți ai celor cărora le îndrumă primii pași în viață, cresc un tineret bine pregătit, cult și harnic, cu care se mîndrește țara toată. Din faptele acestea mărunte se desprind semnificații mari.

EVA NOVAC

CELE MAI FRUMOASE FLORI.

Largi posibilități de perfecționare

Adeseori ți poți auzi pe învățători și profesori vorbind despre problemele pregătirii lor ideologico-politice și profesionale, despre drumul pe care l-au parcurs în anii regimului de democrație populară pentru înarmarea lor cu concepția marxist-leninistă despre lume și cu cunoașterea pedagogiei științifice, socialiste. Discutam mai zilele trecute cu cîțiva învățători și profesori din orașul Sighișoara. Cu adevărată mîndrie arătau ei multiplele posibilități ce le stau astăzi la îndemînă pentru desăvîrșirea lor ca pedagogi.

— Nici nu știi ce să citești mai întîi — spuneau unii dintre ei. Timp să ai și, bineînțeles, dragoste de studiu.

Și, rînd pe rînd, ei arătau cîte lucruri au învățat din literatura ideologică ce se tipărește în volum atît de mare în întreaga țară, din numeroasele lucrări de pedagogie și metodică apărute în ultimii ani, din numeroasele publicații de specialitate ce le stau la îndemînă.

Învățămîntul de partid, cursurile de îndrumare și perfecționare profesională au dat cadrelor didactice posibilitatea să înțeleagă într-o lumină nouă rolul lor social, însemnătatea sarcinilor ce le-au fost încredințate și căile pe care trebuie să le folosească pentru a îndeplini aceste sarcini. S-o lăsăm să ne vorbească, în această privință, pe tovarășa Natalia Voiculescu, profesoară de limba română la școala medie nr. 2 din Sighișoara:

„În vara anului 1948 am fost chemată împreună cu alte sute de învățători și profesori la cursurile I.C.D. O lozincă scrisă cu litere mari, groase, pe unul din pereții seminarului îmi atrăgea mereu atenția: „Școala în afară de politică, de viață, e o minciună, o ipocrizie". Cele studiate la curs au făcut ca treptat, treptat acest adevăr să se sape, să se adîncească în conștiința mea. După fiecare lecție, după fiecare seminar, vedeam mai bine calea pe care trebuie s-o urmez pentru a fi de mai mult folos patriei mele. Îmi dădeam seama că în munca mea de fiecare zi trebuie să mă situez mereu pe poziția intereselor clasei muncitoare și că în tot ceea ce realizez trebuie să mă analizez de pe aceste poziții.

Aceasta n-a fost însă decît începutul. În 1950 am urmat un curs de perfecționare de trei luni la Predeal. Minunatele peisaje ale Bucegilor se împletesc în amintirea mea cu eforturile continue pe care le depuneam acolo toți cursiștii pentru a ne însuși învățătura marxist-leninistă, pentru a cunoaște principiile pedagogiei științifice, procedeele și metodele pe care trebuie să le folosim în predare. Am studiat atunci sute și sute de pagini din operele lui Marx, Engels, Lenin, capitole întregi din lucrările de pedagogie și metodică, descoperind pas cu pas greșelile vechilor noastre concepții, înarmîndu-ne cu noi puncte de vedere, cu noi convingeri.

Mai tîrziu, pe baza învățăturii pe care mi-o însușisem, am putut deveni, la rîndul meu, lectoră la cursurile de perfecționare organizate pe plan regional în orașul Sibiu. Aceasta a fost pentru mine un prilej de a-mi adînci în mod serios pregătirea de specialitate în domeniul limbii și literaturii, căci nu poate fi vorba de a conduce un seminar fără a stăpîni în adîncime noțiunile ce trebuie dezbătute în cadrul lui.

N-am încetat de a studia nici după încheierea cursurilor regionale, ci am continuat să învăț, oprindu-mă de data aceasta în deosebi asupra învățăturii lui Pavlov în legătură cu cele două sisteme de semnalizare, învățătură pe care am căutat să o aplic apoi în munca mea pentru a asigura dezvoltarea gîndirii și vorbirii elevilor, pentru a înlătura memorarea mecanică. De asemenea, am studiat în ultimul timp unele chestiuni de teorie a literaturii, legate în special de problema tipicului în artă și de problema partinității literaturii".

Nu numai cursurile organizate sau studiul individual dau cadrelor didactice prilej să-și ridice necontenit pregătirea, ci și numeroase alte activități din școală sau din afara ei. Printre acestea se numără consfătuirile raionale, unde pedagogii contribuie la discutarea experienței cîștigate, la elaborarea măsurilor menite să asigure noi pași înainte ai școlii, cercurile pedagogice, unde se dezbat pe larg problemele de specialitate, colțurile pedagogice din școli, activitatea comisiilor metodice, consfătuirile pentru schimb de experiență, lecțiile deschise și interasistențele organizate de către grupele sindicale.

„Niciodată învățătorimea noastră nu a primit un ajutor atît de organizat, de variat și de multilateral ca acum, pe linia îmbunătățirii pregătirii sale ideologice și profesionale — ne spune tovarășul Nicolae Losonczy, de la școala de 7 ani cu limba de predare maghiară din Sighișoara. Niciodată noi n-am crezut că vom fi ajutați atît de mult de organele de stat pe linia ridicării necontenite a nivelului muncii noastre. Iată de pildă, eu, în anii tinereții, colindam ca învățător dintr-un sat în altul, disprețuit de „domni" pentru că eram un biet învățător, suferind din greu și urmările politicii naționale șovine a stăpînitorilor de pe atunci. În anii regimului de democrație populară am devenit alt om. Studiind în învățămîntul de partid, am reușit să-mi însușesc concepția marxist-leninistă despre lume, cea mai înaintată concepție filozofică, am reușit să-mi ridic calificarea, devenind profesor de pedagogie și psihologie, prin absolvirea cursurilor fără frecvență ale facultății de pedagogie și psihologie de pe lîngă Universitatea „Bolyai" din Cluj. Astăzi, orice învățător sau profesor, de orice naționalitate ar fi, se bucură de o mare cinste, de mare atenție din partea organelor de partid și de stat. Nu mai vorbesc de bucuria pe care o simțim noi, învățătorii și profesorii maghiari, care avem posibilitatea acum, prin publicațiile și cărțile de pedagogie ce se tipăresc în limba maghiară, să studiem diferitele probleme ce ne interesează și în propria noastră limbă".

Multe au de povestit învățătorii și profesorii din Sighișoara ca, de altfel, toți învățătorii și profesorii din țară, despre largile perspective ce li s-au deschis pentru îmbunătățirea pregătirii lor. Mărturie stau bogatele vitrine ale librăriilor, expozițiile de material didactic organizate la fiecare sfîrșit de an, interesantele lucrări tratînd probleme cu caracter instructiv-educativ ce s-au prezentat în număr atît de mare la lecturile pedagogice, la sesiunile Institutului de științe pedagogice. Toate acestea îi fac să muncească mai bine, să pregătească mai temeinic tinerele generații ale țării.

MARIA POPESCU

MOMENTE din lupta cadrelor didactice

Acum, la sărbătorirea „Zilei învățătorului", gîndurile mi se îndreaptă cu dragoste către miile de dascăli din școli, care îndeplinesc un rol social de mare însemnătate, făurind viitoarele generații de constructori ai socialismului și comunismului și ducînd în mase cuvîntul partidului. În același timp sărbătorirea aceasta mă duce cu mintea în trecut la vremurile cînd învățătorimea era una din categoriile cele mai oropsite și mai disprețuite de stăpînitori.

În acea epocă statul nu de școli și de învățători avea nevoie, ci de armată și de un aparat administrativ care să reprime masele agitate și nemulțumite. De aceea nu numai că n-a fost satisfăcută niciuna din cerințele profesorilor, dar au urmat, dimpotrivă, înmulțirea orelor de muncă, micșorarea salariului plătit cu întîrziere, arbitrarul administrativ, umilințele de tot felul, nesiguranța vieții și „curbele de sacrificiu", cu desființarea școlilor.

Toate acestea au făcut ca muncitorul din învățămînt să se trezească, să capete o altă conștiință.

În vara lui 1919 se ține la Iași o mare adunare de profesori, care se preface într-un congres al tuturor categoriilor de dascăli. Profesorul P. Constantinescu-Iași, care participase la congres, propune pentru prima oară sindicalizarea profesorilor, în ziarul „Socialismul" din 12 august 1919 și repetă în același ziar, în 1923, un apel adresat întregului corp didactic pentru sindicalizare. Tot în „Socialismul" cel ce semnează aceste rînduri arată, în 1924, după ce analizează situația muncitorului din învățămînt că singura soluție e sindicalizarea întregului corp didactic, alături de toate celelalte categorii de muncitori.

În anii aceștia, Partidul Comunist din Romînia, abia înființat, dă primele îndrumări masei muncitorilor din învățămînt, dezorientată în lupta ei de cîțiva conducători demagogi și oportuniști, instrumente docile ale politicienilor de atunci.

Împreună cu profesorul P. Constantinescu-Iași, am luat legătura cu „Internaționala muncitorilor din învățămînt", care-și avea sediul la Paris (I.T.E.) și am reprezentat, la congresele de la Paris și Viena din 1925—1926, ca și la congresul din Hamburg în 1932, interesele exploataților din învățămîntul de stat din Romînia burghezo-moșierească. Rezoluțiile acestuia din urmă au apărut în organul Asociației profesorilor secundari din Craiova, „Cuvîntul școalei" nr. 4, din decembrie 1932. Era primul ecou la noi în țară al mișcării revoluționare sindicale internaționale pe linia învățămîntului.

Criza economică din 1931—33 a fost puternic resimțită de cadrele didactice din țara noastră. Ea a adus desființarea de școli și posturi, neplata salariilor, reducerea lor prin curbe de sacrificiu. Mari frămîntări agitau corpul didactic. În fruntea organizațiilor profesionale se găseau însă uneltele politicienilor și ale guvernelor reacționare. Intrigile lor au dus la sfărîmarea „Federației corpului didactic", în memorabilul congres ținut la Ateneu, în 1932. De altfel, „Federația" era destul de inactivă și improprie pentru apărarea intereselor muncitorilor din învățămînt, însă afirma ideea solidarității corpului didactic.

În aceste împrejurări începe lupta pentru a organiza pe baze noi mișcarea cadrelor didactice de toate gradele. Publicația „Cuvîntul școalei", organul secției din Craiova a Asociației profesorilor secundari, pornește o campanie în întreaga țară și, în nr. 8—10, din 1933, publică un studiu restrîns „Ce este organizarea sindicală?" reprodus și în „Gazeta Hunedoarei" (nr. 16, același an). Se vedea limpede — cu toate că termenul se evita — că e vorba de o organizație pe baza luptei de clasă. Alături de secția din Craiova se găsesc principalele secții din țară — din Iași, Cluj, Galați etc.

În Congresul ținut în 1933, delegații profesorilor din întreaga țară, avînd și adeziuni din partea învățătorilor, votează pentru rezoluția sindicalizării. Dar elementele trădătoare reușesc să adauge în rezoluție, în ultimul moment, pe lîngă cuvîntul „sindicat", calificativul „național profesional", împotriva celor afirmate în conținutul discursurilor majorității vorbitorilor.

Comisia aleasă pentru realizarea acestei rezoluții și alcătuirea unui statut sindical a fost sabotată de reacționarii din conducerea Asociației și n-a putut lucra. „Cuvîntul școalei" din martie 1934 scria în nr. 11: „Adversarii au reușit pe altă cale să întîrzie organizarea corpului didactic. Cît timp se vor putea bucura oare de această victorie?"

Secția din Craiova prezentase un proiect de statut, publicat în organul ei și reprodus și în nr. 1 al Buletinului Asociației încă în aprilie 1933. Primul articol al proiectului de statut vorbea de înființarea în București a *„Uniunii sindicatelor corpului didactic din Romînia"*. În articolul 2 se arăta că „scopul Uniunii este de a apăra interesele profesionale ale membrilor de toate gradele de învățămînt, în unire și cu alte organizații similare de salariați, pe *bază de luptă împotriva aceloru ale căror interese contrarii lovesc pe cei ce muncesc în învățămîntul de stat sau particular*, fără deosebire de sex, idei politice sau religioase, naționalitate etc". Se cerea astfel unirea tuturor salariaților din învățămînt, împreună cu toată mișcarea sindicală din țară, pe baza luptei de clasă — care nu putea să fie numită pe față. Într-un asemenea proiect.

Un alt proiect a fost prezentat de Asociația profesorilor din Iași. În expunerea de motive a acestuia se afirma, ce-i drept, că „arma de luptă a celor ce-și apără munca lor este sindicatul", dar după multe confuzii și vorbe inutile, se ajungea la concluzia că „noi devenim de fapt apărătorii statului". Este vorba de statul burghez condus de politicienii lacomi ce nu cruțau deloc pe salariați.

În asemenea condiții, reacționarii din conducerea Asociației generale din București și-au mobilizat toate elementele și, în congresul din toamna lui 1934, ținut la București, au prezentat drept statut de sindicalizare un statut corporatist tipic fascist. În momentul votării se găseau prea puțini delegați veniți din provincie. S-a votat prin ridicare de mîini. Bineînțeles, am fost împotriva acestui statut. În sală s-a făcut liniște. Președintele, cu cea mai „blîndă" voce, m-a întrebat „prietenește" dacă nu voiesc să renunț la această opoziție. Am răspuns, cu mîna ridicată.

— N-ar fi de loc drept. Votul acesta reprezintă încă multe voturi, din afara acestei săli, care sînt împotriva corporatismului și cred că, mai curînd decît socotiți, veți fi siliți și dumneavoastră să țineți seama de acest fapt.

Stăpînitorii de atunci au fost siliți în adevăr, să țină seama de voința poporului. S-au dus pentru totdeauna vremurile în care la cîrma țării se aflau capitaliștii și moșierii.

În țara noastră nouă de azi rolul social al învățătorimii a crescut nemăsurat. Alături de întreg poporul muncitor, dascălii școlilor noastre participă cu însuflețire la marea operă de construire a socialismului, iar munca lor se bucură de o prețuire înaltă, pe drept meritată.

MIHAIL CRUCEANU

INVĂŢĂTORULUI

(Urmare din pag. I-a)

ochii lui te cîntăreau: cît? Să nu-i fi pomenit de conștiință. „Ce e aia, că o mănînc!" Iar dacă rezistai, erai un încăpățînat periculos și vocea lui se îngroșa: „Vom lua măsuri!" Și lua, deși aveai copii și necazuri.

Oamenii simpli te venerau. Te priveau, așteptînd cu încredere cuvîntul tău, ca pe al unui înțelept. Ei nu cereau notă și diplomă. Nu erau atît de rafinați ca să știe că acestea singure pot fi un talisman care poate face dintr-o nulitate o valoare. Ei îți cereau să le dai minte copiilor și să-i faci oameni la locul lor, între alți oameni la locul lor. Oameni care să-și cîștige prin muncă, pîinea.

Prin aceștia întrevedeai o altă lume — mai curată, mai cinstită, mai dreaptă. O întrevedeai și o doreai pentru tinerele tale creații, cărora le dădeai drumul în viață...

Acea lume a venit. Legea ei este munca, iar cultura un atribut indispensabil al fiecărui om. Cultura constituie semnul distinctiv al omului nou, singurul moștenitor al culturii lumii vechi și ctitor al unei noi ere.

În această lume tu ți-ai găsit locul ce ți se cuvine și pe care-l meriți. Nici sus, nici jos, ci la nivelul sarcinilor sociale ce ți s-au încredințat. Creator inspirat, tu ai răspunderea zilei de mîine. Umăr la umăr cu tovarășii tăi de muncă, te afli la pragurile vieții și primești schimburile de mîine. Valuri-valuri de vieți îți cer dreptul la muncă și la fericire. Ți-l cer mai întîi ție, care ai darul de a-i preface din copii în oameni. Știm că n-ai să dai îndărăt, că n-ai să te lepezi de o atare răspundere. Mulți ochi sînt ațintiți la tine. Stai doar în primele linii ale luptei pentru un viitor mai bun. Și nu ești singur. Împrejurul tău e un popor întreg, în marș către o viață nouă. Avîntul lui te susține, iar apa vie a tinereții lărmuitoare din clasele tale îți însuflețește puterile.

Fii, deci, așa cum vor viețile tinere cărora le ești călăuză, învățătorul nemuritor, a cărui amintire poporul o păstrează pe veci.

ÎN MIJLOCUL CELOR MICI. Tov. Maria Matache, educatoare, la grădinița de copii a întreprinderii „Pavel Țcacenco" îi învață pe copii să minuiască pensula.

Dascăl luminat

Pentru că era prima zi de școală cei mai mulți dintre noi veniserăm cu șorțuri de culoarea cerului de toamnă și funde roșii la gît. M-a adus mama de mînă pînă în curte, căci nu fusesem la grădiniță și eram cam sperios. M-am simțit stingher printre nenumărații copii grăsuni, slăbuți, bruni, blonzi sau roșcovani, unii în hăinuțe de catifea, alții cu pantaloni cîrpiți...

Fiecare aduse cîte ceva de acasă: unul o gutuie galbenă, uriașă, altul un măr domnesc, un al treilea o felie de pîine unsă cu magiun. Nu știu cum s-a făcut, dar eu adusesem cu mine o carte. Învățasem să silabisesc și iubeam mai ales o carte cu povești ale lui Creangă. E limpede că nu înțelegeam din ea mai nimic, dar iubeam cartea aceea cu coperțile gălbui.

Sfios, am dat să traversez curtea și cartea mi-a alunecat de sub braț. Cineva a rîs; altcineva a tras un „șut" puternic, proiectînd-o de zid. Biata mea carte devenise o jucărie în mijlocul unei gloate gălăgioase. Nici lacrimi nu mai aveam, și-mi blestemam trufia care mă îndemnase să vin cu o carte la școală din prima zi.

Deodată, în mijlocul gloatei și-a făcut loc un om înalt, cu părul negru, cu glas puternic. A cules cartea din praf, a scuturat-o, i-a așezat la loc, cu mîna unui doctor dibaci, filele rupte — și ne-a poftit în clasă.

Era învățătorul nostru...

Prima lui lecție a fost despre carte, despre tîlcurile pe care le ascunde, despre respectul pe care i-l datorează oamenii. Apoi ne-a citit o istorioară — și atunci, pentru prima dată, l-am înțeles pe Creangă.

În recreație, copiii s-au apropiat de banca mea. Acolo străluceau, parcă sub nimbul unei lumini misterioare, cartea... Aceeași carte care zburase cu un ceas mai înainte printre ghetele noilor mei colegi...

Nu e de mirare că, după luni de zile, în toiul celor mai înverșunate trînte rămînea în toată clasa un loc „tabu" — dulapul cu cărți, mica noastră bibliotecă. Simbăta, la ultima oră, „domnu" împărțea cărțile, împrumut pentru acasă. Era una din clipele cele mai pline de bucurie ale vieții noastre școlare. Începusem să sorbim cu nesaț litera tipărită.

Într-o dimineață, învățătorul nostru a venit întunecat la obraz.

— Copii, a murit un om mare. Să aduceți și voi flori căci vom merge la înmormîntare. Și apoi ne-a citit cîteva poezii de Topîrceanu... Iar la înmormîntarea poetului, la care participau cele mai de seamă personalități culturale, se afla și un cîrd de copii mici, cu șorțuri cenușii și buchețele de flori...

Cu „domnu" împreună i-am cunoscut pe Eminescu, pe Coșbuc, pe Sadoveanu. Glasul lui blînd, muzical, era ca un fel de cheie pentru înțelegerea noastră. Și așa am început toți să iubim cartea, iar unii dintre noi să ne molipsim chiar de „morbul" scrisului...

M-am revăzut peste mulți ani cu colegi din școala primară: unul e muncitor, altul ofițer de grăniceri, un al treilea medic la Pitești. Le-a rămas însă la toți aceeași dragoste pentru carte, pentru literatură, pe care le-a sădit-o învățătorul Petre Modreanu de la școala primară „Gheorghe Asachi" din Iași.

Adeseori, cînd scriu cîteva rînduri care mă mulțumesc mai mult, îmi pare că simt, plecîndu-se asupra umărului meu, umbra amintirii acestui dascăl luminat, care a știut să modeleze sufletele fragede și dornice de lumină, învățîndu-le să iubească frumosul.

AL. POPOVICI

Scrisoare de pe Someș

Satul în care muncesc ca învățător are 132 de case și este așezat în extremitatea cea mai de nord a țării, la adăpostul pădurilor, pe malul Someșului. Lucrez aci fără întrerupere din anul 1925. Pentru mine, „Ziua învățătorului" are și o semnificație personală; închei 32 de ani de activitate în învățămînt.

Anii au trecut repede, aș zice pe neobservate, dar, cu toate că cel mai apropiat oraș este la o distanță de 50 de km, n-am simțit niciodată neliniștea izolării. Pentru colegii mei mai tineri și mai ales pentru cei care se pregătesc să devină învățători ar fi poate util să știe că satele pot fi tot atît de bogate în evenimente ca și cel mai modern oraș.

Elevii mei de astăzi sînt copiii foștilor mei elevi din anii începutului carierii. Nu rareori recunosc în manifestările lor copilărești pe părinții lor, școlarii de ieri, astăzi gospodari în toată firea. În ultimii ani, bucuria pe care mi-o dă munca de învățător a fost întregită de prețuirea cu care ne înconjoară regimul democrat-popular. Astăzi nu mai sîntem siliți să ne ploconim pentru a obține un post. Salarizarea noastră a fost ridicată la nivelul salarizării celorlalte categorii de intelectuali. Ne bucurăm de asistență socială acordată în cele mai civilizate condiții. Munca mea modestă de învățător și cetățean a fost răsplătită cu o înaltă distincție — „Ordinul Muncii".

A enumera tot ce a făcut pentru noi, învățătorii, puterea populară ar însemna să scrii nenumărate pagini. Acestea însă sînt lucruri cunoscute de noi toți. Aș vrea să menționez totuși, ca pe una dintre cele mai importante realizări în această privință, locul care ni s-a atribuit în noua societate, la construirea căreia ne dăm și noi contribuția. Este un loc dintre cele mai de cinste, de care noi sîntem mîndri. Umilirii la care eram supuși de regimul burghezo-moșieresc, care ne socotea „o povară pentru bugetul statului" i-a luat locul o înaltă prețuire. „Ziua învățătorului" pe care vom sărbători-o peste cîteva zile este încă un prilej de cinstire a muncii noastre.

Aștept cu emoție, cu bucurie această zi — și alături de mine o așteaptă cu aceeași bucurie toți locuitorii satului, cu ajutorul cărora se construiește acum cea de a 133-a casă din sat — casa învățătorului.

VASILE FOLTOȘ IONESCU
învățător în satul Aciuna, raionul Șomcuța Mare

Noi perspective

Apărută în aceste zile de încheiere a anului școlar, cînd absolvenții cei mai buni ai școlilor medii își îndreaptă pașii spre porțile facultăților, Hotărîrea cu privire la îmbunătățirea învățămîntului superior a fost primită cu deosebită însuflețire. Prevederile Hotărîrii C. C. al P. M. R. și a Consiliului de Miniștri al R. P. R. au fost studiate cu aceeași atenție de cadrele didactice și studenții instituțiilor de învățămînt superior, ca și de elevii ce vor intra mîine în aceste instituții și de cadrele didactice care îi pregătesc.

Dezbătut pe larg cu reprezentanți de frunte ai corpului didactic universitar și președinți ai asociațiilor studențești, proiectul inițial al Hotărîrii a fost îmbogățit cu noi propuneri care sintetizează experiența unor cadre de înaltă calificare, cîștigată în decenii de muncă devotată pentru instruirea tineretului, cu deosebire în anii regimului de democrație populară.

Trecînd în revistă succesele învățămîntului superior din țara noastră în anii orînduirii populare, Hotărîrea partidului și guvernului trasează obiectivele principale pentru dezvoltarea lui pe viitor. În vederea realizării unei legături tot mai strînse cu industria, transporturile, agricultura, comerțul și sectorul social-cultural, sînt elaborate o serie întreagă de măsuri practice. Ele se referă în special la lărgirea profilului specialităților din învățămîntul superior, la întărirea bazei materiale necesare practicii, la legătura cu întreprinderile și unitățile agricole etc.

Pentru necesitățile învățămîntului de cultură generală și generalizarea învățămîntului de șapte ani, Hotărîrea prevede ca începînd din anul universitar 1957—58 să se înscrie în nomenclatorul de specialități din sectorul care pregătește cadre didactice specializări care să includă o specialitate principală și una secundară, absolvenții cu dublă specialitate avînd dreptul să predea în clasele V—XI specialitatea principală și în clasele V—VII pe cea secundară.

În vederea realizării învățămîntului politehnic în școala de cultură generală, la facultățile în care se pregătesc cadre didactice se vor extinde lucrările practice, orele de atelier și de teren, vizitele în întreprinderi și în gospodăriile de stat, S.M.T.-uri etc., pentru a se asigura însușirea cunoștințelor practice și formarea deprinderilor de lucru în producție ale viitorilor profesori.

Prin Hotărîre se iau măsuri însemnate și pentru îmbunătățirea practicii pedagogice a studenților. Astfel, Ministerul Învățămîntului și Culturii va inițiința în instituțiile de învățămînt superior cabinete pedagogice, va stabili școli de bază pentru practica pedagogică a studenților etc.

Sarcini însemnate revin învățămîntului mediu în privința predării limbilor moderne. „Avînd în vedere că limbile moderne se studiază temeinic în învățămîntul de cultură generală, — arată Hotărîrea, — studiul lor va fi facultativ în învățămîntul superior începînd din anul școlar 1957—58". În aceste condiții, este limpede că școala medie trebuie să înarmeze temeinic pe absolvenții săi cu cunoașterea limbilor moderne de largă circulație.

După ce expune pe larg sarcinile în domeniul îmbunătățirii predării științelor sociale, Hotărîrea arată măsurile ce trebuie luate pentru îmbunătățirea compoziției sociale a studențimii. Printre altele, se stabilește ca întreprinderile socialiste și comitetele executive ale sfaturilor populare să acorde, pe bază de concurs, burse pentru fiii de muncitori și de țărani muncitori pe toată durata studiilor. De asemenea, pentru fiii de muncitori elevi în ultimele două clase ale școlilor medii se vor organiza de către întreprinderi și în centrele raionale și regionale cursuri de pregătire în vederea prezentării la concursurile de admitere în învățămîntul superior. În același timp, Hotărîrea prevede luarea de măsuri pentru îmbunătățirea compoziției sociale a elevilor din școlile medii, în special în clasele VIII—XI, precum și în școlile profesionale și tehnice.

Tot atît de mult interes prezintă și prevederile cu privire la îmbunătățirea activității educative în rîndul studenților, la ridicarea calificării cadrelor didactice și îmbunătățirea condițiilor lor de muncă și de trai, la îmbunătățirea bazei materiale, a activității administrative și a conducerii instituțiilor de învățămînt superior.

Folosindu-se tradițiile progresiste ale școlii noastre și experiența cea mai înaintată în domeniul organizării învățămîntului superior, punîndu-se accentul pe o înaltă calificare și pe o strînsă legătură cu producția, prin Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului superior se consolidează rezultatele reformei învățămîntului din 1948 și se deschid noi perspective dezvoltării culturii socialiste din patria noastră.

EDUCAREA educatorilor

„Intelectualitatea este educatoarea poporului" — scrie „Jenminjibao", organul Partidului Comunist Chinez, într-un articol de fond publicat recent. Ziarul se ocupă pe larg de munca educativă desfășurată în rîndurile intelectualității. Cei care educă poporul, arată „Jenminjibao", trebuie să fie în primul rînd ei înșiși educați. Societatea chineză s-a schimbat și se dezvoltă cu repeziciune. Dacă intelectualitatea nu va renunța la concepțiile vechi și nu va studia noul, ea se va rupe de masa poporului. În asemenea condiții, nici nu mai poate fi vorba pentru un intelectual de a fi învățător al poporului. Intelectualitatea însăși, vorbind despre marea ei majoritate, a și înțeles aceasta. Cei care socotesc că intelectualul nu are nevoie de educație nu numai că sînt într-un număr extrem de mic, dar nici nu se pot baza pe asentimentul majorității.

Intelectualii, în rîndul cărora educatorii ocupă un loc de frunte, se bucură de atenția permanentă a partidului și guvernului Republicii Populare Chineze. În întreaga Chină se desfășoară o politică perseverentă de unire a intelectualității, de educare și reeducare a ei, de atragere a intelectualilor în opera de construire a socialismului. Paralel cu această acțiune se desfășoară o muncă intensă de pregătire a unei noi intelectualități din care o mare parte provine din clasa muncitoare.

Ce trebuie să studieze intelectualii? Bineînțeles, ei pot studia foarte multe lucruri, scrie „Jenminjibao", dar nu se pot lipsi de studierea marxism-leninismului, deoarece marxism-leninismul este concepția cea mai justă asupra lumii și cea mai justă metodologie. Numai studiind lucrurile și rezolvînd problemele de pe pozițiile, din punctul de vedere și cu ajutorul metodei marxism-leninismului, pot fi evitate greșelile, pot fi înlăturate din ideologie influențele capitalismului, ale individualismului și idealismului. În rîndurile celor care studiază marxism-leninismul trebuie să intre atît intelectualii membri de partid, cît și cei din afara partidului. Intelectualii fără partid pot fi pe deplin marxiști. Lu Sin, frunțaș al noii mișcări culturale din China, este un marxist fără partid. De aici se vede că intelectualii trebuie nu numai să studieze marxism-leninismul, ci pot și să și-l însușească foarte bine. Mai mult decît atît, datorită faptului că marxism-leninismul este sufletul vieții sociale a Chinei, ideologia conducătoare a vieții statului chinez, intelectualii, ca cetățeni ai statului, sînt zilnic influențați de marxism-leninism. Justețea marxism-leninismului capătă confirmare în fiecare zi. De aceea intelectualii, dacă doresc să respecte adevărul obiectiv, se apropie în mod inevitabil de marxism-leninism și îl acceptă.

Firește, educarea intelectualității, însușirea de către aceasta a marxism-leninismului poate fi realizată numai pe baza propriului ei consimțămînt. Așa numita reeducare a intelectualității nu poate fi decît o autoreeducare. Sarcina pe care și-a pus-o în fața Partidul Comunist Chinez a fost ca, în condițiile existenței acestei dorinți a oamenilor, să le acorde un ajutor efectiv, să-i sprijine în studierea marxism-leninismului, în realizarea acestei autoeducații.

Marxism-leninismul se dezvoltă necontenit și de aceea învățătura trebuie să fie legată de realitate. Cei care studiază trebuie să fie în același timp elevi și învățători, să învețe, să muncească practic, din nou să învețe și din nou să muncească practic.

Toate organizațiile locale de partid din R.P. Chineză au primit sarcina de a crea în mod efectiv condiții favorabile pentru studierea marxism-leninismului de către intelectuali. În prezent, comitetele locale ale Partidului Comunist Chinez au elaborat, în conformitate cu principiile voluntariatului și legăturii cu specialitatea intelectualilor, o serie de programe de studiu al bazelor marxism-leninismului, folosind forme de învățătură cum sînt studiul individual, universitățile serale, școlile fără frecvență, discuțiile științifice, conferințele, grupele de studiu etc., sprijinind astfel intelectualitatea în studierea teoriei.

Partidele democratice din China acordă și ele multă atenție autoeducării maselor de intelectuali cu care sînt legate, ajutîndu-le să-și însușească marxism-leninismul.

Comitetul pe întreaga Chină al Consiliului politic consultativ a creat o academie socialistă. Comitetele locale ale consiliului politic consultativ și organizațiile populare cărora le revine sarcina educării intelectualilor se ocupă temeinic de antrenarea acestora în studierea marxism-leninismului și în participarea la viața obștească și la munca practică. „Dacă vom lua o poziție activă, sinceră și plină de tact, — scrie ziarul „Jenminjibao", — vom putea cu siguranță să ajutăm cîtorva milioane de intelectuali din întreaga țară să îndeplinească, în actuala perioadă de măreț transformări istorice, sarcina nobilă a autoeducării, a autoreeducării".

S. V.

O tînără învățătoare din China Nouă.

DIN VIAȚA PEDAGOGILOR LUMII

● Munca învățătorilor din țările de democrație populară este cinstită de întreg poporul. În R. P. Bulgaria, în R. P. Polonă, în R. Cehoslovacă sînt organizate anual „Zile ale învățătorilor" în cadrul cărora oamenii muncii sărbătoresc pe educatorii tinerelor generații.

● Viața pedagogilor italieni devine din ce în ce mai grea. În Sicilia, de pildă, sînt 15.000 de profesori șomeri, iar salariul celor care au de lucru poate asigura doar existența cea mai jalnică. Chiar dacă învățătorii n-ar trebui să dea 40—50% din salariu pentru locuință și servicii comunale, ținînd seama de prețurile din Italia, n-ar putea să-și asigure din salariu o viață normală pentru familia lor.

● Membrii Asociației profesorilor universitari din Zagreb, R.P.F. Iugoslavia, au adoptat o rezoluție prin care cer să se interzică experiențele cu arme nucleare. „Dacă inițiatorii actualelor explozii, — spune rezoluția, — nu se gîndesc la răspunderea ce o au față de viitoarele generații, ei trebuie să fie forțați de către întreaga opinie publică și în primul rînd de către oamenii de știință angajați în cercetări științifice nucleare să înceteze toate experiențele cu armele de distrugere în masă". Rezoluții asemănătoare au mai fost adoptate și de lucrătorii altor instituții de știință și cultură din R.P.F. Iugoslavia.

● Fuga institutorilor din școală spre alte domenii de activitate cît de cît mai rentabile s-a soldat, în prezent, în țările Americii Latine, cu impresionantul număr de 14 milioane de copii cărora nu li s-a putut asigura instruirea din lipsă de personal didactic și de condiții materiale necesare învățămîntului.

● Reprezentanții Sindicatului Învățămîntului și Educației din R. D. Germană, împreună cu alți 1150 de activiști sindicali din R. F. Germană și 150 de activiști din R. D. Germană s-au întrunit de curînd la Leipzig într-o conferință în centrul căreia a stat problema reunificării Germaniei. Hotărîrea adoptată în cadrul acestei conferințe cu privire la drumul și obiectivele clasei muncitoare germane conține, alături de sarcinile generale ale luptei pentru o Germanie unită, democratică și iubitoare de pace, revendicări însemnate cu privire la școală, drepturile tineretului la învățătură și condițiile de muncă ale cadrelor didactice din Germania occidentală.

REZULTATELE unei „filozofii"

Se știe că teoreticienii reacționari americani au împărțit poporul într-o „minoritate creatoare" și în „masa sterilă" a celor ce trebuie instruiți numai cît cere mașinismul. Aceasta a avut drept urmare faptul că disprețul față de cultură și față de purtătorii ei — corpul educatorilor — a crescut vertiginos. Rezultatele „filozofiei" pe care stăpînii monopolurilor de azi au preluat-o de la stăpînii sclavilor de ieri au decurs de aci în mod logic. Educatorii americani, învățătorii școlilor de rînd sînt plătiți infinit mai slab decît un muncitor mijlociu. „Remunerația învățătorilor este — după cum scria nu de mult publicistul american Robert Little — o pată rușinoasă pentru națiune"... „Michigan este un stat bogat, adaugă el, dar plătește învățătorilor 400 dolari pe an, deci mai puțin decît unui gunoier". În 30 de state salariul unui învățător este mult inferior salariului pe care-l primește o femeie de serviciu. Din această cauză, învățătorii sînt nevoiți să se ocupe de negustorie ambulantă, să facă negoț de perii etc.

Firește, din aceleași motive există o lipsă acută de institutori. Un institutor din 9 se recrutează din tineri fără diplomă de educator. Aproape ½ din numărul lor primesc salarii sub minimul necesar. Din această cauză, 1/3 din numărul copiilor de vîrstă școlară rămîne în afara învățămîntului elementar. În timp ce copiii capitaliștilor frecventează clase dotate cu un buget anual de cîte 6.000 dolari (cum sînt, de pildă, în școlile confesionale catolice), copiii muncitorilor trebuie să frecventeze clase care au în totul 100 dolari buget anual. Statul și Camera Reprezentanților, ca și municipalitățile diferitelor orașe nu alocă mai mult de 55—60 dolari anual pe cap de elev. Iar școlile „grupurilor minoritare" (ale negrilor) nu au, bineînțeles, nici măcar atîta.

E bine să amintim în treacăt că, dacă S.U.A. au prevăzut din venitul național doar 3% pentru învățămînt, Uniunea Sovietică alocă în același scop 8% (după cum o subliniază însăși americanii).

Să mai vorbim despre lipsa acută din școlile americane a manualelor, a sălilor de clasă? Să mai amintim despre sălile în care un învățător e nevoit să țină cursuri pentru un număr de cîte 60—70 de elevi? Să mai vorbim despre problema gravă a părăsirii învățămîntului de către cei mai buni institutori? În cinci ani de zile (1941—1945), peste 350.000 de învățători au fost nevoiți să-și caute alte profesiuni, mai remuneratoare. În această perioadă de timp, după cum spune revista „News Week", lipseau institutori pentru zeci de mii de clase.

Sînt rezultate pe care „filozofii" faimosului mod de viață american le trec sub tăcere. Faptele, însă, vorbesc singure.

OSCAR JIANU

Un salut călduros

La redacția noastră a sosit zilele acestea o scrisoare din Cehoslovacia. Autoarea ei, tovarășa Dana Kabova, inspectoare școlară a raionului Senec, felicită pe învățătorii și profesorii din țara noastră cu prilejul „Zilei învățătorului".

Publicăm mai jos textul scrisorii.

Cu prilejul marii voastre sărbători, „ZIUA INVĂȚĂTORULUI", vă trimit un călduros salut și vă doresc să obțineți mereu noi și însemnate succese în muncă.

Sînt bucuroasă că pot să vă scriu cîteva rînduri chiar în aceste zile, cînd mulți dintre voi veți fi distinși cu Ordine și Medalii ale Republicii Populare Romîne, sau veți primi titlul de învățător sau profesor emerit, învățător sau profesor fruntaș.

Noi, învățătorii din Cehoslovacia, sărbătorim „Ziua învățătorului" la 28 martie — ziua nașterii lui J. A. Komenski, marele nostru înaintaș. Anul acesta, cu prilejul împlinirii a 365 de ani de la nașterea lui și a 300 de ani de la apariția operei sale „Didactica Omnia", festivitățile organizate la „Ziua învățătorului" în toată țara noastră au avut un caracter deosebit, au contribuit într-o măsură și mai însemnată la mobilizarea noastră în lupta pentru ridicarea nivelului învățămîntului.

Învățătorii din Cehoslovacia urmăresc cu interes succesele voastre în construirea socialismului. Prietenia popoarelor noastre datează din trecutul îndepărtat. Această prietenie s-a consolidat în timpul luptei pentru eliberarea patriei noastre, la care, alături de armata marii noastre aliate, Uniunea Sovietică, a luat parte și armata romînă. Poporul nostru nu va uita niciodată jertfele pe care le-au adus eroii romîni, stropind cu sîngele lor pămîntul Slovaciei. Mormintele și monumentele lor de la Lucenec, Zvolen, Banska Bystrica, Piestany și Trencin sînt și vor rămîne un simbol al prieteniei indestructibile dintre popoarele noastre.

Ne sînt cunoscute preocupările voastre în domeniul educației tineretului și ne bucurăm constatînd că luptați pentru aceleași țeluri ca și noi: legarea școlii de viață, educarea copiilor așa încît să devină oameni de nădejde, patrioți adevărați.

Vă urez mult succes în munca de plămădire a viitorilor cetățeni, constructori ai socialismului în patria voastră.

DANA KABOVA

LA MAREA SĂRBĂTOARE

(Urmare din pag. 1-a)

noștințele însușite. Se întărește necontenit munca desfășurată de învățători și profesori pentru educarea multilaterală a tineretului — astfel încît fiecare elev să devină un om cult, înarmat cu concepția marxist-leninistă despre lume, întîlcărat de o puternică dragoste pentru patrie, pentru munca pusă în folosul ei. Nenumărați învățători și profesori, educîndu-i pe elevii lor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, dezvoltă floarea curată a prieteniei frățești între oamenii muncii de toate naționalitățile, contribuind astfel la închegarea în monolit a unității de voință a oamenilor muncii din patria noastră.

Cadrele didactice nu-și mărginesc activitatea numai la sarcinile din domeniul școlii, ci participă și la mișcarea culturală de masă din țara noastră. Pline de dragoste și de atașament față de regimul nostru democrat-popular, nenumărați învățători și profesori aduc o prețioasă contribuție la lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii, contribuind la convingerea multor țărani cu gospodării mici și mijlocii să pășească pe calea muncii în colectiv. Totodată, cadrele didactice desfășoară o neobosită activitate la căminul cultural și colțurile roșii, la cercurile agrotehnice și casele de cultură, răspîndind cunoștințele științifice, combătînd misticismul, prejudecățile și superstițiile.

Sărbătorind „Ziua învățătorului", cadrele didactice din patria noastră, mîndre de succesele obținute pînă azi în domeniul învățămîntului, își iau noi angajamente pentru munca lor viitoare. Această mare sărbătoare este menită să întărească conștiința marii răspunderi ce revine pedagogilor din patria noastră.

Să facem din ziua învățătorului o adevărată tradiție a oamenilor muncii din învățămînt, care să fie pentru învățători, profesori, maiștri și educatoare un prilej de îmbold în munca de educare a viitorilor cetățeni în spiritul dragostei de patrie, de muncă, de cinste, de respect față de adevăr, al dragostei pentru cultură, al simțului de răspundere față de popor. Să ne îmbunătățim necontenit activitatea obștească și să aducem o contribuție esențială în munca de culturalizare a maselor și de transformare socialistă a agriculturii.

Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură își exprimă ferma convingere că învățătorii, profesorii, maiștrii și educatoarele din țara noastră vor îndeplini și în viitor cu abnegație sarcinile de cinste ce le revin, participînd activ la marea operă de construire a socialismului în patria noastră.

IN ATELIERUL ȘCOLII. Profesorul-instructor de producție Teodor Smirnov, de la școala profesională nr. 1 din Moscova, stînd de vorbă cu un grup de elevi în atelier.

Sufix...

...Lucrurile se petrecuseră cu vreo zece zile în urmă. Vilegiaturiștii din sanatorii și case de odihnă porniseră la plimbare pe colinele de pe malul mării. Doi dintre ei rămaseseră în urmă, o cotiseră într-o parte și în curînd se pomeniră într-o trecătoare îngustă deasupra căreia se înălța mîndră o stîncă înaltă...

La drept vorbind stînca n-avea nici un motiv deosebit să fie mîndră, căci n-avea pe ea nici iarbă și nici vreo altă podoabă naturală. Și chiar dacă natura ar fi vrut să-i dăruiască ceva din bogățiile ei, n-ar fi avut loc s-o facă, deoarece întregul masiv de piatră era plin cu diferite inscripții multicolore și inimi străpunse de săgeata lui Amor.

În ceea ce privește verdeața, ea era reprezentată aici doar de două rînduri scrise cu vopsea verde, tocmai în vîrful stîncii:

Te iubesc foar-
te mult K !!!

Eroii noștri se opriră, își ridicară nasurile în sus și priviră plini de curiozitate mărturisirea verde.

— Uimitor! — spuse unul din ei.

— Într-adevăr uimitor! — răspunse celălalt. Cum o fi reușit flăcăul ăsta să se cațăre în vîrful stîncii?

— Dragostea poate înălța pe om și mai sus. Pe mine mă miră altceva. Cum de n-a știut acest tînăr că înainte de „K" trebuia să pună virgulă? Nu se poate scrie așa.

— Dumneata ești profesor?

— Ești foarte perspicace...

— Profesor de limba rusă?

— Nici de data aceasta nu te contrazic.

— Un profesor poate fi recunoscut la orice longitudine și latitudine. Mai ales unul sovietic... Atenție! — strigă el deodată și își apucă de mînă interlocutorul. Sînt foarte multe pietre și gropi pe aici, urme ale unei activități vulcanice...

— Aha! Și dumneata ești de-ai noștri. Profesor de geografie!

— De unde știi?

— Am ghicit...

Făcură cunoștință: profesorul de limba rusă Pavel Grigorievici și profesorul de geografie Ivan Kuzmici. Unul se recrea la casa de odihnă „Izvoarele limpezi", iar celălalt își refăcea forțele la „Soarele de munte". Pe loc stabiliră că ambele case de odihnă sînt la înălțime, atît în sens propriu cît și figurat.

Curînd se împrieteniră. Le făcea plăcere să glumească, să rîdă. Pentru pasiunea lui față de gramatică, profesorul de geografie își porecli noul prieten SUFIX. Iar acesta, ripostînd pe loc, îi dădu porecla de GIBRALTAR.

Din prima zi cînd se întîlniră pe plajă, Sufix îi spuse lui Gibraltar:

— Uite ce e, tinere, am venit aici să ne odihnim, să ne bronzăm, să ne scăldăm, să ne plimbăm, să cîntăm și să spunem anecdote. Despre școală, nici un cuvînt, prietene, nici un sunet.

— Dacă-i odihnă, odihnă să fie!

— Așa cum spunea în mod just, în ultima lui compoziție, Kolea Bereozov: „Cine știe să muncească bine, știe să se și odihnească bine".

— Cine este acest nou clasic?

— Este un elev foarte talentat din clasa a IX-a „B". Dacă ai ști...

— Oprește-te, răufăcătorule! Nu vreau să știu nimic despre elevul dumitale talentat. Dacă-i odihnă, odihnă să fie!

— Sînt de acord cu antevorbitorul...

— Ha-ha-ha... Nu pot să-mi aduc aminte fără să rîd. La gazeta de perete din școala noastră a fost o caricatură grozavă despre asemenea antevorbitori...

— Liniște, Gibraltar! Nu vreau să aud despre nicio caricatură. Dacă-i odihnă, odihnă să fie!

Așa stătură de vorbă îndelung în fiecare zi. Din timp în timp, cîte unul din ei lansa lozinca „Dacă-i odihnă, odihnă să fie". Și tot timpul fiecare din ei începea cu ale sale...

...Acum, scăldîndu-se în valurile mării, profesorul de geografie comunică:

— În Marea Caraibelor apa este mai închisă la culoare.

— De mult ai venit de acolo?

— Vezi dumneata, eu pregătesc o lucrare pe tema „Mările și oceanele" și încerc să demonstrez...

— Că trebuie să ne odihnim și să nu ne gîndim la nicio temă.

— Just. Să ne cufundăm.

Se cufundară. În curînd capetele lor apărură deasupra apei și capul lui Sufix enunță:

— Minunat lucru este marea... bătrîna mea prietenă marea... Dacă ai ști ce frumos a recitat la serbarea de absolvire eleva mea Nina Karpovici...

— Ascultă, prietene. Parcă ne odihneam...

— Just. Să ne cufundăm.

Se cufundară. De data aceasta începu să vorbească capul lui Gibraltar.

— Dacă stai să te gîndești, toate vechile geografii sînt depășite. Numai mări cîte au apărut: Timleanskaia, Kahovskaia, Kuibîșevskaia...

Se cufundară iar, apoi ieșiră pe mal. Săriră într-un picior, bucurîndu-se de viață.

— Minunat! — proclamă Sufix.

— Splendid! — răspunse Gibraltar.

Se așezară pe o piatră și începură să se îmbrace. În depărtare, acolo unde marea se contopea cu cerul, se aprinseră focurile purpurii ale amurgului.

— Anul acesta stațiunea noastră balneară a cîștigat întrecerea la apusuri — spuse visător Sufix.

— Nu sîntem în coadă nici în privința răsăriturilor.

— În curînd va răsări luna, vor apare stelele...

— Și va fi frumos, întocmai ca în planetariul din Moscova.

— Știi că-i plăcut să stai așa la palavre, să admiri natura și să nu te gîndești la nimic. Și totuși e foarte interesant...

— Ce este interesant, dragul meu Gibraltar?

— În școala noastră tinerii geografi editează o mică gazetă. O fi apărut numărul curent?

— A apărut.

— De unde știi dumneata?

— Nu s-a întîmplat niciodată ca numărul curent al unei gazete să nu fi apărut. Chiar dacă era prost.

— Am acolo, în colegiul de redacție, un băiat foarte bun. Are să ajungă departe.

— Unde anume?

— În Urali. La uzină.

— Iar eu am o fată, Galea Koleabko, care după terminarea școlii pleacă în colhoz. Să mori de rîs. Într-o compoziție despre „Mumu" a lui Turgheniev a scris: „Gherasim, după ce înnecă pe Mumu, plecă în colhozul său".

— Fata nu cunoaște decît satul colhoznic.

— Tocmai! Dar în general este o fată foarte pricepută. De altfel, trebuie să spun că avem în școală copii perfect corespunzători, din care vor ieși niște oameni sovietici foarte buni.

— Și acum, e timpul să mergem acasă.

În dreptul parcului își luară rămas bun.

— Mîine dis-de-dimineață ne întîlnim pe plajă și...

— ...Și să nu aud nicio vorbă despre școală!

— Just. Dacă-i odihnă, odihnă să fie!

Primele stele ale serii, privindu-i de sus, clipeau una către alta, în modul cel mai semnificativ.

G. RIKLIN

„Odihna mea este mișcarea" — spune bătrînul profesor Mihail Mihailovici Șmelev de la școala nr. 425 din Moscova într-un articol apărut recent în „Uciteiskaia Gazeta". Anul acesta, el întreprinde cea de a 42-a călătorie de vacanță. Tovarășii lui de drum — elevii școlii — s-au pregătit împreună cu el pentru noua călătorie, însoțindu-l pînă în orașul Orehovo-Zuevo. De aici, bătrînul profesor a pornit singur spre Coreea și China de Nord.

Asemenea planuri frumoase de vacanță au nenumărați învățători și profesori sovietici. Cadrele didactice din Riga vor pluti 250 km. cu barcile și plutele, pe riul Gauea. În Bașkiria, pedagogii își vor petrece concediul pe malul riului Dema, în corturi. Profesorii din Kuibîșev vor face ascensiuni în Caucaz. Profesorul A. Novikov din orașul Molotov s-a hotărît să plece într-un colhoz din regiune, socotind că nimic nu-l va putea odihni mai bine — după încordata muncă intelectuală din timpul anului școlar — decît munca fizică în campania agricolă de vară. Comitetele sindicale din R.S.S. Ucraineană au vile frumos amenajate pentru cadrele didactice în cele mai pitorești colțuri ale Republicii.

Călătorii turistice peste hotare întreprind colective întregi de pedagogi din toată Uniunea Sovietică. Ei pleacă în Cehoslovacia, Bulgaria, Romînia, Italia, Elveția etc. Peste tot, în țară sau în străinătate, pedagogii sovietici se vor odihni, adunînd noi forțe pentru munca viitorului an școlar.

Despre felul cum se odihnesc cadrele didactice sovietice se povestește și în prezenta schiță, reprodusă din „Ucitelskaia Gazeta".

...și Gibraltar

Gazeta învățămîntului

COLEGIUL REDACȚIONAL: Maria Banuș, Petre Drăgoescu, Ion Dragu, Emilia Mănac, Ludovic Nagy, Ion Nistor, N. Șipoș.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1 Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

ANUL IX, Nr. 430 — Vineri 12 iulie 1957 — 6 PAGINI 25 BANI

REZOLUȚIA Plenarei C. C. al P. M. R.

DIN 28 IUNIE — 3 IULIE 1957

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn a dezbătut în ședința plenară ordinară din zilele de 28 iunie — 3 iulie a. c. Darea de seamă a Biroului Politic prezentată de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej cu privire la activitatea partidului în perioada de la Congresul al II-lea al P.M.R. pînă în prezent, precum și concluziile ce se desprind din evenimentele internaționale și din activitatea partidelor comuniste și muncitorești în lumina învățămintelor celui de-al XX-lea Congres al P.C.U.S.

Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn a dat un mare avînt muncii partidului nostru, care a obținut în această perioadă însemnate realizări în toate sectoarele de activitate.

Rîndurile partidului s-au întărit; activitatea organizațiilor de partid a cunoscut o serioasă îmbunătățire, obținînd-se rezultate pozitive în munca organizatorică și ideologică, în creșterea nivelului politic și a experienței practice a cadrelor și a membrilor partidului, în dezvoltarea democrației interne de partid, în conducerea și îndrumarea de către partid a sindicatelor, U.T.M.-ului și a celorlalte organizații de masă.

Legăturile partidului cu masele largi de oameni ai muncii au continuat să se întărească, organizațiile de partid desfășurînd o intensă activitate de mobilizare a celor ce muncesc pentru realizarea sarcinilor puse de Congresul al II-lea al P.M.R. și atragerea tot mai activă a oamenilor muncii la conducerea economiei și a vieții obștești.

Au fost obținute succese în dezvoltarea tuturor ramurilor economiei naționale și în transformarea socialistă a agriculturii. S-a îmbunătățit munca de conducere și planificare a economiei naționale, precum și activitatea organelor locale ale puterii de stat, ale căror atribuții au fost lărgite pe baza principiilor centralismului democratic.

Rolul conducător al partidului s-a întărit; poporul se unește tot mai mult în jurul lui, urmînd cu hotărîre și încredere politica partidului.

În perioada de care s-a ocupat plenara, partidul nostru a desfășurat o perseverentă activitate de dezvoltare a legăturilor și contactelor cu celelalte partide comuniste și muncitorești și a adus o contribuție activă la întărirea unității lagărului socialist și a mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

S-au lărgit și s-au dezvoltat relațiile politice, economice și culturale ale Republicii Populare Romîne cu alte țări, pe baza principiilor coexistenței pașnice între toate statele, indiferent de regimul lor social.

Alături de țările socialiste și de alte țări iubitoare de pace, Romînia participă din ce în ce mai activ la lupta pentru destinderea încordării internaționale, pentru prietenie și colaborare între popoare, pentru menținerea și consolidarea păcii.

Rezultatele însuflețitei munci creatoare a clasei muncitoare, a țărănimii muncitoare, a intelectualității, a întregului nostru popor sub conducerea partidului confirmă pe deplin justețea liniei generale a partidului și a hotărîrilor Congresului al II-lea al P.M.R.

În perioada de care s-a ocupat plenara, volumul producției industriale și agricole a continuat să crească. Planul de stat pe anul 1956 la producția globală industrială a fost realizat în proporție de 105 la sută, iar în primul trimestru al acestui an el a fost depășit cu 7 la sută. În agricultură sectorul socialist a ajuns să cuprindă cca. 41 la sută din totalul suprafeței agricole a țării și cca. 28 la sută din totalul gospodăriilor țărănești.

Pe baza rezultatelor obținute în industrie, agricultură, cultură, partidul și guvernul au luat în anii 1956-1957 o serie de măsuri pentru îmbunătățirea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Prin munca desfășurată de organizațiile de partid, sindicale și de U.T.M., dezbaterea ce se desfășoară în prezent în legătură cu experimentarea sistemului îmbunătățit de salarizare și normare a muncii a dus la o largă activizare a muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor și funcționarilor din întreprinderi, care iau parte cu mare interes la această dezbatere, propunînd soluții prețioase pentru creșterea volumului producției, mai buna organizare a procesului de producție, descoperirea și valorificarea rezervelor interne ale întreprinderilor, sporirea productivității muncii, reducerea prețului de cost, asigurarea rentabilității întreprinderilor. Aplicarea acestor propuneri a și dat rezultate într-un șir de întreprinderi, creînd o bază trainică, sigură pentru sporirea cîștigului oamenilor muncii.

Se poate spune de pe acum că această acțiune de atragere a maselor largi de oameni ai muncii la dezbaterea și rezolvarea problemelor de organizare și conducere a producției va duce la un nou avînt al economiei naționale și la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Desființarea sistemului de cote obligatorii la majoritatea produselor agricole a fost primită cu mare satisfacție de țărănimea muncitoare, a sporit considerabil cointeresarea materială a țărănimii și a creat condiții deosebit de favorabile în ridicarea producției agricole, a întărit încrederea țărănimii în politica partidului și guvernului, a consolidat și mai mult alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

A crescut preocuparea organelor de partid pentru aplicarea consecventă a principiilor leniniste în viața de partid, s-a întărit disciplina de partid și s-a îmbunătățit compoziția socială a partidului.

Concentrînd munca organizatorică și politică în unitățile de bază ale partidului, organele și activul de partid și-au dezvoltat inițiativa și spiritul de răspundere, rezolvă în mod mai concret și mai competent problemele politice și social-economice ale construcției socialiste, problemele vieții de fiecare zi a maselor populare.

S-a intensificat activitatea ideologică a partidului și s-a ridicat nivelul ei; munca de propagandă, presă și editorială a fost legată mai strîns de sarcinile concrete ale construcției economice, de studierea istoriei partidului nostru și a experienței sale revoluționare, de aplicarea creatoare a învățăturii marxist-leniniste.

Partidul a acordat o atenție deosebită orientării politice și ideologice a intelectualității, care desfășoară o activitate creatoare rodnică pe tărîmul științei, artei și culturii și participă activ la viața obștească a țării, sprijinind cu încredere politica partidului și guvernului. S-au adus îmbunătățiri structurii și conținutului învățămîntului de cultură generală, a învățămîntului tehnic și superior.

Linia justă leninistă a partidului nostru în problema națională și aplicarea ei consecventă au dus la o intensă activitate politică a maselor muncitoare ale minorităților naționale; partidul și guvernul au luat un șir de măsuri practice pentru ridicarea nivelului lor material și cultural.

Prietenia și colaborarea frățească dintre poporul romîn și naționalitățile conlocuitoare s-au întărit. Naționalitățile conlocuitoare participă activ și creator, alături de poporul romîn, la munca pentru înflorirea Republicii Populare Romîne, pentru întărirea regimului democrat-popular și construirea socialismului în țara noastră.

Între marile acțiuni organizate de partid în această perioadă trebuie menționate, dată fiind însemnătatea lor politică deosebită, alegerile pentru sfaturile populare și alegerile pentru Marea Adunare Națională, care au constituit o demonstrație puternică a activității politice a maselor populare, a conștiinței lor cetățenești, a trăiniciei orînduirii noastre sociale, a atașamentului oamenilor muncii față de regimul democrat-popular.

Plenara C. C. constată că lucrările Congresului al XX-lea al P.C.U.S. au exercitat o puternică înrîurire asupra întregii mișcări comuniste și muncitorești internaționale. Dezbaterea lucrărilor Congresului de către partidele comuniste și muncitorești, pe baza tezelor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la raportul de forțe între capitalism și socialism, la coexistența pașnică a statelor cu sisteme sociale diferite, la posibilitatea prevenirii războaielor în epoca actuală, la formele și metodele de trecere ale diferitelor țări de la capitalism la socialism, a dus la clarificarea unor probleme importante ale teoriei marxist-leniniste, ale luptei pentru socialism și pentru pace.

Realizările obținute de poporul sovietic în domeniul economiei și culturii, influența puternică pe care o exercită asupra vieții internaționale inițiativele de pace ale Uniunii Sovietice arată că hotărîrile Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice se înfăptuiesc cu deplin succes. Acesta este meritul incontestabil al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al Comitetului său Central leninist.

Recentele măsuri de reorganizare a formelor de conducere a industriei și construcțiilor, la a căror dezbatere au participat zeci de milioane de oameni, deschid noi perspective favorabile în vederea îndeplinirii sarcinii economice fundamentale a U.R.S.S. — aceea de a ajunge și de a întrece într-un termen istoric scurt cele mai înaintate țări capitaliste, din punctul de vedere al producției industriale și agricole calculate pe cap de locuitor.

Dezbaterea învățămintelor Congresului al XX-lea a avut ca rezultat o nouă creștere a forțelor mondiale ale socialismului și păcii, noi succese importante obținute în construirea socialismului în țările de democrație populară, un puternic avînt al forțelor de eliberare socială și națională în întreaga lume.

Ca urmare a schimbărilor adînci ce s-au produs după cel de-al doilea război mondial în viața internațională, oamenii muncii, masele populare din țările capitaliste, dependente și coloniale duc lupta pentru condiții mai bune de muncă și de trai, pentru libertăți democratice, pentru independență națională, pentru pace și socialism în împrejurări mai favorabile, — ceea ce deschide noi perspective în fața partidelor comuniste și muncitorești.

În perioada dezbaterii hotărîrilor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. în partidele comuniste și muncitorești, cercurile imperialiste, dușmanii socialismului și ai mișcării muncitorești au declanșat o campanie furibundă de ponegrire a P.C.U.S. și a celorlalte partide comuniste și muncitorești, de denaturare și compromitere a învățăturii marxist-leniniste, urmărind să provoace sciziune și să răspîndească confuzii în mișcarea muncitorească, să submineze orînduirea de stat din țările de democrație populară. În Ungaria, reacțiunea internă cu sprijinul cercurilor imperialiste a organizat putchul contrarevoluționar în vederea lichidării cuceririlor revoluționare ale oamenilor muncii și restaurării rînduielii capitalisto-moșierești.

Plenara constată că ofensiva cercurilor imperialiste împotriva pozițiilor socialismului s-a zdrobit de unitatea rîndurilor partidelor comuniste și muncitorești, de coeziunea ideologică a mișcării comuniste internaționale, de hotărîrea oamenilor muncii din țările socialiste de a apăra și consolida orînduirea democrat-populară, de prietenia și frăția țărilor lagărului socialist, în frunte cu U.R.S.S.

Alături de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și de alte partide frățești, partidul nostru a acordat un sprijin internaționalist activ clasei muncitoare maghiare, Partidului Muncitoresc Socialist Ungar și guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc din Ungaria în vederea înfrîngerii contrarevoluției și normalizării situației în această țară.

Faptele au dovedit că nici o încercare a reacțiunii imperialiste de a întoarce înapoi roata istoriei nu poate împiedica sistemul mondial al socialismului să se consolideze tot mai mult și să-și dovedească superioritatea economică, socială și politică asupra sistemului capitalist.

Dezbaterea documentelor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. a dat un puternic impuls activității generale a partidului nostru, ducînd la aprofundarea unor probleme fundamentale ale construcției socialiste, la examinarea critică a diferitelor laturi ale vieții de partid și de stat, la consolidarea rolului conducător al partidului, la întărirea democrației socialiste și a orînduirii democrat-populare.

C. C. al P. M. R. a organizat cu seriozitate și simț de răspundere dezbaterea în partid a documentelor Congresului al XX-lea al P.C.U.S., punînd în centrul acestei dezbateri tezele teoretice elaborate de congres, îmbinînd strîns dezbaterea hotărîrilor acestui congres cu munca pentru înfăptuirea sarcinilor stabilite de Congresul al II-lea al P.M.R., luînd poziție față de urmările negative ale cultului personalității și față de modul cum el s-a răsfrînt în țara noastră și trăgînd concluzii practice pentru activitatea partidului nostru. C. C. al P. M. R. a orientat dezbaterea astfel încît ea să ducă la ridicarea nivelului activității partidului, la întărirea unității de monolit și a disciplinei de fier a partidului, la aplicarea consecventă a normelor leniniste ale vieții de partid.

Plenara subliniază ca un lucru deosebit de îmbucurător faptul că dezbaterea a întărit unitatea și coeziunea ideologică și organizatorică a partidului în jurul Comitetului Central, a demonstrat capacitatea partidului de a-și însuși și de a aplica în mod creator marxism-leninismul potrivit condițiilor concrete ale țării noastre.

Coeziunea și unitatea partidului au avut o mare influență asupra tuturor oamenilor muncii, care s-au unit și mai puternic în jurul partidului.

În timpul acestor dezbateri și mai ales în perioada evenimentelor din Ungaria au avut loc unele manifestări răzlețe și izolate de confuzie și șovăială, influențe ale demagogiei elementelor dizolvante, antipartinice, care își ridicaseră capul în Ungaria și în alte părți, precum și influențe ale propagandei imperialiste. Organele și organizațiile de partid, toți membrii de partid au combătut și respins cu fermitate aceste manifestări nesănătoase.

Partidul a luat poziție hotărîtă în apărarea purității învățăturii marxist-leniniste, împotriva încercărilor de revizuire și denaturare a ei.

Plenara C. C. consideră că în actualele condiții de ascuțire a luptei ideologice dintre capitalism și socialism unitatea și coeziunea fiecăruia dintre partidele frățești sînt mai mult ca oricînd o contribuție adusă la întărirea forței și unității mișcării comuniste internaționale. Ele sînt în același timp o contribuție la succesele însemnate realizate de politica de pace a țărilor lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, politică de destindere internațională, de coexistență pașnică a tuturor statelor, indiferent de regim social.

II.

În timp ce lucrările Congresului al XX-lea al P.C.U.S. au constituit pentru partidul nostru, pentru toți oamenii muncii un nou și puternic imbold în munca pentru înfăptuirea sarcinilor stabilite de Congresul al II-lea al P.M.R., tov. I. Chișinevschi și M. Constantinescu, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R., au avut grave ieșiri antipartinice îndreptate împotriva unității partidului și a conducerii sale.

În cursul pregătirii Raportului pentru plenara C.C. din martie 1956, în cursul plenarei și în ședințele Biroului Politic din aprilie 1956, aceștia — nesocotind marile realizări obținute în viața de partid și de stat pe baza hotărîrilor plenarei C. C. din mai 1952 în urma căreia a fost înlăturat din conducerea partidului grupul de deviatori fracționiști, a hotărîrilor plenarei din august 1953 și ale Congresului al II-lea al P.M.R., — au prezentat în mod denaturat activitatea conducerii partidului nostru și a întregului partid.

Încălcînd în mod grosolan regulile elementare ale vieții de partid și folosind metode antipartinice de grup, fracționiste, ei au dus discuții în afara organului de partid din care făceau parte, în vederea stabilirii unei platforme comune, au încercat — de asemeni în afara organului de partid — să alăture la poziția lor antipartinică și pe alți membri ai Biroului Politic și au recurs la afișarea unor tovarăși împotriva altora, căutînd să învenineze relațiile dintre ei, să creeze o atmosferă de necolegialitate și să zdruncine astfel munca colectivă în Biroul Politic.

Orientarea primejdioasă pe care au urmărit s-o dea dezbaterii în partidul nostru a documentelor Congresului al XX-lea al P.C.U.S., orientare potrivnică celei stabilite de plenara C.C. din martie 1956, ar fi produs confuzie în rîndurile partidului, ar fi dus la slăbirea unității partidului și puterii sale de luptă, ar fi dat friu liber stihiei mic-burgheze, ar fi subminat politica partidului și statului. În această privință sînt pline de învățăminte evenimentele din Ungaria.

Lipsiți de simțul răspunderii partinice, ei și-au îndreptat totodată atacurile împotriva organelor securității de stat; dacă conducerea partidului nu ar fi respins atacurile lor, acestea ar fi dus la compromiterea și paralizarea acestor organe menite să lupte împotriva dușmanilor regimului democrat-popular.

Plenara a condamnat cu toată asprimea și cu un sentiment de indignare acțiunea și metodele antipartinice ale lui I. Chișinevschi și M. Constantinescu, denaturarea și denigrarea de către aceștia a activității partidului.

În timp ce Comitetul Central al partidului a supus unei analize multilaterale problemele vieții de partid din toată perioada de după 23 August 1944, inclusiv perioada cînd grupul antipartinic fracționist V. Luca — A. Pauker și-a desfășurat în partid activitatea sa dăunătoare, I. Chișinevschi și M. Constantinescu au trecut sub tăcere situația îngrijorătoare și periculoasă ce a existat în conducerea partidului ca urmare a acțiunii fracționiste a deviatorilor și s-au sustras de la analizarea autocritică a poziției lor proprii din acea perioadă, a contribuției și răspunderii lor pentru aplicarea liniei lichidatoriste a acestui grup în construcția de partid și pentru încălcarea regulilor și normelor leniniste ale vieții de partid, a greșelilor și a lipsurilor în propria lor muncă.

După 23 August 1944 atît tov. I. Chișinevschi cît și tov. M. Constantinescu au lucrat îndeaproape cu Ana Pauker, iar metodele pe care le-a folosit grupul antipartinic în frunte cu ea — metode care-și au originea încă în frămîntările fracționiste din perioada activității ilegale a partidului — au exercitat vreme îndelungată asupra lor o influență puternică pe care, cu tot ajutorul primit, n-au știut s-o înlăture nici pînă în prezent.

În timpul activității grupului antipartinic fracționist, normele elementare ale vieții de partid erau călcate în mod grosolan; orice critică era înăbușită; membrii și activiștii de partid care îndrăzneau să aibă păreri proprii erau batjocoriți și umiliți. Atmosfera de ne-

(Continuare în pag. 2)

Contribuiți la succesul recoltării!

APELUL
adresat învățătorilor de Ministerul Învățămîntului și Culturii și Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

Tovarăși învățători,

Pămîntul bogat al țării noastre își revarsă anul acesta cu dărnicie darurile sale. Țăranii muncitori împînzesc lanurile și luptă din răsputeri pentru a stringe de zor rodul îmbelșugat al ogoarelor. Mecanizatorii se ostenesc zi și noapte să nu piardă nici un ceas din timpul prielnic, pentru a asigura strîngerea recoltei și depozitarea ei în condiții optime. Toți sînt vrednici de încrederea pe care întregul popor și-a pus-o în ei.

O asemenea activitate patriotică pentru a asigura pînea noastră și a copiilor noștri nu vă poate lăsa indiferenți pe voi, educatorii.

Mai rămîn spice pe urmele secerătorilor și înapoia mașinilor. Sute și mii de vagoane se pot umple cu aceste spice risipite. Copiii și pionierii țării noastre sînt pregătiți pentru această treabă.

Știm că e vacanță. Știm că vi se cuvine odihnă după truda voastră de peste an. Dar sarcinile actuale, a căror îndeplinire înseamnă o nouă biruință, cer și intervenția voastră hotărîtă de cetățeni uniți și la greutăți și la biruințe. Veți fi mîndri că o părticică din bogăția patriei, din care se va îndestula tot poporul, se datorează și vouă.

De aceea facem un apel călduros și insistent la dragostea voastră de patrie, la simțul vostru cetățenesc și vă cerem să vă dați contribuția la înflorirea și prosperitatea patriei.

Tovarăși învățători,

Mobilizați pentru strîngerea la timp a spicelor rămase pe ogoare, a boabelor de pe arii, harnicii pionieri și școlari din satele voastre.

Organizați întreceri, stimulați pe cei mai vrednici.

Folosiți pe elevii voștri aflați în tabere, la acțiuni organizate în sprijinul cîștigării bătăliei recoltei din vara aceasta.

Prin acțiunea patriotică de strîngere a recoltei, cultivați la elevii voștri dragostea față de muncă, respectul față de străduințele părinților lor, mîndria că și ei au contribuit la înăptuirea chemărilor Partidului și Guvernului.

Ne exprimăm convingerea că veți răspunde la acest apel cu entuziasmul ce vă caracterizează.

MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII
C.C. AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURA

Învățătorii în campania agricolă

Mobilizînd pionierii și elevii în acțiunea patriotică de stringere a spicelor, cadrele didactice obțin succese frumoase. Numeroase cifre și fapte dovedesc dragostea și entuziasmul cu care contribuie învățătorii la reușita campaniei agricole de vară.

Zilele trecute, învățătorii și pionierii din școlile comunelor Ștefan cel Mare și Perișoru, regiunea Constanța, s-au întîlnit pe mirișteа G.A.C. Jegălia. Sub îndrumarea învățătorilor, pionierii din cele două școli s-au luat la întrecere la strînsul spicelor. Într-o singură zi, pionierii au reușit să stringă peste 200 kg boabe de grîu.

★

În tabăra de pionieri de la Fetești, din inițiativa cadrelor didactice, în prima zi a stringerii spicelor, pionierii au strîns 135 kg grîu.

★

Învățătorii din comuna Zimbreasca, raionul Roșiori, regiunea București, în fruntea detașamentelor de pionieri din școala lor au început stringerea spicelor de pe miriștea gospodăriilor colective și a celor două întovărășiri din comuna lor. Pînă acum, pionierii au strîns aproape 200 kg spice. Aceasta însă este doar începutul...

★

Peste 100 kg spice au strîns într-o singură zi și pionierii din comuna Denta, regiunea Timișoara. La această acțiune alături de ei au fost învățătoarele Sofia Cașin și Paraschiva Pistol.

Examene...

Interviu cu prof. univ. D. MACREA

REZULTATE îmbucurătoare

În zilele desfășurării examenului de maturitate un redactor al „Gazetei învățămîntului" s-a adresat tovarășului prof. univ. D. Macrea — președintele comisiei de examinare nr. 27 care funcționează la școala nr. 22 din București — punîndu-i cîteva întrebări în legătură cu lucrările comisiei, cu primele rezultate obținute. Dăm mai jos conținutul convorbirii:

INTREBARE: *Ce ne puteți spune despre felul cum contribuie noile măsuri luate în legătură cu examenul de maturitate la dezvoltarea învățămîntului, la o mai bună pregătire a tineretului?*

RĂSPUNS: Organizarea examenului de maturitate însemnează o creștere a exigențelor față de absolvenți, menită să asigure o cît mai bună pregătire a tineretului pentru intrarea în producție sau în învățămîntul superior. Alcătuirea comisiilor de examinare din profesori de la diferite școli și numirea ca președinți ai acestor comisii a unor cadre din învățămîntul superior constituie o chezășie a obiectivității în aprecierea cunoștințelor dobîndite de elevi în școlile de cultură generală și, implicit, o verificare a calității muncii în aceste școli. Faptul că în fruntea comisiilor de examinare se află profesori sau conferențiari universitari va contribui în același timp și la realizarea unei legături mai strînse între învățămîntul mediu și cel superior.

INTREBARE: *Ce probleme v-ați propus să urmăriți în deosebi în desfășurarea examenului de maturitate?*

RĂSPUNS: Ca profesor de limba română, m-a interesat în primul rînd pregătirea candidaților la această disciplină. Examenul fiind în curs de desfășurare, nu mi-am putut forma încă o părere definitivă, dar din probele scrise și din examenul oral de pînă acum rezultă că pregătirea elevilor la limba română este, în general, satisfăcătoare. Este vădit că profesorii de specialitate din școlile medii depun eforturi mari pentru ca elevii să-și însușească cît mai bogate cunoștințe de limbă și literatură. Mi-am putut da seama că elevii au o mare dragoste pentru studiul limbii materne, al literaturii și al istoriei naționale și că ei posedă cunoștințe frumoase în aceste domenii. Se pare însă, din cît ne-am putut da seama pînă acum, că lectura lor în afara clasei nu este prea întinsă.

Candidații posedă cunoștințe temeinice și la matematici, chimie, biologie, ceea ce este o dovadă că școala noastră medie dă tineretului o pregătire multilaterală.

INTREBARE: *Ce părere aveți despre conținutul subiectelor pentru probele scrise?*

RĂSPUNS: Socotesc că aceste subiecte — de altfel interesante și bine formulate atît la limba romînă cît și la matematici — au fost prea generale și au reclamat un efort de sinteză prea mare pentru vîrsta de 16—17 ani pe care o au candidații. Cred că în viitor problemele legate de fixarea subiectelor pentru examenul de maturitate trebuie să formeze obiectul unei discuții pedagogice mai largi. Experiența examenului din actuala sesiune va ajuta, desigur, la găsirea unor soluții cît mai juste și în această privință.

INTREBARE: *Cum li se asigură candidaților posibilitatea de a-și arăta adevărata lor pregătire?*

RĂSPUNS: Regulamentul examenului oferă bune condiții de asigurare a posibilității ca elevii să-și arate cunoștințele cîștigate. Subiectele pentru examenul oral sînt fixate dinainte în scris și trase de către elevi, cărora li se acordă apoi timp suficient de gîndire pentru formularea răspunsurilor. Faptul că regulamentul prevede în mod obligatoriu 10—15 minute pentru examinare la fiecare materie oferă condițiile necesare pentru o verificare calmă, temeinică și imparțială a cunoștințelor candidaților.

INTREBARE: *Ce greutăți a în-*

(Continuare în pag. 3)

...Vacanță

În tabără — activitate bogată

Sîntem iar în vacanță. Și, la fel ca în ultimii 6—7 ani, lucrez și acum în tabără, în mijlocul copiilor.

Ce prilej minunat de educare patriotică este viața în tabără, care dă copiilor posibilitatea să cunoască frumusețile patriei, natura ei, îi îmbie să povestească seara, în jurul focului, despre înaintașii luptători pentru fericirea poporului, despre cei care astăzi, cu mîinile lor, făuresc viața nouă a țării! Aș vrea ca fiecare copil să plece după săptămînile petrecute în tabără nu numai recreat și înzdrăvenit, dar și cu o mai puternică, mai cuprinzătoare dragoste pentru patrie, cu o mai aprigă dorință de a se pregăti spre a-i fi de folos.

Știu acum, după experiența atîtor ani de muncă cu copiii în vacanță, că pentru a realiza acest lucru trebuie să alegi asemenea forme de activitate, asemenea procedee, încît să-i atragi cu totul pe copii, să-i pasionezi chiar, aș spune, pentru acțiunile desfășurate. Renunțînd la formele greoaie de activitate, am încercat, alături de colegii mei, să organizăm un program de vacanță cît mai variat, mai viu și mai interesant. De aceea au început să dispară din tabăra noastră manualele și caietele, răspunsurile prin ridicare de mînă etc., tot ceea ce făcea ca viața din tabără să semene aidoma cu cea din școală. Copiii noștri se îndeletnicesc acum cu adevărate activități de vacanță. Ne-am dat și mai bine seama de necesitatea acestui lucru ascultînd întrebările ce ni le-au pus îndată ce au coborît din tren: Cîți profesori de educație fizică sînt? Dar la cercul „Mîini îndemînatice" cine va fi? Ați adus cărți noi la bibliotecă? Avem destule borcane pentru pești? Cîte mese de tenis de masă s-au instalat? Excursii vom face? Unde? Răspunsurile la întrebările lor sînt cuprinse acum în programul taberei noastre. Totul pe înțelesul copiilor, nimic străin de viața și preocupările lor. Nu conferințe cu teme grele, nu lecții de istorie sau de geografie străine de locurile în care elevii își petrec vacanța sau pe care le vizitează, ci activități vii, atrăgătoare, pline de interes.

Anul acesta se vor perinda în tabăra noastră 450—500 de pionieri și școlari. Li s-au creat din timp condiții minunate de cazare, de alimentare, de odihnă. Iar noi ne străduim ca vacanța aceasta să fie într-adevăr de neuitat pentru ei.

LUCIA STOICA
învățătoare, directoarea taberei de pionieri și școlari nr. 1 din Mamaia

8000 de profesori și învățători vor vizita Capitala

Din inițiativa C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură, în perioada vacanței de vară se organizează excursii pentru cadrele didactice. În cadrul acestor excursii 8000 de învățători și profesori din țară vor vizita Capitala.

Scopul acestor excursii este de a da cadrelor didactice posibilitatea să cunoască realizările obținute în Capitala patriei noastre de poporul nostru în domeniile enomomic, social, cultural. Programul excursiilor prevede vizitarea „Uzinelor 23 August", „Republica", a Combinatului poligrafic „Casa Scînteii", vizitarea muzeelor și parcurilor etc.

Primele grupuri de excursioniști din Arad, Sibiu, Iași, Craiova, Piatra Neamț au și sosit în Capitală. În cinstea lor, colectivul de teatru al clubului sindicatului a prezentat piesa de teatru „Profesorul de franceză" de Tudor Mușatescu.

În grupul de excursioniști sosiți zilele acestea se află și absolvenții institutelor pedagogice din Craiova și Iași.

Săptămînile următoare vor mai sosi în Capitală grupurile de învățători și profesori din: Oradea, Sebeș, Vișeu, Orăștie, Satu Mare, Carei, Zalău, Turda.

Absolvenții Institutului pedagogic din Craiova în excursie pe Dunăre

REZOLUȚIA
Plenarei Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn
din 28 iunie — 3 iulie 1957

(Urmare din pag. I-a)

principialitate, de lingușire și tămîiere față de deviatori împiedica desfășurarea normală a vieții de partid.

I. Chișinevschi și M. Constantinescu au ocolit faptul că grupul antipartinic fracționist a lovit în numeroase cadre de bază ale partidului și făcea presiuni pentru a se lua măsuri și inscena procese împotriva lor.

Este o fericire pentru partidul nostru că aceste presiuni au fost respinse de majoritatea conducerii partidului, care, acționînd cu hotărîre, a reușit să împiedice luarea de măsuri represive, de exterminare a cadrelor de partid.

Abia după înlăturarea deviatorilor s-a putut asigura aplicarea normelor leniniste în viața de partid.

Plenara consideră că tovarășul I. Chișinevschi poartă o mare răspundere pentru aplicarea în viața de partid a politicii oportuniste lichidatoriste a grupului fracționist V. Luca — A. Pauker, pentru deschiderea porților partidului în fața elementelor fasciste, străine, a elementelor carieriste mic-burgheze, pentru introducerea în practica vieții de partid a unor norme contrarii principiului leninist al centralismului democratic, pentru răspîndirea prin mijloace de propagandă și agitație a cultului personalității și îndeosebi a proslăvirii Anei Pauker, pentru lipsurile și greșelile care au existat în munca de propagandă și cultură, pe care a îndrumat-o vreme îndelungată.

Partidul l-a criticat și în trecut pentru abateri de la disciplina și regulile de partid. Încă în 1934 tov. Iosif Chișinevschi, care a lucrat atunci în conducerea Organizației București a P.C.R., a fost aspru criticat de Comitetul Central al partidului pentru încălcarea principiilor organizatorice elementare în relațiile cu conducerea de partid. În materialul publicat în legătură cu aceasta în presa ilegală de partid Comitetul Central a apreciat că atitudinea tovarășului I. Chișinevschi merge pe linia dezorganizării partidului, pe linia violării disciplinei de partid și a unității rîndurilor sale, că ea exprimă presiunea concepțiilor mic-burgheze, reformiste asupra partidului și influența tendințelor fracționiste.

În 1948 el a fost criticat cu severitate pentru prezentarea deformată, calomnioasă a poziției unor membri ai conducerii partidului. În activitatea lui el a manifestat spirit politicianist, de intrigă și carierism, fugă de răspundere, o atitudine dogmatică și bucheră în probleme de bază ale muncii partidului.

Tov. M. Constantinescu, fiind promovat după 23 August în funcțiile de redactor-șef al ziarului „Scînteia", secretar al Comitetului de partid al Capitalei și apoi responsabil al Secției organizatorice a C. C., fără a avea pregătirea necesară, după cum a arătat el însuși în plenară, aplica întocmai, fără discernămînt critic, directivele și dispozițiile Anei Pauker, pe care le considera lege, deși aceste directive de cele mai multe ori erau date peste capul conducerii de partid.

El a participat activ la aplicarea liniei lichidatoriste promovate de deviatori în construcția de partid, linie ce a deschis porțile partidului în fața elementelor străine, carieriste, legionare și a altor elemente fasciste, punînd partidul în fața unei mari primejdii, — care a fost înlăturată prin hotărîrea cu privire la curățirea rîndurilor partidului; pentru aplicarea acestei linii el a fost criticat în anul 1950 la plenara C.C. care s-a ocupat de problemele organizatorice.

În muncile pe care le-a avut pe linie de presă și pe linia organizatorică, el a participat activ la răspîndirea cultului personalității în general și la popularizarea Anei Pauker în special, avînd față de ea o atitudine împăciuitoristă, slugarnică. El a sprijinit și introdus politica deviatorilor pînă la demascarea lor de către partid și înlăturarea lor din conducerea partidului.

În timpul cît a lucrat în domeniul economiei naționale, tov. M. Constantinescu, rupt de realitate, dînd dovadă de superficialitate în tratarea problemelor economice, a comis greșeli serioase în munca de planificare, fiind în dese rînduri criticat pentru prezentarea de soluții ireale și pentru elaborarea unor proporții necorespunzătoare necesităților dezvoltării economiei și culturii. Pentru aceste greșeli el a fost înlocuit din munca de președinte al Comitetului de Stat al Planificării.

În 1954, împreună cu D. Petrescu au purtat discuții în afara organelor de conducere din care făceau parte, atribuind organelor conducătoare ale partidului și statului lipsurile și greșelile proprii comise în sectoarele economice de care răspundeau. Biroul Politic a calificat aceasta ca o încercare de discreditare a acestor organe și ca o fugă de răspundere pentru propriile lipsuri.

Declarîndu-se formal de acord cu criticile ce i s-au făcut, el a acumulat în decurs de ani de zile nemulțumiri personale care au răbufnit cu toată intensitatea în timpul dezbaterii lucrărilor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. După cum a arătat el însuși în Biroul Politic, aceste critici i-au lăsat „răni ce nu se vindecau niciodată", ceea ce reflectă o stare de spirit bolnăvicioasă, mic-burgheză, cu totul necorespunzătoare atitudinii unui membru de partid și unei vieți normale în organul de partid.

În activitatea sa, tov. M. Constantinescu s-a dovedit îmbîcsit de dogmatism, a folosit metode neprincipiale, străine de partid, a manifestat orgoliu mic-burghez, înfumurare și aroganță în relațiile cu oamenii.

Situîndu-se pe o platformă comună, tovarășii I. Chișinevschi și M. Constantinescu au încălcat cerințele statutare de partid și normele leniniste ale vieții de partid, au încercat să calomnieze activitatea organelor conducătoare de partid și a organelor statului democrat-popular și să orienteze în acest spirit dăunător dezbaterea în partidul nostru a învățămintelor Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

Plenara scoate în evidență faptul că, supunînd unei critici principiale ascuțite metodele antipartinice ale lui I. Chișinevschi și M. Constantinescu, Biroul Politic a împiedicat să se ajungă la formarea de grupulețe, să se slăbească unitatea partidului și a conducerii sale și să se creeze primejdia fracționismului.

Procedeele folosite de ei sînt incompatibile cu principiul centralismului democratic, care dă membrilor de partid posibilitatea de a-și spune deschis părerea asupra politicii partidului în cadrul organului sau organizației de partid, asigurînd în același timp disciplina de fier și unitatea indestructibilă a partidului în realizarea politicii și hotărîrilor sale.

Plenara consideră că poziția tov. I. Chișinevschi și M. Constantinescu ducea la liberalism în ce privește cerințele de bază ale activității unui partid marxist-leninist. Ieșirile lor antipartinice reprezintă o reflectare a interpretării deformate date hotărîrilor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. de elementele anarhice, mic-burgheze din țara noastră și din alte țări. Aceasta se referă înainte de toate la problemele vieții de partid și ale orînduirii de stat democrat-populare.

Deși după ședințele Biroului Politic din aprilie 1956 a trecut timp suficient, tov. I. Chișinevschi și M. Constantinescu nu s-au pătruns de conștiința gravității poziției lor antipartinice, în lumina evenimentelor internaționale ce s-au produs în această perioadă.

Plenara a supus unei critici aspre, principiale și a condamnat în unanimitate poziția și metodele lor antipartinice. În fața plenarei ei au recunoscut greșelile și abaterile grave pe care le-au comis; dar ei nu au analizat în mod profund aceste greșeli și abateri, n-au arătat cauzele și rădăcinile lor.

Considerînd ca periculoasă și dăunătoare poziția lor antipartinică și apreciind că activitatea lor în Biroul Politic n-a fost la înălțimea încrederii ce le-a fost acordată de C.C., plenara Comitetului Cenetral, în interesul întăririi unității și coeziunii partidului și conducerii sale, a hotărît:

Scoaterea tovarășului I. Chișinevschi din Biroul Politic și Secretariatul Comitetului Central; scoaterea tovarășului M. Constantinescu din Biroul Politic al Comitetului Central, menținîndu-le calitatea de membri ai Comitetului Central.

Tov. I. Chișinevschi și M. Constantinescu au declarat în fața plenarei că ei consideră juste sancțiunile hotărîte de plenară și și-au luat obligația să-și îndrepte prin activitatea lor greșelile grave pe care le-au comis față de partid.

III.

Examinînd activitatea desfășurată de partid după Congresul al II-lea al P.M.R. în principalele sectoare ale vieții de partid, de stat și obștești, învățămintele și concluziile rezultate din dezbaterea în partidul nostru a hotărîrilor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. și din analiza evenimentelor internaționale care au avut loc în această perioadă — în primul rînd a evenimentelor din Ungaria — plenara C. C. a stabilit principalele sarcini care stau în fața partidului:

1. — Întărirea unității și disciplinei de fier a partidului.

Datoria principală a fiecărui membru de partid este să păstreze și să apere ca lumina ochilor unitatea indestructibilă, organizatorică și politico-ideologică a partidului și disciplina de fier a rîndurilor sale, factori hotărîtori de care depinde existența unui partid revoluționar al clasei muncitoare, capacitatea sa de a mobiliza masele, de a le conduce în lupta pentru construirea socialismului; să dea dovadă de cea mai mare intransigență față de orice manifestare de spirit antipartinic, de tendințe fracționiste, față de tot ce poate slăbi unitatea de monolit a partidului; să manifeste vigilență maximă față de orice încercări de a introduce în partid confuzii ideologice, dezorientare, neîncredere în forța creatoare și elanul revoluționar al maselor muncitoare.

Aplicîndu-se consecvent normele leniniste ale vieții de partid, trebuie să se respecte cu strictețe principiul colegialității, al muncii colective în toate verigile partidului de sus pînă jos; să se asigure desfășurarea regulată, conform cu prevederile statutului, a activității organelor de partid alese; să se îmbunătățească munca cu activul de partid, controlul îndeplinirii sarcinilor.

Organele și organizațiile de partid au datoria să manifeste o grijă sporită față de cadrele partidului, preocupîndu-se de creșterea nivelului lor politic și profesional; să promoveze în munci de răspundere cadre competente, care se bucură de încrederea și stima oamenilor muncii. Trebuie să se acorde și pe viitor toată atenția creșterii continue a numărului de membri de partid — muncitori care lucrează direct în producție. De asemenea trebuie acordată atenția cuvenită primirii în partid a țăranilor muncitori care au păsit cu încredere pe calea transformării socialiste a agriculturii, a inginerilor și tehnicienilor, a învățătorilor, precum și a altor intelectuali de valoare, devotați cauzei socialismului.

2. — Întărirea legăturii partidului cu masele.

Întărirea necontenită a legăturii partidului cu masele este sarcina centrală a întregului partid.

Partidul cere organelor și organizațiilor sale să cunoască în mod aprofundat problemele care-i preocupă pe oamenii muncii. Este necesar ca membrii Comitetului Central, membrii comitetelor regionale și ai altor organe de partid să meargă mai des în mijlocul oamenilor muncii, să acorde o atenție deosebită părerilor, propunerilor și criticilor acestora, să discute cu ei și să le lămurească problemele actuale ale politicii partidului și guvernului.

Organizațiile de partid, cultivînd la oamenii muncii conștiința marilor realizări obținute sub conducerea partidului și hotărîrea de a apăra aceste cuceriri, trebuie să le arate deschis greutățile și neajunsurile care mai există în munca de construire a orînduirii socialiste, mobilizîndu-i pentru înlăturarea și înfrîngerea acestora.

Comitetele regionale, raionale și orășenești, activul de partid și toți membrii partidului trebuie să înțeleagă pe deplin că realizarea sarcinilor planurilor economice de stat, dezvoltarea economiei naționale și, pe această bază, îmbunătățirea nivelului de trai al celor ce muncesc, depind în bună măsură de modul în care sindicatele, ca organizațiile de masă cele mai largi ale clasei muncitoare, acționează pentru creșterea conștiinței socialiste de clasă a oamenilor muncii și pentru atragerea lor tot mai activă la organizarea și conducerea producției, a economiei țării.

Organele și organizațiile de partid trebuie să acorde o atenție deosebită muncii politico-educative în rîndurile tineretului, cultivînd în rîndurile lui dragostea față de muncă și de învățătură, încrederea în politica partidului și guvernului de construire a unui viitor luminos poporului nostru. Tineretul trebuie educat în spiritul patriotismului socialist, al prețuirii și apărării cuceririlor revoluționare ale poporului muncitor, în spiritul internaționalismului proletar, al păcii și prieteniei între popoare.

Față de însemnătatea deosebită pe care o prezintă atragerea și participarea activă a femeilor în viața politică și obștească, formele actuale de organizare a muncii în rîndurile femeilor nu mai corespund și este necesar ca ele să fie îmbunătățite, în așa fel încît să asigure cuprinderea și activizarea maselor celor mai largi de femei muncitoare.

3. — Dezvoltarea democrației socialiste.

În vederea dezvoltării continue a democrației socialiste trebuie aplicate în mod consecvent în toate sectoarele vieții de stat și economice hotărîrile luate de partid și guvern și aprobate de Marea Adunare Națională cu privire la înlăturarea fenomenelor de centralism excesiv, la lărgirea atribuțiilor sfaturilor populare și ale unităților economice, la atragerea oamenilor muncii, în măsură și mai mare și sub forme diferite la conducerea economiei și a treburilor de stat.

Dezvoltarea democrației socialiste trebuie împletită strîns cu măsurile de consolidare a organelor aparatului de stat care au menirea să apere cuceririle revoluționare ale poporului, securitatea statului, bunurile societății și ale cetățenilor.

Trebuie luate măsuri pentru îmbunătățirea activității organelor justiției, întrucît în multe din aceste organe se manifestă o inadmisibilă îngăduință față de hoți, delapidatori, speculanți, huligani. Oamenii muncii cer din partea organelor de justiție o atitudine hotărîtă, corespunzătoare cu interesele poporului, cu interesele societății socialiste în construcție

4. — Dezvoltarea economiei și ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

În centrul muncii partidului în mase trebuie să stea mobilizarea oamenilor muncii pentru realizarea sarcinilor de plan în domeniul economic, pentru asigurarea acumulării socialiste necesare dezvoltării continue a economiei naționale. Trebuie să dobîndim noi realizări în sporirea volumului producției în industria grea, în industria bunurilor de larg consum, în producția agricolă-marfă, în reducerea prețului de cost al producției, realizări care se vor răsfrînge simțitor asupra situației materiale a oamenilor muncii.

Ținînd seama de productivitatea încă scăzută a muncii în industrie și agricultură, cît și de faptul că prețul de cost al producției industriale nu scade în măsura corespunzătoare posibilităților și rezervelor existente, este necesar să se acorde cea mai mare atenție productivității și prețului de cost, punînd aceste probleme în centrul dezbaterii și experimentării sistemului îmbunătățit de salarizare și normare a muncii.

Oamenii muncii de la sate trebuie mobilizați pentru continua și sistematica întărire economică a gospodăriilor colective, întovărășirilor agricole, cooperativelor agricole de producție, pentru sporirea producției agricole și dezvoltarea schimbului între oraș și sat. Pe baza rezultatelor obținute de unitățile socialiste fruntașe, trebuie intensificată munca politică pentru a convinge pe țăranii muncitori cu gospodărie individuală să treacă pe drumul socialismului, respectîndu-se întru totul principiul liberului consimțămînt.

Trebuie asigurată îndeplinirea hotărîrilor partidului și guvernului în ce privește dezvoltarea gospodăriilor agricole de stat, înzestrarea lor cu mijloace complexe de mecanizare și cu îngrășăminte chimice, întărirea muncii politice de partid și de masă în gospodăriile agricole de stat în vederea întăririi lor și transformării lor în adevărate pilde pentru întreaga țărănime.

Toate organele și organizațiile de partid au îndatorirea să manifeste o neslăbită atenție pentru îmbunătățirea condițiilor de trai ale celor ce muncesc. Organele de partid, sindicale, conducerile întreprinderilor și ale ministerelor, sfaturile populare trebuie să vegheze la rezolvarea, pe baza posibilităților reale, a cerințelor justificate ale oamenilor muncii, combătînd manifestările de birocratism și de nepăsare față de nevoile celor ce muncesc.

5. — Ridicarea nivelului muncii ideologice.

Necesitățile construcției socialiste în țara noastră, precum și lupta între capitalism și socialism pe plan mondial impun sporirea eforturilor pentru ridicarea continuă a nivelului activității ideologice.

Propaganda și presa trebuie să fie strîns legate de probemele concrete ale construcției socialiste la noi în țară, să le analizeze multilateral și să contribuie activ la rezolvarea lor.

Trebuie luptat cu hotărîre împotriva dogmatismului și bucherismului, care duc la anchilozarea muncii politico-ideologice, împiedicînd înțelegerea fenomenelor noi ale vieții și tratarea creatoare a problemelor teoretice și practice ale construcției socialiste.

O deosebită atenție trebuie dată educației patriotice a oamenilor muncii. Prin opere literare și artistice, prin presă, radio, conferințe trebuie cultivată dragostea de patrie, tradițiile progresiste, amintirea luptelor eroice ale poporului pentru independență națională și libertate, a participării Romîniei la războiul antifascist, a luptei revoluționare a clasei muncitoare și a partidului, mîndria pentru marile realizări obținute de popor sub conducerea partidului, întărind hotărîrea oamenilor muncii de a înfrunta orice greutăți cînd o cer interesele patriei și ale socialismului.

Odată cu preocuparea pentru formarea unei intelectualități noi, ieșite din rîndurile oamenilor muncii, trebuie să continuăm a ajuta cu tact și răbdare pe intelectualii de formație veche să se călăuzească în munca lor creatoare de ideile marxism-leninismului. În relațiile cu ei trebuie combătute atît manifestările de intoleranță și stingism cît și unele tendințe de tîrîre în coada unor păreri și concepții înapoiate. Trebuie lichidată autoliniștirea de care se lasă cuprinși unii activiști ai frontului ideologic, care trag concluzii greșite din faptul că în țara noastră ideologia socialistă a devenit predominantă.

Partidul nostru consideră drept una din sarcinile sale primordiale lupta pentru apărarea purității învățăturii marxist-leniniste împotriva oricăror încercări de revizuire a ei, împotriva concepțiilor reformiste și oportuniste.

Trebuie intensificată lupta împotriva ideologiei imperialismului contemporan, demascîndu-se falsitatea teoriei despre „capitalismul popular" și alte asemenea născociri ale apologeților capitalismului; de asemenea trebuie demascat caracterul agresiv al ideologiei imperialiste.

Propaganda noastră trebuie să fie pătrunsă de combativitate și principialitate comunistă, să nu manifeste liberalism față de concepțiile străine, față de manifestările naționaliste, șovine, să lupte prin toate mijloacele de care dispune pentru triumful marxism-leninismului.

6. — Întărirea și consolidarea unității lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică. Lupta pentru apărarea păcii. Întărirea unității mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Partidul nostru consideră drept una din sarcinile fundamentale ale politicii sale întărirea și consolidarea continuă a lagărului țărilor socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică.

Experiența istorică a întregii perioade de după cel de-al doilea război mondial demonstrează că existența lagărului socialist și unitatea de nezdruncinat a țărilor care fac parte din acest lagăr constituie garanția principală a independenței de stat și suveranității țărilor socialiste, garanția principală împotriva încercărilor cercurilor imperialiste de a răsturna prin violență regimurile democrat-populare și de a restaura capitalismul în țările socialiste.

Lagărul socialist s-a dovedit a fi factorul hotărîtor al apărării păcii, iar existența lui și realizările social-economice ale țărilor socialiste exercită o uriașă influență asupra procesului de înaintare a omenirii pe calea progresului, consolidării forțelor socialismului în întreaga lume.

Plenara C.C. accentuează din nou că partidul nostru, statul romîn democrat-popular vor urma și pe viitor politica de coexistență pașnică cu toate țările, fără deosebire de sistem social. Trebuie să depunem toate eforturile ca alături de țările socialiste și de celelalte țări iubitoare de pace, să contribuim la lupta împotriva înarmărilor atomice și a experiențelor cu aceste arme, împotriva politicii imperialiste de pregătire a unui nou război mondial, pentru destinderea încordării internaționale și consolidarea păcii în lume.

Partidul nostru va contribui și pe viitor la întărirea unității ideologice a partidelor comuniste și muncitorești, la dezvoltarea solidarității internaționale a celor ce muncesc.

Partidul nostru, ca și un număr de alte partide comuniste și muncitorești, se pronunță pentru apariția unei reviste politico-teoretice comuniste, cu caracter internațional.

Aniversarea a 40 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, care a deschis o eră nouă în istoria omenirii, este întîmpinată de membrii partidului nostru printr-o intensificare a studierii învățăturii lui Lenin, verificată de experiența revoluției din Octombrie și a construirii socialismului și comunismului în U.R.S.S., de experiența revoluției populare și construcției socialismului în China, în țara noastră și în alte țări socialiste din Europa și Asia.

Toate partidele comuniste și muncitorești din lume găsesc în experiența revoluției socialiste și a construirii socialismului și comunismului în Uniunea Sovietică un izvor nesecat de învățăminte, a căror aplicare creatoare la condițiile specifice ale fiecărei țări este de neprețuit pentru victoria socialismului.

★

Plenara C.C. apreciază ca justă și aprobă activitatea depusă de Biroul Politic în vederea aplicării sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. și a învățămintelor ce decurg pentru partidul nostru din hotărîrile Congresului al XX-lea al P.C.U.S., precum și din evenimentele internaționale din această perioadă.

Plenara C.C. își exprimă convingerea că studierea și dezbaterea documentelor care au rezultat din lucrările sale vor întări și mai mult unitatea și coeziunea partidului și a conducerii sale, vor stringe și mai mult legăturile partidului cu masele cele mai largi ale celor ce muncesc, vor întări rolul conducător al partidului, combativitatea și capacitatea de organizare și mobilizare a clasei noastre muncitoare, a poporului muncitor în lupta pentru construirea socialismului în patria noastră și apărarea păcii în lume.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

CONDIȚIILE DE ADMITERE
în școlile profesionale de ucenici, școlile tehnice și școlile tehnice de maiștri

Ministerul Învățămîntului și Culturii anunță:

Condițiile de admitere în școlile profesionale de ucenici, școlile tehnice și școlile tehnice de maiștri în anul școlar 1957/1958 sînt următoarele:

I. Pentru școlile profesionale de ucenici

Admiterea în anul I se face pe bază de concurs, la care se pot înscrie absolvenții școlii elementare de 7 ani, în vîrstă de 14-16 ani împliniți la 15 septembrie 1957.

Pentru meseriile la care se cer condiții fizice deosebite limitele de vîrstă se majorează după cum urmează:

— pentru meseriile din agricultură, transporturi și exploatări forestiere, construcții, limita superioară de vîrstă este de 17 ani;

— pentru meseriile: furnalist, oțelar, cocsar, laminator, trefilator, muncitor la fabricarea materialelor refractare, zidar șamotor, cazangiu, muncitor pentru construcții navale, forjar, turnător, sticlar, filator de bumbac și de viscoză, cauciucar, tăbăcar, sondor turlist, operator proiecționist de cinematografie, meseriile din sectorul silvic — în afară de pădurar — și meseriile în care se lucrează subteran, limitele de vîrstă sînt de la 16—18 ani;

— pentru meseriile: pădurar și pădurar de vînătoare se primesc absolvenți ai școlii elementare de 7 ani, cu stagiul militar satisfăcut, pînă la vîrsta de 30 ani;

— pentru școlile profesionale sanitare vîrsta de admitere este de 18—25 ani.

Admiterea în școlile profesionale de ucenici se face în ordinea rezultatelor obținute la concursul de admitere și în limita locurilor planificate.

Pentru meseriile din sectorul agricol și minier, precum și meseriile zidar, dulgher și zugrav-vopsitor, primirea în școli se face fără examen de admitere.

Înscrierile la examenul de admitere se fac între 15—31 august 1957, la sediul școlilor respective, pe baza unei cereri însoțită de următoarele acte:

— certificat de naștere (copie legalizată); certificat de studii (în original); certificat de sănătate; declarație tip de starea materială.

Examenul de admitere se va ține între 1—10 septembrie 1957 și va consta din probe scrise și orale la limba romînă și matematică, conform programei școlii elementare de 7 ani. La școlile profesionale sanitare în loc de matematică se va da examen oral la științe naturale.

La școlile cu altă limbă de predare decît cea romînă examinarea se va face în limba maternă și în plus se va da o probă scrisă la limba romînă.

Ucenicii care vor fi angajați la întreprinderile mici, cooperative meșteșugărești și la meseriașii particulari vor da examenul de admitere la școala profesională cea mai apropiată pe baza convenției încheiate între școală și întreprindere, cooperativă sau meseriașul particular.

II. Pentru școlile tehnice

a) În școlile tehnice care pregătesc muncitori calificați în meserii care cer un nivel mai înalt de cultură generală, precum și în cele care pregătesc personal tehnic, se primesc absolvenți ai școlii de 10 ani, în vîrstă de 17—25 ani.

Primirea elevilor în școlile tehnice pentru muncitori calificați se face fără examen de admitere, în ordinea mediilor obținute la examenul de maturitate și în limita sarcinilor de școlarizare.

În școlile tehnice pentru personal tehnic primirea se face pe bază de examen de admitere, care se va ține între 1—10 septembrie 1957 și va consta din probe scrise și orale la obiectele arătate mai jos, conform programelor școlare pentru clasele VIII—X ale școlii medii de cultură generală.

— Pentru specialitățile: operator la instalații de radioficare, tehnician pentru stații de radio și radioficare, tehnician pentru echipament telefonic urban și de telegraf, tehnician pentru echipament telefonic interurban, tehnician electromecanic în cinematografie, tehnician pentru exploatări auto, tehnician pentru construcții-montaje, tehnician metrolog, tehnician topograf, tehnician hidroameliorator, termotehnician pentru industria siderurgică, examenul se va da la matematică — scris și oral, fizică — oral.

— Pentru specialitățile: tehnician pentru arhitectură și construcția orașelor, tehnician pentru lucrări de proiectare în industrie, examenul se va da la matematică — scris și oral, fizică — oral, și desen — lucrare grafică.

— Pentru specialitățile: desenator tehnic pentru industrie și desenator tehnic pentru arhitectură și construcții examenul se va da la matematică — scris și oral, și desen — lucrare grafică.

— Pentru specialitatea de tehnician geolog examenul se va da la matematică — oral, științe naturale — scris și oral și geo-geografie — oral.

— Pentru specialitatea de tehnician geofizician, examenul se va da la matematică — scris și oral, fizică — oral, și geografie — oral.

— Pentru specialitățile: tehnician pentru lucrări de laborator în industria chimică și tehnician pentru lucrări de laborator în industria siderurgică examenul se va da la chimie — scris și oral, și fizică — oral.

— Pentru specialitatea de tehnician dentar, examenul se va da la anatomie și fiziologia omului — scris și oral, chimie — scris și oral și fizică — oral.

— Pentru specialitatea de ajutor de farmacist, examenul se va da la botanică — scris și oral, chimie — scris și oral și fizică — oral.

— Pentru specialitățile: tehnician pentru fermentarea tutunului, merceolog pentru produse industriale și merceolog pentru produse alimentare examenul se va da la matematică — scris și oral, și chimie — scris și oral.

— Pentru specialitățile: oficiant P.T.T.R., telegrafist și telefonist interurban, examenul se va da la limba romînă — scris și oral, matematică — oral, și geografie — oral.

— Pentru specialitățile: contabil pentru industrie, transporturi și comerț, contabil pentru agricultură, contabil pentru finanțe, contabil pentru credite examenul se va da la limba romînă — scris și oral, și matematică — scris și oral.

— Pentru specialitățile: bibliotecar, îndrumător cultural și stenodactilograf examenul se va da la limba romînă — scris și oral și istorie — oral.

Înscrierile în aceste școli se fac între 15—31 august 1957 pe baza unei cereri însoțite de următoarele acte:

— actul de naștere (copie legalizată); diploma de maturitate (în original); certificat de sănătate; declarație tip de starea materială; dovada situației militare pentru candidații treciți de 20 ani.

La meseriile sau specialitățile unde se cer însușiri deosebite candidații vor da și o probă de verificare a aptitudinilor.

b) În școlile tehnice cu caracter economic și social-cultural cu durata de școlarizare de 4 ani se primesc absolvenți ai școlilor elementare de 7 ani, în vîrstă de 14—16 ani, pe bază de examen de admitere, în ordinea rezultatelor obținute la examen și în limita locurilor planificate.

Înscrierile la examenul de admitere se fac între 15—31 august la sediul fiecărei școli. Actele ce se cer sînt aceleași ca și la școlile profesionale.

Examenul de admitere se va ține între 1—10 septembrie și va consta din probe scrise și orale la limba romînă și matematică și o probă de verificare a aptitudinilor (unde este cazul). La școlile de muzică proba de matematică va fi înlocuită cu o probă de istorie (oral) din materia claselor VI—VII.

La școlile cu altă limbă de predare decît cea romînă examinarea se va face în limba maternă și în plus se va da o probă scrisă la limba romînă.

c) La școlile speciale de arte, organizate de Departamentul Culturii, se primesc elevi începînd de la etatea de 7 ani, pe baza unei cereri din partea părinților sau a susținătorilor legali.

III. Pentru școlile tehnice de maiștri

Admiterea în anul I se face pe baza recomandării întreprinderii sau instituției de unde provin candidații după trecerea examenului de admitere în ordinea rezultatelor obținute la acest examen și în limita locurilor planificate.

La examenul de admitere se primesc candidați dintre muncitorii cei mai calificați, absolvenți ai școlilor profesionale, gimnaziilor industriale, școlilor inferioare de arte și meserii sau ai școlilor inferioare și practice de agricultură, cu practică în meserie de cel puțin 3 ani pentru sectoarele agricole, minier și construcții, și 5 ani pentru celelalte sectoare de activitate economică.

Candidații trebuie să aibă stagiul militar satisfăcut, fără a fi depășit vîrsta de 35 ani și să fi dovedit în activitatea lor că posedă calități de buni organizatori pentru a deveni maiștri.

Înscrierile la examenul de admitere se vor face între 1—29 august 1957 la sediul fiecărei școli sau la centrele fixate de ministerul tutelar.

Examenele de admitere se vor desfășura între 30 august—10 septembrie 1957 și vor consta din următoarele probe:

— matematică — scris și oral; — tehnologia meseriei — oral; — desen tehnic (lucrare grafică și citirea desenelor).

La școlile de maiștri agricole, zooveterinare și silvice (cu excepția celor de mecanizare a agriculturii) proba de desen va fi înlocuită printr-o probă orală de științe naturale.

Probele se dau din materia prevăzută în programele școlilor profesionale.

IV. Pentru cursurile serale și fără frecvență

La școlile tehnice și școlile tehnice de maiștri, unde funcționează cursuri serale și cursuri fără frecvență, admiterea se face în aceleași condiții și la aceleași date ca la cursurile de zi.

La cursurile serale și fără frecvență de la școlile tehnice de maiștri se pot înscrie cadrele tehnice care ocupau funcția de maistru la apariția Hotărîrii nr. 91/1955 și sînt menținuți în această funcție, dar nu au studiile și pregătirea corespunzătoare. De asemenea se pot înscrie și cadrele tehnice care ocupau funcția de maistru la apariția Hotărîrii nr. 91/1955 dar au fost promovați ulterior în munci de răspundere în aparatul de stat, de partid sau sindical și au profesia de bază maistru de producție.

★

La înscrierea în școlile profesionale de ucenici, tehnice și tehnice de maiștri elevii vor încheia angajamente cu școala sau întreprinderea și instituția pe lîngă care funcționează școala.

Cu privire la concediul de odihnă al cadrelor didactice

În legătură cu aplicarea decretului nr. 261 din 5 iunie 1957, privind concediul de odihnă al cadrelor didactice, Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat instrucțiuni care prevăd că personalul didactic (profesori, maiștri, instructori, învățători, educatoare din grădinițe de copii, educatorii din casele de copii și școlile speciale), precum și personalul didactic de conducere (directori, directori adjuncți, directoare de grădinițe de copii) din învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic au dreptul la un concediu anual de odihnă plătit, egal cu durata vacanței școlare de vară. Vacanța școlară de vară, potrivit structurii anului școlar, durează două luni: de la 1 iulie pînă la 31 august. Pentru cadrele care termină activitatea școlară înainte de 1 iulie, concediul poate începe și la 1 iunie.

Personalului didactic numit în timpul anului școlar în posturi vacante i se va acorda un concediu egal cu 4 zile lucrătoare pentru fiecare lună de muncă, începînd de la data numirii în învățămînt.

Concediul de odihnă nefolosit în timpul vacanței de vară din cauze obiective — îndrumarea și controlul practicii în producție, participarea cu frecvență la cursurile de perfecționare a cadrelor didactice, activitatea în taberele și coloniile școlare, activități extrașcolare cu elevii, pregătirea sesiunilor examenelor de toamnă, înlocuirea directorului — poate fi compensat în timpul vacanțelor de iarnă și primăvară.

Concediile anuale de odihnă pot fi efectuate și în afara vacanțelor școlare, în cazul cînd aceste concedii nu au putut fi efectuate pentru următoarele motive: concedii de boală, de graviditate, de naștere sau îngrijire a copiilor bolnavi mai mici de doi ani, concedii care nu se includ în concediul de odihnă.

Personalul didactic cu funcția de bază în învățămînt, care îndeplinește prin cumul și alte funcții, ce nu sînt de natură didactică, poate beneficia, în afară de concediul cuvenit pentru funcția cumulată, și de un concediu neplătit la funcția cumulată pînă la completarea a 30 de zile lucrătoare.

Concediile de odihnă ale personalului didactic și didactic de conducere vor fi în așa fel planificate încît să se asigure activitățile necesare pe timpul vacanței de vară.

Directorii și directorii adjuncți se vor înlocui reciproc, iar acolo unde există un singur director, înlocuirea se va face prin rotație de către cadrele didactice.

Educatoarele de la grădinițele de copii cu orar normal și cele de la grădinițele de copii cu orar săptămînal vor fi înlocuite pe timpul concediului de educatoarele de la grădinițele cu orar redus și de învățătoarele de la clasele I—III.

Educatoarele de la grădinițele sătești vor beneficia de cele 2 luni de concediu în timpul iernii, de la 1 decembrie pînă la 31 ianuarie. În luna februarie vor îndeplini activități obștești sau de pregătire a deschiderii grădinițelor.

Concediul de odihnă al directorilor, directorilor adjuncți și educatorilor de la casele de copii și școlile speciale se va asigura fie prin lărgire de sarcini (comasări de grupe de copii și elevi), fie prin suplinire reciprocă.

AȘA A FOST DE ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI

Pe meleagurile marii hidrocentrale

Învățătorii din ținuturile Pietrei sînt cu drept cuvînt mîndri de înaintașii lor întru ale dăscăliei — Creangă și Hogaș — și se străduiesc să ducă mai departe lupta lor pentru înflorirea școlii românești.

Astăzi aceste meleaguri s-au schimbat de nu le mai recunoști. Aici, pe aceste meleaguri se înalță uriașa hidrocentrală. În aceeași zi în care învățătorimea pietreană serba ziua închinată ei, pe șantierul hidrocentralei de la Bicaz, constructorii sărbătoreau schimbarea cursului Bistriței la baraj pe o nouă albie, săpată de mîna omului, marcînd un pas important în avansarea lucrărilor.

Învățătorii și profesorii din raionul Piatra Neamț, martori și colaboratori la dezvoltarea economică vertiginoasă a raionului, însuflețiți de entuziasmul constructorilor hidrocentralei, au dobîndit în cinstea primei „Zile a învățătorului" rezultate remarcabile în îmbunătățirea muncii lor, în legarea învățămîntului de producție. Din darea de seamă prezentată la sărbătoarea dascălilor pietreni de tov. N. Bontaș, șeful secției de învățămînt și cultură a sfatului popular raional, ca și din relatările sărbătoriților poți afla că legătura școlilor cu producția este din ce în ce mai strînsă. S-a încetățenit procedeul de a vizita cu elevii întreprinderi industriale, unități agricole, fabrici și sectoare ale marelui șantier, de a organiza cu sprijinul întreprinderilor ateliere proprii pentru activitatea practică, de a invita tehnicieni și muncitori fruntași care să le vorbească elevilor despre munca lor, de a se organiza la sfîrșitul anului școlar expoziții cu lucrări executate de elevi. Deosebit de largi sînt și perspectivele dezvoltării legăturilor între școli și întreprinderi, în folosul politehnizării învățămîntului. Un cîmp vast de activitate îi așteaptă în anii viitori pe pedagogii chemați să pregătească tinerele cadre care vor stăpîni și vor deservi hidrocentrala, ca și fabricile forestiere sau întreprinderile chimice ce vor lua ființă în raion. De pe acum, școala medie nr. 1 din oraș, școala de 7 ani din comuna Bistrița, școala medie din Bicaz, școlile de 7 ani din Dodeni, Slobozia, Pîngărați, Bodeștii de Jos, Căciulești etc. au organizat pentru elevii lor ateliere de tîmplărie, de lăcătușerie, de fotografiat, de croitorie, muzee geologice și botanice, laboratoare, interesante colțuri ale naturii vii, unde elevii se familiarizează cu problemele producției industriale și agricole, învață să aplice cunoștințele dobîndite. Despre toate acestea au vorbit pe larg învățătorii și profesorii pietreni la 30 iunie, la sărbătoarea lor.

Străduințele pedagogilor pietreni au fost încununate la „Ziua învățătorului" de o dreaptă și meritată răsplată. Ropote de aplauze au salutat pe Vasile Velea, Adela Iliescu, Ana Hotnog sau Emanoil Adăscăliței — decorați cu Medalia Muncii; pe Zaira Tomulescu, Vasile Bordeianu, Adela Iliescu și Gh. Mircea — distinși cu titlul de „Învățător fruntaș" și „Profesor fruntaș"; pe N. Gasparic, premiat cu 1250 lei; pe o serie de alți învățători și profesori premiați cu cîte 500 de lei.

Există în opera lui Hogaș pasaje unde natura Munților Neamț e descrisă în momente de liniște desăvîrșită, de încremenire, și altele unde e bîntuită de furtuni năpraznice ca niște cataclisme. Ca un adevărat cataclism, însă de altă natură, bineînțeles, poate fi socotită și trecerea bruscă, zguduitoare de la inerția care domnea pînă mai acum cîțiva ani, la opera grandioasă de transformare a naturii în folosul omului ce se înfăptuiește azi în regiunea Bicazului. Este furtuna dezlănțuită conștient și dirijat în vederea unui țel măreț. Acestui țel îi slujesc și învățătorii, educatorii unor generații demne de epoca marilor construcții ale socialismului în patria noastră.

G. VARZARU

Laolaltă

Început de tradiție

Orice tradiție trebuie să fi avut odată un început. De obicei, aceste începuturi se pierd în negura vremilor și greu ar fi de spus dacă cei care le-au făcut au știut sau nu că pornesc o tradiție. Dar în sala Teatrului secuiesc de stat din Tîrgu Mureș, unde s-au adunat, la 30 iunie, cîteva sute de educatori, învățători și profesori, s-a zugrăvit pe fiecare chip mîndria conștiinței de a fi fost de față la un minunat început de tradiție, la prima din nesfîrșitul șir de sărbători ce vor cinsti de aci înainte, an de an, munca modestă, dar atît de frumoasă a pedagogului.

Surprind crîmpee de convorbiri, frînturi de gesturi.

...„Vezi tu, măi Ioane — ascult răsunînd dintr-un colț o voce de bas — eu, în '38, cînd domnii lui Carol mă poftiră afară din școala unde am învățat pruncii o viață întreagă, nici n-aș fi visat la zile ca asta de azi! Că adică eu, Elekes Demeter, să fiu iar învățător la școala maghiară, iar tu, Bogdăneanu Ion, așișderea învățător la școala română, să fii bun pretin și tovarăș al meu de muncă, fără să ne uităm că eu mi-s ungur, iară tu român! Și tot laolaltă să ne poftească pe amîndoi tocma din Sîntana la sărbătoarea învățătorilor aci, la Tîrgu Mureș, care-i capitala Regiunii Autonome Maghiare în țară română, no!"

...„Așa ceva n-a mai fost, așa ceva n-a mai fost, măi copii" — șușotește cu vocea tremurîndă de bătrînețe un mușneag înconjurat cu respect de învățători și profesori cu tîmple argintii, care i-au fost cîndva elevi. E pensionarul Szekeres Jànos, cel care a muncit în școlile Tîrgu-Mureșului mai bine de 50 de ani și care poartă pe umerii lui gîrboviți povara a peste 90 de ani. În ochii umezi de bătrînețe, licăre lumina unei mari bucurii. Emoția de a fi poftit pentru prima oară în lunga lui viață de dascăl la o sărbătoare a învățătorilor i-a urcat mușchii Szekeres un nod în gîtlej și nu-l lasă să vorbească. Doar aceste cîteva cuvinte le repetă într-una: „Așa ceva n-a mai fost, așa ceva n-a mai fost!!"

Aceleași cuvinte se citesc în ochii învățătorilor din satele mureșene, în privirile profesorilor tineri, în gesturile pline de bucurie reținută, demnă a celor mai virstnici, în zîmbetele care au înflorit pe buze atunci cînd aplauze prelungi au ropotit în sală în cinstea profesoarei de istorie Gociman Pălma și a educatoarei Iordache Alexandrina, care au primit în această zi vestea decorării lor cu Medalia Muncii. Același lucru îl spun privirile, aplauzele, cînd tovarăși de muncă apreciați și iubiți de toți se ridică să primească diplomele de învățători și profesori fruntași. Deopotrivă de călduros sărbătoresc aceste priviri, aceste aplauze, pe profesorul fruntaș, maghiarul Kacso Bodo Balàzs, ca și pe profesorul român Pop Gheorghe, pe învățătorul maghiar Péter Zoltàn din Troița sau Cazan Ion, învățătorul român de la Chinar.

Din cele 500 de școli din regiune, 370 sînt azi cu limba de predare maghiară... Pentru sărbătorirea celei de a 400 aniversări a înființării școlii maghiare ce poartă azi numele lui Bolyai Farkas, pentru restaurarea ei, statul român a aprobat nu mai puțin de 5 milioane lei. Pe drept cuvînt spun privirile, simt inimile, că s-au schimbat multe pe aceste mult frămîntate meleaguri ardelene...

Deodată, ca la un semn de nimeni observat, de pe balcoane, din spre ușile laterale, de pe scenă pornește să se cearnă ploaie de flori. Zeci și zeci de copii și părinți cu buchete enorme în brațe inundă sala, mulțumind învățătorilor, profesorilor pentru minunata lor trudă, pentru toată viața lor închinată răspîndirii culturii, educării tineretului.

„Învățătoarea"

...Și iar în sala teatrului. Vin de la prînzul sărbătoresc, la care au luat parte, împreună cu familiile lor, cei peste o mie de invitați ai „Zilei învățătorului". Se reprezintă acum „Învățătoarea", mișcătoarea dramă a lui Brody Sàndor, clasicul literaturii maghiare.

Povestea tinerei Tòth Flora, plină de iluzii, împletită din idealuri înalte, de dorința de a ridica din întuneric pe micuții săi elevi, satul de argați și de țărani care tînjesc după o bucățică de pămînt, idealuri călcate în picioare rînd pe rînd de mai marii satului, începînd cu ipocritul cleric și terminînd cu pretorul, sluga plecată a chiaburului milionar, stăpînul satului, aduc amintirile tristelor pagini ale trecutului în mintea celor ce sărbătoresc azi apusul veșnic al unor astfel de vremi.

„Niciodată nu va mai fi așa" — rostesc cu tăria unei credințe de nezdruncinat tinerii pentru care povestea Florei Toth va rămîne de-a pururi o pagină de literatură.

Ochii sînt înrourați cînd cortina cade peste viața zdrobită, lipsită de perspective, dar neîntinată a învățătoarei din celălalt veac. E greu de spus dacă ei plîng soarta Florei Toth sau udă floarea bucuriei de a trăi într-o lume în care dascălul își poate realiza toate visele, în care locul lui în societate este un adevărat loc de cinste...

Împreună

Se aprind luminile multicolore pe platoul grădinii de gimnastică. Oaspeții sosesc grupuri-grupuri, împreună, așa cum au muncit în tot anul.

„Laolaltă am muncit, apoi tot laolaltă ne și petrecem" — sună vocea cunoscută de bas a învățătorului Elekes Demeter, și, lîngă figura lui robustă apare, de nedespărțit, silueta firavă, uscățivă a lui Ion Bogdăneanu. Sosesc împreună, așa cum sosesc și la ședințele consiliului pedagogic sau la orice alte adunări Codarcea Eugenia și Simonfy Eva, cele două tinere profesoare de matematici de la școala medie nr. 1 cu limba de predare română, directorul Gàspàr le la școala medie nr. 4 cu limba de predare maghiară și directorul român Jovmir de la școala medie nr. 1 din Tîrgu Mureș, cei doi directori de la Singeorz de Mureș — Botoș Iuliana și Nicolae Ciorogariu.

Lîngă mesele așternute cu fețe strălucitor de albe se pornesc discuții lungi. Ce ar putea să discute oare într-o astfel de seară învățătorii și profesorii adunați dintr-un raion și un oraș întreg? Bineînțeles, despre școală. Vacanța n-a intrat încă, cu toate drepturile ei, în conștiința lor. Cei doi directori de la Singeorz au ceva de lămurit în legătură cu lotul experimental comun al elevilor români și maghiari. Profesorii de istorie Lupșa și Csekme își împărtășesc noi date asupra istoriei orașului Tîrgu Mureș, a cărui monografie o vor alcătui împreună, profesori români și maghiari din oraș...

Dar iată că pe scena improvizată lăutarii au început să-și strunească instrumentele. Ansamblul artistic al fabricii de zahăr se pregătește pentru intrarea în scenă. Frînturile au început să sosească, sticlele cu vin s-au destupat.

„Laolaltă ne petrecem"... Saltă opincile în dansul romînesc al feciorilor, tropotesc cismulițele roșii în ciardașul încins de fetele cu fuste vărgate. Jani Andràs, secretarul comitetului raional de partid și învățătorul Elekes Demeter pornesc periința. Bogdăneanu își potrivește pașii la ciardaș. Graiul maghiar și romîn, dansul, muzica română și maghiară se împletesc armonios, ca și munca dusă împreună.

EVA NOVAC

Ecouri după sărbătoare

Pe adresa Ministerului Învățămîntului și Culturii au sosit numeroase telegrame trimise de cadrele didactice cu prilejul sărbătoririi „Zilei învățătorului". Spicuim din cîteva: „Cadrele didactice din raionul Vrancea își exprimă dragostea și atașamentul față de partid și guvern". „Ne angajăm ca în raionul nostru să intensificăm munca de pregătire a tineretului și să dezvoltăm activitatea noastră social-culturală în rîndul maselor de țărani muncitori" scriu cadrele didactice din raionul Măcin.

„Cadrele didactice din Rîmnicu Vîlcea, exprimîndu-și satisfacția față de măsurile luate de partid și guvern cu privire la continua îmbunătățire a învățămîntului, asigură Ministerul Învățămîntului și Culturii că vor lupta pentru traducerea lor în viață".

„Învățătorii și profesorii din raionul Moinești își vor spori eforturile pentru a ajuta la organizarea de noi gospodării agricole colective și întovărășiri. Sîntem gata pentru a începe noul an școlar pe drumul trasat de P.M.R."

„Pedagogii din raionul Caracal trimit mulțumiri pentru grija deosebită pe care partidul și guvernul o arată față de școală și slujitorii ei și se angajează să educe tînăra generație în spiritul dragostei față de regimul de democrație populară". Asemenea telegrame au mai trimis și cadrele didactice din raioanele Turnu Măgurele, Băilești, Tecuci, Tg. Jiu, Ploești, Pucioasa etc., care arată că vor sprijini cu dragoste țărănimea muncitoare în muncile de vară, că vor lupta cu mai multă perseverență pentru atragerea țăranilor muncitori cu gospodărie individuală pe drumul agriculturii cooperativizate.

Pedagogii din Țara Moților

Pe drumurile Țării Moților coboară în această zi senină de vară din Albac și Vidra, din Cărpiniș și Abrud, din Baia de Arieș, din Arada sau din Bucium învățătorii, luminătorii poporului, însuflețitorii satelor. Se adună cu toții în casa de cultură din Cîmpeni, pentru a participa pentru întîia oară la „Ziua învățătorului", zi menită să rămînă de-a lungul anilor ce vor urma sărbătoarea tradițională a oamenilor școlii.

Învățătorii moți vor ști să cinstească întotdeauna această zi, așa cum au știut să ducă mai departe toate tradițiile înaintate ale trecutului. La sărbătoarea de astăzi, trecînd în revistă succesele lor, învățătorii din Țara Moților își aduc aminte și de înaintași. Este adusă la lumină cu recunoștință figura descălului și folcloristului Ion Pop Reteganu, unul dintre primii absolvenți al preparandiei din Deva, care a poposit în Bucium în anul 1881. Deși i s-a propus să rămînă ca institutor la preparandie, Ion Pop Reteganu a preferat să vină la Bucium pentru a pune bazele învățămîntului de aici. Cu toate greutățile întîmpinate, cu un salariu de mizerie pe care și așa îl primea foarte neregulat, cu piedici din partea autorităților care nu-l priveau cu ochi buni, cauzîndu-i numeroase nemulțumiri, Ion Pop Reteganu și-a dus totuși munca cu abnegație. După el au urmat alți dascăli, mistuiți de aceeași dorință fierbinte de a lupta hotărît împotriva întunericului, împotriva neștiinței de carte. Unul din vorbitorii la întrunirea învățătorilor, tovarășul Ovidiu Vlad, a evocat figura modestă a învățătorului voluntar Nicolae Mateș Daghina, din Arada. Acesta a înființat încă de pe la 1900, într-o casă particulară, un centru unde preda tineretului scris-cititul și socotitul. De atunci pînă în anii regimului de democrație populară, Daghina a pregătit copiii din cele mai îndepărtate cătune ale Aradei fără a fi măcar o singură zi salariat de către stat, trăind din donațiile oamenilor cărora le învăța copiii. Regimul de democrație populară i-a acordat o pensie și toată prețuirea meritată pentru munca depusă cu devotament în cursul atîtor zeci de ani.

În trecut, în Țara Moților erau peste 17000 de analfabeți și alte mii de copii necuprinși în școli, care alimentau permanent izvorul neștiinței de carte. Pentru a învinge această moștenire, în anii regimului de democrație populară au luptat cu dirzenie sutele de învățători din raionul Cîmpeni, sărbătoriții, fruntașii de astăzi.

Munca lor este adînc cinstită, răsplătită azi. Vasile Anca tresare surprins cînd își aude strigat numele și rămîne oarecum nedumerit cînd primește diploma de învățător fruntaș. În cursul anilor de trudă care i-au albit timplele el își făcea datoria fără a se gîndi că va primi într-o bună zi vreo răsplată.

Înalt, cu părul cărunt, cu obrajii brăzdați de cute adînci, Ion Bleuca, profesorul de științe naturale de la școala din Baia de Arieș, este un om retras, care vorbește puțin. Întreabă-l însă despre munca sa cu elevii pe parcela experimentală a școlii și vei vedea cum tovarășul Bleuca se aprinde, cum ochii lui scînteiază, cum vocea îi devine caldă, convingătoare. Ca pe ecranul unui cinematograf vezi succedîndu-se în fața ochilor fiecare cultură, fiecare experiență. Apoi tov. Bleuca devine ușor îngîndurat — îi pare rău că n-a reușit încă să realizeze tot ceea ce a dorit. În anul școlar viitor va face însă noi experiențe, va căuta să ajungă la rezultate și mai bune. Și profesorul din Baia de Arieș ar putea să-ți vorbească ore în șir despre realizările și proiectele sale.

Zveltă, cu codițe blonde, abia ieșită din virsta copilăriei, Ana Haiduc este învățătoare în cătunul Valea Bistrei, la o depărtare de 20 km de Cîmpeni. Mergînd din casă în casă pentru a vedea dacă „copilașii" ei și-au scris tema sau dacă nu întîmpină greutăți în rezolvarea problemelor, învățătoarea Haiduc stă de vorbă pe îndelete și cu mamele lor despre toate: despre cum trebuie să se poarte cu copiii, despre grijile gospodăriei, despre arta țesutului covoarelor pe care multe dintre ele au deprins-o de la tînăra lor sfătuitoare.

Printre numele profesorilor evidențiați astăzi figurează și numele lui Iosif Ciura. E interesantă și povestea lui. Acum cîțiva ani, cînd a sosit la școala din Roșia Montană, a fost foarte decepționat: nu găsise aici nici urmă de laborator. Să predai fizica sau chimia fără să ai la îndemînă aparate, substanțe, i se părea o imposibilitate. Și chiar așa era. Atunci s-a pus pe treabă. A căutat să-i cunoască pe părinții elevilor, pe conducătorii întreprinderilor, a cerut sprijinul directorului și al profesorilor, i-a antrenat pe elevi în construirea unor aparate simple și, nu după mult timp, s-a înghebat un laborator care satisface necesitățile predării fizicii și chimiei la clasele V—VII. Elevii au prins atîta dragoste pentru această muncă, încît astăzi vin singuri cu diferite materiale, întrebînd pe profesor ce utilizare le-ar putea da pentru îmbogățirea laboratorului.

Despre fiecare din cei peste 400 de învățători și profesori din raionul Cîmpeni s-ar putea povesti cîte o asemenea istorie. Toți au pus umărul la dobîndirea realizărilor cu care se mîndrește azi raionul lor. Pentru ei, limbajul cifrelor e deosebit de viu. Acestea nu sînt numai date statistice, ci realități pe care le-au trăit de-a lungul zecilor de ani de muncă: în 1920 numai 25 de școli cu 1206 elevi, în 1940 doar 40 de școli cu 3087 elevi și, în sfîrșit, în 1957 — un număr de 134 de școli cu 7900 elevi!

...Seara, ascultînd corul școlii din Albac, învățătorii din Țara Moților s-au întristat. Corul intona un cîntec bătrînesc despre viața singuratică a țăranilor moți care trăiau departe de lume, în pustietatea codrilor. Dar, ca o replică a vremurilor noastre urmează ritmul sprinten, săltăreț al cîntecului „Iac-așa" imprimînd dragostea de viață, dorința de a fi fericiți a țăranilor moți de astăzi.

Tîrziu, sub bolta înstelată, în grădina casei de cultură din Cîmpeni vorbesc prieteni vechi, depănînd firul amintirilor, în timp ce prin ușile deschise se răspîndesc în noapte acordurile unui vals, în ritmul căruia se leagănă perechile dansatorilor.

VIOREL ALECU

In Delta Dunării

CÎND și-a auzit numele, profesoara de pedagogie Julieta Bonjug a rămas pironită pe banca sălii de festivități. A simțit că ceva îi coboară din piept, o greutate invizibilă care se deplasează și care lasă în loc un vid și mai greu. Pentru prima dată, de 12 ani, de cînd își terminase studiile, trebuia să se ridice anunțîndu-și prezența. Acum însă nu mai găsea sprinteneala dezinvoltă a primei tinereți. Nu oboseala era de vină, Julieta Bonjug nu este un om obosit. Nu se gîndise însă niciodată că munca ei putea fi altfel răsplătită decît se face în mod curent. Sau poate nu și-a auzit bine numele! Ar putea fi o greșeală!... Nu, nu poate fi nici o îndoială. Simte priviri asupră-și peste o mie de ochi. Aceștia îi urmăresc atenți fiecare mișcare. Aproape că își reține respirația. Hotărît lucru, Ministerul s-a pripit. Ce vor zice colegii ei?

Glasul președintelui comitetului executiv al sfatului popular raional anunță încă o dată hotărîrea Ministerului Învățămîntului și Culturii de a distinge pe Julieta Bonjug cu titlul de „profesoară fruntașă". Glasul președintelui nu îngăduie nici o îndoială. Mai înainte însă de a fi terminat, sala izbucnește în aclamații. Julieta Bonjug nu mai poate rămîne pironită pe scaun. Simte acum porunca colegilor ei. Pe măsură ce se apropie de scenă aplauzele se întețesc. Grupuri întregi se ridică în picioare aclamînd-o. Cineva îmi șoptește că sînt cele 10 generații de foști elevi ai ei, astăzi învățători în deltă. „Ziua Învățătorului", sărbătoarea lor, aduce și biruința fostei lor profesoare. Profesoara, care le-a aprins și a întreținut neatinsă flacăra pasiunii pentru munca de dascăl, de educator. Pe pieptul Julietei Bonujg, a fost prinsă insigna de „profesor fruntaș". În brațe poartă unul, două, trei buchete de flori. Din ochi i-a dispărut sfiala.

Nu, hotărît lucru, Ministerul nu s-a pripit!... Nu s-a pripit nici în cazul ei și nici în al înv. Trofim Remus din Niculițel, nici în cel al Matildei Pădurescu, nici în cel al lui Ion Topa, din Tulcea, distinși cu titlul de „învățători fruntași".

★

În fizionomia geografică a raionului Tulcea, este cuprinsă poate regiunea cea mai complexă, cea mai interesantă din cîte există în țara noastră. S-au adunat aci aduse de apele Dunării aluviuni tocmai din inima continentului. Într-o încleștare gigantică, pe viață, și pe moarte, obosit de bătrînețe, fluviul întîlnește, însfîrșit, marea, după care aleargă cale de mii de kilometri. În drumul lui, fluviul izbește și sfarmă, adună și cară, milioane de tone de pămînt. Contopirea cu marea este dramatică și plină de măreție. Mai înainte însă, Dunărea se purifică de ceea ce-i e străin. Marea o primește în sînul nesfîrșit, supunînd-o încă odată purificării. Materia rămasă este apoi înapoiată uscatului. Inspirată, Dunărea, compune o simfonie cu acorduri adînci și grave. Din această purificare, în aceste acorduri se naște Delta. Ceea ce este mai interesant, cel mai miraculos, este nesecata ei tinerețe. Delta nu îmbătrînește, căci este în permanentă refacere.

Istoria acestor locuri a cunoscut o dramă mai năprasnică decît cea a dislocării materiei de pe continent pentru a o supune legilor de necontenită naștere și renaștere. A cunoscut drama moarecilor, a mocanilor, a lipovenilor. Veniți aci din dorul de libertate, omul deltei și-a găsit un stăpîn cumplit. Viața lui a fost mutilată, strivită. „Trogloditul" măcinat de boli, biciuit de căldură și vînt, era secat de ultima vlagă pentru a umple setea de cîștig a negustorului cherhanagiu. Azi istoria deltei e alta. Negustorul a fost alungat. A fost alungată și sărăcia. Pe aceste locuri, printre alți oameni noi, a sosit o figură necunoscută înainte — învățătorul. Dacă s-ar face o statistică cu privire la virsta medie a învățătorilor din Deltă, în mod sigur că această medie n-ar depăși 25 de ani. Cifra are semnificația unui document. Document al vremurilor noi. Mare parte din cărturari Deltei sînt foștii elevi ai profesoarei Julieta Bonjug.

Delta este regiunea tinereții, a tinereții care învinge, a tinerelii biruitoare. Alături de lupta pescarilor, a tăietorilor de stuf, a început lupta culturii, a învățătorilor. Cu nimic mai puțin crîncenă, cu nimic mai puțin năprasnică decît a celorlalți. Primii se luptă adeseori cu stihiile naturii. Ei — cu cele ale întunericului, imensului întuneric lăsat plocon de burghezie.

Din calendarul anului școlar a căzut ultima filă, cea pe care era scris „Ziua Învățătorului". Învățătorii s-au întors la grinduri, în satele ascunse acum de pădurile de stuf. Președintele sfatului popular raional le-a vorbit la despărțire despre bătălia cooperativizării agriculturii. „Raionul Tulcea mai are de împlinit cîteva procente pentru a încheia cooperativizarea completă a regiunii Constanța". Învățătorii din Deltă au plecat fără angajamente zgomotoase. Chipurile lor au împrumutat asprimea și dîrzenia pescarilor pe ai căror copii îi călăuzesc pe drumul științei de carte. Săptămîna următoare nu se încheiase însă cînd ziarele au anunțat împlinirea procentelor rămase.

Contribuția învățătorilor din Deltă la această biruință, este un mesaj înflăcărat adresat dascălilor din celelalte regiuni ale țării. Este un mesaj și, totodată, un alt document. Delta generează bogății, Delta generează cultură. Acest document cuprinde istoria ei de azi, istoria ei de mîine.

CONSTANTIN RADOI

...În covată, se cerne făină curată

„FAGLIA S-A APRINS" noul roman al lui Dumitru Almaș — din care publicăm un fragment — a apărut de curînd la E.S.P.L.A. Acțiunea romanului se petrece în anii 1948-1949. Autorul se inspiră din lupta pentru construirea unei școli noi într-un sat din Moldova, din munca dusă de învățători pentru școlarizarea tuturor copiilor de virstă școlară și pentru lichidarea analfabetismului. Romanul dezvăluie rolul învățătorilor în revoluția culturală desfășurată în patria noastră în acești ani ai puterii populare.

Neastîmpărate, frunzele plopilor fremătau la cea mai ușoară adiere, scînteind frînturi de raze. Mai încolo, pe un mic tăpșan, trei băieței se jucau „de-a caii". Unul, negricios, cu cămașa destrămată pe la poale, cu căciulă mare cu capace, căzute într-o parte ca niște coarne betege; altul cu părul creț, negru, vîlvoi, cu ochii mari, lăcrămoși, cu izmănuțe rupte în genunchi; al treilea, subțirel, palid, cu șapcă veche soldățească, bleagă și ruptă.

— Fulgeran, pune-ți și tu o cușmă! — porunci cel cu căciula mare.

— De ce? Doar îi cald.

— Da, dar caii au căciulă.

— Cum, au căciulă?

— Așa, au căciulă, — întări și cel subțirel, cu șapcă soldățească. — Au coamă.

— Da. Coama-i căciula lor.

Cel cu părul creț, Fulgeran, se gîndi o clipă, apoi alergă în casă, să-și pună căciulă, să fie „cal" adevărat.

În plopii din jur porniră să cînte, pe-ntrecute, trei păsărele pe trei glasuri. Apa-n scocul morii murmura ca un ison prelung, monocord. Din potcovărie răsunau, în răstimpuri, lovituri de ciocan pe nicovală.

— Ce-ar fi dacă ne-am juca de-a păsările? Trutu, tu ești motanul. Te cățări drept ca un motan.

— Eu, cu Fulgeran, păsărele!

— Facem un cuib.

— Motanul vine și...

— Da, dar nu ne lasă bădița Stroe.

— Nici moș Pintilie nu ne lasă să ne suim în copaci.

— Strigă: „Mițule, iar te-ai cățărat?..."

— Mai bine de-a caii.

— Eu nu vreau de-a caii, că nu pot alerga.

— Tu ești omul. Stai în trăsură și ții hățurile.

— Da? Stau în trăsură? Atunci mă joc.

Și porniră, „în goana armăsarului", fără să-l mai aștepte pe Fulgeran. Cel „din trăsură" alerga, strunind cu sfoara ce închipuia hățurile. Se pălea cu picioarele în pietre, dar nu-i păsa — era „în trăsură".

Margareta înregistra dialogul, măsurînd vioiciunea, inteligența și fantezia. Și-i era ciudă că nu-i în stare să-i aducă la școală. Ce fel de învățătoare-i? Ce fel de lecții face? De ce a ajuns sperietoarea copiilor din Țigănie? Îi venea să le strige: sînt țigancă, sînt ca voi... Uite părul, ca al Irinei. Uite sprincenele, uite ochii... Dragoș zice: Fă lecții interesante, atrăgătoare; așa rezolvi și disciplina și frecvența. Dar cum? A citit eri tot ce-și notase în caietele de la îndrumare. Nimic! Nici un cuvînt despre metoda de atras copiii la școală. Îi era rușine că clasa ei deținea recordul absențelor.

„De ce n-o mai fi venind Dragoș?" se întrebă și mîhnirea îi spori. Avea lecție cu Ioana; nu mai putea aștepta mult. Vroia să se sfătuiască împreună, să găsească o soluție. Nu se poate să nu existe o soluție.

Văzînd-o așa de mohorîtă, Irina lăsă acordeonul în prag și se furișă, pe vîrfuri, spre fierărie.

Cîteva minute, gîndurile învățătoarei se zbătură mai tare ca apa în bulboana de sub roata morii. Auzi pași; tresări.

Nu era Dragoș, ci bătrînul pensionar Neculai Mancaș; aducea un coșteI de grăunțe la moară. Margareta se ridică în picioare și-i dădu bună seara. Pensionarul își răzimă bățul de perete, șuguind:

— Frate Pintilie, macină-mi hambarul.

Morarul se ivi în ușă, luă coșteiul din mîna pensionarului, îi probă greutatea și-i răspunse cu vorbe de plugușor:

— „Iară hoața cea de moară, cînd văzu atîta carâ, puse coada pe spinare și fugi la lunca mare"...

— Jinduiești după copii? — întrebă bătrînul Mancaș surprinzînd privirea Margaretei către jocul celor de pe tăpșanul din coasta morii.

— Nu vor să vină la școală, moș Neculai. Și cei care vin nu vor să stea.

— Nu vor? Hm... Asta-i tare prost. A, uite, ai acordeonul aici. Ia cîntă ceva.

— N-am chef, moș Neculai; iartă-mă, sînt prea mîhnită.

— Te rog. Mai ales că sînt și cîntece de alean. Zi-i, și-ai să vezi ce se-ntîmplă.

Margareta luă acordeonul pe genunchi, îl desfăcu și începu să cînte încetișor. Melodia răsuna dulce în cleștarul serii. Copiii de pe tăpșan tresăriră. Desfăcură „trăsura". Rupseră „hamurile" nevăzute, își răsuciră „hățurile" după deget. Se feriră spre tulpina plopului bătrîn de pe malul gîrlei. Din fierărie ieși Irina, se strecură iar pe lîngă peretele morii și se așeză jos, pe iarbă, aproape de învățătoare.

— Vezi? — întrebă pensionarul. — Se îmblînzesc. Muzica are asupra lor un efect miraculos.

— Zi-i după mine, Irina, — se însufleți învățătoarea: „Și-am zis verde și una, rău mă doare inima"...

Moș Pintilie se așeză pe scara podului; asculta acordeonul, glasul Irinei, clipocitul apei, huruitul domol al pietrei de moară și ciocanul sunînd pe nicovala potcovarului. Fuma și asculta cu nesaț, gîndind: Dascălul ista bătrîn, ehei, are multă pricepere și meșteșug la umblatul cu plozii...

Irina prinse repede melodia și o cînta din inimă.

Pitiți jos, în dosul plopului, jucătorii „de-a caii" își ciuleau urechile. Mai veniră încă vreo patru-cinci copii lîngă dînșii. Alții se ițiră de după tulpini, de după gard, ca niște spiriduși, cu ochi mari, cu chipuri mirate, extaziate ori comice.

În liniștea serii, acordeonul răsuna ademenitor, ca o chemare la viață și la vis. Margaretei nu-i venea a crede că, uitînd spaima, copiii s-adunau în juru-i.

Înțelegînd bucuria învățătoarei, Irina se ridică și-i aduse pe toți cît mai aproape de moară.

Neculai Mancaș fredona și el, surîzînd. Îndemnați de Irina, copiii începură să cînte și ei. Din cîteva salturi, cu popasuri și regrupări, ajunseră pînă în ușa morii. Cîntau după acordeon, odată cu Irina, cu învățătoarea, cu bătrînul pensionar care bătea încetișor tactul cu arătătorul mîinei drepte: „Du-du-du-duie tractorul, care ară cu motorul"...

Repetară cîntecul de cîteva ori, să-l învețe.

Așa de limpede, de îmbietor răsunau glasurile copiilor, că în tot cătunul femeile ieșiră în praguri și ascultau; iar Fănica lui Petrea, abia venită de la muncă, se spăla de var în gîrlă, luptîndu-se cumplit cu sine însăși, acuș ridicîndu-și casinca de pe ochi, acuș trăgînd-o mai tare, mai cu mînie.

Amurgul se așternea domol peste sat, ca un văl moale, catifelat. Pe frunzele galbene ale plopilor izvorau mărunte bobițe de rouă. Văzduhul devenea tot mai sonor, mai cristalin, mai răcoros.

Și tot mai fără teamă copiii se stringeau unul în altul, ascultînd și cîntînd.

— Vă place? — întrebă Margareta.

— Place...

— La școală o să vă-nvăț cîntece și mai frumoase..

— Cu armonica?

— Da, cu armonica.

— Nu ne bați?

— Niciodată!

Neștiind cum să-și adevereasă spusele într-alt chip, o strînse pe Irina la piept și-i sărută obrajii.

— Bravo — surîse bătrînul Mancaș — ești o pedagogă înnăscută.

— Nu, moș Neculai, sînt desnădăjduită... — Și, înlăcrămată, începu un cîntec nou, îndemnînd-o și pe Irina să cînte.

Dar fata zîmbi și făcu semn cu capul. Un alt glas, frumos, emoționat și-nvăluit ca o vrajă porni melodia după acordeon.

În spatele învățătoarei, Fănica sta dreaptă, fără broboadă, cu părul pieptănat în cozi late, negre, frumos așezate în jurul capului; îredona încet și surîdea. Învăluit de farmec, moș Neculai Mancaș uită să mai bată măsura. Morarul coborî încetișor din pod și, pe vîrfuri, se apropie de ușă. Îi venea să tragă stăvilarul la lăptoc, să oprească moara, să nu mai huruie. „Fănica lui Petrea... Cîntă iar Fănica... Minune!"

Stelele zîmbeau, mii, pe toată bolta cerului.

Margareta ghicea că în juru-i se săvîrșea o mare prefacere: copiii începeau să se apropie de dînsa; sufletul Fănicăi se dezgheța, glasul ei prindea iar aripi. Scăpără din acordeon o horă săltăreață, veselă, ca un chiot de biruință. Fulgeran, cel cu părul vîlvoi, alergă spre potcovăria lui Stroe și, izbind cu două bețe într-o scîndură, ținea ritmul horei, ca un adevărat tobosar.

Bătrînul Mancaș se ridică, mîngîie părul Margaretei, vălurit și răcorit de rouă:

— I-ai cucerit, draga mea fată...

Dumitru Almaș

EXAMENE...

Prilej de însemnate învățăminte

În fața comisiilor de examinare din orașele Brăila și Galați s-au perindat la examenul de maturitate, sute și sute de tineri. Cei mai mulți — cei care au învățat cu sîrguință în școala medie — n-au arătat nici un fel de sfială, știind că profesorii care îi examinează vor aprecia în mod just pregătirea lor.

Într-adevăr, comisiile au dovedit o exigență bine cîntărită. Subiectele pentru lucrărlie scrise au fost întocmite cu multă grijă, astfel încît să dea fiecărui candidat posibilitatea de a se afirma, de a-și arăta cunoștințele, deprinderile, priceperile. Problemele de matematică, bunăoară, necesitau spre a fi rezolvate cunoștințe variate de algebră, de geometrie și de trigonometrie, și puneau la încercare judecata, maturitatea de gîndire a candidaților.

Cu aceeași grijă au fost alcătuite și întrebările pentru examenul oral. Îndreptîndu-și atenția asupra chestiunilor esențiale și mai puțin asupra amănuntelor, examinatorii s-au străduit să verifice dacă tinerii absolvenți ai școlii medii au pregătirea necesară pentru a lucra cu rezultate bune în producție sau pentru a studia în învățămîntul superior.

Rezultatele de pînă acum ne arată că, în general, au fost obținute unele succese însemnate în pregătirea elevilor. Nu este mic numărul candidaților care și-au însușit la matematică cunoștințe temeinice. Acești elevi știu să formuleze exact diferite propoziții matematice, să demonstreze teoremele, să deducă formulele mai uzuale. Ei au priceperea de a aplica cunoștințele teoretice la rezolvarea problemelor, la efectuarea unor exerciții mai complexe. Dintre candidații la examenul de maturitate de la școala medie nr. 2 din Brăila, peste 30% au obținut la lucrarea scrisă la matematică note bune și foarte bune. Rezultate mulțumitoare au fost obținute și de alte școli medii din Brăila și Galați.

Ar fi, însă, cu totul greșit dacă, analizînd rezultatele examenelor de maturitate, ne-am îndrepta atenția în deosebi asupra succeselor și mai puțin asupra lipsurilor. Căci tocmai analiza amănunțită a lacunelor în cunoștințele unor candidați, a greșelilor pe care le fac ne dă posibilitatea de a trage învățăminte utile pentru munca pe care trebuie s-o desfășurăm în viitor.

Examenele de maturitate ne arată că o serie de absolvenți ai școlilor medii au lipsuri deajuns de însemnate în cunoștințele de matematică. Unii candidați, de pildă, întîmpină dificultăți la transformarea expresiilor algebrice. Ei nu și-au însușit temeinic operații ca descompunerea în factori, efectuează greu operații cu fracții algebrice sau cu radicali. O serie de candidați nu cunosc proprietățile fundamentale ale ecuațiilor, nu știu ce înseamnă ecuații echivalente etc. și de aceea fac greșeli cu prilejul rezolvării ecuațiilor. Ei împart, de pildă, cu multă ușurință toți termenii unei ecuații la o expresie care conține necunoscuta, fără a lua în considerație că prin aceasta se pot pierde soluții.

Sînt unii candidați care fac confuzii între natura rădăcinilor și semnele lor la discuția ecuației de gradul II, care întîmpină greutăți în stabilirea semnului trinomului de gradul II, care nu au o ideie clară asupra noțiunii de dependență funcțională, nu cunosc proprietățile unor funcții studiate ca cea exponențială, logaritmică etc și nu știu să reprezinte graficele lor.

De asemenea, există unele lipsuri în cunoștințele de geometrie ale elevilor, ca și în acelea de trigonometrie. Deși știu să enunțe teoremele din partea introductivă în geometria în spațiu, unii candidați, de pildă, nu folosesc aceste teoreme atunci cînd rezolvă probleme în legătură cu corpurile geometrice. În rezolvarea unor astfel de probleme ei afirmă anumite adevăruri în mod intuitiv și nu aplicînd aceste teoreme. Aceasta dezvăluie desigur nu numai o ruptură între teorie și practică, dar și faptul că unii elevi nu au ajuns la înțelegerea necesității de a explica adevărurile pe care le afirmă.

Alți candidați întîmpină greutăți la verificarea unor identități trigonometrice, la rezolvarea ecuațiilor trigonometrice, la rezolvarea triunghiurilor. Pentru unii candidați demonstrarea teoremelor din geometrie și din trigonometrie constituie o dificultate serioasă.

Trebuie subliniat faptul că toate aceste deficiențe, ca și altele, apar la candidați diferiți, fără a căpăta un caracter de masă. La școala medie din Pechea și la școala medie nr. 3 din Brăila, însă, numărul elevilor care au deficiențe în pregătirea la matematică este departe de a fi mic. La școala medie nr. 3 din Brăila elevii care au dat răspunsuri foarte frumoase la celelalte discipline, la matematică au dat dovadă de o pregătire slabă. De aceea, nu putem decît fi de acord cu delegatul secției de învățămînt a orașului Brăila care a asistat la examen și cu conducerea școlii, care consideră că aceste rezultate se datoresc în primul rînd deficiențelor care au existat în predarea matematicii în ultimii ani la această școală. Aici nu s-a insistat în mod sistematic asupra înțelegerii și însușirii cunoștințelor teoretice de către elevi, asupra aplicării acestor cunoștințe în rezolvarea problemelor și efectuarea de exerciții, asupra formării treptate, sistematice a priceperilor, asupra stimulării interesului elevului pentru studiul matematicii. Examenul de maturitate arată că la această școală se pune serios problema îmbunătățirii radicale a predării matematicii.

Fără îndoială că lacunele semnalate în cunoștințele elevilor cu prilejul examenului de maturitate pot fi înlăturate în viitor. Pentru aceasta, însă, este necesar ca pe baza rezultatelor obținute, profesorii să stabilească acum care sînt „părțile slabe" în pregătirea elevilor pentru a ști asupra căror chestiuni vor trebui să insiste mai mult în anii următori. Examenul de maturitate constituie pentru profesori nu numai un prilej de a verifica pregătirea absolvenților școlilor de zece ani, maturitatea lor, dar, totodată, și un prilej deosebit de a trage unele învățăminte pentru îmbunătățirea muncii noastre în pregătirea elevilor.

M. S.

După 10 ani de școală, în fața comisiei examenului de maturitate. Un grup de eleve de la școala medie nr. 22 au tras bilete. Membrii comisiei al cărei președinte e prof. univ. D. Macrea, așteaptă cu răbdare pregătirea răspunsurilor.

Literatura contribuie la educația ideologică a tineretului nostru

Atmosfera de adîncă seriozitate în care s-au desfășurat examenele de maturitate în orașul Cluj a fost creată nu numai de atitudinea tovarășilor profesori din comisiile de examinare — exigenți fără acrimonie și înțelegători fără ostentație — dar și de aceea a elevilor care s-au străduit să dea răspunsurilor lor orale și scrise pecetea precocei lor maturități.

Procentul de lucrări scrise care dovedesc o temeinică pregătire, o abordare cu calm și metodă a problemelor de tratat, o atentă reliefare a elementelor esențiale, ca și acela al răspunsurilor orale precise și bogate în informații, făcute într-o formă curgătoare, este simțitor mai mare decît în anii trecuți. Lucrările scrise și răspunsurile orale la limba și literatura română ale elevilor școlilor medii nr. 2, 4, 6 și 9 reflectă, în marea lor majoritate, rezultatele muncii pozitive duse de profesorii de specialitate de la aceste școli nu numai pe tărîmul transmiterii de cunoștințe valoroase din punct de vedere științific, ci și pe acela al formării unor concepții juste, înaintate asupra literaturii ca fenomen de reflectare a realității sociale.

Datorită studiului literaturii, cunoașterii amănunțite și interpretării științifice a celor mai însemnate creații literare ale scriitorilor noștri clasici și contemporani, elevii au putut da dovada unei înțelegeri veridice și complexe a frămîntărilor sociale, a adevăratei fețe a societății cu clase antagoniste, așa cum au cunoscut-o din operele literare.

Subiectul lucrării scrise — Răscoalele țărănești din 1907 oglindite în literatura noastră — a fost tratat cu pricepere și competență de mai toți elevii, pentru că ei au cunoscut împrejurările economice, sociale și politice în care s-a desfășurat cea mai largă mișcare de masă din trecutul de asuprire a țărănimii noastre nu numai din date, cifre, statistici și formulările abstracte ale manualelor de istorie, ci și din variata gamă a creațiilor artistice din domeniul literaturii: poezii lirice, opere epice de mai mică sau mai mare întindere, pamflete etc.

Subliniind ironia incisivă a marelui Caragiale din fabulele Temelia, Duel, Mîngîiere și asprul rechizitoriu făcut conservatorilor și liberalilor în 1907 — din primăvară pînă-n toamnă, elevii Marian Virgiliu, Vlaicu Pamfil de la școala medie nr. 6 și Marazan Nicoletta de la școala medie nr. 2 și-au întemeiat expunerea pe faptele și datele oferite de „revolta unui om cinstit, a unui scriitor progresist, care departe de țară se încrîncenează la auzul crimelor săvîrșite împotriva maselor populare". Pamfletele lui N. D. Cocea și T. Arghezi, au fost aduse ca argumente convingătoare, ca zguduitoare documente demascatoare ale adevăraților vinovați de asasinarea celor 11.000 de țărani răpuși de stăpînirea burghezo-moșierească.

Elevii Sintămărean Nicodim, Vlaicu Pamfil de la școala medie nr. 4, Eleches Voichița de la școala medie nr. 9 au scos în evidență — cu ajutorul operelor apărute în timpul și în anii care au urmat imediat după răscoală — încercările autorităților burghezo-moșierești, ale publicațiilor din slujba acestora, de a înșela opinia publică asupra adevăratelor cauze ale răscoalelor.

Cunoștințele și convingerile elevilor nu se oglindesc numai în expunerea veridică a faptelor, simțite mai puternic, mai viu datorită caracterului profund emoțional al creațiilor artistice, ci se desprind și din modul cum sînt înțelese și apreciate creațiile inspirate de tragicul eveniment și apărute de-a lungul anilor, de la 1907 pînă astăzi.

Eleva Bică Monica de la școala medie nr. 2 relevă „abordarea curajoasă a temei" la poeții și prozatorii care au scris imediat după răscoală: I. L. Caragiale, A. Vlahuță, P. Cerna, N. D. Cocea etc.

Toți elevii, deși manifestă o mare admirație pentru romancierul ardelean L. Rebreanu, relevă totuși caracterul obiectivist al epicei sale. Ei fac comparație între felul cum se conturează personajele din lumea țărănimii în romanul „Răscoala" al lui Rebreanu și în „Desculț" de Z. Stancu, remarcînd că acesta din urmă zugrăvește eroi „care să devină un exemplu pentru lupta de azi". Eleva Nemeș M. arată clar ce însemnează creație artistică îndrumată de crezul realismului socialist: „Tipurile de țărani create depind și de epoca în care trăiesc și scriu autorii lor. Eroii creați după 23 August 1944 sînt mai hotărîți, văd mai bine necesitatea luptei, tocmai pentrucă scriitorii de după 23 August cunosc și înțeleg și ei mai bine acest lucru".

O profundă cunoaștere și o mare admirație se străvede în lucrările elevilor pentru creația marelui nostru poet Tudor Arghezi. După ce au semnalat pamfletul „Omul cu ochii vineți" în care „critica poetului este necruțătoare față de călăul poporului", elevii au analizat rînd pe rînd poeziile din ciclul 1907. Ei au arătat cum se poate urmări de-a lungul volumului întreaga istorie a răscoalelor: începutul lor, desfășurarea, reprimarea și, totodată, au subliniat profundul realism al concepției poetului. Au fost prezentate cu deosebire poeziile „Conu Alecu", „Duduia", „Trecînd ciocoiul", apoi figurile luminoase de conducători ai răsculaților din „Pătru al Catrincii", „Răzvrătitul", „Stane Căpitane". Vorbind despre Epilog, elevii relevă „optimismul poetului, încrederea lui într-un viitor care va aduce victorii maselor împotriva exploatării".

Dar justa concepție asupra atitudinii scriitorilor, asupra felului cum arta oglindește realitatea nu s-a văzut numai din lucrările scrise, ci și din răspunsurile orale ale elevilor. A fost interesant felul cum eleva Elecheș V. și-a început răspunsul la chestiunea Gr. Alexandrescu, critic al societății: „poetul care a salutat cu încredere perspectivele revoluției de la 1848, în fabulele și satirele sale și-a manifestat dezamăgirea văzînd că racilele vechii societăți feudale se perpetuează în cea burgheză". Elevul Farcaș Valeriu de la școala medie nr. 4, prezentînd poezia „Epigonii" de M. Eminescu, arată că admirația autorului merge înspre creația unor poeți — poate mai puțin străluciți, ca Bolliac, Mureșanu — datorită faptului că aceștia au luptat cu pana lor pe tărîm social și național, au apărat limba și au crescut literatura română, subliniind astfel concepția lui Eminescu despre o artă militantă, opusă teoriei „artă pentru artă" a junimiștilor.

Cunoștințele temeinice, bazate pe lectura integrală a tuturor operelor analizate, pe discutarea lor sub conducerea pricepută și atentă a profesorilor în timpul anului, pe sistematizarea bine chibzuită a materialului, au permis elevilor să-și formeze convingeri juste și, totodată, să și le poată expune clar și precis, în mod organizat, fie în lucrările scrise, fie la oral.

Bogăția și precizia vocabularului, construcția firească a propozițiilor și a frazelor, amploarea și claritatea acestora, așa cum se vede bine din citatele date mai sus — sînt realizări care se impun cu atît mai mult, cu cît în anii trecuți erau supărătoare formulele șablon, construcțiile defectuoase, întrebuințarea greșită sau stîlcită fie a unor termeni tehnici de analiză literară, fie a celor împrumutați din conținutul — foarte aproximativ cunoscut — al operelor literare.

Examenul de maturitate a arătat că absolvenții școlilor medii din Cluj, pe lîngă frumoase și bogate cunoștințe de literatură română, și-au făurit în școală concepții sănătoase despre viață, despre artă și despre rolul artistului.

G. SION

Viitorii elevi ai clasei a VIII-a

Examenul de admitere în clasa a VIII-a constituie un mijloc necesar de selecționare a tineretului școlar care pășește către o nouă treaptă a școlii de cultură generală. El dă posibilitatea să se verifice cu seriozitate nivelul de pregătire al absolvenților școlii de 7 ani și prin urmare, și munca profesorilor care predau la clasele V—VII.

Lucrările scrise la limba română a candidaților la examenul de admitere de la școala medie din Oltenița au dovedit că majoritatea absolvenților clasei a VII-a cunosc conținutul operelor literare prevăzute în programă. Dezvoltînd subiectul „Viața nouă a țărănimii oglindită în bucățile de lectură studiate", numeroși elevi s-au bazat pe lectura integrală a unor scrieri ca „Mitrea Cocor" de Mihail Sadoveanu, „Lazăr de la Rusca" de Dan Deșliu, „Vînătoare de lupi" de Petru Dumitriu etc. Mulți elevi s-au rezumat, însă, numai la reproducerea subiectului acestor opere, fără a reliefa caracterele vieții noi a țărănimii și problemele transformării socialiste a agriculturii. Lipsa de introducere sau încheiere a unor lucrări, introducerile și încheierile nelegate de conținut ale altora ca și exprimarea uneori confuză ori incorectă dovedesc că elevii n-au fost familiarizați în toate școlile cu noțiunile de compoziție și stil sau, chiar dacă le cunosc în teorie, nu știu să le aplice la întocmirea unei compuneri.

La examenul oral de limba română unii candidați, și nu dintre cei mai slab pregătiți, au preferat să-și dezvolte subiectul în scris — în timpul pe care l-au avut la dispoziție înainte de a fi examinați — și apoi să-l citească în fața comisiei. Aceasta arată că în unele școli de 7 ani nu s-a insistat suficient asupra dezvoltării vorbirii elevilor, că ei n-au fost obișnuiți să facă expuneri, orientîndu-se după punctele principale ale unui plan alcătuit anterior. Așa au procedat, de pildă, unii elevi de la școlile de 7 ani din comunele Nana, raionul Oltenița, Fundeni-Frunzănești, raionul Brănești și altele.

Examenul a scos la iveală și faptul că lectura în afară de clasă nu se bucură întotdeauna de atenția care i se cuvine, din care cauză mulți elevi au cunoștințe sărace, care nu depășesc paginile manualului. O elevă de la școala de 7 ani din comuna Chirnogi, de exemplu, nu a putut cita o altă poezie a lui Mihail Eminescu în afară de „Împărat și Proletar", existentă în manual, iar o elevă de la școala medie din Oltenița în afară de feeria „Sînziana și Pepelea" n-a cunoscut o altă operă dramatică a clasicului Vasile Alecsandri.

O problemă semnalată în repetate rînduri, dar încă nerezolvată, este cea a diferenței între nivelul de pregătire al absolvenților de la școlile de 7 ani din orașe și al celor de la școlile de 7 ani din mediul rural. Nu poate fi întîmplător faptul că cele mai bune răspunsuri au fost date, cu foarte mici excepții, de către absolvenții clasei a VII-a de la școlile din Oltenița. Eleva Ana Pestrițu, de la școala medie din acest oraș, de exemplu, a dovedit cunoștințe precise și posibilitatea de a le expune cursiv și convingător. Ea a tratat cu multă pricepere subiectul „Viața și opera lui Nicolae Bălcescu" și a dat răspunsuri foarte corecte la chestiunile de gramatică. Aceeași pregătire temeinică au dovedit-o prin răspunsurile lor o serie de alți elevi ai școlilor de 7 ani din Oltenița.

Unii dintre candidații proveniți din școlile sătești au dat dovadă, însă, că sînt nepregătiți atît în ceea ce privește lectura literară, cît și în ceea ce privește gramatica. Un absolvent al școlii de 7 ani din comuna Nana, de exemplu, n-a putut spune nimic în legătură cu subiectul „Creațiile epice populare", n-a fost în stare să dea definiția pronumelui și să arate de cîte feluri sînt pronumele.

Vom semnala numai unele dintre cauzele care, după părerea noastră, determină această situație. Socotim că este vorba, în primul rînd, de nejusta atitudine a unor organe de învățămînt față de încadrarea cu personal didactic a școlilor sătești. De asemenea, o cauză a slabei pregătiri a elevilor o constituie lipsa de exigență cu care apreciază unii profesori cunoștințele. Iată unele exemple: o absolventă a școlii de 7 ani din comuna Chiselet, avînd media 5 la limba română, nu a putut răspunde la cele mai simple întrebări, n-a știut, bunăoară, ce se numește verb predicativ; o altă absolventă a școlii de 7 ani din comuna Chirnogi, avînd media 4 la limba română, a făcut la examen greșeli grosolane, confundînd timpurile verbelor cu modurile lor — a dovedit un vocabular sărac și o exprimare incorectă.

Deși problema lipsei de obiectivitate în notarea cunoștințelor elevilor a fost semnalată de multe ori, nu s-au luat pînă acum măsuri hotărîte pentru rezolvarea ei. Este cazul ca aceste deficiențe să nu fie numai observate și criticate, ci să se treacă la înlăturarea lor. Această problemă ar putea fi discutată, de pildă, la consfătuirile raionale din toamnă ale cadrelor didactice și în ședințele consiliilor pedagogice din preajma deschiderii anului școlar. Dezbaterea în colectiv — cu seriozitate și spirit de răspundere — a acestei probleme va contribui, desigur, la soluționarea justă a ei, la îmbunătățirea muncii cadrelor didactice care predau la clasele V—VII.

V. ALEXANDRU

Rezultate îmbucurătoare

(Urmare din pag. 1).

tîmpinat pînă acum comisia în desfășurarea examenului, care sînt cauzele acestor greutăți și ce propuneri aț avea pentru înlăturarea lor în viitorul an școlar?

RĂSPUNS: Pînă acum nu s-au ivit greutăți în desfășurarea examenului. Credem însă că ținerea examenului în luna iulie, cînd sînt cele mai mari călduri, este foarte nepotrivită, atît pentru candidați, cît și pentru profesorii examinatori.

În general, desfășurarea examenului de maturitate din această sesiune va da posibilitatea să se tragă numeroase concluzii interesante și folositoare pentru îmbunătățirea muncii atît în școlile de cultură generală, cît și în instituțiile de învățămînt superior care pregătesc cadre pentru aceste școli. Este încă prematur să tragem asemenea concluzii. Aceasta o vom putea face după încheierea examenului, după generalizarea rezultatelor sale. Putem spune însă de pe acum că elevii dovedesc, în marea lor majoritate, cunoștințe temeinice, că primele rezultate sînt îmbucurătoare.

La școala cu limba de predare maghiară din Capitală

Nelipsita cuvertură roșie ce acoperă masa, ca și florile aranjate cu drag în vase întăresc atmosfera oarecum solemnă ce domnește în sala unde absolvenții școlii medii cu limba de predare maghiară din Capitală dau examenul de maturitate. Liniștea este întreruptă doar de zgomotul creioanelor ce aleargă pe hîrtiile pe care candidații își notează schemele răspunsurilor la limba maternă.

Încă cîteva cuvinte așternute, ultima privire de control aruncată asupra punctelor notate și tînăra față înaltă, blondă începe să vorbească. Numai primele cuvinte sînt rostite cu vocea tremurîndă. Sub privirea caldă și încurajatoare a profesorului de specialitate, tov. Maroși Alexandru, candidata Arvay Ecaterina vorbește din ce în ce mai hotărît despre opera marelui scriitor maghiar Móricz Zsigmond. Aprecierile ei, caracterizările făcute sînt juste. Vorbind despre realismul critic al operelor scriitorului, candidata dă exemple care susțin și întăresc afirmațiile ei. Limbajul curat și corect din punct de vedere gramatical pe care-l folosește Ecaterina Arvay dovedește că, în cursul anilor de școală, ea a prins dragoste și interes pentru studierea limbii materne. Analiza gramaticală corectă a textului indicat în biletul anexă ne confirmă această convingere.

Rînd pe rînd se prezintă în fața comisiei tineri candidați care vorbesc cu pricepere despre problemele literaturii. Se vădește îndeosebi interesul lor pentru versurile lui Ady și Vörösmarty și pentru literatura maghiară contemporană. Unii dintre ei, însă, nu-și pot exprima cunoștințele într-un limbaj curgător și precis. Se pare că nu-i vorba aici de necunoașterea gramaticii limbii materne. Dimpotrivă, elevii cunosc bine regulile gramaticale și nu șovăie în expunerea lor. Limbajul lor este însă relativ sărăcăcios, vocabularul activ redus, posibilitățile de exprimare limitate. Fără îndoială, cauza acestui neajuns stă în faptul că în cursul studiului în școala medie nu s-a stăruit suficient asupra dezvoltării limbajului elevilor, că ei au fost obișnuiți cu analize literare schematice, neadîncite. Desfășurarea examenului a scos la iveală și faptul că unii elevi ar fi trebuit să citească mai mult operele clasicilor maghiari, deoarece astfel ar fi avut posibilitatea să cunoască nemijlocit conținutul lor de idei și să-și însușească minunata limbă a lui Petőfi Sándor, Arany János, Mikszáth Kálmán. Cunoștințele lor s-au rezumat la cele expuse de profesor. Este adevărat că pe acestea și le-au însușit cu conștiinciozitate și precizie. Predarea limbii și literaturii materne în școlile cu limba de predare maghiară se va îmbunătăți, fără îndoială, prin înzestrarea mai bogată a bibliotecilor școlare, ceea ce va da elevilor posibilitatea să cunoască mai bine tezaurul literar al culturii maghiare, să simtă dragoste și interes pentru tradițiile progresiste.

În general, răspunsurile candidaților au scos în relief munca susținută ce s-a dus la această școală de către profesori și elevi. Sub îndrumarea cadrelor didactice s-au format la elevi o atitudine justă față de învățătură, deprinderea de a studia cu temeinicie. Pe lîngă bagajul de cunoștințe pe care elevii și l-au însușit în anii de școală, ei dovedesc o comportare modestă și serioasă, fapt ce oglindește atmosfera sănătoasă ce domnește în această școală.

Examenul de maturitate a dovedit dragostea cu care colectivul de profesori al școlii medii cu limba de predare maghiară din Capitală înțelege să-și îndeplinească sarcinile ce-i revin.

G. L.

UN VALOROS SCHIMB DE EXPERIENȚĂ

În anul care se încheie, munca școlilor noastre s-a desfășurat sub semnul sarcinilor trasate de Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală. Cum era și firesc, colectivele pedagogice și-au îndreptat în primul rînd atenția spre înarmarea elevilor cu temeinice cunoștințe științifice, legate strîns de practică, de activitatea în producție. Numeroși învățători și profesori au dobîndit rezultate frumoase, izbutind să-i familiarizeze pe elevii lor cu problemele producției, să-i înarmeze cu priceperea de a aplica în practică cunoștințele însușite, cu deprinderea de a mînui unelte simple și a efectua lucrări practice în atelierele școlare și pe loturile experimentale.

Pentru cunoașterea experienței cadrelor didactice în această privință, către sfîrșitul anului școlar a avut loc în comuna Poiana Mare din raionul Calafat o consfătuire menită să contribuie la generalizarea metodelor bune folosite de învățătorii și profesorii școlilor din comună. Consfătuirea, organizată din inițiativa Comitetului regional P.M.R. Craiova și de către sfatul popular regional, a prilejuit un bogat schimb de păreri asupra modului cum trebuie organizată munca învățătorilor și profesorilor pentru realizarea sarcinilor învățămîntului politehnic, a scos în lumină succesele obținute, lipsurile existente și căile pentru înlăturarea lor. Participanții la consfătuire — printre care s-au numărat cadre didactice, inspectori, reprezentanți ai comitetelor de partid — au tras din acest schimb de experiență numeroase concluzii importante pentru îmbunătățirea muncii în viitorul an școlar.

Programul consfătuirii a cuprins prezentarea și discutarea unor referate alcătuite de cadrele didactice și de secția de învățămînt, vizitarea unor loturi experimentale și a unor ateliere școlare, precum și a expoziției înfățișînd rezultatele introducerii elementelor de politehnizare în școli.

Din cei peste 30 de tovarăși care au luat cuvîntul la discuții, majoritatea au apreciat succesele obținute de școlile din comuna Poiana în problema politehnizării, mai ales faptul că în predarea unor discipline ca matematica, fizica, chimia, științele naturii etc. s-au folosit unele procedee simple, dar deosebit de valoroase pentru înțelegerea de către elevi a legăturii dintre cunoștințele teoretice și practică. De pildă, învățătorii și profesorii au dat elevilor spre rezolvare probleme ale căror date ilustrau superioritatea veniturilor țăranilor colectiviști în comparație cu ale celor din sectorul individual, au efectuat exerciții practice în care s-au aplicat cunoștințele privitoare la calculul procentelor, măsurători pe teren etc. De asemenea unele lecții de fizică s-au desfășurat în atelierele S.M.T.-ului sau la moară, pentru a ușura înțelegerea de către elevi a aplicării anumitor legi în producție. La științele naturale s-au folosit pe scară largă materialul didactic viu (animale, păsări), demonstrațiile experimentale pe lotul școlar (hibridarea vegetativă a roșiilor cu cartoful, încrucișarea porumbului studina cu o varietate de import, aclimatizarea unor soiuri de plante aduse din alte localități etc). Munca elevilor la colțul naturii vii, în atelierele școlilor, în cercul de croitorie, practica în producție la cooperativa „Dunărea", la S.M.T. și la gospodăria agricolă de stat au contribuit mult la familiarizarea elevilor cu problemele producției industriale și agricole. Expoziția înfățișînd realizările obținute de elevi pe această linie, atelierele și loturile vizitate i-au convins prin fapte pe participanții la consfătuire asupra rezultatelor frumoase obținute de pedagogii și elevii din această comună.

Apreciind rezultatele muncii cadrelor didactice din comuna Poiana-Mare, participanții la discuție au trecut, totodată, în revistă și realizările obținute în școlile lor. S-a arătat astfel că pe parcela experimentală a școlii din comuna Cleanov-Pleniță este folosită cu succes metoda hibridării vegetative, precum și dubla alimentație pentru obținerea unor fructe la dovleac în greutate de 70 kg. În raionul Craiova, majoritatea școlilor au organizat pepiniere pe lîngă loturile școlare. În multe comune au luat ființă ateliere școlare, iar practica în producție a elevilor în gospodăriile agricole colective și la S.M.T.-uri a început să se extindă tot mai mult.

Consfătuirea a constituit și un prilej de scoatere în evidență a lipsurilor existente în munca școlilor. Unii dintre participanții la discuție au arătat astfel că există tendința ca loturile școlare să nu fie folosite în mod experimental, ci pentru culturi care aduc venituri(mai ales în raioanele Pleniță, Corabia, Caracal). Este încă slabă activitatea cercurilor tehnice în școlile de la sate. Unii inspectori nu se preocupă suficient de generalizarea metodelor bune folosite de cadrele didactice în acțiunea de introducere a elementelor de politehnizare. Se resimte încă serios lipsa de pregătire practică a unor cadre didactice.

Discutînd toate aceste probleme, cadrele didactice au propus și soluții pentru rezolvarea lor — ca, de pildă, instruirea mai temeinică a învățătorilor și profesorilor asupra problemelor practicii la cursurile de perfecționare, întărirea conducerii cercurilor tehnice în școlile sătești etc.

Consfătuirea din raionul Poiana Mare a dat prilej cadrelor didactice să discute și unele probleme ale activității lor culturale. Schimbul de experiență a fost rodnic și în această privință. S-a putut constata încă odată că, pentru a obține succese în muncă este nevoie, în primul rînd, de dorința de a lucra. Aceasta au dovedit-o pe deplin realizările cadrelor didactice din comuna Basarabi. Deși puține la număr, acestea au reușit să organizeze un cor cu tineretul sătesc și o brigadă artistică de agitație, care contribuie în mare măsură la generalizarea metodelor înaintate și la înlăturarea fenomenelor negative din activitatea satului. Cadrele didactice din comuna Basarabi, nemulțumindu-se numai cu activitatea artistică, lucrează și la o monografie a satului, au organizat și o expoziție istorică și etnografică.

Analizînd activitatea lor culturală, cadrele didactice au scos în evidență faptul că uneori se vădește tendința de a se folosi în această direcție mai mult echipele artistice școlare ori formațiunile de cor alcătuite îndeosebi din învățători și profesori, în loc ca învățătorii și profesorii să lupte pentru antrenarea țărănimii muncitoare, îndeosebi a tineretului sătesc în aceste acțiuni. De asemenea, cadrele didactice au propus ca tematica programelor cultural-artistice să fie mai actuală, mai legată de problemele concrete ale vieții satelor.

Schimbul de experiență realizat în comuna Poiana Mare a ajutat învățătorii și profesorii care au participat la el să cunoască metodele bune de muncă și va contribui la ridicarea nivelului activității lor în școală și în rîndul maselor.

I. CĂLIN și D. CIOCÎRLAN
inspectori școlari la secția de învățămînt a orașului Craiova

Mai multă grijă pentru lucrările de încadrare și transferare

Învățătorii și profesorii din patria noastră simt în mod permanent grija partidului și a guvernului pentru condițiile lor de muncă și de trai. Imbunătățirea sistemului de salarizare, distingerea învățătorilor cu ordine, medalii și titluri, instituirea sistemului de stat pentru perfecționarea pregătirii profesionale, conferirea, prin atestare, a gradelor didactice și alte măsuri asemănătoare sînt dovezi vii ale grijii și cinstirii de care se bucură astăzi oamenii școlii. Aceeași semnificație o are și recentul Ordin al ministrului Invățămîntului și Culturii care arată că învățătorii care au predat pînă acum cu bune rezultate la clasele V—VII vor primi titlul de profesori în urma absolvirii unui curs organizat special în acest scop.

O problemă de mare însemnătate pentru buna desfășurare a activității învățătorilar și profesorilor o constituie justa lor încadrare. Aceasta este o problemă care preocupă îndeaproape Ministerul Invățămîntului și Culturii ca și organele locale ale puterii de stat. In ultimii ani, cele mai multe secții de învățămînt au rezolvat just problemele legate de încadrarea și transferarea învățătorilor și profesorilor, efectuarea lucrărilor în acest domeniu fiind mult ușurată de atestarea cadrelor didactice.

In momentul de față, secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare lucrează din nou la rezolvarea cererilor de transferare și pregătesc lucrările de încadrare a învățătorilor și profesorilor care își vor începe în toamnă munca în școli. Pentru ca aceste lucrări să se desfășoare cît mai bine este necesar să fie înlăturate o serie de lipsuri care s-au vădit în trecut.

S-a observat, de pildă, că unele secții de învățămînt au prelungit nepermis de mult rezolvarea lucrărilor de transferare. La Oradea, bunăoară, aceste lucrări nu se terminaseră nici pînă în luna decembrie. In aceeași lună, în orașul Botoșani au fost mutați trei profesori pentru a se asigura transferarea unei tovarășe la școala la care funcționa soțul ei. Se știe însă că o asemenea situație împiedică buna desfășurare a procesului de învățămînt. Pedagogul care nu știe la ce școală și la ce clasă va lucra, nu-și poate cunoaște din timp elevii, nu poate studia din timp programele și manualele, nu-și poate planifica la vreme materia. Se înțelege că toate acestea au urmări dăunătoare asupra muncii lui.

Una din condițiile esențiale care asigură o temeinică instruire și educare a elevilor o constituie continuitatea în muncă. Se știe ce perturbări se produc acolo unde la o singură disciplină sînt schimbați în cursul unui an cîțiva profesori și ce influență negativă are aceasta asupra pregătirii elevilor. Cu toate că acest fapt este pe deplin cunoscut tuturor, în cursul anului trecut au mai fost cazuri cînd în unele clase s-au schimbat în decurs de numai cîteva luni 2—3 profesori la aceeași disciplină.

Rezolvarea cererilor de transferare necesită mult discernămînt, multă atenție din partea secțiilor de învățămînt și cultură. Unele din acestea, însă, au dovedit în anul trecut, într-o serie de cazuri, o atitudine neprincipială, au luat măsuri arbitrare, neînțemeiate. Așa a procedat, de pildă, șeful secției de învățămînt a raionului Sighișoara în rezolvarea unora dintre cereri.

S-a observat că unele secții de învățămînt și cultură interpretează în mod mecanic unele dispoziții ale ministerului, lipsind cadrele didactice de drepturile care li s-au acordat. Organele de învățămînt din raionul Luduș, regiunea Cluj, de exemplu, interpretînd în mod greșit dispozițiile ministerului, au trecut în masă învățătorii care au predat în clasele V—VII la clasele I—IV, deși mulți dintre ei obținuseră rezultate dintre cele mai bune. Asemenea atitudini vădesc lipsă de grijă față de cadrele care, făcînd eforturi mari, au contribuit la buna desfășurare a învățămîntului nostru, ridicîndu-și mereu nivelul pregătirii ideologico-politice și profesionale.

Unele secții de învățămînt dau dovadă de lipsă de orientare, de atitudine greșită față de cadrele care au îndeplinit într-o perioadă munci de răspundere și care s-au reîntors apoi la catedră. Așa de pildă, a fost nevoie de intervenția directă a ministerului pentru a se reîncadra în învățămînt, în orașul Timișoara, una dintre cele mai bune profesoare de limba romînă și dintre cele mai capabile metodiste din regiune.

In curînd vor începe lucrările de repartizare a tinerilor absolvenți. De grija cu care vor fi primiți aceștia, de atenția pe care le-o vor arăta organele locale ale puterii de stat și colectivele școlilor, depind în mare măsură primele lor succese. Atragem încă odată atenția asupra acestei probleme pentru că în anul școlar trecut s-au făcut, în unele locuri, greșeli de netolerat în această privință. Este de ajuns să citățn cazul unui absolvent fruntaș al Institutului „Maxim Gorki" care, fiind repartizat în orașul Ploești, a fost nevoit să-și schimbe repartizarea după ce a stat aproape o săptămînă fără să fie cazat, fără să se intereseze nimeni de el. Ce s-a petrecut oare în mintea acestui tînăr care, plecat de pe băncile institutului plin de entuziasm, a fost întîmpinat cu indiferență totală, condamnabilă?

Colectivele pedagogice, îndeosebi cadrele cu experiență, au datoria de a-i ajuta pe aceia care, cu însuflețire tinerească pășesc pentru prima oară pragul școlii. Trebuie combătută cu tărie atitudinea acelor colective din unele școli medii care consideră școala lor ca o citadelă de nepătruns pentru cadrele tinere. Acest fenomen se întîmplă în special în unele școli medii din Capitală. Numai împletind experiența celor mai vîrstnici cu elanul celor tineri se poate asigura formarea cadrelor noi care să ducă mai departe tradiția școlii.

Pentru bunul mers al muncii instructiv-educative are o mare însemnătate nu numai încadrarea școlilor dar și încadrarea secțiilor de învățămînt și cultură cu oameni bine pregătiți din domeniul învățămîntului, în stare să controleze și să îndrumeze cu competență activitatea învățătorilor și profesorilor. In general, se poate spune că la secțiile de învățămînt și cultură lucrează cadre bine pregătite, cu suficientă experiență pedagogică. Sînt însă unele sfaturi populare care nu au înțeles că un inspector trebuie să fie și un bun cunoscător al problemele de învățămînt, că trebuie să se bucure de autoritate în rîndul acelora pe care-i îndrumează. Așa se explică faptul că în unele locuri — de pildă la secțiile de învățămînt și cultură ale regiunilor Craiova și Baia Mare au fost numite pentru a îndruma munca în școli și cadre fără pregătirea necesară în acest domeniu. Trebuie luate măsuri ca asemenea lucruri să nu se întîmple deoarece ele nu pot decît să dăuneze școlilor.

Pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt în viitorul an școlar este nevoie ca secțiile de învățămînt și cultură să țină îndeaproape seama de nevoile școlilor, ale învățătorilor și profesorilor, să caute să îmbine în mod just interesele generale cu interesele celor ce muncesc în învățămînt, să dea dovadă de principialitate în rezolvarea problemelor de cadre. Numai așa munca în școală va putea da roadele așteptate.

EUGEN CRISTOFOR

INDEMN PENTRU O PREOCUPARE SUSȚINUTĂ

SÎNTEM în toiul sezonului sportiv. Campionate și cupe sînt aprig disputate, se dau lupte epice pentru cucerirea trofeelor sportive sau doborîrea recordurilor. Pe stadioane moderne și pe modeste terenuri improvizate, pretutindeni întîlnești acum băieți și fete, elevi și studenți, bărbați și femei care-și dăruiesc timpul liber îndeletnicirilor sportive.

In acest climat, Hotărîrea partidului și guvernului privind dezvoltarea mișcării sportive a fost primită cu deplină satisfacție de vastul cerc al celor interesați, practicieni și suporteri, care laolaltă alcătuiesc o uriașă masă. Intr-adevăr, cifre impresionante mărturisesc cît de mult s-a extins aria mișcării noastre sportive: circa un milion de membri, iar la diferite spartachiade, campionate ale tineretului și competiții s-a trecut de două milioane de participanți. Și pe lîngă aceste milioane de participanți, mai sînt însemnate categorii care urmăresc fenomenul sportiv și sînt direct interesate în dezvoltarea lui. Cadrele didactice, de pildă, au înțeles pe deplin că sportul constituie un factor de seamă în educarea multilaterală a tinerei generații.

Hotărîrea prevede crearea unei largi organizații obștești pe principiul centralismului democratic, Uniunea de Cultură Fizică și Sport, ca organ unic de conducere, îndrumare și organizare a activității de cultură fizică și sport din țara noastră. Această Hotărîre constituie un pas important în progresul activității sportive și în cuprinderea unor mase tot mai largi în practicarea sporturilor.

Reorganizarea activității de cultură fizică și sport nu ocolește problemele pe care le ridică educația fizică a tineretului școlar. Așa cum bine știm, în pofida unor realizări incontestabile, în acest domeniu mai dăinuiesc lacune serioase, încît nu ne putem declara satisfăcuți de felul cum se dezvoltă activitatea sportivă a școlarilor. Pentru a remedia rămînerile în urmă, activitatea sportivă extrașcolară a elevilor și elevelor se va desfășura, după cum arată Hotărîrea, în cercurile și colectivele sportive de pe lîngă școli, sub conducerea U.T.M. și a profesorilor de educație fizică.

O atenție deosebită se cuvine să dăm atragerii unor mase tot mai mari de băieți și fete la campionatele școlare, campionatele republicane de juniori și la spartachiada tineretului.

Hotărîrea cu privire la dezvoltarea sportului abordează și problema activității sportive a copiilor și pionierilor, preconizînd organizarea ei de către organizațiile de pionieri în cadrul școlilor, palatelor și caselor de pionieri pe baza unor programe elaborate de Ministerul Învățămîntului și Culturii, U.T.M. și U.C.F.S.

Efortul colectiv pentru înfăptuirea măsurilor de reorganizare a activității de cultură fizică necesită deci un sprijin substanțial din partea educatorilor, care sînt chemați să dea o mînă de ajutor în rezolvarea tuturor problemelor privind dezvoltarea mișcării sportive în rîndurile tineretului școlar.

PE DRUMUL POLITEHNIZARII ÎNVAȚAMÎNTULUI

Un bilanț promițător

Consfătuirile care au avut loc de curînd la Bacău și la Timișoara din inițiativa Societății de matematică și de fizică din R.P.R. și la care au participat numeroși profesori de matematică și de fizică din toate regiunile țării au confirmat din nou cît de util este schimbul de experiență în acest domeniu, cît de mult poate contribui el la ridicarea nivelului predării matematicii și fizicii în școala de cultură generală și la realizarea învățămîntului politehnic în cadrul acestor discipline.

O primă concluzie — și fără îndoială cea mai importantă — care s-a desprins din lucrările celor două consfătuiri este că în cursul acestui an școlar s-au obținut unele realizări însemnate pe calea înfăptuirii învățămîntului politehnic în predarea matematicii și a fizicii. In adevăr, dacă la consfătuirile similare organizate de Societatea de matematică și fizică la începutul anului școlar participanții, din lipsa unei experiențe suficiente, și-au îndreptat atenția în deosebi asupra unor probleme teoretice ale învățămîntului politehnic, acum — după un an de muncă — discuțiile care au avut loc la Bacău și la Timișoara au constituit, în primul rînd, o analiză a căilor concrete folosite în realizarea acestuia.

O problemă deosebit de importantă, asupra căreia participanții la consfătuirile din Bacău și Timișoara au stăruit în deosebi, este aceea a legăturii care trebuie stabilită în cadrul lecțiilor, între matematică, fizică și tehnică. S-au dat numeroase exemple concrete care confirmă faptul că elevii școlii de cultură generală pot căpăta o idee clară asupra modului cum sînt aplicate în practică cunoștințele pe care le studiază ei în clasă. De pildă, profesorii școlii medii nr. 1 din Bacău obișnuiesc să înceapă studiul electricității arătîndu-le elevilor, cu ajutorul unor planșe și proiecții, cum folosesc oamenii energia electrică în cele mai variate domenii de activitate. Cunoașterea în linii mari, chiar de la început, a aplicațiilor atît de interesante și de multe ori cu totul neașteptate pentru elevi ale energiei electrice le trezește acestora interesul pentru studiul electricității și dorința de a cunoaște legile ei de bază. Tovarășul profesor Vladimir Humeni (Piatra Neamț) le-a demonstrat elevilor cu prilejul studierii temei despre vasele comunicante, cum funcționează instalația de apă din clădirea școlii și instalația pentru alimentarea cu apă a unei locomotive. S-a arătat însă în cadrul consfătuirilor că dacă un număr tot mai mare de profesori caută să scoată în evidență legătura între cunoștințele teoretice și practică, exemplele care ilustrează această legătură nu sînt întotdeauna alese cu suficientă atenție. Asemenea exemple pot fi cu adevărat utile numai dacă sînt strîns legate de materia studiată și accesibile înțelegerii elevilor, dacă, evitînd analiza detaliilor tehnice inutile pentru pregătirea politehnică, pot lămuri în schimb un aspect esențial cu privire la folosirea în producție a legilor fizicii sau matematicii.

Consfătuirile de la Bacău și Timișoara au arătat că excursiile în producție au devenit în ultimul an un mijloc larg folosit în școli pentru apropierea învățămîntului de viață. Pe baza unui plan întocmit la începutul anului școlar, elevii școlilor medii din Bacău, de pildă, au vizitat întreprinderea „Steaua Roșie" și stația de transformare, uzina metalurgică, depoul C.F.R. și cooperativa „1 Noiembrie" din orașul lor. Cu acest prilej ei și-au putut da seama mai bine cum se produce energia electrică, cum se transportă și se utilizează, au înțeles mai bine funcționarea turbinelor cu aburi și a generatorilor de aburi de înaltă presiune, și-au lămurit o serie de cunoștințe despre compunerea mișcărilor și transmiterea lor, despre mașini termice, motoare cu ardere internă etc. Elevii școlii medii nr. 1 și ai altor școli din Piatra Neamț au dobîndit de asemenea prețioase cunoștințe cu privire la producție vizitînd fabrica de hîrtie „Comuna din Paris", uzina metalurgică „Ceahlăul" și uzina electrică din orașul lor, fabricile de ciment și asbociment din Bicaz, șantierul hidrocentralei „V. I. Lenin" etc. Excursii interesante au organizat și profesorii școlii de 7 ani din comuna Bistrița, profesorii școlilor din Roman, Timișoara, Cluj, Orașul Stalin, Reșița etc.

Se știe că un mijloc deosebit de important de legare a cunoștințelor de fizică și de matematică de activitatea practică îl constituie rezolvarea problemelor cu conținut practic. Consfătuirile de la Bacău și Timișoara au arătat că profesorii acordă o atenție tot mai mare folosirii acestui mijloc. Ei culeg datele necesare pentru alcătuirea problemelor din ziare, din revistele de specialitate, din viața de toate zilele și, în special, direct de la unitățile productive pe care le vizitează cu elevii. De pildă, profesorul de fizică Haralambie Gorcea (Piatra Neamț), după ce a indicat elevilor săi ce putere are motorul care acționează un strung și în cît timp se strunjește o roată de vagonet, le-a cerut să rezolve următoarea problemă: „Intr-un birou s-a lăsat aprinsă, din neglijență, lumina, iar becurile, cu o putere totală de 200 w, au ars 12 ore, pînă a doua zi dimineață. Cîte roți de vagonet s-ar fi putut strunji cu energia care s-a consumat fără rost în timpul nopții?" Tot astfel tovarășul Mircea Țarălungă (Bacău) le cere elevilor să rezolve la lecțiile de fizică probleme pe care le întîlnesc în activitatea practică. De pildă: „Cîtă energie electrică se consumă în 24 de ore la școală (după contorul electric) și care este costul ei?", „De ce se plătesc lunar 4 lei pentru un bec de 40 w în cazul cînd nu este instalat contorul?", „Cîtă apă trebuie descompusă electrolitic pentru a obține hidrogenul necesar umplerii unui balon de volum constant?" Tov. Iftimie Gheorghe (Piatra Neamț) a rezolvat cu elevii la lecțiile de matematică probleme referitoare la angrenaje de roți și mecanisme, luînd ca bază motorul de tăiat lemne pe care elevii l-au văzut în curtea școlii și tocătoarea de nutreț pe care au cunoscut-o la gospodăria agricolă colectivă din Dobreni. Tov. Iliana Kaflikiewicz (Arad) a cerut elevilor ei să efectueze toate calculele necesare confecționării unui burlan pentru școală, de lungime și diametru dat, să calculeze cîte piulițe se pot confecționa dintr-o bară luîndu-se în considerație pierderile prin prelucrare etc.

In consfătuiri s-a discutat despre organizarea laboratoarelor și buna desfășurare a lucrărilor de laborator, scoțîndu-se în evidență rezultatele obținute. Participanții la consfătuirea din Bacău au avut prilejul să cunoască realizările școlii medii nr. 1 din acest oraș în organizarea laboratorului de fizică și de chimie. Cu ajutorul unor întreprinderi din localitate, sala de lucrări practice a acestei școli a fost astfel amenajată încît la ficcare masă de lucru se poate lucra atît cu tensiunea alternativă de 220 v sau cu tensiuni de 2, 4, 6... 46 v, cît și cu curent continuu de aceleași tensiuni, obținut prin redresare.

O altă problemă dezbătută la consfătuiri a fost întărirea legăturii între cunoștințele de matematică și de fizică ale elevilor. Participanții au analizat o serie de probleme cu conținut din fizică rezolvate la orele de matematică, au discutat felul cum se folosesc cunoștințele de matematică la orele de fizică cu prilejul rezolvării de probleme, al deducerii unor legi ale fizicii etc. Totodată, s-a combătut tendința unor profesori de fizică de a exclude metoda experimentală chiar și acolo unde nu este necesar, în dorința de a folosi cît mai mult aparatul matematic. Profesorii de fizică au subliniat că ar fi necesară o mai bună coordonare între programele de fizică și cele de matematică. De exemplu, elevilor din clasa a VIII-a care studiază mecanica le lipsesc unele cunoștințe de matematică referitoare la rezolvarea ecuațiilor de gradul II complecte, la asemănarea triunghiurilor, la teorema lui Pitagora, la rezolvarea triunghiurilor cu ajutorul funcțiilor trigonometrice etc. S-a arătat că pentru înlăturarea unor asemenea greutăți, este necesară o strînsă conlucrare între profesorii de fizică și cei de matematică.

S-a insistat în cadrul consfătuirilor asupra rolului însemnat pe care îl au în realizarea sarcinilor învățămîntului politehnic cercurile de fizică și de matematică precum și cele tehnice. La cercul de fizică de la școala medie nr. 1 din Bacău, de pildă, elevii au căpătat deprinderi practice variate începînd de la tăierea cu fierăstrăul și pînă la montarea unor fasunguri, siguranțe, la înlăturarea urmărilor unui scurt circuit într-o rețea electrică, la instalarea unei sonerii, la repararea unui reșou, a unui fier de călcat etc. In cadrul cercului de electrotehnică de la aceeași școală s-au executat două aparate de radio cu galenă și un aparat cu trei lămpi. Rezultate frumoase s-au obținut și la cercurile elevilor din alte localități.

A fost dezbătută în cadrul consfătuirilor și problema pregătirii practice a elevilor în atelierele școlare și a practicii în producție. Profesorii au arătat că aceste activități trebuie urmărite cu multă atenție de către profesorii de matematică și de fizică din școală, cu atît mai mult cu cît în această direcție există unele deficiențe destul de serioase. Deseori lucrările de atelier au un caracter pur meșteșugăresc; elevii nu cunosc explicația științifică a operațiilor pe care le execută, rezumîndu-se în a imita pe maistrul lor. Profesorii de fizică, de matematică, de chimie trebuie să ajute pe profesorii maiștri să dea elevilor explicații științifice cu privire la operațiile pe care le învață, așa încît aceștia să fie pe deplin conștienți de ce este mai ușor, de pildă, să lucrezi cu o sculță ascuțită decît cu una tocită, de ce foarfecele de tăiat tablă are un alt raport al brațelor pîrghiei decît foarfecele de tăiat metal, care este fenomenul chimic care are loc la lipirea a două bucăți de tablă etc.

Participanții la consfătuiri au analizat de asemenea unele probleme privind lucrările practice la matematică, dezvoltarea tehnicii de calcul a elevilor, practica în producție etc.

Referatele prezentate de tov. Mircea Țarălungă și Vladimir Humeni la consfătuirea de la Bacău, ca și cele prezentate la consfătuirea de la Timișoara de către prof. univ. Petre Lamoth și tov. Ileana Kaflikiewicz au cuprins un material bogat și interesant. Deosebit de utile au fost pentru participanții la consfătuiri și vizitele organizate la salina din Tîrgu Ocna, la termocentrala de la Comănești și la termocentrala de la Borzești, la Combinatul metalurgic din Reșița. Ar fi fost însă necesar ca printre unitățile productive vizitate de participanții la consfătuiri să fi figurat și o unitate agricolă.

Schimbul de experiență realizat de profesorii de matematică și fizică în cadrul consfătuirilor de la Bacău și Timișoara va constitui un real ajutor pentru munca lor în viitorul an școlar, pe calea realizării învățămîntului politehnic.

Prof. M. SCHEIN

REPARTIZAREA ȘI PASTRAREA MATERIALULUI DIDACTIC

Este cunoscut rolul important pe care-l joacă materialul didactic în realizarea sarcinilor învățămîntului politehnic. Folosirea aparatelor, planșelor, mulajelor și a altor materiale îi ajută pe elevi să-și însușească temeinice cunoștințe științifice, să înțeleagă mai adînc o serie de probleme legate de producția industrială și agricolă, să dobîndească deprinderi practice de muncă. Tocmai de aceea capătă o deosebită importanță atît problema difuzării judicioase a materialului didactic, cît și problema păstrării acestuia în condiții cît mai bune în vederea folosirii sale la maximum.

In ultimii ani, răspunzînd cerințelor tot mai mari ale școlilor, producția de material didactic a crescut simțitor. Zeci și sute de lăzi au pornit către școli încărcate cu transformatoare, pompe pneumatice, galvanoscoape, mulaje anatomice, materiale intuitive pentru predarea aritmeticii, aparate de gimnastică pentru preșcolari, planșe, hărți etc.

Unele secții de învățămînt și cultură (de pildă secțiile din raioanele 1 Mai și Nicolae Bălcescu ale Capitalei, sau secțiile regionale Stalin, Ploești etc.) au format colective care se ocupă de difuzarea materialului didactic, repartizînd în mod just școlilor piesele de care au nevoie, în conformitate cu programa școlară, cu numărul elevilor etc.

S-au constatat, însă, și unele aspecte negative în repartizarea materialului didactic. Au fost trimise în școli piese desperechiate, ce nu puteau fi folosite pentru că accesoriile erau separate de aparatele de bază. S-a întîmplat, de pildă, ca planul înclinat să fie trimis unei școli, dar căruciorul acestuia unei grădinițe, ca o parte a tabloului lui Mendelejeff să ajungă într-o școală, iar cealaltă jumătate în altă școală.

La unele școli zac (acesta este termenul adecvat) cîte 5—10 exemplare de planșe din același titlu, — unele în suluri — neatinse de cînd au fost primite de la secția de învățămînt. De exemplu, la școala medie nr. 4 din București stau nefolosite zeci de exemplare din colecțiile de planșe „Anotimpul", „Grupuri de obiecte", „Gramatica limbii ruse", „Planșe de matematici" etc., în timp ce alte școli n-au nici un exemplar din aceste planșe. Școala de 7 ani din comuna Podul Iloaiei, regiunea Iași, deține cîte 4—5 exemplare din majoritatea planșelor. Tot la această școală, ca și la școala de 7 ani din Tîrgul Frumos, au fost trimise cîte 2—3 redresoare cu seleniu, în timp ce alte școli nu au primit nici unul. De asemenea, într-o serie de școli (chiar la școli de 7 ani), se află cîte 10—15 elemente Leclanché, așa dar mult peste nevoile reale.

I.M.D.-ul și secțiile de învățămînt și cultură trebuie să ia măsuri grabnice pentru a asigura difuzarea judicioasă a materialului didactic — atît în ceea ce privește expedierea lui, cît și în ceea ce privește repartizarea lui în școli. Este cu totul nejust ca în unele școli să se facă adevărate stocuri de aparate și planșe nefolosite, în timp ce altele sînt cu totul lipsite de asemenea materiale.

Este necesar, totodată, să se acorde mai multă atenție și păstrării materialului didactic. Înțelegînd valoarea acestuia, mulți învățători și profesori se preocupă cu grija cuvenită de păstrarea lui. O deosebită preocupare în acest sens se poate vedea la colectivul școlii de 7 ani din localitatea Bod-Fabrică, regiunea Stalin. Cadrele didactice ale acestei școli au lucrat, cu sprijinul părinților și al conducerii fabricii de zahăr, rafturi speciale și rame pentru păstrarea planșelor, care sînt așezate pe specialități și numerotate. Există în școală chiar un index al planșelor, așa că elevii se pot orienta ușor în alegerea lor pentru lecții. Cu aceeași grijă sînt păstrate aici și aparatele de fizică. O preocupare asemănătoare pentru buna păstrare a materialului didactic se observă la școala medie din Rîșnov, precum și la numeroase alte școli. In unele locuri, însă, materialul didactic este păstrat în condiții cu totul necorespunzătoare. Planșele sînt distruse la margini sau complet rupte, fiind inutilizabile la lecții. Aparatele, mulajele, hărțile se găsesc de multe ori în aceeași stare. De exemplu, la școala medie nr. 4 din București au fost găsite o serie de hărți complect distruse și aruncate printre lucrurile scoase din uz, deși erau relativ noi. O serie de mulaje înfățișînd reliefuri geografice din cauza proastei întreținneri aveau munții și dealurile sgîriate. Tot aici, o serie de planșe primite cu cîteva luni în urmă stăteau aruncate peste un dulap, în bibliotecă, neatinse din momentul primirii lor, deși puteau fi de un real folos în timpul recapitulării de sfîrșit de an. La școala de 7 ani din comuna Podul Iloaiei, planșele fuseseră găsite de directorul școlii în pod. Acesta le-a îngrămădit pe toate într-o ladă, și acum sînt îndoite și rupte, unele neatinse din momentul primirii, și totuși complect distruse.

Multă dezordine și lipsă de grijă în păstrarea materialului didactic se observă și la școala din Tîrgu Frumos, unde majoritatea planșelor sînt rupte, unele globuri geografice crăpate, găurite, piedestalele defecte; peste hărți sînt aruncate schiuri. La școala de 7 ani nr. 7 din Iași materialul didactic stă pe coridoare, înghesuit în dulapuri.

Intr-o serie de școli se constată o serioasă lipsă de răspundere în păstrarea aparatelor de fizică și chimie. Substanțele chimice fiind ținute împreună cu aparatele, provoacă oxidarea și complecta degradare a acestora.

O asemenea „păstrare" a avutului obștesc este de neadmis. Planșele, hărțile, aparatele, mulajele se confecționează cu mari eforturi și cu multă cheltuială. Pentru ele se alcătuiesc proiecte care se discută cu colective de specialiști, se consumă materiale, se depun numeroase ore de muncă. Să ne gîndim numai la aparatele executate de întreprinderea de material didactic. Ce complicat proces tehnologic, materii prime, ambalaj, transport pe C.F.R. etc. In loc ca produsele întreprinderii, atît de valoroase, să stea la dispoziția elevilor pentru a asigura o cît mai justă înțelegere a legilor și fenomenelor studiate, pentru a înlesni legarea teoriei de practică prin lecții, lucrări practice etc., ele sînt ținute uneori ca obiecte ieșite din uz, care nu mai prezintă nici o importanță.

Este adevărat că școlile întîmpină unele greutăți în procurarea cartonului pentru planșe, în confecționarea dulapurilor etc. De aceea, ar fi bine să se treacă treptat la cartonarea și cașerarea planșelor și hărților, asigurîndu-le în felul acesta o durabilitate mai mare și să se ia măsuri pe plan local pentru înzestrarea școlilor cu mobilierul necesar păstrării materialului didactic. Astfel de măsuri se pot realiza dacă există preocuparea pentru aceasta. Ne-o dovedește din plin exemplul școlii de 7 ani Bod-Fabrică, precum și al multor alte școli care au procedat la fel, antrenînd în această acțiune comitetele de părinți, întreprinderile etc.

Păstrînd în condiții bune materialul didactic, folosindu-l cu pricepere, colectivele pedagogice vor obține rezultate mereu mai bune în pregătirea elevilor, în înarmarea lor cu cunoștințe legate strîns de practică.

Prof. OSCAR ROȘEANU

O întîmplare și o învățătoare de neuitat

Tovarășe redactor,

Mă numesc Bălănescu Adrian și învăț la școala nr. 127 mixtă din București. Cred că o știi. E sus, pe Uranus, pe strada Ion Creangă. Eu am trecut acum în clasa a V-a și am note bune. Dar nu despre asta vroiam să vorbesc, ci despre tovarășa noastră învățătoare. Noi o iubim foarte mult și ne-a părut tare rău că ne-am despărțit de dînsa. Poate o cunoști și mata. O cheamă Constanța Ionescu. Nu e înaltă și are tîmplele puțin cărunte. Cînd citește își pune ochelarii. Așa o s-o ținem minte totdeauna, chiar atunci cînd ne vom face mari.

Și o să mai ținem minte și multe alte lucruri de la învățătoarea noastră. Uite, de pildă, n-o să uităm niciodată întîmplarea cu Laurențiu Făgăraș.

Laurențiu e un coleg al nostru care a fost lovit, nu de mult de tot, pe cînd avea numai 4 ani, de o mare nenorocire. I-au paralizat amîndouă picioarele. Pînă anul acesta Laurențiu nu venea la școală. Învăța acasă. Numai la sfîrșitul anului, părinții îl aduceau la școală, să dea examen, ca să poată trece în altă clasă.

Pe la începutul acestui an, tovarășa învățătoare a mers, împreună cu cîțiva din noi, acasă la el. Se vedea bine cît e de bucuros și de emoționat Laurențiu că ne-am gîndit la dînsul. Ne-am dus apoi din ce în ce mai des pe la el și pînă la urmă ne-am obișnuit așa că aproape în fiecare zi făceam acolo un fel de clasă. Iar Laurențiu era nespus de fericit. I se părea că se află la școală. O asculta pe tovarășa învățătoare cu ochii strălucitori de bucurie și scria în caiet, povestea lecțiile cu glas tare și chiar într-o zi tovarășa învățătoare a glumit că i-a dat nota „5". Noi știam că e glumă, dar el și-a închipuit că într-adevăr a luat nota „5" și s-a roșit tot. Apoi însă a înțeles că totul nu e decît joacă și a izbucnit în plîns. Dacă a văzut așa, tovarășa învățătoare ne-a făcut semn să plecăm și a rămas acolo numai dînsa, cu Laurențiu și cu mama lui. Ce s-a întîmplat mai departe nu știu. Insă, peste cîteva zile, tovarășa învățătoare ne-a spus:

— Mîine vă vine un coleg nou. Să-l primiți cum se cuvine.

— Cine e? Cine e? — am întrebat noi curioși.

— Unii dintre voi îl cunoașteți. Se numește Laurențiu Făgăraș.

— Laurențiu? Vine la școală? S-a făcut bine?

— Nu s-a făcut bine — a răspuns tovarășa învățătoare și a oftat. Totuși va veni la școală.

Și a doua zi Laurențiu a venit. L-a adus mama lui într-un cărucior. Deși eram uimiți, totuși nimeni n-a scos o vorbă și l-am primit pe Laurențiu printre noi ca pe oricare altul.

Apoi au început și greutățile. Noul nostru coleg nu învăța tot așa de bine ca și noi, pentru că nu mai fusese la școală și oricît, acasă nu se poate învăța așa ca la școală. Dar tovarășa învățătoare nu s-a lăsat. In fiecare zi, după lecții, învăța cu el o oră... Și astăzi Laurențiu a trecut clasa și e unul dintre cei mai buni școlari.

De aceea o iubim noi pe tovarășa noastră învățătoare, pentru că e bună și săritoare și dreaptă. Imi pare grozav de bine că există acum „Ziua învățătorului". In această zi am felicitat-o cu toții și i-am adus flori. Ne-a spus că de mult n-a mai avut o surpriză atît de plăcută...

BALANESCU ADRIAN
elev în clasa a V-a la școala nr. 127 din București

Verificarea cunoștințelor teoretice...

In laboratorul de electrotehnică al școlii profesionale de ucenici de pe lîngă uzinele „Clement Gottwald", ing. Costin Victor și elevul Cătălin Cioplei determină defecțiunea unui stator de motor trifazic.

Elevi sovietici în vizită la un sovhoz din Altai

Din experiența anului încheiat în școala sovietică

Legătura cu practica în școala-internat

Dezvoltarea armonioasă a copilului — a minții sale, a dorințelor și sentimentelor lui, a dîrzeniei și curajului, — se poate realiza numai printr-o muncă sistematică și perseverentă. Munca este izvorul tuturor însușirilor bune ale omului, iar trîndăvia — izvorul tuturor viciilor. De aceea, colectivul școlii noastre — școala-internat din Sandiktavsk, regiunea Akmolinsk — acordă o mare atenție educației prin muncă a copiilor.

Elevii dobîndesc deprinderi de muncă în viața de toate zilele a școlii, la lecții, în procesul lucrărilor practice de fizică, chimie, biologie, desen liniar etc., în cadrul diferitelor activități extrașcolare. Acordînd o atenție deosebită studierii de către elevi a principiilor de construcție și funcționare a mașinilor, școala are acum trei automobile, un motor cu ardere internă, un electromotor, mijloace de telecomunicație (telefon, telegraf, radio). S-a amenajat un cabinet de fizică și chimie, unde se găsesc numeroase instalații de radio, de electrotehnică, diferite piese pentru construirea radio-receptoarelor și un magnetofon. Sub conducerea unui maistru, elevii au instalat o stație proprie de radio, prin care se transmit noutățile școlare.

Multe lecții de biologie se desfășoară pe lotul destinat experiențelor școlare. Lucrările practice desfășurate aici privesc cultura solului, introducerea îngrășămintelor, săparea gropilor, determinarea maturizării semințelor și selecționarea lor, regulile și metodele de păstrare a semințelor, îngrijirea plantelor, strînsul recoltei.

Pentru a se rezolva cît mai deplin sarcinile legate de înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi politehnice, în planul de învățămînt pentru clasele V—VII au fost introduse ore de practică în atelier. Lucrînd aici, elevii clasei a V-a s-au familiarizat cu principalele sorturi ale materialului lemnos și cu o serie de unelte de prelucrare a lemnului. De asemenea, ei și-au însușit și tehnica prelucrării metalului. Ei pot să îmbine piese de lemn, să traseze contururi pe tabla de fier, să sudeze, să nituiască. Unii elevi lucrează cu bune rezultate la strungul de tîmplărie. Alții au studiat structura metalelor neferoase și mijloacele de prelucrare a acestora — tăierea cu fierăstrăul etc.

Elevii clasei a VII-a și-au însușit, în orele de lucrări practice, cunoștințe despre instrumentele și metodele de filetare, iar la cursul de electrotehnică au învățat cum se instalează rețeaua de iluminat. Școala primește adesea comenzi. De exemplu, nu de mult s-a primit o comandă pentru confecționarea unor umerașe. Apoi s-a primit o comandă pentru strunjirea unor bile și confecționarea unor abace. Tot după comandă au fost executate burlane din tablă groasă pentru cuptor, estrade pentru cor, schiuri, covăți, colivii pentru păsări.

Brigăzile de eleve lucrează de obicei în atelierele de croitorie, unde, sub conducerea unei maistre, învață să croiască și să coasă. Atelierele noastre de croitorie au 16 mașini de cusut.

La începutul lunii aprilie s-a organizat în școală o expoziție a obiectelor din lemn și metal executate de elevi, precum și a broderiilor și mulajelor din plastilină lucrate de ei.

Un rol deosebit de important în educația prin muncă a elevilor îl ocupă practica în producție. Aceasta îi familiarizează cu activitatea din întreprinderi, îi ajută să înțeleagă mai bine principiile tehnico-științifice ale producției, îi înarmează cu deprinderi practice.

Elevii noștri lucrează și în gospodăria-anexă a școlii. În toamna trecută ei au recoltat 8 ha de cartofi, 6 ha de morcovi. Numeroși elevi îngrijesc caii, știu să înhame, să călărească.

În școala noastră funcționează un cerc tehnic bine înzestrat. El dispune de trei motociclete, de truse cu scule pentru lăcătușerie, de un fierăstrău electric, de bancuri și unelte de tîmplărie, de lacuri, de vopsele etc. Membrii cercului studiază cu interes motorul cu ardere internă, instalații electrice, motociclete.

În afară de toate acestea, în școală funcționează și cercuri pentru amatorii fotografi, cercuri de broderie, cercuri ale tinerilor naturaliști.

Atrăgîndu-i pe copii în munca productivă, noi ne străduim să întărim, totodată, educația lor în spirit colectiv. Am format, astfel, brigăzi, în fruntea cărora stau elevi-brigadieri. Aceștia muncesc sub conducerea educatorilor. Brigăzile participă la tăierea lemnelor, la curățirea curții, confecționează lopeți de lemn, repară clădirile etc.

În felul acesta, munca devine o parte integrantă a procesului instructiv-educativ.

M. ZAHAROV
director de studii al școlii-internat din Sandiktavsk

Preludiu

— Cît mai avem pînă la Festival? Nerăbdarea molipsitoare a cuprins tot tineretul lumii. Întrebarea își găsește în aceste zile din preajma marii întîlniri a tineretului ecou pe toate meridianele.

Pentru a șasea oară, tineri din aproape toate țările, indiferent de culoarea pielii, se vor întîlni — de data aceasta în marea Moscovă. Se vor întîlni la sărbătoarea tinereții, a veseliei, a optimismului biruitor.

Pentru asemenea sărbătoare te pregătești într-un fel cu totul deosebit. Nu numai straiele sărbătorești, ci tot ceea ce faci, ceea ce gîndești, încă cu mult înainte de ziua deschiderii Festivalului, are amprenta unor lucruri împlinite cu entuziasm și cu emoție.

Pe străzile Moscovei, în grădinile ei, pe stadioanele moscovite, peste tot în marele oraș al tinereții se vor afla și tinerii din Republica Populară Română. Tineretul romîn s-a pregătit intens pentru a întîmpina în mod tradițional, cu înfăptuiri de cinste Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților. Departe de a putea să cuprinzi în cuvinte poezia și emoția fiecărui lucru realizat, a fiecărui dar împlinit, a fiecărui angajament dus la capăt, te vezi nevoit să chemi în ajutor cifrele.

În industrie, tinerii și-au intensificat eforturile mai mult ca pînă acum; 1100 de brigăzi ale tineretului, 270 posturi utemiste de control; după exemplul brigăzii nr. 3 U.T.M. condusă de Bogoi Fănică de la uzinele „Progresul" din Brăila, tineri din încă 165 de întreprinderi din diferite colțuri ale patriei au pornit bătălia pentru economii în producție. Rezultatul: 17.700.000 lei economii într-o singură lună și 7.700.000 kg fier vechi colectat.

La sate, organizațiile U.T.M.au contribuit la crearea a încă 200 unități noi socialiste. Iar valoroasa inițiativă a tinerilor din comuna Silițtea de a lua sub patronaj „loturi ale Festivalului", a luat extindere. Tinerii de la sate lucrează în acest fel numai ei mai mult de 5.500 ha. pe care se străduie să dobîndească recolte bogate.

Înfăptuiri pe tărîm artistic dobîndesc cei 36.000 participanți la prima fază a festivalurilor din cuprinsul țării. Iar sportivii s-au întrecut în competiții de masă, pregătindu-se încă din luna martie pentru întîlnirile cu tinerii sportivi ai lumii.

Și alături de aceștia, pionierii, elevii și studenții au întîmpinat la rîndul lor Festivalul cu noi succese în învățătură și în activitatea extrașcolară.

Acest sfîrșit de an școlar a prilejuit ample festivități artistice și sportive. Viitori medici sau ingineri, profesori sau chimiști s-au prins cu entuziasm tineresc în marile competiții închinate Festivalului.

În curînd, în străvechiul oraș Moscova se va aprinde făclia tinereții. De peste tot din zecile de mii de piepturi ale reprezentanților tineretului lumii, vor izbucni urale entuziaste, stîrnind bucuria firească unei asemenea clipe de neuitat. Alături de cei hărăziți a fi acolo de față, va fi gîndul tuturor tinerilor din patria noastră; gîndul care de luni de zile i-a cuprins pe tinerii noștri din fabrici, de pe ogoare, din școli și facultăți, gînd care i-a îndemnat spre realizările cu care se mîndresc, spre obținerea cifrelor — preludiu al marii sărbători. Cu toții vom fi într-un fel sau altul, prin contribuția adusă la făurirea celor 7500 daruri, prezenți în orașul tinereții, la Moscova, la Festival.

H. ȘAICU

Educația estetică în R. P. Bulgaria

Cultura muzicală a copiilor

În R. P. Bulgaria se acordă o mare atenție educației muzicale a tineretului. În Sofia, precum și în alte centre importante ale țării există numeroase instituții care se ocupă de educația muzicală a copiilor și tinerilor de diferite vîrste. Numai în capitala țării, de exemplu, funcționează școala de solfegiu, internatul muzical, gimnaziul muzical, academia de muzică, instituții de stat destinate specializării copiilor care au aptitudini muzicale și care doresc să se perfecționeze în domeniul muzicii.

Un rol important îndeplinește societatea R.A.B.I.S., care reunește pe toți profesorii de muzică, creată din inițiativa unor pedagogi entuziaști patrioți, înflăcărați, dornici să aducă o contribuție cît mai mare la educația estetică a tineretului.

Drumul n-a fost deloc ușor. La început, inițiatorii societății au întîmpinat multe dificultăți, s-au simțit izolați. De remarcat că printre cei mai activi dintre ei s-au numărat elemente tinere, proaspeți absolvenți ai academiei de muzică. Nici lipsa de experiență în munca pedagogică, nici eforturile mari care au trebuit depuse n-au putut frîna elanul acestor tineri, care au părăsit băncile Academiei animați de dorința fierbinte de a-și sluji cu credință patria și poporul.

În prezent, numai la Sofia societatea numără peste 250 de membri și dispune în fiecare raion al orașului de cîte o școală de muzică pentru copii.

Școlile respective se întrețin prin mijloace proprii provenite din contribuția materială a părinților copiilor. De remarcat că taxele percepute sînt extrem de mici, iar elementele merituoase beneficiază chiar de gratuitate.

Educația muzicală a copiilor în aceste școli este complexă. Copii învață să cînte la diferite instrumente, exersează, participă la discuțiile critice asupra interpretărilor, își însușesc subtilitățile tehnice. Periodic, fiecare școală organizează în cadrul raionului respectiv audiții cu public. Elementele care se remarcă în mod deosebit au posibilitatea de a se produce apoi în cadrul unor manifestații în cadrul studioului „Muzica". În felul acesta are loc o interesantă selecționare a tinerilor dotați care sînt îndrumați apoi către școlile muzicale de stat, pentru a se specializa în domeniul muzicii.

Afluența copiilor către aceste școli, precum și interesul mereu crescînd al profesorilor de muzică, pentru activitățile societății dovedesc importanța și justețea inițiativei organizatorilor ei.

Institutul superior de arte plastice

Institutul superior de Arte Plastice „Nicolai Pavlovici" din R. P. Bulgaria, va împlini peste cîteva luni 61 de ani de rodnică activitate.

Poporul bulgar acordă o înaltă apreciere muncii acestei instituții legată de trecutul său de luptă. Ideea creării unei instituții naționale de arte frumoase a fost lansată de marii pictori bulgari Stanislav Dospevski și Nicolai Pavlovici încă înainte de eliberarea țării de sub jugul otoman. Perioada zbuciumată din preajma războiului din 1877 n-a fost însă propice pentru realizarea unei asemenea inițiative patriotice.

Cîțiva ani mai tîrziu, pictorul ceh Ivan Mrkvicka, venit în Bulgaria în 1881, care și-a consacrat arta cauzei poporului bulgar, a reluat ideea celor doi pictori bulgari.

Un aport deosebit la materializarea acestei idei a adus marele scriitor bulgar Constantin Veltichkov, care a fost un timp ministru al Instrucțiunii publice.

Cu toată împotrivirea forțelor reacționare, la 1 septembrie 1896 a fost deschisă școala de Arte frumoase. La primul concurs de admitere, s-au prezentat 156 de candidați. În scurt timp, școala s-a ridicat la nivelul marilor școli europene de artă.

Forțele reacționare care cîrmuiau țara, n-au încetat însă nici un moment să atace această tînără instituție națională. În 1899 un număr de 70 de deputați au propus parlamentului să închidă școala, iar la începutul sec. XX ea a fost transformată într-o „Școală de arte și meserii". Abia în 1921, ea a devenit Academie de Arte frumoase.

După eliberarea țării de sub jugul fascist, Partidul Comunist și guvernul R. P. Bulgaria au acordat învățămîntului superior artistic o mare atenție. În 1951 a fost creat Institutul superior de Arte Plastice, care poartă numele lui Nicolai Pavlovici. Institutul a apărat cu succes și dezvoltă neîncetat bogatele tradiții realiste ale artei bulgare naționale, aducînd o importantă contribuție la educația artistică a tineretului.

Relații științifice și culturale tot mai strînse

Congresul pediatrilor de limbă franceză, care a avut loc la Paris, la care a participat și o delegație de medici pediatri din R. P. Română, și-a încheiat lucrările în seara zilei de 6 iulie a.c.

Ultima ședință de comunicări a fost prezidată de acad. prof. Ion Nicolau.

În cadrul lucrărilor Congresului, medicii romîni au prezentat importante studii care au stîrnit deosebit interes în rîndurile oamenilor de știință din domeniul pediatriei.

La banchetul de închidere, care a avut loc la Versailles, a luat cuvîntul în numele delegației romîne prof. dr. Corneliu Constantinescu, director al Institutului de Pediatrie din București. El a salutat pe congresiști și a exprimat dorința ca legăturile științifice stabilite cu ocazia acestui Congres să contribuie la strîngerea relațiilor culturale dintre R. P. Română și Franța.

Bombe „curate" și gînduri murdare

Dumneata, cititorul acestor rînduri, dumneata și alte sute de milioane de oameni cinstiți din întreaga lume ați găsit de mult soluția logică în fața primejdiei nucleare, singura soluție care poate crea premizele unei destinderi în actuala situație internațională: să înceteze experiențele nucleare, atomul să fie domesticit și folosit în slujba omului.

Este neplăcut, dar trebuie să consemnăm totuși că nu toți cei care poartă denumirea de om se comportă la fel. Se fac, din păcate, unele calcule pe baza cărora se susține de către anumiți oameni că războiul atomic va provoca milioane de victime în rîndul adversarilor. Un asemenea „om", care răspunde la numele de amiral Rodford se încîntă — și caută să încinte și pe alții — la gîndul că într-un viitor război atomic numărul victimelor din U.R.S.S. va fi mai mare decît în S.U.A. Bătînd în struna amiralului suspomenit, savantul — iertată ne fie expresia — american Ralph Lapp propune ca Statele Unite să-și constituie „stocuri de sămînță umană", căci după războiul atomic — argumentează „savantul" american — supraviețuitorii nu vor putea să-și procreeze copii, fiind grav atinși în facultățile lor generatoare...

Și, însfîrșit, președintele Eisenhower anunță o noutate care a făcut deliciul presei reacționare: în cinci ani — a spus președintele — savanții americani (Eisenhower nu folosește aici ghilemetele) vor ajunge să fabrice bombe atomice „curate" — adică bombe care nu vor mai provoca radiații ucigătoare.

Iată într-adevăr o știre reconfortantă. Bomba atomică, datorită eforturilor unora ce-și spun savanți, va putea distruge zeci de orașe, va putea omorî zeci de mii de oameni, va incendia pămîntul pe o rază de cîțiva kilometri... și toate acestea vor fi făcute „curat". Operația va fi însă de o asemenea „curățenie" încît nu va putea fi egalată decît de aceea a gîndurilor oamenilor care au născocit bomba și ale celor care vor ordona lansarea ei.

Povestea bombei „curate" a fost lansată ca și cum omenirea s-ar teme numai de radiații, ca și cum nu s-ar pune problema nimicirii directe a milioane de oameni și a unor imense cantități de bunuri materiale. Se omite că civilizația milenară a omenirii nu ar avea nimic de cîștigat de pe urma faptului că bombele nu ar mai emite radiații. Cu sau fără radiații, bomba va avea același groaznic efect. Orașele ar fi rase de pe suprafața pămîntului.

Din fericire, nu toți profesorii, savanții, oamenii de știință gîndesc și acționează la fel ca susținătorul amiralului Rodford sau ca cei ce execută comenzile lui Eisenhower. Împotriva tezelor despre necesitatea „stocurilor de sămînță umană" și a fabricării bombelor „curate" se ridică glasurile hotărîte ale celei mai bune părți a oamenilor de știință (numai în America numărul lor a trecut de mult de 2000) care demască fără cruțare intențiile murdare ale apologeților bombei „curate".

EUGEN PHOEBUS

Al treilea „an geofizic internațional"

Cercetările științifice care se vor desfășura, după un plan amănunțit, în cadrul celui de-al treilea „An geofizic internațional" timp de 18 luni neîntrerupt — între 1 iulie a.c. și sfîrșitul anului 1958 — constituie o uriașă acțiune de colaborare științifică internațională, cum nu a mai fost alta în istoria omenirii. Această acțiune științifică va cuprinde întregul glob pămîntesc și prezintă interes deosebit și pentru marele public din țara noastră.

În cadrul „Anului geofizic internațional" se vor studia simultan o serie de fenomene geofizice și meteorologice ce se petrec pe planeta noastră, cu scopul de a se putea stabili legile care conduc aceste fenomene. Lucrările vor fi duse la bun sfîrșit de numeroși oameni de știință din diferite țări.

În trecut, pentru cercetarea diferitelor probleme de geofizică (fizică terestră) au fost organizate două acțiuni similare, de mai mică amploare. Astfel, în 1882, mai mulți savanți ruși de la Academia de Științe din Petersburg au organizat primul „An Polar Internațional". Cu acest prilej s-au făcut o serie de observații polare timp de un an de zile, în cele 13 stații științifice instalate pe tărmurile Arcticii și pe insulele din apele arctice, precum și în cele două stațiuni științifice create în Antarctica. În afară de savanții ruși, la această acțiune științifică au colaborat și savanți din alte 12 țări. Rezultatele obținute au avut mare importanță, atît teoretică, cît și practică. Între 1 august 1932 și 31 august 1933 s-au desfășurat lucrările celui de-al doilea „An Polar Internațional", organizat de „Comitetul Meteorologic Internațional" și de „Uniunea Geodezică și Geofizică Internațională". În cadrul acestei acțiuni științifice, lucrările s-au desfășurat pe o scară mai mare, cuprinzîndu-se întreaga față a planetei noastre. S-au folosit metode de cercetare superioare, precum și aparatură mai bună față de metodele și aparatura folosite în 1882. Rezultatele cercetărilor desfășurate au îmbogățit cunoștințele oamenilor de știință asupra fenomenelor geofizice. S-a constatat, în același timp, cît de importantă este colaborarea internațională pentru rezolvarea unor probleme grele și complicate de geofizică și s-a ajuns la concluzia că astfel de acțiuni științifice, organizate pe scară internațională, vor trebui continuate în viitor, în scopul elucidării multor probleme de care este legată însăși viața oamenilor pe planeta noastră.

Al treilea „An geofizic internațional" — această mare acțiune științifică care se desfășoară sub ochii noștri — a fost organizat de „Consiliul internațional al uniunilor științifice" (C.I.U.S.), care are sediul la Bruxelles și aparține O.N.U., iar lucrările din cadrul lui vor fi coordonate de „Uniunea internațională de geodezie și geofizică" care face parte din acest consiliu. Pentru ca „Uniunea internațională de geodezie și geofizică" să-și poată duce la bun sfîrșit lucrările organizate pentru cel de-al treilea „An geofizic internațional", s-au creat o serie de „secții de lucru", cîte una pentru fiecare domeniu important al geofizicii, repartizîndu-se acestora sarcinile ce revin fiecărei specialități, privind întregul glob terestru. La rîndul ei, fiecare „secție de lucru" este formată din numeroși oameni de știință din diferite țări, avînd în frunte un conducător-responsabil și o serie de membri. Secțiile de lucru au de rezolvat probleme de specialitate privind întregul glob. Se remarcă faptul că numeroși savanți sovietici fac parte din diferitele secții de lucru, fie în calitate de conducători — responsabili, fie în calitate de membri.

Principalele secții de lucru care vor acționa în cadrul celui de-al treilea „An geofizic internațional" sînt: secția de meteorologie, secția aurorelor polare și a luminii nocturne, secția de cercetare a activității solare, secția longitudinilor și latitudinilor, secția de geomagnetism, de seismologie, secția de glaciologie și secția de oceanografie. Secția de meteorologie va rezolva numeroase probleme din domeniul circulației generale atmosferice. Secția aurorelor polare și a luminii nocturne va face cercetări sinoptice asupra manifestărilor aurorelor, în scopul dezlegării problemei relațiilor dintre furtunile geomagnetice și caracterele specifice aurorelor. Secția de cercetare a activității solare se va ocupa în mod special cu problema petelor solare. Secția longitudinilor și latitudinilor va organiza o serie de lucrări pentru stabilirea exactă a coordonatelor geografice, mai ales pentru observatoarele care vor activa în cadrul „Anului geofizic internațional". Secția de geomagnetism va cerceta multe probleme din acest domeniu, dar mai ales perturbațiile magnetice, furtunile magnetice, variația diurnă a elementelor magnetice etc. Secția de seismologie va studia mai ales regiunea antarctică, puțin cercetată pînă în prezent. Secția de glaciologie va întreprinde ample cercetări asupra ghețarilor din regiunile polare, cît și asupra ghețarilor de munte, iar secția de oceanografie se va ocupa în mod special cu dinamica apelor oceanice, precum și cu relieful fundului oceanului planetar, acolo unde acesta este mai puțin cunoscut. Aceste cercetări se vor face pe vapoare amenajate special, cu aparatura adecvată. Cercetările privind atmosfera se vor face cu aparate dintre cele mai perfecționate printre care menționăm sateliții artificiali, care vor străbate timp îndelungat spațiile atmosferice, făcînd diferite înregistrări.

Cercetările științifice întreprinse în cadrul celui de-al treilea „An geofizic internațional" în diferitele domenii ale geofizicii se vor desfășura pe continente, pe munți înalți, pe oceane, în atmosferă. De o mare importanță vor fi cercetările din domeniile geofizicii în regiunile polare de nord și de sud, în Arctica și Antarctica, regiuni puțin cunoscute pînă acum. Aceste cercetări vor da posibilitatea să se dezlege multe probleme de fizică terestră.

★

Ca să ne dăm seama ce rol important au cercetările ce vor fi întreprinse în Arctica și Antarctica de savanții sovietici, este suficient să spunem că, din cele 860 de stații complexe în care vor lucra diverși specialiști, 300 de stații de cercetare aparțin Uniunii Sovietice. Stațiile sovietice sînt instalate în Arctica, în Subarctica, pe întinsul teritoriu al Uniunii Sovietice, precum și în Antarctica, regiune puțin cunoscută pînă acum.

Dintre aceste numeroase stațiuni complexe sovietice, un deosebit interes științific și practic îl reprezintă stațiunile din Arctica, care lucrează încă de mulți ani, precum și cele recent instalate în Antarctica. Specialiștii geografi care lucrează în aceste stațiuni (geomorfologi, climatologi, hidrologi, oceanografi, biogeografi, vulcanologi, seismologi, meteorologi) au și ajuns la rezultate științifice remarcabile.

În cadrul celui de-al treilea „An geofizic internațional", principalele cercetări din Arctica vor fi din domeniul meteorologiei și climatologiei. În aceste direcții se vor face cercetări pentru stabilirea repartiției temperaturii și umidității aerului și pentru studierea influenței proceselor atmosferice din Arctica asupra mersului temperaturii și climei în zona temperată și tropicală. Se vor întreprinde măsurători asupra adîncimii oceanului, se vor cerceta relieful fundului oceanului și istoria geologică a acestuia, se vor efectua măsurători de temperatură la diferite adîncimi în vederea stabilirii repartiției maselor de apă și măsurători ale curenților oceanici, se vor întreprinde cercetări asupra regimului ghețarilor, asupra intensității radiației solare, vor avea loc observații geomagnetice, determinări ale gravitației necesare precizării formei Pămîntului etc.

Această muncă uriașă de cercetare a Arcticii va fi desfășurată de cele 23 stațiuni de pe teritoriul Canadei, de cele 16 stațiuni de pe teritoriul U.R.S.S., de cele 12 stațiuni din Alaska, 10 în Groenlanda, 8 în Norvegia, 7 în Suedia, 3 în Anglia, 2 în Finlanda, una în insulele Spitzberg, una în Islanda, ca și de cele care vor mai lua ființă. În același scop, U.R.S.S. și S.U.A. vor înființa cîte 2 stațiuni pe ghețarii în derivă din Arctica. O expediție comună va fi organizată de Finlanda, Suedia și Elveția pe coasta nordică a bay-ei Murchison, iar o altă expediție, poloneză, va fi organizată la Barentsburg.

Amploarea cercetărilor științifice geofizice în Arctica în cadrul „Anului geofizic internațional" constituie o chezășie a marilor rezultate științifice care se vor obține și care vor contribui la elucidarea multor probleme, nerezolvate încă.

În Antarctica, la cel de-al doilea pol al Pămîntului, adevărată împărăție a ghețurilor, se vor întreprinde de asemenea numeroase cercetări științifice în cadrul „Anului geofizic internațional". Descoperită la începutul veacului al XIX-lea de către îndrăzneții navigatori ruși Bellingshausen și Lazarev, Antarctica a rămas pînă în zilele noastre necunoscută, deși gîndul existenței unui continent sudic, care să țină echilibrul uscatului din emisfera nordică, stăruia în mintea oamenilor încă de pe vremea lui Aristotel. Au fost întreprinse, ce-i drept, mai ales de la începutul secolului nostru, numeroase expediții pentru cercetarea de amănunt a Antarcticii, fără a se putea face însă studii edificatoare. Din această cauză, în cadrul celui de-al treilea „An geofizic internațional" cercetările în Antarctica vor lua o mare amploare.

Dacă ne gîndim numai la uriașa saltea de gheață care acoperă continentul, ca și la apele oceanului înconjurător, ne dăm seama ce frigorifer uriaș al globului se află aici și ce influență exercită asupra climatului globului. De aceea, cercetările antarctice în cadrul „Anului geofizic internațional" vor îmbrățișa probleme dintre cele mai mari și variate, unele mai importante ca altele. Iată cîteva dintre acestea: influența saltelei de gheață antarctice asupra circulației generale atmosferice; legile anticiclonului antarctic; regimul termic și dinamic al oceanului din jurul Antarcticei; relieful fundului oceanului înconjurător; trăsăturile principale morfologice ale Antarctidei; cercetări asupra ghețurilor care acoperă Antarctida; studiul morfologiei învelișului glaciar, în funcție de relieful fiecărei regiuni antarctice; cercetarea legilor de mișcare a gheței; cartarea formațiunilor glaciare; studierea suprafețelor din Antarctida neacoperite de gheață; seismicitatea în zona antarctică; studiul aurorelor antarctice; întocmirea de hărți geografice exacte etc.

În scopul cercetării sistematice, în cadrul „Anului geofizic internațional", vor funcționa peste 30 de stațiuni științifice pe Antarctida și pe insulele din Subantarctica. Problemele cele mai dificile în Antarctica vor fi studiate de savanții din U.R.S.S., S.U.A. și Marea Britanie.

Este important faptul că expedițiile statelor principale, care cercetează în prezent Antarctica, au și ajuns la rezolvarea unor probleme. Se remarcă în deosebi savanții sovietici, care au debarcat pe tărmul Mării Davis încă la începutul anului 1956, construind orășelul științific „Mirnîi", înzestrat, atît în privința cercetărilor științifice, cît și pentru bunul trai al savanților expediționari cu tehnica cea mai modernă.

Printre primele probleme rezolvate de polarii sovietici menționăm cercetarea unei „oaze" — regiune neacoperită de gheață, la o depărtare de 400 km de țărm, în interior, despre care se credea pînă acum că se datorește arderii unor cărbuni de pămînt. Savanții sovietici, ajunși în „oază" cu ajutorul helicopterelor, au arătat că „oaza" se datorește ocolirii acestei regiuni de către ghețarii care coboară spre mare din centrul Antarctidei, datorită conformației reliefului și acumulării de căldură de către roca goală în aceste condiții, care face ca în „oază" să se ridice temperatura pînă la +2, în timp ce ghețurile din jur au —70°.

Savanții sovietici au început în Antarctica construcția de hărți sinoptice, sondarea prin radio a straturilor superioare ale atmosferei, cercetarea oceanului înconjurător. S-au făcut recunoașteri aeriene pe platoul de gheață înalt de 3—4000 m., numit „polul inaccesibilității", s-au stabilit drumurile parcurse de cicloni în diferite anotimpuri, s-au întocmit pentru regiunile cercetate hărți geografice exacte, s-au cercetat o serie de ghețari continentali cu grosimi de peste 1.000 m. etc.

În afară de cercetarea regiunilor polare de nord și de sud, în cadrul celui de al treilea „An geofizic internațional" se vor desfășura cercetări în diferitele colțuri ale Pămîntului, pe uscat și pe ape, în atmosferă etc., la care colaborează un mare număr de state.

În cadrul acestei mari acțiuni științifice pe plan internațional își aduce contribuția și patria noastră, prin savanții săi. Astfel, observatorul din București va participa la lămurirea unor probleme mari din domeniul astronomiei și seismologiei.

În concluzie, putem spune că ceea ce caracterizează cercetările științifice în cadrul celui de al treilea „An geofizic internațional" este colaborarea strînsă dintre oamenii de știință din domeniile geofizicii din diferite țări. Au și început să se realizeze schimbul de informații științifice, de aparatură, de materiale documentare, vizite reciproce etc.

Toate acestea sînt dovezi sigure că în cadrul cercetărilor științifice întreprinse după planul întocmit de „Uniunea internațională de geodezie și geofizică" se vor rezolva numeroase probleme legate de fizica globului.

Conf. univ. ION RĂDULESCU

Gazeta învățămîntului

COLEGIUL REDACȚIONAL: Maria Banuș, Petre Drăgoescu, Ion Dragu, Emilia Mănac, Ludovic Nagy, Ion Nistor, N. Sipoș.

IN ATENȚIA CITITORILOR

„Gazeta Învățămîntului" aduce la cunoștința cititorilor săi că pe timpul vacanței de vară va apare de două ori pe lună, într-un număr sporit de pagini. Abonamentele pe această perioadă rămîn valabile.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1 Telefon 7.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

ANUL IX, Nr. 431 — Vineri 26 iulie 1957 — 6 PAGINI 25 BANI

PENTRU NOUL AN ȘCOLAR

În raionul Buhuși, ca de altfel în majoritatea raioanelor regiunii Bacău, se fac intense pregătiri în vederea deschiderii în bune condiții a noului an școlar. Prin grija sfaturilor populare locale, a directorilor de școli și a comitetelor de părinți, au fost aprovizionate cu combustibilul necesar pînă la 1 ianuarie toate școlile raionului. Au fost terminate reparațiile capitale — făcute prin autoimpunere—ale localurilor de școli din satele Marginea și Ludoș din comuna Balcani, Polovoc, comuna Rediu, Broșteni, comuna Banna, Hălmăcioaia, comuna Racova și altele. Sînt, de asemenea, efectuate reparațiile curente la majoritatea școlilor din raion.

În scopul măririi spațiului de școlarizare a elevilor, ai realizării învățămîntului general obligatoriu și al pregătirii condițiilor pentru generalizarea treptată a învățămîntului de 7 ani, în raionul Buhuși s-au luat o serie de măsuri menite să ducă la îmbunătățirea continuă a condițiilor de învățătură ale elevilor. Cetățenii din comuna Tazlău, de pildă, construiesc prin autoimpunere un nou local de școală de 7 ani, care va fi dat în folosință în cinstea zilei de 23 August. La realizarea acestei construcții, merită a se sublinia ajutorul permanent dat de către Ocolul Silvic și Fabrica de Cherestea din localitate, care s-au îngrijit de asigurarea întregului material lemnos necesar construirii școlii. Tot cu ajutorul Fabricii de cherestea, școala de 7 ani din Tazlău a fost electrificată și a reușit să-și repare întregul mobilier. Pînă la 1 septembrie vor fi, de asemenea, date în folosință alte două noi localuri de școli de 4 ani construite prin autoimpunere în satele Podoleni-Seș, comuna Podoleni și Păscăreni din comuna Blăgești.

Au început să construiască noi localuri de școli pentru fiii lor și cetățenii din satele Bărcănești și Silișiea, comuna Romini. În satul Bărcănești, de exemplu, cetățenii își aduc contribuția nu numai prin bani ci și prin muncă voluntară. Un interes deosebit pentru asigurarea unor noi localuri de școli corespunzătoare au dovedit tovarășii directori de școli Constantin Tutoveanu, Aurel Maftei, Constantin Filimon și alții care au mobilizat comitetele de construcții și pe cetățenii satelor respective în vederea urgentării lucrărilor.

În scopul asigurării unei frecvențe regulate a elevilor claselor V—VII care vin de la distanțe mari, în noul an școlar vor fi organizate gazde comune pe lîngă școlile de 7 ani din comunele Borlești, Rediu, Bîlădești și altele.

SE ÎMBOGĂȚEȘTE MATERIALUL DIDACTIC

Majoritatea școlilor din raionul Buhuși sînt înzestrate cu material didactic. La cele mai multe dintre ele se observă dorința cadrelor didactice de a îmbogăți acest material, de a asigura durabilitatea celui existent. O preocupare deosebită manifestă în acest sens colectivele cadrelor didactice de la școlile nr. 1 și nr. 2 din Buhuși, care, ajutate de comitetele de părinți și de către elevi, au reușit să lipească pe pînză toate planșele folosite în timpul anului. Cadrele didactice de la școala medie și cea de 7 ani din Podoleni au confecționat, de asemenea, cu elevii numeroase piese pentru laboratorul de fizică și chimie: circuite electrice, sonerii, întrerupătoare, bobine, mașini cu vapori etc. La școlile de 7 ani din comunele

M. ZAHARIA

(Continuare în pag. 5)

VACANȚA...

6 zile în Capitală

8.000 de învățători și profesori vizitează în vacanța aceasta Capitala. I-am întîlnit zilele acestea pe unii dintre ei, veniți din raioanele Sebeș, Cluj, Vaslui, Moinești și din îndepărtatul Vișeu, din țara Maramureșului. Mi-au povestit plini de însuflețire despre programul deosebit de interesant și de instructiv pe care l-a alcătuit cu multă grijă pentru ei comitetul sindical, despre impresiile pe care le-au cules aici, în inima țării.

— La Muzeul „Grigore Antipa" mi-am lămurit o problemă despre care am citit mult, dar nu-mi era totuși destul de clară — mi-a spus tov. Despat Gheorghe, învățător din comuna Tărcuța-Ghimeș. Am văzut cu ochii mei plantele și animalele expuse în mediul lor natural, în ordinea evoluției. De acum înainte voi putea preda copiilor mult mai limpede problema transformării speciilor și voi ști să explic mai convingător condițiile care au determinat apariția speciilor superioare în natură. Abia aștept să le povestesc elevilor tot ce am văzut în București. Le voi vorbi mai ales despre imensele posibilități de industrializare a faunei și florei noastre, lucru ce se găsește foarte bine ilustrat la Muzeul de științe naturale.

— Pe mine m-a impresionat Muzeul V. I. Lenin și I. V. Stalin — spune tov. Virgil Mareș din Moinești, profesor de istorie. Documentele care se găsesc aici mi-au completat cunoștințele despre istoria mișcării muncitorești. Am luat notițe amănunțite, care mă vor ajuta să le descriu în culori vii elevilor mei personalitatea lui Lenin, să le vorbesc despre marea lui dragoste pentru popor, despre simplitatea lui fără pereche, despre lupta lui fără răgaz în slujba țelului măreț și nobil căruia i-a închinat întreaga lui viață.

Unii dintre oaspeți au văzut Capitala pentru prima oară. Tovarășul Boldizsár-Zejk Emeric este unul dintre aceștia. „De neuitat este pentru mine această călătorie, mi-a spus el. Capitala mi-a apărut de o sută de ori mai frumoasă, mai tînără, mai plină de viață decît mi-am închipuit-o".

I-am însoțit pe oaspeți în vizita lor la uzinele „23 August". Profesori și învățători, unii tineri alții cu părul cărunt, păreau transformați cu toții în elevi sîrguitori. Urmăreau cu atenție încordată explicațiile tov. Victor Minculescu, dispecerul directorului general. Ascultîndu-l, principiile de organizare a unui asemenea gigant ca uzina „23 August" au devenit pentru ei din ce în ce mai limpezi.

Rînd pe rînd trec prin secțiile de forje grea, motoare, scule rie. Admiră uriașele cuptoare Siemens-Martin, ca și cuptoarele electrice, unde oțelul se transformă în lichid incandescent, de o culoare neasemuit de frumoasă. Parcurg, împreună cu materia, drumul la sfîrșitul căruia oțelul apare sub formă de cisterne sau de vagoane impunătoare.

— De-abia acum înțeleg bine rolul politehnizării în școli — exclamă în secția de prelucrare a metalului tov. Mihali Gheorghe, învățător din Vișeu. În această secție se fabrică roțile dințate, precum și o serie de alte scule necesare pentru funcționarea întregii uzine. Muncitorii trebuie să cunoască multiple procedee, trebuie să stăpînească principiile de bază ale unor serii de procese tehnice din domeniul mecanicii.

— Ce mult îmi vor folosi toate acestea la complectarea instalației laboratorului din școala mea — spune tov. Vasile Mareș din Vișeu la ieșire. Voi căuta să amenajez laboratorul în așa fel ca elevii, la părăsirea școlii, să fie înarmați cu deprinderi variate care să le îngăduie să se specializeze cît mai ușor și mai repede în oricare ramură de producție.

— Da, afirmă gînditoare tov. Olga Niczky, de la școala cu limba de predare maghiară din Vișeu. Simt și mai clar acum că datoria noastră este să-i creștem pe elevii noștri așa încît ei să devină cu adevărat continuatorii realizărilor de pînă acum. De felul cum înțelegem noi să muncim depinde în mare măsură dacă va spori numărul muncitorilor și tehnicienilor destoinici, al inventatorilor și al inovatorilor care vor contribui la dezvoltarea mai departe a economiei țării noastre. Cînd mă voi întoarce la școala mea, voi arăta colegilor mei cît de mult am profitat vizitînd Capitala și îi voi convinge să vină și ei, că au ce învăța de la voi.

Vizita în Capitală a însemnat pentru învățătorii și profesorii din provincie și un bine meritat prilej de odihnă, de destindere. Ei au cunoscut parcurile și stadioanele Bucureștiului, au fost la diferite spectacole, ca de pildă „Pluțașii de pe Bistrița", „Profesorul de franceză" prezentat de echipa artistică a Sindicatului muncitorilor din învățămînt și cultură, „Omul care a văzut moartea" etc., au vizitat Muzeul de Artă al R.P.R. și alte locuri.

Cele șase zile ale excursiei au trecut repede. Ele au fost însă zile rodnice, pline de bogate învățăminte, zile cu adevărat de neuitat.

G. L.

În pag. 4-a:

TABERELE... — raid anchetă

Nici un bob pierdut

Zăduf. Se cunoaște că-i mijlocul lui Cuptor. Pe ulițele comunei Ștefănești din regiunea Pitești, nici țipenie de om. Toți îs duși la cîmp. Unii încă mai seceră grîul. Alții încarcă snopii în care și îi duc la arie. Aici, batoza zumzăie ca un bondar uriaș tot timpul, de se-aude pînă la marginea satului...

Deodată, un băiețaș cu cravată roșie la gît svîcnește dintr-o ogradă și o ia la goană pe lîngă uluci, ținînd în mînă un ulcior pintecos. O femeie bătrînă, care potrivește focul pe lîngă oalele de pe vatra zidită lîngă o cuhnie, strigă după el:

— Da' unde alergi așa, măi Ghiță?

Copilul se oprește o clipă, se uită în toate părțile, apoi, recunoscînd o vecină de-a lor, răspunde:

— La cîmp, lea Tinco, cu apă rece. Sîntem cu școala. Adunăm snopi...

Și în vreme ce femeia rămîne cu mîna la gură, a mirare, întrebîndu-se cum adică adună „snopi" copilandrii ăștia, pionierul Gheorghe Stoica zorește și mai mult spre cîmp, ducînd voinicește ulciorul pintecos.

★

Tarlaua gospodăriei agricole colective „7 Noiembrie" din comuna Ștefănești parcă aburește, în soarele amiezii. Secerătorile-legători și-au făcut datoria. Au tăiat grîul și l-au făcut snopi în cîteva zile, pe mai bine de 50 de hectare. Din urmă au venit colectiviștii. Au strîns snopii și i-au făcut clăi.

Dar mulțimea asta de copii ce mai caută acum pe miriște, ca niște vrăbii guroase?

— Luați-o de-aci, voi, Mariana, se aude glasul învățătoarei Ecaterina Ungureanu.

Și îndată, vre-o zece fete și băieți, în frunte cu o bălăioară bronzată de soare, se îndreaptă spre locul indicat. Se apleacă, se ridică, iar se apleacă, parcă execută un dans. Dar pionierii muncesc. Adună spice rămase în urma secerătorilor-legători. Ei nu le adună oricum, ci cu multă grijă, înmănunchind și paiele, astfel încît mai fiecare dintre ei au în mîini buchete de spice. Cînd au strîns mai multe buchete, le aduc învățătoarei. Aceasta, ajutată de alți cîțiva școlari, le așează unele peste altele și fac un snop mare pe care îl leagă bine la mijloc, cu fire lungi de grîu.

Dincolo, de-a lungul altui șir de clăi, se văd resfirați încă 10—15 copii. Lucrează sub supravegherea învățătorului Ion Năstase. Adună și ei de zor. Fac snopi.

—Cred că pe-aici s-a defectat cuțitul secerătorii, spune învățătorul Năstase. Aveți grijă, băieți! Nu călcați pe spice. Ia uitați-vă ce de grîu a rămas pe mirițe...

— Facem o copaie de scovergi dacă măcinăm atîtea boabe, zice o fată nălțută, îmbujorată la față.

Dinspre arie se vede apropiindu-se un om încît, pîrlit de soare. Este tovarășul Vasile, președintele colectivei. Învățătorul Ion Năstase îl informează că cei patruzeci de pionieri veniți la cîmp au adunat pînă acum mai bine de 10 snopi de grîu.

— Vă mulțumim din inimă, copii, le spune președintele. Și, emoționat, privește rînd pe rînd la chipurile lor vioaie, la cravatele ce-i împodobesc atît de frumos.

— O să venim și la arie, după ce terminăm aici, îl asigură pe președinte învățătoarea Ecaterina Ungureanu. Poate mai rămîn și pe-acolo, ceva boabe de grîu... Trebuie să le adunăm, să nu rămînă un bob pierdut.

Și copiii, împreună cu învățătorii lor, pornesc și mai cu sîrg la treabă.

AL. RAICU

ÎNCEPE FESTIVALUL

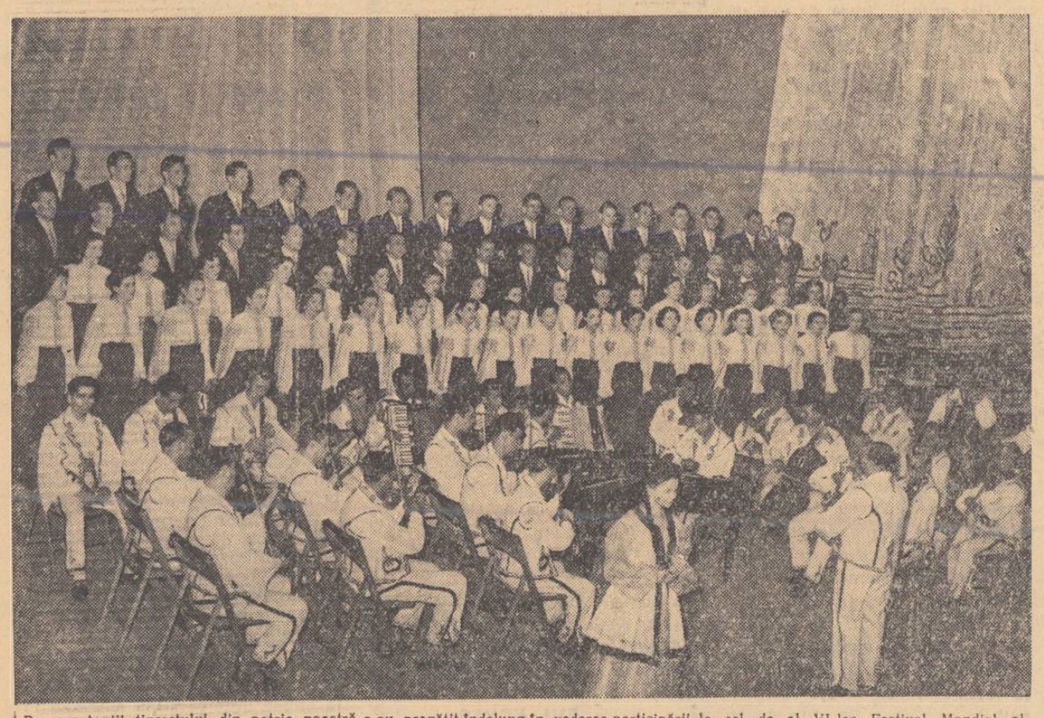

Reprezentanții tineretului din patria noastră s-au pregătit îndelung în vederea participării la cel de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților care se desfășoară anul acesta la Moscova. În cea mai bună formă, ei vor purta cu cinste culorile republicii noastre la măreața întîlnire a tineretului lumii pentru pace și prietenie. În clișeu: Corul ansamblului U.T.M., orchestra de muzică populară condusă de Ionel Budișteanu și Angela Moldovan, laureată a Festivalului de la Varșovia, interpretînd un număr al programului, înaintea plecării spre Moscova.

Vacanță la Moscova

I

Ca rezultat al înțelegerii stabilite între organizațiile sindicale de învățămînt din R.S.F.S.R., Cehoslovacia, Iugoslavia și Romînia, un grup de învățători și profesori, activiști sindicali din aceste țări, și-au petrecut vacanța la casa de odihnă de la „Zelionîi Kurgan", lîngă Moscova, între 1—20 iulie a.c.

Grupul celor 25 de activiști sindicali din patria noastră a plecat spre Moscova la 30 iunie, cînd se sărbătorea pentru prima oară la noi „Ziua învățătorului". Ziarele anunțau atunci plecarea noastră ca pe un frumos dar pe care l-am primit de ziua noastră. Cît a fost de mare și de minunat acest dar povestim acum la întoarcere tuturor prietenilor și tovarășilor noștri de muncă. Atunci cînd vor începe zilele de școală vom povesti elevilor noștri și aceștia — părinților lor. Și așa vor ajunge comorile adunate de noi în marea și primitoarea Uniune Sovietică la toți ai noștri.

În mijlocul pedagogilor sovietici din Moscova, Kaluga, Riazan, Gorki, din Bașkiria și Tiumenia siberiană, învățătorii și profesorii romîni, iugoslavi și cehi s-au simțit la prieteni dragi și apropiați. E puțin ceea ce se poate spune în scris și în vorbe. Dar am adus cu noi ilustrate care ne vor ajuta să arătăm frumusețea locurilor vizitate, fotografii, am adus cu noi daruri de la prieteni care vorbesc despre sentimentele calde cu care ne-au primit.

În activitatea noastră școlară și sindicală se va simți cît de bogată, cît de rodnică a fost vacanța petrecută în Uniunea Sovietică. De pe acum ne dăm seama cît de mult ne vor ajuta în muncă minunatele impresii și bogatele cunoștințe căpătate. Dar, adevărata valoare a tot ceea ce am adus cu noi se va vedea mai bine atunci cînd ne vom afla în fața problemelor și va trebui să găsim calea pentru buna lor rezolvare.

Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt din R.S.F.S.R. **și fiecare pedagog sovietic care a stat alături de noi au** știut să creeze o atmosferă din cele mai prielnice atît odihnei cît și schimbului de experiență în problemele activității sindicale și de învățămînt.

În casa de odihnă de la „Zelionîi Kurgan" timp de trei săptămîni cei 150 de activiști sindicali au vorbit despre viața și preocupările lor, despre problemele muncii de fiecare zi, au cîntat, au cules și oferit flori, au făcut excursii, au participat la programe artistice. Toate acestea au contribuit la legarea unei prietenii puternice.

Am cunoscut atîtea în cele trei săptămîni! Am văzut frumoasa Moscovă, eroicul Leningrad, istoricul Kiev. Am văzut Kremlinul, Mausoleul. Am făcut vizite la Ministerul Învățămîntului, la Academia de științe pedagogice, la Universitatea „Lomonosov", la „Ucitelskaia Gazeta", am vizitat o școală, o tabără de pionieri, Biblioteca „Lenin", am văzut metroul, Galeriile de artă Tretiakov, ne-am plimbat pe magistralele Moscovei, în parcul Sokolniki, am mers la spectacole la Teatrul Mare, la meci de fotbal pe stadionul Lujnichi, am văzut monumentele Leningradului, am fost la Smolnîi — la Parcul Peterdvoreț, am vizitat vasul „Aurora", Palatul de larnă, unde am văzut colecțiile de artă ale Ermitajului. Ne-am plimbat la Kiev pe Nipru, pe bulevardul Kresciatic. Despre fiecare loc vizitat putem povesti atît de multe și minunate lucruri. Putem vorbi multe despre uriașul ritm în care se construiesc cartiere întregi la Moscova, despre cum muncesc oamenii sovietici, despre disciplina, modestia și marea lor bogăție sufletească. Ne-am dat seama cît de mult poate face un popor care a lichidat definitiv exploatarea omului de către om.

Schimbul de experiență pe diferitele probleme ale activității sindicale a fost larg și bogat. Fiecare a împărtășit cu bucurie tot ceea ce a adunat în urma experienței anilor de muncă. S-au prezentat și s-au discutat probleme privitoare la munca profesională, politehnizarea învățămîntului, activitatea de instruire și educație comunistă a elevilor, munca culturală de masă, asigurări sociale, protecția muncii, condiții de muncă și de viață. Tot ceea ce am aflat în cadrul schimbului de experiență ne va călăuzi în găsirea căilor concrete pentru buna rezolvare a problemelor ivite în activitatea noastră de fiecare zi.

Este important nu numai ceea ce s-a spus în acest schimb de experiență, dar și atmosfera în care s-a comunicat experiența proprie, în care s-a desfășurat acest schimb de experiență. Noi puteam să aflăm și pe altă cale toate acestea. Materialul documentar este una din aceste căi posibile. Dar am venit alături unul de altul pentru ca să se facă nu numai un schimb de idei dar și acea legătură sufletească, care să fie bază de colaborare în viitor, temelie pentru legături prietenești multilaterale. Și aceasta s-a înfăptuit pe deplin.

Despre minunatele zile petrecute împreună toți participanții la prima vacanță comună a pedagogilor din țările socialiste avem cuvinte calde de spus:

„S-au întîlnit la „Zelionîi Kurgan" — spune Rozalia Mansurovna, profesoară la școala nr. 2 din Ufa, Bașkiria — **oameni pe care îi unește nu numai profesiunea, dar și comunitatea de ideal și de scop, construirea unei vieți noi, libere de exploatarea omului de către om. Atmosfera creată a dovedit cu putere unitatea dintre noi, legătura dintre țările lagărului socialist. Fiecare a vorbit în felul său, în limba sa, dar esența cuvintelor era aceeași: oamenii doresc să trăiască și să muncească în pace, să-și crească și să-și educe copiii. La „Zelionîi Kurgan" ne-am împrietenit, ne-am înțeles unii cu alții în limba noastră comună, a inimii și a sufletului. Noi ne-am convins cu toții că ne leagă o prietenie strînsă, sinceră. Este cel mai mare lucru ce s-a realizat. Aceasta ne va mobiliza în lupta pentru pace și prietenie".**

„Fiecare dintre noi participanții la vacanța comună de la „Zelionîi Kurgan" — spune Milenko Nicolici, directorul școlii medii din Sremsca Mitrovița, Iugoslavia, — **a cîștigat foarte mult și aceasta va avea bune**

E. MĂNAC

(Continuare în pag. 6)

Contribuții la istoria pedagogiei muzicale românești

ENESCU și pedagogia muzicală

Un document excepțional

În dorința de a populariza experiența marilor noștri pedagogi muzicieni din trecut, „GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI" a luat inițiativa publicării unui ciclu de articole referitoare la contribuția acestora la istoria pedagogiei muzicale romînești. Gavriil Musicescu, Iacob Mureșianu, Isidor Vorobchievici, D. G. Kiriac, Ion Vidu în țară, George Enescu și Eusebie Mandicevschi peste hotare, au dus faima pedagogiei muzicale romînești punînd bazele științifice ale învățămîntului artistic din veacul trecut și primele decenii ale epocii noastre. Manualele, studiile, articolele și lecțiile publicate cu decenii în urmă pot constitui un îndrumar prețios al activității noastre actuale. Mai ales inspiratele cîntece școlare pentru voci egale, de care ducem încă o lipsă atît de mare în repertoriul pentru copii și tineret, pot umple acest gol dat fiind că toți pedagogii susnumiți au fost în primul rînd compozitori.

Prezentul articol deschide seria ciclului care se va desfășura de-a lungul vacanței de vară continuînd odată cu reluarea activității școlare de toamnă.

Fără îndoială că personalitatea multilaterală a genialului nostru muzician va mai necesita încă multe cercetări documentare spre a se putea ajunge la o cunoaștere temeinică a uriașei sale moșteniri artistice. Pînă azi, toți muzicologii romîni și de peste hotare îl recunosc pe Enescu numai ca excepțional violonist, dirijor și compozitor (deși ca pianist nu era cu nimic mai prejos). Totuși, o altă latură prea puțin studiată pînă azi și pe nedrept uitată, poate și datorită faptului că Enescu în modestia lui proverbială a trecut-o toată viața sub tăcere, este cea pedagogică.

Se spune despre un profesor, că faima i-o făuresc elevii. Dacă acest adevăr nu poate fi negat, atunci este suficient să arătăm că Yehudi Menuhin a fost elevul maestrului, pentru ca Enescu să-și dobîndească locul pe care-l merită în pedagogia muzicală. Fiindcă așa cum un compozitor poate supraviețui în istoria muzicii printr-o singură lucrarea genială, tot așa și Enescu va rămîne un mare profesor fiindcă l-a dat lumii pe Yehudi Menuhin.

Dar dacă acest merit al maestrului nostru nu mai înseamnă azi aproape pentru nimeni un „secret" al activității sale, puțini sînt istoriografii și cercetătorii lui Enescu care să se fi ocupat special de latura pedagogică a autorului operei „Oedip". Contribuția lui Enescu la ridicarea școlii de compoziție romînească, la creșterea unor valoroși interpreți romîni și străini, la stabilirea unor principii generale de pedagogie muzicală (unele din ele putînd pune bazele unui curs superior modern de perfecționare artistică) rămîne una din problemele cele mai importante în studierea științifică de viitor a activității compozitorului.

În rîndurile care urmează, încercăm să relevăm numai unele aspecte mai puțin cunoscute ale acestei laturi pedagogice a lui Enescu și totdeodată să semnalăm un manuscris muzical autograf inedit de o excepțională importanță legat de educația muzicală a copiilor.

Una din calitățile primordiale ale unui adevărat profesor trebuie să fie dragostea pentru copii și tineret. *Enescu a nutrit acest sentiment dealungul întregii sale vieți. Fire de o rară sensibilitate, unicul fiu la părinți dintr-un șir lung de copii morți înainte de vreme care n-au putut însenina trista atmosferă familiară, George Enescu a moștenit de la mama sa o dragoste — aproape bolnăvicioasă — pentru tineret.*

El a fost nașul și îndrumătorul pianistului Dinu Lipatti cînd acesta abia se familiariza cu muzica. Datorită lui Enescu, care l-a stimulat dealungul carierii artistice, Dinu Lipatti ajunsese la 25 de ani un nume de rezonanță europeană. Tot Enescu saluta cu entuziasm în paginile revistei „Muzică și Poezie" (înaintea celui de al doilea război mondial) pe talentații frați Valentin și Ștefan Gheorghiu. Ion Vasilescu, Ludovic Feldmann și cîți alți muzicieni romîni în viață, nu păstrează în arhiva lor recomandația scrisă a maestrului, după ce le ascultase o zi întreagă lucrările! Cîte prețioase îndrumări pedagogice nu le-a oferit Enescu, tinerilor compozitori romîni!

Întîlnirile genialului muzician cu tinerii interpreți și mai ales lecțiile sale s-au întipărit adînc în mintea foștilor săi elevi.

„Eram un copilandru cînd am

Prof. VIOREL COSMA

(Continuare în pag. 5)

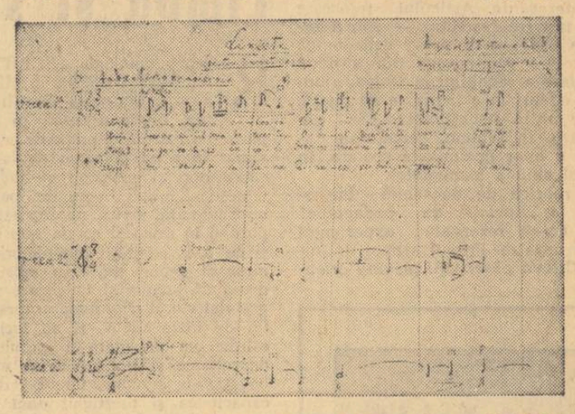

Facsimil din partitura „Liniște"

ÎNSEMNĂRI BIBLIOGRAFICE

Revista de pedagogie

nr. 5 — mai 1957

REVISTA DE PEDAGOGIE nr. 5 (mai 1957) cuprinde un variat material grupat în rubricile consacrate ale revistei. In rubrica „Teoria și istoria pedagogiei", profesorul universitar Eugen Rozsa, șeful catedrei de pedagogie a Universității „Bolyai" din Cluj, semnează articolul *„Cîteva considerațiuni privind lupta împotriva formalismului la elevii de vîrstă școlară mică"*. Articolul comunică unele din concluziile la care a ajuns autorul în urma cercetărilor efectuate la două școli de 7 ani cu limba de predare maghiară din Cluj, semnalînd unele dintre cauzele formalismului în predare, cum ar fi lipsa de material faptic, concret, sau folosirea nejustă a acestui material. Autorul neglijează, însă, un aspect esențial al problemei: procesul de formare a noțiunilor, în primul rînd legătura dintre materialul faptic concret și noțiunile pe care trebuie să și le formeze elevii de vîrstă școlară mică. Aici trebuie căutată una din cauzele cele mai tipice și frecvente ale formalismului. De asemenea, din articol lipsesc soluțiile pentru înlăturarea formalismului.

In studiul *„Unele probleme ale formării gîndirii elevilor"*, — scris pentru „Revista de pedagogie" de către M. D. Gromov, cercetător principal al Institutului de psihologie din Moscova — autorul prezintă cercetările efectuate de el cu privire la particularitățile dezvoltării reprezentărilor și noțiunilor referitoare la lumea vegetală și cea animală la elevii claselor I—IV. Concluziile cercetărilor arată că, trecînd de la clasele mici spre cele mari, procesul de lărgire a cunoștințelor se înfăptuiește într-un ritm din ce în ce mai rapid, progresiv. De asemenea, cu fiecare clasă, în relațiile dintre componentele intuitive și abstracte ale cunoștințelor de științe naturale crește importanța componentelor abstracte, acestea acționînd tot mai clar în dobîndirea cunoștințelor de către elevi. Articolul este bogat în sugestii și poate constitui un îndemn pentru pedagogii și psihologii din țara noastră de a întreprinde cercetări de acest fel și la alte obiecte de învățămînt.

In numărul din mai al revistei se continuă publicarea articolelor cu privire la istoria pedagogiei românești. D. Păcurariu, asistent la catedra de literatură română a Universității „C. I. Parhon", semnează un documentat articol despre *„Ion Ghica și unele probleme ale învățămîntului"*, iar prof. L. Bologa, din Sibiu, articolul *„Jan Amos Komenski și influența lui asupra școlii românești din Transilvania"*. Articolul tov. Bologa prezintă unele informații interesante. Articolul folosește însă izvoare restrînse — numai articole apărute în presa pedagogică și școlară românească din a doua jumătate a secolului al 19-lea, ajungînd uneori la o înșiruire de citate, unele puțin semnificative. Se neglijează, în schimb, cercetarea atentă a unor documente școlare, în primul rînd a manualelor.

O rubrică de deosebită importanță a „Revistei de pedagogie" este aceea rezervată experienței școlii noastre. Primul articol, intitulat *„Cîteva observații privind orientarea profesională a elevilor din școala elementară de 7 ani"* și semnat de profesorul Lucian Panait, prezintă experiența dobîndită în anul școlar 1955/56 de către profesorii școlii de 7 ani nr. 13 din Brăila, cu privire la orientarea profesională a elevilor din clasa a VII-a. Articolul dezvăluie unele rezultate interesante cu privire la orientarea profesională a elevilor, rezultate care au fost obținute prin străduința colectivului pedagogic de a cunoaște în amănunțime înclinațiile elevilor, de a-i familiariza cu specificul diferitelor meserii spre care s-ar putea îndrepta etc. Articolul cuprinde, însă, o introducere și apoi unele concluzii teoretice care nu sînt justificate de loc de către materialul faptic prezentat. Fără îndoială că astfel de concluzii declarative nu sînt convingătoare și nu pot înlocui munca plină de răbdare pe care revista ar trebui s-o depună cu colaboratorii ei, în vederea valorificării teoretice a experiențelor prezentate. Semnalăm și apariția tardivă, deci și ineficace pentru acest an școlar, a articolului respectiv. Articolul *„Aspecte din activitatea taberei orășenești de pe lîngă școala noastră"* de Constantin Neamțu din Dumbrăveni prezintă aspecte variate din activitatea unei tabere orășenești, iar articolul *„Din experiența predării geografiei la clasa a III-a"*, scris de către învățătorii Valeria și Florian Duțuleasa din Vitănești, comunică o experiență interesantă a acestora cu privire la predarea geografiei în clasa a III-a ca obiect de învățămînt separat. Amîndouă aceste articole au însă un caracter mai mult descriptiv, doar cu timide încercări de generalizare. Considerăm că atenția „Revistei de pedagogie" trebuie să fie îndreptată în primul rînd spre ridicarea nivelului teoretic al articolelor consacrate experienței înaintate a școlii noastre.

Revista publică și o consultație intitulată *„Unele probleme legate de organizarea și predarea lucrărilor practice de atelier la școlile de 7 ani și medii"*, al cărei autor este Boris Tutoveanu, metodist în Ministerul Învățămîntului și Culturii. Deși consultația abordează o problemă importantă și actuală, care necesită îndrumări cu caracter metodic, ea răspunde acestei cerințe numai în foarte mică măsură, avînd mai mult caracterul unor instrucțiuni. Nu se tratează decît numai în treacăt și la suprafață unele aspecte metodice ale lucrărilor practice.

La rubrica *„Discuții"* se continuă discuțiile deschise de revistă în legătură cu *„Proiectul de prospect pentru Istoria pedagogiei în R.P.R."* prin intervenția lui I. Antohi, lector universitar la Iași, precum și discuția în legătură cu manualul de Istoria literaturii române pentru clasa a X-a, prin intervenția prof. A. Foreanu din Timișoara.

T. T.

Limbă și stil

Recenta antologie „SCRIITORII ROMÎNI DESPRE LIMBĂ ȘI STIL", întocmită de Gh. Bulgăr, înmănunchează o bună parte din mărturiile prețioase ce ne-au rămas în acest domeniu de la marii cunoscători și mînuitori ai limbii românești. Făurind opere de înaltă ținută literară, scrise pe înțelesul poporului în mijlocul căruia s-au născut și au trăit, scriitorii români, prin meninea și geniul lor, s-au aplecat cu deosebită atenție și înțelegere asupra graiului viu al poporului, asupra „limbii de toate zilele" și au lucrat cu osîrdie, cu pricepere și pasiune la dezvoltarea și perfecționarea ei, îmbogățind-o și înmlădiind-o, dîndu-i capacitatea și prestigiul unui minunat mijloc de comunicare. Profesorii de limba și literatura română au în această antologie un ajutor de netăgăduit în munca lor pentru a le forma elevilor un limbaj corect și cuprinzător, pentru a le dezvolta cursivitatea în vorbire, pentru a le educa gustul pentru frumos. Dezvăluind ideile și frumusețile operelor literare, profesorii pot aduce în discuție cu mult folos preocupările neîntrerupte ale scriitorilor pentru cultivarea limbii, ideile formulate de ei ca rod al unei experiențe temeinice, atrăgînd în felul acesta atenția elevilor asupra inepuizabilelor resurse ale limbii românești pentru exprimarea clară, precisă și plastică a oricăror realități, a oricăror idei, sentimente și aspecte ale activității umane.

Culegerea de texte a lui Gh. Bulgăr înlesnește cititorului cunoașterea preferințelor, a gusturilor, a metodelor de elaborare ale marilor creatori, pentru a pătrunde mai adînc fenomenele vieții sociale și realitatea înconjurătoare. Culegerea dezvăluie, totodată, căutarea continuă a scriitorilor și surprinderea de noi și noi cuvinte expresive, noi îmbinări de termeni, unduiri de fraze, nestemate ale limbii vii, ale folclorului, precum și priceperea lor de a îmbina elementele de tradiție cu cele moderne.

Va fi foarte instructiv pentru elevi dacă la prezentarea feericului poem „Călin" al lui Eminescu, vom demonstra pe text cum descrierile de natură, cuprinzînd în esență aceleași elemente (deal, luncă, codri, rîuri, văi...), iau aspecte bine deosebite, subliniind stări sufletești diferite, numai pentru că poetul a schimbat și a îngemănat în fiecare loc, în mod nou și fericit, elementele frazei. Odată cu aceasta, vom colora util lecția amintind strădania lui Eminescu de a găsi „cuvîntul ce exprimă adevărul", citînd mențiuni ale lui despre folclor, despre locuțiuni, despre destoinicia limbii românești, demonstrată de altfel în chip strălucit de însăși opera sa poetică.

Cu alt prilej, studiind cu elevii „Nunta Zamfirei" a lui Coșbuc, ne vom putea opri la strofa în care e zugrăvit ritmul viu al horei atît de plastic și totuși cu o economie de mijloace impresionantă. Aici este indicată și cunoașterea cîtorva din preocupările filologice la amănunt ale poetului.

Bogăția de tipuri realizată în literatura lui Caragiale e de neconceput fără alegerea de către scriitor a unor împrejurări foarte familiare lui și însoțită, bineînțeles, de o curiozitate profesională instinctivă, nestăpînită, de o necurmată cercetare a limbajului atîtor categorii sociale, pentru „potriveala expresiunii cu intenția, în artă". Va fi cît se poate de folositor dacă vom stabili legături între principiul artistic al lui Caragiale — „totul la timp și cu măsură" — și extrema concentrare a stilului său care ajunge pînă la caracterizarea tipului printr-o expresie sau printr-un nume.

Multe lucruri interesante pot învăța elevii studiind, sub îndrumarea profesorului, textele din operele lui Sadoveanu, creator de rară forță epică și lirică, mînuitor desăvîrșit al mijloacelor de expresie verbală desprinse din peregrinările neobosite pe plaiurile locuite și vorbite de români și din cercetarea cronicilor. Elevii pot afla în același timp unele din aprecierile lui cu privire la limba și obiceiurile noastre.

Textele culegerii lui Gh. Bulgăr oglindesc momentele de reflexie a scriitorilor asupra caracteristicilor și posibilităților larg cuprinzătoare ale limbii românești, marchează încă la cei de mai de mult o profundă încredere, un optimism neclintit în dezvoltarea ei, pînă la cuprinderea oricărei înălțimi de cugetare, a oricărei adîncimi de simțire, pînă în cele mai fine nuanțe. Această convingere, căpătată pe calea îndelungilor cercetări, le-a dat forța necesară să lucreze din toată inima la „creșterea limbii românești" spre unitate, spre bogăție lexicală, spre expresivitate.

Contactul cu părerile scriitorilor români despre limbă și stil este un prilej fericit de a arăta elevilor ce probe de înalt patriotism au dat marii artiști mînuitori ai cuvîntului preocupîndu-se de cultivarea limbii noastre, cunoscînd-o adîncit, și străduindu-se să o folosească în forme cît mai artistice, orientîndu-i direcția de dezvoltare.

Culegerea de texte „Scriitorii români despre limbă și stil" selectează, în general, textele cele mai semnificative dintr-un material vast privitor la această chestiune. Ea cuprinde cîteva pasaje din publicații greu accesibile și chiar cîteva texte inedite, cum sînt „Dascălul românesc pentru temeiurile gramaticii românești" de Ion Budai Deleanu, unele pasaje din Eminescu, „Din însemnările despre limbă" de G. Coșbuc.

Introducerea cu care Gh. Bulgăr își însoțește antologia oferă cititorului un fir călăuzitor, o sintetizare a principalelor momente în evoluția istorică a părerilor emise de oamenii noștri de cultură asupra problemelor limbii și stilului.

Prof. G. VÂRZARU

LA COMEMORAREA LUI N. Grigorescu

Artă națională există cu adevărat numai în momentul în care ea posedă atît conștiința misiunii sale istorice, cît și mijloacele de expresie potrivite pentru redarea, în forme specifice, a realităților naționale.

Pictori români au existat și înainte de Nicolae Grigorescu, care continuă, de fapt, tradiția realistă și progresistă inaugurată de pictorii revoluționari de la 1848. Dar ceea ce aduce el nou față de predecesorii săi este tocmai formularea unui stil românesc în artă. Și de aceea, de o pictură cu adevărat națională, avînd un profil original, nu poate fi vorba decît începînd cu Nicolae Grigorescu. Aceasta explică de altfel și imensul răsunet pe care timp de aproape un veac l-au aflat tablourile sale în rîndurile cele mai largi ale poporului român.

Grigorescu a găsit forma cea mai potrivită pentru a reda portretul specific al țăranului român, pentru a oglindi frumusețea caracteristică a peisajului românesc, pentru a tălmăci într-un grai nou, românesc, pe înțelesul tuturor, fondul comun al întregului popor.

In momentul istoric în care a apărut în cultura noastră, misiunea artiștilor și a scriitorilor era tocmai aceea de a crea valori morale care să contribuie la consolidarea noului stat național, rezultat din actul politic al Unirii Principatelor. Alecsandri, Eminescu, Creangă, Caragiale în literatură și Nicolae Grigorescu în pictură au corespuns acestei cerințe și au făurit opere în care întregul popor român își putea recunoaște și firea și sensibilitatea și trăsăturile specifice. De aceea operele lor nu reprezintă numai creații artistice, ci și acte de cultură, care asigură dezvoltarea și propășirea unei națiuni.

Grigorescu a adus „un cîntec nou pe lume", cum atît de frumos spune biograful său Al. Vlahuță. Dar acest cîntec nu este numai al său. In el răsună și doina și aleanul și dorul și optimismul și încrederea în viață și dragostea pentru natură a țăranului român și de aceea cîntecul acesta însorit este al întregului nostru popor.

Grigorescu este cel dintîi pictor român care a văzut natura cu ochiul țăranului și a izbutit să exprime raportul dintre om și natură specific concepției populare. Ieșit din rîndurile țărănimii, petrecîndu-și mai toată viața în mediul rural, iubind privelиștile patriei, el a știut să creeze o artă specific națională în care se simte și cumînțenia pămîntului românesc și acea înfrățire cu natura, pe care o regăsim în poezia populară. Dar el a înțeles și suferințele oamenilor și nedreptățile de pe vremea sa și a găsit accentele cuvenite pentru a le da glas în opera sa.

Pentru a ajunge la aceste rezultate, el a trebuit să înnoiască mijloacele de expresie artistică de care dispunea pictura românească pe vremea aceea. Astfel, Grigorescu face trecerea de la pictura de atelier la pictura în aer liber, pornind cu șevaletul și cutia de culori sub braț și cutreierînd luncile și plaiurile pentru a găsi priveliștea cea mai potrivită, care-l mișcă mai adînc și pe care o transpune direct pe pînză, odată cu vibrația sufletului său. El își întemeiază astfel arta pe contactul nemijlocit cu natura, pe transcrierea sinceră a unei emoții, folosind sentimentul ca mijloc de cunoaștere și de înțelegere a tainelor firii. El face, în pictura românească, trecerea de la narativ la liric, de la subiect la motiv, dela finisajul plastic la cel pictural, în care forma nu mai e închisă într-un contur izolat, ci vibrează ca o masă aeriană sub calda palpitare a luminii.

La baza artei lui Grigorescu stau vizualitatea, sinceritatea și lirismul. El pictează ceea ce vede în jurul său: oameni simpli din popor, care prin vrednicia lor fac să rodească pămîntul; viața satului care muncește; poezia unui crîng sau a unui luminiș de pădure, sub jocul razelor de soare, prefirate printre crengile și frunzișul copacilor; mersul moleom al plăvanilor care străbat drumurile colbuite de țară, sub arșița verii. In aceste aspecte umile ale vieții de toate zilele el aduce freamătul unui suflet plin de iubire și de aceea, sub avîntul penelului său, realitatea se transformă în poezie. Puterea de emoționare a tablourilor lui Grigorescu se datorește prezenței sale sufletești, participării active la viața pe care o oglindea cu atîta intensitate și căldură.

Biografia lui Grigorescu este strîns legată de evoluția operei sale și poate fi împărțită în cinci mari perioade. Prima, aceea a uceniciei, începe încă din copilăria pictorului și se încheie în 1861, cu plecarea sa la Paris.

Născut la 15 mai 1838, în satul Pitaru din Dîmbovița, Grigorescu și-a petrecut primii ani la țară. In 1843, murind tatăl, întreaga familie se mută la București, la o rudă din mahalaua Cărămidarilor. După ce urmează două clase primare, Grigorescu intră, la vîrsta de zece ani, ca ucenic la un meșter iconar. Bine înzestrat, prinde repede meșteșugul și după doi ani începe să picteze singur icoane pe care le vinde în piața Oborului. Curînd faima de iconar i se răspîndește și „meșterul Nicu" este chemat la Căldărușani, la Băicoi, la Zamfira și mai tîrziu la Agapia, să zugrăvească icoane sau chiar biserici.

In această perioadă, el urmărește două țeluri precise: să-și cîștige existența practicînd pictura bisericească și să-și afle mijloacele de a pleca peste hotare, pentru a-și întregi cunoștințele artistice. In 1856 adresează o cerere Domnitorului în acest sens, în 1857 se prezintă la un concurs pentru o bursă de studii în străinătate. Nu obține nici un rezultat. Bursa e acordată unui pictor mediocru, sprijinit de cercurile oficiale. Grigorescu nu renunță la visul său de a învăța. Își strînge singur bani și în 1861, după ce termină zugrăvirea bisericii de la Agapia, pornește spre Paris, cu nădejdea unei burse făgăduite de Mihail Kogălniceanu. Și astfel se sfîrșește perioada uceniciei, încununată de marile sale izbînzi în pictura bisericească, în care își afirmă excepționalele însușiri artistice puse în slujba unei viziuni realiste, care reduce divinitatea la dimensiuni umane.

N. GRIGORESCU: Țăranca din Muscel

La Paris lucrează cîtva timp în atelierul unui pictor academic, Sebastien Cornu, pictează prin muzee copii după tablouri de Rubens, Salvator Rosa, Géricault și Prud'hon și se prezintă la un concurs pentru intrarea în Școala de Belle Arte. Trece prima probă și, vrînd să se pregătească pentru cea de a doua, intitulată „concursul copacului", se duce pentru cîteva zile la Barbizon, în pădurea Fontainebleau. Rămîne însă acolo cîțiva ani, renunțînd și la școală și la titlurile academice pe care aceasta i le putea conferi.

De ce a rămas Grigorescu la Barbizon? Pentru că acolo și-a găsit adevăratul său drum, alături de artiștii mai bătrîni care se retrăseseră în mijlocul naturii, hotărîți să picteze viața simplă și adevărată pe care o vedeau în jurul lor. Era, pe vremea aceea, o atitudine cu totul nouă, opusă academismului care trata numai teme nobile și măreț luate din literatură, din biblie sau din mitologie. Grigorescu a preferat să-și găsească sursa de inspirație în realitatea vie, în nesfîrșita frumusețe a naturii, care trezea adînci rezonanțe în sufletul său.

Cu două întreruperi, în 1864 și în 1867, cînd și-a petrecut vacanțele în țară, Grigorescu a rămas timp de opt ani la studii, în Franța, muncind cu îndîrjire și izbutind să-și formeze viziunea și să-și făurească un stil propriu.

In 1870, cînd expune pentru prima dată în țară, el e un artist în plină forță creatoare, care deschide un drum nou în pictura românească. In 1873, cînd participă cu peste 100 de tablouri la expoziția Societății Amicilor Belelor Arte și își deschide apoi o expoziție personală, cu vreo 300 de lucrări, el se impune ca unul dintre fruntașii necontestați ai artei românești.

A doua perioadă a vieții sale se încheie la 1877, cînd este chemat să însoțească armatele româno-ruse pe cîmpiile de luptă din Bulgaria, în războiul pentru cucerirea independenței de stat.

Venind în contact cu suferințele umane și cu grozăviile războiului, Grigorescu trăiește una dintre cele mai dureroase experiențe ale vieții sale. Lucrările din această vreme se pot împărți în trei mari cicluri: acela al scenelor de luptă, în care pictorul arată eroismul și puterea de jertfă a ostașului român, acela în care demască ororile și distrugerile războiului și acela în care cîntă demnitatea și virtoșenia soldatului ieșit din rîndurile poporului. Astfel, a treia perioadă a activității sale — de la 1877 la 1880 — se definește prin patriotismul și adînca omenie a lui Grigorescu, exprimate cu o rară măiestrie artistică.

A patra perioadă — de la 1880 la 1887 — e aceea pe care Grigorescu și-o petrece din nou în Franța, de data aceasta mai mult în Bretania și la Paris, unde se afirmă ca un pictor deplin stăpîn pe resursele artei sale. O expoziție pe care o deschide în februarie 1887 la Paris este călduros întîmpinată de presa franceză. Dar Grigorescu își dă seama că adevărata împlinire nu și-o poate afla decît în patria sa, de care se simțea atît de adînc legat sufletește. De aceea, își închide înainte de vreme expoziția, își strînge tablourile și se întoarce cu ele în țară, unde se stabilește definitiv, mai întîi la Posada, apoi la Cîmpina.

In ultima perioadă, care durează pînă la moartea sa, la 21 iulie 1907, Grigorescu devine un adevărat rapsod al pămîntului și al neamului românesc, cum scria Vlahuță.

O simplă potecă de pădure, un car cu boi pe un drum de țară, o turmă de vite înapoindu-se în sat pe înserate, o șatră de țigani, un bordei sărăcăcios, două fetițe torcînd la poartă, un bilci în preajma orașului, un han la marginea drumului, un grup de țărani întorcîndu-se de la tîrg, un ciobănaș cu o turmă mică, un păstor pe o creastă de munte, acestea sînt acum motivele sale preferate, prin care evocă întreaga poezie a pămîntului românesc. Paleta i se luminează din ce în ce mai mult, pentru a reda mai adevărat climatul specific al peisajului nostru. Aerul, lumina, mișcarea, ritmul blînd al colinelor, desfășurarea largă a priveliștii, pînă în necuprinsul zării sînt redate în elanul superb al penelului, cu un profund respect al adevărului tipic, cu o siguranță și o măiestrie neîntrecute. Grigorescu definește astfel profilul moral al peisajului românesc.

Expozițiile sale la București se succed la intervale destul de scurte — în 1891, 1895, 1897, 1900, 1901, 1902 și 1904. Și fiecare înseamnă un adevărat triumf. Din ce în ce mai puternic pătrunde arta lui Grigorescu în conștiința poporului, care se recunoaște în tablourile sale prin ceeace are mai prețios și mai valabil. Și întreaga pictură românească de la sfîrșitul veacului trecut se dezvoltă sub semnul luminos și înnoitor al artei lui Grigorescu.

Au trecut cincizeci de ani din ziua cînd trupul neînsuflețit al marelui artist a fost dus la locul de veci în acea vale a Prahovei pe care atît de mult a iubit-o, pe care atît de frumos a zugrăvit-o în nemuritoarele sale tablouri. Și opera sa, înfruntînd măcinarea vremii, ne oferă și azi o minunată pildă de patriotism, de participare afectivă la viață, de legătură adîncă cu poporul, în care fiecare artist mai de seamă își află adevăratele și trainicele rădăcini.

IONEL JIANU

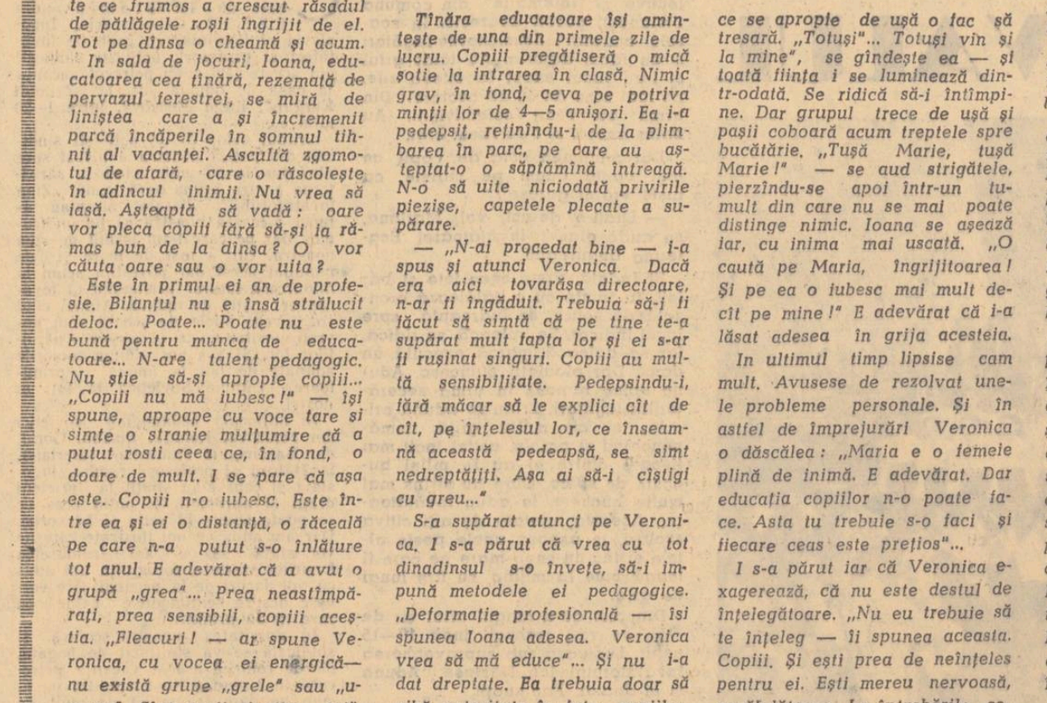

N. GRIGORESCU: Atacul de la Smîrdan

BILANȚ

Curtea răsună încă de zgomotul obișnuit al copiilor la joacă. Dacă asculți bine, poți distinge vocea puțin răgușită a lui Dănuț care o strigă pe „tovarășa Veronica" să-i arate ce frumos a crescut răsadul de pătlăgele roșii îngrijit de el. Tot pe dînsa o cheamă și acum.

In sala de jocuri, Ioana, educatoarea cea tînără, rezemată de pervazul ferestrei, se miră de liniștea care a și încremenit parcă încăperile în somnul tihnit al vacanței. Ascultă zgomotul de afară, care o răscolește în adîncul inimii. Nu vrea să iasă. Așteaptă să vadă: oare vor pleca copiii fără să-și ia rămas bun de la dînsa? O vor căuta oare sau o vor uita?

Este în primul ei an de profesie. Bilanțul nu e însă strălucit deloc. Poate... Poate nu este bună pentru munca de educatoare... N-are talent pedagogic. Nu știe să-și apropie copiii... „Copiii nu mă iubesc!" — își spune, aproape cu voce tare și simte o stranie mulțumire că a putut rosti ceea ce, în fond, o doare de mult. I se pare că așa este. Copiii n-o iubesc. Este între ea și ei o distanță, o răceală pe care n-a putut s-o înlăture tot anul. E adevărat că a avut o grupă „grea"... Prea neastîmpărați, prea sensibili, copiii acestia. „Fleacuri! — ar spune Veronica, cu vocea ei energică— nu există grupe „grele" sau „ușoare". Sînt copii și atîta tot".

Veronica are o experiență de peste 20 de ani. Așa, e ușor... Nu știu cum face, dar pe ea o iubesc toți copiii. Deși e severă, poate mai severă decît Ioana. Știe ea prea bine asta. Dar i se pare că atunci cînd se apucă să le explice cîte ceva, ei se plictisesc, cască, se uită pe pereți. De ce? răspunsul este simplu: n-are talent pedagogic. A dat greș în alegerea meseriei.

Tînăra educatoare își amintește de una din primele zile de lucru. Copiii pregătiseră o mică scenă la intrarea în clasă. Nimic grav, în fond, ceva pe potriva minții lor de 4—5 anișori. Ea i-a pedepsit, reținîndu-i de la plimbarea în parc, pe care au așteptat-o o săptămînă întreagă. N-o să uite niciodată privirile piezișe, capetele plecate a supărare.

— „N-ai procedat bine — i-a spus și atunci Veronica. Dacă era aici tovarășa directoare, n-ar fi îngăduit. Trebuia să îi lăcut să simtă că pe tine te-a supărat mult fapta lor și ei s-ar fi rușinat singuri. Copiii au multă sensibilitate. Pedepsindu-i, fără măcar să le explici cît de cît, pe înțelesul lor, ce înseamnă această pedeapsă, se simt nedreptățiți. Așa ai să-i cîștigi cu greu..."

S-a supărat atunci pe Veronica. I s-a părut că vrea cu tot dinadinsul s-o învețe, să-i impună metodele ei pedagogice. „Deformație profesională — îsi spunea Ioana adesea. Veronica vrea să mă educe"... Și nu i-a dat dreptate. Ea trebuia doar să aibă autoritate în fața copiilor. Să-i știe puțin și de frică. Acestea nu sînt metode vechi. Doar nu-i bate, nu-i pune în genunchi...

Un zgomot de voci subțirele ce se apropie de ușă o fac să tresară. „Totuși"... Totuși vin și la mine", se gîndește ea — și toată ființa i se luminează dintr-odată. Se ridică să-i întîmpine. Dar grupul trece de ușă și pașii coboară acum treptele spre bucătărie. „Tușă Marie, tușă Marie!" — se aud strigătele, pierzîndu-se apoi într-un tumult din care nu se mai poate distinge nimic. Ioana se așează iar, cu inima mai uscată. „O caută pe Maria, îngrijitoarea! Și pe ea o iubesc mai mult decît pe mine!" E adevărat că i-a lăsat adesea în grija acesteia.

In ultimul timp lipsise cam mult. Avusese de rezolvat unele probleme personale. Și în astfel de împrejurări Veronica o dăscălea: „Maria e o femeie plină de inimă. E adevărat. Dar educația copiilor n-o poate face. Asta tu trebuie s-o faci și fiecare ceas este prețios"...

I s-a părut iar că Veronica exagerează, că nu este destul de înțelegătoare. „Nu eu trebuie să te înțeleg — îi spunea aceasta. Copiii. Și ești prea de neînțeles pentru ei. Ești mereu nervoasă, nerăbdătoare. La întrebările copiilor dai răspunsuri de mîntuială în loc să le explici cu răbdare cele ce nu știu, așa ca ei să înțeleagă, să învețe lucruri noi".

...Pași mărunți urcă treptele dinspre bucătărie. Acum se vor îndepărta și se va lăsa liniștea... pustiul...

Dar, deodată, zgomotul se curmă. In fața ușii se aud șușoteli. Ioana nu se mai gîndește la nimic. Tot sufletul îi este parcă în ochii umezi care țintesc ușa. Se va deschide oare? Se deschide! E Dănuț în frunte. Și după el, toți, toată grupa. E în ochii lor o întrebare, o chemare stioasă...

Ioana nu știe cum s-a desprins de fereastra pe care i se încleștaseră mîinile. Acum e acolo, în mijlocul lor, îmbrățișînd pe fiecare cu privirea. Abia atunci își dă seama că nu i-a strîns niciodată în brațe. In ochișorii negri, albaștri, căprui se aprinse încet-încet o lumină pe care n-a cunoscut-o pînă acum. Stioși, copiii pun întrebări la care Ioana răspunde în neștire... Da, se vor vedea curînd... Dar să fie cuminți... „O să fim, o să fim!" — promit toți într-un glas.

In spatele lor, Veronica surîde cu zîmbetul ei cald, înțelept. Nici n-a observat pînă acum Ioana ce frumos zîmbește Veronica...

EVA NOVAC

O expoziție a școlii tehnice de chimie

De curînd, în localul școlii tehnice de chimie din Capitală s-a deschis o expoziție de desene unde sînt expuse lucrările în tuș ale celor 30 de elevi ai anului I, secția proiectanți. Lucrările reprezentînd schițe după piese, secțiuni în aparate la diferite scări sînt rezultatul temeinicei cunoașteri a desenului geometric.

Sînt expuse planșe care reprezintă cicloida, hipocicloida, nituri și asamblări, planșe reprezentînd suduri, filete, corpuri de ventil, vane, scheme de fabricație, hală de uzină, proiectul unui rezervor cu detalii și amplasarea în incinta uzinei etc.

Dintre lucrările expuse s-au remarcat: capela de alimentare, executată de eleva Elena Dinică, rezervor — executat de Gheorghe Dobrescu, „schema de fabricație" executată de Dorin Dragomirescu, „o secțiune prin corp de ventil" executată de Nicolae Petrescu.

Au mai fost expuse mapele personale ale fiecărui proiectant, care cuprind în ordine toate lucrările executate în cursul anului școlar.

ȘTEFAN BUCATARU

RELEVANTE ELEVILOR

...ultimele cărți apărute în „Biblioteca școlarului", „TABACARII", și „LUMEA PETROLULUI", cuprinzînd o serie de reportaje scrise de **Geo Bogza** în perioada dinaintea celui de al doilea război mondial, o culegere de poezii ale poetului muncitor **D. Th. Neculuță**, sub titlul „SPRE ȚĂRMUL DREPTĂȚII", un volum de „POVESTIRI" din lumea animalelor, de **A. I. Kuprin**, printre care și cunoscuta nuvelă „Pudelul alb".

...interesantul studiu al ing. **A. Birbănescu** despre NAVE, în care se prezintă istoria și dezvoltarea navigației de-alungul veacurilor și se descrie viața și munca constructorilor navali.

...traducerea volumului LUCRĂRI IN LEMN, de **P. Leontiev**, prețios pentru cercurile de mîini îndemînatice Cartea poate fi socotită ca un manual de tîmplărie, indicînd sculele și uneltele necesare — de la menghină pînă la strung — mînuirea lor, soiurile de material lemnos și procedeele de lucru.

COLORIȚI LA TABERE...

...broșura JOCURI ȘI DISTRACȚII PENTRU TABERELE DE VARĂ, întocmită de **Sever Bivolaru** și cuprinzînd un număr bogat de jocuri cu mingea, jocuri de alergări, sărituri și obstacole, jocuri de îndemînare, jocuri de luptă, jocuri în apă, în teren variat și jocuri de interior, indicații metodice și numeroase schițe și scheme ajutătoare.

...volumul CINCI PIESE PENTRU TEATRUL DE PĂPUȘI cu texte de **Ștefan Horia** și **Tudor Bogdan**, **Ilie Stanciu**, **Dimos Rendis**, **Nadia**, **Trandafilova**, **Marcel Marcian**, destinate preșcolarilor și elevilor din clasele I—IV. Prin tematica lor, piesele aduc un material interesant și instructiv, fie pentru lectură, fie pentru montarea lor de către amatori. Culegerea e însoțită de schițe de decoruri și de păpuși, precum și de indicații de regie — semnate de Renée George Silviu.

...colecția „Înșiră-te mărgărite", pentru școlarii mici, în care a apărut de curînd: „Aladin și lampa fermecată", basm din 1001 de nopți, un fragment din romanul „Mizerabilii" de **V. Hugo**, intitulat COSETTE, o culegere de POVEȘTI și POVESTIRI de **Maxim Gorki** și una de VERSURI ALESE din opera lui George Coșbuc precum și povestirea „Dumbrava minunată" de Mihail Sadoveanu.

DUPĂ UN AN DE MUNCĂ

În pas cu ştiinţa

Anul acesta munca mea de predare a fizicii şi chimiei mi-a pus probleme noi. Străduindu-mă să realizez, în cadrul obiectelor mele, sarcinile învăţămîntului politehnic, a trebuit să găsesc şi să folosesc căi mai bune pentru ridicarea nivelului ştiinţific al lecţiilor, pentru apropierea predării de viaţă, de activitatea practică. Am căutat să transmit elevilor mei cunoştinţe ştiinţifice, să le fac cunoscute bazele producţiei moderne, să le arăt concret cum aplică oamenii legile fizicii şi ale chimiei în activitatea productivă.

Întrucît lecţia constituie forma de bază în organizarea procesului instructiv-educativ, mi-am îndreptat atenţia în primul rînd asupra acesteia. Practica mi-a arătat că pot obţine rezultate bune numai dacă mă pregătesc cu sîrguinţă pentru lecţii atît din punct de vedere ştiinţific, cît şi metodic.

Mi-au folosit mult materialele culese din diferite publicaţii, reviste, cursuri etc., pe care le-am consultat pentru îmbunătăţirea propriei mele pregătiri, în deosebi în legătură cu lecţiile care nu sînt suficient de clar expuse în manual sau care nu lămuresc diferite probleme în lumina ultimelor realizări ale ştiinţei. Aşa am procedat, de pildă, la lecţiile privind structura atomului, legături chimice, disociaţia electrolitică, reacţii ionice, hidroliza sărurilor, mişcarea oscilatorie, natura luminii, acţiunea chimică a luminii etc. Bunăoară, în clasa a X-a, cu prilejul studiului unor fenomene ca repartizarea energiei pe radiaţiile emise de corpul negru după frecvenţa lor, a fenomenului fotoelectric, a presiunii luminii sau a acţiunii chimice a luminii, le-am făcut cunoscută elevilor teoria cuantelor a lui Planck, care este expusă în manual prea sumar şi insuficient de clar. În acest fel, elevii au căpătat explicaţia unor fenomene care nu pot fi lămurite pe baza teoriilor clasice asupra naturii luminii. Cu prilejul studierii fenomenului fotoelectric, după ce le-am arătat elevilor în ce constă acest fenomen şi care sînt legile lui, le-am arătat că fizica clasică nu poate da o explicaţie justă a acestora, aşa cum a putut da Einstein în 1906 pe baza teoriei cuantelor. Elevii au urmărit cu uşurinţă lecţia, şi-au însuşit lesne cunoştinţele, cu atît mai mult cu cît am folosit şi planşe cu desene şi explicaţii.

Explicarea acestor fenomene pe baza teoriei moderne a cuantelor a constituit pentru mine şi un prilej de a le arăta elevilor cum a fost înlăturat de fizica modernă impasul la care ajunsese fizica clasică la sfîrşitul secolului al XIX-lea, datorită teoriilor ei asupra luminii. Le-am arătat elevilor că prin aceasta fizica făcuse un salt calitativ, care i-a dat posibilitatea să se dezvolte mai departe. Mi-a ajutat mult în această privinţă materialul pe care l-am cules din cursul de „Optică" al lui Landsberg.

La studiul „Legăturilor chimice" la clasa a X-a, pe baza materialului cules din „Chimia generală" a lui N. L. Glinka am reuşit să lămuresc mai bine pe elevii mei în problema legăturilor chimice stabilind natura legăturilor covalente, a legăturilor ionice. Cu acest prilej, le-am explicat şi legăturile coordinative. In manualul de chimie acestea sînt tratate extrem de sumar şi pe alocuri chiar confuz.

La clasa a VIII-a, la mecanică, folosind „Mecanica şi rezistenţa materialelor" de I. M. Veselovski, am putut aduce completări interesante pentru elevi, atît din punct de vedere teoretic, cît şi în ceea ce priveşte rezolvarea de probleme.

Trebuie să menţionez că aceste explicaţii suplimentare pe care am căutat să le dau într-o formă accesibilă vîrstei elevilor nu i-au supraîncărcat, ci le-au ajutat să înţeleagă mai uşor cunoştinţele, ele au contribuit la trezirea interesului elevilor pentru problemele noi ale ştiinţei şi ale tehnicii, ale producţiei.

M-am străduit să leg permanent cunoştinţele predate de activitatea practică. Vorbindu-le, de pildă, elevilor despre acţiunea chimică a luminii, după ce le-am arătat fenomenele chimice declanşate de lumină şi legile acestui fenomen, le-am indicat cîteva exemple din natură şi din activitatea practică a oamenilor unde au loc astfel de fenomene (formarea zaharidelor în plante, vederea ca fenomen chimic, clorofila ca senzibilizator natural, luarea fotografiilor etc.). În felul acesta, interesul elevilor pentru cunoaşterea acestor fenomene a crescut mult.

Un rol important în legarea cunoştinţelor de practică îl acord pe lîngă ilustrări prin exemple a aplicaţiilor legilor fizice şi chimice, şi rezolvării de probleme cu conţinut practic din industrie, agricultură, transport. Rezolvînd cu elevii astfel de probleme am urmărit ca ei să înţeleagă şi să analizeze dependenţa funcţională dintre diferitele măsuri date, să seziseze în primul rînd fenomenul fizic şi apoi să treacă la calculul propriu zis. Am urmărit mereu cu elevii să nu-şi însuşească în mod mecanic formele, ci să înţeleagă sensul lor din punct de vedere fizic.

Excursiile pe care le-am organizat cu elevii mei la uzina electrică, la depoul de locomotive, la fabrica de cărămizi, la fabrica de încălţăminte mi-au dat de asemenea prilej să leg cunoştinţele teoretice pe care le-am predat de aplicarea lor în practică.

Am acordat multă atenţie lucrărilor de laborator şi activităţii desfăşurate de elevi, în cadrul cercului de fizică şi chimie, unde ei şi-au format deprinderi practice de mînuire a diferitelor instrumente, aparate, preparate etc. Au folosit mult elevilor mai ales lucrările, temele studiate şi experienţele efectuate în cadrul cercurilor. Elevii clasei a X-a, de pildă, au studiat la cercul lor teme ca „Efectul Doppler-Fizeau în acustică, interpretarea electronică a curentului electric şi a legilor lui generale, legile fundamentale ale mecanicii, natura luminii, mişcarea de rotaţie" etc.

Cu toate rezultatele bune pe care le-am obţinut, ştiu că mai am nu puţine de făcut pentru a ridica nivelul ştiinţific al lecţiilor şi pentru îmbunătăţirea lucrărilor practice, pentru a realiza în cadrul muncii în clasă şi în afară de clasă o legătură cît mai strînsă între cunoştinţele de fizică şi de chimie pe care le capătă elevii mei şi activitatea productivă.

În viitorul an şcolar, voi căuta să duc mai departe experienţa cîştigată, tinzînd către o ridicare continuă a nivelului muncii pe care o desfăşor cu elevii.

MARIA ABABII
profesoară la şcoala medie nr. 2 din Rîmnicu Vîlcea

În vizită la uzinele „Mao-Tze-dun" din Capitală

Un obiectiv principal al muncii de îndrumare şi control

În munca de îndrumare şi control desfăşurată în anul şcolar încheiat, secţia de învăţămînt a raionului nostru s-a preocupat îndeosebi de sprijinirea pedagogilor în vederea ridicării nivelului ştiinţific al predării. Ne-am pregătit cu mai multă grijă pentru inspecţii, am căutat să asistăm la un număr cît mai mare de lecţii, să pătrundem adînc în conţinutul acestora.

Cercetarea activităţii şcolilor din raionul nostru a arătat că o bună parte din lipsurile întîlnite în anii trecuţi în pregătirea elevilor au fost lichidate, ca urmare a faptului că cei mai mulţi învăţători şi profesori au reuşit să desfăşoare lecţii bune, care şi-au atins scopul. Asistînd, de pildă, la lecţia de literatură cu tema „Minerii din Maramureş" ţinută la clasa a X-a a liceului „I. L. Caragiale" de către tov. profesor Emilian Blănaru am constatat vădita preocupare a acestuia de a dezvolta interesul elevilor pentru literatură, de a stimula munca independentă a elevilor. Aceste preocupări s-au oglindit şi în predare, dar şi în răspunsurile elevilor.

Aceeaşi constatare am făcut-o la lecţia de fizică cu tema „Formarea imaginilor în oglinzi concave", predată de profesoara Odeta Longhin la clasa a X-a „D". Tovarăşa profesoară a stimulat continuu gîndirea elevilor, în scopul însuşirii conştiente a cunoştinţelor, a organizat experienţe şi a folosit un bogat material didactic, ajutînd elevelor să înţeleagă formarea imaginilor. Tov. Longhin a legat permanent cunoştinţele noi de cunoştinţele anterioare ale elevelor, le-a vorbit despre aplicarea legilor opticii geometrice în tehnică.

Din păcate, însă, unele dintre lecţiile la care am asistat în acest an au fost lecţii slabe, pregătite superficial, desfăşurate nemulţumitor şi, ca urmare, fără rezultate pozitive asupra pregătirii elevilor. Aşa au fost, de pildă, unele lecţii de matematică ţinute la clasa a V-a a şcolii nr. 18. La lecţia cu tema „Exerciţii combinate din fracţii ordinare şi zecimale" predată de profesorul acestei clase, cunoştinţele noi nu au fost legate de cunoştinţele studiate anterior, exerciţiile date spre rezolvare au fost lucrate fragmentar, nu în ansamblu, nu s-au aplicat simplificările necesare, ba mai mult, s-a strecurat şi o eroare de calcul.

In cadrul lecţiei „Comuna din Paris" predată la clasele a VI-a „A" şi a VI-a „D" de la şcoala nr. 11 mixtă nu s-au arătat obiectivele principale şi realizările Comunei, nu s-au arătat cauzele înfrîngerii şi învăţămintele trase de clasa muncitoare.

In mod deosebit ne-am preocupat de problemele înarmării elevilor cu cunoştinţe despre bazele producţiei moderne şi cu deprinderi de muncă practică, în vederea realizării sarcinilor învăţămîntului politehnic. Dacă unele dintre lecţiile la care am asistat au corespuns cerinţelor din acest punct de vedere, altele au fost însă nemulţumitoare. Aşa, de pildă, lecţia de fizică „Tensiunea electrică şi măsurarea ei" ţinută la clasa a VII-a „B" de la şcoala nr. 6 mixtă nu a dat elevilor cunoştinţe ştiinţifice. In cadrul acestei lecţii s-au transmis noţiuni confuze, însuşite mecanic, nu s-a folosit material didactic, deşi în şcoală există reostat cu manelă, nu s-a desenat pe tablă reostatul cu cursor pentru a se deduce logic formulele. Elevii au descris aparatele mecanic şi necomplect.

Pentru a contribui la remedierea lipsurilor constatate, după fiecare lecţie am stat de vorbă cu fiecare învăţător sau profesor la care am asistat, arătîndu-i pe larg atît lipsurile cît şi măsurile de îndreptare.

In acelaşi scop am îndrumat şcolile ca în cadrul consiliilor pedagogice să se prezinte referate în legătură cu: „Tipurile de lecţii", „Politehnizarea învăţămîntului", „Verificarea cunoştinţelor elevilor", „Importanţa materialului didactic la lecţii", să se ducă discuţii pe baza exemplelor concrete din şcoală.

Cu prilejul lecţiilor de recapitulare şi de sinteză, cu prilejul examenelor, am urmărit, de asemenea, problema nivelului ştiinţific al cunoştinţelor elevilor şi am constatat că în şcolile care au fost controlate la timp, multe din lipsuri au fost înlăturate. Nu am reuşit însă să cuprindem toate şcolile din raion. Abia tîrziu, la sfîrşitul anului şcolar, am constatat că nu am dat la timp sprijin unor cadre didactice cu mai puţină experienţă. In cadrul unei inspecţii efectuate în perioada recapitulării materiei, de pildă, am constatat că profesorul care predă geografia la şcoala nr. 2 de fete are lipsuri în organizarea lecţiei de recapitulare. Verificarea cunoştinţelor în legătură cu „Forma, dimensiunile şi mişcările pămîntului" s-a făcut superficial, fără să se adîncească, fără să se facă pe tablă desenele respective.

Dacă am fi reuşit să cuprindem toate şcolile, să asistăm la un număr mai mare de lecţii, să fi vizitat încă în prima parte a anului şcolar cadrele tinere şi cadrele nou numite în raion, desigur că ar fi putut fi înlăturate mai mute lipsuri.

Nu ne-am preocupat în suficientă măsură nici de îndrumarea activităţii cercurilor pedagogice, de cuprinderea unui număr mai mare de cadre didactice la cursurile I.P.C.D., de înscrierea unor cadre fruntaşe la lecturile pedagogice.

Munca pe care am desfăşurat-o în anul şcolar trecut, lipsurile pe care le-am constatat ne-au arătat cum trebuie să desfăşurăm activitatea de viitor. Vom căuta ca în noul an şcolar să asistăm încă din primele săptămîni la lecţiile cadrelor didactice tinere pentru a cunoaşte nivelul lor de pregătire şi pentru a le da la început îndrumările necesare. Vom reveni apoi, din timp în timp, în aceleaşi şcoli pentru a constata cum s-a îmbunătăţit munca de predare a cadrelor didactice la lecţiile cărora s-au văzut lipsuri cu prilejul inspecţiilor anterioare. Ne vom planifica munca în aşa fel încît prin rotaţie să asistăm în fiecare lună la un cerc pedagogic, pentru a constata nivelul pregătirii cadrelor didactice, pentru a le ajuta să-şi ridice calitatea muncii lor.

Urmărind şi sprijinind continuu ridicarea nivelului ştiinţific al predării, vom reuşi să înarmăm elevii cu cunoştinţe temeinice, vom reuşi să formăm cadre destoinice, capabile să aplice în viaţă cunoştinţele căpătate.

CORNELIA NISTORESCU
inspectoare
la secţia de învăţămînt şi cultură a raionului Stalin, din Bucureşti

Pregătirea viitorilor învăţători

In toamna trecută cînd am început munca anului şcolar, am chibzuit adînc la toate cîte trebuiau făcute pentru a îndeplini cerinţa pe care au pus-o în faţa noastră, a pedagogilor, partidul, guvernul şi întreg poporul — cerinţa de a ridica într-o măsură hotărîtoare nivelul ştiinţific al predării. Elevii noştri — viitori învăţători — trebuie să plece din şcoală cu o serioasă orientare politico-ideologică şi pedagogică, cu un volum bogat de cunoştinţe, priceperi şi deprinderi, pentru a fi în stare, la rîndul lor, să muncească cu succes în şcoală, să înfăptuiască educaţia comunistă a copiilor. De la aceste obiective am pornit în munca mea. Mă izbeam însă de o serie de greutăţi. Unii elevi dovedeau lipsuri de ajuns de mari în cunoştinţele lor — lipsuri datorate, în cea mai mare parte, felului cum fuseseră pregătiţi în anii anteriori. Vocabularul lor era redus. Nu erau stăpîni pe ortografie, nu puteau aplica în practică cunoştinţele lor de gramatică, citiseră foarte puţine opere literare.

Mi-am dat seama că, pentru a înlătura toate aceste lipsuri, trebuie să procedez sistematic, organizat. De aceea, fără să pierd din vedere ansamblul, pentru anul în curs, mi-am propus realizarea unui plan de cerinţe minimal şi obligatoriu. Iată-l, în linii mari: la literatură, dezvoltarea capacităţii de a sezisa tema şi ideea unei opere literare, formarea priceperii de a înţelege imaginea artistică; la metodică, dezvoltarea priceperii de a analiza o operă literară şi de a generaliza observaţiile desprinse din analiza ei; la gramatică consolidarea cunoştinţelor privitoare la morfologie şi sintaxă şi, mai ales, dezvoltarea priceperii de a le aplica în practică; la literatura pentru copii, informarea mai largă a elevilor asupra acestui domeniu de creaţie şi formarea priceperii de a folosi scrierile pentru copii în munca instructiv-educativă.

Pentru realizarea acestor cerinţe mi-am întocmit la începutul anului un plan de documentare şi unul de acţiune, am fixat un număr de titluri de opere pe baza cărora urma să-mi desfăşor munca cu elevii, am formulat un număr de teme de sinteză la gramatică pentru a organiza în condiţii bune activitatea de recapitulare a cunoştinţelor, în vederea consolidării şi aplicării lor. De asemenea, am reflectat asupra materialului didactic pe care trebuia să-l folosesc şi asupra unor tipuri de exerciţii eficace.

Iată cum am rezolvat practic, în cursul anului, cîteva din sarcinile pe care mi le propusesem. Voiam, de pildă, să-i învăţ pe toţi elevii mei să alcătuiască în mod independent planul unei opere literare. Am alternat cîtva timp procedeele de alcătuire a planului prin îndrumarea profesorului şi fără îndrumare. Am cerut, de exemplu, elevilor să împartă în fragmente, pe baza unui plan alcătuit de mine, poezia „Împărat şi Proletar" a lui Eminescu; altădată am delimitat eu fragmentele din „Scrisoarea III", iar elevii au alcătuit planul de idei. Tot aşa am procedat cu temele pentru acasă. Am propus la început tema „Caracterul popular al poeziei lui Eminescu", am indicat planul şi întinderea fiecărui punct din plan. Treptat, gradul de independenţă în muncă a elevilor a crescut pînă cînd ei au ajuns să redacteze lucrări după un plan şi o concepţie personală.

Paralel cu aceasta am urmărit ridicarea calităţii lecţiilor practice de limba română desfăşurate de elevi. Am cerut elevilor să includă în planurile lor de lecţii povestirea ce urma să fie expusă în clasă. In timpul consultaţiilor am obligat pe unii elevi să repete povestirea înaintea mea, ca în faţa clasei. Am fost foarte exigent cu privire la discuţiile de generalizare de la sfîrşitul lecţiilor de citire, care înainte aveau de cele mai multe ori o desfăşurare stereotipă, de restabilire, prin conversaţie, a unităţii conţinutului bucăţii analizate. Am cerut elevilor să meargă mai departe de faptul particular la care de regulă se opreau, să valorifice amănuntul semnificativ, să tragă concluzii privitoare la dezvoltarea generală a copiilor. Am luptat apoi împotriva exemplelor de gramatică lipsite de conţinut sau neconforme spiritului limbii. Am respins planurile de lecţii superficiale, care dovedeau lipsa de sîrguinţă a unor elevi şi am cerut ca asemenea planuri să fie refăcute pînă cînd ating un nivel mulţumitor.

Pentru a-i mobiliza pe elevi la o însuşire conştientă a materialului şi pentru a combate tendinţa de a învăţa mecanic la gramatică, am căutat să stăvilesc în primul rînd pornirea lor de a considera construcţiile de limbă independent de ideea pe care ele o îmbracă. Am cerut elevilor să mediteze asupra conţinutului construcţiei de analizat, să observe construcţia în context, să înţeleagă intenţiile vorbitorului — şi toate acestea înainte de analiza gramaticală propriu-zisă, de caracterizarea faptelor de limbă. In perioada de recapitulare am discutat teme ca acestea: „Raportul dintre întrebare şi funcţiune", „Raportul dintre numărul verbelor la mod personal şi numărul predicatelor dintr-o frază". In cadrul acestor discuţii am căutat să înlătur unele confuzii provenite din faptul că părţi de propoziţie sau subordonate diferite răspund la aceeaşi întrebare, să înlătur dogma după care numărul propoziţiilor dintr-o frază ar corespunde mecanic numărului verbelor finite şi să-i feresc pe elevi de riscul interpretărilor pripite, ajutîndu-i să definească raporturile în propoziţie sau frază după toate criteriile învăţate.

Am căutat apoi să creez la elevii mei conştiinţa concordanţei dintre cele mai multe reguli ortografice şi norma ortoepică, pentru ca intervenţiile mele vizînd ortoepia (mai frecvente şi mai operante decît corectura temelor scrise) să aibă consecinţe directe în ortografie. Am combătut, de exemplu, pronunţări ca *poiet, viers, ostaşi noştrii, cămaşe, ştiinţi etc.*

Rareori am folosit prelegerea. Am practicat cu preferinţă exerciţiul scurt, viu, dînd curs totdeauna ideilor ivite spontan, în cursul lecţiei, ajutînd elevii să-şi lămurească aspecte care, altfel, le-ar fi rămas neclare.

Toate acestea au făcut ca nivelul pregătirii elevilor să crească. Lucrările de sfîrşit de an de la literatură mi-au adus satisfacţia unor compuneri mai închegate, cu o ordonare a ideilor mai clară, cu o exprimare mai corectă şi mai îngrijită decît înainte. Textul dictat la examenul de stat n-a creat dificultăţi absolvenţilor şcolii şi a fost transcris aproape fără greşeală. Lecţiile de probă ale multor eleve din anul III au fost vii, interesante, apropiate de vîrsta şi preocupările copiilor. Majoritatea elevilor au dobîndit un interes real pentru literatură, au început să iubească cartea, şi-au îmbogăţit în mod simţitor posibilităţile de exprimare.

N-am obţinut însă ridicarea în bloc a claselor la nivelul dorit. In caietul meu de asistenţă la lecţiile de practică pedagogică am mai notat încă povestiri memorate cuvînt cu cuvînt şi recitate pe nerăsuflate, schematism, generalizarea faptelor unei povestiri, predare simplistă a noţiunilor gramaticale, greşeli în planul conspect. La examenul de stat s-au mai văzut o serie de lipsuri în cunoştinţele elevilor. De pildă, un absolvent a scris *cei trebuie*, cîţiva alţii s-au lăsat furaţi de aspectul formal al construcţiilor de limbă, au înlocuit cugetarea prin raportare mecanică, considerînd, bunăoară, o subordonată introdusă prin *chiar dacă* drept condiţională.

Îmi dau seama că trebuie să fiu încă mai exigent şi mai perseverent faţă de unii elevi cărora le-am supraapreciat posibilităţile de îndreptare. In anul şcolar viitor voi acorda mai multă atenţie elevilor cu lipsuri în cunoştinţe. Voi folosi mai mult lecţiile de analiză a lucrărilor scrise, forme foarte eficiente pentru combaterea lipsurilor în cunoştinţe. În sfîrşit, socotesc că va fi necesară o mai severă evidenţă a măsurii în care se realizează, oră de oră, creşterea nivelului ştiinţific al elevilor.

G. BELDESCU
profesor de limba română, şcoala pedagogică-Buzău.

Examenul de maturitate

OBSERVAŢII ŞI SUGESTII

Pentru profesorii şcolii medii din Cîmpina, examenul de maturitate a însemnat un bun prilej de a trage concluzii asupra calităţii propriei lor munci, de a aprecia în ce măsură au dat absolvenţilor o pregătire corespunzătoare cerinţelor producţiei sau învăţămîntului superior. La examenul de maturitate din Cîmpina, la care am asistat ca delegat permanent al secţiei de învăţămînt şi cultură a regiunii Ploeşti, s-au prezentat 117 tineri. Cei mai mulţi dintre ei au obţinut la examen rezultate bune. Unii, însă, au dovedit o pregătire necorespunzătoare — şi aceasta trebuie să ne dea de gîndit, pentru a înlătura în viitor cauzele care au determinat lipsuri în cunoştinţele absolvenţilor şcolii medii.

Probele scrise indică, în general, un nivel de cunoştinţe mai ridicat la literatura română, obiect la care din 117 elevi 100 au obţinut note bune, în timp ce la matematică au obţinut asemenea note numai 24 de elevi. Cele mai bune lucrări de literatură au fost acelea care au dezvoltat tema „Eroi şi conflicte în dramaturgia noastră nouă", lucru explicabil dacă ţinem seama de faptul că cealaltă temă — „Figura lui Ştefan cel Mare în literatură" — este tratată în puţine dintre operele prevăzute în programa examenului.

Şi la examenul oral cele mai bune rezultate s-au obţinut tot la literatura română, unde majoritatea candidaţilor au dovedit cunoştinţe temeinice: înţeleg just fenomenul literar, sînt bine orientaţi asupra dezvoltării literaturii noastre, cunosc conţinutul operelor literare şi sezisează elementele esenţiale ale acestora, se exprimă corect şi frumos.

Mulţi elevi au dovedit că sînt bine pregătiţi şi la fizică, matematică, chimie, istorie. Dar, după cum am mai spus, un număr de elevi n-au putut da răspunsuri mulţumitoare, n-au făcut faţă cerinţelor examenului.

Care sînt cauzele care explică această situaţie? Desigur trebuie să luăm în considerare şi faptul că absolvenţii nu au avut timp suficient pentru pregătirea examenului, deoarece au cunoscut de ajuns de tîrziu programa lui. Aceasta este valabil mai ales în ce priveşte materia claselor precedente. Pe de altă parte, însă, felul cum au răspuns unii candidaţi arată că mai există încă lipsuri destul de serioase în munca profesorilor care i-au pregătit. Examenul a scos la iveală faptul că în şcoală nu s-a realizat o legătură strînsă între teorie şi practică. Tocmai această lipsă a determinat pregătirea nesatisfăcătoare a unor elevi la fizică, matematică, chimie. Nu s-a insistat suficient nici asupra dezvoltării vocabularului elevilor. De aceea au fost unii candidaţi care au dovedit că nu dispun de un vocabular corespunzător şi nu cunosc just sensul unor cuvinte des folosite, ca de exemplu, criză, cultură etc. O candidată a afirmat, de pildă, că cuvîntul „fanariot" provine de la „faraoni". Desele intervenţii ale examinatorilor în rezolvarea unor probleme sau exerciţii au dovedit insuficienta preocupare pentru formarea la elevi a deprinderilor de muncă independentă.

Faptul că unii tineri au ajuns pînă în clasa a X-a şi pînă la examenul de maturitate cu asemenea lipsuri în pregătirea lor, dovedeşte că o serie de profesori au avut o atitudine liberalistă, lipsită de exigenţă în ceea ce priveşte aprecierea cunoştinţelor.

Toate aceste lipsuri trebuie îndepărtate în viitor, dacă vrem ca elevii noştri să părăsească şcoala medie înarmaţi cu cunoştinţe temeinice, care să le îngăduie să facă faţă cu succes fie muncii în industrie sau agriculturăi, fie studiului în învăţămîntul superior. Aceasta cere din partea profesorilor eforturi sporite mai ales în ceea ce priveşte legarea învăţămîntului de practică, de activitatea în producţie. Trebuie să acordăm o mai mare atenţie în primul rînd ridicării nivelului ştiinţific al predării, să îmbunătăţim munca în laborator, să extindem activitatea în atelierele şcolare, să înmulţim numărul excursiilor în producţie şi să asigurăm caracterul eficient al acestora. Este necesar să ne preocupăm într-o măsură mult mai mare decît am făcut-o pînă acum de înarmarea elevilor cu deprinderi de muncă independentă, să-i ajutăm să rezolve ei înşişi problemele care le stau în faţă, pentru a-i face cu adevărat capabili de a trece cu succes un examen la care sînt chemaţi să dovedească maturitatea nu numai în pregătirea ştiinţifică şi practică, ci şi în felul cum se comportă.

Socotesc că se pot aduce unele îmbunătăţiri şi în modul de desfăşurare a examenului. De pildă, cred necesar, pentru asigurarea unei verificări temeinice a cunoştinţelor candidaţilor, ca în cazul că preşedintele comisiei are ca specialitate discipline de parte ştiinţifică, delegatul secţiei de învăţămînt şi cultură regionale să aibă ca specialitate obiecte de parte literară, şi invers. De asemenea, consider că e necesar să se ţină seama de faptul că pentru examinarea unei serii de 6 candidaţi e nevoie de cel puţin 6 ore. In acest fel li s-ar putea acorda şi candidaţilor o pauză de 15-20 de minute, absolut necesară. Numărul zilelor pentru corectarea lucrărilor scrise să fie stabilit în raport cu numărul candidaţilor: cel puţin o zi pentru 30 de lucrări.

Ştiind că examenul de maturitate este o verificare nu numai a nivelului de pregătire şi de dezvoltare a elevilor, ci şi a calităţii muncii din şcolile medii, se impune ca în consfătuirile din septembrie cadrele didactice să discute cu seriozitate constatările făcute pe marginea lui, să desprindă învăţăminte pe temeiul rezultatelor obţinute pentru îmbunătăţirea muncii în anul şcolar viitor.

LAURENŢIU NEMEŞ

Cu fiecare an şcolar încheiat, creşte, se îmbogăţeşte experienţa cadrelor didactice, tezaurul pedagogic al şcolii noastre. Anul şcolar trecut reflectă din plin interesul cu care învăţătorii şi profesorii şcolilor noastre s-au străduit să dea viaţă primei sarcini trasate în Hotărîrea cu privire la îmbunătăţirea învăţămîntului de cultură generală — aceea de a ridica nivelul ştiinţific al predării.

In planurile de muncă ale învăţătorilor, ale profesorilor, ale directorilor de şcoli şi ale inspectorilor şcolari, ridicarea nivelului ştiinţific al lecţiilor figurează ca prim obiectiv. Rezultatele obţinute la examenele de absolvire şi la examenul de maturitate au oglindit succese reale obţinute de învăţători şi profesori în această direcţie.

Folosirea experienţei cîştigate, popularizarea şi extinderea ei, pe lîngă măsurile luate pentru înlăturarea lipsurilor existente, va da posibilitate şcolilor să înregistreze în viitorul an şcolar noi progrese pe drumul adîncirii conţinutului ştiinţific al procesului de învăţămînt, al înarmării copiilor şi tineretului cu o concepţie ştiinţifică despre lume şi viaţă.

Preocuparea vie ce se citeşte în acest sens din fiecare material al prezentei pagini constituie o reală garanţie că învăţătorii şi profesorii noştri sînt dornici să adauge noi realizări la experienţa dobîndită, să dea producţiei şi şcolilor de grad superior absolvenţi cît mai bine pregătiţi.

PĂRINȚII și colectivul educativ din școală

În școala noastră sînt 500 de elevi. Cei mai mulți dintre ei au încheiat anul școlar cu rezultate bune, au dovedit cunoștințe temeinice și o comportare justă, disciplinată.

Lucrurile n-au stat, însă, așa de la începutul anului. În primele săptămîni de școală ne-am dat seama că mulți elevi nu-și îndeplinesc îndatoririle școlare, că se comportă nedisciplinat. Cauzele erau multiple. Pe de o parte, populația școlii, care devenise mixtă, era schimbată. Plecaseră unii elevi, veniseră alții noi — deci nu aveam în școală un colectiv închegat. Pe de altă parte, noi, colectivul didactic, nu aveam o legătură prea strînsă cu părinții, pe unii nici nu-i cunoșteam bine, — ceea ce făcea ca mulți copii să fie lipsiți de supraveghere acasă.

Încă în primele ședințe ale consiliului pedagogic, la începutul anului școlar, colectivul nostru pedagogic și-a fixat două sarcini principale, menite să îmbunătățească situația elevilor la învățătură și disciplină: intensificarea eforturilor pentru cunoașterea individuală a elevilor și a condițiilor lor familiare și intensificarea muncii de atragere a părinților noilor elevi către școală, de inițiere pedagogică a lor.

Pe primul trimestru am întîmpinat multe greutăți atît în ceea ce privește atitudinea elevilor față de învățătură, cît și disciplina în general. Ne-au dat mult de lucru mai ales clasele a V-a. La una din aceste clase, procentul celor promovați pe primul trimestru nu trecea de 40%. Cu toate eforturile făcute de învățători și profesori, succesele erau foarte palide și de scurtă durată. Ne-am dat seama că fără ajutorul părinților, fără colaborarea lor susținută, nu puteam merge înainte.

Ca urmare, am pornit hotărîți să desfășurăm o intensă muncă de inițiere pedagogică în rîndurile părinților. Am organizat ședințe lunare cu părinții pe clase și pe școală, în cadrul cărora s-au discutat diferite teme ca: „Regimul de zi al copilului în familie", „Crearea de relații juste între membrii familiei", „Ajutorul pe care-l pot da părinții elevilor în efectuarea temelor acasă", „Puterea exemplului părintesc", „Sarcinile părinților în diferite etape ale anului școlar". La ședințele în care s-au discutat aceste teme au luat parte de fiecare dată pînă la 300-350 de părinți. Discuțiile porneau totdeauna de la cazuri concrete, ceea ce a ajutat părinților să înțeleagă mai bine cerințele școlii. Ei au înțeles, de pildă, că pot și trebuie să se preocupe continuu de formarea unor deprinderi elementare ale copiilor, încă din vîrsta cea mai fragedă, că trebuie să le dezvolte dragostea de adevăr, respectul pentru persoanele mai în vîrstă, dragostea pentru muncă. Totodată, ei și-au dat seama că sînt datori să asigure copiilor condițiile materiale necesare pentru studiu, să creeze în familie o atmosferă sănătoasă. Le-am dat îndrumări concrete cu privire la felul cum să organizeze colțul și regimul de muncă al copilului acasă, cum să controleze îndeplinirea sarcinilor de fiecare zi.

Toate acestea i-au făcut pe părinți să-și dea seama că trebuie să țină o legătură permanentă cu școala. Ei au înțeles ce importanță are schimbul reciproc de informații asupra dezvoltării și comportării copiilor, au văzut cît de folositoare le pot fi sfaturile pe care le primesc din partea pedagogilor.

Ca urmare, legătura părinților cu școala a devenit tot mai strînsă. Ei au început să se intereseze nu numai de situația la învățătură și la disciplină a propriilor lor copii, ci și de felul cum învață, cum se comportă elevii cu condiții grele acasă. Din rîndurile părinților muncitori s-au pornit chiar inițiative de ajutorare a învățătorilor și profesorilor în rezolvarea celor mai grele probleme. Sprijinul pe care ni l-a dat în această privință tovarășa Claudia Blidaru, de pildă, mama unei eleve din clasa a V-a „B" și membră în comitetul de sprijin al școlii, a însemnat un serios pas înainte în colaborarea noastră cu părinții elevilor.

În ce a constat ajutorul tovarășei Blidaru? În clasa a V-a „B", unde învăța fetița ei, erau probleme grele. Existau în această clasă numeroși elevi repetenți, care nu numai că erau ei înșiși nedisciplinați, dar antrenau și pe alți elevi la acte de indisciplină. Printre cei care repetau clasa se afla și elevul N.V., fiu adoptiv al unei familii de romi. El se bătea în fiecare recreație cu alți elevi, tulbura lecțiile, fugea de la materiile mai importante. Zadarnice au fost încercările cadrelor didactice de a-l ajuta, zadarnice au fost eforturile tovarășului L. Costin, dirigintele clasei.

Tovarășa Blidaru, observînd că părinții adoptivi ai copilului nu au timp să se ocupe de el, a început să se intereseze îndeaproape de situația lui. Pe trimestrul I era căzut la 6 materii și avea nota „3" la purtare. De acord cu dirigintele, la școală elevul a fost pus sub supravegherea fiicei sale. Sfătuindu-se cu părinții copilului, tovarășa Blidaru a ajuns la o soluție interesantă. A hotărît ca în timpul liber, copilul să vină la ea acasă unde, sub îndrumarea sa, elevul să-și pregătească lecțiile alături de propria fiică. Cu timpul au început să apară în mod vizibil urmările supravegherii și îndrumării atente, ale organizării cu grijă a timpului liber al elevului. A început să citească diferite volume din biblioteca elevei, să împrumute cărți, spre a le citi acasă. Primea cu bucurie bilete spre a viziona unele filme instructive.

Munca n-a fost ușoară. Lipsit de îndrumare părintească și crescut mai mult pe străzi, pe maidane, elevul nu-și formase deprinderile elementare de comportare civilizată. A trebuit să fie deprins să spună bună ziua cînd vine și cînd pleacă din casă, să mulțumească atunci cînd i se oferă ceva sau i se face vreun serviciu, să-și spele mîinile înainte de a se așeza la masă, să respecte pe cei din jurul său. Ca urmare a tuturor acestor lucruri, el s-a obișnuit să nu-și mai ocărască și îmbrîncească în recreație colegii, cum făcea mai înainte, ci să-i respecte, a început să manifeste interes pentru ordine, pentru curățenie.

În scurt timp, el și-a părăsit prieteniile dăunătoare din afara școlii. Rezultatele la învățătură și disciplină au crescut repede. N-a mai tulburat lecțiile și n-a mai fugit de la ore. Pe trimestrul II a obținut nota „5" la purtare și situația de promovat la toate obiectele. La fel s-a încheiat și situația finală.

Ca urmare a ajutorului primit, conștiința lui de școlar s-a trezit și s-a manifestat din plin, rodind ca un copac tînăr și sănătos. La sfîrșitul anului școlar întrebat cum are de gînd să-și petrecă vacanța, el a arătat că va căuta să-și completeze cunoștințele la matematică, deoarece simte că are încă serioase lipsuri.

Și odată cu schimbarea lui N. V. au început să se îndrepte mulți dintre elevii clasei a V-a „B". Seriozitatea cu care el a pornit-o pe drumul cel bun nu a rămas fără ecou în rîndurile celorlalți. Dirigintele clasei a folosit cu pricepere exemplul bun. Rezultatul? Situația finală a acestei clase, care pe trimestrul I de abia atinsese proporția de promovare de 40%, cuprindea un singur repetent și foarte puțini corigenți.

Exemplul încununat de succes al tovarășei Blidaru a stimulat și pe alți părinți la asemenea fapte. Ei au afirmat că în anul școlar viitor vor căuta să se ajute mai mult între ei, că vor sprijini cu mai mult interes copiii ai căror părinți, din cauza îndeletnicirii lor, nu se pot ocupa de educația propriilor fii.

În analiza de sfîrșit de an, cadrele noastre didactice au apreciat aceste modeste progrese obținute în munca educativă prin sprijinul tovărășesc al părinților. Ne-am dat seama că, în anul școlar viitor, va trebui să organizăm și mai bine munca pedagogică cu părinții, alăturîndu-ni-i și mai mult în munca de instruire și educare a copiilor ce ni se încredințează. Ne vom strădui cu ajutorul lor și al organizației de pionieri din școală să rezolvăm și probleme cu caracter general pe școală: să organizăm un puternic colectiv de elevi, a cărui opinie sănătoasă să se exercite ca o forță asupra fiecărui elev în parte.

ALEXANDRU IONESCU
directorul școlii de 7 ani nr. 130
din București

TABERELE...

Taberele de pionieri și școlari, organizate în cele mai pitorești localități ale patriei noastre, reprezintă una dintre problemele importante ale activității organelor de învățămînt, cadrelor didactice, organizațiilor U.T.M. și organizațiilor sindicale din toate ramurile de producție — în perioada vacanței de vară.

Organizarea lor impune o mare răspundere tuturor celor chemați să-și dea concursul la îndeplinirea scopului în care au fost create. Pentru a sprijini pe organizatori și mai ales cadrele didactice, „GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI" a organizat un RAID ANCHETĂ în trei din regiunile în care funcționează cele mai multe tabere: Constanța, Stalin, Timișoara.

PROBLEME DE ANSAMBLU

Ancheta noastră a început de fapt din București, la Secția de Asigurări Sociale a C.C. al S.M.I.C., unde am primit informații de la tov. Ion Petrușca, membru în prezidiul C.C. al Sindicatului.

— Anul acesta s-au organizat în întreaga țară un număr de circa 300 de tabere. Cele mai multe sînt taberele sindicatelor, care cuprind copii ai muncitorilor și funcționarilor din ramurile de producție respective. Au mai organizat tabere Centrocoopul, U.C.E.C.O.M.-ul și secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare regionale.

— Cunoașteți numărul total al copiilor care-și vor petrece o parte din vacanță în aceste tabere?

— În taberele organizate de sindicate vor fi trimiși peste 60.000 de pionieri și școlari.

— C.C. al S.M.I.C. are tabere proprii?

— Firește. Noi am organizat 7 tabere, pentru un număr de peste 4.500 de pionieri și școlari, copii ai muncitorilor din învățămînt. La acest număr se poate adăuga cel al fiilor cadrelor didactice solicitate să activeze în tabere; acestea au primit încuviințarea să ia în tabără 1 sau 2 copii de vîrsta școlarilor și pionierilor din tabăra respectivă.

— Pe lîngă obligațiile pe care le-ați avut față de taberele proprii ne-ar interesa cum se preocupă sindicatul nostru de sprijinirea celorlalte tabere?

— Sindicatului nostru i-a revenit sarcina de a sprijini secțiile de învățămînt și cultură pentru asigurarea taberelor cu cadrele didactice necesare organizării unei bune activități educative. Deși în această problemă s-au ivit numeroase greutăți, noi socotim că marea majoritate a taberelor au fost încadrate cu personal didactic corespunzător. Pentru sprijinirea acestor cadre, C.C. al Sindicatului nostru a trimis activiști care au sarcina să contribuie la buna organizare a activității educative din tabără.

ACTIVITATE ATRACTIVĂ

La tabăra C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria bunurilor de larg consum, de la Mamaia, seria I-a s-a încheiat cu bune rezultate. În așteptarea copiilor din seria a II-a, directorul, cadrele didactice și instructorii de pionieri au făcut toate pregătirile necesare. Localul este bine amenajat, prevăzut cu toate instalațiile, strălucitor de curățenie. Personalul medical a luat toate măsurile pentru asigurarea condițiilor sanitare și higienice. Directorul taberei, ing. Anatolie Bocunescu, profesor la școala profesională piscicolă din Mamaia, este foarte mulțumit de sprijinul pe care-l primește din partea cadrelor didactice. Cu ajutorul acestora activitatea educativă a fost bine orientată, caracterizîndu-se prin atractivitate. Programul a fost alcătuit după consultarea pionierilor și în funcție de înclinațiile și preferințele lor. El cuprinde excursii, jocuri de tabără, activitate în cercuri etc.

Același lucru se poate spune și despre tabăra C.F.R. organizată la Vasile Roaită. Aici, copiii din prima serie au activat în cercuri: prietenii cărții, tinerii naturaliști, micii îndemînatice și cercul sportivilor. „Prietenii cărții" au dramatizat „Scrisoarea III" și „Luceafărul" de M. Eminescu și au organizat o seară de basm la care au fost invitați toți copiii din tabără. „Tinerii naturaliști" și-au îmbogățit cunoștințele referitoare la flora și fauna Mării Negre și a țărmurilor ei. Membrii cercului „mîini îndemînatice" au construit în nisip stațiuni de triaj, viaducte, poduri, tuneluri, stațiuni experimentale, macheta taberei, dovedind ingeniozitate și talent de viitori constructori. Fetele au lucrat o față de masă cu motive românești care a fost prezentată la expoziția de încheiere festivă a taberei. S-au organizat două interesante concursuri: concursul pentru cel mai bun cîntăreț și concursul pentru cel mai bun mînuitor de smeu. Copiii au organizat coruri, focuri de tabără, au participat la excursii. Și colectivul de instructori al taberei a inițiat o manifestare atractivă — „Ziua instructorului de tabără", prezentînd o șezătoare cu tema „Cîntecul și dansul în regiunile patriei noastre". Programul s-a bucurat de un succes deosebit. E limpede că, în asemenea condiții, timpul petrecut în tabără a fost cît se poate de plăcut pentru copii.

De neuitat vor rămîne zilele vacanței și pentru elevii și pionierii din Orașul Stalin, veniți la Constanța în tabăra uzinei „Bela Breiner". Ei au organizat aici un colț al naturii vii, au participat la un concurs-ghicitoare, la jocuri și întreceri sportive cu alte tabere. Din programul acestei tabere mai reținem „Carnavalul" de încheiere a seriei, în organizarea căreia au fost angrenați toți copiii. Cercul artiștilor amatori a pregătit cîteva cîntece și dansuri, „mîinile îndemînatice" au confecționat măști, iar „prietenii cărții" au premiat pe cîștigătorul concursului „cel mai bun recitator".

EFECTELE UNOR DEFECȚIUNI MAI VECHI

Viața taberei nu începe în ziua deschiderii ei și nici în ziua sosirii copiilor. Firesc, o tabără se naște în clipa în care personalul ei de conducere se deplasează la fața locului și ia măsuri pentru amenajarea încăperilor, pentru asigurarea aprovizionării, dotarea taberei cu materialul necesar. Dacă mai pretutindeni lucrurile s-au petrecut așa, nu putem spune însă că nu sînt, pe alocuri, și unele nefericite excepții. S-au găsit și conducători de tabără care s-au mîngîiat cu gîndul că o zi-două înainte de venirea copiilor sînt suficiente pentru punerea la punct a treburilor: o reparație ici, alta colo, o spoială generală — și gata. În aceste cazuri rezultatul este ...o spoială.

Cîteva exemple: atît taberele de la Zizin (a C.C.S.M. Construcții), Poiana (a uzinelor „Ernst Thälmann"), și Dîmbu-Morii (a Sindicatului muncitorilor din industria bunurilor de consum), regiunea Stalin, cît și taberele de la Lipova-băi și Orșova, organizate de secția de învățămînt și cultură a regiunii Timișoara, sînt instalate în localuri corespunzătoare, dar cea din Slatina-Timișului (raionul Caransebeș) este înghesuită în încăperile școlii de 7 ani din localitate, care ar fi avut nevoie de serioase amenajări. Totuși, secția de învățămînt și cultură a raionului Caransebeș a considerat că tabăra poate funcționa și fără ele. Cînd au sosit cadrele didactice, au fost nevoite timp de cîteva zile să se ocupe nu de conducerea activității educative în mijlocul copiilor, ci de... văruirea bucătăriei, spălatul dușumelelor etc. În asemenea condiții, în primele zile, cadrele didactice ale taberei au trebuit să continue diverse lucrări de amenajare, slăbind în mod nepermis supravegherea copiilor. Localul n-are infirmerie, cameră de izolare, n-are apă în curte, n-are lumină electrică (deși peste drum sfatul popular este electrificat).

Pe litoral, la tabăra C.F.R. Palas, în localul prevăzut cu o capacitate de 50 de locuri, a fost nevoie să fie adăpostiți 70 de copii. Pînă la construirea unei barăci suplimentare, o parte din copii au dormit cîte doi într-un pat, lucru cu totul nepermis.

La Vasile Roaită, la tabăra Trustului 18 Instalații, unde au fost trimiși 350 de copii, neștiindu-se că tabăra n-are decît 300 de locuri, a trebuit să se transforme în dormitor o încăpere destinată clubului. Nu dăunează aceasta muncii cultural-educative? Nu se putea evita oare această situație dacă forurile de conducere luau măsuri din timp?

Faptul că unele localuri n-au fost pregătite cu grijă și din timp a dus la concesii pe linie sanitară. Organele sanitare de pe litoral luasera din vreme serioase măsuri de izolare, dezinfectare și sterilizare. Exigența Sanepidului a fost nevoită, însă, să plece steagul la acordarea autorizațiilor pentru localurile taberelor. Tov. dr. Chiru ne-a mărturisit că, în nenumărate cazuri, autorizația medicală s-a dat socotindu-se că au fost îndeplinite condițiile minime. Numai minime! Și aceasta s-a făcut sub presiunea venirii copiilor. Ca și noi, tov. dr. Chiru consideră drept cauză principală a acestei situații, întîrzierea cu care au luat contact cu autoritățile locale organele de conducere ale taberelor. E ciudat că tocmai la taberele Ministerului Sănătății, starea igienico-sanitară nu este la înălțime.

Tot de activitatea preliminară ține și examinarea sanitară a copiilor. Deși cazurile sînt destul de rare, au mai sosit în unele tabere și copii fără fișe individuale epidemiologice. Alteori, fișa nu reprezintă realitatea. Mai citîm faptul că tabăra de la Mamaia a gospodăriilor comunale s-a deschis fără medici și surori, care au sosit cu cîteva zile întîrziere.

Marea majoritate a taberelor au condiții bune de alimentare. La taberele de pe litoral, de exemplu, hrana este abundentă și pregătită în condiții igienice. S-au suprimat total conservele chiar și pentru adulți, s-a redus procentul de grăsimi la 20%, păstrîndu-se același număr de calorii pentru a se evita enteritele, s-a înlocuit carnea de porc prin carne de vacă. S-au luat măsuri ca taberelor care n-au posibilități de păstrare, organele comerciale să le livreze alimentele zilnic. De buna aprovizionare se ocupă și conducerile taberelor Zizin, Poiana și Dîmbu-Morii, regiunea Stalin.

Iată însă și o tabără unde lucrurile nu stau tot atît de bine. E vorba de tabăra de la Slatina-Timișului, raionul Caransebeș, organizată de secția regională de învățămînt și cultură pentru copiii din corul Palatului pionierilor din Timișoara. Aici nu există un camion special pentru aprovizionarea cu alimente și de aceea lucrurile merg mai greu. Șeful secției de învățămînt a raionului, tov. O. Popescu, a venit în sat, la sfatul popular, care se găsește peste drum de școală, dar n-a vizitat tabăra. În schimb, a luat masa la cantina taberei, unde nu i-a plăcut mîncarea de dovlecei, „pentru că nu avea ouă". Deranjat de administratorul taberei, cu solicitarea de a-l ajuta să obțină un camion pentru transportul alimentelor, tov. O Popescu l-a repezit, punîndu-i în vedere să nu-l mai plictisească...

Un rol covîrșitor în buna organizare a taberei revine directorului acesteia. Foarte multe depind de spiritul întreprinzător, gospodăresc al directorului. Iată cîteva exemple. De unde la început tabăra Caselor de copii de la Eforie întîmpina greutăți în problemele administrative-gospodărești, în urma demersurilor energice ale directorului taberei, tov. I. Dragnea, situația s-a îmbunătățit, copiii primind acum 5 mese consistente și variate zilnic. Directorul taberei din Orșova, N. Tătucu, a avut alte neplăceri. Fondurile alocate taberei au sosit la bancă abia după trei zile de la deschiderea acesteia. Directorul a reușit să facă față situației împrumutînd din fondul de alimente al internatului școlii medii din localitate.

UNDE NI SÎNT... PROFESORII?

La secția de învățămînt și cultură a regiunii Stalin se află un tabel cuprinzînd date asupra taberelor de pionieri și școlari existente în cuprinsul regiunii. Într-una din rubricile acestui tabel, intitulată „Cadre didactice repartizate", se poate citi: în raionul Codlea, la tabăra de la Dîmbu-Morii, un profesor de geografie-biologie, unul de educație fizică și unul de muzică; la Zizin (tabăra C.C.S.M. Construcții), 4 profesori conducători de cercuri, 3 de educație fizică, unul de muzică; la tabăra Uzinelor „Ernst Thälmann", de la Poiana, 3 profesori conducători de cercuri — ș.a.m.d.

Întrebat fiind dacă profesorii prevăzuți în tabel s-au prezentat la timp în tabere, șeful secției de învățămînt și cultură a raionului Codlea ne-a răspuns afirmativ. „Bineînțeles că au fost și greutăți, dar acestea se datoresc comitetelor sindicale respective, care modifică mereu datele de deschidere a taberelor. De aceea s-a întîmplat ca unii profesori să întîrzie o zi-două. Dar avem profesori în toate taberele din raion" — ne asigură plin de convingere șeful secției.

Șeful secției de învățămînt și cultură a raionului Codlea este, fără îndoială, un om spiritual. Dar despre aceasta nu-ți poți da seama decît după ce ai trecut pe la cîteva tabere. Din 14 profesori nu am găsit nici unul. Și, pentru a nu se crede cumva că, imitîndu-l pe șeful de secție, facem și noi o glumă, precizăm: nici un profesor din cei programați de secția de învățămînt la taberele pe care le-am vizitat nu s-a prezentat în tabără. „Unde ne sînt profesorii?" — s-ar putea întreba, pe drept cuvînt, pionierii și elevii. Doar secția de învățămînt și cultură din Codlea, ca și aceea a Orașului Stalin (unde lucrurile stau la fel) pot da răspunsul la această întrebare, deoarece chiar ele, cu ingenioasa lor metodă de a întocmi tabele și a le încuia apoi în sertar, au asigurat o asemenea „perfectă" mobilizare a profesorilor. O situație asemănătoare am întîlnit la tabăra din Orșova, unde, după 8 zile de la deschidere, încă lipseau jumătate din cadrele didactice afectate taberei.

Lipsiți de sprijinul secțiilor de învățămînt și cultură, unii directori de tabere au pornit la „achiziționarea" de profesori „prin mijloace proprii". Astfel, uzînd de cunoștințe, prin intermediul părinților copiilor, directorul celor două tabere ale Uzinelor „Ernst Thälmann" (de la Poiana și Timiș) a reușit să-și asigure în ultimă instanță doi profesori — unul de educație fizică și unul de științe naturale — care urmează să facă naveta de la o localitate la alta, cu schimbul.

Asemenea rezolvări „în extremis" nu pot satisface, însă, nevoile taberelor. Se impune de aceea ca secțiile raionale de învățămînt și cultură să ia măsuri urgente pentru a asigura taberele de pe teritoriul lor cu cadrele didactice necesare, cel puțin pentru seriile ce urmează.

VARIAȚIUNI PE ACEEAȘI TEMĂ

Pentru a suplini lipsa profesorilor, instructorii de pionieri de la tabăra din Zizin și-au distribuit activitățile pe cercuri între ei. În alte tabere, unde numărul instructorilor era mai mic, activitățile s-au desfășurat în cadrul detașamentelor. Sînt demne de laudă eforturile tovarășilor Viorica Mina, Livia Stănilă și Emil Oprea de la tabăra din Zizin, care, paralel cu munca în cadrul detașamentelor, au condus și cercuri. Activități interesante și atractive au organizat și instructoarea superioară de la tabăra „Ernst Thälmann" din Poiana, tovarășa Cornelia Aldea, sau tovarășa Elena Pop, instructoarea detașamentului 1 de la tabăra din Dîmbu-Morii. Dar cu toate eforturile depuse de majoritatea instructorilor de pionieri, lipsa profesorilor se resimte: activitățile din tabere suferă în mare măsură de monotonie și stereotipism.

În programul zilei de 10 iulie de la tabăra din Dîmbu-Morii, de pildă, se poate citi: „de la orele 9,45 la 10,45, plimbări pe detașamente; de la 11 la 13,15 plimbare la smeură; de la 17 la 19, plimbare în jurul taberei". Așadar, deși diferențiate prin atributele ce le însoțesc, toate aceste „activități" ale zilei se reduc în fapt la una și aceeași: plimbare. Plimbare de dimineață pînă seara, fără un scop anume, fără o pregătire prealabilă.

Plimbările și excursiile sînt fără îndoială foarte indicate, dar ele trebuie dozate și alternate cu alte activități. Și mai important este ca asemenea plimbări să aibă o tematică și să fie pregătite din timp, pentru ca, odată cu recrearea, să se realizeze și un scop instructiv-educativ. Astfel, se poate face o plimbare sau excursie pentru cunoașterea plantelor din regiunea respectivă, pentru studiul rocilor, pentru orientarea geografică a copiilor, pentru cunoașterea monumentelor istorice sau a punctelor turistice, a principalelor uzine, fabrici sau gospodării agricole din regiune, a obiceiurilor locului, a artei populare locale etc.

Asemenea plimbări și excursii, care să contribuie la lărgirea orizontului de cunoștințe al copiilor, s-au făcut la unele din taberele vizitate, dar din păcate mult prea puține și fără un plan tematic care să fie stabilit dinainte și urmărit apoi pe parcurs. De aceea nu este de mirare că, după 21 de zile petrecute în tabăra de la Zizin, o elevă din clasa a IX-a (care, dealtfel, nici nu avea se căuta în tabără) nu știa că întinderea ce se desfășoară în fața ochilor ei este Țara Bîrsei, despre care învățase la școală, sau că cei doi munți ce străjuiesc valea Timișului sînt Piatra Mare și Postăvarul. În excursia pe care au făcut-o la Herculane, copiii, neinformați din timp, nu știau cine a fost Hercule, lîngă a cărui statuie s-au fotografiat.

Astfel de lipsuri și altele asemănătoare se datoresc fără îndoială faptului că în aceste tabere nu se află profesorii care ar fi trebuit să conducă activitatea cu elevii. La aceasta se adaugă, pe alocuri, și lipsa de colaborare a instructorilor superiori de pionieri cu restul colectivului. Astfel, instructorul superior de la tabăra din Zizin, tov. Nicolae Tătărășanu, întocmește adesea programul zilnic de unul singur, fără a se consulta cu ceilalți instructori, fără a-i întreba pe elevi ce preferințe au. Pe lîngă aceasta, el face cunoscut programul abia în dimineața zilei respective, punînd în felul acesta în imposibilitate pe instructorii de detașamente de a se pregăti în vederea desfășurării activităților. Cam la fel procedează și instructorul superior de la Slatina Timișului.

ATITUDINEA EDUCATORILOR

Un alt aspect ce trebuie luat aci în discuție este acela al atitudinii pe care atît educatorii, cît și întreg personalul de conducere, sanitar sau administrativ al taberei trebuie s-o aibă față de copii. În legătură cu aceasta, considerăm cu desăvîrșire nepotrivit procedeul instructorului superior de pionieri Mircea Benko de la tabăra din Costinești. La orele 22 acest „inimos" educator, pentru a determina copiii să se culce, dă alarmă și impune un exercițiu de „marș forțat". Este limpede că asemenea procedeu nu mai are nevoie de nici un comentariu.

Asemenea situații se datoresc în unele cazuri și trimiterii în tabere a unor instructori fără pregătire corespunzătoare. Astfel, C. C. al Sindicatului Muncitorilor din Industria Bunurilor de Consum a trimis ca instructor la tabăra de la Dîmbu-Morii (fără știrea și asentimentul organelor U.T.M.) un elev de clasa a IX-a, care nu avea calificarea necesară. Am întîlnit elevi de școli medii ca instructori și la taberele vizitate în regiunea Timișoara.

De lipsă de orientare pedagogică dau dovadă însă și unii instructori de pionieri calificați. Este cazul instructorului detașamentului 13 de la tabăra de la Zizin, Emil Oprea, care a prezentat cu elevii la serbarea de închidere a taberei o serie de scenete și recitări de un gust îndoielnic, nepotrivite pentru vîrsta copiilor. Răspunderea pentru aceasta nu o poartă, însă, numai instructorul de pionieri, ci întreg colectivul de conducere a taberei, care nu a controlat dinainte programul.

Și mai grave pentru efectele negative ce le au asupra copiilor sînt neînțelegerile și certurile de față cu copiii, între diferiți factori din conducerile taberelor. Astfel, discuțiile „tari", urmate de amenințări reciproce, între directorul taberei din Poiana-Stalin a Uzinelor „Ernst Thälmann", tovarășul Cozma Pompiliu, și tovarășa Scheslinger Olga, medicul taberei, au lăsat fără îndoială o amintire neplăcută copiilor.

Persoanele din conducerea sau administrația taberelor — directorii, medicii, tehnicienii și toți ceilalți trebuie să aibă în vedere că odată intrați pe poarta taberei devin și ei, prin întreaga lor comportare, educatori. În acest sens este reprobabilă atitudinea tovarășei Scheslinger, care folosește libertăți și duritățe de limbaj la adresa copiilor sau a instructoarelor de pionieri, de față cu copiii.

Condițiile materiale și higienico-sanitare pe care comitetele centrale sindicale le pun la dispoziție — așa cum am putut vedea în toate taberele vizitate — asigură posibilități de desfășurare a unor activități instructiv-educative la un înalt nivel. Pentru aceasta se impune însă crearea unui climat favorabil — climat ce poate fi realizat prin colaborarea tuturor factorilor de conducere din tabere, prin organizarea și desfășurarea unor activități variate și interesante, activități atractive și pe măsura înțelegerii copiilor. În felul acesta vom oferi copiilor amintiri de neuitat, astfel încît fiecare din ei să poată afirma cu mîndrie: „Și eu am fost în tabără!"

RAID — ANCHETA
de C. RĂDOI,
I. AXENTE,
G. VLĂSCEANU
F. Z. FLORIN

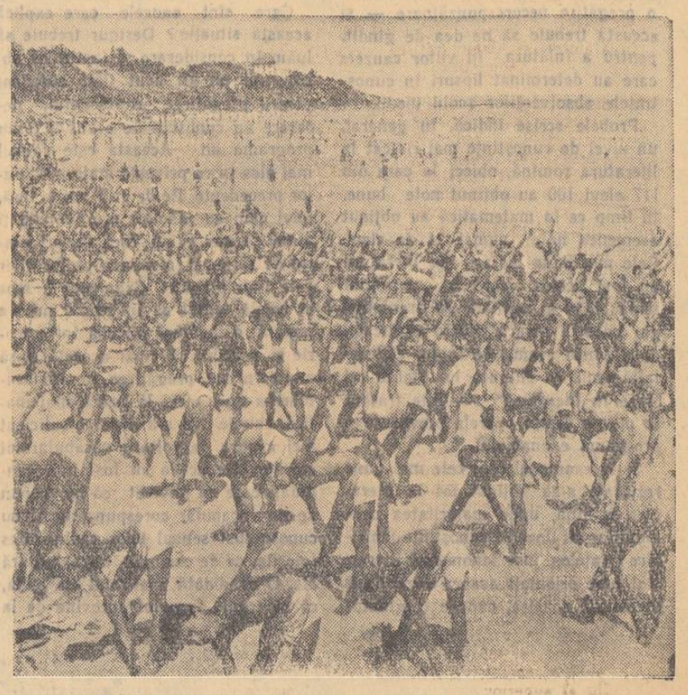

Răsplata muncii

Pentru ucenicii școlilor profesionale, încheierea cursurilor care a avut loc nu de mult a îmbrăcat în anul acesta un caracter cu totul nou. Cei mai buni ucenici, care au obținut rezultate deosebite în pregătirea teoretică și practică, precum și în activitatea obștească, au primit ca semn de prețuire a muncii lor, insigna de „ucenic fruntaș".

La școala profesională nr. 4 din Capitală, directorul școlii a prins insigna pe pieptul a 24 de ucenici. Printre ei s-a numărat, cum era de altfel de așteptat pentru toți cei care o cunoșteau, ucenica Chiva Ghiță, fruntașa anului I „D", secția radiofonie. În aplauzele colegilor și ale profesorilor, ea a primit din partea directorului școlii insigna și legitimația de „ucenic fruntaș", pe care le merită cu prisosință. Însuflețită de dorința de a deveni o muncitoare destoinică, Chiva Ghiță a învățat cu nesaț și a reușit ca la sfîrșitul anului școlar să obțină la toate materiile nota maximă. Dar ea nu s-a mulțumit cu atît. Cu modestia care o caracterizează, aplecată peste masa de atelier a multor colegi, ea le-a dat adesea o mînă de ajutor.

Insigna de „ucenic fruntaș" a fost primită și de Steliana Cazan, fruntașă a anului III „G", secția strungărie. Pe lîngă că este fruntașă la învățătură, Steliana Cazan este cunoscută de cei peste o mie de elevi ai școlii și pentru activitatea culturală pe care a desfășurat-o.

Au mai primit insigna de „ucenic fruntaș" Alexandru Staiciu din anul III „F", secția lăcătușerie, Ion Radu din anul III „H", secția tinichigerie, Alexandrina Pleșa din anul III „L", secția bobinaj, Petre Titirici și Vasile Blendea din anul III „E", secția lăcătușerie.

Cel mai mare număr de fruntași l-a întrunit secția forjă din anul II „B". Aici au primit insigna trei ucenici — Ariton Dinițâ, Constantin Neagu și Nicolae Stuparu. Toți sînt cunoscuți pentru rîvna lor la învățătură, pentru lucrările de calitate pe care le execută în atelier, pentru seriozitatea cu care îndeplinesc sarcinile obștești.

Alături de ei a muncit cu bune rezultate întreg colectivul clasei. Ajutați de maistrul Ion Constantinescu, elevii anului II „B" au reușit să toarne fundația pentru instalarea unui ciocan pneumatic. Același colectiv toarnă fundația noului atelier de forjă ce urmează să se construiască, realizînd în felul acesta serioase economii. În tot timpul anului, elevii acestei clase au dat o mare atenție reconditionării sculelor cu care se lucrează în atelierele școlii.

Dar nu numai cei 24 de ucenici care au primit insigna de fruntași au fost răsplătiți pentru munca lor, ci și aceia care i-au îndrumat în munca lor zi de zi. La serbarea de sfîrșit de an, școala profesională nr. 4 din Capitală a primit din partea Ministerului Învățămîntului și Culturii steagul de școală fruntașă pe întreaga țară.

V. POPA

DE LA MINISTERUL INVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

INDRUMARI IN LEGATURA CU DESCHIDEREA ANULUI ȘCOLAR

Pentru orientarea în linii generale a muncii de pregătire a anului școlar viitor în cele mai bune condițiuni, Ministerul Invățămîntului și Culturii a elaborat un plan de măsuri pe care l-a trimis comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale. In acest plan de măsuri se dau îndrumări precise în legătură cu acțiunile ce trebuie să se desfășoare în perioada de vară în vederea deschiderii noului an școlar.

Problemele principale pe care trebuie să le urmărească și să le rezolve școala cu sprijinul sfaturilor populare sînt:

I. Realizarea învățămîntului elementar general și obligatoriu și a planurilor de școlarizare și rețea.

In această privință, planul prevede ca între 1—14 septembrie să se asigure înscrierea tuturor copiilor în școli, iar în ziua de 22 septembrie să se organizeze o acțiune generală de verificare a înscrierii copiilor din clasele I—IV și V—VII unde învățămîntul de 7 ani a devenit obligatoriu.

Pentru aceasta este necesar să se organizeze echipe de cadre didactice și deputați, care să umble din casă în casă, în cadrul fiecărei circumscripții școlare. Pe baza rezultatelor obținute, urmează să se verifice și să se completeze registrul de evidență a copiilor.

Fiecare școală este obligată să țină la zi registrul de evidență a copiilor și să urmărească cu strictețe mișcarea elevilor dintr-o circumscripție școlară într-alta, conform instrucțiunilor Ministerului Invățămîntului și Culturii nr. 686/1954.

In perioada premergătoare deschiderii anului școlar, echipe de cadre didactice și deputați să ducă o temeinică muncă de lămurire cu părinții ai căror copii au rămas neșcolarizați în anii precedenți sau au avut o frecvență neregulată.

Folosindu-se sprijinul organelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt și cultură și al celorlalte organizații obștești, este necesar să se găsească posibilitățile necesare pentru ajutorarea copiilor lipsiți de mijloace materiale, cu articole de îmbrăcăminte și încălțăminte, cu cărți și rechizite școlare. Pentru copiii care locuiesc la distanțe mari de școală și nu li se poate asigura cazarea în internate sau la gazde, este necesar să se organizeze transportul în comun.

In satele care au școli de 7 ani, precum și în acelea care se găsesc la o distanță pînă la 3 km. de sediul școlilor elementare de 7 ani, trebuie să se urmărească îndeaproape ca învățămîntul de 7 ani să devină general și obligatoriu. Pentru aceasta, se va stabili o legătură organizată între școlile elementare de 7 ani și școlile elementare de 4 ani din circumscripțiile acestora, astfel ca viitorii diriginți ai clasei a V-a, care trebuie să fie desemnați din timp, să-și cunoască elevii și să stabilească legătura cu ei încă înainte de deschiderea anului școlar și mai ales în perioada înscrierilor.

Se va acorda o mai mare atenție raioanelor și localităților rămase în urmă în ceea ce privește dezvoltarea învățămîntului de 7 ani, astfel ca și acestea — în următorii 2—3 ani — să ajungă să realizeze o dezvoltare corespunzătoare a acestui învățămînt. In acest scop, în localitățile din aceste raioane trebuie să se intensifice munca de lămurire în rîndurile părinților, să se ia măsuri pentru înființarea de internate școlare sau de gazde comune pe lîngă școlile care recrutează elevi de la distanțe mari, să se repartizeze un număr mai mare de burse de stat.

Potrivit prevederilor „Regulamentului privind organizarea și funcționarea internatelor și cantinelor școlare" nr. 80 a/1957, în localitățile mai mari și în special în orașe, pentru copiii ai căror părinți sînt ocupați toată ziua în producție, este necesar să se organizeze pe localitate sau pe grupuri de școli cantine școlare, la care elevii să poată lua masa de prînz și săli de supraveghere în care elevii să-și pregătească lecțiile înainte sau după orele de curs.

Impreună cu organele sindicale și U.T.M., să se inițieze pe tot timpul verii o largă acțiune de lămurire și popularizare în rîndurile muncitorilor din uzine, fabrici și S.M.T., ale țăranilor muncitori din unitățile agricole socialiste și țăranilor cu gospodării individuale, în vederea înscrierii acestora în școlile serale și la cursurile fără frecvență, precum și pentru cuprinderea neștiutorilor de carte la cursurile de alfabetizare.

II. Ridicarea nivelului procesului de învățămînt și îmbunătățirea muncii educative.

Ministerul Invățămîntului și Culturii a luat măsuri ca planurile și programele de învățămînt și instrucțiunile privind folosirea lor pentru noul an școlar să fie elaborate și trimise la timp sfaturilor populare. Urmează să se asigure — potrivit normelor stabilite — difuzarea materialelor la unitățile de învățămînt imediat după primirea lor.

Programele și manualele școlare trebuie să fie temeinic studiate și cunoscute atît de cadrele didactice, cît și de organele de îndrumare și control de la regiuni și raioane. Acest studiu este necesar atît pentru întocmirea unei corecte planificări a materiei obiectului respectiv, cît și pentru ca în cadrul discuțiilor ce vor avea loc în școli înainte de începerea anului școlar, să se poată stabili o unitate de vederi în metodele de lucru și în cerințele față de elevi.

La alcătuirea planului de muncă anual al școlii, să se prevadă sprijinirea în ceea ce privește învățătura fiilor de muncitori și țărani muncitori, încă de la începutul anului școlar, pentru ca aceștia să poată face față cu succes la concursurile școlare, contribuind astfel la îmbunătățirea compoziției sociale în învățămîntul mediu și superior.

Pînă la deschiderea cursurilor este necesar să se asigure înzestrarea școlilor și bibliotecilor școlare cu material didactic și cu cărți, dintre cele mai folositoare, acestea constituind factori care sprijină în largă măsură predarea învățămîntului în mod științific și îmbogățirea cunoștințelor elevilor. Fondurile alocate în acest scop trebuie să fie consumate în întregime. Directorii, împreună cu profesorii de specialitate, trebuie să controleze atît materialul didactic primit, cît și volumele trimise de organele de învățămînt pentru biblioteci, să sezisese organelor în drept neajunsurile constatate.

De asemenea, să se acorde atenție deosebită punerii la punct a materialului didactic existent în școli, organizîndu-se unde este posibil repararea lui în cadrul școlilor și chiar confecționarea de materiale noi. In acest scop, școlile vor cere și sprijinul întreprinderilor locale. De asemenea, se va proceda la legarea și repararea cărților din bibliotecă.

O grijă deosebită trebuie să se acorde școlilor și grădinițelor speciale, asigurîndu-li-se materialul didactic adecvat diferitelor categorii de deficiențe.

Pentru înfăptuirea sarcinilor trasate prin Hotărîrea nr. 1380 din 13 iulie 1956 cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală în legătură cu introducerea și extinderea lucrărilor practice de atelier și agricole, la școlile elementare de 7 ani și medii, este necesar ca unitățile de învățămînt în care se vor efectua aceste lucrări, în anul școlar 1957/1958, să aibă amenajate săli pentru ateliere și să fie înzestrate cu utilaje, sculele și materialele prevăzute în normative. La rîndul lor, atelierele școlilor speciale trebuie să fie utilate cu mașini și unelte corespunzătoare potrivit baremului stabilit. Se recomandă ca sfaturile populare, prin secțiile de învățămînt și cultură, să urmărească îndeaproape în ce măsură aceste școli se preocupă de introducerea lucrărilor practice de atelier și agricole și să le asigure profesori-maiștri necesari. De asemenea, directorii de școli să încheie convenții cu școlile profesionale, cu întreprinderile sau cu alte unități productive pentru patronarea școlilor lor, fie pentru sprijinirea înzestrării școlilor cu materiale și utilaje necesare, fie pentru efectuarea lucrărilor practice în atelierele acestor întreprinderi, școli profesionale etc. Intreprinderile și celelalte unități care ajută în mod substanțial școlile în această acțiune, să fie popularizate pentru a fi cunoscute și pentru a constitui un exemplu pozitiv.

In vederea înzestrării școlilor cu material didactic și unelte pentru politehnizare, precum și a bibliotecilor cu cărți, trebuie să se ia măsuri ca să se contracteze acest material la întreprinderea de material didactic, Depozitul Interregional al M.I.C. și C.L.D.P., întrucît s-a constatat că o mare parte din secțiile de învățămînt și cultură nu au făcut acest lucru pînă în prezent. In cazul cînd fondurile sînt mai mici decît cele necesare, urmează să se ia măsuri pentru a se aloca secțiilor de învățămînt și culturä raionale și diferențele respective, conform instrucțiunilor Ministerului Invățămîntului și Culturii nr. 25727/1957.

III. Asigurarea școlilor și instituțiilor educative cu cadre.

Pentru a se asigura deschiderea anului școlar în bune condițiuni, lucrările de încadrare a școlilor și instituțiilor educative cu cadre didactice și cadre de conducere trebuie să fie terminate pînă la 1.VIII.1957. O deosebită atenție trebuie să se acorde îmbunătățirii compoziției profesionale a cadrelor didactice și a cadrelor de conducere, prin încadrarea unor persoane cu pregătire de specialitate. Lucrările de încadrare trebuie să aibă totodată în vedere asigurarea stabilității cadrelor didactice și a continuității lor în munca cu elevii. Absolvenților nou numiți în învățămînt, trebuie să li se dea posibilitatea să-și aleagă posturile, în cadrul locurilor vacante, în ordinea mediilor obținute la învățătură. Pentru ca aceștia să capete dragoste față de locul lor de muncă, este necesar să li se facă o caldă primire, să li se asigure condiții de viață corespunzătoare și să li se plătească îndemnizația de instalare în cel mult două săptămîni de la prezentare.

Acțiunea de asigurare a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice, din lipsa de grijă și de interes a unor organe locale, a avut pînă acum multe deficiențe, ceea ce a determinat adeseori cadrele didactice, îndeosebi din mediul sătesc, să-și manifeste dorința de a părăsi localitatea unde activează. Pentru înlăturarea tuturor lipsurilor, este necesar să se aplice întocmai prevederile Hotărîrii Consiliului de Miniștri nr. 826/1951 și 387/1956, care vădesc grija pe care partidul și guvernul au acordat-o acestei probleme.

O atenție deosebită trebuie să se acorde încadrării școlilor și secțiilor serale pentru tineretul muncitoresc, caselor de pionieri, caselor de copii și școlilor speciale cu cadre de conducere și cadre didactice, educatori și maiștri care au dragoste față de copii și au obținut rezultate bune în munca lor.

IV. Pregătirea bazei materiale a școlilor, internatelor și a instituțiilor educative.

Asigurarea și dezvoltarea bazei materiale trebuie să constituie o preocupare deosebită, deoarece condițiile materiale sprijină în largă măsură un bun început de an școlar și realizarea cu succes a importantelor sarcini legate de ridicarea continuă a nivelului învățămîntului.

Pentru mărirea spațiului de școlarizare a elevilor, în vederea realizării învățămîntului elementar general și obligatoriu și a pregătirii condițiilor pentru generalizarea treptată a învățămîntului de 7 ani, în planul de stat s-au prevăzut construcții de localuri de școli și reparații capitale la clădirile existente. Este necesar ca Ministerul Invățămîntului și Culturii să fie informat lunar asupra mersului lucrărilor de construcții din investiții centralizate și necentralizate și trimestrial asupra reparațiilor și construcțiilor din autoimpunere, pentru a cunoaște și eventual a sprijini rezolvarea diferitelor probleme, prin tehnicienii săi.

De asemenea, să se asigure terminarea tuturor reparațiilor și văruirea localurilor de școli, internate, cantine, case de copii, case de pionieri, instituții preșcolare, pînă la deschiderea anului școlar. In acest scop, este necesar să se aloce, cu precădere, în această perioadă, fonduri pentru nevoile noului an școlar și să se asigure șantierele cu materiale și forțe de muncă. Un deosebit sprijin trebuie să se acorde și pentru terminarea construcțiilor ce se execută din autoimpunere, astfel ca acestea să poată fi date în folosință la 15 septembrie 1957, să se evite degradarea materialelor.

Tot pentru lărgirea spațiului de școlarizare trebuie să se urmărească cu perseverență aplicarea prevederilor Dispoziției nr. 267 din 3.X.1956 a Consiliului de Miniștri, privind o mai justă folosire și distribuire a localurilor de școli, precum și pevederile Hotărîrilor Consiliului de Miniștri în ce privește evacuarea chiriașilor din încăperile ce le ocupă în localurile de școli, pentru ca sălile respective să fie date în folosința unităților de învățămînt pentru clase, laboratoare etc.

Mai multă grijă trebuie acordată, în acest sens, și grădinițelor sezoniere, repartizîndu-li-se localuri corespunzătoare, care să nu se schimbe de la an la an. Asigurarea de spațiu corespunzător școlilor speciale constituie, de asemenea, o problemă care trebuie rezolvată fără întîrziere, fie prin mutarea școlilor în alte localități unde există localuri potrivite, fie prin asigurarea clădirilor necesare în aceeași localitate.

Pentru înzestrarea școlilor, instituțiilor educative, internatelor și cantinelor școlare cu mobilier, inventar gospodăresc, cazarmament și echipament, să se urmărească în mod stăruitor la întreprinderi și cooperative executarea comenzilor de materiale noi, precum și repararea inventarului existent pînă la 1.IX.1957. De asemenea, să se asigure școlile cu mobilier special.

Aprovizionarea școlilor și instituțiilor educative cu combustibil este o acțiune importantă pentru buna desfășurare a procesului instructiv-educativ în școli. Pentru aceasta trebuie să se asigure aprovizionarea cu combustibil a tuturor unităților de învățămînt, astfel ca să existe posibilitatea încălzirii sălilor de clasă imediat ce se va simți nevoia și să se evite rămînerea școlilor fără lemne în plină iarnă, pînă la primirea cotelor pe anul 1958. O grijă deosebită trebuie să existe și în ceea ce privește aprovizionarea cadrelor didactice, îndeosebi a celor de la sate, cu combustibilul necesar pe tot timpul iernii.

Școlile, internatele, grădinițele de copii, casele de copii, casele de pionieri trebuie să aibă un aspect îngrijit, civilizat și plăcut. In acest scop să se ia măsuri pentru împrejmuirea curților cu gard viu pe cele trei laturi secundare, iar pe latura principală cu lemn, piatră, cărămidă etc., pentru amenajarea de alei pietruite care să ducă la clădirea școlii, pentru înfrumusețarea curților cu ronduri de flori și pentru instalarea de bănci de grădină, care să fie folosite de elevi în timpul recreației, creindu-se astfel o atmosferă caldă și prietenească. Un sprijin în realizarea celor de mai sus se poate cere din partea pepinierelor și întreprinderilor horticole.

Fiecare conducător de școală și cadrele didactice să folosească orice prilej de a educa pe copii în spiritul unei atitudini conștiincioase și pline de grijă față de bunurile obștești.

Intrucît s-au constatat multe nereguli și lipsă de ordine în scriptele și arhiva școlilor, directorii de școli au obligația să pună în ordine documentele școlare (cataloage, matricole, registre de evidență și înscrierea elevilor, de procese verbale ale consiliului pedagogic și ale inspecțiilor, de eliberarea duplicatelor și diplomelor) din anii anteriori, iar organele imediat superioare să verifice pînă la 1 noiembrie a.c. îndeplinirea acestei sarcini, consemnînd rezultatul într-un proces verbal.

Pentru ca fiecare elev să aibă la îndemînă de la începutul anului școlar manualele și rechizitele necesare activității școlare, trebuie să se urmărească din timp ca librăriile și cooperativele să fie aprovizionate cu cantități suficiente, iar elevii să și le procure înainte de începerea cursurilor.

In toată perioada pînă la deschiderea anului școlar 1957/58, organele locale de îndrumare și control să exercite o permanentă verificare a îndeplinirii acestor sarcini, sprijinind realizarea lor prin înlăturarea eventualelor greutăți.

Toate măsurile care asigură deschiderea anului școlar în bune condiții trebuie luate în timp util, astfel ca prin ele să se traducă în viață cu succes hotărîrile partidului și guvernului privind dezvoltarea învățămîntului.

Pe baza indicațiilor cuprinse în acest plan de măsuri, se recomandă întocmirea unor planuri proprii de acțiuni, care să fie completate și îmbogățite cu problemele specifice regiunilor și raioanelor.

Condițiile de înscriere a elevilor în școlile de cultură generală și pedagogice și la examenele fără frecvență din sesiunea august-septembrie

1. INSCRIEREA ELEVILOR IN ȘCOLI

Pentru anul școlar 1957/1958 înscrierea elevilor în școli se face între 1—14 septembrie 1957. La școlile și secțiile serale pentru tineretul sătesc înscrierile se fac între 1—14 octombrie 1957.

a) Inscrierea elevilor în clasa I-a și în clasa V-a se face la cererea părinților (susținătorilor) și din oficiu, pe baza registrului de evidență a copiilor de vîrstă școlară, ținîndu-se seama și de mutațiile de copii, făcute între timp, în localitatea sau în circumscripția respectivă sau plecați din aceasta;

b) Reînscrierea elevilor în cl. II-IV și VI-VII se face din oficiu, pe baza situației școlare din anul precedent și a eventualelor mutații făcute în circumscripția școlară.

La înscrierea elevilor în cl. I-a sau a V-a se va avea în vedere respectarea strictă a circumscripțiilor școlare. Pentru celelalte clase (II, III, IV, VI și VII) elevii se înscriu la școlile unde au urmat clasa anterioară, iar la cererea părinților (susținătorilor) pot fi înscriși și la școlile din circumscripția de care aparțin, dacă în anul anterior elevii au frecventat cursurile unei alte școli.

Inscrierea elevilor în clasa VIII-a sau în anul I de la școlile pedagogice se face, prin cerere scrisă, pe baza rezultatelor la concursul de admitere, iar reînscrierea la celelalte clase de învățămîntul mediu, de asemenea, prin cerere scrisă pe baza situației școlare din anul precedent.

In clasele IX sau X de la școlile medii — cursuri de zi — se pot înscrie, în limita a 40 de locuri de fiecare clasă, pe lîngă elevii proveniți de la cursurile de zi, și elevi proveniți de la învățămîntul seral sau fără frecvență, dacă nu au depășit cu mai mult de doi ani vîrsta clasei respective. Aceștia trebuie să îndeplinească condiția să fi promovat clasa anterioară cu medii pe obiecte numai de „5" sau de „4" (excepțional și una sau două medii de „3").

Elevii clasei a IX-a de la cursurile serale care solicită trecerea lor în clasa a X-a a cursurilor de zi vor da și examene de diferență la următoarele obiecte: limba modernă (engleză, franceză sau germană) pentru cl. VIII-IX, istoria modernă partea a II-a pentru cl. IX și psihologia pentru clasa IX. Aceste examene de diferență se vor da la secțiile fără frecvență, în luna septembrie, cînd se dau și examenele de corigență. Cererile de înscriere ale acestor elevi se depun la școli pînă la 8 septembrie a.c. însoțite de actele legale și vor fi înscriși în ordinea mediilor pe obiecte și în limita locurilor disponibile. Școlile medii vor afișa numele celor ce li s-a aprobat trecerea la cursurile de zi pînă la 12 septembrie a.c.;

c) Inscrierea sau reînscrierea elevilor în cl. V-XI ale școlilor și secțiilor serale pentru tineretul muncitoresc și sătesc se face pe bază de cerere scrisă.

In aceste școli și secții serale se înscriu sau se reînscriu numai elevii care sînt în producție de cel puțin 6 luni. In mod excepțional pot fi înscriși sau reînscriși elevii care nu sînt în producție, dar au frecventat cursurile serale în anul școlar 1956/1957 și au promovat clasa respectivă;

d) Actele necesare la înscriere sînt: certificatul de naștere: actul de studii al clasei anterioare (pentru acei ce se înscriu la altă școală): o fotografie pentru carnetul de identitate.

Elevii din clasele VIII-X curs de zi și din anii I-IV de la școlile pedagogice, precum și elevii din clasele V-VII care solicită bursă, complectează o declarație tip, însoțită de dovezi cu privire la ocupația și veniturile părinților, necesare stabilirii taxelor școlare și drepturilor de bursă.

Elevii de la școlile și secțiile serale pentru tineretul muncitoresc și sătesc prezintă și o dovadă eliberată de întreprinderea sau instituția unde lucrează (prin serviciul de cadre) din care să se constate că elevul este în producție și are o vechime de cel puțin 6 luni.

Dovada va trebui să conțină și recomandarea conducerii întreprinderii (instituției) și a Comitetului sindical, care să arate că elevul este un element muncitor, priceput, și că i se vor asigura înlesnirile de studii prevăzute de H.C.M. nr. 2047/954 și de alte dispoziții legale.

2. EXAMENELE FARA FRECVENȚA DE LA ȘCOLILE DE CULTURA GENERALA

In conformitate cu normele legale în vigoare — la învățămîntul de cultură generală fără frecvență se pot da examene numai pentru o singură clasă într-un an școlar.

Elevii amînați cu examenele pentru motive de forță majoră pentru sesiune de toamnă prin aprobarea organelor raionale de învățămînt și elevii corigenți vor da examenele între 26 august și 4 septembrie. In această perioadă pot da examene și elevii înscriși în anul școlar 1956/1957 la învățămîntul de cultură generală fără frecvență pentru examene de diferență și pentru examene de clasă și care, datorită faptului că au fost declarați corigenți la diferență, nu au putut depune și examenul integral pentru promovarea unei clase în sesiunea mai 1957. In acest caz, elevii vor da examenul de corigență în ziua de 25 august 1957 și apoi examenul integral. Ei vor putea depune lucrările de control pînă la 20 august 1957.

Elevii care eventual vor fi declarați corigenți la examenele integrale din sesiunea august-septembrie 1957 vor da examenele de corigență în presesiunea din ianuarie 1958.

Elevii corigenți în urma examenelor fără frecvență din august — septembrie 1957 se pot înscrie pînă la 15 septembrie la învățămîntul de cultură generală fără frecvență în clasa imediat superioară celei în care au rămas corigenți, cu obligația ca în presesiunea ianuarie 1958 să-și dea examenele de corigență.

Inscrierile la învățămîntul de cultură generală fără frecvență pentru anul școlar 1957/1958 se fac la școlile medii cu secții fără frecvență, între 1 august — 15 septembrie a.c.

Elevii care se vor înscrie în clasa X-a la învățămîntul de cultură generală fără frecvență în anul școlar 1957/58 vor da examene după programa școlii medii de 10 ani, urmînd ca după promovarea clasei a X-a să se prezinte la examenul de maturitate.

La înscriere sau reînscriere, elevii de la cursurile de zi (cl. VIII-X și anii I-IV școli pedagogice) și de la cursurile fără frecvență (cl. VIII-X) achită numai o parte din taxa școlară legală pe care școala urmează s-o stabilească definitiv după deschiderea cursurilor.

ENESCU și pedagogia muzicală

(Urmare din pag. 1)

suit acum treisprezece ani, într-o însorită dimineață de primăvară, treptele ce duceau la lăcașul său din Piața Lahovary", se destăinuia violonistul Mihai Constantinescu. „Credeam nu numai că nu voi putea cînta din vioara pe care o luasem cu mine, dar că nici nu voi putea articula o vorbă. Chipul însă în care maestrul Enescu m-a primit, căldura cu care mi-a vorbit, bunătatea, sinceritatea și modestia sa proverbială mi-au învins timiditatea și mi-au alungat emoția. Am cîntat. Maestrul m-a urmărit cu atenție, apoi a trecut la pian acompaniindu-mă" [1]). Aceleași sentimente de dragoste le întîlnești și în rîndurile violonistului și dirijorului Constantin Bobescu, colaborator cu Enescu într-o vestită formație de muzică de cameră: „Imi amintesc că în toamna anului 1914 te-ai oprit la Craiova și, cu toate că seara trebuia să cînți, m-ai primit: aveam pe atunci numai 14 ani și eram elevul conservatorului din Craiova. M-ai ascultat. N-am să uit niciodată înfățișarea ta impunătoare: înalt, cu păr bogat, cu ochi pătrunzători și atît de adînci" [2])

Am putea cita la infinit asemenea însemnări și amintiri. Toți cei care au cîntat alături de Enescu s-au adăpat din marea sa școală, au învățat de la un neîntrecut profesor.

Legat de „Casa Școalelor", unde de atîtea ori a urcat treptele din anul 1912 cînd a fondat premiul național de compoziție ce-i purta numele, George Enescu a îndrumat sistematic creația romînească, lăsîndu-ne moștenire o puternică școală națională. „Latura lui cea mai simpatică este dragostea pentru progres, pentru tineretul muzicii romînești. Tot ceea ce este nou și bun, ceea ce este demn de atenție, îl interesează pe Enescu și se află sub protecția sa, căci acest mare muzician întrevede victoria culturii muzicale romînești", scria dirijorul ceh Oskar Nedbal în revista „Rampa" [3]).

Deși sumare, exemplele de mai sus au darul să ne convingă de marea dragoste a lui Enescu pentru ridicarea tineretului.

Cele mai vechi documente despre profesorul *Enescu datează din epoca de afirmare de la Paris (1905—1907). Numeroase sînt scrisorile adresate celor din țară, mai ales Mariei Enescu (mama compozitorului), care ne atestă aceste preocupări pedagogice.*

Primele lecții ale lui Enescu se împărțeau între cele de vioară și de pian. Majoritatea elevilor erau începători. După moda timpului, efectivul cel mai mare îl alcătuiau fetele. Timpul atît de prețios studiului și-l irosea cu drumurile pînă la elevi acasă. Unele lecții le ținea prin suburbiile Parisului. Adeseori — neavînd timp să-și ia prînzul la ore regulate — era oprit la masă de părinții elevilor. Cercul romînilor stabiliți în capitala Franței îl angajase ca profesor spre a-l putea susține material. Printre primii elevi ai lui Enescu la Paris au fost pianistele Berindei-Ottescu, Cornelia Tașcă, Ioana Pleșoianu, violonistele Duca-Kogălniceanu, Tira Catargi ș.a.

Deși din mărturiile violonistei Duca, tînărul profesor era mai îndemînatic cu cei mai avansați decît cu începătorii, deși nu avea încă o metodă pedagogică precisă, totuși Enescu se bucura de un oarecare renume. Chiar și unii profesori de la Conservator îi recomandau adeseori elevi. „La $4^1/_2$ ore a venit pe recomandația D-nului Gédalge o fetiță care cînta foarte bine din vioară și care o să concureze la Conservator în curînd, spre a-mi cere sfat", scria mamei sale la 13 iulie 1905 [4]*). Cînd se apropiau examenele de admitere în Conservator, Enescu nu mai prididea cu lecțiile.*

După cum rezultă din corespondența cu mama sa, Enescu avea o activitate pedagogică atît de intensă între anii 1905—1907 la Paris, încît se plîngea că lecțiile particulare îl încurcă serios în studiul zilnic necesar concertelor („...fără să am multe concerte, totuși într-una-s ocupat, așa că de cîte ori cînt undeva, trebuie să decomandez lecțiile" — scrisoarea din 4 aprilie 1906).

Inapoiat în patrie, Enescu era asaltat de noi elevi. Turneele, prea numeroase însă, nu-i îngăduiau o continuitate în munca pedagogică. In timpul refugiului la Iași (primul război mondial) maestrul s-a ocupat mai intens de problemele școlii și contactul permanent cu Conservatorul din capitala Moldovei a dus la conferirea titlul de profesor onorific *al instituției muzicale* [5]*).*

In anul 1923 pe cînd Enescu se afla în Statele Unite ale Americii i s-a propus să-l asculte pe Yehudi Menuhin. La început a refuzat, fiindcă nu voia să chinuiască un „copil martir" în vîrstă de 8 ani. Dar peste doi ani la Paris, Enescu avea să devină profesorul marelui violonist american. „Il iubesc și sper să-l am pentru multă vreme", scria Yehudi Menuhin despre profesorul său.

In anul 1928, Enescu a dat lecții de interpretare la „Ecole normale" din Paris. Neuitată a rămas lecția despre „Ciacona" de Bach, pe care revista „Le Monde musicale" din 31 iulie 1929 a publicat-o după notele lui Dany Brunschwig. De altfel, maniera în care Enescu îl explica pe Bach a rămas unică în amintirea elevilor săi. Hélène Jourdan Mouhange, o elevă a maestrului, scria într-o lucrare publicată în 1955 la Paris: „Studierea lui Bach cu Enescu deschidea orizonturi necunoscute violoniștilor" [6]*)*

Un ciclu de 12 cursuri de interpretare a marilor capodopere violonistice le-a ținut Enescu în 1936 la „Institutul instrumental" din Paris, după cum ne informează revista „Muzică și poezie". Faptul că autorul „Rapsodiilor" a fost solicitat special pentru un ciclu de conferințe-lecții la o școală, reprezintă fără îndoială recunoașterea pedagogului Enescu.

In ultimii ani ai vieții, maestrul, stabilit definitiv la Paris, a început un curs de perfecționare pentru interpreți deja formați. Sprijinit de eleva sa Yvonne Astruc, Enescu — părăsind definitiv cariera de virtuos — s-a dedicat compoziției și pedagogiei muzicale. Un program de sală din 14 decembrie 1949 al societății „Figures de France" ne anunța „interpretarea și comentarea" lui Bach și Wagner de către genialul nostru muzician. Vreme îndelungată în sala Marceau-Chaillot a răsunat vocea din ce în ce mai stinsă a profesorului Enescu. Spațiul restrîns al revistei nu ne îngăduie să cităm impresiile numeroșilor elevi asupra neuitatelor lecții ale maestrului.

Cum preda Enescu? „Rareori își permitea să teoretizeze despre muzică"... ne preciza Yehudi Menuhin. „Din punct de vedere tehnic puține lucruri de spus, completa Dany Brunschwig. Tehnica (digitația, trăsătura de arcuș) sînt de rezumat într-un cuvînt: muzică... Puțin interesează întrebuințarea cutărei poziții, a unei anumite eleganțe la arcuș. Esențialul este că vezi opera, culoarea fiecărei idei, construcția armonică, contrapunctică, stilul, epoca, mijloacele de elocință violonistică de care dispunea veacul" [7]*)*

Mulți elevi a avut maestrul și la noi în țară. Vasile Filip și Mircea Bîrsan, astăzi profesori la Conservatorul „C. Porumbescu", George Enacovici ș.a.—toți au aceleași păreri despre lecțiile de odinioară. „George Enescu n-a fost profesor și pedagog în accepțiunea cuvîntului, ci pur și simplu un mare muzician. De la el se învăța frumosul, arta. Genialitatea lui se răsfrîngea asupra acelora care-l ascultau și pe care-i îndruma", scria Vasile Filip în revista „Muzica" (1955).

Din rîndurile de mai sus, se desprinde faptul că Enescu nu se ocupa prea amănunțit de aspectul pur tehnic al interpretării, ci de conținutul emoțional al ei. Nici nu putea să fie altfel, fiindcă Enescu cînta la vioară nu pentru a cîștiga bani și a epata publicul prin virtuozitate goală, ci dintr-o necesitate sufletească. Muzica îi era hrană zilnică.

De activitatea pedagogică a maestrului se leagă și unele din compozițiile *sale. Sînt cunoscute lucrările scrise special pentru concursurile la Conservatorul din Paris: „Cantabile și presto" pentru flaut, „Piesă de concert" pentru violă și pian, „Legendă" pentru trompetă și pian, „Allegro de concert" pentru harpă cromatică și pian. Așa cum Chopin a urcat pe estrada de concert „Etude"-le sale, tot astfel și Enescu și-a înscris numele în repertoriul virtuoșilor cu aceste piese de concurs.*

Iată însă că o piesă inedită pentru școală, de astă dată pentru cei mici, vine să completeze preocupările componistice cu caracter pedagogic ale marelui Enescu. Ea izvorăște din marea afecțiune pentru copii a maestrului, fiindcă, spunea el într-un interviu din 1928: „La copii sentimentul muzicii e înăscut. Copilul trebuie îndrumat către o muzică aleasă. Să-l ținem departe de influența muzicii de café-chantant care îl strică. Să-l ținem departe de muzica trivială. Pe acest tărîm e mult de făcut. Să-l îndrumăm spre noblețe. Să luptăm în contra trivialității".

Din aceste înalte gînduri s-a născut corul pentru copii „Liniște" pe versurile lui Al. T. Stamatiad, în anul 1946. Adresîndu-i-se lui Enescu să colaboreze cu un cîntec pentru voci egale ce urma să fie publicat în manualele de muzică pentru clasele I-a și a II-a secundară, profesorul Nelu Ionescu s-a pomenit în vara lui 1946 cu maestrul în pragul casei. „Să ți-l cînt la pian și dacă-ți place, publică-l", i-a spus Enescu cu modestie. Valoarea excepțională a corului i-a schimbat însă destinația către o antologie de cîntece școlare, care din nefericire nu a mai apărut pînă azi.

Fără a intra în detalii tehnice, subliniem faptul cu totul excepțional pe care îl prezintă pastelul de o inepuizabilă poezie „Liniște": este unica *piesă corală cunoscută pînă în prezent în opera lui Enescu! Și ceea ce are o semnificație* deosebită *este* intonația populară *ce stă la baza lucrării. Intr-o singură pagină de manuscris, impecabilă ca scriitură, semnată și datată la sfîrșit „George Enescu. Tescani în 8 Iulie 1946", genialul creator ne-a oferit un model de stăpînire a modurilor populare, de țesătură contrapunctică, de simplitate componistică. Corul „Liniște" reprezintă suprema contribuție a profesorului Enescu pentru cauza școlii noastre. Să-i studiem cu dragoste și pasiune moștenirea artistică și să-i urmăm pilda și înaltele-i principii pedagogice.*

1) Ziarul „Informația Bucureștiului", din 9 mai 1955.

2) Ziarul „Scînteia", din 7 mai 1955.

3) Revista „Rampa", din 6 ianuarie 1923.

4) Vezi corespondența lui Enescu la secția de manuscrise a Bibliotecii Academiei R.P.R.

5) Arhivele Statului Iași, 1918—1919, Dosarul Conservatorului nr. 669, folio 212, 222, 223.

6) „Mes amis musiciens", Les Editeurs francaises reunis, Paris, 1955.

7) „Le Monde musicale", Paris, 1929, nr. 7 din 31 iulie 1929. Vezi și articolul „Muzica lui Bach în concepția interpretativă a lui George Enescu" de J.V. Pandelescu, revista „Muzica", 1956, nr. 8, pag. 25-31.

ANUNȚ

Se aduce la cunoștință celor interesați că instrucțiunile pentru aplicarea Ordinului ministrului Invățămîntului și Culturii nr. 136/1957 cu privire la organizarea cursurilor speciale de pregătire a profesorilor care predau la școlile elementare de 7 ani (clasele V-VII) și care nu posedă studiile corespunzătoare în vederea atestării în învățămîntul de cultură generală, se vor publica la timp în „Gazeta învățămîntului" și în Buletinul Ministerului Invățămîntului și Culturii.

După apariția acestor instrucțiuni, solicitanții vor putea înainta cereri de înscriere conform indicațiilor date.

INFORMAȚIE

Recent au apărut instrucțiunile Ministerului Invățămîntului și Culturii cu privire la încadrarea grădinițelor și școlilor speciale de surdomuți, hipoacuzici, orbi, ambliopi și întîrziați mintal.

Instrucțiunile arată cine poate fi încadrat în viitor în posturile vacante în școlile și grădinițele speciale, precum și criteriile de alcătuire și de repartizare a catedrelor în aceste școli.

PENTRU NOUL AN ȘCOLAR

(Urmare din pag. 1)

Romîni, Racova și Girleni, elevii au executat sub îndrumarea pedagogilor diferite hărți, planșe și albume necesare în predarea diferitelor obiecte.

SĂ INTENSIFICĂM INTRODUCEREA ELEMENTELOR DE POLITEHNIZARE

Pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de Hotărîrea din 13 iulie 1956 privitor la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, în legătură cu introducerea și extinderea lucrărilor practice de atelier și agricole, în raionul Buhuși s-au luat o serie de măsuri în vederea amenajării de ateliere cu posibilități locale pe lîngă unele școli medii și de 7 ani și a înzestrării acestora cu sculele și utilajele necesare. Pe lîngă școala medie din orașul Buhuși, de pildă, și școlile de 7 ani din comunele Romîni și Tazlău au fost amenajate ateliere de tîmplărie, în care elevii au învățat să efectueze unele lucrări practice. Ei știu cum să mînuiască gealăul, fierăstrăul, să execute unele rame, să repare mobilierul școlii și altele. Pînă la deschiderea noului an școlar, aceste ateliere vor fi îmbogățite cu noi scule și materiale prevăzute în normative. Pe lîngă activitatea în atelierul școlii, cadrele didactice de la școala medie din Buhuși, cu ajutorul Fabricii de Postav din localitate, vor continua și în anul școlar viitor practica în producție. Excursiile și vizitele la diferite întreprinderi ale raionului și regiunii vor avea loc, de asemenea, pe o scară mai largă ca în anul școlar precedent.

In vederea aplicării în practică a cunoștințelor dobîndite la științele naturale și a înarmării elevilor cu deprinderi practice agricole, majoritatea școlilor din raionul Buhuși sînt înzestrate cu parcele experimentale. Rezultatele frumoase obținute pe unele loturi, cum sînt cele din comunele Zănești, Ruseni, Girleni, Bahna, Romîni, Bîrjoveni, școala nr. 1 din Buhuși și altele au constituit un mijloc mobilizator atît pentru cadrele didactice din raion, cît și pentru organele locale care au hotărît ca în noul an de învățămînt să nu mai existe nici o școală fără lot experimental. Loturile experimentale ale școlilor de 4 ani din Zărnești și Ruseni, de exemplu, sînt înscrise la concursul loturilor pe regiune. Indrumați îndeaproape de învățătorul lor Alexandru Cecmac, elevii și părinții din satul Zănești se interesează zilnic de mersul și dezvoltarea plantelor de pe lotul școlii. Anul acesta ei vor continua să dea semințe din recolta de porumb, grîu, bumbac și plante medicinale, pe care e vor obține, și altor școli din raion.

MISIUNEA PEDAGOGICA A LUI HER KUMMER

Pedagogia învățătorului Kummer, chemat de curînd în fața tribunalului din Braunschweig, nu este deloc complicată. Dimpotrivă, ea este cît se poate de simplă și, mai ales... contondentă. Acest educator vest-german împărțea palme cu o generozitate neistovită : pentru o pată de cerneală pe caietul de teme, pentru o foaie îndoită din cartea de citire, mă rog, pentru orice abatere cît de mică. Pentru greșelile mai mari, pedagogul din patria domnului Adenauer dădea o „notă" (firește tot contondentă) denumită „lovitură de picior". La lecția de caligrafie, bastonul domnului Kummer făcea evoluții spectaculoase prin clasă aterizînd din cînd în cînd pe capul unui elev care săvîrșise vreo greșeală. Orele de educație fizică erau tot atît de bogate în emoții pentru micii școlari. Închipuiți-vă o scenă : o fetiță de 9 ani nu are putere să se cațere pe frînghie... Domnul Kummer, pedagogic, o plesnește cu frînghia pentru a o convinge că o descendentă a Brunhildei nu are dreptul să fie plăpîndă.

Eroul penibil al acestor întristătoare întîmplări nu a fost copleșit în boxă de propria-i degradare, ci și-a apărat cu furie metodele pe care le-a numit, cu o bolnăvicioasă grandilocvență, „de educare a spiritului de acurateță și de cinste".

Educatorul din boxa tribunalului de la Braunschweig stîrnește dureroase amintiri. Cu 12 ani mai înainte, Rudolf Lang, fost comandant al lagărului de exterminare de la Auschwitz, relata în fața tribunalului — cu tonul liniștit al slujbașului conștiincios — eforturile pe care le depunea pentru a procura la vreme și în cantitate îndestulătoare gazele cu care asfixia internații.

— Pentru dumneata, l-a întrebat procurorul, gazele erau ca rezervele de pîine și lapte ?

— Pentru asta eram acolo — a replicat mirat călăul nazist.

Tot atît de mirat ca Lang că sînt oameni care pot fi surprinși de raționamentul lui, Kummer nu concepe că „metodele" lui pot fi puse la îndoială.

Kummer este convins de misiunea lui. El se străduiește doar să-i transforme pe micii germani de azi în „supușii" de mîine, care să execute orbește ordinele führerilor de toate gradele. Vechile tradiții prusace întemeiate pe duritate și constrîngere, de la care s-au adăpat hitleriștii, sînt din nou la preț în Germania de la Bonn. Militariștii vest-germani, care organizează acum Bundeswehr-ul, armata agresivă destinată să îndeplinească cele mai simtite țeluri ale aților torilor la război, caută carnea de tun propice pentru aventurile lor războinice. Ei sînt împinși de inspiratorii lor de la Washington, care urmăresc remilitarizarea rapidă a Germaniei, grăbindu-se să transforme Bundeswehr-ul în osatura trupelor N.A.T.O.

Germania vestică are un rol important în furnizarea materialului uman, a cărui pregătire începe — după binecunoscuta lecție a lui Wilhelm și Hitler — prin plămădirea aluatului fraged al copiilor, adolescenților și tinerilor. Înaintea ofițerului nazist și a S.S.-istului, deveniți instructori ai Bundeswehrului, Kummerii de pe diversele trepte ale învățămîntului din Republica Federală iau în primire tineretul și aplică prea slăvita metodă goebelsiană a durității, schilodesc sufletele fragede, pregătesc viitori executanți.

Și totul se petrece sub oblăduirea justiției adenaueriste care l-a achitat pe Kummer și l-a redat „misiunii" sale pedagogice...

Dar Kummerii și Straussii, ofițerii naziști deveniți instructori ai Bundeswehr-ului, judecătorii de la Braunschweig și căpeteniile NATO-ului au un potrivnic care contrariază scumpele lor tradiții și planurile lor înfierbîntate : dramatica experiență a poporului german, care nu mai vrea să retrăiască groaznicele nenorociri ale ultimelor generații.

IN AJUNUL FESTIVALULUI. Și tinerii artiști amatori din R.S.S. Estonă vor participa la manifestările din cadrul celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților. IN CLIȘEU : Băietul Casei de cultură „I. Tompa" din Talin.

ȘCOALA FRANCEZA în luptă contra reacțiunii

Săptămîna trecută, în Franța, s-au desfășurat lucrările Congresului Sindicatului Național al Institutorilor. Dezbaterile Congresului au subliniat odată mai mult marea forță pe care o reprezintă învățătorimea în desfășurarea întregii vieți sociale și politice a Franței și au reafirmat hotărîrea acestui puternic detașament al intelectualității franceze de a continua lupta pentru progresul școlii.

După cum se știe, școala franceză trece printr-o gravă criză. Lipsa în proporții îngrijorătoare a localurilor școlare, ritmul de melc în domeniul construcțiilor de școli, insuficiența salariilor cadrelor didactice și admiterea, din această cauză, în rîndul institutorilor a unui mare număr de suplinitori, oameni superficial pregătiți — toate acestea au urmări dezastruoase asupra nivelului general al învățămîntului francez. Potrivit relatărilor presei franceze o mare parte a tineretului acestei țări părăsește școala cu un volum de cunoștințe cu totul necorespunzător în raport cu cerințele actuale ale vieții.

Cauza acestei situații grele a școlii franceze trebuie căutată în politica școlară a burgheziei. Cheltuirea de fonduri mult mai mari pentru armată și poliție, pentru finanțarea spărgătorilor de grevă decît pentru școală constituie o trăsătură caracteristică a întregii politici a burgheziei franceze în etapa actuală. Prevederile bugetare pentru educația națională nu reprezintă decît 8,4% din bugetul național și sînt în permanență sub amenințarea de a fi reduse în interesul înarmării și al războiului din Algeria.

Nu este greu de înțeles că întreaga politică a burgheziei franceze de renunțare la independența națională, de continuare a războiului tîlhăresc împotriva poporului algerian, de intensificare a explotării maselor populare și de stimulare a fascismului este contrară dezvoltării culturii naționale și în primul rînd dezvoltării școlii. În mod sistematic burghezia împiedică dezvoltarea necesară a școlii și lovește în vechiul principiu al laicității pe care îl apără cu fermitate poporul francez, în frunte cu clasa muncitoare.

Începînd cu anul 1951 forțele reacționare din Franța au dezlănțuit un puternic atac împotriva laicității școlii. Legea Marie-Barangé, amendamentul Simonet, propunerile Saint-Cyr-Laurens etc. dovedesc din plin că reacțiunea, legată de Vatican și sprijinită în mod activ de imperialismul american, intenționează să distrugă școala laică și să promoveze prin toate mijloacele școala confesională. Pentru reacțiunea franceză politica de sacrificare a școlii laice și a cadrelor ei didactice și de încurajare a școlii confesionale, constituie un mijloc de luptă împotriva mișcării revoluționare și în primul rînd împotriva mișcării muncitorești și a Partidului Comunist Francez care se situează în fruntea luptei pentru apărarea școlii laice.

Politica școlară a burgheziei creează condiții favorabile unei ofensive a obscurantismului și inculturii. Lucrurile au ajuns pînă acolo încît reacțiunea nu ezită să decreteze că pentru tineretul francez este suficient să învețe „a citi, a scrie și socoti".

Toate guvernele care s-au perindat la cîrma țării au promovat în linii generale aceeași politică școlară. Procedeele concrete au variat, ce i drept, de la Laniel la Pinay, de la acesta la Guy Mollet sau de la Mollet la Bourgès-Maunoury. Unii au pus accentul pe promisiuni demagogice, alții pe șantaj, înșelăciune etc. Fondul problemei a rămas însă mereu același — o politică școlară antinațională.

Un rol deosebit în promovarea acestei politici a îndeplinit cabinetul Guy Mollet. Deși a venit la putere cu ajutorul voturilor partidelor de stînga și pe baza unui program de stînga, Mollet a dus în realitate o politică reacționară. Guvernarea lui s-a dovedit a fi o manevră menită, după cum s-a exprimat Simonet, secretarul general al M.R.P., „să evite un rău și mai mare : predominarea comuniștilor". Sprijinind guvernul Guy Mollet reacțiunea a încercat să calmeze masele populare prin promisiuni și mici concesii, să prevină o cotitură mai accentuată spre stînga și să pregătească terenul pentru o nouă deplasare spre dreapta.

După cum se vede foarte clar și din politica sa școlară, guvernul Mollet a fost pentru reacțiune mai folositor decît un guvern fățiș reacționar. La adăpostul programului de stînga al acestui guvern au început să prindă viață planurile reacțiunii în domeniul învățămîntului și numai opoziția fermă a clasei muncitoare și a cadrelor didactice a împiedicat aplicarea unor măsuri direct fasciste.

La adăpostul și sub semnul politicii „socialiste" a lui Mollet, o serie de conducători, care se pretind socialiști, ai sindicatelor au acordat reacțiunii un sprijin efectiv în lupta împotriva școlii laice.

„Socialistul" Guy Mollet a refuzat să abroge legea Barangé, a menținut toate dispozițiile anterioare împotriva școlii laice, a menținut, prin cele mai perfide mijloace, în stare de proiect reforma învățămîntului cerută cu atîta insistență de masele populare, a refuzat, ca și predecesorii săi, să satisfacă cererile legitime ale învățătorimii cu privire la creșterea salariilor etc.

În timpul guvernării cabinetului Guy Mollet reacțiunea a făcut mari eforturi pentru a-și exercita influența sa ideologică asupra corpului didactic și pentru a izola învățătorimea de clasa muncitoare, singura forță socială capabilă să pună frîu reacțiunii și să apere școala laică și pe slujitorii ei.

Arma preferată a lui Guy Mollet și a reacțiunii pe care a slujit-o a fost diversiunea anticomunistă a cărei utilizare a fost dusă pînă la paroxism în perioada rebeliunii contrarevoluționare din Ungaria. Burghezia franceză spera ca pe această cale să distragă atenția învățătorimii franceze de la dificultățile extrem de serioase create țării de agresiunea mișelească împotriva Egiptului și de evenimentele din Algeria, de la reducerea bugetului educației naționale cauzate de aceste acțiuni. De asemenea, burghezia sconta să îndepărteze atenția învățătorilor de la adevăratele probleme ale lor și ale școlii și să camufleze răspunderea guvernului și a liderilor socialiști pentru întreaga politică din această perioadă extrem de grea pentru Franța.

Încercînd să dezbine pe comuniști și socialiști, reacțiunea spera că va reuși să demoralizeze o parte importantă a învățătorilor, să diminueze încrederea lor în socialism și să paralizeze lupta revendicativă a partizanilor școlii laice.

Întrucît Sindicatul Național al Institutorilor constituie o organizație importantă a cadrelor didactice din Franța, reacțiunea a acționat cu o violență extremă în cadrul acestui sindicat urmărind, prin toate mijloacele, izolarea învățătorilor comuniști. Burghezia spera să repete manevra din 1939 cu privire la îndepărtarea comuniștilor din sindicate.

Este meritul Partidului Comunist Francez de a fi sezisat la timp această tentativă a reacțiunii și de a fi luat măsurile necesare pentru zădărnicirea planurilor burgheziei. Ca urmare, deși propaganda imperialistă a reușit să răspîndească o serie de confuzii ideologice și politice și să producă o anumită descurajare în cazul unor pedagogi, majoritatea institutorilor au respins provocările reacțiunii, au sprijinit politica Partidului Comunist și s-au pronunțat pentru menținerea coeziunii S.N.I. și a tuturor organizațiilor care apără principiul laicității. Este semnificativ că recentul congres al S.N.I. a avut loc sub semnul unității de acțiune și în primul rînd sub semnul luptei unite a tuturor membrilor sindicatului pentru satisfacerea revendicărilor corpului didactic în ceea ce privește îmbunătățirea condițiilor de trai și pentru apărarea caracterului laic al învățămîntului.

O altă direcție în care a acționat reacțiunea franceză în vederea influențării învățătorimii o constituie războiul colonialist din Algeria. În scopul de a-și atrage simpatia și sprijinul corpului didactic în vederea continuării războiului și a menținerii regimului colonial, burghezia a pus în mișcare toate forțele propagandei sale. De la cele mai neînsemnate publicații și pînă la manualele școlare totul a fost folosit pentru a justifica cucerirea și înrobirea Algeriei — acțiune prezentată sub falsa denumire de „misiune civilizatoare" a Franței. Toate acestea n-au putut să împiedice învățătorimea franceză să cunoască adevărul. De altfel, în însăși propaganda guvernamentală a lui Lacoste se găsesc veritabile caracterizări ale „misiunii civilizatoare" a Franței în Algeria. În broșura editată în 1956 de Serviciul de informații al guvernatorului general al Algeriei, bunăoară, se recunoaște, printre altele, că „școlarizarea a două milioane de copii este aproape irealizabilă, deoarece construcția de școli ar absorbi întregul buget algerian, plus 100 de milioane, iar numărul învățătorilor ar trebui să crească cu 40.000".

Spre cinstea învățătorilor francezi, cei mai mulți dintre ei se opun politicii colonialiste a burgheziei. În organizațiile sindicale ei votează moțiuni și rezoluții prin care înfierează crimele înfăptuite de colonialiști și cer încetarea ostilităților și recunoașterea independenței Algeriei. Învățătorii francezi — comuniști și socialiști — participă împreună în mod activ la lupta clasei muncitoare împotriva forțelor reacționare, pentru pace în Algeria, considerînd că aceasta este în interesul poporului, în interesul școlii și al cadrelor didactice.

Partidul Comunist Francez, apărător consecvent al școlii laice și al slujitorilor ei, se preocupă în mod consecvent de tot ceea ce interesează pe învățători. El mobilizează învățătorimea și în primul rînd pe comuniști la lupta pentru apărarea școlii laice împotriva oricăror atacuri ale reacțiunii insuflînd tuturor convingerea că principiul laicității va triumfa.

OASPEȚII SIRIENI despre noi și țările arabe

Deși întîlnirea fusese fixată pentru ora 20,30, iar eu m-am grăbit să ajung măcar cu 10 minute mai de vreme, cei doi profesori sirieni, Nazim Mously și dr. Kamel Ayad, așteptau în holul primitor al hotelului Athenée Palace. Era în acest amănunt o dovadă a respectului, a amabilității tradiționale a oamenilor din lumea arabă.

Convorbirea s-a închegat cu repeziciune, datorită atmosferei de vechi cunoștințe create de amabilii mei interlocutori. Cred că nu trecuseră decît cîteva minute și discutam ca și cînd ne-am fi cunoscut de zile în șir.

Intîi cîteva cuvinte despre cei doi oaspeți sosiți din îndepărtata Sirie pentru a petrece trei săptămîni în țara noastră în cadrul „vacanțelor păcii".

Nazim Mously este profesor de geografie la Universitatea siriană din Damasc. Dr. Kamel Ayad este profesor de istorie și pedagogie la aceeași universitate. Au venit aici separat. Și vă închipuiți surpriza lor, cînd s-au întîlnit, la atîtea mii de kilometri distanță, la București. Din prima clipă ei și-au exprimat dorința de a vizita laolaltă ceea ce-i interesa deopotrivă. În zilele petrecute în țară, cei doi oaspeți au vizitat Universitatea „C. I. Parhon" din București, Institutul de geografie al Academiei R.P.R., Institutul de istorie. Au cunoscut „Casa Scînteii", Muzeul de artă națională, Muzeul satului, Universitatea și grădina botanică din Cluj și, adesea, au străbătut străzile orașelor noastre, admirînd monumentele, cunoscînd viața poporului ai cărui oaspeți sînt...

Firesc, discuția mea cu cei doi profesori sirieni s-a închegat cu o întrebare. Am aflat astfel părerea lor despre învățămîntul din țara noastră. Atît d-l Nazim Mously cît și dr. Kamel Ayad au ținut să sublinieze, ca ceva cu totul deosebit, interesul existent în țara noastră pentru studiul științelor naturii și pentru învățămîntul politehnic. Pe primul în mod special l-a interesat felul în care se predă geografia. Făcînd o paralelă cu studiul acestei discipline în Franța, Anglia și Elveția — unde a fost în cîteva rînduri — Nazim Mously ne-a destăinuit surpriza pe care a avut-o constatînd că predarea noțiunilor de geografie este legată în mod strîns de cunoașterea realităților economice ale țării, îmbinarea cunoștințelor deprinse în fața hărții cu cerințele dezvoltării economiei românești.

— În toate țările Europei Occidentale pe care le-am vizitat, spune dl. Nazim Mously, învățămîntul este rupt de realitate. Atît geografia cît și istoria sînt predate ca materii în sine, fără nici o legătură cu viața de fiecare zi, fără a urmări pregătirea unor cadre care să răspundă cerințelor actuale ale vieții economice și social-culturale din țara respectivă.

Intervenind în discuție, dr. Kamel Ayad a ținut să sublinieze justețea celor exprimate de colegul său prezentînd cîteva lucruri pe care le-a reținut cu deosebire în legătură cu specialitatea sa :

— La Facultatea de istorie am remarcat același lucru pe care vi l-a spus și colegul meu în ceea ce privește predarea geografiei. O amintire deosebită reține din vizita la Muzeul de arheologie din Cluj. Sistematic și didactic organizat, acesta este capabil să indice legătura firească între trecutul istoric și prezent și să lămurească chiar și unor vizitatori de numai cîteva ore, cum am fost noi, etapele istorice prin care a trecut poporul și țara dvs., cu ceea ce a avut ea mai semnificativ.

De data aceasta, profesorul Nazim Mously a fost cel care a intervenit și ne-a destăinuit faptul că înainte de a veni în România, a auzit adesea că regimul actual din țara noastră a renunțat la tradițiile trecutului. Cît de neadevărat este acest lucru, spune el, am constatat-o în fiecare oraș prin care am trecut. De pildă, la Orașul Stalin, vizitînd Biserica Neagră, ne-am dat seama de grija ce există în țara dvs. pentru conservarea și valorificarea monumentelor prețioase ale trecutului.

— Ne-ar interesa părerea dvs. în ceea ce privește învățămîntul minorităților naționale. (La această întrebare răspunsul a fost deosebit de larg, dovedind interesul cu care oaspeții au urmărit problema).

— Am vizitat un liceu cu limba de predare germană, Universitatea „Bolyai" din Cluj cu limba de predare maghiară, iar cu prilejul vizitei făcute la Ministerul Învățămîntului și Culturii am văzut cărți de școală tipărite în limbile turcă și tătară. Acest lucru ne-a impresionat într-un fel cu totul deosebit, deoarece în țările capitaliste specificul național al minorităților este cu totul nesprijinit. Felicităm din toată inima regimul din țara dvs. pentru preocuparea ce o dovedește de a dezvolta personalitatea fiecărei minorități, de a-i păstra valorile culturale.

Dorind să aflăm ceea ce au mai reținut oaspeții noștri în cursul vizitei lor, atît prof. Nazim Mously cît și dr. Kamel Ayad au ținut să ne vorbească despre numărul mare de fii de muncitori și țărani existenți în învățămînt.

— La Cluj, în facultăți, 60% din studenți sînt fii ai muncitorilor și țăranilor. Iată un lucru care de-a dreptul ne-a minunat. Aceasta este, după părerea noastră, expresia reală a unui învățămînt democrat. În general am observat în Rominia preocuparea pentru dezvoltarea culturii maselor de muncitori și țărani. Bibliotecile, casele de cultură ne vor rămîne în amintire. La dvs., chiar și la București, cărțile se vînd pe străzi în cărucioare, așa cum la noi se vînd fructele. Cultura este o hrană indispensabilă pentru cetățenii dvs.

— Desigur că din cele văzute ați tras și concluzii privind legăturile dintre țările noastre, în special pentru viitor.

— Vreau să vă răspund cu un vechi proverb arab, ne spune profesorul Mously. La noi se spune că totdeauna ești dușmanul acelui lucru pe care nu-l cunoști. Inversînd proverbul, noi spunem că ești prietenul a tot ceea ce cunoști. Noi am devenit prietenii dvs. Ar fi prețios să ne însușim ceea ce am văzut în Rominia, pentru a reuși să ajungem și noi acolo unde sînteți dvs. astăzi. La aceasta ar contribui, printre altele, și realizarea unui intens schimb de studenți și profesori între țările noastre. Astfel, am profita de sistemul dvs. realist de a preda, s-ar închega o prietenie mai trainică între popoarele noastre. De pildă, cînd a fost în Siria ansamblul romînesc de cîntece și dansuri, noi am apreciat valoarea sa artistică. Dar acest lucru este prea puțin. Regimul de astăzi al Siriei este favorabil unui schimb cultural intens cu străinătatea.

Aici intervine dr. Kamel Ayad, care reamintește propunerea făcută de a se crea în cadrul învățămîntului nostru superior o secție de limbă și istorie arabă.

— Ni s-a spus, arată el, că în toamnă această secție va fi creată. Apreciez ca un lucru interesant acest fapt, deoarece lumea arabă este o lume mare, cu un rol economic și politic important. Desigur că alfabetul nostru nu este totdeauna lesne de însușit... (Aici, ambii oaspeți au zîmbit larg). De altfel se va constata acest lucru din rîndurile pe care vi le vom redacta pentru gazeta dvs.

Conform promisiunilor mele de a nu-i reține mult, convorbirea noastră trebuia să ia sfîrșit. Cele 30 de minute rezervate se epuizaseră. Înainte de a ne lua rămas bun, prof. Nazim Mously și colegul său dr. Kamel Ayad și-au manifestat mulțumirea pentru prilejul oferit de a petrece timp de trei săptămîni un concediu de neuitat în țara noastră. Cadrelor noastre didactice le-au urat noi succese în munca didactică, iar studenților romîni, plini de entuziasm, așa cum i-au cunoscut, le doresc să dobîndească cunoștințe temeinice, pentru a servi cît mai bine patria care le asigură asemenea condiții de studii.

— La drept vorbind, studenții noștri ar putea fi „geloși" pe studenții romîni pentru condițiile în care învață, pentru bursele primite, pentru laboratoarele existente în facultăți, pentru vacanțele minunate ce le sînt oferite de stat. Și i-ar mai invidia și știind că în Rominia de azi, terminînd studiile superioare, nici un tînăr nu-și face o problemă din viitorul său.

Venise momentul ca cei doi oaspeți să transmită, prin intermediul cuvîntului scris, salutul lor către pedagogii romîni. Am întîrziat încă două minute, urmărind cu interes puțin obișnuita scriere arabă. Apoi, cu carnetul plin de notițe și cu bucuria sinceră de a-i fi cunoscut, ne-am despărțit de cei doi amabili oaspeți sirieni.

H. ȘAICU

UN SALUT PRIETENESC

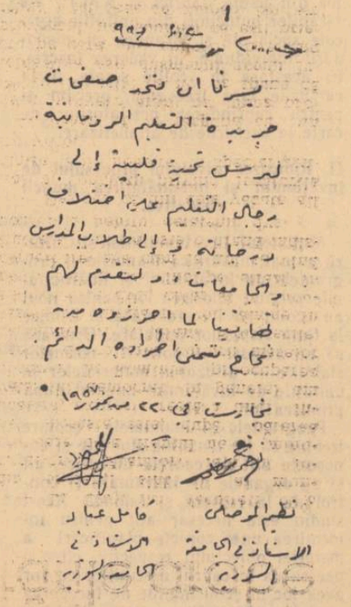

Sîntem fericiți de prilejul de a adresa prin paginile „Gazetei învățămîntului" un salut cordial tuturor cadrelor didactice, elevilor și studenților romîni, prezentîndu-le sincerele noastre felicitări pentru realizările pe care le obțin. Aceleași realizări, mai mari, le dorim și în viitor.

KAMEL AYAD
profesor la Universitatea siriană
NAZIM MOUSLY
profesor la Universitatea siriană

București, 22 iulie 1957

IN GRADINA ZOOLOGICĂ DIN VARȘOVIA

Vacanță la Moscova

(Urmare din pag. 1)

rezultate în munca noastră de viitor. Atmosfera prietenească creată în „casa pedagogilor din cele patru țări" a avut o influență deosebit de pozitivă asupra mea".

„Dragi prieteni, veniți la noi în Siberia îndepărtată — ne-a spus în ziua plecării Alexei Grigorevici profesor din Tiumenia — **nu vă temeți de gerul siberian. Vă vom încălzi cu inimile noastre".**

Aceste cuvinte de la prieteni ne-au întărit încrederea în viitor. Am venit acasă cu forțe fizice și morale sporite. Avem acum prieteni la Moscova, Leningrad, Kiev, în Kaluga, Riazan și Gorki, în Bașkiria și Tiumenia, în Iugoslavia și Cehoslovacia. Sîntem mai puternici, prietenia lor ne sporește optimismul în muncă. Am făcut legămînt să ne trimitem scrisori, să ne mai întîlnim, să ne sfătuim în problemele activității noastre. Casa de odihnă de la „Zelionii Kurgan" a deschis pentru fiecare din noi atîtea căi spre prieteni ! Am însemnat în carnete nume dragi și adrese. Am strîns în inimi ca pe cele mai prețioase comori gîndurile frumoase, cuvintele calde pe care ni le-au spus ei la plecare. Astăzi, cînd sîntem departe de ei, le înțelegem parcă mai bine sensul.

În declarația pe care am alcătuit-o cele trei grupe, de romîni, iugoslavi și cehi invitați să ne petrecem vacanța alături de pedagogii sovietici, noi toți ne-am exprimat dorința ca aceste întîlniri să continue și să se lărgească, să se găsească noi forme pentru colaborare și contact personal, convinși fiind că pe această cale se va îmbunătăți munca noastră, se va întări pacea și prietenia între popoarele noastre.

Președintele Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt din R. S. F. S. R. — tovarășul Grivkov — ne-a numit pionieri în acțiunea pentru strîngerea legăturilor prietenești între pedagogii țărilor noastre prin vizite reciproce. Sîntem mîndri că avem de îndeplinit o misiune atît de nobilă și sîntem hotărîți să o ducem cu succes la îndeplinire. Aceasta va întări frontul unic în educația comunistă a generațiilor noi. „Cu cît întîlnirile vor fi mai multe, cu atît lucrurile vor fi mai clare", — spunea tov. Grivkov. La „Zelionii Kurgan" ne-am convins de adevărul acestor vorbe. Acolo unde este prietenie, este sinceritate, este adevăr. Prietenul te ajută. El este bucuros ca ceea ce are el mai bun, mai de preț să-ți transmită și ție pentru ca munca ta să fie mai plină de succes.

În ziua plecării din Uniunea Sovietică a fost mult entuziasm și multă veselie. Despărțirea te întristează. Noi însă nu eram triști, noi nu ne despărțeam, noi n-am considerat ziua aceea de sfîrșit. Era doar începutul, adevăratul început. Era clipa cînd porneam să ducem mai departe în patria noastră prețioasa floare a prieteniei.

Toți prietenii, la plecare, înmînîndune darul lor, ne-au urat succese în muncă. Sîntem siguri că urarea lor se va împlini. Cînd nu ești singur în muncă și lupta ta drumul este mai drept, și nu este greu să învingi toate piedicile. Noi avem acum atîția prieteni care sînt gata să ne dea mîna pentru buna educare comunistă a tineretului. Această mînă de prieten o strîngem cu căldură.

Redacția și administrația : București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10, Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii, Abonamente : 1 an — 12,50 lei ; 6 luni — 6,25 lei ; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

ANUL IX, Nr. 432 — Vineri 9 august 1957 — 6 PAGINI 25 BANI

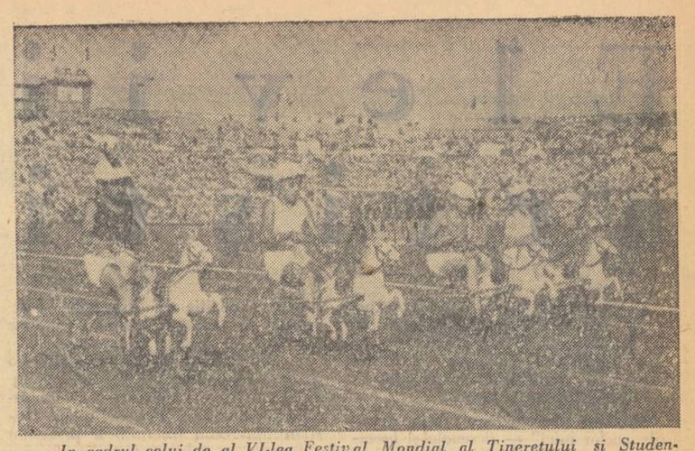

In cadrul celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie, au avut loc la Moscova, pe stadionul „V. I. Lenin" de la Lujniki și pe alte stadioane, numeroase întreceri sportive care au contribuit la cimentarea prieteniei între reprezentanții tineretului din întreaga lume.

In clișeu : *O ștafetă șugubeață.*

ÎMBUNĂTĂȚIREA procesului de învățământ în învățământul superior

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului superior, apărută în cursul lunii iunie a.c., consolidează și dezvoltă în domeniul învățămîntului superior rezultatele reformei învățămîntului din anul 1948, deschide orizont larg activității didactico-științifice din instituțiile noastre de învățămînt superior, precum și muncii educative în rîndul studenților.

Hotărîrea subliniază importantele succese realizate în învățămîntul superior din țara noastră în anii puterii populare și — pe baza unei adînci analize a lipsurilor existente și a perspectivelor de dezvoltare — stabilește măsurile menite să ducă la lichidarea lipsurilor și să dea un nou avînt activității din universități și din institutele de învățămînt tehnic.

Un obiectiv important pe care trebuie să-l atingă învățămîntul nostru superior — avînd în vedere că acest învățămînt are sarcina de a pregăti cadre cu calificare superioară pentru economia națională și pentru domeniul social-cultural — este legătura mai strînsă cu industria, transporturile, agricultura, comerțul, cu activitățile din sectorul social-cultural. Astfel, învățămîntul superior va putea răspunde, prin organizarea și conținutul său, problemelor concrete puse de construcția socialismului. Prin întărirea legăturilor cu practica, învățămîntul superior va aduce o însemnată contribuție la dezvoltarea producției, la realizarea revoluției culturale în statul nostru democrat-popular și, în același timp, va putea extrage din practică seva proaspătă pentru îmbunătățirea activității didactice, pentru înnoirea și extinderea cercetării științifice. O consecință firească va fi ridicarea nivelului procesului de învățămînt, deci a pregătirii absolvenților, ridicarea nivelului științific al instituțiilor de învățămînt superior.

Hotărîrea partidului și guvernului stabilește, în spiritul legăturii mai strînse a învățămîntului superior cu producția, noul nomenclator de specialități, pus în concordanță cu nevoile producției, precum și profilul unităților de învățămînt pentru noul an universitar. Se trece la o lărgire a profilului specialităților, pentru ca absolvenții să poată avea un orizont mai întins de activitate, așa cum le cere producția. Pentru a înțelege sensul acestei lărgiri de profil voi da următorul exemplu : în locul unui inginer specializat numai în proiectare, fabricație și exploatare de locomotive și a unui alt inginer, specializat numai în proiectare, fabricație și exploatare de vagoane, vom pregăti în viitor un inginer care să poată acoperi întreg sectorul de probleme relativ la materialul necesar căilor ferate.

O asemenea combinare de specialități este necesară și în universități, mai ales la facultățile care pregătesc profesori pentru învățămîntul de cultură generală. In multe cazuri, și mai ales la școlile de 7 ani, constituirea normelor didactice duce la situația ca un același profesor să predea două discipline înrudite : matematică și fizică, științe naturale și geografie, limba romînă și istorie, limba franceză și limba romînă etc. Aceasta implică pregătirea unor cadre didactice cu dublă specializare. In unele cazuri (de exemplu pentru matematică și fizică) au existat în universități și în institute pedagogice secții în care absolvenții primeau două specialități. Numai că pregătirea la cele două specialități se făcea în egală măsură, ceea ce dădea pregătirii lipsă de adîncime și un caracter limitativ. Această situație avea repercusiuni atît asupra capacității absolventului respectiv de a preda la clasele mari, cît și asupra posibilităților sale de dezvoltare ulterioară. Noul nomenclator de specialități satisface nevoile învățămîntului de a avea profesori care să poată preda două obiecte de studiu, dar înlătură lipsurile de pregătire ce rezultau din sistemul dublei specializări cu aceeași pondere, prin introducerea sistemului dublei specializări diferențiate în specialitate principală și specialitate secundară. Pentru specialitatea principală viitorul absolvent va urma cursuri în fiecare din cei 5 ani de studii, căpătînd un volum de cunoștințe aproape echivalent cu ale absolventului monospecializat. Pentru specialitatea secundară, el va primi în ultimele semestre, prin 2—3 cursuri, cunoștințele de bază necesare pentru a putea preda această specialitate la clasele V—VII. In noul an școlar vor lua ființă în universități numeroase secții organizate pe sistemul dublei specializări diferențiate.

Prevederile hotărîrii realizează corecturi în rețeaua unităților de învățămînt superior și în profilul lor — de asemenea cu scopul întăririi legăturii dintre învățămînt și producție. Astfel, începînd din noul an școlar, întreg învățămîntul superior minier va fi concentrat la Petroșani, spre a fi sudat cu activitatea întreprinderilor miniere. Se înființează o secție de tehnică nucleară la Institutul politehnic din București și secții de fizică nucleară și radiochimie la Universitatea „C. I. Parhon" din București, pentru a se forma specialiștii necesari producției și bazelor de cercetări în aceste domenii de cea mai mare importanță pentru tehnică și știință.

Se elimină slaba preocupare din ultimii ani pentru pregătirea specialiștilor în pedagogie, prin înființarea unor secții de pedagogie — secundar limba și literatura romînă — la universitățile din București, Iași și la Universitatea „V. Babeș" din Cluj și a secției de pedagogie — secundar limba și literatura maghiară — la Universitatea „Bolyai" din Cluj.

Alte modificări în profilul unităților de învățămînt superior decurg din îmbunătățirile aduse nomenclatorului de specialități, din principiul întăririi legăturii învățămîntului superior cu producția.

Un număr însemnat dintre măsurile stabilite prin Hotărîrea partidului și guvernului se referă la îmbunătățirea procesului de învățămînt, atît prin accentuarea legăturii conținutului învățămîntului cu practica, cît și prin măsurile organizatorice izvorîte din experiența cîștigată de învățămîntul superior în ultimii ani.

Să ne referim la conținutul învățămîntului și, în primul rînd, la planurile de învățămînt — documentele primare care organizează procesul de învățămînt. Acestea vor accentua pregătirea tehnologico-economică a viitorilor absolvenți, precum și pregătirea lor de bază. Dezvoltarea obiectelor de cultură generală tehnică în planurile de învățămînt este o consecință firească a lărgirii profilului specialităților. Insușirea unei temeinice pregătiri de bază reprezintă și condiția esențială pentru ca viitorii tehnicieni și oameni de știință să poată ține pasul cu progresele rapide ale științei și tehnicii, pentru ca ei să-și poată însuși noile realizări și — totodată — să contribuie creator atît la rezolvarea problemelor puse de producția țării noastre, cît și la mersul înainte al științei și tehnicii. Se urmărește închegarea unei concepții unitare asupra domeniului de specializare și a unor legături mai trainice între capitolele cursului de specialitate — prin însumarea numeroaselor cursulețe pitice în cursul de bază din care s-au desprins în anii trecuți. Planurile de învățămînt vor trebui să lărgească pregătirea practică a studenților în laboratoare, ateliere, în cadrul proiectelor de an, pe terenurile experimentale.

O măsură importantă, menită să ridice calitatea pregătirii absolvenților și capacitatea lor de muncă independentă, creatoare, este aceea privitoare la eliminarea supraîncărcării ce există în actualele planuri de învățămînt și în programe. Această măsură trebuie să ducă și la lichidarea abuzului pe care multe cadre didactice îl fac cu timpul studenților, prin pro-

Prof. univ. C. IONESCU-BUJOR
director general al Direcției generale a învățămîntului superior

(Continuare în pag. 5)

Pentru 23 August

Alături de toți oamenii muncii din țara noastră, cadrele didactice întîmpină cu însuflețire ziua de 23 August.

■ Pedagogii din regiunea Stalin, de pildă, îi ajută pe țăranii muncitori în munca agricolă, îi mobilizează pe elevi și pionieri la strînsul spicelor etc. Învățătorii din raionul Rupea au amenajat la arii biblioteci volante, repartizînd cărți țăranilor muncitori. Tovarășii Carol Konia, Zoltan Decsi și alții citesc la arie, în pauze, articole și diferite știri.

■ De curînd, învățătorii și profesorii din comuna Cosmești, raionul Tecuci, au citit la arie articolele : „Cu toate forțele și mijloacele să grăbim secerișul și treierișul", „Spre noi succese în cooperativizarea agriculturii" etc. In discuții individuale cu țăranii muncitori, pedagogii subliniază importanța pe care o au contractările și achizițiile pentru asigurarea fondului centralizat de produse agricole.

■ Din inițiativa cadrelor didactice, în comuna Fundenii Vechi, raionul Liești, a luat ființă o echipă artistică care prezintă la arie frumoase și bogate programe.

■ Pedagogii din comuna Slobozia—Botești, raionul Liești, aduc o contribuție importantă la atragerea țăranilor muncitori pe drumul transformării socialiste a agriculturii. Numai într-o săptămînă 103 țărani muncitori din această comună au făcut cereri de înscriere în întovărășire.

■ Tov. N. Roimiță, Gh. Drăgănescu și V. Caimacan, învățători din raionul Berești — raion cooperativizat în proporție de 90% — și-au luat angajamentul ca prin munca lor să contribuie la terminarea cooperativizării agriculturii.

■ Și pionierii și școlarii se pregătesc să întîmpine sărbătorește ziua de 23 August. Elevii școlii cu limba de predare romînă și cei ai școlii cu limba de predare germană din Agnita, lucrînd sub conducerea colectivelor didactice, au amenajat pe un teren părăsit un frumos parc pe care l-au plantat cu copaci și flori.

■ Pionierii din orașul Făgăraș au amenajat și ei un parc, iar pionierii și școlarii din comuna Racoșu strîng spicele rămase pe ogoare.

■ La Palatul pionierilor din Capitală, copiii pregătesc în cinstea lui 23 August un concurs de recitări, faza finală a concursului pentru cupa „Scînteia pionierului", precum și o serie de alte manifestări.

FESTIVALUL TINEREȚII

La Moscova

Din 127 de țări ale lumii sînt cei peste 31.000 de tineri care se află în aceste zile la Moscova, la cel de al VI-lea Festival mondial, pentru a duce mai departe tradițiile grandioaselor întîlniri ale tineretului pentru pace și prietenie.

Cordialitatea, ospitalitatea, căldura cu care moscoviții i-au întîmpinat și-i înconjoară pe delegați se dovedesc încă o dată proverbiale. Moscova, cu largile ei bulevarde, cu minunatele ei parcuri și clădiri monumentale împodobite de mare sărbătoare, Moscova Festivalului, Moscova tinereții freamătă de veselia emisarilor tineretului din lumea întreagă.

In fiecare zi au loc sute de spectacole și manifestări de masă. Pretutindeni poți vedea pășind brat la brat, cu fețele pline de voioșie, tineri din toate continentele, înțelegîndu-se mai mult prin semne, dar vorbind toți, de fapt, aceeași limbă : limba prieteniei și a păcii. Toate acestea oferă lumii imaginea vie, profund convingătoare a ceea ce poate deveni întreg globul pămîntesc în condițiile asigurării unei păci trainice, îndelungate. Entuziasmul tinerilor participanți la Festival, spectacolele date de ei, manifestările lor de masă cheamă la păstrarea, apărarea și propășirea valorilor culturii mondiale, au darul irezistibil de a înflăcăra pe toți cei ce urmăresc cum se desfășoară ziua sporturilor, a cîntecului și dansului, ziua solidarității cu tineretul din colonii, întîlnirile închinate luptei pentru pace, carnavalul studențesc, ziua tinerelor fete — tot atîtea forme impresionante de a protesta hotărît împotriva spectrului întunecat al războiului. Măiestria și bogăția spirituală a spectacolelor, aprecierea de care se bucură în fața zecilor de mii de spectatori fiecare echipă națională sînt dovezi strălucite ale respectului reciproc întemeiat, toate arată că acești tineri cetățeni ai lumii veniți la Moscova, ca și compatrioții lor, au ce să apere de amenințarea unui nou război.

Cei 1.000 de reprezentanți ai tineretului nostru au dus Moscovei, delegaților la Festival și, prin aceștia, lumii întregi mesajul de pace și prietenie al poporului romîn, liber și stăpîn în țara sa, constructor al socialismului în Republica Populară Romînă. Spectacolele ansamblului nostru artistic, performanțele lotului nostru sportiv, „Pericița" noastră au stîrnit elogiile tuturor, deoarece conținutul lor izvorăște din năzuința puternică spre pace, caracteristică poporului romîn, vieții noi din patria noastră.

Minunatele zile petrecute în capitala țării socialismului victorios oferă reprezentanților tineretului din toate țările lumii prilejul să cunoască realizările gigantice ale popoarelor sovietice, purtătoare ale progresului economic și social, popoare de luptători nedezmințiți pentru instaurarea unei păci trainice în lume. Tinerii care cunosc astăzi Moscova și se cunosc între ei capătă convingerea neclintită că pacea și numai pacea asigură un viitor fericit, un viitor în care să se realizeze toate aptitudinile creatoare ale omenirii muncitoare. Cu această convingere înălțătoare se vor înapoia în patriile lor și își vor însuti eforturile în lupta pentru pace și prietenie între popoare.

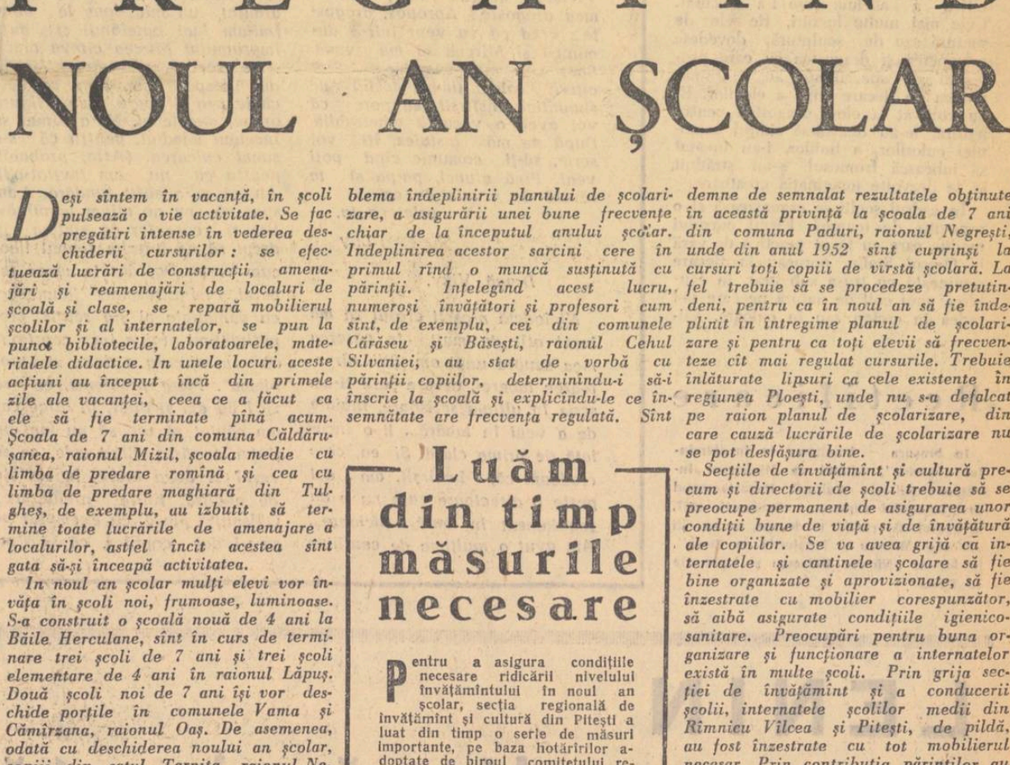

La București

Demonstranții la primul Festival al tineretului din oraș și regiune înscriu cu trupurile lor cuvîntul: „Pace".

PREGĂTIND NOUL AN ȘCOLAR

Deși sîntem în vacanță, în școli pulsează o vie activitate. Se fac pregătiri intense în vederea deschiderii cursurilor : se efectuează lucrări de construcții, amenajări și reamenajări de localuri de școală și clase, se repară mobilierul școlilor și al internatelor, se pun la punct bibliotecile, laboratoarele, materialele didactice. In unele locuri aceste acțiuni au început încă din primele zile ale vacanței, ceea ce a făcut ca ele să fie terminate pînă acum. Școala de 7 ani din comuna Căldărușanca, raionul Mizil, școala medie cu limba de predare romînă și cea cu limba de predare maghiară din Tulgheș, de exemplu, au izbutit să termine toate lucrările de amenajare a localurilor, astfel încît acestea sînt gata să-și înceapă activitatea.

In noul an școlar mulți elevi vor învăța în școli noi, frumoase, luminoase. S-a construit o școală nouă de 4 ani la Băile Herculane, sînt în curs de terminare trei școli de 7 ani și trei școli elementare de 4 ani în raionul Lăpuș. Două școli noi de 7 ani își vor deschide porțile în comunele Vama și Cămîrzana, raionul Oaș. De asemenea, odată cu deschiderea noului an școlar, copiii din satul Tarnița, raionul Negrești, vor învăța într-un local nou, construit prin muncă voluntară de învățători și părinți.

Lucrările de construire, amenajare și reparare a școlilor nu merg însă peste tot bine. De pildă, în multe raioane din regiunea Craiova, reparațiile curente și lucrările de curățenie a școlilor sînt în întîrziere. Aceste lipsuri se datoresc în mare parte și faptului că sfaturile populare n-au pus la dispoziția școlilor creditele alocate.

In timpul care a mai rămas pînă la deschiderea cursurilor trebuie luate urgente măsuri pentru înlăturarea unor astfel de lipsuri. Folosind toate posibilitățile locale, secțiile de învățămînt și cultură au datoria să asigure ca lucrările de construcții și reparații, de curățenie a localurilor să fie terminate cît mai curînd, să vegheze ca întreprinderile de construcții cu care s-au încheiat contracte să-și respecte obligațiile.

O contribuție foarte însemnată la asigurarea condițiilor materiale necesare școlilor o pot aduce întreprinderile care le patronează. Aceasta o dovedește exemplul multor școli. Astfel, școlile din Ștefănești, Colibași și Partizanii, regiunea Pitești, au fost ajutate de întreprinderea „Vasile Tudose" din Colibași, care a donat o sumă și a furnizat materialul necesar lucrărilor de reparare și amenajare. Unele conduceri de școli, dovedind mult spirit gospodăresc, au rezolvat problemele materiale prin mijloace proprii. Școala de 7 ani din comuna Căteasca, raionul Topoloveni, bunăoară, valorificînd produsele gospodăriei anexe, a reușit să termine lucrările de amenajare a localului, să asigure aprovizionarea internatului și a cantinei cu o bună parte din alimentele necesare.

O problemă de a cărei rezolvare depinde în mare măsură funcționarea în bune condiții a școlilor este problema îndeplinirii planului de școlarizare, a asigurării unei bune frecvențe chiar de la începutul anului școlar. Indeplinirea acestor sarcini cere în primul rînd o muncă susținută cu părinții. Înțelegînd acest lucru, numeroși învățători și profesori cum sînt, de exemplu, cei din comunele Cărăseu și Băsești, raionul Cehul Silvaniei, au stat de vorbă cu părinții copiilor, determinîndu-i să-i înscrie la școală și explicîndu-le ce însemnătate are frecvența regulată. Sînt demne de semnalat rezultatele obținute în această privință la școala de 7 ani din comuna Paduri, raionul Negrești, unde din anul 1952 sînt cuprinși la cursuri toți copiii de vîrstă școlară. La fel trebuie să se procedeze pretutindeni, pentru ca în noul an să fie îndeplinit în întregime planul de școlarizare și pentru ca toți elevii să frecventeze cît mai regulat cursurile. Trebuie înlăturate lipsuri ca cele existente în regiunea Ploești, unde nu s-a defalcat pe raion planul de școlarizare, din care cauză lucrările de școlarizare nu se pot desfășura bine.

Secțiile de învățămînt și cultură precum și directorii de școli trebuie să se preocupe permanent de asigurarea unor condiții bune de viață și de învățătură ale copiilor. Se va avea grijă ca internatele și cantinele școlare să fie bine organizate și aprovizionate, să fie înzestrate cu mobilier corespunzător, să aibă asigurate condițiile igienico-sanitare. Preocupări pentru buna organizare și funcționare a internatelor există în multe școli. Prin grija secției de învățămînt și a conducerii școlii, internatele școlilor medii din Rîmnicu Vîlcea și Pitești, de pildă, au fost înzestrate cu tot mobilierul necesar. Prin contribuția părinților au fost confecționate 50 de saltele. Și la internatul școlii medii din Găești se fac lucrări de amenajare. La aceasta își aduc contribuția și întreprinderile locale, care au donat materiale și fonduri. In regiunea Baia Mare, secția de învățămînt și cultură a luat inițiativa de a deschide o școală-internat în Livada, pentru copiii care nu pot fi școlarizați din cauza distanței.

Nu toate școlile pot să asigure cuprinderea tuturor copiilor în internate. Aceste școli au însă datoria să asigure transportul în comun al copiilor care vin de la distanțe mari. De asemenea, este necesar să se ia măsuri ca acei copii ai căror părinți sînt în producție să poată lua masa la cantina școlii și să li se asigure săli de clasă unde să-și pregătească lecțiile sub supravegherea cadrelor didactice.

Școlile au făcut un permanent efort pentru a-și completa an de an materialul didactic, pentru a înzestra laboratoarele, atelierele școlare, pentru a dezvolta și întreține în bune condiții loturile experimentale și gospodăriile anexe. In acest an trebuie să se simtă încă mai multă grijă în această privință, ținîndu-se seama de sarcinile care revin școlilor în vederea politehnizării.

Pentru o mai bună înzestrare a atelierelor cu utilaje, școlile pot și trebuie să ceară sprijinul întreprinderilor productive sau al școlilor profesionale, care le pot asigura uneltele și piesele de care au nevoie.

In vacanță copiii au făcut excursii. Materialul cules de ei cu acest prilej poate îmbogăți mult laboratorul școlii. De asemenea, trebuie să existe o mai vie preocupare pentru confecționarea de material didactic cu mijloace proprii.

(Continuare în pag. 5)

Luăm din timp măsurile necesare

Pentru a asigura condițiile necesare ridicării nivelului învățămîntului în noul an școlar, secția regională de învățămînt și cultură din Pitești a luat din timp o serie de măsuri importante, pe baza hotărîrilor adoptate de biroul comitetului regional de partid și cu sprijinul comitetului executiv al sfatului popular.

Sistemul de măsuri adoptat și aplicat de secția noastră urmărește, în primul rînd, stabilirea și folosirea cît mai rațională a unităților școlare de care dispunem, astfel ca ele să asigure realizarea deplină a învățămîntului elementar general și dezvoltarea corespunzătoare a învățămîntului de 7 ani și mediu. In scopul acesta, pentru noul an școlar se amenajează clădirile necesare pentru două școli de 7 ani nou create și pentru școli elementare de 4 ani într-o serie de cătune izolate.

Experiența anului școlar încheiat ne-a arătat că trebuie să luăm măsuri mai ferme pentru a asigura cuprinderea unui număr mai mare de absolvenți ai clasei a IV-a în clasa a V-a, cît și frecvența regulată la cursuri a elevilor din clasele V—VII. Alături de o intensă muncă de convingere și de popularizare a școlii de 7 ani, mijlocul principal de rezolvare a acestei sarcini îl constituie înființarea de internate și gazde comune. De aceea pregătim deschiderea a 17 noi internate sătești, prin amenajarea unor clădiri cedate de sfaturile populare sau de gospodăriile agricole de stat. Pentru aceleași motive se va extinde rețeaua învățămîntului seral pentru tineretul muncitoresc, organizîndu-se secții serale pe lîngă școlile din centrele raionale sau muncitorești Curtea de Argeș, Găești etc.

In noul an școlar se va mări simțitor spațiul de școlarizare, prin terminarea unor construcții de școli sau de săli de clasă din fonduri bugetare sau din autoimpunere. Cu toate că mai întîmpinăm greutăți în realizarea reparațiilor capitale, deoarece unele întreprinderi nu respectă termenul de dare în folosință a construc-

ION RADU
șeful secției de învățămînt și cultură a sfatului popular regional Pitești

(Continuare în pag. 5)

VACANȚA...

...admirînd animalele din parcul zoologic sau minunatele văi ale munților noștri.

In pag. IV-a:

MANUALE...

Convorbire cu tov. I. DRAGU, directorul Editurii de stat didactice și pedagogice

Elevii artişti

Am vizitat în vara aceasta expoziţia şcolii de arte plastice din Capitală. De la început m-a impresionat mulţimea lucrărilor expuse, ca şi execuţia lor îngrijită — şi, uneori, foarte izbutită.

Intr-una din săli erau expuse lucrările „celor mici" — desenele şi lucrările de modelaj ale celor 35 de elevi ai clasei a V-a.

— Ar fi trebuit să umplem cîteva săli de clasă dacă le-am fi expus pe toate — ne spune directorul adjunct al şcolii. Elevii clasei a V-a se întrec în a da lucrări cît mai multe şi cît mai bune, deşi au urmat cursuri de pictură şi de modelaj doar de' două ori pe săptămînă, căci învaţă la şcolile elementare din circumscripţiile în care locuiesc.

Printre lucrările de modelaj executate din lut se aflau corpuri geometrice — sferă, con, cilindru — cu care elevii şi-au început învăţătura, precum şi obiectele mai complicate la care au trecut apoi: prin asemănare cu sfera au executat mărul, conul le-a sugerat para, iar cilindrul — cana. La desen au executat grupuri de obiecte în creion şi în culoare. Deosebit de interesante lucrări au executat elevii din imaginaţie. Printre acestea se remarcă prin măiestria cu care sînt executate, căluţul care se odihneşte al Simonei Niculescu, ca şi lucrarea de modelaj a Cristinei Ionescu, înfăţişînd o bătrînă care croşetează şi, alături de ea, o pisică jucîndu-se cu ghemul. Nu mai puţin reuşite sînt lucrările executate cu multă pricepere şi minuţiozitate ale elevilor Bogdan Tomescu, Monica Subţirelu, Vanda Mihuleac, Avram Gurău şi alţii. Pe lîngă faptul că aceşti copii dovedesc reale posibilităţi de dezvoltare, ei sînt, în şcolile lor, fruntaşi la învăţătură.

In toamna anului trecut, cînd la această şcoală s-a dat pentru prima dată examen de admitere pentru clasa a V-a, s-a prezentat şi Iliuţă Badea, elev în clasa a II-a. Din motive de... vîrstă, Iliuţă nu a putut fi primit. Totuşi, la sfîrşitul anului şcolar, cînd a auzit că se organizează expoziţia, şi-a trimis şi el lucrările, deşi nu este încă elevul şcolii... Ele au fost expuse alături de acelea ale elevilor clasei a V-a. Atît desenele după model executate de Iliuţă Badea, reprezentînd grupuri de obiecte, cît şi acelea pe care le-a lucrat din imaginaţie dovedesc serioase posibilităţi de dezvoltare.

Numărul lucrărilor executate de elevii cursului mediu este aşa de mare, încît ţi-ar trebui ore întregi ca să le priveşti pe toate cu atenţie. Printre ele abundă portretele. Fiecare poartă amprenta, nota specifică a aceluia care l-a executat. Cele mai multe lucrări, fie ele de pictură sau de sculptură, dovedesc priceperea şi dragostea cu care profesorii de specialitate au îndrumat munca de fiecare clipă a elevilor. Ei au cultivat la elevi dragostea pentru natură, le-au dezvoltat simţul armoniei culorilor, a liniilor, i-au învăţat să iubească frumosul, s-au străduit să le dezvolte imaginaţia creatoare.

In cadrul şcolii se organizează şi o expoziţie de toamnă. Elevii cursului mediu, care au făcut practică de vară la Oraşul Stalin, porneau în fiecare dimineaţă cu trusa sub braţ, în căutarea unui colţ de natură pe care să-l redea în creion sau în culoare. Viitoarea expoziţie va cuprinde fragmente de peisagiu, peisagii citadine sau săteşti, peisagii panoramice.

În anul acesta mulţi absolvenţi au prezentat la proiectul de diplomă lucrări interesante şi de o valoare artistică deosebită. Aşa, de pildă, Cristian Mavrodin (pictură) a prezentat o lucrare cu subiect din răscoala din 1907. Tînărul absolvent a ştiut să prezinte cu multă măiestrie un aspect din crîncena răscoală a ţăranilor: pe albul imaculat al zăpezii, cîteva cadavre ale acelora care au îndrăznit să se răscoale împotriva orînduirii. Florin Ciubotaru a prezentat o lucrare reprezentînd o scenă din viaţa pescarilor; Constantin Albani, o scenă de interior; Alex. Chişu, o lucrare reprezentînd „Piaţa de flori". Lucrări reuşite la sculptură au dat Dumitru Pasima („Cronicar" şi un proiect de monument „Eminescu"), Meiu Mihail („Jocul de-a bîza"), Mihail Marcu („Întoarcerea de la cîmp"), Victor Teodorescu („Şcolăriţa") etc.

Plecînd de la şcoala medie de artă, gîndul m-a purtat peste ani, cînd poate numele multora dintre acei care astăzi sînt elevi sau tineri absolvenţi va străluci pe opere de valoare, care vor îmbogăţi tezaurul artei noastre naţionale.

V. P.

Deac Ioan, anul III pictură — *Ţărancă la vatră*

Revista Natura

nr. 3, mai—iunie 1957

In cuprins:

** * * Scrisoarea prof. Biquard, secretar general al F.M.O.S., şi Comunicat de presă al Federaţiei mondiale a oamenilor de ştiinţă.*

** * * Congresul Societăţii de ştiinţe naturale şi geografie din R.P.R., Bucureşti, 11—12 aprilie 1957.*

D. Hagiu: *Insemnări pe marginea celei de a 20-a sesiuni a Congresului internaţional de geologie din Mexic.*

Prof. univ. T. Morariu: *Sarcinile geografiei fizice în lumina documentelor Congresului al II-lea al P.M.R. şi ale Plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 XII 1956.*

C. Moruzi: *Natura, rolul şi importanţa microorganismelor.*

Prof. univ. Th. Buşniţă: *Pescuitul în economia mondială.*

Gh. Teodorescu: *Folosirea schemelor în predarea geografiei.*

Dr. A. Mauch: *Creşterea păsărilor domestice pe lîngă şcoală.*

I. Petraşcu: *Unele observaţii şi experienţe la nevertebratele din acvariul de apă dulce.*

Ing. D. Teaci: *Răspîndirea loessului şi rocilor loessoide în ţara noastră şi solurile formate pe ele.*

E. Nicorici: *Concreţiunile de Feleac. Descrierea şi geneza lor.*

MÎINI DE AUR

Nu de mult, prima serie de absolvente a şcolii profesionale de confecţii-textile nr. 3 din Bucureşti a păşit în viaţă. 95 de tinere au primit aici o temeinică pregătire practică, au dobîndit încredere în puterile lor de muncă, în preţuirea lor. Sînt fiice de muncitori şi ţărani muncitori şi au fost instruite şi educate perseverent de colectivul de profesoare şi maistre în spiritul muncii, al dragostei şi respectului pentru meserie. Preţurile şi deprinderile practice, specifice confecţiilor textile, cu care au fost înarmate, constituie garanţia succeselor lor viitoare în munca pe care şi-au ales-o.

Bilanţul şcolii, după un an de muncă, este îmbucurător. Planul global de producţie a fost depăşit cu 20 la sută. Schimbul de experienţă organizat cu o şcoală similară din Budapesta a dat bune rezultate. De altfel, în întreaga activitate a şcolii s-au obţinut roade bogate. Acestea au fost cunoscute şi de cîteva delegaţii din străinătate, care au vizitat localul, atelierele, au asistat la desfăşurarea lecţiilor, s-au interesat de condiţiile de viaţă şi de felul cum este organizat timpul liber al elevelor.

Nimic nu poate fi mai grăitor în ceea ce priveşte rezultatele obţinute în muncă decît înseşi produsele acestei munci. De acest lucru ne-am convins încă o dată vizitînd expoziţia cu obiecte de îmbrăcăminte executate de elevele şcolii. Un panou al acestei expoziţii înfăţişează diferite aspecte ale procesului de învăţămînt din şcoală, altul arată legăturile între tehnologie şi aplicaţiile practice, cuprinzînd schiţe, crochiuri, tipare şi execuţii în hîrtie şi în materiale textile. Alte panouri, ca şi diferite planuri, scheme, caiete înfăţişează rezultatele muncii educative, activitatea în cercuri şi organizarea timpului liber al elevelor.

Cele mai interesante exponate sînt însă obiectele lucrate de elevă. Se află aici lenjerie brodată pentru noi născuţi (bărbiţe, scufiţe, cămăşuţe, şerveţele, şorţuleţe), rochiţe pentru copii de la 1 la 7 ani sau pantalonaşi de joc — toate executate de elevele anului I, toate dovedind pricepere, atenţie, migală, gust. Mult spaţiu ocupă lucrările executate în cadrul planului de producţie al şcolii de către elevele ultimilor ani, conduse de 8 maistre de croitorie. Ca pentru o adevărată paradă a modei, elevele au lucrat din tafta vegetală, voal dantelat, mătase naturală, catifea, şantung, poplin, pichet sau stofă cele mai diverse obiecte de îmbrăcăminte pentru femei. Nu ştii la ce să te uiţi mai întîi. Pe manechine şi suporturi speciale sînt expuse cu mult simţ artistic jachete, fuste, rochii de seară, complet-uri, pardesiuri, demiuri, paltoane, costume-taior, rochii de dimineaţă, rochii de după amiază, rochii de mireasă cu paiete etc.

Cîteva albume uriaşe, cu desene aproape în mărime naturală, executate cu o artă de care vizitatorii se arată încîntaţi, reprezintă un jurnal de mode, planşe cu rochiţe de copii în diferite poziţii, rochii de seară, rochii de vară imprimate. Aceste reuşite lucrări au fost conduse de profesoara P. Vasluianu.

Nu-i de mirare că, avînd un colectiv didactic atît de harnic şi eleve atît de sîrguitoare, şcoala profesională de confecţii-textile nr. 3 din Bucureşti a devenit o unitate de producţie şi se întreţine aproape în întregime din veniturile realizate de ea.

Răsplătind eforturile cadrelor didactice şi ale elevelor, Ministerul Învăţămîntului şi Culturii a acordat şcolii de confecţii-textile steagul de şcoală premiată.

G. VARZARU

SCRISORI

Scumpă Vikişor,

O să am un concediu, o grovăzie! Plec în tabăra de pionieri, la mare. Ura de cinci ori! Am fost în recunoaştere, vila profesorilor e minunată, plaja e peste drum, staţiunea la doi paşi, pe şosea. Şi unde mai pui că e şi o directoare tînără, destul de simpatică, cu care cred că mă voi înţelege perfect. Nici nu se compară cu ursuza aceea de Florească, ştii, directoarea taberei de anul trecut, care n-a vrut să-ţi îngăduie măcar să intri în tabără, necum să te fi lăsat să stai cîteva zile cu mine. Acum sînt convinsă că vei putea sta şi două-trei săptămîni. Şi acum e la mare, nu la munte, Vikişor dragă! Mare, marea mea dragoste! Apropos, dragoste... cred că va veni într-o duminică şi Mircea să mă vadă. Sper să nu fie gelos... Sînt cîţiva colegi tineri, destul de simpatici. Insfîrşit, se pare că voi avea o vacanţă admirabilă. După ce mă instalez, îţi voi scrie, să-ţi comunic cînd poţi veni. Pînă atunci, pa-pa şi te sărută de o mie de ori

prietena ta,

Lily

Dragă Viky,

Niciodată n-aş fi crezut să mă înşel atît de mult în părerea mea asupra unui om. Ştii, directoarea taberei, despre care ţi-am scris în ultima scrisoare, înainte de a veni în tabără... E o încuiată de prima clasă. Şi eu, care credeam că, însfîrşit, am dat peste o directoare care nu e un regulament în două picioare... Am avut o mulţime de conflicte cu ea şi abia sînt zece zile de cînd s-a deschis tabăra. Imi vine să fug, zău, Vikişor dragă. A început prin a-mi face observaţii că de ce fumez în faţa copiilor. Ca şi cum am fi la şcoală şi nu în vacanţă. I-am şi spus, dar mi-a răspuns, foarte senină, că vacanţa e pentru copii, dar nu şi pentru noi şi, mai ales (vrea cu orice preţ să fie spirituală), cică nu sîntem în vacanţă în ceea ce priveşte ţinuta, prestigiul nostru de profesori, mă rog, de „cadre didactice". Mi-am dat seama numai decît că e pornită împotriva mea, deşi după aceea s-a purtat ca şi cum nimic nu s-ar fi întîmplat şi colegii spuneau că n-are nimic cu mine, mi s-a părut numai. Aş! Intr-o seară am aranjat un mic dans la mine (mi-am luat patefonul şi mi-a împrumutat Mircea cîteva plăci) şi ce crezi că se întîmplă? Nici nu am început bine, cînd se deschide uşa şi apare, cu o figură gravă, dumneaei. Ne-a somat să încetăm imediat, pentru că s-a sunat culcarea. (Asta, probabil, pentru că nu am invitat-o!). Atunci mi-a sărit ţandăra. I-am spus că nu ne aflăm la mînăstire şi consider că sîntem în drept să ne folosim timpul liber cum vrem. Da, dar în afara taberei, mi-a răspuns dumneaei cu demnitate şi s-a retras, promiţîndu-mi (cine i-a cerut-o?) că vom discuta a doua zi „problema". Mare problemă, ce să zic! Eu am şi uitat, în orice caz am căutat să uit, să nu fac din ţînţar armăsar. Cînd colo, ce să vezi? A doua seară, la şedinţa de analiză, ţin-te prelucrare! Obişnuita placă, cu exemplul pe care-l dai copiilor, că să nu dăm loc la nici un fel de comentarii în ce priveşte comportarea noastră, că ea este de acord să ne distrăm în timpul liber (ce spui, ce mărinimoasă e?), să şi dansăm dacă vrem, dar să organizăm serile de dans în sufragerie, împreună cu tot personalul taberei, nu izolaţi, cîţiva, într-o cameră ş.a.m.d., ş.a.m.d. N-am putut să mai spun nimic, mai ales că şi ceilalţi — laşii! — s-au solidarizat cu dînsa, şi-au făcut dragă doamne, autocritică, tămîind-o că are dreptate, că ei au greşit şi alte de-astea, de mi s-a făcut silă. Şi ea, ipocrita, la sfîrşitul şedinţei mi-a întins mîna, zîmbind mieros, că „sper că ne-am înţeles, nu?" Cîteva zile nu s-a întîmplat nimic, dumneaei a organizat chiar o seară de dans şi ne-am distrat destul de bine. Am crezut că s-a mai domolit, cînd într-o zi a venit Mircea şi m-am dus la prînz să iau masa cu el în staţiune. Am stat ceva mai mult şi am sosit cu vreo oră întîrziere la activitate. Aveam cerc cu puştii. Nici nu m-am mai dus să mă schimb. In şort, cum eram, am fugit la ei. Şi, ce să vezi, dumneaei ţinea cercul (e tot naturalistă). Cînd am intrat, m-a măsurat din cap pînă în picioare, apoi mi-a spus cu vocea ei imperturbabil de calmă: „Ţi-am ţinut locul. Acum nu vreau să vă mai stîngheresc. Dacă vrei, după ce termini, treci, te rog, pe la mine". Şi a ieşit. Nu-ţi mai spun ce predică mi-a ţinut pentru fleacul de oră pe care am întîrziat-o. De i-aş fi spus, zicea, că mi-a venit logodnicul, mi-ar fi îngăduit fără doar şi poate să lipsesc şi mi-ar fi ţinut locul. Dar copiii m-au aşteptat, şi asta nu-i bine. Trebuie să păstrăm întîi noi disciplina pe care o pretindem copiilor. Şi disciplina în sus, şi disciplina în jos. Şi spre încununare, mi-a mai făcut observaţie că am venit în şort la cerc. Atunci, ştii ce proastă sînt, m-a podidit plînsul şi i-am spus că e mai bine, poate, să părăsesc tabăra. M-a privit lung şi mi-a răspuns că la asta s-a gîndit şi ea (auzi!), dar crede că nu e cazul. Să mă gîndesc bine şi o să-mi dau seama. Dînsa, în orice caz, e dispusă să mai aştepte şi nu cere să fiu înlocuită, pentru că are încredere în mine, că îmi voi schimba atitudinea. Sînt doar un cadru tînăr, crescut în zilele noastre etc. etc.

N-ai idee ce distrusă eram, mai cu seamă că şi Mircea i-a dat dreptate, cînd i-am povestit. Şi el spunea, parcă şi-ar fi vorbit, că ar fi cazul să mă gîndesc serios. Că, în fond, mă pot distra în concediul meu de odihnă. Şi el găseşte că directoarea nu-i deloc răuvoitoare. Inchipuieşte-ţi, s-a dus chiar să discute cu dînsa!

Zău dacă mai ştiu, Vikişor dragă, ce să fac... Poate avea dreptate tata cînd spunea că prea iau lucrurile uşor în viaţa şi în munca mea. Dar începe să devin gravă, nu? Pînă la urmă te pomeneşti că voi împrumuta limbajul tovarăşei directoare... In orice caz, cred că nu mai trebuie să-ţi faci planuri pentru un concediu aici. Poate vom pleca undeva împreună cînd îmi voi lua şi eu concediul.

Te sărut,

Liliana

Pt. conformitate, EVA NOVAC

Rectificare

In broşura „Admiterea în învăţămîntul superior", editată de Ministerul Învăţămîntului şi Culturii, Departamentul învăţămîntului superior, Bucureşti, 1957, la pagina 38, rîndul 13 de sus, se va citi „Nicolae Milescu şi legăturile cu Rusia", în loc de „Nicolae Bălcescu şi legăturile cu Rusia".

Concurs literar şi muzical

In cinstea celui de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor, care va avea loc între 4—15 octombrie la Leipzig, în Republica Democrată Germană, Consiliul Central al Sindicatelor din R.P.R. organizează, împreună cu Uniunea Compozitorilor şi Uniunea Scriitorilor din R.P.R., un concurs literar şi muzical pentru cea mai bună poezie şi cel mai bun cîntec, cu tema „Prietenia şi unitatea oamenilor muncii din toată lumea".

Poeziile trimise la concurs vor trebui să aibă între 4—8 strofe (16—32 versuri). Cîntecele trebuie să fie însoţite de textul corespunzător (nu vor fi luate în consideraţie melodiile fără text şi nici textele neînsoţite de melodie).

La concurs pot participa scriitori şi compozitori membri ai Uniunilor de scriitori şi compozitori din R.P.R., membri ai cenaclurilor literare, precum şi orice alt om al muncii.

Pentru cele mai bune lucrări se vor acorda premii, după cum urmează. Pentru poezia cea mai bună: premiul I lei 3.000; premiul II lei 2.000; premiul III lei 1.000; 3 menţiuni a cîte 500 lei fiecare.

Pentru cel mai bun cîntec: premiul I lei 3.000 pentru melodie, lei 3.000 pentru text; premiul II lei 2.000 pentru melodie, lei 2.000 pentru text; premiul III lei 1.000 pentru melodie, lei 1.000 pentru text; 3 menţiuni a cîte 500 lei pentru melodie şi 500 lei pentru text.

Poeziile premiate vor fi tipărite într-o plachetă specială (cu traduceri literare în mai multe limbi). Cîntecele care vor fi premiate vor fi imprimate pe discuri, pentru a fi distribuite participanţilor la cel de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor.

Lucrările pentru concurs vor fi semnate cu numele întreg al participantului (eventual pseudonimul literar) şi vor fi însoţite de indicaţii exacte privind adresa, vîrsta şi profesiunea autorului (autorilor). Participanţii îşi vor trimite lucrările în limba română sau în orice limbă a naţionalităţilor conlocuitoare.

Lucrările vor fi trimise pînă la data de 10 septembrie 1957, pe adresa: Consiliul Central al Sindicatelor din R.P.R., Bucureşti, raionul Tudor Vladimirescu, str. Calomfirescu 8 (cu menţiunea: Pentru concursul de poezii şi cîntece organizat în cinstea celui de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor).

Lucrările prezentate la concurs vor fi cercetate de jurii formate din scriitori, compozitori şi reprezentanţi ai Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R.

Rezultatul concursului se va publica în presă în jurul datei de 25 septembrie 1957.

LENIN despre cultură şi artă

Apariţia recentă în limba romînă a culegerii „Lenin despre cultură şi artă" ne dă prilejul să constatăm odată mai mult interesul pe care-l prezenta pentru acest titan al gîndirii revoluţionare fenomenul cultural în toată complexitatea sa. V. I. Lenin a considerat cultura spirituală — arta, literatura, ştiinţa — ca o parte integrantă a cauzei proletare. El a privit munca literar-ştiinţifică ca un aspect al luptei clasei muncitoare pentru transformarea revoluţionară a societăţii. Cititorul, mai ales cel preocupat de cunoaşterea mai adîncă a problemelor moştenirii culturale, ale învăţămîntului public — va găsi în culegere indicaţii de o înaltă valoare principială, călăuzitoare în revoluţia culturală ce se desfăşoară şi în ţara noastră.

Volumul pe care-l recenzăm cuprinde două din cele mai de seamă articole ale lui Lenin în legătură cu munca ideologică a partidului în domeniul literaturii şi ştiinţei. Este vorba de „Organizaţia de partid şi literatura de partid" scris în 1905 şi „Despre însemnătatea materialismului militant" scris după victoria revoluţiei socialiste, în 1922. Actualitatea acestora — reflectînd geniul creaţiei leniniste — este pusă în evidenţă de munca ideologică pe care o desfăşoară în prezent toate partidele comuniste şi muncitoreşti. Evenimente, manifestări de ultimă oră ale revizionismului au determinat sublinierea din nou a caracterului militant, de partid al literaturii. Impotriva acelora care, făcîndu-se ecoul cererilor forţelor reacţionare, îşi exprimă dorinţa ca literatura să devie „liberă", „independentă" de lupta clasei muncitoare, invocăm argumentele, mereu valabile, ale lui Lenin — elaborate acum mai bine de o jumătate de veac: „Nu poţi trăi într-o societate şi să fii liber faţă de această societate. Libertatea scriitorului, a pictorului, a actriţei burgheze este doar o dependenţă camuflată (sau care e făţarnic camuflată) faţă de sacul cu bani, faţă de corupţie, de întreţinere" (Lenin — Despre cultură şi artă, pag. 53). In pofida strigătelor ipocrite ale intelectualilor mic-burghezi, Lenin a proclamat deschis caracterul de partid al literaturii, dependenţa conştientă, liber-consimţită a slujitorilor artei şi literaturii faţă de cauza revoluţiei proletare. Principiul literaturii de partid constă, după cum arată Lenin, în faptul că „literatura nu numai că nu poate fi un instrument al unor persoane sau al unor grupuri pentru stoarcere de profit, dar că în general nu poate fi o chestiune individuală, independentă de cauza generală a proletariatului" (pag. 50).

Lenin cerea ca proletariatul să conducă întreaga muncă de îndrumare a literaturii legată de partid, să introducă în ea suflul viu al cauzei proletare vii, ca literaţii să intre în organele de partid. Conducerea de către partid a literaturii şi presei asigură acestora adevărata libertate, conştientă, le eliberează de carierism şi spirit venal, de spiritul anarho-burghez. Libertatea creaţiei literare este asigurată în socialism prin faptul că această creaţie nu serveşte o minoritate blazată, ci masele largi de oameni ai muncii, pe care-i educă în spiritul luptei revoluţionare, în spiritul dragostei faţă de omul eliberat de exploatare. Sub îndrumarea partidului, literatura realist-socialistă a obţinut mari succese în Uniunea Sovietică şi în ţările de democraţie populară.

Lenin a combătut cu asprime concepţiile vulgarizatoare cu privire la îndrumarea de către partid a literaturii. El a subliniat că principala trăsătură a muncii de partid în literatură şi artă constă în influenţarea ideologică a creatorilor, în convingerea acestora de justeţea teoriei marxist-leniniste. Celor care în mod calomnios vorbeau despre „hotărîri pe bază de majoritate a voturilor" în problemele literaturii, Lenin le-a răspuns cu promptitudine: „Nu, în acest domeniu nici vorbă nu poate fi de schematism. Nu încape vorbă că munca literară este mai puţin decît oricare alta susceptibilă de egalizare mecanică, de nivelare, dominaţie a majorităţii asupra minorităţii" (p. 52).

Articolul lui Lenin „Despre însemnătatea materialismului militant" se ocupă cu problemele orientării ideologice în ştiinţă. Aici este pusă în evidenţă ideea necesităţii concepţiei materialist-dialectice pentru cercetătorul din domeniul ştiinţelor naturii. Acestei probleme Lenin i-a consacrat numeroase pagini în lucrarea sa „Materialism şi empiriocriticism". Revenind ulterior asupra ei, Vladimir Ilici pune în gardă pe savanţii naturalişti că, în condiţiile puternicului avînt al ştiinţelor naturii, lipsa unei concepţii filozofice juste îi duce la un impas, care îi poate arunca în mlaştina idealismului. Referindu-se la sarcinile revistei filozofice „Pod Znamenem Marksizma", Lenin spunea că filozofii trebuie să realizeze alianţa cu reprezentanţii ştiinţelor naturii care înclină spre materialism, ferindu-i astfel de influenţa diferitelor şcoli şi curente reacţionare. „Pentru a nu avea faţă de un asemenea fenomen o atitudine inconştientă, trebuie să înţelegem că fără o temeinică fundamentare filozofică, nici un fel de ştiinţă a naturii, nici un fel de materialism nu va putea susţine lupta împotriva asaltului ideilor burgheze şi a restabilirii concepţiei burgheze despre lume. Pentru a susţine această luptă şi a o duce la capăt cu deplin succes, naturalistul trebuie să fie un materialist modern, un adept conştient al materialismului reprezentat de Marx, adică un materialist-dialectician" (p. 407).

Valoarea acestei indicaţii leniniste este subliniată de actuala etapă a dezvoltării ştiinţelor naturii, în deosebi a fizicii şi chimiei. Numeroşi savanţi burghezi care au adus mari contribuţii la dezvoltarea cercetărilor ştiinţifice în ultimii douăzeci de ani simt tot mai mult caducitatea şi chiar prejudiciul ce-l cauzează activităţii lor creatoare concepţia idealistă, care pune limite posibilităţilor de cunoaştere a lumii, nu dă explicaţii juste unor fenomene din microcosmos.

Lenin cerea ca materialiştii consecvenţi şi militanţi din lagărul necomunist să fie atraşi la lupta împotriva reacţiunii în domeniul filozofiei, în combaterea prejudecăţilor filozofice. Tabloul actual al frontului filozofic internaţional arată că există unii gînditori burghezi care se ridică împotriva politicii agresive a monopolurilor, nu acceptă dictatul ideologic al capitalului şi se opun înfeudării gîndirii de către stăpînii sacului cu bani. Inlăturînd orice tendinţă de schematism, comuniştii caută să-i atragă în frontul comun de luptă pentru pace şi democraţie.

Fără îndoială că aceasta nu trebuie să însemne renunţarea la lupta împotriva curentelor reacţionare în filozofie. Lenin cere să nu uităm niciodată „legătura care există între interesele de clasă ale burgheziei, între susţinerea de către ea a diferitelor forme de religie, pe deoparte, şi conţinutul ideologic al curentelor filozofice la modă, pe de altă parte" (pag. 403).

In acest articol, Lenin se ocupă în mod special de necesitatea combaterii prejudecăţilor religioase, propagării concepţiei ştiinţifice despre lume. Lanţurile misticismului frînează lupta omului pentru cucerirea şi stăpînirea naturii, pentru eliberarea sa de sub dominaţia moşierilor şi capitaliştilor; de aceea procesul construcţiei socialismului este de neconceput fără o muncă perseverentă politico-ideologică pentru educarea maselor populare în spirit materialist, ateist.

Numeroase lucrări din culegerea „Lenin despre cultură şi artă" se ocupă cu problema valorificării ştiinţifice a moştenirii culturale. Aceasta este una din laturile cele mai importante ale activităţii ideologice a partidului marxist-leninist atît în perioada luptei pentru cucerirea puterii, cît şi în epoca construirii socialismului.

Impotriva tendinţelor nihiliste, de negare a valorilor trecutului, Lenin afirma: „Cultura proletară nu este ceva care vine nu se ştie de unde, nu este o născocire a oamenilor, care-şi zic specialişti în cultura proletară. Toate acestea sînt curate prostii. Cultura proletară trebuie să apară ca o dezvoltare firească a acelui bagaj de cunoştinţe pe care omenirea le-a elaborat sub jugul societăţii capitaliste, al societăţii moşiereşti, al societăţii birocratice" (pag. 335). Este bine ştiut că marxismul a apărut şi s-a dezvoltat ca o continuare pe o treaptă superioară, calitativ deosebită, a tot ceea ce a creat mai bun omenirea de-a lungul mileniilor în ştiinţele naturii, filozofie, economie politică, literatură, artă. Lupta revoluţionară a clasei muncitoare se sprijină pe tradiţiile înaintate ale gîndirii şi acţiunii fiecărui popor, aceste tradiţii constituind un mijloc de educare revoluţionară a proletariatului şi a celorlalţi oameni ai muncii. Cultura socialistă are ca o lege a dezvoltării sale continuitatea, preluarea şi îmbogăţirea a tot ceea ce este progresist, înaintat în cultura burgheză.

Teza leninistă fundamentală cu privire la valorificarea moştenirii culturale a fost elaborată în lucrarea „Note critice în problema naţională", scrisă în 1913 şi publicată, fragmentar, în volum. „In sînul fiecărei culturi naţionale — spune Lenin — se găsesc elemente, fie şi nedezvoltate, de cultură democratică şi socialistă, fiindcă în sînul fiecărei naţiuni există mase de muncitori şi exploataţi ale căror condiţii de viaţă creează în mod inevitabil ideologia democratică şi socialistă, dar în sînul fiecărei naţiuni există şi o cultură burgheză (iar în majoritatea cazurilor chiar o cultură ultra reacţionară şi clericală), şi, ceea ce trebuie să remarcăm, nu numai sub formă de „elemente", ci sub formă de cultură **dominantă**" (pag. 192). A face distincţia între ceea ce e înaintat, progresist, revoluţionar în cultura fiecărui popor şi între ceea ce este retrograd, reacţionar este sarcina esenţială în acest domeniu, a proletariatului. Orice încercare de a şterge graniţa între aceste delimitări fundamentale duce la idealizarea trecutului, la acceptarea în bloc a moştenirii culturale, la naţionalism. Lenin spunea că proletariatul este singura clasă capabilă să analizeze în mod just fenomenul cultural, să fixeze locul istoric corespunzător al fiecărui scriitor sau artist al trecutului şi să ia din fiecare cultură numai elementele democratice.

Lenin a dat pilde strălucite de analiză ştiinţifică, obiectivă a laturilor contradictorii ale creaţiei unor scriitori care se bucurau de un uriaş prestigiu. Să ne referim la Lev Tolstoi. Incă pe cînd trăia acesta, Lenin a arătat care este valoarea şi care sînt limitele gigantului de la Iasnaia-Poliana. Tolstoi a criticat necruţător exploatarea capitalistă, caracterul asupritor al autocraţiei ţariste, a înfăţişat contradicţia tot mai accentuată dintre dezvoltarea civilizaţiei şi mizeria maselor, dar, în acelaşi timp, propovăduia teoria absurdă a „neîmpotrivirii la rău", a „autoperfecţionării morale", acceptarea conştientă a lanţurilor religioase.

Partidul Muncitoresc Romîn, acordînd cea mai mare atenţie punerii în valoare a tradiţiilor progresiste ale culturii poporului romîn şi a minorităţilor naţionale, combate cu fermitate orice abatere de la linia marxist-leninistă în acest domeniu.

Valorificarea moştenirii culturale are o mare însemnătate în educarea patriotică a tuturor oamenilor muncii, şi, în deosebi, a tineretului. Clasa muncitoare este profund patriotică, profund interesată în destinele patriei sale. In articolul „Despre mîndria naţională a velicorușilor" publicat în culegerea aceasta, Lenin scria: „Ne este oare străin nouă, proletarilor conştienţi velicoruşi, sentimentul mîndriei naţionale? Desigur că nu! Ne iubim limba şi patria, activăm mai mult decît oricine pentru a ridica masele ei muncitoare (adică 9/10 din populaţia ei) la o viaţă conştientă de democraţi şi socialişti" (pag. 224). Patriotismul se ridică pe o treaptă superioară din momentul în care clasa muncitoare devine stăpînă mijloacelor de producţie, acest sentiment fiind concretizat în lupta pentru construirea socialismului. Educarea patriotică are o mare însemnătate în apărarea şi lărgirea cuceririlor revoluţionare ale maselor. El se îmbină în mod organic cu internaţionalismul proletar, căruia Lenin i-a acordat, ca şi Marx şi Engels, un loc primordial în lupta de clasă a muncitorilor conştienţi. In lucrări ca „Teze în legătură cu problema naţională", „Clasa muncitoare şi problema naţională", „Este necesară o limbă de stat obligatorie", „Pervertirea muncitorilor prin naţionalism rafinat" şi altele sînt analizate sarcinile proletariatului pentru a înfăptui în viaţă principiile internaţionalismului, asigurarea deplinei egalităţi în drepturi a tuturor celor ce muncesc, fără deosebire de naţionalitate.

In volumul recenzat sînt publicate numeroase lucrări ale lui Lenin în care se dă o mare atenţie problemelor educaţiei comuniste a oamenilor muncii în perioada de trecere de la capitalism la socialism. Una din sarcinile principale ale dictaturii proletariatului constă tocmai în educarea clasei muncitoare, a maselor micii burghezii în spiritul socialismului. In îndeplinirea acestei sarcini un rol de frunte îl ocupă învăţămîntul public. Lenin a legat creşterea nivelului cultural al maselor muncitoare de cîştigarea bătăliei hotărîtoare a proletariatului pe tărîm economic — ridicarea productivităţii muncii. In articolul „Sarcinile imediate ale puterii sovietice", Lenin scria: „O altă condiţie a sporirii productivităţii muncii este, în primul rînd, avîntul cultural şi pe tărîmul învăţămîntului al maselor populare" (pag. 255). El a arătat că principala transformare care trebuia înfăptuită în domeniul învăţămîntului şi culturii era legarea acestora de popor, de munca practică pentru construcţia socialismului. Lenin a combătut cu vehemenţă teza burgheză după care şcoala poate să stea în afara politicii, demascînd încercările statului burghez de a ascunde legătura dintre şcoală şi sarcinile politico-ideologice puse de societatea burgheză. Şcoala în capitalism a fost transformată într-un instrument al dominaţiei de clasă a burgheziei, fiind păstrată în întregime de spiritul de castă burghez, avînd

DUPĂ UN AN DE MUNCĂ

Doi diriginți două orientări

Mă voi referi în acest articol la unele aspecte concrete în legătură cu conținutul orelor educative, deoarece consider că învățămintele ce se pot trage din analiza unor cazuri concrete sînt mai convingătoare decît postulările teoretice. Voi vorbi, anume, despre două ore educative ținute la școala medie nr. 3 din Orașul Stalin.

Prima oră asupra căreia mă voi opri este aceea care a avut loc la 22 februarie 1957 la clasa a VIII-a, consacrată în întregime analizei muncii desfășurate de elevi în trimestrul al II-lea. Ora a început cu un referat prezentat de o elevă. Acesta cuprindea mai mult date statistice, relevînd însă și unele cauze menite să explice înrăutățirea situației la învățătură a unor elevi, în comparație cu trimestrul precedent. Printre aceste cauze se cita și gălăgia la meditațiile din internat, care a făcut ca nouă eleve din cele zece interne să aibă note nesatisfăcătoare.

In continuare, elevii au fost invitați să discute pe marginea raportului.

Iată cîteva din problemele ridicate în discuții: eleva G. a criticat comportarea nejustă a unor băieți față de colegele lor. Eleva M. a arătat că la internat nu este asigurată liniștea necesară studiului. O altă elevă a relevat nemulțumirea profesorilor față de faptul că la lecții se șoptește etc.

După cum se vede, problemele ridicate erau de ajuns de serioase și s-ar fi putut trage, pe marginea lor, concluzii importante. Din păcate, lucrurile nu s-au petrecut așa. Diriginta nu a tras concluzii nici asupra celor spuse în referat, nici asupra discuțiilor și nu a propus nici o măsură care să înlăture neajunsurile semnalate. In tot timpul asaltului de probleme neprevăzute, ea a fost depășită de elevi, glasul i s-a pierdut în vociferarea generală și prestigiul i s-a năruit din cauza lipsei unei poziții principiale în soluționarea problemelor ridicate. Iată un singur exemplu: cînd a judecat pe unul din elevii care au șoptit la lecții, diriginta i-a spus doar atît: „E frumos ce-ai făcut? Ce ai de zis față de atitudinea ta?... Dacă n-ai nimic, stai jos!" Este limpede că asemenea atitudini nu pot contribui la educarea morală a elevilor, nu pot determina îmbunătățirea comportării lor.

Nu-i de mirare că ora educativă despre care vorbim nu s-a putut încheia cu rezultate bune, întrucît ea nici n-a fost pregătită cum trebuie. Tovarășa diriginta n-a dat nicio îndrumare cu privire la întocmirea raportului. Ca urmare, acesta — deși a ridicat unele probleme — n-a semnalat concret lipsurile existente în cunoștințele elevilor, n-a arătat care anume capitole nu se cunosc, ce propun elevii pentru ridicarea nivelului la învățătură și pentru îmbunătățirea disciplinei.

La sfîrșitul orei, tovarășa diriginta a dat sarcini pentru ora viitoare — dar acestea cereau doar întocmirea unui referat festiv și nu cuprindeau nimic în legătură cu problemele discutate în clasă.

Care sînt cauzele acestei situații? Pe de o parte, slaba pregătire a dirigintei, faptul că ea nu s-a preocupat de a conduce realmente clasa, ci a lăsat lucrurile să se desfășoare de la sine. Tovarășa diriginta nu s-a îngrijit de ridicarea nivelului muncii sale, n-a participat la orele educative conduse de colegii ei, spre a învăța din experiența lor. Pe de altă parte, trebuie menționat și faptul că diriginta n-a primit niciun ajutor din partea conducerii școlii (aceasta n-a asistat, în tot cursul anului, la nici una din orele educative ținute la clasa a VIII-a). Comisia diriginților din școală n-a discutat cu seriozitate conținutul orelor educative, problemele acesteia.

Iată însă că, atunci cînd diriginte este un om care se preocupă mult, stăruitor de sarcinile sale, munca lui are rezultate dintre cele mai bune. Ora educativă desfășurată la clasa a IX-a „B", la data de 23 februarie 1957, dovedește din plin acest lucru.

Și această oră a început cu un referat — despre Armata Sovietică, sărbătorită în acea zi. Pregătit în amănunțime, sub îndrumarea dirigintei, referatul a fost cald și convingător, a cuprins mulțe pasaje care i-au emoționat pe elevi. Foarte interesant s-au desfășurat și discuțiile. Referindu-se la cărțile citite de ei, elevii au dat exemple din literatură despre eroismul soldaților Armatei Sovietice. In concluzii, tovarășa diriginta a subliniat vechea frăție de arme care leagă Armata noastră Populară de Armata Sovietică, a arătat că amîndouă stau ferm în slujba apărării păcii.

In continuarea orei s-au discutat unele probleme curente ale activității elevilor — despre folosirea fondului clasei, despre pregătirea unei excursii la mare în timpul vacanței — ca și despre situația la învățătură a unor eleve. Tot timpul s-a făcut simțit rolul conducător al dirigintei, care a îndrumat cu pricepere discuțiile și a dat elevilor indicații concrete cu privire la felul cum să învețe și să se comporte. De pildă, s-a discutat despre comportarea la masă în internat și tovarășa diriginta le-a vorbit elevilor, folosind exemple cunoscute de ei, despre ținuta pe care trebuie s-o aibă.

Rezultatele bune pe care le-a obținut în muncă diriginta clasei a IX-a „B" se datoresc faptului că ea a știut să creeze realții juste cu clasa, favorabile încrederii reciproce, că a știut să închege colectivul, cerîndu-i să rezolve rînd pe rînd atît probleme mărunte, privitoare la organizarea muncii comune, cît și probleme mari, de perspectivă, privind învățătura și educația.

Iată, așadar, că de diriginte depind în primul rînd orientarea orei educative, rezultatele ei.

P. SILVESTRU

Folosirea rațională a timpului la lecții

Asistînd în cursul anului la mai multe lecții în unele școli din regiunile Cluj, Baia Mare, Oradea și Orașul Stalin am putut constata că numeroși învățători și profesori acordă o mare atenție folosirii cît mai raționale a timpului la orele de clasă, repartizîndu-l just între diferitele etape ale lecției și contribuind prin aceasta la temeinica pregătire a elevilor.

Desigur că repartizarea timpului unei ore de curs nu poate fi privită abstract, independent de celelalte aspecte ale lecției, ci în unitate cu acestea. Astfel, problema justei folosiri a timpului la lecții se află în strînsă legătură cu dozarea conținutului acesteia, cu tipul și structura ei, cu organizarea exercițiilor și a celorlalte activități ce vor fi desfășurate la lecție (prezentarea de diafilme, lucrări practice) etc. Necesitatea planificării și a folosirii cît mai raționale a celor 50 minute ale orei de curs apare și mai evident dacă avem în vedere faptul că rezolvarea justă a acestei probleme contribuie mult și la ușurarea muncii independente a elevilor, la prevenirea supraîncărcării lor.

Din păcate, însă, planificarea timpului la lecție mai este considerată încă de către unii profesori drept o problemă secundară. Așa se explică faptul că ei nici nu notează în planurile de lecții timpul repartizat fiecărei etape. Sînt și cazuri — și acestea se pare că sînt mai frecvente — cînd în planul de lecție se indică repartizarea timpului, fără însă ca această repartizare să fie respectată. Mulți profesori consideră că această problemă se rezolvă de la sine, pe baza experienței sau a inspirației momentane, și-și rezervă dreptul de a decide pe loc, la lecție, cum să rezolve acest „amănunt". Sînt cunoscute discuțiile care au loc de obicei pe această temă, cu prilejul asistențelor la lecții, între cei care au predat și cei care au asistat (unii obiectînd, ceilalți justificîndu-se). De asemenea, s-a constatat că unor profesori nu le ajunge niciodată timpul pentru lecție, aceștia extinzînd nemotivat cînd una cînd alta din verigile lecției, în detrimentul celorlalte.

Aspecte ale folosirii nerationale a timpului la lecție sînt și intrarea profesorului în clasă cu cîteva minute întîrziere, prelungirea peste nevoie a așa-zisului moment organizatoric, timpii morți ai lecției etc. Ne vom opri însă aci nu asupra acestora, ci asupra unui alt aspect — și anume, asupra momentului fixării cunoștințelor predate.

Nu este necesar să mai stăruim asupra însemnătății acestui moment al lecției, sau să amintim cît de variate pot fi procedeele ce asigură fixarea cunoștințelor și ce urmări pozitive au ele asupra pregătirii elevilor atunci cînd sînt folosite cu pricepere. Nu toți profesorii își dau seama însă de însemnătatea acestui moment și, deci, nici de necesitatea de a-i rezerva suficient timp în cadrul lecției.

Iată cum se prezintă, în această privință, situația la un număr de 30 lecții la care am asistat; în 7 cazuri expunerea noului material a continuat și după ce a sunat (deci fixarea a avut loc în recreație), în 6 cazuri, fixarea a început odată cu semnalul pauzei, în 3 cazuri ea a început cu 1 sau 2 minute înainte de a suna, în 8 cazuri nu s-a făcut deloc, în 5 cazuri s-a făcut la timp, iar într-un caz s-a terminat înainte de a fi sunat pentru pauză.

Știm că nu în toate lecțiile este necesar momentul fixării și că unii profesori folosesc sistemul foarte bun de a realiza fixarea pe parcursul lecției, după fiecare moment mai important al expunerii. Dar nu despre aceste cazuri este vorba aici. In lecțiile amintite momentul fixării era necesar —dovadă, între altele, și faptul că el era prevăzut în planurile de lecții, specificîndu-se și timpul ce i-a fost rezervat (5—10 minute).

Ce rezultă din situația de mai sus? Că în 21 de cazuri (8 cînd nu s-a făcut fixarea de loc și 13 cînd s-a făcut după ce a sunat) profesorul nu și-a realizat planul, consumînd și pauza elevilor din cauza greșitei utilizări a timpului. In felul acesta elevii au fost obligați să depună acasă un efort în plus pentru a-și însuși cunoștințele și pentru a le fixa și consolida. Astfel apare atît pericolul supraîncărcării elevilor, cît și acela al formalismului, căci este clar că munca desfășurată cu elevii după anunțarea pauzei nu mai este o muncă eficace, deoarece în aceste cazuri profesorii se grăbesc, fac o muncă superficială, iar elevii sînt nerăbdători să iasă în pauză și deci sînt neatenți.

A folosi în mod rațional timpul la lecție înseamnă a valorifica fiecare minut, a solicita în permanență participarea activă și conștientă a elevilor la lecție, a realiza la maximum sarcinile fiecărui moment în timpul prevăzut în plan, a începe și a termina la timp lecția etc. Aceasta înseamnă, totodată, a doza just conținutul fiecărei etape a lecției, a alege metodele cele mai potrivite de lucru, a preveni eventualele dificultăți etc. Intr-un cuvînt, aceasta înseamnă a-ți reprezenta în prealabil desfășurarea lecției pînă în cele mai mici amănunte.

Timpul este un element constant al fiecărei lecții și a ști să operezi cu el în mod judicios înseamnă a spori eficacitatea pedagogică a fiecărei lecții. Dar planificarea corectă a timpului se realizează atunci cînd se iau în considerare, pe lîngă factorul amintit, și sarcinile lecției, acestea ajutînd la stabilirea unei corelații juste între diferitele ei părți.

Unele lecții se desfășoară într-un tempo atît de lent încît nu stimulează elevii, nu imprimă vioiciune și dinamism muncii lor. Altele, dimpotrivă, au un ritm prea accelerat, încît majoritatea elevilor nu pot ține pasul cu profesorul sau cu cei cîțiva fruntași din clasă. De aceea, stabilirea unui ritm potrivit este o problemă foarte importantă a desfășurării lecției.

Din cele de mai sus rezultă că fiecare pedagog are datoria de a studia cu seriozitate problema folosirii la maximum și în modul cel mai rațional a celor 50 de minute ale lecției, luînd în considerare și cîntărind cu grijă toate laturile pe care le include această problemă (volumul de cunoștințe, particularitățile de vîrstă, nivelul de pregătire al clasei etc.). Să ne gîndim că cele mai multe lecții îi obosesc pe elevi nu atît prin volumul de cunoștințe ce-l transmit, cît mai ales prin modul cum acestea sînt transmise.

Folosind cu pricepere și în folosul elevilor fiecare minut al lecției, vom exercita totodată și o influență educativă asupra lor, vom contribui la îmbunătățirea continuă a procesului de învățămînt.

DUMITRU SALADE
lector la Universitatea „V. Babeș" din Cluj

Cu multă tragere de inimă au lucrat elevii școlii de 7 ani din comuna Bod-Fabrică, regiunea Stalin, pe lotul experimental al școlii lor. Acum ei se bucură pe drept cuvînt de bogatele roade pe care le-au obținut.

In legătură cu predarea limbii latine

Anul acesta a fost primul an în care elevii claselor a VIII-a au început studiul limbii latine. Socotim, de aceea, că ar fi interesante unele observații în legătură cu programa și manualul pentru această clasă, observații care s-au putut culege cu prilejul predării.

Programa clasei a VIII-a cere predarea morfologiei latine și a cîtorva chestiuni fundamentale de sintaxă: dativul cu esse, acuzativul cu infinitivul și ablativul absolut, socotite indispensabile pentru primul an de latină. După cum se vede, programa este deajuns de încărcată, mai ales dacă ținem seama și de faptul că pentru limba latină sînt prevăzute numai 2 ore săptămînal.

Manualul de limba latină ne-a venit însă în ajutor, în deosebi prin textele de lectură necesare la aplicarea cunoștințelor de gramatică. In ce privește structura, manualul este bine întocmit: materia este repartizată pe lecții care cuprind un text, explicarea cuvintelor și a cunoștințelor de gramatică, precum și exerciții de aplicare, care cer răspuns la chestiuni de gramatică și traduceri din română în latinește. După tratarea unei teme mai largi se dau tabele recapitulative, care ajută la repetarea sistematică și la consolidarea cunoștințelor. Aș socoti util ca la numărul acestor tabele recapitulative să se adauge unul privind adjectivul.

Majoritatea textelor de lectură cuprinse în manual sînt ilustrate de gravuri, familiarizînd elevii cu chipurile eroilor antichității sau cu diferite aspecte ale vieții în lumea antică.

Dacă sub raportul structurii manualul este bine întocmit și constituie un real sprijin pentru profesori în predarea lecțiilor, nu trebuie trecute însă cu vederea o serie de lipsuri și greșeli.

Astfel, în timp ce o serie de texte sînt potrivite și corespunzătoare cerințelor (de exemplu „Pădurea", „Viața sclavilor", „Școala", „Progresul", „Scribii egipteni") altele sînt prea mari așa încît nu se poate termina lecția din manual în cursul unei ore de clasă. Unele texte prezintă dificultăți de traducere, prin faptul că anticipează asupra chestiunilor de gramatică. Astfel, la începutul bucății „Vulpea și cocostîrcul" (pag. 109) se află un nominativ cu infinitiv, construcție necunoscută încă de elevi, asupra căreia profesorul trebuie să se oprească, cu toate că are de explicat și conjunctivul mai mult ca perfect și infinitivul perfect activ. Ceva mai departe, în bucata „Augustus si Vedius Pollio" (pag. 145), se află construcția gerundivală „Ad satiandos amicos", care de asemenea n-a fost explicată anterior.

In ce privește vocabularul, e de observat că, în general, numărul de cuvinte necunoscute într-o lecție este prea mare, ceea ce duce la împovărarea elevilor. Cred că nu e necesar să se scrie vocabularul de două ori — și în cuprinsul lecției și la sfîrșitul manualului — ci e mai de folos să se dea un vocabular latin-român la sfîrșit, cu toate cuvintele întîlnite în lecții, precum și un vocabular român-latin, de care elevii să se poată folosi la efectuarea exercițiilor de traducere din românește în latinește. Așezarea vocabularului la sfîrșit îi va ajuta pe elevi să ajungă la cunoașterea mai temeinică a cuvintelor, pe calea efortului individual. Se știe că scoaterea cuvintelor latinești și învingerea greutăților de traducere a unui text oferă elevului aceeași satisfacție pe care i-o oferă rezolvarea unui exercițiu sau a unei probleme de matematică. In felul acesta studiul limbii latine va deveni atrăgător și interesant.

Explicațiile de gramatică sînt, în general, clare. Flexiunea cuvintelor latine este explicată metodic, scoțîndu-se în evidență elementele componente ale acestora — tema, sufixul și desinența. Folosind metoda analitică în explicarea flexiunii latine, autorul reușește să o facă ușor de înțeles de către elevi. Claritatea explicațiilor însă lasă uneori de dorit din cauza inconsecvenței în folosirea termenilor, ceea ce poate pune în încurcătură pe elevi atunci cînd consultă manualul. Iată numai un exemplu: „Spre a cunoaște timpul, persoana și numărul unui verb trebuie să privim terminațiile verbului. Desinențele personale ale verbului activ sînt..." etc. (pag. 14).

O greșeală evidentă este afirmația de la pag. 42 că participiul prezent „se declină ca un adjectiv de declinarea a III-a cu o terminație", fără a se arăta deosebirea dintre ele la cazul ablativ, unde participiul prezent are terminația — e, nu terminația — i, ca adjectivele.

In explicația pronumelui nehotărît (pag. 82), nemo și nihil sînt trecute la un loc cu pronumele care se declină după declinarea pronominală, fără să se precizeze că nemo și nihil, fiind defective, împrumută numai unele cazuri de la pronumele nullus, dar au și cazuri din tema proprie: nemini, neminem; nihili, ad (in) nihilum, nihilo. In nici un caz însă temele lor nu urmează declinarea pronominală.

Explicînd tema prezentului la conjugarea a III-a (pag. 20), autorul susține că această temă se termină în vocala tematică — e, afirmînd că vocala tematică face parte din temă: „Vocala cu care se termină tema (vocala tematică) este — e". Această vocală tematică „se schimbă" cînd în — i, cînd în — u (pag. 28), alteori „se transformă" în respectivele vocale (pag. 101). Dar vocala tematică sau copulativă nu face parte din temă, ci este pur și simplu vocala de legătură între temă și caracteristică sau între temă și terminație: leg-e-ba-m, leg-i-mus. De aci denumirea ei de vocală tematică.

Autorul manualului uită însă de această vocală tematică atunci cînd explică formarea viitorului I și a conjunctivului prezent la conjugarea a III-a, despre care spune: „Viitorul I la conjugările a III-a și a IV-a se formează adăugîndu-se la tema prezentului terminațiile — am — es, — et etc. Ca exemplu viv-am, viv-es etc. (pag. 87), sau „conjunctivul prezent al verbelor de conjugarea a II-a, a III-a și a IV-a se formează din tema prezentului, la care se adaugă vocala a și desinențele personale" etc. (pag. 91). Se dă ca exemplu la conjugarea a III-a cond-a-m, cond-a-s etc. Dar cum s-a ajuns la forme ca vivam, condam dacă tema prezentului acestor verbe de conjugarea a III-a trebuie să fie vocalică: vive, conde? De data aceasta, trecîndu-se și peste regula cunoscută a temei ca element neschimbător în flexiune, se pornește de la o temă a prezentului în consoană (viv-am, cond-am) fără să se mai dea o explicație asupra dispariției vocalei tematice — e. Complicația la care s-a ajuns din cauza vocalei tematice incluse în temă este evidentă. Pentru elevul începător, aceasta duce la nedumerire și confuzie.

Ca lipsuri mai mici în tratarea materiei menționez că despre numerale nu se amintește nimic, deși se întîlnesc adesea în texte. Din conjugarea verbului lipsește imperativul pasiv. Acest mod nu este explicat și nu apare nici în tabela recapitulativă. Peste tot unde se vorbește despre traducerea conjunctivului latin prin optativul românesc, autorul scrie auxiliarul aș în forma ași. Ori care ar fi părerea autorului în această chestiune, grafia ași contravine atît cunoștințelor de limba română ale elevilor, cît și ortografiei oficiale.

Din punctul de vedere al aspectului grafic, manualul este tipărit în condiții mulțumitoare, pe hîrtie bună, cu litere potrivite ca mărime. Greșeli de tipar nu se întîlnesc decît în paradigma declinării a III-a imparisilabice neutre, unde lipsește ablativul singular, nomine (pag. 32) și în declinarea singularului pronumelui personal de persoana a II-a unde se scrie „VOC" în loc de „ABL" (pag. 65).

Pentru îmbunătățirea predării limbii latine, e necesar ca programa să nu mai fie atît de încărcată, iar materia să fie mai just eșalonată. Astfel, morfologia se poate preda în doi ani, în clasele a VIII-a și a IX-a, paralel cu chestiunile principale și indispensabile de sintaxă. O programă rațional întocmită va trebui să aibă în vedere că gramatica este un mijloc către scopul amintit, nu un „scop în sine", cum era în școala burgheză.

Adîncirea problemelor de gramatică ar rămîne să se facă în clasele secției umanistice a X-a și a XI-a.

Pe baza unei astfel de programe de învățămînt cred că va trebui îmbunătățit și manualul de limba latină, așa încît acesta să facă obiectul atrăgător și interesant, fără a duce la obosirea și supraîncărcarea elevilor.

Prof. ION VEGA

Munca practică a elevilor

Legarea tot mai strînsă a învățămîntului de viață, de producție, grija pentru înarmarea elevilor cu priceperi și deprinderi practice au dat, în anul școlar încheiat, rezultate dintre cele mai bune. Numeroase școli au organizat cu pricepere munca elevilor în vederea confecționării materialului didactic.

Printre acestea se numără, la loc de frunte, și școlile din orașul Sibiu. Asemeni unor meșteri iscusiți, elevii școlii de 7 ani nr. 3 din acest oraș au realizat multe lucruri interesante și utile, care le-au folosit pentru aplicarea practică a cunoștințelor studiate la lecții. O fîntînă arteziană în miniatură, executată cu multă precizie, le-a servit copiilor pentru demonstrarea principiului vaselor comunicante. Aerostatele au fost folosite la studierea legii lui Arhimede aplicată la gaze. Cu electromagnetul construit de ei elevii au făcut experiențe legate de studiul electromagnetismului, magnetoul l-au utilizat la producerea curentului electric necesar punerii în funcțiune a unei sonerii. Elevii au confecționat și două suporturi pentru legarea becurilor în serie și paralel, cu ajutorul cărora și-au însușit procedeele pentru intercalarea becurilor într-un circuit, un aparat pentru propagarea luminii în linie dreaptă, un aparat de proiecție, periscoape pentru refracția luminii în oglinzi plane, un element galvanic, o mașină electrostatică, un aparat pentru demonstrarea legii inerției și multe alte aparate. Printre obiectele executate de elevi se remarcă îndeosebi cele lucrate de Iosif Constantin, din clasa a VII-a „A", ca și de colegii lui, Petru Niculae și Podișor Ion. Împreună, ei au confecționat și motorașe electrice care pun în mișcare o morișcă electrică pentru transformarea energiei electrice în energie mecanică.

Meritul pentru realizarea acestor aparate aparține, fără îndoială, și celor care i-au sprijinit și îndrumat pe elevi — în primul rînd tovarășei Maria Mitaru, profesoară de fizică și chimie, care a pus mult suflet în atragerea copiilor spre munca atît de utilă de confecționare a materialului didactic. Ea a știut să stîrnească interesul elevilor pentru obiectele pe care le predă și pentru aplicarea practică a acestora. „N-a fost zi în cursul anului școlar — ne-a spus dînsa — în care elevii să nu vină la școală cu fel și fel de obiecte — lentile, tuburi, sîrmă — propunînd să se construiască noi și noi aparate".

Elevii școlilor din Sibiu au lucrat și materiale legate de studiul științelor naturale: planșe, insectare, ierbare etc.

Elevii școlilor nr. 16 și nr. 17 au lucrat împreună un plan al lotului experimental pe care își desfășoară munca practică agricolă. Planul, redus la scara de proporție și avînd o legendă care indică ce culturi s-au însămînțat, confirmă interesul și preocupările serioase ale școlii în acest domeniu. Planșa înfățișînd solurile lotului, executată de elevul Ion Aldea din clasa a IV-a, arată că și elevii mai mici au dobîndit la lecțiile de științe naturale cunoștințe practice folositoare. Sînt de asemenea interesante și bine executate planșele privitoare la industrializarea cartofului, a grîului, a plantelor textile etc.

Foarte atrăgătoare sînt lucrările executate de copii în cadrul cercului „mîini îndemînatice". Se numără printre ele cusături și broderii, fețe de masă, rochițe, șorțulețe, semne de carte, albume, care dovedesc priceperea copiilor și gustul lor artistic. Marea varietate a acestor lucrări se datorește faptului că ele s-au inspirat din arta populară, că reflectă specificul național și tradițiile populației românești și germane din regiune.

Lucrările efectuate de elevii școlilor din Sibiu ne arată că tineretul nostru a dobîndit, sub îndrumarea pedagogilor, dragoste pentru învățătură și muncă, pentru aplicarea în practică a celor învățate, că elevii au minți agere și mîini dibace, că sînt în stare de pe acum să desfășoare o activitate creatoare.

funcția de a pune la dispoziția capitaliștilor slugi plecate și muncitori prieepuți. „Noi declarăm deschis — spunea Lenin — că o școală în afara vieții, în afara politicii este o minciună și o ipocrizie" (pag. 265). Pentru a lega școala de viața nouă, socialistă pe care o înfăptuia poporul eliberat, Congresul al VIII-lea al P. C. (b) din Rusia a prevăzut în noul program al partidului introducerea învățămîntului general politehnic, care să dea elevilor cunoștințe teoretice și practice în principalele ramuri ale producției. Trebuia înfăptuită o strînsă legătură a învățămîntului cu activitatea social-productivă, în deosebi cu electrificarea țării, cu dezvoltarea industriei socialiste. Urias sul avînt al învățămîntului de toate gradele care are loc în prezent în U.R.S.S. este rodul preocupării leniniste pentru ridicarea nivelului cultural al maselor.

O mare atenție a acordat Lenin conținutului procesului de învățămînt și felului cum trebuie să se desfășoare acesta. Este deosebit de prețioasă indicația leninistă de a folosi tot ceea ce e bun și prețios în școala veche, înlăturînd însă cu hotărîre caracterul de bucherism, de mustruluială al acesteia. In cuvîntarea rostită la cel de al III-lea Congres al U.T.C. din Rusia, Lenin a arătat că principala sarcină a tineretului este de a învăța. Insă a spune numai atît este prea puțin. Problema este ce și cum să învețe tineretul. Tînăra generație trebuie să învețe comunismul numai legînd fiecare pas al învățăturii, al educației și al pregătirii sale de lupta neîncetată a proletarilor și oamenilor muncii împotriva societății vechi, exploatatoare. Lenin se ridica împotriva însușirii numai din cărți a comunismului, deoarece aceasta ar însemna să se continue vechea ruptură dintre teorie și practică, caracteristică școlii burgheze.

Trebuie bine înțeleasă poziția critică, disprețuitoare a marelui conducător al proletariatului față de oamenii superficiali, care aveau un lustru de cultură și se lăudau cu el. Școala este menită a crea oameni culți, bine instruiți, capabili să facă față sarcinilor complexe ale construcției socialiste. In primul rînd școala este chemată să dezvolte gîndirea independentă a omului. „Dacă unui comunist i-ar trece prin minte să se laude cu comunismul său pe baza concluziilor primite de el de-a gata, fără a depune o muncă foarte serioasă, foarte grea, foarte intensă, fără a analiza faptele, față de care el este dator să aibă o atitudine critică, un astfel de comunist ar fi vrednic de plîns. O asemenea superficialitate ar fi hotărît nefastă" (pag. 336). Lenin cerea să ne însușim întreaga sumă a cunoștințelor omenești pentru a putea înțelege mai bine comunismul, combătînd cu vehemență concepțiile vulgarizatoare despre legătura dintre școală și politică. El se ridica împotriva încercărilor de a răstălmăci și a denatura acest principiu fundamental al școlii în socialism, prin introducerea în mod nedibaci, grosolan, a concepțiilor politice în mintea școlarilor.

In numeroase cuvîntări adresate învățătorilor, Lenin a dat o înaltă apreciere misiunii acestora de formare și educare a constructorilor socialismului și comunismului. Ca o dovadă a acestei prețuiri este însuși faptul că Vladimir Ilici a luat cuvîntul la multe congrese ale învățătorilor. Cu o grijă deosebită, el a ajutat procesul clarificării ideologice a slujitorilor școlii, apropierea lor de puterea sovietică. El a chemat pe învățători să contribuie la lupta eliberatoare a clasei muncitoare. „Învățătorimea trebuie să se contopească cu întreaga masă luptătoare a oamenilor muncii. Sarcina noii pedagogii este de a lega activitatea didactică de sarcina organizării socialiste a societății" (pag. 260). Numai proletariatul — ca forța cea mai revoluționară a omenirii — este în măsură să asigure profesorilor și învățătorilor un tărîm larg pentru dezvoltarea activității lor. Învățătorii legați de popor — spunea Lenin — trebuie să meargă în mase pentru a face propagandă, ceea ce va duce la o luptă comună a proletariatului și învățătorimii pentru triumful socialismului. El era ferm convins că partea cea mai bună a învățătorimii este profund atașată luptei pentru socialism și că ea va sta alături de clasa muncitoare în bătălia pentru victoria deplină a acestei cauze drepte.

De o deosebită valoare sînt indicațiile lui Lenin cu privire la contribuția pe care trebuie s-o dea școala în formarea concepțiilor morale. comuniste. In cadrul societății bazate pe relații de clasă antagoniste, morala a caracter de clasă. Morala în afara claselor este o înșelătorie, o minciună. „Morala noastră — sublinia Lenin — este pe deplin subordonată intereselor de clasă ale proletariatului. Morala noastră izvorăște din interesele luptei de clasă a proletariatului" (pag. 339). Și mai departe: „In Republica sovietică muncitorească-țărănească, întreaga organizare a educației, atît în domeniul politico-cultural în general, cît și în domeniul artei în special, trebuie să fie pătrunsă de spiritul luptei de clasă a proletariatului pentru realizarea cu succes a scopurilor dictaturii lui, adică pentru răsturnarea burgheziei, pentru desființarea claselor, pentru înlăturarea oricărei exploatări a omului de către om" (pag. 351).

Ignorarea caracterului de clasă al moralei deschide calea propagării ideologiei burgheze, a concepțiilor străine proletariatului. Tocmai de aceea sarcina educației în spiritul moralei comuniste este de a combate mentalitatea de proprietar particular sădită de burghezie, individualismul mic burghez, de a cultiva spiritul de muncă și luptă în comun, considerarea intereselor generale ca determinante față de cele personale. Lenin cerea ca fiecare tînăr comunist să-și consacre o parte a timpului său liber activității obștești, fie pentru culturalizarea maselor, fie pentru o activitate direct productivă.

★

Spațiul unei recenzii nu permite să abordăm alte numeroase și importante probleme ce sînt cuprinse în culegerea „Lenin despre cultură și artă". Am relevat doar unele din acestea, cu intenția de a sugera lucrătorilor de pe tărîmul învățămîntului din țara noastră necesitatea de a o studia cu temeinicie, deoarece cuprinde indicații extrem de utile pentru munca lor. Ar fi bine, poate, ca organizațiile sindicale să organizeze recenzii, simpozioane, discuții în jurul unora din problemele ridicate în această carte. Publicarea ei în limba română constituie un eveniment de mare însemnătate în viața ideologică a Republicii Populare Române.

IOSIF BERCU

Convorbire cu tov. I. DRAGU, directorul Editurii de stat didactice și pedagogice

— Ce ne puteți spune despre realizările editurii în vederea asigurării manualelor pentru noul an școlar ?

— Ministerul Invățămîntului și Culturii și Editura de stat didactică și pedagogică manifestă cea mai mare atenție pentru asigurarea școlilor cu manualele școlare. Datorită grijii Partidului Muncitoresc Romîn și guvernului R.P.R. s-au creat toate condițiile pentru editarea unor manuale bune, corespunzătoare cerințelor invățămîntului nostru în plină dezvoltare.

După cum se știe, începînd cu anul 1956 a început munca de editare a manualelor noi, originale, cerute de aplicarea Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultura generală. Avînd în vedere proporțiile acestei acțiuni, ea a fost eșalonată pe o perioadă de 4 ani, urmînd ca în anul școlar 1959/1960 să se termine asigurarea tuturor claselor (I—XI) și a tuturor disciplinelor școlare cu manuale noi, originale.

Anul școlar 1956/57 a fost primul an de aplicare a măsurilor întreprinse în acest scop, editîndu-se, din numărul total de 235 manuale școlare, 34 manuale noi originale și 17 noi traduceri din limba romînă în limbile naționalităților conlocuitoare. Restul de 184 manuale au fost reeditări și revizii.

Dar acesta n-a fost decît începutul. Problemele cele mai dificile abia urmau să fie soluționate, și, bineînțeles, o mare parte a lor în anul 1957. Anul școlar 1957/58 găsește școlile cu un număr de manuale noi originale de-a dreptul impresionant. Din totalul de 312 manuale școlare necesare în acest an, 112 sînt noi originale (fără a include cele 34 editate anul trecut), 90 sînt noi traduceri (de asemenea fără a cuprinde traducerile din anul trecut) și numai 110 sînt reeditări și revizii. Adunînd laolaltă manualele noi originale editate în anii 1956 și 1957, putem vedea că în noul an școlar elevii noștri au la dispoziție, din numărul total de 312 manuale necesare, 253 manuale noi originale și traduceri în limbile naționalităților conlocuitoare și numai 59 de manuale reeditări și revizii ale unor ediții mai vechi. Cu excepția claselor a VII-a și a X-a, pentru care n-au fost editate decît în parte manuale noi originale, acestea fiind planificate pentru anul școlar 1958/59, toți elevii noștri vor începe cursurile în septembrie cu manuale noi. Așa cum s-a mai comunicat în presă, tirajul total al manualelor pentru acest an școlar este de aproape 12.000.000 exemplare.

Un loc important în preocupările editurii l-a ocupat problema asigurării manualelor pentru școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare. Este suficient să arătăm că pentru aceste școli se editează 213 titluri, într-un tiraj de 1.440.000 exemplare. Față de anul școlar 1956/57, pentru noul an școlar numărul manualelor noi originale pentru naționalitățile conlocuitoare a crescut cu 341%, iar numărul manualelor noi traduse din limba romînă cu 552%. Pentru școlile cu limba de predare maghiară se editează 77 titluri, pentru cele cu limba de predare germană 63 titluri, ucraineană 17 titluri, rusă 15, sîrbă 13 etc. Pentru acest an s-au editat manuale în 14 limbi ale naționalităților conlocuitoare.

Editarea de manuale noi originale constituie o sarcină pentru a cărei rezolvare editura a trebuit să antreneze un mare număr de cadre didactice din întreaga țară. Spre bucuria tuturor lucrătorilor din învățămînt, editura a reușit să mobilizeze în jurul său largi colective de autori și colaboratori, cadre didactice din învățămîntul elementar, mediu și superior cu o bogată experiență, oameni de știință, scriitori, academicieni, laureați ai premiului de stat. Avem convingerea că acest activ poate și trebuie să fie lărgit. Școala noastră dispune de un mare număr de pedagogi cu o pregătire temeinică și cu o vastă experiență didactică, care pot participa la munca nobilă și plină de răspundere de elaborare a manualelor didactice pentru copiii noștri. Firește, editura este datoare să găsească toate posibilitățile pentru a înlesni drumul acestor pedagogi către o astfel de activitate.

In acest an s-au luat o serie de măsuri menite să asigure stabilitatea manualelor școlare. A fost redus considerabil numărul reviziilor, mergîndu-se pe linia reeditărilor și, bineînțeles, punîndu-se accentul pe editarea de manuale noi originale. Acestea vor rămîne valabile pe mai mulți ani, timp în care cadrele didactice sînt chemate să-și spună părerea asupra lor atît prin observații trimise editurii, cît și prin dezbateri în presa centrală și locală. Vor fi organizate, de asemenea consfătuiri cu pedagogii din diferite localități ale țării, pentru discutarea unor manuale școlare. De părerea cadrelor didactice editura va ține seama la stabilirea manualelor care vor fi reeditate, revizuite sau elaborate în viitor pentru disciplinele respective.

— Cum apreciați noile manuale în ceea ce privește conținutul lor ?

— Pregătirea manualelor pentru anul școlar 1957/58 a decurs, în general, în condițiuni grele, care se datoresc definitivării cu întîrziere a unor programe de învățămînt, numărului mare de titluri și, mai ales, perioadei exagerat de scurte în care au trebuit elaborate, redactate și tipărite. Față de timpul de 21 luni prevăzut în H.C.M. nr. 983/1957 pentru editarea unui manual, editura a avut la dispoziție doar 8—9 luni. Cu toate acestea, atît activul editurii cît și autorii au acordat o mare atenție conținutului științific și metodic al manualelor.

Apreciem că majoritatea manualelor au un nivel științific și un volum de cunoștințe corespunzător cerințelor programelor școlare și particularităților de vîrstă ale elevilor.

Pentru cei mai tineri elevi ai țării — cei din clasa I-a — anul acesta va începe nu numai cu un reușit abecedar-ediție revizuită și îmbunătățită — ci și cu un bun manual de aritmetică. Și elevii din celelalte clase mici vor avea bucuria să înceapă școala cu manuale noi originale. Ei vor primi cărți noi de citire, aritmetică, istorie, geografie și științe naturale, ai căror autori s-au străduit să aleagă sau să întocmească textele pe înțelesul copiilor de această vîrstă, să le expună într-o formă atrăgătoare și să asigure totodată respectarea adevărului științific.

O trăsătură care caracterizează multe din manualele editate în acest an constă în aceea că ele vor aduce o însemnată contribuție la educația patriotică a tineretului. Un bun exemplu în această privință îl constituie „Istoria patriei" pentru clasa a IV-a, manual elaborat de tovarășii D. Almaș, laureat al premiului de stat, și A. Petric. Scris cu multă căldură, interesant și atractiv, manualul transmite copiilor cunoștințele cerute de programă, le trezește interesul pentru istoria patriei, sădește în inimile lor dragostea pentru poporul nostru, pentru pămîntul natal, pentru tradițiile revoluționare și pentru prezentul luminos pe care poporul nostru muncitor și-l făurește. Păcat că prezentarea grafică a acestei lucrări nu s-a ridicat la nivelul conținutului.

O importantă contribuție la educația elevilor noștri în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar aduc și noile manuale de geografie. Așa sînt, de pildă, manualele pentru clasele a III-a și IV-a, elaborate de prof. Marin O. Stan, sau manualul pentru clasa a VI-a, elaborat de prof. C. Papacostea-Pajură și Elena Mihăescu.

O altă caracteristică a unei serii de manuale noi o constituie orientarea lor în direcția cuprinderii unui însemnat număr de elemente menite să contribuie la politehnizarea învățămîntului. Manualele de fizică și chimie, bunăoară, cuprind cunoștințe despre principiile funcționării motoarelor cu combustie internă, hidraulice și turbine, despre mecanismele de transmisie a mișcării, precum și despre cele mai simple mașini și unelte. Manualele de elevilor cunoștințe temeinice de mecanică, căldură și despre aplicațiile lor în producție, despre proprietățile fizice ale principalelor materiale folosite în industria constructoare de mașini, despre procedeele de prelucrare a acestor materiale, despre metodele de obținere pe cale chimică a celor mai importante produse industriale anorganice etc.

Manuale bune și de o înaltă calitate științifică și pedagogică vor avea în acest an elevii și pentru studierea matematicii.

Manuale noi originale au fost elaborate și pentru predarea limbilor străine în clasele a VI-a și a IX-a. Ele sînt întocmite pe principiul predării concentrice, adîncind și dezvoltînd cunoștințele căpătate în clasele anterioare. S-au pregătit de asemenea gramatici de uz școlar pentru limbile rusă, engleză, franceză, germană și latină.

Anul acesta vom asigura școlilor și manualul de Istoria literaturii romîne pentru clasa a X-a. Un colectiv de 14 autori din București, Iași, Cluj din învățămîntul mediu și superior se ocupă de pregătirea acestui important manual, a cărui lipsă s-a resimțit serios în anii trecuți în activitatea școlilor noastre.

Este peste putință să ne referim aici la toate manualele pe care editura le pune în acest an la îndemîna elevilor și a cadrelor didactice. Este de asemenea destul de greu să apreciem acum calitatea fiecăruia dintre ele. Aceasta va fi posibil mai ales după trecerea unui anumit timp de folosire a lor în școli. De pe acum se poate spune însă că unele manuale continuă să aibă un volum prea mare de cunoștințe, să ducă la o anumită supraîncărcare a elevilor. La aceasta a contribuit atît supraîncărcarea programelor respective, cît și dorința unor autori de a concentra în manuale cît mai mult material.

Anul acesta s-au înregistrat anumite îmbunătățiri — deși în acest domeniu mai avem mult de făcut — și în privința prezentării grafice a manualelor. A fost mobilizat un însemnat număr de pictori, graficieni și machetatori artistici. Se remarcă în special calitatea copertelor și a ilustrațiilor interioare asigurate manualelor de aritmetică pentru clasa I-a, de algebră pentru clasele a VIII-a și a X-a, de limba romînă pentru clasa a V-a, de geografie pentru clasele a IV-a și a VI-a.

— Cititorii noștri vor fi bucuroși dacă ne veți preciza stadiul în care se găsește tipărirea manualelor necesare pentru deschiderea anului școlar

Deși sînt în măsură să vă comunic în general lucruri plăcute pentru cititorii „Gazetei învățămîntului", aș fi fost mult mai bucuros dacă mi-ați fi adresat această întrebare peste 2-3 săptămîni. Totuși, și azi avem cu ce să vă informăm. După cum v-am mai relatat, anul acesta edităm în total 312 titluri de manuale. Dintre acestea, pînă la ora cînd discutăm despre ele au apărut și au și intrat în rețeaua comercială 233 titluri. La alte 16 titluri au și apărut primele exemplare și în cîteva zile vor intra la rîndul lor în rețeaua comercială. Incă 51 titluri printre care Geografia cl. IX-a, Istoria cl. IX-a, Limba franceză cl. VI-a, Limba rusă cl. VI-a etc. sînt într-un stadiu avansat în tipografii, fiind programate să apară pînă la sfîrșitul lunii august.

Menționez că manualele necesare în școli la deschiderea cursurilor sînt programate să apară pînă la sfîrșitul acestei luni. Fac excepție doar 4 manuale: Culegerea de texte pentru clasa a VIII-a a școlilor cu limba de predare ucraineană, gramatica limbii romîne pentru clasele VIII-X ale școlilor cu limba de predare maghiară și abecedarul pentru surdomuți, care vor apare în luna septembrie, ca și Istoria literaturii romîne pentru clasa a X-a, programată să apară în luna decembrie. Toate aceste manuale au fost incluse în planul editurii mult prea tîrziu, neputîndu-se asigura apariția lor mai devreme.

Alte 6 manuale vor apare în cursul lunii octombrie. Este vorba de cîtirile pentru clasa I-a în limbile romînă, rusă, ucraineană, sîrbă, slovacă, tătară, care nu sînt necesare în școli decît după predarea abecedarului. Nu încape nicio îndoială că ele vor apare și vor fi difuzate în școli înainte de data cînd va începe utilizarea lor.

In sfîrșit, încă două manuale sînt programate să apară în luna decembrie: culegerea de texte pentru clasa a X-a, vol. II, care de asemenea va fi difuzată în școli înainte de data cînd va începe folosirea ei și manualul de științe agricole pentru institutele pedagogice.

N-ar fi exclus însă ca, datorită ajutorului pe care îl primim din partea întreprinderilor poligrafice, pînă la deschiderea anului școlar să apară o parte din lucrările programate inițial după această dată.

— Ați amintit de ajutorul întreprinderilor poligrafice ; ați putea să ne relatați cîteva aspecte cu privire la acest ajutor ?

— Bineînțeles. Aș vrea să subliniez și, dacă îmi este îngăduit, chiar să mulțumesc prin intermediul „Gazetei învățămîntului" conducerilor și lucrătorilor întreprinderilor poligrafice pentru contribuția deosebit de prețioasă pe care au adus-o în vederea apariției manualelor școlare. Alături de autorii, de colaboratorii și lucrătorii editurii, muncitorii din poligrafie au muncit cu avînt patriotic pentru îndeplinirea acestei sarcini de cinste. La combinatul poligrafic „Casa Scînteii", la întreprinderile poligrafice nr. 1, 2, 3 și 4 din Capitală și la întreprinderile poligrafice din Cluj, Oradea, Timișoara, Sibiu, Craiova și Orașul Stalin — peste tot producția cărții școlare a fost considerată sarcina numărul unu și s-a bucurat de atenția tuturor lucrătorilor. Tipărirea într-un timp scurt a marelui număr de titluri și în tirajul de care am vorbit constituie cea mai convingătoare dovadă a eforturilor depuse de sectorul poligrafic.

— Ne-ați vorbit despre apariția manualelor. Ar fi posibil să ne spuneți cîteva cuvinte și despre măsurile luate în vederea asigurării difuzării lor ?

— După cum știți, la ședința din 1 aprilie a.c. a Colegiului Ministerului Invățămîntului și Culturii s-a hotărît ca manualele școlare să apară astfel încît să fie difuzate în librării cu două săptămîni înainte de deschiderea cursurilor. Din cele relatate mai înainte reiese că această sarcină va fi îndeplinită de editură. In ceea ce privește sarcina difuzării manualelor, aceasta revine integral Direcției difuzării cărții și organelor sale regionale și raionale, precum și Centrocopului. Este ușor de înțeles că nouă nu ne este deloc indiferent felul cum se asigură răspîndirea bunurilor rezultate din propria noastră trudă. Intre editură și organele de difuzare există o colaborare apropiată și sperăm ca în acest an să o dovedim și rodnică. Spre deosebire de anii trecuți, de data aceasta s-a pregătit din timp planul de școlarizare pe regiuni și raioane necesar pentru o justă repartizare a manualelor, s-a întocmit lista manualelor valabile în noul an școlar, s-au elaborat îndrumările cu privire la difuzarea manualelor și rechizitelor școlare și s-au luat unele măsuri în vederea popularizării manualelor școlare care se vor vinde în acest an direct prin librării și cooperative. După cîte știm, toate manualele apărute au și intrat în rețeaua comercială. S-au făcut, de asemenea, pregătirile necesare pentru ca și acelea care vor apare în a doua jumătate a lunii august să ajungă într-un timp scurt în librăriile și cooperativele din întreaga țară, astfel încît la 1 septembrie să înceapă peste tot vînzarea lor.

— Ne-ar interesa amănunte în legătură cu popularizarea manualelor școlare

— Intre 1—15 septembrie editura noastră, în colaborare cu Direcția difuzării cărții, organizează în București, Iași, Cluj, Timișoara și Craiova „Expoziția manualelor școlare". Vor fi prezentate cu acest prilej cărțile școlare editate pentru noul an de învățămînt, atît pentru școlile în limba romînă cît și pentru cele în limbile naționalităților conlocuitoare, precum și materialul didactic și hărțile murale tipărite de editură. In același timp, în celelalte orașe din țară, precum și în alte localități se vor organiza standuri pentru prezentarea cărții școlare. Direcția difuzării cărții a tipărit, în același scop, un afiș în culori care va avea o largă răspîndire.

Dorim ca acesta să fie doar începutul acțiunii de popularizare a cărții școlare. Considerăm că părerea celor care cred că manualele școlare se vînd „oricum" nu-și găsește nicio justificare. Noi nu urmărim să facem reclamă cărții școlare. De așa ceva nu avem nevoie. Ni se pare însă necesar și extrem de util să asigurăm o cît mai largă popularizare a manualelor didactice nu numai în rîndurile elevilor, ci și ale întregii opinii publice. Cu siguranță că multe păreri și observații ce se vor face asupra lucrărilor noastre ne vor fi de folos în activitatea viitoare.

— Intrucît v-ați referit la activitatea viitoare a editurii, ar fi posibil să ne comunicați anumite lucruri cu privire la pregătirile pentru anul școlar 1958/1959 ?

— Da, este posibil. Sîntem bucuroși să vă informăm că de mai multe luni de zile se lucrează deja la manualele pentru anul școlar care se va deschide la 15 septembrie 1958. A fost definitivat planul tematic care cuprinde 420 manuale, marcînd o creștere sensibilă față de acest an. Un număr de 14 manuale au fost scoase la concurs, iar pentru celelalte s-au încheiat contracte cu autori sau colective de autori. Cîteva manuale planificate pentru anul școlar 1958/59 au rămas totuși într-o situație neclară în sensul că nu s-au putut încheia contracte pentru elaborarea lor întrucît Direcția generală a învățămîntului elementar și mediu n-a asigurat nici pînă astăzi programele școlare respective.

Incepînd cu acest plan tematic am introdus în sistemul de pregătire a manualelor întocmirea planurilor prospect și a lecțiilor de probă.

Primele manuale contractate au și început să sosească la editură, potrivit termenelor fixate la încheierea contractelor. Au sosit și primele manuale din cele scoase la concurs.

In același timp, s-au pregătit pentru reeditare 78 titluri, care sînt gata pentru a fi expediate în tipografii. Intenționăm să tipărim pînă la sfîrșitul anului 1957, cu ajutorul Direcției generale a producției editoriale și al Direcției generale poligrafice din Ministerul Invățămîntului și Culturii, un număr cît mai mare de titluri din planul tematic pentru anul școlar 1958/59.

După cum știți, începînd cu acest plan tematic, Editura de stat didactică și pedagogică editează manualele școlare pe răspunderea sa. Primele măsuri pe care le-am luat pînă acum ne permit să prevedem o îmbunătățire continuă a activității de pregătire a cărții școlare.

C. RADOI

Considerații pe marginea cursurilor de perfecționare

Ne apropiem de sfîrșitul perioadei cu frecvență a cursurilor de perfecționare din acest an.

La institutul nostru, peste 600 de profesori sosiți de pe meleagurile celor 5 regiuni din Ardeal ascultă prelegeri, participă la seminarii, la lucrări practice, caută soluții cît mai potrivite pentru rezolvarea sarcinilor care le stau în fața în munca de instruire și educare a elevilor, se informează asupra celor mai noi cuceriri ale științei în domeniul specialității lor. Deosebit de rodnic este și schimbul de experiență ce are loc în cadrul seminariilor, al lucrărilor practice, în discuții care continuă nu odată pe coridoarele căminului, în timpul pauzelor, sau chiar în sala de mese și în dormitoare. Cei tineri sînt mai orientați în problemele teoretice noi, iar cei în vîrstă au o experiență practică mai bogată. In felul acesta, în scurt timp s-au sudat adevărate colective pe seminarii, care studiază împreună și se ajută reciproc.

Menționăm faptul că, dacă la deschiderea cursului au existat unii profesori care au manifestat oarecare regret că pierd o parte din concediul lor de vară, atitudinea acestora devine din ce în ce mai pozitivă, deoarece, pe măsura desfășurării activităților, ei înțeleg tot mai bine importanța cursului, își dau seama de folosul real pe care-l vor avea aplicînd în școală tot ceea ce învață aici.

Din întreaga muncă desfășurată în cadrul cursului se desprinde ca o notă dominantă seriozitatea cu care se pregătesc atît cursiștii cît și conferențiarii și lectorii pentru lămurirea și aprofundarea problemelor puse în discuție, pentru găsirea unor soluții concrete ale acestor probleme.

Putem spune că, în general, nivelul cursurilor din acest an este mai ridicat decît al acelora din anii precedenți. Aceasta se datorește în mare parte și faptului că institutul nostru s-a îngrijit, în timpul etapei fără frecvență, de organizarea consultațiilor colective și individuale în centrele raionale, precum și de elaborarea unor scrisori metodice și materiale de îndrumare în legătură cu problemele mai dificile prevăzute în programele de studiu individual. Au fost elaborate și multiplicate peste 25 de astfel de materiale, care au înlesnit simțitor studiul individual al cursiștilor.

Menționăm însă faptul că și în acest an școlar au existat lipsuri serioase în perioada fără frecvență. Unele secții de învățămînt nu s-au preocupat de planificarea chibzuită a muncii de perfecționare, fapt care a produs unele schimbări în cursul anului. De asemenea, nu peste tot li s-a asigurat cursiștilor materialul bibliografic prevăzut în programele de studiu individual. O serie de cadre didactice n-au studiat în mod sistematic în cursul anului, n-au întocmit la timp lucrările de control, au lipsit de la consultațiile colective organizate în centrele raionale. Este semnificativ faptul că majoritatea celor care s-au comportat în felul acesta lucrează slab și la catedră, au lipsuri serioase în pregătirea lor ideologică și profesională, după cum s-a putut constata cu prilejul asistențelor la lecțiile ținute de ei.

Ca urmare a acestei situații, munca în perioada cu frecvență cere un efort deosebit, deoarece pe lîngă dezbaterea problemelor prevăzute în programa acestei perioade trebuie lichidate și golurile existente în pregătirea acelor cursiști care n-au studiat suficient în timpul anului. In acest scop colectivul institutului, pe lîngă recomandarea unei bibliografii minimale, organizează și o serie de consultații colective și individuale menite să ușureze pregătirea cursiștilor.

Este regretabil faptul că un număr de cadre didactice nu s-a prezentat la etapa cu frecvență a cursurilor. Credem că de această situație sînt vinovate și unele secții raionale de învățămînt și cultură, care n-au acordat întotdeauna importanța cuvenită acestor cursuri și n-au dus o muncă concretă de lămurire în rîndul cadrelor didactice. Văzînd în fața lor numai sarcinile practice momentane, lucrătorii acestor secții n-au înțeles importanța muncii de perfecționare, n-au văzut în perspectivă problema ridicării nivelului de pregătire a cadrelor didactice. Socotim că, în viitor, secțiile de învățămînt și cultură trebuie să se preocupe mai serios de mobilizarea cadrelor didactice la cursuri și de ajutorarea lor, de legarea cît mai strînsă a muncii de perfecționare de practica vie a școlii. Fără îndoială, interesul cadrelor didactice față de cursuri va crește necontenit, pe măsura îmbunătățirii conținutului acestora. Totodată, însă, considerăm că este necesară și cointeresarea materială și morală a cadrelor chemate la cursuri.

Cum se desfășoară munca noastră în prezent ? Pe lîngă lămurirea unor probleme teoretice de ideologie, pedagogie și specialitate, urmărim și lămurirea unor probleme legate de metodele folosite în munca instructiv-educativă, stăruind asupra lor mai mult decît în anii precedenți. Procedăm astfel deoarece s-a constatat că multe cadre didactice se mărginesc, în procesul predării, doar la o simplă expunere a materialului și la fixarea mecanică a acestuia în memoria elevilor. Este limpede că în felul acesta nu se poate asigura o însușire conștientă și activă a cunoștințelor, ne-am vorbind despre realizarea sarcinilor educative, despre dezvoltarea gîndirii elevilor etc. Pentru a contribui la înlăturarea acestui mod de predare ne străduim, să-i lămurim pe cursiști asupra sarcinilor multiple ce trebuie urmărite în procesul de învățămînt, asupra metodelor și procedeelor care duc la înfăptuirea acestor sarcini.

In scopul de a-i ajuta pe profesori în vederea organizării lucrărilor practice menite să contribuie la realizarea sarcinilor învățămîntului politehnic, ne-am oprit îndeosebi asupra acelor lucrări care pot fi desfășurate în condițiile muncii școlare (în laboratoare înzestrate cu aparate simple, în atelier, pe lotul școlar și unele chiar în clasă). In cadrul acestor lucrări practice se urmărește, pe lîngă demonstrarea și explicarea metodicii efectuării lor, și înarmarea profesorilor cu o serie de deprinderi ce le sînt absolut necesare.

In cadrul cursurilor din acest an acordăm mai multă atenție și lămuririi unor probleme actuale ale muncii educative din școli. Asa de exemplu, colectivul institutului nostru a cercetat în cursul anului, printre altele, problemele educației elevilor în spiritul moralei comuniste, precum și aspectele formării concepției comuniste la elevi. Firește, rezolvarea acestor probleme complexe cere o muncă îndelungată. Noi am ajuns doar la unele rezultate parțiale, pe care le-am comunicat și cursiștilor. Pe lîngă aceasta, însă, este de un real folos organizarea schimbului de experiență în domeniul muncii educative, ca și generalizarea metodelor și procedeelor pozitive.

Cursurile din acest an se vor termina cu seminarii recapitulative, în cadrul cărora vor fi dezbătute problemele de marxism-leninism, de pedagogie și de specialitate prevăzute în program. Seminariile vor constitui un prilej de verificare a felului cum au fost însușite cunoștințele predate, ca și o verificare a muncii noastre, a celor care conducem cursurile.

Nu ne îndoim că etapa cu frecvență se va încheia cu rezultate pozitive, ce se vor reflecta în munca pe care o vom desfășura în viitor atît noi, cît și cadrele didactice.

ANDREI DANCSULY
directorul Institutului interregional din Cluj pentru perfecționarea cadrelor didactice

Concesii dăunătoare în munca educativă

Dacă am încerca să vorbim despre profesorul de fizică Nicolae Botezatu de la școala medie nr. 1 din Turda ca specialist, am avea de povestit multe lucruri interesante. E vorba de un om care s-a dedicat numai și numai studiului specialității lui, cea mai mare parte a timpului petrecîndu-și-o în laborator, scriind, citind sau făcînd experiențe. Am putea spune că studiul fizicii a devenit pentru acest profesor o adevărată pasiune.

Nu același interes manifestă, însă, profesorul Botezatu pentru problemele pedagogiei, ale educației în general. Pornind de la unele metode și procedee folosite de acest profesor în rezolvarea anumitor probleme educative, îți dai seama că între tov. Nicolae Botezatu ca specialist și tov. Botezatu ca educator există o adevărată prăpastie. Rupt complect de viața socială care pulsează în jurul său, acest profesor n-a reușit încă să înțeleagă faptul că elevul din școala noastră de cultură generală nu este un sac care trebuie umplut cu cunoștințe, ci un viitor om care trebuie ajutat să-și dezvolte gîndirea, să-și formeze caracterul, să-și dezvolte întreaga sa personalitate, pătrunzîndu-se de sentimente și năzuințe nobile.

Prin menținerea unei discipline oarbe, a unei atmosfere rigide și apăsătoare în rîndurile elevilor, profesorul Nicolae Botezatu dovedește că, deși au trecut atîția ani de la reforma învățămîntului nostru, el nu și-a însușit încă metodele de educare a disciplinei conștiente și fiber consimțite, metode verificate de practică, de rezultatele pe care le obține tot mai mulți dintre profesorii și învățătorii școlii noastre. Departe de a cunoaște cerințele pedagogiei științifice, ale psihologiei copilului, profesorul Nicolae Botezatu, prin folosirea unor metode învechite, își umilește și își înjosește adeseori elevii, înjosindu-se de fapt pe el însuși în fața acestora.

Cazul elevului Corneagă Nicolae din clasa a X-a, petrecut cu aproape o lună înaintea încheierii anului școlar, este pe deplin edificator în această privință. Elevul Corneagă a lovit, pentru un motiv oarecare, un copil din clasa a V-a. Cazul a fost reclamat profesorului Botezatu. Ce a făcut acesta ? S-a dovedit deosebit de „ingenios": a propus colectivului clasei a X-a „A" să aleagă una dintre următoarele trei pedepse: să fie eliminat din școală, să fie scuipat în fața clasei de către elevul pe care l-a lovit sau să i se facă o cărare prin păr, cu foarfeca, de la frunte pînă la ceafă. Se pare că ultima pedeapsă îl „răcorea" cel mai deplin pe profesor. Cu toate insistențele elevilor clasei a X-a „A" de a se da colegului lor o altă pedeapsă, profesorul s-a arătat neîndurător și a hotărît sluțirea imediată a elevului vinovat.

Și-a pus oare acest profesor întrebarea ce au gîndit în momentul acela elevii săi despre el ? S-a gîndit el ce s-a petrecut în sufletul elevului Corneagă cînd s-a văzut batjocorit și umilit în fața colegilor lui ? S-a întrebat ce se întîmplă cu sentimentul de demnitate al elevului Corneagă, sentiment care trebuie să caracterizeze pe fiecare tînăr al societății noastre noi ? Dacă s-ar fi gîndit la toate acestea, fără îndoială că n-ar fi procedat așa cum a procedat. Dar nu s-a gîndit la ele și nici alții nu le-au luat în considerare. Deși trecuse aproape două săptămîni de la sluțirea elevului Corneagă, conducerea școlii nici nu știa încă exact în ce condiții se întîmplase acest fapt. A trece cu atîta ușurință peste asemenea greșeli grave ale unui profesor, a-l socoti ca bun numai pentru cunoștințele sale, fără a te preocupa de atitudinea lui față de elevi, înseamnă a subaprecia în mod nepermis rolul muncii educative din școală, a subaprecia scopul întregului proces de învățămînt.

Pe lîngă celelalte calități ale sale, profesorul trebuie să fie un om sincer, cinstit și drept în raporturile cu elevii, trebuie să fie obiectiv și lipsit de patimă în aprecierea cunoștințelor acestora. Faptele arată însă că profesorul Nicolae Botezatu nici din acest punct de vedere nu se află la înălțimea unui bun pedagog. Nota lui, de exemplu, nu reprezintă un mijloc de apreciere a nivelului real de cunoștințe al elevilor, de stimulare a acestora la o muncă temeinică și susținută, ci un mijloc de terorizare a lor. Pentru că tatăl elevului Corneagă a îndrăznit să-l critice — pe drept cuvînt, de altfel — într-o ședință cu părinții, profesorul Botezatu, departe de a-și însuși critica, a pornit să se răzbune pe elev. Pentru a-l lăsa corigent la fizică, i-a pus nota 2 d.n oficiu la recapitularea materiei, fără a-l asculta — și mai mult chiar, într-o zi cînd elevul a lipsit de la școală, fiind bolnav.

Deși era evidentă pornirea profesorului față de acest elev, atît conducerea școlii cît și organele de învățămînt raional și regional, care au fost sezisate de acest lucru, n-au vrut să dispună reexaminarea elevului conform instrucțiunilor Ministerului Invățămîntului și Culturii, „pentru a nu știrbi din prestigiul profesorului". Prin această atitudine, prea îngăduitoare față de profesor și prea lipsită de răspundere față de elevi, față de felul cum se face educația acestora, organele de învățămînt n-au apărat prestigiul profesorului, ci dimpotrivă, l-au ajutat să și-l piardă. O atitudine asemănătoare au avut și cadrele didactice care lucrează la aceeași școală cu tov. Botezatu, deoarece n-au reacționat față de greșelile colegului lor. A închide ochii la asemenea abateri înseamnă de fapt a renunța la prestigiul colectivului cadrelor didactice, la prestigiul școlii.

Organele de învățămînt ale raionului, conducerea și pedagogii școlii medii nr. 1 din Turda trebuie să manifeste o totală dezaprobare față de asemenea atitudini ca cele constatate în munca tovarășului Botezatu. Luptînd pentru o comportare cît mai disciplinată a elevilor, ei trebuie să manifeste, în același timp, o mare exigență față de propria lor comportare, astfel încît fiecare elev, fiecare părinte să se îndrepte cu încredere și cu dragoste către școală.

M. GINDACU

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

ACORDAREA burselor de studii

De curînd, Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat Regulamentul privind acordarea burselor de studii de către întreprinderile socialiste și comitetele executive ale sfaturilor populare. În Regulament se arată că, în scopul îmbunătățirii compoziției sociale a studenților și în vederea unei mai strînse legături între viitoarele cadre cu pregătire superioară și unitățile în care acestea vor lucra, în conformitate cu prevederile art. 22 din Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. nr. 1003/1957, întreprinderile socialiste, comitetele executive ale sfaturilor populare regionale și comitetul executiv al sfatului popular al Capitalei vor putea acorda burse lunare, pe toată durata studiilor superioare, studenților fii de muncitori și de țărani muncitori, precum și muncitorilor recrutați în condițiile Decretului nr. 188/1953.

Cuantumul lunar al unei burse va fi egal cu acel al bursei de stat.

Plata burselor se face lunar (între 20—25 ale fiecărei luni) de către întreprinderi și comitetele executive ale sfaturilor populare direct studenților cărora le-au fost atribuite prin contract.

Bursele acordate de întreprinderi, de comitetele executive ale sfaturilor populare regionale și de comitetul executiv al sfatului popular al Capitalei se obțin prin concurs, organizat pe specialități în instituțiile de învățămînt superior ce vor fi desemnate de Ministerul Învățămîntului și Culturii. Concursul se va desfășura de la 2 la 12 septembrie pe facultăți sau secții, și va consta din aceleași probe ca și concursul de admitere în învățămîntul superior la facultățile sau secțiile respective. Comisiile de examinare vor fi numite de conducerile instituțiilor de învățămînt în care se ține concursul.

Pot candida la concursul de burse acordate de întreprinderi fiii muncitorilor din întreprinderea respectivă și muncitorii recrutați în condițiile decretului nr. 188/1953, dacă îndeplinesc următoarele condiții: sînt absolvenți ai unei școli de cultură generală și au promovat examenul de maturitate; sînt absolvenți cu examen de maturitate ai școlilor pentru tineretul muncitoresc și sătesc, ai școlilor muncitorești serale sau fără frecvență; sînt absolvenți cu examen de diplomă ai școlilor medii tehnice, ai școlilor pedagogice sau posesori ai diplomei de examen de bacalaureat.

Pot candida la concursul de burse acordate de comitetele executive ale sfaturilor populare regionale și de comitetul executiv al sfatului popular al Capitalei fiii de muncitori și de țărani muncitori ai căror părinți lucrează în regiunea respectivă în întreprinderi socialiste (industriale sau agricole, în G.A.C.), precum și fiii muncitorilor și ai țăranilor muncitori ai căror părinți sînt activiști în organizațiile de partid sau obștești și în aparatul de stat, dacă îndeplinesc condițiile de studii menționate la aliniatul precedent.

Candidații la concursul de burse acordate de întreprinderi vor depune cererile de înscriere la întreprinderile respective. Pentru bursele acordate de comitetele executive ale sfaturilor populare regionale și comitetul executiv al sfatului popular al Capitalei, cererile se vor depune la secretariatul comitetului executiv.

Cererile de înscriere la concurs se vor depune pînă la 20 august și vor fi însoțite de următoarele acte: a) certificatul de naștere; b) diploma de maturitate pentru absolvenții școlii de cultură generală; diploma de tehnician pentru absolvenții școlilor medii tehnice; diploma de examen de stat pentru absolvenții școlilor pedagogice; certificatul de absolvire pentru absolvenții facultăților muncitorești; diploma de absolvire și adeverința tip de examen de diferență conform instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului și Culturii nr. 39.681/1957, pentru absolvenții școlilor de maiștri și pentru maiștrii care au absolvit școli organizate pe lîngă marile întreprinderi, care au fost echivalate cu școala tehnică de maiștri; c) certificat de sănătate, eliberat de policlinica studențească, iar acolo unde nu există, de spitalele unificate de adulți. Acest certificat trebuie să cuprindă obligatoriu următoarele examene medicale: — microradiografia sau radioscopia pulmonară; — reacția wasserman; — un examen clinic (boli interne, O.R.L., oftalmologie, chirurgie și neurologie); d) absolvenții școlilor medii tehnice și ai școlilor tehnice vor prezenta dovada de repartizare în învățămîntul superior sau dovada efectuării stagiului în cîmpul muncii; e) recipisa de plată a sumei de 5 lei pentru înscriere la concursul de bursă; f) 3 fotografii 6/9.

În cadrul fiecărei întreprinderi care acordă burse pentru învățămîntul superior, ca și la sfaturile populare regionale și la sfatul popular al Capitalei se vor forma comisii care vor examina actele candidaților și vor propune unităților de învățămînt superior, pentru concurs, pe acei care îndeplinesc condițiile din prezentul regulament. Întreprinderile, comitetele executive ale sfaturilor populare regionale și comitetul executiv al sfatului popular al Capitalei vor depune cu borderou cererile de înscriere și actele candidaților admiși a se prezenta la concurs la rectoratele instituțiilor de învățămînt superior în care se ține concursul de burse pentru specialitatea respectivă, pînă la data de 30 august.

Sînt declarați admiși la concurs, în ordinea descrescîndă a mediilor obținute, un număr de candidați egal cu numărul burselor acordate pentru specialitatea respectivă. Nu pot obține bursă candidații care au obținut medii inferioare lui 5. Candidații reușiți la concursul de burse vor încheia cu întreprinderile sau cu comitetele executive ale sfaturilor populare contracte prin care se vor angaja ca la terminarea studiilor să lucreze cel puțin 5 ani în posturi corespunzătoare calificării lor, la întreprinderile care le acordă burse sau în posturile indicate de comitetele executive ale sfaturilor populare. La încheierea acestor contracte întreprinderile și comitetele executive vor cere și consimțămîntul părinților candidaților respectivi.

Candidații reușiți la concursul de burse vor fi înscriși în anul I al facultății pentru care au concurat, pe baza cererii de înscriere prezentate de candidați, la care se va atașa copia contractului încheiat cu întreprinderea sau cu comitetul executiv care acordă burse, fără a mai participa la alte probe de selecționare.

Studenților bursieri care rămîn repetenți, celor care comit acte de indisciplină sau dovedesc o comportare incompatibilă cu calitatea de student li se ridică bursa, aplicîndu-se prevederile instrucțiunilor care reglementează funcționarea instituțiilor de învățămînt superior.

Studenții bursieri nu plătesc taxe școlare. Ei beneficiază de transport gratuit în vacanță în condițiile studenților care primesc bursă de stat.

Studenții care primesc burse de la întreprinderi și comitetele executive ale sfaturilor populare sînt cazați în cămine și primesc masa în cantinele studențești în condițiile celorlalți studenți bursieri.

Studenții care primesc burse de la întreprinderi sau de la comitetele executive ale sfaturilor populare nu pot primi concomitent burse de stat sau burse speciale.

Ei pot primi indemnizații pentru merite la învățătură, dacă îndeplinesc condițiile la învățătură prevăzute în regulamentul de burse.

Studenții bursieri care provin direct din producție primesc bursa pe toată durata studiilor (12 luni), ceilalți studenți primesc bursele acordate de întreprinderi sau de comitetele executive ale sfaturilor populare numai pe durata anului școlar.

Bursele acordate de întreprinderi și de comitetele executive ale sfaturilor populare se achită și în perioada de pregătire și susținere a examenului de stat sau a proiectului de diplomă, ce urmează după absolvirea ultimului an de studii, precum și o lună după promovarea examenului de stat, dacă l-au susținut în prima sesiune după absolvirea ultimului an de studii.

Ne scriu cititorii

Profesorii și elevii clasei a VIII-a de la școala medie „Al. Sahia" din Tîrnăveni au organizat o excursie la Sovata și la Praid. În această călătorie excursioniștii au observat flora și fauna regiunilor prin care au trecut, au vizitat cariera de piatră de la Praid, fabrici și întreprinderi ale industriei locale. Excursia a produs o vie impresie asupra elevilor, îmbogățindu-le cunoștințele și ajutîndu-i să cunoască mai bine frumusețile patriei.

ȘT. COVRIG

★

24 de pedagogi, în frunte cu directorul școlii, Teofil Țopan, au făcut o zi de muncă voluntară la seceratul grîului, la gospodăria agricolă colectivă din satul Petrești, raionul Gherla. Alături de ei se afla și fostul învățător al satului, Iov Bugnariu, în vîrstă de 82 de ani. Prezența acestui vechi dascăl a făcut să crească însuflețirea în muncă a pedagogilor, care au încheiat ziua de muncă voluntară cu roade deosebit de bogate.

N. ȘTEIU

★

Vechea casă a învățătorilor de la Păltiniș, de lîngă Sibiu, care fusese părăsită și deteriorată, a fost reamenajată. Ea a devenit astăzi un bun loc de odihnă nu numai pentru pedagogii sibieni, ci și pentru cadre didactice din Sighișoara, Cluj, Arad și Rîmnicu Vîlcea. Muzica, dansul, jocurile distractive, lecturile, excursiile prin împrejurimi — la Șanta, Onceștii, Bătrîna, Dealul Ursului — îmbogățesc programul de odihnă al învățătorilor și profesorilor veniți aci, dîndu-le forțe noi pentru munca lor viitoare.

INFORMAȚIE

În urma modificărilor survenite în planul de învățămînt nu se mai ține concurs pentru manualul de Limba rusă pentru clasa a IV-a.

Îmbunătățirea procesului de învățămînt în învățămîntul superior

(Urmare din pag. 1)

gramări de ore suplimentare, ca urmare a unei munci rău organizate, sau a tendinței de umflare a cursului dincolo de marginile programei. Să lăsăm studenților timp de studiu individual. Numai astfel ei vor căpăta deprinderi de lucru în bibliotecă, de consultare a materialului bibliografic și a tratatelor, de formare a unei culturi întinse în domeniul specialității. Numai astfel vom elimina racila bucherismului ce se manifestă intens astăzi și practica aproape curentă a învățării numai după notițele luate la curs.

Eliminarea supraîncărcării studenților se va oglindi în planurile de învățămînt și prin limitarea totalului de ore săptămînal — în primii trei ani de studii la maximum 30 de ore, iar în ultimii doi ani la o cifră medie de 24 de ore, prin reducerea numărului examenelor și al colocviilor.

Hotărîrea trasează sarcina de a cuprinde în programe realizările și problemele noi ridicate de construirea socialismului în țara noastră, de a accentua în mod mai amplu și mai sistematic studiul tehnologiei și al economiei de ramură la toate specialitățile din învățămîntul tehnic superior, ținînd seama de progresul realizat de industria noastră și de dezvoltarea acesteia în perspectivă.

Pe aceste baze vor trebui să se desfășoare diferitele forme ale procesului de învățămînt.

Va fi necesar să se efectueze — în spiritul Hotărîrii — o serie de operații de îmbunătățire a conținutului cursurilor. Astfel, vor trebui înlăturate cu fermitate din unele cursuri o sumă de lucruri vechi care nu au circulație în tehnica și știința modernă, sau vor trebui reduse la o scară compatibilă cu valoarea lor istorică restrînsă din prezent. Un curs al cărui conținut considerăm că va trebui reexaminat cu toată seriozitatea în anul viitor este cursul de fizică din institutele de învățămînt superior tehnic. În schimb, trebuie să se facă loc problemelor noi ale științei și tehnicii, iar prezentarea acestora să nu aibă un caracter schematic, informativ, ci să se dea capitolelor respective toată densitatea și amploarea corespunzătoare rolului pe care îl au în prezent în producție și în știință, ca bază de cercetări ulterioare.

Tot în scopul concentrării cursurilor asupra problemelor contingente cu producția și cu preocupările curente ale științei este necesar să se elimine repetarea materiei studiate anterior, la alte cursuri sau în școala medie. Din nefericire, la multe cursuri se practică încă această repetare care ocupă un timp prețios, invocîndu-se faptul că unii studenți vin cu lipsuri din școala medie sau de la cursuri făcute în anii precedenți. Adoptarea unei atari soluții nu servește creșterii nivelului învățămîntului, ci îi dăunează profund. Ea frînează dezvoltarea studenților constiincioși și limitează volumul cunoștințelor noi. Rezolvarea problemei studenților care au lacune în cunoștințele ce s-au predat anterior trebuie întreprinsă pe alte căi decît prin repetări în cadrul cursului.

Cursurile trebuie să cuprindă noul în tehnică și știință, ele trebuie să adîncească stadiul actual al producției noastre, fenomenul cultural în expresia pe care o are în cadrul revoluției culturale din țara noastră și — totodată — să ilustreze mijloacele cele mai potrivite prin care realizările actuale pot fi ridicate pe o treaptă superioară. Cursurile trebuie să oglindească metodele folosite pentru dezvoltarea producției de tehnicienii noștri, de fruntașii în producție, ele trebuie să sublinieze realizările oamenilor de știință din Romînia, să informeze asupra cuceririlor în știință și în tehnică ale savanților și tehnicienilor din Uniunea Sovietică, asupra lucrărilor cercetătorilor progresiști din lumea întreagă.

În cadrul lecțiilor este necesar a se accentua asupra tehnologiei ramurii respective și asupra elementelor economice legate de procesul producției, asupra organizării producției și a productivității muncii, asupra folosirii economice a materialelor, a utilizării resurselor naturale ale țării și a înlocuirii prin produse din țară a materialelor din import.

La unele cursuri, predate în universități, mai ales la cursurile de bază din primii 3 ani, adesea a fost pierdut din vedere faptul că absolvenții vor deveni, în cea mai mare parte, cadre didactice la școlile de cultură generală și mai puțin cadre de cercetare în institutele de cercetări. Nu s-a ținut seama, adesea, de faptul că școlile de cultură generală și, în special, școlile de 7 ani de la sate au nevoie de contingente de tinere cadre calificate, pregătite să desfășoare competent munca instructiv-educativă cu elevii și să contribuie astfel atît la desăvîrșirea revoluției culturale din țara noastră, cît și la o temeinică pregătire a elevilor. Unele cadre didactice nu numai că nu au contribuit la pregătirea corespunzătoare a profesorilor pentru învățămîntul de cultură generală, la educarea studenților astfel ca aceștia să considere ca o datorie patriotică activitatea didactică la sate, dar, exprimîndu-și uneori nedumerirea că foștii lor studenți sînt repartizați nu în învățămîntul superior sau la institute de cercetare, ci ca profesori la școlile de 7 ani, au încurajat elemente șovăielnice să nu se prezinte la posturi, contribuind astfel la menținerea unei situații care nu folosește politicii noastre culturale. Cadrele didactice care s-au situat pe asemenea poziții dovedesc o activitate ruptă de viață, de nevoile concrete ale culturii noastre.

Este necesar ca, pe linia prevederilor Hotărîrii partidului și guvernului, aceste cadre didactice din învățămîntul superior să-și schimbe atitudinea față de problemele școlii și să lucreze constructiv pe linia unei strînse legături a învățămîntului superior cu problemele concrete ale culturii din Republica Populară Romînă.

Dacă planurile de învățămînt se concentrează în primii 3 ani de studii asupra obiectelor de cultură generală și a celor de cultură generală tehnică, necesare specialității respective, în anii IV și V ele conțin cursurile de specialitate care să dea studentului *posibilitatea* specializării sau a *unui început* de specializare. Aceste cursuri de specialitate orientează, în domeniul tehnic, activitatea în producție a absolventului — iar în sectorul universitar creează premizele dezvoltării ulterioare a absolventului. În nici un caz nu se poate numi „specialist", cum uneori se întîmplă, absolventul unei facultăți. Este nevoie încă de multă muncă în producție, de experiență acumulată în același domeniu și de studii intense, pentru ca respectivul absolvent să devină „specialist" în domeniul respectiv.

În organizarea orientării spre anumite domenii de specializare la sectorul universitar este pozitivă experiența făcută în anii precedenți la unele facultăți ca Facultatea de fizico-matematici, unde s-au prevăzut la anii IV și V o serie de cursuri speciale din care studentul avea dreptul să aleagă un număr determinat pe care să le urmeze, potrivit domeniilor în care dorea să-și dezvolte studiile după examenul de stat. Sistemul cursurilor sau al grupurilor de cursuri speciale la alegere va fi extins în anul școlar viitor la facultățile de geologie și geografie, la cele de istorie, la secția de fizică etc. În acest cadru cursurile speciale vor dezvolta și adînci unele capitole ale cursurilor generale, în unele cazuri vor avea un caracter monografic sau vor expune domenii recente de cercetare științifică.

Este foarte util să se înmulțească numărul cursurilor libere sau al ciclurilor de prelegeri ținute la facultăți în afara planurilor de învățămînt, de către cadre didactice valoroase din alte centre universitare sau de către specialiști cu experiență din producție. În aceste cursuri libere sau cicluri de prelegeri se pot prezenta metode noi folosite în producție, problemele tehnico-științifice actuale ale producției, rezultate ale cercetărilor personale, stadiul realizărilor recente în anumite domenii ale tehnicii sau științei etc.

O formă a procesului de învățămînt care în unele cazuri s-a soldat deficitar, datorită unei concepții greșite în ce privește conținutul și organizarea ei, este seminarul. În planurile de învățămînt s-au înscris din plin ore de seminar acolo unde trebuia și unde nu trebuia. Aceasta a corespuns și unei anume etape de „dădăcire" a studenților, care a expirat, precum și cursei pentru realizarea normelor didactice, desfășurată de unele catedre în ultimii ani cu atîta perseverență. Abundența orelor de seminar a dus la supraîncărcarea studenților și uneori — la limitarea numărului orelor afectate cursurilor, deci la restrîngerea volumului de cunoștințe transmis studenților.

Munca în seminarii a fost în multe cazuri defectuos organizată și — prin rezultatele ei — inutilă. Aceste seminarii nu au constituit o formă de activitate creatoare a studenților, ci simple repetitorii pentru materia predată la curs, mijloc de verificare săptămînală dacă studentul a învățat sau nu, ori monotone exersări practice cu studentul scos la tablă. Ca urmare, în loc ca orele de seminar să dezvolte personalitatea studentului și munca sa independentă, creatoare, s-a frînat această dezvoltare prin bucherismul practicat în seminarii, prin rețetele și șabloanele oferite acestuia. De aceea, Hotărîrea stabilește că seminarul trebuie să devină o formă a procesului de învățămînt în care să fie adîncite și extinse cunoștințele căpătate *la cursurile de bază*, care să dezvolte activitatea creatoare a studenților și să le orienteze studiul individual. La științele sociale, istorie etc. seminariile vor putea consta din expunerea și dezvoltarea unor lucrări proprii ale studenților, elaborate pe baza unei tematici alcătuite de catedră.

Restrîngerea numărului orelor de seminar, coordonată cu o justă organizare a conținutului seminariilor și cu o metodică adecuată a desfășurării lor, va face să crească simțul de răspundere în muncă al studenților, capacitatea lor de activitate creatoare, va spori interesul și timpul studenților pentru studiul individual. Totodată, prin reducerea numărului orelor de seminar se creează posibilități de amplificare a timpului acordat pentru lucrările practice, de laborator, atelier ori pe terenul experimental, deci de înfăptuire a uneia dintre sarcinile trasate învățămîntului superior prin Hotărîrea partidului și guvernului.

Nu vom insista asupra importanței lucrărilor efectuate în laborator pentru formarea deprinderilor de activitate practică, pentru concretizarea materialului teoretic predat la curs. Vom sublinia însă necesitatea de a se acorda o mare atenție îndrumării studenților în munca de laborator, în înțelegerea și efectuarea experiențelor. Importanța ce trebuie dată îndrumării rezultă din înființarea funcției didactice de șef de lucrări, avînd ca atribuție principală conducerea și coordonarea lucrărilor de laborator. Unele catedre subestimează încă această activitate, studenții fiind lăsați să se descurce cum pot, rolul asistenților sau al preparatorilor reducîndu-se la acela de supraveghetori de ordine. Care este contribuția unui asemenea personal la formarea studenților și ce pregătire practică pot avea niște studenți care sînt lipsiți de experiență acumulată de personalul didactic care are sarcina să-i formeze?

Politehnizarea învățămîntului de cultură generală impune profesorilor care predau în acest învățămînt fizica, chimia, științele naturale să stăpînească temeinic latura practică a acestor obiecte — munca de laborator, în atelier, pe terenul experimental — pentru a dirija cu competență activitatea elevilor. De aceea, este necesar ca în facultățile care formează personal didactic pentru aceste obiecte studenții să primească o serioasă pregătire practică.

Dintre formele procesului de învățămînt, aceea prin care se poate realiza nemijlocit legătura strînsă cu fabricile și uzinele, cu gospodăriile agricole este practica în producție. În perioadele de practică în producție studenții cunosc mașinile astfel cum sînt angrenate ele în procesul producției, își însușesc procedeele tehnologice cu toate caracteristicile lor locale, pot înțelege în toată amploarea lui complexul producției. De aceea, practica în producție constituie elementul hotărîtor în favoarea viitorului specialist cu calificare superioară, capabil să înțeleagă și să conducă fluxul producției.

Hotărîrea partidului și guvernului prevede sarcina de a îmbunătăți și lărgi această practică. În sectorul învățămîntului minier, agricol și de construcții, practica în producție va precede studiile teoretice, anul I fiind atribuit activității studenților în unitățile productive. Astfel studenții vor cunoaște mai întîi direct elementele producției, vor lucra cu aceste elemente, apoi vor învăța despre ele din prelegeri și din cărți.

Munca studenților în întreprinderi va fi cu atît mai rodnică cu cît personalul unităților productive și cadrele didactice vor participa mai activ și mai organizat la îndrumarea acestei munci, cu cît studentul va activa mai complect în procesul producției.

De asemenea, în scopul apropierii prelegerilor de producție și al concretizării imediate a conținutului lor, se prevede programarea unor ședințe de informări practice ale studenților în unitățile productive, a unor lecții sau lucrări practice la locul de muncă al viitorilor specialiști, a unor prelegeri pentru studenți și cadre didactice ținute de cei mai buni ingineri din producție și de muncitorii fruntași asupra problemelor curente ale producției.

Practica pedagogică a studenților ce urmează facultăți sau secții în care se pregătesc cadre didactice a avut numeroase lipsuri de organizare și de conținut, nu s-a desfășurat totdeauna în școlile și cu cadrele didactice cele mai corespunzătoare din punct de vedere calitativ, ceea ce s-a răsfrînt asupra muncii în școli a absolvenților. Hotărîrea stabilește înființarea unui organ al fiecărei universități care să îndrumeze și să coordoneze din punct de vedere pedagogic activitatea metodicienilor, a conducătorilor de grupe și a profesorilor din școlile medii la care se va face practica pedagogică. Acest organ va fi cabinetul pedagogic și va funcționa sub conducerea catedrelor de pedagogie. De asemenea, se vor desemna cele mai bune școli de cultură generală ca școli de bază pentru efectuarea practicii pedagogice. La aceste școli, numirea cadrelor didactice se va face cu avizul instituțiilor de învățămînt superior ce vor trimite studenți pentru practica pedagogică.

Sistemul practicii pedagogice continue s-a dovedit necorespunzător. Prin numărul mare de săptămîni în care cursurile se întrerupeau pentru efectuarea practicii continue, tocmai în semestrele ultime, în care se cristalizează pregătirea de specialitate și se formează personalitatea studentului în ramura științifică respectivă, se crea o discontinuitate în pregătirea de specialitate și se reducea substanțial volumul de ore afectat acestei pregătiri. Or, condiția esențială pentru ca un absolvent să devină bun profesor este ca studiile sale de specialitate să fie cît mai ample. Sistemul practicii continue implica și o concentrare masivă de studenți în clasele și școlile afectate practicii într-o perioadă determinată, ceea ce dăuna desfășurării normale a activității didactice în aceste unități, precum și îndrumării muncii fiecărui student practicant. În plus lecțiile practice, ținute într-un interval limitat din anul școlar, se refereau numai la anumite capitole din materie, aceleași în fiecare an. Începînd din acest an școlar studenții vor efectua în ultimul an de studii 45-50 ore de practică pedagogică în școlile de bază, fără întreruperea cursurilor, în serii organizate de cabinetele pedagogice. Astfel se elimină deficiențele semnalate mai sus, iar practica pedagogică îmbracă, în locul unei forme greoaie și obositoare pentru studenți, o formă suplă, dinamică.

Dintre formele procesului de învățămînt, aceea care a polarizat cu deosebire în ultimii ani atenția cadrelor didactice, a studenților și a tuturor organelor care s-au ocupat cu problemele învățămîntului superior a fost examenul. S-au experimentat diferite metode de pregătire și organizare a examenelor și s-a cristalizat o metodică de desfășurare a examenelor obligatorie pentru toate sectoarele învățămîntului superior și pentru toți anii de studii. Experiența a scos în evidență o sumă de lipsuri ale acestei metodici.

O primă analiză privește felul cum au fost distribuite pînă acum examenele în planurile de învățămînt. Distribuția examenelor a fost făcută plecîndu-se de la ideea că este necesară o verificare semestrială, prin examen sau colocviu, la fiecare obiect de învățămînt. Aceasta a avut drept consecință supraîncărcarea sesiunilor de examene și a presesiunilor cu examene și colocvii.

Cu acest sistem, un student susținea anual 10-12 examene semestriale și un număr aproape egal de colocvii, pentru că la unele obiecte pregătirea studenților era verificată la finele aceluiași semestru întîi prin colocviu, apoi prin examen. Dacă adăugăm la această supraîncărcare faptul că promovarea studenților se făcea semestrial și că era condiționată de obținerea calificativelor de trecere la toate colocviile și examenele semestrului respectiv, se înțeleg consecințele dăunătoare ce au decurs pentru învățămînt: obosirea studenților, nivel slab de pregătire. O consecință tot atît de negativă a fost descompunerea cursurilor în fragmente, pe semestre, deci pierderea unității cursurilor, risipirea componentelor lor esențiale și imposibilitatea sintetizării. Ca urmare, nu de puține ori studenții care promovaseră bine examenele semestriale la o disciplină nu puteau utiliza cunoștințele respective în tratarea problemelor ce apăreau la alt obiect de învățămînt. Aceasta înseamnă că în sistemul fărîmițării cursului prin examene semestriale era posibilă o înregistrare bună, de scurtă durată a materiei, dar nu asimilarea acesteia. Hotărîrea de care ne ocupăm, prevăzînd reducerea numărului de examene susținute într-un an de studii, creează condițiile de înlăturare a deficiențelor în pregătirea studenților. Noile planuri de învățămînt prevăd maximum 3 examene pentru sesiunea de iarnă, maximum 5 examene pentru sesiunea de vară și cel mult 2 colocvii. Totodată se înlătură compartimentarea închisă pe semestre a cursurilor, prin susținerea unui singur examen la încheierea acestora.

La ridicarea calității pregătirii studenților va contribui și faptul că aceștia își vor putea planifica susținerea examenelor prevăzute pentru un an de studiu în 3 sesiuni: în ianuarie, în mai-iunie și în septembrie, întrucît noul sistem prevede că promovarea studenților se va face nu semestrial, ci anual — și anume, după sesiunea de examene din septembrie.

În ce privește desfășurarea examenelor, uniformitatea impusă a dăunat unei temeinice verificări și pregătiri a studenților. Reducerea examenului numai la examinare orală a lipsit pe studenți de posibilitatea abordării problemelor de mare întindere, mai grele (complexe), proprii examenului scris, deprinzîndu-i numai cu răspunsuri la întrebări privitoare la materiale limitate și adesea cu reproduceri ale textelor din curs. În acest fel, gîndirea studenților nu a fost dezvoltată, capacitățile lor creatoare, ingeniozitatea personală nu au fost solicitate.

Sistemul examinării orale după bilete de examen s-a dovedit bun. El dă examinatorului posibilitatea de a-și formula din timp și bine cîntărit întrebările. Limitarea însă la trei a întrebărilor din bilet pentru toate cursurile s-a dovedit necorespunzătoare, întrucît de cele mai multe ori în acest fel studentul este interogat numai din o mică parte a materiei.

Este necesar să se lase examinatorilor mai multă inițiativă în modul de desfășurare a examenelor. Astfel, examinatorul să hotărască dacă la obiectul respectiv se va da, pe lîngă proba orală, și o probă scrisă, iar numărul întrebărilor înscrise în biletele de examen să fie lăsat la aprecierea sa. Examenul practic, de laborator nu se va mai despărți, ca pînă acum, de examenul oral. Se lărgește astfel competența cadrelor didactice în organizarea și desfășurarea examenelor și, corespunzător, crește și răspunderea acestora în aprecierea cunoștințelor studenților.

Colocviile, reduse ca număr, se vor da numai la obiectele facultative și la unele obiecte întinse pe 3-4 semestre, avînd caracterul de examen parțial. În acest mod, colocviul va avea o valoare proprie și își va justifica existența ca formă a procesului de învățămînt.

În locul actualului sistem de notare cu 4 calificative se introduce sistemul de notare de la 1—10, care permite o nuanțare mai accentuată a aprecierii răspunsurilor date de student.

Examenul de stat, integrat în procesul de învățămînt, a contribuit prin lucrările de diplomă, în facultățile pentru care asemenea lucrări au fost programate, la formarea capacității de studiu complet al unei probleme mai ample, la întregirea schiței de specializare însușite de student în ultimele semestre de studiu. De asemenea, prin înscrierea la examenul de stat a obiectelor celor mai caracteristice pentru profilul viitorului specialist s-a realizat o concentrare finală a activității studenților asupra părților esențiale din ansamblul cunoștințelor însușite în anii de studiu.

Se poate spune însă că această notă a conținutului examenului de stat nu a fost promovată în toate cazurile, întrucît la unele facultăți, prin programarea unui număr mare de discipline neegale ca importanță în profilul specialității respective, sau prin natura întrebărilor puse absolvenților, examenul de stat s-a descompus într-o sumă de examene echivalente celor semestriale. Cu toate lipsurile manifestate pe alocuri, examenul de stat a intrat în tradiția învățămîntului nostru superior. Hotărîrea întărește importanța acestui examen final, arătînd că el trebuie să constituie un mijloc de verificare a maturității studenților la terminarea studiilor. În acest scop se va generaliza în întreg sectorul universitar, pedagogic, economic, medico-farmaceutic, obligația întocmirii lucrărilor de diplomă pentru examenul de stat, iar numărul probelor orale se va reduce la 2-3 discipline.

Pentru orientarea preocupărilor absolvenților spre problemele concrete ale economiei țării, ale dezvoltării culturale și ale activităților sociale, este important ca lucrările de diplomă și proiectele de diplomă să contribuie prin subiectele lor, la rezolvarea efectivă a unor categorii de probleme puse de producție, de viață, dînd soluții care să poată fi adoptate imediat.

Din cele arătate mai sus rezultă că primul capitol al Hotărîrii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri din 25 iunie 1957, capitol privind realizarea unei legături mai strînse a învățămîntului superior cu industria, transporturile, agricultura, comerțul și cu sectorul social-cultural acționează, prin bogatul său complex de măsuri, asupra tuturor compartimentelor procesului de învățămînt. Este o datorie a tuturor celor care muncesc în învățămîntul superior să pătrundă adînca semnificație a acestor măsuri și să le aplice cu competență și însuflețire. Prin aceasta învățămîntul superior din țara noastră se va ridica la un nivel mai înalt, va putea corespunde avîntului cu care progresează economia și cultura statului nostru democrat-popular și își va realiza menirea sa de factor care contribuie la ridicarea nivelului de viață material și cultural al poporului muncitor.

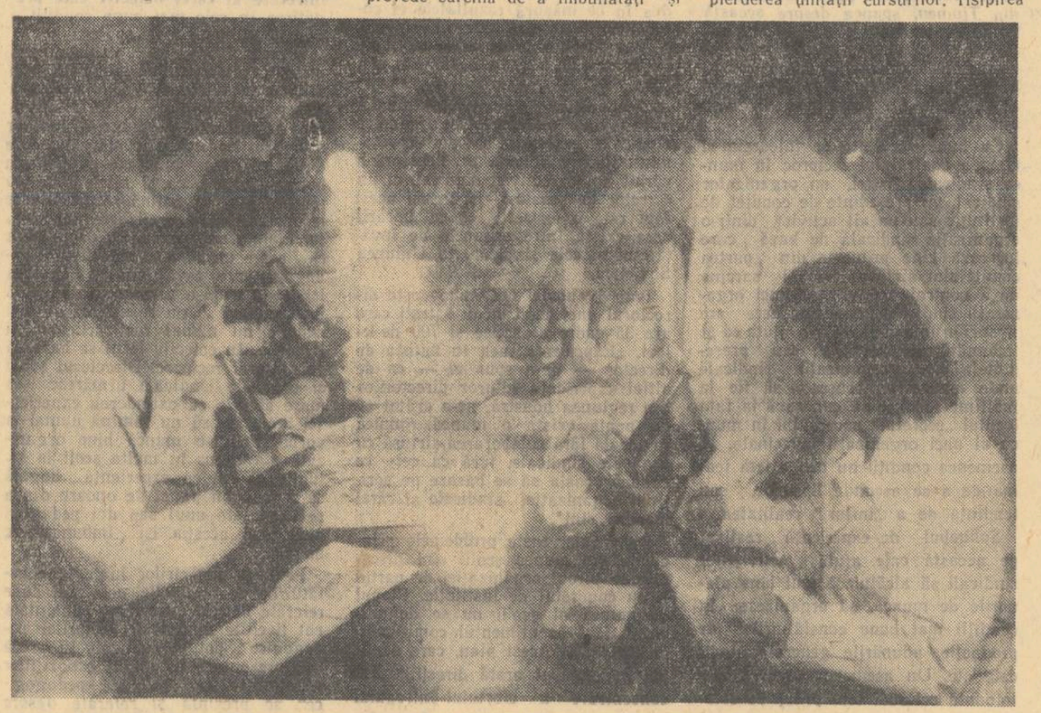

Laboratorul de păsuni și finețe al Institutului Agrotehnic din Arad

Pregătind noul an școlar

(Urmare din pag. 1)

Îmbunătățirea procesului instructiv-educativ presupune, de asemenea, o mai mare grijă pentru înzestrarea bibliotecilor școlare. În librării apar mereu cărți noi și valoroase care trebuie să se afle în bibliotecile școlare. De asemenea trebuie păstrat cu grijă fondul de cărți existent. Elevii pot ajuta acum, în vacanță la cartonarea cărților, la stabilirea evidenței lor etc.

O problemă care s-a bucurat de o mare grijă în acest an a fost încadrarea școlilor. S-a acordat o mare atenție în deosebi încadrării școlilor cu directori corespunzători. În regiunile Craiova, Timișoara și Ploești, de exemplu, secțiile de învățămînt au arătat o mare grijă pentru încadrarea școlilor cu directori, înlocuindu-i de pe acum pe acei a căror muncă a lăsat de dorit în anul școlar trecut. Lucrurile nu stau însă peste tot astfel. La unele școli din regiunea Bacău, de exemplu, nu s-a asigurat o încadrare corespunzătoare. Secția de învățămînt și cultură a regiunii are datoria să ia de urgență măsuri pentru o mai bună încadrare a acestor școli, deoarece rezultatele slabe de la examenele de sfîrșit de an au arătat că aci trebuie întărită mult munca instructiv-educativă.

Secțiile de învățămînt și cultură au obligația de a rezolva cît mai grabnic problema încadrărilor pentru a se evita mișcările de cadre în timpul anului școlar, ceea ce dăunează mult bunei desfășurări a muncii din școli.

Pentru a se asigura o muncă de calitate în viitorul an școlar, se cere ca învățătorii și profesorii să studieze cu seriozitate noile manuale, programele școlare, întocmindu-și pe această bază o justă planificare a muncii.

Se apropie consfătuirile raionale. Acestea trebuie pregătite cu cea mai mare grijă. Materialele care se vor prezenta să cuprindă exemple vii, cît mai semnificative, pentru a veni într-adevăr în ajutorul cadrelor didactice.

Pregătindu-se temeinic, școlile, cadrele didactice vor putea obține noi succese în munca viitorului an școlar, o mai bună instruire și educare a tineretului.

Luăm din timp măsurile necesare

(Urmare din pag. 1)

țiilor, ritmul lucrărilor a fost totuși grăbit. Se vor termina în curînd clădirile de școli construite din autoimpunere la Enculești, Furdurești, Oporelu, Brîncoveni, Comănița, precum și sălile de clasă ridicate la școlile din satele Cîndești și Cireșu.

În anii trecuți o serie de școli au fost stînjenite în activitatea didactică de lipsa mobilierului corespunzător. Acum s-au luat măsuri pentru înlăturarea acestui neajuns. Școlile respective vor primi, înainte de deschiderea cursurilor, mobilierul de care au nevoie. Printre altele, se vor trimite în școli peste 2.500 de bănci noi. Multă atenție se acordă și aprovizionării din timp a școlilor cu combustibilul pentru iarnă și a internatelor cu alimente. Rezolvarea acestor probleme, pe lîngă că asigură funcționarea normală a școlilor, oferă directorilor posibilitatea ca, după deschiderea cursurilor, să-și îndrepte atenția și eforturile în primul rînd asupra muncii didactice, asupra îndrumării procesului instructiv-educativ. Tocmai de aceea s-au luat din vreme măsurile necesare în acest scop. În cele mai multe raioane ale regiunii, școlile au și primit întreaga cantitate de combustibil.

Luînd măsuri care să asigure condițiile materiale necesare unei munci rodnice și susținute a cadrelor didactice și a elevilor din prima zi a noului an școlar, noi acordăm o mare atenție nu numai problemelor privitoare la construcții, aprovizionare etc. ci luăm și măsuri menite să ridice nemijlocit nivelul pregătirii elevilor. Printre acestea, locul principal îl ocupă măsurile privitoare la extinderea elementelor de politehnizare a învățămîntului prin dezvoltarea și îmbunătățirea atelierelor existente și crearea unor ateliere noi pe lîngă școlile medii și de 7 ani. De pildă, la școala medie nr. 1 din orașul Pitești se construiesc cu posibilități locale două săli noi pentru ateliere. Aceste ateliere, alături de cele ale școlilor profesionale, vor da posibilitatea ca toate cele 3 școli medii din localitate, cît și două școli de 7 ani să organizeze cu elevii lucrări de atelier. În același timp, se dezvoltă și se întăresc tot mai mult legăturile dintre școli pe de o parte și întreprinderi și unități agricole socialiste pe de altă parte. Ca rezultat al convențiilor de sprijin material și cultural reciproc stabilite între școli și întreprinderile ce le patronează, la școlile din Mirești, Costești, Birlogu (raionul Costești), Brezoi (raionul Rîmnicu Vîlcii) ș. a. s-au amenajat ateliere care au fost utilate cu scule necesare. Odată cu aceasta, secția regională de învățămînt și cultură urmărește prin secțiile raionale, folosirea maximă a fondurilor bugetare pentru procurarea uneltelor și utilajelor.

În noul an școlar, în regiunea noastră vor lucra numeroși învățători și profesori tineri, absolvenți ai școlilor pedagogice și ai facultăților. Pe lîngă o repartizare atentă a acestora, secțiile raionale de învățămînt și cultură au luat măsuri pentru asigurarea unor condiții bune de cazare și de aprovizionare a tinerilor pedagogi, cît și pentru sprijinirea lor în ceea ce privește munca didactică.

Au fost luate, de asemenea, măsuri pentru alcătuirea justă a orarului și planurilor de lucru, pentru pregătirea consfătuirilor raionale etc. Toate măsurile luate de noi au drept scop de a asigura deschiderea în condiții bune a cursurilor, ca și activitatea rodnică a cadrelor didactice și a elevilor în noul an școlar.

SCHIMB DE EXPERIENȚĂ
în problemele activității sindicale

Odihna petrecută în Uniunea Sovietică de grupul de învățători și profesori activiști sindicali din țara noastră, din R. Cehoslovacă și R.P.F. Iugoslavia a prilejuit un larg schimb de experiență în problemele muncii sindicale și pedagogice.

Noi, ca de altfel și tovarășii din R. Cehoslovacă și R.P.F. Iugoslavia, am manifestat un mare interes pentru munca organelor sindicale din învățămîntul sovietic și ne-am străduit, pe cît ne-a permis timpul, să cunoaștem cît mai amănunțit rezultatele ei. Experiența sindicatelor de învățămînt din U.R.S.S. ajută celorlalte sindicate de învățămînt să găsească căi proprii juste de rezolvare a problemelor.

Discuțiile purtate cu membrii Prezidiului C. C. al Sindicatului lucrătorilor din învățămînt, cu activiștii sindicali, cu cadrele didactice și directorii de școli, care și-au petrecut concediul împreună cu noi, precum și vizitele făcute în școli și instituții culturale ne-au ajutat să stringem un bogat și prețios material privitor la formele și conținutul muncii sindicale în învățămîntul sovietic.

Cîteva probleme organizatorice

Șeful secției organizatorice a C.C. al Sindicatului lucrătorilor din învățămînt din R.S.F.S.R. ne-a făcut cunoscută structura organizatorică a Sindicatului, care cuprinde 1.650.000 de membri.

Comitetul Central este ajutat în muncă de activiști salariați și de un larg activ obștesc.

Activitatea sindicatului de învățămînt în cadrul regiunilor este condusă de către comitetele regionale, iar în cadrul raioanelor de comitete raionale. Necesitatea comitetelor regionale este determinată de faptul că regiunile sînt foarte mari, cu un mare număr de raioane, care nu ar putea fi îndrumate operativ de către Comitetul Central. Pe lîngă Comitetele sindicale regionale și raionale funcționează comisii pe probleme.

În unitățile de învățămînt unde numărul membrilor de sindicat este mai mic de 15 sînt organizate grupe sindicale. În unitățile care numără de la 15 membri de sindicat în sus se alege un comitet de instituție. În unitățile în care funcționează comitete de instituție nu există grupe sindicale, apreciindu-se că existența acestora este inutilă.

Bazat pe această structură organizatorică, care ține seama de condițiile concrete din R.S.F.S.R., Sindicatul de învățămînt își îndeplinește cu succes sarcinile ce-i stau în față. El mobilizează masa muncitorilor din învățămînt pentru realizarea Hotărîrilor P.C.U.S. și ale Guvernului Uniunii Sovietice, desfășoară în condiții bune munca de informare de jos în sus asupra părerilor și cerințelor muncitorilor din învățămînt. Sistemul democratic de atragere a oamenilor muncii din învățămînt la conducerea treburilor școlii este mereu îmbunătățit. Tribuna cea mai importantă a maselor — adunarea generală — este folosită din plin. Organizațiile sindicale au devenit cu adevărat un loc în care se face auzit glasul maselor.

Această activitate este ușurată și de faptul că îmbinarea muncii de conducere cu munca ce se desfășoară de jos în sus își găsește o justă oglindire în sistemul organizatoric al Sindicatului. În cadrul acestuia există un mic număr de lucrători scoși din producție, cea mai mare parte a muncii fiind dusă de activiști nesalariați. Din cei 1.650.000 membri de sindicat, 700.000 sînt cuprinși în organele alese, în comisiile pe probleme sau îndeplinesc sarcini concrete pe linie sindicală.

O structură asemănătoare are și Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt din R. Cehoslovacă. Condițiile din Cehoslovacia au cerut înființarea pe lîngă comitetele raionale a unei comisii a învățătorilor de la sate, comisie care se ocupă de mobilizarea cadrelor didactice în activitatea de culturalizare a maselor și de transformarea socialistă a agriculturii. Există de asemenea la raioane și o comisie pentru problemele internaționale.

Atît Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt din Cehoslovacia, cît și cel din Iugoslavia își bazează munca la raioane pe un activ nesalariat.

În perfecționarea muncii activului sindical din Uniunea Sovietică are o mare importanță „Ziua activului sindical". Ea constă în aceea că periodic activul sindical este chemat la raion, unde se organizează un larg schimb de experiență. Faptul că aici nu se dau îndrumări generale, ci se prezintă activitatea concretă a colectivelor sau a activiștilor sindicali (cel mai bun președinte de comitet de instituție, cel mai bun responsabil cu munca profesională, cea mai bună comisie cu munca culturală de masă etc. vorbesc despre felul cum își duc munca) face ca această „zi a activului" să fie foarte mult apreciată. Alexei Grigorovici, membru în comitetul sindical din Tiumen, spunea despre această formă de instruire a activului următoarele: „Trebuie să știi cum să traduci just în practică. Ziua activului" este un minunat prilej pentru acest lucru. De aceea noi îi dăm atît de multă atenție".

Cu bune rezultate se folosește și metoda controlului reciproc în munca sindicală. Astfel, un organizator sindical, un președinte de comitet de instituție sau un alt activist dintr-o organizație sindicală de bază care lucrează bine primește din partea comitetului sindical raional sarcina de a controla activitatea unei organizații sindicale învecinate care are lipsuri în muncă și de a o ajuta să-și îmbunătățească munca; sau președintele unei organizații sindicale unde munca nu reușește să fie la înălțime se duce să cunoască la fața locului „secretul" succesului în muncă al unei organizații învecinate. În asemenea condiții nu mai există teama de a se ascunde lipsurile, sau tendința de a „înflori" realitatea.

Schimbul de experiență realizat pe această cale ajută activiștilor sindicali să alcătuiască mai bine planurile de muncă, să organizeze în condiții mai bune consfătuirile de producție, adunările generale sindicale etc. Un asemenea control este totodată cel mai bun prilej de colaborare, de ajutor reciproc.

Comitetele sindicale raionale analizează periodic rezultatele acestui control fie la raion, fie într-o școală centrală și popularizează cele mai bune sisteme de muncă în această direcție. Organele sindicale raionale și regionale, ca și C.C. al Sindicatului caută necontenit căile menite să învioreze munca practică a organizațiilor sindicale din școli, se preocupă de studierea și generalizarea experienței acumulate de acestea în munca practică.

Din preocupările profesionale

Organele sindicale de învățămînt din R.S.F.S.R. apreciază că atenția lor principală trebuie îndreptată spre dezvoltarea prin toate mijloacele a inițiativei creatoare a oamenilor muncii din învățămînt pentru progresul continuu al școlii, pentru perfecționarea măiestriei pedagogice în vederea realizării educației comuniste a tinerei generații.

În această direcție organele sindicale din regiunea Moscova au acumulat o bogată experiență. Luptînd pentru înfăptuirea aceluiași scop, pentru care luptă și organele de învățămînt — ridicarea nivelului muncii instructiv-educative, potrivit sarcinilor trasate de Congresul al XX-lea al P.C.U.S., organele sindicale din regiunea Moscova nu dublează, prin activitatea lor, organele de învățămînt, ci folosesc căi și metode proprii.

În munca organizațiilor sindicale — organizații educative, care înfăptuiesc funcția de școală a comunismului — nu pot exista metode administrative. Pornind de la acest principiu, organizațiile sindicale adoptă asemenea forme de muncă, care să educe, să dezvolte simțul de răspundere al fiecărui pedagog pentru munca sa, să ridice pe fiecare pedagog la o asemenea poziție încît să-și poată aprecia în mod critic munca proprie, să poată vedea în ce măsură rezultatele el corespund cerințelor puse de partid și guvern în fața școlii și să lupte ca aceste rezultate să fie cît mai bune.

O condiție a succesului muncii o constituie colaborarea organelor sindicale cu organele de învățămînt. Despre această problemă ne-a vorbit nu un activist sindical, ci un director de școală — și însuși acest fapt este o expresie a colaborării care există între organele de învățămînt și cele sindicale în Uniunea Sovietică.

Ivan Ivanovici Oskonikov este directorul unei școli medii sătești care are 35 cadre didactice și 700 de elevi. „Experiența mea în munca de director — ne-a spus el — ca de altfel experiența tuturor directorilor din regiunea noastră, ne-a arătat că nu poate exista o muncă rodnică în școală fără colaborarea strînsă cu organele sindicale, fără ca cei ce conduc școala să se bazeze pe sprijinul organizației sindicale al cărei membri sînt".

De regulă, toate problemele principale din munca școlii sînt discutate cu biroul organizației de partid și cu comitetul de instituție. Planul de muncă al școlii nu se definitivează fără asentimentul comitetului de instituție. Acest plan, care dă linia generală și arată direcțiile de concentrare a efortului întregului colectiv al școlii, cuprinde toate laturile muncii instructiv-educative și include și planul de muncă al comitetului de instituție, alcătuit pe pătrare, conform structurii anului școlar, pentru a fi adaptat specificului perioadelor de muncă ale școlii.

Planul este întotdeauna rezultatul muncii întregului colectiv al școlii. Împreună cu comisia profesională, directorul stabilește sarcinile pe probleme mari. Pentru rezolvarea acestor probleme cadrele didactice se grupează în comisii pentru tot cursul anului școlar. Fiecare comisie ia în studiu cîte o problemă din planul de muncă, studiază literatura pedagogică și experiența școlilor în legătură cu problema respectivă. În felul acesta se formează o idee clară despre calitatea muncii din școală și se trag concluziile necesare pentru îmbunătățirea ei.

În cazul cînd unele cadre didactice nu-și îndeplinesc conștiincios sarcinile repartizate, problema se discută — nu în consiliu pedagogic, ci în cadrul consfătuirilor de producție. S-a ajuns la concluzia că este mult mai bine cînd asupra unor asemenea probleme își spun cuvîntul tovarășii din muncă în cadrul organizației sindicale. Referatele despre îndeplinirea sarcinilor repartizate sînt prezentate de un membru al comitetului de instituție și discutate în organizația sindicală, pentru că opinia colectivului are mai mult efect și pentru că în asemenea condiții poate fi tras la răspundere și directorul, pentru partea lui de vină.

Comitetele de instituție aduc o contribuție importantă la înzestrarea atelierelor școlare (colaborînd în această privință cu comitetele de întreprindere), la mobilizarea părinților și tehnicienilor în vederea conducerii tehnice, la popularizarea experienței acumulate în această direcție. De asemenea, ele se îngrijesc îndeaproape de crearea unor condiții bune de studiu pentru cadrele care își ridică calificarea.

În prezent comitetele de instituții din regiunea Moscova se află într-o întrecere al cărei obiectiv este pregătirea în cele mai bune condiții a deschiderii noului an școlar.

Directorii de școli colaborează strîns cu organizațiile sindicale și în munca de studiere și popularizare a experienței înaintate — un alt capitol important al muncii școlilor sovietice. În fiecare școală sînt cadre didactice care muncesc cu foarte bune rezultate, ca și altele care nu reușesc încă să obțină rezultatele ce le doresc. În generalizarea experienței înaintate se pleacă însă de la ideea că fiecare membru al colectivului pedagogic are ceva bun în munca lui, se creează o asemenea atmosferă încît nimeni să nu se sfiască de a-și expune nu numai realizările, ci și lipsurile. În colectiv totul se bazează pe ajutorul reciproc. Directorul școlii și organele sindicale urmăresc cu mare atenție ca extinderea experienței înaintate să nu rămînă numai la vorbe. Printr-o muncă bine organizată s-a ajuns în multe școli la situația ca cei cu experiență bogată să-și facă un punct de onoare din a se ocupa de unul sau doi pedagogi pînă cînd aceștia își îmbunătățesc munca.

Pe baza hotărîrilor luate la consfătuirile de producție, cele mai bune referate despre experiența înaintată pot fi citite în cadrul „lecturilor pedagogice", pot fi publicate în presă sau prezentate în cadrul expozițiilor pedagogice. La „lecturile pedagogice" se prezintă și referate despre experiența unor comitete de instituție cu privire la sprijinirea procesului de învățămînt. Un asemenea referat a prezentat, de pildă, Alina Nikolaevna Petrova, președinta comitetului de instituție de la școala medie nr. 5 din Kuntevo, regiunea Moscova. Referatul ei a fost apreciat de întregul colectiv al școlii și de către secția de învățămînt raională ca fiind foarte valoros.

Între formele pe care le folosesc organizațiile sindicale și directorii de școli pentru popularizarea experienței înaintate un loc important îl ocupă referatele pedagogice și metodice care se expun în comisiile pedagogice, în consfătuirile de producție, la cercurile pedagogice din școli. În aceste referate, ca și în lecțiile deschise și în consfătuirile de producție, se pune accent pe folosirea rațională a timpului la lecție în vederea epuizării integrale a conținutului acesteia, în vederea ridicării nivelului predării și a înlăturării rămînerii în urmă la învățătură. Se folosesc larg și interasistențele și lecțiile deschise, deoarece acestea demonstrează practic în ce constă măiestria pedagogică și contribuie într-o măsură însemnată la realizarea schimbului de experiență.

Este deosebit de importantă practica adoptată de unele organizații sindicale de a mobiliza cadrele didactice ca în timpul asistării la lecții să-și ia o sarcină concretă pentru îmbunătățirea metodelor proprii de predare — și anume, în legătură cu acea parte a lecției care prezintă pentru ei cele mai mari dificultăți. De exemplu, unii întîmpină greutăți în legătură cu metodica chestionării, alții în legătură cu legarea cunoștințelor de practică etc.

Unele comitete de instituție au luat hotărîrea ca toate lecțiile să fie declarate deschise. De aceea, pedagogii pot asista acum nu numai la lecțiile deschise pregătite din timp, ci la orice lecții, pentru a vedea cum lucrează cadrele didactice în condiții obișnuite.

A intrat în tradiția școlilor sovietice obligația profesorilor cu vechi stagiu și cu mare experiență pedagogică de a ajuta cadrele tinere în alcătuirea planurilor de lecții, de a le familiariza cu procedeele de ascultare și apreciere a cunoștințelor, cu metodele de expunere a noului material etc. În felul acesta, cadrelor didactice tinere li se creează condiții pentru a se dezvolta și a-și însuși cu ușurință măiestria pedagogică.

Comitetele sindicale organizează cu bune rezultate controlul obștesc asupra desfășurării muncii în școală. O formă interesantă de înfăptuire a controlului obștesc este și aceea intitulată „O zi în școala noastră", despre care ne-a vorbit președinta comitetului de instituție a școlii nr. 113 din Moscova. Această formă de control constă în următoarele: aproape fiecărui membru de sindicat din școală i se repartizează pentru această zi cîte o sarcină — să asiste la lecții, să controleze organizarea pauzelor, activitatea extrașcolară, bufetul etc. Comisia profesională totalizează rezultatele și le comunică consfătuirii de producție. De obicei apare și un număr special al gazetei de perete, intitulat „O zi în școala noastră", în care se subliniază ce a fost bun și ce a fost rău în acea zi, atrăgîndu-se în acest fel atenția asupra problemelor principale.

Consfătuirile de producție

O formă deosebit de importantă a muncii sindicale pe linie profesională o constituie consfătuirile de producție. În jurul acestei forme de activitate sindicală s-au dus discuții foarte largi. De aceea, cu prilejul întîlnirii pe care am avut-o cu tov. Grivkov, președintele C.C. al Sindicatului Lucrătorilor din Învățămînt, l-am rugat să ne vorbească despre unele probleme privind consfătuirile de producție.

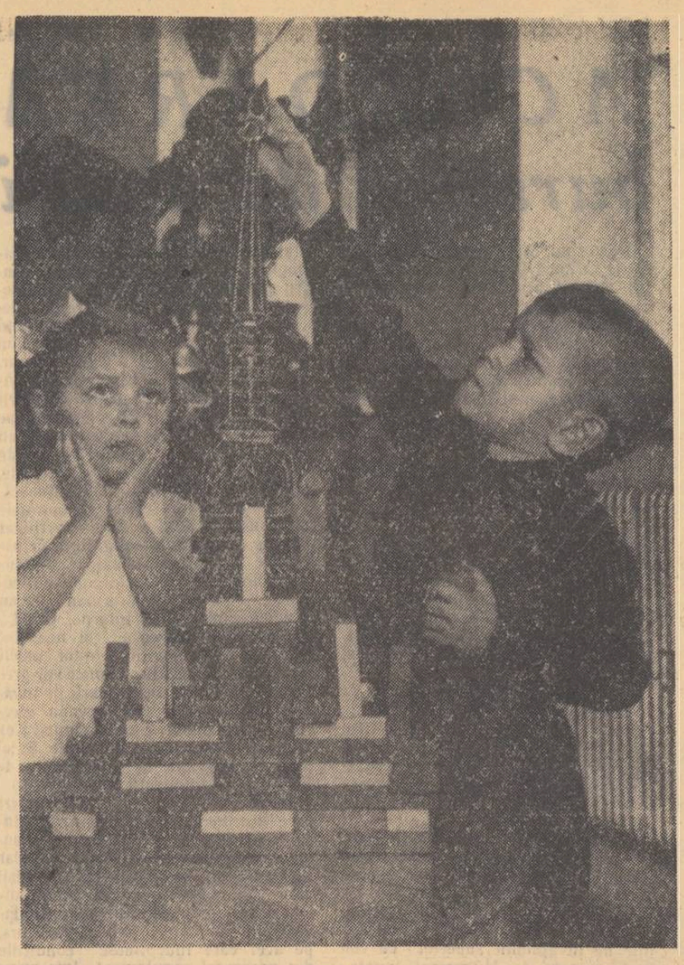

Grădinița de copii nr. 16 din Tiumen — Siberia. Copiii la jocurile de creație.

Aceste consfătuiri — ne-a spus tov. Grivkov — s-au dovedit a fi cea mai potrivită formă prin care pedagogii participă la conducerea și organizarea muncii instructiv-educative și la gospodărirea școlii. Consfătuirile de producție sînt un mijloc important de dezvoltare a activității creatoare a maselor. Aici cei ce muncesc în școală controlează activitatea conducătorilor, sesizează greșelile și neajunsurile în muncă, ajută organele de partid, sindicale și directorii de școli să înlăture aceste greșeli și neajunsuri, să îmbunătățească munca. Prin felul cum sînt organizate, consfătuirile de producție realizează principiul colaborării și ajutorului reciproc între conducătorul instituției de învățămînt, ca organ de stat, și oamenii muncii din școală, organizați în sindicat, în lupta comună pentru ridicarea calității învățămîntului. Consfătuirile de producție îmbină just principiul conducerii unice cu cel al rezolvării colective a problemelor.

S-a lichidat situația în care consfătuirile de producție nu se deosebeau aproape cu nimic de alte ședințe sindicale sau de ședințele consiliilor pedagogice. Acestea din urmă se organizează de regulă odată pe pătrar și se ocupă îndeosebi de analiza rezultatelor obținute și de trasarea sarcinilor pentru următoarea perioadă de muncă. Consiliul pedagogic este un organ consultativ pe lîngă director și își desfășoară activitatea sub conducerea acestuia, pe cînd consfătuirea de producție este organul maselor de sindicat din școală și își desfășoară activitatea sub conducerea responsabilului cu munca profesională sau a președintelui comitetului de instituție.

Hotărîrile consfătuirii de producție sînt obligatorii pentru toți membrii organizației sindicale de bază, deci și pentru directorul școlii. Organizația sindicală, care cuprinde întregul colectiv al școlii, poate să ia hotărîri și să rezolve mult mai just o problemă decît un om singur. Elementul principal al hotărîrilor consfătuirii de producție, forța acestor hotărîri constă în aceea că ele sînt formulate de cei care, de fapt, le și înfăptuiesc. Colectivul, din propria sa inițiativă, studiază o problemă vitală pentru școală, clarifică drumul de urmat pe viitor pentru ca rezolvarea acestei probleme să fie cea mai corespunzătoare condițiilor școlii respective și trece apoi la înfăptuire, conform voinței colective, exprimată în hotărîrea luată. Directorul școlii, ca membru al colectivului, ca participant activ la desfășurarea consfătuirii, la clarificarea căilor de urmat în problema analizată, este obligat să lupte și el pentru traducerea în fapt a hotărîrii luate, întrucît ea corespunde necesităților îmbunătățirii muncii în școala ce o conduce. Directorul ține evidența propunerilor și hotărîrilor luate în consfătuirea de producție și, în același timp, cu sprijinul comitetului de instituție, se ocupă de realizarea lor. În consfătuirea următoare, colectivul trebuie să fie informat despre rezultatul înfăptuirii acestor hotărîri.

Colectivele școlilor sînt foarte exigente în privința înfăptuirii hotărîrilor luate. Ele trag la răspundere pentru orice punct al hotărîrii neînfăptuit. În felul acesta se asigură trecerea de la vorbe la fapte.

Consfătuirile de producție se deosebesc, după cum am spus, nu numai de ședințele consiliului pedagogic, ci și de adunările generale sindicale. Pe cînd în adunările generale sindicale se discută activitatea organelor sindicale de conducere, desfășurarea muncii de ridicare a nivelului politico-ideologic al membrilor organizației sindicale de bază, probleme privitoare la asigurările sociale, la condițiile de muncă și de trai ale cadrelor didactice, precum și alte probleme cu caracter social și cultural, în consfătuirile de producție se discută cele mai importante probleme legate de o mai bună desfășurare a procesului de învățămînt, cum ar fi popularizarea experienței înaintate, introducerea elementelor de politehnizare, îmbunătățirea disciplinei în muncă ș.a.m.d.

Directorii de școli prezintă periodic, în consfătuirile de producție, referate asupra situației predării la unele obiecte de învățămînt, asupra organizării ajutorului necesar cadrelor tinere, asupra desfășurării muncii extrașcolare, asupra rezultatelor introducerii în practică a celei mai bune experiențe pedagogice din școală etc. De obicei, la asemenea consfătuiri prezintă și comitetul de instituție un referat în care arată părerile și cerințele membrilor de sindicat în problema ce se discută, pentru ca astfel controlul masei asupra muncii din școală să poată fi cît mai eficace.

Temele propuse pentru discuții în cadrul consfătuirilor de producție sînt luate în studiu de către un colectiv alcătuit din cei mai buni profesori, și numai după ce s-a ajuns la concluzii practice, întemeiate pe realitățile școlii și pe cerințele ce stau în fața ei, comitetul de instituție aprobă ca materialul să fie prezentat spre discuție consfătuirii.

Pentru a da consfătuirilor un caracter cît mai interesant, unele organizații sindicale de bază elaborează din timp proiectul de hotărîre și îl afișează la gazeta de perete. În felul acesta se dă membrilor de sindicat posibilitatea să poată cunoaște din timp punctul de vedere al comitetului de instituție în problema respectivă, să discute între ei unele probleme și să vină la consfătuire cu propuneri concrete, care să contribuie la îmbunătățirea muncii.

În școlile din R.S.F.S.R. consfătuirile de producție au loc nu mai rar decît odată la 6 săptămîni.

În Cehoslovacia, pentru lichidarea paralelismului între consfătuirile de producție și ședințele organizate în școală pe linie administrativă, Sindicatul de Învățămînt a alcătuit, împreună cu Ministerul Învățămîntului, o scrisoare care a fost trimisă tuturor instituțiilor de învățămînt și organelor sindicale. Această scrisoare a pus ordine în multe probleme neclare și a contribuit la înviorarea consfătuirilor de producție.

GH. HUDREA
membru în Prezidiul C.C. al S.M.I.C.

VACANȚĂ LA MOSCOVA

II

În zilele petrecute la Moscova, grupul activiștilor noștri sindicali a vizitat cîteva instituții de învățămînt și cultură. Cu acest prilej au putut cunoaște unele dintre preocupările actuale ale acestor instituții.

La Ministerul Învățămîntului din R.S.F.S.R., tovarășul Afanasenko, ministrul Învățămîntului, a vorbit pe scurt despre căile folosite de școala sovietică pentru educarea elevilor în spiritul dragostei de muncă și pentru legarea învățămîntului de viață, despre linia pe care se dezvoltă îndrumarea și controlul activității școlare, despre munca de perfecționare, pregătirea învățătorilor etc.

Activitatea actuală a Ministerului Învățămîntului din R.S.F.S.R. are la bază Hotărîrile Congresului al XX-lea al P.C.U.S. Congresul, subliniind marile succese dobîndite de școala sovietică, a atras în același timp atenția asupra lipsurilor în care activitatea ministerului trebuie îmbunătățită. Trebuia întărită mult legătura învățămîntului cu viața. Această nevoie s-a simțit în special atunci cînd s-a pus problema obligativității învățămîntului de 10 ani. Nu toți absolvenții puteau sau trebuiau să meargă în învățămîntul superior. De aceea era necesar ca ei să fie pregătiți pentru muncă în industrie, în agricultură, în construcții etc. Datorită modului în care se desfășura munca instructiv-educativă elevii nu dobîndeau o pregătire suficientă pentru munca în producție, nu înțelegeau pe deplin rolul și însemnătatea acestei munci. Unii dintre ei socoteau ca o nenorocire faptul că, în loc de a merge în învățămîntul superior, trebuiau să meargă în producție. Profesorii și părinții aveau o mare vină. Ei amenințau pe copii cu munca în fabrică. Din punct de vedere al idealurilor socialiste, aceasta era o mare greșeală. Elevii trebuiau învățați să muncească, să iubească munca.

Ministerul Învățămîntului a început prin a introduce în școli un nou plan de învățămînt, cu multe ore de muncă. S-a introdus un obiect nou — bazele producției industriale la școlile din orașe și bazele producției agricole la școlile din sate. Programele prevăd practica elevilor în producție. S-au văzut de pe acum și rezultatele acestui fel de pregătire. Sînt dintre cele mai pozitive și în privința instruirii, și în privința educației elevilor.

În timpul verii, mulți elevi din clasele superioare sătești lucrează în brigăzi, la colhozuri. Colhozul le dă o parcelă de pămînt în grijă. Toate lucrările sînt efectuate de brigada elevilor. Elevii muncesc 4 ore pe zi, cu pauze. În restul zilei ei fac gimnastică, sport, citesc, cîntă. Pentru ei este o muncă rațională și o odihnă.

Șeful secției de învățămînt din regiunea Rostov a trimis ministerului informații îmbucurătoare în legătură cu activitatea brigăzilor și cu influența pozitivă a muncii de vară asupra sănătății și educației elevilor. În luna iulie lucrau în mod organizat 156 de brigăzi de tineret, cu 2027 de elevi, dintre care 108 brigăzi formate din elevi ai școlilor medii, și 48 din elevi ai școlilor de 7 ani. Aceste brigăzi erau ajutate de încă 10.000 de elevi necuprinși în colectivele organizate de muncă. Brigăzile din regiunea Rostov au lucrat 7.700 hectare de pămînt, din care 3.887 hectare de porumb, 1.224 hectare de cereale, 778 hectare de floarea soarelui, 332 hectare de cartofi etc. Elevii primesc bani pentru munca prestată.

Ministerul Învățămîntului acordă multă atenție și pregătirii elevilor pentru munca în fabrici. Pe lîngă școli se creează ateliere utilate cu unelte și mașini variate. Numai în anul școlar 1956—1957 s-au creat pentru școlile din R.S.F.S.R. 34 000 de ateliere. Fabricile și uzinele dau școlilor utilajul pe care nu-l mai folosesc pentru că l-au înlocuit cu alt utilaj, mai modern. Sînt școli medii care au camioane, tractoare, combine proprii. La stațiunile de mașini și tractoare sînt secții pentru copii, cărora le sînt repartizate 2—3 tractoare. Elevii învață să conducă tractorul, combina, autocamionul.

Școlile din orașe repartizează elevii pentru muncă practică în fabrici. Munca elevilor în fabrici alături de muncitori are o mare influență educativă atît asupra elevilor, cît și asupra muncitorilor. Aceștia din urmă sînt plini de grijă, vor să fie un bun exemplu pentru elevi și se comportă ca niște buni și adevărați educatori.

Activitatea practică a elevilor este astfel organizată încît să nu se ajungă la supraîncărcarea lor. Lupta împotriva supraîncărcării este în atenția permanentă a organelor Ministerului Învățămîntului, a directorilor de școli și a fiecărui învățător și profesor.

Problema îmbunătățirii muncii de îndrumare și control a procesului instructiv-educativ din școli preocupă acum în mare măsură ministerul. Se urmărește reducerea numărului de inspectori din aparatul central și regional și creșterea rolului directorului de școală în această privință. Directorul are datoria de a controla cu regularitate și foarte atent lecțiile predate în școala pe care o conduce. Va veni timpul cînd directorul și directorul de studii vor avea cea mai mare răspundere în această privință. Ei răspund de felul cum muncesc cadrele didactice din școală. Directorii sînt obligați să-și noteze constatările făcute la lecții și să dea îndrumări. De aceea, directorii de școală trebuie să fie oameni bine pregătiți, capabili să dea îndrumări valoroase cadrelor didactice. Li se recomandă să facă însemnări cît mai puține, mai reduse pentru ca să poată vizita cît mai multe lecții.

Se recomandă atît directorilor cît și inspectorilor să cerceteze activitatea școlilor și a cadrelor didactice cu răbdare, pînă cînd găsesc elementele ei pozitive. În munca fiecărui om există și ceva bun. Activitatea instructiv-educativă face pași înainte prin descoperirea și generalizarea a ceea ce este pozitiv. De aceea, problema descoperirii elementelor pozitive care merită să fie generalizate este privită cu multă atenție în școala sovietică.

Ministerul Învățămîntului din R.S.F.S.R. are în preocupările sale actuale pregătirea prin studii superioare a învățătorilor, care, desfășurîndu-și munca la un nivel ridicat, vor fi salariați ca și profesorii. Se introduc ore de lucru de mînă și de gospodărie în școli, sporește numărul orelor de educație fizică. De asemenea, ministerul se preocupă de pregătirea profesorilor cu dublă specializare. De exemplu, un profesor de limba rusă va putea să predea și o limbă străină, un profesor de fizică va putea preda și bazele producției industriale, un profesor de matematică va putea preda și desenul, un profesor de biologie va putea preda și bazele agrotehnicii. Se dă această pregătire suplimentară profesorilor pentru ca ei să poată avea catedre complete la școlile mici, cu mai puține clase.

★

Vizita la Academia de științe pedagogice a R.S.F.S.R. ne-a prilejuit cunoașterea structurii organizatorice a acesteia, problemele principale ale activității ei și preocupările ei actuale.

Academia de științe pedagogice a R.S.F.S.R. studiază în momentul de față tipul școlii de cultură generală a viitorului, spre care trebuie să se dezvolte învățămîntul sovietic, a școlii pe care o cere dezvoltarea actuală a întregii vieți sociale. Se fac cercetări largi în problema politehnizării învățămîntului și a pregătirii profesionale a elevilor.

Numeroși cercetători studiază metodele de organizare a învățămîntului politehnic. Sînt în studiu probleme privind educația estetică a elevilor, dezvoltarea aptitudinilor acestora. Academia se preocupă, de asemenea, de probleme de didactică — cum sînt, de pildă, problemele însușirii cunoștințelor de către elevi, ale participării lor active la procesul de însușire a cunoștințelor — ca și de probleme educative cum sînt: munca — mijloc de educație în școală și în familie; colectivul școlar ca factor de educație etc.

Se fac cercetări în scopul introducerii elementelor de învățămînt în educația preșcolarilor. Se lucrează la o istorie a pedagogiei, la o istorie a școlii sovietice. Institutul de cercetări pedagogice de la Leningrad studiază problemele de educație în raport cu vîrsta elevilor. La aceste cercetări participă pedagogi și psihologi. Ei cercetează conținutul procesului de învățămînt și metodele de predare pe obiecte, pentru învățămîntul preșcolar, mediu și superior. La Institutul de psihologie se studiază probleme ale proceselor de percepere, de gîndire, de vorbire.

Se pune problema elaborării unei metodici speciale, pe baza căreia învățătorii și profesorii să poată studia pe fiecare elev în parte.

Studierea continuă a fiecărui elev în parte, a dezvoltării lui pas cu pas este calea cea mai bună pentru înlăturarea rămînerii în urmă la învățătură. „N-ar mai fi elevi rămași în urmă la învățătură — spunea tov. Kairov, președintele Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R. — dacă profesorii ar observa momentul cînd elevul a rămas în urmă". Aceasta cere însă o observare atentă, de fiecare zi, a elevilor. Cercetările Academiei caută să ajute pe învățători și profesori în acest sens.

În munca de cercetare științifică institutele Academiei atrag și cadre didactice. La „lecturile pedagogice" se prezintă referate interesante, care în bună parte se publică și care sînt valoroase pentru cercetările mari ce se efectuează. Academia ține consfătuiri cu învățătorii și profesorii pentru a afla părerea lor în diferitele probleme pe care le cercetează.

★

În toate instituțiile de cultură vizitate — la biblioteci, la muzee, în sălile de spectacole, în parcuri — activiștii sindicali au văzut grija deosebită care se acordă creșterii și educării tineretului. În Parcul Sokolniki există un „Oraș al copiilor". Acolo se poate vedea cît de variată și bogată în conținut este activitatea copiilor în afară de școală. Aceasta o dovedesc, printre altele, și lucrările copiilor expuse în sala „miinilor îndemînatice". Cînd am intrat în această sală unii copii lucrau de zor la traforaj, alții confecționau păpuși, alții pictau. Într-o altă sală, un educator punea întrebări copiilor, pentru a vedea cît de variate sînt cunoștințele lor și cît de stăpîni sînt pe ele. Era o întrecere între copii, care să dea răspunsul mai bun și mai repede. Mai departe, un teatru de păpuși trezea admirația zecilor de mici spectatori veniți cu părinții. Pe un teren special se desfășura un concurs de biciclete.

Stațiunea tinerilor naturaliști trezește un interes deosebit atît celor ce lucrează acolo, cît și celor ce o vizitează. Pe strături sînt înscrise, din plante specifice, hărțile celor cinci continente. La stațiune se cultivă flori din întreaga lume: din Mexic, din Braziliia, din Australia etc. Grădina a fost lucrată de 2.000 de pionieri și elevi și este îngrijită acum de echipe, prin rotație.

În parc există o secție de radiotehnică, una de electricitate, multe terenuri sportive pentru tenis, baschet, volei etc., tobogane, leagăne. Leagănul în formă de avion atrage mulți copii. El se rotește în așa fel încît copiii, bine legați în carlingă, învață să reziste ca piloții adevărați la lupinguri îndrăznețe. Acolo se educă curajul viitorilor aviatori.

După cîteva ore petrecute în orășelul lor, copiii se întorc acasă odihniți, voioși și cu cunoștințe mai multe și mai bogate. Și nu numai ei, ci și cei care îi însoțesc. Este rezultatul aplicării în viață a principiilor care stau la baza dezvoltării procesului de învățămînt și educație despre care vorbea ministrul Învățămîntului al R.S.F.S.R., tovarășul Afanasenko.

E. MANAC

(Urmare în nr. viitor)

Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei. Scînteii, Abonamente: 1 an — 12,50 lei;

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

ANUL IX, Nr. 433 — Joi 22 august 1957 — 6 PAGINI 25 BANI

TRAIASCA 23 AUGUST, marea sărbătoare națională a poporului nostru, ziua eliberării Romîniei de sub jugul fascist!

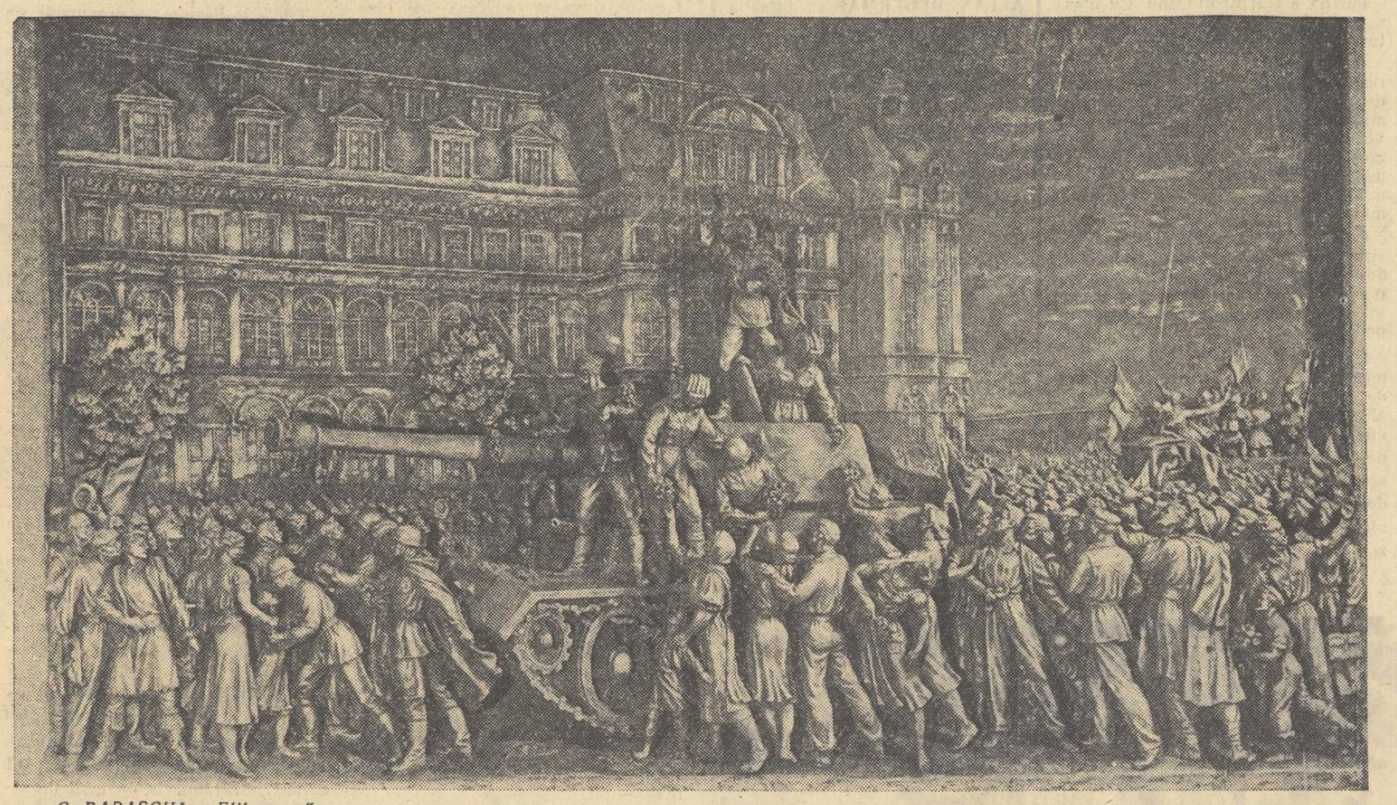

C. BARASCHI: „Eliberarea"

13 ani de viață liberă

23 August. Memorabilă dată, pe care poporul nostru muncitor o rostește cu adîncă emoție, cu bucurie și însuflețire, cu o justificată mîndrie patriotică, cu nețărmurită încredere în inepuizabilele lui forțe creatoare, în viitorul luminos pe care, sub înțeleapta conducere a partidului, și-l făurește cu propriile mîini trainic, durabil, pentru totdeauna.

Acum 13 ani, la 23 August 1944, Partidul Comunist Romîn a organizat insurecția armată împotriva dictaturii fasciste. Forțele patriotice populare, soldații, ofițerii și generalii patrioți din armată, însuflețiți de o profundă dragoste pentru patria noastră, plini de grijă pentru viitorul ei au ridicat armele împotriva regimului de teroare și silnicie. Cu litere de sînge și foc, cei mai buni fii ai poporului nostru au înscris cea mai glorioasă pagină din istoria patriei. Ziua de 23 August a devenit Ziua Eliberării Naționale a Romîniei, cea mai mare sărbătoare a poporului nostru.

Victoria insurecției armate de la 23 August 1944 a însemnat începutul revoluției populare în țara noastră. Condus de partid, poporul muncitor a deschis cu hotărîre poarta spre viitor, a pășit cu încredere pe calea înfăptuirii unei orînduiri noi, cu adevărat democratice, în Romînia. In condițiile favorabile create de eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist de către eroica Armată Sovietică a devenit posibilă desfășurarea luptei clasei muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare, pentru cucerirea puterii politice și economice.

Lupta maselor populare conduse de partidul clasei muncitoare a pus capăt pentru totdeauna regimului burghezo-moșieresc. Oamenii muncii — adevărații făuritori ai istoriei patriei — au instaurat puterea democrat-populară, au făurit Republica Populară Romînă, au pornit la construirea socialismului.

In istorie, 13 ani reprezintă o perioadă scurtă. Cei 13 ani care s-au scurs de la eliberarea patriei noastre sînt ani de profunde și multilaterale transformări revoluționare, ani de mari înfăptuiri, ani în care s-a schimbat radical înfățișarea patriei, poziția ei în lume, situația și viața celor ce muncesc.

Poporul nostru muncitor este pe drept cuvînt mîndru că patria noastră, Republica Populară Romînă, se numără printre cele mai înaintate state ale lumii în ceea ce privește orînduirea socială și de stat.

Republica Populară Romînă, stat cu adevărat independent și suveran, este încununarea cu succes a luptei seculare a poporului nostru pentru eliberarea socială și națională. Ea reprezintă înfăptuirea visului de veacuri al poporului, al marilor patrioți care s-au jertfit pentru binele țării. Stăpîn pe soarta sa, poporul muncitor își amintește cu ură de vremurile cînd Romînia era o semicolonie a capitalului internațional, cînd dezvoltarea ei politică și economică se hotăra la Washington sau Londra, la Paris sau Berlin, cînd bogățiile ei erau jefuite de trusturile străine. Asemenea vremuri au apus pentru totdeauna.

Acum, la cea de a 13-a aniversare a eliberării patriei, poporul nostru se prezintă cu un bogat bilanț de realizări în toate domeniile de activitate. Sectorul socialist reprezintă în industrie aproape 100%, în sistemul bancaro-financiar și de asigurări, precum și în comerțul exterior 100%, în transporturi peste 90%, în comerțul interior peste 80%. In agricultură sectorul socialist a ajuns să cuprindă cca. 41% din totalul suprafeței agricole a țării și cca. 28% din totalul gospodăriilor țărănești.

Ca urmare a dezvoltării economiei naționale, a creării de noi ramuri industriale, a construirii de sute de noi întreprinderi s-au obținut rezultate importante în îmbunătățirea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Experiența poporului nostru confirmă, odată în plus, că socialismul și cultura sînt de nedespărțit. In anii luminoși ai puterii populare, știința, învățămîntul de toate gradele, arta și literatura au luat o dezvoltare fără precedent.

Regimul de democrație populară a acordat o deosebită atenție intelectualității, care a venit în marea ei majoritate alături de popor. An de an statul nostru democrat-popular a cheltuit sume imense pentru dezvoltarea bazei materiale a culturii. Numai în perioada 1948—1953 s-au cheltuit pentru învățămînt, burse, asistență medicală, pentru înflorirea artei și literaturii etc. peste 38 miliarde de lei. Asigurarea unor condiții favorabile muncii de creație, intensa activitate editorială — toate acestea au contribuit a înflorirea științei, artei și literaturii. Niciodată în trecut nu au văzut lumina tiparului atîtea lucrări științifice, atîtea opere literare, niciodată n-au fost deschise atîtea expoziții, muzee, ca în anii regimului democrat-popular.

Poporul nostru înconjoară cu dragoste și grijă marea armată a intelectualității, care slujește cu devotament cauza construirii socialismului. Alături de vechii intelectuali, care pășesc ferm în rînd cu poporul, a apărut, în anii puterii populare, o nouă intelectualitate, izvorîtă din rîndurile celor ce muncesc. Tinerii oameni de știință, profesori și învățători, pictori, scriitori, muzicieni care au pășit pe drumul creației în anii regimului de democrație-populară aduc, alături de vechea intelectualitate, un prețios aport la opera de construire a socialismului.

Secole de-a rîndul poporul nostru însetat de cultură a fost ținut în mizerie și ignoranță. In anii luminoși ai regimului de democrație populară, situația s-a schimbat radical. Invățămîntul a devenit un bun al întregului popor. Porțile școlilor, altădată deschise numai pentru fiii claselor avute, primesc astăzi toți copiii celor ce muncesc.

Reforma învățămîntului, înfăptuită în 1948 din inițiativa partidului și guvernului, a pus bazele școlii noi, socialiste, în Republica Populară Romînă. Prin reforma învățămîntului, care se înscrie în șirul marilor acte revoluționare ale regimului democrat-popular, s-au schimbat radical principiile de organizare a școlii, de orientare a învățămîntului și de îndrumare a cadrelor didactice. Intregul învățămînt a devenit un învățămînt de stat, căpătînd un caracter unitar. Invățămîntul nostru a fost așezat pe temelia de granit a învățăturii marxist-leniniste. Școala de cultură generală a devenit unul din factorii principali ai progresului cultural al poporului și prima verigă din sistemul de pregătire a cadrelor necesare construirii socialismului.

Pe drumul deschis de reforma învățămîntului, școala de cultură generală s-a dezvoltat cu mare avînt. Față de cele 13.865 școli existente în anul școlar 1938/39, în anul 1956/57 au existat 15.963 școli. Dacă în 1938/39 numărul elevilor înscriși în învățămîntul de cultură generală era de 1.604.481, în anul școlar 1956/57 au fost înscriși 1.859.270 elevi. Invățămîntul în clasele V-VII a ajuns să primească anual peste 62% din absolvenții clasei a IV-a, iar numărul elevilor din învățămîntul mediu este de trei ori mai mare decît în anul 1938/39 la cursurile de zi și de peste patru ori la toate formele de învățămînt.

Statul nostru acordă o mare atenție dezvoltării învățămîntului profesional și tehnic. An de an s-au îmbunătățit condițiile de funcționare și s-a ridicat nivelul procesului instructiv-educativ în acest important sector al învățămîntului.

Progresele continue ale economiei și culturii țării noastre au determinat o mare dezvoltare a învățămîntului superior în concordanță cu țelurile statului nostru democrat-popular. Au fost înființate noi instituții de învățămînt superior și lărgite cele existente. Unitățile de învățămînt superior au fost profilate în vederea satisfacerii nevoilor economiei naționale în continuă creștere și în vederea înfăptuirii revoluției culturale.

Regimul nostru democrat-popular a deschis larg porțile instituțiilor de învățămînt superior pentru fiii clasei muncitoare și ai țărănimii muncitoare. Datorită sprijinului material acordat de stat, zeci de mii de muncitori, tehnicieni, activiști din producție, care în anii regimului burghezo-moșieresc au fost lipsiți de posibilitatea de a face studii superioare, au urmat în anii puterii populare cursurile universitare.

Regimul burghezo-moșieresc ne-a lăsat o tristă moștenire în ceea ce privește baza materială a învățămîntului superior. Statul democrat-popular a cheltuit numai în primul plan cincinal peste 340.000.000 lei pentru construcția și dotarea clădirilor necesare unităților de învățămînt superior. Au fost construite și amenajate noi localuri de învățămînt pentru Institutul de mine din Petroșani, Institutul de petrol și gaze din București, Institutele agronomice din București și Iași, Institutul pedagogic din Timi-

(Continuare în pag. 5)

Probleme actuale ale S. M. I. C.

Convorbire cu tov. I. Nistor
președintele C.C. al S.M.I.C.

Zilele acestea, un redactor al „Gazetei învățămîntului" a solicitat tovarășului I. Nistor, președintele C.C. al S.M.I.C., un interviu în legătură cu problemele actuale ale activității Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt și Cultură.

Cum era și firesc, prima întrebare care i-a fost adresată tovarășului Nistor privește acțiunile cu care sindicatul întîmpină cea de a XIII-a aniversare a eliberării patriei noastre.

— Principalele acțiuni ale sindicatului nostru în întîmpinarea zilei de 23 August, ne-a spus tov. Nistor, constau în mobilizarea cadrelor didactice pentru a-și spori eforturile în vederea asigurării deschiderii anului școlar în cele mai bune condiții; în antrenarea învățătorimii de la sate pentru a-și da contribuția la măreața operă de transformare socialistă a agriculturii; în pregătirea deschiderii viitoarei stagiuni a teatrelor; în antrenarea muncitorilor din artă, cultură, poligrafie, presă pentru o cît mai largă contribuție la promovarea culturii noastre.

Pe linie de învățămînt, avem realizări însemnate. Vara aceasta, zeci de mii de copii ai oamenilor muncii își petrec vacanța în tabere de pionieri și școlari, alții cutreieră țara în excursii turistice. Intreaga activitate educativă din aceste tabere și excursii a fost dusă de cadrele didactice și a fost orientată pentru educarea pionierilor și școlarilor în spiritul patriotismului, prin cunoașterea frumuseților patriei noastre, a bogățiilor ei, a realizărilor obținute de poporul nostru sub conducerea partidului, a trecutului glorios de luptă al poporului nostru pentru o viață mai bună.

Printr-o hotărîre a Prezidiului Marii Adunări Naționale s-a mărit durata vacanței cadrelor didactice. C.C. al S.M.I.C. a prevăzut în planul său de acțiuni în cinstea zilei de 23 August să organizeze în condiții mai bune trimiterea lor la odihnă. Anul acesta își petrec concediul de odihnă în diferite stațiuni balneo-climaterice peste 16.000 de muncitori din învățămînt. Ei au la dispoziție tratament în cele mai moderne condiții, cluburi, biblioteci etc.

Tot în cinstea zilei de 23 August noi am dezvoltat considerabil organizarea de excursii didactico-științifice pentru cadrele didactice. C.C. al S.M.I.C. a organizat vizitarea Capitalei patriei noastre, a întreprinderilor și instituțiilor ei culturale de către un număr de 8.000 de cadre didactice. Mulți învățători din raioane îndepărtate, cum ar fi Vișeu, Sighet, Șomcuța Mare și din multe alte raioane au vizitat pentru prima dată marile întreprinderi din Capitală, muzeele și alte instituții de cultură. Afară de excursiile pentru vizitarea Capitalei, C.C. al S.M.I.C. a inițiat, prin comitetele sale raionale și orășenești, excursii pentru cunoașterea patriei.

O problemă de actualitate pentru comitetele noastre sindicale este sprijinirea pregătirii copiilor de muncitori și țărani muncitori în vederea prezentării lor cu succes la examenele de admitere în învățămîntul mediu și superior. Incă de la începerea anului școlar comitetele sindicale au trecut, în colaborare cu secțiile de învățămînt de pe lîngă sfaturile populare, la organizarea de cursuri în scopul amintit. Asemenea cursuri au fost organizate în toate regiunile țării.

După cum am spus, întîmpinăm ziua de 23 August și cu acțiuni menite să contribuie la dezvoltarea culturii noastre. Organele și organizațiile sindicale din instituțiile de artă sprijină conducerile administrative pentru deschiderea în bune condițiuni a stagiunii anului 1957—1958, asigurînd întocmirea de repertorii cît mai corespunzătoare, în care să se includă lucrări ale autorilor și compozitorilor contemporani și clasici romîni și ai naționalităților conlocuitoare. In cinstea zilei de 23 August teatrele dramatice, muzicale și filarmonicile au alcătuit programe cu teme inspirate din lupta poporului muncitor pentru pace și libertate.

Organele și organizațiile sindicale din poligrafie, presă și edituri mobilizează muncitorii, tehnicienii și inginerii pentru asigurarea unei pro-

(Continuare în pag. 5)

Profesori, învățători și educatori! Cultivați în rîndurile tineretului dragostea față de muncă și de învățătură! Educați tineretul în spiritul dragostei de patrie, al prețuirii și apărării cuceririlor revoluționare ale poporului muncitor, în spiritul internaționalismului proletar, al păcii și prieteniei între popoare.

File dintr-un carnet de reporter

M-a chemat secretarul de redacție și mi-a spus: Pentru numărul festiv al gazetei, consacrat zilei de 23 August, ți s-a rezervat spațiu pe prima pagină. Tema reportajului: dezvoltarea școlii în anii puterii populare.

Am primit propunerea cu bucuria pe care o încearcă reporterul atunci cînd i se încredințează misiunea de a scrie despre realizările acestor ani, despre munca minunată, plină de însuflețire, a poporului nostru puternic și liber. Căci asemenea realizări, o asemenea muncă se oglindesc atît de viu și în școala nouă a Republicii Populare Romîne.

Și, în adevăr, e o mare bucurie să scrii despre școala din anii aceștia, care a devenit o școală a poporului, despre ceea ce pentru fiii oamenilor muncii în trecut era vis și azi a devenit realitate. Dar pe cînd și începusem să-mi schițez în gînd planul materialului, glasul secretarului de redacție mă făcu să tresar. Spusese doar două cuvinte: șase file. Dar cum se poate să cuprinzi în 6 file totul: și grădinițele de copii, și școlile de cultură generală, și învățămîntul profesional și tehnic, și cel superior, și căminele, cantinele, manualele... Cum să scrii în 6 file despre progresul învățămîntului, cînd numai în Anuarul statistic al R.P.R. cifrele dezvoltării școlii în ultimii ani ocupă 18 pagini...

Mi s-a răspuns: e drept, cifrele sînt cel mai elocvent document. Dar nu trebuie să te oprești numai la cifre. Scrie-ne despre fapte. S-au petrecut atîtea schimbări în fiecare grădiniță, în fiecare școală, în fiecare facultate, în laboratoare, în ateliere... Un număr uriaș de fapte, care alcătuiesc tabloul minunat și plin de viață al școlii în anii puterii populare...

Am deschis sertarul, mi-am luat carnetul de reporter, i-am răsfoit filele, una cîte una. Împărtășesc și cititorilor cîteva dintre faptele așternute pe hîrtie, fapte care, ca și cifrele, au darul de a vorbi.

Prin orașele și satele patriei

...Ianuarie 1957. Carnetul reporterului se deschide la filele care cuprind notițe luate la întîlnirile dintre alegători și candidați în alegerile pentru Marea Adunare Națională. Orașul Carei... Intîlnire cu Ludovic Obiș, candidat în alegeri. Cuvîntul alegătorului Cornel Borlea, directorul școlii medii nr. 1. Cu cîtă mîndrie vorbea delegatul despre tot ceea ce s-a realizat în anii aceștia în domeniul învățămîntului în orașul său! Din sumedenia faptelor cita doar două: în 1944 erau în oraș 500 de analfabeți, iar astăzi analfabetismul a fost lichidat; în orașul Carei funcționează 17 școli la care învață 3000 de copii — număr dublu față de cel din 1944.

Dar iată... Tot atunci am însemnat în carnetul meu și cîteva realizări din București. Intr-un singur an școlar, 1956—1957, au luat ființă 5 noi școli de 4 ani, 3 noi școli de 10 ani, numărul elevilor în școlile de cultură generală a crescut cu aproape 15.000 față de anul precedent...

...In mijlocul satului de pescari Murighiol din raionul Tulcea, înconjurată de arbori și verdeață, se

ANDREI VALENTIN

(Continuare în pag. 5)

CAMILIAN DEMETRESCU: „23 August"

LIBERTATE
cu cine te-asameni?

Ieri te căutam printre oameni
Zadarnic — și nu te găseam...
Acuma te știu și te am,
Dar nu știu cu cine te-asameni!

Ești ca izvorul ce sună
Spre cei înșetați lîngă stînci?
Mireasă cu ochii adînci
Ce joacă în văluri de lună?

Poate ca vinul ești dulce
Sau ești ca un viers în zăvoi?
Ca mîinile pruncului, mot,
Pe cînd le săruți să se culce?

Oare te-asameni cu floarea,
Cu șoapte din crîngul de mai?
Ori poate cu șesul bălai?
Cu marea, atotvrăjitoarea?

Ești ca un zbor de-mplinire,
Ori poate ca visul de zori?
Ca munții cei plini de comori?
Ca primul cuvînt de iubire?...

...Ieri te căutam printre oameni
Zadarnic — și nu te găseam...
Acuma te știu și te am,
Dar spune-mi, cu cine te-asameni?

— Tot ce rostești e-adevăr,
Cu tot ce vi-i drag mă aseamăn,
Și codrul și cîntul mi-e geamăn,
Și visul și floarea de măr.

Toate: și chiot și joc,
Și pîinea, și-alintul e-n mine...
Dar — strajă în vremea ce vine —
Eu sînt ca o spadă de foc!

EUGEN FRUNZA

Patriotism

În scrumieră, mucurile ţigărilor groase, confecţionate cu mîna, se înalţă morman. Fumul albastru-cenuşiu pluteşte undeva sus, sub tavan, în unduiri luminate de razele soarelui gata să apună. Apostolache, preşedintele, găseşte cu greu loc ţigării în cimitirul acesta de mucuri. Priveşte nervos în jur, apoi îl mai întrebă odată pe directorul şcolii :

— Ce zici, tovarăşe Nuţulescu ? Şi mie îmi pare rău de copii, dar vezi că nu e altă soluţie...

Nuţulescu nu răspunde numaidecît. Se pare că toată atenţia îi este concentrată asupra tamponului de sugativă pe care îl învîrteşte ca pe un titirez. Într-un tîrziu, cînd toată lumea s-a convins că nici n-a auzit întrebarea, opreşte tamponul şi se îndreaptă pe scaun, punîndu-şi în buzunar tocul şi carnetul din faţă, ca un om care şi-a terminat treaba.

— Ştiu că nu e altă soluţie. O să înţeleagă şi ei. Mă duc să-l caut pe instructor şi mergem la şcoală. Sînt toţi acolo, fac ultimele pregătiri. Nu le va fi uşor. De trei luni, numai excursia asta pe rîu o visează. Dar, în sfîrşit...

Uşurat, preşedintele rîde scurt. Apoi se ridică să-l conducă pe director pînă la uşă. Lîngă silueta lui masivă, Nuţulescu, cu statura lui firavă, pare a fi un adolescent.

— Aşa te vreau, tovarăşe director. Lasă că lămureşti dumneata copiii. Să le explici ce-i aia, va să zică, patriotism. Că, la urma urmei, puteam să luăm bărcile şi fără să-i întrebăm, dar...

Nuţulescu se opreşte brusc şi se întoarce, cu faţa palidă, către preşedinte. Îşi scoate ochelarii, ştergîndu-i nervos, de fire de praf inexistente.

— Copiii nu vor învăţa acum — şi subliniază cu un gest acel „acum" — înţelegeţi, nu abia acum vor cunoaşte sensul noţiunii de patriotism, tovarăşe preşedinte ! Şi nicidecum nu-i voi jigni vorbindu-le de luarea cu forţa a bărcilor care, în fond, fără ei ar fi putrezit şi acum în fundul magaziei sfatului. Munca copiilor, tovarăşe preşedinte, sentimentele lor trebuie preţuite la fel, poate chiar mai mult decît munca ori sentimentele noastre, ale adulţilor...

Puţin încurcat de această izbucnire neaşteptată a veşnicului calm director, preşedintele se întoarce la locul lui.

— N-o lua şi dumneata aşa. N-am vrut să te jignesc nici pe dumneata, nici pe copii. Ştiu că...

Dar directorul nu mai ascultă. A deschis uşa, s-a oprit în prag şi termină ideea.

— ...Ceea ce nu înseamnă că nu vor înţelege şi nu vor preda ei singuri bărcile !

Şi iese.

★

Portiţa de la curtea şcolii s-a trîntit cu putere. „Mesagerul" care a stîrnit sub tălpile-i goale tot praful uliţei, de la sfat pînă la şcoală, se opreşte, gîfîind, tocmai în fundul curţii, lîngă rîu, unde forfoteste tot detaşamentul. Obrajii îi ard, părul vîlvoi i-a căzut peste frunte. Pune mîna pe una din bărcile late, joase, răsturnate sub o salcie, şi se opinteşte s-o ridice.

— Iute... Mitrule ! Hai să le ascundem, iute !

Mitru, un vlăjgan cu ciuful blond, se urneşte calm de lîngă foaia de cort peste care se apleacă un grup de fete — gospodine grijulii — făcînd ultima revizie.

—Ce-i mă, Neacşule ? Nu ţi-e bine ? De ce să le ascundem ?

Mărunţelul cu ochii de cărbune se opinteşte şi mai puternic şi gîfîie printre dinţi.

— Iute ! Ajută-mă ! Ni le ia ! Hai să le ascundem !

— Ce să ne ia ? Lasă barca aia şi spune !

Mărunţelul a renunţat să mai ridice singur barca şi s-a resemnat să explice. Dar din cauza grabei, emite numai jumătăţi de fraze, într-un talmeş-balmeş incoherent.

— Bărcile ! Ca să ducă grîul la siloz ! Că a plouat !... Pentru port, că cică-s bărci de pontoane !

— Ce pontoane ?

— Care port ?

— Mă, Neacşule, mă, tu ai insolaţie !

— Ce-i cu bărcile ?

Întrebările vin din toate părţile. Simţind că se întîmplă ceva, fetele au lăsat foaia de cort şi pregătirea ranitelor, colectorii de rîme au închis cutiile de tinichea pline de „muniţii", strategii pescuitului au părăsit harta cu traseul excursiei. Acum sînt aici, cerc strîns în jurul mărunţelului cu ochi negri şi a comandantului, vlăjganul cu ciuful blond — singurul, de altfel, care şi-a păstrat calmul. Îl ridică pe mărunţelul agitat ca pe un fulg, îl aşează pe o barcă şi-l poftеşte cu o linişte nitel ameninţătoare.

— Ascultă, Neacşule ! Ori îţi vii în minţi şi ne spui ce te-a apucat, ori te închid acum în magazia de lemne, pînă ce te linişteşti ! Ce dumnezeu !

Oarecum recules, mărunţeul respiră adînc, apoi începe, mai pe înţeles :

— Vin de la sfat ! M-a trimis mama să întreb pe tovarăşul preşedinte dacă...

— Asta ai să ne povesteşti pe urmă. Ce-i cu bărcile, asta spune-ne acum !

— Lăsaţi-l să vorbească !

— Staţi mă, ce săriţi aşa ! Era şi tovarăşul director acolo !

— Unde ?

— La sfat, la tovarăşul preşedinte. Păi dacă nu mă lăsaţi să spun !... Şi-i zicea că să ne ia bărcile, să repare cu ele podul ! Hai mă, să le ascundem ! Nu le dăm ! Sînt ale noastre !

— Cum să ni le ia ? Şi excursia ?

— Noi le-am reparat !

— Sînt ale noastre !

— Tăceţi mă, odată ! Hoo !

Glasul subţire al vlăjganului a coborît dintr-o dată la notele cele mai joase ale gamei. Efectul e neaşteptat şi vociferările se opresc.

— Proşti sînteţi, mă ! Proşti !

Mărunţelul şi-a recăpătat graiul la asemenea insultă.

— Ce ne faci proşti, mă ? Şi dacă eşti comandant ce ?

— Cum să dăm bărcile ? Pentru asta am muncit ? Şi excursia ?

— Şi grîul ? Ce-o să fie cu grîul ?

— Dar ce, e grîul nostru ?

— Pfui, individualule ! Pionier eşti tu ? „Eu burta mi-am umplut-o, ce-mi pasă ?"

Aproape plîngînd, mărunţelul în cearcă altă argumentare :

— Că dacă taica n-ar fi strîns şi n-ar fi dus la sfat bărcile alea din zăvoi, ar fi putrezit şi acum, cum le-au lăsat nemţii ! Şi dacă nu le luam noi să le reparăm, ce, putea acum să facă pontoane din ele ? A zis tovarăşul preşedinte că ni le dă nouă ! Acum de ce să ni le ia ?

Dar vlăjganul cu ciuful blond nu mai ascultă nici o argumentare. Vocea lui se înalţă iar, cu modulări de adolescent, peste zumzetul de vociferări contradictorii.

— Tovarăşi pionieri ! Convoc sfatul detaşamentului ! E vorba de o faptă pionierească !

Apoi, după ce zumzetul s-a liniştit ca la un semn, adaugă pe tonul lui obişnuit :

— Ce mă, doar n-o să lăsăm să putrezească grîul pe arie !

— Bine, Mitrule... şi excursia ?

Vocea care a întrebat e voalată de lacrimi. Comandantul, aşezat pe o barcă, învîrteşte îngîndurat sfoara unei undiţe pe degete. Priveşte în tăcere cîrligul, îl cîntăreşte în palmă, apoi, oftind a renunţare, îl aşează înapoi de unde l-a luat. O clipă, şi în vocea lui e acelaşi regret de copil :

— Excursia... Cred că deocamdată n-o să mergem... Hai să ne sfătuim !...

★

Portiţa a scîrţiit din nou. Cu glas răşe instructor. Arată-le că-i vorba de o faptă cu adevărat demnă de nişte pionieri, o faptă patriotică. E vorba de grîul pentru stat. Vezi cum le vorbeşti. Eu n-aş vrea să mă amestec. Să hotărască ei. Ia te uită, parcă sînt toţi aici ! Cu atît mai bine !

Cei doi au ajuns lîngă bărci. Instructorul păşeşte înainte, pregătindu-se să vorbească. Dar nu mai apucă. În faţă i s-a oprit comandantul şi în curte răsună un glas limpede de copil :

— Tovarăşe instructor ! Detaşamentul de pionieri al şcolii mixte de 7 ani, cu un efectiv de 37 de pionieri şi pioniere, cu toate bărcile şi toate materialele cercului de tîmplărie, este gata să intre în acţiune pentru repararea podului de peste rîu şi transportarea grabnică a grîului de pe arie în silozuri !

EVA NOVAC

EVA CERBU : „Gărzile patriotice la 23 August".

ÎNSEMNĂRI BIBLIOGRAFICE

REVISTA DE PEDAGOGIE
anul VI, nr. 7, iulie 1957

În cuprins :

* * * Perspectivele dezvoltării învăţămîntului superior în patria noastră.

STANCIU STOIAN : Educaţia adulţilor şi progresul economic şi social.

DUMITRU SALADE : Observaţii în legătură cu educarea disciplinei conştiente la elevi.

ION CIOCEA : Despre educaţia estetică în şcoala sovietică.

GH. DEACA : Probleme ale educaţiei tineretului în discuţia celei de a VII-a Plenare ordinare a C.C. al U.T.C.L.

ALLAN DEGERMANN : Situaţia şi problemele actuale ale şcolii superioare populare suedeze.

V. NETEA : Observaţii asupra proiectului de prospect pentru istoria pedagogiei în R.P.R.

TR. MARCU : În aşteptarea manualului de istoria literaturii romîne pentru ultima clasă a şcolii medii.

SILVIA PREDOIU : Seminarul internaţional de la Sinaia.

CONSTANŢA SORIK : Manifestări pedagogice în cadrul Decadei culturii R.S.F.S.R. în R.P.R.

M. G. : Practica în producţie a elevilor.

CLARA CHIOSA : Noţiuni de teoria literaturii pentru clasa a VIII-a.

CONSTANTIN BORŞ : „Articole adresate profesorului de matematică", de Eugen Rusu.

ION POPESCU : „Scriitorii romîni despre limbă şi stil".

S. P. : Note bibliografice.

La apariţia unor colecţii de istorie

După priveliştea lumii, după minunile naturii, nimic nu este mai interesant, mai măreţ, mai vrednic de luare aminte decît Istoria — spunea Mihail Kogălniceanu. Istoria — rezultatul experienţei veacurilor, panorama dezvoltării civilizaţiei umane — îşi are un loc bine determinat în rîndul ştiinţelor sociale şi un rol activ în transformarea societăţii. Larga cunoaştere a istoriei îi face pe tineri să înţeleagă mai bine legătura dintre cauză şi efect şi — tot aşa cum geografia contribuie la cristalizarea noţiunii de spaţiu — istoria sintetizează noţiunea timpului.

De-a lungul secolelor, istoria a invadat literatura, artele, folclorul. Măreţia întîmplărilor, patetismul situaţiilor şi eroismul figurilor legendare au înflăcărat totdeauna imaginaţia tineretului : Iliada (cu circulaţia ei atît de mare, încît unii cercetători au considerat-o ca o operă colectivă, reducînd mitul homeric la un simbol), istoria Franţei — romanţată de Dumas, faptele lui Petru cel Mare sau epopeea Sevastopolului au fost savurate de generaţii întregi de cititori ; „Istoria lui Alexandru Macedon" tălmăcită la noi acum trei sute de ani se învăţa pe de rost şi se transmitea din gură în gură ; domniile lui Ştefan cel Mare, Mircea cel Bătrîn, Mihai Viteazul, Alexandru Lăpuşneanu, Despot Vodă, episodul Cetăţii Neamţului, războiul de independenţă au inspirat pe mai toţi scriitorii noştri, iar volumele respective, editate şi reeditate (în ultimul deceniu în tiraje de zeci de mii de exemplare) au căpătat o circulaţie cu adevărat de masă.

Insuficient, totuşi, pentru răspîndirea istoriei. Se simţea lipsa unor lucrări ştiinţifice de popularizare a istoriei, care să lărgească orizontul deschis de noţiunile căpătate în şcoală. Pentru cunoaşterea fizicii, astronomiei, ştiinţelor naturii, tehnicii, s-au tipărit nenumărate colecţii şi lucrări bine documentate, prezentate într-un limbaj viu, atractiv, pe înţelesul tuturor. Pentru cunoaşterea istoriei . — nu.

Iniţiativa „Editurii Tineretului" suplineşte această lacună. Au căpătat viaţă două colecţii permanente : „Pagini din istoria Patriei" şi „Pagini din istoria universală". Pînă acum au văzut lumina tiparului volumele BOBÎLNA, de Ştefan Pascu şi IOAN DE HUNEDOARA ŞI VREMEA SA, de Camil Mureşan. Mai sînt anunţate volume tratînd despre cei 47 de ani de domnie glorioasă a lui Ştefan cel Mare, despre 1907, despre întemeierea Romei — cetatea celor şapte coline, despre civilizaţia vechiului Egipt şi despre Comuna din Paris.

Lucrarea lui Ştefan Pascu arată că povestea Bobîlnei începe cu mult înaintea lui 1437, începe odată cu feudalizarea Transilvaniei şi cu transformarea unei părţi a ţărănimii în iobagi. Cartea descrie amănunţit evoluţia societăţii transilvane, aşezarea grupurilor de saşi şi secui, fărîmiţarea obştii lor ţărăneşti ca urmare a cotropirii pămînturilor de către feudali, procesul de diferenţiere după avere în sînul tuturor păturilor şi claselor sociale, dar mai ales în rîndurile nobilimii — într-un cuvînt stratificarea populaţiei cu ţărănimea la baza piramidei. Biruri, dijme, clăci, amenzi, taxe, dări împovărau numai pe cei ce „fac cu putinţă viaţa celorlalţi, care-i hrănesc şi-i întreţin... care cu mîinile lor fac productiv pămîntul... şi care îndură cele mai mari lipsuri". Cînd nu puteau lua ceea ce voiau, nesăţioşii feudali puneau în mişcare maşina represivă, sîrîniciile, teroarea :

„Sub vergele roşii, fierbîntate-n foc
Ochi de fată mare îşi topeau lumina
Şi plăteau cu capul cei găsiţi cu vina
De-a nu fi cu plata dijmei la soroc".

Tripla exploatare — exercitată de regalitate, de nobilime şi de cler — a provocat nenumărate răscoale în secolul al XIV-lea şi începutul celui de al XV-lea, culminînd cu vîlvătaia Bobîlnei. Lucrarea lui St. Pascu tratează sub toate aspectele desfăşurarea răscoalei. Ea discută elemente istorice ca locul şi data izbucnirii răscoalei, persoana căpeteniei principale, ziua marii bătălii ; ea face pe cititor să înţeleagă sensul social al răscoalei şi transformarea ei într-un adevărat război al iobagilor.

IOAN DE HUNEDOARA ŞI VREMEA SA este o biografie a marelui conducător de oşti. Volumul nu mai insistă atît de mult asupra stărilor sociale ca „Bobîlna" (dacă privim colecţia în ansamblu, nici nu mai era nevoie de aşa ceva, epocile respective fiind foarte apropiate). Foarte bine este conturată personalitatea complexă a eroului. Ioan Huniadi apare nu numai ca un războinic desăvîrşit, ci şi ca un abil politician, care cunoaşte pulsul maselor şi ştie să-şi aleagă momentul favorabil, să îmbine forţa cu înţelepciunea, să schimbe tactica pentru a-şi atinge scopul. Ceea ce reiese cu prisosinţă şi din povestirea bătăliilor şi din relatarea acţiunilor politice ale lui Huniadi este imensa lui dragoste de patrie şi de libertate.

Ambele volume sînt alcătuite pe baza unei documentaţii serioase, cu lux de amănunte, fapte, întîmplări, legende etc., prezentate într-un stil narativ, atrăgător, la un grad de accesibilitate foarte ridicat.

Ne permitem să sugerăm Editurii, ca teme pentru volumele viitoare ale colecţiei, epocile mai puţin cunoscute ale istoriei noastre sau altele foarte instructive şi interesante : perioada de după părăsirea Daciei de legiunile romane, epoca migraţiunilor, întemeierea principatelor, viaţa lui Vlad Ţepeş, legăturile Moldovei cu Bogdan Hmelniţki sau tragedia brîncoveană.

F. Z. FLORIN

NATURA — nr. 4, 1957
In sumar :

* * * *Sesiunea de comunicări ştiinţifice a S.S.N.G. din R.P.R. din 13-14 aprilie 1957.*

C. GHEORGHIU : Orogeneza şi ipotezele orogenice.

V. TUFESCU : Mărimea miţiocie a satelor din R.P.R., în anul 1948.

AL. OBREJA : Cîteva aspecte economico-geografice ale oraşului Tecuci.

M. MARINESCU : Republica Democrată Vietnam.

GH. DRAGU : Republica Populară Albania.

I. T. TARNAVSCHI : Adaptările morfologice la plantele carnivore.

A. MIRESCU : Originea cartofului cultivat „Solanum tuberosum".

A. PAPADOPOL : Contribuţii la cunoaşterea faunei ornitologice a regiunii Suceava (Rădăuţi, Vatra Dornei).

TR. ŞTEFUREAC şi A. MURGOCI : C. Linné — importanţa operei sale pentru botanică şi zoologie.

N. FLOREA : Note asupra existenţei solurilor de silvostepă în N.V. ţării noastre.

E. PANIGHIANT : Arderea stufului — o necesitate biologică.

V. SORAN : Influenţa reciprocă a plantelor superioare (Allelopathia).

Creştem un tineret care iubeşte şi preţuieşte munca

În anii care au trecut de la eliberarea patriei noastre, în conţinutul activităţii instructiv-educative desfăşurate în şcoli au avut loc transformări radicale, care au schimbat cu desăvîrşire însuşi caracterul şcolii, al influenţei pe care o exercită ea asupra copiilor şi tineretului. În locul şcolii care crea robi supuşi pentru burghezie avem azi o şcoală a poporului şi pentru popor, o şcoală care făureşte noua generaţie de constructori ai socialismului.

Una din cele mai însemnate trăsături ale şcolii noi din ţara noastră o constituie faptul că ea educă oameni care socotesc munca închinată patriei, poporului, drept cea mai sfîntă îndatorire a lor. Faptul acesta decurge din însăşi esenţa statului nostru, stat al celor ce muncesc.

În adevăr, revoluţia socialistă creează condiţiile pentru apariţia unei noi atitudini faţă de muncă. Pentru prima oară, după secole de muncă pentru alţii, se iveşte posibilitatea muncii libere a omului pentru el însuşi. Mai mult ca în întreaga istorie a omenirii, munca dobîndeşte astăzi o uriaşă importanţă socială, contribuind la creşterea continuă şi rapidă a producţiei şi productivităţii muncii, la întărirea proprietăţii socialiste, la avîntul întregii economii. Într-o povară, ea se transformă într-o chestiune de onoare şi glorie, de eroism.

Regimul democrat-popular din ţara noastră, care priveşte munca drept un factor de bază al noii orînduiri sociale, desfăşoară cu succes o largă acţiune politico-educativă pentru înrădăcinarea atitudinii noi, socialiste, faţă de muncă în rîndurile maselor muncitoare — îndeosebi în rîndurile tineretului. În ansamblul acestei acţiuni, şcoala îndeplineşte un rol important, pregătind tînăra generaţie pentru munca socială în condiţiile societăţii socialiste.

Educarea noii atitudini, a atitudinii socialiste faţă de muncă, este legată în fond de necesitatea ridicării productivităţii muncii, „factorul cel mai important, cel mai de seamă al victoriei orînduirii sociale" (Lenin). Aceasta înseamnă că importanţa elevilor ca viitori membri ai societăţii socialiste, valoarea lor de cetăţeni depind de măsura în care ei vor fi capabili să participe la munca socială, de gradul lor de pregătire pentru această muncă, de faptul dacă sînt înzestraţi cu acele însuşiri care să ducă în viitor la o înaltă productivitate a muncii.

Pentru a educa asemenea oameni, asemenea cetăţeni, şcoala noastră nouă asigură înarmarea tineretului cu temeinice cunoştinţe teoretice asupra bazelor ştiinţei, îl învaţă să aplice aceste cunoştinţe în practică, îi lămureşte bazele ştiinţifice ale producţiei moderne, îl înzestrează cu priceperi şi deprinderi de muncă.

Dar ridicarea forţei productive a muncii depinde nu numai de organizarea acesteia, ci mai ales şi înainte de toate de atitudinea oamenilor faţă de muncă. Tocmai de aceea elevii noştri sînt educaţi astfel încît să iubească şi să respecte munca, să ştie să muncească în colectiv, să fie în stare să biruie greutăţile pe care le întîmpină şi să ducă pînă la capăt munca începută, să lupte pentru o calitate superioară a ei. Şcoala, organizaţiile de tineret îi educă pe elevi astfel încît ei să fie capabili să găsească în muncă soluţii creatoare, să introducă elemente noi în procesul ei.

Toate aceste calităţi nu se formează de la sine. Ele se făuresc în mod sistematic atît în procesul de învăţămînt, cît şi în însuşi procesul muncii elevilor în şcoală, în organizaţiile de pionieri, de U.T.M. şi în familie.

Şcoala, desfăşurînd o sistematică muncă educativă cu caracter ideologic, le formează în primul rînd elevilor o concepţie clară despre însemnătatea muncii în viaţa societăţii socialiste. Elevii învaţă în mod treptat, în cadrul procesului de învăţămînt şi al activităţii extraşcolare, că munca este baza fericirii omeneşti, că toate valorile materiale şi spirituale au fost create prin munca omului ; ei înţeleg că în condiţiile regimului democrat-popular munca şi contribuţia la ridicarea productivităţii muncii constituie o chestiune de cinste şi de înaltă răspundere. Elevii ajung astfel să privească munca nu ca o povară, ci ca pe o formă de bază pentru manifestarea personalităţii lor.

Este cu totul greşită tendinţa unor pedagogi care consideră că educarea noii atitudini faţă de muncă se poate realiza numai printr-o activitate „pur verbală". Atitudinea elevilor faţă de muncă — la fel cu întreaga lor conduită morală se formează în primul rînd în procesul muncii pe care o desfăşoară ei înşişi, în procesul activităţii concrete. În cuvîntarea rostită la cel de al III-lea Congres general al Uniunii Tineretului Comunist din Rusia (1920), Lenin a atras atenţia că numai prin cunoştinţe pur teoretice tineretul nu poate deveni comunist. „Fără muncă, fără luptă, cunoaşterea din cărţi a comunismului, cunoaşterea lui din broşurile şi din operele comuniste nu are absolut nici o valoare, fiindcă ea ar continua acea veche ruptură dintre teorie şi practică". Pornind de la această învăţătură şi folosind experienţa înaintată a şcolii sovietice în acest domeniu, şcoala noastră organizează munca elevilor în laboratoare şi ateliere, pe lotul şcolar, în cadrul acţiunilor obşteşti etc.

Dar nu orice fel de muncă, organizată în orice condiţii, duce la formarea atitudinii socialiste faţă de muncă. O asemenea atitudine se formează numai cînd se asigură o anumită calitate a muncii, anumite condiţii de desfăşurare a ei. Munca luată ca mijloc educativ este posibilă numai ca o parte integrantă a unui sistem de îmbinare a muncii cu instrucţia şi educaţia politico-socială. Munca elevilor nu poate fi o muncă „neutră" — ea trebuie să fie legată de sarcini politico-sociale clare. „Puteţi să siliţi oricît pe om să muncească — arată Makarenko — însă dacă simultan cu aceasta nu-l veţi educa din punct de vedere politic şi moral, dacă el nu va participa la viaţa politică şi socială, atunci această muncă va fi pur şi simplu un proces neutral care nu dă nici un rezultat pozitiv"... De aceea, activitatea elevilor în şcoala noastră este îndreptată tot mai mult spre albia comună a muncii constructive a oamenilor muncii din patria noastră, spre binele patriei. Tineretul nostru nu poate fi spectatorul pasiv al muncii altora ; el ia parte activă — pe măsura puterilor lui — la munca desfăşurată de întregul popor. În acest fel se educă la elevi, în primul rînd, sentimentul patriotismului activ, prin faptul că ei se obişnuiesc să fie patrioţi în fapte. Tocmai de aceea învăţătorii şi profesorii fruntaşi socotesc că una din cele mai importante sarcini ale lor este de a-i face conştienţi pe elevi de legătura muncii lor cu munca tuturor oamenilor muncii din patria noastră.

În această privinţă are o mare însemnătate strădania acelor şcoli care, introducînd elemente de politehnizare a învăţămîntului, îndrumează astfel munca elevilor în atelierele şcolare sau pe lotul experimental încît ei să execute obiecte şi produse utile şcolii, familiei şi societăţii. Conştiinţa utilităţii obşteşti a muncii personale şi a legăturii ei cu munca întregului popor este un stimulent deosebit de preţios în mobilizarea tuturor forţelor creatoare ale elevilor.

Ceea ce devine din ce în ce mai mult o trăsătură caracteristică a muncii pe care o desfăşoară astăzi copiii şi tineretul este şi faptul că ei privesc această muncă cu un sentiment de bucurie însufleţită, de mîndrie pentru sarcinile îndeplinite. Deosebit de limpede se observă această trăsătură caracteristică în diferitele forme ale muncii de folos social.

Participarea elevilor la munca colectivă de folos social este pentru ei o importantă şcoală practică de slujire a societăţii. Îndeplinind la început mici însărcinări pe clasă şi pe şcoală, trecînd apoi, în mod treptat, la îndeplinirea unor sarcini mereu mai complexe în folosul colectivităţii, elevii învaţă nu numai să înţeleagă însemnătatea muncii în colectiv, dar şi să efectueze ei înşişi o muncă concretă în cadrul colectivului, să răspundă pentru munca lor faţă de colectiv.

Pe măsura creşterii şi dezvoltării elevilor sfera activităţii lor obşteşti se lărgeşte, se leagă de ţeluri tot mai importante, se integrează în munca întregului stat socialist.

Iată, de pildă — în vara aceasta, ca şi în anii trecuţi, mii şi mii de pionieri şi elevi au participat la acţiunea de strîngere a spicelor rămase pe ogoare. În aparenţă, munca lor a fost măruntă, neînsemnată. Pedagogii i-au făcut însă conştienţi de caracterul patriotic al acestei munci, i-au ajutat să înţeleagă că ea înseamnă o contribuţie importantă a copiilor, a celor mai tineri cetăţeni ai ţării, la efortul întregii ţărănimi muncitoare pentru cîştigarea bătăliei recoltei. Strîngînd spicele de pe ogoare, elevii şi pionierii din comunele Ştefan cel Mare şi Perişoru, regiunea Constanţa, cei din comuna Deta, regiunea Timişoara, cei din raionul Roşiori sau din nenumărate alte comune şi raioane ale ţării şi-au îndeplinit bucuros sarcinile, ştiind că munca lor va fi de folos patriei, poporului. Această activitate obştească a contribuit, fără îndoială, la educarea copiilor în spiritul dragostei faţă de muncă, al respectului faţă de strădania celor ce muncesc, al mîndriei de a fi contribuit la înfăptuirea chemărilor partidului şi guvernului.

Învăţătorii şi profesorii şcolilor noastre se străduiesc să educe la elevi capacitatea de a se entuziasma pentru muncă, de a „crea" cu înflăcărare. Elevii sînt învăţaţi încă de mici să înlăture obstacolele obositoare de fiecare zi, să nu se teamă de muncă, să simtă bucuria de a fi învins piedicile, de a fi creat cu mîinile lor lucrări folositoare. O asemenea bucurie au simţit, de exemplu, în acest an, elevii şcolilor de cultură generală din Sibiu, care au lucrat cu iscusinţă, sub conducerea profesorilor lor, zeci de aparate, machete şi alte materiale didactice ce le-au folosit pentru aplicarea în practică a cunoştinţelor învăţate la lecţii. Ca şi ei, membrii cercurilor de fizică şi chimie de la palatele şi casele pionierilor din Capitală, din oraşele Timişoara, Cluj, Tg. Mureş, elevii şcolilor din Oradea şi Galaţi, din comunele Poiana, raionul Craiova, Cosmeşti, raionul Tecuci şi din multe alte şcoli ale oraşelor şi satelor ţării privesc plini de bucurie roadele muncii proprii, rezultat al pregătirii pe care şi-o însuşesc în şcoală.

Munca elevilor noştri în cadrul atelierelor şcolare şi pe lotul experimental, în cadrul acţiunilor obşteşti etc. se bazează din ce în ce mai mult pe cunoştinţe de cultură generală, este efectuată cu participarea gîndirii. Nu poate fi vorba în nici un caz, în şcoala noastră, de o simplă dresare mecanică a elevilor, care nu include nici un fel de element de creaţie, care nu dă deprinderilor dobîndite mobilitate şi elasticitate, posibilitate de perfecţionare. O astfel de muncă ar forma — în cazul cel mai bun — un mic meseriaş şi nu un muncitor familiarizat cu tehnica modernă, de care are nevoie societatea socialistă. Înlăturînd un asemenea mod de pregătire a elevilor pentru muncă, acordînd cea mai mare grijă folosirii cunoştinţelor ştiinţifice în procesul muncii, multe din şcolile noastre, cum sînt şcoala medie nr. 1 din Mediaş, şcoala medie cu limba de predare maghiară din Arad etc., pe lîngă faptul că trezesc interesul elevilor pentru problemele teoretice şi le pun în faţă sarcini de calcul, de proiectare, de perfecţionare, le formează totodată şi priceperi şi deprinderi tehnice de muncă, ce pot fi folosite în mod conştient în diferite condiţii, pentru rezolvarea problemelor atît de diverse pe care le ridică activitatea practică.

Învăţătorii şi profesorii fruntaşi din şcolile noastre ştiu ce important este de a dezvolta la elevi, în procesul muncii, spiritul de iniţiativă şi deprinderile organizatorice, spiritul de organizare în muncă. În adevăr, începînd chiar din prima copilărie, munca elevilor trebuie să devină din ce în ce mai mult o problemă de organizare şi din ce în ce mai puţin o problemă de simplu efort fizic. De aceea, educatorii pricepuţi dau întotdeauna elevilor şi sarcini organizatorice, le lasă o oarecare libertate în alegerea mijloacelor, astfel încît ei să poarte şi răspunderea pentru îndeplinirea şi calitatea acestei munci. Aşa procedează, de pildă, profesorul de ştiinţe naturale Paul Pteancu, de la şcoala medie nr. 1 din Carei, care i-a învăţat pe elevii săi să desfăşoare o muncă de sine stătătoare, să găsească singuri soluţii la problemele pe care le ridică în faţa lor activitatea practică. La fel cu acesta lucrează mulţi alţi învăţători şi profesori care nu se mulţumesc cu îndeplinirea formală a sarcinilor de muncă de către elevi, ci le pretind lucru de bună calitate, obişnuindu-i cu aprecierea calităţii muncii proprii — şi aceasta nu numai la sfîrşitul efectuării ei, ci chiar în timpul desfăşurării.

De asemenea, învăţătorii şi profesorii fruntaşi caută să asigure muncii desfăşurate de elevi un caracter variat, deoarece ştiu că o muncă monotonă, bazată pe repetarea îndelungată a aceleiaşi operaţii, fără introducerea unor elemente noi, duce la scăderea interesului elevilor pentru lucrarea efectuată. În schimb munca variată, pe lîngă faptul că satisface interesele şi înclinaţiile elevilor — care sînt ele însăşi atît de variate — le formează totodată şi anumite trăsături valoroase — cum ar fi lărgimea şi multilateralitatea deprinderilor, priceperea de a folosi soluţii diferite etc.

Realizînd pe astfel de căi pregătirea pentru muncă a elevilor, învăţîndu-i să iubească şi să respecte munca, s-o socotească drept unul din cele mai însemnate izvoare ale bucuriei omeneşti, s-o pună pe de-a întregul în slujba poporului, învăţătorii şi profesorii şcolilor noastre îndeplinesc o sarcină de mare valoare patriotică, aduc o contribuţie dintre cele mai importante la construcţia socialismului în patria noastră.

Conf. univ. TIBERIU TRUTZER

CONCURSUL pedagogilor artişti

La Cîmpulung Moldovenesc a avut loc un concurs al cercurilor artistice de amatori din învăţămînt. La acest concurs au participat învăţători şi profesori din satele Moldoviţa, Vama, Frumosul, Pojorîta, Fundul Moldovei, precum şi echipa artistică a pedagogilor de la şcoala medie din Cîmpulung.

Cercurile artistice au prezentat în faţa comisiei şi spectatorilor piese de teatru, dansuri, recitări, coruri etc.

Pe primul loc la teatru s-au clasat cercurile artistice ale pedagogilor din satele Vama şi Moldoviţa, care au prezentat piesele „Bărbatul fără opinci" şi „Zestrea Ilenuţei". Locul II a fost ocupat de echipa de teatru din comuna Pojorîta. La dansuri, primele locuri au revenit echipelor artistice din localităţile Moldoviţa şi Pojorîta, iar la solo voce şi solo instrumente, cercurilor artistice de la şcoala medie din Cîmpulung, de la şcolile din Pojorîta, Moldoviţa şi Fundul Moldovei.

D. MISTREANU

DUPĂ UN AN DE MUNCĂ

Aplicarea noului îndrumător pentru învăţămîntul preşcolar

Intîmpinînd un nou an şcolar, educatoarele din grădiniţele de copii caută să valorifice experienţa pe care au acumulat-o pînă acum, să găsească, pe baza ei, noi căi de îmbunătăţire a muncii cu copiii. O mare însemnătate pentru munca viitoare a educatoarelor o are valorificarea experienţei în ceea ce priveşte aplicarea noului îndrumător pentru învăţămîntul preşcolar, apărut în anul trecut.

Prin conţinutul său concret şi sistematic, noul îndrumător a căpătat un adevărat caracter de programă. Principala lui trăsătură este aceea că prevede măsuri pentru evitarea supraîncărcării copiilor cu o cantitate prea mare de cunoştinţe în dauna însuşirii temeinice a acestora, asigurînd însă o asemenea sumă de cunoştinţe şi deprinderi pentru fiecare grupă de vîrstă, încît să se realizeze o dezvoltare armonioasă a tuturor copiilor.

După un an de aplicare a noii programe, putem spune că ea a dat, în general, roade bune. Cele mai multe educatoare au reuşit să repartizeze judicios materialul pe luni şi săptămîni, ceea ce a asigurat parcurgerea cunoştinţelor prevăzute pentru fiecare grupă.

Pentru a uşura şi organiza mai bine activitatea cu copiii şi pentru a imprima un ritm potrivit întregii munci din grădiniţă, unele educatoare au repartizat activităţile şi pe zile. Astfel, lunea şi joia au organizat activităţi de observare şi convorbiri, marţea şi vinerea activităţi de educaţie fizică, sîmbăta au spus poveşti şi au învăţat cu copiii poezii — şi aşa mai departe. Toate acestea au fost concretizate într-un orar săptămînal, întocmit pe baza celor prevăzute în îndrumător şi în care se ţine seama de felul activităţilor, de efortul cerut copiilor, de gradarea acestui efort. In felul acesta se poate uşor evita situaţia existentă în unele locuri, unde o serie de activităţi mai simplu de organizat, cum sînt poeziile sau poveştile educatoarei, se desfăşurau de 2-3 ori pe săptămînă, în timp ce repovestirile, poveştile-exerciţiu sau convorbirile erau lăsate la o parte săptămîni întregi.

S-au constatat însă, în aplicarea programei şi unele greşeli. Necunoscînd în suficientă măsură particularităţile de vîrstă ale copiilor preşcolari, unele educatoare n-au eşalonat în timp însuşirea fiecărei cunoştinţe. Ele au insistat în mod nejustificat pentru însuşirea unui exerciţiu fizic, a unei poezii sau a unui cîntec, a unor cunoştinţe de numărat şi socotit etc. în cadrul unei singure activităţi, neglijînd importanţa repetării în forme variate şi a aplicării treptate în viaţă, în practică, a fiecărei cunoştinţe sau deprinderi. Asemenea teme nu se pot epuiza însă în cadrul unei singure activităţi. De pildă, observarea unei păsărele nu asigură şi cunoaşterea ei dacă nu se revine asupra acestei teme în primul rînd prin alte observări, în care să se reîmprospăteze cunoştinţele copiilor cu ajutorul unor comparaţii şi generalizări, precum şi prin convorbiri," poveşti, poezii, cîntece, prin desen sau modelaj — efectuate în cadrul mai multor activităţi.

Trecînd la o altă problemă, trebuie să arătăm că unele educatoare n-au înţeles cauzele care au determinat noua structură a programei şi de aceea au aplicat-o uneori în mod nejust. De pildă, în programă cunoştinţele despre natură şi mediul înconjurător, ca şi o parte din capitolul „Reprezentări matematice" au fost incluse în capitolul mare al însuşirii limbii materne. Aceasta se explică prin faptul că îmbogăţirea şi precizarea cunoştinţelor copiilor se realizează în cea mai strînsă legătură cu dezvoltarea vocabularului lor, cu cunoaşterea limbii în general. Neînţelegînd acest lucru, unele educatoare n-au ştiut să folosească metodele cele mai bune care să asigure însuşirea de către copii a cunoştinţelor respective, formarea unor reprezentări variate privind spaţiul, mărimile, formele, culorile, etc.

De asemenea, o serie de educatoare, neînţelegînd că unele deprinderi pe care trebuie să şi le însuşească copiii — cum sînt deprinderile igienice, deprinderile de viaţă civilizată etc. — sînt legate direct de capitolul „Organizarea vieţii copiilor", au încercat să le realizeze în cadrul educaţiei fizice, cu care ele au numai contingenţe parţiale. La fel s-a întîmplat cu jocul popular, care a fost inclus în programă la capitolul „Educaţia fizică", deoarece trebuia subliniat în mod deosebit caracterul său de mijloc al educaţiei fizice, dar care a fost folosit de multe ori de educatoare numai pentru educaţia muzicală.

Este necesar să se clarifice şi nedumerirea unora dintre educatoare în legătură cu activităţile de numărat şi socotit la grupa mică. In îndrumător se prevede un conţinut bine delimitat al acestor activităţi pentru grupa mică, dar nu se prevede şi numărul de activităţi obligatorii săptămînale. S-a avut în vedere greutatea pe care o întîmpină educatoarele în cadrul unor asemenea activităţi obligatorii cu această grupă şi de aceea conţinutul prevăzut în îndrumător trebuie însuşit de către copii în activităţi cu grupe mici sau în cadrul muncii individuale.

In noul an şcolar îndrumătorul trebuie aplicat cu şi mai multă grijă decît pînă acum. Totodată, trebuie observate cu mai multă atenţie eventualele lui lipsuri, pe care le poate scoate cel mai bine la iveală practica zilnică.

Ar trebui să se urmărească, de pildă, sistematic, dacă programa de desen este accesibilă în întregime (pe grupe şi chiar pe teme) ; dacă număratul şi socotitul pînă la 5 în grupa mijlocie este suficient sau s-ar putea mări pînă la 6 ; dacă întregul conţinut al activităţilor prevăzute pentru grupa mică se poate aplica în continuare şi la copiii între 4-5 ani, acolo unde există grupe omogene.

Contribuind la îmbunătăţirea îndrumătorului, aplicînd cu pricepere prevederile lui, educatoarele vor obţine noi succese în educarea copiilor de vîrstă preşcolară, în pregătirea acestora pentru şcoala elementară.

G.B. INA

Activitatea educativă trebuie să aibă un caracter concret

In anul şcolar trecut am avut prilejul să urmăresc felul cum se desfăşoară munca educativă într-o serie de şcoli din regiunea Constanţa.

Mi-am putut da seama, pe baza celor constatate, că adeseori lipsurile întîlnite în munca educativă se datoresc faptului că unii diriginţi pun în faţa elevilor sarcini abstracte, că nu le explică într-un mod concret, pe înţelesul lor, ce aşteaptă şcoala şi întreaga societate de la ei, de ce trebuie să respecte anumite norme de conduită, să-şi îndeplinească anumite îndatoriri. Voi ilustra cele afirmate mai sus cu „cazul" elevului Sandu D. din clasa a V-a a uneia din şcolile pe care le-am vizitat.

Sandu D. venea adeseori la şcoală cu temele nescrise, întîrzia. In recreaţii făcea tot felul de pozne. Tuturor abaterilor le punea vîrf în clasă. Situaţia lui Sandu D. la învăţătură era conform comportării lui : era ameninţat să rămînă repetent.

— Partea cea mai tristă — spunea dirigintele clasei, un om tînăr, fără prea multă experienţă — este că Sandu atrage şi alţi copii pe drumul lui. Am folosit toate procedeele, dar fără nici un rezultat.

Am hotărît să-l ajut, pe cît îmi stă în putinţă, pe diriginte. Am intrat împreună cu el în clasă la una din orele educative şi le-am propus elevilor să discutăm despre „regulile de purtare".

Am cerut unui elev să citească prima regulă : „Elevii sînt datori să-şi însuşească temeinic cunoştinţele predate în şcoală, pentru a deveni cetăţeni folositori patriei".

Am întrebat : „De ce trebuie să vă însuşiţi temeinic cunoştinţele ?". Iată răspunsurile : „Trebuie să învăţăm pentru că altfel luăm note rele" ; „Trebuie să învăţăm că altfel, dacă află părinţii că am luat note rele, ne ceartă" ; „Trebuie să învăţăm ca să trecem clasa".

Aşadar, copiii dovedeau o totală lipsă de înţelegere a însemnătăţii învăţăturii, prima lor îndatorire şcolară. A trebuit să discutăm îndelung despre nevoia de cunoştinţe a unui muncitor din industrie, din agricultură, din transporturi, a unui inginer, profesor, medic etc. pentru ca elevii să înţeleagă că trebuie să învete temeinic pentru ei înşişi, pentru a deveni muncitori, tehnicieni sau intelectuali pricepuţi, că notele rele sînt supărătoare nu prin ele însile, ci fiindcă arată lipsa de pregătire pentru munca viitoare.

Impreună cu tov. diriginte am trecut apoi la discutarea unei alte reguli, mai concretă şi mai simplă ca prima : „Elevii sînt datori să vină la şcoală curaţi şi să-şi păstreze în ordine hainele şi cărţile". Nu mică ne-a fost surprinderea ascultînd şi de această dată răspunsuri ca acesta : „Trebuie să fim curaţi pentru că ne controlează cînd venim la şcoală".

Am încercat să lămurim şi cea de a doua regulă pusă în discuţie. Ştiam însă că numai cu discuţiile nu se poate ajunge la rezultate prea mari.

Impreună cu dirigintele, am pornit să-i vizităm acasă pe elevi. Bineînţeles, unul dintre primii la poarta căruia am bătut a fost Sandu D. Era ora 10, cînd — potrivit regimului de zi — el trebuia să-şi pregătească temele (clasa a V-a avea cursuri după amiază). Am intrat într-o cameră destul de curată şi luminoasă. Pe masă erau cărţile şi caietele lui Sandu. Acesta sosi şi el, nu după mult timp, însoţit de mama lui. Se jucase probabil cu mingea (era transpirat, plin de praf pe ghete şi pe pantaloni).

Ne-am interesat de mersul lecţiilor. Sandu îşi scrisese — destul de neîngrijit de altfel — o temă la gramatică, şi mai avea de efectuat tema la matematică. Discutînd asupra modului cum îşi va rezolva exerciţiile, ne-am dat seama că nu prea ştie. I-am cerut să ne arate în manual lecţia care s-a predat, şi pe maculator exerciţiile executate în clasă. Uitîndu-se în carte şi în caiet, Sandu şi-a reamintit regula după care se efectuează operaţia ce se cerea în temă — ridicarea fracţiilor la putere — şi am văzut că va fi în stare să rezolve exerciţiile. Ne-a fost uşor să-i arătăm acum necesitatea de a cerceta întîi manualul, notiţele, şi de a începe apoi efectuarea temelor.

L-am lăsat să lucreze, şi am trecut într-o încăpere alăturată, ca să stăm de vorbă cu mama lui. Am rugat-o să treacă măcar odată pe săptămînă pe la şcoală şi să nu lipsească de la adunările cu părinţii.

Am pornit către şcoală. Dirigintele clasei îmi spuse : „Eu am prelucrat la începutul anului şcolar regulile de purtare şi regimul de zi dar... cred că nu destul de temeinic. Acum îmi dau seama că elevii nu respectă aceste cerinţe fiindcă nu le înţeleg. Şi îmi dau seama şi de faptul că ar fi trebuit să-i ajut şi la învăţătură: să-i învăţ cum să înveţe".

Am înţeles că profesorul acesta tînăr descoperă cu bucurie tainele muncii educative. Ca să nu-i spulber această bucurie n-am rostit cu glas tare întrebarea care mi-a venit atunci în minte : „Cum rămîne cu convingerea că ai epuizat toate procedeele de educaţie?" I-am recomandat ca şi îndrumarea părinţilor, ca şi cea a elevilor, să se întemeieze pe exemple concrete, vii.

Pornind de la concluziile pe care le-am tras în „cazul" lui Sandu, am cercetat şi în alte şcoli din regiunea Constanţa în ce măsură înţeleg elevii cerinţele pe care le pun în faţa lor pedagogii. Mi-am dat seama că pretutindeni unde aceste cerinţe sînt formulate general, abstract (chiar dacă sînt categorice), se întîlnesc numeroase „cazuri" asemănătoare aceluia al lui Sandu.

Inainte de încheierea anului şcolar am vizitat din nou clasa lui Sandu. Am avut satisfacţia să constat o schimbare atît în situaţia la învăţătură a elevilor, cît şi în disciplina lor. Insuşi „eroul" clasei, Sandu, se schimbase mult în bine. Toate acestea se datorau în cea mai mare măsură faptului că s-a trecut de la munca educativă „în general" la o muncă educativă concretă, bazată pe cunoaşterea copiilor, legată strîns de preocupările lor.

Prof. I. CIOBANU
Constanţa

„O noapte furtunoasă" în repetiţie la cercul dramatic al clasei a IX-a B, şcoala medie „Ion Creangă" din Bucureşti

Vizite în întreprinderi

Se ştie ce rol însemnat au, în realizarea sarcinilor învăţămîntului politehnic, vizitele elevilor în fabrici şi uzine. Aceste vizite îi familiarizează pe elevi cu cele mai însemnate aspecte ale procesului de producţie, le îngăduie să vadă cum funcţionează maşinile şi aparatele pe care ei le-au studiat la lecţii, îi apropie de muncitori, îi învaţă să preţuiască mai mult munca şi pe cei ce muncesc.

Ţinînd seama de toate acestea, colectivul didactic al şcolii noastre — îndeosebi profesorii de fizică şi chimie — s-au preocupat îndeaproape, în cursul anului care a trecut, de organizarea vizitelor în întreprinderi. Iată, de pildă, cum au fost organizate vizitele elevilor din clasele a VIII-a „B" şi a IX-a „B" la Intreprinderea regională de transporturi auto din oraşul nostru.

Pentru ca vizitele să se desfăşoare cît mai rodnic, am căutat ca ele să fie cît mai bine organizate. Le-am arătat elevilor, în prealabil, scopul şi obiectivele vizitelor. I-am împărţit în şapte grupe, fiecare grupă avînd un efectiv de 9—10 elevi şi un responsabil.

Vizitele au avut loc în decurs de cîteva zile. In prima zi, un inginer le-a dat elevilor îndrumări generale privind aspecte caracteristice legate de specificul atelierelor ce urmau să fie vizitate, de la prelucrarea maşinilor pînă la operaţiile din cadrul proceselor tehnologice şi la măsurile de securitate.

Elevii au văzut cum se minuiesc unele aparate simple, cum se fixează diferite piese la menghine, au cunoscut unele maşini-unelte. Ei au trecut prin diferite secţii : de forjă, de tratament termic, de electricitate, de lăcătuşerie, strungărie, alesaj, rodaj, tîmplărie, tapiţerie etc. Muncitori calificaţi şi fruntaşi în producţie i-au învăţat să efectueze unele operaţii mai simple. Elevii au fost puşi să lucreze ei înşişi la un strung, să finiseze o piesă la pietrele de polizor. Elevii au putut observa, de asemenea, cum se execută diferite măsurători şi cum se reglează instrumentele de măsurat — şublerul şi micrometrul comparativ. In secţia de forjă au văzut cum se prelucrează metalele prin ciocănire şi prin presiune şi au învăţat că forjarea depinde de maleabilitatea metalelor, care creşte odată cu temperatura. Elevii au înţeles că modificarea structurii metalului prin forjare dă o rezistenţă mai mare decît prin turnare. Atelierul de montaj şi demontaj i-a familiarizat pe elevi cu motorul cu ardere internă, dîndu-le posibilitatea să cunoască construcţia şi funcţionarea acestuia. Cu mult interes au studiat elevii piesele unei maşini-auto — motorul, ambreiajul, cutia de viteze, axul cardanic, diferenţiarul, delcoul, dinamul, electromotorul etc. De asemenea le-au atras atenţia în mod special atelierele de electricitate. Aici s-au demontat în faţa lor dinamul şi electromotorul, au cunoscut construcţia şi funcţionarea lor. Elevii au executat ei înşişi bobinări, demontări de dinamuri, au lucrat la aparatul de încărcat dinamul etc.

In secţia de tîmplărie elevii au cunoscut operaţiile de construire a caroseriilor de automobile. Ei au cercetat aici ferăstrăul-panglică, maşina de tăiat în grosime, maşinile de frezat, de găurit, mecanismul de transmisie etc.

Tot materialul adunat în decursul acestei vizite de lungă durată a fost sistematizat de elevi cu ajutorul nostru, al cadrelor didactice, în referate, scheme, planşe. De asemenea, am căpătat multe piese pe care le vom folosi ca materiale demonstrative : cilindru cu bolţi, segmenţi de ungere şi compresie, şuruburi, supape, bobina de cîmp, plăci de acumulator — pastate şi nepastate — suporturi izolatoare, rotori de dinam şi electromotor etc.

Am organizat pentru elevii noştri şi alte vizite în producţie. Astfel, am fost cu ei la termocentrala de la Aghireş, unde au cunoscut instalaţia mecanică, precum şi instalaţiile electrice. Ei au văzut aici staţiile de sfărîmare şi de transport a cărbunelui, reţelele de alimentare pentru păcură şi apă, cazane cu aburi, condensatori, epuratori, economizori, grupuri turbogeneratoare, staţiile de transformatori de înaltă tensiune. Toate acestea le-au dat posibilitatea să înţeleagă mai bine procesul de producţie a energiei electrice şi transmiterea ei la distanţă, precum şi sistemul de alimentare a Clujului cu energie electrică.

Pentru a consolida şi lărgi cunoştinţele de chimie ale elevilor, pentru a-i lămuri asupra aplicaţiilor tot mai largi ale chimiei în industrie, am vizitat cu ei întreprinderea de produse sodice din Turda. De asemenea, am organizat o vizită la fabrica de sticlă din Somoşeni.

Sîntem hotărîţi ca în noul an şcolar să extindem şi mai mult vizitele elevilor în producţie, deoarece socotim că ele au un rol însemnat în sistemul de măsuri care asigură realizarea învăţămîntului politehnic.

MARIA ALDEA
profesoară la şcoala medie nr. 9 din Cluj

Munca independentă în condiţiile predării la 2 clase

Predarea simultană la două sau mai multe clase este o muncă grea şi complexă. Rezultatele ei depind mai ales de priceperea învăţătorului de a îmbina în mod just munca directă cu cea independentă, de a folosi raţional şi cu maximum de randament timpul destinat activităţii independente a elevilor.

Prevăzînd la două clase, m-am străduit să întocmesc în aşa fel orarul încît să asigur condiţiile necesare unei bune desfăşurări a muncii independente. Totodată am avut grijă să calculez munca independentă a elevilor în timp, pentru ca tema dată să poată fi efectuată de elevii unei clase în vreme ce eu lucrez cu elevii alteia.

Pregătind temele pentru munca independentă, am avut în vedere ca acestea să nu fie prea grele pentru elevii mai slabi şi nici prea uşoare pentru elevii mai buni. De asemenea, am căutat ca aceste teme să fie cît mai variate, aşa încît ele să trezească interesul elevilor. Aşa, de pildă, la aritmetică am combinat întotdeauna exerciţiile cu problemele, iar la clasa I-a, cu diferite jocuri : exerciţii în cerc, loto aritmetic etc.

La lecţiile de citire — unde cea mai răspîndită formă de muncă independentă la clasele mici o constituie copierile — pentru ca acestea să nu devină o activitate formală, mecanică şi plictisitoare am căutat să le variez, cerînd elevilor fie să copieze din text fragmentul care le-a plăcut cel mai mult şi să arate de ce le-a plăcut, fie să înlocuiască anumite cuvinte dintr-un text etc.

Am căutat întotdeauna ca munca independentă să fie legată de tema lecţiei studiate în ziua respectivă. Aşa, de exemplu, prevăzînd la clasa I-a lecţia de gramatică „Numele fiinţelor şi lucrurilor" am cerut elevilor să scrie numele fiinţelor care trăiesc pe lîngă casa omului şi numele lucrurilor din clasă. La aritmetică, la aceeaşi clasă, prevăzînd lecţia „Inmulţirea numărului 3" am dat, în cadrul muncii independente, exerciţii şi probleme în care trebuia înmulţit numărul 3.

La clasa a III-a începeam de obicei lecţia printr-o activitate independentă de 20—25 minute. Aceasta consta, în general, fie dintr-o verificare a lecţiilor pregătite acasă, adică într-o temă scrisă legată de lecţiile de ştiinţele naturii, de geografie sau de istorie studiate anterior, fie dintr-o temă menită a-i pregăti pe elevi în vederea lecţiei ce trebuia predată. De exemplu, după studierea lecţiei de gramatică „Genul adjectivelor" munca independentă a constat în copierea din cartea de gramatică a unui text şi sublinierea adjectivelor din text, cu indicaţia genului. Prevăzînd la clasa a III-a lecţia de ştiinţele naturii „Animalele domestice" am cerut elevilor să descrie, în cadrul muncii individuale, animalele domestice pe care le-au văzut cu prilejul vizitei la gospodăria anexă a fabricii de zahăr din cartierul în care se află şcoala.

O importanţă deosebită am acordat şi organizării muncii independente, arătînd practic elevilor modul cum trebuie să lucreze, analizînd împreună cu ei 1—2 cazuri din tema respectivă. De exemplu, dacă la aritmetică munca independentă consta dintr-o problemă şi exerciţii, după ce elevii citeau problema, îi ajutam, prin 2—3 întrebări, să înţeleagă calea rezolvării problemei şi rezolvam oral cu ei cîteva exerciţii. La clasa a III-a, la lecţia de gramatică „Rolul adjectivului în propoziţie", am dat ca temă pentru munca independentă un exerciţiu din cartea de gramatică, care cerea elevilor să potrivească o serie de adjective — roşu, rotund, bun etc. — pe lîngă nume de fiinţe şi lucruri corespunzătoare. Pentru că exerciţiul mi s-a părut simplu pentru nivelul clasei, l-am complicat, cerînd elevilor să alcătuiască cîte o propoziţie cu fiecare adjectiv dat. Bineînţeles, le-am dat eu, la început, un exemplu de astfel de propoziţie.

De fiecare dată, după indicarea temei pentru munca independentă şi după explicarea acesteia, cer cîte unui elev să explice, la rîndul lui, tema. Dacă elevii nu au înţeles ce au de făcut, explic din nou. Cînd socotesc că toţi elevii au înţeles ce au de lucrat, le cer să-şi rezolve tema fără nici o întîrziere. Pentru elevii care lucrează mai repede pregătesc din timp teme suplimentare. Aceste teme le comunic în mai multe feluri. Pentru elevii clasei a III-a, munca suplimentară o scriu de obicei pe bilete. Cînd elevul anunţă, prin ridicarea mîinii, că şi-a terminat tema obligatorie, primeşte biletul, îl citeşte, şi începe să lucreze. Pentru elevii din clasa I, pentru că nu se pot descurca cu explicaţii scrise, temele suplimentare le indic fie odată cu tema obligatorie (atunci cînd tema suplimentară necesită o explicaţie mai amplă), fie atunci cînd observ că ei au terminat tema obligatorie.

Acord o atenţie deosebită controlului muncii independente efectuate în clasă, ca şi celei efectuate acasă. Folosesc în acest scop mai multe procedee : verificarea în colectiv, în mod individual, sau în mod parţial prin sondaje.

Procedînd în felul acesta, am reuşit să dezvolt atenţia elevilor mei, puterea lor de concentrare, simţul lor de răspundere faţă de îndeplinirea temelor, să le întăresc spiritul de disciplină, să ridic, în general, nivelul calităţii cunoştinţelor lor. Nu înseamnă însă că am rezolvat toate problemele pe care le pune efectuarea muncii independente. Aşa, de pildă, prezentarea materialului didactic, fie într-o clasă, fie într-alta, este de obicei un prilej pentru întreruperea muncii la clasa ce lucrează în mod independent, îndeosebi pentru elevii clasei I, a căror putere de concentrare se formează mai greu, şi cere multă răbdare din partea învăţătorului. De asemenea, mai întîmpin greutăţi şi cu elevii care nu şi-au format încă deprinderea de a se apuca imediat de lucru, cu aceia care au o atenţie împrăştiată şi mobilă. Cu toate că numărul acestor elevi este mic, ei îmi dau totuşi de lucru prin faptul că trebuie să-i urmăresc încontinuu şi să-i îndemn la muncă.

In timpul celor trei ani în care am predat simultan la două clase m-am străduit să folosesc astfel de metode încît rezultatele muncii mele să se apropie cît mai mult din punct de vedere calitativ de acelea ale învăţătorilor care predau la o singură clasă.

In anul şcolar viitor mă voi strădui să găsesc soluţii şi pentru problemele pe care nu le-am rezolvat încă.

ALEXANDRINA MINDRECI
învăţătoare la şcoala de aplicaţie de pe lîngă şcoala pedagogică din Arad

Cum am cîştigat întrecerea tehnică

In anul şcolar trecut, Ministerul Invăţămîntului şi Culturii a elaborat o nouă programă şcolară pentru învăţămîntul practic în şcolile profesionale.

Colectivul şcolii noastre a studiat această programă cu mare atenţie, iar maiştrii instructori, la rîndul lor, şi-au întocmit planul calendaristic trimestrial pentru fiecare grupă de instructaj, compusă din 15 elevi. Am făcut apoi o listă a pieselor ce se vor executa în trimestrul I şi II, listă analizată de comisia metodică şi aprobată de conducerea şcolii.

Atelierul de instructaj a fost dotat cu strunguri, maşini de găurit, polizoare, 120 de truse individuale de scule, 5 truse individuale pentru maiştrii instructori şi diverse aparate de măsurat, necesare executării unor operaţii de găurire, filetare, tăiere, forjare, lipire etc. Ca materiale didactice s-au confecţionat 2 panouri, în care se arătau în mod sugestiv fazele prin care trece fiecare piesă pînă la finisare.

La începutul anului şcolar am primit 120 de ucenici, montatori de locomotive şi mecanici de centralizare-semnalizare. Fiecărui ucenic i s-a încredinţat un loc de muncă la banc şi cîte o trusă individuală.

Instructajul practic s-a executat pe faze de operaţiuni. La început s-a ales şi tăiat materialul pentru confecţionarea pieselor. După aceea s-au trasat toate piesele odată, s-au pilit, s-au găurit, aşa încît la sfîrşitul anului erau finisate toate piesele planificate.

In cursul anului şcolar, fiecare ucenic din anul I a executat următoarele piese : compas pentru interior, compas pentru grosimi, compas pentru lungimi şi de trasat, ferăstrău pentru tăiat metale (complet), ciocan de mînă, pană de evacuare, balama dublă, punctator, echer simplu de 90 grade, dorn, daltă lată, daltă în cruce, cheie de broască, cheie fixă cu 2 capete, cleşte etc. Toate piesele s-au executat din materiale şi la dimensiuni corespunzătoare stasului.

In munca de pregătire a ucenicilor am avut sprijinul neprecupeţit al organizaţiei de partid din şcoală, al organizaţiei U.T.M. şi al comitetului de secţie sindical. O muncă deosebit de rodnică a desfăşurat colectivul de maiştri instructori, în frunte cu comuniştii Gheorghe Popescu şi Dumitru Stănescu.

Ca încununare a muncii noastre, la întrecerea tehnică pe ţară iniţiată între şcolile profesionale de mecanici C.F.R. noi am cîştigat premiul I. Acest succes ne va încuraja şi mai mult în organizarea instructajului practic în anul viitor, cînd dorim să obţinem rezultate şi mai bune.

GHEORGHE POPOVICI
director de studii la şcoala profesională de ucenici C.F.R. tracţiune şi telecomunicaţii din Bucureşti

ÎN ÎNTÎMPINAREA NOULUI AN ŞCOLAR

Noi cadre de pedagogi îşi vor începe activitatea

Peste cîteva săptămîni, un nou contingent de tineri pedagogi va păşi în şcoli, începîndu-şi munca de instruire şi educare a copiilor.

Anul acesta, repartizările absolvenţilor şcolilor pedagogice de educatoare şi de învăţători, precum şi ale absolvenţilor institutiilor de învăţămînt superior care pregătesc cadre didactice au fost efectuate de către comisiile organizate la fiecare şcoală pedagogică sau institut de învăţămînt superior. In repartizare s-a indicat regiunea în care vor funcţiona tinerii absolvenţi, urmînd ca la sediul secţiilor de învăţămînt regionale să li se indice locul concret de muncă. Acest sistem, pe lîngă că prezintă avantajul descentralizării muncii de repartizare, a dus la realizarea unor economii materiale şi de timp şi a asigurat totodată şi o repartizare omogenă a absolvenţilor, un număr echitabil de forţe necesare pe regiuni.

Vor intra în curînd în învăţămînt un număr de circa 260 de educatoare, circa 1300 de învăţători şi circa 3500 de tineri profesori de toate specialităţile. Noile cadre de pedagogi îşi vor începe munca în condiţii bune. Partidul şi guvernul, întregul popor muncitor acordă celor ce muncesc în şcoli o înaltă preţuire, le creează mijloacele de a-şi ridica neîncetat nivelul de trai material şi cultural, de a-şi perfecţiona continuu pregătirea profesională. O grijă deosebită se acordă cadrelor tinere, pentru care hotărîrile partidului şi guvernului cu privire la învăţămînt cuprind o serie de prevederi de mare însemnătate, începînd cu indemnizaţia de instalare, asigurarea cazării, a mesei, a procurării combustibilului pentru lunile de iarnă, acordarea de loturi agricole etc. şi sfîrşind cu îmbunătăţirea salarizării, sprijinirea băneaască pentru construirea de locuinţe, crearea condiţiilor pentru desăvîrşirea calificării şi pentru neîncetata perfecţionare a măiestriei pedagogice.

Intrînd în şcoli cu forţe proaspete, cu pregătirea temeinică pe care au dobîndit-o în anii de studii, bucurîndu-se de toate condiţiile pe care le pune la îndemîna lor statul democrat-popular, tinerii pedagogi sînt hotărîţi să răspundă cu cinste sarcinilor care le stau în faţă. Ei sînt chemaţi să aducă o contribuţie de seamă la instruirea şi educarea copiilor. Pentru acesta ei vor trebui să se integreze cu totul în regimul de muncă al şcolii, să desfăşoare permanent o activitate creatoare, să caute să studieze şi mai departe, să înveţe din experienţa cadrelor fruntaşe, să folosească din plin toate posibilităţile pe care le pun la dispoziţia lor comisiile pe specialităţi, cercurile pedagogice, consfătuirile raionale etc. Ei vor trebui să studieze temeinic manualele şcolare, programele şi metodicile, să lupte necontenit pentru ridicarea calitativă a muncii lor, să arate exigenţă şi corectitudine faţă de elevi. Numai astfel tinerii noştri pedagogi vor putea dovedi ataşamentul lor faţă de partid şi guvern, faţă de poporul muncitor, se vor putea integra activ în marea muncă de instruire şi educare a tineretului pe care o desfăşoară şcolile noastre.

Dar tinerii noştri pedagogi nu-şi vor limita activitatea numai între zidurile şcolii. Ei ştiu că le revine datoria patriotică de a împleti cît mai strîns munca didactică în şcoală cu variatele şi multiplele activităţi culturale şi sociale care constituie o contribuţie de seamă a cadrelor didactice în lupta pentru continua ridicare culturală a satelor, pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Pentru ca tinerii pedagogi să poată desfăşura, chiar din primele lor zile în şcoală, o activitate cît mai rodnică, secţiile de învăţămînt şi cultură trebuie să manifeste faţă de ei cea mai atentă grijă. In primul rînd trebuie să se asigure respectarea riguroasă a prevederilor cuprinse în hotărîrile partidului şi guvernului cu privire la tinerii învăţători şi profesori — plata la timp a indemnizaţiei de instalare, cazarea, cantina etc. De asemenea, secţiile de învăţămînt şi cultură au obligaţia să respecte instrucţiunile ministerului cu privire la repartizarea absolvenţilor, să asigure o justă şi principială încadrare a acestora la locul de muncă, utilizînd la maximum posibilităţile reale de încadrare. Trebuie să se elimine practica nejustă din trecut a unor organe de învăţămînt care neglijau total sau parţial această problemă, ca şi sistemul încadrărilor „de preferinţă" sau al încadrării absolvenţilor la alte specialităţi decît la aceea pentru care s-au pregătit. Numai în mod excepţional, acolo unde o cer împrejurările, absolvenţii vor putea fi încadraţi la specialităţi înrudite, cu grija însă de a nu se prejudicia interesele şcolii şi calitatea muncii pedagogice.

Pentru ca tinerii pedagogi repartizaţi în mediul rural sau în şcoli cu condiţii mai grele de muncă să-şi poată desfăşura cît mai bine activitatea, secţiile de învăţămînt şi cultură vor trebui să le creeze înlesniri şi să găsească forme variate de stimulare a acestora — premii, recompense etc.

O mare atenţie trebuie să acorde secţiile de învăţămînt şi cultură problemei promovării cadrelor tinere. Se ştie că împletirea experienţei cadrelor virstnice cu elanul şi pregătirea celor tinere duce întotdeauna la cele mai frumoase rezultate în muncă. Tocmai de aceea grija permanentă pentru creşterea cadrelor tinere, pentru promovarea cu curaj a acestora constituie o condiţie de bază a dezvoltării învăţămîntului. Promovarea cadrelor tinere duce la împrospătarea unităţilor de învăţămînt, creează un ritm nou de muncă în şcoli. Sînt vrednice de amintit şi desele cazuri cînd cadrele tinere puse în fruntea organelor de învăţămînt au reuşit să dea o nouă perspectivă muncii de îndrumare şi control, de organizare a activităţii didactice. Promovarea cadrelor tinere nu trebuie făcută însă la întîmplare, ci pe baza urmăririi permanente a rezultatelor obţinute de acestea în muncă, pe baza unei temeinice sprijiniri a lor.

Secţiile de învăţămînt şi cultură se vor îngriji ca învăţătorii să poată urma cursurile fără frecvenţă ale facultăţilor cu profil pedagogic, iar profesorii cu reale posibilităţi de muncă ştiinţifică să poată lucra în cadrul filialelor diferitelor societăţi ştiinţifice. Acolo unde există posibilităţi, tinerii absolvenţi ai instituţiilor de învăţămînt superior trebuie sprijiniţi să se înscrie la formele aspiranturii fără scoaterea din producţie.

O mare preocupare trebuie arătată, odată cu grija pentru respectarea hotărîrilor partidului şi guvernului cu privire la tinerii învăţători şi profesori, respectării cu stricteţe a măsurilor pentru înlăturarea supraîncărcării lor cu sarcini străine de misiunea de pedagogi şi purtători ai culturii la sate. Secţiile de învăţămînt şi cultură vor trebui să vegheze de asemenea, cu mai multă atenţie ca în trecut, la respectarea duratei vacanţei şcolare şi a concediului cadrelor didactice.

In munca lor, tinerii pedagogi vor trebui să simtă efectiv sprijinul organelor de îndrumare şi control. Aceste organe vor trebui să privească mai principial lipsurile în muncă ale tinerilor pedagogi, lipsuri inerente oricărui început şi să devină adevăraţi sfătuitori şi îndrumători ai acestora. Trebuie lichidat cu desăvîrşire spiritul de castă care mai dăinuie în unele şcoli şi care este întreţinut de unele cadre mai vîrstnice şi cu mai multă experienţă. Un astfel de spirit este cu totul dăunător învăţămîntului, care prin excelenţă este un sector principal de creştere şi perfecţionare a cadrelor.

Secţiile de învăţămînt şi cultură vor trebui să sprijine cu mai multă hotărîre iniţiativele pozitive ale tinerilor pedagogi, manifestînd însă şi o atitudine exigentă faţă de lipsurile repetate ale unora dintre ei. Numai în felul acesta tinerii pedagogi vor putea fi ajutaţi să se achite cu cinste de sarcinile ce le revin.

Munca învăţătorului, a profesorului, este grea dar neasemuit de frumoasă, plină de perspective. A da patriei cadre de nădejde, bine pregătite, însufleţite de idei şi sentimente nobile, caracteristice omului societăţii socialiste, înseamnă a-i da cel mai preţios capital. Tocmai de aceea în ţara noastră se acordă o înaltă preţuire străduinţei învăţătorilor şi profesorilor. „Ziua învăţătorului", sărbătorită pentru prima dată anul acesta, a constituit o însemnată dovadă a acestei preţuiri. Numărul mare de învăţători şi profesori fruntaşi evidenţiaţi cu acest prilej, al celor distinşi cu medalii şi titluri pentru activitatea lor arată odată mai mult că în şcolile noastre lucrează oameni care îşi iubesc meseria, care îşi îndeplinesc cu avînt patriotic sarcinile. In rîndurile acestora se va înregimenta în curînd noul detaşament de pedagogi ai patriei noastre. Să-i ajutăm să muncească cît mai bine, să se ridice la înălţimea tradiţiilor pozitive ale învăţămîntului din ţara noastră.

Urăm tinerilor pedagogi spor la muncă, succese mari în activitatea atît de nobilă spre care se îndreaptă acum!

EUGEN CRISTOFOR
director al Direcţiei personalului din Ministerul Învăţămîntului şi Culturii

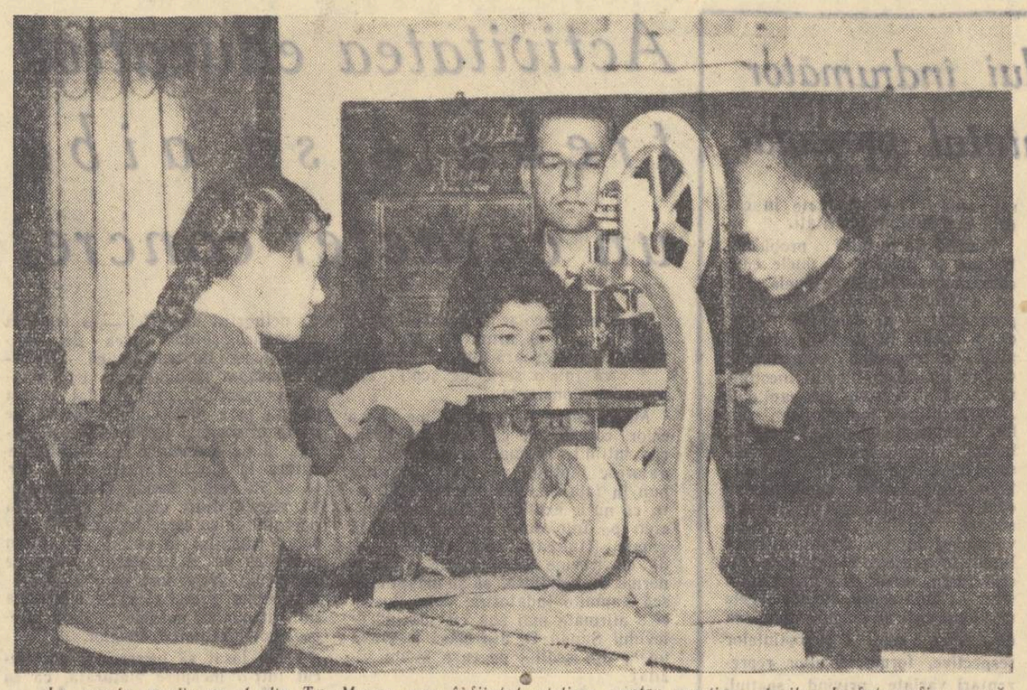

La şcoala medie nr. 1 din Tg. Mureş s-au înfiinţat ateliere pentru practica elevilor. In fotografie: o oră în atelierul de tîmplărie cu elevii clasei a V-a B.

Activitate intensă

In raionul Tîrgu-Jiu s-au obţinut numeroase realizări în acţiunea de pregătire a noului an şcolar.

Astfel, în comuna Bîrseşti, mobilierul celor două şcoli a fost reparat, iar localul complet amenajat pentru primirea elevilor. De asemenea, la cele patru şcoli din comuna Peştişani lucrările de reparaţii au fost terminate în întregime. In comuna Ceauru, sfatul popular comunal a alocat suma de 70.000 lei pentru reînnoirea mobilierului şcolar.

Lucrările de reparaţie şi curăţire a localurilor de şcoală sînt pe terminate şi în raionul Sărmaş, regiunea Cluj. Spaţiul necesar şcolarizării se va mări cu încă 10 săli de clasă. Avîndu-se în vedere că un însemnat număr de elevi locuiesc la mare distanţă de şcoală, în comunele Cămăraş, Catina, Frata, Ric, Mociu şi altele pe lîngă şcolile de 7 ani vor funcţiona internate.

Pretutindeni se iau măsuri pentru asigurarea întregii cantităţi de combustibil necesar şcolilor. In raionul Tudor Vladimirescu din Capitală, de pildă, au fost distribuite pînă acum şcolilor 1050 tone de lemne şi 265 tone de cărbune.

O adevărată grijă gospodărească pentru aprovizionarea cu combustibil au dovedit-o directorii şcolii medii nr. 17 „Matei Basarab", ai şcolilor de 7 ani nr. 70, 72 şi 77 din acest raion.

Paralel cu grija pe care o arată pentru pregătirea condiţiilor materiale necesare bunei desfăşurări a muncii în noul an şcolar, secţiile de învăţămînt şi cultură şi cadrele didactice se preocupă şi de măsurile menite să ridice la un nivel mai înalt munca instructiv-educativă.

In raionul Cîmpina, de exemplu, se desfăşoară intens pregătirile în vederea consfătuirilor raionale. Pedagogii din acest raion acordă o mare atenţie pregătirii lucrărilor din secţii. Iată, de exemplu, cîteva din problemele care vor fi puse în discuţie în cadrul secţiei de limba şi literatura română: necesitatea accentuării, în predare, a valorii artistice a textelor literare studiate, necesitatea lărgirii lecturii extraşcolare a elevilor, îmbunătăţirea procedeelor de muncă cu elevii rămaşi în urmă la învăţătură, îndrumarea activităţii individuale a elevilor etc.

Datorită acestor pregătiri, munca noului an şcolar va începe, fără îndoială, în condiţii bune, asigurînd rezultate din ce în ce mai rodnice în instruirea şi educarea elevilor.

Măsuri pentru dezvoltarea politehnizării

Introducerea elementelor de politehnizare în şcolile din raionul nostru a fost primită cu un deosebit interes atît de cadrele didactice şi de elevi, cît şi de părinţi. Pentru secţia de învăţămînt politehnizarea a constituit şi constituie una dintre preocupările cele mai însemnate. Acum, în preajma deschiderii noului an şcolar, grija noastră se îndreaptă spre consolidarea rezultatelor pozitive pe care le-am dobîndit în anul trecut în această privinţă şi spre dezvoltarea cît mai largă a elementelor de politehnizare.

In anul care a trecut, cadrele didactice de specialitate din raionul nostru au căutat să se pregătească pentru îndeplinirea sarcinilor învăţămîntului politehnic studiind un bogat material informativ în legătură cu aceste sarcini, analizînd căile pentru înfăptuirea lor în cadrul consfătuirilor raionale, al cercurilor pedagogice etc. S-a acordat o mare atenţie organizării lucrărilor de laborator, activităţii practice pe lotul şcolar, organizării vizitelor în producţie. Aceste acţiuni n-au putut însă fi întreprinse în toate şcolile — şi chiar acolo unde s-au înfăptuit au avut o serie de neajunsuri.

Analizînd condiţiile şi posibilităţile concrete ale şcolilor în vederea înfăptuirii sarcinilor învăţămîntului politehnic, analizînd realizările şi lipsurile în acest domeniu în anul şcolar trecut, secţia de învăţămînt a raionului nostru a întocmit, cu sprijinul directorilor de şcoli şi sub îndrumarea Ministerului Învăţămîntului şi Culturii, un plan concret de acţiune, care să contribuie la dezvoltarea elementelor de politehnizare. In acest scop a fost constituită comisia de politehnizare pe raion, din care fac parte inspectori ai secţiei de învăţămînt raionale, directori de şcoli şi profesori care au obţinut rezultate bune în activitatea lor.

Comisia are sarcina de a traduce în viaţă planul elaborat şi de a asigura studiul sistematic al cadrelor didactice cu privire la esenţa şi sarcinile învăţămîntului politehnic.

In înfăptuirea acestor acţiuni primim un sprijin deosebit de însemnat din partea comitetului raional P.M.R., a comitetului executiv al sfatului popular raional şi a unor întreprinderi din raion, ca uzinele „Semănătoarea" „Clement Gottwald", Fabrica de ţigarete Bucureşti, F. C. „Gh. Gheorghiu-Dej" ş. a.

Datorită acestui sprijin am putut amenaja de curînd un atelier cu secţii de lăcătuşerie, tîmplărie şi o secţie de confecţionare şi reparare a materialului didactic. Peste 1400 de elevi de la 12 şcoli din raion, care nu au încă posibilitatea de a-şi organiza ateliere proprii, vor efectua în acest atelier practica prevăzută în programa de învăţămînt. Pentru ca activitatea atelierului să se desfăşoare în condiţii cît mai bune au fost încadraţi aici maiştri cu o serioasă pregătire teoretică şi practică.

Noi tindem ca atelierul să devină un adevărat centru de îndrumare a tuturor atelierelor şi cercurilor tehnice din şcolile raionului. In acest scop am prevăzut înfiinţarea în cadrul lui a unui cabinet tehnico-metodic, unde cadrele didactice vor primi consultaţii şi ajutor practic. Cabinetul tehnico-metodic va desfăşura şi o intensă activitate de propagandă în rîndul părinţilor, prin pregătirea unor referate privind politehnizarea, care vor fi prezentate în cadrul lectoratelor pentru părinţi. De asemenea, cabinetul va amenaja o expoziţie permanentă care va oglindi rezultatele obţinute în domeniul politehnizării şi va organiza schimburi de experienţă cu alte raioane.

Folosind ajutorul întreprinderilor care patronează şcolile din raionul nostru ,vom da o extindere deosebită cercurilor tehnice din şcoli, în special la clasele VIII—X. Sub îndrumarea comisiei raionale, majoritatea şcolilor au şi luat legătura cu întreprinderile din apropiere, asigurîndu-şi concursul acestora.

S-au luat de asemenea măsuri pentru înfiinţarea unei platforme astronomice, pe care o vom instala pe terasa şcolii medii nr. 24. La şcoala de 7 ani nr. 157, care posedă unele aparate de meteorologie, va lua fiinţă un teren geografic.

In scopul desfăşurării în condiţii mai bune a lucrărilor de laborator, ne propunem să amenajăm trei laboratoare model pentru specialităţile fizică, chimie şi ştiinţele naturale. Acestea vor fi folosite în anumite zile de către membrii cercurilor pedagogice de specialitate pentru efectuarea experienţelor pregătitoare necesare predării în şcolile cu laboratoare mai puţin dotate.

In planul nostru de măsuri figurează şi înfiinţarea unui muzeu de ştiinţe naturale la şcoala medie nr. 2. Acesta urmează să fie înzestrat cu animale împăiate, colecţii de roci, etc.

Am enumerat numai cîteva din măsurile pe care le-am luat sau urmează să le luăm în scopul dezvoltării politehnizării în raion, al legării cunoştinţelor teoretice de practică. Fără îndoială că realizarea tuturor sarcinilor cuprinse în planul nostru de muncă cere eforturi susţinute atît din partea noastră, a celor care lucrăm la secţie, cît şi din patrea cadrelor didactice. Nu vom precupeţi aceste eforturi, ne vom strădui să muncim astfel încît să asigurăm înarmarea elevilor cu cunoştinţe şi deprinderi temeinice, strîns legate de viaţă, de practică.

P. BRENNER
şeful secţiei de învăţămînt a raionului „Gh. Gheorghiu-Dej" din Bucureşti

Ne pregătim pentru consfătuirile raionale

Au mai rămas doar cîteva zile pînă la consfătuirile raionale, zile care ne cer o mai intensă activitate pentru buna pregătire a acestui atît de important schimb de experienţă pedagogică.

Putem spune că în raionul nostru pregătirile în vederea consfătuirii sînt pe terminate. Mai sînt în curs de rezolvare doar cîteva probleme — definitivarea referatelor, punerea la punct a expoziţiei, unele amănunte privind cazarea cadrelor didactice. In momentul de faţă ne străduim să ducem cu succes la capăt aceste sarcini.

La consfătuire vom discuta pe larg o serie de probleme a căror soluţionare va contribui mult la îmbunătăţirea muncii instructiv-educative în noul an şcolar. Există condiţii ca aceste probleme să fie discutate în adîncime, pe baza unor date concrete cu privire la situaţia şcolilor. In adevăr, pentru cunoaşterea cît mai precisă a activităţii şcolilor din cuprinsul raionului, secţia de învăţămînt şi cultură a instruit un colectiv de cadre didactice care, împreună cu inspectorii, au vizitat majoritatea şcolilor, culegînd date care ne-au fost de mare folos pentru întocmirea referatelor.

Redactarea referatelor s-a făcut şi pe baza materialelor informative primite de la şcoli. In general, aceste materiale sînt bogate în date şi analizează în adîncime problemele expuse. Am primit însă de la şcoli şi unele materiale care se ocupă mai mult de latura administrativ-gospodărească a şcolilor, care nu vorbesc concret despre experienţa pozitivă dobîndită în cursul anului încheiat, care ocolesc lipsurile din activitatea şcolii.

In cea mai mare măsură referatele se bizuie pe materialul cules de colectivul secţiei cu prilejul vizitelor făcute în şcoli în timpul anului. In decursul acestor vizite, noi am organizat, pe lîngă controlul frontal, control pe teme speciale. De pildă: cum se realizează sarcinile învăţămîntului politehnic în cadrul predării fizicii şi chimiei, cum se folosesc laboratoarele, cum se evită supraîncărcarea elevilor, cum se desfăşoară activitatea organizaţiilor de pionieri etc.

Aceasta ne permite să popularizăm unele metode înaintate de muncă, să arătăm concret unele lipsuri şi să putem stabili, cu ajutorul masei de învăţători şi profesori, căile de îmbunătăţire a muncii în viitor. De pildă, vom populariza la consfătuire rezultatele obţinute la şcoala medie „Nicolae Bălcescu" şi la gimnaziul mixt din Călăraşi în ceea ce priveşte educarea în comun a băieţilor şi fetelor, rezultate care se datoresc bunei desfăşurări a orelor educative, permanentei supravegheri a elevilor în timpul recreaţiilor şi mai ales organizării pricepute a unor acţiuni practice (munca în atelier, pe lotul şcolar, activitatea obştească etc.) la care au participat cot la cot băieţii şi fetele.

Vom vorbi de asemenea despre activitatea profesorului Simion Marinescu de la şcoala de 7 ani din comuna Ciocăneşti, care a confecţionat cu elevii, în atelier, unele aparate necesare predării lecţiilor de fizică — alambic, pompe aspiratoare-respingătoare, pîrghii etc., despre activitatea profesorului Teodor Andronic de la şcoala medie „N. Bălcescu" din Călăraşi, care a instalat cu elevii în şcoală o staţie de amplificare. Merită să fie popularizate şi rezultatele bune obţinute de învăţătorul Nicolae Popescu de la şcoala elementară din satul Alexandru Odobescu. Cu mijloace proprii, acesta a reuşit să amenajeze pe lîngă şcoală un lot experimental în suprafaţă de peste 500 metri pătraţi, însămînţat cu tot felul de plante ce se cultivă în regiunea noastră. Elevii au făcut aici culturi comparative la porumb, cartofi şi alte plante, au fixat un asolament pe o perioadă de 4 ani, au organizat o pepinieră cu pomi fructiferi şi ornamentali, unde în prezent s-a deschis o şcoală de altoire. Pepiniera a furnizat şi altor şcoli puieţi pentru crearea de livezi şi perdele de protecţie.

O muncă rodnică a desfăşurat pe lotul şcolar şi profesorul Eracle Niculescu de la şcoala de 7 ani din comuna Cuza Vodă, care, folosind ghivecele nutritive a obţinut legume timpurii şi frumoase. Din valorificarea produselor de pe lot, şcoala realizează un venit apreciabil. Rezultate asemănătoare au obţinut şi pedagogii Gheorghe Florea şi Aurel Şerbănescu, de la şcoala medie „Nicolae Bălcescu" din Călăraşi, ca şi mulţi alţi învăţători şi profesori din şcolile raionului nostru.

Pe lîngă rezultatele bune obţinute de unele şcoli şi cadre didactice, lucrările consfătuirii vor scoate la iveală şi lipsurile care mai există în munca instructiv-educativă. De exemplu, la unele şcoli, cum este cazul şcolii de 7 ani nr. 4 din Călăraşi, chimia şi fizica se predau încă abstract, neglijîndu-se însemnătatea folosirii materialului didactic, a experienţelor de laborator, a muncii în atelier, a vizitelor în întreprinderi etc. Alte şcoli au neglijat efectuarea lucrărilor de întreţinere a culturilor de pe loturile experimentale, ceea ce a făcut ca acestea să devină paragină, cum este, de pildă, cazul loturilor de pe lîngă şcolile de 7 ani din satele Andolina şi Bogata. Mai există, de asemenea, şcoli în care munca educativă se desfăşoară la un nivel nesatisfăcător, în care nu se acordă atenţia cuvenită închegării colectivelor de elevi etc.

Secţia raională de învăţămînt şi cultură se îngrijeşte să asigure o participare activă a cadrelor didactice la lucrările consfătuirii. In consfătuirile precedente, la discuţiile pe marginea referatelor au existat reţineri din partea unor tovarăşi. Noi ne vom strădui să folosim toate mijloacele pentru a stimula cadrele didactice să ridice deschis şi cu curaj toate problemele care le frămîntă. De asemenea unii învăţători şi profesori au venit la consfătuirile anterioare nepregătiţi. Pentru a evita această situaţie, am indicat profesorilor şi învăţătorilor, din timp, ce materiale să studieze în legătură cu temele ce se vor dezbate în şedinţa plenară şi în şedinţele pe secţii, pentru ca ei să vină pregătiţi la consfătuire şi să poată contribui astfel la clarificarea tuturor problemelor.

Expoziţia consfătuirii va cuprinde obiecte efectuate de elevii claselor I—IV în cadrul orelor de lucru manual, materiale confecţionate de elevii claselor V—X în cadrul atelierelor şi al cercurilor tehnice, precum şi exponate agricole culese de pe loturile şcolare.

Considerăm că lucrările consfătuirii vor contribui la mai buna desfăşurare a muncii instructiv-educative în noul an şcolar.

OCTAVIAN SICOIE
inspector la secţia de învăţămînt şi cultură a raionului Călăraşi

Angajamente îndeplinite

In acest an şcolar, elevii care vor frecventa cursurile şcolii medii din comuna Baia de Arieş vor avea condiţii mai bune de învăţătură decît în trecut. Vechiul local de şcoală a fost lărgit cu noi încăperi, în care se vor amenaja săli de clasă, biblioteca, laboratorul, muzeul.

Lucrările de lărgire a localului de şcoală au fost făcute prin autoimpunere.

Data cînd noile săli ale şcolii trebuiau să fie terminate era ziua de 23 August. Datorită însă muncii voluntare entuziaste pe care au depus-o ţăranii muncitori, precum şi a sprijinului primit din partea întreprinderilor din comună, lucrările s-au terminat în ziua de 4 august. S-au realizat economii de peste 60.000 lei.

★

Cadrele didactice de la şcoala de 7 ani din comuna Broşteni, raionul Vatra Dornei, şi-au propus ca în cinstea zilei de 23 August să termine repararea mobilierului şi curăţirea localului de şcoală şi a internatului. Angajamentul a fost îndeplinit cu trei săptămîni înainte de termen.

Pe lîngă ajutorul dat în această acţiune de personalul administrativ al şcolii şi de părinţii elevilor, un sprijin deosebit a fost acordat şi de gospodăria colectivă zootehnică din comună, care a confecţionat pentru şcoală 50 de bănci.

Şcolile sînt gata să-şi primească elevii

Pregătirea temeinică a deschiderii şcolilor constituie în etapa aceasta, pentru colectivul secţiei de învăţămînt şi cultură din regiunea noastră, preocuparea cea mai de seamă. Sprijiniţi de comitetul regional de partid şi de comitetul executiv al sfatului popular regional, noi am stabilit din timp un sistem de măsuri menit să asigure condiţii cît mai bune de muncă pentru profesori şi elevi în noul an şcolar.

Pentru cuprinderea în învăţămîntul preşcolar a copiilor între 4 şi 7 ani s-au înfiinţat noi grădiniţe. Aşa sînt, de pildă, grădiniţa cu orar normal din satul Sita-Zăbrătău, raionul Codlea, destinată copiilor muncitorilor forestieri din pădurile Întorsurii Buzăului, sau cele patru grădiniţe noi din Oraşul Stalin, dintre care două pentru copiii minorităţilor naţionale. A fost lărgită şi reţeaua grădiniţelor sezoniere, pentru a se veni în sprijinul ţărancelor muncitoare.

Asigurarea cuprinderii în şcoli a tuturor copiilor de vîrstă şcolară ne-a cerut înfiinţarea unor noi şcoli de patru ani. Odată cu începerea anului şcolar îşi vor deschide porţile 12 noi şcoli elementare, printre care se numără şcoala din comuna Muşuroaie, cea din Beclean, cele din Boarta, Calvaser, Cloaşter etc.

In acelaşi timp, acordăm o mare atenţie şi dezvoltării învăţămîntului de 7 ani şi mediu. La Cisnădie a luat fiinţă o şcoală medie cu limba de predare germană, iar în Oraşul Stalin o şcoală medie de educaţie fizică.

Mulţi copii vor învăţa în acest an în clădiri noi, deoarece sfatul popular regional a acordat o grijă deosebită construcţiilor de şcoli. Zilele acestea se termină lucrările la clădirea şcolii medii din oraşul Rupea. S-au terminat de curînd lucrările la localul şcolii de 7 ani din Comana de Jos, se continuă într-un ritm sporit construcţia şcolii din cartierul Vitrometan al oraşului Mediaş, precum şi construcţia şcolii din oraşul Victoria. Au fost date în folosinţă clădirile noi ale caselor de copii din Boita şi Porceşti. Încă de pe acum au fost terminate lucrările de amenajare, întreţinere şi reparaţii la peste 350 de unităţi şcolare din regiune. Şcolile din Sibiu, din Oraşul Stalin, numeroase şcoli din raioanele Rupea şi Sibiu sînt gata să-şi deschidă porţile.

Paralel cu acestea s-au creat şi condiţii pentru ca elevii să poată frecventa cu regularitate şcoala. S-au înfiinţat noi internate şi cantine. Astfel, în noul an şcolar va lua fiinţă în Comana de Jos un internat care va găzdui elevii din satele Comana de Sus, Crihalma şi Tihuş. In unele locuri s-au amenajat săli în care elevii să-şi poată pregăti lecţiile sub îndrumarea cadrelor didactice. Aceste măsuri ne vor îngădui, pe de o parte, să îmbunătăţim compoziţia socială a elevilor, iar pe de altă parte să-i ajutăm la învăţătură pe elevii care rămîn cea mai mare parte din zi fără supraveghere părintească.

In anul şcolar trecut, buna funcţionare a unor şcoli şi internate a fost stînjenită de lipsa mobilierului corespunzător. Pentru înlăturarea acestui neajuns, inventarul acestor şcoli şi internate a fost completat cu peste 1700 de bănci noi, paturi, lenjerie etc.

Cu sprijinul sfaturilor populare raionale majoritatea şcolilor din regiune sînt aprovizionate cu combustibilul necesar pentru iarnă. Grijă deosebită acordă directorii şcolilor cu internate recoltării şi depozitării zarzavaturilor recoltate pe loturile şcolare.

In anul precedent au fost şcoli care au înregistrat realizări interesante în introducerea elementelor de politehnizare a învăţămîntului. Acum, noi acordăm o mare atenţie extinderii acestora prin dezvoltarea şi îmbunătăţirea atelierelor existente, prin crearea altora noi, prin amenajarea şi înzestrarea laboratoarelor. In întreaga regiune vor lua fiinţă 12 noi ateliere (în Avrig, Sighişoara, Oraşul Stalin, oraşul Victoria etc.). Intărîndu-se colaborarea cu întreprinderile economice, cele 27 de ateliere existente au fost înzestrate cu sculele necesare.

Prin grija profesorilor de ştiinţe naturale, loturile şcolare experimentale sînt bine întreţinute. Pe lotul experimental de pe lîngă şcoala de 7 ani cu limba de predare germană din oraşul Rupea, de pildă, elevii desfăşoară numeroase lucrări interesante. Odată cu începerea noului an şcolar vor lua fiinţă noi loturi experimentale.

Sub conducerea cadrelor didactice elevii au pregătit şi recondiţionat, cu mijloace locale, un bogat material didactic. Au fost puse la punct colecţiile de ştiinţe naturale, au fost sortate planşele, s-au confecţionat stative pentru materialul de laborator. Secţiile raionale de învăţămînt şi cultură au primit de la Ministerul Învăţămîntului şi Culturii numeroase materiale didactice (mulaje, aparatură pentru fizică şi chimie, scule etc.), produse de întreprinderea I.M.D., pe care le-au şi repartizat şcolilor.

In felul acesta vom asigura elevilor şi cadrelor didactice condiţii bune de muncă în noul an şcolar.

GHEORGHE CHIVULESCU
inspector la secţia de învăţămînt şi cultură a regiunii Stalin

PE PARCELA EXPERIMENTALĂ

In anul școlar 1956—57, Institutul interregional din București pentru perfecționarea cadrelor didactice a organizat, cu sprijinul directorului Grădinii botanice, prof. univ. Ion Tarnavschi, o parcelă experimentală.

Activitatea practică organizată pe această parcelă a dat profesorilor de biologie posibilitatea ca, în cadrul cursului de perfecționare, să cunoască concret cum trebuie să organizeze și să desfășoare activitatea practică cu elevii pe parcela experimentală.

Terenul rezervat pentru această parcelă experimentală în cuprinsul Grădinii botanice are o suprafață de cca. 2200 m.p. și a fost împărțit în următoarele sectoare : un asolament agricol cu 8 sole ; un asolament legumicol cu 4 sole ; un sector al plantelor ornamentale, în mijlocul căruia urmează să se construiască un bazin de apă pentru studierea florei și faunei lacustre ; un sector pomicol și un sector al grupelor mai importante de plante, pe familii.

Două dintre solele asolamentului agricol sînt cultivate cu ierburi perene în amestec cu lucernă și trifoi. O solă cuprinde cereale de toamnă. Pe această solă urmărim o experiență care sperăm să se încheie cu bune rezultate. Încă din primăvara anului 1954 am semănat, pe parcela școlară a școlii medii nr. 7 „I. L. Caragiale", grîu de primăvară cu spic ramificat. Boabele obținute au fost, în majoritatea lor, șiștave. Cele mai bune au fost semănate nu cum cerea ereditatea lor, adică primăvara următoare, ci toamna. Au rezultat boabe mai bune, mai pline. Semănate din nou toamna, acestea au dat plante viguroase, cu spice mari și boabe sănătoase. Din aceste boabe s-a obținut grîul ramificat pe care l-am secerat acum și care a dat o producție superioară.

Tot pe sola cerealelor de toamnă am cultivat, pe loturi comparative, grîu de toamnă A 15, în rînduri dese și în rînduri rare. Cel cultivat în rînduri dese ne-a dat o producție de 4050 kg. la hectar, iar cel cultivat în rînduri rare o producție de 2.700 kg. la hectar.

Pe o altă solă cultivăm porumb hibrid american, în cuiburi așezate în patrat și în rînduri. Pe sola cerealelor de primăvară s-a cultivat grîu cu spic ramificat — Triticum turgidum, soi de primăvară — pentru a se compara producția lui cu cea a grîului ramificat semănat toamna. Pe această solă avem de asemenea grîu de toamnă A 15, iarovizat, care a fost semănat primăvara și a înspicat normal, ca și cel semănat toamna, grîu de primăvară Arnăut de Nemerci și orz umblător.

Multe dintre lucrările practice de pregătire au fost efectuate de profesori de la școlile din București care au urmat cursurile de perfecționare în etapa de iarnă din acest an. Ei au făcut lucrări de parcelare, au pregătit terenul rezervat pentru răsadnițe, în vederea cultivării de plante medicinale, oleaginoase și melifere, au efectuat lucrări de însămînțare și de plivit.

Cadrele care au participat la etapa cu frecvență a cursului de perfecționare au avut prilejul să cunoască rezultatele obținute la diferite culturi, să facă lucrări de întreținere a culturilor de bumbac, aplicînd metoda ciupitului și a cîrnitului, să adune recolta bulboaselor și să semene spanac și salată pe locul rămas, să pregătească terenul și să facă lucrări de dezmiriștire. În timpul lor liber, cursanții au îngrijit straturile cu flori, au revizuit lucrările de aliniere a aleilor și au stropit plantațiile cu varză, care a fost răsădită pe sola cu leguminoase pentru boabe, după culegerea recoltei. În cadrul lucrărilor practice prevăzute în program, în afara celor amintite mai sus, s-a însămînțat iarbă de Sudan care dă o vegetație bogată în părțile secetoase ale țării. Cursanții au făcut de asemenea experiențe demonstrative de consanguinizare în vederea obținerii de linii, care apoi se vor folosi pentru obținerea de hibrizi. Experiențele s-au făcut pe un porumb american cu maturizare precoce care a fost semănat la începutul lunii iunie tocmai pentru a obține înflorescențele necesare experiențelor menționate la timp potrivit. Cu prilejul acestor lucrări s-a realizat un bogat schimb de experiență — profesorii fiind puși să compare mereu cele văzute aici cu ceea ce au realizat la locul lor de muncă, să discute valoarea lucrărilor practice cu caracter agrotehnic aplicate pe parcela școlară, a diferitelor procedee de cercetări biologice în legătură cu procesul de creștere și de dezvoltare a plantelor.

Ajutați în felul acesta, profesorii care au urmat cursurile de perfecționare își vor putea îndeplini cu mai mult succes sarcinile ce le revin cu privire la realizarea învățămîntului politehnic în cadrul predării biologiei.

MIHAIL IACOB
lector al I.P.C.D. București

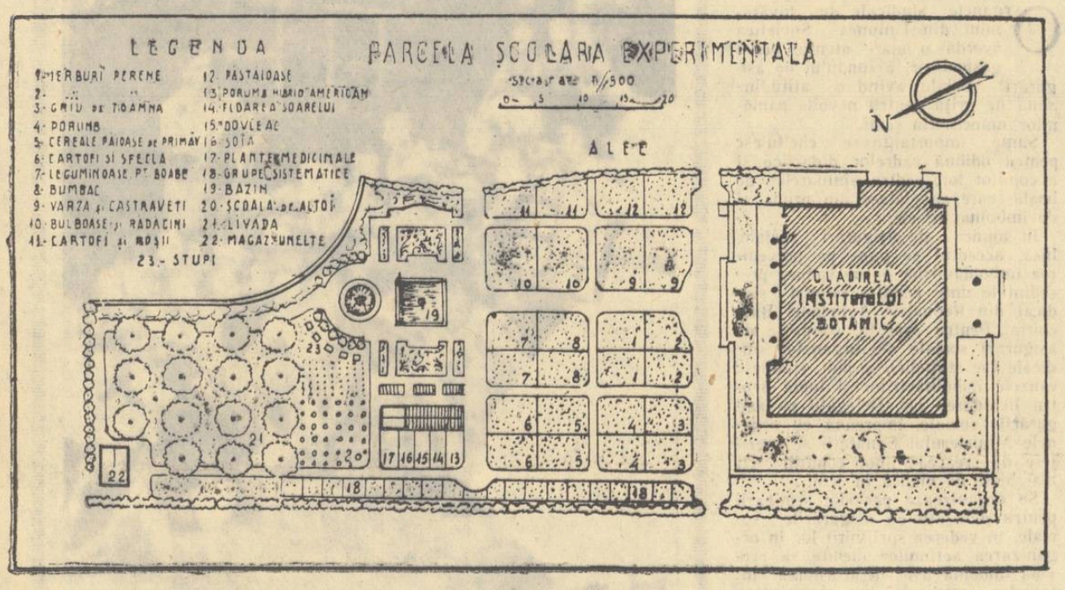

RÎNDURI SCRISE DIN INIMĂ

13 ani de viață liberă

(Urmare din pag. 1)

șoara, Institutul tehnic din Galați, Institutul politehnic din Iași etc. An de an au fost create condiții tot mai bune de viață și de muncă pentru studenți. S-au acordat numeroase burse studenților merituoși, s-a asigurat îngrijire medicală gratuită, s-au construit noi cămine studențești și s-au amenajat cele existente. Un număr mereu mai mare de studenți își petrec vacanța în cele mai frumoase stațiuni climaterice ale țării.

O mare realizare a regimului nostru de democrație populară este asigurarea dreptului la învățătură în limba maternă pentru naționalitățile conlocuitoare. În anul școlar 1956/57 au funcționat 2436 școli de cultură generală în limbile materne ale naționalităților conlocuitoare, fiind frecventate de 215.288 elevi. La Cluj funcționează Universitatea „Bolyai" cu limba de predare maghiară și secții în limba maghiară la Institutul agronomic, la Institutul de arte plastice „Ion Andreescu" și la Conservatorul de muzică „Gh. Dima", iar la Tg. Mureș funcționează, pentru studenții maghiari, Institutul medico-farmaceutic și Institutul de teatru „Szentgyörgyi Istvan".

Învățămîntul nostru de toate gradele a primit o orientare nouă, realist științifică. Folosind tradițiile progresiste ale școlii din țara noastră și bogata experiență a școlii sovietice au fost elaborate planuri noi de învățămînt, programe și manuale școlare noi, metodici și îndrumări metodice, iar laboratoarele, muzeele și cabinetele școlilor au fost înzestrate cu aparatură și material didactic.

Potrivit sarcinilor trasate de cel de al II-lea Congres al partidului, în ultimul timp s-a intensificat munca pentru ridicarea nivelului învățămîntului de toate gradele în vederea legării lui tot mai strînse de necesitățile producției. Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală și Hotărîrea cu privire la îmbunătățirea învățămîntului superior au o uriașă însemnătate pentru legarea învățămîntului nostru de activitatea construirii socialismului, de munca productivă, creatoare.

Regimul de democrație populară acordă o mare prețuire slujitorilor școlii, cadrelor didactice din toate gradele de învățămînt. Numărul cadrelor didactice a sporit considerabil. În învățămîntul de cultură generală, în anul școlar 1956/57 au funcționat 88.208 pedagogi, față de numai 46.435 cîți erau în 1938/39, iar în rîndurile corpului didactic universitar au intrat numai în ultimii ani peste 3000 de cadre tinere. Partidul și guvernul au luat o serie de măsuri menite să îmbunătățească salarizarea cadrelor didactice, condițiile lor de locuit și de aprovizionare, să asigure stabilitatea lor în muncă și perfecționarea continuă a măiestriei lor pedagogice.

La cea de a 13-a aniversare a eliberării patriei de sub jugul fascist învățămîntul nostru se prezintă cu realizări de seamă. La baza acestor realizări stă politica înțeleaptă a partidului și guvernului. Cadrele didactice din toate colțurile țării, conștiente de marea răspundere care le revine în creșterea tinerei generații, de încrederea care le-a fost acordată, răspund cu însuflețire chemării înflăcărate a partidului și guvernului de a cultiva în rîndurile tineretului dragostea față de muncă și învățătură, de a educa tineretul în spiritul dragostei de patrie, al prețuirii și apărării cuceririlor revoluționare ale poporului muncitor, în spiritul internaționalismului proletar, al păcii și prieteniei între popoare.

Vacanța

Au trecut aproape două luni de cînd în școlile patriei noastre s-a așternut liniștea vacanțelor. Elevii și profesorii și-au întrerupt obișnuita muncă școlară și didactică pentru mult așteptata și binevenita odihnă de vară. Bucuria slujitorilor școlii a fost cu atît mai mare cu cît anul acesta, printr-o hotărîre a Prezidiului Marii Adunări Naționale, timpul lor de odihnă a fost considerabil mărit.

Prin grija sindicatului, 16000 de muncitori din învățămînt își petrec concediul de odihnă sau fac diferite tratamente balneare în casele de odihnă ale CCS sau în sanatoriile balneare ale Ministerului Sănătății. Alte cîteva mii de cadre didactice își petrec o parte din vacanță în casele de odihnă organizate de comitetele sindicale raionale și orășenești în cele mai pitorești localități. Vacanța este însă mare și mulți pedagogi au îmbinat odihna cu alte preocupări.

M-au abătut treburile în această vară, în drumeții lungi. Am revăzut Munții Apuseni, am colindat Bicazul și Delta Dunării, orașe din Ardeal, Moldova și Oltenia. Am întîlnit lucruri cunoscute fie din cărți și ziare, fie din alte mai dinainte călătorii. Am întîlnit și multe altele noi și minunate — rezultate ale însuflețirii creatoare a poporului nostru.

Nu intenționez însă să vorbesc acum despre niciunele, deși toate ar merita din plin să se vorbească despre ele. Mă voi opri însă, de data aceasta, asupra unui fapt mărunt în aparență, dar plin, în realitate, de semnificație.

In minele din Munții Apuseni am văzut un soi de mineri care, în loc de perforatoare, erau înarmați cu creioane și carnete.

— Sînt învățătorii veniți să ne cunoască — mi-a lămurit nedumerirea unul din însoțitorii mei. In fiecare săptămînă primim alte grupuri.

Am întîlnit în Delta Dunării cercetători pasionați, profesori din iurul Sibiului, veniți să-i studieze flora și fauna. Înarmați cu blocuri de notițe, cu planșe de desen, ei își verifică observațiile anterioare și adună material didactic atît de util în școală.

In fabricile din Capitală și celelalte orașe ale țării, pe valea Prahovei și în defileul Oltului am regăsit sute și sute de profesori porniți să cunoască mai bine bogățiile patriei, să-i guste mai mult frumusețile, să-i înțeleagă mai deplin uriașul avînt spre progres.

Nu pentru a-și omorî timpul de vacanță au pornit în drumeție pedagogii. Unul dintre ei, profesor în raionul Oaș, îmi mărturisea, răsfoindu-și carnetul de notițe, că a adunat material documentar în Capitală la întreprinderea „23 August", la Combinatul Poligrafic „Casa Scinteii", la muzee și expoziții, pentru a-și îmbogăți lectiile pe care le va ține în noul an școlar. Și la fel cu acest profesor au procedat toți pedagogii care colindă acum în lunile de vacanță țara.

Mi-am amintit cum anul trecut, cînd au fost inițiate primele excursii didactico-științifice pentru cadrele didactice, s-au găsit sceptici care să considere că nu se vor găsi amatori de asemenea „distracții". Aceiași sceptici îmi mărturiseau însă zilele trecute că acest sistem de excursii, organizat de comitetele sindicale raionale ale muncitorilor din învățămînt, a luat proporții nebănuite.

Este și aceasta o mărturie a interesului învățătorimii pentru îmbunătățirea învățămîntului din patria noastră.

C. R.

Probleme actuale ale S. M. I. C.

(Urmare din pag. 1)

ducții ritmice, pentru ridicarea nivelului tehnic al lucrărilor, creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost în vederea asigurării succesului deplin al experimentării sistemului de salarizare îmbunătățit. Pentru cunoașterea și popularizarea experienței înaintate în executarea lucrărilor de calitate, se va organiza o expoziție cu cele mai bune lucrări executate în întreprinderile poligrafice. Și, în sfîrșit, aș dori să menționez mobilizarea muncitorilor din întreprinderile poligrafice pentru tipărirea la timp și în cele mai bune condiții a manualelor școlare.

— Ne puteți da cîteva amănunte asupra preocupărilor sindicatului în legătură cu pregătirea condițiilor pentru deschiderea noului an școlar ?

— Mai întîi aș vrea să subliniez faptul că pregătirile pentru deschiderea noului an școlar au început imediat după încheierea cursurilor. Sindicatul nostru și-a propus, în primul rînd, să sprijine cadrele didactice și organele de învățămînt pentru ca noul an școlar să se deschidă sub semnul ridicării calității lecțiilor la un nivel cît mai înalt. În acest scop, la încheierea anului școlar au avut loc consfătuiri de producție menite să dezbată și să popularizeze experiența celor mai bune cadre didactice. Asemenea consfătuiri de producție cu rezultate bune s-au ținut în special în regiunile Galați, Ploești, Cluj, în orașul București etc.

O acțiune deosebită pentru organele sindicale din învățămînt o constituie sprijinirea conducerilor administrative și a cadrelor didactice în realizarea învățămîntului politehnic. În acest scop, între altele, organele sindicale au stabilit legături cu comitetele de întreprindere din ramurile productive pentru a obține sprijinul acestora în vederea asigurării bazei materiale (mașini, aparate, unelte etc.) necesare pentru desfășurarea activității practice de atelier.

Organele sindicale din instituțiile de învățămînt au sprijinit și vor continua să sprijine organele administrative și în desfășurarea lucrărilor de reparare și amenajare a localurilor de școli și internatelor școlare, în asigurarea școlilor cu combustibil, în acțiunile pentru îndeplinirea planului de școlarizare și pentru asigurarea frecvenței elevilor în procent de sută la sută chiar din primele zile de școală. În acest scop cadrele didactice s-au deplasat în fiecare circumscripție școlară pentru a sta de vorbă cu părinții copiilor care urmează să se înscrie în clasele I-a și a V-a. O grijă deosebită se va arăta pentru difuzarea la timp prin C.L.D.C. regionale și raionale și cooperativele sătești a tuturor manualelor și rechizitelor școlare pentru anul școlar 1957—1958.

În momentul de față în toate raioanele țării se pregătesc consfătuirile cadrelor didactice din septembrie, care vor fi un bun prilej de popularizare a metodelor și procedeelor celor mai bune de muncă.

— Am dori să cunoaștem care va fi contribuția comitetelor sindicale și a organizațiilor sindicale de bază la organizarea și desfășurarea consfătuirilor.

— Comitetele sindicale raionale și orășenești se vor îngriji ca secțiile de învățămînt și cultură să întocmească just referatele care trebuie să oglindească în modul cel mai veridic realizările și lipsurile din școlile raionului respectiv. C.C. al S.M.I.C. a recomandat tuturor organizațiilor sindicale de bază ale muncitorilor din învățămînt și grupelor sindicale ca înainte de consfătuiri să organizeze scurte ședințe de producție pentru ca educatoarele, învățătorii și profesorii să se prezinte pregătiți la consfătuiri și pentru ca aportul lor la dezbaterea problemelor amintite să fie cît mai rodnic.

Comitetele sindicale se vor ocupa și de sprijinirea organelor administrative pentru asigurarea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a consfătuirilor. De asemenea, ele răspund de organizarea programului cultural (spectacole, reuniuni etc.).

— Formațiile artistice de amatori ale muncitorilor din învățămînt se găsesc angajate în primul concurs pe țară organizat de C.C. al S.M.I.C. In ce stadiu se găsește acest concurs?

— La primul concurs artistic organizat de C.C. al S.M.I.C. pentru formațiile artistice de amatori ale muncitorilor din învățămînt s-au înscris sute de echipe de artiști amatori, cuprinzînd mii de participanți. De remarcat că marea majoritate a acestor formații și-au alcătuit just repertoriul, potrivit indicațiilor regulamentului de concurs (se știe că baza ideologică a activității unei formații artistice o formează repertoriul).

Conform regulamentului, pînă acum trebuia să se desfășoare faza raională a concursului. Aceasta a avut loc, în majoritatea raioanelor, încă înainte de încheierea anului școlar.

Sînt însă și unele comitete sindicale raionale care n-au organizat această fază a concursului. Ele trebuie să încheieze acest neajuns imediat după deschiderea anului școlar.

Demn de menționat este faptul că muncitorii din învățămînt, artiști amatori și activiști ai frontului cultural de la sate, au primit cu entuziasm primul concurs al sindicatului nostru. Noi credem că acest concurs va ridica pe o nouă treaptă activitatea cultural-educativă a sindicatului nostru — atît în rîndurile membrilor săi cît și în cele ale maselor largi de oameni ai muncii de la sate.

— Ne puteți spune cîteva cuvinte în legătură cu activitatea sindicatului pe plan internațional ?

— Activitatea pe plan internațional a sindicatului a înscris în cursul acestui an realizări bogate. Amintesc numai cîteva din ele :

În cursul lunii februarie, o delegație a sindicatului nostru a studiat timp de 20 de zile experiența organizațiilor sindicale din instituțiile de învățămînt din R.S.F.S.R. La sfîrșitul acestei vizite s-a încheiat o declarație privind dezvoltarea relațiilor între C.C. al Sindicatului nostru și C.C. al Sindicatului de Învățămînt din R.S.F.S.R. Declarația prevede, printre altele, dezvoltarea schimbului de cadre didactice, echipe sportive și culturale, publicații, expoziții etc. O asemenea declarație s-a încheiat și cu C.C. al Sindicatului de Învățămînt din R.S.F.S. Moldovenească.

Pe baza acestor înțelegeri, un grup de 40 cadre didactice, președinți de comitete sindicale și-au petrecut în această vară concediul de odihnă în R.S.F.S.R. și R.S.F.S. Moldovenească, realizînd și un prețios schimb de experiență. De asemenea, un grup de 40 de învățători și profesori sovietici și-au petrecut concediul la Sinaia, împreună cu activiști sindicali din țara noastră.

Anul acesta am dezvoltat legăturile și cu alte organizații sindicale de învățători și profesori. Delegatul sindicatului nostru, care a participat ca reprezentant al F.I.S.E. la Congresul de la Montevideo al educatorilor din continentul american, a stabilit legături de colaborare cu o serie de organizații ale cadrelor didactice din America Latină.

In vara aceasta ne-au vizitat țara, ca invitați ai sindicatului, doi profesori din Brazilia și un profesor din Mexic, urmînd să sosească la noi și alte cadre didactice din Chile, Mexic etc.

De curînd am avut ca oaspete pe tov. Uroșevici Milivoje, președintele Asociației Învățătorilor și Profesorilor din Iugoslavia, care și-a petrecut concediul de odihnă la noi. Cu acest prilej a fost semnată o declarație de colaborare între organizațiile sindicale de învățămînt din țara noastră și din Iugoslavia.

Avem legături prin corespondență cu organizațiile sindicale și cadrele didactice din 32 de țări. Numai anul acesta am stabilit legături noi cu cadrele didactice și organizațiile sindicale din Indonezia, India, Uruguay, Ecuador, Chile, Brazilia, Argentina.

Trimitem în străinătate 225 abonamente la publicațiile noastre în limbi străine și primim, de asemenea, publicații dintr-un însemnat număr de țări. În scopul cunoașterii reciproce, al întăririi solidarității și prieteniei, sindicatul nostru va dezvolta și mai mult legăturile cu organizațiile sindicale și cadrele didactice din lumea întreagă, prin schimburi de publicații, scrisori, prin schimburi de delegații etc.

— Ce ne puteți spune în legătură cu Conferința internațională a educatorilor, pentru care vă pregătiți să plecați la Varșovia?

— La această Conferință internațională a educatorilor participă delegați ai educatorilor din lumea întreagă și reprezentanți ai mai multor organizații și asociații internaționale de învățători și profesori. Sindicatul nostru va fi reprezentat de o delegație alcătuită din prof. univ. N. Pascu, prof. Eugen Blideanu, prof. Emilia Mănac și prof. Elena Papatanase și semnatarul acestor rînduri. La data cînd convorbirea noastră va apare în „Gazeta învățămîntului", Conferința își va fi început lucrările.

Ordinea de zi a Conferinței cuprinde probleme : situația actuală a școlii și a cadrelor didactice, cum s-o îmbunătățim ; educarea copiilor în spiritul patriotismului și al prieteniei între popoare ; căile realizării unității de luptă a educatorilor din lumea întreagă și „Ziua Mondială a Chartei Educatorilor".

După cum se vede, la Varșovia vom dezbate probleme deosebit de importante pentru școală și slujitorii ei.

In încheiere, tov. I. Nistor a subliniat că oamenii muncii din domeniile învățămîntului și culturii, strîns uniți în jurul partidului și guvernului, sînt hotărîți să facă noi pași pentru a-și mări și mai mult contribuția la lupta poporului nostru pentru construirea socialismului.

File dintr-un carnet de reporter

(Urmare din pag. 1)

înaltă o clădire nouă, albă, cu etaj. Care dintre pescarii Murighiolului și-ar fi închipuit în trecut că vor veni ani cînd, chiar în mica lor comună, altădată uitată de cîrmuire, va lua ființă o școală medie, cu o clădire frumoasă, cu 14 săli de clasă, laboratoare, instalație modernă de apă, uzină proprie, dormitoare spațioase ?

...Numărul din 25 decembrie 1935 al ziarului „Graiul Maramureșului" publica articolul „Școala primară în Maramureș". Iată, pe scurt, ce mărturisea articolul : conform recensămîntului din iulie 1935, în județul Maramureș erau 45.000 de copii de vîrstă școlară și 255 de învățători. 29.000 de copii nu erau cuprinși în școală.

Acum, în zilele anului 1957, despre școala maramureșeană se poate spune pe scurt : analfabetismul lichidat, toți copiii de vîrstă școlară au fost cuprinși în școală. Au cu ce să se mîndrească maramureșenii...

...O comună oarecare : Vadul Crișului, regiunea Oradea. Cîteva date ilustrative. În trecut de abia izbuteau să învețe la școala din comună 80—90 de copii. Astăzi, la școala elementară sînt 500 de copii. În comună s-a construit o clădire pentru școala medie de 10 ani, au fost amenajate patru internate.

...Sînt mii și mii de orașe și comune pe întinderile patriei noastre și în fiecare dintre ele se înalță școli noi sau școli în care nu le mai recunoști pe cele de odinioară.

Lucrează aici învățători și profesori care și-au însușit noi cunoștințe și noi metode de muncă, care își perfecționează an de an măiestria pedagogică, îmbinînd experiența lor de mulți ani cu învățătura neobosită, sau tineri absolvenți ai școlilor pedagogice și ai instituțiilor de învățămînt superior, făuriți ei înșiși de școala noastră nouă. Laolaltă, strîngînd din ce în ce mai mult legăturile lor în cadrul colectivelor pedagogice, ei îi înarmează pe copii și tineri cu cunoștințe temeinice și cu deprinderi de muncă practică, îi învață să fie oameni adevărați, să-și închine toate cunoștințele și toată munca lor patriei, poporului.

Pentru minoritățile naționale

Musledin Rumi, Axaid Menliomer, Iusug Nenzat, Aziz Zișan și alți 21 de tineri au obținut anul acesta diploma de învățător. Poate că n-ar fi nimic interesant în această scurtă informație. Școlile pedagogice din țara noastră promovează anual sute și sute de noi învățători. Dar cu tinerii de mai sus e cu totul altceva, întrucît ei sînt absolvenții unei școli a cărei existență nu poate fi concepută decît într-un regim de democrație populară. După cum se știe, populația tătară nu avea alfabetul ei propriu. Or, puterea populară nu numai că a creat un alfabet tătar, dar a înființat și școli pentru copiii acestei populații. Iar tinerii de care aminteam sînt cea de a patra promoție a școlii pedagogice mixte nr. 2 cu limba de predare tătară din orașul Constanța, care asigură cu cadre calificate de pedagogi școlile cu limbile de predare tătară din 18 localități ale regiunii : Moșneni, Albești, Cobadin, Babadag, Izvorul Mare etc.

...Deși în Vinga, comună așezată la jumătatea drumului dintre Arad și Timișoara, sînt mulți muncitori maghiari, în anii stăpînirii burghezo-moșierești nu a existat aici școală cu limba de predare maghiară. Azi comuna are o școală luminoasă, încăpătoare, un laborator în care se află tot felul de instrumente, un aparat de proiecție, numeroase planșe și diagrame. Pe lîngă școală funcționează un cerc sportiv, dotat cu echipament și o bibliotecă al cărei fond de cărți se îmbogățește necontenit.

...În București, pe Calea Călărași, în localul unei vechi școli, la care cu mulți ani în urmă a fost învățător Hristo Botev, funcționează o școală cu limba de predare bulgară care poartă numele vestitului poet. Din 1950, copiii învață aici într-o clădire nouă. În vechea clădire, reamenajată, este acum internatul. Școala cuprinde 9 săli de clasă și un laborator de științe fizico-chimice. Aici învață copiii bulgari din Popești-Leordeni, Chiajna, Ștefănești și din alte părți. Unii dintre ei locuiesc la cămin, sînt bursieri. Pe lîngă școală funcționează un cabinet medical, o bibliotecă, și o cantină.

Cadre superioare

Cu 8 ani în urmă, în mijlocul unei păduri de brad de lîngă Petroșani se ridicau schelele unei construcții noi, de pe înălțimea căreia constructorii cuprindeau cu privirea o bună parte din Valea Jiului. Au trecut de atunci 8 ani și Institutul de mine „Gh. Gheorghiu-Dej" — acestui institut i-a fost destinată clădirea de care aminteam mai sus — ocupă un loc important în învățămîntul nostru superior.

Institutul asigură studenților condiții dintre cele mai bune de învățătură și de viață. La îndemîna viitorilor ingineri mineri stau 8 amfiteatre, tot atîtea laboratoare dotate cu mașini și utilaje miniere dintre cele mai moderne, fabricate în țara noastră și în străinătate, săli de seminarii, de lectură etc.

Biblioteca institutului, care numără peste 40.000 de volume tehnice, ideologice și de literatură în limbile română, rusă, engleză, franceză etc. asigură studenților o bogată documentare de specialitate și cultură generală.

Într-una din clădirile din vecinătatea institutului se află o sală de gimnastică modernă, prevăzută cu aparate și echipament. Studenților li se asigură cămin și cantină.

Institutul de mine „Gh. Gheorghiu-Dej" din Petroșani este numai una dintre instituțiile de învățămînt superior care au luat viață în anii puterii populare. Asemenea acestuia trebuie amintite Institutul tehnic din Galați, Institutul politehnic din Orașul Stalin, Institutul pedagogic „Maxim Gorki" și Institutul de căi ferate din București, Universitatea „Bolyai" din Cluj și altele.

Sfîrșit de reportaj

Incheiem reportajul. Ar mai fi însă atîtea de spus ! Despre miile de grădinițe de copii, despre dublarea numărului școlilor profesionale de ucenici, despre creșterea numărului de manuale, despre burse, cămine și cantine... Ar trebui să vorbim despre conținutul științific al învățămîntului nostru, ar trebui să subliniem marele ajutor pe care-l dă școlii noastre bogata experiență a pedagogiei sovietice, despre viața nouă a cadrelor didactice din țara noastră...

Rîndurile de față nu pot cuprinde însă totul. Ele au doar rostul de a înfățișa cititorilor mici imagini ale realizărilor dobîndite pe tărîmul școlii noi, făurită prin grija partidului și guvernului, prin străduința zecilor de mii de învățători și profesori.

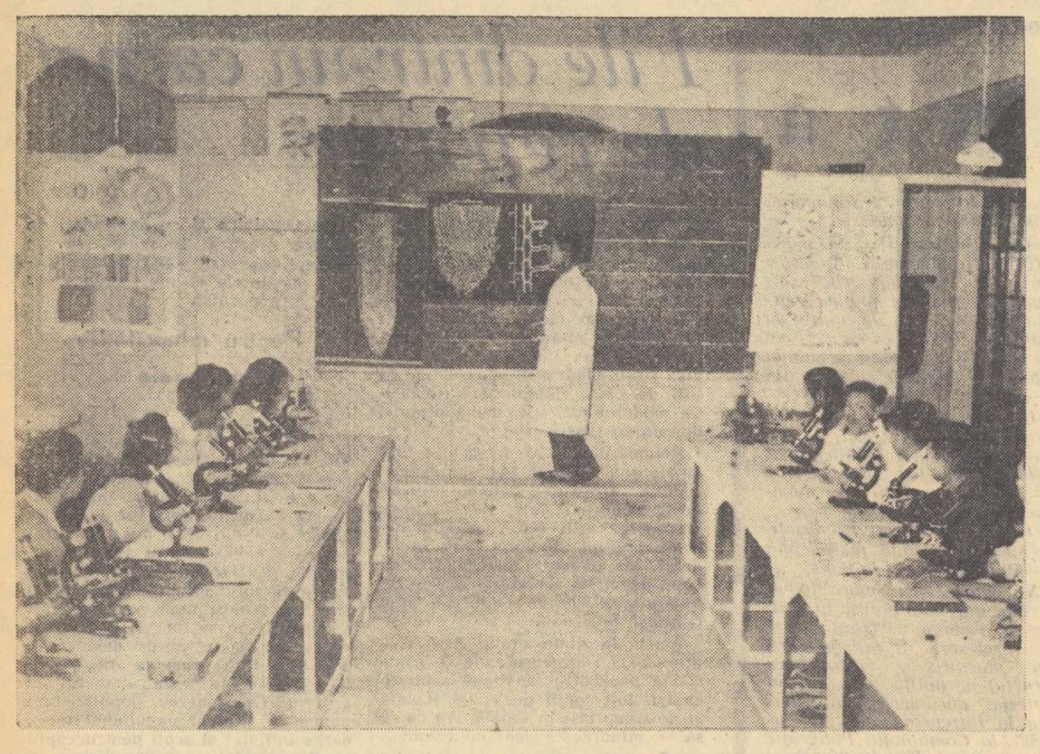

Eliberarea Vietnamului de Nord de sub dominația colonialiștilor francezi a adus cu sine un ritm nestăvilit în dezvoltarea învățămîntului de toate gradele. Odată cu refacerea economiei naționale a R.D. Vietnam, se dă o mare atenție instruirii noilor cadre de muncitori și intelectuali la nivelul tehnicii și științei moderne. În speciali tățile cele mai diferite. Iată în cliseul de sus un aspect din timpul unei prelegeri despre ivirea și formarea rădăcinilor la plante, ținută studenților de la Școala pedagogică superioară.

Renaște cultura VIETNAMULUI

Istoricii au stabilit că primele manifestări ale culturii vietnameze datează aproximativ de la începutul erei noastre. Dăinuiesc încă și astăzi monumentele din epoca dinastiilor de acum 1000 de ani. Vietnamezii se mîndresc și astăzi cu templele vechi — mărturie a unei profunde înțelegeri a armoniei arhitectonice, a unui subtil simț al artei decorative și a năzuinței de a construi clădiri frumoase, care să se armonizeze cu vegetația tropicală a locurilor.

Vase și sculpturi în lemn, articole din argint și obiecte din fildeș, broderii pe mătase și obiecte confecționate din aur uimesc prin varietatea lor, prin imaginația creatoare și simțul estetic al artiștilor anonimi.

Noua cultură vietnameză a fost făurită în lupta neîmpăcată împotriva ocupanților, însuflețită de ideile luminoase ale eliberării naționale.

...În timpul zilei jungla este pustie. Dar de cum se întunecă se adună în luminișuri copii și bătrîni ca să învețe. Copiii străbat distanțe mari, parcurgînd cîte 10 km pe drumurile grele ce șerpuiesc printre mlaștini. În această junglă și-au făcut ucenicia tinerii medici vietnamezi, au început să scrie istoria Vietnamului tinerii oameni de știință. Aici s-au scris versuri înflăcărate și s-au pictat tablouri înfățișînd viața grea a poporului și lupta lui eroică.

În Vietnam trăiesc zeci de alte naționalități. Toate aceste triburi și popoare au creat dansuri și cîntece, obiecte din ceramică și sculpturi în lemn, care atrag atenția oricui înțelege măreția și forța artei populare.

Arta plastică vietnameză dovedește că exemplul naturii este oglindit cu profunzime de imaginația creatoare a artistului. El trăiește în epoca sa, tratîndu-și temele cu o profundă viziune artistică. Le Gog Lok reînvie vechea artă a picturii în lac pe lemn, Ciang Dong Ling desenează portrete de tineri, Sin Ngok creează tablouri în lac cu teme inspirate din lupta pentru eliberarea națională și reforma agrară.

Paralel cu arta plastică, tinerii scriitori vietnamezi reînvie tradițiile poetice ale poporului.

În prezent în Vietnam există poeți și prozatori de seamă. Recent au apărut operele lui Vu Trong Fung, decedat în 1921, unul din primii scriitori realiști cu o concepție revoluționară. Romanul său „Furtuna" este o puternică demascare realistă a orînduirii feudale. To Hu este unul din cei mai iubiți poeți din Vietnam; Hin Hiu Tung a scris poemul „Îndrumări pentru fiul meu" — un cod poetic de patriotism și sentimente revoluționare; Nguyen Van Bong este autorul popularului roman „Bivolul", iar Ten Zian este renumit pentru romanul său „Se ridică om după om" care evocă lupta dramatică de la Dien Bien Fu.

Cultura este astăzi în plină înflorire în Vietnam — țară liberă care își făurește o viață nouă.

GRIJA PENTRU COPII

În prezent în R. D. Vietnam școlile sînt frecventate de peste un milion de copii. Statul acordă o deosebită grijă mamei și copilului. În Vietnam s-au deschis sute de case de naștere și dispensare pentru copii. Muncitorii și funcționarii de stat primesc ajutoare pentru copii.

CAMPANIA DE ALFABETIZARE

Potrivit unor date încă incomplete publicate de Direcția învățămîntului public, în prima jumătate a acestui an au participat la cursuri de alfabetizare peste 700.000 de persoane.

În regiunea carboniferă Hong Gai-Kuang Ien și în regiunea Vinh Linh din apropierea liniei provizorii de demarcație, numărul celor care urmează cursurile de alfabetizare a întrecut respectiv cu 45 și 41 la sută numărul fixat în plan.

Campania de alfabetizare a înregistrat cele mai bune rezultate în regiunile muntoase din Vietnamul central, de nord, din regiunile autonome Thai Meo și Viet Bak, precum și în unele provincii din nord-vestul țării, locuite mai ales de minorități naționale.

În orașul Haifong aproape toate persoanele neștiutoare de carte au urmat cursurile de alfabetizare.

Programul de alfabetizare va fi îndeplinit pînă la sfîrșitul acestui an. În fiecare raion din oraș funcționează cîte un comitet de alfabetizare care ajută pe cei ce învață carte să urmeze regulat cursurile.

NOI PROMOȚII DE CADRE DIDACTICE

În 1957, un număr de 355 de studenți ai școlii pedagogice superioare din R. D. Vietnam au trecut examenele de absolvire, față de 244 studenți promovați în anul universitar 1955—1956.

Noii profesori vor fi trimiși la diferite școli din R. D. Vietnam. În timpul dominației colonialiste numărul absolvenților nu depășea 200 pe an.

Ştiri

Din ordinul rasiștilor

Nu de mult, la Universitatea din Texas s-a produs un incident care a avut un larg ecou departe, dincolo de hotarele acestui stat. La universitate există o bună tradiție: în fiecare an colectivele artistice de amatori montează aici o operă, acest spectacol bucurîndu-se totdeauna de multă popularitate. De data aceasta urma să fie prezentată opera „Didona și Aenea" de Paesiello. Rolul Didonei a fost încredințat sopranei de culoare Barbara Louisa Smith, în vîrstă de 19 ani.

Această alegere a avut însă darul de a stîrni nemulțumirea rasiștilor din Texas. Ei au încercat s-o intimideze pe tînăra fată, s-o silească să renunțe de a mai participa la spectacol. Atunci însă cînd s-a constatat că nici scrisorile anonime, nici amenințările telefonice nu au avut efect, organizatorii acestei campanii mîrșave au recurs la ajutorul avocaților. Curînd după aceea studenta a fost citată de către A. W. Dowty, decanul Facultății de arte frumoase, care i-a comunicat că în virtutea „legilor" în vigoare în Texas o fată de culoare nu are dreptul de a interpreta un „rol romantic" în vreo piesă alături de un tînăr alb. În cele din urmă, rasiștii și-au atins scopul — Barbara Smith a renunțat la rol.

În iunie a avut loc premiera operei. Este însă interesant de remarcat că singurii spectatori prezenți erau studenți care au huiduit pe decanul susmenționat și pe rectorul L. Wilson, care îndepliniseră dispozițiile rasiștilor. După cum se vede, numeroasele legi rasiste, care mai sînt pînă în prezent încă în vigoare în multe state din S.U.A., provoacă indignare nu numai dincolo de hotarele Statelor Unite, ci și în rîndurile păturilor largi ale opiniei publice americane.

Învățămîntul tehnic în atenția conducătorilor Indiei

Ministrul de stat al Învățămîntului și Cercetărilor Științifice al Indiei, Calu Lal Srimali, luînd cuvîntul în Camera populară a parlamentului indian, a declarat că în cel de-al doilea plan cincinal guvernul Indiei va acorda o deosebită atenție lărgirii învățămîntului tehnic. El a arătat că spre sfîrșitul celui de-al doilea plan cincinal în școlile tehnice superioare vor fi primiți anual aproximativ 31.000 de studenți față de 15.100 în 1956 și 6.600 în 1947. S-a hotărît să se construiască trei noi institute tehnologice.

★

În vara aceasta s-a deschis la Delhi prima sesiune a Consiliului național al învățămîntului profesional — organ consultativ și de coordonare pentru pregătirea brațelor de muncă calificate.

Deschizînd sesiunea Consiliului, Nanda, ministrul Muncii și al Planificării ,a arătat că în ciuda marelui șomaj India duce în prezent lipsă de brațe de muncă calificate. Pentru realizarea planurilor de dezvoltare a economiei Indiei vor fi necesari sute de mii de muncitori calificați.

A luat apoi cuvîntul primul ministru Nehru, care a subliniat marea importanță a dezvoltării tehnicii pentru asigurarea libertății și independenței Indiei. Nu ne putem asigura libertatea și independența ,a spus Nehru, avînd o tehnică nedezvoltată în comparație cu tehnica mondială foarte dezvoltată.

Insuficienta dezvoltare fizică a copiilor din S. U. A.

Revista „United States News and World Report" relatează că o anchetă efectuată în diferite regiuni ale S.U.A. a stabilit că 57,9 la sută din copiii în vîrstă între 6—16 ani sînt insuficient dezvoltați din punct de vedere fizic. La copiii europeni de aceeași vîrstă acest procentaj este de 8,7 la sută. „Tineretul american este în general mai slab din punct de vedere fizic decît tineretul din Europa și din multe alte țări din lume", constată revista.

Revista se plînge că în S.U.A. se acordă prea puțină atenție educației fizice a tinerei generații. Ea citează datele „Consiliului guvernamental pentru problemele dezvoltării fizice a copiilor". Potrivit acestor date, mai puțin de 10 la sută din tinerii americani au posibilitatea să participe la competiții sportive. Majoritatea școlilor elementare americane sînt lipsite de săli de gimnastică. În peste 50 la sută din școlile medii incomplete nu se predă cultura fizică, mai puțin de 5 la sută din școlarii americani au posibilitatea să plece în tabere sau la aer.

SCHIMB DE EXPERIENȚĂ în problemele activității sindicale

Urmare din numărul trecut

Organizațiile sindicale, factor important în opera de educare comunistă a oamenilor muncii

Organizațiile sindicale ale oamenilor muncii din învățămînt din R.S.F.S.R. desfășoară o importantă muncă educativă în rîndul membrilor de sindicat. Una dintre formele cele mai importante ale acestei munci o constituie cercurile de învățămînt politic.

Organele sindicale consultă cadrele didactice asupra formelor de învățămînt politic care urmează să fie organizate, atrag membrii de sindicat să frecventeze cu regularitate cercurile la care s-au înscris pe baza liberului consimțămînt, popularizează rezultatele obținute de profesorii și învățătorii care îmbină just cele învățate la cursurile politice cu munca la clasă etc. Lecțiile și seminariile de la cercurile de învățămînt politic ale cadrelor didactice sînt strîns legate de specificul muncii școlilor.

Se organizează și cicluri de lecții referitoare la unele probleme educative, iar pentru cadrele didactice din localitățile îndepărtate — și seminarizări periodice pe centre de comune sau la centrul de raion.

De o mare popularitate în rîndul cadrelor didactice se bucură „Ziua învățătorului". Am aflat de la tov. Sokolova, președinta unui comitet sindical raional din regiunea Gorki, că în raionul respectiv „Ziua învățătorului" se organizează odată la 3-4 luni, avînd de fiecare dată altă temă („Știința împotriva religiei", „Al XX-lea Congres al P.C.U.S. și sarcinile ce revin intelectualității din raion", „Învățătorii care ies la pensie" etc.). Pregătind „Ziua învățătorului" comitetul sindical mobilizează cadrele prin gazetele de perete, organizează vitrine etc. Programul acestei zile este întotdeauna deosebit de interesant. La „Ziua învățătorului" pe tema „Știința împotriva religiei", de pildă, un profesor universitar din orașul Gorki a ținut conferința „Apariția vieții pe pămînt". Apoi profesorii și învățătorii au vorbit despre munca desfășurată de ei în rîndurile populației sătești. O profesoară de fizică și chimie a prezentat un șir de experiențe — „Minune fără minuni" — explicînd din punct de vedere științific fenomene considerate drept mistere. La sfîrșit s-a prezentat un concert dat de cadrele didactice.

Cu un viu interes a fost întîmpinată și ziua cu tema „Învățătorii care ies la pensie". Încă din timp un colectiv de pedagogi a studiat munca desfășurată de acești învățători în școală și în rîndul populației și a făcut cunoscute rezultatele ei prin articole publicate în gazetele de perete și în presa periodică, ca și prin referatul prezentat la ziua închinată lor. Participanții la această zi au ascultat cu multă atenție interesantul cuvînt al pensionarilor, mărturisirile lor despre primii pași făcuți în învățămînt în timpul țarismului, au înmînat diplome și daruri celor care și-au dedicat întreaga viață copiilor și școlii.

Pentru a dezvolta dragostea și spiritul de răspundere al pedagogilor față de munca lor, mîndria pentru școala, comuna și raionul lor, comitetele sindicale antrenează cadrele didactice în cultivarea tradițiilor școlii și a tradițiilor revoluționare ale comunei și raionului. O mare atenție acordă cultivării unor asemenea tradiții comitetul de instituție al unei școli din regiunea Gorki, al cărei președinte este tov. Sustaeva. În această școală și-a făcut studiile elementare, în timpul țarismului, prima femeie medic din Rusia. Țărănimea din satul respectiv a avut un mare rol în evenimentele revoluționare din 1905—1907. În anul 1917, după răsturnarea țarismului, în această școală s-a ținut prima consfătuire a țăranilor despre împărțirea pămîntului. Comitetul sindical se străduiește să cultive aceste tradiții, care mobilizează cadrele didactice în muncă și au un rol însemnat în educarea comunistă a copiilor.

Un important rol în ridicarea nivelului cultural al membrilor de sindicat îl au Casele învățătorului. Numai în R.S.F.S.R. învățătorii și profesorii au la dispoziția lor peste 220 de asemenea instituții culturale, care atrag în jurul lor sute de mii de învățători și profesori.

Se acordă o mare importanță și organizării excursiilor pentru cadrele didactice. În vacanțele de primăvară și iarnă comitetele sindicale organizează excursii de masă ale învățătorilor și profesorilor din școlile sătești în orașe. Cu această ocazie se vizitează întreprinderi, se vizionează spectacole, se organizează întîlniri cu oamenii de știință și schimb de experiență cu pedagogii din școlile orășenești. Foarte răspîndite sînt excursiile pentru cunoașterea raionului și regiunii natale. Se practică și sistemul excursiilor pe specialități. Astfel, profesorii de geografie pleacă adesea în grup, pe cîte 2—3 zile, pentru a se odihni și a efectua unele lucrări practice ce le sînt absolut necesare în munca cu elevii.

În toate orașele mari ale țării au fost organizate baze turistice pe lîngă „Casele învățătorului", unde vin cadre didactice din diferite părți ale Uniunii Sovietice, pentru 5—10 zile, timp în care vizitează muzee, monumente istorice, întreprinderi.

În timpul vizitei noastre la Leningrad am poposit la o asemenea bază turistică unde am întîlnit ucraineni, moldoveni, transcaucazieni, precum și cadre didactice din îndepărtata Siberie.

O mare dezvoltare a luat în rîndurile sindicatelor sovietice de învățămînt activitatea artistică. Tovarășa Safrova, președinta comitetului de instituție de la școala nr. 1 din Gorki, ne-a povestit că în școala ei această activitate este îndrăgită de toate cadrele didactice. O parte din acestea activează în cercul de dramaturgie, care a pregătit în acest an o piesă de Cehov, o piesă de Ostrovski și un vodevil. Cercul școlii și echipa de dansuri populare dau deseori concerte apreciate în întregul raion. Am avut și noi bucuria să participăm la un astfel de concert cu un program foarte bogat și atractiv.

Ascultînd realizările cu privire la activitatea culturală în rîndurile membrilor de sindicat, am împărtășit, la rîndul nostru, realizările care s-au obținut la noi în acest domeniu. Trebuie să arătăm că tovarășii sovietici, cehi și iugoslavi au manifestat un interes deosebit pentru aceste realizări, îndeosebi pentru felul cum se organizează la noi „Ziua învățătorului", pentru desfășurarea concursului artistic pe ramură, pentru organizarea excursiilor etc.

Despre problemele de asigurări sociale

Organele sindicale de învățămînt din Uniunea Sovietică acordă o mare atenție bunei gospodăriri a fondului de asigurări sociale, avînd o atitudine plină de grijă pentru nevoile oamenilor muncii din școli.

Sume importante se cheltuiesc pentru odihna cadrelor didactice și a copiilor lor, pentru ajutoarele de boală, care se plătesc din prima zi de îmbolnăvire etc.

În munca de asigurări sociale, însă, accentul se pune pe prevenirea îmbolnăvirilor — ne spunea președintele unui comitet raional sindical din Republica Autonomă Bașchiria. Pentru aceasta, comisiile de asigurări sociale ale organelor sindicale fac statistici pe boli, stabilesc cauzele îmbolnăvirilor și luptă pentru lichidarea lor. Delegații cu asigurările sociale, împreună cu organele Ministerului Sănătății se îngrijesc de crearea unor condiții cît mai bune de muncă în școli.

Se organizează periodic seminarii pentru delegații cu asigurările sociale, în vederea sprijinirii lor în organizarea acțiunilor menite să prevină îmbolnăvirile, în acordarea ajutoarelor medicale, în organizarea propagandei legilor de asigurări sociale.

Condiții mereu mai bune de muncă și trai

Una din cele mai însemnate sarcini ale sindicatelor de învățămînt din Uniunea Sovietică o constituie acțiunea pentru asigurarea aplicării hotărîrilor P.C.U.S. și ale Guvernului U.R.S.S. cu privire la îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice și pentru sprijinirea realizării propunerilor juste, venite din mase. Astfel, ele se preocupă îndeaproape de asigurarea învățătorilor și profesorilor din mediul sătesc cu locuințe, combustibil, lumină gratuită, teren agricol etc., au grijă ca școlile construite de stat sau de colhozuri să fie prevăzute cu locuințe pentru cadrele didactice, sprijină pe învățătorii și profesorii care vor să-și construiască locuințe prin creditele acordate de stat pe termen lung sau prin resurse proprii. În raionul Spos, de pildă, din 557 de cadre didactice 329 au în prezent locuințe proprii. De asemenea, comitetele sindicale efectuează controlul obștesc asupra cantinelor care deservesc pe oamenii muncii din învățămînt.

Organele sindicale acordă o mare atenție și problemelor privitoare la protecția muncii. Pentru înlăturarea supraîncărcării cadrelor didactice, Comitetul Central al Sindicatului și Ministerul Învățămîntului au elaborat o sorisoare comună în care se reglementează timpul de muncă și odihnă al cadrelor didactice, se prevede o reducere a numărului de planuri și rapoarte pe care trebuie să le întocmească pedagogii, a numărului de ședințe la care trebuie să participe etc.

Tovarășa Rozalia Manturovna Timerbaeva, membră în comitetul de instituție al școlii medii nr. 2 din Ufa, Republica Autonomă Bașchiră, ne-a arătat că organele sindicale se preocupă ca sălile de clasă să fie bine luminate și încălzite, să nu cuprindă mai mult de 40 de elevi. Comitetele de instituție se îngrijesc ca în școli să existe săli în care cadrele didactice să se poată odihni în recreație.

Toate acestea contribuie la întărirea sănătății profesorilor și învățătorilor, la îmbunătățirea procesului de învățămînt, sînt în folosul atît al școlii cît și al cadrelor didactice.

★

Cunoscînd activitatea sindicatelor frățești ne-am dat și mai bine seama de faptul că atît conținutul concret al muncii, cît și formele și metodele acesteia trebuie să corespundă condițiilor specifice din fiecare țară. Avînd aceleași țeluri, luptînd pentru realizarea acelorași sarcini, pentru solidaritatea frățească, de neclintit, fiecare sindicat din țările de democrație populară trebuie să țină seama de particularitățile proprii. Sindicatul nostru a obținut în ultimul timp succese tocmai prin faptul că își organizează munca potrivit condițiilor din țara noastră, din școlile noastre, că aplică în mod creator experiența sindicatelor de învățămînt din U.R.S.S. și din țările de democrație populară.

De asemenea, am putut constata odată mai mult cît de necesare sînt contactele directe între membrii sindicatelor noastre, împărtășirea experienței pentru realizarea și întărirea frontului comun în educarea comunistă a tinerei generații.

Am încheiat odihna și schimbul de experiență înfăptuit în Uniunea Sovietică urîndu-ne reciproc succese în muncă — cei ce rămîneau, pentru a duce mai departe experiența lor înnoitoare, iar oaspeții, pentru a duce acasă exemplul unei munci demne de urmat. Fără îndoială că cele învățate de noi în marea țară a socialismului vor contribui mult la înviorarea muncii sindicale în școlile patriei noastre.

GH. HUDREA

Răsfoind revistele pedagogice sovietice

Narodnoe Obrazovanie

Articolul redacțional al numărului din iulie al revistei „Narodnoe Obrazovanie" este închinat legăturilor dintre școală și munca în producție. Un articol important, intitulat „Slava acestor zile nu va pieri...", cuprinde materiale legate de apropiata aniversare a 40 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. În articol sînt reproduse unele documente în legătură cu problemele învățămîntului, adoptate la congresele pe întreaga Rusie ale profesorilor din anul 1918.

În revistă se publică un articol de F. Mustafina, ministrul Învățămîntului din R.S.S.A. Bașkiră, despre situația învățămîntului public în Bașkiria, și un articol de A. Evgheniева despre experiența organizării învățămîntului politehnic în raionul Kuibișev.

Semia i școla

În numărul 8 al revistei „Semia i școla" se acordă o mare atenție problemelor educației în familie. Acestei teme îi sînt închinate articolul „Tradiții familiare" de I. Blinkov, candidat în științe pedagogice, schița „O familie «norocoasă»" de N. Dolinina, articolul „Universitatea noastră pentru părinți", de N. Talizina, candidată în științe pedagogice.

În localitatea Machern, raionul Wurzen, funcționează tabăra de odihnă a copiilor muncitorilor din comunicații din Leipzig. Aci se odihnesc 80 de copii. În tabăra principală de la Oberhof se odihnesc alți 280 de copii.

Vacanță în R. D. G.

În Republica Democrată Germană se acordă o mare atenție creșterii și educației tinerei generații în spiritul păcii și democrației.

Vacanța de vară din acest an constituie o nouă și puternică mărturie a eforturilor care se fac în R.D.G. pentru asigurarea unei vieți fericite pentru copii și tineret. Prin grija autorităților, a întreprinderilor, instituțiilor, cooperativelor agricole, a organizațiilor obștești și a părinților în cele mai pitorești regiuni ale țării s-au organizat sute de tabere de vară în care își petrec vacanța un mare număr de copii. Numai din Berlinul democrat au plecat la odihnă, în tabere și colonii, pe cheltuiala statului, 76.450 de copii.

Cu totul altfel stau lucrurile în Republica Federală Germană. Militaristii vest-germani sînt interesați nu în îngrijirea sănătății tinerei generații, ci în militarizarea țării și în otrăvirea conștiinței copiilor și tinerilor, pentru a putea fi mai ușor transformați în carne de tun.

Marea atenție care se acordă în R.D.G. odihnei copiilor nu putea să nu influențeze și asupra situației din R.F.G. Pregătirilor intense și măsurilor eficace luate în Republica Democrată Germană, autoritățile vest-germane le-au răspuns prompt cu... promisiuni. Ce-i drept, promisiunile au fost din cele mai îndrăznețe. Astfel, încă în luna martie, făcînd multă zarvă în jurul problemei pregătirii vacanței de vară, autoritățile din Germania occidentală au promis numai pentru copiii vest-berlinezi 90.000 de locuri la odihnă. Ziarul „Tagesspiegel" anunța această știre pe un ton foarte zgomotos.

În realitate, copiii vest-berlinezi nu s-au putut bucura de aceste locuri. Vacanța mult trîmbițată pentru copiii din Berlinul occidental s-a transformat în vacanță pentru funcționari superiori, primari, senatori, industriași. Pînă și fondurile colectate de societățile de ajutorare, care erau destinate asigurării odihnei copiilor, au fost folosite pentru îmbuibarea exploatatorilor.

Cum era și firesc, această stare de lucruri n-a trecut neobservată. Oamenii muncii din Germania occidentală au protestat în mod vehement împotriva unor asemenea metode.

Un însemnat număr de copii din Republica Federală Germană își petrec totuși o vacanță plăcută și instructivă. Aceasta o datoresc însă nu regimului militarist al lui Adenauer, ci regimului democratic din Republica Democrată Germană.

Autoritățile din R.D.G. au pus la dispoziția oamenilor muncii din Germania occidentală un mare număr de locuri pentru a-și trimite copiii la odihnă alături de frații lor din partea de răsărit a țării. Și, ca o dovadă a acestei frății, multe familii din R.F.G. și-au trimis fiii în R.D.G., unde se odihnesc în cele mai bune condiții. Numai din Hamburg au sosit, într-o singură zi în tabăra din Gera 1000 de copii; cei mai mulți sînt copii de muncitori care nu au posibilitatea să le asigure nici un fel de recreare în Germania occidentală. De remarcat că autoritățile vest-germane au recurs la cele mai felurite șicane pentru a împiedica plecarea acestor copii în Germania democratică. Nimic n-a putut opri însă voința părinților acestor copii și a copiilor înșiși. În R.D.G. ei s-au întîlnit nu numai cu copiii din această țară, ci și cu copii din U.R.S.S., Franța, Norvegia, din țările de democrație populară etc.

Asemenea copiilor din Hamburg, au plecat să-și petreacă vacanța în R.D.G. și 15.000 de copii din Berlinul occidental.

Petrecerea vacanței împreună de către copiii din cele două părți ale Germaniei are o semnificație profundă și un rol important în educația lor.

Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60 10. Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60 10, 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei. Scînteii, Abonamente: 1 an — 12,50 lei;

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

ANUL IX. Nr. 434 — vineri 6 septembrie 1957 — 6 PAGINI 25 BANI

În întîmpinarea noului an școlar

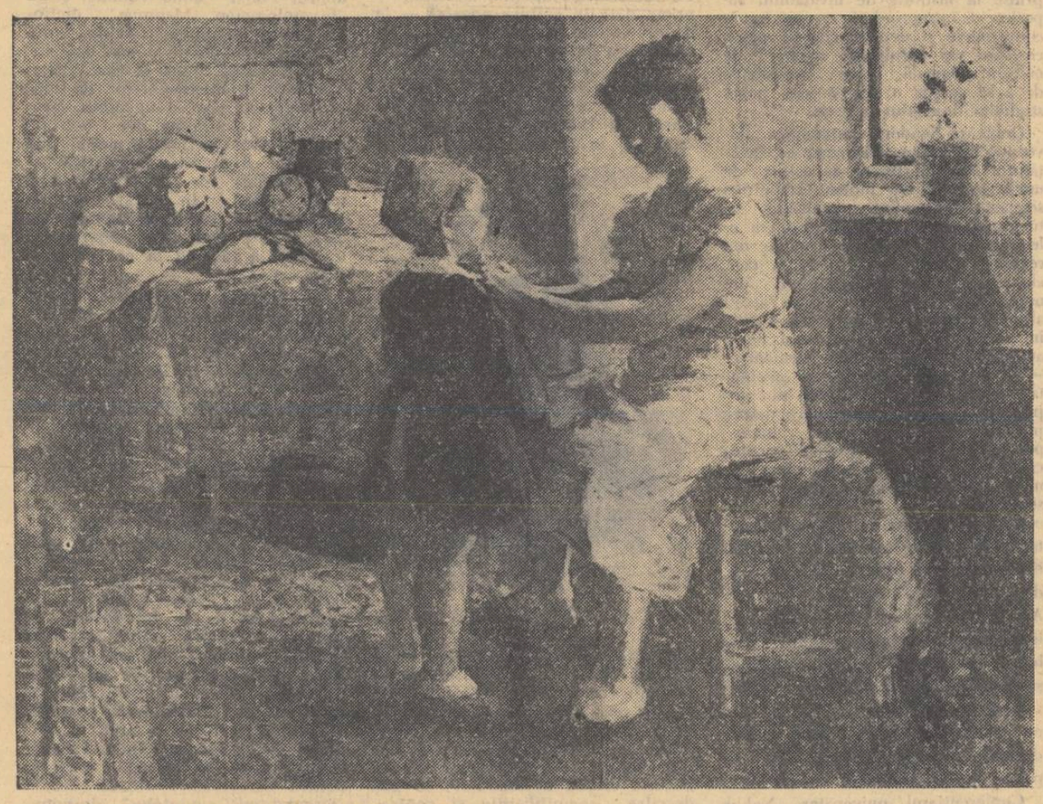

TITINA CALUGARU: „Prima zi de școală"

EXPOZIȚIA CĂRȚII ȘCOLARE LA IAȘI

Vechea cetate moldoveană a culturii românești a salutat cu căldură, în ziua de 1 septembrie 1957, expoziția manualelor didactice, organizată de Editura de stat didactică și pedagogică în colaborare cu Direcția difuzării cărții. Această expoziție a constituit încă un prilej de afirmare a legăturii continue dintre trecutul cultural și realizările de astăzi ale poporului nostru, care își făurește o cultură nouă, pe temelia progresistă a celei vechi.

Din vitrinele librăriilor și ale centrelor de difuzare a cărții școlare, zîmbetul celor doi copii de pe afișul care anunța deschiderea școlilor te îmbia stăruitor să-ți oprești atenția asupra manualelor expuse.

Nu pot uita vitrina de la librăria *Cartea nouă* al cărei colectiv, împreună cu Direcția regională CLDC Iași, a lucrat cu multă dragoste pentru a prezenta cartea școlară într-un cadru cît mai sărbătoresc. Nu știai de ce să te bucuri mai întîi: de manualele noi, originale, de frumoasa lor prezentare grafică, ori de faptul că la deschiderea anului școlar elevii au la îndemînă toate manualele necesare.

Estetic orînduite, manualele — în limba română și în cele 14 limbi ale naționalităților conlocuitoare — se îmbinau într-un tot armonios, sugerînd frăția de nezdruncinat dintre poporul român și celelalte naționalități din patria noastră.

De altfel, și vitrinele altor librării erau tot așa de sugestive, punînd în lumină scopul expoziției: popularizarea cărții școlare în mase cît mai largi, pentru a da posibilitate oamenilor competenți, care se interesează de manualele didactice, să-și spună cuvîntul asupra conținutului și prezentării grafice.

Cele două standuri străjuite de grafice, planșe, hărți erau impresionante mai ales prin varietatea și mulțimea manualelor, prin exteriorul artistic al acestora. Majoritatea vizitatorilor expoziției erau cadre didactice. Învățătorii și profesorii arătau bucuria de a descoperi manualele de specialitate.

Sfatul popular regional Iași a acordat o deosebită atenție acestei expoziții. În cuvîntul de salut, rostit la deschidere, tovarășa Valeria Bulgaru, vicepreședinta sfatului popular orășenesc, a arătat ce semnificație are producția noastră de manuale școlare în dezvoltarea culturală a poporului.

Delegatul editurii a vorbit despre contribuția pe care a adus-o Editura de stat didactică și pedagogică în realizarea sarcinilor trasate în Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, în legătură cu ridicarea nivelului științific al învățămîntului. Editura a făcut o cotitură în activitatea ei, trecînd de la editarea de manuale-traduceri la aceea de elaborare a manualelor noi, originale, în limba română și în limbile naționalităților conlocuitoare. Tirajul celor 312 titluri, editate pentru acest an școlar, atinge numărul de 12.000.000 de exemplare, dintre care 1.440.000 sînt destinate elevilor din școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare. Calitatea superioară a acestor manuale față de cele precedente se explică prin faptul că la elaborarea lor au lucrat autori și colaboratori bine pregătiți, recrutați dintre cadrele didactice cu o bogată activitate pedagogică.

Cifra impresionantă a tirajului cărții școlare pentru anul școlar 1957—1958, tradusă în viață, dovedește grija permanentă a partidului și guvernului pentru instruirea și educarea copiilor din patria noastră, reflectă munca entuziastă a celor ce au realizat-o.

Expoziția cărții școlare într-un oraș unde, la tot pasul, monumente, plăci comemorative, vestigii numeroase amintesc atîtea etape importante din istoria culturii românești, este un omagiu adus înaintașilor a căror activitate a contribuit la ridicarea culturală a poporului care, valorificînd moștenirea culturală, pășește pe drumul unei culturi noi, menite să asigure patriei noastre o generație de oameni cu o pregătire multilaterală, însuflețiți de o puternică dragoste pentru progres, devotați poporului și cauzei socialismului.

Spre noi succese

Curînd de tot, străzile, ulițele, curțile școlilor vor tresălta din nou de bucuria pașilor tinerețului școlar. Vacanța își oferă ultimele bucurii cu dărnicia unor zile aurii, tîrzii, de toamnă. „Începe școala" auzi în fiecare casă. Aici se fac pregătiri pentru pornirea unui „voinic" de 7 ani în clasa I-a. I s-a cumpărat ghiozdan sau i s-a cusut o traistă, i s-a cumpărat un abecedar, o aritmetică, caiete, creioane și gumă. Toate sînt noi-nouțe și au un miros atît de plăcut! Dincolo se îmbracă cu dragoste cărțile și caietele pentru clasa în care a promovat băiatul sau fetița. Librăriile sînt tixite de părinți și școlari. Unii părinți se gîndesc cu grijă cum va face față fiul lor în școala medie. Copiii își fac planuri de viitor. Peste tot gînduri, speranțe, hotăriri pentru lucruri mari.

În mai toate satele și orașele țării școlile sînt gata văruite și, prin geamurile străvezii, lumina străbate în voie. Învățători și învățătoare grijulii împodobesc de zor clasele. Să le placă școlarilor cînd vor intra. Să se simtă bine. Pe alocurea s-au terminat de construit noi săli de clasă, noi clădiri școlare, s-au pus în funcțiune noi internate. Numai în regiunea Pitești sînt gata pregătite 17 noi internate sătești.

Au mai rămas numai cîteva zile și mai sînt atîtea de făcut! Experiența frumoasă, despre care au aflat zilele acestea învățătorii și profesorii la consfătuiri, i-a stimulat mai mult. A aprins mai tare dorința de a munci mai bine. Se fac ultimele verificări ale recensămîntului, sînt vizitați părinții care încă n-au înțeles chemarea puternică a școlii. Învățători și profesori răsfoiesc de zor manuale și programe, planificîndu-și cu grijă materia pe care vor trebui să o predea în noul an școlar. Directori de școli controlează felul cum au fost aranjate atelierele, laboratoarele, bibliotecile, cabinetele, măsoară din ochi stivele de lemne cu care se vor încălzi clasele în timpul iernii.

Așa întîmpină noul an școlar marea, larga masă a învățătorilor și profesorilor.

Discuțiile duse la recentele consfătuiri, mai mult decît cele din anii trecuți, au arătat dorința cadrelor didactice de a pătrunde mai adînc în conținutul problemelor, de a găsi în condițiile actuale și locale cele mai eficace procedee de muncă. La consfătuirea din Satu-Mare s-au discutat măsuri pentru legarea mai temeinică a învățămîntului de viață. La Tecuci s-au dezbătut cu multă seriozitate problemele închegării colectivului școlar, ale transformării acestuia într-o puternică forță colectivă. De unde pînă acum problemele erau tratate mai mult în general, de data aceasta învățătorii și profesorii s-au referit la aspecte concrete ale muncii, scoțînd cu mult curaj la iveală nu numai propriile lor lipsuri, ci și cele ale organelor de îndrumare, ale Ministerului Învățămîntului și Culturii. La consfătuirea ce a avut loc în raionul Găești, cadrele didactice au subliniat necesitatea unui control mai organizat, a unei îndrumări mai concrete.

Aproape peste tot s-a simțit bucuria de a munci în condiții mai bune. Sfaturile populare au sprijinit efectiv lucrările de curățenie, reparații și construcții, acțiunea de aprovizionare cu combustibilul necesar pentru iarnă, de înființare a unor noi cantine și internate. În unele regiuni, situația aceasta s-a extins pe raioane întregi. În raionul Pucioasa, și aproape în toate raioanele regiunii Constanța, datorită unei colaborări fructuoase cu întreprinderile s-au organizat ateliere de lăcătușerie și tîmplărie, s-au amenajat și înzestrat mai bine laboratoarele.

Muncind în astfel de condiții, nu este deloc de mirare că învățătorii și profesorii își pun cu seriozitate acum sarcina îndeplinirii învățămîntului general obligatoriu. Exemplele unor raioane care au reușit să aducă la școală toți copiii de vîrstă școlară nu mai constituie o bravură. Cadrele didactice sînt conștiente că în condițiile actuale se poate realiza pe deplin învățămîntul general obligatoriu de 4 ani, și în foarte multe comune cel de 7 ani.

Învățătorimea noastră a depășit faza de a se mulțumi numai cu cuprinderea copiilor de vîrstă școlară. Ea își pune serioase probleme cu privire la felul cum să se asigure o frecvență regulată, cum să-i ajute pe elevi să îndrăgească școala, cum să-i ajute pe cei care nu au acasă condiții de studiu, în sfîrșit, cum să asigure participarea efectivă a elevilor la desfășurarea procesului de învățămînt. Organizarea unor săli de studiu pentru copiii ai căror părinți sînt prinși în timpul zilei în producție, săli în care copiii să-și pregătească lecțiile sub îndrumarea cadrelor didactice constituie un început bun în această privință.

Toate aceste tendințe pozitive trebuie larg folosite de directorii de școli, de organele de îndrumare și control, de organele sindicale. Mai mult decît pînă acum, în viitorul an școlar se pot asigura succese reale pe linia instruirii și educării tinerei generații în spirit comunist, pe linia politehnizării învățămîntului. Cadrele didactice s-au reîntors la școală pe deplin odihnite, refăcute, cu mintea plină de amintiri frumoase de la munte, de la mare, din orașele și satele natale. Aproape toate își revăd școala cu dorința de a se dărui și mai mult frumoasei și nobilei munci de formare a tinerelor generații. Acum au la îndemînă manuale, mai multe și mai bune, laboratoare, ateliere, aparate, material didactic mai mult decît în anii trecuți.

Experiența anului trecut, rezultatele obținute la examenele de absolvire și de maturitate arată clar în ce direcție trebuie orientat entuziasmul lor, dorința de a munci mai bine. Tot ceea ce a dus la asigurarea unor succese reale trebuie dus mai departe, extins, iar lipsurile semnalate să constituie obiectivul unor serioase măsuri organizatorice ce se vor prevedea în planul de muncă al școlii, al comisiilor metodice.

Nu trebuie uitat că în unele raioane ale țării mai există învățători și profesori delăsători, care manifestă indiferență față de ritmul construcțiilor școlare, sau care încep pregătirile pentru deschiderea anului școlar cînd mai sînt numai cîteva zile pînă la primirea copiilor. Astfel de exemple se întîlnesc nu numai la sate, ci și în orașele mari ale țării, ba chiar și în Capitală. Asemenea cadre e bine să-și dea seama că sînt răspunzătoare de felul cum influențează asupra copiilor prima zi de muncă

(Continuare în pag. 5)

În pag. 6-a
Conferința mondială a educatorilor

DIFUZAREA MANUALELOR ȘCOLARE

La 1 septembrie a început difuzarea manualelor școlare atît la orașe cît și la sate.

Difuzarea manualelor se face la orașe în librării mari, în raioane special amenajate pentru cartea școlară. Librării întregi sînt destinate difuzării manualelor. La Cluj și Iași s-au creat centre de difuzare direct la școli. Aceste centre sînt deservite de personal din librării, ajutat de personalul administrativ al școlii sau chiar de personal angajat special în acest scop.

Trebuie să semnalăm, însă, cu regret, că nu toate unitățile au înțeles importanța acestei acțiuni. Deși cooperativele sătești trebuiau să se aprovizioneze din timp, totuși pînă la data de 3 septembrie un număr de 47 cooperative din regiunea Craiova și alte 40 cooperative din regiunea Pitești nu s-au prezentat să-și ridice manualele repartizate. Aceeași atitudine au avut-o 35 cooperative din Timișoara și 19 cooperative din regiunea Ploești, raionul Vălenii. Aceste neglijențe trebuie înlăturate de urgență, deoarece părinții și elevii din orașele și raioanele respective, văzînd că în localitățile lor nu se aduc cărți, se deplasează în alte părți, pentru a și le procura, în timp ce la cooperativă manualele ridicate cu întîrziere vor rămîne nevîndute.

O datorie însemnată a cooperatorilor în special și a librăriilor în general este aceea de a înapoia de urgență toate manualele pe care le dețin în plus. De asemenea, este necesar să se ceară imediat completarea din stocurile de rezervă acolo unde sînt mai puține manuale. Același lucru trebuie să-l facă și regiunile, spre a nu se bloca cantități de manuale într-un loc, în timp ce altele ar putea avea nevoie de ele. La această acțiune, în mediul rural pot ajuta și cadrele didactice, sfătuind conducerile cooperativelor să facă acest lucru.

Succesul acestei acțiuni atît de importante depinde de felul cum organele de difuzare de la orașe și sate își vor face datoria.

ONORIU TRIFAN

Ultimele zile de vacanță!

Băi de soare, pe malul nordic al Mării Negre, la Anapa (U.R.S.S.).

Școala medie „BOLYAI" la 400 de ani

Cu cîteva zile înaintea deschiderii anului școlar, între 8 și 11 septembrie a.c., la Școala medie „Bolyai Farkas" din Tîrgu-Mureș vor avea loc serbările închinate celei de a 400-a aniversări a existenței școlii.

Înființată în urma hotărîrii Dietei Transilvaniei din 1556, școala din Tîrgu-Mureș este o manifestare a răspîndirii ideilor progresiste ale reformei calvine, în Transilvania. Atît ca formă de organizare cît și în ceea ce privește spiritul acestei școli, ea se deosebește fundamental de școlile mănăstirești existente pînă atunci, caracterizîndu-se printr-o mare receptivitate față de ideile progresiste venite din afară. Eminenții profesori ai vechii școli reformate din Tîrgu-Mureș își fac studiile la universitățile din Utrecht și Göttingen, cunosc cele mai mari realizări ale științelor și artelor și, prin operele lor, participă în mod activ la viața culturală a Europei secolelor XVII și XVIII.

Toate documentele referitoare la istoria școlii dovedesc că în această școală s-a dus o luptă neîntreruptă pentru păstrarea unui tradițional spirit progresist. Ca și celelalte școli protestante din Ardeal, nici școala din Tîrgu-Mureș nu primește reforma învățămîntului instituită prin Ratio Educationis, în 1777, și se opune cu dîrzenie reformelor introduse de împăratul Iosif al II-lea.

Cu toate acestea, în ansamblul activității sale — programe, discipline, relații sociale — școala din Tîrgu-Mureș oferă o oglindă fidelă a societății feudale a timpului. Și aici, ca de altfel în toate școlile protestante din Transilvania, este la ordinea zilei sistemul „elevilor-servitori." Copiii celor fără dare de mînă — ai țăranilor în special — ajunși în școală ca servitori pe lîngă fiii nobililor bogați, se simt atrași de farul luminos al științei. Mulți dintre acești elevi-servitori ajung mai tîrziu renumiți profesori, cercetători, exploratori de ținuturi necunoscute etc.

Elevii de azi, copiii fericiți ai unor cetățeni liberi dintr-o țară în drum spre socialism, care frecventează o școală reconstruită, înzestrată cu săli spațioase, laboratoare și ateliere moderne, internat igienic etc., elevii Școlii „Bolyai Farkas" din Tîrgu-Mureș nu vor uita pe acei fii de țărani și meseriași modești care, în haine roase și cizme găurite, au tocit lespezile vechii școli, învățînd la lumina pîlpîindă a unui fir de seu, în camere neîncălzite, dormind pe jos, avînd ca hrană o singură pîine pe zi.

Elevii și profesorii acestei școli se gîndesc cu mîndrie și respect la elevii și profesorii de ieri, care au înscris pagini de glorie în istoria școlii și a țării: la acei elevi, care în 1848 și-au dat viața pentru izbînda ideii de libertate, la profesorul Török János, executat la Tîrgu-Mureș în 1854 pentru activitate antihabsburgică, la Gh. Șincai și Petru Maior, foști elevi ai școlii. Dragostea lor de cunoaștere este animată de exemplul renumiților profesori Kovásznai Tóth Sándor, lingvist și pedagog apreciat în toată lumea savantă a timpului său, Fogarasi Pap József, laureatul diferitelor premii și distincții ale academiilor occidentale, marele jurist Dósa Gergely, eruditul filozof Köteles Sámuel, îndrăznețul Mentovich Ferenc, gînditor materialist, și, în special, de exemplul celor doi Bolyai — János tatăl și Farkas fiul — ale căror investigații științifice în domeniul matematicilor au entuziasmat întreaga Europă, acoperind de glorie numele ce strălucește pe zidurile școlii.

Lupta dascălilor și a elevilor de astăzi împotriva vechiului trebuie să fie o continuare a luptei înflăcărate a profesorilor și elevilor școlii, care în timpul revoluției din 1919 din Ungaria și în timpul dictaturii proletare maghiare s-au alăturat muncitorilor din Tîrgu-Mureș.

Sîntem convinși că profesorii și elevii Școlii medii „Bolyai Farkas" din Tîrgu-Mureș sînt conștienți de faptul că tradițiile progresiste ale școlii lor îi obligă la noi cuceriri, la rezultate din ce în ce mai bune în muncă.

DAVID DALMA

CONSFĂTUIRILE RAIONALE

Aspecte din Tulcea

Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice din școlile raionului Tulcea au dezbătut variate probleme legate de îmbunătățirea învățămîntului în școlile de cultură generală.

Referatul secției raionale de învățămînt și cultură a abordat toate problemele tematicii recomandate de M.I.C., dar s-a limitat mai mult la o expunere obiectivistă a faptelor, fără să analizeze mai adînc cauzele lipsurilor și să ia poziție critică și autocritică față de ele. De aceea și discuțiile au avut, în bună măsură, acest caracter.

Totuși, unii participanți la discuții au ridicat cîteva probleme care arată creșterea interesului pedagogilor pentru realizarea unei munci de calitate.

S-a scos în relief discordanța între nivelul pregătirii elevilor de la sate și al celor din școlile de la oraș, discordanță remarcată mai ales cu ocazia concursului de admitere în clasa a VIII-a. Cauza esențială a acestei evidente și îngrijorătoare discordanțe este faptul că în școlile din satele raionului Tulcea un număr de cadre didactice sînt încă necalificate. Antrenarea acestor cadre la cursurile fără frecvență de 2 ani, organizate în scopul calificării lor, va duce la înlăturarea acestei discordanțe.

Consfătuirea a apreciat că noile programe și manuale sînt de un real sprijin atît pentru cadrele didactice, cît și pentru elevi. Totuși, s-a remarcat necesitatea eliminării unor elemente de amănunt din programe, pentru a se putea rezerva mai mult timp lecțiilor de sistematizare, repetare și fixare a cunoștințelor. Unor obiecte ca matematica, limba română, de exemplu, li s-au rezervat prea puține ore pentru lecțiile de repetare de la începutul anului școlar.

Cu deosebită satisfacție, atît lucrările plenarei, cît și ale secțiilor au scos în relief succesele deosebite obținute în domeniul politehnizării învățămîntului de unele școli din raion. Astfel, școala medie nr. 1 din Tulcea a reușit să desfășoare cu elevii claselor V—VII lucrări în atelierul de tîmplărie, iar cu cei de clasa a VIII-a lucrări de lăcătușerie în atelierul școlii profesionale. A organizat, de asemenea, cu sprijinul unor întreprinderi ca Centrul mecanic, Fabrica de conserve etc., practica în producție cu elevii cursului mediu. Cu elevii clasei a VIII-a și a IX-a a organizat practica agricolă la G.A.S. „Dr. Russell" din comuna M. Kogălniceanu.

La numeroase școli din raion s-a dezvoltat și s-a îmbunătățit activitatea practică pe loturile școlare experimentale și sînt perspective ca pe măsura dezvoltării socialiste a agriculturii — complet cooperativizate și în curs de colectivizare — munca pe loturile școlare să se dezvolte simțitor.

Consfătuirea a arătat, totodată, tendința unor școli de a menține activitatea practică a elevilor la nivelul unei practici meșteșugărești, ruptă complet de pregătirea teoretică a elevilor și adesea în contradicție cu ea.

Pe lîngă alte realizări, consfătuirea a remarcat creșterea calitativă a muncii în organizațiile de pionieri din școli. Dacă pînă acum unii pedagogi se îndoiau de valoarea educativă a activităților pionierești, de data aceasta ei au arătat cum au contribuit aceste activități la lărgirea orizontului de cunoștințe al școlarilor, la închegarea colectivelor de elevi, la întărirea disciplinei conștiente. Este și acesta un rezultat al încadrării unităților pionierești cu instructori superiori calificați, ca și al sprijinirii mai atente a muncii lor de către colectivele pedagogice ale școlilor.

Consfătuirea a scos în relief și o serie de lipsuri din activitatea pedagogilor din raion, lipsuri care frînează creșterea calitativă a muncii instructiv-educative. Astfel, directorii școlilor — în marea majoritate — se arată preocupați mai mult de probleme administrative, neglijînd munca de control și îndrumare a procesului de învățămînt. Aceasta se datorește în bună măsură faptului că secția raională nu și-a orientat atenția — în munca ei de control — asupra directorilor, pentru

prof. ION BADICA

(Continuare în pag. 3-)

Citiți în pag. 3-a alte articole

Contribuții la istoria pedagogiei muzicale românești

Un mare pedagog ardelean: IACOB MUREȘIANU

Figură reprezentativă a muzicii noastre clasice, Iacob Mureșianu a fost nu numai un fecund și remarcabil compozitor (fiind fondatorul formei mari vocal-simfonice românești) dar și un pedagog modern, un pionier al pedagogiei muzicale ardelene pe drumul orientării generațiilor de artiști către nesecatul izvor al folclorului. Evocăm figura lui cu prilejul împlinirii centenarului nașterii sale (1857—1957).

Iacob Mureșianu și-a desfășurat activitatea într-o epocă de adînci transformări și puternice frămîntări politico-sociale în Ardealul subjugat de imperiul habsburgic. Nu de puține ori catedra sa de muzică din Blaj a fost amenințată cu suspendarea, reducerea numărului de ore, scindarea etc., fapt care l-a determinat, la un moment dat (1892), să-și părăsească meleagurile natale, cerînd încadrarea la Conservatorul din București.

Pregătirea de profesor și-a desăvîrșit-o la Conservatorul din Leipzig între anii 1880—1883. Postul de profesor de muzică la liceul din Năsăud l-a obținut în anul 1879, deci înainte de a-și fi terminat studiile de specialitate. Iacob Mureșianu a avut eminenți pedagogi la Conservatorul din Leipzig (Jadahsohnn, Reinecke, Rebling) de la care și-a însușit o metodă severă, științifică, modernă de a preda muzica.

După terminarea studiilor de la Leipzig, Iacob Mureșianu a ocupat — temporar — postul de profesor

de muzică la liceul „Andrei Șaguna" din Brașov (1885) și apoi — vreme de aproape patru decenii — pe acela de profesor de muzică vocală și instrumentală la toate școlile românе din Blaj.

Așa cum menționează decizia de angajare în învățămîntul blăjan, Iacob Mureșianu trebuia „să propună muzica vocală și instrumentală clericilor din seminarul arhidiecezan, teologilor externi numiți „moraliști", preparanzilor și junimei studioase de gimnaziu", apoi „să pună pe note cîntările bisericești, precum se cîntă aici" și, în sfîrșit, „să formeze un cor de cîntăreți bisericești pentru catedrală, și altul de muzică instrumentală compus din junimea studioasă de aici".[1])

Rezultă din cele de mai sus că activitatea pedagogică a lui Iacob Mureșianu era imensă și multilaterală. Dacă vom mai adăuga apoi și catedrele de muzică deținute la liceul de băieți și la cel de fete din Blaj, nu ne va speria cifra de 1.500—2.000 de elevi pe care-i instruia anual și nici numărul de 44 ore prestate efectiv la catedră, pe săptămînă! De altfel, după 1918 postul lui Iacob Mureșianu a fost ocupat de trei profesori (Iuliu Mureșianu, Celestin Cherebeț și Sigismund Todută).

Activitatea pedagogică a compozitorului ardelean a fost permanent urmărită atît de forurile de conducere, cît și de publicul larg. Iacob Mureșianu nu a socotit învățămîntul muzical ca o treabă școlară strict internă, ci ca un mijloc de educație cetățenească. De altfel, producțiile artistice școlare au rămas multă vreme, la Blaj, ca unicele manifestări muzicale de amploare.

Prin stimularea gustului public, prin producțiile școlare destul de numeroase, prin elevii pe care i-a ridicat, Iacob Mureșianu a reușit să animeze viața muzicală a micului centru ardelenesc. Cu tinerii „Societății meseriașilor" din localitate a înființat o trupă de operetă, întreaga lor instruire muzicală, de la instrumentiști, soliști și pînă la cor revenindu-i maestrului. Că Iacob Mureșianu s-a bucurat de simpatia și aprecierea elevilor, ne-o dovedește micul dar semnificativul gest al studenților universitari din Budapesta, care l-au sărbătorit pe profesorul ardelean, în anul 1907, printr-un concert extraordinar.

★

Cum preda Iacob Mureșianu avem mărturii suficiente, fiindcă elevii săi au dus mai departe metoda înaintașului. Ca toți marii pedagogi — și acest lucru l-am subliniat și în articolul precedent privitor la George Enescu — maestrul ardelean nu s-a limitat la cadrul îngust al predării materiei „la zi", ci adesori a transformat catedra într-o tribună de la care milita permanent pentru muzica vie, cu fond sănătos, capabilă de a înlăcăra și de a crea gustul pentru frumos. „Și ce muncă a depus Iacob Mureșianu în creșterea muzicală a elevilor săi! — scria Tiberiu Brediceanu și V. Șerban în revista „Luceafărul" — O muncă ideală, care nu se mărginește numai la lecțiile seci de azi pe mîine, ci se manifestă în deșteptarea dragostei și a însuflețirii mari pentru frumusețile artei muzicale în genere și cu deosebire pentru farmecul muzicii populare. În privința aceasta, Mureșianu a desfășurat o adevărată activitate de apostol. Ajunge dacă amintim că aproape toți cultivatorii de muzică din generațiunea mai tînără au fost elevii lui Iacob Mureșianu".

Din prețioasele informații scrise, deținute de la Sevastia Mureșianu, care i-a fost elevă în liceu, reținem unele amănunte interesante: „Preocuparea principală a tatălui meu însă era să descopere darurile muzicale la copii și să insufle cît mai mult în fiecare dragostea și plăcerea pentru muzică. Orele de muzică pentru noi elevele erau o desfătare, un cîntec continuu, începînd de la „Viorica" (unison) și progresînd pînă la frumosul cor de fete „În grădină", a cărui executare ne făcea așa de multă bucurie elevelor de clasa III-a și IV-a. Aproape toate cîntecele erau compuse de tatăl meu în clasă în felul următor: după ce explica partea teoretică, trecea la tablă și cu o mare repeziciune umplea portativele trase de dînsul, cu note, sigur o compoziție a sa la unison ori pe 2, 3, 4 voci, după necesitate. Urma solfegierea, dacă era în mai multe voci studia în parte cu fiecare, apoi în ansamblu".

Sigur că nu puține au fost dificultățile ce i-au stat în cale profesorului. Pe de o parte lipsa manualelor didactice (fiindcă învățămîntul muzical românesc nu avea la acea vreme o tradiție în Ardeal), iar pe de altă parte chiar înțelegerea publicului au fost obstacole nu ușor de biruit. În vasta corespondență păstrată la Biblioteca Centrală din Orașul Stalin se găsesc nenumărate scrisori în care se plînge de condițiile grele în care a fost nevoit să lucreze la școlile din Năsăud și Blaj.

★

De activitatea didactică a lui Iacob Mureșianu se leagă o mare parte din creația sa. Aceasta se reflectă pe de o parte în articolele de istoria muzicii, folclor, teorie muzicală etc. publicate în revista pe care a editat-o începînd din anul 1888 „Musa română" (cel mai de seamă periodic muzical din Ardeal de la sfîrșitul veacului trecut), iar pe de altă parte în lucrările muzicale scrise pentru uzul școlilor. Parte din ultimele au fost grupate în volumul „Colecțiuni de cîntece corale pentru școalele elementare, medii și secundare", publicat după moartea compozitorului.

Revista „Musa română" avea un hotărît scop didactic. Îl mărturisea atît conținutul și redactarea articolelor într-un limbaj puțin savant, cît însuși compozitorul în „precuvîntările" sale. Elevii lui Iacob Mureșianu și-au găsit o reală încurajare în „Musa română", unde profesorul-redactor le-a publicat o serie de compoziții. Problemele învățămîntului muzical nu lipseau din paginile revistei („Despre puterea cîntului", informații despre examenele din Blaj, despre apariția manualului de muzică al lui Constantin Coordoneanu din București, recomandarea școlii de violină a lui Hofman, diferite concursuri pentru ocuparea catedrelor de la Conservatoarele din București și Iași etc). Ceea ce rămîne remarcabil în articolele de istoria muzicii publicate de Iacob Mureșianu este atenția acordată muzicii românești (se pot citi note și studii despre lăutari, despre Ciprian Porumbescu, Haricleea Darclée ș.a.).

Creația lui Iacob Mureșianu s-a născut într-o mare măsură din necesitățile școlii. Astfel, din nevoia de a crea un repertoriu pentru elevii cărora le preda pianul au luat naștere nenumărate potpuriuri, capricii, novelete, fantezii, impromptuuri, valsuri, scherzzouri. Ele au un hotărît caracter didactic, în forma pieselor mici de Chopin, însă aplicate la specificul românesc. Se remarcă un scop tehnic pianistic precis la majoritatea lucrărilor. Datorită valorii artistice, dublate de conținutul didactic al acestor piese, socotim că ar trebui să fie promovată în școlile noastre de muzică și conservatoare.

În domeniul muzicii corale, de asemenea, multe compoziții s-au născut pentru scopurile didactice: „Cîntecul școlarilor", „Adio de vacanță", „Școalele din Blaj", „Imn directorului de liceu", „Copilul și părinții", „Marșul internatului de băieți" etc. Chiar și pentru orchestră a scris lucrări cu destinație școlară[2]*).*

Cea mai interesantă lucrare didactică a maestrului din Blaj va rămîne, fără îndoială, „Colecțiuni de cîntece corale pentru școalele elementare, medii, și secundare" (1921). Fiecare piesă urmărește familiarizarea elevului — prin cîntec — cu noțiunile teoretice ale muzicii. Spațiul nu ne îngăduie să analizăm amănunțit valoroasa colecție a lui Iacob Mureșianu, dar vom arăta sumar cum a înțeles compozitorul să trateze temele prin exemple. Primul cîntec „Într-o vale latră" (textul Dimitrie Bolintineanu) are drept scop învățarea gamei lui Do. Al treilea cor — tot în unison — pe textul lui Vasile Alecsandri „În ce loc, unde se duc?" îi familiarizează pe copii cu arpegiul gamei. Următorul cîntec „Vinovatul" insistă asupra aceluiași scop. Învățarea terței se face cu ajutorul cîntecului „Furnica îngîmfată". De remarcat că melodiile sînt toate inspirate din folclor (terța coboritoare — de pildă — o introduce pe fragmente din „Banul mărăcine", iar alternanța dintre tonică și dominantă pe un „Călușier") și clădite pe versuri adecvate înțelegerii elevilor, de bună calitate, cu înalt conținut etic. Astfel a insuflat Iacob Mureșianu dragostea pentru muzică, și exemplu său merită să fie urmat și de pedagogii noștri contemporani.

★

Nu putem încheia această scurtă privire asupra activității pedagogice a lui Iacob Mureșianu fără a nu arăta aportul său la dezvoltarea școlii muzicale românești. Pornind de la propria sa concepție artistică, ilustrată pe deplin prin oratoriile „Mînăstirea Argeșului", „Brumărelul", „Erculeanul", uvertura simfonică cu program „Ștefan cel Mare", Iacob Mureșianu a grupat în jurul său o pleiadă de tineri creatori de talent cu care a fondat școala de compoziție românească din Ardeal. Tiberiu Brediceanu, Augustin Bena, V. Șerban, Dr. Domide, Nicolae Ganea, C. Negrea, Ion Bacău, C. Milea, ș.a. au fost elevii săi. De la profesorul lor au învățat mai ales să iubească cîntecul popular, să se exprime pe înțelesul maselor și să lupte pentru triumful muzicii românești.

Această școală a lui Iacob Mureșianu are meritul unic în mișcarea noastră artistică din trecut că s-a realizat particular, fără sprijinul material al statului, în casa modestă a compozitorului forțat să-și iroseacă talentul, prețioasa și forța de muncă într-un orășel care nu i-a oferit toate mijloacele de a se realiza pe deplin în mărețele-i idealuri.

prof. VIOREL COSMA

1) Decizia Mitropoliei din Blaj, nr. 3029 din 3 octombrie 1885.

2) Ziarul „Unirea", Blaj, 1898, a VIII, nr. 21, din 28 martie 1898, pag. 165, menționează că la producțiunea muzicală-teatrală dată de elevele internatului de fete din localitate, orchestra studenților „a cîntat și noua compoziție a profesorului Iacob Mureșianu „Polca franțaise" dedicată cu acest prilej internatului".

ÎNSEMNĂRI BIBLIOGRAFICE

Probleme de învățămînt în revista „Korunk"

În luna februarie a acestui an, a reapărut la Cluj revista maghiară „KORUNK" (Era noastră) — revistă lunară social-politică, științifică și culturală. Revista continuă tradițiile glorioase ale unei publicații care, timp de un deceniu și jumătate, a militat pentru cele mai înaintate idei, pentru progres. Apărută pentru prima oară în 1926, „Korunk" a militat pînă în momentul interzicerii ei de către autoritățile horthyste, în 1940, pentru o cultură democratică și progresistă, pentru frăția între oamenii muncii maghiari și români. În jurul ei s-au grupat forțele cele mai de seamă ale intelectualității progresiste maghiare, militanți activi ai mișcării comuniste ilegale.

Numărul 7 al revistei (iulie 1957) publică o serie de articole consacrate unor probleme de educație și învățămînt. La aceste articole ne vom referi, pe scurt, în nota noastră bibliografică.

Sas Andor, profesor universitar din Bratislava, Republica Cehoslovacă, semnează articolul „Opera Didactica omnia", în care ne evocă personalitatea și activitatea marelui pedagog ceh I. A. Komenski, sărbătorit în acest an, cu ocazia împlinirii a 300 de ani de la apariția acestei importante opere. Articolul îl prezintă pe Komenski ca pe un savant al Renașterii, scoțînd în evidență democratismul, adîncul optimism și credința în om care caracterizează întreaga sa operă. Articolul se oprește, de asemenea, și asupra unor aspecte din activitatea lui I. A. Komenski în Transilvania.

Articolul „Rolul organizației de tineret în educație" — scris de Nagy Károly — asistent la Universitatea Bolyai din Cluj, se ocupă de unele probleme ale educației tineretului studios, în cadrul organizației U.T.M. Articolul subliniază ideea că educația revoluționară a tineretului nu se poate reduce numai la învățătură și la forme verbale de educație. Tineretul trebuie educat în primul rînd prin activitate revoluționară, prin atragerea lui la lupta dusă de oamenii muncii pentru construirea și apărarea noii orînduiri sociale. Autorul insistă în mod deosebit asupra necesității participării tineretului la acțiuni de folos social. Prin importanța problemelor pe care le ridică, articolul ar putea deschide o largă discuție, la care ar fi deosebit de utilă participarea educatorilor și activiștilor din organizațiile de tineret.

La rubrica intitulată „Cronica", sînt ridicate o serie de probleme actuale ale învățămîntului nostru. Profesorul Mikó Imre — din Cluj — discută despre locul pe care îl ocupă studiul literaturii în programele și manualele de limbi străine din școala noastră de cultură generală, scoțînd în evidență necesitatea îmbinării, într-o măsură mai largă, a studiului gramaticii cu acela al literaturii. Elevii trebuie să primească în mod treptat cunoștințe elementare, dar sistematice, despre literatura popoarelor a căror limbă o studiază. Manualele de limbi străine trebuie să conțină mai multe bucăți din literatura clasică și contemporană, însoțite de scurte note biografice. Ferenczi Géza — directorul muzeului din Sf. Gheorghe, Regiunea Autonomă Maghiară — insistă asupra necesității cultivării de către elevi a tradițiilor progresiste ale școlilor în care studiază, indicînd posibilitățile pe care le deschid unele școli în această privință. Prof. univ. Erdélyi Gyula, pe baza unei anchete întreprinse la institute de învățămînt superior și întreprinderi, cu privire la cunoștințele și deprinderile de desen cu care vin absolvenții școlilor de cultură generală, arată necesitatea de a se acorda o atenție mai mare studiului desenului în școli.

Debreczi Sándor, conferențiar universitar din Cluj, împreună cu învățătorul Németh Jozsef, se ocupă de unele aspecte ale luptei împotriva semianalfabetismului. Analizînd situația absolvenților a patru clase elementare din mai multe comune din regiunea Cluj, autorii ajung la concluzia că în ultimii șapte ani un număr destul de mare dintre acești absolvenți nu și-au continuat studiile în școlile de 7 ani. Indeosebi fetele au rămas cu patru clase elementare — la aceasta contribuind și mentalitatea înapoiată, a unei părți din populația acestor comune, despre inutilitatea studiilor „mai înalte" pentru fete. Autorii propun — pentru ca cei care rămîn cu patru clase elementare să nu devină cu timpul niște semianalfabeți — organizarea unui curs seral, pe care l-au și experimentat în acest an. Cursurile ar dura din luna noiembrie pînă în luna martie, două zile pe săptămînă, cîte două ore. Aceste cursuri cuprind cunoștințe de limba maghiară, limba română, probleme de educație politică, aritmetică și științele naturii. Cursurile experimentale au fost primite cu mult interes nu numai de către tineret, ci chiar de către cei mai în vîrstă, care au participat la ele într-un număr mare.

Conferențiarul universitar Nahlik Zoltán, din Cluj, trece în revistă problemele actuale ale pedagogiei și școlii sovietice, așa cum se reflectă în presa pedagogică sovietică, iar prof. Iánky János se ocupă de „Gazeta matematică și fizică", care apare și în limba maghiară, ca o revistă de sine stătătoare.

Considerăm că revista „Korunk", ocupîndu-se de probleme actuale și arzătoare ale școlii și pedagogiei din țara noastră, aduce o contribuție însemnată în orientarea cadrelor didactice din școlile cu limba de predare maghiară.

TIBERIU TRUTZER

Amintirea lui HAȘDEU

S-au împlinit 50 de ani de la moartea lui B. P. Hașdeu, personalitate complexă, multilaterală, a culturii noastre moderne. Scriitor, istoric, filolog, publicist, erudit care deținea un uriaș bagaj de cunoștințe variate, Hașdeu a îmbrățișat vaste domenii de cercetare a realităților noastre istorice, sociale și culturale — cu o pasiune unică, pusă în slujba adevărului și dreptății; el a aspirat continuu spre explicarea curajoasă, inedită, originală a faptelor istorice, lingvistice sau politice. A urmărit cu o uimitoare înflăcărare să pună în lumină, prin argumentări savante — și cu intuiții surprinzătoare pentru acea vreme — adevărurile capitale ale trecutului nostru, pe care, fragmentar, l-a reconstituit apelînd simultan — prima dată în cultura noastră — la datele istoriei, limbii, folclorului, pentru a le completa și întregi, unele cu altele, într-o imagine bogată și convingătoare.

Lucrările științifice publicate de Hașdeu nu sînt simple registre de erudiție; în fiecare pagină palpită

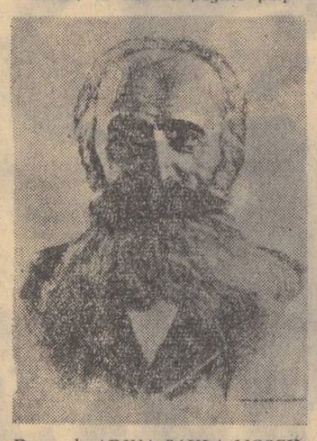

Desen de ADINA PAULA MOSCU

o simțire caldă, un atașament afectiv față de ideile nobile și față de oamenii drepți. „Ion Vodă cel Cumplit" e un simbol al rezistenței față de asuprire, față de abuzurile dinăuntru și dinafară. Din bogăția de materiale și documente cuprinse în „Istoria critică a Rominiei" se pot descifra semnificațiile și contradicțiile vieții trecute, linia dezvoltării politice și sociale a țării noastre.

Realitatea istorică sau cea a vremii sale i-au stimulat talentul de scriitor și Hașdeu ne-a dat cîteva opere artistice durabile. „Răzvan și Vidra" este o demonstrație, într-un stil însuflețit, a sentimentelor generoase care animau pe autor: iubirea de patrie, opoziția față de prejudecăți, lauda îndrăznelii generoase, capabilă să creeze un climat de mai mare justiție pentru omul simplu. Tumultul de sentimente pozitive se reîntîlnește în poezia lui Hașdeu, care exaltă dorul de libertate, eroismul, noblețea de simțire: „Nu sus, nu sus la cei avuți,/ În norii fumului pierduți/ Se nasc fecundele virtuți:/ Poporul ce suspină jos/ E singur valea roditoare/ În care crește grîu și floare/ Bun și frumos!"... („Muntele și valea", 1870).

În prefața la monografia închinată lui Ion Vodă cel Cumplit, Hașdeu scria că „istoricul e un uvrier și un artist totodată". Eruditul scriitor s-a definit, de fapt, pe sine: el a rămas, de-a lungul multor decenii de activitate, un muncitor intelectual, un uvrier fără odihnă și fără dorință de mărire, un artist căruia nu-i plăcea să se repete. A vrut să adune tot, să sistematizeze tot, să reconstruiască fără greș, în imagini ample, ceea ce a existat odată. Încercările lui temerare s-au desfășurat mai cu seamă în domeniul filologiei, în inegalabilele-i „Cuvinte din bătrîni", din care au apărut doar două volume, și în „Etymologicum Magnum", dicționar-tezaur al limbii române, din care au putut apare numai trei volume. Editarea, după severe criterii filologice, a documentelor de limbă veche a găsit o unanimă aprobare, iar „Cuvintele din bătrîni" au fost date mereu ca model de pricepere și erudiție lingvistică. Aceste calități ale lui Hașdeu s-au putut vedea și în lucrările lui de sinteză, și în studiile etimologice pe care ni le-a lăsat. Știința lingvistică modernă a început la noi cu Hașdeu.

În cercetarea lingvistică, savantul a folosit metodele cele mai noi, cele mai bune, în stare să-l ducă spre opere mari, la nivelul științei țărilor avansate din Europa. Hașdeu a ajuns la prețioase descoperiri, a atins rezultate nebănuite în domenii puțin sau deloc cercetate la noi, pînă la el: lingvistica indoeuropeană, relațiile slavo-române, compararea limbii și folclorului nostru cu tezaurul vecinilor sau al popoarelor romanice.

O notă caracteristică a personalității lui Hașdeu a fost pasiunea și egalul său interes atît pentru ceea ce era foarte vechi, cît și pentru ceea ce se descoperea în vremea sa, pentru noutățile cercetărilor lingvistice, istorice, literare. Între limitele imense ale trecutului nebulos și ale cuceririi minților contemporane, inteligența scăpărătoare a lui Hașdeu se agita iscoditoare, formulînd noi ipoteze, uneori pline de consecințe pozitive pentru cercetările viitoare. Teoria „circulațiunii cuvintelor", descoperire excepțională, confirmată și de realitatea faptelor istorice și de cele mai noi rezultate ale cercetărilor de specialitate, a marcat un important progres în știința limbii. A fost demonstrat atunci, în modul cel mai convingător, că specificul unei limbi nu depinde de numărul de cuvinte de o anumită origine, ci de frecvența, de valoarea de circulație a cuvintelor, a formelor gramaticale provenite dintr-o anumită sursă.

Cu incontestabilele-i însușiri, cu erudiția sa unică în acea vreme, Hașdeu a stat aproape de frămîntările epocii, de aspirațiile cele mai bune ale contemporanilor săi; a fost dușmanul înfocat al arogan-ței, al potentaților și al parveniților. Ca prieten al multimilor, al celor de rînd, și-a exercitat de multe ori verva satirică contra celor nedrepți, aroganți sau impostori. Iată o profesiune de credință concludentă pentru a defini orientarea progresistă a scriitorului nostru: *„Popor! Iată ceea ce deosebește pe știința limbei, născută în secolul nostru, de acele studii lingvistice de altădată, cari n-au lipsit, pe ici pe colea, nici chiar în negura veacului de mijloc. Oare de ce nu s-a putut plăsmui această știință în mințile cele semi-zeești ale unor uriași ca Aristotele sau ca Bacon? — De ce? — fiindcă oricare națiune ceva mai înaintată, se credea pe atunci a fi superioară celorlalte mai puțin dezvoltate, și fiindcă în fruntea fiecării națiuni se păuna cîte o clasă socială ridicată cu mult mai pe sus de straturile cele de jos, crezîndu-se datoare a le despretui și a nu le băga în seamă, după cum străiucitul păun — se zice — nu se uită niciodată la picioarele sale, cînd sînt aspre și întunecoase. Sub o asemenea aristocrație între națiuni și sub asemenea aristocrație între clase, orice altă știință sau artă putea să propășească, dar nu lingvistica, al cărei material brut se află mai-mai întrea în căiune, în colibe, în bordeie, nu în palaturi".* („Etymologicum Magnum", vol. II, introducere)

Dicționarul început de Hașdeu era menit să devină, după năzuința autorului său, un puternic instrument de cultivare a minții și a limbii, iar nu numai o operă de explicare a cuvintelor unei limbi.

În perspectiva istorică a culturii noastre moderne, Hașdeu rămîne, cu tot retușul adus operelor sale de progresul continuu al științei și al literaturii, un creator dotat cu o mare forță de muncă și de asimilare. El a fost și o conștiință patriotică limpede care a dovedit că știința și zelul cercetătorului nu trebuie să se izoleze de interesele colectivității, că sprijinindu-se pe realitățile și vitalitatea poporului, istoricul ca și filologul, scriitorul ca și publicistul își pot asigura cea mai solidă temelie a succeselor la care aspiră strădania lor culturală.

Tradiția idealurilor revoluționare pașoptiste, ecourile ideilor generoase ale Democraților ruși, de care el era legat din tinerețe, s-au făcut simțite în operele lui capitale.

Amintirea lui Hașdeu, la 50 de ani de la moartea lui, e un prilej de meditație închinată învățămintele adînci cuprinse în paginile sale originale de istorie, de filologie sau de literatură. Partea viabilă, considerabilă ca întindere, a operei sale ar trebui reeditată, pentru a circula mai mult, sporind prin valențele-i multiple munca și creația culturală contemporană.

GH. BULGAR

NOUTĂȚI ȘTIINȚIFICE

Mică istorie a nomenclaturii continentelor

Se știe că denumirea de America, dată Lumii Noi, provine de la numele navigatorului italian Amerigo Vespucci. Mai puțin se știe însă de unde provin denumirile altor continente. Denumirile de Europa și Asia apar pentru prima oară la geografii greci, cam între secolele al VI lea și al V.lea înaintea erei noastre. Nu se știe însă de unde provin aceste denumiri. Unii filologi presupun că aceste cuvinte se trag de la cuvintele semite (asiriene, feniciene) „erab" (apus) și „asu" (răsărit). Totuși, pînă în prezent originea și sensul acestor cuvinte nu sînt stabilite în mod precis. Nu se cunoaște exact pînă azi nici sensul cuvîntului Africa. Geografii greci, începînd cu Herodot (sec. V-lea înaintea erei noastre), numeau continentul african Libia. Cuvîntul „Africa" a devenit cunoscut în Europa abia în secolul al III-lea înaintea erei noastre, în timpul războaielor dintre romani și cartaginezi. Romanii numeau astfel teritoriul corespunzător astăzi republicii Tunisia. După distrugerea Cartaginei (202 î.e.n.) romanii au organizat pe acest teritoriu provincia Africa. Se pare că primul care a extins această denumire pentru întreg continentul a fost geograful roman Pomponius Mella. În prima jumătate a secolului al XVII-lea, căpitanii vaselor olandeze au denumit pămînturile pe care le descoperiseră la sud de Indonezia — „Noua Olandă". De abia în anii 1801—1803 Flinders a înconjurat Australia și a însemnat pe hartă conturul ei. El a propus schimbarea numelui de „Noua Olandă" în „Terra Australis" (Țara de sud). Începînd cu al doilea deceniu al sec. XIX, pe hărți a început să se scrie treptat Australia.

De cînd datează ceasul

Se considera că ceasul mecanic cu pendul și roți dințate a fost inventat cam în jurul anului 1300 în Europa. Ultimele cercetări ne arată însă că patria acestui ceas este China, deoarece se vorbește despre el în cărțile astronomului chinez Su Sung, care a trăit între 1030—1102. După toate probabilitățile, ceasul a apărut în China în secolul al XI-lea, s-au chiar mai devreme.

Dovleac chinezesc

În regiunile cu climat cald din China, la o înălțime de 100 m. deasupra nivelului mării, crește un soi interesant de dovleac, numit „lucijago". Acest dovleac are numai șase semințe, fiecare din ele de mărimea unui ou de rață și cîntărind pînă la 62 de grame.

Oțel topit în vid

În oțelul prelucrat pe căi obișnuite rămîn întotdeauna substanțe nemetalice și gaze, care scad în mod simțitor calitățile mecanice și fizice ale acestuia. Pentru îmbunătățirea calității oțelului s-a introdus în metalurgie procedeul de topire a oțelului în vid, prin utilizarea unor cuptoare speciale. În aceste condiții, din metalul lichid ies gazele care-i sînt dăunătoare, iar metalul, devenind curat, își îmbunătățește calitățile. Acest mod de prelucrare este legat, însă, de o serie de dificultăți privind construirea cuptoarelor, cere cheltuieli mai mari, are o productivitate mai redusă etc. Un grup de specialiști sovietici a elaborat un nou sistem de prelucrare în vid a oțelului. După ce oțelul este topit în mod obișnuit, el este prelucrat în vid în camere speciale. În acest mod nu mai sînt necesare cuptoare speciale. Noua metodă este răspîndită acum în numeroase uzine metalurgice din Uniunea Sovietică.

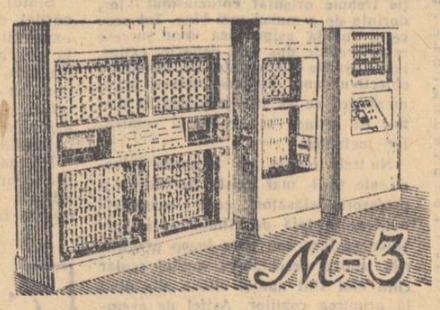

Miniaturi de calculat

Mașina de calculat M—2, construită în Uniunea Sovietică, folosită de mai bine de trei ani, poate efectua pe secundă circa 2000 de operații aritmetice cu numere de cîte zece cifre. Este adevărat că mașina de calculat BESM, construită anterior, lucrează de 3—4 ori mai iute, însă ea ocupă o suprafață de cîteva sute de metri pătrați și necesită un personal numeros. În timp ce M—2 ocupă doar 22 metri pătrați și este dirijată de un singur inginer. Aceste avantaje mari ale noii mașini au putut fi realizate, printre altele, și datorită folosirii pe o scară largă a semiconductorilor.

Cu ajutorul mașinii M—2 s-au efectuat calculele necesare în diferite probleme ale fizicii nucleare și radioelectronicii, în probleme legate de proiectarea unor instalații metalurgice, a unor hidroturbine, calcule privind prevederea timpului etc.

De un an de zile a fost lată în exploatare o altă mașină de calculat, M—3, care ocupă o suprafață de numai 3 metri pătrați și se mînuiește deosebit de ușor. Deși nu efectuează decît 30 de operații pe secundă, această mașină tuluceește totuși munca a 200 de calculatori care ar lucra timp de 8 ore cu aritinometre electrice moderne. Mașina va aduce mari foloase în institutele de proiectare și cercetare

Exploatarea unei mine antice

În Valea Porumbeilor — Vodi Hamamat — între Nil și Marea Roșie, în apropiere de orașul Luxor, se găsește mina de aur Favakir, care datează de 5000 de ani și este, probabil, cea mai veche din lume. Pe pereții minei s-au păstrat pînă acum diferite hieroglife și desene în legătură cu exploatarea aurului. Mina fusese părăsită către sfîrșitul dominației romane. În anul 1947 mina a reînceput să fie exploatată, folosindu-se cele mai moderne mijloace tehnice.

Originea porumbului

Pînă nu de mult se credea că porumbul s-a răspîndit în lumea veche după descoperirea Americii de către europeni.

Cu prilejul săpăturilor arheologice efectuate la Iarubo (Africa occidentală), învățații englezi au descoperit vase de lut, cioburi și plăci de ceramică pe care sînt gravate tulpini de porumb. Cum aceste obiecte datează din secolele VIII-X ale erei noastre, se pare că între America și Africa existau legături înainte de descoperirea Americii de către Columb. Este interesant că în unele manuscrise arabe se vorbește despre cultivarea porumbului la Iarubo. Se indică acolo că semințele de porumb nu erau vîndute străinilor decît după ce își pierdeau facultatea de a germina.

10 km. adîncime

Pînă nu de mult, în știință era răspîndită părerea că în ocean viața poate exista doar pînă la o adîncime de circa 6.000 m. Se explica aceasta prin condițiile care sînt la adîncimi mai mari: presiuni mari, lipsă de lumină și temperatură scăzută. După cum se știe, prin coborîre în ocean, la fiecare 10 m. presiunea crește cu o atmosferă (1 kg. pe centimetru pătrat). Deci, la o adîncime de 10.000 m. (adîncimea cea mai mare cunoscută azi este de 10.863 m.), pe fiecare cm² al suprafeței unei viețuitoare apasă 1000 kg. Pe de altă parte lumina nu pătrunde la adîncimi mai mari de 100 m., temperatura la mari adîncimi este de 1—2 grade C. Cu toate acestea, savanții sovietici au descoperit, încă în 1949, de-a lungul coastei peninsulei Kamciatka și a insulelor Kurile, la adîncimi de 7000 m., 8000 și apoi la 10.000 m., diferite viețuitoare. La aceste adîncimi viețuitoarele se simt bine, se hrănesc normal, se înmulțesc, iar peștii, de pildă, se deplasează cu repeziciune. Unii dintre ei sînt lipsiți de ochi, iar alții sînt înzestrați cu organe speciale care luminează. Cînd este necesar, ei își aprind „lămpile electrice" pentru a-și acapara prada sau a se apăra de cei ce îi atacă.

DE LA CONSFĂTUIRILE RAIONALE

Școala mai aproape de viață

După cum era și firesc, problema politehnizării a ocupat un loc însemnat în cadrul consfătuirii raionale a cadrelor didactice din raionul Tecuci. Discuțiile care au avut loc pe marginea referatelor, îndeosebi la secția de fizico-chimie și la secția de matematică, au arătat că numeroși învățători și profesori au acordat acestei probleme o atenție deosebită în cursul anului școlar. La numeroase școli s-a făcut un pas însemnat pe calea apropierii studiului fizicii, chimiei și matematicii de viață, de activitatea productivă.

Consfătuirea a arătat că în predarea cunoștințelor fizico-matematice, tot mai mulți profesori se străduiesc să le arate elevilor cum se aplică diferitele legi pe care le studiază în cele mai variate domenii ale industriei, ale agriculturii, în transporturi, comerț etc. Tovarășii profesori de fizico-chimie Sofia Nistor, Georgeta Dranga, Bela Rabinovici, Elena Necula, Claudiu Orsifschi din orașul Tecuci, Gh. Chiriac (Poiana) și alții le-au vorbit elevilor despre presa hidraulică, despre determinarea în practică a densității corpurilor, despre plutirea corpurilor, despre folosirea în practică a barometrelor, a manometrelor, a scripeților, a pârghiilor, despre galvanoplastie, aparate optice, despre aplicațiile analizei spectrale, aplicațiile pașnice ale energiei atomice etc.

Mai mult decît în anii trecuți, elevii au aflat interesante lucruri despre producerea maselor plastice, despre industria de medicamente, despre industria de coloranți sintetici, despre procedee noi industriale din industria noastră chimică, despre aplicațiile fizicii și ale chimiei în agricultură.

Și în predarea matematicii profesori ca Aurelian Petică, Ion Bogatu, Hruban Dragomir (Tecuci) și alții s-au străduit să arate elevilor unde se aplică diferitele teoreme pe care le-au expus elevilor, cum se folosesc formulele pe care le-au dedus. Tov. Turnică Zaharia, de exemplu, cu prilejul studierii capitolului de contabilitate la clasa a VI-a, a fost cu elevii la cooperativa din comună, unde le-a arătat cum se efectuează diferite operații de contabilitate.

Un mijloc eficace pentru legarea cunoștințelor de fizică, chimie și matematică de practică l-a constituit pentru mulți profesori din raionul Tecuci rezolvarea de probleme cu conținut practic. Prin rezolvarea unor astfel de probleme, elevii au aflat cum folosesc oamenii diferite legi din fizică, formulele matematice etc. în producție, au înțeles mai bine cum anumite reacții chimice pe care le-au studiat teoretic oglindesc transformări care au loc în natură sau în uzine.

In vederea îmbogățirii cunoștințelor politehnice ale elevilor, un rol important s-a acordat în raionul Tecuci excursiilor. Cu prilejul unei excursii la centrul mecanic din Tecuci, elevii clasei a VIII-a „B" de la școala medie nr. 1. din localitate au urmărit cum se confecționează șuruburile, cum se prelucrează suprafețele plane, au urmărit unele procese tehnologice ca alezarea, frezarea etc. Ei au văzut presa cu șurub, presa hidraulică, electromotoare, turbine mici, ciocanul pneumatic, cuptorul de tratament termic al oțelului, sudura oxiacetilenică, arcul voltaic și alte mașini și unelte pe care le cunoșteau doar teoretic. Excursii interesante au fost organizate și de către alte școli din Tecuci și din comunele raionului la diferite întreprinderi din raion.

Discuțiile din cadrul consfătuirii au arătat că la unele școli s-a dus o activitate frumoasă și în cercurile tehnice și agricole de elevi, că s-au obținut unele realizări în ceea ce privește formarea de deprinderi practice la elevi. La școala de 7 ani nr. 1 din Tecuci, de exemplu, elevii claselor a VI-a și a VII-a au făcut sub conducerea profesoarei Georgeta Necula practică în atelierul școlii profesionale de tractoriști. Tov. Iulian Arghira (Tecuci), Georgeta Mihăilescu din camuna Barcea și alții au efectuat cu elevii o serie de lucrări practice pe teren în vederea aplicării cunoștințelor de geometrie.

Discuțiile care au avut loc în cadrul consfătuirii au scos însă la iveală și o serie de lipsuri în ceea ce privește realizarea învățământului politehnic în raionul Tecuci. Se știe că prima condiție pentru realizarea învățământului politehnic o constituie ridicarea nivelului, a calității învățământului de cultură generală, întrucît fără cunoștințe temeinice la fizică, chimie, matematică nici nu poate fi vorba de o cunoaștere adîncă din partea elevilor a aplicațiilor diferitelor legi științifice în producție, de o orientare justă a viitorilor absolvenți ai școlilor medii în problemele economiei naționale, de o fixare conștientă a unor priceperi sau deprinderi practice. Despre ce ridicare a nivelului de pregătire a elevilor poate fi, însă, vorba la clasa a IV-a de la școala din comuna Cotoraia, unde cu prilejul inspecției făcute din partea secției de învățămînt raionale numai doi dintre elevii acestei clase (învățător Mihai Lefter) au putut efectua oral calculul 25+17. La aceeași clasă, nici un elev nu a putut rezolva problema atît de simplă: „Dacă cu un tractor se pot ara în 4 zile 12 hectare, cîte hectare se pot ara în 7 zile?" La școala din Muntenii de Jos, elevii au fost de asemenea slab pregătiți la matematică.

O cauză care a dus în unele locuri la o scădere în pregătirea elevilor a fost și lipsa de exigență din partea unor învățători și profesori, iar pe alocuri chiar aprecierea cu desăvîrșire greșită a cunoștințelor elevilor. In biletele de la examenul de absolvire la clasa a IV-a, bunăoară, tov. învățător Constantin Damian (Cernicari — Tecuci) cerea elevilor să răspundă la întrebări cu totul sub nivelul clasei a IV-a: cîți metri are 1 kilometru, cîte zile are un an etc. Tov. Nicolae Secară de la școala din satul Gefu, comuna Ghidigeni, a notat în timpul anului cu nota „cinci" un elev care a efecuat cu totul greșit exercițiu cu fracții ordinare. După cum se vede, aici nu mai este vorba nici măcar de o larghețe în notare...

Este clar că, cu o astfel de pregătire teoretică, acești elevi nu pot primi o orientare politehnică.

Este greșită părerea unora dintre cadrele didactice care consideră că învățământul politehnic se poate realiza în mediul rural doar prin lucrările practice pe parcela experimentală, iar la oraș, în special în atelierele școlare. Fără îndoială, aceste forme de activitate au un rol important în cadrul învățământului politehnic, întrucît ele contribuie la formarea unor deprinderi practice necesare în industrie și agricultură. Învățământul politehnic, însă, presupune, pe lîngă aceasta, și înarmarea elevilor cu cunoașterea aplicării legilor pe care le studiază la fiecare disciplină, cu cunoașterea principiilor care stau la baza ramurilor mai importante de producție. Învățământul politehnic presupune dezvoltarea interesului și dragostei elevilor pentru tehnică, pentru preocupările științifice. De aceea se impune ca în munca noastră să folosim în același timp căi variate care duc la realizarea acestei sarcini mari — lecțiile în clasă, lucrările de laborator, activitatea practică pe parcela experimentală și în atelierele școlii, excursiile, cercurile tehnice și agricole, practica în producție etc.

Pentru realizarea învățământului politehnic nu este neapărat necesar ca școala să fie în apropierea unui mare centru industrial. Se pot obține rezultate deosebit de frumoase dacă știm să folosim din plin, de pildă, activitatea care se desfășoară în gospodăria de stat sau în gospodăria colectivă din comună, la stațiunea de mașini și tractoare și chiar la o uzină electrică mai mică, la un atelier mecanic mai modest, la o moară, fabrică de conserve etc.

Învățătorii și profesorii care predau științele fizico-matematice în raionul Tecuci au căpătat o experiență prețioasă pe calea realizării învățământului politehnic. Folosind din plin această experiență ei vor putea obține în acest an școlar rezultate și mai bune, care să contribuie la ridicarea învățământului nostru de cultură generală.

prof. M. SCHEIN

O critică întemeiată

Participanții la cea de a XI-a consfătuire raională a cadrelor didactice din raionul Găești, regiunea Pitești, au criticat cu asprime secția de învățămînt a sfatului popular raional și comitetul sindical raional al muncitorilor din învățămînt și cultură pentru lipsa de interes în pregătirea consfătuirii și mai ales în pregătirea condițiilor pentru deschiderea noului an școlar.

Referatele prezentate în ședințele pe secții au fost alcătuite în grabă și cu superficialitate.

La secția științele naturii-geografie-chimie referatul a fost întocmit fără participarea responsabililor de cerc.

Conținutul acestui referat n-a fost în concordanță cu îndrumările tematice date de Ministerul Învățămîntului și Culturii. Problemele au fost tratate mai mult abstract, fără exemplificări din școlile de pe cuprinsul raionului. De fapt, referatul acestei secții s-a rezumat la un raport de activitate al tov. Iancu Roșu, profesor de științele naturii-geografie la școala de 7 ani din comuna Vișina.

Astfel fiind pregătită consfătuirea raională, este explicabil de ce în secții discuțiile au avut un caracter formal, problemele ridicate rezumîndu-se mai mult la aprovizionarea școlii cu material didactic și substanțe chimice pentru experiențele de chimie.

Participanții la consfătuiri au criticat, de asemenea, atitudinea de neglijență manifestată de sfatul popular raional pentru pregătirea localurilor de școli în vederea deschiderii în bune condiții a anului școlar.

În raionul Găești, abia 30% din școli sînt pregătite pentru începerea noului an școlar. Școlile din comunele Mogoșani, Gura Văii, Morteni, Hulubești, Schei, Cobra etc., nu sînt văruite, iar reparațiile nici nu au început măcar. Deși directorii de școli au cerut, din timp, în scris, cooperativei „Înfrățirea" din Găești (președinte Dragomir, inginer Nicolaescu) să întocmească devize și să trimită echipe pentru efectuarea acestor lucrări, conducerea cooperativei a tergiversat începerea lucrărilor, socotindu-le probabil de importanță secundară.

Pînă la deschiderea noului an școlar mai sînt numai cîteva zile. Pentru urgentarea lucrărilor de amenajare a localurilor de școli se impune luarea de măsuri imediate și eficace de către comitetul executiv al sfatului popular raional Găești.

N. BURCEA

Ce ne spun și ce nu ne spun cifrele

Pentru fiecare unitate școlară, pentru fiecare raion sau regiune, rezultatele anului școlar expirat sînt ilustrate, mai ales, prin anumite date cifrice, care dau posibilitatea ca, în linii mari, să-ți poți forma o părere despre situația și dezvoltarea învățămîntului în cadrul unității școlare, a raionului sau regiunii respective.

Cifrele au un dar minunat: sînt înzestrate cu darul... vorbirii! Cu o condiție: să știi să le faci să vorbească și să nu uiți că ele nu spun totdeauna... totul!... Analiza adîncă și multilaterală trebuie să știe să găsească, întotdeauna, în dosul cifrelor, oamenii, munca lor reală, vie, concretă.

In lumina acestei arhicunoscute idei, ne permitem să facem cîteva considerații în legătură cu problema nivelului de cunoștințe al elevilor din orașul Ploești, așa cum s-a conturat la recenta consfătuire raională a cadrelor didactice.

In scrisoarea Comitetului regional P.M.R., adresată cadrelor didactice din regiunea Ploești, citită la deschiderea consfătuirii, s-a subliniat, pe drept cuvînt, pe baza analizei muncii instructiv-educative desfășurată în întreaga regiune, că în anul școlar trecut, în orașul Ploești s-au obținut multe rezultate frumoase în domeniul învățămîntului. Referatul secției de învățămînt a orașului Ploești a concretizat cifric unele din aceste rezultate: 80% elevi, din totalul de 13.050 cuprinși în cele 35 unități școlare din Ploești, au promovat anul școlar 1956/57; 2000 de elevi au promovat clasa cu media maximă, dintre care 200 au fost premiați la sfîrșitul anului școlar, iar 67 au luat premii speciale la diferite concursuri (olimpiada matematică etc). Sînt multe clase fără repetenți (ca, de pildă, clasele a V-a de la școala de 7 ani nr. 1), precum și clase care au promovabilitatea de sută la sută (de exemplu, clasele I—IV de la școala de 4 ani nr. 2).

Tot cifrele au arătat, însă, că la examenul de maturitate au reușit doar 72% din candidați, iar la examenul de admitere în clasa a VIII-a au fost declarați admiși abia 54,28% din elevii prezentați. In același timp, s-a subliniat că în clasele I-a, a V-a, și a VIII-a, procentul de promovabilitate a elevilor, pe oraș, a fost cel mai scăzut.

Cum se explică atît realizările, cît și lipsurile ilustrate în cifrele de mai sus? Cum s-au obținut rezultatele pozitive și care e cauza insucceselor care mai persistă încă în munca elevilor și a cadrelor didactice?

Secția de învățămînt a orașului Ploești, din cauza unei insuficiente cunoașteri a realității din școlile pe care le conduce, în referatul prezentat, deși abundent în date concrete, n-a ajuns să facă o analiză completă a materialului faptic, care să justifice, într-un fel sau altul, realitatea.

Este adevărat că s-au citat exemple de învățători și profesori, care au avut realizări pozitive sau unele deficiențe. S-a amintit, de pildă, că tov. profesoară Mușneaga Margareta a folosit, la o lecție de recapitulare asupra mușchilor și lichenilor, o diorama în care erau prezentate toate speciile cunoscute la noi, dînd astfel elevilor un bun prilej să-și fixeze cunoștințele și să capete prinderea de a recunoaște în mediul natural plantele învățate. S-a pomenit, în fugă, și despre cele peste 100 excursii și vizite în producție, care au îmbogățit mult cunoștințele elevilor, sau despre faptul că numeroși învățători și profesori și-au îmbunătățit măestria predării, concomitent cu ridicarea nivelului lor ideologic, politic și profesional, înșirîndu-se în acest sens, spre exemplificare, cataloage întregi de nume proprii. Și la aceasta s-a redus aproape întreaga analiză a cifrelor și a faptelor.

Pe bună dreptate unii participanți la discuții, ca, de pildă, tov. Eugen Rusu, director al școlii de 7 ani nr. 13 au subliniat că referatul secției de învățămînt a ocolit analiza datelor prezentate, și descifrarea cauzelor, iar alții, ca, de pildă, tov. Andrei Vijoli, directorul școlii medii mixte nr. 1, au pus la îndoială concordanța între unele date cifrice și realitatea terenului ținînd seama că există încă învățători și profesori, care nu aplică cu justețe normele de apreciere a cunoștințelor elevilor. Participanții la discuții au arătat, de asemenea, că scăderea exigenței față de cerințele programei școlare are, de multe ori drept consecință un nivel scăzut de cunoștințe al elevilor, ceea ce face ca unii dintre aceștia să se prezinte necorespunzător la examenele de admitere sau maturitate, atunci cînd au de a face cu alte cadre didactice, care, precum e drept, le cer să aibă cunoștințe la nivelul programei.

Discuțiile plenarei n-au izbutit, totuși, decît în mică măsură să dezvăluie în mod analitic explicarea cauzală a rezultatelor. La întrebările: „De ce la anumite clase rezultatele au fost bune, iar la altele (de pildă, clasele I-a, a V-a și a VIII-a) au fost necorespunzătoare? Care e în realitate nivelul adevărat al cunoștințelor elevilor, dacă cifrele ne spun că un număr mare de elevi promovați n-au reușit la examenul de maturitate?" — nu s-a dat un răspuns cu totul satisfăcător nici în referatele pe secții. De exemplu, referatul ținut la clasele I—IV, n-a lămurit de ce din cele 59 clase I-a din oraș, doar două n-au avut repetenți. In genere, nici în cuvîntul acelora care au participat la discuțiile pe secții nu s-a dat un răspuns în această privință.

Recunoscînd lipsa esențială a referatului principal în aceea că, așa cum s-a arătat de către participanții la discuții, a apăsat mai mult pe latura descriptivă a faptelor, în detrimentul analizei rezultatelor anului școlar, tov. D. Ionescu, șeful secției de învățămînt din orașul Ploești, a căutat să schițeze, la concluzii, unele propuneri juste menite să ducă la ridicarea nivelului procesului de învățămînt în anul școlar viitor. Astfel, s-a arătat necesitatea unei atenții sporite pentru clasele-cheie ale fiecărui ciclu: I-a, a V-a și a VIII-a; ținerea unei consfătuiri—pînă la 1 octombrie — cu profesorii fără repetenți, pentru a se analiza amănunțit metodele bune folosite; discutarea în primul consiliu pedagogic pe școală a modului cum se aplică notarea elevilor de la 1 la 10; dezbaterea temeinică, în primul cerc pedagogic, a noilor programe și manuale școlare etc.

Sîntem încredințați că măsurile preconizate și concretizate apoi în punctele rezoluției vor duce, în noul an școlar, la noi succese în ridicarea nivelului de cunoștințe și deprinderi al elevilor din orașul Ploești, deoarece în școlile ploeștene sînt numeroase cadre didactice a căror activitate pozitivă desfășurată în trecut îndreptățește cele mai bune speranțe în privința activității viitoare.

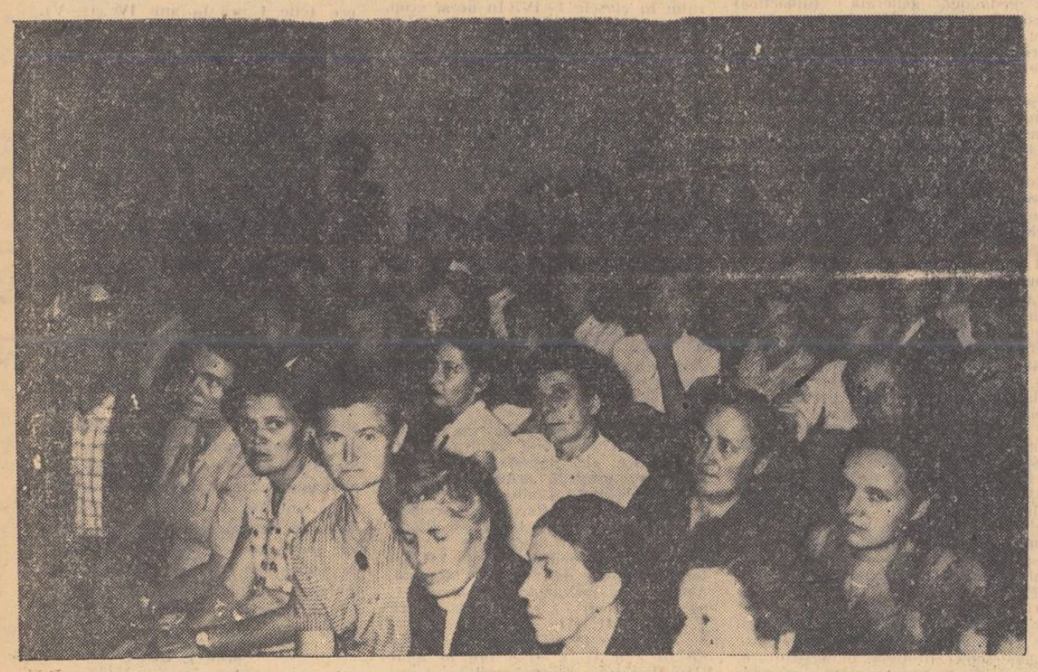

„In timpul consfătuirii de la Tecuci.

Aspecte din Tulcea

(Urmare din pag. 1-a)

a crește răspunderea lor în muncă, pentru a-i ajuta să devină în adevăr organe calificate de îndrumare în școală.

Nici referatul secției, nici discuțiile din plenara consfătuirii n-au analizat problema ridicării nivelului ideologic al cadrelor didactice, și aceasta, pentru că în această direcție preocuparea a fost slabă. Insuficienta pregătire ideologică a unor cadre explică obiectivismul unor lecții, ca și slaba combatere a unor manifestări de misticism în rîndurile elevilor.

Nivelul ideologic și politic scăzut al unor cadre explică și slaba înțelegere față de problema școlarizării și modul birocratic al rezolvării ei. In raionul Tulcea, anul școlar 1956-1957 s-a încheiat cu 294 elevi neșcolarizați, dintre care mai mult de jumătate au rămas în afara școlii, datorită folosirii lor de către părinți în munca din gospodărie. Cadrele didactice de la școli ca Agighiol, Chilia Veche, Letea etc. n-au înțeles că procesul de rapidă cooperativizare a agriculturii impune creșterea eforturilor pentru lichidarea neșcolarizării, creșterea eforturilor pentru a forma în rîndurile părinților și elevilor o nouă atitudine față de școală.

In rezoluția consfătuirii, cadrele didactice au propus și au adoptat măsuri concrete pentru lichidarea tuturor acestor lipsuri. Insuflețiți de succesele pe care raionul Tulcea le obține acum în munca de colectivizare a agriculturii, pedagogii raionului Tulcea s-au angajat ca, îndrumați de partid, să-și dăruiască toată priceperea și toată puterea lor de muncă pentru a ajuta astfel la obținerea victoriei definitive: completa colectivizare a raionului, condiție importantă și pentru ridicarea pe o treaptă mai înaltă a muncii din școală.

Un ajutor mult mai mare, mai operativ, mai eficace din partea secției de învățămînt a orașului, ca și a regiunii, se impune cu necesitate, pentru ca rezultatele să fie tot mai bune. Totodată, învățînd din lipsurile organizării și desfășurării recentei consfătuiri, secțiile de învățămînt a orașului și regiunii Ploești vor ști, credem, să facă astfel, ca viitoarea consfătuire raională a cadrelor didactice din orașul Ploești să nu însemne doar o filă din viața școlilor, întoarsă în mare grabă și în josul căreia să se noteze cu plictiseală: „finis", ci o analiză temeinică a datelor cifrice și mai ales a realităților pe care acestea le oglindesc, pentru a se putea, astfel, să se desprindă organic perspectiva rodnică a unor noi și frumoase realizări.

prof. I. CREMER

PSIHOLOGIA ȘI ÎNVĂȚĂMÎNTUL

Problema predării psihologiei este vastă și complexă. Vom prezenta — în articolul de față — doar cîteva din aspectele ei mai semnificative.

Psihologia are menirea de a orienta efectiv pe elevi și pe studenți în procesul complex al pătrunderii esenței vieții și realității psihice, de a-i îndruma către înțelegerea științifică a căilor de formare, schimbare și modificare a psihicului uman, a caracterului, a concepției despre lume și viață.

Cunoștințele de psihologie pot înlesni mult organizarea rațională a muncii elevilor și studenților, conducîndu-i la o autocunoaștere obiectivă, la o atitudine justă față de cei din jur, la o viață conștientă și fecundă, la realizarea și desăvîrșirea acelui profil moral și intelectual preconizat de societatea socialistă. În măsura în care reflectă viața, în care sînt variate și bogate, instructive și eficiente prin conținutul lor, exemplele cuprinse în cursurile de psihologie contribuie la educarea elevilor și studenților în spirit comunist. Prin aceasta cursurile de psihologie dobîndesc nu numai o valoare instructivă, dar și una formativă. În consecință, întreaga structură a cursurilor de psihologie se cuvine să fie supusă, sub aspectul conținutului și formei, unor riguroase analize științifice, didactice și educative, pentru ca psihologia să-și justifice locul și rolul ei ca obiect de învățămînt. Pentru aceasta se impune ca predarea psihologiei să aibă un conținut științific, să fie făcută la un nivel înalt, dar accesibil elevilor și studenților. Orientarea ideologică a cursului de psihologie trebuie să fie cea marxist-leninistă. Problemele se cer interpretate partinic, criticîndu-se obiectivismul și subiectivismul, interpretările eronate, incompatibile cu spiritul psihologiei materialist-științifice. Înlăturarea idealismului de toate nuanțele, a mecanicismului și a interpretărilor scolastice în predarea psihologiei, a vulgarizării și simplificării fenomenelor psihice trebuie să preocupe permanent pe orice profesor de psihologie și pe orice cercetător științific din acest domeniu. În realizarea obiectivelor menționate, cadrele de specialiști hotărăsc totul, în funcție de pregătirea lor profesională și ideologică.

De o deosebită importanță în munca profesorilor de psihologie sînt cursurile pe care le folosesc în predare, pe baza cărora își organizează munca cu elevii sau studenții. În mare măsură, cursurile de psihologie răspund cerințelor pe care trebuie să le îndeplinească. Cu toate acestea, s-ar putea menționa — privind problema sub aspectul cel mai general — și unele deficiențe în alcătuirea lor.

O lipsă însemnată în alcătuirea cursurilor de psihologie constă în caracterul lor întrucîtva abstract, rupt de realități, ceea ce le face adeseori inaccesibile înțelegerii elevilor și studenților. Hotărîrile partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului cer celor ce lucrează în școli și facultăți o grijă deosebită și permanentă pentru legarea cunoștințelor predate de activitatea practică a oamenilor, de experiența construirii socialismului în țara noastră. Îndeplinind această cerință, cursurile de psihologie trebuie să cuprindă cît mai multe și mai instructive exemple din viața oamenilor muncii, din producția industrială și agricolă. De asemenea, se pot folosi exemple din viața elevilor și a studenților înșiși, ca și din literatura și arta noastră progresistă, din realizările noastre pe tărîm științific, tehnic, artistic, cultural etc. Totodată se impune cunoașterea și utilizarea critică a celor mai progresiste tradiții din psihologia noastră, și chiar din psihologia universală.

Se constată, pe lîngă aceasta, că nu toate cursurile de psihologie se pot caracteriza printr-o unitate de vederi metodologice în tratarea și interpretarea proceselor și însușirilor psihice. Acest fapt se desprinde, bunăoară, din studierea cursurilor de psihologie elaborate de către colectivele de psihologi din Cluj și București.

În lumea oamenilor de știință problemele se pot discuta și la alt nivel, pot fi interpretate și argumentate în diferite moduri, bineînțeles evitîndu-se greșelile ideologico-științifice. De altfel, tocmai asemenea discuții principiale, constructive duc la progresul științei respective. Cînd se pune, însă, problema predării cunoștințelor la studenți, și cu atît mai mult la elevi, credem că este mai just să se evite această diversitate de păreri și interpretări, care i-ar putea duce pe tineri la o concepție eronată, cultivînd, totodată, în conștiința lor, o atitudine de scepticism și neîncredere în realizările științei.

Insistăm asupra faptului că nu numai interpretarea diferitelor probleme psihologice se face uneori în mod neunitar, dar și în folosirea terminologiei există divergențe, echivocuri, confuzii și chiar contradicții, fapt ce pare a fi destul de îngrijorător. În ultima vreme, atît în consfătuirile cadrelor de specialitate, cît și în cursurile de psihologie, terminologia psihologică este adeseori evitată sau redusă la terminologia și limbajul fiziologiei activității nervoase superioare. Asistăm și la crearea unui limbaj paralel (psihologic și fiziologic) cu o semnificație identică, ceea ce este greșit din punct de vedere metodologic și științific, ducînd la ștergerea granițelor relative dintre științe. A folosi, pentru explicarea științifică a fenomenului psihologic, datele fiziologiei materialiste nu trebuie să însemne reducerea fenomenului psihologic la cel fiziologic, desființarea psihologiei. Această „practică științifică", insuficient întemeiată, este întreținută și chiar promovată încă, din păcate, de unii reprezentanți ai psihologiei din țara noastră, sub pretext că se realizează astfel ideea unei psihologii pavloviste.

Mai există și psihologi care păcătuiesc în utilizarea datelor fiziologiei pentru fundamentarea problemelor psihologice și dintr-un alt punct de vedere — anume acela al utilizării lor mecaniciste și fără suficiente temeiuri. S-au explicat „pavlovist" unele probleme și în cazurile cînd fiziologia pavlovistă nu oferă încă suficiente date pentru interpretarea unor fenomene psihologice complexe, umane, ceea ce a lăsat adeseori impresia că a face psihologie materialistă înseamnă doar a cunoaște și combina iscusit cîteva noțiuni: reflex necondiționat, reflex condiționat, stereotip dinamic, tip de activitate nervoasă superioară, excitație și inhibiție, analiză și sinteză corticală, sisteme de semnalizare etc.

Credem că sub acest aspect psihologii mai au încă mult de făcut și, mai ales, de refăcut, pentru a ajunge la o colaborare științifică cu fiziologii în sensul indicat și dorit cu adevărat de I. P. Pavlov.

Din acest punct de vedere, spre a se evita asemenea rătăciri, se impune și o colaborare mai strînsă nu numai între cercetătorii științifici, dar și între diferitele catedre de psihologie cu cele de fiziologie, pedagogie, filozofie. In rezolvarea raportului dintre psihologie și fiziologie, filozofia materialist-dialectică ar avea de spus un cuvînt important, dacă nu chiar hotărîtor. Ar fi necesară o legătură mai strînsă, principială, între specialiștii diferitelor centre universitare de la noi și a acestora cu cei de peste hotare, mai ales cu specialiștii din țările socialiste.

Discutarea problemelor fundamentale și dificile ale psihologiei în „Revista de psihologie", la ședințele de catedră, în consilii și sesiuni științifice, organizate special pentru dezbaterea lor, ar duce, desigur, la o justă orientare în munca de cercetări științifice, la o îmbunătățire mai sensibilă a cursurilor de psihologie și, în general, la îmbunătățirea predării acestei discipline.

De asemenea, laboratoarele de psihologie (la catedrele unde există) nu oferă studenților cele mai bune condiții de desfășurare a lucrărilor practice, ele nefiind utilate în chip corespunzător. În afară de aceasta, nici nu avem suficienți specialiști în probleme de psihologie experimentală, ceea ce constituie o lipsă serioasă în desfășurarea lucrărilor practice. Este evident că în domeniul psihologiei experimentale ar trebui specializate mai multe cadre decît pînă acum.

Cadrelor care predau psihologia le revin sarcini multiple, nu numai sub aspectul instructiv, dar și pe linia educării elevilor și studenților. Conturarea profilului moral al omului de tip nou este un proces anevoios, care necesită utilizarea creatoare a celor mai adecvate metode de educare și instruire, desăvîrșirea modalităților cunoscute, verificate practic, ca și găsirea unor mijloace noi.

Se știe — și acest lucru a fost semnalat în diferite documente — că educația elevilor — și îndeosebi a studenților — n-a fost în măsură corespunzătoare în atenția cadrelor didactice în general.

Este de netăgăduit faptul că o mare răspundere în ceea ce privește educația comunistă a elevilor și studenților le revine și profesorilor de psihologie. Prin însuși caracterul acestei discipline științifice, prin însuși profilul sufletesc al cadrelor care o predau, acestea pot și trebuie să se găsească cît mai aproape de elevi și studenți. Profesorilor de psihologie le revine datoria de a fi nu numai profesori, ci și prieteni ai elevilor și studenților, într-un sens adînc și principial.

Numai într-o atmosferă de profundă seriozitate, de viață activă și creatoare, de colaborare principială, de sinceră prețuire și încredere reciprocă, de interese comune ale tuturor membrilor colectivului se va putea forma personalitatea elevului și studentului entuziast în fața vieții, pasionat în a cunoaște cît mai mult și cît mai temeinic. Numai prin crearea unor astfel de condiții se vor putea structura, în sensul dorit, intelectul afectivitatea, voința, caracterul, ethosul profesional — cu alte cuvinte profilul intelectual și moral al tinerei noastre generații.

Profesorul de psihologie ar trebui să realizeze din fiecare elev sau student un om demn, într-un sens larg, de viața noastră socialistă. Pentru aceasta se impune ca profesorul de psihologie să cunoască pe fiecare elev sau student în parte, să-l înțeleagă, să-l îndemne spre o viață trăită cît mai intens și cît mai sincer.

În activitatea profesorilor de psihologie, pe această linie formativă, există însă, din păcate, încă mult formalism și răceală neîndreptățită. Mai sînt cadre didactice care își închipuie că a educa înseamnă numai a ține lecții de nivel corespunzător. În realitate, a educa — mai ales cînd educatorul este un profesor psiholog — înseamnă cu mult mai mult, înseamnă a participa activ la viața elevilor sau studenților, a le cunoaște interesele, a le cultiva cu orice prilej calitățile nobile ale omului societății socialiste.

Pentru realizarea acestor sarcini complexe, profesorii de psihologie trebuie să-și amintească faptul că exemplul personal constituie modalitatea cea mai convingătoare de a educa personalitatea și caracterul elevilor sau studenților. **„Învățătura materialistă** — spune Karl Marx — **care afirmă că oamenii sînt produsele împrejurărilor și ale educației și că, așadar, oamenii care s-au transformat sînt produsul unor împrejurări și al unei educații modificate uită că împrejurările sînt modificate tocmai de oameni și că educatorul însuși trebuie educat".** În deplin acord cu înțelepciunea acestor idei, considerăm că orice profesor — și cu atît mai mult cel de psihologie — trebuie să fie el însuși un om cu o înaltă ținută morală, care să știe să influențeze, să formeze și profilul nou al tinerei noastre generații.

prof. ELENA MAFTEI

ÎN ÎNTÎMPINAREA NOULUI AN ȘCOLAR

La punct cu toate amănuntele

Se apropie deschiderea școlilor. Pretutindeni în țară se fac intense pregătiri în vederea acestui eveniment.

In raionul Pucioasa școlile sînt gata să-și primească elevii. In acest raion lucrările de amenajare, întreținere și reparații au fost terminate încă din luna august. Numeroși copii vor învăța, în acest an, în școli noi. In comuna Riul-Alb, în satul Berivoiești, construcțiile noilor localuri de școală — o școală de 7 ani și una de patru ani — sînt terminate. De asemenea, s-a mărit școala de 7 ani din comuna Valea Lungă-Cricov. Cu sprijinul sfaturilor populare, școlile au fost aprovizionate cu combustibilul necesar pentru iarnă.

La internatul școlii medii din orașul Pucioasa, la cel de la școala de 7 ani din comuna Runcu, precum și la cantina școlară din comuna Valea Lungă-Cricov se fac conserve de roșii, se înmagazinează cartofii, ceapa și celelalte legume necesare.

Anul acesta, spre deosebire de anii trecuți, unitatea locală de difuzare a cărții a distribuit din timp, cooperativelor sătești, manualele și rechizitele școlare, pentru a fi puse la dispoziția elevilor din primele zile de școală. De pe acum, secția de învățămînt a repartizat școlilor cataloagele și imprimatele necesare.

In perioada de vară, unele colective didactice au acordat o atenție mare asigurării condițiilor pentru introducerea și extinderea lucrărilor practice de atelier. In acest scop, au fost înzestrate atelierele școlare și laboratoarele și au fost utilate altele noi. Așa, de pildă, la școala medie din orașul Pucioasa s-a amenajat un nou atelier de lăcătuserie și tîmplărie. Pentru elevii școlii de 7 ani din comuna Brănești s-au deschis cercuri de țesătorie, conduse de tehnicieni din întreprinderile „Ivănuș Constantin" și „Olga Bancic". Sub conducerea profesorilor de specialitate, numeroși elevi din orașul Pucioasa, din comunele Moroeni, Vulcana-Băi, Șerbănești, Doicești pregătesc deschiderea a cinci cercuri de împăiere.

In prezent, în raionul Pucioasa se desfășoară lucrările referitoare la înscrierea și școlarizarea elevilor. Sfaturile populare au organizat în întregul raion verificarea înscrierii tuturor copiilor în clasele I—IV și V—VII.

Pentru ca în viitorul an școlar să se obțină o frecvență cît mai regulată, cu ajutorul sfaturilor populare și al comitetelor de părinți, în comunele Vîrfuri, Moroeni, în satul Glod, pentru elevii care locuiesc departe, s-au asigurat gazde comune și mijloace de transport.

Cadrele didactice, îndeosebi învățătorii, vizitează pe părinții elevilor, se interesează de condițiile lor de viață etc.

Secția de învățămînt și cultură a raionului Pucioasa s-a interesat îndeaproape și de primirea și repartizarea tinerilor absolvenți. Tov. Petre Petroșanu, șeful secției de învățămînt și cultură, i-a primit cu multă căldură pe cei opt profesori și învățători tineri. Le-a dat îndrumări prețioase pentru noua lor activitate, i-a orientat asupra locului de muncă, le-a asigurat transportul în comunele în care vor funcționa, a urmărit felul în care sfaturile comunale i-au cazat.

Incă din anul trecut, în raionul Pucioasa se poate vorbi de o stabilitate a cadrelor didactice, fapt care se resimte din plin în felul cum se pregătesc învățătorii și profesorii pentru noul an școlar. Au verificat și recondiționat, cu mijloace locale, materialul didactic, iar pe baza programelor de învățămînt își planifică cu grijă materia de specialitate.

S-au luat interesante măsuri și pentru îmbunătățirea muncii de îndrumare și control. Dornic să asigure ridicarea nivelului activității instructiv-educative din școală, colectivul secției și-a întocmit un plan de activitate care, printre altele, prevede ca inspectorii, împreună cu delegați ai comitetului executiv al sfatului popular raional, să viziteze între 1—15 septembrie a.c. toate unitățile școlare, pentru a urmări felul în care este organizată munca didactică (repartizarea orelor, planificarea materiei, munca metodică, școlarizarea etc.). Intregul raion a fost împărțit în sectoare, după numărul inspectorilor care vor controla și îndruma școlile în ordinea urgenței — școli cu cadre tinere, școli la care au fost numiți directori noi, școli unde rezultatele anului trecut au fost mai slabe.

P. FRUCHTER

Școala din cartierul Medeea—Constanța avea o singură clasă. Din inițiativa deputatei Maria Neamțu, a directorului școlii Gh. Vulpe și a învățătorului V. Sasu, locuitorii cartierului au început construirea unei noi clădiri, ce va fi gata în curînd.

Cauze „obiective"

Majoritatea școlilor din raionul Brăila sînt pregătite pentru primirea sărbătorească a elevilor. Pereții albi ai școlilor sclipesc de curățenie, materialul didactic este revizuit și completat, iar magaziile sînt neîncăpătoare pentru cantitatea de combustibil adusă pînă în prezent.

Am poposit pentru un scurt timp la școala elementară de 4 ani din comuna Tudor Vladimirescu, unde am fost întîmpinat de tovarășa Elena Belu, directoarea școlii. Nu numai pereții, dar și lemnăria ușilor și ferestrelor vopsite proaspăt îți dau o senzație de ceva nou și sănătos, te asigură că micuții școlari se vor simți bine în noul an. Aceeași constatare îmbucurătoare am făcut-o și la școala de 7 ani din comuna Chișcani, unde este directoare tovarășa Teodora Bordea. Pe lîngă impresia reconfortantă, produsă de aspectul localului, la această școală te bucură și ordinea desăvîrșită în care este dispus materialul didactic. Registrul de evidență al copiilor de vîrstă școlară a fost completat și cu datele celor care vor păși în acest an, pentru prima dată, pragul școlii. La fel stau lucrurile într-un număr de 56 de școli din cele 66 cîte are raionul.

Ne pare rău, dar trebuie să vorbim cu totul altfel despre celelalte 10 școli. Care este situația aici ? Începutul lunii septembrie, cînd activitatea premergătoare deschiderii noului an pulsează din plin, găsește școlile de 4 ani din comunele Vădeni, Scorțarul Nou, Baldovinești și din satele Lacul Sărat, Petroiu, N. Bălcescu, precum și școlile de 7 ani din comunele Osmanu, Tichilești, Pitulați și Cazasu cu lucrările de reparație neterminate, pe alocuri abia începute. Directorii acestor școli și membrii comitetelor executive ale sfaturilor populare din comunele respective, atunci cînd sînt întrebați, găsesc cu promptitudine cauzele obiective care au determinat întîrzierea reparațiilor : lipsa de fonduri, neglijența întreprinderilor care s-au angajat să efectueze lucrările etc.

Școala elementară de 4 ani din satul Lacul Sărat, comuna Chișcani, are la începutul lunii septembrie acoperișul demontat în vederea reparării lui. Sîntem și noi de acord cu tov. Constantin Nistor, președintele sfatului popular al comunei Chișcani, că întîrzierea lucrărilor se datorește în mare parte întreprinderii de construcții nr. 172 din Brăila. Ne întrebăm, totuși, de ce aceste lucrări au început abia în luna august și nu imediat după terminarea cursurilor, așa cum era normal ? Oare de această stare de lucruri nu este răspunzătoare și tov. Maria Coman, directoarea școlii, care n-a avut grijă ca lucrările să înceapă la timp ?

Aceeași atitudine a avut-o și tovarășul Costică Balaban, directorul școlii de 7 ani din comuna Osmanu. După o prealabilă consultare cu secretarul sfatului popular, a ajuns la concluzia că reparația localului poate începe și mai tîrziu, că „mai e pînă la deschiderea cursurilor.

Mai greu decît reparațiile curente ale școlilor merg acțiunile de construire a noilor localuri, prevăzute în planul pe anul 1957. Din cele 4 construcții ce se realizează prin autoimpunere, numai la școala din satul Deșirați lucrările sînt avansate. In școlile din Mărașu, Gropenii Noi și Tichilești este problematic dacă copiii vor putea intra în acest an în noile clădiri. Cît privește școala din Corbul Nou, care se construiește din fond centralizat, lucrările sînt abia la fundație. Nici în ceea ce privește mobilierul cele 10 școli din raionul Brăila nu au o situație prea bună. La școala de 7 ani din comuna Cazasu, de pildă, lipsesc 28 de bănci, din care cauză în unele clase copiii vor fi nevoiți să stea cîte trei într-o bancă. Lăsăm la o parte faptul că și băncile existente sînt vechi și în curînd vor fi scoase din uz. De altfel, în privința mobilierului au manifestat o slabă preocupare aproape toate școlile din raionul Brăila. Numai în puține școli, și într-o proporție prea mică, mobilierul vechi a fost înlocuit cu altul nou. Este necesar ca întreprinderile care confecționează mobilier să acorde o mai mare atenție calității acestuia. Nu poate fi deloc trecut cu vederea faptul că întreprinderea „Filimon Sîrbu" din Focșani a livrat secției de învățămînt a raionului Brăila bănci de o calitate așa de proastă, încît din cele 500 de bucăți contractate numai 130 au putut fi repartizate școlilor. Multe dintre ele s-au deteriorat numai în cursul transportului de la Focșani la Brăila.

Este clar că toate lipsurile semnalate nu se datoresc numai unor cauze obiective.

In cele cîteva zile care au mai rămas pînă la deschiderea cursurilor, este necesar ca toți factorii de care depinde bunul mers al învățămîntului din raionul Brăila să-și înzecească eforturile pentru ca și în acest raion anul școlar să înceapă în bune condițiuni.

V. ALEXANDRU

Mic inventar

3 săli de clasă, coridor, cancelarie — construite la școala de 7 ani nr. 19 din cartierul Medeea din Constanța.

2 săli pentru ateliere — a căror construcție a început la școala de 7 ani nr. 3 din Constanța.

1 laborator și 2 săli de clasă — vor fi gata la 1 octombrie a.c. la școala de 7 ani nr. 21 din cartierul Filimon Sîrbu-Constanța.

2 săli de clasă — construite la Gura-Văii, raionul Feteești.

1 sală de clasă — la Gura Ialomiței.

1 sală de clasă — în comuna Oltina.

2 încăperi pentru internat — la școala de 7 ani cu limba de predare ucraineană din comuna Crișan, raionul Tulcea.

1 balanță de precizie și 3000 lei pentru reparații de broaște, transporturi de materiale — la școala medie nr. 1 „Mircea cel Bătrîn" din Constanța.

1 dulap-vitrină pentru material didactic — la școala elementară nr. 4 din Constanța.

3 covoare — la grădinița nr. 8 din Constanța și **dulapuri individuale** pentru hainele copiilor la grădinița nr. 9.

4000 de lei pentru injectorul bucătăriei internatului, un teren sportiv amenajat prin muncă voluntară — la Școala pedagogică de fete din Constanța.

1 scenă permanentă construită la școala de 7 ani nr. 5 din Tulcea.

2 fîntîni arteziene — la școala medie nr. 1 din Tulcea.

3 teighele de tîmplărie, scule, panel pentru mese, material demonstrativ (tablă, fier, lemn) date pentru atelierul școlii medii nr. 1 de către S.N.C.

2 bănci de lăcătușerie, 80 de pile diferite, 7 menghine, 1 strung-revolver și 1 cabinet tehnic cu toate exponatele necesare — pentru atelierul școlii medii nr. 2, date de Direcția Porturilor Maritime.

Dălți, ciocane, compase circulare, executate de elevii școlii profesionale S.N.C. pentru atelierul școlii nr. 11 și nr. 15 din Constanța.

2 hectare arate, semințe selecționate, ingineri agronomi pentru îndrumări, puși la dispoziția școlii medii nr. 1 din Tulcea de ferma horticolă din localitate.

Un cerc agrozootehnic — organizat la școala elementară nr. 20 de Stațiunea experimentală zootehnică Oeria Palas.

Un cerc tehnic de motoare și mașini cu aburi, organizat la aceeași școală de Atelierele C.F.R. Palas.

Ateliere proprii, cu utilaj și maiștri, puse la dispoziția elevilor școlilor de cultură generală de către Școala profesională de construcții, Șantierul naval Constanța, Întreprinderea metalurgică 1004, Școala profesională metalurgică Tulcea, Trustul 10 construcții, Depoul C.F.R. Feteești, I.M.U.M. din Medgidia.

Ce-ar mai putea adăuga reporterul acestor date și cifre ? Aproape nimic ! Ba da !

O PRECIZARE. Toate acestea au fost înfăptuite de cetățeni fie prin autoimpunere, fie prin grija comitetelor de părinți, a unor directori și învățători, fie prin munca voluntară a locuitorilor din cartier, fie prin sprijinul direct al întreprinderilor care patronează școlile. Ele se adaugă celorlalte pregătiri și investiții făcute de stat în regiunea Constanța de organele puterii locale, din fond central, în vederea deschiderii noului an școlar.

Și o CONSTATARE : Cauza școlii a devenit cauza întregului popor.

F. Z. FLORIN

Planul nostru de muncă

Deschiderea noului an școlar este pregătită cu grijă de cadrele didactice din școala noastră. Cu sprijinul secției de învățămînt, lucrările de reparații au fost terminate la timp, biblioteca a fost înzestrată cu cărți noi, materialul didactic pentru primele lecții a fost pus la punct, au fost pregătite cataloagele.

Pentru ca activitatea în școală să se desfășoare în bune condiții, în planul de muncă al școlii am prevăzut sarcini concrete pentru toți membrii colectivului pedagogic. Din primele zile ale lunii septembrie, cadrele didactice vor studia cu atenție programele și manualele, își vor întocmi planurile calendaristice, iar diriginții vor vizita la domiciliu pe acei elevi care în anul școlar trecut au avut frecvența slabă.

In ce privește introducerea primelor elemente de politehnizare, școala noastră a cîștigat în anul școlar trecut oarecare experiență. Profesorii care predau fizica și chimia au folosit un bogat material didactic, diafilme, au organizat vizite în fabrici și uzine, au pregătit experiențe de laborator pe grupe de elevi. Vizitele făcute la fabrica de acid sulfuric de la Valea Călugărească, la rafinăria de petrol din Ploești, la hidrocentrala de la Bicaz s-au transformat în adevărate lecții. Deși școala noastră nu face parte din unitățile programate de Ministerul Invățămîntului și Culturii pentru practica în producție, am înființat totuși în acest scop un mic atelier chiar în incinta școlii. In noul an școlar îl vom îmbogăți cu scule și materiale, pe care ne vom strădui să le obținem cu sprijinul întreprinderii de material didactic care ne patronează școala, al întreprinderii „Progresul", care ne-a ajutat în acest sens și în anul trecut, precum și cu sprijinul părinților elevilor.

Pînă la 20 septembrie un grup de profesori vor întocmi un plan concret de vizite în întreprinderi, pe întregul an școlar.

In planul de muncă mai este prevăzută înființarea unui cerc tehnic de legătorie de cărți. In acest scop, școala și-a procurat o presă și diverse materiale necesare unei astfel de activități, care se va desfășura sub conducerea profesoarei de lucru manual și a instructoarei superioare de pionieri.

S-au prevăzut, de asemenea, unele măsuri în vederea bunei desfășurări a muncii elevilor pe parcela horticolă a școlii. Ca și în anii trecuți, sub îndrumarea profesorei de științe naturale, grupe de elevi vor continua să lucreze la grădina botanică.

„Colțul viu" va fi reorganizat, îmbunătățindu-se notarea observațiilor de către elevi în carnete speciale, se vor reîmprospăta colecțiile de plante, insecte etc. In curtea școlii se va instala un pluviometru și alte cîteva instrumente, cu ajutorul cărora elevii vor putea face observații asupra variațiunilor atmosferice.

La toate obiectele de învățămînt se va continua confecționarea de material didactic cu ajutorul elevilor : aparate, scheme, planșe, modelaje în plastilină, figuri geometrice.

Un loc important în planul nostru îl ocupă munca metodică. Comisiile metodice vor acorda o mare atenție preîntîmpinării și înlăturării rămînerii în urmă la învățătură, evitării fenomenului de supraîncărcare a elevilor, fenomen care a constituit o preocupare serioasă a consiliului pedagogic și în anul școlar trecut.

Cadrele didactice se vor preocupa încă de la începutul anului școlar de pregătirea temeinică a școlarilor. In cadrul consiliilor pedagogice se vor discuta o serie de teme legate de cele mai acute probleme ale școlii, ca de pildă : „Metode de dezvoltare a atenției elevilor în timpul lecției, pe baza învățăturii pavloviste", „Educația patriotică în cadrul lecțiilor", „Deosebirea dintre munca meșteșugărească și politehnizare" etc.

In munca educativă, școala noastră a obținut în anii trecuți și unele rezultate îmbucurătoare. Nu putem uita, totuși, faptul că au existat unele manifestări de disprețuire a avutului obștesc, de copiat, de suflat, de fugă de la ore și chiar cîteva cazuri de furt. Este adevărat că astfel de cazuri se referă la un număr foarte restrîns de elevi. Ei trăiesc, însă, în colectivul nostru școlar, și faptele lor se datoresc unei slabe munci ideologice duse de organizațiile de tineret, ca și unei lipse de unitate de vederi și de exigență din partea colectivului nostru didactic. Planul nostru de muncă pentru viitorul an școlar prevede o serie de măsuri educative menite să înlăture aceste lipsuri. Astfel, s-a prevăzut intensificarea muncii ideologice și politice în rîndurile elevilor, antrenarea mai activă a organizațiilor de tineret în realizarea sarcinilor școlii, precum și măsuri concrete în ceea ce privește ordinea și disciplina în școală. Se va impune purtarea uniformei, se va îmbunătăți serviciul de ordine. Consiliul pedagogic și comisia diriginților va dezbate problema : „Colaborarea între școală și organizațiile de tineret". Tot în consiliul pedagogic se va discuta despre rolul educației fizice în educarea comunistă a elevilor.

Pentru succesul muncii noastre educative vom continua propaganda în rîndurile părinților, pentru ca țelurile noastre să devină propriile lor țeluri. In acest scop, în cadrul lectoratului pentru părinți vom prezenta referate care vor aborda astfel de teme : „Despre reala autoritate a părinților", „Cum îi pot ajuta părinții pe copii în realizarea unei discipline conștiente", „Ce trebuie să citească tineretul nostru", „Orientarea profesională a elevilor" etc.

Apreciind valoarea educativă a excursiilor, colectivul nostru pedagogic a programat și anul acesta două excursii școlare : una în Deltă și alta la Uzinele metalurgice din Banat, excursii în care vor merge elevii fruntași la învățătură și disciplină.

Am arătat doar numai cîteva aspecte ale obiectivelor principale care ne-au călăuzit în alcătuirea planului de muncă pe anul școlar 1957—1958, plan pentru îndeplinirea căruia colectivul nostru va depune tot elanul și toată capacitatea.

ANTOANETA MANTA-ROȘIE
directoarea școlii medii nr. 19 „Ion Creangă" din București

Pentru buna pregătire a învățătorilor și educatoarelor

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne nr. 1380 din 13 iulie 1956 a prevăzut, la pct. 28, ca Ministerul Invățămîntului și Culturii să organizeze experimental școli pedagogice cu o durată de școlarizare de 6 ani. Conform acestei prevederi, s-a aprobat, începînd cu anul școlar 1957/1958, înființarea a 19 școli pedagogice de 6 ani pentru pregătirea învățătorilor (16 cu limba de predare romînă, 2 cu limba de predare maghiară și 1 cu limba de predare ucraineană) și a 6 școli pedagogice de 6 ani pentru pregătirea educatoarelor (5 cu limba de predare romînă și 1 cu limba de predare maghiară).

Planurile de învățămînt pentru aceste școli, definitivate pe baza observațiilor primite din partea colectivelor unor școli pedagogice de 4 ani, au fost aprobate cu Ordinul Ministerului Invățămîntului și Culturii nr. 148 din 25 iunie 1957.

La alcătuirea planurilor de învățămînt pentru școlile pedagogice de învățători (de 6 ani) cu limbile de predare romînă, maghiară și ucraineană s-a ținut seama de planurile de învățămînt ale școlilor de cultură generală cu durata de 11 ani, de planurile de învățămînt ale școlilor pedagogice de 4 ani, de planul de învățămînt al Institutului pedagogic de 2 ani pentru pregătirea învățătorilor, precum și de propunerile cadrelor didactice cu experiență din școlile pedagogice de învățători.

Prin aceste planuri de învățămînt se vor asigura absolvenților atît cultura generală prevăzută în planul de învățămînt al școlii de 11 ani, cît și pregătirea pedagogică de specialitate, printr-o îmbinare treptată și neforțată a acestora, și ținînd seama de dezvoltarea elevilor.

In primii 4 ani s-au trecut atît obiectele care se predau în clasele VIII—XI ale școlii de cultură generală, și care, în majoritate, stau la baza predării metodicilor, cît și acelea care asigură pregătirea pedagogică (psihologia pedagogică a copilului de vîrstă școlară mică și pedagogia) sau susțin în mare măsură pregătirea de specialitate (anatomia și fiziologia omului, psihologia generală, gramatica romînă și maternă, aritmetica, caligrafia, lucrul manual, muzica instrumentală).

Astfel, prin predarea anatomiei și fiziologiei omului, în anul I se înlesnește predarea și înțelegerea psihologiei generale care este prevăzută în anul II și care, la rîndul ei, constituie o bază pentru predarea psihologiei pedagogice a copilului de vîrstă școlară mică (anul III) și a pedagogiei (anii III, IV și V), iar aceasta sprijină predarea metodicilor și a istoriei pedagogiei. De asemenea, pedagogia, psihologia pedagogică și metodicile sînt de un real folos pentru desfășurarea practicii pedagogice în anii IV, V și VI.

Menționăm că încă din primii ani de studiu s-au introdus obiectele de cultură generală care asigură pregătirea de specialitate, dar care sînt legate și de predarea metodicilor. Printre acestea se pot număra : caligrafia (anii I—III), lucrul manual (anii I—III), educația fizică (anii I—VI), muzica vocală (anii I—VI), desenul (anii I—VI).

Tot în primii 4 ani de studiu se vor relua unele obiecte de cultură generală învățate numai la clasele V—VII, dar a căror cunoaștere temeinică este absolut necesară pentru viitorii învățători. Astfel, s-a prevăzut predarea limbii materne (gramatica) în 3 ore (anii I, II, III), a limbii romîne (gramatica) la școlile pedagogice maghiare și ucrainene în 5 ore (cîte 2 ore în anii I și II și 1 oră în anul III) și a aritmeticii în 6 ore (cîte 1 oră în anii I și II și cîte 2 ore în anii III și IV).

Pentru a se asigura, încă din primii ani, îmbinarea culturii generale cu cea de specialitate, a fost necesar ca în planurile de învățămînt ale școlilor pedagogice să se schimbe eșalonarea unor obiecte de învățămînt sau a numărului lor de ore față de modul cum sînt ele repartizate la clasele VIII—XI ale școlii de cultura generala. La unele obiecte de cultura generală, care au o contribuție însemnată în pregătirea pedagogica a învățătorilor, s-a mărit numărul orelor în comparație cu planul de învățămînt al școlii de 11 ani: psihologie generala 2 ore și logica 2 ore. De asemenea, numărul orelor a fost sporit atît la literatura maternă cît și la literatura romîna la școlile pedagogice ale naționalităților conlocuitoare. S-au prevăzut 4 ore de literatura maternă în anul VI, dintre care 2 ore vor fi folosite pentru încheierea ciclului de istoria literaturii, iar 2 ore vor fi folosite pentru pregătirea elevilor în vederea alcătuirii de conferințe, punerea în scenă a unor piese de teatru, organizarea culegerii de folclor și pentru dezvoltarea dicțiunii, atît de necesara învățătorilor în activitatea didactica și în activitatea social-culturala. Teoria literaturii se va preda în același număr de ore și după aceeași programa ca la școlile medii de 11 ani.

Psihologia pedagogică a copilului de vîrstă școlară mică (obiect nou introdus în planul de învățămînt al școlii pedagogice de învățători) a fost trecută în anul III, cu 2 ore. S-a avut în vedere ca acest obiect să fie predat după psihologia generala și înainte de a se începe predarea metodicilor și practica pedagogica, pe care să le poată sprijini în mod temeinic. Pedagogia generala a fost prevăzută în plan cu 6 ore : cîte 2 ore în anii III, IV și V. Studiul acesteia va începe, de asemenea, după predarea psihologiei generale. In anul III se va studia teoria învățămîntului (didactica), care va sprijini predarea metodicilor din anul IV, precum și practica pedagogică, care începe tot în anul IV.

Istoria pedagogiei a fost trecută în anul VI, cu 3 ore, adică după studierea celorlalte discipline pedagogice și a metodicilor.

Pentru orientarea viitorilor învățători în ceea ce privește organizarea muncii școlare, pentru a le da posibilitatea să cunoască legislația, regulamentele și instrucțiunile privitoare la învățămîntul elementar, precum și documentele școlii elementare, s-a introdus în plan un curs cu denumirea „Conducerea și organizarea școlii", care se va preda în anul VI, în 1 oră.

Metodicile se vor preda în anii IV și V, pentru ca predarea lor să înceapă după ce elevii au învățat psihologia pedagogică și pedagogia generală (didactica). De asemenea s-a ținut seama ca predarea metodicilor să înceapă după ce elevii vor parcurge, în total sau în cea mai mare parte, materia de cultură generală la obiectele respective și ca fiecare metodică să fie cunoscută de elevi cu un an înainte de a începe să țină lecții practice la specialitatea respectivă.

Repartizarea metodicilor s-a făcut astfel : în anul IV — metodica de predare a limbii materne (2 ore), metodica de predare a limbii romîne la școlile pedagogice cu limbile maghiară și ucraineană (1 oră) și metodica predării aritmeticii (2 ore). Cunoașterea acestor metodici este absolut necesară pentru lecțiile practice la obiectele de bază din planul de învățămînt al școlii elementare de 4 ani — limba maternă, limba romînă și aritmetica pe care elevii le vor ține în anul următor. In anul V — metodica de predare a limbii materne (1 oră), metodica de predare a limbii romîne la școlile pedagogice ale naționalităților conlocuitoare (1 oră), metodica de predare a științelor naturii (2 ore), metodica de predarea geografiei (1 oră), metodica de predarea istoriei (1 oră), metodica de predarea desenului (1 oră), metodica de predarea caligrafiei (1 oră), metodica de predarea cîntului (1 oră), metodica de predarea educației fizice (1 oră), metodica de predarea lucrului manual (1 oră).

Studierea acestor metodici în anul V este necesară pentru lecțiile practice la obiectele respective, pe care elevii le vor ține în anul VI.

Practica pedagogică este repartizată în felul următor : 2 ore în anul IV, 5 ore în anul V și 6 ore în anul VI. In anul IV se va face practica psihologică și practica pedagogică, care va consta din asistențe la clasele I—IV. Elevii vor folosi cunoștințele de psihologie pedagogică și de pedagogie generală (didactică) însușite în anul III. In anul V se vor ține lecții practice la limba maternă, limba romînă și matematică, ale căror metodici elevii le-au studiat în anul IV. In anul VI se vor desfășura toate formele de practică pedagogică și se vor ține lecții practice la toate obiectele prevăzute în planul de învățămînt la clasele I—IV. Pentru a da posibilitate viitorilor învățători să se familiarizeze cu productiile literare adecvate elevilor din clasele I—IV și cu criteriile de selecționare a operelor literare necesare pentru aceste clase, în anul VI s-a prevăzut „Literatura pentru copii" în 2 ore.

Apreciindu-se că este necesar ca viitorii învățători să aibă cunoștințe generale de contabilitate și de cooperație, și avîndu-se în vedere variatele activități pe care trebuie să le desfășoare aceștia în viața satelor, în plan s-a mai prevăzut un obiect nou, cu denumirea „Noțiuni de contabilitate și cooperație". Menționăm că în planul de învățămînt al fostelor școli normale contabilitatea a figurat ca obiect distinct din anul 1903 și pînă la reforma învățămîntului, iar cooperația a fost trecută ca obiect separat în planul de învățămînt din 1938. Igiena școlară a fost prevăzută de asemenea, în anul VI cu 1 oră pe săptămînă.

Pentru înarmarea viitorilor învățători cu tehnica introducerii elementelor politehnice agricole în învățămînt, cît și pentru acțiunea de propagare a metodelor științifice în agricultură, sarcină de mare importanță ce revine învățătorilor din mediul sătesc, în plan s-a acordat atenția cuvenită activităților practice. Astfel agrotehnica a fost trecută în anul V cu 2 ore, iar lucrările practice agricole (în anii I—VI) vor alterna cu lucrul manual și cu lucrările practice de atelier.

In anii I, II, III s-a trecut în plan cîte o oră de caligrafie, spre a obișnui pe elevi cu scrierea frumoasă și corectă, care le este necesară pentru predarea caligrafiei și abecedarului în clasele I—IV. In acest scop, de un real ajutor este și metodica de predare a caligrafiei.

In comparație cu planul de învățămînt al școlii de 11 ani (clasele VIII—XI) nu s-a prevăzut la școlile pedagogice matematici superioare (algebră superioară, analiză matematică, geometrie analitică), pentru a se evita supraîncărcarea elevilor, mai ales că acestea nu constituie o cerință pentru pregătirea învățătorilor.

Toate celelalte ramuri ale matematicii (algebră elementară, geometrie elementară și trigonometrie) sînt prevăzute în aceleași condiții ca la clasele VIII—X, secția reală.

Planul de învățămînt pentru școlile pedagogice de învățători (de 6 ani) cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare are aceeași structură ca planul de învățămînt pentru școlile pedagogice de învățători (de 6 ani) cu limba de predare romînă.

In ceea ce privește conținutul, planul de învățămînt pentru școlile pedagogice ale naționalităților conlocuitoare prezintă următoarele deosebiri : obiectul „Limba și literatura maternă" a fost trecut în aceleași condiții ca obiectul „Limba și literatura romînă" din planul de învățămînt al școlii pedagogice de învățători cu limba de predare romînă. Astfel s-au prevăzut : limba maternă (gramatica) — 3 ore (cîte 1 oră în anii I, II, III); literatura maternă — 15 ore (3 ore în anul I, cîte 2 ore în anii II—V și 4 ore în anul VI) ; literatura pentru copii — 2 ore în anul VI; **metodica de predare a limbii materne — 3 ore** (2 ore în anul IV și 1 oră în anul V). Obiectul „Limba și literatura romînă" a fost prevăzut în plan astfel : limba romînă (gramatica) — 5 ore (cîte 2 ore în anul I și II și 1 oră în anul III); literatura romînă — 11 ore (cîte 2 ore în fiecare an, cu excepția anului V, unde s-a prevăzut numai 1 oră); metodica de predare a limbii romîne — 2 ore (cîte 1 oră în anii IV și V). Limba engleză (franceză sau germană) și limba latină au fost trecute ca obiecte facultative, pentru a se evita supraîncărcarea planului.

In general, planurile de învățămînt pentru școlile pedagogice de educatoare (de 6 ani) cu limba de predare romînă și cu limba de predare maghiară au aceeași structură ca planurile de învățămînt ale școlilor pedagogice de învățători, cu singura deosebire că aici s-a pus accent pe obiectele și activitățile specifice pregătirii educatoarelor.

Pentru realizarea în cele mai bune condiții a acestor planuri este necesar ca Direcția generală a învățămîntului de cultură generală din Ministerul Invățămîntului și Culturii și secțiile de învățămînt și cultură de pe lîngă comitetele executive ale Sfaturilor populare regionale să se preocupe în mod deosebit de asigurarea tuturor condițiilor materiale necesare pentru funcționarea școlilor pedagogice de 6 ani, precum și de încadrarea lor cu cei mai buni profesori, cărora să li se asigure continuitatea în muncă la aceste școli.

prof. I. LUPU
șeful serviciului pedagogic din Direcția generală a învățămîntului de cultură generală

Analiza literară la clasa a VIII-a

Experiența predării în anul școlar trecut a cursului de teorie a literaturii în clasa a VIII-a a arătat că numeroși profesori — chiar în condițiile de ajuns de grele, determinate de apariția cu întîrziere a manualului — au reușit să dea elevilor cunoștințe temeinice, să-i ajute să înțeleagă în mod just valoarea operelor literare. Au existat însă în predare și o serie de lipsuri — mai ales în ceea ce privește efectuarea analizei literare. Articolul de față este menit să ajute profesorilor tocmai în această direcție, precizînd ce trebuie să se înțeleagă prin analiza literară la clasa a VIII-a și cum se efectuează ea în această clasă.

I

In analiza unui text, reprezentativ pentru o specie și un gen literar, vom urmări, în primul rînd, dezvoltarea raționamentului inductiv și deductiv al elevilor. Analizînd, de pildă, poezia „Pașa Hassan" de G. Coșbuc și dorind a stabili din ce gen și specie face parte, vom folosi metoda inductivă, descoperind elementele particulare, de conținut și de formă, capabile să ne ducă spre definiția baladei, specie căreia îi aparține această poezie epică. Elementele ce se vor selecta și caracteriza vor fi: acțiunea, redusă la un singur moment, întîmplarea ieșită din comun, numărul redus de personaje cu caractere opuse, care săvîrșesc fapte ce impresionează puternic pe cititor, modul de expunere literară folosit, și forma de versificație.

Stabilirea acestor elemente și îmbinarea lor va duce pe elevi spre formularea definiției speciei literare, formularea definiției fiind, în clasa a VIII-a, concluzia necesară a analizei literare. Elevii trebuie învățați că definiția exactă a unei noțiuni se obține prin indicarea genului ei proxim și a diferenței specifice. In cazul baladei, de care vorbeam mai sus, genul proxim e genul epic, iar diferența specifică e constituită din toate acele note caracteristice asupra cărora s-a insistat la analiză și care deosebesc balada de toate celelalte specii ale genului epic. E bine să li se arate elevilor că genul și specia literară sînt categorii abstracte, folosite din nevoia unei sistematizări și clasificări a operelor literare, pe cînd textul citit și analizat e un fapt concret. De asemenea, este bine să se arate că sfera unei specii sau a unui gen literar include un număr nelimitat de opere literare — pentru a se preveni ori înlătura confuzia (desîntîlnită) făcută de unii elevi care identifică piesa literară analizată cu specia din care face parte.

Cele spuse pînă aci reprezintă numai o latură a muncii de dezvoltare a gîndirii logice a elevilor. Cealaltă latură o reprezintă dezvoltarea raționamentului deductiv, care se realizează îndeosebi cu prilejul verificării cunoștințelor de teorie a literaturii dobîndite anterior. In adevăr, în verificarea cunoștințelor se pornește, de obicei, de la general, adică de la reproducerea definiției, urmată de ilustrarea notelor caracteristice acesteia prin trăsăturile particulare ale operei analizate. Greșesc profesorii care caută să reproducă în aceeași formă, la verificare, procesul logic folosit la predare — de la analiza operei la definiție. In felul acesta elevul e învățat să gîndească numai în sens unic: de la concret la abstract. Tocmai din cauza aceasta se întîmplă ca unii elevi să facă greșeli ca cele amintite mai sus, confundînd, de pildă, opera literară cu specia din care face parte. Pentru înlăturarea acestui neajuns e nevoie ca profesorii să folosească — măcar din cînd în cînd — în verificarea cunoștințelor, nu opera analizată în clasă cu elevii, ci una din operele recomandate ca lectură suplimentară. Bunăoară, pentru ilustrarea definiției poemului se poate folosi „Bătrîna Izerghil" de M. Gorki sau „Demonul" de M. Lermontov. Un astfel de procedeu va contribui și la lărgirea orizontului literar al elevilor.

Al doilea obiectiv urmărit în studierea teoriei literaturii la clasa a VIII-a este acela de a deprinde pe elevi să descopere și să insiste asupra trăsăturii esențiale a genului din care face parte opera respectivă. Astfel, la analiza unei opere epice, primordial este subiectul, apoi personajele și raporturile dintre ele, după cum într-o operă dramatică se va situa pe primul plan caracterizarea personajelor și urmărirea evoluției conflictului. Celelalte elemente sau aspecte ale operei, fără a fi neglijate, vor cădea totuși pe planul al doilea. Socotesc just acest procedeu pentru motivul că elementul specific genului literar (element existînd ca axă caracterizantă în toate operele aparținînd speciilor acelui gen) este în măsură să furnizeze cele mai multe note din conținutul noțiunii pe care urmează să o definim. Astfel, la analiza „Iliadei", dacă vom studia cu precădere subiectul operei și vom stabili complexa înlănțuire de fapte care tinde treptat spre deznodămînt, unitatea, interesul și măreția acțiunii, caracterul eroic al întîmplărilor, îmbinarea realului cu fabulosul, vom căpăta notele de bază care ne vor permite să putem da definiția exactă a epopeii. In această stimulare a interesului elevilor pentru anumite elemente ale structurii operei literare stă specificul lecției de analiză literară în clasa a VIII-a.

Operele literare analizate cu elevii în clasă ridică adeseori probleme diferite de cele care constituie, în mod obișnuit, obiectul discuțiilor în ora de teorie a literaturii. Constatînd prezența dialogului într-o baladă sau folosirea largă a descrierii de natură într-un roman, profesorul poate discuta cu elevii despre întrepătrunderea elementelor caracteristice, de fond și de expresie artistică, ale genurilor literare. La fel, analizînd un pastel sau o meditație, avem prilejul să lămurim locul special pe care aceste specii îl ocupă în cadrul genului liric. Mulți elevi nu pot face deosebirea între baladă, legendă și poem, îndeosebi atunci cînd e vorba de poezii cu conținut istoric. De aceea, fie în lecția curentă — avînd ca temă studiul noțiunii literare de poem — fie într-o oră de recapitulare și sistematizare e bine să se limpezească problema deosebirii între speciile literare amintite, folosindu-se în acest scop comparația. Ar putea fi discutate și alte probleme. De exemplu: de ce nu cunoaște lirica populară pastelul; dacă oda și imnul pot fi încadrate în lirica cetățenească etc. Oricare ar fi problema pusă în discuție, ea trebuie sezisată din timp de profesor și studiată temeinic, pentru a fi prezentată elevilor într-un chip convingător, pe baza exemplelor din literatura romînă și universală.

Din cele arătate pînă aici se desprinde faptul că în clasa a VIII-a analiza literară are un anumit specific — sub raportul scopului urmărit — care o deosebește de analiza literară efectuată în clasele V-VII sau în clasele IX-XI. Cu toate acestea, și la clasa a VIII-a metoda principală de analiză literară rămîne conversația. Lecțiile de analiză vor fi însă precedate de lecții introductive, în care profesorul va face cîteva considerații asupra scriitorului și genezei operei, va explica titlul acesteia, îi va rezuma subiectul, arătînd locul și timpul acțiunii, va prezenta — în linii mari — personajele și raporturile dintre ele, lecția încheindu-se cu recomandarea lecturii integrale a operei, din care se vor putea citi cîteva fragmente în clasă.

II

In cadrul lecției cu toate verigile — cel mai mult folosită în sistemul de lecții consacrat unui capitol — analiza literară începe cu o conversație introductivă care îi pregătește pe elevi pentru tema nouă ce li se va preda. Tema nouă nu cuprinde numai opera ce va fi citită și analizată, ci și noțiunea de teoria literaturii, ce va fi cunoscută și însușită pe baza analizei. In legătură cu aceasta se ridică o întrebare: în pregătire ne vom referi la conținutul operei sau la noțiunea de teoria literaturii care formează, împreună cu analiza literară, obiectul lecției noi? Cred că, în limita posibilului, pregătirea trebuie să se refere atît la teoria literaturii cît și la opera folosită ca ilustrare a acestei teorii.

Unii profesori folosesc, în această împrejurare, cîteva întrebări stereotipe, de felul următor: „Ce gen literar studiem? Ce specii am studiat pînă acum? Ce specii mai avem de studiat din acest gen literar? Astăzi vom studia una din aceste specii și anume..." Acest procedeu, comod prin mecanismul lui, are însă multe dezavantaje, printre care cel mai de seamă e acela că nu stimulează interesul pe care îl presupune însușirea activă a noilor cunoștințe. Elevii trebuie atrași, chiar din pragul lecției noi, la o activitate creatoare, prin elemente care cer eforturi ale inteligenței lor, mobilizarea facultății lor de a face asociații cît mai variate. Aceasta se realizează însă numai prin întrebări interesante, logic înlănțuite, care să ducă fără greș la enunțarea temei lecției noi.

După lectura model se va stabili tema operei și atitudinea scriitorului față de aceasta. In momentul introductiv al analizei conținutului operei, profesorul va folosi o întrebare care să conțină indicații asupra modului de expunere literară folosit în opera respectivă. Intrebarea va fi, deci, diferită, după genul literar căruia îi aparține lucrarea pe care o studiem. Astfel, pentru o operă epică, întrebarea poate fi „Despre ce (sau cine) ne povestește autorul în textul pe care l-am citit?" Pentru o poezie lirică întrebarea poate fi: „Ce sentimente sînt exprimate în poezia aceasta?" O lucrare dramatică reclamă întrebarea: „Ce ne înfățișează scriitorul în această piesă?"

Odată stabilită tema operei și atitudinea scriitorului, e ușor să se facă încadrarea operei în genul literar proxim. Exprimarea directă a unui sentiment indică genul liric, povestirea obiectivă a unei întîmplări petrecute într-un trecut mai îndepărtat sau mai apropiat indică genul epic, iar înfățișarea obiectivă a ciocnirii ideologice sau sentimentale dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cel dramatic. Acum e momentul să se discute și despre modul de expunere literară folosit în opera analizată, întrucît modul de expunere este una din notele diferențiale ale conținutului noțiunii de gen literar.

Sînt totuși foarte numeroase operele literare care, deși aparțin unui gen literar determinat, folosesc toate modurile de expunere literară. In acest caz, stabilim ce mod e folosit cu preponderență de-a lungul operei, arătînd că acesta e modul specific genului din care face parte opera analizată. Totodată, stabilim rolul compozițional al celorlalte moduri de expunere folosite. Așa, de pildă, în „Dan, căpitan de plai" modul preponderent e narațiunea; întîlnim însă sporadic și descrierea și dialogul. E necesar să arătăm elevilor că poetul folosește descrierea (portretul și tabloul) pentru a prezenta mai pregnant figurile unor eroi ca Dan, Ursan și Fulga, sau scene ca aceea a bejeniei țăranilor moldoveni ce fug din calea tătarilor invadatori. De asemenea, vom arăta că dialogul e folosit pentru a da o mai mare varietate și vioiciune exprimării conținutului operei și, în același timp, ca un mijloc de caracterizare a personajelor. Scumpătatea la vorbă a lui Ursan individualizează pe acest personaj închis în sine, nesociabil, dar gata de acțiune și sacrificiu, după cum promptitudinea unor replici date de Fulga indică agerimea minții acesteia.

Momentul central al analizei îl constituie stabilirea și caracterizarea elementelor de conținut. Acum se vor desprinde și discuta elementele ce conduc la formularea definiției speciei din care face parte opera analizată. După ce s-a stabilit genul proxim al operei, trebuie găsită și diferența specifică nu atît a operei, cît a speciei literare pe care ea o reprezintă. De aceea se va face abstracție, pe cît posibil, de elementele de conținut și compoziție care nu au nici o semnificație pentru clasificarea operei analizate și pentru formularea definiției speciei literare în care se înglobează ea. Pentru aceasta, însă, e necesar să analizăm întreaga operă — oricît de întinsă ar fi ea — pentru a avea o perspectivă de ansamblu asupra elementelor de conținut și de compoziție pe care ne-am propus să le urmărim și să le caracterizăm. Numai analiza unor fragmente, cum ar fi, de pildă, fragmentul „Umbra Ionașcului" din romanul „Neamul Șoimăreștilor" sau „Lupta" din „Dan, căpitan de plai" mărginește perspectiva. Aceasta nu înseamnă că analiza va fi ruptă de textul studiat. Dimpotrivă, se va face apel la fragmentele din manual — dar și la întreaga operă, din care se vor face lecturi selective, atît în scopul ilustrării unor afirmații sau aprecieri, cît și pentru reliefarea anumitor valori stilistice. Așa vom proceda la predarea poemului, epopeii, basmului, nuvelei, romanului și compozițiilor dramatice.

Ce elemente urmează a fi selectate și discutate cu elevii? Ele diferă — după cum am mai spus — de la un gen literar la altul. Intr-o compoziție lirică, elementul principal care va fi desprins în cadrul analizei este sentimentul fundamental exprimat de poet. Se stabilește felul acestui sentiment (bucurie, tristețe, admirație etc.) ca și faptul material sau moral care l-a provocat. Se dezvăluie apoi coloratura pozitivă sau negativă a sentimentului față de faptul care l-a provocat. Intr-o odă, un imn, un pastel, un cîntec etc. coloratura sentimentului va fi pozitivă; dimpotrivă, într-o satiră, o epigramă, un pamflet coloratura sentimentului va fi negativă. Urmează constatarea naturii intime sau sociale a sentimentului, lucru care ne va permite încadrarea poeziei analizate în lirica intimă și peisagistă, sau în aceea cetățenească. In sfîrșit, se indentifică cîteva procedee de stil, limbă și versificație, pe cît posibil specifice compozițiilor lirice: epitetul metaforic, invocația, imprecația, antiteza, muzicalitatea, refrenul, izbucnirile interjecționale, diminutivele etc.

In urma acestei analize — restrînse în raport cu scopul pe care l-am urmărit — obținem elementele necesare formulării definiției speciei literare pe care o predăm în ora respectivă. La aceasta se ajunge prin recapitularea și gruparea elementelor desprinse în cursul analizei și care constituie notele diferențiale ale speciei respective față de celelalte specii ale genului liric.

Intr-o compoziție epică vom pune accentul pe desfășurarea gradată a acțiunii, insistînd asupra momentelor ei principale — de la expozițiune pînă la deznodămînt. Urmărind acțiunea, vom vorbi implicit și de personaje, care sînt caracterizate de autor, în primul rînd, prin faptele și comportarea lor. In acest fel elevii își vor putea da seama de întinderea și complexitatea acțiunii, de numărul și caracterul personajelor, de apartenența lor socială, de atmosfera realistă sau fantezistă a operei. Așadar, ei vor fi în posesia trăsăturilor cerute de definiția speciei literare predate. Ca și în compozițiile lirice se vor urmări și aici cîteva procedee de stil, limbă și versificație, specifice genului epic: hiperbola, alegoria, prozopopeea, repetiția, gradația etc.

Analiza compozițiilor dramatice se asemănă mult cu a celor epice. Deosebirea constă în faptul că interesul cititorului sau al spectatorului este solicitat nu de particularitățile întîmplărilor înfățișate, ci de frămîntările sufletești ale personajelor, de conflictul dintre ele, de rezolvarea fericită sau tragică a acestui conflict. De aceea, în analiză, accentul va cădea pe gruparea și caracterizarea personajelor. Ilustrînd trăsăturile de caracter ale acestora prin atitudini, fapte, comportări, limbaj elevii își vor putea da seama de mediul social-istoric în care se petrece acțiunea și de desfășurarea însăși a acțiunii.

Ultimul moment al analizei literare, care este și concluzia logică a acesteia, îl constituie formularea definiției speciei literare din care face parte opera analizată. Despre felul în care trebuie să se formuleze definiția am vorbit în prima parte a articolului. Subliniez acum numai faptul că elevii înșiși trebuie să încerce a formula definiția, profesorul dîndu-i, la urmă, forma definitivă.

Lecția de teorie a literaturii se încheie întotdeauna cu lămuririle istorico-literare date de profesor în legătură cu specia literară predată și cu recomandarea lecturii suplimentare.

LAURENȚIU FAIFER
lector la Institutul interregional de perfecționare a cadrelor didactice.Iași

Folosirea manualelor școlare vechi

Pentru anul școlar 1957/1958, librăriile raionale și cooperativele sătești pun la dispoziția elevilor, cu începere de la 1 septembrie a.c., cantități suficiente de manuale școlare. Totuși, pentru a nu se pierde manualele școlare, edițiile mai vechi — care au fost folosite de elevi în anul școlar trecut și care sînt prevăzute în lista manualelor valabile pentru anul școlar 1957/1958 — este indicat ca directorii școlilor, diriginții și celelalte cadre didactice să sfătuiască pe elevi să cumpere, la libera înțelegere, de la colegii lor mai mari, aceste manuale.

In acest scop, se recomandă să se afișeze în școli, la loc vizibil, prin grija directorilor, lista manualelor folosite în anul trecut care rămîn valabile și pentru anul școlar 1957/1958.

Secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare și directorii școlilor, împreună cu organele sanitare, vor stabili localitățile în care, din motive sanitare, nu se poate face transmisibilitatea manualelor vechi.

Aprovizionarea elevilor cu manualele școlare în perioada 1—15 septembrie constituie, pentru toate unitățile școlare de pe întreg cuprinsul țării una din sarcinile importante și imediate din această perioadă.

Informație

In temeiul Hotărîrii C.C. al P.M.R. și Hotărîrii Consiliului de Miniștri numărul 1380/13. VII 1957, Ministerul Invățămîntului și Culturii a emis un ordin cu privire la modificarea numărului de ore prevăzut în planurile de învățămînt pentru școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare, la limba și literatura maternă, limba și literatura romînă, limba rusă și limbile occidentale.

Planul de învățămînt modificat urmează să se aplice în clasele I, II, III, IV, V, VI, VIII și IX începînd cu anul școlar 1957/1958, în clasele VII și X, începînd cu anul școlar 1958/59, iar în clasa a XI-a, începînd cu anul școlar 1959/1960.

In anii școlari 1957/1958 și 1958/1959 manualele prevăzute în planul de editare al Editurii de stat didactice și pedagogice pentru școlile cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare rămîn valabile, dîndu-se instrucțiuni pentru folosirea lor.

O excursie instructivă

Profesorii de geografie din diferite regiuni ale țării, care au urmat cursurile de perfecționare la București, au făcut în cursul lunii august o excursie pe traseul: București — Pitești — Slatina — Craiova — Rovinari — Tg. Jiu — Petroșani — Lupeni — Hunedoara — Ada-Kaleh — T. Severin — Craiova — Caracal — București.

Excursia a fost plină de învățăminte. Participanții și-au îmbogățit cunoștințele de geomorfologie și de geografie economică și s-au familiarizat cu terenul.

După parcurgerea fiecărei etape a excursiei, unii participanți au dat explicații asupra terenului parcurs și asupra caracteristicilor etapei următoare. In mine și uzine, explicațiile au fost date de specialiștii întreprinderilor respective.

Pe distanța București — Craiova, excursioniștii au străbătut partea de nord a cîmpiei Vlăsia, cîmpia de divagare, unde au putut observa, la un moment dat, platforma Cîndești, apoi au intrat în cîmpia piemontană a Piteștilor, și după aceea în platforma cotmeană. De la Slatina au coborît spre Olt, care-și desfășoară lunca pe o distanță de cîțiva km. pe partea dreaptă, spre deosebire de Jiu, care în dreptul Craiovei are lunca pe partea stîngă. Pe acest traseu (Pitești—Craiova), excursioniștii au putut observa schelele petrolifere, toate noi, unele în activitate, altele în forare.

De la Craiova, oraș cu așezare centrală în regiunea care-i poartă numele, și cu o puternică industrie, creată în mare măsură în timpul anilor de democrație populară, traseul a fost continuat pe valea Jiului pînă la Lupeni.

Pe acest traseu, foarte interesante sînt satele de pe partea stîngă a Jiului (de la Craiova pînă la Tg. Jiu), toate așezate pe terasa inferioară a Jiului și înșiruite de-a lungul șoselei. Aceste sate, care fac impresia unui singur sat, în special de la Filiași la Tg. Jiu, cu casele înșiruite de-a lungul unei singure șosele, poartă numele de „sate-omizi". Unul dintre aceste sate, aflat nu departe de Tg. Jiu, este Rovinari, cu renumita mină de lignit „la lumina zilei", cunoscută pe harta țării numai de vreo 4 ani.

De aici, se întinde spre nord depresiunea subcarpatică, de origină tehtonică, a Tg. Jiului. In mina de la Rovinari am observat puternice excavatoare care mușcau cantități mari de lignit, aflat numai la cîțiva metri sub pătura de pămînt de deasupra. Lignitul formează aici un singur strat, destul de gros (8—12 m). Transportul lui pînă la siloz se face, prin bandă rulantă, acționată de curent electric de la Paroșeni. De altfel, toată cantitatea de lignit de la Rovinari se încarcă doar din acest siloz înalt, în vagoane, cu destinația „Termocentrala de la Paroșeni". Rovinarii sînt planificați cu o producție zilnică de lignit de 2.000 tone.

Destul de interesantă a fost, de asemenea, inversiunea de relief locală, aflată imediat la nord de Bumbești, unde altitudinea scade, pe o mică distanță, de la 345 m. la 325 m. Cauza acestei scăderi de altitudine, pe o suprafață restrînsă, se atribuie eroziunii puternice a doi afluenți ai Jiului. Tot la nord de Bumbești, pînă la Livezeni, punctul de întîlnire al Jiului de est cu Jiul de vest, excursioniștii au văzut localitățile Petroșani și Petrila (așezate pe Jiul de est) și centrele Vulcan, Paroșeni și Lupeni (așezate pe Jiul de vest) și au putut admira viaductele și cele 39 tuneluri săpate pe sub munte cu ocazia construirii căii ferate pe această porțiune.

La Paroșeni se află cea mai puternică termocentrală din țara noastră, care funcționează cu deșeuri de cărbune de la Lupeni și cu lignit de la Rovinari. A intrat în funcțiune la 15 aprilie 1956 cu un turbogenerator de 50.000 kw, iar la sfîrșitul anului 1957 va mai intra în funcțiune un alt grup electrogen, de 50.000 Kw. Pe liniile de înaltă tensiune, curentul electric alimentează furnalele de la Hunedoara, minele de pe Valea Jiului etc.

La Lupeni, profesorii de geografie au observat în mod concret cum se extrag și se spală cărbunii cocsificabili. Din cauza spălătoriei de cărbuni de aici și de la Petrila, apele Jiului sînt înnegrite pe distanță de mai multe zeci de km., pînă în apropierea orașului Tg. Jiu.

Combinatul siderurgic de la Hunedoara a atras atenția excursioniștilor în mod deosebit. In aceeași incintă enormă, a cărei suprafață a crescut de la 8 ha., cît avea sub regimurile trecute, la peste 150 ha., cît are astăzi, excursioniștii au putut vedea și primi explicații în legătură cu uzinele cocsochimice, cu furnalele și cuptoarele de oțel, unele din ele fiind electrice, și cu laminorul pentru tras oțelul în bare de diferite dimensiuni.

Pentru prelucrarea întregii cantități de fontă a combinatului, este în lucru o nouă oțelărie și, de asemenea, un nou laminor „bluming".

După parcurgerea depresiunii Hațegului, drumul a urmat valea Bistrei și culuarul Timiș-Cerna, create de o serie de falii. Odată cu producerea acestor falii, relieful s-a lăsat cu aproape 1000 m. la nord de Bistra și la vest de Timiș-Cerna. O consecință importantă a acestui fapt a fost ieșirea la iveală, prin crăpăturile scoarței pămîntului, a diferitelor minereuri, atît în munții Poiana Ruscăi și Munții Apuseni, cît și în munții Banatului.

Insula granitică Ada-Kaleh, aflată în apele Dunării cam la 3 km. mai jos de Orșova, este mai veche decît bătrînul fluviu, și măsoară circa 1.700 m. lungime și 400 m. lățime. Cei 480 locuitori ai insulei, care vorbesc un dialect turco-sîrbo-romîn, lucrează astăzi mai mult în cooperativa de confecții și cooperative de țigări. Pentru cine n-a văzut insula de mai mulți ani, ea apare astăzi mult schimbată, peste tot fiind curățenie, ordine și bună dispoziție. Abundența de smochini de pe insulă este un indiciu că iarna este aici destul de blîndă.

In aval de insulă, excursioniștii au putut observa, de pe șoseaua care întovărășește cursul Dunării, cum în dreptul Porților de Fier apele fluviului se sparg de stîncile granitice aflate la mică adîncime și, din această cauză, navigația se face aici, cînd debitul de apă al Dunării este mic, pe canalul din dreptul malului iugoslav, lung de peste 2 km. Asupra originii trecătorii Dunării la Porțile de Fier s-au reamintit la fața locului ipotezele existente, în special ipoteza captării și ipoteza existenței unei văi antecedente, care pare mai verosimilă.

La Turnu-Severin s-a vizitat șantierul naval, cel mai vechi din țara noastră, care în anul 1958 împlinește 100 ani de existență. In afară de vechiul șantier (șantierul mic), s-a construit aici „șantierul mare", la circa 3 km. de primul. Din ambele șantiere ies anual circa 50 vapoare fluviale și maritime, cu un tonaj pînă la 2.000 tone anual fiecare. Multe din vasele noastre pescărești marine sînt provenite de la șantierul naval din T. Severin.

Din acest oraș pitoresc drumul s-a continuat pînă la Craiova, iar de aici, pe la Caracal — Roșiori — Alexandria — București.

Toate aceste cunoștințe vor fi de un real folos în munca de instruire și educare a elevilor de către profesorii de geografie.

prof. GHEORGHE TEODORESCU
București.

MUNCĂ ȘI JOC IN GRĂDINIȚE

Numeroși educatori și activiști pe tărîm preșcolar nu reușesc să deosebească sfera și conținutul activităților la liberă alegere de cea a jocului la liberă alegere, a jocului de creație — ceea ce este cu totul altceva. Acest lucru a ieșit la iveală și cu prilejul ultimului cerc pedagogic al educatoarelor. Pornindu-se de la ideea că „jocul este activitatea de bază a copiilor preșcolari", printre celelalte materiale bibliografice recomandate educatoarelor pentru tratarea referatului ce trebuia prezentat la cercul pedagogic, a fost indicată și „Metodica jocului de creație". Atît referatul cît și discuțiile purtate în cadrul cercului nu au putut face o delimitare între jocurile de creație și activitățile la liberă alegere ale preșcolarilor, tratîndu-se aceste două probleme distincte, ca una singură.

Este adevărat că în manualul de pedagogie preșcolară, Sorokina arată, ca o considerație generală, că jocul este activitatea de bază a copiilor preșcolari. A lua, însă, o formulă teoretică și a nu o trece prin verificare practică este o serioasă lipsă, iar dacă ea a fost trecută în practică și nu s-au putut desprinde variatele ei aspecte și văditele deosebiri, aceasta denotă superficialitate în aplicarea teoriei la practică, lucru condamnabil pentru orice educatoare sau activist preșcolar.

Treptat și pe nesimțite educatoarea are datoria ca, paralel cu jocul — sau îmbinat cu jocul — să introducă și unele elemente de activitate serioasă, de muncă. Chiar dacă de multe ori ele se desfășoară sub formă de joc (jocurile didactice) copiii trebuie să lucreze ceva sub îndrumarea educatoarei.

Ei încep astfel să se deprindă că trebuie să facă nu numai ceea ce vor ei, ci și ceea ce trebuie. Treptat, aspectul de muncă, minim la început în cadrul acestor activități obligatorii, capătă o importanță tot mai mare, pe măsură ce copiii trec dintr-o grupă în alta. Obținînd rezultate din ce în ce mai bune în munca depusă în cadrul activităților obligatorii, pe parcelă, sau la colțul naturii vii, copilul începe să îndrăgească această muncă și să o practice nu numai atunci cînd îi este impusă, ci și liber, la alegere. Acest fenomen se observă tot mai vădit în grupa mijlocie spre sfîrșitul anului și mai ales în grupa mare, cînd, în prima și a treia etapă, tot mai mulți copii se alătură mai curînd grupului care lucrează decît grupului care se joacă.

In aceste două etape, copiii lucrează sau se joacă la alegere. De exemplu, avînd la dispoziție material de construcție și diferite jucării sau obiecte, copilul își alege o cantitate oarecare de material, din care va construi o fabrică, un pod sau un tren. El va fi zidar sau mecanic. Poate chema și alți copii la jocul lui, poate schimba tema jocului sau o poate complica, introducînd și păpușile care conduc locomotiva sau fac anumite servicii — o păpușă este pusă de santinelă lîngă podul peste care trece trenul etc. Copilul are deci libertatea să se joace cum vrea, să-și aleagă singur tema jocului, materialul necesar, tovarășii de joc; el își fixează singur regulile jocului și decide începutul sau sfîrșitul lui. Acesta este jocul la liberă alegere al copilului, cînd creează și se manifestă independent.

Dar dacă în același timp, tot în etapa I-a sau a III-a, un copil cercetează o carte cu poze, altul termină de confecționat o jucărie începută la activitatea obligatorie, iar altul modelează sau desenează, acești copii nu se mai joacă, ci lucrează la liberă alegere. Ei rețin și aplică îndrumările educatoarei, primite în cursul activităților obligatorii. De asemenea el reține și respectă anumite reguli care au fost fixate în executarea unei lucrări. Cînd pictează va muia puțin pensula în apă, ca să nu murdărească foaia, cînd folosește plastilina nu va lucra direct pe măsuță ci pe planșetă.

Activitatea aceasta nefiind impusă, ci aleasă de copii, este o activitate la alegere, o muncă independentă a copiilor. In acest fel de activitate, la alegere, copiii, fie ei preșcolari sau școlari, au satisfacția obținerii unor rezultate ale muncii lor independente, cu prilejul căreia și-au putut manifesta priceperea și însușirea cunoștințelor căpătate în clasă.

Ei muncesc de dragul de a munci, manifestă independență și inițiativă. Acestui fel de activitate trebuie să i se acorde toată atenția, mai ales în grupa mare de copii, cînd aceștia sînt pregătiți pentru școala elementară, unde se pune mare bază pe munca independentă a copilului.

Se întîmplă de multe ori, în grădiniță, că unii copii ies de la ora de activitate obligatorie și nu se alătură imediat grupului de copii care se joacă, ci cer educatoarei să le pună la dispoziție hîrtie din care să facă vaporașe, bărci și coifuri. Imediat ce termină de lucru, ei se alătură grupului care se joacă și propun copiilor să se joace împreună „de-a bărcile pe mare" sau „de-a marinarii". Intr-o clipită ei aleg un „căpitan de vapor" care poartă un coif în loc de beretă, dar căruia-i atîrnă la spate o fîșie de hîrtie drept panglică, și care, luîndu-și rolul în serios, strînge pe loc echipajul de marinari, aliniază bărcuțele și vaporașele. Se încinge un joc minunat, după reguli fixate de copii, pe care-l conduc singuri și al cărui subiect se dezvoltă în conformitate cu cunoștințele căpătate

Iată cum, în cadrul aceleiași etape, copiii au și lucrat la liberă alegere, confecționînd coifurile, vaporașele și bărcile necesare ca material auxiliar jocului — și apoi s-au și jucat liber. Ei au făcut două lucruri bine distincte: au lucrat și s-au jucat. Aceste două forme nu se pot confunda.

Dar sînt activități care se continuă și decurg din activitățile obligatorii în etapele I-a și a III-a din regimul zilei. Un copil, lipsind de la grădiniță două sau trei săptămîni, a pierdut cîteva ore de activități obligatorii, de lecții, în care educatoarea a învățat grupa mijlocie numărarea succesivă pînă la 4 și raportarea numărului la obiect. Pentru aceasta, educatoarea, după ce a terminat lecția cu ceilalți copii și a trecut grupa la activități și jocuri la alegere, lucrează în mod individual cu acest copil, pentru a-l ajuta să-i ajungă pe ceilalți. Lucrul acesta ea l-a făcut și la lecție, dar în mai mică măsură.

La fel își propune să lucreze în mod special și cu un copil care nu pronunță bine cuvintele, spunînd în loc de „d" „t" și eliminînd pe „r". Deschizînd o revistă din colecția „Luminița", educatoarea citește copilului și îl pune să repete versurile. Astfel, educatoarea, prin munca individuală, reușește să aducă la nivelul grupei respective copiii rămași în urmă, să corecteze defectele de vorbire ale unora din ei sau să perfecționeze deprinderile tehnice ale altora.

Iată deci că etapa I-a și a III-a a programului zilei în grădiniță prezintă aspecte de activitate și joc care ridică serioase probleme pentru o educatoare bine pregătită și conștiincioasă. In primul rînd, educatoarea trebuie să știe să distingă cele trei aspecte din etapa I-a și a III-a: a) joc de creație, b) activitate la alegere și c) munca individuală cu anumiți copii cu care, un timp oarecare, e nevoie să se ducă o muncă în plus.

In al doilea rînd, educatoarea trebuie să se îngrijească și să pună la dispoziție material pentru jocurile la alegere ale copiilor (material care să sugereze subiectul jocului și să-i îmbogățească conținutul) și material sau lucrări pentru activitățile la alegere. Pentru cei cu care trebuie să se lucreze individual, ea trebuie să-și fixeze anumite sarcini legate de problemele deja efectuate cu grupa, să-și procure material și să-și dozeze timpul în așa fel încît acești copii să nu fie supraîncărcați, obosiți.

A treia și cea mai grea sarcină a educatoarei este îmbinarea celor trei aspecte de activitate, supravegherea și conducerea lor simultană.

Educatoarea trebuie să meargă pe linia de a încuraja, în același timp, atît activitatea la alegere, cît și jocul, să stimuleze fiecare inițiativă și să conducă în mod tacit atît jocul, cît și activitatea liberă; să știe să vadă importanța fiecăreia din ele și să le privească în mod cu totul separat, fără a confunda jocul cu munca, tocmai pentru a putea scoate în evidență valoarea instructiv-educativă a fiecărei forme, pentru a putea îmbunătăți metodele de conducere a acestor forme de activitate — joc și muncă.

Este foarte important ca educatoarea să știe să păstreze caracterul benevol al acestor forme de activitate. Punînd la dispoziția copiilor material variat, aceștia își vor alege forma de activitate și accesoriile necesare, iar educatoarea va profita de această alegere și, pe neobservate, se va alătura acelui grup sau copil pe care-l urmărește și pe care l-a vizat, pentru a-i verifica cunoștințele, pentru a i le întregi, pentru a i le fixa.

Dacă o fetiță răsfoiește o carte cu poze, educatoarea, ca și cum întîmplător ar trece pe lîngă ea, o va pune să denumească obiectele desenate, care cuprind sunetul „r" (foarfecă, degetar, cositor etc.). Tot pe neobservate va purta o discuție cu un copil care confundă culoarea verde cu albastru și care se străduiește să-și termine rama începută la lecția de lipituri. Cu o întrebare verifică temeinicia însușirii denumirii diferitelor culori.

Trece apoi la grupul care se joacă liber „de-a trenul" și care este agitat pentru că doi din jucători, la un moment dat, își reclamă același rol. Amîndoi vor să stea pe locomotiva făcută din două scaune și să fie mecanici.

După ce a trecut și pe la grupul celor care lucrează, și al celor care se joacă, educatoarea, timp de 5—7 minute poate să se ocupe de unul din copiii cu care și-a propus să lucreze individual, fără să piardă, însă, din ochi grupul mare de copii. Conducerea simultană este o problemă pentru educatoare numai dacă ele nu reușesc să vadă conținutul și importanța, separat, a fiecăreia din cele trei aspecte — joc la alegere, activități la alegere și muncă individuală.

VIRGINIA MANASIA

Spre noi succese

(Urmare din pag. 1)

dintr-un an școlar, sau prima zi de școală din viață.

O deosebită exigență trebuie să manifeste cadrele didactice în această perioadă în acțiunea de cuprindere a copiilor de vîrstă școlară și de atragere a absolvenților clasei a IV-a in clasa a V-a. Mereu trebuie să avem în vedere pe de o parte că cu fiecare copil rămas în afara școlii alimentăm izvoarele analfabetismului, iar pe de altă parte că mergem spre generalizarea învățămîntului de 7 ani și că deci nu ne este indiferent care este efectivul clasei a V-a sau cîți copii se mulțumesc numai cu 4 clase.

In Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală sînt trasate ca sarcini de prim ordin — ridicarea nivelului științific al învățămîntului, legarea mai strînsă a învățămîntului de viață, îmbunătățirea muncii educative. In anul școlar trecut s-au obținut succese reale în aceste trei direcții. La examenele de absolvire și mai ales de maturitate s-a văzut, însă, că un procent destul de mare de elevi nu corespund în mod satisfăcător cerințelor programelor școlare, că nu toți elevii sînt capabili să aplice în exerciții, probleme, analize gramaticale cunoștințele însușite, că în legarea cunoștințelor teoretice de viață, de practică, de transformările revoluționare din patria noastră, mulți elevi manifestă nepricepere, stîngăcie. In unele școli s-a observat chiar o ruptură între activitatea practică desfășurată de elevii claselor mari și cunoștințele teoretice însușite. Diferitele abateri de la disciplina școlară din unele școli a arătat, de asemenea, că munca educativă mai are încă serioase lipsuri, că trebuie depuse mai multe eforturi în direcția educației patriotice a elevilor, a realizării unei discipline conștiente.

In viitorul an școlar avem toate motivele să depășim rezultatele obținute pînă acum. Nu numai că s-a extins producția de manuale, dar conținutul lor s-a îmbunătățit simțitor, s-a îmbunătățit producția de material didactic, fapt care ajută efectiv la ridicarea nivelului științific al procesului de învățămînt din școală. S-a extins sprijinul dat de întreprinderi școlilor de cultură generală pentru organizarea atelierelor și înzestrarea laboratoarelor, a crescut considerabil interesul oamenilor muncii pentru școală.

Cadrele didactice au datoria să folosească cu pricepere toate condițiile ce le stau acum la îndemînă, să întărească colaborarea cu organele puterii locale, cu întreprinderile, cu conducerile gospodăriilor agricole și de stat. Planificîndu-și în mod just și din timp predarea materiei, organizînd cu seriozitate și cu simț de răspundere munca educativă și ținînd mereu seama de lipsurile avute în trecut, învățătorii și profesorii noștri pot porni cu elevii lor, chiar din primele zile de școală, o muncă temeinică, plină de roade. Fiecare lecție predată, fiecare oră de dirigenție, fiecare oră de activități practice trebuie să aibă un aport valoros la formarea personalității școlarului. Noul an pe care-l începem în curînd să însemne o importantă treaptă în dezvoltarea fiecărui școlar în parte, a fiecărui pedagog. Invățători, profesori și elevi: să pornim cu forțe sporite pentru cucerirea unor noi succese!

Cu privire la situația manualelor școlare

După cum s-a mai anunțat, Editura de stat didactică și pedagogică a pregătit pentru noul an școlar toate manualele cerute de planurile de învățămînt pentru clasele I—X.

Pînă acum, din totalul de 312 titluri au apărut și au fost puse în vînzare, începînd de la 1 septembrie, 275 de titluri.

Mai sînt de apărut 37 de manuale. Dintre acestea numai 24 sînt necesare în școli la deschiderea cursurilor. Celelalte 13 manuale sînt necesare mai tîrziu și au fost planificate să apară în ordinea respectivă.

Intrucît procurarea manualelor interesează atît pe elevi și pedagogi cît și pe părinți, dăm mai jos situația apariției tuturor celor 37 manuale, astfel încît toți cei interesați în procurarea lor să cunoască termenele cînd vor fi puse în vînzare în librării și cooperative.

I. Manuale școlare care vor fi puse în vînzare pînă la 15 sept. 1957

1. Abecedar german;
2. Limba romînă cl. II turcă, tătară;
3. Istoria cl. IV ucraineană;
4. Limba rusă cl. VI maghiară;
5. Limba germană cl. VI maghiară;
6. Limba latină cl. IX maghiară;
7. Istoria cl. IX germană;
8. Istoria cl. IX romînă;
9. Geografia cl. IX germană;
10. Zoologia cl. IX germană;
11. Citire cl. II rusă;
12. Geometria cl. VII romînă;
13. Teoria literaturii cl. VIII germană;
14. Geografia cl. IX romînă;
15. Culegere de texte cl. X vol. I romînă;

II. Manuale școlare care vor fi puse în vînzare pînă la 20 sept. 1957

1. Abecedar grec;
2. Limba rusă cl. VI germană;
3. Muzica cl. VII romînă;
4. Teoria literaturii cl. VIII rusă;
5. Teoria literaturii cl. VIII ucraineană;
6. Gramatica limbii romîne cl. VIII—X pentru școlile cu limba de predare maghiară;
7. Zoologia cl. IX romînă.

III. Manuale școlare care apar după 20 sept. 1957

1. Culegere de texte cl. VIII ucraineană (30 sept.);
2. Istoria literaturii cl. X romînă, (decembrie).

IV. Manuale școlare neapărute, care sînt necesare după deschiderea anului școlar și care vor fi puse în vînzare în librării înainte de începerea folosirii lor în predare.

1. Citire cl. I sîrbă;
2. Citire cl. I romînă;
3. Citire cl. I slovacă;
4. Citire cl. I ucraineană;
5. Citire cl. I rusă;
6. Citire cl. I tătară;
7. Citire cl. I maghiară;
8. Istoria cl. VI romînă;
9. Istoria cl. VI germană;
10. Istoria cl. VI maghiară;
11. Istoria cl. VI rusă;
12. Istoria cl. VI ucraineană;
13. Culegere de texte cl. X vol. II romînă.

VARȘOVIA: CONFERINȚA MONDIALĂ A EDUCATORILOR

În zilele de 20—29 august a.c. au avut loc la Varșovia lucrările Conferinței mondiale a educatorilor. Conferința a fost convocată din inițiativa F.I.S.E. și ea a avut ca scop să discute importante probleme în legătură cu situația școlii și a educatorilor din toată lumea și îmbunătățirea ei. La lucrări au participat, ca delegați, observatori sau invitați, învățători și profesori din 57 de țări, reprezentanți ai organizațiilor sindicale afiliate și neafiliate la F.I.S.E., precum și membri ai unui număr important de organizații naționale autonome independente. Au fost prezenți de asemenea reprezentanți ai Biroului internațional al învățământului de la Geneva, ai UNESCO, ai Federației democrate mondiale a femeilor (F.D.M.F.), ai Federației internaționale a profesorilor din învățământul secundar oficial (FIPESO) și ai F.S.M.

Conferința a constituit o importantă etapă în realizarea unității internaționale a învățătorilor și profesorilor. Ea a reunit reprezentanți a peste 7 milioane de educatori din cei 11 milioane existenți în lume, care, discutînd liber problemele de pe ordinea de zi, au ajuns la puncte de vedere comune în privința drumului pe care trebuie să se dezvolte acțiunea unită în vederea îmbunătățirii situației școlii și a educatorilor din lumea întreagă.

Pe ordinea de zi a Conferinței au fost înscrise patru probleme: 1) Situația școlii și a învățătorilor și profesorilor din lumea întreagă. Cum trebuie ca îmbunătățită; 2) Educația tineretului în spiritul patriotismului și al prieteniei între popoare; 3) Căile unității internaționale a educatorilor și 4) Organizarea Zilei mondiale a Chartei educatorilor.

Cu toată diversitatea de opinii politice și de credințe religioase care au caracterizat pe participanții la Conferință, aceasta a reflectat unitatea de vederi în problemele dezvoltării viitoare a școlii și a educației tineretului, în raport cu cerințele vieții contemporane. Deși raportorii, coraportorii și participanții la discuții aparțineau unor partide politice și organizații naționale cu orientări diferite, ei au avut aceleași puncte de vedere în problemele discutate, animați fiind de aceeași dorință — consolidarea unității mondiale a educatorilor, asigurarea drepturilor și libertăților profesionale, dezvoltarea școlii, educarea în spirit democratic a tineretului, apărarea păcii și întărirea prieteniei între popoare.

ION NISTOR
președinte al C.C. al S.M.I.C.

Situația școlii și a educatorilor

Comitetul de organizare a Conferinței a considerat necesar să pună în discuția reprezentanților imensei majorități a educatorilor din lume, în primul rînd, problema situației școlii și a educatorilor, posibilitatea de a o îmbunătăți — ca cea mai arzătoare problemă care preocupă pe toți în cel mai înalt grad în momentul de față, chiar dacă ea se pune în forme foarte diferite, după condițiile concrete din fiecare țară.

La această problemă s-a prezentat raportul profesorului Gueye Abdoulaye, membru al Sindicatului profesorilor din Senegal, precum și coraportele prof. Faysal Chaik-el-Ard vicepreședinte al Federației educatorilor din Siria, al profesorului Seiki Niyahara de la Facultatea de pedagogie a Universității din Tokio, al profesorului Pasquale Lemme, consilier tehnic în Ministerul Educației din Brazilia, al dr. W. Dorst, director al Institutului central de pedagogie din Republica Democrată Germană.

Rapoartele, corapoartele și discuțiile care au urmat în legătură cu această problemă au scos la lumină o extremă inegalitate în ce privește dezvoltarea sistemelor de învățământ.

În țările coloniale marea majoritate a copiilor nu sînt cuprinși în învățămîntul primar. De aceea este mare numărul analfabeților. În Somalia britanică și italiană, de exemplu, 99,9% din populație este analfabetă; în India și Egipt, țări devenite independente dar unde urmele colonialismului nu s-au șters încă, sînt 81%, respectiv 78% analfabeți.

În țările capitaliste industrializate, cum sînt cele din Europa occidentală, de exemplu, școala are o situație mult inferioară nevoilor și posibilităților actuale. Învățămîntul se desfășoară în condiții grele, cu lipsă de localuri și de profesori, cu clase supraîncărcate, uneori pînă la peste 60 de elevi. În aceste țări învățămîntul secundar și tehnic este insuficient în raport cu cerințele populației și nevoile statului. Statele capitaliste afectează educației fonduri extrem de mici din cauza cheltuielilor mari pentru înarmare. În această situație, învățătorii și profesorii, în colaborare cu toate elementele progresiste luptă pentru îmbunătățirea condițiilor învățămîntului.

În țările socialiste s-au realizat mari progrese în ceea ce privește dezvoltarea școlii, lichidarea analfabetismului, extinderea învățămîntului secundar, tehnic și superior. Desigur, însă, că și aici se pune problema îmbunătățirii continue a învățămîntului, paralel cu dezvoltarea în ritm viu a întregii vieți sociale.

Au fost ridicate și probleme privitoare la conținutul învățămîntului. S-a arătat, de pildă, că în țările coloniale, în puținele școli în care sînt educați copiii, învățămîntul se desfășoară în spiritul metropolei, urmînd tendințe de asimilare. Învățămîntul secundar și mai ales învățămîntul superior sînt foarte greu accesibile autohtonilor. Proporția profesorilor și elevilor autohtoni este mult inferioară celei a profesorilor și elevilor de origină metropolitană. În Algeria, de exemplu, în învățămîntul oficial sînt numai 500 de educatori de origină musulmană, dintr-un total de 15.000. O altă latură caracteristică învățămîntului în țările coloniale este discriminarea rasială. În Africa de Sud, de exemplu, în plin secol XX este legiferată segregația rasială în școală. Discriminarea rasială este de asemenea de mare actualitate în Statele Unite ale Americii, unde trăiesc aproape 14.000.000 negri. Școala din țările coloniale este folosită în sprijinul menținerii sistemului colonial. Conținutul învățămîntului este conceput în funcție de nevoile și interesele burgheziei din metropolă. Manualele școlare nu sînt adaptate nici condițiilor concrete, nici nevoilor poporului.

Reprezentantul profesorilor din Africa de Sud a subliniat în mod deosebit în cuvîntul său problema discriminării rasiale. El a arătat că africanii sînt privați de drepturi cetățenești, nu au dreptul de vot, nu au dreptul de a intra la teatru, bibliotecî publice. Programele de învățămînt sînt diferite în școlile albilor și în școlile africanilor. Salariul profesorilor este la cel mai scăzut nivel din scara salariilor. Foarte mulți profesori sînt scoși din învățămînt sau închiși pentru cauze politice. Învățămîntul religios ocupă un loc preponderent în programă și lipsește cu totul studiul istoriei, științelor naturii, geografiei. Indigenii nu pot frecventa universitățile din Johanesburg și Capetown. În concluzie, reprezentantul Africii de Sud a arătat că profesorii combat prin toate mijloacele politica guvernului sudafrican, care amintește foarte bine politica nazistă. În numele mișcării sudafricane de eliberare roagă pe participanții la Conferință să aducă la cunoștința lumii întregi situația profesorilor și a școlii din Africa, pentru a se porni acțiuni în sprijinul lor.

În țările capitaliste, fără să existe o discriminare legală, învățămîntul secundar, tehnic și superior este accesibil în special copiilor claselor privilegiate. Învățămîntul corespunde nu nevoilor poporului, ci în special intereselor claselor conducătoare. El tinde să mențină inegalitatea culturală între diferitele clase sociale în favoarea copiilor din clasele privilegiate și educă copiii în spiritul individualismului burghez.

În coraportul său, dr. Werner Dorst, directorul Institutului central de pedagogie din R.D.G., a arătat drumul diferit pe care este călăuzit tineretul în cele două state germane. În R.F.G. educația tineretului merge pe un drum periculos, călăuzită fiind de interesele cercurilor militariste. Introducerea noului obiect de învățămînt, denumit „Cunoașterea Răsăritului", are scopul să dezvolte șovinismul în rîndurile tineretului. În același timp, în Republica Democrată Germană se face totul pentru ca prin noi programe de învățămînt, noi manuale, prin literatură, teatru pentru copii, sport să se distrugă orice urmă a spiritului militarist, de supraestimare și șovinism din vechea educație.

Pe pămîntul german se dezvoltă acum două școli cu sisteme opuse, dar aceasta nu înseamnă că sînt opuse interesele învățătorilor și profesorilor din cele două state germane. Participanții la Conferința de la Varșovia din cele două Germanii au constituit o singură delegație, care a avut aceleași puncte de vedere în toate problemele discutate. Învățătorii și profesorii germani înțeleg că principala lor sarcină actuală este să lupte pentru libertăți și drepturi democratice ale profesorilor din toată Germania, pentru o școală democrat că.

În țările socialiste structura școlii corespunde nevoilor imediate și viitoare ale societății. Aici învățămîntul este democratic, copiii celor ce muncesc pot învăța pînă la calificarea cea mai înaltă.

În intervențiile lor, delegațiile R.P. Romînă și R. Cehoslovacă, referindu-se și la problema I-a de pe ordinea de zi privitoare la situația școlii și a profesorilor, au arătat pe scurt ce se poate realiza pentru școală și învățămînt într-un stat de democrație populară, unde școala este pusă în slujba poporului și unde clasa muncitoare, condusă de partidul ei, acordă toată grija dezvoltării tineretului, pregătirii lui pentru viață, educării lui în spiritul păcii și prieteniei între popoare. În revoluția culturală care se desfășoară în aceste țări se creează școlii condiții mereu mai bune de dezvoltare. Elevii primesc o pregătire realist-științifică și politehnică. De la an la an se extinde rețeaua de școli de toate gradele, în care fiii celor ce muncesc au acces larg. De asemenea, muncitorii au posibilitatea să-și întregească studiile pînă la cel mai înalt grad.

Școala pregătește copiii și adolescenții pentru viața pe care o vor duce mîine în statul socialist cu cea mai înaltă cultură și cea mai dezvoltată tehnică. Ea formează patrioți care să-și iubească țara și care să respecte celelalte popoare.

Există trăsături comune în lupta pentru bunul mers al învățămîntului

Situația școlii fiind diferită, diferite vor fi de la o țară la alta mijloacele pentru a o îmbunătăți. Dar, cu toate caracteristicile naționale determinate de realitățile concrete din fiecare țară, cu toate formele proprii și originalitatea metodelor, există totuși trăsături comune.

În toate țările coloniale găsim revendicări asemănătoare, de pildă acelea privitoare la pregătirea și perfecționarea unui personal autohton, care să lucreze în școli, sau lupta pentru școlarizarea copiilor, îmbunătățirea programelor în sensul adaptării lor la nevoile maselor populare, la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale cadrelor didactice. Se duce de asemenea lupta neobosită pentru libertate și drepturi democratice pentru profesori. Această luptă se încadrează în mișcarea generală de eliberare pe care o duce întregul popor în fiecare din aceste țări.

În țările capitaliste se duce lupta pentru caracterul laic al învățămîntului, pentru un învățămînt științific. Profesorii și învățătorii din aceste țări duc luptă unită cu părinții elevilor, cu muncitorii, cu întregul popor pentru o politică școlară democratică.

În țările socialiste dezvoltarea planificată a tuturor domeniilor vieții sociale duce la dezvoltarea școlii. Paralel cu eforturile statului, în acest sens, sindicatele joacă un mare rol în promovarea intereselor școlii și educatorilor.

Conferința a subliniat cu putere faptul că, deși lupta pentru îmbunătățirea situației școlii și a cadrelor didactice are caracteristici naționale, se desfășoară în condiții foarte diferite, pentru succesul ei toți educatorii din lume trebuie să colaboreze în spiritul unei strînse solidarități internaționale. Studiul diverselor experiențe naționale, dezvoltarea schimbului de delegații, de materiale documentare, organizarea unor conferințe și seminarii internaționale sînt menite să ajute la desfășurarea unor acțiuni comune încununate de succes pentru îmbunătățirea situației învățămîntului și educatorilor din lumea întreagă. Lupta comună trebuie să se îndrepte în primul rînd împotriva cursei înarmărilor, obstacolul cel mai mare în calea dezvoltării învățămîntului din lumea întreagă. Datoria profesorilor este să salveze tînăra generație de pericolul războiului, de amenințarea bombei atomice și cu hidrogen. Rolul mișcării internaționale a educatorilor este să dezvolte spiritul de colaborare internațională și să creeze unitatea sindicală internațională în scopul educării tineretului în spiritul libertății, democrației și păcii, în scopul îmbunătățirii condițiilor lor de muncă și de viață.

Educația tineretului în spiritul patriotismului și al prieteniei între popoare — sarcină de seamă

Participanții la Conferință au manifestat un mare interes pentru problemele educației patriotice a elevilor. Referatul „Educația tineretului în spiritul dragostei de patrie și prieteniei între popoare" întocmit de I. A. Kairov, președintele Academiei de științe pedagogice din R.S.F.S.R., a privit problema sub toate aspectele și a arătat căile curente folosite de școala sovietică în acest scop. Au luat apoi cuvîntul reprezentanți ai profesorilor vietnamezi, maghiari, japonezi, polonezi, bulgari și alții.

S-a subliniat de la început că una din sarcinile cele mai importante care revine pedagogilor din lumea întreagă în lupta pentru apărarea păcii o constituie educarea copiilor și tineretului în spiritul patriotismului și prieteniei între popoare.

Această sarcină pornește de la necesitatea coexistenței statelor cu sisteme politice și economice diferite și de la relațiile care trebuie să aibă drept scop pacea, securitatea, independența și prietenia popoarelor, precum și lupta împotriva cosmopolitismului și naționalismului șovin.

S-a făcut o temeinică analiză a esenței patriotismului, a conținutului său și s-a insistat asupra formelor în care se exprimă dragostea de patrie și sentimentul de prietenie cu alte popoare. În educarea elevilor în spiritul patriotismului s-a arătat că trebuie să se țină seama de condițiile specifice din fiecare țară.

Vorbind despre patriotismul sovietic raportul prof. I. A. Kairov a arătat condițiile sociale, economice și politice care au fost create în urma Marii Revoluții din Octombrie, care a dus la desființarea claselor exploatatoare și la încheierea unității moral-politice a poporului. Patriotismul sovietic constituie izvorul, temelia eroismului și a moralității care se manifestă în toate sectoarele de viață și activitate.

Discuțiile s-au referit în cea mai mare parte la căile și mijloacele prin care se dezvoltă la elevi dragostea de patrie și sentimentul de prietenie cu alte popoare, începînd de la copiii din instituțiile preșcolare.

Principalul mijloc în această complexă activitate educativă îl constituie predarea obiectelor de învățămînt prin care elevii învață să cunoască și să prețuiască limba poporului, trecutul patriei, cu monumentele lui glorioase, creațiile poporului, figurile de eroi, de oameni de știință și artă, frumusețile și bogățiile țării, realizările obținute de oamenii muncii în procesul marilor transformări revoluționare.

Totodată, prin predarea obiectelor de învățămînt, elevii cunosc viața altor popoare, istoria și geografia țărilor respective, contribuția pe care aceste popoare au adus-o și o aduc în patrimoniul culturii universale.

S-a arătat că lectura în afară de clasă, discuțiile cu caracter etic, audierea unor emisiuni speciale la radio și vizionarea celor de televiziune, schimbul reciproc de delegații, extinderea turismului pentru copii, corespondența între colective de elevi și între elevi, aniversarea unor oameni mari care au muncit pentru progresul omenirii, a unor luptători pentru onoarea, libertatea și independența patriei, aniversarea unor date și evenimente care aduc o contribuție în promovarea ideilor de pace și prietenie între popoare constituie de asemenea mijloace importante pentru a dezvolta la elevi dragostea de patrie și prietenia cu alte popoare.

Specificul fiecărei țări, determinat de trecutul ei istoric, de condițiile social-politice, de cultura și civilizația lor, de problemele naționale prezente și de viitor dau un colorit deosebit procesului de educație a patriotismului la elevi.

Așa, de exemplu, în Republica Democrată Germană problema centrală care stă în fața școlii ca și a întregului popor german este unificarea patriei pe baze pașnice și democratice. În procesul de educare a patriotismului acesta urmează să fie obiectivul principal. Aceleași sarcini se pun și în fața școlii din Republica Democrată Vietnam în acțiunea de educare a elevilor.

Educația patriotismului pune probleme deosebite în țările care se găsesc sub influență străină. Astfel, în cuvîntul său, delegația japoneză a arătat condițiile extrem de grele în care luptă educatorii în această țară pentru democratizarea școlii, împotriva imperialismului american și a monopoliștilor japonezi, care promovează și în rîndurile copiilor politica de naționalism șovin și de cosmopolitism.

Educatorii japonezi opun acestei politici o largă mișcare democratică pentru a feri tineretul de aceste influențe nefaste. Filmul documentar japonez „Nikkyoso", care a fost prezentat în fața participanților la Conferință, a ilustrat cîteva aspecte din această luptă. În film se vede clar cum educatorii japonezi, organizați în sindicatul „Nikkyoso", desfășoară puternice demonstrații de stradă, care se sfîrșesc uneori prin ciocniri violente cu poliția japoneză, pentru drepturile și libertățile educatorilor și copiilor, pentru apărarea instituțiilor școlare împotriva transformării lor în baze militare americane.

Sindicatul „Nikkyoso", de comun acord cu populația din Japonia, care luptă pentru pace, a adresat guvernului un energic protest în care spune răspicat: „Noi nu vom trimite tinerii pe cîmpurile de bătălie".

Educatorii japonezi întreprind numeroase acțiuni pe linia educării tineretului în spiritul dragostei de patrie și al prieteniei între popoare. O inițiativă luată în acest sens este publicarea cărții „Copiii lumii", care cuprinde lucrări ale copiilor din numeroase țări ale globului. S-a propus ca această carte să fie editată și difuzată în toate țările, ca un puternic mijloc de educare a elevilor în spiritul prieteniei între popoare.

În țările coloniale și dependente lupta educatorilor împotriva asupritorilor se răsfrînge în cadrul școlii prin tot mai multe acțiuni menite să ducă la democratizarea învățămîntului și la promovarea ideilor de patriotism fierbinte față de popor.

Dorința de unitate s-a afirmat cu putere

Cu prilejul discutării tuturor problemelor de pe ordinea de zi, s-a afirmat ca o concluzie firească dorința educatorilor de a strînge rîndurile, de a duce, în colaborare, lupta pentru bunul mers al învățămîntului. În rezoluțiile elaborate de fiecare din cele 6 comisii și care au fost apoi aprobate de Conferință se exprimă limpede și ferm dorința de a întări unitatea cadrelor didactice și se stabilesc căile concrete care se vor folosi în acest scop.

Conținutul rezoluțiilor dovedește că s-a căzut de acord asupra unor importante măsuri concrete, care vor contribui la întărirea unității și colaborării educatorilor din lumea întreagă.

Conferința apreciază că acțiunea unită, internațională, a profesorilor se poate realiza prin:

— schimb de delegații, întîlniri, seminarii, conferințe regionale și internaționale, cu care prilej să se discute problemele noi puse de dezvoltarea școlii și mișcarea sindicală; organizarea de expoziții și schimbul de publicații, corespondență și material didactic; organizarea unor campanii internaționale comune cu teme ca: înlăturarea discriminărilor în școală, lupta pentru menținerea păcii și pentru dezarmare.

Pentru realizarea acestor sarcini s-a constituit un comitet de coordonare compus din reprezentanți F.I.S.E. și ai unor organizații de învățători și profesori din diverse regiuni ale lumii.

Acest comitet se va întruni odată pe an, pe cît posibil, în diferite părți ale lumii. Comitetul va convoca o Conferință mondială a învățătorilor și profesorilor în perioada celor 3 ani care vor urma.

S-a făcut Conferinței propunerea unanimă de a se institui o Zi mondială a Chartei educatorilor, propunere care a fost adoptată. Scopul acestei zile este să facă pe profesori conștienți de drepturile și obligațiile lor, incluse în Chartă, să dezvolte printre învățători și profesori solidaritatea internațională.

Această zi trebuie să se sărbătorească în spiritul unității de acțiune a organizațiilor naționale și internaționale, indiferent dacă învățătorii și profesorii sînt sau nu membri unui sindicat. S-a adoptat, ca zi a Chartei educatorilor, data de 20 noiembrie.

În țările în care scopurile Chartei și drepturile învățătorilor au fost deja realizate, această zi poate să ia forma unei sărbători care să exprime într-o formă solemnă ferma hotărîre de a îmbunătăți încă mai mult condițiile de viață și de muncă în școli, în timp ce în celelalte țări în această zi învățătorii și profesorii își vor lua angajamentul să continue lupta pentru realizarea scopurilor incluse în Charta lor.

Pentru asigurarea succesului acestei zile vor fi folosite larg diferite mijloace de publicitate: presă, reuniuni, conferințe, radio. De asemenea, la organizarea acestei zile trebuie să-și dea contribuția autoritățile publice și întreaga societate. Nu numai profesorii sînt răspunzători de educația tineretului, ci societatea întreagă. Lupta pentru îmbunătățirea vieții și muncii învățătorilor și profesorilor este o problemă a societății și trebuie realizată cu ajutorul ei, prin efort general.

O comisie care s-a creat va lua legătura cu alte organizații care n-au fost prezente la lucrările de la Varșovia, pentru a se alătura la această acțiune a sărbătoririi Zilei mondiale a Chartei.

★

În comisii s-au mai discutat și problemele privitoare la pregătirea profesională a tineretului, precum și cele referitoare la activitatea tinerilor pedagogi. În comisia pentru învățămîntul profesional și tehnic s-a ajuns la concluzia că tineretul trebuie să fie pregătit în raport cu noua dezvoltare a tehnicii și a nevoilor societății.

În concluzie, s-a arătat că învățătorii și profesorii trebuie să se ocupe de această problemă colaborînd strîns, și direct, cu toate forțele interesate în progresul economic, social și cultural — în mod deosebit cu clasa muncitoare.

Sistemul pregătirii profesionale aplicat în țările socialiste s-a bucurat de o deosebită apreciere. Delegații din celelalte țări au arătat interes deosebit față de experiența la care au ajuns în acest domeniu.

Conferința mondială a profesorilor a propus diferitelor organizații interesate în problema pregătirii profesionale, crearea unui Comitet internațional al învățămîntului tehnic și al pregătirii profesionale, care să organizeze întîlniri și schimburi de materiale documentare și care să desfășoare o largă campanie pe arena internațională pentru o pregătire profesională democratică.

În secția care a discutat problemele tinerilor educatori s-a ajuns la formarea unei comisii care și-a propus să strîngă informații cu privire la condițiile de muncă ale tinerilor profesori.

Pe baza acestor informații se va desfășura o acțiune susținută pentru obținerea unor condiții mai bune de muncă.

Toți într-un glas împotriva nedreptății

În Conferință s-a afirmat cu deosebită putere hotărîrea unanimă de a duce luptă unită pentru îmbunătățirea situației școlii și a educatorilor, acolo unde ea este astăzi grea. Delegații unor țări în care profesorii sînt privați de libertăți democratice au propus Conferinței adoptarea unor moțiuni de protest care să fie adresate guvernelor respective. S-au făcut apeluri către toți educatorii din lume să sprijine lupta dreaptă pentru revendicările juste ale profesorilor din țările în care învățămîntul se desfășoară în condiții grele.

La propunerea delegatului Algeriei, Conferința a adoptat în unanimitate o moțiune de protest din partea reprezentanților a peste 7 milioane de pedagogi împotriva conflictului din Algeria, care creează o situație atît de grea școlii și educatorilor.

Un membru al delegației franceze, luînd apoi cuvîntul, a declarat că educatorii francezi se desolidarizează total de politica guvernului francez în Algeria și luptă pentru democratizarea învățămîntului.

Educatorii greci, împiedicați să participe la lucrările de la Varșovia, au trimis Conferinței un mesaj în care salută pe participanți și arată pe scurt situația grea a învățămîntului din țara lor. Mesajul arată, printre altele, lupta educatorilor greci pentru îmbunătățirea învățămîntului și a situației cadrelor didactice.

Mesajul vorbea apoi despre situația copiilor din Cipru, care sînt adesea ridicați din mijlocul familiilor lor. Educatorii greci au cerut Conferinței mondiale a profesorilor și învățătorilor să sprijine apelul lor pentru încetarea măsurilor de represiune îndreptate împotriva școlii, profesorilor, ca și a tuturor celor ce muncesc, din Cipru.

Conferința a adoptat în unanimitate o moțiune care cere guvernului Guatemalei să elibereze din exil și să repună în posturi pe educatorii privați de libertate sau îndepărtați de la catedră.

Conferința a aprobat moțiunea adresată guvernului din Venezuela, în care se cere eliberarea și repunerea în drepturi a profesorilor expulzați.

Reprezentantul R. P. Ungare a ridicat în Conferință problema copiilor maghiari care, împinși de elemente iresponsabile în perioada contrarevoluției din toamna anului 1956, se află acum departe de cămin, în diferite țări capitaliste. Cu toate cererile repetate ale părinților, autoritățile din aceste țări nu le dau voie să se întoarcă acasă. Vorbitorul a cerut participanților la Conferință să sprijine cererea profesorilor maghiari, adresată guvernelor acestor țări, pentru ca acești copii să poată reveni cît mai curînd în patrie.

Conferința mondială a educatorilor a răspuns favorabil apelului adresat de Sindicatul educatorilor japonezi, care invită pe toți colegii din lume să susțină mișcarea pentru interzicerea bombelor atomice și cu hidrogen, pentru a asigura securitatea și fericirea omenirii, pentru ca toți copiii din lume să poată să crească și să se dezvolte liber.

★

Spiritul în care s-au desfășurat lucrările Conferinței a fost apreciat de reprezentantul U.N.E.S.C.O. Acesta, în cuvîntul său din ultima zi a Conferinței, a subliniat necesitatea ca învățătorii și profesorii să pună învățămîntul în slujba păcii și progresului. El a arătat că această Conferință este foarte reprezentativă. Ea întrunește reprezentanți ai imensei majorități a învățătorilor și profesorilor din cele cinci continente. Își exprimă încrederea că se va realiza o unitate a educatorilor din lume.

Giuseppe Casadei, secretar al F.S.M., apreciază ca deosebit de pozitiv caracterul larg al Conferinței, ca punct de plecare pentru schimbul de păreri și prietenie strînsă între pedagogii din lumea întreagă.

Este evident, a spus el în continuare, că problemele pe care trebuie să le rezolve educatorii nu pot fi separate de cele ale tuturor oamenilor muncii. Obiectivele fundamentale sînt aceleași, chiar dacă fiecare categorie profesională are propriile ei probleme. Unitatea de luptă cu clasa muncitoare este o chestiune esențială. Conferința a arătat că învățătorimea a făcut încă un mare pas înainte pe acest drum.

Toți participanții la lucrările Conferinței de la Varșovia au apreciat ca mare și important pasul realizat în acele zile în vederea închegării unității internaționale a cadrelor didactice. Conferința a dovedit forța sa prin măsurile concrete pe care le-a luat, prin concordanța de idei care s-a manifestat puternic și clar în tot timpul lucrărilor și în toate problemele. Ea a dovedit hotărîrea de luptă a învățătorilor și profesorilor pentru a înlătura piedicile, de orice natură, care stau astăzi în calea unui învățămînt democratic. Numeroasele moțiuni care s-au adoptat în unanimitate vorbesc limpede despre această voință de fier a pedagogilor din lumea întreagă.

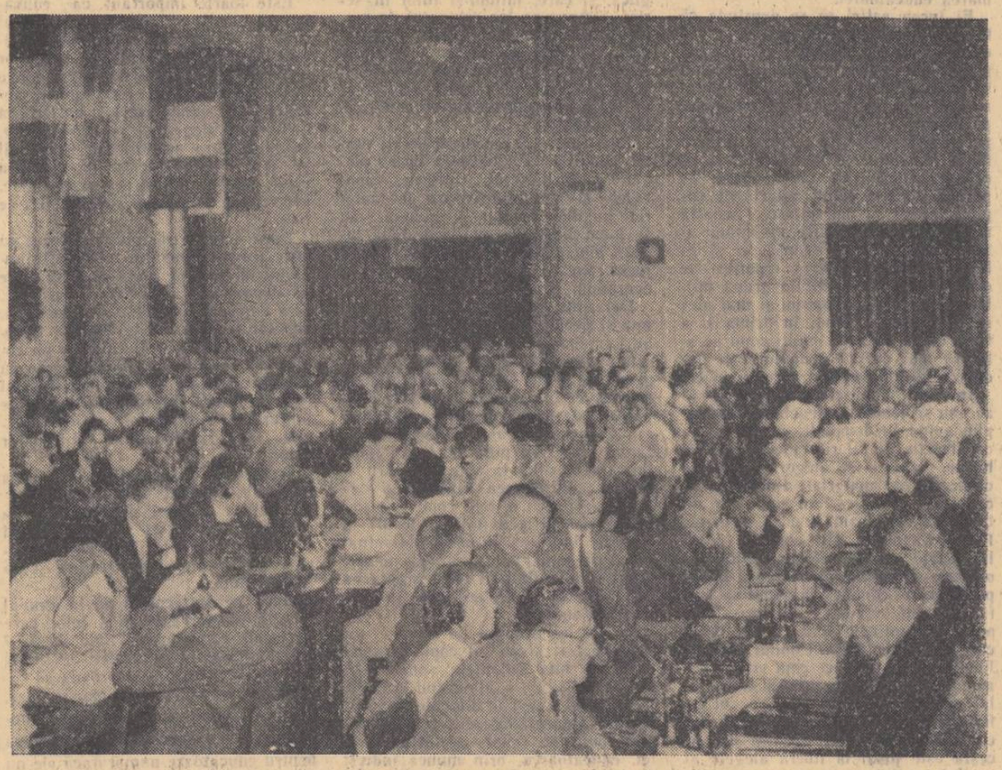

Aspecte de la Conferința mondială a educatorilor, de la Varșovia

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

ANUL IX, Nr. 435 — Vineri 13 septembrie 1957 — 4 PAGINI 25 BANI

Învățătorilor
profesorilor
educatoarelor
și tuturor celor
ce muncesc în școli —
succes în noul an!

Cuvîntul tovarășului ATANASE JOJA
ministrul Învățămîntului și Culturii
cu prilejul deschiderii noului an școlar

Începe un nou an școlar, așteptat cu bucurie de elevi, de cadre didactice și de părinți.

Școlile de toate gradele își vor deschide larg porțile, pe care vor păși cu încredere aproape 2 milioane de copii și tineri, hotărîți să muncească cu perseverență pentru a-și însuși noi cunoștințe, pentru a deveni oameni culți, folositori și devotați poporului, luptători energici pentru apărarea păcii.

Pentru ca în acest an școlar să se poată desfășura în cît mai bune condiții activitatea didactică și educativă s-au făcut din timp reparația și curățenia localurilor de școală. Prin grija partidului și guvernului au fost construite noi școli și săli de clasă, noi internate și cantine. S-au creat noi laboratoare, biblioteci și ateliere școlare și s-au dezvoltat cele existente prin înzestrarea lor cu material didactic, cu cărți, cu unelte și mașini.

S-au elaborat și difuzat în școli programele de învățămînt, au fost tipărite și puse din vreme la îndemîna elevilor 12 milioane de manuale (cu 2 milioane mai multe decît în anul trecut), astfel încît să se asigure fiecărui elev cărțile școlare necesare pregătirii temeinice a lecțiilor.

Prin cursurile de perfecționare din vara aceasta, un mare număr de cadre didactice și-au lărgit orizontul de cultură generală, și-au ridicat nivelul pregătirii profesionale și măiestria pedagogică, putînd astfel desfășura cu mai multă pricepere, cu mai mult succes și cu mai bune rezultate munca de instruire și educare a tineretului.

Numărul cadrelor didactice a sporit anul acesta cu încă 4.500 de învățători și profesori, cadre tinere, crescute de regimul nostru democrat popular, care, alături de ceilalți slujitori ai învățămîntului cu bogată experiență, își vor aduce contribuția la continua propășire a școlii noastre noi.

În anul acesta se continuă, la alte clase, aplicarea noului plan de învățămînt, prin care se aduc serioase îmbunătățiri, atît predării obiectelor de studiu — prin legarea mai strînsă a cunoștințelor de viață, de practică, — cît și, în general, educației tineretului.

Și în acest an școlar, începînd cu prima zi de școală, munca trebuie să se desfășoare în lumina sarcinilor trasate de Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, din iulie 1956.

Învățătorii și profesorii trebuie să-și organizeze cît mai judicios munca, să-și intensifice eforturile pentru a face cunoștințele cît mai accesibile elevilor, pe care aceștia să și le însușească tot mai temeinic, pentru a le forma deprinderile de muncă, atît de necesare în viață.

Toți mai multă grijă se cere din partea tuturor slujitorilor școlii pentru educarea tineretului în spiritul patriotismului, al dragostei de muncă și de colectivitate, al prieteniei între popoare. Se impune să se acorde mai multă atenție educării la elevi a unor atitudini și deprinderi de comportare civilizată, în școală și în afară de școală, sădindu-le în suflet sentimentul de mîndrie față de școala în care învață și de demnitate față de calitatea lor de elevi.

Elevilor din toate școlile noastre, cărora regimul democrat-popular le asigură tot mai bune condiții de viață și de învățătură și pe care educatorii, familia și întreg poporul îi înconjoară cu dragoste și-i privesc cu nădejde și încredere, li se cere să studieze cu perseverență, să fie fruntași la învățătură și în munca practică, să fie exemple de disciplină și de conduită aleasă.

Organizațiile de tineret din școli, folosind îndrumările primite din partea C.C. al U.T.M., au datoria ca, în strînsă colaborare cu cadrele didactice, să-și sporească eforturile pentru a îmbunătăți munca educativă în rîndurile copiilor și tineretului.

Părinților elevilor, care sînt colaboratorii cei mai apropiați ai școlii, ne adresăm cu încrederea că vor participa și mai activ, cu tot simțul de răspundere și cu toată dragostea, alături de slujitorii școlii, la acțiunea comună, patriotică, de educare a tineretului.

Organele locale de partid și de stat, care întotdeauna au înțeles nevoile învățămîntului și i-au acordat un ajutor prețios, sînt rugate ca și în acest an școlar să sprijine cu aceeași căldură școala, pentru a-și îndeplini misiunea cultural-educativă încredințată de poporul nostru muncitor.

Organizațiile obștești, întreprinderile industriale și agricole și întreaga opinie publică sînt chemate cu insistență să-și stringă și mai mult rîndurile în jurul școlii, educația tineretului nostru fiind o cauză a întregului popor.

Cu prilejul deschiderii noului an școlar, dorim tuturor educatorilor și elevilor muncă rodnică și succese tot mai mari.

Pentru o mai temeinică pregătire a elevilor

Elena Isacu Bolog
vicepreședinte al C.C. al S.M.I.C.

Se deschide un nou an școlar! Acest eveniment prilejuiește de fiecare dată în rîndurile învățătorilor și profesorilor noștri o justificată dorință pentru obținerea de noi succese în sarcina nobilă și plină de răspundere ce li s-a încredințat de-a forma noile generații de constructori ai socialismului.

Experiența anilor trecuți, ca și succesele relevate cu prilejul recentelor consfătuiri raionale ale cadrelor didactice arată că mulți învățători și profesori își îndeplinesc cu cinste această îndatorire, reușind să pregătească un tineret înarmat cu temeinice cunoștințe științifice, multilateral și armonios dezvoltat, un tineret capabil să-și pună întreaga lui ființă în slujba întăririi și înfloririi patriei. Trebuie să recunoaștem, totuși, în mod deschis, că în munca instructiv-educativă din școlile noastre persistă încă numeroase lipsuri pentru a căror înlăturare trebuie luate urgente măsuri.

Purtarea necorespunzătoare a unor tineri în școală și pe străzi, în autobuze sau tramvaie, în trenuri, la spectacole, lipsa de respect față de părinți, față de cei mai în vîrstă, frecventele încălcări ale regulilor de disciplină ale multor elevi, ca și dezinteresul manifestat uneori față de bunul public, față de activitatea cultural-obștească, grăiesc dureros despre slaba calitate a muncii instructiv-educative desfășurată de unele dintre cadrele noastre didactice. O analiză critică cît de sumară a procesului instructiv-educativ ne arată limpede că prima cauză a acestei stări de lucruri rezidă în noi, în însăși activitatea cadrelor didactice.

De multe ori elevul nu vede în educatorii săi exemplele cele mai bune din toate punctele de vedere. Este îndeobște recunoscut că factorul principal, figura centrală în acțiunea de influențare educativă este educatorul — învățător sau profesor — și că efectul influenței sale se resimte în raport direct proporțional cu prestigiul de care se bucură în fața elevilor săi, cu respectul și încrederea pe care i-o acordă tineretul.

O primă condiție, fără de care nu poți apare fără compromis în fața elevilor este pregătirea profesională temeinică — pedagogică și de specialitate — pregătire care asigură superioritatea și autoritatea științifică în fața elevilor. Nu se pot bucura de respect și nici de o influență educativă pozitivă nu poate fi vorba din partea acelor cadre didactice care fac grave confuzii științifice sau grosolane greșeli pedagogice. Ce fel de autoritate poate avea, de pildă, profesorul de matematică de la școala medie serală de pe lîngă întreprinderea „Electroputere" din Craiova, care confundă noțiunea de termen cu cea de factor, sau profesorul de matematică Mălineanu Petre din comuna Valea Ciorii, raionul Slobozia, care bate elevii pentru că aceștia se încăpățînează să pună întrebări la care, din cauza insuficienței pregătiri profesionale, acesta nu poate răspunde?

Desăvîrșirea pedagogică și de specialitate nu se obține ușor. Ea necesită studiu continuu, necesită o temeinică pregătire a fiecărei lecții în parte.

Învățătorul sau profesorul trebuie să se pătrundă de adevărul pe care orice cadru didactic cu experiență îl resimte, că lecția nu constă într-o simplă transmitere a unor cunoștințe pe care acesta le posedă, fie chiar desăvîrșit; lecția este de fapt o adevărată oficiere, în al cărei proces, sistemul de prezentare a ideilor, înlănțuirea logică, nuanțarea verbală a expunerii au aceeași importanță ca și conținutul lor. O frază în plus în dezvoltarea unei demonstrații, de pildă, poate avea același efect negativ ca și lacuna, asupra comunicării intime, asupra legăturilor trainice ce se stabilesc între profesor și elevi în procesul predării. Oricît de bine pregătit ar fi propunătorul și oricît de încrezător ar fi în forțele sale, nu este îngăduit să se prezinte în fața clasei fără o prealabilă revizuire a materiei pe care o va preda, fără a fi gîndit asupra modului celui mai potrivit, a metodelor celor mai indicate de transmitere a cunoștințelor. Este grăitor în această privință cazul unui profesor de fizică din Giurgiu, deosebit de pregătit și care se bucură de un binemeritat prestigiu în opinia publică a orașului, dar care nerevăzînd probabil în ajun conținutul lecției și nereflectînd asupra sistemului de lucru cu clasa, a dat naștere la grave confuzii și contrazîceri în predare.

În legătură cu această problemă se agită mult printre cadrele didactice ideea inutilității planurilor zilnice de lecții pentru învățătorii și profesorii cu experiență. Sigur că redactarea pretențioasă și pedantă a unor planuri de lecții ample și minuțioase răpește în bună parte timpul afectat pregătirii lecției. Dar un plan de lecție sumar, care să oglindească obiectivele urmărite, organizarea predării, succesiunea logică a ideilor, un plan în care să se fixeze exemplele, exercițiile, problemele, lecturile care se vor folosi în predare se impune cu necesitate. Aceasta nu numai ca o garanție a pregătirii pentru lecție, dar și pentru efectul moral pe care un asemenea plan îl are asupra educatorului care, în felul acesta, pășește în fața clasei liniștit, calm, sigur de sine, pregătirea prealabilă lăsîndu-i răgazul să urmărească pe îndelete pe fiecare elev în procesul de înțelegere a materiei predate.

O altă condiție pe care trebuie să o întrunească orice educator pentru a-și asigura din partea tineretului sentimente de încredere și simpatie, sentimente fără de care eșuează orice încercare de influențare educativă — este respectul pentru individualitatea elevului ca om, cît și pentru calitatea sa de elev, de care acesta trebuie să se simtă mîndru.

Acest respect al individualității elevului trebuie să se reflecte în timpul predării prin grija continuă a profesorului de a asigura accesibilitatea cunoștințelor transmise, de a nu pierde din vedere nici pe elevii ridicați ai clasei, nici pe cei care înțeleg mai greu, pe cei cu lacune în cunoștințe. Sînt cadre didactice care deși expun lecția cu cea mai mare rigurozitate științifică și metodică, vorbesc elevilor distant, cu răceală, dezinteresîndu-se cu totul de răsunetul pe care-l au în mințile lor cunoștințele noi. Așa procedează de exemplu profesorul de fizică Gigel Popescu din București, care la cursul de pregătire a elevilor pentru examenul de admitere la Institutul politehnic rezolvă problemele de la început pînă la sfîrșit, la tablă, singur, cu spatele la elevi, fără nici o contingență cu clasa. El trece de la un exercițiu simplu la unul foarte complicat, fără a parcurge cu elevii treptele intermediare necesare pentru înțelegerea anumitor lucruri mai dificile. Din nenorocire mai sînt încă profesori, în special de fizică și de matematici, care motivează rămînerea în urmă la învățătură a elevilor prin faptul că aceștia n-ar fi „suficient dotați" sau că „nu toți elevii pot înțelege și învăța matematica".

Cît de simplu s-ar rezolva înțelegerea de către elevi a ideilor abstracte dacă profesorii s-ar preocupa mai atent de problema accesibilității cunoștințelor pe care le predau. Și există asemenea cadre didactice de înaltă ținută profesională care urmăresc în ochii copiilor procesul înțelegerii ideilor, trăiesc afectiv împreună cu clasa efectul pe care acestea îl au asupra elevilor și inventează procedee metodice neașteptate pentru a face învățămîntul cît mai intuitiv, pentru a-l apropia de sufletul copilului. A fost impresionantă lecția tov. profesoare Penescu Natalia din comuna Doinești, regiunea Ploești, care pentru a-i ajuta pe elevi să înțeleagă curbele de nivel înscrise pe hărți a folosit un experiment ingenios. Pe fundul unui vas de sticlă a modelat o formă de relief (un deal) și a turnat apoi succesiv apă la nivel diferit demonstrînd că, față de vîrful delușorului care devine o insulă, curbele cele mai îndepărtate reprezintă adîncimile cele mai mari. De asemenea, profesoara de matematică Maria Cecan de la școala medie din Sînnicolaul Mare, regiunea Timișoara, pentru a concretiza cum, prin mișcarea de rotație a diferitelor plane, linii, unghiuri, pot lua naștere corpuri geometrice, a procedat la fixarea machetelor respective pe discul mașinii centrifuge. A fost o adevărată explozie de bucurie intelectuală a clasei prilejuită de claritatea înțelegerii acestei chestiuni relativ abstracte.

Acești profesori îndrăgostiți de profesia lor dau dovadă în același timp de dragoste de oameni, de căldura caracteristică adevăratului pedagog, care se comunică spontan inimilor tinere.

(Continuare în pag. 3-a)

INSTANTANEE

Librăriile sînt tixite, nu-i chip să te apropii de tejghele, tu, muritor de rînd. O clipă poate te te necăjești, dar apoi, plătind tribut aducerilor aminte, te retragi într-un colț, cu un zîmbet nostalgic în colțul gurii și îi privești. Sînt mulți, mici și mari, bruneți și blonzi, fete și băieți, cu sau fără părinți, gălăgioși sau timizi. Au, însă, toți o trăsătură comună — emoția. Ai grijă, cetățeanule ce-i privești din colțul tău cu atîta superioritate: emoția aceasta este contagioasă! Acuș-acuș te vei pomeni în îngrămădeala din fața tejghelei, zorind-o pe vînzătoare cu insistențele tale: „Tovarășă vînzătoare, și mie un caiet dictando cu 50 de foi ...și..."

Ah, graba asta! Crezi că au acasă vreo treabă urgentă de făcut? Te înșeli! Sînt doar nerăbdători să respire mirosul hîrtiei proaspete, să mîngîie filele mătăsoase ale caietelor încă goale, să tragă primele linii cu creioanele colorate... Astă seară nu se vor culca pînă ce nu vor fi învelit caietele în hîrtie albastră (cei mai ordonați vor linia, poate, și marginile cu creionul roșu proaspăt ascuțit), pînă ce nu vor răsfoi manualele și nu vor încerca gumele, bucurîndu-se că șterg și urmele creionului colorat. Și, cînd vor adormi, cei mici — pentru care abecedarul cu semnele-i necunoscute este încă o nouă jucărie — vor visa că se întrec la citit cu bunica, cei „mari" vor vedea numai note excepționale în caietele ale căror file le-au mîngîiat decuseară.

Și dimineața, cînd se vor trezi cu obrajii înroșiți de somn și cu buclele răvășite, vor întreba, căutînd spre calendar: „Mămico, în cîte sîntem azi?"

Începe un nou an școlar...

Dacă nimerești în zilele acestea la vreo secție de învățămînt, la un stat popular, vei reîntîlni aceeași emoție — ce-i drept în alte forme, dar, totuși, autentică emoție. Vei avea impresia că te afli la statul major al unei armate, în ajunul bătăliei hotărîtoare. Aplecat peste planul de muncă, comandantul (citește: șeful secției) trece încă odată în revistă sarcinile îndeplinite și cele ce urmează a se îndeplini: „Laboratorul la medie nr... e gata?" „Gata!" „S-a terminat reparatul sobelor la elementara din strada X?" „S-a terminat!" „S-au instalat tablele noi la școala maghiară?" „S-au instalat!" „A venit președintele comitetului de părinți de la școala de 7 ani? Ne-a promis că va vorbi cu directorul întreprinderii unde lucrează, să ne dea deșeuri de tablă pentru atelier!"...

Telefonul țîrîie continuu: „Nu, tovarășe director, nu mai întîrziați cu depunerea planului de lucru!"... „Da, foarte bine, tovarășă instructoare, să-i primească pionierii pe cei mici".

Cite un părinte, îngrijorat că s-au terminat la librăria din colț manualele de a V-a, asaltează biroul de alături și pleacă doar după lungi asigurări că după amiază se vor găsi.

Începe un nou an școlar...

Geamurile și ușile claselor se deschid pînă la perete. Deasupra ușilor, pe table, au apărut inscripțiile „Bine ați venit!"

Cancelariile zumzăie aidoma stupilor de albine înainte ca roiul să-și ia zborul. S-au împărtășit impresiile vacanței, s-au admirat reciproc culorile din obraji, s-au consumat bucuriile revederii. Acum, începe munca. Colegii se consultă asupra proiectelor de viitor. Se discută metodele popularizate la consfătuirea raională.

Timizi, respectuoși, emoționați, cei ce abia au părăsit băncile școlii și încep acum primul lor an de învățămînt, ascultă sfaturile celor mai vîrstnici. Cît de mult au visat ei clipa aceasta! Prima întîlnire cu cancelaria, în calitate de învățători! ... Tracul lor seamănă întrucîtva cu cel al tîncilor care vor păși anul acesta pentru prima oară pragul școlii. Unii dintre ei au și colindat pe la casele viitorilor elevi, încercînd, în acest prim contact cu copiii și părinții lor, să-și ascundă emoția, pentru a nu-și „stîrbi" prestigiul. Și acum se întreabă dacă au reușit sau ba...

Într-un birou se poartă bătălia întocmirii orarului. Tovarășa de naturale ar dori să-și facă sîmbăta zi liberă pe săptămînă; dar și tovarășul de istorie nutrește același gînd. Ciocnirea e politicoasă, totuși dîrză. Unde ești, tovarășe director, să tai și acest nod gordian cu sabia tactului tău?

Învățătorii claselor I-a se sfătuiesc cum să facă mai sărbătorească, mai caldă, primirea micilor elevi. Se consultă cataloagele, se trece în revistă materialul didactic.

Începe un nou an școlar...

Se deschid școli noi pe întinsul țării, o nouă generație de elevi se avîntă să cucerească cetatea științei, o nouă promoție de cadre didactice își începe nobila misiune. Copii, părinți, profesori te salută cu aceeași dragoste, an școlar 1957-1958!

EVA NOVAC

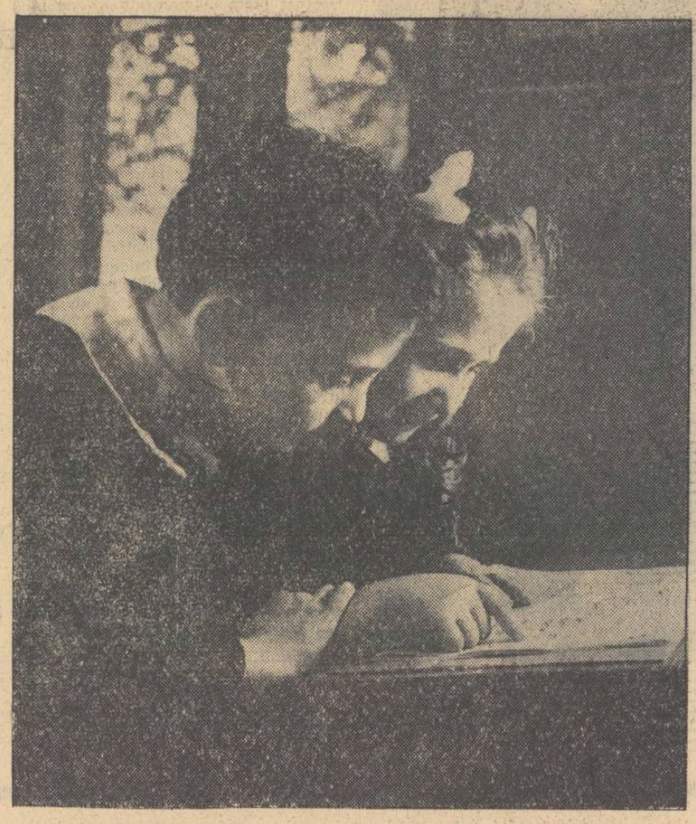

PRIMELE SLOVE

ÎNCHINARE ÎNVĂȚĂTORULUI

Vor trece anii. Cărunțite fire
Mi-or arăta cît am îmbătrînit;
Dar chipu-nvățătorului iubit
Nește rs îmi va rămîne-n amintire.

Ca luminarea slabă pilpîia
Lumina școlii noastre în cătunul
În care abia-abia tăcuse tunul.
Cum a aprins-o! Cum mai strălucea!

De mîna lui mi-aduc întîi aminte...
Mi-a pus de la-nceput în brațe-un dar:
O carte simplă, un abecedar
Cu slove ca o flăcără fierbinte.

De vocea lui mi-aduc aminte apoi:
O coardă răsucită ca oțelul,
O apă care-și duce firicelul
Și crește cît năvalnicul șuvoi.

Iar ochii lui? Ca inima și gîndul!
În fața lumii — mari, întrebători
Se deschideau... și calzi, surîzători
Asupra fiecărui, luminîndu-l.

Așa doream să fim: ca-nvățătorul,
Noi, toată clasa-aceea de pitici,
Noi, patruzeci de pui de rîndunici
Care-ncercam atunci, timizi, ce-i zborul.

Ne-a învățat s-avem nădejdea lui
Și inima lui bună ca o pîine,
Și gîndul îndreptat mereu spre mîine
Scrutînd în zarea viitorului.

...Vor trece anii. Cărunțite fire
Mi-or arăta cît am îmbătrînit;
Dar chipu-nvățătorului iubit
Nește rs îmi va rămîne-n amintire.

MICHITA BISTRICEANU

După 20 de ani

Răsfoiam mai deunăzi pagini din presa de acum 20 de ani. Căutam imagini acoperite de patina vremii, dar care așteaptă să-și capete locul în paginile veșnic vii ale istoriei.

1 septembrie, 2 septembrie... 7 septembrie. Frecvența materialelor ce ridicau problema școlii m-a determinat să le citesc. Și nu-mi pare rău. Am găsit acolo rînduri ce acuză cu puterea faptelor ocîrmuirea beznei și ignoranței. Și fără să vreau, comparația s-a născut: septembrie 1937—septembrie 1957.

Virgil Madgearu — cunoscutul politician burghez — căuta să dovedească într-un număr al „Vieții Românești", din 1937, că ignorarea realității sociale de către politicienii vremii s-ar datora lipsei... materialului informativ.

Oare aceste rînduri din „Adevărul" — 3 septembrie 1937, nu sînt material informativ?

„La noi se face „lux" cu îmbrăcămintea, cu apartamentele, cu orice, dar numai cu mintea, cu cartea nu se face. La noi face „lux" cine are bani.

In majoritatea cazurilor, copiii buni sînt copiii săraci... Pe cîți dintre aceștia nu-i îndepărtează de școală lipsa posibilităților materiale? Cîți dintre aceștia, conștienți de vitregia soartei lor, nu trăiesc cea mai grozavă tragedie Ei își dau seama că viața le este potrivnică".

Și titlul articolului era sugestiv: „MAI MULTA INTELEGERE..."

Dar cine să aibă mai multă înțelegere? Politicenii vremii? Ei treceau sub tăcere aceste semnale și se plîngeau fariseic că nu au material informativ.

Nici următoarele rînduri din „SCRISOARE CATRE INVAȚATORI" (Adevărul — 7 sept. 1937) n-a constituit material informativ Poate pentru că era adresată învățătorilor și nu cercurilor guvernamentale...

Iată o imagine clară a școlii din trecut, așa cum reiese din susnumita scrisoare: *„In aproape 70 de ani de viață constituțională, guverne după guverne s-au succedat la cîrma țării, sute de legiuiri s-au votat în parlamentul stăpînirii. Dar niciunul n-a venit în decursul timpului cu o lege care să acorde Ministerului Instrucției — printr-un șir de bugete — cîteva sute de milioane anual, din care să se înalțe construcții de școli numeroase, igienice și încăpătoare... și înzestrate cu mobilierul și materialul didactic necesar progresului școalei. Retribuțiile voastre mereu scăzute și rotunjite au devenit cu vremea atît de mizere, încît cu ele abia dacă puteți face față celor mai imperioase dintre exigențele vieții materiale".*

Și în acest timp drama se repeta pe fundalul aceluiași decor: mizeria materială și intelectuală a țării impusă de oligarhie. Și oligarhia era fericită. „Teoria" lui Madgearu căuta să demonstreze că realitatea nu este cunoscută din lipsă de dovezi. Dar în același timp, cruda realitate dovedea prin mii de analfabeți, prin mii de talente ce se pierdeau, prin traiul precar al slujitorilor școlii că „teoria" este o încercare nedibace de a găsi o explicație politicii duse de diversele formații guvernamentale, care, aduse la numitor comun, exprimau politica antipopulară a burgheziei. Seriile de date statistice care existau stau mărturie. Curios însă că guvernanții de atunci nu le-au putut găsi, pe cînd cei care în 1957 au alcătuit anuarul statistic al R.P.R., le-au găsit!

Să lăsăm deci ca cifrele să vorbească. Învățămînt de cultură generală: școli în 1938/39 — 13.865, iar în 1956/57 — 15.963; elevi înscriși în 1938/39 — 1.604.481, iar în 1956/57 — 1.859.270; cadre didactice în 1938/39 — 46.436 și în 1956/57 — 88.208.

Cifre și mărturii, cifre — material informativ. Ele sînt martorii muți dar grăitori ai „grozavei tragedii" — cum se exprima ziarul anului 1937, și al numărului impresionant de elevi, studenți și cadre didactice, cărți și utilaje didactice, internate și burse din anul 1957.

Rîndurile citate în cuprinsul articolului au fost luate din ziarele lui septembrie 1937. Acum un nou an școlar începe. Septembrie 1957. Ziarele abundă în articole cu începerea noului an școlar: interviuri, analize, povestiri și schițe, scurte informații. Toate vorbesc despre noi realizări, exprimate în limbajul lapidar al cifrelor. Și ele într-adevăr constituie material informativ. Ele oglindesc strădania neobosită a regimului nostru de a ridica la lumină acest popor harnic și talentat, pentru ca să nu mai fie nici un analfabet și nici un talent să nu se mai piardă.

L. SCHLESINGER

PREOCUPĂRI
la început de an şcolar

Munca sindicală în unităţile şcolare din oraşul Craiova a început să se afirme cu vigoare în vederea noului an şcolar, chiar din primele zile ale lunii septembrie. Folosind învăţămintele din experienţa anului trecut, aşa cum s-au desprins la analiza amănunţită făcută în ziua activului sindical din iulie a.c., organizaţiile sindicale au înţeles că nu trebuie pierdută nici o etapă a anului şcolar pentru a sprijini şcoala, procesul de învăţământ. In primele săptămîni ale lunii septembrie se duce bătălia pentru punerea la punct a condiţiilor materiale ce asigură buna desfăşurare a procesului de învăţământ; se încheagă formele organizatorice ale muncii pentru noul an şcolar.

Cea dintîi acţiune ce merită a fi amintită o constituie chemarea adresată de către şcoala de 11 ani nr. 4 din Craiova către toate unităţile şcolare din oraşul nostru, în cinstea celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie şi în cinstea celei de a 10-a aniversări a instaurării Republicii Populare Romîne. Comitetul de instituţie al şcolii medii nr. 4 a lansat această chemare în plenara de închidere a consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice. Ea cuprinde principalele aspecte ale organizării şi desfăşurării muncii instructiv-educative din şcoli. Iniţiativa a fost primită cu entuziasm de toate unităţile şcolare, iar comitetul sindical raional — sprijinit puternic de comitetul executiv al sfatului popular al oraşului Craiova — susţine acţiunea de răspuns la această chemare, acordînd o serie de premii: 7000 lei, 5000 lei, 3000 lei, un aparat de radio, un aparat de fotografiat şi o bibliotecă în valoare de 1000 lei unităţilor cu bune rezultate în muncă.

In discuţiile din plenara consfătuirilor raionale din 1 şi 2 septembrie, din oraşul nostru, s-a pus un accent deosebit pe necesitatea perfecţionării cadrelor didactice, aşa ca fiecare învăţător şi profesor să poată face din fiecare lecţie un puternic mijloc de educaţie comunistă. Intre sarcinile adoptate în rezoluţia consfătuirilor, legate de această problemă, s-a acordat o deosebită atenţie trecerii la studiul serios al ştiinţelor sociale de către toate cadrele didactice. In acest scop, comitetul sindical raional Craiova, cu sprijinul cabinetului de partid din localitate, şi-a luat sarcina organizării unui lectorat al ştiinţelor sociale pentru toate cadrele didactice din oraşul nostru. Astfel învăţătorii şi profesorii vor fi mobilizaţi să parcurgă într-o perioadă de 2—3 ani cele trei cicluri de studiere a celor trei obiecte din domeniul ştiinţelor sociale prevăzute pentru învăţămîntul superior. Colectivul comisiei profesionale a comitetului sindical, după ce va studia programa nouă a ştiinţelor sociale din învăţămîntul superior, va trece imediat la alcătuirea programului conferinţelor, astfel ca odată cu deschiderea învăţămîntului superior să înceapă şi activitatea lectoratului.

Comisia profesională a comitetului sindical raional a îmbrăţişat, pe lîngă acţiunile de mai sus, şi altele de imediată necesitate pentru sprijinirea activităţii instructiv-educative din şcoală. Astfel, în ziua de 7 septembrie, la sediul sindicatului s-a organizat o consultaţie cu tema „Munca metodică în şcoală", consultaţie la care au participat atît responsabilii cu această muncă din fiecare unitate, cît şi reprezentanţi ai fiecărei organizaţii sindicale. Consultaţia, bazată pe o largă informare asupra felului cum s-a desfăşurat această muncă în anul trecut, a arătat necesitatea unui conţinut concret al acestei munci, izvorît din problemele specifice care se ridică în fiecare şcoală. Totodată, s-a accentuat importanţa unităţii de acţiune între direcţie şi organizaţia sindicală din şcoală în organizarea, pregătirea şi desfăşurarea consfătuirilor de producţie. După consultaţie, s-au dat îndrumări amănunţite asupra consfătuirilor de producţie — care trebuie să dea mai multe roade decît în anul trecut în sprijinirea muncii cadrelor didactice. Tot cu această ocazie, comitetul nostru sindical a anunţat consfătuirea organizată împreună cu secţia de învăţămînt a sfatului popular al oraşului Craiova, în ziua de 11 septembrie curent, cu tema „Conţinutul orei de diriginţie şi al activităţii educative a dirigintelui cu colectivul clasei în afara acestei ore". Pentru această consfătuire s-a recomandat ca diriginţii să vină pregătiţi cu observaţii asupra experienţei desfăşurate în anul şcolar trecut.

Pentru ca toţi învăţătorii şi profesorii şi toţi şcolarii să cunoască din timp manualele nou apărute, în oraşul nostru, ca şi în alte oraşe ale ţării, a fost organizată o foarte frumoasă şi bogată expoziţie a cărţii didactice pentru şcolile de cultură generală ale patriei noastre. Comitetul sindical raional Craiova a chemat comitetele de instituţie şi organizaţiile sindicale de bază din oraş să popularizeze larg această expoziţie. Roadele acestei chemări s-au observat imediat, deoarece zilnic expoziţia este vizitată de numeroase cadre didactice — care ascultă cu mult interes informaţiile date de organizatorii expoziţiei despre unele manuale.

Paralel cu aceste preocupări menite să asigure o muncă de calitate chiar de la începutul anului şcolar, membrii sindicatului nostru manifestă şi dorinţa de a lărgi activitatea sindicală culturală prin organizarea de brigăzi artistice chiar pe unităţi şcolare — mai ales în şcolile medii cu mare număr de personal didactic, administrativ şi de îngrijire.

E un început bun şi cu perspective de a antrena efectiv muncitorii din instituţiile şcolare ale oraşului nostru.

prof. V. PUPAZA
responsabilul comisiei profesionale a comitetului sindical raional al muncitorilor din învăţămînt din Craiova

Prima scînteie

In mîna stîngace cu degete mici
Un condei are ţepi de arici.
Şi slovele, fără un dascăl, nu vor
Să răsară din tainiţa lor.
Dar mîna lui bună în drumul ei ia
Şi mîinile mici după ea.

Peste ani, dacă-n lume, vreodată
Un vestit cărturar se arată,
In ochii lui arşi de-o idee
A pus dascălul prima scînteie.
Lumina ei timpul străbate
Lucrătăr, spre zări depărtate!

MARIANA FILIP SARAŢEANU

SĂPTĂMÎNA DESCHIDERII ANULUI ŞCOLAR

Pe baza experienţei anului şcolar trecut, prin Hotărîrea Comitetului executiv al sfatului popular regional Baia Mare s-a hotărît ca între 7 şi 15 septembrie să se organizeze „Săptămîna deschiderii noului an şcolar". In regiunea noastră există tendinţa ca organizarea acestei săptămîni să intre în tradiţiile şcolii noastre noi.

Cum am organizat în acest an „Săptămîna deschiderii anului şcolar"? Brigăzi, compuse din inspectori metodişti şi din cadre didactice, din membri ai comitetului executiv, deputaţi, membri ai organizaţiilor de partid, ai organizaţiilor de tineret şi obşteşti au ieşit pe teren între 7 şi 15 septembrie, urmărind pregătirea deschiderii şcolilor în condiţii cît mai bune. Cu acest prilej, cele 18 unităţi noi ale şcolilor de 7 ani, care au luat fiinţă în regiunea noastră începînd cu acest an şcolar, au fost sprijinite în completarea bazei materiale şi în recrutarea numărului necesar de elevi pentru clasa a V-a. In acest an, trebuie să cuprindem la clasele V—VII 20.100 elevi cîţi sînt prevăzuţi pe regiune. In raionul Oaş, brigăzile au dus muncă de lămurire cu părinţii celor peste 50 de copii de la casele răzleţite şi îndepărtate de şcoală. Li s-au arătat acestora avantajele aducerii fiilor lor la şcoala cu internat de la Livada, unde li se vor acorda burse, îmbrăcăminte, cărţi, şi rechizite şcolare.

Sezisările imediate făcute de brigăzi în legătură cu mobilierul şcolar au dat posibilitatea unei repartizări mai raţionale a mobilierului confecţionat în acest an: 1.000 bănci, 125 scaune, 11 birouri, 60 mese pentru cantine etc. Numai în raionul Lăpuş unităţile nou înfiinţate au fost înzestrate cu un număr de 150 bănci.

Avînd sprijinul organelor de partid şi de stat, în majoritatea centrelor brigăzile au luat măsuri eficace. S-a constatat, de pildă, că în unele şcoli din raionul Tăşnad lucrările de curăţire şi reparare a localurilor de şcoli se desfăşurau prea încet. Brigada care a plecat în acest raion a avut ca una din principalele sarcini terminarea acestor lucrări pînă la începerea anului şcolar.

O altă problemă urmărită de brigăzile noastre este aceea a situaţiei cadrelor. In cele mai multe centre s-a efectuat plata indemnizaţiilor de instalare a cadrelor didactice numite în acest an şi li s-a asigurat cazarea şi hrana corespunzătoare. De exemplu, tinerii învăţători Niţulescu Gheorghe şi Gulie Ion, nou numiţi în raionul Lăpuş, sînt mulţumiţi de condiţiile de cazare şi hrană care li s-au asigurat. Totuşi, deşi lucrările de încadrare au fost efectuate la timp, iar majoritatea cadrelor noi s-au prezentat la posturi, există unele şcoli ameninţate să rămînă la 15 septembrie fără pedagogi. Este semnificativ cazul de la Copalnic Ruşor, raionul Lăpuş, unde absolvenţii şcolii pedagogice din Craiova, repartizaţi aici, nu s-au prezentat la posturi. Sigur că secţia de învăţămînt regională va trebui să ia măsuri care să asigure şi în această comună desfăşurarea procesului de învăţămînt. Atitudinea acestor tineri, însă, ne arată că în şcolile noastre, cu deosebire în şcolile pedagogice, trebuie să acordăm mai mare atenţie formării la elevi a conştiinţei cetăţeneşti.

Considerăm că „Săptămîna deschiderii noului an şcolar" în regiunea noastră contribuie la cointeresarea tuturor factorilor ce răspund de problemele învăţămîntului. Prin organizarea acestei săptămîni, asigurăm un bun început de muncă în toate şcolile regiunii.

GHEORGHE POP
inspector şcolar la secţia de învăţămînt şi cultură a regiunii Baia Mare

ULTIMUL RETUŞ

EXAMENUL DE MATURITATE

Examenul de maturitate din sesiunea septembrie a.c., ca şi cel din sesiunea trecută, a oglindit în bună măsură nivelul de cunoştinţe al absolvenţilor şcolii medii.

La limba romînă, posibilitatea de a verifica cunoştinţele asimilate de aceştia în cursul învăţămîntului mediu a fost mai mare, examenul fiind scris şi oral, din literatură şi din gramatică. Am citit cîteva lucrări scrise ale candidaţilor din şcolile medii nr. 22, 25, 2 şi Bolintinul din Vale. Candidaţii din oraşul Bucureşti au avut de tratat la alegere una din temele „Ecoul răcoalei din 1907 în literatura noastră" şi „Revoluţia socială în opera scriitorilor noştri clasici". Din lectura acestor lucrări mi-am dat seama că un număr prea mic de elevi au reuşit să trateze subiectele la nivelul cerinţelor unui astfel de examen. Majoritatea candidaţilor au tratat superficial subiectele, realizînd doar o simplă enumerare de opere şi de scriitori. Lucrările lor nu cuprind analize, nu au reuşit să arate esenţialul. Expunerile, în cea mai mare parte, suferă din punct de vedere al sistematizării materialului, dovedind incapacitatea candidaţilor de a compune după un plan, de a ierarhiza ideile în ordinea valorii şi a semnificaţiei lor.

In general, în lucrări s-a pus mai mult accentul pe unele informaţii istorice, mai puţin pe relatarea faptelor literare şi foarte puţin sau deloc pe analiza literară. Mai toţi candidaţii s-au rezumat, indiferent de subiect, la povestirea sumară şi nesemnificativă a unor opere, fără să tragă vreo concluzie. Aceste lipsuri se datoresc în primul rînd insuficientei cunoaşteri a literaturii şi a noţiunilor de teorie a literaturii.

Subiectele fiind cuprinzătoare, de sinteză, cereau din partea candidaţilor posibilitatea de a se ridica la sinteză, putere de discernămînt în alegerea operelor legate de tema dată. Unele lucrări sînt oglinda clară a unei slabe pregătiri a elevilor respectivi. Pline de confuzie şi de erori, ele constituie serioase semnale de alarmă pentru profesorii care au muncit cu ei. De exemplu, unii candidaţi, tratînd tema „Revoluţia socială în opera scriitorilor noştri clasici", au menţionat în lucrările lor opere ca „Mihnea Vodă cel Rău" de Al. Odobescu, „Mitrea Cocor" de M. Sadoveanu, „O scrisoare pierdută" şi „O noapte furtunoasă" de I. L. Caragiale, iar pentru a ilustra tema „Ecoul răscoalei din 1907 în literatura noastră" au povestit cu amănunte „Negura" de Eusebiu Camilar, „Noi vrem pămînt" de G. Coşbuc etc. Alţi candidaţi au făcut greşeli care ridică semne de întrebare cu privire la faptul că ei au fost, totuşi, promovaţi la limba romînă şi că au ajuns la examenul de maturitate. In unele lucrări, de pildă, se găsesc asemenea „perle": „Un scriitor care a înfăţişat în scrierile sale tema revoluţiei sociale este M.V. Galan în romanul „Venea o moară pe Siret" iar V. Alexandri în „Minciuna stă cu regele la masă..."

Lacune serioase dovedesc aceste lucrări şi din punct de vedere al cunoaşterii gramaticii. Neglijenţele în exprimare şi greşelile de ortografie în multe lucrări sînt direct surprinzătoare. Cuvinte scrise la un loc: **făr deadăpost, cîtai** vrut, Foarte multe greşeli de ortografie: **mai** bătut şi **mai** scuipat; pentru ai împrumuta pe ţărani; **nu ve-ţi** scăpa; **i-şi** alege tema, **ia** impresionat, **arătîndule** îndemnul la luptă **M. Sadoveanul, Z. Stancul** etc.

Răspunsurile orale au oglindit, de asemenea, acelaşi nivel scăzut. Răspunsurile unor elevi au fost sărace sau superficiale, greşite sau incomplete. Multe din analizele literare s-au limitat la examinarea unor personaje, fără să fie menţionate momentele principale din desfăşurarea acţiunii, fără să se insiste asupra conţinutului social al operelor de critică socială.

Lipsa cea mai gravă ce se reflectă în răspunsurile orale ale candidaţilor o constituie sărăcia lecturii. Serii întregi de candidaţi nu au citit în întregime cele mai cunoscute romane ale literaturii noastre, romane care de altfel au fost analizate şi în clasă, în orele de literatură: „Răscoala" de L. Rebreanu, „Intunecare" de C. Petrescu, „Desculţ" de Z. Stancu, „Baltagul" şi „Neamul Şoimăreştilor" de M. Sadoveanu, „Nopţile din iunie" de P. Dumitriu. Sînt candidaţi care nu cunosc nici un vers din marii noştri poeţi, nici o expresie devenită proverbială din comedia „O scrisoare pierdută" de I. L. Caragiale.

La analiza gramaticală unii absolvenţi ai şcolii medii din Bolintinul din Vale au întîmpinat dificultăţi pînă şi în determinarea părţilor principale ale propoziţiei, în recunoaşterea predicatelor verbale şi nominale.

Din analiza lucrărilor scrise şi a răspunsurilor orale s-a desprins slaba pregătire a unor candidaţi la examenul de maturitate, atît în cunoaşterea literaturii romîne clasice şi actuale, a noţiunilor de teorie a literaturii, cît şi a aplicării cunoştinţelor gramaticale în expunerile orale şi scrise.

Lipsurile constatate la actuala sesiune a examenului de maturitate trebuie analizate şi discutate larg de către profesori pentru a le putea lichida. Se impune din partea profesorilor de limba romînă mai multă grijă în stimularea elevilor la lectură particulară. Aceasta este o problemă importantă. Faptul că elevii nu citesc are grave consecinţe şi în privinţa pregătirii lor şi a educaţiei, a felului cum se dezvoltă personalitatea lor, trăsăturile lor de caracter. Profesorii au datoria de a găsi forme concrete care să asigure stimularea interesului elevilor pentru lectură.

Absolvenţii şcolii medii trebuie să stăpînească şi să folosească în mod corect limba romînă, trebuie să cunoască cel puţin principalele opere ale literaturii clasice şi actuale recomandate de programa şcolară. Elevii pot ajunge la aceste rezultate dacă profesorii lor de limba romînă ar corecta cu mai multă exigenţă şi mai des caietele, compoziţiile şi diferitele teme, dacă aceşti profesori ar duce muncă individuală cu elevii, urmărind cu interes dezvoltarea fiecăruia în parte, posibilităţile de exprimare în scris şi oral, posibilitatea fiecărui elev de a gusta, de a înţelege operele pe care le citeşte.

CONSTANŢA MUSCA

La limba romînă

„Profesorul de franceză" pe scenă

Aflăm că „Profesorul de franceză", „promovat" la sfîrşitul anului şcolar în repertoriul cercului dramatic al clubului salariaţilor din învăţămînt din Capitală se reîntoarce la „catedră" după o vacanţă de aproape 2 luni de zile.

Aşadar, activitatea „didactică" a acestui profesor va fi reluată (bineînţeles pe scenă), spre satisfacţia colegilor lui care, în marea lor majoritate, n-au avut în primăvară posibilitatea s-o cunoască (nu s-au prezentat decît 2 spectacole).

Prilejul ni se pare potrivit pentru a face cîteva consideraţii, foarte sumare de altfel, atît asupra spectacolului cu piesa lui Tudor Muşatescu, cît şi asupra activităţii de ansamblu a cercului dramatic care i-a dat viaţă scenică.

Multă vreme, problema alcătuirii repertoriilor cercurilor dramatice ale amatorilor din învăţămînt nu şi-a căpătat rezolvarea cea mai potrivită. Alcătuirea acestora nu răspundea exigenţelor sporite ale spectatorilor, iar problematica lor nu avea adeseori nicio legătură cu preocupările cadrelor didactice.

Rezolvarea dată acestei chestiuni de cercul dramatic al clubului salariaţilor din învăţămînt din Capitală merită cel puţin menţionată.

După ce „Institutorii" lui Otto Ernst au făcut începutul pentru includerea în repertoriu a unor lucrări care să dezbată probleme legate de activitatea profesională a muncitorilor din învăţămînt, „Profesorul de franceză" demonstrează că cercul dramatic al clubului învăţămînt din Bucureşti se găseşte pe calea unei bune orientări în ce priveşte alegerea repertoriului său.

Aprecierea activităţii unei echipe de teatru nu poate fi, însă, rezumată numai la repertoriu. Colectivul de teatru al clubului a reuşit să lace un salt important şi pe calea valorificării scenice a pieselor. Ca rezultat al unor îndelungate şi sîrguincioase căutări, colectivul se apropie de maturitate artistică.

„Profesorul de franceză", comedie privind unele aspecte din şcoala veche, cerea o interpretare exactă, care să păstreze şi să sublinieze chiar sensul ei protestatar. Piesa zugrăveşte aspecte ale vieţii de şcoală într-un oraş de provincie, în mediul burghez, scoţînd la lumină relaţiile dintre profesori şi elevi, dintre elevi şi eleve, mentalităţile societăţii respective etc. Avînd de luptat cu elemente suficient de dificile, regizorul C. Dinischiotu a reuşit să valorifice din plin elementul de critică ascuţită la adresa metodelor şcolii burgheze, pe care autorul le pune în lumină. Pornind astfel la lucru, se explică uşor, de-a lungul întregului spectacol, şi necesitatea montării astăzi a acestei piese, considerată, în trecut, „uşoară".

Cunoscînd ei înşişi o asemenea atmosferă, interpreţii, profesori mai vîrstnici sau mai tineri, transformaţi unii în elevi iar alţii „jucînd" roluri de profesori, au reuşit să creeze un spectacol unitar, plin de viaţă, care stîrneşte rîsul sănătos al spectatorilor.

Se impun, prin interpretarea lor plină de viaţă, Lucica Tătărescu, Al. Cernat, George Ilioniu.

C. R.

PROGRAME ŞCOLARE
legate de cerinţele actuale

Una din acţiunile importante care s-au desfăşurat în vederea pregătirii deschiderii noului an şcolar a fost elaborarea programelor şcolare. Numărul programelor noi elaborate se ridică la 131 de titluri, care au fost tipărite într-un tiraj de 750.000 exemplare. Pe lîngă programele noi s-au făcut revizuiri la programele elaborate în anii precedenţi, în scopul îmbunătăţirii lor şi în special pentru a se evita supraîncărcarea elevilor.

Marea majoritate a programelor au fost din timp difuzate şcolilor, cadrele didactice putînd astfel să le studieze şi pe baza lor să-şi organizeze activitatea pentru noul an şcolar.

Munca pentru elaborarea noilor programe şi pentru revizuirea ediţiilor anterioare a început cu un an în urmă. Pe parcursul elaborării lor şi pînă în faza de definitivare s-a desfăşurat o intensă muncă de documentare, studiindu-se în acest scop programele de învăţămînt din alte ţări şi îndeosebi din Uniunea Sovietică şi din ţările de democraţie populară, precum şi programele de învăţămînt care s-au folosit la noi în anii şcolari trecuţi.

In acelaşi scop au fost organizate numeroase consultări cu cadre didactice, cu oameni de ştiinţă, literatură şi artă, tehnicieni, putînd astfel să se asigure programelor şcolare un nivel corespunzător cerinţelor care se pun azi în faţa şcolilor de cultură generală.

Deşi există o experienţă bogată în munca de elaborare a programelor, totuşi s-au ivit serioase greutăţi în această activitate. Greutatea cea mare şi care încă nu a fost rezolvată pe deplin a constat în aceea că din noianul de cunoştinţe, de adevăruri noi descoperite, care îmbogăţesc mereu patrimoniul ştiinţelor, se pune problema ce anume trebuie ales pentru a fixa conţinutul unui obiect de învăţămînt în cadrul unei şcoli de cultură generală cu o anumită durată de studii.

Rezolvarea acestei probleme complexe privind alegerea, selectarea materialului ar trebui să se facă în funcţie de sarcinile şcolii noastre, care trebuie să crească un tineret cult, temeinic pregătit.

De la început trebuie să spunem că prin noile programe s a urmărit să se predea elevilor cunoştinţe strict ştiinţifice adaptate la nivelul claselor respective, evitîndu-se orice tendinţă de a face reduceri care să ducă la simplism, schematism sau vulgarizarea ştiinţei. Chiar atunci cînd a fost nevoie să se adapteze logica ştiinţei la anumite cerinţe didactice, aceasta s-a făcut cu respectarea caracterului strict obiectiv al cunoştinţelor, al legilor şi fenomenelor.

Astfel, la programa de zoologie pentru clasa a VI-a, după multe consultări cu numeroşi profesori s-a ajuns la concluzia că studiul acestei discipline trebuie să înceapă cu animalele superioare şi nu în ordinea sistematică, evolutivă, de la animalele unicelulare. S-ar crea impresia că această organizare a materiei ar dăuna concepţiei ştiinţifice evolutive despre viaţă. Lucrurile se prezintă cu totul altfel. Motivul pedagogic pentru care cursul de zoologie începe cu studiul animalelor superioare este acela că elevii posedă mult mai multe observaţii asupra acestor animale care trăiesc în mediul înconjurător al copiilor. Pe de altă parte, principiul ştiinţific al determinismului va putea fi mult mai clar pentru elevi, deoarece ei vor observa mult mai uşor legătura dintre alcătuirea şi funcţionarea organelor, dintre anatomia şi fiziologia lor decît dacă s-ar începe cu studiul animalelor inferioare care nici pe departe nu oferă asemenea posibilităţi, oricît material demonstrativ s-ar folosi. In acelaşi timp, elevii, pe baza explicaţiilor şi a observaţiilor directe, vor putea să înţeleagă mult mai uşor că un organism nu poate să trăiască desprins de condiţiile sale de viaţă, că există o unitate, o corelaţie strînsă între biologia unui animal şi mediul în care trăieşte şi se dezvoltă. Aceste idei pe care trebuie să şi le însuşească de la început elevii constituie o bază pentru înţelegerea ştiinţifică a tuturor problemelor cursului de zoologie.

Preocuparea de a aşeza programele de învăţămînt pe baze strict ştiinţifice s-a manifestat şi la alte obiecte de învăţămînt. De exemplu, în urma a numeroase propuneri şi a consultării forurilor de specialitate, s-a ajuns la concluzia ca muzica la clasele I—IV să se predea pe baze ştiinţifice, adică elevii să-şi însuşească şi cunoştinţe din limbajul muzical: melodie, ritm, armonie, pregătindu-se astfel în mod firesc trecerea la însuşirea notelor şi a teoriei muzicale. Aplicarea acestei programe care, ca structură şi concepţie, este cu totul nouă, va cere din partea învăţătorilor un studiu aprofundat, o adîncă documentare pedagogică şi cunoştinţe de teorie muzicală, precum şi o temeinică pregătire pentru fiecare lecţie. Pentru justa aplicare a acestei programe, se recomandă a se organiza pe şcoli, în cercurile pedagogice, studierea ei. De asemenea, organizarea de lecţii deschise ţinute de învăţătorii cu o mai bogată experienţă ar fi un bun mijloc în această privinţă. Trebuie combătută cu toată tăria tendinţa unor învăţători de a înlocui orele de muzică cu alte activităţi, de obicei cu lecţii de copiere sau rezolvare de probleme.

Apreciind mai mult sarcinile care au fost trasate şcolii noastre pentru politehnizarea învăţămîntului, noile programe exprimă noi cerinţe şi introduc mai multe elemente care să ducă la o strînsă legătură a cunoştinţelor cu practica. Ele lărgesc domeniile de aplicare a diferitelor legi şi procese în sfera producţiei industriale şi agricole, prevăd un număr mai mare de lucrări de laborator, de excursii şi de alte aplicaţii practice. Astfel, în programa de fizică pentru clasa a VI-a, capitolele privitoare la mecanismele simple s-au completat cu aplicaţiile planului înclinat, ale pîrghiilor şi scripeţilor în viaţa de toate zilele şi în tehnică. De asemenea, la capitolul „Motorul cu combustie internă" s-a prevăzut să se predea şi cunoştinţe despre aplicaţiile lui în tehnică, în mecanizarea agriculturii socialiste. Tot aci s-au introdus şi cunoştinţe despre unele maşini agricole. De asemenea, în programa de fizică pentru clasa a IX-a, pe lîngă alte cunoştinţe noi introduse în vederea accentuării elementelor de politehnizare, s-au prevăzut şi noţiuni despre rezistenţa materialelor, pentru ca elevii să înţeleagă în mod ştiinţific fenomenele care stau la baza construcţiei tuturor maşinilor şi a prelucrării metalelor pe care le vor întîlni în sfera producţiei unde vor trebui să lucreze cea mai mare parte dintre ei.

Astfel de exemple se pot da şi din programa de chimie pentru clasa a IX-a, unde s-a introdus studiul unor probleme care uşurează înţelegerea de către elevi a unor procese de producţie, cum ar fi problemele legate de industria amoniacului, de industria îngrăşămintelor chimice şi silicaţilor etc.

In programele de zoologie, în special în programa de clasa a VI-a, avîndu-se în vedere că absolvenţii şcolii de 7 ani vor rămîne în marea lor majoritate să lucreze în agricultură, s-a pus un accent deosebit pe cunoaşterea metodelor zootehnice în vederea creării unor noi rase de animale şi de ridicarea productivităţii raselor de vite. In programă s-a specificat că în tratarea problemelor de zootehnie profesorii trebuie să ţină seama de specificul regiunii, de animalele caracteristice condiţiilor geografice şi a căror creştere constituie şi poate constitui ocupaţia locuitorilor.

Şi în cadrul celorlalte programe de învăţămînt, cum ar fi cele de matematică, geografie, desen, s-au introdus noi cunoştinţe legate de necesitatea politehnizării învăţămîntului. Noile cerinţe, exprimate în programele şcolare privind predarea obiectelor de învăţămînt în lumina sarcinilor de politehnizare a şcolii, cer din partea cadrelor didactice un studiu atent şi o muncă sistematică şi perseverentă.

Indicaţiile programelor sînt generale şi de principiu, iar temele şi cunoştinţele care au fost introduse în legătură cu problemele politehnizării sînt doar menţionate. Dezvoltarea lor, introducerea lor în cadrul lecţiilor depind de pregătirea, orientarea şi măiestria profesorilor, de cunoştinţele pe care aceştia le au despre tehnică, producţie şi organizarea muncii din întreprinderile industriale şi agricole. Pentru a explica elevilor felul cum se aplică în diferite sectoare de producţie legile şi principiile de fizică, chimie, matematică, biologie, profesorii trebuie să cunoască ei înşişi producţia, să viziteze întreprinderile, să ia contact cu tehnicienii respectivi, să se documenteze asupra proceselor de fabricaţie, de producţie. Ei trebuie să ţină o strînsă legătură cu profesorii maiştri, să urmărească elevii la activităţile practice de atelier şi agricole, pentru a vedea cum aplică elevii în cadrul acestora cunoştinţele însuşite la orele de curs.

In noile programe s-a acordat o mare atenţie educării elevilor în spiritul patriotismului şi al prieteniei între popoare, sentiment ce formează conţinutul principal al educaţiei morale şi care încoronează profilul moral al omului societăţii socialiste.

Incepînd cu programele claselor I—IV s-a urmărit dezvoltarea la elevi a dragostei faţă de patrie şi faţă de trecutul ei glorios, faţă de poporul muncitor şi tradiţiile lui revoluţionare, faţă de figurile de eroi, de luptători pentru dreptate şi libertate naţională. S-a urmărit să se dezvolte dragostea faţă de orînduirea nouă din ţara noastră, faţă de partid, faţă de limba maternă cu frumuseţile şi posibilităţile ei de exprimare, în care cărturarii noştri au creat opere nemuritoare, îmbogăţind tezaurul culturii universale. In acelaşi timp, s-a urmărit ca elevii să fie educaţi în spiritul prieteniei şi colaborării cu naţionalităţile conlocuitoare din ţara noastră, cu toate popoarele care luptă pentru libertate, pace şi progres. Totodată, noile programe urmăresc să dezvolte la elevi dragostea şi recunoştinţa faţă de Uniunea Sovietică, să le dezvolte sentimentul de ură împotriva duşmanilor patriei, ai păcii şi socialismului.

Programele oferă un bogat material pentru realizarea acestei opere educative. Pentru a ilustra, ne mărginim numai la cîteva exemple. Astfel, la clasele I—IV, la limba maternă, un număr mare de lecţii de citire sînt grupate în teme mari intitulate „Patria noastră", care se referă la viaţa oamenilor muncii în trecut şi astăzi, la trecutul de luptă al poporului, la aspecte din diferite regiuni ale ţării, la legende istorice, la figuri de eroi ai clasei muncitoare, la sărbători legate de evenimente naţionale şi internaţionale.

In cadrul programelor de istorie universală pentru clasele a VI-a şi a IX-a, sînt introduse lecţii speciale, care prezintă vechimea şi dezvoltarea neîncetată a civilizaţiei omeneşti pe teritoriul ţării noastre. In cuprinsul acestor lecţii este puternic scoa-

Vrem să obținem rezultate și mai bune

In cursul anului școlar trecut întreaga activitate a școlii noastre a fost îndreptată în direcția realizării principalelor sarcini pe care le cuprinde Hotărîrea C.C. al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al R.P.R., cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală. Aceste sarcini au fost cuprinse în planul de muncă anual al școlii și urmărite apoi în realizarea lor.

La sfîrșitul anului școlar, în consiliul pedagogic, am analizat temeinic rezultatele obținute, oprindu-ne cu atenție atît asupra realizărilor, cît și asupra lipsurilor muncii noastre. Pe baza acestei analize, în noul an școlar noi vom generaliza și îmbogăți experiența pozitivă căpătată în anul trecut, considerînd, totodată, ca o sarcină de prim ordin înlăturarea lipsurilor constatate. Astfel, printre primele sarcini ale planului nostru de muncă pe anul 1957/1958 a fost înscrisă aceea a școlarizării tuturor copiilor de vîrstă școlară, de la clasele I-VII, din circumscripția școlii noastre. In acest scop, în primele zile ale lui septembrie, cadrele didactice au și confruntat pe teren recensămîntul pe care îl întocmisem înainte. Sperăm că și anul acesta, ca și anul trecut, nu va rămîne nici un copil neșcolarizat.

Pentru ca activitatea noastră să poată începe efectiv și în mod organizat din prima zi de școală, am procedat la repartizarea învățătorilor și diriginților pe clase, urmărind pe cît este posibil asigurarea continuității în muncă a cadrelor didactice. De asemenea, a fost întocmit orarul pentru prima săptămînă de școală și am organizat un colectiv alcătuit din directorul adjunct, responsabilul cabinetului pedagogic și al comisiei științifice din școală, care va elabora orarul definitiv pentru primul trimestru. La întocmirea orarului se vor respecta strict principiile pedagogice, evitîndu-se unele greșeli constatate anul trecut, cînd, la unele clase, volumul de sarcini pentru elevi de-a lungul săptămînii n-a fost repartizat cu destulă grijă, ceea ce a dus uneori la supraîncărcarea elevilor.

O sarcină importantă în planul nostru de muncă o constituie, ca și în anul trecut, ridicarea nivelului de pregătire a elevilor. Pentru aceasta cadrele noastre didactice studiază cu atenție programele de învățămînt, planificîndu-și cu multă grijă parcurgerea materiei. O atenție deosebită va fi acordată mai departe ridicării continue a nivelului pedagogic și științific al lecțiilor, ceea ce va constitui cea mai sigură garanție a unei munci de calitate în instruirea și educarea elevilor.

Ținînd seama de faptul că școala noastră primește anul acesta 120 de elevi în clasa a VIII-a, elevi care provin din școli diferite, cu nivel de pregătire diferit, am prevăzut ca în primele săptămîni de școală să se determine prin lucrări de control și alte sondaje nivelul real de cunoștințe al clasei și al fiecărui elev în parte, la fiecare disciplină. In acest fel, vom fi în măsură să intervenim din timp pentru ajutorarea unor elevi, în scopul evitării rămînerilor în urmă la învățătură.

Mai mult decît în anul trecut, vom acorda o deosebită atenție pregătirii fiilor de muncitori. Vom organiza din timp consultații, în special pentru elevii clasei a VII-a, care la sfîrșitul anului vor da examen de admitere la cursul mediu.

In viitorul an școlar ne vom strădui să progresăm mai mult în direcția pregătirii politehnice a elevilor. Pentru aceasta, în primul rînd, vom folosi din plin experiența pe care am căpătat-o pînă acum în predarea diferitelor obiecte de învățămînt, ca fizica, chimia, matematica, geografia, lucrul manual etc., în organizarea și desfășurarea activității în cercurile tehnice din școală și de la Casa pionierilor, în organizarea excursiilor cu caracter documentar-științific, a vizitelor la întreprinderile din oraș etc. Școala noastră dispune de laboratoare destul de bine utilate, de planșe, mulaje, hărți etc., pe care ne propunem să le întrebuințăm în acest an cu mai multă grijă, pentru a realiza o legătură mai strînsă între cele învățate în clasă și viața practică.

O parte slabă a muncii noastre în anul școlar trecut în această direcție a constituit-o felul cum au fost organizate vizitele la întreprinderi. Ne-am dat seama că elevii nu au învățat atît cît ar fi trebuit din aceste vizite. Pentru noul an școlar, colectivul profesorilor de fizică și chimie a întocmit un plan trimestrial al acestor vizite, determinînd în mod precis scopul tematic al fiecărei vizite în parte. Vizitele nu vor fi făcute numai pentru ca elevii să vadă o fabrică sau o uzină „în general", ci pentru a cunoaște anumite mașini sau un anumit procedeu tehnologic pe care nu-l pot cunoaște în laborator, pentru a-și da seama la sfîrșitul unui capitol parcurs la fizică sau chimie, pe baza unor demonstrații direct la întreprindere, cum se aplică cunoștințele teoretice pe care și le-au însușit.

Vom urmări să dezvoltăm și mai mult activitatea elevilor în cercurile tehnice, astfel încît ea să devină plăcută, atrăgătoare, să trezească interesul și pasiunea elevilor pentru tehnică. Vom lărgi activitatea cercului de radiofonie, condus de profesorul Victor Pop, care, în anul trecut, a obținut rezultate bune, activitatea cercului de chimie etc. De asemenea vom organiza în acest an, pentru fete, un cerc de croitorie și altul de gospodărie, care vor fi îndrumate de două profesoare ale școlii.

Va trebui să obținem reale succese și în ceea ce privește înzestrarea atelierului de lăcătușerie și a celui de tîmplărie care au luat ființă anul trecut. Pînă acum n-am folosit în suficientă măsură sprijinul pe care ar fi putut să ni-l acorde întreprinderile industriale din sectorul școlii noastre și întreprinderea care ne patronează, în vederea înzestrării acestor ateliere. In cursul acestui an școlar ne vom strădui să valorificăm mai bine aceste posibilități.

In cadrul planului nostru de muncă, un loc important îl ocupă problemele educative. Dintre acestea, educarea în comun a băieților cu fetele comportă o grijă deosebită. Școala noastră funcționează încă de acum doi ani cu toate clasele mixte. Experiența căpătată în acest timp ne întărește convingerea că educarea în comun a băieților cu fetele este nu numai posibilă, ci chiar necesară. Educația în clase mixte a dat rezultate bune la toate clasele, dar mai ales la cele medii, influențînd în sens pozitiv atît situația elevilor la învățătură, cît și la disciplină. S-a constatat că între băieți și fete s-au statornicit raporturi de colegialitate și tovărășie just înțelese și că mai ales băieții au devenit mai atenți, mai politicoși, mai ordonați și mai însuflețiți de dorința de a înlătura, printr-o muncă serioasă, riscurile căderii pe poziții de inferioritate față de fete, despre care se știe că în genere sînt mai harnice, mai stăruitoare în muncă.

Ca și în anii trecuți, în toată munca noastră instructiv-educativă ne vom sprijini continuu pe ajutorul deosebit de prețios al comuniștilor din școală, al organizației de pionieri și U.T.M., pe sprijinul larg al părinților elevilor noștri.

Indeplinind cu conștiinciozitate și în mod creator planul de muncă întocmit, avem convingerea fermă că în cursul noului an școlar vom obține rezultate și mai frumoase pe calea instruirii și educării tinerei noastre generații în spirit comunist

ION BREZEANU
director la școala medie nr. 3 din Galați

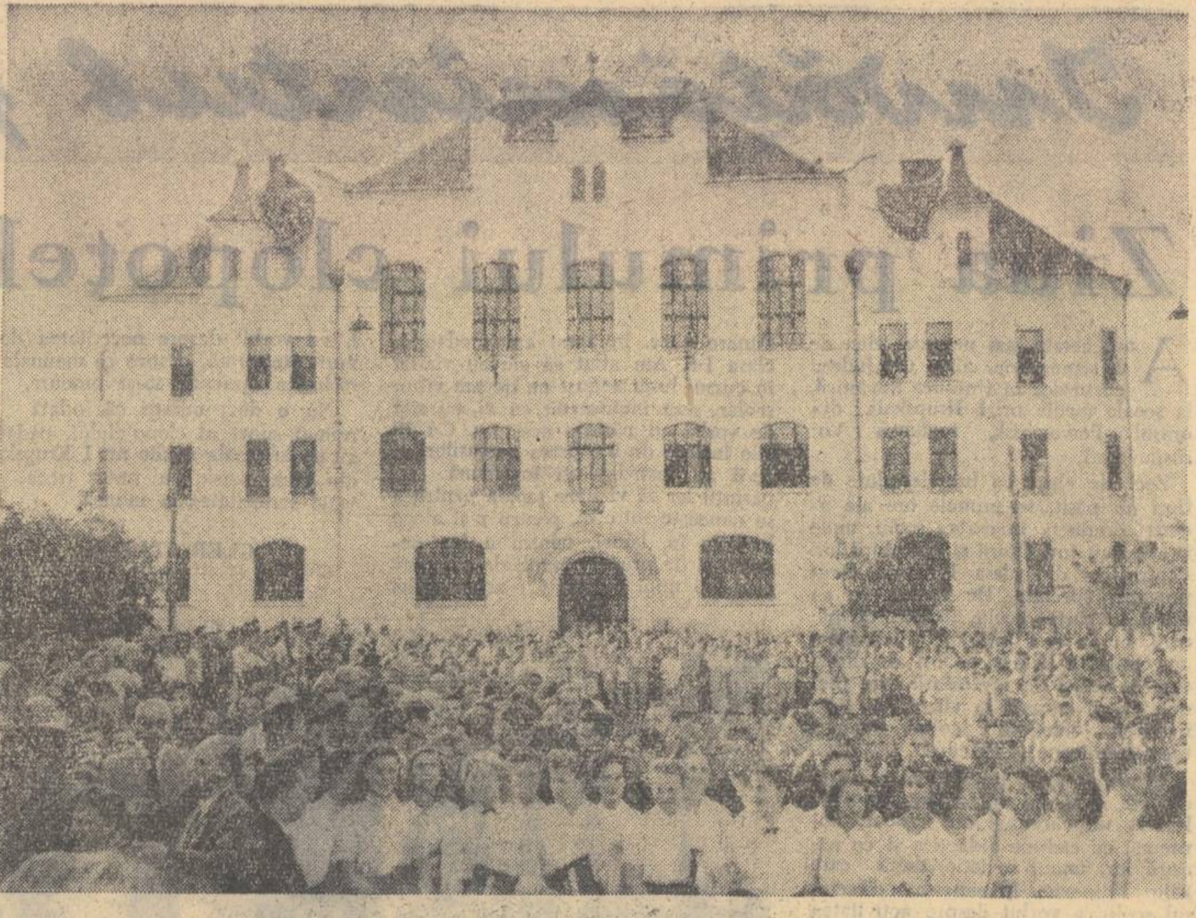

La sărbătorirea a 400 de ani de la înființarea școlii medii „Bolyai" din Tg. Mureș.

Despre munca desfășurată în tabere

Am avut prilejul, anul acesta, să vizitez multe tabere centrale și regionale — organizate în timpul vacanței. In cele ce urmează aș dori să prezint cîteva aspecte din activitatea cultural-educativă desfășurată în tabere și să propun unele măsuri pentru îmbunătățirea acestei activități în viitor.

In fața organizatorilor de tabere pentru pionieri și școlari au stat o sumedenie de probleme destul de complexe. Acestea se puneau chiar odată cu alegerea locului pentru înființarea taberei — care trebuie să corespundă anumitor cerințe în ceea ce privește clima, condițiile de igienă, asigurarea posibilităților de înzestrare a taberelor cu toate materialele tehnice necesare unei bune desfășurări a activității cultural-educative, științifice, sportive etc.

De cele mai multe ori, unele comitete centrale — ale sindicatelor de ramură, conducerile unor instituții, sfaturi populare sau secții ale acestora, care au organizat tabere, s-au orientat bine în alegerea locurilor pentru înființarea de tabere. Așa au fost uzinele Metrom din Orașul Stalin, Fabrica de piese de schimb „Gh. Apostol" din Galați, Secția de învățămînt a sfatului popular al Regiunii Autonome Maghiare și altele. Unele instituții, însă, unele sindicate n-au asigurat condiții prielnice pentru desfășurarea diferitelor activități specifice taberelor de pionieri și școlari: tabăra centrală de pionieri și școlari organizată de C.C. al Sindicatului alimentar și al bunurilor de consum la Miercurea Ciuc, de exemplu, așezată în plin centrul orașului, la școala elementară nr. 1, unde în afara localului școlii n-au existat alte posibilități pentru o adevărată activitate de tabără.

Unele instituții s-au îngrijit foarte puțin de dotarea taberelor cu toate materialele tehnice necesare unei bogate și variate activități la care să ia parte toți copiii. Pînă și la Homorod, tabără cu tradiție (organizată de C.C.S.), unde în fiecare an își petrec vacanța aproape 2000 de copii, s-a observat lipsa materialelor tehnice, a jocurilor distractive.

Asigurarea taberelor cu cadre de conducere, cu educatori pricepuți, cu experiență pedagogică și cu dragoste pentru activitatea pionierească, este o garanție sigură că activitatea instructiv-educativă înregistrează succese reale.

Acolo unde comitetele centrale ale sindicatelor de ramură, secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare, organele U.T.M. au trimis cadre calificate, cu experiență, care iubesc copiii și le place să lucreze cu ei — treburile au mers bine. Astfel, pionierii și școlarii care și-au petrecut vacanța în tabăra de la Ghimeș (regiunea Bacău), cei care au fost în tabăra de la Izvorul Mureșului (R.A.M.), la Păltiniș (în tabăra organizată de uzinele Metrom-Orașul Stalin) nu vor uita multă vreme pe tovarășii profesori, pe directorii taberelor, pe instructorii de detașamente.

Din păcate, s-au recrutat și oameni plictisiți, fără chemare, puși toată ziua pe dojană și văicăreli, care au creat chiar greutăți în activitatea taberelor. De obicei, aceștia n-aveau calificarea corespunzătoare și nici experiență în munca instructiv-educativă din tabere. Asemenea cadre au lucrat, de exemplu, la tabăra centrală de la Miercurea-Ciuc (organizată de C.C. al Sindicatului alimentar și al bunurilor de consum), la tabăra de la Jigodin, raionul Miercurea-Ciuc, la Ditrău (în prima serie), la tabăra de la Lăpușna (organizată de casa regională de asigurări a cooperației meșteșugărești Tg. Mureș). Pe lîngă aceasta, s-a mai adăugat și faptul că în unele tabere, instructorii superiori de pionieri, special instruiți pentru activitățile din timpul vacanței, n-au stat pe toată durata în tabere, din care cauză activitatea a stagnat un timp.

In programul de activitate al unor tabere, ca cele de la Ghimeș, Izvorul Mureșului, Lăpușna, Homorod, un loc important l-a ocupat problema educării la copii a dragostei de muncă, a formării anumitor deprinderi practice. Astfel, fiind antrenați într-o serie de acțiuni corespunzătoare priceperii, înclinațiilor și puterii lor de muncă, pionierii și școlarii din aceste tabere au învățat să se autodeservească, s-au ocupat prin rotație de curățenia și păstrarea ordinei în tabără, au ajutat la pavoazarea sălilor, a clubului în cinstea lui 23 August, au amenajat colțul pionierilor, careul pionieresc, au îngrijit pomii și florile din curtea taberei. Pionierii din tabăra de la Lăpușna au plantat puieți de brad pe aleile din împrejurimile taberei, au asfaltat cu piatră cărările din tabără. Aceste activități au făcut să crească entuziasmul copiilor, încrederea în forțele și capacitatea lor de muncă.

Tot pentru dezvoltarea dragostei față de muncă, față de oamenii muncii, în programul de activități al multor tabere au existat numeroase vizite la unitățile socialiste din împrejurimi. Astfel, pionierii din tabăra de la Ghimeș au făcut o vizită la cooperativa de tîmplărie din localitate, pionierii din tabăra de la Tușnad-sat, în majoritate bucureșteni, au făcut o vizită la gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin", pionierii din tabăra de la Homorod au vizitat uzina și mina de fier de la Vlahița, cei din tabăra de la Ditrău au vizitat fabrica de conservat lapte de la Remetea.

Excursiile organizate de tabere au avut, de asemenea, un bogat conținut instructiv-educativ. Un moment important în activitatea taberei de la Ditrău, de pildă, l-a constituit excursia făcută de pionieri și școlari la Lacul Roșu și Cheile Bicazului. Păcat însă că în timpul acestei excursii atît de interesante copiii n-au fost îndrumați să folosească pe teren hărțile, să determine locurile pe unde se află, să le situeze în coordonatele geografice, să determine speciile de copaci, să se orienteze pe teren după mușchiul din pădure sau după alte semne naturale, să folosească busola.

De neuitat a rămas în mintea copiilor din tabăra de la Ghimeș excursia făcută în apropiere de Palanca, pe locurile unde în anul 1917 a fost spînzurat de către habsburgi fratele scriitorului Liviu Rebreanu, ofițerul Emil Rebreanu.

O activitate plină de interes au desfășurat pionierii în cercurile tinerilor geografi și naturaliști organizate în tabere. Mulți dintre copiii veniți pentru prima oară în tabere nu avuseseră o legătură directă cu natura. De aceea, cu prilejul plimbărilor și excursiilor în pădure, unii dintre aceștia se apropiau cu teamă de cîte-o insectă, de cîte-o broască etc. pe care trebuiau să le prindă pentru colecții. Obișnuindu-se însă și îndemnați de profesorii de la cerc, care-i însoțeau în aceste „lecții" în mijlocul naturii, ei nu s-au mai înfricoșat apoi nici cînd a fost vorba să prindă șerpi și vipere pentru colecția taberei.

Activității sportive i s-a dat o atenție deosebită în mai toate taberele. Aproape peste tot s-au organizat plimbări prin împrejurimi. Culmile munților din jurul Lăpușnei, Harghita și Munții Ciucului, împrejurimile Tușnadului au răsunat toată vara aceasta de cîntecul și jocurile copiilor și au constituit un mijloc plăcut de recreere pentru ei.

O atracție deosebită pentru copii a constituit-o activitatea cultural-artistică desfășurată de cercurile literare și cercurile de muzică din tabere. Pe lîngă faptul că ei au fost îndrumați să citească o mulțime de cărți noi în vacanță (acolo unde bibliotecile taberelor au fost completate cu ultimele noutăți), dar au învățat și multe cîntece patriotice, cîntece pionierești noi și cîntece populare romînești, maghiare etc.

Au fost însă și unele activități care nu s-au bucurat de atenția cuvenită în tabere. Cu toată curiozitatea și dorința copiilor de a afla lucruri noi în legătură cu viața economică, politică și culturală a țării, ei nu au avut totuși această posibilitate. Cadrele care s-au ocupat de organizarea activității în tabere au fost lipsite de această preocupare. Doar la tabăra de la Izvorul Mureșului și cea de la Ghimeș-Palanca, s-au ținut regulat informări cu copiii în cadrul cărora li se povesteau cele ce se petreceau la Moscova în timpul celui de al VI-lea Festival etc. In celelalte tabere nu s-a citit în detașamente presa pentru copii și tineret. In ceea ce privește vizionările de filme pentru copii, lucrurile au stat și mai prost. In majoritatea taberelor, copiilor nu li s-a adus nici un film.

Din experiența activităților cultural-educative desfășurate în timpul vacanței din anul acesta, în taberele de pionieri și școlari, se pot trage unele învățăminte pentru activitatea de viitor. Astfel, organizarea taberelor să se facă cu mult înainte de închiderea anului școlar și să se aibă în vedere asigurarea lor cu toate încăperile necesare unei depline activități cultural-educative. Greutățile întîmpinate pînă acum arată că trebuie să se evite organizarea de tabere în centre aglomerate (orașele și satele mai mari) și să se organizeze mai mult tabere în corturi pentru pionierii și școlarii din ciclul II, în mijlocul naturii, în cele mai frumoase și mai interesante locuri din punct de vedere istoric și geografic (cum a fost tabăra de la Izvorul Mureșului). De asemenea, să se acorde mai multă grijă înzestrării taberelor cu materiale tehnice necesare unei bogate activități cultural-artistice, sportive, științifice, cu suficiente jocuri etc. Pentru activitatea în cercurile de mîini îndemînatice (băieți), fiecare tabără să fie dotată cu o trusă de unelte necesare pentru un mic atelier de tîmplărie.

In alegerea conducătorilor de tabere să se ceară neapărat și avizul secției de învățămînt regionale sau raionale, dacă aceștia nu pot fi numiți direct de organele de învățămînt. Trebuie să se evite situația din anul acesta cînd în numeroase tabere au fost trimiși directori fără experiență pedagogică, fără calificare, care nu puteau, deci, da o orientare justă muncii educative și nu puteau aprecia conținutul activității cadrelor didactice. Aceeași grijă trebuie să se manifeste în alegerea cadrelor didactice, a instructorilor superiori de pionieri.

Conducerile taberelor să se consulte mai mult cu activul pionieresc în alcătuirea programului de activități, pentru a se ține seama de dorințele și înclinațiile copiilor și pentru a se stimula inițiativele, creșterea răspunderii personale în îndeplinirea activităților programate.

In fiecare an, înainte de deschiderea taberei și în timpul vacanței, să fie împrospătat fondul de cărți din bibliotecă cu ultimele apariții pentru copii și tineret, iar tabăra să se aboneze din timp la presa și publicațiile pentru copii pe timpul vacanței.

Pentru o mai vie stimulare a pionierilor, a diferitelor activități desfășurate în tabere pe timpul vacanței, considerăm că ar fi bine să se tipărească diplome și eventual insigne.

Acestea nu sînt singurele probleme care au reieșit din activitățile desfășurate anul acesta în tabere, dar ținînd seama de experiența cîștigată și de lipsurile ivite, sîntem siguri că în viitor munca în tabere se va îmbunătăți simțitor.

ION BICA

să la iveală lupta poporului pentru libertatea națională și socială.

Programele de lectură literară și literatură oferă mari și variate posibilități pentru educarea dragostei față de patrie, întrucît în tematica acestor programe sînt cuprinse creațiile poporului, ale scriitorilor clasici și contemporani, care zugrăvesc cu măiestrie aspecte din luptele poporului pentru independență și o viață mai bună, frumusețile patriei, figuri de viteji luptători pentru libertate, pagini din istoria eroică a partidului clasei muncitoare, eroismul în muncă, viața grea din trecut, lupta pentru pace și o viață mai bună.

Valorificarea acestui bogat material pe care-l oferă programele pentru educația patriotică a tineretului este una din marile și importantele sarcini care le revin educatorilor noștri. Este clar că sădirea și dezvoltarea acestui puternic sentiment se realizează pe bază de cunoștințe. Pedagogii au deci datoria să îi înarmeze pe elevi cu bogate cunoștințe, să le îndrumeze lectura, să le prezinte material intuitiv care să le vorbească despre trecutul glorios al patriei, despre comorile culturii create de popor. Dar ceea ce trebuie avut tot timpul în vedere în procesul de educație a tineretului, și în special cînd este vorba de educarea dragostei față de patrie, este ca educatorii să aibă ei înșiși, în primul rînd, puternice convingeri și sentimente patriotice. Ei trebuie să fie exemplu de cetățeni convinși și patrioți. Gîndul și cuvîntul lor să vibreze, să entuziasmeze, să exprime revoltă sau indignare, bucurie sau ură atunci cînd dezvăluie elevilor fapte din istoria patriei, cînd vorbesc despre înfrîngerile și victoriile poporului, despre prietenii și dușmanii țării, despre munca creatoare a oamenilor muncii, despre măreția zilelor noastre și despre zările însorite ale viitorului. Numai așa se va aprinde în sufletul elevilor dorința de a munci și lupta pentru a duce mai departe ceea ce înaintașii noștri au creat.

Programele care se aplică în anul acesta prezintă serioase îmbunătățiri și sub raportul structurii și sistematizării materiei. Notele explicative ale programelor cuprind prețioase indicații în legătură cu concepția care a stat la baza lor și atrag atenția asupra principalelor probleme la care trebuie să se insiste în mod deosebit în cadrul predării lecțiilor. Unele note explicative, cum sînt cele de la programele de istorie sau istoria literară, constituie adevărate îndrumătoare metodice, și profesorii vor găsi în ele, dacă le vor studia cu atenție, un serios și prețios sprijin.

Materia de învățămînt cuprinsă în programe a fost stabilită ținîndu-se seamă de cerințele școlii noastre și de particularitățile de vîrstă ale elevilor. Din programe s-au scos, în cea mai mare parte, amănuntele care duceau la supraîncărcarea elevilor. S-au menținut numai acele cunoștințe care sînt cerute de sarcinile școlii noastre și care nu pot lipsi din cultura generală a elevilor. Repartizarea volumului de cunoștințe s-a făcut pe teme, capitole și lecții pentru care s-a afectat numărul necesar de ore în care acestea vor fi predate. Bineînțeles că acest număr de ore nu trebuie luat în mod rigid. El poate fi modificat în funcție de condițiile concrete din fiecare școală sau clasă. Ceea ce este, însă, deosebit de important, e faptul că materia de învățămînt să fie în întregime parcursă și temeinic asimilată de elevi în ritmul normal de muncă.

Pentru a veni în sprijinul învățătorilor și profesorilor în cee ce privește organizarea muncii și pentru a se realiza o mai temeinică însușire a cunoștințelor de către elevi, în programe s-au prevăzut ore de recapitulare după capitolele mari, după fiecare trimestru, precum și ore de recapitulare finală. De asemenea, s-au prevăzut ore pentru lucrările scrise trimestriale, ore pentru excursii, pentru aplicații practice și pentru lecturi.

Intocmite în felul acesta, programele cuprind în mare întregul sistem al muncii didactice pe care trebuie să-l desfășoare în cursul anului școlar învățătorii și profesorii.

Pe baza programei școlare, trebuie organizată planificarea materiei, pe baza ei trebuie pregătite lecțiile, materialul didactic, alegerea materialului de lectură pentru elevi, pe baza ei trebuie pregătite și organizate excursiile și aplicațiile practice. Programa este un act obligatoriu de stat și trebuie să fie o călăuză zilnică a învățătorilor și profesorilor. Prin aplicarea ei se realizează sarcinile predării obiectului de învățămînt și implicit scopul școlii noastre.

Aplicarea justă a programelor școlare este strict obligatorie pentru toate cadrele didactice, indiferent de vechimea, pregătirea și experiența lor. Organele de învățămînt, directorii de școli și inspectorii au de asemenea datoria de a urmări felul cum se aplică cerințele programelor.

In cursul aplicării lor programele școlare se vor putea verifica mai bine. De aceea și pe viitor cadrele didactice sînt rugate să noteze cu grijă observațiile, să le comunice ministerului, pentru a se putea astfel îmbunătăți continuu nivelul învățămîntului nostru.

EUGEN BLIDEANU
directorul Direcției pedagogice din Ministerul Invățămîntului și Culturii

Pentru o mai temeinică pregătire a elevilor

(Urmare din pag. 1)

Așa se explică marele prestigiu de care aceștia se bucură în rîndul elevilor care, animați de respect și de admirație, sînt gata să răspundă prompt la orice cerință a acestor profesori.

O contribuție de o importanță covîrșitoare în crearea posibilităților de influențare educativă asupra elevilor o constituie răbdarea, calmul, stăpînirea de sine, tactul pedagogic al profesorului. Din păcate, cadrele didactice greșesc adesea din acest punct de vedere. O învățătoare din satul Răuți, raionul Vrancea, de pildă, care din întîmplare este și organizatoare de grupă sindicală, neputînd liniști o elevă neastîmpărată, a închis-o într-un dulap din clasă, unde a ținut-o tot timpul orei. O astfel de faptă nu este departe de alte fapte care amintesc trecutul întunecat al învățămîntului nostru; se întîlnesc adesea cadre didactice care bat elevii, ca de pildă la școala de 7 ani nr. 7 din Rîmnicu Sărat, regiunea Ploești, la Curtea de Argeș etc.

Conduita morală exemplară, atitudinea corectă în dezbaterea problemelor legate de viața elevilor și a școlii, exemplul personal în ce privește estetica îmbrăcămintei, a ținutei educatorului începînd cu pieptănătura și terminînd cu pantoful lustruit sînt condiții indispensabile care satisfac sentimentele estetice ale tineretului, mărind considerabil posibilitățile influențării educative din partea cadrelor didactice.

Trebuie să precizăm însă că recomandările enumerate nu constituie decît condiții, virtualități ale muncii educative.

Organizațiile noastre sindicale trebuie să se pătrundă adînc de sarcinile ce le revin în acțiunea de ridicare a nivelului muncii instructiv-educative.

Membrii noștri de sindicat trebuie îndrumați să realizeze o bună predare, nu numai de dragul însușirii unor cunoștințe — care, oricît de prețioase, se pierd, se uită într-o măsură — cît mai ales în vederea efectului educativ al acestora asupra elevilor. Pentru aceasta, fiecărui profesor i se va cere să reflecteze cu toată seriozitatea nu numai asupra obiectivelor imediate legate de predarea fiecărei lecții, ci mai ales asupra scopului final prin realizarea căruia disciplina respectivă contribuie la formarea omului nou

In predarea limbii romîne și a limbilor materne ale minorităților naționale se va urmări formarea unei exprimări corecte orale și în scris a elevilor, a expunerii clare, expresive și coerente pe baza unui vocabular bogat și colorat. Studiul gramaticii și al matematicii va trebui să contribuie cu precădere la dezvoltarea gîndirii logice, a judecății elevilor, pe baza analizei minuțioase a exercițiilor și problemelor. La științele naturale, fizică și chimie se va avea în vedere în primul rînd formarea bazelor concepției materialist-dialectice a elevilor. Pe baza cunoașterii legilor de dezvoltare a naturii, elevii trebuie pregătiți să-și explice științific toate fenomenele și procesele din natură și mai ales să știe să desprindă esențialul din formele complexe sub care acestea apar în realitate, să înțeleagă temeinic importanța influenței condițiilor de mediu asupra schimbărilor biochimice, asupra dezvoltării plantelor și animalelor, și asupra vieții în general. Printr-un învățămînt realist-științific, prin lucrările practice din atelier și de pe parcela școlară, prin excursiile în producție și în unități agricole, elevii trebuie să primească pe lîngă deprinderi practice și priceperea de a lega cunoștințele teoretice de munca productivă, de viață, să primească o serioasă orientare politehnică.

Formarea concepției materialiste a elevilor despre societate trebuie să constituie țelul final al predării istoriei, constituției și în anul viitor a economiei politice. Aceste obiecte, în general, vor trebui să asigure înțelegerea de către elevi a rolului forțelor de producție și a legilor dezvoltării societății, a rolului luptei de clasă și, în special, a rolului clasei muncitoare în înlăturarea oricărei exploatări. Cunoștințele la aceste obiecte trebuie puse cu prioritate în slujba înțelegerii și explicării fenomenelor social-politice de actualitate, a formării unei concepții politice sănătoase și a adoptării unei atitudini active în fața evenimentelor.

Lecțiile de literatură vor trebui să ducă la cunoașterea și interpretarea științifică a fenomenelor literare și culturale, pe baza cunoașterii condițiilor economice, sociale și politice ale epocii respective, a atitudinii scriitorului față de problemele epocii în care a trăit și, ca o consecință imediată, la formarea unei atitudini critice sănătoase față de conținutul de idei și față de realizarea artistică a oricărei lucrări cu caracter literar-cultural. Predarea lecturii literare la clasele V-VII, organizarea și îndrumarea lecturii în afară de clasă în general, trebuie să ducă nemijlocit și consecvent la formarea și dezvoltarea sentimentelor morale și estetice ale tineretului, la adoptarea unei atitudini juste față de muncă și avutul obștesc, la educarea unei voințe neclintite, dîrze, în slujba intereselor poporului muncitor, a dragostei de țară și a sentimentului de solidaritate cu lupta pentru pace pe care o duc astăzi popoarele lumii.

Numai procedînd în felul acesta, pocesul de învățămînt va contribui efectiv la educația comunistă a tinerei generații, sarcină pe care partidul și guvernul ne-a acordat-o cu toată încrederea. Dar pentru realizarea acestei sarcini, trebuie să adăugăm că nu este suficient numai ca învățătorul sau profesorul să întrunească toate calitățile unui bun pedagog, ci și să realizeze o justă orientare a predării obiectului respectiv în sensul celor arătate mai sus. Factorul principal în realizarea educației tineretului îl constituie sinceritatea, autenticitatea sentimentelor și a convingerilor educatorului. Kalinin spunea în legătură cu influența educativă asupra maselor: „trebuie să procedezi în toate privințele în așa fel încît oamenii din jurul tău să te simtă sincer și cinstit. Fățărnicia nu o poți ascunde maselor și cu atît mai puțin tineretului care este atît de sensibil în această privință, și de aceea trebuie evitată cu orice preț. Masele nu pot fi înșelate și dacă oamenii bagă de seamă că educatorul este fățarnic, niciodată nu vor avea încredere în el". Mai mult decît atît, cine are cît de puțină experiență a muncii educative este conștient că fățărnicia duce la compromitere în fața clasei și la un legitim dispreț din partea elevilor. Insistăm asupra sincerității și autenticității convingerilor și sentimentelor educatorilor pentru că nu poți convinge pe alții de ceea ce tu însuți te mai îndoiești, nu poți sădi în sufletul elevilor tăi simțiri pe care tu singur nu le ai.

In fine, un factor de o importanță uriașă, poate chiar determinant în succesul educației tineretului școlar, constă în unitatea colectivului pedagogic al școlii, în atmosfera sănătoasă care trebuie să domnească în rîndurile cadrelor didactice. Școala profesională metalurgică din Bacău, în al cărei colectiv pedagogic domnește o armonie perfectă între profesori, maiștri, instructori și conducerea școlii, poate constitui un bun exemplu pozitiv în această privință.

Din nefericire însă, asemenea colective pedagogice sînt relativ puține. In schimb, se pot cita unele exemple de colective de educatori în care domnesc neînțelegerile, certurile, intrigile, violența și uneori chiar imoralitatea. La școala din Crimpoaia, raionul Drăgănești, de exemplu, la școala de 7 ani din Udupu, comuna Tătăraștii de Sus, raionul Vîrtoapele, la școala de 7 ani din comuna Fieni, raionul Tîrgoviște, ca și la școala profesională din orașul Dej, dezbinarea, certurile și intrigile constituie serioase piedici în viața cadrelor didactice, în munca lor de desăvîrșire pedagogică, în întregul proces instructiv-educativ din școală.

Mai poate fi vorba în aceste cazuri de autoritatea și prestigiul educatorului? Se înțelege că nu; dimpotrivă, descompunerea morală a acestor colective se oglindește nemijlocit în rezultatele deplorabile la învățătură și în comportarea necorespunzătoare a elevilor din școlile respective.

Cauzele care duc la asemenea stări de lucruri sînt multiple și izvorăsc din ignorarea rolului social al educatorului și al școlii, precum și dintr-o greșită înțelegere a ideii de solidaritate colegială.

Există cadre didactice, de altfel foarte capabile, dar care, dintr-o ambiție greșit înțeleasă, reușesc prin diferite mijloace, și adesea prin discreditarea celorlalți colegi, să creeze atît în școală cît și în afară de școală un fel de cult în jurul obiectului lor, în dauna celorlalte obiecte de învățămînt. Acești profesori mobilizează pe elevi să-și concentreze forțele numai în direcția însușirii obiectului respectiv, uitînd că în sistemul nostru de învățămînt fiecare disciplină își are rostul și valoarea sa instructiv-educativă bine precizată, și că numai îmbinarea armonioasă a eforturilor întregului colectiv al școlii determină pregătirea multilaterală a elevilor.

Mai sînt unele cadre didactice care, stăpînite de egoism și îngîmfare, se consideră mult deasupra nivelului colegilor lor, manifestînd o atitudine disprețuitoare față de eforturile colectivului, folosind ironia și chiar batjocura, ceea ce duce la crearea unei atmosfere încordate și ostile, dăunătoare bunului mers al școlii.

De condamnat este și atitudinea unor cadre tinere, proaspăt ieșite din școli și universități, care, dintr-un exagerat sentiment de încredere în sine, subapreciază activitatea și experiența colegilor mai vîrstnici. Nu este admisibilă, însă, nici atitudinea unor cadre didactice cu mulți ani de practică, care se mulțumesc să-și facă datoria la clasă, fără să se intereseze de preocupările cadrelor tinere și fără să le împărtășească din experiența acumulată în decursul îndelungatei lor activități.

Cu totul necolegială este și tendința unor învățători și profesori, care, preluînd la început de an școlar clasa instruită de alți colegi și constatînd lipsuri în nivelul de cunoștințe al elevilor, explică aceste lipsuri în mod tendențios și exclusiv prin activitatea defectuoasă a înaintașului. Acest gen de „profesioniști" simt o adevărată plăcere să-și înjosească colegii, închipuindu-și că în felul acesta își reliefează propriile lor merite.

Și mai gravă este atitudinea unor cadre didactice, care folosesc mijloace necinstite, demagogice pentru a cuceri sentimentele și încrederea colegilor sau chiar a elevilor. Astfel de cadre se servesc de obicei de bîrfeli și intrigi, îngăduie elevilor pe ascuns ceea ce colectivul pedagogic a interzis, încurajează atitudini greșite care dăunează ordinei și disciplinei din școală. Din păcate și spre regretul nostru există și cadre care instigă elevii împotriva altor profesori, care ascultă cu satisfacție reclamațiile părinților sau chiar ale copiilor la adresa cadrelor didactice, închipuindu-și cu naivitate că diminuarea prestigiului celorlalți colegi duce implicit la creșterea propriului prestigiu

Conflictele care se iscă uneori între președintele sindicatului și conducerea școlii, atitudinea despotică a unor directori de școli sub pavăza principiului conducerii unice și lipsa de curaj din partea cadrelor didactice, atitudinea de lingușire și oportunismul unora constituie tot atîtea plăgi împotriva cărora trebuie dusă o luptă necruțătoare.

Pentru crearea unei atmosfere sănătoase în colectivul școlii, organele sindicale sînt chemate să dezvolte spiritul de combativitate al membrilor de sindicat, încurajînd pe acei învățători și profesori care au atitudine critică principială față de lipsuri. Impreună cu conducerile școlilor, organele sindicale trebuie să lupte perseverent pentru închegarea și unitatea colectivelor pedagogice, procedînd la analiza și arătarea în mod deschis, în consfătuiri de producție, a tuturor cauzelor care duc la dezmembrarea colectivului.

Printr-o mai bună organizare a muncii, organizatorii sindicali și președinții comitetelor de instituție vor trebui să asigure calitatea și progresul continuu al activității instructiv-educative din școli. In acest scop se vor organiza consfătuiri de producție cu teme din experiența înaintată a cadrelor didactice care au obținut succese deosebite în instruirea și educarea tineretului și se vor populariza pe toate căile metodele și procedeele științifice folosite de acestea.

Cu prilejul deschiderii noului an școlar, ne adresăm cu încredere tuturor cadrelor didactice și în deosebi organelor sindicale, chemîndu-le să pășească în noua muncă pe care o încep acum cu hotărîrea fermă de a ridica necontenit nivelul muncii instructiv-educative în școală.

Comunicare

In afară de grădinițele și școlile speciale de surdo-muți, hipoacuzici (resturi de auz), orbi și înapoiați mintal existente, începînd cu 15 septembrie 1957 se vor înființa următoarele noi categorii de școli și clase speciale:

1. O școală specială de ambliopi, pentru copiii cu resturi și deficiențe de vedere, în București.
2. Clase speciale pentru copii auzitori cu defecte de vorbire, în cadrul școlii de hipoacuzici din București (str. Busolei nr. 6, raionul 1 Mai) și pe lîngă școala de surdo-muți din Cluj (str. Buday Nagy Antal 40).
3. O clasă specială pentru copiii orbi care sînt și surdo-muți, în cadrul școlii de orbi din Cluj (str. Buday Nagy Antal 31).

Pentru înscriere se vor înainta următoarele acte: extrasul de naștere al copilului (în copie); un certificat medical din care să rezulte natura și gradul deficienței copilului, precum și faptul că nu suferă de nici o boală infecto-contagioasă; dovada despre situația materială și venitul părinților sau susținătorului.

Actele menționate, împreună cu cererea de înscriere, se vor înainta la direcțiunea școlilor respective, cu excepția celor pentru copii ambliopi, care se depun la comitetul executiv al sfatului popular al Capitalei.

Participanții la Conferința mondială a educatorilor, de la Varșovia, pe treptele Planetariumului din Katowice.

Cu trenul prieteniei prin Polonia

Conferința mondială a învățătorilor și profesorilor, care s-a desfășurat la Varșovia în zilele de 20—29 august, a fost un eveniment important pentru întărirea unității cadrelor didactice. Dacă lucrările care au avut loc în ședințele plenare și în comisii au contribuit la cunoașterea situației școlii și a educatorilor, la găsirea căilor pentru îmbunătățirea condițiilor lor de muncă și de viață, excursia care a urmat a ajutat la apropierea oamenilor, la cunoașterea reciprocă, la închegarea unor prietenii personale, pe baza cărora să se dezvolte schimbul de experiență și legăturile de viitor. De aceea „trenul prieteniei" — tren cu care participanții au vizitat Polonia — a fost o completare fericită a programului Conferinței. Ruta excursiei a fost: Varșovia-Gdynia-Oliwa-Gdansk-Katowice-Oswiecim-Cracovia-Nowa Huta-Varșovia.

Pentru noi, polonezii, a fost o mare bucurie să arătăm oaspeților patria noastră.

PE LITORAL

Punctual, în dimineața zilei de 24 august trenul intră în gara Gdynia. Pe peron ne așteaptă un grup de învățători de pe litoral. Din tren coboară oaspeții negri, galbeni, albi, în îmbrăcăminte europeană, în costume indiene, africane. Mișcare și zumzet, discuții în multe limbi, strângeri cordiale de mîini. Președintele Comitetului sindical U.I.P. din Gdynia, A. Kosik, salută oaspeții în numele învățătorilor de pe litoral; colegul A. Buszkiewicz îi oferă flori Mariei Marchant, secretară a F.I.S.E. Din partea oaspeților răspunde, în câteva cuvinte, Paul Delanoue, secretar general al F.I.S.E. In continuare, cu autobusele, vizităm Gdanskul și șantierele navale.

Oaspeții străini se interesează nu numai de monumentele istorice, dar și de întreprinderile industriale moderne. Unul se oprește în fața vitrinei unui magazin, intră în vorbă cu locuitorii orașului, altul, un profesor din Africa, se pozează alături de o frumoasă blondă din Gdansk, care a ținut cu orice preț să aibă o fotografie cu un negru. Colegele, mai ales cele din America Latină, se opresc cu plăcere în fața chioșcurilor pe care scrie „jantar", desigur nu pentru a-și încerca norocul la această loterie cu popularitate pe malul mării, ci pentru că să-și cumpere ca amintire un obiect din chihlimbar.

La Oliwa, concert de orgă. Ghidul ne indică felul cel mai potrivit pentru ascultarea acestui concert. El sfătuiește pe vizitatori ca în timpul primelor trei părți ale concertului să rămînă cu ochii închiși, și de abia în partea a patra să admire această capodoperă veche de 200 de ani. Aceste indicații le-au putut respecta numai aceia care nu se aflau pentru prima oară în catedrala din Oliwa. Informațiile ghidului — că orga are 6.000 fluiere, că ele pot reda fiecare voce, că figurile, trîmbițele, trompetele se mișcă în timpul concertului — atrag atenția celor mai mulți vizitatori. Am ascultat concentrați și fermecați. „Impresia este de nedescris" — mi-au spus colegii din jur.

După masă, oaspeții s-au plimbat cu vaporașul în portul Gdynia, iar seara, înainte de plecare, a avut loc o întîlnire cu învățătorii și profesorii de pe litoral, la trei cafenele diferite — „Interclub", „Liliput" și „Grand-Hotel" din Șopot. Întîlnirea de la „Interclub" a deschis-o președintele Comitetului sindical U.I.P., I. Misiak, care i-a salutat cu căldură pe oaspeți. La salut a răspuns Paul Delanoue, care a subliniat că greutățile pe care le întîmpină învățătorii din diferite țări în educarea tineretului, vor fi învinse numai dacă ideea solidarității va trece ca un fir roșu prin întreaga mișcare a învățătorilor. Tot la „Interclub" a vorbit cu căldură și redactorul-șef al ziarului „Ucitelskaia Gazeta", N. M. Parfionova. Ea a subliniat că nu există o muncă mai umanitară și mai plină de răspundere, mai nobilă, decît educarea tinerelor generații în spiritul păcii și prieteniei între popoare.

IN SILEZIA

La Katowice, autobusele ne-au dus de la gară direct la Planetarium, în Parcul regional de cultură. Planetariumul și vederea de acolo sînt așa de frumoase încît nu e nici o mirare că toate aparatele de fotografiat „au intrat în funcțiune", în deplinul sens al acestui cuvînt; iar cine nu fotografia, se îngrămădea la chioșcul poștal să-și cumpere ilustrate.

Peste cîteva minute ne aflam cu toții în sala principală a Planetariumului unde, ziua în amiaza mare, ne-a fost dat să vedem... stelele pe cer (mai precis, pe cupola Planetariumului) și să ascultăm explicații astronomice foarte interesante. Conducerea Comitetului sindical U.I.P. din Katowice și organizatorii excursiei cu „trenul prieteniei" merită mulțumiri deosebite pentru că au prevăzut în program vizitarea acestui Planetarium.

După masă, am vizitat lagărul și muzeul de la Oswiecim (Auschwitz) și Brzezince (Birkenau). Groaza trecutului negru a încruntat frunțile. Aici ne-am dat seama, mai mult ca oriunde, că omenirea trebuie să fie altfel educată, că trebuie să facem totul ca pacea să se impună durabil, să nu mai fie niciodată război și nici cosmarul lagărelor de concentrare. Delegația învățătorilor progresiști germani a depus, în profundă reculegere, flori în curtea blocului nr. XI, pe locul unde hitleriștii au împușcat peste 20.000 de oameni.

Seara a avut loc la Palatul tineretului din Katowice întîlnirea oaspeților cu învățătorii din Silezia. Învățătorii silezieni, așezați în rînd, de la poartă și pînă la sala de la etajul I, i-au întîmpinat cu dragoste și cu aplauze pe oaspeți. Cei care cunoșteau rusa, engleza, franceza, germana etc. își căutau colegi cu care la masă să discute despre școală și probleme didactice sau despre impresiile din excursie. Seara s-a petrecut într-o atmosferă deosebit de plăcută.

LA CRACOVIA ȘI NOWA-HUTA

Pe peron, educatorii din țările îndepărtate sînt întîmpinați de o mulțime de pionieri. Femeilor li s-au oferit buchete de flori. Programul întîmpinării, însă, nu se termină aici. In salonul de recepție al gării, oaspeții străini sînt așteptați de învățătorii și copiii din Cracovia, îmbrăcați în costume naționale viu colorate. Într-o clipă, micile cracovience, cu coroniță de flori și panglici colorate în păr, au ajuns în brațele oaspeților, impresionați de primire; fetița care se pregătise să „vorbească", din brațele unui oaspete, a strigat în gura mare și cu zîmbetul pe buze: „Toți copiii din Cracovia îi salută din inimă pe oaspeți și transmit felicitări copiilor din toată lumea". In numele învățătorilor, Rzeszotko, vicepreședintele Comitetului U.I.P., îi salută pe oaspeți, după care, în grupuri, se vizitează Cracovia și Nowa-Huta.

Întîlnirea oaspeților cu învățătorii din Cracovia a avut loc în sălile „Phoenix"-ului. A deschis-o Wl. Osiadacz, președintele Comitetului sindical, salutîndu-i pe oaspeți și toastînd pentru adîncirea prieteniei între popoare. Reprezentantul delegației japoneze, care a luat cuvîntul, a spus că este impresionat de frumusețea Cracoviei, oraș care le aduce aminte japonezilor de Kioto, din păcate distrus în timpul războiului. Simion Lesnici, reprezentantul delegației sovietice, președintele Uniunii Învățătorilor din R.S.S. Bielorusă, i-a salutat călduros pe învățătorii din Cracovia, oraș în care a locuit Lenin. Au mai vorbit reprezentanții învățătorilor din Chile, din țările arabe, India și China. Din partea polonezilor a vorbit colegul Kazimierz Naj, vicepreședintele U.I.P., care a subliniat că orașul Cracovia s-a dezvoltat datorită nu numai culturii poporului polonez, ci, spre gloria lui, și datorită prieteniei cu lumea întreagă. Impresionant a fost momentul în care delegația japoneză a înmînat desene ale copiilor japonezi pentru copiii din Cracovia. Întîlnirea a fost plăcută. La mese s-a discutat prietenește, iar în mijlocul salonului s-a dansat.

A doua zi, „trenul prieteniei" a intrat în gara din Varșovia. Excursia, care a durat trei zile, s-a terminat. Pe oaspeții noștri îi mai aștepta în după amiaza zilei un spectacol al ansamblului „Mazowsze" la Palatul culturii și științei și seara recepția oferită de Ministerul Educației, în sălile Președinției Consiliului de Miniștri.

Această excursie de trei zile cu „trenul prieteniei" a dat vizitatorilor posibilitatea să cunoască multe monumente ale culturii și întreprinderi ale economiei socialiste poloneze, să întîlnească numeroși învățători polonezi. Fără îndoială că participanții la Conferința mondială a învățătorilor s-au legat mult de țara noastră — Republica Populară Polonă — iar prieteniile ce s-au înghebat în acest scurt timp vor constitui un factor important în cimentarea unității învățătorilor din lumea întreagă.

JAN SZUREK
ziarist polonez

Învățămîntul peste hotare

Ziua primului clopoțel

Anul acesta, am petrecut ziua de 2 septembrie, ziua deschiderii cursurilor în Uniunea Sovietică, la școala medie nr. 1 Krupskaia din orașul Pervomaisk, regiunea Voroșilovgrad.

Zeci de elevi cu brațele pline de flori au păsit, în primele ore ale acestei dimineți, în curtea școlii, unde îi așteptau învățătorii și profesorii lor. Pentru cei din clasa I-a s-au făcut pregătiri speciale. De îndată ce au intrat în curtea școlii, însoțiți de părinți, ei au fost întîmpinați de elevi ai claselor a IX-a și a X-a, de directorul școlii și de învățătorii care predau anul acesta la clasa I-a. S-au împărțit micilor școlari caiete, tocuri, creioane și dulciuri.

A urmat apoi festivitatea de deschidere a noului an școlar. Elevii au format un careu și au intonat, împreună cu cadrele didactice și cu părinții lor, imnul sovietic, după care Filip Filipovici Romanenko, directorul școlii, a vorbit despre activitatea elevilor în timpul vacanței, despre pregătirile care s-au făcut în vederea deschiderii noului an școlar și a urat, în încheiere, cadrelor didactice și elevilor succese în noul an școlar.

Coloana de elevi s-a îndreptat apoi în sunetul fanfarei și al primului clopoțel, spre sălile de clasă. Învățătorii, profesorii și elevii și-au început activitatea.

★

Lucrările de reparare și curățenie a localului și a internatului au fost efectuate în primele săptămîni după încheierea cursurilor. Elevii, care în timpul verii au participat la diferite acțiuni extrașcolare, s-au îngrijit și de pavoazarea localului.

Cu 10 zile înainte de începerea anului școlar s-a făcut, în cadrul consiliului pedagogic, repartizarea fiecărui cadru didactic la clasa respectivă, respectîndu-se cu strictețe principiul continuității. Așa se explică cum, în prima zi de școală, fiecare pedagog s-a prezentat cu planificarea gata întocmită, cu primele planuri de lecții alcătuite. Difuzarea manualelor și a rechizitelor școlare în librării a început cu mult înainte de deschiderea noului an școlar.

Am stat de vorbă cu cele trei învățătoare care, în acest an, predau la clasa I-a. Am aflat că ele au vizitat în cursul lunii august pe fiecare viitor școlar, s-au împrietenit cu ei, au stat de vorbă cu părinții acestora. Cu 10 zile înainte de începerea cursurilor, elevii au fost invitați împreună cu părinții lor să viziteze școala pentru a se cunoaște între ei, pentru a-și alege locurile în bănci, pentru a lua cunoștință de primele reguli de comportare ale unui școlar. Cu acest prilej li s-a vorbit despre necesitatea de a purta uniformă, despre ce manuale și rechizite urmează să-și procure.

Nu e de mirare că, odată cu primul sunet al clopoțelului, pedagogii de la școala medie nr. 1 Krupskaia din Pervomaisk, au putut trece cu toată seriozitatea la muncă.

GLEB STATNIC
învățător la școala nr. 46 mixtă din București

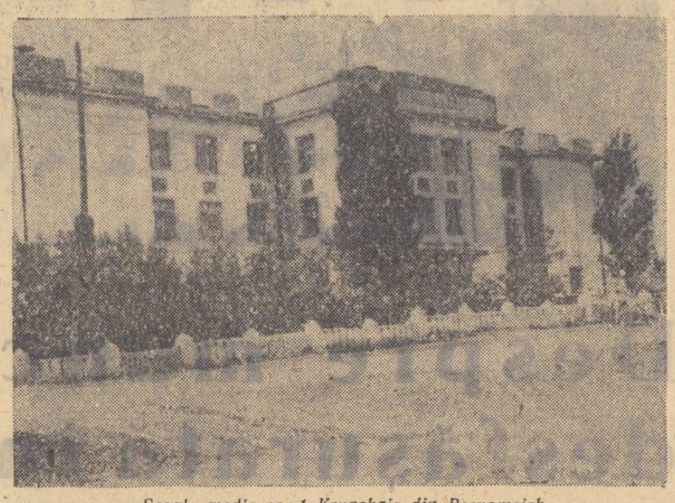

Școala medie nr. 1 Krupskaia din Pervomaisk.

Un loc pentru fiecare copil

Aceasta este legitima dorință a părinților din Franța. Oare vor avea toți copiii loc pe băncile școlilor elementare? La 1 octombrie se deschid școlile și situația se anunță și mai critică decît în anul trecut.

Ziarul „l'Humanité" din 3 septembrie a.c. atrage atenția că un număr suplimentar de 200.000 elevi va frecventa anul acesta cursurile școlare. Care este însă situația școlilor? Cum s-a pregătit Ministerul Educației Naționale pentru noul an școlar? Școlile sînt neîncăpătoare și insuficient dotate. Nu se poate asigura un corp didactic calificat deoarece tineretul evită să se angajeze într-o profesie slab retribuită și neapreciată. Localurile sînt insuficiente, foarte vechi și nu răspund decît rareori celor mai elementare norme de higienă. Însăși gazeta Ministerului Educației Naționale francez, din 30 august 1957, recunoaște că „Licee și colegii au fost instalate provizoriu în mînăstiri, cazărmi, în localuri particulare, grajduri, și spitale... Aceeași situație și la învățămîntul tehnic, adesea prost cazat, în clădiri militare și în barăci". Iată cîteva din cifrele oficiale: în departamentul Pas-de-Calais sînt necesare 400 clase noi; în Seine et Oise — 780; iar în Loire — 249. La Dijon, în cartierul Grésilles proiectatul grup școlar nu s-a terminat și sînt puține șanse să se termine pînă la 1 octombrie. Aceeași situație domnește în numeroase alte departamente. Se pune întrebarea: cîte clase vor fi gata la 1 septembrie cînd se vor deschide școlile? Deși s-a creat o direcție a construcțiilor școlare, totuși nu se comunică cifrele exacte. Fără îndoială, deoarece nu ar fi onorabile.

ȘTIRI

R.P. CHINEZĂ

La 1 septembrie, 70 de milioane de elevi ai școlilor medii și elementare din Republica Populară Chineză au început noul an școlar. Numărul elevilor care frecventează cursurile anul acesta a crescut cu 8 milioane, în comparație cu anul trecut.

Ministerul Învățămîntului al R.P. Chineze a desfășurat o muncă susținută în vederea alcătuirii planurilor școlare precum și în vederea completării corpului didactic cu noi profesori calificați.

R.D. VIETNAM

In instituțiile de învățămînt de cultură generală din R. D. Vietnam a început noul an școlar. Peste un milion de elevi învață anul acesta în școlile din R.D. Vietnam, adică de patru ori mai mulți decît în anul 1939 în întregul Vietnam. In vederea începerii anului nou școlar s-au editat 1.850.000 exemplare de manuale. Se prevede editarea unui număr total de 4 milioane de exemplare de manuale, adică de 1,5 ori mai mult decît anul trecut.

R.P. UNGARĂ

In școlile din R.P. Ungară a avut loc deschiderea noului an școlar. In școlile medii de cultură generală din Ungaria se numără aproximativ 1.500.000 de elevi.

SCHIMB DE EXPERIENȚĂ CU ȘCOLILE BULGARE

Școala medie din Sinaia

In cursul lunii august a avut loc un schimb de experiență între cadrele didactice de la școala medie din Sinaia și cele de la școala medie din Varna. Acest schimb de experiență a fost organizat din inițiativa școlii medii „V. Levschi" din Varna.

Colectivele ambelor școli au reușit să ofere programe variate, care au dat participanților posibilitatea să cunoască nu numai aspectele legate de școală, ci și realizările și frumusețile țărilor respective.

Astfel, în R.P.Română cadrele didactice din Varna au vizitat Muzeul Peleș și Muzeul Doftana, Casa de cultură și întreprinderile „I. C. Frimu" și „Bucegi" din Sinaia, Fabrica de hîrtie din Bușteni, Casa pionierilor și Casa de cultură din Cîmpina, Expoziția de artă din Palatul Republicii, Muzeul „Gr. Antipa", Palatul pionierilor, Grădina botanică și Stadionul „23 August" din București etc.

Colegii bulgari au admirat frumusețile țării și realizările văzute la fiecare pas, atît pe tărîmul școlii, cît și în celelalte sectoare de activitate.

Lucruri deosebit de interesante am văzut și noi, cadrele didactice din Sinaia, în Republica Populară Bulgaria. Am vizitat principalele orașe: Sofia, Plovdiv, Varna, Russe și Tîrnovo.

La Varna, unde am stat o bună parte din timp, ca și în celelalte orașe, ne-a impresionat în mod deosebit grija organelor de partid și de stat pentru dezvoltarea rețelei școlare, pentru asigurarea spațiului de școlarizare, pentru înzestrarea școlilor cu mobilierul necesar, pentru asigurarea în cele mai bune condiții a învățămîntului obligatoriu de 7 ani și pentru cuprinderea în învățămîntul mediu a unui număr cît mai mare de elevi. Am văzut școala medie „Vasile Levschi" din Varna, școala medie din Tîrnovo, școala medie „Hristo Botev" din Sofia și altele. Toate funcționează în localuri impunătoare, unele construcții noi, cu săli și coridoare spațioase, laboratoare cu stații de amplificare, cu internate bine dotate.

Ritmului rapid de colectivizare i-a corespuns un număr mare de construcții de locuințe la sate, sedii de gospodării agricole colective și locuințe pentru țăranii membri ai acestor gospodării. Acest lucru a făcut să se schimbe mult fața satelor.

Aceeași preocupare există și pentru construcția de locuințe la oraș. Astfel, în Varna, prin împrumuturi acordate de stat, se construiesc pentru cadrele didactice trei blocuri cu cîte 16 apartamente fiecare.

De altfel, în toate orașele se construiesc locuințe pentru muncitori, hoteluri, magazine, restaurante etc.

Deși relieful nu oferă totdeauna posibilitatea unor construcții de baraje pentru hidrocentrale, mîna omului a reușit să realizeze mult și în această privință. La aproximativ 40 km de Sofia, am vizitat barajul „Stalin" al cărui lac de acumulare alimentează două hidrocentrale așezate în cascadă, după care apa este folosită pentru irigarea unor terenuri de cîteva mii de hectare.

Vizitînd muzeele principale din R.P. Bulgaria, ca de pildă Muzeul Maritim din Varna, muzeele regionale din Tîrnovo și Plovdiv, precum și Muzeul Național din Sofia, am cunoscut mai bine trecutul de luptă al poporului bulgar. In Muzeul arheologic din Plovdiv am admirat tezaurul de origine grecească, care datează din a doua jumătate a sec. IV î.e.n., descoperit la 8 decembrie 1949 de către trei muncitori, într-un sat din apropierea orașului. Tezaurul este compus din 9 vase de aur masiv, în greutate de 6,164 kilograme. Lucrarea, unică în genul său, este considerată de către specialiști o capodoperă de artă a antichității.

Considerăm că schimbul de experiență organizat între cadrele didactice de la cele două școli își va da roadele așteptate. El a constituit un prilej de întărire a prieteniei între învățătorii și profesorii din cele două țări.

TRAIAN POPESCU
PETRUȘ MANOLACHE

Școala medie „Gh. Lazăr" din București

In luna august, cadrele didactice ale școlii medii „Gheorghe Lazăr" din București au însoțit elevii într-o excursie în R. P. Bulgaria, întorcînd vizita școlii medii „Ivan Vazov" din Sofia, făcută liceului nostru în cursul lunii iulie.

Cu cît ne apropiam de graniță, simțeam vibrînd mai puternic sentimentul de prietenie sinceră față de poporul bulgar. In apropiere de frontieră, ne întîmpină uriașele portaluri ale „Podului Prieteniei".

Străbătînd întinsul podiș prebalcanic acoperit de recolte bogate, trenul se îndreaptă apoi spre valea Iskerului, ce se arcuiește sprinten printre culmile Balcanilor. Încă din clipa sosirii în gara Sofia, elevi și profesori ai școlii gazde ne-au întîmpinat cu adevărată dragoste frățească.

In timpul vizitei, am fost conduși, cu caldă simpatie, în numeroase întreprinderi industriale, instituții de cultură și în locurile pitorești din jurul Sofiei. Printre acestea, am vizitat una din cele mai mari filaturi din peninsula balcanică, fabrica „Ernst Thälmann" în care lucrează peste 2500 de muncitori. Am vizitat minunate terenuri sportive, cantine etc. Bulgaria, socotită pînă mai ieri o țară „eminamente agrară" ca și țara noastră, merge astăzi cu pași repezi pe calea industrializării socialiste. Iată-ne pe drumul ce ne duce spre sistemul de hidrocentrale de pe Isker. Barajul Stalin, lung de peste 200 m., înfipt cu capetele sale în stîncile roșietice de porfir, este o măreață demonstrație a victoriei omului asupra naturii. Alături, alte două baraje. Complexul hidroenergetic de pe Isker contribuie din plin la continua dezvoltare industrială și la înflorirea agriculturii din R.P.B. De-a lungul șoselei asfaltate, care aleargă prin defileul Iskerului, răsar noi orașe. Cablurile groase, susținute de uriași stîlpi de metal, transportă energia electrică ce pune în mișcare numeroase fabrici, semn al vieții noi ce înflorește astăzi pe pămîntul R. P. Bulgaria.

Drumul ne conduce mai departe în inima munților Rila. In apropiere de impetuosul masiv, îmbrăcat în bogate păduri, se află un străvechi monument de artă, mînăstirea Rila. Zidită din secolul al X-lea și reziditată ultima dată în anul 1860, ea ne vorbește, prin istoria ei, despre zilele grele trăite de poporul bulgar în trecutul îndepărtat.

In Sofia, capitala R. P. Bulgaria, un oraș frumos cu multe construcții noi și înveselit de numeroase parcuri, am vizitat multe instituții de artă și cultură. Printre acestea, subliniem Expoziția mișcării revoluționare bulgare, unde este înfățișată destul de grăitor lupta dusă de eroii clasei muncitoare din Bulgaria în frunte cu Gh. Dimitrov.

La muzeul arheologic elevii noștri au putut vedea descoperirile arheologice făcute de oamenii de știință bulgari, care lucrează împreună cu arheologii romîni pentru a putea descifra cît mai exact trecutul istoric îndepărtat al popoarelor de pe ambele maluri ale Dunării.

La Varna, un oraș vechi comercial, străbătut de străzi ce converg mai toate spre țărm, am admirat mai ales Portul Varna, străjuit de un masiv far și care adăpostea în rada lui numeroase vase din diferite colțuri ale lumii. Armonioasa îmbinare a naturii dă regiunii un farmec și o măreție de neuitat. Întinsul apelor marine, nuanțate în albastrul nesfîrșitului, primește salutul ultimelor creste ale Balcanilor.

Directorii și cadrele didactice ale școlii noastre și ale celor două școli vizitate — școala nr. 34 și școala medie nr. 5 din Sofia — au organizat și un prețios schimb de experiență pe marginea planurilor anuale de muncă.

Ne-am reîntors din Republica Populară Bulgaria cu sentimentul pe care îl ai cînd te desparți de un prieten adevărat și scump.

ELENA D. POPESCU
școala medie „Gh. Lazăr" București

Eleve din Sofia.

Început de an școlar în Statele Unite

O rază de speranță a încolțit în mintea micului școlar de culoare. Va să zică de acum înainte, alături de școlarii albi va putea să învețe. Ordinul Curții Federale cu privire la încetarea segregației în școlile publice din sudul Statelor Unite a făcut să se țească multe planuri, multe vise.

Se spune că nu vor mai fi nopți de groază, oameni mascați cu făclii în mînă nu vor mai porni la vînătoare de negri, iar sus pe deal nu se vor mai da foc crucilor. La fel ca fiul vecinului alb, micul negru va putea ajunge contabil, avocat, medic, profesor, să se bucure de cultură și știință, să învețe el și să învețe și pe alții.

Și cu nerăbdare, prima zi de școală era cercetată în calendar, socotită pe degete și așteptată cu nădejdi. Vacanța s-a scurs. Începutul lui septembrie a venit însorit, aidoma închipuirilor, cu emoții, cu fiorul primului pas pornit spre școală, condus de privirile celor dragi și de încrederea lor.

Prima zi de școală ne-am închipuit-o pe tot globul la fel, ca o sărbătoare a copiilor, a părinților și a profesorilor ca o bucurie, ca ceva curat și nicidecum tulburată în puritatea sa de bande de huligani și transformată în prilej de dezlănțuire a manifestărilor rasiale inițiate de diferite organizații sub aripa ocrotitoare a autorităților.

In Nashiville, statul Tenessee, un înrăit rasist, Kasper, i-a avertizat pe negri că dacă încearcă să-și ducă copiii la școlile pentru albii din oraș, sînt amenințați să fie uciși. Kasper este în libertate și provoacă nestingherit scandaluri. Neținînd seama de ordinul Curții Federale de încetare a segregației rasiale, directorul liceului din Alesa, din același stat, a refuzat să primească la cursuri 26 de elevi negri.

Wright Waller, conducătorul organizației rasiste „Consiliul cetățenilor albi" din statul Kentucky, a declarat fățiș că împreună cu adepții lui va demonstra autorităților ce părere are despre desființarea segregației în școli. Și rasiștii lui W. Waller au „demonstrat": în ziua începerii anului școlar 13 copii negri din Sturgis, care se îndreptau spre școală, au fost atacați cu pietre de huligani albi. La fel s-a întîmplat în Carolina de Nord, iar în Birmingham, în statul Alabama, un școlar de culoare a fost maltratat, ca un avertisment că toți negrii au să pățească la fel dacă vor încerca să se înscrie în școlile albilor. Dar tuturor le-au pus vîrf incidentele din Little Rock, statul Arkansas. In școala „rezervată" pînă acum albilor urmau să fie înscriși, potrivit deciziei Curții supreme, 9 școlari de culoare. In ziua începerii cursurilor, la 3 septembrie, la poarta școlii, în locul obișnuitelor cuvinte de bun venit, pe școlari i-au întîmpinat bandele de rasiști cu ciomege și cordoanele poliției.

Drumul spre școală era barat, visurile frumoase și curate erau spulberate. Din ordinul guvernatorului statului Arkansas, rasistul Orval Farbus, clădirea școlii a fost înconjurată de poliție și de gărzile naționale special mobilizate, iar școlarii negri nu au fost înscriși la cursuri. Atitudinea autorităților a produs un puternic val de indignare încît judecătorul federal Davis a anunțat din nou, în mod oficial, că trebuie să se pună capăt segregației în școala din Little Rock. Cu toate acestea guvernatorul statului refuză să retragă trupele aduse aici pentru a împiedica accesul copiilor negri în școală și în același timp prin declarații provocatoare caută să mențină o stare de spirit încordată în localitate, incitînd bande de huligani la manifestații rasiste. Nestingheriți, mînă în mînă cu poliția și gărzile naționale, rasiștii pot să facă ce vor, să spargă capete, să hăituiască cu pietre pe micul negru ce se îndreaptă cuminte cu cărțile sub braț la școală, dornic de învățătură.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii, Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

ANUL IX, Nr. 436 — Vineri 20 septembrie 1957 — 4 PAGINI 25 BANI

În acest număr:

SUCCESE ale școlii sovietice în politehnizarea învățământului

PLANUL de învățământ în perioada de tranziție

MAI MULTĂ GRIJĂ bibliotecilor școlare

LECȚII improvizate

CALENDAR, ÎNSEMNĂRI BIBLIOGRAFICE, ȘTIRI

ȘCOALA mai aproape de viață

Aplicînd prevederile Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, numeroși învățători și profesori au acordat în anul școlar trecut o mare atenție apropierii școlii de viață, legînd cunoștințele teoretice pe care le-au predat de activitatea productivă în domeniul industriei și agriculturii și organizînd cu pricepere practica elevilor în laboratoare și pe loturile experimentale, în atelierele școlare sau direct în producție.

Experiența a arătat că introducerea elementelor de politehnizare în învățămîntul de cultură generală a contribuit la înarmarea elevilor cu cunoștințe bine întemeiate asupra bazelor științelor. Examenele de sfîrșit de an, ca și examenele de admitere în clasa a VIII-a și de maturitate au arătat că numeroși elevi știu cum se aplică în activitatea productivă legile științifice pe care le-au studiat la fizică, chimie, biologie, matematică, pot să aplice cunoștințele lor în rezolvarea unor probleme cu conținut practic. Totodată, activitatea practică i-a ajutat pe elevi să dobîndească deprinderi folositoare de muncă. În cadrul expozițiilor de sfîrșit de an organizate în școli au fost prezentate numeroase obiecte — piese, aparate, machete, modele etc. — lucrate cu precizie și pricepere, care dovedesc că în orele de lucru manual, la lucrările practice în atelierele școlare sau în întreprinderi elevii au dobîndit unele priceperi de muncă ce le vor fi utile în viață, în producție. Recoltele culese de pe loturile experimentale au arătat, de asemenea, că elevii au dobîndit deprinderi valoroase de muncă agricolă.

Introducerea elementelor de politehnizare a contribuit, de asemenea, la dezvoltarea dragostei de a munci a elevilor, la întărirea spiritului colectiv, la educarea atitudinii comuniste față de muncă și față de proprietatea socialistă, la întărirea disciplinei, la educarea voinței și a caracterului elevilor, la dezvoltarea simțului lor estetic etc.

Rezultatele bune obținute s-au datorat atît inițiativelor organelor de învățămînt, care au lămurit, prin publicații și consfătuiri, conținutul învățămîntului politehnic, au înzestrat numeroase ateliere școlare, laboratoare, muzee etc. cît și inițiativelor locale și muncii neobosite a sute și sute de învățători și profesori. O contribuție de mare însemnătate la asigurarea bazei materiale necesare politehnizării au adus-o numeroase întreprinderi care au dat școlilor utilaj, au organizat în secțiile lor practica în producție a elevilor, ca și o serie de gospodării agricole colective, gospodării agricole de stat și stațiuni de mașini și tractoare care au pus la dispoziția școlilor utilaje, teren pentru practica agricolă, cadre care să instruiască elevii etc.

Cum este și firesc, dacă ținem seama că sîntem abia la începutul acțiunii de politehnizare a învățămîntului de cultură generală, se manifestă încă în acest domeniu și lipsuri deajuns de serioase. Acestea se datoresc, în mare parte, și faptului că au lipsit îndrumările metodice pentru predarea unor obiecte, a lucrului manual, a lucrărilor practice de atelier și a lucrărilor practice agricole conform sarcinilor învățămîntului politehnic. De asemenea, școlile nu au fost suficient sprijinite în organizarea activității cercurilor tehnice. Controlul și îndrumarea efectuate de organele învățămîntului asupra muncii școlilor în vederea introducerii elementelor de politehnizare au avut deseori un caracter sporadic. Este încă slabă preocuparea pentru studierea, generalizarea și popularizarea experienței pozitive pe linia învățămîntului politehnic, pentru cunoașterea influenței acestuia asupra educației comuniste a tinerei generații. Totodată, o serie de învățători și profesori, neînțelegînd suficient conținutul învățămîntului politehnic și sarcinile lui, nu au știut să răspundă cerințelor sale, au continuat să desfășoare lecții rupte de viață, nu s-au preocupat de a crea la elevii lor deprinderi și priceperi de muncă practică.

Odată cu deschiderea noului an școlar, secțiile de învățămînt și cultură, directorii de școli și cadrele didactice trebuie să ia toate măsurile, să desfășoare o muncă permanentă și bine susținută pentru a extinde acțiunea de politehnizare în școlile de cultură generală.

Nu trebuie să uităm nici un moment faptul că cea mai importantă dintre condițiile care asigură realizarea învățămîntului politehnic o constituie îmbunătățirea calității muncii instructiv-educative, ridicarea nivelului științific al lecțiilor. Fără cunoștințe temeinice, la un nivel științific corespunzător vîrstei elevilor, nici nu poate fi vorba de a lega în mod real învățămîntul de viață. Profesorii care predau fizica sau chimia, matematica, științele naturale, geografia etc. trebuie să se preocupe de a găsi căi de ridicare permanentă a nivelului predării, de a folosi exemple noi privind aplicarea cunoștințelor teoretice în munca productivă, de a rezolva cu elevii mai multe probleme cu conținut practic, cu date culese din activitatea în industrie și agricultură. Trebuie acordată o atenție mai mare conținutului și metodicii lecțiilor de lucru manual, evitîndu-se caracterul îngust, meșteșugăresc pe care l-au avut de multe ori acestea în cursul anului care a trecut.

De cea mai mare importanță pentru înarmarea elevilor cu deprinderi de muncă practică este activitatea în atelierele școlare. Ministerul Învățămîntului și Culturii a luat măsuri pentru extinderea acestora și îmbunătățirea muncii în cadrul lor. Astfel, se vor introduce lucrări practice de atelier la un număr de 200 de școli de 7 ani și medii. S-au alcătuit noi programe pentru lucrările practice agricole la clasele V—VII și pentru lucrările de atelier la clasele V—XI. S-au luat măsuri pentru înzestrarea atelierelor școlare din fond central sau cu ajutorul ministerelor și instituțiilor centrale. Este necesar ca secțiile de învățămînt și cultură și directorii școlilor să asigure și prin mijloace locale utilarea atelierelor școlare și buna desfășurare a activității elevilor în ateliere.

În școlile în care nu s-au introdus încă lucrările practice de atelier se va pune mai mult accent pe celelalte mijloace care asigură legarea învățămîntului de muncă productivă și înarmarea elevilor cu deprinderi practice — experiențe și lucrări de laborator, lucrări agricole pe loturile experimentale, excursii și vizite în producție, cercuri ale tinerilor tehnicieni sau ale tinerilor naturaliști, diferite forme ale muncii obștești etc.

Realizarea învățămîntului politehnic cere intensificarea legăturii directe a școlilor cu producția nu numai prin excursii în întreprinderile industriale și agricole, ci chiar prin munca nemijlocită a elevilor în secțiile uzinelor și întreprinderilor, pe ogoare etc. Experiența obținută în anul trecut în această privință ne arată ce bune rezultate se pot obține în instruirea practică a elevilor și în educarea lor atunci cînd practica în producție este condusă cu pricepere de profesori de specialitate, cînd aceștia se preocupă de a cunoaște bine ei înșiși, în primul rînd, procesul de producție.

Realizarea învățămîntului politehnic cere din partea organelor de învățămînt și a tuturor învățătorilor și profesorilor o muncă perseverentă, un efort continuu, pricepere și inițiativă creatoare pentru găsirea și folosirea celor mai variate și mai corespunzătoare căi. Trebuie folosite la maximum posibilitățile locale pentru a se asigura condițiile didactico-materiale necesare politehnizării învățămîntului, pentru a se realiza o apropiere cît mai strînsă a școlii cu munca productivă.

Înfăptuind sarcinile învățămîntului politehnic, școala noastră și slujitorii ei vor crește un tineret cult, înarmat cu temeinice cunoștințe științifice și deprinderi practice, educat în spiritul dragostei față de muncă, capabil să participe cu însuflețire și pricepere la munca pe care o desfășoară întregul popor, sub conducerea înțeleaptă a partidului, pentru construirea socialismului în patria noastră.

„Tanügyi Ujság"

Presa noastră pedagogică s-a îmbogățit cu o nouă publicație: a apărut „TANÜGYI UJSÁG", organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură din R.P.R.

Ca urmare a dezvoltării școlilor cu limba de predare maghiară, a crescut și nevoia unui schimb larg de experiență între profesorii și învățătorii care predau în aceste școli, în condițiile specifice unui învățămînt național în formă și socialist în conținut. „Tanügyi Ujság" va împlini aceste cerințe. Gazeta se adresează pedagogilor din instituțiile preșcolare, din școlile elementare și medii și din facultățile cu limba de predare maghiară. Ea va juca un rol activ în lupta pentru întărirea muncii de instruire a elevilor, de educare a tineretului în spiritul patriotismului, al internaționalismului proletar și al umanismului socialist; va căuta să descopere, în experiența profesorilor și învățătorilor maghiari, cele mai bune metode de predare și să le transforme într-un bun al tuturor pedagogilor; va înlesni dezvoltarea tradițiilor înaintate ale unor școli maghiare de pe teritoriul patriei noastre cu o vechime de secole — cum sînt o serie de școli din Tîrgu Mureș, Cluj, Satu Mare, Zalău, Aiud — în care au predat și muncit numeroși profesori progresiști; va fi o tribună de luptă în promovarea ideilor lui Petőfi, Ady Endre, Kossuth, Jozsef Attila pentru înfrățirea popoarelor maghiar și romîn. „Tanügyi Ujság" va răspîndi părerile, criticile și sugestiile cititorilor săi, se va ocupa de problemele sindicale ale muncitorilor din învățămînt.

Colectivul „Gazetei învățămîntului" urează confratelui său mult succes în lupta comună pentru ridicarea continuă a nivelului învățămîntului, pentru desăvîrșirea revoluției culturale din țara noastră.

BUNĂ DIMINEAȚA, MIHAELA! E PRIMA TA ZI DE ȘCOALĂ!

A ÎNCEPUT ANUL ȘCOLAR

Un dar pentru elevii din Slobozia

Grupuri de copii gălăgioși se îndreaptă dis-de-dimineață către cele patru școli ale orașului Slobozia. Prin larma și veselia lor vestesc începutul unui nou an de învățătură. Un vînt de toamnă, călduț, adie pe ulițele orașului și răsfiră cozile școlărițelor îmbrăcate în uniformă, face să fluture cravatele roșii.

Mă apropii de un grup de elevi „mari", de 14—15 ani, cu care mă împrietenesc repede. Sînt foarte veseli și curioși în același timp: abia așteaptă să înceapă lecțiile în școala lor nouă, pe care au primit-o în dar odată cu deschiderea anului.

În adevăr, orășelul Slobozia are acum o școală medie nouă, frumoasă și luminoasă, cu săli de clasă încăpătoare, cu laboratoare, cu o sală de lectură, cu încăperi pentru desfășurarea activității în cercuri etc.

Ajung, împreună cu băieții, la poarta școlii noi. E drept: au de ce să fie mîndri elevii! Clădirea în care vor învăța de azi înainte se ridică, elegantă și impunătoare, în mijlocul unei curți mari. Interiorul, vopsit în culori plăcute, îți creează o bună dispoziție și te îndeamnă să calci ușor, atent la tot ceea ce vezi în jur.

Tovarășii mei, elevii, admiră, se înflăcărează repede și discută cu aprindere: ce frumos e! Apoi mă informează: „Anul acesta avem și o cantină — restaurant; avem și un internat spațios..."

La școala medie din Slobozia exista și în anul trecut o cantină. Dar ea funcționa într-o clădire necorespunzătoare și era compusă doar dintr-o bucătărie și o sufragerie mică și friguroasă, cu mobilier vechi. Noua cantină a școlii, la care vor lua masa peste 100 de elevi și o mare parte a cadrelor didactice din localitate, cuprinde mai multe săli de mese, o bucătărie spațioasă, cămară și alte încăperi pentru depozitarea zarzavaturilor și legumelor necesare pentru asigurarea hranei elevilor, recoltate de pe cele 3 ha ale terenului agricol al școlii.

Pînă nu de mult, școala întîmpina mari greutăți în ceea ce privește cazarea elevilor, care locuiau la gazde comune. Acum, în fostul local al școlii se amenajează dormitoare pentru băieți, camera pedagogului, spălătorie etc. Aci vor fi cazați peste 50 de elevi. Pentru fete se va amenaja în curînd un internat la fel de confortabil.

Părinții elevilor au îndrăgit școala și o sprijină din ce în ce mai mult. La chemarea directorului școlii, ca pe strada nepavată ce duce spre noul local de școală să se facă un trotuar, numeroși părinți și-au luat angajamentul să-și dea concursul prin muncă voluntară. Printre cei dintîi care s-au oferit să participe la această acțiune sînt tovarășii Vasile Smaranda, deputat în Marea Adunare Națională, Dumitru Nițu, președintele gospodăriei agricole colective din satul Mărculești, Ion Mitea, muncitor ceferist, gospodina Elena Dragomir și mulți alții.

În fiecare lucru pe care-l văd, pe care-l aud la școală se simte dragostea părintească, atentă cu care sînt înconjurați elevii, grija pentru a li se crea condiții cît mai bune de viață, de învățătură.

GH. FLEANCU

PRIMA LECȚIE de istorie

Primele ore, primele lecții din primele zile ale anului școlar au fost așteptate cu emoție și de elevii clasei a X-a, deși le-au trăit de atîtea ori pînă acum. E adevărat — dar vezi că anul acesta ei sînt cei mai mari din școală...

Colegi de atîția ani, elevii clasei a X-a „B" a școlii „Tudor Vladimirescu" din Tg. Jiu s-au revăzut cu multă bucurie. La fel ca toți ceilalți elevi din toate școlile, și-au povestit cum au petrecut vacanța, pe unde au fost, ce lucruri noi și interesante au văzut. La internat, discuțiile, care inevitabil nu s-au terminat o zi întreagă, au continuat seara, pe șoptite.

— Profesorii vor fi aceiași?

— Am auzit că materia de clasa a X-a este mai grea, o fi adevărat? Am răsfoit manualele și nu mi se pare chiar așa.

— Sîntem cea mai mare clasă din școală; la anul tot noi vom fi mai mari!...

...Au reînceput lecțiile. În fiecare profesor elevii și-au reîntîlnit dascălii din anii trecuți și au făcut cu ei tot felul de planuri pentru munca ce începe acum: pentru lucrările în atelier sau pe lot, pentru excursiile viitoare, pentru activitatea în cercuri...

Dar ora de istorie a fost așteptată în mod deosebit: era reîntîlnirea cu profesoara diriginte, tovarășa Aurelia Constantinescu, căreia i-au adus an după an atîtea bucurii și atîtea... necazuri

Prima oră de istorie a mai avut și o altă semnificație. La sfîrșitul anului școlar trecut, odată cu serbarea de sfîrșit de an, un eveniment deosebit s-a petrecut în viața școlii: a primit numele lui Tudor Vladimirescu. Discuția de la ora de istorie s-a purtat tocmai asupra personalității acestui mare erou al poporului nostru, asupra luptei pe care a dus-o poporul sub conducerea lui, a cauzelor care au determinat-o și a evenimentelor care au urmat. Discuția a arătat că cele învățate în anii trecuți s-au întipărit adînc în memoria elevilor. Ei cunosc istoria patriei și sînt mîndri că școala lor poartă numele lui Tudor.

Pornind la muncă într-un nou an școlar, ei sînt hotărîți să arate că știu să cinstească acest nume.

I. AL. VLADIMIR

Prin grija gospodarilor orașului

În școlile orașului Ploești ca și în majoritatea școlilor din țară, elevii și-au reînceput învățătura în condiții mai bune decît în anii trecuți, în școli curate, luminoase, bine înzestrate.

Bunii gospodari știu că lucrurile făcute din timp aduc întotdeauna mult folos. De aceea, gospodarii orașului Ploești — membri ai comitetului executiv al sfatului popular orășenesc — s-au îngrijit serios, în perioada vacanței, de cît mai buna pregătire a școlilor pentru reluarea activității didactice. Și rezultatele sînt demne de toată lauda: s-a construit un nou local de școală de 7 ani, s-au înființat ateliere de lăcătușerie și de tîmplărie la școala medie nr. 4 și la școala de 7 ani nr. 15; s-au construit numeroase săli noi de clase (la școlile de 7 ani nr. 20, nr. 19 etc.); s-au înzestrat o serie de școli cu mobilier nou; lucrările de amenajare și reparații la unitățile școlare existente au fost terminate încă în luna august; toate școlile au fost aprovizionate cu combustibilul necesar pentru iarnă; s-au luat măsuri pentru aprovizionarea elevilor cu manuale și rechizite școlare.

De toate aceste probleme s-au ocupat îndeaproape membrii comitetului executiv al sfatului popular — și îndeosebi tov. I. Vidroiu, președintele comitetului — care au mobilizat în ajutorul școlilor și o serie de întreprinderi industriale și au stimulat acțiunile frumoase ale părinților elevilor. Astfel, bunăoară, comitetul de părinți de la școala medie nr. 4 a luat inițiativa construirii cu mijloace proprii a unui atelier de tîmplărie și lăcătușerie. Comitetul executiv l-a încurajat, iar atunci cînd a fost nevoie, i-a procurat unele materiale de construcție și mînă de lucru. Aceeași atenție a acordat-o comitetul executiv și inițiativei luate de Rafinăria nr. 1, atelierele C.F.R. și uzinele „1 Mai", de a construi ateliere școlare.

În colaborare cu conducerile întreprinderilor s-au organizat cantine școlare și s-au amenajat săli speciale unde elevii ai căror părinți sînt ocupați în producție să-și poată pregăti lecțiile sub îndrumarea cadrelor didactice.

O problemă de care sfatul popular s-a ocupat în mod deosebit a fost aceea a extinderii în școli a lucrărilor practice de atelier și pe parcelele experimentale. Prin grija comitetului executiv, cele mai multe școli sînt patronate de întreprinderi. În atelierele unor întreprinderi din oraș s-au confecționat diferite aparate și utilaje pentru laboratoarele și atelierele școlare, ca și unelte pentru munca pe loturile experimentale.

În atenția comitetului executiv al sfatului popular au stat nu numai nevoile materiale ale școlilor, ci și problemele conținutului activității școlare. Această grijă se reflectă în planul de muncă al comitetului executiv, care prevede, printre altele, organizarea unei ședințe avînd ca principal punct pe ordinea de zi problemele predării și ale educației în școlile orașului.

Apropiindu-se cu grijă și înțelegere de problemele școlii, comitetul executiv sprijină cu toată seriozitatea învățătorii și profesorii în munca lor atît de importantă. Astfel, cadrele didactice își primesc la timp și integral drepturile bănești ce li se cuvin, au fost aprovizionate cu combustibil, magazinul special de îmbrăcăminte în rate pentru cadrele didactice este bine aprovizionat.

În cursul acestui an în orașul Ploești vor fi terminate numeroase apartamente pentru oamenii muncii. O parte din ele vor fi date în folosință unor învățători și profesori.

Ajutorul acordat școlilor și cadrelor didactice de sfatul popular va continua în tot cursul anului școlar, contribuind la ridicarea nivelului învățămîntului, la tot mai buna pregătire a elevilor.

P. FURTUNA

CALENDAR

Bimileniul OVIDIU

Este o taină a istoriei motivul pentru care marele cîntăreț al iubirilor dulci, răsfățatul poet al saloanelor romane, amicul familiei și curții imperiale este relegat la Tomis printr-un edict personal al Cezarului. Istoricii literari au căutat să dezlege taina pornind de la mărturiile exilatului și răscolind hrisoavele prăfuite ale vremii. Dar se pare că o tăcere deplină trebuia să domnească asupra actelor de reprimare a celor ce tulburau liniștea imperială. Nici chiar Analele lui Tacit care descriau atît de amănunțit viața Romei imperiale nu au adus lumină pentru dezlegarea enigmei. Mărturiile poetului, de la sine înțeles subiective și nu prea clare, se referă la două lucruri: carmen et error. Carmen trebuie să fie opera sa poetică „Arta de a iubi" care și-ar găsi asemănare cu manualul de erotologie hindusă „Kama Sutra" de Vatshyayana tradus din sanscrită în mai multe limbi europene. „Vina" operei constă în conținutul ei „cu detalii care prejudiciau legea bunelor moravuri".

„Error", greșeala despre care nu spune niciodată totul, trebuie să fi constat în participarea la vreunul din scandalurile familiei imperiale, scandaluri frecvente ce lăsau în urmă dîre de sînge. Oricare ar fi fost motivele, faptul istoric rămîne împlinit și noi am primit pe meleagurile noastre pe marele poet al latinității. Poet plin de grație și seducție, dăruiește eternității pagini nemuritoare. Poezia sa îmbracă forma cristalină a versurilor pe fondul descrierii celor mai fine reacții sufletești. Fin psiholog în zugrăvirea iubirii, ne dă tablouri pline de duh asupra societății romane, eleganței, distracțiilor, jocurilor protipendadei. Poetul trăiește lirismul profund al durerii, plăcerii, melancoliei, „est quaedam brevis voluptas" și ca o previziune a viitorului: „Donec eris felix multos numerabis amicos; Tempora si fuerint nubila, solus eris", versuri cu sens adînc: fericirea atrage lîngă sine prieteni și nenorocirea îi îndepărtează, rămîi singur. Epocile care au urmat i-au prețuit opera sonor, nu mai au ce spune de pe planul unui azi actual trec dintr-odată pe planul unui ieri irevocabil. Dar sînt și personalități cărora vîrsta le inspiră liniile auguste ale unui destin împlinit și ale unei măiestrii ajunse la desăvîrșire. O asemenea personalitate este maestrul George Georgescu.

cotindu-l ca pe unul dintre cei mai mari poeți ai tradiției latine.

Scriitorii evului mediu îl fac cunoscut: Chrestien de Troyes alege cele mai frumoase părți din Ars amandi și Metamorfoze, pe care le traduce. În grandioasa epopee dantiană îl întîlnim pe Ovidiu în locul plin de flăcări unde se chinuiau înșelătorii antici.

Renașterea a acordat operei ovidiene o largă audiență. Deschizătorul de drum, Boccacio, o folosește ca izvor, de asemenea întemeietorul teatrului modern, Shakespeare. Faimoasele epistole — Heroidele — au fost mult citite și des imitate.

Nemuritorul Goethe aduce pe legendarii Philemon și Baucis ai Metamorfozelor în partea finală a operei Faust.

Schiller îl considera pe Ovidiu un poet plin de savoare sentimentală.

Pe acest mare roman, pe ilustrul reprezentant al culturii antice, îl revendicăm ca pe un strămoș, primul poet al meleagurilor noastre. El a transmis posterității puținele, dar prețioase știri despre locurile și oamenii în mijlocul cărora și-a creat ultimele cîntece.

Deși contemporanii lui de pe malurile Pontului Euxin nu l-au înțeles prea mult, urmașii au căutat să se apropie din ce în ce mai mult de acest ilustru înaintaș.

Miron Costin cunoaște pe acest roman de mare talent; eruditul Hașdeu traduce din opera ovidiană. Vasile Alecsandri face din Ovidiu eroul uneia din dramele sale. Frumoasele povestiri despre geneza lumii, poveștile pline de farmec și gingășie ale metamorfozei lui Echo, a lui Narcis, fermecătoarea legendă a Medeei, a lui Orfeu și mai ales descrierea minunată a apoteozei Romei de marmoră ne comunică cu multă măiestrie marile dimensiuni ale gîndirii antice. Drama care i-a zguduit viața nu l-a sustras muzeelor:

„Eu îmi găsesc și tovarăși și bucurii
În talentu-mi
De-ale lui Cezar puteri ei a rămas neatins".

*

Edictul de condamnare, „relegatio", nu-l găsește acasă, fiind plecat cu amicul său Cotta Maximus Mesalinus pe insula Ilva. Dar sentința este dată de Cezar, șeful suprem al tribunalului aulic, și împotriva ei nu se poate lupta. În iarna anului VIII al erei noastre, Ovidius părăsește pentru totdeauna însorita Romă.

Coastele sălbatice ale Pontului Euxin, valurile dîrze care mușcau furios din maluri albind apa mereu mohorîtă și neagră ca și sufletul exilatului, sînt cei care primesc pe marele roman.

„Marginea Scitiei, un loc încremenit de ger
unde pămîntul e sterp și trist
fără roade și fără copaci.
Acolo locuiesc frigul rebegitor,
spaima, paloarea și foamea flămîndă".

Sînt cuvintele poetului despre țărmul pe care avea să poposească. Drumul e lung și greu. Apa dușmănoasă a Adriaticii îngreunează drumul. Obosit, cu sufletul greu și plin de amărăciune, după trei luni de drum — noiembrie anul 8, februarie anul 9 — ajunge pe meleagurile Scitiei. Drumul lung și obositor, pămîntul sălbatic și gerul năprasnic îl fac să se creadă la capătul lumii. „Pămîntul cel mai apropiat de stelele Ursei Erimantide Mari, pămîntul încremenit de ger".

Chinul depărtării îi smulge un strigăt de deznădejde și uimire. „Vai ce aproape-s de mine marginile lumii"!

Plecat din frumoasele grădini ale Romei, din vilele de marmoră albă și viorie, Tomisul îi pare un ținut al morții. Locuitorii mai repede „îi pot asemăna cu lupii" — spune poetul O neînsemnată garnizoană romană păzește Tomisul. Cînd îngheață Istrul, sarmații și bastarnii năvălesc fețuind și pîrjolind orașul. Locuitorii se apără cu îndîrjire. Năvălirile sînt dese. Tomitanii țin într-o mînă plugul și în cealaltă sabia. Această viață de tabără i-a făcut mohoriți și dușmănoși: „cu privire crudă, glas sălbatic, adevărate imagini ale morții". Nu are nici o mîngîiere, deoarece nu se poate înțelege cu ei:

„Eu sînt aicea barbar
că nu sînt priceput de nici unul".

Întreaga atmosferă rece și încremenită îi chinuie viața — se dîndește la moarte. Dar și acolo ar vrea

„să nu fiu apăsat de țara scită
iar copita calului bistonian
să nu calce cenușa rău îngropată.
Și nici dacă mai rămîne vreo simțire
după moarte, umbra sarmatică
să nu înspăimînte manii mei".

Poate ar fi fost mai bine să vină centurionul cu porunca de moarte, sau să fi primit vizita doctorului ce deschide cîteva clipe vinele condamnatului, sau să fi lăsat averea împăratului preamărindu-l pentru grația de a-l fi trimis... „acolo unde s-au dus regele Ancus și Tullus".

El nu poate uita Roma, patria și pe soția sa; toate îi sfredelesc amintirea și dorul îl macină. O lungă scrisoare către Cezar rămîne fără rezultat. Asaltează pe prieteni și pe cunoscuți cu scrisori în care îi imploră să intervină ca să i se schimbe măcar locul surghiunului. De la Roma sosesc vești din ce în ce mai triste. Fostul său prieten Casius Severus încerca să-i ia soția, pe Fabia. Pe acest om „cu sufletul uns cu fiere de năpîrcă" îl blestemă să aibă aceeași soartă ca el. Albinovanus Celsus care l-a împiedicat să se sinucidă la Roma, a murit. Sinuciderea învăluită în mister a lui Fabius Maximus, ultimul prieten, face să-i piară ultima speranță. Începe drumul lung și greu al resemnării. Toate visurile reîntoarcerii și revederii cad undeva, pe pămîntul scit; din ele vor răsări poate flori mai frumoase decît „pelinul sărbăd" și rece, iar „copacii chirciți de sete" vor ridica mai mîndri brațele spre cer. Bucuria resemnării își face loc: „Iată-n a getîlor țară-s. / Ei bine, să mor printre dînșii. / Bine-i să îmbrățișezi speranțe / Ce te ajută / Să socoți că va fi / Ceea ce tu-ți dorești".

Strigătul de deznădejde este acoperit și uitat, „apoi urmează țăria de a ști să renunți la speranță". Poetul intră din nou în grația muzelor. Continuă și refăce „Fastele", în care sînt descrise sărbătorile și datinile la romani. Se apropie mai mult de locurile și oamenii în mijlocul cărora trăiește. Învață limba și ascultă povești. Oamenii nu sînt așa de răi. Viața sălbatică pe care o duc le încrețește fruntea, le zbircește fața, dar sufletul lor e cald, cald ca soarele ce sărută solzii peștilor de aur din acvariile Romei. Amintirile nu-l mai doboară. Acum îl interesează viața, locurile și credința acestor oameni care i-au devenit dragi. De la Roma sosi vestea morții lui Octavian August. Urmă perioada sumbră a domniei lui Tiberiu. Putea oare veni iertarea pentru surghiunit de la acela ce asasinase pe Agripina? De la Tiberiu și Livia nu va veni niciodată iertarea. Se apropie și mai mult de oameni și locuri. Scrie despre ei, face chiar poezii pe care barbarii și sălbaticii locuitori le ascultă vrăjiți de muzica lor. Regele Cotys al getîlor îl apreciază și-l respectă. Este încoronat ca cetățean de onoare al Tomisului și cetățean privilegiat al întregii Pentapole „Îmi stăpînesc al meu suflet prin artă" — spune poetul în Tristia. Se regăsise. Găsise adevăratul țel al vieții sale, tovărășia muzelor. Nu-l mai mistuiau dorurile adînci. Cenușa lor căzuse undeva, la fund, și depărtările erau înghițite de amintirile uitate. Și ca ultimă sfidare, aruncată cu fruntea sus celor ce l-au uitat: „Eu, de pildă, lipsit de a mea țară, de voi și de casă, după ce îmi fusese răpit tot ce putură să-mi ia, eu îmi găsesc și tovarăși și bucurii în talentu-mi".

Au trecut ani. Poetul a îmbătrînit. Toate dorurile și răzvrătirile s-au stins. În el simte că arde o singură flacără: torța talentului care va lumina peste veacuri și veacuri. „Poate cu palosul crunt să-mi ia oricine viața, însă chiar după ce mor, gloria mea va trăi. Cît timp războinica Romă eternă vedea-va supusă pe colinele ei lumea, eu voi fi citit". Și într-adevăr, împăratii și zeii au murit. Dar marele poet latin, mort pe meleagurile patriei noastre, trăiește. Torța lui a străpuns veacurile și luminează încă.

GEORGE VOINEA

Maestrul George Georgescu

Maestrul George Georgescu, marele nostru dirijor de orchestră și unul din marii dirijori ai lumii, a împlinit 70 de ani.

Vîrsta e un artificiu aritmetic care nu atinge, în toate cazurile, izvoarele vieții și puterea creației. Sînt într-adevăr oameni care, la vîrste nepermise, se epuizează ușor, nu mai au ce spune, de pe planul unui azi actual trec dintr-odată pe planul unui ieri irevocabil. Dar sînt și personalități cărora vîrsta le inspiră liniile auguste ale unui destin împlinit și ale unei măiestrii ajunse la desăvîrșire. O asemenea personalitate este maestrul George Georgescu.

Arta interpretării orchestrale este relativ nouă. Ea s-a impus prin talentele unor dirijori excepționali și a ajuns o necesitate de prim ordin atît pentru compozitori, cît și pentru public. Nu rareori interpretarea unui mare dirijor înseamnă o revelație pentru compozitori înșiși. „Pentru a treia sau a patra oară în toată viața mea de compozitor", zice George Enescu într-o scrisoare adresată maestrului Georgescu, „am avut adevărata emoție, nespus de dulce, pe care o resimte autorul cînd se simte în fine înțeles".

Publicul, însă, este ajutat să pătrundă în adîncul concepției compozitorilor și să surprindă în frazele limpezite ale interpretării înțelesurile adînci, seninătatea sau clocotul unei simțiri în luptă cu marile probleme ale vieții.

A spune despre maestrul George Georgescu că este un vrăjitor ar însemna să lipsim arta sa de acel caracter de conștiență care dă siguranță și consistență interpretărilor sale. Este drept însă că limitele conștienței și ale studiului adînc sînt întotdeauna depășite. Vibrația interioară a dirijorului creator transfigurează opera compozitorului și o transmite înnoită. Compozitorii și publicul din toată lumea, auzind pe maestrul George Georgescu, au simțit cu înfiorare că participă la un act de creație. „Till Eulenspiegel" al lui Richard Strauss, de pildă, și rapsodiile lui George Enescu, interpretate de maestrul George Georgescu, sînt unice. Așa se explică ovațiile furtunoase ale sălilor unde a concertat maestrul George Georgescu, elogiile recunoscătoare ale criticilor care l-au prezentat publicului și ale compozitorilor care s-au simțit nu numai înțeleși, dar și tălmăciți în forma cea mai autentică.

În dezvoltarea vieții muzicale la noi și a culturii în general, maestrul George Georgescu și-a cîștigat un loc important ca organizator al orchestrei noastre simfonice, ca susținător neobosit al ei și, îndeosebi, ca factor principal la ridicarea ei la un nivel înalt al execuțiilor. Vastul repertoriu muzical, parcurs în cei patruzeci de ani de activitate a maestrului, constituie zestrea de mari realizări artistice care impune orchestra noastră simfonică printre orchestrele de seamă ale lumii.

Dragostea de țară și devotamentul său pentru popor, într-o epocă de radicale transformări sociale, l-au alăturat de marea cauză a construirii unei vieți mai bune pentru poporul său, contribuind din plin la marile biruințe pe care le înregistrează revoluția noastră culturală.

Pentru înaltele calități artistice ale maestrului George Georgescu, pentru munca sa uriașă, pentru patriotismul său luminat, școala nouă, elevi și profesori, se alătură omagiului adus cu prilejul împlinirii a 70 de ani de viață și-i urează mulți ani de activitate glorioasă.

PETRE DRAGOIESCU
directorul Învățămîntului de cultură generală din Ministerul Învățămîntului și Culturii

Maestrul George Georgescu în camera sa de lucru

Mai multă grijă bibliotecilor școlare

Bibliotecile școlare contribuie într-o măsură însemnată la buna desfășurare a procesului de învățămînt. Prin conținutul său, cartea îi sprijină direct atît pe padagogi, în perfecționarea muncii lor de instruire și educare, cît și pe elevi, în lărgirea orizontului lor cultural și în formarea caracterului lor. Tocmai de aceea este necesar să se pună la dispoziția școlilor un fond cît mai variat de cărți și să se stimuleze studierea acestuia. Totodată, se impune ca bibliotecile, prin structura fondului de cărți, să țină seama de sfera de preocupări a elevilor la diferite vîrste în decursul școlarității, de accesibilitatea tematicii cărților, de valoarea lor educativă.

Ținînd seama de rolul important al bibliotecilor școlare, organele Comisiei Controlului de Stat au controlat cîteva asemenea biblioteci din regiunile București, Stalin și Iași, precum și din orașul București. Din cele constatate cu acest prilej merită a fi scoase în evidență cîteva aspecte — caracteristice, de altfel, pentru activitatea majorității bibliotecilor școlare.

De această activitate se pot spune multe lucruri frumoase. Iată, de pildă, cum lucrează bibliotecarii școlilor medii „C. Negruzzi" și „M. Sadoveanu" din Iași. În vederea înzestrării corespunzătoare a bibliotecii cu cărți ei se consultă cu profesorii de specialitate și acordă în deosebi o mare atenție asigurării bibliografiei necesare procesului de învățămînt. Așa cum e și firesc ei sînt deseori văzuți la Colectura bibliotecilor din Iași, pentru a cunoaște noutățile apărute, se îngrijesc ca titlurile necesare elevilor să se afle în biblioteca școlară, popularizează în rîndul cadrelor didactice și al elevilor conținutul cărților noi — prin recenzii, lecturi literare etc. Elevii vin cu drag la bibliotecă, îi consultă cu încredere pe bibliotecari în legătură cu lectura lor.

Ar fi bine dacă am putea vorbi la fel despre toate bibliotecile școlare. Din păcate, însă, lucrurile nu se petrec pretutindeni așa.

În multe școli te izbește lipsa de interes a unor profesori de specialitate — în deosebi a celor de limbă și literatură, de istorie, biologie etc. — față de lectura elevilor, față de munca individuală a copiilor cu cartea, față de activitatea bibliotecii. Aceștia pur și simplu nu cunosc cărțile existente în bibliotecă. În loc să meargă cît mai des în bibliotecă, să pregătească din timp bibliografia necesară lecțiilor următoare, lasă această importantă latură a muncii didactice exclusiv pe seama bibliotecarului și a elevilor. Astfel se explică și aprovizionarea formală, odată pe an, a majorității bibliotecilor școlare, numai pe motivul că fondurile trebuie cheltuite. Și ele sînt cheltuite la sfîrșitul lunii decembrie, cumpărîndu-se ceea ce se găsește în momentul respectiv la colectură sau în librărit. Cum e și firesc într-o asemenea situație, fondul de cărți cu care sînt înzestrate aceste biblioteci nu corespunde decît în mică măsură necesităților procesului de învățămînt. Se găsesc în schimb, în unele școli de 7 ani și medii, tratate de medicină, de tehnică, lucrări din domeniul comerțului și altele, cu totul inutile aici. De exemplu, în biblioteca școlii medii nr. 3 din București se află titluri ca: „Manual pentru creșterea și îngrijirea cîinelui de serviciu"; „Cum ridicăm productivitatea vacilor" etc. În biblioteca școlii de 7 ani din Periș, regiunea București, poți găsi volumele: „Îndrumătorul tehnic pentru bazele de recepționare", „Finanțarea și creditarea comerțului sovietic" etc.

Din multe biblioteci lipsesc lucrările clasicilor literaturii romîne, al căror conținut reprezintă însă o bibliografie obligatorie pentru elevi. Aceștia sînt obligați să se rezume la fragmentele apărute în manuale sau antologii fără să poată căpăta o vedere de ansamblu asupra conținutului și tematicii operei, a stilului și orientării autorului etc. În condițiile în care elevii se pregătesc pentru examenele de absolvire, de maturitate, de admitere etc., examene care se ridică la un nivel de exigență mereu crescîndă, situația actuală a înzestrării bibliotecilor școlare cu lucrările clasicilor literaturii romîne nu mai poate dăinui.

Nu este întîmplător faptul că mulți elevi preferă să frecventeze bibliotecile căminelor culturale. De altfel ei se numără printre principalii „clienți" ai acestor biblioteci, ceea ce este un lucru bun, care reflectă dezvoltarea gustului pentru citit al copiilor. Dar aici lectura elevilor nu este urmărită și îndrumată de profesori, este lăsată în general la voia întîmplării. Din această cauză copiii citesc uneori opere care le depășesc nivelul de înțelegere, care le cer eforturi prea mari. În asemenea condiții cititul devine nesistematic și nu contribuie la formarea unui fundament cultural solid. Acest lucru s-a constatat la elevii unor școli din raionul Grivița Roșie al orașului București, ai școlii din comuna Moara Săracă, raionul Snagov etc.

Dar se întîmplă asemenea lucruri și la unele biblioteci școlare, acolo unde bibliotecarii nu urmăresc lectura elevilor, nu colaborează cu profesorii în această muncă. Așa stau lucrurile, de exemplu, la școala „Aurel Vlaicu" din Capitală. Dacă am accepta ca bună evidența cititorilor din această bibliotecă, ar însemna că aproape jumătate din elevii școlii nu citesc nici o carte (ceea ce nu este adevărat). Din 22 de clase, numai pentru 12 clase sînt întocmite caiete de evidență a cărților împrumutate. Ce se întîmplă cu restul elevilor din celelalte 10 clase? La această întrebare bibliotecara nu poate răspunde.

Este de neînțeles faptul că unii profesori organizează biblioteci pe clase cu sprijinul elevilor și părinților, în timp ce neglijează complect munca în biblioteca școlii, tolerează proasta aprovizionare cu cărți a acesteia și folosirea nerațională a fondurilor destinate bibliotecii.

Mulți bibliotecari din școli asigură o păstrare corespunzătoare a fondului de cărți și se preocupă de a educa la elevi grija pentru carte. Așa procedează, de exemplu, bibliotecarii de la școala de 7 ani din comuna Podul Iloaei, de la școlile nr. 1 și nr. 3 din Iași etc. Unii bibliotecari însă nu se preocupă de această problemă. În multe cazuri cărțile sînt aruncate la întîmplare în dulapuri, împreună cu arhiva școlii sau cu diferite obiecte de inventar. De asemenea în unele școli nu există grija pentru repararea cărților uzate, deși se poate folosi în acest scop o parte din sumele alocate în buget și pot fi antrenați elevii membri ai cercului de „mîini îndemînatice".

Ținem să spunem de altfel că, luînd în considerare specificul bibliotecilor școlare, unde cărțile sînt foarte des solicitate și trec prin mai multe mîini, timp de mai multe generații, ar trebui intensificată editarea de volume cartonate destinate în primul rînd acestor biblioteci.

Neglijența în munca cu cartea se constată nu numai la nivelul bibliotecii, ci și la diferite organe responsabile de bunul mers al școlii. De multe ori cărțile cumpărate de către secțiile raionale stau timp îndelungat nedifuzate. Bunăoară, în raionul Snagov o serie de cărți au stat nedifuzate din august 1956 pînă în mai 1957.

De multe ori cărțile expediate la școlile „de centru" zac luni de zile fără a fi repartizate școlilor din satele vecine (cazul comunei Lețcani, regiunea Iași).

Dar nu numai difuzarea cărților este neglijată, ci și structura fondului de cărți. Unii șefi ai secțiilor de învățămînt și cultură au lăsat sarcina aprovizionării școlilor cu cărți pe seama planificatorului sau contabilului. Este limpede că aceștia nu pot aprecia în ce măsură sînt accesibile cărțile, dacă sînt sau nu legate de programă, potrivite nivelului de vîrstă al elevilor.

Ținînd seama de lipsurile care se constată în activitatea bibliotecilor școlare și de faptul că ele au consecințe asupra desfășurării procesului instructiv-educativ, este necesar ca învățătorii și profesorii să studieze în acest an școlar cu mai mult interes și seriozitate munca bibliotecilor din școala lor, să dea sugestii pentru îmbunătățirea sistemului ei de aprovizionare, pentru o mai bună organizare a bibliotecilor, pentru antrenarea elevilor spre lectura individuală etc. De asemenea, problema bibliotecii școlare trebuie să ocupe locul cuvenit în sfera de preocupări a organelor de învățămînt.

OSCAR ROȘEANU
controlor principal de stat,
TEODOR MUCICA
controlor de stat

ÎNSEMNĂRI BIBLIOGRAFICE

O carte interesantă despre pionieri

FLORAR sau „luna florilor" este numele popular al lunii mai... Deoarece imediat după 30 aprilie 1949 au început să ia ființă în întreaga țară primele noastre detașamente și unități de pionieri, în multe locuri copiii la gîtul cărora înflorea pe atunci cravata roșie au fost numiți „flori de mai", expresie care a rămas pentru mulți sinonimă cu numele de pionieri... În volumul „Flori de mai" de A. Weiss, recent tipărit de Editura Tineretului, sînt cuprinse pagini frumoase despre viața și activitatea pionierilor.

Din numeroasele fapte din viața și activitatea organizațiilor de pionieri, cunoscute personal de autor, sînt alese unele dintre cele mai semnificative, care pot lămuri oricărui cititor cîteva aspecte din legătură cu organizația de pionieri

Volumul se adresează, după cum ține s-o sublinieze explicit autorul, părinților și celor care se ocupă de educația copiilor în mod special (adică, în ordinea enumerării făcute de autor: instructori de pionieri, învățători, profesori, secretari ai organizațiilor de bază U.T.M., membri ai comitetelor U.T.M. etc.).

Căutînd să dea problemelor o prezentare cît mai atractivă, autorul utilizează, de cele mai multe ori cu succes, unele „trucaje" literaro-gazetărești: reportajul literar, mici schițe, portrete sau povestiri etc. Aceluiași scop îi slujesc ironia și autoironia, umorul și confidențele „intimiste", șoptite cu haz în urechea cititorului (e drept, însă, că întîlnești și glume lipsite de sare atică!). În felul acesta, autorul caută și de multe ori reușește să evite tonul „didacticist", monoton și plictisitor, păstrînd, totuși, lucrării caracterul de îndreptar, de „lecții" (punem acest termen între ghilimele, deoarece A. Weiss se ferește ca de foc de o astfel de expresie!).

Cele mai multe capitole nu sînt decît ilustrarea elocventă, pe baza unor exemple bine alese din viața pionierilor, a unor puncte formulate în „Regulamentul organizației de pionieri din R.P.R." sau în „Angajamentul solemn al pionierului", puncte care cristalizează, sub forma de motto, ideea esențială a fiecărui capitol. Prin alăturarea de cazuri similare care se completează reciproc sau prin aducerea de cazuri deosebite, antitetice, ideea devine vie, se precizează, se reliefează. În felul acesta ni se povestește despre prietenia dintre copiii din țara noastră și copiii din alte țări; ni se vorbește despre curaj, eroism, despre simțul datoriei, istorisindu-se faptele demne de laudă ale unor pionieri din comunele Ojdula (Regiunea Autonomă Maghiară), Boroaia (regiunea Suceava), Comănești (regiunea Bacău); ni se arată diferite forme de atragere a copiilor către cunoașterea științei, către iscodirea naturii; ni se amintesc unele realizări ale pionierilor în munca de folos obștesc sau unele momente importante din viața pionierească (primirea în organizație, depunerea jurămîntului, schimbarea cravatei roșii pentru carnetul roșu de utemist).

În celelalte capitole ale volumului sînt abordate — uneori mai pe larg, alteori mai fugar și nu îndeajuns de adîncit — teme ca: felul cum sînt organizate grupa, detașamentul și unitatea de pionieri, ce înseamnă un bun instructor de pionieri (dîndu-se, spre exemplificare, imaginea unui instructor răsfrîntă de oglinda însemnărilor amuzante ale jurnalului unui pionier); aspecte referitoare la realizarea învățămîntului mixt în școala noastră, legătura dintre U.T.M. și organizația de pionieri.

Autorul n-a ocolit nici mult discutata problemă a legăturii dintre școală și organizația de pionieri, închinîndu-i, în mod special, două din capitolele lucrării: „Profesoara noastră" și „Un capitol de sinteză". A. Weiss arată, mai întîi, căutările infructuoase ale trecutului de a găsi soluția justă a acestei probleme, subliniind că pseudosoluțiile date n-au făcut, de cele mai multe ori, decît să creeze un paralelism inutil și chiar dăunător între activitatea organizației de pionieri și munca profesorilor. Nu s-au găsit forme specifice vieții pionierești care să ducă, cu adevărat și efectiv, la sprijinirea muncii școlare. În continuare, autorul insistă asupra cîtorva din formele specifice folosite astăzi de organizația de pionieri și anume: crearea unei opinii publice de combatere a manifestărilor negative ale elevilor, lărgirea orizontului de cunoștințe al acestora (cercuri pe materii, adunări cu temă).

I-am reproșa autorului — care vorbește, uneori pe drept, cu ironie și dispreț despre unii „pedagogi" (între ghilimele, după cum îi place să-i indice autorul pe falșii educatori) — că nu s-a apropiat cu mai multă înțelegere și interes, cu mai multă atenție de munca rodnică a învățătorilor și profesorilor din școli, pentru a o oglindi mai exact și multilateral, atunci cînd e vorba de legătura dintre școală și organizația de pionieri în opera comună, de educația comunistă a copiilor. Poate că, dacă ar fi cunoscut mai bine această activitate, autorul n-ar mai fi afirmat că în clasa a VI-a elevii noștri încep cursul de chimie, sau că ar mai fi posibil, astăzi, ca o profesoară, chiar începătoare, să spună elevilor, la prima lecție a cursului respectiv, în clasa a VII-a, următoarele: „Iată, copii, începem materia de anul acesta cu unul dintre cele mai cunoscute elemente ale naturii: apa. Analiza chimică a apei dovedește că ea este constituită din alte două elemente: hidrogenul și oxigenul. Vom începe deci prin a studia caracteristicile fizice și chimice ale acestor două elemente" (capitolul „Profesoara noastră"). Este greu de crezut că o profesoară poate vorbi astfel unor copii care nu au primit nici o pregătire în domeniul chimiei.

Lucrarea, deși inegală ca valoare (sînt și capitole cu totul slabe, ca, de pildă: „Un palat ca-n basme"), este totuși o carte interesantă care, amuzîndu-te, te învață și, în același timp, prin bogăția de exemple, îți umple sufletul de nespusă mulțumire că în școală, datorită muncii conjugate a profesorilor și a organizației de pionieri, crește astăzi un minunat tineret nou, mîndria și nădejdea realizărilor de mîine în patria noastră.

I. CREMER

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

Cursuri de calificare

În vederea îmbunătățirii continue a nivelului învățămîntului la clasele V—VII și pentru a da posibilitatea cadrelor didactice în vîrstă, care predau la aceste clase, să-și completeze studiile, prin Ordinul ministrului Învățămîntului și Culturii nr. 136/1957, s-a aprobat organizarea unor cursuri speciale de pregătire profesională a cadrelor din această categorie, în vederea atestării lor ca profesori cu dreptul de a preda la clasele I—VII.

Cursurile speciale de pregătire vor fi organizate de institutele interregionale de perfecționare a cadrelor didactice din București, Cluj, Iași și Timișoara, pe următoarele grupe de specialități: matematică—fizică; științe naturale—geografie—chimie; limba română (limba maternă) — istorie — constituție; limba rusă.

Aceste cursuri vor avea o durată de doi ani (1957—1958 și 1958—1959); fiecare an de pregătire va cuprinde două etape: etapa fără frecvență, între 1 octombrie—30 iunie și etapa cu frecvență, pe timp de 2 luni (iulie și august ale fiecărui an).

În etapa fără frecvență, metoda de bază a pregătirii cadrelor va fi aceea a studiului individual, pe baza programei aprobate de Ministerul Învățămîntului și Culturii.

Institutele de perfecționare, cu sprijinul secțiilor de învățămînt și cultură — regionale și raionale — vor organiza în centre de regiuni sau de raioane consultații individuale și colective cu cadrele cuprinse la aceste cursuri. Consultațiile vor putea fi organizate și în timpul vacanței de iarnă și primăvară.

În timpul celor doi ani, fiecărui cadru didactic cuprins la cursuri i se va face o inspecție la specialitatea sau grupa de specialități pentru care se califică, de către un inspector regional sau raional de specialitatea respectivă.

Constatările vor fi consemnate într-un proces-verbal și apreciate cu note de 10—1. Cadrele didactice care n-au obținut nota 5 mai pot cere o singură dată să fie inspectate. Nota obținută la inspecție, împreună cu nota obținută la examenul de absolvire a cursului, formează media generală.

Cadrele didactice înscrise la cursuri vor fi scutite în timpul anului școlar de activitatea extrașcolară.

Etapa cu frecvență se va desfășura în lunile iulie și august pe baza unei programe speciale elaborate de minister, și care va cuprinde lecții, seminarii, lucrări practice, potrivit specificului fiecărei specialități.

La sfîrșitul etapei cu frecvență a anului întîi se vor organiza examene de promovare la toate obiectele prevăzute în planul de învățămînt al anului respectiv. Candidații care la aceste examene nu obțin cel puțin nota 5 la fiecare obiect se exmatriculează.

La sfîrșitul celui de-al doilea an de pregătire se vor organiza examene de absolvire a cursului special, la care candidații vor fi examinați din materia anului doi. Aceste examene se vor da în fața unor comisii numite de Ministerul Învățămîntului și Culturii, avînd ca președinți profesori universitari.

Cadrele didactice care vor obține cel puțin nota 5 la toate obiectele examenului de absolvire vor primi diplome de absolvire, pe baza cărora vor putea fi atestate ca profesori cu dreptul de a preda la clasele I—VII ca și absolvenții cu examen de stat ai institutelor pedagogice cu durata de 2 ani.

Pot fi admiși la aceste cursuri cei care solicită înscrierea și îndeplinesc următoarele condiții: să fi avut vîrsta minimă de 40 de ani împliniți la data de 11.VII.1956, data apariției H.C.M. nr. 1360/1956, să fie absolvenți ai școlilor normale (pedagogice) cu diplomă de capacitate pentru învățător, examen de stat sau de absolvire, de profesori-maiștri (maistre), care în urma aplicării legii pentru reforma învățămîntului din anul 1948 n-au mai putut fi încadrați în specialitatea lor, dacă au ca studii de bază absolvirea unei școli medii cu diplomă (certificat) de absolvire sau să aibă o licență în alte specialități, dacă funcționează în învățămînt dinainte de reforma învățămîntului; să aibă o vechime de cel puțin 5 ani de funcționare neîntreruptă ca profesor la clasele V—VII în care timp să fi predat în fiecare an școlar cel puțin una din specialitățile grupei pentru care cer înscrierea la curs; să fie propuși de către secțiile de învățămînt și cultură ale comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale, pe baza recomandărilor făcute de către comisiile instituite în acest scop la fiecare raion și formate din șeful secției de învățămînt și cultură, inspectori școlari, președintele comitetului sindical raional al muncitorilor din învățămînt.

Cererile de înscriere vor fi însoțite de următoarele acte: copii de pe actele de studii; dovadă de funcționare neîntreruptă de cel puțin 5 ani ca profesor la clasele V—VII la una din specialitățile pentru care se organizează cursurile de pregătire, cu specificarea perioadelor în care au predat fiecare obiect; copie de pe certificatul de naștere.

Cursanții vor plăti o taxă de școlaritate ca și studenții din învățămîntul superior fără frecvență.

Institutele interregionale vor primi de la Ministerul Învățămîntului și Culturii planurile și programele de învățămînt și instrucțiuni speciale cu privire la examene.

Pînă la data de 1 octombrie 1957 se va face recrutarea de către raioane și regiuni, iar înscrierea cadrelor didactice pentru aceste cursuri se va confirma pînă la 15 octombrie 1957. Din acest moment cadrele înscrise se consideră cursanți și vor participa la toate obligațiile prevăzute în aceste instrucțiuni.

In laboratorul de electrotehnică al Institutului de mine din Petroşani

Zilele acestea la Institutul de mine

De sus, de pe deal, Institutul de mine din Petroşani domină cu masivitatea sa oraşul. Clădirea e nouă, mobilierul este nou, oamenii sînt noi. An după an s-au ridicat pe rînd clădirea institutului, apoi căminul, cantina, sala de gimnastică. Sub ochii minerilor, din munca lor, s-a înălţat măreţul şi impunătorul edificiu.

Spre institut urca, alături de noi, un moldovean mărunţel, pe care-l cunoscusem cu o zi înainte la cămin, cufundat de abia puteai să-l zăreşti într-un fotoliu imens de pluş albastru, trăgînd cu stîngăcie dintr-o ţigară. Nu ştiu de unde şi pînă unde, cum şi cine i-a fost naşul, dar toţi au apucat să-i spună „Pepin cel scurt", „Pepin cel mic" şi, — mai în glumă, mai în serios — toată lumea îi zice aşa. El nu se supără — şi-a însuşit noul nume. Ne povestea aseară cum venise de departe, de la Comăneşti şi cum îi spuseseră ortacii lui tătîne-său să înveţe carte şi să se întoarcă la mină la ei, inginer. Un lungan din Baia Mare — veşnicul său adversar — abia aştepta momentul să plaseze ironia :

— Ştiţi, de fapt, altă meserie mai bună nici c-ar fi pentru el. Jos, în abataj, pe unde alţii merg pe brînci, tîrîndu-se, el se plimbă-n picioare...

Colegii fac haz, iar „Pepin", foarte volubil, schimbă firul discuţiei trecînd la examenul de algebră de mîine, la facultatea la care s-a înscris, la căminul în care locuieşte de cîtva timp.

— Cum vă spuneam, căminul acesta este foarte bun. E o construcţie nouă, făcută special pentru studenţi, din care nu lipseşte nimic pentru un trai bun. Dormitoare cu opt, patru şi două paturi, instalaţie centrală de încălzit, băi, spălătoare, camere de primire, săli de lectură...

— Şi scrumiere — interveni băimăreanul, uitîndu-se cum scrumul de la ţigara nedibaciului fumător căzuse pe covor şi pe parchet.

— Apoi toate sînt grupate aici, aproape : cantina alături, căminul lîngă ea, institutul la cîţiva paşi.

...Acum însă, „Pepin cel mic" nu mai era guralivul de aseară. Urca alături de noi, grăbit, poate de frică să nu întîrzie, poate de frica norilor gata să se scuture, poate gîtuit de emoţia apropiatului examen.

Sălile cunosc atmosfera obişnuită dinaintea examenelor. Candidaţii se îndreaptă spre locurile lor din amfiteatru, dinainte stabilite de comisie.

Se dictează problemele şi, în timp ce tocurile încep să scîrţîie pe hîrtie, în institut se aşterne liniştea. O linişte aparentă, căci fiecare tînăr care îşi rezolvă lucrarea se află într-o activitate febrilă, e zbuciumat de emoţie, de grijă. Iar dincolo de uşile amfiteatrelor se duce, de asemenea, o activitate intensă. La secretariat se pregătesc programele ; la sediul U.T.M. se plănuiesc noile acţiuni legate de începerea anului universitar, iar în cabinetul directorului cîţiva profesori discută despre activitatea didactică din anul acesta.

La 1 octombrie, Petroşanii o să primească noi studenţi şi noi profesori. După cum se ştie, cele mai multe dintre facultăţile Institutului de mine din Bucureşti se transferă la Petroşani. Se înfăptuieşte astfel un vechi deziderat : un institut de un înalt nivel, care să fie în permanenţă legat de practică. Faptul că institutul va fi situat în cel mai mare bazin carbonifer din ţară — Valea Jiului — va aduce o importantă contribuţie la formarea unor ingineri care să aibă nu numai o înaltă calificare teoretică, ci şi o legătură strînsă cu producţia, cu practica. Viaţa de fiecare zi într-un centru muncitoresc minier îi va apropia mult pe viitorii ingineri de meseria pe care şi-au ales-o, de oamenii cu care vor lucra.

Examenul de bursă a şi selecţionat tineri capabili, viitori studenţi ai anului I, dintre muncitori şi fii de muncitori recomandaţi de întreprinderi şi sfaturi populare. Comunistul Gheorghe Oncioiu, maistru miner la întreprinderea carboniferă din Cîmpulung, Gh. Poran, maistru miner la exploatarea minieră „Drapelul Roşu" din Baia Mare, Vasile Badea, fiu de muncitor miner din Doiceşti, Alfred Dekarli, tehnician din Petroşani şi alţii completează lista celor mai buni candidaţi care au reuşit la examenul de burse din 2 septembrie.

Se pare că, pentru conducerea şi administraţia institutului, n-a prea existat vacanţă. Toată vara s-a desfăşurat aici o muncă intensă, ale cărei rezultate se vor vedea în curînd.

Institutul de mine „Gh. Gheorghiu-Dej" este gata să-şi primească noii profesori, noii studenţi.

★

Tîrziu, după ce toate discuţiile despre lucrarea scrisă se epuizaseră, l-am reîntîlnit pe „Pepin" împreună cu un grup de candidaţi la intrarea în cămin. Priveam cum se descarcă, din cîteva lăzi mari, uniformele. Se înţelege că, pînă la venirea noastră, au şi fost cercetate, pipăite.

Un candidat — foarte optimist, se vede — se interesa la ce dată se vor da uniformele.

„Pepin cel mic" ne-a observat şi, mîndru că ştie mai multe decît alţii, ne informează :

— I-aţi văzut pe cehi ? Pe studenţii mineri cehoslovaci care vizitează institutul ? Anul acesta e prima vizită care va deveni, de la anul, tradiţie. Or să viziteze institutul, toată Valea Jiului, or să intre în mină. De la noi este în Cehoslovacia, la Ostrawa, o delegaţie tot atît de numeroasă. Poate că, la anul, am să plec şi eu într-o delegaţie...

— Da, dar vezi că pînă atunci trebuie să înveţi, trebuie să răspunzi bine la examen şi să reuşeşti.

„Pepin" urcă trei trepte deodată ; mîine are examen la geometrie şi merge să mai revadă materia, în timp ce noi continuăm să ne notăm în carnet despre cele nouă laboratoare perfect înzestrate, despre ceea ce pregătesc utemiştii-gazde colegilor bucureşteni pentru ca ei să se simtă cît mai bine aici, despre burse, despre staţia de amplificare, despre aprovizionarea pentru iarnă şi mai ales despre oameni, despre candidaţii care vor să îmbrace uniforma de student.

MIRCEA IONEL

Pentru bursierii regiunii noastre

Înfăţişarea actuală a vieţii economice şi culturale a Dobrogei, care cunoaşte un ritm impetuos de dezvoltare, precum şi sarcinile de viitor ale construcţiei socialiste în regiunea noastră impun formarea unor specialişti de calificare superioară, pregătiţi temeinic pentru diverse domenii de activitate. De un real ajutor ne va fi în acest scop Hotărîrea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri privitoare la acordarea de către sfaturile populare regionale şi întreprinderile de stat a burselor lunare studenţilor fii de muncitori şi de ţărani muncitori. Această nouă formă de asigurare a pregătirii inginerilor, agronomilor, medicilor, profesorilor care vor veni să-şi exercite profesiunea în cuprinsul regiunii ne permite o legătură strînsă cu viitoarele noastre cadre, cunoaşterea lor de aproape, urmărirea pe parcursul anilor de facultate a creşterii lor — ceea ce ne va da posibilitatea de a le repartiza la locurile cele mai indicate. Pe de altă parte, faptul că bursierii noştri provin din rîndurile muncitorilor şi ţăranilor muncitori din regiune face ca ei să cunoască bine condiţiile şi nevoile specifice acesteia, le sporeşte interesul pentru ridicarea locurilor natale în ansamblul dezvoltării economice a patriei.

Regiunii Constanţa îi sînt repartizate burse pentru 157 de locuri în anul şcolar 1957—1958. Tinerii bursieri vor primi burse lunare, egale cu acelea de stat, din fondul sfatului popular regional. Bursierii noştri vor urma cursurile Universităţii „C. I. Parhon" din Bucureşti, ale institutelor politehnice din Iaşi, Oraşul Stalin, Galaţi, ale institutului de construcţii din Bucureşti, ale institutelor agronomice din Bucureşti, Iaşi, Craiova, ale Institutului medico-farmaceutic din Bucureşti, ale Institutului de ştiinţe economice şi planificare „V. I. Lenin" din Bucureşti etc.

În cadrul sfatului popular al regiunii s-a constituit o comisie care, cu sprijinul secţiei regionale de învăţămînt şi cultură, se ocupă în mod concret de aplicarea prevederilor hotărîrii. Astfel, au fost larg popularizate condiţiile de admitere a candidaţilor la examenul de burse. Ulterior, membrii comisiei au verificat actele celor ce doreau să se înscrie la examene.

Absolvenţii şcolilor medii şi ai altor şcoli echivalente au primit cu multă bucurie măsurile de acordare a burselor pentru învăţămîntul superior. O dovadă grăitoare o constituie şi numărul mare al celor ce s-au prezentat cu actele la comisia sfatului popular al regiunii noastre. Au fost propuşi de către sfatul popular 211 candidaţi. Şi unele organizaţii economice industriale şi agricole din regiune au propus candidaţi pentru examenele de bursă.

Noua formă de acordare a burselor pentru învăţămîntul superior este încă o dovadă a atenţiei pe care o acordă partidul şi guvernul pregătirii noii intelectualităţi, ieşită din rîndurile poporului. Ne vom strădui să asigurăm studenţilor bursieri din regiunea noastră condiţii cît mai bune de viaţă şi de învăţătură, să-i sprijinim să devină cadre cu o calificare temeinică, în stare să aducă o contribuţie importantă la înflorirea economică şi culturală a regiunii.

ION NICOLAESCU
vicepreşedinte al sfatului popular regional Constanţa

PLANUL DE ÎNVĂŢĂMÎNT în perioada de tranziţie

Hotărîrea partidului şi guvernului cu privire la îmbunătăţirea învăţămîntului în şcolile de cultură generală prevede prelungirea duratei învăţămîntului în aceste şcoli la 11 ani. Conform acestei prevederi, elevii clasei a IX-a din anul şcolar 1956/1957 vor face şi ei 11 clase.

Pentru îndeplinirea acestei prevederi, direcţia pedagogică din Direcţia Generală a învăţămîntului de cultură generală a întocmit planuri de învăţămînt de tranziţie pentru clasele a X-a din anul şcolar 1957/1958 şi a XI-a din anul şcolar 1958/1959 de la şcolile cu limba de predare română şi cu limbile de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare.

Prin noile planuri de învăţămînt de tranziţie se dă posibilitatea elevilor care la sfîrşitul anului şcolar 1956/1957 au promovat în clasa a IX-a să-şi însuşească volumul de cunoştinţe prevăzut în planul de învăţămînt al şcolii de cultură generală de 11 ani. Astfel, în ceea ce priveşte limba română, în planul de tranziţie s-a menţinut studiul limbii române (gramatica) în clasa a X-a de la şcolile cu limba de predare română (o oră pe săptămînă) şi în clasele a X-a şi a XI-a de la şcolile cu limbile de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare (cîte o oră pe săptămînă la ambele clase). În felul acesta se asigură încheierea ciclului de limba română început în clasa a VIII-a după planul de învăţămînt al şcolii de cultură generală de 10 ani.

De asemenea, în planul de tranziţie pentru şcolile cu limba de predare română s-a prevăzut istoria literaturii române la clasa a X-a (pentru încheierea ciclului început în clasa a VIII-a) şi teoria literaturii române la clasa a XI-a, cu cîte 3 ore. În planurile de învăţămînt pentru şcolile cu limbile de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare s-au prevăzut 4 ore de istoria literaturii române : 2 ore la clasa a X-a, pentru încheierea ciclului început în clasa a VIII-a şi 2 ore în clasa a XI-a pentru recapitularea şi consolidarea cunoştinţelor de istoria literaturii române predate în clasele VIII-X.

În planurile de tranziţie pentru şcolile cu limbile de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare, s-au prevăzut, la clasa a X-a, limba maternă (gramatica) o oră pe săptămînă, iar la istoria literaturii materne (care se va încheia în această clasă) 3 ore pe săptămînă. La clasa a XI-a, la teoria literaturii s-au prevăzut 3 ore pe săptămînă.

În elaborarea planului de tranziţie s-a avut în vedere să se asigure : predarea întregului ciclu de limbă română (gramatică) prevăzut în planurile de învăţămînt ale şcolilor de 10 ani cu limba de predare română şi cu limbile de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare ; predarea întregului ciclu de literatură română prevăzut în planurile de învăţămînt ale şcolilor de 11 ani, cu limba de predare română şi cu limbile de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare ; predarea întregului ciclu de limbă maternă (gramatică) prevăzut în planurile de învăţămînt ale şcolilor de 10 ani, cu limbile de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare ; predarea întregului ciclu de literatură maternă prevăzut în planurile de învăţămînt ale şcolilor de 11 ani cu limbile de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare ; predarea teoriei literaturii prevăzută în planul de învăţămînt al şcolii de 11 ani, dar pe care elevii nu au putut-o face în clasa a VIII-a, după planul de învăţămînt al şcolii de 10 ani ; recapitularea şi consolidarea cunoştinţelor.

Pentru predarea limbii române, a limbilor materne, a literaturii române şi a literaturilor materne, se vor folosi programele respective ale şcolilor de 10 ani, iar pentru predarea teoriei literaturii se vor folosi programele pentru clasa a VIII-a.

Limba rusă a fost trecută în toate planurile de tranziţie cu cîte două ore la ambele clase, cu excepţia planului de tranziţie pentru şcolile cu limba de predare rusă, unde a fost trecută în condiţiile limbii materne : 1 oră de gramatică şi 3 ore de literatură la clasa a X-a, 3 ore de teoria literaturii la clasa a XI-a.

Pentru limbile engleză, franceză sau germană s-au prevăzut cîte 2 ore la ambele clase în toate planurile de tranziţie. În planul de tranziţie pentru şcolile cu limba de predare germană s-a prevăzut engleza sau franceza, limba germană fiind trecută ca limbă maternă. Aceste limbi se vor preda : la clasa a X-a după programa de limbi străine (engleză, germană, franceză) pentru clasele VIII—X, ediţia 1955 şi la clasa a XI-a după programa de tranziţie care va apare în 1958.

În ceea ce priveşte limba latină, s-a ţinut seama de faptul că elevii nu au învăţat-o în clasele a VIII-a şi a IX-a ale şcolii de 10 ani. De aceea, în toate planurile de tranziţie, la clasele a X-a şi a XI-a s-au introdus cîte două ore la fiecare clasă. La clasa a X-a se va preda după programa de clasa a VIII-a din 1956, iar la clasa a XI-a, după programa de clasa a IX-a din 1957. În felul acesta, elevii care vor absolvi clasa a XI-a după planul de tranziţie vor poseda cunoştinţele elementare de limba latină prevăzute în planurile de învăţămînt ale şcolilor de 11 ani la clasele a VIII şi a IX-a.

Predarea istoriei se va încheia în clasa a X-a, printr-un curs de istoria patriei, care va cuprinde istoria contemporană a Romîniei (1917—1957) şi se va preda în 2 ore săptămînal după programa de clasa a X-a din 1957.

Logica a fost prevăzută în clasa a X-a, cu o oră pe săptămînă, deci imediat după predarea psihologiei, care s-a făcut în clasa a IX-a. Se va folosi programa de logică ediţia 1957.

Economia politică şi bazele marxism-leninismului au fost trecute în planul de tranziţie în aceleaşi condiţii ca şi în planul de învăţămînt al şcolii de cultură generală de 11 ani (ambele în clasa a XI-a; economia politică cu 2 ore şi bazele marxism-leninismului cu o oră).

Geografia patriei se va preda în clasa a XI-a în 2 ore săptămînal, după programa pentru clasa a XI-a a şcolii de cultură generală. Nu s-a trecut acest obiect în clasa a X-a pentru a se evita supraîncărcarea planului la această clasă.

Pentru predarea matematicii, s-au prevăzut în planul de tranziţie cîte 6 ore la ambele clase. Cele 6 ore de la clasa a X-a au fost repartizate astfel : 3 ore pentru algebră, o oră şi jumătate pentru geometrie şi o oră şi jumătate pentru trigonometrie. Această repartizare se justifică astfel : la algebră, pe lîngă materia cuprinsă în planul de învăţămînt al şcolii de 11 ani, la clasa a X-a se va preda şi capitolul „Inegalităţi", care este prevăzut în acest plan la clasa a IX-a, dar pe care elevii nu l-au studiat în această clasă, deoarece în planul de învăţămînt al şcolii de 10 ani era prevăzut la clasa a X-a. La geometrie şi trigonometrie se va preda, în continuare, materia prevăzută pentru clasa a X-a în cadrul planului de învăţămînt al şcolii de 11 ani, deoarece primele părţi ale acestor discipline au fost studiate în clasa a IX-a după planul de învăţămînt al şcolii de 10 ani. Deci numărul de ore prevăzut în planul de tranziţie pentru geometrie şi trigonometrie este mai redus comparativ cu planul de învăţămînt al şcolii de 11 ani.

În felul acesta, la sfîrşitul clasei a X-a de tranziţie, elevii vor fi parcurs întreaga materie de matematică prevăzută în planul şcolii de cultură generală de 11 ani la clasele a VIII-a, a IX-a şi a X-a, situaţie care le va uşura parcurgerea materiei la clasa a XI-a după planul de învăţămînt al şcolii de 11 ani, secţia reală. La clasa a X-a se va folosi programa de tranziţie din 1957, iar la clasa a XI-a va fi valabilă programa pentru şcoala de 11 ani secţia reală.

Astronomia a fost trecută la clasa a X-a cu o oră pe săptămînă şi se va preda după programa din 1953.

La fizică s-a repartizat pentru cele două clase — a X-a şi a XI-a — un număr total de 6 ore (cîte 3 ore la fiecare clasă), în care se vor preda : electricitatea, acustica, oscilaţii şi unde electromagnetice, optica şi structura atomului. Mărirea numărului de ore de la 4 şi jumătate (cît prevede planul de învăţămînt al şcolii de 10 ani pentru cele două clase) la 6 ore (cît prevede planul de învăţămînt al şcolii de 11 ani pentru aceleaşi clase) s-a socotit absolut necesară pentru complectarea cunoştinţelor elevilor la nivelul şcolii de 11 ani. Materia se va preda, în cele două clase, după o programă de tranziţie, la alcătuirea căreia s-a ţinut seama de posibilitatea folosirii manualului de fizică pentru clasa a X-a, ediţia 1956.

La chimie s-a prevăzut un număr total de 4 ore (2 ore la clasa a X-a şi 2 ore la clasa a XI-a), în care se vor preda : legea periodicităţii, disociaţia electrolitică, metalele ca şi partea din chimie nestudiată în clasa a IX-a, după o programă de tranziţie specială. Necesitatea programei de tranziţie se explică prin faptul că începerea studierii chimiei organice în clasa a IX-a, după planul de învăţămînt al şcolii de 10 ani, a făcut ca repartiţia materiei să fie alta decît cea prevăzută în planul de învăţămînt al şcolii de 11 ani. Programa de tranziţie ţine seama de posibilitatea folosirii manualului de chimie pentru clasele VIII-X (ediţia 1956).

La ştiinţele naturale nu se poate relua studiul botanicii şi al zoologiei, conform planului de învăţămînt al şcolii de 11 ani, deoarece în clasa a VIII-a s-au studiat anatomia şi fiziologia omului, iar în clasa a IX-a s-au studiat bazele darwinismului, încheindu-se astfel predarea liniară a ştiinţelor naturale după planul de învăţămînt al şcolii de 10 ani. Cu toate acestea, s-a prevăzut studierea geologiei în clasa a XI-a, într-o oră pe săptămînă, apreciindu-se că absolventul şcolii de cultură generală are nevoie şi de noţiuni de geologie.

La desen liniar, educaţie fizică şi lucrări practice se va aplica întocmai planul de învăţămînt al şcolii de cultură generală cu durata de 11 ani.

Planurile de tranziţie pentru secţiile clasice ale şcolilor cu limbile de predare română şi maghiară prezintă următoarele diferenţe în comparaţie cu cele ale şcolilor obişnuite de cultură generală. Istoria a fost trecută cu 3 ore (la clasa a X-a). La limba latină şi limba greacă s-a împărţit materia prevăzută la clasa a X-a (după planul şcolii medii clasice de 10 ani) pe doi ani, pentru a se evita supraîncărcarea planurilor de tranziţie la această clasă. În acest scop, în planul de tranziţie pentru secţiile clasice cu limba de predare română s-au trecut 2 ore de limba latină la clasa a X-a şi 3 ore la clasa a XI-a, iar în planul de tranziţie pentru secţia maghiară s-au trecut cîte 2 ore de limba latină la ambele clase. Limba greacă a fost trecută cu cîte 2 ore la ambele clase în planul pentru secţiile cu limba de predare română şi cu 2 ore la clasa a X-a şi o oră la clasa a XI-a în planul pentru secţia cu limba de predare maghiară.

În ceea ce priveşte matematica, s-au prevăzut 4 ore la clasa a X-a şi 2 ore la clasa a XI-a, la ambele secţii. Cele 4 ore de la clasa a X-a au fost repartizate astfel : 1 oră de algebră elementară, o oră de geometrie elementară şi 2 ore de trigonometrie. În cele două ore de la clasa a XI-a se vor completa cunoştinţele de algebră la nivelul cerinţelor planului de învăţămînt al şcolii de 11 ani. În felul acesta, la sfîrşitul clasei a XI-a de tranziţie elevii secţiilor clasice vor cunoaşte întreaga materie de matematică elementară prevăzută în planul de învăţămînt al şcolii de 11 ani. Materia se va preda după „Instrucţiunile pentru predarea matematicii în secţiile clasice" din 1957.

Nu s-au trecut în planul de tranziţie al secţiilor clasice elemente de matematică superioară, atît pentru considerentul de a le păstra profilul cît şi pentru acela că nici planul de tranziţie şi nici pregătirea elevilor nu permit acest lucru. De asemenea, nu s-au trecut ore de desen şi de lucrări practice, deoarece în planul de învăţămînt pentru şcoala medie clasică de 10 ani nu au fost prevăzute aceste obiecte, iar prin planul de tranziţie nu se poate asigura predarea lor integrală în 2 ani, fără a se produce supraîncărcarea elevilor.

În general, prin planurile de învăţămînt de tranziţie pentru clasa a X-a din anul şcolar 1957-58 şi clasa a XI-a din anul şcolar 1958-1959 se asigură elevilor pregătirea necesară conform cerinţelor planurilor de învăţămînt ale şcolii de cultură generală de 11 ani.

I. LUPU
şeful serviciului pedagogic din Direcţia generală a învăţămîntului de cultură generală

LECŢII IMPROVIZATE

Auzisem de şcoala de 7 ani din Budeşti, raionul Oltenita, încă la consfătuirea raională din iarna trecută. Tovarăşul Roşu, care predă matematica şi fizica la această şcoală, venise la consfătuire cu un bogat material didactic confecţionat cu elevii şi arătase cîteva procedee foarte interesante pe care le-a folosit pentru a face accesibile elevilor geometria şi fizica cu ajutorul materialului concret, al experienţelor. De aceea, am păşit cu interes în şcoală, pregătindu-mă să aflu şi alte lucruri frumoase. Există, fără îndoială, asemenea lucruri — dar din păcate, aşa cum au arătat lecţia de aritmetică şi cea de compunere predate de tov. Olga Bărbulescu la clasa a II-a „C" în ziua de 18 septembrie (a treia zi de şcoală), există şi lipsuri.

Mai întîi trebuie să spunem că cele două lecţii au avut o notă comună pregnantă : amîndouă au fost improvizate. Ca şi în cele două zile anterioare, tov. Bărbulescu nu a întocmit nici un plan de lecţie şi nici nu a reflectat asupra conţinutului lecţiilor pe care le va preda.

Lipsită de o pregătire prealabilă lecţia de aritmetică nu a avut un obiectiv precis. Cu o zi înainte, tovarăşa Bărbulescu făcuse cu copiii exerciţii de numărare. Normal era ca, în mod gradat, să urmeze repetarea cunoştinţelor predate în anul trecut, aşa ca noile cunoştinţe ce vor fi transmise copiilor în anul acesta să se poată aşeza pe o bază solidă, care să asigure înţelegerea noului material.

Tovarăşa Bărbulescu nu a procedat aşa, dînd lecţiei un conţinut întîmplător. În loc să verifice dacă elevii săi cunosc bine adunarea pînă la 10 şi apoi pînă la 20, a efectuat cu ei exerciţii de adunare pînă la 100, cu numere formate din zeci.

Însuşi începutul acestei lecţii de repetare a fost dificil. În verificare, învăţătoarea făcuse cu copiii exerciţii de numărare interesante, punîndu-i să numere în scris şi oral mai întîi în ordinea firească şi apoi de la un număr la alt număr, fapt care a contribuit la fixarea cunoştinţelor. Prima întrebare, însă, cu care a părăsit exerciţiile de numărare, a fost aceasta : „Din ce e format numărul 99 ?" Sigur că trecerea de la exerciţiile de numărare la această întrebare nefiind pregătită, copiii nu au putut să răspundă. Au urmat întrebările : din ce e format 100?, dar 56?

Treptat, treptat, copiii au început să răspundă bine, dovedind o bună pregătire din anul trecut. Şi mai bine au răspuns copiii la exerciţiile de adunare efectuate. Au fost, însă, şi copii care au arătat că nu ştiu să adune zecile şi care, deci, aveau absolută nevoie de exerciţii de adunare cu unităţi. O răsfoire cît de sumară a manualului i-ar fi atras atenţia că de acest lucru s-a ţinut seama şi în elaborarea lui.

Tovarăşa Bărbulescu stăpîneşte bine clasa, pune întrebări clare, precise, a muncit mult cu elevii în anul trecut, lucrează de mulţi ani în învăţămînt. Dacă s-ar fi pregătit pentru lecţie, cu posibilităţile pe care le are, altul ar fi fost conţinutul, altele procedeele folosite, rezultatele. Reflectînd asupra conţinutului lecţiei, nu numai că ar fi ales în mod just ce trebuie să repete cu copiii, dar ar fi fost preocupată să-şi grupeze, să-şi organizeze materialul în aşa fel ca să poată ajunge şi la anumite concluzii. Pe lîngă aceasta, lecţia nu ar fi constat numai din exerciţii, ci şi din probleme, care i-ar fi dat posibilitatea să verifice în ce fel pot copiii să aplice în viaţă cunoştinţele însuşite.

O pregătire prealabilă a lecţiei i-ar fi oferit prilejul să-şi dea seama că are nevoie, în cursul ei, şi de material didactic. Alta era valoarea lecţiei dacă atunci cînd copiii nu au ştiut din ce e format un număr, în loc să le spună învăţătoarea, ar fi găsit ei singuri răspunsul cu ajutorul maşinii de socotit. Tovarăşa Bărbulescu a lucrat în anul şcolar trecut mult material didactic, dovedind o justă înţelegere a rolului pe care îl are folosirea acestuia în procesul de instruire şi educare a elevilor. Oare de ce să nu continue ce a fost bun în experienţa cîştigată, chiar din primele zile ale anului şcolar ?

Lecţia de compunere a avut, de asemenea, caracterul unei lecţii improvizate. Ea a constat din discuţii asupra vacanţei de vară şi din formularea unor propoziţii care au fost scrise pe tablă şi apoi pe caiete. Discuţiile au fost conduse cu pricepere şi propoziţiile au fost bine alese. Copiii nu au fost, însă, stimulaţi în suficientă măsură să vorbească, deşi era o lecţie de expunere-compunere.

Unii copii au spus că au citit în timpul verii. Alţii că au pescuit. Unul că a fost în tabără la munte. Alţii că au strîns spice, că au cărat cărămidă la căminul cultural. Era foarte util, însă, să-i lase pe copii să povestească şi singuri despre aceste lucruri, să arate ce le-a plăcut mai mult din ce au citit, cum au pescuit şi ce fel de peştişori au prins, cum a fost la munte.

Pe lîngă aceasta, pentru ca lecţia să aibă o unitate, era necesar să se dea compunerii un titlu, să li se fi explicat copiilor cum se scrie titlul. Lipsiţi de aceste îndrumări, toţi copiii au scris propoziţiile în continuarea altui text, copiat.

Tovarăşa învăţătoare a stabilit cu copiii cum se scrie cuvîntul de la începutul propoziţiei, ce se pune la sfîrşit, cum se scriu cuvintele s-a (din propoziţia : „S-a sfîrşit vacanţa"). Încetineala cu care unii copii au copiat propoziţiile de pe tablă a arătat, însă, necesitatea unei analize mai ample a propoziţiilor, care să fi mers pînă la analiza unor cuvinte mai grele.

Toate aceste lipsuri arată că în şcoala de 7 ani din Budeşti, unele cadre didactice nu au început cum trebuie munca instructiv-educativă. Şcoala din Budeşti are un frumos renume, cîştigat prin munca unor cadre fruntaşe. Conducerea şcolii este datoare să ia măsuri imediate care să asigure o muncă de calitate la toate clasele, arătînd învăţătorilor şi profesorilor importanţa pe care o are utilizarea justă a fiecărei zile, a fiecărei ore, valoarea educativă a unui început serios de muncă.

MARIA POPESCU

Voi căuta să-mi cunosc mai bine elevii

În practica muncii educative desfăşurată ca profesor — şi cu atît mai mult ca diriginte — am remarcat întotdeauna că pentru a acţiona cu eficacitate este necesar să cunoşti îndeaproape individualitatea elevilor, deoarece aceeaşi metodă educativă poate da rezultate diferite de la caz la caz. De aceea m-am străduit să cunosc cît mai bine copiii cu care lucram. Acum, încheindu-mi munca într-un nou an şcolar, sînt hotărît să duc şi mai departe această cunoaştere, întemeindu-mă pe experienţa dobîndită în trecut.

Cel mai simplu mijloc de cunoaştere a elevilor este observaţia directă, pe care o face profesorul de obicei în timpul orelor de clasă, metodă pe care am aplicat-o şi eu în cea mai largă măsură. Pentru ca această metodă să dea rezultatele dorite am căutat să nu mă opresc la suprafaţă ci să descifrez, dincolo de aparenţele uneori înşelătoare, ce se ascunde după fruntea fiecărui elev.

Iată-l pe Vasile Constantin, care nu prezenta nimic deosebit la prima vedere. Un elev cu rezultate satisfăcătoare la învăţătură, interesîndu-se mai mult de matematică decît de alte obiecte de învăţămînt. La o observaţie mai atentă, a ieşit însă în evidenţă faptul că acest elev este ros de ambiţie, că este gelos pe rezultatele bune la învăţătură ale colegilor săi. De aceea, la matematică, adică acolo unde colegii lui îi arătau cea mai mare încredere, le dădea uneori îndrumări intenţionat greşite pentru a-i face astfel să obţină rezultate nesatisfăcătoare. Am avut mult de lucru cu el şi cu părinţii lui pînă i-am convins — şi pe unul şi pe ceilalţi — că ambiţia de a te remarca în muncă trebuie să fie însoţită de dorinţa de a ridica colectivul în mijlocul căruia lucrezi.

Activitatea extraşcolară şi modul în care elevii îşi petrec timpul liber oferă diriginţilor un cîmp foarte bogat de observaţii, căci cu aceste prilejuri elevii se manifestă mai liber, mai nestingherit. O cunoşteam puţin pe eleva mea Dana Pribeşteanu. Remarcasem că este corectă şi conştiincioasă, precum şi o bună colegă. Cu prilejul unui concurs literar organizat în rîndurile elevilor, mi s-a relevat, însă, o serie de aspecte noi ale Danei Pribeşteanu. Concursul a avut tema „Ce personaj din literatura rusă sau sovietică m-a impresionat mai mult". Dana s-a oprit asupra eroului zugrăvit de Maxim Gorki în „Copilăria mea", „La stăpîn" şi „Universităţile mele". Citindu-i lucrarea, am putut să-mi dau seama de o serie de calităţi sufleteşti pe care nu i le cunoscusem pînă atunci : o mare sensibilitate, francheţă, mîndrie justă înţeleasă.

Un izvor la fel de bogat al cunoaşterii elevilor mi l-a oferit de asemenea observarea lor în timpul activităţilor din cadrul cercurilor pe obiecte, al activităţilor sportive, al excursiilor etc.

Cunoaşterea elevilor are ca scop principal descoperirea cauzelor care determină atitudinea acestora faţă de învăţătură, faţă de muncă în general şi comportarea lor faţă de colectivul în mijlocul căruia lucrează, pentru ca, pe baza acestei cunoaşteri, să se poată lua măsuri chibzuite pentru lichidarea lipsurilor pe care le prezintă unii dintre ei. În anul şcolar trecut, elevul Mihai Vasiliu avea bune rezultate la învăţătură, dar era neastîmpărat, turbulent în timpul orelor de clasă. Constatările culese treptat şi consemnate în caietul de observaţii mi-au arătat că acest elev are un surplus de energie ce trebuia canalizat în mod just. Orfan de mamă, avînd un tată foarte sever, elevului nu i se lăsa, în familie, suficient timp pentru distracţii. Din această cauză, el îşi descărca energia tinerească în timpul orelor de clasă l-am dat o serie de sarcini, ca de pildă întocmirea şi ţinerea la zi a graficului lecturii extraşcolare etc. În acelaşi timp, am rugat şi pe ceilalţi profesori să-l însărcineze cu activităţi, care să-i ocupe timpul în mod util. Am discutat apoi cu tatăl elevului, pe care l-am convins să-i ofere în timpul orelor petrecute acasă nu numai posibilitatea de a-şi pregăti lecţiile, dar şi pe aceea de a-şi satisface şi celelalte necesităţi inerente vîrstei. Nu peste mult timp elevul Vasiliu şi-a schimbat total atitudinea în timpul orelor de clasă.

Raporturile dintre elevi, viaţa pe care aceştia o duc în colectiv trebuie să fie o preocupare permanentă a diriginţilor. Elevul Nicolae Giscă, fiul unui învăţător de la ţară, ducea o viaţă retrasă, izolîndu-se de colegii lui. Cercetînd cauzele acestei atitudini am descoperit că băiatul, copil unic al părinţilor săi, era silit de aceştia să trăiască numai în cadrul familiei, interzicîndu-i-se relaţiile cu ceilalţi copii din sat. Din această pricină, pe lîngă izolarea de colectiv, la acest elev se putea observa şi o accentuată lipsă de iniţiativă şi de curaj. Am luat legătură cu conducerea organizaţiei U.T.M. şi am aranjat astfel lucrurile, încît i s-au dat sarcini de răspundere atît în cadrul colectivului clasei cît şi pe linie de organizaţie. Buna îndeplinire a acestor sarcini i-a dezvoltat iniţiativa şi curajul. De pe altă parte, fiind pus în situaţia de a lucra cu ceilalţi colegi ai lui, băiatul a reuşit să se integreze treptat în colectiv, părăsind obişnuita-i timiditate şi devenind pe deplin sociabil.

În munca mea de cunoaştere a elevilor am avut uneori şi deficienţe. La sfîrşitul primului trimestru al anului şcolar trecut, observînd că Aurel Maxim este rămas în urmă la nouă obiecte, l-am decretat — atît eu cît şi ceilalţi profesori — iremediabil repetent. Abia mai tîrziu, în cursul celui de al doilea trimestru, ne-am hotărît să luăm măsuri pentru a-l ajuta. Am luat legătură cu familia elevului, l-am antrenat la orele de meditaţii, l-am controlat zilnic şi am reuşit ca, la sfîrşitul anului, să fie rămas în urmă numai la trei obiecte. Acest caz mă preocupă serios acum, la începutul unui nou an de muncă, şi m-a determinat să mă gîndesc îndelung şi la alte măsuri, pe care trebuie să le iau încă din primele zile, pentru a realiza o cunoaştere mai temeinică a elevilor mei.

În primul rînd mi-am dat seama că trebuie să dau o bază teoretică activităţii de cunoaştere a elevilor. Pentru aceasta voi adînci studiul individual al psihologiei străduindu-mă să aplic tezele teoretice în munca de cunoaştere a elevilor mei. Apoi voi căuta să observ un elev sub mai multe aspecte şi în mai multe împrejurări. Astfel, dacă pînă acum aveam despre un copil observaţii culese în timpul orelor de clasă, despre altul cu prilejul activităţilor extraşcolare, iar despre un al treilea din viaţa de familie, voi depune de acum înainte eforturi ca să culeg despre fiecare dintre ei datele pe care mi le oferă toate aceste împrejurări la un loc.

MIHAI COSTANDACHE
profesor la şcoala medie nr. 3 din Iaşi

In preajma celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

SUCCESE ALE ȘCOLII SOVIETICE în politehnizarea învățământului

Septembrie 1957. La școala-internat nr. 10 din Moscova, înainte de începerea cursurilor

Întîmpinînd cea de a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, învățătorii și profesorii din U.R.S.S. trec cu mîndrie în revistă succesele pe care le-a obținut școala în anii puterii sovietice. Uriașul detașament al pedagogilor din Țara Socialismului a dobîndit și dobîndește rezultate strălucite în înzestrarea tinerelor generații, în educarea comunistă a omului sovietic. Aceste rezultate se oglindesc în mărețele realizări obținute de poporul sovietic în toate ramurile industriei, în agricultură, în artă și literatura sovietică, în succesele remarcabile ale oamenilor de știință sovietici.

Înarmînd tineretul cu cunoștințe temeinice asupra bazelor științelor, pedagogii sovietici dau cea mai mare atenție apropierii școlii de viață, de activitatea productivă. Tot mai mult, odată cu însușirea unor cunoștințe teoretice adînci și sistematice, în școala sovietică elevii își însușesc cunoștințe asupra bazelor producției moderne industriale și agricole, capătă deprinderi practice utile în activitatea productivă.

În școala sovietică învățămîntul politehnic se realizează pe căi variate — în cadrul lecțiilor de fizică, chimie, biologie, matematică, geografie, desen, în cadrul unor discipline speciale, cum sînt acelea despre mașini, despre agricultură, despre electrotehnică, în cadrul lucrărilor practice efectuate în laboratoarele școlare, pe parcelele experimentale sau în atelierele școlilor, în timpul practicii de producție în uzine, fabrici, colhozuri, sovhozuri, stațiuni de mașini și tractoare, în cadrul cercurilor școlare tehnice și agricole, cu prilejul excursiilor organizate în diferite unități productive etc. Aceste căi sînt mereu perfecționate prin inițiativa creatoare a zecilor de mii de învățători și profesori.

Redăm mai jos cîteva aspecte din activitatea unor școli și profesori în domeniul politehnizării învățămîntului, spicuite din presa pedagogică sovietică.

Alături de muncitori

La școala medie nr. 91 din orașul Celiabinsk, practica în producție a fost introdusă pentru prima oară în cursul anului școlar 1955/56. Consiliul tehnic din școală, care conduce această activitate, este alcătuit din directorul școlii, profesorii de fizică, conducătorii cercurilor tehnice, unii părinți ai elevilor și repezentanți ai uzinelor unde se efectuează practica. Consiliul a alcătuit programa după care se desfășoară practica, a stabilit uzinele în care are loc aceasta, a asigurat condițiile pentru efectuarea ei fără a stingheri procesul de producție, dar dînd elevilor posibilitatea să cunoască toate aspectele acestuia. Fiecare elev, lucrînd alături de muncitori, se familiarizează, în uzina unde își desfășoară practica, cu întreg procesul de muncă, trecînd prin diferite secții.

Elevii claselor a X-a, de pildă, au efectuat în anul trecut practica în producție la uzina „Teplopribor". Ei au lucrat timp de 4 ore în fiecare săptămînă, trecînd treptat prin secțiile de turnătorie, termică, mecanică, de montaj, galvanică, experimentală, prin laboratoarele de electrotehnică, chimie, fotografie. La secția de turnătorie, ei au putut cunoaște, bunăoară, lucrările de pregătire pentru turnare — pregătirea formelor, turnarea în forme etc. — iar apoi au trecut la aplicații practice, sub conducerea maistrului sau a unor muncitori calificați.

La secția de mecanică, elevii claselor a X-a au căpătat mai întîi cunoștințe teoretice în legătură cu prelucrarea metalelor. Ei au studiat aci construcția strungului modern, funcționarea și mînuirea lui, diferitele operații care se pot executa la strung, s-au familiarizat cu cuțitele folosite, cu instrumentele de măsurat. Apoi au executat ei înșiși unele piese și aparate simple. Experiența a arătat că după circa 40 de ore de practică în secție, elevii au reușit să execute destul de bine unele lucrări necomplexe la strung.

În laboratorul de electrotehnică elevii au aplicat cunoștințele pe care le-au căpătat la lecțiile de fizică în legătură cu studiul electricității. Aci ei au înțeles mai bine construcția și utilitatea ampermetrului, a voltmetrului, a reostatelor, a oscilografului catodic și a altor instrumente pe care le cunoșteau doar teoretic.

Practica în producție s-a dovedit a fi deosebit de utilă elevilor școlii nr. 91 din Celiabinsk. După cum arată N. A. Tomin și M. S. Ridinger în articolul „Practica de producție în uzină", publicat în revista „Politehniceskoe Obucenie" nr. 1 din 1957, ei au căpătat un interes deosebit pentru activitatea practică, încredere în posibilitățile lor. Au devenit mai chibzuiți, mai serioși, au dobîndit calități prețioase ca spiritul de organizare, simțul răspunderii în muncă, străduința de a munci productiv.

În jurnalul în care își trece, alături de observațiile din timpul practicii, impresiile culese în uzină, elevul Valerii Jujilin din clasa a X-a „B", de pildă, scrie:

„Înainte nu văzusem niciodată cum se toarnă o piesă, cu toate că teoretic am învățat aceasta în clasa a IX-a. Acum nu numai că înțeleg mai bine aspectul teoretic al procesului, dar pot să execut și eu însumi unele piese. La ultima lecție practică am executat cîteva piese utile la construirea unui aparat".

Practică pe ogoare

Practica în producție ca mijloc important de realizare a învățămîntului politehnic este folosită nu numai în școlile orășenești ale Uniunii Sovietice, ci și în școli sătești. După cum este și firesc, la aceste școli practica în producție se desfășoară în colhozuri, sovhozuri sau pe lîngă stațiunile de mașini și tractoare. La școala medie din Siverskaia (regiunea Leningrad), bunăoară, practica elevilor din clasele a VIII-a este organizată la colhozul „In amintirea lui Ilici" și are ca scop să le dea acestora posibilitatea de a-și însuși deprinderi de executare a unor lucrări agricole, de a înțelege bazele științifice ale producției agricole, de a-și adînci și fixa cunoștințele de biologie și de chimie căpătate în clasă.

Conducerea școlii a considerat că pentru a dezvolta interesul elevilor, răspunderea lor pentru munca pe care o depun, pentru a-i ajuta să înțeleagă temeinic procesul de dezvoltare a plantelor, este mai bine ca elevii să se ocupe de cultivarea unei singure plante, de recolta căreia să răspundă. In ultimul timp elevii au acordat o atenție specială cultivării porumbului. Odată cu cunoștințele teoretice referitoare la creșterea acestuia elevii au executat treptat și lucrări practice. Ei au început cu studierea terenului, determinarea acidității solului, cu pregătirea semințelor și îngrășămintelor chimice; au executat apoi toate lucrările de semănare, îngrijire etc. — iar toamna au strîns recolta. Deși atenția lor a fost îndreptată în special asupra cultivării unei singure plante, ei au căpătat cunoștințe și deprinderi practice utile în general în munca agricolă. De asemenea, practica în agricultură le-a dat posibilitatea să înțeleagă și să adîncească mai bine și unele cunoștințe din domeniul altor discipline școlare. In adevăr, ridicînd planul terenului pe care l-au lucrat, stabilind aciditatea solului, efectuînd calculul preliminar al recoltei, ei au trebuit să facă apel la cunoștințe de matematică, de chimie, de biologie, de geografie.

Sprijinul oamenilor muncii

Directorul S.M.T.-ului din Klebanovsk (regiunea Vinița), V. Kaciurovski, se mîndrește cu elevii Nicolae Dudnik, Alexei Mrusciak, Leonid Belous, Nicolai Vascelov, Alexandr Nedevoda și alții care conduc combine și tractoare pe ogoarele colhozului Voroșilov. In ultimii ani, specialiștii stațiunii de mașini și tractoare din Klebanovsk au pregătit 70 de tractoriști și 12 ajutori de combineri dintre elevii școlii. Mecanizatorii stațiunii conduc cercurile în care elevii studiază combina, tractorul și automobilul.

Stațiunea a pus la dispoziția școlii, pentru instruirea practică a elevilor, două tractoare HTZ, o semănătoare, pluguri și diferite unelte agricole, un strung și o mașină de găurit, aparate pentru laboratorul de fizică. De asemenea, a donat școlii suma de 5000 de ruble pentru înzestrarea atelierelor și laboratoarelor, a contribuit la electrificarea, cabinetelor școlare.

Rezultatul cel mai bun al ajutorului pe care îl acordă școlii stațiunea de mașini și tractoare îl constituie, fără îndoială, cei 85 de absolvenți care acum lucrează în colhoz și la S.M.T.

Și cea mai mare parte a uzinelor și fabricilor din Uniunea Sovietică acordă un sprijin însemnat școlilor în realizarea învățămîntului politehnic. De pildă, uzina „Serp i molot" din Harkov a înzestrat atelierele de mecanică, lăcătușerie și tîmplărie ale școlilor medii nr. 23 și nr. 111 din localitate. Comsomoliștii din uzină au confecționat pentru elevi numeroase truse cu instrumentele necesare lucrărilor practice. La fel procedează muncitorii din numeroase alte întreprinderi ale Uniunii Sovietice. Cu ajutorul acestor întreprinderi, școlile obțin rezultate tot mai însemnate în pregătirea politehnică a elevilor.

Ce spun elevii

La școala medie nr. 596 din Moscova apare cu regularitate gazeta de perete a elevilor, „Uzina și școala". Se pot citi în această gazetă lucruri deosebit de interesante în legătură cu practica în producție a elevilor la uzina „Energopribor". *„Fiecare dintre noi* — a scris elevul Iurii Vasin din clasa a X-a „C", după prima zi de practică — *ne-am ocupat locul în uzină și am făcut cunoștință cu noul nostru profesor. Acesta ne predă acum o parte deosebit de interesantă din știința vieții — nu ca la școală, din cărți, ci cu totul altfel. Vom munci la mașini a căror funcționare se bazează pe legile fizicii. Din prima zi de practică am înțeles și am simțit că tot ceea ce am învățat la școală la fizică, la chimie și la alte discipline este strîns legat de producție".*

Eleva Galia Mavrodi, de la aceeași școală, scrie după o perioadă de practică: *„Stau la mașină și simt ceva cu totul nou în suflet: lucrez acum ca un adevărat muncitor. Manevrez cu încredere pîrghia de comandă și alături, în ladă, cad una după alta piesele — rezultatul muncii mele. Pe lîngă mine trece un muncitor care îmi șoptește: foarte bine. Fiecare trebuie să învețe: și carte să citească și mașina să conducă. Cu răbdare și muncă reușești întotdeauna".*

Eleva Tamara Ribnikova, care a făcut practică un timp la secția de montaj a unei uzine din Celiabinsk, scrie în jurnalul ei: *„Am avut prilejul, printre altele, să montez sonerii electrice. La lecțiile de fizică am învățat despre magneți și proprietățile lor; știam că polii de același fel se resping, că cei contrari se atrag, dar nu dădeam mare importanță acestui fenomen. Montînd sonerii, am avut prilejul să-i cunosc importanța practică: cum nu așezam bine magneții, soneria nu funcționa. Tot în uzină am înțeles mai bine ce reprezintă un condensator și la ce folosește el".*

Practica în producție, în uzină și unități agricole, excursiile și vizitele în întreprinderi, ca și celelalte forme de legare a școlii de producție dau într-adevăr elevilor posibilitatea să-și însușească mai bine cunoștințele, să le înțeleagă mai adînc și să le folosească în viață.

Un S. M. T. școlar

La școala medie din Malaia Ekaterinskaia (raionul Scerbinovsk) a luat ființă o stațiune școlară de mașini și tractoare. In organizarea stațiunii, conducerea școlii a pornit de la ideea că absolvenții vor fi mai bine pregătiți dacă odată cu terminarea școlii vor stăpîni și o specialitate pentru a se putea încadra de îndată în producție.

Colhozul Șevcenko din localitate a pus la dispoziția școlii un teren de 50 ha, 10 cai și inventarul necesar lucrărilor agricole, iar stațiunea de mașini și tractoare din Malaia Ekaterinskaia a dat elevilor un tractor KD—35. Cu aprobarea organelor de învățămînt s-au introdus în programa școlii un curs de agrotehnică și unul de mecanizare. Aceste cursuri sînt conduse de specialiști din colhoz.

Insușindu-și în cadrul acestor noi discipline cunoștințele teoretice de agricultură, elevii au efectuat totodată lucrări practice pe teren. In timpul iernii ei au studiat construcția tractorului, a combinei și a altor mașini agricole și au învățat să le conducă, astfel încît, în perioada lucrărilor pe teren, ei au putut desfășura o muncă interesantă.

Aproape toți absolvenții școlii au dat, odată cu examenul de maturitate, și examen pentru diploma de maistru. Ei au obținut la aceste examene rezultate bune, deoarece studierea disciplinelor agricole și lucrările practice în stațiunea de mașini a școlii au contribuit la o mai bună însușire a cunoștințelor de fizică, chimie, biologie, matematică.

S-a îmbunătățit simțitor și disciplina elevilor. *„Elevul Mironenko* — scrie directorul școlii, I. Țerikov, într-un articol publicat în „Ucitelskaia gazeta", nr. 101 din 1957 — *lipsea adeseori de la lecții, venea la școală fără cărți și caiete, vorbea nepoliticos cu profesorii. In clasa a IX-a el a intrat în grupa care face practică în stațiunea școlii. Curînd, elevii l-au ales în conducerea stațiunii. A început să învețe, a devenit mai exigent față de el însuși și față de ceilalți. Elevul Anatolii Jeltusko* — scrie directorul — *a terminat cu greutate clasa a VII-a, era nedisciplinat. S-a înscris însă printre primii la cursul de tractoriști și aceasta l-a ajutat să termine clasa numai cu note de „bine" și „foarte bine".*

Oră de fizică la școala me die nr. 740 din Moscova

Congresul de la Leipzig

De curînd au fost date publicității tezele Federației Sindicale Mondiale pentru cel de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor, care va avea loc la Leipzig între 4—15 octombrie a.c.

Eveniment deosebit de important pentru mișcarea muncitorească internațională, al IV-lea Congres al F.S.M. a atras atenția opiniei publice mondiale cu mult înainte de ținerea lui. Cu ocazia sesiunii din ianuarie 1957 a Comitetului executiv al F.S.M., cînd a fost adoptat apelul pentru convocarea Congresului, s-a arătat că revendicările principale care preocupă în cel mai înalt grad, în momentul de față, pe oamenii muncii sînt următoarele: îmbunătățirea condițiilor de muncă și trai; lupta împotriva urmărilor nefaste ale automatizării pentru muncitorii din țările capitaliste; desființarea oricărei discriminări bazate pe vîrstă, sex sau rasă în domeniul salarizării, organizarea unor sisteme de securitate socială sau îmbunătățirea lor acolo unde există; apărarea drepturilor democratice și sindicale; dezarmarea; consolidarea sau cucerirea independenței naționale; dezvoltarea economiei naționale în țările înapoiate din punct de vedere industrial.

In cei 4 ani care au trecut de la ultimul său Congres (Viena 1953), F.S.M. a acumulat o bogată experiență, antrenînd milioane de oameni ai muncii pentru traducerea în viață a hotărîrilor Congresului, hotărîri inspirate din cele mai actuale și arzătoare probleme ale clasei muncitoare. Cel de al IV-lea Congres își propune să studieze și să analizeze această experiență.

Tezele F.S.M. arată că „țelul principal al Congresului este acela de a ții o adunare a unității, o consfătuire internațională pentru discuții largi, frățești. Acest Congres va aduce aportul său la lărgirea unității de acțiune a maselor de oameni ai muncii din fiecare țară, cît și pe plan internațional. El va ajuta la stabilirea de noi și mai largi legături sindicale internaționale. El va stimula eforturile depuse în multe țări cu privire la stabilirea de contacte noi și organizarea acțiunilor comune între sindicatele care desfășoară o activitate paralelă și citeodată chiar concurează între ele".

Oamenii muncii din țara noastră întîmpină cel de al IV-lea Congres al Federației Sindicale Mondiale mobilizîndu-și și mai mult eforturile pentru traducerea în viață a istoricelor hotărîri ale celui de al II-lea Congres al P.M.R. și ale ultimelor plenare ale C.C. al P.M.R.

Muncitorii din învățămînt din patria noastră, devotați idealurilor măreție ale clasei muncitoare, participă activ la lupta întregului popor pentru făurirea unei vieți din ce în ce mai bune. In momentul de față, întreaga lor muncă, forța lor creatoare este îndreptată în scopul dezvoltării învățămîntului și al ridicării nivelului de instruire și educare a tineretului. Invățătorii și profesorii din patria noastră întîmpină cel de al IV-lea Congres mondial al sindicatelor cu hotărîrea ca în noul an școlar să obțină noi succese în educarea tineretului în spiritul păcii. Ei sînt totodată alături de învățătorii și profesorii din țările capitaliste, sprijinindu-i în lupta pentru democratizarea învățămîntului din țările lor, pentru îmbunătățirea condițiilor lor de viață, de muncă. Sindicatul Muncitorilor din Invățămînt și Cultură din R.P.R. — membru în F.I.S.E., departament profesional al F.S.M. — în dorința de a contribui la realizarea unității de luptă pe plan mondial, și-a dezvoltat considerabil contactele cu organizațiile de educatori și profesori din celelalte țări.

Cel de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor înseamnă pentru organizațiile sindicale ale muncitorilor din învățămînt din țara noastră un nou prilej de intensificare a activității lor, de îmbunătățire a muncii instructiv-educative.

LARGUL ECOU internațional

la mesajul președintelui Consiliului de Miniștri al R. P. R. adresat șefilor de guverne ai celorlalte țări balcanice

Mesajul adresat de președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne șefilor de guverne ai celorlalte țări balcanice continuă să facă obiectul a numeroase comentarii în presa internațională.

GRECIA. — Interesul produs de propunerile guvernului romîn în rîndurile opiniei publice din Grecia se oglindește în numeroase comentarii ale presei grecești. Ziarul „Eleftheria" subliniază în comentariul său că **„Grecia și Romînia au avut în trecut relații excelente pe care le-au restabilit din nou. In consecință, este normal să se examineze cu atenție amicală propunerile cuprinse în scrisoarea premierului romîn.** De asemenea, se înțelege că, din moment ce planul privitor la o conferință balcanică depășește cîmpul relațiilor greco-romîne, el va fi luat în considerare în cadrul relațiilor internaționale actuale și în special al condițiilor politice din Balcani".

Anumite ziare continuă să aibă o poziție negativistă față de inițiativa șefului guvernului romîn. De pildă, ziarul „Kathimerini", fără a analiza în fond propunerile cuprinse în mesaj, anticipează un răspuns negativ din partea guvernului grec la mesajul șefului guvernului romîn.

Ziarul „Avghi", organul Uniunii democrate a poporului grec, scrie: **„Propunerea premierului romîn a provocat un mare interes și o adevărată emoție în rîndurile poporului grec. Scrisoarea domnului Stoica a devenit subiectul principal al discuțiilor politice în Grecia. Poporul grec înțelege că progresul și prosperitatea sa depind de coexistența pașnică și colaborarea cu vecinii săi. In consecință, este cu totul îndreptățită nerăbdarea cu care opinia publică așteaptă acceptarea invitației romîne".**

TURCIA. — Presa turcă comentează de asemenea propunerile cuprinse în mesajul primului ministru al R.P. Romîne. Ziarul „Ulus", care apare la Ankara, redă în mod amplu conținutul mesajului șefului guvernului romîn.

Ziarul „Cumhurriyet", comentînd mesajul, face un scurt istoric al relațiilor dintre statele balcanice după cel de-al doilea război mondial.

Comentatorul Suku Kaia scrie următoarele în ziarul „Hurriyet": **„Este posibil să se afirme, cu toate rezervele, că propunerea Romîniei nu trebuie respinsă a priori, că nu există inconveniente sub unghiul economic și geopolitic".**

R.P.F. IUGOSLAVIA. — **„Spiritul păcii și prieteniei care caracterizează propunerea primului ministru romîn,** scrie comentatorul ziarului „Borba", Joze Smole, **constituie fără îndoială factorul cel mai important astăzi pentru țările din Balcani** și anume propunerea de a înlătura prin eforturi continue, într-o atmosferă nouă, moștenirea negativă a trecutului și de a dezvolta treptat o colaborare rodnică interbalcanică".

La rîndul său ziarul „Politika" subliniază că **„propunerea Romîniei este pozitivă și bine venită, nu numai pentru spiritul și orientarea sa generală, dar și pentru faptul că deschide noi posibilități de înlăturare, prin eforturile tuturor statelor, a acelor piedici care tulbură relațiile între statele din Balcani".** „Prin bunăvoință, scrie în continuare ziarul „Politika", va fi posibilă rezolvarea tuturor problemelor litigioase, ceea ce ar aduce o contribuție serioasă la menținerea păcii, deoarece prin aceasta se va dezvolta un spirit de colaborare care va putea constitui baza unei prietenii de lungă durată în Balcani".

R.P. ALBANIA. — **„Colaborarea între țările balcanice este în interesul păcii",** este titlul articolului de fond consacrat de ziarul „Zeri i Popullit" mesajului primului ministru al R.P. Romîne, Chivu Stoica. Ziarul aprobă propunerea guvernului R.P. Romîne de a se întruni o conferință a șefilor guvernelor Albaniei, Bulgariei, Greciei, Iugoslaviei, Turciei și Romîniei în vederea îmbunătățirii și dezvoltării raporturilor între țările balcanice. **„Aceasta, arată ziarul, ar fi în interesul general, deoarece contribuie la menținerea păcii în această regiune și în lumea întreagă, avînd o însemnătate deosebită pentru aceste țări, atît în ce privește stabilirea de relații de bună vecinătate, cît și pentru folosul reciproc care ar rezulta din dezvoltarea relațiilor economice, culturale și sociale".**

R.P. BULGARIA. — Ziarele „Rabotnicesko Delo" și „Zemedelsko Zname" consacră articolele lor de fond mesajului președintelui Consiliului de Miniștri al R.P. Romîne, Chivu Stoica, precum și răspunsului Consiliului de Miniștri bulgar la acest mesaj.

„Un om cu judecată, scrie între altele „Rabotnicesko Delo", **nu poate nega faptul indiscutabil că colaborarea dintre țările balcanice, întărirea legăturilor lor economice și culturale corespund intereselor vitale ale acestor țări, intereselor păcii și securității în Europa și în lumea întreagă. De aceea, scrie în încheiere „Rabotnicesko Delo", guvernul bulgar sprijină pe deplin inițiativa folositoare și oportună a Romîniei vecine. Poporul bulgar, harnic și iubitor de pace, salută acest pas menit să întărească și să învioreze colaborarea interbalcanică".**

U.R.S.S. — **După ce au publicat textul mesajului adresat de președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Romîne șefilor de guverne ai țărilor balcanice,** ziarele sovietice din 19 septembrie publică răspunsul președintelui I. B. Tito la mesajul tovarășului Chivu Stoica.

R.P. POLONĂ. — Ziarele centrale din R.P. Polonă au publicat largi expuneri ale mesajului primului ministru al R.P. Romîne, Chivu Stoica.

Comentînd propunerea guvernului romîn de a se crea o înțelegere a statelor balcanice, ziarul „Trybuna Ludu" arată că o caracteristică a politicii externe a statelor socialiste este tendința spre slăbirea încordării în diferite regiuni ale Europei și ale lumii.

ANGLIA. — Postul de radio Londra subliniază într-un comentar transmis la 19 septembrie că mesajul primului ministru al R.P. Romîne este „interesant".

Ziarele britanice „Times" și „Manchester Guardian" publică știri cuprinzînd extrase din mesajul primului ministru Chivu Stoica.

FRANȚA. — Ziarul „Le Monde" publică un articol al corespondentului său special la Atena, Marc Marceau, în care se face o expunere amănunțită a propunerilor cuprinse în mesaj. Comentînd aceste propuneri, corespondentul scrie printre altele: **„Inițiativa guvernului romîn apare ca foarte importantă și ilustrează în mod clar eforturile întreprinse în vederea lărgirii colaborării între țările balcanice scindate în prezent în două blocuri. Guvernul elen studiază cu interes propunerea președintelui de Consiliu romîn. Este greu să judeci dinainte răspunsul său, căci inițiativa Bucureștiului cere un examen atent și ridică unele probleme delicate".**

„Combat" din 18 septembrie subliniază în legătură cu aceasta faptul că convocarea unei conferințe a țărilor balcanice „ar fi în interesul acestor țări" și că **„divergențele de păreri între aceste țări nu trebuie** să constituie o piedică în calea colaborării lor ci, dimpotrivă, o asemenea colaborare ar ușura înlăturarea divergențelor".

Studenții japonezi cer interzicerea armei atomice

Peste 1000 de studenți de la institutiile de învățămînt superior din Tokio s-au întrunit la 17 septembrie la un miting într-unul din parcurile capitalei Japoniei pentru a declara încă odată că sînt ferm hotărîți să obțină interzicerea armei nucleare.

La miting au rostit cuvîntări de salut Yasui, secretarul general al Consiliului național de luptă pentru interzicerea armei atomice și cu hidrogen, Koyama, președintele Comitetului Central Executiv al Federației pe întreaga Japonie a organelor autoconducerii studențești, Yenechara, membru al C.C. al Partidului Comunist din Japonia. Vorbitorii și-au exprimat convingerea că studenții japonezi precum și întregul tineret japonez nu-și vor precupeți eforturile în lupta pentru interzicerea armelor de exterminare în masă.

Participanții la miting au adoptat o rezoluție în care cer ca S.U.A. și Anglia să renunțe la experimentarea armei nucleare în Oceanul Pacific, precum și un apel adresat membrilor Adunării Generale O.N.U. în care li se cere să obțină imediat interzicerea experimentării armei atomice.

In declarația adoptată la miting participanții își exprimă hotărîrea fermă de a lupta împotriva pregătirii războiului atomic, plănuit de statele imperialiste în frunte cu S.U.A., și cer încheierea unui acord cu privire la interzicerea imediată și necondiționată a experimentării armei nucleare, lichidarea tuturor blocurilor militare și a bazelor de pe teritoriile străine.

După miting a avut loc o demonstrație.

Mitinguri asemănătoare au avut loc la 17 septembrie în multe orașe ale Japoniei printre care la Kioto, Hiroșima, Fukuoka și altele.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii, Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

ANUL IX, Nr. 437 — Vineri 27 septembrie 1957 — 4 PAGINI 25 BANI

PEDAGOGUL alături de organizațiile de tineret

Cu scris îngrijit au și fost umplute primele foi din caiete. Au fost învățate cu seriozitate primele lecții. In cele două săptămîni de școală care s-au încheiat s-a desfășurat în școli o muncă vie care a dovedit hotărîrea pedagogilor și a elevilor de a duce mai departe succesele anului trecut, de a înscrie noi și mai însemnate realizări în anul acesta.

Pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor trasate de Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, trebuie înlăturate neajunsurile care frînează încă activitatea de instruire și educare a tineretului. Aceasta cere să fie îndreptată permanent atenția asupra sarcinilor mari, generale ale școlii — cît și aplecarea atentă asupra amănuntelor, asupra problemelor mărunte în aparență pe care le ridică activitatea școlară de fiecare zi. Este vorba de o muncă ce nu admite șablonul, rutina, pentru că se exercită asupra unui material viu, cel mai sensibil dintre toate — asupra copiilor care cer să le cunoști, fiecăruia, înclinațiile, interesele, să ții seama de ele. Este vorba, așadar, de o muncă vastă și complexă, atentă și plină de grijă.

Dar pedagogii nu se află singuri în fața acestei munci. Au alături ajutoare destoinice — organizațiile de tineret, care reprezintă în școală o mare forță, capabilă să exercite o influență dintre cele mai însemnate asupra masei elevilor. A folosi pe deplin ajutorul pe care-l pot primi din partea organizației U.T.M. sau de pionieri, a-i ajuta, la rîndul lor, pe utemiști și pionieri să desfășoare o activitate vie și interesantă, atractivă — iată una din cele mai însemnate sarcini ale pedagogilor.

Munca din anii trecuți ne-a dovedit că acolo unde a existat o colaborare just înțeleasă între școală și organizația de tineret, unde activitatea acesteia n-a fost desprinsă de cea școlară, s-au obținut rezultate dintre cele mai bune. Au existat însă și mai există și acum pedagogi care vorbesc așa: „De aceasta se ocupă U.T.M.-ul; pe noi, profesorii, nu ne interesează", sau utemiști care spun: „Aceasta este doar treaba diriginților, noi, biroul organizației U.T.M., nu răspundem de această problemă". Această atitudine nu este numai greșită, ci chiar dăunătoare muncii de învățătură și educării comuniste a elevilor.

Școala și organizațiile de tineret din școală au unul și același țel: să crească omul de mîine, viitorul cetățean înzestrat cu o temeinică pregătire teoretică și practică și cu cele mai nobile însușiri omenești. Tocmai de aceea ele trebuie să lucreze mînă în mînă, să se sprijine reciproc. Iar răspunderea cea mai mare, rolul prim în acordarea acestui sprijin le revine, fără îndoială, pedagogilor — deoarece ei sînt oameni maturi, cu pregătirea de specialitate necesară, deoarece ei sînt factorul conducător în munca de instruire și educare a tineretului.

In ce direcții se simte mai ales, în acest an școlar, necesitatea ajutorului pe care sînt chemați să-l dea pedagogii organizațiilor de tineret? Fără îndoială, în direcția acțiunilor noi, a măsurilor introduse de curînd în munca acestor organizații în vederea întăririi continue a contribuției lor la munca de educare comunistă a tineretului. Printre acestea, un loc dintre cele mai însemnate îl ocupă măsura inițiată de C.C. al U.T.M. pentru introducerea învățămîntului politic în rîndurile utemiștilor din școli.

Experiența anilor școlari trecuți a arătat că informările politice organizate pentru elevi nu au dat rezultate satisfăcătoare. De multe ori acestea aveau un caracter formal, didacticist, cu teme rupte de activitatea și preocupările elevilor. Faptul că informările politice nu erau urmate de discuții făcea de asemenea ca participarea elevilor la ele să fie slabă, pasivă.

Pentru înlăturarea acestor lipsuri, pentru a da muncii de educare ideologică a tineretului din școli un caracter activ și convingător, C.C. al U.T.M. a hotărît ca, începînd din acest an școlar, să se organizeze învățămîntul politic, în cadrul căruia să se studieze problemele de bază ale Statutului U.T.M. De asemenea, se vor ține odată sau de două ori pe trimestru, conferințe urmate de discuții care să-i intereseze și să-i atragă pe elevi.

S-ar putea ca, așa cum am spus mai sus, unii pedagogi să considere că desfășurarea învățămîntului politic este treaba exclusivă a organizației U.T.M. și că, deci, lor nu le revine nici un rol în această privință. Așa să fie oare? Fără îndoială că nu. A-i sprijini pe utemiști în alegerea și procurarea materialului bibliografic, a-i sfătui cu ce material didactic (fotografii, albume, diafilme etc.) să îmbogățească expunerile este o datorie a pedagogilor. Și tot ei, în primul rînd, sînt chemați să sprijine aplicarea de că-

(Continuare în pag. 3-a).

Laboratorul de fizică e gata pentru cursuri. Profesorii școlii medii nr. 17 „Matei Basarab", din Capitală, mai controlează odată starea aparatelor.

ȘCOLARIZAREA problemă actuală

Se știe că, într-un trecut nu tocmai îndepărtat, rămîneau în afara școlii, în fiecare an, un număr apreciabil de copii. Așa stăteau lucrurile pe vremea cînd învățămîntul era obligator numai pe hîrtie.

A trecut puțin timp de atunci — și iată că astăzi învățămîntul general în școala elementară a devenit o realitate. Și nu e de mirare că este așa și că acest lucru s-a săvîrșit într-un timp atît de scurt. O țară care construiește socialismul este, prin însuși acest fapt, o țară a unei înalte culturi, în care toți cetățenii — începînd de la cel mai mic și pînă la cel mai vîrstnic — învață.

„Toți copiii de vîrstă școlară să fie cuprinși în școală" — aceasta este una din lozincile sub semnul căreia își încep munca, toamnă după toamnă, învățătorii și profesorii din țara noastră. Și ei nu-și precupețesc străduințile pentru a o înfăptui în realitate, pentru a asigura cuprinderea în școli a tuturor copiilor și frecventarea regulată a cursurilor.

Cu atît mai condamnabilă este neglijența unor pedagogi care subapreciază această problemă, lăsînd ca sarcinile școlarizării să se înfăptuiască de la sine, plecîndu-se în fața motivelor „obiective" și încercînd să justifice cu ajutorul lor lipsurile.

E drept, asemenea pedagogi sînt din ce în ce mai puțini. Aceasta ne-o dovedește și situația din două raioane pe care le-am luat la întîmplare — Focșani și Brănești — tocmai pentru că acum, la început de an școlar, cînd sarcinile școlarizării sînt atît de actuale, în orice raion te-ai duce faptele îți vorbesc limpede despre atitudinea pe care o au cadrele didactice față de aceste sarcini.

Iată care sînt aceste fapte:

La Focșani, în toate comunele există o evidență clară a copiilor de vîrstă școlară, iar organele locale și directorii școlilor au urmărit cu grijă cuprinderea lor în școală. Între 2 și 15 septembrie, brigăzi formate din deputați, delegate ale comisiilor de femei, directori și cadre didactice au verificat înscrierea copiilor în clasele I—IV și V—VII.

Ajutate de deputați, cadrele didactice au vizitat încă în timpul vacanței pe părinții elevilor, în deosebi ai acelora care trebuiau să intre în clasa I-a, le-au vorbit limpede și convingător despre necesitatea de a-și trimite copiii la școală.

Cu ajutorul sfaturilor populare s-a asigurat transportul în comun al copiilor care locuiesc departe. S-a organizat în chip sărbătoresc primirea noilor elevi, ceea ce a făcut ca ei să prindă de la început dragoste de școală.

Secția de învățămînt și cultură a raionului s-a preocupat, la rîndul ei, de crearea condițiilor materiale care asigură frecventarea cu regularitate a școlii: a mărit capacitatea internatelor din comunele de munte, a completat cu mobilier nou și cazarmament o serie de internate, a asigurat o mai bună aprovizionare cu alimente a acestora. In mod special s-a ocupat secția de învățămînt și cultură de școlile în care anul trecut s-au vădit lipsuri în munca de școlarizare. De pildă, la școala de 7 ani din comuna Obilești-Centru au rămas neșcolarizați în anul trecut, în clasele I—IV, 16 elevi. Una din cauze a fost și aceea că localul școlii era neîncăpător. In vara aceasta în comună s-a început construirea prin autoimpunere a unui nou local. Acțiuni asemănătoare au mai avut loc și în alte părți.

Acum, în întregul raion, frecvența la clasele I—IV este în medie de 98 la sută. Multe școli, cum sînt cele din comunele Cîrligele, Popești, Cotești, Odobasca, Budești etc. au realizat sarcinile școlarizării în proporție de sută la sută.

Se pune însă întrebarea: de ce mai sînt lipsuri acolo unde sînt, adică în comunele Lacul Baban, Răstoaca, Mărtinești, Bordeasca, Gologan și altele? Răspunsul pe care-l dau unele cadre didactice și care se referă, bineînțeles, la faimoasele „cauze obiective" nu ne poate mulțumi. Și în alte locuri o serie de copii locuiesc departe de școală, și în alte locuri au fost părinții care nu înțelegeau că fiii lor trebuie să frecventeze cursurile — dar aceste greutăți au putut fi lichidate de ajuns de lesne. Cu oarecare pricepere organizatorică se pot găsi mijloace de transport în comun, iar pe părinți, dacă le vorbești cu suflet, cu convingere, nu se poate să nu-i cîștigi de partea ta.

O situație asemănătoare se observă la clasele V—VII.

Intr-o serie de școli, în special în cele din centrele muncitorești ale raionului (Mera, Cotești, Budești, Odobești etc.), frecvența elevilor este de sută la sută. De ce atunci sînt încă mulți elevi absenți la școlile din Slobozia-Ciorăști, Risipiți, Obilești, Cîrligele, Jariștea etc.? Desigur, pentru aceleași motive: pentru că nu peste tot s-a făcut tot ceea ce era necesar.

Tot „motivele obiective" le invocă și cadrele didactice din unele școli ale raionului Brănești care n-au îndeplinit pînă acum sarcinile școlarizării, deși exemplul colegilor lor din comuna Chiroiu, din satele Piteasca, Prozanic, Podu Pitarului și altele le-ar fi putut dovedi că aceste motive sînt inexistente. Trebuie numai să vrei să lupți împotriva greutăților — și atunci, chiar dacă s-au ivit asemenea „motive", ele dispar curînd.

Dar vezi că nu peste tot se înțelege acest lucru. De aceea, la școala de 7 ani din satul Fundeni, de pildă, au lipsit în prima zi de școală 24 de elevi. Numai la clasa I-a, condusă de tov. Eliza Beldie, au absentat 10 elevi. La școala de 7 ani din comuna Bălăceanca, în ziua de 16 septembrie, din 172 elevi înscriși la clasele I—IV au frecventat abia 121. Tov. Vasile Bădicioiu, directorul școlii, este de părere că absentarea a 51 de elevi în prima zi de școală nu constituie un bun început. Sîntem de acord cu el — dar ne îngăduim să-l întrebăm de ce n-a luat măsuri la timp, în loc să se jeluiască acum?

Credem că tov. Bădicioiu ar avea de folosit mult dacă ar face un schimb de experiență cu unii directori fruntași, de pildă cu tov. Ion Falcan de la școala de 4 ani din satul Pasărea. Cu acest prilej tov. Bădicioiu ar putea să constate că la școala din Pasărea există o legătură permanentă între cadrele didactice, părinți și elevi, legătură care nu încetează nici în timpul vacanței de vară. Copiii, chiar cei care trebuie să păsească pentru prima oară pragul școlii, vin și în vacanță la școală unde se organizează pentru ei jocuri, lecturi distractive, concursuri etc. Astfel, ei se simt în permanență legați de școală, pe care n-o părăsesc prea mult timp niciodată. Rezultatul nu-i greu de ghicit: la școala din Pasărea frecvența a fost de la început de sută la sută, iar registrul de evidență a copiilor de vîrstă școlară este completat cu toate datele.

Chiar la unele școli unde lucrurile merg în general bine există scăpări care pot dăuna bunei îndepliniri a sarcinilor școlarizării. La școala de 7 ani din comuna Brănești, de pildă, frecvența este în general satisfăcătoare, dar există și clase care mai au cîte 2-3 absenți și mai ales, după cum se pare, există tendința ca numărul elevilor absenți să crească. La aceasta duce în primul rînd lipsa de preocupare a directorului și a unor cadre didactice. Aici nu s-a întocmit situația frecvenței în primele zile de școală, iar registrul de evidență a copiilor de vîrstă școlară nu este ținut la zi. Unii învățători — bunăoară tovarășii Mihail Stoca și Elena Comănescu — nu trec absențele elevilor în catalog, deoarece nu și-au completat cataloagele nici pînă la această dată.

In aceste săptămîni de început de an școlar munca pentru aducerea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară, pentru frecvență regulată este una din sarcinile de căpetenie ale învățătorilor și profesorilor. Să fie îndeplinită pretutindeni această sarcină, să dovedim cu toții că înțelegem marea ei însemnătate și că știm să ne facem pe deplin datoria.

P. FURTUNA
și V. ALEXANDRU

CE SPUN EXAMENELE

Incepînd un nou an de muncă, noi, cei care lucrăm în școli, ne propunem să ducem mai departe realizările obținute în anii trecuți și să înlăturăm lipsurile constatate în activitatea noastră, așa încît să răspundem cu cinste cerințelor puse de partid și de guvern în fața învățămîntului de cultură generală.

Foarte importante pentru stabilirea direcției eforturilor noastre din acest an școlar sînt rezultatele înregistrate la examenul de admitere în clasa a VIII-a și la cele două sesiuni ale examenului de maturitate din acest an. In ceea ce ne privește, putem afirma că majoritatea elevilor care au dat examenul de admitere în clasa a VIII-a a școlii noastre au fost bine pregătiți. Lucrările scrise de limba română, de exemplu, au arătat că elevii — veniți de la școli diferite, atît din oraș cît și din regiune — au cunoștințe precise și temeinice atît la literatură, cît și la gramatică. La examenul oral, mulți elevi s-au exprimat clar, logic, frumos, au dovedit o lectură bogată, au arătat că știu să desprindă tema și ideea unei opere literare, să caracterizeze personajele ei.

Aceeași bună pregătire s-a putut constata și la matematică. Atît lucrările scrise, cît și răspunsurile orale ale elevilor au reflectat serioase cunoștințe de geometrie și algebră. Elevii au știut să demonstreze cu ușurință temele și exercițiile de algebră prevăzute de programă.

Rezultatele bune obținute la examenul de admitere se datoresc, desigur, muncii temeinice și susținute depuse de către profesori și elevi, precum și măsurilor luate și urmărite cu perseverență în acest scop. La buna pregătire a elevilor a contribuit și faptul că în anul școlar trecut s-a acordat mai multă atenție studiului individual al elevilor, participării acestora la orele de consultații. Cursurile organizate de secția de învățămînt a Capitalei pentru fiii de muncitori au însemnat, de asemenea, un ajutor efectiv în pregătirea acestora.

Totuși, unii dintre elevii care s-au prezentat la examen nu au dovedit o pregătire corespunzătoare actualelor cerințe. Faptul că printre aceștia se numără și o serie de elevi ai școlilor din cartiere muncitorești sau ai școlilor de la sate ridică serios problema întăririi muncii în aceste școli.

Partidul și guvernul patriei noastre, prin reforma învățămîntului din 1948, prin hotărîrile și măsurile luate ulterior, au deschis larg porțile școlilor de toate gradele pentru fiii de muncitori și țărani muncitori. Din rîndurile acestora trebuie să se recruteze în primul rînd noua noastră intelectualitate. Iată de ce avem datoria patriotică de a da un sprijin cît mai serios fiilor de muncitori și de țărani muncitori în însușirea cunoștințelor, de a-i ajuta să devină oameni culți, destoinici.

Examenele de admitere trebuie să însemne o justă selecționare a elementelor celor mai capabile, care au cele mai largi posibilități de dezvoltare în domeniul învățăturii. Ori, o astfel de selecționare nu se poate realiza decît atunci cînd elevii care candidează la examen au aceleași condiții de pregătire. Considerăm că aceasta este o problemă către care atît cadrele didactice, cît și organele locale de învățămînt trebuie să se îndrepte cu mai multă grijă. Cerințele examenului de admitere sînt unice, dar condițiile de pregătire a elevilor sînt departe de a fi egale, sau cel puțin asemănătoare. Este bine cunoscută importanța pe care o are învățătorul, profesorul în procesul de învățămînt. De el depinde în primul rînd calitatea pregătirii elevilor. De aceea, pedagogii care lucrează în școlile din cartierele și centrele muncitorești sau la sate au datoria să facă eforturi necontenite pentru îmbunătățirea muncii lor, să-și perfecționeze neîncetat metodele. La rîndul lor, organele de învățămînt și sindicale au datoria să se intereseze mai mult de calitatea muncii acestor pedagogi, să asigure ca activitatea lor instructiv-educativă să corespundă cerințelor învățămîntului nostru în continuă dezvoltare. Aceasta presupune o mai bună îndrumare și un control mai organizat, un ajutor mai susținut acordat cadrelor didactice în ridicarea calificării. Totodată, trebuie acordată o mai mare atenție încadrării școlilor din centrele muncitorești și de la sate. Se știe că mulți profesori vor să lucreze numai în orașele mari și, în cadrul orașelor, numai în școlile de centru, iar o bună parte a absolvenților facultăților care pregătesc cadre didactice nu s-au îndreptat cu suficient interes către școlile sătești. Aceasta n-a rămas, firește, fără urmări.

De aceea, trebuie pusă cu toată seriozitatea problema întăririi conștiinței cetățenești a cadrelor didactice, așa încît acestea să înțeleagă profund interesele poporului și să lupte cu devotament pentru îndeplinirea sarcinilor ce decurg din ele.

Și examenele de maturitate pe care le-au dat în anul acesta elevii noștri ne-au oferit posibilitatea unor observații destul de interesante. Aceste observații vor constitui subiectul unei ample și temeinice dezbateri în cadrul unei ședințe a consiliului nostru pedagogic, care va stabili chiar de la începutul anului școlar măsuri ce vor duce la îmbunătățirea muncii noastre. Voi consemna totuși, înaintea acestor dezbateri, cîteva din observațiile pe care le-am făcut, ele părîndu-mi-se importante nu numai pentru școala noastră.

Indrumați cu grijă de profesori, un număr important de absolvenți ai școlii noastre au obținut rezultate bune și la lucrările scrise, și la probele orale ale examenului. Au fost foarte mulți elevi care au dovedit că și-au însușit deprinderi de muncă intelectuală, că au prins o dragoste adevărată pentru studiu, că au o cultură generală destul de frumoasă.

Și la examenul de maturitate, însă, o parte din absolvenți s-au prezentat cu goluri mari în pregătire. In afară de vocabularul sărac, de exprimarea greoaie, aceștia au dovedit serioase lipsuri în ceea ce privește însușirea cunoștințelor la materiile de cultură generală. Aceasta se datorește, fără îndoială, și muncii nu pe deplin satisfăcătoare a profesorilor, dar și unor condiții de ordin general.

Trebuie să arătăm astfel că timpul scurt pe care l-au avut elevii pentru pregătirea lor nu le-a permis o repetare sistematică a materiei predate în anii precedenți. De asemenea, faptul că cunoștințele predate în clasele V-VII nu au fost reluate și adîncite în învățămîntul mediu a făcut ca o bună parte din materia predată să rămînă insuficient înțeleasă de elevi, să se fixeze slab în memoria lor. La aceasta s-a adăugat și lipsa manualelor la anumite materii, ca și volumul prea mare de cunoștințe cerut de programa examenului de maturitate. Dacă am analiza numai materia cerută la fizică și la istorie, de exemplu, ar fi suficient să ne dăm seama că este foarte greu ca un elev să poată reține un material atît de vast.

O altă cauză care a influențat serios asupra rezultatelor înregistrate la examenul de maturitate o constituie și faptul că ministerul n-a anunțat de la începutul anului programa acestuia. In acest an școlar, ar fi bine ca ministerul să elaboreze și să publice din vreme programa examenului de maturitate, ceea ce ar permite viitorilor absolvenți ai școlilor de cultură generală o pregătire mai temeinică.

Lărgirea muncii noastre, a celor ce lucrăm în școli, ca și a muncii organelor de învățămînt în vederea transpunerii în viață a hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală va duce în mod sigur la înlăturarea tuturor acestor cauze, a lipsurilor ce rezultă din ele. Prin introducerea învățămîntului de 11 ani, prin introducerea predării ciclice a materiei, prin editarea de manuale mai bune și la timp, prin intensificarea propriilor noastre eforturi în munca instructiv-educativă se creează condiții care ne dau posibilitatea să asigurăm viitorilor absolvenți ai școlii de cultură generală o pregătire mult mai ridicată de cît pînă acum.

ALEXANDRU IORDACHE
directorul școlii medii nr. 17
București

In pag. 2:

INSTRUCȚIUNI PRIVIND COMPLETAREA STUDIILOR MEDII ȘI SUPERIOARE DE CĂTRE SALARIAȚI

Zilele începutului

Intr-una din diminețile acestei săptămîni am trecut dincolo de hotarele orașului București, spre Buftea, centrul unui mare raion al regiunii care poartă același nume ca și capitala patriei noastre. Mai fusesem acum cîțiva ani la școala din comună, așa că nu mi-a fost greu s-o regăsesc în același loc, la mijlocul unei străzi largi, umbrită de castani bătrîni.

— Cu tovarășul director, vă rog! — am solicitat-o pe secretară.

— Tovarășul director e la școala cealaltă — mi-a răspuns.

— O nouă școală în comună?

— Nu, să vedeți, e tot școala noastră, dar...

Și am aflat în continuare că școala medie mixtă din comuna Buftea și-a deschis în acest an porțile sub semnul unei mari bucurii, atît pentru profesori cît și pentru elevi: școlii i s-au dat în folosință încă 5 săli de clasă — întregul parter al fostului liceu internat din comună. Era necesar. An de an, numărul copiilor a crescut. In anul trecut: 500 de elevi; în acest an școlar: 732 de elevi.

Dar, pentru că am vorbit de un al doilea local, de sporirea numărului de clase și de elevi, s-ar putea crea impresia că acestea ar stînjeni activitatea școlii în primele zile ale anului școlar. Vizita noastră la școală, în cea de a 9-a zi de la începerea cursurilor, nu ne-a prilejuit însă o asemenea constatare. Dimpotrivă.

Clasele erau în plină activitate. Frecvența: sută la sută, iar tovarășul Alexandru Cislariu, directorul școlii, ne vorbește cu însuflețire despre munca neostenită a cadrelor didactice, care se străduiesc să păstreze acest procent prin strîngerea legăturilor dintre școală și familie. Cooperativa i-a aprovizionat pe elevi cu manualele și rechizitele necesare. Materialul didactic a fost pregătit și revizuit pentru buna desfășurare a lecțiilor.

In cancelaria școlii îl găsim pe tov. Ion Ionescu, profesor de matematică.

— Ce vă propuneți pentru noul an școlar, tovarășe profesor?

Primim răspunsul: — Intîi de toate, aș dori ca în anul acesta să nu am nici un corigent. Printre elevii noștri sînt mulți copii ai întovărășiților din comună, așa că buna lor pregătire pentru munca în agricultură este o datorie de frunte. Și eu pot contribui la aceasta pregătire, învățîndu-i să socotească bine, să efectueze lucrări de măsurare a terenului etc. Intrucît predau și fizica voi căuta să dau elevilor mei posibilitatea de a-și însuși cît mai bine deprinderi de muncă practică și voi lega cursurile mele de specificul raionului în care se găsește școala, îndeplinind una din marile cerințe ale învățămîntului de cultură generală: politehnizarea.

Dar dorința de a porni chiar de la începutul anului școlar pe drumul unei munci susținute aparține nu numai tovarășului Ion Ionescu, ci și celorlalți învățători și profesori ai școlii. Paraschiva Toma, profesoară de științe naturale, Vasile Roșca, profesor de limba română, Mihai Ion sau Eufrosina Turcanu — toți sînt încadrați în „linia întîi" a bătăliei pentru succese în munca instructiv-educativă.

La școala din Buftea nu sînt uitate nici problemele gospodărești. Dimpotrivă, acestea constituie preocupări de seamă. A fost procurat combustibilul pentru perioada întregului an școlar. Internatului școlii i s-au asigurat toate condițiile necesare. De pe lotul școlar s-au recoltat de către elevi, în timpul liber și chiar în aceste zile, mari cantități de cepă, varză, cartofi, porumb. Elevii școlii dau o mînă de ajutor fabricii de conserve din comună la scoaterea fasolei din teci; în schimb, fabrica furnizează școlii conserve de tot felul. După cum se vede, un ajutor reciproc folositor ambelor părți.

Am greși însă dacă am spune că pedagogii din Buftea se opresc numai la sarcinile lor din școală. Activitatea cultural-politică se împletește cu munca de instruire și educare a elevilor. Așa au muncit în anul trecut, așa și-au propus să muncească și în anul acesta. S-au întocmit planurile de activitate la căminul cultural și la stația de radioficare a comunei: conferințe pe teme agrare, simpozioane, seri de lectură în colectiv, programe artistice. Așa că, învățătorii și profesorii sînt îndreptățiți să creadă că vor contribui și de acum înainte la dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii din comună, care cuprinde acum 5 întovărășiri.

Greutăți? Da, firește, sînt și greutăți. Dintre acestea dorim ca una să fie adusă pe această cale la cunoștința forurilor în drept, pentru a se lua măsurile necesare. Iată care este „baiul", după cum spune tovarășul director: internatul se aprovizionează cu ulei, zahăr și paste făinoase de la cooperativa din comună. Nu știm cine însă a dispus ca școala să ridice produsele tocmai din comuna Răcari, la 30 km. depărtare de Buftea. 30 km. la dus, 30 la înapoiere, în total 60 de km. cu căruța, ceea ce constituie fără îndoială o problemă dificilă pentru aprovizionarea internatului.

...Primele zile de școală nu se vor deosebi la școala din comuna Buftea de celelalte zile care vor urma. Pentru că, de la început, cadrele didactice au în față sarcina principală a întregului an școlar: pregătirea temeinică a elevilor lor.

ANDREI VALENTIN

ȘEDINȚA PREZIDIULUI Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

De curînd a avut loc o ședință de prezidiu a C.C. al S.M.I.C. La ședință s-au dezbătut probleme privind măsurile pregătitoare ale celui de al IV-lea Congres al Sindicatului, problema excursiilor didactico-științifice și problema deschiderii noii stagiuni teatrale.

Prezidiul a hotărît, în continuarea ședinței, să convoace Plenara C.C. al S.M.I.C. pentru ziua de 7 octombrie orele 9.

La ordinea de zi a Plenarei C.C. al S.M.I.C. vor fi următoarele probleme:

— Analiza activității social-culturale a sindicatului.

— Planul de măsuri pentru convocarea celui de al IV-lea Congres al S.M.I.C.

Plenara C.C. al S.M.I.C. va avea loc la clubul muncitorilor din învățămînt din Bulevardul 6 Martie nr 32.

IN SPRIJINUL CELOR CE STUDIAZĂ în învăţămîntul seral şi fără frecvenţă

Instrucţiuni privind completarea studiilor medii şi superioare de către salariaţi

Ministerul Învăţămîntului şi Culturii a elaborat recent instrucţiuni pentru aplicarea H.C.M. nr. 1009-1957 privitor la unele măsuri pentru sprijinirea salariaţilor care urmează să-şi completeze studiile medii şi superioare prin învăţămîntul seral şi fără frecvenţă, pentru obţinerea calificării necesare funcţiilor pe care le deţin.

Instrucţiunile prevăd că salariaţii care deţin funcţii pentru care nu posedă studiile corespunzătoare prevederilor indicatorului de pregătire şi stagiu, anexă la H.C.M. nr. 1360-1956, îşi pot completa studiile prin formele de învăţămînt existente (şcolile şi secţiile serale ale tineretului muncitoresc, învăţămîntul de cultură generală fără frecvenţă, învăţămîntul superior fără frecvenţă) şi prin şcolile muncitoreşti înfiinţate pe baza H.C.M. nr. 1009 din iulie 1957.

Şcolile muncitoreşti

Începînd cu anul şcolar 1957-1958, se înfiinţează şcoli muncitoreşti care vor funcţiona în centrele regionale administrative şi în oraşul Bucureşti.

Şcolile muncitoreşti vor avea: a) **cursuri serale şi b) cursuri fără frecvenţă.**

Ele fac parte din reţeaua unităţilor de învăţămînt ale Comitetelor executive ale Sfaturilor populare regionale şi funcţionează în localul unei şcoli de cultură generală, stabilită de secţia de învăţămînt regională.

In centrele regionale administrative, în Capitala R.P. Romîne (acolo unde va fi cazul) — se înfiinţează şcoli muncitoreşti (cursuri serale şi fără frecvenţă) cu limba de predare a minorităţilor naţionale conlocuitoare.

Şcolile muncitoreşti au durata de trei ani (anii I, II şi III) şi dau pregătire echivalentă cursului mediu al şcolii de cultură generală (clasele VIII—XI). In anul şcolar 1957-1958, ele vor funcţiona numai cu anul I.

La sfîrşitul cursurilor, absolvenţii dau examen de maturitate. După promovarea examenului de maturitate, elevii obţin diploma de maturitate care le dă aceleaşi drepturi ca şi elevilor de la şcolile de cultură generală.

In anul III, învăţămîntul în şcolile muncitoreşti se organizează pe două secţii, asigurînd o pregătire diferenţiată: **a) secţia reală şi b) secţia umanistică.**

Admiterea în anul I al şcolilor muncitoreşti (cursuri serale şi cursuri fără frecvenţă) se face pe bază de concurs care se va ţine între 28—30 octombrie a.c. Examenele se dau separat pentru cursurile serale şi separat pentru cursurile fără frecvenţă. Înscrierile se fac pînă în preziua concursului, iar anul şcolar începe la 1 noiembrie.

Pentru concursul de admitere în anul I al şcolilor muncitoreşti (cursuri serale şi cursuri fără frecvenţă) pot fi recomandaţi salariaţii care îndeplinesc condiţiile următoare:

a) deţin o funcţie pentru care nu posedă studiile de grad mediu prevăzute de indicatorul de pregătire şi stagiu, anexă la H.C.M. nr. 1360-1956;

b) au absolvit şcoala elementară de 7 ani sau şcoli echivalente prin Ordinul ministrului Învăţămîntului nr. 1989-1956;

c) au vîrsta de cel puţin 24 ani şi nu mai mult de 40 ani;

d) sînt propuşi de instituţii (întreprinderi), Comitetele executive ale Sfaturilor populare regionale, organizaţiile obşteşti regionale sau comitetele regionale P.M.R., pe baza criteriilor stabilite anual de ministere, instituţii, organizaţii centrale şi organizaţii obşteşti centrale.

La înscrierea în şcoli, elevii prezintă următoarele acte:

— certificatul de naştere în original şi copie. Copia legalizată de şcoală se reţine de aceasta, iar originalul se restituie sub semnătură;

— actul de studii (certificat original sau copie de pe foaia matricolă eliberată de şcoală);

— recomandarea scrisă a întreprinderii (instituţiei), Comitetului executiv al Sfatului popular regional, organizaţiei obşteşti regionale sau a comitetului regional P.M.R.

Inscrieri sub rezerva prezentării actelor nu se admit.

Concursul de admitere la şcolile muncitoreşti (cursuri serale şi cursuri fără frecvenţă) se dă din materia claselor V—VII elementare, la limba maternă şi matematici, scris şi oral.

La şcolile muncitoreşti în limbile de predare ale minorităţilor naţionale conlocuitoare elevii dau examene şi la limba romînă (scris şi oral).

Admiterea în anul I al şcolilor muncitoreşti se face în limita locurilor stabilite prin planul de şcolarizare şi în ordinea mediilor obţinute de elevi la concursul de admitere, media minimă de admitere fiind „5".

Elevii care au promovat anul I sau anul II la şcolile muncitoreşti (cursuri serale sau fără frecvenţă) se pot transfera la şcolile şi secţiile serale ale tineretului muncitoresc sau la învăţămîntul de cultură generală fără frecvenţă de pe lîngă şcolile medii de zi, după cum urmează:

— elevii care au promovat anul I se înscriu în clasa a IX-a, cu examene de diferenţă pentru clasa a VIII-a;

— elevii care au promovat anul II se înscriu în clasa a X-a cu examene de diferenţă pentru clasele a VIII-a şi a IX-a.

Examenele de diferenţă se dau la obiectele de studiu care nu s-au făcut la şcoala muncitorească, dar care se fac la învăţămîntul de cultură generală. Examenele se ţin în sesiunile legale ale învăţămîntului de cultură generală fără frecvenţă şi în condiţiile stabilite pentru examenele de diferenţă.

Examenele de admitere de la şcolile muncitoreşti (cursuri serale şi fără frecvenţă) şi examenele cursurilor fără frecvenţă de la şcolile muncitoreşti (promovare, corigenţe) se dau numai la aceste şcoli.

Organizarea şi desfăşurarea procesului instructiv-educativ în şcolile muncitoreşti cursuri serale se realizează în condiţiile stabilite pentru învăţămîntul de cultură generală.

Elevii declaraţi repetenţi la sfîrşitul anului şcolar îşi pot continua studiile prin şcolile şi secţiile serale ale tineretului muncitoresc sau prin secţiile fără frecvenţă ale învăţămîntului de cultură generală de pe lîngă şcolile medii de zi.

Elevii de la cursurile fără frecvenţă ale şcolilor muncitoreşti se pot transfera, la începutul anului şcolar, la cursurile serale ale şcolilor muncitoreşti, în limita locurilor din planul de şcolarizare devenite vacante şi a notelor obţinute la promovarea ultimei clase (an şcolar).

Transferări de la alte şcoli de grad mediu la şcolile muncitoreşti (cursuri serale sau fără frecvenţă), nu se admit.

Pregătirea elevilor admişi la cursurile fără frecvenţă ale şcolilor muncitoreşti se face prin centrele de consultaţii înfiinţate pe lîngă şcolile muncitoreşti.

Pentru aceşti elevi se pot organiza şi centre de consultaţii pe lîngă şcolile medii de zi sau chiar în instituţii şi întreprinderi. Cele din instituţii şi întreprinderi sînt tutelate de şcoala muncitorească din localitate sau de şcoala medie de zi cea mai apropiată.

Acolo unde este cazul se înfiinţează centre de consultaţii cu limba de predare a minorităţilor naţionale conlocuitoare.

Centrele de consultaţii pentru elevi ai şcolilor muncitoreşti, de pe lîngă şcolile medii de zi (instituţii) şi întreprinderi, pot lua fiinţă, dacă au cel puţin 15 elevi participanţi pentru o clasă (an de studiu).

Elevii şcolilor muncitoreşti cursuri fără frecvenţă se înscriu pentru pregătire numai la centrele de consultaţii anume înfiinţate pentru elevii şcolilor muncitoreşti.

Elevii care datorită condiţiilor specifice de muncă pe care le au sau altor cauze nu pot frecventa orele de consultaţii, pot fi scutiţi de frecvenţă. Scutirile se aprobă de directorul şcolii numai la începutul anului şcolar, la cererea scrisă a elevului.

In cursul unui an şcolar, elevii pot da examene pentru promovarea unui singur an de studiu (clasă).

Sesiunile de examene sînt: **2—14 ianuarie; 16 mai—16 iunie; 25 august—14 septembrie.**

Planurile de învăţămînt cuprind lunar 32 ore de consultaţii, sinteză şi laborator pentru fiecare clasă.

In munca de pregătire pentru examene, elevii şcolilor muncitoreşti fără frecvenţă sînt ajutaţi prin:

— planurile de învăţămînt şi programele şcolare puse la dispoziţia elevilor de şcolile muncitoreşti cursuri fără frecvenţă şi centrele de consultaţii;

— ore de consultaţii şi de laborator repartizate potrivit planurilor de învăţămînt;

— lucrări de control anuale, care se fac de elevi şi — după corectarea lor, făcută de profesori — se restituie elevilor, odată cu îndrumările necesare;

— folosirea bibliotecilor şi a laboratoarelor de la şcoli şi din întreprinderi, în condiţiile stabilite în acest scop;

— crearea unor condiţii bune de învăţătură, aşa cum se arată în prezentele instrucţiuni.

In sesiunea ianuarie, candidaţii dau examene pentru cel mult jumătate din numărul obiectelor de studiu prevăzute în planul de învăţămînt, la alegerea elevului. La fel şi cei care în sesiunea mai se prezintă pentru prima dată.

In cererea de înscriere, elevii precizează obiectele la care se prezintă la examene în prima sesiune. Pentru celelalte sesiuni, elevii sînt obligaţi ca înainte de începerea sesiunii, cu cel puţin 30 zile, să anunţe în scris şcolii examenele la care nu se pot prezenta. Dispoziţia aceasta se comunică scris elevilor la începutul anului şcolar.

Examenele date într-una din sesiunile ianuarie sau mai şi nepromovate nu sînt socotite corigenţe. Ele pot fi repetate, o singură dată, în sesiunea de toamnă.

Sesiunea august-septembrie fiind ultima sesiune de examene, elevii dau ultimele examene şi li se încheie situaţia şcolară: promovat, corigent sau repetent.

Examenele de corigenţă se dau în presesiunea din ianuarie.

Elevii care din cauză de forţă majoră dovedită nu se pot prezenta la ultimele examene din sesiunea august-septembrie, cu aprobarea prealabilă a secţiei de învăţămînt regionale (oraşul Bucureşti) pot da aceste examene în presesiunea din ianuarie.

Elevii care în presesiunea din ianuarie nu au obţinut cel puţin nota „5" la toate examenele de corigenţă sau amînate sau nu s-au prezentat la aceste examene, sînt declaraţi repetenţi. Amînarea examenelor pentru celelalte sesiuni ale noului an şcolar nu se admite.

Elevii şcolilor muncitoreşti rămaşi corigenţi şi cei amînaţi din sesiunea de toamnă se pot înscrie pînă la 25 septembrie la cursurile fără frecvenţă ale şcolilor muncitoreşti, în anul de studii imediat superior celui în care au rămas corigenţi, cu obligaţia ca în presesiunea din ianuarie să-şi lichideze mai întîi corigenţele şi examenele restante. In caz de neprezentare sau nepromovare a acestor examene ei sînt declaraţi exmatriculaţi din clasa în care s-au înscris, putînd să repete clasa la care au rămas repetenţi.

Elevii repetenţi la cursurile fără frecvenţă ale şcolilor muncitoreşti pot repeta clasa o singură dată, după care se înscriu la învăţămîntul de cultură generală fără frecvenţă.

In vederea consultaţiilor şi în perioada examenelor, şcolile pot asigura, contra cost, cazarea şi hrana elevilor domiciliaţi în altă localitate decît aceea în care se află şcoala.

Cheltuielile privind transportul, cazarea şi hrana se suportă de elevi.

In localităţile unde există pentru aceeaşi clasă cel puţin 15 salariaţi participanţi, care intră în prevederile H.C.M. nr. 1009-1957 şi nu fac parte din şcolile muncitoreşti (cursul fără frecvenţă) se pot înfiinţa centre de consultaţii pe lîngă şcolile medii de zi, anume pentru aceşti salariaţi.

In aceleaşi condiţii se pot înfiinţa centre de consultaţii în întreprinderi (instituţii) tutelate de şcoala medie de zi cea mai apropiată. Aceste centre nou înfiinţate vor avea 32 ore lunar (consultaţii, sinteze şi laborator), pentru fiecare clasă.

Elevii centrelor de consultaţii organizate pentru salariaţii care intră în prevederile H.C.M. nr. 1009-1957 se înscriu pentru examene la şcoala medie de zi care tutelează aceste centre şi care răspunde de funcţionarea lor. Elevii dau examenele în condiţiile stabilite prin regulamentul învăţămîntului de cultură generală fără frecvenţă de pe lîngă şcoala medie de zi şi beneficiază de înlesnirile de studiu stabilite prin H.C.M. nr. 1009-1957.

Învăţămîntul tehnic mediu

Salariaţii care ocupă funcţii pentru care se cer studii tehnice de grad mediu îşi pot completa aceste studii astfel:

a) cei care sînt absolvenţi ai unei şcoli de grad mediu cu diplomă (certificat) şi au o vechime de cel puţin 3 ani în specialitate sînt supuşi unei verificări tehnice în cadrul întreprinderii (instituţiei) în care lucrează.

b) cei care posedă numai şapte clase elementare sau studii echivalente şi au o vechime de cel puţin 3 ani în specialitate îşi completează studiile de grad mediu şi apoi sînt supuşi verificării tehnice, aşa cum se arată la alineatul a.

Comisia de verificare tehnică funcţionează pe întreprindere (instituţie) sau grupe de întreprinderi (instituţii), în funcţie de numărul candidaţilor înscrişi pentru proba de verificare tehnică. Ea se numeşte de ministerul tutelar, la cererea întreprinderilor (instituţiilor) în subordine.

Comisiile de verificare vor funcţiona în ianuarie şi februarie 1958, iar înscrierile se fac pînă la 31 decembrie 1957.

Verificarea tehnică se face la locul de producţie, printr-o probă scrisă, una orală şi una practică, care să dovedească pregătirea tehnică de grad mediu necesară împlinirii sarcinilor din producţie în specialitatea în care este încadrat. Candidaţii care reuşesc la toate probele de verificare tehnică primesc un certificat.

In vederea prezentării la proba tehnică salariaţii nu beneficiază de înlesnirile prevăzute prin H.C.M. nr. 1009-1957 (cap. IV).

Certificatul se eliberează de întreprinderea (instituţia) în care lucrează salariatul după ce lucrările comisiei de verificare tehnică au fost aprobate de ministerul tutelar. Ministerul tutelar vizează certificatele şi organizează evidenţa lor.

Salariaţii care îndeplinesc ambele condiţii stabilite mai sus (literele „a" şi „b") sînt consideraţi corespunzători pentru a fi menţinuţi în funcţiile pentru care se cer studii tehnice de grad mediu şi în care sînt încadraţi în prezent, precum şi în cazul cînd sînt transferaţi în aceeaşi funcţie.

Salariaţii prevăzuţi la al. „b" pot fi cuprinşi în centrele de consultaţii organizate pentru salariaţii care intră în prevederile H.C.M. nr. 1009-1957, în condiţiile stabilite pentru aceştia.

Învăţămîntul superior

Salariaţii care intră în prevederile H.C.M. nr. 1009-1957, iar la examenul de admitere în învăţămîntul superior fără frecvenţă obţin media generală cel puţin „5" sînt primiţi în anul I, la facultăţile al căror profil corespunde studiilor cerute de funcţia pe care o ocupă.

Examenul de admitere pentru învăţămîntul superior fără frecvenţă se va desfăşura în conformitate cu instrucţiunile Ministerului Învăţămîntului şi Culturii privitoare la admiterea în învăţămîntul superior pentru anul şcolar în curs.

In scopul asigurării unor condiţii cît mai bune de studii celor reuşiţi la examenul de admitere şi înscrişi în învăţămîntul superior fără frecvenţă, se iau următoarele măsuri:

a) Se pot înfiinţa noi cercuri de studii în localităţile unde nu sînt unităţi de învăţămînt superior, în special în centrele muncitoreşti, în care se pot forma grupe de cel puţin 10 studenţi din acelaşi an şi aceeaşi specialitate şi care să le frecventeze cu regularitate (grupa normală este de 20 studenţi).

Cercurile de studii se pot organiza în întreprinderi şi instituţii — cu concursul instituţiilor de învăţămînt superior tutelare — pe unităţi sau, dacă este cazul, pe localitate pentru aceeaşi specialitate sau specialităţi înrudite.

Funcţionarea cercurilor de consultaţii este condiţionată de frecvenţa regulată a studenţilor la orele de consultaţii. Atunci cînd media lunară a frecvenţei este sub 10 studenţi participanţi în zilele de consultaţii, grupa de studii îşi încetează activitatea.

b) Planul de activitate al cercurilor de studii se stabileşte la 32 de ore lunar (consultaţii, seminar, laborator), pentru fiecare grupă şi an de studii.

c) Cercurile de studii organizate conform prezentelor instrucţiuni sînt tutelate de cele mai apropiate instituţii de învăţămînt superior, care asigură în măsura posibilităţilor încadrarea cercurilor de studii cu cadre didactice proprii, îndrumează şi controlează activitatea depusă în cercuri.

Începînd cu anul şcolar 1957—1958, pentru întreg învăţămîntul superior fără frecvenţă se stabilesc patru sesiuni de examene **anuale: între 15 şi 28 februarie; 1 şi 15 aprilie; 1 şi 30 iulie; 1 şi 15 octombrie. Pentru studenţii din învăţămîntul superior fără** frecvenţă înscrişi la facultăţile care pregătesc cadre didactice pentru învăţămîntul de cultură generală şi mediu, prima sesiune are loc între 2 şi 15 ianuarie în loc de 15—28 februarie.

Pentru întărirea studiului individual al studenţilor care sînt cuprinşi în cercurile de studii, institutele de învăţămînt superior, la care sînt înscrişi aceşti studenţi, îi vor sprijini prin consultaţii scrise. Conducerile instituţiilor vor stabili în acest sens sarcinile pe catedre.

Salariaţii încadraţi pe baza H.C.M. nr. 1360-1956, care posedă studii superioare complete în altă specialitate decît aceea în care se află încadraţi la data apariţiei H.C.M. nr. 1009-1957 (25 iunie 1957), pot fi menţinuţi în funcţia actuală cu condiţia verificării cunoştinţelor de specialitate la locul de producţie.

Ei nu beneficiază de înlesnirile prevăzute prin H.C.M. nr. 1009 din 1957.

a) In acest scop, ministerele vor institui comisii centrale de verificare în a căror sarcină intră: organizarea, îndrumarea şi controlul activităţii comisiilor de verificare din întreprinderi şi instituţii.

b) Comisiile de verificare funcţionează în lunile ianuarie şi februarie 1958, iar înscrierile se fac pînă la 31 decembrie a.c.

c) Verificarea cunoştinţelor salariaţilor se va face la locul de producţie, printr-o probă scrisă, una orală şi una practică, care să dovedească calificarea superioară corespunzătoare funcţiei pe care o ocupă salariatul. Candidaţii care reuşesc la toate probele de verificare primesc un certificat constatator eliberat de către ministerul tutelar pe baza procesului verbal încheiat de comisiile de verificare.

Certificatul constatator îşi păstrează valabilitatea şi în cazul cînd salariatul este transferat în aceeaşi funcţie de la o întreprindere sau instituţie la alta.

d) Comisiile vor ţine seama la verificarea salariaţilor de baremul minim de cunoştinţe teoretice şi practice corespunzătoare funcţiei pentru care se face verificarea, barem care va fi fixat de asemenea de către ministerul tutelar prin comisia centrală de verificare.

e) Salariaţii care posedă studii superioare complete într-o specialitate înrudită cu studiile cerute de funcţia pe care o ocupă, sînt scutiţi de a susţine probele de verificare în faţa comisiei de verificare.

Studiile înrudite care dau dreptul la scutirea de verificarea cunoştinţelor se stabilesc de ministere (organizaţii centrale).

Durata de stagiu prevăzută în indicatorul de pregătire şi stagiu pentru această categorie de salariaţi se majorează cu 2 ani.

Salariaţii cu studii superioare întrerupte care ocupă funcţiuni pentru care prevederile indicatorului de pregătire şi stagiu anexă la Hotărîrea nr. 1360-1956 cer studii superioare de specialitate, îşi pot termina studiile în conformitate cu prevederile art. 3 din instrucţiunile Ministerului Învăţămîntului nr. 8207-1956 şi anume:

a) Cei care au întrerupt studiile de învăţămînt superior înainte sau după reforma învăţămîntului din 1948, se pot reînscrie la învăţămîntul superior fără frecvenţă la aceeaşi specialitate sau la specialităţi înrudite, în anul imediat următor celui promovat, cu examene de diferenţă ce vor fi stabilite de facultăţi, în conformitate cu planurile de învăţămînt în vigoare.

b) Examenele de diferenţă vor fi susţinute numai în sesiunile stabilite de Ministerul Învăţămîntului şi Culturii.

Studenţii cărora li s-au fixat examene de diferenţă sînt obligaţi să promoveze mai întîi aceste examene şi numai după aceea vor putea să se prezinte la examenele anului de studii în care au fost înscrişi.

Acei studenţi care au de trecut între 1—5 examene de diferenţă, sînt obligaţi să le promoveze în cursul anului de studiu în care au fost înscrişi.

Acei studenţi care au de trecut între 6—12 examene de diferenţă, vor putea să le promoveze în decurs de un an, fără a fi obligaţi să promoveze şi examenele anului în care au fost înscrişi. Aceştia vor fi reînscrişi în acelaşi an de studii, fără a fi consideraţi repetenţi.

Acei care au de trecut peste 12 examene de diferenţă, vor putea să le promoveze în decurs de 2 ani de la înscriere, fără a fi obligaţi să promoveze şi examenele anului în care au fost înscrişi. Cei care nu se vor putea încadra în termenele fixate, vor fi exmatriculaţi din facultate.

Absolvenţii şcolilor superioare de ştiinţe sociale „A. Jdanov" şi „St. Gheorghiu" seriile cu durata de studii de doi ani se pot prezenta la examenul de stat al uneia din facultăţile de filozofie, istorie, ştiinţe economice, pedagogie şi ştiinţe juridice, după ce au dat examenele de diferenţă stabilite prin Ordinul nr. 44757-1953 al Ministerului Învăţămîntului.

Absolvenţii cu diplomă ai şcolilor de conductori tehnici sau de subingineri se pot înscrie pentru completarea studiilor, în anul I al facultăţilor de specialitate, la învăţămîntul fără frecvenţă, fără examen de admitere.

Înlesniri pentru completarea studiilor

In scopul creării unor condiţii bune de studiu salariaţilor care potrivit dispoziţiilor H.C.M. nr. 1360-1956 îşi completează studiile în cadrul prevederilor H.C.M. nr. 1009-1957 şi îşi îndeplinesc cu regularitate obligaţiile profesionale şi şcolare, li se pot acorda următoarele înlesniri:

a) Reducerea programului de lucru săptămînal de la 48 ore la 40 ore (de preferinţă 1 zi liberă pe săptămînă).

In contul reducerilor de program acordate salariaţilor elevi, întreprinderile (instituţiile) nu au voie să angajeze alt personal.

Reducerile de program din cursul unei săptămîni, de asemenea nu se cumulează cu reducerile din săptămînile următoare.

b) Un concediu plătit, pentru studii, de 40 zile pe an, în afara concediului de odihnă, în două sau trei etape de cel mult 20 zile fiecare, înaintea sesiunilor de examene de an, cu condiţia de a promova regulat. Pentru zilele de examen se acordă concediu fără plată.

c) Un concediu plătit de 20 zile pentru examenul de maturitate şi de 30 zile pentru examenul de stat. Concediul se acordă o singură dată.

Inlesnirile de la alin. „a", „b" şi „c" se pot acorda de conducerea ministerelor, instituţiilor şi organizaţiilor centrale, comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale şi a Comitetului executiv al oraşului Bucureşti, pe baza propunerilor întreprinderilor (instituţiilor), acelor salariaţi care dovedesc că îndeplinesc cu regularitate sarcinile lor profesionale şi şcolare.

Intreprinderile şi instituţiile în cadrul cărora funcţionează salariaţi care îşi completează studiile în condiţiile H.C.M. nr. 1009/1957, sînt obligate:

— să pună la dispoziţia salariaţilor manualele şcolare şi cursurile necesare studiului. Acestea aparţin întreprinderii (instituţiei) şi se pun la îndemîna elevilor şi studenţilor pentru folosinţă, prin bibliotecile acestor instituţii (întreprinderi);

— să asigure sălile necesare pentru consultaţii, să organizeze ore de consultaţii cu personal calificat, în orele libere din producţie şi să înlesnească folosirea laboratoarelor şi instalaţiilor necesare pregătirii şcolare, în condiţiile stabilite pentru elevi şi studenţi;

— să acorde înlesnirile prevăzute prin H.C.M. nr. 2047/1954 şi anume: încadrarea salariaţilor în schimburi de producţie care să le permită frecventarea regulată a cursurilor, interzicerea folosirii salariaţilor la munci suplimentare în zilele de şcoală şi trimiterea lor în deplasări care le-ar cauza absenţe de la cursuri.

Salariaţii care la data apariţiei H.C.M. nr. 1360/1956 se aflau încadraţi în funcţii pentru deţinerea cărora se cere completarea studiilor şi aveau împliniţi, la acea dată, vîrsta de 40 ani, pot fi menţinuţi în funcţie fără obligaţia de a-şi completa studiile, atît timp cît conducerea ministerelor şi instituţiilor centrale apreciază că corespund sarcinilor ce implică actualele lor funcţiuni. In mod facultativ ei îşi pot continua studiile beneficiind de înlesnirile prevăzute în prezentele instrucţiuni, pentru o singură treaptă (ciclu) de învăţămînt (mediu sau superior).

Personalul de specialitate, tehnic şi administrativ a cărui salarizare pe funcţiuni a fost stabilită prin extinderea prevederilor H.C.M. nr. 1360/1956, precum şi acel personal de specialitate tehnic şi administrativ a cărui salarizare pe funcţiuni a fost stabilită prin alte Hotărîri ale Consiliului de Miniştri, după apariţia H.C.M. nr. 1360/1956 şi au la bază aceleaşi principii de salarizare, beneficiază de drepturile prevăzute în H.C.M. nr. 1009/1957.

Salariaţii care deţin funcţii pentru care nu posedă studiile corespunzătoare prevederilor indicatorului de pregătire şi stagiu, anexă la H.C.M. nr. 1360/1956 şi sînt în curs de completare a studiilor (medii sau superioare) în interesul serviciului, beneficiază de înlesnirile de studii prevăzute în H.C.M. nr. 1009/1957.

Pentru clasa în care elevul a rămas repetent, în caz de repetarea clasei, elevului nu i se mai acordă înlesnirile prevăzute prin H.C.M. nr. 1009/1957. Pentru clasa superioară celei repetate elevului i se acordă drepturile prevăzute de H.C.M. nr. 1009/1957, în caz de frecventare.

Aceleaşi dispoziţii se aplică şi salariaţilor înscrişi în învăţămîntul superior.

Anexe

Studii echivalente cu şcoala elementară de 7 ani

1. Certificatul de absolvire a 7 clase primare.
2. Certificatul de absolvire a cursului primar complet (7 clase).
3. Certificatul de 7 clase complimentare.
4. Certificatul de 7 clase supraprimare.
5. Certificatul de absolvire a şcolii profesionale de ucenici de 4 ani.
6. Certificatul de absolvire a şcolii profesionale de ucenici de 3 ani.
7. Certificatul de absolvire a şcolii profesionale de 3 ani.
8. Certificatul de absolvire a şcolii elementare de meserii de 3 ani.
9. Certificatul de absolvire a şcolii inferioare de meserii.
10. Certificatul de absolvire a şcolii practice de comerţ.
11. Certificatul de absolvire a şcolii inferioare de agricultură (horticultură, viticultură etc.).
12. Certificatul de absolvire a gimnaziului de 4 ani.
13. Certificatul de absolvire a gimnaziului de 3 ani.
14. Certificatul de absolvire a gimnaziului unic (3 ani între anii 1946—1948).
15. Certificatul de absolvire a 3 clase de liceu între anii 1929—1934.
16. Certificatul de absolvire a cursului inferior de liceu (de 3 ani).
17. Certificatul de absolvire a cursului inferior de liceu (de 4 ani)
18. Certificatul de absolvire a şcolii civile de 8 clase (în Ardeal pînă în 1929).
19. Certificatul de absolvire a cursului inferior al liceului comercial.
20. Certificatul de absolvire a cursului inferior al liceului industrial.
21. Certificatul de absolvire a cursului inferior al liceului agricol (horticol, viticol etc.).
22. Certificatul de absolvire a şcolii elementare de comerţ (3 ani).
23. Certificatul de absolvire a şcolii elementare de comerţ (4 ani).
24. Certificatul de absolvire a şcolii profesionale gr. I (5 ani).
25. Certificatul de absolvire a şcolii profesionale gr. I (4 ani).
26. Certificatul de absolvire a şcolii de menaj gr. I.
27. Certificatul de absolvire a şcolii de arte şi meserii (5 ani).
28. Certificatul de absolvire a şcolii de arte şi meserii (4 ani).
29. Certificatul de absolvire a şcolii medii tehnice experimentale (ciclul inferior).
30. Certificatul de absolvire a şcolii medii (în Basarabia pînă în 1929).

Studii de grad mediu echivalente cu şcoala medie de cultură generală

Conform Ordinului ministrului Învăţămîntului nr. 1989/1956, sînt socotiţi că au studiile unei şcoli de grad mediu cei care posedă:

1. Certificatul de absolvire a liceului înainte de anul 1925 (8 ani).
2. Diploma de bacalaureat.
   Diploma de bacalaureat al liceului militar.
3. Diploma de capacitate pentru învăţători (6, 7 sau 8 ani).
   Diploma de capacitate pentru educatoare (6, 7 sau 8 ani).
4. Diplomă de absolvire a şcolii superioare de comerţ.
5. Diploma de absolvire a liceului comercial.
6. Diploma (certificatul) de absolvire a şcolii superioare de arte şi meserii.
7. Diploma (certificatul) de absolvire a liceului industrial.
   Diploma (certificatul) de absolvire a şcolii tehnice medii experimentale (ciclul superior).
   Diploma (certificatul) de absolvire a liceului industrial militar.
8. Diploma (certificatul) de absolvire a şcolii profesionale de gr. II.
9. Diploma (certificatul) de absolvire a şcolii agricole (viticolă, horticolă) de gr. II.
10. Diploma (certificatul) de absolvire a şcolii de economie casnică de gr. II.
11. Diploma (certificatul) de absolvire a şcolii normale de gospodărie gr. II.
12. Diploma (certificatul) de absolvire a şcolii de menaj de gr. II.
13. Diploma de bacalaureat al liceului sericicol (8 ani).
14. Diploma de tehnician al şcolii medii tehnice.
15. Diploma (certificatul) de absolvire a şcolii medii tehnice profesionale (între anii 1948—1954).
    Diploma (certificatul) de absolvire a şcolii medii tehnice de administraţie economică.
16. Diploma (adeverinţa) de absolvire a facultăţii muncitoreşti de 2 ani (seral 3 ani).
17. Diploma de absolvire a seminarului teologic dinainte de reforma învăţămîntului din 1948.
18. Diploma de absolvire a seminarului teologic musulman, Medgidia (8 clase).

VERIFICAREA CUNOŞTINŢELOR la început de an şcolar

Primele lecţii, la început de an şcolar, sînt consacrate de regulă recapitulării materiei din anii precedenţi. Trăinicia cunoştinţelor elevilor, înţelegerea de către ei a materiei din anul curent nu pot fi asigurate decît dacă munca lor de zi cu zi se sprijină pe cunoştinţele temeinic asimilate anterior. Tocmai de aceea, profesorii şcolii medii mixte nr. 1 din Piteşti au dat multă importanţă lecţiilor de recapitulare la începutul anului.

Programa de limba şi literatura romînă pentru clasa a VIII-a nu prevede pentru primele ore ale anului şcolar lecţii de recapitulare din materia anilor precedenţi. Aceasta fiind însă o clasă de început de ciclu, formată din elevi proveniţi de la şcoli diferite şi, după cum e şi firesc, cu nivel de cunoştinţe diferit, cu deprinderi de muncă diferite, impune profesorului, de la început, o mai atentă grijă pentru cunoaşterea pregătirii lor. Pornind de la acest considerent, profesorul George Aman, care predă limba şi literatura romînă la această şcoală, a organizat la clasele a VIII-a „B" şi a VIII-a „C" trei lecţii de verificare a cunoştinţelor elevilor. Aceste lecţii i-au dat prilejul să cunoască nivelul general al claselor, lacunele în cunoştinţele unor elevi, să-şi dea mai bine seama în ce direcţie au aceştia nevoie de mai mult ajutor, asupra căror părţi din materia anului curent e nevoie să insiste mai mult. Timpul de verificare fiind limitat, tov. Aman, care voia să vadă ce ştie şi ce nu ştie din materia anilor anteriori fiecare elev, a ales ca metodă de verificare a cunoştinţelor elevilor lucrarea scrisă de control. El le-a dat, astfel, o compoziţie prin care a urmărit să vadă cum se exprimă în scris elevii, dacă ştiu să-şi ordoneze ideile, dacă cunosc ortografia, construcţia sintactică a frazei.

Compoziţia i-a arătat clar pregătirea inegală a elevilor. Majoritatea acestora au făcut compoziţii logice, închegate, cu o ortografie corectă. Compoziţiile elevilor Braniştе Ligia şi Strătilă Şerban din clasa a VIII-a „B" sau a elevei Gumă Ariana din clasa a VIII-a „C" au fost dintre cele mai bune. Profesorul a constatat însă, totodată, că unii elevi nu înţeleg cerinţele temei date. In compoziţie se ceruse elevilor din clasa a VIII-a „B" să arate ce operă literară le-a plăcut mai mult, iar celor din clasa a VIII-a „C" ce personaj i-a impresionat mai mult. Aceşti elevi, în loc să arate ce ecou a avut în sufletul lor opera sau personajul respectiv, au analizat pur şi simplu o operă literară sau au făcut caracterizarea unui personaj. De asemenea, unii elevi nu ştiu să-şi ordoneze ideile într-o compoziţie, nu pot construi în mod logic o frază dezvoltată, nu stăpînesc ortografia, mai ales ortografia substantivelor masculine la plural şi a celor feminine la genitiv şi dativ singular.

In cadrul altei lecţii tov. Aman a verificat cunoştinţele de teorie literară a elevilor pe care ei le-au studiat în clasele V—VII, urmărind să vadă dacă ei înţeleg semnificaţia unor noţiuni ca operă literară, figură de stil, limbă literară etc. Cu acest prilej el le-a arătat elevilor că, deşi unele noţiuni de teorie literară sînt cunoscute de ei, este necesar ca ele să fie reluate şi în acest an pentru a fi adîncite, completate, legate într-un sistem. Numai cunoaşterea temeinică a noţiunilor de bază ale teoriei literaturii dă posibilitatea să se analizeze just o operă literară, conţinutul şi forma acesteia.

Tov. Aman a verificat şi nivelul de pregătire al elevilor din clasa a X-a Aci s-a oprit în mod special asupra problemei condiţionării social-politice a literaturii, asupra unor noţiuni de teorie literară ca: „metodă de creaţie", „curent literar" etc. Deşi acestea sînt noţiuni abstracte, dificile, elevii au dovedit că le cunosc.

Cu prilejul verificării cunoştinţelor de gramatică el a constatat că elevii stăpînesc tehnica analizei gramaticale, dar că nu cunosc bine unele probleme — de pildă, deosebesc greu subiectul logic de subiectul gramatical, nu ştiu să facă clasificarea propoziţiei etc.

Aceste lecţii au ajutat pe profesor să vadă mai clar lipsurile din cunoştinţele elevilor, să-i facă să şi le recunoască ei înşişi, să-i determine să dorească a şi le îndrepta.

Pentru a-i ajuta în această direcţie, tov. Aman a prevăzut în planul său de muncă o serie de lecţii în care să adîncească cu elevii acele capitole pe care ei le cunosc mai slab. O mai mare atenţie decît în trecut îşi propune profesorul să acorde în acest an stimulării gîndirii elevilor din toate clasele la care predă. In acest scop el va folosi des metoda euristică, deoarece această metodă dezvoltă gîndirea independentă a elevilor, îi mobilizează la o muncă activă în cadrul lecţiilor.

Pentru a îndrepta ortografia elevilor şi pentru a-i deprinde să-şi exprime în scris ideile, le va da în acest an mai multe compoziţii decît prevede programa. Pentru a nu ajunge însă la o supraîncărcare a elevilor, va căuta să cîştige ore din acele capitole ale programei care sînt accesibile şi deci pot fi parcurse în mai puţin timp. La clasele a X-a va insista în deosebi asupra chestiunilor dificile, asupra problemelor insuficient cunoscute de elevi, — figuri de stil, probleme de versificaţie.

Tovarăşul Titu Păuna, profesor de ştiinţe naturale, a parcurs la lecţiile de recapitulare o bună parte din materia anului precedent. La aceste lecţii el a insistat în deosebi asupra caracteristicilor generale ale diferitelor grupe de animale, asupra organizării interne progresive şi asupra problemelor legate de combaterea diferitelor animale şi insecte dăunătoare. Cei mai mulţi dintre elevi au dovedit că au cunoştinţe solide despre caracteristicile generale ale grupelor de animale, că pot face comparaţii juste între diferite grupe de animale pe baza organizării interne şi externe. De exemplu, cînd a fost vorba de moluşte, elevii au vorbit cu pricepere despre organizaţia internă şi externă a celor trei clase studiate, în comparaţie cu aceea a viermilor. Mai slabe au fost cunoştinţele elevilor despre insecte. Ei cunosc organizarea generală a acestora, dar sînt mai puţin orientaţi în modificările adaptative ale insectelor la anumite condiţii de viaţă. Tovarăşul Păuna s-a oprit în mod special asupra acestor probleme, deoarece materia din acest an se bazează în mare parte pe cunoştinţele despre nevertebrate. In adevăr, cunoscînd bine caracteristicile generale ale acestora, elevii vor putea studia mai uşor, prin comparaţie, clasa vertebratelor. La prima lecţie nouă din acest an — încrengătura cordatelor — şi-a propus să insiste asupra importanţei sub-încrengăturii acraniatelor cu forme de trecere de la nevertebrate la vertebrate, scoţînd în evidenţă asemănările şi deosebirile dintre ele.

Pentru lichidarea lipsurilor din cunoştinţele elevilor, tov. Păuna şi-a propus să facă în acest an cu elevii mai multe disecţii, să folosească material demonstrativ bogat şi, pe cît mai mult posibil, material viu. De asemenea, el va continua să întărească cunoştinţele elevilor prin scheme comparative la tablă.

Fiind temeinic organizate, lecţiile de recapitulare ţinute la începutul acestui an şcolar la şcoala medie nr. 1 din Piteşti vor constitui o bază solidă pentru înţelegerea de către elevi a cunoştinţelor pe care vor trebui să şi le însuşească, pentru asigurarea unui nivel ridicat al pregătirii lor.

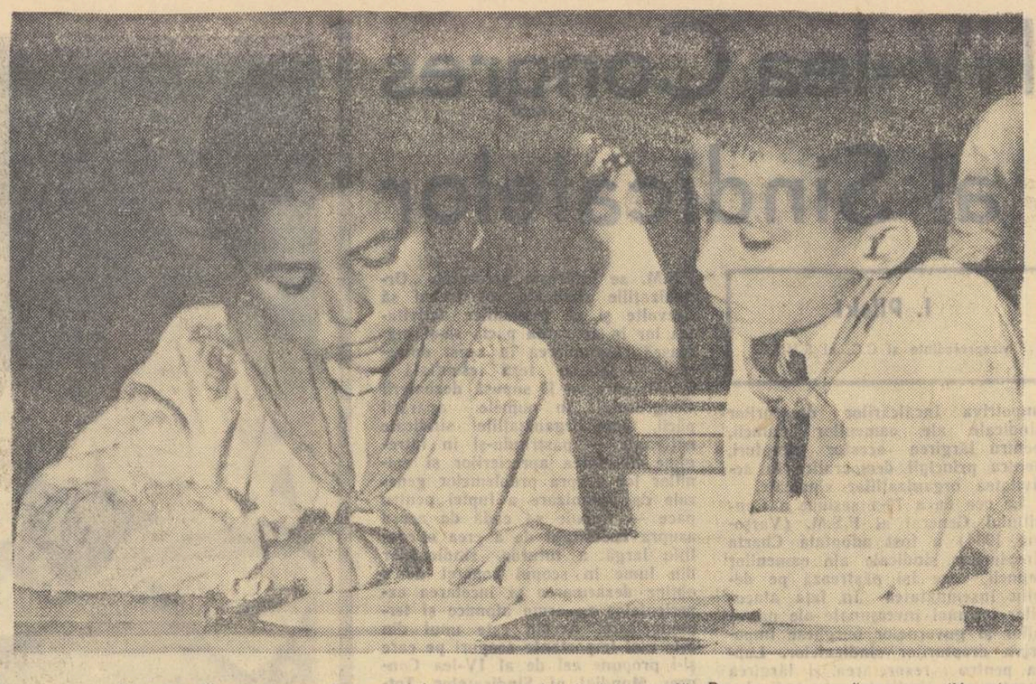

...Se pare că prima pagină a caietului este deosebit de interesantă. De aceea o urmăresc cu atîta atenţie Gheorghe Moţ şi Maria Ursu, elevi ai şcolii elementare din Ideciul de Sus, Regiunea Autonomă Maghiară.

Noi programe de matematică

In acest an şcolar s-au introdus programe noi de matematică la clasele a VII-a şi a IX-a, iar la clasa a X-a o programă de tranziţie valabilă numai pentru acest an.

Programa pentru clasa a VII-a încheie primul ciclu de cunoştinţe prevăzute pentru clasele I—VII, care formează un tot unitar şi complect prin continuarea geometriei plane şi prin introducerea noţiunilor de geometrie în spaţiu şi algebră elementară. La geometria plană, în clasa a VII-a se va urmări ca elevii să-şi însuşească temeinic teoremele fundamentale, iar la geometria în spaţiu în special calculul ariilor şi volumelor corpurilor geometrice, în special al celor regulate.

După studiul relaţiilor metrice, programa de geometrie prevede introducerea funcţiilor trigonometrice pentru cunoaşterea rezolvării triunghiului dreptunghic. Cunoştinţele privitoare la funcţiile trigonometrice le vor fi necesare absolvenţilor claselor a VII-a atît în producţie, cît şi pentru studiul ulterior al matematicii şi fizicii în şcoala medie. Pentru buna însuşire a cunoştinţelor de trigonometrie este necesar ca profesorii să organizeze cît mai multe aplicaţii practice ale acestora, cu prilejul rezolvării problemelor de geometrie plană şi în spaţiu. La geometrie se vor rezolva în special probleme de calcul avînd ca date numere sau litere, şi la care se vor folosi metode aritmetice sau algebrice. De asemenea, o deosebită atenţie trebuie să se acorde lucrărilor practice pe teren, în cadrul cărora elevii vor aplica cele învăţate în clasă şi vor căpăta unele deprinderi utile în viaţă.

Studiul algebrei în clasa a VII-a trebuie conceput ca un studiu de aprofundare a cunoştinţelor de aritmetică. Programa prevede reluarea chestiunilor de aritmetică la un alt nivel. Astfel, s-a prevăzut extinderea studiului proprietăţilor operaţiilor în cazul numerelor relative, al c.m.m.d.c. şi c.m.m.m.c., al expresiilor algebrice descompuse în factori, studiul proprietăţilor proporţiilor cînd termenii sînt expresii algebrice simple etc.

Chestiunile mai dificile pentru elevi — cum ar fi, de pildă, descompunerea polinoamelor în factori cu aplicaţii la operaţii cu fracţii algebrice — nu se vor studia decît în cazuri simple. De asemenea, nu se va insista asupra ecuaţiilor literale. In felul acesta materia va putea fi parcursă cu rezultate bune şi în numărul de ore prevăzut în programă.

Ţinînd seama de marea importanţă a rezolvării problemelor în ce priveşte dezvoltarea gîndirii elevilor şi pregătirea lor pentru viaţă, s-a introdus metoda algebrică de rezolvare a problemelor. Din cauza greutăţii cu care elevii îşi însuşesc deprinderea de a pune problemele în ecuaţii, s-a prevăzut ca rezolvarea problemelor cu ajutorul ecuaţiilor să se facă după fiecare capitol şi nu numai la sfîrşitul anului. Ecuaţiile vor fi rezolvate mai întîi pe baza proprietăţilor operaţiilor şi apoi cu ajutorul teoremelor generale.

In clasa a IX-a, la algebră, elevii vor trebui să-şi însuşească temeinic metodele de rezolvare a ecuaţiilor care se reduc la gradul al doilea, a ecuaţiilor exponenţiale şi logaritmice şi a ecuaţiilor reciproce care au fost introduse în plus faţă de programa veche. Pentru înţelegerea mai adîncă a ideii de dependenţă funcţională, atît de utilă din punctul de vedere al învăţămîntului politehnic, elevii vor studia trinomul de gradul II şi funcţiile exponenţiale şi logaritmice. Odată cu graficul trinomului se va studia şi semnul lui cu aplicaţii la inegalităţi, materie care era prevăzută în programa anterioară la clasa a X-a.

Programa de geometrie la clasa a IX-a prevede aceleaşi capitole cuprinse în programa clasei a VII-a. Desigur că şi în această clasă trebuie să se studieze asemănarea triunghiurilor, teorema lui Pitagora etc. Totuşi, aceste cunoştinţe se vor reaminti doar, considerîndu-se că ele au fost studiate odată, de data aceasta punîndu-se accentul pe cunoştinţele noi. De exemplu la capitolul despre poligoane regulate se va insista asupra calculului laturii decagonului şi asupra laturii poligonului regulat cu 2n laturi înscrise în cerc, iar la capitolul despre arii se va accentua asupra comparării ariilor şi asupra construcţiilor de figuri echivalente

In clasa a X-a se va continua studiul trigonometriei şi al geometriei în spaţiu, începute în clasa a IX-a. La algebră în cadrul a trei ore pe săptămînă, pe lîngă cunoştinţele cuprinse în capitolul „Inegalităţi" din programa clasei a X-a a şcolii de 10 ani, se va studia şi materia prevăzută în programa pentru clasa a X-a — secţia reală — a şcolii de 11 ani. In acest mod absolvenţii acestei clase vor putea să studieze în clasa a XI-a materia prevăzută fără să fie nevoie de programă de tranziţie.

Proprietăţile polinoamelor şi rezolvarea ecuaţiilor se vor studia pe cale elementară, folosindu-se în general cunoştinţele de divizibilitate, urmînd ca în clasa a XI-a să se completeze studiul teoriei ecuaţiilor cu ajutorul derivatelor.

Deoarece aritmetica nu se mai reia în învăţămîntul mediu ca o disciplină aparte, anumite capitole mai importante de aritmetică s-au introdus în cadrul algebrei. Astfel, în clasa a X-a se va studia divizibilitatea numerelor, stabilindu-se teoremele generale pe baza cărora se deduc criteriile de divizibilitate. Paralel cu studiul divizibilităţii numerelor se vor studia teoremele analoage pentru polinoame.

Pentru elaborarea noilor programe de matematică — ca de altfel pentru elaborarea tuturor programelor — au fost consultaţi numeroşi profesori fruntaşi, iar proiectele au fost discutate în colective largi. De asemenea programele au fost trimise spre discutare în şcoli din toate regiunile ţării, luîndu-se în considerare observaţiile şi propunerile de îmbunătăţire făcute cu acest prilej.

O obiecţiune care a fost adusă unor programe este aceea că materia prevăzută de ele este prea vastă faţă de numărul de ore rezervat, ceea ce ar duce la o supraîncărcare a elevilor. O analiză comparativă a programelor noi faţă de cele vechi cu sistem concentric, de pildă faţă de programa din anul 1936, ne arată însă că acum numărul de ore prevăzute pentru matematică este mai mare. Programa pare încărcată dacă se compară cu aceea a şcolii de 10 ani, care, din cauza sistemului liniar, prevedea un număr mai mare de ore. Acum, prin predarea concentrică, se dă posibilitatea repetării materiei din clasele V—VII în clasele superioare. Fiind vorba de o repetare a unor cunoştinţe, este nevoie de un număr de ore mai mic la clasele medii. La geometrie la clasa a IX-a, de pildă, se prevăd 62 ore, faţă de cele 80 ore din programa şcolii de 10 ani Deşi apare o diferenţă de 18 ore, nu poate fi vorba de o supraîncărcare a elevilor dacă ţinem seama că o parte din materie se mai studiază odată la clasa a VII-a, în 36 de ore. Capitolelor care nu se studiază în clasele V—VII li s-a acordat acelaşi număr de ore ca şi în programa şcolii de 10 ani.

Totuşi, rămîne un anumit pericol de supraîncărcare. Pentru ca acesta să fie evitat este necesar să se acorde o atenţie deosebită calităţii lecţiilor, conţinutului lor ştiinţific, metodelor de predare. Numărul orelor pentru rezolvarea în clasă a exerciţiilor şi problemelor, care nu sînt decît simple aplicaţii ale unei lecţii predate trebuie să fie mai redus. In schimb trebuie acordată mai multă atenţie muncii individuale acasă a elevilor. In urma unei lecţii bine predate, la care s-au ales cu grijă temele pentru acasă, în urma folosirii cu pricepere a noilor manuale, care dau indicaţii suficiente pentru rezolvarea problemelor, elevii îşi vor putea îmbunătăţi munca individuală — ceea ce nu poate decît să fie în folosul însuşirii şi adîncirii cunoştinţelor.

Unele manuale depăşesc programele, atît în ce priveşte partea teoretică cît şi în privinţa problemelor propuse. Aceasta nu trebuie să ducă însă la o supraîncărcare a elevilor. Nu trebuie să se uite că dacă programa este obligatorie, manualul trebuie să fie doar un ghid şi un instrument pentru ridicarea nivelului învăţămîntului.

Desigur că aplicarea noilor programe de matematică va contribui la verificarea lor. In acest sens o contribuţie însemnată o pot aduce în primul rînd profesorii care predau în şcoală şi care pot face numeroase observaţii şi sugestii pentru îmbunătăţirea lor.

D. SULGERESCU
inspector în Ministerul Învăţămîntului şi Culturii

Pedagogul alături de organizaţiile de tineret

(Urmare din pag. 1-a)

tre elevi a celor însuşite în învăţămîntul politic.

Un rol foarte însemnat în cadrul activităţilor desfăşurate de organizaţiile de tineret îl au concursurile organizate pentru pionieri şi şcolari de C.C. al U.T.M. şi Ministerul Învăţămîntului şi Culturii. Şi în anul şcolar trecut aceste concursuri s-au bucurat de participarea largă şi entuziastă a copiilor şi tinerilor. In anul acesta, concursurile vor fi extinse pentru a cuprinde un număr şi mai mare de elevi şi vor avea un conţinut mai bogat.

Pentru întărirea dragostei copiilor faţă de patrie prin cercetarea şi cunoaşterea frumuseţilor şi bogăţiilor ei şi a realizărilor obţinute în anii regimului de democraţie populară s-a organizat concursul „Să ne cunoaştem ţinutul natal". Cine altcineva decît profesorii sînt aceia care îi pot ajuta cel mai bine pe pionieri şi utemişti în stabilirea itinerariilor pentru excursiile ce vor avea loc în cadrul acestui concurs, în cercetarea trecutului istoric al ţinutului natal, în cunoaşterea situaţiei sale economice etc

Şi în cîte alte asemenea concursuri — cum sînt, bunăoară, „Drumeţii veseli", concursurile micilor naturalişti, ale micilor tehnicieni, campionatele şcolare republicane, spartachiadele pionierilor şi şcolarilor etc. — nu este nevoie de sprijinul pedagogilor? Să dăm cu dragă inimă acest sprijin. Să înţelegem că întărim prin aceasta însăşi munca noastră pedagogică, lărgind orizontul de cunoştinţe al elevilor noştri, sădind în sufletele lor cele mai alese sentimente care îl înfrumuseţează şi îl îmbogăţesc pe om.

Multă atenţie trebuie să acordăm în special unui concurs nou, care se organizează în acest an pentru prima dată şi care va lua caracter republican: „Concursul echipelor artistice şcolare şi pioniereşti". Să ajutăm ca în fiecare şcoală elementară, medie şi pedagogică să se formeze echipe sau brigăzi artistice, al căror repertoriu să oglindească grija noastră pentru conţinutul activităţii artistice a copiilor şi ale căror spectacole să dovedească preocuparea pentru nivelul ridicat al educaţiei estetice.

Dar ajutorul pe care-l dăm noi, pedagogii, nu trebuie să se oprească numai la acţiunile ce au loc în rîndurile utemiştilor şi pionierilor. Este necesar acest ajutor şi în organizarea însăşi a activităţii de organizaţie. Acum, odată cu deschiderea anului şcolar, au început pregătirile pentru alegerea activului pionieresc, a birourilor organizaţiilor U.T.M. de clasă şi a comitetelor U.T.M. pe şcoală. Vor fi aleşi în aceste organe cei mai buni pionieri, cei mai buni utemişti. Noi, învăţătorii şi profesorii, sîntem chemaţi să-i ajutăm pe pionieri şi utemişti să-i cunoască cu adevărat pe fruntaşii din rîndurile lor, să-i îndrumăm în alcătuirea şi înfăptuirea planului de muncă în vederea alegerilor.

Pînă anul acesta exista în unele părţi tendinţa de a separa în cadrul claselor activitatea organizaţiei de activitatea şcolară. Exista, pe de o parte, un responsabil cu problemele gospodăreşti, numit de diriginte, iar pe de altă parte, biroul U.T.M. sau colectivul de conducere a detaşamentului de pionieri. Incepînd din acest an, această deficienţă va fi înlăturată. In conducerea organizaţiei U.T.M. pe clasă sau a detaşamentului de pionieri vor fi aleşi trei dintre cei mai buni membri ai organizaţiei. Unul din ei — nu secretarul — se va ocupa de problemele gospodăreşti ale clasei. Colectivul de conducere a organizaţiei pe clasă trebuie sprijinit serios de diriginte şi de toţi pedagogii, pentru a-şi putea duce munca în condiţii cît mai bune.

Este necesară totodată o mai bună îndrumare de către pedagogi a muncii de pregătire şi desfăşurare a adunărilor de U.T.M. sau pioniereşti. Trebuie înlăturate şabloanele care au dăinuit multă vreme în acest domeniu, pentru ca activitatea organizaţiilor de tineret să capete cu adevărat un caracter „tineresc", să fie pe măsura vîrstei şi a preocupărilor celor în rîndul cărora se desfăşoară. Tematica adunărilor pioniereşti şi de U.T.M. — ca şi lecţiile şi toată activitatea şcolară, de altfel — trebuie să fie strîns legată de viaţă, să contribuie în cea mai mare măsură la educarea patriotică, comunistă a copiilor şi tineretului.

Iată, aşa dar, pe cîte laturi este nevoie de ajutorul pedagogilor în activitatea organizaţiilor de tineret din şcoală. Nu este vorba aici nici de un volum mare de muncă, nici de şedinţe numeroase sau de ore suplimentare de lucru. Este vorba însă de o prezenţă activă, de o participare competentă, de zi cu zi, la rezolvarea problemelor muncii organizaţiilor de tineret. Este vorba de priceperea de a sprijini această muncă şi cu sfatul, şi cu îndrumarea — şi chiar participînd nemijlocit la ea, atunci cînd este nevoie.

Pedagogii noştri vor şti să dea tineretului un asemenea sprijin. Sub conducerea organizaţiilor de partid din şcoli, ei vor putea contribui într-o măsură din ce în ce mai însemnată la succesul activităţii organizaţiilor de tineret, luptînd împreună cu acestea pentru nobilul ţel al făuririi omului nou.

Primele rezultate ale concursului de manuale şcolare

Editura de stat didactică şi pedagogică a scos la concurs o parte din manualele noi originale, necesare în anul şcolar 1958/59. La data aceasta, comisiile de studiere şi apreciere a manualelor prezentate la concurs lucrează intens.

Pentru Geometria în spaţiu, cl. X, secţia ştiinţifică, a fost distins cu premiul II manualul prezentat de tov. prof. Cezar Coşniţă. Manualul urmează să fie publicat şi să intre în folosinţă în şcoli începînd cu anul şcolar 1957/58.

Planul săptămînal în predarea la două clase

Una dintre problemele puţin discutate ale predării simultane la două clase o constituie problema alcătuirii planului săptămînal. Totuşi această problemă este departe de a fi rezolvată şi mulţi învăţători se izbesc de greutăţi atunci cînd îşi alcătuiesc planul săptămînal.

In ce constă planul săptămînal? Este un document menit să anticipeze cîteva elemente necesare planului zilnic — şi anume obiectul de învăţămînt, tema lecţiei şi formele de muncă independentă. Inseamnă că, la începutul săptămînii, vom extrage din planul calendaristic, potrivit orarului, lecţiile de pe parcursul săptămînii pentru amîndouă clasele la care lucrăm, gîndind în acelaşi timp asupra temelor de muncă independentă care sînt necesare la fiecare lecţie. De exemplu, luînd săptămîna de la 28 octombrie la 2 noiembrie, inclusiv, urmărind orarul zilei de luni găsesc, la prima oră, citirea la clasa a II-a şi aritmetica la clasa a IV-a. In planul calendaristic este prevăzută lecţia „Ştergarul" la clasa a II-a şi efectuarea problemei nr. 244 la clasa a IV-a. Voi căuta să văd ce forme de muncă independentă îmi sînt necesare pentru lecţiile respective, stabilind şi problemele de care voi lega această muncă. Voi trece totul în planul săptămînal.

Intrucît problema prevăzută pentru clasa a IV-a face parte dintr-un tip cunoscut, nu le va trebui elevilor mult timp pentru a o rezolva: o scurtă analiză, de cîteva minute, şi timpul pe care-l iau operaţiile. Deci voi avea nevoie la clasa a II-a de o muncă independentă corespunzătoare. Voi fixa în planul săptămînal o primă temă de muncă independentă: citirea lecţiei anterioare — „Pentru şcoala noastră" — în scopul verificării felului cum a fost însuşită această lecţie. In etapa următoare, cînd la clasa a II-a voi avea muncă directă — verificarea sumară a lecţiei anterioare şi predarea lecţiei noi „Ştergarul" — care necesită circa 25 minute, va trebui să asigur la clasa a IV-a muncă independentă pe această durată de timp. In acest scop, voi fixa în plan o problemă asemănătoare, de pildă problema nr. 245, care consolidează cunoştinţele dobîndite de elevi. Deoarece va trebui să revin la clasa a IV-a, în cadrul muncii directe, pentru a face controlul problemei efectuate şi pentru explicarea problemei nr. 246, pe care o voi da ca temă pentru acasă, voi consemna în plan şi o a doua temă de muncă independentă la clasa a II-a, pe timp de 10—15 minute: transcrierea planului bucăţii „Ştergarul", atît ca exerciţiu de scriere, cît şi ca o sinteză a lecţiei ce va folosi şi la recapitularea materiei. Pentru ca şi cei ce vor termina de scris mai repede să fie ocupaţi, voi recomanda şi o a treia temă — citirea independentă a lecţiei noi.

Voi proceda la fel pentru lecţiile şi zilele următoare, obţinînd astfel planul săptămînal.

La prima vedere pot apărea ca fireşti două întrebări: dacă toate aceste elemente sînt incluse în planul zilnic, de ce să le mai anticipăm şi în cel săptămînal?; şi apoi, dacă este necesară totuşi această anticipare, cum vom face ca ea să nu constituie o muncă anevoioasă?

Tocmai la aceste nedumeriri mi-am propus să dau răspuns în cele ce urmează. Toţi învăţătorii care predau simultan la două sau mai multe clase sînt de acord că această muncă este mai pretenţioasă decît predarea la o singură clasă — şi aceasta în primul rînd în privinţa tehnicii specifice, a metodelor, a priceperii de a îmbina munca directă cu munca independentă a elevilor. Predarea simultană se realizează printr-o severă economisire a timpului şi printr-o foarte chibzuită folosire a lui prin priceperea de a obţine o participare activă a elevilor la lecţie. Iată de ce este necesară aici o cît mai atentă planificare a muncii, care să ne îngăduie să realizăm toate aceste obiective. Faptul că trebuie să complectăm prin munca independentă a elevilor ceea ce timpul nu ne îngăduie să realizăm prin munca directă, că trebuie să-i asociem pe elevi la desăvîrşirea pregătirii lor prezintă aici cea mai mare importanţă. De aceea temele de muncă independentă trebuie alese cu grijă, din timp, şi nu lăsate la libera inspiraţie de moment. Ele trebuie legate fie de lecţia anterioară, ca aplicare, fie de lecţia curentă, ca pregătire sau — după efectuarea ei — de asemenea ca aplicare. Acest lucru poate fi bine făcut numai atunci cînd avem cît de cît o privire de ansamblu asupra unui şir de lecţii, la care fixăm odată temele de muncă independentă.

De exemplu, privind lecţiile de gramatică din cursul unei săptămîni, care la rîndul lor erau legate de lecţiile din săptămîna anterioară, mi-am dat seama că nu pot fixa pentru ziua de joi, la clasa a II-a, o temă aplicativă în legătură cu subiectul, pe care-l predasem în săptămîna anterioară, ci va trebui să aleg o temă pregătitoare în vederea lecţiei noi, despre predicat.

La aritmetică, în aceeaşi săptămînă, aveam un şir de lecţii despre adunare, cu teme asemănătoare pentru munca independentă. Mi-am dat seama atunci că, în ziua cînd voi trece la scădere, în cadrul muncii independente care va preceda lecţia nouă nu voi mai da tot exerciţii de adunare, ci exerciţii pregătitoare pentru scădere, în sensul probei adunării — ca de pildă: cît ţi mai adăugăm numărului 39 spre a deveni 73?

Intocmirea unui plan săptămînal de muncă necesită circa 2 ore. El ne scuteşte, însă, de efortul pe care l-am face cu prilejul fiecărei lecţii, lăsînd la o parte faptul că ne dă şi avantajul perspectivei şi al justei alegeri a temelor.

In planul săptămînal, obligatorii sînt doar primele trei rubrici: obiectul de învăţămînt, tema lecţiei şi formele de muncă independentă. Acestea rămîn valabile şi pentru dezvoltarea planului zilnic, la care însă se adaugă, după cum ştim, şi alte rubrici.

Conexarea planului săptămînal cu cel zilnic nu prezintă nici o dificultate. Putem complecta chiar pe acesta punctele planului nostru zilnic, dezvoltîndu-l aşa cum ne este necesar.

Desigur că dorim cu toţii o cît mai mare simplificare a scriptelor, a muncii de alcătuire a planurilor. Această simplificare vine odată cu experienţa, cu măiestria pedagogică. Este clar că în momentul în care sîntem pe deplin stăpîni pe meseria noastră putem renunţa la consemnarea amănunţită a planului. De pregătit pentru lecţii trebuie, însă, să ne pregătim întotdeauna — şi cu atît mai mult atunci cînd lucrăm simultan cu două sau mai multe clase.

TUMURUG ŞTEFAN
învăţător, Poieni-Iaşi

ŞCOLI de muzică

In toamna acestui an a crescut numărul şcolilor elementare de muzică, astfel ca principalele centre regionale, raionale şi muncitoreşti să poată dispune de o instituţie special creată pentru relevarea şi educarea talentelor muzicale ale copiilor. Scopul acestor şcoli este, pe de o parte, acela de a asigura tuturor copiilor cu aptitudini artistice condiţiile necesare studierii unui instrument, iar pe de altă parte acela de a selecţiona cadrele pentru şcolile medii speciale de muzică. Se poate afirma că întreaga înflorire viitoare a vieţii noastre muzicale va fi determinată în mare măsură de succesul activităţii acestor şcoli. Cîte talente din popor nu s-au irosit în trecut, fiindcă nu au avut un profesor capabil să le îndrume şi nu li s-au asigurat condiţiile materiale de studii?

Nu mai este astăzi un secret pentru nimeni că arta sunetelor se poate dezvolta armonios de la vîrsta de 5–6 ani. Copilul face muzică nu numai din curiozitate, ci şi din plăcere. Bucuria de a cînta la un instrument se asociază la început cu jocul. Dar cîţi copii îşi pot procura un pian şi cîţi pot plăti un profesor particular? Iată de ce au fost necesare aceste şcoli elementare.

Sigur că nu toţi copiii vor deveni muzicieni după absolvirea cursurilor. Unii se vor îndrepta spre şcoli care pregătesc cadre pentru alte ramuri de activitate profesională, iar alţii vor continua să studieze la şcolile medii de muzică şi mai departe, la instituţiile superioare de artă, pregătindu-se să devină virtuoşii de mîine ai patriei.

Experienţa şcolilor similare din Uniunea Sovietică şi din unele ţări de democraţie populară (Ungaria şi Cehoslovacia, în special) şi rezultatele obţinute pînă în prezent de şcolile noastre elementare de muzică au dovedit necesitatea lărgirii reţelei lor. Numărul mare de tineri afirmaţi la concursurile muzicale internaţionale şi la cele şase festivaluri mondiale ale tineretului a sădit încrederea în viitorul talentelor poporului nostru şi a impus — ca o datorie patriotică — îndrumarea lor temeinică. Concursurile naţionale ale tinerilor artişti s-au bucurat de mare succes. Festivalul elementelor fruntaşe din şcolile elementare şi medii de artă, iniţiat de către Direcţia învăţămîntului artistic din Ministerul Învăţămîntului şi Culturii, a dat la iveală un număr nebănuit de talente tinere. Toate acestea întreceri artistice au dus la aceeaşi concluzie: necesitatea sporirii numărului de şcoli elementare de muzică.

Problema bazei materiale a acestor şcoli a fost în mare parte rezolvată (localuri, instrumente, metode etc.). In vederea asigurării cadrelor didactice calificate, a unor profesori cît mai bine pregătiţi, cunoscători ai celor mai moderne metode de învăţămînt, a luat fiinţă în Capitală un curs de pregătire a pedagogilor care vor preda muzica.

In cuvîntul de deschidere a cursului, tov. Nica, din partea Direcţiei învăţămîntului artistic din Ministerul Învăţămîntului şi Culturii, a expus succint scopul noilor şcoli şi a chemat pe cei aproape 60 de profesori, veniţi din întreaga ţară, să muncească pentru adîncirea cunoştinţelor şi perfecţionarea metodelor lor de lucru. Cursul cuprinde prelegeri de educaţie muzicală, istoria muzicii şi forme muzicale, folclor, psihologie, noţiuni de estetică, etc. Zilnic, după amiază se lucrează practic la diferite instrumente cu elevi din Capitală, astfel ca în urma schimbului de experienţă să se ajungă la unificarea metodelor de predare în învăţămîntul muzical elementar.

După terminarea cursurilor (1 octombrie 1957) toţi profesorii se vor înapoia în centrele respective, pentru a fine examenele de admitere în şcoli, urmînd ca imediat să aibă loc deschiderea noului an şcolar.

Interesul pe care îl manifestă profesorii din provincie faţă de aceste cursuri este o garanţie a succesului iniţiativei Direcţiei învăţămîntului artistic.

Deschiderea şcolilor elementare de muzică în întreaga ţară reprezintă un pas important pe drumul continuu de ridicare a muzicii noastre. Dacă pianul, vioara şi violoncelul şi-au ocupat un loc de cinste în acest învăţămînt, sperăm că în curînd şi instrumentele populare se vor bucura de aceeaşi încredere. Astăzi, cînd în jurul majorităţii Filarmonicilor de Stat au luat fiinţă orchestre populare, fără îndoială că naiul, tambalul şi cobza vor oferi posibilităţi suficiente de relevare a talentelor din mediul ţărănesc. Experienţa şcolii de muzică din Bucureşti a arătat necesitatea de a promova aceste instrumente care au dus faima muzicii noastre peste hotare.

Fără îndoială că activitatea şcolilor va contribui la educaţia estetică a tineretului nostru, la formarea viitorilor artişti cu care se va mîndri întreg poporul.

VIOREL COSMA

Cel de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor

I. Pliski

vicepreşedinte al C.C. al S.M.I.C.

Atenţia oamenilor muncii din lumea intreagă este indreptată spre un eveniment de cea mai mare importanţă pentru mişcarea sindicală internaţională. Intre 4—15 octombrie va avea loc la Leipzig al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor, convocat de Comitetul Executiv al Federaţiei Sindicale Mondiale.

Problemele pe care le va dezbate Congresul răspund năzuinţelor vitale ale oamenilor muncii din lumea intreagă, care şi-au intensificat lupta pentru condiţii mai bune de muncă şi de trai, pentru drepturile sindicale şi libertăţile cetăţeneşti, pentru independenţă naţională, pentru incetarea experimentărilor cu arme nucleare, interzicerea armelor de distrugere in masă, pentru pace.

Una din problemele cele mai importante de pe ordinea de zi a Congresului o constituie problema infăptuirii unităţii de acţiune a oamenilor muncii pe plan internaţional.

Acest măreţ scop a stat in centrul activităţii Federaţiei Sindicale Mondiale incă de la infiinţarea ei — in februarie 1945, in urma Conferinţei Sindicale Mondiale de la Londra. In toamna aceluiaşi an (septembrie 1945), s-a desfăşurat, la Paris, primul Congres Mondial al Sindicatelor. Tot aici s-a adoptat, la 3 octombrie 1945, statutul Federaţiei Sindicale Mondiale, organizaţia cea mai cuprinzătoare de masă din istoria mişcării muncitoreşti internaţionale.

In preambulul acestui statut au fost definite limpede scopurile Federaţiei Sindicale Mondiale, dintre care citäm: lupta impotriva războaielor şi cauzelor care le generează, in scopul stabilirii unei păci trainice şi indelungate prin sprijinirea celei mai largi colaborări internaţionale in domeniul social şi economic, prin lupta impotriva reacţiunii şi pentru realizarea deplină a drepturilor şi libertăţilor democratice ale tuturor popoarelor; organizarea luptei generale a sindicatelor din toate ţările impotriva oricăror incălcări ale drepturilor sociale şi economice ale oamenilor muncii şi ale libertăţilor democratice, pentru garantarea muncii, pentru ridicarea continuă a salariilor, reducerea zilei de lucru, imbunătăţirea condiţiilor de muncă, pentru asigurări sociale; organizarea unei munci de lămurire in rindurile membrilor de sindicat in problema unităţii internaţionale.

Aceste probleme şi găsesc oglindire in ordinea de zi a Congresului de la Leipzig in care, pe lingă o serie de chestiuni organizatorice (darea de seamă a conducerii, propuneri cu privire la modificări in statutul F.S.M., alegerea organelor de conducere ale F.S.M. etc.), la primul punct de pe ordinea de zi figurează raportul cu privire la activitatea sindicală in lumea intreagă şi dezvoltarea legăturilor frăţeşti şi a unităţii mişcării sindicale internaţionale in lupta pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, pentru drepturile lor economice, sociale şi democratice, pentru dezarmare, pace şi independenţă naţională.

După cum rezultă din ordinea de zi, lucrările celui de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor se vor desfăşura in două direcţii principale: consolidarea şi dezvoltarea unităţii oamenilor muncii in lupta lor pentru condiţii de viaţă şi muncă mai bune, pentru apărarea şi lărgirea drepturilor lor sindicale, pe de o parte — şi intensificarea luptei oamenilor muncii de pretutindeni pentru pace, pentru dezarmare, pentru independenţă, impotriva colonialismului, pe de altă parte.

Tezele Federaţiei Sindicale Mondiale pentru cel de al patrulea Congres Mondial al Sindicatelor arată că oamenii muncii de pretutindeni trebuie să opună coaliţiei internaţionale a monopolurilor capitaliste şi a guvernelor reacţionare — care nu-şi precupeţesc eforturile pentru a dezbina mişcarea sindicală internaţională — coaliţia largă a tuturor forţelor sindicale ale clasei muncitoare din lumea intreagă. Trebuie ca, prin lupta perseverentă a maselor de oameni ai muncii, să se refacă unitatea sindicală internaţională, să se concentreze eforturile pentru inlăturarea sciziunii in sinul mişcării sindicale internaţionale.

In scopul infăptuirii acestei importante sarcini, Congresul va examina propunerea Comitetului Executiv al Federaţiei Sindicale Mondiale de a se lansa un apel către toate organizaţiile sindicale naţionale, prin care să li se propună să inceapă consultări intre ele pentru a elabora un program minimal de acţiune, acceptabil pentru toate organizaţiile sindicale din lume. Prin aceste consultări, organizate in mod democratic, programul minimal de acţiune va putea servi ca bază unei inţelegeri internaţionale, care să asigure acţiuni sindicale comune un caracter internaţional in apărarea revendicărilor urgente ale oamenilor muncii şi care să ducă la pregătirea condiţiilor pentru crearea unei organizaţii sindicale mondiale unice. Prin infăptuirea acestor măsuri se urmăreşte elaborarea unei Charte a unităţii sindicale internaţionale a oamenilor muncii din lumea intreagă.

Un alt aspect important al activităţii F.S.M., subliniat in tezele pentru Congres, este lupta F.S.M. impotriva incălcărilor drepturilor sindicale ale oamenilor muncii, pentru lărgirea acestor drepturi, pentru principii democratice in activitatea organizaţiilor sindicale.

La cea de a 70-a sesiune a Consiliului General al F.S.M. (Varşovia 1954) a fost adoptată Charta drepturilor sindicale ale oamenilor muncii, care işi păstrează pe deplin insemnătatea in faţa atacurilor tot mai inverşunate ale patronilor şi guvernelor burgheze impotriva drepturilor sindicatelor. Lupta pentru respectarea şi lărgirea drepturilor sindicale este indisolubil legată de lupta pe care o desfăşoară oamenii muncii şi sindicatele pentru unitate sindicală pe plan intern şi internaţional. Totodată, ea implică desfăşurarea activităţii organizaţiilor sindicale pe baze democratice, F.S.M. fiind un indrumător frăţesc şi cu autoritate al organizaţiilor sindicale, precum şi un apărător hotărit al principiilor democratice in organizarea muncii sindicatelor.

Dar lupta pentru refacerea unităţii sindicale mondiale şi pentru drepturile sindicale nu constituie un scop in sine al activităţii F.S.M., ci un mijloc de a desfăşura pe scară largă lupta pentru condiţii mai bune de trai. Congresul va demasca cu toată hotărirea falsitatea tezelor unor economişti burghezi exponenţi ai capitalului monopolist — care pretind că perioada actuală din ţările capitaliste reprezintă o conjuncturä economică favorabilă — arătind că, in realitate, ea insemnează accentuarea continuă a pauperizării oamenilor muncii, paralel cu acumularea uriaşă de bogăţii in mlinile unui grup mic de capitalişti.

Astfel Congresul va constitui o tribună pentru dezbaterea tuturor problemelor legate de condiţiile de muncă şi de trai ale muncitorilor din ţările capitaliste, de repercusiunile progresului tehnic in condiţiile producţiei capitaliste, precum şi de influenţa negativă a automatizării asupra nivelului de viaţă şi a stării fizice şi psihice a maselor de oameni ai muncii din aceste ţări.

Lupta pentru majorarea salariilor şi stabilirea unui minim garantat de salariu, pentru reducerea duratei săptămlnii de lucru şi limitarea orelor suplimentare, pentru lichidarea urmărilor negative ale automatizării şi ale altor perfecţionări tehnice in domeniul producţiei, pentru salariu egal la muncă egală, pentru lichidarea discriminării in domeniul salariului, calificării şi drepturilor la ajutoare sociale, pentru concedii plătite şi mărirea duratei lor, pentru construirea de locuinţe muncitoreşti, pentru protecţia muncii impotriva accidentelor şi bolilor profesionale constituie activitatea de zi de zi a organizaţiilor sindicale din majoritatea ţărilor capitaliste, organizaţii afiliate la F.S.M. Programul acestor revendicări minimale ale muncitorilor in condiţiile capitalismului este imbrăţişat şi de multe organizaţii sindicale din aceste ţări afiliate la C.I.S.L. şi C.I.S.C., ceea ce asigură o unitate de acţiune care poate deschide calea spre unitatea sindicală.

Un rol de o covirşitoare insemnătate il are F.S.M. in lupta pentru pace, pentru dezarmare, pentru interzicerea armelor nucleare şi cu hidrogen, pentru independenţă naţională, impotriva colonialismului. Exprimind năzuinţele forţelor populare pentru coexistenţă paşnică intre state cu sisteme social-politice diferite, lupta pentru pace a organizaţiilor sindicale afiliate la F.S.M. se intăreşte neincetat. „Organizaţiile sindicale vor trebui să dezvolte şi să intensifice activitatea lor in apărarea păcii, să-şi mărească răspunderea in acest domeniu" — iată o teză esenţială a F.S.M. care va fi supusă dezbaterii Congresului. In numele apărării păcii, toate organizaţiile sindicale naţionale — păstrindu-şi in intregime libertatea aprecierilor şi opiniilor lor asupra problemelor generale de organizare a luptei pentru pace — trebuie să cadă de acord asupra necesităţii de a crea o coaliţie largă a tuturor sindicatelor din lume in scopul concret de a obţine dezarmarea şi incetarea experienţelor cu arme atomice şi termonucleare. Acesta este unul din cele mai importante scopuri pe care şi-l propune cel de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor. Totodată, F.S.M. cheamă pe oamenii muncii şi sindicatele din ţările dependente şi coloniale să participe activ la mişcarea de eliberare naţională, la lupta impotriva imperialismului, cel mai aprig duşman al oamenilor muncii de pretutindeni, al libertăţii popoarelor şi al păcii.

Sindicatul muncitorilor din invăţămint şi cultură din ţara noastră, ţară a lagărului socialist, intimpină cu viu interes, alături de organizaţiile sindicale din lumea intreagă, cel de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor.

Lucrătorii pe tărimul culturii din ţara noastră — invăţători şi profesori, artişti, ziarişti şi tipografi — toţi deopotrivă animaţi de patriotismul lor fierbinte şi de sentimentul solidarităţii cu oamenii muncii din toate ţările — depun o muncă rodnică pentru promovarea culturii şi a progresului, in slujba ideilor de libertate şi de pace. In numele lor salutăm cu bucurie importantul eveniment pe care-l constituie cel de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor — fiind convinşi de faptul că acesta va constitui un pas important inainte pentru unitate, pentru dezvoltarea mişcării sindicale, armă puternică a clasei muncitoare in lupta pentru o viaţă mai bună.

Ca educatori, muncitorilor din invăţămint le este scumpă cauza dezvoltării şcolii, a progresului invăţămintului. Această cauză nu poate fi realizată cu succes decit cu sprijinul larg al maselor populare şi indeosebi al clasei muncitoare. De aceea are o deosebită importanţă intărirea necontenită a legăturilor invăţătorilor şi profesorilor cu mişcarea sindicală internaţională, care acordă o mare importanţă progresului invăţămintului, in cadrul F.S.M. existind un departament profesional special de invăţămint — F.I.S.E. Sindicatul muncitorilor din invăţămint şi cultură din ţara noastră participă activ la lupta dusă de F.I.S.E. pentru intărirea unităţii de acţiune a cadrelor didactice din intreaga lume pe baza Chartei educatorilor, care cuprinde revendicări privind dezvoltarea invăţămintului, apărarea drepturilor materiale ale invăţătorilor şi profesorilor, democratizarea şcolii, educarea tineretului in spiritul păcii şi prieteniei dintre popoare.

Deplin conştienţi de insemnătatea mişcării sindicale internaţionale pentru sectorul in care lucrează, muncitorii din invăţămint şi cultură studiază cu atenţie documentele preliminare ale celui de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor şi se pregătesc să urmărească cu cea mai mare atenţie problemele pe care le va dezbate acesta, probleme direct legate de viaţa oamenilor muncii de pretutindeni, de viitorul tinerelor generaţii şi al şcolii, de apărarea culturii, probleme vitale pentru cei ce activează in sectorul invăţămintului şi culturii.

ŞTIRI

● *In Franţa se vor deschide in curind şcolile. Ziua de 1 octombrie va insemna pentru sute de mii de copii prima lor zi de şcoală. Dar această zi plină de emoţii şi bucurii pentru cei ce-şi incep invăţătura este umbrită de imaginea crizei prin care trece şcoala franceză.*

Lipsa localurilor de şcoală şi lipsa cadrelor didactice vor face ca mii de elevi să nu poată frecventa anul acesta cursul primar. In numeroase localităţi, neţiind clase suficiente, nu se va putea face faţă tuturor noilor inscrieri. Din nou se va recurge la clasele improvizate in bărăci, in vagoane, la clasele aşazis ambulante...

Un mare număr de elevi vor fi nevoiţi să străbată kilometri intregi pe vreme rea pentru a frecventa o şcoală in afara perimetrului in care locuiesc. Jean Le Lagadec atrăgea atenţia, in „L'Humanité" din 5 septembrie a.c. asupra situaţiei extrem de dificile pe care o determină lipsa de invăţători calificaţi. Este nevoie de peste 14.000 de invăţători.

De unde să fie insă recrutaţi aceştia cind numărul total anual de absolvenţi ai şcolilor normale este de 4.100? Insuşi sindicatul invăţătorilor francezi apreciază că in anul acesta vor fi 25.000 de locuri ocupate de suplinitori.

Avind in vedere că in Franţa sint 200.000 de posturi de invăţători, rezultă că un post din opt nu va avea titular.

Cazurile de boală duc la contopirea claselor, care şi aşa sint supraaglomerate. In anul trecut, in regiunea Manche, de exemplu, au fost in concediu de boală 90 de invăţători care nu au putut fi inlocuiţi. Care va fi situaţia in anul acesta, cind numărul elevilor a crescut simţitor şi cind se prevăd 500 de posturi fără invăţători titulari?

● După cum anunţă Buletinul Săptămlnal al agenţiei telegrafice olandeze A.N.P., in oraşul Rotterdam se resimte lipsa de invăţători şi profesori pentru şcolile elementare şi medii. In una din şcoli toţi elevii unei clase au fost trimişi acasă pentru două săptămini in aşteptarea sosirii unui invăţător.

In numeroase şcoli se iau măsuri excepţionale. In unele cazuri a fost necesar să se reducă o serie de obiecte.

● *Dl. Tena Artigas, director general al invăţămintului primar din Spania, a făcut următoarele declaraţii:*

„Un milion de copii spanioli nu pot merge la şcoală din cauza lipsei de centre şcolare. Este momentul — a adăugat d-sa— ca o schimbare radicală să survină in Spania, in ce priveşte invăţămintul primar".

● *In faţa primăriei din New-York a avut loc o demonstraţie de protest a numeroşi părinţi ai şcolarilor negri şi portoricani in semn de protest impotriva condiţiilor de inferioritate la care sint supuşi copiii lor in şcoală.*

Gazeta invăţămintului

COLEGIUL REDACŢIONAL: Maria Banuş, Petre Drăgoescu, Ion Dragu, Emilia Mănac, Ludovic Nagy, Ion Nistor, Nicolae Sipoş.

Elevii sovietici îi iubesc şi îi preţuiesc profund pe profesorii lor. In clişeu: Elevele şcolii nr. 125 din Moscova felicită pe profesoara M. A. Strahova, cu prilejul implinirii a 25 de ani de muncă.

In preajma celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie

Din experienţa şcolii sovietice în munca educativă

Cultivarea dragostei de patrie — sarcină de frunte

Succesele remarcabile obţinute de şcoala sovietică în educarea comunistă a elevilor în cei 40 de ani care au trecut de la Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie se datoresc faptului că grija pentru formarea ideologică şi morală a tinerelor generaţii a constituit de la inceput pentru puterea sovietică una dintre cele mai importante probleme, căreia i-a acordat intotdeauna o mare insemnătate. Ele se datoresc totodată faptului că in societatea socialistă se manifestă o incredere nelimitată în posibilitatea omului de a fi educat, de a dobindi cele mai alese insuşiri, de a i se dezvolta multilateral aptitudinile şi inclinaţiile.

Pedagogii sovietici, intreaga societate sovietică educă tineretul în spiritul patriotismului socialist, al internaţionalismului proletar, al umanismului socialist, îi dezvoltă dragostea pentru pace şi pentru prietenia între popoare, atitudinea comunistă faţă de muncă, faţă de proprietatea socialistă — rezultatul muncii creatoare a intregului popor. Tinărul educat de şcoala sovietică devine un om principial şi disciplinat, caracterizat prin modestie şi curaj, voinţă şi perseverenţă. El are simţul datoriei şi ştie să subordoneze interesele sale personale interesel or obşteşti, îşi dovedeşte printr-o atitudine activă, prin fapte, dragostea pentru patrie.

Experienţa bogată a pedagogilor sovietici în educarea tinerei generaţii constituie, pentru toţi invăţătorii şi profesorii din ţara noastră un izvor de mari şi valoroase invăţăminte. Studiind activitatea lor, munca lor curentă cu elevii, aflind cum procedează ei intr-unul sau altul din miile şi miile de „cazuri" care se ivesc in fiecare zi in activitatea cu elevii, găsim nenumărate indicaţii pentru propria noastră muncă. Nu ne referim, bineinţeles, la o copiere mecanică, la extragerea şi folosirea unor „reţete", ci la pătrunderea adincă a principiilor care-i călăuzesc pe pedagogii sovietici in munca lor educativă, la inţelegerea profundă a normelor după care se conduc in această muncă.

Despre aceste principii, despre aceste norme vorbesc şi cele citeva exemple pe care le publicăm mai jos şi care descriu unele aspecte ale muncii de educare comunistă in şcolile ţării unde a biruit socialismul.

Despre un elev „greu educabil"

Orice invăţător şi profesor a avut, fără indoială, prilejul să intilnească şi elevi care lasă de dorit atit la invăţătură, cit şi in ceea ce priveşte comportarea. Sint aşa zişii elevi „dificili", care nu invaţă, nu-şi fac temele, sint nedisciplinaţi, nu participă la activitatea obştească a intregului colectiv. Ei constituie o problemă serioasă pentru şcoală — deşi unii profesori îi neglijează. Şi totuşi, aceşti copii au nevoie cel mai mult de ajutorul educatorilor.

Fără indoială, nu există o metodă generală de rezolvare a problemelor pe care le ridică educarea unor elevi. Un fapt insă este sigur — şi anume, că nu se pot obţine rezultate bune fără ca pedagogul să fie convins pe deplin că fiecare copil are anumite calităţi care trebuie stimulate.

Iată de pildă cit de interesant procedează in asemenea imprejurări V. Suhomlinski, directorul şcolii medii din Pavlîşskaia, regiunea Kirovograd

„Cind Anatolii era incă in clasa a II-a — povesteşte V. Suhomlinski[2]) —intreg colectivul pedagogic il cunoştea ca un copil neascultător, recalcitrant şi capricios. Treptat au apărut la el şi alte trăsături, mai periculoase: lenea, nepăsarea, inclinaţia către minciună, făţărnicia. Primăvara, toţi copiii din clasa lui au sădit copaci in grădina şcolii. Anatolii a distrus rădăcinile unor copăcei şi i-a plantat apoi aşa. Pe urmă a povestit cu mindrie celor din clasa I-a despre „eroismul" său.

„Trptat, în cursul anilor, băiatul a inceput să se schimbe. Era neîndoielnic faptul că elevul care a simţit bucuria de a-şi vedea meritele recunoscute de către colectiv, nu mai putea fi indiferent la judecata tovarăşilor săi. El a devenit mai serios, reacţiona mai atent la observaţiile colegilor".

Calea către sufletul copilului

In procesul muncii educative este necesar ca pedagogul să cunoască foarte bine psihologia copilului. De multe ori — de pildă atunci cind copilul a făcut o faptă rea — este bine să nu-l pui intr-o situaţie dificilă faţă de colectivul clasei, să nu-l izolezi de colectiv, să nu-l compromiţi faţă de ceilalţi copii, pentru a-i da astfel posibilitatea să se indrepte cu ajutorul colectivului.

Iată ce ne povesteşte in legătură cu această problemă Maria Alexandrovna Davîdova, despre care am pomenit şi mai sus[3]):

„Odată, la o lecţie de desen în clasa a II-a, lui Iura i-a dispărut cutia cu creioane colorate. Băieţaşul a inceput să caute cu nerăbdare in geantă, dar n-a găsit-o. A căutat sub bancă. Nici acolo nu era. Toţi copiii plecaseră intre timp acasă. Era după ultima oră de curs.

Observîndu-l pe Iura şi dindu-mi seama despre ce e vorba, i-am spus liniştită:

— Du-te acasă. Ai să găseşti mîine cutia. Cineva ţi-a ascuns-o, pe semne, ca să glumească.

Mie nu-mi plăcea însă deloc întîmplarea aceasta.

A doua zi, cînd se adunară toţi elevii, le-am spus: — Ieri, după lecţia de desen, Iura nu şi-a mai găsit cutia cu creioane colorate. Amintiţi-vă, poate că unul dintre voi a glumit cu dînsul, sau poate cuiva i-au plăcut foarte mult creioanele lui Iura, a vrut să deseneze cu ele şi fiindu-i ruşine să i le ceară, le-a luat singur şi a uitat acum să i le înapoieze. Iată ce propun eu: puneţi în recreaţia mare creioanele la loc şi eu nu mă voi mai interesa apoi cine le-a luat şi nu voi pedepsi pe nimeni.

De data aceasta, însă, procedeul nu a avut nici un efect. Atunci m-am adresat copiilor pe un ton mai insistent. Le-am spus că ceea ce s-a întîmplat este o ruşine pentru clasă şi că toţi vor spune: iată, în această clasă dispar lucruri. Le-am atras atenţia că Iura suferă din cauza unor colegi răi. Dar nici aceasta nu a avut nici un efect.

De fapt, eu îl bănuiam pe vinovat. Presupuneam că este Vitea, un băieţaş care nu a avut posibilitatea să vadă în familie exemple prea bune. Totuşi, nu doream să iau vreo măsură, ci căutam o cale prin care să nu-l dau pe Vitea de ruşine, să nu-l îndepărtez de mine, ci să-l ajut să-şi îndrepte greşeala. Era doar un copil, nu un om matur pe deplin conştient de faptele sale.

Au mai trecut însă două zile fără să se întîmple nimic. Nu-mi mai puteam permite nici o întîrziere. I-am cerut lui Vitea să rămînă în clasă după plecarea celorlalţi, ca să-şi transcrie nişte exerciţii.

Cînd am rămas doar eu cu el, i-am spus:

— Dacă creioanele nu vor fi înapoiate, vor afla în curînd toţi părinţii care vin la şcoală. Şi atunci copilul care le-a luat va fi numit hoţ. Tu, desigur, ştii cine le-a luat. Spune-i să le înapoieze.

Vitea s-a întristat, a roşit, dar n-a răspuns nimic. Nu avea destul curaj să-şi recunoască deschis greşeala. A doua zi, însă, creioanele au fost găsite la locul lor.

Trebuia oare să-l „demasc" direct pe Vitea? Nu, de asta sînt convinsă, Judecata directă nu acţionează la fel asupra fiecăruia. Vitea avea acasă condiţii nefavorabile, era obişnuit mereu cu reproşuri şi mustrări şi reacţiona la acestea cu iritaţie şi reavoinţă. Dacă şi şcoala l-ar fi judecat aspru, s-ar fi închis cu totul în sine, s-ar fi izolat de clasă şi de învăţătoare. Mai tîrziu el s-a ataşat mult de mine, n-a mai mînţit niciodată şi nu şi-a îngăduit nici o faptă rea".

Despre frumuseţea omenească

Intr-un articol publicat în „Uciteliskaia gazeta" nr. 100/1957, N. Soţerdotov descrie rezultatele remarcabile pe care le obţine şcoala medie nr. 27 din Sverdlovsk în educarea elevilor.

La această şcoală, de pildă, a devenit o tradiţie „Gazeta luminoasă" care constă în proiectarea pe un ecran, cu ajutorul epidiascopului, a unor diapozitive desenate de elevi. Cu ajutorul caricaturilor, al epigramelor, al proverbelor etc. sînt ironizaţi chiulangiii şi leneşii, sînt combătute prejudecăţile, sînt criticate comportarea necorespunzătoare a unor elevi, egoismul, grosolania, atitudinea de dispreţ faţă de tovarăşi.

In şcoală se organizează discuţii foarte interesante, la care participă elevi din clasele mai mari, pe teme ca: „In ce constă frumuseţea pr.eteniei", „Care este rolul muncii în formarea omului sovietic multilateral dezvoltat" şi altele.

Intervenţiile la discuţii ale unor elevi arată pînă la ce nivel ridicat au ajuns mulţi dintre ei în formarea concepţiilor despre viaţă. La discuţia organizată pe tema „Despre frumuseţea omului", bunăoară, eleva E. Serghienko, din clasa a X-a, a spus: „Frumuseţea omului se manifestă nu numai prin calităţile ei exterioare. Noi simţim foarte bine farmecul multor oameni care muncesc cinstit, creator, îşi iubesc patria, natura ei, se bucură de filmele ei bune, de operele literare sau muzicale create de artiştii ei, salută succesele ştiinţei şi ale tehnicii patriei noastre, urmăresc atent şi participă activ la evenimentele politice. Nu fiecare erou al muncii, fiecare apărător curajos al patriei, fiecare savant sau scriitor al ţării noastre are şi o înfăţişare exterioară deosebită, dar toţi sînt atrăgători prin voinţa lor fermă, prin dragostea lor de muncă, prin curajul şi perseverenţa lor, prin marile lor calităţi".

„Exteriorul unui om — a spus eleva G. Babenko din clasa a IX-a — este uneori înşelător. Eu cred că adevăratul conţinut al frumuseţii îl constituie calităţile sufleteşti ale omului. Este atrăgător exteriorul, dar un om gol, egoist, grosolan nu poate fi considerat frumos. Fiecare dintre noi poate să-şi educe calităţi bune, să-şi dezvolte voinţa, dragostea de a munci, să devină disciplinat. In acelaşi timp trebuie să fim curaţi, îngrijit îmbrăcaţi. Omul devine frumos prin îmbinarea frumuseţii exterioare cu cea interioară".

[1]) „Ucitelskaia gazeta" nr. 80/1957
[2]) „Ucitelskaia gazeta" nr. 102/1957
[3]) „Ucitelskaia gazeta" nr. 79/1957

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, Piaţa Scinteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scinteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piaţa Scinteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul IX, Nr. 438 — Vineri 4 octombrie 1957 — 4 pagini 25 bani

ORGANIZAȚIA SINDICALĂ la început de an școlar

Organizației sindicale de bază din școală i s-a rezervat un rol dintre cele mai importante în activitatea generală a școlii, a colectivului pedagogic. Ea este chemată, în primul rînd, să sprijine conducerea administrativă a școlii în îndeplinirea sarcinilor legate de instruirea și educarea elevilor, să dezvolte inițiativa creatoare a învățătorilor și profesorilor — membri de sindicat — să-i mobilizeze în scopul permanentei perfecționări profesionale, să-i ajute în îmbunătățirea pregătirii lor ideologico-politice, să-i antreneze în munca social-culturală, să vegheze și să lupte pentru respectarea drepturilor lor — acordate de partid și guvern în semnul unei deosebite prețuiri a nobilei munci pe care o desfășoară.

Multe din organizațiile sindicale de bază din școli au reușit, în anii trecuți, să aducă o contribuție valoroasă la îmbunătățirea procesului de învățămînt. Sînt destule însă și organizațiile care — fie din lipsa unei îndrumări permanente de către organele superioare, fie din necunoaștere, fie dintr-o greșită înțelegere a rolului lor — și-au îngustat sfera de activitate, rezumînd-o în unele cazuri doar la încasarea cotizației și la soluționarea unor probleme de asigurări sociale.

Experiența anilor trecuți a demonstrat însă că prezența organizației sindicale de bază este reclamată cu imperioasă necesitate în toate problemele legate de munca și viața colectivului din școală. Este edificator în această privință exemplul de la școala de 7 ani din comuna Valea Călugărească, raionul Ploești. Nu cu mulți ani în urmă, colectivul pedagogic al școlii de 7 ani din comuna Valea Călugărească era cunoscut în întreg raionul ca un colectiv în care domneau neînțelegerile. O parte din energia membrilor acestui colectiv, din puterea lor de muncă era folosită pentru „a se pune reciproc la punct", pentru a demonstra organelor de învățămînt superioare „dreptatea" unuia sau altuia din grupulețele care dezmembrau colectivul. Timpul pierdut cu întocmirea reclamațiilor, cu drumurile făcute la raion, la regiune sau chiar la București, preocupările legate de aceasta răpeau colectivului posibilitatea de a se concentra asupra principalei lui îndatoriri — procesul de instruire și educare a elevilor, lăsînd la o parte faptul că acest exemplu nu putea decît să dăuneze muncii educative pe care era chemat s-o aducă la îndeplinire colectivul. Starea de irascibilitate, de enervare, de indignare — justificată sau nejustificată — a unora sau altora din membrii colectivului nu putea, în nici un caz, să ofere liniștea, calmul, puterea de concentrare necesare predării. Ca o consecință, procesul de învățămînt din școală înregistra multe și serioase deficiențe.

În anul școlar trecut n-a mai sosit însă nici o veste alarmantă despre colectivul școlii de 7 ani din Valea Călugărească. Nici la raion, nici la regiune, nici în Capitală. După sfîrșitul anului s-a auzit că un număr destul de mulțumitor de absolvenți ai acestei școli au reușit să obțină bune rezultate la examenele de admitere în învățămîntul mediu și profesional.

Ce s-a întîmplat oare la Valea Călugărească? Cum s-au rezolvat lucrurile acolo? Dorința de a afla răspuns la aceste întrebări ne-a îndemnat zilele trecute să vizităm școala.

Ordinea ireproșabilă, liniștea, curățenia, un climat de seriozitate, de muncă — acestea au fost primele impresii înregistrate. Nivelul predării la această școală sătească nu este mai prejos de cel care se realizează la oricare școală cu tradiție îndelungată și cu profesori cu experiență. Lecția de geografie despre „Flora și fauna Europei", ținută de tov. Florica Ioanițescu la clasa a VI-a „B", ca și lecția de limba română „Despre personificare și hiperbolă" predată de tov. V. Armășescu la clasa a VI-a „A" au arătat că în colectivul școlii din Valea Călugărească există profesori îndrăgostiți de profesiunea lor, cu bogată experiență pedagogică. Elevii au plecat din clasă cu lecția aproape învățată. În cataloage au apărut primele note, care indică premise mulțumitoare.

Colectivul este aproape același ca în anii trecuți, cu singura deosebire că locul dezbinării a fost luat de înțelegere, de spiritul de colaborare. Desigur, lucrurile nu s-au schimbat de la o zi la alta. A fost nevoie de multă muncă, de multe străduințe. Și tocmai în această privință a jucat un rol de seamă organizația sindicală de bază care, sub îndrumarea organizației de partid, a dat un sprijin puternic conducerii școlii în mobilizarea colectivului pentru o muncă profesională creatoare, în închegarea lui, în îndrumarea generală a întregii activități instructiv-educative.

Mijlocul prin care organizația sindicală de bază din comuna Valea Călugărească a putut să contribuie la îmbunătățirea întregii activități a școlii și, în primul rînd, la înlăturarea neînțelegerilor este, după părerea cadrelor didactice de aici — și a noastră — orientarea activității ei spre cea mai importantă sarcină a cadrelor didactice — procesul de învățămînt. Organizația sindicală și-a propus, în toate planurile ei, să ajute la îmbunătățirea disciplinei membrilor de sindicat, la cunoașterea și popularizarea experienței înaintate a pedagogilor din școală, la ridicarea pregătirii ideologice a cadrelor didactice. Așa au apărut în planul de activitate al organizației sindicale acțiuni ca popularizarea experienței avansate prin consfătuiri de producție, expoziții privind problemele politehnizării învățămîntului, organizarea unor șezători culturale, a unui cerc de economie politică pentru cadrele didactice, lectura unor articole din presa pedagogică.

Aducerea la îndeplinire a planurilor de activitate ale organizației sindicale s-a oglindit în întregul proces de învățămînt. Sarcinile școlarizării au fost realizate în întregime. Se obțin rezultate mereu mai bune la învățătură. Experiența unor profesori, ca de pildă a tov. Florica Ioanițescu, a început să preocupe cadrele tinere. Pedagogii din școală caută să-și ridice nivelul pregătirii de specialitate și pedagogice, să-și ridice nivelul ideologico-politic. Unii dintre ei se ocupă și de studii cu caracter științific. Profesorul de limba franceză, de pildă, lucrează la citeva studii de specialitate și publică în reviste și ziare.

S-a îmbunătățit și munca obștească a cadrelor didactice, pe care le poți întîlni adesea la căminul cultural, în mijlocul cetățenilor din comună.

În ședințele organizației sindicale de bază se dezbat probleme importante și actuale ale procesului de învățămînt din școală, ale activității obștești, ale eticii profesionale a membrilor colectivului. Ca urmare, exigența profesorilor și învățătorilor față de propria lor muncă este în continuă creștere.

În unele școli însă — și din păcate numărul lor nu este de neglijat — nici directorii și nici conducerile organizațiilor sindicale n-au reușit să găsească, să fixeze locul pe care trebuie să-l ocupe aceste organizații în viața colectivului pedagogic. Cită energie nu se consumă în aceste școli în discuții sterile despre faptul dacă o problemă sau alta revine direcției sau organizației sindicale? Cît timp nu se pierde cu formalități birocratice — la care se rezumă adesea „activitatea" respectivelor organizații sindicale? Tuturor acestora li se poate spune că nu există probleme de muncă și de viață ale colectivului școlii față de care organizația sindicală poate să rămînă indiferentă.

Directorii de școli trebuie să sprijine organizația sindicală, iar aceasta — după cum o confirmă toate documentele C.C. al S.M.I.C. — are datoria să pună în centrul activității ei sarcina ridicării necontenite a procesului de învățămînt. Activitatea organizației sindicale poate fi creatoare numai în măsura în care pornește de la situația concretă a colectivului și răspunde nevoilor lui.

CONSTANTIN RADOI

La 2 octombrie întregul nostru popor a sărbătorit Ziua Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne, ziua celor care, continuînd glorioasele tradiții de luptă ale poporului, stau de strajă păcii, apără ogoarele, fabricile și uzinele țării, fericirea celor ce muncesc.

Elevii din școlile militare, rezerva de cadre a Armatei noastre Populare, au fost și ei în sărbătoare. La 2 octombrie ei au făcut bilanțul realizărilor de pînă acum în munca de pregătire militară, al succeselor obținute la învățătură, au hotărît să muncească și mai mult, și mai bine pentru a-și însuși cît mai temeinic meșteșugul armelor și a deveni ostași de frunte ai patriei.

În fotografie: **Viitoarele cadre ale armatei noastre discută asupra lecțiilor pe care și le pregătesc.**

Congresul de la Leipzig și-a început lucrările

La 4 octombrie a.c. și-a început lucrările la Leipzig cel de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor. În centrul atenției Congresului se află problema lărgirii și consolidării unității de acțiune a tuturor muncitorilor, indiferent de concepțiile lor, precum și problema unirii sindicatelor atît pe plan internațional cît și pe plan național.

Delegații și observatorii care participă la cel de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor reprezintă aproximativ 100 milioane de muncitori. În afara organizațiilor sindicale afiliate la F.S.M., la Congres sînt reprezentate peste 90 de organizații sindicale care nu fac parte din F.S.M.

Delegația care reprezintă sindicatele din țara noastră este condusă de tov. Gheorghe Apostol, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. Din delegație fac parte, de asemenea, tov. Ion Nistor, președintele Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură și Ștefania Funk, învățătoare din Timișoara.

S-au redeschis porțile universităților

Plini de entuziasm, după prima zi de cursuri

Credeam că numai școlărimea măruntă așteaptă cu emoție prima zi de școală. Credeam pînă acum trei zile, cînd am văzut cu ochii mei, în fața institutelor de învățămînt superior, studenți sărutîndu-se și îmbrățișîndu-se, vorbind gălăgios. Va să zică, la 9 sau la 24 de ani lucrurile se întîmplă aproape la fel. Variază cel mult subiectele.

Să vedem, de exemplu, ce se discută pe un coridor al Institutului agronomic din Craiova. În jurul lui Ioana Iulian un grup numeros; nu e întrerupt de obișnuitele „am văzut și eu" sau „am fost și eu", pentru simplul motiv că în Tunisia n-a mai fost niciodată nici un student craiovean. Impresiile de la Seminarul internațional al studenților din agricultură sînt, fără îndoială, interesante, deci atenția grupului e firească.

La Cluj, probabil în același decor de tineret universitar gălăgios și frunze galbene căzînd nostalgic, Gabriel Cherebețiu perorează dezinvolt despre Paris, parizience și meciul de pomină din finala „universitarelor", cîștigat de romîni.

La București sînt alte zeci de studenți întorși din străinătate, la Timișoara altele, la Iași altele și, orice s-ar spune, reportaj cu 400 de personaje — aceasta este cifra călătorilor universitari peste hotare — n-a scris nimeni pînă acum. Și dacă nu s-a scris, probabil că nu se poate.

...În facultăți, deschideri festive (cu excepția medicinei unde — numeric — predomină încă... părinții candidaților, mai emoționați decît copiii) și multe surprize. La Iași, universitatea s-a îmbogățit cu trei secții: filozofie, pedagogie și geografie fizică. Prilej de bucurie pentru studenții și profesorii celei mai vechi universități din țară, care-și pregătește încă de pe acum, pentru 1960, centenarul. „Agronomii" din Iași au alte motive de mulțumire: al treilea cămin, nou-nouț, e gata. Laboratoarele, aproape că nu le mai recunoști: aparatură nouă, microscop pentru fiecare student. Aproximativ aceleași noutăți la Orașul Stalin. Un cămin nou, cu camere de cel mult cinci persoane și o cantină „ca farmacia" (redau — în transcriere exactă — expresia unui localnic) plus un vechi deziderat rezolvat: ocolul silvic al regiunii este, în sfîrșit, la dispoziția Facultății de silvicultură pentru practica studenților.

În București, avalanșe de asemenea noutăți. În ordinea importanței trebuie să încep cu noul cămin al Institutului agronomic, să vorbesc apoi de clubul complet renovat al Institutului politehnic, de zecile și zecile de laboratoare reutilate, gata să-și primească vechile cunoștințe din anii mai mari și, cu tot atîta ospitalitate, pe cele noi — „bobocii".

I. BUCHERU

(Continuare în pag. 3)

Semicentenarul școlii medii „DRAGOȘ VODA"

Nu de mult, școala medie „Dragoș Vodă" din Cîmpulung Moldovenesc a sărbătorit 50 de ani de existență. Cu acest prilej a avut loc o adunare la care au participat absolvenți din anii 1907—1957.

Participanții la adunare au trimis Consiliului de Miniștri o telegramă asigurînd că vor apăra cu toată însuflețirea cuceririle revoluționare ale poporului nostru și că vor cultiva în rîndul generațiilor de tineri dragostea de muncă și învățătură, dragostea față de țară și prietenia între popoare.

Sărbătorirea MARELUI OCTOMBRIE în școli

Toate școlile de pe întinsul patriei noastre se pregătesc să întîmpine sărbătorește aniversarea a 40 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Învățători, profesori, elevi — toți cei din școli—folosesc acest prilej pentru o mai profundă cunoaștere a Uniunii Sovietice, a realizărilor obținute de popoarele ei în cei 40 de ani care au trecut de la revoluție, pentru a-și exprima, odată mai mult, recunoștința față de Marea Țară a Socialismului, prietena și sprijinitoarea poporului nostru.

Intre 5 și 10 octombrie va avea loc în toate școlile din țară festivitatea de deschidere a Lunii prieteniei romîno-sovietice. Odată cu aceasta se va deschide și festivalul „Prietenia romîno-sovietică în cîntec și dans", organizat de Consiliul General A.R.L.U.S. în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și Culturii și cu o serie de alte organizații și instituții centrale — festival la care va participa un mare număr de elevi. De asemenea, formațiile artistice ale școlilor vor pregăti programe artistice pe care le vor prezenta în fața oamenilor muncii de la orașe și sate.

Învățătorii, profesorii și elevii vor participa la adunările festive organizate în școli între 28 octombrie și 7 noiembrie în cinstea aniversării a 40 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Cu acest prilej li se va vorbi elevilor despre importanța internațională a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, despre realizările obținute de popoarele sovietice sub conducerea P.C.U.S., despre politica activă și continuă de menținere și apărare a păcii pe care o duce Uniunea Sovietică în fruntea țărilor din lagărul socialist, despre influența exercitată de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie asupra dezvoltării mișcării muncitorești din țara noastră, despre realizările obținute de poporul nostru muncitor, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, în construirea socialismului.

Pionierii și școlarii din clasele I-VII vor asculta povestiri despre organizația pionierilor sovietici, despre succesele obținute de pionieri în școlile Uniunii Sovietice. În cadrul focurilor de tabără copiii vor putea învăța cîntece și jocuri ale pionierilor sovietici, iar în grădinițe și în cămine de copii se vor organiza seri de basme rusești și românești.

Învățătorii și profesorii care predau limba rusă, istoria, constituția, geografia și alte discipline își vor îmbogăți lecțiile, în această perioadă, cu material variat despre cultura, arta și știința Uniunii Sovietice, puse în slujba păcii și progresului, despre lupta Uniunii Sovietice pentru eliberarea oamenilor muncii de exploatarea capitalistă.

Vor avea loc de asemenea în școli, pentru elevii mai mari, conferințe cu teme ca „Însemnătatea internațională a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și influența ei asupra mișcării revoluționare din Romînia și asupra dezvoltării țării noastre pe calea socialismului", „Rolul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al marelui său conducător, V. I. Lenin, în pregătirea și înfăptuirea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și în lupta pentru făurirea orînduirii socialiste în U.R.S.S.", „Ce a însemnat Marea Revoluție Socialistă din Octombrie pentru tineretul lumii", „Succesele istorice ale poporului sovietic în construirea socialismului și comunismului", „Comsomolul — ajutor prețios al P.C.U.S. în lupta pentru construirea socialismului și comunismului", „Portretul politico-moral al revoluționarului bolșevic", „Rolul lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S. în lupta pentru apărarea păcii și securității popoarelor" etc.

Organizațiile U.T.M. din școli, sprijinite de cadrele didactice, vor organiza întîlniri ale elevilor cu scriitori, poeți și fruntași în producție, cu cetățeni care au luptat ca voluntari romîni în Armata Roșie sau ca ostași în diviziile „Tudor Vladimirescu" și „Horia, Cloșca și Crișan", cu tineri care au participat la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova.

Pentru elevii claselor VIII-X se vor organiza seri literare, seri de muzică sovietică și românească, șezători. De asemenea, elevii vor participa la acțiunile care vor fi organizate în cursul săptămînii muzicii și al săptămînii filmului sovietic, la decada științei și culturii sovietice, la manifestări sportive, la concursuri literare, de desen și lucru manual.

Pentru cadrele didactice sărbătorirea celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și Luna prieteniei romîno-sovietice vor constitui și un prilej de trecere în revistă a succeselor pe care le-au obținut în urma aplicării metodelor pedagogilor sovietici, de studiere mai aprofundată a acestora.

Noi școli agricole și de meserii

Creșterea continuă a nivelului de trai al țărănimii muncitoare, electrificarea satelor, dezvoltarea industriei locale și a gospodăriilor comunale au determinat înființarea unor noi școli de meserii și agricole pentru pregătirea unor muncitori calificați în meseriile necesare deservirii populației din mediul rural.

Aceste școli iau ființă pe baza unei recente Hotărîri a Consiliului de Miniștri și sînt organizate în localitățile în care este asigurată o bună desfășurare a procesului de instruire și educare.

Noile școli de meserii și școli agricole, care primesc absolvenți ai școlilor de 7 ani, pregătesc muncitori cu un orizont tehnic larg și totodată cu o specializare precisă: electricieni, mecanici, lăcătuși, zidari, tîmplari, tinichigii, horticultori, viticultori, rotari, croitori etc.

Comitetele executive ale sfaturilor populare acordă un sprijin serios organizării școlilor de meserii și agricole. La propunerea acestora sînt în perspectivă să ia ființă cîte trei școli agricole în regiunile București, Pitești, Suceava, Baia Mare, patru școli agricole în Regiunea Autonomă Maghiară și încă 8 școli agricole în celelalte regiuni. Au și început să funcționeze școli de meserii în localitățile Beiuș, Zalău, Dej, Blaj, Odorhei, Suceava, Focșani, Rîmnicu Sărat, Șimleul Silvaniei, Toplița, Peștișani, Tulcea și Mediaș, iar în București funcționează o școală de meserii cu profil de croitorie-confecții-textile. Cu sprijinul comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale se vor organiza școli de meserii și în alte localități, unde nevoile locale impun pregătirea muncitorilor în anumite meserii necesare deservirii populației.

La stabilirea profilului școlilor agricole s-a avut în vedere specificul muncii agricole din regiunea respectivă. Astfel, în regiunile agricole se organizează școli agricole pentru meseriile de agricultor și horticultor, în regiunile viticole pentru meseriile de viticultor și horticultor. Școlile de meserii sînt profilate ținîndu-se seama de condițiile pe care le oferă atelierele de instructaj practic ale școlilor și atelierele întreprinderilor cu caracter local.

Măsurile luate pentru crearea școlilor de meserii și școlilor agricole sînt primite cu multă căldură de părinții absolvenților școlilor de 7 ani.

Ing. E. RIZESCU
director în Ministerul Învățămîntului și Culturii

N. K. Krupskaia:

ÎN ZILELE LUI OCTOMBRIE

Cucerirea puterii în octombrie a fost chibzuită şi pregătită sub toate aspectele de către partidul proletariatului, de către partidul bolşevic. Insurecţia a început spontan în zilele din iulie. Dar partidul a socotit această insurecţie inoportună şi şi-a păstrat pe deplin luciditatea gîndirii. Adevărul trebuia privit în faţă. Masele nu erau încă pregătite pentru insurecţie. Comitetul Central a hotărît s-o amîne. Era greu să-i înfrînezi pe cei răsculaţi, pe cei care ardeau de dorinţa de a intra în luptă, era greu, mai ales pentru bolşevici. Insă aceştia, înţelegînd ce însemnătate uriaşă are alegerea justă a momentului insurecţiei, şi-au făcut datoria.

Au trecut două luni. Situaţia s-a schimbat. Vladimir Ilici, care a fost nevoit să se ascundă în Finlanda, scrie — între 12 şi 14 septembrie — o scrisoare către C.C. şi către comitetele din Petrograd şi Moscova ale P.M.S.D.R.: „Obţinînd majoritatea în ambele Soviete de deputaţi ai muncitorilor şi soldaţilor din cele două capitale, bolşevicii pot şi *trebuie* să ia puterea de stat în mîinile lor". Şi, mai departe, el demonstra pentru ce trebuia cucerită tocmai acum puterea. Se pregătea cedarea Piterului[1]). Aceasta ar fi micşorat şansele victoriei. Se propunea pacea separată între imperialiştii englezi şi germani. „A propune tocmai acum popoarelor pace, înseamnă *a învinge*" — scria Ilici.

In scrisoarea către C.C. el arată amănunţit cum trebuie determinat şi pregătit momentul insurecţiei: „Pentru a reuşi, insurecţia trebuie să se sprijine nu pe un complot, nu pe un partid, ci pe clasa înaintată. Aceasta în primul rînd. Insurecţia trebuie să se sprijine pe *avîntul revoluţionar al poporului*. Aceasta în al doilea rînd. Insurecţia trebuie să se sprijine pe acea *cotitură hotărîtoare* în istoria revoluţiei în creştere, cînd activitatea rîndurilor înaintate ale poporului este maximă, cînd *şovăielile* în rîndurile duşmanilor şi *în rîndurile prietenilor slabi, inconsecvenţi şi nehotărîţi ai revoluţiei* sînt extrem de puternice. Aceasta în al treilea rînd".

...In această ultimă lună, Lenin a trăit cu toată fiinţa lui, fără nici o rezervă, pentru ideea revoluţiei, numai la ea s-a gîndit, a transmis tovarăşilor starea sa de spirit, convingerea sa.

...In ziua de 22 (9), Ilici se şi afla în Piter, iar a doua zi a avut loc o şedinţă a C.C., la care el a propus rezoluţia cu privire la insurecţia armată. Zinoviev şi Kamenev s-au pronunţat împotriva insurecţiei şi au cerut convocarea urgentă a Plenarei C.C. Kamenev a declarat în mod ostentativ că iese din C.C. Lenin a cerut să-i fie aplicate cele mai aspre sancţiuni de partid.

Zdrobind curentele oportuniste, partidul a condus cu perseverenţă pregătirea revoluţiei. In 26 (13) octombrie, Comitetul Executiv al Sovietului din Petrograd a adoptat hotărîrea cu privire la formarea Comitetului militar revoluţionar. In 29 (16), s-a ţinut o şedinţă lărgită a C.C. cu reprezentanţii organizaţiilor de partid. In aceeaşi zi, la şedinţa C.C. a fost desemnat centrul revoluţionar-militar pentru conducerea practică a insurecţiei, din care făceau parte tovarăşii Stalin, Sverdlov, Dzerjinski şi alţii.

...In ziua de 6 noiembrie (24 octombrie), Ilici mai locuia clandestin în cartierul Viborg, în locuinţa membrei de partid Margarita Vasilievna Fofanova (bulevardul Samsonievski, colţ cu Serdobolskaia, nr. 92/1, ap. 42). Ştia că se pregăteşte insurecţia şi se chinuia că stă departe de muncă într-un astfel de moment. Imi trimitea prin Margarita, pentru a le transmite mai departe, bilete în care spunea că nu se mai poate tărăgăna cu revoluţia. In sfîrşit, seara a venit la el Eino Rahia, un tovarăş finlandez care avea legături strînse cu uzinele, cu organizaţia de partid şi îi servea lui Ilici drept legătură cu organizaţia. Eino i-a spus lui Ilici că în oraş au fost întărite patrulele, că guvernul provizoriu a dat ordin să se ridice podurile peste Neva pentru a izola cartierele muncitoreşti şi că podurile sînt păzite de detaşamente de soldaţi. Era vădit — începea insurecţia. Ilici l-a rugat pe Eino să-l aducă la el pe Stalin, dar din discuţii a reieşit că este aproape imposibil de a face acest lucru, că Stalin, probabil, se află la Comitetul militar revoluţionar, la Smolnîi, că tramvaiele probabil nu mai merg, că aceasta va cere un timp enorm. Ilici a hotărît să meargă el însuşi imediat la Smolnîi şi a început să se grăbească. Margaritei i-a lăsat un bilet: „Am plecat acolo unde n-aţi vrut ca eu să plec. La revedere. Ilici".

...Smolnîi era luminat puternic şi fierbea tot. Din toate colţurile veneau după directive ostaşi din gărzile roşii, reprezentanţi ai uzinelor, ai soldaţilor. Maşinile de scris băteau, sunau telefoanele, fetele se aplecau asupra vrafurilor de telegrame, Comitetul militar revoluţionar ţinea neîntrerupt şedinţe la etajul al treilea. In piaţa din faţa palatului Smolnîi huruiau automobilele blindate, era pregătit un tun de 3 ţoli, erau puse bîrne pentru eventualitatea ridicării unor baricade. La intrări erau instalate mitraliere şi tunuri, la uşi — santinele.

La 25 octombrie (7 noiembrie), la ora 10 dimineaţa, se publicase în presă, în numele Comitetului militar revoluţionar de pe lîngă Sovietul din Petrograd, apelul „Către cetăţenii Rusiei" în care se comunică:

„Guvernul provizoriu a fost răsturnat. Puterea de stat a trecut în mîinile Comitetului militar-revoluţionar, organ al Sovietului de deputaţi ai muncitorilor şi soldaţilor din Petrograd, care stă în fruntea proletariatului şi a garnizoanei din Petrograd.

Cauza pentru care a luptat poporul — propunerea imediată a unei păci democratice, desfiinţarea proprietăţii moşiereşti asupra pămîntului, controlul muncitoresc asupra producţiei, crearea Guvernului sovietic — această cauză este asigurată. Trăiască revoluţia muncitorilor, soldaţilor şi ţăranilor!" [2]).

Deşi era clar că revoluţia a învins, în dimineaţa zilei de 25 a continuat munca încordată a Comitetului militar revoluţionar, care ocupa una după alta instituţiile de stat, organiza apărarea lor etc.

La ora 2 şi 30 de minute s-a deschis şedinţa Sovietului de deputaţi ai muncitorilor şi soldaţilor din Petrograd. Sovietul a întîmpinat cu o bucurie furtunoasă informaţia privind faptul că guvernul provizoriu nu mai există, că unii miniştri au fost arestaţi şi că vor fi arestaţi şi ceilalţi, că preparlamentul este dizolvat, că gările, poşta, telegraful, banca de stat sînt ocupate. Se dădea asaltul Palatului de iarnă...

Sovietul l-a salutat furtunos pe Lenin, care venise la şedinţă. Lenin prezentă o dare de seamă. El nu vorbi în cuvinte mari despre victoria obţinută. Aceasta este caracteristic pentru Lenin. El vorbi despre altceva, despre sarcinile care stăteau în faţa puterii sovietice, la înfăptuirea cărora trebuia purces de îndată.

El spunea că a început o perioadă nouă în istoria Rusiei. Guvernul Sovietic va munci fără participarea burgheziei. Se va publica un decret privind desfiinţarea proprietăţii private asupra pămîntului. Se va institui un control cu adevărat muncitoresc asupra producţiei. Se va desfăşura lupta pentru socialism. Vechiul aparat de stat va fi distrus, zdrobit, se va crea o nouă putere, puterea organizaţiilor sovietice. La noi există forţa organizării maselor care învinge totul. O sarcină imediată este aceea de a încheia pacea. Pentru aceasta trebuie învins capitalul. Proletariatul internaţional, în rîndurile căruia apar de pe acum semne de frămîntare revoluţionară, ne va ajuta să încheiem pacea.

Acest discurs răspundea gîndurilor membrilor Sovietului de deputaţi ai muncitorilor şi soldaţilor din Petrograd. Da, începe o nouă perioadă în istoria noastră. Forţa organizării maselor este de neînvins. Masele s-au ridicat şi puterea burgheziei a căzut. Vom lua pămîntul de la moşieri, fabricanţilor le vom pune frîu şi, mai cu seamă, vom obţine pacea. Revoluţia mondială ne va veni în ajutor. Ilici avea dreptate. Discursul lui a fost acoperit cu aplauze furtunoase.

Din amintirile despre Lenin

...In seara de 25, la ora 10 şi 45 de minute, s-a deschis cel de al II-lea Congres general al Sovietelor din Rusia.

...In seara de 26 octombrie (8 noiembrie), luînd cuvîntul la Congres pentru a prezenta raportul în legătură cu decretul asupra pămîntului, Ilici a spus: „Se aud aci voci care spun că decretul şi mandatul au fost întocmite de socialiştii-revoluţionari. Fie. Are oare importanţă cine le-a întocmit? Noi însă, ca guvern democratic, nu putem trece peste o hotărîre a maselor largi ale poporului, chiar dacă n-am fi de acord cu ea. In focul vieţii, punînd-o în practică, înfăptuind-o pe teren, ţăranii vor înţelege ei înşişi care e adevărul... Viaţa este cel mai bun dascăl, ea va arăta cine are dreptate, şi nu-i nimic dacă la rezolvarea acestei probleme noi vom porni de la un capăt, iar ţăranii de la celălalt. Viaţa ne va face să ne apropiem în şuvoiul comun al creaţiei revoluţionare, în elaborarea unor noi forme de stat... Ţăranii au învăţat cîte ceva în decursul celor opt luni ale revoluţiei noastre; ei vor să rezolve ei înşişi toate problemele în legătură cu pămîntul. De aceea, noi ne pronunţăm împotriva oricăror amendamente la acest proiect de lege; noi nu vrem să intrăm în amănunte, căci ceea ce întocmim aici e un decret, şi nu un program de acţiune".

In aceste cuvinte totul este în spiritul lui Ilici. Şi lipsa de amor propriu meschin — trebuia spus adevărul, şi n-are importanţă cine a făcut-o — şi luarea în consideraţie a părerii maselor, şi înţelegerea forţei creaţiei revoluţionare, şi înţelegerea profundă a faptului că masele pot fi convinse prin practică, prin fapte, mai mult decît prin orice alt mijloc, şi încrederea profundă că faptele, viaţa, vor face masele să înţeleagă că punctul de vedere al bolşevicilor este cel just.

...La şedinţa din seara de 26 octombrie (8 noiembrie) au fost adoptate decretele asupra păcii şi asupra pămîntului.

...Şedinţa din 26 octombrie (8 noiembrie) s-a deschis la ora 9 seara. Am participat şi eu la această şedinţă. Imi amintesc cum a făcut Ilici expunerea, fundamentînd decretul asupra pămîntului. A vorbit liniştit. Auditoriul asculta încordat. In timpul citirii decretului asupra pămîntului m-a frapat expresia feţei unuia dintre delegaţi, care stătea nu departe de mine. Era un ţăran trecut de vîrsta tinereţii. De emoţie, faţa lui se transfigurase, era parcă transparentă, ochii îi străluceau cu o fulgerare neobişnuită. A fost desfiinţată pedeapsa cu moartea, introdusă de Kerenski pe front, au fost adoptate decretele asupra păcii, asupra pămîntului, asupra controlului muncitoresc, a fost confirmată compoziţia bolşevică a Sovietului Comisarilor Poporului.

...Tov. Eino Rahia povesteşte: Pe cînd în fracţiunea bolşevică erau desemnaţi primii comisari ai poporului, el stătea într-un colţişor şi asculta. Cineva dintre cei propuşi pentru a fi comisar al poporului a încercat să refuze, spunînd că nu are experienţă în această muncă. Vladimir Ilici s-a pornit pe un rîs cu hohote: „Dar credeţi că are cineva din noi o astfel de experienţă?!" Nu exista nici o experienţă, desigur. Dar în faţa lui Vladimir Ilici se contura chipul comisarului poporului, al noului tip de ministru, de organizator şi conducător al unui domeniu sau altuia al muncii de stat, strîns legat de popor.

Vladimir Ilici gîndea încordat, tot timpul, asupra noilor forme de conducere, chibzuia la organizarea unui aparat căruia să-i fie străin spiritul birocratismului, care să ştie să se sprijine pe mase, să le organizeze în muncă, să ştie să crească în această muncă noul tip de muncitor.

...Imi aduc aminte de discuţiile avute cu Ilici pe această temă în săptămînile în care a locuit la Fofanova. In acel timp eu munceam cu pasiune în raionul Viborg, priveam cu nesaţ opera revoluţionară a maselor care reorganizau din temelii toată viaţa. Intîlnindu-mă cu Vladimir Ilici îi povesteam despre viaţa raionului. Ţin minte că odată i-am povestit despre o şedinţă originală a unui tribunal popular, la care am participat şi eu. Astfel de tribunale se organizau pe alocuri încă din timpul revoluţiei din 1905. Se organizau, de pildă, la Sormovo. Tov. Ciugurin, un muncitor pe care-l cunoşteam bine de la şcoala de partid din apropierea Parisului, la Longjumeau şi cu care lucram împreună în consiliul raional din Viborg, era din Sormovo. El a propus să începem organizarea unor astfel de tribunale şi în raionul Viborg. Prima şedinţă s-a desfăşurat în localul Casei Populare. S-a strîns o lume imensă, oamenii stăteau umăr lîngă umăr pe bănci, pe ferestre. Nu-mi aduc aminte exact faptele care se judecau. In fond, aceste fapte nu erau infracţiuni în sensul îngust al cuvîntului, ci probleme de viaţă. Erau judecaţi vreo doi indivizi suspecţi, care încercaseră să-l aresteze pe Ciugurin. Era „judecat" un gardian oacheş pentru că îşi bate fiul adolescent, îl exploatează, nu-l dă la învăţătură. Au luat cuvîntul numeroşi muncitori şi muncitoare din mulţimea celor ce se adunaseră, au rostit discursuri înflăcărate. La început, „împricinatul" îşi tot ştergea sudoarea de pe frunte, apoi au început să-i curgă lacrimi pe faţă; a promis să nu-şi mai năpăstuiască fiul. In fond, fapta aceasta nu era un proces, ci un control obştesc asupra purtării cetăţenilor: se făurea etica proletară. Vladimir Ilici s-a interesat foarte mult de acest „proces" şi mă descosea asupra tuturor amănuntelor lui.

Dar îndeosebi îi povesteam despre noile forme ale muncii culturale. Eu conduceam o secţie de învăţămînt public. In timpul verii, şcoala nu funcţiona; trebuia să te ocupi mai mult de munca de instruire politică. Aici mi-a ajutat într-o măsură considerabilă experienţa pe care am dobîndit-o în cei cinci ani de muncă la şcoala serală duminicală de la bariera Nevei, în anii '90.

...In fiecare săptămînă ne întruneam cu reprezentanţii a circa 40 de fabrici şi uzine, dezbăteam laolaltă ce trebuie făcut, cum trebuie realizate anumite măsuri. Ceea ce hotăram se aplica imediat în practică. Hotăram, de pildă, să lichidăm analfabetismul, şi reprezentanţii fabricilor şi uzinelor, fiecare în întreprinderea sa, cu propriile sale puteri, ţineau evidenţa neştiutorilor de carte, găseau localuri în apropierea şcolii, exercitau presiuni asupra conducerii uzinei, procurau mijloace. Pe lîngă fiecare şcoală de alfabetizare era ataşat un împuternicit — un muncitor care urmărea să se asigure tot ce este necesar: tablă, cretă, abecedare. Existau împuterniciţi care urmăreau dacă predarea este just organizată şi luau în seamă ce spun muncitorii despre aceasta. Noi ţineam instructaje pentru împuterniciţi şi ascultam dările lor de seamă. Se întruneau delegatele soţiilor de soldaţi şi discutam împreună cu ele starea lucrurilor în casele de copii, organizam controlul asupra acestora, ţineam instructaje, duceam o uriaşă muncă de lămurire. Se adunau bibliotecarii raionului şi discutam împreună cu ei şi cu muncitorii formele muncii bibliotecilor de masă. Iniţiativa muncitorilor ţîşnea cu putere; pe lîngă secţia de învăţămînt public s-au strîns nu puţine forţe. Ilici spunea pe atunci că şi munca aparatului nostru de stat, a viitorilor noştri miniştri va trebui să se organizeze după exemplul comisiilor de muncitori şi muncitoare care stau în miezul vieţii, cunosc viaţa, condiţiile de muncă şi ceea ce frămîntă cel mai mult masele într-un anumit moment. Pentru că lui Vladimir Ilici i se părea că eu înţeleg cum trebuie atrase masele în munca conducerii de stat, el discuta cu mine adesea şi cu o deosebită plăcere pe aceste teme; apoi ocăra mai cu seamă birocratismul „dezgustător" care se strecura prin toate crăpăturile. Mai tîrziu, cînd s-a pus problema necesităţii de a întări răspunderea comisarilor poporului şi a conducătorilor secţiilor comisariatelor poporului, care adesea aruncau această răspundere asupra colegiilor şi comisiilor, s-a ridicat problema conducerii unice. Pe neaşteptate, Ilici m-a numit membru în comisia organizată pentru examinarea acestei probleme pe lîngă Consiliul Comisarilor Poporului. El spunea că trebuie să se lucreze în aşa fel încît conducerea unică să nu înăbuşe în nici un chip spiritul de iniţiativă al comisiilor, să nu slăbească legăturile cu masele. Trebuia îmbinată conducerea unică cu priceperea de a munci cu masele. Ilici se străduia să folosească experienţa tuturora pentru construirea statului de tip nou. In faţa puterii sovietice, în fruntea căreia se ridicase acum Ilici, stătea sarcina de a construi un tip de aparat de stat necunoscut încă în lume, care să se sprijine pe masele cele mai largi ale oamenilor muncii, care să reorganizeze într-un mod nou, socialist, toată structura societăţii, toate relaţiile omeneşti.

Dar înainte de toate trebuia apărată puterea sovietică de încercările duşmanului de a o răsturna prin forţă, de încercările de a o descompune din interior. Trebuiau întărite rîndurile. Zilele dintre 9 şi 15 noiembrie au fost zile de luptă pentru însăşi existenţa puterii sovietice.

Studiind în modul cel mai atent experienţa Comunei din Paris — primul stat proletar din lume — Ilici a remarcat cît de dăunător s-a răsfrînt asupra soartei Comunei din Paris moliciunea pe care masele muncitoreşti şi guvernul muncitoresc au arătat-o faţă de duşmanii notorii. Şi de aceea, cînd vorbea despre lupta împotriva duşmanilor, Ilici era întotdeauna deosebit de ferm, temîndu-se de moliciunea exagerată a maselor şi a sa proprie.

...Poporul, obosit de măcelul imperialist, a dorit o revoluţie fără vărsare de sînge; duşmanii l-au silit să pornească la luptă. Gîndindu-se mai mult ca la orice la reorganizarea socialistă a întregii orînduiri sociale, Ilici trebuia înainte de toate să se apuce de munca de apărare a revoluţiei.

La 9 noiembrie, Kerenski a reuşit să ia Gatcina. Tov. Podvoiski, în articolul „Lenin în zilele revoluţiei" („Gazeta Roşie" din 6 noiembrie 1927), descrie foarte clar munca uriaşă pe care a desfăşurat-o Lenin în zilele apărării Petrogradului, descrie cum a sosit Lenin la comandamentul regiunii militare şi a cerut să i se dea raportul asupra situaţiei. Antonov-Ovseenko a început să expună planul general al operaţiei, arătînd pe hartă dispozitivul forţelor noastre şi dispozitivul probabil al forţelor inamicului. „Tov. Lenin scruta harta cu agerimea celui mai pătrunzător şi atent strateg şi comandant de oşti, cerea explicaţii: de ce nu este apărat punctul acesta? De ce nu este apărat punctul acela? De ce se presupune pasul acesta şi nu un altul, de ce nu sînt chemate întăriri din Kronstadt, Viborg, Helsingfors etc..."

...La 14 noiembrie, răscoala lui Kerenski a fost înăbuşită, Gatcina reluată. Kerenski a fugit. La Piter fusese repurtată victoria. Dar în ţară se încingea războiul civil.

...La 17 (4) noiembrie, Ilici a luat cuvîntul la şedinţa comună a Sovietului de deputaţi ai muncitorilor şi soldaţilor din Petrograd şi a reprezentanţilor de pe front şi cuvintele lui respirau încrederea în victorie, în justeţea liniei adoptate de bolşevici, încrederea în sprijinul maselor.

(Reprodus din „Ucitelskaia gazeta")

1) Piter = Petrograd.
2) Apelul „Către cetăţenii Rusiei!" scris de V. I. Lenin.

ÎNSEMNĂRI BIBLIOGRAFICE

„FĂCLIA S-A APRINS"

Sîntem întotdeauna impresionaţi de oamenii care se dăruiesc cu tot sufletul unei pasiuni puternice, născute din dragostea pentru cei din jurul lor. De multe ori ei trec prin viaţă modeşti şi anonimi, luptînd în tăcere pentru făurirea visului lor: fericirea semenilor. Din categoria unor astfel de oameni fac parte învăţătorii cărora Dumitru Almaş, în ultima sa carte „Făclia s-a aprins", le aduce un prinos pe deplin meritat.

Viaţa învăţătorilor risipiţi prin satele ţării noastre, cu munca şi lupta lor consacrate ridicării culturale a maselor, a fost deseori uitată de scriitorii noştri. De aceea salutăm cu bucurie gestul acestui scriitor care evocă în cartea sa scene simple dar emoţionante din lupta unor învăţători pentru smulgerea ţăranilor din starea de obscurantism moştenită de la regimurile trecute.

★

O dimineaţă frumoasă de primăvară. Un minunat răsărit de soare şi... un început de carte. Locul acţiunii: Sohodor — un sat liniştit, aşezat într-o vale pitorească. Razele matinale ale soarelui luminează casele şi livezile satului, împărţite în grupuri de uliţi strîmte şi cotite, o biserică înaltă şi albă, un han cu acoperişul pleoştit, cîrpit cu scînduri şi bucăţi de tablă, un pîrîu strecurîndu-se printre sălcii şi arini, un iaz, o moară şi... şcoala.

Şcoala este o clădire dărăpănată, cu două săli de clasă, cu o cancelarie ca o cămară, cu ferestrele strîmbe, pereţii coşcoviţi, streaşina mîncată de putregai şi ograda plină cu băltoace. Oamenii locului s-au obişnuit de mult timp cu ideea că nu vor avea vreodată în satul lor o şcoală mai bună şi s-au resemnat. De ani de zile cîţiva din copiii Sohodorului îşi petrec în fiecare iarnă cîteva luni în acest mizerabil bordei, care a căpătat parcă în bătaie de joc numele de „şcoală", şi pentru nimeni nu pare ceva neobişnuit. Ţăranii au încercat o dată să construiască, prin eforturi obşteşti, o şcoală nouă, dar au fost furaţi şi înşelaţi. Decepţionaţi, au renunţat definitiv.

Vechii învăţători ai satului, cei care ar fi trebuit să-i însufleţească pe oameni pentru ridicarea unei şcoli noi în sat, erau sau blazaţi şi nepăsători, sau absorbiţi cu totul de preocupări meschine şi egoiste. Astfel în jurul şcolii s-a creat o atmosferă lîncedă de indiferenţă.

„Domnul director Hîrlea", maniacul frazelor sforăitoare şi preţioase, grandoman prin vocaţie şi sluga prea plecată a chiaburilor din sat, era omul cel mai puţin interesat în schimbarea acestei situaţii. Invăţătorul Porumbiţă, un „don juan" rural, monument de prostie şi ridicol, sincer convins de calităţile sale de cavaler irezistibil, era atît de ocupat cu aventurile şi combinaţiile de natură sentimentală, încît nu-i mai rămînea timp să se gîndească la şcoală.

Dar iată că valul transformărilor sociale care a cuprins întreaga ţară a atins cu unda sa şi satul Sohodor. Se schimbă oamenii vechi, apar oameni noi. Şi, odată cu oamenii, încep să se schimbe şi ideile şi aspiraţiile lor. Noul învăţător sosit în sat, Dragoş, este hotărît să schimbe viaţa oamenilor, să-i atragă pe drumul învăţăturii, al culturii. Pentru reuşita planurilor sale este necesar să pornească de la construirea unui nou local de şcoală. Această necesitate va împărţi satul Sohodor în două tabere, separînd de o parte pe cei entuziasmaţi de ideea de a avea o şcoală nouă, iar de cealaltă parte pe cei care în mod voit sau inconştient o refuză îndîrjiţi.

„Şcoală? Ce ne trebuie?" „Bună-i şi şcoala, dar nu-i timpu'"... „N-am vreme"... „Am mai lucrat şi altă dată şi tot ni'c n-o ieşit"... Vorbele oamenilor umblă ursuze din casă în casă, umplu satul, tulbură liniştea căminelor, se hărţuie surd, aţîţă certurile şi stîrnesc vrăjbile. Dar încet, încet, oamenii încep să se urnească, încălziţi de gîndul că vor putea însfîrşit să aibă o şcoală în adevăratul înţeles al cuvîntului. Sînt din ce în ce mai mulţi cei care vin în sprijinul lui Dragoş. In sat mai soseşte o tînără fată, cu „chipul vioi, ochii ciudat verzi, umbriţi de gene lungi şi negre". Margareta s-a născut în sat, într-o casă de la marginea lui, acolo unde sînt familiile sărăcăcioase de ţigani. Acum s-a întors înapoi la ai săi ca să-i înveţe carte. Deosebit de frumoase ne par idealurile lui Dragoş şi ale Margaretei puse în antiteză cu cele ale lui Porumbiţă şi Hîrlea. Pe cînd aceştia doi îşi petrec timpul, unul visînd la poveşti amoroase, celălalt înşirînd fraze sunătoare, Dragoş şi Margareta încearcă să se apropie de sufletele ţăranilor, să le cîştige încrederea şi simpatia.

Făţiş, cu ipocrizie sau prin manevre perfide, oameni ca Hîrlea sau chiaburul Chiţcop încearcă să împiedice construirea şcolii. Ei caută să-l discrediteze pe Dragoş în faţa ţăranilor pe orice cale. Zvonurile răutăcioase răspîndite în sat îi fac pe ţărani rezervaţi şi neîncrezători. Astfel sarcina lui Dragoş şi a Margaretei devine şi mai grea.

Dar insistenţa şi tenacitatea cu care aceşti tineri îşi urmăresc ţelurile, dorinţa lor de a smulge de pe ochii sohodorenilor vălul analfabetismului şi inculturii vor sfîrşi prin a da roade. Cu multă răbdare şi perseverenţă Dragoş şi Margareta reuşesc să-i atragă pe ţărani, să-i organizeze şi să-i convingă că este spre binele lor să le creeze copiilor posibilitatea de a învăţa şi să înveţe chiar ei înşişi. Ţăranii înţeleg că au fost nedrepţi cu cei ce le doreau binele şi sînt cuprinşi de păreri de rău. Impulsiva Varvasia, care-l pălmuise pe Dragoş şi o scuipase pe Margareta, se căieşte şi încearcă toate mijloacele pentru a-şi îndrepta greşelile. Grupul lui Hîrlea pierde treptat teren şi oamenii se îndepărtează de el, izolîndu-l. Acţiunile disperate întreprinse de Hîrlea şi ai săi pentru a-şi recîştiga poziţiile îi înfundă mai rău. Viaţa satului, adevărata lui viaţă, îşi urmează drumul.

Intr-un sat de copii „nebuni, hăbăuci, bolnavi" — aşa cum erau notaţi într-un catalog al şcolii scris cu vreo douăzeci de ani înainte şi găsit de Dragoş în podul şcolii — Dragoş şi Margareta descoperă copii cu reale talente, cu o inteligenţă sclipitoare şi o mare capacitate de a învăţa. Vichentie Varvaroi, copilul considerat nebun de tot satul fiindcă văzuse o vrăbiuţă albă, se dovedeşte a fi perfect sănătos şi de o isteţime şi o agerime surprinzătoare.

Toate aceste transformări se datoresc muncii şi eforturilor unor oameni modeşti, care au realizat cu simplitate un crîmpei dintr-o minunată operă.

★

Inegală ca realizare artistică, lucrarea lui Dumitru Almaş prezintă pagini de o remarcabilă valoare literară alături de fragmente mai puţin reuşite. Intîlnim nu odată pe parcursul romanului frumoase episoade de emoţionant avînt liric, în care scriitorul, prins de mrejele povestirii, pare că se confundă cu personajele sale. Antrenat de lupta eroilor pe care-i zugrăveşte, îi urmăreşte cu o adevărată pasiune, care se transmite şi cititorului, reuşind astfel să-l atragă şi să-i stîrnească interesul.

Specific prozei lui D. Almaş este un anumit gen de digresiune descriptivă. Furat de frumuseţea unui colţ de natură, a unui gest sau a unei melodii, autorul părăseşte pentru o clipă firul naraţiunii, oprindu-se la schiţarea unui mic tablou pentru care se foloseşte de o paletă bogată în culori vii şi variate. Aceste scurte interludii picturale înviorează povestirea şi o fac mai plăcută.

O problemă deosebită ridică modul diferit în care sînt realizate personajele. Atît timp cît scriitorul crede cu convingere în personajele sale şi le dă deplină libertate de acţiune, ele se mişcă cu naturaleţe şi vioiciune. De pildă, Margareta, o învăţătoare cu o înfăţişare plăcută, pasionată de munca ei, mobilă şi activă, ne cîştigă cu uşurinţă simpatia. De asemenea Dragoş — deşi uneori cam naiv pentru un personaj „pozitiv". Vichentie Varvaroi, trecut la periferia acţiunii ca personaj secundar, este totuşi unul din tipurile pentru care autorul a găsit cea mai bună formulă, tocmai datorită faptului că l-a creat foarte veridic, lăsîndu-i deplină independenţă şi înzestrîndu-l cu un limbaj propriu. De îndată ce apare însă un personaj preparat în laborator, creat numai pentru a umple un gol şi a înveşmînta o idee, calitatea tipurilor este diminuată. Aşa se întîmplă cu secretarul de partid Tiron sau cu chiaburul Chiţcop. Căutînd să prezinte un secretar de partid sau un chiabur aşa cum crede că ar trebui să fie, autorul este în pericol de a ajunge fără voie la schematism.

Vorbind de scăderi, ar mai fi de adăugat o oarecare superficialitate care însoţeşte unele capitole. Momente de intensitate dramatică — ca de pildă moartea Margaretei — sînt uneori tratate cu uşurinţă şi rezolvate fără a fi adîncite, ceea ce duce la minimalizarea lor.

Deşi scăderile arătate umbresc într-o oarecare măsură ansamblul cărţii, ea rămîne, prin căldura cu care este scrisă, prin dragostea cu care sînt însoţite personajele în lupta lor, o valoroasă realizare căreia îi subliniem încă o dată meritul de a pune în lumină o temă de o mare importanţă. Considerăm totodată că această carte va constitui o pildă şi un îndemn pentru ceilalţi scriitori.

OCTAVIAN BUZESCU

Un profesor autor dramatic

In inima fiecărui constănţean există un sentiment de mîndrie şi — în sens pozitiv — un simbure de patriotism local: aici a trăit, a visat şi a suferit Ovidiu. A cunoscut bine aceste ţinuturi — atît de inospitaliere pe atunci — a îndrăgit pînă la urmă acest capăt de lume, a cîntat asprimea peisajului şi a climei, viaţa locuitorilor, duritatea caracterului şi eroismul lor, a luptat cu arma în mînă alături de ei şi, uneori, şi-a modelat versul pe limba lor.

An de an, soarta tragică a poetului exilat pe ţărmul Pontului Euxin a preocupat intelectualitatea constănţeană. Istorici, arheologi, geografi şi filologi din localitate şi-au dat contribuţia la studierea vieţii neobişnuite a poetului. Iar astăzi, la cîteva decenii după publicarea celebrei piese a lui Alecsandri, un profesor de franceză din Constanţa, Grigore Sălceanu, a îmbogăţit literatura noastră cu o tragedie în versuri dedicată lui Publius Ovidius Naso.

Grigore Sălceanu nu este un începător întru ale literaturii. De un pătrar de veac mînuieşte cu pasiune „iambii suitori, troheii, săltăreţele dactile". Iubindu-şi catedra — şi fără să renunţe la ea — după orele de clasă, între două maldăre de teze corectate, pe lîngă pregătirea lecţiei de a doua zi şi lectura ultimelor noutăţi literare, dascălul care vorbeşte elevilor de pasiunea unui vers corneillean sau de gingăşia imaginilor lamartiniene găseşte el însuşi vocaţia şi puterea să cristalizeze în versuri simţirile ce le încearcă. Se pare că marea l-a impresionat deosebit pe poet, fiindcă cele trei volume de poezii publicate între 1928 şi 1937 sînt scrise sub influenţa mării („Flori de mare", „Fierbea azi noapte marea" şi „Nopţi pontice") şi tot marea joacă un rol important în primele sale încercări dramatice — „Furtuna" şi „Pe un ţărm de mare" — tot în versuri. Ulterior, profesorul-poet a mai lucrat o piesă avînd ca temă înfrăţirea naţionalităţilor conlocuitoare din Dobrogea („Casa din deal"), o dramă în versuri despre Eminescu şi intenţionează să scrie o piesă inspirată din viaţa actuală a Dobrogei şi un roman social.

Nu poţi discuta despre un „Ovidiu" în faţa luminilor rampei făcînd abstracţie de piesa lui Alecsandri. Versurile bardului de la Mirceşti domină puternic acest subiect prin frumuseţea lor şi handicapează serios pe orice dramaturg-biograf al lui Ovidiu. Alecsandri şi-a construit drama împrumutînd din istorie faptul netăgăduit al exilului la Tomis. Motivarea acestei întîmplări, amănuntele episodice — şi, implicit, creionarea personajelor — sînt produsul fanteziei sale poetice, dirijate de necesitatea închegării unui conflict dramatic puternic.

Piesa lui Grigore Sălceanu urmăreşte mai îndeaproape adevărul istoric. Apare clar rolul lui Ovidiu într-un complot privind viitoarea succesiune a tronului, fapt care i-a atras ura Liviei, soţia lui August, şi a fiului ei, Tiberiu. Fără a-l transforma pe Ovidiu într-un revoluţionar, Grigore Sălceanu insistă asupra acestui element. Şi, în consecinţă, cauza exilului n-a fost de natură romantică, iar gelozia lui Ibis n-a fost provocată de o presupusă idilă a poetului, ci de geniul său, care-i umbrea lui Ibis succesele oratorice. Autorul spulberă legenda unui Ovidiu uşuratic, şi îl înfăţişează ca un om onest, loial, sincer, devotat prietenilor, credincios soţiei. De aceea, eroul său devine un personaj iubit nu numai pentru gîndirea şi talentul său, dar şi pentru nobleţea profilului său moral. Prin replicile lui Ovidiu, autorul sintetizează rolul social al poetului, care înregistrează viaţa şi o redă oamenilor trecută prin prisma sensibilităţii sale. **„Ceea ce e nou în artă, e freamătul din suflet"** — o spune într-un loc, iar cînd Ibis vorbeşte de arta oratorică, de inflexiunile vocii, de nuanţări etc. răspunsul este prompt: **„oricît ar fi de bun actorul, dacă versul este gol..."**.

Din păcate piesa este săracă în imagini poetice. Surprinzător, cu atît mai mult cu cît este vorba de o piesă în versuri, al cărei erou principal e un poet. Toată tragedia (poate cu excepţia ultimului act) este scrisă într-un stil narativ, cu ton istoric mai mult decît dramatic. Nici o tiradă, nici o butadă care să rămînă pe buzele spectatorilor — indiferent şi independent de piesă — aşa cum se întîmplă şi cu tragediile clasicismului universal şi cu opera lui Alecsandri. Ceea ce îi lipseşte îndeosebi piesei lui Grigore Sălceanu este lirismul. Nici măcar scena de dragoste dintre Iulia şi Silanus nu are farmecul romantismului.

Autorul recurge uneori la naivităţi. Octavian August — cunoscut în istorie pentru puternica sa personalitate — apare în piesă ca un om lipsit de voinţă, care acţionează împotriva convingerilor sale. In discuţia avută cu Livia, împăratul îl apără cu frenezie pe Ovidiu, iar argumentele sale în favoarea poetului sînt mult mai puternice decît acuzaţiile aduse de Livia. Şi, totuşi, August acceptă foarte repede să-l exileze... în munţi. Tocmeala se duce apoi, nu asupra exilului propriu-zis, ci numai asupra locului ales.

In pofida acestor scăderi, piesa lui Grigore Sălceanu, în premiera Teatrului de Stat din Constanţa, se prezintă ca un spectacol plăcut, mai ales prin dinamismul ultimului act, susţinut de o regie realistă, cu un Ovidiu (în interpretarea lui Constantin Codrescu) stăpînind întreaga scenă şi cu un admirabil Mecena, realizat de Constantin Morţun. Interesant şi apreciabil jocul puţin declamator (fără a cădea în şarjă) al tuturor actorilor, element esenţial în realizarea culorii locale şi a atmosferei epocii.

F. Z. FLORIN

CALENDAR Smaranda Gheorghiu

Din pleiada învăţătorilor şi profesorilor din ţara noastră care s-au bucurat de stima şi respectul poporului, numele Smarandei Gheorghiu este unul dintre cele mai cunoscute.

Născută la 18 septembrie 1857 în oraşul Tîrgovişte, Smaranda Gheorghiu a învăţat primele buchii de la popa Vasile în tinda bisericii Curtea Domnească. Işi continuă studiile la Şcoala centrală din Bucureşti, care funcţiona pe atunci lîngă Turnul Colţei. S-a prezentat apoi la examenul de institutoare, unde a reuşit prima între 300 de candidaţi. A fost numită institutoare în oraşul Sinaia, de unde s-a transferat la Ploeşti şi apoi la Bucureşti. Aici a funcţionat pe rînd la o serie de şcoli, printre care şi la şcoala „Polizu" de unde a ieşit la pensie. A murit după o lungă viaţă de muncă, în ianuarie 1944.

Din cei 87 de ani cît a trăit, Smaranda Gheorghiu a închinat mai bine de 60 muncii didactice pe care a desfăşurat-o odată cu activitatea literară.

Este cunoscut faptul că în perioada în care Smaranda Gheorghiu a început să lucreze în şcoală învăţătorul era figura cea mai nesocotită a intelectualităţii romîneşti. Conform prevederilor legii din 1864, posturile de învăţători puteau fi ocupate chiar şi de absolvenţi a numai patru clase primare. Smaranda Gheorghiu a înfruntat cu un deosebit curaj neajunsurile pe care le întîmpina şi a muncit cu dîrzenie, căutînd să ridice neconteniţ rolul şcolii. Cultura superioară cu care era înzestrată, dragostea deosebită faţă de copii, perseverenţa impresionantă în lupta pentru o viaţă mai bună a copiilor, cărora condiţiile grele ale regimului burghezo-moşieresc le hărăziseră o viaţă insuportabilă, lupta neobosită pentru drepturile femeii, bogata activitate publicistică şi literară au transformat-o într-o figură cunoscută în lungul şi în latul ţării sub numele de Maica Smara, adevărată educatoare a fiilor poporului. Smara este pseudonimul pe care i l-a sugerat Mihail Eminescu, după apariţia primului ei volum de versuri.

In condiţiile în care o mare parte a populaţiei se zbătea în întunericul neştiinţei de carte, luptătoarea neobosită Smaranda Gheorghiu cerea fără încetare organelor Ministerului Instrucţiunii să asigure cît mai multor copii posibilitatea de a pătrunde în şcoală.

Ca o palmă usturătoare pentru reprezentanţii statului burghezo-moşieresc au rămas nenumăratele proteste ale Smarei Gheorghiu împotriva situaţiei jalnice a învăţămîntului de pe atunci. Iată cum a descris ea, de la tribuna Ateneului, rezultatul nepăsării guvernanţilor faţă de copiii celor ce muncesc, faţă de şcoală şi de problemele ei:

„Am văzut pe copilele noastre pipernicite, uscate, firave, vinete, apucate de ameţeală din cauza lipsei de hrană, plîngînd cu obidă că nu aveau cărţi pe care să înveţe, caiete pe care să scrie... Le-am văzut părăsind şcoala din cauza sărăciei, ruşinîndu-se de coatele lor tocite, de călcîiele lor goale...

Şi acum mă întreb: cînd feciorii şi fiicele noastre n-au foc să se încălzească, n-au lumină în casă şi nimic în sobă, pot ei să scrie caligrafic, să facă hărţi şi figuri geometrice? Tremurînd ca varga, cu spinarea mai mult goală decît acoperită şi cu noroiul în cişmuliţele rupte şi peticite, pot ei să frecventeze şcoala regulat de două ori pe zi, şcoala în care nu întîlnesc decît chipurile posomorîte ale dascălilor, unde nu primesc mereu decît ordine pentru îndatoriri şcolare?..."

Smaranda Gheorghiu a scris versuri, povestiri şi basme pentru copii, care prin conţinutul lor îi ajutau pe aceştia să priceapă mai uşor lucrurile învăţate la şcoală. Intre altele, ea este autoarea cunoscutelor versuri ale „Cîntecului şcolarilor" care începe cu strofa: „Vine, vine primăvara, / Se aşterne-n toată ţara; / Floricele pe cîmpii — / Hai să le-adunăm, copii!"

De la Smara Gheorghiu au rămas tipărite volume de versuri, nuvele şi romane, conferinţe şi lucrări dramatice. Ea a ţinut, în cursul îndelungatei sale vieţi, sute de conferinţe, atît în ţară cît şi în străinătate. Inzestrată cu o energie fără seamăn, cu o putere de muncă uriaşă şi cu o voinţă stăruitoare, Smaranda Gheorghiu a fost timp de peste şase decenii un element activ în toate domeniile vieţii culturale.

Activitatea Maicii Smara va rămîne o mărturie a unei munci rodnice în folosul şcolii romîneşti, în slujba celor mulţi.

VASILE V. POPESCU

Contribuția cadrelor didactice la IMBUNĂTĂȚIREA MANUALELOR

Pentru aplicarea cu succes a noului plan de învățămînt, Editura de stat didactică și pedagogică a întreprins în ultimii ani o vastă acțiune de elaborare a unor manuale noi, originale, și a unor noi traduceri. Cu eforturi susținute atît din partea lucrătorilor din editură cît și din partea colaboratorilor externi — autori, traducători, referenți etc. — au fost întocmite numeroase manuale într-un timp relativ scurt. In această acțiune au fost atrase și colective largi de cadre didactice din toate colțurile țării, învățători, și profesori cu o temeinică pregătire științifică și cu o bogată experiență didactică.

Manualele actuale au multe însușiri pozitive, confirmate de folosirea lor la catedră în anul școlar precedent. Totuși, unele dintre ele au încă nevoie de îmbunătățiri. Pentru aceasta, editura a recurs la sprijinul învățătorilor și profesorilor, cei mai indicați să semnaleze lipsurile existente în manuale și să contribuie, prin sugestii prețioase,la îmbunătățirea conținutului acestora. La începutul anului școlar 1956-1957 au fost trimise la toate secțiile de învățămînt regionale fișe de observații care să fie distribuite cadrelor didactice și completate de acestea, pe parcursul predării materiei, cu observații legate de fiecare lecție în parte. La încheierea anului școlar trecut, editura a primit un număr de 158 fișe de observații completate. Au trimis observații interesante îndeosebi cadrele didactice din regiunile Stalin, Galați, Hunedoara, Constanța, Cluj etc. Din regiunile Arad, Bacău, Craiova, ca și din orașul București, însă, editura nu a primit nici o fișă completată, fiind lipsită, ca atare, de sprijinul cadrelor didactice respective.

Mulți dintre tovarășii care au făcut propuneri judicioase în legătură cu îmbunătățirea manualelor au rămas poate nedumeriți în fața faptului că manualele au apărut pentru anul școlar în curs în aceeași formă ca și în anul precedent. Multe dintre aceste manuale se retipăriseră, însă, cu mult timp înainte de sosirea fișelor. Aceasta s-a întîmplat pentru că editura urmărește să asigure stabilitatea manualelor — bineînțeles corectînd greșelile științifice inadmisibile. Manualele recent elaborate vor fi îmbunătățite mai tîrziu, după mai mulți ani de folosire a lor în școală, după o analiză îndelungată și pe plan larg a conținutului lor. Pînă atunci, manualele sînt continuu studiate, verificate în practică. Observațiile primite pînă acum sînt serios cercetate, selecționate pe probleme și ținute în evidență pînă în momentul cînd se va trece la revizuirea manualelor care au nevoie de rectificări.

Mulțumind tuturor învățătorilor și profesorilor care au trimis fișele completate la încheierea anului trecut, editura apelează și în acest an — cînd numărul manualelor noi originale și al noilor traduceri a crescut considerabil — la toate cadrele didactice, de la cele care predau la clasa I-a pînă la cele care predau la clasa a X-a, să-i trimită, după încheierea cursurilor, observațiile lor cu privire la aceste manuale, atît sub raportul conținutului (volum, nivel de prezentare etc.), cît și sub raportul ilustrării și al condițiilor tehnice în general.

Un loc important în activitatea Editurii de stat didactice și pedagogice îl ocupă manualele pentru naționalitățile conlocuitoare. Multe din titlurile editate sînt destinate în fiecare an școlilor în limbile naționalităților conlocuitoare. In folosul acestor școli s-au elaborat manuale noi originale de limbă și literatură maternă în 14 limbi, unele manuale de limbi străine au fost adaptate la specificul limbii maghiare și germane, s-au tradus și continuă să se traducă din limba română manuale pentru disciplinele de cultură generală. Editura se străduiește să asigure o calitate înaltă a acestor manuale. La continua lor desăvîrșire au însă un cuvînt de spus și cadrele didactice care predau la școlile în limbile naționalităților conlocuitoare. Editura așteaptă, în cursul acestui an școlar, observațiile și propunerile lor, atît în ceea ce privește manualele originale, cît și în ceea ce privește traducerile.

Din observațiile primite pînă în prezent, au și început să se contureze unele concluzii asupra manualelor noi originale. In unanimitate, cadrele didactice le recunosc însușirile remarcabile în privința modului cum sînt înfățișate cunoștințele, a nivelului de prezentare, a limbii și stilului, a ilustrațiilor etc.

Fișele de observații primite se referă la mai toate manualele noi originale pentru clasele a V-a și a VIII-a. In legătură cu manualul de istoria literaturii pentru clasa a VIII-a, de pildă, s-au primit 20 de fișe Cadrele didactice care le-au întocmit recunosc că acest manual cuprinde un material interesant și valoros. Dar se constată, totodată, că materialul este prea vast pentru numărul săptămînal de ore rezervate studiului teoriei literaturii, ca și față de puterea de înțelegere a elevilor din clasa a VIII-a.

S-au făcut și alte observații interesante asupra acestui manual. Așa sînt, de pildă, observațiile tovarășilor Eugenia Pop (Bistrița), Pavel Braga și Ștefan Munteanu (Alba Iulia), Horia Lupu (Mediaș), G. Tănăsescu și El. Ruță (Tecuci), L. Mircescu (Brăila) etc. Observațiile lor se referă atît la volumul manualului cît și la definițiile multora dintre noțiunile de teorie literară pe care le cuprinde acesta. Am dori ca, pe viitor, cei ce vor face observații pe marginea acestui manual să intre mai mult în amănunte, analizînd cu minuțiozitate deficiențele sale, dînd sugestii privitoare la elementele care, eventual, ar trebui reduse.

Cele mai multe cadre didactice apreciază manualul de limba romînă pentru clasa a V-a ca fiind un manual bun. Tovarășii Liviu Sîrca, M. Ciulcu și Elisabeta Avram (regiunea Hunedoara), M. Comes (regiunea Cluj), Victoria Gavrilescu (regiunea Constanța) și alții arată just aspectele pozitive și cele negative ale manualului. Se va ține seama de observațiile lor privitoare la deficiențele tratării articolului, adverbului, diftongului. Atragem însă atenția tovarășului A. M. Răpițeanu că nu se pot introduce în clasa a V-a felurile comparativului și ale superlativului la adjective, nici pronumele reflexiv, deoarece gramatica se predă concentric și aceste cunoștințe își au locul în clasa a VI-a.

Deosebit de interesante sînt aprecierile și observațiile în legătură cu manualul de limba latină pentru clasa a VIII-a. Numeroși tovarăși, printre care Modesta Beju, Ioan Cornea, C. Bucșan, Julieta Tănăsescu (regiunea Stalin), Ecaterina Faur, Dan Andrei, Xenia Hîncu și Andrei Nicolaescu (regiunea Galați), Margareta Stanciu (regiunea Cluj) și alții, au analizat cu competență conținutul manualului, arătînd că acesta are un nivel științific ridicat, o expunere clară, exerciții utile și bine întocmite, o limbă corectă etc. Profesorii observă, însă, totodată, că unele texte sînt grele, vocabularul unor lecții prea încărcat, unele construcții dificile (dativul cu esse, acuzativul cu infinitivul, construcțiile participiale). Ei fac propuneri concrete, judicioase, de îmbunătățire a manualului, indică ce texte anume să fie ușurate etc.

Multe cadre didactice s-au oprit asupra manualelor de limbi străine pentru clasa a V-a. Relevînd faptul că manualul de limba franceză este, în general, bine întocmit, profesorii fac în același timp unele observații critice care merită toată atenția. Astfel, tov E. Nicolaide (Sighișoara) remarcă, împreună cu alți tovarăși, că unele texte din manual sînt cam lungi și conțin un vocabular prea bogat. Tov. Ortansa Mucenia (Tulcea) remarcă, pe bună dreptate, că între programa de gramatică a limbii romîne pentru clasa a V-a și programa de limba franceză pentru aceeași clasă este necesară o mai strînsă corelație. Lipsa acestei corelații face ca elevii să întîmpine dificultăți în înțelegerea conjugării reflexive a verbelor în limba franceză, deoarece la limba romînă nu se studiază nici măcar pronumele reflexiv în clasa a V-a. Atragem însă atenția tovarășei Maria Vartanesian (Constanța) că n-ar fi bine să se elimine vocabularul pe lecții, iar tovarășului Ioan Dumitru (Orăștie) că n-ar fi just să se includă și predarea perfectului compus și a viitorului în clasa a V-a, deoarece și așa manualul are nevoie în viitor de unele simplificări.

Multe cadre didactice recunosc claritatea și accesibilitatea manualului de limba engleză pentru clasa a V-a. De exemplu, tovarășii E. Iordăchescu din regiunea Galați sau Venera Goma din regiunea Stalin. Alți profesori, printre care se numără, de pildă, tov. Maria Cîrstea din regiunea Stalin, semnalează însă că unele lecții ar fi prea lungi și încărcate.

Manualele de istorie antică pentru clasa a VIII-a și de istoria evului mediu pentru clasele V-VI au fost îndeaproape cercetate de către profesorii de specialitate, care fac observații dintre cele mai valoroase cu privire la volumul manualelor, la caracterul lor științific și la stilul lor. Asemenea observații sînt cuprinse în fișele completate de tovarășii N. Ifrim (Tecuci), Sextilia Popa (Brad), D. Ionescu (Buzău) etc.

De o prețuire deosebită se bucură manualele de algebră și geometrie pentru clasa a VIII-a. Unii profesori — ca tovarășii D. Popescu (Feteși), M. Frunză (Constanța), V. Simionescu (Tulcea), Maxim Tănase (Mărășești), Em. Renheimer (Orașul Stalin) etc. — au arătat că, în unele cazuri, manualul de geometrie dă prea multe indicații la probleme, că sînt necesare mai multe probleme care să contribuie la politehnizarea învățămîntului și, de asemenea, mai multe probleme cu date numerice. Tovarășii D. Mondescu, V. Simionescu și D. Popescu (din regiunea Constanța), ca și alți profesori, susțin că manualul de algebră pentru clasa a VIII-a este prea dezvoltat.

Și în legătură cu manualele de geografie pentru clasele a V-a și a VIII-a s-au primit multe observații, care se opresc atît asupra fondului, cît și asupra modului de prezentare a problemelor, asupra stilului. Mulți profesori (de exemplu, tov. Livia Grecu din Sighișoara) cer să se elimine unele cunoștințe care privesc microrelieful. Sînt necesare propuneri mai concrete în acest sens, arătîndu-se care anume cunoștințe par de prisos, cu atît mai mult cu cît alți profesori cer introducerea unor elemente în plus față de cele existente. Vor fi privite cu toată seriozitatea observațiile tov. Eugenia Filipescu (Brăila), care semnalează că în capitolul privitor la cartografie din manualul pentru clasa a VIII-a sînt date prea multe cunoștințe, că lipsește din manual teoria cosmogonică a lui Fesenkov. Lecturile geografice pe care le cere tov. Em. Flueraș (Sighișoara) vor apărea în anii viitori în broșuri separate. Nu putem fi însă de acord cu tov. Gheorghe Datcu (Constanța), care cere să se indice în manual numele savanților care susțin că lacurile Ladoga și Onega sînt rămășițele unor mări, ca și al celor care susțin că ele sînt lacuri glaciale. Acestea ar duce în mod cert la supraîncărcare.

Cu multă atenție au fost studiate de către profesorii de specialitate manualele de botanică pentru clasa a V-a și a VIII-a. Cele 31 de fișe sosite în legătură cu aceste manuale aduc nenumărate sugestii menite să contribuie efectiv la îmbunătățirea lor. Profesori ca Otilia Ganciu (Bistrița), Eugenia Alexiu (Constanța), Ovidiu Panaitescu (Feteși), Maria Alexe (Iveși), Valeriu Melinte (Pădureni) și alții semnalează că în manualul de clasa a V-a sînt unele lecții prea lungi, uneori cu prea multe amănunte.

O serie de profesori au făcut propuneri interesante în legătură cu manualul de botanică pentru clasa a VIII-a, cerînd să se renunțe la unii termeni tehnici (higrofite, xerofite, halofite etc.), să se dea și o lecție, nu numai o lectură despre rolul plantelor etc. Sînt însă și unele propuneri asupra cărora editura are rezerve ca, de pildă, să nu se amintească despre respirația anaerobă, sau să se explice chimiosinteza, precum și o propunere cu totul inacceptabilă — să nu se mai delimiteze materia pe lecții.

Contactul stabilit pînă acum între editură și cadrele didactice prin completarea fișelor de observații constituie doar un început, pe care editura se va strădui să-l intensifice, să-l adîncească. Observațiile primite reprezintă pentru editură și pentru autorii manualelor o bază serioasă de discuții, care va fi dezvoltată în cursul acestui an școlar. Toate cadrele didactice, care au posibilitate să verifice în procesul lor valoarea manualelor, sînt chemate să trimită editurii, la finele anului școlar, un material critic cît mai amplu, privitor la conținutul și forma acestora. Învățătorii și profesorii vor contribui astfel la continua îmbunătățire a manualelor școlare și, prin aceasta, la ridicarea nivelului general al învățămîntului.

Prof. ALEX. BOJIN
redactor-șef al Editurii de stat didactice și pedagogice

Nu-i deloc greu de numărat.

Lecția de fizică

Aplicarea în cursul acestui an școlar, la cele mai multe clase, a unor noi programe și manuale de fizică constituie un pas însemnat pe calea ridicării nivelului de pregătire al elevilor la această disciplină. Tocmai de aceea profesorii de fizică au datoria să cunoască bine aceste manuale și programe, să le studieze cu atenție, pentru a le putea folosi cu rezultate cît mai bune în munca lor.

Am avut prilejul, zilele acestea, să asist la o lecție de fizică la clasa a IX-a a școlii medii nr. 1 din Giurgiu, la care predă tovarășa profesoară Ileana Radu. Atît răspunsurile pe care le-au dat elevii în legătură cu tema „Presiunea hidrostatică" studiată la lecțiile anterioare, cît și predarea lecției noi — „Legea lui Arhimede și aplicațiile ei" — au arătat clar că tov. Radu nu numai că a sezisat aspectele importante ale noilor programe și manuale de fizică, dar și că, în general, știe să le folosească cu pricepere în vederea ridicării nivelului de pregătire al elevilor ei.

La începutul lecției, cu prilejul verificării cunoștințelor, elevii tovarășei Radu au arătat prin răspunsuri clare, precise, că înțeleg ce este presiunea hidrostatică, care sînt cauzele care o determină, ce valoare are ea și de cine depinde această valoare, în ce direcție se exercită. Ei au dedus corect că înălțimile sînt invers proporționale cu densitățile în cazul a două lichide care nu se pot amesteca, aflate în echilibru în vase comunicante. Tovarășa Radu le-a cerut nu numai să descrie fenomenele, ci îndeosebi să le explice — lucru asupra căruia noul manual insistă în mod special.

In expunerea lecției noi, tovarășa Radu a descris experiența prin care se verifică legea lui Arhimede și a trecut apoi la deducerea teoretică a acestei legi pe baza legilor presiunii hidrostatice. Deducerea legii lui Arhimede și pe calea teoretică, așa cum se tratează în noul manual, și nu numai prin metoda experimentală, dă fără îndoială elevilor posibilitatea de a înțelege mai adînc această lege atît de importantă în fizică și în tehnică. In cursul demonstrației tov. Radu a reușit să trezească interesul întregii clase prin întrebări alese cu grijă, astfel încît elevii înșiși să ajungă la deducerea legii. In acest mod predarea lecției noi i-a dat posibilitatea să fixeze și mai bine cunoștințele însușite anterior de elevi, legîndu-le de cunoștințele nou predate.

Dacă în ceea ce privește nivelul științific al lecției tovarășa Radu a reușit să se mențină la nivelul noului manual, nu același lucru se poate spune însă în ceea ce privește lămurirea elevilor asupra aplicațiilor practice ale cunoștințelor predate. Această legătură, care este foarte vizibilă în textul lecției din manual și care este menită să contribuie tocmai la pregătirea politehnică a elevilor — sarcină principală a predării fizicii — nu s-a realizat de loc cu prilejul verificării cunoștințelor predate la lecția precedentă și prea puțin cu prilejul predării lecției noi. Au fost verificate cunoștințele elevilor în legătură cu legile vaselor comunicante, dar nu s-a urmărit dacă ei știu să le indice unde se aplică aceste legi în practică. La lecția nouă s-a vorbit despre plutirea corpurilor, dar s-a pomenit doar în trecere despre echilibrul corpurilor parțial cufundate, fără să se dea, de pildă, explicarea plutirii submarinelor, a condițiilor de plutire în echilibru stabil a vapoarelor etc. Prin tratarea chiar sumară, atît cît este în manual, a acestei chestiuni atît de importante din punct de vedere practic s-ar fi realizat într-adevăr o legătură între teorie și practică, elevii ar fi fost stimulați să studieze mai atent legea lui Arhimede.

Fără îndoială, lecția tovarășei Radu ar fi dat rezultate și mai bune dacă s-ar fi efectuat în clasă și experiența pentru verificarea legii lui Arhimede — cu atît mai mult cu cît această experiență ar fi putut foarte bine fi executată și de una sau mai multe eleve, sub îndrumarea și supravegherea profesoarei, după o pregătire prealabilă.

Deducerea legii lui Arhimede atît pe cale experimentală cît și teoretic poate constitui pentru profesor un bun prilej de a arăta elevilor importanța în general a experiențelor și a deducțiilor teoretice în stabilirea legilor fizicii. Elevii vor înțelege astfel că deducția teoretică conduce la aceleași rezultate ca și experiența tocmai pentru că legile fizicii, formulele folosite în deducția teoretică reflectă anumite fenomene care au loc în natură, sînt deduse, la rîndul lor, din realitatea obiectivă.

Noile manuale și programe de fizică înlesnesc o strînsă legătură a predării cu problemele practicii, ale producției industriale. Tocmai de aceea fiecare profesor de fizică trebuie să folosească din plin materialul pe care îl oferă acestea. Tovarășa profesoară Ileana Radu, care dă dovadă de o serioasă pregătire în specialitate și de pricepere pedagogică are, fără îndoială, posibilitatea de a realiza acest lucru, care îi va îngădui să ridice și mai mult nivelul pregătirii elevilor ei.

M. CHELARU

Învățămintele experienței

Practica la catedră îi ajută pe învățători și profesori să-și îmbunătățească continuu munca atît prin aprofundarea principiilor pedagogice și a cunoștințelor de specialitate, cît și prin analiza creatoare a datelor experienței. Orice pedagog cu oarecare practică în învățămînt își poate aminti cum, în contact cu realitatea vie a clasei, a reușit să-și elimine ezitările sau erorile, să stăpînească mai bine metodele, să-și perfecționeze procedeele. Această observație este valabilă nu numai pentru cadrele tinere, ci și pentru pedagogii care își calculează vechimea la catedră în decade și nu în ani.

Un asemenea pedagog este tovarășul Valerian Vețeleanu, profesor de matematică la școala medie nr. 6 din Orașul Stalin. „Este foarte important ca la începutul fiecărui an școlar — ne spune tov. Vețeleanu — profesorul să-și revadă observațiile notate în carnet în cursul anului precedent, pentru ca pe de o parte să evite pe viitor unele greșeli sau neajunsuri, iar pe de altă parte să aplice experiențele ce au dat rezultate pozitive". Aceasta se referă atît la utilizarea programei și a manualului în întocmirea planificării, la adaptarea acesteia în funcție de nivelul clasei, cît și la îmbunătățirea conținutului lecțiilor și a metodelor de predare.

Înțelegînd că programa nu este o schemă rigidă și că, deci, ea nu trebuie aplicată mecanic, tov. Vețeleanu a distribuit materia prevăzută în programa de geometrie pentru clasa a VI-a ținînd seama de observațiile făcute în cursul anului trecut. Astfel, lucrările practice, care în programă sînt trecute în total la sfîrșitul anului, au fost repartizate de profesor la capitolele respective (aplicațiile de trasare a liniilor drepte pe teren și de jalonare au fost introduse imediat după predarea cunoștințelor despre linia dreaptă; măsurarea unghiurilor pe teren — după predarea subcapitolului „Măsurarea unghiurilor" etc.).

Conștient de valoarea deosebită a metodei intuitive în predarea geometriei — îndeosebi la clasele mici, unde elevii fac cunoștință pentru prima oară cu o seamă de noțiuni ale acestei discipline — tov. Vețeleanu folosește un bogat și variat material didactic. Prin folosirea bețișoarelor de diferite dimensiuni, de pildă, elevii sînt ajutați să înțeleagă de ce nu se poate construi un triunghi decît atunci cînd o latură este mai mică decît suma celorlalte două sau mai mare decît diferența lor. La fel, elevii își însușesc mai ușor cunoștințele despre pozițiile relative a două cercuri— exterioare, interioare, secante etc. — dacă profesorul folosește spre exemplificare două cercuri metalice de diferite mărimi; după cum în predarea capitolului despre patrulatere, folosirea unui patrulater cu laturile mobile, care poate lua toate formele particulare ale paralelogramului dă elevilor posibilitatea să deosebească proprietățile particulare ale figurilor geometrice respective (dreptunghi, patrat, romb etc.) de cele comune tuturor paralelogramelor.

Experiența anilor anteriori i-a mai arătat profesorului Vețeleanu necesitatea de a multiplica materialul didactic existent (planșe și instrumente), pentru ca grupe cît mai mici de elevi sau chiar fiecare elev să poată observa sau mînui materialul în același timp.

Se știe că de însușirea temeinică a noțiunilor de bază ale oricărui obiect de studiu depinde în mare măsură înțelegerea tuturor problemelor cursului respectiv. Dîndu-și seama de importanța acestui lucru, profesorul Vețeleanu pune un accent deosebit pe însușirea noțiunilor de bază ale geometriei, prevăzute în capitolul introductiv, și își propune să revină ulterior, ori de cîte ori se ivește prilejul, asupra acestor cunoștințe.

De asemenea, profesorul știe că în predare trebuie să ții seama de nivelul colectivului de elevi al clasei respective. Aceasta presupune cunoașterea elevilor — lucru ce este posibil prin asigurarea continuității învățătorului sau profesorului la aceeași clasă. In cazul cînd trebuie să lucreze cu o clasă nouă (așa cum i s-a întîmplat acum tovarășului Vețeleanu), pedagogul are datoria să-și cunoască elevii în cursul etapei de recapitulare de la începutul anului. De observațiile culese cu acest prilej (cu privire la colectivul clasei în total și la fiecare elev în parte) tovarășul Vețeleanu va ține seama în fiecare etapă a muncii din cursul anului, îndeosebi în vederea complectării eventualelor lacune în cunoștințele elevilor.

Tot experiența i-a arătat tovarășului profesor Vețeleanu necesitatea de a lua, încă de la începutul anului, măsuri pentru combaterea rămînerii în urmă la învățătură a elevilor. Mai există încă, la unele școli, directori și cadre didactice care pornesc campania împotriva rămînerii în urmă la învățătură abia după primul trimestru, cînd notele indică o situație îngrijorătoare. Se știe însă că redresarea unui elev rămas în urmă la învățătură este cu mult mai anevoioasă decît preîntîmpinarea, prin mijloace corespunzătoare, a acestei situații. De aceea, pentru elevii care nu au acasă condiții bune de învățătură și sînt în pericol, din această cauză, să rămînă în urmă, tov. Vețeleanu a organizat încă de pe acum, ca și ceilalți profesori de la școala medie nr. 6, cu sprijinul conducerii școlii, efectuarea lecțiilor la școală, sub supravegherea lui.

„Experiența ne învață — ne spune tov. Vețeleanu — ea ne ajută să ne perfecționăm mijloacele noastre de muncă". Iar aceasta, adăugăm noi, contribuie la ridicarea continuă a calității învățămîntului, la pregătirea tot mai temeinică a elevilor.

I. AXENTE

S-au redeschis porțile universităților

(Urmare din pag. 1)

Este, în persoana acestui an întîi — generic vorbind — un minunat subiect de reportaj. Din toate timpurile, adică de cînd există universități, a fost interesant să urmărești psihologia celor care vin în contact cu anii după care, mai tîrziu, se vor teză cel mai mult: anii de studenție. Anul acesta, însă, mai mult decît oricînd. Premisele afirmației, deloc exagerată, trebuie căutate în iunie trecut, cînd partidul și guvernul au specificat, în Hotărîrea privitoare la îmbunătățirea învățămîntului superior, forme noi prin care elementul muncitoresc trebuie îndrumat către facultăți. De atunci au început pregătirile febrile pentru examenul de bursă. Rezultatul? Două treimi din studenții anului I al Institutului politehnic sînt studenți în urma examenului de bursă. Oameni cu copii de școală își cumpără maculatoare, să nu scape nici un cuvînt din curs. Tineri al căror vis de totdeauna a fost facultatea, îi păsesc pragul emoționați ca niște copii.

Există, pentru întreagă această întrepătrundere între universitate și uzină, un simbol: în consiliul științific al celui mai mare institut politehnic din țară, cel de pe Calea Griviței, unul din locuri este deținut de directorul celei mai mari uzine din țară, „23 August".

După atîția ani de viață în realitățile contemporane nouă, poate că nu vi se pare, în toate acestea, nimic de mirare. Vă rog să le raportați însă la următoarele fapte: Parisul, „orașul lumină", are un institut care poartă numele lui Henri Poincaré, institutul are un serviciu de teorie fizică, al cărui conducător este prof. Louis de Broglie, unul din cei doi savanți francezi laureați ai premiului Nobel. Ei bine, membrii secției au ca „bază materială" pentru cercetări două camere și 18 scaune: 1/4 scaun de om. Guvernul a mai înzestrat laboratorul — probabil sub influența imensului prestigiu al renumitului savant — cu un aparat telefonic... Și tot în „orașul lumină" un alt profesor, Esclangon, a murit în timpul unui accident de laborator, din cauza aparaturii învechite. Faptul pare într-adevăr de necrezut, însă datele se află consemnate în raportul instrucției judiciare. Și asta în timp ce la Iași, într-un oraș departe de strălucirea Parisului, un modest laborator de botanică pune la dispoziția fiecărui student un microscop.

Revelația auspiciilor fericite sub care se deschide anul universitar se adîncește pe măsură ce te cufunzi în date. La Universitatea „C. I. Parhon", catedra de socialism științific va realiza practic mult dezbătuta predare diferențiată, iar studenții în filozofie încep cursuri noi de istoria științelor naturii și teoria cunoașterii. La medicină, două catedre de anatomie, în colaborare cu cea din Cluj, lucrează la definitivarea celui mai important „Tratat de anatomie umană" din cîte au apărut la noi în țară. La politehnică profesorul Edmond Nicolau anunță restructurarea cursului de antene și propagare, și un curs nou, facultativ, de kibernetică, pentru anii IV și V. La Timișoara, viața a introdus în cursul catedrei de construcții civile un capitol nou: construcții agricole.

Peste tot noutăți și toate îmbucurătoare, toate însemnînd pași spre mai bine. Asociațiile studenților pregătesc cicluri de conferințe științifico-educative interesante, pasionante chiar, pun la punct regulamentul concursului „In pas cu viața" (care va face concurența „Drumeților veseli" și căruia îi acordăm de pe acum... „25 de puncte"), grăbesc alcătuirea monografiilor de institut și publicarea buletinului științific al cercurilor studențești. Zeci, sute de lucruri noi, peste tot, în fiecare facultate și în fiecare institut...

Dați-mi voie, după ce m-am lăsat furat de condei, să mă las furat de gînduri și — de ce n-aș mărturisi-o — de amintiri. Putină nostalgie? Poate. Vă destăinui motivul, cu sentimentul unei indiscreții față de mine însumi: după 16 toamne la rînd de participare nemijlocită — emoțional și afectiv — la prima zi de școală, în clasă și mai apoi în amfiteatru, primul 1 octombrie în care te amesteci printre elevi și studenți numai ca să scrii un reportaj nu se poate să nu-ți trezească nostalgie.

Vă facem pe plac, tovarășe director

FOILETON

Ori de cîte ori tovarășul Creangă, directorul școlii de 7 ani din comuna Nicolae Bălcescu, raionul Medgidia, aude vorbindu-se sau citește în vreun ziar despre legătura strînsă ce există între școală și familie în cutare sau cutare comună din țara noastră, se simte parcă săgetat în inimă... Indignat de acest lucru, tov. Creangă își pune mereu aceeași întrebare: „Oare despre legătura ce există între școala noastră și părinții elevilor noștri de ce nu se vorbește și nu se scrie nicăieri? De ce nu recunoaște nimeni sacrificiile pe care le fac eu pentru bunul mers al școlii, metodele pe care le folosesc pentru mărirea continuă a veniturilor ei?"

Iată-l și acum, frămîntat de aceeași întrebare. Drept consolare mai scoate odată din dulap condica de procese verbale în care sînt consemnate, mare și citeț, ședințele școlii cu comitetul de părinți. Și citește: „Astăzi, 20 septembrie 1956, noi, comitetul de părinți (adică eu, directorul Creangă — își spune sie-și directorul), fiind întruniți în ședința pentru constatarea contribuției bănești din partea părinților elevilor și justificarea cheltuielilor făcute, constatăm (adică constat) următoarele..." Și așa citește și recitește cu admirație tov. director Creangă conținutul fiecărui proces verbal, se felicită în gînd pentru pricepere cu care le-a ticluit. Alteori, însă, rîde plin de satisfacție la gîndul celor ce se profilează dincolo de rîndurile ticluite. Sînt micile lui „ciubucuri"... Atît citrele, cît și slovele din procesele verbale le ascund bine. Le ascunde și cîte o semnătură, pe ici-colo, a vreunui membru din comitetul de părinți.

„In definitiv, de ce să nu vedem partea pozitivă a lucrurilor? — își spune tov. Creangă. De ce să nu se vadă grija mea pentru școală?" Și inimosul director își duce tabieturile mai departe, cu mici modificări, după împrejurări. El cere, de pildă, majorității părinților elevilor să dea de 3—4 ori pe an cîte 10 lei, pentru cinstea pe care o au copiii lor de a urma cursurile școlii ce cu onoare conduce. Anul acesta, pentru a dovedi firea sa bună, înțelegătoare, a hotărît să lase mai ieftin. Deocamdată le-a cerut numai tradiționalul bon de 5 lei, care dă elevului dreptul să-și cumpere cărți școlare.

...In fața librăriei comunale se află un grup de școlari. Printre ei sînt și doi copii din clasa I-a. Vorbind cu prietenii lor despre cărți, au auzit și ei de bonul de 5 lei al directorului, bon fără de care nu poți să-ți iei cărți. Au mai auzit, de asemenea, că învățătoarea Maria Creangă, soția directorului, a certat-o pe tușa Lina, vînzătoarea de la librărie, pentru că a început distribuirea cărților fără bonuri de la tovarășul director. Nerăbdători să-și cumpere și ei cărți, cei doi școlari au cerut părinților cîte 5 lei. Dar, spre dezamăgirea lor, tușa Lina nu le dă cărți fără bani, numai pentru bonul adus de la directorul Creangă. In mintea lor de copii încolțesc atunci întrebările: pentru ce o fi luat tovarășul director 5 lei?

La fel se întreabă majoritatea copiilor care urmează școala de 7 ani din comuna Nicolae Bălcescu. Părinții lor, însă, își pun întrebări mai complicate: cu ce drept directorul nu le dă voie, de cîtiva ani încoace, să cumpere cărți copiilor pînă nu încasează cîte 5 sau 10 lei? Cu ce drept soția acestuia a oprit în acest an distribuirea cărților? Pînă cînd o să mai continue acest sistem de „colaborare" cu părinții? De ce se iau hotărîri în numele comitetului de părinți fără știrea acestuia? De ce se întocmesc procese verbale ale ședințelor comitetului de părinți fără ca acestea să aibă loc? De ce nu controlează organele de învățămînt activitatea directorului școlii din comuna lor?

Ecoul acestor întrebări nu a ajuns însă la urechea directorului Creangă. In cancelaria școlii, ei încă se mai necăjește că lumea nu-i vede meritele. „Degeaba muncesc în școala aceasta! Nimeni nu scrie și nu vorbește despre mine, nimeni nu mă felicită!"

Iată, tovarășe Creangă, îți împlinim noi dorința. Am hotărît să „popularizăm" metodele dumitale de colaborare cu familia. Și oamenii din sat vorbesc de mult despre acest lucru. După cum vezi, se scrie și se vorbește și despre dumneata. Și nădăjduim că nici spusele, nici scrisele nu vor rămîne fără urmări.

MARIA GINDACU

INFORMAȚIE

Universitatea „C. I. Parhon" București aduce la cunoștința studenților înscriși pe anul de învățămînt 1956/1957 la cursurile fără frecvență de la facultățile de matematică-fizică, filologie (secția română-istorie), filozofie (secția ziaristică), științe naturale (secția biologie) și științe juridice și administrative că sesiunea de lichidare a examenelor din anul școlar 1956/1957 se ține între 15 și 30 octombrie 1957.

In opt ani de libertate

Marele popor chinez a sărbătorit la 1 octombrie împlinirea a opt ani de la proclamarea Republicii Populare Chineze. Victoria revoluției populare chineze condusă de partidul comunist a constituit un eveniment de o importanță covîrșitoare în istoria multimilenară a Chinei. Infrîngînd regimul reacționar al lui Cian Kai-și, poporul chinez s-a descătușat din lanțurile robiei feudalo-capitaliste și a pornit victorios pe drumul construirii socialismului. In istoria poporului chinez a început o eră nouă.

In cei opt ani care au trecut de la proclamarea Republicii, poporul chinez a dobîndit în toate domeniile vieții succese remarcabile, care au schimbat în mod radical aspectul țării. Astăzi China are o puternică industrie socialistă, o agricultură care a realizat pași însemnați pe drumul cooperativizării, o cultură înaintată ce se dezvoltă victorios pe bazele străvechii civilizații chineze. Pe arena internațională, R.P. Chineză se bucură de un prestigiu uriaș.

Poporul romîn urmărește cu viu interes victoriile poporului chinez frate, bucurîndu-se de fiecare nouă biruință în opera de construcție socialistă din China.

★

Marele filozof și pedagog chinez Confucius, călătorind în anul 484 înaintea erei noastre prin principatul Vei, remarca față de discipolii săi că această regiune chineză are o populație foarte numeroasă și că ea trăiește într-o mizerie cumplită.

— Ce mulți oameni! — exclamă Confucius.

Unul din discipolii săi, Jan Iu, îl întrebă atunci:

— Ați spus că sînt mulți oameni. Bine, dar ce e de făcut?

La care Confucius răspunse:

— Trebuie să fie înavuțiți.

— Să presupunem că au fost înavuțiți, ce ar fi de făcut atunci? — adăugă Jan Iu.

— Să fie instruiți — afirmă categoric Confucius.

Cuvintele marelui gînditor Confucius își găsesc astăzi înfăptuirea în marea operă revoluționară din China populară.

Într-adevăr, astăzi în Republica Populară Chineză porțile culturii și ale științei au fost deschise păturilor celor mai largi ale poporului. Dintr-un apanaj al claselor avute și al clicii ciancaișiste, învățămîntul a devenit un bun al maselor. Marea Chină este un uriaș șantier și în același timp o uriașă universitate populară. După eliberare, cultura și învățămîntul s-au dezvoltat într-un ritm uimitor de rapid. In China există astăzi 529.000 de școli elementare, cu un număr de 63.000.000 de școlari, 6.700 școli medii cu un număr de 5.160.000 de elevi. Succese remarcabile s-au realizat în domeniul lichidării analfabetismului; numărul neștiutorilor de carte s-a redus în ultimii ani cu 20.000.000.

China dispune astăzi de 294 universități și institute de învățămînt superior. Numărul studenților s-a ridicat la 443.000, iar numărul absolvenților a totalizat în cursul cincinalului 280.000.

Aceste cifre sînt într-adevăr foarte mari, chiar raportate la populația de peste 600.000.000 locuitori a Chinei populare. Dar dacă ne-am rezuma numai la atît, am avea o imagine încă incompletă asupra revoluției culturale ce se înfăptuiește astăzi în China.

Copiii fericiți ai Chinei

În China nouă imensa majoritate a celor chemați să cucerească cetatea științei sînt fiii clasei muncitoare. În momentul de față, elevii de origine muncitorească și țărănească din școlile medii reprezintă 66% din numărul total, iar cei din școlile elementare 80%.

Bazîndu-se pe tradițiile străvechii culturi chineze, învățămîntul se dezvoltă în China în mod armonios, pe baza îndrumărilor înțelepte ale Partidului Comunist Chinez. Orientarea „să se ia la întrecere toți oamenii de știință" lansată de partidul comunist, ca și lozinca „expediția pentru cucerirea științei" au jucat și joacă un uriaș rol stimulator în ridicarea nivelului calitativ al învățămîntului. Astăzi, majoritatea considerabilă a pedagogilor din Republica Populară Chineză consideră că ideologia conducătoare în predarea tuturor materiilor trebuie să fie ideologia marxist-leninistă.

Au trebuit să treacă mai bine de 2400 de ani pentru ca cerința marelui gînditor chinez — „instruire". — să fie înfăptuită. De la cerința lui Confucius — „instruirea" — și pînă la lozincile „expediția pentru cucerirea științei" și „să se ia la întrecere toți oamenii de știință" este o cale tot atît de lungă și grea ca și de la China antică pînă la China socialistă, ca de la ignoranță pînă la știință.

La opt ani de la eliberarea patriei sale și de la proclamarea republicii populare, poporul chinez vede cu proprii săi ochi cum se înfăptuiește visul de aur al celor mai buni fii ai săi.

374 de absolvenți ai școlilor medii din Șanhai se stabilesc la țară pentru a lucra în cooperativele agricole. In clișeu: înscrierea primilor agricultori cu instrucția școlară terminată.

IMPOTRIVA SEGREGAȚIEI RASIALE

Revista „Enseignants du Monde", care apare la Paris, publică o scrisoare adresată președintelui S.U.A., Eisenhower, de către conducerea Federației internaționale a sindicatelor lucrătorilor din învățămînt.

Autorii scrisorii cer, în numele celor 7.500.000 de lucrători din învățămînt grupați în această federație, lichidarea completă a segregației rasiale în școlile din S.U.A. și neadmiterea repetării unor incidente de felul acelora care au avut loc la Little-Rock.

Lupta cadrelor didactice pentru îmbunătățirea situației școlii

Atenția oamenilor muncii din lumea întreagă este îndreptată spre cel de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor, care s-a deschis astăzi la Leipzig. In centrul dezbaterilor Congresului stă problema lărgirii și consolidării unității sindicale de acțiune, atît pe plan internațional cît și pe plan național.

F.I.S.E., departament profesional al F.S.M., a desfășurat și desfășoară o largă acțiune în vederea realizării unității în luptă a cadrelor didactice.

Conferința mondială a educatorilor de la Varșovia, care a avut loc între 20—29 august a. c., a scos în evidență succesele obținute în această luptă. Ea a ajutat cadrele didactice care reprezentau marea majoritate a educatorilor din lume să ajungă la un punct de vedere comun cu care se prezintă acum la Congresul de la Leipzig.

Cu prilejul Conferinței de la Varșovia, redacția noastră s-a adresat unor delegați și invitați cerîndu-le să arate pe scurt care este în momentul de față situația învățămîntului din țara pe care o reprezintă și cum luptă cadrele didactice pentru îmbunătățirea situației școlilor și educatorilor.

In acest număr publicăm cîteva declarații privind situația din India, Ceylon, R. D. Vietnam, Sudan. Aceste declarații dovedesc dorința cadrelor didactice de a lupta unite pentru îmbunătățirea situației școlii și a slujitorilor ei.

JANKI VALLABH BHARGAVA

vicepreședintele Asociației profesorilor din statul Madhya Bharat — India

Desăvîrșirea independenței Indiei a deschis largi perspective poporului indian, care își construiește acum o viață mai bună. Indiei i s-a atribuit un loc de cinste în Organizația Națiunilor Unite. In același timp, politica de pace a guvernului nostru și contribuția pe care o dă acesta la dezvoltarea relațiilor prietenești între popoare i-au asigurat o stimă universală.

Este firesc ca reprezentanții veniți din diferite țări ale lumii pentru a asista la conferința profesorilor din Varșovia, să fie interesați în a cunoaște viața învățătorilor indieni și condițiile de muncă în școli. In India, imperialismul britanic a lăsat în urma lui 90% analfabeți. Încă n-am putut lichida nici pe jumătate analfabetismul, deoarece India numără o populație de 400.000.000 de locuitori și se poate înțelege cu ușurință ce proporții mari are la noi problema alfabetizării. In al doilea rînd, după independență am fost obligați să facem față unor greutăți nemăsurate și să rezolvăm probleme grele cum sînt de pildă aceea a menținerii unității naționale și ridicarea populației din starea de sărăcie. Totuși problemele învățămîntului nu au fost neglijate. Constituția noastră prevede ca în răstimp de 10 ani să se stabilească în India cursul primar obligator și gratuit.

In privința învățămîntului nostru iată cîteva caracteristici.

Sîntem în perioada cînd învățămîntul capătă extindere. Desigur în acest timp este foarte greu să asiguri condiții bune de lucru în școli. De aceea acum, de exemplu, fiecare colegiu școlar lucrează în trei schimburi. Creșterea rapidă a numărului de elevi duce la aglomerarea claselor. Astfel numărul elevilor într-o clasă se ridică adesea pînă la 60

La noi, mai există școli care sînt conduse de către foruri religioase, ele trebuind să respecte însă instrucțiunile care se dau tuturor școlilor din India.

Cît despre învățători și profesori, trebuie să arăt că situația lor e grea. Educatorii din India suferă foarte mult din punct de vedere financiar. Învățătorul de curs primar primește o plată mai mică decît un umil slujbaș administrativ la Delhi. De asemenea, starea socială a învățătorului nu este deloc încurajatoare. Chiar un lucrător necalificat dintr-o moară cîștigă mai mult decît un învățător care a consacrat 10 ani din viața sa studiului în școli. Deci salarii mici, predare în condiții grele — fiind vorba de clase supraaglomerate — iată soarta învățătorilor din India. Cei care muncesc în învățămîntul de stat au asigurată stabilitatea în muncă și se bucură de dreptul la pensie de bătrînețe. Cei din școlile particulare conduse de cîteva instituții — religioase sau nereligioase — nu au nici măcar această siguranță.

Majoritatea școlilor sînt de stat, dar administrarea lor nu este atît de democratică ca în țările socialiste. Uniunile învățătorilor sînt izolate de colectivele care desfășoară munca administrativă. Munca de director, precum și cea de inspector este efectuată numai de funcționari administrativi ai departamentului educației. In mod firesc aceasta duce la un control birocratic al procesului de educație. Învățătorii și profesorii — chiar cei mai buni dintre ei — nu au dreptul să conteste alegerea organelor de conducere ale școlilor. In același timp inspectorii și directorii rămîn refractari, nerecunoscînd uniunile învățătorilor și profesorilor. Chiar în cazul că le recunosc, atitudinea lor față de acest fel de uniuni nu este dintre cele mai cordiale. Un profesor poate fi demis de către un inspector sau un director, fără să se ceară referințe Uniunii învățătorilor.

După cum se vede, în India viața învățătorilor și profesorilor nu este prea strălucită. Dacă un învățător sau profesor al unui colegiu are posibilitatea de a căpăta o funcție administrativă, el va fi fericit să-și părăsească funcția sa de profesor. Desigur, acest lucru se explică prin situația de fapt. Poporul și guvernul nostru sînt conștiente de această stare de lucruri, dar nu au încă posibilitatea de a îmbunătăți condițiile de muncă în școli. Fuziunea uniunilor de învățători și profesori din fiecare stat al uniunii indiene cu cele două organizații reprezentative de pe întreaga Indie, denumite „Federația asociațiilor de educație din întreaga Indie" și „Asociația învățătorilor de școli elementare din întreaga Indie" este un semn îmbucurător al creșterii unității între învățătorii indieni. Acest lucru este totodată în deplină concordanță cu dezideratele Cartei educatorilor, el avînd drept scop realizarea unei educații democratice și a unor condiții mai bune de muncă pentru toți învățătorii și profesorii indieni.

Vom respecta Ziua Cartei în India și vom fi fericiți să întîlnim învățători din întreaga lume cu ocazia sărbătoririi Cartei mondiale a educatorilor.

Urez deplin succes învățătorilor din întreaga lume pentru realizarea educației democratice, pentru pace și prietenie între popoare.

O clasă de copii vietnamezi în perioada rezistenței. Băncile erau construite de elevi.

I. ARIYAWANSA

secretar general al Uniunii educatorilor din Ceylon

In Ceylon — care are 9.000.000 de locuitori — în momentul de față frecventează școlile 1.600.000 de copii. Numărul elevilor a crescut rapid după ce a fost introdus învățămîntul gratuit. Acum Ceylonul are 53.000 de învățători și profesori. Ei sînt organizați în două mari uniuni — Uniunea educatorilor de stat din Ceylon și Uniunea națională a educatorilor din Ceylon — care duc o campanie comună pentru a determina noul guvern să accepte formarea unei singure uniuni a tuturor învățătorilor și profesorilor din Ceylon. Uniunile învățătorilor sînt inițiatoarele luptei de mari proporții ce s-a dus împotriva guvernului reacționar, și cele care au sprijinit formarea unui nou guvern progresist. Ele ajută acum noul guvern să ridice salariile învățătorilor și profesorilor, să îmbunătățească mereu condițiile de muncă ale acestora și, în general, să vindece rănile făcute de imperialismul britanic și să ridice nivelul cultural al populației la înălțimea cerută de o societate democratică.

TRANNHAR DU

secretar adjunct al Sindicatului muncitorilor din învățămînt din R. D. Vietnam

De la victoria din august 1945, trecînd prin toate etapele rezistenței pînă la restabilirea păcii, numărul școlilor și al elevilor din R. D. Vietnam a crescut în proporții inimaginabile în comparație cu perioada cea mai înfloritoare a școlii din timpul dominației franceze. Învățămîntul elementar, de pildă, a crescut cu 360%. Învățămîntul superior am putea spune că a fost creat aproape din nimic. Actualmente există cinci facultăți și aproape 4.000 de studenți. Școlile tehnice numără 15.000 de elevi, care studiază foarte conștiincios, pentru a putea participa cu succes la reconstrucția țării. Analfabetismul, care cuprindea mai mult de 95% din totalul populației, va fi lichidat la sfîrșitul acestui an. La toate acestea se adaugă o școală de învățămînt popular care, pe baza unui program redus de doi ani, a pregătit elevi adulți pentru concursul de admitere în facultăți. Anul trecut mai mult de 100 de elevi ai acestei școli au fost admiși în facultăți.

Dezvoltarea școlii tinde să rezolve lipsa de cadre necesare pentru consolidarea țării, activitate care cere zeci de mii de institutori și profesori, mii de doctori în medicină, ingineri, cadre tehnice. Se cer de asemenea mii de lucrători specializați, milioane de cultivatori instruiți.

O chestiune importantă pe care trebuie s-o subliniem este că învățămîntul din Vietnamul de Nord se bazează în mod strict pe nevoile actuale, adică pe necesitatea de a dezvolta economia și cultura. Școala participă în mod activ la mărirea producției țării. Învățămîntul este orientat spre punerea în practică a teoriei studiate, spre întărirea solidarității dintre muncitorii intelectuali și cei manuali. Programa este în mod continuu îmbunătățită, în corelație cu celelalte ramuri de activitate, cu lupta pentru salvarea păcii mondiale. Școala tinde să formeze buni muncitori, buni luptători, viitori stăpîni ai țării. Școala îi educă pe elevi să învețe bine, să aibă idei progresiste, să-și dezvolte în mod corespunzător facultățile intelectuale și fizice, astfel ca pe viitor să se poată achita de orice sarcină cerută de construcția țării.

Din partea noastră ar fi o greșeală să nu recunoaștem că pe măsură ce avansăm se ivesc noi dificultăți pe care trebuie să le învingem. Totodată, arătăm că sub regimul democrat-popular din nordul Vietnamului guvernul ne-a acordat sprijinul său pentru realizarea educației naționale. La acestea se adaugă marile eforturi făcute de corpul didactic și de elevi pentru a învinge numeroasele dificultăți ivite în momentul restaurării economiei, pentru a vindeca rănile războiului și a realiza un învățămînt practic în limba maternă, din instituțiile preșcolare și pînă la facultăți.

Paralel cu rezultatele obținute în alte domenii economice și culturale, noi am obținut, în ce privește învățămîntul, rezultate apreciabile. Astfel, școala a contribuit și continuă să contribuie în mod activ la lupta pentru reunificarea patriei pe calea păcii.

FATHI HASSAN

profesor de istorie în Sudan

Nu avem școli suficiente. Numai aproximativ 12% din copiii noștri care au terminat cursul primar găsesc loc în școlile secundare. Trebuie menționat totuși că numai aproximativ 50% din copii au locuri în cursul primar.

Calificarea pedagogilor nu mai corespunde cerințelor pe care le impun actualele împrejurări. Acest fel de calificare a fost organizat de către englezi, potrivit intereselor lor. Acum, după cîștigarea independenței, noi trebuie să schimbăm situația.

Pentru școlile existente nu avem suficienți învățători sudanezi, astfel că în școli predau încă mulți profesori și învățători străini. Se știe bine însă că situația aceasta nu poate să se prelungească mult timp și de aceea noi luptăm pentru lichidarea ei.

Limba de predare în școli e încă cea engleză. Faptul că nu se folosește încă în școală limba arabă și copiii noștri sînt obligați să învețe într-o limbă străină reprezintă, pe lîngă alte numeroase dezavantaje înțelese ușor de fiecare, și o mare piedică pentru copii în asimilarea cunoștințelor, în special în primii ani de învățămînt.

Această situație moștenită din timpul dominației engleze are o semnificație clară. Bineînțeles în școli se predă, ca materie de învățămînt, limba arabă. Guvernul încearcă acum să introducă araba ca limbă de predare. Aceasta pune în fața noastră sarcini importante. Trebuie să găsim și să creăm termeni tehnici adecvați, să elaborăm manuale etc.

Problema cea mai dificilă dintre toate este cea a fondurilor necesare construcțiilor de școli, materialului didactic și pregătirii de pedagogi.

Acestea sînt sarcinile pe care le avem de îndeplinit în momentul de față.

COPII FĂRĂ ȘCOALĂ

Fără să vrei, la fiecare început de toamnă, privind cîrdurile de copii care se îndreaptă veseli spre sălile de clasă, gîndul îți zboară spre viitor. Spre viitorul acestor copii, spre viitorul țării. Ei vor ajunge muncitori, ingineri, medici, arhitecți, vor ține aprinsă mai departe flacăra vie a muncii creatoare, a științei, a tehnicii, vor face lumea mai bună, mai frumoasă. Ei sînt speranța și viitorul omenirii, către ei se îndreaptă toată atenția părinților, a statului, a întregului popor.

Există însă țări unde nu toți copiii pot merge la școală. O asemenea țară este Spania, unde anul acesta, din trei milioane de copii de vîrstă școlară un milion vor rămîne în afara școlii. Un milion de mame din satele Spaniei, din Madrid, Valencia sau Barcelona vor sta îndurerate în pragul caselor sărmane, privind cum copiii lor iau drumul maidanelor.

Motivul îl arată, răspicat, însuși directorul general al învățămîntului elementar din Spania, Teno Artigas, care a dat publicității știrea de mai jos: „N-avem profesori, n-avem școli! Pentru a face față nevoilor școlare trebuie clădite încă cel puțin 25.000 de școli".

Concludentă explicație din partea reprezentantului unui guvern care alocă 80 la sută din bugetul anual pentru armament și doar 4,5 la sută pentru nevoile culturale!

Și rezultatul unei asemenea repartiții nu întîrzie desigur să se vadă. Din 29 milioane spanioli, patru milioane sînt analfabeți. După statisticile oficiale, din cauza mizeriei și foametei, în Spania moare la fiecare trei minute un copil. Iar pe acei care rămîn în viață îi așteaptă un destin mizer. De la o vîrstă fragedă, copiii spanioli sînt nevoiți să-și cîștige o bucată de pîine muncind din răsputeri. 700.000 de copii, în mare parte în vîrstă de 6 ani, muncesc pe ogoare, primind cîte 2—3 pesetas pe zi, care nu ajung nici pentru 400 gr. pîine. Alții lucrează în fabricile de sticlă, în industria peștelui, în mine. In industria textilă, din 6 muncitori unul este copil. Și mai gravă este situația acelora care nu au nici măcar posibilitatea acestui mizerabil cîștig. Ei învață de mici să cerșească. „Pretutindeni unde am fost prin Spania — scrie ziaristul francez Aynon — am văzut copii cerșetori. Palizi, rahitici, cu pielea obrazului zbîrcită, copiii spanioli sînt, de mici, niște oameni bătrîni". Presa spaniolă este și ea nevoită să dea în vileag această îngrozitoare situație, făcînd adesea apel la caritatea publică pentru a ajuta pe copii.

Tot statisticile oficiale spaniole arată că în Spania funcționează 35 tribunale pentru minori, 11 penitenciare, 36 case de reeducare și 349 locuri de detențiune pentru copii. Sînt singurele instituții pentru copii al căror număr, din nefericire, crește.

PĂRERILE D-LUI LIBBY

D-l. Libby nu este un cetățean oarecare al S.U.A. Numele său a devenit cunoscut mai ales de cînd este membru al comisiei americane pentru energia atomică. In această calitate el a acordat, nu de mult, revistei „United States News and World Reppori" un interviu în legătură cu situația științei în S.U.A. și în Uniunea Sovietică. Cîteva din reflecțiile sale ne-au atras în mod deosebit atenția.

Așa, bunăoară, dl. Libby recunoaște, nu fără părere de rău, că Statele Unite au rămas în urma Uniunii Sovietice în ceea ce privește dezvoltarea științei. In felul acesta el îi pune în mare încurcătură pe „experții americani în problemele rusești" și pe propagandiștii care au trîmbițat pe toate căile și prin toate mijloacele că întîietatea în dezvoltarea științei ar deține-o S.U.A. „Contribuția rușilor la știință — arată dl. Libby — este foarte bună".

Această recunoaștere are o profundă semnificație. Ea vine din partea unui om care nu poate fi cîtuși de puțin bănuit de sentimente antiamericane sau de simpatie pentru Uniunea Sovietică și pentru realizările ei. Dl. Libby are însă simțul realității. Ca membru al comisiei americane pentru energia atomică el a urmărit cu atenție și știe bine ce care sînt realizările Uniunii Sovietice în acest domeniu al științei. El își reamintește, desigur, cum s-au făcut de rîs campionii politicii de forță din Occident care, atunci cînd a apărut bomba atomică americană, susțineau că Uniunea Sovietică va avea nevoie de 15—25 ani pînă va fabrica arma nucleară. El cunoaște de asemenea toate afirmațiile propagandei din țara sa cu privire la pretinsa superioritate a S.U.A. în domeniul balisticii, după cum cunoaște și soarta rachetelor Atlas, Snark și Thor care s-au grăbit să se prăbușească în cîteva secunde de la lansarea lor, timp insuficient pentru a consemna mult rîvnita întîietate. In același timp îi este bine cunoscută experimentarea cu succes în Uniunea Sovietică a rachetei balistice intercontinentale cu mai multe trepte și cu o rază foarte mare de acțiune.

O a doua recunoaștere a d-lui Libby se referă la cauzele care determină superioritatea Uniunii Sovietice în domeniul științei. Vrînd-nevrînd, el recunoaște astfel superioritatea sistemului sovietic, a modului de viață sovietic, care pregătește cadre de specialiști cu o înaltă calificare științifică. El afirmă, pe bună dreptate, că „marea masă de tineri studenți sovietici trebuie să dea aproape în mod matematic cîtiva oameni de prim rang în domeniul științei".

Considerăm că nu este lipsit de importanță să-i amintim d-lui Libby că la „marea masă de tineri studenți sovietici" despre care vorbea în interviu său s-au adăugat anul acesta alți 426.000 de studenți care au fost primiți în noul an universitar în școlile superioare sovietice. In această toamnă s-au deschis universități și institute noi, s-a îmbogățit considerabil fondul de cărți al bibliotecilor, s-a înmulțit numărul laboratoarelor. In Baskiria și în R.S.S.A. Kabardino-Balkară s-a deschis cîte o nouă universitate, la Ternopol și Aktiubinsk s-au înființat institute noi de medicină, la Universitatea din Iakutia, la Institutul de medicină din Habarovsk, la institutele pedagogice din Krasnoiarsk și Suhumi, la institutele de tehnologie chimică din Ivanovo, la Institutul de petrol din Grozni precum și la alte institute s-au înființat numeroase secții noi. Și toate acestea numai cu prilejul deschiderii unui singur an universitar. Fără îndoială că, alături de toate celelalte instituții de învățămînt superior sovietice, acestea vor juca un rol important în dezvoltarea culturii și științei în Uniunea Sovietică. Și, ca să folosim cuvintele d-lui Libby, poate că din rîndurile studenților acestor institute se vor ridica „cîțiva oameni de prim rang în domeniul științei".

Foarte interesantă ni se pare părerea d-lui Libby cu privire la calea de lichidare a rămînerii în urmă a S.U.A. în această privință. După ce arată că Statele Unite resimt o lipsă „disperată" de savanți, dl. Libby mărturisește că mulți dintre savanții care activează astăzi în S.U.A. n-au fost crescuți de sistemul american, nu sînt rodul modului de viață american, ci sînt rezultatul emigrației din alte țări. Dar, spre părerea de rău a d-lui Libby, în prezent „sursa fecundă a emigrației europene este în mod practic secată". Amintindu-și de perioada războiului, cînd o serie de oameni de știință străini au ajuns în S.U.A., dl. Libby se întreabă: „Va fi oare nevoie de un nou Hitler pentru ca în S.U.A. să sosească mari savanți ca Einstein, Oppenheimer etc.?"

După ce subliniază toate acestea, convins că a găsit soluția salvatoare pentru onoarea S.U.A., dl. Libby concide plin de înțeles: „dacă vrea să susțină în mod victorios cursa cu U.R.S.S. în domeniul științei și tehnicii, America va trebui să înlesnească importul de oameni de știință străini".

Comentariile ni se par de prisos. Părerile d-lui Libby sînt părerile unui om care cunoaște cel mai bine realitățile din țara în care trăiește.

I. DRAGU

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul IX, Nr. 439 — Vineri 11 octombrie 1957 — 4 pagini 25 bani

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

Surprize

Dacă turnurile Universității „Lomonosov", de neconfundat prin liniile și proporțiile lor, nu m-ar fi călăuzit asemenea unui far, m-aș fi crezut străbătînd un colț al Moscovei, străin mie. Să fie oare cu adevărat acestea locurile cunoscute sub numele de Colinele lui Lenin? Aici, în vale, la picioarele noastre să curgă rîul Moscova?

Întrebările acestea, pe care mi le-am pus într-o dimineață de vară a acestui an, privind cu uimire și curiozitate împrejurimile, își aveau ele rostul lor. Mă năpădeau, izvorînd din amintirile legate de o plimbare prin aceleași locuri, în urmă cu doi ani — în 1955... Pe vremea aceea, vizitatorii, care nu-și puteau ascunde surprinderea citind pe frontonul noii clădiri a Universității: 1949—1953 (termenul de necrezut al înălțării construcției), ascultau foarte amuzați una din relatările ghidului. Cu nu multă vreme în urmă, spunea ghidul cu seriozitate — ceea ce nu-i împiedica pe vizitatori să zîmbească: lor li se părea o glumă — pe aceste locuri păștea caprele. Betonul, marmura, magistralele de asfalt, parcul din jur, întins pe zeci de hectare — toate lăsau o asemenea impresie de durată, de istorie, încît amănuntul foarte real (și realist) cu caprele, asociat cu ideea de „margine de oraș", părea legat de o tradițională anecdotă. Însă un ochi mai atent și mai eliberat de mirajul liniilor arhitectonice ale Universității ar mai fi descoperit atunci, în 1955, unele semne dimprejur care trădau „marginea de oraș" — fie și numai solitudinea imensei siluete în acest colț al Moscovei. Undeva, în depărtare, acolo unde brațele negre ale macaralelor-turn păreau jucării de copii, se așezau temelii pe locurile unor foste grădini. Iar ghidul adăuga imaginii profilul viitorului cartier, furnizînd cifre ce le păreau pe atunci vizitatorilor din domeniul viitorului îndepărtat.

Mă călăuzeau acum, în dimineața aceasta din vara lui 1957, turnurile, de neconfundat prin liniile și proporțiile lor, ale Universității. Fiindcă de jur-împrejur, unde cu doi ani înainte se dăruia privirilor imensitatea stepei, orizontul era crestat de siluetele albe, de un alb proaspăt, ale noilor ziduri. Pe drumul acesta dinspre aeroportul Vnukovo, străjuit din loc în loc de pîlcuri de mesteceni cu frunze înfiorate, se înșirulau acum clădiri fără număr, cu perdele la ferestre, cu vaste magazine și firme de neon. Copii, mici părculețe cu bănci verzi, peluze de flori, stații de troleibus și autobus, stopuri, biciclete rezemate lîngă vreo intrare, un aparat de radio

VICTOR VINTU

(Continuare în pag. 3)

A început o sărbătoare. A cuprins cu suflul ei întreaga întindere a patriei noastre, făcînd să vibreze de bucurie inimile oamenilor. A început Luna prieteniei romîno-sovietice, înălțătoare manifestare a frăției dintre tînăra noastră republică populară și marea Țară a Socialismului victorios. În fiecare loc unde se muncește în țara noastră, tradiționala Lună a prieteniei romîno-sovietice se desfășoară cu entuziasmul dragostei și recunoștinței față de marele și generosul popor sovietic.

Fiecare sector al culturii răspunde „prezent" pentru a împodobi sărbătoarea prieteniei cu oamenii sovietici.

Editurile vor trimite în librării traduceri din operele scriitorilor clasici și contemporani ruși și sovietici, precum și note de drum din călătoriile în Uniunea Sovietică ale scriitorilor noștri.

Teatrele își îmbogățesc repertoriul cu noi lucrări dramatice. Amintim printre acestea că la Teatrul Tineretului se fac repetiții pentru noua premieră „Ne vom aduce aminte" de Galici, iar pentru cei mici, Teatrul Țăndărică va juca în premieră „Ursuleții veseli" de Polivanova, precum și un spectacol cuprinzînd fragmente din diferite piese sovietice.

Filmul sovietic va fi bogat reprezentat pe ecranele cinematografelor prin cele mai noi creații ale studiourilor din U.R.S.S. printre care: „Prologul", „Don Quijotte", „Trepte abrupte", „Călătorie în tinerețe", „Căile dragostei", „Malva", „Nikolka cel viteaz", „Detașamentul lui Vaska Trubaciov" etc.

În instituțiile de învățămînt se desfășoară de asemenea manifestări consacrate aniversării a 40 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, sub al cărei semn se sărbătorește în acest an Luna prieteniei romîno-sovietice. Conferințe, simpozioane, vizite la muzee, seri literare, focuri de tabără, concursuri, șezători — o gamă variată de manifestări care vor sublinia participarea cadrelor didactice și a elevilor la grandioasa sărbătoare a prieteniei romîno-sovietice.

Să înfățișăm acum cititorilor noștri cîteva din manifestările care vor avea loc în această lună la Clubul lucrătorilor din învățămînt.

În această perioadă, clubul organizează cîteva conferințe ale căror teme vor atrage desigur numeroși auditori. Iată titlurile cîtorva conferințe și datele la care se vor ține: „Ajutorul științei sovietice în dezvoltarea cercetărilor lingvisticii romîne", de prof. univ. D. Macrea (11 octombrie), „Unele probleme ale pedagogiei sovietice" de Maria Giurgea (17 octombrie), „Lenin și educația tineretului" de conf. univ. Bernard Grigoriu (5 noiembrie).

Amatorii de dansuri și cîntece populare românești și sovietice vor putea admira echipele de artiști amatori ale clubului, care vor participa la cîteva spectacole. Printre acestea notăm spectacolul care va avea loc vineri 1 decembrie la Casa prieteniei romîno-sovietice.

La club, biblioteca organizează două manifestări atractive: o ședință publică a cercului literar, în care se vor citi lucrări originale (18 octombrie) și un montaj literar „Maiakovski" (15 octombrie).

...În aceste zile întîlnești în fiecare oraș sau sat al țării noastre, în fiecare uzină, în fiecare cămin cultural și în fiecare școală nenumărate mărturii ale prieteniei care leagă poporul nostru de popoarele marii Țări a Socialismului. Și mai puternic ca oricînd ne reafirmăm acum hotărîrea de a păzi ca lumina ochilor și de a dezvolta necontenit prietenia frățească, alianța și colaborarea cu poporul sovietic, consolidînd astfel propria noastră independență și securitate.

ANDREI VALENTIN

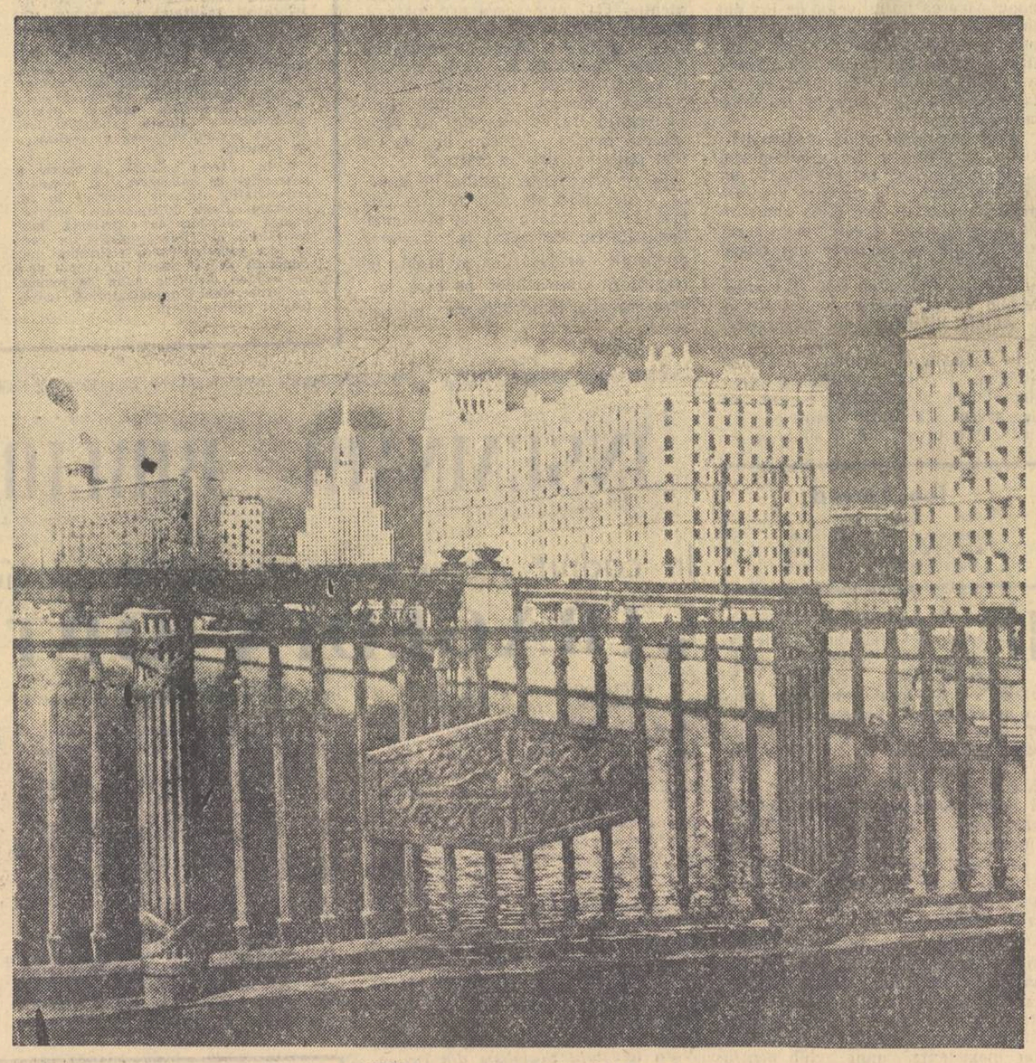

MOSCOVA, vedere de pe podul Borodino

VISURI SCRISORI PRIETENII

O școală în cartierul Crîngași din București, și o școală din Kosino, suburbie a Moscovei. Le despart mii de kilometri, limbi și obiceiuri diferite. Dar și aici și acolo sînt copii și profesori. Și aici și acolo, pe aripile cunoștințelor abia cîștigate, se nasc visuri, se aprind imaginații.

...Pe tabla școlii din Crîngași a fost prinsă o hartă. Dar zecile de perechi de ochi care urmăresc vîrful creionului plimbîndu-se printre semnele geografice văd mult mai mult decît liniile și cerculețele care închipuie rîuri și orașe. Vocea profesorului e caldă cînd vorbește despre frumusețile și bogățiile, despre oamenii minunați ai țării mari cît un continent, unde pentru prima oară a fost construită societatea socialistă.

Cînd ai 14 ani, distanțele și hotarele nu constituie piedici în calea imaginației. Este vîrsta cînd călătorești fără mijloace de locomoție în jurul pămîntului, cînd descrii cu atotștiutoare exactitate muzeele Leningradului sau tablourile de la „Tretiakov" în fața microfonului „Drumeților veseli"...

Profesorul școlii din Crîngași vorbește cu atîta căldură, călăuzindu-și elevii în călătoria imaginară în Marea Țară a Socialismului! Sufletul adolescentului este deschis pentru marile pasiuni și prietenii. Sămînța cade pe pămînt fertil. După oră, în curtea care răsună de gălăgia veselă a recreației, un grup de băieți continuă călătoria...

...La școala din Kosino, profesorul vorbește despre țara vecină și prietenă, despre o soră mai mică ce pășește acum pe drumul deschis de Marea Revoluție în care și-au vărsat sîngele și oamenii din Kosino. Vorbește despre un popor harnic, un popor odinioară obidit, dar care a luptat veacuri de-a rîndul pentru libertate, un popor legat cu vechi tradiții de popoarele Rusiei. Țarul Petru cel Mare a iubit și a ajutat acest popor. În războiul pentru independența Romîniei au luptat alături soldați romîni și ruși. În lupta pentru victoria finală din Marele Război pentru Apărarea Patriei, poporul romîn, eliberat de trupele sovietice, a luptat alături de acestea pînă la căderea Berlinului... Astăzi, legături trainice de prietenie unesc cele două popoare vecine în lupta pentru aceleași idealuri, pentru un viitor pașnic și frumos.

...„Aș vrea să cunosc un pionier romîn" — șoptește o fată cu obrajii bucălați, cu codițe strînse cuminte la ceafă. „Fetelor, hai să trimitem o scrisoare la Palatul pionierilor din București, despre care ne-a vorbit acum tovarășul profesor! Scrie tu, Vera!" — o încurajează cu entuziasm colegele pe fata al cărei obraji bucălați se împurpurează acum de focul emoției.

Și la Palatul pionierilor din București sosește o scrisoare. Pe filele ei, o mînă stîngace de copil a pictat turnul Kremlinului, o stea mare roșie și un buchet de flori — semn al prieteniei. „Eu am împlinit 14 ani și sînt comsomolistă — se recomandă simplu Vera Vasilieva, elevă din Kosino. — La noi în școală sînt mulți pionieri. Dacă vreți dați scrisoarea mea unor elevi care ar vrea să corespondeze cu noi. Dacă vor, să ne scrie cum trăiesc, cum învață, dacă sînt pionieri..."

— Eu! Eu vreau să-i răspund! — sare un pionier înalt și subțire, cu ochii negri lucind de bucuria unei dorințe împlinite.

Așa a început corespondența dintre Vera Vasilieva, elevă a școlii din Kosino, și Ștefan Gănescu, pionierul romîn. 14 ani este vîrsta marilor prietenii, a tovărășiilor „pe viață și pe moarte". Prietenia Verei cu Ștefan s-a țesut din firele unei prietenii mai mari, care leagă cele două popoare, din dragostea sădită și crescută de mîini grijulii de dascăli, din cunoașterea și aprecierea reciprocă, născută din filele unei mult îndrăgite corespondențe.

...Întîi, Vera l-a luat de mînă pe Ștefan și l-a plimbat prin Kosino. „Ștefan, îți scriu despre Kosino tot ce știu. Satul nostru se află pe malul Lacului Alb. Lacul Alb este mic și n-ai să-l găsești pe hartă. Înainte era un lac mare. Aici a învățat țarul Petru I să vîslească. În Lacul Alb sînt mulți pești. Dar în afară de el, satul Kosino mai are două: Lacul Negru și Lacul Argintiu. În Lacul Argintiu nu se poate face baie. Lacul Negru se află aproape de noi. Apa lui este foarte neagră și nu are pești. Dar florile de pe malul lui sînt foarte frumoase. Lacul Negru este cel mai frumos dintre cele trei. Iarna, patinăm pe ele. Nu departe de Kosino este o pădure. În Kosino este și o fabrică. Pînă la Revoluție acolo se făceau numai panglici. Acum, fabrica s-a mărit și produce stofe și mătăsuri. La această fabrică lucrează tatăl și mama mea..."

Apoi, Ștefan a invitat-o pe Vera în vacanța petrecută la bunici, în satul Angheleștii, pe lîngă Adjudul moldovean. A plimbat-o, pe aripile descrierilor, prin frumoasele păduri de fag și de stejar, prin Călugărescul din Deal, pe la Pîriul Negru. Au fost și la Bilea, unde Ștefan a vînat iepuri, în tovărășia unchilor lui, pădurari. Și Vera a aflat cu bucurie că bunicii lui Ștefan au strîns, în vara aceasta, cînd și nepotul lor le-a ajutat la muncile agricole, o recoltă de 2.500 kg de

EVA NOVAC

(Continuare în pag. 3)

DE LA COMBINAT...

Hunedoara. Oraș al constructorilor. Se clădește într-un ritm și într-o măsură uluitoare. Acolo unde ieri-alaltăieri abia se așezau primele cărămizi, vezi ridicîndu-se peste cîteva zile zidurile unui bloc uriaș. Apar mereu, ca prin minune, parcă ieșite din pămînt, noi și noi blocuri pentru muncitori. Sus, departe de fumul furnalelor, pe coastă, se înalță clădirile combinatului metalurgic. Apartamente moderne și confortabile, camere spațioase stau la dispoziția muncitorilor combinatului...

Tot aici locuiesc și cîțiva dintre profesorii de la școala medie patronată de combinatul metalurgic. Pe unul din ei, pe profesorul de fizică C. Anatolii, l-am întîlnit în biroul directorului școlii. Tovarășul Anatolii ne mărturisește cu plăcere:

— Trebuie să vă spun că sînt multe motive care mă determină să socotesc drept un mare noroc faptul că școala noastră este patronată de combinatul metalurgic. Printre ele se află și unul cu caracter strict personal. Am suferit mult fiindcă nu am avut o casă omenească, în care să locuiesc. Acum stau împreună cu soția mea și cu fetița într-un bloc al combinatului. Avem două camere minunate, cu bucătărie, baie, cămară. Pot spune că din acest punct de vedere sînt foarte mulțumit. Și în această situație nu sînt numai eu. Tot atît de mulțumit cred că este și profesorul de istorie Constantin Iorgovan, care stătea înghesuit cu toată familia într-o singură cămăruță, iar acum are un apartament într-un bloc. La fel și Coriolan Tempeanu, profesorul de matematică, și Elisabeta Enescu, profesoară de limba romînă, și...

Tov. Anatolii s-a întrerupt stînjenit.

— De fapt, reia el, nu acesta este esențialul. Patronajul combinatului reprezintă în primul rînd un mare sprijin pentru noi în ceea ce privește procesul de învățămînt.

Eu predau fizica și nimic nu poate fi mai potrivit pentru mine, ca profesor, decît posibilitatea de a face aplicații practice cu elevii. Ori de cîte ori am avut nevoie, atelierul școlii profesionale de pe lîngă combinat și combinatul însuși ne-au stat la dispoziție...

Sunetul clopoțelului cheamă profesorii la clasă și tov. Anatolii ne părăsește.

...În cancelaria directorului de la școala medie din orașul muncitoresc Hunedoara se află un dulap mare, vopsit în cafeniu. Din despărțitura de jos, un profesor scoate pe rînd la iveală și înșiruie pe masă o mulțime de obiecte mici de metal, frumos lustruite și etichetate. Nicovale în miniatură, dălți, șuruburi, piulițe, ciocane de lipit, scoabe, pilnii, figuri geometrice etc. Totul este lucrat cu atîta îngrijire încît aproape nu-ți vine să crezi că este vorba de munca unor copii care abia învață să mînuiască pila, polizorul și menghina.

Mi se arată atelierul în care s-au lucrat aceste obiecte. O încăpere în care stau înșiruite 20 de bancuri cu menghine. Maistrul instructor care ne însoțește ne informează:

— Numai 9 sînt ale noastre. Celelalte le avem cu „împrumut" — nuanțează el zîmbind cu subînțeles.

— Nu pricep...

— Păi da. Ni le-a „împrumutat" combinatul metalurgic. Dar credeți că ni le mai ia înapoi?

— V-a mai „împrumutat" și alte lucruri de felul acesta combinatul?

— Slavă domnului! Fără ei ar fi cam greu s-o scoatem la capăt. Tot ce vedeți: pile, pînze de bonfaier, pietre de polizor, materialul de lucru, comutatorul pentru instalarea polizorului. Jumătate din laboratorul de sus este făcut cu ajutorul combinatului. Substanțele pentru experiențe ni le dă combinatul. Cînd am înființat biblioteca școlii aveam numai un dulap gol, pe care l-am numit bibliotecă. Abia pe urmă a devenit adevărată bibliotecă, după ce ne-au fost dăruite cărți de la combinat. Chiar și masa și pupitrul din cancelarie au fost lucrate de cei de la combinat.

Cînd ieșim din atelier, pe coridor, o fetiță cu ochi negri migdalați, cu părul bălai adunat în fileu, încearcă într-una niște piruete, strigînd după fiecare învîrtitură: „A venit maistrul Burducea! A ven..." Ne vede, roșește pînă-n albul ochilor. Dă bună ziua și fuge. Ni se dau lămuriri:

— Ne-au trimis pe cineva de la combinat să recruteze elemente pentru o școală de balet și poftim... efectele.

De la balet, discuția trece firesc la serbări și numele combinatului se aude din nou. Instructorul teatral de la combinat, costumele de la combinat și sălile de spectacol tot ale combinatului. Cu banii strînși din serbări s-au organizat numeroase excursii cu copiii. Nici de data asta combinatul nu a încetat să-i sprijine pe elevi. Atunci cînd școala are nevoie de un autobus pentru excursii, combinatul îi pune la dispoziție una din mașinile sale.

— Chiar și sala de antrenament a colectivului său sportiv ne-a dat-o pentru orele de sport, adaugă un profesor. Dar... cu această chestiune intrăm într-un subiect neplăcut. Problema spațiului. Școala nu are sală de gimnastică, pentru că localul în care-și ține cursurile este prea mic și sălile de clasă sînt insuficiente. Direcția combinatului metalurgic a făgăduit în mod solemn că va ceda școlii blocul coxarilor, o clădire foarte potrivită și pe măsura nevoilor ei, dar pînă în prezent nu s-a făcut încă nimic în această privință. Este singurul lucru care mai lipsește, pentru ca sprijinul acordat de întreprindere școlii să fie deplin.

B. OCTAV

Plenara C.C. al S.M.I.C.

La 7 octombrie a.c. au avut loc în București, la clubul muncitorilor din învățămînt lucrările plenarei C.C. al S.M.I.C. La lucrările plenarei au participat tovarășii Costin Nădejde, șeful secției învățămînt a C.C. al P.M.R., Iosif Plischi, Jules Cazaban, Elena Isacu-Bolog, vicepreședinți ai C.C. al S.M.I.C., Ioan Muntean, secretar al C.C. al S.M.I.C., membrii prezidiului, membrii C.C. al sindicatului, precum și invitați.

Lucrările plenarei au fost deschise de tov. Elena Isacu-Bolog. După deschiderea ședinței a luat cuvîntul tov. Iosif Plischi, care a prezentat „Raportul cu privire la activitatea cultural-educativă și socială desfășurată de organele sindicale ale muncitorilor din învățămînt și cultură în cursul anului 1957".

La dezbaterile asupra primului punct din ordinea de zi au luat parte tovarășii: Teofil Vescan — Iași. Aurel Feștilă—București, Florea Ion—București, Elena Gherdan — Oradea, Ioan Ștefan — București, Gheorghe Mihalache — București, Eugenia Hutan — Bacău, Elena Sereda — București, Ion Petrușca — București, Gheorghe Badea — București.

În după amiaza aceleiași zile tovarășul Ioan Muntean a supus dezbaterilor plenarei planul de acțiune al C.C. al S.M.I.C. pentru întîmpinarea celui de al IV-lea Congres al Sindicatului. La concluzii au luat cuvîntul tovarășii Elena Isacu-Bolog și Iosif Plischi, vicepreședinți ai C.C. al S.M.I.C.

Plenara Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din învățămînt și Cultură a hotărît să convoace cel de al IV-lea Congres al Sindicatului. Congresul va avea loc în București în a doua jumătate a lunii noiembrie a.c.

În încheierea lucrărilor, plenara C.C. al S.M.I.C. a adresat un mesaj către Congresul Mondial al Sindicatelor care-și desfășoară lucrările la Leipzig.

Activitatea socială și cultural-educativă

Text prescurtat al raportului prezentat de tov. IOSIF PLISCHI, vicepreședinte al C.C. al S. M. I. C.

Pentru ca să-și poată duce cu succes la îndeplinire nobila lor misiune de educatori ai tineretului, de purtători ai cuvîntului partidului în masele largi populare, membrii sindicatului nostru, lucrători în domeniul învățămîntului, artei și culturii, trebuie ca, în primul rînd, ei înșiși să fie înarmați cu cunoașterea temeinică a teoriei marxist-leniniste, a legilor și forțelor motrice ale dezvoltării societății, a concluziilor ce se trag din tezele învățăturii marxist-leniniste în practica construirii socialismului în patria noastră.

Referindu-se la activitatea comitetelor sindicale raionale din învățămînt în domeniul organizării învățămîntului politic, raportorul a arătat că sînt raioane ca: Giurgiu, Beiuș, Beclean, Buzău, Călărași, Botoșani ș.a. unde, datorită preocupării deosebite a organizațiilor de partid și sindicale, cadrele didactice au fost cuprinse în învățămîntul politic în proporție de 90 la sută și chiar de 100 la sută.

Frecvență ridicată s-a înregistrat și la unele forme de învățămînt politic organizate în învățămîntul superior. O preocupare deosebită în urmărirea rezultatelor învățămîntului politic pe linia profesională a manifestat-o comitetul de instituție de la Universitatea Bolyai, care împreună cu rectoratul a organizat un concurs cu premii pentru cadrele didactice ajutătoare în problemele educației comuniste a studenților. De asemenea, în întreprinderile poligrafice, organizațiile sindicale ca cea de la Combinatul Casa Scînteii, de la întreprinderea poligrafică nr. 1, de la întreprinderea poligrafică Timișoara au mobilizat membrii de sindicat în număr mai mare pentru frecventarea diferitelor cursuri politice organizate pe linie de partid.

Trebuie să spunem însă că, în general, învățămîntul politic a înregistrat în cursul anului trecut deficiențe chiar și în domeniul organizatoric.

Sînt destule comitete sindicale raionale, de întreprinderi și instituții care manifestă dezinteres și lipsă de simț de răspundere față de munca de ridicare a nivelului ideologic și politic al membrilor de sindicat.

Astfel, în raionul Gura Jiului, regiunea Craiova, învățămîntul politic pentru cadrele didactice a fost organizat numai într-o singură comună, în raionul Jimbolia au fost organizate doar 6 cercuri. În cercurile de învățămînt politic din orașul

(Continuare în pag 2)

PLENARA C.C. AL S.M.I.C.

(Urmare din pag. 1)

Constanța au fost înscriși la începutul anului de învățămînt 463 cadre didactice, dintre care abia jumătate au frecventat pînă la sfîrșitul anului. In orașele Oradea, Dorohoi, Timișoara, frecvența a scăzut pînă la sfîrșitul anului sub 50 la sută.

Cauzele care au dus la formalismul adesea constatat în activitatea multor cercuri de învățămînt politic rezidă în munca defectuoasă a comitetelor noastre sindicale. Acestea nu s-au preocupat suficient de recrutarea și încadrarea membrilor de sindicat în forme de învățămînt corespunzătoare nivelului cultural diferențiat și cunoștințelor lor ideologice și politice. In învățămînt, de pildă, există multe cazuri în care cadrele didactice repetă an de an aceleași forme de învățămînt: Istoria P.M.R., Istoria P.C.U.S., și chiar cercurile de politică curentă. Forme superioare de învățămînt politic, de natură să intereseze cadrele didactice din învățămîntul elementar și mediu ca: cercuri de economie politică, bazele marxism-leninismului și cercuri de filozofie se organizează mai puțin și aproape numai în orașele mari.

O lipsă a organelor sindicale în ce privește organizarea învățămîntului politic constă în faptul că acestea n-au controlat pe parcurs desfășurarea ședințelor de cercuri și n-au urmărit îndreptarea lipsurilor ce s-au ivit în organizare și frecvență, în pregătirea propagandiștilor sau în desfășurarea seminariilor.

In vederea ridicării calității învățămîntului politic pentru anul școlar în curs, Prezidiul C.C. a luat din timp măsuri de îmbunătățire a organizării formelor de învățămînt și a pregătirii propagandiștilor.

In continuare, tov. I. Plischi a vorbit despre propaganda prin conferințe. O activitate deosebită în acest sens s-a desfășurat în cadrul organizațiilor sindicale din învățămîntul elementar și mediu cu prilejul semicentenarului răscoalei din 1907, precum și cu prilejul aniversării a 500 de ani de la urcarea pe tron a lui Ștefan cel Mare. In prezent organizațiile sindicale de bază din învățămînt organizează conferințe în legătură cu cea de a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Raportorul a vorbit, apoi, despre simpozioane, expuneri literare și științifice organizate în instituțiile de învățămînt, artă și poligrafie.

După ce a arătat rolul gazetelor de perete în generalizarea experienței înaintate, raportorul s-a ocupat de activitatea cluburilor și colțurilor roșii. In cadrul comitetelor sindicale raionale, al comitetelor de instituție și întreprindere, membrii sindicatului nostru dispun de 16 cluburi și 70 colțuri roșii. Pentru oamenii de artă e în curs de amenajare Casa Artiștilor din București. Colțul roșu al Filarmonicii „George Enescu", colțul roșu al Combinatului poligrafic Casa Scînteii, al Teatrului din Constanța, desfășoară o activitate susținută, organizînd cursuri profesionale și politice, cursuri de muzică și balet cu copiii salariaților, cursuri de limbi străine.

In cadrul organizațiilor sindicale din învățămînt activitatea la colțurile roșii se desfășoară de obicei în școlile medii, pedagogice și într-un mare număr de școli de 7 ani, concretizîndu-se în conferințe de propagandă pedagogică în rîndul părinților, în popularizarea învățătorilor și profesorilor fruntași și în diferite acțiuni legate de schimbul de experiență între cadrele didactice. In acest sens o activitate deosebită o au colțurile roșii ale comitetelor sindicale raionale din Craiova, Turda, Sibiu, Rm. Vîlcea, de la liceul nr. 5 Timișoara etc.

Nu pretutindeni, însă, colțurile roșii au o activitate corespunzătoare. Sînt și cazuri cînd activitatea colțurilor roșii a fost fie inexistentă, fie atît de nesocotită încît în unele instituții, încăperilor respective li s-a dat altă destinație.

Raportorul s-a referit și la activitatea bibliotecilor sindicale. In ultima vreme, bibliotecile sindicale au fost înzestrate cu un număr bogat de volume, cu un conținut variat, în funcție de cerințele cititorilor și de specificul muncii din instituțiile și întreprinderile respective. In aceste condiții, bibliotecile devin din ce în ce mai frecventate de cititori. Astfel, biblioteca Radiodifuziunii numără astăzi peste 20.000 volume cu o afluență de 300 cititori lunar, biblioteca Combinatului „Casa Scînteii" numără 17.000 volume cu peste 1240 cititori.

Pe lîngă majoritatea comitetelor sindicale raionale din învățămînt funcționează biblioteci sindicale cu un fond de cărți de peste 500.000 volume pe întreaga țară, numărînd anual 45.000 cititori. Avînd în vedere faptul că aceste biblioteci din reședințele de raioane sînt mai puțin accesibile cadrelor didactice din mediul sătesc, multe comitete sindicale raionale, ca cele din Craiova, Vaslui, Bîrlad, Fălticeni, Focșani, Galați, Beclean organizează biblioteci mobile, pe care le deplasează din școală în școală la dispoziția organizațiilor sindicale.

E lăudabilă tendința unor membri de sindicat din învățămînt din raioanele Vișău, Cîmpeni, Vrancea, Tulcea etc. de a-și forma biblioteci personale. Ei au solicitat în acest scop sprijinul Comitetului Central al Sindicatului, care le-a înlesnit procurarea cărților, acordîndu-le pentru aceasta împrumuturi plătibile în rate.

Deși, în general, s-au făcut progrese mari în activitatea bibliotecilor, există, totuși, comitete de instituție care dovedesc o totală nepăsare în organizarea muncii cu cartea, ca, de pildă, comitetul de instituție de la Opera din București și cel al Teatrului Național din Cluj.

Referindu-ne la activitatea cercurilor artistice de amatori putem arăta că, dacă în ultimii ani activitatea echipelor artistice din învățămînt a lîncezit, anunțarea primului concurs pe ramură a avut ca rezultat înviorarea activității formațiilor artistice de amatori în cea mai mare parte a raioanelor. Astfel, în aproape 50 la sută din raioanele țării, există în prezent un număr de 175 echipe de teatru, 124 coruri, 72 echipe de dansuri romînești, germane și maghiare, 34 brigăzi artistice de agitație care au și participat la concurs în faza raională.

Creșterea muncii artistice a făcut posibilă participarea la concursul echipelor artistice organizat în cinstea celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului, multe din echipe fiind premiate pe locurile I și II în fazele orășenești și raionale.

Activitatea echipelor artistice de amatori, unul din mijloacele importante de culturalizare a maselor, trebuie necontenit îmbunătățită atît în alegerea repertoriului cît și în ceea ce privește nivelul artistic al interpretării. Repertoriul echipelor noastre artistice trebuie să oglindească realizările mărețe ale regimului nostru, viața nouă care pulsează în patria noastră, faptele pilduitoare ale oamenilor muncii, dragostea poporului față de patrie și față de partid.

Tovarășul Plischi a vorbit, în continuare, despre organizarea excursiilor. Pentru oamenii muncii din învățămînt s-au cheltuit în acest scop în anul 1956 37.000 lei, iar în anul 1957 suma de peste 700.000 lei.

In vara acestui an, peste zece mii de cadre didactice din învățămîntul elementar și mediu au participat la excursii pe plan raional, regional sau republican. Dintre acestea, un număr de 2200 cadre didactice au petrecut timp de 6 zile în Capitala țării, vizitînd principalele întreprinderi și monumente de cultură.

In legătură cu această activitate, care reprezintă în același timp singurul aspect generalizat al activității sportive în rîndurile membrilor noștri de sindicat, socotim că, deși a existat o preocupare specială din partea conducerii sindicatului, totuși Prezidiul C.C. nu a făcut tot ce se putea face pentru a determina organele sindicale să antreneze în excursii un număr cît mai mare de cadre didactice.

Nu toate organele sindicale acordă sprijinul necesar colectivelor sportive pentru mobilizarea membrilor de sindicat la competițiile sportive cu caracter de masă. Mai avem și astăzi comitete sindicale care tratează cu superficialitate activitatea sportivă de masă.

Din analiza succintă a activității culturale a sindicatului nostru rezultă că multe organe sindicale depun eforturi pentru organizarea unei vieți cultural-educative care să ducă la creșterea nivelului ideologic-politic și cultural al membrilor de sindicat. Cu toate acestea, nu este mai puțin adevărat că așa cum a fost dusă în totalitatea ei munca culturală, ea nu a răspuns tuturor necesităților culturale ale membrilor de sindicat și nici n-a satisfăcut în întregime cerințele educației comuniste în rîndurile acestora. Aceasta, în primul rînd din cauza deficiențelor care mai există în îndrumarea organelor sindicale de către Prezidiul C.C. al S.M.I.C., care poartă în această direcție o mare răspundere.

Cea dintîi problemă care se ridică în legătură cu îmbunătățirea condițiilor de viață ale oamenilor muncii este aceea a salarizării.

In învățămînt, în urma aplicării H.C.M. 387/1956, privind salariile cadrelor didactice, s-a ajuns la o creștere de 46,84 la sută față de salariile din 1951, condițiile materiale ale acestora îmbunătățindu-se simțitor. Din diferite deficiențe, care aparțin în special unor organe locale, plata salariilor cadrelor didactice, cu excepția celor din mediul orășenesc, se face însă cu întîrzieri. Organele sindicale au intervenit în nenumărate rînduri, determinînd organele locale de stat să achite salariile la timp. Totuși mai sînt sfaturi populare comunale care și în prezent plătesc salariile cu mari întîrzieri, ca de pildă, cele din comunele Hîrșești, Mertologi, Ciobani, regiunea Pitești.

Referindu-se la măsurile pentru îmbunătățirea sistemului de salarizare și normare a muncii în întreprinderile poligrafice, raportorul constată că s-a obținut o creștere a cîștigurilor medii și o îmbunătățire a normării muncii. Prin noua rețea de salarizare, 80 la sută din cîștigul muncitorilor este asigurat prin salariul tarifar, iar restul de 20 la sută prin premii și alte sporuri.

O altă problemă care se ridică foarte acut în legătură cu condițiile de muncă și de trai ale membrilor noștri de sindicat, este aceea a asigurării locuințelor în special pentru cadrele didactice de la orașe și sate. Comitetele sindicale împreună cu secțiile de învățămînt, au reușit să asigure locuințe corespunzătoare pentru multe cadre didactice și în special pentru cadrele nou numite în învățămînt. S-au remarcat în munca depusă în această direcție, organele sindicale din raioanele Brăila, Orșova, Gheorghieni, orașul Timișoara etc.

Incepînd cu anul acesta, potrivit Decretului 261, personalul didactic și de conducere din învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic, are dreptul la un concediu anual de odihnă plătit, egal cu durata vacanței școlare de vară. Prezidiul C.C. și comitetele sindicale raionale au vegheat la aplicarea întocmai a decretului și se poate arăta că marea majoritate a cadrelor didactice au beneficiat de acest concediu, iar cei care din diferite cauze nu și-au complectat concediul în timpul vacanței de vară, și-l vor complecta în vacanțele de iarnă și primăvară.

Totuși, mai sînt organe raionale și comunale ale puterii de stat care n-au respectat decretul cu privire la durata concediilor cadrelor didactice. In comuna Nanov, raionul Alexandria și în comuna Hotarele, raionul Oltenița, în raionul Giurgiu, regiunea București și în raionul Roman, regiunea Bacău, comitetele executive ale sfaturilor populare respective au acordat cadrelor didactice concediu cu o durată de numai o lună de zile.

Raportorul expune, apoi, greutățile și deficiențele în ce privește respectarea timpului legal de muncă al cadrelor didactice și al muncitorilor din teatre.

In continuare, tov. Plischi a vorbit despre unele probleme privind contractele de muncă, protecția muncii, cantine, asistența sanitară, asigurări sociale.

Aprovizionarea cadrelor didactice cu lemne de foc se face în mod satisfăcător acolo unde acestea sînt asigurate de întreprinderile de combustibil. In celelalte situații, în care aprovizionările se fac prin sfaturile populare comunale (ocoalele silvice), cadrele didactice rămîn neaprovizionate, deoarece li se repartizează lemne sau crengi de proastă calitate și la distanțe mari, pe care acestea sînt nevoite să le refuze, sau nu li se repartizează de loc. Ca exemple se citează raioanele Reghin, Toplița, Regiunea Autonomă Maghiară și multe comune din raionul Turda-Cluj. Organele noastre sindicale au intervenit deseori pentru a rezolva aceste greutăți, însă nu în toate cazurile rezultatele au fost cele așteptate.

In bugetul de asigurări sociale pe perioada 1 ianuarie—31 august 1957, pentru ajutoare de boală, accident și indemnizații T.B.C. s-a prevăzut a se cheltui suma de 21.129.000 lei și s-a cheltuit suma de 25.243.041 lei, adică cu o depășire de 4.114.041 lei față de prevederi. Una din cauzele acestei depășiri este faptul că nu s-au cheltuit just și în întregime sumele prevăzute la capitolele „prevenirea îmbolnăvirilor" și „refacerea și întărirea sănătății la locul de muncă".

Un sector important al acțiunilor sociale este și acela al sprijinirii creșelor și căminelor. In prezent, pentru copiii salariaților din sindicatul nostru există un număr de 36 cămine și creșe. La sfîrșitul anului, numărul lor va crește cu două unități, în urma construirii și amenajării căminului întreprinderii poligrafice Oradea și întreprinderii poligrafice nr. 1 din București.

Tot pentru a veni în ajutorul membrilor noștri de sindicat în acest an au luat ființă 21 case de ajutor reciproc, cărora li s-au acordat fonduri de rulment în valoare de 69.000 lei.

Pentru sprijinirea activității cultural-sportive din unitățile noastre s-a acordat din bugetul de asigurări sociale un fond de 3.829.000 lei.

Realizările pe linia muncii culturale de masă și în domeniul ridicării nivelului de viață al membrilor de sindicat ar fi fost cu mult mai însemnate dacă Prezidiul C.C. al S.M.I.C. ar fi exercitat un control sistematic asupra îndeplinirii propriilor sale hotărîri, dacă ar fi studiat cu atenție elementele pozitive existente în munca organelor sindicale și le-ar fi generalizat. Prezidiul nu a reușit să atragă în muncă pe toți membrii C.C. pentru ca cu ajutorul lor să poată realiza sarcinile ce-i revin. Se impune ca pînă la Congres toți membrii C.C. să sprijine în primul rînd la locul de muncă respectiv, activitatea organizațiilor sindicale.

Deși colaborarea dintre M.I.C. și C.C. ale S.M.I.C. s-a îmbunătățit, există totuși tendința de birocratism în rezolvarea operativă a multor probleme de interes comun. Socotim că, de pildă, neaplicarea în sectorul artă a sistemului îmbunătățit de salarizare se datorește și faptului că Direcția organizării muncii din minister nu s-a străduit pentru ca să îndeplinească această sarcină menită să ducă la creșterea bunei stări materiale a oamenilor muncii din sectorul artă.

Sarcinile mari și însemnate pe care partidul le-a pus în fața sindicatului nostru, ne cer să mobilizăm toate eforturile organelor sindicale și ale membrilor noștri de sindicat pentru îmbunătățirea activității cultural-educative și sociale în rîndurile acestora.

Discuții

Teofil Vescan

prof. la Universitatea din Iași

Aș vrea să mă ocup de două chestiuni. Prima este în legătură cu o deficiență a raportului, și anume, lipsa analizei cauzelor pentru care mai există neajunsuri în ce privește sprijinirea de către sindicat a ridicării nivelului ideologic al cadrelor didactice.

Cred că o cauză a acestor neajunsuri este și faptul că un timp îndelungat sindicatul s-a mulțumit să organizeze pentru cadrele didactice forme prea simple de învățămînt politic.

Dacă la început era normal să ne rezumăm la unele forme simple, pentru a crește numărul celor care aveau noțiuni despre bazele marxism-leninismului, ale materialismului dialectic și istoric, mai tîrziu s-a simțit nevoia unor forme de învățămînt politic mai cuprinzătoare, care să dea răspunsuri problemelor concrete ridicate în opera de construire a socialismului în patria noastră.

Pentru a înlătura deficiențele menționate nu există decît un singur remediu și anume: sprijinirea și popularizarea inițiativelor de jos din instituții, din organizațiile sindicale pentru că formele de învățămînt politic pe care le pot organiza acestea nu pot fi stabilite prin directive valabile pentru toată țara, pentru toate condițiile.

Anul acesta, de pildă, pentru fizicienii și chimiștii din învățămîntul superior din Iași am organizat un cerc de studiu la care se prezintă periodic referate pregătite amănunțit de specialiști. Aceste referate cuprind probleme de bază din fizică, insistîndu-se asupra laturilor lor ideologice. Referatele sînt prezentate sub formă de teze după care la o ședință ulterioară se organizează dezbateri.

In continuare, vorbitorul a ridicat probleme privind organizarea agitației vizuale și probleme legate de asigurarea stabilității cadrelor didactice în învățămîntul superior.

Ion Florea

președintele comitetului de întreprindere al Combinatului Poligrafic Casa Scînteii — București

După ce analizează problemele aplicării sistemului nou de salarizare, la Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", tov. Florea spune: în munca de educație, comitetul de întreprindere a organizat o serie de conferințe, în special cu tineretul, pentru că atitudinea unor tineri mai lasă mult de dorit. S-au organizat și unele conferințe tehnice, dar puține. Nu s-a colaborat cu S.R.S.C. aproape deloc, decît în 1957, cînd s-au cerut conferințe cu caracter educativ și cu alte subiecte. S-a folosit gazeta de perete și stația de radio-amplificare.

In privința educației, în special în problema tineretului, este necesar un club. Combinatul Poligrafic Casa Scînteii, așa cum a fost el construit, este o mîndrie pentru oamenii muncii din Republica noastră, dar inexistența unui club pentru muncitorii tipografi și pentru ceilalți lucrători din presă este o lipsă serioasă. E adevărat că noi avem un colț roșu pe care-l folosim și pentru repetițiile corului, avem bibliotecă etc., dar nu avem o sală de club unde să putem organiza manifestații pentru tineret.

Comitetul de întreprindere al C.P.C.S. a avut unele realizări pe linie artistică de amatori. De pildă, la concursul în cinstea Festivalului am ocupat locul I pe raion. S-a pus în scenă un spectacol de estradă numai cu artiști amatori din întreprindere. Există o brigadă de teatru și echipe de dansuri, dar nu avem echipament. După cinci ani de existență, corul Combinatului nu are costume. Este necesar să se analizeze împreună cu conducerea Combinatului și cu sprijinul Comitetului Central, dacă nu există posibilități să fim ajutați în obținerea acestor costume, atît pentru echipa de cor cît și pentru cea de dansuri.

In continuare, vorbitorul a analizat cîteva probleme ale activității sportive și sociale, arătînd unele greutăți în acest domeniu și modul în care crede că trebuie înlăturate.

Elena Gherdan

învățătoare — Oradea

Referindu-se la ridicarea nivelului politic, ideologic și cultural al cadrelor didactice, vorbitoarea a spus: Noi am făcut o propunere în ceea ce privește îmbunătățirea formelor de învățămînt la Oradea și anume să se organizeze lecții-conferințe pe cercuri, cu lectori bine pregătiți, și cu subiectele legate de munca noastră. De exemplu, la școala medie de fete nr. 2, s-au dat unele subiecte ca: educația comunistă a elevilor în lumina învățămintelor marxism-leninismului, situația internațională, munca partidului nostru pentru ridicarea nivelului educației elevilor în școală și alte subiecte de această natură.

Găsesc că în felul acesta vom izbuti să cuprindem în cercurile noastre cel puțin 90% din cadrele didactice.

Consider că este o lipsă foarte mare a Prezidiului Comitetului nostru Central că nu a analizat mai adînc faptele care au făcut ca dintre cadrele didactice, în unele raioane și orașe, să frecventeze sub 50% formele de învățămînt politic. Ar trebui de asemenea ca Prezidiul să găsească o formă de ridicare a nivelului cadrelor didactice din satele cu școli mici. Vorbitoarea a ridicat apoi o serie de probleme legate de stabilitatea cadrelor didactice, calificarea și condițiile lor de trai.

Elena Sereda

actriță la Teatrul Național — București

Voi ridica cîteva probleme care privesc actorii din întreaga țară. Prima dintre ele se referă la ridicarea măiestriei profesionale și a nivelului de cultură generală al actorilor prin participarea la spectacolele teatrale. Socot că este cazul ca să se reglementeze problema accesului liber al actorilor la spectacolele teatrale. Acum cîțiva ani se organizau așa zisele spectacole de marți pentru actori, presă și diferite organe culturale, sindicale etc. Aceste spectacole erau deosebit de instructive, datorită mai ales criticilor deschise care le urmau.

A doua chestiune pe care o supun atenției C.C. este aceea privitoare la excursii. Teatrul C.C.S. este pe cale de a organiza o croazieră pe Marea Neagră. Jumătate din cheltuieli vor fi suportate de către salariați iar cealaltă jumătate de instituție. Dacă Teatrul C.C.S. reușește să facă aceasta pentru actorii lui, de ce n-ar reuși și celelalte teatre?

In ce privește condițiile de muncă și de viață ale muncitorilor din artă, tov. Sereda a ridicat problema îmbunătățirii deservirii la cantine, problema deplasărilor și problema respectării contractelor pe care cinematografia le încheie cu diferiți actori.

MESAJUL
adresat Congresului de la Leipzig

Dragi tovarăși,

In numele celor peste 200.000 de oameni ai muncii din învățămînt, artă, poligrafie și presă, plenara C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt și Cultură din Republica Populară Romînă vă adresează un călduros și tovărășesc salut.

Cel de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor a stîrnit în rîndul membrilor sindicatului nostru un deosebit și legitim interes. Ideea de unitate și solidaritate a luptei oamenilor muncii de pretutindeni pentru o viață mai bună și pentru pacea în lume, idee care se află în centrul dezbaterilor Congresului, corespunde idealurilor și năzuințelor noastre celor mai puternice.

Nouă ne este scumpă viața, în slujba căreia sîntem angajați într-o gigantică operă de construcție socialistă.

Invățătorii și profesorii, muncitorii din artă, cultură și din poligrafie ca și toți ceilalți membri ai sindicatului nostru obțin în cinstea Congresului Mondial al Sindicatelor noi și importante succese în opera de educare a tineretului în spiritul internaționalismului și umanitarismului proletar, în opera de culturalizare a maselor largi ale poporului nostru muncitor. Noi știm, tovarăși, că pacea este dorită de oamenii muncii de pretutindeni și sîntem convinși că unindu-ne lupta, putem să ne apărăm cu succes viața și fericirea noastră.

Vă transmitem dragi tovarăși, dorința tuturor membrilor sindicatului nostru ca lucrările Congresului Mondial al Sindicatelor să contribuie la interzicerea folosirii armelor nucleare și la înfăptuirea dezarmării.

Urăm succes deplin lucrărilor celui de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor, exprimîndu-ne convingerea fermă că hotărîrile lui vor însemna un pas înainte în lupta oamenilor muncii de pretutindeni pentru o viață mai bună, pentru pace și progres social.

ACȚIUNI
în întîmpinarea Congresului

In vederea întîmpinării celui de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din învățămînt și Cultură, plenara C.C. al S.M.I.C. stabilește următoarele obiective:

1. C.C. al S.M.I.C. va mobiliza și sprijini organele sindicale din învățămînt și cultură în vederea realizării angajamentelor luate în cinstea celei ce a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, aniversare care constituie un minunat prilej de manifestare a prieteniei cu Uniunea Sovietică.

2. Una din preocupările de seamă ale tuturor organelor sindicale va trebui să o constituie ridicarea calității procesului instructiv-educativ, a măiestriei artistice și a nivelului tehnic al producției din sectorul industrial. In cinstea celui de al IV-lea Congres al Sindicatului, organele sindicale din învățămînt vor mobiliza cadrele didactice pentru ridicarea calității lecțiilor la un nivel cît mai înalt, îndeplinirea planului de școlarizare și frecvență în procent de 100 la sută și asigurarea tuturor condițiilor necesare realizării unui învățămînt de calitate.

Organele sindicale au datoria de a intensifica formele schimbului de experiență pentru cunoașterea și popularizarea experienței pedagogice înaintate și a celor mai bune metode folosite de muncitorii fruntași din artă și poligrafie în producție.

3. Organele sindicale din învățămînt vor sprijini conducerile administrative și cadrele didactice în realizarea politehnizării învățămîntului. In acest scop ele vor stabili legături cu comitetele de întreprindere și organele administrative din ramurile productive pentru a obține sprijinul acestora în vederea asigurării bazei materiale (mașini, aparate, unelte etc.) necesare desfășurării muncii practice în ateliere.

Organele sindicale au datoria de a mobiliza membrii de sindicat necalificați pentru a se înscrie la facultățile și institutele de învățămînt superior, cursul fără frecvență, în vederea ridicării calificării lor profesionale. Impreună cu conducerile administrative vor lua măsuri pentru a asigura condițiile necesare unei bune pregătiri (timp de studiu și material bibliografic) pentru prezentarea lor cu succes la examene.

4. Comitetele sindicale orășenești ale muncitorilor din artă din orașele Cluj, Iași, Timișoara precum și comitetele de instituție din instituțiile de artă din București vor organiza adunări în care se vor ține conferințe de către maeștri ai artei și tehnicieni care au vizitat U.R.S.S., conferințe urmate de dezbateri privind calitatea producției artistice, utilizarea justă a forțelor actoricești, realizarea repertoriului stagiunii și extinderea metodelor înaintate de muncă ale cadrelor tehnice.

5. Organele sindicale din sectorul poligrafic și cel industrial vor organiza în cinstea Congresului schimburi de onoare pentru mărirea producției și productivității muncii, pentru îmbunătățirea calității producției, reducerea prețului de cost și realizarea de economii.

6. In vederea aplicării cu succes a sistemului de salarizare și normare îmbunătățit, organele sindicale în colaborare cu cele administrative vor organiza schimburi de experiență între muncitorii din întreprinderile la care se face experimentarea sistemului îmbunătățit de salarizare, cu scopul de a se extinde metodele bune de muncă, măsurile tehnico-organizatorice, inovațiile și raționalizările.

7. Organele sindicale din instituțiile de învățămînt, artă și întreprinderile poligrafice și industriale vor trebui să-și îmbunătățească munca de educație comunistă în rîndul membrilor de sindicat pentru creșterea combativității lor revoluționare, pentru întărirea vieții de organizație și pentru ridicarea muncii sindicale la nivelul sarcinilor trasate de C.C.S., pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului.

8. In cinstea celui de al IV-lea Congres al Sindicatului nostru, activitatea cluburilor și a colțurilor roșii va fi îndreptată spre popularizarea succeselor dobîndite de regimul nostru democrat-popular, prin organizarea de festivități artistice, procese literare, simpozioane, recenzii, jurnale vorbite, expoziții inspirate din lupta poporului nostru pentru construirea socialismului.

9. Organele sindicale vor acorda o atenție deosebită ridicării nivelului ideologic și politic al membrilor de sindicat, printr-o mai bună organizare și desfășurare a învățămîntului politic în anul școlar 1957—1958.

10. Formațiile artistice ale organizațiilor sindicale din învățămînt care vor participa la faza regională a primului concurs pe ramură își vor îmbogăți repertoriul și programele cu teme inspirate din lupta poporului sovietic și a poporului romîn pentru pace, libertate și progres social.

11. Comitetele de instituție din instituțiile de artă vor mobiliza membrii de sindicat pentru a intensifica deplasările în uzine, fabrici, centre muncitorești și sectorul agricol, unde vor prezenta spectacole al căror conținut să reflecte preocupările și năzuințele poporului nostru muncitor în construirea socialismului.

12. In cinstea celui de al IV-lea Congres al Sindicatului se va deschide în București clubul sindicatului muncitorilor din poligrafie, edituri și C.L.D.C., precum și casa învățătorilor din orașul Focșani.

13. Comitetele de instituție de la Teatrul Național din București, Teatrul de Operă și Balet al R.P.R., Teatrul Național din Craiova, Radio precum și Comitetele sindicale orășenești Cluj, Iași și Timișoara vor organiza în cinstea celui de al IV-lea Congres al Sindicatului expoziții care să reflecte succesele obținute de colectivele artistice și tehnice.

14. In colaborare cu Direcția difuzării filmelor, se va organiza un schimb de experiență între lucrătorii din cinematografie și delegații cinematografiei din Uniunea Sovietică care vor participa la Festivalul Filmului Sovietic.

15. In cinstea celui de al IV-lea Congres al S.M.I.C. toate organele sale sindicale își vor spori grija pentru îmbunătățirea condițiilor de trai și muncă ale membrilor de sindicat, sprijinind organele administrative și de stat pentru a aproviziona cu alimente și combustibil cantinele și căminele, instituțiile și cadrele didactice din mediul sătesc.

16. Organele sindicale vor mobiliza membrii de sindicat să participe în număr cît mai mare la tradiționalul cros „Să întîmpinăm 7 Noiembrie" și la diferite alte competiții sportive, intensificînd activitatea sportivă de masă.

17. In perioada aceasta „Gazeta învățămîntului" va veni în sprijinul organelor sindicale prin publicarea în coloanele sale a celor mai bune acțiuni și rezultate obținute în cinstea celui de al IV-lea Congres al Sindicatului.

ÎNSEMNĂRI BIBLIOGRAFICE

In cadrul „Lunii prieteniei romîno-sovietice" a apărut:
„TRAGEDIA OPTIMISTA"

Lectura unei piese de teatru te captivează într-o măsură mult mai mică decît spectacolul realizat pe baza ei. Uneori, o găsești chiar plicticoasă, textul pretinzîndu-se exclusiv rostirii lui de către actori, în cadrul indicat, cu recuzita adevărată. „Tragedia optimistă" a scriitorului sovietic Vsevolod Vișnevski face excepție. De la primele pagini devii tu însuți interpretul personajelor, îți apare viu în fața ochilor cadrul întîmplărilor, te integrezi în atmosfera desfășurării acțiunii, participi cu tot sufletul, cu toate simțurile, încordat, la teribila înfruntare de forțe. Nu mai e o lectură, ci trăirea intensă a unor întîmplări cu adîncă semnificație pentru înțelegerea unei epoci și a unui eveniment crucial.

Este vorba de un episod dramatic, petrecut în perioada imediat următoare Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, undeva, într-un port din Marea Baltică. Piesa e dominată de personalitatea puternică, neobișnuită, a unei femei care, chiar de la cea dintîi apariție, se conturează fără putință de înșelare, ca un om dintr-o bucată, energic, capabil de a justifica încrederea celor ce au trimis-o aci într-o misiune grea și plină de primejdii, încrederea partidului. Avem impresia, de la primul contact, că am sezisat în întregime portretul moral al acestei femei, că o cunoaștem bine. Dar cîte trăsături noi vom adăuga tabloului schițat inițial!

Această femeie este un comisar bolșevic venit cu misiunea de a schimba situația existentă pe unul din vasele Flotei Mării Baltice. Marinarii se aflau constituiți într-un așa numit „detașament liber anarho-revoluționar", ce nu recunoștea nici o altă conducere decît a dubioasei sale „căpetenii" și era ostil ordinei instaurate de puterea sovietică. Ivirea femeii-comisar este pentru marinari un adevărat trăsnet. Prima manifestare a crezului lor anarhic — o tentativă de viol. Reprimînd printr-un glonte bine țintit această încercare, femeia-comisar reușește să-și facă simțită fermitatea intențiilor, promptitudinea hotărîrilor, curajul. Anarhiștii s-au convins că nu au de-a face cu o „muiere", ci cu un comisar roșu. Acest lucru îl înțeleg cu toții. Și „căpetenia" anarhiștilor și ofițerul ce comandă vasul și — spre bucuria lor — cei cîțiva comuniști ce se află printre marinari. Așa a fost începutul. A trebuit ca femeia aceasta să-și folosească toată gama resurselor ei morale, să fie abilă, să pătrundă cu tenacitate și răbdare în inima oamenilor, să le răscolească conștiința, să-i deosebească pe dușmanii inveterați de cei ce puteau deveni utili Revoluției și să-i demaște cu toată puterea.

Crearea „primului regiment naval", alcătuit din grupul foștilor anarhiști, este încununarea muncii neobosite, pline de abnegație, de talent, a comisarului. Ai senzația că toți au renăscut, că viața lor are acum un scop bine precizat, o țintă. Regimentul nu pregetă să angajeze, chiar pe uscat, o luptă grea cu armatele contrarevoluționare.

In luptă, prima luptă a „primului regiment naval", o parte din marinari — și cu ei și comisarul — cad în mîinile intervenționiștilor. Așteptînd sosirea unor batalioane roșii ce urmau să le vină în ajutor, comisarul prizonier încearcă o manevră inteligentă, caută să înșele vigilența ofițerului dușman și să cîștige timpul necesar. Manevra reușește, dar cu prețul vieții comisarului, lucru de care, de altfel, acesta era conștient.

Prin moartea sa, această minunată femeie dă un ultim exemplu despre felul cum trebuie să-și facă datoria un comunist în slujba revoluției. Ea transformă însăși moartea într-un mijloc de a fi de folos cauzei pentru care luptă partidul. Tovarășii ei, marinarii, simt aceasta, pătrund semnificația sacrificiului, știu acum că „și moartea poate fi muncă de partid".

Operă monumentală a dramaturgiei sovietice, „Tragedia optimistă" a lui Vsevolod Vișnevski, originală ca structură, nouă prin modul de tratare a temei, va cuceri fără rezerve toate inimile. O tragedie al cărei titlu, aparent paradoxal, este perfect justificat de sensul adînc optimist ce se desprinde din întreaga desfășurare a piesei și îndeosebi din sfîrșitul ei. E cu adevărat o tragedie care, în ciuda dramatismului ce atinge o intensitate unică, este profund optimistă.

B. F.

Vizitînd librăriile

De sub teascurile tipografiilor vor ieși zilele acestea, în cadrul „Lunii prieteniei romîno-sovietice", un mare număr de cărți despre Uniunea Sovietică, traduceri din scriitorii ruși și sovietici și din literatura contemporană.

In ciclul operelor complete ale marilor scriitori vor apare volumele al 5-lea și al 7-lea din operele lui GORKI, cuprinzînd lucrări scrise între anii 1900—1907, printre care cităm „Cîntecul vestitorului furtunii", „Omul", „Legenda lui Maiko", „Orașul diavolului galben", romanul „Mama" etc. Volumul 6 din operele lui CEHOV înmănunchează unele schițe și povestiri scrise între anii 1887—1888, mai cunoscute fiind „Stepa", „Criza de nervi", „Kaștanka" și „Băieții". I. Ludo și O. Panaitescu au tradus din SALTIKOV-SCEDRIN „Cucoana Padeikova" și „Vesel trai", care împreună cu cele două cicluri: „Povestiri nevinovate" și „Satire în proză" — admirabilă frescă a societății ruse din preajma anului 1860 — vor forma volumul al 2-lea al operelor marelui scriitor. Apare și volumul 2 din operele lui NEKRASOV, cu poemele „Femeile ruse", „Contemporanii", „Drumul de fier" și „Bunicul". Va apare de asemenea volumul 5 din operele lui FEDIN, care cuprinde romanul „O vară neobișnuită".

In standul clasicilor ruși vom mai găsi și puternicul roman al lui DOSTOIEVSKI, „Crimă și pedeapsă". De asemenea, inegalabila operă a dramaturgiei clasice ruse „Prea multă minte strică", de GRIBOEDOV, și un volum de nuvele de KUPRIN.

O surpriză plăcută pentru amatorii de poezii: apare un volum de tălmăciri din ESENIN. Imaginile proaspete și uimitoare, vigurozitatea poetului au fost redate cu măiestrie de George Lesnea. Menționăm din volum — în afară de numeroase poezii — poemele: „Lenin", „Rusia Sovietică" și „Ana Sneghina".

MAIAKOVSKI va fi prezent cu trei titluri. Un inedit volum de „Satire" și două reeditări: „Tineretului" și poemele „Ce e bine și ce e rău", „Pe fiece filă un elefant, o cămilă...", „Ce să fiu", strînse într-un volum intitulat „Copiilor".

Din ȘOLOHOV vor apare două volume. O excepțională piesă a genului scurt, emoționanta povestire „Soarta unui om" și o culegere de „Povestiri de pe Don", opere din tinerețe.

Un episod interesant din lupta ostașilor sovietici pentru eliberarea Norvegiei, în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, formează subiectul romanului „Inimă de prieten" al lui E. KAZAKIEVICI. Iar despre lupta plină de abnegație a partizanilor, vorbesc nuvelele scriitorului BUBENNOV, cunoscutul autor al „Mesteacănului alb". Epopeea construirii orașului Komsomolsk-pe-Amur, celebrul roman al Verei KETLINSKAIA — „Bărbăție" — va apare într-o nouă ediție. Un roman al lui N. DUBOV, intitulat „Orfanul" — un „Poem pedagogic" în miniatură — ridică o problemă interesantă, educarea copiilor orfani și vagabonzi.

Mai notăm volumul de amintiri din timpul întemeierii P.M.S.D.R. — scrise de BABUȘKIN, unul din colaboratorii lui Lenin. Sectorul de critică și estetică literară și artistică se îmbogățește cu un volum de „Articole alese" de SEROV și un volum de CEHOV — „Despre munca literară".

Marii noștri oameni de cultură care au vizitat Uniunea Sovietică au fost impresionați de cele văzute acolo. In „Jurnal de călătorie", acad. GH. OPRESCU vorbește de vechile monumente de artă rusă, făcînd și observații asupra artei moderne. Un capitol special este destinat preluării tezaurului nostru artistic și istoric. Același moment îl evocă și culegerea de articole ale lui Tudor ARGHEZI, intitulată „Din drum".

Petru VINTILĂ publică un ciclu de nuvele „Steaua magilor", în care se relevă influența revoluțiilor rusești din 1905 și 1917 asupra țării noastre.

Dacă adăugăm la toate acestea volumele apărute în ultima vreme, dintre care cităm: „Furtuna" de Ilya EHRENBURG, „Tragedia optimistă" de V. VIȘNEVSKI, „Lăcustele" de LEONOV, „Gorki în amintirile contemporanilor" etc., conchidem că editurile noastre întîmpină cu un program bogat aniversarea Marelui Octombrie.

ÎN CANCELARIE DUPĂ CURSURI

E seară, după ultima oră de curs. În cancelaria școlii medii nr. 3 din raionul Griviția Roșie din București, retrași la un capăt de masă, un grup de profesori discută între ei. E colectivul profesorilor de limba română. Experiența anilor anteriori le-a arătat că problema îmbogățirii vocabularului este dintre cele mai importante și ea trebuie lămurită încă de la începutul anului, pentru a se lua din timp acele măsuri prin care să se asigure îmbunătățirea exprimării în scris și oral a elevilor. Discuția pornește de la problema metodelor ce trebuiesc folosite în predarea lecțiilor de literatură. Întrebarea ce se pune este următoarea: cînd trebuie explicate cuvintele necunoscute din textul ce urmează a fi studiat? Înainte de citirea expresivă a textului, în timpul lecturii acestuia, sau la sfîrșit?

Explicarea termenilor necunoscuți pe parcursul citirii expresive — este de părere prof. Marin Toma — nu este recomandabilă, deoarece întreruperile, abătînd atenția elevilor de la desfășurarea subiectului operei, golesc lectura de conținutul ei emoțional. Explicarea cuvintelor noi trebuie făcută înainte sau după lectură. Pentru a ușura elevilor înțelegerea unui text literar nou, profesorul Toma folosește un procedeu care, fiind experimentat de dînsul la clasele a VIII-a, s-a dovedit a fi bun: în orele de gramatică, premergătoare unei anumite lecții de literatură, profesorul dă exerciții și teme pentru acasă, în care introduce și explică termenii noi pe care elevii îi vor întîlni ulterior lă lecția de literatură. În felul acesta se realizează și o economie de timp, explicarea cuvintelor necunoscute nemaifiind necesară în cadrul orelor de literatură.

Procedeul este fără îndoială bun și poate fi folosit cu succes, în special la clasele mari, ai căror elevi au un vocabular mai bogat. În cazul cînd textul literar ce urmează a fi predat conține însă prea mulți termeni necunoscuți, acest procedeu trebuie evitat, pentru a nu transforma, prin exces, ora de gramatică în oră de dezvoltare a vorbirii. La clasele mai mici — cum arată profesoara Maria Romașcanu — unde elevii, avînd un vocabular încă redus, întîlnesc adesea în textele literare studiate numeroase cuvinte noi, explicarea acestora (cu foarte puține excepții) nu poate fi făcută decît în cadrul orelor de lectură literară.

În ce moment al lecției trebuie făcută, însă, explicarea termenilor necunoscuți? Explicarea înaintea lecturii expresive are două dezavantaje: pe de o parte, profesorul nu poate anticipa decît cu aproximație lista cuvintelor necunoscute din textul respectiv, iar pe de altă parte, prin explicarea anticipată se elimină interesul pe care întîlnirea cuvintelor noi îl provoacă la elevi. La acestea — așa cum completează tov. Angela Crețu — se adaugă faptul că explicarea cuvintelor înainte de citirea expresivă, prin climatul pe care-l creează, nu constituie un punct de plecare prea fericit pentru receptarea emoțională a unui text literar.

Explicarea cuvintelor — este de părere tov. Romașcanu — trebuie făcută, în principal, după lectura textului. Profesorul trebuie să citească rar, astfel încît elevii să-și poată nota prin subliniere cuvintele pe care nu le cunosc. La sfîrșit, elevii pun întrebări. Explicarea termenilor necunoscuți trebuie făcută, pe cît posibil, prin antrenarea celorlalți elevi. Numai în cazul cînd elevii nu pot lămuri în mod satisfăcător sensul unui cuvînt, profesorul intervine cu explicații suplimentare. Unele cuvinte (mai greu de reținut sau care prezintă dificultăți de grafiere sau pronunțare) sînt explicate la tablă și trecute apoi de elevi în caietele de cuvinte.

Nu trebuie să pierdem din vedere însă — observă profesorul Teofil Cucu — faptul că valoarea semantică a unui cuvînt este determinată de construcția verbală în care acesta intră. De aceea este necesar să explicăm cuvintele în context și nu luate izolat.

Explicarea cuvintelor după lectura textului nu este, bineînțeles, singurul procedeu ce poate fi folosit. Profesoara Romașcanu arată că în anumite cazuri, de pildă cînd înțelegerea desfășurării acțiunii unei opere epice este determinată de cunoașterea unui număr redus de termeni noi întîlniți pe parcurs — se impune ca explicarea acestora să se facă chiar în timpul citirii expresive.

Este adevărat că realizarea emoției estetice implică, ca element absolut necesar, înțelegerea conținutului operei respective. Pătrunderea sensurilor adînci ale unei opere de artă amplifică, dă trăinicie sentimentului pe care-l încercăm în contact cu opera respectivă. Or, misiunea profesorului de limba română tocmai aceasta este: ca, ajutîndu-i pe elevi să-și apropie semnificațiile operei literare, să-i conducă spre emoția estetică. Sînt însă cazuri — așa cum a arătat tovarășa profesoară Alexandra Comișel — cînd acest scop nu poate fi realizat în cadrul lecției fără explicarea prealabilă a termenilor necunoscuți. Tovarășa Comișel a adus în discuție, spre exemplificare, poezia „Concertul în luncă" de G. Coșbuc. Înainte de a trece la lectura expresivă a acestui text, se impune să dăm elevilor lămuriri (eventual însoțite de desene la tablă) asupra feluritelor instrumente (flaut, nai, contrabas etc.) al căror nume autorul îl folosește pentru a indica timbrul particular al glasului diferitelor păsări.

Discuțiile cu privire la acest prim punct al problemei par a fi încheiate. Întrebarea pusă la început însă persistă: cînd trebuie să explicăm totuși cuvintele necunoscute dintr-un text? Înainte, pe parcurs, sau după lectura expresivă a operei literare? Concluzia la care ajung profesorii de limba română de la școala medie nr. 3 este că atît momentul explicării cuvintelor cît și procedeele folosite în aceasta depind pe de o parte de natura dificultăților pe care le ridică termenii necunoscuți din textul respectiv, iar pe de altă parte de nivelul clasei la care se predă. Rămîne, așadar, ca profesorul, cunoscînd varietatea procedeelor, să stabilească, în funcție de text și de clasă, care este procedeul cel mai potrivit.

Un alt mijloc de îmbogățire a vocabularului elevilor — arată prof. Cucu — îl constituie discuțiile cu elevii pe această temă. Este bine ca profesorul de limba română să-i obișnuiască pe elevi să-și noteze atît termenii întîlniți în lecturile particulare și citirea presei, cît și în discuțiile din familie sau cu prietenii mai vîrstnici — termeni ce vor fi explicați apoi de profesor la începutul fiecărei lecții sau în orele de consultații.

Pentru corectarea greșelilor de ortoepie (în cuvinte ca **sculptor, dușman, atmosferă, absent, prieten** — pe care unii elevi le pronunță: **scluptor, dujman, admosferă, apsent, preten**) trebuie să folosim scrierea corectă a cuvintelor pe tablă și în caiete, însoțite de exerciții de pronunțare cu elevii care prezintă deficiențe în pronunțarea grupului de sunete respectiv.

În încheiere, profesorii de limba română de la școala medie nr. 3 au subliniat o idee — ce-și face loc tot mai mult printre cadrele noastre didactice — și anume aceea a necesității ca toți profesorii — indiferent de obiectul pe care-l predau — să-și dea concursul la îmbogățirea vocabularului elevilor, la formarea unor deprinderi de exprimare corectă, prin explicarea termenilor mai des întîlniți în cadrul disciplinelor respective, prin grija pentru corectitudinea exprimării proprii și corectarea greșelilor de exprimare în scris și oral ale elevilor, prin sezisarea profesorilor de limba română asupra greșelilor grave pe care le întîlnesc în lucrările scrise ale unor elevi.

I. AXENTE

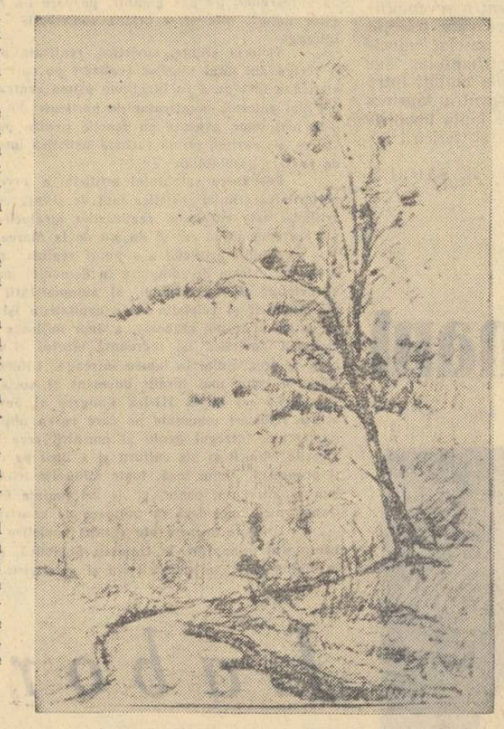

Tinere talente

Pe strada dr. Sion nr. 2 din București, în sala Kalinderu, s-a deschis săptămîna trecută expoziția elevilor școlii medii de arte plastice.

Iubitorii realizărilor tinere, îndrăznețe și promițătoare vor întîlni la această expoziție tablouri lucrate cu meșteșug și cu migală în ulei, tuș, creion, ca și lucrări de sculptură semnate de Avramescu Aurelia, Ilarian Cornelia, Răducanu Teodor, Teodorescu Iosif și mulți alți elevi ai școlii.

Cu toate scăderile inerente oricărui început, elevii dovedesc aptitudini îmbucurătoare în combinarea uleiurilor, în mînuirea creionului și în estompări pentru a da formă fie unui peisaj, fie unui portret.

Impresionează cu deosebire tablourile: „Panoramă", de Acasandrei Aurel-; „Vas cu flori", de Avramescu Aurelia; „Stradă", de Sileanu Ștefan; „Tîrg" de Deac Ion etc.

Numeroși vizitatori frecventează expoziția, reținînd o seamă de tablouri și așternînd în caietul de impresii al expoziției cuvinte calde, de laudă.

In fotografii. SUS: Desen, de Bratfanov Eugen. STINGA: Desen, de Kim Han Iong.

Visuri scrisori prietenii

(Urmare din pag. 1)

griu la hectar, în întovărășirea din care fac parte...

Au pornit apoi să se încrucișeze pe drumul dintre București și Kosino micile daruri și amintiri. Întîi, cravatele pionierești. După aceea, insignele — cea a pionierilor romîni și cea împodobită cu portretul lui Lenin, pe care Ștefan o poartă, mîndru, la butonieră. A sosit un album cu descrierea Kremlinului. A plecat un altul cu frumusețile Bucureștilor. Vera s-ar simți acum ca acasă în muzeele și parcurile bucureștene, s-ar plimba, fără să se rătăcească, pe Calea Victoriei, sau pe bulevardul Magheru. Ba ar putea și să recunoască fiecare localitate de pe ruta București—Tîrnăveni, rută pe care prietenul ei a făcut o călătorie cu mașina, alături de tatăl lui, șofer. Și nici Ștefan n-ar trebui să consulte ghidul dacă ar călători cu metroul prin Moscova, dacă ar vizita expoziția unională, dacă ar face o excursie la pitorescul lac Rița.

În scrisorile ce se perindau acum de 2—3 ori pe lună, au început să apară micile destăinuiri. Vera ar vrea să se facă inginer mecanic și materiile ei preferate sînt matematicile și limba rusă... Ștefan se va face, negreșit, constructor naval și ar vrea — după cum se știe — să studieze la Universitatea Lomonosov... Poate și Vera... Dar surorile lui Ștefan, pe care Vera le cunoaște acum bine, ar vrea ca el să învețe medicina, ca sora lui mai mare. Vera este de părere că nu strică să-i asculți pe cei mai mari, dar profesiunea pe care ți-o alegi trebuie să fie cea dorită de tine... Mama Verei a suferit o operație grea; Ștefan era îngrijorat ca pentru soarta unei rude apropiate. Ștefan s-a lovit la cap cu prilejul unei băi în gîrlă; Vera aștepta cu sufletul la gură vești de la prietenul ei. Cînd Ștefan a trecut la școala medie nr. 1 și i-a descris Verei acest vechi așezămînt de cultură, care datează de aproape 280 de ani și unde au învățat cei mai mari scriitori ai țării și revoluționarul Nicolae Bălcescu, al cărui nume îl poartă acum școala — Vera s-a bucurat alături de el și l-a felicitat...

În prima scrisoare a Verei sosise și o fotografie. Atunci s-a născut „carnetul de amintiri și fotografii" al lui Ștefan, de pe a cărui primă filă îți zîmbește o fată cu obrajii bucălați și cu o privire visătoare. Prietenii eroului nostru o cunosc pe Vera. Dacă-l întrebi pe Ștefan cum e Vera, sare colegul lui, Vasile Gheorghe: „E drăguță! Arată fotografia!" Ștefan nu spune nimic, dar, roșu pînă în vîrful urechilor, scoate „carnetul" din buzunarul de deasupra inimii și ți-l întinde: „Poftim, convinge-te singur".

Și prietenele Verei îl cunosc pe Ștefan. Tamara Sidorova vrea și ea să intre în corespondență cu un pionier romîn. De altfel, la școala medie nr. 1 „Nicolae Bălcescu" din Capitală sînt peste 60 de elevi care întrețin corespondență cu elevii sovietici. Silviu Oprea dintr-a VIII-a „B" s-a împrietenit cu Liuba Kosnevoi din Saratov. Adrian Frimu, dintr-a V-a „B" și prietenul lui moscovit, Sașa, filateliști amîndoi, fac schimb de mărci. Georgeta Cancea dintr-a VII-a a trimis de curînd o carte cu cîntecele noastre unei pioniere din Sevastopol.

Se leagă prietenii frumoase de adolescenți, pline de duioșie și dragoste. Acum, cînd oamenii sovietici se pregătesc să sărbătorească cea de a 40-a aniversare a Marii Revoluții, frămîntarea e mare printre elevii școlii medii nr. 1. Se sfătuiesc cu profesorii ce daruri să le trimită prietenilor lor cu acest sărbătoresc prilej. Orele de literatură, de geografie și istorie, de limba rusă și diriginție, cînd se discută despre prietenia între popoare, devin tot mai animate. Profesorii, semănători ai frumoaselor sentimente de prietenie și prețuire reciprocă, culeg cu bucurie binemeritată roadele muncii lor. Este cel mai frumos dar pe care-l primesc de la elevii lor cu prilejul celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Muzeul școlii

Vizitarea și cercetarea atentă a gospodăriilor bătrînești, legătura strînsă cu familiile elevilor au ajutat unele școli sătești să-și creeze muzee înzestrate cu material bogat și variat.

Muzeul școlii elementare din Comarnic, Valea Prahovei, spre exemplu, s-a îmbogățit considerabil pe această cale. În afară de colecțiile care se găsesc aici și care fac mai accesibile și mai temeinice cunoștințele legate de geografie, științele naturii, fizico-chimice, istorie, matematică un interes deosebit îl prezintă piesele etnografice, care oglindesc viața din trecut a poporului nostru, munca și arta lui.

Printre uneltele simple, rustice, se pot vedea aci un plug de lemn din cele cu care înaintașii noștri au scormonit luncile apelor și terasele munților, ca să semene porumb, un

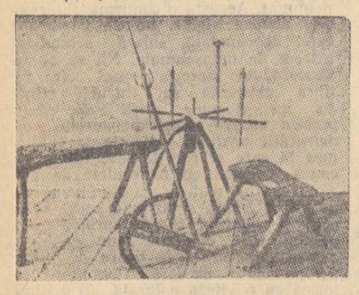

Piese din muzeul școlii

teasc de ulei, un buștean scobit în care se presau nucile, picior de virtelniță, cuiere de grindă și multe alte piese, dovezi ale iscusinței și simțului practic al poporului nostru.

Mai sînt aci și obiecte gospodărești, piese de ceramică, cusături, țesături, crestături care oglindesc inspirația și dragostea de frumos a poporului nostru.

Muzeul școlii, bine organizat și folosit, mereu în dezvoltare, constituie nu numai un mijloc de instruire a elevilor, ci și de educare a lor în spiritul dragostei pentru patrie, pentru creațiile poporului.

I. PETRESCU

Surprize

(Urmare din pag. 1)

cîntînd pe undeva — erau tot atîtea semne ale noii vieți ce cuceriseră aceste locuri, dominate numai cu doi ani în urmă de silueta solitară a Universității. Și nu-mi părea un cartier, ci, prin mulțimea de blocuri și freamătul din jur, un nou oraș ce se adăuga capitalei. Trecuseră doi ani.

Numai doi ani trecuseră și „marginea orașului" fusese împinsă mult departe. Iar povestea cu caprele, care în 1955 părea o glumă, acum, în 1957, se ridicase la rang de legendă. Jos, la poalele acestei noi așezări, dincolo de rîul Moscova, se oferă privirilor imensul complex sportiv de la Lujniki. Erau terenuri pustii în 1955; autocamioane străbăteau noroaiele, ducînd saci cu ciment pentru viitoarele tribune. Exact pe aceleași locuri, cărucioare cu înghețată alunecă acum pe asfalt, oferind zecilor de mii de spectatori „morojnoie Eskimos". Numai cu doi ani în urmă, seara, de pe colinele lui Lenin, se zăreau — asemeni unor licurici — luminițele violet-gălbui ale aparatelor de sudură. În vara lui 1957, de pe aceleași locuri au izbucnit spre înălțimi focurile de artificii ale serii de adio a Festivalului. Odinioară nu era ușor să ajungi la Lujniki. De aceea nu mică mi-a fost surpriza cînd am coborît aci din metrou, la stația nouă, „Sportivnaia". Erau aici, în 1955, zeci de hectare de paragină, pe care vînturile aspre ale nordului alergau slobode, dinspre stepă, smulgînd mărăcini. Și aceasta a devenit legendă.

Ritmurile neobișnuite ale construcției proiectează multe din asemenea realități de acum doi, cinci sau zece ani, direct în legendă, cu aceeași forță cu care — departe de centrul Moscovei — au fost, bunăoară, proiectate vechile tramvaie moscovite. Cine, plimbîndu-și pașii prin Piața Roșie, își poate imagina că pînă nu de mult zăngănitul tramvaielor acoperea bătaia orelor din turnul Spasski? Pentru noul profil al bulevardelor Moscovei, clădiri istorice care îmbătrîniseră — vreme de decenii și secole — pe același loc, au fost poftite frumușel să se retragă... Una din aceste clădiri, de pe strada Gorki, s-a mutat cu 13 metri. Alinierea s-a realizat într-un timp record: 45 de minute.

Un moscovit care ar fi lipsit nu, să zicem, 40 de ani din orașul său natal, ci, să presupunem doar 10 — l-ar mai recunoaște? Revoluția și-a pus din plin pecetea asupra orașului. A trecut asupra lui, an de an, strălucirea noii epoci. I-a dat chipul acestor zile. Iar în perspectiva celor patru decenii, care din prima lor zi au adus pe lume o nouă capitală: Capitala Uniunii Sovietice, înțelegi că în primul rînd la Moscova s-a gîndit vizionarul Maiakovski, spunînd:

„Îmi slăvesc
Patria
așa cum este azi,
dar de trei ori mai mult —
pe cea care va fi".

...Și a spus-o cu prilejul sărbătoririi primului deceniu al Marii Revoluții.

CADRELE TINERE ALE RAIONULUI

Din București, din Iași, din Cluj și din alte orașe, din școli pedagogice și institute de învățămînt superior, un număr important de tinere cadre didactice — profesori, învățători, educatoare — au pornit și în anul acesta pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale patriei. La 1 septembrie, cu sfiala caracteristică vîrstei, cu emoția primului contact cu viitoarea lor carieră, absolvenții s-au prezentat la secția de învățămînt și cultură a regiunii pentru care au fost repartizați.

Anul acesta, după cum se știe, munca de repartizare a tinerelor cadre a fost îmbunătățită. Repartizarea pe regiuni și de acolo la locul de muncă a dat, la prima experiență, rezultate bune. Aceasta a dus la sporirea numărului de cadre calificate, cu o bună pregătire profesională, la o împărțire omogenă a acestora în diferite regiuni, la o judicioasă repartiție în cadrul regiunii etc.

Acum, după mai mult de o lună de la prezentarea la posturi a noilor pedagogi, ne putem da seama în ce măsură comitetele executive ale sfaturilor populare și secțiile de învățămînt și cultură și-au dus la îndeplinire atribuțiile privitoare la asigurarea condițiilor de muncă și de trai ale tinerelor cadre didactice. Fără îndoială că de felul cum vor fi priviți și îndrumați aceștia încă din primele zile va depinde în mare măsură activitatea lor viitoare.

Cel mai mare număr de absolvenți din regiunea Galați a fost repartizat în raionul Tecuci. Aici, ca și în toate raioanele din țară, trei probleme importante s-au ridicat în activitatea de început a tinerelor cadre. În primul rînd asigurarea unei juste încadrări; în al doilea rînd, asigurarea condițiilor de trai și, în sfîrșit, sprijinul metodic-didactic primit încă din prima zi de școală din partea pedagogilor cu experiență, a directorilor, a inspectorilor.

În specialitate

O problemă de mare însemnătate pentru desfășurarea în bune condiții a activității cadrelor didactice o constituie justa lor încadrare, respectarea specialității fiecărui profesor, utilizarea tuturor posibilităților de încadrare în specialitate.

Practica a dovedit că acțiunea de repartizare și încadrare a profesorilor nu e deloc o muncă ușoară. Organele secțiilor de învățămînt și cultură, în colaborare cu organele sindicale, care au avut de rezolvat practic această problemă ani de-a rîndul, s-au convins cu prisosință de acest lucru. Ele au trebuit să depună serioase eforturi pentru o cît mai judicioasă îmbinare a intereselor cadrelor cu cele ale învățămîntului.

Se poate spune în acest sens că și secția de învățămînt și cultură a raionului Tecuci s-a străduit în bună măsură să rezolve în mod mulțumitor problema. Majoritatea celor 21 de tineri profesori încadrați anul acesta în raionul Tecuci predau în specialitate, avînd în completarea catedrei discipline înrudite cu specialitatea pentru care s-au pregătit.

Sînt și cazuri, însă, în care secția de învățămînt și cultură a dat dovadă de slăbiciune în încadrarea tinerilor absolvenți, neținînd seama de specialitatea lor. Pentru a satisface, de pildă, cererea profesoarei Rozica Mihai, absolventă a Facultății de istorie din Iași, care fusese repartizată în regiunea Bacău și care obținuse aprobare pentru regiunea Galați, secția a numit-o la școala de 7 ani din comuna Barcea, împreună cu alt profesor cu aceeași specialitate. Și astfel tovarășa Rozica Mihai predă aci istoria și constituția, iar în completarea catedrei — franceza. Tovarășul Toader Gheorghe, absolvent al Facultății de istorie (secția arheologie) din București are la aceeași școală o catedră de limba română — disciplină pe care n-a studiat-o în facultate. Exemplele arătate ne dovedesc că secția de învățămînt și cultură n-a știut să folosească în mod just toate cadrele tinere, ținînd seama și de interesele lor, dar în primul rînd de interesele învățămîntului.

O soluție originală a găsit secția de învățămînt și cultură a raionului Tecuci și la încadrarea tinerelor profesoare de limba rusă, Acatrinei și Spinochi. Pentru că nici una dintre aceste tovarășe n-a acceptat să meargă la școala de 7 ani din Satul Nou, școală care aparține de orașul Tecuci însă se găsește la o distanță de cîțiva kilometri de oraș, secția a împărțit orele de limba rusă de la această școală în două și le-a dat profesoarelor amintite, iar restul orelor pentru completarea catedrelor li s-au dat pe la diferite școli din orașul Tecuci. Profesoara Spinochi, de pildă, are 8 ore de limba rusă la școala medie serală, 6 ore de limba rusă în Satul Nou și 3 ore de istorie la școala nr. 6 de lîngă gară. Cam în aceeași situație se află și tovarășa Acatrinei.

Socotește oare secția de învățămînt și cultură a raionului Tecuci că fărîmițarea catedrelor este cea mai nimerită soluție pentru îmbinarea intereselor cadrelor cu cele ale învățămîntului? Folosește învățămîntului oare faptul că la aceeași școală o catedră este împărțită între două profesoare, sau le folosesc acestora, care trebuie să parcurgă fiecare de 3 ori pe săptămînă drumul pînă la școală?

Deși a trecut mai mult de o lună de la începerea anului școlar, nu-i prea tîrziu totuși pentru ca secția de învățămînt și cultură a raionului Tecuci să ia măsuri de remediere a acestor lipsuri și a altora care mai există în încadrarea tinerilor învățători și profesori. Deopotrivă de vinovată de lipsurile constatate în încadrarea tinerelor cadre didactice din raionul Tecuci este de fapt și secția de învățămînt și cultură a regiunii Galați, care răspunde direct de încadrarea tinerilor absolvenți, dar care s-a mulțumit doar să-i trimită la raion, fără să urmărească felul cum sînt aplicate instrucțiunile Ministerului Învățămîntului și Culturii.

De la raion la comună și de la comună la raion

Majoritatea tinerilor învățători și profesori din satele raionului Tecuci n-au reușit să afle încă nici acum — după o lună de la începerea noului an școlar — cine trebuie să le plătească indemnizația de instalare la care au dreptul. Trimiși de la raion la comună și de la comună la raion, ei nu știu pe cine să mai creadă. Avînd „avantajul terenului", adică fiind mai aproape de secție și putînd s-o viziteze mai des, tinerele cadre didactice din oraș au reușit în sfîrșit, datorită insistențelor lor, să-și încaseze indemnizația de instalare. Bineînțeles nu odată cu instalarea, adică în primele zile de școală, ci abia după o lună de zile, odată cu salariul. Tot după o lună și-au încasat indemnizațiile și tinerele cadre didactice din comuna Ghidigeni. Continuă să rămînă încă nesoluționată problema pentru ceilalți tineri învățători și profesori din comunele Barcea, Corod și Munteni, care își mai pun încă întrebarea cine trebuie să le plătească...

N-ar fi rău ca secția de învățămînt și cultură a raionului Tecuci și organele sindicale să se îngrijească de răspunsul la această întrebare. N-ar fi rău nici dacă ar aminti din cînd în cînd comitetului executiv al sfatului popular raional și despre necesitatea îmbunătățirii condițiilor de cazare a tinerelor cadre didactice repartizate anul acesta în orașul și raionul Tecuci.

Sprijin metodic

Mai mult ca oricînd, în primele zile de școală tinerii pedagogi au nevoie de o îndrumare specială, de sprijin. Pentru mulți, așa cum a fost și pentru tînăra profesoară Nadejda Decuseară, absolventă a Facultății de filologie din Iași, întîlnirea cu clasa, cu elevii a fost un examen. Fiecare clasă și fiecare elev ridică probleme deosebite pe care trebuie să le rezolvi. Odată, în primele zile de școală, tînăra profesoară a intrat supărată, gata să izbucnească în plîns, în cancelaria directorului școlii de 7 ani nr. 5 din Tecuci. În clasă un elev fusese obraznic și, pentru un moment, profesoara n-a știut ce să facă, ce să întreprindă, cum să procedeze... Supărată, necăjită pe elevi și pe sine, a părăsit clasa. De cînd e școala, de cînd sînt profesori începători acesta nu e singurul caz, dar tocmai pentru a evita asemenea lucruri este necesar ca așa cum a procedat tovarășul director Silviu Chiburță să se procedeze peste tot. Cu tact, cu răbdare, directorul a început să-i explice tinerei profesoare cum ar fi trebuit să procedeze, sfătuind-o să nu se lase prinsă de desnădejde și intimidată de greutăți.

A doua zi, a treia zi și în zilele următoare, tînăra profesoară nu s-a mai plîns. Acum ea vine des la director și-i cere sfaturi, îi expune întîmplările de la lecții, iar directorul la rîndul său asistă la lecții, îi controlează planurile. De fapt este impropriu spus „controlează", căci e vorba aici de o adevărată muncă de îndrumare, lucrul cel mai necesar la începutul carierei didactice.

Legătura dintre cadrele cu experiență și pedagogii tineri, sprijinul metodic acordat în raionul Tecuci nu se limitează la acest exemplu. La cercurile pedagogice pe specialități, ale căror ședințe de constituire s-au ținut acum cîteva zile, cînd s-au discutat pe larg planurile de muncă și temele ce se vor dezbate în anul școlar în curs, au fost văzuți luînd parte la discuții, alături de profesorii mai vechi, și tineri absolvenți.

Este întrucîtva greu să iei parte la discuții alături de profesorii care ți-au predat cîndva, pe cînd erai elev, și mai cu seamă să discuți probleme pedagogice, didactice, ba uneori chiar să susții discuții contradictorii. Dar tinerii s-au încadrat repede în problemele școlare. Peste tot ei au fost primiți cu căldură și simpatie. Tinerii profesori Maria Nasie, Constantin Filip și Stelian Bitlan ne-au vorbit de felul cum au primit sprijinul directorului lor Dumitru Gălățeanu, care conduce școala de 7 ani din Ghidigeni. Tot astfel, profesorul Nicu Vasilache, absolvent al Facultății de filologie din București, care predă limba engleză în orașul Tecuci, discută deseori cu fosta sa profesoară de engleză, Iulia Gheorghiu, despre problemele ridicate de predare.

Enumerarea exemplelor s-ar putea prelungi desigur cu alte cazuri de acest fel. Toate scot în evidență un lucru general constatat: acela că în cea mai mare parte tinerii pedagogi primesc sprijinul metodic, didactic din partea cadrelor cu experiență. Fără îndoială, trebuie relevată și îndrumarea primită din partea inspectorilor V. Lazăr, Mihai Drigă și Gh. Popa de la secția învățămînt și cultură a raionului Tecuci. Acest sprijin temeinic, îmbinat cu o grijă mai susținută pentru problemele condițiilor de trai și de muncă ale tinerelor cadre, va asigura fără îndoială antrenarea cu succes a noilor profesori și învățători în activitatea colectivelor școlare în care au intrat.

MARIA GÎNDACU
IONEL MÎRCEA

Expoziție în cinstea Congresului

Prezidiul Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură anunță că în cinstea celui de al IV-lea Congres al Sindicatului se organizează la București o expoziție care să ilustreze aspecte din viața și activitatea muncitorilor din învățămînt și cultură. În acest scop organizațiile sindicale de bază, comitetele de instituție, comitetele sindicale raionale și orășenești sînt rugate să trimită albume, fotografii, lucrări de artă, grafice, planșe, material didactic lucrat de elevi și profesori, precum și alte exponate.

Materialele pentru expoziție vor fi trimise pînă la 5 noiembrie a. c. pe adresa Clubului muncitorilor din învățămînt din București, Bulevardul 6 Martie nr. 32.

MAREA ÎNTÎLNIRE

Leipzig, tradiționalul oraș al târgurilor internaționale, al cărții și al științei, este în aceste zile cel mai mare oraș al lumii.

Mai mult de 100.000.000 de oameni din sindicatele celor cinci continente sînt prezenți la Leipzig prin delegații și observatorii lor, la Congresul ce se desfășoară în marea clădire Kongress Halle. Sînt prezenți 100.000.000 de oameni aduși aici de același gînd: unitate, de aceeași năzuință: de a impune pacea și o viață mai bună pe întregul glob.

Întîlnirea aceasta neobișnuită este prilejuită de desfășurarea lucrărilor celui mai mare Congres Mondial al Sindicatelor, al IV-lea în decursul celor 12 ani ciți se împlinesc de cînd în Palatul Chaillot din Paris delegații din peste 50 de țări au semnat actul de naștere al Federației Sindicale Mondiale, cea mai mare organizație sindicală pe care a cunoscut-o omenirea.

Și-au dat întîlnire la Leipzig membri ai sindicatelor din Europa și Australia, din America, din Asia și Africa. În afara reprezentanților organizațiilor membre ale F.S.M. sînt prezenți delegați și observatori din alte 90 de organizații neafiliate la F.S.M.

Răspunzînd chemării lansate de F.S.M. către oamenii de toate profesiunile, de diferite păreri politice sau afilieri sindicale, ei s-au strîns laolaltă pentru a discuta despre calea comună întru satisfacerea revendicărilor economice și politice ale celor ce muncesc din oricare parte a globului. Laolaltă, cei aflați în aceste zile la Leipzig se sfătuiesc asupra felului în care mai bine și mai cu temei poate fi și trebuie rezolvată problema unității a zeci de milioane de oameni ai muncii.

Oamenii muncii au răspuns de multe ori prin acțiuni unite uneltirilor dușmanilor lor. În anii ce s-au scurs de la cel de al treilea Congres Mondial al Sindicatelor, numărul membrilor de sindicate a crescut. În Asia sau Orientul Mijlociu, în America Latină ca și în Africa, unde în urmă cu numai cițiva ani mișcarea sindicală era slabă sau chiar inexistentă s-au făcut progrese rapide. Lupta unitară a dus la desfășurarea unor puternice greve revendicative în mai toate țările capitaliste. În Germania Occidentală, numărul zilelor de grevă în anul 1956 a atins cifra de 4 milioane, iar în Anglia, în primele 4 luni ale acestui an numărul zilelor de grevă s-a ridicat pînă la cifra de 6 milioane. Greve puternice s-au desfășurat și în Chile, Italia, Brazilia, Nigeria, Canada și alte țări.

De la tribuna instalată la Kongress Halle se face auzit cuvîntul oamenilor muncii de pretutindeni. Fiecare congresist a căutat să aducă o contribuție cît mai valoroasă la dezbateri, prezentînd problemele cele mai actuale din țara respectivă. Din cuvîntul tuturora a răzbătut aceeași convingere fermă asupra necesității creării unei puternice și indestructibile unități a oamenilor muncii de pretutindeni.

Poșta a adus pe adresa Congresului Mondial al Sindicatelor noian de mesaje de solidaritate. Adesea cuvîntul delegaților este întrerupt pentru citirea unui nou salut sosit din cine știe ce colț al lumii. În numai două zile după deschiderea lucrărilor sosiseră la Leipzig pentru cel de al patrulea Congres Mondial al Sindicatelor mai mult de 800 de mesaje.

Asemenea oamenilor muncii de pe întregul glob, poporul nostru muncitor își exprimă atașamentul pentru cauza păcii, unitatea cu toți cei ce luptă pentru pace, pentru o viață mai bună. În numeroasele întreprinderi și instituții din țara noastră — la Constanța, la Roman, unde se construiește marele laminor, pe șantierul Hidrocentralei de la Bicaz, în Valea Jiului, la exploatarea carboniferă Petrila — s-au ținut adunări însuflețite în care muncitorii au arătat că se alătură cu toată hotărîrea luptei pentru unitatea oamenilor muncii din toată lumea.

Și cadrele didactice din țara noastră sînt alături de năzuințele oamenilor muncii de pretutindeni. Învățătorii și profesorii noștri întăresc mereu legăturile lor cu cadrele didactice din întreaga lume, sprijină lupta pedagogilor din țările capitaliste pentru un învățămînt progresist, pentru drepturi democratice.

Cel de al patrulea Congres Mondial al Sindicatelor de la Leipzig se inscrie ca o pagină nouă și deosebită a luptei oamenilor muncii din întreaga lume pe drumul solidarității și unității în lupta pentru revendicările lor comune, idee care trăiește puternic în conștiința maselor muncitoare, fiind chezășia triumfului făuririi unei indestructibile unități între toți cei ce muncesc, pentru făurirea unui front puternic de luptă împotriva dușmanilor vieții și fericirii umane.

H. ȘAICU

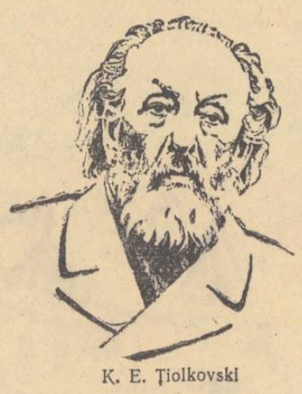

K. E. Țiolkovski

DE LA FANTEZIE LA REALITATE

„Omenirea nu va rămîne veșnic pe pămînt ci, în goana după lumină și spațiu, va pătrunde mai întîi cu timiditate peste granițele atmosferei, iar apoi va cuceri tot spațiul sistemului nostru solar".

K. E. ȚIOLKOVSKI

Un triumf al științei sovietice

Ziua de 4 octombrie 1957, cînd în Uniunea Sovietică a fost efectuată cu succes lansarea primului satelit artificial al pămîntului, a intrat în istoria mondială ca o dată remarcabilă. A început o etapă nouă în dezvoltarea științei și a tehnicii, o epocă nouă în dezvoltarea cunoștințelor omului despre pămînt și spațiul cosmic. Omenirea a pășit pe pragul cuceririi spațiului cosmic, al călătoriilor interplanetare.

Vestea despre lansarea primului satelit artificial al pămîntului în Uniunea Sovietică a umplut de bucurie inimile a milioane de oameni de pe întreg globul pămîntesc. Această remarcabilă victorie a științei și tehnicii sovietice, pe lîngă faptul că a însemnat un pas gigantic pe care l-a realizat omul în cunoașterea și folosirea legilor naturii este și o uriașă contribuție la asigurarea păcii și libertății în lumea întreagă.

Victoria științei sovietice, realizată prin lansarea satelitului artificial, constituie o verigă din șirul marilor realizări pe care le obține poporul sovietic. În Uniunea Sovietică a fost pusă în funcțiune prima centrală atomo-electrică din lume, a fost construit cel mai puternic accelerator de particule din lume — sincrofazotronul, au fost construite cele mai bune avioane cu reacție pentru pasageri din lume, a fost experimentată cu succes, de curînd, prima rachetă balistică intercontinentală, care poate atinge orice punct de pe fața pămîntului.

Realizarea satelitului artificial a dovedit în mod indiscutabil întregii lumi superioritatea științei sovietice față de știința celor mai avansate state capitaliste. Satelitul artificial este rezultatul realizărilor strălucite obținute de știința sovietică în cele mai variate domenii în cei 40 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Lansarea satelitului artificial s-a putut realiza numai datorită rezolvării cu succes a unor probleme extrem de complexe în domeniul matematicii, al fizicii, al chimiei, al dinamicii rachetelor, al radiotehnicii, al automatizării și telemecanicii. În timp ce Statele Unite ale Americii și celelalte state capitaliste își îndreaptă eforturile în special în direcția pregătirii unor noi războaie, a unor mijloace noi de distrugere a milioanelor de oameni, Uniunea Sovietică își îndreaptă efortul ei spre dezvoltarea științei, pentru asigurarea păcii și progresului în lumea întreagă. Ultimele realizări ale științei sovietice au dovedit chiar și celor mai înrăiți dușmani ai socialismului superioritatea orînduirii socialiste.

La cel de al III-lea Congres al Sovietelor din Rusia, V. I. Lenin a prevăzut aceste realizări minunate pe care le va obține societatea socialistă: „Înainte, întreaga inteligență, întregul geniu al omenirii crea numai pentru a asigura unora toate binefacerile tehnicii și ale culturii și a lipsi pe ceilalți de lucrul cel mai necesar — cultura și progresul. Acum însă, toate minunile tehnicii, toate cuceririle culturii vor deveni un bun al întregului popor, și de azi înainte inteligența și geniul omenirii nu vor mai fi transformate niciodată în mijloace de constrîngere, în mijloace de exploatare".

Uriașele succese ale științei sovietice arată că aceste mărețe previziuni ale lui Lenin sînt înfăptuite în Uniunea Sovietică, unde inteligența și geniul omenesc sînt puse în slujba păcii, în slujba vieții și a fericirii oamenilor.

ZIARELE SCRIU:

MANCHESTER GUARDIAN (Anglia). „Satelitul artificial al pămîntului este unul din rezultatele sistemului de educație rus..."

BIRMINGHAM POST (Anglia). „Toată lumea este entuziasmată de Rusia".

TIMES (Anglia). „Rușii au pătruns primii în spațiul cosmic... Această realizare epocală în progresul științei merită admirație și recunoștință"...

WELTPRESSE (Austria). „Oamenilor de știință americani nu le-a rămas altceva de făcut decît să-i felicite pe colegii lor ruși".

DAGUNBAO (R. P. Chineză) „Victoria strălucită a Uniunii Sovietice este cel mai frumos dar pentru cea de a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie".

AL-GUMHURIA (Egipt). „Uniunea Sovietică a repurtat o importantă victorie în lupta pentru pace".

NEUES DEUTSCHLAND (R.D.G.) „Secolul al XX-lea este secolul socialismului".

HINDUSTAN STANDARD (India) „Uniunea Sovietică a ieșit învingătoare în lupta pentru cosmos".

UNITA (Italia). „Numai în socialism oamenii de știință, specialiștii, muncitorii au putut să obțină ceea ce unii o vor numi poate o minune".

WORT LAND (Norvegia) „S-a întîmplat ceva grandios și fantastic".

NEW-YORK TIMES (S. U. A.) „Drumul pînă la stele este descoperit".

NEW-YORK HERALD TRIBUNE (S.U.A.) „Un triumf al omului asupra universului".

8000 metri pe secundă

Satelitul artificial nu este înzestrat cu nici un motor și nici un fel de combustibil. În mișcarea sa în jurul pămîntului el se supune doar acelorași legi după care se mișcă și corpurile cerești adevărate.

Este un fapt stabilit în fizică că un corp aruncat poate să nu cadă pe pămînt, ci să se rotească în jurul pămîntului, să devină un satelit artificial al lui, dacă este lansat cu o astfel de viteză încît forța centrifugă produsă de către mișcarea circulară să fie egală cu greutatea corpului. Un calcul destul de simplu ne arată că pentru a ajunge la aceasta este necesar să se imprime corpului lansat o viteză orizontală de circa 8 (7,9) km pe secundă.

Aceasta nu s-a putut realiza timp de secole tocmai pentru că oamenii nu dispuneau de mijloace tehnice care să-i imprime corpului aruncat o viteză orizontală de 8 km pe secundă și, totodată, să-l ridice la o înălțime destul de mare pentru a se evita rezistența atmosferei. Aceste două sarcini — viteza de 8 km pe secundă și ridicarea la o înălțime mare — au fost rezolvate cu succes de către savanții și tehnicienii sovietici cu ajutorul unei rachete-purtătoare. Este de remarcat faptul că încă la începutul secolului al XX-lea marele savant rus K. E. Țiolkovski, fondatorul astronauticii, a demonstrat că numai racheta va da posibilitate omului să se ridice dincolo de atmosferă. Țiolkovski a soluționat o serie de probleme dificile, esențiale, ale zborului interplanetar și a arătat că un prim pas în această direcție îl constituie lansarea unor sateliți artificiali.

Lansarea satelitului articial a constituit o operație extrem de dificilă. Alături de o înaltă perfecțiune tehnică a fost necesar un sistem deosebit de precis de conducere automată a rachetei pentru a se asigura lansarea rachetei pe orbită.

Satelitul de formă sferică a fost așezat în partea frontală a rachetei-purtătoare și acoperit cu un con protector. Decolarea rachetei cu satelitul s-a făcut vertical, însă treptat, axa rachetei a început să devieze de la verticală. La o înălțime de cîteva sute de kilometri, racheta se mișca deja cu o viteză de circa 8 kilometri pe secundă, paralel cu suprafața pămîntului. După încetarea funcționării motorului rachetei, conul protector a fost azvîrlit și satelitul a început să se miște independent. În momentul de față și racheta-purtătoare și conul se mișcă în jurul pămîntului la o distanță de circa 1000 de km de satelitul artificial. Trebuie remarcat că și direcția mișcării poate hotărî reușita lansării satelitului artificial, întrucît nu orice orbită circulară este „stabilă". Se demonstrează că satelitul are o mișcare stabilă numai într-un plan care trece prin centrul pămîntului. Se poate dovedi, de pildă, că dacă satelitul este lansat în planul unei paralele atunci fie că el trece pe o traiectorie dintr-un plan „stabil", fie că se prăbușește pe pămînt. De aceea, cu toată viteza colosală a rachetei este necesară o precizie deosebită nu numai în ceea ce privește viteza finală, dar și în stabilirea direcției mișcării. Chiar și deviația cu un grad la lansare are drept rezultat faptul că satelitul nu se va deplasa pe orbita sa. Reușita lansării satelitului artificial în Uniunea Sovietică ne dovedește cît de exacte au fost calculele, aparatele care au dirijat această operație atît de complicată. Orbita satelitului artificial are forma eliptică cu unul din focare în centrul pămîntului. Înălțimea maximă la care ajunge satelitul este de 1000 de kilometri.

Savanții sovietici au ales un unghi de inclinație de 65 de grade a orbitei satelitului față de planul ecuatorului, spre deosebire de proiectul american care prevede lansarea satelitului pe direcția ecuatorului. Această variantă la care s-au oprit savanții sovietici, deși este legată de o serie de dificultăți în ceea ce privește lansarea, are avantajul că înlătură unele complicații ce s-ar putea ivi mai tîrziu și totodată asigură mișcarea satelitului deasupra tuturor continentelor, ceea ce este deosebit de interesant și util pentru urmărirea și studierea mișcării sale.

Satelitul lansat în Uniunea Sovietică are diametrul de 58 centimetri și greutatea de 83,6 kg, adică de peste opt ori mai greu decît satelitul care se proiectează în America. El este înzestrat cu o aparatură perfectă care îi dă posibilitatea să fie urmărit de un cerc larg de observatori și totodată asigură culegerea unor date însemnate științifice.

Satelitul artificial va continua să se rotească în jurul pămîntului timp îndelungat. Aceasta o confirmă observațiile asupra vitezei lui de deplasare care, deocamdată, suferă schimbări extrem de neînsemnate. Nu se poate deocamdată aprecia exact cît va dura existența sa, întrucît știința nu dispune încă de date precise asupra densității aerului și densității prafului meteoric la înălțimea la care se rotește satelitul. Din cauza ciocnirii cu moleculele de aer și cu praful meteoric viteza lui va scade treptat, forța centrifugă se va micșora și satelitul se va apropia de pămînt pînă cînd va arde ca un meteorit în straturile dense de aer. În momentul de față, satelitul se mișcă cu o viteză colosală, străbătînd distanțe ca Moscova — New York în 16 minute, Londra — Paris în 2 minute etc. În timp de două ore el a trecut în una din aceste zile deasupra Americii de Nord, a Groenlandei, a Islandei, Angliei, Europei Centrale, Orientului Apropiat, Oceanului Pacific.

Ceea ce părea fantastic ieri, a devenit acum realitate. Universul s-a îmbogățit cu un nou corp ceresc. În Uniunea Sovietică vor mai fi lansați, în cursul Anului Geofizic Internațional, și alți sateliți mai grei și mai mari, în vederea realizării unui vast program de cercetări științifice.

ARTICOLE REDACTATE DE PROF. M. SCHEIN DE LA ȘCOALA NR. 127 BUCUREȘTI.

Laborator cosmic

Prin lansarea primului satelit artificial în jurul pămîntului, oamenii de știință sovietici au deschis omenirii calea spre călătoriile interplanetare. În aceasta constă, fără îndoială, importanța istorică a acestei minunate realizări a științei și tehnicii sovietice. Primul satelit artificial, ca și cei care vor fi lansați în viitor, au o însemnătate deosebită pentru dezvoltarea științei, întrucît ei constituie un instrument extrem de eficace pentru studierea planetei noastre și a universului. Cercetările care se vor efectua cu ajutorul sateliților artificiali asupra straturilor superioare ale atmosferei vor aduce multă lumină într-o serie de probleme de mare importanță teoretică și practică. Iată cîteva dintre aceste probleme.

Forța principală care determină mișcarea satelitului artificial este forța gravitații pămîntului. Totuși, forma pămîntului, distribuția diferitelor substanțe în interiorul lui, densitatea aerului în straturile superioare ale atmosferei influențează și ele asupra traiectoriei satelitului artificial și asupra duratei sale de rotație în jurul pămîntului. De aceea, determinînd exact orbita satelitului artificial în diferite perioade ale mișcării sale, se pot stabili, pe baza acestora, date geodezice noi și interesante. Se știe că după mișcarea sateliților „adevărați" ai unei planete astronomii pot determina forma planetelor. Astronomul sovietic K. L. Baev, studiind mișcarea unui satelit al lui Jupiter, a determinat cu multă exactitate diferența dintre raza ecuatorială și raza polară a acestei planete. Turtirea pămîntului (citul dintre diferența razei ecuatoriale și raza polară, și raza ecuatorială, egal cu 1/298) a fost determinată, printre alte metode, și prin studiul mișcării Lunii. Studiind și mișcarea satelitului artificial al pămîntului, astronomii vor putea verifica și preciza mărimea turtirii pămîntului, vor putea stabili și mai exact forma pămîntului. Aceasta va fi de un real folos la întocmirea unor hărți geografice exacte.

Pe baza cercetărilor efectuate pînă acum cu ajutorul rachetelor s-a stabilit că la o înălțime de circa 500 de km densitatea aerului scade de cîteva milioane de ori. În momentul de față nu este bine determinată însă densitatea păturilor mai înalte ale atmosferei — la 800—1000 de km, — care constituie granița dintre păturile dense ale atmosferei și spațiul cosmic. Cu ajutorul sateliților artificiali se vor putea obține date și în această direcție. În adevăr, deși extrem de rarefiat la aceste înălțimi, aerul opune totuși rezistență satelitului în mișcarea sa. Moleculele de aer, ciocnindu-se de suprafața satelitului (ca și praful meteoric) îi schimbă treptat orbita, și viteza. Urmărind de pe pămînt viteza de mișcare a satelitului în diferite momente, stabilind în diferite perioade forma orbitei sale, specialiștii vor putea trage concluzii interesante tocmai asupra densității aerului, ca și asupra altor factori care determină aceste schimbări. Numai pe baza observațiilor efectuate în cele cîteva zile de la lansarea satelitului s-a și putut trage concluzia că densitatea aerului ca și temperatura lui la înălțimea de peste 500 de kilometri sînt mult mai scăzute decît se bănuia pînă acum. În aceste condiții satelitul poate „zbura" o perioadă foarte îndelungată.

Un studiu mai amănunțit se va putea realiza cu ajutorul sateliților artificiali și asupra meteoriților și micrometeoriților care pătrund în cantități uriașe în straturile superioare ale atmosferei pămîntului. După cum se știe, noi sîntem apărați pe pămînt de loviturile meteoriților de către stratul dens de aer care înconjoară pămîntul. Pentru construirea viitorilor sateliți artificiali ca și pentru viitoarele zboruri interplanetare este însă deosebit de important a se cunoaște cît de puternice pot fi ciocnirile cu meteoriții. Cercetările întreprinse în această direcție de cîțiva ani cu ajutorul rachetelor la înălțimi pînă la 200 de km au arătat că pe fiecare metru patrat al rachetei, în medie, se înregistrează, pe secundă, circa cinci ciocniri cu meteoriți. Satelitul artificial fiind înzestrat cu o aparatură specială ne va da posibilitatea să cunoaștem mai bine care este frecvența și tăria acestor ciocniri la diferite înălțimi.

Un fenomen deosebit de interesant care preocupă pe oamenii de știință îl constituie oscilațiile polului magnetic al pămîntului. S-a stabilit că „variațiile scurte" provocate prin deplasarea polului magnetic al pămîntului în timpul unei zile solare se datoresc existenței în straturile atmosferei, la o înălțime de 100—120 de km, a unor sisteme de curenți electrici de sute de mii de amperi. Cu ajutorul sateliților artificiali se vor putea studia mai bine variațiile magnetice. Acest studiu prezintă cu atît mai mult interes cu cît el va ajuta la explicarea altor fenomene fizice care se petrec în straturile superioare ale atmosferei, ca aurorele boreale, variațiunile razelor cosmice, propagarea undelor radioelectrice etc.

Cu ajutorul sateliților artificiali se lărgesc nespus de mult posibilitățile oamenilor de știință în studierea și lămurirea a numeroase fenomene ce se petrec la înălțimi de 800—1000 de km și care se răsfrîng și în straturile inferioare ale atmosferei. Deși acolo aerul este extrem de rarefiat, fenomenele care se petrec în aceste straturi au influență mare asupra organismelor, asupra unor fenomene care se petrec pe pămînt, ca formarea ciclonilor și anticiclonilor, variația nivelului apelor în mări și oceane etc.

Se știe că prin atmosferă pot pătrunde numai raze de lumină cu lungime de undă de la 0,29 microni pînă la 0,76 microni. Razele ultraviolete cu o lungime de undă mai mică decît 0,29 microni, ca și unele raze infraroșii nu pot însă trece prin straturile dense ale atmosferei. Razele ultraviolete sînt reținute în bună parte de stratul de ozon din atmosferă situat la 20—30 km deasupra pămîntului (ceea ce este desigur util dezvoltării vieții pe pămînt, dat fiind că ele sînt dăunătoare) iar unele raze infraroșii sînt reținute de vapori de apă din atmosferă. Cu ajutorul unor aparate speciale, instalate în satelitul artificial, se vor putea studia mai bine razele ultraviolete și infraroșii înainte de a pătrunde în straturile dense ale atmosferei, în forma lor „pură", neschimbată.

Studiul întreprins pînă acum de pe vîrful unor munți sau cu ajutorul baloanelor și rachetelor a dus la determinarea unor date importante și cu privire la componența razelor cosmice. Aceste date sînt însă insuficiente. Cu ajutorul sateliților artificiali oamenii de știință vor cunoaște și mai bine componența razelor cosmice pe aproape întreg globul pămîntesc. Se va putea stabili locul unde se formează razele cosmice.

Cu ajutorul sateliților artificiali oamenii de știință vor putea de asemenea explica rolul pe care-l au razele ultraviolete și alte raze emise de Soare asupra formării ionosferei, vor putea face cercetări asupra fizicii ionosferei, asupra structurii ei chimice.

A OPTA ANIVERSARE A R.D.G.

Succesele prietenilor germani

Poporul german și-a sărbătorit la 6 octombrie cea de a 8-a aniversare a proclamării Republicii Democrate Germane. În 8 ani de existență, R.D.G., stat democratic, condus de popor, a obținut mari succese pe toate tărîmurile. Republica Democrată Germană a devenit o țară industrială înaintată, ocupînd al cincilea loc din Europa ca nivel al producției industriale. În urma ridicării sistematice a salarizării și a reducerii în repetate rînduri a prețurilor, bunăstarea oamenilor muncii a crescut simțitor în anii puterii populare. Din anul 1950 pînă în 1956 venitul național a crescut cu 66,4 la sută.

Guvernul Republicii Democrate Germane și-a pus ca primă sarcină refacerea unității țării, crearea unei Germanii pașnice și democratice. Pentru atingerea acestui înalt țel poporul german și-a închinat toate eforturile.

În același spirit al păcii, al prieteniei și unității popoarelor, al dragostei față de patria socialistă este educată și tînăra generație a Germaniei democrate. Activiștii și pedagogii din domeniul învățămîntului public, al căror număr întrece în R.D.G. 77.000, se bazează în munca lor pe ideile marxism-leninismului și pe realizările pedagogiei celei mai înaintate. „În fața cercetătorilor noștri în domeniul pedagogiei, — scrie ziarul „Neues Deutschland", — stă sarcina imediată de a studia în amănunțime pedagogia sovietică și moștenirea pedagogica a mișcării revoluționare muncitorești, pentru a elabora pe această bază scopurile și conținutul educației socialiste în R.D.G."

Pedagogii germani folosesc bogata moștenire a clasicilor pedagogiei universale Pestalozzi, Komenski, precum și lucrările eminentului pedagog german Diesterweg, al cărui nume figurează pe medaliile ce recompensează pe cei mai buni pedagogi din R.D.G.

Cadrele didactice din Germania democrată consideră că principala lor sarcină este stabilirea unei legături organice între predare și viață. În R.D.G., legătura dintre întreprinderi și școli este foarte răspîndită. Muncitorii fruntași participă la munca școlii, asistă la lecții, îi familiarizează pe copii cu producția, trezindu-le interesul și dragostea pentru muncă. În toate marile întreprinderi din R.D.G. s-au creat școli profesionale în care elevii, după terminarea învățămîntului obligatoriu de 8 ani, pot obține o bună calificare.

O sarcină importantă a învățămîntului public din Germania democrată este astăzi trecerea treptată la învățămîntul obligatoriu de 10 ani. S-au și făcut o serie de pași în această privință. Încă din anul școlar trecut în multe școli de 8 ani au fost introduse clasele a IX-a și a X-a.

Rețeaua școlară din R.D.G. crește din an în an. Astăzi există în țară peste 11.000 de școli în care învață aproape 2.000.000 de copii. În anul 1956 statul a alocat pentru învățămînt 60.000.000 de mărci, sumă care a permis să se asigure pentru instituțiile de învățămînt materialul didactic și utilajul necesar, precum și să se ridice simțitor salariile cadrelor didactice.

Succesele Germaniei democrate în domeniul economiei și culturii arată că oamenii muncii germani, alegînd singura cale justă de dezvoltare, cea socialistă, au găsit calea care poate asigura poporului înflorirea într-un stat liber și democrat, în interesul națiunii germane, în interesul păcii și securității tuturor popoarelor Europei.

Laboratoarele școlilor din R. D. Germană se îmbogățesc continuu. În clișeu: Rita Bittner pregătește conservarea racilor.

Gazeta învățămîntului

COLEGIUL REDACȚIONAL: Maria Banuș, Petre Drăgoescu, Ion Dragu, Emilia Mănac, Ludovic Nagy, Ion Nistor, Nicolae Sipoș.

Jumătăți de adevăr

Dacă s-ar alcătui o hartă a lumii cu privire la dezvoltarea culturală a maselor, ținuturile Africii ar trebui socotite și în această privință zone de pustiu. Puținele oaze în care a început să licărească cultura sînt rare și de formație foarte recentă.

Fără îndoială că un studiu cu privire la cauzele stării de înapoiere culturală a regiunilor tropicale ale Africii și care să descifreze drumul de viitor al locuitorilor acestor regiuni nu poate decît să stîrnească un legitim și larg interes. Iar cînd un asemenea studiu poartă semnătura unui specialist care a aprofundat ani de zile problemele specifice instruirii populației din regiunile Africii centrale și occidentale, cum este profesorul Lionel Elvin de la „Institute of Education" al Universității din Londra, el are darul de a trezi un interes cu atît mai mare.

Articolul „Education and arangement for the collectives: Africans tendancies" (Educația și orînduirea colectivităților: tendințele Africii) al prof. Lionel Elvin aduce însă puține răspunsuri la întrebările de bază care se nasc în legătură cu actuala stare de înapoiere culturală a regiunilor tropicale ale Africii și clarifică foarte puțin din fondul problemei.

Studiul prof. Lionel Elvin, apărut recent la Londra, este — așa cum mărturisește autorul său — rezultatul cercetărilor întreprinse într-o serie de țări ale Africii centrale și occidentale: Liberia, Uganda, teritoriul sub tutelă Ruanda-Urundi, Coasta de Aur și Coasta de Fildeș. În cadrul acestui studiu, prof. Lionel Elvin zugrăvește în termeni foarte evazivi starea de lucruri din țările Africii centrale și occidentale pe care le-a vizitat.

Lucrurile devin însă încîlcite atunci cînd este vorba de a releva cauzele acestei stări de înapoiere culturală. După părerea profesorului Lionel Elvin, cele mai importante cauze ale nivelului catastrofal de scăzut al învățămîntului și culturii sînt:

1. Ostilitatea cu care anumiți șefi locali — și aci profesorul Universității din Londra se lansează într-o dizertație asupra semnificațiilor puterii acestor șefi locali — primesc și aplică hotărîrile puterii centrale și

2. faptul că majoritatea învățătoarelor indigene care se căsătoresc renunță la învățămînt, slăbind astfel mijloacele de instruire a populației...

Slăbiciunea argumentelor sale o simte autorul studiului chiar în clipa cînd le prezintă, căci și el recunoaște imediat că „aceste argumente au o anumită greutate, dar sînt insuficiente".

Într-una din frazele următoare, autorul studiului pare că vrea să ne spună mai multe. „Am observat, scrie prof. Elvin, că toată această stare de lucruri este vestigiul unui trecut recent... cînd lucrurile nu erau chiar atît de clare"...

Gata să pronunțe o sentință, fraza profesorului Universității din Londra s-a oprit la mijloc. De aci în colo, ferindu-se cu o teamă parcă superstițioasă de a pronunța numele colonialismului, studiul profesorului Elvin se pierde în contradicții. Nu numai că în studiu nu se denunță o singură clipă asupririea de veacuri la care a fost supusă populația băștinașă, ca element de bază al înapoierii culturale, ci apar chiar exemple prin care marile companii monopoliste sînt aureolate de nimbul unor propovăduitori ai culturii în Africa. Compania de cacao ne oferă în 1955 — scrie profesorul Elvin în studiul său — unul din cele mai remarcabile exemple de cooperare cu alți factori pe linia educării și culturalizării maselor. În anul acela recolta de cacao care joacă un rol de frunte în economia Africii occidentale, era amenințată de o maladie gravă — „Swollen shoot". Împotriva paraziților care invadau plantele trebuiau mobilizate toate forțele pentru a desfășura o largă acțiune de pulverizare. S-a apelat la sprijinul Institutului pedagogic al Colegiului universitar... Și cadrele, studenții Institutului pedagogic au început să colinde satele „educînd" locuitorii, adică învățîndu-i cum să salveze plantațiile Companiei de cacao de la distrugere.

Asta numește profesorul de pedagogie de la Universitatea din Londra un exemplu remarcabil de colaborare în domeniul educării și culturalizării maselor!

Vorbind despre cauzele progresului lent al acțiunii de alfabetizare în țările Africii centrale și occidentale, profesorul Elvin este silit să recunoască în studiul său că opera de alfabetizare nu poate fi ruptă de celelalte acțiuni. „S-a insistat deseori — spune el — asupra erorii pe care riscăm s-o comitem neținînd importanță decît alfabetizării sau începînd în primul rînd cu aceasta. Dar să nu mergem prea departe..."

Păcat! Poate că mergînd mai departe — nu numai în această problemă, ci și în celelalte probleme de bază asupra cărora încearcă să facă lumină în studiul său — prof. Lionel Elvin ne-ar fi putut furniza date pentru o imagine reală a stării actuale de lucruri în domeniul culturii în Africa centrală și occidentală. Relatînd doar jumătate de adevăr, studiul apare ca o sterilă încercare de a împăca contradicții de neîmpăcat, de a tăinui realități care nu pot fi tăinuite.

MIRCEA HERIVAN

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul IX, Nr. 440 — Vineri 18 octombrie 1957 — 4 pagini 25 bani

ÎNĂLȚIMI ale științei și tehnicii

Apăruse de mult de tot o carte cu un titlu foarte pretențios: „ANUL 2000". Autorul, ca și alți autori de romane științifico-fantastice, încerca să facă o serie de previziuni asupra modului în care vor evolua știința și tehnica până în anul 2000. Dar iată că nu a trebuit să așteptăm îndepărtatul an 2000, căci o serie din previziunile făcute au și fost înfăptuite până astăzi, întrecînd orice așteptare.

Dacă ar fi să aruncăm o privire retrospectivă asupra figurilor de oameni de știință, care prin munca și perseverența lor de zi cu zi au adus aceste victorii ale științei și tehnicii contemporane, am putea constata aportul deosebit de prețios adus de savanții ruși și sovietici la îmbogățirea tezaurului științei mondiale. Personalități marcante ca Mecinikov, Kovalevski, Timiriazev, Lobacevski, Mendeleev, Secenov, Butlerov, Miciurin și alții alții au contribuit cu lucrări și cercetări științifice de valoare la elucidarea unor probleme de mare însemnătate.

Descătușată de victoriosul 7 Noiembrie 1917, știința, tehnica, cultura sovietică au pornit pe un făgaș nou. S-au creat zeci și sute de edificii de cultură, universități, laboratoare de cercetare științifică, deschizîndu-se un drum nou dezvoltării științei și tehnicii. Sînt de remarcat succesele deosebite dobîndite de știința și tehnica sovietică într-un timp relativ scurt. Nu trebuie pierdut din vedere că un număr de ani — în timpul războiului civil și în timpul agresiunii hitleriste — mersul pașnic al științei a fost frînat. Totuși, acestea nu au constituit stavile de nebiruit în calea puternicului elan creator al unui popor liber și stăpîn pe soarta sa. In cei 40 de ani care s-au scurs, s-au ridicat, pe imensul teritoriu al patriei sovietice, zeci și sute de uzine, oțelării de mare capacitate, fabrici complet automatizate, conduse de numai cîțiva oameni. Orașele au căpătat o înfățișare nouă. Construcțiile se dezvoltă într-un ritm impetuos. Și dacă s-ar face o statistică, s-ar putea vedea că numai în Moscova se deschid circa 10 șantiere zilnic.

Munca neobosită a oamenilor de știință sovietici a dus la succese de răsunet mondial. Astfel, la 27 iunie 1954, Uniunea Sovietică dă în funcțiune prima centrală atomo-electrică. Iar astăzi, savanții sovietici lucrează la terminarea construcției celui mai mare accelerator de particule din întreaga lume, sincrofazotronul, care va avea o putere de 10 miliarde electroni-volți.

La șirul acestor succese în domeniul fizicii nucleare se adaugă faptul că știința sovietică a reușit să realizeze mijloacele tehnice rapide pentru cucerirea spațiului aerian. Depășind stadiul avioanelor cu reacție de mică capacitate, savanții sovietici au realizat avionul cu reacție de mare capacitate pentru pasageri — TU-104. A fost o adevărată revelație pentru întreaga omenire cînd o distanță mare cum este Moscova-Londra a fost străbătută într-un timp record de 6 ore. Perfecționarea continuă a tipului realizat a dus ulterior la construirea avioanelor TU-104 A, TU-110, Moskva, Ukraina. Este de remarcat că publicații occidentale de specialitate, cum ar fi revista „Flight", se ocupau și apreciau în numeroase rînduri construcțiile aviatice sovietice. Ba mai mult chiar, unele din aceste publicații recunoșteau rămînerea în urmă a Occidentului față de realizările sovietice.

Lupta pentru cucerirea spațiului aerian nu s-a oprit la realizarea avioanelor de mare capacitate și mare viteză. In dorința de a porni cei dintîi la explorarea spațiilor intercontinentale, savanții sovietici au experimentat cu succes racheta balistică, pentru ca la puțin timp după aceea să lanseze satelitul artificial al pămîntului. Știința sovietică și-a dovedit încă odată deplina superioritate față de știința țărilor capitaliste. Insăși presa occidentală a semnalat succesul fără precedent dobîndit de știința sovietică în întrecerea pașnică cu știința țărilor apusene pentru cucerirea spațiului cosmic. Este deosebit de semnificativă declarația ministrului englez al educației, Geoffroy Lloyd, făcută la numai 5 zile după lansarea satelitului artificial: „Este minunat că o țară care numai cu o generație în urmă a fost considerată o țară de țărani ignoranți a putut să se ridice la o asemenea treaptă".

Nu putem însă să trecem cu vederea și realizările dobîndite de savanții sovietici în celelalte domenii ale științei. Astfel, la Moscova ca și la Leningrad și Kiev s-au format adevărate centre medicale unde savanți cu renume mondial luptă să învingă bătrînețea, să prelungească viața omului. Sînt cunoscute succesele profesorului Pavel Martciuk din Kiev în tratarea tulburărilor auzului și a fenomenelor nervoase datorate îmbătrînirii. De asemenea sînt cunoscute și la noi cercetările academicianului Bîkov asupra legăturilor funcționale dintre sistemul nervos și diverse organe, și ale profesorilor Speranski și Durmișian asupra influenței sistemului nervos în producerea îmbătrînirii.

Cercetările întreprinse de savanții sovietici în domeniul biologiei sînt astăzi apreciate în întreaga lume. Astfel, există și în Franța savanți care aplică în cercetările lor metodele miciuriniste. Aceleași metode sînt studiate și în numeroase țări din Asia și chiar în unele laboratoare din America de Sud.

Știința și tehnica sovietică și-au cîștigat un prestigiu în întreaga lume, fiind apreciate și acordîndu-li-se locurile de cinste pe care le merită. Ceea ce dă însă și un caracter nou muncii științifice în Uniunea Sovietică este dorința sinceră a acestei țări de a colabora cu toate țările lumii pentru făurirea unei științe puse în slujba realizării unui trai mai bun al omenirii. Știința și tehnica românească au simțit și simt continuu ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice. Numeroase succese ale științei și tehnicii noastre le datorăm ajutorului material și științific al țării socialismului. Construirea primului reactor nuclear românesc de 2000 de kw. a fost posibilă numai datorită ajutorului sovietic atît în utilaj cît și în îndrumare și documentare tehnică.

Iar astăzi, cînd sărbătorim zilele științei și tehnicii sovietice în cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice, alături de sentimentul de admirație pe care-l avem în fața magnificelor realizări ale științei sovietice adăugăm și un sentiment de recunoștință pentru ajutorul dat țării noastre de marea Țară a Socialismului în strădania pe care o depunem pentru făurirea unei științe, unei tehnici și unei culturi înfloritoare în patria noastră.

Ing. ADRIAN LISEANU

Elevii unei școli din Moscova, în vizită la Galeriile de artă „Tretiakov"

MANIFESTUL celui de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor

OAMENI AI MUNCII, BARBAȚI ȘI FEMEI DIN TOATE ȚĂRILE!

Noi, reprezentanții a 105 milioane de oameni ai muncii, bărbați și femei din diferite părți ale lumii, de diferite orientări, rase, ideologii și credințe religioase, ne-am întrunit la Leipzig între 4—15 octombrie, la chemarea Federației Sindicale Mondiale.

Am avut un schimb de păreri în spiritul înțelegerii reciproce în legătură cu condițiile noastre de viață și de muncă, despre lupta și năzuințele noastre.

Constatăm că pretutindeni unde monopolurile își exercită puterea, ele se străduiesc prin toate mijloacele să obțină profituri maxime, ele folosesc progresul tehnic exclusiv în acest scop și nu pentru a îmbunătăți condițiile noastre de trai și de muncă. Ele introduc un ritm istovitor de muncă, impun ore suplimentare, refuză să mărească salariile, în ciuda faptului că prețurile cresc continuu. Ele contestă, anulează sau pun într-o permanentă primejdie drepturile sindicale și libertățile democratice. Ele încearcă să mascheze condițiile tot mai rele, să scindeze rîndurile oamenilor muncii și să dezorienteze activitatea sindicatelor cu ajutorul unor declarații despre „relații umane", despre „pacea în industrie" și despre „armonia intereselor de clasă".

In timp ce mișcarea de eliberare a popoarelor se lărgește neîntrerupt, ele încearcă, fie să mențină vechile forme de exploatare colonială, fie să le înlocuiască cu forme noi. Ele mențin o situație de neîncredere și încordare, organizînd provocări, pentru ca să înlesnească înfăptuirea unor vaste programe de înarmare.

In țările socialiste nivelul de trai al populației crește odată cu dezvoltarea producției; progresul tehnic este pus în slujba creșterii neîncetate a bunăstării maselor.

Numai prin unitatea noastră și prin acțiunile noastre vom putea smulge îmbunătățiri și obține victorii în lupta împotriva monopolurilor. Doar deseori noi acționăm împreună pentru revendicări comune, cum sînt:

— mărirea salariilor și reducerea săptămînii de lucru;

— lichidarea consecințelor dăunătoare ale automatizării;

— lichidarea tuturor formelor de discriminare după criterii de sex, vîrstă sau rasă;

— acordarea de concedii și mărirea duratei lor;

— construirea de locuințe și îmbunătățirea condițiilor de locuit ale muncitorilor;

(Continuare în pag. 2)

Intr-o „Zi a activului sindical"

Poate ar fi bine să începem rîndurile acestea cu relatarea unui fapt petrecut mai de mult, cînd comitetul sindical raional de învățămînt din Craiova a luat steagul de fruntaș pe regiune la concursul cercurilor artistice de amatori, sau de la ziua în care a luat ființă colțul roșu. Să vorbim despre rezolvarea unor neînțelegeri la comisia de litigii sau despre sprijinul dat de sindicat în acțiunea de transformare socialistă a agriculturii. Cu alte cuvinte, să vorbim despre întreaga activitate a comitetului sindical de învățămînt din Craiova. Desigur, am putea vorbi despre o activitate îndelungată, bogată și interesantă, și pentru care în mai multe rînduri s-au făcut evidențierile cuvenite.

Dar este destul să începem prin a arăta cîteva din acțiunile cele mai recente.

★

...Duminică — 13 octombrie — „Ziua activului sindical".

Scopul, discuțiile, acțiunile inițiate sînt călăuzite spre același făgaș — întîmpinarea celui de al IV-lea Congres al S.M.I.C. Membrii de sindicat din orașul și raionul Craiova vor să întîmpine așa cum se cuvine acest important eveniment.

De fapt nu e vorba de o campanie, ci de continuarea, și mai ales de dezvoltarea unei activități deja bogate. Se hotărăște organizarea schimbului de experiență, popularizarea experienței înaintate, organizarea unui ciclu de conferințe pentru cadrele didactice, ciclu care va începe cu conferința „Rolul cadrelor didactice în asigurarea educației comuniste a tineretului școlar" și a-tele.

Ca totdeauna, comitetul sindical a pus în centrul atenției sale asigurarea condițiilor de trai și de muncă, sprijinirea nevoilor oamenilor muncii, îngrijirea sănătății, deci ceea ce se cheamă în cîteva cuvinte grija față de om.

Ar fi suficient dacă, dintre multele acțiuni cu care vor întîmpina Congresul, am releva una singură: organizarea sărbătoririi pensionarilor, despre care s-a vorbit în „Ziua activului sindical". Intîlnirea va fi, fără îndoială, caldă și emoționantă. Tinerii se vor întîlni cu cei care zeci de ani de zile au educat generații întregi, care au înfruntat greutățile materiale ale vremurilor trecute. Vor discuta despre condițiile de muncă și de trai deosebite și tinerii vor vorbi colegilor lor mai vîrstnici despre contribuția lor la transformarea

MIRCEA IONEL

(Continuare în pag. 3)

Pedagogii și elevii despre SATELIT

In ultimul timp s-a vorbit și s-a scris mult despre satelit. Ne-am gîndit să ne întoarcem puțin privirea de la satelitul care își urmează liniștit drumul său, și să contemplăm... pămîntenii. Emoția pe care el a produs-o în rîndurile oamenilor este poate tot atît de interesantă ca și evenimentul însuși.

O oră educativă

Să presupunem că posedăm calitatea fantasticului personaj al lui Wells (de altfel, fantasticul devine în zilele noastre o noțiune relativă) și să ne strecurăm printre oameni ca să culegem impresiile lor.

Vinerea trecută satelitul a trecut pe deasupra Clujului. Să ne oprim, la întîmplare, undeva în Cluj. De pildă, la Institutul pedagogic de învățători. Coridoarele spațioase și lungi sînt pustii. E o liniște deplină.

Ba nu. In dreptul unei săli de clasă se aude o voce limpede. Vorbește un profesor. După cît se vede, este o oră de diriginție pe tema relațiilor culturale romîno-sovietice, a problemelor științei și tehnicii sovietice. Elevii ascultă atenți cuvintele profesorului Valeriu Popa, dirigintele clasei.

In mod inevitabil, discuția ajunge la satelit. In scurt timp, o năvală de întrebări și exclamații gonesc liniștea. Fantezia elevilor își dă frîu liber. Simion Taloș și Gheorghe Pavel se antrenează în proiecte de viitor. Imaginația lămurește toate dificultățile, simplu și rapid...

— O să fie așa: în spațiile interplanetare vor fi sateliți, ca un fel de stații. Luăm racheta pînă la satelit. Acolo oprim. Ne aprovizionăm cu combustibil și mergem mai departe. Sau, mai simplu: acolo ne așteaptă o altă rachetă, aprovizionată gata, schimbăm racheta, cum să spun ...cam cum schimbăm astăzi trenurile în stații.

De la stația de radioamplificare

Printre cadrele didactice de la Institutul pedagogic din Cluj există un pasionat al problemelor electrotehnice, tovarășul Ștefan Man. In rîndurile elevilor simt cîțiva pe care i-a captivat pasiunea profesorului lor. Iar dovada acestor afirmații se află în cabinetul elegant al directorului institutului, întrucîtva într-o stație de radioamplificare de tip modern, construită de la început pînă la sfîrșit de cercul electrotehnic. De aici, de la această stație, cineva a anunțat emoționat vinerea trecută întregul institut: „Atențiune!... Atențiune!... Peste cîteva minute pe deasupra Clujului va trece satelitul artificial..." Difuzoarele din săli și de pe coridoare au mai continuat să dea cîteva date informative cu privire la satelit. Dar nimeni nu le mai asculta. Intr-o clipă coridoarele au fost pline cu elevii îngrămădiți la ferestre. Zeci de priviri cercetau cu înfrigurare cerul în speranța că, poate, vor reuși să vadă ceva...

Printre profesori

Au trecut de atunci mai multe zile și evenimentul se comentează încă. Toți profesorii vorbesc cu interes despre satelit. Și profesorii Ștefan Man, Constantinescu D. și directorul școlii, Chindea Teodor, și profesoarele Verzescu Suzana, Barna Otilia și Maria Boca. Chiar și profesorul de română, Virgil Stanciu, care nu e în „specialitate", comentează cu admirație acest eveniment.

Intr-o recreație, pe ușa cancelariei intră două profesoare cu cataloagele sub braț. Una din ele, cea care vorbește, este profesoară de fizică și chimie.

— ... Parcă puteai să-i mai stăpînești? La ora opt erau toți îngrămădiți la ferestre. Sorbeau cu ochii cerul. Atîta interes din partea elevilor pentru o problemă științifică încă nu am întîlnit. Am revăzut acuma, la lecție, legea a treia a fizicii și m-au ascultat toți cu răsuflarea tăiată. Este de ajuns să pronunț numele lui Țiolkovski și în clasă se face o liniște mormîntală. Cred că putem spune că satelitul este un... element metodic. Dacă am aminti la lecții, acolo unde e cazul, de cunoașterea cutărui sau cutărui lucru care a ajutat la construirea sau lansarea satelitului, e mai mult ca sigur că el va fi memorat imediat!

— Adevărat! cu cîtva timp în urmă le vorbeam ceva despre meteoriți — spune profesoara de geografie — Și, fără să vreau, furată de subiect, le-am spus în treacăt cîteva cuvinte despre zborul interplanetar. Nu intră în specialitatea mea, dar întîmplător aveam la mine ultimul număr „L'Union Sovietique" unde se scrie despre experiențele de zbor cu rachete avînd la bord cîini. Nu-ți mai spun că nu știam cum să mai scap de întrebările lor.

— Cred însă că o să le vină în curînd rîndul și profesorilor de geografie. De altfel, ar trebui să se pregătească de acum sufletește pentru adăugarea unei discipline noi la specialitatea lor. Ce-ai zice, de pildă, despre „Geografia fizică a lunii"? — glumește profesoara de fizică.

— Ce vorbiți de specialitate? — intervine zîmbind o altă profesoară. Eu predau istoria și cine și-ar putea închipui că la o lecție de istorie se poate vorbi despre satelit? Totuși la lecția despre cultura egipteană am vorbit despre dezvoltarea astronomiei și de aici pînă la satelit nu a fost decît un pas... pe care a trebuit să-l fac. Am impresia că toți au pățit ca mine. Nu-i așa, tovarășe profesor? Dumneata la literatura română n-ai vorbit despre satelit?

Profesorul de literatură ridică încet privirea dintr-o carte.

— Eu ce să vă mai spun? Chiar acum cîteva minute am scăpat dintr-un grup de elevi. Satelitul le-a reamintit toată literatura științifico-fantastică pe care au citit-o. Vor să întrevadă de pe acum ce noi surprize le va mai aduce știința.

Intr-o clasă

In recreație, în ultima bancă dintr-o clasă, două fete stau retrase și sporovăiesc de zor. Mai bine zis una din ele, oacheșă, grăsuță, cu ochi de viezure, ține într-o mînă un sandviș din care a uitat să mai muște. Vorbește repezit, însoțindu-și cuvintele cu gesturi agitate. Descrie cu mîna cercuri în aer, clatină cu mare mirare din cap, și spune, spune, spune.... Cealaltă stă nemișcată și ascultă cu gura întredeschisă. Se înțeleg numai frînturi din discuție:

— Da, sigur... împrejurul pămîntului... Nu e mare... Trei rachete... Se vede, da' cu binoclu'... Merge prea repede, d' aia nu l-am văzut... Cînd o să mai treacă... Radio... A spus și Nelu... Nelu știe... El a spus că o să zboare... Și tovarășul contabil a spus că o să zboare...

— Aa!...

— Da... Da... Așa a spus... Și el..

In sala de festivități

Sala de festivități este arhiplină. Va fi o conferință despre satelit. Un ropot de aplauze arată bucuria elevilor că vor afla în sfîrșit toate amănuntele posibile cu privire la satelit. Profesorul D. Constantinescu le-a mai vorbit cu cîteva luni în urmă despre zborul interplanetar. Acum le amintește din nou ceea ce le spunea atunci, apoi tov. Ștefan Man face o expunere asupra problemelor care privesc satelitul și urmează... un șuvoi de întrebări: care este structura satelitului? Pînă la ce dimensiuni poate ajunge un satelit? Cum se propagă undele electromagnetice în vid? Ce tulburări poate produce asupra organismului lipsa forței de gravitație? De ce nu trece satelitul mereu prin același punct?...

★

Transformîndu-mă din „personaj invizibil" în reporter obișnuit, i-am părăsit pe profesorii și elevii de la Institutul pedagogic din Cluj în toiul discuțiilor despre satelit. In poartă mi-am amintit un lucru. Sărbătorim săptămîna științei și tehnicii sovietice. Oare cum sărbătoresc elevii și profesorii acest eveniment? Cum de am uitat să mă interesez de asta? M-am oprit, cu gîndul să mă întorc. Dar am zîmbit și mi-am văzut de drum. Știam!

B. OCTAV

DE LA CAZURI LA SISTEM

Dacă-i întrebi pe profesorii de la școala medie mixtă din Titu care sînt problemele educative asupra cărora și-au îndreptat îndeosebi atenția, nu poți afla prea multe lucruri. Răspunsurile, aproape invariabil, cuprind numai generalități: „întărirea disciplinei", „legătura cu părinții", „colaborarea cu organizațiile U.T.M. și de pionieri" etc. Ascultîndu-i ai impresia că profesorii de la școala din Titu încearcă să ascundă, în spatele unor afirmații ce plutesc în vag, lipsa lor de activitate.

Dacă stai însă de vorbă cu ei mai pe-ndelete, afli o serie întreagă de lucruri din care îți poți da seama că de fapt cadrele didactice de la această școală duc o muncă educativă interesantă și plină de rezultate frumoase.

Iată cîteva exemple:

Serafimescu Alexandru, un copil răsfățat și delăsător, era în trimestrul I al clasei a VII-a în situația de repetent și se părea că sînt puține șanse de îndreptare. Toate încercările de a-l schimba s-au soldat cu eșec. Profesorul Vasile Geamănu, dirigintele clasei, a recurs în cele din urmă la o hotărîre extremă, numindu-l responsabilul clasei. Măsura ar părea cu totul nepotrivită, deoarece în mod obișnuit o astfel de sarcină este dată elevilor care se disting printr-o serie de calități. Dar profesorul își poate permite, în scopuri pedagogice, o abatere de la această regulă atunci cînd consideră că ea ar putea duce la rezultate bune. De data aceasta ea a fost binevenită, fiindcă a făcut să se nască în sufletul elevului conștiința responsabilității. Procesul moral pe care l-a determinat această schimbare a poziției sale față de clasă — din codaș în conducător — l-a obligat și la o schimbare a comportării sale. Așa s-a întîmplat că din situația de repetent elevul Serafimescu a ajuns să promoveze la rînd cu ceilalți colegi ai săi, reușind să treacă și examenul de admitere în școala medie.

Profesorul de limbă și literatură Emilian Fotti a observat că între Maria Cioboată și Niculina Stancu, două dintre cele mai bune eleve ale clasei a V-a, s-a născut o crîncenă rivalitate, căreia puțin îi lipsea să se transforme într-o adevărată dușmănie. O concurență la învățătură, egoistă și prost înțeleasă. Folosindu-se de faptul că una dintre eleve era mai pricepută la gramatică iar cealaltă la compoziții, profesorul le lăuda pe fiecare în parte pentru calitățile lor, sfătuindu-le totodată în fața clasei să-și completeze reciproc cunoștințele ce le lipseau. Acest procedeu avea drept scop să le facă pe eleve să simtă necesitatea unei apropieri, să înțeleagă că colaborarea colegială este preferabilă unor eforturi egoiste și să le transforme în cele din urmă în adevărate prietene. Rezultatele nu au întîrziat a se vedea.

Tot despre elevii din clasa a V-a ne-a vorbit și tovarășa dirigintă Ileana Tăgîrță. După cum se poate vedea din cîteva exemple, tov. Ileana Tăgîrță s-a folosit cu preferință de puterea de influență pe care o exercită colectivul clasei asupra elevilor. Chiriac Gheorghe se obișnuise să mintă și să-și susțină cu încăpățînare minciunile. Ceva mai mult, banii pe care tatăl său i-i dădea pentru ca să-și cumpere cărți sau rechizite școlare îi cheltuia pe fel și fel de mărunțișuri, justificîndu-se față de părinți cu cele mai năstrușnice născociri. Soluția a fost simplă. Prins asupra unei minciuni în privința folosirii banilor a fost pus pe neașteptate în fața tatălui și confruntat cu acesta în prezența tuturor colegilor. Trebuie subliniat însă că în astfel de cazuri educatorul are datoria să procedeze cu multă atenție și tact, să țină seama de caracterul elevului și să prevadă ce efect poate avea asupra lui metoda folosită. În cazul că nu se găsește metoda cea mai potrivită, acțiunea pedagogului prezintă pericolul de a duce la un rezultat negativ.

Roman Toma era un elev extrem de timid și lipsit de curaj. La ora educativă exista obiceiul ca un elev sau doi să se ofere să-și expună în fața clasei programul zilnic de activitate. Fiindcă Roman Toma nu ar fi îndrăznit niciodată să facă acest lucru din proprie inițiativă, a fost obligat de către dirigintă să se ridice și să vorbească despre felul cum își împarte timpul unei zile. Ulterior a primit însărcinarea să controleze îndeplinirea temelor de către colegii săi. In urma acestor măsuri s-a observat că elevul a început să-și piardă în mod treptat timiditatea.

O problemă dificilă era aceea a frecvenței, pe care profesoara Ileana Tăgîrță a rezolvat-o folosindu-se tot de colectivul clasei. Mergînd împreună cu toată clasa acasă la elevii care absentau, a reușit să-i determine pe aceștia să vină cu regularitate la școală. Fără îndoială că și această metodă trebuie folosită cu măsură. Există primejdia ca ea să se banalizeze și elevii să se obișnuiască să fie aduși cu alai la școală.

Am consemnat aici cîteva aspec-

O. BUZESCU

(Continuare în pag. 3)

Luna prieteniei romîno-sovietice

OAMENI NOI...

Au trecut patru decenii de cînd salvele tunurilor de pe crucișătorul „Aurora" vesteau omenirii începutul unei ere noi în istoria universală — era asaltului hotărîtor al proletariatului împotriva imperialismului, era prăbușirii capitalismului și a afirmării societății noi, socialiste.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a săvîrșit o transformare radicală în existența socială a oamenilor, punînd în felul acesta bazele unei schimbări fundamentale și în fizionomia lor morală, în conștiința lor, în viața lor spirituală.

Pentru prima dată în istorie, victoria Revoluției Socialiste din Octombrie a creat condițiile necesare pentru ca omul să devină om în adevăratul înțeles al acestui cuvînt, pentru ca el să devină stăpîn pe soarta sa, să-și valorifice pe de-a întregul inepuizabila lui energie creatoare, capacitățile lui, să-și înfăptuiască aspirațiile lui cele mai îndrăznețe.

Prin măreția proporțiilor ei, prin profunzimea sarcinilor și țelurilor ce le avea de înfăptuit, prin caracterul răsturnării pe care urma s-o săvîrșească și prin urmările-i luminoase care se întrezăreau, Revoluția din Octombrie a pus în mișcare masele largi ale popoarelor vechii Rusii, al căror eroism legendar a arătat întregii lumi de ce este capabil poporul atunci cînd luptă pentru o cauză dreaptă.

Victoria Revoluției Socialiste din Octombrie reprezintă un uriaș succes și o strălucită confirmare a justeței politicii Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, la baza căreia stă nețărmurita încredere în popor și care urmărește satisfacerea năzuințelor și intereselor fundamentale ale poporului. Nici foametea și ruina economică din interior, nici faptul că întreaga lume capitalistă și-a unit eforturile încercînd să înăbușe în fașă socialismul n-au putut înfrînge hotărîrea nestrămutată a poporului de a obține victoria. Mobilizați, organizați și conduși de gloriosul partid comunist, oamenii muncii s-au ridicat în apărarea Puterii Sovietice, au rezistat tuturor încercărilor, s-au călit. Viața a zdrobit astfel concepția falsă și nefondată a oportuniștilor care, neavînd încredere în proletariat, în energia lui revoluționară, în însușirile lui morale, susțineau necesitatea unei pretinse maturizări ideologice și morale a proletariatului încă în condițiile orînduirii burgheze, astfel încît să se poată ocupa „cu mîinile curate" de construirea noii societăți. Demascînd această concepție ca o încercare de a împinge masele la pasivitate și a le condamna să suporte jugul exploatării capitaliste pînă la o maturizare deplină, V.I. Lenin a arătat, cu marea lui putere de convingere, că transformarea morală a oamenilor, statornicirea moralei comuniste în viața și activitatea lor este posibilă numai după doborîrea puterii exploatatorilor.

Pornind de la indicația lui Marx că societatea socialistă nou născută mai poartă, atît din punct de vedere economic cît și moral și intelectual, „petele din sînul căreia a ieșit", Lenin a subliniat că „urmele trecutului în moravuri vor predomina, în mod inevitabil, un anumit timp, după revoluție, asupra elementului nou. Aceasta se întîmplă întotdeauna în natură și în viața socială, atunci cînd elementele noi abia s-au ivit, iar cele vechi persistă și cîtăva vreme sînt chiar mai puternice".

Pe baza analizării acestei stări de lucruri reale, Lenin a ajuns la concluzia că opera de construire a socialismului poate și trebuie începută cu materialul uman crescut și educat în orînduirea burgheză. Altă posibilitate nu există.

Dar acest material trebuie despovărat de influența dăunătoare a ideologiei burgheze și mic-burgheze. Puterii sovietice i-a revenit pentru prima oară în lume misiunea de a se ocupa în mod sistematic, organizat, de reeducarea socialistă a generațiilor care s-au format în anii orînduirii burgheze și de educarea în spiritul moralei comuniste a generațiilor tinere, care au crescut în anii regimului socialist.

Acum, cînd sărbătorim 40 de ani de strălucită existență a statului sovietic socialist, numai scepticii mai pot să nu vadă că experiența istorică a U.R.S.S. a confirmat pe deplin previziunea leninistă potrivit căreia numai cucerind puterea proletariatul creează premisele necesare pentru realizarea unui avînt cultural solid al întregului popor.

Paralel cu construirea societății noi, socialiste și în cadrul acestui proces complex și plin de contradicții interne, în care socialismul a înfrînt pas cu pas vechea orînduire, în U.R.S.S. s-a format un cetățean nou, un om nou — omul înaintat al societății socialiste, a cărui activitate este călăuzită de principiile moralei comuniste.

Temelia solidă pe care s-a putut dezvolta și consolida morala comunistă a constituit-o construirea socialismului în economie, crearea relațiilor de producție socialiste. Lichidarea exploatării omului de către om a însemnat smulgerea celei mai puternice rădăcini a degradării morale a oamenilor.

După cum se știe, la baza operei de construire a socialismului în Uniunea Sovietică a stat programul fundamentat în mod științific de V.I. Lenin. Educarea maselor în spiritul moralei comuniste constituie o parte integrantă a construcției socialiste. Genialul plan al lui Lenin cuprindea, în mod organic, sarcinile revoluției culturale, ale lichidării înapoierii cultivate secole de-a rîndul în mod intenționat de clasele exploatatoare, sarcinile pregătirii unor cadre de specialiști cu o înaltă calificare pentru toate domeniile economiei și culturii.

Pe baza acestui plan, partidul comunist și guvernul sovietic au desfășurat o vastă operă de educație comunistă a poporului, de transformare a tuturor muncitorilor și țăranilor în oameni culți și instruiți. Întregul sistem al instituțiilor sovietice de educație, statul socialist, organizațiile politice și-au adus contribuția la înfăptuirea acestei opere fără precedent în istorie.

In mod firesc, puterea sovietică a acordat în această acțiune de importanță nu numai națională, ci și internațională, un rol deosebit școlii noi, socialiste, învățămîntului de toate gradele. Intr-un timp relativ scurt, țara a fost împinzită cu o rețea întinsă de instituții de învățămînt. Numai în perioada 1933-1938, de exemplu, numărul școlilor nou construite a fost de 4.254 în orașe și localități de tip orășenesc și 16.353 în localități rurale.

Creșterea impetuoasă a numărului de școli a fost însoțită de o considerabilă sporire a numărului elevilor. In 1938, numărul elevilor care învățau în școlile primare era de peste 25.000.000, al celor din școlile secundare depășea 12 milioane, iar în școlile superioare studiau 601.000 tineri. Numărul total al celor care învățau în Uniunea Sovietică în toate formele de învățămînt era de aproape 47.500.000 de persoane. Astăzi, în diferitele tipuri de școli ale Uniunii Sovietice sînt cuprinși aproape 60.000.000 de oameni.

Situația înfloritoare a învățămîntului sovietic reprezintă un indiciu grăitor al marilor succese dobîndite de primul stat socialist din lume în dezvoltarea culturii. Nici o țară din lume nu-și poate compara realizările cu cele ale Uniunii Sovietice. Introducerea încă de mult a învățămîntului general obligatoriu în limbile tuturor naționalităților de pe imensul teritoriu al țării, înfăptuirea învățămîntului general de șapte ani atît la orașe cît și la sate și trecerea la introducerea învățămîntului mediu obligatoriu — iată un bilanț fără egal în lume.

Superioritatea incontestabilă a învățămîntului sovietic e dovedită nu numai de dezvoltarea lui cantitativă, ci și de înaltul nivel calitativ al pregătirii tineretului.

In prezent, numai orbii nu văd progresele multilaterale ale Uniunii Sovietice, care prin profunzimea și proporțiile lor uimesc întreaga lume. Avem marea fericire de a trăi în perioada cînd poporul sovietic culege roadele grandioasei revoluții culturale pe care a înfăptuit-o.

Orînduirea sovietică socialistă a depășit în modul cel mai categoric cele mai înaintate țări capitaliste în ceea ce privește pregătirea specialiștilor pentru toate ramurile economiei naționale. Este grăitor faptul că în anii celui de al V-lea plan cincinal instituțiile de învățămînt superior sovietice au dat patriei peste 1.120.000 de specialiști ceea ce depășește cu 72 la sută numărul celor din cincinalul precedent. Peste 6.000.000 de specialiști cu studii superioare și medii lucrează în prezent în economia națională a U.R.S.S. In fiecare an termină studiile superioare un număr de specialiști care depășește de peste 20 de ori pe cel din perioada de dinaintea Revoluției din Octombrie.

Ritmul rapid al pregătirii cadrelor cu un înalt nivel științific în Uniunea Sovietică și nivelul lor calitativ de pregătire constituie o puternică mărturie a faptului că orînduirea socialistă oferă cele mai bune condiții pentru dezvoltarea științei. Așa se explică soluționarea, în chip strălucit, de către oamenii de știință sovietici, într-un timp extrem de scurt, a problemei obținerii energiei atomice și a folosirii ei atît în vederea producției de armament cît și în scopuri pașnice. Așa se explică, de asemenea, faptul că cea dintîi centrală atomoelectrică din lume a fost construită în Uniunea Sovietică, faptul că oamenii de știință și tehnicienii sovietici au realizat cu succes racheta balistică intercontinentală cu mai multe trepte și cu o mare rază de acțiune, că ei au lansat în mod strălucit cel dintîi satelit artificial al pămîntului.

Intreaga omenire progresistă privește astăzi cu admirație și respect către Uniunea Sovietică, către savanții și tehnicienii ei, către oamenii ei. Și în timp ce politicienii reacționari sînt „îngroziți de efectul pe care lansarea satelitului sovietic l-ar putea avea asupra popoarelor" — după cum relatează corespondentul agenției americane United Press, savanții cinstiți din toate țările recunosc că satelitul artificial este un simbol al uriașei capacități a oamenilor de știință sovietici. Sînt concludente cuvintele unui mare savant american, care a subliniat că prin lansarea de către U.R.S.S. a satelitului, Statele Unite au înregistrat o grea înfrîngere în „războiul pentru captarea cugetelor oamenilor, cel mai important război pe care-l vom purta vreodată".

Nu intenționăm să ne ocupăm aici de uriașa importanță pe care o are lansarea satelitului sovietic. Considerăm necesar să observăm însă că această cucerire epocală a secolului nostru o datorăm Uniunii Sovietice, savanților și tehnicienilor și oamenilor ei noi, educați în spiritul moralei comuniste. Iată de ce ni se pare cu totul firească înfrîngerea S.U.A. și victoria U.R.S.S. în „războiul pentru captarea cugetelor oamenilor", ca să folosim cuvintele savantului american. Este victoria unui popor a cărui superioritate morală este evidentă.

Principala manifestare a fizionomiei spirituale a oamenilor sovietici o constituie patriotismul socialist, dragostea lor nețărmurită pentru patria socialistă, pentru poporul sovietic, pentru partidul comunist și pentru guvernul Uniunii Sovietice. Patriotismul socialist a fost o puternică forță motrică, care a înaripat eforturile poporului sovietic în lupta pentru construirea socialismului. Cu o deosebită forță s-a manifestat patriotismul oamenilor sovietici în anii grei ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Muncitorii, colhoznicii, intelectualii sovietici au săvîrșit în anii războiului fapte de eroism fără precedent. In zilele noastre același patriotism fierbinte însuflețește oamenii sovietici în munca pentru construirea comunismului, pentru întărirea puterii de apărare a patriei lor socialiste, pentru a ridica pe culmi tot mai înalte gloria ei nepieritoare.

Odată cu patriotismul socialist, în procesul construirii socialismului și ca urmare a activității sistematice de educare desfășurate de partid și guvern s-au format și consolidat și celelalte trăsături fundamentale care caracterizează fizionomia morală a omului sovietic: atitudinea socialistă față de muncă și față de avutul obștesc, colectivismul, umanismul socialist, cinstea și sinceritatea, respectarea adevărului, tovărășia și prietenia, voința și curajul, încrederea nelimitată în cauza socialismului.

In prezent, partidul comunist a pus în fața poporului sovietic, în întreaga ei măreție, sarcina creării bazei tehnico-materiale a comunismului, sarcina de a ajunge din urmă și a depăși, într-un termen istoric scurt, cele mai dezvoltate țări capitaliste în ce privește producția pe cap de locuitor. In aceste condiții partidul comunist acordă o mare însemnătate educației maselor în spiritul comunismului și în primul rînd creșterii și educației tineretului. „Societatea noastră sovietică — a spus tovarășul N.S. Hrușciov, în Raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S., rostit la Congresul al XX-lea al partidului — va acorda și pe viitor o atenție excepțională educării comuniste a tinerei generații".

Intîmpinînd cea de a 40-a aniversare a victoriei Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, cadrele didactice din patria noastră privesc cu recunoștință și admirație către marea și puternica Uniune Sovietică, în care se formează constructorii de nădejde ai comunismului, oameni cu suflet mare și cu idealuri înalte, oameni care păsesc în avangarda întregii omeniri progresiste, care apără pacea cu fermitate și viața tuturor popoarelor lumii.

I. DRAGU

MANIFESTUL

celui de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor

(Urmare din pag. 1)

— garantarea unei efective protecții a muncii.

In prezent, în lupta pentru înfăptuirea acestor țeluri se călesc unitatea și coeziunea oamenilor muncii, se unesc sindicate de diferite orientări, în special în timpul grevelor tot mai largi și mai combative, sprijinite de populație.

In același timp crește mișcarea pentru pace. Spiritul Genevei și al Bandungului este viu în gîndurile și inimile popoarelor. Slăbirii încordării internaționale, care s-a conturat în trecutul apropiat, i-a luat însă locul o nouă încordare provocată de acțiunile imperialiștilor, îndeosebi în Orientul Apropiat și Mijlociu.

In ciuda voinței neclintite a popoarelor, cursa înarmărilor continuă, exploziile armei termonucleare otrăvesc atmosfera.

In Germania occidentală militarismul german agresiv a reînviat și amenință din nou securitatea popoarelor și pacea în întreaga lume.

Vă chemăm pe voi, oameni ai muncii bărbați și femei din toate țările, să întăriți rîndurile voastre pentru apărarea păcii; clasa muncitoare reprezintă forța principală a mișcării internaționale a popoarelor pentru pace. Noi am și obținut mari succese. Majoritatea covîrșitoare a sindicatelor din întreaga lume s-a pronunțat pentru încetarea experiențelor cu arma termonucleară și pentru interzicerea ei. In prezent trebuie să se organizeze o largă mișcare mondială pentru realizarea acestor cerințe, pentru o dezarmare reală, care este condiția indispensabilă a unei păci trainice. Nu există probleme litigioase care să nu poată fi rezolvate pe calea pașnică, pe calea tratativelor. Coexistența pașnică a țărilor cu sisteme sociale diferite constituie singura cale spre menținerea păcii în întreaga lume și spre progres social.

Alianța noastră și coeziunea noastră aduc un aport esențial la lupta popoarelor pentru asigurarea păcii în întreaga lume.

Noi trăim în epoca descompunerii sistemului colonial de asuprire economică, politică și culturală a popoarelor. Tunisia, Marocul, Sudanul, Ghana, Malaya și-au cucerit independența. In Algeria și în Cipru popoarele luptă eroic pentru libertatea patriei lor. Popoarele din Egipt și Siria, împreună cu toate țările arabe și cu ajutorul solidarității internaționale, au dat o ripostă hotărîtă tuturor încercărilor întreprinse de imperialiști și colonialiști. Pe calea lichidării colonialismului, a dezvoltării independenței naționale a popoarelor și a întăririi economiei țărilor recent eliberate, pot fi obținute noi victorii.

Chemăm sindicatele din toate țările să întărească solidaritatea cu popoarele care se eliberează de sub jugul colonial, să participe la activitatea Comitetului Sindical Internațional de solidaritate cu oamenii muncii din Algeria și să grăbească dispariția colonialismului.

Oameni ai muncii bărbați și femei din toate țările,

cînd sîntem uniți, noi reprezentăm o mare forță; noi putem îmbunătăți condițiile noastre de muncă și viață, putem cuceri, apăra și răspîndi libertățile, pentru a contribui la apărarea păcii și pune capăt colonialismului, noi putem ajuta pe oamenii muncii din țările slab dezvoltate și putem sprijini toate popoarele de pe pămînt ca să se înțeleagă mai bine între ele.

De la cel de al III-lea Congres Mondial al Sindicatelor cauza unității a progresat considerabil atît pe plan național în diferite țări, cît și pe plan internațional.

Nici un fel de deosebiri ideologice nu vor împiedica realizarea unirii tinzînd spre o viață mai bună și o pace trainică.

Chemăm toate sindicatele, indiferent de apartenența lor la o centrală sau alta, precum și sindicatele autonome, să lărgească relațiile lor reciproce pe baza următoarelor principii, care sînt de o importanță esențială pentru realizarea democrației sindicale:

— respect și neamestec reciproc în treburile interne;

— schimb de informații, organizarea de întîlniri și discuții pe baza egalității;

— studierea problemelor capabile să unească pe oamenii muncii;

— stabilirea țelurilor și lozincilor comune;

— renunțarea de bună voie la examinarea problemelor în care nu s-a ajuns la un acord.

Toate organizațiile sindicale naționale pot începe consultări în scopul elaborării unui program de acțiune, acceptabil pentru toate sindicatele din toate țările.

Oameni ai muncii din întreaga lume,

întăriți sindicatele voastre, activați intens în cadrul lor, păsiți cu curaj înainte pe calea acțiunilor internaționale unite, pe calea unității sindicale naționale și internaționale.

Trăiască sindicatele — organizațiile de masă ale oamenilor muncii!

Trăiască unitatea sindicală în toate țările în lupta pentru pîine, pace și libertate!

LEIPZIG, 15 octombrie

CALENDAR

Al. Papiu Ilarian

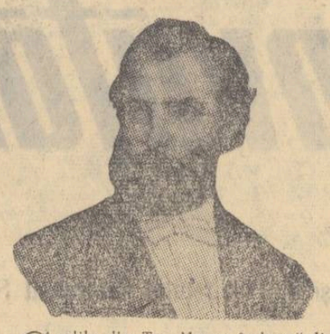

Școlile din Tg. Mureș îmbracă din nou haina de sărbătoare. După serbările închinate comemorării a 400 de ani de la întemeierea școlii medii „Bolyai Farkaș" și dezvelirii monumentului celor doi savanți Bolyai Farkaș și Bolyai Janos, se organizează la școala medie nr. 1 din Tg. Mureș comemorarea a 80 de ani de la moartea luptătorului revoluționar și a istoricului Alex. Papiu Ilarian, atribuindu-i-se școlii, cu acest prilej, denumirea de școala medie nr. 1 „Alex. Papiu Ilarian".

Alexandru Papiu Ilarian face parte din falanga marilor luptători pentru dreptate și libertate ai poporului nostru, apărînd drepturile iobagilor ardeleni, crunt asupriți de stăpînirea habsburgică.

Al. Papiu Ilarian s-a născut în comuna Budiul de Cîmpie — azi Papiu Ilarian — la 27 septembrie 1827. După terminarea școlii elementare din satul său natal, învață la liceul romano-catolic din Tg. Mureș, iar apoi la liceul din Blaj. Studiile universitare le face întîi la Cluj unde, ca student, redactează foaia literară „Zorile". Studiază apoi la universitățile din Viena și Padova. In anul 1847 vine la Tg. Mureș să-și facă stagiul de cancelist pe lîngă tabla regească (Curtea de Apel). Aici întîlnește alți canceliști romîni: Avram Iancu, S. Poruțiu, Ilie Măcelaru etc.

Prinși de valul revoluționar din 1848, însuflețiți de aspirații adînc democratice, canceliștii romîni se adună, la 25 martie 1848, în casa lui Avram Iancu în vederea pregătirii istoricei adunări de la Blaj. In același timp, Simion Bărnuțiu lansează manifestul său prin care cere întrunirea de urgență a congresului național al romînilor ardeleni. Toată lupta lui Al. Papiu Ilarian a fost însuflețită de ideile expuse în acest manifest care cuprindea cele mai legitime năzuințe ale maselor populare.

După deznodămîntul tragic al revoluției, Papiu Ilarian își continuă studiile juridice și istorice. In anul 1855 e chemat ca profesor la Facultatea de drept din Iași și este numit jurisconsult al Moldovei. In 1861 este numit procuror general apoi ministru al Justiției. In 1868 Al. Papiu Ilarian este ales membru al Societății Academice Romîne.

Răpus de o boală grea și îndelungată se stinge la Sibiu la 11 octombrie 1877.

Opera lui Papiu Ilarian îmbrățișează un larg domeniu de preocupări: sociale, politice, istorice și juridice. In anul 1851, în plină consolidare a guvernării reacționare a lui Bach, după înăbușirea revoluției, Papiu Ilarian publică la Viena lucrarea „Istoria Romînilor din Dacia Superioară". Deși tînăr — avea pe atunci doar 25 de ani — autorul adoptă în opera sa o concepție matură și avansată, care-l apropie de Bălcescu și Kogălniceanu. „Istoria — spune el — n-are de a fi un registru de regi și rezbele, o grămădire de nume și ani, un agregat de fapte, un magazin de documente... ci o astfel de descriere filosofică a faptelor și cauzelor și urmărilor acelor fapte memorabile ale națiunii, care să servească de cheie pentru prezent și de speclu pentru viitor" [1]. Lucrarea istorică a lui Al. Papiu Ilarian „Tezaur de momente istorice pentru Romîni" constituie, alături de „Cartea de aur" a lui T. Păcățean și „Istoria Transilvaniei" de Bariț, baza bibliografiei referitoare la istoria romînilor ardeleni. „Tezaurul" conține un mare număr de documente adunate nu numai din arhivele și bibliotecile din țară, ci și din străinătate. De o mare valoare este și studiul amplu al lui Papiu Ilarian despre „Independența constituțională a Transilvaniei", publicat la Iași în 1861 și tradus în mai multe limbi.

In 1860, însuflețit de actul Unirii Principatelor, Papiu Ilarian adresează domnitorului Cuza un memoriu care oglindește ideile sale progresiste. El vedea în actul Unirii numai o etapă în procesul dezvoltării istorice care trebuie să ducă la formarea statului național. Tocmai de aceea, în vederea consolidării Unirii, el propunea ca măsuri imediate organizarea și întărirea unei armate populare, asigurarea justiției drepte, efectuarea reformei agrare, organizarea învățămîntului public general, îmbunătățirea finanțelor țării și secularizarea averilor mînăstirești.

In ce privește relațiile cu statele vecine, Papiu Ilarian recomanda guvernului, printre altele, să asculte și pe maghiari și să sprijine mișcarea de eliberare națională a slavilor din sudul Dunării — bulgarii și sîrbii [2].

Al. Papiu Ilarian s-a preocupat adeseori și de problemele filologiei. El s-a împotrivit siluirilor limbii și a prețuit izvoarele curate ale graiului popular.

In ultimii cinci ani ai vieții sale Al. Papiu Ilarian a desfășurat o intensă activitate de avocat, îmbrățișînd neostenit și curajos cauza celor nedreptățiți. In pledoariile lui arată pericolul de germanizare și demască slugărnicia guvernului „gotic" al lui Carol I Hohenzollern. O dovadă puternică a atitudinii lui progresiste ca avocat o constituie participarea sa la procesul bivolarilor din Giurgiu, în 1873. Giurgiuvenii cărăuși se pomeniră din senin supuși unui impozit și unui regulament foarte aspru, care îi lovea în existența lor. Ca răspuns la aceste samavolnicii ale guvernului, ei au făcut grevă. Detașamentul de soldați trimis să suprime greva a fost dezarmat, iar ofițerul bătut. Guvernul a arestat atunci 80 dintre cărăuși hamali. Papiu ia atitudine împotriva acestor fărădelegi și lansează un manifest împotriva arestărilor, felicitîndu-i pe giurgiuveni pentru curajul și rezistența lor.

Din cauza manifestului, Al. Papiu Ilarian este arestat. Pus în libertate, el este arestat a doua oară. Cu toate acestea, neînfricat, el merge pînă la capăt în cauza bivolarilor și, pus în libertate, îi apără înaintea Curții cu juriați din Turnu Măgurele.

Opera și întreaga sa activitate îl așează pe Al. Papiu Ilarian în rîndul marilor luptători ai secolului trecut alături de Bălcescu și Kogălniceanu. Cu prilejul împlinirii a 130 de ani de la naștere și a 80 de ani de la moartea sa, ne îndreptăm cu gîndul către acest înaintaș care, prin întreaga sa activitate, a contribuit la lupta poporului pentru libertate, pentru o viață mai bună.

Prof. ION LUPȘA

1). Al. Papiu Ilarian: Istoria Romînilor din Dacia Superioară, v. I, Introducere.

2). Dr. Moldovan Gergely: A Romansag Politikai Törtenelmi Neprrajzi es Nyelves. zeti Közlem enyek, 1895. v. I, 416-18.

CONTRASTE...

Lansarea de către Uniunea Sovietică a primului satelit artificial al pămîntului a provocat neliniște în rîndul „sateliților" naturali ai S.U.A. din Pactul Atlanticului de Nord.

De cînd sus, pe-nalta-i rută,
Satelitu-naintează,
Jos, la N.A.T.O., în derută,
„Sateliții"... oscilează!

...ȘI PERICOLE

Semnalele satelitului artificial lansat de U.R.S.S. au fost recepționate pe tot globul

O primejdie concretă
Pentru cei care flirtează:
Pe cînd luna e discretă,
Satelitul... semnalează!

DORU MOȚOC
student la Facultatea de filologie-București

ÎN TRECUT

ÎN VIITOR

ÎNSEMNĂRI BIBLIOGRAFICE

Publicații de istorie și filologie

Societatea de științe istorice și filologice a scos de sub tipar de curînd două volume masive de studii privind domeniul istoriei literare, al lingvisticii, al folclorului. In cele două volume întîlnim o serie de studii care analizează fenomenul lingvistic și literar în diverse etape istorice și din numeroase unghiuri de vedere. Cercetători din școli medii, din universități, din institute ale Academiei colaborează la această interesantă și prețioasă culegere care, alături de cealaltă serie, „Literatura universală", oglindește în chip grăitor activitatea secției de filologie a Societății de științe istorice și filologice.

De un real folos practic vor fi pentru cadrele din învățămînt studiile care se ocupă de aspectele evoluției și cultivării limbii noastre: Despre formarea limbii literare romîne moderne *(Dr. Werner Bahner-Leipzig)*, Limba practică românească *(G. Ivănescu)*, Cum se studiază limba literară *(acad. Al. Graur)*, Limba — comunitate de muncă *(acad. W. Doroszewski — Varșovia)*. *Remarcabile sînt contribuțiile care vin să îmbogățească și să îmbunătățească anumite capitole ale tratatului de gramatică (în 2 vol.) tipărit de Academia R.P.R.* Articularea substantivului după prepoziție în limba romînă *(Leontin Ghergariu — Cluj)*, Problema structurii frazei din punct de vedere gramatical și stilistic *(. Gabrea)*, Raporturile din logică și gramatică *(D. Papadopol — Turnu-Severin)*. *O importanță deosebită au apoi cercetările privitoare la opera scriitorilor noștri de seamă, cu referințe bogate la arta lor literară:* Legături literare romîno-ruse: Krilov-Donici *(Petre Haneș)*, Alecsandri gramatic *(I. Șiadbei)*, Scrieri inedite din tinerețea lui Odobescu *(D. Păcurariu)*. Repetiția, procedeu artistic în poezia lui Eminescu *(Paula Diaconescu)*, Delavrancea și folclorul *(Emilia St. Milicescu)*, Insemnări despre stilul lui G. Topîrceanu *(Ștefan Munteanu — Alba Iulia)*, Sobrietatea stilistică și realismul lui Liviu Rebreanu *(Al. Andriescu-Iași)*, Arta descriptivă a lui Mihail Sadoveanu *(B. Cazacu)*, Gala Galaction și limba noastă artistică *(Gh. Bulgăr)*, Recitind pe Bacovia *(Emil Manu)* etc.

In culegere își mai găsesc loc și probleme de folclor, de istorie literară veche și modernă, de toponimie, aspecte ale legăturilor noastre cu alte culturi etc.

GH. B.

Printre publicațiile de specialitate care aduc un aport deosebit în munca de cercetare și de predare a științelor istorice și filologice s-au remarcat în ultima vreme și lucrările Societății de științe istorice și filologice din R.P.R. Societatea elaborează în cadrul celor trei secții — istorică, filologică și de studii orientale — lucrări de istorie, lingvistică, istorie literară, folclor, literatură universală, orientalistică. Principalii colaboratori ai celor 28 de filiale din întreaga țară sînt profesorii din învățămîntul mediu și universitar, cercetătorii din institute, arhiviștii și muzeografii.

Societatea editează trei serii de culegeri de studii și articole și două colecții de broșuri.

Studiile și articolele publicate în culegeri tratează probleme de istorie și filologie bazate în mare măsură pe documente locale inedite ca „Relațiile dintre stăpînii de pămînt și țărani la începutul secolului al XIX-lea în ținutul Putna, așa cum rezultă din documente de arhivă locală" de Gh. Untaru, „Brașovul în preajma revoluției de la 1848" de Fr. Killyen, „Spitalul Gîrlași (Buzău)" de Radu Antofie (Studii și articole de istorie I), etc.

Multe din temele tratate de membrii filialelor ca de pildă: „Despre pluralul substantivelor neutre în romînește" de Ion Coteanu, „Studiu asupra poeziei **Mitologicale** de M. Eminescu" etc., constituie un material prețios pentru cadrele didactice. De asemenea, în ultimul volum de studii și articole de istorie s-a dat o extindere deosebită istoriculul învățămîntului, valorificîndu-se în acest scop materiale inedite.

Printre contribuțiile deosebite la studierea istoriei moderne și contemporane a patriei sînt și lucrările publicate în colecția secției de istorie. Acad. P. Constantinescu-Iași a dat o bibliografie a istoriografiei noastre, de după 23 August 1944, „Realizările istoriografiei rom.ne între anii 1945—1955", utilă atît profesorilor care predau istoria cît și specialiștilor din biblioteci și institute.

Printre broșurile de istorie publicate în acești ani merită a fi menționate: „Boierii și răscoala condusă de Tudor Vladimirescu" de N. Adăniloaie, „Unele aspecte ale ajutorului acordat de Rusia Romîniei în timpul campaniei anului 1916" de I. Gheorghiu sau „Contribuții la istoria vechii legătorii de cărți din Transilvania" de I. Bielz.

Printre lucrările de filologie și istorie literară se remarcă: „Anton Pann" de acad. Tudor Vianu, „Fondul principal al limbii romîne" de acad. Al. Graur, „Limba eroilor lui Caragiale" de acad. Iorgu Iordan, „Poeți francezi ai Comunei din Paris" de Theodosia Ioachimescu, „Inceputurile romanului romînesc" de T. Virgolici, „Cum dispare o limbă" de Ion Coteanu etc.

Numărul de 25 de volume pe care Societatea de științe istorice și filologice le-a publicat este o dovadă că membrii filialelor din întreaga țară contribuie din plin la dezvoltarea științelor istorice și filologice din patria noastră.

EMIL MANU

CONCURSUL ORGANIZAT DE „GAZETA MATEMATICĂ ȘI FIZICĂ"

Gazeta matematică și fizică — publicație pentru studiul și răspîndirea științelor matematice și fizice — seria A, nr 9, cuprinde un bogat și variat sumar.

N. Dinculescu, candidat în științe fizico-matematice, examinează într-un documentat articol noțiunile de bază din analiza matematică. **T. T. Vescan** și **N. Calinicenco** se ocupă de izvoarele radioactive ale Romîniei **I. Cismadia**, profesor în învățămîntul mediu, semnează articolul „Lucrări practice pe teren cu clasa a X-a", dînd amănunte privitoare la o serie de lecții ținute cu elevii.

Revista publică, pe lîngă o serie de alte articole, rubricile „Viața științifică", „Cronică", „Bibliografie" „Probleme" etc. De asemenea se anunță organizarea unui concurs de lucrări de metodică a matematicii și fizicii, în dorința de a contribui la dezvoltarea metodicii de predare a matematicii și fizicii în școlile medii. La concurs pot participa profesori și profesoare din învățămîntul mediu, precum și orice altă persoană, afară de membrii comitetului de redacție.

Dăm, cu titlu de exemplu, cîteva teme ale concursului:

— Dezvoltarea gîndirii elevilor la lecțiile de matematică și fizică;
— Controlul și îndrumarea muncii individuale a elevilor;
— Materialul didactic la matematică sau fizică;
— Prelucrarea metodică a unor teme de matematică sau fizică;
— Din istoria învățămîntului matematic sau fizic din țara noastră;
— Probleme de matematică sau fizică, legate de tehnică;
— Lucrări practice la matematică;
— Chestiuni de psihologie legate de studiul matematicii;
— Chestiuni de matematică elementară studiate în spirit modern;
— Legătura dintre matematică și fizică în învățămîntul mediu;
— Metodica rezolvării problemelor de fizică etc.

GREȘELILE SE RĂZBUNĂ

În planul ei de muncă pentru clasa a VI-a, tovarășa Polixenia Mîrțu, profesoară de geografie la școala de 7 ani nr. 1 din Bacău, a prevăzut pentru ziua de 10 oct. lecția cu tema „Populația și statele Europei". Totuși, intrînd în clasă, profesoara a predat o altă lecție, și anume despre Asia. S-a sărit peste o lecție? Nu. În ora anterioară, profesoara a concentrat materia planificată pentru două ore (despre flora și fauna Europei și despre populația și statele Europei) într-o singură oră, realizînd în felul acesta o depășire a planului.

Se pune întrebarea: are dreptul profesorul să modifice ulterior datele inițiale ale planului? Fără îndoială că da. Ba, nu numai că are dreptul, ci este chiar obligat să o facă atunci cînd anumite considerente o impun. Totuși tovarășa Mîrțu a greșit atunci cînd n-a respectat planificarea. De ce?

În primul rînd constatăm că cele două teme („Vegetația și animalele" și „Populația și statele Europei") nu pot fi tratate împreună, întrucît nu se pot constitui într-o unitate tematică — necesară pentru realizarea unității lecției. Un al doilea considerent care ar fi trebuit s-o oprească pe profesoară de la cumularea celor două teme era volumul de cunoștințe, ce nu putea fi condensat într-o singură oră fără riscul unei însușiri superficiale.

Dîndu-și seama de viciul lecției anterioare, tovarășa profesoară încearcă o compensare, prin extinderea timpului de ascultare la lecția ce urmează. Creșeala însă se răzbună. În primul rînd, ritmul precipitat al ascultării nu-i dă posibilitatea să retușeze lipsurile provenite din lecția anterioară. Astfel, deși observă că elevii nu au înțeles îndeajuns cauzalitatea fenomenelor în discuție (repartiția florei și faunei pe zone), profesoara nu se oprește pentru a relua în chip sistematic chestiunea — așa cum s-ar fi cuvenit — ci se mulțumește cu o explicație sumară. Sau, la un moment dat un elev răspunde că în taiga trăiesc tigri. Alți elevi dau alte răspunsuri, de asemenea greșite sau incomplete. Profesoara sancționează răspunsurile, dar — presată de timp — omite punerea la punct a erorilor și trece la altă chestiune. Din aceleași motive profesoara lasă necorectate și unele greșeli de exprimare ale elevilor (elevii spun: familiile romanice, slave, germanice, în loc de „familia popoarelor romanice" etc). La fel, atunci cînd se vorbește de țările capitaliste ale Europei ea acceptă enumerarea la întîmplare a acestora (deși era normal ca ele să fie grupate într-o anumită ordine — țările scandinave, țările Europei apusene etc.). Adăugăm că la verificarea temelor nu s-au făcut observații asupra calității hărților executate de elevi acasă, ci doar o trecere în revistă. În general, prima parte a lecției a dat impresia unui galop în care profesoara se întrecea cu secundarul ceasului de la mînă...

Consecințele greșelii despre care vorbeam nu se limitează, însă, numai la lecția veche. Extinderea ascultării aduce după sine reducerea timpului de predare a lecției noi. Mai echilibrată și condusă cu mai multă metodă, această parte a lecției este totuși și ea grăbită, din care cauză pe parcurs apar o serie de fisuri.

Preocupată de parcurgerea materiei, profesoara intră în predarea lecției noi („Asia; așezare, margini") printr-o anunțare generală a capitolului: „Astăzi vom vorbi despre Asia", fără delimitarea subcapitolelor ce formează obiectul lecției respective. În continuare, vorbind despre insulele și peninsulele Asiei, profesoara le numește arătîndu-le pe hartă și nu observă că în timpul acesta elevii, în loc s-o urmărească la hartă, sînt ocupați cu notarea numirilor respective în caiete. Imediat după aceasta, elevii întorc privirile spre hartă, dar e prea tîrziu; pentru că acum tovarășa profesoară se află la tablă, pentru a scrie numirile geografice. În felul acesta, elevii reține nume și date fără să-și asocieze imaginea și poziția pe hartă a formelor geografice respective — lucru esențial în predarea cunoștințelor de geografie. Orice pedagog știe că elevii trebuiau puși să urmărească întîi harta și numai după aceea, odată cu trecerea profesorului la tablă, să-și noteze numirile pe caiete. Și mai potrivit ar fi fost fără îndoială dacă elevii ar fi avut deschise în față atlasurile sau hărțile existente în manual sau dacă profesoara ar fi desenat pe tablă (și elevii în caiete) conturul Asiei, pentru a-și putea fixa mai bine în memorie formele geografice învățate și numirile corecte ale acestora.

Că greșelile arătate mai sus se explică în cea mai mare parte prin concentrarea excesivă a materiei în lecția anterioară, ne-o dovedesc o serie de calități de care tov. Mîrțu a dat dovadă în cursul desfășurării lecției. Astfel, tovarășa profesoară raportează cunoștințele noi la cele vechi. Înainte de a trece la ascultare, profesoara se asigură mai întîi că elevii au închis cărțile și caietele de notițe. Apoi, atît în ascultare cît și în predare, ea folosește încontinuu harta. Deasemenea, nu pierde din vedere să facă apel — ori de cîte ori se ivește prilejul — la cunoștințele pe care elevii le au din lecturile particulare, iar comunicarea cunoștințelor o însoțește de notarea pe tablă a datelor și numirilor mai importante. Deosebit de utile sînt completările pe care profesoara le face pentru a-i ajuta pe elevi să înțeleagă unele cunoștințe. Astfel, arătînd că Asia se întinde între meridianele 26° longitudine estică și 170° longitudine vestică, tovarășa profesoară vine cu precizarea că în timp ce oamenii din Asia de vest privesc, la ora 5 dimineața, răsăritul soarelui, în est e ora 4 după amiază — ceea ce dă elevilor o imagine mai clară asupra întinderii continentului. În general, partea a doua a lecției (predarea) urmează un plan logic în care, după legarea lecției vechi de lecția nouă, profesoara procedează metodic prin trecerea treptată de la general la particular, prin alternarea judicioasă a metodei expozitive cu metoda interogativă.

Tocmai aceste calități, care dovedesc că tov. Mîrțu cunoaște și stăpînește metodele și procedeele de predare, ne îndrituiesc să conchidem că greșelile semnalate mai sus se datoresc în special, — așa cum am arătat — ritmului precipitat al desfășurării lecției, ritm determinat la rîndul său de concentrarea — în lecția anterioară — a două teme într-o singură oră. Se pune totuși întrebarea: Ce trebuie să facă profesorul atunci cînd volumul de cunoștințe prevăzut de programă este mult prea mare față de numărul de ore afectat obiectului respectiv?

Concentrarea materiei este nu numai posibilă dar și necesară într-un asemenea caz, dar cu o singură condiție: calitatea însușirii cunoștințelor de către elevi să nu sufere. Iar aceasta se rezolvă nu prin trecerea grăbită în revistă a cunoștințelor, ci prin eliminarea a ceea ce este de prisos și păstrarea, pentru predare, a ceea ce este esențial. Dacă profesorul îi va obișnui pe elevi să folosească manualul pentru completarea cunoștințelor căpătate în clasă, atunci el, ne mai fiind nevoit a-și impovăra predarea cu date secundare, va putea desfășura lecții de calitate.

I. AXENTE

Încă o insectă pentru colecția școlii

MANUALUL DE LIMBA LATINĂ pentru clasa a IX-a

Apariția manualului de limba latină pentru clasa a IX-a întocmit de Toma Vasilescu și N. I. Barbu a fost primită cu multă satisfacție atît de profesorii de specialitate, cît și de elevi și de părinții acestora.

Un prim merit al autorilor manualului este că au reușit să pună în deplină concordanță manualul cu cerințele programei și să asigure, atît prin conținutul textelor, cît și prin explicarea fenomenelor gramaticale și prin exercițiile de la sfîrșitul lecțiilor, atingerea scopului învățării limbii latine în clasa respectivă: întărirea și completarea studiului morfologiei, însușirea chestiunilor esențiale ale sintaxei latine, îmbogățirea vocabularului și adîncirea cunoștințelor asupra vieții romane.

Cele 51 de texte cuprinse în manual — în majoritatea lor fragmente din scriitori latini — nu exprimă idei izolate, ci prezintă o unitate de conținut. În cea mai mare parte, bucățile de lectură conțin suficiente forme strîns legate de problema gramaticală studiată în lecția respectivă, așa încît regulile să nu fie învățate mecanic, ci în mod conștient, pe baza textelor și a exemplelor traduse.

Spre a lăsa profesorului timpul necesar pentru predarea gramaticii, autorii au ales texte convenabile ca întindere, care nu depășesc 9 rînduri de tipar; în schimb au pierdut din vedere echilibrul dintre bucăți, încît unele dintre ele (lecțiile a II-a, a XVI-a, a XIX-lea, a XXXII-a, a XXXVI-a, a XXXVII-a ș.a.), deși chestiunile gramaticale pe care le includ nu prezintă dificultăți deosebite, se reduc la 4—5 rînduri. Este drept că aceste bucăți au ca adaos cîte un dicton latin, care însă, aproape în toate cazurile, nu are nici o contingență cu conținutul textului.

În privința nivelului științific, manualul este în general corespunzător; s-ar putea totuși reproșa autorilor că nu au prezentat într-o lumină și mai limpede explicațiile referitoare la rădăcină, temă, terminație, desinență; sînt, de asemenea, insuficient de clar expuse problemele care privesc folosirea modurilor în propozițiile principale, propoziția temporală, participiala absolută etc.

Exercițiile nu lipsesc de la nici o lecție și dau un prilej foarte potrivit pentru aplicarea regulilor gramaticale învățate. La unele bucăți ele sînt prea numeroase, dar profesorul are libertatea de a alege pe cele mai semnificative, spre a evita astfel supraîncărcarea elevilor. Faptul că la unele exerciții apar cuvinte noi, care nu au mai fost folosite, nu ni se pare nejust, pentru că, în felul acesta, elevul fiind pus în contact permanent cu dicționarul își îmbogățește, fără prea mare efort, vocabularul.

Manualul oferă numeroase apropieri cu materia studiată la limba română — familii de cuvinte — toate legate de textul latin — și întrebări asupra unor expresii latine uzuale, precum și asupra unor fapte care fac o strînsă și utilă corelație cu istoria de clasa a VIII-a.

Cele 40 de ilustrații, ca și motivele decorative, foarte numeroase, fac ca aspectul manualului să fie foarte atrăgător; din nefericire, însă, unele dintre ele sînt prea șterse și nu au nimic comun cu textul latin — cum este, de pildă, cazul cu cele de la lecțiile a X-a, a XIV-a, a XXXII-a, a XL-a, a XLI-a.

Manualul cuprinde un supliment de 11 bucăți de lectură, un vocabular latin-romîn și unul romîn-latin și ceea ce este un lucru nou și extrem de prețios, un index de nume proprii, în care elevii găsesc lămuriri judicioase referitoare la numele citate. Tablourile sinoptice sînt numeroase și — pentru prima oară — apar într-un manual școlar două jocuri de cuvinte încrucișate.

Manualul este tipărit pe hîrtie bună, dar literele sînt chinuitor de mici, în special cele folosite la observații, tablouri, și chiar la unele explicații gramaticale. Este neapărat necesar ca la reeditare să fie folosite litere mai mari, cum sînt, bunăoară, cele de la manualul de limba latină pentru clasa a VIII-a. Tehnoredactarea lasă de dorit și în privința caracterelor literelor; în extrem de numeroase cazuri cursivele și aldinele alternează inconsecvent și fără nici un fel de discernămînt.

Din neatenția unora dintre factorii care au contribuit la apariția manualului — autori, redactori de carte, tehnoredacție și tipografie — s-au strecurat unele greșeli. Semnalăm pe cele mai de seamă dintre ele și sugerăm colegilor din învățămînt să procedeze la eliminarea lor, împreună cu elevii clasei a IX-a, chiar acum, la începutul anului. Astfel: la pag. 10, rîndul 6, apare **atium** în loc de **atrium**; la pag. 13, rîndul 3, apare **poetae** în loc de **poetae**; la pag. 21, rîndul 23, apare **fossac** în loc de **fossae**; la pag. 22, rîndul 16, apare **tedecim** în loc de **tredecim**; la pag. 29, rîndul 21, apare **esem** în loc de **essem**; la pag. 30, rîndul 29, apare **orem** în loc de **forem**; la pag. 34, rîndul ultim apare **legere** în loc de **legĕre**; la pag. 49, rîndul 21, apare **facerea** în loc de **faceres**; la pag. 53, rîndul 20, apare **estis** în loc de **eritis**; la pag. 83, rîndul 1, apare **sete** în loc de **este**; la pag. 97, rîndul 32, apare **exposci** în loc de **expoposci**; la pag. 101, rîndul 32, apare **praenses** în loc de **praesens**; la pag. 120, rîndul ultim apare **quasivo** în loc de **quasivero**; la pag. 155, rîndul penultim, apare **aq** în loc de **ad**.

La vocabular, verbele deponente, aproape toate sînt notate: **v.d.** sau **v. def.** în loc de **v.dep.** Din cauza confundării literelor **m** și **n** multe substantive masculine sînt date ca neutre și invers. La paginile 49, 67, unele forme gramaticale nu sînt așezate în coloana respectivă din tablou; la pag. 61, rîndul 13, lipsesc formele conjunctivului mai mult ca perfect: voluissem, noluissem, maluissem. Trebuie eliminate: prepoziția **pentru** din rîndurile 14, 15, 16 (pag. 70); conjuncția **si** din rîndul 26 (pag. 113); enunțul **Iată cîteva generalizări** din rîndul 27 (pag. 127).

În general, manualul este accesibil fără efort deosebit și, cu eliminarea scăpărilor amintite, reprezintă un ghid prețios în munca elevilor de clasa a IX-a.

ANA STANESCU
profesoară la școala medie nr. 28 din București

VIAȚA în jocurile copiilor

Una din temele programei pentru instituțiile preșcolare privește cunoașterea și selecționarea de către copii a lucrurilor după însușirile lor fundamentale de culoare, formă și mărime. Această temă se poate ușor realiza în cadrul activităților libere ale copiilor, ca de exemplu în jocul „Vitrina". Pentru confecționarea acestui joc sînt necesare materiale care se pot procura ușor ca ambalaje goale ale cumpărăturilor, cartoane flexibile, foițe colorate. Stelajele și rafturile se confecționează din cutii de chibrituri, bucăți de carton, de lemn — orice avem la îndemînă.

Pentru ca piesele confecționate de copii să fie cît mai reale îi vom deprinde treptat să păstreze proporția, reducînd dimensiunile la o pătrime sau la o cincime din cea reală. „Mărfurile" se lucrează în felul următor. Desfacem ușor cutiile dezlipindu-le încheieturile. În acest fel copiii văd și cum au fost ele executate. Pentru fiecare cutioară confecționată — cub, paralelipiped ori cilindru — vom face mai întîi un model. Acest model îl copiem apoi, desîșurat, pe fața albă a cartoanelor. Locul îndoiturilor se liniază. Un colectiv de copii care cunoaște procedeele de lucru îndoaie cartoanele după liniile trase și le lipesc la capete cu pastă.

Din fiecare model se pot lucra cîte 10 exemplare, dîndu-se astfel copiilor posibilitatea să numere piesele confecționate și să le grupeze simetric pe rafturi sau în vitrine.

Cînd cutioarele sînt gata confecționate, din acest depozit miniatură de mărfuri copiii vor putea începe jocul de alegere și aranjare a materialului pe mesuțe. Copiii construiesc apoi stelajele și așează cutioarele pe acestea după voie. În continuare jocul se desfășoară liber, copiii folosind cunoștințele căpătate în cadrul observărilor. Pentru a stimula pe copii la aranjarea vitrinelor sau rafturilor se pot organiza și unele întreceri între colectivele de copii, sugerîndu-le și chiar ajutîndu-i să realizeze acest lucru.

Un joc similar pot organiza copiii pe tema „Textila". Pe fișii de carton puse la dispoziție de educatoare se înfășoară mici resturi de țesături obținute de la atelierele de croitorie ori de la cooperativele meșteșugărești. Copiii le sortează după felul și culoarea țesăturilor și le așează astfel în rafturi ori pe etajere.

Jocurile acestea, legate de realitate, înlesnesc observația copiilor, le dezvoltă atenția și răbdarea, le cultivă simțul artistic, îi deprind cu activitatea în colectiv, cu munca organizată.

Inspectorii pe teren

Secția de învățămînt și cultură a orașului Tîrgoviște a desfășurat încă din primele zile ale anului școlar o largă acțiune de cunoaștere și îndrumare a muncii școlilor, a activității cadrelor didactice. Prin controlul efectuat s-a urmărit, în deosebi, sprijinirea cadrelor didactice în munca de predare, în vederea ridicării calității lecțiilor, a nivelului de cunoștințe al elevilor.

Colectivul de control și îndrumare a folosit forme variate de muncă: a asistat la mai multe lecții ale aceluiași profesor, pentru a cunoaște bine sistemul lui de muncă, la clase paralele, pentru a putea face comparație cu privire la nivelul de predare și de pregătire al elevilor din aceste clase, la profesori cu o bogată experiență, pentru a extinde experiența lor, la profesori tineri, pentru a-i ajuta și a-i îndruma încă de la începutul anului școlar. Pe baza analizei muncii cadrelor didactice, inspectorii au întocmit fișe pentru fiecare pedagog vizitat, în care sînt consemnate meritele și lipsurile muncii acestuia. Fișele îi vor ajuta pe inspectori, pe viitor, să vadă în ce direcție au nevoie învățătorii și profesorii de o îndrumare mai atentă.

Caietele cu observații ale inspectorilor cuprind aspecte variate ale muncii instructive. Însemnările de la lecții ale tov. Gheorghe Oprescu, șeful secției, dovedesc că el a analizat probleme importante ale predării: nivelul științific al lecțiilor, timpul necesar fiecărei verigi, legarea cunoștințelor de viață, precum și unele aspecte legate de organizarea și metodica lecțiilor. Asistînd, de pildă, la o lecție de fizică la clasa a IX-a „A", cu tema „Legea lui Boyle Mariotte", tov. Gheorghe Oprescu a remarcat preocuparea profesoarei Atena Gasnos pentru folosirea materialului didactic. Ea a prezentat la lecție, ca material, tubul lui Boyle Mariotte, mercur, a folosit scheme, iar pentru fixarea cunoștințelor a efectuat cu elevii probleme, exerciții și experiențe privind variația volumului unui gaz închis într-un vas în funcție de variația presiunii, temperatura rămînînd constantă. Șeful secției a apreciat, la o altă lecție la care a asistat, preocuparea profesorului P. Cernescu, de a lega cunoștințele de viață, de realizările locale. La rezolvarea problemelor, profesorul a folosit date și cifre legate de realizările uzinei metalurgice „Gh. Gheorghiu-Dej" din Tîrgoviște. Tov. Gh. Oprescu a popularizat experiența acestor profesori cu prilejul analizei muncii din cadrul consiliului pedagogic convocat în urma inspecției și a recomandat să fie popularizată experiența lor și în cadrul cercului pedagogic.

Șeful secției de învățămînt și cultură a constatat, de asemenea, controlînd școala medie nr. 2, că nivelul scăzut de cunoștințe al elevilor din clasa a VIII-a „B" la limba română se datorește modului defectuos de predare al profesorului Constantin Radu. Deși are experiență, acesta face numeroase greșeli în predare. La lecția „În vreme de război", de pildă, el a pus elevilor întrebări neclare, neesențiale, nu a controlat exprimarea elevilor și nu a fost atent nici la felul cum se exprimă el însuși. Tov. Gh. Oprescu a observat, de asemenea, că la astfel de lecții slab pregătite disciplina elevilor lasă de dorit, elevii sînt neatenți, zgomotoși. Pentru îndreptarea acestor lipsuri, a recomandat profesorului să-și pregătească cu mai multă grijă lecțiile, să asiste la lecțiile colegilor de aceeași specialitate, să participe cu regularitate la ședințele cercului pedagogic.

Modul de apreciere și notare a cunoștințelor elevilor a fost de asemenea în atenția șefului secției. El a ajuns la concluzia că, în general, învățătorii și profesorii aplică just sistemul de notare, dar că există și greșeli în această privință. Cunoștințele elevilor sînt uneori apreciate după nivelul clasei și nu al programei; se manifestă, în unele cazuri, inconsecvență în aprecierea cunoștințelor; unii profesori explică 3-4 lecții și abia apoi notează elevii; alții notează prea puțini elevi într-o oră (1-2) sau prea mulți (9-10). Ca urmare, li s-a propus profesorilor să țină zilnic evidența elevilor examinați și să discute problema aprecierii și notării elevilor în cadrul consiliului pedagogic.

În planul de muncă al tov. Gh. Oprescu figura și analiza muncii diriginților. Și în acest domeniu el a dat unele îndrumări, pornind de la lipsurile constatate.

Observînd, de pildă, că elevii de serviciu de la școala medie nr. 3 nu-și cunosc sarcinile și că nici profesorii de serviciu nu-și fac datoria, nu supraveghează copiii în pauze, le-a sugerat diriginților ca în cadrul unei ore educative să lămurească îndatoririle elevilor de serviciu.

Un ajutor concret au primit cadrele didactice și din partea tovarășului inspector Victor Oprescu. Asistînd, de pildă, la o lecție de științe naturale, ținută de tov. Constantin Roșu la clasa a IV-a, cu tema „Obținerea și pregătirea semințelor", inspectorul a constatat că elevii nu și-au însușit temeinic cunoștințele predate, deoarece învățătorul nu a efectuat cu ei aplicații practice. Învățătorul a fost îndrumat să creeze în școală un colț al naturii vii, unde elevii să aplice practic cele învățate la lecții, în vederea consolidării cunoștințelor.

Cu prilejul participării la lecții, inspectorul a cunoscut și unele greutăți pe care le întîmpină cadrele didactice în predare. Astfel, la o lecție de recapitulare cu tema „Exerciții și probleme cu trei cifre", ținută la clasa a III-a, s-au ivit mari greutăți, deoarece în clasa a II-a elevii n-au învățat să efectueze oral operații cu trei cifre. Pentru a evita asemenea dificultăți și pentru a face mai accesibile elevilor cunoștințele din acest an, inspectorul a recomandat pedagogului să prevadă în plan una sau două lecții în care să rezolve cu copiii astfel de probleme.

Tov. Victor Oprescu a verificat în amănunt și planurile de muncă ale cadrelor didactice. Verificarea i-a arătat că unii învățători și profesori s-au achitat în mod formal de această sarcină. În planul calendaristic al unui învățător, de pildă, s-au prevăzut teme abstract formulate (dictări, compuneri, povestiri). De asemenea, s-au omis unele lecții de recapitulare, care privesc capitole dificile cum este împărțirea la patru prin compunere. Inspectorul a remarcat și alte deficiențe în planuri. Unii învățători n-au indicat în plan materialul didactic pe care-l folosesc în predare, n-au prevăzut lucrări practice etc. Inspectorul le-a arătat și acestora cum să-și refacă planurile, pentru a corespunde cerințelor unei juste planificări.

Secția de învățămînt și cultură a orașului Tîrgoviște a prevăzut în planul său, printre altele, și controlul și îndrumarea activității bibliotecilor școlare. De această problemă s-a ocupat tov. inspectoare Ana Tăsică. Pentru îmbunătățirea activității bibliotecilor ea a recomandat școlilor să intensifice munca de popularizare a cărților, să țină evidența zilnică a cititorilor, să întocmească săptămînal un grafic care să oglindească creșterea numărului de cititori, să creeze — aceasta se referă în special la școlile cu un număr mare de elevi — colective de sprijin formate din elevi sau profesori care să ajute bibliotecarul la distribuirea cărților.

Unele laturi foarte importante ale muncii din școală au fost însă urmărite nesatisfăcător de colectivul de control. Este vorba, îndeosebi, de problemele educative și de acțiunea de politehnizare a învățămîntului. Problemele muncii educative n-au fost analizate sistematic, latura educativă a lecțiilor a fost trecută cu vederea, nu s-a urmărit desfășurarea orelor educative. În ceea ce privește politehnizarea nu s-a analizat suficient cum se desfășoară lecțiile de lucru manual, activitatea în cercuri, în ateliere, cum sînt înzestrate atelierele și laboratoarele etc.

Aceasta va trebui să constituie o sarcină de viitor a secției. Pînă în prezent, îndrumarea și controlul exercitate de cadrele secției de învățămînt și cultură au influențat favorabil calitatea muncii pedagogilor, au contribuit la ridicarea nivelului predării, la îmbunătățirea activității școlilor din orașul Tîrgoviște. Lichidarea lipsurilor ce mai există în munca de îndrumare și control va duce, desigur, la noi succese în activitatea școlilor din oraș.

M. ILEA

De la cazuri la sistem

(Urmare din pag. 1)

te ale muncii educative la școala medie mixtă din Titu. Reiese din ele că profesorii acestei școli se orientează adeseori cu competență în rezolvarea problemelor ce li se pun. Ceea ce lipsește însă aici este un caracter organizat al muncii educative cu elevii, trecerea de la rezolvarea unor „cazuri" la crearea unui sistem în această muncă. Partea cea mai dificilă, dar și cea mai importantă a activității educative, munca atentă cu fiecare elev în parte, este deseori uitată. Ea devine o preocupare de prim ordin numai atunci cînd se ivesc cazuri deosebite, a căror rezolvare nu poate fi amînată.

Activitatea educativă presupune o acțiune organizată din timp, bazată pe cunoașterea temeinică a elevilor și a principalelor obiective ale educației comuniste. Pornind de la o serioasă cunoaștere a particularităților psihologice, a înclinațiilor fiecărui elev în parte, profesorii îi vor putea înțelege, vor putea să-și distribuie în mod judicios atenția și să-și precizeze sarcinile. Este necesar să le amintim acum, la începeput de an școlar, cadrelor didactice de la școala medie mixtă din Titu că numai procedînd așa munca educativă din școala lor va reuși să cuprindă pe toți elevii și toate problemele existente, trecînd într-adevăr de la „cazuri" — oricît de reușită ar fi rezolvarea lor — la un sistem care singur le va asigura un succes real.

Într-o „Zi a activului sindical"

(Urmare din pag. 1)

satului, la lichidarea analfabetismului, la școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară. Comitetul sindical a luat inițiativa sprijinirii nevoilor învățătorilor și profesorilor pensionari prin acordarea de premii, daruri etc. Atenția deosebită acordată celor care ani de zile au slujit învățămîntul este lăudabilă și merită să fie extinsă.

Activitatea culturală este un sector în care la Craiova s-au obținut cele mai bune rezultate. Sînt cunoscute și apreciate manifestările echipei de teatru, ale corului, spectacolele teatrului de păpuși și reuniunile tovărășești. În cinstea celui de al IV-lea Congres al S.M.I.C. s-au pornit însă acțiuni noi. În fiecare luni și joi se fac repetiții la o nouă piesă jucată de păpuși, „Aricuța și ursuleții", scrisă de educatoarea Ștefana Alexandrescu, membră în comitetul sindical raional, inițiatoarea și sufletul echipei teatrului de păpuși. Echipa de teatru repetă comedia sovietică „Suflete de hîrtie", iar brigada artistică de agitație începe în curînd pregătirea unui nou spectacol. Pentru cor se pregătesc noi costume, iar în cinstea celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie se plănuiesc o expoziție, reuniuni, conferințe.

Enumerările sînt simple, rigide, prozaice. Dar în fiecare acțiune, pentru fiecare succes, oamenii au depus o muncă perseverentă. Pe steagul de fruntaș în activitatea culturală nu este scris nici un nume, crainicul la o serbare anunță doar numele solistului și al dirijorului. Poate numai pe biletul de odihnă hîrtia consemnează, modest, indescifrabil, o semnătură. Sînt oameni care, în după-amiezile fierbinți de vară și în serile lungi de iarnă, muncesc. Sînt membrii comitetului sindical, care după ce se întorc de la catedră își încep cealaltă muncă, de activiști ai organizației lor profesionale.

„Ziua activului sindical" din duminica trecută a reunit pe toți activiștii sindicali din raion. Mai bine ca oricînd s-au putut vedea aici frumoasele realizări obținute, s-a putut face bilanțul întregii activități și, împreună, s-au putut plănui acțiuni noi menite întîmpinării cu cinste a celui de al IV-lea Congres al Sindicatului muncitorilor din învățămînt și cultură.

INFORMAȚII

În zilele de 18 și 19 octombrie are loc sesiunea de comunicări științifice a Societății de Științe Naturale și Geografie din R.P.R., cu prilejul împlinirii a 40 de ani de la victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Lucrările sesiunii de desfășoară pe următoarele secții: Geologie și Geografie — la Universitatea „C. I. Parhon", în amfiteatrul de geologie; Botanică, în sala de curs a Grădinii botanice; Zoologie — la Facultatea de științe naturale.

★

În zilele de 26-27 octombrie a.c. se va desfășura în București sesiunea de comunicări metodice a cercurilor pedagogice ale învățămîntului profesional și tehnic din regiunile: Suceava, Iași, Bacău, Galați, Ploești, Constanța, Pitești, Craiova, București și orașul București, organizată de cabinetul metodic al Direcției generale a învățămîntului profesional și tehnic.

Lucrările sesiunii vor avea loc în sălile Institutului politehnic-București din Calea Victoriei nr. 141.

Sînt invitați să participe cadrele didactice din școlile profesionale, de meserii, școlile agricole, școlile tehnice și tehnice de maiștri.

★

Dintre manualele de geometrie analitică cl. XI prezentate la concurs, au fost premiate manualele tovarășilor: Gh. D. Simionescu (premiul I) și Cezar Coșniță (premiul II). Aceste manuale vor fi tipărite și vor apărea în anul școlar 1958/59, primul în tiraj mare și al doilea în tiraj redus, cu caracter experimental.

DOUĂ INTERVIURI:

▣ Ce e nou în şcoa'a sovietică de cultură generală
▣ Dezvoltarea învăţământului superior în U. R. S. S.

Cu prilejul începerii noului an şcolar şi universitar, E. AFANASENKO, ministrul Învăţământului al R.S.F.S.R. şi V. ELIUTIN, ministrul Învăţământului Superior al U.R.S.S. au răspuns la o serie de întrebări referitoare la dezvoltarea şcolilor Uniunii Sovietice.

Publicăm în acest număr cele două interviuri.

E. Afanasenko

INTREBARE: Ce element nou a intervenit în ultimii ani în dezvoltarea învăţământului public în U.R.S.S.?

RĂSPUNS: In cincinalul precedent (1951—1955) s-a realizat în întreaga Uniune Sovietică învăţământul general obligatoriu de 7 ani, iar apoi s-a introdus în toate oraşele mari şi în centrele industriale învăţământul general mediu (de 10 ani).

Congresul al XX-lea al P.C.U.S., care a avut loc în anul 1956, a pus sarcini noi în faţa şcolii de cultură generală. In cel de al şaselea cincinal (1956—1960) va fi înfăptuit pe teritoriul întregii ţări învăţământul mediu gratuit. Se acordă o mare atenţie învăţământului politehnic, care face cunoscute elevilor, în teorie şi în practică, bazele producţiei industriale şi agricole moderne.

INTREBARE: Vă rugăm să ne vorbiţi despre lărgirea reţelei şcolare şi despre mărirea numărului de elevi, ca urmare a introducerii învăţământului mediu general.

RĂSPUNS: In prezent, în Uniunea Sovietică există 37.000 de şcoli medii, în timp ce în anul 1941 erau numai 19.000, iar în Rusia prerevoluţionară doar 2.000. In afară de aceasta, mai există şi 3642 de şcoli medii de învăţământ profesional.

In prezent, numai în şcolile de cultură generală ale Uniunii Sovietice învaţă peste 17 milioane de elevi, faţă de 12 milioane în 1941 şi faţă de 800.000 în anii dinaintea revoluţiei. In anul 1957 au terminat şcolile medii şi au primit diplome de maturitate peste 1.500.000 de tineri şi tinere. Cea mai mare parte dintre ei au intrat să lucreze în fabrici, uzine, sovhozuri şi colhozuri.

INTREBARE: Trecerea la învăţământul mediu general a cerut, cu siguranţă, fonduri mari. Ne-aţi putea oare arăta suma la care s-au ridicat aceste fonduri, în ultimii ani?

RĂSPUNS: Guvernul ţarist aloca pentru nevoile învăţământului public sume ridicole — 80 de copeici pe cap de locuitor. Urmările acestei atitudini faţă de învăţământ în Rusia prerevoluţionară au fost dezastruoase: 70% din populaţie era analfabetă, iar două treimi din copiii de vârstă şcolară nu aveau posibilitatea să înveţe nici măcar în şcolile elementare.

In anii puterii sovietice, această moştenire ruşinoasă a fost lichidată. Nivelul cultural al poporului creşte necontenit, la aceasta contribuind, alături de şcoli, o reţea largă de instituţii extraşcolare — biblioteci de masă, săli de lectură, muzee, cluburi, teatre, cinematografe, lectorate etc.

Actualmente, în U.R.S.S. sînt cuprinşi în toate formele de învăţământ peste 50 de milioane de oameni. Din an în an cresc alocaţiile pentru învăţământ. Dacă în anul 1940 acestea se ridicau la 23,1 miliarde ruble — sau 135 de ruble pe cap de locuitor —, în 1956 alocaţiile pentru învăţământ erau de 72,6 miliarde ruble — sau 363 ruble pentru un locuitor —, iar în 1957 de 78,9 miliarde ruble — sau 395 ruble pentru fiecare locuitor.

INTREBARE: Ce a arătat experienţa muncii în şcolile-internat şi care sînt perspectivele de dezvoltare ale acestor şcoli?

RĂSPUNS: In anul 1956, în Uniunea Sovietică s-au deschis peste 300 de şcoli-internat. Acestea sînt un nou tip de instituţii educative, în cadrul cărora elevii primesc cunoştinţe de cultură generală, se dezvoltă multilateral şi dobîndesc deprinderi de muncă. Copiii trăiesc permanent în internate, plecînd acasă numai în zilele libere şi în timpul vacanţei. Părinţii vizitează cu regularitate şcoala, au o legătură strînsă cu copiii lor.

In şcolile-internat s-au creat condiţii excepţional de favorabile pentru elevi. Aceste şcoli sînt situate în cele mai potrivite regiuni, au mari loturi de pămînt, pentru ca elevii să poată desfăşura experienţe de grădinărit, de cultivare a legumelor şi a plantelor de cîmp şi, de asemenea, să aibă posibilitatea de a practica sportul.

In acest an vor mai fi primiţi în internate peste 100.000 de elevi. Intrucît reţeaua şcolilor-internat este deocamdată insuficientă, sînt primiţi în primul rînd copiii marnelor fără soţ, ai invalizilor de război şi de muncă, cei din familiile cu mulţi copii etc. In internate copiii sînt întreţinuţi în întregime de către stat. Ei sînt bine hrăniţi şi îmbrăcaţi, li se creează condiţii excelente de trai în comun. Pentru sănătatea elevilor se asigură asistenţă medicală permanentă.

In luna aprilie a.c. a avut loc la Moscova o consfătuire unională a lucrătorilor din şcolile-internat. Consfătuirea a arătat că acest nou tip de instituţii educative are un mare viitor.

INTREBARE: Ce sarcini stau în faţa şcolilor în noul an de învăţămînt?

RĂSPUNS: Sarcina de bază a şcolii medii sovietice este de a ridica prin toate mijloacele calitatea instruirii şi educaţiei copiilor şi de a înlătura principalul neajuns care mai dăinuie în procesul de învăţămînt — ruperea teoriei de practică.

Lichidarea acestei lipse va crea condiţii mai bune pentru desfăşurarea învăţămîntului politehnic, care dă elevilor posibilitatea să-şi însuşească mai profund şi mai trainic cunoştinţele teoretice, să-şi explice legătura dintre ştiinţă şi producţie. Şcoala sovietică îi familiarizează pe elevii săi cu bazele producţiei, cu organizarea ei, îi înarmează cu deprinderi folositoare de muncă.

V. Eliutin

INTREBARE: Ce schimbări au avut loc în ultimul timp în pregătirea specialiştilor cu calificare superioară şi medie?

RĂSPUNS: Promoţia de specialişti pe care o dau instituţiile sovietice de învăţămînt tehnic superior şi mediu creşte în fiecare an. In cel de al şaselea cincinal (1956—60) vor absolvi aceste institute, în total, mai mult de 4 milioane de specialişti cu pregătire superioară şi medie, adică tot atîţi cît au absolvit în cei 10 ani precedenţi.

Dacă acum există în diferite domenii ale economiei şi culturii peste 6 milioane de specialişti, la sfîrşitul cincinalului numărul lor va fi de circa 10 milioane. Este interesant de remarcat că în Rusia ţaristă existau în total 200.000 de specialişti. Creşterea numărului de cadre a avut loc ca urmare a dezvoltării impetuoase a industriei şi agriculturii, ca urmare a progresului ştiinţei şi culturii. Succesele învăţămîntului superior se datoresc condiţiilor extrem de prielnice care au fost create. In U.R.S.S. se introduce pretutindeni învăţămîntul mediu general gratuit. Din an în an creşte numărul absolvenţilor şcolilor medii. Numai în ultimii doi ani învăţămîntul mediu general a primit 3 milioane de tineri şi tinere. Aceasta dă instituţiilor de învăţămînt superior posibilitatea ca, prin organizarea concursurilor, să-şi selecţioneze studenţii, primind pe cei mai capabili tineri. De asemenea, multe şcoli tehnice primesc în anul I tineri care au terminat şcoala medie.

Imbunătăţirea activităţii de cercetare ştiinţifică a profesorilor şi conferenţiarilor şi, îndeosebi, crearea unui însemnat număr de laboratoare specializate, pe probleme legate de cele mai importante sectoare ale ştiinţei şi tehnicii, contribuie la întărirea legăturilor între instituţiile de învăţămînt superior şi producţie şi, odată cu aceasta, îngăduie desfăşurarea la un nivel înalt a procesului de învăţămînt. Lupta pentru îmbunătăţirea calităţii pregătirii specialiştilor este desigur înlesnită de recenta reorganizare a conducerii economiei naţionale, de crearea regiunilor economice: problema apropierii de producţie a instituţiilor de învăţămînt va fi rezolvată cu mai mult succes cu ajutorul consiliilor economiei naţionale, deoarece aceste consilii pot ţine seama de condiţiile concrete în care muncesc atît întreprinderile cît şi instituţiile de învăţămînt superior.

INTREBARE: Intrucît în cel de al şaselea plan cincinal industria Uniunii Sovietice se dezvoltă cu paşi repezi, vă rugăm să ne vorbiţi despre pregătirea cadrelor de ingineri.

RĂSPUNS: In Uniunea Sovietică, numărul cadrelor de ingineri creşte în fiecare an. In cincinalul curent vor fi pregătiţi peste 480.000 de ingineri, în timp ce în 1914 existau în Rusia doar 16 institute de învăţămînt superior tehnic, cu 22.000 de studenţi. Asemenea institute se aflau în special la Petrograd şi Moscova. In anii puterii sovietice au fost create peste 180 de institute de învăţămînt superior tehnic. Acum există asemenea institute în toate oraşele şi raioanele industriale ale Uniunii Sovietice. In prezent, în ţară sînt circa 200 de institute de învăţămînt superior tehnic, în care studiază aproximativ 700.000 de studenţi.

Despre creşterea numărului de ingineri şi tehnicieni vorbesc în mod concret aceste date: în primul cincinal (1928—32) în întreaga ţară existau 98.000 de ingineri şi tehnicieni; în prezent ei sînt în număr de aproape 1.600.000. Se lărgeşte în mod considerabil reţeaua institutelor de învăţămînt superior tehnic seral şi fără frecvenţă în Ural, Siberia, Kazahstan şi în Extremul Orient, unde industria se dezvoltă într-un ritm foarte rapid.

INTREBARE: Ce instituţii noi de învăţămînt superior s-au deschis în ultimii ani?

RĂSPUNS: In total, în Uniunea Sovietică există în prezent 767 instituţii de învăţămînt superior, de 5 ori mai multe decît în anul 1928. In afară de aceasta, pentru pregătirea specialiştilor cu calificare medie există mai mult de 3.500 de şcoli medii tehnice. In 1956 şi 1957 s-au deschis 19 instituţii de învăţămînt superior, printre care universităţile de stat din Extremul Orient, din Iakuţia, Universitatea de stat kabardino-balkară, Institutul de limbi orientale, institutele politehnice din Krasnoiarsk şi Stalinabad, Institutul de construcţii de maşini din Voronej, Institutul electromecanic din Ural pentru inginerii specializaţi în transportul feroviar, Institutul electrotehnic de telecomunicaţii din Kuibîşev etc. Se creează noi instituţii de învăţămînt superior îndeosebi în raioanele răsăritene ale Uniunii Sovietice. S-au desfăşurat lucrări importante pentru îmbunătăţirea repartizării instituţiilor de învăţămînt superior în funcţie de necesităţile economice ale ţării. Munca pentru justa repartizare a instituţiilor de învăţămînt superior va fi continuată şi în viitor, cu contribuţia consiliilor economice, care sînt direct interesate în asigurarea întreprinderilor lor cu specialişti de înaltă calificare.

In anii puterii sovietice s-a creat o reţea largă de instituţii de învăţămînt superior în republicile unionale. Pînă la Revoluţia din Octombrie pe teritoriul actualelor republici unionale din Asia Centrală, de pildă, n-a existat nici un institut de învăţămînt superior, în timp ce acum funcţionează circa 80. Aici lucrează cadre ştiinţifice ridicate din rîndurile populaţiei republicilor respective, cadre crescute în anii puterii sovietice.

INTREBARE: Cum se realizează învăţămîntul fără frecvenţă?

RĂSPUNS: In ultimii ani, Ministerul Învăţămîntului Superior al U.R.S.S. a deschis aproape 100 de facultăţi şi secţii serale şi fără frecvenţă pe lîngă instituţiile obişnuite de învăţămînt superior, precum şi cîteva institute serale şi fără frecvenţă independente. Muncitorii, funcţionarii, ţăranii au posibilitatea să dobîndească aici o pregătire superioară, fără a-şi întrerupe munca în producţie. Numărul celor care studiază prin corespondenţă va ajunge în 1960 — ultimul an al cincinalului — la 1.000.000, întrecînd de două ori şi jumătate numărul studenţilor din anul 1950/51.

INTREBARE: Care sînt principalele sarcini pe care le-a pus Ministerul Învăţămîntului Superior în faţa instituţiilor de învăţămînt superior în noul an şcolar?

RĂSPUNS: In instituţiile de învăţămînt superior se desfăşoară acum primirea noilor studenţi. Vor fi primiţi în anul întîi mai mult de 425.000 de tineri. Din aceştia, jumătate vin din producţie. Deoarece au lucrat cîţiva ani în întreprinderi, ei dovedesc mai mult simţ de răspundere în alegerea profesiunii şi, după cum arată experienţa, devin, după terminarea studiilor, specialişti mult mai calificaţi. Aceasta nu înseamnă că cei care au terminat şcoala medie nu pot intra direct în învăţămîntul superior.

Un eveniment nou şi de mare însemnătate pentru instituţiile de învăţămînt superior va fi stabilirea unei strînse legături cu consiliile economiei naţionale, participarea lor la munca colegiilor consiliilor economiei naţionale. Indeosebi, instituţiile de învăţămînt superior au perspectiva de a participa la munca comitetelor tehnico-economice de pe lîngă consiliile economiei naţionale.

Dreptul la învăţătură pentru toţi

De trei ani de zile Organizaţia Naţiunilor Unite lucrează la elaborarea a două convenţii internaţionale, dintre care una are drept scop să detalieze şi să stabilească drepturile economice, sociale şi culturale ale oamenilor de pe toate meridianele.

In aceste zile, în cadrul Comitetului nr. 3 al O.N.U. au început discuţiile în jurul articolului care prevede scopurile educaţiei şi condiţiile necesare educării tuturor oamenilor în mod egal, fără nici un fel de discriminare. Un aport preţios în realizarea acestui punct l-a adus delegaţia ţării noastre, care a prezentat un amendament. Delegatul ţării noastre — Mircea Maliţa — a solicitat statelor participante la convenţia asupra drepturilor economice, sociale şi culturale să asigure dreptul la educaţie printr-un ansamblu de măsuri şi în special prin dezvoltarea unei reţele şcolare de toate gradele, prin îmbunătăţirea continuă a condiţiilor materiale necesare îndeplinirii misiunii corpului didactic.

Ţara noastră este în măsură să-şi susţină propunerea cu autoritate. Aşa cum a arătat delegatul R.P.R., la noi s-au obţinut o serie de succese remarcabile în domeniul educaţiei. Este ştiut că Romînia se număra, în urmă cu un deceniu doar, printre ţările cu un mare număr de analfabeţi. Astăzi, analfabetismul a fost stîrpit. Totodată învăţămîntul a cunoscut un avînt deosebit, s-a organizat o vastă reţea şcolară de toate gradele, pentru toate naţionalităţile. Faptele concrete în acest sens nu pot fi umbrite de încercările unor publicaţii de peste ocean cum ar fi, de pildă, ziarul „New York Times" care, folosind date de mult depăşite, încearcă să minimalizeze şi să denatureze înfăptuirile de la noi. Insă faptele sînt fapte. Publicaţiile americane, engleze, italiene sau franceze sînt nevoite tot mai des să recunoască că dreptul la educaţie în ţările lor a rămas literă moartă, înscrisă doar în paragrafele legilor pe care de mult nu le mai respectă nimeni.

Aşa, de pildă, UNESCO, în datele furnizate în legătură cu situaţia mondială a învăţămîntului, arăta că un mare număr de copii din diferite ţări sînt în imposibilitate de a frecventa şcoala din cauza discriminărilor rasiale. Evenimentele petrecute cu puţin timp în urmă la Little Rocke şi care au stîrnit indignarea întregii lumi vorbesc despre adevărata situaţie a învăţămîntului din „ţara tuturor libertăţilor". Ori asemenea lucruri se întîmplă încă în multe ţări unde se mai practică discriminarea rasială, unde copiii şi tineretul sînt ţinuţi departe de şcoală pentru că au pielea de o altă culoare sau au altă credinţă.

Sînt suficiente cifre pentru a dovedi lacunele serioase care mai există în sistemul de educaţie din ţările respective. La aceasta se adaugă însă şi condiţiile economice din ce în ce mai grele ale oamenilor muncii, care stau ca o piedică de netrecut în educaţia copiilor lor, lipsiţi de posibilitatea de a învăţa şi devenind de la o vîrstă fragedă mînă de lucru ieftină în fabrici şi uzine.

Amendamentul delegaţiei R.P.R. la proiectul de articol privitor la asigurarea dreptului la educaţie îşi găseşte deci locul cuvenit, solicitînd atenţia şi necesitatea aprobării de către Comitetul nr. 3 al O.N.U. ideile nobile şi generoase înscrise în convenţie în legătură cu dreptul la educaţie nu pot fi înfăptuite fără reţele şcolare dezvoltate, fără asigurarea unui sistem adecvat de burse care să vină în ajutorul părinţilor cu resurse materiale modeste, fără asigurarea unor condiţii materiale corespunzătoare corpului didactic. Toate cele propuse de delegaţia ţării noastre sînt lucruri pe deplin justificate şi practica ţărilor socialiste dovedeşte temeinicia lor. In zilele noastre dreptul la educaţie trebuie să fie un drept respectat. Cultura este un bun al tuturor tinerilor lumii.

H. ŞAICU

BUNĂ ZIUA VIAŢĂ

„BUNĂ ZIUA, VIAŢĂ" este denumirea unui ziar. Trebuie să recunoaştem că e optimistă. Ca, de altfel, şi „Porumbeii", „Puişorul", „Secera de aur", „Flori de migdal" — denumirile unor ziare neobişnuite, care apar lunar, într-un tiraj de 400.000 exemplare, în toate colţurile Franţei şi care au putut fi admirate pînă în 30 septembrie la Muzeul Naţional Pedagogic din Paris.

Este vorba de presa copiilor francezi, prezentată recent în „L'Humanité-Dimanche". Ziarele acestea nu sînt editate de cei mari pentru cei mici. Redactorii, desenatorii, corectorii, tipografii acestor publicaţii sînt copii între 6 şi 14 ani, elevi ai diferitelor şcoli franceze. Această acţiune pedagogică a stîrnit un mare entuziasm în rîndurile şcolarilor francezi. In paginile micilor lor ziare, copiii vorbesc despre evenimentele vieţii lor. Serbările şcolare, jocurile, sportul ocupă un loc de seamă în aceste jurnale pline de prospeţime. Observaţiile asupra lumii înconjurătoare se referă în general la munca oamenilor, la trecutul satului sau al cartierului. Cîte o poezioară naivă, cîte un desen înduioşător de stîngaci, semnat cu un pronume, vîrsta nelipsită de sub semnături pun, inevitabil, pecetea sufletului de copil pe paginile „Puişorului" sau ale „Porumbeilor".

Munca ce precede apariţia „pe piaţă" a publicaţiei este întotdeauna făcută în colectiv. Timp de o lună „redacţia" — clasa întreagă — strînge cu febrilitate materialul care va avea cinstea să fie tipărit. Discuţii aprinse se încing în jurul unor „probleme" de ortografie sau gramatică, se critică unele exprimări. Dar corecturile nu sînt făcute pînă ce autorul nu a remarcat că sînt binevenite. (Nu mă pot abţine să nu recomand această metodă şi redacţiilor noastre!...)

Munca de tipărire este făcută tot în comun. Fiecăruia din echipă i se repartizează materialul de cules. După ce casetele sînt gata, micii tipografi îşi controlează materialele culese cu ajutorul unor lupe, pentru a evita greşelile de tipar. Urmează apoi paginaţia, unde se pun la bătaie toată imaginaţia şi simţul estetic al micilor editori.

Corecturi, bun de tipar, semnătura „şefului", toate decurg cu aceeaşi seriozitate ca la orice publicaţie „adultă". Apoi, tipăritul — foile trec una cîte una prin presa de mînă — broşatul, etichetarea, şi micul jurnal porneşte spre „abonaţi", de cele mai multe ori ei înşişi corespondenţi sau colaboratori permanenţi ai publicaţiei.

Aşa cum au prevăzut iniţiatorii acestei metode pedagogice, munca de editare a ziarului înseamnă pentru copii un foarte bun exerciţiu de compoziţie, de lectură şi gramatică, un prilej de a-şi îmbogăţi vocabularul şi, în acelaşi timp, de a-şi dezvolta simţul estetic, de a se deprinde cu munca manuală.

Dar, dincolo de acestea, presa copiilor francezi a mai înregistrat şi un alt succes: acela al apropierii între copiii din diferite regiuni şi chiar din diferite ţări. Invingînd obstacolele de limbă, micii corespondenţi străini s-au străduit să răspundă mesajului de prietenie lansat de copiii francezi, care au trimis ziarele lor şcolilor din alte ţări. In Belgia şi Elveţia, limba franceză nu a însemnat o dificultate. Şi nici copiii din Zagreb n-au stat pe gînduri şi au răspuns, chiar în franceză, trimiţînd micilor lor prieteni din Franţa un mesaj emoţionant:

„In cercul nostru avem de pe acum copii din Anglia, Cehoslovacia, Franţa, Danemarca, Ţările de Jos, Suedia, Elveţia, Armenia. Mulţi lipsesc încă. Veniţi şi voi, pentru ca să fim mai mulţi ca niciodată. Veniţi, ca să nu mai fie război. Nu semănaţi ura, înţelegeţi că sîntem cu toţii egali: noi, albi sau negri, sîntem toţi copiii aceluiaşi glob pămîntesc şi el este al nostru".

După părerea pedagogilor progresişti francezi, jurnalul şcolar realizat de copii ocupă un loc de seamă în tehnica pedagogică a şcolii moderne. Dar, cu toate avantajele pe care le prezintă, în actualele condiţii ale învăţămîntului francez el nu e suficient pentru a înlătura ruptura care există între şcoală şi viaţă. Şi, mai ales, spun pedagogii francezi, nici o metodă pedagogică, oricît de perfectă să fie, nu poate face minuni, nu poate remedia lipsa de profesori, de şcoli, numărul redus al claselor, supraaglomerarea acestora, lipsa de fonduri pentru burse, copiilor nevoiaşi şi tot ce pune azi piedici în calea unei adevărate cotituri în învăţămîntul francez. Această acţiune însufleţită a unui număr de învăţători şi profesori — spun ei — a dat roade foarte frumoase, dar nu este suficientă pentru a modifica conţinutul actual al învăţămîntului în Franţa.

EVA NOVAC

A la campagne,

J'ai vu une vache;

son nom est:

Ilustraţie la un reportaj.

Un oaspete din Chile în redacţia noastră

Zilele trecute redacţia noastră a primit ca oaspete pe învăţătoarea chiliană Cristina Herrera care, la invitaţia Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învăţămînt şi Cultură, ne vizitează ţara.

Intr-o discuţie prietenească Cristina Herrera ne-a vorbit despre unele probleme ale învăţămîntului din Chile şi ne-a împărtăşit impresii în legătură cu învăţămîntul din ţara noastră. Aşa, de pildă, Cristina Herrera ne-a vorbit despre organizarea învăţămîntului în ţara sa, despre caracterul lui de castă, despre numărul mare de analfabeţi, despre lupta pe care o duc, în cadrul sindicatului, învăţătorii şi profesorii chilieni pentru sporirea numărului de şcoli, pentru cuprinderea în aceste şcoli a unui număr cît mai mare de elevi şi pentru condiţii mai bune de trai şi de muncă ale cadrelor didactice.

Deosebit de interesante au fost relatările învăţătoarei chiliene în legătură cu editarea de către Sindicatul învăţătorilor şi profesorilor a unor publicaţii pentru cadrele didactice cum este, de pildă, „Unitad" (Unitate), care dezbat în coloanele lor probleme de educaţie.

Rolul propagandistic al acestor publicaţii este încă redus — ne spune Cristina Herrera — deoarece ele nu apar periodic ci întîmplător, în funcţie de posibilităţile băneşti ale sindicatului, statul neacordînd nici un sprijin în această privinţă. Ziarul „Unitad", de pildă, a apărut în anul 1956 doar de două ori...

In cele peste 20 de zile de cînd se află în Republica Populară Romînă, învăţătoarea chiliană a vizitat în Capitală şi în alte localităţi din ţară cîteva şcoli elementare şi medii, Institutul pedagogic din Bucureşti şi Palatul pionierilor, întreprinderi, muzee etc.

In legătură cu aceasta, oaspetele redacţiei noastre ne-a vorbit cu entuziasm despre munca învăţătorilor şi profesorilor din ţara noastră pentru a ridica mereu pe o treaptă mai înaltă şcoala, care în regimul de democraţie populară a devenit a întregului popor.

Cu prilejul vizitei sale, învăţătoarea chiliană Cristina Herrera s-a interesat îndeaproape de activitatea redacţiei noastre, de problemele ce se dezbat în coloanele „Gazetei învăţămîntului". La despărţire ea ne-a asigurat că, întorcîndu-se în ţara sa, va împărtăşi cu bucurie învăţătorilor şi profesorilor de acolo impresiile legate de viaţa şcolii şi a poporului nostru.

PE CALEA SOLIDARITĂŢII INTERNAŢIONALE MUNCITOREŞTI

La 15 octombrie a.c., în ultima şedinţă plenară, au fost prezentate şi adoptate documentele celui de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor care s-a desfăşurat la Leipzig.

In legătură cu documentele adoptate este interesant de subliniat faptul că acestea îmbrăţişează toate problemele actuale ale mişcării sindicale internaţionale. Manifestul şi rezoluţiile celui de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor cheamă oamenii muncii de pretutindeni la noi acţiuni pentru îmbunătăţirea situaţiei lor economice şi sociale, pentru realizarea unităţii de acţiune, pentru apărarea păcii în lumea întreagă.

Documentele adoptate de Congres constituie o analiză profundă a situaţiei actuale a mişcării sindicale mondiale şi a situaţiei internaţionale, cît şi un program realist, concret, al sarcinilor ce revin tuturor oamenilor muncii. Demascînd teoriile lansate de monopolişti în legătură cu aşazisa „pacificare" dintre capital şi muncă în ţările capitaliste, rezoluţia generală a Congresului apreciază că **în ultimii patru ani în ţările capitaliste şi coloniale s-a intensificat procesul înrăutăţirii condiţiilor de muncă şi de viaţă, s-au redus salariile, în favoarea profiturilor capitaliste tot mai masive.** Rezoluţia generală subliniază totodată că **împotrivirea clasei muncitoare în faţa exploatării, la care e supusă de către monopolurile capitaliste, s-a intensificat.**

In legătură cu lupta tot mai hotărîtă a oamenilor muncii împotriva tuturor formelor de exploatare capitalistă, rezoluţia generală a Congresului Mondial al Sindicatelor apreciază că **s-a creat o situaţie mai favorabilă pentru unitatea de acţiune a sindicatelor de diferite orientări şi apartenenţe. Această unitate în lupta pentru satisfacerea revendicărilor economice şi sociale comune ale oamenilor muncii se află peste tot în plin progres. Tot mai mare este numărul sindicatelor neafiliate la F.S.M., care cer stabilirea înţelegerii şi colaborării sindicale pe plan internaţional.**

Deosebit de semnificative sînt aprecierile pe care documentele Congresului de la Leipzig le fac asupra succeselor obţinute în toate domeniile de activitate de către oamenii muncii şi sindicatele din ţările socialiste.

Avîntul continuu al economiei naţionale din ţările socialiste a dus la îmbunătăţirea sistematică a situaţiei maselor de oameni ai muncii. Congresul menţionează rolul şi răspunderea mereu crescînde ce o au sindicatele din ţările socialiste în conducerea producţiei, în viaţa economică şi politică a ţărilor lor. **Activitatea acestor organizaţii sindicale este strîns legată de toate succesele obţinute.**

Congresul Mondial al Sindicatelor a acordat o deosebită atenţie luptelor pe care le duc muncitorii din ţările capitaliste şi coloniale împotriva trusturilor monopoliste. **Dîndu-şi seama de slăbirea forţei lor, cercurile conducătoare monopoliste se străduiesc să reînvie războiul rece şi îşi înmulţesc aventurile. Ele nu vor să renunţe la cursa înarmărilor şi la experienţele cu arma atomică, continuă să reînvie militarismul german şi transformă Germania occidentală într-o bază agresivă a N.A.T.O. Această politică pune în pericol securitatea Europei şi pacea în întreaga lume.**

Intensificarea dominaţiei monopolurilor capitaliste şi politica lor de supraexploatare, precum şi creşterea capacităţii organizatorice şi a luptei maselor de oameni ai muncii duc la ascuţirea antagonismului şi a luptei dintre clasa muncitoare şi monopolurile capitaliste. O mărturie în acest sens este neobişnuita durată şi caracterul combativ al grevelor care au avut loc în ultimii ani în Franţa, Anglia, Germania occidentală, Italia, Finlanda, Japonia, S.U.A., America Latină şi alte ţări. In această luptă pentru satisfacerea revendicărilor economice, pentru cucerirea şi respectarea drepturilor sindicale au participat oamenii muncii şi organizaţiile sindicale de toate orientările şi apartenenţele, inclusiv cele autonome. In această luptă s-a extins unitatea de acţiune a oamenilor muncii şi a crescut forţa organizaţiilor sindicale.

In rezoluţia generală Congresul cheamă organizaţiile sindicale să găsească cele mai bune forme de coordonare a luptei lor pe plan naţional şi internaţional.

O atenţie deosebit de mare a fost acordată de către Congres problemelor luptei pentru apărarea păcii. Rezoluţia generală a Congresului indică legătura dintre cursa înarmărilor, iniţiată de cercurile imperialiste, şi înrăutăţirea situaţiei maselor de oameni ai muncii.

Dat fiind că imperialiştii n-au renunţat la planurile lor de pregătire şi dezlănţuire a unui nou război mondial şi că ei rămîn surzi la cererea popoarelor de a se reduce bugetele militare, de a se înceta experienţele cu arma atomică şi a se interzice fabricarea şi folosirea armei nucleare, cel de-al IV-lea Congres Mondial consideră necesar să se intensifice lupta comună a oamenilor muncii şi sindicatelor din toate ţările în apărarea păcii.

In prezent — arată rezoluţia generală — au apărut noi condiţii care favorizează realizarea luptei unite a sindicatelor din diferite ţări în apărarea păcii. Aproape toate organizaţiile sindicale se pronunţă acum pentru încetarea experienţelor cu armele atomice şi cu hidrogen şi pentru limitarea poverii militare. Dacă toate aceste organizaţii, fără să renunţe la concepţiile lor asupra problemelor generale ale menţinerii păcii, ar ajunge la o înţelegere cu privire la lupta comună pentru dezarmare şi încetarea experienţelor atomice, ele ar putea constitui o forţă atît de puternică, încît imperialiştii ar fi nevoiţi să renunţe la planurile lor militare.

Documentele celui de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor stîrnesc un imens interes în rîndul oamenilor muncii de pretutindeni.

Scrisoarea deschisă adresată de Congres către toate organizaţiile sindicale internaţionale şi către toate organizaţiile sindicale naţionale şi locale, neafiliate la F.S.M., deschide o nouă cale în vederea realizării unităţii sindicale internaţionale.

Oamenii muncii din ţara noastră au urmărit cu atenţie lucrările Congresului Mondial al Sindicatelor. Ei sînt hotărîţi să-şi aducă neprecupeţit contribuţia la înfăptuirea sarcinilor pe care marele Congres le-a pus în faţa tuturor celor care doresc o viaţă mai bună, lipsită de spectrul sumbru al războiului.

Oamenii muncii din învăţămînt şi cultură vor folosi importantele documente ale Congresului pentru a dezvolta contribuţia lor la cauza unităţii şi solidarităţii internaţionale a celor ce muncesc.

Reprezentanţi ai sindicatelor din R. P. R. aleşi în organele de conducere ale F. S. M.

In şedinţa plenară din după amiaza zilei de 14 octombrie a.c., cel de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor a ales organele de conducere ale Federaţiei Sindicale Mondiale: Consiliul General Central al F.S.M., Comitetul executiv şi Comisia de revizie.

In Consiliul General Central au fost aleşi şi reprezentanţi ai R.P.R.: tov. GH. APOSTOL şi ANTON MOISESCU, ca membrii permanenţi, iar tov. MARIA MORARU şi ION NISTOR, supleanţi. Tov. GH. APOSTOL a fost ales şi în Comitetul executiv.

In ultima şedinţă plenară tov. ELENA TEODORESCU a fost aleasă printre secretarii F.S.M.

Gazeta învăţămîntului

COLEGIUL REDACŢIONAL: Maria Banuş, Petre Drăgoescu, Ion Dragu, Emilia Mănac, Ludovic Nagy, Ion Nistor, Nicolae Sipoş.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1, Telefon 7.60 10, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piaţa Scînteii, Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei, 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul IX, Nr. 441 — Vineri 25 octombrie 1957 — 4 pagini 25 bani

Oaspete sovietic în școlile noastre

În ziua de 21 octombrie a.c. tov. G. I. Zelenko, director general al Direcției generale a rezervelor de muncă de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., însoțit de tov. ing. Vanghele Mișicu, director general al învățămîntului profesional și tehnic din Ministerul Învățămîntului și Culturii, a vizitat școala profesională nr. 4 din București. Apreciind faptul că atît anul II cît și anul III își fac instruirea practică în producție, în atelierele proprii ale școlii, tov G. I. Zelenko a arătat că, după întoarcerea sa în patrie, va asigura organizarea unui schimb de experiență cu școlile similare din U.R.S.S. și va trimite în dar acestei școli un strung fabricat în școlile profesionale din U.R.S.S.

In continuare, tov. G. I. Zelenko a vizitat școala profesională de textile și confecțiuni nr. 3 și școala profesională de pe lîngă Uzinele „23 August".

Marți 22 octombrie tov. G. I. Zelenko a ținut o conferință despre învățămîntul profesional și tehnic, precum și despre politehnizarea învățămîntului de cultură generală din U.R.S.S. Conferința a avut loc în sala clubului sindicatului muncitorilor din învățămînt din Bd. 6 Martie. Au participat o serie de lucrători din Ministerul Învățămîntului și Culturii, din serviciile de învățămînt ale unor ministere care tutelează școlile profesionale, maiștri din întreprinderi, cadre didactice și de conducere din școlile profesionale, precum și șefii secțiilor raionale de învățămînt din Capitală.

Joi 24 octombrie tov. G. I. Zelenko a întreținut o discuție în sala de colegiu a Ministerului Învățămîntului și Culturii cu organele de conducere ale Departamentului învățămîntului, cu directorii generali și cu șefii de serviciu din minister expunîndu-și cu acest prilej impresiile sale în urma vizitelor făcute la unitățile de învățămînt și întreprinderile din țară.

LENINGRAD — Noi locuințe.

Peisaj nou

Călătorul pe meleagurile Uniunii Sovietice în anii ce vor urma va găsi un peisaj intelectual nou, unic, care se pregătește în zilele noastre. In compania oricărui cetățean sovietic, în discuția cu fiecare om întîlnit va avea dovada certă a împlinirii și a rodniciei la care poate ajunge ideea lui Lenin că „Socialismul începe acolo unde milioane de oameni își însușesc cultura". Cu șoferul de taxi, cu pasagerii din compartiment sau cu conductorul de tren, cu orice tovarăș de drum sau de popas, călătorul de care vorbim va reuși să se întrețină asupra unei dispute din domeniul culturii sau științei, asupra unor opere de circulație universală din literatură, din muzică, din filozofie sau despre marile cuceriri științifice, ca și despre probleme de politică internațională.

Aceasta va fi expresia cea mai evidentă a trecerii tuturor cetățenilor U.R.S.S. prin școala medie, o sarcină din cele mai importante ale cincinalului al VI-lea (1956—1960).

Fără să vrea, călătorul nostru va fi îndemnat să reflecteze asupra faptului că prin curmarea exploatării omului de către om — prima victorie, fundamentală, a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie obținută pentru întîia oară în istorie — popoarele Uniunii Sovietice au dobîndit posibilitatea efectivă a instruirii lor la un nivel foarte ridicat. Că, apreciind cu toată seriozitatea funcția socială a culturii, eroicele popoare sovietice au cules și culeg roadele noii situații materiale create în societate, făurindu-și o conștiință înaintată, corespunzătoare acestei noi situații, însușindu-și o largă sferă de cunoștințe pozitive și aplicîndu-le tot mai cu efect în practică, în viață.

La aniversarea a 40 de ani de la evenimentele memorabile din toamna anului 1917 nu mai există nici urmă de scepticism asupra realității că masele muncitoare sînt apte să învețe carte, sînt receptive la fenomenul culturii și civilizației, își însușesc cu interes cuceririle științei, însutindu-și astfel capacitatea de afirmare și de realizări în construirea societății comuniste. In drumul parcurs în acești 40 de ani glorioși de la automobilul blindat la racheta balistică intercontinentală, de la campania de alfabetizare la lansarea unui satelit artificial în jurul pămîntului, popoarele sovietice au pregătit condițiile obiective și au adus la ordinea zilei generalizarea învățămîntului mediu, în linii esențiale introdus deja în orașele cele mai mari ale țării.

„Nici o țară capitalistă — spunea întemeiat N.S. Hrușciov la 14 februarie 1956 în cadrul Congresului al XX-lea al P.C.U.S. — nu dispune ca Uniunea Sovietică de atîtea școli, școli medii tehnice, instituții de învățămînt superior, institute de cercetări științifice, stațiuni experimentale și laboratoare, teatre, cluburi, biblioteci și alte instituții cultural-educative". Această stare de fapt a fost recunoscută în nenumărate rînduri, cu îngrijorare, de persoane autorizate din țările capitaliste cele mai dezvoltate, unde, totuși, nici la ora actuală nu poate fi asigurat materialicește învățămîntul elementar general, deși în constituții e declarat obligator.

In Uniunea Sovietică înfăptuirea învățămîntului mediu general înseamnă creșterea nivelului muncii, a productivității ei, ridicarea nivelului material și cultural al vieții în societate la un grad neatins nicăieri pînă acum. Realmente, în situația generalizării învățămîntului mediu va exista posibilitatea concretă a relevării și afirmării tuturor valorilor din sînul poporului. In fața tinerelor și tinerilor sovietici se deschid și se netezesc toate căile spre cucerirea culmilor culturii și științei, spre o vastă contribuție colectivă la dezvoltarea și propășirea vieții sociale a umanității. Chiar cei mai optimiști și mai visători pedagogi ai trecutului n-au cutezat să prevadă ridicarea reală a poporului, în masă, la cultură, cum reușește să o realizeze astăzi, în practică, țara revoluției socialiste, Uniunea Sovietică.

De aceea, pe meleagurile Uniunii Sovietice călătorul nu va vedea numai oameni culți, ci la fiecare pas va găsi roadele aplicării în practică, cu competența necesară, a invențiilor celor mai complexe ale minții omenești, munca rațională și viața fericită a omului epocii comuniste. El va întîlni peste tot, la îndemîna omului obișnuit, toate mijloacele moderne care fac traiul și munca mai ușoare, mai plăcute, mai frumoase și mai folositoare.

In lumina acestei realizări epocale din Țara Socialismului victorios devin mai clare, mai apropiate, și perspectivele de dezvoltare ale învățămîntului în țara noastră, țară a lagărului socialist. Devin mai precise și mai însuflețitoare și sarcinile învățătorilor și profesorilor noștri care instruiesc și educă generațiile tinere în Republica Populară Română.

G. VARZARU

Comemorarea lui JAN KOMENSKY

Între 7 și 30 noiembrie, în țara noastră va avea loc, în cadrul acțiunilor întreprinse de Consiliul Mondial al Păcii, comemorarea marelui pedagog și umanist Jan Amos Komensky. In acest scop, din inițiativa Comitetului național pentru apărarea păcii din R.P.R., s-a constituit un „Comitet național pentru comemorarea lui Jan Amos Komensky în Republica Populară Română" din care fac parte acad. M. Ralea, din partea Institutului de psihologie al Academiei R.P.R., acad. T. Vianu și prof. univ. I. Livescu, din partea Comitetului național pentru apărarea păcii din R.P.R., O. Livezeanu și E. Filotti din partea I.R.R.C.S., prof. P. Drăgoescu, membru al C.C. al P.M.R. și prof. M. Giurgea, decan al Facultății de pedagogie din partea M.I.C., prof. univ. N. Pascu, din partea C.C.S., prof. univ. N. Melinescu și M. Mihalache din partea S.R.S.C., prof. univ. S. Stoian din partea Institutului de științe pedagogice, acad. S. Stoilov și I. Pas, ministru adjunct, din partea U.N.E.S.C.O., prof. univ. I. Nistor, președintele S.M.I.C., prof. O. Șafran de la școala medie nr. 11 și învățătorul emerit M. Nicolescu.

Ieri a avut loc o ședință a comitetului, în care s-a discutat planul de acțiune al sărbătoririi. Printre altele au fost programate în plan o ședință solemnă care va avea loc în București pe data de 15 noiembrie, ședințe festive în centrele universitare, reședințele regionale și raionale, popularizarea prin diverse mijloace a acestui important eveniment și inaugurarea unei expoziții „Komensky" în București.

In acest număr

● Ecouri ale revoluției culturale a popoarelor sovietice, de Tiberiu Trutzer ● Elogiul rațiunii (însemnări pentru cei care predau logica), de Henri Wald ● Material didactic nou, interviu cu tov. Dumitru Alecu. ● Școala tehnico-profesională în U.R.S.S., de G. I. Zelenko ● Învățătorii în mișcarea revoluționară rusă, de E. Krecetova.

ÎNTÎLNIRE

Zilele trecute, elevii claselor a VII-a și a X-a de la școala medie nr. 22 din Capitală s-au întîlnit cu tov. Alexandru Verneacovski care, ca elev al școlii medii de marină militară de pe lîngă echipajul 2 maritim al Flotei Baltice din orașul Petrograd, azi Leningrad, a participat în februarie și octombrie 1917 la luptele împotriva forțelor contrarevoluționare din Rusia.

Elevii și elevele l-au ascultat cu mult interes pe tovarășul Verneacovski care în timpul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie avea, ca și ei, vîrsta de 16—17 ani.

Deși — după cum povestește tovarășul Verneacovski — tinerii elevi ai școlii de marină din Petrograd erau supuși unui regim sever de cazarmă și izolați de tot ceea ce se întîmpla în oraș, totuși unii dintre instructori, marinari în vîrstă și bolșevici îi țineau la curent cu tot ce se petrecea în oraș și în întreaga Rusie. Așa a fost posibil ca, încă în luna februarie, în urma arestării comandanților și ofițerilor din școala de marină de către muncitorii înarmați și de către soldați, echipajul să treacă de partea forțelor revoluționare.

Tovarășul Verneacovski le-a povestit apoi elevilor despre primirea lui Lenin în aprilie 1917, în gara finlandeză, despre sărbătorirea primului 1 Mai liber, despre întregul șir de manifestații ale oamenilor muncii care au avut loc în perioada februarie-octombrie 1917.

Cu deosebit interes au urmărit elevii povestirea episodului privitor la cucerirea Palatului de Iarnă, la arestarea guvernului provizoriu.

De la fostul elev al școlii de marină militară de pe lîngă echipajul 2 maritim al Flotei Baltice, elevii și elevele școlii medii nr. 22 au aflat lucruri deosebit de interesante, care îi vor ajuta să înțeleagă mai bine mărețele evenimente petrecute în Rusia în perioada februarie-octombrie 1917.

INERȚIE și activitate creatoare

În jurul problemelor celui de al IV-lea Congres al S. M. I. C.

Am fost deseori invitat de tov. Albu Valeriu, instructor al C.C. al S.M.I.C. pentru regiunea Cluj, activist cu multă experiență, să mă documentez asupra activității organizațiilor sindicale ale muncitorilor din învățămînt din raionul Turda, să alegem ceea ce este valoros în activitatea acestora și să le popularizăm apoi experiența. Zilele trecute am plecat în sfîrșit spre Turda hotărît să cunosc și să fac cunoscută activitatea comitetului sindical raional din localitate.

De la început trebuie să recunosc că surpriza nu mi-a fost mică. In orașul și raionul Turda activează aproape 1000 pedagogi. Majoritatea cadrelor didactice din oraș sînt calificate și cu experiență pedagogică, parte sînt în curs de calificare. Se află și cadre tinere, numite de cîțiva ani în învățămînt. Comitetul sindical are o bibliotecă de aproximativ 5000 de volume, echipament sportiv, numeroase materiale destinate activității cultural-artistice. Comitetul sindical raional al muncitorilor din învățămînt dispune, pentru organizarea activității sale, de un buget de aproape 70.000 lei. Așadar există toate sau aproape toate condițiile pentru o activitate rodnică.

Cercetînd activitatea comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Turda te surprinde mai întîi regularitatea cu care se țin ședințele de prezidiu și de comitet. O mare atenție acordă comitetul sarcinilor administrativ-gospodărești și organizatorice. Cea mai mare parte a ședințelor de prezidiu din ultimul an au fost ocupate de probleme ca acordarea de premii din fondurile comitetului, acordarea de ajutoare, confirmarea primirii în sindicat a noilor veniți în învățămînt, prezentarea unor informări scurte asupra ședințelor la care a participat președintele comitetului. Cîteva analize sumare — mult prea sumare. In rest — nimic.

Problemele procesului de învățămînt din raionul Turda și problemele activității culturale n-au constituit niciodată — de la alegerea comitetului și pînă în prezent — obiectul unor preocupări speciale. Organizarea consfătuirilor de producție, valorificarea experienței pedagogice înaintate, schimbul de experiență n-au reținut atenția comitetului. Comisia de propagandă profesională de pe lîngă comitet, „condusă" de unul din inspectorii secției de învățămînt, care este și membru al comitetului, există numai „de jure", pentru că de fapt n-a întreprins nimic, absolut nimic, în scopul în care a fost creată.

Activitatea culturală, despre care primisem cele mai bune informații, este în realitate atît de anemică, încît nu știu dacă se poate vorbi despre existența ei. La primul concurs artistic al sindicatului din raionul Turda au participat două formații: un cor din orașul Turda și unul din Cîmpia Turzii. Activitatea corului din Turda s a rezumat în toată perioada concursului la spectacolul dat cu prilejul fazei de selecționare pentru etapa regională. In momentul de față corul se găsește în plină dezmembrare...

Ar mai fi multe de spus în legătură cu activitatea profesională și culturală a comitetului sindical de învățămînt din raionul Turda. Să ne oprim însă aci, pentru a desprinde cîteva concluzii asupra activității lui de ansamblu.

Socotim, mai întîi, că munca acestui comitet suferă de o lipsă esențială în ce privește orientarea ei. In activitatea unui comitet sindical raional, munca creatoare începe de la aprecierea de ansamblu a situației existente în organizațiile sindicale din școli, continuă cu stabilirea măsurilor ce se impun pentru a interveni cu eficacitate în desfășurarea diferitelor fenomene care se ivesc la un anumit moment, cu stabilirea modului în care vor fi traduse acestea în practică și cu controlul înfăptuirii lor.

Pornind de la sarcina generală pe care o are astăzi sindicatul de învățămînt, aceea de a contribui la ridicarea necontenită a nivelului muncii instructiv-educative, planul de acțiune al comitetului sindical nu poate în nici un caz să se rezume la acel lapidar și formal „vom mobiliza membrii sindicatului pentru îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală". Planul de acțiune, întocmit în urma cunoașterii amănunțite a neajunsurilor care afectează calitatea învățămîntului și care sînt determinate, de cele mai multe ori, de o serie de factori locali (nivelul calificării cadrelor, pregătirea lor ideologică, experiența lor pedagogică etc.), trebuie să stabilească măsuri foarte concrete, menite să ajute scopului

CONST. RADOI

(Continuare în pag. 3)

ÎNCREDEREA bază a apropierii de elevi

Observații repetate, înregistrate cu prilejul asistării la mai multe ore educative în școlile din regiunile Cluj și Oradea, ne-au arătat că o serie de principii ale educației morale sînt încă ignorate, aplicate greșit sau denaturate. Între acestea putem aminti: principiul tratării individuale, principiul îmbinării unei înalte exigențe față de elevi cu respectul față de ei, principiul sprijinirii pe pozitiv și al învingerii elementelor negative, principiul îmbinării îndrumării pedagogice a elevilor cu dezvoltarea spiritului de independență și a inițiativei lor ș.a.

Elementul comun al acestor greșeli este lipsa încrederii în copil, nesocotirea demnității și personalității acestuia. Exemple de expresii ca „minți", „ești prost", „te-am scos definitiv de la inimă" etc., spuse cu prea multă ușurință, susțin cele de mai sus. Or, încrederea în elev constituie baza apropierii de elev și de familia acestuia, cheia cu care se poate deschide portița spre sufletul elevilor. A acorda încredere elevilor înseamnă a găsi adeseori soluția unor probleme educative care, la prima vedere, par foarte complicate. Se cunosc multe cazuri cînd schimbarea atitudinii profesorului față de elev, în sensul unei mai atente prețuiri a calităților acestuia, aduce după sine o cotitură în conduita elevului, nu numai față de profesor, ci și față de învățătură și față de școală, în general.

Merită să fie amintită în această privință experiența unui învățător din regiunea Oradea, care, epuizînd toate metodele cerute în munca cu un elev slab la învățătură și nedisciplinat, s-a hotărît să mai facă o ultimă încercare. El a declarat în fața clasei întregi că s-a înșelat asupra elevului N.P. și că abia acum a descoperit că elevul în cauză are o serie de calități și îndeosebi că este „foarte drept". Această declarație, întărită de o nouă atitudine față de elev, a constituit punctul de plecare al schimbării atitudinii elevului față de învățătură și față de școală. Exemplul arată ce resorturi complexe și importante pune în mișcare atitudinea de încredere în elev și în posibilitățile sale.

Pedagogia științifică ne recomandă să adoptăm o „ipoteză optimistă" față de fiecare copil în parte, ceea ce implică apropierea de elev, încrederea în calitățile lui, încurajarea și dezvoltarea acestora.

Încrederea acordată elevului îndeplinește mai multe funcțiuni, dar trei dintre ele merită o atenție deosebită. Una din acestea se leagă de cunoașterea individuală a elevilor. Tratarea individuală a elevilor devine o realitate pedagogică numai atunci cînd se bazează pe cunoașterea particularităților psihologice ale acestora; iar o cunoaștere profundă, multilaterală și obiectivă este posibilă numai atunci cînd putem dezvălui cauzele conduitei copilului și cînd putem desprinde trăsăturile esențiale ale caracterului său.

Cunoașterea particularităților individuale ale elevului este mult ușurată atunci cînd între profesor și elev există un climat de încredere reciprocă, de apropiere și înțelegere mutuală — fără sacrificarea principiului îmbinării exigenței față de elevi cu respectul față de ei.

O altă funcțiune a încrederii este prevenirea apariției anumitor atitudini negative în conduita co-

D. SALADE

(Continuare în pag. 3)

ECOURI
ale revoluției culturale a popoarelor sovietice

Realizările școlii noi, sovietice, au avut, încă din primii ani după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, o mare influență și un rol mobilizator asupra mișcării muncitorești din țara noastră, în lupta pe care a dus-o pentru democratizarea învățămîntului. Activitatea sistematică de informare privind noua organizare școlară și noua concepție educativă din țara sovietelor începe odată cu organizarea grupurilor comuniste din sînul Partidului Socialist, și se intensifică după crearea P.C.R. Presa de partid publică cu regularitate articole și studii informative despre progresele înregistrate de către tînărul stat sovietic pe tărîmul învățămîntului și al culturii.

Inventarierea acestor articole ar putea constitui obiectul unei interesante lucrări bibliografice. Să ne referim la unele din ele, pe care le considerăm mai importante. In 1918, grupurile comuniste editează broșura intitulată „Un an de la revoluția rusă", în care, între altele, se relatează și despre primele măsuri luate de către statul sovietic în domeniul învățămîntului. La sfîrșit se arată: „Așa se lucrează acolo pentru cultură, iar burghezia vede în maximalism [1]) un pericol pentru civilizație". (Documente din Istoria P.C.R., vol. I, 1917—1922, pag. 59). In 1920 „Lupta de clasă" (Anul I, nr. 5 — 1 sept. 1920, nr. 6 — 16 sept. 1920 și nr. 7 — 2 oct. 1920) publică trei articole ample despre instrucțiunea publică și învățămîntul popular în Rusia Sovietelor, scrise de către A. Lunacearski, comisar al poporului pentru învățămînt al Rusiei Sovietice. In „Socialismul" și „Tineretul socialist", „Lupta socialistă" și alte publicații de partid apar, de asemenea, alături de numeroase știri mai mici, articole documentate, adevărate studii, cum ar fi: „Ce face Rusia revoluționară pe tărîmul culturii", „Revoluția rusă și intelectualii", „Ce am văzut în Rusia". „Opera lui Lunacearski" — toate scrise de către Marcel Cachin în urma călătoriei sale în țara sovietelor. Se publică mai multe fragmente din cuvîntarea lui V. I. Lenin, rostită la cel de al III-lea Congres al Uniunilor Tineretului Comunist, principalele pasaje din cuvîntarea rostită la Congresul pe întreaga Rusie al instrucțiunii postșcolare etc.

Ceea ce trebuie subliniat este faptul că aceste articole nu au numai un caracter pur informativ; faptele sînt comentate și puse față în față cu stările de lucruri din țara noastră. In situația grea și înapoiată în care se găsea pe atunci învățămîntul din țara noastră, cînd „dintre 840.000 de copii de vîrstă de școală abia 30.000 isprăvesc clasele primare, ceilalți încearcă doar cîte o clasă ori două, iar 300.000 nici nu calcă pragul școlii" [2]) — succesele rapide ale școlii sovietice constituiau puternice acte de acuzare împotriva regimului burghezo-moșieresc din Romînia. „Dacă s-ar ține un concurs între cele două țări — scrie „Socialismul" la 10 septembrie 1922 — Rusia Sovietică ne-ar prezenta cele 3 milioane de oameni care au învățat carte de la 1917 încoace, ne-ar arăta milioane de cărți folositoare și ieftine, admirabile teatre populare, universități, școli nenumărate puse în serviciul tuturor, iar regimul nostru capitalist lasă să se vadă completa paragină intelectuală de la orașe și sate, munca titanică de rob și dorul de cultură al lucrătorului și țăranului sărac, otrăvit de mizeria și lăcomia capitalistă și deasupra de tot ar vedea, ca o ciupercă imensă, bilanțul fericit al măririi beneficiilor și dividendelor capitaliste".

Prin date statistice și fapte concludente sînt spulberate pe rînd minciunile și calomniile răspîndite de presa capitalistă cu privire la „prigonirea culturii" de către regimul sovietic și, în același timp, se întărește încrederea celor ce muncesc în regimul socialist. „Socialismul", prezentînd date statistice comparative cu privire la succesele învățămîntului sovietic, adaugă: „Cînd la temelia edificiului țării ai pus conștiința proletară și lumina maselor, tu, Rusia Socialistă, poți privi cu încredere și viitorul țării și viitorul revoluției mondiale" („Socialismul" din 5 noembrie 1922) sau, în altă parte: „Cu o astfel de muncă proletariatul și partidul comunist rusesc se pot mîndri. „De la răsărit vine lumina", supărătorul dicton pentru capitaliști, se pune singur pe tapet" („Socialismul" din 17 septembrie 1922).

★

Mișcarea muncitorească revoluționară din țara noastră, în frunte cu Partidul Comunist din Romînia, demascînd politica reacționară a guvernelor burghezo-moșierești, a trasat în același timp căile rezolvării cu adevărat democratice a problemelor de învățămînt, a elaborat un program pozitiv de luptă pentru îmbunătățirea condițiilor instruirii maselor muncitoare în spiritul ideilor înaintate despre învățămînt și educație generate de către Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Inarmarea mișcării muncitorești revoluționare din țara noastră cu o concepție consecvent marxistă în ceea ce privește problemele învățămîntului s-a realizat în cadrul luptei pe care au dus-o grupurile comuniste împotriva oportunismului și reformismului, pentru afilierea la Internaționala Comunistă și pentru crearea Partidului Comunist din Romînia. Tezele și rezoluțiile Internaționalei Comuniste, precum și cuvîntările lui V. I. Lenin cu privire la problemele de învățămînt și educație au avut un rol deosebit în clarificarea de pe poziții marxist-leniniste a problemelor instruirii și educării tinerei generații.

Subliniind că lupta revoluționară este hotărîtoare pentru transformarea societății, mișcarea muncitorească revoluționară din țara noastră a arătat cu claritate maselor muncitoare, încă în primii ani după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, importanța pe care o are pentru activitatea revoluționară răspîndirea culturii în masele largi ale poporului muncitor. Se arată că socialismul nu numai că nu se teme de cultură, dar e încredințat că învățătura, știința, luminînd poporul, îl fac conștient de drepturile și libertățile sale și întăresc mișcarea revoluționară, „de aceea... proletariatul, muncitorimea conștientă nu luptă numai pentru îmbunătățirea soartei sale materiale ci și pentru bunurile culturale" („Social-democrația" din 17 iunie 1918). Mișcarea muncitorească revoluționară din țara noastră, dezvăluind caracterul de clasă al învățămîntului, monopolul burgheziei asupra școlii, a accentuat teza marxist-leninistă după care o schimbare radicală a învățămîntului nu e posibilă decît odată cu răsturnarea societății capitaliste și instaurarea societății socialiste. Încă în 1918 ziarul „Social-democrația", demascînd caracterul de clasă burghez al școlii din țara noastră, scria: „O nouă școală mai liberă și mai adînc democratică nu poate ieși decît dintr-o nouă societate, în care proprietatea particulară — temelia exploatării omului de către om și originea tuturor relelor sociale — nu va mai exista" („Social-democrația" din 26 august 1918). Pornind de la această poziție principială, mișcarea muncitorească revoluționară din țara noastră formulează revendicările sale programatice de luptă pentru lărgirea învățămîntului și pentru îmbunătățirea condițiilor de instruire a maselor muncitoare. In anii de care ne ocupăm, aceste revendicări programatice au un caracter larg, democratic. Ele cereau: învățămînt obligatoriu și gratuit pînă la 18 ani; comunele să întrețină pe elevi cu hrană, îmbrăcăminte și cărți; înființarea de grădinițe de copii și colonii școlare; burse acordate de către comună și stat pentru cei care dovedesc calități deosebite, în vederea desăvîrșirii studiilor conform aptitudinilor lor; excluderea din școală a învățămîntului religios; trecerea la stat a școlilor confesionale.

Aceste revendicări cu caracter general democratic aveau și o altă calitate: ele erau revendicări ale proletariatului și astfel reprezentau propunerile cele mai progresiste din tot ce s-a propus pînă atunci de către elementele democrate ale societății romînești. Multe din aceste revendicări au avut un larg răsunet și au fost îmbrățișate de elementele înaintate ale cadrelor didactice și le găsim exprimate aproape în toate rezoluțiile votate de către congresele învățătorilor și profesorilor (asupra acestui aspect vom reveni într-un număr viitor).

Este deosebit de semnificativ pentru noi felul cum sînt formulate în „Raportul de afiliere la Internaționala a III-a" (publicat în ziarul „Socialismul" din 7 mai 1921) tezele programatice cu privire la învățămînt: „Instrucția obligatorie completă și gratuită a tineretului de ambele sexe pe seama comunei. Opera educativă în toate ramurile sale trebuie să aibă drept scop să asigure persoanei umane dezvoltarea fizică și intelectuală desăvîrșită și să pregătească generația tînără să participe la marea operă de dezvoltare a științelor, artelor, literaturii în toată libertatea, dînd astfel putință tuturor talentelor și geniilor să se afirme ca forțe creatoare". După cum se vede, în aceste teze, pe lîngă revendicări general-democratice se evidențiază pentru prima oară la noi învățătura marxist-leninistă despre scopul fundamental al educației comuniste — dezvoltarea multilaterală a persoanei umane. Această formulare constituie și ea o expresie a trecerii mișcării revoluționare din țara noastră pe poziții marxist-leniniste.

★

In această perioadă, sub presiunea evenimentelor revoluționare, burghezia și moșierimea din țara noastră au căutat să legifereze o serie de „reforme" care urmăreau în fond să creeze diversiuni în sînul maselor muncitoare și să le sustragă de sub influența mișcării revoluționare. Dintre aceste legi de reformă, cea mai discutată a fost cea inițiată de către guvernul liberal și cunoscută sub numele de „Legea învățămîntului primar - normal" (24 iulie 1924). Această lege a fost prezentată ca o lege „modernă", corespunzătoare „cerințelor democratice". De fapt, prin ea se urmărea, în primul rînd — așa cum reieșea, de altfel, și din expunerea de motive a legii — „să trezească conștiința națională și să închege unitatea sufletească a tuturor romînilor... pentru a spori puterile de viață și de existență ale neamului la toate asalturile din afară și dinăuntru".

Se înțelege că „asalturile" dinăuntru nu erau decît ale clasei muncitoare, împotriva căreia stăpînirea burghezo-moșierească lua măsuri de pază și pe teren cultural. Discuția acestei legi a fost urmărită îndeaproape de către P.C.R. Legea a fost supusă unei critici multilaterale prin presa de partid. „O problemă așa de însemnată, ca aceea care privește pregătirea generației de mîine, viitorilor membri ai societății romînești, nu poate lăsa de o parte atenția noastră" scria „Socialismul" (9 februarie 1920).

Demascînd caracterul de clasă și adînc reacționar al acestei reforme școlare, P.C.R. pune încă odată cu claritate în fața maselor muncitoare teza marxist-leninistă după care schimbarea radicală a învățămîntului e posibilă doar după cucerirea puterii politice de către proletariat. „...Reforma școlară, în regimul capitalist de azi, este o imposibilitate de fapt. Burghezia își apără școala ei; rămîne numai ca muncitorimea, punînd mîna pe cîrmele statului, să schimbe școala din temelie". („Socialismul" din 13 februarie 1924).

Partidul Comunist din Romînia nu numai că a supus unei critici necruțătoare această reformă, dar i-a și opus principiile unei reforme a învățămîntului inspirate din principiile „școlii unice a muncii" din Rusia Sovietică. Principiile acestui proiect de reforme au fost elaborate de către prof. Petre Constantinescu-Iași — pe baza cercetărilor „...asupra țării unde s-au adus la îndeplinire cele mai fundamentale transformări în școală (Rusia)" (P. Constantinescu-Iași: „Reforma învățămîntului... (propunere)", Bîrlad 1923).

„Socialismul", comentînd principiile acestui proiect, arată că, fără îndoială, în condițiile regimului burghezo-moșieresc ele nu pot fi aplicate, dar reprezintă „școala nouă, singura școală nouă pe care noi trebuie s-o cerem și s-o construim" („Socialismul" din 13 februarie 1924).

Asupra cultivării tineretului muncitor din țara noastră și a educării sale în spirit comunist a avut o mare influență cuvîntarea rostită de V. I. Lenin la cel de al III-lea Congres al Uniunilor Tineretului Comunist, reprodusă și comentată în mai multe publicații de partid. Tineretul muncitor din țara noastră este îndemnat, prin presa de partid, să-și însușească știința, să se instruiască pentru a sfărîma măcar în parte monopolul burgheziei asupra științei, „cel mai rușinos (monopol — n.r.) pus de burghezie în lupta dusă de ea contra adevărului și progresului real" („Tineretul socialist" din 11 septembrie 1921). Ziarul „Iașul socialist" (30 iulie 1922) comentînd cuvîntarea lui V. I. Lenin la Congresul al III-lea al Uniunilor Tineretului Comunist scria: „Iată, așadar, cum trebuie înțeleasă cultura proletară și educația comunistă pe care n-o putem dezvolta fără cunoașterea valorilor culturale la care omul a ajuns pînă în prezent. Iată importanța cultivării maselor". In această perioadă începe, de asemenea, și o susținută acțiune de culturalizare dusă de către organizațiile de tineret și sindicale. Astfel, se organizează școli socialiste, cercuri de lectură, conferințe, teatre muncitorești etc., „pentru a forma din fiecare muncitor un stîlp, o piatră pe care se va clădi alcătuirea viitoare a lumii. Chestiunea aceasta este de o importanță covîrșitoare și evenimentele din Rusia ne-au arătat-o destul de lămurit" („Tineretul socialist" din 10 oct. 1920). Se accentuează în același timp necesitatea de a se da copiilor de muncitori o educație comunistă revoluționară și de a se anihila astfel, prin toate mijloacele posibile, influența educativă a școlii burgheze. Se arată rolul pe care-l au în această privință familia și organizațiile revoluționare de tineret. Intr-un articol de fond din „Tineretul socialist" (21 decembrie 1921), cu titlul „Copilul și clasa" se arată: „Pedagogia burgheză ne afurisește dacă noi vrem să atragem și copilul în lupta noastră. Noi trebuie să aducem, în locul școlii în care se învață supunerea, școala luptei pentru libertate. Noi trebuie să spunem copilului și de ce trebuie să lupte contra burgheziei. Noi trebuie să arătăm originea burgheziei și să distrugem invențiile sfinte. Noi trebuie să-l educăm pe copil". Se face apel la familiile muncitorilor „să completeze educația rațională a copiilor și să dea copiilor o educație proletară".

★

Evenimentele care au urmat Marii Revoluții Socialiste din Octombrie au exercitat o adîncă influență și asupra cadrelor didactice. De acest aspect ne vom ocupa într-un articol viitor.

TIBERIU TRUTZER

1) Maximaliști erau denumiți membrii grupărilor comuniste din Partidul Socialist.
2) Dintr-o circulară a ministrului Instrucțiunii și Cultelor, S. Mehedinți, adresată învățătorilor și preoților (1918).

SĂPTĂMÎNA CĂRȚII SOVIETICE

Școala caracterelor

Statisticienii, care-și au și ei uneori ciudățeniile lor, doreau pe vremuri să stabilească, fie chiar cu aproximație, pe cîți cititori i-a făcut să se sinucidă romanul „Suferințele tînărului Werther" *sau care a fost contribuția unei opere ca* „Mărturisirea unui copil al veacului" *la extinderea acelei stări de spirit dizolvante care, în urmă cu 100 de ani, se numea „răul secolului". Nu știu dacă o astfel de statistică a fost sau nu întocmită și mă îndoiesc de utilitatea ei.*

Aș dori însă mult să existe un statistician care să numere cîți activiști ai partidului nostru, care luptă pentru transformarea socialistă a agriculturii, se numesc ei înșiși, cu mîndrie, Davîdovi, cîtor mii și mii de oameni din țara mea le-a dezvăluit sensul și grandoarea epocii noastre Mihail Șolohov!

Și aș vrea să știu în viața cîtor milioane de oameni lectura romanului „Mama" *de Gorki a însemnat un moment de răscruce și cîți anume au fost ostașii care înaintau pe fronturile Marelui Război de Apărare a Patriei cu romanul* „Așa s-a călit oțelul" *de N. Ostrovski și cu pamfletele lui Ehrenburg în raniță!*

Aș dori să știu cît mai precis cu putință ce ecou a avut „Înfrîngerea" *lui A. Fadeev în sufletele luptătorilor chinezi, în împrejurările acelui epopeic Marș spre Nord și cîte mii de activiști, cînd s-a purces la construirea socialismului în țările de democrație populară, s-au vrut asemenea lui Gleb, eroul romanului* „Cimentul" *de F. Gladkov; cîte buchete de flori s-au depus la mormîntul eroilor „Tinerei gărzi", cîte scrisori a primit Maresiev, modelul după care Boris Polevoi a făurit* „Un om adevărat"!

Limbajul cifrelor, de obicei sec și indiferent, ar dobîndi atunci o rezonanță patetică. Fiecare „unu" ar glăsui despre răsturnarea fericită a unui destin, despre o dramă unică în felul ei, ar închide un roman sau un poem. Iar numerele cu multe cifre pe care mi le-ar oferi statisticienii ar întruchipa o adevărată simfonie a înălțării omului, cum nu s-a mai compus și cum nu se va mai compune poate niciodată.

Chiar dacă nu posedăm cifrele pe care le rîvnim, simfonia, ca atare, există. Ea este creația colectivă a scriitorilor sovietici — considerați pe bună dreptate „ingineri ai sufletelor omenești" — ale căror cărți, editate pe toate meridianele și paralelele și în toate limbile pămîntului, declanșează o inepuizabilă cantitate de energie ce transformă sufletele, dîndu-le o tărie neobișnuită.

Iubiți și stimați de masele largi populare de pretutindeni, ca factori activi și de mare răspundere în crearea unei noi umanități, scriitorii sovietici sînt urmăriți de ura feroce a celor care vor în continuare atotputernicia întunericului, omul siluit, împilat și batjocorit, societatea o junglă, unde cei puternici îi sfîșie pe cei slabi.

Dar glasul urmașilor lui Gorki și Maiakovski răsună din ce în ce mai puternic. Cît a trecut oare de cînd cărțile sovietice erau interzise în țara noastră? Și iată-ne astăzi posesori ai unei noi tradiții: aceea de a sărbători în fiecare toamnă, timp de o săptămînă, cartea sovietică, acest minunat instrument prin care depășim vechea noastră condiție umană și cu ajutorul căruia putem înălța atîtea suflete și lumina atîtea minți.

Și doar asta e misiunea noastră, a tuturor celor ce grăbim luminosul mîine — și a dascălilor școlii romînești îndeosebi.

EUGEN LUCA

In biblioteca școlii medii mixte nr. 1 din Dorohoi

La o bibliotecă școlară...

Colectivul bibliotecii școlii medii mixte nr. 1 din Dorohoi desfășoară o activitate rodnică în rîndul elevilor, obținînd rezultate frumoase.

Printr-o muncă bine organizată, tovarășul profesor T. Zaiț, bibliotecar șef, a reușit să înscrie la bibliotecă, numai în primele două săptămîni de la deschiderea anului școlar, 429 elevi și eleve, care au citit pînă acum peste 500 de cărți din cele 12.000 pe care le are biblioteca.

Activitatea colectivului bibliotecii nu se rezumă însă numai la înscrierea de noi cititori. El organizează, în sala de lectură a bibliotecii, recenzii și prezentări de cărți, seri literare, seri de basm etc.

Recent, colectivul bibliotecii, cu sprijinul comisiei A.R.L.U.S. și al comitetului U.T.M., a organizat în cinstea Lunii prieteniei romîno-sovietice „O seară de basm din creația artistică a lui Pușkin".

D. MISTREANU

...și la clubul sindicatului nostru

„Idealul de fericire în literatura rusă, de la Radișcev și pînă în zilele noastre" se intitulează conferința ținută marți după amiază de tov. conf. univ. Tatiana Nicolescu. Conferențiara a arătat că fericirea umană a format întotdeauna o preocupare a oamenilor iluștri. Numai conceptul noțiunii a evoluat de-a lungul veacurilor; într-un fel înțelegeau fericirea epicurienii, în alt fel umaniștii Renașterii, enciclopediștii etc. Eroii lui Balzac și Dickens aspiră fie la un ideal de fericire familială, fie la dobîndirea unui titlu de noblețe, avere, carieră.

La Tolstoi, majoritatea eroilor au tot ceea ce constituie o năzuință pentru eroii lui Balzac și Dickens. Totuși ei nu sînt mulțumiți, se zbuciumă, sînt gata să renunțe la toate aceste bunuri pentru a-și găsi fericirea. Și o găsesc în momentul în care descoperă adevărul, ideea dăruirii, dorința de a face fericit pe altul. Aceeași soluție — în diferite forme — apare la mai toți scriitorii ruși. Radișcev constată starea proastă a țăranului rus, datorită robiei, și leagă fericirea de problema eliberării. Gogol își exprimă simpatia pentru cei ce suferă din cauză că se socotesc oameni fără importanță, teză pe care o reia Dostoievski în „Oameni sărmani" și Cehov într-o serie de nuvele. Cu Gorki ideea ne apare într-o altă lumină. El vorbește „despre oamenii neînsemnați și despre măreața lor muncă". In general — a subliniat conferențiara — literatura rusă și sovietică a mers pe o linie combativă, militantă, caracter ce se accentuează la Șolohov, Leonid Leonov, Maiakovski, Fedin etc. Operele lor sînt dominate de principiul că omul e făcut pentru fericire ca pasărea pentru zbor.

Sîmbătă seara va avea loc la Clubul sindical din București „O călătorie literară pe glob" împreună cu eroii cărților „Călătorie de la Petersburg la Moscova" de Radișcev, „Fregata Pallada" de Goncearov, „Prin India" și „Căderea Parisului" de Ehrenburg și „Sanatoriul Arktur" de Fedin.

F. Z.

ÎNSEMNĂRI BIBLIOGRAFICE

Un copil povestește despre Revoluție...

...așa cum a trăit-o, așa cum a înțeles-o el. Așa cum s-au întipărit în mintea și în inima lui cele petrecute atunci. In carte, numele lui este Tima Sapojkov. Dar multe date biografice și anumite trăsături ale caracterului său ne îndeamnă să credem că însuși autorul cărții, **VADIM KOJEVNIKOV**, este întruchipat în acest personaj al romanului „In întîmpinarea zorilor". Dar de vreme ce el nu confirmă aceasta, să lăsăm în suspensie exactitatea deducției noastre...

Cînd Tima Sapojkov era mic de tot, la vîrsta cînd altor copii li se povestesc basme cu zîne și păduri fermecate, el trebuia să învețe ce e voie și ce nu e voie să vorbești față de un om străin, care ar putea fi un spion al poliției (se familiariza adică cu „legile conspirației"), știa că expresia „pogromist" reprezintă cea mai grea insultă pentru un om cinstit, că a fi „deocheat" înseamnă că oricînd poți fi arestat și bătut și — pe deasupra — nu poți urma la școală, să ajungi inginer. Unde și cum și-a făcut copilul acesta o atît de ciudată educație? Nu e greu de aflat! In propria sa familie și mai ales prin „experiența personală".

Părinții lui Tima Sapojkov erau — cu mult timp înainte de izbucnirea Revoluției din Octombrie — activiști ai partidului lui Lenin, erau bolșevici, fapt care le-a atras deportarea în Siberia. Aici și-a petrecut copilăria Tima. După terminarea anilor de deportare, familia Sapojkov a rămas să trăiască mai departe tot într-un orășel siberian. In adîncă ilegalitate, sub veșnica amenințare a arestării, părinții lui Tima continuă să-și ducă munca revoluționară; tatăl este medic și, în această calitate, întreprinde o seamă de fapte pentru care se cere mult curaj și spirit de sacrificiu; mama e folosită de partid oriunde e nevoie de un om ce nu-și precupețește nici timpul, nici puterea. Fără ostentație, ca ceva de la sine înțeles, acești doi oameni îndeplinesc sarcinile primite, contribuind la grăbirea înfăptuirii mult visatei revoluții, care va schimba soarta lumii.

Tima e foarte mîndru de părinții săi, de atitudinea lor hotărîtă, de faptul că nu sînt „sentimentali" și caută să nu rămînă mai prejos, să merite la rîndul lui încrederea lor. Și, rînd pe rînd, pagină cu pagină, ca dintr-un autentic document, aflăm cum s-a arătat Tima Sapojkov demn de părinții săi, demn de epoca măreață ce-i fusese hărăzit s-o trăiască.

Este povestea simplă și impresionantă a faptelor de fiecare zi din viața unui copil ce privește cu ochii mari deschiși în jurul său, a cărui inteligență îl ajută să înțeleagă repede și să aplice cu pricepere la momentul oportun cele învățate. Revoluția din februarie, care a dus la formarea guvernului provizoriu, după înlăturarea țarului, nu a îmbunătățit situația proletariatului sau a țăranilor. Lucrurile stau prost, tot atît de prost ca și în timpul țarului. Tatăl lui Tima e din nou arestat, iar mama trebuie să se ascundă. Revoluționarii sînt din nou în ilegalitate. Acum Tima lăsat de către părinții săi în grija tovarășilor lor, începe o serie de peregrinări de la unul la altul, după împrejurări. Il găsim astfel cînd la țară, în casa unui siberian sărac, cînd în umila locuință a unui muncitor din oraș. In cele din urmă e prins de poliție și internat cu forța în așa-zisul „Orfelinat al orașului".

Sinistră instituție acest orfelinat! Tima n-a fost niciodată răsfățat de viață, dar ceea ce îndură aci, el și ceilalți copii, depășește orice limită. Muncă peste puterile lor, bătăi, insulte, hrană mai rea decît a animalelor; de dormit dormeau pe scîndura goală, învelindu-se cu o saltea de paie, și asta se întîmpla iarna, în Siberia. La început, Tima Sapojkov se simte și se socoate, în această semiînchisoare, printre străini. Curînd însă, el va constata că și aici a pătruns aerul revoluției. Intre copiii din orfelinat sînt cîțiva plini de inițiativă, care au alcătuit un comitet secret ce conduce rezistența împotriva samavolniciilor conducerii. De altfel, aproape toți copiii din orfelinat sînt fii de luptători ce și-au dat viața pentru cauza clasei muncitoare sau zac în închisori din aceleași pricini.

...Era în luna octombrie a anului 1917. La Petersburg și Moscova izbucnise și triumfase Revoluția cea adevărată, cea pe care o pregăteau și o așteptau și cei din orășelul siberian. Era momentul să se treacă și aci la acțiune. Și cu toate că în acel colț îndepărtat al Siberiei nu exista o masă de proletari, orășelul neavînd industrie, revoluționarii au dat lovitura, așa cum i-a învățat Lenin. Mulți dintre tovarăși au căzut, dar puterea sovietică a muncitorilor și țăranilor a fost instaurată. Despre felul cum s-au înfăptuit toate acestea, noi, cititorii, aflăm mai mult indirect din diferite discuții purtate mai tîrziu de cei care au fost aduși de popor la conducerea orașului. Mai detailat, însă, aflăm cum s-au purtat în această împrejurare unică, copiii. Auzind că se intenționează evacuarea clădirii „orfelinatului" în care se găseau, pentru a se caza aci un batalion de soldați contrarevoluționari, copiii se opun cu toată forța — și înving. Printre cei ce se baricadează în clădire se află și Tima Sapojkov. Ei nu se vor „preda" decît unui împuternicit al partidului bolșevic, după ce s-au convins că rezistența lor nu mai e necesară.

După o lungă despărțire, Tima și părinții săi sînt din nou împreună. Fiecare din ei e mîndru de celălalt, fiecare are dreptul să privească, cu fruntea sus, zorile vieții noi ce a început să strălucească. Oare nu prin strădania, prin sacrificiile și jertfele a mii de oameni asemeni lor a izbîndit Marea Revoluție?

Și acum din nou la muncă. Firește, sînt altfel de sarcini, dar destul de grele, căci este foarte mult de făcut. Tima, însă, nu e supărat că părinții săi nu pot încă să-i dăruiască prea mult din timpul lor. Impreună cu ceilalți copii de la fostul „orfelinat", locuiește acum într-o casă minunată, fostă a unui mare negustor, ce se numește „Căminul de copii, nr. 1" și trebuie să se apuce serios de învățătură. Aceasta este acum „sarcina" lui...

BELA FRANȚUZU

Eroismul muncii creatoare

Intr-unul din romanele clasice ale literaturii sovietice, „Timp, înainte", publicat acum 25 de ani, autorul său, V. Kataev, nota reflecția, devenită de-atunci, prin laconismul ei cuprinzător și plin de miez, adevăr aforistic: „Timpul e scurt, el zboară, ne strînge. Trebuie să ne smulgem, să evadăm din el. Trebuie să i-o luăm înainte".

Așadar, una din condițiile ce asigurau succesul marii opere de construire a socialismului în Uniunea Sovietică era schimbarea vechilor raporturi dintre oameni și timp. Cuvinte ca „posibil" ori „imposibil" își schimbă accepțiile consacrate de practica socială. Răsturnări neobișnuite de ritm productiv, îmbogățirea unor noțiuni precum: abnegație, avînt, eroism etc., afirmarea decisă a noii conștiințe socialiste răsfrîntă în acte pătrunse de patosul muncii — iată cîteva din semnele caracteristice ale acelei uriașe întreprinderi omenești, menite să biruie timpul și să-l prefacă într-o categorie dinamică, revoluționară.

Romanul Verei Ketlinskaia învederează acest adevăr. „BĂRBĂȚIE" — sub tipar, în a doua ediție — particularizează una din trăsăturile esențiale ale literaturii sovietice și anume reflectarea în operele ei a muncii pașnice, creatoare, a poporului sovietic, oglindirea vie a anilor primului plan cincinal, văzut ca un uriaș proces de limpezire și înălțare umană, în planul vieții materiale și spirituale.

Ca o pecete și-a pus semnul distinctiv peste acești ani duri, de trudă aspră dar și de mari satisfacții, clocotul muncii. El a permis să se dezvăluie însușiri greu perceptibile în alte împrejurări și a dat relief trăsăturilor de caracter ce se însumă din modestie, dăruire de sine și pasiune. Asupra formelor de manifestare a unor asemenea calități s-a îndreptat și atenția Verei Ketlinskaia.

Acțiunea romanului ei, cristalizată în jurul anului 1930, este pasionantă. Cîteva mii de comsomoliști au plecat să construiască în Orientul îndepărtat — la mii și mii de kilometri de meleagurile natale — un oraș al tinereții biruitoare, Comsomolsk, pe fluviul Amur. Acolo unde mai stăruiau întunericul, vitregia naturii și primitivismul trebuia să se ridice un oraș nou, cu uzine, un șantier naval și un combinat metalurgic.

După cîteva săptămîni de călătorie îndelungată de-a curmezișul Siberiei, tinerii au ajuns la Habarovsk și apoi pe locurile șantierului. De la început au întîmpinat greutăți mari — frigul, inundațiile sau furtuna. Dar, căliți și educați în spiritul mărețelor idei leniniste, tinerii n-au dat un singur pas înapoi. Zadarnic încearcă o mînă de elemente criminale să saboteze ritmul construcțiilor, să înfrîngă elanul tinerilor constructori. Se fac mari eforturi pentru a semăna între ei discordia, indisciplina. Mai mult: se trece fățiș la îndemnul părăsirii șantierului. Și cînd toate încercările se vor fi dovedit ineficace, dușmanul de clasă va trece de la zvonuri mincinoase și uneltiri josnice la asasinate.

In pofida tuturor greutăților, construcția progresează. Sub steagul partidului, în condiții adesea descurajant de neprielnice, comsomoliștii fac minuni de vitejie, de eroism comunist. Sabotorii sînt finalmente demascați. Conducerea este schimbată. Serghei Dracerov — noul conducător tehnic al șantierului — vine alături de oameni, se consultă cu ei și împreună cu ei termină lucrarea.

Scriitoarea surprinde în imagini pregnante afirmarea activă a forțelor înnoitoare, creșterea neîntreruptă a oamenilor ce se scutură din lanțul mentalității trecutului și se îndreaptă cu încredere mereu sporită spre viitor. La Comsomolsk optimismul este atotputernic. Ziua de mîine reprezintă pentru fiecare brigadier o atracție irezistibilă și către ea tind toate visele, toate aspirațiile, așa cum firele de apă ale pîraielor tind să se unească în albia mare a fluviului. Sentimentul încrederii îi apropie pe oameni și munca în comun, cu preocupările, greutățile și bucuriile ei, îi unește ca într-o mare familie. Atmosfera de caldă și strînsă prietenie, izvorîtă din comunitatea năzuințelor, este zugrăvită expresiv, din perspectiva umanismului sovietic.

Prezența Verei Ketlinskaia în miezul fierbinte al realității, participarea concretă la frămîntările și problemele construcției Comsomolskului, conturarea adevăratelor aspecte ale încordării creatoare s-au tradus prin chipul în care prozatoarea știe să reflecte întîmplările la care a fost părtașă și să discearnă din vălmășagul lor ceea ce este reprezentativ în lupta dintre nou și vechi.

„Bărbăție", scrisă cu înfrigurarea unui martor al faptelor epocale, îndeamnă la oglindirea profundă și veridică a vieții, pătrunsă de sensurile mari, istorice, ale luptei pentru construirea socialismului, prin zugrăvirea artistică a sentimentelor și avînturilor celor ce făuresc o viață nouă. Fiecare din paginile romanului Verei Ketlinskaia amintește de versurile lui Maiakovski:

Cu ochii mari scrutînd pămîntul,
tot crește
omul
că-i vin munții
în dreptul frunții.

H. ZALIS

Ghid în munca sindicală

Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din Melitopol, R.S.S. Ucraineană, a desfășurat în anul școlar trecut o rodnică activitate pentru care a fost evidențiat de către prezidiul C.C. al Sindicatului muncitorilor din învățămînt din R.S.S. Ucraineană. Succesele și realizările sale au fost popularizate în broșura „Scrisoare informativă despre experiența în muncă a comitetului sindical orășenesc al muncitorilor din învățămînt din Melitopol, regiunea Zaporojie".

Munca și experiența acestui comitet sindical poate folosi într-o bună măsură drept pildă pentru comitetele sindicale raionale și orășenești din țara noastră. In acest scop relatăm aici cîteva aspecte din activitatea lui.

Sarcinile pe care membrii comitetului sindical din Melitopol și-au propus să le ducă la îndeplinire au fost diverse și numeroase, cuprinzînd o întreagă serie de probleme. Incepînd de la problema școlarizării și pînă la asigurarea condițiilor materiale ale pedagogilor, comitetul sindical nu a neglijat nici una din laturile activității sale, căutînd și găsind întotdeauna soluția și metoda cea mai potrivită pentru rezolvarea sarcinilor sale.

Astfel, pentru școlarizarea copiilor care la începutul anului 1956-1957 nu frecventau școala, comitetul sindical a format brigăzi alcătuite din diriginți, reprezentanți ai organizațiilor sindicale și membri ai comitetelor de părinți. Analizînd cauzele acestei situații care determină absența unor elevi, brigăzile au luat măsuri pentru înlăturarea lor, reușind în scurt timp să aducă la școală pe toți copiii.

La plenara comitetului sindical orășenesc li s-a cerut organizațiilor sindicale din școli să-i ajute activ pe directori în vederea întăririi bazei materiale a învățămîntului politehnic **și să întărească munca de pregătire a** pedagogilor în vederea realizării sarcinilor legate de politehnizare, prin excursii în producție, cercuri științifice, conferințe etc.

O mare atenție a fost acordată consfătuirilor de producție, în cadrul cărora se discută chestiunile cele mai importante și mai actuale ale muncii instructiv-educative din școli. S-au ținut de asemenea consfătuiri de producție ale salariaților administrativi, în care au fost discutate probleme legate de munca lor. Aceste consfătuiri au fost pregătite din timp, subiectul și ordinea de zi fiind anunțate cu o lună înainte.

Răspîndirea metodelor și a experienței pedagogice înaintate s-a bucurat de un deosebit interes. A fost popularizată experiența în muncă a celor mai buni profesori de matematică și literatură rusă, s-a organizat „Seara tînărului învățător", a fost instalată o tablă de onoare pe care sînt trecute numele celor mai buni educatori, s-au editat reviste (manuscrise) care expun metodele de muncă ale pedagogilor fruntași, au fost organizate interasistențe la lecții și consfătuiri tovărășești între profesorii vîrstnici și cei tineri.

Viața culturală a membrilor de sindicat a fost susținută în special prin serate culturale cu programe variate (conferințe, concerte, concursuri literare și muzicale etc). Un rol important în această privință l-au avut corul învățătorilor, cercurile literare, dramatice și artistice, care au desfășurat o activitate intensă.

Acestea sînt numai cîteva aspecte din bogata și interesanta muncă a comitetului sindical orășenesc din Melitopol, reflectate într-o lucrare care reprezintă, pentru comitetele noastre sindicale, un bun ghid în activitatea lor.

V. AL.

ELOGIUL RAȚIUNII

(Însemnări pentru cei care predau logica)

Un curs de logică trebuie să fie astăzi, înainte de toate, un elogiu al rațiunii. De aproape un veac, de cînd capitalismul, supraviețuind necesității lui istorice, a început să devină o orînduire irațională, rațiunea umană a început să fie insultată de un număr din ce în ce mai mare de gînditori burghezi. Cine este potrivnic progresului trebuie să fie potrivnic și rațiunii. Nu te poți împotrivi dezvoltării fără să te împotrivești rațiunii care îi oglindește legile. Rațiunea condamnă stagnarea și luminează perspectivele. Antiintelectualismul, iraționalismul, alogismul sînt calmantele unei orînduiri în agonie.

Printre primii gînditori burghezi care și-au dat seama că adevărul luptă pe baricadele oprimaților a fost și Friedrich Nietzsche. „Ironia dialecticienilor — notează el — este o formă a răzbunării plebeiene: este ferocitatea oprimaților care se folosesc de pumnalul rece al silogismului“[1]). Nietzsche însă nu știa că puterea acelora care nu mai au adevărul de partea lor se scurge încetul cu încetul în tabăra nedreptățiților. Adevărul trage după el și forța. Cei ce încearcă să mărșăluiască în răsparul istoriei sînt repede duși pe cap. Puterea nu poate să facă multă vreme casă bună cu minciuna.

Dar înainte de a pieri, adversarii adevărului dezlănțuie un atac furibund împotriva rațiunii, împotriva științei. „Ultimul analfabet și Aristotel sînt la fel de necombătut și de fragili“[2]) strigă de dincolo de hotarele patriei iraționalistul romîn Em. Cioran.

In ultima vreme au apărut iraționaliști care nu se mai declară împotriva rațiunii, dar îi reduc funcțiunea în așa măsură, încît nu mai rămîne din ea decît un mod de organizare a complexelor senzoriale. „Logica formală — scrie A. J. Ayer — nu tratează proprietăți ale spiritului omului, și cu atît mai puțin proprietăți ale obiectelor materiale, ci numai posibilitatea de a combina propoziții cu ajutorul particulelor logice, pentru a obține propoziții analitice și studiul relațiilor formale ale acestor propoziții analitice, în virtutea cărora una este deductibilă din cealaltă“[3]). După părerea unor asemenea iraționaliști ipocriți „știința noastră nu este decît un simulacru al intelecțiunii pure“[4]).

Iată de ce un curs de logică predat în lumina materialismului dialectic trebuie să fie de la început și pînă la sfîrșit un omagiu adresat rațiunii și științei.

★

Un articol de gazetă nu poate să rezolve toate problemele prin care s-ar putea strecura iraționalismul în logică. Poate să semnaleze însă cîteva, schițîndu-le, totodată, și rezolvarea.

Elevii trebuie convinși, de la început, că rațiunea umană nu este altceva decît procesul prin care materia în automișcarea ei devine conștientă de ea însăși, că formele logice ale gîndirii oglindesc însușirile esențiale ale lucrurilor și legile lor de dezvoltare, că logica, deși studiază structura formală a ideilor, nu este totuși formalistă, deoarece nu contestă nicidecum că ideile oglindesc realitatea obiectivă.

Formarea noțiunilor este explicată, îndeobște, printr-un cerc vicios, care permite idealismului să rupă legătura dintre gîndire și realitate și să bagatelizeze, astfel, valoarea cognitivă a gîndirii. Se afirmă că noțiunile iau naștere prin memorizarea însușirilor generale și uitarea însușirilor individuale. Dar cum ajungem să descoperim însușirile generale, adică însușirile pe care le au, în mod necesar, toate lucrurile de același gen, pentru ca apoi să le memorizăm? Oare nu aceasta este întrebarea la care trebuie să se răspundă? După ce au fost dezvăluite însușirile esențiale și generale, abstractizarea lor este de la sine înțeleasă. Ceea ce trebuie să fie explicat este însă procesul de dezvăluire a însușirilor generale. A pretinde că noțiunile se formează prin reținerea însușirilor generale și prin neglijarea însușirilor individuale înseamnă a susține că formarea noțiunilor este imposibilă fără noțiuni, de vreme ce gîndirea nu poate să oglindească însușirile generale, ca atare, decît cu ajutorul noțiunilor. Ar însemna că idealismul are dreptate cînd pretinde că noțiunile sînt ori înnăscute, ori niște construcții arbitrare ale minții omenești. Idealismul jubilează în jurul tuturor lacunelor din știință.

Pentru materialismul dialectic, izvorul noțiunilor nu mai este un mister. In activitatea practică, oamenii vin în contact cu însușirile individuale ale lucrurilor. In activitatea lor de transformare a mediului înconjurător, oamenii nu schimbă, de pildă, duritatea pietrelor, ci numai înfățișarea unor pietre de o anumită duritate. Zidarul nu construiește „însușirea de a fi casă“, ci o serie de obiecte care au această însușire. Însușirile individuale ale lucrurilor, fiind însă mereu altele, oglindirea lor în conștiința oamenilor nu se consolidează, ci se estompează, se șterg reciproc, așa cum se întîmplă cînd, pe un clișeu fotografic, se suprapun mai multe imagini. In procesul muncii, reflectarea senzorială a diverselor însușiri individuale pălește neconținut și, la un moment dat, acționînd mereu asupra altor lucruri de același gen, oamenii surprind însușirile generale, fixînd reflectarea lor în noțiuni, prin articulare unor complexe sonore. Reflectarea senzorială a însușirilor individuale este, astfel, depășită de reflectarea logică a însușirilor generale.

Înțelegerea materialist-dialectică a trecerii de la senzorial la rațional risipește cu desăvîrșire misterul cu care a înconjurat idealismul izvorul noțiunilor. Formarea noțiunilor este rezultatul unui **salt calitativ**, unei **negări dialectice**: se **neagă** treptat oglindirea însușirilor individuale, se **păstrează** legătura dintre conștiință și lucrurile care au aceste însușiri individuale și se **constituie**, astfel, formele logice ale reflectării.

Așadar, procesul care se încheie cu formarea noțiunilor nu constă în reținerea însușirilor generale, ci, dimpotrivă, în neglijarea însușirilor individuale. Abstractizarea este deci precedată și pregătită de un proces negător, care se desfășoară în procesul muncii. Practica este cauza trecerii de la senzorial la logic, iar saltul dialectic este modul în care se realizează această trecere.

In vreme ce materialiștii premarxiști n-au înțeles caracterul dialectic al reflectării noționale, iar idealiștii au contestat caracterul **reflectoriu** al dialecticii noțiunilor, materialismul dialectic explică mecanismul saltului calitativ de la reprezentări la noțiuni și dă, astfel, pentru prima oară în istoria logicii, o teorie științifică a formării noțiunilor. Înțelegerea științifică a trecerii de la senzorial la logic îl ajută pe logicianul marxist să respingă încercarea pozitiviștilor contemporani de a înlocui logica aristotelică a esențelor cu logica „modernă“ a relațiilor. „...Logica simbolică este diferită de logica strîmtă și defectuoasă a lui Aristotel și diferită de „logica“ ambiguă a unor gînditori ca Hegel și Bradley“, scrie filozoful american Fr. B. Fitch[5]).

Ignorînd mecanismul saltului dialectic de la senzorial la logic, pozitiviștii abandonează cercetarea esenței lucrurilor, rup legătura dintre judecățile de atribuție și judecățile de relație și recomandă științei să se ocupe numai de raporturile dintre lucruri, de vreme ce esența lor este incognoscibilă.

De fapt, judecățile de atribuție, care oglindesc autoraporturile lucrurilor cu propriile lor însușiri sau stări sînt primordiale față de judecățile de relație care reflectă heteroraporturile dintre diferite lucruri sau diferite stadii de dezvoltare a aceluiași lucru. Nu există raporturi fără suporturi. Inlocuirea logicii aristotelice cu logica simbolică înseamnă înlocuirea logicii formale cu o logică formalistă, înseamnă înlocuirea materialismului cu idealismul. Logica simbolică își are, fără îndoială, importanța ei, dar alături de logica aristotelică și nu împotriva ei. Logica aristotelică este o logică a calității lucrurilor, iar logica simbolică este o logică a cantității lucrurilor. Amîndouă, curățate de metafizică și de idealism alcătuiesc logica elementară, față de logica dialectică.

De asemenea, logicianului marxist îi apare clar faptul că, în ciuda atîtor manuale de logică, inducția nu este o formă logică, ci un proces gnoseologic. „Inducția — ne atrage atenția acad. A. Joja — e deci mișcare de la planul sensibil la cel logic; mersul de la concepte la concepte este o deducție.“[6]) Inducția este procesul gnoseologic care pregătește saltul calitativ de la senzorial la rațional și se desăvîrșește prin formarea noțiunilor și a judecăților universale. (Așadar, inducția nu se desfășoară de la mai puțin general la mai general, ci de la individual la general). O judecată universală — concluzia unei inducții — încetează de a mai fi ipotetică de îndată ce practica a verificat esențialitatea raportului pe care îl oglindește ea.

Unitatea dialectică logică dintre inducție și deducție oglindește unitatea dialectică reală dintre individual și general, dintre fenomen și esență.

★

Pentru a-i deprinde pe elevi să gîndească riguros, profesorul de logică trebuie să-i convingă înainte de toate de superioritatea gnoseologică a gîndirii corecte științifice față de gîndirea corectă spontană, pînă tot pasul de sofisme și paralogisme, să-i oblige să folosească o terminologie precisă, să-i invite să răspundă mereu la întrebarea „de ce?“, pentru a-i obișnui cu argumentarea și să se ferească de exemple dificile care atrag atenția elevilor asupra conținutului lor, în loc să le îndrepte atenția asupra formei lor logice.

Lecțiile de logică trebuie să insufle elevilor încredere în rațiunea umană și în puterea oamenilor asupra naturii și asupra lor înșile. Lecțiile de logică trebuie să fie pline de optimism. Ele trebuie să zăgăzuiască pesimismul negru cu care gînditorii burgheziei contemporane încearcă să inunde întreaga filozofie, întreaga cultură.

HENRI WALD

---

1) Fr. Nietzsche, La volonté de puissance, I, N.R.F., 1942, p. 55.

2) Em. Cioran, Précis de décomposition, Gallimard, Paris, 1949, pag. 205.

3) A. J. Ayer, Langage, vérité et logique, Flammarion, Paris, 1956, p. 111.

4) Thomas Greenwood, Valeur explicative de mathématiques, Actes du XI Congrés de phil., vol. XIV, p. 146.

5) Frederic B. Fitch, L'atribut et la classe, în vol. „L'activité philosophique contemporaine en France et aux Etats Unis“, Paris, 1950, p. 220.

6) A. Joja, Elemente pentru explicarea deducției și inducției (II), rev. „Cercetări filozofice“, nr. 4, 1955, p. 213.

Un atelier bine înzestrat

Am vizitat nu de mult școala medie mixtă nr. 1 din Turda. După ce am trecut prin cîteva clase, am intrat împreună cu tov. Dumitru Daraban, directorul adjunct, în atelierul de lăcătuserie și mecanică al școlii.

Sub îndrumarea profesorului Iulian Muresan, elevii, așezați fiecare la cîte o menghină, mînuiesc cu pricepere pila și ciocanul. In primele lecții ei învață să îndoaie metalele, să le pilească, să execute corpuri geometrice din tablă groasă.

Intr-o sală a școlii sînt expuse piesele pe care elevii le-au executat în atelier în anul școlar trecut: zeci de chei fixe, ciocane, tăvi de copt confecționate din tablă neagră, burlane, fărase etc... Cu prilejul expoziției de sfîrșit de an, multe din ele au fost apreciate și cumpărate de vizitatori.

Dar toate aceste realizări nu ar fi fost posibile — ne spune directorul adjunct al școlii — fără sprijinul principalelor întreprinderi din oraș. Așa, de pildă, fabrica de ciment „Victoria socialismului“, care patronează școala, i-a acordat sprijin înainte de a-și amenaja atelierul școlar, primindu-i pe elevi să facă practică în atelierul de lăcătuserie al școlii profesionale metalurgice care funcționa pe lîngă fabrică. Veghind atent la nevoile școlii, fabrica de ciment a înzestrat noul atelier de lăcătuserie cu șase menghine, cu pile, dălți, ciocane de forjat. Multă înțelegere și sprijin au acordat înzestrării și amenajării atelierului inginerul șef al fabricii de ciment, precum și maistrul mecanic.

Școala medie nr. 1 din Turda a mai fost sprijinită și de alte întreprinderi. Așa, de pildă, fabrica de sticlă a înzestrat atelierul școlii medii nr. 1 cu două bancuri pentru lăcătuserie, pile, cadre pentru ferăstrăul de tăiat metale (bontaler), iar întreprinderea „Electroceramica“ a donat școlii menghine, dălți și alte scule necesare muncii de atelier.

Atelierul școlii se îmbogățește mereu. Sfatul popular al regiunii Cluj, care sprijină îndeaproape actiunea de politehnizare, a pus la dispoziția școlii fonduri din care s-a comandat la Oradea un strung nou. Recent, școala a primit o mașină electrică de găurit metale, care în momentul de față este în curs de montare. Deoarece programa clasei a X-a prevede însușirea unor cunoștințe de mecanică-auto, școala a solicitat S.M.T.-ului din Cîmpia Turzii un motor pe care elevii să-l poată cerceta.

In vederea desfășurării activităților practice în condiții mai bune, este necesar ca școala să-și procure îmbrăcăminte de protecție pe care elevii să o poarte în timpul lucrului, precum și cîteva dulapuri cu sertare în care să fie păstrate unele scule.

Asigurîndu-și pe mai departe sprijinul întreprinderilor, precum și al părinților elevilor, școala va reuși, desigur, să creeze cele mai bune condiții desfășurării activităților practice.

DOINA JUCU

Experiență interesantă

Institutul de științe pedagogice, în colaborare cu secția de învățămînt a raionului Tudor Vladimirescu din București, a inițiat în anul școlar 1956—1957 o experiență interesantă în grupele mari de la grădinița nr. 37 de pe lîngă școala elementară nr. 84 și de la grădinița „Negru Vodă“ de pe lîngă școala elementară nr. 93. Scopul experienței a fost de a găsi metodele de muncă necesare acum, cînd limita de vîrstă din grădinițe a crescut datorită faptului că nu se înscriu în școli decît copiii care împlinesc 7 ani pînă la 31 decembrie.

Pentru ca experiența să se desfășoare cu succes, Institutul de științe pedagogice a elaborat, împreună cu educatoarele și învățătoarele care urmau să o aplice, un supliment de programă în care cerințele actualei programe pentru grădinițele de copii au fost îmbogățite cu unele cerințe ale programei clasei I-a cu privire la perioada preabecedară.

Suplimentul de programă precizează care sînt deprinderile ce trebuie formate la copii, atitudinea pe care aceștia trebuie să o aibă față de școală și, mai ales, prevede introducerea primelor noțiuni de citire, scriere și socotit. In vederea adaptării cu ușurință a copilului la regimul școlar și pentru aplicarea justă a conținutului programei a fost alcătuit și programul zilei. Astfel, s-a stabilit ca de 4—5 ori pe săptămînă să se țină cîte 3 lecții a 30 minute fiecare, cu pauză de 10—15 minute între ele, în loc de 2 lecții cîte erau prevăzute pînă acum. La numărul de lecții efectuate săptămînal în mod obișnuit în grădiniță s-a adăugat un număr de 4 lecții.

Experiența a început la 1 februarie 1957 și a durat pînă la 30 mai 1957. In acest timp, cadrele didactice au consultat metodicile pentru învățămîntul preșcolar și îndrumătorul pentru predarea abecedarului la clasa I-a (îndrumările date pentru perioada preabecedară), au folosit mult material didactic și au îmbinat cu succes metodele din învățămîntul preșcolar cu cele folosite în școala elementară.

Rezultatele obținute au fost satisfăcătoare. Ca urmare a exercițiilor de analiză fonetică — formarea propozițiilor din cuvinte, despărțirea cuvintelor în silabe și apoi în sunete — copiii au înțeles rolul sunetelor în vorbire. S-a remarcat o îmbunătățire simțitoare în ceea ce privește pronunțarea sunetelor și cuvintelor, copiii însușindu-și o exprimare corectă și conștientă. Tot astfel, mînuind materialul didactic, caietele și creioanele, copiii s-au deprins cu ordinea și curățenia. Ei nu mai murdăresc caietul chiar din primele zile, nu mai îndoaie foile. Prin familiarizarea copiilor cu liniatura caietului, ce delimitează spațiul pe care trebuie să se scrie, aceștia și-au ordonat scrisul. De asemenea, și-au însușit o poziție corectă în timpul scrisului, și-au format deprinderi mai avansate în ceea ce privește folosirea creionului, a materialului didactic ajutător, au dobîndit deprinderi de muncă în colectiv, li s-a dezvoltat spiritul de răspundere.

Predarea elementelor grafice în vederea pregătirii copiilor pentru scris și citit s-a făcut prin aplicarea metodei intuitive. Folosindu-se încă de la început modelajele și confecțiile, copiii au ajuns să-și însușească cu ușurință semnul respectiv, indiferent dacă era vorba de „bastoane“ sau de „cîrlige“ (elemente grafice pentru litere), sau de „undițe“ și „covrigi“ (elemente grafice din care sînt alcătuite cifrele). S-a trecut apoi la scrierea semnului grafic pe caiet cu creioane colorate și apoi cu creionul negru. Copiii au manifestat un interes deosebit.

Pentru a cunoaște formele geometrice și pentru a se orienta în spațiu, copiii au executat diferite construcții de forme pe care apoi le-au analizat împreună cu educatoarea.

In general, aplicarea suplimentului de programă nu i-a obosit pe copii. Dimpotrivă, ei au fost atrași de caracterul serios al lecțiilor. Îmbinarea metodelor folosite în învățămîntul preșcolar — a elementelor de joc — cu cele folosite în școala elementară a ușurat procesul de instruire a copiilor și rezultatele au întrecut așteptările.

Experiența continuă și în anul școlar 1957—1958, ea fiind extinsă la mai multe grădinițe de pe lîngă școlile elementare din Capitală și din țară. Cu cele două grupe cu care s-a experimentat anul trecut se duce munca în continuare în clasa I-a.

Rezultatele experienței, descrierea amănunțită a modului în care s-a desfășurat munca precum și concluziile la care se va ajunge vor face obiectul unei lucrări ce se va tipări în anul viitor. Aceste concluzii vor fi folosite la întocmirea de îndrumări și programe, atît pentru munca în grupele mari din grădiniță cît și pentru clasa I-a elementară.

VIRGINIA MANASIA

DIN CARNETUL INSPECTORULUI

Programe, manuale, planificare

Este știut că pentru a asigura unitate în pregătirea elevilor, pentru a le transmite cunoștințele într-o succesiune logică, pedagogii trebuie să studieze cu atenție programa clasei respective. In ceea ce îi privește pe învățători, ei au datoria să cunoască programa în întregime (la toate obiectele de învățămînt), precum și programele clasei anterioare și a celei următoare. Cunoașterea programelor pentru clasele I—IV în totalitatea lor este necesară în orice condiții, dar mai cu seamă în acest an școlar, cînd se aplică o programă nouă.

In vizitele făcute în școli, curînd după deschiderea cursurilor, am constatat că învățătorii care nu s-au oprit numai la cunoașterea programei și manualului clasei respective, ci au studiat programele claselor I—IV în întregime, au izbutit să-și întocmească planuri judicioase. Analizînd cu seriozitate conținutul programei și al manualului, comisiile metodice din multe școli (cum sînt cele de la școala de 7 ani mixtă nr. 19 București, de la școala medie din Sinaia și altele) au ajuns la soluții juste în această privință.

Am întîlnit însă și mulți învățători care, întîmpinînd o seamă de dificultăți (legate de faptul că nu au studiat în întregime programele și manualele noi, deosebite întrucîtva, ca structură și conținut, de cele folosite în anul precedent), au comis unele greșeli în întocmirea planurilor. In special planificarea materiei la limba romînă (citire) pentru clasele I, II și III a dat naștere la nedumeriri — provocate de o aparentă neconcordanță între manual și programă. Dacă învățătorii ar fi confruntat, însă, manualul cu programa (așa cum au făcut unii din ei), ar fi putut constata că în realitate nu e vorba de o neconcordanță, întrucît toate textele indicate de programă sînt cuprinse în manual, cu deosebirea că în manual ele nu sînt grupate pe teme, ci distribuite în altă ordine. In această situație se pune, totuși, întrebarea cum trebuie planificată predarea lecțiilor de citire: grupate pe teme, așa cum se indică în programă, sau în ordinea în care sînt cuprinse în manual?

Fără îndoială că planificarea lecțiilor de citire trebuie să respecte ordinea indicată în manual, unde textele sînt date într-o succesiune logică, formînd un tot care realizează volumul de cunoștințe recomandat de programă, urmînd ca recapitularea trimestrială și finală să se facă pe teme. Nu trebuie procedat însă mecanic. De pildă, în jurul datei unei sărbători (2 Octombrie, 7 Noiembrie, 1 Mai) nu vom respecta ordinea strictă din manual, ci vom preda acele lecții al căror conținut este legat de aceste sărbători. Astfel, pentru 2 Octombrie, la lecția de citire de la clasa a III-a vom planifica bucata de lectură „Marș de noapte“ de la pag 23; pentru zilele de 5 și 6 noiembrie, texte al căror conținut se referă la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie etc.

Există o serie de probleme și în ce privește planificarea materiei la geografie și aritmetică pentru clasa a III-a. Învățătorii de la această clasă trebuie să includă în planificare și materia ce nu a fost predată în clasa a II-a, neîncadrîndu-se în programa acestei clase în anul școlar trecut. Astfel, la geografie, primele ore — prevăzute de programă pentru recapitularea și întregirea noțiunilor geografice căpătate în clasa a II-a — trebuiau consacrate, în acest an, predării acestor noțiuni (despre orientare, semne convenționale, plan). De asemenea, la aritmetică, după ce s-au prevăzut cîteva ore pentru verificarea deprinderii de calcul oral în cercul de numere 1-1000, trebuia să se atribuie un număr de aproximativ 10 ore (în funcție de nivelul și posibilitățile clasei) pentru predarea adunării și scăderii în scris a numerelor de la 1 la 1000 — materie ce nu a fost predată anul trecut în clasa a II-a.

In cazul învățătorilor care au trecut direct la materia de clasa a III-a — fără să-și dea seama că la geografie și aritmetică materia prevăzută sub titlul „recapitulare“ este, de fapt, o materie nouă, ce trebuie predată și nu recapitulată — aceștia trebuie să introducă cît mai curînd în planurile lor ore de predare a acestor cunoștințe de bază pentru studiul obiectelor respective.

In general învățătorii care și-au întocmit planurile pe baza studierii temeinice a programei și manualului își desfășoară activitatea în condiții bune, realizînd un învățămînt de calitate. Se impune însă ca acei învățători care își organizează activitatea la clasă după planuri oferite de „colegi binevoitori“ să fie ajutați atît de colectivul didactic din școală, cît și de organele de control să înțeleagă importanța organizării activității în clasă pe baza unei planificări care să țină seama de realitățile clasei pe care o conduc.

CORNELIA PRICHEA
inspectoare în Direcția pedagogică din Ministerul Învățămîntului și Culturii

Material didactic nou

interviu cu tov. Dumitru Alecu
directorul Intreprinderii de material didactic din București

Legarea tot mai strînsă a învățămîntului de practică presupune folosirea largă în predare a materialului didactic. De felul cum sînt înzestrate laboratoarele și muzeele școlare depinde în mare măsură însușirea de către elevi a unor cunoștințe solide, pe care ei să le poată aplica în viață. Considerînd deci problema materialului didactic ca pe una care merită atenție deosebită, un redactor al gazetei noastre a vizitat zilele acestea Intreprinderea de material didactic din Capitală și a stat de vorbă cu conducătorul acesteia.

INTREBARE: Am dori să cunoaștem ce-a făcut I.M.D.-ul pentru îmbunătățirea materialului didactic.

RASPUNS: Imbunătățirea calității materialului didactic este o preocupare permanentă a întreprinderii noastre. In ultimul timp s-a trecut la reorganizarea atelierului de montaj, care a fost încadrat cu muncitori calificați, asigurîndu-se astfel executarea unor piese de cea mai bună calitate. De asemenea, s-a trecut la reorganizarea serviciului de control și recepție care, printr-un control sever asupra producției, va înlătura posibilitatea de a se mai strecura piese de calitate îndoielnică. Inființarea unui atelier de prototipuri care va elabora prototipurile aparatelor ținînd seama de posibilitățile tehnologice ale întreprinderii va contribui de asemenea la îmbunătățirea calității produselor. La aceasta își aduce aportul și crearea unei scule centrale, care va confecționa sculele speciale și dispozitivele necesare unor anumite procese tehnologice avansate.

INTREBARE: Noi sîntem informați că unele materiale didactice ajung la destinație deteriorate. Am întreba conducerea întreprinderii dacă știe de acest lucru și dacă a luat măsuri de îndreptare?

RASPUNS: Este adevărat că unele materiale ajung la destinație cîteodată deteriorate. Aceasta se datorește mai multor cauze: ambalajului, manipulărilor repetate, despachetării neatente la destinație. Cînd s-a constatat o greșeală de ambalare s-au luat măsuri de îndreptare. Așa a fost, de pildă, în cazul mașinilor electrostatice care cînd s-au ambalat montate, au dat un procent îngrijorător de deteriorări. In acest caz, luîndu-se măsuri ca mașinile să fie expediate demontate, nu s-au mai produs deteriorări. De asemenea, la sezisările făcute de unele secții de învățămînt am constatat un defect de fabricație la unele materiale pentru anatomie — anume la corpul omenesc, la legătura între cap și trunchi. S-au luat imediat măsuri pentru consolidarea acestei legături și următoarele loturi au apărut fără acest defect. Este necesar ca secțiile de învățămînt să ne sezisească permanent asupra defectelor pe care le observă și să facă eventual propuneri spre a se lua măsuri de îndreptare.

Manipulările repetate ale coletelor cu materiale didactice, mai ales în gări, unde nu există suficientă grijă pentru integritatea lor, dau cel mai mare procent de deteriorări. La aceasta trebuie adăugat transportul de la gara de destinație la secția de învățămînt, transport care, de multe ori, se face în condiții proaste. Despachetarea la secția de învățămînt, trierea materialului primit, repartizarea lui la școli și condițiile în care se transportă apoi pînă acolo dau un alt procent de deteriorări. Secțiile de învățămînt au datoria să vegheze mai atent asupra modului de transportare a materialului didactic pentru a se evita aceste deficiențe.

INTREBARE: Ce ne puteți spune despre colaborarea dvs. cu ministerul?

RASPUNS: Noi colaborăm foarte strîns cu Direcția generală a învățămîntului de cultură generală, atît în ceea ce privește stabilirea sortimentului de material didactic pe care urmează să-l executăm în fiecare an, cît și în ceea ce privește recepția calitativă a producției noastre. Direcția generală ne sezisează ori de cîte ori constată, prin organele sale, unele deficiențe ale materialului didactic. Ni s-au pus de asemenea la dispoziție instrucțiuni de prezentare pentru unele din aparatele noastre.

O strînsă colaborare ținem și cu serviciul de invenții și inovații din minister, care ne trimite pentru multiplicare unele invenții și inovații. In acest an, spre exemplu, am multiplicat un aparat pentru demonstrarea fracțiilor ordinare, un redresor de coloană și un balansor, care sînt în curs de producție pentru acoperirea nevoilor tuturor școlilor de cultură generală. Pentru învățămîntul superior s-au executat mașina de încercat la fluaj, mașina de încercat la răsucire, aparatul de compresiune triaxială și sînt în curs de executare mașini de încercat la oboseală.

INTREBARE: Care este situația producției de material didactic necesar politehnizării școlilor?

RASPUNS: Pentru anul 1957 avem în plan fabricarea turbinei cu apă radială și a unor angrenaje pentru aparate, iar pentru anul 1958 s-a prevăzut fabricarea de voltmetre și ampermetre de tip școlar, piese model de automobil (direcția și diferențialul). In acest scop ne-am gîndit să dezvoltăm secția de electricitate. Pînă în prezent, secția de electricitate execută lucrări anexe la aparatele produse de întreprindere. Incepînd din anul viitor secția de electricitate se va dezvolta în vederea executării de aparate independente, îndeosebi aparate de măsurări, ca voltmetrul și ampermetrul de tip școlar și galvanometrul universal. Am prevăzut și fabricarea unor aparate pentru învățămîntul superior ca: etuve termostate, ultratermostat de tip Höppler, reostat cu cursor etc., din care unele (etuva și ultratermostatul) au și început să fie executate.

INTREBARE: Pentru aceste produse noi, ca și pentru întreaga producție a I.M.D., considerați necesară înființarea unui magazin de desfacere a materialului didactic?

RASPUNS: Este foarte necesară, deoarece prin acest sistem se va da posibilitatea unui număr mai mare de cadre didactice, cercuri de elevi și chiar elevilor să-și procure o serie de aparate necesare experiențelor, la prețuri accesibile, putînd astfel să-și adîncească prin aplicații practice cunoștințele teoretice obținute la lecții. In special, elevii vor putea astfel să-și dezvolte și în afara orelor de laborator gustul pentru cercetări și deprinderea de a manipula aparate de laborator.

INERȚIE și activitate creatoare

(Urmare din pag. 1)

general. Se constată că într-o anumită școală sau localitate procesul de învățămînt este afectat de slaba pregătire ideologică a cadrelor. Este clar că problema nu poate fi rezolvată prin „măsuri“ ca „vom mobiliza membrii sindicatului pentru îmbunătățirea învățămîntului“. In asemenea situații se determină care este latura slabă a pregătirii ideologice a cadrelor didactice, se stabilește ce anume se va face pentru înlăturarea acestui neajuns (organizarea de conferințe, simpozioane, difuzarea cărților de literatură ideologică etc.).

Să luăm un alt exemplu: La una din școli majoritatea cadrelor sînt lipsite de experiență pedagogică. Planul de muncă, după ce au fost luate în considerație laturile cele mai acute ale lipsei de experiență a cadrelor respective, trebuie să stabilească ce acțiuni anume se vor organiza pentru a se veni în sprijinul acestora (interasistențe, consfătuiri de producție, îndrumare metodică, conferințe pedagogice etc.).

Urmărirea traducerii în viață a acțiunilor prevăzute în plan, luarea în seamă a elementelor noi care se ivesc pe parcurs constituie tot atîtea prilejuri pentru ca activitatea comitetului sindical să devină într-adevăr creatoare.

Ar mai fi de menționat că întreaga această muncă de alcătuire a planului de acțiune al comitetului sindical trebuie desfășurată în primul rînd în comisiile pe probleme și neapărat în colaborare cu secția de învățămînt.

Din cele de mai sus s-ar putea desprinde concluzia că membrii comitetului sindical din raionul Turda nu ar fi însuflețiți de dorința de a se achita de sarcinile ce le revin. Situația nu este însă aceasta. Membrii comitetului sindical din Turda, în frunte cu președintele său, tov. V. Buzan, doresc să se achite de obligațiile ce le au ca membri ai comitetului sindical. Deficiența rezidă în primul rînd în orientarea activității lor. Pedagogii din Turda își amintesc cu nostalgie de activitatea frumoasă a comitetului lor sindical cu ani în urmă. Pe atunci președintele comitetului sindical era tovarășul V. Albu.

Este posibil ca tov. V. Albu să fi supraapreciat posibilitățile comitetului sindical din Turda și să se fi ocupat mai atent de celelalte comitete sindicale din regiunea Cluj. Organizațiile sindicale din școlile orașului și raionului Turda doresc însă să îmbunătățească din nou activitatea lor mai ales că în curînd va avea loc cel de al IV-lea Congres al Sindicatului, la care vor să se prezinte măcar la nivelul reputației de altădată. Pentru aceasta așteaptă sprijinul tov. Valeriu Albu, precum și pe cel al organelor locale

INCREDEREA bază a apropierii de elevi

(Urmare din pag. 1)

pilului. Increderea acordată elevului — un fel de cec eliberat în alb — îl ajută pe elev să reziste și să lupte împotriva influențelor nesănătoase. Ea reprezintă un fel de scut și cîteodată o busolă în conduita elevului: „Nu pot să fac așa ceva, pentru că profesorii (dirigintele, părinții etc.) au încredere în mine“, își spun unii elevi și astfel rezistă tentațiilor.

Cea de a treia funcțiune a încrederii este și mai importantă și ea se referă la posibilitatea îndrumării și dezvoltării capacităților elevului. Acordînd o încredere nelimitată forțelor de dezvoltare a elevului, creăm premisele dezvoltării maxime a aptitudinilor și intereselor acestuia și, implicit, condiții adecvate pentru cunoașterea limitelor lor. Constatarea este pe deplin valabilă pentru elevii de toate vîrstele.

Formele pe care acordarea încrederii le poate lua în practică sînt foarte variate, începînd cu prețuirea anumitor calități, continuînd cu aprecierea muncii elevului, cu încurajarea, lauda, încredințarea de sarcini deosebite, destăinuirea anumitor lucruri „intime“ și sfîrșind cu tratarea elevilor ca egali, ca adulți. Numai cîștigînd încrederea elevilor și acordîndu-le încrederea noastră, potrivit anumitor cerințe pedagogice, putem conta pe sprijinul pe care aceștia îl vor da acțiunilor pe care le întreprindem, pentru că ea este un „mediu“ favorabil formării convingerilor și atragerii elevilor în acțiunile colective realizate în școală.

Pe bună dreptate afirma dirigintele unei clase de la o școală din regiunea Cluj, că n-a putut începe munca de organizare și educare a colectivului de elevi pînă n-a cîștigat în prealabil simpatia și încrederea clasei sale.

Folosind cu tact numeroasele și variatele situații pe care le oferă contactul cu elevii, consolidînd mereu relațiile de încredere reciprocă, educatorii pregătesc terenul necesar oricărei acțiuni educative importante. In această muncă este bine să ne călăuzim după indicația că încrederea trebuie cîștigată de la primul contact cu elevii și mai ales păstrată și dezvoltată continuu, fiind cunoscut faptul că odată pierdută cu greu se mai recîștigă.

INFORMAȚIE

In urma studierii manualelor de Geologie pentru cl. a XI-a, prezentate la concurs, premiul I s-a acordat manuscrisului elaborat de către tov. prof Ion Băncilă.

De asemenea, la concursul pentru manualul de Anatomie, fiziologie și igiena omului, cl. a VII-a, manuscrisul elaborat de către colectivul format din prof. Emil Sanielevici, prof. Lucia Kendler și dr. Sonia Marinov a obținut premiul II

Şcoala tehnico-profesională în U.R.S.S.

G. I. Zelenko
şeful Direcţiei generale a rezervelor de muncă de pe lîngă Consiliul de Miniştri al U.R.S.S.

Partidul comunist şi guvernul sovietic au desfăşurat o muncă intensă pentru crearea şi dezvoltarea învăţămîntului tehnic-profesional menit să pregătească din rîndurile tineretului muncitori calificaţi pentru diferitele ramuri ale economiei naţionale.

In scopul creării unor cît mai bune condiţii pentru instruirea profesională a tinerilor de diferite vîrste şi cu nivel diferit de pregătire, în sistemul Direcţiei generale a rezervelor de muncă există 10 tipuri de instituţii de învăţămînt tehnico-profesional.

Să ne oprim puţin asupra caracteristicilor fiecărula dintre ele. Unul din tipurile cele mai răspîndite de instituţii de învăţămînt tehnico-profesional îl constituie şcolile de meserii, cu o durată de 2 şi 3 ani. In aceste şcoli se primesc tineri de 14—17 ani, care îşi însuşesc aici diferite profesiuni industriale, în special în domeniul industriei constructoare de maşini, al industriei electrotehnice şi în alte domenii ale industriei grele. In decursul celor 2—3 ani de învăţătură, elevii, care au de obicei la bază şcoala de 7 ani, se pregătesc să devină strungari, frezori, lăcătuşi, electricieni, montatori pentru diferite tipuri de instalaţii industriale.

In şcolile de meserii — ca şi în toate celelalte tipuri de instituţii de învăţămînt tehnico-profesional — învăţămîntul este gratuit şi, în afară de aceasta, statul asigură tuturor elevilor masa, haine de protecţie, uniforme, iar în cazurile necesare şi locuri în cămine. In timpul anilor de învăţătură elevii urmează cursuri de specialitate în atelierele din şcoală şi în atelierele întreprinderilor care patronează şcoala, studiază tehnologia specială, tehnologia generală a metalelor, desenul tehnic, bazele tehnice ale mecanicii şi electrotehnicii, matematica şi geometria. La sfîrşitul anilor de învăţătură ei dau un examen de stat şi un examen de calificare profesională pentru categoriile de calificare a IV-a sau a V-a. După absolvirea şcolii, tinerii muncitori sînt îndreptaţi în mod organizat spre uzine şi fabrici, pentru munca în vederea căreia s-au pregătit în şcoală.

Uniunea Sovietică este socotită pe drept cuvînt un mare stat feroviar. La începutul anului 1957, lungimea de exploatare a căilor ferate a depăşit cu mai mult de două ori lungimea de exploatare a căilor ferate din Rusia prerevoluţionară. Transportul feroviar, care se dezvoltă necontenit, necesită în fiecare an multe mii de cadre noi de muncitori. Pentru pregătirea acestora, în sistemul rezervelor de muncă există şcoli feroviare. Elevii acestor şcoli se pregătesc pentru munca în transportul feroviar, îşi însuşesc diferite specialităţi feroviare pentru a deveni ajutori de mecanici de locomotivă, fochişti şi mecanici pentru trenurile electrice, brigadieri pentru repararea liniilor, lăcătuşi pentru repararţia locomotivelor şi vagoanelor etc. Condiţiile şi durata învăţăturii în aceste şcoli sînt egale cu cele din şcolile de meserii. In şcolile feroviare sînt primiţi cu precădere fiii celor ce muncesc la căile ferate.

După cum se ştie, în Uniunea Sovietică se desfăşoară lucrări de construcţii industriale, de locuinţe şi clădiri social-culturale grandioase prin proporţiile lor. In anii puterii sovietice s-au investit în construcţii capitale multe sute de miliarde de ruble, s-au construit şi se construiesc nenumărate întreprinderi industriale, centrale electrice, case de locuit, spitale, creşe, şcoli, case de cultură etc. Ţara are nevoie în fiecare an de zeci şi zeci de mii de muncitori calificaţi. Pregătirea profesională a acestora se realizează în şcolile de construcţii, care funcţionează în sistemul rezervelor de muncă. Pînă în acest an, pregătirea în masă a cadrelor de muncitori constructori se înfăptuia în şcoli de construcţii cu durata de 10 luni, care funcţionau pe lîngă fabrici şi uzine. In legătură cu noile metode industriale larg introduse în construcţii şi cu mecanizarea lucrărilor, care cer o calificare mai ridicată a muncitorilor constructori, Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. a socotit necesar ca şcolile de construcţii de 10 luni să se transforme, în cadrul anilor 1957—1958, în şcoli de construcţii de 2 sau 3 ani. In toate şcolile de construcţii se creează în prezent ateliere-şcoală, în care elevii îşi vor însuşi bazele profesiunilor necesare în domeniul construcţiilor.

Un loc de seamă în sistemul nostru îl ocupă şcolile industriale miniere, care pregătesc muncitori calificaţi pentru industria carboniferă şi minieră. In şcolile industriei miniere sînt primiţi numai băieţi, începînd de la vîrsta de 17 ani şi jumătate. S-a stabilit această vîrstă deoarece odată cu terminarea şcolii elevii trebuie să fie pregătiţi perfect pentru condiţiile specifice de tehnică a securităţii muncii în industria carboniferă şi minieră. Timp de 10 luni elevii şcolilor din industria minieră se pregătesc pentru a munci în minele de cărbuni, de minereu, în calitate de lucrători la abataje, armatori, mecanici de combine miniere, lăcătuşi, electricieni de mină, ca şi pentru alte profesiuni miniere. In decursul existenţei lor, şcolile de industrie minieră au pregătit sute de mii de tineri muncitori care muncesc acum cu succes în minele de cărbuni şi minereu din Donbas şi din bazinul carbonifer al Moscovei, în Ural, în Siberia şi în Kazahstan.

Mult interes prezintă în rîndurile tineretului nostru şcolile de arte şi meserii, cu o durată de 3 ani, care pregătesc muncitori calificaţi pentru prelucrarea artistică a lemnului, metalului, pietrei, sticlei, ca şi muncitori pentru întreprinderile poligrafice. In planurile de învăţămînt ale acestor şcoli ocupă un loc important, alături de practica de producţie, studiul unor discipline ca desenul artistic, desenul liniar, tehnologia generală şi specială a materialelor, bazele istoriei artelor.

In ţara noastră se înfăptuieşte cu consecvenţă învăţămîntul general mediu de 10 ani. Creşte an de an numărul tinerilor care termină şcolile de cultură generală. Un număr tot mai mare dintre aceştia doresc să intre în producţie pentru a participa activ prin munca lor la construirea comunismului. In această privinţă tinerii primesc un ajutor tot mai însemnat, prin înfăptuirea cu succes a politehnizării învăţămîntului de cultură generală, datorită căreia ei se pot familiariza încă din şcoală cu bazele producţiei industriale şi agricole, pot cunoaşte eroismul muncii socialiste. Pentru pregătirea profesională a celor care au terminat şcoala de cultură generală, în anul 1954 a fost creată în Uniunea Sovietică, conform Hotărîrii partidului şi guvernului, o reţea de şcoli tehnice. Durata învăţămîntului în aceste şcoli variază între 10 luni şi 2 ani, în funcţie de complexitatea profesiunii care se studiază. Şcolile tehnice pregătesc muncitori cu înaltă calificare, personal tehnic pentru industrie, construcţii, transporturi şi agricultură. Şcolile tehnice se bucură de multă popularitate în rîndurile tinerilor care au absolvit şcolile de cultură generală. In anul curent au fost primiţi în aceste şcoli peste 115000 elevi care vor deveni specialişti în prelucrarea metalului, lăcătuşi de precizie, reglori de maşini-unelte şi automate, desenatori tehnici, constructori, mecanici electricieni etc.

Multe şcoli tehnice sînt specializate în pregătirea profesională a fetelor care termină şcoala medie de cultură generală. Fetele învaţă aici profesiuni de înaltă calificare — croitorie, menaj, radio şi telefonie, devin controloare pentru secţiile de control tehnic ale întreprinderilor, normatoare etc.

Terminînd într-un termen relativ scurt şcolile tehnice, tinerii muncitori se îndreaptă spre producţie. După 2-3 ani de muncă în întreprinderi, absolvenţii şcolilor tehnice au mari posibilităţi de a intra în învăţămîntul tehnic superior, fie la cursurile de zi, fie la cursurile serale sau fără frecvenţă.

Mari succese a obţinut agricultura noastră socialistă. U.R.S.S. este acum o ţară cu agricultură puternică, cu un înalt grad de mecanizare. La începutul anului 1957, existau în agricultura ţării noastre 1.577.000 de tractoare (tractoare convenţionale de 15 c.p.), 385.000 de combine cerealiere, milioane de alte maşini agricole complexe. La începutul anului 1957 erau electrificate aproape toate staţiunile de maşini şi tractoare, 93% din sovhozuri, 34% din colhozuri. Creşterea în măsură tot mai mare a înaltei mecanizări şi lărgirea electrificării agriculturii cer acum cadre de muncitori de înaltă calificare, mecanizatori capabili să conducă uriaşul potenţial al tehnicii agricole înaintate. Pregătirea unor astfel de cadre o realizează circa 1000 de şcoli de mecanizare a agriculturii, care promovează în fiecare an peste 300.000 de mecanizatori calificaţi, tractorişti, maşinişti, combainieri, brigadieri pentru brigăzile de tractoare, mecanici electricieni pentru agricultură, montatori radio etc. In aceste şcoli se primesc cu precădere tineri de la sate, în vîrstă de 18—26 de ani. In decurs de un an sau doi ei studiază aici construcţia şi funcţionarea tractoarelor, combinelor şi altor maşini agricole, lăcătuşeria de reparaţie, electrotehnica, organizarea şi tehnologia producţiei muncilor cu tractoare, bazele agronomiei, precum şi un curs corespunzător de lucrări practice, atît în gospodăriile din şcoli, cît şi în S.M.T.-uri şi sovhozuri. Fiecare şcoală de mecanizare a agriculturii are, de obicei, o gospodărie-şcoală proprie cu un lot de pămînt de 150 de ha şi mai multe ateliere-şcoală şi laboratoare, un număr suficient de tractoare, combine şi alte maşini agricole de diferite tipuri. In afară de aceasta, în perioada muncilor agricole elevii participă în mod obligatoriu la practica de producţie, în staţiunile de maşini şi tractoare şi în sovhozuri, consolidîndu-şi, în condiţiile muncii pe ogoare, cunoştinţele căpătate în şcoală. După terminarea şcolii, mulţi elevi îşi manifestă dorinţa de a munci pe pămînturile înţelenite şi virgine, aplicînd cu succes în producţie cunoştinţele pe care le-au dobîndit.

In sistemul rezervelor de muncă există de asemenea şi şcoli pe lîngă fabrici şi uzine, în care tinerii în vîrstă de 17—23 de ani îşi însuşesc în decurs de 6—10 luni profesiuni în domeniul industriei forestiere şi în alte domenii ale industriei noastre naţionale. Se propune ca în anii următori aceste şcoli să treacă la o durată de învăţămînt de 1 şi jumătate — 2 ani, deoarece mecanizarea industriei forestiere şi a altor ramuri ale economiei naţionale cere tot mai mult ridicarea nivelului de cunoştinţe şi de calificare al muncitorilor din aceste sectoare.

Un loc special în învăţămîntul profesional îl ocupă şcolile speciale de 4 ani pentru copiii orfani şi cei din casele de copii. In aceste şcoli se primesc adolescenţi orfani şi copii crescuţi prin grija statului, în vîrstă de 14—15 ani. Aici, pe lîngă faptul că-şi însuşesc o profesiune industrială, copiii continuă şi învăţămîntul de cultură generală. Pentru elevii acestor şcoli se stabilesc raţii mărite de hrană şi norme avantajoase de uzură a echipamentului; pedagogi special numiţi desfăşoară în rîndurile lor o intensă activitate educativă în timpul liber.

Manifestînd o grijă neobosită faţă de copiii orfani, partidul comunist şi guvernul sovietic au adoptat hotărîrea de a se înfiinţa în anul 1957, în sistemul rezervelor de muncă ale statului, un nou tip de instituţie de învăţămînt — şcoli-internate tehnico-profesionale de 12 ani. Zeci de astfel de şcoli şi-au şi deschis porţile la 1 septembrie a.c. In aceste şcoli se primesc copii orfani în vîrstă de 7—8 ani. In decurs de 12 ani, aflîndu-se pe deplin în grija statului, elevii urmează cursul complect al şcolii medii de cultură generală de 10 ani şi îşi însuşesc o profesiune industrială de înaltă calificare. Pentru instalarea acestor şcoli statul a pus la dispoziţie numeroase clădiri şcolare şi de locuit, au fost utilate săli de clase şi săli de odihnă, de jocuri şi de sport, s-au organizat cămine comode şi spaţioase. Elevii acestor şcoli vor studia şi o limbă străină, menajul, cîntul şi muzica. Inlocuind pentru copiii orfani familia, şcolile-internat tehnico-profesionale îi vor pregăti astfel încît să devină constructori ai noii societăţi comuniste.

Aceasta este, pe scurt, caracterizarea principalelor tipuri de şcoli profesionale ale rezervelor de muncă din Uniunea Sovietică. In anii existenţei lor aceste instituţii au pregătit şi au dat economiei socialiste a ţării circa 9,5 milioane de tineri muncitori, mecanici, metalurgişti, petrolişti, mineri, feroviari, constructori, mecanizatori ai agriculturii socialiste, care muncesc acum cu abnegaţie pentru binele patriei lor socialiste. In conformitate cu Hotărîrile celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S., instituţiile de învăţămînt profesional vor ocupa un loc tot mai mare în sistemul general al învăţămîntului public din U.R.S.S. Sarcina lor principală este acum aceea de a ridica cu toate mijloacele calitatea muncii instructiv-educative, de a îmbunătăţi mereu calificarea tinerilor muncitori absolvenţi, de a face din ei constructori activi şi conştienţi ai comunismului.

Din presa pedagogică de peste hotare

Legătura dintre şcoală şi întreprinderi în R. Cehoslovacă

Un număr recent din „Ucitelské noviny" (Gazeta Invăţămîntului) publică un articol semnat de Leopold Gabriel, preşedintele uniunii sfaturilor populare din regiunea Ostrava, în care se vorbeşte despre rezultatele activităţii de patronaj a întreprinderilor din regiune şi ale ajutorului acordat şcolilor de către organizaţiile sindicale ale întreprinderilor industriale, agricole etc.

In Republica Cehoslovacă, legătura dintre întreprinderi şi şcoală este concretizată printr-o convenţie de patronaj. Comitetul Central al Sindicatelor a trasat ca sarcină organizaţiilor sindicale din întreprinderi sprijinirea activităţii şcolilor şi crearea în întreprinderi a unor „comisii de lucru cu copiii". Patronarea nu este înţeleasă numai sub forma ajutorului material, ci şi a ajutorului educativ al muncitorilor, ceea ce este un lucru foarte important. Articolul citează cîteva exemple:

Grupele organizaţiei de tineret de la uzinele Tatra din Koprivnice au luat sub patronajul lor detaşamentele de pionieri ale tuturor şcolilor de 8 ani din Koprivnice, trimiţînd instructori de pionieri, conducători pentru cercurile tehnice din şcoli, specialişti care să iniţieze şi să instruiască pe elevi în diferite munci practice. Lucrul acesta l-au făcut şi alte multe întreprinderi. Cu ocazia prezentării unei piese de teatru de către artiştii amatori ai uzinelor Horni Lhota la şcoala din comună, s-a născut ideea de a se prelua şi patronajul şezătorilor culturale, lucru care s-a şi făcut imediat. S-au organizat programe culturale, concerte, s-au pregătit piese de teatru.

In regiunea Ostrava întreprinderile acordă un mare ajutor procesului de politehnizare a învăţămîntului. S-au înfiinţat numeroase ateliere şi laboratoare înzestrate de întreprinderi cu utilajul şi materialele necesare. Mulţi profesori de fizică, de chimie, de ştiinţe naturale au făcut experienţe şi lucrări practice în atelierele întreprinderilor, îmbogăţindu-şi cunoştinţele profesionale. De asemeni, inginerii ajută activitatea didactică a profesorilor. La Ostrov-Zabreh s-a înfiinţat pe lîngă întreprinderea din localitate un cerc de chimie pentru elevi îndrumat de trei ingineri chimişti. Aici se fac experienţe, excursii ştiinţifice, li se arată elevilor procedee noi de lucru, se ţin conferinţe despre cele mai noi descoperiri în domeniul chimiei şi fizicii. S-a dovedit că acest fel de colaborare este binevenit, iar vizitarea cît de des a întreprinderilor de către elevi este deosebit de fructuoasă. Elevii vin şi iau contact direct cu problemele de producţie, cu mediul muncitoresc. De asemenea s-a confirmat că şcoala nu trebuie să ceară ajutor material, deoarece acesta îi vine de la sine dacă primeşte instructori specialişti de la întreprindere.

Experienţa şcolilor şi întreprinderilor de la oraşe se extinde tot mai mult şi în mediul rural. Şcolile primesc instructori specialişti din partea întreprinderilor de agricultură, pomicultură, horticultură, apicultură şi creşcătorii de animale mici şi folosesc pentru lucrările practice atelierele de reparaţii ale S.M.T. şi altele.

Colaborarea dintre întreprindere şi şcoală nu trebuie înţeleasă unilateral, numai sub aspectul sprijinului dat de întreprindere şcolii, ci şi sub aspectul participării învăţătorilor şi profesorilor la activitatea social-culturală a întreprinderilor. La o adunare a muncitorilor de la întreprinderea M.E.Z. din Frenstat-Radhost, s-a ţinut în a doua parte a programului o conferinţă despre energia atomică. Conferinţa ţinută de un profesor al şcolii din localitate a trezit mult interes.

Activitatea de patronaj şi de ajutor reciproc dusă de întreprinderile şi şcolile din regiunea Ostrava a dat rezultate bune şi ea continuă să se dezvolte mai departe. S-a îmbunătăţit disciplina în şcoli. Elevii şi-au însuşit munca cu uneltele de bază şi au cîştigat legături trainice cu muncitorii şi cu activitatea practică.

Solidaritatea mondială a oamenilor muncii

Sala Floreasca din Capitală, care a adăpostit attea mitinguri şi adunări muncitoreşti de amploare, a fost miercuri după amiază martoră a unei mari adunări a oamenilor muncii, veniţi să asculte darea de seamă a delegaţiei sindicale din ţara noastră la cel de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor de la Leipzig. In cuvîntarea pe care a rostit-o la miting, tovarăşul Gheorghe Apostol, conducătorul delegaţiei sindicatelor din ţara noastră, a făcut o amplă expunere asupra lucrărilor şi rezultatelor celui de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor.

Scoţînd în evidenţă faptul că la nici un congres sindical mondial din perioada postbelică nu s-a realizat o arie de largă reprezentare ca la cel de la Leipzig, vorbitorul a relevat că lucrările marii întîlniri sindicale s-au desfăşurat sub semnul celei mai largi unităţi, subliniindu-se astfel din nou că F.S.M. a fost şi este cea mai reprezentativă organizaţie sindicală internaţională. Alături de organizaţiile sindicale afiliate la F.S.M., la Congres au fost reprezentate organizaţii sindicale neafiliate la F.S.M. şi centrale sindicale autonome, precum şi delegaţi din diferite întreprinderi.

La Congres — a subliniat vorbitorul — a fost amplu analizată situaţia economică şi socială a oamenilor muncii din ţările capitaliste. Congresul a constatat că în ţările capitaliste, intensificarea dominaţiei monopolurilor şi politica lor de supraexploatare duc la ascuţirea luptei clasei muncitoare împotriva monopolurilor capitaliste. Intensificarea exploatării de către marile monopoluri, avînd ca urmare agravarea situaţiei materiale generale a oamenilor muncii, a determinat în ultimii ani în ţările capitaliste o mişcare grevistă fără precedent.

Vorbind despre problemele luptei anticolonialiste, care au ocupat în cadrul dezbaterilor un loc din cele mai importante, tov. Gheorghe Apostol a spus că Congresul a exprimat întreaga sa simpatie şi sprijinul său popoarelor aflate în luptă împotriva colonialismului. Congresul s-a pronunţat în favoarea unei dezvoltări economice libere şi independente a ţărilor care şi-au cucerit recent independenţa şi a subliniat necesitatea ca sindicatele din ţările care nu şi-au cucerit încă independenţa naţională să colaboreze activ cu toate clasele populaţiei, inclusiv burghezia naţională, în lupta contra colonialismului. O atenţie specială a fost acordată situaţiei din Algeria, unde colonialiştii francezi înecă în sînge orice manifestare de independenţă naţională. Congresul a decis înfiinţarea unui comitet internaţional de solidaritate cu lupta poporului algerian.

Referindu-se la ameninţarea imperialistă împotriva Siriei, vorbitorul a exprimat, în numele sindicatelor din ţara noastră, un călduros şi frăţesc salut oamenilor muncii şi sindicatelor siriene, asigurîndu-i de sprijinul poporului romîn în lupta pentru salvgardarea independenţei Siriei.

Congresul Mondial al Sindicatelor — a spus în continuare tov. Gheorghe Apostol — s-a desfăşurat sub semnul luptei sindicatelor pentru pace, împotriva primejdiei unui război atomic, pentru interzicerea experienţelor atomice. De aceea, Congresul de la Leipzig se înscrie ca unul din cele mai importante capitole ale luptei pentru pace, împotriva dezlănţuirii unei noi conflagraţii mondiale.

Relevînd că Congresul a fost o tribună de manifestare a simpatiei oamenilor muncii de pretutindeni faţă de succesele măreţe obţinute de către ţările socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică, tov. Gheorghe Apostol a arătat că la Congres, participanţii au putut să se convingă încă odată că singura soluţie radicală pentru realizarea aspiraţiilor de bunăstare şi progres ale maselor muncitoare este eliberarea completă din lanţul exploatării capitaliste şi că „numai socialismul poate garanta deplina înflorire a capacităţilor creatoare ale omenirii".

Tov. Gheorghe Apostol a vorbit apoi despre activitatea desfăşurată la Congres de delegaţia sindicatelor din ţara noastră, subliniind că ea şi-a adus aportul său la desfăşurarea lucrărilor Congresului şi a participat activ la comisiile de lucru ale acestuia.

In încheiere, vorbitorul a arătat marea importanţă a cunoaşterii de către toţi membrii sindicatelor din ţara noastră a lucrărilor şi materialelor celui de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor.

Oamenii muncii din învăţămînt din patria noastră, organizaţi în Sindicatul Muncitorilor din Învăţămînt şi Cultură, care face parte din Federaţia Internaţională Sindicală a Învăţămîntului, au urmărit cu deosebit interes lucrările Congresului Mondial al Sindicatelor de la Leipzig. Problemele dezbătute pe larg la Congresul de la Leipzig sînt şi problemele celor ce muncesc în învăţămînt şi care cunosc lupta dusă de Federaţia Internaţională Sindicală a Învăţămîntului pentru apropiere şi unitate cu celelalte organizaţii internaţionale ale educatorilor. De aceea, dezbaterile în cadrul Congresului au răspuns şi problemelor care-i preocupă pe pedagogii noştri. Prin caracterul său cu adevărat mondial şi profund democratic, prin dezbaterea celor mai vitale probleme ale omenirii muncitoare, prin hotărîrile adoptate, Congresul de la Leipzig va intra în istoria mişcării muncitoreşti internaţionale ca un eveniment de excepţională importanţă.

INVĂŢĂTORII în mişcarea revoluţionară rusă

In Muzeul învăţămîntului public din Tbilisi, atenţia vizitatorilor este involuntar atrasă de o fotografie mare, îngălbenită de vreme, care înfăţişează un grup de profesori înconjuraţi de fete în uniformă de gimnaziu. Chipul unuia dintre pedagogi este străpuns de gloanţe.

Această fotografie vorbeşte despre un episod tragic care a avut loc în Tiflisul dinaintea revoluţiei. Tînărul gruzin Şio Citadze, profesor de limba şi literatura rusă, care lucrase cîţiva ani la Kiev, s-a apropiat acolo de revoluţionari. El a adus cu sine în patrie această fotografie, care reprezenta o promoţie a gimnaziului din Kiev. Fotografia era aşezată într-o sală a gimnaziului din Tiflis, unde se mutase tînărul profesor.

Intr-o zi, funcţionarii siguranţei ţariste au năvălit în clădirea gimnaziului din Tiflis, unde se ţinea o şedinţă a consiliului pedagogic. Ei l-au ucis pe Şio Citadze, cunoscut prin vederile sale progresiste, şi l-au schilodit pe profesorul I. A. Kargareţeli. Dar aceasta li s-a părut prea puţin. Văzînd în sală fotografia din Kiev, ei au tras, cu o furie neputincioasă, în chipul lui Şio Citadze şi au străpuns de nenumărate ori, cu baionetele, toată fotografia...

Alături de muncitorii înaintaţi, de tineretul studenţesc, mulţi profesori din Rusia ţaristă duceau în masele poporului lumina ideilor revoluţionare. Gazeta „Proletarul", organ al presei bolşevice, scria că profesorii înşişi cunosc îndeaproape „şi marile nevoi ale poporului, şi pe toţi călăii şi tîlharii mari şi mici ai lui; lor le este dat să sufere pe propria lor piele, mai mult decît oricare dintre intelectualii de rînd, întreaga ticăloşie a orînduirii existente".

Bolşevicii au socotit totdeauna ca o datorie a lor să sprijine intelectualitatea democrată, s-o ajute să biruiască nehotărîrea şi oscilările, s-o lege mai strîns de proletariat. Vorbind cu mare respect şi cu multă căldură despre învăţătorul poporului ca despre „semănătorul raţiunii şi al binelui", comitetul din Moscova al P.M.S.D.R. i-a chemat pe învăţători să contribuie la pregătirea insurecţiei întregului popor împotriva ţarismului.

In multe oraşe ale ţării pedagogii au luat parte activă la mişcarea grevistă. In primăvara anului 1905 a avut loc o grevă parţială a învăţătorilor din şcolile Odesei. La începutul lunii martie a aceluiaşi an au intrat în grevă profesorii de la şcolile populare din oraşul şi gubernia Kutais. Comitetele bolşevice s-au preocupat de unirea întregii învăţătorimi în uniuni profesionale, care trebuiau să îmbine lupta pentru îmbunătăţirea situaţiei economice şi pentru drepturile pedagogilor cu lupta pentru orientarea revoluţiei democratice. Au fost create uniuni profesionale ale învăţătorilor la Moscova, Kaluga, Tver, Viatka şi în alte oraşe. In vara anului 1905 a fost organizată Uniunea social-democrată a învăţătorilor din Petersburg. In această uniune activau nu numai social-democraţii, ci şi mulţi învăţători fără de partid. Activitatea uniunii se desfăşura sub conducerea nemijlocită a C.C. al P.M.S.D.R. Uniunea avea oratori şi propagandişti care luau cuvîntul la întrunirile profesorilor şi ale muncitorilor. Una dintre participantele active la munca uniunii, bolşevica L. Mejinskaia, scria că sub influenţa luptei revoluţionare şi a propagandei politice mulţi profesori şi-au întărit ideea că bolşevicii arată calea cea dreaptă către victoria asupra ţarismului.

O mare însemnătate acordau bolşevicii muncii în mijlocul învăţătorilor de la sate, ţinînd seama că aceştia sînt apropiaţi de masa ţărănimii. Mulţi pedagogi desfăşurau propagandă revoluţionară printre ţărani. Uniunile profesorilor din Moscova, Petersburg, Riga şi din alte oraşe i-au pregătit pe pedagogi pentru participarea la greva politică generală.

In august 1905, Congresul Uniunii profesorilor din Viatka a făcut cunoscut Comitetului Central că pedagogii din gubernie se vor alia la greva politică generală de îndată ce ea va fi anunţată. Şi profesorii din Voronej au luat hotărîrea de a participa la greva politică generală.

Greva pe întreaga Rusie, din octombrie 1905, a început din iniţiativa muncitorilor din Moscova şi Petersburg şi a cuprins toate centrele industriale de bază ale Rusiei. Ea s-a desfăşurat sub lozincile: „Jos autocraţia! Trăiască republica democrată". Au intrat în grevă şi intelectualii democraţi, printre care şi pedagogii. Greva pedagogilor din Petersburg a început din iniţiativa Uniunii social-democrate, condusă de către bolşevici. La 14 octombrie, în auditoriul universităţii a avut loc adunarea generală a pedagogilor din oraş. La adunare au participat peste 1000 de oameni.

Greve ale pedagogilor au izbucnit şi din iniţiativa lor proprie, în apărarea intereselor lor profesionale. Partea cea mai progresistă a învăţătorimii a propus să se introducă modificări în sistemul învăţămîntului public. S-a insistat asupra introducerii învăţămîntului general, gratuit şi obligatoriu, asupra despărţirii şcolii de biserică etc. Aceste revendicări au fost sprijinite cu înflăcărare de proletariatul revoluţionar.

După greva din octombrie 1905 au urmat lunile de frămîntare ale primei revoluţii ruse. Insurecţia armată din decembrie a fost punctul cel mai înalt al dezvoltării ei. Cînd proletariatul din Moscova a început greva politică generală cu scopul de a o transforma în insurecţie armată, comitetul de grevă al profesorilor din Moscova a adresat învăţătorimii un apel: „Nu mai putem aştepta — se spunea în acest apel — două forţe stau una împotriva celeilalte, faţă în faţă. Trebuie să ne alăturăm uneia din ele: trebuie să susţinem mişcarea de eliberare sau să renunţăm la libertatea deja cucerită şi să trecem în rîndurile duşmanilor ei".

Profesorii din multe centre ale Rusiei au participat la evenimentele din decembrie. Învăţătorul Prohor Deinega a condus cu curaj şi spirit de iniţiativă grupul de luptă din staţia Grişino a căii ferate din Donet. Membrii „Sutelor negre" au alarmat detaşamentele populare printr-o telegramă provocatoare, chipurile pentru apărarea populaţiei de atacul cazacilor, şi au început să le măcelărească în mod sălbatic. Detaşamentul lui Deinega — cel mai puternic, avînd 80 de puşti — a fost dus departe de staţie. Cu el au hotărît să se răfuiască abia la urmă. Deinega, înţelegînd provocarea, l-a arestat pe caporalul de schimb, a trimis curieri în alte detaşamente, iar el însuşi, cu detaşamentul, a început să-şi facă drum spre trenuri. Rănit de două ori, a căzut eroic în lupta cu trupele ţariste. Împreună cu el a căzut şi logodnica sa, învăţătoarea Dobrova.

Minerii din bazinul Donetului mai cîntă şi astăzi un cîntec făurit de popor despre tinerii învăţători care şi-au dat viaţa pentru libertatea şi fericirea oamenilor simpli!

In ajunul celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, pedagogii din Ţara Sovietică îşi amintesc cu mîndrie de primele lupte pentru un viitor luminos şi de primii propagandişti ai ideilor revoluţionare. Printre aceştia au fost mulţi muncitori entuziaşti din învăţămînt, care au luptat împreună cu proletariatul revoluţionar pentru o viaţă nouă.

E. KRECETOVA

Hotărîrea guvernului R. F. Germane de a rupe relaţiile diplomatice cu R.P.F. Iugoslavia prezintă o asemănare izbitoare cu metodele politicii externe duse de Hitler. (ZIARELE)

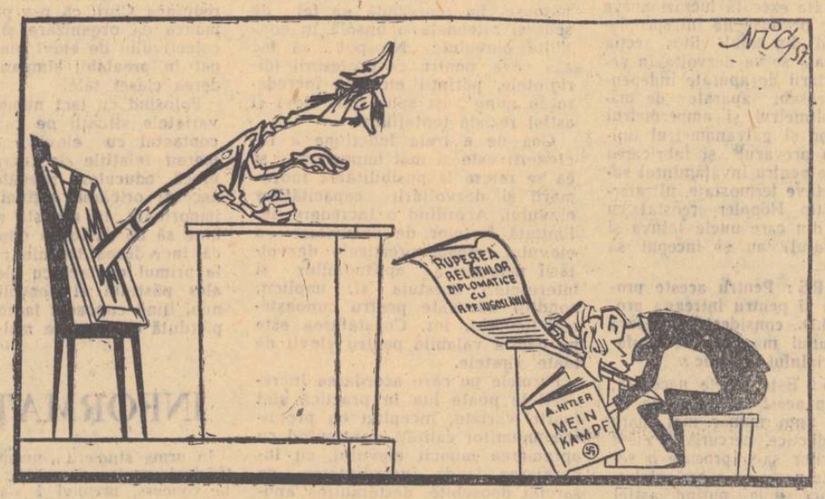

HITLER: — Ce faci, elev? Copiezi?? (Desen de NIC. NICOLAESCU)

ŞTIRI

● Ziarul „Daily Worker" a publicat recent o scrisoare deschisă a unui student sovietic adresată tinerilor englezi care doresc strîngerea legăturilor de prietenie între tinerii din lumea întreagă. Scrisoarea pune cîteva întrebări: Cum luptaţi voi pentru pace? Cum înţelegeţi voi cuvintele „pace şi prietenie în lume"? Intrucît opinia publică poate influenţa viitorul?

Tînărul sovietic cheamă pe tinerii englezi să răspundă întrebărilor lui şi intenţionează să scrie o carte despre lupta tineretului pentru pace.

● La invitaţia Federaţiei naţionale a studenţilor chinezi şi a Uniunii Internaţionale a Studenţilor, un grup de studenţi din Polonia, Austria, Franţa, Cehoslovacia, Anglia, Israel şi Filipine au făcut o călătorie de studii în China pentru vizitarea monumentelor istorice. In cadrul vizitei studenţii au avut prilejul să discute cu arheologul Ceng Cen-tuo şi arhitectul Siang Se-cen despre cultura şi arhitectura în China antică, să viziteze oraşele Pekin, Nankin, Sian, Tşufu, precum şi celebrul munte Taişan.

● Cezar Godoy, vicepreşedintele Federaţiei Sindicale Internaţionale a Învăţămîntului, publică în ziarul uruguayan „Justicia" un articol privind situaţia învăţămîntului în America Latină. „In America Latină — scrie el — nu mai puţin de 53 la sută din copiii de vîrstă şcolară nu merg la şcoală. Lipsesc 290.000 de şcoli şi aproximativ 500.000 de învăţători. 70—80 la sută din populaţia de peste 14 ani este analfabetă".

● După cum transmite agenţia indiană de presă „Indinfo", cu începere de la 1 octombrie 10.000 de şcoli primare din statul Pundjab vor fi naţionalizate, iar învăţămîntul va fi gratuit. Pundjab este primul stat din India unde se aplică o asemenea măsură.

SOARTA profesorului Estereich

De curînd, senatul vest-german a ridicat dreptul la pensie profesorului german dr. Paul Estereich. Motivul? Vederile sale democratice, pentru care a fost prigonit în trecut şi de nazişti. Ştirea a indignat pe toţi oamenii cinstiţi, pe toţi elevii săi. După ce şi-a dedicat nu mai puţin de 50 de ani activităţii pedagogice, bătrînul profesor este lăsat fără nici un mijloc de existenţă, aruncat pur şi simplu pe drumuri. Şi toate acestea pentru că în întreaga sa carieră a vrut să dea o educaţie cinstită tineretului, să-i sădească în inimi dragostea faţă de oameni şi ura faţă de război şi semănătorii de moarte. Cazul profesorului Estereich nu este singurul. Toţi cei care prin activitatea lor se opun pregătirii şi înarmării noului Wehrmacht sînt asupriţi de către guvernanţii de la Bonn.

Pentru guvernul federal principalul este educaţia militaristă. Este semnificativ în acest sens faptul, că în timp ce ziarul münchenez „Suddeutsche Zeitung" apărea cu un titlu mare pe prima pagină — „Trei miliarde pentru construirea de cazărmi" — ziarul vest-berlinez „Tagesspiegel" publica cu un titlu tot atît de mare ştirea: „Lipsesc patru miliarde pentru construcţia de şcoli".

In Republica Federală Germană se simte lipsa a 70.000 de săli de clasă. In învăţămîntul profesional lipseşte aproape o treime din personalul didactic necesar. Lipsa localurilor pentru şcoli în Germania Occidentală a devenit atît de acută încît în Bavaria există multe şcoli unde într-o singură încăpere învaţă concomitent opt clase!

In micul oraşel vest-german Luneburg, în lipsa unui local adecvat pentru şcoală, cursurile elevilor claselor I—IV au ajuns pînă la urmă să se ţină în localul închisorii.

Situaţia în învăţămîntul superior nu este cu nimic mai bună şi mărturie în acest sens stau grevele studenţeşti şi demonstraţia de astă vară a aproape 5000 de studenţi de la institutele de învăţămînt superior din Berlinul Occidental.

In această totală lipsă de atenţie din partea guvernului vest-german faţă de învăţămînt, soarta profesorilor este de asemenea jalnică. Ziarul vest-german „Ruhrwacht" scria că în fiecare an sînt tot mai puţine persoanele care doresc să îmbrăţişeze cariera de învăţător sau profesor. Şi este uşor de înţeles acest lucru, mai ales dacă ne gîndim la soarta doctorului Estereich. Intr-o ţară în care principala grijă a guvernului este reînarmarea şi educaţia tineretului în spirit revanşard, profesori cinstiţi ca doctorul Estereich nu au căutare.

V. A.

Gazeta învăţămîntului

COLEGIUL REDACŢIONAL: Maria Banuş, Petre Drăgoescu, Ion Dragu, Emilia Mănac, Ludovic Nagy, Ion Nistor, Nicolae Sipoş.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piaţa Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul IX, Nr. 442 — Vineri 1 noiembrie 1957 — 4 pagini 25 bani

LENIN și tineretul

P. BELOUSOV: Lenin și delegații la cel de al III-lea Congres al Comsomolului.

Se împlinesc treizeci și opt de ani de cînd, la cea de a doua aniversare a revoluției, Lenin adresa oamenilor muncii din Uniunea Sovietică și, în rîndurile lor, schimbului tînăr al detașamentului luptătorilor partidului, chemarea: „În acest moment greu, noi contăm pe voi și vă chemăm în rîndurile noastre ca să luați asupra voastră toată povara construcției statului". Erau timpurile aspre ale războiului civil și ale luptei împotriva albgardiștilor și intervenției imperialiste.

În focul acestei lupte s-a călit tînăra generație de luptători și constructori ai noii societăți. Lenin vedea în ea un uriaș rezervor de forță a socialismului: „Știm — spunea el — că există rezerve de zeci și sute de mii de tineri muncitori și țărani care au văzut și cunosc vechiul jug al societății burgheze și moșierești, care au văzut greutățile fără seamăn ale construcției, care au văzut ce eroi a dat primul contingent de activiști în 1917 și în 1918 și care vin spre noi în număr cu atît mai mare, cu o abnegație cu atît mai mare, cu cît greutățile noastre sînt mai mari". Încercat în luptă, tineretul sovietic a fost chemat apoi să participe la măreața operă de făurire a bazelor socialismului în tînăra Republică Sovietică.

O nouă etapă, de data aceasta constructivă, pașnică, mobiliza forțele poporului sovietic — și Lenin se adresă din nou tinerei generații. Chemarea sa avea, de data aceasta, o dublă semnificație. Pe de o parte, înălțarea mărețului edificiu al societății noi cerea o încordare de forțe nemaiîntîlnită, care trebuia să răstoarne toate prevederile reci, toate socotelile sceptice, toate normele prestabilite. Un întreg uriaș popor avea să dezlănțuie această energie nebănuită și, din mijlocul său, îndeosebi elementul cel mai dinamic, cel mai capabil de avînt și de neobosit efort creator — tineretul. De aceea tineretul era chemat să-și aducă contribuția de constructor și luptător pe frontul construirii noii societăți, al făuririi bazelor socialismului.

Pe de altă parte, acest tineret descătușat, încadrat cu toate puterile și cu tot elanul său în efortul întregului popor, constituia el însuși o parte a mărețului edificiu care se înălța. Participînd la construirea noii societăți, tineretul sovietic își contura totodată propriul său profil. Către această țintă tindea Lenin atunci cînd, vorbind la cel de-al treilea congres al Uniunii Tineretului Comunist din Rusia, definea sarcinile tineretului revoluționar. Gîndindu-se la perspectivele de dezvoltare ale celor care aveau să intre în muncă, purtînd pe umerii lor răspunderea construirii efective a noii societăți, Lenin sublinia condiția esențială pentru realizarea acestei sarcini: învățătura. „...Trebuie să spun — declara Lenin — că aceste sarcini ale tineretului în general și ale uniunilor tineretului comunist și oricăror altor organizații în special, ar putea fi exprimate printr-un singur cuvînt: sarcina constă în a învăța". Tineretul era chemat să participe efectiv la procesul muncii constructive; dar, pentru realizarea acestui obiectiv, el trebuia să-și însușească știința modernă, tehnica modernă.

Spre deosebire de generația precedentă, a cărei sarcină principală fusese aceea de a participa la răsturnarea vechii orînduiri, tînăra generație era chemată acum să pornească o uriașă muncă constructivă, să înlăture rămînerea în urmă și neajunsurile războiului, să ajungă din urmă și să depășească stadiul la care ajunseseră statele mai înaintate.

Stabilind că învățătura este sarcina de bază și condiția esențială a realizării celorlalte sarcini, Lenin analiza cu profunzime sensul nou ce trebuia dat învățăturii și perspectivele ei. Două probleme se puneau în legătură cu aceasta, îndeosebi: ce trebuia să învețe tineretul, și cum trebuia el să învețe. Răspunzînd la prima întrebare, Lenin definea întîi global conținutul învățăturii pe care trebuia să și-o însușească tînăra generație, „...întregul tineret care vrea să treacă la comunism trebuie să învețe comunismul" — spunea el. Apoi, noțiunea aceasta, pentru a cărei înțelegere nu e suficientă o adeziune sentimentală și de principiu, se concretiza, se definea în toată complexitatea ei. Definirea mergea întîi către negarea sensului îngust, limitat și, deci, nejust al conținutului învățăturii. Lenin atrăgea luarea aminte a tineretului că a învăța comunismul nu înseamnă de fel numai a-ți însuși suma cunoștințelor expuse în manualele, în broșurile și operele comuniste. Dacă tineretul s-ar mulțumi să-și însușească în acest mod mecanic rezultatul gîndirii altora, atunci — spunea Lenin — „am putea căpăta prea ușor niște lăudăroși sau bucheri comuniști, iar lucrul acesta ne-ar pricinui numai pagube și neajunsuri..." Primejdia cea mare care ar rezulta dintr-o asemenea pregătire ar consta în incapacitatea de a rezolva în spiritul profund al comunismului problemele pe care le ridică viața. Dar construirea noii societăți avea nevoie de oameni capabili să rezolve în adîncime problemele vieții.

BIANCA BRATU

(Continuare în pag. 3)

În acest număr:

● *Din istoria marii prietenii, de MIRCEA ȘTEFAN* ● *Ecouri ale Marelui Octombrie în rîndurile învățătorimii noastre, de conf. univ. TIBERIU FRUTZER* ● *Alegerile de partid, de ELENA BALILESCU* ● *Statiunea tinerilor naturaliști, de IOAN PETRAȘCU* ● *Pregătirea practică a pedagogilor, de IOAN DRAGAN* ● *Știința sovietică, dintr-o convorbire cu acad. A. NESMEJANOV* ● *30 de zile în Romînia de astăzi, de CRISTINA HERRERA.*

Importante măsuri în sprijinul școlii

Recentele măsuri luate de Consiliul Central al Sindicatelor, Ministerul Învățămîntului și Culturii și C.C. al U.T.M. cu privire la patronarea școlilor de cultură generală de către întreprinderi și instituții arată că în țara noastră problemele școlii capătă pe fiece zi tot mai multă importanță, că educarea și instruirea oamenilor de toate vîrstele fiind o chestiune de interes general solicită colaborarea tuturor factorilor de răspundere.

Dezvoltarea economiei noastre naționale într-un ritm nemaiîntîlnit pînă astăzi și perfecționarea mijloacelor de producție, ca urmare a ultimelor descoperiri științifice, impun ridicarea nivelului învățămîntului de cultură generală, și, îndeosebi, legarea lui de activitatea practică. În lumina directivelor trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. și pe baza Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri nr. 1380/13. VII. 1957, Consiliul Central al Sindicatelor, Ministerul Învățămîntului și Culturii și C.C. al U.T.M. au luat importante măsuri privind condițiile în care se face patronarea școlilor de cultură generală de către întreprinderi și sarcinile ce revin atît întreprinderilor cît și școlilor.

Instrucțiunile elaborate în acest scop subliniază în primul rînd necesitatea ca întreprinderile industriale, G.A.S., S.M.T. și șantierele mari să ia în patronare una sau mai multe școli și case de copii. Luarea în patronare se face în mod organizat, pe baza recomandării școlilor de către secțiile de învățămînt și cultură, împreună cu consiliile sindicale locale și organele U.T.M. Totodată se arată că organele sindicale, de învățămînt și U.T.M. au datoria de a se îngriji ca unitățile productive care patronează școli de cultură generală să-și concentreze atenția în direcția sprijinirii introducerii elementelor de politehnizare în învățămînt.

Se arată în același timp în ce constă acțiunea de patronare. Astfel, sînt prevăzute măsuri de ajutorare a școlilor patronate, prin organizarea de ateliere proprii și înzestrarea laboratoarelor, muzeelor și terenurilor experimentale, precum și utilarea acestora cu mașini, unelte, organe de mașini, puieți, semințe etc. În cazul cînd nu există posibilități de organizare a unor ateliere pe lîngă școli, întreprinderile vor pune la dispoziția școlilor, pentru practică, atelierele lor sau ale școlilor profesionale ce le aparțin. În același timp, organele sindicale și U.T.M. din întreprinderi vor antrena, pentru îndrumarea activităților practice, ingineri, tehnicieni sau muncitori cu experiență — de preferință părinți ai elevilor.

Toate aceste măsuri, menite să sprijine procesul de politehnizare a învățămîntului, vor contribui nu numai la asigurarea condițiilor materiale necesare desfășurării activităților practice ale elevilor, ci și la cimentarea legăturilor dintre școală și întreprinderile productive. Legătura întreprinderilor cu școala va avea darul să stimuleze în rîndurile muncitorilor interesul pentru problemele școlii și, în același timp, să trezească în sufletul elevilor dragoste pentru munca productivă și prețuire pentru cei care sînt producătorii bunurilor materiale. Totodată, elevii vor avea posibilitatea ca, familiarizîndu-se cu problemele producției, să se orienteze către profesiunile practice.

Prevederile instrucțiunilor nu se limitează însă numai la acțiunea de sprijinire a procesului de politehnizare a învățămîntului. Ținînd seama de necesitatea unei colaborări multilaterale, ele recomandă întreprinderilor și instituțiilor să ajute școlile patronate la repararea și înfrumusețarea localurilor de școală, la repararea mobilierului, a instalațiilor etc. Pentru stabilirea unor contacte mai strînse între întreprinderi și școli, se vor organiza întîlniri ale elevilor cu muncitorii fruntași, consfătuiri asupra alegerii profesiei și alte acțiuni. Așadar, întreprinderile se vor preocupa nu numai de ajutorarea școlilor în rezolvarea nevoilor lor materiale curente, ci își vor da contribuția și în ce privește educarea copiilor în spiritul dragostei de muncă, al patriotismului socialist.

Instrucțiunile prevăd de asemenea o serie de acțiuni prin care și școlile, la rîndul lor, vor veni în sprijinul întreprinderilor ce le patronează: prin ajutorarea întreprinderilor în organizarea taberelor de vară pentru copiii salariaților întreprinderii, prin munca practică a elevilor în cadrul întreprinderii pe timpul vacanței, prin sprijinirea acțiunilor educativ-culturale organizate în întreprinderi — conferințe pedagogice și științifice, cercuri de cultură generală, manifestări artistice etc.

(Continuare în pag. 2)

Despre lectura copiilor

Una din marile realizări ale regimului nostru democrat-popular este, fără îndoială, și dezvoltarea literaturii pentru copii. S-au publicat în ultimii ani opere valoroase, în ediții de zeci de mii de exemplare. Un loc de frunte s-a acordat clasicilor literaturii noastre: poeziile lui Eminescu și Coșbuc, accesibile copiilor, au apărut în ediții de o rară frumusețe; la fel poveștile lui Creangă, schițele lui Caragiale sau povestirile lui Mihail Sadoveanu. S-au tradus cele mai cunoscute opere ale literaturii universale, s-a făcut cunoscută și iubită minunata literatură sovietică pentru copii și tineret, s-a încurajat dezvoltarea literaturii originale pentru cei mici, noi cadre de scriitori alăturîndu-se celor consacrați.

O însemnătate deosebită pentru răspîndirea cărții și stimularea lecturii o au secțiile pentru copii ale bibliotecilor sfaturilor populare regionale, raionale și orășenești. Pentru prima dată în țara noastră au fost organizate săli de lectură speciale pentru copii și secții de împrumut dotate cu toate cărțile care au apărut în domeniul literaturii pentru copii și tineret.

Este drept că și în trecut unii scriitori și educatori, plini de entuziasm, au încercat să înființeze biblioteci publice pentru copii. Dar entuziasmul lor n-a găsit sprijinul și înțelegerea oficialităților. Unul dintre aceștii iubitori de copii, profesorul Apostol Culea, amintește, plin de amărăciune, împrejurările în care o sală de lectură pentru copii, care a funcționat în București pe strada Uranus, a trebuit să fie închisă după cîteva luni.

„Biblioteca de copii este tot o școală, dar o școală a orelor libere, o școală în afară de școala obligată...

La noi s-a pornit cu una — o casă modestă în strada Uranus, cu Zara Ileana ca bibliotecară, dar nemaifiind detașată pe anul 1937 nu mai putea funcționa.

Au bătut micii cititori la ușa căsuței lor primitoare, în cîteva după amieze. Și dacă au văzut ei că nu se deschide, s-au dus iar la jocurile pe maidane, în grija nimănuia.

La Paris, în această vară (1937 n.ns.) se ține Congresul internațional al învățămîntului primar și al culturii populare. Ce va putea înfățișa Ministerul Educației Naționale romîne — invitat oficial — la ordinea de zi: „Lectura copiilor și bibliotecile de copii?"[1])

Nu știm ce a putut răspunde ministrul din vremea aceea la întrebarea ce i se pusese, dar rămînerea în urmă a țării noastre și în această privință era semnificativă pentru grija purtată de regimul trecut operei de răspîndire a culturii.

Regimul democrat-popular, care acordă copiilor o grijă atentă, plină de căldură, se interesează îndeaproape și de lectura lor. În șase ani de la aparița legii care hotăra înființarea bibliotecilor pentru copii, s-au organizat asemenea secții în toate centrele de regiuni și în foarte multe centre raionale din țara noastră. Numărul cititorilor copii a crescut într-un ritm vertiginos. La Iași, de exemplu, secția pentru copii avea, în ianuarie 1955, 878 de cititori, pentru ca în luna august a aceluiași an să ajungă la 2.270 de cititori. La Sibiu existau, în septembrie 1955, 1322 de cititori copii, pentru ca în luna mai 1956 ei să atingă numărul de 2749. În asemenea ritm a crescut numărul cititorilor la cele mai multe dintre bibliotecile pentru copii recent înființate.

Autorul acestui articol a întreprins un studiu referitor la lectura copiilor[2]) și din datele obținute a putut face cîteva constatări semnificative.

Numărul mare de copii cititori trebuie să ne bucure, căci influența lecturii asupra copiilor este binefăcătoare din multe puncte de vedere. De altfel s-a constatat, printr-o anchetă întreprinsă în cîteva regiuni din țară, că cei mai mulți dintre cititorii harnici sînt și cei mai buni și mai disciplinați elevi la școală. Dar o analiză mai adîncă ne ajută să desprindem situații diferite în categoria acestor cititori. Există printre copii cititori cu posibilitatea de a-și alege cartea preferată, datorită lecturii lor anterioare. Ei sînt ajutați, în alegerea cărților, și de sfaturile pe care le primesc din partea părinților sau a profesorilor.

Dar majoritatea nu o formează acești cititori, ci aceia care citesc la întîmplare orice carte le cade în mînă. Este drept că pentru copiii

Conf. univ. ILIE STANCIU

(Continuare în pag. 3)

DIN TOATĂ INIMA

Dimineața de octombrie se vestește caldă, plăcută. Învăluită într-un abur ușor de ceață, clădirea impunătoare a școlii medii „I. L. Caragiale" din București își așteaptă tăcută, solemnă, elevii. Mai este aproape un ceas pînă la începerea orelor de curs. Pe coridoare, în clase, nici un zgomot. Pînă și bătrînul portar, așezat pe un scaun, în fața ușii de la intrare, și-a lăsat capul în piept, furat de vise.

Deodată ușa se dă în lături și doi băieți bruni, cu obrajii îmbujorați, se îndreaptă grăbiți spre sala de festivități. O clipă, portarul sare speriat în picioare, dar recunoscîndu-i, se lasă din nou pe scaun, picotind. Peste cîteva minute, în coridoarele liniștite răsună un acord scurt de pian. Apoi se înalță vibrațiile unei voci calde, ușoare, de tenor.

Aici, în sala de festivități, l-am găsit, după aproape un ceas, pe frații Babescu. Au venit să repete potpuriul de cîntece rusești pe care-l pregătesc împreună pentru festivitatea dată de școală în cinstea zilei de 7 Noiembrie. După ce clopoțelul anunță ora de intrare, cel mic se îndreaptă spre clasă. Cel mare, însă, nu se grăbește.

— Nu mergi la cursuri? îl întreb.

El roșește, se fîstîcește.

— Să vedeți — îmi răspunde — eu am absolvit anul trecut. Totuși... acum... în Luna prieteniei, cînd au loc atîtea manifestări interesante... vin aici din toată inima.

„Din toată inima"... Aș putea spune că acesta e refrenul pe care-l simți plutind peste tot, pe care îl vezi pe fețele tuturor — elevi, profesori, diriginți — pe care îl citești în ochii lor și a cărui semnificație o desprinzi mai ales din faptele săvîrșite de ei în aceste zile ale Lunii prieteniei.

Orele de curs s-au terminat, dar pe ușa de la intrare rar de se vedea vreun profesor sau elev ieșind. Cei mai mulți au rămas pentru o oră-două în școală.

Delia Mihăescu, o strengăriță vioaie dintr-a opta, se grăbește spre sala de festivități. Picură cîteva acorduri dulci pe pian, urmate de vocea ei caldă, plină, surprinzător de puternică. Delia pregătește pentru festivitatea de la 7 Noiembrie o arie din „Dama de pică" de Ceaikovski.

Într-o clasă alăturată, un bărbat înalt, slăbuț, cu chipul blînd, vorbește unui grup de elevi cam așa:

— Aveți grijă, băieți. Feriți-vă de șablon. Gîndiți-vă bine cum puteți interpreta mai original, mai profund. Concursul n-o să fie de loc ușor... Gîndiți-vă bine! — și se uită într-un anume fel la cei doi băieți dintr-a opta, așezați în banca-ntîi — Mihai Sînzianu și Mario Ricci. Ei se numără printre cîștigătorii concursului de desen organizat în vara aceasta între școli, în cinstea Zilei copilului. Unele lucrări ale lor au fost expuse și în Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin". În ei își pune nădejdea și de data aceasta profesorul Ion Cîrdei.

La standul de cărți năvălesc cei dintr-a noua și într-o clipită povestirile lui Șolohov se epuizează.

În timp ce profesoara Grațiela Ștefan împarte, pe clase, biletele aduse pentru filmul „Crucișătorul Potemkin", bătrînul profesor de istorie, Ștefan Lungu, își pregătește materialul pentru o conferință, iar Eugen Stoian, profesorul de limba rusă, răsfoiește, preocupat, operele lui Pușkin, cu intenția de a alege, pentru elevii care și-au exprimat dorința să recite, versuri cît mai ușoare și mai frumoase. „Baletistele" clasei a șaptea își revăd costumele multicolore pentru dansurile sovietice, iar instructoarea Dane numără pentru a nu știu cîta oară cravatele ce trebuie înmînate noilor pionieri.

Jos, la subsol, la laboratorul de fizică, Vladimir Cîrdei dintr-a zecea, un băiat subțirel, cu ochii negri, vii, fiul profesorului de desen, meșterește cu multă inimă la un aparat.

— Fiecare cu pasiunea lui — îmi spune el — și ochii negri îi lucesc inteligenți. Tata cu desenul, eu cu chimia și fizica. Și îmi întinde un electrometru, nu cu mult mai mare decît o cutie de chibrituri.

Vladimir s-a angajat să dea gata acest aparat în cinstea Lunii prieteniei. Și, într-adevăr, noul electrometru a intrat acum în rîndul materialelor didactice confecționate de elevi pentru laboratorul școlii.

STELA NEAGU

(Continuare în pag. 2)

Vești din munca sindicală

Undeva, într-o comună din raionul Gura Jiului — poate la Sadova, poate la Ghigera, poate la Cîrna — la capătul unei uliți strîmte și cotite, într-o curte cu pomi și brazde de flori în față, se află o casă mai răsărită, albă, spoită de curînd, în care, spre seară, o gospodină robotește de zor, aranjînd grăbită lucrurile din cea mai frumoasă încăpere. Peste cîtva timp vor sosi oaspeții: membrii cercului de citit, care se întîlnesc aici cu regularitate. Ca de obicei, va veni un profesor sau un învățător, se va discuta, se va citi. Este un lucru care s-a transformat de mult într-o obișnuință a țăranilor din sat, o obișnuință tot atît de îndrăgită ca și aceea a conferințelor și manifestărilor de la căminele culturale, ca și munca brigăzilor de agitație, ca și discuțiile din după amiezele de sărbătoare cu învățătorii și profesorii.

Aceste obișnuințe au devenit atît de firești încît par a fi lucruri a căror existență și împlinire este pentru oamenii locului de la sine înțeleasă. Sînt puțini cei care bănuiesc că înapoia lor se află o acțiune sistematic organizată de comitetul raional sindical, al cărui președinte notează în fugă, în răstimpul dintre rezolvarea a două probleme sindicale, într-o corespondență de presă, roadele acestor fenomene care înviorează de cîtva timp viața satului. „...Cadrele didactice din raionul nostru au muncit neobosit în acțiunea pentru transformarea socialistă a agriculturii. Organizațiile sindicale ale muncitorilor din învățămînt au antrenat membrii de sindicat într-o muncă susținută și activă de culturalizare... În comuna Măceșul, membrii de sindicat și-au îndeplinit angajamentul de a contribui la cooperativizarea celor încă 58 ha. ce mai rămăseseră necooperativizate, antrenînd pionierii în munca de lămurire și organizînd vizite de felicitare la casele prospeților colectiviști"...

În întîmpinarea celui de-al IV-lea Congres al S.M.I.C., comitetul sindical raional de învățămînt din Rîmnicul Vîlcea a hotărît să intensifice munca cultural-artistică. Corul și orchestra, ca și celelalte formații artistice din raion, își desfășoară regulat repetițiile. Se învață noi cîntece, dansuri și piese în vederea îmbunătățirii repertoriilor. Au fost programate numeroase deplasări ale corului și orchestrei la întreprinderile din oraș. Se vor prezenta festivaluri la întreprinderea de pielărie și încălțăminte „11 Iunie" și la întreprinderea „Iprofil", în cinstea muncitorilor fruntași din aceste întreprinderi.

La gospodăriile agricole colective din Păușești-Măglași și Vlădești cadrele didactice vor expune în fața colectiviștilor conferința „Ce a adus Marea Revoluție Socialistă din Octombrie agriculturii sovietice", apoi se vor prezenta programe artistice în cinstea colectiviștilor.

La Copăcel-Riureni, brigada artistică de agitație și echipa de joc se pregătesc temeinic în vederea festivalurilor ce urmează să le dea în cinstea zilei de 7 Noiembrie. La Govora, echipa de teatru din cadrul grupei sindicale face repetiții regulate cu comedia „Gaițele". De asemenea, echipele de teatru de la Brezoi și de la Călimănești-Jiblea se pregătesc cu sîrguință pentru prezentarea pieselor „Năpasta" și „Omul care a văzut moartea".

De la comitetul sindical raional din Buzău aflăm că aici se acordă o mare atenție ridicării nivelului de pregătire al pedagogilor. Toate cadrele didactice au fost încadrate în învățămîntul politic. În cele 51 de cercuri constituite astfel au fost cuprinși un număr de peste 600 de cursanți.

Comitetul sindical organizează regulat pentru cadrele didactice variate manifestări culturale. În fiecare săptămînă la clubul sindicatului se țin conferințe și sînt prezentate filme, se prezintă spectacole ale formațiilor artistice de amatori, cor, orchestră, teatru, balet, soliști vocali și instrumentiști.

Comitetul sindical raional din Pucioasa s-a preocupat mult, în ultimul timp, de organizarea consfătuirilor de producție pe diverse teme legate de problemele cele mai acute ivite în munca profesională a membrilor de sindicat. Cităm cîteva dintre aceste teme: „Munca pentru îndeplinirea planului de școlarizare", „Lecția — formă de bază a procesului de învățămînt", „Sarcinile membrilor de sindicat în noul an școlar și planificarea activității în școală" etc.

Pe plan cultural a fost intensificată activitatea corului cadrelor didactice și a echipelor de dansuri și teatru. Echipa de teatru a comitetului sindical raional a făcut numeroase deplasări în raion, prezentînd spectacole cu piesa de teatru „Ochiul babei".

La comitetul raional Strehaia se organizează schimbul de experiență în legătură cu realizarea învățămîntului politehnic și predarea diferitelor discipline. Iau parte la acest schimb de experiență școlile de 7 ani din comunele: Tîmna, Delenii, Rocșoreni, Bicleș, Stîngăceaua etc. Profesori ca Drăgoi Milcu, Constantin Izbășoiu, Aurel Tudose și alții împărtășesc colegilor lor metodele și experiența personală.

La școala de 7 ani din comuna Breznița se va organiza o consfătuire la care vor participa numeroase școli din raion. Cu acest prilej cadrele didactice vor cunoaște experiența unor învățători fruntași ca Gh. Botescu și I. Balaban, care au obținut succese în închegarea colectivului de elevi.

(Continuare în pag. 2)

Din istoria marii prietenii

Luna prieteniei romîno-sovietice, bogată în manifestări de actualitate, ne prilejuiește adesea și o privire retrospectivă asupra relațiilor care au existat în trecut între poporul nostru și popoarele care astăzi construiesc comunismul. Marea prietenie care ne leagă de aceste popoare are rădăcini adînci în istorie. Poporul romîn a luptat adesea, de-a lungul veacurilor împotriva exploatatorilor săi și a cotropitorilor străini, în strînsă alianță cu Rusia și Ucraina. Frăția în luptă a făcut să se dezvolte și relații culturale frățești. Aceste relații s-au manifestat larg și pe planul învățămîntului, în cele ce urmează vom prezenta cîteva din momentele istorice care ilustrează legăturile pedagogice romîno-ruse din trecut.

1640

...Venind pe mult bătutul drum dinspre Kiev, pe porțile Iașului intra o caravană. Căruțele negustorești cu covoltir erau încărcate cu obișnuitele mărfuri care se aduceau de pe întinsurile Rusiei: blănuri scumpe și îngrijit tăbăcite, fierărie lucrată artistic, postavuri, cărți, icoane zugrăvite cu mult meșteșug. Dar pe lîngă toate acestea, unele căruțe cuprindeau o încărcătură cum nu se mai văzuse pînă atunci pe întinsul Moldovei: teascuri pentru tiparul cărților, hîrtie de tipar și litere turnate. Călători cu totul neobișnuiți pe aceste drumuri însoțeau nemaivăzuta încărcătură: dascăli cu multă învățătură și prețuiți tipografi „adunători și așezători de cuvinte".

Un document dat mai tîrziu de Gheorghe Ștefan Vodă arată că înainte de venirea dascălilor din Kiev era „lipsă de dascăli buni învățători în țara noastră, fără de care foarte mult pămîntul pătimește și se întunecă fără învățătura cărții". Tocmai de aceea, Vasile Lupu hotărînd să înființeze un colegiu, s-a adresat arhiepiscopului Kievului, Petru Movilă, romîn de origine, cerîndu-i să trimită „dascăli buni și rivnitori la învățături" care „să fie spre învățătura și luminarea minții copiilor pămîntului nostru".

Colegiul s-a deschis într-o clădire trainică, de piatră, pe ulița Ciobotărească, în apropiere de Heleșteul Bahluiului. Organizarea școlii și planul învățăturilor aveau drept model colegiul din Kiev. Se țineau cursuri de gramatică retorică, aritmetică, geometrie, muzică, poetică etc. Se preda în limbile slavonă, latină, greacă, rusă și — pentru prima oară — în limba romînă. Gh. Asachi a subliniat mai tîrziu cu entuziasm că „acesta este pămîntul întîi în care limba romînă au început a fi organul învățăturilor publice, în care s-au cultivat cu ardor". Primele tipărituri românești din acea vreme au fost și primele cărți pe care au învățat elevii în limba lor. Pe lîngă colegiu s-a înființat și o bibliotecă cu manuscrise și tipărituri în românește, în ucraineană și în alte limbi. În fruntea colegiului se afla Sofronie Pociatki, fostul rector al colegiului din Kiev, pe care documentele vremii îl consideră „unul din învățătorii cei mai însemnați". Dintre ceilalți profesori este cunoscut Ignațiu Levlevici care va trece mai tîrziu ca profesor la colegiul din Kiev.

Cine a predat românește? Este posibil să fi predat Eustratie Logofătul sau Simion Dascălul. Desigur că adesea le-a vorbit elevilor și sfătosul Varlaam, în graiul său limpede, și poate le-a vorbit și Grigore Ureche, care-și scria cronica cu scop educativ, „să rămîie feciorilor și nepoților să le fie de învățătură, despre cele rele să se ferească și să se socotească, iar pe cele bune să urmeze și să se învețe și să se îndrepteze".

Dintre elevii colegiului merită amintit Nicolae Milescu, care a devenit un mare cărturar și prieten al Rusiei.

1831

...Generalul Pavel Kiseleff este supărat. A venit cu intenția să realizeze un vast program de reforme, dar marii boieri îl împiedică. Iată: de peste doi ani e pace și totuși școlile nu s-au deschis. Generalul se așează la masă și își începe epistola către Eforia școalelor: „Doresc să am un raport amănunțit asupra școalelor publice și invit Eforia a-mi da informațiuni exacte atît asupra celor care există, cît și asupra celor ce rămîn de făcut, conform regulamentului. O invit în același timp să ia toate măsurile ce depind de ea, spre a repara timpul pierdut cu suspendarea studiilor..."

Din fericire, generalul Kiseleff și-a găsit doi minunați colaboratori care l-au ajutat în opera de dezvoltare a învățămîntului românesc: Petre Poenaru în Țara Românească și Gheorghe Asachi în Moldova. Regulamentul organic, deși îi menține pe clăcași în jug, cuprinde și o serie de măsuri menite să ajute progresul. Pentru prima oară învățămîntul a fost legiferat și organizat sub forma unui sistem cuprinzînd toate gradele, de la cel elementar la cel superior. Regulamentul stabilește că învățătura se va desfășura în limba poporului. Pe baza lui se elaborează programe și apar manuale se studiază științele cu aplicații „la meșteșugurile cele mai folositoare". În momentul de față cercetătorii noștri studiază ipoteza, foarte plauzibilă, după care în această perioadă s-a exercitat în țara noastră, pe planul ideilor pedagogice, influența decembriștilor.

Una dintre prevederile regulamentare care a atras cu deosebire forțele culturale a fost întemeierea unei „Academii", Academia Mihăileană. Înființată la 1835, ea este considerată pe drept cuvînt punctul de plecare al învățămîntului nostru superior. Ea a fost un puternic centru de educație patriotică și științifică.

Corespondența rămasă de la generalul Kiseleff ni-l dezvăluie ca pe un mare prieten al poporului nostru, însuflețit de dorința de a-i îmbunătăți soarta. Așa se explică dragostea de care a fost înconjurat în tot timpul șederii în țara noastră.

1881

...Într-o veche căsuță de pe dealul Sărăriei, mai multe persoane s-au strîns în jurul unei mese. Sînt membri ai cercului socialist din Iași — învățători, profesori, studenți și elevi — dintre care mulți au fost dați afară din învățămînt cu cîteva luni înainte, pentru încercarea de a sărbători a 10-a aniversare a Comunei din Paris. De zile întregi ei frămîntă aceeași problemă: cum trebuie să arate revista pe care vor s-o scoată, ca s-o folosească drept armă împotriva decăzutei culturi oficiale. De data aceasta sînt cuprinși de un entuziasm cu totul îndreptățit: au găsit modelul pentru revista pe care o visează. Pe masă se află colecția revistei ruse „Sovremennik", apărută la Petersburg între 1836—1866 și condusă de Cernișevski. Fiecare articol din revista rusă le stîrnește aceeași exclamație: „Și noi va trebui să scriem despre această problemă".

— Dar ce înseamnă „Sovremennik"? — întreabă un elev.

— „Contemporanul"!

— Ce titlu minunat pentru revista noastră!

Curînd, pe poarta căsuței din Sărărie apăru o tăbliță pe care sta scris „Revista Contemporanul". Timp de 10 ani revista socialiștilor din Iași a făcut rechizitoriul învățămîntului burghezo-moșieresc, arătînd că „instrucția oficială actuală produce mai înainte de toate conservarea stării actuale". Ca și în „Sovremennik" aci au fost criticate programele școlare și manualele pline de „monstruozități" științifice și au fost demascați „călăii mascați sub numele de luminători ai tinerimii" care foloseau bătaia drept unică metodă educativă. „Contemporanul" s-a făcut ecoul revendicării democratice a generalizării învățămîntului. Cadrele didactice au primit prețioase îndrumări pentru promovarea unui învățămînt științific, bazat pe însușirea conștientă a cunoștințelor de către elevi: „Mintea copiilor ar trebui deprinsă, cît se poate mai de timpuriu, să nu primească decît lucruri pe care le-a pătruns și asupra cărora a judecat". „Contemporanul" a demascat morala decadentă a claselor exploatatoare și a militat pentru educarea unor oameni cinstiți, gata să lupte împotriva nedreptății. „Contemporanul" a popularizat la noi operele unor scriitori luptători ca Pușkin, Nekrasov și alții. La împlinirea unui an de la moartea lui Cernișevski, „Contemporanul" a publicat un articol plin de dragoste pentru „marele cugetător rus".

„Contemporanul" a avut o uriașă influență asupra cadrelor didactice și tineretului studios. Unul dintre elevii care-l citeau pe ascuns avea să scrie mai tîrziu: „Contemporanul era evanghelia acelei vremi". Elevul acesta se numea Jean Bart.

★

Am înșirat doar cîteva fragmente izolate din istoria învățămîntului nostru. S-au scris numeroase alte pagini despre roadele pe care le-a dat școlii prietenia cu poporul rus. Cea mai luminoasă dintre aceste pagini o scriu astăzi cadrele didactice ale regimului democrat popular, care — urmînd exemplul colegilor sovietici — îi cresc în școală pe constructorii și apărătorii de mîine ai socialismului.

MIRCEA ȘTEFAN

ALEGERILE DE PARTID

De curînd, la școala medie nr. 7 din Capitală a avut loc adunarea generală a organizației de partid pentru darea de seamă și alegeri. Aceasta a fost un prilej de analiză serioasă, făcută cu spirit de răspundere, a muncii desfășurate de comuniști în ultimul an, de trecere în revistă a realizărilor dar și de scoatere în evidență a neajunsurilor și a cauzelor ce le-au determinat.

Adunarea generală a subliniat marea însemnătate pe care o are învățămîntul politic pentru ridicarea întregului nivel al muncii din școală. S-a arătat — în darea de seamă prezentată de birou, ca și în cele spuse de participanții la discuții — că majoritatea cadrelor didactice din școală — membri și nemembri de partid — au participat regulat la cursurile organizate în cadrul învățămîntului politic și au studiat cu seriozitate. Pe lîngă aceasta au fost organizate, cu sprijinul comuniștilor din școală, conferințe despre „Rolul intelectualilor în viața politică a statului nostru", „Literatura pentru tineret", „Folosirea energiei atomice în scopuri pașnice" etc., precum și unele dezbateri în jurul unor probleme privitoare la teme variate legate de activitatea instructiv-educativă ca viața plantelor, fotosinteza, analiza textelor literare, educația estetică și rolul ei în dezvoltarea multilaterală a elevilor, căile și mijloacele educației prin muncă etc.

Organizația de partid și-a îndreptat îndeosebi atenția asupra problemelor concrete ale muncii comuniștilor, asupra procesului de învățămînt. Astfel, într-o ședință a organizației de partid s-a dezbătut referatul „Cum își desfășoară comuniștii din școală activitatea instructiv-educativă" și s-au luat măsuri menite să ducă la îmbunătățirea acestei activități. O asemenea măsură a fost întărirea colaborării între biroul organizației de bază și conducerea școlii. Acordînd acesteia un sprijin tot mai însemnat, biroul organizației de partid a analizat în cîteva ședințe lărgite activitatea cadrelor didactice care predau limba română, științele naturale, geografia etc., a propus comitetului de instituție să organizeze schimbul de experiență între profesorii de aceeași specialitate sau specialități înrudite etc. De asemenea, biroul a sprijinit munca profesorilor în vederea politehnizării învățămîntului, i-a ajutat să organizeze mai bine lucrările practice, excursiile în întreprinderi etc. Ca urmare, activitatea pedagogilor s-a îmbunătățit. Profesorii comuniști M. Movileanu și Elena Bucur, care predau științele naturale, s-au preocupat în mod deosebit de transmiterea sistematică a cunoștințelor teoretice, de legarea acestora de practică. Sub îndrumarea lor elevii au executat unele experiențe interesante (iarovizări, butășiri, determinarea puterii de germinație a semințelor, înmulțirea vegetativă a plantelor la colțul viu sau pe lotul școlar), și au confecționat unele unelte agricole. Sub conducerea profesorilor de specialitate elevii execută lucrări instructive în atelierele de lăcătușerie și de tîmplărie ale școlii, dobîndind temeinice deprinderi de muncă practică.

Mai mulți vorbitori, printre care tov. Isabela Avramescu, Vasile Popescu, Emilian Blănaru, au arătat că și succesele obținute în educarea comunistă a elevilor se datoresc în mare măsură sprijinului primit din partea organizației de partid. Profesorii comuniști au folosit orele educative, seratele literare, vizitele în întreprinderi, excursiile în țară pentru a le forma elevilor lor convingeri comuniste, pentru a le dezvolta dragostea față de patrie, față de cei ce muncesc. Ei au antrenat în această activitate pe toți pedagogii școlii, pentru a determina astfel ridicarea generală a nivelului muncii.

O preocupare de seamă a organizației de partid a fost și îmbunătățirea activității organizațiilor de pionieri și U. T. M. din școală. „Profesorii comuniști au sprijinit munca de pregătire a alegerilor în cadrul organizațiilor de tineret — a arătat în adunare tov. Viorica Leca, directoarea adjunctă a școlii. Datorită acestui fapt, în colectivele de conducere ale claselor au fost aleși cei mai buni pionieri și utemiști. S-a îmbunătățit și colaborarea diriginților cu conducerea organizației U. T. M., profesorii s-au sprijinit mai mult ca în trecut pe inițiativa și opinia colectivului de elevi".

Numeroși tovarăși care au participat la adunare au vorbit despre necesitatea unei preocupări mai largi a organizației de partid pentru propaganda pedagogică în rîndurile părinților și pentru strîngerea legăturilor între școală și familie. „Anul acesta, ce-i drept — a subliniat în cuvîntul său tov. Elena Bucur — organizația din școala noastră a dat mai multă atenție acestor probleme. Totuși este necesar să ne îmbunătățim și mai mult munca în această privință".

Subliniind succesele obținute, o serie de participanți la discuții, ca tov. M. Mihalcea, B. Zilberștein și alții au arătat totodată, pe bună dreptate, că biroul organizației de partid n-a analizat întotdeauna în adîncime problemele legate de procesul instructiv-educativ, ceea ce a făcut ca unele măsuri luate de acesta să fie formale. De asemenea, s-a subliniat că biroul organizației de partid a neglijat întrucîtva munca de agitație vizuală și n-a tras întotdeauna la răspundere pe tovarășii care au subapreciat activitatea obștească. O lipsă criticată cu ascuțime de majoritatea participanților la discuții a fost slaba preocupare a biroului organizației de partid pentru primirea de candidați. În ultimul an în organizația de partid a școlii au fost primiți numai doi candidați de partid, deși printre cadrele școlii sînt mai mulți tovarăși demni de a intra în rîndurile partidului.

Adunarea organizației de partid de la școala medie nr. 7 din Capitală s-a caracterizat printr-o participare activă a comuniștilor la discuții, prin spirit critic și autocritic. Aproape că n-a rămas vreo problemă mai importantă din viața școlii care să nu fi fost dezbătută în această adunare, iar hotărîrea ei, adoptată în unanimitate, prevede măsuri ce vor contribui, fără îndoială, la îmbunătățirea continuă a vieții de partid și a muncii profesionale a comuniștilor.

În noul birou au fost aleși tovarăși cu merite în munca profesională și obștească. În prima sa ședință noul birou a ales ca secretar pe tov. Nicolae Băcioiu.

ELENA BALILESCU
membră în Comitetul raional P.M.R. „I. V. Stalin" din orașul București

Importante măsuri în sprijinul școlii

(Urmare din pag. 1)

Instrucțiunile mai precizează că școlile mai mici sau școlile sătești pot fi patronate și de către instituții de învățămînt superior, școli medii sau școli pedagogice din centre mai mari. Patronarea, în acest caz, poate fi înfăptuită prin participarea cadrelor didactice și de conducere la lecții, ședințe metodice, consilii pedagogice, consfătuiri de producție, schimb de experiență, ajutorarea cu material didactic și altele.

Pentru traducerea în viață a tuturor acestor măsuri, Consiliul Central al Sindicatelor a elaborat un îndrumar privind organizarea și funcționarea comisiei cu problemele de învățămînt de pe lîngă comitetele de întreprindere, instituție, G.A.S. și S.M.T. Stabilind modul de organizare a comisiei, îndrumarul arată în ce constau sarcinile acesteia (ajutorarea copiilor ai căror părinți au greutăți materiale, grija pentru școlarizarea, frecvența regulată și situația la învățătură a copiilor de muncitori, aplicarea măsurilor privind patronarea școlilor, sprijinirea școlii în organizarea timpului liber al elevilor, asigurarea odihnei copiilor muncitorilor din întreprindere, propaganda pedagogică, școli profesionale, învățămîntul seral, participarea copiilor de muncitori la examenul de bursă în vederea intrării în învățămîntul superior), precum și mijloacele prin care aceste sarcini se pot realiza.

Acest complex de măsuri, ce reflectă grija regimului nostru democrat-popular pentru problemele învățămîntului, are o importanță deosebită pentru școli. Sprijinul material acordat școlilor de către întreprinderi va da cadrelor didactice posibilitatea să pornească cu mai multă hotărîre pe calea politehnizării învățămîntului, să ridice nivelul predării lecțiilor, să lucreze în condiții mai bune. Totodată, propaganda pedagogică în rîndul muncitorilor va determina întărirea legăturilor școlii cu familia, antrenarea părinților în lupta pe care cadrele didactice o duc pentru îmbunătățirea frecvenței și disciplinei, pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor, pentru întărirea muncii educative.

Vești din munca sindicală

(Urmare din pag. 1)

La comitetul sindical din Ploești se găsește un dosar cu scoarțe subțiri, albastre, care cuprinde planul de muncă al comitetului în întîmpinarea Congresului S.M.I.C. Rîndurile corecte, frumos aliniate, nu pot să spună prea multe. Ele sugerează însă ideea unor strădanii izvorîte din dorința de a realiza lucruri noi, care să îmbogățească munca obișnuită. Dar, lăsînd deoparte planul și căutînd faptele, rodul acestor strădanii începe să se vadă în contururi sigure și precise. Timp de 30 de zile, în 7 școli din Ploești cadrele didactice au întreprins o acțiune de documentare, studiind o culegere de articole din presa sovietică. Profesorul A. Circiumaru, președintele comitetului sindical, a împărtășit profesorilor din Ploești cele văzute în Uniunea Sovietică și lucrurile noi aflate de la pedagogii sovietici.

În scurt timp, în cinstea Congresului se va da în folosința cadrelor didactice din Ploești un grup de locuințe ridicate prin grija sindicatului.

(După corespondențele primite de la tov. **O. Ștefănescu, I. Birna, I. Penteș** și **H. Șaicu**).

Din toată inima

(Urmare din pag. 1)

În cancelaria profesorilor — căci și cancelaria este ocupată în aceste zile — școlărița Mihaela Călin repetă, îmbujorată de emoție, în prezența profesoarelor de muzică Lucia Gurlea și Constanța Lungu, un eseu cu totul necunoscut.

— E compoziția proprie a Mihaelei, scrisă în cinstea Lunii prieteniei — răspund profesoarele, nu cu puțină mîndrie, întrebării mele.

Undeva, într-una din clasele a zecea, trei eleve stau la sfat, în fața a trei scrisori pe a căror primă pagină citesc: „Doroghie druzia..."

— Dorim din toată inima să ne facem prietene la Moscova — mi-au spus ele, să corespondăm, să ne trimitem vești...

Le-am lăsat să continue. De bună seamă că scrisorile acestea vor arăta prietenelor moscovite nu numai cunoștințele din ce în ce mai temeinice de limba rusă ale elevelor din Romînia, ci vor purta și o parte din căldura sufletului lor curat și tînăr.

V. I. Lenin și N. K. Krupskaia în orașul Gorki.

ECOURI ale Marelui Octombrie în rîndurile învățătorimii noastre

Valul revoluționar care a urmat Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și care a cuprins și țara noastră a avut un larg răsunet în rîndurile cadrelor didactice. Adînc nemulțumite de situația lor profesională și materială, cadrele didactice pornesc mari acțiuni revendicative, promovînd idei înaintate privind rezolvarea problemelor de învățămînt și educație.

Sub influența valului revoluționar cadrele didactice de toate categoriile păsesc pe calea organizării unei mari asociații: „Federația corpului didactic". La început, această asociație părea că se va îndrepta spre o luptă comună cu toți funcționarii și apoi cu toți salariații muncitori. Lucrurile nu s-au dezvoltat însă în această direcție. Partidele burghezo-moșierești de toate nuanțele, văzîndu-se amenințate, au folosit toate mijloacele pentru a distruge mișcarea începută și au pus mîna pe conducerea asociațiilor de pedagogi și a secțiilor acestora. Elementele oportuniste introduse în conducere au paralizat acțiunea, descurajînd și îndepărtînd elementele cinstite de la luptă consecventă.

Cu toate manevrele acestor conducători, sub presiunea mișcării de jos a cadrelor didactice, în „dezideratele" votate la diferitele congrese care au avut loc între anii 1919—1924 au fost înscrise idei înaintate cu privire la organizarea și conținutul învățămîntului. Aceste deziderate pornesc, în general, de la stabilirea rolului pe care îl aveau cadrele didactice — în condițiile sociale și politice de atunci — în ridicarea nivelului cultural al populației muncitoare. La Congresul al XI-lea al învățătorilor, care a avut loc între 15-17 aprilie 1920, precum și la cel următor (4—5 mai 1921), sînt exprimate unele deziderate cu privire la organizarea învățămîntului, înscrise în revendicările programatice ale mișcării muncitorești și care s-au realizat doar azi, în statul de democrație populară. Iată cîteva din cele mai importante: unificarea și democratizarea învățămîntului primar — care să devină obligator pentru toți copiii: copiii săraci să fie ajutați „cu tot ce le trebuie pentru a putea fi puși în situația de a urma școala". O problemă mult dezbătută aproape la toate congresele cadrelor didactice și formulată în rezoluțiile votate este aceea cu privire la etatizarea școlilor.

Semnificativ este faptul că la Congresul învățătorilor ardeleni, care s-a ținut la Cluj în anul 1922, în moțiunea votată se cere etatizarea învățămîntului „...avînd în vedere că în veacul al 20-lea sistemul de educație și instrucție nu mai poate fi determinat de prejudecăți confesionale" (Revista generală a învățămîntului nr. 4 — martie 1924). În dezideratele votate la Congresul al XI-lea (1920) se cere ca „învățămîntul să se predea numai în școli publice, pentru dispariția spiritului de castă (bogați, nobili etc)". Și cu prilejul discutării legii învățămîntului primar-normal (1924), mulți învățători și profesori s-au ridicat împotriva spiritului religios care a fost pus la baza conținutului învățămîntului primar.

Situația învățămîntului și a cadrelor didactice în urma războiului devenise extrem de grea. Indeosebi învățătorii de la sate, care aveau salarii foarte mici, trăiau într-o neagră mizerie. În general, cadrele didactice erau puse în inferioritate față de alte categorii de salariați publici (magistrați, ofițeri), de care statul burghezo-moșieresc avea mai mare nevoie pentru reprimarea maselor agitate și nemulțumite. În arhiva Ministerului Învățămîntului găsim, încă din 1918, numeroase memorii ale învățătorilor și profesorilor din diferite colțuri ale țării, adresate fie ministerului, fie adunării deputaților. Prin aceste memorii învățătorii cer îmbunătățirea situației lor materiale, devenită insuportabilă. În memoriul învățătorilor din Burdujeni, bunăoară, se arată: „...N-avem cu ce ne îmbrăca... sîntem amenințați de a nu avea cu ce intra în clasă... oare mai putem munci cu dragoste și rîvnă cînd stomacul ne este gol, cînd sîntem neîmbrăcați și fără ghete, cînd mintea noastră se frămîntă în dezlegarea problemei cum am putea hrăni atîtea guri flămînde din jurul nostru și care mereu strigă mîncare?" (Arhiva Ministerului Învățămîntului, Dosar 26/5/1918).

Acțiuni energice sînt întreprinse în vederea îmbunătățirii situației materiale a cadrelor didactice. În dezideratele Congresului al XII-lea (1921) se arată, între altele: „...dacă statul nu satisface această cerere (îmbunătățirea salariilor, n. n.), congresul, prin delegații din toată țara, în unanimitate hotărăște demisia în corpore a învățătorilor... ca o urmare a imposibilității de a mai rămîne într-o funcțiune publică ce nu le răsplătește munca și nu-i pune în situația de a trăi demn, potrivit cu misiunea și rolul social și cu menținerea neștirbită a entuziasmului, care să le dea puterea sufletească de a-și împlini chemarea de luminători ai poporului" (Arhiva Asociației învățătorilor din Romînia). Această mișcare energică pornită de jos este însă abătută de către conducătorii asociației pe calea memoriilor, care se soldau cel mult cu promisiuni din partea guvernelor burghezo-moșierești.

★

Unii învățători și profesori participă în această perioadă la mișcările revoluționare ale muncitorilor și țăranilor. Arhiva Ministerului Învățămîntului conține unele referiri la această problemă și ea așteaptă încă să fie supusă unor cercetări atente.

După cum mulți învățători au participat activ la răscoalele din 1907, unii dintre ei fiind „cap de răscoală" — și acum o bună parte dintre ei se găsesc alături de țărani în lupta lor pentru pămînt. Unii sînt chiar conducători ai obștilor constituite pentru aplicarea reformei agrare, se războiesc cu moșierii, întocmesc memorii etc. Plîngerile împotriva lor din partea prefecților și jandarmilor încep să curgă la Ministerul Instrucțiunii și Cultelor. Iată cîteva exemple: învățătorul G. Purțuc, din cătunul Lișna, jud. Dorohoi, este învinuit în 1917 că a întocmit un memoriu pe care l-a trimis Ministerului Agriculturii, prin care arată că țăranii sînt trimiși la arat la moșieri, neputînd lucra ogoarele lor. El încheie memoriul astfel: „cît timp vor mai exista privilegii sociale pentru unii, vor mai continua să fie obijduiți sătenii". La anchetă declară: „...sînt învățător de 24 ani, din care 18 funcționez la această școală, prin urmare cunosc foarte bine pe locuitori și ei mă cunosc pe mine, și m-a atins mult plîngerea lor". Drept răspuns, este pedepsit cu reținerea salariului. (Arhiva Ministerului Învățămîntului, Dosar nr. 55/1917). Ministrul de Interne, Mîrzescu, denunță într-o telegramă pe învățătorul Florea Sindic din comuna Cleșani, jud. Vlașca, că „instigînd țăranii împiedică aplicarea legii agrare". Revizorul școlar din județul Vlașca, însărcinat cu anchetarea cazului, raportează ministerului: „Din declarațiunile locuitorilor fiind prezenți peste 100 inși, atît prieteni cît și neprieteni ai învățătorului, mi-am făcut convingere deplină că învățătorul nu este vinovat în chestiunea ce i se impută. Din contra, el fiind alesul sătenilor să le apere interesul unde va cere trebuința, s-a achitat de însărcinarea ce i-au dat-o consătenii săi, lucru de care ei sînt foarte mulțumiți. Atît numai că el apărînd interesele sătenilor a căzut în conflict, cum era și firesc, cu unul din proprietarii locali expropriat..." (Arhiva Ministerului Învățămîntului, Dosar 55/1919).

Învățătorul din comuna Bălești, jud. R. Sărat, este anchetat pentru că a înfruntat-o pe prințesa Sutzo. Învățătorii din comunele Golești, Slobozia, Grădiștea, Costieni și Vișani sînt denunțați că fac „propagandă anarhică contra guvernului" (Arhiva Ministerului Învățămîntului, Dosar 128/55 din 1920). Ministrul Instrucțiunii, P. P. Negulescu, luînd cuvîntul la congresul învățătorilor din 15-17 aprilie 1920, atrage atenția că unii dintre membrii corpului didactic îndrumează pe țărani la „anarhie și primejdie de clasă" și anunță că se vor lua măsuri împotriva lor.

Cu toate acestea, învățătorimea nu se intimidează. Mulți învățători și profesori sînt atrași la mișcarea muncitorească revoluționară. Sînt cunoscute acțiunile profesorilor P. Constantinescu-Iași și M. Cruceanu — vechi militanți ai mișcării muncitorești revoluționare — care luptă cu curaj în presa de partid pentru democratizarea învățămîntului și apărarea cadrelor didactice. Sosesc denunțuri la Ministerul Instrucțiunii împotriva învățătorilor din Băicoi și Cîmpina, pentru motivul că fac propagandă socialistă, iar învățătorul L. Popescu din comuna Sălicilie (Prahova) este arestat deoarece a instigat la grevă pe funcționarii C.F.R. (Dosar nr. 128/55/1920). Este semnificativ faptul că împotriva învățătorilor se ridică și un raport adresat Ministerului Instrucțiunii de către societatea contrarevoluționară care se intitula „Liga Meseriașilor și Muncitorilor din Romînia" și care era, de fapt, o creație a stăpînirii burghezo-moșierești în vederea slăbirii luptei revoluționare a poporului. În raport se spune că învățătorii din comuna Comarnic au refuzat să ia parte la adunările de propagandă organizate de „Ligă". Raportul se încheie astfel: „...am ținut să vă aduc la cunoștință cum înțeleg învățătorii misiunea lor la sate și cum sînt încurajate mișcările patriotice (sic) ale locuitorilor satelor care zac în întuneric în jud. Prahova, acolo unde luminătorii și reprezentanții culturii sînt agenții lui Lenin" (Dosar 59/1920).

Care a fost atitudinea mișcării muncitorești revoluționare față de acțiunile revendicative ale cadrelor didactice? Mișcarea muncitorească revoluționară, recunoscînd marea importanță a muncii învățătorilor și profesorilor chemați să răspîndească cultura în masele largi ale poporului muncitor, se ridică în apărarea acestora, căutînd să includă mișcările lor revendicative în mișcarea revoluționară a proletariatului împotriva regimului burghezo-moșieresc. Încă în 1919, la o mare adunare de profesori care a avut loc la Iași, se propune pentru prima oară sindicalizarea cadrelor didactice, iar ziarul „Socialismul" (din 12 august 1919) adresează un apel întregului corp didactic pentru sindicalizare.

★

Mișcările cadrelor didactice capătă un nou avînd în primăvara anului 1923, cînd începe greva funcționarilor publici. Această grevă i-a răscolit adînc pe învățători și profesori. Asociația corpului didactic din Capitală, dînd sprijin moral cauzei generale a funcționarilor, a hotărît ca toți directorii de școală să-și dea demisia pînă la satisfacerea revendicărilor cerute. Profesorii din Galați, procedînd la fel, și-au prezentat demisia în bloc. Asociația cadrelor didactice de toate gradele din Iași declară într-o moțiune: „Corpul didactic vede în greva funcționarilor un simptom de adîncă nemulțumire generală și frămîntare, în care el însuși se zbate" („Scînteia", organ pentru apărarea intereselor intelectualilor, Anul I, nr. 18/1923).

„Socialismul", semnalînd aceste mișcări ale cadrelor didactice, constată: „...încrederea dascălului în forțele diriguitoare ale actualei societăți a scăzut enorm... și nu departe va fi vremea cînd profesorii vor ajunge elemente primejdioase ordinei actuale" — arătînd în același timp că starea comună de exploatați impune muncitorilor manuali și intelectuali un front comun de luptă („Socialismul" din 15 aprilie 1923).

Frămîntările cadrelor didactice sînt în continuă creștere. Ele se evidențiază mai ales cu ocazia congresului profesorilor secundari (14—15 iunie 1923), la care aceștia hotărăsc, drept protest, să nu mai participe la examenele particulare, să nu mai primească orele suplimentare din postul vacante.

Partidul Comunist din Romînia îmbrățișează și de data aceasta cu toată căldura revendicările juste ale cadrelor didactice: „...după cum partidul nostru se interesează de toate frămîntările și mișcările celorlalți muncitori — scrie „Socialismul" din 17 iunie 1923 — el nu trebuie să neglijeze nici agitațiile și nevoile uneia din categoriile cele mai de vază dintre salariați: dascălimea". Partidul Comunist din Romînia arată cu multă claritate și răbdare învățătorilor și profesorilor că singura cale pentru a sluji poporul și, în același timp, calea care poate asigura propria lor eliberare este calea participării active la lupta muncitorilor împotriva regimului burghezo-moșieresc.

„Ca să poți înțelege clar unde ți-e locul dictat de interesul tău — se adresează „Socialismul" cadrelor didactice — și ca să dai adevărata știință micilor vlăstare, trebuie să ai în vedere aceste două adevăruri: Întîi — ești un salariat, deci un muncitor... iar muncitorul nu poate să facă niciodată masă comună cu trîntorul. Nu poți avea interese comune cu el. Al doilea — ești un muncitor intelectual, un salariat foarte prețios pentru popor, dar neglijat de către clasa stăpînitoare. Pentru ce acest fenomen? Pentru că stăpînul nostru n-are interesul să dea cultură poporului, căci cultura ajută la nașterea curajului civic și a conștiinței de clasă. Ca să fii forță trebuie să te organizezi, să dai o mînă frățească partidului comunist, singurul partid adevărat muncitoresc... Recunoaște-ți interesul și-ți vei găsi locul" („Socialismul" din 9 august 1923).

Partidul atrage atenția învățătorilor și profesorilor asupra faptului că trebuie să-și schimbe întreaga lor con-

PE DRUMUL POLITEHNIZĂRII ÎNVĂȚĂMÂNTULUI

Stațiunea tinerilor naturaliști

Stațiunea republicană a tinerilor naturaliști din orașul Timișoara a reușit să devină, în cei doi ani de cînd a fost înființată, un adevărat centru de îndrumare a activității multor școli în vederea realizării învățămîntului politehnic în cadrul predării științelor naturale.

Lucrătorii stațiunii și-au îndreptat în primul rînd atenția înspre lămurirea caracterului pe care trebuie să-l aibă munca desfășurată pe parcelele experimentale, așa încît aceasta să dobîndească un adevărat conținut științific. Se știe că într-o serie de școli terenul experimental mai este și acum o simplă grădină de zarzavat. Stațiunea din Timișoara a încercat să lichideze această situație în școlile cu care lucrează, lămurindu-i pe învățători și profesori asupra faptului că activitatea pe parcelă trebuie să se desfășoare conform unei tematici științifice de experiențe și observații care au ca scop de a învăța pe elevi cum să înțeleagă fenomenele complexe biologice, să le arate că omul, aplicînd principiile biologiei miciuriniste, poate să dirijeze natura organismelor pentru a obține o producție cît mai mare. În felul acesta munca pe parcela experimentală școlară dă cu adevărat elevilor o pregătire politehnică, deoarece nu se limitează la înarmarea lor cu deprinderi meșteșugărești, ci întemeiază aceste deprinderi pe cunoașterea bazelor științelor.

În anul școlar trecut un număr însemnat de școli au primit din partea stațiunii sprijin metodic și științific, în cadrul unor consultații individuale sau în cadrul ședințelor cercului pedagogic organizate la stațiune. De asemenea, stațiunea a furnizat multor școli răsaduri, material pentru colțul naturii vii, semințe selecționate etc.

În anul acesta sfera de activitate a stațiunii a fost mult lărgită prin faptul că, pe lîngă profesorii de științe naturale din regiunea Timișoara, au desfășurat lucrări experimentale în laboratoarele și pe terenurile ei numeroși profesori de aceeași specialitate din regiunile Hunedoara și Craiova, precum și mulți învățători din regiunea Stalin care au urmat cursurile de perfecționare. Totodată, stațiunea lărgește mereu legăturile ei cu organizațiile de tineret din școli.

Stațiunea republicană a tinerilor naturaliști caută să aplice în munca ei practică experiența pozitivă a profesorilor de științe naturale din țara noastră care obțin rezultate bune în activitatea lor practică. Astfel, au fost folosite unele sugestii ale prof. Maria Rafiroiu de la școala medie nr. 2 din orașul Lugoj, prof. Cornelia Vasile de la școala medie nr. 2 din orașul Craiova, în legătură cu alcătuirea planului de cultură, cu organizarea și conținutul lucrărilor de laborator, cu amenajarea colțului naturii vii etc.

Stațiunea urmărește de asemenea cu consecvență aplicarea creatoare a experienței școlii sovietice și în special a experienței stațiunilor experimentale sovietice. De pildă, se ține o legătură strînsă cu stațiunea experimentală din Kiev, de la care s-a primit în dar o valoroasă colecție de semințe de plante ornamentale și plante tehnice.

În general, elevii lucrează cu multă tragere de inimă pe terenurile stațiunii, executînd lucrări interesante și instructive. O asemenea lucrare a fost, de pildă, aceea pentru obținerea și cultura seminței de porumb hibrid. Elevii care au executat această lucrare au avut satisfacția de a obține pe parcelele lor o recoltă de 5.000—5.500 kg. porumb la ha. Interesante au fost lucrările în legătură cu obținerea hibrizilor vegetativi și sexuați la diferite cereale, legume și pomi fructiferi. Elevii au încrucișat, de pildă, prin altoire, obținînd rezultate bune, pătlăgele roșii cu cartofi, au altoit un embrion de secară pe un bob de grîu obținînd un hibrid productiv grîu-secară. Recolte bogate au fost obținute prin crearea unor condiții speciale (îngrășăminte, îngrijire, lucrări de tăiere etc.) la soiuri de roșii Palocsay (hibrid obținut de renumitul nostru biolog miciurinist R. Palocsay prin încrucișarea roșiilor cu ardeiul). Elevii au executat și au urmărit cu un mare interes și cu rezultate pozitive și alte lucrări, printre care obținerea seminței hibride (heterozis) la pătlăgelele roșii, cultura hibridului între topinambur și floarea soarelui, cultura grîului ramificat în condițiile unui agrofond superior etc.

Un loc important în lucrările executate de elevi la stațiune îl ocupă experiențele de aclimatizare a unor plante sudice care, odată adaptate la condițiile climaterice și de sol ale regiunii Timișoara, ar putea căpăta o deosebită valoare economică pentru această regiune sau — în cazul de reușită deplină — chiar pentru restul țării. S-au cultivat cu succes în anul acesta, primul an de aclimatizare, plante sudice ca batate (Ipomoca Batatas) și alune de pămînt, plante textile ca iuta și rafia și esențe lemnoase ca eucaliptul, chiparosul (Cupressus) și caria (Hycoria).

Anul acesta au fost introduse la stațiune, pe lîngă culturile obișnuite ce se găsesc aproape la toate terenurile experimentale școlare, două sectoare noi: unul de ecologie vegetală și altul de fiziologia plantelor. Pentru a ilustra, de pildă, legătura între creșterea și dezvoltarea plantelor și cerințele lor față de lumină și umiditate, elevii au ridicat un „con ecologic", după indicațiile profesorului I. Bujoreanu. Pe o movilă de pămînt de formă conică, avînd o înălțime de aproximativ 2 m., ei au semănat pe două rînduri, de jur împrejur, semințe de in și chimion. Elevii au observat că plantele ce au răsărit pe partea de sud — sud-vest a conului, unde au primit mai multă lumină, au crescut și s-au dezvoltat mai bine decît cele din partea de nord-nord-est, unde au primit lumină mai puțină. De asemenea, o „stîncă alpină" din calcar, ridicată în mijlocul terenului experimental, îi ajută pe elevi să cunoască flora alpină a munților Banatului.

Sectorul „morfologie-fiziologie vegetală" al stațiunii cuprinde plante cultivate cu scopul de a arăta elevilor marea varietate morfologică și funcțională a plantelor în legătură cu condițiile lor de viață. Pe parcelele de aici se pot vedea, aranjate în mod sistematic, diferite tipuri de rădăcină, tulpină, frunze, flori, fructe și semințe, iar elevii pot observa numeroasele adaptări suferite de organele plantelor.

Prin asemenea activități desfășurate cu profesorii și elevii, stațiunea contribuie tot mai mult la înfăptuirea politehnizării învățămîntului în cadrul studierii științelor naturale.

IOAN PETRAȘCU
lector la Institutul interregional din Timișoara pentru perfecționarea cadrelor didactice

Dacă harta s-a deteriorat, e simplu! O reparăm.

LENIN ȘI TINERETUL

(Urmare din pag. 1)

Ruptura dintre învățătura teoretică și viața practică, ca o rămășiță dintre cele mai grave ale vechii societăți, trebuia să fie în primul rînd înlăturată din noua educație și instrucție. De aceea Lenin vedea însușirea comunismului ca un rezultat atît al instrucției teoretice cît și al muncii și al luptei practice, efective, ca o legătură directă cu viața a tinerei generații. A învăța pentru viață și din viață înseamnă, în concepția despre noua instrucție, așa cum era ea conturată în expunerea lui Lenin, a înlătura încă una din plăgile vechiului învățămînt — și anume învățarea mecanică, buchiseala, mușturuiala și toceala vechii școli.

Luptînd împotriva învățării pe dinafară, dogmatice, Lenin atrăgea totuși atenția tineretului asupra unei alte primejdii tot atît de mari — primejdia superficialității, a diletantismului. Căci, dacă învățătura trebuia să fie indestructibil legată de viață, să răspundă problemelor arzătoare pe care aceasta le punea zi de zi în fața constructorilor noii societăți, ea nu era totuși mai puțin fundamentată pe cuceririle pe care gîndirea omenească le-a acumulat de-a lungul vremurilor.

Lenin îndemna tineretul să se apleace cu toată atenția, cu toată răspunderea, asupra unui studiu aprofundat, sistematic, să-și însușească nu concluziile, formulele și generalizările ultime, ci ansamblul cunoștințelor de specialitate, pe baza cărora au fost trase aceste concluzii. „Fără înțelegerea limpede a faptului că numai prin o cunoaștere precisă a culturii create de întreaga dezvoltare a omenirii, numai prin prelucrarea ei se poate construi o cultură proletară, fără această înțelegere nu vom putea îndeplini sarcina aceasta" — spunea Lenin. „Poți deveni comunist — adăuga el — numai atunci cînd îți îmbogățești memoria cu cunoașterea întregului tezaur pe care l-a elaborat omenirea".

Aci găsim răspunsul și la cea de-a doua întrebare — în legătură cu felul cum trebuie să învețe tineretul. Lenin sublinia mai presus de orice necesitatea unei însușiri conștiente a cunoștințelor. Aceasta înseamnă, în primul rînd, obligația de a rupe cu vechea toceală, proprie școlii de altădată. Aceasta înseamnă obligația de a avea o atitudine conștientă, o atitudine critică față de cunoștințele însușite. Lenin îndemna tineretul ca, în această muncă intensă și grea de însușire a bagajului uriaș al culturii vechi, să aibă capacitatea de a aprofunda și analiza faptele și de a manifesta o atitudine proprie față de aceste fapte. Aceasta înseamnă a avea o atitudine critică în primul rînd față de propriile cunoștințe, față de propria-ți capacitate de gîndire. Aceasta înseamnă a avea o atitudine modestă, plină de exigență față de sine însuși. „Dacă știu că știu puțin — spunea Lenin — voi izbuti să cunosc mai mult, dar dacă cineva va spune că este comunist și că nici nu are nevoie să cunoască ceva temeinic, apoi nu o să iasă din el nimic care să ad că a comunist".

În strînsă legătură cu sarcinile tineretului pe linia instruirii sale, a înarmării sale cu cunoștințe, se ridică problemele legate de educația tineretului în spiritul moralei comuniste. Definind poziția partidului în problema educației morale, Lenin preciza: „...pentru noi, morala luată în afara societății omenești nu există, este o înșelătorie; pentru noi, morala e subordonată intereselor luptei de clasă a proletariatului".

De pe această poziție Lenin cerea tineretului să crească în spiritul moralei noi, al moralei comuniste, nu prin declarații și fraze, ci prin fapte, prin acțiuni. El îi îndemna pe tineri să trăiască și să muncească astfel încît în fiecare moment al vieții lor să aducă o contribuție la cauza clasei muncitoare. „Nu am avea încredere în învățămînt, în educație, în instrucțiune — spunea Lenin — dacă ele ar fi limitate la școală și rupte de viața plină de frămîntări". Numai legînd în modul cel mai strîns fiecare pas al activității în școală, fiecare pas al educației, pregătirii și învățămîntului de lupta tuturor oamenilor muncii împotriva exploatatorilor, numai astfel considera Lenin că își poate realiza școala principalul său obiectiv educativ. Tinerii membri ai organizației revoluționare trebuiau să apară în fața maselor ca oameni culți, ca oameni instruiți dar și ca oameni de ispravă, ca oameni capabili să-și țină cuvîntul și să ducă orice activitate în interesul celor ce muncesc la bun sfîrșit.

Pentru munca pedagogilor noștri, cuvintele rostite de Lenin asupra conținutului și mijloacelor învățămîntului comunist, asupra sarcinilor educației comuniste vor rămîne întotdeauna un îndreptar de principiu sigur și esențial, care le luminează calea și îi ajută să meargă tot mai departe în realizarea marii și nobilei lor misiuni.

Pregătirea practică a pedagogilor

În anul trecut s-au organizat pentru cadrele didactice din orașul nostru numeroase conferințe, consfătuiri și consultații în legătură cu problemele teoretice ale politehnizării învățămîntului. Nu aceeași atenție s-a acordat însă pregătirii practice a învățătorilor și profesorilor în vederea îndeplinirii sarcinilor pe care le ridică politehnizarea. Pentru a înlătura acest neajuns, pentru a ajuta cadrelor didactice să rezolve cît mai bine numeroasele probleme concrete pe care le ridică politehnizarea învățămîntului, colectivul de inspectori al secției de învățămînt și cultură a orașului Arad a hotărît ca în acest an să-și îndrepte atenția tocmai spre îmbunătățirea pregătirii practice a învățătorilor și a profesorilor care predau fizica, chimia, matematica, științele naturale, geografia, desenul.

În vederea realizării acestui obiectiv, pe lîngă laboratoarele de fizică și chimie ale școlii medii nr. 1 „Ioan Slavici" — care sînt cel mai bine utilate — s-au organizat pentru profesorii de fizică și chimie lucrări practice lunare, în cadrul cărora ei vor efectua experiențe, cercetări etc.

Pentru mai buna pregătire a profesorilor de științe naturale și a învățătorilor de la clasele I-IV în vederea organizării științifice a muncii pe lotul experimental, s-a organizat pe lotul școlar al școlii pedagogice mixte din Arad — lot experimental model — un ciclu de expuneri și lucrări practice ce se vor efectua sub îndrumarea tovarășului Gheorghe Crep, profesor la această școală, organizatorul lotului. De asemenea, se organizează pentru cadrele didactice vizite în principalele întreprinderi din oraș. Datele culese din aceste vizite vor fi prelucrate și valorificate apoi la lecții și în referatele sau comunicările pe care profesorii le vor face în cadrul cercurilor pedagogice, în consfătuirile raionale sau în ședințele societăților științifice.

Acestea sînt doar cîteva din activitățile inițiate de cabinetul metodic al secției de învățămînt și cultură în vederea îmbunătățirii pregătirii practice a cadrelor didactice. Sîntem convinși că această experiență ne va ajuta să găsim și să aplicăm, în lunile ce urmează, noi forme de activitate menite să ajute pe profesorii care participă la acțiunea de politehnizare a învățămîntului.

IOAN DRAGAN
inspector la secția de învățămînt și cultură a orașului Arad

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

Înlesniri pentru cei ce studiază în învățămîntul fără frecvență

Începînd cu anul școlar 1957-1958, la învățămîntul fără frecvență promovarea studenților dintr-un an de studii în altul se poate face în decurs de doi ani de studii, acordîndu-se studenților dreptul de a-și eșalona examenele unui an de studii în sesiunile a doi ani școlari.

Avîndu-se în vedere cele de mai sus, conducerile instituțiilor de învățămînt superior nu vor mai acorda reexaminări studenților care nu au promovat examenele anului curent de studii nici în sesiunea octombrie 1957.

Sesiunile legale sînt: între 15 și 28 februarie (respectiv 2-15 ianuarie pentru facultățile care pregătesc cadre didactice); 1—15 aprilie; 1—30 iulie și 1—15 octombrie.

Studenții care vor promova examenele restante în sesiunea februarie 1958 vor putea trece examenele anului următor în sesiunile aprilie, iulie, octombrie 1958.

Studenții care vor promova examenele restante în sesiunea aprilie 1958 vor putea trece examenele anului următor în sesiunile iulie și octombrie 1958.

Studenții care vor promova examenele restante în sesiunea iulie 1958 nu vor mai putea fi înscriși pentru examenele anului școlar următor în anul 1958.

„Mulțumim partidului"

De curînd, un grup de tineri care au fost crescuți la casa de copii nr. 1 „Victoria" din Capitală și-au terminat studiile în învățămîntul superior. Cu acest prilej ei au adresat Ministerului Învățămîntului și Culturii următoarea scrisoare:

„Anul 1957 ne-a adus nouă, unui grup de tineri crescuți la casa de copii nr. 1 „Victoria", realizarea visurilor noastre. Sîntem absolvenți ai unor instituții de învățămînt superior.

Rămași orfani, fără posibilități materiale, dar animați de dorința de a învăța, am găsit în casa de copii dragostea și îngrijirea de care aveam atîta nevoie pentru a crește și învăța.

În aceste momente, cînd pășim în viață cu propriile noastre forțe, nu putem să nu ne amintim de anii de învățătură în care permanent ne-am bucurat de sprijinul casei de copii.

Cu mijloacele noastre materiale, nici prin vis nu ne trecea că vom putea ajunge acolo unde sîntem astăzi. Sîntem acum ingineri, medici, profesori, hotărîți să ne punem cunoștințele în slujba poporului și a regimului democrat-popular, care ne-a crescut și ne-a creat condiții minunate de trai și învățătură.

Prin aceste rînduri vrem să mulțumim partidului care, prin Ministerul Învățămîntului și Culturii și secția de învățămînt a sfatului popular al Capitalei, ne-a înconjurat permanent cu grijă părintească, veghind la educarea și instruirea noastră, spre a putea deveni factori de nădejde în construirea socialismului.

În uzine, în spitale, în școli, acolo unde muncim ne vom strădui să slujim cu devotament poporul nostru, ca niște intelectuali de tip nou, atașați profund regimului de democrație populară".

Scrisoarea este semnată de **David Abrudan**, planificator, **Ion Burghelea**, inginer mecanic, **Teodor Ciupe**, inginer constructor, **Constantin Corogeanu**, statistician, **Eugen Nica**, inginer mecanic, **Ion Ovricenco**, inginer constructor, **Victor Renche**, medic, **Filimon Turcu**, profesor, **Vasile Vasiliu**, inginer mecanic, **Virgil Vasiliu**, fizician, **Dumitru Zaharescu**, profesor.

Despre lectura copiilor

(Urmare din pag. 1)

care iau cărți de la bibliotecă nu există pericolul unei lecturi dăunătoare, deoarece cărțile dăunătoare au fost îndepărtate din vreme. Sînt însă foarte mulți copii care își procură cărțile de pe la rude sau prieteni, fără ca să poată fi îndrumați și controlați în lectura lor.

Dar nu numai această problemă este importantă. O carte poate fi dăunătoare nu numai prin conținutul ei, dar și prin faptul că nu corespunde posibilităților de înțelegere ale copiilor. Între opt și paisprezece ani copiii trec prin cîteva etape de dezvoltare intelectuală. Fiecărei etape trebuie să-i corespundă lecturile potrivite vîrstei. La noi, această preocupare de selecționare a cărților pentru diferitele etape de vîrstă este încă de-abia la început. Fișele cercetate ne-au arătat numeroase cazuri de copii de 8-9 ani care citeau, alături de basme, cărți destinate celor mai mari. Un copil de 8 ani, înscris la biblioteca regională din Bacău, a citit în cîteva săptămîni următoarele cărți: „Prinț și cerșetor" de Mark Twain, „Mămăliga cu brînză" de Andraș, „Adolescenții" de Pecernikova, „Școala" de A. Gaidar, „20000 de leghe sub mări" și „Întîmplări neobișnuite" de Jules Verne.

Este greu de crezut că un copil de 8 ani, oricît de dotat ar fi, se poate alege cu ceva din lectura acestor cărți care depășesc cu mult puterea lui de înțelegere.

Sînt părinți, profesori și bibliotecari care se declară încîntați de performanța unor asemenea cititori. Părerea noastră este că ei greșesc. Copiii citesc pagini întregi fără să înțeleagă mare lucru, urmărind doar firul acțiunii și deznodămîntul. În felul acesta copiii se obișnuiesc cu o lectură superficială, care la un moment dat devine o piedică în formarea lor culturală. În al doilea rînd, citind de timpuriu cărți valoroase, dar prea grele pentru ei, copiii nu le mai recitesc atunci cînd vîrsta și programul școlar le-o cer. Ei rămîn cu o cunoaștere săracă a operei și fără posibilitatea de a aprecia valoarea și originalitatea scriitorului respectiv. Lectura la întîmplare și superficială aduce după sine și alte fenomene. Dintre ele cel mai grav este lectura privită numai ca divertisment, ca mijloc de trecere a vremii.

Am întîlnit cititori în vîrstă de 10-11 ani care împrumutau de la bibliotecă două sau chiar trei suite de cărți într-un an. Este oare posibil ca un copil, care este și elev de școală, să poată citi o carte literară în fiecare zi? Fără îndoială că nu. De altfel nici nu le citește cum trebuie, uneori le parcurge în grabă, sărind pasaje întregi; alteori le începe și apoi le înapoiază necitite.

Elevul G. Gh., în vîrstă de 11 ani, cititor al bibliotecii din Bacău, a împrumutat 110 cărți în 9 luni. El are trecute în fișe romane ca: „Aurora boreală" de Nichitin, „Petru I" de Alexei Tolstoi, „Calvarul" de același autor, „Furtuna" de I. Ehrenburg, „Rose France" de Lafitte etc. Dar urmărind și datele la care împrumuta cărțile constatăm următoarele: la 21 iunie ia cartea „Putere fără glorie" de Hardy pe care o înapoiază a doua zi; la 27 iunie împrumută cartea lui Ludo „Corsetul" pe care o înapoiază a doua zi și așa mai departe. Este clar că acest copil lipsit de controlul și îndrumarea părinților și a profesorilor se canonește cu cărți mult prea grele și nu alege nimic din citirea lor.

Dacă în ceea ce privește editarea și difuzarea cărților pentru copii s-au făcut la noi progrese foarte mari, în privința îndrumării lecturii copiilor s-a făcut mai puțin. Este drept că în afară de bibliotecari, îndrumarea lecturii copiilor se face și de către profesori. Profesorii sînt, de altfel, cei mai indicați să facă această îndrumare, deoarece ei au pregătirea necesară și cunosc mai bine pe copiii care le sînt elevi. Dar de multe ori profesorii se rezumă la recomandarea cărților prevăzute de programa de învățămînt. Aceste lucrări valoroase reprezintă însă numai o lectură minimală, în afara ei elevii citesc și trebuie să citească cărți noi cu o tematică variată și cu probleme apropiate de realitatea timpurilor noastre. În multe școli însă aceste cărți sînt mai puțin cunoscute și recomandate de profesori. De altfel nici editurile și nici ministerul n-au făcut prea mult în privința recomandării celor mai bune și mai potrivite cărți pentru copii.

Recomandarea cărților este numai prima parte din procesul îndrumării lecturii. A doua etapă și nu mai puțin importantă o formează valorificarea lecturii făcute de către copii.

Înțelegerea unei opere literare este legată de pregătirea culturală și de simțul estetic al cititorului. Amîndouă aceste elemente se obțin pe cale educativă. Sînt și căi empirice pentru înțelegerea și aprecierea unei scrieri valoroase. O carte a unui mare scriitor își va găsi admiratori atît printre cititorii cultivați, cît și printre ceilalți, mai puțin pregătiți. Aceștia vor simți că le-a plăcut cartea, vor fi emoționați de anumite pasaje, dar cu greu se vor lămuri de ce anume s-au întîmplat toate acestea. Sînt dese cazurile cînd cititorii necultivați, atrași mai mult de epicul și anecdoticul unei povestiri, consumă cantități considerabile de scrieri lipsite de valoare literară. Cititorul trebuie educat pentru a putea valorifica o operă literară, la fel cum ascultătorul muzicii simfonice învață să deosebească elemente armonice și să le aprecieze într-o ierarhie valorică, la fel cum admiratorul unei opere plastice învață să seziseze intensitatea culorilor sau corectitudinea mișcărilor. Numai astfel va putea și cititorul să aprecieze printr-o analiză estetică valoarea unei opere literare. El va obține astfel o ierarhie a valorilor literare și va ajunge să se orienteze singur în lecturile lui viitoare, fără a mai fi nevoie de o îndrumare specială.

Am ajuns la aceste concluzii nu numai pe calea discutării teoretice a problemei, dar și din cercetările făcute printre micii cititori. Copiii citesc mult, uneori chiar prea mult. Dar contribuția acestei lecturi la formarea culturii lor nu este încă cunoscută de către noi.

Putem arăta de exemplu că există încă un număr mare de cititori care nu reține după lectură nici numele autorului și nici chiar titlul cărții. Alții reține doar elementele principale ale acțiunii. Puțini sînt copiii cititori care pot analiza mai adînc cartea citită și arăta motivele pentru care le-a plăcut sau nu le-a plăcut.

La noi se scriu cărți valoroase, altele se traduc din literatura universală și se tipăresc în zeci de mii de exemplare. Dar ce se întîmplă cu aceste cărți, cum sînt primite de cititori și cu ce se aleg ei după ce le citesc, nu prea cunoaștem. În prezent lucrăm la un studiu pe bază de anchete, asupra genurilor literare preferate de copii și asupra celor mai căutate cărți. Deși studiul e de-abia la început, se creionează de pe acum unele constatări surprinzătoare. Astfel, deși cartea de aventuri și basmul atrag încă voturile celor mai mulți cititori, sînt numeroase voci care reclamă povestiri istorice, cărți științifice, dar mai ales romane din viața de toate zilele.

Cît de importante sînt datele unei astfel de anchete pentru scriitori, editori și educatori nu mai trebuie, credem, să subliniem. Ele ne dau, în primul rînd, o imagine destul de fidelă a felului cum se dezvoltă astăzi copilul cititor, ne ajută să-l cunoaștem și să-l înțelegem. Dar tot pe baza unor asemenea studii se poate analiza și felul cum au fost apreciate cărțile apărute pînă acum. Tirajul și epuizarea rapidă din librării nu-s încă un criteriu al succesului, deoarece cărțile care apar sînt insuficiente ca număr față de setea de lectură pe care o au copiii. Ei citesc repede, imediat ce apare, orice carte, și o așteaptă nerăbdători pe următoarea. Dar aprecierea cititorilor asupra cărților citite nu o cunoaștem încă, și aceasta este o pagubă atît pentru scriitori cît și pentru cititori.

Lectura este una din căile importante de educație a copiilor. Îndrumarea ei trebuie făcută pe baza unor criterii științifice. Găsirea acestor criterii și folosirea lor cît mai largă este o sarcină ce revine pedagogilor și scriitorilor deopotrivă.

---

1) Din introducerea lui Apostol Culea la lucrarea „Biblioteci pentru copii, rezultatul unei experiențe" de **Zara Ileana** Extras din „Viață și școală", revista Asociației Generale a Învățămîntului din Romînia, 1937.

2) Vezi **Ilie Stanciu**, „Literatura pentru copii și îndrumarea lecturii copiilor". Biblioteca Centrală de Stat a R. P. Romîne E.S.I.P. 1957.

Informație

Editura de stat didactică și pedagogică aduce la cunoștință că manualele de trigonometrie pentru clasa a X-a, secția umanistică, prezentate la concurs au fost apreciate de comisie ca necorespunzătoare. Aceste manuale nu se vor premia și nici nu se vor publica.

La Institutul de semiconductori al Academiei de ştiinţe a U.R.S.S. Studiul interacţiunii semiconductorilor cu conductibilitate „pozitivă" şi „negativă".

La cea de a 40-a aniversare a Marelui Octombrie

ŞTIINŢA SOVIETICĂ

Dintr-o convorbire cu acad. A. Nesmeianov, preşedintele Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S.

Încă din primele zile ale puterii sovietice, fondatorul statului sovietic, V. I. Lenin, a dat un impuls energic dezvoltării ştiinţei. S-au organizat o serie de institute de cercetări, s-au luat măsuri pentru pregătirea noilor cadre ştiinţifice.

In anul 1919 cercetătorul P. Lazarev a început să studieze, din iniţiativa lui Lenin, anomalia magnetică de la Kursk, studiu care a dus în zilele noastre la descoperirea unor bogate zăcăminte de minereu de fier. Pe baza cercetărilor efectuate începînd din anul 1921 în peninsula Kola de către A. Fersman, care au scos la iveală zăcăminte de apatită, nefeliu şi alte bogăţii minerale, a crescut o puternică industrie. Expediţiile ştiinţifice ale lui N. Kurnakov au permis crearea unor puternice combinate chimice. Teoria lui I. Gubkin despre rolul factorilor tectonici şi litologici în formarea zăcămintelor petrolifere a determinat înflorirea celui de al doilea Baku. Cercetările biochimice ale lui A. Bah şi ale şcolii lui au fost larg folosite în industria sovietică piscicolă. Lucrările lui N. Zelinski asupra chimiei hidrocarburilor au dat o bază ştiinţifică proceselor de prelucrare a petrolului. Cercetările lui A. Favorski şi S. Lebedev asupra hidrocarburilor nesaturate au dus la crearea industriei cauciucului sintetic. Studierea de către A. Arbuzov a chimiei fosforului a avut o foarte mare însemnătate în acest domeniu principal al chimiei.

In prezent, savanţii sovietici iau parte activă la dezvoltarea unor raioane ale U.R.S.S. deosebit de valoroase din punct de vedere economic. Studierea complexă a acestora a permis rezolvarea pe baze ştiinţifice a unor astfel de sarcini grandioase cum sînt crearea noii baze carbonifere-metalurgice la răsărit de lacul Baikal sau dezvoltarea forţelor productive în bazinul rîurilor Amur şi Bolşoi Turgai din raionul Angaro-Enisei. Un eveniment foarte semnificativ, care caracterizează nivelul extrem de înalt al organizării industriale şi economice a imenselor şi bogatelor raioane din nord-estul ţării, este crearea filialei Academiei de ştiinţe a U.R.S.S. din Siberia.

Ştiinţa sovietică a adus o uriaşă contribuţie la progresul tehnic al ţării noastre. Dezvoltarea impetuoasă a tehnicii rachetelor în U.R.S.S. se datorează în mare parte lui N. Ţiolkovski, care a pus bazele teoriei mişcării reactive, cît şi cercetărilor lui N. Jukovski şi S. Ciaplîghin. Pe liniile aeriene zboară astăzi expresul aerian TU-104 şi noi tipuri de avioane sovietice cu reacţie. Savanţii sovietici au creat pentru prima oară racheta balistică intercontinentală.

Studierea păturilor superioare ale atmosferei cu ajutorul rachetelor a început în U.R.S.S. în anul 1947. S-a realizat o rachetă special adaptată, care permite obţinerea unor date asupra situaţiei atmosferice la înălţimi pînă la 100 de kilometri. Apoi au fost puse la punct rachete speciale, care au început să fie folosite în cercetările sistematice asupra atmosferei. Confruntarea datelor privind atmosfera superioară obţinute cu ajutorul rachetelor, cu manifestarea activităţii solare a elucidat o serie de fenomene geofizice.

Intreaga lume este în aceste zile emoţionată de evenimentul care — se poate spune cu curaj — a deschis o nouă eră în istoria ştiinţei. Satelitul artificial al Pămîntului, semnalele emise de el, pe care le prind staţiunile de radio de pe toate continentele sînt o nouă mărturie a înfloririi luminoase a ştiinţei şi tehnicii sovietice.

Vorbind despre aceste cuceriri ale ultimilor ani trebuie să remarcăm că aici este vorba nu despre o oarecare descoperire sau descifrare a unui secret, aşa cum adesea îşi închipuie un nespecialist, ci despre o înaintare gigantică, bine organizată şi rapidă a întregului front al ştiinţei.

Astfel, o mare însemnătate a avut descoperirea efectului Vavilov-Cerenkov. Academicianul J. Kurceatov a stabilit izomerul nuclear la elementele radioactive create artificial. Elaborarea noilor principii de acceleraţie şi crearea puternicilor acceleratori ai particulelor elementare fac cinste fizicienilor sovietici.

Actualmente, la toate acceleratoarele în funcţiune şi în construcţie cu o energie de peste 100 milioane de electronvolţi se foloseşte metoda „autofazării", descoperită de către savantul sovietic V. Veksler. Pe acelaşi principiu se bazează cel mai mare accelerator de protoni din lume, cu o energie pînă la 10 miliarde de electronvolţi, pus în funcţiune în anul acesta la Dubno (U.R.S.S.).

Construirea reactorilor nucleari a dat posibilitatea să se organizeze producţia de izotopi radioactivi, care şi-au găsit o largă şi variată aplicare ca izvor al radiaţiilor penetrante şi ca atomi „marcaţi". Astfel ştiinţa a primit un instrument puternic de cercetare a complexelor procese ale naturii şi tehnicii. Cu ajutorul acestei metode s-au obţinut într-un timp scurt rezultate de o excepţională însemnătate într-o serie de ramuri ale ştiinţei.

O mare realizare ştiinţifică în domeniul radiofizicii a fost descoperirea în anul 1944, de către E. Zavoiski, a fenomenului rezonanţei paramagnetice. Pe această descoperire se întemeiază o nouă metodă de cercetare, cu ajutorul căreia se pot stabili exact o serie de constante nucleare şi se pot dobîndi date valoroase cu privire la natura legăturilor chimice şi la structura moleculară.

Una dintre cele mai însemnate cuceriri ştiinţifice în domeniul unei tinere ramuri a ştiinţei — radiospectroscopia — este crearea generatorului molecular, realizată independent la Institutul de fizică al Academiei de ştiinţe a U.R.S.S. şi la Universitatea Columbia din S.U.A. Acest aparat, bazat pe folosirea oscilaţiilor proprii ale moleculelor, prezintă un mare interes pentru comunicaţiile prin radio, pentru radionavigaţie şi pentru serviciul meteorologic.

Încă din primii ani ai puterii sovietice s-au desfăşurat la Institutul fizico-tehnic din Leningrad, din iniţiativa lui A. Ioffe, cercetări asupra semiconductorilor. Pe baza aparatelor termoelectrice create de el pentru obţinerea energiei electrice, a refrigerării, termoficării etc. se construiesc acum termogeneratoare pentru aparate de radiorecepţie şi pentru staţiuni de radio, o serie de instalaţii refrigerente şi termice pentru radiotehnică, meteorologie, biologie, agricultură şi pentru scopuri casnice. Se lucrează diferite tipuri de frigorifere casnice, un generator solar de energie electrică şi multe altele.

Succesele obţinute în domeniul fizicii şi, în primul rînd, în domeniul teoriei atomului şi moleculei au dus, împreună cu dezvoltarea noilor metode fizice de cercetare, la apariţia acelei ramuri din chimia fizică care a primit denumirea de fizică chimică. In U.R.S.S. cea mai mare contribuţie la dezvoltarea fizicii chimice a fost realizată de şcoala academicianului ... Semenov, apărută în cadrul Institutului fizico-tehnic din Leningrad. Intreaga teorie a reacţiilor în lanţ în chimie creată de către N. Semenov a fost de fapt repetată mai tîrziu de către fizicieni, la crearea teoriei procesului dezagregării în lanţ a carburantului nuclear.

Creşterea volumului lucrărilor ştiinţifice de cercetare în U.R.S.S. poate fi apreciată după faptul că în cei 40 de ani ai puterii sovietice numărul colaboratorilor Academiei de ştiinţe a U.R.S.S. a crescut de peste o sută de ori, bugetul de aproape 1000 de ori, iar publicarea lucrărilor ştiinţifice a ajuns la 29.000 de coli de autor în 1956 faţă de 527 de coli în anul 1917.

Infăptuirea creatoare şi consecventă a politicii naţionale leniniste a dus la înflorirea ştiinţei în întreaga ţară. Cele treisprezece Academii de ştiinţe din republicile unionale s-au transformat în puternice centre de cercetare ştiinţifică, care au dat lumii descoperiri de însemnătate primordială. Un nou stimulent pentru dezvoltarea cercetărilor ştiinţifice locale l-a constituit lărgirea drepturilor republicilor unionale în conducerea economiei. Aceasta are urmări pozitive asupra dezvoltării ştiinţei. Lucrările Academiei republicane şi ale filialelor Academiei de ştiinţe a U.R.S.S. au ajutat la statornicirea unor noi raioane importante de dezvoltare economică.

Armata de multe mii a savanţilor sovietici întîmpină cea de a 40-a aniversare a Marelui Octombrie cu mari şi glorioase cuceriri.

ÎNVĂŢĂMÎNTUL ÎN SIRIA

Atenţia opiniei publice mondiale este atrasă tot mai mult de situaţia încordată care s-a creat în Orientul Apropiat şi Mijlociu datorită uneltirilor imperialiştilor americani. Pericolul izbucnirii unui conflict armat îngrijorează toate statele iubitoare de pace. Primejdia ce s-a abătut asupra Siriei face parte dintr-un program mai vast de subjugare a ţărilor arabe de către puterile imperialiste în frunte cu S.U.A. care urmăresc infiltrarea cu forţa a cunoscutei „doctrine Eisenhower — Dulles".

Poporul romîn, alături de celelalte popoare iubitoare de pace, sprijină lupta dusă de ţările din Orientul Apropiat şi Mijlociu pentru eliberarea de sub colonialism.

In ultimii ani Siria a făcut paşi însemnaţi pe calea dezvoltării unei economii şi culturi naţionale. A crescut interesul faţă de dezvoltarea învăţămîntului, s-a dat o mare atenţie schimbării conţinutului său. De la an la an creşte numărul de şcoli, numărul elevilor şi al profesorilor, sporeşte bugetul alocat învăţămîntului şi se consolidează un sistem de învăţămînt propriu, corespunzător specificului naţional.

Iată, pe scurt, cîteva informaţii despre organizarea învăţămîntului în Siria.

Invăţămîntul elementar — care a avut pînă acum o durată de 5 ani şi s-a transformat anul acesta într-un curs de 6 ani — este gratuit şi principial obligatoriu pentru toţi copiii. Ministerul Educaţiei Naţionale luptă pentru traducerea în fapt a obligativităţii învăţămîntului prin şcolarizarea tuturor copiilor şi, în primul rînd, prin creşterea numărului de şcoli, aşa încît să poată fi cuprinşi toţi elevii. Pentru regiunile cu condiţii specifice de trai s-au creat şcoli speciale şi şcoli cu internate. Astfel, s-a mărit numărul de „şcoli ambulante" pentru copiii de beduini şi s-a înmulţit numărul burselor atribuite acestora. Materiile predate în aceste şcoli sînt, în primele clase, aceleaşi ca în şcolile elementare cu frecvenţă regulată, iar în clasele IV şi V sînt adaptate în mod special necesităţilor vieţii din regiunile deşertului.

O importanţă deosebită se dă de asemenea dezvoltării şcolii elementare în mediu rural. Elevii şcolilor rurale aplică cunoştinţele lor teoretice în ramurile agricolă şi tehnică. Fiecărei şcoli i s-a atribuit o parcelă de pămînt ca lot experimental.

Cadrele didactice necesare şcolilor elementare sînt recrutate din rîndul absolvenţilor şcolilor normale siriene. In anul şcolar trecut au funcţionat 6 şcoli normale. Invăţătorii suplinitori care nu au diplome sînt încurajaţi să se califice.

Cursul secundar cuprinde două cicluri: un ciclu mijlociu şi unul preparator. Primul ciclu are o durată de patru ani, iar ultimul o durată de trei ani, la sfîrşitul căreia se dă un examen general, obţinîndu-se diploma de absolvire a şcolii secundare.

Deoarece un număr tot mai mare de tineri doresc să urmeze cursurile şcolilor secundare, reţeaua acestora este în creştere. In anul şcolar 1955-56 au funcţionat 227 de şcoli secundare, în timp ce cu zece ani înainte, sub regimul colonialist, nu existau decît 73 asemenea şcoli.

In cadrul şcolilor secundare elevii primesc o pregătire multilaterală şi desfăşoară o bogată activitate extraşcolară. Cercurile ştiinţifice, artistice, sportive oferă elevilor posibilitatea de a aplica cunoştinţele lor teoretice în practică şi de a-şi manifesta talentele şi aptitudinile. De asemenea, pentru elevii şcolilor secundare (băieţi) s-au creat organizaţii care au ca principal scop educaţia fizică şi civică, dezvoltarea curajului, a vitejiei, a dîrzeniei.

Invăţămîntul secundar se dezvoltă şi la oraşe şi în mediu rural. In acest fel au calea deschisă spre universităţi tot mai mulţi tineri din pături sociale diferite.

In vederea satisfacerii nevoilor crescînde ale învăţămîntului secundar, a asigurării învăţămîntului elementar obligatoriu, precum şi pentru extinderea învăţămîntului profesional şi tehnic, guvernul sirian încurajează şi şcolile particulare. Incă din 1952 Ministerul Educaţiei Naţionale a stabilit un regulament de funcţionare a şcolilor secundare particulare, în cadrul căruia se prevede că ministerul îşi rezervă dreptul de a inspecta desfăşurarea procesului de învăţămînt şi de a face aprecieri asupra metodelor de predare şi a calificării profesorilor din aceste şcoli.

In prezent, în Siria funcţionează 12 şcoli de învăţămînt profesional şi tehnic. Numărul acestora a crescut de trei ori faţă de anul 1946. Există şcoli de comerţ, şcoli industriale precum şi şcoli de agricultură care aparţin Ministerului Agriculturii. Numărul lor este încă foarte mic în raport cu cerinţele crescînde ale economiei naţionale. Ministerul Educaţiei Naţionale face eforturi pentru a deschide noi şcoli profesionale şi tehnice în toate districtele, căutînd să înfrîngă greutăţile materiale şi lipsa cadrelor de specialitate.

Şcolile profesionale şi tehnice sînt de două grade: şcoala profesională medie de 4 ani, la absolvirea căreia se eliberează un certificat şi şcoala profesională preparatoare, de trei ani, la absolvirea căreia se eliberează o diplomă. Pentru primul grad se admit absolvenţi ai şcolii elementare, pentru al doilea — absolvenţi ai şcolii medii profesionale.

Se dezvoltă şi învăţămîntul superior. In Siria nu există propriu zis universităţi, ci şcoli superioare de medicină, de stomatologie, de farmacie, de jurisprudenţă, de arte şi ştiinţe, de inginerie, de franceză, de engleză şi de literatură. Toate şcolile superioare au o durată de 4 ani, cu excepţia celei de medicină, care are o durată de 7 ani. In aceste şcoli superioare se pot înscrie numai tinerii care posedă o diplomă a şcolilor secundare sau echivalente lor.

Statul sirian dă o mare atenţie dezvoltării învăţămîntului superior, alocînd din buget sume importante pentru clădirile, bibliotecile şi laboratoarele necesare acestora. De asemenea, se acordă un mare număr de burse pentru studenţii care studiază în ţară şi în străinătate. In prezent studiază în străinătate un contingent destul de mare de studenţi, dar se prevede că într-un interval de numai cîţiva ani se va putea porni la extinderea învăţămîntului superior naţional, care să dea cadre cu o înaltă calificare.

Anul acesta, în evoluţia educaţiei în Siria s-a petrecut un eveniment de o deosebită importanţă: a fost semnat un acord cultural arab între Siria, Egipt şi Iordania. Acest acord are ca scop realizarea unităţii din punct de vedere intelectual, cultural şi naţional a tuturor popoarelor arabe. Acordul pune accent pe dezvoltarea colaborării în ceea ce priveşte studierea şi valorificarea moştenirii culturale comune, prevede schimburi culturale, comunicări asupra rezultatelor cercetărilor tehnico-ştiinţifice, schimb de experienţă între profesori şi între instituţiile şi şcolile statelor semnatare. Totodată, s-a hotărît o uniformizare a sistemului de învăţămînt, stabilirea de regulamente comune pentru examene şi s-a accentuat necesitatea unei educaţii cetăţeneşti naţionale arabe.

Atenţia deosebită de care se bucură şcoala în Siria este o oglindă a politicii constructive duse de guvernul sirian. Cifrele şi faptele citate ne dau o imagine clară a dorinţei şi a setei de cultură a poporului, precum şi a marilor sarcini pe care trebuie să le înfăptuiască statul pentru a răspunde nevoilor şi aspiraţiilor poporului în această epocă de evoluţie şi renaştere naţională.

30 de zile în Romînia de astăzi

De curînd ne-a vizitat ţara, la invitaţia Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invăţămînt şi Cultură, învăţătoarea chiliană Cristina Herrera.

La plecare, oaspetele chilian a ţinut să împărtăşească profesorilor şi învăţătorilor romîni cîteva impresii din timpul vizitei în ţara noastră.

Ca să apreciem progresul realizat de regimul de democraţie populară e necesar să ţinem seama de perioada scurtă — de numai 13 ani — care s-a scurs de la eliberarea poporului romîn. In domeniul educaţiei, succesele sînt remarcabile. Asigurarea dreptului la învăţătură a avut drept consecinţă lichidarea analfabetismului şi, odată cu aceasta, o mare afluenţă de elevi în şcolile de cultură generală.

In localităţi unde înainte era numai o şcoală primară de 4 ani pe o rază de mulţi, mulţi kilometri, s-au ridicat acum edificii moderne de mare capacitate, în care funcţionează şcoli de cultură generală. Desigur, dezvoltarea învăţămîntului a întîmpinat şi greutăţi materiale, dar pentru a duce la îndeplinire obligativitatea învăţămîntului şi a nu lăsa în afara lui nici un individ care doreşte să-şi completeze educaţia, profesorii nu au demobilizat în faţa greutăţilor. Un lucru extraordinar — pe care nici un vizitator nu-l poate lăsa deoparte — este optimismul, simţul răspunderii şi dragostea cu care profesorii îşi desfăşoară activitatea, fără a-şi economisi eforturile în educarea copiilor şi a tinerilor.

Cît ne lipseşte nouă, profesorilor din America Latină, această încredere şi siguranţă în viitor!

In acelaşi spirit în care-şi desfăşoară munca în şcoală, îi vedem pe profesori participînd la toate activităţile de culturalizare a maselor. In scopul culturalizării poporului sînt create în Romînia nenumărate instituţii — biblioteci, muzee, parcuri, case de cultură, palate de pionieri etc.

Aceste ultime două instituţii merită să fie subliniate pentru multiplele activităţi pe care le desfăşoară. Prima — numai pentru adulţi — cu cercuri artistice, literare, de teatru, dansuri naţionale, exerciţii sportive etc.; şi a doua — cu activităţi extraşcolare — cu o extraordinară dotare de ateliere şi materiale necesare desfăşurării activităţii în cercurile de pictură, aeromodelaj, radio, dansuri naţionale, balet, cor, teatru, creaţie literară, istorie, geografie, chimie, fizică, biologie, sporturi, jocuri recreative, turism etc.

Vizitele pe care le-am făcut în diferite localităţi, la instituţii şi organizaţii, contactul cu muncitorii din uzine, din gospodăriile agricole de stat, din combinate poligrafice şi alte industrii mi-au permis să admir efortul făcut de popor pentru crearea unor condiţii mai bune de muncă şi de trai. In toate aceste realizări se reflectă spiritul poporului, orientat de partid, de partidul celor ce muncesc.

Mă întorc în patria mea purtînd amintirea minunatului peisaj tomnatic al Bucureştiului multiplicat de oglinzile lacurilor sale de o extraordinară frumuseţe. Cum aş putea să nu mulţumesc acestui popor generos, prietenilor care mi-au oferit spontan o plăcută ospitalitate şi dragoste frăţească? Voi putea oare să-i uit pe tinerii şi tinerele de la Institutul pedagogic, care mi-au trezit sentimentele cele mai calde? M-am simţit între ei ca în mijlocul propriei mele familii, văzînd neliniştea şi preocuparea ce o simt pentru tineretul luptător din ţările care trăiesc sub regimurile de opresiune şi dictatură, simţind în ei o sinceră dorinţă de înţelegere, pace, prietenie şi molipsindu-mă de tinereasca veselie din interpretarea cîntecelor şi dansurilor din patria lor.

Aşa e tineretul romîn — optimist, vesel şi conştient de răspunderea pe care o are, ca luptător pentru marea cauză a păcii.

CRISTINA HERRERA

Viaţă de luptă

Nu de mult a avut loc la Moscova o emoţionantă întîlnire a veteranilor muncii pedagogice. Profesori bătrîni, care din primele zile ale marelui Octombrie şi-au legat soarta de puterea sovietică, s-au întrunit spre a-şi împărtăşi amintiri despre glorioasele zile ale trecutului.

O bună parte dintre profesorii care au participat la această întîlnire şi-au început munca încă înainte de revoluţie. Mulţi dintre ei au luptat pe baricade pentru puterea sovietelor. Sînt oameni crescuţi de revoluţie.

Mihail Babaşev are acum 73 de ani, dar n-a părăsit munca pe care o iubeşte: predă istoria la una din şcolile regiunii Riazan. Avea treisprezece ani cînd a sosit la Petersburg, unde a intrat ca ajutor la o pulberărie. Incă de pe atunci visa să devină profesor şi a luptat din greu ca să-şi înfăptuiască acest vis.

Tînărul profesor n-a pierdut însă legătura cu uzina, cu vechii lui prieteni. In zilele furtunoase ale lui Octombrie, el a păzit împreună cu muncitorii, din însărcinarea comitetului revoluţionar, pulberăria şi a luat parte la asaltul Palatului de Iarnă. De cîteva ori a izbutit să-l vadă şi să-l audă pe Vladimir Ilici Lenin.

După revoluţie, Mihail Babaşev a lucrat la Volokolamsk, la secţia de învăţămînt public, a fost profesor, apoi organizator al secţiei judeţene a „Uniunii profesorilor internaţionalişti".

Ivan Şurov, profesor la şcoala Kiselev din raionul Kaşinski, regiunea Kalinin, n-a participat la întîlnire, dar cîte n-ar fi putut el să povestească despre zilele luptei revoluţionare?

Acum Şurov este membru de onoare al colhozului „9 Septembrie", secretar al organizaţiei de partid din colhoz, deputat în sovietul sătesc. El desfăşoară o muncă intensă ca propagandist şi organizator. Dar în trecut?

In anul 1904 avea 15 ani şi abia terminase o şcoală de doi ani pentru învăţători. Atunci a început Ivan Şurov drumul greu al învăţătorului de la sat.

In anii primului război mondial a fost chemat sub arme. Pe front a participat la munca revoluţionară, a fost ales membru al comitetului de soldaţi. In timpul luptelor din Octombrie, Ivan Şurov a condus un transport de puşti-mitraliere ale Diviziei Roşii.

Dar nici atunci, în zilele luptelor, Ivan Şurov nu şi-a uitat profesiunea. El îi învăţa să scrie şi să citească pe fiii de ţărani care hotărîseră să lupte pentru o viaţă nouă. La Smolensk a creat un mare cor al Armatei Roşii, care dădea reprezentaţii în unităţile de pe front.

După războiul civil, întorcîndu-se în satul natal, Ivan Şurov a organizat o şcoală şi a devenit directorul ei. Iar cînd s-a constituit în sat colhozul „Drujba", ţăranii l-au ales în unanimitate ca preşedinte pe directorul şcolii.

Şi profesorul Hainula Aituganov din judeţul Spasski, gubernia Kazan, a participat activ la lupta împotriva gărzilor albe. Membru al partidului bolşevic din 1917, participant al revoluţiei din 1905, el a luat parte la reprimarea unei răscoale albgardiste care izbucnise în Simbirsk.

Invăţător la o şcoală primară tătară, Hainula Aituganov a format detaşamente de arşati şi ţărani săraci care luptau împotriva chiaburilor şi speculanţilor ce susţineau pe gardiştii albi din spatele frontului. Răscoala a fost înăbuşită de către unităţile Armatei Roşii, cu sprijinul ţăranilor săraci şi mijlocaşi.

Acum, învăţătorul Hainula Aituganov are 86 de ani. El trăieşte la Kazan, capitala R.A.S.S. Tătare. Elevii vin adesea să-l vadă pe învăţătorul lor drag.

La războiul civil a participat şi Aleksandr Velikanov, învăţător într-un sat din Solodarsk, regiunea Gorki. El a intrat în rîndurile Armatei Roşii încă din primele zile ale Revoluţiei din Octombrie. Aleksandr Velikanov a luptat pe fronturile de la Don, Astrahan şi Ural, a făcut parte din divizia condusă de legendarul comandant de oşti Ceapaev.

Numele acestui învăţător este bine cunoscut departe de marginile regiunii Gorki. El este autorul multor cărţi atractive pentru copii. Nu de mult s-a publicat cartea lui „Oamenii drumurilor de front" care vorbeşte despre Marele Război pentru Apărarea Patriei.

La întîlnire profesorii şi-au amintit şi de tovarăşii lor care au căzut eroic în vremurile grele ale luptei pentru apărarea tinerei republici.

Intregul popor sovietic venerează memoria tinerei învăţătoare Tatiana Solomaha, ucisă de către gardiştii albi în anul 1918. Ea s-a născut în staniţa Popitnaia, raionul Otradnensk, ţinutul Krasnodar. Părinţii ei erau învăţători. La tatăl Tatianei veneau adesea refugiaţi politici. Seară după seară ei vorbeau despre viaţa grea a poporului. Spusele lor, exemplul personal al tatălui ei — participant activ al revoluţiei din 1905 — au exercitat o puternică influenţă asupra conştiinţei tinerei fete. Ea a hotărît să lupte pentru fericirea poporului. Terminînd clasa a şaptea a gimnaziului, Tatiana Solomaha a devenit învăţătoare la şcoala staniţei.

Incă înainte de revoluţia din februarie Tatiana Solomaha a intrat în partidul bolşevic şi a fost delegată la prima conferinţă regională de partid. După revoluţie a fost numită comisar pentru problemele aprovizionării.

In Ucraina se desfăşura războiul civil. Tatiana Solomaha plecă din staniţă, împreună cu un detaşament de partizani. In timpul unei lupte, bolnavă de tifos, ea căzu în mîinile gardiştilor albi. Chinuită cumplit de către călăii albgardişti, ea nu şi-a pierdut curajul, n-a plîns, n-a cerut îndurare.

In noaptea de 7 noiembrie 1918, albgardiştii au scos din închisoare optsprezece dintre partizanii arestaţi. Printre ei era şi Tatiana Solomaha. In uşă, ea s-a oprit şi a strigat către cei care rămîneau în închisoare: „Adio, tovarăşi, fie ca sîngele nostru să nu curgă în zadar. In curînd vor veni sovietele".

Partizanii, ţinîndu-se de mînă, mergeau încet pe uliţa pustie şi întunecată a staniţei. Era frig, sufla un vînt pătrunzător de toamnă. Deodată, în liniştea nopţii a răsunat glasul sonor al Tatianei: „Sculaţi, voi oropsiţi ai vieţii..."

Tovarăşii ei au început să cînte odată cu ea. Nici ţipetele, nici loviturile ofiţerilor nu i-au determinat pe eroi să amuţească.

„Voi ne puteţi omorî, dar puterea sovietică n-o veţi putea ucide" — le-a strigat călăilor Tatiana Solomaha înainte de execuţie.

Iar peste douăzeci şi ceva de ani, în noiembrie 1941, eleva moscovită Zoia Kosmodemianskaia, care a căzut în mîna fiarelor fasciste, şi-a dat mîndrul nume de „Tania", repetînd nemuritoarea faptă a tinerei învăţătoare.

...La minunata lor întîlnire, profesorii-veterani şi-au amintit despre multe fapte glorioase. Călirea pe care au primit-o în lupta revoluţionară ei au păstrat-o pentru toată viaţa. Au muncit şi muncesc cu însufleţire, educînd noua generaţie a Tării Socialismului. Ca şi în zilele tinereţii, ei sînt indestructibil legaţi de viaţa poporului. Ei poartă cu cinste titlul înalt de învăţător al poporului.

F. KRECETOVA

Afişul „Să mergem înainte pe calea victorioasă a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie" — editat în R. P. Chineză

Gazeta învăţămîntului

COLEGIUL REDACŢIONAL: Maria Banuş, Petre Drăgoescu, Ion Dragu, Emilia Mănac, Ludovic Nagy, Ion Nistor, Nicolae Sipoş.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piaţa Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei, 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul IX. Nr. 443 — Joi 7 noiembrie 1957 — 4 pagini 25 bani

Trăiască a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie!

GLORIOASA ANIVERSARE

Cu nețărmurită bucurie, cu încredere în viitorul luminos al omenirii, popoarele tuturor țărilor sărbătoresc anul acesta cea de a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Prin măreția proporțiilor ei, prin caracterul răsturnării pe care a săvîrșit-o, prin profunzimea schimbărilor și țelurilor ei, precum și prin rezultatele pe care le-a determinat, Revoluția Socialistă din Octombrie s-a înscris în istoria omenirii ca pagina ei cea mai glorioasă, ca evenimentul cel mai de seamă.

Victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a făcut să se năruie mitul inexpugnabilității capitalismului, cultivat cu atîta grijă de burghezie prin cele mai variate mijloace. Puternica fortăreață a capitalismului n-a fost în stare să reziste asaltului hotărîtor al proletariatului. Clasa muncitoare din Rusia a creat prima spărtură în frontul unit al imperialismului; o spărtură care nu numai că n-a mai putut fi lichidată, dar care în virtutea legilor inexorabile ale istoriei avea să se extindă, dovedind lumii ireversibilitatea procesului evoluției sociale.

Este ușor de înțeles că o asemenea operă ca Revoluția din Octombrie nu putea fi decît rezultatul unei pregătiri minuțioase, temeinice, științific fundamentată, rezultatul unei munci de titan, rezultatul îmbinării armonioase a unei gîndiri de geniu cu o activitate practică revoluționară îndrăzneață, profundă și sigură, capabilă să organizeze și să ridice la luptă eroică masele de milioane de robi ai capitalului.

Omul care a asigurat o astfel de pregătire a Revoluției Socialiste din Octombrie, inspiratorul și organizatorul ei, a fost V. I. Lenin. De numele lui Lenin, de învățătura lui nemuritoare și de activitatea lui revoluționară sînt indisolubil legate nu numai pregătirea și victoria revoluției, ci și măreața operă de construire, pentru prima dată în lume, a societății socialiste.

★

V. I. Lenin a lăsat omenirii o moștenire uriașă. Adept credincios al învățăturii lui Marx și Engels, apărînd și aplicînd creator teoria marxistă, Lenin a îmbogățit-o, a dezvoltat-o în noile condiții istorice ale evoluției societății, în condițiile imperialismului și ale revoluțiilor proletare. El a ridicat marxismul pe o treaptă nouă, superioară. Tocmai de aceea noua etapă a marxismului poartă numele de leninism — marxismul epocii imperialismului și a revoluțiilor proletare.

Consacrîndu-și întreaga viață cauzei eliberării maselor muncitoare de sub jugul exploatării capitaliste, Lenin a supus unei profunde analize științifice perioada monopolistă a capitalismului. Pe această bază el a descoperit că imperialismul este stadiul cel mai înalt și ultim al capitalismului, ajunul revoluției victorioase a proletariatului.

Sprijinindu-se pe legea dezvoltării economice și politice inegale a țărilor capitaliste în epoca imperialismului, lege descoperită de el, Lenin a înțeles că în această epocă, în mod firesc, în diferite țări se coc în măsură inegală și condițiile pentru revoluția socialistă. Plecînd de la această lege, Lenin a formulat și a fundamentat, încă în 1915, concluzia, de însemnătate istorică, cu privire la posibilitatea victoriei revoluției socialiste la început în cîteva țări sau chiar într-o singură țară și la imposibilitatea victoriei ei simultane în toate țările.

Formulînd această nouă teorie a revoluției socialiste, Lenin a deschis proletariatului rus calea către declanșarea asaltului împotriva capitalismului.

Pornind de la faptul că revoluția socialistă este un rezultat firesc al dezvoltării modului de producție capitalist, al ascuțirii contradicțiilor orînduirii burgheze, al luptei de clasă dintre proletariat și burghezie, Lenin a sezisat că în Rusia există posibilitatea reală a dezlănțuirii revoluției socialiste. Transformării acestei posibilități în realitate el i-a consacrat toate capacitățile lui creatoare, întreaga sa energie revoluționară. Lenin s-a ocupat pas cu pas în mod sistematic de pregătirea ideologică, politică și organizatorică a clasei muncitoare și a Partidului Comunist, făurit de el, în vederea luptei pentru victoria revoluției socialiste.

Analiza aprofundată a evenimentelor, marea lui putere de înțelegere a condițiilor istorice concrete și ultimatoarea putere de previziune științifică — care l-au caracterizat — l-au permis lui Lenin să vadă că Rusia țaristă reprezenta veriga cea mai slabă a întregului lanț imperialist, punctul nodal al tuturor contradicțiilor lui, că în Rusia existau condițiile necesare pentru rezolvarea pe cale revoluționară a acestor contradicții.

Lenin a arătat nu odată că doborîrea țarismului nu poate fi ruptă de lupta împotriva capitalismului, împotriva imperialismului, că tocmai de aceea în fruntea luptei pentru răsturnarea absolutismului țarist trebuie să stea proletariatul, condus de gloriosul lui partid comunist. El a atras atenția că răsturnarea absolutismului este numai prima etapă a revoluției și partidul are sarcina de a pregăti victoria proletariatului în a doua etapă a revoluției, de a ușura și a grăbi transformarea revoluției burghezo-democratice în revoluție socialistă.

În celebrele sale „Teze din Aprilie" — care se numără printre cele mai importante măsuri de pregătire a Revoluției din Octombrie — Lenin a expus programul concret al luptei partidului pentru trecerea de la revoluția burghezo-democratică la revoluția socialistă.

Programul formulat de Lenin constituia o orientare spre dezvoltarea pașnică a revoluției. Lupta înverșunată a burgheziei și moșierimii pentru a-și apăra privilegiile, precum și poziția menșevicilor și socialiștilor revoluționari au zădărnicit dezvoltarea pașnică a revoluției.

În aceste condiții Lenin a indicat necesitatea schimbării tacticii partidului. Pe baza indicațiilor lui, Congresul al VI-lea al partidului a adoptat linia pregătirii insurecției armate. Deși a fost nevoit să trăiască un timp în ilegalitate, pentru a se feri de uneltirile guvernului provizoriu contrarevoluționar, Lenin a condus cu mînă fermă pregătirea insurecției armate. El era pe deplin convins de victorie. Această convingere izvora atît din justețea cauzei, din temeinicia pregătirilor cît și din marele atașament al maselor pentru cauza revoluției. În acele zile de mare încordare Lenin primea din toate colțurile țării nenumărate delegații, scrisori și telegrame prin care muncitorii, țăranii și soldații îl asigurau de sprijinul lor nelimitat. Ideile lui Lenin exprimau voința muncitorilor și țăranilor, interesele lor fundamentale. Așa se explică sprijinul masiv pe care clasa muncitoare și țărănimea l-au acordat Partidului Comunist. Așa se explică victoria de însemnătate istorică a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Așa se explică, de asemenea, faptul că cea mai importantă dintre toate revoluțiile pe care le-a cunoscut omenirea a fost totuși cea mai nesîngeroasă dintre ele.

Sînt emoționante amintirile pe care le istorisesc cu atîta respect vechii bolșevici care au participat la insurecție alături de Lenin. Relatările martorilor oculari ne arată că din seara zilei de 24 octombrie, cînd a venit la Smolnîi pentru a prelua conducerea generală a insurecției, Lenin a muncit fără întrerupere, într-un ritm uluitor, aproape două nopți și două zile. După arestarea guvernului provizoriu, în noaptea de 25 spre 26 octombrie, urma ca Ilici să se odihnească cîteva ore. În acest scop el a plecat la locuința din apropiere a unui militant al partidului. Acolo, în timpul cînd trebuia să se odihnească, Lenin a scris celebrul decret asupra pămîntului, care împreună cu decretul asupra păcii au fost adoptate în aceeași noapte de cel de al II-lea Congres general al Sovietelor.

Acest Congres istoric al Sovietelor a proclamat puterea sovietică și a format primul guvern din lume al dictaturii proletare. În fruntea guvernului a fost V. I. Lenin. Instaurarea dictaturii clasei muncitoare în Rusia a marcat începutul erei dictaturii proletariatului în istoria universală.

Revoluția din Octombrie a generat o democrație cu desăvîrșire nouă, o democrație reală — democrația socialistă, democrația pentru imensa majoritate a poporului.

V. I. Lenin a fundamentat din toate punctele de vedere problema democrației socialiste. Subliniind că dictatura proletariatului constituie esențialul în marxism, el a precizat că aceasta reprezintă forma cea mai înaltă de democrație. „Democrația proletară — spunea Lenin — e de un milion de ori mai democratică decît orîcare democrație burgheză". Ea este superioară democrației burgheze în primul rînd prin caracterul ei de clasă.

I. DRAGU

(Continuare în pag. 4)

Fapte semnificative

Întîmpinînd marea sărbătoare a aniversării Revoluției, școlile de pe întreg cuprinsul patriei noastre au obținut noi realizări care se vădesc în ridicarea nivelului predării și al muncii educative, în întărirea activității obștești, în lărgirea bazei didactico-materiale, în strîngerea continuă a legăturilor cu viața, cu practica.

Numeroase vești sosite la redacția noastră din toate colțurile țării arată în chip grăitor însuflețirea cu care muncesc pedagogii, precum și rezultatele dobîndite de ei. Faptele pe care le relatează aceste scrisori par uneori mărunte, ele sînt pline însă de o bogată semnificație, dovedind efortul comun, de zi cu zi, al miilor și miilor de învățători și profesori care contribuie, prin munca lor modestă, la avîntul general al învățămîntului nostru. Iată, mai jos, cîteva dintre aceste fapte:

Nu de mult, învățătorii din raionul Muscel s-au întîlnit la o ședință a cercului lor pedagogic, în comuna Pucheni. Tov. Mareș Brătianu a prezentat în cadrul cercului o lecție de științe naturale, pe marginea căreia s-au purtat interesante discuții ce vor ajuta, fără îndoială, învățătorilor să îmbunătățească predarea științelor naturale. În continuare, învățătorul Corneliu Șerb a susținut referatul: „Elemente de politehnizare în școala noastră". Ședința cercului pedagogic a înlesnit schimbul de experiență între învățători și a contribuit la mai buna lor pregătire în vederea ridicării nivelului predării. (Inv. V. MARINESCU).

Pe parcela experimentală a școlii de 7 ani din comuna Domnești, raionul Curtea de Argeș, se desfășoară o vie activitate. Împărțiți pe grupe, elevii efectuează săpături, aplică îngrășăminte naturale și chimice pe sole, seamănă meri, peri, ulm, stejar, lobodă, morcov.

Conducînd această muncă a elevilor, cadrele didactice urmăresc nu numai înarmarea lor cu deprinderi practice, ci și lămurirea lor asupra metodelor științifice de cultivare a pămîntului. De aceea, ei explică elevilor legile care stau la baza dezvoltării plantelor, îi învață să noteze, în carnetele lor, datele la care efectuează anumite lucrări, rezultatele acestora etc. (L. IONESCU).

În comuna Catina, raionul Sărmaș, fostul conac al grofului Logoteti s-a transformat într-o școală încăpătoare, cu săli de clasă, internat și local pentru grădinița de copii.

Prin strădania cadrelor didactice sprijinite de comitetul executiv al sfatului popular comunal și de țăranii muncitori, în aceeași comună s-au ridicat și alte localuri noi de școală în satele Valea Caldă, Hodale și Fînețe. (I. ARDELEANU)

Pionierii și elevii de la școala medie din Corabia au adunat cantitatea de 650 kg fier vechi și au colectat 500 bucăți sticle (G. PREDA)

Un gard nou, o fîntînă renovată, trotuare în curte — iată numai cîteva din lucrările executate în ultimul timp la școala de 7 ani din comuna Coșava, raionul Făget, cu ajutorul ocolului silvic local, care patronează școala.

(Continuare în pag. 3)

LENINGRAD — monumentul lui Lenin la Smolnîi

Darul prieteniei

Este un lucru cît se poate de plăcut să fii emisarul unei bucurii, solul care transmite un dar. Și cînd acest dar se adresează unor copii, este cu neputință să nu te pătrunzi și tu de aceeași bucurie.

Deși rolul meu, al gazetarului, nu era decît cel de a înregistra în carnet ecourile unei asemenea bucurii, m-am antrenat și eu în încercările de a imagina — cum o să fie? Călătoream cu tov. Gh. Hudrea, șeful secției de învățămînt a C.C.S., către Brăila. Acolo, la casa de copii nr. 2, tovarășul meu de drum urma să înmîneze un dar, pe care o mină prietenească i l-a încredințat într-o vilă de lîngă Moscova, din partea micuților locatari ai casei de copii nr. 5 din Ufa, capitala bașchiră.

Acum, clipa înfăptuirii acestei misiuni se apropia și tovarășul meu de drum își reînvia amintirile acelei călătorii de neuitat, căutînd să-și fixeze imagini pe care le va transmite copiilor. Dar, deoarece drumul de la București la Brăila este mult mai scurt decît cel de la Moscova pînă la capitala noastră, am ajuns, pe nesimțite, la destinație.

...O casă bătrînească, solidă, într-o curte cu grădiniță, unde înfloresc încă, în ciuda frunzelor ruginii ce plouă pe alei, petuniile și tufănelele. Un interior simplu, dar primitor și cald. Holul e ca o sufragerie de familie, cu mobile bătrînești, cu fețe de mese brodate în culori vesele, cu flori în glastre. Ghiozdanele cu cărți ce se înșiruie într-o încăpere alăturată, păpușile și ursuleții ce străjuiesc nontierele în dormitoarele cu cuverturi și perdele înflorate îți amintesc că te afli într-o casă cu mulți copii. Mulți, într-adevăr — treizeci și nouă! Treizeci și nouă de copii pe care împrejurările vitrege i-au lipsit de căldura casei părintești, dar care au găsit în casa de copii școlari nr. 2 din Brăila un al doilea cămin, o a doua familie. Lor, și celor douăzeci de mame (nu, nu am greșit, sînt într-adevăr douăzeci de mame, încelnd cu directoarea și terminînd cu educatoarele și îngrijitoarele) le-am dus bucuria darului ce a străbătut mii de kilometri, pentru a vorbi de dragostea cu care se gîndesc la ei prietenii, pe cît de depărtați pe hartă geografică pe atît de apropiați pe cea sufletească.

În cîteva minute vestea s-a răspîndit în întreaga casă. O exclamație emoționantă; „Ce-o să se mai bucure copiii!" — a trădat sentimentele directoarei Lucia Suteanu. Educatoarele, cîte o îngrijitoare, magazioneresau perindat apoi pe rînd să vadă darul: o uniformă de fetiță, din stofă cafenie, un șorțuleț negru, o cravată și o insignă de pionier. Cît ai clipi din ochi a apărut fierul de călcat, ca să netezească cutele inexistente. Instructoarea de pionieri a legat de trei ori cravata în jurul gulerașului, pînă s-a declarat mulțumită de aspectul nodului.

Și în camera pionierilor, împodobită în grabă, ciopor de fețițe s-a strîns în fața hărții:

— Uite! Aici e Bașchiria — arătau cele mai mari.

— Vai, ce departe e! — se minunau cele mici!

...Ultimele pregătiri s-au terminat. În camera pionierilor stau acum, cuminți și nerăbdătoare, treizeci și nouă de fețițe. Obrajii îmbujorați reflectă parcă, deasupra gulerașelor albe, purpuriul cravatelor pionierești. Pe margini, „mamele" — educatoare, îngrijitoare, tot personalul administrativ.

...Mă gîndesc că, dacă aș putea retransmite printr-un aparat de televiziune imaginea momentului, mi-ar ajunge să fixez un singur chip din cele 39 și ar fi mai grăitor decît un caiet întreg de însemnări. De pildă, fetița aceasta cu fundița trandafirie deasupra bucletelor castanii, care stă în prima bancă, între două tovarășe mai măricele. Un năsuc cîrn, doi obraji ca două mere domnești în pîrg și ochi vii, de veverită, atenți și jucăuși — aceasta este Lila Balica. Fețișoara ei oglindește exact ce se petrece în acest suflet de 10 ani, în sufletele tuturor celor strînși în camera pionierilor... Îmi îndrept obiectivul închipuitului televizor asupra ei, reglez imaginea și... gata! Retransmisia începe.

...Lila călătorește, odată cu vorbitorul, pe nesfîrșitele întinderi ale țării sovietice... „La Kiev am sosit noaptea..." Și fetița parcă stă să adoarmă... „Ne-au întîmpinat cu flori pioniere și pionieri, ca voi. Și nu le era somn!"... Lila s-a înviorat, pe față i-a apărut un zîmbet primitor, minutele i s-au încleștat pe glastra de flori în fața ei, de parcă ar fi vrut să le ofere oaspeților... Călătorii au sosit la Moscova... Cupolele aurii ale turnurilor din Kremlin, steaua de rubin de pe vîrful turnului Spaski, a cărei lumină nu s-a stins niciodată în cei 40 de ani care s-au scurs de la victoria Marii Revoluții, aprind entuziasmul în ochii de veveriță... „Zidurile înalte, solide, ale Kremlinului n-au putut fi trecute de nici un dușman, porțile sale nu s-au deschis decît în fața oștilor revoluției" — povestește vorbitorul și mîndria se întinde pe obrăjii ca două mere domnești

...fată și Piața Roșie? Ce mare e! Uite, pe aici a trecut parada victoriei în acel neuitat an al lui 1945. Pe atunci, Lila încă nici nu se născuse...

...O vizită într-o tabără de pionieri, de lîngă Moscova. Minutele aranjează involuntar cravata. Pionierii sovietici au întrebat de pionierii români și doar nu trebuie să ne facem de rușine!

Badian Kuciumova — repetă fără glas, fețița, numele cu rezonanțe atît de neobișnuite. Așa se numește activista sindicatului muncitorilor din învățămînt din Ufa care a înmînat darul vorbitorului de acum.

Sprîncenele fugite tocmai sus, sub bucletele castanii, întîlnesc un mare semn de întrebare pe chipul Lilei. Oare atunci cînd a preluat darul tovarășul acesta s-a gîndit imediat la noi? Nu! — vine răspunsul la întrebarea nerostită — cu alți mulți tovarăși s-au gîndit și au cîntărit bine cine merită această cinste.

— Noi am meritat-o! — strigă parcă Lila, iar buzele ei se întredeschid într-un zîmbet larg și ochii caută, mîndri, privirea celor din jur.

Unde este Ufa? Lila s-a ridicat în

MARIA BRAȘOVEANU

(continuare în pag. 4)

NOUL SATELIT
o realizare epocală închinată marii sărbători

Zilele acestea, atenția milioanelor de oameni de pe întregul glob pămîntesc a fost îndreptată din nou către o realizare epocală a științei și tehnicii sovietice. La un interval scurt — de abia la patru săptămîni de la lansarea primei „luni artificiale" — a fost lansată și cea de a doua. Deși mai tînără, ea este totuși de 6 ori mai grea decît prima, cîntărind 508 kg! Din nou mii și mii de oameni din toate colțurile lumii așteaptă cu înfrigurare, la aparatele de radio, semnalele „sputnicului" și vești despre „activitatea" lui.

Cum este și firesc, lansarea celui de al doilea satelit artificial al pămîntului a stîrnit un mare entuziasm. Specialiștii occidentali au și calculat în grabă că, pentru lansarea a 508 kg la o înălțime de aproape 1700 km, racheta purtătoare trebuie să fi avut circa 500.000 de kilograme și că a fost necesară o energie extrem de mare pentru aceasta. Kenneth Gatland, vicepreședintele Asociației Interplanetare Britanice, a declarat: „...rușii vor fi în măsură să ajungă mîine pînă la lună cu o rachetă care va duce o încărcătură de ajuns de mare. Savanții sovietici trebuie să fie în posesia unui nou combustibil chimic sau au pus la punct un nou sistem de propulsie nucleară".

Lansarea celui de al doilea satelit al pămîntului a fost consacrată de către colectivele de savanți, tehnicieni și muncitori celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Ce dar minunat al poporului sovietic în preajma marii sărbători! În timp ce milioane de oameni sărbătoresc mărețul eveniment care a schimbat istoria omenirii, de la înălțimi de sute de kilometri deasupra pămîntului sateliții artificiali ai pămîntului — rodul uriașelor succese ale științei și tehnicii sovietice — transmit de pe orbita lor un mesaj de pace întregii lumi.

AL IV-LEA CONGRES al sindicatului nostru

Expoziție în Capitală

Redacția continuă să primească vești cu privire la pregătirile care se desfășoară în cinstea celui de al IV-lea Congres al S.M.I.C.

La Clubul muncitorilor din învățămînt din București, ne informează unul din corespondenții noștri, se desfășoară lucrările pentru organizarea expoziției care se va deschide în preajma Congresului. A fost alcătuită macheta expoziției, în momentul de față trecîndu-se la selectionarea exponatelor. Au trimis pînă în prezent exponate comitetele sindicale raionale ale muncitorilor din învățămînt din raioanele Rm. Vîlcea, Pucioasa, Oradea.

Expoziția va oglindi aspecte din activitatea muncitorilor din învățămînt și cultură.

Ajutorarea copiilor de muncitori

Ridicarea nivelului muncii instructiv-educative este una din preocupările de frunte ale organizației sindicale de bază de la școala de 7 ani nr. 15 din Constanța în întîmpinarea celui de al IV-lea Congres al S.M.I.C. În acest scop, în vederea perfecționării profesionale a cadrelor didactice și a ridicării nivelului pregătirii lor politico-ideologice a luat ființă de curînd un cabinet metodic. Acesta ajută la organizarea interasistențelor, a consfătuirilor de producție, la organizarea unor conferințe și referate cu conținut pedagogic.

Pentru mai strînsa legare a lecțiilor de viață, de practică, organizația sindicală a constituit un colectiv care studiază și indică măsurile cerute de politehnizarea învățămîntului. În școală s-au amenajat două ateliere — unul de tîmplărie și celălalt de lăcătușerie — în care se organizează diferite lucrări practice.

Dar cea mai importantă dintre acțiunile organizației sindicale în întîmpinarea celui de al IV-lea Congres al S.M.I.C. este cea privitoare la sprijinirea copiilor de muncitori cu ambii părinți în producție. Școala nr. 15 fiind situată într-un cartier muncitoresc și avînd un număr mare de elevi cu ambii părinți în producție, s-a ivit necesitatea ajutorării lor. În acest scop s-a amenajat în școală o sală de meditație spațioasă, luminoasă, cu material didactic la îndemînă, care a fost pusă la dispoziția elevilor. După ce s-au întocmit, de către diriginți și învățătorii claselor tabele de elevii cu ambii părinți în producție, s-au fixat, pe baza unui plan concret, orele de meditație la fiecare obiect în parte.

În întîmpinarea celui de al IV-lea Congres al S.M.I.C. cadrele didactice au intensificat munca de ajutorare a elevilor, efectuînd orele de meditații cu regularitate și realizînd o frecvență de sută la sută la aceste ore. Activitatea cadrelor didactice a fost încununată de la început de succes. Elevii au simțit ajutorul dat de profesori și învățători, s-au prezentat bine pregătiți la ore, contribuind la ridicarea nivelului general al clasei. Astfel elevii clasei a III-a „B", condusă de învățătoarea Melania Helgiu, vin cu drag la orele de meditație, deprinzîndu-se cu munca în colectiv, cu lucrarea temelor în mod organizat. Sub supravegherea atentă a tov. Paraschiva Mărgean, elevii din clasa I-a „A", pătrund cu ușurință tainele învățăturii, îndrăgindu-o din primul lor an de școală. Realizări frumoase obțin în urma orelor de meditații și elevii claselor V-VII.

Participarea elevilor la orele de meditație, obținerea unor bune rezultate în ceea ce privește desfășurarea procesului de învățămînt încă de la începutul anului dovedește că inițiativa cadrelor didactice de la școala nr. 15 din Constanța de ajutorare a elevilor cu ambii părinți în producție a fost binevenită atît pentru elevi și părinți, cît și pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt.

VALENTINA STOENESCU
profesoară la școala nr. 15 — Constanța

În sprijinul procesului instructiv-educativ

În cinstea Congresului sindicatului, comitetul de instituție de pe lîngă școala pedagogică din Oradea și-a propus să ridice la un nivel mai înalt munca sa în ce privește sprijinirea procesului instructiv-educativ. În acest scop comitetul sindical a organizat lecții deschise de diferite tipuri și la diferite clase și obiecte. Discuțiile purtate pe marginea acestor lecții au contribuit la lămurirea multor probleme de ordin metodic și la extinderea în cadrul școlii a experienței pozitive a cadrelor didactice.

Considerăm că nu este lipsit de interes să menționăm faptul că unele cadre didactice de la clasele V—VII, care au asistat la cîteva lecții deschise ținute la clasele elementare, au fost de-a dreptul impresionate de măiestria dovedită de unii învățători în procesul predării, fapt care le-a stîrnit interesul de a cunoaște mai îndeaproape munca învățătorului cu clasa, mai ales la materiile specialității predate de ei.

La rîndul lor, asistînd la unele lecții deschise la clasele V—VII, învățătorii de la clasele I—IV au făcut constatări interesante în legătură cu evoluția foștilor lor elevi și au făcut totodată propuneri pentru lichidarea urmărilor rele ale slăbirii deprinderilor de muncă independentă la unii elevi. În felul acesta s-a creat în chip firesc o colaborare între profesorii de la clasele V—VII și învățătorii de la clasele I—IV. Comitetul de instituție și-a propus să intensifice interasistențele, acestea avînd în mod special drept scop întărirea muncii în clasa a IV-a în vederea pregătirii copiilor pentru trecerea în clasa a V-a.

Comitetul sindical de instituție acordă o atenție deosebită și consfătuirilor de producție. Așa, de exemplu, constatîndu-se că disciplina elevilor lasă de dorit, într-una din consfătuirile de producție direcția școlii a prezentat un referat cu titlul: „Educarea elevilor din școală în spiritul disciplinei conștiente". Referatul a prilejuit discuții bogate și valoroase. Constatînd că există anumite lipsuri în ceea ce privește îndeplinirea serviciului pe școală, participanții la consfătuire au propus, printre alte măsuri, elaborarea unui regulament privind îndeplinirea acestui serviciu. De această problemă s-a ocupat comisia muncii profesionale de masă care, în termenul fixat, a rezolvat-o, contribuind astfel la îmbunătățirea disciplinei elevilor în școală.

În întîmpinarea Congresului, comitetul de instituție și-a propus să organizeze și o consfătuire cu tema „Cum să prevenim și să lichidăm supraîncărcarea elevilor". Această temă a fost înscrisă în planul de muncă pentru motivul că, în ultimul timp, s-a constatat că elevii școlii continuă să fie supraîncărcați. Din discuțiile purtate în ședințele cu părinții rezultă că supraîncărcarea a apărut chiar și la clasele elementare, unii învățători nechibzuind suficient asupra volumului temelor pentru acasă. Problema supraîncărcării s-a pus încă mai acut la clasele V—VII și la anii I—IV ai școlii pedagogice, datorită, mai ales, încărcării programului teoretic și de activități practice. Comitetul sindical de instituție, prin comisia muncii profesionale de masă, studiază acum atît factorii obiectivi cît și cauzele subiective care determină supraîncărcarea elevilor în școală, precum și măsurile ce trebuie luate în consecință. În acest scop se efectuează un studiu care va constitui obiectul unei consfătuiri de producție.

Comitetul sindical, a organizat consfătuiri de producție la care au asistat și elevii din anul IV ai școlii pedagogice. Acestia au avut astfel posibilitatea să participe în mod direct la o activitate menită să contribuie la perfecționarea profesională a cadrelor didactice, activitate despre care ei au învățat doar teoretic la cursul de pedagogie.

Popularizarea experienței pozitive a cadrelor didactice continuă să rămînă și pe mai departe unul din obiectivele de bază ale consfătuirilor de producție. De pildă, sînt popularizate unele inițiative bune luate de cadrele didactice în vederea asigurării într-o mai mare măsură a sprijinului părinților. O asemenea inițiativă au luat profesoara de geografie și profesorul de limba română care predau la clasa a V-a „A". Ei au participat la ședințele cu părinții organizate de diriginte de acestei clasei și le-au arătat acestora cerințele pe care le pune

(Continuare în pag. 3)

File de jurnal

Hîrtia care învelește scoarțele caietului trebuie să fi fost odată albastră. Acum a împrumutat culoarea stratului gros de praf sub care a zăcut aproape patru decenii în podul școlii elementare din micul tîrgușor moldovenesc. E un caiet de „dictando", cu foi dintr-o hîrtie aspră. Producție de război... Filele sînt îngălbenite de vreme, dar poate că erau galbene și atunci cînd au fost noi. Marginile sînt zdrențuite, în unele locuri roase de șoareci. Scrisul, mărunt, citeț, așternut cu creion chimic, e pe alocuri șters. Și iscălitura de sus, din marginea primei file, e ștearsă. Nu se poate citi decît atît: Gheor... S... onescu, învățător. Nu toate însemnările poartă date. Pe prima filă, însă, data e subliniată cu trei semne de exclamație...

25 NOIEMBRIE 1917!!! Astăzi am sosit acasă. Acasă... Nu știu dacă mai pot spune că sînt „acasă" în acest tîrgușor unde nici măcar nu găsesc un pat în care să mă culc. În fond, nu știu de ce mă surprinde. Știam doar că mama nu mai este, că și casa e înstrăinată. Cît de mult am așteptat această reîntoarcere. Dar nu mi-am închipuit că voi bate caldarîmul cu un picior de lemn... Alaltăieri, cînd am ieșit din spital, doamna de la Crucea Roșie m-a învățat să includ în rugăciunile mele numele regelui și al reginei, „părinții neamului", să le fiu în veci recunoscător că mi-au dăruit acest picior de lemn, solid și durabil... Mă întrebam: cui trebuie oare să-i mulțumesc că mi-a luat piciorul cel bun, care poate că nu era atît de solid și de durabil, dar, totuși, era un picior din carne și oase... Și mă serveam destul de bine de el...

Oare unde voi dormi la noapte? Vecinul meu, Trifan, ceferistul, mi-a oferit să stau la el, deși are în casă trei familii de refugiați. Dar nu vreau să stingheresc pe nimeni.

26 NOIEMBRIE... Am fost la primărie. Am intrat cu greu la primar. Era să nu mă recunoască. S-a uitat lung la mine și după oarecare ezitare mi-a întins mîna: „Ah, da, da, da... domnul Simionescu. Era să nu te recunosc... Hm... Te-ai cam schimbat... Ai venit de pe front? Ah, ia te uită! Ești decorat? A, bravos, bravos, înseamnă că te-ai purtat vitejește, ai apărat onoarea neamului"... I-am spus că nu pentru astfel de vitejie mi-au atîrnat decorația aia pe piept, ci în schimbul unui picior. Și i-am cerut să mă ajute să redeschid școala. Nu s-a arătat prea entuziasmat. „Sînt greutăți, zicea, nu este local, nu sînt lemne. Școala e ocupată de ruși". „Poate i-am putea convinge să elibereze măcar o clasă" — i-am spus. „A, nu! Asta nu! — a protestat vehement. Acolo e comitetul revoluționar al soldaților ruși, nu este locul unde să poți da copiilor o educație patriotică, în spiritul iubirii față de dinastie, mă înțelegi matale, nu-i așa?"

Am plecat fără să-i string mîna.

27 NOIEMBRIE. Am dormit din nou la gară, dar spre dimineață m-a trezit un polițai. Spunea că acolo nu-i dormitor pentru vagabonzi și m-a văzut și ieri. M-am sculat cu toate oasele frînte și lihnit de foame. Era în mine un haos de sentimente în care eu singur nu mă descurcam...

Fără să-mi dau seama, pașii m-au purtat spre școală. M-am trezit, deodată, piept în piept cu un soldat bărbos, cu baioneta la armă. O voce groasă, puțin răgușită, mi-a strigat: „Stoi!" Parcă m-aș fi trezit din vis. Abia am recunoscut clădirea școlii. „Acolo e comitetul revoluționar al soldaților ruși" — mi-am amintit cuvintele primarului. Și m-am întors să plec. Dar poate de oboseală, din cauza slăbiciunii, m-a apucat o ameteală de m-am clătinat pe picioare. M-am rezemat de zidul școlii. „Tu... bolnav?" — m-a întrebat sentinela. Nu i-am răspuns. Soldatul m-a privit lung. „Foame?" — m-a întrebat. Am clătinat încet din cap. Dar m-a ghicit. Și-a băgat mîna în buzunar, a scos un coltuc de pîine neagră, cazonă, și mi l-a întins. În viața mea n-am primit pomană de la nimeni. Dar acum n-am putut rezista. Am luat pîinea și am mușcat din ea cu lăcomie. Soldatul mă privea. „Tac..." — a mormăit pe sub mustață și s-a căutat prin buzunare, a scos o bucată de ziar și o pungă cu mahorcă și mi le-a întins: „Țigaret?"... Au început să-mi curgă lacrimile și tot corpul mi s-a scuturat ca de un acces de friguri. Nu știu cum a apărut lîngă mine un alt soldat, căruia bărbosul îi spunea ceva repede, pe rusește. M-a luat de braț și m-a dus înăuntru. Vreo doi știau românește. Le-am spus că am fost învățător în această școală. S-a rupt din mine o avalanșă de vorbe. Le spuneam, în neștire, tot ce-mi trecea prin minte. Nu știu de ce. Poate pentru că au fost primii oameni care s-au apropiat de mine cu omenie de cînd m-am întors. Poate pentru că mă simțeam mai la mine acasă între zidurile școlii. M-au ascultat fără să mă întrerupă. Apoi s-au sfătuit în șoaptă și cel mai în vîrstă, Vasca, cum am auzit că-i spuneau, m-a întrebat: „Tu vrei să rămîi aici?" Am dat din cap că da! Și am rămas...

30 NOIEMBRIE. De două zile stau la școală. Rușii sînt prietenoși cu mine, dar rezervați. Am impresia că mă observă. Numai cu Vasca Efremovici, comisarul lor, m-am împrietenit mai mult. El se ocupă de mine. Stăm mult de vorbă. Îmi povestește despre revoluția lor, despre programul lui Lenin, (cei mai mulți dintre ei sînt bolșevici) mă iscodește să-mi afle părerea despre „țar al vostru, Ferdinand". Se bucură cînd îmi aude răspunsul. „Adică nici tu, învățătorule, nu-l iubești pe țar al vostru!"

M-am oferit să ajut soldații la învățătură. Pentru că, ciudat lucru pentru împrejurările în care se găsesc, soldații ruși învață. Unii abia deprind buchiile, alții învață matematica. Vasca s-a bucurat de oferta mea și aseară i-am meditat pe soldați, cu ajutorul lui, la aritmetică. Au fost foarte mulțumiți.

Azi după masă Vasca s-a așezat lîngă mine și m-a mai întrebat odată dacă e sigur că nu-l iubesc pe „țarul" Ferdinand și dacă vreau ca războiul să continue. I-am repetat părerea mea despre acest război. Atunci mi-a pus în față un ziar al socialiștilor romîni editat la Odesa. „Lupta" îi spunea. Și mi-a arătat un manifest către poporul romîn. Era vorba despre armistițiul propus de guvernul Republicii Ruse și despre opoziția aliaților și a guvernului nostru, bineînțeles. Chema pe țărani, muncitori și soldați să apere interesele țării, interesele „sutelor de mii de flămînzi și de robi". Se încheia astfel: „...O singură cale ne rămîne: să izgonim pe ciocoii și trădătorii de la putere, pentru ca poporul însuși, prin oamenii lui, să ieie în mînă conducerea țării, să-i aducă pacea mult așteptată".

Vasca mi-a cerut să-i ajut să multiplice manifestul. M-am gîndit la mama, la familiile de refugiați care cerșesc pe străzi și mor pe drumuri, la orbii și ciungii pe care i-am lăsat la spital, la gropile comune pe lîngă care am trecut cînd ne retrăgeam... M-am gîndit la zdrențele în care degerau soldații noștri și la șubele călduroase ale ofițerilor, la foamea țăranilor și la belșugul în care se lăfăiau boierii... Și i-am cerut lui Vasca toc și hîrtie...

DECEMBRIE. Nu știu în cîte sîntem. Am zăcut de tifos. Abia pot purta creionul pe hîrtie. Nu-mi amintesc de prea multe. L-am văzut de cîteva ori pe Vasca aplecîndu-se asupra mea și dîndu-mi să beau lapte. Cîteva nopți a stat treaz lîngă mine. Eu eram așa, ca într-o clipire, între vis și viață. Vasca îmi povestea... „Tu, învățătorule, spunea, nu trebuie să mori. Tu ține-te tare. Cînd și românii or să facă revoluție, va fi nevoie de mulți învățători... La noi, spunea el, Lenin are să facă școli ca să învețe toți copiii de muncitori și de țărani, fără bani. Și să primească și cărți. O să fie cărți, multe cărți... Așa o să fie și la voi, cînd românii or să-l izgonească pe țarul lor"...

Nu știu dacă am visat sau mi-a povestit tot Vasca... Se făcea că era o zi de toamnă caldă, senină, că începea școala. Eram aici, în tîrgușorul meu, dar școala nu era asta. Era o clădire mare, frumoasă, cu clase multe, cu bibliotecă, cu laborator... Și veneau elevi mulți, mult mai mulți decît am visat vreodată. Erau toți bine îmbrăcați, veseli, dolofani... Cineva îmi șoptea, cu vocea lui Vasca: „Uite așa o să fie în Republica Romînă. Să nu mori, învățătorule, să ajuți și tu să fie așa!"...

Nu, n-aș vrea să mor. Dar sînt tare slab... Tușesc și iar am febră. Vasca spune: „plămînii ți-s dușmani, dar tu luptă cu dușmanul, învățătorule..." „Da, Vasca, am să lupt. Dar uite că abia mai țin creionul... N-aș vrea să mor... Da... Aș vrea să lupt și să văd, să văd, Vasca, Republica Romînă și școala așa cum am vi..."

Aici însemnările învățătorului Simionescu se întrerup. Ultimele rînduri sînt scrise tremurat, cu mari distanțe între cuvinte. Rîndurile se apleacă spre colțul paginii. Sub ele, aceste cîteva cuvinte: „Eu, Vasca Efremovici, soldat al armatei revoluționare ruse, îți spun ție, învățător romîn: odihnește-te în pace. Republica Romînă va fi! Iar aici, în locul acesta se va ridica o școală așa cum ai visat. Și tu, învățătorule romîn, ai luptat pentru ea!"

Doar atîta aș mai vrea să adaug: că jurnalul cu aceste însemnări a fost găsit în podul vechii școli elementare din acel tîrgușor moldovenesc atunci cînd școala se muta într-o clădire mare, frumoasă, cu clase multe, cu bibliotecă și laborator, cu elevi mulți, mult mai mulți decît a visat vreodată învățătorul Gheorghe Simionescu...

EVA NOVAC

Din partea Comitetului național pentru comemorarea lui J. A. Komensky

Spre a avea o evidență a manifestărilor în legătură cu comemorarea lui J. A. Komensky în țara noastră, comitetele de organizare sînt rugate să comunice toate acțiunile locale secretariatului tehnic al Comitetului național din București format din:

— Tov. Mareș Dorina, la Comitetul național pentru apărarea păcii — din str. Polonă nr. 19 (telefon: 1.68.66).

— Tov. Antohi Iosif, la Institutul de științe pedagogice — str. Spiru Haret nr. 8 (telefon: 4.24.71).

— Tov. Lupu Ion, la Ministerul Învățămîntului și Culturii — str. A. Popov nr. 30 (telefon: 4.39.00 interior 64).

La același secretariat se vor adresa și cererile sau informațiile privitoare la bibliografie, material documentar etc.

A APĂRUT
REVISTA DE PEDAGOGIE
Anul VI, nr. 10, oct. 1957
Din cuprins:

Stanciu Stoian: Înainte mergători în sprijinul propriului nostru mers înainte.

N. C. Goncearov: Știința pedagogică sovietică la a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Anton Vasilescu: Răsunetul Marelui Octombrie în rîndul slujitorilor școlii din țara noastră.

Mircea Ștefan: Din trecutul marii prietenii în domeniul învățămîntului.

Ion Dragu: Educarea tineretului în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar — sarcină de frunte a cadrelor didactice.

Critică și bibliografie.

Ce învățăm din viața și opera lui LENIN

În întreaga milenară istorie a omenirii nu este un alt om care să fi făcut pentru oameni mai mult decît a făcut marele Lenin. Înțelept și chibzuit, neînvins și avîntat în lupta pentru eliberarea poporului, Lenin este o personalitate a cărei forță morală se impune și convinge cu putere, chemînd nu numai respectul, admirația și dragostea noastră plină de recunoștință pentru minunatul viitor pe care lupta sa ni l-a făcut prezent, ci trezindu-ne și cutezanța de a încerca să învățăm din viața și din opera lui.

Pentru noi, educatori ai tineretului, este o adevărată datorie morală de a cunoaște viața și lupta lui Lenin, de a ne însuși și de a aplica principiile sale de viață, stilul său de muncă, modul său de a pune și de a rezolva problemele cele mai felurite. Prin munca noastră de înaltă răspundere socială, transmițînd copiilor și tineretului roadele neobositei străduințe a minții omenești, noi urmărim ca elevii noștri să nu devină simpli și pasivi „păstrători" ai cunoștințelor primite, ci vrem ca ei să poată transforma cu măiestrie aceste cunoștințe într-o forță vie, creatoare, pusă în slujba patriei și întregii omeniri muncitoare.

Pentru a ști însă cu asemenea lumini piatra de preț a minții și sufletului elevilor noștri trebuie să știm noi înșine spre ce fel de exemple de înaltă valoare morală vom îndrepta însetata lor dorință de a cunoaște, de a învăța cum trebuie să trăiască. De asemenea exemple este plină — mai mult și mai deplin decît orice viață și decît orice luptă — viața și lupta marelui Ilici. Viața și lupta lui stau la temelia înfăptuirii lumii noi, socialiste. Lupta și opera lui revoluționară reprezintă călăuza mereu mai luminoasă a transformării societății omenești. De aceea, de la Lenin, mare om de știință, revoluționar înflăcărat și neclintit, conducător înțelept și de înaltă principialitate, putem învăța cel mai mult și cel mai bine cum să trăim și să luptăm noi înșine. Învățăm de la el — și multe milioane de oameni vor mai învăța încă — un adevăr profund și simplu ca toate marile adevăruri: omul poate înfăptui cele mai îndrăznețe visuri ale sale, dacă acestea sînt visuri ale întregii omeniri însetate de progres, și dacă celor ce luptă le este limpede scopul luptei lor și mijloacele de a o purta. Fie că s-a oprit cu atenția sa de om de știință asupra situației economice, politice și sociale în fosta Rusie țaristă, ajungînd la concluzia că împletirea de multiple contradicții specifice imperialismului în genere cu caracterele particulare ale imperialismului în Rusia țaristă face necesară nemijlocit pregătirea și desfășurarea revoluției socialiste, fie că, prin neîmpăcată și necruțătoare luptă ideologică a înfrînt pe dușmanii marxismului și a dezvoltat genial gîndirea revoluționară, fie că a elaborat cu minuțiozitate planul complex și vast de construire a noii orînduiri socialiste, Lenin ne învață în esență, în toate operele sale, să avem încredere în forțele, în mintea și în acțiunile poporului muncitor.

Opera lui Lenin a slujit și slujește omenirii în lupta sa pentru fericire. Din paginile lucrărilor sale se desprinde, oricare ar fi problema tratată, precizarea posibilității concrete de a realiza ceea ce este necesar — victoria revoluției socialiste. Tratînd problema rolului luptei politice a clasei muncitoare, analizînd scopul și metodele înfăptuirii alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare — alianță care reprezintă, sub conducerea clasei muncitoare, mobilizată și îndrumată de partidul marxist-leninist, singura forță capabilă să răstoarne vechea orînduire burgheză și să construiască lumea nouă, socialistă — sau arătînd cum poate fi înfăptuită revoluția socialistă pînă la capăt, fiecare dintre operele lui Lenin nu constituie un simplu text științific sau un apel mobilizator, dar limitat în timp. Opera sa este un vast și concret plan de acțiune, în care fiecare problemă a tacticii de luptă a clasei muncitoare a fost amănunțit studiată și precizată. Opera lui Lenin nu se „citește" simplu, ca o lucrare oarecare, și nici nu se studiază numai pentru a fi cunoscută. Nu poate exista un om cinstit care, citind pe Lenin, să nu ajungă la concluzia că trebuie neapărat să acționeze, și anume să acționeze așa cum indică Lenin. Puterea de convingere a argumentelor lui Lenin este de nebiruit, reprezintă o uriașă forță reală. Ea s-a concretizat în victoria socialismului în U.R.S.S., în minunata și puternica transformare a lumii, transformare începută în toamna revoluționarului an 1917. Puterea de convingere a operei lui Lenin este mereu vie și mereu mai de neînfrînt cu cît fiecare nou ceas al istoriei confirmă adevărurile arătate de Lenin.

Cîte nu putem învăța noi, pedagogii, educatori ai tineretului, din opera lui Lenin! Desigur, în primul rînd, ca o îndatorire de oameni ai vremurilor noi, ca o necesitate a unor oameni de cultură care participăm viu și direct, prin munca noastră, la construirea lumii noi, învățăm din opera lui Lenin de ce drumul socialismului este „în legile firii", cum spunea Maiakovski. Nu poate astăzi să fie — sau măcar să se considere — om cult acela care nu se străduiește să cunoască explicația complexelor fenomene ale vieții sociale contemporane, orientarea societății omenești, viitorul ei. Din opera lui Lenin, mai complet decît de oriunde, poate fi însușită marea și simpla învățătură a socialismului științific, a științei despre revoluția socialistă, despre construirea socialismului.

Dar mai mult decît atît. Învățăm din opera lui Lenin nu numai o știință despre societate, o explicație istorică și un program de activitate revoluționară. Din opera și din viața lui Lenin învățăm cum trebuie să fie un om, care sînt acele înalte calități morale ale omului societății socialiste, cum trebuie să se comporte el. Prea deseori sîntem ispitiți să-l vedem pe Lenin prin prizma cuvintelor care, profund adevărate, îl îndepărtează parcă, totuși, de noi. Vorbim în general de geniul marelui Lenin, de luminoasa sa personalitate, dar cînd ne gîndim la definiția marxistă a personalității, desigur că nu prea ne e la îndemînă să ni-l închipuim pe Lenin apropiat nouă, să ni-l închipuim așa încît să cutezăm a ne strădui să fim ca el. Dar nimeni n-a fost mai simplu și mai prietenos, mai apropiat și mai atent față de cei cu care avea de-a face, decît marele Lenin.

Modest și sobru în viața particulară, modest și simplu în relațiile sale, Lenin a îmbinat în mod fericit cutezanța genială a personalității „care vede mai bine și mai departe decît contemporanii săi" cu o neobosită studiere a problemelor concrete ale maselor, învățînd de la mase.

Cine dintre noi, educatorii tineretului, citind biografia lui Lenin și amintirile celor ce i-au fost aproape, sau studiind opera lui nu s-a oprit vreodată și nu și-a spus, gîndindu-se la minunata îmbinare de calități morale și intelectuale care face neștearsă din mintea noastră figura lui Lenin: „Oare n-aș putea să-i fac pe elevii mei tot atît de modești, de plini de grijă atentă pentru om, așa cum a fost Lenin? Oare n-ar putea ei deveni stăruitori și exigenți față de ei înșiși, așa cum era Lenin în muncă? Oare n-ar putea fi sădit în sufletul lor acel neistovit devotament pe care l-a avut Lenin față de cauza poporului, acea dîrză hotărîre leninistă de a lupta împotriva oricui ar lovi — sub orice formă — în interesele oamenilor muncii?"

Lenin, marele conducător, era un om de o rară modestie, prietenos și apropiat de tovarăși.

În închisoare, în deportare sau în exil, Lenin, așa cum își amintesc cei ce l-au cunoscut în acele împrejurări, se interesa întotdeauna de viața și problemele celor din jur, îi ajuta cu

La școala medie nr. 1 din orașul Ulianovsk, clasa în care a învățat V. I. Lenin a fost transformată în muzeu.

un sfat scurt și limpede. Nici înainte și nici măcar după revoluția socialistă, cînd a devenit conducătorul nu numai al partidului dar al statului întreg, nu s-a abătut de la linia sa de conduită. În anii de lipsuri și mari greutăți din timpul și după războiul civil el nu și-a îngăduit să se bucure de situația pe care o avea, ci a îndurat aceleași lipsuri ca întregul popor. Punctual și disciplinat, muncind organizat, stăruitor și cu o nemaiîntrecută perseverență, nici cînd medicii îi dădeau cu zgîrcenie voie să lucreze n-a renunțat la programul său de muncă. Nu-i plăceau festivitățile; atunci cînd, în calitatea pe care o avea în partid și în stat, după octombrie 1917, lua cuvîntul în adunări mari, avea aceeași sobrietate, aceeași simplitate și măsură pe care muncitorii o văzuseră la el și înainte de revoluție.

Cît de mult avem de învățat din această modestie a lui Lenin! Cît de mult ar putea să folosească tineretului nostru — în călirea voinței sale, în pregătirea sa pentru o viață cumpătată, în care să caute bucurii profunde, nu sclipiri superficiale, satisfacții orgolioase și efemere — acest înalt exemplu de modestie, sobrietate și muncă pe care ni-l oferă viața lui Lenin.

Cu toată această notă sobră, firea lui Lenin nu era posomorîtă. Dimpotrivă. El glumea mult, întreba cu interes pe cei cu care vorbea despre cele mai diferite lucruri, asculta cu multă atenție ce-i spuneau cei ce veneau la el și avea minunatul dar ca, fără familiarism, dar cu o vădită prețuire pentru oameni, să creeze în jurul său o atmosferă lipsită de încordare, de rigiditate, un climat propriu unei discuții sincere și directe. Acest fapt a fost remarcat de toți cei ce au avut fericitul prilej de a vorbi cu Lenin, de a trăi în preajma sa. Neuitate sînt convorbirile sale cu ostașii simpli în timpul revoluției, cu delegațiile de țărani sau cu oamenii întîlniți întîmplător și pe care-i asculta cu răbdare, cărora știa să le pună întrebarea cea mai potrivită pentru a-i ajuta să înțeleagă, sub învelișul pestriț de fapte și păreri, miezul adînc al lucrurilor.

Cine nu-și amintește acea emoționantă și simplă întîmplare fugară, din anii plini de problemele grele ale refacerii țării, după războiul civil, cînd, într-o zi, găsind rătăcită prin camerele sale de lucru fetița unei tovarășe ce muncea la Kremlin, Lenin a stat cu răbdare de vorbă cu ea, pentru a-i potoli plînsul și, pentru a o „distra" fără ca aceasta să-i ia din timpul său de lucru, a găsit o cale atît de obișnuită pentru părinți: i-a dat un creion, o hîrtie, a instalat-o la o masă și, zîmbindu-i cald, i-a spus: „Ei, acum hai să lucrăm amîndoi!". Numai un adevărat iubitor de oameni putea găsi asemenea „soluții" pentru probleme simple, după cum atenția sa profundă și încordată pentru tot ceea ce se petrecea știa să indice calea de rezolvare pentru cele mai grele probleme politice și economice.

Adîncul umanism al lui Lenin, marea sa încredere în oameni îl făceau să prețuiască în cel mai înalt grad pe om și, deci, să aibă cea mai mare exigență față de cei cu care lucra. Atenția și grija sa pentru oameni, aspect întregitor al modestiei sale, al prețuirii sale pentru oamenii muncii, s-a vădit în tot cursul vieții lui. Fiu și frate plin de devotament și dragoste pentru ai săi, și-a iubit și și-a respectat familia nu pentru că membrii ei îi erau „rude", ci pentru că atît părinții cît și frații săi se străduiau să fie oameni întregi, folositori poporului.

În muncă era plin de grijă pentru tovarășii săi. Cît de emoționante sînt paginile din operele sale în care, printre problemele de importanță vitală pentru popor, pentru cauza revoluției și a socialismului, se întîlnesc scurte bilete sau note în care Lenin cere să se rezolve probleme de fiecare zi ale unor tovarăși (acordarea unei locuințe, respectarea prescripțiilor medicale, îngrijirea sănătății etc.). Grija sa pentru oamenii muncii manuale și intelectuale se manifestă deosebit de cald și principial totdeodată, în anii de după războiul civil.

Lipsurile erau mari, țara sovietică ferecată de blocada capitalistă trebuia, prin eforturi supraomenești, să pornească singură, cu forțe proprii, pe un drum încă nestrăbătut, necunoscut. Lipseau cunoștințele tehnice, lipseau cadre pregătite, dar lipseau chiar și pîinea, și curentul electric, și lemnele. Cît de înalt trebuie că era la Lenin simțul de răspundere personală în fața poporului, în fața istoriei, dacă în ireșul muncii istovitoare pentru refacerea economică, pentru găsirea metodelor de construire a socialismului, pentru combaterea dușmanilor ascunși după fraze încîlcite el găsea totuși timp să rezolve și problema asigurării condițiilor mai bune de trai și de muncă pentru unii oameni de știință care încă nici nu se arătaseră a fi prieteni ai puterii sovietice, dar reprezentau un neprețuit tezaur de cunoștințe pe care, cu vremea, cei mai mulți — spre cinstea lor — le-au pus în slujba socialismului.

Neuitată este grija lui Lenin pentru creșterea și educarea cadrelor de revoluționari, grijă manifestată încă din anii formării partidului și crescută în anii puterii sovietice. Lenin știa nu numai ce să ceară, ci și cum să le ceară să muncească celor din jurul său, celor ce aveau posturi de răspundere. Asculta atent ce i se spunea, dar surîsul ironic și viu care-i juca în ochi nu prevestea nici un fel de îngăduință pentru cei nepricepuți sau șovăielnici și devenea fulger de neîndurat pentru răuvoitori și dușmani.

Prețuirea lui Lenin față de oameni era atît de sinceră și puternică, încît trezea în inimile celor ce-l cunoșteau sau măcar auzeau despre el o puternică încredere și dragoste. Primea nenumărate scrisori, în care oameni simpli, de oriunde, îi vorbeau pe față, deschis și fără sfială, despre problemele lor. Nu mulți au fost conducătorii iubiți cu o asemenea dragoste caldă, de la om la om, cărora să li se fi oferit asemenea daruri modeste dar înfrumusețate de calda dragoste omenească, așa cum i s-au oferit lui în anii de foamete și lipsuri — alimente, o pătură, o haină — și aceasta din partea unor oameni simpli și necăjiți, care doreau și gîndeau că astfel îl pot ajuta pe Lenin în adevăr ca pe unul „de-al lor". Se cunosc multe cazuri de oameni din cele mai felurite ținuturi ale întinsei Uniuni Sovietice care erau sincer mîhniți — iar altora nu le venea să creadă — cînd aflau că Lenin nu este „de pe la ei".

Cum se explică aceasta? Istoria omenirii a mai cunoscut și alte personalități, genii plămădite din fierberea înnoitoare la răscruce de vremuri. Dar inima oamenilor simpli și mulți rareori a simțit bătînd alături, cu sunet triumfător, de vestire a unei vieți noi, inima unui conducător așa cum a fost Lenin.

Cînd la moartea lui Lenin a împietrit de durere întreaga muncitorime din lume — și doar nu toți muncitorii sînt comuniști — cînd pumnul fiecărui muncitor s-a strîns ca un suprem omagiu pentru Lenin în făgăduința proletară de a face să triumfe socialismul, aceasta n-a fost un simplu salut pentru un mare conducător, ci și dîrza hotărîre a unor fii de a continua opera părintelui lor sufletesc.

Iată de ce este atît de necesar ca în munca noastră de educatori să învățăm și să știm să vorbim tineretului despre înaltul exemplu de înflăcărat spirit revoluționar, de modestie, prețuire și grijă față de om pe care ni-l dă Lenin, prin întreaga sa viață, nouă, tuturor.

Ne străduim în munca noastră de educatori să găsim metode și exemple convingătoare pentru a-i educa pe elevii noștri în spiritul dragostei adînci față de patrie. Ce nesecat izvor de exemple și explicații în legătură cu marea forță constructivă a patriotismului comuniștilor o constituie viața și lupta lui Vladimir Ilici!

În operele sale apare limpede și hotărît poziția marxistă a unui spirit eliberat de orice fel de prejudecată, a minții omului societății socialiste, pentru care patria este poporul — făuritor modest al valorilor materiale și culturale, păstrător plin de demnitate al celor mai nobile tradiții, măiestru făuritor de frumos în artă. În opera și atitudinea revoluționară a lui Lenin se vădește clar profundul său patriotism, înălțat pe culmea internaționalismului proletar.

Întotdeauna cei ce trăiesc departe de patrie se gîndesc cu nostalgie la ea. Dar pentru Lenin în exil, întîlnirile cu tovarăși și prieteni veniți din patrie, plimbările sau serile prietenești cînd se cîntau cîntece despre freamătul mesteacănului arginții în bătaia lunii nu rămîneau singurele momente de gînduri închinate necuprinsei patrii iubite.

Dragostea lui Lenin pentru patrie se vede în legitima mîndrie cu care vorbește despre poporul rus, precum și în intransigența cu care condamnă autocrația țaristă și birocratismul burghez al acestei întunecate „închisori a popoarelor" care era Rusia țaristă. Patriotismul internaționalist al lui Lenin se oglindește în paginile operelor sale, în care el — combătînd șovinismul oportunist al Internaționalei a II-a — precizează că problema națională se poate rezolva numai prin eliberarea politico-economică și socială. Dar patriotismul lui Lenin se vede profund, consecvent și viu în întreaga sa luptă de teoretician și de „revoluționar de profesie", pentru pregătirea și înfăptuirea revoluției socialiste. Nu poate fi mai fierbinte dovadă de patriotism decît lupta plină de abnegație pentru eliberarea poporului muncitor din cătușele exploatării omului de către om. În acest sens, de la Marx și Engels, cari au fundamentat teoretic ideea despre patriotismul comuniștilor ca expresia luptei pentru socialism, Lenin a fost și rămîne cel mai înflăcărat iubitor al patriei sale. Înfrigurată așteptare de a se întoarce în patrie simte orice exilat — dar a nu fi găsit o clipă de odihnă pînă n-a făurit o patrie liberă, aceasta numai Lenin a făcut-o!

Cît de educativă și de convingătoare este pilda vieții și luptei lui Lenin pentru tineretul pe care vrem și ne străduim să-l creștem în spiritul dragostei față de patrie!

Întreaga forță și pricepere, toate cunoștințele însușite și adîncite printr-o tenace stăruință în studiu, toată căldura avîntată a inimii și toată chibzuința înțeleaptă a minții sale neîntrecute, întreaga sa viață, Lenin le-a pus în slujba patriei sale muncitorești.

Nu este lucrare a sa în care concluzia de bază să nu vădească marea sa încredere în forța revoluționară a clasei muncitoare, în capacitatea înnoitoare a acțiunilor hotărîte ale maselor populare. Nu este cuvînt al său care să nu vădească exigența cu care punea el — față de partid și față de fiecare comunist în parte — sarcina istorică de a transforma în mod revoluționar vechea Rusie într-o înfloritoare patrie socialistă.

Nici încercările grele prin care a trecut, nici înfrîngerile pe care nu le-a putut evita — nimic n-a putut împiedica împetuoasa activitate dusă de Lenin în slujba făuririi patriei socialiste, în lupta pentru liberarea poporului. Neclintita încredere în victoria proletariatului, dîrzenia în lupta bolșevică au exprimat limpede înalta prețuire pe care Lenin o avea pentru forța vie, creatoare, a maselor pornite pe făgașul furtunos al revoluției socialiste.

Pasiunea cu care studia, statornicia cu care a luptat pentru traducerea teoriei marxiste în practică, neobosita sa grijă pentru justa rezolvare a problemelor maselor muncitoare — totul în viața și în lupta lui Lenin ne vorbește despre înaltul patriotism al acestui neîntrecut geniu al revoluției.

Una dintre formele de manifestare ale acestui patriotism activ și constructiv era neobosita și principiala combativitate leninistă. Întreaga activitate științifică și politică a lui Lenin este străbătută de un înalt spirit partinic, de o puternic afirmată combativitate împotriva părerilor și practicilor dușmanilor marxismului, împotriva dușmanilor revoluției și ai poporului. De la tonul de polemică plin de usturătoare ironie cu care demască rădăcinile de clasă ale diferitelor manifestări de oportunism în gîndire și în politică pînă la necruțătoarea luptă împotriva dușmanilor socialismului, Lenin n-a slăbit nici un moment și în nici un domeniu combativitatea partinică, specific comunistă.

Nimeni ca el n-a prețuit mai cu prisosință ceea ce este de valoare în tot ce a creat geniul omului, în străduința de a-și ușura traiul și de a înflori cu nepieritoare frumusețe artistice viața fiecărei zile. Dar nimeni ca el n-a știut să arate, într-o lumină necruțător de puternică, tot ceea ce exploatarea omului de către om a pîngărit cu silnicie, crimele și nedreptățile ce o întovărășesc. Nimeni ca el n-a știut să critice și să înfrîngă orice încercare a ceea ce a fost putred în lumea veche de a mai dăinui împotriva noului care se făurea prin luptă. Combativ față de adversarii politici și față de refugiul „ideologic" al acestora, necruțător față de dușmanii poporului, Lenin a ridicat pe culmi înalte tradiția comunistă de intransigentă împotrivire față de tot ceea ce nu slujește intereselor maselor.

★

Minunată este sarcina noastră de educatori — și plină de răspundere este ea dacă ne gîndim cît de înalt umane trebuie să fie trăsăturile de caracter pe care, prin munca noastră, sîntem chemați să le formăm tineretului! Cu cît mai grea — dar și mai plină de bucurii — ne apare această muncă de șlefuitori de caractere, dacă ne gîndim căror exemple de oameni ai lumii socialiste trebuie să ne străduim să semene elevii noștri.

Să-i educăm pe tinerii ce ne sînt încredințați în spiritul respectului, al dragostei și al încrederii în forțele creatoare ale maselor, respect și încredere care au însuflețit lupta lui Lenin.

Să educăm tineretul nostru în spiritul modestiei leniniste, al perseverenței și al abnegației leniniste în muncă. Să orientăm just gîndul și avîntul tineresc al elevilor noștri spre o înaltă, leninistă dragoste față de patria socialistă făurită prin munca și lupta poporului condus de partidul nostru leninist.

Să ne străduim ca exemplul viu al vieții și luptei lui Lenin să fie pentru noi, profesori și educatori totdeodată, călăuză în munca pe care o desfășurăm ca participanți activi la opera leninistă de construire a socialismului în patria noastră.

Acum, cînd se împlinesc 40 de ani de cînd, în înfrigurat și neînvins iureș revoluționar, muncitorii și ostașii poporului condus de Lenin au deschis omenirii întregi drumul spre fericire, nu putem să nu simțim cu toții mîndria de a participa la lupta pentru care Lenin nu și-a precupețit viața, la lupta pentru socialism.

Cu 56 de ani în urmă, Lenin scria, vorbind despre sine și tovarășii săi de idei: „Noi mergem în grup compact, pe un drum ripos și anevoios, ținîndu-ne strîns de mînă. Sîntem înconjurați din toate părțile de dușmani și sîntem nevoiți să mergem mai totdeauna sub focul lor". Au trecut doar 56 de ani de atunci — și cît de fundamental este schimbată azi situația! Tunurile de pe crucișătorul „Aurora" au izbit în poarta grea a istoriei și au deschis-o spre calea însorită pe care azi sute de milioane de oameni merg, cu steaguri larg desfășurate, spre victoria socialismului și comunismului, conduși de comuniștii cari nu mai sînt „un grup ce merge pe un drum ripos", ci o armată victorioasă.

Victoriile socialiste ale zilelor noastre adeveresc profeticele cuvinte ale lui Lenin referitoare la rolul de avangardă al proletariatului rus în îndeplinirea sarcinii de a înfăptui revoluția socialistă.

De aceea, din partea noastră ca educatori ai tineretului nici un prinos de recunoștință și dragoste n-ar fi mai trainic și mai de preț față de patria socialismului victorios, Uniunea Sovietică, față de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, față de Lenin, făuritorul statului socialist și al Partidului Comunist, decît munca noastră pentru a sădi în conștiința fiecăruia dintre elevii noștri dorința hotărîtă de a încerca să se poarte, să muncească și să lupte ca Lenin. Nu vom putea noi, profesorii, să înălțăm lui Lenin un monument mai luminos și mai nepieritor decît făurirea unui tineret care să învețe de la Lenin cum să-și iubească poporul și cum să lupte pentru viața fericită a tuturor oamenilor muncii.

Prof. univ. FLORENȚA RUSU

ÎN LUMINA EXPERIENȚEI SOVIETICE

Succese în pregătirea politehnică a elevilor

În vara anului 1956, cînd a apărut Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală — hotărîre care prevedea introducerea elementelor politehnice în școlile noastre — în rîndurile învățătorilor și profesorilor s-a simțit multă însuflețire. Cei mai mulți dintre ei cunoșteau succesele obținute de școala sovietică pe drumul politehnizării învățămîntului și se bucurau că vom începe și noi să mergem pe același drum, să dăm elevilor noștri o pregătire mai complexă, mai multilaterală pentru viitoarea lor muncă de constructori ai socialismului.

Pornind pe această cale, noi am avut posibilitatea să folosim metode deja verificate, să evităm încercări care s-au dovedit a nu fi eficace. Pedagogii noștri aplică în condițiile specifice ale țării noastre experiența sovietică în ceea ce privește predarea bazelor științelor, organizarea lucrărilor practice în atelierele școlare, în întreprinderi, pe parcele experimentale, în cercurile tehnice ale elevilor etc. Lucrările pedagogilor sovietici sînt de un mare folos cadrelor didactice din țara noastră în lămurirea unor probleme teoretice și practice privitoare la conținutul învățămîntului politehnic, la raportul dintre acesta și învățămîntul profesional etc.

Deși școala noastră se găsește de abia la începutul realizării învățămîntului politehnic, unele succese însemnate au și fost obținute în această direcție, datorită în mare măsură tocmai acestui ajutor pe care l-am primit din partea școlii sovietice. S-a dovedit și în acest domeniu cîte lucruri frumoase se pot realiza într-un timp scurt atunci cînd se pornește pe căi deja încercate, cînd există entuziasm și dorința de a înfăptui lucruri mari. Convinse de necesitatea introducerii elementelor de politehnizare în școală, multe colective pedagogice au pornit, cu mijloace uneori destul de modeste, cu sprijinul părinților, al întreprinderilor, al oamenilor muncii la organizarea unor ateliere școlare, la înzestrarea lor, la desfășurarea lucrărilor practice cu elevii.

Am avut nu de mult prilejul să stau de vorbă cu tovarășul Vasile Barna, directorul școlii medii nr. 1 din orașul Mediaș. Aceasta este una din primele școli din țară în care au fost organizate ateliere școlare. „Citisem într-o revistă sovietică — mi-a povestit tovarășul Barna — despre experiența unei școli medii din U.R.S.S. cu privire la activitatea practică a elevilor în atelierele de lăcătușerie și tîmplărie. Ce interesant! — îmi spuneam eu. Elevii acestei școli au posibilitatea ca, odată cu terminarea învățăturii, să-și aleagă cu ușurință o profesiune și să și-o însușească lesne, căci ei capătă chiar în școală dragoste față de munca fizică și pregătirea necesară. Am hotărît să organizăm și noi, în școala noastră, ateliere. Conducerile întreprinderilor din orașul nostru ne-au ajutat și iată că acum avem ateliere înzestrate cu tot felul de scule și chiar cu un strung pe care elevii învață să-l mînuiască".

Școala medie nr. 1 din Mediaș nu constituie un caz izolat. În sute de școli de 7 ani și medii din țară au fost organizate lucrări practice cu elevii fie în atelierele școlare, fie în întreprinderi, în stațiunile de mașini și tractoare etc. În alte sute și sute de școli se desfășoară lucrări pe parcelele experimentale și se dobîndesc însemnate succese în pregătirea agricolă a elevilor.

Fără îndoială, în desfășurarea lucrărilor practice de atelier și pe parcelele experimentale se mai întîmpină nu puține greutăți, se manifestă lipsuri. Cu toate acestea, lucrările practice ne dau de pe acum posibilitatea de a trage unele concluzii deosebit de importante, de utile pentru viitor. Experiența a arătat că, dacă lucrările practice se desfășoară pe baza unui plan de muncă, dacă maiștrii sau profesorii care conduc lucrările știu să evite caracterul meșteșugăresc și să stabilească o legătură strînsă între activitățile practice și cunoștințele teoretice ale elevilor, aceștia pot să capete chiar într-un timp relativ scurt cunoștințe și deprinderi politehnice valoroase și utile. Mulți elevi și-au și însușit în mod satisfăcător priceperea de a efectua diferite operații de prelucrare a lemnului, a tablei, a sîrmei, a oțelului, știu să taie cu fierăstrăul, să lucreze cu dalta, cu rindeaua, să execute îmbinări simple prin cuie și să asambleze piese de lemn, să îndoaie, să găurească și să lipească piese de tablă, să taie și să pilească fierul etc. Mulți dintre ei știu să mînuiască unelte simple agricole, să execute lucrări de pregătire a solului, să semene, să îngrijească semănăturile, să răsădească etc.

Experiența desfășurării lucrărilor practice a arătat de asemenea că acestea aduc o contribuție însemnată la ridicarea generală a nivelului de pregătire a elevilor. Într-adevăr, dacă nu cădeau nu s-a semnalat vreun caz cînd un elev să fi obținut la lecții note proaste din cauza lucrărilor practice, în schimb, au fost nu puține cazurile cînd elevi care manifestau un interes scăzut față de studierea științelor naturale, a fizicii, chimiei, geometriei, au început să se intereseze de aceste discipline tocmai pentru că au fost atrași de munca practică și s-au convins că noțiunile teoretice pe care le studiază în clasă sînt neapărat necesare în orice fel de muncă, în orice ramură a producției.

Lucrările practice ale elevilor au arătat încă un fapt deosebit de însemnat — și anume, că ele pot aduce o contribuție deosebit de mare în îmbunătățirea educației elevilor. Într-adevăr, s-a dovedit că în procesul muncii elevii devin mai disciplinați, mai conștiincioși, mai punctuali. Ei încep să prețuiască mai mult munca fizică, capătă o atitudine sănătoasă față de avutul obștesc, față de proprietatea socialistă, învață să lucreze laolaltă, să se comporte ca adevărați tovarăși.

Urmîndu-se exemplul școlii sovietice, în vacanța trecută s-a introdus la noi, pentru prima oară, practica în producție a elevilor în uzine, în gospodării agricole colective, în gospodării agricole de stat, stațiuni de mașini și tractoare. Grupe de elevi au avut posibilitatea să cunoască astfel nemijlocit cele mai variate aspecte ale procesului de producție, să vadă cu ochii lor cum funcționează anumite mașini, unelte sau instalații despre care citiseră în cărți. Elevii școlii medii nr. 23 din Capitală, de pildă, care și-au desfășurat practica la uzinele „Mao Tzedun", au trecut — pe baza unui plan întocmit în comun de către școală și specialiștii din uzină — prin toate secțiile acesteia. Ei au avut prilejul să vadă aci diferite tipuri de prese, de strunguri, raboteze și alte mașini, au putut urmări procesele tehnologice cele mai variate. Multe din legile fizicii și chimiei pe care ei le studiaseră înainte în clasă l-s-au clarificat pe deplin abia în uzină. Și toate datele, toate observațiile culese acolo constituie acum, pentru profesori, un adevărat „material didactic", folosit din plin în clasă, la curs. Elevii au căpătat în uzină și unele deprinderi practice și — ceea ce este fără îndoială foarte important — au avut prilejul să cunoască îndeaproape munca creatoare a muncitorilor, să vadă cu ochii lor unde și cum se făuresc bunurile materiale.

Atrași de munca practică, de problemele tehnicii — de multe ori chiar pasionați pentru aceste probleme — elevii lucrează intens în cercuri, care le dau posibilitatea să-și manifeste talentele, să-și arate dibăcia, să-și valorifice inițiativa, spiritul de creație. La Timișoara, de pildă, „tinerii chimiști" din cercuri știu să prepare tot felul de „produse" — cerneală, cremă de ghete, miere artificială și multe altele care-i uimesc pe colegi și pe părinți. Tinerii tehnicieni de la școala medie nr. 22 din București au studiat motorul cu combustie internă și au dobîndit astfel cunoștințe foarte valoroase în legătură cu construcția și funcționarea lui.

Foarte multe cunoștințe dobîndesc elevii și cu prilejul excursiilor și vizitelor în producție. Organizate în vederea studierii anumitor probleme legate de cunoștințele predate la lecții, aceste excursii îi familiarizează pe elevi cu multe aspecte concrete ale muncii în fabrici și pe ogoare. Excursiile făcute de elevii școlii medii din Bîrlad, de pildă, la fabrica de rulmenți din orașul lor, de elevii școlii medii de 7 ani din Bistrița la Hidrocentrala de la Bicaz, de elevii școlilor din Reșița la uzinele din localitate sau de elevii din orașul Ploești la unitățile petrolifere i-au ajutat să înțeleagă mai adînc cunoștințele de fizică și de chimie, i-au făcut să se apropie mai mult de muncitori, le-au trezit dorința să lucreze ei înșiși în producție.

În toate aceste activități, călăuza principală a pedagogilor noștri o constituie experiența colegilor lor sovietici. Și tot de la ei învață profesorii noștri cum să introducă elementele de politehnizare nu numai în cadrul lucrărilor de laborator sau al activităților în afara clasei, ci în însuși procesul predării lecțiilor. Este un fapt binecunoscut, într-adevăr, că pînă nu de mult, ca urmare a influențelor rămase din școala veche, predarea multor teme la fizică, chimie, matematică, biologie avea un caracter formal, întrucît cunoștințele transmise elevilor nu erau legate de aplicațiile lor în activitatea practică. Acest fel de predare a avut drept rezultat faptul că absolvenți ai liceelor, care știau foarte bine să enunțe diferite legi din fizică și chimie sau formule matematice, nu puteau indica uneori nici măcar un singur exemplu de modul cum se aplică acestea în industrie, agricultură, transport etc. Acum, înseși programele de învățămînt și manualele școlare, în care este valorificată din plin experiența sovietică, acordă tot mai multă atenție împletirii cunoștințelor teoretice cu aplicațiile lor în practică. În școli se rezolvă mai multe probleme cu conținut practic, se insistă asupra unor teme menite să lămurească elevilor bazele producției moderne. Bunăoară, profesorii lămuresc elevilor construcția și funcționarea unor mașini și mecanisme importante, le arată cum se folosesc diferite forme de energie, le fac cunoscute metodele de obținere industrială a unor substanțe organice și neorganice, îi familiarizează cu problemele agrobiologiei, ale zootehniei și agrotehnicii.

Pregătim astăzi, în școlile noastre, un tineret care va fi în stare să lucreze cu tot mai bune rezultate în producție, pentru că încă de pe băncile școlii începe să cunoască tainele ei, problemele și perspectivele ei. Și dacă în munca noastră pentru creșterea unui asemenea tineret pășim de la început cu fermitate — aceasta o datorăm marilor noștri prieteni din Țara Socialismului care, și în această privință, ca și în toate celelalte, nu precupețesc sprijinul și ne ajută să ajungem cît mai curînd la rezultate tot atît de strălucite cum au ajuns și ei.

Prof. M. FLORESCU

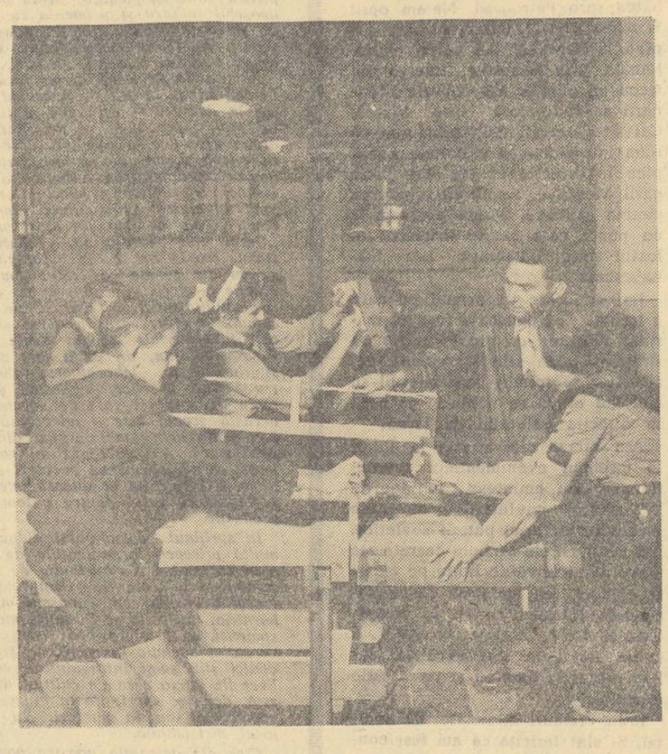

Lucrînd în atelierele care s-au înființat pe lîngă școli, elevii își însușesc numeroase deprinderi practice, aplicînd cele învățate la lecții și pregătindu-se astfel mai bine pentru viitoarea lor muncă în producție

În clișeu: în atelierul de tîmplărie al școlii medii mixte nr. 1 „Ilie Bălcescu" din Capitală.

Învățînd de la prieteni

Vă amintiți, desigur, peisajul emoționant al unei clase cu elevi „dintr-a întîia", îmbrăcați în uniforme curate, cuminți și aliniați la capătul băncilor, urmărind cu ochii mari povestea „Scufița Roșie" sau încercînd să afle cîte vrăbii rămîn pe cracă dacă au fost patru și au zburat două. O astfel de clasă îți amintește de un sanctuar, iar gîndul de a o tulbura de o impietate. Această senzație vine, printre altele, și de la faptul că simți că aici este un laborator în care se lucrează cu cea mai fină și mai delicată substanță. Aici se modelează aluatul uman în prima lui formă — și de felul cum este lucrat acum depinde toată dezvoltarea lui viitoare. Iată de ce munca învățătorilor cu elevii din clasa întîia este una dintre cele mai dificile și iată de ce tovarășa Ana Avădanei, care predă la clasa I a școlii elementare de pe lîngă Institutul pedagogic de învățători din Iași, caută în permanență noi și noi metode de muncă. După cum mărturisește dînsa, în această privință cel mai prețios ajutor i-a fost experiența învățătorilor sovietici.

La prima vedere lucrurile par simple. O învățătoare spune unor copii o povestioară de-atîtea ori spusă. Observi însă în treacăt că învățătoarea își ilustrează povestirea cu niște poze pe care le fixează pe rînd pe tablă, recompunînd din fragmente o prezentare plastică a întregii povestiri. Mai observi că, la urmă, ea scoate de sub catedră niște măști de carton, cu ajutorul cărora dramatizează aceeași povestire. La o altă oră ai să observi, poate, că elevii învață să scrie și să citească ajutîndu-se de niște litere de carton. Cîtă muncă, cîte eforturi se ascund înapoia acestor lucruri simple!

Tov. I. Petrescu, directorul Institutului pedagogic de învățători, s-a întors nu de mult din Uniunea Sovietică, cu un noian de impresii și planuri de viitor. „Este o datorie de onoare pentru pedagogii sovietici — ne spune dînsul — ca cei mai vîrstnici, cu mai multă experiență, să ia asupra lor îndrumarea celor tineri, să-i ajute să biruie greutățile pe care le întîmpină în muncă. Începem să facem și noi la fel și nu mă îndoiesc că vom obține rezultate bune. Din ceea ce am văzut în Uniunea Sovietică doresc să realizăm și următorul lucru: un cabinet metodic al școlii, organizat pe comisii de obiecte. Vom alcătui grupe de profesori de la 2-3 discipline înrudite. Prin interasistențe, profesorii vor urmări îmbunătățirea conținutului științific al lecțiilor, pe baza unor teme. După aceea vom discuta în ședințele consiliului pedagogic și vom stabili ca metoda cea mai bună sau laturile cele mai bune ale diverselor metode să fie folosite pe viitor de toate cadrele didactice".

Desigur, aceste proiecte vor găsi printre profesorii Institutului pedagogic un mediu prielnic de realizare, fiindcă folosirea experienței sovietice are aici o mai veche tradiție. Profesorul de istorie, de pildă, folosește de mult timp la lecțiile sale metoda referatelor, pe care a aflat-o într-un număr al Analelor româno-sovietice, iar profesorul de pedagogie s-a inspirat în organizarea cabinetului pedagogic din sfaturile pe care i le-a dat directorul școlii nr. 1 din Chișinău, cu prilejul unei vizite la Iași.

La școala medie nr. 4 profesorii sînt la ore. În cancelarie o găsim numai pe instructoarea superioară de pionieri, Veronica Agrigoroaie, încîntată că are cui povesti despre corespondența pe care pionierii din detașamentul ei o poartă cu elevii de la o școală elementară din Cernăuți, despre darurile pe care le-au primit de acolo și despre acelea pe care le-au trimis. Odată, pionierii din Cernăuți au povestit, printr-o scrisoare, celor din Iași despre felul cum au organizat o excursie. În urma acestei scrisori, detașamentul școlii medii nr. 4 a făcut o excursie asemănătoare, care a fost foarte frumoasă, foarte interesantă și...

Din păcate, a sunat. Tov. Agrigoroaie trebuie să plece la pionierii ei. Fiindcă știu că pauzele sînt scurte, mă grăbesc să stau de vorbă cu profesorii care intră în cancelarie.

Tov. Sonia Albu, profesoară de științe naturale, îmi arată ce mult îi folosesc metodicile sovietice pentru predarea zoologiei și botanicii. Cît despre felul interesant în care s-a organizat munca în laborator — pe baza lucrului pe grupe, datorită căruia se pot satisface toate cerințele chiar cu material puțin — sau în muzeul școlii — cu ierbare și insectare pe teme — aceasta nu este un secret, fiindcă el poate fi aflat de oricine, cu ușurință, din două cărți sovietice „Predarea biologiei în școală" și „Organizarea muzeului școlar". Se pare însă că este un secret — cel puțin pînă se realizează — proiectul de a face schimb de materiale didactice cu o școală din Uniunea Sovietică. Și la geografie se folosește larg experiența sovietică. Profesoara Lidia Gugiuman a învățat limba rusă și poate consulta în original revistele de specialitate „Vokrug sveta" și „Gheografia v škole". I se întîmplă adesea să țină, la ședințele cercului pedagogic, scurte informări despre cuprinsul acestor reviste, ca și despre ultimele cuceriri științifice ale geografilor sovietici.

În orele de după amiază, activitatea casei pionierilor din Iași se desfășoară din plin. Oare aici ce se folosește din experiența sovietică? Mă gîndesc că însăși experiența acestei case a pionierilor este un exemplu al aplicării experienței sovietice în domeniul educării copiilor.

Într-una din încăperile casei se găsesc cîteva daruri primite de pionierii ieșeni de la prietenii lor din Țara Socialismului. O băncuță în miniatură și două modele executate la traforaj mă uimesc prin exactitatea, migala și arta cu care sînt lucrate. Pînza subțire de traforaj a lăsat, între zecile de înflorituri, o distanță care abia dacă depășește 2 milimetri. Poate nici n-ai bănui că aceste minuscule opere de artă sînt creația unor mîini de copii, dacă etichetele, lipite discret într-un colțișor, nu ar trăda un scris copilăresc: „Ruminskomu drugu ot Prodana Stepana", prietenului romîn de la Prodan Stepan. La rîndul lor, pionierii romîni le-au pregătit prietenilor de departe daruri tot atît de frumoase: machete complicate de nave de diferite proporții, aeromodele cu linii suple și fine, de cele mai diverse tipuri, fel și fel de mici realizări, rod al unei munci îndelungate și sîrguincioase.

...Într-o încăpere alăturată vibrează sunetele unei viori. Aici e cercul de muzică. Vreo cîteva fetițe învață să mînuiască arcușul. Îmi arunc ochii pe caietul pe care-l au în față. „Folosim metoda sovietică a lui Radionov și Gregorian — îmi spune profesorul de muzică — este cea mai lesnicioasă, căci dă copiilor posibilitatea să înceapă studiul digitației nu în gama do major, ci în mod simultan în trei game".

La cercul de coregrafie, repetiția este în toi. O duzină de fetițe repetă cu convingere, după o melodie cîntată la pian, o serie de mișcări ritmate. Profesoara Elena Ruginâ lucrează cu ele de zor și abia își permite un răgaz de cîteva clipe, în care ne spune că, de fapt, nu are un manual de coregrafie, dar se folosește de o lucrare sovietică despre gimnastica artistică, de Șiskareva, în care se găsesc și noțiuni de balet.

Am notat aici, în cîteva rînduri impresii fugare de la cîteva școli din Iași. Sînt date și fapte care ilustrează numai într-o mică măsură, prin cîteva exemple, însemnătatea pe care o are pentru noi bogata experiență a pedagogiei sovietice, rod al unor îndelungate căutări și cercetări. Folosind această experiență, școala noastră înaintează cu pași repezi pe drumul unor noi realizări și succese.

B. OCTAV

Al IV-lea Congres al sindicatului nostru

(Urmare din pag. 1)

predarea obiectelor respective în fața elevilor și sprijinul pe care-l pot da părinții în vederea asigurării succesului la învățătură al copiilor lor. Cu acest prilej li s-au dat părinților și o serie de îndrumări privind modul cum trebuie să ajute și să-și controleze copiii în pregătirea lecțiilor.

Comisia muncii profesionale de masă ține o strînsă legătură cu colectivul cabinetului metodic al școlii, pentru a contribui la realizarea sarcinilor cuprinse în planul lui de muncă. Acest plan, întocmit cu sprijinul comisiei muncii profesionale, prevede, între altele, antrenarea cadrelor didactice în munca de cercetare științifică. Comitetul sindical de instituție sprijină pe învățători și profesori în întocmirea unor referate cu caracter pedagogic, în organizarea unei expoziții pedagogice permanente, în recenzarea unor cărți pentru copii ș.a.

Învățînd din bogata experiență a organelor sindicale sovietice, comitetul de instituție folosește în munca sa metoda aplicată de comitetul de instituție de pe lîngă școala nr. 113 din Moscova — și anume, metoda denumită „O zi din viața școlii". Datorită acestei metode, care constă în participarea tuturor membrilor de sindicat la controlul reciproc în școală, se înlătură deficientele care scapă, uneori, din atenția conducerii școlii.

Prof. IOAN COMĂNESCU
președintele comitetului sindical de instituție de pe lîngă școala pedagogică din Oradea

AMINTIRI ȘI LEGĂMINTE PENTRU VIITOR

Aniversarea Marelui Octombrie îmi dă prilejul să înnod laolaltă amintiri și gînduri trecute cu realități prezente și cu minunate perspective de viitor.

...Mă întorc în urmă cu 40 de ani. Prin negura vremurilor de mult trecute, mă văd elev de liceu în orășelul zguduit de războiul care își trăia ultimele clipe pe frontul din apropierea lui, într-una din zilele lui noiembrie 1917. Îmi amintesc și acum de cerul plumburiu, din înaltul căruia cernea o ploaie măruntă și pătrunzătoare. Zgribuliți de frigul înșsprit de vîntul umed și rece care suflase cu înversunare toată noaptea, vreo treizeci de copii așteptau, în clasa neîncălzită, ora de istorie. Profesorul întîrzia însă. Ne cuprinsese pe toți o neliniște. Un fel de presimțire parcă îmi spunea că se întîmplase totuși ceva deosebit.

Și n-am să uit niciodată figura omului care, în sfîrșit, intră în clasă. Palid, dar cu privire arzătoare, pășii spre catedră, aruncă pe ea catalogul și, venind în fața noastră, ne spuse cu un glas în care tremura emoția: „Măi băieți... a pornit revoluția în Rusia! Să țineți minte, dragii mei, că vremuri mari așteaptă omenirea. Da, da... vremuri mari"... Și, proptindu-se în coate pe marginea ferestrei, își plimbă privirea în negura de afară.

Mult timp n-am înțeles semnificația cuvintelor bătrînului meu dascăl de istorie. Nu mi-am putut da seama ce gînduri îi frămîntau mintea, ce sentimente l-au făcut să ne vorbească în acele momente cînd în Rusia se punea piatra de hotar între o lume veche și putredă și lumea nouă, a libertății, fericirii și progresului.

Și nu am cunoscut încă multă vreme după aceea adevăratul sens al vremurilor noi, care se plămădeau în marea țară vecină. Nu l-am înțeles deplin nici cînd am terminat liceul, nici chiar student fiind și apoi profesor de istorie.

Abia odată cu eliberarea patriei noastre am avut posibilitatea să aflu, să văd, să citesc, să înțeleg atîtea și atîtea lucruri care-mi rămăseseră necunoscute înainte. Și de atunci, în fiecare an, aniversînd luminoasa sărbătoare a Marelui Octombrie în condițiile transformărilor uriașe care s-au petrecut și se petrec necontenit în țara noastră, înțeleg tot mai adînc sensul cuvintelor rostite de fostul meu dascăl acum 40 de ani, într-o zi ploioasă de început de noiembrie, undeva într-o sală de clasă friguroasă și rece. De atunci aniversarea zilei de 7 Noiembrie este și pentru mine una din cele mai mari sărbători, o sărbătoare care mă leagă tot mai strîns de popor și mă face să muncesc și să lupt cu tot mai multă hotărîre pentru fericirea lui.

Și dacă astăzi pot într-adevăr să muncesc mereu mai bine, mai cu folos — aceasta se datorește faptului că la temelia școlii noastre stau ideile luminoase ale Marelui Octombrie, stă învățătura marxist-leninistă, care ne dă posibilitatea nouă, pedagogilor, să creștem un om nou, corespunzător noilor vremuri, stă experiența școlii sovietice, care merge de 40 de ani pe acest drum, obținînd succese uriașe.

A fost schimbat cu desăvîrșire conținutul învățămîntului în țara noastră. De la un învățămînt mistic și idealist, încorsetat de principii care frînau gîndirea logică și libertatea de interpretare, s-a trecut la un învățămînt care asigură dezvoltarea multilaterală a personalității omenești. Școala noastră îi înarmează azi pe elevi cu cunoștințe științifice legate strîns de activitatea practică, de viață. În direcția aceasta, ca și în multe altele, primim un ajutor larg din partea pedagogilor sovietici, care ne împărtășesc cu dragoste prietenească experiența lor cu prilejul întîlnirilor directe, fie prin cărți, broșuri și reviste, fie prin materialul didactic pe care ni-l pun la dispoziție sau prin atîtea și atîtea alte căi.

În aceste zile, cînd sărbătorim cea de a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, îmi manifest și eu, alături de toți pedagogii din toate școlile patriei noastre, alături de toți oamenii muncii, adînca bucurie pentru uriașele realizări dobîndite de popoarele sovietice. Împreună cu ei, aduc prinosul meu de recunoștință pentru ajutorul frățesc, dezinteresat pe care l-am primit și îl primim în lupta pentru o școală nouă. Pentru noi toți, această mare sărbătoare este prilej de a face legămînt că vom întări necontenit munca noastră, educînd pe elevi în spiritul ideilor revoluției, făcînd din ei patrioți înflăcărați, oameni destoinici, care să iubească munca și pe cei ce muncesc, care să fie oricînd gata să slujească poporul.

I. DRAGOMIRESCU
profesor la școala medie nr. 11 „Dimitrie Cantemir" — București

FAPTE SEMNIFICATIVE

(Urmare din pag. 1)

O vorbă din popor spune că „Cine dă, primește". Așa s-a întîmplat și la Coșava. Învățătorii și profesorii au organizat excursii cu elevii la pădure. Elevii purtau în spate trăistuțe sau ghiozdane goale. S-au întors cu ele pline cu sămînță de salbă, lemn chinezesc, sînger, castane și fructe de tuia, pe care le-au trimis în dar muncitorilor de la ocolul silvic: „Voi ne ajutați pe noi, copiii, noi vă ajutăm să creșteți pădurile". Aceasta era semnificația darului elevilor.

Gestul n-a rămas fără răspuns. Ocolul silvic i-a premiat pe elevi și le-a dăruit o minge de volei. La rîndul lor, elevii, ajutați de profesori, organizează acum pentru ocolul silvic un muzeu al dăunătorilor pădurilor **(ION ENAȘESCU).**

Apreciind importanța acțiunii de culturalizare a maselor, secția de învățămînt și cultură a sfatului popular al regiunii Baia Mare a întocmit din timp un larg plan de măsuri în această direcție. Spicuim cîteva din prevederile lui: reorganizarea colectivelor de conferențiari, îmbunătățirea activității în cercurile de cultură generală (geografie, științele naturii, astronomie etc.), în cercurile de aplicații practice (croitorie, cusături, radio), înființarea unor cercuri agricole, viticole, pomicole etc, în funcție de specificul și cerințele locale. O interesantă formă de activitate o constituie brigăzile științifice ce urmează a fi organizate după modelul celei ce a activat în anul trecut în raionul Sighet. Membrii brigăzii (intelectuali de diferite specialități, printre care mulți profesori și învățători), deplasîndu-se la sate, dau răspunsuri și sfaturi cetățenilor care pun întrebări **(MAXIMILIAN BOROȘ)**

Vasile Luncanu, Gheorghe Grosu și Vasile Grosu sînt învățători, directori ai școlilor elementare din satele Fundeni, Chiticeni și Berbiceni, raionul Bacău.

Între ei a pornit o adevărată emulație. Fiecare vrea să obțină succese cît mai mari și a antrenat întregul colectiv didactic în munca de sprijinire a cooperativizării agriculturii.

La început, în frunte erau cei din Berbiceni. Datorită în mare parte acțiunii de lămurire dusă de către cadrele didactice, un număr însemnat de țărani din acest sat au intrat în întovărășirile agricole.

Învățătorii din celelalte sate nu s-au lăsat însă mai prejos. Astăzi, în frunte se află satele Fundeni și Chiticeni, unde procesul de cooperativizare este pe sfîrșite. Un merit deosebit în acțiunea de convingere a țărănimii din aceste sate de a porni pe drumul socializării agriculturii revine învățătorilor Vasile Luncanu și Gheorghe Grosu.

Cu cîntecul și jocul — așa a fost denumită chemarea lansată de pedagogii din comuna Zîmbreasca, raionul Roșiori, către toate școlile din raion, pentru întărirea contribuției lor la transformarea socialistă a agriculturii prin dezvoltarea muncii cultural-artistice în rîndurile țăranilor muncitori. Fiind cei care au lansat chemarea, pedagogii din comună se străduiesc să fie la înălțimea cerințelor ei.

Comuna Zîmbreasca se întinde pe o lungime de 4-5 kilometri. De aceea, la manifestările culturale care aveau loc la reședința comunei nu puteau lua parte și țăranii muncitori din cătunele mai îndepărtate. Atunci pedagogii satului au avut o inițiativă lăudabilă. Împreună cu deputații comunali au organizat manifestări culturale pe circumscripții. Pînă acum au avut loc două asemenea manifestări.

O altă inițiativă a învățătorilor zîmbrești, care se bucură de mare popularitate în comună, este gazeta satirică „Moș Ochilă". În această gazetă un moșneag stă parcă de veghe la tot ceea ce se întîmplă în comună. Cu mîna streașină la ochi, privește în depărtare peste întinderea satului. Un pionier îl întreabă ce vede. Atunci moșul îi „răspunde", iar „răspunsurile" lui îi fac pe oameni să lucreze mai bine, să vadă mai limpede lipsurile și să le înlăture.

Chemarea pedagogilor din comuna Zîmbreasca și-a găsit ecou în preocupările tuturor școlilor din raion. Fiecare dorește să cîștige locul întîi. Aceasta se vede și în munca lor din școală. Învățătorii și profesorii se străduiesc și în cadrul lecțiilor să sprijine transformarea socialistă a agriculturii, să lege cît mai strîns activitatea elevilor de viața satelor. Așa procedează, de pildă, Angela Badea și Elena Ilie de la școala din comuna Zîmbreasca, Andrei Mereuță de la școala din comuna Drăcșani, Iuliana Pielmuș, Constanța Marinescu și Ion Dumitrăchescu de la școala din comuna Cucuieți și alții care dau elevilor lor să efectueze teme cu date din activitatea întovărășirilor și a gospodăriilor agricole colective din comună, organizează excursii în aceste unități etc.

Mulți dintre pedagogii raionului Roșiori desfășoară o rodnică muncă de lămurire de la om la om. Mergînd acasă la elevii săi, învățătorul Anton Popescu din comuna Drăcșani stă ades de vorbă cu părinții lor. Așa l-a convins pe țăranii muncitori Constantin și Ion Zorzoană, D. Ionescu, Matei Stana și Ion R. Vlad să se înscrie în întovărășire. Ca și el, învățătoarea Margareta Dumitrăchescu din comuna Cucuieți sau învățătorul Ion Milea din comuna Baldovinești sînt adevărați agitatori, care știu să explice convingător țăranilor muncitori avantajele muncii în comun.

În raionul Roșiori cooperativizarea agriculturii a luat un puternic avînt. Aceasta se datorește și activității cadrelor didactice, care nu-și precupețesc eforturile, aducînd o contribuție rodnică în lupta pentru o agricultură înaintată socialistă **(GH. BADESCU).**

ACUM PATRU DECENII

L-am văzut și l-am ascultat de cîteva ori pe Vladimir Ilici Lenin.

Imi amintesc de parcă ar fi astăzi ziua de 3 aprilie 1917, cînd Lenin a sosit la Petrograd. Timp de cîteva ore am așteptat, eu și prietenele mele — studente ale Institutului de medicină — alături de o uriașă masă de muncitori, soldați, elevi trenul cu care trebuia să sosească Ilici. Piața Gării Finlandeze devenise cu totul neîncăpătoare și toate străzile laterale erau înțesate de lume.

Și iată că, aproape de miezul nopții, mulțimea începu să se agite. Răsunară urale. Porni să cînte o fanfară. Stăteam departe, totuși l-am văzut distinct pe Lenin pe automobilul blindat. Cuvintele lui se transmiteau în mulțime din gură în gură și miezul cuvîntării lui, chemarea la revoluția socialistă, pătrundea adînc în popor.

A fost atunci o primăvară de neuitat: furtunoasă, zgomotoasă, plină de încordarea avîntului. Și eu și prietenele mele am petrecut toată această primăvară literalmente pe stradă. Era cu neputință să rămîi locului undeva, într-o cameră sau în auditoriile institutului, cînd pe stradă se petreceau asemenea evenimente, de care atîrna nu numai soarta țării, ci poate că și a întregii lumi!

Și tot ceea ce este mai însemnat, tot ceea ce îmi amintesc din acele zile furtunoase este pentru totdeauna legat de numele și chipul lui Vladimir Ilici.

Văd și acum înaintea ochilor piața din fața palatului Kșesinski. Jos fremăta o mulțime pestriță. Erau și burghezi, pe care îi deosebeai de la distanță de oamenii în bluze muncitorești și mantăi de front murdare, erau și ofițeri — dar erau mai ales muncitori și soldați abia sosiți la Petrograd din tranșee.

Iată, sare pe un butoi un orator. E greu de înțeles cine este el, dar e limpede că e un oportunist și un „defensist" *). Ridicîndu-și în sus barbișonul, gesticulînd, el cheamă la război pînă la victoria finală.

— Ajunge! Ne-am tot luptat! Oare n-ai vrea să te duci și tu în tranșee? — îi strigă un soldat și îl trage de picioare jos de pe butoi. Risete, strigăte, țipătul strident al domnișoarelor șocate... Dar iată că într-un balconaș al palatului Kșesinski apare Lenin. Dintr-o dată se lasă liniștea. Oamenii prind cu nesaț fiecare cuvînt. Chiar și cei care au o atitudine dușmănoasă față de bolșevici se liniștesc, speriați, dînd ascultare cuvîntării înflăcărate și convingătoare a lui Lenin.

Cît de simplu și pe înțelesul tuturor vorbea Ilici! De fapt, pe atunci, în mintea mea, ca și în mintea prietenelor mele, erau destule confuzii; eram încă niște fetișcane destul de nepricepute. Dar dacă-l auzeai pe Lenin ți se limpezea totul în cap, începeai să te dumirești în haosul evenimentelor. Am stat în picioare de multe ori ceasuri întregi în piața din fața palatului Kșesinski, am ascultat multe discursuri ale lui Lenin.

Imi amintesc bine sărbătoarea de 1 Mai din anul 1917. Mă aflam pe Cîmpul lui Marte. Pe atunci acest cîmp nu era, ca acum, o grădină înfloritoare, ci un imens teren părăginit, acoperit de praf — un platou de instrucție militară, fără pic de verdeață.

In primăvara anului 1917, Cîmpul lui Marte, ca și întreg orașul, era împodobit de sărbătoare: afișe de toate culorile, jocuri de văpăi în pînzele panourilor din mîinile muncitorilor, cîntece revoluționare, sunetele fanfarei, un soare luminos... Și iată, în mijlocul mulțimii se ivi un autocamion în care era Lenin. Autocamionul înainta încet de la un grup la altul, și Lenin vorbea cu oamenii. Am avut fericirea să mă aflu în imediata apropiere a autocamionului. Și știți ce m-a uimit? Imbrăcămintea lui Lenin. Era îmbrăcat modest și simplu — într-un costum închis, cu un palton negru și o șapcă. In timp ce vorbea ținea șapca strînsă în mînă. Imi amintesc cum mă gîndeam că tot așa ca Lenin se îmbrăca și tatăl meu — un simplu muncitor. Și dintr-odată acest om mi-a devenit atît de aproape, parcă ar fi fost din familia mea. Și cuvintele lui Lenin erau dintre cele mai simple. Am avut prilejul să ascult mulți oratori, dintre cei mai iscusiți. Imi amintesc de unii care știau să influențeze cu măiestrie sentimentele ascultătorilor, să le trezească entuziasmul. Dar Lenin influența înainte de toate asupra rațiunii. Cuvintele lui îți limpezeau gîndul, te convingeau prin forța și adevărul lor. Tocmai în aceasta constă trăsătura luminoasă a lui Lenin ca orator, ca tribun al poporului. Sentimentul se poate răci, dar înțelegerea clară a evenimentelor, convingerea ideologică îl conduc întotdeauna pe om pe drumul cel drept.

Am înțeles bine aceasta, din propria mea experiență. In vara anului nouă sute șaptesprezece am rămas fără lucru. Un avocat liberal, căruia îi meditam copiii, hotărîse că noi, cursistele (pe atunci studentele erau numite cursiste), sîntem prea pornite pe răscoală și m-a concediat pentru a păzi copiii de „influențe dăunătoare".

Intîmplător am găsit de lucru la Kronstadt, la așazisul „Fort al ciumei". In acest fort era un laborator bacteriologic în care se preparau vaccinuri împotriva ciumei, tifosului, dizenteriei. Am început să lucrez acolo ca soră-laborantă. Dar nici „Fortul ciumei" nu s-a putut îngrădi în fața revoluției. Apăruse aici un detașament de marinari revoluționari leniniști și se crease un comitet muncitoresc. Epoleții țariști fură smulși de pe umerii medicilor ofițeri. Imi amintesc cu ce uimire plină de dezgust au privit cîțiva medici la marinarii din echipa de deservire cu care trebuiau să se poarte ca de la egal la egal.

Și — închipuiți-vă — am fost aleasă în comitetul muncitoresc, eu care nu eram decît o fetișcană. Insemna că, în ceea ce mă privește cuvintele lui Lenin n-au fost risipite în vînt.

Veneau timpuri tot mai neliniștite, mai încordate. Lenin fu declarat în afara legii. Guvernul lui Kerenski îl căuta pentru a-l preda judecății — mai bine spus pentru a-l distruge.

Indată ce au început evenimentele din octombrie la Petrograd, orice legătură a noastră, a celor de la fort, cu orașul fu întreruptă. Din zvonurile răzlețe care ajungeau pînă la noi am înțeles că veneau clipe hotărîtoare. Puteam oare să rămînem pasivi în laboratoarele noastre izolate? „La Petrograd, în mijlocul evenimentelor!" — am hotărît. Un sanitar care lucra cu mine m-a trecut în timpul nopții, într-o barcă, din „Fortul ciumei" la Kronstadt. Dar cum să traversez golful spre Piter? Era ora 4 dimineața, în ziua de 25 octombrie 1917. Intuneric, frig, un vînt puternic și pătrunzător, zăpadă umedă și ploaie. Orașul parcă murise.

Deodată zării cîteva figuri întunecate. Erau niște marinari care se furișau pe o șalupă ce se îndrepta spre Petrograd. Apropiindu-mă de ei, i-am rugat să mă ia cu dînșii; firește, au refuzat.

— Ei, vezi, surioară, ți-am spus c-o să ne pierdem noaptea în zadar și o să trebuiască să ne întoarcem la fort — îmi spuse tovarășul cu care venisem.

Pe neașteptate, cuvîntul „surioară" (așa erau numite pe atunci surorile de caritate) și-a produs efectul.

— Sînteți soră de caritate? — mă întrebară marinarii.

— Da — am răspuns.

— Puteți da ajutor dacă cineva dintre noi va fi rănit?

— Pot, numai că n-am la mine materiale.

Imi adusei aminte că aproape, în port, se afla o secție a laboratorului nostru unde erau întotdeauna pregătiți, în perfectă ordine, cîțiva saci de campanie cu truse și medicamente. Le-am spus aceasta marinarilor. Am fugit după un sac, l-am umplut vîrf cu pansamente și m-am întors.

In întuneric, șalupa noastră răzbătea spre Petrograd. Ne-am oprit la uzina Berd. Un tramvai ne a dus pînă la Newski. La colțul cu Liteinaia, prin fereastra tramvaiului trecu un glonte. Am coborît. Marinarii se îndreptară spre Marele Cartier General, mulțumîndu-mi că i-am întovărășit și sfătuindu-mă să plec în direcție opusă, spre piața gării Moscova. Acolo se organizau puncte sanitare. M-am pomenit la un punct care fusese instalat în fostul spital Balabinsk (azi „Oktiabrskaia").

Imi amintesc că primul pe care a trebuit să-l pansez a fost un marinar rănit de un glonte care i-a străpuns mîna stîngă. Aștepta nerăbdător să termin pansamentul și, apucînd arma, se năpusti în fugă în direcția Palatului de Iarnă.

Am rămas cîteva zile la Piter, în mijlocul evenimentelor revoluționare. Imi amintesc mitingurile înflăcărate, cuvîntările, discuțiile închinate victoriei puterii sovietice. Imi amintesc de primele decrete ale Guvernului Sovietic lipite pe ziduri și garduri. Imi amintesc de memorabilele întîlniri cu N. K. Krupskaia și A. V. Lunaciarski. Pe V. I. Lenin nu l-am mai ascultat, dar l-am văzut la Smolnîi și pe străzile orașului.

Erau vremuri minunate, de neuitat. Și sînt fericită că am fost contemporană cu Lenin, că nu m-am ținut departe de revoluție, că mai tîrziu am devenit membră a Partidului Comunist creat de Lenin.

V. IVANOVA
inspector principal la secția de învățămînt a regiunii Leningrad

*) Termen întrebuințat în Rusia în timpul războiului din 1914—18 pentru a desemna pe socialiștii raliați la războiul imperialist.

Impresii din UNIUNEA SOVIETICĂ

Am avut marea bucurie de a face parte din delegația A.R.L.U.S. care a vizitat în cursul lunii trecute timp de trei săptămîni Uniunea Sovietică, la invitația VOKS-ului, cu prilejul sărbătoririi Lunii prieteniei romîno-sovietice.

Această minunată vizită va rămîne întotdeauna pentru mine de neuitat. M-au impresionat în mod deosebit căldura și prietenia cu care a fost primită și înconjurată delegația noastră în tot timpul șederii în Țara Socialismului, dragostea pe care ne-au arătat-o oamenii sovietici.

In vizitele pe care le-am făcut, la Moscova, la Leningrad și în R.S.S. Azerbaidjană, m-au interesat în deosebi — cum eram și firesc, ținînd seama de profesiunea mea — activitatea școlilor, a cadrelor didactice, a elevilor. Este greu să înfățișezi în cîteva pagini de articol grija statului sovietic pentru îmbunătățirea necontenită a condițiilor materiale ale școlilor și instituțiilor de cultură. Văzînd gigantica Universitate Lomonosov din Moscova, școala nr. 110 din Moscova, casa de cultură „Gorki" din Leningrad, Palatul pionierilor din Baku, școala nr. 2 din Șumgait — Azerbaidjan, ne-am dat seama că statul sovietic acordă multă atenție creșterii unui tinerel cu o temeinică pregătire multilaterală, capabil să fie folositor societății comuniste și creează în acest scop cele mai bune condiții materiale. Școala medie nr. 2 din Șumgait — Azerbaidjan, de pildă, are săli de clasă mari și luminoase, laboratoare, cabinete, ateliere pentru lucrări practice, bibliotecă și sală de lectură, teren de sport și sală de spectacol. Pot spune că această școală este o adevărată uzină vie, strîns legată de uzina metalurgică din Șumgait, care o patronează. Aici lucrează un colectiv didactic valoros, care-i înarmează pe elevi cu cunoștințe științifice, îi învață să mînuiască unelte și aparate pregătindu-i cu grijă pentru viitoarea lor muncă în producție.

In sprijinul colectivului didactic acționează cu multă pricepere organizațiile de comsomol și pionieri care aduc o contribuție de seamă la educarea comunistă a școlarilor. Urmărind munca profesorilor și a elevilor am cunoscut mai bine prețuirea, hărnicia, modestia și calitățile morale ale oamenilor sovietici. M-a impresionat mult și comportarea tineretului sovietic în afară de școală. Școlarii sovietici știu să-și întrebuințeze cu folos timpul lor liber fie într-o casă de cultură unde citesc, fac muzică, dans și sport, fie în muzee sau expoziții, la spectacole sau în parcuri. Nu sînt neglijate nici focul, nici odihna.

Cine din delegația noastră poate uita pe școlarii pe care i-am întîlnit la Muzeul Revoluției din Moscova? Erau strînși în grup și ascultau, cu ochii măriți de atenție și fețele îmbujorate, explicațiile date de conducătorul expoziției. Se citea pe fața lor satisfacția că au învățat încă ceva. Nina, o pionieră de-o șchioapă, ne-a zărit cea dintîi. Fără sfiicluie, dar foarte politicoasă s-a apropiat de noi și, după ce am făcut cunoștință, ne-a invitat cu căldură să vizităm școala în care învață. Și cînd grupul de școlari din care făcea parte s-a îndepărtat, și-a cerut scuze că nu mai poate sta cu noi, fiindcă trebuie să-și urmeze colectivul. Aceeași gingășie, căldură și respect am întîlnit și la alte școli sovietice.

Vizitînd vasul „Aurora" în rada portului Leningrad, am trecut pe lîngă un grup de școlari care se jucau. Auzindu-ne vorbind au părăsit jocul, ne-au înconjurat, spunînd voioși „Romîni, romîni" — și cu mult entuziasm ne-au prins pe haine insignele lor.

Spectacolele organizate în cinstea delegației noastre de către școlari și studenți la Palatul pionierilor, la Universitatea din orașul Baku ne-au dat posibilitatea să vedem cît de talentați sînt copiii și tinerii sovietici, cum știu de mici să-și exprime sentimentele în muzică și în dans. Dar am văzut talentele lor nu numai în muzică și dans. Piesele expuse la cercurile de sculptură, de aeromodelism și altele de la Palatul pionierilor ne-au dovedit și ele talentul, hărnicia și priceperea creatoare a copiilor sovietici.

Firește că sînt numeroase aspectele muncii și atitudinii școlarilor sovietici; nu m-am putut opri, în aceste însemnări fugare, decît asupra unora. Dar toate m-au făcut să mă gîndesc, să caut răspunsul la întrebarea: ce a făcut să fie așa? Desigur toate acestea sînt în primul rînd rezultatele orînduirii sovietice și rezultatul muncii temeinice a dascălilor sovietici, care-i educă pe școlari cu pricepere și căldură, cu dragoste și devotament. Am fost foarte mișcată de atenția plină de răspundere pe care o arată cadrele didactice elevilor. Pedagogii sovietici nu știu ce înseamnă a lucra superficial și rece, ei îi privesc pe copii ca pe ființele cele mai apropiate, cărora trebuie să le cultive cele mai înalte calități morale. Profesorii sovietici nu lucrează numai pentru a-și face datoria față de colectivul școlii lor, ci și pentru marele colectiv al popoarelor Uniunii Sovietice.

Atmosfera de muncă însuflețită, giganticele realizări ale statului sovietic constituie un stimulent permanent în activitatea oamenilor muncii din marea Țară a Socialismului, care obțin succese remarcabile sub conducerea gloriosului partid al lui Lenin.

Cea de a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie este întîmpinată cu bucurie și mîndrie de popoarele Uniunii Sovietice și de toți oamenii muncii din lumea întreagă. Sînt convinsă că și noi, muncind și folosind experiența oamenilor sovietici, vom reuși să realizăm ceea ce a realizat statul sovietic în cei 40 de ani de existență a lui.

AURELIA TEODORESCU
directoarea școlii medii nr. 12 București

Glorioasa aniversare

(Urmare din pag. 1)

Spre deosebire de caracterul ipocrit al democrației burgheze, democrația proletară nu ascunde caracterul ei de clasă. Ea „reprimă pe exploatatori, reprimă burghezia — și de aceea nu e ipocrită, nu le promite libertate și democrație — dar oamenilor muncii le dă adevărata democrație".

Apărînd democrația lor socialistă, apărînd dictatura proletariatului, oamenii muncii din tînărul stat sovietic, sub conducerea lui Lenin și a Partidului Comunist, creat și călit de el, au zdrobit contrarevoluția internă și pe interven ționiștii străini, demonstrînd în fața întregii lumi uriașa forță vitală a socialismului, trăinicia și invincibilitatea lui.

★

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a confirmat în chip strălucit indicația lui Lenin că revoluția socialistă nu se încheie odată cu cucerirea puterii, că abia odată cu aceasta începe construirea noii orînduiri sociale — partea cea mai complexă a activității revoluționare. „In orice revoluție socialistă — arată Lenin — după ce a fost îndeplinită sarcina cuceririi puterii de către proletariat și pe măsură ce în principal și în esență se îndeplinește sarcina expropierii expropriatorilor și a stărpirii rezistenței lor, se impune în mod necesar, pe primul plan, sarcina fundamentală a creării unui sistem social superior capitalismului".

Imediat după cucerirea puterii, Lenin a îndrumat inițiativa maselor spre munca pașnică de construire a noii societăți. El a elaborat programul concret, fundamentat în mod științific, al transformării Rusiei, sărace și înapoiate — așa cum a lăsat-o capitalismul — într-o mare putere socialistă înaintată. Dezlănțuirea războiului civil de către clasele exploatatoare răsturnate de la putere, sprijinite de imperialismul internațional, a determinat puterea sovietică să adopte o politică corespunzătoare, să nu poată trece imediat la îndeplinirea sarcinilor prevăzute de planul leninist de transformare socialistă a Rusiei.

După zdrobirea contrarevoluției, Lenin și Partidul Comunist și-au putut îndrepta atenția asupra activității pe frontul economic.

Programul leninist al construirii socialismului prevedea industrializarea socialistă și în primul rînd dezvoltarea industriei grele, electrificarea întregii economii naționale, transformarea socialistă a agriculturii, înfăptuirea revoluției culturale. Era un plan îndrăzneț, un plan care cerea eforturi mari din partea întregului popor muncitor. Dușmanii socialismului au prezentat planul lui Lenin drept un vis irealizabil, încercînd să semene neîncredere în posibilitatea victoriei socialismului și astfel să netezească terenul pentru restaurarea vechii orînduiri.

Fără a subaprecia cîtuși de puțin dificultățile existente, Lenin, cu hotărîrea și intransigența care-l caracterizau, a demascat poziția grupurilor oportuniste, a dezvăluit atitudinea lor antimarxistă, antipopulară, și a cheamat poporul să participe activ la opera de construire a socialismului.

Partidul Comunist a reușit să mobilizeze masele largi ale muncitorilor, țăranilor și intelectualilor legați de popor la realizarea programului trasat de Lenin pentru construirea socialismului. Țara întreaga a fost cuprinsă de patosul muncii creatoare.

Lenin a acordat o atenție excepțională înfăptuirii revoluției culturale. El considera că una din cele mai importante condiții ale succesului revoluției este ridicarea nivelului cultural al maselor largi ale poporului și, în primul rînd, lichidarea analfabetismului. Mai mult decît oricine, ca un adevărat părinte, Lenin s-a îngrijit de generațiile tinere. De la aprovizionarea cu alimente a copiilor în anii grei ai războiului civil pînă la instruirea și educarea lor în spiritul moralei comuniste, nimic nu i-a scăpat acestui mare prieten și învățător al tineretului. In celebra sa cuvîntare rostită în 1920 la cel de al III-lea Congres al Comsomolului, Lenin a formulat cu cea mai mare claritate sarcinile școlii socialiste și ale organizațiilor comuniste de tineret în opera de educare a tineretului în spiritul comunismului.

Uriașă a fost grija lui Lenin pentru știință, pentru dezvoltarea și folosirea ei în interesul construirii socialismului. El a arătat că în statul dictaturii proletariatului știința nu trebuie să rămînă o literă moartă sau o vorbă la modă, ci „să intre în singele și în carnea noastră, să devină pe de-a întregul și cu adevărat un element component al vieții noastre de toate zilele". Oamenii de știință s-au bucurat din partea lui Lenin de o înaltă apreciere. Potrivit indicațiilor lui a fost organizată Comisia centrală pentru îmbunătățirea traiului savanților. Iată de ce astăzi, cînd știința sovietică se situează în linia întîia a științei mondiale, gîndurile noastre, recunoștința se îndreaptă către Lenin, către acela care a înțeles de la început că știința și socialismul sînt de nedespărțit, și care a orientat puterea proletară în direcția stimulării unei nebănuite dezvoltări a științei.

★

Indeplinind poruncile lui Lenin, popoarele Uniunii Sovietice au construit socialismul și au creat condițiile necesare pentru înaintarea cu succes spre comunism. Bizuindu-se pe potențialul său economic, pe industria și tehnica sa de prim rang, pe superioritatea sistemului socialist al economiei, Uniunea Sovietică îndeplinește cu succes previziunea lui Lenin care spunea: „Vom reuși să ajungem din urmă celelalte state cu o repeziciune la care ele nici n-au visat".

Astăzi, după numai patru decenii de luptă pentru construirea socialismului, în fața popoarelor sovietice se pune, în toată măreția ei, sarcina creării bazei tehnico-materiale a comunismului, sarcina de a ajunge din urmă și de a depăși într-un termen extrem de scurt cele mai dezvoltate țări capitaliste în ce privește volumul producției pe cap de locuitor.

Nu încape nici o îndoială că sub steagul glorios al Marelui Octombrie, aplicînd mai departe geniala învățătură a lui Lenin, popoarele Uniunii Sovietice vor îndeplini cu succes și această sarcină, realizînd noi victorii pe drumul luminos al comunismului.

Gazeta învățămîntului

COLEGIUL REDACȚIONAL: Maria Banuș, Petre Drăgoescu, Ion Dragu, Emilia Mănac, Ludovic Nagy, Ion Nistor, Nicolae Sipoș.

Invățătorii din Iahroma

Ivan Aleksandrovici Muraviov și soția sa, Nadejda Iakovlevna Muraviova își amintesc bine de vremurile trecute. Ei au început să lucreze în anul 1909 la școala primară de pe lîngă fabrica de manufactură a Prohorovilor din Iahroma, regiunea Moscova. Patronii școlii erau pe atunci directorul fabricii — un englez — și preotul local. Invățau la această școală nu mai mult de 15 la sută din copiii muncitorilor.

Cîte speranțe și elanuri rămîneau neîndeplinite! Cîte năzuințe cinstite se frîngeau!

Dar Marea Revoluție Socialistă din Octombrie i-a făcut pe oameni să-și ridice capul. Sprijinindu-se pe ajutorul muncitorilor înaintați, unsprezece profesori din Iahroma au convocat la școala lor, încă în anul 1917, prima conferință județeană a pedagogilor, la care s-a luat hotărîrea de a-i aduce pe copii în masă la școală, de a crea comitete de părinți, de a pune bazele organizațiilor profesionale ale cadrelor didactice.

Atunci mii de treburi neprevăzute și, mai cu seamă, urgente s-au ridicat dintr-o dată în fața pedagogilor.

Ivan Aleksandrovici și Nadejda Iakovlevna au început să desfășoare o intensă muncă cultural-educativă în rîndul populației: făceau recensămîntul copiilor, adunau fonduri pentru nevoiași. Erau cei mai neobosiți membri ai societăților apărute pe atunci „Jos analfabetismul" și „Prietenul copiilor".

In locul vechii școli, care se baza pe constrîngerea fizică și spirituală, trebuia creată o alta, cu desăvîrșire nouă, o școală sovietică, o școală progresistă, așa cum nu mai cunoscuse omenirea. Trebuia să se meargă pe drumuri încă neîncercate, aproape orbește, fără experiență, fără teorie. Experiența și teoria educației comuniste se creau pentru întîia oară, în condițiile unei îndîrjite lupte de clasă. Contrarevoluționarii, pitiți pe după colțuri, îi atacau pe profesorii sovietici înaintați și provocau nu odată incendii înspăimîntătoare.

In locul predării religiei în școli se introducea pe larg predarea științelor naturale, a geografiei și istoriei. Religiei i-au fost opuse știința și munca omului. In acești ani Nadejda Iakovlevna și Ivan Aleksandrovici au început să facă regulat, împreună cu elevii, observații asupra naturii și să execute numeroase experiențe de biologie. Tot atunci au început să desfășoare o intensă muncă experimentală pe lotul de pămînt din apropierea școlii.

Fiind aproape de Moscova, Ivan Aleksandrovici a avut prilejul ca, timp de unsprezece ani, să lucreze în mod sistematic sub conducerea Nadejdei Konstantinovna Krupskaia la crearea noilor programe și la verificarea noilor metode de învățămînt. Adesea prezenta în fața Comisariatului poporului pentru învățămînt rapoarte privind experiențele sale pedagogice.

Profesorii Muraviov au adoptat cu înflăcărare și au realizat în școala lor toate ideile revoluționare noi privind învățămîntul public — ideea dezvoltării multilaterale și armonioase a personalității copilului, a educației prin muncă etc.

Lupta pentru o strînsă legătură a învățămîntului cu realitatea înconjurătoare a dus în curînd la acumularea unei mari cantități de material didactic și la alcătuirea unor adevărate studii metodice. Apoi s-a deschis un muzeu pedagogic, care a căpătat curînd faimă peste hotarele raionului Dimitrov.

Ivan Aleksandrovici a colaborat la revistele pedagogice „Mesagerul învățămîntului", „Călăuza metodică" și „Lucrătorul din învățămînt". a ținut o strînsă legătură cu remarcabilul practician și teoretician, pedagogul S. T. Șatki, a fost în corespondență regulată cu instituțiile și centrele științifice de cercetări.

Și deodată totul s-a năruit într-o singură zi. Evenimentele se succedau cu o repeziciune amenințătoare. Ivan Aleksandrovici și Nadejda Iakovlevna, evacuînd din însărcinarea guvernului o casă de copii, au plecat în grabă spre Răsărit.

Deasupra Iahromei începuseră să zboare avioane fasciste. Pe acoperișul școlii de pe strada Andreevskaia au căzut cîteva bombe incendiare. Au fost stinse, din fericire, dar celelalte două clădiri școlare — locuința pedagogilor și muzeul pedagogic — au ars pînă în temelii. Au pierit în foc tot avutul personal al Muraviovilor și toate bogățiile muzeului, inclusiv însemnările adunate în decurs de 26 de ani..

Cotropind școala, fasciștii au transformat-o în grajd. In clase stăteau cai. Geamurile fuseseră sparte, biblioteca prădată, materialele didactice arse. Pe terenurile care împrejmuiau școala se tîrau, scîrțîind, tancuri grele, distrugînd nebunește rîndurile de brazi sădite de copii. Pădurea din jurul școlii a fost tăiată și în locul ei au rămas doar buturugi.

Dușmanul a fost însă alungat repede din împrejurimile Moscovei. Curînd fu nimicit — și hoardele lui au dat buzna înapoi spre Apus. Locuitorii străzii Andreevskaia s-au înapoiat la casele lor și o elevă a lui Ivan Aleksandrovici i-a trimis o scrisoare:

„Casa dvs. a ars — îi comunica ea — dar veniți neapărat. Avem o cameră liberă și veți locui împreună cu noi".

„Veniți — scriau părinții elevilor. Am și sădit. pe răzoarele lotului, zarzavaturi. Cînd veți veni, vă veți regăsi plantele".

...Obosiți, suportînd toate greutățile și lipsurile evacuării, pedagogii se înapoiară la locurile natale. Ce îi aștepta acolo? Buturugi, cenușă — și, în locul școlii, grăduri pustii în care sufla vîntul și noaptea zburau bufnițele.

Totuși, instalîndu-se în vagon, ei pun cu grijă sub bancă o valiză cu colecții de minerale din Ural — primul material didactic, cu care vor începe munca grea și îndelungată de refacere a școlii.

Iar peste cîteva zile, Ivan Aleksandrovici, înarmat cu un diamant, tăia geamuri și le așeza în ferestrele școlii. Copiii spălau clasele. Iată — s-au și astupat găurile făcute în tavan de bombele incendiare.

Pereții sînt revopsiți. S-au adus și bănci. Și iată că sună vesel primul clopoțel. chemînd copiii la lecții.

Nu, fasciștii n-au distrus totul. Lucrurile pot fi furate, muzeele arse, școala — transformată în grajd. Dar sufletul și rațiunea unui pedagog sovietic nu pot fi devastate.

După război s-a construit în apropierea școlii, cu mijloace obștești, o locuință pentru soții Muraviov. In zilele luminoase, de la ferestrele ei se zăresc plutind, între povîrnișurile a două coline, punțile albastre ale marilor vapoare de pe Volga. Istoria le-a adus în Iahroma pe o nouă cale de apă, ce merge de la Volga către Moscova.

Nu departe de canal, pe calea ferată, aleargă trenuri electrice în locul celor cu aburi. S-au ridicat o fabrică de țesătorie și o filatură.

In locul singurei școli a Prohorovilor au apărut acum în Iahroma șapte școli: două medii, două de 7 ani, două elementare și o școală pentru tineretul muncitoresc. In afară de acestea, s-a deschis și o școală tehnică textilă. Toate se dezvoltă, se perfecționează în ritmul comun al avîntului cultural și economic al țării.

Comunistul Ivan Aleksandrovici Muraviov, deputat în sovietul orășenesc, desfășoară o activitate obștească neobosită. Cîndva, cercetînd cu elevii terenurile locale, a descoperit mari straturi de argilă plastică. S-au trimis mostre la Institutul geologic din Moscova. Imediat au sosit la școală studenți și profesori de la institut. Ei au studiat în amănunțime straturile de argilă și au confirmat valoarea ei pentru producția de cărămidă.

Altă dată, Ivan Aleksandrovici și elevii săi au găsit în mlaștina Kurtevoe turbă, iar în rîpa Gremiaci un filon puternic de tuf calcaros friabil.

Ca și înainte. elevii fac sistematic observații meteorologice, trimițînd regulat buletine la muzeul de etnografie regională din Dimitrov. Ei corespondează cu tinerii naturaliști din alte ținuturi și regiuni, își comunică reciproc metodele și rezultatele experiențelor, își trimit unii altora plante pentru a le adapta la noi condiții climatice.

Lecțiile s-au terminat. Ivan Aleksandrovici și Nadejda Iakovlevna se îndreaptă cu elevii spre grădină. Copiii cercetează cu atenție vița de vie, taie butașii pentru viitoarele plantări, acoperă mlădițele tinere cu pămînt. strîng frunzișul căzut și lujerii vestejiți de floarea soarelui. Doar gherghinele roșii și albe mai înfloresc încă, splendide, în grădina pustiită de toamnă.

Trece și cea de a patruzeci și noua toamnă de activitate pedagogică a lui Ivan Aleksandrovici și a Nadejdei Iakovlevna. Dar ce muncă interesantă și importantă îi așteaptă încă! Viața îi cheamă mereu tot mai departe, le pune în față noi planuri entuziaste.

Mulți elevi care i-au avut ca dascăli pe Ivan Aleksandrovici și pe Nadejda Iakovlevna au ieșit de acum la pensie. Ei, însă, întîmpină glorioasa aniversare a celor 40 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie luptînd la postul lor drag. Își petrec și acum zilele în nesfîrșite preocupări, în mijlocul copiilor. De dimineață și pînă seara ei se ocupă de copii. Și nu e cu putință să spui unde începe și unde se termină aici interesul personal, munca, dragostea, datoria. Totul se revarsă într-un singur șuvoi armonios.

Căci adevărata fericire a omului și sensul vieții sale este slujirea continuă a poporului și a patriei.

P. GLAGOLEV
Iahroma — regiunea Moscova

Darul prieteniei

(Urmare din pag. 1)

virful picioarelor și s-a aplecat peste bancă să vadă mai bine punctul arătat pe hartă. Acum se plimbă prin pădurile uriașe din Iur, admiră marele combinat forestier, rafinăriile de petrol, uzinele metalurgice. Ufa e acum de trei ori mai mare decît înainte de revoluție și mult, mult mai bogată. Figura Lilei e gînditoare: oare e mai mare decît Brăila noastră?

Dar nu e timp pentru meditație acum: uite și darul! Un murmur străbate sala și Lila își lovește palmele a uimire: „ia te uită — e exact măsura mea! Și cravata, ce frumoasă e! Și șorțulețul! Parcă ar avea două aripioare!"

— In cinstea sărbătoririi celei de a 40-a aniversări a Marelui Octombrie un colț al prieteniei se va inaugura în casa noastră cu acest dar — spune tovarășa directoare. Le vom scrie prietenilor din Ufa, le vom mulțumi că s-au gîndit la noi și vom lega cu ei o strînsă prietenie. Eu voi scrie directoarei de acolo, educatoarele noastre — educatoarelor lor, copiii — copiilor!

— Și eu o să scriu — șoptește, destul de tăricel, Lila, tovarășei de bancă.

Da, Lila, vei scrie negreșit. Tu știi acum că acolo, la mii de kilometri, se gîndesc cu dragoste la voi prieteni iubiți. Părinții lor s-au iertfit, poate, pentru ca în țara ta copiii să aibă o viață frumoasă. Pentru ca tu, micuță Lila, să poți trăi într-o casă atît de frumoasă, pentru ca țara ta să se poată îngriji de tine și de milioane de copii din fiecare colțișor al țării. Acum, cînd potrivești uniforma bașkiră peste șorțulețul tău, ca să vezi cum ți-ar sta cu ea, dacă asculți bine, poți auzi șoaptele prietenelor care ți-au trimis odată cu cravata roșie pe care o mînglie acum degetele tale, un coltișor din inima lor...

Și în cea de a 7-a zi a lui Noiembrie, în ziua marii sărbători, cînd vă veți aduna în iurul focului de tabără și tovarășa educatoare vă va povesti un vechi basm din Bașkiria, poate că acolo, în îndepărtata Ufa, o educatoare va povesti micilor noștri prieteni bașkiri despre Făt Frumos și Ileana Cosînzeana, eroii mult iubiți ai basmelor copilăriei tale. Așa, vă veți cunoaște mai bine. Și prietenia care s-a început acum, cînd pregătiți plini de voie bună locul pentru „colțul prieteniei", se va cimenta trainică, așa cum s-a cimentat marea prietenie între țările și popoarele noastre.

In cabinetul de biologie al unei școli medii din Stupina, oraș care nu figura pe harta Rusiei înainte de 1917.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul IX, Nr. 444 — Vineri 15 noiembrie 1957 — 4 pagini 25 bani

IN AJUNUL CONGRESULUI SINDICATULUI NOSTRU

Pentru un mai mare sprijin procesului de învățământ

Luni 18 noiembrie vor începe lucrările celui de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură. Eveniment deosebit de important pentru oamenii muncii din instituțiile de învățământ, artă, poligrafie, edituri și presă, cel de al IV-lea Congres al sindicatului va face bilanțul realizărilor obținute de membrii de sindicat și de organizațiile sindicale în etapa care s-a scurs de la ultimul congres, stabilind totodată sarcinile de viitor și mijloacele de traducere a acestora în viață.

Muncitorii din domeniul învățământului și culturii, alături de ceilalți oameni ai muncii, au obținut în această perioadă importante succese în toate domeniile în care-și desfășoară activitatea. Țara noastră, care în trecut figura pe primul loc al statisticilor internaționale cu privire la analfabetismul populației, se poate mîndri astăzi cu lichidarea acestei plăgi rușinoase moștenită de la regimul burghezo-moșieresc. Învățământul de cultură generală, universitar, învățământul artistic, tehnic și profesional au făcut progrese mari atît în ce privește organizarea cît și conținutul. Numărul școlilor elementare și medii și al instituțiilor preșcolare a crescut considerabil.

Aparitia Hotărîrilor cu privire la învățămînt ale partidului și guvernului din aprilie 1956 și iunie 1957 reprezintă o adevărată cotitură atît în ce privește organizarea învățământului cît și calitatea conținutului său.

Rezultatele obținute anul acesta la examenele de absolvire, de maturitate, precum și la concursurile de admitere în învățământul mediu și superior au demonstrat o pregătire cu mult mai temeinică a elevilor și studenților. Aceștia reușesc să-și explice în mod științific fenomenele din natură și societate, iar cunoștințele lor sînt mai strîns legate de problemele construirii socialismului.

In perioada care s-a scurs de la cel de al III-lea Congres al sindicatului, una din problemele ce s-au ridicat cu prioritate în fața oamenilor muncii din învățămînt a fost aceea a școlarizării tuturor copiilor de vîrstă școlară. Datorită muncii neobosite a membrilor de sindicat din școli, măsurilor M. I. C. și sprijinului dat de organele locale ale puterii de stat și de organizațiile obștești, sub îndrumarea partidului, în marea majoritate a comunelor și orașelor patriei au fost cuprinși în școală toți copiii de vîrstă școlară. Această importantă realizare este și mai elocventă dacă ne amintim că în timpul regimului burghezo-moșieresc rămîneau în afara școlii peste 35% din numărul copiilor de vîrstă școlară. Multe din organizațiile sindicale din școli au inițiat diferite acțiuni în scopul rezolvării problemei școlarizării. Cu toate acestea, mai există încă localități în care au mai rămas în afara școlii un anumit număr de copii. Cauzele care au determinat această situație sînt multiple. In primul rînd organele locale respective n-au asigurat condițiile materiale necesare școlarizării — spațiu școlar, înființarea de unități școlare în localitățile izolate, asigurarea mobilierului necesar, crearea de internate și cantine pentru copiii domiciliați la distanțe mari de școală, asigurarea transportului acestor copii etc. La aceasta a contribuit și nerealizarea în întregime de către M. I. C. a planului de construcții școlare. In munca pentru realizarea planului de școlarizare au manifestat lipsuri și organizațiile sindicale din acele școli care, deși aveau asigurate toate condițiile materiale necesare, n-au depus suficient interes pentru aducerea la școală a tuturor copiilor. Asemenea exemple ne oferă școala din comuna Gheheru, raionul Reghin, școala din comuna Sălștea, raionul Vișeu și altele.

In etapa actuală a învățământului nostru are o importanță deosebită problema îndeplinirii planului de școlarizare în învățămîntul seral, cuprinderea în acest învățămînt a muncitorilor din întreprinderile industriale.

Și în această privință s-au obținut numeroase succese. Totuși, există și o serie de lipsuri. Piedicile care se ridică în momentul de față în rezolvarea problemelor școlarizării în învățămîntul seral constau în lipsa de înțelegere a unor conducători administrative și sindicale din întreprinderi care nu stimulează în suficientă măsură tineretul să învețe, nu-i creează condițiile necesare frecventării cursurilor și pregătirii lecțiilor.

Considerăm ca o importantă sarcină a organizațiilor sindicale din școli să-și concentreze toată atenția asupra rezolvării problemei școlarizării, care este o sarcină a planului de stat.

O problemă de actualitate care se ridică în munca membrilor de sindicat din școli este aceea a calității procesului instructiv-educativ. In legătură cu această problemă trebuie avut în vedere faptul că dezvoltarea considerabilă a rețelei școlare a atras după sine nevoia acută de cadre. De aceea, M. I. C. a fost nevoit să înlesnească intrarea în învățămînt a unui număr de cadre fără pregătire pedagogică și de specialitate, sau cu o pregătire inferioară gradului de învățămînt respectiv. Problema calității învățămîntului a fost complicată și de numeroase schimbări, survenite aproape anual, în planurile și programele de învățămînt. Programele și manualele școlare, care au apărut uneori foarte tîrziu, cu un conținut foarte încărcat, au constituit tot atîtea greutăți în calea ridicării nivelului învățămîntului.

Pentru înlăturarea unora dintre aceste greutăți, sindicatul a orientat munca organizațiilor sale spre îmbunătățirea activității politico-educative și metodice din școli. In acest sens, un rol deosebit l-a avut organizarea schimbului de experiență pentru descoperirea și valorificarea metodelor pedagogice înaintate. Urmînd exemplul învățămîntului sovietic, M. I. C. împreună cu C. C. al sindicatului au organizat consfătuiri raionale și cercuri pedagogice. Sindicatul a organizat în anii 1953—1954 schimburi de experiență pedagogică în raionul Timișoara, extinzîndu-le apoi în întreaga țară. Atunci s-au stabilit formele schimbului de experiență care, în învățămînt, începe cu interasistențele și sfîrșește cu consfătuirea de producție (lecții deschise, comunicări metodice la colțul învățătorilor fruntași etc.).

Toate acestea au dus la îmbunătățirea metodelor de predare și, implicit, la ridicarea calității învățămîntului. Un exemplu grăitor în acest sens îl constituie școlile nr. 2 și nr. 9 din Craiova, nr. 2 din Brăila, nr. 2 din Fălticeni ș. a. care, datorită faptului că au organizat asemenea forme ale schimbului de experiență, au izbutit să ridice nivelul pregătirii elevilor, să îmbunătățească munca instructiv-educativă.

Deși sporadic, consfătuirile de producție au început să-și găsească loc și în unele instituții de învățămînt superior, prilejuind discutarea unor probleme profesionale importante, ca metodica seminariilor și a lecțiilor, colaborarea tehnico-științifică cu întreprinderile, educarea comunistă a studenților etc.

Organele sindicale trebuie să considere ca o sarcină dintre cele mai importante studierea și generalizarea experienței înaintate. Organele sindicale trebuie să convingă cadrele didactice fruntașe să împărtășească experiența lor, să-i ajute pe cei lipsiți de experiență în însușirea metodelor de muncă înaintate. Pentru aceasta, consfătuirile de producție, formă principală a schimbului de experiență, trebuie să se organizeze regulat, să fie bine pregătite și să aibă ca obiect rezolvarea problemelor celor mai importante și mai actuale din viața școlii.

Construirea socialismului în țara noastră, gigantica operă de industrializare și transformare socialistă a agriculturii ridică cu stringență problema legării din ce în ce mai strînse a învățămîntului de viață, de practică. Directivele celui de al II-lea Congres al P. M. R., pornind de la nevoile actuale și analizînd condițiile și posibilitățile existente, au cerut școlii să treacă la politehnizarea învățămîntului.

In ultimii ani, atît M. I. C. și organele sale cît și Comitetul Central al sindicatului și organele și organizațiile sindicale s-au preocupat intens de problemele politehnizării învățămîntului, obținînd succese din ce în ce mai promițătoare. Ca urmare, în învățămîntul de cultură generală există astăzi un număr de peste 150 de școli medii experimentale cu ateliere proprii în care fac practică elevii. Un mare număr de școli organizează practica elevilor în întreprinderile din apropiere. Multe școli sătești au înființat și folosesc cu bune rezultate parcele școlare experimentale.

Organizațiile sindicale au mobilizat cadrele didactice la studierea problemelor legate de realizarea învățămîntului politehnic, au organizat numeroase consfătuiri de producție pe această temă, au desfășurat multe acțiuni pentru antrenarea comitetelor sindicale din întreprinderi în scopul creării și amenajării de ateliere școlare.

Pentru stimularea activității pe loturile experimentale, Comitetul Central al sindicatului și „Gazeta învățămîntului" au organizat primul concurs pe țară al parcelelor experimentale, la care a participat un mare număr de școli din întreaga țară. Inițierea acestui concurs a dus la înființarea de noi loturi experimentale, la îmbunătățirea muncii pe loturile experimentale existente, la cunoașterea a numeroase cadre didactice cu rezultate deosebit de frumoase în organizarea acestei activități, precum și la popularizarea științei agrotehnice avansate în rîndul țărănimii muncitoare.

O altă acțiune destul de importantă în sprijinul legării învățămîntului de viață a fost organizarea excursiilor didactico-științifice pentru cadrele didactice, excursii care au cuprins un număr de peste 12000 membri de sindicat. Este necesar ca în viitor să se stimuleze munca pe parcelele experimentale și să se extindă organizarea excursiilor didactico-științifice.

Problema legării teoriei cu practica rămîne și pe viitor o problemă de cea mai mare importanță. Pentru rezolvarea ei, organizațiile sindicale vor trebui să inițieze acțiuni de lămurire în rîndul învățătorilor și profesorilor asupra conținutului și căilor de realizare a politehnizării învățămîntului. Va trebui totodată să fie sprijinită organizarea

(Continuare în pag. 2)

Cu sprijinul organelor sindicale, oamenii muncii din învățămînt își ridică necontenit pregătirea ideologico-politică și profesională

Noi realizări în cinstea Congresului

Mobilizați de comitetul de instituție, învățătorii și profesorii de la școala medie nr. 1 din Caransebeș au obținut în cinstea Congresului o serie de realizări în introducerea elementelor de politehnizare a învățămîntului. Atelierul de lăcătușerie al școlii a fost dotat — prin mijloace locale — cu un strung și o mașină de găurit.

De asemenea, cadrele didactice au acordat o mare atenție îmbunătățirii condițiilor materiale în școală și în internat, aprovizionării cantinei cu alimentele necesare pentru iarnă etc.

D. DAVIDEANU

Cadrele didactice din orașul și raionul Sibiu au muncit cu avînt pentru a întîmpina cu noi înfăptuiri cel de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură. Printr-o strînsă colaborare cu conducerile întreprinderilor din oraș, la școala medie nr. 1 și la școlile de 7 ani nr. 13 și nr. 15 au luat ființă ateliere de tîmplărie și lăcătușerie înzestrate cu uneltele necesare. La școala medie nr. 3 s-au amenajat un laborator bine utilat și un teren de sport. La școala de 7 ani nr. 12 elevii, sub conducerea profesorilor de specialitate, au organizat o stațiune meteorologică.

Pentru comitetul sindical raional a constituit o preocupare de seamă ajutorarea elevilor ai căror părinți sînt în producție. La clubul „7 Noiembrie" și la clubul sindicatului muncitorilor din învățămînt și cultură s-au amenajat săli speciale unde acești elevi își pregătesc lecțiile, îndrumați îndeaproape de profesori și învățători.

In scopul ridicării nivelului politic și ideologic al cadrelor didactice în școlile din orașul Sibiu s-au organizat cercuri de învățămînt politic care au cuprins pe toți membrii de sindicat. De asemenea, s-a organizat un cerc de politică curentă în cadrul clubului sindicatului. Cursanții frecventează cu regularitate cursurile învățămîntului politic, pregătindu-se cu seriozitate pentru seminarii.

Comitetul sindical raional a organizat pentru cadrele didactice în cadrul clubului muncitorilor din învățămînt și cultură și cercuri de croitorie, de țesătorie, de legătorie de cărți și de împăiat păsări.

Tot din inițiativa comitetului sindical raional numeroși pedagogi au făcut o excursie la Gîtul Berbecului, pe Valea Sadului, vizitînd cu acest prilej hidrocentrala de la Sădurel.

In ultimul timp s-a intensificat și activitatea sportivă. Astfel, nu de mult s-a organizat un simultan de șah la care au participat o serie de pedagogi. Au fost antrenați în practicarea jocului de șah și elevii, organizîndu-se chiar cursuri speciale pentru ei. In scopul calificării lor s-a organizat un campionat intern de șah. Zilele acestea s-a desfășurat o întîlnire de șah între echipa școlii medii nr. 3 și cea a școlii medii nr. 4.

De un mare succes s-au bucurat în rîndurile elevilor concursul „Lectura extrașcolară" organizat de comitetul sindical raional, iar în rîndurile părinților conferințele cu teme pedagogice ținute de pedagogi în întreprinderi și la stația de radioficare.

MARIA POPOVICI
președinta comitetului sindical raional al muncitorilor din învățămînt și cultură-Sibiu

Și cadrele didactice din raionul Huedin și-au intensificat activitatea în întîmpinarea Congresului. Din inițiativa lor s-a organizat pentru părinți, la stația de radioficare, emisiunea „De vorbă cu părinții". Numeroși învățători și profesori publică articole în gazetele de stradă, popularizînd realizările regimului nostru democrat-popular.

Sub conducerea cadrelor didactice, pionierii și elevii ajută țăranilor muncitori la însilozări, execută lucrări agricole de toamnă pe lotul școlar, desfășoară acțiuni de înfrumusețare a școlilor și comunelor.

La școala din comuna Tranis a luat ființă o stupină. Metodele științifice de creștere a albinelor folosite aici de cadrele didactice constituie pentru țăranii muncitori un exemplu și un îndemn.

Prof. I. OANȚA

Comitetul sindical raional din Piatra Neamț acordă o mare atenție organizării consfătuirilor de producție în legătură cu problemele cele mai importante ale muncii instructiv-educative. Ca urmare a îndrumărilor date, în școli s-au ținut consfătuiri cu teme ca „Notarea elevilor", „Procedee folosite pentru menținerea atenției în timpul lecțiilor", „Conlecționarea materialului didactic de către profesori și elevi pentru lecțiile de geografie și științe naturale", „Colaborarea școlii cu familia pentru obținerea unei discipline conștiente" etc.

Comitetul se preocupă și de ridicarea nivelului ideologico-politic al pedagogilor. Toate cadrele didactice din oraș sînt încadrate într-o formă de învățămînt politic, fie la cercurile de istoria P.M.R., fie la școala serală de marxism-leninism. In raion, învățămîntul politic pentru cadrele didactice s-a organizat pe centre de comune, învățătorii și profesorii fiind încadrați în cercurile de studiere a Istoriei P.M.R., de economie politică și politică curentă. Propagandiștii au fost aleși din rîndurile cadrelor didactice cu pregătire temeinică.

Se acordă atenție și ridicării nivelului personalului de îngrijire din școli. Pentru tovarășii îngrijitori s-au organizat conferințe de informare politică, precum și expuneri asupra felului cum să-și ducă munca și asupra atitudinii pe care trebuie s-o aibă față de bunurile obștești. O atenție deosebită se acordă ridicării nivelului personalului de îngrijire la școlile medii nr. 1 și nr. 2, la școlile de 7 ani nr. 5 și nr. 6 și la casele de copii din oraș.

In ultimul timp s-a intensificat și munca cultural-artistică. Corul comitetului sindical raional, ca și celelalte formații artistice din raion își desfășoară regulat repetițiile. Se repetă noi cîntece, dansuri și piese de teatru în vederea fazei regionale a concursului artistic. Formațiile artistice au prezentat numeroase spectacole la căminele culturale din raion. Cadrele didactice au expus în fața țăranilor muncitori conferințele: „Realizările în domeniul agriculturii în U.R.S.S.", „Dezvoltarea științei și tehnicii în statele socialiste" etc.

T. MACOVEI
președintele sindicatului raional al muncitorilor din învățămînt și cultură-Piatra Neamț

Numeroase comitete sindicale raionale organizează întîlniri între delegații la Congres și cei care i-au ales. Cu această ocazie sînt luate în discuție problemele ce preocupă cadrele didactice din raionul respectiv, propunerile ce vor trebui făcute de către delegați în fața Congresului. Asemenea întîlniri au fost organizate în raioanele Grivița Roșie și 1 Mai din București, în raioanele Ploești, Satu Mare, Pitești, Drăgășani etc.

N. TEODOR

In urma îndrumărilor date de către comitetul sindical orășenesc, în orașul Constanța s-au organizat în această perioadă 10 consfătuiri de producție cu diferite teme. La școlile nr. 6, nr. 7, nr 8, nr. 9 și nr. 10, bunăoară, s-au ținut consfătuiri cu tema „Prevenirea rămînerii în urmă la învățătură la început de an școlar", iar la școlile nr. 1, nr. 2 și nr. 3, cu limba de predare turcă, s-au ținut consfătuiri cu tema „Munca independentă a elevilor și îndrumarea ei de către cadrele didactice". La școala medie din Tîrnăveni s-a organizat o consfătuire de producție cu tema „Folosirea sistemului de notare de la 1 la 10".

T. NICHITA

Spre un nou avînt al activității sindicale

Cadrele didactice din școala noastră întîmpină cu bucurie Congresul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură, care își va începe zilele acestea lucrările. Socotim că acest Congres ne va ajuta în munca pe care o ducem pentru ridicarea calității învățămîntului la nivelul sarcinilor pe care le pune construcția socialistă la noi în țară, pentru lichidarea unor deficiențe care mai există în activitatea noastră instructiv-educativă.

Comitetul nostru de instituție, îndrumat de organizația de bază P.M.R. și colaborînd cu conducerea școlii, a desfășurat și pînă acum o muncă importantă. Îndeosebi consfătuirile de producție pregătite temeinic și organizate bine de acest comitet, consfătuiri în care a fost analizată în spirit critic și autocritic activitatea cadrelor noastre didactice, au constituit un mijloc real de îmbunătățire a muncii și mai ales de popularizare a experienței pozitive a pedagogilor cu bună pregătire profesională și cu înaltă măiestrie pedagogică. Socotim că dezbaterea la Congresul sindicatului nostru a problemei organizării și desfășurării consfătuirilor de producție va contribui la o și mai mare eficacitate a acestora.

Altă problemă care ne-a preocupat pe toți, dar mai dificilă de rezolvat, a fost evitarea supraîncărcării elevilor. Cred că la Congres va fi discutată și această problemă. Aici rolul organizațiilor sindicale din școli este mare. De asemenea, socotim că poate fi luată în discuție și problema supraîncărcării unor cadre didactice. O cunoaștere mai judicioasă a cadrelor și a posibilităților lor ar contribui la o distribuire mai justă a sarcinilor și deci la evitarea supraîncărcării.

De asemenea cred că la Congres se va lua în discuție felul cum sînt traduse în viață hotărîrile partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice, precum și intensificarea schimbului de experiență între școli, organizarea de excursii cu caracter științific pentru cadrele didactice și pentru elevi etc.

Congresul Muncitorilor din Învățămînt și Cultură va determina un nou avînt în viața și activitatea organizațiilor noastre sindicale, va constitui un prețios ajutor dat școlii, a cărei creștere o dorim cu toții. Aducem un fierbinte salut Congresului și îi dorim din toată inima succes în desfășurarea lucrărilor sale.

ELENA VLĂHUȚĂ BUGA
învățătoare
la școala medie nr. 10
„Zoia Kosmodemianskaia"
din București

Un eveniment important

Cel de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură constituie un eveniment important pentru lucrătorii din instituțiile de învățămînt și cultură.

Colectivul didactic și toți ceilalți lucrători din cadrul Universității „Al. I. Cuza" din Iași întîmpină Congresul cu o serie de noi realizări în activitatea profesională și sindicală. Aceste realizări au fost posibile și datorită îndrumării competente a comitetului nostru de instituție de către Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură, cît și colaborării strînse dintre comitetul sindical și conducerea universității, sub conducerea organizației de partid.

Comitetul nostru sindical s-a preocupat în mod deosebit de activitatea profesională, organizînd consfătuiri de producție și punînd accent pe metodica desfășurării seminariilor, pe organizarea practicii în producție, a practicii pedagogice și a activității științifice a cadrelor didactice. Sub acest aspect, în activitatea noastră se ridică o serie de probleme, legate îndeosebi de îmbunătățirea practicii în producție a studenților și de activitatea științifică a cadrelor didactice. Trebuie îmbunătățită, de asemenea, munca de educare comunistă a studenților, căreia comitetul sindical nu i-a acordat pînă acum suficientă atenție. Considerăm că dezbaterea acestor probleme în cadrul Congresului sindicatului ne va ajuta să le rezolvăm mai repede și mai bine, va înlesni asigurarea unor condiții mai bune de studiu pentru cadrele didactice și intensificarea schimbului de experiență dintre instituțiile de învățămînt superior din țară și de peste hotare. In această direcție, universitatea din Iași a făcut o experiență care a dat rezultate rodnice. Astfel în acest an s-a organizat un schimb de experiență cu cadre didactice de la universitatea din Chișinău — U.R.S.S., ceea ce a contribuit la strîngerea legăturilor dintre universitățile noastre și la cunoașterea reciprocă a realizărilor și a celor mai bune metode de muncă.

Comitetul nostru sindical s-a preocupat și de problema muncii culturale în rîndurile studenților și ale membrilor de sindicat. Dintre aspectele muncii culturale, activitatea artistică și-a găsit la noi o soluționare satisfăcătoare, manifestările artistice organizate de sindicat fiind numeroase și de bună calitate.

De asemenea o bună parte din activitatea comitetului sindical este îndreptată spre educarea politico-ideologică și profesională a tuturor lucrătorilor din universitate. In acest scop au fost organizate diferite cercuri de studii și consfătuiri în care sînt dezbătute evenimentele politice, ca și problemele cele mai importante ale muncii profesionale, administrative, sindicale.

Credem că la Congres se vor analiza și măsurile pentru îmbunătățirea odihnei cadrelor didactice, prin lărgirea posibilităților de odihnă pe cont propriu în stațiunile balneo-climaterice. În același timp, socotim că la Congres se vor discuta și posibilitățile de extindere a construcțiilor de locuințe pentru cadrele didactice, măsurile pentru îmbunătățirea învățămîntului fără frecvență și pentru editarea cursurilor universitare etc.

Membrii de sindicat de la Universitatea „Al. I. Cuza" din Iași trimit celui de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură un cald salut și urează participanților la Congres spor la muncă.

Prof. PAUL I. DEMETRESCU
președintele comitetului sindical de la Universitatea „Al. I. Cuza" din Iași

Succes deplin lucrărilor Congresului

Lucrările celui de-al IV-lea Congres al S.M.I.C. constituie un eveniment de seamă care interesează în mod deosebit pe pedagogi.

Intr-o perioadă scurtă, în anii puterii populare, în domeniul revoluției culturale din țara noastră s-au obținut realizări însemnate. Numai în regiunea noastră frecventează învățămîntul de cultură generală peste 200.000 de elevi, iar la sate există peste 1000 cămine culturale, în care activează circa 30.000 de artiști amatori, în cea mai mare parte sub îndrumarea învățătorilor și profesorilor. Prin activitatea lor didactică și obștească pedagogii contribuie în mare măsură la educarea maselor, la transformarea conștiinței oamenilor muncii, aduc un aport însemnat la opera de colectivizare a agriculturii.

In obținerea acestor rezultate organizațiile sindicale din școli au constituit un factor de seamă, mobilizînd cadrele didactice pentru realizarea sarcinilor școlii, ajutînd în același timp la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale membrilor lor. Comitetele sindicale din regiunea noastră, în colaborare cu secțiile de învățămînt și cultură, au întreprins frumoase acțiuni pe linia sprijinirii procesului instructiv - educativ, organizînd schimburi de experiență, consfătuiri de producție și preocupîndu-se de ridicarea nivelului politico-ideologic al cadrelor didactice.

Rezultate frumoase au fost obținute și în cadrul cercurilor artistice de amatori ale sindicatului nostru, organizațiile sindicale din școli impulsionînd activitatea artistică și de creație a cadrelor didactice.

S-a acordat o mare atenție și pentru organizarea odihnei oamenilor muncii din învățămînt. Comitetul sindical din Cluj, de pildă, a organizat odihna pe cont propriu pentru 250 de membri de sindicat la mare și pentru 260 la munte.

Membrii sindicatului nostru așteaptă cu însuflețire Congresul, care va analiza atît succesele cît și lipsurile ce mai există în munca sindicală și va stabili sarcinile activității viitoare. Ei așteaptă cu la Congres să fie dezbătute o serie de probleme care interesează îndeaproape școala și cadrele didactice — de pildă îmbunătățirea conținutului predării, întărirea educației patriotice, înlăturarea supraîncărcării elevilor, calificarea prin cursuri speciale a învățătorilor care predau la clasele V—VII, activitatea caselor de ajutor reciproc etc.

In numele tuturor cadrelor didactice și al lucrătorilor din instituțiile de cultură și artă din regiunea Cluj urez Congresului succes deplin în desfășurarea lucrărilor sale.

PETRE BUCȘA
șeful secției de învățămînt și cultură a Sfatului popular regional Cluj

ÎN MEMORIA LUI GRIGORE PREOTEASA

Coloane nesfîrşite de studenţi se îndreptau joi spre impunătoarea clădire a Casei de cultură a studenţilor din Capitală. Aici, în marea sală de festivităţi, s-a deschis adunarea studenţilor de la institutele şi facultăţile din Bucureşti, prilejuită de atribuirea de către partid şi guvern a numelui lui Grigore Preoteasa primei case de cultură a studenţilor.

În prezidiul adunării iau loc acad. Atanase Joja, membru al C.C. al P.M.R., ministrul Învăţămîntului şi Culturii, Ion Iliescu, secretar al C.C. al U.T.M., Stan Soare, preşedinte al Uniunii asociaţiilor studenţeşti din Bucureşti, activişti ai Uniunii asociaţiilor studenţilor din R. P. Română, studente şi studenţi fruntaşi.

Adunarea a fost deschisă de tov. Stan Soare, care a citit Hotărîrea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri prin care se atribuie Casei de cultură numele lui Grigore Preoteasa — fiu devotat al poporului nostru. O emoţie puternică se citea pe feţele participanţilor, care şi-au împărtăşit satisfacţia faţă de această hotărîre.

Luînd cuvîntul, tov. conf. univ. Popescu-Neveanu a evocat viaţa şi activitatea lui Grigore Preoteasa.

În numele studenţilor de la Universitatea „C. I. Parhon" şi Institutul politehnic au luat cuvîntul studenţii Aurel Georgescu şi Oancea Buzea, care au exprimat recunoştinţă pentru încrederea şi cinstea ce li s-a acordat de către partid şi guvern ca de azi înainte Casa de cultură să poarte numele tovarăşului Grigore Preoteasa. Ei au arătat că generaţii de viitori intelectuali vor avea vie în faţa lor pilda de devotament şi abnegaţie, de dragoste nemărginită faţă de popor şi de partid a lui Grigore Preoteasa, angajîndu-se să meargă neabătuţi pe drumul arătat de acest intelectual luminat.

În încheiere, participanţii la adunare au adresat o telegramă către C.C. al P.M.R. şi Consiliul de Miniştri prin care îşi exprimă recunoştinţa pentru cinstea ce li s-a acordat, angajîndu-se să facă din acest lăcaş un factor puternic de educaţie patriotică şi cetăţenească, de organizare a unei bogate activităţi cultural-artistice a tineretului studios.

★

La şcoala elementară nr. 168 din cartierul muncitoresc C.F.R. Giuleşti, tovarăşul Grigore Preoteasa a urmat cursul primar între anii 1922—1926. Profesorii de astăzi au scos cu emoţie din arhiva şcolii matricolele acelor ani, în care sînt înscrise primele note ale elevului Preoteasa I. Grigore. Joi la această şcoală a avut loc o solemnitate în cadrul căreia tov. Florian Dănălache a comunicat celor prezenţi hotărîrea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R. P. Române ca şcoala elementară de 7 ani nr. 168 să poarte numele „Grigore Preoteasa".

În cursul după-amiezii s-a desfăşurat o impresionantă adunare a unităţii de pionieri a şcolii, în cadrul căreia această unitate a primit drapelul roşu şi titlul de „Unitatea de pionieri nr. 18 Grigore Preoteasa".

Tov. Cornelia Mateescu, secretar al C.C. al U.T.M., a înmînat preşedintei unităţii de pionieri a şcolii noul drapel roşu, cu inscripţia „Unitatea de pionieri nr. 18 Grigore Preoteasa". Pionierii au salutat cu mîndrie acest eveniment.

Tov Natalia Constantin, instructoare superioară de pionieri, le-a vorbit pionierilor despre viaţa de elev şi luptător revoluţionar a tovarăşului Preoteasa.

La sfîrşit, directorul şcolii a dat citire unei telegrame către C.C. al P.M.R. şi Consiliul de Miniştri prin care profesorii, elevii şi cetăţenii din cartier mulţumesc cu căldură pentru onorarea acordată şcolii lor.

Preşedinta unităţii de pionieri nr. 18 primeşte noul drapel roşu al unităţii pe care este înscris numele tovarăşului Grigore Preoteasa, neînfricat luptător pentru fericirea poporului.

TREBUIE ASCULTAT cuvîntul pedagogilor

Despre munca de elaborare a programelor şi manualelor

Într-un articol publicat recent în „Gazeta învăţămîntului" încercam să răspund unor tovarăşi la observaţiile făcute în anul şcolar trecut asupra manualelor noi, originale pentru clasele a V-a şi a VIII-a. Răspunsul era departe de a cuprinde tot ceea ce am primit din partea respectivilor tovarăşi ca observaţii demne de luat în consideraţie în viitoarele noastre operaţii de îmbunătăţire a manualelor şcolare. Sperăm că, începînd cu acest an şcolar, să găsim noi forme de contact mai strîns şi mai direct cu masele de cadre didactice, de la care să obţinem părerile lor sincere şi curajoase asupra calităţii manualelor elaborate de către Editura de stat didactică şi pedagogică pentru anul şcolar 1957/58.

Avînd un volum excesiv de mare de lucrări, elaborate sau traduse într-un timp relativ scurt, sîntem siguri că multe dintre ele necesită încă de pe acum unele îmbunătăţiri. Considerăm că numărul colaboratorilor direcţi ai editurii care au participat la această muncă este mult prea mic pentru a ne limita numai la ei în procesul viitor de investigaţie şi de strîngere a materialului critic privitor la conţinutul manualelor noastre. La un asemenea volum de lucrări se impune o acţiune vastă, bine organizată, pentru a consulta mase cît mai largi de cadre didactice din toate colţurile ţării, cu sprijinul cărora să putem da muncii noastre un conţinut din ce în ce mai bun. Pentru aceasta ne propunem să organizăm, începînd cu luna ianuarie şi pînă la finele anului şcolar curent, consfătuiri în diferite localităţi din ţară, atît asupra manualelor noi, originale, cît şi asupra celor traduse. Vom comunica în curînd acest plan, în care vom specifica manualele care urmează să fie discutate, localităţile, precum şi datele aproximative cînd să aibă loc aceste consfătuiri. În acest sens, invităm cadrele didactice să cerceteze manualele pe care le folosesc şi să vină cu propuneri concrete, care să ducă la îmbunătăţirea calităţii lor. Sîntem convinşi că printr-o consultare atît de largă, prin strîngerea unui material bogat de observaţii pentru fiecare titlu în parte, avînd părerile unui număr mare de cadre didactice, viitoarele revizuiri vor da incontestabil manualelor didactice o calitate superioară.

Calea aceasta nu rezolvă însă problema integral. Elaborarea sau definitivarea manualelor şcolare nu depinde în totul de capacitatea de orientare a editurii sau de pregătirea ştiinţifică şi pedagogică a autorilor şi colaboratorilor noştri. Volumul, nivelul şi structura manualelor didactice sînt determinate, în bună parte, de conţinutul programelor şcolare. Fiind elaborate pe baza unor programe întocmite de Ministerul Învăţămîntului şi Culturii, manualele, în mod obligatoriu, reflectă spiritul în care au fost concepute programele şi cuprind volumul de noţiuni pe care ele le prevăd. Cu alte cuvinte, prevederile programelor şcolare constituie osatura manualelor didactice.

Urmînd directivele partidului, Ministerul Învăţămîntului şi Culturii a dat învăţămîntului de cultură generală o fundamentare realist-ştiinţifică, cu urmări sănătoase în instruirea şi educarea generaţiilor de tineri care au trecut prin şcoală.

În ultimii ani, pentru aplicarea noului plan de învăţămînt s-au depus eforturi mari spre a se putea crea condiţii bune în vederea deschiderii cursurilor: asigurarea bazei materiale pentru şcoli, manuale de bună calitate, programe etc.

Programele şcolare, care însumează bazele ştiinţelor ce se predau în învăţămîntul de cultură generală, orientează procesul instructiv-educativ în şcoli într-un mod just. În această direcţie, s-au obţinut succese remarcabile. Prin conţinutul lor, actualele programe şcolare constituie o bază temeinică pentru pregătirea tineretului din patria noastră.

Aceste succese obţinute pînă acum în elaborarea programelor sînt însă însoţite şi de lipsuri, care se cer remediate.

De aceea, rămînem nedumeriţi faţă de autolinistirea directorului Direcţiei pedagogice din Departamentul Învăţămîntului manifestată atît de vizibil în articolul „Programe şcolare legate de cerinţele actuale", publicat în „Gazeta învăţămîntului" la 13 septembrie a.c., în preziua deschiderii cursurilor şcolare. Autorul acestui articol pare foarte mulţumit de rezultatele obţinute în elaborarea programelor şi, de asemenea, de numărul specialiştilor care au fost consultaţi sau care au participat direct la întocmirea acestor programe. Din cele relatate în citatul articol ar reieşi că munca privitoare la programele trimise în şcoli ar fi oarecum încheiată. Penultimul aliniat din acest articol formulează categoric obligativitatea strictă a aplicării juste a programelor la clasă. Asupra obligativităţii aplicării programei nu mai încape nici o îndoială, dar perspectivele de viitor pentru îmbunătăţirea acestor programe nu se prea întrezăresc, întrucît recomandarea din finalul articolului este departe de a fi mobilizatoare sau de a dovedi o intenţie cît de cît reală din partea Direcţiei pedagogice de a consulta temeinic şi organizat opinia maselor de cadre didactice asupra valorii programelor actuale.

Socotim însă că este necesar ca şi Direcţia pedagogică din Departamentul Învăţămîntului să acţioneze paralel cu editura, într-un mod sistematic, pe linia consfătuirilor cu cadrele didactice pentru strîngerea unui material critic cît mai bogat, pentru ca, în momentul cînd se va trece la revizuire, să se pună la punct pentru multă vreme atît programele, cît şi manualele. Legătura dintre ele este atît de strînsă, încît nu se poate ajunge la o îmbunătăţire decît printr-o acţiune simultană asupra programelor şi manualelor.

Folosirea în trecut a unor programe şcolare, însoţite de cîte 2 sau 3 rînduri de instrucţiuni a creat dificultăţi serioase în practica la catedră. Din păcate, constatăm că şi anul acesta s-au trimis în şcoli instrucţiuni la programele întocmite anul trecut. Este necesar să se creeze condiţiuni corespunzătoare unei stabilităţi pe o durată mai lungă, atît a programelor cît şi a manualelor, pentru a se duce o intensă acţiune de documentare asupra valorii lor, la capătul căreia să li se dea o formă care să reziste un timp mai îndelungat.

Scurtarea duratei anului şcolar a dus la restrîngerea unor capitole din programe, ceea ce face ca, în acest an şcolar, unele manuale să cuprindă elemente ce depăşesc prevederile actuale ale programelor respective. Cadrele didactice, respectînd programele, au datoria să dea indicaţii elevilor asupra modului cum trebuie să folosească manualele la asemenea capitole.

Faţă de situaţia în care se găsesc programele actuale, sub raportul volumului de cunoştinţe ce cuprind, apare cu totul nejustificată aprecierea autorului articolului menţionat mai sus, care susţine că programele au fost uşurate de amănuntele care duceau la supraîncărcarea elevilor. Bazat pe acest considerent, anunţă că, pentru fiecare temă, capitol şi lecţie s-a afectat numărul necesar de ore în care acestea vor fi predate. La o analiză mai atentă a conţinutului programelor vom constata că lucrurile nu stau aşa. Unele programe continuă să aibă un volum prea mare de cunoştinţe în raport cu numărul de ore repartizat.

Un exemplu luat din programa de istorie antică de clasa a VIII-a ne poate ilustra pe deplin dificultăţile create în procesul predării acestui obiect din cauza volumului prea mare de cunoştinţe prevăzute.

Într-o singură oră de predare, la lecţia „Războaiele greco-persane" profesorul trebuie să predea:

a) Cauzele lor. Politica cotropitoare a imperiului persan (cucerirea Traciei). Asuprirea grecilor din Asia Mică, răscoala lor şi ajutorul acordat de cetăţile din Grecia. Caracterul războaielor greco-persane.

b) Primul război. Pregătirile militare, lupta de la Marathon, cauzele şi importanţa victoriei ateniene.

c) Luptele social-politice din Atena după primul război; Temistocle şi Aristide; noi pregătiri de război.

d) Al doilea război. Expediţia lui Xerxes; luptele de la Thermopile Salamina, Plateea, Mykale.

e) Sfîrşitul războaielor. Liga maritimă de la Delos; ultimele victorii greceşti. Însemnătatea războaielor dintre greci şi perşi — puternica dezvoltare a lumii greceşti după înfrîngerea perşilor.

În general, programele de istorie suferă din cauza volumului mare de cunoştinţe cuprinse în conţinutul lor, care nu se pot preda în mod normal în timpul afectat prin planul de învăţămînt. Exemple se mai pot da din această programă, precum şi din cele de clasele a V-a, a VI-a şi a IX-a.

La fel stau lucrurile şi cu programele de teorie a literaturii în limbile română, sîrbă, maghiară, germană, care cuprind noţiuni ce nu se pot preda temeinic în numărul de ore stabilit prin planul de învăţămînt. De aici volumul mare al manualelor respective şi caracterul lor, în parte, inaccesibil.

Predarea geografiei economice la clasa a IX-a se face de asemenea pe baza unei programe încărcate. Geografiei economice pe ramuri i s-au rezervat 10 ore. Materia prevăzută la acest capitol ar necesita vreo 25 de ore. Pentru a nu lăsa nimic la o parte din prevederile programei şi pentru a le fi înfăţişat în mod normal, manualul ar fi trebuit să capete dimensiuni inadmisibile. Autorii le-au proporţionat judicios, însă prezentarea problemelor apare totuşi uneori, în mod inevitabil, într-un stil telegrafic. În privinţa capitolului de geografie regională, el a căpătat extindere prea mare, cuprinzînd un număr prea mare de ţări. Consider că într-o clasă de şcoală medie, în care această disciplină complexă se predă în numai două ore săptămînal, programa trebuie să se rezume numai la cîteva ţări mai importante tipice, care să fie tratate temeinic.

În unele programe de chimie şi matematică, de exemplu, sînt necesare serioase cercetări şi consultări pentru o mai justă distribuire a materiei, în interiorul fiecăreia în parte. Sînt destule obiecţii asupra ordinei materiei, aşa cum e stabilită în noua programă de chimie pentru clasa a VII-a. De natură similară sînt obiecţii privitoare şi la algebra de clasa a VII-a, trigonometria de clasa a X-a, geometria analitică de clasa a XI-a, nepublicate încă, pe baza cărora s-au elaborat manualele prin concurs.

În cadrul programelor actuale existente în şcoli sau alcătuite pentru întocmirea manualelor didactice necesare în anul şcolar 1958/59 se găsesc formulări neprecise. Aşa, spre exemplu, în programa de istorie de clasa a VI-a este formulat titlul: „Mişcările revoluţionare din sud-estul Europei", însă prevederile lecţiei respective includ şi răscoala decembriştilor din Rusia şi mişcarea revoluţionară din Polonia, deci nu numai din sud-estul Europei.

La fel putem cita şi lecţia intitulată: „Lupta pentru libertate şi unitate naţională, dusă de popoarele subjugate din Europa la sfîrşitul sec. al XIX-lea şi începutul sec. al XX-lea", care cuprinde în fond probleme legate de sud-estul Europei.

Unele dintre programe conţin erori ştiinţifice.

Voi încerca să arăt mai jos numai cîteva greşeli de ordin ştiinţific cuprinse în programe spre a ilustra afirmaţia de mai sus. Iată, spre exemplu, în manualul de teoria literaturii pentru clasa a VIII-a, şcoli germane, idila a fost trecută greşit în programă la genul liric. În literatura germană ea face parte din genul epic.

Legenda populară „Die Sage" figurează în programă în mod greşit la genul epic în versuri, pe cînd în realitate ar trebui să figureze la genul epic popular în proză, unde îşi are locul. De asemenea, se poate vedea că unele fragmente din opere literare, care figurează în programa respectivă la limba română, din eroare au fost introduse în programă la limba germană. Lucrul acesta se observă la următoarele exemple, al căror titlu nici nu este cel original, ci pur şi simplu tradus la repezeală, şi anume:

— Die Glocken de Dickens în loc de Silvesterglocken,

— Père Goriot de Balzac în loc de Vater Goriot,

— Die Geschichte eines wirklichen Menschen în loc de Die Geschichte eines wahren Menschen,

— Der Geizhals de Molière în loc de Der Geizige.

Lipsuri de genul acesta dintre cele mai serioase se constată la programele şcolare pentru şcolile cu limbile de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare cu număr mic de elevi. Bunăoară, unele programe de citire, cum sînt cea slovacă de clasa a V-a, greacă clasa a V-a etc. cuprind noţiuni de teoria literaturii care au fost prevăzute la bucăţi nepotrivite pentru explicarea lor. Pe lîngă aceasta, programele respective recomandă unele bucăţi ce nu se puteau procura, neţinînd seama de condiţiile concrete în care se desfăşoară învăţămîntul în limbile acestor naţionalităţi.

Programele de citire pentru clasele a V-a şi a VI-a de la şcolile cu limba de predare idiş au fost elaborate de asemenea defectuos de către minister. Cea de clasa a VI-a, pe baza căreia actualmente autorii întocmesc manualul respectiv, a trebuit să fie refăcută la propunerea autorilor. Se impune o alegere mai atentă şi mai exigentă a colaboratorilor pentru programele naţionalităţilor conlocuitoare.

De asemenea programa de citire şi gramatică clasa a III-a specială idiş a fost elaborată prima dată pe bază greşită, deoarece autorul n-a primit instrucţiunile necesare din partea Ministerului Învăţămîntului.

O afirmaţie cuprinsă în articolul menţionat mai sus se referă la faptul că în programă s-au rezervat ore pentru recapitularea materiei pe capitole şi la finele anului şcolar.

Deşi această afirmaţie există, totuşi astfel de ore nu există în toate programele. Iată, spre exemplu, în programa de trigonometrie clasa a X-a, secţia ştiinţifică, pe baza căreia s-a elaborat manualul prin concurs, nu sînt prevăzute ore de recapitulare finală la sfîrşitul anului şcolar, deşi sînt atît de necesare. De asemenea programa de engleză clasa a VII-a, pe baza căreia editura elaborează acum manualul respectiv pentru 1958—59.

O mare lipsă a Direcţiei pedagogice o constituie şi predarea lor cu întîrziere spre elaborarea manualelor respective. Din această cauză multe manuale s-au făcut în pripă sau au apărut cu întîrziere.

În cele cîteva observaţii m-am oprit doar la unele aspecte legate de volumul şi rigurozitatea ştiinţifică a actualelor programe. Spaţiul gazetei nu ne îngăduie să dăm o extindere mai mare expunerii. Elementele aduse în discuţie ilustrează o situaţie care reclamă o muncă continuă, dusă cu perseverenţă şi într-un chip cît mai sistematic pentru studierea conţinutului acestor programe şcolare. Rolul programelor în desfăşurarea procesului instructiv-educativ în învăţămîntul de cultură generală este atît de mare, încît trebuie să se folosească toate posibilităţile existente acum în ţara noastră pentru stabilirea conţinutului acestor programe într-un mod cît mai corespunzător cerinţelor actuale ale şcolii noastre, puse în faţă de partid şi de guvern. De aceea autolinistirea semnalată în articolul citat dovedeşte o atitudine ce se cere grabnic revizuită. Şi aceasta cu atît mai mult, cu cît opinia cadrelor didactice, în general, este că programele necesită îmbunătăţiri.

Socotim că, în etapa imediat următoare, ar trebui să se supună programele şcolare discuţiei maselor largi de cadre didactice pentru a se strînge un bogat material documentar pentru fiecare programă în parte. Odată cu terminarea aplicării noului plan de învăţămînt, s-ar putea trece la etapa de perfecţionare a conţinutului acestor programe. Cadrele didactice, practicieni din învăţămînt, au prilejul să le verifice în munca lor la catedră şi să-şi spună cuvîntul asupra lor. Numai că acest cuvînt al maselor de cadre didactice, însufleţite pentru progresul învăţămîntului nostru, trebuie stimulat, încurajat şi sistematic ascultat. Pînă acum s-au înregistrat începuturi frumoase în acest sens. Ele trebuie adîncite. Numai aşa acţiunea noastră va avea o bază trainică. În această acţiune, secţiile de învăţămînt vor putea da o contribuţie însemnată la organizarea acestor discuţii. De asemenea socotim că unei astfel de probleme pentru discutarea programelor şi manualelor i s-ar putea consacra în viitor o sesiune de consfătuiri raionale, care se ţin periodic, la anumite date în timpul anului.

ALEXANDRU BOJIN
redactor şef al Editurii de stat didactice şi pedagogice

Pentru un mai mare sprijin procesului de învăţămînt

(Urmare din pag. 1)

de noi ateliere şi dotarea celor existente cu utilajul necesar. În acest scop, organele sindicale din învăţămînt vor solicita sprijinul consiliilor sindicale locale şi al comitetelor de întreprindere pentru a patrona şcolile din apropierea lor.

Una din laturile de cea mai mare importanţă ale activităţii pedagogilor noştri este munca educativă, care contribuie la formarea trăsăturilor morale ale omului societăţii socialiste. În ultimii ani, datorită măsurilor luate de minister s-au înregistrat şi în acest domeniu rezultate importante. Mulţi dintre absolvenţii şcolilor noastre au o atitudine justă faţă de muncă, îşi iubesc cu înflăcărare patria, manifestă dragoste şi ataşament faţă de clasa muncitoare.

Este un fapt bine cunoscut că între procesul de instruire a elevilor şi procesul de educare a acestora există o strînsă interdependenţă şi condiţionare reciprocă. Iată de ce lipsurile şi greutăţile menţionate în desfăşurarea procesului de învăţămînt în anii şcolari trecuţi în şcoli şi universităţi s-au reflectat şi în educaţia elevilor şi studenţilor, în care se mai manifestă unele deficienţe.

Un factor important în succesul educaţiei tineretului şcolar constă în unitatea colectivului şcolii. Armonia deplină care domneşte, de pildă, în colectivul şcolii profesionale din Bacău între profesori, maiştri şi direcţiune se oglindeşte pozitiv în rezultatele muncii educative. Se mai întîlnesc însă unele exemple de colective de educatori în care domnesc neînţelegerile. Pentru crearea unei atmosfere sănătoase în colectivele din şcoli, organele sindicale sînt chemate să dezvolte spiritul de combativitate al membrilor de sindicat şi să lupte perseverent pentru închegarea şi unitatea colectivelor pedagogice.

Organele sindicale trebuie să se preocupe de intensificarea muncii de educare patriotică a elevilor şi studenţilor, stimulînd hotărîrea acestora de a apăra cuceririle revoluţionare ale poporului pentru asigurarea victoriei socialismului în patria noastră, cultivîndu-le sentimentul de frăţie între poporul romîn şi naţionalităţile conlocuitoare, de prietenie cu popoarele ce construiesc socialismul, de solidaritate cu oamenii muncii din toată lumea. Cadrele didactice trebuie să constituie, prin fizionomia lor morală şi exemplul personal, adevărate modele pentru elevii şi studenţii lor.

Organizaţiilor sindicale din învăţămîntul mediu le revine sarcina să sprijine organizarea cercurilor de meditaţii pentru fiii de muncitori şi ţărani muncitori. În această acţiune vor antrena cele mai bune cadre didactice. Asemenea cercuri se vor organiza atît în vacanţe, cît şi în timpul anului şcolar. De asemenea, se va supraveghea cu toată atenţia comportarea acestor elevi, precum şi modul în care îşi folosesc timpul lor liber. În acest scop, în colaborare cu conducerile şcolilor, se va face apel la comitetele sindicale şi la conducerile întreprinderilor.

Folosind toate mijloacele existente în fiecare şcoală în parte, dezvoltînd iniţiativa creatoare a membrilor de sindicat, sprijinind şi orientînd munca lor pentru mai buna pregătire a fiilor de muncitori şi ţărani muncitori, organizaţiile sindicale îşi vor îndeplini una din cele mai importante sarcini pe care partidul şi guvernul le pun în faţa şcolii — aceea de a contribui la formarea intelectualităţii noi, sănătoase, provenite din popor şi devotate lui.

Cel de al IV-lea Congres al sindicatului va dezbate şi multe alte probleme privind activitatea şi viaţa oamenilor muncii din învăţămînt şi cultură. Interesul pe care organizaţiile sindicale şi marea masă a membrilor de sindicat îl manifestă pentru lucrările congresului ne îndreptăţeşte să socotim că acesta va aduce o nouă întărire a contribuţiei sindicatului la marea operă de construire a socialismului în patria noastră.

DESCHIDEREA CURSURILOR Institutului de perfecţionare a cadrelor didactice

Duminică 10 noiembrie a.c. a avut loc în aula Bibliotecii Centrale Universitare, în prezenţa tov. C. Prisnea, adjunct al ministrului Învăţămîntului şi Culturii, deschiderea cursurilor Institutului de perfecţionare a cadrelor didactice — Bucureşti.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. Petre Drăgoescu, *directorul general al învăţămîntului de cultură generală din Ministerul Învăţămîntului şi Culturii.*

In continuare, prof. univ. Stanciu Stoian, *directorul Institutului de ştiinţe pedagogice, a ţinut prelegerea inaugurală, cu tema: „Învăţămîntul politehnic şi experimentarea lui în ţara noastră".*

Publicăm mai jos cuvîntul de deschidere rostit de tov. Petre Drăgoescu.

Cuvîntul tovarăşului Petre Drăgoescu

Cînd mă întorc cu ochii minţii în urmă, acum vreo 11 ani, mă văd deschizînd un curs asemănător cu acesta, cel dintîi curs de perfecţionare, după părerea mea, pe care atunci, potrivit condiţiilor în care ne găseam, l-am numit: curs de îndrumare pentru democratizarea învăţămîntului. 360 de profesori şi de profesoare din toate judeţele ţării au participat la aceste cursuri care au ţinut 10 zile.

Desigur că noi, conferenţiarii de atunci, nu ştiam mai mult decît conferenţiarii dvs. de astăzi, nu pot să afirm că metodele noastre de atunci erau mai potrivite decît cele de astăzi, nici nu mă gîndesc să susţin că profesorii de atunci erau de o calitate mai înaltă, dar ceea ce mi-a rămas în amintire este atmosfera caldă, prietenească în care s-a muncit atît la cursuri cît şi în seminarii, pasiunea care se punea în discuţii, entuziasmul cu care se lucra în frămîntarea unor concepte noi care luminau altfel drumurile bătute de noi. Descopeream o lume nouă şi ne întorceam la treburile noastre cu această lumină în ochi şi în suflet: ceva nou şi mai bun intra în vorbele, gesturile şi acţiunile noastre, eram alţii. Aci, după părerea mea, stau sensul şi rostul cursurilor noastre de perfecţionare.

Profesiunea noastră, ca toate profesiunile de altfel, poate cădea, după un timp, în şablon şi rutină. Automatismul stă la pîndă să ne secе vorbele de vibraţie şi să ne înveşminteze în plat şi cenuşiu toată activitatea. Îmbătrînim repede dacă nu ne trezim sau nu sîntem treziţi la timp.

Ştiinţa, artele, literatura, pe de altă parte, nu ne adastă. Se creează acum într-un an cît nu se creau altădată în decenii. Foarte repede ne putem aştepta să fim depăşiţi, rămaşi în urma timpului chiar în care trăim. N-aş vrea să intru într-o clasă în care elevii mei ar fi mai la curent decît mine. Legea neinduplecată a profesiei noastre este de a sta cu un pas înaintea generaţiilor tinere pe care le creştem, chiar dacă noile cuceriri ale gîndului şi ale simţirii omeneşti sînt ale tinereţii lor şi nu ale vîrstei noastre obosite.

Şi în această privinţă cursurile noastre de perfecţionare ne pot da un ajutor. Ritmul viu al construcţiei socialismului, cantitatea uriaşă de muncă necesară pentru realizarea lui cît mai rapidă cer tinereţe şi interes pentru orice mijloace care pot aduce cu un minut mai devreme viaţa bună pe care o urmărim.

De aceea partidul şi guvernul nostru nu se gîndesc şi nici nu s-au gîndit vreodată să renunţe la acest sistem de invigorare a cadrelor din învăţămînt.

Sînt multe feluri de a se apropia şi de a intra în cursurile noastre.

Sînt unii dintre noi, profesori presupuşi de calitatea întîi, profesori de elită, solemni, pe care i-am vedea mai cu plăcere într-o vitrină somptuoasă de muzeu decorativ, rotunzi ca o bilă sau şlefuiţi ca un cristal, oameni care se plimbă printre semenii lor cu dezgust şi privesc pe copii de sus, profesori care cred că ştiu tot şi pot tot, n-au de învăţat de la nimeni nimic, oameni a căror tragedie este că se cred osîndiţi să-şi trăiască viaţa printre oameni sub orizontul lor măreţ şi printre copiii pe care ochelarii lor docţi îi aruncă departe în proporţii microscopice; sînt profesorii suverani pe ştiinţa lor, suverani pe metoda lor, suverani mai ales pe note... din care n-ai voie să ştirbeşti o iotă ca din tablele legii.

Poate că şi de la aceştia pot învăţa copiii noştri ceva, dar sigur este că amintirea lor va rămîne ca o coroană veştedă, uitată într-un cavou.

Acest soi de profesori, dacă nimeresc la cursurile noastre n-au să înveţe nimic. Pleacă dintre noi cum au venit, senini şi măreţi, iar dacă-i vei pofti, mai tîrziu, la tribună, vor declara ritos că n-au învăţat nimic de la cursurile noastre.

Sînt alţi profesori, noi cei mulţi, care oricît ne-am şti de pregătiţi, intrăm în clasă cu fiorul creatorului care clipă cu clipă, trăsătură cu trăsătură, aşteaptă cu răbdare, dar şi cu tremur în suflet să tresară din uneltele lor şi din materialul încă nedesluşit care le stă înainte, expresia vie a unui înţeles nou, faţa încă necunoscută a unei fiinţe care se trezeşte la lumină. Bucuria, dacă reuşim, nu e mică, dar nu e totdeauna deplină.

Parcă n-am fi ştiut destul şi n-am fi spus tot, aşa ne întoarcem de nemulţumiţi din clasele noastre, de multe ori într-un an! Şi ce forţe cheltuim şi cu cîte gînduri nu ne batem ca fiecare ceas din lecţiile noastre să fie mai bun decît cel dinainte.

Acest fel de profesori vin la cursurile noastre curioşi, cu încredere şi cu setea de a ne asculta şi urma.

Noi, fără să încercăm să umblăm pe frînghie ca să uimim pe cei dintîi, vom umbla pe pămînt şi printre realităţile noastre, pentru cei de ai doilea. Şi dacă nu vom da de ajuns — deşi ne-am pregătit — vom pune una lîngă alta priceperile adunate ale dvs., ale tuturor, şi vom afla — fără îndoială — căile cele mai drepte, formele cele mai adecvate, metodele cele mai precise care să ne asigure succesul în munca noastră viitoare. Sînt sigur că ne vom despărţi încîntaţi de munca noastră comună şi cu forţe întărite pentru sarcinile noastre de învăţămînt.

Cu aceste gînduri modeste, dar sincere şi necesare, ţin să salut pe tovarăşii veniţi la cursuri şi să declar deschise cursurile de perfecţionare din anul şcolar curent.

Despre tradiție și progres pedagogic

O cunoscută tendință din filozofia burgheză — tradiționalismul — pretinde că tradiția ar fi un fel de fond spiritual, ereditar și imuabil, din care nu trebuie să ne „dezrădăcinăm" sub nici o formă. Tradiția, opusă rațiunii, ar fi marea realitate, rațiunea nimic sau aproape nimic. Adevăratul om de știință, om care se supune faptelor „eterne", ar studia în acest caz tradiția, faptele care sînt, nu abstracțiunile rațiunii.

Nu e greu să se vadă caracterul profund sofistic al acestui mod de a raționa, care caută să îmbrace în haină științifică misticismul cel mai obscurantist. In realitate, noțiunea de „tradiție" nu are nevoie de așa de încurcate interpretări pentru a fi înțeleasă. Cuvîntul latinesc „traditio" înseamnă, simplu, faptul de a transmite ceva. Tradiția este, prin urmare, *transmiterea de-a lungul generațiilor a tot ceea ce omul socotește demn ca să primească de la înaintași.* De aceea, bunul simț și gîndirea cu adevărat științifică nu pot decît să respingă tradiționalismul ca sistem filozofic. Și ele îl resping. Nu însă și tradiția ca atare.

In momentul de mare cotitură din istoria omenirii declanșat de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, problema tradiției a apărut și ea, alături de atîtea alte probleme determinate de un eveniment așa de important. Era și firesc s-o ridice atît partizanii revoluției, cît și adversarii ei. Se înțelege, însă, că pentru motive și interese deosebite. Ea s-a pus atît în domeniul culturii în general, cît și în acela mai special al educației.

In domeniul general al culturii și al artei, problema a fost ridicată cu ostentație și pretenții filozofice de către curentul „Proletcult"-ului, al cărui protagonist era machistul Bogdanov. Nesezisînd deosebirea dintre modul cum trebuie înțeleasă noțiunea de tradiție și modul cum ea este înțeleasă de tradiționalismul burghez, adepții proletcult-ului respingeau orice fel de tradiție, în numele luptei pentru o cultură cu totul nouă, proletară. Afișînd un dispreț suveran față de cuceririle culturale din trecut, ei se puneau totodată pe o poziție curat idealistă și antipartinică, de autonomie a culturii în raport cu viața politică și social-economică.

Apogeul acestei devieri s-a manifestat la numai trei ani după Revoluția din Octombrie. El este marcat prin două evenimente culturale deosebit de importante, petrecute ambele în octombrie 1920, cînd partidul, prin Lenin și după indicațiile lui, a luat atitudine hotărîtă împotriva devierii. Aceste evenimente sînt: hotărîrea P.C.U.S. ca încheiere la congresul proletcult-ului și cuvîntarea lui Lenin la Congresul al III-lea al Uniunii Tineretului Comunist. Cunoașterea spiritului care a stat la baza hotărîrilor luate de partid atunci este deosebit de importantă pentru pedagogia noastră.

Împotriva tezelor proletcultiste, Lenin a propus și partidul a aprobat cunoscuta rezoluție „Despre cultura proletară". Două idei de bază se desprind din această rezoluție: partinitatea culturii și legătura ei cu trecutul. Prima idee este exprimată lapidar prin următoarele cuvinte: *„In Republica Sovietică muncitorească-țărănească, întreaga organizare a educației, atît în domeniul politic cultural în general, cît și în domeniul artei în special, trebuie să fie pătrunsă de spiritul luptei de clasă a proletariatului".* Cea de a doua, la rîndul ei, este formulată după cum urmează: *„Marxismul și-a cucerit însemnătatea sa istorică mondială, de ideologie a proletariatului revoluționar, datorită faptului că nu a respins cîtuși de puțin cuceririle valoroase ale epocii burgheze, ci dimpotrivă, și-a însușit și a prelucrat tot ce a fost mai de preț în dezvoltarea de mai bine de două mii de ani a gîndirii și culturii umane. Numai munca necontenită pe această bază și în această direcție, însuflețită de experiența practică a dictaturii proletariatului... poate fi recunoscută ca dezvoltare a unei culturi cu adevărat proletare"*[1]).

Aceeași poziție fixează Lenin și în cuvîntarea ținută în ziua de 2 octombrie 1920, cu prilejul celui de al III-lea Congres al Comsomolului. *„Școala veche* — spune Lenin — *făurea slugile necesare capitaliștilor... Aceasta înseamnă că noi trebuie să înlăturăm o astfel de școală"*[2]). Așadar, *„învățămîntul, educația și instrucțiunea dată noilor generații, care vor crea societatea comunistă, nu pot rămîne cele de altădată. Învățămîntul, educația și instrucțiunea tineretului trebuie să pornească însă de la materialul lăsat de societatea veche"*[3]). De aci și sarcina de bază a tineretului, în vederea tocmai a construirii culturii proletare. „Sarcina constă în a învăța", sarcina constă în a-ți însuși cuceririle de pînă acum ale culturii.

Am putea rezuma teza leninistă astfel: noi nu sîntem principial impotriva tradiției, dar avem față de ea o atitudine partinică: trebuie să înlăturăm cu grijă zgura susținută de „tradiționalismul" burghez, dar să ne însușim cu sîrguință tot ceea ce e viu și progresist din trecut, tot ceea ce ne ajută să construim socialismul și să făurim o cultură nouă, proletară.

De pe această poziție s-a muncit în Uniunea Sovietică în domeniul școlii și pedagogiei. Rezultatul eforturilor depus în această direcție, în cele patru decenii care s-au scurs de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a fost, în primul rînd, reconsiderarea trecutului pedagogic. Datorită acestui fapt este azi clar pentru noi aportul adus științei educației de către marii pedagogi din epoca de ascensiune a burgheziei și începuturile de așezare a orînduirii capitaliste (Komensky, Locke, Rousseau, Pestalozzi, Diesterweg), după cum clar ne este și aportul adus de pedagogii și gînditorii progresiști ruși din secolul al XIX-lea (Herzen, Belinski, Ușinski, Cernișevski, Dobroliubov), într-o perioadă cînd pedagogia burgheză apuseană începea să părăsească vechile poziții progresiste

Realizările științei sovietice în acest domeniu ne-au ajutat și ne ajută mult să reconsiderăm propriul nostru trecut pedagogic. In ce fel? Acest lucru se cade să fie lămurit. La noi a existat și o oarecare tendință proletcultistă sectară, cum era aproape firesc să existe; ea n-a fost însă nici atît de deschisă și nici, mai ales, organizată, ca în primii ani de după revoluție în Uniunea Sovietică. Acest lucru de asemenea este firesc, pentru că noi aveam ca exemplu ceea ce se petrecuse cu un sfert de veac înainte tot în U.R.S.S. O altă tendință s-a manifestat mai ascuțit la noi însă: un fel de teamă de a ne ocupa parcă de propriul nostru trecut școlar și pedagogic, pentru a nu greși în revalorificarea lui. Rezultatul era în fond identic, totuși, cu acela al acțiunii proletcult-ului.

În ultima vreme, această dificultate a fost învinsă însă, sau e pe cale de a fi învinsă. De cîțiva ani cadrele noastre de cercetători — și mai tineri și mai vîrstnici — se apleacă atent și cu tot mai multă grijă peste „galbenele file", pentru a le reține învățămîntele. Ne-au ajutat și ne ajută, în această muncă, exemplul cercetătorilor sovietici în domeniul istoriei pedagogiei; munca istoricilor din țara noastră și pregătirea, pe zi ce trece mai bună, a cercetătorilor noștri. Nu am dat încă lucrarea de ansamblu care se așteaptă de la noi și pe care sîntem datori s-o dăm cît mai curînd, dar cîteva studii promițătoare de lucruri mai bune s-au dat.

Acum, însă, ne pîndește un alt pericol, pe care va trebui să-l ocolim: acela de a ne ancora în trecut și de a socoti drept tradiție vrednică de a fi luată în considerare numai tradiția burgheză sau, în genere, presovietică. O asemenea tendință nu este, esențial, cu mult deosebită de tradiționalismul burghez. Și ea, ca și tradiționalismul burghez, vrea să oprească istoria în loc, opunînd-o oarecum sau deslipind-o de prezent și de viitor. Este de aceea iarăși cazul să ne amintim conținutul noțiunii de „tradiție" și să-l respectăm.

În adevăr, dacă prin tradiție înțelegem ceea ce se transmite de la o generație la alta, tradiția nu este numai vechea tradiție presovietică, și în genere presocialistă ci și ceea ce experiența educativă de după Marea Revoluție din Octombrie a creat ca atare. Aceasta este încă mai de preț pentru noi, pentru că ea este în legătură directă cu munca noastră. Să ne gîndim numai. Școala și pedagogia create ca urmare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie au dat un conținut nou, realist-științific, învățămîntului, au fixat principii noi didactice și de educație, au formulat metode și procedee pentru activitatea instructiv-educativă. Acestea nu sînt formulări abstracte și deziderate iluzorii, ci realități — realități verificate prin marele avînt al culturii, al artei, al științei și tehnicii în Uniunea Sovietică. Toate acestea alcătuiesc de pe acum o mare tradiție — marea tradiție socialistă, marele dar al Revoluției din Octombrie.

Noi, ca și pedagogii celorlalte țări de democrație populară, ne-am împărtășit din plin de această tradiție mai nouă și mai vie. Datorită ei noi am izbutit să realizăm pentru popor, în domeniul școlii, într-un timp record, lucruri pe care nu le-a realizat nici odată în trecut școala din țara noastră. Am lichidat neștiința de carte, sîntem pe cale să realizăm școala de șapte ani obligatorie, am dat acces larg clasei muncitoare și țărănimii muncitoare la învățămîntul mediu și superior, am dat un conținut nou instrucției și educației și am inițiat primele cercetări pedagogice proprii, în spirit cu adevărat științific. Iată realizări, cu care ne putem mîndri pe drept cuvînt. Sînt și ele urmări fericite ale aceluiași Mare Octombrie, pe care le-am realizat sub conducerea unui partid crescut și el în spiritul lui.

Dar dacă e legitim să ne mîndrim cu asemenea cuceriri, nu este de loc cazul să ne îngîmfăm și să ne culcăm pe laurii victoriei. În cuvîntarea ținută de Lenin cu ocazia celei de a cincizecea aniversări a nașterii sale, el adresa partidului următoarea urare: *„Permiteți-mi să închei cu urarea ca niciodată să nu punem partidul nostru în situația unui partid care s-a lăsat cuprins de îngîmfare"*[4]). Această urare este valabilă pentru toți cei ce au la inimă cauza marxist-leninistă, realizarea ei în orice domeniu, deci și în cel școlar și pedagogic.

Pentru țara noastră, pentru școala și pedagogia din Republica Populară Română, această urare trebuie să mai capete și o semnificație specială. Ea trebuie să fie un îndemn mai mult pentru ca, mergînd pe drumul deschis de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, folosind tradiția socialistă creată de aceasta, să ne creăm și propria noastră tradiție, ca un aport al nostru la marea, tot mai marea și mai bogata tradiție comună a popoarelor ce construiesc lumea nouă, lumea socialismului și a păcii.

Prof. univ. STANCIU STOIAN

1) V. I. Lenin: Opere, XXXI, p. 299—300.
2) Ibidem, p. 270.
3) Ibidem, p. 266.
4) V. I. Lenin: Opere, XXX, p. 521.

Elevii clasei a VIII-a de la școala medie mixtă din Cîmpia Turzii, în atelierul de lăcătușerie.

Pe drumul politehnizării învățămîntului

Intr-un an

Se înființează noi ateliere școlare

...Directorul școlii medii „B. P. Hașdeu", tovarășul Ioan Buteică, vorbi pe larg despre importanța politehnizării învățămîntului, despre necesitatea înființării în școală, în acest scop, a unor ateliere și a unui lot experimental pentru a da elevilor deprinderi practice în diverse domenii: mecanică, electricitate, tîmplărie, lăcătușerie, agricultură etc.

„Care dintre dvs. ar putea să ne-ajute?" — întrebă el, uitîndu-se cu neastîmpăr printre rîndurile invitaților. Erau acolo — alături de cadrele didactice ale orașului — directorii celor mai de seamă întreprinderi din Buzău. Ioan Buteică știa că mulți dintre ei vor fi gata, ca și în alte rînduri, să ajute școala. Aștepta...

Și iată că, într-adevăr, începură să se audă angajamente concrete. Atelierul C.F.R. Buzău, care patronează școala, se oferi să pună la dispoziția ei unelte și utilaje necesare atelierului de mecanică. Cooperativa „Stejarul" se angajă să dea unelte și utilaje pentru atelierul de tîmplărie. Își mai oferiră sprijinul școala C.F.R. și centrul școlar agricol din Buzău.

Ministerul Învățămîntului și Culturii a sprijinit și el acțiunea valoroasă întreprinsă de școala medie „B. P. Hașdeu", trimițîndu-i zece tejghele noi-nouțe, din lemn masiv, pentru atelierul de tîmplărie.

De-atunci s-a scurs un an și mai bine... Trec prin atelierele școlii și mă uit cu mirare la „meșterii" de-o șchioapă care mînuiesc cu îndemînare rindeaua sau ferăstrăul, pila sau șublerul, care măsoară lungimi, volume și greutăți.

Activitățile practice se desfășoară pe grupe. In timpul orelor de lucru în atelierele de lăcătușerie, mecanică și tîmplărie au ieșit din mîinile elevilor, sub îndrumarea maiștrilor Toma Ghiuru și Ion Tăutu, tot felul de obiecte folositoare: balanțe, dinamometre, cumpăna zidarului, pendule electrice, scăunele portative, dulapuri, ștergătoare, funduri de tocat, ciocane din lemn, perii, cuiere etc.

Tinerii electricieni, ajutați și îndrumați de profesorii de specialitate Stadnicov și Pinghel, au instalat în toată școala sonerii. Cercul amatorilor fotografi a făcut interesante reproduceri de fotografii și documente, folositoare lecțiilor de literatură, istorie etc.

Nici tinerii naturaliști nu s-au lăsat mai prejos. Sub îndrumarea profesorului Gheorghe Olaru ei au lucrat intens pe lotul experimental, învățînd cum se îngrijesc culturile, cum se aplică regulile agrotehnice, cum se obțin recolte bogate.

Admirați nu numai de elevii școlii lor, ci de elevii tuturor școlilor orașului sînt tinerii geografi și geologi. Ei au amenajat o căsuță meteorologică, cu un barometru și un termometru care indică timpul probabil, au instalat o girueță și un anomometru — ca niște mici avioane în vîrful unui stîlp — pentru a indica direcția și viteza vîntului.

La sfîrșitul anului școlar trecut, sub conducerea profesorilor Silvestru Sînpetru, Gh. Olaru și Laurențiu Stan, o mare parte din elevii școlii au pornit într-o excursie lungă prin țară, vizitînd Bucureștiul, Oravița, Moldova Nouă, Reșița, Timișoara, Munții Rodnei, Clujul, Munții Bucegi, Valea Lotrului etc. Din excursie tinerii tehnicieni și geografi s-au întors cu caiete pline de notițe și însemnări, tinerii naturaliști cu ierbare și insectare voluminoase, geologii cu tot felul de roci prețioase, iar fotografii amatori cu albume pline de imagini ale celor mai pitorești peisaje ale patriei.

...Toate acestea s-au petrecut într-un singur an. Acum însă atelierele școlii se arată neîncăpătoare. De curînd, profesorii-maiștri au înaintat direcției un raport: „Nu mai putem face față. Trebuie lărgit spațiul atelierelor". Drept răspuns, tovarășul Ion Buteică a convocat cadrele didactice la o ședință urgentă cu tema „Noi măsuri pentru dezvoltarea învățămîntului politehnic în școala noastră". Și a atras atenția profesorilor: „Aveți grijă să veniți cu propuneri concrete. Cît mai multe propuneri".

STELA NEAGU

Cadrele didactice din regiunea Bacău au reușit să obțină rezultate frumoase în ce privește extinderea lucrărilor practice de atelier. Primul pas l-a făcut, încă în anul școlar trecut, școala medie nr. 1 din orașul Bacău. Cadrele didactice de la această școală au amenajat, cu sprijinul cîtorva întreprinderi, ateliere de lăcătușerie și tîmplărie. Rezultatele obținute în organizarea lucrărilor practice au fost dintre cele mai bune. In obținerea acestor rezultate cadrele didactice au fost sprijinite și de colectivul didactic al școlii profesionale nr. 1 din Bacău.

Exemplul școlii medii nr. 1 a fost urmat și de școlile de 7 ani nr. 1, nr. 2, nr. 5 și nr. 6, la care sînt în curs de organizare lucrări practice de atelier. Și aceste școli primesc ajutorul cadrelor didactice de la școala profesională nr. 1 din localitate.

Cu sprijinul secției de învățămînt, au fost organizate lucrări practice de atelier și într-o serie de școli din cuprinsul regiunii — de pildă, la școala medie nr. 1 și la școala de 7 ani nr. 3 din Roman, la școala medie nr. 2 din Piatra Neamț, la școala de 7 ani din Bistrița, la școala medie din Tîrgu Neamț. Se desfășoară pregătiri pentru organizarea lucrărilor practice de atelier la școala de 7 ani nr. 5 din Roman, la școala medie din Comănești, la școlile de 7 ani din Zemes, Dărmănești și Urecheni, la școlile medii din Bălțătești și Tg. Ocna, la școlile de 7 ani din Onești și Tazlău.

Exemplele de mai sus ilustrează eforturile pe care le depun cadrele didactice și conducerile școlilor din regiunea Bacău pentru realizarea sarcinilor învățămîntului politehnic.

Considerăm necesar de a se proceda la un cît mai larg schimb de experiență în ceea ce privește atît organizarea lucrărilor practice în atelierele școlare cît și în ce privește desfășurarea și rezultatele acestor lucrări, pentru îmbunătățirea neconținută a muncii în această privință.

B. T.

Invățătorii sprijină activitatea de cercetare științifică

Institutul de cercetări economice al Academiei R.P.R. a întreprins, între 1 august și 30 septembrie a. c., o serie de cercetări monografice în regiunile București, Craiova, Constanța, Iași, Suceava, Timișoara, Stalin, precum și în Regiunea Autonomă Maghiară. In aceste cercetări lucrătorii Institutului au fost ajutați de un număr de învățători din regiunile respective, care au contribuit la studierea condițiilor naturale din satele lor, a populației acestora, a modului de producție, a procesului de producție, a schimburilor dintre sat și oraș, a nivelului de viață al locuitorilor, precum și a suprastructurii satelor.

Mergînd din casă în casă și stînd de vorbă cu zeci și sute de locuitori, cercetînd documentele îngălbenite de ani, studiind diferite cărți, broșuri, reviste și ziare de azi și de ieri, pedagogii au complectat diferite chestionare statistice și, pe marginea lor, au tras importante concluzii.

Foarte bune rezultate a obținut în activitatea de cercetare învățătorul Mihail Stan din satul Dorobanțu, regiunea Constanța. Timp de două luni el a studiat o bogată bibliografie privind satul Dorobanțu și satele vecine, a cules cu răbdare și pricepere importante date statistice, a stat de vorbă cu bătrînii satului și astfel a reușit să elaboreze două referate de o importanță deosebită: „Nivelul de viață culturală în satul Dorobanțu și în satele vecine" și „Colonizările, dreptul de proprietate și istoria economică a satului Dorobanțu și a satelor vecine". Aceste lucrări vor fi incluse în monografia satului Dorobanțu elaborată de institut.

Printre învățătorii care au dovedit deosebită pricepere și perseverență în culegerea datelor și prelucrarea lor trebuie menționați, de asemenea, tovarășii: Vasile Darie din Oltenești, regiunea Iași, Alexandru Prelipceanu din Horodnicul de Jos, regiunea Suceava, Emanoil Simbotin din Micasasa, regiunea Timișoara, și Nicolae Stănescu din Budești, regiunea București. Rezultate bune au înregistrat și învățătorii Gheorghe Cojocaru din Sînmihaiul Român, regiunea Timișoara, Olimpia Ionescu din Dioști, regiunea Craiova și Rozalia Fabian din Mădărașul de Cîmpie, Regiunea Autonomă Maghiară.

Lucrările efectuate de învățători în cadrul echipelor monografice sînt centralizate la Institutul de cercetări economice al Academiei R.P.R. și vor fi utilizate în monografiile ce urmează să fie tipărite. Astfel, munca modestă, dar deosebit de valoroasă a cadrelor didactice se dovedește utilă și rodnică nu numai în școală și pe tărîm cultural, ci și în cadrul mai larg al cercetărilor științifice, contribuind astfel la cunoașterea problemelor economice și sociale ale satelor.

DUMITRU IONESCU

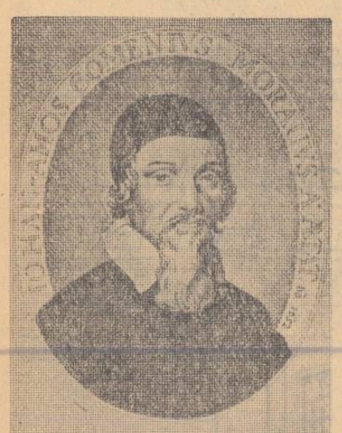

La sărbătorirea lui JAN AMOS KOMENSKY

In luna aceasta se desfășoară și în țara noastră, ca și în întreaga lume, sărbătorirea marelui pedagog progresist ceh J. A. Komensky. Inițiativa acestei sărbătoriri aparține Consiliului Mondial al Păcii, care și-a creat o tradiție demnă de înalta sa misiune sărbătorind pe cei mai reprezentativi fii ai popoarelor, care prin geniul lor au deschis largi perspective progresului uman. Sărbătorirea este prilejuită de unele date memorabile privind viața și opera lui J. A. Komensky: prima se referă la împlinirea a 300 de ani de la publicarea lucrării sale monumentale „Opera Didactica Omnia" iar a doua la împlinirea a 365 de ani de la nașterea sa (22 martie 1592).

Jan Amos Komensky este una dintre personalitățile cele mai proeminente ale culturii și pedagogiei universale, care a examinat în mod critic experiența pedagogică a trecutului și a timpului său, a sintetizat tot ce era valabil în ea și a dezvoltat-o în acord cu tendințele sociale ale epocii sale. Opera lui a avut un rol imens în dezvoltarea ideilor pedagogice și învățămîntului, a exercitat o influență considerabilă asupra teoriei și practicii pedagogice nu numai în țara sa și în Europa, ci în lumea întreagă, nu numai în vremea sa, ci de-a lungul secolelor care s-au scurs.

Contribuția lui J. A. Komensky la tezaurul științific al omenirii este bogată și măreață. Filozoful Leibnitz considera gîndirea și opera sa pedagogică drept „cel mai solid fundament al învățămîntului popular", iar istoricul francez Michelet considera pe Komensky „Galileu al educației, un geniu universal care, silit fiind de împrejurări, și-a părăsit patria pentru a cuceri în schimb omenirea". Goethe, în lucrarea sa „Poezie și Adevăr", depănîndu-și amintirile în legătură cu începuturile învățăturii sale, vorbește de uscăciunea puținelor cărți pe care le puteau folosi pe atunci copiii, menționînd cu prețuire și încîntare lucrarea lui Komensky „Orbis sensualium pictus".

Participînd la sărbătorirea pe plan mondial a lui Jan Amos Komensky împărtășim pe deplin bucuria poporului ceh, al cărui fiu a fost marele Komensky și ne simțim, de asemenea, mîndri de faptul că marele pedagog ceh și-a desfășurat o parte însemnată din activitatea sa de strălucit pedagog teoretician și iscusit pedagog practician pe teritoriul Transilvaniei. Aci a scris el opere dintre cele mai importante: „Orbis sensualium pictus", „Schola ludus" și „Leges scholae bene ordinatae".

Pentru a aprecia just contribuția lui J. A. Komensky la tezaurul științific al omenirii trebuie să ținem seama de indicațiile lui Lenin: „Meritele istorice se apreciază nu după ceea ce n-au dat personalitățile istorice în comparație cu cerințele timpului nostru, ci după ceea ce au dat ele nou în comparație cu predecesorii lor".

Opera lui J. A. Komensky este strîns legată de timpul în care a trăit, de condițiile economico-sociale din acel timp și de problemele care stăteau în fața poporului său exploatat în mod nemilos de nobili, lipsit de independență politică și amenințat în însăși existența sa. J. A. Komensky a trăit și a activat între anii 1592—1670, la intersecția a două lumi, în timpul marilor frămîntări social-economice și ideologice care caracterizează perioada decăderii feudalismului și începuturilor capitalismului. In această perioadă de mari prefaceri, poporul ceh ducea o luptă crîncenă împotriva dușmanilor independenței sale — înrobitorii germani și biserica catolică — și se străduia să-și mențină și să-și dezvolte cultura. Pe de altă parte, masele populare exploatate năzuiau la o schimbare a stărilor sociale. Toate aceste revendicări ale poporului ceh s-au împletit în lupta cu caracter social și național care a luat forma mișcărilor pentru reformă bisericească, a mișcărilor național-religioase din timpul lui Jan Huss, a sectelor cu adînci rădăcini în popor — secta Taboriților și mai tîrziu secta Fraților Boemi, căreia îi aparținea și familia lui Komensky. Alături de influența științei și culturii renașterii, pe care Komensky și le însușise profund și le-a reflectat în opera sa, tendințele și trăsăturile democratice ale acestei secte au exercitat o influență puternică asupra concepției sale despre lume și asupra ideilor sale pedagogice, asupra întregii sale activități.

Opera lui Komensky este strîns legată de lupta poporului său. Concepțiile sale politice reflectă năzuințele și concepțiile noii clase în ascensiune — burghezia — dar ele exprimă multiplele revendicări sociale și naționale ale poporului ceh, sînt adînc înrădăcinate în tradițiile vii în aspirațiile poporului său, ceea ce explică pe de-a întregul caracterul profund democratic și umanist al concepțiilor și activității sale, care depășesc, în multe privințe, pe acelea ale burgheziei timpului. Toată viața sa Komensky a fost de partea mulțimii, de partea acelora care îndurau mizeria materială și morală hărăzită de stăpînitori.

Komensky credea profund în viitorul poporului ceh. El simbolizează lupta acestui popor, încarnează cele mai frumoase tradiții culturale ale sale, reprezintă elocvent erudiția europeană a renașterii, umanismului și reformei, ca și curentele cele mai progresiste ale filozofiei contemporane și ale pedagogiei. Preocupat de **ameliorarea omului și a omenirii și** hotărît să ajute poporului său să meargă spre un viitor luminos, Komensky își dă însă seama că împrejurările de atunci sînt potrivnice poporului ceh. El este convins că, în asemenea împrejurări, singura posibilitate de a-și ajuta poporul este de a-i da o educație bună. De aceea scrie opera „Didactica magna". Komensky schițează de asemenea imaginea unui stat desăvîrșit, din care să fie înlăturate toate relele. In realizarea acestei orînduiri, socotește el, numai cunoașterea lucrurilor poate arăta oamenilor, și în domeniul transformărilor sociale, adevăratul drum și poate pregăti sfîrșitul stărilor de mizerie. Astfel, Komensky atribuie educației și învățămîntului un rol covîrșitor în ameliorarea omului și a omenirii.

După Komensky, educația în totalitatea formelor de influențare reprezintă mijlocul de a-l forma pe om, de a-l introduce și a-l face să trăiască într-o umanitate cît mai aleasă. Educația este procesul umanizării omului, este singura cale de a-l face să realizeze menirea lui de om, spre care cu toții trebuie să tindem cu toate sforțările noastre.

Însuflețit de acest nobil gînd, Komensky pune întreaga lui viață în serviciul umanității, în primul rînd în serviciul poporului ceh, convins fiind că „nu servești umanitatea dacă nu servești poporul tău". Bogata lui activitate practică, precum și vasta lui operă constituie un monument închinat instruirii și educării tinerelor generații.

In Cehia, ca profesor și director al școlii sectei Fraților Boemi, în Polonia unde l-a purtat vitregia condițiilor, în Transilvania, în Suedia sau în Anglia, unde a fost chemat pentru organizarea unui învățămînt nou, pretutindeni a lucrat cu sîrguință și optimism.

Situația învățămîntului din vremea sa era rea în toate țările. Instrucțiunea era privilegiul unei minorități; numai o infimă parte a populației avea drept la învățătură. Învățămîntul se făcea în cea mai mare **parte în limba latină, așa încît copiii** memorau totul înainte de a înțelege cele învățate. Învățătura era neatrăgătoare, grea, obositoare. Copiii erau constrînși să învețe cu ajutorul unor metode nepedagogice, crude. Komensky manifestă repulsie față de această pedagogie, față de școala și educația timpului: „Intotdeauna, cînd mă gîndesc la aceasta mi se cutremură inima și întreaga ființă mi se umple de teroare... Dintre multele mii sînt și eu însumi unul, un nenorocit om căruia frumoasa primăvară a întregii sale vieți, anii înfloritori ai tinereții i s-au pierdut în mizerie cu școlăritul... Cît de des aducerea aminte de timpul pierdut nu mi-a scos suspine din piept, lacrimi din ochi și vaiete din inimă. Cît de des nu m-a silit pe mine această durere să oftez: dă-mi, Doamne, înapoi anii pierduți".

Pornind de la convingerea că „tînguirile și dorințele trebuie transformate în încercări de a afla ceva mai bun", Komensky se va strădui să găsească alte căi și metode, științifice și umane. El preconizează un învățămînt pentru toți: nobili și plebei, bogați și săraci, băieți și fete, atît din orașe cît și din cătunele înapoiate. Cere ca educația să se dea la vîrsta cea mai potrivită, în copilărie. Instrucția fundamentală să fie aceeași pentru toți și ea să fie dată în limba maternă. Cei înzestrați și dornici de învățătură nu trebuie să fie în vreun fel împiedicați de a urma studii chiar în școli superioare. Desigur, așa cum Komensky supraapreciază rolul educației în condițiile orînduirii respective, nu vede nici felul în care copiii poporului sînt, în fapt, împiedicați să învețe.

Noul sistem de organizare a școlilor preconizat de Komensky cuprinde, în linii generale, treptele învățămîntului modern: școala maternă — în familie — școala primară, școala latină — gimnaziul — și academia (universitatea). La baza acestui sistem el pune o periodizare a vîrstelor apropiată în principiu de periodizarea științifică a vîrstelor, ceea ce **dovedește la el o adîncă cunoaștere** a particularităților de vîrstă ale copiilor.

Descifrînd sensul prefacerilor economice și sociale din vremea sa, urmînd cerințele culturale ale societății, Komensky este preocupat de posibilitatea de a instrui în același timp un număr mare de copii și de a le da, în mod organizat, o instrucție largă și îndestulătoare. De aceea el susține învățămîntul colectiv, în opoziție cu adepții educației în familie, preconizează organizarea muncii școlare în cadrul anului școlar, împărțirea anului școlar în etape de muncă, organizarea muncii didactice pe clase și lecții, propune să se aprecieze cunoștințele după un sistem de notare, să se organizeze examene etc.

Atribuind însemnătate primordială cunoașterii lucrurilor, Komensky acordă o mare atenție conținutului învățămîntului. In opoziție cu filozofia și pedagogia scolastică, care se preocupau de cunoașterea teologică și subordonau gîndirea revelației divine, Komensky, sub influența filozofiei Renașterii și empirismului lui Bacon, îndreaptă efortul uman de cunoaștere spre realitate, convins de putința omului de a cunoaște realitatea și de faptul că cunoștințele dobîndite trebuie să servească la „ameliorarea oamenilor" și să pregătească sfîrșitul „stărilor de mizerie". De aci strădania lui de a asigura, prin instrucție, cunoașterea naturii, a realității. De aci cererea sa ca „toți să învețe totul", înțelegînd prin acest tot cunoștințele fundamentale din toate domeniile. Komensky a prelucrat în mod științific conținutul învățămîntului în fiecare treaptă școlară, manifestîndu-se ca un pedagog inovator, extinzînd conținutul învățămîntului prin introducerea științelor naturii, geografiei, istoriei, limbii materne, economiei, ramurilor de producție. Totodată, el ține seama și de natura psihică a copilului, cerînd ca legile de dezvoltare a acesteia să fie respectate în procesul peda-

(Continuare în pag. 4)

Antonin Zapotocky a încetat din viață

Tovarășul Antonin Zapotocky s-a născut la 19 decembrie 1884, la Zakolany. La vîrsta de 16 ani el intră în rîndurile tineretului social-democrat, viața sa devenind de atunci indisolubil legată de întreaga istorie a mișcării muncitorești din Cehoslovacia. Pînă la primul război mondial, ca militant activ al acesteia, el ia parte la luptele duse pentru votul universal, la luptele sindicatelor, consacrîndu-și talentul politic și organizatoric întăririi continue a mișcării muncitorești. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și evenimentele din Rusia i-au arătat drumul just. Aderînd la aripa stîngă a Partidului Social-Democrat, el participă activ la lupta împotriva oportunismului, iar în 1920 este trimis ca delegat la Moscova pentru a participa la Congresul al II-lea al Internaționalei Comuniste, unde s-a întîlnit cu V. I. Lenin. In această perioadă el se convinge de necesitatea întemeierii unui nou partid, leninist.

Antonin Zapotocky este unul din fondatorii Partidului Comunist din Cehoslovacia, în 1921, și activitatea sa reprezintă un capitol important din istoria partidului. In 1922 el a fost ales secretar general al partidului. In 1925 a fost ales în conducerea mișcării sindicale și și-a îndreptat eforturile spre crearea unei mișcări sindicale unite, înțelegînd bine că sindicatele unite sînt o armă puternică a oamenilor muncii în lupta împotriva capitaliștilor.

In anii cînd republica a fost amenințată de fascismul hitlerist și burghezia națională și-a arătat adevărata ei față trădătoare, A. Zapotocky a apărat în mod ferm politica partidului. Cînd Cehoslovacia a fost ocupată de armata hitleristă, Comitetul Central din ilegalitate al partidului a hotărît ca tovarășul Zapotocky să continue lupta în străinătate.

In timpul încercării de a trece frontiera, A. Zapotocky a fost arestat de Gestapo și închis într-un lagăr de concentrare unde a fost deținut pînă în 1945. Grozăviile închisorilor naziste nu au frînt voința sa neclintită de viață.

Cu entuziasmul care-l caracteriza el s-a încadrat, imediat după eliberare, în lupta pașnică creatoare.

In iunie 1948, după alegerea lui Klement Gottwald ca președinte al Republicii Cehoslovace, Antonin Zapotocky a fost numit în fruntea guvernului cehoslovac. După moartea președintelui Klement Gottwald, Antonin Zapotocky a fost ales la 21 martie 1953 președinte al Republicii Cehoslovace.

In acest post de înaltă răspundere de stat, pe care l-a ocupat timp de peste 4 ani, Antonin Zapotocky a dobîndit dragostea și adîncul respect al poporului cehoslovac. El a fost apropiat de toți cei ce muncesc — muncitori, țărani sau intelectuali — s-a interesat de munca lor, pe care a urmărit-o în permanență.

Viața lui Antonin Zapotocky reflectă o epocă întreagă de luptă pentru victoria socialismului. De numele lui vor rămîne pentru totdeauna legate pagini glorioase ale construirii socialismului în Republica Cehoslovacă.

TELEGRAMĂ

Adunării Naționale a Republicii Cehoslovace,

Consiliului de Miniștri al Republicii Cehoslovace,

Comitetului Central

al Partidului Comunist Cehoslovac

Dragi tovarăși,

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, întregul popor romîn exprimă Adunării Naționale a Republicii Cehoslovace, Consiliului de Miniștri al Republicii Cehoslovace, Comitetului Central al Partidului Comunist Cehoslovac, clasei muncitoare și poporului frate cehoslovac cele mai sincere condoleanțe și iau parte la durerea pricinuită de încetarea din viață a tovarășului Antonin Zapotocky, președintele Republicii Cehoslovace, membru în Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Cehoslovac.

Luptător de frunte pentru făurirea și propășirea Cehoslovaciei democrat-populare, militant eminent al mișcării muncitorești internaționale, tovarășul Antonin Zapotocky și-a închinat întreaga viață libertății și fericirii poporului cehoslovac, cauzei nobile a socialismului și păcii.

Cinstind figura luminoasă a tovarășului Zapotocky, Partidul Muncitoresc Romîn și poporul nostru își manifestă hotărîrea neclintită de a cimenta și mai mult colaborarea frățească și prietenia indestructibilă dintre Republica Populară Romînă și Republica Cehoslovacă, strîns unite în marea familie a țărilor socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică.

În numele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

Dr. PETRU GROZA

În numele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

CHIVU STOICA

În numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn

GH. GHEORGHIU-DEJ

Un colț al standului romînesc de la expoziția organizată cu prilejul celei de a 20-a sesiuni a Conferinței internaționale pentru instrucțiune publică

Conferința internațională pentru INSTRUCȚIUNE PUBLICĂ

UNESCO, împreună cu Biroul Internațional de Educație convoacă în fiecare an la Geneva o conferință internațională, în cadrul căreia se analizează problemele cele mai importante în legătură cu instrucțiunea publică. Aceste conferințe prilejuiesc un prețios schimb de experiență și informații în legătură cu diversele sisteme de educație școlară și gradul de dezvoltare a bazei materiale a învățămîntului în diferite țări. Țara noastră a participat cu regularitate la toate conferințele.

Ultima sesiune a Conferinței internaționale — cea de a 20-a — a discutat trei probleme importante: dezvoltarea construcțiilor școlare; pregătirea profesorilor însărcinați cu formarea cadrelor didactice din învățămîntul primar (învățătorii); rapoartele ministerelor de învățămînt asupra dezvoltării învățămîntului în anul școlar 1956-1957.

La conferință au participat 63 de țări, precum și numeroși reprezentanți ai organizațiilor internaționale de știință, educație și cultură ale O.N.U. Alături de delegația U.R.S.S., care a fost cea mai numeroasă și cea mai reprezentativă, la conferință au participat toate țările lagărului socialist, în afară de Republica Populară Chineză, care nu a fost încă acceptată ca membră a UNESCO datorită atitudinii obstrucționiste a delegației S.U.A. Delegațiile țărilor din lagărul socialist, precum și delegațiile Indiei, Egiptului și ale altor țări au susținut cu tărie restabilirea drepturilor Republicii Populare Chineze în această organizație internațională.

Țara noastră a fost reprezentată la conferință de o delegație condusă de tov. Gh. Ploeșteanu, secretar general al Ministerului Învățămîntului și Culturii.

La dezbaterile primului punct din ordinea de zi, privind construcțiile școlare, s-a arătat că dezvoltarea continuă a învățămîntului nu va putea fi înfăptuită dacă țările nu vor dispune de localuri de școli suficiente. Toate delegațiile au subliniat dreptul pe care-l are orice copil — fără nici o discriminare — la învățătură, arătînd că pregătirea elevilor nu poate fi realizată decît în localuri adecvate.

Din rapoartele și discuțiile purtate a reieșit clar ritmul rapid în care se desfășoară construcțiile școlare în țările lagărului socialist, precum și faptul că repartizarea acestor construcții este din ce în ce mai proporționată în raport cu harta geografică și etnografică a țărilor respective. In contrast cu aceasta, în multe țări capitaliste, ca și în țările încă dependente sau în acelea care de abia s-au eliberat de sub jugul colonialismului se întîmpină numeroase greutăți în rezolvarea problemei construcțiilor școlare. Aceste greutăți sînt determinate de lipsa de fonduri — care, în cazul unor țări capitaliste, iau destinația cursei înarmărilor — de lipsa materialelor, a asistenței tehnice etc.

Delegația țării noastre a expus stadiul în care se găsesc construcțiile școlare și modul cum a fost soluționată această problemă în Republica Populară Romînă, scoțînd în evidență grija pe care o acordă statul nostru de democrație populară construcțiilor școlare, cărora le asigură — prin planul de stat — fondurile, materialele și constructorii necesari. De asemenea, delegația țării noastre a prezentat conferinței proiectele tip elaborate în R.P.R. pentru diversele construcții școlare. Ținînd seama de faptul că noi am experimentat deja sistemul construcțiilor școlare tip, mai multe delegații — printre care și aceea a Angliei — au remarcat stadiul avansat și succesele obținute de noi.

Conferința a recomandat aplicarea unor principii care se aplică cu succes în R.P.R. și în celelalte țări ale lagărului socialist, ca planificarea pe o perioadă mai îndelungată a construcțiilor școlare, finanțarea lor de către stat, dirijarea și centralizarea acestora de către un organ central, sprijinul organelor locale etc. De asemenea, a fost adoptată popunerea țărilor din lagărul socialist de a se da o mai mare atenție schimburilor internaționale în acest domeniu și de a se acorda ajutor țărilor slab dezvoltate.

In legătură cu problema pregătirii profesorilor însărcinați cu formarea cadrelor didactice destinate învățămîntului elementar au fost analizate sistemele utilizate în prezent în diferite țări pentru pregătirea acestor profesori. In urma discuțiilor purtate, conferința a subliniat că profesorii de pedagogie pot asigura o pregătire completă viitorilor învățători numai dacă ei înșiși mențin contactul cu învățămîntul elementar. Totodată, s-a arătat că profesorii trebuie să inițieze pe elevii lor asupra sistemelor moderne de educație și asupra metodelor creatoare de muncă. In instituțiile care pregătesc cadre didactice pentru învățămîntul elementar trebuie să predomine studiul științelor legate de educația copiilor și să se dea atenția cuvenită aplicării practice a acestora. Conferința a recomandat să se acorde o atenție deosebită selecționării și pregătirii profesorilor care predau cunoștințele de ordin general, special și pedagogic în instituțiile care pregătesc învățători. Pregătirea învățătorilor trebuie realizată în institute pedagogice de nivel superior, încadrate cu personal didactic foarte bine calificat. Profesorii de pedagogie trebuie să păstreze contactul cu învățămîntul practic. Se recomandă ca aceștia să fie chemați periodic la anumite cursuri de perfecționare.

In continuare conferința a analizat o serie de probleme privind organizarea învățămîntului, din toate țările participante, asigurarea bazei materiale a acestuia, dezvoltarea instituțiilor de învățămînt, metodele pedagogice utilizate în școli și rezultatele obținute, programele analitice etc.

Cu prilejul conferinței s-a organizat o expoziție în cadrul căreia o serie de țări, printre care U.R.S.S., Cehoslovacia, Bulgaria, Romînia, S.U.A., Franța, Italia ș.a. au prezentat materiale privind dezvoltarea învățămîntului. Standul țării noastre a repurtat un deosebit succes. Deși mic, acest stand — proiectat și executat în țară de către specialiști din Direcția construcții și investiții din Ministerul Învățămîntului și Culturii — a reprezentat, prin tematica și prin exponatele lui, realizări importante obținute în anii puterii populare. Mobilierul expus, sculptat într-un veritabil stil romînesc, a fost apreciat de toate delegațiile și de publicul vizitator. Intr-un reușit friz decorativ au fost prezentate bogății ale solului și subsolului țării noastre, precum și îndeletnicirile specifice poporului nostru. De asemenea, standul a cuprins exponate în legătură cu construcțiile școlare, cu pregătirea teoretică și practică a cadrelor didactice, cu dezvoltarea generală a tuturor ramurilor de învățămînt.

Delegația noastră a prezentat și un pliant în care au fost expuse realizările cele mai importante obținute în țara noastră în domeniul construcțiilor școlare, precum și formele de învățămînt de toate gradele. Pliantul a constituit un prețios material documentar și propagandistic pentru toți vizitatorii expoziției, și pentru participanții la conferință.

Participarea delegației țării noastre la cea de a 20-a sesiune a Conferinței internaționale pentru instrucțiunea publică a fost deosebit de rodnică. Ea a dovedit că și în viitor țara noastră va putea aduce o contribuție din ce în ce mai însemnată la dezvoltarea științei și culturii, la dezvoltarea învățămîntului public.

Ing. C. PEȘTIȘANU
director al Direcției construcții și investiții din Ministerul Învățămîntului și Culturii

NOTĂ

Despre visare și visători

S'spune că visarea este un proces al imaginației, orientat spre viitor — și anume spre viitorul dorit. Un caracter cu totul diferit îl are visarea cînd apare ca o înlocuire a realității. Se știe, în adevăr, că unii oameni își făuresc visuri rupte de realitate. Asemenea oameni găsesc în visuri îndeplinirea imaginară a dorințelor lor și aceasta îi împiedică să cunoască viața. Asemenea oameni se numesc „visători cu capul în nori".

Tovarășii Jack Berariu și V. Arnăutu, redactori ai ziarului „Sportul popular", de pildă, doreau cu orice chip să scrie la rubrica „Lovituri de pedeapsă" a ziarului lor un material satiric. Neavînd însă la îndemînă un asemenea material au început să viseze. Fără să se ostenească prea mult, și-au întemeiat visul pe o sezisare — a cărei veridicitate n-au controlat-o — despre tovarășul Bourceanu, șeful secției de învățămînt a raionului Tecuci. Salvatorul rubricii „Lovituri de pedeapsă" și a tovarășilor Jack Berariu și V. Arnăutu a fost tovarășul V. Stoenescu, președintele colectivului sportiv „Progresul", unul din corespondenții ziarului „Sportul popular".

In sezisarea lui, acesta încerca, de fapt, să justifice lipsa de activitate a colectivului sportiv „Progresul" din Tecuci pentru atragerea tinerilor în practicarea organizată a sportului de masă. Vinovat de toate acestea a fost găsit tov. Bourceanu. Vă veți întreba, poate, ce legătură are șeful secției de învățămînt cu activitatea colectivului sportiv „Progresul"? Se vede că are. Și iată în ce fel:

Pentru ca nimeni să nu-i mai spună că nu ridică tinere talente, tov. V. Stoenescu a hotărît, peste capul conducerii școlii medii de fete și al secției de învățămînt a raionului Tecuci, ca un număr de 10 eleve să plece, în numele colectivului sportiv „Progresul", la Constanța, unde să participe la campionatul republican de volei pentru juniori. Deoarece însă această hotărîre încălca instrucțiunile Ministerului Învățămîntului și Culturii și ale U.C.F.S. cu privire la reglementarea participării elevilor în colectivele sportive ale asociațiilor, șeful secției de învățămînt a raionului, tov. Bourceanu, a întors de la gară pe cele 10 eleve care urmau să lipsească fără învoire de la școală timp de trei zile.

Departe de noi tendința de a subaprecia activitatea sportivă în rîndurile elevilor, sau de a fi „mai crîncen și mai otărît decît dumnezeu în clipa cînd i-a izgonit din rai pe păcătoșii noștri străbuni Adam și Eva" — așa cum scriu într-un mod foarte spiritual tovarășii Jack Berariu și V. Arnăutu. Totuși, credem, că la fel cu tov. Bourceanu ar fi procedat orice șef de secție de învățămînt conștient de răspunderea pe care o are. Tovarășul Bourceanu este într-adevăr vinovat: nu însă de faptul că a determinat pe tovarășul Stoenescu să respecte anumite instrucțiuni, ci de faptul că n-a știut că elevii participă la diferite competiții sportive în cadrul diferitelor colective sportive.

Faptele dovedesc că atît tov. V. Stoenescu cît și redactorii articolului „Vise spulberate" nu cunosc conținutul instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului și Culturii și ale U.C.F.S.-ului nr. 1189 din 1956. Ne permitem, de aceea, să le citățm un paragraf, pentru documentare: „In cazurile excepționale cînd ar fi necesară o deplasare din localitate pentru ca unii elevi să participe la competiții cu caracter republican, se va cere din timp aprobarea secției de învățămînt pentru o durată de maximum trei zile sau Direcției generale de învățămînt din Ministerul Învățămîntului pentru o perioadă mai mare. Asemenea aprobări se vor da numai elevilor care au situație bună la învățătură și o conduită foarte bună. Elevii sînt obligați a participa în primul rînd la competițiile sportive școlare și numai în timpul lor liber la competițiile organizate de asociații".

La Tecuci, însă, nu s-a cerut nici aprobare, nu era vorba nici de eleve care să întrunească condițiile prevăzute. Din echipă făceau parte și eleve căzute la cîte patru și cinci materii. Cît privește sugestia „Sportului popular" ca elevii din Tecuci să pindească de acum înainte momentul cînd tov. Bourceanu e ocupat sau doarme, pentru a pleca nestingheriți, chiar fără aprobare, îi asigurăm pe tov. Jack Berariu și V. Arnăutu că șeful secției din raionul Tecuci va continua să fie și mai departe treaz...

M. ZAHARIA

Săptămîna economiei

Intre 23 și 30 noiembrie se va desfășura pentru prima oară în țara noastră „Săptămîna economiei". Această acțiune constituie un eveniment de seamă pentru educarea oamenilor muncii și a tineretului în spiritul economisirii, un prilej deosebit de întărire a activității Caselor de economii.

„Săptămîna economiei" se va desfășura sub lozinca „Fiecare cetățean un depunător la C.E.C.". Pentru ca această lozincă să prindă viață, în întîmpinarea „Săptămînii economiei" se desfășoară o însuflețită muncă de popularizare a avantajelor economisirii. Astfel, printre altele, s-a inițiat un concurs la care pot participa toți posesorii de librete de economii și obligațiuni C.E.C. Cîștigătorilor li se vor acorda numeroase premii. Copiilor născuți în prima zi a „Săptămînii economiei" li se va face o plăcută surpriză: Casa de economii le va dărui cîte un librel pe numele lor, cu o depunere inițială pe care părinții și mai tîrziu ei o pot spori.

Învățătorii și profesorii participă și ei la acțiunea de pregătire a „Săptămînii economiei". La lecții, în ședințele cu părinții elevilor și în vizitele ce le fac la domiciliul școlarilor ei poartă interesante discuții asupra multiplelor avantaje materiale și educative ale economisirii. Mulți pedagogi au obținut ca elevii lor să aibă librele de economii. La școala elementară cu limba de predare maghiară din Ocna Mureșului, de pildă, al cărei mandatar C.E.C. este învățătorul Ernest Barabàs, din 162 elevi 121 posedă librete de economii. Invățătorul Iuliu Ursu, din raionul Aiud, a înregistrat în cîteva luni depuneri la C.E.C. în valoare de 30.070 lei de la elevii și cadrele didactice ale școlii la care predă.

Rezultate frumoase au obținut în acțiunea de economisire și cadrele didactice din raionul 23 August al Capitalei. Aici s-a alcătuit o comisie de organizare a „Săptămînii economiei" în școli, în frunte cu tov. Aurelia Carapancea, directoarea școlii de 7 ani nr. 51.

„Săptămîna economiei" îi va ajuta pe elevi să înțeleagă mai bine însemnătatea economiilor și va contribui la intensificarea acțiunii de economisire în școli.

(Urmare din pag. 3)

gogic. „Să dispară violența din lucruri" — iată cerința unui învățămînt corespunzător particularităților de vîrstă ale copilului și unei atitudini umanitare. Astfel introduce Komensky și în pedagogie ideea de lege și principiu care există în natură.

Constatînd decadența școlilor din vremea sa în ce privește metodele de învățămînt și de educație, mijloacele nepedagogice, umilitoare și degradante prin care se obțineau învățătura, supunerea și ascultarea elevilor, Komensky caută și în această privință „arta cea mai înaltă de a forma bine pe om". „Ce dar mai mare putem aduce societății — spune el — decît instruind tinerimea în cunoștințe și cu deosebire în moravuri". De aceea Komensky caută mijloace prin care știința și cultura să devină un bun al oamenilor „printr-o cale simplă, ușoară, plăcută". Astfel elaborează el metoda nouă pe care a descris-o în opera sa „Didactica Magna", metodă menită să asigure un învățămînt cu caracter rațional, să dea tineretului cultura, cheia care deschide poarta spre o lume mai bună, spre „calea luminii".

După Komensky, esența metodelor de învățămînt este dată de natura procesului de învățămînt, de legile lui. Scopul urmărit — conținutul realist al învățămîntului și, mai ales, natura spiritului uman, felul cum acesta ajunge la cunoașterea lucrurilor, cum pune stăpînire pe ele sau cum le transformă în obiecte ale acțiunii sale — îndică pedagogului metodele pe care trebuie să le folosească. Analizînd modul în care spiritul uman ajunge la cunoaștere și ținînd seama de unitatea dintre obiectul cunoașterii și procesul cunoașterii, Komensky stabilește legătura indisolubilă în care se succed lucruri, gîndire, vorbire și acțiune, legătură care trebuie să stea la baza metodelor de învățămînt. Astfel fundamentează Komensky ideea învățămîntului intuitiv — exprimată în „regula de aur" a observației — și gîndirea cauzală, cele două elemente revoluționare în dezvoltarea pedagogiei, prin care dă o lovitură nimicitoare învățămîntului scolastic, bazat pe verbalism și memorare mecanică. El stabilește astfel numeroase principii și cerințe pedagogice de certă valoare științifică: „oamenii să devină înțelepți nu din cărți, ci din viață, din cunoașterea nemijlocită a vieții, prin observații, demonstrații și sinteze"; „copiii să cunoască și să examineze lucrurile prin ei înșiși, prin contactul direct al copilului cu marea carte a naturii, iar nu prin observațiuni străine"; „să nu se învețe nimic numai pe baza autorității: „Magister dixit" (așa a spus profesorul, n.n.); „întrucît originea adevărului trebuie căutată, noi să nu ne bizuim pe păreri inventate, ci să fundamentăm totul pe legătura dintre cauză și efect"; „la studierea fenomenelor elevii trebuie să fie conduși pînă la înțelegerea cauzelor acestor fenomene și pînă la înțelegerea legăturii dintre fenomene"; „să nu se impună nimic spre învățare, în afară de ceea ce este bine înțeles" ș.a.m.d.

Metoda nouă elaborată de Komensky cuprinde, alături de cultura științifică, realizată prin predarea științelor, artelor și limbilor — și cultura morală, care se realizează prin cultivarea virtuților. El acordă o deosebită importanță culturii morale, arătînd că numai îmbinarea culturii științifice cu cultura morală poate duce cu adevărat la rîvnita ameliorare a oamenilor.

Esențială în etica lui Komensky este ideea că fericirea aparține lumii reale, vieții pămîntești și se construiește prin muncă. El combate astfel etica feudală — religioasă, care susținea că fericirea se poate dobîndi numai după moarte, prin privațiunile și suferințele îndurate în viața terestră.

Latura cea mai importantă în învățătura lui Komensky cu privire la cultura morală este cea cu caracter metodic. Pentru ca omul să devină în adevăr om — în sensul dobîndirii înțelegerii și capacității de a întrupa în fapte înțelepciunea bunelor moravuri — el cere omului să învețe a lucra ca om: „Nimeni nu poate să ajungă în adevăr om — spune el — dacă n-a învățat să lucreze ca om... dacă n-a fost preparat pentru aceasta... prin exercițiu... dacă aptitudinile lui n-au fost deprinse prin exercițiu la aceasta". Și mai departe: „Moravurile să se dezvolte în virtuți prin repetarea faptelor bune... virtuțile se cultivă cu fapte, nu cu vorbe". Cerința lui Komensky este ca școlile, ca „ateliere ale umanității", să asigure ambianța favorabilă și organizarea exercițiului în sensul moralității. Iată, deci, arătată nevoia de exercițiu și subliniat rolul exercițiului și al deprinderii morale în educația morală a copiilor și tineretului. De asemenea, Komensky susține și subliniază rolul exemplului în educația morală, sprijinindu-l cu argumente numeroase și concludente.

Komensky înțelege rolul disciplinei în formarea omului. „O școală fără disciplină — spune el — este o moară fără apă". El vede legătura dintre educația morală și disciplină și modul în care disciplina se poate realiza prin întreaga educație. Ridicîndu-se împotriva disciplinei realizată sub ferulă, Komensky recomandă o disciplină blîndă, realizată prin mijloace umane, din convingere: „Oamenii să asculte din înțelegere, nu din nevoie, ci de bunăvoie, din iubire de ordine... Creatura inteligentă nu se conduce cu țipete, cu arest și cu bătăi, ci cu rațiune". De aceea, el cere „să se predea instrucția fără bătăi, fără asprime și constrîngere, ci pe cît se poate de ușor, plăcut și de bunăvoie".

Unele laturi negative — de exemplu faptul că admite totuși pedeapsa fizică pentru unele abateri de ordin moral-religios — sînt explicabile în condițiile social-economice ale timpului și ale activității lui de cleric.

Insuflețit de dragostea nemărginită pentru om și preocupat de ameliorarea situației omenirii, Komensky ajunge la concluzia că pacea este mijlocul pentru a apropia pe om de fericire. Revoltat de intoleranța religiei catolice, de asupririle înrobitorilor, de exploatarea nemiloasă a nobililor, de războaiele pustiitoare de jaf și cotropire care împiedicau munca pașnică a oamenilor, aduceau distrugerea creațiilor muncii omenești și semănau mizerie materială și morală în rîndurile poporului truditor, Komensky este frămîntat de gîndul nobil al înțelegerii între oameni, între popoare, între confesiuni și state, condamnă cu vehemență războiul, ideea că el ar fi „unicul mijloc de lichidare a contradicțiilor dintre oameni".

El ia inițiativa activă a realizării înțelegerii între oameni. Lansează apeluri emoționante către conducătorii statelor, scrie multe lucrări în acest sens, arată căile apropierii, înțelegerii și colaborării, dovedindu-se un adevărat apostol al păcii și cooperării popoarelor.

In persoana marelui Komensky noi comemorăm pe gînditorul îndrăzneț care și-a închinat toată viața muncii pentru umanizarea și fericirea omului, păcii și înțelegerii între popoare, care a adus o contribuție valoroasă la dezvoltarea pedagogiei și la realizarea științifică a educației și învățămîntului. Pedagogia și școala noastră, continuatoare ale marilor idei înaintate în pedagogie, găsesc în Komensky unul dintre strălucitii lor înaintași, a căror operă o dezvoltă mai departe și o aplică în mod creator.

De aceea, pentru noi, comemorarea pe plan mondial a lui Jan Amos Komensky nu înseamnă numai recunoștință și cinstire meritate, dar și prilej de a readuce mai puternic la lumină și de a folosi tot ce este viu în opera acestui titan al educației, a luptătorului pentru pace, de a îndeplini datoria pioasă de a prezenta în toată înălțimea și grandoarea ei bogata și fecunda lui învățătură pedagogică, de a scoate în relief măreția clasică a personalității acestui exemplar ales al umanității.

Conf. univ. ANGHEL MANOLACHE

Expoziția Jan Amos Komensky

Astăzi a avut loc la Clubul muncitorilor din învățămînt din București festivitatea de deschidere a Expoziției comemorative Jan Amos Komensky. Expoziția a fost organizată de Comitetul național pentru comemorarea în R. P. R. a marelui umanist și pedagog ceh.

La festivitate au participat tovarășii: prof. univ. I. NISTOR, președintele Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură, PETRE DRAGOESCU, directorul general al învățămîntului de cultură generală din Ministerul Învățămîntului și Culturii, STANCIU STOIAN, directorul Institutului de științe pedagogice din R. P. R., precum și numeroși pedagogi din Capitală. Au participat, de asemenea, JAN PATOCKA, membru corespondent al Academiei de științe din Praga și STANISLAV MARAN, vicepreședinte al Institutului de cercetări pedagogice din Praga.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. prof. univ. I. Nistor. Jan Patocka a evocat, în cuvîntul său, viața și personalitatea lui Jan Amos Komensky.

Gazeta învățămîntului

COLEGIUL REDACȚIONAL: Maria Banuș, Petre Drăgoescu, Ion Dragu, Emilia Mănac, Ludovic Nagy, Ion Nistor, Nicolae Sipoș.

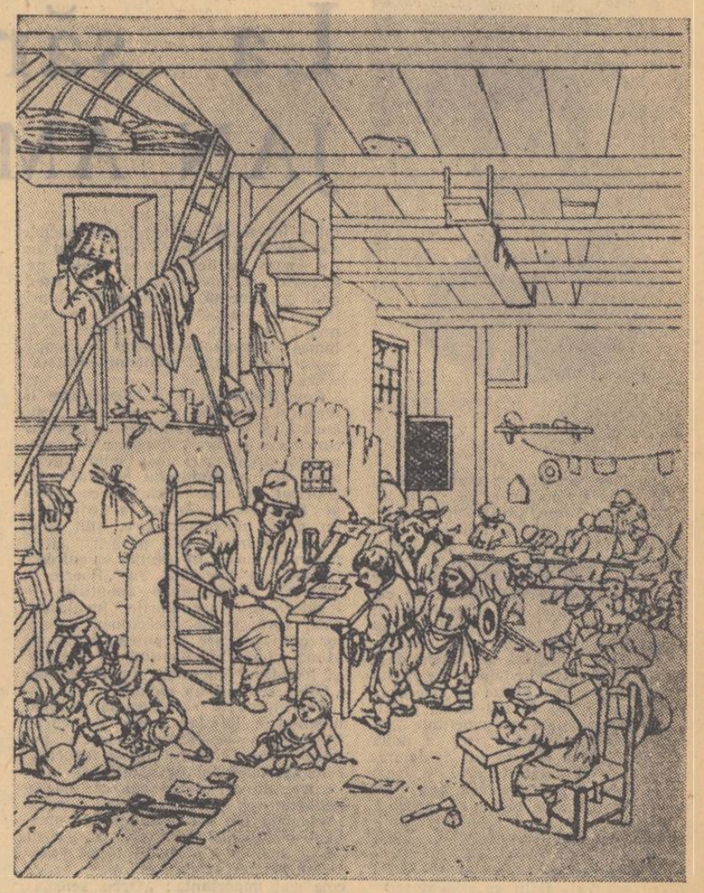

Școală sătească în timpul lui Komensky

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul IX, Nr. 445 — Marți 19 noiembrie 1957 — 4 pagini 25 bani

Telegramă către F.I.S.E.

In numele oamenilor muncii din învățământ și cultură delegați și invitați la cel de-al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură din R.P.R., vă adresăm un călduros și frățesc salut.

Antrenați în măreața operă de construire a socialismului în țara noastră, muncitorii din învățământ și cultură din R.P.R. își exprimă hotărîrea lor de luptă pentru dezvoltarea unității internaționale a cadrelor didactice, pentru lărgirea succeselor internaționale pe tărîmul cultural și profesional, pentru condițiuni mai bune de viață, pentru libertate, progres și pace în lumea întreagă.

CONGRESUL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÂNT ȘI CULTURĂ DIN R.P.R.

CONGRESUL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÂNT ȘI CULTURĂ

La masa prezidiului de la stînga la dreapta tovarășii: Niki Atanasiu, Jules Cazaban, Ana Tălmăceanu, Cornelia Mateescu, Nicolae Pascu, Ion Munteanu, Atanase Joja, Iorgu Iordan, Vasilica Teodoru, Iosif Plischi și Ludovic Nagy.

Ieri s-a deschis în sala Ateneului R.P.R. din Capitală cel de-al IV-lea Congres al Sindicatului muncitorilor din învățămînt și cultură. La Congres iau parte 393 delegați reprezentînd 209.964 membri de sindicat. Sînt prezenți 133 invitați, conducători ai instituțiilor din învățămînt și cultură, lucrători fruntași din învățămînt, presă, artă, poligrafie, reprezentanți ai organizațiilor obștești etc.

În prezidiul Congresului au fost aleși tovarășii: **prof. univ. Nicolae Pascu,** membru în prezidiul Consiliului Central al Sindicatelor, **prof. univ. Ion Nistor,** președintele Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor din învățămînt și cultură, **acad. Atanase Joja,** ministrul Învățămîntului și Culturii, **Iosif Plischi,** vicepreședinte al Comitetului Central al Sindicatului, **Costin Nădejde,** șeful secției școli a C.C. al P.M.R., **Niky Atanasiu,** artist emerit, laureat al Premiului de Stat, **Vasilica Teodoru,** educatoare, **Ludovic Nagy,** director în Ministerul Învățămîntului și Culturii, **Cornelia Mateescu,** secretar al C. C. al U.T.M., **acad. Iorgu Iordan,** rectorul Universității „C. I. Parhon", **Jules Cazaban,** artist emerit, laureat al Premiului de Stat, **Ion Munteanu,** secretar al Comitetului Central al Sindicatului, **Elena Frunză,** președintele comitetului sindical orășenesc Deva, **Ana Tălmăceanu,** artistă emerită, **Stela Constantin,** muncitoare fruntașă la Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".

După alegerea secretariatului și a comisiilor de validare și de redactare a rezoluției, Congresul a aprobat următoarea ordine de zi: prezentarea raportului de activitate al Comitetului Central și a raportului comisiei de revizie; alegerea Comitetului Central și a comisiei de cenzori.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, congresiștii au păstrat un moment de reculegere în memoria tovarășului Antonin Zapotocky, președintele Republicii Cehoslovace.

Tovarășul Ion Nistor, președintele Comitetului Central al Sindicatului, a prezentat raportul de activitate al Comitetului Central al Sindicatului. Raportul comisiei de revizie a fost expus de tovarășul Sonea Gavril, președintele comisiei.

Ședința de dimineață a luat sfîrșit la orele 14.30. Lucrările s-au redeschis după-amiază la orele 17, cînd s-a trecut la discutarea celor două rapoarte prezentate.

O delegație de pionieri a salutat Congresul, urînd succes lucrărilor.

Pe adresa Congresului au sosit numeroase telegrame din partea colectivelor instituțiilor de artă și învățămînt, din partea întreprinderilor poligrafice precum și din partea membrilor de sindicat, prin care se urează succes lucrărilor.

Cu prilejul Congresului, la clubul salariaților din învățămînt din Capitală s-a deschis o expoziție care înfățișează realizări obținute de organizațiile și organele sindicale din învățămînt și cultură în perioada dintre congresele III și IV.

Salutări

Permiteți-mi ca în numele muncitorilor din agricultură și silvicultură să vă salut călduros și să transmit hotărîrea lor de a lupta alături de clasa muncitoare și de marea armată a intelectualilor legați de popor pentru construirea socialismului în scumpa noastră patrie, Republica Populară Română.

Lucrările Congresului dvs. interesează și pe muncitorii din ramura noastră de producție. Acest interes este izvorît din participarea comună la lupta pe care o duce partidul nostru drag pentru desfășurarea revoluției culturale la orașe și sate. În această revoluție, lucrătorii de pe tărîmul științei, artei, literaturii și învățămîntului, continuînd și dezvoltînd tradițiile culturale progresiste ale poporului nostru și călăuzindu-se din ce în ce mai bine de învățătura marxist-leninistă despre lume și societate, au realizat valori spirituale de mare însemnătate și au desfășurat o vastă muncă de culturalizare a maselor, ceea ce a contribuit la formarea unui om nou, care rupe tot mai mult cu ignoranța, misticismul și rămășițele educației vechi. Oamenii noștri de știință, de cultură și învățămînt s-au alăturat cu însuflețire, la chemarea partidului, luptei și muncii poporului muncitor, nezăbovind să-și aducă contribuția lor la ridicarea condițiilor de viață materială și culturală, la construirea socialismului la oraș și sate.

Muncitorii din agricultură și silvicultură se bucură din inimă de succesele obținute prin desfășurarea revoluției culturale din țara noastră. În rîndurile lor a fost lichidată neștiința de carte. Ei devin din zi în zi tot mai culți, mai instruiți, capabili să folosească tehnica nouă.

Noi sîntem convinși că la Congresul dvs. veți găsi cele mai bune căi și mijloace care să asigure ridicarea pe o treaptă superioară a activității sindicale în școli și universități, în instituțiile de știință, artă și cultură pentru mobilizarea membrilor de sindicat în lupta desfășurată de partidul nostru pentru desăvîrșirea revoluției culturale.

Muncitorii din agricultură și silvicultură urează prin mine, succes deplin lucrărilor Congresului dvs. și vă asigură că vor fi alături și vor lupta împreună cu membrii dvs. de sindicat de la sate pentru zădărnicirea uneltirilor cooperativizării agriculturii și educarea socialistă a țărănimii muncitoare, pentru valorificarea bogatului tezaur folcloric al țării noastre, pentru înflorirea continuă a culturii, artelor și științelor, în lupta pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

Trăiască cel de al IV-lea Congres al Sindicatului muncitorilor din învățămînt și cultură!

NICOLAE POPESCU
președintele C.C. al Sindicatului muncitorilor din agricultură și silvicultură

Vă rog să-mi îngăduiți ca, în numele lucrătorilor ce aparțin de Sindicatul lucrătorilor din industria locală, sfaturi populare și gospodării comunale, să transmit un tovărășesc și călduros salut celui de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură. Muncitorii și funcționarii din ramura noastră urează din toată inima succes deplin lucrărilor Congresului dvs., în scopul dezvoltării pe mai departe a activității instituțiilor de învățămînt, de artă și cultură din patria noastră.

Noi sîntem convinși că lucrările Congresului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură vor însemna o importantă contribuție la îmbunătățirea continuă a muncii de educație comunistă în școli, la nivelul culturii și artei noastre socialiste.

În numele lucrătorilor și funcționarilor din ramura noastră, ne angajăm în fața dvs. că ne vom preocupa mai intens de sprijinirea școlilor și a colectivelor atît pentru politehnizarea învățămîntului, cît și pentru îmbunătățirea situației privind educația copiilor și a propagandei pedagogice în rîndurile părinților. De asemenea, ne luăm obligația să rezolvăm operativ cerințele juste și posibile de realizat ale cadrelor didactice și ale lucrătorilor din învățămînt și cultură, cerințe care depind de sfaturile populare.

În încheiere urăm încă odată Congresului Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură spor la muncă pentru realizarea importantelor sarcini puse în fața muncitorilor din învățămînt și cultură de către partidul nostru.

Trăiască cel de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură!

ELENA STOIA
președintele C.C. al Sindicatului lucrătorilor din industria locală, sfaturi populare și gospodării comunale

RAPORTUL DE ACTIVITATE

rostit de tovarășul I. NISTOR, președintele C. C. al S. M. I. C.

Text prescurtat

Cel de-al IV-lea Congres al Sindicatului nostru își desfășoară lucrările în condițiile sărbătoririi a două mari aniversări istorice: împlinirea a 40 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie — eveniment de însemnătate mondială, care a deschis era socialismului în istoria lumii — și a 10 ani de la instaurarea R.P.R., care a marcat preluarea întregii puteri politice de către clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare și trecerea la rezolvarea sarcinilor etapei revoluției socialiste în patria noastră.

Oamenii muncii din țările capitaliste și coloniale urmăresc cu deosebit interes mărețele realizări economice, tehnice și culturale ale oamenilor muncii din Uniunea Sovietică și din statele de democrație populară, care construiesc o orînduire socială nouă, socialistă, singura care poate garanta eliberarea de sub lanțurile exploatării și înflorirea capacităților creatoare ale omenirii.

Congresul al IV-lea al Federației Sindicale Mondiale, care a avut loc la Leipzig între 4—15 octombrie a.c., a hotărît intensificarea acțiunii pentru realizarea unității sindicale mondiale, bazată pe principiul luptei de clasă.

În timp ce imperialiștii fac eforturi sterile pentru menținerea exploatării și atiță la război, Uniunea Sovietică, în cadrul întrecerii pașnice, a cîștigat un mare prestigiu în lumea întreagă, atît din punct de vedere al dezvoltării economiei și culturii sale naționale, cît și în domeniul cuceririlor științifice. Punerea în funcțiune a primei centrale atomo-electrice, fabricarea în serie a avionului cu reacție pentru pasageri, realizarea rachetei balistice intercontinentale și lansarea celor doi sateliți artificiali ai pămîntului dovedesc capacitatea creatoare a poporului sovietic și superioritatea incontestabilă a sistemului socialist asupra celui capitalist.

Urmînd exemplul Uniunii Sovietice, în țara noastră, oamenii muncii, sub conducerea P.M.R., luptă pentru traducerea în viață a directivelor celui de-al II-lea Congres al partidului, pentru dezvoltarea economiei naționale, a artei și culturii.

Dezvoltarea întregii industrii și îndeosebi a industriei grele, construirea reactorului atomic experimental și a ciclotronului, mecanizarea și dezvoltarea sectorului socialist în agricultură, creșterea și îmbunătățirea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii marchează progresele înfăptuite de regimul nostru pe drumul construirii socialismului.

Îmbunătățirea continuă a condițiilor de dezvoltare a economiei și culturii noastre este asigurată în bună măsură de înlăturarea centralismului excesiv.

Ținînd seama de reorganizarea și unificarea unor ministere și de faptul că muncitorii din învățămînt, artă și poligrafie activează pe aceeași linie a promovării și răspîndirii culturii, științei și artei, cele trei Comitete Centrale ale noastre au hotărît, în plenarele din iunie anul acesta, unificarea lor într-un singur sindicat: „Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt și Cultură".

Alături de ceilalți oameni ai muncii și membrii noștri de sindicat au obținut importante realizări în domeniile lor de activitate. Țara noastră, care la recensămîntul din 1930 a înregistrat un procent de 38,2% analfabeți, se poate mîndri astăzi cu lichidarea, ca fenomen de masă, a acestei plăgi rușinoase moștenită de la regimul burghezo-moșieresc. Numărul unităților preșcolare și al copiilor cuprinși în aceste unități prezintă astăzi o creștere de peste 3 ori față de anul 1938. Învățămîntul de cultură generală, universitar, tehnic și profesional a făcut progrese mari, atît în ce privește organizarea cît și conținutul. Numărul școlilor elementare și medii și al instituțiilor preșcolare a crescut considerabil. În anul școlar trecut au funcționat peste 15.000 de școli elementare, cu peste 1.700.000 de elevi, cuprinzînd la cl. I—IV totalitatea copiilor de vîrstă școlară. Cît deosebire față de anul 1938 cînd aproape 1.000.000 de copii erau rămași în afara școlii!

Învățămîntul de 7 ani a devenit obligator și gratuit în orașe, centre muncitorești și reședințe de raion. Numărul școlilor medii se ridică la 242 unități, cu peste 84.000 de elevi. Cele 41 institute de învățămînt superior au fost frecventate anul trecut de aproximativ 60.000 studenți. S-au înființat și școli pentru tineretul muncitoresc și sătesc: școli muncitorești și secții serale, s-a dezvoltat învățămîntul fără frecvență, care permite oamenilor aflați în producție să urmeze studii medii și superioare.

A crescut numărul instituțiilor de artă: avem 35 de teatre dramatice, 3 teatre de estradă, 5 instituții de operă, 4 teatre de operetă, 17 orchestre simfonice, 22 teatre de păpuși, un circ de stat, 6 ansambluri artistice, numeroase orchestre de muzică populară. S-au construit și dat în folosință studiourile cinematografice de la Buftea, care sînt printre cele mai mari din Europa, s-au realizat 79 filme artistice, numărul cinematografelor s-a extins la 1.474, noi stații de radioemisie au fost create, a luat ființă stația experimentală de televiziune. Numărul spectatorilor teatrelor a crescut la peste 4 milioane anual, iar cel al spectatorilor de cinematograf la peste 100 milioane anual. Industria poligrafică s-a dezvoltat în mod simțitor. Față de 1951, producția întreprinderilor poligrafice a crescut în 1955 cu 60% la coli editoriale și la coli hîrtie prelucrată carte, cu 57% la confecții hîrtie și carton și cu 36% la ziare. S-a realizat profilarea pe specialități a editurilor și s-au creat condiții optime pentru munca și producția presei centrale, prin mărețul realizare a Combinatului „Casa Scînteii". În toate regiunile țării s-au creat condiții corespunzătoare apariției presei și publicațiilor locale.

Rețeaua comerțului cu cartea a fost extinsă pînă în cele mai îndepărtate comune.

Respectîndu-se egalitatea în drepturi a minorităților naționale, s-a asigurat acestora dezvoltarea culturală în limba maternă: s-au creat peste 3.500 unități școlare și preșcolare, 3 institute de învățămînt superior în limba maghiară, teatre dramatice, muzicale și de păpuși în limbile maghiară, germană, ansamblul sîrb, 2 teatre evreești de stat și apar publicații în limbile minorităților în toate domeniile.

Partidul și guvernul nostru acordînd o însemnătate și o prețuire cu totul deosebită științei, artei și culturii, le-a integrat în practica revoluționară a clasei muncitoare și le-a pus la îndemîna maselor celor mai largi.

Pentru a asigura culturii și științei un nivel cît mai înalt, Academia R.P.R. îndrumează activitatea institutelor de cercetări științifice și a oamenilor de cultură, contribuind din ce în ce mai activ la desăvîrșirea revoluției culturale.

Față de succesele mari obținute de țările lagărului socialist, cercurile agresive imperialiste și-au intețit lupta și pe frontul ideologic.

Promovarea ideilor antiștiințifice și a atitudinilor antidemocratice, disprețul față de om, față de viață, propovăduirea războiului determină continuarea culturii burgheze. Aceasta urmărește pe față sau deghizat, să fringă voința oamenilor muncii în lupta lor împotriva exploatării, în lupta lor pentru pace.

Liberalismului, obiectivismului și individualismului burghez în artă, Lenin în articolul său „Organizația de partid și literatura de partid" le opune principiul partinității, potrivit căruia arta, cultura, învățămîntul constituie o parte integrantă a cauzei generale a proletariatului. Ele nu pot fi apolitice și trebuie să servească pe cei ce muncesc și societatea făurită de ei, constituind un instrument puternic al luptei de clasă în aplicarea ideilor marxist-leniniste, în educația comunistă a oamenilor muncii, în construirea socialismului.

(Continuare în pag. 2)

LA CONGRESUL NOSTRU:

prezenți 393 delegați, dintre care:

- **83 profesori**
- **115 învățători**
- **7 educatoare**
- **33 artiști**
- **10 ingineri și tehnicieni**
- **84 funcționari**
- **61 muncitori**

Printre delegați sînt:

- **1 artist al poporului**
- **9 laureați ai Premiului de Stat**
- **8 artiști emeriți**
- **1 profesor emerit**
- **2 învățători emeriți**
- **49 decorați cu Ordinul și Medalia Muncii**
- **4 profesori fruntași**
- **8 învățători fruntași**

RAPORTUL DE ACTIVITATE

(Urmare din pag. 1)

Arta și cultura noastră exprimă încredere în viață, sînt străbătute de optimism și curaj și contribuie la crearea omului nou și a noii societăți socialiste.

Membrii noștri de sindicat pun toată puterea lor de muncă pentru traducerea în viață a acestor idei, pe linia trasată de partid, în vederea ridicării calității muncii în domeniul învățămîntului și culturii.

Lupta membrilor noștri de sindicat pentru îmbunătățirea activității lor profesionale

Mijlocul principal de culturalizare a maselor îl constituie școala. De la cel de al III-lea Congres al Sindicatului nostru, una din problemele importante de care s-au preocupat oamenii muncii din învățămînt a fost aceea a școlarizării tuturor copiilor de vîrstă școlară, condiție esențială a închiderii izvorului neștiinței de carte.

CC al SMIC a inițiat diferite acțiuni pentru atragerea în școli a tuturor copiilor de vîrstă școlară și pentru sprijinirea și intensificarea legăturilor dintre școală și familie.

Cu toate acestea încă nu s-a putut asigura cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară.

Deși s-au constatat de nenumărate ori asemenea deficiențe și deși ele au fost analizate și discutate, C.C. al SMIC și organele sale sindicale nu au luat atitudine pentru a activiza organele administrative în rezolvarea acestor situații. De asemenea, nici organizațiile sindicale din școli, chiar cînd aveau asigurate condițiile materiale necesare, n-au manifestat suficient interes pentru școlarizarea tuturor copiilor.

Pe viitor CC al SMIC va trebui să ia toate măsurile pentru a concentra interesul tuturor organelor locale și centrale asupra problemei școlarizării, a cărei rezolvare este o sarcină a planului de stat.

Organele noastre sindicale să-și asigure mai mult sprijin din partea sindicatelor celorlalte ramuri de producție pentru patronarea școlilor și pentru înscrierea în școlile serale în primul rînd a muncitorilor care lucrează direct în producție.

În lumina hotărîrilor partidului și guvernului, Comitetul nostru Central a acordat o atenție deosebită îmbunătățirii calității procesului instructiv-educativ. Rezultatele obținute la examenele de absolvire, de maturitate, precum și la concursurile de admitere în învățămîntul mediu și superior au dovedit o pregătire mult mai temeinică a elevilor și studenților.

Îmbunătățirea compoziției sociale a elevilor și studenților este în momentul de față o sarcină importantă a învățămîntului. Organele sindicale vor sprijini conducerile școlilor și institutelor de învățămînt superior să găsească și să aplice cele mai potrivite forme pentru sprijinirea pregătirii elevilor și studenților fii de muncitori și țărani muncitori.

Organizațiilor sindicale din învățămîntul mediu le revine sarcina să sprijine organizarea cercurilor de meditații atît în vacanțe cît și în timpul anului școlar, pentru fiii de muncitori și țărani muncitori, antrenînd în această acțiune cele mai bune cadre didactice.

Organele sindicale din învățămîntul superior se vor îngriji ca membrii noștri de sindicat să se preocupe cu și mai mult interes, în procesul predării și al seminarizării, de studenții fii de muncitori și țărani muncitori.

Organele sindicale au desfășurat multe acțiuni în scopul amenajării de ateliere școlare, precum și pentru popularizarea experienței înaintate în domeniul politehnizării.

Pentru stimularea activității pe parcelele experimentale, Comitetul nostru Central și „Gazeta învățămîntului" au organizat un concurs, primul pe țară, la care au participat un mare număr de școli. O deosebită atenție s-a dat organizării excursiilor didactico-științifice la care au participat peste 12.000 cadre didactice.

În viitor, C.C. al S.M.I.C. va stimula munca pe parcelele experimentale și va extinde organizarea excursiilor didactico-științifice. Problema legării teoriei cu practica rămîne și pe viitor o problemă de cea mai mare importanță. Pentru rezolvarea ei va trebui să determinăm o acțiune de lămurire a membrilor de sindicat în vederea realizării politehnizării învățămîntului.

De asemenea este necesar ca organele noastre sindicale să sprijine organizarea de noi ateliere școlare și utilarea celor existente. Organele sindicale vor solicita sprijinul consiliilor sindicale locale și al comitetelor de întreprinderi pentru patronarea școlilor.

Organele sindicale din universități și indeosebi cele din institutele politehnice trebuie să acorde o mai mare atenție practicii în ateliere. E necesar să se găsească o soluție pentru ca practica didactică să nu se mai facă pe mașini depășite de tehnica nouă sau scoase din uz, căci aceasta duce la inferiorizarea pregătirii studenților față de cerințele producției moderne.

În scopul îmbunătățirii procesului instructiv-educativ, organele sindicale au dus o temeinică muncă de lămurire în vederea calificării cadrelor didactice prin înscrierea lor la cursurile fără frecvență. Bibliotecile sindicale au fost înzestrate cu manuale și cursuri de specialitate, la cluburi și colțuri roșii s-au organizat consultații și meditații, iar organele sindicale au luptat pentru asigurarea timpului necesar studiului individual al celor înscriși la cursurile fără frecvență.

Pentru cadrele didactice cuprinse în sistemul de perfecționare, organele sindicale au organizat cicluri de conferințe pe probleme de pedagogie și de specialitate, consultații în problemele marxism-leninismului, iar în etapa cu frecvență, Comitetul nostru Central a trimis instructori care au sprijinit efectiv buna organizare și desfășurare a cursurilor. Insuficienta preocupare pentru conținutul și metodica acestor cursuri, atît din partea M.I.C., cît și a Comitetului nostru Central, a dus însă la o scădere a interesului cadrelor didactice față de ele.

Este necesar să solicităm M.I.C. să reorganizeze actualul sistem de perfecționare, în așa fel încît să corespundă condițiilor noi de dezvoltare a învățămîntului și să intereseze cadrele didactice în participarea activă la cursuri.

Una din sarcinile cele mai importante ale procesului instructiv-educativ este aceea de a contribui la formarea trăsăturilor morale ale omului societății socialiste.

Unele tendințe de cosmopolitism, de liberalism mic-burghez, abaterile de la disciplină și chiar de la morală ale unor elevi și studenți, lipsa de respect față de părinți, față de bătrîni, față de femei și față de profesorii lor, comportarea necorespunzătoare a unor tineri pe stradă, în tramvaie, în sălile de spectacole grăiesc dureros despre unele lipsuri ale școlii în munca educativă.

În învățămîntul superior există cadre didactice care în mod cu totul greșit consideră că sarcina educației studenților revine exclusiv organizațiilor de tineret și catedrelor de științe sociale.

O preocupare importantă a organelor noastre sindicale este îmbunătățirea muncii metodice din școli. În acest sens, un rol deosebit îl are organizarea schimbului de experiență pentru descoperirea și valorificarea metodelor de lucru înaintate.

Plenara Comitetului Central al Sindicatului din septembrie 1956 a analizat aportul organelor sindicale și de învățămînt în domeniul cercetării și popularizării experienței cadrelor didactice fruntașe, contribuind la dezvoltarea și stimularea schimbului de experiență și la popularizarea celor mai bune metode.

Cu toate că rezultatele obținute au demonstrat importanța consfătuirilor de muncă, C.C. al S.M.I.C. nu a elaborat nici pînă astăzi un document comun cu M.I.C. care să precizeze tematica consfătuirilor de muncă organizate de organele sindicale și cea a ședințelor consiliilor pedagogice organizate de conducerile unităților școlare. S-a creat și dăinuie un paralelism și o confuzie între aceste două feluri de acțiuni, care au ca rezultat o încărcare a cadrelor didactice cu ședințe adesea pe aceleași teme.

Pentru cunoașterea și popularizarea experienței școlii sovietice, Comitetul nostru Central a venit în ajutorul cadrelor didactice, editînd în colaborare cu Consiliul General A.R.L.U.S. o culegere de articole din revistele sovietice cu privire la cele mai importante probleme legate de viața școlii și de experiența cadrelor didactice, care constituie un îndreptar prețios în munca pedagogilor noștri.

Este necesar ca, în viitor, sarcina importantă a Comitetului nostru Central și a organelor sindicale în sprijinirea experienței instructiv-educative, să fie studierea și generalizarea experienței înaintate. Organele sindicale să găsească posibilitatea extinderii schimbului de experiență și între cadre de la școli și chiar din localități diferite.

Pentru aceasta, consfătuirile de muncă, formă principală a schimbului de experiență, trebuie să se organizeze regulat, să fie bine pregătite și să aibă ca obiective rezolvarea problemelor celor mai importante și mai actuale din viața școlii.

Comitetul nostru Central în colaborare cu M.I.C. să reglementeze printr-un document comun organizarea muncii metodice în școli și a consfătuirilor de muncă.

În perioada dintre ultimul congres și cel actual, o serie de transformări au fost realizate și în învățămîntul superior. Au fost înființate noi institute, a fost mărită capacitatea de cuprindere a studenților în altele, s-au construit laboratoare, ateliere etc. cărora li s-a îmbunătățit dotarea cu material didactic și de cercetare științifică. Comitetul nostru Central a sprijinit elaborarea măsurilor concretizate în hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului superior și a trasat ca sarcină organelor sale să ajute conducerile instituțiilor de învățămînt superior în aplicarea întocmai a acestei hotăriri. De asemenea C.C. al S.M.I.C. a acordat atenție concursului de burse pentru fiii de muncitori și țărani muncitori.

Cu toate că în munca diferitelor organe sindicale din instituțiile de învățămînt superior există o serie de acțiuni și realizări meritorii, mai dăinuie încă numeroase lipsuri. Astfel, după trecerea studenților din organizațiile sindicale în asociațiile studențești, nu s-a început în multe instituții de învățămînt superior o acțiune sistematică de stringere a rîndurilor cadrelor didactice în vederea îmbunătățirii procesului de învățămînt și asigurării unor acțiuni continue și coordonate pentru mobilizarea cadrelor didactice în munca de educare patriotică și cetățenească a studenților. Consfătuirile de muncă au început să-și găsească loc și la unele institute de învățămînt superior. Totuși, nu s-au inițiat suficiente acțiuni menite să ducă la schimbul de experiență între institutele de învățămînt superior, între catedre. De asemenea, acțiunea de mobilizare a cadrelor didactice în munca educativ-patriotică a studenților a fost slabă.

Organele sindicale din instituțiile de artă, cinematografie și radio au răspuns într-o măsură din ce în ce mai mare sarcinilor izvorîte din directivele celui de-al II-lea Congres al partidului nostru. Ele s-au preocupat de producția sectorului artistic și au sprijinit și stabilirea repertoriului.

Tot mai mulți artiști, interpreți, regizori, scenografi, tehnicieni și funcționari au pus în slujba artei prieceperea și puterea lor de muncă, valorificînd la un nivel tot mai înalt lucrările prezentate pe scenele noastre și contribuind la îndeplinirea rolului politic și educativ al artei.

Succesele obținute de colectivele de artiști și tehnicieni pe scenele din țară și de peste hotare constituie recunoașterea unanimă a valorii artei noastre. De asemenea, succesele obținute de tinerii noștri soliști în concursurile internaționale dovedesc serioasa pregătire a tinerei noastre generații.

Radiodifuziunea a înregistrat de asemenea progrese și îmbunătățiri care se vădesc atît în calitatea emisiilor cît și în calitatea și varietatea programelor.

Importante progrese a făcut și producția noastră cinematografică, ale cărei succese au fost confirmate și prin unele competiții internaționale.

Decada dramaturgiei originale ținută în vara anului 1956 a deschis largi perspective dramaturgiei noastre originale pe linia dezvoltării ei în lumina obiectivelor celui de al II-lea Congres al P.M.R.

S-au organizat consfătuiri pe țară cu directorii și președinții de sindicat din instituțiile de artă, șefii secțiilor culturale din sfaturile populare și oameni de specialitate — dramaturgi, regizori, compozitori — și s-au dezbătut și clarificat probleme legate de repertoriul și de profilul teatrelor noastre din regiuni.

Repertoriul, care este baza ideologică a producției artistice, a constituit o serioasă preocupare atît pentru forurile de conducere cît și pentru colectivele instituțiilor din sectorul de artă.

În acest sens, departamentul culturii din minister în colaborare cu Comitetul nostru Central au luat o serie de măsuri care au dus atît la îmbunătățirea repertoriului, cît și la o mai bună prezentare a lui.

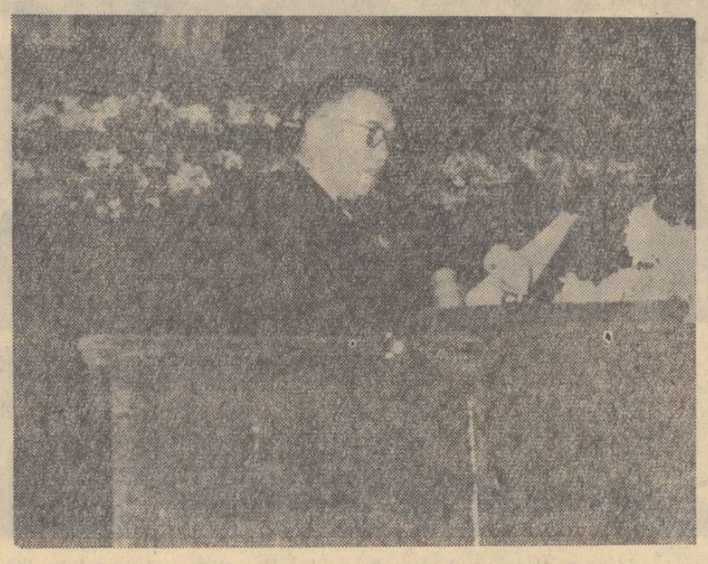

Tov. I. NISTOR rostind raportul.

Anul acesta, cu prilejul deschiderii stagiunii, Prezidiul nostru a analizat, împreună cu departamentul culturii din minister situația repertoriului pe întreaga mișcare teatrală, luîndu-se măsuri menite să ducă la îmbunătățirea muncii în instituțiile noastre de artă. În acest sens Comitetul Central al Sindicatului a instruit organele sale să sprijine conducerile, să mobilizeze consiliile artistice și colectivele de salariați, ca să discute și să aleagă lucrările cele mai adecvate intereselor culturale ale regiunilor respective și posibilităților tehnice și artistice ale instituției.

În comparație cu felul cum era întocmit pînă în prezent repertoriul teatrelor noastre, repertoriul actualei stagiuni reprezintă o cotitură importantă. Atît în domeniul dramaturgiei cît și al creației muzicale, se poate socoti depășită faza critică a sărăciei repertoriului, cînd numai cîteva lucrări originale făceau ocoiul tuturor instituțiilor noastre de artă. Astfel, în stagiunea 1956—1957 s-au reprezentat 32 piese originale, iar pentru stagiunea actuală sînt incluse în repertoriile teatrale 58 opere ale scriitorilor noștri, dintre care 21 vor vedea lumina rampei pentru prima oară. De asemenea, teatrele muzicale prezintă în această stagiune 26 lucrări originale, în afara lucrărilor simfonice de muzică de cameră.

Este adevărat că nu toate lucrările prezentate se ridică la valoarea artistică corespunzătoare exigențelor mereu crescînde ale publicului.

Considerăm ca o datorie de onoare a dramaturgilor și compozitorilor noștri de a crea în viitor opere de artă tot mai valoroase, care să ilustreze lupta poporului nostru pentru construirea unei vieți noi și fericite.

La obținerea succeselor din ultimii ani în sectorul de artă a contribuit și munca organelor sindicale din instituții care, îndrumate de C.C. al S.M.I.C., au știut să mobilizeze și să dea impulsul necesar desfășurării muncii de creație.

Este necesar ca în problema repertoriului, care este o problemă de bază în teatre, organele sindicale să mobilizeze forțele cele mai competente, să ajute ca repertoriul să fie axat pe posibilitățile reale ale instituției și să oglindească în cea mai largă măsură aspectele cele mai caracteristice ale societății noastre în plină transformare revoluționară.

În îndeplinirea acestei sarcini organele sindicale trebuie să-și asigure sprijinul secretarilor literari în teatrele dramatice și al secretarilor artistici în teatrele muzicale și filarmonici. Este necesar ca acești secretari literari și artistici să fie aleși dintre cadrele cele mai calificate și cu experiență profesională bogată, pentru ca sprijinul lor să fie competent și eficace.

Un rol important în îmbunătățirea repertoriului și a muncii artistice în general îl au consiliile artistice, formate din cele mai reprezentative virfuri artistice. Dar multe conduceri nu țin cont de ajutorul acestora, astfel încît activitatea lor nu se face suficient simțită. Aceasta datorită și faptului că departamentul culturii din minister s-a mulțumit să creeze aceste organisme, fără să le sprijine și fără să se intereseze de activitatea lor.

Comitetele noastre de instituție trebuie să acorde sprijin consiliilor artistice, ca acestea să devină un factor activ și de răspundere și să contribuie efectiv și la stabilirea repertoriului și la asigurarea unei juste și echitabile folosiri a unui număr cît mai mare din cadrele artistice.

Una din ramurile artistice deosebit de importante, avînd un pronunțat caracter popular și un foarte activ rol educativ, este cinematografia. Această ramură de producție, care este artă și industrie în același timp, și-a îmbunătățit mult activitatea. Tematica filmelor artistice a reușit, mai ales în ultimul an, să cuprindă probleme mult mai variate. S-a îmbunătățit de asemenea producția filmelor documentare și științifice și a diafilmelor.

Criticile făcute în plenarele C.C. atît referitor la producția cinematografică și la risipa exagerată în acest sector, cît și cu privire la îmbunătățirea colaborării între conducerile administrative și comitetele de întreprindere au reușit să lichideze unele lipsuri.

Intrarea în funcție a complexului cinematografic de la Buftea a permis Centrului de producție cinematografică să ajungă la o capacitate anuală realizată de 10 filme artistice de lung metraj. De asemenea, schimbarea sistemului de remunerație a actorilor de la plata pe zile de filmare la plata pe rol a dus la accelerarea și ieftinirea producției.

Aceste îmbunătățiri au făcut ca filmul „Două loturi" să fie realizat în 42 zile în loc de 83 planificate și cu peste un milion lei economii la deviz, iar filmul „O mică întîmplare" să fie realizat în 4 luni, în loc de 8 luni planificate și cu 700.000 lei economii la deviz.

Experiența îndrăzneață pe care a făcut-o centrul de producție cinematografică încredințînd marea majoritate a filmelor din acest an unor elemente tinere a dat un nou impuls producției și a dus la înlăturarea în mare măsură a unor practici învechite care frînau producția, ridicau prețul de cost și cereau eforturi suplimentare și inutile.

Paralel cu progresele producției, s-a îmbunătățit și munca în rețeaua cinematografică, încît s-a ajuns ca și în cele mai îndepărtate sate și cătune oamenii muncii să beneficieze de filme cu ajutorul caravanelor cinematografice.

Un mijloc important pentru ridicarea activității creatoare a lucrătorilor din instituțiile de artă îl constituie consfătuirile de producție. Organele sindicale, care au acordat importanța cuvenită consfătuirilor de producție, au reușit să cointereseze întregul colectiv artistic și tehnic la o mai bună organizare a producției, la o mai justă folosire a cadrelor, la realizarea de economii, la ridicarea producției artistice.

Experiența ne arată că atunci cînd organizațiile sindicale pregătesc consfătuirile de producție cu seriozitate, ele se desfășoară cu mult succes și în sectorul de artă. De exemplu, Comitetul de instituție al Operei Maghiare din Cluj, printr-o strînsă colaborare cu direcțiunea, în ciuda unor grele condiții de muncă, a reușit să depășească planul de premiere și spectacole, să realizeze importante economii la montări, să prezinte spectacole corespunzătoare din punct de vedere artistic, tehnic, să planifice munca pe scene și ateliere respectînd ziua liberă și timpul normal de lucru. În multe din instituțiile de artă însă, consfătuirile de producție nu au luat extinderea necesară.

Prezidiul nostru s-a mulțumit doar să trimită instrucțiuni de felul cum se organizează consfătuirile de producție, fără însă să urmărească și să popularizeze cele mai bune metode folosite de către comitetele de instituție, dovedind prin aceasta o atitudine birocratică față de organizarea consfătuirilor de producție care au fost puse ca sarcină în fața organelor sindicale cu atîta tărie de către Plenara C.C.S. din ianuarie 1956.

Lipsa de control din partea maselor, precum și lipsa de colaborare care există uneori între regizori și scenografi lasă acestora o libertate exagerată, care duce la risipă de materiale și bani în montări, la folosirea pînă la epuizare a unor forțe artistice în timp ce altele nu sînt folosite și, mai ales, duce la istovirea muncitorilor și tehnicienilor, care trebuie să facă munci inutile și obositoare.

Consfătuirile de producție au și rolul de a analiza randamentul artistic și economic al spectacolelor. De acest lucru nu țin seama însă toți directorii instituțiilor noastre.

De aceea, este foarte important să se țină cît mai regulat consfătuirile de producție și ele să devină un mijloc curent în munca instituțiilor. Pentru aceasta, organele sindicale trebuie să fie mereu la curent cu cele mai importante probleme ale producției artistice. Directorii, regizorii și pictorii scenografi trebuie să prezinte rapoarte în fața colectivelor cu privire la munca lor și să ia parte la discuții.

Problema creșterii și folosirii cadrelor în sectorul de artă trebuie să preocupe mai adînc Comitetul nostru Central și organele sale, precum și departamentul culturii din minister. Această problemă nu este în mod just rezolvată în multe din teatrele noastre. Sînt teatre care, deși dispun de elemente corespunzătoare, totuși lasă ca ele să stea nefolosite cu lunile sau chiar cu anii, în care timp aceste elemente nici nu pot progresa și uneori nici nu-și pot menține chiar condiționea artistică. Socotim că ar trebui extinsă inițiativa teatrului „I. L. Caragiale" din București și a Teatrului Național din Cluj care și-au propus, pe de o parte, folosirea dublurilor, iar pe de altă parte alcătuirea cu elemente libere a unor colective care să prezinte în uzine și fabrici un repertoriu corespunzător.

Mergînd în pas cu dezvoltarea culturii, industria poligrafică a crescut la rîndul ei, realizînd sub toate aspectele mari progrese.

Urmînd directivele celui de-al II-lea Congres al P.M.R., organele noastre sindicale din acest sector au reușit să pună în centrul preocupărilor lor problemele de producție, mobilizînd membrii de sindicat la lupta pentru îndeplinirea și depășirea planului de stat, pentru creșterea productivității muncii, îmbunătățirea calității și reducerea prețului de cost. La producția globală poligrafică pe sem. I/1957 s-a realizat o depășire de 9,6%. Prin reducerea prețului de cost s-au realizat economii de peste 1.200.000 lei. La producția de instrumente muzicale executate de întreprinderea Doina pe sem. I/1957, s-a obținut o depășire de 16,34%, iar la producția plăcilor de pateion executate de colectivul întreprinderii Electrecord s-a realizat o depășire de 22%. Realizările colectivului întreprinderii Decorativa în ceea ce privește executarea expozițiilor atît în țară cît și peste hotare s-au bucurat de o bună apreciere.

Prin munca lucrătorilor din edituri, în primul semestru al anului 1957 au fost editate 1741 titluri de cărți, în tiraje de peste 20.900.000, din care 571 titluri cu un număr de peste 2.500.000 exemplare în limbile minorităților naționale. Planul valoric total edituri a marcat o depășire de 27,4%.

Organele sindicale din presă au folosit noi metode de muncă pentru stimularea și îmbunătățirea producției, organizînd, de exemplu, concursuri care s-au bucurat și de sprijinul organelor administrative. Aceste concursuri, prin tematicile lor — „cel mai bun reportaj", „cea mai bună informare" etc. au contribuit la ridicarea și perfecționarea procesului de producție. Pot fi arătate ca exemple Editura „Scînteia", „Elöre", „Munca" ș.a.

Activitatea organelor sindicale din presa centrală și locală a avut o consecință pozitivă în munca redacțională: conținutul ziarelor este mai bogat și mai variat, aspectul grafic și de ilustrație s-a îmbunătățit simțitor.

Prezidiul C.C. al Sindicatului nostru, care a întreprins acțiuni importante în sprijinirea producției ca: organizarea schimburilor de experiență, a consfătuirilor dintre lucrătorii din redacții, din întreprinderile poligrafice și lucrătorii din librării, n-a reușit în aceeași măsură să înlăture serioasele deficiențe care mai persistă în organizarea producției din aceste întreprinderi. Prezentarea grafică la unele titluri este încă nesatisfăcătoare, apar cărți cu coperte lipsite de gust, cărți cu defecte și cu erate.

Comitetul nostru Central va trebui să îndrumeze organele sindicale din întreprinderile poligrafice, edituri și presă să contribuie efectiv la întărirea disciplinei contractuale, condiție importantă pentru creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost.

O mare greutate în actuala activitate a întreprinderilor poligrafice, a editurilor și C.L.D.C.-urilor o constituie indicatorii de plan diferiți, ceea ce, chiar dacă permite realizarea în orice condiții a producției globale, nu stimulează realizarea planului pe sortimente și tematici. Într-adevăr edițiile urmăresc realizarea planului la coli editoriale și pe tematici, în timp ce întreprinderile poligrafice urmăresc îndeplinirea planului la producția globală. Contradicția dintre obiectivele acestor categorii de întreprinderi poate fi rezolvată numai prin stabilirea pentru aceste sectoare a unui singur indicator de plan.

O altă greutate pe care urmărim să o înlăturăm este aceea a pregătirii cadrelor tinere necesare întreprinderilor poligrafice. Organele noastre sindicale, sînt chemate să sprijine calificarea la locul de producție a tinerilor elevi.

C.C. al sindicatului nostru, legînd activitatea sa de problemele de producție, a mobilizat organele sindicale din întreprinderi la organizarea întrecerii socialiste.

Multe din lipsurile care au existat în activitatea organelor sindicale în această problemă au fost lichidate. Inițiativa și operativitatea au crescut la multe din organele noastre sindicale și au dus la îmbunătățirea calității produselor și a reducerii prețului de cost. Așa a procedat comitetul sindical de la întreprinderea poligrafică Sibiu (președinte tov. Chereji Ion) unde, prin fixarea obiectivelor în întrecerea socialistă privind calitatea producției și productivitatea muncii și prin preocuparea conducerii administrative pentru ținerea evidenței, s-a reușit ca de la data de 12 noiembrie să se dea produse în contul anului 1958.

Întreprinderile poligrafice confirmă lunar peste 1500 de fruntași în producție, adică 17% din totalul muncitorilor și tehnicienilor. Printre aceștia putem da ca exemplu pe Iorgulescu Paul, mașinist, Constantin Stela, legătoreasă, Smarandache Ștefan, mașinist ș.a. care sînt în același timp și buni activiști obștești.

Întrecerea socialistă între colectivele întreprinderilor poligrafice pentru cîștigarea steagului roșu de fruntaș pe ramură oferit de M.I.C. și Comitetul nostru Central, constituie, pe de o parte, un stimulent în creșterea producției și în îmbunătățirea calității ei, în reducerea prețului de cost și în realizarea de economii, iar pe de altă parte, reprezintă o contribuție directă la îmbunătățirea condițiilor social-culturale prin premiile ce se acordă de către stat din beneficiile realizate în fiecare semestru. În această luptă s-au evidențiat întreprinderile poligrafice din Timișoara, Sibiu, nr. 1, 2 și 4 București.

Prin multiplele și variatele acțiuni de popularizare și difuzare a cărții atît în unități cît și în afara lor, lucrătorii din librării fac să pătrundă cuvîntul partidului în cele mai îndepărtate colțuri ale patriei noastre. Și în acest sector organele sindicale s-au preocupat de organizarea întrecerii, în urma căreia s-au evidențiat 250 purtători ai insignei de fruntaș în difuzarea cărții, insignă acordată de M.I.C. și C.C. al sindicatului nostru. Subliniind contribuția fruntașilor din librării în răspîndirea cărții putem cita ca exemplu pe tovarășii Simion Ecaterina, Badiu Andrei, Dușan Elena ș.a., iar centrele regionale de difuzare a cărții ca Oradea, București, Galați și Cluj au cucerit steagul roșu pe ramură.

În rețeaua cinematografică întrecerea socialistă a stimulat ajutorul în munca colectivelor din cabinele de proiecție, reușindu-se să se îmbunătățească calitatea spectacolelor în sălile de cinematograf și să se păstreze starea filmelor și utilajelor date în exploatare.

Una din greutățile mari care împiedică organizarea întrecerilor o constituie mult discutata problemă a hîrtiei și calității ei. Deși producția de hîrtie a crescut an de an, ea nu este folosită în concordanță cu spațiul grafic, ceea ce duce în unele perioade la goluri în producție, iar alte ori la o suprasolicitare a spațiului grafic.

O altă preocupare de mare importanță a organelor noastre sindicale este legată de perfecționarea tehnicii și tehnologiei. În acest sens, comitetele de întreprindere au sprijinit prin împuterniciții lor, colectivele cabinetelor tehnice în lansarea de planuri tematice care au îndrumat mișcarea de inovații în funcție de cerințele producției.

Ca urmare a acestor acțiuni, în industria poligrafică s-au obținut pe sem. I 1957, prin aplicarea inovațiilor, economii de peste 368.000 lei. Pentru aceasta s-au plătit inovatorilor recompense în sumă de 98.000 lei. Remarcăm pe această linie colectivul cabinetului tehnic al Întreprinderii poligrafice Timișoara, care a obținut de două ori locul I cu ocazia concursului pe minister, cît și cabinetele întreprinderilor poligrafice nr. 1 și 2 București.

Dezvoltarea mișcării de inovații în industria poligrafică a dus la aplicarea unor procedee tehnice înaintate — de exemplu la Combinatul poligrafic „Casa Scînteii", tiparul pe plăcile bimetalice, broșatul cărților cu cant și clape în mod mecanic executarea la bromograf a ilustrațiilor în orice culoare, ameliorarea factorului putere realizat de ing. Leonte Gh. și un colectiv ș. a.

În cinematografie s-a introdus înregistrarea magnetică în film, prelucrarea în laborator a filmelor color după procedee moderne, experimentarea unor filme documentare pe ecran lat, executarea de către întreprinderea „Tehnocin" a aparaturii și utilajelor de proiecție la complexul Buftea, a mecanizării maxime. Ca urmare a acestei activități creatoare a inovatorilor, centrul de producție cinematografică a ocupat locul I în concursul de inovații pe 1956.

Organele sindicale și administrative mai au însă serioase lipsuri în problema inovațiilor. Menționăm ca o mare lipsă faptul că organele sindicale urmăresc mai mult stimularea inovatorilor decît efectul economic al aplicării inovațiilor, ceea ce duce la o risipă inutilă de fonduri. Multe inovații valoroase, după ce au fost experimentate și adoptate într-o anumită întreprindere, nu sînt extinse în toate întreprinderile.

Lipsa de activitate a cabinetelor tehnice din unele întreprinderi se datorește și organelor respective din minister, care nu îndrumează și nu controlează în mod organizat mișcarea de inovații.

Comitetul nostru Central și organele lui sindicale trebuie să ajute mai mult organele administrative în extinderea și generalizarea inovațiilor.

Plenara lărgită a C.C.S. din ianuarie 1957, cu privire la „Sarcinile sindicatelor în lupta pentru înfăptuirea Hotărîrilor Plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956" a indicat sindicatelor sarcinile în problema participării active a muncitorilor la organizarea și conducerea producției.

Comitetul nostru Central a luat o serie de măsuri de îndrumare a organelor sindicale, care să ducă la îmbunătățirea organizării consfătuirilor de producție în întreprinderile poligrafice și industriale.

Astfel, cu ajutorul consfătuirilor de producție am reușit să rezolvăm multe probleme din viața întreprinderilor. Să luăm numai un exemplu: La Combinatul poligrafic „Casa Scînteii", prin consfătuirile de producție, s-a reușit să se îmbunătățească mult calitatea tipăriturilor, să se folosească mai rațional utilajele, să se obțină o creștere a productivității muncii cu 6,2% pe semestrul I/1957.

Mai sînt unele comitete sindicale care nu se ocupă în mod satisfăcător de organizarea consfătuirilor de producție și de întărirea rolului lor în atragerea masei la conducerea și gospodărirea întreprinderilor.

Iată de ce Comitetului nostru Central și organelor sale sindicale le revine sarcina de cea mai mare importanță de a se ocupa cu grijă și simț de răspundere de organizarea consfătuirilor de producție.

În rezolvarea multora din problemele pe care le dezbatem o contribuție efectivă au adus-o și revistele de specialitate. Organele comune de presă ale Comitetului nostru Central și Ministerului Învățămîntului și Culturii: „Gazeta învățămîntului" și „Tanugyi Ujsag", precum și „Revista de pedagogie" poartă discuții în coloanele lor privind problemele legate de activitatea practică a pedagogilor noștri și probleme privind munca organelor sindicale.

Dacă în ultimii doi ani „Gazeta învățămîntului" și-a îmbunătățit mult munca în ce privește calitatea articolelor publicate și și-a îmbogățit tematica sa cu probleme legate de munca sindicală, socotim însă că mai are mult de făcut pentru a răspunde exigențelor sporite ale celor 70.000 cititori permanenți ai săi. De aceea este necesar ca gazeta să treacă la o studiere mai profundă și la o mai temeinică cunoaștere a problemelor practice care se ivesc în viața școlii și mai ales în viața organizațiilor noastre sindicale și să ia atitudine combativă față de lipsurile care dăunează calității învățămîntului și satisfacerii nevoilor de muncă și viață ale membrilor noștri de sindicat.

Orientarea producției artistice poate și trebuie să găsească în critica de specialitate un sprijin de bază.

În ultimul timp se poate observa o serioasă creștere a criticii în domeniul artei. Ziarele „Scînteia", „Rominia liberă", „Steagul roșu", revistele „Contemporanul", „Gazeta literară", „Tribuna", „Teatru", „Muzica" analizează aproape permanent producția noastră artistică.

Trebuie să arătăm însă că ziarul „Munca" nu acordă producției artistice interesul pe care îl are pentru alte ramuri de producție, „Gazeta literară" nu se preocupă suficient de problemele dramaturgiei noastre și de producția teatrelor, iar revista „Contemporanul" care se prezintă cu un conținut, mai variat și mult îmbunătățit, nu cuprinde în general decît evenimentele artistice din Capitală și numai rareori și din regiuni.

Apelăm la publicațiile de specialitate și la criticii noștri să se preocupe și mai intens de această problemă, să pună un accent mai puternic

(Continuare în pag. 3)

Salutul pionierilor

Salut voios de pionier! În numele pionierilor de la școala medie nr. 1 „N. Bălcescu" și al pionierilor din toată țara aducem un salut călduros celui de al IV-lea Congres al muncitorilor din învățămînt și cultură. Însuflețiți de exemplul pionierilor sovietici, ne străduim să devenim cadre de nădejde.

Urăm succes lucrărilor Congresului și asigurăm Congresul că nu vom precupeți nici un efort pentru a putea fi cadre cît mai utile patriei noastre dragi, Republica Populară Română!

RAPORTUL DE ACTIVITATE

(Urmare din pag. 2-a)

pe conținutul ideologic și să discute cît mai în adîncime problemele legate de specificul fiecărui gen de producție artistică.

Activitatea cultural-educativă a membrilor noștri de sindicat

Calitatea activității profesionale a muncitorilor din învățămînt și cultură, în importantele sectoare ale frontului ideologic în care ea se desfășoară, este condiționată, în primul rînd, de felul cum aceștia își însușesc și aplică în munca lor învățătura marxist-leninistă despre natură și societate.

Directivele celui de-al II-lea Congres al P.M.R. au pus în fața noastră sarcina de a ne îngriji atît de ridicarea pregătirii ideologico-politice a membrilor de sindicat, cît și de lărgirea orizontului lor de cultură generală.

Urmînd aceste indicații s-au intensificat acțiunile de cuprindere a învățătorilor și profesorilor în învățămîntul politic, ceea ce a avut o influență pozitivă atît asupra orientării ideologice a procesului instructiv-educativ, cît și asupra activității de culturalizare a maselor. Totuși, o lipsă în organizarea învățămîntului politic a rezultat din faptul că uneori înscrierea la aceste cursuri s-a făcut în mod mecanic și că, în anumite unități, au fost menținute mereu aceleași forme de învățămînt. În ce privește organizarea învățămîntului politic în instituțiile de învățămînt superior, deși unele comitete sindicale au avut diferite inițiative, organizînd forme originale și interesante ca, de pildă, la universitățile „Bolyai" din Cluj, sau „Al. I. Cuza" din Iași, situația nu diferă prea mult de cea de la învățămîntul de cultură generală.

Pe viitor sindicatului îi revine sarcina să determine cuprinderea tuturor cadrelor didactice în formele de învățămînt politic și, pe cît posibil, în formele superioare adecvate necesităților de fundamentare ideologică a specialității lor. Să înlăturăm formalismul în desfășurarea învățămîntului politic și să urmărim cu consecvență cum se oglindesc rezultatele lui în calitatea procesului instructiv-educativ din școală.

Organele sindicale au desfășurat între congrese o intensă propagandă cu ajutorul conferințelor. S-au organizat conferințe pe cele mai variate și actuale teme. De asemenea Comitetul nostru Central a luat măsuri pentru a organiza și îmbunătăți desfășurarea propagandei cu ajutorul cărții. De la cel de-al III-lea Congres și pînă în prezent s-au procurat și înzestrat bibliotecile sindicale cu cărți în valoare de lei 2.491.683. Numărul bibliotecilor sindicale a depășit cifra de 850, avînd 810.000 volume și peste 51.000 cititori permanenți.

Pentru a veni în ajutorul învățătorilor și profesorilor din mediul sătesc s-au organizat peste 250 biblioteci volante. Comitetul nostru Central a înlesnit procurarea de biblioteci personale pentru cadrele didactice, acordîndu-le, prin Casa de Ajutor Reciproc, însemnate împrumuturi de bani.

Tot ca o grijă pentru nevoile culturale ale membrilor noștri de sindicat, amintim activitatea cluburilor și a colțurilor roșii, care a devenit mai variată ca formă și mai complexă ca tematică. În cluburile și colțurile roșii ale comitetelor sindicale raionale s-au organizat cicluri de conferințe pe probleme profesionale și culturale, s-a desfășurat activitate artistică, recreativă, sportivă, activitate cu copiii, întîlniri cu fruntașii în muncă, cu scriitori, cu militanți ai mișcării muncitorești, reuniuni tovărășești precum și alte numeroase acțiuni.

Pentru muncitorii din artă din Capitală, Comitetul nostru Central a trecut la organizarea și amenajarea Casei Artiștilor. Mai mult de jumătate din lucrările de amenajare a acestei case au fost efectuate. Această problemă ar fi fost soluționată pînă acum dacă, alături de interesul și sprijinul pe care îl manifestă actorii, am fi avut și sprijinul ministerului și al sfatului popular al Capitalei, sprijin care ne-a fost promis, dar nu ne-a fost acordat.

Pentru ca învățătorii și profesorii, care lucrează în raioanele cu condiții geografice grele să vină în contact cu evenimentele culturale cele mai actuale și să poată cunoaște Capitala țării s-au organizat în ultimii doi ani excursii de cîte 6 zile în orașul București la care au participat peste 3.000 de cadre didactice din raioanele Cîmpeni, Vrancea, Tulcea ș. a.

Pentru ridicarea nivelului cultural legat de specificul muncii membrilor noștri de sindicat din presă și edituri, comitetele sindicale au organizat întîlniri cu scriitori, artiști, critici literari și simpozioane cu diferite teme.

Analizînd activitatea desfășurată de organele noastre sindicale în acest domeniu, socotim că ea este încă departe de a satisface cerințele membrilor noștri de sindicat. Aceste activități adesea au avut un caracter formal și s-au desfășurat la un nivel scăzut.

Membrilor sindicatului nostru li s-a încredințat înalta misiune de a fi purtători ai cuvîntului partidului în masele populare, de a răspîndi cultura în popor.

Un număr de peste 80.000 învățători și profesori, artiști și muncitori din presă și poligrafie desfășoară zi de zi o intensă muncă în cele 11.160 de cămine culturale, precum și în case de citit, biblioteci raionale, case de cultură.

Răspunzînd chemării partidului, un foarte mare număr de cadre didactice au dus și duc o intensă și însuflețită muncă de lămurire pentru a convinge țărănimea muncitoare de superioritatea și avantajele gospodăriei mari socialiste. Rezultatele importante în transformarea socialistă a agriculturii obținute în special în regiunile Constanța, Galați, Craiova, Oradea, București ș. a. se datoresc și muncii neprecupețite a cadrelor didactice.

De asemenea, colectivele multor teatre și orchestre vin în sprijinul acestei acțiuni prin spectacolele pe care le dau la sate.

Organele sindicale din edituri și presă trebuie să-și intensifice munca de educare patriotică a oamenilor muncii, luptînd pentru îmbogățirea tematicelor cu articole teoretice, reportaje, schițe, evocări, amintiri etc. consacrate trecutului de luptă al poporului nostru, muncii eroice a oamenilor muncii pentru construirea socialismului, figurilor de seamă ale luptei poporului pentru libertate și independență, ale luptei revoluționare din ilegalitate, ale culturii și științei românești, materiale cu caracter teoretic privind concepția partidului marxist-leninist cu privire la patrie și patriotism, cît și studii asupra unor probleme ale istoriei patriei și istoriei partidului.

C.C. al S.M.I.C. și organele sale vor lua măsuri pentru a intensifica și mai mult acțiunea de mobilizare a membrilor noștri de sindicat în munca de lămurire a țărănimii muncitoare, arătînd că transformarea socialistă a agriculturii este singura cale spre eliberarea de exploatare și spre o viață nouă, fericită.

C.C. al S.M.I.C. a inițiat anul acesta, pe ramura învățămînt, cel dintîi concurs al formațiilor artistice de amatori, care a ajutat la înviorarea formațiilor artistice ale multor organizații sindicale.

Pentru susținerea muncii culturale în diversele ei forme și acțiuni, pe perioada de la cel de al III-lea Congres și pînă la 1 octombrie al acestui an Comitetul nostru Central a cheltuit suma de peste 18.300.000 lei.

Activitatea echipelor artistice de amatori trebuie însă necontenit îmbunătățită, mai ales în ce privește întocmirea repertoriului și îmbunătățirea conținutului ei, pentru a face din ea o armă puternică în educarea comunistă a membrilor noștri de sindicat.

★

Activitatea de cultură fizică și sport a interesat un număr din ce în ce mai mare de membri ai sindicatului nostru. Aceasta s-a manifestat și prin participarea lor la complexul G.M.A. Pentru activitatea de cultură fizică și sport, sindicatul nostru a cheltuit, de la ultimul Congres, suma de peste 17.500.000 lei.

Activitatea de ansamblu a comitetelor noastre sindicale și a colectivelor sportive a fost greșit orientată de la activitatea de masă la activitatea de performanță. Este adevărat că s-au obținut însemnate realizări pe linia ridicării măiestriei sportivilor noștri de frunte. Dar aceasta a concentrat aproape întreaga atenție a colectivelor sportive.

Lupta organelor sindicale pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață

Regimul nostru păstrează pentru slujitorii artei și culturii o deosebită prețuire, care s-a manifestat prin acordare de titluri și distincții. Fruntași ai scenelor noastre, concertiști, autori dramatici și compozitori poartă titlul de artiști ai poporului, artiști și maeștri emeriți ai artei. De asemenea, s-a legiferat anul acesta ca ziua de 30 iunie să fie sărbătorită ca „Ziua învățătorului". Cu acest prilej s-au acordat distincții unor cadre didactice, iar 479 de învățători și profesori au primit insigna de „învățător fruntaș" și „profesor fruntaș".

Partidul și guvernul au emis numeroase hotărîri privind îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale membrilor noștri de sindicat. H.C.M. 387 din aprilie 1956 a determinat creșterea salariului mediu al cadrelor didactice cu aproximativ 46 la sută.

În ceea ce privește sistemul de plată a salariilor, organele locale comit numeroase greșeli și abuzuri. Așa de exemplu plata salariilor prin sfaturile populare comunale se face în unele locuri cu întîrzieri.

În sectorul artistic, se întîmplă ca oameni în aceleași funcții, dar încadrați în întreprinderi diferite, să primească salarii diferite.

În rețeaua difuzării cărții cîștigul mediu a crescut cu 30 la sută.

În poligrafie, încă înainte de faza de experimentare a sistemului îmbunătățit de salarizare și normare a muncii, organele sindicale au adus o serioasă contribuție la organizarea consultării colectivelor de muncitori, la stabilirea măsurilor tehnico-organizatorice și la definitivarea elementelor pe baza cărora se aplică sistemul îmbunătățit de salarizare și normare a muncii. Prin aplicarea sistemului îmbunătățit de salarizare, salariul tarifar constituie partea cea mai importantă din cîștigul muncitorilor, reprezentînd 75—85 la sută din acest cîștig. Astfel, salariul tarifar devine elementul hotărîtor și stabil al cîștigului muncitorului, asigurînd o justă diferențiere în raport cu calificarea, importanța ramurii și condițiile de muncă, reprezentînd și un stimulent puternic pentru ridicarea calificării profesionale. Încadrarea muncitorilor pe funcții, în raport cu gradul de calificare, în cele 7 trepte, asigură o mai justă retribuire a muncii și determină o creștere a venitului muncitorului cu 18 la sută. Simplificarea regulamentului de premiere constituie de asemenea un puternic factor de stimulare a calității producției.

Cunoaștem că singura cale pentru ca ridicarea nivelului de trai să corespundă intereselor clasei muncitoare este creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost. Organelor sindicale le revine sarcina să contribuie la realizarea acestor obiective, mobilizînd în permanență membrii de sindicat pentru folosirea celor mai bune metode de muncă și utilizarea rațională a mașinilor și a timpului de lucru.

O altă problemă de ordin material care preocupă pe membrii noștri de sindicat, este aceea a locuințelor. În sectorul de artă și poligrafie, în problema locuințelor, s-au obținut unele îmbunătățiri. A început construirea de blocuri muncitorești la Combinatul poligrafic „Casa Scînteii" și a unui bloc pentru lucrătorii de la Radio.

Cu toate acestea, problema locuințelor este departe de a fi rezolvată. Mai acut se pune problema locuințelor pentru cadrele didactice de la sate.

C.C. al S.M.I.C. în colaborare cu M.I.C. va trebui să facă demersuri pentru a obține aprobarea de fonduri necesare împrumuturilor pentru construcții de locuințe individuale pentru membrii noștri de sindicat. De asemenea, vor studia posibilitatea prevederii în planul de construcții școlare și a construirii de locuințe pentru cadrele didactice.

Cantinele instituțiilor și întreprinderilor reușesc să servească, în general, meniuri satisfăcătoare și în condiții higienice. Pe viitor este necesar ca organele noastre sindicale să se preocupe mai mult de problemele cantinelor și să efectueze un control asupra gospodăririi lor.

Faptul că s-a creat posibilitatea ca învățătorii să poată lua masa la orice cantină constituie un prețios sprijin dat cadrelor didactice, mai ales celor tinere.

Pentru îmbunătățirea condițiilor de trai, unui număr de peste 20.000 membri ai sindicatului nostru li s-au acordat loturi individuale, ceea ce constituie un mijloc de aprovizionare a lor cu legume și zarzavaturi.

Pentru dezvoltarea grădinăritului s-au organizat întreceri între cultivatori, iar fruntașii au fost stimulați fie cu diplome de onoare, fie cu trimiterea lor în stațiuni de odihnă.

Legiferarea aprovizionării cu produse textile și încălțăminte a creat serioase avantaje cadrelor didactice. Unele cooperative însă nu asigură aprovizionarea membrilor noștri de sindicat cu alimente necesare. Nici Comitetul nostru Central și nici organele sale raionale nu au insistat pentru îmbunătățirea acestei situații.

Se impune ca îmbunătățirea condițiilor de trai ale membrilor noștri de sindicat să devină o preocupare permanentă a C.C. al S.M.I.C. și a organelor sale sindicale. Acestea trebuie să aibă o atitudine combativă față de acele organe administrative care nu respectă dispozițiile legale privind drepturile membrilor noștri de sindicat.

★

De la cel de-al III-lea Congres al sindicatului nostru, numărul caselor de ajutor reciproc a crescut cu 84 de unități. Pe lîngă comitetele noastre sindicale activează în prezent un număr de 363 case de ajutor reciproc cu cca. 95.000 membri și cu un volum de depuneri din cotizații de aproape 25.000.000 lei. În cursul anului 1956 casele de ajutor reciproc au acordat 78.000 împrumuturi în valoare totală de peste 84.000.000 lei și ajutoare materiale nerestituibile în sumă totală de peste 470.000 lei.

La unele case de ajutor reciproc mai există însă deficiențe în respectarea statutului. De aceea e necesar ca organele sindicale să sprijine activitatea acestora prin continuă îndrumare și control.

O însemnată contribuție la îmbunătățirea condițiilor de trai ale oamenilor muncii o prilejuiesc contractele colective, pe baza cărora muncitorii se angajează la îndeplinirea indicilor de plan, iar conducerile să le creeze condiții cît mai bune de muncă și de trai. În timp ce muncitorii își realizează, în general, angajamentele, unele conduceri administrative manifestă o condamnabilă indiferență în îndeplinirea propriilor lor obligații. Asemenea atitudini reflectă de altfel poziția M.I.C. și a direcțiilor generale de resort care au manifestat lipsă de interes față de contractele colective, atitudine criticată la timp și de Prezidiul Comitetului nostru Central.

Un capitol însemnat în sarcinile sindicale îl constituie munca de asigurări sociale, prin care se manifestă grija deosebită a partidului și guvernului nostru față de oamenii muncii. În bugetul de asigurări sociale al Sindicatului nostru pe anul în curs s-a prevăzut pentru plata dreptului de ajutorare și măsurile de prevenire a îmbolnăvirilor, refacerea și întărirea sănătății la locul de muncă, suma de lei 161.200.000, adică aproape dublu față de 1953.

În problema asistenței sanitare, în perioada ce s-a scurs de la cel de-al III-lea Congres a sporit numărul cabinetelor medicale și punctelor sanitare la locul de muncă și s-au înființat noi unități sanitare în mediul rural.

Pentru cadrele didactice de la sate, asistența sanitară nu este încă pe deplin asigurată, policlinicile și dispensarele fiind situate numai în reședințele de raion și în comunele mari.

Plenara Comitetului nostru Central din martie 1957 a analizat această problemă și a ajuns la concluzia că este bine să se extindă metoda folosită de către comitetul raional Timișoara de a organiza împreună cu instituțiile sanitare de la centrul de raion consultații medicale și tratamente de specialitate în vacanțele școlare, pentru cadrele didactice din comunele îndepărtate.

În cadrul drepturilor de ajutorare, pe perioada anilor 1953—1956 s-au acordat membrilor sindicatului nostru ajutoare materiale excepționale în valoare de aproape 500.000 lei. Pentru refacerea și întărirea sănătății, în perioada 1953—57 au fost trimiși la odihnă și tratament balnear peste 93.000 membri ai sindicatului nostru.

Sînt însă și comitete sindicale care nu s-au preocupat suficient de folosirea justă și în întregime a biletelor de odihnă și tratament balnear, repartizînd aceste bilete la întîmplare, sau restituindu-le, după expirarea termenului, cu simpla mențiune „nu avem solicitanți".

De la cel de al III-lea Congres pînă la începutul anului 1957, sindicatul nostru s-a ocupat și de odihna și de tratamentul balnear al studenților. Peste 27.000 studenți au fost trimiși în această perioadă în casele de odihnă, la tratament balnear și în cabane turistice. În afară de aceasta, în fiecare an un număr de aproximativ 900 de studenți au fost trimiși la Casa sanatorială de la Brădet, iar în anul 1956 peste 600 studenți în tabăra studențească de la Eforie.

Începînd din anul acesta, în cadrul unui schimb organizat prin C.C.S., fruntași în producție din sindicatul nostru au mers la tratament balnear în R.D.G. și R. Cehoslovacă.

În perioada anilor 1953—1957 unele comitete sindicale împreună cu conducerile administrative au organizat la rîndul lor cu posibilități locale odihnă și tratament balnear pentru 52.000 membri de sindicat.

O sarcină importantă a comitetelor raionale de întreprindere și instituție este extinderea organizării în toate localurile de școli situate în stațiuni balneare a odihnei pe cont propriu, iar în problema odihnei mamei și copilului, amenajarea de case de odihnă special organizate în acest scop.

În vederea unei cît mai judicioase repartizări a locurilor de odihnă și tratament balnear, este necesar să continuăm sistemul introdus în anul 1957 de a repartiza biletele de odihnă, tratament și tabere ținînd cont de numărul salariaților, condițiile de muncă, numărul de bolnavi pe profil de maladii și de propunerile comitetelor sindicale respective.

În perioada ce s-a scurs de la cel de al III-lea Congres s-au construit și amenajat noi grădinițe și creșe pentru copiii membrilor noștri de sindicat. Capacitatea de cuprindere a acestora este însă insuficientă față de cerințele membrilor noștri de sindicat. Este necesară amenajarea unei grădinițe de copii pentru salariatele din instituțiile de artă din orașul București.

Pentru organizarea odihnei copiilor membrilor noștri de sindicat, pe perioada 1953—57 a fost alocată suma de lei 7 milioane, pentru 14.500 copii.

Sume importante sînt cheltuite în fiecare an, din bugetul asigurărilor sociale, pentru plata pensiilor de bătrînețe și incapacitate de muncă. În ultimul timp, în urma propunerilor făcute de C.C. al Sindicatului nostru s-au reglementat drepturile de pensie pentru vîrsta de 55 ani bărbați și 50 ani femei, pentru unele categorii de muncitori tipografi.

Preocupările C.C. al Sindicatului nostru s-au îndreptat și spre îmbunătățirea condițiilor de muncă ale membrilor noștri de sindicat. În industria poligrafică și instituțiile de artă și cinematografie s-au cheltuit, în decursul anului 1956, peste 3.500.000 lei pentru măsurile de tehnică a securității și tehnică sanitară, ventilații, echipament de protecție și alimentație specială. În colaborare cu ministerul s-au organizat 17 revizii obștești privind protecția muncii în întreprinderile poligrafice și cinematografice. Prin grija organelor administrative și sindicale în întreprinderile industriale, instituțiile de artă și cinematografie s-au luat o serie de măsuri pentru prevenirea accidentelor. În învățămîntul profesional tehnic s-au marcat locurile periculoase în scopul reducerii numărului de accidente. În instituțiile de învățămînt superior s-au luat măsuri pentru prevenirea accidentelor la efectuarea practicii studenților în laboratoare și ateliere.

Rezultatul acestor măsuri în instituțiile de învățămînt, artă și întreprinderile poligrafice se reflectă în scăderea numărului de accidente.

Cu toate aceste rezultate, putem spune că problema protecției muncii în întreprinderi și instituții nu stă în centrul preocupărilor organelor sindicale și administrative.

Supraîncărcarea învățătorilor și profesorilor cu tot felul de sarcini străine de munca instructiv-educativă și de culturalizare prejudiciază în modul cel mai serios munca profesională a acestora. Mișcările neîntemeiate de cadre în învățămînt n-au încetat încă. Nu s-au stăvilit scoaterile ilegale din muncă, uneori chiar în mijlocul anului școlar. Comitetul nostru Central și organele sindicale s-au făcut vinovate că nu au intervenit în toate cazurile cu destulă tărie pentru îndreptarea acestor stări de lucruri.

O sarcină importantă a noului Comitet Central și a organelor sale este adoptarea unei atitudini combative față de încălcările dispozițiilor legale și sezisarea în toate cazurile a forurilor competente, în vederea lichidării deficiențelor legate de condițiile de muncă și de protecția muncii. Sindicatul va trebui să urmărească: respectarea timpului normal de lucru prin reducerea orelor suplimentare; respectarea zilei libere pentru oamenii muncii din artă, pentru lucrătorii din librării și respectarea concediilor legale pentru cadrele didactice; traducerea în fapt a stabilității și continuității în munca didactică; instruirea temeinică a muncitorilor pentru folosirea utilajului în vederea evitării accidentelor.

O problemă organic legată de viața și de activitatea profesională a membrilor noștri de sindicat este respectarea legalității populare prin aplicarea legislației muncii. Regimul nostru și-a manifestat încrederea în organele sindicale, atribuindu-le acestora soluționarea litigiilor de muncă, pentru ca astfel să se ajungă la soluții cît mai adecvate specificului muncii profesionale și condițiilor de producție în ramura respectivă.

Unele din organele noastre sindicale nu sînt însă la înălțimea acestei sarcini de mare răspundere. Astfel, organele sindicale nu au izbutit să determine conducerile administrative să folosească consiliile de judecată tovărășească în soluționarea abaterilor disciplinare, ele continuînd să aplice numai măsuri administrative de sancționare, fără efect educativ în masă. Organele noastre sindicale nu ajută efectiv munca comisiilor de litigii și a consiliilor de judecată tovărășească și nici nu urmăresc cum sînt îndeplinite hotărîrile acestora.

Comitetul nostru Central trebuie să intervină pentru a determina comisiile de litigii să-și îndeplinească rolul lor.

Despre creșterea capacității organizatorice a sindicatului nostru

O latură importantă a muncii sindicatului nostru o formează activitatea administrativ-financiară. Fondurile de care a dispus sindicatul nostru de la Congresul al III-lea și pînă în prezent, provenind din cotizațiile membrilor de sindicat, din subvențiile statului pentru acțiunile cultural-sportive și din veniturile proprii realizate prin organizarea manifestărilor culturale și sportive au crescut din an în an. Bugetul anului 1957 este de peste 24.000.000 lei, adică cu lei 5.500.000 mai mare decît în 1953, aceasta datorită creșterii numărului membrilor de sindicat și al cîștigului lor. C.C. al S.M.I.C. a îndrumat permanent organele sale să meargă pe linia întăririi simțului de răspundere în gospodărirea fondurilor.

O grijă deosebită și permanentă a Comitetului nostru Central a fost aceea de a transforma munca de încasarea cotizațiilor dintr-o muncă administrativă într-o muncă politico-organizatorică de masă. Astfel s-a ajuns ca în anul 1956 și semestrul I al anului 1957 procentul realizării cotizațiilor să crească la 98 la sută față de 88 la sută din anul 1953.

În perioada dintre cele două congrese, în gospodărirea fondurilor sindicale s-a mers pe principiul îndreptării de fonduri tot mai mari înspre activitatea cultural-sportivă și ajutorarea materială a membrilor de sindicat prin reducerea permanentă a cheltuielilor pentru salarii și a cheltuielilor administrative antrenîndu-se în munca sindicală un larg activ obștesc și aplicîndu-se un regim sever de economii.

În general, organele sindicale din întreprinderi și instituții reușesc să gospodărească bine bugetul financiar. Totuși, unele comitete sindicale, datorită pe de o parte superficialității cu care lucrează, iar pe de altă parte și unei slabe munci de îndrumare și control din partea C.C. al S.M.I.C., nu realizează planul de venituri iar altele nu efectuează nici cheltuielile prevăzute la diferite capitole.

Pentru buna gospodărire a fondurilor, comitetele sindicale raionale, de întreprindere și instituție sînt datoare ca, pe viitor, să acorde toată atenția respectării stricte a disciplinei financiare și bugetare. C.C. al S.M.I.C. va trebui să ia măsuri ca membrii noștri de sindicat din mediul sătesc să înceteze a mai cotiza la sindicatul Gospodării Comunale și Sfaturi Populare.

O problemă deosebit de importantă care trebuie să stea în atenția organelor sindicale este aceea a întreținerii imobilelor și a bunurilor de inventar, precum și păstrarea în bune condițiuni a documentelor sindicale. De asemenea, trebuie să readucem în proprietatea sindicatului nostru imobilele fostelor Case ale învățătorilor, pentru a le folosi drept case de cultură.

De la cel de al III-lea Congres al nostru, numărul muncitorilor din învățămînt, artă și poligrafie a crescut considerabil. Sindicatul nostru cuprindea la 1 iunie a.c. un număr de 209.069 membri, din care 166 145 muncitori din învățămînt, 22.383 muncitori din artă, 21 441 muncitori din presă, poligrafie, edituri și difuzarea cărții, fiind unul din sindicatele mari din țara noastră.

La baza organizării activității noastre avem 207 comitete raionale și orășenești, 73 comitete de întreprindere, 624 comitete de instituție, dintre care un număr de 461 țin legătura direct cu Comitetul nostru Central, precum și un număr de 6156 organizații sindicale de bază, care țin legătura cu comitetele sindicale raionale.

Este bine cunoscut faptul că, pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor ce revin mișcării sindicale în toate compartimentele ei de activitate, un rol dintre cele mai importante îl au cadrele de activiști, începînd cu cei ce muncesc în activul grupei sindicale și sfîrșind cu activul central al sindicatului. Pentru pregătirea acestora, pentru creșterea și promovarea lor, Comitetul Central al Sindicatului nostru a avut două școli proprii de cadre, cu o durată de la 1—3 luni, ale căror cursuri au fost absolvite de 551 activiști sindicali. În afară de aceștia, un număr de 845 au absolvit cursurile școlii de cadre a C.C.S. O bună parte dintre absolvenții acestor cursuri au muncit și continuă să muncească în activitatea sindicală, obținînd bune rezultate în munca lor. Mulți dintre absolvenții școlilor noastre de cadre, după reintoarcerea în producție, n-au fost însă antrenați în munca sindicală.

Adunările generale ținute anul trecut pentru alegerea noilor organe sindicale a oglindit creșterea nivelului politic al membrilor sindicatului nostru, Comitetul nostru Central s-a preocupat ca în organele sindicale alese cu acest prilej să fie promovați muncitorii din învățămînt, artă și poligrafie cu o bogată experiență în munca profesională și în activitatea obștească, care se bucură de autoritate în mijlocul celor cu care lucrează.

O atenție mai mare s-a acordat instruirii activului sindical.

O metodă cu bune rezultate folosită în instruirea organelor sindicale a fost organizarea cursurilor și consfătuirilor pe țară cu responsabilii comisiilor pe probleme ale comitetelor sindicale raionale și regionale.

Dacă în problema instruirii activului din comitetele sindicale raionale și de instituție Comitetul nostru Central a reușit să obțină unele succese, considerăm că în ceea ce privește instruirea activului din organizațiile sindicale de bază și din grupele sindicale s-a făcut prea puțin. Va trebui ca pe viitor instruirea sistematică și permanentă a organelor alese și organizarea periodică a „Zilei activului sindical" să-și găsească locul cuvenit în preocupările Comitetului nostru Central.

Mergînd pe linia promovării de cadre capabile în aparatul Comitetului nostru Central, la comitetele raionale, orășenești, de întreprindere și instituții, Comitetul nostru Central va trebui să acorde pe viitor o grijă deosebită selecționării și promovării cadrelor, orientîndu-se după criteriul pregătirii profesionale și politice.

În ultimul timp, Prezidiul C.C. al sindicatului a luat măsuri pentru respectarea democrației muncitorești, organizînd cu mai multă regularitate decît înainte plenarele C.C. și ședințele de prezidiu. Aceasta a creat condiții favorabile dezvoltării unui mai ascuțit spirit critic și autocritic față de activitatea sa. De asemenea, s-a reușit ca în urma plenarei C.C.S. din ianuarie 1956 și a plenarei Comitetului nostru Central din aprilie același an să se introducă și să se practice metoda muncii colective și a consultării activului. S-a căutat ca acest stil de muncă să fie imprimat pînă jos în organizațiile de bază. Comitetele sindicale au fost ajutate și îndrumate să prezinte trimestrial dări de seamă în fața membrilor de sindicat.

Aceste realizări au fost posibile datorită și exercitării în ultimul timp a unui control organizat. O serie de organe sindicale au fost analizate și îndrumate în activitatea lor de către brigăzile organizate de Comitetul Central al Sindicatului. Această metodă de muncă a dat Comitetului nostru Central posibilitatea să pătrundă mai mult în viața organelor sindicale.

Prezidiul și Comitetul Central nu s-au preocupat însă în suficientă măsură de îndrumarea și controlul grupelor sindicale, nu au studiat și nu au popularizat munca acestora.

După cel de al III-lea Congres al Sindicatului nostru a existat o perioadă în care stilul de muncă al Prezidiului și metodele sale au dus la lipsuri destul de grave. Astfel, multe măsuri luate de Prezidiu erau tardive și fără efect practic. Mult timp plenarele C.C. și ședințele de prezidiu nu s-au ținut cu regularitate, fapt reflectat și în activitatea organelor sindicale de jos. Dar cea mai gravă lipsă privind stilul de muncă al C.C. a fost nesocotirea principiului muncii colective.

Pe viitor va trebui ca întregul activ sindical, în frunte cu membrii prezidiului, să-și desfășoare activitatea și jos, în unități, în mijlocul membrilor de sindicat, întărind prin aceasta legătura dintre C.C. și membrii de sindicat, Comitetul nostru Central va trebui să acorde o atenție mai mare atragerii în munca sindicală a unor largi colective obștești și să determine grupa sindicală să devină cu adevărat veriga principală în activitatea sindicatului. Prezidiul va trebui să oblige activul său salariat să pătrundă mai bine în activitatea grupelor sindicale, în scopul studierii și generalizării experienței pozitive a acelora care obțin rezultate frumoase.

În ce privește problema colaborării dintre Comitetul Central și M.I.C., chiar dacă s-au realizat unele progrese prin organizare de brigăzi sau elaborare de directive comune, trebuie să arătăm totuși că n-am reușit să stabilim o legătură strînsă și permanentă cu toate direcțiile din minister.

De multe ori, Prezidiul, deși a cunoscut o serie de lipsuri în problemele importante ale muncii instituțiilor de învățămînt, artă și întreprinderile poligrafice, nu le-a analizat împreună cu M.I.C. în vederea înlăturării lor, dovedind prin aceasta serioase slăbiciuni. Această situație va trebui să fie cît mai urgent lichidată.

Animați de ideea unității și solidarității internaționale, muncitorii din învățămînt, artă și poligrafie au dezvoltat în ultimii ani legături cu muncitorii din celelalte țări. Avem legături cu organizațiile sindicale și cu muncitori din 39 țări, dintre care 19 neafiliate la F.S.M. sau la departamentul nostru pe linie profesională: F.I.S.E.

Am urmărit cu atenție lupta desfășurată de organizațiile sindicale din țările capitaliste și coloniale împotriva exploatării, pentru dreptul la muncă și viață al muncitorilor din aceste țări și am adresat mesaje de solidaritate cu acțiunile greviste ale educatorilor din Japonia, Franța și Chile, cu lupta eroică pentru independență a poporului egiptean. Am fost, totodată, alături de oamenii muncii din R. P. Ungară în timpul evenimentelor din octombrie 1956.

Pentru a informa pe oamenii muncii din străinătate asupra țării noastre și a realizărilor obținute de regimul nostru de democrație populară, C.C. al sindicatului a organizat un schimb de publicații cu aproximativ 240 de corespondenți din străinătate. Dezvoltarea legăturilor noastre pe plan internațional este oglindită și în schimburile de delegați ce au fost organizate în această perioadă.

Munca sindicală și ridicarea pe o treaptă superioară a activității pedagogice a fost ajutată și prin călătoria de studii făcută în U.R.S.S. la începutul acestui an de delegația sindicatului nostru. Cu ocazia acestei vizite s-a încheiat o declarație comună între conducerea Sindicatului nostru și cea a Sindicatelor din R.S.F.S.R și R.S.S. Moldovenească, privind dezvoltarea legăturilor între membrii noștri de sindicat.

Cu ocazia vizitei din vara acestui an a președintelui Sindicatului de învățămînt din Iugoslavia, s-a încheiat o declarație comună prin care se urmărește dezvoltarea legăturilor noastre.

Sindicatul nostru a participat activ și la diferite reuniuni organizate de F.I.S.E., de Comitetul de Înțelegere și la diferite congrese naționale pe ramurile noastre, aducînd o contribuție importantă la lupta pentru realizarea unității sindicale internaționale. Reprezentînd F.I.S.E. la cel de al VI-lea Congres al Educatorilor americani, care a avut loc la Montevideo în ianuarie 1957, delegația noastră a stabilit numeroase legături cu organizații sindicale, cu cadrele didactice din 6 țări ale Americii Latine. O delegație a Sindicatului nostru a participat la Conferința Mondială a Educatorilor care s-a ținut la Varșovia în august 1957 și care a confirmat pe deplin hotărîrea nestrămutată a educatorilor de pretutindeni de a se uni în lupta pentru ca școala să fie pusă în toate țările în slujba poporului, a progresului social și a păcii.

Lucrările celui de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor de la Leipzig au fost urmărite cu interes de membrii noștri de sindicat. Documentele congresului reprezintă pentru noi un important ghid privind activitatea pe viitor a sindicatului nostru pe plan internațional.

Noul C.C. va trebui să continue popularizarea acestor documente în rîndurile membrilor de sindicat și să mobilizeze organizațiile sindicale pentru traducerea lor în viață.

La acest congres se află delegați ai organizațiilor sindicale din ramuri diferite — învățători și profesori emeriți, artiști de frunte ai scenei românești, ziariști și muncitori din întreprinderile poligrafice, oameni ai muncii cu răspunderi pe linie de stat și oameni care lucrează direct în producție. Cu toții avem însă o singură și mare misiune — aceea de a contribui la ridicarea culturală a poporului nostru, de a pune știința, arta și cultura din țara noastră în slujba poporului.

De aici, de la tribuna Congresului, să asigurăm partidul, clasa muncitoare și întregul popor muncitor că muncitorii din învățămînt, din artă, din presă, edituri și poligrafie, pe care îi reprezintă Congresul nostru, sînt ferm hotărîți să nu precupețească nici un efort pentru a contribui la construirea socialismului în patria noastră.

Trăiască Partidul Muncitoresc Român în frunte cu Comitetul său Central!

Trăiască Consiliul Central al Sindicatelor din R.P.R.!

Trăiască cel de al IV-lea Congres al Sindicatului nostru!

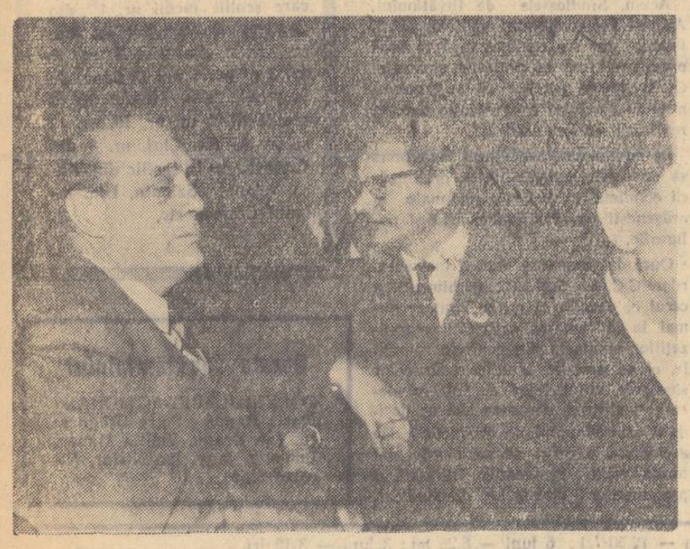

Actorii Jules Cazaban și Radu Beligan într-o pauză a Congresului.

DISCUȚII LA RAPORTUL DE ACTIVITATE

Cuvîntul tov. Petre Bucșa Cluj

Raportul prezentat în fața noastră a reușit în mare măsură să cuprindă problemele esențiale ale activității sindicale desfășurate în anii care s-au scurs de la al III-lea Congres și pînă acum.

In raport, regiunea Cluj a fost menționată ca o regiune în care există încă un număr de elevi neșcolarizați. In regiunea noastră aceasta este o problemă extrem de importantă, de care se preocupă nu numai secția de învățămînt și cultură a regiunii, ci toate organele locale.

Comparînd cu ceea ce a fost pînă acum cîțiva ani am putea vedea ușor progresul obținut în privința școlarizării. Sperăm ca în anii viitori să cuprindem pe toți copiii de vîrstă școlară în școli. S-a vorbit în raport și de nestabilitatea cadrelor didactice la posturile lor. Vreau să arăt că la această instabilitate contribuie în mare măsură însuși organul nostru central, respectiv Ministerul Invățămîntului și Culturii, prin aceea că nu ne dă la timpul potrivit planul de rețea școlară și sîntem nevoiți ca în preajma deschiderii anului școlar să încercăm să asigurăm cu cadre didactice rețeaua.

Instabilitatea cadrelor didactice, are repercusiuni și asupra procesului de învățămînt. In legătură cu calificarea învățătorilor de la clasele V—VII în cadrul unor cursuri de vară, aș propune să se scadă limita de vîrstă pînă la 35 de ani.

O problemă care pe noi ne interesează în mod deosebit este problema evitării supraîncărcării elevilor. Prin aplicarea noului plan de învățămînt această problemă s-a rezolvat numai în parte. Profesorii socotesc că planul de învățămînt suferă încă din cauza supraîncărcării. Supraîncărcarea este determinată și de unele manuale, ca manualele de științe naturale, de geologie ș.a.

Aș propune ca prin „Gazeta învățămîntului" și alte organe de presă să se analizeze pe larg problemele programelor și manualelor.

In regiunea noastră s-au înființat cinci cooperative școlare. Prin aceste cooperative elevii își pot procura manualele și cărțile de specialitate. In felul acesta se asigură o bună aprovizionare a lor și deprinderea lor cu spiritul de economie.

Aș propune să se studieze modificarea statutului caselor de ajutor reciproc, care astăzi nu mai corespunde, dat fiind faptul că s-au mărit salariile.

Cred că ar trebui să se analizeze și problema plății suplinirilor pînă la 6 zile în cazurile de boală.

Cuvîntul tov. Gh. Leahu Timișoara

Ne găsim la prima întîlnire, sub formă de congres unic, a muncitorilor din învățămînt, artă, editură, poligrafie. Acest fapt este extrem de important, pentru că trebuie găsită cea mai bună formă organizatorică care să asigure dezvoltarea tuturor acestor ramuri care constituie sindicatul nostru unic.

Problemele activității sindicale în domeniul nostru, cel artistic, sînt extrem de restrîns redate în raportul prezentat.

S-a vorbit în raport despre succesele pe care formațiunile artistice le-au avut anul acesta în țară și în străinătate, dîndu-se exemple numai din străinătate. Era cazul ca în raport să se arate și succesele dobîndite în țara noastră.

Problema repertoriului nu putea să fie definitiv soluționată în cadrul raportului. Ne-am așteptat însă ca această problemă să fie mai pe larg tratată.

In ce privește problemele de producție apar în raport o serie de neclarități, pentru că în însăși lumea teatrelor există unele neclarități. Acestea privesc îndeosebi consătuirile de producție. Nu se știe cine le organizează, cum trebuiesc făcute etc.

La fel sînt tratate și problemele artistice cu privire la consiliile artistice. Sînt foarte multe confuzii cu privire la rolul lor.

Discutarea acestor probleme și lămurirea lor ar fi de dorit să se facă în viitor prin grija organizațiilor sindicale.

Era necesar ca raportul să acorde o mai mare atenție problemei creșterii cadrelor.

Propun să se studieze pe viitor de către Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt și Cultură discutarea activității noastre, a problemelor teatrului, așa cum arată în mod just și raportul.

Voi face acum cîteva propuneri aparent referitoare la lucruri mici, dar noi vrem să vorbim în fața Congresului tocmai despre importanța mare a acestor lucruri mici care, fiind socotite ca atare, sînt lăsate nesoluționate.

In continuare, vorbitorul a făcut o serie de propuneri cu privire la economiile în teatru.

Propunem, a spus tovarășul Leahu, o descentralizare a D.A.D-ului, în general neaprovizionat, care ne produce foarte multă întîrziere și constituie o piedică pentru economiile ce ne sînt solicitate. Dacă ar exista un D.A.D. descentralizat pe regiuni, mult mai ușor s-ar putea obține materialele, nu ar întîrzia lucrările noastre, și aceasta ne-ar scuti de multe necazuri.

In teatre se produce o risipă mare și datorită inexistenței magaziilor pentru depozitarea materialelor. Lipsa magaziei creează în cadrul instituției noastre un permanent pericol de incendiu; de asemenea, decorurile se deteriorează, mobila se strică. Iată sute de mii de lei care se pierd și nu pot fi recuperate.

In încheiere, vorbitorul și-a exprimat încrederea că lucrările Congresului vor contribui la înlăturarea acestor lipsuri, la îmbunătățirea muncii sindicale în instituțiile de cultură.

Cuvîntul tov. Gh. Dobranici București

Vă rog să-mi permiteți ca în numele organizației sindicale a Combinatului poligrafic „Casa Scînteii" să transmit celui de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt și Cultură un călduros salut și să urez succes deplin lucrărilor sale.

Combinatul poligrafic „Casa Scînteii", măreț edificiu al culturii socialiste, constituie o realizare de o deosebită însemnătate a regimului nostru democrat-popular. Colectivul de muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari ai Combinatului depune eforturi susținute pentru îndeplinirea și depășirea planului de producție, pentru obținerea unei calități din ce în ce mai bune a tipăriturilor, pentru creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost. Pentru realizarea acestor obiective, comitetul sindical al Combinatului nostru, sub îndrumarea politică a organizației de partid, a mobilizat întreg colectivul de muncă. Comitetul de întreprindere a îndrumat și sprijinit permanent organele sindicale de pe locul de producție pentru îmbunătățirea organizării consfătuirilor de producție și o mai largă desfășurare a întrecerii socialiste. Ca urmare, s-a reușit ca în unele sectoare, cum ar fi de exemplu secția tiefdruck, tipar înalt și offset să se îmbunătățească mult munca.

Rezultatele obținute de colectivul nostru de muncă se datoresc într-o mare măsură și faptului că a existat și există o mai strînsă colaborare între organele sindicale și administrative.

In scopul experimentării sistemului de muncă îmbunătățit, comitetul de întreprindere și conducerea au inițiat o largă consultare a muncitorilor și tehnicienilor. De asemenea, au fost instruite organele sindicale și administrative cu scopul de a cunoaște mai temeinic principiile care stau la baza sistemului îmbunătățit de salarizare. Aceste măsuri tehnico-organizatorice au dus la asigurarea condițiilor necesare introducerii experimentării și la obținerea a o serie de realizări în acest domeniu.

La rezultatele pozitive obținute în activitatea noastră o contribuție însemnată a adus-o munca cultural-educativă. Avem echipe de teatru, cor, dansuri, orchestră precum și o brigadă artistică de agitație. Prin spectacolele date, acestea au stimulat munca depusă de fruntașii în producție, combătînd în același timp manifestările negative din diferite sectoare de muncă. Stația de radioamplificare, cinematograful sindical, biblioteca, gazetele de perete și școala de cultură generală ce funcționează pe lîngă Combinat contribuie din plin la ridicarea nivelului cultural-politic al colectivului nostru de muncă.

Totuși, noi am fi putut obține și mai frumoase rezultate pe tărîmul muncii culturale dacă C.C. al Sindicatului nostru ne-ar fi ajutat mai mult. In nenumărate rînduri s-a cerut sprijinul C.C. în rezolvarea problemei clubului, problemă care a rămas încă nerezolvată. La fel și în problema transportului în comun.

Comitetul de Intreprindere s-a străduit să folosească cele mai variate metode de muncă. El se sprijină pe un larg activ obștesc, care numără peste 600 membri de sindicat. Fiecare membru al comitetului răspunde de cîte un comitet de secție sindicală, iar fiecare membru din comitetele de secții răspunde de activitatea a una sau două grupe sindicale.

Propunem noului Comitet Central să studieze cele mai bune metode de muncă, care să fie generalizate în toate organizațiile sindicale. De asemenea, propunem să se organizeze școli de instruire a cadrelor sindicale în problemele economice și sociale.

Pentru a stimula în muncă pe muncitorii din poligrafie ar fi bine să se inițieze „ziua tipografului".

Organizația sindicală din Combinat se angajează în fața Congresului să lupte pentru aplicarea în practică a hotărîrilor Congresului și astfel să aducă contribuția sa la măreața operă de construire a socialismului în scumpa noastră patrie.

Cuvîntul tov. Virgil Munteanu Cluj

In raportul prezentat se oglindește în mod foarte fidel activitatea unităților din învățămîntul superior.

Organizația noastră sindicală a obținut frumoase rezultate în colaborarea cu Universitatea „Bolyai". Și în alte domenii am obținut succese. Mă voi opri însă acum asupra unor lipsuri. Este necesar să se acorde mai multă atenție locuințelor pentru cadrele didactice. Propun Comitetului Central care va fi ales să ducă o acțiune foarte susținută pe lîngă organele în drept și să se obțină împrumuturi de stat pentru a se satisface cerințele în această direcție.

Aș mai vrea să ridic și o altă problemă în legătură cu echipamentul de protecție. O bună parte din membrii noștri de sindicat își desfășoară activitatea în calitate de laboranți și personal de serviciu. In sectorul universitar, problema protecției muncii a fost întrucîtva neglijată. De asemenea, trebuie luate măsuri pentru îmbunătățirea odihnei cadrelor didactice. Pe cînd la alte întreprinderi o bună parte din bilete se restituie, neavînd amatori, nouă ni se trimit prea puține. Totodată, propun să ni se restituie unele vile de la stațiunea Pălținiș, care înainte erau în folosința universității noastre și care pe urmă ne-au fost luate.

In continuare tov. Munteanu a vorbit despre problema calculării vechimii în învățămînt a cadrelor provenite din învățămîntul mediu, precum și despre unele probleme legate de munca bibliotecii centrului universitar-Cluj (încadrarea personalului tehnic al bibliotecii, echipamentul de protecție al acestuia, lărgirea spațiului de depozitare a cărților, mărirea fondului de achiziții de cărți).

Cuvîntul tov. Gh. Herescu Urziceni

După ce a salutat Congresul în numele muncitorilor din învățămînt și cultură din orașul și raionul Urziceni, tov. Gh. Herescu a spus: Una din problemele de care s-a ocupat comitetul nostru sindical a fost și aceea a creșterii cadrelor tinere. In acest sens, am întreprins o serie de acțiuni. Așa de exemplu, am organizat o consfătuire la care am invitat cadrele vîrstnice și cele tinere, nou venite în învățămînt. Consfătuirea a constituit un bun prilej de împărtășire a experienței dobîndite de cei mai în vîrstă, într-un lung șir de ani închinați școlii.

Vorbitorul a făcut propuneri privitoare la unele probleme materiale, de pildă: să fie acordate mai multe locuri (bilete de odihnă) pentru „mama și copilul", în stațiunile climaterice, să se creeze posibilități ca învățătorii și profesorii să poată organiza mai multe excursii.

In încheiere, a propus, printre altele, să se introducă patronarea artistică a echipelor artistice de către cele profesioniste.

Cuvîntul tov. Simion Saca Dorohoi

Transmit Congresului salutul cadrelor didactice din orașul și raionul Dorohoi.

Raportul prezentat în fața Congresului nostru ridică problema ca salarizarea cadrelor didactice să treacă din nou la secția de învățămînt. Socotim că această măsură este necesară și trebuie îndeplinită.

In continuare vorbitorul a cerut să se acorde mai multă atenție lucrărilor de reparații necesare clădirilor școlare.

De asemenea, tov. Saca a propus organizarea schimbului de experiență între cadrele didactice de la noi din țară și cele din alte țări, mărirea numărului de excursii pentru cadrele didactice, îmbunătățirea condițiilor de transport pentru cadrele didactice care sînt numite în satele depărtate, organizarea unor cursuri de calificare pentru profesorii de muzică etc.

In încheiere, vorbitorul a spus: In ce privește activitatea ulterioară, cadrele didactice din raionul și orașul nostru își iau angajamentul că vor desfășura și pe viitor o muncă susținută, vor răspîndi în rîndurile maselor populare cuvîntul partidului.

Cuvîntul tov. Const. Budeanu București

Raportul de activitate la cel de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt și Cultură s-a ocupat și de problemele Teatrului de Operă și Balet. Acesta este un lucru firesc, dată fiind importanța acestei instituții.

Teatrul de Operă și Balet are drept țel de a pregăti nu numai valori individuale, ci și un colectiv artistic sudat, care să atingă, printr-o muncă de colectiv, cele mai înalte valori artistice-muzicale. Regimul nostru a creat condițiile pentru ca să putem atinge nivelul cel mai înalt artistic. Totuși în munca noastră există anumite lipsuri.

Raportul a arătat pe bună dreptate unele din aceste lipsuri. Astfel, cu privire la repertoriu, raportul arată că repertoriul Teatrului de Operă și Balet este încă sărac. Teatrul de Operă și Balet nu a avut o suficientă preocupare de a îmbogăți repertoriul, fiindcă sînt nejucate o serie de opere necunoscute de cîntăreți și care, cu un efort minim, ar fi putut fi reînscrise în repertoriu. Din cauza aceasta, mulți cîntăreți nu au putut arăta pe deplin calitățile lor. Goana după montări grandioase a dus nu numai la risipă, ci și la trecerea pe al doilea plan a realizării muzicale, la renunțarea la principiul primordialității muzicii.

Noua conducere a primit un sprijin efectiv din partea salariaților și a organului sindical în programul pe care și-l propune, acela de a îmbogăți repertoriul, de a utiliza cît mai deplin și rațional forțele artistice, de a restabili rolul primordial al muzicii și o înaltă calitate muzicală, de a opri exagerările pe linie scenografică.

Pentru o mai deplină dezvoltare a Teatrului de Operă și Balet trebuie ca C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt și Cultură nou ales și Ministerul Invățămîntului și Culturii să dea un ajutor conform cu specificul problemelor de operă și cu situațiile concrete. Astfel, de pildă, montarea unui decor de operă va rămîne întotdeauna mai grea și de mai lungă durată decît la teatre. De aci, condițiile speciale ale muncitorilor de scenă — sufleuri, corepetitori-pianiști etc. Trebuie mai multă grijă și față de artiștii lirici.

Cu ajutorul pe care este convins că îl va avea, Teatrul de Operă și Balet se angajează să ducă o luptă consecventă pentru ridicarea nivelului său artistic, pentru a realiza o înaltă calitate a spectacolelor și premierelor sale.

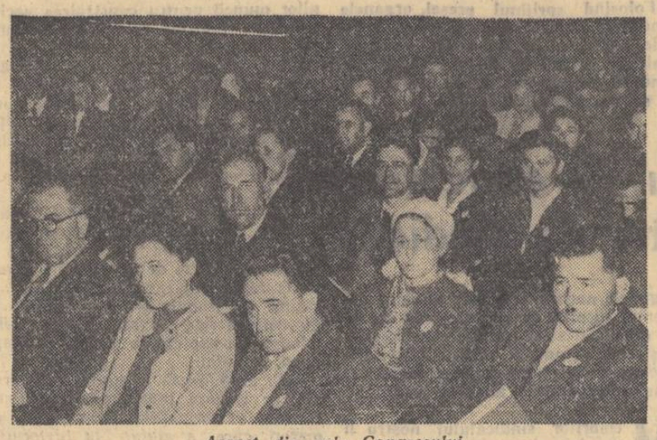

Aspect din sala Congresului

Cuvîntul tov. Maria Popovici Sibiu

După ce a salutat, în numele membrilor de sindicat din orașul și raionul Sibiu, cel de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt și Cultură, vorbitoarea s-a oprit asupra problemelor privitoare la politehnizarea învățămîntului.

O serie de întreprinderi din raionul nostru — a spus tov. Popovici — au sprijinit îndeaproape introducerea elementelor de politehnizare în școli. Astfel, fabrica de sticlă din Avrig a înzestrat laboratorul școlii din această localitate, unde profesorul Bucșa Ștefan obține rezultate foarte bune. Pentru ca și în celelalte școli să se creeze asemenea laboratoare am solicitat sprijinul consiliului sindical local, care va organiza în curînd o ședință cu directorii întreprinderilor și directorii școlilor pentru un sprijin concret și real în acest sens.

Pentru o mai bună pregătire a cadrelor didactice, comitetul sindical raional a organizat recent două excursii: la hidrocentrala Sadu și în orașul Victoria.

Comitetul sindical din raionul nostru a reușit să cuprindă pe toți membrii săi de sindicat în cercurile de învățămînt politic. Rezultatele ridicării nivelului cadrelor didactice n-au întîrziat să se arate în calitatea muncii profesionale.

Experiența anului trecut ne-a arătat că meditațiile organizate la sfîrșitul anului școlar nu pot da maximum de randament, elevii fiind obosiți în această perioadă. De aceea, în acest an școlar am organizat meditații pentru copiii muncitorilor încă din primul trimestru.

In continuare tov. Popovici a arătat succesele obținute în raionul Sibiu în domeniul alfabetizării și al școlarizării și a făcut propuneri în legătură cu construirea de locuințe pentru cadrele didactice.

Membrii de sindicat din raionul Sibiu — a încheiat tov. Popovici — sînt hotărîți să îndeplinească cu devotament și entuziasm sarcina nobilă pe care le-a încredințat-o partidul clasei muncitoare și guvernul Republicii Populare Române.

Cuvîntul tov. I. Felea București

După ce a făcut un scurt istoric asupra relațiilor dintre ziariști și muncitorii din poligrafie, vorbitorul a spus: „Cel mai important ajutor, pe care-l considerăm absolut necesar din partea Comitetului Central al Sindicatului nostru, este o preocupare mai atentă față de problemele ridicate de ziariștii noștri ca membri ai sindicatului, ca oameni ai muncii. Să se țină seama că ziariștii au nevoie de cultură, de multă cultură pentru a-și putea îndeplini sarcinile în presa noastră. Ziariștii au nevoie de biblioteci cu caracter specific, colecții de publicații, manifestări culturale, material sportiv. Nevoile ziariștilor trebuie să fie în atenția forurilor noastre sindicale, studiate, soluționate".

In continuare, vorbitorul a făcut unele propuneri pentru îmbunătățirea muncii sindicale în presă. Astfel, comitetul de presă local să cuprindă pe membrii tuturor redacțiilor din Capitală. Ziariștii grupîndu-se într-un singur comitet, în cadrul C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt și Cultură, se va putea realiza mai larg schimbul de experiență între redactori, se vor putea clarifica unele aspecte de ordin organizatoric și se vor putea rezolva mai repede și nevoile redacțiilor mici, problemele îmbunătățirii condițiilor de muncă etc.

Cuvîntul tov. Petru Pop București

In sindicatul nostru lucrează peste 40.000 de activiști obștești. Dacă aceștia ar fi mobilizați în întregime, rezultatele ar fi mult mai mari decît cele pe care le avem în momentul de față.

Consider că cea mai mare parte din lipsurile existente în activitatea organizațiilor sindicale se datorește deselor schimbări organizatorice prin care a trecut sindicatul nostru în perioada dintre cele două congrese. Comisiile sindicale raionale mixte n-au sprijinit munca organizațiilor raionale sătești, iar despre o activitate profesională a lor în ajutorul procesului instructiv-educativ nici nu poate fi vorba. Dacă a fost o oarecare activitate, ea s-a limitat în mare măsură la problemele muncii culturale, de asigurări sociale și financiare.

Acum, Sindicatele de Invățămînt, Artă și Poligrafie sînt unificate. Unificarea nu s-a realizat încă în mod practic și jos, în unitățile sindicale. Cred că este necesar să se consemneze în proiectul de rezoluție sarcina realizării acestei unificări.

In continuare, vorbitorul a propus să se studieze posibilitatea organizării comitetelor sindicale regionale și orășenești de învățămînt, artă și poligrafie.

Oprindu-se asupra muncii instructorilor C.C. al S.M.I.C., vorbitorul a cerut ca aceștia să nu se limiteze numai la îndrumarea activității organizațiilor sindicale din centrele raionale, ci să acorde atenție și grupelor sindicale, comitetelor de întreprindere și instituție, deoarece aici se decide soarta planului de producție. De asemenea, a cerut să se acorde mai multă grijă traducerii în viață a propunerilor membrilor de sindicat.

Cuvîntul tov. Emil Bîclea București

Vorbitorul s-a oprit asupra unor probleme pe care le ridică procesul de învățămînt din școlile noastre de muzică. Trecînd în revistă succesele pe care le-am obținut în ultimii ani pe tărîmul învățămîntului muzical, tov. prof. E. Bîclea s-a ocupat apoi de lipsurile acestui sector de activitate și a cerut să se organizeze o analiză adîncită a problemelor de învățămînt muzical, analiză care să ducă la luarea unor măsuri eficiente.

In încheiere, vorbitorul a făcut o serie de propuneri privitoare la revizuirea profilului școlilor de muzică, la revizuirea planurilor și programelor de învățămînt ale acestor școli, a cerut să se dea o mai mare atenție pregătirii pedagogice și muzicale a cadrelor care predau în școlile de muzică, să se studieze inițiativa unor membri de sindicat care se ocupă de redactarea unor manuale de specialitate necesare școlilor de muzică, să se inițieze un concurs de piese muzicale pentru toate instrumentele necesare școlilor de muzică și conservatoarelor.

Oamenii muncii salută congresul

Pe adresa Congresului Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt și Cultură au sosit numeroase telegrame și scrisori de salut, prin care oamenii muncii urează succes lucrărilor Congresului și își exprimă încrederea că acesta va contribui la îmbunătățirea muncii sindicale în ramurile învățămîntului, culturii și poligrafiei. Astfel, au sosit telegrame și scrisori de salut din partea comitetelor sindicale din regiunile Oradea și Ploești, din partea comitetelor sindicale din raioanele Tg. Secuiesc, Sărmaș, Timișoara, Aiud, Buzău, Cluj, Cîmpulung-Moldovenesc, Sibiu, Galați, Craiova, Ilia, Sf. Gheorghe, Orșova, Pecica, Oradea, ca și din partea comitetelor sindicale din orașele Baia Mare și Dorohoi. De asemenea, au salutat Congresul organizațiile sindicale de la Intreprinderea cinematografică de stat din Timișoara, de la Intreprinderea poligrafică din Cluj, de la Centrul de difuzare a cărții și librării din regiunea Timișoara, C.L.D.C. din regiunea Iași. Au trimis telegrame și scrisori de salut comitetele de instituție de la Teatrul Maghiar de Stat din Cluj, de la Opera de Stat din Timișoara, de la Teatrul Maghiar din Sf. Gheorghe, Orchestra Simfonică a Cinematografiei — București, Filarmonicile de Stat din Timișoara și Iași, colectivul Teatrului de Stat din Arad, al Teatrului German de Stat din Timișoara, al Teatrului de Operă și Balet al R.P.R., al Teatrului Național „Vasile Alecsandri", al Operei și al Teatrului Evreesc de Stat din Iași. Pe adresa Congresului au sosit telegrame de salut de la numeroase organizații sindicale din școli, printre care școlile medii nr. 1 din Oradea, „Bolyai" din Tg. Mureș, nr. 3 din Ploești, nr. 2, nr. 3 și nr. 4 din Craiova, de la școlile din Nădlac, de la școlile de 7 ani nr. 10, nr. 12 și nr. 15 din Cluj, nr. 3 din Craiova, de la școlile din Tinca, raionul Salonta, Leu, raionul Craiova etc.

EXPOZIȚIE ÎNCHINATĂ CONGRESULUI

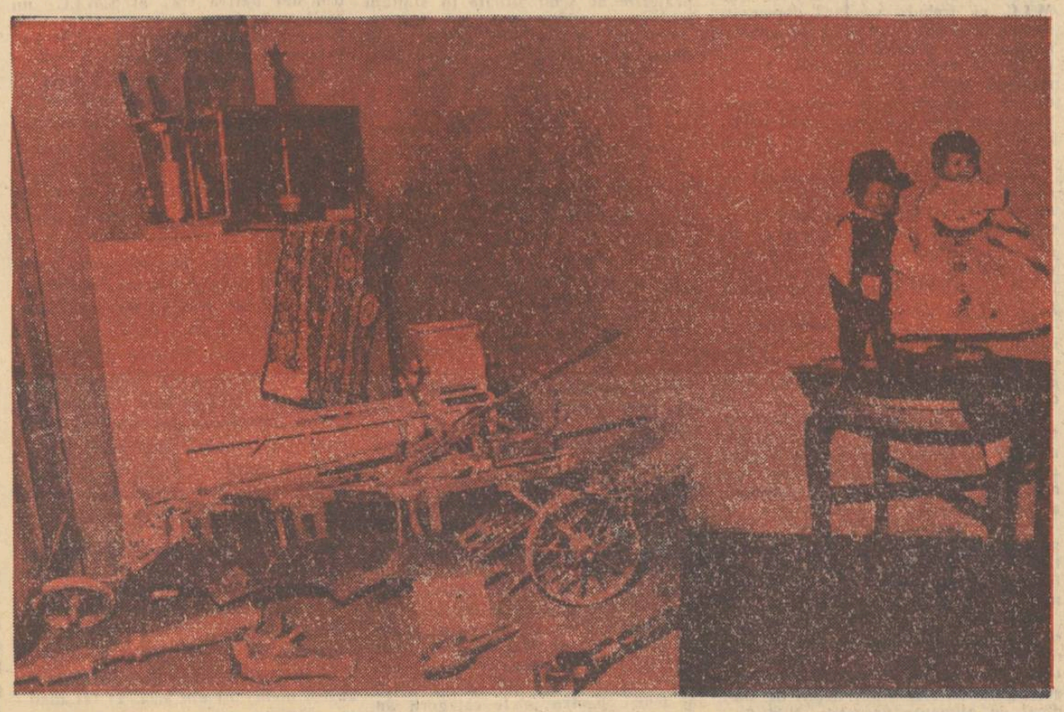

Un colț al expoziției

In sălile Clubului sindicatului muncitorilor din învățămînt din Capitală s-a organizat o expoziție în cinstea celui de al IV-lea Congres al S.M.I.C. Expoziția cuprinde aspecte din activitatea membrilor Sindicatului muncitorilor din învățămînt și cultură și realizările obținute de aceștia de la cel de al III-lea Congres și pînă astăzi.

In vitrinele de cristal sînt expuse diferite obiecte de artă populară, sculpturi în lemn, cusături și țesături pe motive naționale lucrate de cadrele didactice și dăruite Congresului. De asemenea, deosebit de frumoase sînt machetele, jucăriile, uneltele în miniatură (un plug, o grapă, un trior etc.), lucrate de copiii din grădinițe și de elevii școlilor de cultură generală și ai școlilor tehnice și profesionale.

Expoziția cuprinde panouri cu fotografii și grafice care înfățișează realizările din diferite sectoare de activitate ale Sindicatului, aspecte ale muncii instructiv-educative din grădinițe și cămine de zi, din școli și universități, din tabere și colonii, aspecte de la repetiții și spectacole, condițiile de trai și de muncă ale membrilor de sindicat etc.

Membrii de sindicat din ramura poligrafie au organizat în cadrul expoziției un stand interesant cuprinzînd aspecte din procesul tehnologic de apariție și de difuzare a cărții și aspecte din activitatea cultural-sportivă. Machete de decoruri, costume, fotografii oglindind munca și activitatea lor au expus membrii de sindicat din ramura artă și cultură.

De asemenea, în expoziție sînt prezente cu produse noi și de bună calitate unitățile industriale I. S. Tehnocin, I.I.S. Electrecord, I.E.S. Doina și I.S. Decorativa, ai căror muncitori sînt membri ai sindicatului nostru.

Gazeta învățămîntului

COLEGIUL REDACȚIONAL: Maria Banuș, Petre Drăgoescu, Ion Dragu, Emilia Mănac, Ludovic Nagy, Ion Nistor, Nicolae Sipoș.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii, Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul IX, Nr. 446 — Vineri 22 noiembrie 1957 — 4 pagini 25 bani

CONGRESUL AL IV-LEA

al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

și-a încheiat lucrările

TELEGRAMA

către
Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

Congresul al IV-lea al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură vă adresează în numele muncitorilor din învățămînt, artă, presă și poligrafie un călduros și tovărășesc salut.

Organizațiile noastre sindicale vă raportează că, sub conducerea înțeleaptă a partidului, obțin rezultate tot mai însemnate în munca de ridicare a nivelului învățămîntului și educare comunistă a tinerei generații, de culturalizare a maselor largi de oameni ai muncii și de îmbunătățire a procesului de producție în întreprinderile poligrafice.

Învățătorii, profesorii, oamenii de știință, conștienți de nobila lor sarcină de educatori, de slujitori ai școlii și științei din țara noastră, asigură C.C. al P.M.R. că vor folosi întreaga lor capacitate creatoare pentru realizarea cu succes a sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al P.M.R., ridicînd la o treaptă mai înaltă procesul de instruire și educare comunistă a tinerei generații, dezvoltînd continuu știința din patria noastră, apropiind-o tot mai mult de problemele practice ale construirii socialismului.

Oamenii muncii din domeniul artei și culturii se vor strădui să ridice la o treaptă superioară arta și cultura românească, iar munca creatoare a actorilor va reprezenta cît mai grăitor realismul socialist în artă.

Muncitorii din poligrafie, presă, edituri și difuzarea cărții vor depune toate eforturile pentru ridicarea nivelului producției și productivității muncii, pentru îmbunătățirea tuturor genurilor de tipăriturl și pentru îmbunătățirea prezentării lor grafice.

Congresul Sindicatului nostru asigură partidul și Comitetul său Central că va munci neobosit pentru a îmbunătăți permanent condițiile de muncă și de trai ale muncitorilor din învățămînt, artă și poligrafie și pentru a le asigura odihna și protecția muncii în condiții tot mai bune.

Antrenați în măreața operă de construire a socialismului în patria noastră, vom lupta cu hotărîre pentru consolidarea regimului nostru democrat-popular, contribuind prin aceasta la întărirea unității internaționale a oamenilor muncii, la întărirea păcii și prieteniei între popoare.

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn!

Congresul al IV-lea al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

REZOLUȚIA CONGRESULUI

Congresul al IV-lea al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură, care a avut loc la București în zilele de 18—20 noiembrie 1957, socotește că unificarea sindicatelor de învățămînt, cultură, poligrafie și presă hotărîtă prin plenara din 10 iunie 1957 a fost necesară, ea reprezentînd o îmbunătățire organizatorică în munca sindicatelor respective. Dezbătînd raportul de activitate al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură și raportul comisiei de cenzori, Congresul aprobă activitatea desfășurată de Comitetul Central al Sindicatului pe perioada ce s-a scurs de la ultimul Congres pînă astăzi și apreciază ca satisfăcătoare munca acestuia.

Congresul salută cu însuflețire succesele obținute de organele sindicale pe linia îndeplinirii sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la dezvoltarea învățămîntului de toate gradele, la îmbunătățirea conținutului muncii instructiv-educative, la dezvoltarea artei pe drumul realismului socialist, la creșterea productivității muncii și la îmbunătățirea calității tuturor genurilor de tipărituri.

Comitetele de instituție și grupele sindicale din învățămînt și-au îmbunătățit activitatea de mobilizare a membrilor de sindicat în realizarea învățămîntului realist — științific. A crescut preocuparea membrilor noștri de sindicat pentru îmbunătățirea muncii educative în școli și pentru ridicarea nivelului cultural al maselor, aducîndu-se o contribuție deosebită la lichidarea neștiinței de carte și la munca de transformare socialistă a agriculturii.

În același timp, organele sindicale din instituțiile de artă, cinematografie și radio s-au preocupat și au sprijinit atît repertoriul cît și producția artistică. Ele au mobilizat pe membrii de sindicat pentru a prezenta în fața publicului spectacole de o înaltă ținută artistică, contribuind prin aceasta la ridicarea rolului educativ și politic al artei noastre.

Organele sindicale din întreprinderile poligrafice, industriale și cele din presă, edituri și difuzarea cărții au mobilizat pe membrii de sindicat în sprijinirea producției, în ridicarea nivelului prezentării grafice a publicațiilor și în îmbogățirea conținutului ideologic, au popularizat tot mai mult prin presă și prin literatură realizările obținute de oamenii muncii în lupta lor pentru construirea socialismului.

Organele sindicale au obținut rezultate însemnate în satisfacerea nevoilor materiale și culturale ale membrilor noștri de sindicat.

În această perioadă au crescut combativitatea și capacitatea lor organizatorică, s-au îmbunătățit metodele lor de muncă, iar activul obștesc a fost atras într-o măsură mai mare în rezolvarea problemelor complexe care au stat în fața organizațiilor sindicale contribuind astfel la creșterea autorității și competenței acestora.

Congresul constată că s-au lărgit relațiile pe plan internațional și s-au întărit legăturile de prietenie și colaborare cu sindicatele din Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și din țările de democrație populară, cu sindicatele din țările capitaliste și coloniale.

Lucrările Congresului au scos la iveală și importante lipsuri în activitatea desfășurată de către Comitetul Central al Sindicatului nostru și organele sale.

Nu întotdeauna au fost în atenția Comitetului Central al Sindicatului studierea și extinderea experienței înaintate privind metodele de muncă sindicală și profesională în învățămînt, artă și poligrafie.

Nu s-a înlăturat paralelismul între tematica ședințelor consiliilor pedagogice și aceea a consfătuirilor de muncă organizate pe linie sindicală pentru sprijinirea procesului instructiv-educativ. Unele comitete de întreprindere manifestă mult formalism în organizarea și conducerea întrecerii socialiste și a consfătuirilor de producție.

Comitetele de întreprindere n-au sprijinit în suficientă măsură aplicarea și extinderea inovațiilor. Multe inovații valoroase au fost experimentate și apoi adoptate numai de o singură întreprindere, lipsindu-se astfel celelalte întreprinderi de efectele pozitive ale acestor inovații, care ar fi contribuit la îmbunătățirea calității produselor, la creșterea productivității muncii și la reducerea prețului de cost.

Organele sindicale nu s-au preocupat în mod permanent de îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale membrilor noștri de sindicat.

Comitetul Central al Sindicatului nu s-a străduit să găsească cele mai potrivite forme organizatorice în vederea îmbunătățirii conținutului muncii sindicale. Așa se explică și de ce grupa sindicală nu a devenit încă veriga principală în activitatea sindicatului nostru.

Pentru lichidarea acestor lipsuri, Congresul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

HOTĂRĂȘTE

1. Congresul obligă Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură și organele sindicale din învățămînt să ia măsurile necesare pentru a concentra interesul organelor centrale și locale și al organizațiilor obștești asupra problemei realizării planului de școlarizare, în special asupra cuprinderii în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară, stîrpind astfel izvorul analfabetismului.

Organele sindicale din școli trebuie să-și asigure sprijinul sindicatelor din celelalte ramuri de producție în vederea înscrierii în școlile serale a muncitorilor care lucrează în producție și a creării condițiilor de frecventare și de pregătire pentru aceștia.

2. Congresul cere tuturor organelor sindicale din școlile medii și superioare să vegheze la îmbunătățirea compoziției sociale a elevilor și studenților cu fii de muncitori și țărani muncitori și să găsească formele cele mai potrivite pentru a asigura acestora o pregătire temeinică.

3. Congresul dă ca sarcină tuturor organelor sindicale din învățămînt să considere îmbunătățirea procesului instructiv-educativ din școli și din institutele de învățămînt superior ca obiectiv principal, căruia să-i fie subordonată întreaga lor activitate.

În acest scop, Comitetul Central al Sindicatului va trebui să studieze și să găsească, în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și Culturii, mijloace eficace pentru crearea de relații principiale între organele sindicale și organele administrative din învățămînt, relații care să aibă la bază critica lipsurilor în muncă și dorința realizării unei colaborări fructuoase în scopul ridicării conținutului învățămîntului de toate gradele.

4. Congresul apreciază că sarcina centrală a organelor sindicale din învățămînt este studierea, popularizarea și generalizarea experienței pedagogice înaintate, precum și a celor mai bune metode folosite de cadrele didactice în munca de transformare socialistă a agriculturii.

Congresul dă ca sarcină Comitetului Central al Sindicatului să propună Ministerului Învățămîntului și Culturii reglementarea, printr-un document comun, a organizării schimbului de experiență în școli, spre a se înlătura paralelismul care se manifestă încă în această privință în munca organelor sindicale și a celor administrative din școli.

5. În sprijinul legării învățămîntului de practică și de cerințele construirii socialismului, Comitetul Central al Sindicatului trebuie să îndrumeze organele sindicale din învățămînt pentru a obține patronarea școlilor de către întreprinderi și să folosească toate mijloacele pentru sprijinirea organizării de noi ateliere școlare, dotarea acestora cu utilajul necesar.

În vederea extinderii muncii pe parcelele experimentale, organele sindicale din învățămînt vor insista pe lîngă comitetele executive ale sfaturilor populare pentru a asigura fiecărei școli parcela necesară.

Comitetele de instituție din institutele de învățămînt superior și în special cele din institutele politehnice trebuie să acorde o mai mare atenție practicii studenților, militînd pentru modernizarea mașinilor și utilajelor din ateliere și laboratoare.

De asemenea va trebui să se continue pe scară tot mai largă organizarea de excursii didactico-științifice.

6. Este necesar ca problema educației comuniste a elevilor și studenților să constituie un obiectiv principal și permanent în activitatea Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură și a tuturor organelor sindicale din învățămînt. Congresul trasează comitetelor de instituție și grupelor sindicale sarcina să urmărească îmbunătățirea conținutului ideologic al lecțiilor și cursurilor, să lupte împotriva tuturor influențelor ideologiei burgheze, împotriva misticismului și șovinismului, educînd tineretul în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

7. Congresul obligă Comitetul Central al Sindicatului și comitetele de instituție din învățămîntul superior și din Academia R.P.R. să mobilizeze cadrele didactice și pe cercetătorii științifici la preocupări permanente în domeniul cercetării științifice, la studierea și rezolvarea principalelor probleme privind dezvoltarea producției și necesitățile economiei naționale.

Pentru o mai bună organizare a muncii din institutele de cercetări științifice ale Academiei R.P.R., Congresul cere Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură să studieze problema cuprinderii tuturor acestor institute într-o singură organizație sindicală legată direct de Comitetul Central al Sindicatului nostru.

8. Congresul obligă comitetele de instituție din teatrele dramatice, muzicale, de păpuși și din filarmonici să dea un sprijin mai mare la alcătuirea repertoriului, la realizarea și prezentarea lui la un nivel artistic cît mai înalt.

Comitetele de instituție trebuie să sprijine consiliile artistice, secretariatele literare și muzicale pentru ca acestea, la rîndul lor, să desfășoare o muncă mai organizată în scopul promovării creației dramatice și muzicale originale, în special cu teme din etapa actuală de construire a socialismului în patria noastră.

9. Comitetul Central al Sindicatului, în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și Culturii, să analizeze situația repertoriului teatrelor de estradă și în special al Teatrului satiric muzical „Constantin Tănase" și să ia măsuri pentru îmbunătățirea lui.

10. În domeniul cinematografiei, comitetele de întreprindere trebuie să vegheze la îmbunătățirea planurilor de producție a filmelor artistice și documentare în lumina directivelor celui de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

11. Congresul obligă Comitetul Central al Sindicatului să propună Ministerului Învățămîntului și Culturii ca, împreună, să analizeze cauzele care duc la risipă de bani și de materiale la montări și să elaboreze măsuri concrete care să oblige conducerile administrative la instaurarea unui regim sever de economii, încît să se ceară cît mai puține fonduri de la stat.

a) Congresul cere Comitetului Central al Sindicatului și recomandă Ministerului Învățămîntului și Culturii să organizeze împreună, pe țară, consfătuiri anuale, în care să se analizeze munca unei stagiuni, să se stabilească sarcini concrete în vederea deschiderii viitoarei stagiuni, îmbunătățind astfel munca în instituțiile de artă. La aceste consfătuiri se va solicita sprijinul Uniunii Scriitorilor și al Uniunii Compozitorilor.

(Continuare în pag. 3)

În ședința de marți a celui de-al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură din R. P. Română, au luat cuvîntul acad. At. Joja, ministrul Învățămîntului și Culturii, acad. Iorgu Iordan, membru al Prezidiului Academiei R. P. Romîne, artista poporului Lucia Sturza-Bulandra, Ioan Kereci, delegatul muncitorilor tipografi din Sibiu, Niky Atanasiu, prim-secretar al Asociației oamenilor de artă din institutele teatrale și muzicale din R.P. Română, Emil Boldan, directorul Institutului pedagogic din București, Vasile Roman, delegat al lucrătorilor din învățămînt și cultură din raionul R. Vîlcea și alții.

Miercuri dimineață s-au purtat discuții pe marginea proiectului de rezoluție.

Lucrările Congresului au luat sfîrșit miercuri seara. În încheierea discuțiilor a luat cuvîntul prof. univ. Nicolae Pascu, membru în Prezidiul Consiliului Central al Sindicatelor, care a făcut o amplă expunere privind succesele dobîndite de țara noastră în domeniul învățămîntului, artei și culturii.

S-a trecut apoi la alegerea organelor conducătoare. În noul Comitet Central au fost aleși 65 de membri și 7 supleanți, iar în comisia de cenzori 5 membri și 2 supleanți.

Participanții la Congres au adoptat o rezoluție care concretizează sarcinile ce revin organelor sindicale în munca de ridicare a nivelului învățămîntului și educare comunistă a tinerei generații, de culturalizare a maselor largi de oameni ai muncii și de îmbunătățire a procesului de producție în întreprinderile poligrafice.

Participanții au trimis o telegramă de salut Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

Comitetul Central și Comisia de cenzori

MEMBRII COMITETULUI CENTRAL

Alexiu Uța
Atanasiu Niky
Badea Gheorghe
Basarab Mircea
Boldan Emil
Bolog Isacu Elena
Boncanu Alexandrina
Bozica Coman Suzana
Braiss Angela
Brînișteanu Bucur
Burlacu Anica
Caiolanu Ion
Cazaban Jules
Cocea Dina
Costache Aurelia
Cristea Ana
Dănoiu Marlana
Dringa Antim
Farladanschi Iacob
Florea Ion
Gall Ernest
Grusea Maria
Haimovici Adolf
Iaricevschi Bogdan
Ioan R. Ștefan
Keseru Iosif
Klusch Horst
Kovacs Irma
Lanczet Berco
Lazăr Maria
Mamut Ecrem
Manac Emilia
Milosevici Dusița
Munteanu Ion
Muntoiu Elena
Nagy Ludovic
Neagu Lucia
Nicolau Traian
Nistor Ion
Pariza Maria
Pascu Nicolae
Peter Iuliana
Petrușca Ion
Pintilie Elena
Plischi Iosif
Poalelungi Vasile
Popa Ilie
Popovici Maria
Prisnea Constantin
Rigler Solo
Ripel Mano
Roșu Laura
Sprinceană Maria
Stanciu Marin
Stoian Iorgu
Tălmăceanu Ana
Tănăsescu Constantin
Teleagă Rozalia
Tompa Nicolae
Verman Elena
Vescan Teofil
Vișan Alexandrina
Vlad Nicolae
Voicana Mircea
Zimbrea Irina

MEMBRII SUPLEANȚI AI COMITETULUI CENTRAL

Ghișa Aurelia
Ionescu Aurel
Ioniță Maria
Morărescu Vasile
Rolea Maria
Romanovschi Virginica
Șirbu Ștefan

PREZIDIUL COMITETULUI CENTRAL

Nistor Ion (președinte)
Atanasiu Niky (vicepreședinte)
Bolog Isacu Elena (vicepreședinte)
Plischi Iosif (vicepreședinte)
Munteanu Ion (secretar)
Badea Gheorghe
Farladanschi Iacob
Nagy Ludovic
Petrușca Ion

MEMBRII SUPLEANȚI AI PREZIDIULUI

Basarab Mircea
Boldan Emil
Mănac Emilia

COMISIA DE CENZORI

Sonea Gavril (președinte)
Cristea Ion
Georgescu Alexandru
Savov Zoe
Vîntu Kalay Margareta

MEMBRII SUPLEANȚI AI COMISIEI DE CENZORI

Pop Petru
Sava Cornelia

Gînduri la Congres

ZECI DE MII DE OAMENI LA ATENEU

Pentru a discuta problemele muncii din învățămînt și cultură, de pe întreg cuprinsul țării s-au adunat la Ateneu, la Congresul sindicatului lor, doar cîteva sute de delegați, cîteva sute de oameni. Și, totuși, ai impresia că se află în sală mii și mii de oameni. Existența lor, e drept, este insezisabilă pentru cel care le caută prezența fizică. Privind de la distanță grupurile de delegați este imposibil să observi această mulțime. Pe măsură ce te apropii, însă, ea se face din ce în ce mai simțită. O exclamație, un fragment de conversație evocă gîndurile miilor de oameni în numele cărora delegații vorbesc la Congres. Toți cei care au venit aici, porniți din cele mai îndepărtate și mai diferite colțuri ale țării, aduc cu ei mesajul tovarășilor, împărtășesc rezultatele muncii lor, transmit propunerile lor. La tribuna Congresului sau în discuțiile amicale, delegatul se despersonalizează parcă, încetează să mai fie un singur om, iar vocea sa se confundă cu vocea sutelor de oameni pe care îi reprezintă.

RASPUNS LA O NEDUMERIRE

Delegatul care, cu mapa la subsuoară, pășește acum către intrarea în sală este pedagog și a venit cu hotărîrea să expună în fața Congresului problemele muncii învățătorilor și profesorilor din regiunea sa. Atenția îi este atrasă de un grup cu chipuri cunoscute. Recunoaște pe artista poporului Lucia Sturza-Bulandra, pe artistul emerit Radu Beligan și pe alții alți oameni ai teatrului nostru, ale căror nume i-au rămas în minte legate de cîte o replică de neuitat dintr-o piesă sau alta. În clipa următoare aude lîngă el un fragment de conversație:

— ...asta este o problemă foarte importantă pentru noi, cei de la legătorie!

— Și pentru rotativă nu?

Un început de nedumerire: tovarășii săi i-au cerut să vorbească de schimbul de experiență pedagogică, de activitatea culturală a cadrelor didactice, iar aici sînt atîția membri ai sindicatului care lucrează în alte ramuri, au alte preocupări...

Gîndul se întrerupe, căci lucrările au început. Și răspunsul nu întîrzie să vină. Raportul, discuțiile îmbrățișează munca tuturor. Cei care educă tînăra generație, cei care transmit poporului mesajul artei scenice, ca și cei care, prin cuvîntul tipărit, cheamă poporul la o viață nouă — toți au același țel și căile spre atingerea lui sînt asemănătoare.

LA TRIBUNĂ

Un moment așteptat cu emoție și nerăbdare: rîndul la discuție. Este clipa în care delegații pot rosti în fața Congresului cuvîntul lor. A trecut mult timp de la ultimul congres și de atunci s-au adunat o seamă de lucruri care se cer spuse. La tribuna Congresului se perindă învățători, profesori, educatoare, muncitori, artiști, ingineri și tehnicieni. Problemele sînt diverse și numeroase. Fiecare vorbește despre preocupările colectivului de muncă pe care îl reprezintă. Începînd cu eforturile cadrelor didactice pentru școlarizare, cu problemele de predare, cu chestiunile privitoare la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă, trecînd la problemele procesului de producție în întreprinderile poligrafice și sfîrșind cu activitatea teatrelor — nici una din sarcinile care stau în fața sindicatului nu este trecută cu vederea.

DISCUȚII LA DISCUȚII

De la o pauză la alta discuțiile devin tot mai pasionate, subiectele tot mai numeroase. Dezbaterile din sală continuă în grupurile împărțite la întîmplare — printre coloanele de marmură, lîngă standurile de cărți, pe scări, la intrările în sală. În majoritatea cercurilor se fac „discuții la discuții", sînt discutate cuvîntările delegaților care au vorbit de la tribuna Congresului. Delegații se cunosc doar de o zi sau două, dar li se pare că sînt cunoștințe vechi. Tînărul brunet, cu trăsături regulate, care discută atît de familiar cu un tovarăș din Cluj, este Gheorghe Herescu, șeful secției de învățămînt și cultură din raionul Urziceni. Îl preocupă îndeosebi îmbunătățirea metodelor de educație a tineretului și nu ezită să consulte cît mai mulți delegați cu privire la această problemă. În grupul de lîngă coloanele de marmură din stînga îi recunoști pe profesorii Eugen Chișoiu și Dancu Ion, pe activiștii Comitetului Central al Sindicatului Horst Klusch și Alexandru Cornea, pe actorii Niky Atanasiu din București și Jeni Petrescu din Reșița, și pe Ion Petrovici, directorul Teatrului de stat din Petroșani. Artista

V. OCTAV

(Continuare în pag. 2)

Membri și membri supleanți ai Prezidiului nou ales. De la stînga la dreapta: Gheorghe Badea, Ludovic Nagy, Emilia Mănac, Niky Atanasiu, Iosif Plischi, Ion Nistor, Ion Munteanu, Iacob Farladanschi, Emil Boldan și Ion Petrușca.

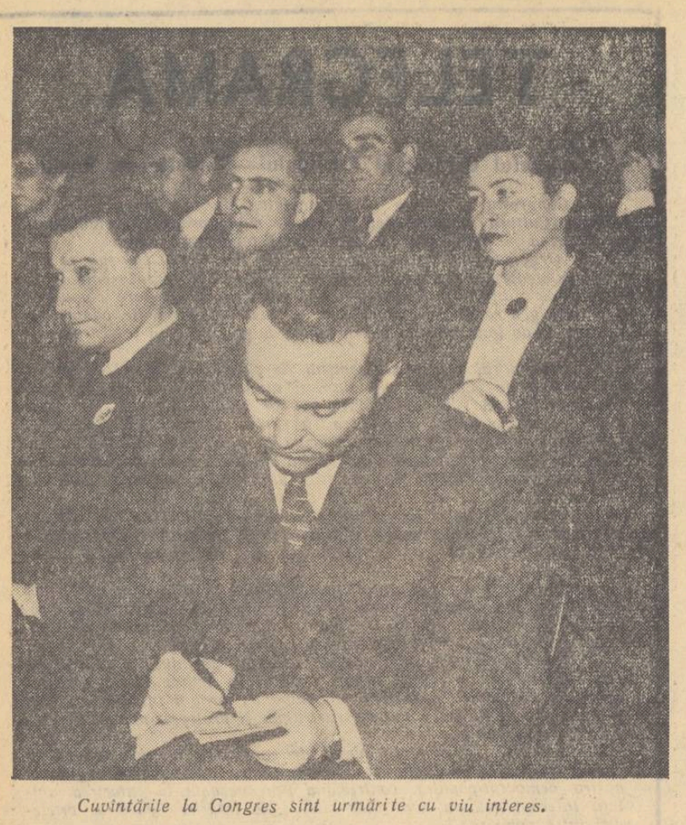

Cuvîntările la Congres sînt urmărite cu viu interes.

Cuvîntul tovarășului ATANASE JOJA

ministrul Învățămîntului și Culturii

Consider că dezbaterile acestui congres deosebit de interesante și de sugestive vor trebui să constituie un material prețios pentru ministerul nostru, un material care să fie studiat împreună cu conducerea sindicatului și din care să tragem concluziile necesare pentru viitor.

Partidul și guvernul acordă o prețuire înaltă oamenilor de artă, oamenilor de cultură și oamenilor de știință, pentru că nu se poate construi socialismul fără participarea lor activă. Nu este suficient să construim baza materială. Pe această bază materială trebuie să ridicăm un om nou, capabil să mînuiască această bază, capabil să fie un patriot înflăcărat.

Partidul și guvernul au manifestat în felurite moduri prețuire pentru cadrele corpului didactic, pentru artiști, pentru oamenii din poligrafie.

Despre acest lucru a vorbit limpede raportul prezentat în fața congresului. În el s-au arătat transformările fundamentale care s-au petrecut în țara noastră în procesul construirii socialismului.

Dvs. știți cu toții că tirajele cărților au crescut considerabil, că față de trecut astăzi există o sete de citit, o sete de teatru, o sete de muzică. Masele cele mai largi doresc să se împărtășească din bunurile culturii.

Acest rezultat nu este întîmplător. El este efectul politicii clarvăzătoare a partidului și guvernului, el este efectul rodnicei dvs. activități în domeniul artistic, în domeniul științific, în domeniul învățămîntului, în domeniul poligrafic etc.

Trebuie să fiți prin urmare conștienți că participați la o operă măreață, la o operă care creează omul nou, care creează un umanism nou — aș spune un umanism integral socialist. Pentru că spre deosebire de umanismul elenic, spre deosebire de umanismul Renașterii, noul umanism de tip socialist cuprinde întreaga masă — și nu o minoritate — și se adresează nu unei singure facultăți a ființei noastre, ci tuturor facultăților noastre, constituind din ele un tot armonios.

Congresul a abordat numeroase probleme. Acestor probleme nu le putem da un răspuns imediat — ar fi și temerar. Va trebui ca, colectivul de conducere al ministerului să studieze împreună cu C.C. al Sindicatului, să tragă concluzii și să treacă la rezolvarea lor în mod treptat și pe măsura posibilităților.

Considerăm dezbaterile dvs. ca o manifestare prețioasă, care va trebui luată neapărat în considerare amănunțit de către minister. Socotesc că membrii Congresului vor fi interesați să afle cum lucrează ministerul, care are nevoie să coordoneze activitatea pe plan cultural. Socotesc necesar să informez pe membrii Congresului asupra modului nostru de lucru. Acest minister este deosebit de vast și are sectoare multe care prezintă probleme foarte variate; de la învățămîntul superior și pînă la poligrafie este o distanță; atît poligrafia cît și învățămîntul superior au problemele lor specifice, deopotrivă de interesante și importante. Conducerea ministerului a căutat să revalorizeze funcțiunile de director etc. Aceste cadre, ca și ajutoarele lor, trebuie să aplice concepția ministerului, bazată pe directivele partidului și guvernului, și trebuie să poată rezolva grabnic și eficace cererile, doleanțele masei activiștilor noștri. Colaborăm activ cu rectoratele instituțiilor de învățămînt superior. În ce privește controlul, mă adresez conducerii sindicatului și membrilor sindicatului. Cred că ei pot ajuta în cea mai mare măsură ministerul și pe titularul departamentului, semnalînd abaterile sau acțiunile care li se par nejuste.

Trebuie să declar că atît eu cît și toți tovarășii din conducerea ministerului considerăm **ca un ajutor** orice semnalare critică. Desigur că noi vom profita de aceste observații.

Cred că la congres și în ședințe sindicale ar trebui să se stimuleze discuția. Sindicatul trebuie să fie în această privință un motor, să stimuleze gîndirea și discuția creatoare în privința orientării învățămîntului și culturii.

În privința modului de întrebuințare a elementului tinăr, formarea lui, transformarea lui, sînt o mulțime de probleme extrem de interesante, cărora sindicatul le poate aduce o contribuție foarte importantă. Cred că și asupra acestui aspect ar fi trebuit să stăruie discuția în acest Congres.

Atenția ministerului este îndreptată spre școala medie, pe care o prețuiește în mod deosebit și care este pivotul învățămîntului. Fără o școală medie bine orientată, fără o școală medie care să scoată bacalaureați buni, noi nu putem avea învățămînt superior bun. Cu ajutorul corpului nostru didactic din învățămîntul mediu care cuprinde multe elemente de mare distincție intelectuală și științifică, credem că vom realiza cu timpul acest deziderat.

În ceea ce privește învățămîntul mediu, ministerul examinează problema perfecționării cadrelor, în vederea înlocuirii actualului sistem de perfecționare. În ceea ce privește calificarea cadrelor de la clasele V—VII, noi studiem problema admiterii sub vîrsta de 40 ani.

O serie de probleme sînt în studiu și vor fi probabil rezolvate în sensul cererilor dumneavoastră.

Noi studiem problema stabilității cadrelor. Vrem să confirmăm corpului didactic stabilitate în funcțiile pe care le ocupă. Evident că aceasta nu se produce fără greutăți.

Ne propunem să ținem un contact strîns cu instituțiile noastre de învățămînt de toate gradele și cu instituțiile noastre de arte. Nu este just ca numai tovarășii să vină la centru. Aceasta va însemna într-un fel o absență din minister. Consider însă — o absență fructuoasă. Cu cît vor fi mai multe asemenea absențe, cu atît vor fi rezultate mai bune.

Dăm mare importanță contactului cu membrii sindicatului. Pînă acum am luat contact cu profesorii din învățămîntul superior, pentru că la începutul anului aceasta era veriga la ordinea zilei. Din acest contact am învățat multe. Am să învăț multe dacă voi merge la Cluj, Iași, Timișoara, Brăila și dacă voi sta de vorbă cu profesorii din învățămîntul mediu și elementar.

Ministerul Învățămîntului și Culturii are un specific al său și anume: trebuie să influențeze activitatea ideologică. Este deosebit de delicată această activitate și trebuie să găsești mijloacele convingătoare care să ridice pe om, și acest lucru nu se poate realiza imediat. Ministerul Învățămîntului și Culturii trebuie să vegheze la aplicarea justă a liniei partidului și guvernului în instituțiile de învățămînt. Aceia care traduc în viață linia partidului și guvernului, aceia care realizează revoluția culturală nu sînt numai tovarășii din minister. Colectivul din minister îndrumează, conduce și ajută la aceasta.

Eu asigur Congresul că vom studia cu cea mai mare atenție materialele elaborate de el și vom ține cont de propunerile juste făcute de către tovarășii care au luat cuvîntul.

Vă rog ca atunci cînd credeți că măsurile noastre nu sînt cele mai bune să ne atrageți atenția și noi vom analiza cu grijă problemele ridicate.

Dezbaterile la care am asistat au fost rodnice. Ele ne vor ajuta în munca noastră și vă asigur, în ceea ce privește Ministerul Învățămîntului și Culturii, că vom fi fericiți să colaborăm strîns cu noul Comitet Central și să realizăm împreună sarcinile trasate de partid și guvern.

(Text prescurtat)

Cuvîntul tovarășului NICOLAE PASCU

membru în Prezidiul Consiliului Central al Sindicatelor

Dați-mi voie ca în numele Consiliului Central al Sindicatelor să aduc un călduros salut celui de-al IV-lea Congres al Sindicatului muncitorilor din învățămînt și cultură, primul congres care unește într-un singur sindicat pe lucrătorii din învățămînt și cultură, purtători ai cuvîntului partidului în masele largi ale poporului nostru.

Lucrările acestui congres sînt urmărite cu atenție nu numai de către oamenii muncii din învățămînt și cultură, ci de către toți oamenii muncii din țara noastră. Interesul și atenția cu care este înconjurat acest congres, dorința unanimă ca lucrările lui să aibă deplin succes se datoresc nu numai spiritului de unitate și solidaritate a tuturor oamenilor muncii din țara noastră în lupta comună pentru construirea socialismului, ci și grijii cu care întregul popor muncitor privește creșterea și educarea schimbului nostru de mîine și dezvoltarea artei realist-socialiste în scopul înfăptuirii cu succes a sarcinilor revoluției culturale.

În procesul luptei pe care o duce poporul nostru pentru construirea socialismului, oamenii muncii din învățămînt și cultură sînt alături de popor, sînt în mijlocul poporului și ajută la desfășurarea acestei lupte. La chemarea partidului nostru, cu modestia și perseverența ce-i caracterizează, oamenii muncii din învățămînt și cultură au dus o stăruitoare muncă pentru dezvoltarea culturală.

Dacă între cele două congrese se poate vorbi de lichidarea analfabetismului ca fenomen de masă, aceasta în mare parte se datorește membrilor sindicatului dumneavoastră.

Zeci de mii de lucrători din sindicatul dumneavoastră desfășoară zi de zi o muncă susținută, în cadrul căminelor culturale, în casele de cultură, în cadrul bibliotecilor, în cadrul universităților populare. Este cunoscut aportul important pe care membrii sindicatului dumneavoastră l-au adus și-l aduc și nu este nici un fel de îndoială că îl vor aduce și mai departe în procesul complex de socializare a agriculturii în țara noastră.

Pentru prima dată în țara noastră minoritățile naționale au căpătat egalitate în drepturi în toate domeniile. Astăzi există nenumărate școli în limba maternă a minorităților naționale, teatre, opere, școli superioare. În rîndul naționalităților conlocuitoare se dezvoltă tot mai puternic o literatură și artă la un nivel înalt, națională în formă și socialistă în conținut.

Succesele obținute de oamenii noștri de știință și cultură, de artiști și muzicieni care au dus faima țării noastre peste hotare, ne-au umplut inimile de adîncă mîndrie patriotică. Aceste succese ca și celelalte cuceriri și realizări demonstrează progresele uimitoare ale țării noastre în domeniul artei, științei și culturii. Toate acestea nu sînt întîmplătoare. Ele se datoresc politicii juste a partidului și guvernului nostru față de oamenii de cultură și artă. În esență sarcina principală a Congresului a constat în studierea atentă a experienței acumulate în anii care s-au scurs de la Congresul al III-lea atît în ceea ce privește succesele, cît și în ceea ce privește greșelile și lipsurile existente, pentru că numai astfel se va putea populariza experiența pozitivă și trage învățăminte valoroase.

Ar trebui să apreciem activitatea organizațiilor din învățămînt în primul rînd după criteriul dacă eforturile depuse de către activul sindical din școală, din raion, din regiune au dus sau nu la cuprinderea tuturor copiilor de vîrstă școlară în școală. Este necesar ca în direcția aceasta să fie activizați toți membrii sindicatului nostru din învățămînt care sînt deputați ai sfaturilor populare, pentru ca în cadrul sesiunilor acestora să ridice cu toată autoritatea problema sprijinirii acțiunii de școlarizare.

O a doua problemă asupra căreia vreau să mă opresc este problema promovabilității. Membrii sindicatului ar fi trebuit să vină cu propuneri, cu soluții în vederea ridicării procentului de promovabilitate a elevilor.

Școala de patru ani are lipsuri în pregătirea elevilor pentru clasele V—VII. Nu există încă o corelație suficient de științifică între cerințele claselor V—VII și pregătirea dată în clasele I—IV.

Noi avem multe școli în care cadrele didactice lucrează concomitent cu mai multe clase. Procesul de învățămînt în aceste școli se desfășoară în condiții specifice. Trebuie să spunem că aceste școli de obicei sînt la periferia atenției organelor Ministerului Învățămîntului și Culturii, secțiilor de învățămînt și organelor sindicale. Pînă acum noi nu am pus în mîinile cadrelor didactice care lucrează concomitent cu mai multe clase, un material metodic de îndrumare și fără îndoială că în această situație absolvenții clasei a IV-a a acestor școli vin în clasa a V-a slab pregătiți.

Un al treilea factor care determină rezultatele slabe în ce privește promovabilitatea este faptul că unele cadre didactice care predau la clasele V—VII nu au pregătirea corespunzătoare. Este justificată critica adusă de la această tribună Comitetului Central al S.M.I.C., Ministerului Învățămîntului și Culturii în ce privește ajutorul slab dat acestor cadre didactice.

O altă cauză o constituie insuficienta înzestrare a unor școli cu material didactic.

De asemenea, această situație se datorește și faptului că Comitetul Central al S.M.I.C. și Prezidiul nu au dat atenție studierii și îmbunătățirii activității organelor sindicale din școlile de 7 ani.

Cadrele didactice au adus o contribuție importantă la transformarea socialistă a agriculturii. Cîțiva tovarăși au arătat unele metode folosite în această direcție, cum ar fi munca de lămurire de la om la om, includerea în repertoriul formațiilor artistice ale căminelor culturale a problemelor transformării socialiste a agriculturii și altele. Munca aceasta a învățătorilor și profesorilor pentru victoria noii orînduiri sociale la sate are o importanță deosebit de mare. Noul C.C. al Sindicatului va trebui să depună toate eforturile pentru răspîndirea experienței înaintate în acest domeniu, să stimuleze pe cei care au obținut rezultate bune.

De mare importanță pentru dezvoltarea învățămîntului nostru — pentru lichidarea insuficientei pregătiri practice a elevilor, este politehnizarea învățămîntului de cultură generală.

Cele 150 școli experimentale ale Ministerului Învățămîntului și Culturii, îmbunătățirea planului de învățămînt și introducerea lucrărilor practice pe parcelele experimentale, în ateliere, întreprinderi, introducerea lucrului manual la clasele I—IV se numără printre acțiunile întreprinse pînă acum pe această linie. Merită subliniate în mod deosebit realizările ce se obțin datorită entuziasmului și inițiativei locale a conducerilor și organizațiilor sindicale. Ceferiștii clujeni au amenajat atelierele școlii nr. 2 din Cluj pe care o patronează și le-au dotat cu scule și mașini în valoare de 300.000 lei.

Congresul al II-lea al P.M.R. și Plenara C.C.S. din ianuarie 1956 au subliniat în mod deosebit actualitatea acestei probleme. Totuși introducerea elementelor de politehnizare în învățămînt, față de posibilitățile existente, progresează prea încet. Institutul de științe pedagogice, Revista de pedagogie nu manifestă suficient interes pentru generalizarea experienței pozitive în acest domeniu. Se puteau obține mai multe și mai bune rezultate dacă organele sindicale din școli ar fi cerut mai insistent sprijinul organelor sindicale din întreprinderi, șantiere, S.M.T., G.A.S., dacă ar fi fost mai bine folosit sistemul patronării școlilor de către întreprinderi în sprijinul politehnizării învățămîntului, mai ales în direcția asigurării bazei materiale necesare și a realizării de excursii.

Congresul trebuie să pună ca sarcină în fața tuturor organelor sindicale din învățămînt să stabilească legături și să colaboreze strîns cu organele sindicale din întreprinderi, mai ales în problema asigurării bazei materiale necesară politehnizării.

Congresul s-a oprit asupra unora din problemele educării tinerei generații, care au o mare importanță socială. Organele sindicale vor trebui să dea un sprijin mai susținut organizațiilor de U.T.M. pentru ca acestea să se achite mai bine de sarcina educării tineretului nostru.

Deosebit de important este rolul educativ al colectivelor pedagogice.

Avem nevoie în școlile noastre de puternice colective de elevi și studenți, colective care să exercite o influență pozitivă puternică asupra opiniei acestora. Pentru aceasta este necesar să avem mai întîi colective închegate de cadre didactice. Atenția organelor noastre sindicale trebuie să fie îndreptată în primul rînd în privința sudării colectivelor noastre de educatori.

Știți că la noi sînt multe familii în care ambii părinți lucrează în producție sau în instituții și care nu pot să se ocupe de educarea copiilor lor decît în mică măsură. Organele sindicale trebuie să acorde o atenție deosebită educării acestor copii, deoarece ei formează generația de mîine a clasei muncitoare. Mijloace pentru aceasta există.

O problemă deosebit de importantă asupra căreia trebuie să ne îndreptăm atenția, o constituie evitarea suprаîncărcării elevilor și studenților. Trebuie spus că această cerință nu este respectată în multe școli și facultăți. Organele noastre sindicale sînt chemate ca să ia poziție față de problema suprаîncărcării elevilor, să asigure cu toată hotărîrea respectarea timpului liber al elevilor și studenților.

Problemele perfecționării cadrelor didactice au fost dezbătute și în raport și de către tovarășii care au luat cuvîntul. Vreau să informez Congresul că Ministerul Învățămîntului și Culturii împreună cu Comitetul Central al S.M.I.C. studiază în prezent o serie întreagă de măsuri menite să îmbunătățească sistemul de perfecționare a cadrelor didactice. Cred că trebuie făcută o legătură foarte strînsă între sistemul de perfecționare, de pe o parte, și sistemul de salarizare și de avansare a tuturor cadrelor noastre didactice, pe de altă parte.

Grija pentru copii și tineret, pentru educarea lor, este o cauză a întregului popor. Printr-o intensă propagandă pedagogică în rîndul părinților și al întregii populații, trebuie să se formeze o opinie generală favorabilă acestei probleme deosebit de importante, educarea comunistă a schimbului nostru de mîine.

Organele sindicale din învățămîntul superior au obținut unele rezultate în muncă în această perioadă. Au fost încercări reușite de a se apropia de problemele de conținut specifice institutelor de învățămînt superior la Institutul pedagogic - București, Universitatea „Bolyai"-Cluj. Totuși veriga cea mai slabă a muncii sindicatului se pare a fi învățămîntul superior. Organele sindicale rămîn încă la periferia vieții din aceste unități. Nu s-au ocupat decît foarte slab de traducerea justă în viață a Hotărîrii Consiliului de Miniștri și C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea învățămîntului superior, nu au căutat să găsească cele mai potrivite forme pentru mobilizarea cadrelor didactice să ajute asociațiile studențești în educarea patriotică a studenților.

Noul Comitet Central trebuie să-și concentreze atenția ca la noile alegeri să fie promovați în fruntea organelor sindicale din învățămîntul superior cadre bine pregătite politic și profesional, cu dragoste pentru activitatea sindicală, cu inițiativă în rezolvarea problemelor.

Sarcini serioase și de mare răspundere în educarea comunistă a oamenilor muncii revin teatrului, cinematografului, radioului.

Dar în aceste sectoare mai avem încă multe de făcut. Fără îndoială că rezultatele obținute de la Congresul al III-lea și pînă acum sînt importante. A fost arătată cinstirea de care se bucură arta noastră în țară și peste hotare, au fost arătate progresele în alcătuirea repertoriilor a emisiunilor de radio, ale cinematografiei și multe alte fapte îmbucurătoare, care ridică prestigiul lucrătorilor din aceste sectoare în fața poporului nostru muncitor. Trebuie însă să ne concentrăm atenția asupra problemelor nerezolvate, asupra perspectivelor. Se impune continuarea efortului pentru îmbunătățirea repertoriului și a calității artistice a spectacolelor. Este greșită tendința unor teatre de a îmbogăți repertoriul cu unele piese al căror conținut satisface gustul mic-burghez al unor spectatori, sau servesc unor regizori sau actori preferați (exemplul Teatrelor de Stat Bacău, Brăila, Pitești) și nu plecînd de la misiunea înaltă a teatrului de a ajuta oamenii de astăzi să înțeleagă linia politică a partidului nostru și să-i mobilizeze pentru a lua parte activă la eforturile generale ale poporului muncitor.

În continuare vorbitorul a arătat că teatrul trebuie să fie cu adevărat o tribună de propagandă a concepțiilor epocii noastre socialiste, să-și aducă partea de contribuție la cultivarea sentimentului patriotic internaționalist, la călirea morală a oamenilor noi, la sudarea colectivelor în lupta comună cu greutățile. Oamenii muncii din teatru pot și trebuie să sprijine mai activ și mai entuziast dezvoltarea mișcării artistice de amatori, creșterea talentelor din popor, considerînd aceasta drept o datorie cetățenească de onoare.

Apoi vorbitorul s-a oprit asupra unor deficiențe existente în ceea ce privește creșterea cadrelor tinere de actori și stabilirea distribuțiilor, arătînd că în timp ce unele teatre au actori pe care nu-i folosesc stagiuni întregi, alte teatre duc lipsă de actori.

Pe bună dreptate Congresul a apreciat efortul depus de muncitorii din întreprinderile poligrafice, presă, edituri și difuzarea cărții.

Este un lucru bun că în întreprinderile poligrafice sînt fruntași în producție un număr așa de mare (17 la sută din totalul muncitorilor și tehnicienilor). Din păcate însă, efectul economic al raționalizărilor este de multe ori foarte redus. S-a arătat că în timp ce economiile ajung la 360.000 lei, premiile se ridică la 98.000 lei, din cauză că inovațiile valoroase nu sînt introduse în practica de masă. Aceasta înseamnă că și în organizarea și conducerea întrecerii socialiste există încă destule lipsuri. Se vede că esențialul întrecerii, organizarea ajutorului reciproc, aducerea celor rămași în urmă la nivelul mediu al fruntașilor, este neglijat. Trebuie ca organele sindicale să realizeze introducerea experienței înaintate în activitatea tuturor muncitorilor, să-i ridice pe aceștia la nivelul fruntașilor.

Indicațiile principale date de plenara C.C.S. din ianuarie 1957 privind organizarea consfătuirilor de producție se referă și la Sindicatul muncitorilor din învățămînt și cultură. Desigur că în aplicarea și perfecționarea acestor indicații este necesar să se țină seamă de condițiile specifice ale fiecărui sindicat, de experiența proprie a fiecărui colectiv de muncă. După cît rezultă din raport și din discuțiile purtate la acest Congres, consfătuirile de producție au fost folosite atît în învățămînt cît și în unitățile de teatru. Mai bune rezultate au dat consfătuirile de producție în întreprinderile poligrafice, unde calitatea lor s-a ridicat mai ales în perioada de experimentare a măsurilor de îmbunătățire a sistemului de salarizare și normare a muncii. În învățămînt și artă mai ales, consfătuirile de producție încă nu și-au găsit un loc bine definit, așa ca în celelalte ramuri de producție. Nu este clar în ce constă conținutul lor, prin ce se deosebesc de consiliile pedagogice, comisiile de specialități în învățămîntul de cultură generală, ședințele de catedră în învățămîntul superior și consiliile artistice și de creație în instituțiile de artă. Aceasta este o problemă foarte acută în momentul de față și Congresul are datoria să orienteze organele sindicale în soluționarea ei.

Pentru clarificarea acestor probleme socotim că este necesar ca Prezidiul noului Comitet Central al Sindicatului, împreună cu Colegiul M.I.C. să experimenteze pe o anumită perioadă, în cîteva școli de 7 ani și medii din mediul orășenesc și sătesc, în cîteva instituții de învățămînt superior și instituții de artă, modalitatea lichidării paralelismului existent între consfătuirile de producție și formele de activitate ale conducerii administrative în problemele profesionale și să definească mai precis conținutul consfătuirilor de producție. Rezultatul obținut în urma acestui studiu să fie pus în discuția unei ședințe comune a Prezidiului și Colegiului M.I.C. și concretizat printr-o scrisoare comună care să servească drept îndrumar în munca de viitor.

Pornind de la ideea că membrii Sindicatului muncitorilor din învățămînt și cultură, prin natura muncii lor, sînt oameni care răspîndesc știința și cultura și fac educație maselor, activitatea cultural-educativă în rîndul acestora este o chestiune deosebit de importantă. Nu poți să propagi cultura dacă tu însuți nu ești cult. Iar cultura nu se capătă numai în școală, ci printr-un studiu îndelungat și perseverent asupra multiplelor aspecte ale artei și literaturii, ale politicii și ideologiei. În activitatea cadrelor didactice, a oamenilor de știință și de artă, mai mult ca oriunde, problema educației socialiste, a cunoașterii învățăturii marxist-leniniste se pune cu o deosebită tărie.

În perioada dintre cele două congrese, s-au obținut succese însemnate pe acest tărîm. Au fost organizate cercuri de învățămînt politic pentru învățători și profesori, s-au ținut conferințe cu caracter de informare asupra evenimentelor importante de politică internă și externă. Aceste preocupări sînt însă departe de a ne face să apreciem că C.C. al Sindicatului a epuizat formele și mijloacele de ajutorare a membrilor de sindicat în ridicarea nivelului lor politic și ideologic.

Desfășurarea propagandei cunoștințelor științifice în rîndul maselor populare, pentru combaterea misticismului și superstițiilor, nu s-a ridicat încă la înălțimea sarcinilor.

Deosebit de importantă trebuie să fie preocuparea organelor noastre sindicale în ce privește educația patriotică a membrilor noștri de sindicat.

„Gazeta învățămîntului", care se adresează unui număr mare de membri ai sindicatului, îi ajută în mod insuficient și nesatisfăcător în problemele educației patriotice.

Noul Comitet Central trebuie să-și propună organizarea temeinică și judicioasă a unor forme superioare de învățămînt politic, în măsură de a îndruma cadrele didactice, oamenii de artă cu principalele cunoștințe politice și ideologice, capabile să ridice calitatea procesului de învățămînt și nivelul artistic al creației.

Aici au fost făcute propuneri interesante privind îmbunătățirea condițiilor materiale ale membrilor Sindicatului învățămînt și cultură, izvorîte din necesitățile terenului. Congresul nu poate să nu le ia în considerare. Măsuri ca mărirea salariilor cadrelor didactice și a unei părți a lucrătorilor din teatru au făcut ca nivelul de trai al muncitorilor din învățămînt și cultură să crească continuu.

C.C. al Sindicatului învățămînt și cultură — a continuat vorbitorul — va trebui să lupte cu hotărîre împotriva tendințelor unor conducători de întreprinderi și instituții care nu respectă timpul legal de lucru pentru lucrătorii din librării și oamenii muncii din artă, și să militeze pentru ca concediile legale de odihnă pentru cadrele didactice să fie respectate.

Mulți delegați au subliniat îmbunătățirea formei organizatorice a sindicatului. În ultimii ani s-au obținut rezultate pozitive în ce privește simplificarea structurii organizatorice și îmbunătățirea stilului de muncă.

Pentru a se putea înfăptui o conducere corespunzătoare a activității sindicale din învățămînt și cultură — a arătat în continuare vorbitorul — și pentru a se putea sintetiza experiența pozitivă a organizațiilor și organelor sindicale, trebuie respectate de către toate organele sindicale toate indicațiile partidului privitoare la principiul conducerii colective și respectării democrației muncitorești.

Plenarele Comitetului Central al Sindicatului să fie convocate cu regularitate, să se pună în discuția lor cele mai importante probleme ale activității sindicale și să se ia hotăriri concrete care să ducă la îmbunătățirea continuă a muncii. La fiecare plenară membrii Comitetului Central să fie informați cu privire la aplicarea hotărîrilor plenarei anterioare.

O atenție deosebită trebuie acordată muncii cu activul obștesc pentru că numai cu ajutorul lui se poate duce cu adevărat o activitate de masă.

Noul Comitet Central va trebui să fie mai exigent față de activitatea organelor sindicale, să le facă să simtă răspunderea pentru mandatul încredințat; să-și concentreze mai mult atenția pentru îmbunătățirea muncii aparatului său central; să lupte pentru întărirea pe toate căile a democrației muncitorești și a disciplinei sindicale, disciplină care presupune îndeplinirea cu promptitudine a sarcinilor.

S-a vorbit despre relațiile existente între Comitetul Central al S.M.I.C. și conducerea Ministerului Învățămîntului și Culturii. Aceste relații s-au îmbunătățit în ultimul timp, dar ele trebuie încă îmbunătățite.

Colaborarea între organele sindicale și cele administrative trebuie întărită pe toate căile. Esența acestei colaborări rezidă în faptul că între aceste organe nu pot exista contradicții antagoniste, deoarece cu toții urmărim același scop: construirea socialismului în patria noastră. Dar aceasta este o colaborare principială: organele sindicale trebuie să ia atitudine împotriva acelor conducători care calcă legile, care nu au metode juste de conducere, care nu țin seama de părerea maselor.

Întărirea legăturilor cu masele, respectarea democrației muncitorești, organizarea adunărilor generale și crearea condițiilor reale pentru înfăptuirea controlului de jos și dezvoltării criticii maselor trebuie să constituie esențialul în munca organizatorică a sindicatului.

★

Prezidiul Consiliului Central al Sindicatelor își exprimă convingerea că noul Comitet Central al Sindicatului, toate organele și organizațiile sindicale din cadrul învățămîntului, artei și poligrafiei vor lupta cu toată hotărîrea pentru aplicarea cu succes în viață a sarcinilor care le stau în față, astfel încît să aducă o contribuție tot mai mare în lupta întregului nostru popor, condus de încercatul nostru partid, pentru construirea socialismului, pentru fericirea tuturor celor ce muncesc în scumpa noastră patrie.

(Text prescurtat)

În fața standului de cărți din incinta Ateneului, l-am suprins pe tov. acad. Iorgu Iordan

Gînduri la Congres

(Urmare din pag. 1)

reșițeană vrea să afle părerile celor care au văzut spectacolele date de teatrul ei, în special părerile pedagogilor, și vorbește îndelung cu ei despre sarcinile care revin școlii în educarea viitoarei generații de artiști și spectatori, despre necesitatea de a avea mai multă grijă pentru conținutul educativ al spectacolelor.

Încă sub impresia celor spuse în sală, tov. Ion Petrovici comentează repertoriul Teatrului din Petroșani și împărtășește metodele folosite de acesta pentru utilizarea tuturor cadrelor. Conversația este din ce în ce mai însuflețită. Frazele se întretaie, se întrerup, căutîndu-și inițiatea.

Toți au avut cîte ceva de învățat de la acest Congres. Dar deasupra tuturor învățămintelor pe care fiecare le-a tras pentru activitatea sa proprie s-a impus cu tărie o idee: aceea că unitatea și colaborarea dintre pedagogi, artiști, muncitorii din presă și poligrafie constituie o forță capabilă să asigure succese nebănuite în marea operă de educare a poporului.

„În grupul de lîngă coloanele de marmură din stînga îi recunoști pe profesorii Eugen Chișoiu și Dancu Ion, pe activiștii Comitetului Central al Sindicatului Horst Klusch și Alexandru Cornea, pe actorii Niky Atanasiu din București și Ieni Petrescu din Reșița și pe Ion Petrovici, directorul Teatrului de stat din Petroșani".

DISCUȚII LA RAPORTUL DE ACTIVITATE

Cuvîntul tov. Traian Nicolau Timișoara

După ce a arătat o serie de realizări obținute de instituțiile de artă și cultură din Timișoara, vorbitorul s-a oprit asupra colaborării ce s-a statornicit între aceste instituții și sfatul popular, precum și asupra roadelor obținute de pe urma ei.

Totuși — a arătat el în continuare — de la această frumoasă colaborare face excepție Opera de Stat. Directorul Brovseanu ia hotăriri de unul singur, fără să se consulte cu comitetul de partid și cu comitetul de instituție, din care cauză de multe ori trebuie să se revină asupra acestor hotăriri.

Anul acesta se împlinesc 10 ani de la înființarea Operei noastre de Stat și a Filarmonicii de Stat și 50 de ani de la înființarea Școlii speciale de muzică. Noi vom sărbători aceste evenimente cu toată însufletirea, ele constituind pentru noi un îndemn în intensificarea muncii. Și tot cu acest prilej vom intensifica schimburile de experiență atît în țară cît și în străinătate.

Cuvîntul tov. Iorgu Iordan București

Îmi amintesc fără să vreau de o adunare asemănătoare cu aceasta, de acum aproape 25 de ani — Congresul profesorilor din învățămîntul secundar, din 1933. Adunarea de atunci semăna cu aceasta numai într-o privință : și atunci s-au discutat unele probleme sindicale, deoarece masa profesorilor secundari lupta pentru înființarea unui sindicat al ei. Încolo, însă, nu există nici un fel de asemănare. Mai ales nu există asemănare între atmosfera care domina atunci în țara noastră și atmosfera de azi din Republica Populară Română. Atunci profesorii au fost împiedicați să-și întemeieze sindicatul. Conducerea Asociației lor era un instrument al stăpînirii reacționare.

În continuare, acad. prof. Iorgu Iordan s-a oprit în special asupra unor probleme legate de preocupările comitetului de instituție de la Academia R.P.R

În primul rînd — a arătat vorbitorul — trebuie să fac constatarea că în ultimii ani comitetul de instituție al Academiei R.P.R. a lucrat mai bine. În actuala formă organizatorică a comitetului de instituție de la Academie există unele anomalii. Este vorba de 5 institute importante ale Academiei, care în loc să țină de sindicatul nostru, țin de alte sindicate. De pildă, Institutul de Cercetări Economice ține de Sindicatul muncitorilor din agricultură și silvicultură, iar Institutele de Endocrinologie, Neurologie, Fiziologie și Inframicrobiologie țin de Sindicatul muncitorilor sanitari. Nu văd și nu vede nimeni din comitetul nostru de instituție rațiunea acestei stări de lucruri. Am intervenit în mai multe rînduri pentru înlăturarea anomaliilor existente, dar n-am izbutit. Sperăm că noul Comitet Central care va fi ales va satisface această dorință ce corespunde unei necesități și unei logici asupra căreia nu este nevoie să mă mai opresc.

În ce privește sprijinul pe care Prezidiul Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor din învățămînt și cultură ar fi trebuit să-l acorde comitetului de instituție al Academiei, vreau să arăt aici că el a fost destul de slab simțit.

În sfîrșit ar fi necesar să avem sprijinul conducerii sindicatului nostru pentru organizarea unei case de recreație în sensul larg al termenului, pentru colaboratorii Academiei R.P.R.

Vorbitorul s-a referit apoi la o serie de probleme legate de odihna membrilor de sindicat de la Academie.

Cuvîntul tov. Mamut Ecrem Medgidia

Aduc congresului salutul tuturor muncitorilor din învățămînt români, turci, tătari și de alte naționalități ce conlocuiesc în raionul Medgidia.

Vorbitoarea a amintit apoi de lipsa unor manuale școlare în limbile minorităților naționale. Apoi ea a spus: În ce privește munca culturală, am ajuns la București cu echipa tătară din comuna mea de două ori. Cu regret trebuie să arăt în fața dvs. că a treia oară nu am mai putut veni, pentru că nouă nu avem încă un repertoriu bogat. Rugăm să fim sprijiniți mai mult pentru îmbogățirea repertoriului în limba maternă.

Mă angajez în fața congresului, în numele întregii naționalități tătare din regiunea Constanța, ca să traducem în viață hotărîrile care se vor lua aici.

Cuvîntul tov. Emil Boldan București

Vorbitorul a început prin a prezenta o serie de realizări din învățămîntul mediu și superior, venind totodată cu propuneri pentru remedierea unor lipsuri. Subliniază apoi aspectul pozitiv al noului sistem de normare în învățămîntul superior, care va aduce, incontestabil, o îmbunătățire substanțială a acestui învățămînt.

Unii profesori, însă — a spus vorbitorul — apreciază că se pot achita de sarcini limitîndu-se doar la predarea lecțiilor, la ținerea cursurilor și seminariilor. Ei uită că mai au o sarcină — și anume, aceea a educării studenților. Ei au sarcina de a forma conștiința cetățenească și patriotică a studenților, de a le cultiva cele mai nobile virtuți ale unui om luminat, luptător pentru progresul patriei, pentru înaintarea noastră victorioasă pe drumul socialismului.

După apariția Hotărîrii cu privire la îmbunătățirea muncii politice în rîndul studenților, unele organizații sindicale din învățămîntul superior au socotit că sînt scutite de a se mai ocupa de studenți. Or, în calitate de cadre didactice, avem și datoria să ne ocupăm de educarea studenților. Ar fi bine ca și C.C al U.T.M. și Consiliul Uniunii asociațiilor studenților din R.P.R. să dea o mai mare atenție muncii cu studenții în problemele de educație; se cere mai multă combativitate din partea utemiștilor în fața fenomenelor negative din rîndurile studenților; este necesară formarea unei „opinii publice" la utemiști, a unei opoziții promote din partea lor, spontane, față de rarele, din fericire, cazuri de manifestări negative din partea unora dintre studenți.

Tov. Boldan a subliniat apoi necesitatea ca ministerul să arate o grijă mai mare față de încadrarea personalului didactic din instituțiile de învățămînt superior care sînt regrupate în unități mari.

Referindu-se apoi la colaborarea dintre C.C. al Sindicatului și Ministerul Învățămîntului și Culturii, el a spus :

Socotesc că este necesar să se treacă la o colaborare mai activă între Comitetul Central al Sindicatului muncitorilor din învățămînt și cultură și conducerea ministerului. Nu însă o colaborare formală, sporadică, ci una continuă, care să meargă de la elaborarea materialelor pînă la definitivarea lor.

În această privință am să dau un exemplu : este vorba de elaborarea materialului pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și viață ale cadrelor didactice din unele regiuni. Întîmplător m-am aflat la tov. președinte al C.C. al Sindicatului cînd i-a parvenit acest material gata confecționat de minister, semnat de secretarul general, tov. Ploeșteanu — material care trebuia să primească și semnătura tov președinte. Nu asa trebuie să arate o colaborare serioasă. Materialul respectiv trebuia cunoscut din vreme de Comitetul nostru Central pentru ca într-adevăr să iasă ceva bun din colaborarea celor două foruri care cunosc situația de pe teren.

Recomandăm Comitetului Central care va fi ales în cadrul congresului nostru și conducerii Ministerului Învățămîntului și Culturii să ia și în această privință exemplu de la organele sindicale și administrative din Uniunea Sovietică.

Cuvîntul tov. L. Sturza-Bulandra București

Față de călduroasa primire cu care a fost subliniată anunțarea participării mele la acest Congres al învățămîntului, al culturii, al poligrafiei un elan nestăpînit mă face să amintesc aici o mare înfăptuire care a luat naștere de pe urma inițiativei Ministerului Învățămîntului și Culturii și a Sindicatului și anume : Asociația artiștilor dramatici, lirici și coregrafici din țara noastră.

Pînă acum scriitorii aveau casa lor, artiștii plastici aveau casa lor, pe cînd noi, artiștii dramatici, lirici și coregrafici nu aveam un sediu unde să ne întîlnim, să ne schimbăm părerile, să facem conferințe, să avem biblioteci și să primim oaspeți străini.

Cînd am aflat că ministerul vrea să înființeze această asociație, mi s-a părut că este un vis și că nu se va putea realiza

Dar nu numai că s-a realizat, însă am căpătat o clădire frumoasă și pot să vă comunic că avem și tot sprijinul financiar necesar activității, care va începe într-un termen foarte scurt.

Bucuria provocată de această realizare m-a făcut să vin să vă vorbesc cu tot entuziasmul, cu toată căldura pe care și dvs., cei ce sînteți aici, oameni de cultură, sînt sigură că o împărtășiți.

A fost de ajuns să se publice proiectarea Asociației artiștilor dramatici, lirici și coregrafici ca să primim telegrame de felicitare și propuneri de colaborare din Cehoslovacia, din Polonia și din alte țări.

Vedeți, tovarăși, cît de importantă este această asociație și cît de mult trebuie să mulțumim și sindicatului care ne-a sprijinit, care va participa zilnic, cu care vom merge mînă în mînă în opera de culturalizare.

De aceea, deși nu mai am vîrsta elanurilor entuziaste, eu nu m-am putut abține să vă împărtășesc marea bucurie pe care ne-a făcut-o partidul, prin ministerul și sindicatul nostru.

Atîta am avut să vă spun și v-am spus din toată inima.

Cuvîntul tov. Al. Popovici București

După ce trece în revistă unele succese ale Radioteleviziunii, vorbitorul spune :

Aș vrea să arăt și eu unele slăbiciuni ale Comitetului Central al Sindicatului. În primul rînd nu s-a vorbit nimic despre metodele pe care el le-a folosit în activitatea sa organizatorică. Unii membri ai comitetului s-au făcut simțiți prea puțin pe teren. Munca colectivă a lăsat mult de dorit și acest lucru s-a răsfrînt asupra muncii comitetelor de instituție. Tovarășii din C.C. n-au pătruns jos, pînă la grupele sindicale, ca să analizeze activitatea acolo unde era nevoie. De asemenea, legătura între Comitetul Central și comitetele de instituție a fost sporadică. Îndrumarea comisiilor pe probleme a fost insuficientă. Nu s-au organizat schimburi de experiență pentru extinderea metodelor bune de muncă.

Noul Comitet Central trebuie să aibă în vedere aceste lipsuri și să treacă la o muncă organizatorică mai susținută.

Fac o propunere : să se instituie un steag de fruntaș pentru instituțiile de artă și el să fie acordat acelor instituții de artă care dau cel mai bun spectacol, au cel mai bun repertoriu de teatru, film, muzică etc. În felul acesta va exista un stimulent pentru a se asigura spectacole la un nivel cît mai înalt.

Cuvîntul tov. Vladimir Vlaico Timișoara

Aduc Congresului un călduros salut din partea ziariștilor romîni, maghiari, germani și sîrbi din regiunea Timișoara. Presei din regiunea noastră îi revine un rol deosebit în transpunerea în viață a politicii partidului și guvernului pe plan economic, cultural-social și național. Cu sprijinul partidului și guvernului în regiunea noastră apar astăzi șapte ziare, din care trei în limba română, două în limba maghiară, unul în limba germană și unul în limba sîrbă. De asemenea apar în limbile română, maghiară, germană și sîrbă reviste literare, precum și o revistă studențească. Toate aceste publicații s-au străduit și, în parte, au reușit să descopere și să popularizeze inițiativele, metodele înaintate de muncă, tot ceea ce este folositor construcției socialismului.

Ele au luat, de asemenea, atitudine împotriva a ceea ce frînează activitatea creatoare a oamenilor muncii, demascînd și supunînd judecății opiniei publice pe birocrați, chiulangii, hoți și delapidatori.

Desigur, în munca lucrătorilor din presa regiunii noastre mai sînt și unele lipsuri și greutăți. Nu sîntem îndeajuns de consecvenți în urmărirea rezultatelor, încă nu reușim să folosim toată capacitatea noastră de influențare a maselor, multe materiale publicate de noi nu sînt întotdeauna îndeajuns de eficace, nivelul materialelor noastre nu este întotdeauna satisfăcător, ceea ce scade din puterea lor de convingere.

Cauzele lipsurilor presei din regiunea Timișoara trebuie căutate mai ales în nivelul ideologic și politic scăzut al unor lucrători din presă, în slaba lor calificare profesională.

În continuare, vorbitorul s-a ocupat de problema ridicării nivelului ideologic și profesional al ziariștilor din regiunea Timișoara, de problema cadrelor tipografice etc.

În încheiere tov. Vlaico a spus că ziariștii din regiunea Timișoara se vor strădui să muncească tot mai bine pentru ridicarea calității ziarelor, pentru a răspunde cu cinste sarcinilor pe care partidul, guvernul și poporul le-au pus în fața lor.

Cuvîntul tov. Gh. Badea București

Mă voi opri mai mult asupra activității organizațiilor sindicale din instituțiile de artă și anume asupra sprijinului dat de lucrătorii din aceste instituții în ce privește munca culturală la sate și activitatea artistică de amatori. Unele teatre, ca Teatrul Național „I. L. Caragiale", Teatrul de Estradă din București au dat numeroase spectacole la sate. Această acțiune va trebui însă să fie mai mult sprijinită de noul Comitet Central și de Ministerul Învățămîntului și Culturii.

Neajunsul cel mai mare în activitatea organizațiilor noastre sindicale constă în modul în care se organizează consfătuirile de producție. Această lipsă se datorește neînțelegerii manifestate de unii conducători de instituții și unele comitete sindicale. Se manifestă uneori, pe de o parte, comoditate și tendință de împăciuitorism din partea unor comitete de instituție față de direcție, precum și teama direcțiilor de a lua contact cu masa.

O altă problemă pe care vreau s-o ridic este aceea a rolului adunărilor generale. A existat o perioadă cînd adunările generale se țineau cu regularitate. În ultimul timp nu se mai organizează peste tot asemenea adunări. Aceasta se întîmplă acolo unde nu există control și sprijin în muncă. Vorbitorul a propus printre altele, în continuare, să se folosească metoda brigăzilor comune sindicale și administrative pentru a se analiza problemele muncii din instituțiile de artă.

Există preocupare pentru găsirea celor mai bune forme de colaborare — a spus în continuare tov. Badea. Să căutăm să mergem mai mult prin unități. De pe urma acestor deplasări nu vor avea de cîștigat numai cei din producție, ci și membrii Prezidiului C.C. al Sindicatului.

Ținînd seama de propunerile făcute în Congres, este neîndoielnic că munca Comitetului Central se va îmbunătăți, pentru că există această posibilitate.

Cuvîntul tov. Vasile Roman R. Vîlcea

Înainte de a veni la Congres am avut cîteva consfătuiri cu învățătorii și profesorii din orașul R. Vîlcea și din cîteva comune din raion. Ei m-au împuternicit să arăt la Congres unele din realizările obținute de ei atît în procesul instructiv-educativ, cît și în munca obștească.

În raionul nostru planul de școlarizare a fost îndeplinit sută la sută. Numărul elevilor corijenți și repetenți a scăzut cu mult, deși exigența profesorilor a crescut. Se introduc tot mai larg elementele de politehnizare a învățămîntului.

Paralel cu succesele obținute în activitatea profesională, muncitorii din învățămînt și cultură din raionul nostru au dat un aport serios dezvoltării muncii sindicale. Au ajuns cunoscute și în alte raioane formațiile noastre de cor, orchestra de cameră, echipele de teatru. Organele noastre sindicale se preocupă și de organizarea odihnei pe cont propriu. În organizarea caselor de odihnă comitetul sindical nu a primit însă suficient sprijin din partea Comitetului Central al S.M.I.C.

La R. Vîlcea a fost înființată o orchestră semisimfonică, în care activează peste 30 persoane, îndeosebi cadre didactice. Timp de patru ani orchestra a dat spectacole de bună calitate. Însă, din cauză că nu a existat un organ competent care să se ocupe de colectivul ei, aceasta s-a destrămat. Problema a fost discutată și, la un moment dat, se părea că găsim înțelegere, dar rezultatul a fost același. Credem că sprijinul Comitetului Central al S.M.I.C. și al Ministerului Învățămîntului și Culturii ne va ajuta să reorganizăm orchestra.

REZOLUȚIA CONGRESULUI

(Urmare din pag 1)

b) Congresul obligă Comitetul Central al Sindicatului să propună Ministerului Învățămîntului și Culturii ca, împreună, să analizeze munca direcției învățămîntului artistic, sprijinind-o în realizarea importantelor sarcini ce-i revin în formarea viitoarelor cadre artistice.

12. Comitetul Central al Sindicatului și comitetele de întreprindere și de instituție au obligația să studieze și să dezvolte experiența pozitivă acumulată pînă în prezent în organizarea și conducerea întrecerii socialiste, în transmiterea experienței fruntașilor în producție în scopul ridicării tuturor muncitorilor la nivelul realizărilor medii ale fruntașilor din unitățile poligrafice, industriale și din rețeaua cinematografică.

13. Organizațiile sindicale din întreprinderile poligrafice și industriale, presă, edituri și difuzarea cărții au sarcina ca, împreună cu conducerile administrative respective, să stabilească obiectivele concrete ale întrecerii socialiste, ținînd seama de condițiile fiecărui loc de muncă și să lupte împotriva caracterului formal al evidenței. În vederea creșterii productivității muncii, a reducerii prețului de cost, a îmbunătățirii calității produselor și respectării orei de apariție a ziarelor, se cere organelor sindicale să fie preocupate de respectarea disciplinei contractuale între poligrafie, editură și redacție, precum și de mobilizarea organizațiilor din rețeaua difuzării cărții, spre a se ajunge la reducerea cheltuielilor de circulație a cărților.

14. Se obligă Comitetul Central al Sindicatului să propună Ministerului Învățămîntului și Culturii ca, împreună, să ia măsuri pentru urmărirea îndeplinirii planului de producție pe baza unor indici comuni atît pentru întreprinderile poligrafice, cît și pentru edituri și instituțiile de difuzare a cărții.

15. În scopul îmbunătățirii continue a muncii în instituțiile și întreprinderile din domeniul artei și poligrafiei, Congresul obligă Comitetul Central al Sindicatului să sprijine organele sindicale și administrative din aceste instituții și întreprinderi în organizarea permanentă a consfătuirilor de producție, pentru ca acestea să devină mijlocul cel mai eficace de mobilizare și participare a membrilor de sindicat la întregul proces de producție.

Comitetul Central al Sindicatului va propune Ministerului Învățămîntului și Culturii ca direcțiile din minister să îndrumeze aparatul lor pentru a participa activ la consfătuirile de producție, în scopul rezolvării problemelor juste ridicate de muncitori și tehnicieni.

16. Organele sindicale din artă și poligrafie trebuie să ridice pe o treaptă superioară mișcarea de inovații, raționalizări și economii și să combată cu toată tăria birocratismul și formalismul care se manifestă încă în activitatea cabinetelor tehnice cu privire la studierea propunerilor făcute de muncitori.

Vor fi mobilizați cu mai multă hotărîre membrii noștri de sindicat în cunoașterea, aplicarea și generalizarea tehnicii noi, a micii mecanizări și a experienței fruntașilor din producție.

17. O sarcină deosebit de importantă revine Comitetului Central al Sindicatului în sprijinirea calificării, perfecționării profesionale și promovării membrilor noștri de sindicat.

a) Comitetul Central al Sindicatului și organele sale vor acorda o mai mare atenție calificării cadrelor didactice, în special a acelora care predau la clasele V—VII, mobilizîndu-le să se califice prin învățămîntul fără frecvență, și asigurîndu-le condițiile necesare studiului.

b) Pentru cointeresarea cadrelor didactice în participarea activă la cursurile de perfecționare, Comitetul Central al Sindicatului va propune Ministerului Învățămîntului și Culturii reorganizarea actualului sistem de perfecționare, în așa fel încît să corespundă noilor condiții de dezvoltare a învățămîntului din țara noastră.

c) Comitetele sindicale din instituțiile de artă vor duce o muncă susținută cu direcțiile de scenă, pentru ca toți actorii să fie folosiți după posibilitățile lor, sprijinind totodată promovarea cadrelor tinere.

d) Comitetul Central al Sindicatului va propune Ministerului Învățămîntului și Culturii să studieze și să găsească forma cea mai bună de calificare a cadrelor tehnice din teatre prin școli, la locul de producție etc.

e) Organele sindicale din întreprinderile poligrafice vor sprijini pregătirea profesională a cadrelor tinere, ridicarea nivelului de cunoștințe profesionale ale muncitorilor și tehnicienilor în raport cu dezvoltarea industriei poligrafice.

f) Comitetele de instituție din edituri și redacții vor duce o muncă susținută pentru ca personalul redacțional să fie folosit după calificare și posibilități.

g) Comitetele de întreprindere vor combate cu toată tăria practica unor conducători de a încadra pe absolvenții școlilor profesionale și de maiștri în munci de birou și nu direct în procesul de producție.

18. Congresul obligă Comitetul Central al Sindicatului ca, în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și Culturii, să ia măsurile necesare pentru asigurarea succesului acțiunii de experimentare a sistemului îmbunătățit de salarizare și normare a muncii în întreprinderile poligrafice și în unitățile industriale.

19. Congresul constată că actualul sistem de plată a salariilor cadrelor didactice la sate este defectuos și dă sarcină Comitetului Central al Sindicatului să intervină la forurile competente pentru introducerea unui sistem corespunzător de plată a salariilor prin secțiile de învățămînt și cultură raionale.

20. Congresul cere Comitetului Central al Sindicatului ca, pentru bunul mers al procesului de învățămînt și al desfășurării întregii munci din școli, să facă demersurile necesare ca și membrilor de sindicat din școli, care suplinesc pe cei bolnavi, să li se plătească drepturile încă din prima zi de suplinire.

21. Congresul trasează ca sarcină Comitetului Central al Sindicatului și acelor comitete de întreprindere și instituție la care este cazul, să activeze cu mai multă hotărîre pentru realizarea integrală a obligațiilor reciproce din contractele colective, organizînd în acest scop controlul obștesc periodic.

22. Comitetul Central al Sindicatului va îndruma în mod permanent organele sindicale să înființeze în cadrul întreprinderilor și instituțiilor noi case de ajutor reciproc, să atragă noi membri la casele de ajutor reciproc existente.

Comitetul Central al Sindicatului va face propuneri Consiliului Central al Sindicatelor pentru modificarea statutului caselor de ajutor reciproc, care nu mai corespunde actualului plafon de salarizare a membrilor noștri de sindicat.

23. Congresul trasează ca sarcină Comitetului Central al Sindicatului, comitetelor de întreprindere și instituție să lupte cu mai multă hotărîre pentru prevenirea accidentelor în muncă și să sprijine organele administrative în crearea celor mai bune condiții de muncă și în aplicarea sancțiunilor corespunzătoare celor care nu respectă instrucțiunile de tehnică a securității și protecție a muncii.

24. Comitetul Central al Sindicatului va analiza și va propune Consiliului Central al Sindicatelor îmbunătățirea nomenclatorului privind echipamentul de protecție a muncii.

25. Congresul dă sarcină Comitetului Central al Sindicatului să combată cu hotărîre tendințele unor conducători de întreprindere și de instituție care nu respectă timpul legal de muncă, folosesc un volum mare de ore suplimentare, nu respectă dispozițiile legale cu privire la munca de noapte a femeilor, nu respectă zilele libere săptămînale ale oamenilor muncii din artă și ale lucrătorilor din librării, sau care desconsideră dreptul la concediul legal de odihnă al cadrelor didactice.

26. Comitetul Central al Sindicatului va continua să sprijine Ministerul Învățămîntului și Culturii în organizarea de brigăzi pentru studierea la fața locului a condițiilor de muncă în întreprinderile și instituțiile de învățămînt, artă, presă și poligrafie.

27. Congresul obligă Comitetul Central al Sindicatului să urmărească cu perseverență și să ia măsurile necesare pentru respectarea dispozițiilor legale privitoare la transferarea cadrelor didactice.

28. Comitetul Central al Sindicatului va lua măsuri în vederea îmbunătățirii activității comisiilor de soluționare a litigiilor de muncă, pentru stricta respectare a legislației muncii.

29. Congresul cere Comitetului Central al Sindicatului și organelor sale să intensifice munca desfășurată în domeniul gospodăririi fondurilor de asigurări sociale, organizînd periodic controlul obștesc și analiza trimestrială a execuțiilor bugetare.

a) Comitetul Central al Sindicatului va lua măsuri pentru o mai bună organizare și coordonare a odihnei oamenilor muncii, atît în casele proprii ale întreprinderilor și instituțiilor, cît și în acelea organizate de comitetele sindicale raionale de învățămînt, va veghea asupra modului de trimetere a membrilor de sindicat la aceste case de odihnă și va asigura folosirea justă și integrală a biletelor pentru casele de odihnă și sanatoriale.

b) Vor fi luate măsuri din timp pentru o mai bună organizare a odihnei în taberele de pionieri și școlari organizate de întreprinderile și instituțiile noastre, precum și de către Comitetul Central al Sindicatului.

c) Comitetul Central al Sindicatului va analiza și va face propuneri Consiliului Central al Sindicatelor în vederea reducerii zilei de muncă la 7 ore, la secțiile toxice din industria poligrafică.

d) Comitetul Central al Sindicatului va studia și va face propuneri Consiliului Central al Sindicatelor pentru modificarea deciziilor nr. 3, 4 și 5 cu privire la drepturile de asistență socială acordate membrilor noștri de sindicat.

e) Comitetul Central al Sindicatului va veghea ca munca de asigurări sociale să devină o muncă politică de masă, în care accentul va trebui să cadă pe popularizarea măsurilor de prevenire a îmbolnăvirilor și de refacere a sănătății.

30. Congresul obligă toate organizațiile sindicale de învățămînt și cultură să lupte pentru întărirea continuă a disciplinei în muncă și a educației comuniste în rîndurile membrilor noștri de sindicat. Pentru aceasta ele vor desfășura o activitate susținută de educație în rîndurile maselor, vor crea o opinie publică de masă împotriva celor care încalcă disciplina.

a) Organele sindicale din întreprinderi și instituții precum și cele raionale și orășenești vor intensifica activitatea instructiv-educativă și culturală printre membrii noștri de sindicat pentru combaterea rămășițelor naționalist-șovine din concepția lor, pentru educarea membrilor noștri de sindicat în spiritul dragostei de patrie, al internaționalismului proletar, pentru pace și socialism.

b) Comitetul Central al Sindicatului va milita pentru o temeinică colaborare cu Ministerul Învățămîntului și Culturii, cu Comitetul Central al U.T.M. și cu Consiliul Central al Uniunii Asociațiilor studenților din R.P.R., în scopul înfăptuirii sarcinilor trasate de Partid și de Guvern cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală și a învățămîntului superior, cu privire la educația politică a elevilor și studenților.

31. Comitetul Central al Sindicatului va acorda o atenție deosebită activității din cluburile și colțurile roșii ale întreprinderilor și instituțiilor, se va preocupa de înființarea de noi cluburi și colțuri roșii, iar în centrele regionale va înființa în fostele case ale învățătorilor cluburi care să satisfacă cerințele culturale ale cadrelor didactice și ale tuturor membrilor noștri de sindicat de pe întreg cuprinsul regiunii.

32. Congresul dă sarcină Comitetului Central al Sindicatului să îmbunătățească necontenit activitatea echipelor artistice de amatori atît în stabilirea repertoriului cît și în ridicarea continuă a nivelului artistic și ideologic.

33. Congresul obligă Comitetul Central al Sindicatului să mobilizeze organele sale sindicale în antrenarea membrilor noștri de sindicat la opera de culturalizare a maselor, de sprijinire a transformării socialiste a agriculturii, de combatere a misticismului și obscurantismului în rîndurile țărănimii muncitoare.

34. Congresul dă sarcină Comitetului Central al Sindicatului ca, împreună cu Ministerul Învățămîntului și Culturii și cu sprijinul sfatului popular al Capitalei, să urgenteze lucrările de amenajare a Casei artiștilor, ca aceasta să poată fi terminată la data stabilită.

35. Comitetul Central al Sindicatului și toate comitetele sale din întreprinderi, instituții, comitetele raionale și orășenești vor considera munca de cultură fizică și sport o sarcină permanentă de atragere a maselor cît mai largi de muncitori, tehnicieni, ingineri, învățători, profesori, artiști și funcționari, precum și a membrilor lor de familie în activitatea de cultură fizică și sport.

36. Este necesar ca organele sindicale să facă din încasarea cotizațiilor o muncă politică de lămurire și să ia măsuri pentru justa folosire și păstrare a fondurilor și a bunurilor sindicale, precum și pentru întărirea disciplinei financiare și bugetare, activizînd în acest sens comisiile de cenzori.

37. Comitetul Central al Sindicatului va trece la studierea și aplicarea unei forme organizatorice care să corespundă problemelor complexe ce se ridică în fața organelor sindicale în etapa actuală. De asemenea Comitetul Central al Sindicatului va trebui să analizeze problema cuprinderii în sindicatul nostru a tuturor salariaților din sectoarele învățămînt, artă și poligrafie, indiferent de subordonarea administrativă a întreprinderilor și instituțiilor în care aceștia lucrează.

a) Organizațiile sindicale trebuie să atragă în muncă, în măsură tot mai mare, un larg activ obștesc, să-l instruiască sistematic și permanent asupra sarcinilor curente ale mișcării sindicale și ale producției.

b) Organizațiile noastre sindicale vor atrage în munca obștească și în alte acțiuni pe pensionari, acordînd o deosebită atenție nevoilor lor social-culturale.

c) Comitetul Central al Sindicatului va trebui să organizeze controlul sistematic al îndeplinirii sarcinilor și hotărîrilor, folosind în acest scop metoda brigăzilor de îndrumare și control și să extindă metodele bune și experiența înaintată a activiștilor sindicali.

d) Congresul obligă Comitetul Central al Sindicatului să combată cu toată tăria organele sindicale și pe activiștii sindicali care întrebuințează în muncă metode neprincipiale ca : metoda de comandă, sectarismul, birocratismul, munca superficială etc. și să educe pe membrii noștri de sindicat ca, în activitatea lor, să folosească metoda criticii și autocriticii, să respecte principiul muncii de conducere colectivă, să lupte pentru respectarea democrației muncitorești.

e) Congresul cere Comitetului Central al Sindicatului, întregului activ sindical, în frunte cu membrii Prezidiului, să-și desfășoare activitatea în cea mai mare parte a timpului în unitățile de învățămînt, artă și poligrafie, să sprijine organele sindicale în rezolvarea tuturor problemelor ce le ridică producția și nevoile cultural-sociale. Fiecare membru al Comitetului Central al Sindicatului va trebui să aibă sarcini concrete și să sprijine efectiv la locul de muncă aplicarea în practică a hotărîrilor organelor sindicale superioare.

38. Congresul dă sarcină Comitetului Central al Sindicatului să acorde o mai mare atenție organului său de presă, „Gazeta învățămîntului", care, în coloanele sale, va trebui să dezbată probleme practice din viața școlilor și a cadrelor didactice mai mult decît a făcut-o pînă acum și mai ales să popularizeze activitatea pozitivă a organizațiilor noastre sindicale.

39. Congresul cere Comitetului Central al Sindicatului ca, pe linia tradițiilor de luptă ale sindicatelor din țara noastră, să-și însușească și să popularizeze experiența înaintată a sindicatelor sovietice.

Congresul obligă Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură să dezvolte relațiile de colaborare cu sindicatele din țările socialiste, să întărească legăturile de prietenie cu sindicatele din celelalte țări, cu oamenii muncii din întreprinderile și instituțiile similare de pretutindeni, să popularizeze și să sprijine inițiativele și acțiunile F.S.M. și F.I.S.E. în vederea întăririi unității de acțiune a tuturor oamenilor muncii care luptă pentru o viață mai bună și pentru colaborare între popoare.

★

Congresul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură, în numele celor peste 200.000 membri de sindicat, asigură Partidul Muncitoresc Romîn și Consiliul Central al Sindicatelor din Republica Populară Română că oamenii muncii din învățămînt și cultură din țara noastră vor lupta neobosiți pentru înfăptuirea directivelor celui de al II-lea Congres al Partidului privind ridicarea nivelului învățămîntului de toate gradele, ridicarea muncii instructiv-educative din școli și instituțiile de învățămînt superior, dezvoltarea continuă a artei noastre pe drumul realismului socialist și îmbunătățirea calității tuturor genurilor de tipărituri.

Membrii noștri de sindicat nu-și vor precupeți eforturile pentru desăvîrșirea revoluției culturale.

Congresul cheamă întreg activul sindical, pe toți membrii sindicatului nostru să ridice la un nivel superior avîntul lor creator în lupta pentru făurirea societății socialiste, pentru ridicarea continuă a nivelului material și cultural al celor ce muncesc din scumpa noastră patrie, Republica Populară Română.

DISCUȚII LA RAPORTUL DE ACTIVITATE

Cuvîntul tov. Panait Cotescu București

Mă asociez acelora care au observat că raportul, deși bun, nu a putut cuprinde toate problemele care ne interesează și vreau să fac propunerea ca acele probleme care nu au fost menționate în raport, dar au tost ridicate de vorbitori, să fie trecute în procesul verbal care va rămîne un document pentru viitor.

O problemă pe care o socotim foarte importantă este problema schimbului de experiență, despre care se vorbește foarte mult și căruia ar trebui să i se acorde mijloace materiale suficiente. Iată un exemplu: în timp ce la București era premiera spectacolului „Lacul lebedelor", eu mă aflam la Cluj și balerinele de la Teatrul de Operă din Cluj și-au exprimat dorința ca, pentru îmbunătățirea activității lor, să li se dea posibilitatea să asiste la spectacolul din Capitală. Or, condițiile materiale nu ne-au îngăduit acest lucru.

In raport s-a amintit de chestiunea repertoriilor și a creațiilor originale. Avem o producție de opere bună, constituită din peste 150 de opere de compoziție. Totuși, această producție a fost complect neglijată. Operele nu au mai fost analizate de nimeni și se pare că Uniunea compozitorilor are în întregime o poziție falsă și nu recomandă decît pe compozitorii moderni. Părerea mea este că ar fi bine să se analizeze aceste opere vechi și să le punem în scenă pe cele mai bune.

In problema scenografiei, părerea mea este că trebuie atras și Institutul de arte plastice, care nu pregătește oameni pentru teatru, dar pregătește cadre care fac schițe și machete, atît de necesare teatrului.

O problemă despre care aș mai vrea să vorbesc este învămîntul artistic. Există două lucruri care trebuie luate în considerare și care arată că s-a făcut mult în învățămîntul artistic: în primul rînd, înființarea studioului Institutului de teatru „Ion Luca Caragiale" și a Conservatorului „Ciprian Porumbescu" și în al doilea rînd tocmai rezultatele bune obținute de tinerii artiști la cel de-al VI-lea Festival al Tineretului, care a avut loc în vara aceasta.

Cuvîntul tov. Ion Ștefan Craiova

In cinstea Congresului S.M.I.C. comitetul sindical raional Craiova a luat măsuri pentru a edita, în colaborare cu secția de învățămînt, un buletin care se găsește sub tipar și care cuprinde materiale despre activitatea unor tovarăși cu rezultate bune în munca școlară.

Trecînd în revistă realizările în munca sindicală din raionul Craiova, vorbitorul a spus în continuare: Raportul a trecut în fugă peste problema contribuției cadrelor didactice la transformarea socialistă a agriculturii. In raionul Craiova și în general în toată regiunea Craiova, cadrele didactice au obținut rezultate frumoase în această direcție.

In încheiere mă voi opri asupra unor lipsuri din munca noastră și a Comitetului Central al Sindicatului. Dintre acestea aș vrea să menționez faptul că n-am reușit să îndrumăm — așa cum am făcut-o pentru orașul Craiova — activitatea organizațiilor sindicale din raion. Propunem ca viitorul Comitet Central să nu se mulțumească numai cu înregistrarea problemelor noastre, ci să intervină cu autoritate pentru rezolvarea lor, atunci cînd noi nu putem s-o facem. Comitetul Central să dea o atenție mai mare „Gazetei învățămîntului", unde se văd multe articole semnate numai de redactori, care tratează probleme aproape numai din regiunile Ploești, Stalin și București, unde se deplasează cu ușurință. In „Gazeta învățămîntului" se vorbește prea puțin despre munca organelor sindicale.

Este necesar să se vadă o preocupare mai mare din partea C.C. al S.M.I.C. pentru cadrele cu rezultate deosebite și în special pentru cele care lucrează în condiții grele. Membrii Prezidiului trebuie să vină mai des în mijlocul nostru și să nu se mărginească numai la datele culese prin instructori. Să vină personal în raioane și comune, pentru a cunoaște felul cum muncesc cadrele didactice, greutățile lor și pentru a sprijini rezolvarea problemelor lor.

Un grup de delegați discută într-o pauză a Congresului

Cuvîntul tov. Vasile Buliga București

In anii ce s-au scurs de la ultimul Congres al sindicatului, Centrul de librării-București a înregistrat numeroase succese.

Comitetul nostru de întreprindere, sub conducerea organizației de partid, s-a preocupat de creșterea difuzării cărții și de pătrunderea acesteia în cele mai largi pături ale populației. Pînă la sfîrșitul anului 1957 vom difuza în Capitală și regiunea București de patru ori mai multe cărți decît în anul 1952 și de trei ori mai multe rechizite școlare, confecțiuni de hîrtie etc.

Aceste realizări au fost posibile în primul rînd datorită lucrătorilor din întreprinderea noastră. Pentru o mai largă răspîndire a cărții s-au organizat numeroase întîlniri între scriitori și cititori. Incepînd din acest an, mii de cititori din Capitală primesc cu regularitate la domiciliu informări asupra cărților ce apar. S-a organizat un sistem special pentru deservirea prin poștă a cititorilor aflați pe șantiere, la sate și în punctele depărtate de librării.

Nu aceleași realizări s-au obținut în munca de difuzare a cărții la sate. Cu toate că s-au organizat o serie de acțiuni deosebite în acest sens, cum ar fi concursuri literare, întîlniri cu scriitorii, conferințe, expoziții și altele, totuși nu am reușit să asigurăm o largă popularizare a cărții în mediul rural. Nu întotdeauna am obținut la sate sprijinul efectiv al cadrelor didactice, care cunosc bine importanța cărții ca mijloc de culturalizare a maselor și care au posibilitatea de a ne ajuta în această direcție. Exemplul pozitiv al învățătorilor C. Micrei din Valea Micrișului, raionul Urziceni, I. Mușeteanu din comuna Varăști, raionul Vidra, și al altor zeci de învățători care, prin elanul lor, au reușit să răspîndească la sate mii de cărți ar trebui să constituie un îmbold pentru toate cadrele didactice de la sate. Propun C.C. al Sindicatului să sprijine realizarea unei mai strînse colaborări între cei ce lucrează în domeniul difuzării cărții și cei din învățămînt.

In munca noastră am fost sprijiniți de Comitetul Central al Sindicatului, care ne-a îndrumat prin activiștii săi în probleme ca aplicarea noului sistem de salarizare, protecția muncii etc. Este necesar ca, pe viitor, sprijinul C.C. al Sindicatului nostru să se reflecte și în rezolvarea unor probleme profesionale, ca stabilirea tirajelor și a planurilor editoriale, îmbunătățirea calității unor confecții de hîrtie, sporirea cantităților și îmbunătățirea calității articolelor de papetărie, în vederea satisfacerii nevoilor culturale ale populației.

Cuvîntul tov. Claudia Ochenaș Bacău

După ce s-a ocupat de unele probleme organizatorice, vorbitoarea a spus: Comitetul nostru de instituție colaborează strîns cu conducerea administrativă. Exemple s-ar putea da multe, dar vreau să arăt în primul rînd că conducerea școlii nu ia nici un fel de măsuri fără să se consulte cu comitetul de instituție. In același timp, acesta din urmă nu așteaptă să fie solicitat pentru a cunoaște instrucțiunile care interesează școala și salariații. La noi s-a dat mare atenție organizării timpului liber al elevilor, în special în școlile mixte. Comitetul de instituție, conducerea școlii și organizația U.T.M., sub îndrumarea organizației de partid, au înființat în școală un club unde găsești tot timpul profesori și elevi care-și petrec vremea în chipul cel mai plăcut.

Vorbitoarea s-a oprit apoi asupra unor probleme privind condițiile de muncă și de viață ale cadrelor didactice.

Cuvîntul tov. Nagy Dominic Tg. Mureș

O problemă foarte importantă ridicată de raport este aceea a educării patriotice a elevilor și tineretului nostru. Cred că pe viitor Comitetul Central al Sindicatului nostru trebuie să desfășoare o activitate intensă nu numai în domeniul educării patriotice a tineretului, ci și pe tărîmul educării cadrelor noastre. Pentru îmbunătățirea muncii de educație patriotică a cadrelor propun ca pe viitor să se organizeze pentru învățători și profesori excursii în regiunile cele mai pitorești ale țării, la marile șantiere, în întreprinderi, în raioanele cu realizări mari în domeniul transformării socialiste a agriculturii etc.

O problemă care ne frămîntă pe toți este problema școlarizării elevilor din satele de la munte. Propun ca viitorul Comitet Central, împreună cu Ministerul Învățămîntului și Culturii, să studieze posibilitatea înființării unor școli de 7 ani cu program redus în localitățile cu condiții specifice de viață. Aceasta, de fapt, nu este numai propunerea noastră, ci și a părinților din regiunea noastră.

Propun de asemenea ca noul Comitet Central să studieze problema concediului inspectorilor și activiștilor sindicali. De asemenea, să se studieze problema calificării acestora prin cursurile de 2 ani, inițiate de Ministerul Învățămîntului și Culturii.

Cuvîntul tov. Gh. Turcu București

In numele lucrătorilor centrului cinematografic aduc un călduros salut celui de al IV-lea Congres al Sindicatului nostru. Lucrătorii centrului nostru de producție cinematografică, mobilizați de organizațiile de bază și de comitetele de întreprindere, au obținut în cinstea Congresului o serie de succese în privința planului de producție, a productivității muncii, precum și a scăderii prețului de cost. La filmul „Două loturi", de pildă, s-a economisit un milion de lei, filmul fiind realizat în 44 zile în loc de 83, cum a fost planificat. De asemenea, filmul „O mică întîmplare" a fost realizat în decurs de 4 luni în loc de 8 luni și jumătate, realizîndu-se o economie de 700.000 lei. Dacă în anul 1956 în cadrul laboratorului nostru au fost prelucrați 200.000 metri peliculă, în 1957 s-au realizat 300.000, iar în cinstea celui de al IV-lea Congres producția lunară a crescut și mai mult, ajungîndu-se la 400.000. Dacă în anul 1956 ne-a costat 1,26 lei metrul de peliculă, acum costul s-a redus la numai 0,85 lei.

Sarcini mărețe stau în fața lucrătorilor din sectorul cinematografic. Poporul își îndreaptă atenția spre noi și ne pretinde, pe drept cuvînt, filme cît mai bune, cît mai multe. Ne luăm angajamentul în fața delegaților la Congres să luptăm pentru a realiza filme cît mai bune, cu un bogat conținut ideologic, care să reflecte viața oamenilor muncii, a harnicului nostru popor.

Cuvîntul tov. Ion Bădică Constanța

In raportul prezentat s-a arătat că în regiunea Constanța o serie de copii au rămas în anul trecut neșcolarizați. Acest fapt se datorește în primul rînd activității nesatisfăcătoare în această privință a secțiilor de învățămînt și cultură. Astfel, secția regională și secțiile raionale nu au reușit să îndrume activitatea cadrelor didactice pentru ca munca de propagandă în mijlocul părinților să aibă suficientă eficacitate.

De aceea este necesar să desfășurăm o mai intensă muncă de propagandă în mijlocul părinților, pentru a-i lămuri în ce privește importanța trimiterii la școală a copiilor lor. Nici comitetele executive ale sfatului popular regional și sfaturilor populare raionale nu ne-au sprijinit suficient în rezolvarea acestei probleme.

In continuare, vorbitorul a arătat că deficiențele în ceea ce privește școlarizarea se răsfrîng și asupra calității predării, asupra nivelului de pregătire al elevilor și s-a ocupat de problema calificării cadrelor care predau la clasele V-VII.

Cuvîntul tov. Sergiu Brătescu București

Am făcut și facem progrese în ce privește editarea cărților. Este însă necesar să dăm o tot mai mare atenție calității cărților ce se pun la îndemîna cititorilor, atît din punct de vedere al conținutului cît și ca aspect poligrafic. Lucrătorii din edituri trebuie să se preocupe de aspectul poligrafic al cărților, care lasă încă de dorit. Sarcini mari revin mai cu seamă celor din tipografii și alte întreprinderi care produc materialele necesare tipăririi unor cărți cît mai frumoase. Această problemă și-ar găsi o mai grabnică rezolvare dacă contractele economice dintre tipografii și edituri s-ar alcătui și s-ar respecta cu mai multă grijă.

Socotim că în afara greutăților existente din partea editurilor, greutăți care duc la creșterea prețului de cost al cărții, mai sînt și alte greutăți, care vin din partea tipografiilor. Totuși, există rezerve suficiente care pot oferi posibilitatea reducerii continue a prețurilor de cost. Comitetul Central care va fi ales trebuie să acorde mai multă atenție acestei probleme. Comitetele sindicale din edituri și din poligrafie trebuie să organizeze consfătuiri comune.

In acțiunea de difuzare a cărților se întîmplă ca unele cărți agricole să fie difuzate în centrele industriale și astfel să nu ajungă la timp la cititorii care le solicită. Mai există încă stocuri de cărți nedifuzate. De asemenea, difuzarea cărții este adesea îngreunată și de faptul că nu este tipărită la vreme tocmai cartea cea mai căutată. Rezolvarea acestor probleme depinde de noi și de cei din tipografii. Incă nu se folosesc cele mai bune metode.

Munca lucrătorilor din edituri ar fi fost mai rodnică dacă și Comitetul Central al Sindicatului ar fi dat mai multă atenție organizațiilor noastre sindicale.

Cuvîntul tov. Martin Marcovici Iași

Numărul instituțiilor de cultură din orașul și regiunea Iași a crescut mult în anii puterii populare. Față de singurul teatru care exista înainte de 23 August 1944, astăzi în orașul Iași există 3 teatre, precum și o filarmonică de stat și o operă de stat.

In continuare tov. Marcovici a vorbit despre succesele obținute în munca de lucrătorii din sectorul artă și cultură din regiunea și orașul Iași.

Vorbitorul a făcut apoi propuneri privitoare la îmbunătățirea muncii comitetelor de instituție din teatre.

Președinții comitetelor de instituție din teatre participă la ședințele consiliilor artistice, unde se discută repertoriul și problemele de viitor ale teatrului, ca invitați, fără să li se ceară părerea. Consider că este necesar ca noul Comitet Central să lămurească problema participării active a organelor sindicale la stabilirea repertoriului, la vizionări etc.

Propun ca organele sindicale să fie consultate și atunci cînd se acordă medalii, ordine, titluri.

Acum cîteva zile un director de teatru mi-a spus că datoria organelor sindicale este să scrie la gazeta de perete și să organizeze clubul. In multe teatre, tovarășii directori s-au obișnuit să facă singuri totul fără a cere sprijinul organizației sindicale.

Incă o chestiune despre care aș vrea să spun cîteva cuvinte este aceea a sprijinului acordat nouă de către Comitetul Central al S.M.I.C. Voi da două exemple: în primăvară a venit la Iași tovarășul Chiril Economu, membru în Prezidiul C.C. al S.M.I.C., invitat la o premieră la Teatrul Național. Nici nu a trecut pe la sindicatul nostru și nici nu și-a manifestat dorința să stea de vorbă cu noi.

In iulie a. c. tov. Jules Cazaban a stat în Iași, cu prilejul turneului Teatrului Municipal, vreo trei săptămîni, dar nu și-a manifestat dorința să ne cunoască și să ne întrebe ce ne doare, ce nevoi avem.

In încheiere vreau să supun studiului propunerea ca artiștii să se bucure de aceleași drepturi la concediu ca și cadrele didactice.

Cuvîntul tov. Ștefan Olteanu Cluj

Salariații centrului regional de difuzare a cărții — Cluj au întîmpinat cu noi succese cel de-al IV-lea Congres al S.M.I.C. Planul nostru de desfacere a crescut în anul acesta față de aceeași perioadă a anului trecut cu 17,3% la cărți și cu 6,5% global. De asemenea, productivitatea muncii a crescut față de aceeași perioadă a anului 1956 cu 13,6% iar cîștigul mediu cu 36,5%.

Datorită succeselor obținute în semestrul I/1957, centrul nostru regional a cîștigat drapelul roșu de întreprindere fruntașă pe țară în difuzarea cărții.

O preocupare de seamă a comitetului de întreprindere a fost sprijinirea salariaților în ridicarea nivelului politic, cultural și profesional. Vorbitorul a arătat, în continuare, succesele obținute în aceste domenii.

Deși un număr relativ mic de membri — a spus în continuare vorbitorul — am reușit să organizăm un cor și două echipe de teatru. Cu sprijinul acestor formații de amatori am susținut programe culturale în diferite întreprinderi.

In vederea îmbunătățirii activității de viitor, C.C. al S.M.I.C. va trebui să întărească legătura cu organizațiile sindicale și cu membrii de sindicat. Lucrătorii din cadrul întreprinderii noastre ar fi bucuroși ca membrii C.C. al Sindicatului să vină mai des în mijlocul lor pentru a le cunoaște problemele și frămîntările.

Cuvîntul tov. Valer Mezican Satu Mare

In numele muncitorilor din învățămînt și cultură romîni, maghiari, germani și ruteni din raioanele Satu Mare și Baia Mare aduc un cald salut acestui Congres.

Raportul prezentat în cadrul Congresului a scos în evidență o serie de realizări importante ale Comitetului Central. In bună parte ele reprezintă munca miilor de învățători și profesori de pe întreg cuprinsul țării noastre.

De unele probleme legate de activitatea noastră Comitetul Central al S.M.I.C. nu s-a ocupat îndeajuns. Amintesc astfel problema apariției și tipăririi unor opere pedagogice. In această privință nu s-a întreprins prea mult. Asemenea lucrări, deși ne sînt atît de necesare, nu se tipăresc în suficiente exemplare, iar noi, cei răspîndiți în toate colțurile țării, ajungem cu mare greutate să ni le procurăm. Din această cauză bibliotecile din raioanele îndepărtate nu se pot îmbogăți cu opere pedagogice și cu materiale de specialitate. Cerem ca aceste probleme să constituie o preocupare permanentă a Comitetului Central. Propunem să fie luate măsuri în vederea înzestrării bibliotecilor din localitățile îndepărtate.

O altă problemă ridicată de vorbitor a fost aceea a locuințelor pentru cadrele didactice. In continuare, tov. Mezican a spus: în orașul Satu Mare avem o formație artistică cuprinzînd 120 de membri, dar nu avem unde desfășura activitatea respectivă. Aceeași situație pentru colectivul sportiv. Nu avem local nici pentru asigurarea unei biblioteci.

Cerem de asemenea o preocupare mai mare din partea Comitetului Central față de problema loturilor pentru cadrele didactice.

Invățătorii și profesorii din raioanele noastre își iau angajamentul că vor aplica cu fermitate hotărîrile luate de Congres.

Cuvîntul tov. Aurel Cîrciumaru Ploești

Luînd cuvîntul vorbitorul a spus: In orașul Ploești funcționează 4 școli medii pentru tineretul muncitoresc, frecventate de peste 1.670 elevi. In anul trecut aceste școli au obținut rezultate frumoase. Există însă în munca lor și o serie de greutăți care frînează buna desfășurare a procesului de învățămînt. La noi persistă îndeosebi lipsa de localuri pentru aceste școli.

In ultima vreme frecvența elevilor de la aceste școli este slabă, pentru că unele întreprinderi nu respectă H.C.M. nr. 2047 cu privire la școlarizarea personalului.

Ar mai fi de asemenea necesar să fie revizuite și programele de învățămînt pentru școlile medii. Actualele programe au material foarte vast, depășind posibilitățile de asimilare ale elevilor.

Pentru îmbunătățirea muncii sindicale, propun ca noul Comitet Central care va fi ales să elaboreze instrucțiuni cu privire la îmbunătățirea muncii sindicale pe plan raional.

In încheiere vreau să subliniez încrederea mea că noul Comitet Central pe care-l vom alege va sprijini îmbunătățirea muncii noastre sindicale.

Cuvîntul tov. Petre Oprescu Tîrnăveni

La obținerea unor rezultate pozitive în direcția școlarizării elevilor, la lichidarea izvorului analfabetismului au contribuit și membrii de sindicat din raionul Tîrnăveni. In strînsă colaborare cu organele locale ale puterii de stat și cu membrii comitetelor de părinți, cadrele didactice au alcătuit brigăzi care au cercetat la domiciliul părinților cauzele neînscrierii unor copii în școală și au căutat să-i sprijine pentru rezolvarea acestei probleme.

Nu am primit însă suficient sprijin din partea ministerului pentru construirea localurilor de școli și internate care ne sînt necesare. Ar fi bine ca noul Comitet Central în colaborare cu M.I.C. să studieze posibilitatea cuprinderii în planul de construcții pe anii următori a unor noi localuri de școli și internate.

Nici spațiul locativ ocupat de unele cadre didactice nu corespunde totdeauna necesităților de pregătire a lecțiilor în bune condițiuni. Noul Comitet Central trebuie să se preocupe mai mult de acordarea de credite pentru locuințe individuale, de sprijinirea procurării materialelor necesare construcțiilor de locuințe individuale, de condițiile în care sînt cazați membrii noștri de sindicat.

Propunem de asemenea ca noul Comitet Central să prevadă în planul său de cheltuieli pe 1958 și o anumită sumă pentru amenajarea complectă a unor case de odihnă pe cont propriu.

Bazîndu-se pe hotărîrile plenarei comitetului raional de partid cu privire la transformarea socialistă a agriculturii din raionul nostru, membrii de sindicat au trecut la îmbunătățirea metodelor de muncă în vederea susținerii acestei acțiuni. S-au luat măsuri ca membrii de sindicat să cunoască realizările obținute în acest an de gospodăriile noastre colective, a căror producție medie la ha. a fost mult superioară celei din sectorul individual. Aceasta va da posibilitate cadrelor didactice să folosească aceste date la lecțiile lor, în convorbirile cu părinții elevilor, în discuțiile cu țăranii muncitori. De asemenea, comitetul sindical raional a luat măsura ca repertoriile formațiilor noastre artistice, sindicale sau școlare să fie axate pe problema transformării socialiste a agriculturii.

O greutate în activitatea formațiilor noastre artistice o constituie lipsa unor piese și scenete legate de problema transformării socialiste a agriculturii, atît în limba română cît și în limbile minorităților naționale. Propun ca noul C.C. să sprijine comitetele sindicale raionale și cu material de natura aceasta.

Cuvîntul tov. Gheorghe Urzică Cluj

Aș vrea să ridic problema reducerii prețului de cost în ramura poligrafiei.

Din raport reiese că în primul trimestru al anului curent prețul de cost în poligrafie nu s-a redus atît cît s-ar fi putut.

După părerea noastră, sînt cîteva lucruri care determină această situație.

In primul rînd relațiile dintre edituri și poligrafie. Intreprinderile poligrafice nu primesc întotdeauna manuscrise puse la punct. Acestea necesită suprarevizii și chiar bunuri de tipar suplimentare. Același lucru se petrece cu o serie de reviste cu apariție lunară și săptămînală. Desigur că astfel de modificări nu pot contribui la reducerea prețului de cost.

O altă problemă care nu a fost ridicată aci este problema inovațiilor în sectorul industriei poligrafice. In raport s-a arătat că de pe urma inovațiilor s-au realizat economii în valoare de 368.000 lei. Noi însă nu sîntem mulțumiți cu această sumă și socotim că nu s-a dat toată atenția cuvenită inovațiilor. De cele mai multe ori inovațiile, deși sînt aprobate de către comitetele tehnice, sînt pînă la urmă înmormîntate în dosare. Totuși multe din aceste inovații, în special cele care privesc secțiunea muncitorilor, sînt foarte valoroase. Din lipsa lor, la întreprinderi se majorează capitolul „asigurări sociale". Ar fi bine ca noul Comitet Central ce va fi ales să se preocupe mai mult de acest lucru.

O altă problemă o reprezintă lipsa cadrelor profesionale în întreprinderile noastre. Școlile profesionale poligrafice existente, prin sistemul lor de organizare nu au dat rezultatele scontate. Credem că trebuie organizate școli care să dea viitorilor tipografi o pregătire profesională temeinică și o bogată cultură generală.

De asemenea, este bine ca ucenicii să fie angajați în viitor pe bază de contracte și să se înființeze unele școli de specializare pentru tipografi.

Cuvîntul tov. Irina Zîmbrea Caracal

Vorbitoarea s-a referit la sprijinul pe care cadrele didactice îl dau transformării socialiste a agriculturii. Comuna Celaru — a spus ea — în care pînă acum doi ani transformarea socialistă a agriculturii mergea anevoios, a ajuns astăzi să aibă 98% din țărani intrați în cooperativele agricole de producție. Aceasta a fost posibil și datorită aportului adus de către tovarășii noștri membri de sindicat.

S-au înființat echipe artistice de amatori, cor din 50 persoane, brigadă de agitație formată din 12 persoane, 3 soliști vocali, orchestră din 12 instrumentiști, o echipă de dansuri, o echipă sportivă. Aceste formații au prezentat programe în satele Soreni, Ghizdăvești etc., repertoriul lor fiind axat pe problemele transformării socialiste a agriculturii.

Tov. Zîmbrea a mai arătat și alte forme ale muncii culturale care vin în sprijinul cooperativizării agriculturii. Cercul teatral — a spus ea — a pregătit piese legate de transformarea socialistă a agriculturii, care au avut mare succes în diferite comune ale raionului nostru. Gazetele de stradă popularizează rezultatele sectorului socialist agricol în comparație cu cel individual.

Activitatea noastră a avut ca rezultat înființarea a 4 întovărășiri, dintre care una în cinstea Congresului nostru, purtînd numele „Ilie Pintilie".

Vorbitoarea a mai ridicat problema îmbunătățirii condițiilor de locuit ale cadrelor didactice, iar în încheiere și-a luat angajamentul de a lupta pentru înfăptuirea hotărîrilor Congresului.

Cuvîntul tov. Vasile Costin Brad

Din raportul de activitate s-a putut desprinde că în anii puterii populare grija pentru învățămînt a crescut tot mai mult, că problemele învățămîntului și culturii au fost ridicate la rangul de probleme principale de stat.

Creșterea considerabilă a numărului de unități școlare și a numărului de copii cuprinși în școli, lichidarea analfabetismului ca fenomen de masă sînt mărturii ale eforturilor depuse de statul nostru pentru ridicarea nivelului cultural al poporului. Numai în raionul Brad s-au construit, în anii puterii populare, 17 localuri de școli și cămine culturale, s-au înființat 11 școli noi de 4 ani și 12 școli noi de 7 ani, 7 grădinițe și 2 cămine de zi pentru copiii muncitorilor. Au luat ființă 10 internate noi. A crescut de asemenea numărul cadrelor didactice.

Raionul nostru are așezări împrăștiate. In aceste așezări s-au înființat școli pentru grupe izolate de case și astfel, dacă nu a fost posibil să aducem copiii la școală, am făcut în așa fel încît am apropiat școala de ei.

Cadrele didactice din raionul Brad au alfabetizat 7290 neștiutori de carte și se află în fruntea tuturor acțiunilor de culturalizare din satele noastre. Invățătorii și profesorii contribuie de asemenea la transformarea socialistă a agriculturii prin munca de lămurire pe care o desfășoară în rîndul țăranilor muncitori, explicîndu-le avantajele pe care le are gospodărirea în comun a pămîntului.

In continuare, vorbitorul s-a ocupat și de alte realizări ale membrilor de sindicat din școlile raionului Brad. In numele lor, tov. Costin Vasile s-a angajat să depună toate eforturile pentru a fi la înălțimea sarcinilor ce stau în fața lucrătorilor din învățămînt și cultură în construirea vieții noastre noi.

Cuvîntul tov. Suzana Bozica Cluj

Una dintre problemele cărora trebuie să le dăm o importanță deosebit de mare o constituie problema educației, problema formării caracterului viitoarelor generații. In această privință trebuie să conlucreze strîns profesorii, organizațiile de tineret, părinții și toți cetățenii. Artei îi revine o sarcină de seamă în această privință. Instituțiile artistice din orașul Cluj au însă o serie de lipsuri în munca lor. Mai pretutindeni în aceste instituții — în afară de Opera Maghiară — conducerile administrative nu colaborează cu organizațiile sindicale.

In continuare vorbitoarea s-a oprit asupra problemei locuințelor pentru artiști, asupra problemei pensionărilor, asupra organizării schimbului de experiență între artiști etc.

*

Au mai luat cuvîntul tovarășii: Ioan Kereci — Sibiu, Gh. Preda — București, I. Grinca — Beiuș, C. Anghelache — București și alții.

Delegații votează

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Invățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt și Cultură

Anul IX, Nr. 447 Vineri 29 noiembrie 1957 4 pagini 25 bani

LUNA CULTURII

Anul acesta se împlinește un deceniu de la proclamarea Republicii Populare Romîne. Este o perioadă de timp relativ scurtă: în imensitatea istoriei cîțiva ani reprezintă atît de puțin. Dar acest interval, ale cărui limite se află între anii 1947—1957, înseamnă pentru noi nu o cifră ci o epocă, o măreață epocă de adînci transformări, care au determinat o cotitură radicală în viața poporului și a patriei noastre.

In strînsă legătură cu aniversarea acestui mare eveniment, în toată țara se va desfășura, între 1—31 decembrie, „Luna culturii". Manifestările care vor avea loc în cadrul acestei luni vor însemna un bilanț al succeselor republicii noastre în domeniul revoluției culturale, o punere în relief a realizărilor culturii și artei noastre, socialiste în conținut și naționale în formă.

Ele vor prilejui o trecere în revistă a marilor rezultate obținute în dezvoltarea școlilor în ultimul deceniu. Conținutul și forma învățămîntului s-au schimbat în mod hotărîtor. Scopurile și sarcinile învățămîntului, metodele de predare, compoziția socială a elevilor, atmosfera care domnește în școală sînt cu totul altele.

Cele mai valoroase creații din anii de democrație populară, prezentate în „Luna culturii", confirmă adeziunea majorității creatorilor la metoda realismului socialist, metoda fundamentală de oglindire a vieții noastre noi, vor exprima ideile nobile ale socialismului și ale păcii, afirmînd puternic încrederea în drumul just parcurs de poporul romîn, sub conducerea partidului și guvernului său; ele vor sluji cauza cimentării frăției dintre poporul romîn și naționalitățile conlocuitoare, constituie o dovadă grăitoare a muncii depuse în ultimii ani pentru preluarea și valorificarea tradițiilor progresiste ale culturii noastre din trecut, pentru o neîntreruptă îmbogățire a tezaurului nostru cultural.

In „Luna culturii" vor avea loc în școli numeroase manifestări menite să răspîndească și mai larg în rîndurile tineretului cunoașterea realizărilor noastre pe tărîm cultural. Este însă, aceasta, nu numai o ocazie de lărgire a orizontului cultural al elevilor, de înzestrare a lor cu noi cunoștințe despre cultura poporului, ci și, mai ales, un prilej de întărire a educației lor patriotice. Sînt multe lucruri importante care vorbesc despre popor, despre forța lui creatoare, despre hărnicia și talentul lui, pe care le putem prezenta acum elevilor și datorită cărora vom avea posibilitatea să influențăm odată mai mult sentimentul lor de dragoste pentru patria în care se construiește o viață nouă, în care învățămîntul, cultura și arta sînt puse în slujba acestui scop nobil și măreț.

Pentru ca elevii să pătrundă întreaga semnificație a „Lunii culturii", pentru ca aceasta să însemne pentru ei un mijloc de cunoaștere mai largă și mai adîncă a înfăptuirilor pe tărîm cultural și să fie un prilej de întărire a dragostei lor pentru patrie — trebuie ca noi, învățătorii și profesorii, să știm să căutăm și să găsim acele forme de manifestare care se adresează nemijlocit minții și sentimentelor elevilor, făcîndu-și drum sigur către sufletul acestora.

Să ne gîndim cîte forme interesante, vii și atrăgătoare ne stau la îndemînă și așteaptă numai priceperea de a le folosi cu iscusință! Cunoaștem cu toții, bunăoară, faptul că înșirarea seacă a unor cifre și date nu va reuși niciodată să spună prea mult copiilor și tineretului. Dar dacă le vom propune ca ei înșiși să alcătuiască o statistică asupra învățămîntului din satul sau orașul lor în trecut și astăzi, să stea de vorbă cu muncitorii și țăranii bătrîni pe care îi cunosc și să afle de la ei cine avea odinioară dreptul la învățătură, le vom da posibilitatea să înțeleagă mult mai bine și să simtă mult mai adînc însemnătatea celor înfăptuite în anii puterii populare. Putem realiza mult mai mult organizînd de pildă, o discuție pasionată asupra unor volume de versuri sau a unor romane apărute în ultimul timp decît prezentînd o expunere rece, aridă, plină de fraze generale, asupra acelorași versuri sau romane.

„Luna culturii" va fi și pentru cei care muncesc în școală, la fel ca și pentru cei care activează în toate domeniile culturii și artei noastre, un prilej de manifestări vii și interesante, care vor scoate în evidență rezultatele noului avînt cultural din patria noastră și vor constitui o expresie a caracterului larg și de masă al revoluției noastre culturale.

CONȚINUTUL PRINCIPAL al epocii noastre

Și-au spus cuvîntul reprezentanții tuturor celor 33 de milioane de comuniști de pe planeta noastră. La 40 de ani de la prima spărtură în sistemul imperialismului, cuvîntul de autoritate incontestabilă al comuniștilor lumii întregi afirmă categoric: epoca noastră este epoca trecerii omenirii spre socialism.

Cifre de netăgăduit confirmă teza comunistă. Populația țărilor socialiste a ajuns la un miliard de oameni. In afară de China, R. P. D. Coreeană și R. D. Vietnam, populația țărilor care s-au eliberat recent de sub jugul colonialismului și care au obținut independență națională trece de 700 de milioane. In afară de acestea, populația țărilor care luptă împotriva imperialismului și populația țărilor capitaliste cu tendințe de neutralitate este de aproape 600 milioane de oameni. Iar în țările imperialiste populația se ridică doar la ceva mai mult de 400 de milioane...

Cifrele sînt într-adevăr categorice. Dar lor li se adaugă și fapte la fel de categorice. In cel de al doilea război mondial, forța principală care a zdrobit hitlerismul și imperialismul japonez a fost Uniunea Sovietică. In China, a izbîndit poporul revoluționar. In Coreea, armata populară coreeană și voluntarii chinezi au respins forțele agresive. Armata populară a R. D. Vietnam a distrus forțele armate colonialiste. In lupta Egiptului pentru apărarea suveranității sale asupra Canalului de Suez rolul hotărîtor l-au avut avertismentul U.R.S.S. dat Angliei, Franței și Israelului, precum și protestul masiv al opiniei publice mondiale. In lupta Siriei pentru menținerea independenței sale naționale, avertismentele Uniunii Sovietice date Statelor Unite și Turciei au împiedicat de asemenea realizarea planurilor agresive inițiale ale acestora. Declinul forțelor imperialiste se vede limpede și din retragerea Angliei din India, Birmania, Egipt și alte colonii, retragerea Olandei din Indonezia, retragerea Franței dintr-o serie de colonii din Asia de vest și Africa de nord.

Superioritatea forțelor antiimperialiste asupra celor imperialiste s-a vădit încă odată, cu o putere neîntrecută, la cea de a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, în manifestarea unității de monolit a partidelor comuniste și muncitorești întrunite în cele două consfătuiri de la Moscova.

(Continuare în pag. 3)

DUPĂ CONGRES

Prin varietatea problemelor dezbătute, prin schimbul de experiență pe care l-a prilejuit și, mai ales, prin hotărîrile adoptate, Congresul al IV-lea al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt și Cultură reprezintă un eveniment dintre cele mai importante pentru toți oamenii muncii din școli, universități și instituțiile de cultură. Analizînd activitatea desfășurată de membrii de sindicat și de organizațiile lor sindicale pe o perioadă de cîțiva ani, Congresul a consemnat importantele realizări obținute în domeniul învățămîntului și culturii.

Organizațiile sindicale din școli au adus o mare contribuție la realizarea unui învățămînt realist-științific, la împlinirea rolului educativ al școlii, la ridicarea generală a nivelului cultural al maselor populare. In același timp organele sindicale din instituțiile de artă, cinematografie, radio, presă, poligrafie au sprijinit dezvoltarea producției artistice la nivelul cerințelor și exigențelor spectatorilor, au contribuit la îmbogățirea conținutului ideologic al spectacolelor, publicațiilor etc.

Congresul a subliniat faptul că în această perioadă s-au obținut rezultate însemnate în satisfacerea nevoilor materiale și culturale ale membrilor de sindicat. Mulți participanți la Congres au arătat că au crescut capacitatea organizatorică și combativitatea organizațiilor sindicale, că s-au înregistrat simțitoare îmbunătățiri în metodele lor de muncă. Activul obștesc a fost atras într-o mai mare măsură la rezolvarea problemelor complexe care stau în fața organizațiilor sindicale.

In dezbaterile Congresului au fost scoase la iveală și unele deficiențe consemnate, de altfel, în documentele adoptate. Astfel, mulți delegați la Congres au criticat faptul că în activitatea din școală continua să persiste un anumit paralelism între munca organelor administrative și cea a organizațiilor sindicale, în special în problemele profesionale. Ei au arătat că deseori problemele dezbătute în consiliile pedagogice se suprapun celor luate în discuția consfătuirilor de muncă, organizate de sindicat. Această situație duce, firește, la formalism și supraîncărcare. Congresul a obligat noul Comitet Central al sindicatului să reglementeze împreună cu Ministerul Invățămîntului și Culturii, printr-un document comun, problema organizării schimbului de experiență în școli astfel ca să fie înlăturat paralelismul în acest domeniu între munca organelor sindicale din învățămînt și a celor administrative.

Rezoluția adoptată de Congres fixează profilul activității de viitor a organizațiilor și organelor sindicale.

Congresul a dat ca sarcină tuturor organelor sindicale din învățămînt **să considere îmbunătățirea procesului instructiv-educativ din școli și din institutele de învățămînt superior ca obiectiv principal, căruia să-i fie subordonată întreaga lor activitate.**

Intre organele sindicale și organele administrative din învățămînt trebuie stabilite relații care să aibă la bază critica lipsurilor din muncă și dorința realizării unei colaborări fructuoase, în scopul ridicării conținutului învățămîntului de toate gradele.

Sarcina centrală a organelor sindicale din învățămînt este studierea, popularizarea și generalizarea experienței pedagogice înaintate, precum și a celor mai bune metode folosite de cadrele didactice în munca de transformare socialistă a agriculturii.

Congresul trasează comitetelor de instituție și grupelor sindicale sarcina să urmărească îmbunătățirea conținutului ideologic al lecțiilor și cursurilor, să lupte împotriva tuturor influențelor ideologiei burgheze, împotriva misticismului și șovinismului, educînd tineretul în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

Congresul s-a pronunțat pentru întărirea contribuției organizațiilor sindicale la politehnizarea învățămîntului, la legarea lui mai strînsă de problemele construirii socialismului în patria noastră.

Problema calificării și perfecționării cadrelor didactice s-a bucurat de asemenea de o deosebită atenție în cadrul lucrărilor Congresului. Rezoluția stabilește ca noul Comitet Central și organizațiile sindicale să acorde o mai mare atenție calificării cadrelor didactice prin cursurile fără frecvență și să creeze totodată condițiile necesare studiului.

Cel de al IV-lea Congres al sindicatului nostru s-a ocupat pe larg și de problemele privitoare la condițiile de viață și de muncă ale membrilor de sindicat. El a cerut Comitetului Central al sindicatului să ia măsuri pentru îmbunătățirea sistemului de plată a salariilor cadrelor didactice, să lupte pentru rezolvarea problemelor de aprovizionare și locuințe în spiritul hotărîrilor partidului și guvernului, să înlăture deficiențele ce se mai manifestă în problema achitării drepturilor de asigurări sociale, să ia măsuri pentru respectarea întocmai a legalității populare cu privire la angajarea și desfacerea contractelor de muncă etc.

Un loc important în documentele Congresului îl ocupă problema activității cultural-educative în rîndul membrilor de sindicat. Rezoluția adoptată de Congres stabilește pentru toate organizațiile sindicale din învățămînt și cultură obligația de a lupta pentru întărirea continuă a disciplinei în muncă și a educației comuniste a membrilor de sindicat. Pentru aceasta ele vor desfășura o activitate susținută de educație în rîndurile maselor, vor crea o opinie publică de masă împotriva celor care încalcă disciplina.

Organele sindicale vor intensifica activitatea instructiv-educativă și culturală printre membrii de sindicat pentru combaterea rămășițelor naționalist-șovine din concepția lor, pentru educarea în spiritul dragostei de patrie, al internaționalismului proletar, pentru pace și socialism.

Documentele Congresului ridică problemele dezvoltării activității artistice de amatori, îmbunătățirii propagandei ideologice și politice, organizării de noi colțuri roșii și cluburi precum și înființării în centrele de regiuni de case ale învățătorului.

Organizațiile sindicale au fost chemate, totodată, să ridice contribuția membrilor lor la opera de culturalizare a maselor, de sprijinire a transformării socialiste a agriculturii.

Pentru îndeplinirea sarcinilor mari ce revin sindicatului nostru, Congresul a subliniat necesitatea atragerii în munca sindicală a unui activ obștesc mai numeros.

Congresul a dezbătut cele mai importante probleme ale activității organizațiilor sindicale, înlăturînd orice nelămuriri cu privire la sfera atribuțiilor acestora. Organizațiile sindicale ale muncitorilor din învățămînt și cultură vor trebui să se ocupe de toate problemele ivite în viața și munca colectivelor pedagogice, să creeze acel climat necesar activității pedagogice creatoare, să promoveze noul și să ajute la înlăturarea deprinderilor înapoiate din munca unor colective.

Una din sarcinile imediate ale organizațiilor noastre sindicale este organizarea dezbaterii documentelor Congresului cu toți membrii de sindicat. Ele își vor alcătui planul de activitate pe viitor în funcție de traducerea în viață a prevederilor Rezoluției Congresului, mobilizînd la aceasta colective cît mai largi de membri de sindicat. In dezbaterea și popularizarea documentelor Congresului un rol important revine cluburilor și colțurilor roșii. Acestea pot și trebuie să organizeze întîlniri între participanții la Congres și membrii de sindicat, la care să se dezbată documentele Congresului. Pentru popularizarea hotărîrilor Congresului vor organiza asemenea întîlniri și comitetele sindicale raionale și orășenești.

Delegații și invitații la cel de-al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt și Cultură, în numele celor peste 200.000 de membri de sindicat, au asigurat partidul că oamenii muncii din învățămînt, artă, presă și poligrafie nu vor precupeți nici un efort în scopul ridicării învățămîntului și culturii din patria noastră la nivelul tot mai înalt pe care îl cere construirea socialismului. Să traducem în viață acest angajament, să muncim stăruitor pentru îndeplinirea lui.

Directorul la lecție

Tovarășul Cornel Ciurdăreanu, directorul școlii medii nr. 1 „M. Eminescu" din Satu Mare, și-a dat seama din experiență că vizitele la clasă îl ajută mult atît la cunoașterea cadrelor didactice și a elevilor, cît și la luarea unor măsuri menite să ridice nivelul de predare în școală. De aceea, el asistă la lecții în mod organizat, conform unui plan în care sînt prevăzute, pe zile și ore, clasele și cadrele didactice pe care le va vizita.

De cele mai multe ori, în vizitele sale la lecții directorul urmărește în special un anumit aspect al muncii didactice: metodele folosite de pedagog, volumul cunoștințelor predate, accesibilitatea lor, utilizarea materialului didactic, verificarea și aprecierea cunoștințelor, volumul temelor pentru acasă, formarea deprinderilor de vorbire corectă etc. Aceasta nu înseamnă că celelalte aspecte ale lecției sînt ignorate, ci numai că atenția directorului se oprește în mod deosebit asupra problemei stabilite.

Pentru a se putea orienta mai bine în desfășurarea lecției, directorul consultă în prealabil programa și manualul precum și planul de muncă la obiectul și clasa respectivă. Observațiile culese cu prilejul vizitelor sînt trecute de director într-un caiet special și folosite în discutarea lecției. Anumite aspecte — mai importante sau cu caracter general — sînt supuse discuției consiliului pedagogic.

In discutarea lecției, directorul cere întotdeauna profesorului să-și aprecieze în primul rînd el însuși lecția. Acest procedeu este foarte util, pentru că dă posibilitate pedagogului pe de o parte să justifice anumite metode sau procedee folosite, iar pe de altă parte să-și vadă mai bine realizările și greșelile. La rîndul său, directorul, constatînd în ce măsură pedagogul este conștient de lipsurile sale, își poate da seama dacă ele sînt accidentale sau provocate de lipsa de pregătire a acestuia.

In analiza lecțiilor la care asistă directorul se ferește de a face observații cu caracter pur constatativ. El caută să dea aprecierilor lui o motivare bine argumentată și să le însoțească de îndrumări. Astfel, nu de mult, asistînd la lecția de geografie economică ținută la clasa a IX-a de profesorul Leontin Ghițescu, tov. Ciurdăreanu a făcut observația că, la ascultare, profesorul trebuia să insiste asupra legăturii dintre cultura plantelor și zonele climatice. Ba mai mult: întrucît factorul climateric este primordial în determinarea tipurilor de culturi, delimitarea zonelor climatice trebuia să constituie însuși punctul de plecare al ascultării. Făcînd această observație, directorul a arătat profesorului și principiul care stă la baza ei: necesitatea sublinierii legăturilor cauzale ale fenomenelor.

Altădată, asistînd la o lecție de chimie la clasa a IX-a, condusă de profesorul Ion Sînpetreanu, directorul a constatat pe chipurile elevilor o oarecare nedumerire atunci cînd profesorul a scris o anumită formulă pe tablă. Profesorul știa că nedumerirea este provocată de faptul că elevii, avînd cărțile deschise, au observat deosebirea dintre formula scrisă de dînsul pe tablă și cea din carte (care este greșită); totuși, nevoind să întrerupă expunerea, el a întîrziat să dea explicația de rigoare și a făcut-o abia în momentul cînd a observat că elevii au început să șoptească între ei. In discuția ce a urmat la cancelarie directorul i-a arătat profesorului că, în primul rînd, greșelile strecurate în manual și constatate de dînsul trebuiau corectate cu toată clasa la începutul anului. Greșeala respectivă putea fi corectată și la sfîrșitul orei, dacă elevii ar fi avut cărțile închise și n-ar fi sezisat, deci, inadvertența. In legătură cu aceasta, directorul a arătat că în general elevii trebuie obișnuiți să aibă cărțile închise în timpul transmiterii cunoștințelor, pentru a nu-și dispersa atenția. La întrebarea pusă de profesor — dacă nu cumva, obligîndu-i pe elevi să închidă cărțile, profesorul le poate trezi bănuiala că îi este teamă de confruntarea cu manualul — directorul i-a explicat că o asemenea obiecție este neîntemeiată, deoarece elevii au posibilitatea să confrunte spusele profesorului cu datele din manual ulterior, citind lecția din carte acasă. Un bun pedagog își asigură încrederea elevilor prin calitatea lecțiilor pe care le ține zi de zi și nu prin folosirea unor procedee ca cel amintit, care le distrage atenția de la lecție.

In situația dată, însă — a spus directorul — profesorul, observînd că elevii au sezisat diferența dintre formula scrisă pe tablă și cea din manual, avea datoria să le explice imediat de unde vine nepotrivirea, pentru a le îndepărta cît mai curînd din minte îndoiala cu privire la competența sa. Precizarea imediată era cu atît mai necesară cu cît amîna-

I. AXENTE

(Continuare în pag. 3)

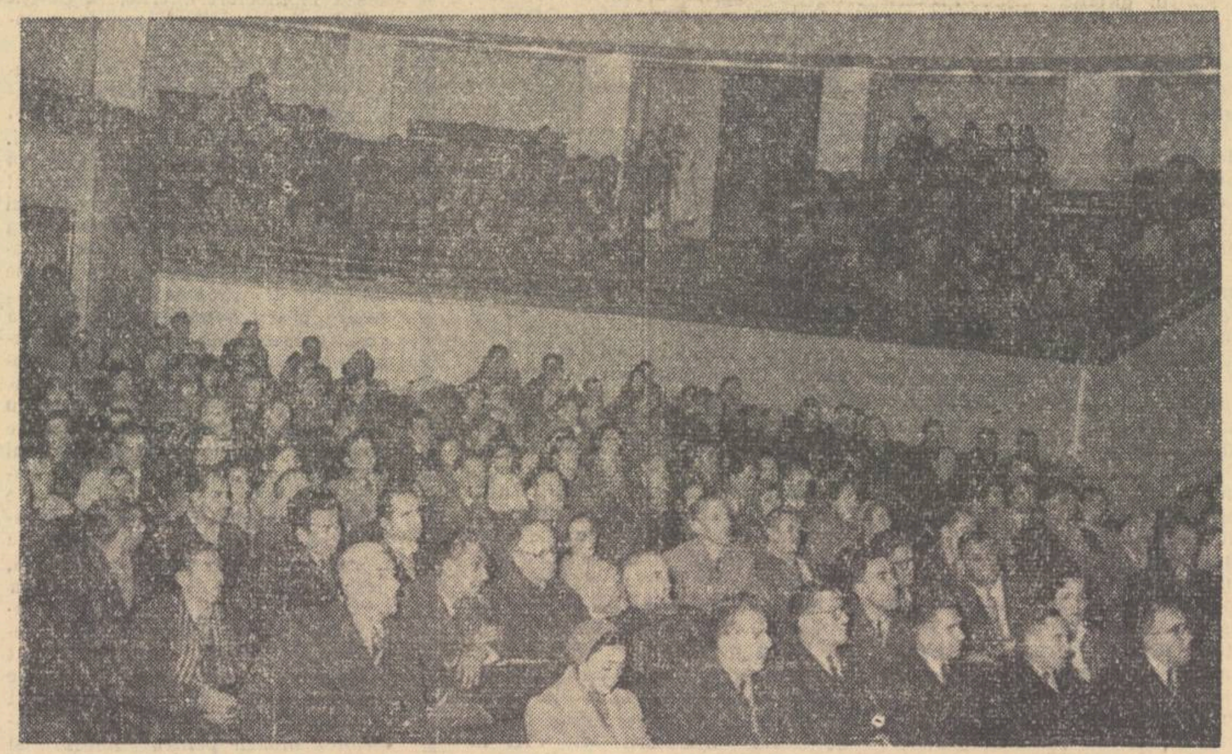

Un mare număr de cetățeni ai Capitalei au răspuns chemării Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R. P. R., întrunindu-se într-o mare adunare publică în aula Facultății de științe juridice, pentru a cere încetarea imediată a experiențelor cu arme atomice.
In clișeu: *un aspect din timpul adunării.*

Cîteva aspecte ale educării patriotismului socialist la elevi

Educarea elevilor în spiritul dragostei de patrie, al atașamentului față de regimul nostru democrat-popular, față de clasa muncitoare și partidul ei este una din sarcinile de frunte ale școlii noastre. Infăptuirea cu succes a acestei sarcini înlesnește și rezolvarea altor probleme — dintre cele mai actuale ale muncii școlilor — cum ar fi asigurarea disciplinei conștiente, a sîrguinței la învățătură, a păstrării și îngrijirii bunului obștesc, dezvoltarea sentimentului colectivismului — care sînt, de altfel, forme de manifestare ale patriotismului la elevi.

După cum se știe, munca educativă ridică uneori probleme mai grele și mai complexe decît cea instructivă. Aceasta mai cu seamă în sfera sentimentelor politico-morale, cum este și acela al patriotismului socialist. De aceea ele trebuie să solicite în primul rînd atenția pedagogilor. In cele ce urmează vom încerca să schițăm cîteva aspecte ale temei enunțate și anume: premisele psihologice ale educării dragostei de patrie, căile dezvoltării și educării patriotismului socialist și mijloacele de verificare a gradului dezvoltării acestui sentiment la elevi.

★

Rezolvarea științifică a sarcinii educării patriotismului la elevi impune, din capul locului, să se țină seama de natura psihologică, de particularitățile apariției, condiționării și dezvoltării acestui sentiment în corelația lui cu procesele de cunoaștere. Se pune întrebarea: în ce relație se află patriotismul, ca sentiment politico-moral, cu procesele intelectuale? Fără îndoială că patriotismul se dezvoltă la elevi pe măsura dezvoltării reprezentărilor și noțiunilor lor despre patrie. O dată cu creșterea volumului de imagini și de idei despre patrie, și patriotismul elevilor devine mai profund, mai bogat, mai „luminat". Cu toate acestea, sentimentul ca atare nu se reduce numai la reprezentări și noțiuni despre patrie. (Elevul poate avea o ideee foarte clară despre patrie, fără ca totuși să simtă și să se comporte ca un adevărat patriot). Explicația trebuie căutată în deosebirile specifice existente între procesul de cunoaștere și sentimente. In practica școlară se uită adesea că sentimentele, printre care și acela al patriotismului, nu apar și nu se dezvoltă la fel ca procesele intelectuale, ci au un specific al lor de care pedagogul nu poate să nu țină seama dacă vrea să le trezească, să le formeze și să le dezvolte.

Particularitățile specifice ale sentimentelor față de acelea ale proceselor intelectuale pot fi examinate sub un întreit aspect. Spre ilustrare, să ne oprim la munca profesorului în clasă, la posibilitățile lui de a acționa, pe de o parte, asupra proceselor de cunoaștere (memorie, gîndire etc.), iar pe de altă parte, asupra sentimentelor elevilor. Profesorul poate să se adreseze cu destulă ușurință memoriei și gîndirii elevilor, îmbogățindu-le cu un nou conținut de reprezentări și noțiuni. Și aceasta, chiar în limita unei singure lecții. Dimpotrivă, procesul de acumulare în sfera sentimentelor este cu mult mai complex și de o mai lungă durată. La lecție se pot programa, de pildă, exerciții de calcul mintal avînd repercusiuni directe asupra operațiilor intelectuale. Astfel de „exerciții" nu-și pot avea locul în sfera sentimentelor. Limbajul copilului se dezvoltă prin învățarea de noi cuvinte; gîndirea — prin însușirea de noi noțiuni. Sentimentul patriotismului nu se dezvoltă însă prin „învățarea" de noi sentimente, ci prin apariția unor trăiri emotive noi, prin creșterea, schimbarea și modificarea calitativă a sentimentului deja existent.

Prin mijloace corespunzătoare, profesorul poate să actualizeze reprezentări, noțiuni și idei care nu sînt prezente în momentul de față în conștiința elevilor. Procesul predării, după cum este știut, se întemeiază pe reactualizarea cunoștințelor anterioare însușite de către elevi. Ceea ce se uită se poate reîmprospăta prin repetiție. Sentimentele însă nu se „repetă" așa cum se repetă cunoștințele. Procedeele reproducerii sentimentelor sînt cu mult mai complexe și mai greu de stăpînit. Profesorul poate să vorbească, de pildă, despre realizările regimului nostru democrat-popular. Nu este sigur, însă, că elevii care-l ascultă vor trăi sentimentul de mîndrie națională pentru aceste realizări, deși cu mintea le vor putea înțelege. Profesorul nu poate face apel la memoria elevilor (fie ea chiar „afectivă") pentru a provoca reproducerea sentimentelor, așa cum se reproduc reprezentările și noțiunile. Dacă totuși elevii au reușit să trăiască un sentiment autentic de mîndrie națională, atunci faptul acesta nu echivalează cu un simplu act de repetiție. Metodele și procedeele de producere (iar nu reproducere) a sentimentelor sînt altele decît acelea folosite pentru reactualizarea reprezentărilor și noțiunilor.

Sentimentele au un caracter prin excelență electiv. Respectul, dragostea, ura, admirația, disprețul, compasiunea etc. sînt orientate electiv față de persoane, fapte, evenimente etc. Ele nu se schimbă de azi pe mîine și nu pot fi stăpînite așa de ușor. Profesorul poate cere elevului să fie atent la lecție, să învețe o poezie, să dea un răspuns etc., făcînd astfel apel la sfera lui volitivă. Sentimentelor nu li se poate „comanda". Profesorul nu poate cere sau impune elevilor să simtă dragoste, admirație, mîndrie etc. pentru anumite persoane, dacă aceste sentimente nu sînt orientate în această direcție. Firește, aceasta nu exclude de loc posibilitatea influențării sentimentelor, dar ne obligă să fim atenți la modul în care le putem trezi și face apel la ele.

Conf. univ. A. CHIRCEV
Cluj

(Continuare în pag. 2)

MANUALUL de limba latină pentru clasa a IX-a

Se poate afirma că autorii manualului de latină pentru clasa a IX-a au depus o muncă însemnată și meritorie pentru alcătuirea acestui muanual în care, conform programei, sînt lămurite chestiunile principale din morfologia, sintaxa și lexicul limbii latine. Materialul pentru recapitularea morfologiei și sintaxei din clasa a VIII-a este astfel aranjat, încît să poată completa cunoștințele dobîndite de elevi. Paradigmele pentru declinări și conjugări sînt clare, explicațiile și exemplele sînt adecvate, regulile privind diverse probleme, mai ales cele de sintaxă, sînt bine formulate, observațiile referitoare la anumite excepții sau cazuri rare sînt judicios dozate. Textele au fost luate din scriitorii clasici, așa cum se cuvenea pentru predarea morfologiei și sintaxei în anul al doilea de studiere a limbii latine. Și exercițiile de retroversiune sînt, în general, bine alcătuite și în strînsă legătură cu materialul gramatical, iar tablourile recapitulative sînt just întocmite, fiind foarte utile pentru elevi, deoarece înlesnesc mult munca în timpul recapitulării parțiale sau finale.

Totuși, mi-aș permite să arăt unele deficiențe de ordin gramatical și lexical și să fac propuneri pentru înlăturarea lor. De pildă, la pag. 15 și 19 adjectivele **piger** și **acer** nu sînt redate integral la feminin și neutru (pigra, pigrum; acris, acre), ceea ce i-ar putea face pe elevi să-și însușească forme greșite, ca pigera, aceris. Este recomandabil să se dea numeralele ordinale cel puțin pînă la 30, nu pînă la 10 așa cum sînt date în manual, deoarece, deși se spune undecimus și duodecimus, totuși se continuă cu **tertius decimus** etc.

Sînt de părere că diferențierea dintre **deleta est** și **deleta fuit** (p. 41 și 89) complică învățarea diatezei pasive în limba latină, mai ales că forma a doua este sporadică în latina clasică. Deosebirea constă în faptul că **urbs deleta est** (orașul a fost distrus) exprimă o acțiune, pe cînd **urbs deleta fuit** arată o stare de durată scurtă sau îndelungată (orașul a fost în stare de distrugere a rămas distrus). În orice caz aceasta este o subtilitate gramaticală care poate fi amînată pentru ultima clasă sau pentru facultate.

În exercițiul de retroversiune de la p. 41 prima propoziție (Numele amic vine de la cuvîntul amo) trebuie eliminată, întrucît cuprinde trei dificultăți de traducere (amici, oritur, amandi) elevii fiind tentați să traducă cuvînt cu cuvînt. Aceste dificultăți pot fi înlăturate numai prin intervenția profesorului care va arăta elevilor traducerea exactă (Nomen amici oritur a verbo amandi). În aceleași exerciții trebuie să se rectifice numele prietenului lui Achille, și anume **Patrocle** (în latinește: **Patroclus**, nu Patrocles). La p. 92 în exercițiul de retroversiune să se precizeze că „vorbea limba greacă" nu se poate traduce altfel decît „loquebatur **lingua graeca**" (abl), sau „**loquebatur graece**", acestea fiind singurele construcții clasice.

Pentru ilustrarea folosirii conjunctivului în propozițiile principale trebuie ales un text din scriitorii clasici. În manual se folosește conjunctivul prohibitiv perfect la persoana a III-a, care este sporadic. Este indicat, fiind mai frecvent, conjunctivul perfect prohibitiv la persoana a II-a: **ne feceris ne quaesiveris ne veneris**, înlocuit prin **noli** (fuge, omitte, facere, quaerere, venire), conjunctivul prohibitiv prezent exprimînd aspect durativ sau iterativ, iar conjunctivul prohibitiv perfect — aspect momentan.

La p. 90 **qui** (nunc rogem) este greșit; trebuie scris **quid**.

La p. 94 se afirmă în mod greșit că nominativul cu infinitivul reprezintă o subordonată completivă. Este vorba de o subordonată subiectivă (Homerus caecus fuisse dicitur). Propoziția subordonată poate fi completivă numai dacă se folosește forma **dicunt** (ferunt, tradunt) și acuzativul cu infinitivul.

Este de asemenea greșită formularea de la p. 99 unde se spune: Eo compulit ut fame periit, în loc de: Eo eum compulit ut fame perierit — perierit fiind conjunctivul perfect necesar după ut consecutiv.

La p. 154, cu privire la circumstanțialul de timp la întrebarea **quamdiu?** (cît timp?) se arată că există trei construcții. În realitate există una singură, **acuzativul: horam** flevit. Ablativul sau acuzativul cu prepozițiile **per** sau **intra** se folosesc la întrebarea quanto tempore? (în cît timp?): **Finiam hoc opus tribus mensibus** sau **intra tres menses** (voi sfîrși această lucrare în decurs de trei luni). Pe aceeași pagină, pentru circumstanțialul instrumental se dau două exemple: „**Gladiis pugnatum est**" (exemplu concludent, deoarece lupta s-a dat cu săbiile) și „**Cum gladiis pugnatum est**". Al doilea exemplu este inadmisibil nu numai în limba latină, dar nici în limbile slave, care au împrumutat instrumentalul din limba latină, deoarece **cum gladiis** (de ex. venerunt) este sociativ avînd sensul că ei au venit cu săbii. Ca să fie instrumental, **gladiis** (cu săbiile) se folosește fără prepoziția **cum** (de ex.: multi hostes gladiis occisi sunt — mulți dușmani au fost uciși cu săbiile).

Din punct de vedere lexical aș avea următoarele propuneri. La p. 3 în text se spune „pietas dis deabusque" (dativ plural). Mai corect ar fi pietas erga deos (de altfel ca și în românește — pietate față de zei).

La p. 64 se afirmă că mergomergere are sens intranzitiv. De fapt sensul acestui verb în latina clasică este tranzitiv, devenind intranzitiv abia în latina populară. Dacă n-ar fi astfel, cum s-ar explica deviza „Fluctuat nec mergitur" (plutește, dar nu se scufundă, în sensul că nu este scufundat de valuri) sau „Atque ipsos potuit submergere ponto" (Verg. Aen 1,40 — iar pe ei au putut să-i scufunde în mare). Același sens îl are și verbul francez: submerger.

În ceea ce privește dicționarul, socotesc că nu este acceptabil procedeul folosit în prezentarea formelor primitive ale unor verbe, de ex.: agnosco, ere, novi, itum; confero, erre, tuli, latum. Procedeul folosit de dicționarele străine și de unele de la noi prezintă formele verbelor clar și ușor pentru cei ce au nevoie să le consulte, repetînd formele neregulate la perfect și supin. Altfel se poate ajunge la forme greșite, ca la verbul incumbo, ere, ui, itum, la care s-ar crede că perfectul este incumbui (în loc de incubui) și supinul incumbitum (în loc de incubitum), sau la verbul includo, ere, i, sum unde s-ar crede că formele perfectului și supinului sînt includi în loc de inclusi și includsum în loc de inclusum.

În afară de acestea s-au strecurat unele inadvertențe cu privire la sensul sau forma unor cuvinte. **Ambitio** nu înseamnă alegere, ci, desigur, primul sens este stăruință pentru a obține voturi în alegeri; **arcesso** are și sensul de a chema, nu numai a chema în judecată; verbul **floreo** este dat cu supin, pe care însă nu-l are, iar verbul **fugio** are supinul **fugitum** care însă este omis; **ingenium** (fire, caracter) are și sensul de talent; **novissime** înseamnă de curînd, nu în curînd, etc.

Apoi e de dorit să se elimine formele greșite **destituto, instituto** (în loc de destituo, instituo) care, desigur, sînt greșeli de tipar, ca și **comessum** în loc de **comesum, conquaero**, în loc de **conquiro, dillatum** în loc de **dilatum, ostendare** în loc de **ostendere, strixi** în loc de **strinxi, dividi** în loc de **divisi, responsi** în loc de **respondi**.

Acestea sînt observațiile pe care am socotit că trebuie să le fac în vederea îmbunătățirii unui manual menit să pună baze sigure pentru cunoașterea limbii latine, atît de necesare culturii generale a elevilor noștri.

Prof. N. I. NICULIȚA

Schimb de experiență

Între educatoarele din raioanele Slatina și Curtea de Argeș a fost organizat de curînd un interesant schimb de experiență, cu sprijinul secțiilor de învățămînt și cultură ale raioanelor respective. Timp de 2 zile un grup de educatoare din raionul Curtea de Argeș a urmărit felul cum este organizată și se desfășoară activitatea în cîteva unități preșcolare fruntașe din raionul Slatina.

Schimbul de experiență va folosi, fără îndoială, la îmbunătățirea activității viitoare a educatoarelor.

SILVIA IORDACHE

Contribuții la socializarea agriculturii

Sub îndrumarea organizației de partid, învățătorii și profesorii din comuna Cătina, raionul Sărmaș, aduc o contribuție importantă la munca de transformare socialistă a agriculturii. În ședințele cu părinții, în vizitele la domiciliul elevilor, în discuțiile individuale cu țăranii muncitori ei îi lămuresc pe aceștia asupra avantajelor muncii în comun. Numai în decurs de două săptămîni cadrele didactice au contribuit la înscrierea în întovărășirile agricole a 30 de țărani muncitori.

IOSIF ARDELEANU

RECTIFICARE

Titlul întreg al articolului semnat de prof. univ. Stanciu Stoian și publicat în nr. 444 al „Gazetei învățămîntului" este „Despre tradiție și progres pedagogic în lumina Marelui Octombrie".

Pentru îmbunătățirea continuă a manualelor

CONSFĂTUIRI cu cadrele didactice

În dorința de a îmbunătăți conținutul manualelor și programelor școlare pentru anii școlari viitori, Ministerul Învățămîntului și Culturii și Editura de stat didactică și pedagogică organizează în diferite localități consfătuiri cu cadrele didactice, la care învățătorii și profesorii sînt invitați să-și spună cuvîntul atît în ceea ce privește conținutul științific al manualelor și programelor școlare, cît și în ceea ce privește valoarea lor pedagogică.

Secțiile de învățămînt și cultură în cuprinsul cărora vor avea loc aceste consfătuiri sînt chemate să acorde tot sprijinul organizării lor, să antreneze din timp cadrele didactice de specialitate pentru a se pregăti temeinic în vederea ședințelor. Participanții la consfătuiri sînt chemați să prezinte observațiile lor pe baza celor constatate în munca la catedră, în folosirea programelor și manualelor, pe baza studierii amănunțite a conținutului.

Discuțiile se vor purta în jurul unui referat, întocmit de un învățător sau profesor fruntaș din localitate. Referatul va scoate în evidență, pe scurt, valoarea manualului și programei în discuție. Se recomandă însă ca referatul să constea, în special, din relevarea părților slabe ale manualului și programei respective și din recomandări concrete de îmbunătățire.

Problemele care trebuie abordate în referat vor fi cele privitoare la conținutul științific al programei și manualului și, în același timp, se vor referi la volumul acestora — pe capitole și lecții — la nivelul lor de prezentare și la limba și stilul în care sînt prezentate problemele.

Aceleași obiective trebuie să fie urmărite și în referatele privitoare la manualele traduse în limbile naționalităților conlocuitoare. La acestea însă e necesar să se acorde o atenție deosebită limbii și stilului în care au fost traduse, precum și exactității științifice a terminologiei.

Consfătuirile vor fi conduse de un delegat al secției regionale de învățămînt și cultură. La ele vor participa și delegați din partea Ministerului Învățămîntului și Culturii, din partea Editurii de stat didactice și pedagogice.

Se pot organiza asemenea consfătuiri, din inițiativă locală, în orice altă localitate din țară, sub îndrumarea secției de învățămînt și cultură. În aceste cazuri se vor trimite, pe adresa Editurii, materialele acestor consfătuiri, spre a se ține seama de ele la îmbunătățirea în viitor a manualelor.

Dăm mai jos lista consfătuirilor programate de M.I.C. și Editura de stat didactică și pedagogică.

ORAȘUL BUCUREȘTI: Istoria literaturii române cl. X — mai 1958; Gramatica limbii române cl. V—VI — martie 1958; Germană cl. VI — ianuarie 1958; Franceza cl. VI — ianuarie 1958; Latina cl. IX — aprilie 1958; Geometria cl. VI—VII — aprilie 1958, Algebra cl. IX — mai 1958, Chimia cl. VIII—IX — aprilie 1958; Geografia cl. IX — mai 1958, Geometria cl. IX — mai 1958; Muzica cl. V—VII — mai 1958; Limba engleză cl. VI — aprilie 1958.

REGIUNEA BAIA MARE, ORAȘUL SATU MARE: Fizica cl. VI în limba maghiară — aprilie 1958.

REGIUNEA CONSTANȚA, ORAȘUL CONSTANȚA: Citire și gramatică cl. I—III în limba tătară — aprilie 1958; Citire cl. V în limba turcă — aprilie 1958.

REGIUNEA CLUJ, ORAȘUL CLUJ: Teoria literaturii cl VIII în limba romîna — martie 1958; Botanica cl. V și VIII în limba romîna — mai 1958; Noțiuni de teoria literaturii cl. VIII în limba maghiara — aprilie 1958; Istoria literaturii cl. IX în limba maghiară — aprilie 1958; Limba romîna cl. VIII—X pentru școlile maghiare — aprilie 1958; Geografia cl. IX în limba maghiara — aprilie 1958; Istoria cl. VI—IX în limba romînă — aprilie 1958; Geometria cl. VI—VII în limba maghiară — aprilie 1958. **ORAȘUL AIUD**: Istoria cl. VIII și IX în limba maghiară — ianuarie 1958.

REGIUNEA CRAIOVA, ORAȘUL CRAIOVA: Aritmetica cl. I—IV — aprilie 1958.

REGIUNEA IAȘI, ORAȘUL IAȘI: Citire cl. I—III — aprilie 1958; Istoria cl. V și V—VI — martie 1958; Zoologia cl. VI și IX — mai 1958; Aritmetica cl. V—VI — mai 1958.

REGIUNEA ORADEA, ORAȘUL ORADEA: Gramatica cl. V și VI în limba maghiară — aprilie 1958.

REGIUNEA SUCEAVA, ORAȘUL SIRET: Gramatica cl. V în limba ucraineana — aprilie 1958; Noțiuni de teoria literaturii cl. VIII în limba ucraineana — aprilie 1958.

REGIUNEA STALIN, ORAȘUL STALIN: Geometria cl. VI și VII în limba germană — aprilie 1958. **ORAȘUL MEDIAȘ**: Botanica cl. V și VIII în limba germană — aprilie 1958. **ORAȘUL SIGHIȘOARA**: Aritmetica cl. I—II în limba germană — aprilie 1958, Chimia cl. VIII în limba germană — aprilie 1958; Zoologia cl. VI și IX în limba germană — aprilie 1958. **ORAȘUL SIBIU**: Gramatica cl. V—VI în limba germană — ianuarie 1958; Limba romînă cl. II pentru școlile germane — aprilie 1958, Istoria cl. VIII—IX în limba germană — aprilie 1958; Fizica cl. VIII în limba germană — aprilie 1958; Fizica cl. VI în limba germană — aprilie 1958.

REGIUNEA TIMIȘOARA, ORAȘUL TIMIȘOARA: Abecedar în limba germană — aprilie 1958; Noțiuni de teoria literaturii cl. VIII în limba germană — aprilie 1958; Geografia cl. IX în limba germană — aprilie 1958; Gramatica limbii sîrbe cl. V și VI în limba sîrbă — ianuarie 1958, Noțiuni de teoria literaturii cl. VIII în limba sîrbă — aprilie 1958, Fizica cl. VIII—IX în limba romînă — aprilie 1958. **ORAȘUL NĂDLAC**: Citire cl. I, IV, V în limba slovacă — aprilie 1958. **ORAȘUL ARAD**: Botanica cl. V și VIII în limba maghiară — ianuarie 1958

REGIUNEA AUTONOMA MAGHIARĂ, ORAȘUL ODORHEI: Abecedar în limba maghiară — aprilie 1958. Aritmetica cl. I și II în limba maghiară — aprilie 1958 **ORAȘUL TG MUREȘ**: Limba romînă cl. II pentru școlile maghiare — aprilie 1958; Fizica cl. IX în limba maghiară — aprilie 1958; Chimia cl. VIII în limba maghiară — aprilie 1958, Zoologia cl. VI și IX în limba maghiară — aprilie 1958.

INFORMAȚIE

Dintre manualele de calcul diferențial și integral pentru clasa a XI-a reală, prezentate la concurs, a fost distins cu premiul al III-lea și va fi publicat manualul tov. profesor Boteanu Aurel din Mediaș.

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

Noi numiri date unor școli

Pentru a sădi în sufletul elevilor dragostea față de înaintașii progresiști ai poporului nostru și respectul față de munca și creațiile acestor înaintași și pentru a contribui la întărirea sentimentului patriotic al elevilor, precum și ținînd seama de dorința cadrelor didactice, a elevilor, a părinților acestora și a organelor administrative dintr-o serie de localități, Ministerul Învățămîntului și Culturii a dispus ca o serie de școli de cultură generală și pedagogice să poarte numele unor personalități importante ale istoriei și culturii. Astfel, școala medie nr. 1 din orașul Tirgu Mureș va purta denumirea de „Școala medie nr. 1 Alexandru Papiu Ilarian"; școala medie nr. 1 din orașul Tg. Jiu va purta denumirea de „Școala medie nr. 1 Ecaterina Teodoroiu"; școala medie nr. 2 din orașul Deva va purta denumirea de „Școala medie nr. 2 Decebal"; școala medie nr. 1 din orașul Buzău va purta denumirea de „Școala medie nr. 1 Bogdan Petriceicu Hașdeu"; școala medie nr. 2 cu limba de predare germană din orașul Timișoara va purta denumirea de „Școala medie nr. 2 cu limba de predare germană Nikolaus Lenau"; școala medie nr. 1 din orașul Pitești va purta denumirea de „Școala medie nr. 1 Nicolae Bălcescu"; școala medie din orașul Orăștie va purta denumirea de „Școala medie Aurel Vlaicu"; școala medie nr. 1 din orașul Reghin va purta denumirea de „Școala medie nr. 1 Petru Maior"; școala medie nr. 3 din orașul Ploești va purta denumirea de „Școala medie nr. 3 Mihai Viteazul"; școala medie nr. 2 din orașul Buzău va purta denumirea de „Școala medie nr. 2 Mihail Eminescu"; școala medie nr. 5 din orașul Cluj va purta denumirea de „Școala medie nr. 5 Gheorghe Barițiu"; școala medie nr. 1 din orașul Turda va purta denumirea de „Școala medie nr. 1 Mihai Viteazul"; școala medie din orașul Abrud va purta denumirea de „Școala medie Horia, Cloșca și Crișan"; școala medie nr. 2 din orașul Aiud va purta denumirea de „Școala medie nr. 2 Bethlen Gabor"; școala medie din orașul Brad va purta denumirea de „Școala medie Avram Iancu"; școala medie din orașul Oltenița va purta denumirea de „Școala medie Alexandru Sahia"; școala medie nr. 1 din orașul Piatra Neamț va purta denumirea de „Școala medie nr. 1 Petru Rareș"; școala medie nr. 1 din orașul Vaslui va purta denumirea de „Școala medie nr. 1 Mihail Kogălniceanu"; școala medie nr. 7 cu limba de predare maghiară din orașul Cluj va purta denumirea de „Școala medie nr. 7 cu limba de predare maghiară Brassai Samuel"; școala medie nr. 2 cu limba de predare ucraineană din orașul Sighet va purta denumirea de „Școala medie nr. 2 cu limba de predare ucraineană Taras Șevcenko"; școala medie nr. 2 cu limba de predare germană din orașul Mediaș va purta denumirea de „Școala medie nr. 2 cu limba de predare germană Ștefan Ludwig Roth"; școala elementară de 7 ani nr. 1 din orașul Iași va purta denumirea de „Școala elementară de 7 ani nr. 1 Gheorghe Asachi"; școala medie nr. 2 din orașul Cîmpina va purta denumirea de „Școala medie nr. 2 Ilie Pintilie"; școala pedagogică de învățători din orașul Deva va purta denumirea de „Școala pedagogică Jan Amos Komensky"; școala medie cu limba de predare slovacă din Nădlac, raionul Pecica regiunea Timișoara, va purta denumirea de „Școala medie cu limba de predare slovacă Jan Amos Komensky".

Cîteva aspecte ale educării patriotismului socialist la elevi

(Urmare din pag. 1)

Cunoașterea particularităților specifice ale sentimentelor îl ferește pe profesor de greșeala — care, trebuie să recunoaștem, nu este chiar atît de rar întîlnită în practica pedagogică — de a le trata de pe pozițiile unei concepții intelectualiste și astfel de a le scăpa de sub influența educativă.

Sentimentul patriotismului nu este ceva înnăscut. Originea lui nu trebuie căutată, așa cum o fac unii psihologi americani, în „instinctul de turmă". Patria nu este o noțiune strict geografică („locul unde am văzut lumina zilei"). Patriotismul are un profund caracter socialistoric și este un sentiment de esență moral-politică. El este expresia concrescenței organice a persoanei cu trecutul istoric al poporului, cu tradițiile lui progresiste, cu lupta de veacuri pentru libertate și independență, cu succesele și realizările lui prezente pe tărîm economic și cultural, precum și cu năzuințele și aspirațiile lui de viitor.

Cum ajunge copilul să simtă cu timpul dragostea pentru patria lui? Cum ajunge el să se ridice de la înțelegerea limitată a faptului că este membru al familiei sale, la înțelegerea faptului că este fiul patriei sale? Și nu numai la înțelegere, dar și la un devotament neprecupețit, care să-l facă în stare să lupte pentru cauza poporului său, să apere cuceririle sale și, la nevoie, să-și jertfească și viața atunci cînd patria este în pericol.

Nu voi intra într-o analiză amănunțită a problemei. Este evident însă că sentimentul dragostei de patrie parcurge o lungă cale de dezvoltare pînă ajunge la acel grad de **generalizare** și dobîndește caracterul de **principialitate** pe care îl întîlnim la adult. De aceea este necesar să ne oprim la cîteva momente genetice ale sentimentului patriotismului, examinate în perspectivă psihologică. Numai după ce vom înțelege bine această problemă va putea fi vorba de eficacitatea unora sau altora dintre căile și mijloacele de educare a sentimentului de dragoste pentru patrie.

Încă de timpuriu copilul primește din partea mediului înconjurător numeroase impresii care-i provoacă trăiri emotive. Cîntecele mamei, poeziioarele învățate în familie, povestirile despre oameni și despre natură pe care le ascultă la grădiniță etc. — toate acestea provoacă la copil trăiri emotive. Paralel cu acestea i se dezvoltă atașamentul față de familie, de locul natal, de grădiniță, de colectivul clasei, de școală etc. Cu timpul, asemenea impresii care dau naștere la trăiri emotiv-pozitive încep să se unifice în **noțiunea** de „patrie". Desigur, la început această noțiune apare sub forma unor impresii concrete izolate. Trăirile emotive provocate de aceste impresii încep însă și ele să se unifice într-o **atitudine** emotivă față de întregul numit „patrie". Vedem, așadar, strînsa legătură între intelect (reprezentare — noțiune) și afect (reacții emotive — atitudini) în constituirea și dezvoltarea sentimentului de dragoste pentru patrie. Această corelație se realizează la niveluri diferite, în funcție de etapele dezvoltării psihice a copilului.

În școală, în procesul însușirii cunoștințelor, se dezvoltă corelativ noțiunea despre patrie și atitudinea emotivă a elevului față de aceasta. Componentele intelectuală și emotivă se împletesc la tot pasul în mersul general al dezvoltării sentimentului patriotic. De la profesorul de limba română elevul învață să guste frumusețile limbii materne și devine conștient de valoarea operelor scriitorilor noștri progresiști, a acelora care au oglindit în cărțile lor suferințele poporului și lupta acestuia împotriva jugului exploatării, și care descriu astăzi nobila lui muncă pentru a construi o lume nouă. La lecțiile de științe naturale și geografie elevul află despre frumusețile naturii patriei, despre bogățiile ei. Lecțiile de istorie le vorbesc despre lupta multiseculară a poporului nostru pentru libertate și independență națională, despre lupta lui de astăzi pentru construirea socialismului. Elevul începe să simtă astfel mîndria legitimă de a face parte din acest popor. În viața de toate zilele elevul observă și află nemijlocit despre faptele de abnegație ale oamenilor muncii pentru folosul și binele patriei. Pe această cale el ajunge să aprecieze ce este bine și ce este rău pentru patrie; cine sînt prietenii și cine sînt dușmanii ei. Faptele de eroism ale oamenilor muncii — pe care le cunoaște din observații directe, din presă, din literatură — trezesc admirația elevului, dorința lui vie de a munci pentru binele patriei. Pătrunzînd semnificația socială a faptelor patriotice, elevul caută să le realizeze el însuși, să fie la fel cu eroii cărților, la fel cu fruntașii muncii. Toate acestea ridică în fața lui serioase probleme de conștiință legate de normele de conduită morală. Pentru a deveni „bun", elevul începe să lupte împotriva lenei, a egoismului, a individualismului, a fricii etc. În dorința de a imita pe cei care se bucură de stima întregului popor, el se străduiește să devină harnic, curajos, solidar cu interesele colectivului. În acest fel, dragostea de patrie devine un sentiment activ, eficace, mobilizator. Mîndria națională pe care o provoacă în elev realizările în domeniul economiei, tehnicii, culturii etc. trezește în el, totodată, dorința vie de a se desăvîrși pentru a fi capabil el însuși de fapte deosebite, demne de laudă. Sentimentul patriotic devine, astfel, un răspuns subiectiv al elevului la fenomene de natură obiectivă: evenimentele și succesele din viața economică, socială, politică și culturală a țării.

Iată cum, de la simple impresii concrete și izolate, de la reacții emotive mai mult sau mai puțin elementare ajungem, odată cu înaintarea în vîrstă a elevului — cu condiția unei îndrumări pedagogice adecvate — la adevăratul sentiment de dragoste pentru patrie. Sub raportul sferei și al conținutului, noțiunea de patrie devine mai largă și mai bogată. La fel, stările emotive se organizează într-o atitudine stabilă a elevului față de patrie, se unifică tot mai trainic într-un sistem complex, sub forma unui sentiment durabil — acela al patriotismului socialist. Pe măsura dezvoltării sale, sentimentul dragostei de patrie devine tot mai generalizat și mai principial, fiind legat de concepția materialist-dialectică și de normele moralei comuniste.

★

Analiza psihologică a procesului complex de dezvoltare a patriotismului ne permite să desprindem cîteva căi pe care trebuie să le urmăm în educarea acestui sentiment. Problema nu este nouă. În capitolul despre metodele educației morale din orice manual de pedagogie se pot găsi destule indicații în această privință. Noi vrem să ne oprim doar la unele aspecte ale muncii instructiv-educative, încercînd o fundamentare psihologică a procedeelor folosite în vederea educării elevilor în spiritul patriotismului socialist. Trebuie să recunoaștem că atîta timp cît pedagogul nu va pătrunde în esența procesului ca atare, orice mijloace, căi și procedee servite sub forma de „rețete" nu pot avea eficacitate.

În alegerea căilor și mijloacelor de educare a elevilor în spiritul patriotismului socialist trebuie să pornim de la unul din principiile de bază ale psihologiei materialiste: procesele psihologice se formează și se dezvoltă în procesul educației. Am văzut mai înainte că apariția sentimentului de dragoste pentru patrie este strîns legată de reprezentările și noțiunile elevului despre patrie. Dar acestea sînt numai componentele intelectuale ale sentimentului de dragoste pentru patrie. Sentimentul nu se poate educa făcînd apel numai la cuvinte, numai prin lărgirea sferei de reprezentări și noțiuni despre patrie. Deși reprezentările și noțiunile sînt necesare, totuși ele nu sînt suficiente pentru dezvoltarea sentimentului de dragoste față de patrie. Este foarte important ca elevul să fie pus în situația de a lua o atitudine patriotică activă, de a săvîrși fapte și acțiuni cu caracter patriotic. Aceste atitudini, fapte și acțiuni nu trebuie să fie excepționale. Ele trebuie căutate în viața de toate zilele a elevului și, în primul rînd, în activitatea lui școlară. Profesorul trebuie să-l deprindă pe elev să-și îndeplinească toate îndatoririle școlare, făcîndu-l să înțeleagă și să simtă că acestea constituie îndatoriri patriotice. În cadrul activităților extrașcolare se pot organiza diferite acțiuni obștești cu caracter patriotic, care să exercite o simțitoare influență educativă.

Ce este important în toate aceste fapte și acțiuni pe care le inițiază și le conduce școala? Este important ca elevii să trăiască adevărate emoții de bucurie și satisfacție, rezultate în urma conștiinței lucrului bine făcut (de exemplu, sădirea pomilor, culegerea plantelor medicinale etc.), să simtă că și-au dat contribuția — fie cît de modestă — spre folosul și binele obștesc. (Trebuie oare spus că, din păcate, nu sînt rare cazurile cînd astfel de acțiuni iau un caracter formal, se transformă în „distracții", ba chiar și mai rău, devin prilej de indisciplină? Departe de a rămîne „neutre", astfel de acțiuni au un efect de-a dreptul negativ).

Participarea la sărbătorile naționale și internaționale (1 Mai, 23 August, 7 Noiembrie etc) constituie un alt prilej însemnat de educare activă a sentimentului patriotic. Dar și aici, ca și în cazul de mai sus, se impune respectarea cu strictețe a aceleiași cerințe. Cinstirea sărbătorilor printr-o serie de măsuri pregătitoare (luarea angajamentelor, pavoazarea clasei, pregătirea programelor artistice etc.) trebuie să se sprijine pe o motivare psihologică adîncă, să se desfășoare într-o atmosferă festivă, să provoace emoții vii de bucurie care rămîn neuitate, și nu să constituie o „corvoadă" pe care elevii sînt siliți s-o facă în ciuda plictiselii ce-i copleșește. Să nu uităm că în toate aceste cazuri, faptele și acțiunile patriotice nu constituie un scop în sine, ci un mijloc eficient de formare a personalității elevului pe latura sentimentelor sale politico-morale.

Dar educația patriotică se realizează mai ales în clasă, în munca de fiecare zi a profesorului cu elevii săi. De aceea este neapărat necesar ca în procesul de transmitere a cunoștințelor profesorul să reușească să trezească la elevi tot complexul de trăiri emotive care constituie conținutul sentimentului de dragoste pentru patrie. Firește că aceasta nu se poate realiza la fiecare lecție — și cu atît mai puțin în orice moment al ei. Dar lucrul acesta nici nu este necesar. Este de ajuns ca profesorul să-și fixeze ca obiectiv general educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și să traducă consecvent acest obiectiv în fapt atunci cînd îi permite lecția.

Pentru a face să apară și să se dezvolte dragostea de patrie la elevi, în sensul considerațiilor psihologice anterioare este necesar ca profesorul să creeze acele **situații psihologice** care sînt în măsură să genereze atitudini emotive pozitive față de patrie (față de frumusețile naturii, față de trecutul glorios de luptă al clasei muncitoare și față de realizările ei actuale, față de succesele dobîndite în domeniul științei, culturii, artei etc.). Desigur că profesorul se va pregăti temeinic în acest scop.

Am văzut apoi că sentimentul patriotismului poate să apară și ca rezultat al **aprecierii și admirării** faptelor patriotice ale altor oameni. Nu numai la lecțiile de literatură sau de istorie, ci și la cele de științe-naturale, chimie, matematică etc. elevii au posibilitatea să reträiască subiectiv faptele și acțiunile personajelor literare, ale figurilor proeminente istorice, ale oamenilor de știință — fapte și acțiuni săvîrșite spre binele patriei și care trezesc adînci **rezonanțe emotive.**

În acest fel, exercitînd pe elevi în fapte și acțiuni patriotice, îmbogățindu-le sfera trăirilor emotive, unificate în atitudini constante față de patrie, noi le dezvoltăm adevăratul sentiment al dragostei de patrie care devine cu timpul o trăsătură importantă a caracterului, parte componentă a personalității lor în dezvoltare.

Ca și în munca instructivă, și în cea educativă ar trebui să existe metode de verificare a rezultatelor obținute. În procesul instructiv este folosită metoda cunoscută a aprecierii și **controlului** cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor elevilor (chestionarea orală, lucrări de control, probe scrise, examene).

Care ar putea să fie metodele de „verificare și control" a rezultatelor obținute de profesor în munca de educare a elevilor în spiritul patriotismului socialist? Ceea ce ne relatează elevul fie oral, fie în scris, devine un criteriu important de apreciere nu numai a cunoștințelor sale, dar și a nivelului său de dezvoltare intelectuală. În educarea politico-morală, însă, „relatarea verbală" nu poate constitui un criteriu sigur de apreciere și control a nivelului dezvoltării sentimentelor patriotice. Elevul poate avea reprezentări și noțiuni foarte clare despre adevăratul patriotism, fără ca totuși să dovedească prin faptele și acțiunile sale că este un adevărat patriot. Ceea ce elevul spune despre sine nu poate constitui un indiciu suficient de sigur pentru profesor cu privire la rezultatele pozitive obținute în munca sa educativă.

Deși în școala noastră s-au obținut însemnate rezultate pe linia educării elevilor în spiritul patriotismului socialist, trebuie să recunoaștem că profesorii nu-și pun această problemă, iar dacă o pun, n-au găsit calea aprecierii obiective, științifice, a rezultatelor la care ajung. Faptul este întrucîtva explicabil, dat fiind că problema este foarte grea și complexă, iar în manualele de pedagogie nu se găsesc lămuriri satisfăcătoare în această direcție. Înfățișarea rezultatelor obținute de profesori în munca educativă are un caracter de cele mai multe ori pur descriptiv și mai ales declarativ: „Luînd cutare și cutare măsuri pedagogice... am reușit să-i educăm pe elevi în spiritul dragostei de patrie"; „Prin diferite procedee (se descriu care anume) am ajuns la rezultate pozitive în educarea patriotismului socialist la elevi". Firește că pentru întărirea muncii de educație morală, aprecierea sentimentelor nu poate să rămînă în această fază empirică. Profesorul trebuie să știe la ce nivel de dezvoltare se află sentimentul de dragoste pentru patrie al elevilor săi, trebuie să fie în stare să se orienteze cu precizie și în această direcție, așa cum se orientează cu precizie cînd verifică și apreciază cunoștințele lor. În cele de mai jos vom schița, mai mult cu titlu de încercare, cîteva mijloace și procedee de „apreciere și control" a rezultatelor educației patriotice a elevilor. De altfel, aceste mijloace și procedee, după cum este ușor de văzut, rezultă din însuși specificul sentimentelor politico-morale din care face parte și sentimentul patriotismului socialist.

Este bine ca profesorul să studieze (la lecție, prin chestionări speciale) nivelul de dezvoltare, la un moment dat, a reprezentărilor și noțiunilor elevilor despre patrie. Abia după aceea va putea merge mai departe, pe baza elementelor deja existente. Prezintă interes și urmărirea ulterioară a dezvoltării reprezentărilor și noțiunilor despre patrie, pe măsura lărgirii sferei de cunoștințe pe care și-o însușesc elevii. Este deci vorba de culegerea unui material concret pe tot parcursul vîrstei școlare. Prelucrat, acest material va putea dezvălui profesorului geneza și dezvoltarea noțiunii de patrie, fapt care îi va ușura mult munca educativă.

La fel, se impune observarea atitudinilor emotive ale elevilor față de frumusețile naturii patriei, de colectivul clasei, de succesele și insuccesele la învățătură, față de eroii muncii socialiste, față de minoritățile naționale etc. În toate aceste cazuri trăirile emotive — pozitive, neutre sau negative — pot constitui pentru pedagog tot attea indicii despre nivelul de dezvoltare, despre gradul de stabilizare și generalizare al sentimentului de dragoste pentru patrie. Nu numai atitudinile pozitive, dar în egală măsură și cele negative pot fi un indiciu al direcției spre care se îndreaptă în dezvoltarea sa sentimentul.

Dar cel mai eficace mijloc de verificare a nivelului de dezvoltare a sentimentului patriotic și, deci, a rezultatelor muncii educative îl constituie studierea conduitei elevilor din punctul de vedere al concordanței între fapte și acțiuni pe de o parte și reprezentări, noțiuni, convingeri și atitudini pe de altă parte. Acest criteriu este, după noi, piatra de încercare a muncii educative. Căci se poate întîmpla să nu existe acordul necesar între ideile, convingerile și atitudinile elevului despre și față de patrie și faptele și acțiunile sale în folosul patriei. Urmărirea acestei corelații la diferite vîrste școlare va permite profesorului să vadă cum se realizează trecerea de la idei, convingeri și atitudini la fapte și acțiuni patriotice. Fără cunoașterea formelor concrete ale acestei treceri, precum și a factorilor ce o promovează nu poate fi vorba decît de o educare empirică și adesea pe „dibuite" a sentimentului de dragoste pentru patrie.

PE DRUMUL POLITEHNIZĂRII ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

LA ȘCOALA nr. 2 din Craiova

La școala medie nr. 2 din Craiova s-a pornit încă din anul trecut la organizarea activităților legate de politehnizarea învățămîntului. Ca la orice început, a fost nevoie de o perioadă în care să se găsească calea cea mai bună pentru realizarea sarcinilor noi. Au fost organizate două ateliere — de lăcătușerie-mecanică și de tîmplărie. De asemenea, pentru elevii din clasele V—VII a fost amenajat un lot de 1200 m. p. unde să se desfășoare lucrările agricole. Doi membri ai colectivului au primit sarcina să se ocupe în mod special de aceasta. Astfel, tov. Ion Lică urma să se ocupe de munca în ateliere și prof. Cornelia Vasile de munca pe lotul experimental. Au fost organizate și cercuri de telegrafie și radiofonie, iar în acest an școlar este prevăzută înființarea unui cerc fotografic.

Sprijinul acordat școlii de uzina constructoare de mașini „7 Noiembrie" a fost și este de mare preț pentru introducerea elementelor de politehnizare. Acest lucru îl dovedește în primul rînd dotarea atelierelor. Aici elevii au la dispoziție uneltele cele mai diferite. Șase tejghele de tîmplărie, tot attea truse de scule, două bancuri cu menghine, 30 de ciocane, 10 forje portative, nicovale, ciocane, pile etc. Se găsesc în curs de montare încă 10 bancuri, care vor permite o mai bună desfășurare a activității în atelier.

Uzina asigură și materialele necesare muncii în atelier: tablă de oțel, țevi, oxigen și multe altele. De asemenea, uzina a pus la dispoziția școlii și doi maiștri, care dau o mînă de ajutor maistrului-șef al atelierelor școlii.

La realizarea sarcinilor politehnizării contribuie și legarea predării unor obiecte de studii — cum sînt fizica, chimia, matematica, științele naturale, geografia, desenul — cu problemele producției. Bunăoară, la lecțiile de matematică s-au rezolvat probleme legate de activitatea industriei, de agricultura socialistă și comerțul de stat. La fizică, după studierea legii lui Pascal, elevii au efectuat calculul construcției unei prese hidraulice.

Totuși, în acțiunea de politehnizare mai există lipsuri. Nu toți elevii au fost antrenați în efectuarea lucrărilor de atelier. În orele de muncă practică nu este suficient respectată disciplina. Tov. director D. Năstășel cunoaște aceste lipsuri, dar socotește că răspunzător pentru existența lor este numai fostul maistru-șef, tov. Smărăndache. Într-adevăr, acesta nu reușea să impună în atelier o disciplină asemănătoare cu cea existentă la lecții. Totuși, lucru de altfel recunoscut și de conducerea școlii, el era un meseriaș bun, care reușea să realizeze un important progres al elevilor, iar pe cei atrași de munca în atelier îi sprijinea cu atenție. Este drept că tov. Smărăndache a manifestat o serie de lipsuri, dar el n-a fost suficient ajutat de cadrele pedagogice ale școlii.

În general, se pare că la școala medie nr. 2 activitatea pentru politehnizarea învățămîntului a fost oarecum ruptă în două. Munca practică a fost lăsată cu totul pe seama maistrului. Cadrele didactice — și mai ales directorul și acei profesori care au primit sarcina să se ocupe îndeosebi de politehnizare — nu au îndrumat munca aceasta, nu s-au ocupat de activitatea educativă în orele de atelier. Un exemplu al dezinteresului lor este și faptul că obiectele lucrate de elevi zac în dulapurile atelierului. De ce nu s-a gîndit nimeni că aceste obiecte pot fi valorificate, creîndu-se un fond care să permită o mai bună înzestrare a atelierelor școlii?

Direcția școlii trebuie să urmărească cu mai multă atenție activitatea practică, iar cadrele didactice care răspund de această problemă trebuie să se apropie mai mult de ea, să o considere ca o sarcină comună a pedagogilor și a maistrului. Condițiile existente îngăduie acest lucru. Ceea ce s-a realizat pînă acum dovedește posibilități pentru o frumoasă dezvoltare a muncii de politehnizare la școala nr. 2 din Craiova.

H. ȘERBAN

Cu ajutorul întreprinderii

Dînd o mare atenție problemelor legate de politehnizarea învățămîntului, cadrele didactice de la școala medie din orașul muncitoresc Cîmpia Turzii se preocupă îndeaproape de familiarizarea elevilor cu bazele științifice ale procesului de producție și de înarmarea lor cu deprinderi practice.

În această privință școala primește un ajutor important din partea întreprinderii „Industria Sîrmei", care o patronează. Colectivul de conducere al întreprinderii a sprijinit școala în organizarea unui atelier propriu de lăcătușerie în cadrul școlii profesionale care funcționează în incinta ei. În acest atelier elevii școlii medii, îndrumați de profesorii-maiștri Vasile Gligor și Stelian Ciopragă de la școala profesională, dobîndesc valoroase cunoștințe și deprinderi practice. Ei cunosc principalele proprietăți fizice și mecanice ale metalelor, tehnica trasajului, instrumentele de măsurat și control, au executat tăierea tablei cu foarfeca și dalta, tăierea balotului și a sîrmei, tăierea cu fierăstrăul de metale, lipirea și nituirea, pilirea, găurirea manuală și mecanică, șlefuirea și finisarea pieselor. Elevii au ajuns să execute singuri corpuri geometrice de tablă, pîlnii, tărașe, linguri, tăvi, ciocane de diferite greutăți, zăvoare, clești, balamale, lacăte etc.

După corespondența prof. **ION BOGDAN** și prof. **ION MICU**

„VOM PĂȘI mai departe"

În regiunea Baia Mare, politehnizarea învățămîntului de cultură generală constituie o problemă care preocupă deopotrivă toți factorii interesați a contribui la îmbunătățirea învățămîntului nostru. Drept rezultat înregistrăm azi în această privință unele succese destul de importante. Astfel au luat ființă ateliere pe lîngă școlile medii și cele de 7 ani. S-a realizat mult și în ceea ce privește îmbunătățirea activității practice pe loturile școlare.

O reală îmbunătățire se constată, de asemenea, în ceea ce privește predarea materiilor care contribuie în mod direct la politehnizarea învățămîntului. Pilda profesorului Bogdan Pauliuc de la școala medie nr. 1 din Sighet — care duce o muncă sistematică pentru înarmarea elevilor cu deprinderi practice de mînuire a aparatelor de laborator, pentru legarea de practică a cunoștințelor de fizică — a fost urmată de numeroși profesori din regiune.

Realizările obținute de școlile regiunii noastre în domeniul politehnizării învățămîntului au fost posibile, în mare parte, datorită sprijinului întreprinderilor. Menționăm îndeosebi întreprinderile „Unio" din Satu Mare și „Ilie Pintilie" din Sighet, care au adus o contribuție însemnată la înzestrarea școlilor cu aparatajul necesar.

N-am fost scutiți, însă, în perioada la care ne referim, nici de unele lipsuri oarecum inerente începutului. Insuficienta documentare și clarificare teoretică a cadrelor didactice asupra problemelor legate de politehnizarea învățămîntului a determinat unele confuzii care au avut un efect negativ în practica școlară. Așa, de pildă, au fost și se mai găsesc încă profesori și directori de școli care înclină să creadă că realizarea sarcinilor privind politehnizarea învățămîntului este posibilă numai în cazul cînd școala are condiții de înființare a atelierelor. Într-adevăr, în complexul de mijloace care contribuie la realizarea sarcinilor politehnizării, atelierul școlar ocupă un loc important și, ca atare, înființarea lui trebuie să constituie una dintre preocupările de seamă ale conducerii școlii. Această preocupare nu trebuie să excludă însă utilizarea celorlalte posibilități ca: munca pe lotul școlar, excursiile în producție, activitatea în cercurile tehnice etc.

Unele cadre didactice nu acordă suficientă atenție lămuririi elevilor asupra metodelor și procedeelor întrebuințate în industrie și agricultură, asupra principiilor de funcționare a motoarelor, asupra fazelor procesului de producție.

Participarea într-un număr relativ redus, în anul trecut, a elevilor din regiunea noastră la practica în producție vădește o insuficientă preocupare în acest sens a cadrelor didactice, îndeosebi a diriginților.

Studierea și valorificarea creatoare, potrivit condițiilor specifice ale școlilor din regiunea noastră, a bogatei experiențe cîștigate în domeniul politehnizării de școlile sovietice și de școlile din țara noastră, utilizarea întregului complex de mijloace care ne stau la îndemînă ne vor ajuta ca, învingînd greutățile, să pășim în anul acesta pe drumul politehnizării învățămîntului.

MAXIMILIAN BOROȘ
inspector — secția de învățămînt și cultură a regiunii Baia Mare

Conținutul principal al epocii noastre

(Urmare din pag. 1)

Acest raport de forțe, această superioritate indiscutabilă a lagărului socialist constituie baza de nezdruncinat de la care pleacă hotărîta chemare spre coexistență pașnică pe care o lansează Manifestul Păcii. Reprezentanții a 64 de partide comuniste și muncitorești declară în Manifest că „războiul nu este inevitabil, războiului i se poate pune stavilă, pacea poate fi apărată și consolidată".

Dacă în trecut forțele păcii n-au putut zădărnici dezlănțuirea măcelurilor, astăzi existența lumii socialiste de aproape un miliard de oameni, mișcarea popoarelor coloniale, creșterea uriașă a forțelor păcii în întreaga lume, supremația Uniunii Sovietice în domenii de importanță excepțională ale științei și tehnicii au schimbat definitiv raportul de forțe în favoarea celor ce militează pentru pace.

Primim, alături de toate popoarele lumii, Declarația consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste și Manifestul Păcii cu convingerea fermă că unitatea țărilor socialiste, a proletariatului, a partidelor comuniste și muncitorești constituie condiția care determină conținutul principal al epocii noastre: mersul înainte spre noi victorii ale cauzei păcii, democrației, socialismului.

Munca independentă a elevilor în condițiile predării la două clase

Succesul activității învățătorului care lucrează simultan cu două sau mai multe clase este legat în mare măsură de organizarea muncii independente a elevilor și de alegerea lucrărilor pentru această muncă.

In cele ce urmează mă voi ocupa de cîteva din aspectele acestei importante probleme — și anume: ce lucrări se dau elevilor și cît trebuie să dureze, cînd se dau lucrările de muncă independentă și cum se dau aceste lucrări, la ce obiecte se pot da astfel de lucrări.

Lucrările ce se pot da elevilor sînt variate. La clasa I-a, în perioada abecedarului, se dau exerciții de scriere (care urmăresc exercitarea analizatorului motor) sau scrierea de cuvinte, propoziții etc. cu alfabetul decupat (exercitarea analizatorului vizual). La citire se pot da ca lucrări independente citirea în gînd cu scoaterea cuvintelor necunoscute (la lecția nouă), citirea în gînd în vederea povestirii orale sau scrise etc.; la expunere-compunere: propoziții sau compuneri după tablouri, pe anumite teme citite sau trăite, răspunsuri scrise la întrebări etc.; la gramatică se pot da exercițiile din manual, exerciții creatoare prin analogie, schimbări de categorii sau funcții gramaticale etc.; la aritmetică: rezolvări de probleme, exerciții noi utilizînd tabelele din manual etc.

In alegerea lucrărilor de muncă individuală trebuie să ținem seama de timpul pe care-l avem la dispoziție. De exemplu, predînd la clasa a IV-a lecția de gramatică „Rolul substantivului în propoziție" în condițiile muncii cu două clase, nu voi avea timpul necesar pentru a studia cu elevii textul de exemplificare din manual și să rezolv direct cu ei două exerciții (nr. 42 și nr. 43), pentru ca apoi să le dau exercițiul nr. 44 ca muncă independentă. In acest caz procedez astfel: stabilesc cu elevii rolul substantivelor în propoziție, pe baza analizei materialului din manual sau a conversației, apoi trec la rezolvarea cu elevii a unui exercițiu (nr. 42). Ca muncă independentă cer elevilor să copieze textul de la exercițiul nr. 43 și să sublinieze substantivele, cît timp eu lucrez la clasa cealaltă. Apoi mă reîntorc și analizez cu elevii exercițiul nr 43, iar exercițiul nr. 44 îl dau ca temă pentru acasă.

Lucrările de muncă independentă trebuie să fie diferite cantitativ și calitativ, în raport cu efortul intelectual și fizic și momentul în care este cerut acest efort. Astfel, la începutul anului și după vacanțe, datorită lipsei de exercițiu se dau lucrări care urmăresc mecanizarea unor procedee, reactivizarea unor legături slabe etc. (la aritmetică de pildă, în clasa II-a, la începutul anului se împrospătează cunoștințele despre zece).

In ceea ce privește durata muncii independente, timpul afectat acestei activități nu este același pentru fiecare clasă, ci este mai mic la clasele mici, dat fiind faptul că atenția elevilor din aceste clase este mai puțin stabilă, iar puterea lor de a urmări un scop mai limitată. De aici rezultă că învățătorul care predă simultan la clasele I și III trebuie să treacă mai frecvent de la o clasă la alta.

Munca independentă poate dura între 5—30 minute. Durata ei nu este numai în raport cu vîrsta, ci și cu momentul lecției. Astfel, se vor afecta mai puține minute muncii independente de pregătire decît aceleia de fixare și consolidare a cunoștințelor nou predate. In același timp, durata muncii independente într-o clasă este legată și de felul lecțiilor ce se predau la clasa cealaltă. De exemplu, predarea lecțiilor de comunicare de cunoștințe la citire, istorie, geografie etc. la clasele mari — pentru care este nevoie de un timp mai îndelungat — impune totodată mai mult timp pentru munca independentă la clasele mici corespunzătoare.

De aici se desprinde necesitatea întocmirii judicioase a planului zilei și o cît mai bună alcătuire a orarului, pentru a îmbina în așa fel obiectele, ca atunci cînd unul cere mai multă muncă cu învățătorul la o clasă, celălalt să se preteze mai mult muncii independente — ca, de exemplu, citirea cu gramatica sau aritmetica, aritmetica cu aritmetica (una din clase să aibă exerciții de fixare și consolidare) etc.

Lucrările de muncă independentă se pot da atît înainte de comunicarea cunoștințelor, cît și după aceasta. Cele date înainte de comunicarea cunoștințelor pot să fie din lecția anterioară, urmărind fixarea și consolidarea cunoștințelor predate, dar pot să conțină și elemente necesare lecției noi, ceea ce este cu atît mai bine. Se pot da însă și teme de muncă independentă legate numai de lecția ce urmează a se preda. De pildă, la clasa a II a, înainte de a preda lecția „Împărțirea în 8 părți egale", dau elevilor, ca muncă independentă, prima parte a exercițiului nr. 185 — adică adunarea lui 8 cu 16, 24, 32, 40 etc. Dacă timpul îmi permite, le dau și partea a doua a aceluiași exercițiu — înmulțirea cu 8 — (aceste operații le sînt cunoscute dinainte). Temele au ca scop de a consolida legături temporare deja formate, necesare lecției noi ce va fi predată — împărțirea. De asemenea, la geografie în clasa a IV-a, avînd de predat lecția „Energia electrică", mi-am propus să dau elevilor, ca muncă independentă (după verificarea cunoștințelor din lecția „Dezvoltarea industriei în țara noastră"), desenarea conturului hărții R.P.R. cu principalele ape (lucrare care a mai fost făcută anterior), pe care să se fixeze sursele de energie electrică, atunci cînd trec la predarea lecției.

Lucrările de muncă independentă date după comunicarea cunoștințelor au scopul de a fixa și consolida cunoștințele predate și sînt folosite mai frecvent. La clasa a IV-a, după predarea lecției de istorie „Răscoala populară de sub conducerea lui Tudor Vladimirescu" dau elevilor ca muncă independentă să noteze pe conturul hărții localitatea de unde a început răscoala și anul respectiv, iar după lecția următoare să noteze localitățile care indică mersul răscoalei și să le unească cu creion colorat.

Pentru munca independentă se dau mai multe lucrări scrise decît orale, sau se îmbină aspectul scris cu cel oral. Lucrările orale se dau mai mult la clasele mari (III și IV), întrucît elevii acestor clase pot să-și concentreze atenția punînd în funcție chiar numai un analizator (cel vizual), pe cînd la clasele mici (clasa I-a și începutul clasei a II-a) se pune accentul pe lucrările scrise, care antrenează atît analizatorul vizual cît și cel motor.

Așa, de exemplu, în clasa a II-a, la lecția de citire „Dragoș Vodă" dau ca muncă independentă memorarea versurilor care povestesc lupta lui Dragoș Vodă cu zimbrul și scrierea acestor versuri pe caiete, pe cînd în clasa a IV-a, la lecția de citire „Socoteala", dau ca muncă independentă recitirea bucății și găsirea titlurilor potrivite pentru fragmentele din care se compune aceasta.

Munca independentă se poate organiza în cadrul tuturor obiectelor de învățămînt. Astfel, la istorie se pot efectua hărți pe teme sau epoci, se pot scoate date cronologice, se pot citi fragmente literare etc.; la geografie vom cere elevilor să deseneze hărți, să le coloreze etc., la caligrafie le vom cere să copieze, să scrie din memorie proverbe, fragmente de poezii etc., la desen, să deseneze poziții schimbate ale aceluiași obiect etc.

In condițiile activității simultane cu două sau mai multe clase atenția învățătorului trebuie să fie îndreptată și asupra elevilor care lucrează independent, nu numai asupra clasei cu care lucrează direct. In acest timp el trebuie să observe felul de muncă al fiecărui elev, să se ocupe de cei mai slabi, pe care îi poate corecta printr-o privire sau un gest folosind fiecare minut al lecției.

Munca independentă a elevilor ridică probleme multiple și prezintă aspecte diferite, pe care nu le-am putut clarifica în totalitate în rîndurile de mai sus. Ea are un rol important în formarea priceperilor și deprinderilor elevilor de aceea învățătorul trebuie să-i acorde toată atenția și să se pregătească minuțios în vederea efectuării ei.

ION PENTEȘ
Strehaia-Craiova

Dezvoltarea vorbirii *copiilor din clasa I-a*

Dezvoltarea vorbirii elevilor din clasa I-a prezintă o mare importanță, deoarece tocmai prin intermediul limbajului ei își însușesc cunoștințele și le exprimă. Obișnuindu-i să se exprime corect îi determinăm să gîndească logic.

Este cunoscut faptul că unii elevi din clasa I-a refuză să vorbească, chiar atunci cînd cunosc răspunsul la întrebarea pusă. Observîndu-i pe acești elevi în timpul jocului, sau în activitatea nedirijată în cadrul familiei, constatăm că ei se exprimă foarte ușor. De aici am tras concluzia că refuzul lor de a vorbi se datorește de multe ori unei lipse de adaptare rapidă la situațiile noi. In adevăr, unii elevi se adaptează mai greu la diversele situații create în desfășurarea procesului de învățămînt. Sarcinile puse în fața lor — de a răspunde la întrebări, de a observa etc. — determină la ei o concentrare mai mare și provoacă un proces de inhibiție manifestat prin „încăpățînarea" de a nu răspunde. Asemenea cazuri am observat și la elevii mai mari — de exemplu, la elevii din clasa a IV-a cu prilejul examenului de absolvire sau la elevii de clasa a V-a în primele săptămîni ale anului școlar.

Pentru remedierea acestei deficiențe este necesar ca elevii să fie încurajați, să li se insufle încrederea în puterile proprii. Mustrarea educatorului în asemenea cazuri are un efect cu totul negativ. Nu trebuie să-i speriem pe copii, ci, dimpotrivă, să-i stimulăm să vorbească.

La intrarea lor în clasa I-a elevii dispun de un vocabular mai mult sau mai puțin dezvoltat. Reprezentările pe baza cărora ei și-au format acest vocabular nu sînt însă întotdeauna juste. Uneori ei reține elemente neesențiale, exterioare, care nu intră în componența noțiunii respective. Alteori, reține elemente izolate. De exemplu, își reprezintă toamna numai prin căderea frunzelor, definesc tabla ca „ceva" pe care scriem etc. De aceea, în desfășurarea procesului de învățămînt trebuie să dăm elevilor posibilitatea de a percepe pe cale intuitivă toate elementele componente ale noțiunilor cu care îi familiarizăm, pentru a le forma noțiuni clare și juste.

Unii elevi abstractizează mai greu. Cu aceștia trebuie să lucrăm mai mult cu material intuitiv. Procesul de cristalizare a noțiunilor este un proces de durată, în special la elevii din clasa I-a. Acest lucru implică, pe de o parte, îmbogățirea și întărirea reprezentărilor respective, iar pe de altă parte, folosirea cuvintelor noi în conversațiile din clasă.

La elevii din clasa I-a, răspunsurile imcomplecte sau chiar monosilabice constituie un fapt frecvent. Fiecărui învățător i s-a întîmplat ca la întrebări de felul „unde trăia capra?" sau „ce face mama?" să primească răspunsurile: „în pădure" sau „coase". Acest fel de exprimare nu dezvoltă gîndirea, nu-i obișnuiește pe elevi cu topica propoziției. Exprimarea corectă necesită axarea pe un anumit subiect și gruparea cuvintelor în jurul lui pentru a exprima ideea propusă. Trebuie să-i obișnuim pe elevi să se exprime în propoziții și fraze întregi atît în răspunsurile date la întrebări, cît și cînd este vorba de mici povestiri spuse de ei.

In conversațiile în legătură cu ilustrațiile din abecedar se observă că elevii, în propozițiile pe care le formulează, arată aspectul static chiar atunci cînd este vorba de o acțiune. De exemplu, elevii spun: „se vede o fetiță", „se vede mama cu un coș în mînă", deși în realitate ilustrația arată o acțiune — la piață, la culesul viilor etc. De asemenea, atunci cînd li se cer exemple de propoziții în legătură cu ceea ce văd în jurul lor, copiii dau răspunsuri ca acestea: „în curte sînt copaci", „în clasă sînt elevi", „în copaci sînt vrăbii". Aceasta se întîmplă pentru că aspectul static al obiectelor este mai ușor de observat și de exprimat. Este necesar însă să dirijăm observarea elevilor spre aspectul dinamic al ilustrațiilor, al celor petrecute în jur. Aceasta se poate realiza relativ ușor prin caracterul întrebărilor. Trebuie să folosim mai des întrebarea „ce face" și să punem întrebări în direct legătură cu acțiunea respectivă. De exemplu: „Cine zboară prin copaci?", „ce scriu elevii în clasă?" etc.

O altă deficiență constatată în vorbirea copiilor este folosirea repetată a conjuncției „și", care arată că la ei nu există o delimitare între unitățile procesului de gîndire. Cu acești elevi obișnuiesc să fac exerciții de exprimare cu pauze între propoziții și fraze.

Intîlnim și alte deficiențe — anume folosirea subiectului în fiecare propoziție, concentrarea excesivă a acțiunii pe subiect. Neputința de a se desprinde de acesta arată o gîndire săracă. Această deficiență este mai greu de remediat decît prima. Totuși, prin compuneri colective orale și scrise, cît și prin analiza lucrărilor în clasă am reușit să îmbunătățesc exprimarea elevilor și din acest punct de vedere.

Desigur, acestea sînt doar cîteva din problemele pe care le ridică munca pentru dezvoltarea vorbirii elevilor din clasa I-a. M-am oprit asupra lor încercînd să arăt și căile pe care le folosesc pentru a le rezolva. Dezvoltînd vorbirea elevilor, îi ajutăm să înțeleagă și să-și însușească toate cunoștințele care li se predau în cursul procesului de învățămînt.

Inv. GH. SIRETEANU
comuna Șipote, raionul Hîrlău

DIN CARNETUL INSPECTORULUI

Din nou despre planul de lecții

La consfătuirile din septembrie, numeroase cadre didactice din raionul Tulcea au pus în discuție, din nou, problema planului de lecție. La întrebarea dacă este necesar să facem planuri de lecții, răspunsurile au fost diferite și problema a rămas în discuție încă și acum, după începerea anului școlar.

Unii pedagogi caută să susțină că planul de lecție n-ar fi util. Care le sînt argumentele? S-a afirmat în primul rînd că planul de lecție consumă un timp care ar putea fi utilizat cu mai mult folos pentru studierea materialelor de specialitate. S-a spus de asemenea că, uneori, planul de lecție, în loc să-l ajute pe pedagog, mai mult îl încurcă. Învățătorul sau profesorul se vede determinat să facă mari modificări pe parcursul desfășurării lecției, care, așa cum a fost concepută acasă, nu corespunde întotdeauna nivelului real al clasei. In sfîrșit, s-a adus argumentul că planul nu constituie dovada cea mai concludentă a pregătirii pedagogului pentru lecție.

O a doua categorie de pedagogi a fost de părere că planul de lecție este necesar cadrelor didactice tinere, că dascălii cu vechime și experiență în munca didactică ar putea fi scutiți de munca de întocmire a planului de lecție. Se afirmă că ei au suficientă pregătire profesională, suficientă îndeminare care să le permită a realiza, în orice condiții, lecții de bună calitate.

In sfîrșit, un al treilea grup susține necesitatea întocmirii planului de lecție deopotrivă pentru toți pedagogii. Planul de lecție — spun acești tovarăși — îți dă posibilitatea să dozezi mai precis materialul pe care îl predai, să chibzuiești din timp metodele și procedeele prin care vei realiza scopul lecției. In felul acesta, pedagogul este scutit de șovăiala pe care o încerca adesea în trecut, cînd se prezenta la lecție nepregătit.

Bineînțeles, nu trebuie să se meargă spre planuri tip, șablon. S-ar putea cere pedagogilor tineri să întocmească planuri mai amănunțite — chiar planuri conspect — după cum cei mai vîrstnici, mai experimentați, să aibă latitudinea să-și stabilească singuri dimensiunile planului: o simplă schiță cuprinzînd un plan al expunerii, indicații asupra temei etc., sau, cînd e cazul, un plan mai amănunțit.

Aș vrea să precizez că, din experiența mea de profesor, sînt adeptul părerii că munca de pregătire a lecției impune întocmirea unui plan al desfășurării acesteia. Planul de lecție mi-a oferit prilejul să realizez o justă dozare a volumului de cunoștințe pe care mi-am propus să-l transmit, să-l recapitulez sau să-l verific în raport cu scopul și cu tipul lecției ce trebuie ținută. Totodată întocmirea planului a constituit pentru mine un mijloc de a verifica măsura în care mi-am clarificat toate problemele de conținut și de metodă. Au fost cazuri cînd, în timpul întocmirii planului, mi-am dat seama că unele chestiuni ce trebuiau prezentate în cadrul lecției nu sînt totuși suficient lămurite pentru mine, că unele exemple nu sînt cele mai potrivite. Aceasta mă obliga să studiez noi materiale, să compar diferite date, pînă ce totul apărea precis conturat, iar lecția, astfel pregătită, a fost ferită de digresiuni sau de amănunte care puteau încărca în mod inutil memoria elevilor.

De ce totuși unele cadre didactice consideră că întocmirea planului de lecție este o muncă birocratică, fără alt rost decît cel mult acela de a scăpa cu fața curată la controlul directorului sau al inspectorului?

Nu am pretenția să epuizez problema, dar încerc să semnalez cîteva cauze. Unii pedagogi consideră că planul de lecție trebuie să conțină doar vagi indicații metodice asupra modului cum se va desfășura lecția. Indiferent de obiectul pentru care se pregătește lecția, planul s-ar prezenta după aceștia cam în felul următor:

Scop: Dezvoltarea gîndirii (și vorbirii) elevilor.
Verificare: Voi verifica prin întrebări trei elevi.
Desfășurarea: Voi face mai întîi legătura cu lecția precedentă. Apoi voi dezvolta subiectul lecției, folosind conversația (expunerea) etc.
Fixarea: Prin cîteva întrebări voi fixa elementele esențiale ale lecției...

Singura indicație mai precisă — dar nu totdeauna — este aceea privind tema, dacă nu cumva și aici găsim formulări ca: *„Elevii vor lua trei exerciții din culegere"* etc. E normal ca un astfel de plan stereotip să ducă la concluzia că munca de întocmirea lui este formalism curat.

O altă cauză a rezervei pe care unii pedagogi o au față de planul de lecție a fost — și mai este — rigiditatea cu care unii directori de școală și chiar unii inspectori controlează și apreciază lecția doar pe baza acestui document. Am întîlnit cazuri cînd, pentru faptul că se omisese din plan „momentul organizatoric", învățătorul sau profesorul a primit aspre observații — deși lecția nu suferea cu nimic.

Nu rare au fost cazurile cînd unele cadre didactice ne-au cerut să le dăm „punctele" unui plan de lecție sau o... schemă de plan tip — dacă ar putea exista așa ceva. Dacă nu mă înșel, s-au găsit caiete de planuri în care aceste puncte erau tipărite, lăsîndu-se între ele un anumit spațiu pentru conținut. Este și aceasta o altă manifestare a formalismului. Și urmările ei nu sînt departe de ale celei menționate mai sus.

O întrebare pe care ne-au pus-o unele cadre didactice a fost aceea dacă reușita unei lecții este determinată de planul ei, dacă nu s-ar putea realiza lecții reușite fără să se mai întocmească planuri.

Fără îndoială că planul nu este singura condiție care determină calitatea unei lecții. Dar de modul cum ne-am pregătit depinde în mare măsură reușita lecției. Dacă pregătirea a fost temeinică, atunci însemnările pe care ni le facem pentru organizarea materialului lecției pot fi foarte ușor sistematizate într-un plan de lecție, în care vom preciza: a) scopul lecției; b) elementele de conținut și metodă necesare pentru realizarea scopului. In stabilirea legăturii între scopul și conținutul lecției stă particularitatea planului de lecție față de celelalte însemnări pe care ni le facem în timpul studierii materialului bibliografic.

Pentru cadrele tinere, mai ales, tocmai aci stă greutatea. Lipsite încă de perspectiva obiectului pe care-l predau, stabilirea scopului lecției ca parte a scopului obiectului respectiv se face cu mare greutate, cu multă șovăială la început. De aceea și legătura între scop și conținut nu se realizează cu suficientă claritate. Întocmirea planului constituie pentru aceste cadre un mijloc de a îndepărta cu timpul tocmai asemenea dificultăți.

ION BADICA
Constanța

DIRECTORUL LA LECȚIE

(Urmare din pag. 1)

rea ei prelungea o stare de spirit defavorabilă desfășurării lecției.

Dîndu-și seama că profesorul ezitase să dea explicația din teamă de a nu încălca principiul continuității în expunerea cunoștințelor, directorul i-a explicat că principiile pedagogice nu sînt niște norme rigide, și că, în orice caz, respectarea lor nu trebuie să contravină scopului principal al oricărei lecții — însușirea cunoștințelor.

Aceasta nu înseamnă că profesorul poate întrerupe expunerea în chip arbitrar. De pildă, la o lecție de limba română la clasa a V-a „A", directorul a observat că profesorul Aurel Dimitriu s-a oprit din predare pentru a admonesta o elevă al cărei părinți, fiind chemați în repetate rînduri la școală, nu se prezentaseră. O asemenea intervenție — a arătat directorul — era contraindicată, întrucît discuția cu eleva se putea duce cu mai mult folos — și fără să știrbească unitatea expunerii — în recreație, după lecție.

Sînt însă situații cînd problemele de conținut și chiar de metodă pe care le ridică o lecție depășesc competența directorului. In asemenea împrejurări, tov. Ciurdăreanu organizează o discuție în comun, cu participarea profesorilor de aceeași specialitate sau de specialitate apropiată. In cazul cînd problemele nu pot fi clarificate nici pe această cale, ele sînt aduse în discuția cercului pedagogic, sau se apelează la ajutorul cabinetului metodic.

Pentru analiza mai amplă a unei lecții directorul merge la clasă însoțit de directorul adjunct (pentru clasele I—IV) sau de un profesor de aceeași specialitate cu profesorul la care asistă (pentru clasele V-X). Informații prețioase cu privire la modul de desfășurare a lecțiilor obține directorul și din discuțiile cu învățătorii și profesorii care își fac vizite reciproce în cadrul planului de interasistențe.

Este adevărat că sarcinile directorului în școală sînt multiple. Tovarășul Ciurdăreanu nu pierde însă din vedere că obligația sa principală este aceea de a organiza și controla desfășurarea procesului de învățămînt, de a-i ajuta și îndruma pe învățători și profesori să-și desăvîrșească măiestria pedagogică. Iar aceasta este posibil — așa cum o dovedește activitatea tovarășului Ciurdăreanu — printr-o organizare judicioasă a muncii, prin antrenarea tuturor cadrelor didactice la munca ce se duce în școală.

Petre Ispirescu

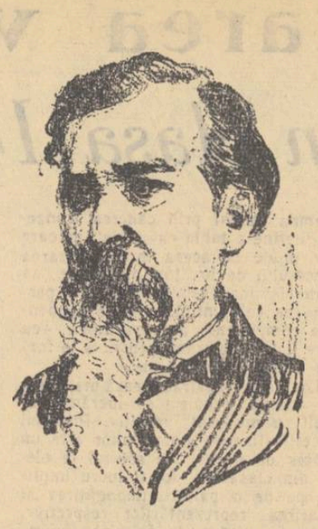

LA 21 NOIEMBRIE s-au împlinit șaptezeci de ani de la stingerea din viață a scriitorului Petre Ispirescu. „A trăit strîmtorat — afirma Barbu Delavrancea în „Revista nouă" cu prilejul morții sale — și a murit sărac. Lui i se cuveneau multe și nu i s-a dat nimic. Viața și moartea lui, ca viața și moartea mai tuturor adevăraților oameni din bunul, nedreptul și nepăsătorul Regat al Romînilor... Ispirescu, ca și Bălcescu, ca și Bolintineanu, ca și Alexandrescu, ca și Eminescu, a fost jertfit".

A trăit abia 57 de ani: din aceștia a muncit însă fără contenire 45. In urma lui a rămas cea mai bogată colecție de basme, snoave, legende și pilde românești, colecție care, alături de „Poeziile populare ale românilor", culese de V. Alecsandri, înfățișează tezaurul de neprețuit al folclorului nostru.

Primul basm, **Tinerețe fără bătrînețe și viață fără de moarte**, apare în foaia **Țăranul romîn**, întemeiată la București de Ion Ionescu de la Brad, în editura căruia publică, în același an, și prima sa piachetă, rămasă necunoscută bibliografilor noștri. In 1872, sub pseudonimul „Un culegător tipograf", dă la iveală fasciculа I dintr-o culegere de basme, poverbe și ghicitori, intitulată **Legendele sau basmele romînilor** — cu o introducere de B. P. Hașdeu. In prefața culegerii Ispirescu mărturisea că „meritul este al poporului care a păstrat aceste legende", a culegătorului nefiind „decît plăcerea de a le scrie". Din aceeași plăcere aveau să apară în anii 1873—1874 alte două plachete de **Snoave sau povești populare adunate din gurile acelora ce știu multe**, iar în 1874 și 1876, după o intensă colaborare la „Columna lui Traian", încă două fascicule din **„Legende"**, semnate cu același vechi și modest pseudonim: **Un culegător tipograf.** Abia în 1879, după ce basmele sale atrag atenția și aprecierile unor eruditi ca B. P. Hașdeu, Alexandru Odobescu sau M. Caster, îndrăznește Petre Ispirescu să iasă la lumină cu propriul său nume, publicînd **Poveștile unchiașului sfătos.** In 1880 publică un volum de **Pilde și ghicitori.** Anul de glorie al activității literare a lui Petre Ispirescu este însă anul 1882, cînd, selecționîndu-și vechile contribuții, din care nu reține decît 16 bucăți, publică volumul **Legendele sau basmele romînilor,** cu o prefață de Vasile Alecsandri. Volumul cuprindea 37 de bucăți, reprezentînd cea mai bogată colecție de basme populare românești, comparabile cu basmele germane ale fraților Grimm. Prefața lui Alecsandri, pontificele literar al epocii, consacra, deși în cuvinte parcimonios numărate, truda și semnificația operei lui Petre Ispirescu. Numele său rămîne de acum înainte, cum așa de concludent sublinia Alecsandri, definitiv „legat de comoara poveștilor din țară", culegătorul lor îndeplinindu-și „o sacră datorie către patrie".

In anii viitori, deși în forme mai puțin ample, Ispirescu își continuă activitatea literară publicînd în 1883, la Craiova, un volumaș de **Basme, snoave și glume**, în 1885, în colecția „Tribunei" de la Sibiu, **Jucării și jocuri de copii,** iar în 1886 o culegere de **Povești morale** și o conferință despre **Pomul de Crăciun.**

Alte contribuții ale sale sînt dedicate evocării lui **Mihai Viteazul, Ștefan cel Mare, Vlaĭ Țepeș** și **Războiului pentru neatîrnare.**

Petre Ispirescu, după caracterizarea așa de fericită a lui Delavrancea, a fost „un împărat al basmelor". Cînd citești basmele sale „ți se pare că asculți un popor întreg". Opera lui, preciza V. Alecsandri, e menită „a învăța generațiile noi valoarea inteligenței și a naturii poporului romîn".

Importanța lingvistică a basmelor sale a subliniat-o B. P. Hașdeu. „El e arată imensul avantagiu de a reproduce cu fidelitate modul de a nara propriu al săteanului — în loc de a înlocui caracteristicile idiotisme ale graiului rustic, prin forme mai prozaice ale pedantismului urban". Ispirescu, remarca profesorul Iorgu Iordan în prefața ediției din 1935, „s-a silit să scrie o limbă pe care s-o poată înțelege, fără greutate, toți cititorii, indiferent de graiul lor obișnuit".

Pentru elevi îndeosebi, cititorii cei mai fideli și mai statornici ai basmelor sale, Ispirescu este un unchiaș dătător de sfaturi și povețe luminate, un educator pe căile hărniciei și ale încrederii în puterile omului, un pedagog în înțelesul cel mai înalt al cuvîntului. Învățătorii și profesorii vor găsi totdeauna în opera lui cuvîntul înțelept care convinge și înalță flacăra entuziasmului, învățătura cea adevărată. Fiecare basm al lui Ispirescu este o lecție, o luptă cu întunericul și cu elementele negative ale vieții, o îzbîndă împotriva minciunii și a spiritelor nefaste.

De aproape un secol basmele sale sînt citite necontenit. Retipăririle lor sînt nenumărate. Generații după generații vin să se desfete la izvorul fermecat al vechilor povești ale poporului. Frumusețea și avîntul lor sînt neistovite. Și neistovită este dragostea de viață ce se revarsă din paginile lor, optimismul ce le caracterizează, îndemnul la muncă, marele exemplu al eroismului care, prin luptă, triumfă asupra becisniciei și lașității, asupra corupției și a trădării. Eroii săi — Aleodor-Împărat, Făt Frumos, Prîslea cel voinic, Zîna-Zînelor, Greuceanu, Ciobănașul cel isteț, Fata moșului cea cuminte etc. — sînt eroii virtuților poporului nostru. Deși alcătuite din elemente fantastice, ireale, basmele lui Ispirescu, plăsmuite din adînca înțelepciune populară, sînt o splendidă lecție a realismului și a vieții concrete.

La a șaptezecea comemorare a morții autorului lor, **Legendele sau basmele romînilor** sînt tot atît de vii și tot atît de pilduitoare ca și în ora purcederii lor în lume. Viața lor este însăși viața poporului romîn, al cărui destoinic reprezentant a fost culegătorul tipograf Petre Ispirescu.

VASILE NETEA

Rînduri pentru ascultătorii „DRUMEȚILOR VESELI"

Dacă, pornind de la titlu, cititorul acestor rînduri își va arunca ochii asupra numelui celui care le semnează, va bănui poate că este vorba iarăși despre concursuri. Cine gîndește așa, pierde cinci puncte. În schimb, poate fi liniștit: nu i se vor pune întrebări cu soroc de răspuns într-un minut.

As vrea să vorbim aici despre unele lucruri pe care aceste concursuri publice le-au scos la lumină și pe care noi, profesorii, le știam de mai-nainte — integral, parțial... sau de loc.

Mă rog, spectacol public, muzică, scenă, emoții... Două clase de elevi și eleve citesc pe brînci timp de două săptămîni, profesorii lor nu mai dorm de grijă, bibliotecile sînt răscolite, se fac conspecte cît o lucrare de doctorat.. Rezultatul: cu vocea la început tremurată, apoi din ce în ce mai sigură, copiii răspund unor întrebări dificile, uimind deseori și pe specialiști. Vorba unui coleg din Timișoara: „N-am crezut niciodată că elevii mei știu atîta carte!"

Cum se explică aceasta? Trebuie să fie ceva la mijloc, dacă înlăturăm ipoteza puerilă a întrebărilor cunoscute de mai-nainte.

Cred că pot da aici răspunsul. Explicația de bază este școala. Oricît ar citi copiii, oricît s-ar strădui profesorii, în două-trei săptămîni nu poți construi un edificiu solid — adică, în termenii noștri, nu poți cîștiga excursia. Fondul rămîne totuși pregătirea anterioară, lungă și migăloasă, oră de oră, an cu an, începută din clasa I-a a școlii elementare. Pe ea se grefează cele învățate în asaltul final din preziua concursului și ea îi asigură reușita, dacă... Dacă profesorii știu să-i orienteze pe copii. Deseori am constatat preferința elevilor pentru detalii nesemnificative — nume, ani sau dimensiuni — care îngreuiază corabia succesului lor. Cine oare dacă nu profesorul este acela care le poate arăta ce trebuie și ce nu trebuie să încarce la bord?

Al doilea factor este entuziasmul. Dacă sînt printre dumneavoastră colegi care n-au crezut că o întrecere culturală poate transforma clasa într-o echipă de fotbal, că cinematograful, distracțiile sau sportul pot cădea deodată pe al doilea plan, sfătuiți-i să deschidă aparatul de radio duminica după amiază, la ora 18.

Toate bune și frumoase pînă acum. Sînt însă unele lucruri care nu se văd — mai bine zis nu se aud — dar pe care semnatarul acestor rînduri le cunoaște și nu vrea să facă un secret din ele. De pildă:

Știți dumneavoastră cu cîtă teamă trecem noi în chestionar întrebările privind arta plastică? Dacă subiectul concursului este Grigorescu, Luchian sau Rembrandt, adică o temă de specialitate, mergem la sigur. Dacă nu... sînt elevi care ți-ar putea răspunde dimensiunile Dunării în metri și centimetri pe tot parcursul ei, care cunosc înălțimea și structura geologică a tuturor vîrfurilor din Carpați, dar n-au auzit de tabloul „Vîrful cu Dor" al lui Mirea.., și nici de pictorul Mirea. A caracteriza un curent artistic, un stil sau un pictor este pentru ei infinit mai greu decît să cunoască istoria tuturor castelelor din Praga. Dacă nu mă credeți, cereți și dumneavoastră elevilor să treacă pe o hîrtie numele pictorilor celebri pe care-i cunosc și vă veți convinge.

La concurs, situația e simplă: dacă elevii nu știu, li se scad 5 puncte. În clasă, însă, mă supăr foc la început, dar îmi dau apoi seama că tot noi, profesorii, sîntem de vină. De unde să cunoască elevii asemenea lucruri? Din cele cîteva cuvinte spuse la istorie sau la limba română? Prea puțin...

Același lucru și cu muzica. Drumeții noștri pot cînta o melodie cu oarecare succes sau o pot recunoaște dacă este în strînsă legătură cu tema concursului. Dar un fragment muzical care nu are legătură tematică cu subiectul pregătit de ei, chiar dacă e foarte simplu, rămîne un mister. Un elev mi-a spus odată că Beethoven a scris trei simfonii. Știți care: a treia, a cincea și a noua! În fond, nu știu dacă trebuie să zîmbim. Ce a ascultat el din Beethoven, din Brahms, Mozart sau Ceaikovski și, mai ales, cine și-a bătut capul să-l ajute să-i înțeleagă?

Școala, care le dă în alte domenii o pregătire temeinică și sistematică, în acest domeniu i-a ajutat prea puțin. Și, să facem o mică socoteală: Cîte audiții de muzică simfonică s-au făcut în școli? Cîte reproduceri după tablourile celebre se află la îndemîna elevilor, mai ales a celor din provincie? Cine s-a preocupat să le explice — oricît de simplu — stilurile și evoluția lor în plastică sau în muzică? A publicat Editura Tineretului cărți cu reproduceri necesare elevilor și, mai ales, accesibile lor? Și ce am făcut noi, profesorii, pentru ca să deschidem drumul elevilor către comorile artei?

Cînd eram elev, nici eu nu știam mai multe în orașul meu de provincie, unde picturi se puteau vedea doar la biserică și radio era numai la primărie. A venit atunci cineva de la Craiova, un doctor sau un avocat—nu-mi amintesc bine—și a ținut cîteva conferințe despre artă cu proiecții și exemplificări. N-am prea înțeles mare lucru noi, elevii dintr-a IV-a, dar mergeam în corpore și parcă o fereastră nouă s-a deschis spre alte frumuseți. Unii dintre noi au pornit chiar pe această cale. Asta a fost însă atunci, în condițiile școlii de altădată. Astăzi, posibilitățile — dar și răspunderea noastră — sînt mult mai mari. Și, la drept vorbind, atît de greu nu este: un patefon obișnuit, cîteva discuri alese, albume și monografii prezentate în conferințe periodice.

. . . . . .

Plecasem de la „Drumeții veseli" și am ajuns la școală. Ce să-i faci? Așa sîntem noi, profesorii. Ori de unde am porni, tot de școală aducem vorba. Și e foarte bine așa, numai să nu rămînem la vorbe.

Prof. N. SAFTU

Una din numeroasele cîștigătoare ale concursurilor „Drumeții veseli", felicitată de colegele sale.

In „Săptămîna economiei"

Numeroasele știri sosite din școli arată că „Săptămîna economiei" a trezit și în rîndurile elevilor și pedagogilor un viu interes.

■ In cinstea „Săptăminii economiei" elevii școlilor din orașul Călărași au făcut 271 de depuneri în valoare de 2.995 lei, locul de frunte revenind elevilor școlii medii nr. 1, ai școlilor de 4 și 7 ani nr. 1, nr. 3 și nr. 4.

■ Doar în cîteva zile elevii școlii de 7 ani din Rucăr au depus la C.E.C. 1.470 lei, cei de la școala de 7 ani din comuna Colibași 1.919 lei, iar cei de la școala de 7 ani din orașul Pitești 1.654 lei.

■ Și elevii școlii de 7 ani din Băile Govora au realizări frumoase în această direcție. Astfel, 68% din elevii clasei I-a și 75% din elevii clasei a III-a au librete C.E.C. Aceste realizări se datoresc în mare măsură învățătorilor și instructoarei superioare de pionieri, care prin discuții cu părinții și cu elevii, prin articole la gazetele de perete au subliniat importanța și rolul educativ al economiilor.

■ 3.500 pionieri și școlari din orașul Ploești au depus la casele de economii peste 21.980 lei.

Și cadrele didactice din școlile acestui oraș au arătat mult interes pentru acțiunile organizate în „Săptămîna economiei". In decurs de cîteva zile ele au depus la C.E.C. suma de 12.898 lei.

De la corespondenții noștri, I. RADU, N. CONSTANTINESCU, C. NEAGU

Ady Endre
un mare liric al secolului XX

REPREZENTANT în literatura universală, alături de Alexandru Petőfi, al genului poporului maghiar și al unei aprige lupte pentru libertate, pentru ridicarea celor mulți, pentru înfrățirea între popoare, Ady Endre a cîntat viața poporului maghiar, frumusețile pămîntului său, pusta plină de soare și de singe a Ungariei, tradițiile revoluționare, nesfîrșita sete de libertate a țăranilor și muncitorilor, ura împotriva împilatorilor, viitorul de lumină al unei lumi noi, omul și umanitatea. In istoria literaturii maghiare numele său este scris cu litere de foc reprezentînd — în limbă, în arta versului, în idei — o adevărată piatră de hotar, un început de lume abia întrezărită pînă la dînsul.

Ady Endre s-a născut la 22 noiembrie 1877, la Mecențiu, prin părțile Sălajului, sat care poartă astăzi, în urma hotărîrii Prezidiului Marii Adunări Naționale, numele poetului, după cum, în Năsăudul vecin, Frislopul, satul natal al lui Liviu Rebreanu, poartă numele marelui romancier. A învățat la Zalău, Carei-Mari și Debrețin, pentru ca apoi, după un popas de cîțiva ani la Oradea, să se avînte în 1904 spre Paris. Nu-l ademenește însă dorința unei „cariere" burgheze ci, ca și pe Eminescu, setea de viață, dragostea pentru literatură, pornirea aprigă de a lupta pentru cei mulți și umiliți. Titlurile nu i-au fost decernate de universități sau de ministere, ci exclusiv de creația lui literară și de lupta pe baricadele proletariatului.

Primele poezii ale lui Ady au apărut la Debrețin, în 1899, sub titlul **Versek** (Versuri), fiind însă departe de a putea prevesti adevărata putere de creație a tînărului poet. Cu al doilea volum, **Még egyszer!** (Încă odată!), apărut la Oradea în 1903, după ce poetul intrase în redacția ziarului **Szabadság** (Libertatea), originalitatea lui Ady începe a se impune. In bezna burgheziei maghiare scapără o lumină nouă; timpanele sînt izbite de un sunet neașteptat, viguros și amenințător. Poezia maghiară, după anii de glorie ai lui Petőfi, ai lui Vörösmarthy și ai lui Arany, ca și poezia noastră după moartea lui Eminescu, intrase în monotonia și marasmul imitațiilor facile și al clișeelor stereotipe. Cel care avea să-i dea un nou impuls și o nouă vigoare, reluîndu-i tradițiile eroice și adăugîndu-i noi elemente creatoare, a fost Ady Endre. In 1906 apare cel de al treilea volum al lui, **Uj versek** (Versuri noi), care zugrăvește marile contraste sociale din Austro-Ungaria, lupta mulțimilor oprimate, dorul poetului pentru un veac al luminii și al libertății. Ady devine un idol pentru lumea proletară și un demon pentru societatea burghezo-feudală, care vedea în el un „trădător" și un „detracat". Invectivele nu-l cruță și acuzațiile stupide îl urmăresc cu înverșunare. Superb și disprețuitor, Ady își continuă activitatea. In 1908 apare volumul **Vér és arany** (Singe și aur), cu care poetul dobîndește laurii unei glorii nebiruite, și apoi, rînd pe rînd, volumele: **Az Illés szekeren** (In rădvanul Sfîntului Ilie) 1909, **Szeretném ha szeretnének** (M-aș bucura să fiu iubit) 1910, **A minden titkok verseiből** (Din versurile tuturor tainelor) 1911, **A menekülö élet** (Viața care fuge) 1912, **A magunk szerelme** (Dragostea pentru noi) 1913, **Ki látot engem?** (Cine m-a văzut pe mine?) 1914, **A halottak élén** (In fruntea morților) 1918, și apoi, în 1923, postum, **Az utolsó hajók** (Ultimele corăbii).

Paralel cu activitatea poetică Ady a desfășurat și o bogată activitate în proză, publicînd schițe și nuvele, un fragment de roman și o piesă, articole politice și literare, pamflete și satire, note și însemnări. Trecerea sa prin redacțiile periodicelor **Szabadság** (Libertatea), **Nagyváradi Napló** (Ziarul Oradiei), **Budapesti Napló** (Ziarul Budapestei), **Nyugat** (Occidentul) și **Világ** (Lumea) a lăsat urme adînci în publicistica maghiară, dovedind și pe acest teren imensele posibilități combative ale poetului.

Rolul său în lupta poporului maghiar Ady l-a zugrăvit el însuși, în poemul **Sînt nepotul lui Gheorghe Doja,** tălmăcit în românește de Eugen Jebeleanu:

Sînt nepotul opincar și trist
Al lui Doja și vă ies-nainte.
Hei, domni mari, cu-ai mei să stați de vorbă
Poate bine-ar fi, căci vara e fierbinte.

E fierbinte vara și stă coasa dreaptă.
Hei coconi: pumni albi, însă nu mulți,
Ce-o să fie cînd turbat porni-va
Al lui Gheorghe Doja neam desculț?

In această pornire Ady nu vede încolonate numai masele maghiare, inima sa nu bate numai pentru cei de un singe cu dînsul, ci pentru toți cei oprimați, pentru toți dezmoșteniții vieții. In **Cîntecul iacobinului maghiar** Ady se adresează tuturor naționalităților din vechea Ungarie:

Din mii de-ndemnuri, dorul amorțite
De ce nu crește-o forță în sfîrșit?
Doar toți maghiarii, slavii și românii
Aceleași chinuri au de suferit.
. . . . . .
La fel murmură Dunărea și Oltul
Un cîntec greu, mihnit și funerar
In patria lui Arpád vai de-acela
Ce nu-i boier, ciocoi sau nu-i tîlhar.

Cînd ne-om întinde mîna prietenească?
Și cînd vom spune vorbe tari și mari,
Noi, subjugații, oropsiții, biții,
Indurerați maghiari și nemaghiari?

Poetul știe că eliberarea va veni numai prin solidaritatea tuturor subjugaților și oropsiților:

...Și de-și cern tămîie și mai aprig popii,
Toate-arată cum că stăm la buza gropii.
Un cuvînt mai aprig trebuie să sune
Ca al lui Petőfi. Totul să dărîme.

Dărîmarea va aduce-o lupta proletariatului, ale cărei rezultate el însă nu le va mai putea vedea, fiindcă moartea avea să-i curme zilele, într-un spital din Budapesta, la 27 ianuarie 1919.

Poporul maghiar nu l-a uitat însă și nu l-a uitat nici poporul romîn. Nu-l va uita niciodată nici unul din popoarele care au suferit cătușele regimului feudal austro-ungar. Aniversarea celor optzeci de ani de la nașterea lui Ady Endre, aniversare organizată cu participarea activă a tuturor acestor popoare, constituie dovada indiscutabilă atît a dragostei lor pentru marele poet vestitor al libertății, cît și dovada biruinței ideilor lui, a luptei lui pentru unirea și solidaritatea popoarelor.

N. V.

Pe marginea Conferinței profesorilor de educație fizică

De curînd a avut loc în Capitală prima Conferință pe țară a profesorilor de educație fizică privind dezvoltarea atletismului în școli. Au participat la această Conferință profesori de educație fizică din școli, din învățămîntul superior, reprezentanți ai secțiilor regionale de învățămînt și cultură, antrenori, maeștri ai sportului și părinți ai elevilor.

In cuvîntul de deschidere a Conferinței tov. Gheorghe Ploeșteanu, secretar general al M.I.C., a subliniat importanța acesteia în vederea aplicării Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din iulie 1957 cu privire la reorganizarea mișcării de cultură fizică și sport, în vederea dezvoltării atletismului în școli. In continuare vorbitorul a arătat măsurile luate de Ministerul Învățămîntului și Culturii în colaborare cu U.C.F.S. în acest scop.

Au fost prezentate apoi referatele „Metodica predării atletismului în învățămîntul de toate gradele" și „Aspecte organizatorice ale activității atletice din învățămînt".

Propuneri valoroase

Conștienți de importanța atletismului ca una dintre ramurile sportive de bază ale educației fizice, accesibilă tuturor elevilor, participanții la discuții au făcut propuneri menite să contribuie la ridicarea continuă a pregătirii fizice a tineretului din școli.

Vorbind despre necesitatea ca profesorii de educație fizică să lucreze, în special, în ramurile de sport pe care le cunosc mai bine, profesorul ARNO KUMMER (Orașul Stalin) a propus să se extindă metoda folosită în școlile din Orașul Stalin și care constă în aceea că în anumite centre de antrenament lucrează cu elevii, pe specialități, mai mulți profesori și antrenori, avînd la dispoziție cîteva ore de antrenament. In felul acesta lecțiile sînt mult mai instructive, mai mobilizatoare.

Profesoara ANGELA FILIP (București) a propus instituirea unei insigne speciale de „Atlet școlar".

Majoritatea vorbitorilor au cerut să se mărească numărul orelor de educație fizică în învățămînt. Pentru asigurarea unei dezvoltări armonioase a copiilor încă din primii ani de școală, ei au propus ca orele de educație fizică de la clasele I-IV să fie predate tot de profesori de specialitate.

Tov. MIHAI FLORESCU, ministrul Industriei Petrolului și Chimiei, președintele Comisiei centrale de atletism, a insistat în cuvîntul său asupra necesității de a se îmbunătăți prin toate căile activitatea atletică din școli. Referindu-se la reglementarea accesului elevilor pe stadioane, vorbitorul a spus: „Vom căuta să obținem ca stadioanele să fie deschise elevilor și vom cere chiar ca acele stadioane care nu vor fi puse la dispoziția școlilor să nu capete aprobarea de a găzdui competițiile sportive. Cred că trebuie luate măsuri de unificare a materialelor folosite în școli cu cele folosite de sportivii juniori, în scopul eliminării materialelor de ocazie și standardizării lor". In continuare vorbitorul a propus ca în cuprinsul „Caietelor de atletism" să se rezerve lunar 2—3 pagini problemelor de educație fizică școlară.

Tov dr. ION WIESENMAYER, maestru al sportului, a vorbit printre altele despre necesitatea supravegherii medicale a activității sportive de performanță a elevilor și studenților, precum și despre necesitatea unei colaborări strînse între profesori și medici. El a combătut tendința unor profesori de a supune elevii cu aptitudini sportive la probe multe, care întrec posibilitățile lor fizice.

Educația fizică este și rămîne educație

Tov. PETRE DRAGOESCU, director general al învățămîntului de cultură generală, a precizat în cuvîntul său locul și importanța educației fizice ca obiect de învățămînt. „Trebuie să nu se uite niciodată — a spus vorbitorul — că educația fizică este și ea un obiect le învățămînt. Prin mijlocirea orelor de educație fizică elevul este obligat să acumuleze un bagaj de deprinderi folositoare în viață. Nu trebuie să dăm ocazia să se creadă că educația fizică este un joc gratuit. Profesorul de educație fizică trebuie să se comporte la fel ca toți ceilalți profesori, cu același spirit de răspundere în formarea tineretului nostru". In continuare tov. Petre Drăgoescu a recomandat profesorilor de educație fizică să lucreze după un program bine stabilit, pentru a evita supraîncărcarea elevilor, să combată înclinarea spre vedetism pe care o manifestă unii din ei. Profesorii de educație fizică nu trebuie să scape din vedere cel mai înalt scop al educației fizice — scopul patriotic. „Educația fizică, a continuat vorbitorul, înainte de a fi sport este și rămîne educație și oricine lucrează altfel lucrează meșteșugărește".

Subliniind rolul educativ al sportului, numeroși vorbitori au adus exemple concrete de elevi foarte buni la sport și fruntași la învățătură, precum și exemple de elevi slabi la învățătură și, în același timp, și la educația fizică.

Numeroși vorbitori au arătat că pentru a putea practica atletismul nu este neapărat nevoie de baze sportive perfecte, de sulițe finlandeze sau prăjini suedeze. In primul rînd este nevoie de pasiune pentru atletism. Dacă există pasiune — a spus profesorul CORNEL IOVANESCU (Timișoara) — baza materială necorespunzătoare poate fi îmbunătățită.

Concluzii

In încheierea lucrărilor Conferinței, tov. SAMUEL BARANY, directorul Direcției educației fizice din M.I.C. a prezentat concluziile pe marginea discuțiilor purtate și a prezentat unele măsuri ce se vor lua în vederea dezvoltării continue a atletismului în școli și facultăți.

Incepînd din anul viitor se va trece la înființarea cluburilor sportive școlare care vor fi constituite pe scheletul actualelor școli sportive de elevi. In colectivele sportive ale școlilor vor intra, de acum înainte, și cadre didactice și membrii personalului administrativ din școli. Colectivele și cluburile sportive care patronează școli vor avea obligația de a se preocupa îndeaproape de cunoașterea nivelului sportiv al tinerilor care dovedesc calități sportive deosebite.

De asemenea, va fi reglementată problema participării elevilor la campionatele republicane școlare. Fiecare profesor va trebui să se ocupe de pregătirea temeinică a echipelor din una sau două ramuri de sport, nu să pregătească echipe în 5-6 ramuri de sport la un nivel oarecare, cum s-a întîmplat pînă acum.

Prima Conferință pe țară a profesorilor de educație fizică a constituit un larg schimb de experiență între cadrele de specialitate și un început bun de dezvoltare a atletismului în școli. Pentru traducerea în viață a hotărîrilor luate în această Conferință, atît secțiile de învățămînt și cultură cît și conducerile școlilor au datoria să contribuie în mai mare măsură la îmbunătățirea bazei materiale necesare dezvoltării atletismului în învățămînt.

ÎNSEMNĂRI BIBLIOGRAFICE

In cadrul „Lunii culturii" vor apare în Editura Tineretului:

Tudor Arghezi — Cartea mea frumoasă

Volumul cuprinde cinci poezii. Trei din ele — „Zece harapi", „Zece cafei" și „Zece mîțe" — dau prilej poetului să stimuleze, printr-o formulă foarte ingenioasă, talentele aritmetice și fantezia copiilor. Celelalte două poezii înfățișează cîte un portret miniatural al unor animale din jurul casei.

Volumul constituie o realizare deosebită a literaturii noastre pentru copii.

Alexandru Petőfi — Ianoș Viteazul

Versurile pline de prospețime ale lui Petőfi (în tălmăcirea poetului Eugen Jebeleanu) îi fac pe copii să trăiască alături de cei doi tineri eroi, a căror dragoste este atît de puternică încît învinge nu numai vitregia oamenilor și a împrejurărilor, ci chiar și moartea. Ianoș, despărțit de frumoasa lui și tînjind după ea, nu trece însă egoist și nepăsător pe lîngă durerile altora. Sentimentele lui de dreptate și cinste îl fac să se oprească oriunde, pentru a-i ajuta pe semenii lui. Cartea are o mare valoare educativă, atît prin conținutul cît și prin forma ei.

Otilia Cazimir — Albumul cu poze

Volumul înmănunchează povestiri despre viața grea din trecut a copiilor. Suferințele de odinioară ale celor mici, lipsiți de apărare și adăpost, lipsiți de bucurii, au găsit la Otilia Cazimir o înțelegere deosebită. Fiecare din povestirile cuprinse în volum constituie un puternic act de acuzare a regimului burghezo-moșieresc.

Méheș György — Paloșul neînfrînt

Specificul acestui basm, care povestește isprăvile lui Fănuță Scînteie, ucenic tîmplar, constă în faptul că fantasticul este dozat cu mult realism, astfel că pe primul plan nu se află obținerea unor lucruri cu ajutorul puterilor supranaturale, ci cîștigarea experienței și a înțelepciunii.

C. Nonea — Copii, babe și moșnegi

Povestirile adunate în acest volum se referă la viața copiilor în lumea satului moldovean de odinioară. Jocurile copiilor de țărani, primii lor pași în școală, participarea la viața oamenilor maturi, la viața socială, sînt o parte din numeroasele probleme care fac subiectul povestirilor.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul IX, Nr. 448 — Vineri 6 decembrie 1957 — 4 pagini 25 bani

Din cronica anilor noi

CA ȘI-ACUM, ningea. Viscolul purta aiurea fulgii de zăpadă, îi învîrtea și-i arunca prin cine știe ce cotlon sau îi izbea în obrazul oamenilor ce se-ncumetau să iasă pe uliță și să înfrunte întunericul și gerul. Pe o vreme ca asta, acum zece ani, la lumina unor lămpi fumegînde, la școală se înjgheba prima formație de cor din comuna Peretu. Ca la orice început, treburile au mers întîi mai greu. Entuziasmul suplinea însă lipsurile, hotărîrea de a realiza lucruri frumoase trecea peste orice piedică.

Cei cîțiva învățători care începuseră atunci să înfăptuiască sarcinile trasate de partid cu privire la culturalizarea satelor și care muncesc și acum neobosiți pe acest tărîm își amintesc bine acele timpuri. Comuna avea aproape patru mii de analfabeți. Exista o singură școală, cu patru clase, care funcționa cu două clase într-o parte și cu două în alta. Copii la școală puțini, necazuri multe. Unii nu veneau că n-aveau cu ce să se îmbrace, alții munceau la stăpîn, pe alții nu-i lăsau părinții. În serile lungi de iarnă, peretenii stingeau devreme lampa — ca să nu se ardă gaz mult. Dincolo de ferestrele înghețate, peste sat urla crivățul.

Oamenii din Peretu sînt ambițioși și perseverenți, mîndri și iuți, cu obiceiurile și tipicurile lor, cu același port pe care l-au apucat din moși-strămoși, oameni care-s „greu de-urnit, dar de-i urnești sînt greu de-oprit".

ÎNTII ȘI-NTII și mai -nainte de toate — a început moș Marin Petcana, ca și cum ar fi povestit un lucru despre vremuri de mult apuse — n-a fost decît un cor pe două voci, format din elevii mai răsăriți. Moș Marin Petcana are dreptate. Celor care poartă la gît cravată roșie li s-ar părea un basm, o poveste de necrezut că școala în care învață acum n-a existat, că nu exista nici căminul cultural, că în sat nu era nici lumină electrică și nici că duminica nu aveau loc șezători și festivaluri artistice.

Cei mai vîrstnici însă știu, au fost martori și părtași la toate transformările satului. Și acestea au început cam de pe atunci de cînd, cu emoție și bucurie-n glas, se străduiau la cor să învețe un cîntec:

Strungul, plugul și condeiul
Au pornit să chiuie
Și-au pus flori la pălărie
Și văzduhul țiuie...

Cu încetul corul s-a mărit. Fiecare învățător socotea o izbîndă recrutarea unui nou sătean la cor. Gheața fusese spartă.

Oamenii vin de obicei cînd văd că lucrurile sînt frumoase și că ceea ce fac ei este un lucru folositor. Și aceasta se vedea într-adevăr. Mereu veneau din ce în ce mai mulți tineri, ba chiar și vîrstnici ca Alexandru Badea și Marin Petcana, pe care l-am pomenit mai sus și care, într-una din serile trecute, începuse să ne povestească „istoricul" corului din Peretu și al echipei artistice. Și, drepți să fim, ne-a vorbit mai mult despre echipa de teatru, căci de cîțiva ani nu mai cîntă în cor, dar este unul dintre cei mai activi actori amatori.

O muncă perseverentă nu este lipsită nici de rezultate. Învățătorii au muncit cot la cot cu sătenii, au cîntat la cor împreună, au jucat în piese, au pregătit programe satirice

MIRCEA IONEL

(Continuare în pag. 4)

Expoziția „Arta populară a naționalităților conlocuitoare din R. P. Română"

În stînga, costum unguresc de fată din Huedin, regiunea Cluj; în dreapta, costum săsesc de fată din Boroș-Bistrița, regiunea Cluj.

LUNA CULTURII

La clubul sindicatului nostru

Un program bogat și variat, pe diverse planuri — plastică, muzică, teatru, cinema, literatură — și-a înscris în planul său de activitate, pentru „Luna culturii", clubul din București al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură. Au fost antrenate toate cercurile artistice ale clubului — cor, orchestră, dansuri și teatru — colectivul bibliotecii, cercul literar „Mihail Sadoveanu", numeroși profesori și personalități ale vieții noastre culturale și artistice. Selecționăm următoarele manifestări:

Un ciclu de filme documentare românești, închinate plasticii noastre, va rula sîmbătă 7 decembrie. Vor fi prezentate filmele „Theodor Aman", „N. Grigorescu" și „Galeria Națională". Alte filme românești — „Ciocîrlia" și „Valea Ialomiței" — vor putea fi văzute duminică 15 decembrie.

La seara muzicală cu tema „Muzica românească și trecutul ei" (luni 16 decembrie) își vor da concursul tov. Lola Gălășan, Meri Carocsi, N. Argeșiu și Tornea Pavel, de la Filarmonica de Stat „George Enescu"; la pian, prof. Mihaela Holle. Conferința va fi ținută de dr. Ion Weinberg.

Tot în cadrul săptămînii muzicii va avea loc pentru profesorii de muzică, învățători și educatoare o conferință cu tema „Funcțiunea muzicală în raport cu funcțiunea vorbirii și cu procesul de învățămînt". Sîmbătă, 14 decembrie, se va desfășura o audiție de muzică simfonică și muzică ușoară românească, prezentată de prof. Lucilius Costin.

Cercul literar „Mihail Sadoveanu" organizează pentru vineri, 13 decembrie, o seară literară cu tema „Literatura — mijloc de educație patriotică"; referatul va fi ținut de prof. Ștefania Golopenția. În continuare, se vor citi lucrări originale ale membrilor cercului.

Tov. Al. Bojin, redactor-șef al Editurii didactice și pedagogice, va vorbi miercuri 18 decembrie despre „Rolul manualelor didactice în instruirea și educarea tineretului nostru de azi". Cu acest prilej se va organiza un stand unde vor fi expuse manuale școlare.

Colectivul bibliotecii organizează, sîmbătă 21 decembrie, un recital intitulat „Din inimă-ți cînt, țara mea" — în cadrul căruia se vor prezenta scenete, recitări, cîntece și montaje literare.

La Universitatea „C. I. Parhon"

În cadrul „Lunii culturii", studenții Universității „C. I. Parhon" vor participa la numeroase manifestări culturale. În afară de diversele sesiuni și ședințe festive ale cercurilor științifice studențești, vor mai avea loc diferite simpozioane cu teme legate de succesele culturii românești. Astfel, joi 12 decembrie va avea loc simpozionul pe tema „Dezvoltarea literaturii și artei în R.P.R.", urmat de un spectacol de selecțiuni din opere și balet, iar joi 19 decembrie un simpozion pe tema „Dezvoltarea științei în R.P.R.", urmat de un spectacol de cîntece și dansuri.

Echipele artistice studențești au pregătit patru piese de teatru, cu care vor prezenta spectacole la uzinele „Mao Tze-dun" și la Orașul Stalin. De asemenea, în această perioadă studenții Universității „C. I. Parhon" au organizat trei concursuri: un concurs de poezie și proză, un concurs de materiale satirice și un concurs de fotografii artistice.

RESURSELE educative ale MATEMATICII

ORICE știință are resurse educative, care pot fi realizate în cadrul procesului de învățămînt. Educare înseamnă, în ultimă instanță, procesul complex al formării și perfecționării omului (sub aspectul său etic și general-cultural). Comunicarea simplă a unor cunoștințe poate contribui și ea la formarea profilului moral al omului (și nu numai atunci cînd ea și-a propus în mod deliberat o îndoctrinare cu învățămintele ce se pot trage din evenimentele trăite de om în decursul istoriei sale). Asimilarea unor legi de astronomie, biologie sau fizică poate exercita efecte educative, deși prin conținutul lor concret aceste legi nu au nici un fel de rezonanțe etice. Căci orice știință a naturii sau chiar orice descoperire din acest domeniu se pretează la consecințe cu sensuri îndreptate în două direcții opuse, la consecințe și concluzii care depășesc domeniul fenomenelor naturale și invadează sferele activității sociale.

Una din aceste consecințe privește, fără îndoială, bunăstarea noastră materială și-și exercită efectele prin mediațiunea tehnicii. Teorema lui Pitagora a permis inginerilor din cele mai vechi timpuri elaborarea unor procedee practice capitale pentru construirea caselor și a cetăților. Legea a doua a termodinamicii a permis perfecționarea mașinilor cu aburi; legile lui Kepler au contribuit la înlesnirea alcătuirii tabelelor astronomice necesare pentru navigatori.

DAR din aceleași legi naturale pot fi deduse o serie de concluzii teoretice generale care — tocmai din cauza caracterului lor general — se lasă extinse, în valabilitatea lor, și asupra altor domenii ale existenței decît acelea unde au luat naștere. Aceste concluzii privesc concepția noastră generală despre natură, despre lume — filozofia — și au, prin aceasta, contingențe și cu sfera activității umane sociale și etice. Aceste concluzii servesc, prin intermediul filozofiei — al acestui țesut conjunctiv al științelor — ca inele de legătură pentru ințelegerea fenomenelor naturii cu evenimentele etice-umane; datorită lor și prin ele se realizează procesele oarbe ale naturii pe planul valorilor esențialmente umane. Într-un anumit sens, aceste concluzii filozofice, etice constituie și ele o aplicație practică a științelor naturii. Însă aici aplicația practică nu mai înseamnă producția, ci schimbarea și transformarea configurației etice a omului. Ca să mă refer din nou la exemplele citate: din teorema lui Pitagora se putea deduce că există segmente geometrice incomensurabile, o consecință care în acea epocă a avut urmări deosebit de grave asupra concepției mistico-religioase a pitagorienilor. Din a doua lege a termodinamicii a rezultat că în natură există (poate predomină chiar) procese ireversibile, o concluzie de o mare importanță filozofică ce avea să ducă la prăbușirea sistemului mecanicist, metafizic al lumii. În fine, iată sistemul lui Copernic-Kepler, ale cărui efecte exercitate asupra fizionomiei spirituale a omului erau comparabile — în intensitate și în consecințe — cu efectele directe exercitate de acesta asupra navigației. Mai mult. Consecințele spirituale ale sistemului copernician pot fi considerate, pe scara valorilor absolute, ca majore față de orice perfecționări ce ar fi apărut în urma aplicării acestuia în alcătuirea tabelelor astronomice destinate navigației.

SISTEMUL copernician, darwinismul, teoriile geometrice neeuclidiene au produs adevărate revoluții în spiritul, în conștiința, în felul de a gîndi, în atitudinea generală intelectuală a oamenilor, transformări revoluționare ale concepției despre lume. Atunci cînd judecăm valoarea unei discipline științifice trebuie s-o facem raportînd-o la spectrul extins și variat al valorilor umane, și cînd facem aprecieri trebuie să ținem seama nu numai de aportul adus în domeniul progresului industrial și tehnic, ci și de expansiunea produsă în universul spiritual al omenirii.

Există, deci, rezerve educative în interiorul fizicii, al astronomiei, biologiei, chimiei sau geologiei deopotrivă. Și nici n-aș putea spune că ele nu ar putea fi exploatate în permanență, în procesul cotidian al educației. Da — dar această exploatare cotidiană nu se poate face decît în cursul muncii creatoare, efective, din laborator — pe teren. Aceste rezerve educative permanente care emană din toate științele experimentale pot fi exprimate, în esența lor, foarte lapidar: respect pentru fapte, respect pentru legăturile naturale, respect pentru ponderea specifică a faptelor în plasa dependențelor universale. Munca cu microscopul, cu telescopul, cu eprubeta, cu balanța analitică sau electrometrul educă zi cu zi — împreună cu acest respect pentru fapte — și un sănătos criticism și îndoială științifică față de verificările incomplete, precum și față de concluziile pripite trase din fapte izolate prin violarea legăturilor naturale și prin nesocotirea importanței pe care acest eveniment sau obiect îl reprezintă în plasa complexă a fenomenelor.

MATEMATICA dispune însă, în domeniul educației morale a intelectului, de rezerve cotidiene care pot fi exploatate în cadrul procesului de învățămînt, începînd de la gradul mediu (poate chiar elementar) pînă la gradul superior. Aceste rezerve s-au acumulat în interiorul științelor matematice ca o urmare a aplicării logicii asupra fenomenului aritmetic, geometric și algebric. Matematica servește, între altele, și ca un fel de laborator de experiențe al logicii în acțiune sau, cel puțin, ca un excelent teren de instrucție pentru exercițiul raționării. Căci aici, în domeniul matematicii, se deprinde cel mai metodic raționea cu metodele științifice ale artei convingerii; aici își însușește ea un stil de discuții înzestrat cu semnele unei riguroase atitudini etice — într-un cuvînt a demonstrației sau a argumentării — corecte totodată și în sensul moral al cuvîntului.

Demonstrația discursivă se utilizează în toate sectoarele vieții unde există comunicare socială între oameni. Propagandistul unei idei politice trebuie să-și convingă auditorii prin raționamente; juristul trebuie să demonstreze nevinovăția sau culpabilitatea; în activitatea publică, la adunări, întruniri — pretutindeni trebuie să se demonstreze ceva, utilizîndu-se în acest scop instrumentul comun al comunicației și al înțelegerii printre oameni egali: rațiunea.

ȘI AICI, imediat, o paranteză: „trebuie", am spus. Desigur, obligația de a convinge, respectînd legile naturale ale demonstrației, există doar într-o orînduire democratică. Este unul din cele mai semnificative fapte ale istoriei că necesitatea de a demonstra nu s-a născut în interiorul geometriei ci în agora, în climatul liber, democratic al vieții publice din Elada antică. Geometria își datorează cel mai puternic instrument științific de care dispune, democrației politice. Dacă Spinoza a văzut în geometria deductivă exemplul demn de urmat pentru edificarea științelor etice și politice, în vederea introducerii și în sînul acestora a logicii demonstrative, geometrii Eladei puteau pe drept cuvînt să susțină că știința spațiului trebuie și ea dezvoltată după modelul argumentației utilizate în viața publică, deci „more politico". Și ce revoluție a produs și în matematică pătrunderea exigențelor democratice! Se poate vorbi de democrație nu numai în viața științifică, în domeniul relațiilor dintre oamenii de știință, ci și de o democrație inseparabilă de știință: „în matematică nu există drumuri separate pentru regi". Sensul profund al acestor cuvinte nu se referă la dificultățile de ordin practic ale asimilării științei, ci tocmai la această democrație intrinsecă pe care o secretează și o emană orice știință vie. Caracterul democratic al științei se reflectă, înainte de toate, în obligația demonstrației, a convingerii universal valabile pretutindeni și pentru toți și deasupra oricărei autorități. Fobia demonstrației este stigmatul atitudinii antiștiințifice și, totodată, un fel de reacție de turnesol a antidemocratismului. De aceea consider că în școlile în care sînt pregătiți activiști pe tărîm social și politic (ziariști, activiști de sindicat, U.T.M. sau de partid) ar fi necesar să se introducă, alături de obiectele cu caracter istoric, economic și politic, și studiul obligatoriu al logicii. Ea este o excelentă educatoare în ale democrației.

Acolo unde stăpînesc miracolul, forțele supranaturale, harul divin, divinația, bunul plac, dreptul pumnului, clomagul, constrîngerea polițienească, constrîngerea economică sau de orice alt gen — demonstrația este înlăturată ca inutilă și incomodă, oamenii sînt determinați să adopte anumite atitudini pe căi potrivnice drepturilor lor elementare. De aceea, se mai poate spune că recunoașterea obligativității demonstrației reflectă și o atitudine de respect față de om, față de demnitatea umană.

ÎN ARGUMENTAREA discursivă din viața publică de toate zilele se amestecă foarte ușor greșeli. Izvorul acestora este adesea reaua credință, scopul conștient de a induce în eroare. Dar nu întotdeauna; cred că foarte frecvent se greșește și din cauza complexității problemelor în discuție. Țesutul dens al legăturilor întunecă vederea și favorizează rătăcirea raționamentului.

Caracterul eronat al unui anumit tip de raționament devine evident și edificator atunci cînd caracterul greșit al concluziei pe care o atrage după sine apare cu o claritate brutală și, mai ales, atunci cînd devin vizibile toate îndepărtatele consecințe nocive ale acesteia. Invers: un raționament corect apare ca deosebit de valoros în special atunci cînd rezultatele pe care le produce sînt esențiale și greu sau imposibil de obținut fără intermediul acestuia. Exemplele de logică luate din viața de toate zilele păcătuiesc adesea tocmai prin banalitatea, platitudinea și ineficacitatea lor. De obicei, greșelile care sînt prezentate ca urmări ale unui raționament incorect sînt puerile sau neesențiale și, din cauza caracterului; aici își însușește ea un stil de discuții înzestrat cu semnele unei riguroase atitudini etice — într-un cuvînt a demonstrației sau a argumentării — corecte totodată și în sensul moral al cuvîntului.

Demonstrația discursivă se utilizează în toate sectoarele vieții unde există comunicare socială între oameni. Propagandistul unei idei politice trebuie să-și convingă auditorii prin raționamente; juristul trebuie să demonstreze nevinovăția sau culpabilitatea; în activitatea publică, la adunări, întruniri — pretutindeni trebuie să se demonstreze ceva, utilizîndu-se în acest scop instrumentul comun al comunicației și al înțelegerii printre oameni egali: rațiunea.

ȘI AICI, imediat, o paranteză: „trebuie", am spus. Desigur, obligația de a convinge, respectînd legile naturale ale demonstrației, există doar într-o orînduire democratică. Este unul din cele mai semnificative fapte ale istoriei că necesitatea de a demonstra nu s-a născut în interiorul geometriei ci în agora, în climatul liber, democratic al vieții publice din Elada antică. Geometria își datorează cel mai puternic instrument științific de care dispune, democrației politice. Dacă Spinoza a văzut în geometria deductivă exemplul demn de urmat pentru edificarea științelor etice și politice, în vederea introducerii și în sînul acestora a logicii demonstrative, geometrii Eladei puteau pe drept cuvînt să susțină că știința spațiului trebuie și ea dezvoltată după modelul argumentației utilizate în viața publică, deci „more politico". Și ce revoluție a produs și în matematică pătrunderea exigențelor democratice! Se poate vorbi de democrație nu numai în viața științifică, în domeniul relațiilor dintre oamenii de știință, ci și de o democrație inseparabilă de știință: „în matematică nu există drumuri separate pentru regi". Sensul profund al acestor cuvinte nu se referă la dificultățile de ordin practic ale asimilării științei, ci tocmai la această democrație intrinsecă pe care o secretează și o emană orice știință vie. Caracterul democratic al științei se reflectă, înainte de toate, în obligația demonstrației, a convingerii universal valabile pretutindeni și pentru toți și deasupra oricărei autorități. Fobia demonstrației este stigmatul atitudinii antiștiințifice și, totodată, un fel de reacție de turnesol a antidemocratismului. De aceea consider că în școlile în care sînt pregătiți activiști pe tărîm social și politic (ziariști, activiști de sindicat, U.T.M. sau de partid) ar fi necesar să se introducă, alături de obiectele cu caracter istoric, economic și politic, și studiul obligatoriu al logicii. Ea este o excelentă educatoare în ale democrației.

Acolo unde stăpînesc miracolul, forțele supranaturale, harul divin, divinația, bunul plac, dreptul pumnului, clomagul, constrîngerea polițienească, constrîngerea economică sau de orice alt gen — demonstrația este înlăturată ca inutilă și incomodă, oamenii sînt determinați să adopte anumite atitudini pe căi potrivnice drepturilor lor elementare. De aceea, se mai poate spune că recunoașterea obligativității demonstrației reflectă și o atitudine de respect față de om, față de demnitatea umană.

ÎN ARGUMENTAREA discursivă din viața publică de toate zilele se amestecă foarte ușor greșeli. Izvorul acestora este adesea reaua credință, scopul conștient de a induce în eroare. Dar nu întotdeauna; cred că foarte frecvent se greșește și din cauza complexității problemelor în discuție. Țesutul dens al legăturilor întunecă vederea și favorizează rătăcirea raționamentului.

Caracterul eronat al unui anumit tip de raționament devine evident și edificator atunci cînd caracterul greșit al concluziei pe care o atrage după sine apare cu o claritate brutală și, mai ales, atunci cînd devin vizibile toate îndepărtatele consecințe nocive ale acesteia. Invers: un raționament corect apare ca deosebit de valoros în special atunci cînd rezultatele pe care le produce sînt esențiale și greu sau imposibil de obținut fără intermediul acestuia. Exemplele de logică luate din viața de toate zilele păcătuiesc adesea tocmai prin banalitatea, platitudinea și ineficacitatea lor. De obicei, greșelile care sînt prezentate ca urmări ale unui raționament incorect sînt puerile sau neesențiale și, din cauza caracter-

I. TOTH
conferențiar la Universitatea „C. I. Parhon" din București

(Continuare în pag 2)

PIONIERII ȘI ȘCOALA

Ziarele au scris, zilele trecute, despre Hotărîrea Plenarei C.C. al Comsomolului cu privire la măsurile pentru îmbunătățirea activității organizației de pionieri „V. I. Lenin" din Uniunea Sovietică. Analizînd realizările în munca dusă de pionieri și deficiențele constatate în această muncă, Hotărîrea stabilește o serie de măsuri care prezintă un deosebit interes pentru cadrele didactice.

Organizația de pionieri, arată Hotărîrea, trebuie să activeze cu forme și metode deosebite de cele ale muncii didactice din școală. Ea nu trebuie să se rezume la limitele școlii. Aceasta va contribui la dezvoltarea multilaterală a pionierilor, la educarea caracterului și lărgirea orizontului lor, permițînd prin aceasta organizațiilor de pionieri să aibă o influență mai activă asupra îmbunătățirii învățăturii și asupra întăririi disciplinei elevilor.

Plenara C.C. a Comsomolului a subliniat că unul din principiile de bază ale muncii organizației de pionieri este larga dezvoltare a inițiativei pionierilor. Cadrele didactice sînt datoare și pe viitor să sprijine organizațiile și instructorii de pionieri, iar Comsomolul are datoria să folosească în cea mai mare măsură experiența bogată a cadrelor didactice în munca cu pionierii; însă, în același timp, este necesar să se stabilească relații juste între colectivele pionierești și cadrele didactice, renunțîndu-se la tutela în lucrurile cele mai mărunte și la îndeplinirea de către cadrele didactice a muncii instructorilor și activiștilor organizațiilor de pionieri. De asemenea, Hotărîrea indică organelor conducătoare ale Comsomolului să ajute intens pe învățători și profesori în însușirea celor mai bune metode de activitate în rîndurile pionierilor.

Îmbunătățirea conținutului activității pionierilor este, după cum stabilește Hotărîrea C.C. al Comsomolului, o sarcină comună a comitetelor raionale și regionale ale Comsomolului și a organelor de învățămînt și sindicale. Acestea au datoria să ia împreună măsurile pentru îmbogățirea activității în unități și detașamente, pe baza indicației leniniste asupra faptului că învățătura și educația tineretului trebuie îmbinate cu munca țăranilor și muncitorilor. De asemenea, Plenara C.C. al Comsomolului socotește necesară organizarea unei consfătuiri cu Ministerul Culturii al U.R.S.S., Ministerele Învățămîntului ale republicilor unionale și Academia de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R. asupra problemelor educației estetice a pionierilor și școlarilor, precum și luarea de măsuri, în colaborare cu organele de învățămînt, sindicale și de cultură fizică pentru dezvoltarea turismului în rîndurile copiilor.

Tot în scopul îmbunătățirii conținutului muncii cu pionierii, Hotărîrea consideră necesar să se stabilească în organizațiile de pionieri două-trei „trepte" pe bază de vîrstă.

(Continuare în pag. 2)

In amintirea răscoalei de la BOBÎLNA

Ardealul a îmbrăcat în săptămîna trecută haină de sărbătoare. S-au comemorat, cu pietate și mîndrie, 520 de ani de la marea răscoală de la Bobîlna. La Cluj a avut loc o adunare festivă consacrată acestui eveniment, iar pe dealul Bobîlna, acolo unde acum peste o jumătate de secol se afla tabăra iobagilor romîni și maghiari răsculați, s-a desfășurat o mare adunare populară. Aici, în prezența a mii de participanți, a fost dezvelit un monument vrednic de amintirea eroilor de la 1437. Satul Olpret din raionul Dej a primit numele de Bobîlna.

În istoria poporului nostru, timp de veacuri, Bobîlna a reprezentat o realitate, un simbol și o nebiruită speranță: realitatea împilării și a exploatării feudale, simbolul răzvrătirii și al solidarității celor subjugați, speranța — prin luptă — într-un veac al luminii și al dreptății.

La lumina flăcărilor Bobîlnei s-au adunat iobagii de pe Someș, de pe Mureș și de la cîmpie, de pe Arieș și din munți, pentru a izbi năprasnic în crunta orîndui re feudală. Cu ei au venit lucrătorii din ocnele de fier și de sare, meșteșugarii din tîrguri, muncitorii din ateliere. Mergeau alături romîni și neromîni, maghiari și nemaghiari. Suferința îi unise sub faldurile aceluiași steag. În fruntea lor se aflau Nagy Budai Antal și Mihai Valahul, un maghiar și un romîn, Ladislau Biro și Ladislau Bana, Pavel din Voivodeni și Ilie din Almaș, alți maghiari și alți romîni, fiindcă răscoala nu era numai a unora sau a altora, ci a tuturora — o răscoală a iobagilor împotriva jugului feudal. Contradicțiile de clasă erau tot mai puternice și ele impuneau solidaritate tuturor celor obidiți. Birurile, dijmele, robotele și clăcile se țineau lanț. Munca și jertfele iobagilor, minerilor și meșteșugarilor trebuiau să susțină luxul, trîndăvia și desfrîul claselor nobile și clerului. Din munca și din jertfele lor se ridicau palate, se adunau bogății și se purtau nenumărate războaie de cotropire. În această cumplită exploatare se găsesc originile solidarității care a dezlănțuit răscoala de la Bobîlna.

În aprilie 1437, hotărîrea celor încătușați fusese luată. În cîteva săptămîni, întreaga Transilvanie și, mai ales, regiunile dintre Alba-Iulia și Baia-Mare, a fost cuprinsă de furtuna răzvrătirii. Cu securile, cu coasele și cu furcile, iobagii izbeau cu sete în porțile castelelor și în cetățile nobililor. Izbucnise una din cele mai puternice răscoale țărănești din Evul mediu...

În prima bătălie dată între iobagi și nobili, în apropierea orașului Dej, oastea nobililor a fost sfărîmată. La 6 iulie, nobilii propun răsculaților o înțelegere, fiind siliți să recunoască, în fața cumplitei evidențe înfățișate de iobagi, că ei pe aceștia „i-au aruncat în grea robie... lipsindu-i de toate drepturile și libertățile lor, chinuindu-i cu amar și apăsîndu-i cu greutăți de neîndurat". Aceasta a fost marea victorie morală a răsculaților: constrîngerea stăpînilor de a mărturisi că se află pe o poziție de împilare și exploatare. Sub presiunea acestei constrîngeri, nobilii au recunoscut iobagilor dreptul de a pleca unde vor voi, „liberi și netulburați", și de a nu mai plăti dijmele din bucate, reglementîndu-se și dreptul de moștenire al soților și copiilor iobagilor. În fiecare an, o comisie mixtă avea să se adune apoi pe dealul de la Bobîlna, pentru a examina felul cum se respectă această înțelegere.

Monumentul închinat memoriei răsculaților de la Bobîlna

Nobilii au călcat însă convenția îndată ce au obținut demobilizarea țăranilor și, la Căpîlna, în 16 septembrie 1437, au constituit, împreună cu reprezentanții sașilor și ai secuilor, acea monstruoasă Unio trium nationum, care a rămas legea fundamentală a Transilvaniei pînă la 1848. Luptele reîncep. În bătălia ce se da la Apatiu nobilii sînt iarăși înfrînți și siliți să semneze o nouă convenție. Nici de data aceasta ei nu-și respectă însă angajamentele, așa încît luptele se întețesc. Iobagii, în decembrie 1437, izbutesc, după atacuri înverșunate, să ocupe Clujul și Aiudul. Acesta este punctul culminant al răscoalei. El determină pe nobili să-și concentreze toate forțele și, avînd și ajutorul regelui Ungariei, ca și sprijinul micii nobilimi trădătoare, vremelnic aliată cu răsculații, să împresoare Clujul pe care, după un asediu îndelungat, izbutesc să-l smulgă din mîinile răsculaților. Nagy Budai Antal este prins și tăiat în bucăți. Începe declinul răscoalei. Iobagii sînt urmăriți cu o ură fără de margini și executați în mod bestial. Trupurile lor chinuite se zvîrcolesc sub streangul spînzurătorilor, sînt trase în țeapă, arse pe rug, despicate în bucăți. Unora li se scot ochii, li se taie nasul, urechile și buzele; urgia se desfășoară cu o cruzime de nedescris.

Nobilii voiau ca iobagii să nu uite. Și n-au uitat! În locul lui Nagy Budai Antal și al lui Mihai Valahul s-a ridicat Gheorghe Dozsa, s-a ridicat Horea, s-a ridicat întreg poporul, iar nobilii au sfîrșit prin a se prăbuși. Pe dealul de la Bobîlna se înalță astăzi monumentul marii amintiri care consacră biruința eroilor de la 1437.

VICTOR LUCREȚIU

Fapte ce nu pot fi trecute cu vederea

Regimul nostru de democrație populară pune în centrul preocupărilor sale grija față de oamenii muncii și de nevoile acestora. An de an s-au luat măsuri care să contribuie la ridicarea nivelului de trai al tuturor celor ce muncesc.

In cadrul acestor preocupări un loc important îl ocupă grija față de nivelul de trai și de muncă al slujitorilor școlii, cărora partidul și guvernul le acordă o înaltă prețuire, corespunzătoare cu rolul social pe care îl au ei în creșterea și educarea tinerelor generații. Pe lîngă o serie de alte măsuri privind îmbunătățirea condițiilor de trai ale cadrelor didactice, în decurs de cîțiva ani sistemul de salarizare a acestora s-a îmbunătățit de două ori.

Tot pe linia acestor măsuri, în cursul acestui an plata salariilor învățătorilor și profesorilor a trecut pe seama sfaturilor populare comunale, pentru ca ea să se efectueze cît mai operativ și la timp. Cea mai mare parte a organelor locale ale puterii de stat au înțeles importanța acestei măsuri și caută s-o îndeplinească în modul cel mai corespunzător. Mai sînt însă, la unele sfaturi populare comunale, oameni care nu țin seama de dispozițiile în vigoare și încalcă, într-o măsură mai mare sau mai mică, drepturile cadrelor didactice Au fost situații cînd salariile învățătorilor și profesorilor s-au plătit cu întîrziere (citeodată de 10—30 zile), alteori s-au plătit în rate ori s-au făcut rețineri nejustificate. Defecțiuni în plata salariilor cadrelor didactice și abuzuri de felul acesta s-au întîlnit în unele localități din raioanele Filimon Sîrbu, Oradea, Strehaia, Sebeș și altele. Învățătorii din comuna Dragomirești, raionul Bacău, nu au primit salariile pe luna august nici pînă în prezent, deoarece fostul secretar al sfatului popular comunal și-a însușit sumele respective. Deși vinovatul și-a primit pedeapsa, cei păgubiți nu au intrat nici pînă acum în posesia drepturilor lor, iar organele respective nu au luat încă măsuri de îndreptare.

Sînt unii președinți de sfaturi populare comunale care lasă pe învățători să tragă consecințele lipsei de activitate a altor organe ale sfaturilor și nu le plătesc salariile la timp. Dacă, de exemplu, agentul încasator din comuna Doștat, raionul Sebeș, nu a încasat impozitele, cadrele didactice sînt „vinovate" de acest lucru și atunci nu li se plătește salariul pînă cînd nu vor ajuta pe cel în cauză să-și îndeplinească sarcinile. Practici de felul acesta sînt cu totul contrare dispozițiilor date.

Mai sînt de asemenea funcționari ai unor sfaturi populare comunale care fac rețineri nejustificate și abuzive din salariile cadrelor didactice. Contabilul sfatului popular din comuna Copăcel, raionul Oradea, obligă pe învățători să facă serviciu de noapte la telefon, reținîndu-le din salariu în caz contrar. Și, ceea ce este mai curios, acest contabil nu dă chitanțe pentru sumele reținute.

Deși organele corespunzătoare au dat dispoziții și au luat măsuri cînd s-au semnalat defecțiuni de felul celor arătate mai sus, la redacția „Gazetei învățămîntului" continuă să sosească încă scrisori cu privire la greutățile pe care le întîmpină unele cadre didactice în primirea salariilor.

Astfel de fapte nu trebuie trecute cu vederea cu nici un chip. Trebuie să se pună capăt măsurilor abuzive și atitudinilor lipsite de răspundere ale unor salariați ai sfaturilor populare comunale în ceea ce privește plata salariilor cadrelor didactice și să se urmărească cu mai multă perseverență stricta aplicare a hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la drepturile acestora.

Organele locale trebuie să înțeleagă că învățătorii și profesorii pot să-și îndeplinească nobila lor misiune în școală și să acorde un sprijin real în realizarea sarcinilor obștești dacă și ele, la rîndul lor, vor manifesta o atitudine atentă și plină de grijă față de slujitorii școlii.

M. C.

Cîteva observații pe marginea unui manual de FIZICĂ

Manualul de fizică pentru clasa a VIII-a de N. Hangea și N. Stănescu are, fără îndoială, o serie de calități. Scris într-o formă accesibilă, manualul dă elevilor posibilitatea de a înțelege noțiunile de bază ale mecanicii, legile ei. Expunerea este de cele mai multe ori clară, trecînd treptat de la elemente simple la probleme complexe, la deducerea unor legi și concluzii generale. Fără a șterbi din accesibilitatea celor expuse, autorii au introdus și unele elemente care îi pregătesc pe elevi pentru un studiu mai adînc, mai complex al fizicii. Așa, bunăoară, se insistă asupra operațiilor cu vectori, se introduc, cu prilejul studierii mișcărilor, unele elemente care le vor da elevilor mai tîrziu, în clasa a XI-a, posibilitatea să aplice cu ușurință cunoștințele de analiză matematică la studierea diferitelor mișcări. In capitolele referitoare la mișcări se acordă atenție reprezentărilor grafice. Este de remarcat, de asemenea, faptul că autorii au fost preocupați de problema apropierii studiului mecanicii de aplicațiile ei practice, ceea ce contribuie la pregătirea politehnică a elevilor. Este utilă și interesantă legătura cu unele cunoștințe de astronomie privind legile lui Kepler, forța de atracție a Soarelui etc., cunoștințe care contribuie la formarea concepției științifice despre lume.

Folosirea în decursul primului trimestru a manualului de fizică pentru clasa a VIII-a a scos însă la iveală și unele lipsuri ale acestuia. Se pare, astfel, că autorii n-au acordat problemelor care urmează fiecărui capitol aceeași atenție ca și expunerii teoretice a cunoștințelor. Nu este cazul să stăruim aici asupra importanței rezolvării problemelor de fizică. Fiecare profesor știe că prin rezolvarea problemelor elevii pot înțelege mai adînc diferitele fenomene și legi pe care le studiază, învață să aplice formulele, să opereze cu unitățile fizice, sezisează unele aspecte cu totul noi, pe care nu le-au putut observa în cursul studierii cunoștințelor teoretice.

In manual numărul problemelor este destul de mic, astfel încît elevii sînt lipsiți de posibilitatea de a rezolva probleme variate în legătură cu fiecare capitol studiat. Această lipsă se resimte cu atît mai mult cu cît culegerea de probleme de fizică publicată anterior este epuizată. Există neajunsuri și în ceea ce privește ordinea în care sînt prevăzute uneori problemele. Probleme mai dificile sînt propuse înaintea unor probleme mai ușoare. Nu se ține seama de gradarea efortului la care trebuie supuși elevii, de faptul că, rezolvînd la început probleme mai ușoare, mai simple, elevul își poate însuși unele deprinderi, priceperi și cunoștințe pe care apoi să le poată aplica fără greutate deosebită la probleme mai dificile.

La unele probleme răspunsurile sînt greșite (de exemplu, la problemele nr. 2, 3, 5, pag. 43—44, nr. 6, pag. 71 etc.). In literatura pedagogică s-a discutat nu odată dacă este sau nu indicat a se da răspunsuri la probleme. Nu este cazul aici să repetăm toate argumentele pro și contra în această privință. Se pare însă că cei mai mulți autori de manuale — atît de matematică cît și de fizică, și nu numai pentru școlile medii, dar și pentru învățămîntul superior — preferă să indice răspunsurile la problemele de greutate mediocră și problemele dificile. Practica arată că aceste răspunsuri, departe de a înăbuși inițiativa și spiritul de cercetare al rezolvitorului, constituie dimpotrivă un control, un stimulent pentru obținerea unor rezultate exacte. Știm și din practica noastră că de multe ori, în fața unui răspuns greșit care nu corespunde cu rezultatul dat în carte, am fost puși în situația de a relua problema de la început, de a verifica raționamentul pe care l-am făcut, de a căuta greșelile de calcul. Această muncă ne-a silit să revedem cunoștințele teoretice în legătură cu problema pe care o rezolvăm, să le adîncim, ne-a dat posibilitatea de a descoperi unele lacune în cunoștințele teoretice, unele deficiențe în tehnica de calcul. Dacă lucrurile stau așa, este de înțeles ce urmări negative au răspunsurile greșite. Ele anulează aproape cu desăvîrșire strădaniile elevului de a rezolva cît mai corect problemele. Am avut prilejul să constat că unii elevi au pierdut încrederea în exactitatea răspunsurilor — ceea ce este, desigur, un neajuns destul de mare.

Desigur că folosirea în continuare a manualului, în tot cursul anului școlar, va scoate la iveală o serie de alte calități ale acestuia și, poate, și unele deficiențe care vor trebui să fie înlăturate în viitor.

VASILE CONSTANTIN

INFORMAȚII

In scopul ridicării nivelului profesional al cadrelor didactice, secția de învățămînt a raionului Grivița Roșie din Capitală a organizat un ciclu de conferințe cu privire la bogățiile solului patriei noastre și industrializarea lor.

Ciclul de conferințe a fost deschis de prof. univ. Mircea Păucă, care a vorbit despre „Viețuitoarele pămîntului românesc".

La conferință, pe lîngă cadrele didactice de specialitate, au participat și elevii claselor a X-a de la școlile medii nr. 3, nr. 4 și nr. 6.

Conferința, urmată de proiecții, a fost urmărită cu viu interes.

*

In zilele de 8 și 9 decembrie 1957 vor avea loc adunarea generală a Societății de științe istorice și filologie din R.P.R. și cea de a doua sesiune științifică a societății. Lucrările sesiunii se vor desfășura în trei secții — de istorie, de filologie și de studii orientale.

O lucrare izbutită

Volumul I al culegerii de texte literare pentru clasa a X-a, alcătuit de Dan Haulică și I. D. Bălan, ne-a atras atenția prin caracterul său științific. Varietatea textelor și referirilor, aspectul colorat și viu al comentariilor, sobrietatea concluziilor fac din această culegere o carte care depășește limitele școlii.

In cele 384 de pagini ale volumului sînt strînse cu grijă texte literare din operele scriitorilor prevăzuți în programă, comentarii și articole în care a fost expusă esența curentelor literare studiate. In capitolul destinat revistelor sînt incluse articole editoriale din primele numere ale acestora, precum și articole care au contribuit cel mai mult la orientarea ideologică și estetică a revistelor.

Autorii au procedat bine dînd citate diverse, unele mai lungi, cu caracter documentar, altele succinte și esențiale. Cititorul — în cazul de față elevul — își dă seama de atmosfera epocii în care a apărut revista sau s-a manifestat scriitorul. La aceasta contribuie și reproducerea în facsimil a titlurilor revistelor, cu caracterul lor original. Un procedeu bun îl constituie și prezentarea în culegere a unor fotografii reprezentînd coperte ale ediților „princeps" din operele scriitorilor sau primele numere ale unor reviste.

Comentariile autorilor culegerii, plasate la începutul fiecărui capitol, sînt redactate cu grijă, la un nivel științific ce depășește lucrările similare de pînă acum: cu trimiteri, indicații bibliografice, note etc.

O inovație față de culegerile de texte literare anterioare o constituie și caracterizarea revistei sau scriitorului de către o personalitate a zilelor noastre sau personalități contemporane scriitorului respectiv, fapt care contribuie la analizarea materialului studiat. Păcat însă că acest lucru nu se face peste tot.

La scriitorii mai cunoscuți — Sadoveanu, Ibrăileanu, G. Bacovia — a căror biografie se predă în cadrul lecțiilor, autorii culegerii nu dau date biografice. La ceilalți scriitori s-au alcătuit note bio-bibliografice bogate, a căror lungime nu este însă totdeauna direct proporțională cu importanța scriitorului. Așa, de pildă, la I. Minulescu nota are o pagină și jumătate, la Șt. Petică o pagină și cîteva rînduri, la N. D. Cocea trei sferturi de pagină, iar la Panait Cerna doar douăzeci de rînduri mărunte.

Citind primul volum al culegerii de texte literare pentru clasa a X-a am rămas cu convingerea că este, incontestabil, un aport deosebit la literatura didactică de specialitate. Cartea are chiar un profil original, fiind prima antologie de texte în care criteriul selecției a fost legat în mod obiectiv de cerințele programei.

Desigur, elevii cei mai buni vor recurge la volumele originale ale scriitorilor; antologia pune însă la îndemînă mult material, în mare parte păstrat numai în colecțiile bibliotecilor mari și, deci, inaccesibil elevilor.

Alături de aceste considerații pozitive se impun cîteva observații cu privire la unele greșeli de amănunt, a căror remediere, la o nouă ediție, este necesară.

Se constată astfel cîteva greșeli de datare a vieții unor scriitori ca de pildă G. Topîrceanu, (data nașterii scriitorului este 1888 și nu 1890).

In introducerea sumară de la începutul fiecărui capitol nu se arată clar data apariției primului număr al unor reviste, lucru esențial pentru „biografia" revistei. In timp ce se spune că „Semănătorul" „a apărut la București între 2 dec. 1901 și 27 iunie 1910" și se fac precizări asemănătoare pentru „Luceafărul", „Evenimentul literar", „Viața românească" etc., cînd e vorba de „Literatorul" textul comentariului e vag: „In primii ani după 1880, data cînd apăruse publicația" etc. Deși mai departe se precizează că revista își schimbă titlul în „Revista literară" la 17. III. 1885, revenind la titlul vechi în noiembrie 1886, nu se asigură la clarificarea datei apariției primului număr. Aceste precizări sînt necesare nu numai pentru consecvența metodei de lucru, dar mai ales pentru informare.

Deși autorii lucrării redau cu lux de amănunte bibliografice (editura, anul, pagina etc.) izvorul de unde și-au extras citatele critice și comentariile, indică numai întîmplător izvoarele atunci cînd prezintă materialul ales din opera scriitorilor. Astfel nu se arată de unde s-au extras versurile citate din operele lui G. Bacovia, Ion Minulescu, D. Anghel, Al. Macedonschi etc, aceste versuri fiind doar înșiruite fără nici o ordine cronologică.

In catalogarea textelor există omisiuni și erori. Credem, bunăoară, că din poeziile lui Goga nu pot lipsi nici cîteva poeme de după 1905 și chiar cîteva din volumul „Din larg". Poezia lui I. Minulescu „Aquarela" este trunchiată, îi lipsește finalul, tocmai nota caracteristică a poeziei, putem spune chiar „poanta" ei — imaginea celor doi bătrîni „două jucării stricate" care „trec ținîndu-se de mînă".

Ne-au surprins neplăcut unele greșeli de tipar care s-ar putea evita la o ediție ulterioară.

Cu obiecțiunile expuse sumar în notele de față socotim că această culegere de texte literare pentru clasa a X-a constituie o frumoasă realizare, care întrunește deopotrivă exigențele științifice și cerințele pedagogice.

EMIL MANU

TABERE ÎN VACANȚA DE IARNĂ

Pentru traducerea în viață a hotărîrilor celui de al IV-lea Congres al S.T.U.I.C. cu privire la organizarea timpului liber al cadrelor didactice, Clubul muncitorilor din învățămînt din Capitală, în colaborare cu asociația sportivă „Progresul"-învățămînt, organizează în perioada vacanței de iarnă tabere la Vîrful cu Dor și la Predeal.

Tabăra de la Predeal se organizează între 3 și 10 ianuarie 1958. Tabăra de la Vîrful cu Dor se organizează între 31 decembrie 1957 și 10 ianuarie 1958. Pot participa muncitorii din învățămînt din Capitală și membrii familiilor lor.

Pentru elevii fii de muncitori

Străbăteam, pe înserat, unul din cartierele Iașului. Deodată atenția îmi fu atrasă de cîteva grupuri gălăgioase de copii care ieșeau pe poarta întreprinderii „Țesătura". Să fi fost vreo 50—60 de băiețandri. Ce au făcut oare aici? Curiozitatea gazetărească mă făcu să mă apropii. Rîdeau, vorbeau, se strigau unii pe alții:

— Ați văzut ce bine ne-a explicat problema?

— Pe cuvîntul meu, nu voi lipsi niciodată!

— La revedere, băieți, pe mîine după amiază! Dar să nu întîrziați! La 3 fix!

Îi privesc nedumerit. Toți poartă uniforme școlare, au cărți, ghiozdane. Intru în vorbă cu un elev mai măricel, dintr-a VI-a sau a VII-a:

— De unde veniți?

— Cum de unde? Nu se vede? De la meditație!

Observîndu-mi nedumerirea, elevul începe să-mi povestească de-a fir a păr că întreprinderea „Țesătura", împreună cu școala medie nr. 3 „Ilie Pintilie", au organizat de curînd cursuri de pregătire pentru elevii fii de muncitori din cartier. Liniștea, supravegherea, ajutorul în pregătirea temeinică a lecțiilor — toate acestea le sînt asigurate. In această vreme părinții își pot vedea nestingheriți de lucru, fără să ducă grija copiilor.

In orele de meditație elevii sînt grupați pe clase. Venind aici, își scriu mai întîi temele pentru a doua zi. Unde-i mai greu sînt ajutați de profesorii care conduc cursul de pregătire. Apoi trec la însușirea lecțiilor din manual.

— Știți — îmi povestește interlocutorul meu — tovarășul profesor mi-a spus azi „bravo!", după ce s-a uitat la temele lucrate de mine.

— Așa? Atunci înseamnă că ești un elev bun. La ce școală înveți?

— Sînt de la „Sadoveanu" — răsună, mîndru, răspunsul.

— Cum, tocmai de la școala medie „M. Sadoveanu"? Dar e destul de departe de aici!

— Și ce dacă! Învăț la „Sadoveanu", dar locuiesc aici, în cartier. Uite că am ajuns. La revedere!

Și fugi în grabă. Priveam în urma lui și mă gîndeam — mă gîndeam la trecuta copilărie a muncitorilor din acest cartier ieșean. Pe atunci și ei năzuiau spre învățătura de carte, dar năzuințele lor nu se împlineau mai niciodată. Azi, viața acestor oameni s-a schimbat cu desăvîrșire, iar copiilor lor le sînt deschise toate căile spre învățătura cea mai înaltă. Pentru ei se ridică tot mai multe școli, se utilează laboratoare, se înalță noi instituții de învățămînt superior. Și iată — nu de mult au început să se organizeze și cursuri de pregătire, ca cel despre care mi-a vorbit școlarul de la „Sadoveanu", pentru ca toți copiii muncitorilor să fie mai bine înarmați cu cunoștințe, ca să devină oameni prieepuți și destoinici.

GH. FLEANCU

REALIZĂRILE pionierilor și școlarilor

Numeroase sînt realizările pionierilor și școlarilor din raionul Lăpuș. Pionierii și elevii de la școala de 7 ani din comuna Făurești, bunăoară, au strîns două tone de ghindă, cei de la școala din comuna Cavnic au colectat 3 tone de fier vechi. Școlarii din comuna Lăschia au oferit recolta obținută pe lotul experimental cantinei internatului din comuna Făurești, iar cei din comuna Înău au valorificat produsele prin cooperativă și au procurat unelte agricole pentru munca practică pe lot. Cu prilejul unei excursii organizate prin pădurile din împrejurimi, pionierii și elevii de la școala de 7 ani din comuna Cernești și cei de la școala elementară din satul Brebeni au adunat 200 kg de ghindă pe care le-au predat zilele trecute cooperativei.

AL. BĂLĂNESCU
P. ROMAN

„Drumeții veseli" în excursie

Ca răsplată a succeselor obținute la concursul „Drumeții veseli" organizat de școala medie din orașul Lupeni, elevi ai claselor a IX și a X-a de la această școală au făcut de curînd, din inițiativa comitetului sindical al muncitorilor mineri, o plăcută și interesantă excursie în orașele Alba Iulia și Deva, unde au vizitat numeroase instituții și monumente istorice.

EM. TETILEANU

Pionierii și școala

(Urmare din pag. 1-a)

O largă dezvoltare va lua, pe baza Hotărîrii C.C. al Comsomolului, întrecerea între detașamente, unități și organizații raionale și orășenești de pionieri, avînd ca obiective munca de utilitate obștească, creația tehnică, cultura fizică, activitatea tinerilor naturaliști, munca „timuroviștilor" etc.

Plenara s-a ocupat cu deosebită atenție de problema selecționării și calificării cadrelor de conducere a activității pionierești, stabilind norme și măsuri concrete în această privință. In același timp, exprimîndu-și în cuvinte calde recunoștința pentru ajutorul dat de învățători și profesori, muncitori și colhoznici, veterani ai războaielor și ai muncii constructive, care nu și-au precupețit forțele pentru a sprijini activitatea pionierilor, Plenara C.C. al Comsomolului și-a exprimat convingerea că și pe viitor colaborarea strînsă cu școala și organizațiile obștești, sub îndrumarea organizațiilor de partid, va asigura obținerea de noi succese în educația comunistă a tinerei generații de constructori ai comunismului.

Resursele educative ale matematicii

(Urmare din pag. 1-a)

terului lor prea evident, nu prezintă un pericol real. Invers: exemplele pozitive care demonstrează raționamentele corecte dau de obicei rezultate atît de plăpînde și banale încît compromit în ochii elevilor înșuși instrumentul. Și exemplele luate din viața de toate zilele e greu să fie altfel, deoarece într-un cadru elementar și într-o formă scurtă nu se prea pot da exemple eficace din acest domeniu.

MATEMATICA prezintă marele avantaj de a dispune de exemple de raționamente incorecte și corecte avînd un caracter elementar, accesibil și concis, în care totuși rezultatele obținute sînt departe de a fi banale și reprezintă citeodată o noutate surprinzătoare.

Un lanț elementar de silogisme poate duce, de exemplu, de la premisa în aparență banală că „**un număr par nu poate fi impar**" la concluzia de o importanță revoluționară că „**diagonala patratului nu are măsură comună cu latura**". Asemenea exemple, desigur, au darul de a convinge mult mai iute și mai adînc de forța creatoare a raționamentului corect decît: „**toți oamenii sînt muritori. Socrates este om, ergo...**" (De altfel, singur acest silogism, repetat de secole în toate manualele de logică, era suficient să asigure lui Socrates nemurirea; dar a sosit vremea ca și acest silogism să-și demonstreze caracterul său muritor).

Dar importanța matematicii rezidă, înainte de toate, în educarea vigilenței față de raționamentele incorecte. Nu este vorba numai de sofismele combătute încă de Aristotel. Deși nu se poate spune că în discuțiile cotidiene ele nu ar mai apare deloc — totuși, astăzi este mult mai redus pericolul ce-l prezintă aceste sofisme formale de tip clasic. El aparțin, de fapt, prestidigitației intelectuale și de aceea se demască ușor.

EXISTA însă raționamente mult mai subtil sofisticate, unde greșeala se comite ușor fără voința explicită de a induce în eroare. Una din greșelile frecvente provine din incapacitatea de a distinge **între ceea ce poate sau trebuie să fie demonstrat și ceea ce nu trebuie sau nu poate fi demonstrat** pe cale rațională, deci din necunoașterea faptului că există o precisă diviziune a muncii și a domeniului de acțiune între metoda empirică și cea rațională.

O idee clară asupra deosebirii dintre axiomă și teoremă va putea fi valorificată într-o discuție de orice gen și se va manifesta practic în căutarea acelor elemente ale discuției care nu pot fi demonstrate pe calea silogismelor și care, în consecință, necesită o verificare directă pe calea experienței. Fără această idee clară vom fi tentați să încercăm a demonstra — sau a accepta — o demonstrație aparentă pentru o afirmație de adevărul căreia numai experiența directă ne poate convinge. Dar dacă există cazuri în care demonstrația nu poate înlocui experiența nemijlocită, există și cazuri în care — invers — experiența nu ne poate spune absolut nimic, cazuri în care demonstrația este inevitabilă. Așa, de exemplu, experiența directă nu ne poate convinge niciodată de caracterul general sau necesar al unei proprietăți.

FĂRĂ ÎNDOIALĂ că generalizările superficiale, pripite, insuficient fundamentate sînt cele mai periculoase și cele mai frecvente ale raționamentului cotidian.

Experiențele multiple trăite de matematică în decursul istoriei sale constituie exemple deosebit de utile pentru a ține în permanență trează vigilența față de generalizări. Dar experiența matematicii nu se rezumă numai la a alimenta îndoiala, ci ea pune la dispoziția noastră o serie de metode concrete atît pentru urmărirea critică și aprecierea raționamentului generalizator, cît și pentru efectuarea concretă a unor generalizări corecte. Dar abuzurile sau erezille involuntare încep chiar la primul pas, la interpretarea absolută ce se dă însuși termenului de **necesar**.

In ceea ce privește valoarea de necesar adevărat, necesar fals a judecăților, matematica oferă exemple simple, plastice și eficiente pentru a ne convinge de caracterul **relativ** al acestora, precum și de sensul real pe care trebuie să li-l atribuim. Exemple elementare din matematică ne arată că nu se poate vorbi de ceva necesar adevărat și necesar fals în sine (geometria euclidiană față de cea neeuclidiană, **caracterul comutativ al produsului față de produsul necomutativ, „imposibilitatea" de a rezolva ecuațiile $x+1=0$ sau $x^2+1=0$ etc.). A vorbi de necesitate are sens numai în raport cu anumite premise date. Ceva poate fi declarat ca necesar adevărat numai dacă decurge în mod necesar din premise; poate fi necesar fals, absurd numai dacă este în contradicție cu premisele discursului (diagonala patratului este incomensurabilă numai în cadrul geometriei euclidiene; $x^2+1=0$ exprimă o absurdități numai în cadrul aritmeticii numerelor reale etc.).**

Se poate vorbi desigur și de caracterul necesar al premiselor, dar trebuie să fim conștienți că acest caracter necesar trebuie să fie întotdeauna demonstrat, ceea ce este adesea foarte dificil, căci experiența simplă nu poate demonstra decît existența concretă.

In ceea ce privește generalizarea sau demonstrarea generalității, și aici trebuie să spunem, înainte de toate, că orice proprietate poate fi considerată întotdeauna ca generală în propriul ei domeniu de definiție. Matematica ne impune obișnuința de a cerceta generalitatea sub un aspect relativ, foarte precis în sensul următor: dacă toate elementele care alcătuiesc prin definiție o mulțime dată se bucură de proprietatea **A** (de ex. toate elementele mulțimii sînt oameni) și constatăm și că **unele** se mai bucură și de o proprietate **X** (de ex. au conștiință), eventual și de o proprietate **Y** (au 20 de degete), atunci ne întrebăm dacă proprietățile **X** și **Y** revin oare **tuturor** elementelor mulțimii sau nu? In matematică există suficiente exemple care ne arată că această problemă poate fi decisă pe calea verificării directe, dacă mulțimea **A** are un număr **finit** de elemente. Dar dacă numărul elementelor este principial nedefinit (cum este cazul și cu mulțimea oamenilor, care cuprinde și toți oamenii **posibili**), atunci caracterul general al unei proprietăți trebuie să fie **demonstrat**.

MATEMATICA ne oferă, înainte de toate, exemple excelente care ne ajută să deosebim clar între o generalizare cu caracter **necesar** (în interiorul unei mulțimi de elemente bine delimitate) și între o generalizare **statistică**. Și aceste două tipuri de generalizări sînt adesea confundate în discuțiile cotidiene, de unde rezultă apoi o serie de neînțelegeri. In cazul generalizării statistice **proprietatea în chestiune caracterizează mulțimea dată ca un tot întreg, fără obligația ca ea să fie valabilă fără excepție pentru toate elementele mulțimii.** Tot matematica ne oferă și în acest caz metode de a decide dacă o anumită proprietate este în acest sens statistic general valabilă pentru o mulțime dată sau nu.

INSĂ matematica ne oferă metode cu ajutorul cărora — cel puțin în cazuri particulare — putem decide dacă o anumită proprietate **X** revine sau nu tuturor elementelor mulțimii **A**.

Una din aceste metode particulare este inducția matematică. Ea poate fi extinsă și peste domeniul aritmeticii. Dacă mulțimea **A** este de așa natură încît toate elementele sale pot fi generate dintr-un singur element — ancestral — și dacă acum putem **demonstra** că, dacă proprietatea **X** ți revine unui element oarecare, atunci îi revine și succesorului său din mulțimea **A** (și dacă proprietatea **X** îi revine primului element), atunci toate elementele mulțimii **A** se bucură de proprietatea **X**. (In exemplul nostru: dacă Adam a avut 20 de degete și dacă se poate demonstra că numărul degetelor este o proprietate ereditară în specia umană, atunci putem concluide că toți oamenii care există sau vor exista cîndva au 20 de degete).

Cercetări din domeniul fundamentelor matematicii ne-au pus însă la dispoziție un criteriu și o metodă a generalizării care pare că depășește mult importanța unei metode particulare. Dacă elementele unei mulțimi se bucură toate de o proprietate **A** (de exemplu sînt „**drepte**") și despre unele din ele constatăm că se bucură de proprietatea **X** (caracter „**euclidian**"), atunci putem concluide că „**orice A se bucură de proprietatea X**" numai atunci cînd proprietatea **X** este o consecință logică necesară a proprietății **A**.

Dar nu numai generalizarea pripită este o greșeală frecventă. Mai puțin ușor de surprins, dar tot atît de gravă este și interdicția neîntemeiată a generalizării.

Matematica ne oferă și pentru ilustrarea acestei greșeli exemple simple dar surprinzătoare. Să presupunem că proprietatea **A** este mereu observată în tovărășia proprietății **X**. De aici se concluide că „orice **A** este **X**". Dacă reușim însă să demonstrăm că nici **X** nici **negația lui X** nu este o consecință logică necesară a lui **A**, dacă reușim deci să demonstrăm că **A** și **X** sînt independente din punct de vedere logic, atunci această concluzie **este suficientă pentru a concluide de aici că proprietatea A revine nu numai elementelor mulțimii X**, după cum s-a crezut, ci unei mulțimi mult mai extinse de elemente. Am generalizat deci proprietatea **A** peste limitele lui **X**. Sînt convins că viața de toate zilele poate oferi pentru ilustrarea acestui tip al generalizării exemple banale față de geometria neeuclidiană, care constituie una din ilustrațiile ei matematice.

OGREȘEALĂ din nou foarte frecventă este și următoarea, tot legată de procesul generalizării: se constată că din premisa **A** rezultă cu necesitate concluzia **X**, și de aici se trage concluzia că și din **X** rezultă **A**. Abuzul provine aici din confuzia între două tipuri diferite de relații logice: identitatea logică și implicația. Matematica ne învață să fim foarte prudenți în deosebirea riguroasă a acestor două tipuri de inferențe. Din faptul că propoziția **B** este adevărată dacă premisa **A** este adevărată nu avem voie să concludem că, și invers, **A** este întotdeauna adevărată dacă consecința ei **B** este adevărată. Pentru a stabili această propoziție reciprocă este nevoie de o demonstrație specială. In schimb, dacă concluzia **B** este falsă, atunci și premisa **A** este în mod necesar falsă. Așadar, dacă am ajuns la o concluzie absurdă, și dacă concluzia este într-adevăr o consecință a premisei, atunci și premisa este falsă. Aici trebuie să fim foarte atenți la ipoteza de mai înainte: „și dacă concluzia este într-adevăr o consecință a premisei..." Abuzurile frecvente în reducerea la absurd a unei teze provin tocmai de acolo că absurditatea nu este o consecință necesară a premisei. Dacă între premisa **A** și consecința **B** există o relație de implicație, atunci din adevărul concluziei nu rezultă cu necesitate și adevărul premisei. In acest caz premisa **A** poate fi chiar înlocuită cu negația ei: **non-A** implică aceeași concluzie **B**. De exemplu: premisa „suma unghiurilor într-un triunghi este **2R**" implică propoziția: „orice unghi exterior într-un triunghi este mai mare decît oricare din cele două unghiuri interne neadiacente"; dar și negația premisei, adică propoziția „suma unghiurilor într-un triunghi este diferită — aici: mai mică decît **2R**", implică aceeași concluzie. **Stabilirea concretă a sumei unghiurilor unui triunghi este o condiție suficientă, dar nu și necesară pentru deducerea concluziei.** De aici rezultă o concluzie generală de care se abuzează foarte mult în discuțiile obișnuite: din adevărul unei concluzii, din justețea unei consecințe nu putem conchide asupra adevărului și justeței premisei care a generat concluzia — decît atunci cînd se demonstrează în mod special identitatea logică a relației dintre premisă și concluzie. In schimb, falsitatea concluziei reduce la absurd și premisa.

IN FINE, erori grave în urmări rezultă și din confundarea consecinței necesare cu compatibilitatea. Proprietăți compatibile nu trebuie să fie legate între ele prin firul unei legături necesare, iar lipsa unei legături necesare nu înseamnă încă o incompatibilitate. Eforturile depuse în fundamentarea aritmeticii, a algebrei, a algebrei numerelor complexe, a geometriei, erorile grave comise cu aceste ocazii, erori provocate de confundarea consecinței necesare cu simpla compatibilitate, sînt exemple educative foarte folositoare, care înarmează intelectul împotriva unor sofisme asemănătoare, atît de frecvente în viața publică.

EXEMPLELE ar putea continua. Poate și așa am abuzat de răbdarea cititorului. Luată sub aceste aspecte, matematica apare ca o eșopie științifică, o uriașă fabulă, în care **morala** este rostită nu pe graiul animalelor, ci pe limba secretă a formulelor abstracte. Scopul nostru a fost însă să atragem atenția asupra unei resurse despre existența căreia se știe de mult dar care — după părerea noastră — a fost insuficient exploatată pînă acum. Nu ar fi oare de dorit să se purceadă la o exploatare sistematică a ei, așa cum inginerii exploatează latentele rezerve tehnice ale matematicii?

Folosul social al unei asemenea activități este clar: ea va avea ca rezultat creșterea exigenței și a prudenței în munca intelectuală de orice gen și va duce la scăderea penetrabilității față de neadevăr, va duce la crearea unui strat izolator față de propagarea minciunii.

Și importanța socială, practică a acestor efecte poate fi pusă, fără îndoială, alături de importanța unor inovații tehnico-industriale realizate cu ajutorul matematicii.

O ȘCOALĂ NOUĂ

În cartierul Măgura din Bocșa Montană, raionul Reșița, cartier locuit în special de țigani, în regimul trecut nu exista școală, din care cauză majoritatea copiilor rămîneau analfabeți. Mai tîrziu, în acest cartier s-a înființat o școală, care funcționa însă într-un local improvizat, ce nu reușea să cuprindă decît o parte a celor ce doreau să învețe.

Prin grija organelor locale și cu sprijinul cetățenilor, la Măgura a început construirea unui local de școală, care în prezent a fost dat în folosință. Acum cei peste 100 de copii din cartier au o școală nouă, cu săli spațioase și luminoase, cu mobilier nou și cu lumină electrică.

Construirea noului local a fost posibilă datorită străduințelor depuse de comitetul executiv al sfatului popular comunal, de cadrele didactice și de cetățeni.

(Din corespondența tov. Trăilă Nicolae).

DEZVOLTAREA gîndirii elevilor la lecțiile de istorie

Urmărind problema dezvoltării gîndirii elevilor, ne-am îndreptat atenția asupra posibilităților pe care le oferă în această direcție studiul istoriei. Observațiile le-am făcut la clasele a V-a și a VI-a, deoarece este știut că la aceste clase se întîmpină cele mai mari dificultăți în predarea științifică a istoriei, elevii luînd pentru prima oară contact cu noțiunile istorice abstracte și cu legile generale ale dezvoltării sociale. Observațiile ne-au arătat că unii profesori subapreciază posibilitățile formative oferite de studiul istoriei, predînd lecțiile într-un stil arid și rece sau pur narativ.

Astfel, la o lecție despre „Imperiul bizantin în sec. VIII-XI", ținută la clasa a V-a, profesoara, trecînd la expunerea materiei noi, a deschis un caiet de notițe din care a început să dicteze cu glas monoton, oprindu-se doar după ce a sunat clopoțelul. Din expunere, nu au reieșit deloc cauzele înfloririi economiei bizantine în perioada respectivă, cauza dispariției treptate a sclaviei, a transformării țăranilor liberi în șerbi, a apariției relațiilor feudale și nici cauzele care au dus mai tîrziu la slăbirea imperiului și la pierderea unora din provincii.

Sînt frecvente cazurile cînd profesorii, deși conștienți de sarcinile studierii istoriei în dezvoltarea gîndirii elevilor, nu relevă totuși cu suficientă profunzime cauzele fenomenelor istorice. De pildă, am întîlnit profesori care s-au declarat mulțumiți atunci cînd elevii au explicat apariția claselor sociale prin apariția comerțului. Uneori se situează pe prim plan cauze secundare, lăsîndu-se în umbră cele principale. Vorbind despre cauzele înfrîngerii răscoalelor din China antică, un profesor a subliniat în mod special lipsa de experiență în conducerea statului, neglijînd lipsa unității răsculaților.

Sînt cazuri cînd profesorii nu merg cu argumentarea lor pînă la legăturile interne dintre evenimentele istorice, rămînînd la suprafața faptelor și înfățișîndu-le greșit. Am întîlnit în clasa a VI-a cazuri cînd, vorbindu-se, de exemplu, despre cauzele războiului de treizeci de ani, profesorii s-au oprit în special la cauzele de natură religioasă, trecînd succint în revistă pe cele de natură economică și nemenționînd de loc contradicțiile politice dintre principii feudali și împărat pe de o parte și dintre Germania și statele limitrofe pe de altă parte.

Mulți profesori expun cunoștințele în mod științific, dar nu stimulează în suficientă măsură gîndirea elevilor. Astfel, la o lecție de recapitulare pe tema „Cultura statelor din Orientul Antic", profesoara, după ce a reușit, prin întrebări meșteșugit puse, să-i facă pe elevi să explice împrejurările în care a apărut religia și rolul pe care l-a jucat aceasta în formarea statului și în exploatarea sclavilor, trage ea singură concluziile — deși cu foarte puțin efort elevii ar fi putut trage ei înșiși aceste concluzii.

Deseori profesorii nu se străduiesc să dezvolte la elevi capacitatea de diferențiere. Este foarte răspîndit obiceiul ca elevii să indice numai cauzele generale ale izbucnirii răscoalelor sclavilor sau țăranilor arătînd că aceste cauze constau „în situația lor grea" sau „în faptul că ei plăteau zeciuială, dijmă" etc., fără a li se cere să facă discernămînt între cauzele specifice ale diferitelor mișcări ale maselor exploatate.

Desigur, ar fi eronat să neglijăm specificul gîndirii elevilor din clasele V-VI, faptul că posibilitățile lor de generalizare și abstractizare sînt reduse și că ei sesizează mai greu legăturile interne dintre fenomene sau contradicțiile intrinseci ale acestora. Aceasta nu ne îndreptățește să predăm simplist istoria, să așteptăm ca gîndirea elevilor să se formeze în mod spontan, în afara procesului de învățămînt. Dacă materialul prevăzut de programă este vast, trebuie să renunțăm la o serie de amănunte mai puțin semnificative și nu la elucidarea cauzalității și legității istorice — bineînțeles, ținînd seama de capacitatea de înțelegere a elevilor. Numai concepînd astfel predarea istoriei, ea își va păstra valoarea educativă și totodată formativă.

Faptul că acest lucru este pe deplin posibil ni-l dovedește activitatea multor profesori care reușesc, printr-o selecție științifică a faptelor și prin folosirea unor metode judicioase, să țină lecții interesante și accesibile. Să ne oprim, spre exemplu, la lecția intitulată „Războiul de treizeci de ani", ținută de tov. prof. Răscău, la clasa a VI-a a școlii medii nr. 5 din Cluj. Discutîndu-se efectele descoperirilor geografice și ale intensificării comerțului prin navigația pe oceanele Atlantic și Pacific, elevii înșiși au conchis că pentru Germania aceste evenimente trebuiau să ducă în mod inevitabil la o decădere economică. Apoi, punînd față în față pe principii feudali și pe împărat, elevii au remarcat că interesele politice ale acestora fiind contradictorii, ele nu puteau duce decît la un conflict. În sfîrșit, urmărind să demonstreze că interesele religioase au fost doar pretext al războiului de 30 de ani, profesorul a schițat intervenția Cehiei, Danemarcii, Suediei și Franței și i-a făcut pe elevi să tragă concluzia că interesele economice și politice i-au împărțit pe catolici în tabere adverse. Fiind puși de profesor să compare situația Germaniei cu a celorlalte state vest-europene, elevii au dedus că în Germania relațiile feudale, păstrate pentru multă vreme, au împiedicat dezvoltarea capitalismului. Astfel, ei au înțeles legăturile interne dintre fenomene, contradicțiile economice și politice care frămîntau Europa apuseană în acea perioadă. Mai mult, concluziile au fost trase chiar de dînșii.

În practica profesorilor experimentați observăm tendința reveniri, de-a lungul unui întreg șir de lecții, asupra unor probleme dificile ale evoluției sociale, cu scopul clarificării, precizării și aprofundării lor. Așa procedează tovarășa Șuțeu, care predă istoria la Institutul pedagogic de învățători din Cluj. Pentru lămurirea deplină a fenomenului destrămării orînduirii feudale și al apariției relațiilor capitaliste, bunăoară, tov. Șuțeu a revenit asupra acestei probleme în cadrul mai multor lecții. De pildă, cînd s-au analizat urmările marilor descoperiri geografice asupra economiei europene, elevii au semnalat — printre altele — dezvoltarea relațiilor capitaliste. La lecția următoare, tratînd Renașterea și cauzele apariției ei, s-a revenit asupra relațiilor capitaliste. De data aceasta, profesoara nu s-a mulțumit cu afirmația elevilor că producția capitalistă se caracterizează prin exploatarea muncitorilor de către patronii manufacturilor, ci le-a cerut să compare trăsăturile caracteristice ale iobagilor cu cele ale muncitorilor și producția manufacturieră cu cea feudală. La lecțiile despre reforma religioasă și războiul țărănesc din Germania elevii au fost puși să compare atitudinea burgheziei germane cu cea a negustorilor parizieni în timpul Jacqueriei și au conchis că burghezia se aliază cu țărănimea numai pînă în momentul realizării scopurilor ei economico-politice. La lecțiile despre monarhia absolută în Anglia și revoluția din Țările de Jos elevii și-au dat seama de contradicțiile ivite între burghezie și vechea clasă dominantă. Ca o concluzie generală la toate aceste lecții, elevii au reținut că studiază o perioadă istorică în care apare o nouă orînduire socială, iar din analiza celor două moduri de producție au tras concluzia că noua orînduire înseamnă un progres față de cea care dispare. Iată cum, adîncind mereu unele probleme, stimulînd și conducînd mersul gîndirii elevilor, aceștia pot pătrunde în esența celor mai complicate fenomene sociale. (Bineînțeles, însușirea esenței relațiilor capitaliste va continua de-a lungul întregului an școlar).

Din această analiză sumară trebuie să reținem în primul rînd că pentru a exploata valoarea formativă a istoriei se impune ca profesorul să aleagă cu grijă problemele ce vor fi expuse și să sublinieze în mod special ceea ce este general și esențial în fenomene, scoțînd în evidență legile care guvernează evoluția socială. Urmărind legătura dintre idei, elevul va face aceleași operații logice ca și profesorul și astfel capăcitatea sa de gîndire va progresa. Totodată, este absolut necesar ca elevii înșiși să fie puși în situația de a face eforturi de gîndire. Numai stimulîndu-le gîndirea, obligîndu-i să analizeze, să tragă concluzii, să descopere cauzele fenomenelor se poate evita formalismul ce provine din lipsa deprinderilor de a raționa și de a opera cu cunoștințele acumulate.

Prof R. MIHALEVICI
I.I.P.C.D.—Cluj

PE DRUMUL POLITEHNIZĂRII ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Și în atelierul școlar munca trebuie să se desfășoare planificat

Realizarea scopurilor și sarcinilor activității practice cu elevii în ateliere cere nu numai o serioasă calificare profesională a profesorului-maistru, ci și o pregătire amănunțită a acestuia pentru fiecare lecție în parte. Această pregătire își găsește expresia în cunoașterea programei clasei respective la fizică, matematică, chimie și desen (în vederea stabilirii aplicațiilor practice care trebuie executate de elevi în legătură cu aceste discipline), în studierea literaturii tehnice de specialitate, a STAS-urilor, planșelor etc., în stabilirea condițiilor tehnico-materiale de lucru.

Toate aceste activități preliminare se definitivează sub forma planului calendaristic și a planurilor de lecție. Ne vom opri, în articolul de față, tocmai asupra alcătuirii acestor planuri, deoarece munca practică din școli arată că adeseori ele sînt fie alcătuite după criterii nejuste, fie neglijate cu totul.

Unii profesori-maiștri, bunăoară, prevăd în planurile lor calendaristice doar tema, numărul de ore și piesa pe care urmează să o execute. Alții însă, pe lîngă aceasta, specifică și subiectul lecțiilor din cadrul temei, sculele și materialele necesare confecționării piesei respective. Fără îndoială că aceștia din urmă procedează mai bine.

Iată, de pildă, o parte a planului calendaristic întocmit de un profesor-maistru de la școala medie nr. 3 din Ploești pentru munca în atelierul de lăcătușerie cu elevii clasei a VI-a:

Tema	Subiectul lecțiilor	Data	Obiecte de confecționat	Scule și materiale necesare pentru tema respectivă
Tăierea cu foarfeca și dalta a tablei, a balotului și sîrmei. Îndoirea tablei, balotului și sîrmei. Îmbinarea tablei prin făltuire cu lipituri de cositor și îmbinarea prin nituire a tablei și balotului	— Tăierea tablelor cu foarfeca de mînă	7.X.1957	— Corpuri geometrice (cub, paralelipiped dreptunghi)	*scule:* foarfeca de tăiat tablă, ac de trasat, riglă gradată, compas de trasat, ciocan de lipit. *mat.:* tablă galvanizată de 0,8 mm aliaj, staniu-plumb, fondanți.
	— Tăierea metalelor cu dalta	14.X.1957		
	— Îndoirea metalelor	21.X.1957	— Suporți pentru eprubete	*scule:* dorn, clește lat, clește pt. tăiat sîrma, pile, ciocan. *mat.:* sîrmă de oțel cu diametrul de 2,5 mm.
	— Îmbinarea tablei prin făltuire	28.X.1957		
	— Îmbinarea tablei prin lipituri cu cositor	4.XI.1957	— Ace de trasat	*scule:* dorn, menghină de mînă, pile, ciocan, daltă. *mat.:* sîrmă de oțel cu diametrul de 4—5 mm.

Întocmirea în acest fel a planului dă profesorului-maistru posibilitatea să fixeze cu precizie locul fiecărei lecții în cadrul unei teme, să respecte principiul „de la simplu la complex", să aleagă din timp, spre confecționare, obiecte utile și, totodată, să stabilească durata necesară confecționării obiectelor planificate.

La rîndul său, planul de lecție trebuie să reflecte modul de organizare a întregului material ce va fi expus în fața elevilor. Iată cum arată un plan dezvoltat de lecție, întocmit tot pentru activitatea în atelierul de lăcătușerie cu elevii clasei a VI-a:

Titlul lecției: Modul de tăiere a tablelor de metal cu ajutorul foarfecelor de mînă.

Scopul: Formarea deprinderilor practice de mînuire a foarfecelor de tăiat tablă. Aplicarea în practică a cunoștințelor de geometrie privind confecționarea unor corpuri geometrice cunoscute de elevi și aplicarea unor cunoștințe de fizică.

Scule și materiale: Foarfece de tăiat tablă, linii gradate, ace de trasat, tablă cu grosimea de 0,8 mm.

Desfășurarea lecției:

a) **Verificarea cunoștințelor** din lecția anterioară („Despre schiță și elementele necesare schițării unei piese, trasarea după schiță sau șablon"): Ce se numește proces tehnologic și din ce elemente se compune? Care este deosebirea dintre schiță și desen? Care sînt sculele folosite la trasare? Care sînt operațiile premergătoare în vederea trasării? Ce condiții trebuie să îndeplinească un trasaj?

b) **Dezvoltarea lecției:**

— Scopul operației: Tăierea cu foarfeca se folosește la separarea unei table întregi în mai multe părți, la tăierea tablelor după trasaj etc.

— Descrierea sculelor. (Voi accentua faptul că foarfeca de tăiat tablă este o pîrghie de gradul I, avînd punctul de sprijin la întretăierea celor două cuțite; că forța care determină mișcarea se află în degetele care apasă la capetele celor două brațe, iar forța de rezistență este rezistența materialului pe care îl taie foarfeca. Voi arăta construcția foarfecelor — cu cuțite drepte sau curbate — voi sublinia că acestea se folosesc pentru tăierea tablelor cu grosimea pînă la 1,5 mm. Voi explica elevilor că, în funcție de lungimea cuțitelor, care este de obicei între 70 — 100 mm, se stabilește lungimea totală a foarfecelor, care poate să fie de circa 3,5—4 ori mai mare decît lungimea cuțitelor. Voi prezenta două foarfece: una pentru tăiat tablă și alta pentru tăiat hîrtie (uz casnic) și voi sublinia că la construirea lor se ține seama de scopul pentru care sînt confecționate: foarfecele de tăiat tablă au brațele mai lungi decît cuțitele deoarece, rezistența metalului fiind mai mare, este necesar ca forța omului să acționeze asupra unor brațe mai lungi, în timp ce la foarfecele pentru tăiat hîrtie raportul dintre cuțite și brațe este aproape invers, întrucît tăiatul hîrtiei nu necesită o forță prea mare).

— **Procedeele de prelucrare.** Voi arăta elevilor cum se ține foarfeca în mînă: astfel ca degetul arătător introdus între brațele foarfecelor să acționeze ca un arc, pentru a deschide foarfecele după fiecare tăiere (fig. 1) *. La tăierea tablelor în benzi late trebuie să se îndoaie cu mîna stîngă banda care se taie, fără a se face îndoituri în unghi (fig. 2).

Corect

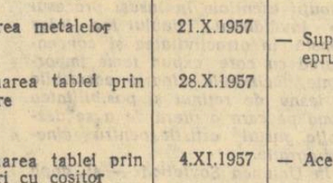

Greșit

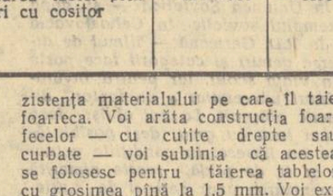

Fig. 1.

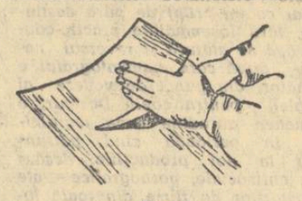

Fig. 2.

Pentru obținerea unui disc perfect, semifabricatul se va tăia în sensul acelor de ceasornic, ținîndu-se foarfecele în așa fel, încît să nu se acopere linia de trasaj. (fig. 3).

Corect *Greșit*

Fig. 3.

c) **Fixarea cunoștințelor:** Ce este foarfeca și care sînt părțile ei componente? Cîte feluri de foarfeci cunoașteți după forma cuțitelor și la ce se folosesc? Pînă la ce grosime se poate tăia tabla cu foarfecele de mînă? Din ce cauză foarfecele de tăiat tablă au brațele mai lungi decît cuțitele?

d) **Aplicații practice:** Confecționarea unui corp geometric — paralelipipedul dreptunghi. Problemă: să se confecționeze un paralelipiped dreptunghi care să aibă dimensiunile 80 mm., 60 mm., 90 mm. Întocmirea schiței și stabilirea procesului tehnologic de confecționare a paralelipipedului. Trasarea pe tabla de metal a paralelipipedului desfășurat, cu executarea adaosului de îmbinare. (La trasare după dimensiunile stabilite voi folosi cunoștințele de geometrie ale elevilor privind construcția unui unghi drept, cunoștințele elevilor despre proprietățile dreptunghiului etc).

e) **Discuții asupra rezultatelor obținute.** Mă voi opri asupra unor aspecte pozitive realizate de elevi în timpul lucrului, precum și asupra greșelilor probabile: nefolosirea corectă a sculelor, poziția greșită în timpul lucrului, nerespectarea întocmai a schiței etc. Voi scoate în evidență cauzele care determină aceste greșeli și consecințele lor.

f) **Curățirea de către elevi a sculelor și a locului de muncă.**

Acest plan de lecție este pur orientativ, lucrările practice de lăcătușerie prezentînd variate posibilități de aplicare a cunoștințelor de matematică, fizică, chimie, desen, precum și de formare a deprinderilor practice.

De altfel, profesorul-maistru trebuie să fie preocupat de a alcătui planuri cît mai variate, în vederea desfășurării cît mai variate a lucrărilor practice înșeși. În adevăr, acestea trebuie să devină din ce în ce mai atractive, mai interesante, pentru ca și pe această cale să putem dezvolta dragostea elevilor față de muncă, stima lor față de cei ce muncesc, dorința lor de a se încadra în sectoare direct productive de muncă după absolvirea școlii de cultură generală.

TEODOR MUCICA

*) Este bine ca profesorul-maistru să-și întocmească asemenea schițe, pe care le va reproduce pe planșe, pentru a-i lămuri pe deplin pe elevi asupra unor probleme din cadrul lecției.

COMENTARII

ORIGINALITĂȚI

Este îndeobște recunoscută valoarea educativă a notei. Nu de aceeași părere este, însă, tovarășul Predeanu de la Curtea de Argeș. Notarea — spune tov. Predeanu — duce la ierarhizare, îi transformă pe elevi în vînători de note — într-un cuvînt, are o influență negativă asupra caracterului lor. În concluzie, tovarășul Predeanu propune înlocuirea actualului sistem de notare prin altul care să cuprindă doar două calificative: bine și rău.

Și mai potrivit — este de părere tov. Predeanu — „ar fi să desființăm notarea zilnică, care decade într-un fel de joc de-a hoții și polițaii între profesori și elevi". Tovarășul propune ca elevii să fie ascultați și notați doar spre sfîrșitul trimestrului și la examene. Mai precis: două luni din trimestru să fie consacrate predării, iar a treia ascultării.

Credem că tovarășul Predeanu ignoră în primul rînd particularitățile psihologice ale copilului. Copilul, știm cu toții, este foarte sensibil la aprecierea justă a profesorului. Sistemul de notare prezintă tocmai acest avantaj, că dă posibilitate profesorului să aprecieze gradul diferit de însușire a cunoștințelor de către elevi, că îi pune pe elevi (și pe părinții acestora) în situația de a-și da seama mai bine de cantitatea și calitatea cunoștințelor lor. În același timp, nota constituie un stimulent care-l mobilizează pe elev în muncă. Discutabil este, credem, nu sistemul de notare, ci felul în care unii pedagogi îl utilizează.

Un pedagog cu tact va ști să-i obișnuiască pe elevi să nu considere nota ca scop în sine, ci doar ca semn ce indică nivelul lor de cunoștințe la un moment dat.

În ceea ce privește a doua propunere a tovarășului Predeanu, ca elevii să fie ascultați doar spre sfîrșitul trimestrului sau anului școlar, sîntem de părere că tovarășul ignoră nu numai unele date psihologice, ci și principii pedagogice elementare.

Pe de o parte, tovarășul Predeanu pierde din vedere că unii elevi, mai puțin conștiincioși, amînînd învățarea lecțiilor de la o zi la alta, s-ar trezi, spre sfîrșitul trimestrului, în situația de a nu mai putea face față volumului prea mare de cunoștințe. Pe de altă parte, tovarășul Predeanu uită că însușirea cunoștințelor noi se sprijină pe cunoștințele anterioare — cunoștințe ce se cimentează, printre altele, prin ascultarea curentă. În plus, verificînd zilnic cunoștințele elevilor, profesorul poate să-și dea seama de lipsurile acestora, pentru a le remedia la timp.

Recunoscînd originalitatea propunerilor tovarășului Predeanu sîntem totuși de părere că, dacă elevii nu trebuie să învețe de dragul notei, nici profesorii nu trebuie să se hazardeze la originalități numai de dragul originalității.

MĂSURA ÎN MĂSURI

Recent, un profesor din Timișoara ne-a pus întrebarea: „Ce părere aveți: poate fi scos un elev afară din oră?"

Răspunsul îl știm cu toții: profesorul poate scoate un elev afară din clasă atunci cînd acesta tulbură buna desfășurare a lecției.

Totuși, nu trebuie să uităm că un elev scos din oră pierde explicația lecției, iar elevii care tulbură orele de clasă sînt, de multe ori, tocmai cei care au nevoie, mai mult decît alții, de ajutorul profesorului. Atunci?

Clasicii recomandau măsura în lucruri. Credem că sfatul lor trebuie urmat și în cazul de față. Un profesor care penalizează orice act de indisciplină al elevului în oră fără discernămînt, prin scoaterea acestuia din clasă, greșește. Cu atît mai mult greșește pedagogul care aplică o asemenea măsură pentru fapte ce nu țin de disciplina propriu zisă (neefectuarea temelor, lipsa de atenție în timpul lecției etc.). Pentru toate acestea pedagogul trebuie să uzeze de alte mijloace educative ce-i stau la îndemînă.

Pentru a aprecia în ce cazuri poate fi scos un elev afară din clasă, profesorul trebuie să-și pună întrebarea: care este raționa unei asemenea măsuri? Ori raționa, aici, este nu atît sancționarea elevului, cît mai ales asigurarea desfășurării în bune condiții a lecției. Așadar, un elev poate fi scos afară din clasă atunci cînd prin purtarea sa împiedică pe colegii săi de a fi atenți la lecție. În alternativă — cine trebuie privat de dreptul de a participa la lecție: cel ce tulbură liniștea sau întreaga clasă? — este clar că profesorul nu poate opta decît pentru prima soluție.

Dar și în acest caz pedagogul nu trebuie să abuzeze. Un elev care deranjează ora trebuie scos afară din clasă numai după ce, la observația profesorului, continuă să tulbure liniștea. Așadar, să procedăm cu măsură în măsurile educative pe care le luăm.

A. I.

DE LA PLANTĂ la tramvaiul cu cai

Lecție de științele naturii la clasa a III-a. Tema: Planta și părțile ei. În fund, așezați în ultima bancă, directorul și un inspector își notează observațiile în carnet.

Să-i lăsăm însă pe cei doi asistenți și să urmărim dialogul dintre învățător și clasă.

Învățătorul (după ce a terminat verificarea cunoștințelor): Copii, ce vedeți voi pe geam?...

Elevii: (ridicîndu-se în picioare): Un gard. O pisică. O mașină.

Învățătorul (contrariat): Nu, copii, nu afară; am întrebat ce vedeți pe fereastră, adică pe pervaz.

Elevii: Un ghiveci!

Învățătorul (nemulțumit): Ghiveci... O brodiși!

Alt elev: O mușcată!

Învățătorul: Da, o mușcată... dar ce este mușcata?

Elevul: O floare!

Învățătorul: O floare, sigur. Dar florile cum se mai numesc? Așa... luate la un loc? (Elevii stau pe gînduri).

Un elev: Mai multe flori la un loc se numesc un buchet de flori.

Învățătorul (enervat): Ei, nu, copii, nu-i vorba de floare... (copiii îl privesc nedumeriți). E vorba de plantele care fac flori... (lovindu-se peste frunte). Uite că v-o spusei — mînăstire-ntr-un picior, ghici ciupercă ce e. Așadar, copii, despre ce vom vorbi noi astăzi?

Un elev (făcînd legătura cu proverbul): Astăzi vom vorbi despre ciupercă.

Învățătorul: Stai jos. Stai jos că... Uite, că vă spun eu: astăzi vom vorbi despre plantă.

Urmează înșirarea părților plantei, care durează cinci minute, apoi se trece la fixare prin legarea cunoștințelor noi de cele anterioare.

Învățătorul: Acum, copii, să privim puțin din nou afară. (Elevii se ridică în picioare). Vedeți voi pomul de colo?

Elevii: Da!

Învățătorul: Ce este pomul?

Un elev: Este tot o plantă.

Învățătorul: Bun. Ați observat voi cum toamna pomii își scutură frunzele? (Un elev se ridică și se uită pe geam. Afară, nefiind nici un pic de vînt, nu se scutură nici o frunză).

Învățătorul: Stai jos!... (apoi către clasă) Acum, fiți atenți, vă pun o întrebare de gîndire (cu un aer inspirat) Cine se duce astăzi, dispare, așa cum se duc frunzele toamna? (Elevii încearcă să ghicească, dar nu reușesc și învățătorul vine cu o întrebare ajutătoare). Cine a fost ieri și azi nu mai este? (Nimeni nu poate ghici).

Un elev timid: Voicu Dumitru nu n-a venit la școală.

Învățătorul (enervat): Nu ieri... în trecut, mai de mult... ceva care a fost acum douăzeci-treizeci de ani și acum e pe cale de dispariție.

Un elev: Bîrjele cu cai!

Învățătorul: Da, sigur... au fost și bîrje și tramvaie cu cai. Eu nu vă întreb, însă, de bîrje. Gîndiți-vă... v-am mai spus eu... cine se lăfăiau în acele bîrje? (Deși „le-a mai spus", elevii nu reușesc să-și aducă aminte și-atunci învățătorul este nevoit să apeleze la fapte mai recente). Copii, vă amintiți că astă-vară am făcut împreună o excursie la marginea orașului...

Elevii: Da!

Învățătorul (se uită la inspector, vrînd parcă să spună: „Notați că am făcut și excursii" — apoi către clasă): Țineți minte că am văzut atunci niște grajduri.

Un elev: Niște grajduri goale.

Învățătorul (fericit): Exact. Ei, puteți voi să-mi spuneți: de ce erau goale grajdurile?

Un elev: Pentru că acuma se face lapte praf și nu mai e nevoie de vaci.

Învățătorul: Nu, acelea nu erau grajduri de vaci, erau grajduri de cai.

Un alt elev: Pentru că acum în locul cailor sînt mașini.

Învățătorul: Da, și pentru asta. Dar, ia gîndiți-vă voi, cine aveau în trecut cai... cai mulți?

Elevul: Boierii!

Învățătorul (satisfăcut): Așa, boierii, burghezo-moșierimea. De aceea sînt grajdurile goale: pentru că astăzi nu mai sînt boieri care să țină cai.

Clopoțelul sună și învățătorul își amintește că tema lecției fusese „planta și părțile ei". Așa, încheie el. Pentru lecția viitoare să învățați despre plantă.

Ajungînd în cancelarie inspectorul îl întrebă pe director ce părere are despre învățătorul respectiv. Directorul îl privi puțin nedumerit că i se pune o asemenea întrebare. „Mai întrebați? vroia el parcă să spună. N-ați putut să vă dați seama?"

— E un învățător eminent, zise el.

Atunci inspectorul îl întrebă ce părere are despre lecția la care asistaseră împreună. Directorul era entuziasmat. Era de părere că lecția fusese foarte interesantă, plină de idei și mai ales condusă cu metodă. Avea o singură obiecție: materialul didactic fusese cam sărăcuț.

— Într-adevăr, observă inspectorul. Ar mai fi trebuit niște cai, bîrje, costume de epocă și... un pic de vînt care să scuture frunzele.

Directorul rămase perplex.

I. AXENTE

FILMUL și școala

A apărut recent, în traducere românească, eseul „Arta filmului" al esteticianului cinematografic de mare renume Béla Balázs. Cartea aceasta, scrisă cu o inteligență ascuțită și un foarte pătrunzător spirit de observație, ridică printre altele și problema însemnată a EDUCAȚIEI CINEMATOGRAFICE a maselor. „De ce nu se învață cum trebuie văzute filmele? — se întreabă autorul — ...Manualele noastre de învățământ secundar tratează problemele tuturor celorlalte arte. Le lipsește, însă, capitolul despre cinematografie... Milioane de oameni se duc... în fiecare seară la cinematograf, fără să fie însă înarmați cu o elementară cultură cinematografică, deoarece nimeni nu i-a învățat cum să privească și să judece filmul". Într-adevăr, literatura face parte integrantă din procesul de învățământ; copilului, elevului, studentului i se formează întrucîtva priceperea de a discerne cu gust imaginile plastice; se dezvoltă, în activitatea școlară și în cea extrașcolară, dragostea pentru muzică și desen. Numai în ceea ce privește arta filmului nu există nici o preocupare directă ori indirectă, deși e cert că elevii văd mult mai multe filme decît citesc cărți, audiază concerte, vizitează expoziții ori se duc la teatru. Școala nu și-a instituit încă binefăcătoarea-i influență și asupra închegării gustului cinematografic al copiilor — și chiar al profesorilor.

De unde această situație paradoxală — avînd în vedere că e vorba de cea mai importantă și mai populară dintre arte? Firește, în primul rînd din aceea că în timp ce celelalte arte au o tradiție îndelungată, milenară, care a cristalizat și o experiență școlară în materie, cinematografia e o artă nouă, a epocii noastre, care nici nu și-a elaborat pe deplin teoria. În timp ce în domeniul literaturii și al tuturor artelor gustul se poate dezvolta și prin intermediul unei practici proprii, amatoare, în arta filmului amatorismul este legat de cunoștințe și mijloace tehnice evoluate și, pînă la o anumită vîrstă a individului, e practic imposibil. În sfîrșit, pentru noi se adaugă și împrejurarea că avem o istorie cinematografică recentă, o producție încă destul de restrînsă, cadre artistice numărate și deci posibilități — deocamdată — foarte limitate de a dezvolta propoziții teoretice. Lacuna în educația cinematografică nu e numai a școlii, ci și a multor alte instituții al căror scop este să contribuie la culturalizarea maselor.

Dar dacă e prematur a se vorbi de manuale cinematografice elementare, de ore de filmologie ori de alte elemente ce ar face parte din programa de învățămînt, nu e deloc neindicat să se observe că pătrunderea în alte forme a cinematografiei în viața școlii e stingherită uneori de prejudecăți absurde asupra artei filmului. Mulți învățători și profesori consideră filmul un element de pură distracție, fără implicații cultural-educative, deși această artă are cea mai serioasă și pregnantă înrîurire asupra conștiințelor, întrucît e o sinteză artistică a literaturii și tuturor celorlalte arte. Cercetînd manifestările extrașcolare organizate de o școală medie urbană, se va putea constata cu ușurință că numărului de vizionări de filme „cu școala" îi corespund foarte puține sau nici o convorbire colectivă cu elevii asupra celor văzute, a calității filmului, a caracteristicilor artei cinematografice etc. Iar dacă o asemenea discuție are loc, apoi ea e condusă mai ales pe făgașul descoperirii conținutului literar al filmului, fără implicații în specificul conținutului și formei acestei arte, care aduce o tehnică și mijloace de expresie cu totul noi.

Prejudecății „pozitive", care socotește vizionarea filmului utilă numai ca un prilej de pură destindere, fără însemnătate practic-educativă, i se alătură și reversul negativ, după care cinematograful e dăunător, din punct de vedere al moralei, pentru copii. Desigur, o asemenea atitudine avea legitimitate în perioada cînd pătrundeau la noi producțiile deșănțate, antisociale, pornografice ale negustorilor de filme din toată lumea. Dar astăzi există suficientă grijă din partea statului pentru a feri tînăra generație de arta putredă a burgheziei. Copiii de toate vîrstele merg oricum la cinematograf; problema nu mai e de a căuta mijloace eficace de interdicție, ci de a călăuzi cu pricepere elevul spre filmul bun, de a-l obișnui să judece filmul, să-l considere cu atenția și preocuparea cu care citește o carte ori asistă la spectacolul de teatru.

Interesul pentru cinematografie și educația cinematografică nu se pot dezvolta în școală decît dinspre învățător spre elev. Din păcate, simpozioanele despre filme sînt extrem de rare în viața cluburilor sindicatelor de învățămînt, a secțiilor de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare, a centrelor școlare. Filmele sovietice „Învățătoarea din Șatrîi" ori „Poemul pedagogic", filmul românesc documentar „Învățătoarea", filmul francez „Examenul", filmul englez „Suflete împietrite" — ca să nu pomenim decît de cele în directă legătură cu activitatea pedagogilor — pot prilejui dezbateri instructive asupra felului cum este cuprins în cinematografie acest sector de viață. Apoi, documentarele istorice, geografice, științifice, filmele făcute după marile opere clasice mondiale, filmele închinate unor capitole din istoria partidelor comuniste și muncitorești și multe altele pot aduce contribuții esențiale în însuși procesul de învățămînt: dublul lor folos constă în atractivitatea și concentrarea cu care expun teme importante, făcîndu-le foarte accesibile și lesne de reținut și posibilitatea nouă pe care o oferă de a se dezvolta gustul artistic pentru cinematografie.

În Uniunea Sovietică — și după exemplul sovietic în Cehoslovacia și în R.D. Germană — filmul de diverse genuri și categorii face parte din viața școlii, iar pentru învățămîntul universitar e un factor didactic obișnuit. La noi el își face drum încă cu greu, deși posibilitățile nu lipsesc. În condițiile actuale ar fi, de pildă, foarte nimerită organizarea unor cercuri de „prieteni ai cinematografiei" în centrele școlare mari și înființarea celor dintîi cinecluburi școlare — după modelul existent în multe țări — care ar cunoaște fără îndoială o foarte largă și importantă popularitate.

Filmul e arta epocii noastre; pentru noi, cea mai importantă dintre arte. Nu e nefiresc ca școala românească să țină această artă la periferia interesului ei?

V. S.

CONSFĂTUIRE CU CITITORII GAZETEI NOASTRE

În cursul lunii noiembrie a avut loc la Timișoara o consfătuire cu cititorii „Gazetei învățămîntului". La această consfătuire au participat cadre didactice din localitate — educatoare, învățători, profesori, directori de școli, inspectori, lucrători de la Institutul de perfecționare a cadrelor didactice.

Participanții la consfătuire au ajutat redacția să-și orienteze activitatea de viitor, în sensul apropierii de viață și de munca practică de fiecare zi a școlilor. Cititorii au apreciat ca pozitiv faptul că se publică o rubrică pentru problemele politehnizării învățămîntului, că apar materiale cu privire la programele și manualele școlare, că se publică articole pe teme mai variate etc.

Ei au cerut să se pună însă mai mult accent și pe problemele predării propriu zise, în strînsă legătură cu etapele anului școlar, să se acorde mai mare atenție materialelor privind activitatea la clasele I-IV și în grădinițele de copii.

S-au făcut și propuneri privitoare la formele publicistice. Cititorii din Timișoara au propus să se publice mai des schițe, foiletoane, caricaturi, să se organizeze discuții și raiduri.

Observațiile și propunerile cititorilor din Timișoara au făcut obiectul unei dezbateri cu întregul colectiv redacțional și, pe baza concluziilor trase, s-au adus îmbunătățiri planului tematic al gazetei.

ÎNSEMNĂRI BIBLIOGRAFICE

A apărut

„Revista de pedagogie"

nr. 11

IN CUPRINS:

TEODOR GAL: Însemnătatea învățămîntului politehnic pentru realizarea educației multilaterale a tineretului nostru.
ECATERINA REGLEANU: Considerații asupra însemnătății educative a literaturii.
TEODOR CHINDEA: Aspecte ale organizării și îndrumării muncii independente a elevilor din școala noastră.
E. DOMOCOȘ: Marele Octombrie oglindit în presa pedagogică sovietică.
E. BLIDEANU: Conferința mondială a educatorilor, de la Varșovia.
B. ABAGER: Cîteva probleme în legătură cu predarea limbii germane în școala de cultură generală.
MARIA I. GABREA: Cîteva chestiuni de gramatică și predarea lor.
T. TRUTZER: Observații asupra proiectului de prospect pentru istoria pedagogiei în R.P.R.
GH. TRANDAFIR: Observații asupra manualului de istorie a literaturii române pentru clasa a IX-a.
I. BICĂ: „Ultima poveste" de Radu Tudoran.
I. DRĂGAN: „Muzicuța cu schimbător" de Nicuță Tănase.
I. P.: Dicționarul limbii române literare contemporane — vol. III.
** * * Cărți noi elaborate de Institutul de științe pedagogice.*
I. B.: Note bibliografice.

★

EDUCATORI, ÎNVĂȚĂTORI, PROFESORI ABONAȚI-VĂ DIN VREME LA REVISTA DE PEDAGOGIE!

Redacția Revistei de pedagogie anunță cititorii săi că pot face abonamente pentru anul 1958 la Revista de pedagogie prin difuzorii de presă din întreprinderi, instituții și de la sate, secțiile de difuzare a presei, precum și la factorii și oficiile poștale.

Abonarea din vreme și pe o perioadă de un an asigură tuturor obținerea întregii colecții a Revistei de pedagogie.

CĂRȚI PENTRU PEDAGOGI

Librăria CARTEA PRIN POȘTĂ str. Biserica Enei nr. 16, raionul Stalin, București, pune la dispoziția pedagogilor cărți care pot fi comandate, plata făcîndu-se în numerar la primirea cărților.

AL. ROSETTI: Introducere în fonetică, lei 3,75.
*** * *: Studii de gramatică, vol. II, lei 6 75.**
*** * *: Interacțiunea dintre cuvînt și intuiție în procesul de învățămînt, lei 6,25.**
CICERO: Despre îndatoriri, lei 5,25.
GORSKI D. P., TAVANEȚ: Logica, lei 10.
AL. ROȘCA și alții: Psihologia, manual pentru învățămîntul superior, lei 15,60.
M. F. NESTURH: Rasele omenești, lei 5 25.
AL. VIANU și V. TANASESCU: Istoria U.R.S.S. sec. XIX, lei 20.
*** * *: Viața feudală în Țara Românească și Moldova, lei 15.**
AL. CIȘMAN: Fizica generală, vol. II, lei 25,50.
T. VIANU: Problemele metaforei și alte studii stilistice, lei 4,50.

In Editura Tineretului au apărut:

Cărți pentru pionieri și școlari

NICUȚĂ TĂNASE: Acțiunea P. 1500

Copiii din „Muzicuța cu schimbător", atît de cunoscuți și iubiți de micii cititori, pot fi întîlniți în noua povestire a lui Nicuță Tănase. De data aceasta ei se frămîntă să găsească rezolvarea unei alte probleme: în urma neînțelegerilor grave din familia lui Victor Condruț și a accidentului suferit de mama acestuia, tribul „Pană de șoim" își ia răspunderea să facă rost de cei 1.500 lei, necesari pentru a ieși din încurcătură. De aici pornește o întreagă aventură, membrii tribului născocind tot felul de metode pentru a obține banii. Povestirea se impune prin fantezie și prin dramatismul întîmplărilor.

M. SINTIMBREANU: Sub lupă.

Autorul surprinde în acest volum tipuri de copii — băieți și fete de școală — în diferite împrejurări ale activității lor din timpul cursurilor, din tabără sau din viața de familie, scoțînd în relief mai ales laturile negative ale comportării acestora. Într-o anecdotică simplă, extrem de comică, într-un stil îngrijit, viu colorat cu imagini din care nu lipsește umorul, învăluind însă abil satira, autorul înfățișează mici instantanee din viața de zi cu zi a școlarilor și pionierilor.

LUCA ȘTEFAN: An de școală.

Povestirea înfățișează cîteva episoade și momente din viața copiilor de azi. Autorul istorisește cîteva întîmplări petrecute în viața a doi elevi: Anton Moraru și Ilie Jurcă, din clasa a VI-a a unei școli elementare din Ardeal.

Cărți pentru școlarii mici

VIORICA HUBER: Ulcioara cu vrăji.

Prin cele trei povestiri cuprinse în acest volum — „Cum a învățat ciobănașul semnele vremii", „Fluturele de mătase" și „Ulcioara cu vrăji", Viorica Huber intenționează — fără a crea legende — să dea o explicație asupra apariției meseriilor. Autoarea a preluat și a redat într-o formă proprie înțelepciunea și frumusețea creațiilor populare.

ÎNVĂȚĂMÎNTUL PESTE HOTARE

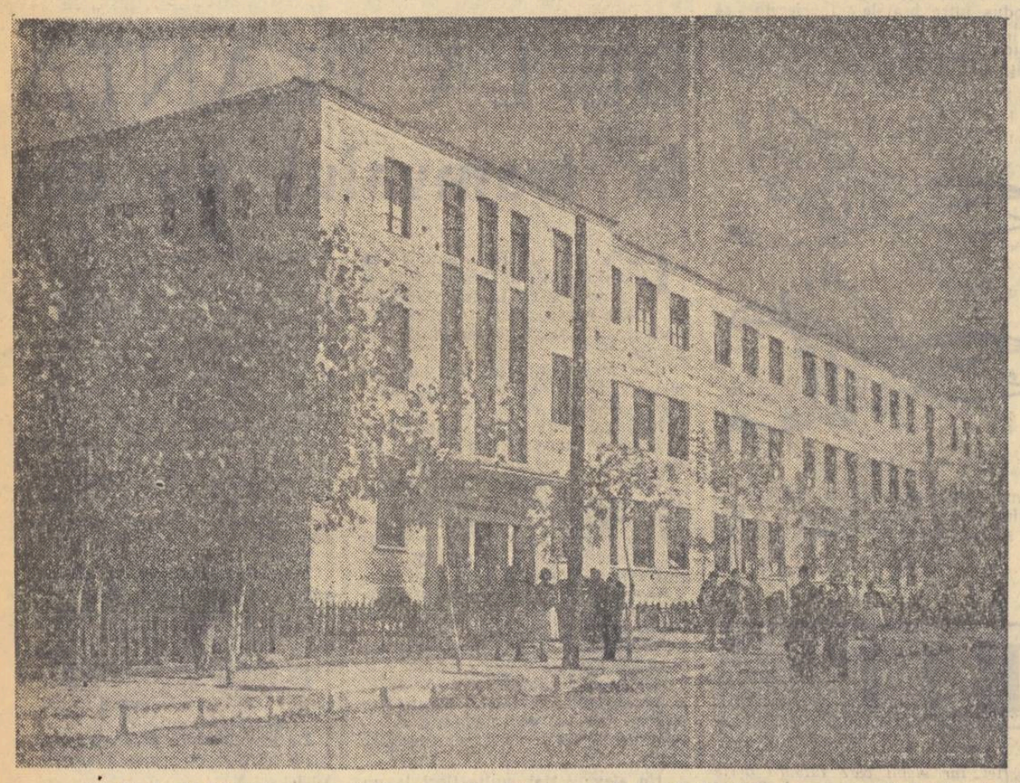

ÎN R. P. ALBANIA — în cei 13 ani de la eliberarea țării de sub jugul fascist — învățămîntul a luat o mare dezvoltare. Înainte de război, în Albania existau numai 643 de școli elementare. În prezent, numărul acestora este de peste 2.200. Numărul școlilor medii a crescut în acest timp de 4 ori, iar numărul școlilor de 7 ani — de 33 de ori. În anul 1955 școlile medii din R. P. Albania au dat mai mulți absolvenți decît vechiul regim în decurs de 28 de ani. În vara acestui an, la Tirana s-a înființat Universitatea de Stat — prima de acest fel din Albania — care reunește cinci institute de învățămînt superior.

În clișeu: una din școlile construite în ultimii ani — școala pedagogică din Tirana.

ȘTIRI

U. R. S. S.

În Uniunea Sovietică, presa pedadogică ia o amploare din ce în ce mai mare. Personalul didactic și studenții instituțiilor de învățămînt superior au în prezent 15 reviste ale lor. În anul 1958 numărul acestora va crește la 18. Se pregătește publicarea unei ediții în mai multe serii, intitulată „Analele instituțiilor de învățămînt superior", în paginele căreia se vor tipări articole, monografii, dizertații.

R. CEHOSLOVACĂ

La sfîrșitul lunii noiembrie a fost organizată la Bratislava conferința națională pentru învățămîntul politehnic. La conferință au participat invitați din U. R. S. S. și alte țări socialiste. Conferința a adoptat în unanimitate o propunere cu privire la organizarea unui seminar internațional pentru învățămîntul politehnic. În numele participanților străini la această conferință, oameni de știință sovietici au prezentat ministrului Învățămîntului și Culturii al R. Cehoslovace, Frantisek Kohuda, o rezoluție cu privire la organizarea acestui seminar, cu rugămintea să informeze ministerele învățămîntului din Albania, Bulgaria, Iugoslavia, Ungaria, Republica Democrată Germană, Polonia, Romînia și U.R.S.S. asupra conținutului rezoluției cu privire la seminarul internațional. Potrivit rezoluției, organizarea seminarului urmează să fie inclusă în acordurile culturale internaționale. Seminarul internațional pentru învățămîntul politehnic va avea loc, probabil, în toamna anului 1958.

R. P. POLONĂ

Între 5—8 decembrie 1958 va avea loc cel de al VI-lea Congres al Sindicatului învățătorilor polonezi. Pregătirile pentru Congres au și început. În adunări generale de județe și voivodate au fost aleși delegați la Congres.

În voivodatul Wroclaw — de pildă — au fost aleși 53 de delegați (36 de județ, 12 din școlile superioare și 5 delegați de voivodat).

Delegații la Congres, care reprezintă pe cei peste 230.000 pedagogi din școlile Poloniei, vor discuta problemele actuale ale activității lor și succesele obținute de școala poloneză în ultimii ani.

R. P. CHINEZĂ

În R. P. Chineză se dă o mare atenție dezvoltării intelectuale a populației din regiunile cu un nivel economic și cultural înapoiat. În Tibet, bunăoară, în trecut întreaga populație era analfabetă. În prezent există aici aproximativ 30 de școli elementare în care învață 6000 de copii.

Se pregătește REFORMA învățămîntului IUGOSLAV

În momentul de față, învățămîntul iugoslav trece printr-o etapă foarte importantă a dezvoltării sale. În consfătuiri ale educatorilor, în adunări ale organizațiilor sociale și profesionale, prin presă și radio este supus dezbaterilor publice „Proiectul noului sistem de instrucție și educație".

Noul sistem de instrucție și educație este gîndit în așa fel încît să corespundă profundelor transformări sociale, materiale, tehnice și culturale care s-au înfăptuit în Iugoslavia, precum și stadiului actual de dezvoltare a științei, tehnicii și culturii moderne. El este menit să devină o parte integrantă și un factor activ al procesului de transformare socială a țării.

La elaborarea proiectului de reformă a lucrat o comisie constituită de Scupcina populară federativă încă din decembrie 1954. Comisia a fost alcătuită din pedagogi eminenți — profesori și învățători — precum și oameni de profesii diferite. Caracterul democratic al proiectului de reformă școlară reiese și din faptul că el a fost supus unei foarte largi discuții publice, care a permis tuturor educatorilor și tuturor cetățenilor să-și exprime părerile și propunerile, pentru a se ajunge astfel, în momentul legiferării ei, la un sistem de instrucție și educație complet, capabil să răspundă cerințelor educării viitoarelor generații de constructori ai socialismului.

Comisia pentru reforma școlară a studiat toate domeniile instrucției și educației tinerei generații și educației adulților și a publicat o bogată documentație asupra situației actuale a școlii iugoslave. S-a putut astfel face o analiză amănunțită asupra tuturor problemelor de învățămînt și educație și, ceea ce era cel mai important, s-au putut analiza rezultatele muncii educative în școli.

Proiectul de reformă a învățămîntului dă o mare atenție muncii educative, fixînd sarcinile acesteia. Toate măsurile organizatorico-administrative prevăzute în proiect sînt menite ca, într-o formă sau alta, să contribuie la realizarea scopului final pe care și-l propune educația.

Proiectul noului sistem de instrucție și educație indică sarcinile care vor sta de acum înainte la baza desfășurării activității învățătorilor, profesorilor, organizațiilor sociale și profesionale și tuturor celor care se ocupă de educația tineretului. Sarcina principală a educației — se arată în proiect — este aceea de a forma și educa tînăra generație în așa fel încît prin munca sa, bazată pe noile realizări ale științei și tehnicii, să contribuie la dezvoltarea continuă a forțelor de producție, la ridicarea bunei stări materiale și culturale a poporului. Tineretul trebuie pregătit, format și educat ca participant activ la viața socială, cu un dezvoltat sentiment de responsabilitate față de societate. Din fiecare tînăr trebuie să crească un cetățean plin de inițiativă, cu o serioasă pregătire intelectuală, care să-și pună oricînd la dispoziția societății toate resursele sale. O sarcină importantă a educației este aceea de a crește tînăra generație în spiritul frăției, unității și egalității popoarelor iugoslave, în spiritul dragostei față de patria socialistă, al luptei pentru pace și prosperitate în lumea întreagă. Viitorul cetățean trebuie înzestrat cu temeinice aptitudini de muncă, de activitate practică, de cercetare științifică.

Proiectul noului sistem de instrucție și educație se referă la toate sectoarele care se ocupă de formarea intelectuală a copiilor, tineretului și adulților: instituții preșcolare, școli de gradul I (învățămînt obligatoriu), școli de gradul II (școli profesionale și licee), școli de gradul III (universități și școli superioare), învățămînt special, instituții culturale pentru adulți, instituții pentru perfecționarea cadrelor didactice. În alte capitole proiectul dezbate probleme legate de instrucție și educație: principiile fundamentale ale muncii și vieții în școală, educația fizică și sanitară a tineretului școlar, baza materială a școlii, școala și educația în familie, organizațiile de copii, sociale și de tineret, inspecția școlară etc.

Noul sistem de instrucție și educație nu are încă o formă definitivă. După cum s-a mai arătat, în formă de proiect el se îmbogățește mereu cu propuneri noi, prețioase ce reies din dezbaterile publice. Pînă la legiferare, propunerile proiectului stimulează îmbunătățirea muncii educative, imprimă un spirit nou muncii de instruire și educare a tinerei generații la care participă împreună școala, familia și diverse instituții și organizații sociale, contribuind la dezvoltarea omului nou.

RĂSFOIND ANUARUL UNEI ȘCOLI

Proaspăt ieșit de sub tipar, anuarul școlii medii nr. 17 „Matei Basarab" din București înnoadă firul unei frumoase tradiții.

Chiar din primele pagini, cititorul este transportat cu aproape un veac în urmă, cînd domnitorul Alex. Ion Cuza, fervent apărător al culturii, semna actul de naștere al „gimnaziului lui Matei Basarab". La 4 noiembrie 1860 școala își deschide porțile în vechiul local al gimnaziului Sf. Sava. Primii săi elevi, 173 la număr, vin aci să dezlege tainele buchiilor.

În continuare, anuarul trece în revistă anii grei ce au urmat — ani de luptă cu lipsurile materiale, dar și de rodnică activitate școlară — pentru ca să se oprească la realizările școlii din perioada de după 23 August 1944, cînd statul a creat numeroase condiții ca aceasta să-și poată îndeplini marea sa misiune social-culturală.

Sînt depănate apoi emoționante amintiri despre școală și profesori (semnează foști elevi ai gimnaziului: prof. acad. Miron Nicolescu, I. I. Bujor și Fr. Chiriac). Mai departe, cîteva file sînt închinate bogatei activități extrașcolare a elevilor și profesorilor de la „Matei Basarab", unor spicuiri din activitatea comitetului de părinți pe anul 1956—57.

Într-un capitol final sînt trecute la loc de cinste numele celor ce au slujit școala pe tărîm didactic și administrativ în cursul anului 1956—57. Apoi, pe clase, sînt date numele elevilor frecvenți în același an școlar.

Clișeele cuprinse în anuar ilustrează și ele activitatea bogată a școlii. O activitate ce merită să fie evidențiată ca un îndemn la muncă pentru nenumăratele rînduri de elevi ce vor mai păși pragul bătrînei și totuși mereu tinerei școli „Matei Basarab".

ST. P.

Din cronica anilor noi

(Urmare din pag. 1)

de brigadă. Împreună au fost premiați la concursuri pe raion, pe regiune, pe țară, au suferit și eșecuri, au fost și filmați, li s-au publicat fragmente din programul brigăzii artistice de agitație în „Scînteia" și, ce i-a bucurat în aceeași măsură cu premiile a fost faptul că au avut întotdeauna aici în sat la ei, la căminul cultural, sala plină. Pentru învățătorul Marin Andrei — dirijorul corului — pentru învățătorul Alex. Stanciu — conducătorul echipei de teatru și al brigăzii de agitație — pentru Marin Pătrașcu, directorul școlii, sau pentru oricare învățător și profesor din comună n-a existat bucurie mai mare decît atunci cînd oamenii au început să se intereseze de programul căminului cultural, sau cînd au venit să spună că vor să se înscrie și ei în rîndul artiștilor amatori.

Prin muncă au fost cîștigate premii materiale: 300 scaune pentru sala de spectacole, instrumente muzicale, stația de radioamplificare etc., prin muncă au fost cîștigate inimile oamenilor.

CU BRAȚUL DOLDORA de cărți învățătoarea Ileana Ionescu — una din cele nouă conducătoare ale cercurilor de citit din comună — se îndreptă, înfruntînd gerul de afară, spre căminul cultural, unde se află biblioteca sătească. Aducea cărțile care fuseseră la săteni și voia să ia altele. Iarna se citesc mult mai multe cărți ca vara. În multe case din Peretu, seara, la lumina becului electric, se adună toată familia, de multe ori și vecinii, și învățătoarea citește din carte. Citesc și ei. Mîile de analfabeți s-au transformat în mii de cititori.

— Mie nu-mi dați o carte să citesc?

Învățătoarea s-a uitat înapoi. Un flăcău voinic și chipeș, cu o sarică ciobănească pe umeri, îi zîmbea.

— Ei, te-ai întors, Sandule?

— Da. Am fost la deal și am ciobănit. Acum o să stau acasă iarna asta... Și Sandu lăsă privirea în jos ca și cum ar fi fost vinovat că stătea de o jumătate de oră și privea la fotografiile din vitrină. — Mă uit că la noi, la cinematograf, rulează „Chitarele dragostei" — și eu l-am văzut ast-vară la Roșiori.

— Nu-i nimic, o să-l mai vezi odată, e film frumos.

— Așa ziceam și eu. Mai cu seamă că mă căznesc de atunci să învăț la fluier cîntecul ăla — cuculină, cuculea — și nu reușesc. Nu se potrivește la fluier, ce ziceți?

Sandu își dezgheță limba. Au vorbit despre filme, despre cărți, despre ce a citit și ce vrea să citească. De sub sarică a scos, făcută ferfeniță, o carte pe care vroia s-o restituie bibliotecarului. Era „Mitrea Cocor", pe care-l luase cu el la munte, să-l mai recitească.

Unul dintre cei 1.400 de cititori...

Dar lucruri ca acestea nu se socotesc în cifre, ci în faptul că oamenii nu mai așteaptă acasă să vină factorul să le aducă ziarul, ci îi ies în întîmpinare la capul satului, că la școala din Bărăcea — un cătun al Peretului — femeile mai în vîrstă își aduc fetele la repetiție și, în timp ce într-o sală de clasă acestea pregătesc programul brigăzii artistice, în altă clasă mamele ascultă cum învățătorii Florea Jumugă sau Dumitru Ionescu le citesc din cărți.

Duminică, învățătorii și profesorii din comună — sînt astăzi aici două școli de 4 ani, una de 7 ani și peste 30 de cadre didactice — împreună cu toți sătenii s-au strîns la cămin la deschiderea „Lunii culturii". Activitatea culturală, bogată pînă acum, s-a intensificat și mai mult. Seara, la căminul cultural, învățătorul Andrei Marin pregătește cu corul „Cîntec pentru republică" de Ilie Micu, cîntecul „Te urmăm, partid" de Jean Letoni. În cătunul Bărăcea, opt fete și șase băieți pregătesc, sub conducerea învățătorilor, prima manifestare publică a tinerei lor brigăzi artistice de agitație. Oamenii citesc și merg la cinematograf, discută despre cărți și ascultă conferințe interesante.

...Și mulți din ei își amintesc imaginea satului de acum zece ani. Ca și-acum zece ani, viscolul purta alurea fulgii de zăpadă...

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

Anul IX, Nr. 449 — Vineri 13 decembrie 1957 — 4 pagini 25 bani

O delegație sovietică ne vizitează țara

De cîteva zile se află în vizită în țara noastră o delegație sovietică compusă din: Alexei Serghelevici Orlov, director general în Ministerul Învățămîntului din R.S.F.S.R., conducătorul delegației, Elena Nichiforova, ministrul Învățămîntului din Republica Autonomă Udmurtă, Olga Semagina, șef redactor la Editura didactică și pedagogică, Alexandr Cerbakov, rectorul Institutului „Herzen" din Leningrad, Maria Lebedeva, inspector general în Ministerul Învățămîntului din R.S.F.S.R., Pavel Lebedev, directorul școlii medii moldovenești nr. 26 din Chișinău.

În ziua de 10 decembrie membrii delegației au făcut o vizită la Ministerul Învățămîntului și Culturii, fiind primiți de tovarășii C. Nicuță și C. Prisnea, adjuncți ai ministrului Învățămîntului și Culturii. Cu acest prilej a avut loc un schimb de păreri în probleme de învățămînt.

În timpul șederii în țara noastră delegația sovietică va mai vizita și alte instituții de învățămînt și educație din Capitală și din țară, ceea ce va prilejui un rodnic schimb de experiență.

Un deceniu glorios

In decurs de 10 ani

Dacă în anul 1947 exista în Bicaz doar o singură școală elementară cu aproximativ 80 de elevi, acum funcționează aici o școală medie mixtă, școli de 7 și de 4 ani și o școală profesională. Numărul claselor la școlile de cultură generală s-a ridicat la 31, cu aproape 870 de elevi. La aceștia se adaugă și cei 260 de elevi care învață la școala profesională. Așadar, de la cei 80 de elevi pe care-i număra Bicazul în 1947 s-a ajuns, în acești 10 ani care au trecut de atunci, la 1130 de elevi.

La Bicaz nu învață numai copiii, ci și muncitorii. În adevăr, sprijiniți de organizațiile de partid și sindicale, numeroși muncitori de la hidrocentrala „V. I. Lenin" urmează cursurile secției serale și ale secției fără frecvență de pe lîngă școala medie. Pînă acum au absolvit secția serală trei serii de elevi, din rîndurile cărora mulți urmează cursurile diferitelor instituții de învățămînt superior din București și Iași. Peste cîțiva ani, muncitorii de odinioară, foști elevi ai secției serale, se vor înapoia la hidrocentrală ca ingineri mecanici, chimiști etc.

La sfîrșitul acestui an școlar, 150 de absolvenți ai școlii profesionale vor întări rîndurile constructorilor hidrocentralei.

Pe lîngă instituțiile de învățămînt, la Bicaz au fost create instituții culturale de masă în care activează ansambluri artistice și brigăzi de agitație conduse de învățători și profesori. La clubul central se află o sală de lectură spațioasă, o bibliotecă înzestrată cu cărți din toate domeniile, o sală de spectacole cu o capacitate de 700 de locuri.

MIHAI LUPUȘORU

In orașul nostru

Angajamente îndeplinite

În orașul nostru, ca și în toate orașele și satele țării, cei zece ani care au trecut de la instaurarea republicii au fost ani de dezvoltare largă în toate domeniile.

Noi, învățătorii și profesorii, sîntem deosebit de mîndri de succesele obținute pe tărîmul învățămîntului. Sînt acum în orașul nostru peste zece mii de elevi — aproape cu 2600 mai mulți ca în 1938. Toți copiii de vîrstă școlară sînt cuprinși în școli, izvoarele analfabetismului fiind astfel închise pentru totdeauna. Analfabetismul însuși a fost lichidat. Cîteva mii de foști analfabeți sînt astăzi știutori de carte. A fost o muncă grea, uneori plină de multe neajunsuri, dar a fost, spre bucuria și cinstea cadrelor noastre didactice, o muncă rodnică, la înălțimea sarcinilor trasate de partid.

Puțini dintre copiii care terminau altădată patru clase primare puteau să-și continue învățătura. Aceștia erau, de obicei, copiii celor înstăriți. Învățămîntul superprimar era o simplă formalitate. Dacă în 1938 existau în orașul nostru doar șase școli cu curs superprimar, care erau frecventate de numai 200 de elevi, astăzi numărul școlilor de 7 ani a crescut la 22. Aproape toți copiii din orașul nostru trec acum prin clasele V—VII. Învățămîntul de 7 ani nu mai constituie încă de mult o limită pentru dorința de învățătură a majorității elevilor. În oraș a fost înființată, în anii puterii populare, o nouă școală de cultură generală pe lîngă cele două existente. Dar nu numai atît. Sute de muncitori din diferite întreprinderi ale orașului au reușit în acești ani să-și completeze studiile în cadrul secțiilor serale de pe lîngă școlile medii, bucurîndu-se acum de dreptul la învățătură, răpit în mod sistematic oamenilor muncii de către burghezie.

Iată și alte cifre grăitoare. În 1938 erau în orașul nostru 344 de învățători și profesori — acum sînt 624. Erau atunci 13 instituții preșcolare cu 660 de copii. Astăzi sînt 29 de unități preșcolare, cu aproape 1 700 de copii. Pentru elevii din orașul nostru erau alocate în trecut numai 3 burse de stat; în acest an au fost repartizate pentru elevii noștri 174 de burse. Astfel de cifre sînt în măsură să oglindească ritmul rapid al dezvoltării învățămîntului public, grija continuă și părintească a partidului și guvernului pentru viitorul luminos și fericit.

Pionierii și școlarii din orașul nostru consideră pe bună dreptate că unul din cele mai frumoase daruri pe care i-au primit în acești ani din partea regimului nostru democrat-popular este Casa pionierilor. Sute și sute de elevi petrec aici ceasuri cu adevărat fericite, lărgindu-și cunoștințele, făcînd sport, recreîndu-se.

Dar și oamenii muncii vîrstnici, doritori să-și cultive aptitudinile, au primit un astfel de dar: școala de artă populară. Zeci de muncitori — strungari, laminoriști, frezori etc. — frecventează cu regularitate, la Palatul culturii, cursurile secțiilor de muzică, de pictură, de artă dramatică ș.a. din cadrul școlii de artă populară.

Pe bună dreptate, ținînd seamă de aceste realizări cît și de o serie întreagă de alte aspecte ale vieții culturale, putem socoti Brăila un oraș în plin avînt pe drumul dezvoltării învățămîntului și culturii socialiste în patria noastră.

N. TRUFAȘU
profesor-Brăila

CONCURS al pionierilor și școlarilor

În cinstea aniversării a 10 ani de la proclamarea R.P.R. secția de învățămînt și cultură a regiunii Craiova a organizat un concurs al elevilor. Obiectivele concursului sînt întărirea activității artistice în școli și prezentarea de programe artistice pe scenele căminelor culturale.

Concursul se desfășoară pe etape, pînă la faza pe regiune, care are loc între 15 decembrie — 30 decembrie la Craiova. În ziua de 1 decembrie a.c. a avut loc faza intercomunală a școlilor din raionul Turnu-Severin.

La școala din Izvorul Bîrzii și-au desfășurat programele artistice, în fața unui numeros public, echipele artistice din Izvorul Bîrzii, Jidoștița și Malovăț. Toate aceste școli au prezentat frumoase programe, cuprinzînd coruri, dansuri, piese. S-au clasat la faza pe raion echipa de dansuri populare a școlii de 7 ani din Jidoștița și echipa de cor și de teatru a școlii de 7 ani din Malovăț.

STELIAN GEORGESCU

In acest număr:

• Luarea notițelor la lecții, de ANASTASIA TUROVȚEV • Cauze ale inactivității elevilor, de P. SOLIMAN • Muzica românească pe calea înfloririi, de VIOREL COSMA • Corurile de copii, de ANTON SCORNEA și MARIN PISLARU • Caracterul activ al muncii elevilor (Din experiența profesorilor sovietici) de M. BIKOV

ÎNCOTRO SE ÎNDREAPTĂ GRIJA NOASTRĂ

C. PRISNEA
adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii

Am trecut de a suta pagină a unui roman care mi-a căzut recent în mînă — „Le docteur Faustus" al lui Thomas Mann. Nu-i o carte nouă. Apărut acum zece ani, romanul poartă un subtitlu: „Viața compozitorului german Adrian Leverkuhn, povestită de un prieten".

După primele o sută de pagini fac bilanțul amabilităților pe care autorul, cu o cochetărie nepreîăcută, le oferă cititorului la începutul celui de-al patrulea, celui de-al cincilea și, pînă acum, celui de-al nouălea capitol al cărții:

„Capitolul precedent fiind umflat peste măsură..."

„Capitolul pe care l-am încheiat acum, de asemeni fiind mult prea umflat, după părerea mea, socot că e bine să mă gîndesc asupra capacităților de răbdare și îndurare ale cititorului..."

„Ar fi în zadar să mă acuz și să mă scuz".

După „Mario și vrăjitorul" și după „Casa Buddenbrook", recent apărută la E.S.P.L.A., „Doctorul Faustus" îmi pare mult prea înfoiată. Poate.

Poate așa-s primele o sută de pagini. La capătul celor peste 600 de pagini s-ar putea să-mi fac altă părere. Pînă atunci, am încredere în cuvintele lui Hans Mayer: „Doctor Faustus a devenit o carte mondială și o temă a literaturii universale moderne..."

Mi s-a părut că există o oarecare afinitate, dacă nu chiar o oarecare deosebire între scuzele cochete ale autorului „Doctorului Faustus" și lungile epistole pe care le primesc din partea a zeci și sute de colegi, învățători și profesori care-și spun, în general, păsurile și-și cer un drept asupra căruia există acolo, la raion sau regiune, o îndoială, și-n inima lor certitudinea că numai la minister pot să-și găsească dreptatea. De aceea scriu — și la sfîrșitul scrisorilor nu mai prididesc cu scuzele în legătură cu timpul prețios pe care ți l-au răpit etc. etc...

Cine mi-a răpit timpul? Pînă la urmă nu mai pot socoti. Colegul meu, învățătorul sau profesorul? Inspectorul de la raion? Întreaga secție de învățămînt și cultură? Vicepreședintele statului popular care răspunde de dînsa?

Cele mai multe scrisori sînt în legătură cu transferările. În al doilea rînd sînt cele în legătură cu dorința de calificare a cadrelor de învățători care predau la ciclul II al școlii elementare.

Unii tovarăși socot că scrisoarea va ajunge sigur la destinație dacă vin ei înșiși din capătul țării pînă la București pentru a o însoți de pledoaria lor. Timpului destinat lecturii trebuie să-i adăugăm și pe cel necesar ascultării într-o altă formă — uneori și mai lungă — a doleanțelor lor.

Nu vreau să spun că toate problemele sînt reglementate și că toate cazurile particulare pot fi cuprinse într-o reglementare. Dar majoritatea acestor cazuri pot și mai ales trebuie (cer iertare redacției pentru acest trebuie) să fie reglementate cu inimă, cu multă grijă și înțelegere acolo — la raion, la regiune. Ce nu se poate reglementa acolo nu se poate, cu atît mai vîrtos, amuri aici — sus — unde lipsesc datele, mărturiile și toate celelalte elemente care trebuie luate în considerare la rezolvarea fiecărui caz în parte.

Și, totuși, se găsesc secții de învățămînt care, în loc să lămurească pînă la capăt și-n spiritul dreptății și al nepărtinirii necazurile colegilor lor, îi poartă — vrînd, nevrînd — pe drumuri și-i împing uneori spre minister, pentru a-și pierde și ei, și cel mai adesea și noi, zadarnic timpul. Și pierderea aceasta de timp — din nenorocire — nu e numai a noastră: ea este a tuturor laolaltă și împreună.

Fiecare ceas pierdut, fiecare zi, fiecare săptămînă, în afara acelora prăpădite datorită aparatului nu totdeauna pus la punct, se repercutează asupra elaborării cu o săptămînă, cu o lună mai devreme a unor probleme cum sînt:

— descărcarea programelor și manualelor școlare și reglementarea activităților extrașcolare;

— un sistem mai bun de perfecționare, care să atragă și să cointereseze cadrele noastre didactice;

— măsuri mai eficace în vederea intensificării politehnizării învățămîntului nostru de cultură generală;

— un nou sistem pentru calificarea cadrelor de învățători care predau la ciclul II al învățămîntului elementar (e vorba de cei ce n-au putut fi cuprinși la cursurile de doi ani);

— studierea condițiilor materiale ale școlii de cultură generală și a altor probleme care frămîntă masa de învățători și profesori de pe întreg cuprinsul republicii noastre, și de care am luat cunoștință încă o dată la recentul Congres al sindicatului nostru.

Iată încotro se îndreaptă grija noastră, iată ce probleme avem de rezolvat.

LA ÎNCHEIEREA TRIMESTRULUI

Orice sfîrșit este un început

Analiza situației la învățătură pe trimestrul I a elevilor de la școala medie nr. 1 din orașul Bîrlad ridică un semn de întrebare: cum se explică numărul mare de elevi rămași în urmă la învățătură, în special în clasele V și VIII, pe primul trimestru? Situația apare cu atît mai inexplicabilă cu cît la această școală de veche tradiție există atît condiții materiale bune cît și cadre didactice calificate, care pot asigura un nivel ridicat muncii instructiv-educative.

Cauzele care au dus la această situație sînt multiple. Trebuie menționată în primul rînd — deși observația s-a mai făcut — supraîncărcarea unor programe și manuale, cu toate consecințele ce decurg de aci.

În cazul claselor a V-a și a VIII-a — unde se înregistrează cel mai mare procent de elevi căzuți — se adaugă lipsa de omogenitate a acestor clase, determinată de nivelul foarte diferit de pregătire al elevilor, proveniți de la școli diferite.

La cele arătate pînă aci se adaugă și lipsa de supraveghere și ajutor din partea unor părinți care nu acordă atenția cuvenită copiilor lor.

E adevărat, toate aceste cauze sînt reale. Dar dacă ar fi să luăm de bună părerea unora din cadrele didactice de la școala medie nr. 1 din Bîrlad, ar trebui să admitem că aceste cauze sînt singurele care determină rămînerea în urmă la învățătură. Ar fi, așadar, numai o seamă de cauze exterioare, nelegate de calitatea muncii desfășurate de cadrele didactice ale școlii. Oare așa să fie?

Observațiile organelor de îndrumare și control, dar mai ales analiza muncii pe trimestrul I în cadrul consiliului pedagogic au arătat însă că în munca învățătorilor și a profesorilor de la școala medie nr. 1 se manifestă o seamă de deficiențe ce determină în mare măsură situația la învățătură a elevilor. Se înscriu printre acestea, în primul rînd, lipsurile unor profesori în aprecierea cunoștințelor. Astfel, unii profesori, cum este tovarășa profesoară de muzică Virginia Mateescu, confundînd noul sistem de notare cu sistemul de notare din anii școlari precedenți, acordă cu mare ușurință note de 1 și 2, fără să-și pună întrebarea cum vor mai putea obține elevii respectivi o medie de trecere.

Lipsurile în aprecierea cunoștințelor sînt cu atît mai dăunătoare cu cît, înfățișînd o imagine deformată a nivelului de cunoștințe al elevilor, îngreuiază stabilirea cauzelor reale ale rămînerii în urmă la învățătură. Astfel, compararea datelor statistice asupra situației la învățătură în școlile din oraș și cele din raion arată că situația este mult mai bună în școlile sătești — ceea ce ne-ar putea duce la concluzia că în majoritatea școlilor din mediul rural nivelul la învățătură al elevilor ar fi mai ridicat decît în școlile din oraș. Or, examinarea situației elevilor rămași în urmă la învățătură din clasele a VIII-a arată că mulți dintre elevii căzuți pe primul trimestru sînt tocmai elevii proveniți din școlile sătești. Ce demonstrează aceasta? Că spre deosebire de majoritatea profesorilor din școlile sătești — profesori în mare parte necalificați — care acordă notele cu o inadmisibilă indulgență, profesorii de la școlile din oraș manifestă în aprecierea cunoștințelor elevilor o exigență excesivă. Amîndouă aceste exagerări sînt, de fapt, vestigii ale școlii vechi. Credem însă că atît imaginea profesorului „bun" de altădată, care dădea note de trecere la toată clasa fără discernămînt, cît și imaginea profesorului care își crea în orașul său faima de profesor „grozav", „spaima școlii" prin recordul doi-urilor din catalog, trebuie să dispară. Astăzi profesorul poate să-și creeze autoritatea — și notorietatea — prin nivelul ridicat al lecțiilor pe care le ține, prin dreapta cumpănire a cunoștințelor fiecărui elev în parte.

Mai sînt însă și alte cauze care explică situația la învățătură pe trimestrul I a elevilor de la școala medie nr. 1 din Bîrlad. Printre ele se numără insuficienta preocupare a cadrelor didactice pentru îndrumarea studiului individual al elevilor, folosirea necorespunzătoare, în unele cazuri, a materialului didactic, lipsa de interes a unor diriginți față de felul cum învață elevii din clasa lor, lipsa unei propagande pedagogice susținute în rîndul părinților, insuficienta îndrumare a cadrelor didactice din partea directorului și a secției de învățămînt orășenești etc.

Rostul ședințelor consiliului pedagogic în general, dar în special rostul ședinței de încheiere a trimestrului este nu numai de a constata faptele și a stabili cauzele care generează o anumită situație, ci și de a lua măsuri în vederea îmbunătățirii muncii în viitor. În urma discuțiilor duse în consiliu, cadrele didactice de la școala medie nr. 1 din Bîrlad au stabilit o serie

I. AXENTE

(Continuare în pag. 3)

SESIUNEA ȘTIINȚIFICĂ A SOCIETĂȚII DE ȘTIINȚE ISTORICE ȘI FILOLOGICE

În zilele de 8 și 9 decembrie 1957 au avut loc în București adunarea generală și a doua sesiune științifică a Societății de științe istorice și filologice din R.P.R.

Lucrările adunării generale, precum și comunicările și dezbaterile din cadrul celor 3 secții ale societății (istorie, filologie și orientalistică) au ilustrat creșterea calitativă a activității științifice-culturale a societății, extinderea, diversitatea și amploarea preocupărilor științifice ale membrilor ei, dintre care cei mai mulți sînt profesori în școlile de cultură generală. În ultima vreme, prin activitatea filialelor și subfilialelor sale, societatea a participat la aniversarea unor mari evenimente din istoria poporului nostru și din istoria lumii întregi (de exemplu Răscoala țăranilor din 1907, Marea Revoluție Socialistă din Octombrie etc.) și la comemorarea unor figuri importante din trecutul nostru și al lumii întregi (de exemplu: Ovidiu, Ștefan cel Mare, B. P. Hașdeu, Iosif Vulcan etc.). Totodată, s-a remarcat interesul crescînd al profesorilor membri ai societății pentru problemele actuale ale științei istorice și ale literaturii, cercetarea tot mai insistentă a producțiilor populare (culegeri de folclor) și preocuparea mai atentă față de problemele metodice ale activității profesionale.

Activitatea desfășurată de-a lungul celor doi ani care au trecut de la sesiunea anterioară a societății, cît și lucrările actualei sesiuni au pus în lumină în special munca profesorilor de istorie și a celor de limbă și literatură din orașele de provincie. Printre lucrările prezentate la actuala sesiune științifică a societății s-au remarcat în special, în secția de istorie, comunicările: „Manifestări ale luptei de clasă în orașul și județul Botoșani în epoca contemporană" de prof. D. Munteanu (Botoșani), „Aspecte din lupta metalurgiștilor și turnătorilor din Valea Nădragului între anii 1918—1926" de prof. Dan Popescu (Lugoj), „Dezvoltarea industriei în Mediaș între anii 1918—1944" de prof. N. Drăgan (Mediaș). În secția de filologie s-au remarcat îndeosebi comunicările: „Lumea ca teatru" de acad. prof. Tudor Vianu, „Valoarea artistică a informației istorice în opera lui C. Negruzzi" de prof. C. G. Ionescu (Ploești), „Folcloriștii din Sălaj", de prof. Leontin Gherghariu (Cluj), iar în secția de științe orientale comunicările: „Importanța materialelor orientale din R.P.R. pentru cercetările istorice și filologice" de Mihail Guboglu (București) și „Cauzele eșecului misiunii spătarului Milescu în China", de Gh. Constantin (București).

Toată această activitate științifică a profesorilor dovedește că revoluția culturală inițiată și condusă de partid a făcut să crească forțele creatoare ale cadrelor didactice, înălțurînd lîncezeala culturală în care erau siliți să trăiască în trecut mulți intelectuali, chiar dacă profesau în localități centrale.

Prin pasionata și rodnica lor activitate manifestată în scris, prin publicațiile apărute sau prin conferințele substanțiale pe care le-au ținut, profesorii membri ai societății au dovedit un dezvoltat spirit de cercetare științifică, dorința și posibilitatea de a studia și pune în lumină probleme dintre cele mai diverse și mai dificile ale istoriei și literaturii. Sesiunile științifice ale unor filiale (de exemplu Timișoara, Sibiu etc.), numeroasele comunicări și conferințe alcătuite și prezentate de filiale și subfiliale într-un mare număr de localități, organizarea concursurilor școlare de istorie și literatură, lucrările tipărite sub răspunderea editorială a societății, cele trei volume din ciclul „Limbă și literatură", cele două volume din ciclul „Studii și articole de istorie", precum și bogatul plan editorial de perspectivă al societății oglindesc activitatea bogată a acesteia. Merită subliniat faptul că societatea se dovedește a fi un factor tot mai important în opera de cercetare științifică, de popularizare a valorilor culturii, de dezvoltare a învățămîntului de cultură generală și de educare patriotică a tineretului școlar și a marelui public, integrîndu-se astfel organic în revoluția culturală care se desfășoară cu avînt în țara noastră.

Pentru dezvoltarea necontenită și omogenă a activității filialelor și subfilialelor urmează ca Societatea de științe istorice și filologice din R.P.R., cu sprijinul Ministerului Învățămîntului și Culturii și al organelor locale de partid și de stat să stimuleze activitatea creatoare a membrilor săi, atrăgînd în această muncă de interes științific și profesional un număr tot mai mare de cadre didactice, să dezvolte legăturile sale cu alte instituții științifice și culturale din țară și străinătate (legături pe care secția de orientalistică a societății a și început să le dezvolte) și să editeze reviste proprii de specialitate, a căror necesitate este tot mai evidentă.

Realizările obținute pînă acum de Societatea de științe istorice și filologice din R.P.R. și posibilitățile științifice crescînde ale membrilor săi îndreptățesc convingerea că activitatea ei va crește necontenit, întărind rolul ei în rîndurile cadrelor didactice și ale marelui public din toată țara.

NOI CONSTRUCȚII ȘCOLARE

Legendara Țară a Vrancei cunoaște în anii de democrație populară o dezvoltare continuă. Pentru cei ce muncesc și pentru fiii lor s-au construit aici, în ultimul deceniu, numeroase instituții culturale, școli etc.

In fotografie: *Localul școlii medii din comuna Vidra.*

„Articole nepublicabile“

Nu cu mult timp în urmă, cercetînd arhiva fostei „Asociații a învățătorilor“ am dat de un dosar cu filele îngălbenite de vreme, pe a cărui copertă un scris nervos așternuse în grabă notația „Articole nepublicabile“. Curiozitatea ne-a îndemnat să cercetăm mai îndeaproape materialele care zăceau de zeci de ani sub osînda irevocabilă a nemiloasei sentințe. Erau articole pe care autorii lor, învățători din diferite școli de pe meleagurile țării noastre, le destinaseră publicării, crezînd încă în libertatea presei burgheze. Poate că mulți dintre ei s-au stins tot așteptînd să le vadă publicate. Alții, mai tineri, s-au bucurat văzînd cum prind viață, în anii regimului de democrație populară, ideile lor cele mai scumpe, acelea din îndemnul cărora s-au așezat la masa de scris.

Ne-am gîndit că n-am face rău dacă am scoate la lumină măcar cîmpeie din aceste articole, odinioară „nepublicabile“. Astăzi, cînd întîmpinăm o mare sărbătoare a noastră — aniversarea a zece ani de la instaurarea Republicii — cînd trecem în revistă mărețele succese dobîndite în acești ani, mărturiile trecutului pot arăta și mai limpede, și mai puternic, însemnătatea drumului pe care l-am străbătut.

Autorii articolelor la care ne referim erau unanimi în a recunoaște drept cauză principală a descompunerii învățămîntului racila politicianismului burghez: **„Politicianismul este un vierme care a început să roadă și la temeliile învățămîntului** — scria învățătorul Al. Obreja din Tulcea. **În timpul propagandei electorale — și nu numai atunci — cei ce ajung mai apoi epitropii, legiuitorii acestei țări, promit orice... făcînd aceasta pentru un vot, pentru un scaun în parlament, pe care cei care-l ocupă nu-l consideră cîtuși de puțin un mijloc de a reprezenta interesele poporului, ci un mijloc de căpătuială“.** Un alt învățător, Arion Apostolescu, propunea ca **„fiecare învățător să-și rupă cartea de înscriere în partidele politice, poate chiar printr-un ceremonial la revizorat, cu demonstrații împotriva politicianismului vinovat, pentru ca să se înscrie cu trup și suflet în politica școlii care trebuie să triumfe“.**

În articolul „Întuneric fără margini“ al învățătorului Dumitru Boiangiu din comuna Văleni, județul Bihor, se afirma, printre altele: **„La întocmirea bugetului s-a țipat, s-a socotit și răssocotit, și s-a ajuns la concluzia că avem prea mulți învățători, prea multe școli, prea mulți știutori de carte. Guvernanții noștri au pledat pentru suprimarea a 1650 de posturi de învățători. Dacă s-ar cobori cineva de la minister pentru a face o statistică — și asta n-o cred pentru nimic în lume — în comuna Văleni, județul Bihor, va găsi că din totalul de 853 de locuitori din comună 535 nu știu să scrie și să citească și va mai găsi 182 de copii de vîrstă școlară ce așteaptă să se adape de la izvorul care în anul 1933—34 va seca cu încă 1650 de posturi“.**

Mai toate articolele „nepublicabile“ vorbesc despre greaua situație materială și morală în care se zbăteau învățătorii și profesorii în timpul regimului burghezo-moșieresc. În articolul: „Cultura poporului și situația corpului didactic“, Alexandru Georgescu, președintele Asociației învățătorilor din județul Dîmbovița, spunea: **„Dar știu cei în drept că condițiile de trai și de muncă ale învățătorilor sînt astăzi ingrate și că dascălii au nevoie, spre a-și face datoria, de autoritatea care le lipsește? Mai poate oare dascălul a-și face datoria cînd e desconsiderat... trăiește mai rău decît analfabeții?... La atîta vitregie și nepăsare condamnabilă putem face deducția că guvernele sînt contra unei situații mai bune a învățătorilor și vor o masă incultă, pe care s-o poată mai ușor exploata“.**

Situația nenorocită în care se găseau slujitorii școlii l-a făcut pe învățătorul C. Popescu din comuna Murgești, județul Gorj, să scoată accente de indignare și revoltă: **„Din salariile pe decembrie ni s-au oprit atît datoriile cît și dările. Parte din noi am fost lăsați în plină iarnă fără lemne și fără îmbrăcăminte. Se poate întîmpla ca unii dintre noi să se îmbolnăvească și să moară cu zile. Aceasta nu va crea dificultăți acelor ce sînt în fruntea treburilor statului, deoarece sînt atîția muritori de foame cu diploma de învățător în buzunar care așteaptă să le ia locul. Acum ni se cere o altă jertfă, ni se ciuntește iar salariul, iar ni se ia bucățica de la gura noastră și a familiilor noastre, iar ni se ia haina peticită pe care o avem. În zadar copiii noștri, cu fețele de ceară, vor plînge și vor jindui după o bucățică de pîine sau după o hăinuță, căci realitatea crudă, fără milă, nu le va da nici o mîngîiere, nici o nădejde. Pentru care patrie suferim acest martiragiu? Pentru patria ghiftuiților, a celor care se închină viteilului de aur, a celor fără milă!“**

Lipsurile materiale îi împiedicau pe învățători să-și perfecționeze pregătirea profesională, nu le dădeau răgazul necesar studiului. Cei care erau preocupați în permanență de problema existenței, de ceea ce vor da a doua zi de mîncare copiilor lor, cei care se duceau la școală flămînzi și cu hainele roase nu mai aveau nici bani ca să-și cumpere o carte, nici timp ca s-o citească. În schimb, după cîțiva ani de funcționare la țară, îi aștepta examenul de definitivat, prilej pentru favoriții zilei de a încasa noi diurne și de a-și plasa submediocrele publicații pedagogice pe care învățătorii erau obligați să le cumpere din modestul lor salariu, dacă voiau să aibă o cît de mică posibilitate de a trece examenul. Atmosfera în care se ținea examenul de definitivat a fost surprinsă cu o ascuțită pătrundere într-un articol semnat „Colegul făgărășan“, desigur și el „nepublicabil“.

„Cei 17 ani de școală nu valorează nimic dacă n-ați luat definitivatul... Mulți dintre învățători se prezintă fără să fi citit unele cărți ale samsarilor din treapta de sus, fiindcă ei le vînd cu prețuri extrem de mari. Oare a dascălilor să fie vina că nu pot da pe o carte o sumă care variază între 100—300 lei, ca să-l îmbogățească pe autor? Aceasta este valabil cu deosebire în domeniul pedagogiei, unde cărțile sînt extrem de scumpe. Poate să-și cumpere învățătorul, din cei 2200 de lei, toate cărțile cîte i se cer?

Ministerul Instrucțiunii recomandă învățătorilor cărțile domnului inspector general, ale domnului director și așa mai departe, iar în comisiile de examinare sînt trimiși delegați ai ministerului. Acești delegați sînt chiar autorii cărților pe care ești obligat să le citești. Ei, ca orice specialiști în materie, te vor examina din cărțile lor. Oare nu este o jignire personală să nu-i cunoști cartea? Consecința? Ești respins la examen. Iar dacă ai acest ghinion pentru a treia oară nu-ți rămîne decît să te întorci la plug, dacă ai pămînt, iar dacă nu, să apuci calea codrului sau să-ți curmi firul vieții“.

Această situație deosebit de grea l-a făcut pe învățătorul I. C. Spiridon din Suceava să exclame:

„O, cîrmuitori ai acestui neam, pînă cînd să vă tot arătăm plîngerile noastre drepte? Pentru ce vă codiți la strigătele noastre? Pentru ce nu înțelegeți nevoile școlii poporului? De ce ne drămăluiți nouă, pionii culturii poporului, dreptul la lumina pe care o cerem?“

Indignarea aprindea în sufletele multora dintre autorii articolelor protestul violent, îndemnul la acțiune, scînteia revoltei. „Să ne mișcăm!“ — era întitulat articolul învățătorului G. Nicolae, care se încheia cu următoarele rînduri: **„Pentru a ne ține prestigiul și de a nu umbla flămînzi și jerpeliți, să ne mișcăm cu toată energia, pentru că mișcarea noastră este pornită numai spre binele poporului care plătește toate oalele sparte, iar în schimb nu primește nici atîta cultură cît să-i deschidă ochii ca să știe cui să-și dea votul.**

Iată dar pentru ce trebuie să ne mișcăm“.

Dezgroparea acestor vestigii ale trecutului, astăzi, în preajma aniversării celor 10 ani de la instaurarea Republicii Populare Romîne, ne oferă posibilitatea de a înțelege și mai bine însemnătatea celor înfăptuite în anii puterii populare.

Modești truditori pentru luminarea poporului, ce nu ați putut tăcea în fața situației nenorocite a învățămîntului și slujitorilor lui, în timpul cînd în țara noastră stăpînea burghezo-moșierimea, articolele voastre, sortite odinioară să nu vadă niciodată lumina tiparului, sînt astăzi, pentru noi, nu numai o mărturie a vremurilor trecute, ci și un îndemn la lupta pentru apărarea cuceririlor dobîndite, pentru înflorirea necontenită a școlii noastre noi.

G. DUMITRESCU

Munca dă roade

Din Mediaș ne-a sosit o veste bună: sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice, „micii naturaliști“ au reușit să smulgă naturii daruri deosebit de frumoase. Cine a vizitat expoziția organizată cu ocazia consfătuirii micilor naturaliști din orașul și raionul Mediaș a putut admira uriașe exemplare de cartofi, porumb, varză, gulii, s-a putut minuna de procentul mare cu care școlarii au sporit producția la hectar la cele mai multe culturi.

Realizări deosebit de interesante au obținut elevii școlilor de 7 ani nr. 2 și nr. 3 din Mediaș, ai școlii de 7 ani cu limba de predare germană din Mojna, ai școlii medii nr. 2 din Mediaș, ai școlilor de 7 ani din Valea Lungă și din Biertan etc.

(După o corespondență trimisă de **I. Rusu**, director al școlii de 7 ani nr. 2 din Mediaș).

Elevii nevăzători de la școala specială din Cluj indică ferestrele, cu ajutorul ochelarului fotosensibil.

Ochelari speciali pentru orbi

În ultimii ani un colectiv de specialiști din țara noastră a realizat un ochelar special pentru nevăzători, care a fost experimentat cu succes în unele școli speciale pentru orbi din București și Cluj. Această realizare tehnică — ochelarul fotosensibil — care folosește ultimele descoperiri ale științei, dă nevăzătorilor un mijloc nou de orientare, contribuind la înlăturarea treptată a granițelor dintre orbire și vedere.

Ochelarul fotosensibil pentru orbi este conceput pe baza principiului transformării energiei electromagnetice (lumina) în energie mecanică (sunet). El are un sistem de lentile cu celule cu seleniu. Sub acțiunea luminii, în celula cu seleniu ia naștere un curent electric a cărui intensitate este direct proporțională cu intensitatea luminii ce cade pe fotocelulă. Folosind un întrerupător cu frecvență regulată și o cască receptor, nevăzătorul percepe sonor, prin ochelar, obiective, fenomene, precum și mișcarea lor.

Prin întrebuințarea ochelarului copiii nevăzători capătă prin echivalență perceptivă luminii, a ușilor luminate, a ferestrelor, ușilor, coridoarelor, becurilor electrice aprinse etc. Treptat ei dobîndesc posibilitatea de a diferenția în spațiu obiectele în raport cu cantitatea de lumină reflectată. Pe baza deprinderilor formate în acest mod, nevăzătorii pot diferenția culorile veșmintelor și hîrtiei, hîrtia scrisă de hîrtia nescrisă, figurile geometrice, nivelul diferitelor lichide în vase etc., diferențierea devenind din ce în ce mai fină, pînă la citirul literelor mari.

Ochelarul fotosensibil poate deveni un mijloc prețios în procesul de învățămînt în școlile pentru orbi, datorită posibilităților de diferențiere pe care le oferă. Tot odată, el contribuie la lărgirea spațiului limitat de percepere al nevăzătorilor, lărgește sfera funcțională a auzului și asupra obiectelor care nu emit sunete, nemaivorbind de influența pozitivă pe care o are asupra stării morale a celor lipsiți de vedere.

(Din corespondența tov.
DORIN DAMASCHIN)

Despre manualele de istorie

Și în toamna aceasta, ca la fiecare început de an școlar, am cercetat cu interes manualele pentru obiectul pe care-l predau — manualele de istorie — pentru a-mi da seama în ce măsură au fost îmbunătățite noile ediții. În adevăr, se constată o anumită îmbunătățire: totuși, există și unele greșeli, pe care le voi semnala în articolul de față pentru ca Editura de stat didactică și pedagogică să le remedieze într-un viitor cît mai apropiat.

De pildă, în manualul „Istoria Evului Mediu“ pentru clasa a VI-a, la lecția „Războiul țărănesc german“ (pag. 217), există afirmația eronată că Truchsess „ a fost un militar crud și nemilos care a ucis și torturat pe țăranii prizonieri“. Militarul la care se gîndesc autorii a fost Georg von Waldburg. Truchsess nu e un nume de familie, ci demnitatea ce o avea Waldburg în ierarhia feudală de atunci a Germaniei — și anume demnitatea de mare stolnic.

La lecția „Rusia în prima jumătate a secolului al XVII-lea“ (pag. 247), nu s-a respectat principiul cronologic. Din manual reiese că pacea cu Suedia și Polonia s-a încheiat înaintea alegerii ca țar a lui Mihail Romanov, în 1613. În realitate, pacea cu Suedia s-a încheiat în anul 1617, la Stolbowa, iar cu Polonia la Poljanova, abia în 1634.

În manualul de istorie antică pentru clasa a VIII-a se afirmă că arhitectul Parthenonului este Callistrates (pag. 168), pe cînd în realitate arhitectul respectiv s-a numit Kalikrates. Legea prin care plebeii obțin egalitatea în funcții religioase cu patricienii nu este „legea Ogulina“ (pag. 221), așa cum greșit scrie în manual, ci legea Ogulnia. În Germania nu este nici o vale cu numele Neker (pag. 316), ci Neckar. În U.R.S.S. nu există nici o localitate Tripolis (pag. 316). Probabil că autorii s-au gîndit la localitatea Tripolje, din regiunea Kiev, centru important al civilizației neolitice, caracterizată prin admirabila ceramică pictată găsită și la noi la Cucuteni, Fedeleșeni și Ariușd. Localitatea Sentinum, de pe harta Italiei vechi, anexată la sfîrșitul manualului nu este situată la sud de Perugia, ci cam cu 100 km. la nord-est de acest oraș. Aici nu mai poate fi vorba de o greșeală de tipar, ci de neglijență în executarea hărții și de lipsă de control științific.

Lipsa acestui control se resimte și la alte manuale de istorie. În primul rînd se constată o lipsă de uniformizare a terminologiei folosite de către autori. În manualul pentru clasa a VI-a, de pildă, li se vorbește elevilor despre regele Clovis, iar în cel pentru clasa a IX-a de regele Clodovec; în manualul pentru clasa a V-a se arată că templul de la Karnak are 134 de coloane, așezate în 16 rînduri (pag. 39), în timp ce în manualul pentru clasa a VIII-a numărul coloanelor se reduce la 132. În realitate nu sînt nici 132, nici 134, ci 144 de coloane.

Unele noțiuni necunoscute, care pot să-i deruteze pe elevi, se pot întîlni și în manualul pentru clasa a VIII-a. Așa, de exemplu, aici se vorbește de o răscoală a sclavilor din „regatul Bosforului“ (pag. 257), fără a se specifica de care Bosfor este vorba, de cel din Crimeea — cimerian — sau de cel tracic, din Turcia de astăzi.

Materialul faptic cuprins în manualul pentru clasa a X-a este atît de vast, încît elevii cu greu se pot descurca în el, cu atît mai mult cu cît acest material nu este întotdeauna prezentat într-o ordine cronologică riguroasă. De exemplu, întemeierea Moldovei (1359) este înfățișată în manual înaintea întemeierii Țării Românești (1330). Despre faptul că în R.P.R. locuiesc, în afară de români, și alte naționalități egale în drepturi nu se amintește nimic în manual. În scopul educării elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar ar fi fost necesar ca ei să cunoască trecutul istoric al tuturor naționalităților din țara noastră și contribuția pe care au adus-o ele tezaurului cultural al patriei noastre de-a lungul veacurilor. Unele informații date în acest manual sînt greșite. Bunăoară, se afirmă că istoricii Engel și Rösler ar fi germani (pag. 59 și 82), în timp ce în realitate, unul dintre ei, Engel, a fost maghiar, iar celălalt, Rösler, austriac.

În acest manual există unele exprimări confuze și greoaie, unele stîngăcii de limbă. Așa, de pildă, ultimul alineat de la pag. 81 — ediția 1956 — sună în felul următor: „Lupta populației băștinașe împotriva tătarilor și mai tîrziu unirea cnezatelor rusești împotriva acestor năvălitori ne-au ușurat la început jugul tătar și ne-au fost de folos mai tîrziu pentru scuturarea lui“.

Dacă anumite citate și reproduceri de documente ar fi publicate într-un volum anexă, iar în schimb în text s-ar introduce hărți pentru fiecare perioadă și reproduceri de stampe, manualul de clasa a X-a ar fi mai ușor de utilizat, atît de elevi cît și de cititorii din afara școlii.

Ar fi de asemenea necesar ca într-o nouă ediție să se insiste mai mult asupra procesului de formare a poporului român și a limbii române.

Este necesar ca noi, învățătorii și profesorii, prin criticile, prin sugestiile pe care le aducem, să contribuim la îmbunătățirea continuă a manualelor școlare. Așteptăm ca viitoarele ediții ale manualelor de istorie să se îmbunătățească, spre a putea fi înțelese de toți elevii.

ION HURDUBEȚIU
profesor la școala medie mixtă nr. 1 din Cîmpulung-Muscel

LECTURILE PEDAGOGICE

Regulament de organizare

Potrivit aprobării nr. 4657 din 10 iulie 1957 a conducerii Ministerului Învățămîntului și Culturii, sesiunile „lecturilor pedagogice“ regionale și sesiunea centrală vor fi organizate din doi în doi ani. Publicăm noul regulament privind organizarea „lecturilor pedagogice“, aprobat de conducerea Ministerului Învățămîntului și Culturii.

I. „Lecturile pedagogice“ se organizează de către Institutul de științe pedagogice și de către secțiile de învățămînt regionale în scopul realizării unui larg schimb de experiență în munca instructiv-educativă între învățătorii și profesorii fruntași, ceilalți activiști din învățămînt, părinții elevilor, toți aceia care se ocupă de problemele de educație și învățămînt, precum și pentru antrenarea lor la studierea și prelucrarea problemelor privitoare la instruirea și educarea tinerei generații. „Lecturile pedagogice“ devin astfel un mijloc de generalizare și popularizare a experienței pozitive din munca instructiv-educativă și obișnuiesc oamenii cu munca științifică. La „lecturile pedagogice“ se prezintă și se discută lucrări care contribuie la dezvoltarea mai departe a școlii și științei pedagogice în perioada de construire a socialismului în patria noastră.

2. Institutul de științe pedagogice alcătuiește din doi în doi ani recomandări de tematică pentru lucrările care urmează să fie prezentate la „lecturile pedagogice“ regionale și centrale, ținînd seama de problemele cele mai actuale ale școlii și ale educației în familie. După ce tematica va fi văzută și de către Ministerul Învățămîntului și Culturii, va fi adusă la cunoștința cadrelor didactice și a altor activiști din învățămînt.

Lucrările pot consta și din teme pe care autorii și le aleg singuri

3. La „lecturile pedagogice“ regionale și centrale pot prezenta lucrări cadrele didactice și de conducere ale instituțiilor de învățămînt și de educație, inspectorii, activiștii organizațiilor de copii și tineret, părinții elevilor și oricine se ocupă de problemele de educație și învățămînt.

Lucrările pot fi elaborate atît individual cît și în colectiv. Cei ce studiază teme în cadrul „lecturilor pedagogice“ pot cere consultații orale și scrise Institutului de științe pedagogice secțiilor de învățămînt regionale, institutelor de perfecționare a cadrelor didactice.

4. Lucrările pentru „lecturile pedagogice“ regionale se trimit secțiilor de învățămînt regionale, precizîndu-se numele și pronumele autorului, specialitatea sa, stagiul de activitate pedagogică, locul de muncă și adresa. Lucrările vor fi însoțite de un scurt referat, în care autorul își prezintă lucrarea.

5. Din doi în doi ani, secțiile de învățămînt regionale, prin comisii alcătuite ad-hoc, vor alege lucrările care pot fi prezentate în cadrul cercurilor pedagogice, al consfătuirilor raionale sau în consfătuiri și sesiuni regionale anume organizate. Cele mai bune lucrări prezentate la „lecturile pedagogice“ regionale vor fi trimise Institutului de științe pedagogice, pentru „lecturile pedagogice“ centrale.

6. În acest scop, lucrările bătute la mașină sau scrise citeț de mînă, purtînd mențiunea „Pentru lecturile pedagogice“, vor fi trimise Institutului de științe pedagogice cu 3 luni înainte de termenul fixat pentru ținerea „lecturilor pedagogice“. Lucrările prezentate după acest termen vor fi lăsate pentru sesiunea următoare.

7. Pentru examinarea și selecționarea lucrărilor, Institutul de științe pedagogice va organiza comisii.

8. Pentru aprecierea celor mai bune lucrări selecționate de comisii, se formează o comisie generală pentru „lecturile pedagogice“, compusă din cercetătorii Institutului de științe pedagogice și un delegat al Ministerului Învățămîntului și Culturii sub conducerea directorului sau a directorului adjunct al Institutului de științe pedagogice.

9. Lucrările admise de comisia generală vor fi prezentate de autori în sesiunea centrală a „lecturilor pedagogice“, care va avea loc odată la doi ani. În absența autorului, lucrarea poate fi prezentată de o altă persoană, desemnată de comisia generală.

10. La propunerea comisiei generale, cele mai bune lucrări vor fi publicate în culegeri, în broșuri separate sau în „Revista de pedagogie“ pentru care autorii vor primi **drepturile de autor.**

Editarea unor lucrări prezentate la sesiunea centrală

Cele mai bune lucrări susținute de tovarășii în cadrul sesiunii centrale a lecturilor pedagogice au fost tipărite în 6 volume, de către Editura de stat didactică și pedagogică, volume ce se găsesc în librării purtînd următoarele titluri:

Unele probleme ale muncii instructiv-educative. — Lucrarea cuprinde importante sugestii în legătură cu folosirea vizitelor și a excursiilor drept mijloc de realizare a educației comuniste; de asemenea unele articole sînt consacrate problemelor organizării orelor educative, colectivului de pionieri și realizării sarcinilor instructiv-educative, felului cum un părinte își educă copiii etc.

Din experiența predării matematicii — fizicii — chimiei — științelor naturale și geografiei. Această lucrare cuprinde articole în legătură cu rezolvarea problemelor de algebră și geometrie, despre greșeli tipice săvîrșite de elevi la matematică, confecționarea materialului didactic pentru fizică, chimie și științele naturale cu mijloace proprii, organizarea unui teren geografic și altele.

Din experiența predării limbii române și istoriei. Lucrarea conține articole în care se oglindește experiența unor cadre didactice cu privire la organizarea lecțiilor de compunere la clasele V—VII, folosirea compunerilor ca mijloc de dezvoltare a vorbirii elevilor, analiza în clasă a lucrărilor de control ca mijloc de adîncire a cunoștințelor, precum și problema studierii istoriei locale în cadrul cursului de istorie.

Din experiența pozitivă a unor învățători. — În lucrare găsim tratate importante probleme în legătură cu folosirea materialului didactic la limba română, diferite procedee aplicate la predarea operațiilor aritmetice la clasa a II-a în vederea dezvoltării judecății logice la elevi, utilizarea elementelor de politehnizare în școala elementară din mediul sătesc.

În lucrarea „Cîteva îndrumări metodice pentru predarea limbii ruse în școală“ găsim tratate probleme cu privire la greșelile tipice în exprimarea orală și scrisă a elevilor la limba rusă și lupta împotriva lor, analiza gramaticală la predarea limbii ruse etc.

În lucrarea „Din experiența muncii instructiv-educative a cadrelor didactice de la școlile cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare“ sînt cuprinse o serie de articole cu privire la munca instructiv-educativă desfășurată în diferite școli cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare: folosirea materialului didactic în munca la clasa I desfășurată la o școală cu limba de predare germană, experiența cercului de limba și literatura română la școala pedagogică cu limba de predare turcă predarea limbii române în școlile naționalităților conlocuitoare în perioada preabecedară etc.

Lucrările de mai sus, rezultat al sesiunilor lecturilor pedagogice, pot fi de un real folos tuturor cadrelor didactice și acelora care se ocupă de probleme de educație și învățămînt. Le recomandăm călduros spre consultare și folosință în activitatea de zi cu zi desfășurată în școală și în familie.

O greșeală într-un manual de aritmetică

Manualul de aritmetică pentru clasa a VI-a, de tov. E. Rusu, are, fără îndoială, o serie de calități. El va contribui, desigur, la ridicarea nivelului predării aritmeticii în această clasă. Răspunzînd cerințelor programei, manualul dă elevilor cunoștințe clare și sistematice, cuprinde numeroase exemple luate din viața de toate zilele, urmărește dezvoltarea la elevi a judecății logice.

Cu toate aceste părți pozitive, în scurtul timp de cînd folosesc acest manual în clasă mi-am dat seama că în conținutul lui sînt și unele lipsuri. Mă voi opri aici asupra uneia care mi s-a părut mai importantă, pentru a o semnala și altor profesori. Este vorba de tratarea temei „Cum cresc pătratele“ (pag. 26). Aici se dă următoarea regulă: „Pentru a vedea cu cît este mai mare pătratul unui număr decît pătratul zecilor lui, procedăm astfel: dublăm numărul zecilor, la rezultat adunăm unitățile și ceea ce ne dă înmulțim tot cu numărul unităților“. Regula aceasta este însă greșită. Dacă ar fi s-o aplicăm întocmai, atunci am găsi că 23^2 este mai mare decît 20^2 cu 21 și nu cu 129, deoarece numărul zecilor fiind 2, obținem $(2.2+3).3=21$. Greșeala provine din faptul că nu este vorba de a dubla numărul zecilor ci de a dubla numărul ce se obține înlocuind cifra unităților la numărul dat, prin cifra zero, adică dublînd pe 20, care în nici un caz nu reprezintă numărul zecilor lui 23.

Am înlăturat această greșeală reformulînd regula astfel: „Pentru a stabili cu cît este mai mare pătratul unui număr dat decît pătratul numărului ce se obține înlocuind cifra unităților prin cifra zero în numărul dat, procedăm astfel: dublăm numărul scris cu cifra zero în locul unităților, la rezultat adunăm unitățile numărului dat și ceea ce ne dă înmulțim cu numărul format numai din unitățile simple“. Aplicînd astfel regula, elevii vor obține că 23^2 este mai mare decît 20^2 cu $(2.20+3).3=129$.

N. NĂSTASE
profesor de matematică — Zalău

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

Sărbătorirea zilei de 30 Decembrie

La 30 decembrie se împlinește un deceniu de la instaurarea Republicii Populare Romîne. În acest răstimp de 10 ani, pe răbojul istoriei patriei noastre poporul muncitor a înscris realizări însemnate în domeniul economic, politic și social-cultural, care umplu de mîndrie sufletele tuturor oamenilor muncii din patria noastră, deschizînd totodată perspective luminoase pe drumul construcției socialiste a țării. Acesta este un prilej pentru școlile de toate categoriile, casele de copii, casele de pionieri, instituțiile culturale de masă de a organiza în rîndul cadrelor didactice, elevilor și al celor mai largi mase de oameni ai muncii de la oraș și sate manifestări cultural-artistice sărbătorești.

În acest sens școlile, casele de copii, casele de pionieri, căminele culturale, bibliotecile, casele de cultură, colțurile roșii din G.A.C., pregătite și înfrumusețate sărbătorește, vor desfășura în preajma zilei de 30 decembrie o activitate cultural-artistică bogată, multilaterală, care să facă cunoscute școlarilor, părinților, oamenilor muncii realizările regimului nostru democrat-popular în comparație cu situația înapoiată a țării noastre sub regimul burghezo-moșieresc, întărindu-le astfel sentimentul de dragoste față de patrie, față de popor.

Acest lucru este cu atît mai necesar cu cît în acest timp ne găsim în plină desfășurare a manifestărilor cultural-artistice din cadrul „Lunii culturii“.

În școli, case de copii, case de pionieri și la căminele culturale se vor organiza în această perioadă conferințe, simpozioane, întîlniri ale elevilor și țăranilor muncitori cu oameni de știință, literatură și artă, urmate de programe artistice. Pentru aceste manifestări Ministerul Învățămîntului și Culturii a trimis la instituțiile culturale cîteva materiale documentare intitulate: „Succese în dezvoltarea economiei naționale a țării noastre și în ridicarea nivelului de trai al poporului în cei 10 ani de la proclamarea R.P.R.“, „Ce a dat regimul de democrație populară țărănimii muncitoare“, „Înfloresțe știința și cultura în R.P.R.“. Aceste materiale conțin un bogat material faptic, date și cifre și sînt urmate de scurte liste bibliografice. Ele vor servi colectivelor de conferențiari pentru elaborarea de conferințe și expuneri, bineînțeles urmînd ca ele să fie completate cu exemple locale.

În ziua de 29 decembrie, la toate căminele culturale și casele raionale de cultură se va organiza șezătoarea festivă în cinstea aniversării a 10 ani de la proclamarea republicii. În școli, case de copii și case de pionieri aceste manifestări festive vor avea loc în săptămîna de la 23—28 decembrie. Pentru aceste șezători festive din cadrul instituțiilor de învățămînt și cultură, Ministerul Învățămîntului și Culturii a trimis conferința: „A 10-a aniversare a proclamării R.P.R.“. Această conferință va trebui completată cu exemple locale, în care să se oglindească succesele dobîndite în acești 10 ani pe plan politico-economic și social-cultural în localitatea respectivă, în raion și regiune. Conferința va fi urmată de programe artistice, prezentate de formațiile artistice ale școlilor și căminelor culturale, fie împreună, fie separat, acolo unde există forțe artistice suficiente. Pentru organizarea șezătorilor festive se va consulta materialul de îndrumare metodică publicat în acest scop în revista „Îndrumătorul cultural“ pe luna decembrie 1957, paginile 20—29 („Sărbătoarea Republicii la căminul cultural“ și materialul artistic indicat). De asemenea, pentru toate manifestările cultural-artistice închinate celei de-a 10-a aniversări a republicii, Casa centrală a creației populare a trimis tuturor caselor regionale de creație populară recomandări de repertorii care cuprind cîntecele, poeziile, piesele de teatru cele mai potrivite acestei sărbători.

Activitățile cultural-artistice organizate în preajma aniversării și în ziua de 29 decembrie vor constitui, deopotrivă, un prilej de manifestare a luptei și muncii unite a poporului român cu naționalitățile conlocuitoare pentru făurirea vieții noi, socialiste în patria noastră. „Trecutul de luptă comună a poporului român și a naționalităților conlocuitoare“, „Unitatea și frăția dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare, izvor al tăriei regimului democrat-popular“ — iată cîteva tematici de conferințe trimise de minister în satele unde conviețuiesc români, maghiari, germani, sîrbi, ucrainieni etc. și care pot constitui teme pentru organizarea în acest scop a unor șezători și seri culturale în școli, cămine culturale, case de cultură și biblioteci.

Pe lîngă manifestările recomandate mai sus, școlile, casele de copii, casele de pionieri și așezămintele culturale pot și trebuie să organizeze și alte activități închinate aniversării republicii. Trecerile în revistă ale formațiilor artistice de amatori, întîlnirile cititorilor cu oameni de litere, culegerea și publicarea în presă și în diferite reviste a celor mai bune producțiuni folclorice în care se cîntă republica noastră și realizările obținute în acești 10 ani, o agitație vizuală vie și atractivă, în care să se ilustreze dezvoltarea nivelului de viață în 1957 a poporului muncitor, iată numai cîteva din acțiunile ce pot fi întreprinse la fiecare școală, la fiecare cămin cultural sau bibliotecă, pentru întîmpinarea măreței sărbători de la 30 decembrie.

Fiecare învățător și profesor, fiecare activist cultural și bibliotecar să considere o sarcină de cinste participarea, cu toată priceperea și dragostea, la pregătirea și desfășurarea manifestărilor cultural-artistice din preajma și din ziua de 29 decembrie, închinate celei de-a 10-a aniversări a proclamării Republicii Populare Romîne.

PE DRUMUL POLITEHNIZĂRII ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Cu ajutorul gospodăriei de stat

În holul școlii de 7 ani din comuna Perieți, raionul Slobozia, sînt expuse numeroase obiecte lucrate de elevi: lopeți, hîrlețe, cărucioare, scări, greble, roabe, ciocănele, fărașe, pîlnii, cupe etc.; cusături și împletituri făcute cu gust, insectare, ierbare, material didactic variat. Toate acestea s-au înfăptuit, în mare parte, cu sprijinul gospodăriei agricole de stat din localitate, care patronează școala.

În școală funcționează un cerc al tinerilor electro-mecanici, în care sînt înscriși elevi din clasele V—VII. Membrii cercului merg adesea la atelierele de lemnărie, de sudură, de lăcătușerie ale G.A.S. și primesc de la șefii acestor ateliere multe explicații care îi ajută să înțeleagă mai bine unele probleme ale producției. În atelierul de tinichigerie al G.A.S., ascultînd explicațiile maistrului „nenea Fănică", cum îi zic elevii șefului de atelier, ei au învățat să întocmească tipare, să taie tabla, să execute nituirea. În atelierul mecanic, au studiat modul de funcționare a strungului, a rabotezei și a altor mașini și unelte din secție.

Școlarii din Perieți au fost invitați de multe ori în parcul de mașini și unelte agricole al G.A.S. Acolo au văzut tractoare, semănători, tăvălugi dințați și simpli, mașini de împrăștiat îngrășăminte, combine, mașini de recoltat porumb, tocători de furaje și multe alte mașini despre care nu auziseră decît din manuale și din explicațiile profesorilor. Ei au vizitat și microcentrala G.A.S. unde au văzut cum e accelerat generatorul de curent și cum se distribuie pe rețea energia electrică, cum se încarcă acumulatorii și cum se face legătura bateriilor: în serie, paralelă și mixtă.

Aplicînd cunoștințele căpătate în urma vizitelor făcute la microcentrală, elevii au montat la școală o sonerie și au pus în funcțiune un aparat de telefon. Ei învață acum să-și confecționeze singuri aparate de radio cu galenă. În casele elevilor Ion Suciu și Mihai Manea se ascultă zilnic vești din țară și din străinătate la aparatele lucrate de ei în cadrul cercului.

Anul trecut, elevii clasei a VII-a înscriși în cercul tinerilor elevi electromecanici au urmat un curs special de tractoriști organizat de G.A.S.

Elevi ca Mihai Manea, Al. Suciu, Iulian Mihăilescu, Ion Mustață și alții au învățat să conducă cu pricepere tractorul. Fără îndoială, sprijinul G.A.S. a contribuit mult și la înarmarea elevilor cu deprinderi de muncă agricolă. Lotul experimental al școlii a fost irigat cu ajutorul pompelor de la G.A.S.

De asemenea, tehnicienii de la G.A.S. i-au învățat pe elevi cum se face repicatul răsadurilor, trecerea în ghivece nutritive, precum și plantarea lor la locul definitiv.

Elevii au vizitat în repetate rînduri orezăria G.A.S. Acolo au văzut cum se selecționează sămînța de orez, cum se pregătește terenul pentru cultură, cum se fac vadurile. Ca urmare a acestui sprijin școala a obținut o bogată recoltă de cereale, legume și zarzavaturi de pe lotul experimental. Această recoltă, valorificată, i-a adus un venit de peste cinci mii lei.

Strînsa legătură a școlii cu gospodăria agricolă de stat a contribuit mult la dezvoltarea dragostei elevilor față de munca agricolă și industrială. Ca urmare, un număr de 18 absolvenți ai acestei școli s-au înscris în anul acesta la școli profesionale. O mare parte dintre ei urmează cursurile școlilor profesionale de mecanici agricoli din Călărași, București și din alte orașe.

GH. F.

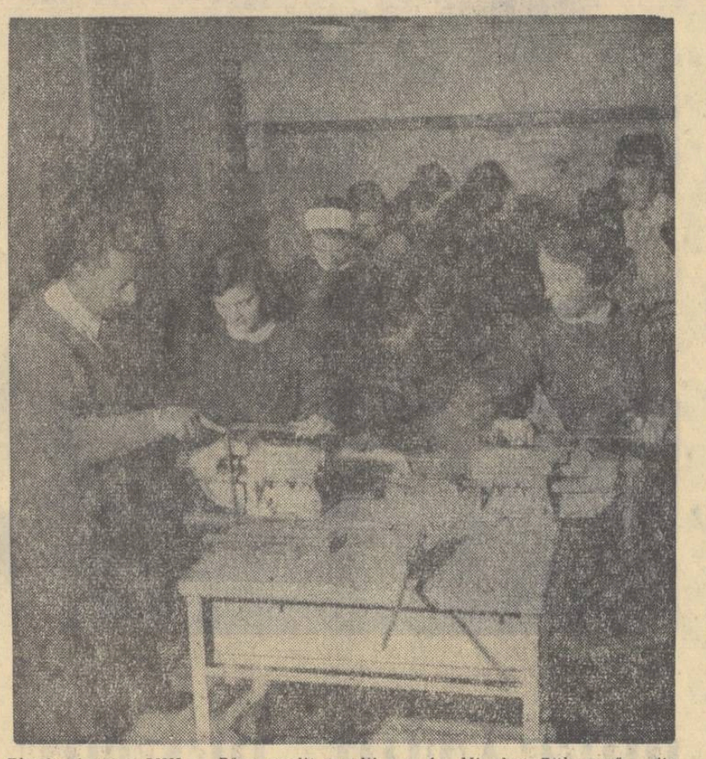

Elevii clasei a VIII-a „B" a școlii medii nr. 1 „Nicolae Bălcescu" din București în atelierul de lăcătușerie.

O vizită în întreprindere

De curînd, elevii clasei a VIII-a „A" de la școala medie „Gh. Șincai" din București au vizitat Uzinele metalurgice „Boleslaw Bierut". Vizita a fost pregătită din timp. Elevii, împărțiți în două grupe, fiecare sub supravegherea unui profesor, au primit numeroase lămuriri din partea personalului tehnic al uzinelor. Muncitori, ingineri și tehnicieni din uzină le-au vorbit despre profilul de lucru al acesteia (prelucrarea metalelor și a aliajelor neferoase), le-au explicat principiile de funcționare a unor mașini etc.

Elevii au urmărit fluxul tehnologic normal în producție, vizitînd magazia de materii prime, atelierul de preparare a șarjelor, turnătoria, prelucrarea plastică la cald a produselor, tratamentul termic, prelucrarea specială, laboratorul de control al producției finite sau semifabricate. Astfel, ei au putut să urmărească întregul proces de transformare a materiei brute în produs finit. În același timp, ei au văzut în stare de funcționare utilajul specific uzinei: cuptoare cu vatră sau rotative, creuzete de grafit, forme de turnat, cochile sau lingotiere, ferăstraie mecanice pentru metale, prese hidraulice, laminoare, cuptoare de recopt, instalații de curățire a acizilor superficiali prin decapțare, utilaj de trefilare, filiere, aparatură de laborator. În încheierea vizitei, elevii au cercetat produsele finite sau semifabricate.

Întreaga vizită a avut un caracter organizat. Fiecare proces tehnologic a stîrnit curiozitatea elevilor pentru ceea ce vor cunoaște în momentul următor. Datorită faptului că această vizită a fost pregătită din timp și cu minuțiozitate, ea s-a transformat într-o lecție practică instructivă prin conținutul ei și atractivă prin formă, care a contribuit la lărgirea orizontului politehnic al elevilor.

În vederea îmbogățirii și fixării cunoștințelor dobîndite în uzină, în ora următoare de curs s-a discutat cu elevii asupra celor văzute de ei în diferitele secții pe care le-au vizitat. Elevii au întregit expunerea descriptivă cu explicarea științifică a fenomenelor.

Prof. PAULA LAZAR

Orice sfîrșit este un început

(Urmare din pag. 1)

de măsuri menite să ducă la ridicarea nivelului la învățătură al elevilor. Studiind mai îndeaproape prevederile programelor, comisiile pe obiecte vor stabili care sînt cunoștințele asupra cărora trebuie să se insiste în mod deosebit și care sînt cunoștințele ce pot fi concentrate fără a prejudicia pregătirea generală a elevilor — pentru a înlătura, în măsura în care este posibil, supraîncărcarea acestora. În același scop se vor selecta textele din manuale, în funcție de prevederile programei, urmînd ca unele paragrafe ce sînt suplimentare să fie date elevilor ca lectură facultativă. Comisiile pe obiecte vor analiza amănunțit activitatea profesorilor, pentru a stabili cele mai bune metode și procedee în predarea materiilor respective.

Pentru ajutorarea elevilor în general și îndeosebi a celor rămași în urmă, cadrele didactice vor ține o evidență a lipsurilor din cunoștințele fiecărui elev și vor lua măsurile corespunzătoare (ascultarea de preferință din materia mai slab însușită, alegerea unor teme potrivite pentru acasă etc.). Va fi reorganizat programul de consultații, profesorii de serviciu la internat vor da ajutor elevilor în pregătirea lecțiilor.

Prin deplasări la domiciliul elevilor, toate cadrele didactice și în special diriginții vor controla studiul individual al acestora. Cu acest prilej ei vor îndruma nu numai munca elevilor, arătîndu-le cum trebuie să-și organizeze regimul zilei, ci vor da lămuriri și părinților în acest sens. Pentru a se veni în ajutorul elevilor cu ambii părinți în producție sau al celor lipsiți de condiții favorabile de învățătură acasă se va amenaja o sală de meditații la școală.

Ținînd o legătură strînsă cu profesorii claselor respective, diriginții vor avea grijă să evite supraîncărcarea elevilor cu teme pentru acasă și activități extrașcolare. Totodată, pe baza evidenței notelor, ei vor discuta cu elevii săptămînal, în cadrul orei educative, situația la învățătură, stabilind cauzele care provoacă rămînerea în urmă și luînd măsuri imediate de îndreptare. Pentru stimularea elevilor la învățătură se vor întocmi panouri — pe clase și pe școală — în care vor fi trecuți atît elevii fruntași cît și elevii codași.

Intensificînd munca de îndrumare și control prin vizite mai dese la lecții, directorul va acorda mai multă atenție procedeelor folosite de cadrele didactice în ascultare, felului în care se face aprecierea cunoștințelor elevilor.

Situația de la școala medie nr. 1 — dacă acceptăm valoarea relativă a datelor statistice la care ne-am referit — este proprie, în linii mari, și celorlalte școli din orașul și raionul Bîrlad. Este adevărat că această situație, în comparație cu situația din trimestrul I al anului școlar trecut, indică o creștere a nivelului la învățătură al elevilor. Raportînd însă datele la cerințele care stau astăzi în fața școlii, se constată că ritmul de creștere este nesatisfăcător. În urma analizei muncii pe primul trimestru cu toate școlile din oraș sau raion, secțiile de învățămînt respective vor stabili planul de măsuri menite să ducă la îmbunătățirea procesului instructiv-educativ. Pentru realizarea acestui plan va fi nevoie însă, așa cum a arătat tovarășul Gheorghe Tofan, șeful secției de învățămînt și cultură a raionului Bîrlad, ca organele de îndrumare și control să convoace cît mai rar pe directori la secție, dar să meargă ele, în schimb, cît mai des pe teren.

Trimestrul I s-a încheiat. A început munca celui de al doilea trimestru. Se impune ca organele de învățămînt și cadrele didactice să ia măsuri din timp pentru îmbunătățirea situației la învățătură a elevilor, pentru a nu fi puse în situația ca la sfîrșitul trimestrului II să facă aceleași constatări și să o ia din nou de la capăt.

LUAREA NOTIȚELOR LA LECȚII

O cercetare mai atentă a caietelor de notițe ale elevilor pe clase și școli, pe obiecte de învățămînt sau în cadrul aceleiași discipline ne arată o mare diversitate de forme și procedee de notare, diversitate ce oglindește, de fapt, marea deosebire de păreri și de atitudini ce se manifestă în rîndul cadrelor didactice în legătură cu această problemă.

Numeroase caiete de notițe se remarcă printr-o lipsă totală de ordine, începînd cu cea exterioară și terminînd cu cea interioară. Coperte neîngrijite, scris dezordonat și necitet, nemaivorbind de aspectul caligrafic. Menționez că asemenea scris neglijent am întîlnit mai des la clasele medii și foarte rar la clasele a III-a sau a IV-a.

În cele mai multe cazuri, dezordinea exterioară este o dovadă a lipsei de ordine din gîndirea elevilor. Aceasta se concretizează în lipsa unor semne care să marcheze lecțiile ce au fost notate, în lipsa alineatelor care să indice începutul unei noi idei, în lipsa sublinierilor care să dovedească că elevii au înțeles ideile esențiale ale lecției. Conținutul unor asemenea notițe, cum este de așteptat, se reduce în cele mai multe cazuri la frînturi de propoziții lipsite de înțeles. Chiar atunci cînd notițele încearcă să transcrie numai schema lecției — scrisă pe tablă — prezintă lipsuri (scrierea fără alineate, omisiuni de cuvinte, greșeli în transcrierea datelor și a numelor proprii etc.).

Asemenea notițe sînt, de fapt, rezultatul unei atitudini destul de răspîndite printre cadrele noastre didactice, mai ales printre profesori. În adevăr, unii dintre aceștia consideră luarea notițelor ca o problemă care se rezolvă de la sine, fără preocuparea directă a pedagogului, presupunînd că această deprindere a fost formată și consolidată încă din clasele mai mici (a III-a și a IV-a), că deprinderea scrisului ar fi totuna cu deprinderea de a lua notițe după explicația profesorului. Se uită în acest caz două lucruri esențiale: întîi, că la sfîrșitul clasei a IV-a nu poate fi vorba încă de o deprindere a scrisului bine consolidată, iar apoi că luarea notițelor nu este o scriere obișnuită după dictare, o copiere după carte sau după tablă, ci presupune redarea în scris a esențialului dintr-o expunere.

Luarea de notițe cere un efort de gîndire efectuat într-un tempo destul de rapid. Înainte de a nota, elevul trebuie să analizeze, să compare cunoștințele ce i se transmit, pentru a găsi și reține apoi numai ideile esențiale, trecînd peste amănunte. Cum ar putea oare elevii să facă față unui proces intelectual atît de complex și de dificil ca acesta, cînd profesorul nu le dă altă îndrumare decît aceea de a avea un caiet special pentru obiectul respectiv și de a scrie în timp ce se explică lecția? Cît — și mai ales cum reușesc elevii să ia notițe, aceasta nu-i mai interesează pe profesori, caietele de notițe fiind rar cercetate, și atunci numai de formă.

Explicația acestei atitudini trebuie căutată în înțelegerea unilaterală a scopului urmărit prin notițe, a rostului lor în activitatea școlară. Se consideră, în general, că notițele servesc doar ca material de informare, ca mijloc pentru pregătirea lecțiilor acasă. Este ignorat însă faptul că notițele trebuie folosite de elevi pentru a se orienta în materialul mai complex pe care-l cuprinde manualul, pentru a le lua ca punct de plecare în sistematizarea materialului din manual. Și nu numai atît: rostul luării notițelor constă și în faptul că cere elevilor operații intelectuale complexe (atenție, gîndire mai ales), contribuind într-o mare măsură la dezvoltarea funcțiunilor lor intelectuale.

Tot dintr-o înțelegere unilaterală a rostului notițelor provine și părerea acelor profesori care interzic elevilor să ia notițe pe motiv că prin ele și-ar strica scrisul, ar fi distrași de la conținutul de idei al lecției și s-ar deprinde cu o înregistrare mecanică a cunoștințelor. E drept că există un asemenea pericol, dar numai în cazul cînd elevii nu sînt ajutați și îndrumați cum să lucreze. Dacă prin a lua notițe se înțelege scrierea cuvînt cu cuvînt a tot ceea ce spune profesorul, există într-adevăr acest pericol și încă alte multe neajunsuri asupra cărora nu vom insista aici. Dar chiar și profesorii care nu văd utilitatea notițelor (în sens de notare a esențialului din expunere) sînt de părere totuși ca elevii să-și transcrie în caiete schema lecției scrisă pe tablă. Considerînd însă că ar fi vorba de o acțiune pe care elevii o pot executa fără nici un ajutor din partea lor, nu le dau nici un fel de îndrumare și de aceea mulți elevi notează greșit datele scrise pe tablă.

Cercetînd caietele de notițe ale elevilor am găsit și cazuri în care acestea sînt luate cu regularitate. Mai mult chiar, ele sînt scrise cu multă grijă și cuprind fraze dezvoltate, cu un conținut just. În multe din aceste cazuri explicația este că profesorii dictează lecția, pe care elevii o scriu cuvînt cu cuvînt. Motivul invocat de ei este că manualul are lacune pe care le suplinește acest sistem. Procedeul este însă greșit. În primul rînd, pentru că îi privează pe elevi de participarea activă la lecție. Dîndu-i-se totul de-a gata, elevul nu are nimic de făcut, iar gîndirea lui este foarte puțin solicitată în acest caz. Nu mai vorbim de alte neajunsuri, ca neterminarea lecției la timp, neîndeplinirea programelor la timp etc.

Sînt elevi care la anumite obiecte notează — de data aceasta fără să li se dicteze — întregul conținut al lecției, în ordinea în care s-a desfășurat și exact cu cuvintele folosite de profesori (desigur, cu foarte multe greșeli de fond și de formă). Există în unele locuri o adevărată întrecere între elevi în a reproduce cît mai fidel și cît mai complet lecția, deoarece profesorul pretinde ca ea să fie pregătită numai și numai după notițe, pe motiv că manualul existent nu corespunde anumitor cerințe. De aci străduința elevilor de a nu pierde nici un cuvînt al profesorului. Cei care nu reușesc, apelează la „bunăvoința" colegilor specializați în luarea unor astfel de notițe. Se știe însă că nu poate fi vorba de o însușire cît de cît temeinică a cunoștințelor cînd se folosesc notițe luate de alții, de multe ori pline de greșeli, iar pe lîngă aceasta nu întotdeauna descifrabile. De aceasta se leagă și un alt mare neajuns: elevii nu folosesc deloc manualul la obiectul respectiv, se obișnuiesc cu o pregătire sumară a lecției după caietul de notițe, care cere un efort mult mai mic. La nevoie, caietul poate fi consultat și în pauza dintre lecții, sau înainte de a intra profesorul, sau chiar — de ce să nu recunoaștem — în timpul lecției, cînd se face verificarea cunoștințelor.

Este adevărat că, într-o anumită perioadă, lipsa manualelor a determinat neajunsuri și în domeniul activității independente a elevilor. În prezent, această greutate a fost înlăturată. Avem manuale bune pentru cele mai multe obiecte de învățămînt. Acolo unde ele mai prezintă lipsuri, acestea se pot înlătura pe altă cale decît aceea de a renunța la folosirea lor.

Nu trebuie să uităm un lucru foarte important — și anume, acela că însușirea cunoștințelor nu este un scop în sine. Elevul nu învață numai pentru a avea cunoștințe, ci și pentru a-și dezvolta forțele intelectuale prin care să poată dobîndi apoi alte cunoștințe în mod independent. Cu cît elevul este pus în situația de a folosi mai multe izvoare în pregătirea lecțiilor (manuale, notițe, eventual unele broșuri etc.) și de a le folosi într-un mod cît mai activ — respectîndu-se, desigur, particularitățile în vîrstă și ținîndu-se seama de specificul obiectului de învățămînt — cu atît se asigură o mai bună dezvoltare a gîndirii lui. O învățare judicioasă a lecției presupune o confruntare a acestor izvoare, o sistematizare a textului din carte după ideile principale expuse la lecție și notate în caiet. Folosirea manualului îi deprinde pe elevi și cu stilul scris — nu numai cu cel vorbit al profesorului — care este mai complex, mai dificil, însă necesar în dezvoltarea lor intelectuală. Folosirea judicioasă a manualului îi pregătește pe elevi pentru folosirea independentă a cărții.

În școlile noastre sînt mulți profesori care îi îndrumă astfel pe elevii lor în luarea notițelor, încît aceasta dă cele mai bune rezultate pentru dezvoltarea lor intelectuală. În clasele III-IV, în cele mai multe cazuri, învățătorii dau atenția cuvenită acestei activități, îndrumează cu multă grijă pe elevi pentru ca ei să seziseze și să rețină esențialul, iar uneori să-l noteze și în scris. Putem da numeroase exemple în această privință. Tovarășa Valeria Plăian, învățătoare la școala de 7 ani nr. 26 din Cluj, bunăoară, pentru a ușura munca elevilor ei și pentru a-i face să prindă mai ușor ideile principale, subliniază uneori aceste idei printr-o intonație deosebită sau printr-o repetare în cadrul unei formulări mai scurte. Pentru a controla felul în care elevii au notat, la fixarea cunoștințelor ea le cere să se orienteze după ceea ce au scris în caiete, făcînd îndreptările necesare. De asemenea, tov. Elena Roman de la școala de 7 ani nr. 12 corectează cu atenție toate caietele de notițe și discută apoi cu elevii, în clasă, despre cele constatate.

Deși asemenea preocupări sînt mai rare la elevii care au depășit clasa a IV-a, totuși ele există și dau bune rezultate. Așa, de pildă, profesorii de istorie de la școala medie nr. 26 îi ajută pe elevi să noteze corect ideile principale ale lecției, folosind următorul procedeu: expun lecția pe unități logice, cerînd elevilor ca după fiecare unitate să extragă esențialul. Pe această bază se face schema lecției la tablă, iar elevii și-o scriu în caiete. Amintim și procedeul folosit de unii profesori de limba română din Cluj, cum sînt profesoarele Elena Cozonac de la școala medie nr 10 și Paulina Mățieș de la Institutul pedagogic de învățători care, atunci cînd expun biografia unui scriitor, analizează o operă literară (chiar și la clasele mai mari) etc., atrag atenția asupra ideilor esențiale ce trebuie notate, ocupîndu-se în special de elevii ce întîmpină greutăți în această direcție, pentru a-i ajuta să rețină și să noteze numai ceea ce este necesar.

Formarea unei deprinderi atît de complexe cum este luarea notițelor impune continuitate și unitate de cerințe din partea tuturor cadrelor didactice. Deprinderea de a lua notițe este o parte integrantă a sistemului de deprinderi și de obișnuințe care formează stilul muncii intelectuale independente a elevilor, stil ce se poate dobîndi numai printr-o influență sistematică și continuă. Îndrumarea cu succes a acestei activități a elevilor cere respectarea particularităților lor de vîrstă și individuale. Ea depinde, în același timp, și de specificul fiecărui obiect de învățămînt.

A-i învăța pe elevi să ia notițe trebuie să constituie o preocupare permanentă a tuturor cadrelor didactice, deoarece priceperea de a lua notițe are o mare însemnătate atît pentru însușirea temeinică a cunoștințelor, cît și pentru formarea deprinderilor de muncă intelectuală.

ANASTASIA TUROVȚEV
lector I.I.P.C.D. Cluj

Pe teme psihologice

CAUZE ALE INACTIVITĂȚII ELEVILOR

„Copilul e leneș, nu învață: ce să ne facem?" — spun uneori părinții. „Leneș elev!" — constată de multe ori profesorii.

Măsurile obișnuite în asemenea cazuri sînt sfaturile, o supraveghere mai strictă, ajutorarea sub diverse forme, observațiile individuale, admonestările în fața colectivului etc. Aceste măsuri sînt uneori eficace, alteori nu. Eficacitatea, ca și ineficacitatea depind de gradul în care măsurile corespund particularităților respectivilor elevi.

Dar, pornind de aici, nu trebuie oare să aprofundăm problema, cercetînd mai amănunțit care sînt manifestările ce pot fi grupate sub numele de „lene"?

Considerăm că este necesar, în primul rînd, să înlăturăm din discuția noastră cazurile care în mod fals sînt denumite „lene". Am întîlnit cu toții asemenea cazuri: un copil, cînd vine acasă, începe să se joace în loc să-și facă temele; altul are la lecție, o atenție instabilă; uneori, în clasă, cînd explicația confuză sau prea dificilă a profesorului îl plictisește, elevul își caută alte preocupări; sînt situații cînd elevul nu poate face față sarcinilor școlare din cauza unei lipse de cunoștințe sau a unei întîrzieri în dezvoltarea mintală.

Este evident că în toate aceste cazuri (ca și în altele, pe care nu le-am amintit), deși părinții și profesorii aplică adesea epitetul de „leneș", nu este vorba de lene. Ne ridicăm nu numai împotriva unui cuvînt greșit aplicat, ci împotriva faptului că din această aplicare rezultă atitudini cu serioase consecințe educative.

Dar ce este „lenea"? Cînd sîntem în mod clar în fața unui caz de „lene"? Dacă elevul, din cauza unei depresiuni psihice sau a unei oboseli fizice trecătoare, nu poate executa sau refuză executarea parțială sau totală a îndatoririlor sale școlare este „leneș"? Nu. Dacă un copil, datorită unor dispoziții trecătoare sau nu, arată mai mult interes pentru anumite obiecte de învățămînt sau pentru citirea unor cărți de literatură sau știință, neglijînd în mai mică sau mai mare măsură pregătirea lecțiilor îl putem numi „leneș"? Nu. Dacă un copil arată predilecție pentru munca intelectuală în defavoarea celei fizice (sau invers) este îndreptățită etichetarea lui drept „leneș"? Nu.

Lenea propriu zisă se caracterizează prin lipsa sau refuzul persistent și îndelungat de activitate, ceea ce duce la o dezadaptare față de mediul înconjurător. Deci caracteristică pentru starea de lene este absența activității. Această absență de activitate se manifestă, în genere, printr-o anumită imobilitate, prin stări de falsă visare, prin „ocupații" și „preocupări" care nu solicită din partea individului nici un fel de efort, nici un fel de participare activă. Poporul a caracterizat acest fel de oameni prin epitetele de „gură-cască", „fluieră-vînt".

Printre elevi, cazurile de adevărați „leneși" nu sînt multe — totuși există și trebuie cunoscute și tratate ca atare.

În primul rînd, lenea poate fi produsă de cauze organice. Tulburările persistente și de o anumită gravitate ale auzului și văzului, îndelungate tulburări digestive, vegetațiile adenoide (polipi), tulburările în funcțiile glandelor cu secreție internă (în special insuficiența tiroidiană) etc, pot produce la elev o stare de lene, care nu poate fi înlăturată în mod real decît prin măsuri medicale potrivite.

Dar se întîmplă că elevul e leneș sau devine leneș (în sensul definiției date) fără să aibă vreun simptom organic. Nu avem decît să ne gîndim la unele exemple pe care le cunoaștem cu toții: copiii care au avut o comportare normală acasă și la școală și care, la un moment dat, încep să dea dovadă de o absență de activitate, de o lipsă de interes față de învățătură, față de sarcinile obștești.

Care este cauza lenei în aceste cazuri? Investigînd, vom putea găsi că la originea lenei stă un traumatism (șoc) afectiv sau emotiv care a produs o stare de inhibiție; starea de inhibiție se exteriorează prin refuzul — respectiv absența — activității.

De ce sînt produse aceste traumatisme (șocuri) afective? Sînt unii copii mai emotivi, mai nervoși decît marea majoritate și care se adaptează cu mai multă greutate în medii noi (intrarea la școală, schimbarea școlii, schimbarea clasei care aduce apariția altor colegi etc.); sînt unii elevi care se atașează foarte tare de un învățător și despărțirea de acesta provoacă o puternică reacție emotivă inhibitorie; unii copii reacționează mult mai intens decît alții la observații aspre sau nejuste ale profesorilor, reacție concretizată în refuzul oricărei activități școlare; inhibiția care are drept rezultat sistarea activității poate fi produsă la un elev și de glume nepotrivite (sau batjocuri) din partea colegilor săi.

În toate aceste cazuri profesorul (în colaborare, cînd există posibilitatea, cu psihologul de specialitate) trebuie să intervină cu multă înțelegere și prudență. Desigur că rețete universal valabile nu există în domeniul educației; dar experiența ne spune că, după aflarea cauzei, este necesar să înlăturăm situația traumatizantă (care produce șocul afectiv). Înlăturarea acestei situații se face pe două căi: prin îndepărtarea factorului obiectiv care produce trauma afectivă (de exemplu interzicerea de a se mai glumi cu răutate pe seama elevului sau, referindu-ne la o altă cauză, reintoarcerea elevului în vechea clasă) precum și prin îndepărtarea factorului subiectiv, care se obține acționînd asupra elevului pentru a-l convinge să-și controleze emotivitatea sau nervozitatea, pentru a-l antrena la o adaptare normală în mediul ambiant.

Dar și neîndeplinirea de către familie a rolului său educativ poate da naștere la o stare de lene de origine afectivă. O atmosferă nesănătoasă în familie (de exemplu conflicte între părinți, părinți despărțiți, alintări excesive, pedepse nejustificate, neaprecierea muncii depuse de către copii și desconsiderarea rezultatelor obținute de acesta, părinți care întrebuințează mijloace necinstite pentru obținerea de avantaje materiale, lăudarea și încurajarea atitudinilor de șmecherie și chiul etc) poate da naștere unui dezinteres față de muncă, dezinteres care, mai devreme sau mai tîrziu, se poate transforma în lene. Erorile de orientare școlară și profesională pe care le poate face familia, impunînd în mod nejustificat anumite preocupări în detrimentul preocupărilor și intereselor reale ale copilului, pot da naștere de asemenea unei stări de lene, prin dezinteresul generat de protestul afectiv al copilului față de acțiuni impuse.

Tulburările patologice pot produce și ele „lenea". Copiii cu tendințe manifeste sau ascunse spre epilepsie, schizofrenie, isterie pot să aibă, printre alte simptome, și stări de lene. În cazurile în care bănuim existența unei tulburări neuro-psihice este obligatorie solicitarea ajutorului forurilor de specialitate.

Este util să subliniem că, în toate cazurile în care profesorul se găsește în fața unui caz de „lene" reală și nu-i poate găsi cauza, apelarea la cadrele competente (neuro-psihiatri și psihologi) este folositoare și individului și școlii.

Desigur că discutarea problemelor referitoare la lene nu poate fi decît incompletă în cuprinsul unui articol de ziar. De asemenea, reamintim că în materie de pedagogie și psihologie aplicată, legile, tipizările nu constituie decît indicații pentru adaptarea lor la oameni vii și conjuncturi concrete; această asertiune este perfect valabilă și pentru articolul despre „lene".

P. SOLIMAN
cercetător științific la Institutul de psihologie

COMENTARII

Emotivitate și emotivi

Un director de școală, cu care discutam de curînd, îmi spunea cum, de foarte multe ori, învățătorii sau profesorii la ale căror lecții asistă încearcă să justifice lipsurile lecției prin „situația specială" creată de prezența sa. În prezența unui asistent, susțin ei, atît profesorul cît și elevii se emoționează, așa încît lecția nu se mai desfășoară normal.

Este adevărat că profesorul asitat la lecție încearcă întrucîtva sentimentul actorului pe scenă. Dar așa cum emoția actorului — în cazul cînd e stăpîn pe rol — din paralizantă devine, în momentul intrării pe scenă, tonică, tot așa și emoția profesorului — în cazul cînd acesta și-a pregătit lecția și e stăpîn pe mijloacele de predare — se va transforma în sursă de energie cerebrală.

S-ar putea totuși ca un profesor — mai puțin obișnuit cu vizitele sau mai emotiv — să aibă trac și să rateze o lecție bine pregătită. Acestea sînt însă cazuri cu totul rare. Sînt și cazuri cînd profesorul, avînd conștiința că e asistat (ca actorul neexperimentat, care nu reușește să facă abstracție de prezența publicului din sală) și voind cu orice preț să țină o lecție „model", confecționează o lecție artificială — un preparat adhoc cu gust de surogat. Unii se și justifică: „Am făcut cutare sau am procedat astfel ca să vă dau posibilitatea să vedeți..." Ce să vadă? Oricine asistă la clasă vrea să vadă cum desfășoară profesorul lecțiile în mod obișnuit.

Un profesor experimentat, intrînd în clasă, face abstracție de prezența asistenților și desfășoară lecția normal, urmărind realizarea scopului pe care și l-a propus.

Aceasta nu înseamnă că profesorul poate ignora total prezența persoanei ce-l asistă. Psihologicește acest lucru este imposibil. Numai că el nu trebuie să transforme conștiința că e observat în obsesie. Dimpotrivă. Ținînd seama de prezența asistentului, profesorul va căuta să desfășoare o lecție cît mai bună. Și va reuși să o facă dacă, eliminînd prejudecata „inspectorului vînător de greșeli", va avea în vedere că lecția este destinată elevilor și nu celor care asistă la ea.

La nivelul de înțelegere al elevilor

Unii lingviști stabilesc începuturile limbii române literare în primele texte românești din sec. XVI; alții la o dată anterioară, în creația populară orală, iar unii în scrierile din prima jumătate a sec. XIX. Discuția continuă. Scriindu-ne, profesorul Ilie Ibănescu de la școala de 7 ani din comuna Săveni, regiunea Suceava, arată că, „avînd în fața noastră mai multe ipoteze, trebuie să ne pronunțăm pentru una din ele, pe care să o comunicăm elevilor". (Fără să aducă argumente, profesorul Ibănescu pledează pentru stabilirea începuturilor limbii literare române în textele din secolul XVI).

Problema necesității de a fixa (din motive didactice) un anumit punct de vedere în chestiunile controversate nu e nouă și nici proprie exclusiv cazului înfățișat de tov. Ibănescu. Ea se pune și în cadrul altor discipline. Fără îndoială că în asemenea împrejurări nu putem cere specialiștilor să renunțe la discuții, la confruntări de opinii. Sîntem de părere că predarea, în cazul menționat ca și în altele asemănătoare, trebuie să țină seama de nivelul de înțelegere al elevilor. La clasele V—VII, vorbind despre primele texte românești din sec. XVI, profesorul va arăta că ele constituie documente valoroase de limbă, fără să intre în dezbaterea problemei originii limbii literare (chestiune care, de altfel, nici nu este prevăzută în programa claselor respective). La nivelul de înțelegere al elevilor din clasele medii, profesorul poate înfățișa toate trei ipotezele, arătînd argumentele pe care se sprijină fiecare ipoteză în parte. Un asemenea procedeu, credem, va stimula gîndirea elevilor, dîndu-le în același timp o perspectivă mai largă asupra fenomenului.

A. L.

Informație

Pentru a veni în sprijinul celor care studiază fără frecvență și care doresc să-și procure cărțile necesare studiului, librăria „Cartea prin poștă", Str. Biserica Enei nr. 16, raionul „I. V. Stalin", București, trimite, la cererea acestora, cursuri litografiate, manuale, lucrări ajutătoare indicate în bibliografii etc. De asemenea, se pot face comenzi de lucrări care urmează să apară în cursul anului școlar 1957—1958, librăria urmînd să le trimită la apariție.

Plata cărților comandate se va face la primirea coletului.

LUNA CULTURII

Muzica românească pe calea înfloririi

Asistăm de o săptămînă la sărbătoarea muzicii romînești din ultimul deceniu. Zeci de lucrări originale — de la piese mici pînă la simfonii, de la opere pînă la balete — interpretate de maeștrii artei noastre se perindă în sălile de spectacole și concerte. Este un prilej fericit de a ne opri o clipă în loc spre a privi drumul parcurs de muzica romînească în acești ultimi zece ani.

Dacă imediat după 23 August 1944 s-a dus lupta pentru un conținut nou al creației originale, pentru exprimarea veridică a transformărilor revoluționare pe care le trăia de la o zi la alta patria noastră, după 1947 problemele muzicii noastre au căpătat un aspect mai complex. S-au pus bazele materiale pentru promovarea creației originale (transformîndu-se vechea Societate a Compozitorilor Romîni — instituție cu scop pur comercial — în Uniunea Compozitorilor din R.P.R., organ de îndrumare și orientare a muzicienilor), s-au înlăturat barierele ce stăteau în calea afirmării școlii muzicale naționale romînești și s-a trecut la luptа pentru dobîndirea prestigiului internațional.

Acest ultim deziderat era legat de ridicarea nivelului profesional al compozitorilor și muzicologilor noștri, de măiestria interpreților. Ne trebuia acum o școală nouă, clădită pe cele mai moderne baze metodologice, încadrată cu cei mai pregătiți profesori. Astfel au luat naștere conservatoarele și școlile speciale de muzică pentru ciclul elementar și mediu, școlile populare de artă. Țara noastră nu a cunoscut niciodată în trecut o asemenea organizare a învățămîntului artistic. Roadele nu au întîrziat să apară. S-a ridicat o generație de tineri compozitori, interpreți și muzicologi, dintre care mulți au dobîndit victorii internaționale de mare prestigiu. Dan Iordăchescu, Ladislau Konya, Teodora Lucaciu, Nicolae Herlea, Michaela Botez, Krimhilda Cristescu, Paul Staicu, Vladimir Orlov, Ion Prisăcaru, alături de vechi laureați ai concursului de virtuoși ca Valentin Gheorghiu, Ion Voicu, Mîndru Katz, Ioana Nicola, Iolanda Mărculescu, au adus faima interpreților noștri. Tineri compozitori ca Radu Paladi, Theodor Grigoriu, Tiberiu Olah, Ștefan Mangoianu, Dumitru Capoianu, Ileana Marinescu au obținut numeroase premii la confruntarea artistică pe care a prilejuit-o Festivalul Mondial al Tineretului de la Moscova.

La succesele tinerilor s-au adăugat victoriile de aur ale maeștrilor muzicii romînești ca George Georgescu, Constantin Silvestri, Alfred Alessandrescu, Petre Ștefănescu-Goangă, Arta Florescu, Mihai Știrbei, Zenaida Pally, Silvia Șerbescu, Ionel Tudoran ș.a. Recentele turnee ale Filarmonicii de stat „George Enescu", ale Teatrului de stat de operetă, ale orchestrei „Barbu Lăutaru", ale formațiilor corale C.C.S., C.F.R.-Giulești, U.T.M., ale marilor ansambluri „Ciocîrlia" și M.F.A. în cele mai îndepărtate colțuri de pe glob au făcut ca muzica romînească contemporană să se bucure de un binemeritat prestigiu internațional.

Toate aceste indiscutabile victorii artistice s-au datorat sprijinului nelimitat și orientării atente din partea partidului și guvernului. Cotitura importantă realizată după 23 August 1944, cînd muzica a devenit un bun al maselor nu un obiect de lux (cum era socotită în trecut), a dus la o înflorire necunoscută odinioară a talentelor din popor. Așa s-au descoperit zeci de tineri talentați care au fost îndrumați spre școlile speciale de muzică și au devenit astăzi membri ai filarmonicilor și teatrelor lirice. Numai prin ridicarea atîtor elemente a fost posibilă crearea în acest deceniu a zeci de filarmonici în provincie și a teatrelor de operă, operetă și estradă la Timișoara, Iași, Galați, Orașul Stalin, Oradea, Constanța ș.a,

Revoluția culturală din anii aceștia a fost posibilă în mare măsură și prin aportul deosebit al școlii. Astăzi muzica a devenit obiect de studiu obligatoriu în învățămîntul elementar și mediu. Dacă în trecut muzica se încadra la capitolul „dexterități" — adică i se acordă un rol secundar — astăzi este studiată după manuale bine gîndite, serios concepute și i se asigură un loc egal cu al celorlalte materii de învățămînt.

Pentru prima oară în istoria pedagogiei noastre muzicale s-au pus bazele unui învățămînt elementar și mediu de specialitate în întreaga țară. În Capitală există, în aproape fiecare raion, o școală elementară de muzică, iar în principalele centre culturale și muncitorești din provincie s-a trecut la organizarea școlilor medii de muzică. În ultimii ani, Direcția învățămîntului artistic din Ministerul Culturii a realizat o întrecere a elementelor fruntașe din școlile de muzică din țară, stimulînd astfel atît pe profesori, cît mai ales pe elevii talentați, la eforturi sporite. S-a trecut de aci la concursurile naționale ale tinerilor soliști, dîndu-se elevilor și studenților conservatoarelor largi posibilități de afirmare.

În ultimul deceniu au apărut primele manuale originale de contrapunct și fugă, de oboi, de violoncel, de cobză, de țambal, de acordeon, precum și numeroase studii pentru instrumentele de coarde. S-au tradus o serie de tratate celebre de teorie muzicală, cum ar fi, de pildă, cel de armonie de Rimski-Korsakov. La Uniunea Compozitorilor s-a creat o secție didactică care se ocupă numai de problemele de pedagogie muzicală. La recenta ședință a comitetului lărgit al Uniunii Compozitorilor, unul din principalele referate discutate a fost cel al secției didactice.

Munca profesorilor de muzică a dobîndit în acest deceniu o apreciere necunoscută vreodată în învățămîntul de specialitate. Dacă în trecut Flechtenmacher, fost director al Conservatorului din București, a cerșit o pensie de bătrînețe, murind în cea mai neagră mizerie, astăzi profesori ca Florica Musicescu, Constanța Erbiceanu, Dimitrie Dinicu, Constantin Stroescu ș.a. sînt distinși cu ordine și medalii, sînt laureați ai Premiului de Stat, artiști emeriți.

Eveniment de mare importanță culturală, săptămîna muzicii romînești este o adevărată sărbătoare a artei noastre noi, chemată să înflăcăreze inimile constructorilor unei patrii fericite.

VIOREL COSMA

Elevii școlii medii nr. 2 din București își petrec timpul liber în sala de lectură, pe care au împodobit-o cu schițe și desene inspirate din operele lui Eminescu, Caragiale, Alecsandri.

Corurile de copii

Manifestările din cadrul „Săptămînii muzicii romînești" ne-au dat prilejul să asistăm la un nou concert al Corului de copii Radio — prima formație corală de copii din țara noastră, care împlinește în curînd doisprezece ani de la înființare.

Despre calitatea acestui cor, ca ansamblu artistic care interpretează creații romînești și universale, vorbesc elocvent premiile și medaliile ce i s-au atribuit cu ocazia festivalurilor mondiale ale tineretului, ca și laudele unanime ale dirijorilor celor optsprezece formații corale de copii din Europa, participante la Festivalul internațional de la Düsseldorf al corurilor de copii. Aceștia au recunoscut cu toții în Corul de copii Radio al țării noastre, dirijat de Ion Vanica, formația „numărul unu" dintre cele 18 formații.

Dacă-i interesantă evoluția acestui ansamblu, care de la doisprezece copii, cu cîți și-a început activitatea în anul 1945, numără astăzi 240 de coriști, e tot atît de interesant și aspectul educativ al muncii desfășurate cu acești copii de dirijorii corului, tovarășii profesori Ion Vanica și Elena Vicică, precum și de întregul colectiv care lucrează cu ei. Trebuie subliniate în primul rînd metodele lor de lucru, metode care dezvoltă dragostea copiilor pentru muzică — precum și entuziasmul cu care muncesc dirijorii, eforturile lor în alegerea repertoriului.

În programul concertelor de la Ateneu al Corului de copii Radio au fost multe piese care au plăcut și au entuziasmat chiar. Este recunoscută calitatea lucrărilor realizate de Nelu Ionescu, I. Popescu-Runcu, Nicolae Ursu, Alex. Bena, Gh. Danga, Constantin Bobescu, Laurențiu Profeta, Ion Vanica etc.

Dovadă grăitoare este opera într-un act „Ceața lui Baboi" scrisă de profesorul de muzică Nelu Ionescu. Bazată pe un bogat melos popular și conținînd elemente culese de compozitor din folclorul muzical al copiilor, folosind melodii simple și accesibile vocilor de copii, această operă se impune totodată printr-un fond moral-educativ deosebit.

Avînd în față frumoasa pildă a Corului de copii Radio, ne gîndim dacă nu s-ar putea ajunge la crearea în școlile noastre a unor formații corale asemănătoare, la un nivel artistic cu care să ne putem mîndri.

Corul este de multe ori cartea de vizită a școlii, el reprezintă școala și trebuie să devină mîndria ei. De buna reușită a corului trebuie să se ocupe întregul colectiv al școlii. Există numeroase căi pentru stimularea activității în această direcție a elevilor. O metodă bună este, de pildă, organizarea de concursuri. Pot fi organizate, bunăoară, concursuri între corurile sau orchestrele școlilor. Cît de mîndri ar fi elevii unei școli ai cărei coriști ar obține ca premiu un turneu în cîteva orașe ale țării, unde ar da și concerte! Ce minunat mijloc de educație artistică și patriotică ar fi acesta!

În acest scop considerăm că ar fi necesară mai multă atenție din partea compozitorilor și scriitorilor, care să creeze mai multe versuri și compoziții pentru corurile de copii. Iar pentru că e vorba de creația artistică pentru copii, socotim că cel mai bun criteriu de apreciere a valorii acestor creații este măsura în care ele plac sau nu copiilor. Cine nu știe cît de mult au cîntat copiii în taberele de pionieri din vara asta „Haiegana", „Cucule" sau „Ceata lui Pițigoi"? De ce le cîntau copiii? Fiindcă le plăceau atît melodia cît și versurile.

Un ultim cuvînt despre condițiile materiale necesare desfășurării muncii ansamblurilor corale și a orchestrelor școlare. În unele școli se socotea că, dacă nu există de la început, în toate amănuntele, tot ce trebuie pentru activitatea unei orchestre, de pildă, n-are rost să se pornească la organizarea ei. Este drept, avem datoria să ne preocupăm de asigurarea condițiilor materiale. Dar chiar cînd acestea nu sînt puse perfect la punct, dacă există entuziasm din partea profesorului de muzică, a directorului, a întregului colectiv didactic, și acest entuziasm îi cuprinde și pe elevi, se vor obține toate cîte trebuie și se vor putea înființa pretutindeni ansambluri corale și orchestre școlare bune.

Nu este suficientă prezența unor asemenea ansambluri numai la radiodifuziune, la palatele pionierilor sau la casele de cultură, ci e bine ca tot tineretul școlar să fie angrenat în asemenea ansambluri artistice sau corale.

Toate aceste gînduri ne preocupă pe noi, profesorii de muzică, și dorim ca ele să devină o realitate, la înfăptuirea căreia vom fi în primele rînduri.

ANTON SCORNEA și MARIN PISLARU

PREGĂTIRI PENTRU SĂPTĂMÎNA CĂRȚII

În „Săptămîna cărții" vor avea loc în școli numeroase manifestări menite să popularizeze în rîndurile copiilor și tineretului succesele dobîndite de literatura noastră în anii puterii populare. Elevii vor cunoaște și mai bine, cu acest prilej, avîntul fără precedent luat de literatura noastră în acești ani, vădit prin numărul mare de titluri și prin tirajul neîntîlnit în trecut. Se va insista, în mod deosebit, asupra dezvoltării literaturii pentru copii și tineret.

În orele de lectură se vor organiza discuții asupra unor cărți noi, citite de majoritatea elevilor din clasă, subliniindu-se valoarea educativă și artistică a acestora. Orele educative vor da de asemenea cadrelor didactice posibilitatea să prezinte în mod viu, interesant și atrăgător realizările de seamă obținute în domeniul literaturii.

În cadrul ședințelor cercurilor literare care vor avea loc în acest timp se vor prezenta referate asupra unor cărți, se vor citi versuri și fragmente în proză închinate republicii noastre populare, se va face cunoscută elevilor activitatea scriitorilor de seamă, vor fi evidențiate cele mai bune lucrări originale ale elevilor, inspirate din realizările poporului nostru în ultimii zece ani.

Bibliotecile școlare vor intensifica munca de atragere a cititorilor, folosind forme variate ca: expoziții, vitrine, standuri, articole la gazeta de perete. De asemenea, vor avea loc întîlniri între elevi și scriitori, participări ale elevilor la manifestările organizate pe plan local etc.

Alegînd formele cele mai potrivite vîrstei și preocupărilor elevilor, cu grija de a nu-i supraîncărca, școala va contribui la dezvoltarea dragostei elevilor pentru literatura noastră nouă, la cunoașterea marilor ei înfăptuiri.

CĂRȚI NOI

pentru preșcolari

Z. VERESS: Poveste din Chichinda

Povestea oglindește pățaniile unui cățeluș care primește ca oaspete în cotețul său un dovleac mititel. Ea îi va interesa mult pe copiii preșcolari, care vor fi alături de bunul cățeluș gazdă și împotriva dovleacului nerecunoscător.

Ilustrațiile, semnate de A. Tollas, sînt foarte sugestive, contribuind la activizarea vorbirii și la îmbogățirea vocabularului copiilor.

pentru pionieri și școlari

SONIA LARIAN: Cutia de sticlă

Cartea istorisește peripețiile unui școlar leneș care primește o cutie de sticlă în stare să răspundă la toate întrebările posibile. Copilul nu este totuși mulțumit. După o călătorie prin împărăția științei află că adevărata fericire depinde de el însuși, nu de cineva din afara lui.

Cartea este citită cu interes de copiii claselor II—IV.

I. AGIRBICEANU: Din munți și din cîmpii

Povestirile cuprinse în acest volum — „Vînătoarea vulpii", „Războinarea ursoaicei", „Săracii grauri", „În apropierea omului", „Îndrăzneala uliului" etc. — luminează copiilor colțuri încă nepătrunse de ei din lumea animalelor. Întîmplările petrecute în această lume le dau cunoștințe și îi emoționează totodată.

pentru tineretul școlar

D. CORBEA: Așa am învățat carte

Autorul povestește cu o deosebită putere de evocare întîmplări din propria-i copilărie și adolescență. Îl întîlnim ucenic, copil de trupă etc. luptîndu-se cu greutățile. Prin stilul ei viu și prin povestirile impresionante pe care le cuprinde, cartea se citește cu mult interes.

LIVIU REBREANU: Nuvele

Volumul cuprinde nuvelele „Catastrofa", „Iți Ștrul dezertor", „Proștii", „Ocrotitorul", „Norocul", „Filibași" etc., în care autorul dezvăluie cu o înaltă măiestrie artistică multiplele aspecte ale vieții în regimul burghezo-moșieresc, necazurile și frămîntările oamenilor umili de la țară și de la oraș, în timp de pace și de război.

A apărut:

„STUDII"

REVISTĂ DE ISTORIE

nr. 5/1957

In cuprins:

* * * Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și problemele fundamentale ale științei istorice

ELIZA CAMPUS: Europa în perioada pregătirii și înfăptuirii Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

GH. UNC: Lupta clasei muncitoare din Romînia pentru apărarea statului sovietic în cea de-a treia campanie a Antantei

POMPILIU MATEI: Chestiuni programatice ale mișcării muncitorești din Romînia în perioada avîntului revoluționar creat de victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

TR. LUNGU și S. COLUMBEANU: Contribuții la studiul mișcării greviste din Romînia în anii 1919—1920

C. GOLLNER: Contribuții la istoria mișcării muncitorești din sud-estul Transilvaniei în anii 1905—1907

V. LIVEANU: Despre situația revoluționară din Romînia. O problemă de terminologie

MAYA KERTESZ: Caracterul și activitatea sfaturilor din perioada revoluției burghezo-democratice în Ardeal (octombrie 1908 — martie 1919)

AURELIAN SACERDOȚEANU: Concepția istorică a lui B. P. Hașdeu

MARGOT HEGEMAN: Documente din arhivele Republicii Democrate Germane cu privire la relațiile romîno-germane pînă în 1944

DOCUMENTE

VIAȚA ȘTIINȚIFICĂ DE PESTE HOTARE

RECENZII ȘI PREZENTĂRI

NOTE BIBLIOGRAFICE

CRONICA

ÎNVĂȚĂMÎNTUL PESTE HOTARE

SITUAȚIA GREA A ȘCOLII DIN JAMAICA

Conform legii, copiii din Jamaica trebuie să frecventeze școala elementară de la vîrsta de 7 ani pînă la 15 ani. În realitate însă, durata școlarizării medii a majorității copiilor care au împlinit vîrsta de 15 ani este de numai un an. Motivul: în fiecare an părinții sînt nevoiți să-și scoată copiii timp de mai multe luni din școală, ca să muncească alături de ei pe plantațiile de trestie de zahăr.

După vîrsta de 15 ani, tinerii pierd orice contact cu școala, nefiind în stare să facă față cheltuielilor necesare pentru a urma o școală medie. Vreo 2% dintre ei reușesc să învețe o meserie, restul devin forță de muncă necalificată, ieftină.

Înzestrarea școlilor sătești din Jamaica lasă foarte mult de dorit. Lipsesc lucrurile cele mai elementare: table, dulapuri, hărți, material didactic etc. Băncile nu ajung pentru toți elevii; mulți n-au loc decît pe podea. Numai 5% dintre elevi au manuale proprii.

Din cauza proastelor condiții igienice — lipsa apei de băut, inexistența îngrijirii medicale — mulți copii suferă de infecții și boli epidemice.

Corpul didactic trăiește și lucrează în condiții vitrege. Învățătorii stau la distanțe mari (5—10 km) de școală și locuiesc în case rudimentare, insalubre. Insuficient calificați, prost plătiți, o serie de învățători își părăsesc an de an posturile pentru a căuta slujbe mai bine plătite. Rezultatul: nivelul învățămîntului scade mereu, iar în sistemul școlar domnește anarhia.

Aceasta e starea școlii din Jamaica, după 300 de ani de dominație colonială engleză.

Din experiența profesorilor sovietici

Caracterul activ al muncii elevilor

În teoria și în practica pedagogică s-a acordat întotdeauna o mare atenție caracterului activ al procesului de învățămînt, deoarece de aceasta depinde în mare măsură ridicarea calității muncii instructiv-educative a școlii, apropierea predării de viață, îmbunătățirea pregătirii elevilor pentru activitatea practică.

Introducerea învățămîntului politehnic în școli a dus, fără îndoială, la creșterea caracterului activ al învățăturii elevilor. Dar aceasta, desigur, nu este încă suficient. Este necesar să fie intensificat caracterul activ al procesului de învățămînt în toate etapele sale, în predarea tuturor obiectelor.

Problema intensificării caracterului activ al muncii elevilor este, înainte de toate, o problemă a varietății metodelor și procedeelor de învățămînt. Se știe că nivelul scăzut al lecției face ca elevii să nu participe activ la ea. Și aceasta nu este întîmplător, deoarece participarea activă a elevilor la lecție depinde în mare măsură de interesul lor față de învățătură, față de cunoștințele ce le sînt transmise. Acest interes se formează în procesul de învățămînt, în întreg sistemul muncii profesorilor. Pedagogul dispune de mari posibilități pentru a-i interesa, pentru a-i atrage pe elevii săi — înainte de toate prin lămurirea lor asupra însemnătății științifice și practice a cunoștințelor predate. Nu mai puțină importanță au, din acest punct de vedere, și metodele de predare, organizarea lecției, caracterul logic și convingător al temelor propuse, alegerea justă a exemplelor și materialului ilustrativ.

Încă la începutul anului școlar trecut noi am pornit să ne preocupăm intens de perfecționarea metodicii predării lecției în toate etapele sale, la toate obiectele de învățămînt. În acest scop am scos în evidență, în primul rînd, laturile slabe ale muncii noastre. S-a constatat — ca un fapt tipic pentru cei mai mulți dintre pedagogi — că se pierde o mare parte din timpul orei de curs pentru verificarea temelor efectuate acasă, din care cauză se trece în grabă peste explicarea cunoștințelor noi și consolidarea acestora. În aceasta constă una dintre cauzele principale ale calității scăzute a cunoștințelor elevilor, ale supraîncărcării lor cu teme pentru acasă.

Am discutat toate aceste neajunsuri în consiliul pedagogic, în ședințele închinate muncii metodice. Fără îndoială, aceasta i-a obligat pe profesori să aibă o atitudine mai critică față de munca proprie, să studieze experiența înaintată pe calea asistării reciproce la lecții, să găsească metodele înlăturării neajunsurilor. Și trebuie să spunem că, chiar la sfîrșitul primului pătrar, în școala noastră s-a îmbunătățit în mod simțitor metodica interogării elevilor și a crescut numărul de note acordate elevilor.

În școala noastră s-a manifestat și o altă lipsă. În predarea noilor cunoștințe ocupa un loc nesatisfăcător discuția profesorului cu clasa. Cu toate că această metodă dă posibilitatea de a activiza gîndirea elevilor, o serie de profesori puneau rar elevilor întrebarea „de ce?", nu-i obișnuiau să gîndească asupra cauzelor fenomenelor. Am ajuns la concluzia că trebuie să folosim mai larg metode și procedee care să-i pună pe elevi în situația de a descoperi ei înșiși cauzele fenomenelor, de a compara, de a ajunge la concluzii și generalizări, deoarece repetarea aproape cuvînt cu cuvînt a textului din carte nu contribuie în nici un fel la activizarea gîndirii elevilor.

Ocupîndu-ne de perfecționarea metodelor folosite la lecții, am organizat în decursul anului școlar trecut încă alte două „zile deschise". Una dintre acestea a fost închinată folosirii materialului demonstrativ în procesul de învățămînt, iar cea de a doua — organizării recapitulării cunoștințelor.

În anul acesta am hotărît să ne ocupăm încă mai larg de problema participării active a elevilor la procesul de învățămînt. La începutul lunii octombrie, organizația de partid a introdus această problemă pe ordinea de zi a unei adunări deschise de partid, la pregătirea și desfășurarea căreia au luat parte nu numai profesorii din școala noastră, ci și din alte școli. Au fost organizate în toate școlile interasistențe la lecții. În hotărîrea luată la această ședință au fost cuprinse multe măsuri folositoare. De pildă, în vederea lărgirii schimbului de experiență, s-a hotărît ca interasistențele la lecții să devină obligatorii. În legătură cu aceasta s-a luat hotărîrea să se acorde cea mai mare atenție metodelor menite să intensifice participarea activă a elevilor la lecții și cele mai bune dintre aceste metode să fie generalizate. Toți profesorii au fost obligați să se preocupe în decursul lecției de felul cum se exprimă elevii în scris și oral.

Propunerile făcute în ședință sînt acum traduse în viață. Se simte o îmbunătățire a muncii la aproape toți profesorii. Fiecare se străduiește să introducă la lecții metode mai active de învățămînt. Activitatea creatoare a profesorului constă nu atît în aplicarea anumitor procedee de muncă instructiv-educativă, cît în îmbinarea acestora într-un sistem de muncă. Procedeele obișnuite trebuie schimbate în funcție de condiții, luîndu-se în considerație particularitățile specifice ale elevilor. Numai în acest caz ele vor fi eficace din punct de vedere instructiv-educativ.

M. BIKOV

director de studii la școala medie nr. 2 din orașul Asbest, regiunea Sverdlovsk

Răspînditori ai culturii muzicale

Alături de numeroasele formații corale, de orchestrele, de soliștii instrumentali și vocali, de compozitorii și dirijorii din țara noastră, un loc important în dezvoltarea mișcării muzicale de masă îl ocupă și zecile de mii de învățători și profesori care sînt îndrumătorii și animatorii formațiilor muzicale de pe lîngă căminele culturale și care participă nemijlocit la formațiile corale și orchestrale ale sindicatului.

N-a fost concurs artistic organizat în țara noastră, în ultimii zece ani de rodnică activitate cultural-educativă, la care să nu participe și formațiile de amatori din învățămînt. Multe din acestea, datorită varietății repertoriului și măiestriei artistice a interpretării, au cucerit simpatia și admirația spectatorilor. Este suficient să amintim corul sindicatului învățămînt din Sibiu, laureat al concursului artistic organizat de C.C.S. în anul trecut, corurile învățătorești din Iași, Alexandria, Satu-Mare, Craiova, Lugoj, Tulcea, Salonta etc., pentru a ilustra numai prin cîteva exemple contribuția acestora la educația estetică a membrilor de sindicat, la culturalizarea maselor largi de oameni ai muncii din întreprinderi și de pe ogoare.

Din mijlocul participanților la formațiile corale ale sindicatului s-au ridicat compozitori talentați, ale căror cîntece de masă sau populare sînt interpretate de marile ansambluri corale din țara noastră. „Jienească" profesorului Gh. Soima de la Sibiu sau cîntecul de masă „Gatere și circulare" al aceluiași compozitor, „Mult mă-ndeamnă inima" de profesorul Ilie Micu din Sibiu, „Cîntec pentru Republică" și „Hora cu strigături" a profesorului Ionescu-Pașcani din Iași, „Cîntecele ciobănești" ale învățătorului Gh. Bogdan din Poiana-Sebeș pun în valoare frumusețile melodiilor, jocurilor și obiceiurilor noastre, valorifică în mod creator folclorul nostru.

În sala Ateneului R. P. Romîne, acolo unde acum cîteva zile s-a deschis săptămîna muzicii romînești, corul muncitorilor din învățămînt din București a susținut anul trecut, sub conducerea profesorului Nicolae Oancea, un concert care a relevat un înalt nivel artistic.

Cu prilejul Lunii culturii, al Săptămînii muzicii romînești, corul de la Alexandria, orchestrele din Rm. Vîlcea, din Bacău și alte formații muzicale ale cadrelor didactice sărbătoresc zilele acestea împlinirea unui deceniu de activitate.

În cele 11 160 de cămine culturale din satele noastre activează zeci de mii de învățători. Dacă la concursurile căminelor culturale răsfoiești programele spectacolelor prezentate, întîlnești multe nume de învățători și profesori care dirijează corurile și orchestrele acestor instituții culturale. Căminele culturale din Răcăciuni-Bacău, Rășinari-Sibiu, Celaru-Caracal, Dolhești Mari-Fălticeni, Peretu-Roșiorii de Vede, Poiana-Sebeș etc. și-au cîștigat meritate și unanime aprecieri pentru succesele obținute în activitatea cultural-artistică, pusă în slujba luminării poporului muncitor. Animatorii acestor activități sînt adeseori învățătorii și profesorii. În comuna Ditrău — raionul Gheorghieni — învățătorul Petreș Ignat îți poate raporta cu justificată mîndrie, la acest sfîrșit de deceniu, rezultatele muncii lui culturale. El dirijează corul căminului cultural și orchestra cadrelor didactice, iar la faza raională a primului concurs artistic de amatori organizat de sindicatul nostru s-a prezentat cu o operetă. Învățătorul Pavel Ion din comuna Nicșeni — satul Dorobanți, regiunea Suceava, a organizat cu tineretul din sat un cor, o orchestră și o fanfară. Alături de țăranii întovărășiți C. Suman, Gh. Opriș și Viorel Bot, învățătorul Ion Cărăbaș, directorul școlii și căminului cultural din Chizătău, raionul Lugoj, a dirijat corul care de curînd și-a aniversat centenarul. Ne-ar trebui pagini nenumărate ca să înșiruim tot ce au realizat membrii sindicatului nostru, călăuziți de partid, în munca de culturalizare a maselor cu ajutorul muzicii.

Un cîmp larg de activitate în acest domeniu li se deschide învățătorilor și profesorilor și de acum înainte. Avem convingerea că, în desăvîrșirea revoluției culturale din țara noastră, membrii sindicatului muncitorilor din învățămînt și cultură, învățătorii și profesorii școlilor noastre vor fi mai departe răspînditori ai culturii muzicale în popor.

NICOLAE BURCEA

activist al C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7,60,10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Invățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt și Cultura

Anul IX, Nr. 450 Vineri 20 decembrie 1957 4 pagini 25 bani

Credincioşi invincibilei învăţături marxist-leniniste

La începutul acestei săptămîni a avut loc în sala Floreasca adunarea activului de partid din orașul și regiunea București. Cu acest prilej, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R., a făcut o amplă expunere cu privire la recentele Consfătuiri de la Moscova ale reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești. Pentru întregul nostru popor muncitor expunerea reprezintă un vast program de luptă pentru continua ridicare a nivelului muncii ideologice, pentru apărarea purității științei marxist-leniniste.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej apreciază Consfătuirile de la Moscova ale reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești drept un eveniment de importanță excepțională în istoria mișcării comuniste și muncitorești mondiale. Declarația Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste și „Manifestul păcii" elaborate de Consfătuirea mai largă a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești sînt documente de o uriașă valoare teoretică și practică.

Mersul întregii dezvoltări mondiale este determinat de desfășurarea și rezultatele întrecerii între sistemul socialist și cel capitalist. Marile succese obținute de Uniunea Sovietică în dezvoltarea științei și tehnicii arată în chipul cel mai convingător că această întrecere se desfășoară favorabil socialismului. Pînă și cercurile conducătoare americane sînt nevoite astăzi să recunoască rămînerea în urmă a S.U.A. într-un șir de domenii față de Uniunea Sovietică. Capitalismul se află sub semnul declinului și al ascuțirii crizei sale generale. Socialismul, dimpotrivă, crește și se întărește, demonstrînd că lui îi aparține viitorul.

Lagărul țărilor socialiste, puternic și unit, reprezintă cel mai sigur reazim al păcii și securității popoarelor. Alături de țările socialiste luptă pentru cauza păcii popoarele care s-au smuls din lanțurile colonialismului și cele care desfășoară în prezent lupta pentru a se elibera din cătușele colonialismului. Mișcarea de masă a popoarelor pentru pace crește și se dezvoltă pretutindeni.

Partidele comuniste și muncitorești consideră lupta pentru pace drept sarcina lor primordială. Partidul Muncitoresc Romîn apreciază că cea mai însemnată condiție a succesului în lupta pentru pace și socialism o constituie întărirea unității și colaborării frățești între țările socialiste, între partidele comuniste și muncitorești.

Principiul fundamental al relațiilor între partidele comuniste și muncitorești este internaționalismul proletar. Partidul nostru, care și-a adus și își va aduce întotdeauna contribuția la întărirea unității și solidarității mișcării comuniste internaționale, consideră că întărirea acestei unități impune, în primul rînd, întărirea coeziunii ei ideologice pe baza învățăturii marxist-leniniste. In acest sens tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază marea însemnătate pe care o au tezele din declarația Consfătuirii reprezentanților partidelor frățești din țările socialiste cu privire la intensificarea educării marxist-leniniste a maselor, la întărirea luptei împotriva ideologiei burgheze.

Partidele comuniste și muncitorești, combătînd dogmatismul, consideră că în actualele condiții principalul pericol îl constituie revizionismul. Revizioniștii — stimulați și alimentați de cercurile reacțiunii imperialiste — și-au intensificat atacurile împotriva marxism-leninismului. Sub pretextul „perimării" lui, al „învechirii" lui, ei preconizează renunțarea la tezele fundamentale ale marxismului, la conținutul lui revoluționar. Critica făcută revizionismului de Consfătuirea de la Moscova reprezintă o uriașă contribuție la lupta pentru apărarea purității nemuritoarei învățături marxist-leniniste.

Partidul Muncitoresc Romîn, în frunte cu Comitetul său Central, aprobă și își însușește întru totul documentele Consfătuirilor de la Moscova și va face totul pentru înfăptuirea lor.

Pentru slujitorii școlii au o valoare de directivă cuvintele tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej care arată că „necesitățile dezvoltării construcției socialiste în țara noastră precum și lupta dintre capitalism și socialism pe arena internațională cer partidului să acorde o atenție centrală ridicării continue a nivelului activității ideologice". Indicațiile partidului cu privire la concentrarea și în viitor a atenției în direcția intensificării educației patriotice și internaționaliste a poporului constituie pentru pedagogi sarcini de cea mai mare actualitate.

Studiind și însușindu-și marea bogăție de idei cuprinse în documentele Consfătuirilor de la Moscova ale reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești și în expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, cadrele didactice vor putea contribui cu mai bune rezultate la marea operă de construire a socialismului și apărare a păcii.

UN DECENIU DE REALIZĂRI

Acolo unde altădată domnea întunericul

Cine a cunoscut cu ani în urmă Vișeul și a avut prilej să-l viziteze de curînd, înregistrează cu bucurie și satisfacție marile realizări dobîndite în acest raion în ultimul deceniu, deosebirea covîrșitoare între Vișeul de azi și Vișeul de ieri.

Acolo unde altădată domnea întunericul sînt astăzi numeroase școli și instituții culturale. Pînă în ultimul cătun, pe văile și colinele îndepărtate, găsești o școală, un cămin cultural, un cor, o echipă artistică. Și toate acestea sînt roadele grijii partidului și guvernului, roadele luptei clasei muncitoare pentru o viață îmbelșugată, luminoasă.

La Borșa, la Meicel, la Dragomirești, la Vișeul de Jos s-au înălțat școli noi, luminoase și încăpătoare, cu săli de clasă spațioase, dotate cu mobilierul și utilajul necesar. Asemenea condiții asigură școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară și desfășurarea bună a procesului de învățămînt, lichidînd definitiv izvoarele neștiinței de carte.

Numărul elevilor și al cadrelor didactice a crescut simțitor în raionul Vișeu în ultimii ani. Pedagogii își perfecționează mereu pregătirea, luptînd pentru un nivel ridicat al muncii instructiv-educative, pentru a face din elevii lor oameni de nădejde ai patriei socialiste.

MAXIMILIAN BOROȘ

Continua înflorire a școlii

In vremea stăpînirii burghezo-moșierești regiunea Pitești — ca și întreaga țară, de altfel — se caracteriza printr-o economie înapoiată și printr-o situație culturală deosebit de grea. In 1947 existau peste 250 mii analfabeți — și în această cifră nu se cuprindeau neștiutorii de carte care depășiseră vîrsta de 55 ani și al căror număr se ridica la cîteva zeci de mii. Numai în raionul Drăgănești-Olt erau aproape 50.000 de analfabeți. Numeroase erau comunele în care numărul neștiutorilor de carte reprezenta mai mult de 50% din populație, ca să nu mai vorbim de sate ca Rudari, Lăpușata, Valea Romilor, Gura Vasilatului, Uria etc., a căror populație era în întregime analfabetă. An de an numărul analfabeților se îngroșa, datorită faptului că 35% din copiii de vîrstă școlară rămîneau neșcolarizați. In zeci de localități din cuprinsul regiunii nu existau școli.

In perioada care a trecut de la proclamarea republicii s-au realizat și în regiunea noastră, pe temelia reformei învățămîntului, progrese însemnate în dezvoltarea învățămîntului de toate gradele.

In 1955 analfabetismul era lichidat ca fenomen de masă. In zeci de sate lipsite odinioară de școli s-au înființat unități școlare noi, dîndu-se posibilitate tuturor copiilor, din cele mai îndepărtate cătune, să urmeze școala. Numărul școlilor elementare a crescut cu 48 în acești ani.

Pentru dezvoltarea culturală a tineretului erau în regiune, înainte de reformă, 65 de gimnazii, plasate mai mult la orașe, și în care învățau numai copiii celor avuți. Astăzi funcționează în regiune 331 școli de 7 ani, în care învață aproape 28.000 de copii — în majoritate fii de muncitori și țărani muncitori. Odată cu aceasta s-au înființat școli medii noi, mai ales în raioanele cu caracter rural. In învățămîntul mediu și pedagogic învață în prezent de două ori mai mulți elevi decît înaintea reformei învățămîntului.

Pentru a da oamenilor muncii din întreprinderi și instituții posibilitatea să-și completeze studiile de cultură generală s-a creat o largă rețea a învățămîntului fără frecvență, cu secții pe lîngă toate școlile medii, și s-au înființat 11 școli medii serale pentru tineretul muncitoresc din orașe și din principalele centre muncitorești, cum sînt Colibași, Schitu-Golești, Govora, Brezoi.

Succese deosebite au fost obținute în dezvoltarea rețelei instituțiilor preșcolare, numărul acestora ajungînd la 354, ceea ce reprezintă de trei ori mai mult decît în 1947.

Pentru asigurarea bazei materiale a învățămîntului s-au construit, din fonduri bugetare și prin autoimpunere, un număr de 161 de școli, cu aproape 400 săli de clasă, dotate cu mobilier și material didactic. S-au înălțat astfel de școli la Slatina, Ștefănești, Stoești, Cireșu, Bărăștii de Vede, Cobia etc.

Pentru pregătirea multilaterală a elevilor, pentru legarea învățămîntului de problemele construcției socialiste s-au creat cu ajutorul întreprinderilor, pe lîngă 20 de școli, ateliere dotate cu unelte și mașini.

Perspective și mai largi se deschid învățămîntului din regiunea noastră în viitor. Pedagogii noștri își iau acum, la cea de-a zecea aniversare a republicii, angajamentul de a munci neobosit pentru continua înflorire a școlii.

I. RADU

Imbold pentru activitatea viitoare

Și în raionul Horezu, ca în toate raioanele și regiunile patriei, cei 10 ani care au trecut de la proclamarea republicii au fost ani de mari și însemnate înfăptuiri. Asemenea înfăptuiri s-au simțit din plin și pe tărîmul școlii.

Numărul instituțiilor preșcolare și școlare a crescut cu 15 unități noi. Au fost construite, prin posibilități locale și prin autoimpunere, 12 noi localuri cu numeroase săli de clasă. In prezent se construiesc școli noi în încă 10 sate, iar în următorii 2—3 ani vor mai fi puse la dispoziția copiilor noștri încă 50 săli de clasă. In majoritatea satelor raionului au fost amenajate săli de festivități și săli necesare bibliotecilor.

An de an școlile raionului nostru își îmbogățesc utilajul, materialul didactic, înlesnind astfel însușirea de către elevi a cunoștințelor și deprinderilor. Valoarea materialelor didactice primite de școlile din raion depășește suma de 200.000 lei anual.

In 1947—1948 în școlile raionului nostru erau înscriși în clasele I—VII 4800 de elevi. In anul acesta sînt cuprinși în aceste clase aproape 8000 de elevi. Pentru a se asigura cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară, în anul acesta s-au înființat încă două unități școlare noi pentru cătunele de rudari Atîrnați și Săliștea. Astfel, cei 50 de copii de rudari care rămîneau an de an neșcolarizați au acum toate condițiile să învețe la școală.

In anul școlar 1947/1948 în școlile raionului Horezu își desfășurau activitatea doar 197 cadre didactice, dintre care aproape 50 la sută nu aveau studiile corespunzătoare funcției ce o dețineau. In acest an școlar, în unitățile noastre de învățămînt își desfășoară activitatea 390 de cadre didactice, dintre care marea majoritate au studii superioare, iar o parte sînt în curs de calificare, urmînd cursurile fără frecvență.

Realizările obținute în raionul nostru în cei zece ani care au trecut de la proclamarea Republicii Populare Romîne constituie pentru noi un puternic imbold în activitatea viitoare.

ION DIACONESCU

Noi înfăptuiri

Invățătorii și profesorii din orașul Lupeni întîmpină cea de-a 10-a aniversare a proclamării Republicii Populare Romîne cu noi realizări. La școala de 7 ani nr. 2, bunăoară, s-a organizat o expoziție cu cele mai bune lucrări literare, de matematică, de desen și de lucru manual ale elevilor, executate de aceștia în cercurile de specialitate și în atelier.

Pionierii de la școala medie au prezentat la stația locală de radio un frumos și variat program artistic.

La rîndul lor, pedagogii acestei școli au intensificat schimbul de experiență pe calea asistențelor la lecții, dau consultații pentru a preveni rămînerea în urmă la învățătură, organizează meditații. Au avut loc adunări ale elevilor, ale profesorilor, ale diriginților și ale părinților pentru analizarea situației la învățătură pe primul trimestru. In aceste adunări s-au luat măsuri menite să îmbunătățească munca școlii în trimestrul al II-lea.

E. TETILEANU

Decada culturii naționalităților conlocuitoare

Mi-e dragă țara în care m-am născut

Imi amintesc cîteva versuri din poezia „Răspunsul meu", a scriitorului german din țara noastră Franz Johannes Bulhardt:

Sînt întrebat ades de-un timp încoace
De-s mulțumit aici, și fericit
. . . .
Prieteni, vouă eu vă voi răspunde
Privindu-vă în ochi, neabătut:
O viață mai frumoasă nu știu unde-i.
Mi-e dragă țara-n care m-am născut.

Un răspuns firesc, o poziție reală, corespunzătoare zilelor noastre.

Manifestări de dragoste înflăcărată a oamenilor muncii — de orice naționalitate ar fi fost ei — pentru patria comună găsim cu prisosință și în trecut. Pămîntul patriei noastre a fost udat din belșug cu sîngele răzvrătiților Horia și Dozsa, Nagy Budai Antal și Avram Iancu. Asupritorii au persecutat deopotrivă pe Alexandru Sahia, pe Salamon Ernö sau pe Hristo Botev, au schingiuit și au torturat cu aceeași cruzime pe Ilie Pintilie și pe Iozsa Bella.

Recitesc versurile poetului german. In ele se înfățișează nu numai gîndurile lui proprii, ci și gîndurile tuturor naționalităților conlocuitoare din țara noastră.

Astăzi, Romînia este cunoscută în întreaga lume nu ca țara molimelor și a analfabetismului, ci ca o țară în care cultura națională crește neîncetat, pe baza dezvoltării culturii tuturor locuitorilor ei.

★

Decenii de-a rîndul locuitorii romîni și unguri din Transilvania au fost ațîțați unii împotriva altora de către stăpînirea burghezo-moșierească. Astăzi, ei trăiesc și muncesc laolaltă, într-un spirit de frățească prietenie, pentru fericirea patriei comune. Copiii și tinerii romîni și maghiari organizează adesea împreună serbări, întreceri sportive, concursuri în care dovedesc aceeași sete de cunoștințe, aceeași dorință înflăcărată de a deveni oameni de ispravă, în stare să contribuie din plin la înflorirea republicii noastre populare.

Uniți prin scopurile pe care le urmăresc, înfrățiți de viața nouă pe care o construiesc laolaltă, învățătorii și profesorii lor — fie că sînt romîni sau maghiari — muncesc împreună pentru dezvoltarea necontenită a învățămîntului nostru, pentru o școală nouă, înaintată.

★

Secole în șir populația turcă și tătară din țara noastră a fost prada analfabetismului. La 100 de oameni 80 erau neștiutori de carte. Mai ales femeile nu știau să citească și să scrie: hogii nu le îngăduiau nici să dea feregeaua la o parte de pe față. In puținele școli confesionale care existau, elevii erau dăscăliți mai mult de preoți, care îi învățau doar preceptele religioase.

Azi, în satele cu populație tătară și turcă au luat ființă peste 100 de școli în care mii de elevi își însușesc temeinice cunoștințe științifice. Anul trecut numai în regiunea Constanța au funcționat 65 de școli elementare, 8 școli de 7 ani și o școală medie. In cadrul Facultății de filologie a Universității „C. I. Parhon" s-a creat specialitatea „limbile și literaturile turcă și tătară".

★

Mulți oameni ai muncii cehi și slovaci din țara noastră s-au stabilit, cu multe decenii în urmă, în Banat și în regiunea Oradea. Au venit aci crezînd că vor găsi condiții mai bune de viață. Insă cehilor le-au trebuit trei decenii de la așezare și pînă cînd și-au durat primele școli. Invățătorii acestor școli n-aveau nici un fel de pregătire pedagogică. Controlul îl exercitau armata și biserica. La rîndul lor, slovacii au purtat procese juridice timp de 35 de ani pînă și-au cîștigat dreptul la învățătură. Șco-

GH. FLEANCU

(Continuare în pag. 4)

Inaintea orei de zoologie, la școala nr. 21 din București cu limba de predare germană

...Eu, tînăr pionier al Republicii Populare Romîne, făgăduiesc...

Organizațiile de tineret factor activ de educare patriotică a elevilor

Pe calea ziarelor, a emisiunilor radio sau a altor mijloace aflăm zilnic știri îmbucurătoare, care ne umplu de mîndrie, despre realizările cutărei întreprinderi, gospodării agricole sau instituții în cinstea celei de a 10-a aniversări a Republicii Populare Romîne. Citind sau ascultînd aceste știri te gîndești fără voie la muncitorul aplecat asupra strungului, la colectivistul fruntaș, la inginerul ce proiectează noi construcții, la cercetătorul care lucrează în laborator sau la pedagogul ce-și ține lecția în clasă.

Mulți din aceștia sînt încă tineri care nu de mult mai ascultau atenți, în băncile școlilor, explicațiile profesorilor și învățau, în organizația de pionieri sau U.T.M., ce este patria, cum trebuie s-o iubească, cum să contribuie la înflorirea ei, la făurirea unei vieți fericite pentru oamenii muncii. Inima fiecărui învățător, profesor, instructor de pionieri sau activist U.T.M. se umple de mîndrie pentru cei care, educați de ei, au devenit astăzi oameni de nădejde, așa cum au dorit, așa cum au urmărit prin munca lor neobosită, însuflețiți de țelurile înalte puse în fața educatorilor de către partid.

Ar fi greu să evaluezi în procentaje depășirile realizate în munca educativă, deși depășiri sînt și aici. Le vedem în fiecare generație de tineri care, de cum termină învățătura, pășesc cu fermitate pe drumul spre care i-au îndrumat școala și organizația.

Cei 10 ani care au trecut de la proclamarea Republicii Populare Romîne constituie un lanț întreg de realizări și în domeniul educării copiilor și tineretului școlar. Ele au fost posibile datorită măsurilor inițiate și înfăptuite de către partid. Este suficient să amintim numai cîteva dintre ele: reforma învățămîntului, realizată în 1948, care a dat pedagogilor posibilitatea să folosească experiența școlii celei mai înaintate, a școlii sovietice; unificarea, în martie 1949, a organizațiilor de tineret într-o organizație unică, Uniunea Tineretului Muncitor; crearea, numai la o lună după acest eveniment, a organizației celor mai tineri luptători pentru cauza partidului — organizația pionierilor.

Organizația pionierilor, care la început număra numai cîteva sute de membri, cuprinde astăzi majoritatea covîrșitoare a școlarilor de 9—14 ani. Uniunea Tineretului Muncitor, căreia partidul i-a încredințat sarcina de onoare de a îndruma activitatea unităților și detașamentelor de pionieri, se mîndrește pe bună dreptate cu realizările pionierilor, ajutoare prețioase ale școlii în lupta pentru însușirea temeinică a cunoștințelor, pentru formarea trăsăturilor de caracter proprii oamenilor care au de realizat sarcina construirii socialismului în patria noastră.

Ar fi greu de evaluat influența uriașă pe care a avut-o asupra copiilor organizația lor de pionieri. Mulți învățători, profesori, părinți vorbesc în termeni elogioși despre activitatea organizației de pionieri, despre schimbările care au intervenit în viața copiilor odată cu primirea lor în organizație. Deși tînără, organizația de pionieri din țara noastră are de pe acum eroii săi, cu care se mîndrește — pionieri cunoscuți de toți, care au salvat bunuri ale poporului, care au preîntîmpinat accidente, au ajutat organele statului la prinderea unor răufăcători. Calitățile pe care le dezvoltă la pionierii noștri școala și organizația sînt mugurii care, cultivați cu grijă, vor forma trăsăturile de caracter ale omului de mîine, ce se va dedica în întregime construirii unei vieți fericite.

Pionierii din patria noastră întîmpină cea de-a 10-a aniversare a R.P.R. plini de recunoștință față de partid, pentru viața luminoasă pe care le-a făurit-o. Republica le-a dat mii de școli noi, sute de tabere așezate în cele mai frumoase colțuri ale patriei, palate și case ale pionierilor, posibilități nelimitate, perspective cum n-au avut niciodată copiii în trecut.

Datoria de cinste a fiecărui educator este de a sădi în inimile copiilor dragostea nemărginită față de patrie. Să le povestim despre viața plină de suferințe a copiilor din trecut, despre ucenicul bătut și înjosit de patron, despre soarta a sute de mii de copii lipsiți de școală, lipsiți de perspectivă, meniți să îngroașe rîndurile șomerilor. Să le povestim despre oamenii care au jertfit tot ce aveau mai scump — libertatea, viața — pentru a le crea copiilor o viață fericită, viața pe care o trăiesc astăzi. Copiii trebuie să știe cui datoresc tot ce s-a realizat pentru ei, să cunoască faptele de eroism ale ostașilor sovietici care ne-au eliberat patria, faptele de eroism ale sutelor de mii oameni ai muncii care, conduși de partid, au alungat pentru totdeauna monarhia, au proclamat republica și luptă pentru înflorirea ei.

Ajutînd copiii să înțeleagă toate acestea putem face ca ei să prețuiască și mai mult anii fericiți ai copilăriei, într-o țară unde sînt înconjurați de dragostea nemărginită a partidului și a întregului popor.

ALEXANDRU KOVACI
activist al C.C. al U.T.M.

UN DECENIU DE REALIZĂRI

Perfecţionarea cadrelor didactice în anii puterii populare

Reforma învăţământului din 1948, care „marchează hotarul dintre şcoala veche burgheză şi şcoala nouă a regimului de democraţie populară" şi care a aşezat intreg procesul instructiv-educativ pe baze ştiinţifice, a ridicat în faţa Ministerului Învăţământului importanta problemă a reeducării cadrelor didactice în spiritul ideologiei proletariatului. Din iniţiativa şi cu sprijinul partidului, Ministerul Învăţământului a organizat în acest scop, începînd din 1948, cursuri de îndrumare a cadrelor didactice.

În primii ani s-au ţinut cursuri de îndrumare cu o durată de două luni, care au cuprins, la centrele din Bucureşti şi Predeal, 3877 cadre didactice. Aici s-au pregătit lectorii şi personalul de conducere necesar organizării cursurilor elementare care au funcţionat în toate reşedinţele de judeţ, cuprinzînd 80.000 de învăţători şi profesori — aproape întregul număr al cadrelor didactice din ţară. În acest fel, înfăptuirea reformei învăţământului din 1948 s-a putut sprijini pe cadre didactice cu oarecare pregătire, capabile să asigure un conţinut nou procesului instructiv-educativ.

Faţă de cerinţele mereu crescinde ale dezvoltării învăţământului nostru, cursurile de îndrumare în această formă au devenit însă în curînd nesatisfăcătoare. Începînd din 1950 a fost necesară trecerea la o nouă etapă de activitate, avînd drept obiectiv principal pregătirea profesională a pedagogilor. S-au organizat cursuri de îndrumare profesională centrale şi regionale.

Pe baza Hotărîrii partidului şi guvernului cu privire la îmbunătăţirea condiţiilor de trai şi de muncă ale cadrelor didactice s-au luat o serie de măsuri care au dus la obţinerea unor noi realizări în acţiunea de perfecţionare a cadrelor didactice. A fost înfiinţat un institut de perfecţionare a cadrelor didactice care avea sarcina de a îndruma întreaga muncă de perfecţionare. În cadrul institutului au fost organizate cursuri cu o durată de 3-4 luni pentru pregătirea metodicienilor ce au desfăşurat apoi o largă activitate de îndrumare metodică a pedagogilor în întreaga ţară.

Ridicarea calificării cadrelor didactice devenind una din principalele sarcini ale învăţământului, s-au organizat în diferite centre din ţară cursuri pentru ridicarea pregătirii ideologice şi profesionale a unui număr de peste 5000 de cadre didactice de la clasele V-VII, care încă nu aveau calificarea corespunzătoare. Aceeaşi grijă s-a arătat şi pentru pedagogii de la şcolile cu limbile de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare, organizîndu-se cursuri la care, pe lîngă cunoaşterea diferitelor probleme de pedagogie şi metodică, s-a pus un accent deosebit pe aprofundarea cunoştinţelor privind limba maternă. De asemenea, au fost înfiinţate pe lîngă toate secţiile de învăţămînt regionale cabinete pedagogice şi s-au organizat cercuri pedagogice pe clase şi pe specialităţi, în care au fost cuprinse cadrele didactice din fiecare şcoală.

Toate acestea au contribuit mult la îmbunătăţirea activităţii şcolilor.

Totuşi, în această muncă persistau o serie de lipsuri. Astfel, acţiunea de perfecţionare nu era suficient delimitată de acţiunea de calificare. Nu era reglementată obligativitatea de a urma cursurile. Nu erau precizate conţinutul şi formele activităţii metodice. Nu se închegaseră într-un sistem unitar toate formele de perfecţionare a cadrelor didactice. Pentru înlăturarea acestor lipsuri şi pentru îmbunătăţirea continuă a muncii cadrelor didactice potrivit Hotărîrii din iulie 1954 privind ridicarea calificării, perfecţionarea şi asigurarea stabilităţii cadrelor didactice în învăţămîntul elementar şi mediu, s-a instituit, cu începere din anul 1954, sistemul de stat pentru perfecţionarea cadrelor didactice. Aceasta a însemnat o cotitură în munca de perfecţionare. Hotărîrea a precizat că munca de perfecţionare trebuie să cuprindă într-un sistem închegat toate formele de activitate: cursuri, activitatea metodică în şcoală şi în raion, consfătuiri, conferinţe, studiu individual. Institutul de perfecţionare din Bucureşti s-a transformat în institut central şi s-au înfiinţat încă patru institute interregionale — la Cluj, Iaşi, Timişoara şi Bucureşti.

În lumina sarcinilor celui de-al II-lea Congres al P.M.R., Ministerul Învăţământului s-a preocupat să asigure creşterea gradului de pregătire ideologică, pedagogică şi de specialitate a cadrelor didactice. În 1956 s-a înfiinţat în minister un serviciu pentru coordonarea întregii activităţi în acest domeniu. Sarcinile şi atribuţiile organelor de perfecţionare au fost reglementate prin regulamente. S-a alcătuit un plan de învăţămînt pentru cursurile de un an, plan care dă o mare atenţie pregătirii practice a pedagogilor.

Munca institutelor interregionale de perfecţionare a cadrelor didactice se îmbunătăţeşte din an în an. Ministerul Învăţămîntului şi Culturii se preocupă îndeaproape de încadrarea acestor institute cu personal corespunzător, în stare să asigure un conţinut just lecţiilor şi muncii în seminar. Lucrările practice se desfăşoară în condiţii din ce în ce mai bune, în laboratoare bine utilate, în ateliere, pe loturi experimentale etc.

Sistemul de stat pentru perfecţionarea cadrelor didactice a contribuit la ridicarea nivelului ideologic, politic şi profesional al cadrelor didactice, ceea ce a determinat o îmbunătăţire reală a calităţii învăţămîntului. Dar munca de perfecţionare va trebui ea însăşi perfecţionată în viitor, aşa încît să atragă şi să cointereseze într-o măsură şi mai mare cadrele didactice. Aceasta este în prezent una din sarcinile principale pe care şi le-a propus spre rezolvare Ministerul Învăţămîntului şi Culturii.

Prof. CORNELIA TEODORESCU

Ora de vorbire la şcoala specială de surdomuţi din Bucureşti

Progrese în domeniul învăţămîntului special

Multe şi frumoase sînt realizările cu care oamenii muncii din patria noastră întîmpină cea de-a 10-a aniversare a Republicii Populare Romîne. Nu există domeniu de activitate — chiar şi mai puţin însemnat în aparenţă — pentru care aceşti zece ani să nu fi fost ani de adevărate şi mari înfăptuiri.

Asemenea înfăptuiri au fost dobîndite şi în domeniul învăţămîntului special, organizat cu scopul de a asigura instruirea şi educarea sistematică a copiilor care, din cauza unor deficienţe în dezvoltarea lor fizică sau intelectuală, din cauza tulburării activităţii normale a anumitor analizatori, nu pot face faţă programelor de învăţămînt din şcolile obişnuite.

În timpul regimului burghezo-moşieresc, cînd ţara noastră era mult înapoiată economiceşte, cînd analfabetismul era un fenomen curent, iar masa mare a oamenilor muncii îndura mizeria, problema şcolarizării generale în instituţii de stat şi a pregătirii copiilor deficienţi pentru o muncă accesibilă puterilor lor nici nu se putea pune. Clasele exploatatoare aflate la conducerea ţării nu erau interesate în rezolvarea unei asemenea probleme. Pe atunci, din rîndurile copiilor şi tinerilor deficienţi, lipsiţi de sprijin material şi de cunoştinţe se recruta un mare număr de delicvenţi minori, prostituate, cerşetori. Mulţi erau exploataţi în mod crîncen pe pămînturile chiaburilor şi boierilor, mulţi se sinucideau.

Cele cîteva instituţii cu caracter special existente pe vremea aceea, care cuprindeau un număr foarte mic din rîndurile deficienţilor, erau organizate mai mult cu scop filantropic, dar lipsite de sprijin material. În anul 1944, de pildă, funcţionau doar şapte unităţi speciale pentru copii cu deficienţe.

După instaurarea puterii populare, o dată cu avîntul general al învăţămîntului, a început să se dezvolte pe o linie nouă şi învăţămîntul special.

Dacă în anul şcolar 1950/51 numărul şcolilor speciale ajunsese la 14 unităţi, în care erau cuprinşi 1108 copii deficienţi, în anul şcolar 1956/57 numărul unităţilor crescuse la 25 cu 3443 elevi.

Paralel cu creşterea numărului şcolilor speciale şi al elevilor lor, a crescut şi numărul cadrelor didactice care activează în acest sector al învăţămîntului. Astfel, de la 104 cadre didactice care lucrau în şcolile speciale în 1950/51, numărul acestora a crescut acum la 650.

În ultimii ani învăţămîntul special a căpătat o organizare precisă. El cuprinde instituţii atît pentru copiii preşcolari cît şi pentru cei şcolari. După felul deficienţelor, funcţionează mai multe tipuri de şcoli speciale: pentru orbi, pentru ambliopi (cu resturi de vedere), pentru surdo-muţi, pentru hipoacuzici (cu resturi de auz), precum şi şcoli ajutătoare pentru copii întîrziaţi mintal.

Odată cu dezvoltarea reţelei de şcoli speciale a crescut şi calitatea învăţămîntului special. Au fost elaborate planuri de învăţămînt pentru toate tipurile de şcoli speciale şi s-a trecut la elaborarea programelor şi manualelor speciale originale necesare acestor şcoli. Pentru ridicarea calificării şi măiestriei pedagogice a profesorilor care lucrează cu deficienţi s-au organizat în ultimii ani cursuri de prefecţionare şi alte forme de îndrumare de specialitate. În rîndul profesorilor din şcolile speciale se întîlnesc multe cadre didactice cu dragoste pentru copiii deficienţi şi care manifestă un interes deosebit pentru educarea lor.

Problemele de defectologie au trezit un viu interes şi în rîndurile unor oameni de ştiinţă din ţara noastră, care au întreprins studii şi cercetări în această direcţie. Au fost făcute chiar şi unele inovaţii originale, care se află în curs de experimentare, cum sînt ochelarii fotosensibili sau un nou sistem de scriere în relief pentru orbi.

Succesele obţinute în învăţămîntul special într-un timp relativ scurt ne îndreptăţesc să afirmăm că defectologia din ţara noastră se află pe un drum de dezvoltare. Ea are la bază învăţătura pavlovistă despre activitatea nervoasă superioară, care explică motivele obiective ce determină deficienţele senzoriale-fizice şi intelectuale şi care ne arată posibilităţile de compensare, diminuare sau chiar înlăturare a acestor deficienţe.

Mai sînt în acest domeniu probleme care trebuie să capete în viitor o soluţionare corespunzătoare. Ele îşi vor găsi însă, fără îndoială, această soluţionare deoarece statul nostru de democraţie populară creează toate condiţiile necesare dezvoltării activităţii şi în acest domeniu, ca şi în toate celelalte domenii ale vieţii noastre economice şi culturale.

G. RADU şi K. BINDIU

Celor mai mici

Cluj, strada Karl Marx. Curtea grădiniţei de copii nr. 11 răsună de glasuri subţirele. Prinşi în cerc, copiii se joacă. Bucurîndu-se de timpul capricios al lui decembrie, care le-a dăruit o zi frumoasă, micuţii zburdă şi bat din palme. Apoi încep să cînte. Fiecare în limba lui. Căci în această grădiniţă din Cluj funcţionează trei secţii — romînă, maghiară şi germană.

„După programul din cadrul activităţilor obligatorii — ne spune tovarăşa Otilia Torcătoru, directoarea grădiniţei — program care se desfăşoară separat în limbile romînă, maghiară şi germană—cei 200 de copii din toate grupele iau parte împreună la diferite jocuri, plimbări şi şezători, participă la spectacolele teatrului de păpuşi etc.

Tovarăşa Irina Pop-Petraş, inspectoare pentru învăţămîntul preşcolar la secţia de învăţămînt şi cultură a regiunii Cluj, care ne însoţeşte, constată cu mulţumire că îndrumările date instituţiilor preşcolare îşi găsesc aici o frumoasă aplicare.

...Vizităm împreună grădiniţa de copii din strada Karl Marx. Cele patru săli ale ei strălucesc de curăţenie ca un pahar. Încăperile au parchet pe jos, aşezat de curînd cu sprijinul părinţilor.

Plecînd, o rugăm pe inspectoare să ne vorbească despre prefacerile petrecute în acest deceniu în învăţămîntul preşcolar din regiunea Cluj...

— Acum zece ani — ne spune ea — în regiunea noastră existau 165 de unităţi preşcolare, cu 270 de educatoare şi cu aproape 6000 de copii. An de an, reţeaua aceasta s-a dezvoltat. Astăzi funcţionează în regiune 545 de unităţi, cu aproape 900 de educatoare şi peste 23.000 de copii romîni, maghiari şi germani.

În anii aceştia s-au ridicat şi s-au amenajat noi localuri pentru grădiniţe. Unităţile preşcolare au fost înzestrate cu mobilier, jucării, material didactic. Un asemenea local modern s-a amenajat, de pildă, pe lîngă uzinele „Industria sîrmei" din Cîmpia Turzii, altul pe lîngă uzinele sodice din Ocna Mureşului. Un frumos local au construit pentru grădiniţa din comuna lor, prin autoimpunere, ţăranii muncitori din Cuzăplac, raionul Huedin, iar altul local asemănător i se pune în prezent acoperişul în comuna Triteni-Colonie din raionul Turda. Au fost amenajate localuri noi pentru grădiniţe în oraşul Gherla, la gospodăriile agricole de stat Crasna şi Lechinţa, la gospodăria agricolă din Iernut etc. Unităţile preşcolare din Jibou, Aiud, Turda au fost înzestrate cu mobilier în valoare de peste 18.000 lei. Anul acesta, sfatul popular Huedin investeşte 35.000 lei pentru mobilierul grădiniţelor de copii şi 2000 de lei pentru jucării, iar sfatul popular Cluj a alocat în acelaşi scop 25.000 lei...

Tovarăşa inspectoare ne vorbeşte apoi despre metodicile care vin mult în ajutorul educatoarelor, despre rezultatele bune ale educatoarelor fruntaşe — şi nu sînt puţine dintre acestea — despre succesele în pregătirea copiilor în vederea intrării lor în şcoala elementară. Sînt, toate, succese obţinute după o experienţă de un deceniu de activitate.

E un deceniu rodnic, care a început odată cu proclamarea republicii noastre dragi.

MIRCEA SCRIPCA
Cluj

Intr-o casă de copii

Am poposit zilele trecute la casa de copii din Sinaia. Doream să-i cunosc pe „locatarii" ei, să aflu cîte ceva despre condiţiile lor de viaţă. Dar am aflat mai multe. Unul dintre instructorii casei de copii, C. Sandu, care şi-a petrecut copilăria într-un orfelinat, mi-a povestit istoria acestuia.

„Ceea ce vedeţi azi în casele de copii se deosebeşte ca de la cer la pămînt de ceea ce se putea vedea odinioară în orfelinate — şi-a început istorisirea tov. Sandu. Iar noi, cei care am trăit în asemenea orfelinate, putem înţelege cel mai bine această deosebire. Singura grijă a directorului orfelinatului în care am crescut era să nu murim de foame. Un codru de pîine, un strugure cules din truda noastră de pe moşia boierului — acestea ne-au ţinut adeseori în viaţă. Într-o vreme directorul s-a gîndit că am avea nevoie şi de încălţăminte. A tăiat nişte vaci slăbănoage din pielea cărora ne-a făcut opinci — bineînţeles celor mai răsăriţi, căci despre cei mici se socotea că pot umbla şi în picioarele goale.

De instrucţia şi educaţia pe care o primeam — ce să mai vorbesc? Ce-i drept, aveam „educatori" — dar era ca şi cum nu i-am fi avut — sau poate chiar mai rău".

Ca viaţa lui Sandu a fost viaţa tuturor copiilor crescuţi în orfelinate. Povestea lui aparţine, din fericire, trecutului. Şi pentru copiii odinioară oropsiţi au venit vremuri luminoase, fericite. Au venit anii puterii populare care le-au schimbat soarta.

De atunci şi pînă azi sînt 10 ani. Un deceniu. Un deceniu de muncă încordată, ale cărui roade ei le simt din plin. E drept că, la început, au existat mari greutăţi. Situaţia de atunci prezenta multe lipsuri—moştenire a regimului fabricanţilor şi moşierilor. Trebuia asigurată baza materială a caselor de copii, trebuia recrutat personalul de îngrijire şi, mai cu seamă, personalul educativ. Era nevoie de oameni cu dragoste pentru copii, pricepuţi, capabili să crească şi să formeze oameni utili societăţii. An de an s-au depus eforturi pentru realizarea acestor condiţii, pentru a face din casele de copii adevărate case părinteşti.

Cine vizitează azi casa de copii din Sinaia îşi dă seama că toate acestea au fost în adevăr realizate. Casa ocupă 7 vile. Peste tot e cald, lumină, soare. O ordine desăvîrşită, o curăţenie exemplară domnesc aci. Nu te înduri parcă să calci pe scări, pe parchet, pe covoare. Se pare că cei ce locuiesc în aceste vile iubesc mult florile. Scările, pervazele ferestrelor sînt încărcate cu ghivece de flori. Casa a devenit astfel un lăcaş primitor, care oferă cu adevărat copiilor căldura căminului familiar.

Mobilierul era la început insuficient, mai ales pentru copiii preşcolari. Azi, sălile pe care le ocupă micuţii sînt înzestrate cu mobilier potrivit vîrstei lor, cu materialul didactic necesar activităţilor ce se desfăşoară cu ei.

Eforturi considerabile s-au depus şi pentru îmbunătăţirea îmbrăcămintii şi a hranei copiilor. Ei poartă acum haine călduroase, frumoase, pe măsura lor. Iar că sînt hrăniţi bine, se vede uşor din aspectul lor înfloritor, din felul cum au crescut şi se dezvoltă.

Înainte casa avea doar cîteva cadre de pedagogi—prea puţine şi insuficient calificate. Un educator lucra cu trei clase. Astăzi aici sînt 26 pedagogi, cadre bine pregătite, care muncesc cu multă tragere de inimă, care iubesc copiii, le sînt sfătuitori şi prieteni apropiaţi.

Nu degeaba se mîndresc educatorii de la casa de copii din Sinaia cu rezultatele pe care le obţin în facultăţi tinerii crescuţi de ei — Puiu Stoenescu, student la Institutul politehnic, Maria Costelan, studentă la arhitectură, Constanţa Ionică, studentă la medicină, Olga Ceh, studentă la agronomie. Educatorii se bucură de succesele lor ca de succesele propriilor lor copii. Şi acum cresc aici elemente de mare nădejde, copii buni ca Constantina Turturică, Aurel Manea, Victoria Ţîntu.

Educatorii se străduiesc să organizeze timpul liber al copiilor în chip cît mai plăcut şi mai util: organizează pentru ei excursii, vizite în întreprinderi, concursuri, îi duc la teatru şi la cinematograf, îi învaţă să iubească lectura, sportul. La clubul casei este întotdeauna mare animaţie. Nu de mult, au început aici pregătirile pentru serbarea pomului de iarnă — vechea tradiţie a casei de copii; bucuria tuturor.

Multe lucruri s-au înfăptuit la noi pentru copiii odinioară atît de năpăstuiţi. Şi toate se datoresc grijii partidului, grijii statului nostru, care i-a luat pe aceşti copii sub ocrotirea lui şi le asigură condiţiile cele mai bune de viaţă, de dezvoltare.

I. TEODORU

De la Ministerul Învăţămîntului şi Culturii

EXAMENE fără frecvenţă

pe lîngă şcolile pedagogice

Pregătirea învăţătorilor şi educatoarelor în R.P.R. se face în şcolile pedagogice şi institutele pedagogice de învăţători, numai prin cursuri cu frecvenţă regulată. În anii anteriori, în cadrul şcolilor pedagogice s-a organizat calificarea unui însemnat număr de învăţători necesari acoperirii posturilor create în vederea şcolarizării tuturor copiilor de virstă şcolară şi prin examene fără frecvenţă. Pentru lichidarea unor situaţii existente în învăţămîntul elementar şi preşcolar şi în vederea terminării calificării unor învăţători şi educatoare care predau de mai mulţi ani în învăţămînt şi care nu au terminat complect şcoala pedagogică, se organizează următoarele examene fără frecvenţă în cadrul şcolilor pedagogice, pentru următoarele categorii de candidaţi:

I. LA ŞCOLILE PEDAGOGICE DE ÎNVĂŢĂTORI se pot prezenta la examenele fără frecvenţă în anul şcolar 1957/1958:

a) Învăţătorii, instructorii superiori de pionieri salariaţi, activiştii secţiilor de şcoli şi pionieri de la comitetele U.T.M. care în anul şcolar 1956/1957 au promovat anul III sau au rămas corigenţi la 1—2 materii în cadrul examenelor fără frecvenţă, dacă şi în acest an şcolar funcţionează ca învăţători la clasele I—IV elementare, ca instructori de pionieri salariaţi sau ca activişti ai secţiilor de şcoli şi pionieri.

b) Învăţătorii şi instructorii superiori de pionieri salariaţi care au fost recrutaţi pentru satisfacerea serviciului militar, fiind absolvenţi a trei ani de şcoală pedagogică sau fiind elevi în anul IV, iar după terminarea stagiului militar au intrat în învăţămînt şi predau şi în acest an şcolar la clasele I—IV sau sînt incadraţi ca instructori superiori de pionieri salariaţi, pot să se înscrie în anul IV la cursurile fără frecvenţă.

c) Învăţătorii care au fost exmatriculaţi din şcolile pedagogice la sfîrşitul anului IV pe baza ordinului nr. 14222/952 şi care ulterior au fost încadraţi ca suplinitori în învăţămînt, întrucît li s-a schimbat situaţia, pot să se înscrie în anul IV la cursurile fără frecvenţă ale şcolii pedagogice dacă funcţionează şi în acest an şcolar ca învăţători la clasele I—IV.

d) Învăţătorii care au reuşit la examenul de capacitate pentru învăţători din anul 1945 (centrele Bucureşti, Focşani şi Cluj) şi nu au la bază o şcoală medie terminată se pot înscrie în anii I, II, III sau IV la şcoala pedagogică numai dacă au funcţionat fără întrerupere în învăţămînt la clasele I—IV. Înscrierile la examenele fără frecvenţă ale învăţătorilor care intră în această categorie se fac numai pe bază de tabel nominal aprobat de către Ministerul Învăţămîntului şi Culturii.

Învăţătorii din toate categoriile de mai sus vor da examene după programa şcolii pedagogice de 4 ani.

Întrucît nu există nici o formă de calificare a învăţătorilor prin examene de diferenţă, nu se aprobă sub nici o formă prezentarea la aceste examene, chiar dacă funcţionează în învăţămînt.

II. LA ŞCOLILE PEDAGOGICE DE EDUCATOARE se pot prezenta la examenele fără frecvenţă în anul şcolar 1957/1958:

a) Educatoarele care în anul şcolar 1956/1957 au promovat anul III sau au rămas corigente la 1—2 materii în cadrul examenelor fără frecvenţă, dacă şi în acest an şcolar funcţionează ca educatoare în învăţămîntul preşcolar.

b) Educatoarele care în anul şcolar 1956/1957 au fost înscrise conform ordinului nr. 2508/1956, au promovat anul I, II, sau III sau au rămas corigente la 1—2 materii, dacă şi în acest an şcolar funcţionează ca educatoare în învăţămîntul preşcolar.

c) Educatoarele absolvente ale cursului special de un an care au la bază minimum 6 clase ale fostelor şcoli de grad secundar sau 2 ani de şcoală medie (după reforma învăţămîntului) se mai pot prezenta numai în acest an şcolar direct la examenul de stat al şcolilor pedagogice de educatoare.

d) Educatoarele absolvente ale liceului teoretic sau ale unor şcoli similare, cu sau fără diplomă de maturitate, bacalaureat sau diplomă de absolvire (certificat de absolvire pentru seriile 1949—1953), care au mai puţin de 5 ani vechime în învăţămîntul preşcolar mai pot da în acest an şcolar un examen de diferenţă pentru şcoala pedagogică de educatoare la pedagogie, psihologie, metodici şi practica pedagogică şi se pot prezenta apoi la examenul de stat al şcolii pedagogice de educatoare dacă funcţionează şi în momentul de faţă în învăţămîntul preşcolar ca educatoare.

e) Educatoarele care sînt absolvente ale cursului special de 1 an şi care au la bază şapte clase elementare sau o şcoală echivalentă se mai pot înscrie numai în acest an şcolar în anul I la şcoala pedagogică de educatoare numai dacă funcţionează în învăţămîntul preşcolar ca educatoare. Educatoarele din această categorie vor urma şcoala pedagogică după programa şcolii pedagogice de educatoare de 4 ani.

f) Educatoarele care au fost exmatriculate din şcolile pedagogice la sfîrşitul anului IV pe baza ordinului nr. 14222/952 şi care ulterior au fost încadrate ca educatoare suplinitoare întrucît li s-a schimbat situaţia pot să se înscrie în anul IV la cursurile fără frecvenţă ale şcolii pedagogice dacă funcţionează în învăţămîntul preşcolar ca educatoare.

★

Nu vor fi înscrişi la cursurile fără frecvenţă ale şcolii pedagogice de învăţători şi educatoare candidaţii care la ultima clasă de şcoală pedagogică pentru care au dat examene au rămas repetenţi.

Înscrierile în învăţămîntul pedagogic fără frecvenţă se fac prin secţiile de învăţămînt şi cultură raionale (orăşeneşti), pe baza cererilor înaintate de candidaţi pînă la 24 decembrie 1957 pentru educatoare şi pînă la 10 ianuarie 1958 pentru învăţători. Cererile, care vor avea avizul secţiilor de învăţămînt şi cultură raionale sau orăşeneşti (pentru instructorii superiori de pionieri vor avea mai întîi avizul comitetelor raionale U.T.M. şi apoi al secţiilor de învăţămînt şi cultură raionale sau regionale), vor fi înaintate, împreună cu actele de studii, de funcţionare şi celelalte acte care justifică dreptul de prezentare la examene, secţiilor de învăţămînt şi cultură regionale (oraşul Bucureşti) pînă la 27 decembrie 1957 pentru educatoare şi pînă la 15 ianuarie 1958 pentru învăţători.

Avizul pentru înscriere la examene va fi dat acelor candidaţi care pe baza activităţii şi a rezultatelor obţinute de ei în munca instructiv-educativă merită să devină învăţători (educatoare).

Examenele fără frecvenţă din cadrul şcolilor pedagogice se vor organiza în următoarele centre:

PENTRU ÎNVĂŢĂTORI:

— şcoala pedagogică de învăţători din Bucureşti, şos. Panduri nr. 92, raionul V. I. Lenin (se vor prezenta candidaţii din regiunile Bucureşti, Ploeşti, Piteşti, Craiova şi oraşul Bucureşti);

— şcoala pedagogică de învăţători din Cluj, str. Babeuf nr. 25 (se vor prezenta candidaţii din regiunile Baia Mare, Oradea, Timişoara, Hunedoara, Cluj, Stalin şi din Regiunea Autonomă Maghiară);

— şcoala pedagogică de învăţători din Iaşi, str. Mohănescu nr. 3 (se vor prezenta candidaţii din regiunile Suceava, Bacău, Iaşi şi Galaţi);

— şcoala pedagogică de învăţători cu limba de predare maghiară din Odorhei, Piaţa Libertăţii nr. 23 (se vor prezenta candidaţii din toată ţara care au ca limbă maternă limba maghiară).

PENTRU EDUCATOARE:

— şcoala pedagogică de educatoare din Bucureşti, str. Mendeleev nr. 27, raionul I. V. Stalin (se vor prezenta candidatele din regiunile Bucureşti, Ploeşti, Piteşti, Constanţa, Craiova şi oraşul Bucureşti);

— şcoala pedagogică de învăţători — secţia educatoare — din Cluj, str. Babeuf nr. 25 (se vor prezenta candidatele din regiunile Baia Mare, Oradea, Timişoara, Hunedoara, Cluj, Stalin şi din Regiunea Autonomă Maghiară);

— şcoala pedagogică de învăţători — secţia educatoare — din Bacău, str. Mărăşeşti nr. 159 (se vor prezenta candidatele din regiunile Suceava, Bacău, Iaşi şi Galaţi);

— şcoala pedagogică de învăţători — secţia educatoare — cu limba de predare maghiară din Cluj, str. M. Kogălniceanu nr. 2 (se vor prezenta candidatele din toată ţara care au ca limbă maternă limba maghiară).

Sesiunea examenelor fără frecvenţă la şcolilele pedagogice de învăţători se desfăşoară între 20 august—3 septembrie 1958, iar la şcolile pedagogice de educatoare între 2—12 ianuarie 1958.

Sesiunea examenului de stat la şcolile pedagogice de învăţători şi educatoare se desfăşoară de 2 ori pe an, între 10—25 iunie şi între 4—14 septembrie.

Desfăşurarea examenelor fără frecvenţă se va face în condiţiile instrucţiunilor nr. 2344/24 noiembrie 1955.

INFORMAŢII

Ministerul Învăţămîntului şi Culturii comunică:

Vacanţa de iarnă a elevilor din şcolile de cultură generală şi pedagogice începe în dimineaţa zilei de 29 decembrie 1957 şi ţine pînă la 12 ianuarie 1958 inclusiv.

★

Ministerul Învăţămîntului şi Culturii, examinînd problema consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice din învăţămîntul de cultură generală, a ajuns la concluzia că organizarea unei singure consfătuiri pe an dă cadrelor didactice posibilitatea să analizeze **munca instructiv-educativă în** mod mai temeinic şi pe o perioadă mai mare de timp.

De aceea, Ministerul Învăţămîntului şi Culturii a luat măsura ca, începînd cu acest an şcolar, consfătuirile raionale ale cadrelor didactice să se ţină o singură dată pe an — şi anume în luna iunie, după încheierea activităţii şcolare.

PE DRUMUL POLITEHNIZĂRII ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Îmbinăm studiul teoretic cu activitatea practică

Atelierul nostru de lucrări practice împlineşte în curînd aproape un an de la data cînd şi-a început activitatea.

Am şi început să simţim — în calitatea cunoştinţelor şi deprinderilor pe care le dobîndesc elevii noştri — rezultatele binefăcătoare ale muncii în atelier. In adevăr, învăţătura lor se bazează acum pe cunoaşterea concretă a multor fenomene din domeniul practicii. Şi, odată cu aceasta, vedem cu bucurie că elevii noştri se pricep să lucreze tot mai bine cu propriile lor mîini, că învaţă să aplice în practică legile şi regulile studiate în orele de curs.

Pentru ca activitatea în atelier să se desfăşoare cît mai bine, noi, profesorii de specialitate, căutăm să colaborăm strîns cu profesorii-maiştri care conduc lucrările practice de lăcătuşerie şi tîmplărie. In şedinţele noastre de colectiv, la care participă şi profesorii-maiştri, s-a pus continuu problema ajutorului reciproc, căutîndu-se cele mai bune căi pentru realizarea unei colaborări reale, efective. Am urmărit în special în această privinţă două obiective. În primul rînd, bazarea întregii activităţi din atelier pe cunoştinţele teoretice de fizică şi de chimie, pe principiile şi legile ce stau la baza procesului de prelucrare a metalului şi lemnului, ca şi pe cunoştinţele privitoare la modul de construcţie şi funcţionare a uneltelor, pentru a înlătura primejdia ca munca practică a elevilor să capete un caracter meşteşugăresc. In al doilea rînd, am urmărit să realizăm, cu ajutorul atelierului, trusele de aparate necesare laboratorului, pentru ca elevii să poată executa cît mai multe lucrări frontale.

Pentru a înfăptui aceste obiective colectivul profesorilor de fizică şi chimie stabileşte regulat, împreună cu profesorii-maiştri, la ce cunoştinţe de fizică sau chimie să se refere aceştia în efectuarea diverselor teme din programa muncii în atelier. Bunăoară, atunci cînd au studiat în atelier pila şi felul cum se lucrează cu ea, elevii clasei a VI-a au putut înţelege uşor care este rolul zimţilor pilei şi de ce pilele de degroşare au zimţii mai mari iar cele de finisare mai mici, deoarece s-a făcut apel la cunoştinţele lor despre frecare. Atunci cînd s-au studiat construcţia şi funcţionarea maşinii de găurit, au fost folosite cunoştinţele dobîndite în clasă, la lecţiile de fizică, cu privire la mecanismul de transmitere a mişcării prin roţi dinţate şi la cutia de viteză pentru schimbarea vitezei maşinii burghiului.

La rîndul lor, cunoştinţele dobîndite în atelier îi ajută pe elevi să înţeleagă mai bine ceea ce studiază la lecţii. De pildă, la lecţia despre transformarea energiei mecanice în energie calorică, elevii clasei a VII-a au exemplificat acest fenomen prin căldura degajată la pilirea şi găurirea diferitelor piese de metal — lucru pe care îl cunoşteau din activitatea lor în atelier. La fel, studierea instrumentelor în atelier le-a înlesnit mult elevilor din clasa a VIII-a însuşirea materialului din capitolul „Instrumente de măsură".

Dar roadele activităţii practice se pot constata şi în altă direcţie. Anul trecut, organizaţia de pionieri a propus profesorului de fizică de la clasa a VI-a „B" să conducă, împreună cu profesorul-maistru al clasei respective, munca practică pentru executarea unei truse de dinamometru. Iniţiativa a fost fructuoasă. Ea a antrenat nu numai colectivul de profesori şi maiştri, ci şi trei clase de elevi — a V-a, a VI-a şi a VII-a — şi chiar pe unii părinţi. S-a procurat, cu ajutorul acestora, sîrmă de oţel pentru resort şi scîndură pentru suportul de lemn al dinamometrului. Elevii clasei a V-a au confecţionat, în cadrul programei de lucrări practice a clasei lor, suportul de lemn. Tot în cadrul programei, elevii clasei a VII-a „A" au confecţionat din oţel resortul şi indicatorul dinamometrului. Apoi s-au efectuat asamblarea pieselor dinamometrului şi gradarea lor. Rezultatul acestei colaborări dintre profesori, maiştri, elevi şi părinţi a fost înzestrarea laboratorului cu o trusă de 20 dinamometre, care se folosesc cu bune rezultate la lucrările frontale în legătură cu studiul fenomenului de frecare în clasele a VI-a şi a VIII-a.

Acesta a fost începutul.

Activitatea a continuat în anul curent cu rezultate şi mai bune. Din material adus de ei (cutii de conserve, de lapte praf etc.) elevii clasei a VI-a au confecţionat în atelier, în cadrul temei „Tăierea cu foarfeca, îndoirea şi lipirea cu cositor a tablei", un număr de 15 calorimetre. Acestea au servit apoi profesorului de fizică de la clasele a VII-a şi a IX-a pentru organizarea şi efectuarea lucrărilor frontale de calorimetrie.

In prezent sînt în lucru, în cadrul programei atelierului de lăcătuşerie pentru clasele a VII-a, o serie de fasunguri pentru becuri de lanternă şi întrerupătoare din sîrmă şi tablă, care vor servi la lucrările de laborator în legătură cu tema „Circuite electrice". Se vor construi de asemenea, în cadrul programei de tîmplărie, o trusă de plane înclinate şi o trusă de stative pentru scripeţi, necesare lucrărilor frontale la clasele a VIII-a în legătură cu tema „Mecanisme".

Faptul că văd rezultatele concrete ale muncii lor practice îi face pe elevi să-şi sporească încrederea în forţele proprii şi sporeşte mult atît interesul lor pentru însuşirea cunoştinţelor de fizică şi chimie, cît şi pentru munca în atelier. Un mare stimulent a fost, de pildă, pentru elevii din clasa a VI-a, faptul că au lucrat anul acesta, în laborator, cu dinamometrul pe al cărui suport, confecţionat de ei în anul trecut, şi-au putut citi numele. Astfel, aparatele lucrate de elevi şi folosite la lucrările frontale de laborator nu contribuie numai la concretizarea cunoştinţelor, ci îi fac pe elevi să simtă, totodată, că munca lor este utilă atît pentru ei personal cît şi pentru colectivitate, aparatele constituind un bun al şcolii.

Acestea sînt, bineînţeles, numai cîteva din mulţimea exemplelor pe care le-am putea da şi care ne-au dovedit în practică ce foloase mari aduce pregătirii elevilor munca în atelier, cît de necesară este îmbinarea strînsă a studiului teoretic cu activitatea practică. Mai avem încă multe de făcut în această direcţie. Trebuie să întărim sprijinul reciproc între profesori şi maiştri, trebuie să dăm o mai mare atenţie muncii de pregătire a lecţiilor tehnologice care se desfăşoară în atelier. Sîntem abia la începutul acestui drum, dar, fiind conştienţi de însemnătatea lui, ne străduim să mergem mereu înainte.

MARGARETA AILINCAI
profesoară la şcoala medie nr. 10 din Bucureşti

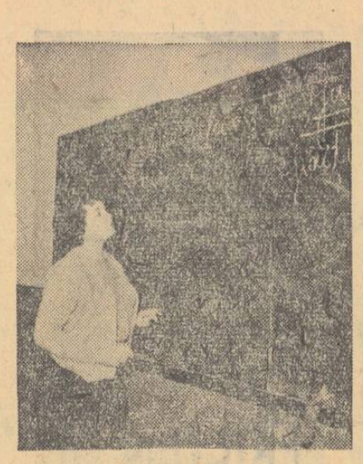

Studenta Maria Cochir, de la Universitatea „C. I. Parhon", ţine o lecţie de logică cu elevii şcolii medii nr. 20 „Gh. Şincai". Ceva mai tîrziu, grupa de studenţi, împreună cu profesorul de logică al şcolii medii, tov. Ion Manoliu, analizează această lecţie.

PRACTICA PEDAGOGICĂ

verigă importantă în formarea viitorilor profesori

In planurile de învăţămînt ale instituţiilor de învăţămînt superior care pregătesc cadre didactice, alături de disciplinele de specialitate şi cele pedagogice, un loc important a fost acordat practicii pedagogice. Parte integrantă a procesului de învăţămînt, practica pedagogică îl apropie cel mai mult pe student de profesia de pedagog, de profesor.

Practica face să crească interesul studenţilor pentru profesiunea aleasă, dragostea pentru copii, le dezvăluie multilateralitatea muncii pedagogice, plăcerile şi bucuriile ei. Din propria noastră experienţă am avut de nenumărate ori prilejul să constatăm bucuria adînc întipărită pe feţele studenţilor atunci cînd o lecţie sau altă activitate din cadrul practicii pedagogice le-a reuşit pe deplin, le-a dat sentimentul de încredere în forţele proprii, i-a făcut să simtă mîndria de a corespunde exigenţelor muncii didactice.

Nu rare au fost şi cazurile cînd primul insucces a avut — asupra fiirilor mai timide — o influenţă inhibitorie, negativă, unii studenţi ajungînd chiar să afirme: „Nu pot să fiu profesor", „Nu am aptitudini" etc. De cele mai multe ori asemenea afirmaţii au fost făcute de studenţii care s-au îndreptat în mod cu totul întîmplător spre instituţiile de învăţămînt superior ce pregătesc cadre didactice. Practica pedagogică a dovedit însă că, prin cunoaşterea profundă a studenţilor, prin influenţarea sistematică a însuşirilor psihologice ale personalităţii lor, şi acei care s-au orientat în mod întîmplător spre studiile pedagogice pot deveni cadre bune ale şcolii noastre.

Munca perseverentă în timpul studiilor şi practicii pedagogice le dovedeşte şi acestora că talentul pedagogic nu este „înnăscut", ci se poate dobîndi prin efort susţinut şi dragoste faţă de copii.

La începutul acestui an şcolar, Ministerul Învăţămîntului şi Culturii, ţinînd seama de Hotărîrea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri pentru îmbunătăţirea învăţămîntului superior, a elaborat cu sprijinul Institutului de Ştiinţe Pedagogice şi al catedrelor de pedagogie un nou regulament pentru organizarea practicii pedagogice a studenţilor din instituţiile de învăţămînt superior. Regulamentul cuprinde o serie de elemente noi atît cu privire la organizarea şi conducerea practicii pedagogice, cît şi în ceea ce priveşte conţinutul ei. Se prevede înfiinţarea în cadrul fiecărei instituţii de învăţămînt superior care pregăteşte cadre didactice a cîte unui **cabinet pedagogic** care să coordoneze şi să îndrume practica pedagogică. De asemenea, se prevede ca practica pedagogică să se desfăşoare în şcoli de bază care vor fi repartizate instituţiilor de învăţămînt superior de către Ministerul Învăţămîntului şi Culturii împreună cu secţiile de învăţămînt şi cultură.

Organizarea şi conducerea practicii pedagogice pe facultate este încredinţată unui membru al catedrei de pedagogie (care predă cursul de pedagogie la facultăţi). Studenţii fac practică pedagogică sub îndrumarea profesorilor de la şcolile de bază.

In ceea ce priveşte conţinutul practicii pedagogice, se prevăd următoarele forme de activitate instructiv-educativă: lecţii, activităţi în afară de clasă, activitatea directorului şi a consiliului pedagogic; activitatea dirigintelui cu elevii, cu profesorii clasei şi părinţii; activitatea cu organizaţiile U.T.M. şi de pionieri; studierea şi caracterizarea psiho-pedagogică a unui elev. Prin noul regulament se sporesc obligaţiile studenţilor practicanţi în ceea ce priveşte numărul de asistenţe la lecţiile demonstrative şi al lecţiilor de probă. Fiecare student este obligat să asiste la un număr de 25 lecţii demonstrative (15 la specialitatea principală, 7 la specialitatea secundară şi 3 la ore educative, după alegerea studentului) şi să ţină minimum 8 lecţii de probă (din care 5 la specialitatea principală şi 3 la cea secundară). Evidenţa tuturor acestor activităţi urmează să se consemneze într-un carnet individual de practică pedagogică.

Aceste măsuri au şi început să fie aplicate în unele instituţii de învăţămînt superior. Pentru ca noile măsuri privind practica pedagogică să dea roade cît mai bune, aceasta trebuie organizată şi planificată astfel încît să se evite atît supraîncărcarea şcolilor, cît şi a studenţilor. Faptul de pildă, că în Bucureşti Ministerul Învăţămîntului şi Culturii şi secţia de învăţămînt a Capitalei au repartizat fiecărei instituţii de învăţămînt superior anumite şcoli de bază face să se evite supraaglomerarea acestor şcoli manifestată în anii trecuţi, cînd la aceeaşi şcoală făceau practică studenţi a 2-3 şi chiar 4 instituţii de învăţămînt superior.

Se impune de asemenea o justă planificare o lecţiilor demonstrative şi de probă ale studenţilor, astfel ca ei să asiste la lecţii de diverse tipuri şi la clase diferite şi să ţină ei înşişi asemenea lecţii, să cunoască multilateral problemele muncii educative şi metodice din şcoala de bază. Este necesar să fie combătută tendinţa unor studenţi de a realiza numărul de asistenţe şi lecţii de probă în intervale de timp foarte scurte, de a desfăşura o practică pedagogică „în asalt". Aceasta se impune cu atît mai mult cu cît practica pedagogică trebuie să-i ofere studentului şi posibilitatea de a-şi forma anumite deprinderi didactice; or, aceasta presupune un proces complex, care necesită timp şi activitate organizată. Este evident, de pildă, faptul că studierea şi caracterizarea psiho-pedagogică a unui elev nu se poate realiza cu bune rezultate decît pe baza unui contact strîns şi de durată cu şcoala. In planurile de învăţămînt practica pedagogică este prevăzută în semestrele 9 şi 10. Tot acest timp să fie folosit în întregime, în mod cît mai raţional şi mai productiv.

Membrii catedrelor de pedagogie, care răspund de practica pedagogică au datoria să asigure îndrumarea pedagogică a practicii pe facultate prin asistarea sistematică la lecţiile demonstrative şi de probă, la şedinţele de analiză a acestora, dînd, atunci cînd este necesar, indicaţiile pedagogice corespunzătoare. Ei răspund în mod deosebit de îndrumarea studenţilor practicanţi în ceea ce priveşte cunoaşterea muncii educative din şcoală, a activităţii extraşcolare a elevilor, a organizaţiilor U.T.M. şi de pionieri.

Metodicienii răspund de întreaga activitate metodică a studenţilor pe tot timpul practicii pedagogice, îndrumează şi controlează munca profesorilor-metodişti din şcolile de bază care pregătesc şi ţin lecţiile demonstrative şi îndrumă activitatea studenţilor.

Buna organizare şi desfăşurare a practicii pedagogice depinde, în cea mai mare măsură, de colaborarea strînsă dintre membrii catedrei de pedagogie şi metodicienii facultăţilor. Contactul lor strîns, organizat şi planificat cu directorii şi profesorii şcolilor de bază, cu membrii catedrei de psihologie în ceea ce priveşte studierea şi caracterizarea psiho-pedagogică a elevilor, constituie o sarcină de bază.

Un rol important în desfăşurarea practicii pedagogice revine şi profesorilor din şcoala de bază. Personalitatea profesorului, exemplul său personal exercită o mare influenţă asupra convingerilor şi sentimentelor studentului în legătură cu viitoarea lui profesiune didactică.

„In educaţie — spune K. D. Uşinski — totul trebuie să fie bazat pe personalitatea educatorului, deoarece forţa educativă se revarsă numai dintr-un izvor viu al personalităţii omeneşti. Nici un fel de regulamente şi programe, nici nu fel de organism artificial al şcolii, oricît de ingenios ar fi conceput, nu poate înlocui personalitatea în domeniul educaţiei".

Stăpînirea temeinică de către profesor a obiectului pe care-l predă, dragostea pentru profesia sa şi ataşamentul sincer şi activ faţă de studenţi constituie o premiză importantă pentru cucerirea autorităţii, dragostei şi respectului studenţilor practicanţi.

Răspunderea profesorilor din şcolile de bază în formarea viitorilor pedagogi apare şi mai limpede dacă ne referim, de pildă, la faptul că lor le revine sarcina ca, alături de metodicieni, să aprecieze cu note lecţiile de probă ale studenţilor practicanţi, să conducă şedinţele de analiză a lecţiilor ţinute de către studenţi.

La rîndul lor, directorii şcolilor de bază trebuie să sprijine şi să îndrumeze cu toată grija şi atenţia necesară munca profesorilor pe lîngă care studenţii fac practică pedagogică, să analizeze periodic rezultatele muncii acestora. Marea majoritate a directorilor şi profesorilor actualelor şcoli de bază sînt cadre care activează de cîţiva ani cu studenţii în practica pedagogică, care au dovedit mult devotament şi dragoste pentru această activitate şi au obţinut frumoase rezultate pînă în prezent.

Printr-o colaborare rodnică, creatoare, între instituţiile de învăţămînt superior şi şcolile de bază, să muncim astfel încît aplicarea în viaţă a prevederilor noului regulament al practicii pedagogice să însemne un serios pas înainte în munca de formare a viitoarelor cadre didactice cu temeinică pregătire pedagogică, făuritori demni ai unui tineret nou în patria noastră.

Conf. univ. ION BERCA

Activitatea cu părinţii

Rezultate încurajatoare

La şcoala medie nr. 15 din Capitală munca cu părinţii a ridicat în acest an multe probleme. Cea mai importantă a fost aceea de a-i conlucra pe părinţi în soluţionarea problemelor şcolii. De ce s-a pus această problemă? Pentru că încă exista un anumit număr de părinţi care nu vedeau necesitatea de a ajuta şcoala, care nu se ocupau decît în treacăt de educaţia copiilor lor. La adunările cu părinţii veneau de obicei părinţii copiilor care învăţau bine; ai celor cu rezultate slabe la învăţătură refuzau să vină sau veneau numai după multă insistenţă. Cum au reuşit diriginţii să schimbe atitudinea acestor părinţi? In primul rînd prin vizitele dese la domiciliul lor, ca şi prin activizarea comitetului de părinţi. Discuţiile purtate de pedagogi şi de membrii comitetului cu părinţii care nu se interesau suficient de copiii lor au fost, de cele mai multe ori, atît de convingătoare, încît i-au cîştigat pe părinţi de partea şcolii. Venind în număr mereu mai mare la şedinţele organizate în şcoală, părinţii şi-au dat seama că aici se dezbat probleme care privesc îndeaproape viitorul copiilor lor şi au înţeles că trebuie să colaboreze cu pedagogii.

Contactul cu părinţii i-a ajutat pe diriginţi să descopere cauzele indisciplinei unor elevi, ale rămînerii în urmă la învăţătură a altora. De multe ori aceste cauze izvorau dintr-o greşită educaţie şi îndrumare a copiilor în familie. Bunăoară, au fost destul de frecvente în şcoală cazurile de copii care, nefiind îndrumaţi de părinţi, învăţau nesistematic, care veneau cu temele neefectuate. Din cele spuse de unii părinţi, diriginţii au aflat că o serie de copii, fiind întrebaţi acasă ce teme au de efectuat, răspundeau adeseori „pentru azi n-am primit teme". Lipsiţi de legătura cu şcoala, mulţi părinţi luau ca bună această afirmaţie.

„Erau de asemenea părinţi — ne-a spus tov. Vienita Teodorescu, diriginta clasei a IX-a E, care susţineau că fiii lor învaţă mult şi se mirau de rezultatele slabe ale acestora. Stînd de vorbă cu un asemenea părinte, am aflat că, de fapt, fiica lui învăţa în gălăgie, în timp ce radio-ul cînta. I-am explicat că trebuie să-i asigure fiicei sale condiţii mai bune de învăţătură. Alte ori, continuă diriginta, trebuie să previn exagerările în sens invers ale unor părinţi care supun copiii la prea multe eforturi. De pildă, părinţii uneia dintre elevele mele care anul trecut era gata să rămînă repetentă, o constrîng acum, deşi învaţă mult mai bine, să stea tot timpul în casă şi să înveţe, n-o lasă la spectacole, la plimbare. Le-am arătat că şi aceasta este o greşeală".

Iată şi un alt „caz" relatat de tov. Maria Condruţ, diriginta clasei a IX-a H. „Patru elevi din clasa mea erau foarte nedisciplinaţi. Vorbeau în timpul lecţiilor, suflau, tulburînd buna desfăşurare a lecţiilor. Pe deasupra, erau lipsiţi de interes pentru învăţătură. Interesîndu-mă cum îşi folosesc aceşti copii timpul, am aflat că părinţii nu-i supraveghează în pregătirea lecţiilor. Am socotit că, pentru a-i îndrepta, nu e suficient să stau de vorbă numai cu dînşii. De aceea am convocat o adunare cu participarea acestor elevi, a părinţilor lor şi a reprezentanţilor comitetului U.T.M. din şcoală, în care s-a analizat comportarea lor şi s-au stabilit măsurile de îndreptare. Părinţii au început să se intereseze îndeaproape de copiii lor, iar elevii au făcut progrese în ce priveşte disciplina şi învăţătura".

Multă atenţie se acordă în şcoală legăturii cu părinţii muncitori, pentru ridicarea nivelului la învăţătură al fiilor lor. Observînd, la un moment dat, că frecvenţa fiilor de muncitori la meditaţii scade, diriginţii au luat legătura cu părinţii acestora determinîndu-i să-şi trimită regulat copiii la orele de meditaţii. Ca rezultat, participarea elevilor la meditaţii este acum satisfăcătoare, ceea ce se răsfrînge pozitiv asupra învăţăturii lor. Diriginţii consideră că în etapele următoare de muncă e necesar să se preocupe şi mai mult de strîngerea legăturilor cu părinţii muncitori, pentru a-i ajuta şi în ceea ce priveşte alegerea profesiunii viitoare a copiilor lor, pentru a-i îndruma pe aceştia spre şcolile de grad superior.

Diriginţii de la şcoala medie nr. 15 din Capitală dau părinţilor indicaţii concrete asupra felului cum trebuie să-şi ajute copiii la învăţătură. Bunăoară, pornind de la faptul că una dintre cauzele rămînerii în urmă la învăţătură este sistemul adesea defectuos de muncă independentă al elevilor, au hotărît ca, la începutul celui de al doilea trimestru, să organizeze o adunare a părinţilor în cadrul căreia se vor stabili măsuri corespunzătoare pentru înlăturarea lipsurilor.

Părinţii sînt atraşi şi în rezolvarea problemelor extraşcolare şi materiale. Comitetul de părinţi al clasei a VII-a, bunăoară, a înzestrat biblioteca clasei cu noi volume, a ajutat pe elevii cu o situaţie materială mai grea, are grijă de asigurarea unui aspect plăcut al clasei etc.

Rezultatele obţinute pe trimestrul I în munca cu părinţii la şcoala medie nr. 15 sînt încurajatoare. Mergînd şi mai departe pe drumul strîngerii legăturii cu familia, şcoala va putea face un pas serios înainte în munca educativă.

I. M.

ROADE REMARCABILE

în activitatea ştiinţifică a profesorilor

Recenta sesiune ştiinţifică a „Societăţii de ştiinţe istorice şi filologice din R.P.R." a scos puternic în lumină contribuţia remarcabilă pe care o aduc cadrele didactice la dezvoltarea cercetării ştiinţifice din ţara noastră.

In adevăr, darea de seamă prezentată la sesiune de secretarul general al societăţii, conf. univ. V. Maciu, ca şi discuţiile care au urmat au subliniat aportul tot mai larg al învăţătorilor şi profesorilor la munca ştiinţifică în domeniul istoriei şi filologiei, iar comunicările făcute de aceştia în cadrul sesiunii au dovedit odată mai mult însemnătatea acestui aport. Printre cei 2500 de membri ai societăţii — al căror număr este, de altfel, într-o continuă creştere — majoritatea sînt cadre didactice, care lucrează alături de ceilalţi membri — muzeologi, arhivişti şi specialişti în diferite domenii de activitate înrudite cu ştiinţele istorice şi filologice. In cadrul societăţii şi-au găsit un bogat teren de activitate şi profesorii aparţinînd naţionalităţilor conlocuitoare, filialele din oraşele Cluj, Arad şi Tîrgu-Mureş avînd şi subsecţii maghiare, iar cele din Oraşul Stalin şi Sibiu subsecţii germane.

Urmînd directivele partidului şi colaborînd intens cu organele Ministerului Învăţămîntului şi Culturii, cu Academia R.P.R., cu institutele şi facultăţile din Bucureşti, Iaşi, Cluj şi Timişoara, precum şi cu Institutul de perfecţionare a cadrelor didactice din Bucureşti, societatea a căutat, printr-o muncă stăruitoare şi consecventă, să ridice nivelul ştiinţific şi ideologic al membrilor săi, să popularizeze cuceririle ştiinţei noastre istorice şi filologice, să îmbunătăţească metodele şi calitatea muncii didactice, să adîncească cercetările bazate pe documente locale şi să organizeze, pentru dezvoltarea educaţiei patriotice a tineretului, concursuri de istorie şi literatură română în rîndurile elevilor din învăţămîntul mediu.

Pentru realizarea acestor obiective, pe lîngă organizarea de către conducerea centrală a muncii ştiinţifice şi a tipăririi colecţiilor de **Studii şi articole de istorie, Limbă şi literatură universală** şi a altor lucrări de specialitate, societatea a făcut apel la contribuţia filialelor, la învăţătorii şi profesorii din provincie, îzbutind să-i antreneze într-o activitate fecundă şi neîntreruptă. Cea mai activă dintre filialele societăţii s-a arătat a fi cea din Sibiu (condusă de prof. Cornel Irimie), care funcţionează cu 4 subfiliale (Sebeş, Mediaş, Făgăraş, Sighişoara). Aceasta a organizat în luna martie o sesiune ştiinţifică cu teme locale la care au participat 300 de membri. O activitate intensă desfăşoară şi filiala din Oradea (condusă de prof. Vlad Spoială şi prof. Titus Roşu), care a organizat în luna septembrie comemorarea a 50 de ani de la moartea lui Iosif Vulcan. In cadrele acestei filiale activează cu remarcabile rezultate învăţătorul Ion Bradu, autor al unor substanţiale studii de istorie culturală locală. Printre filialele active se numără şi cele din Craiova (condusă de prof. Toma Măruţă), Buzău (condusă de prof. G. Boldescu) şi Botoşani (condusă de prof. E. Bujoreanu).

Rezultate apreciabile s-au obţinut şi la filialele din Timişoara, Arad şi Oraşul Stalin. Filialele din Cluj, Iaşi, Deva, Tîrgu-Mureş, Baia Mare, Piteşti, Tîrgovişte, Galaţi, Lugoj, Focşani şi Bacău au obţinut, ce-i drept, unele succese în munca lor, însă condiţiile locale de care dispun le-ar fi dat posibilitatea să obţină şi mai mult. Un efort şi o contribuţie mai accentuată se putea aştepta şi din partea filialei Bucureşti. Trebuie îmbunătăţită mult activitatea unor filiale ca cele din Alba-Iulia, Suceava, Piatra Neamţ, Bîrlad, Giurgiu, Constanţa, Ploeşti şi Brăila. E datoria tuturor cadrelor didactice de specialitate din aceste oraşe ca, în colaborare cu secţiile de învăţămînt locale, să contribuie la această îmbunătăţire.

Ponnindu-se de la aceste constatări, atît în darea de seamă cît şi în dezbaterile purtate în cadrul sesiunii, s-a exprimat dorinţa de a se strînge şi mai mult legăturile societăţii cu organele ministerului şi ale sfaturilor populare pentru sprijinirea activităţii societăţii. Un aport însemnat la întărirea rolului societăţii îl va putea constitui apariţia celor două organe periodice proiectate — „Revista de istorie" şi revista „Limbă şi literatură" — menite a înlesni difuzarea rezultatelor obţinute în munca de cercetare şi a consolida legăturile cu filialele şi subfilialele din provincie.

Pentru anul 1958 societatea a întocmit un bogat plan de tipărituri, printre care se numără lucrările **Istoricul oraşului Bucureşti, Mişcările revoluţionare de la Brăila din 1841-1843, Însemnări de istorie literară, Observaţii asupra genurilor literare, Primele periodice româneşti din Transilvania şi colaboratorii lor pînă la 1848, Scriitorii şi folclorul, Balada populară română** etc. Vor apare, de asemenea, volumele **Studii de literatură universală** (III), **Studii şi articole de istorie** (III), **Limbă şi literatură** (IV). Secţia de studii orientale, alături de alte lucrări, va tipări şi un **Dicţionar turc-romîn.**

Toate aceste lucrări sînt elaborate de cadre didactice, membri ai societăţii. Ele vor însemna un nou pas al învăţătorilor şi profesorilor pe calea dezvoltării activităţii lor creatoare în domeniul ştiinţei.

VICTOR LUCREŢIU

ANUNŢ

Dintre manualele de trigonometrie pentru clasa a X-a reală prezentate la concurs n-a fost acceptat nici unul; pentru anul şcolar 1958—1959 se vor reedita manualul şi culegerea de probleme de trigonometrie ediţia 1956.

Vacanţa de iarnă a pionierilor şi şcolarilor

Recent, Ministerul Învăţămîntului şi Culturii, Consiliul Central al Sindicatelor şi Comitetul Central al U.T.M. au dat îndrumări privind organizarea vacanţei de iarnă a pionierilor şi elevilor. In timpul vacanţei urmează să se organizeze o bogată activitate cultural-educativă, care să constituie un mijloc de cultivare a dragostei şcolarilor faţă de patrie.

Comitetele de întreprindere şi instituţie care patronează şcoli, împreună cu organizaţiile U.T.M. şi cadrele didactice vor organiza la cluburi, colţuri roşii şi în şcoli serbări şi alte manifestaţii culturale şi sportive pentru elevi. De asemenea se vor organiza vizionări colective de filme, piese de teatru, precum şi acţiuni de masă cu cartea, şezători literare, seri de satiră şi umor, participarea la spartachiada de iarnă a pionierilor. O contribuţie importantă la lărgirea cunoştinţelor elevilor, la educarea lor patriotică o vor aduce excursiile în localitate şi în împrejurimi, la monumente şi locuri istorice, vizitele la muzee, expoziţii, în întreprinderile industriale şi agricole, în instituţii de artă şi cultură, întîlnirile cu muncitori fruntaşi, artişti, scriitori etc.

Consiliul Central al Sindicatelor, împreună cu C.C. al U.T.M. va organiza între 2—12 ianuarie un număr de tabere centrale în cele mai frumoase staţiuni din ţară.

In cluburi şi şcoli se vor populariza — prin expoziţii, panouri, gazete de perete etc. — realizările obţinute în atelierele şcolare.

Indrumările conţin indicaţii cu privire la organizarea serbării pomului de iarnă, care se va desfăşura între 29 decembrie 1957—12 ianuarie 1958, cu sprijinul comitetelor sindicale din întreprinderi şi instituţii şi al organizaţiilor U.T.M., în cadrul cluburilor, colţurilor roşii sau şcolilor. Pentru ca serbarea pomului de iarnă să fie cît mai atractivă, formaţiile artistice de amatori, formaţiile artistice de copii şi artiştii din instituţiile de artă şi cultură sînt solicitaţi să prezinte la această serbare programe variate. In acelaşi timp se vor putea organiza carnavaluri pentru pionieri şi elevi, la care vor fi invitaţi şi tineri din întreprinderi şi instituţii.

La serbarea pomului de iarnă li se vor înmîna copiilor pachete cu dulciuri, rechizite şcolare, jucării etc., pentru a căror procurare se vor folosi fondurile prevăzute în bugetele comitetelor de întreprindere, fondurile obţinute din manifestaţii culturale şi alte posibilităţi locale.

Vacanţa de iarnă, odihnă binemeritată după o etapă de muncă încordată, constituie un prilej de îmbinare a aspectului recreativ al acesteia cu cel educativ, un mijloc de popularizare a grijii deosebite pe care o poartă partidul şi guvernul nostru tinerei generaţii şi un stimulent pentru ca toţi şcolarii să păşească în noul an la muncă cu forţe sporite.

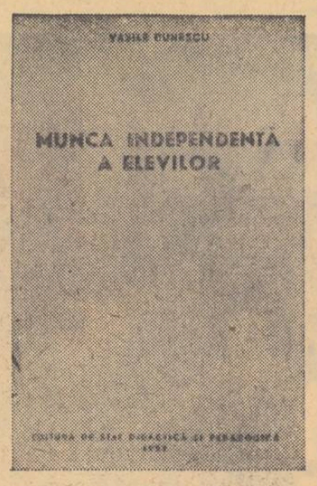

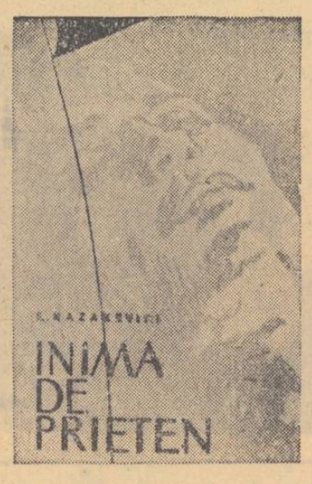

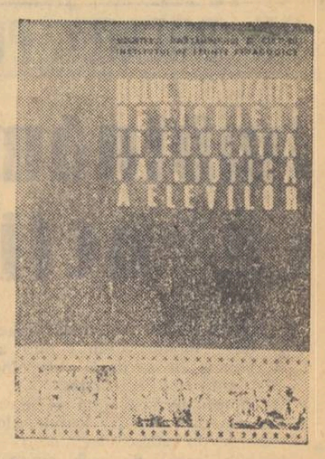

SĂPTĂMÎNA CĂRȚII

Literatura pentru copii

Se tipăreau și înainte cărți pentru copii în țara noastră. Fiecare dintre noi își amintește cu drag de multe dintre ele. Apăreau în „Biblioteca pentru toți" povestirile scriitorilor noștri clasici, apăreau în alte ediții cărți originale și traduceri din scriitori străini. Se găseau printre scriitori și editori oameni cu inimă, care se străduiau să dea copiilor o literatură bună și folositoare. Dar dacă s-ar face un studiu asupra cărților apărute în acea vreme, s-ar constata cît de puține au fost aceste inițiative frumoase și cît de puțin sprijin au găsit. Cartea pentru copii nu prezenta o preocupare pentru cercurile oficiale — dovadă, greutățile pe care le-au întîmpinat scriitorii și pedagogii care au vrut să intensifice editarea cărților pentru copii sau să organizeze biblioteci publice pentru ei. Lipsa de preocupare se poate constata și din absența aproape totală a unor studii critice și teoretice în legătură cu acest gen de creație literară.

Pentru editori, cartea pentru copii avea importanță în trecut numai în măsura în care oferea rentabilitate comercială — și de aceea era răspîndită mai mult în centrele urbane, la sat pătrunzînd foarte greu. De altfel și la oraș cumpărătorii cărților pentru copii erau în special oamenii mai înstăriți. Muncitorii și slujbașii modești rareori își puteau permite luxul de a cumpăra copiilor o carte, pentru aceasta ar fi trebuit să renunțe la de-ale gurii.

Această situație a determinat și orientarea multor editori spre o anumită tematică și un anumit aspect grafic al cărților pe care le publicau. Vreme îndelungată colecțiile romanelor de „15 lei" sau ale renumitului „Dox" depășeau ca tiraj tot ceea ce se publica pentru copii și tineret. Scriitori dubioși scriau pentru aceste colecții povestiri în care aventura se reducea de cele mai multe ori la senzaționalul polițist, influențînd în mod nesănătos atît formarea gustului literar al copiilor cît și educația lor.

Pe vremea aceea era imposibil — și de altfel nici nu se căuta — să se găsească o soluție teoretică și practică în problema literaturii pentru copii.

Meritul deosebit al regimului nostru de democrație populară în acest domeniu este în primul rînd acela de a fi creat condițiile pentru lămurirea problemelor teoretice ale literaturii pentru copii. Aceasta a dus la o schimbare fundamentală în aprecierea rolului ei educativ.

S-a ajuns la o convingere unitară asupra sarcinilor pe care trebuie să le îndeplinească cartea pentru copii: ea trebuie să cîștige sufletul cititorilor pentru idei și sentimente nobile, să le umple inimile de optimism și încredere în viață, să-i învețe să iubească și să descopere frumosul, binele și adevărul. Cu alte cuvinte, scopul literaturii pentru copii nu poate fi decît acela al întregii noastre literaturi: formarea omului nou, a omului care construiește socialismul și care va trăi în lumea visată de veacuri, în lumea comunismului. Pentru atingerea unui obiectiv atît de înalt, cartea pentru copii are mai multe și chiar mai grele obligații decît cartea scrisă pentru maturi. Ea se adresează copiilor — care sînt oameni în formare. Ea trebuie să influențeze asupra caracterului lor, asupra sentimentelor lor, asupra actelor lor de voință, asupra întregii lor vieți.

Precizarea acestor obiective și îndrumarea neobosită de către partid a activității creatorilor de literatură pentru copii au determinat avîntul pe care l-a luat în țara noastră această literatură în ultimii ani.

Concepția leninistă asupra moștenirii culturale a determinat valorificarea operelor consacrate ale literaturii românești și străine pentru copii. Niciodată nu și-ar fi putut închipui un pedagog sau un scriitor că în țara noastră cărțile tipărite pentru copii ar putea atinge tiraje ca acelea pe care le-au atins ele în anii din urmă. Din clasicii literaturii noastre, bunăoară, s-au publicat pagini alese în volume al căror tiraj a întrecut, în 1956, cifra de 700.000 de exemplare. „Amintirile din copilărie" ale lui Creangă, poeziile lui Eminescu și Coșbuc, schițele lui Caragiale, povestirile lui Delavrancea, ale lui Vlahuță și ale altor scriitori s-au bucurat de o atenție deosebită din partea editorilor și a cititorilor. Ediții repetate și imediat epuizate au dat, în condiții grafice mereu mai bune, cele mai frumoase pagini din literatura noastră clasică.

De un mare succes s-au bucurat lucrările scriitorilor noștri contemporani. Povestirile lui Mihail Sadoveanu au apărut în nenumărate ediții. Volumul „Printre gene", cuprinzînd povești și povestiri pentru copii ale marelui nostru scriitor, a apărut în prima ediție în 31.000 de exemplare și s-a epuizat imediat. La fel s-au petrecut lucrurile cu volumul „Prisaca" al lui Tudor Arghezi, cu culegerile din poeziile lui Mihai Beniuc, Marcel Breslașu, Cicerone Theodorescu, Maria Banuș, cu versurile Otiliei Cazimir etc.

Din literatura universală, operele lui Jules Verne dețin recordul edițiilor și tirajelor. Tiraje foarte mari cunosc și romanele lui Walter Scott, ale lui Al. Dumas etc.

De o mare popularitate în rîndurile copiilor și tineretului se bucură operele scriitorilor sovietici. Poeziile pentru copii ale lui V. Maiakovski s-au tipărit în 170.000 de exemplare, povestirile lui A. P. Gaidar în 134.000 de exemplare, iar poeziile lui S. Marșak în 88.000 de exemplare.

In ultimul deceniu au apărut în țara noastră, alături de scriitori mai vechi, mulți și talentați tineri scriitori care s-au dedicat creației literare pentru copii. Tirajele mari în care s-au tipărit romanele „Marea bătălie de la Iazul-Mic" de Octav Pancu-Iași, „Inimoșii" de Gica Iuteș, povestirile lui Ștefan Luca, Mircea Sîntimbreanu și Nicuță Tănase, sau romanele de aventuri ale lui Radu Tudoran, Ion Popper, Ștefan Nor, M. Ștefan, Ion Hobana și încă multe și valoroase scrieri, ca și dragostea cu care au fost primite ele de micii cititori dovedesc succesele însemnate ale cărții pentru copii în țara noastră.

Importanța principiului selecției în literatura pentru copii a fost subliniată în repetate rînduri în îndrumările date de către partid celor ce se ocupă de acest domeniu de creație. Atît în valorificarea literaturii clasice și universale cît și în publicarea noilor lucrări, alegerea se face în lumina scopului nostru educativ, a idealului socialist de viață. Acest criteriu de selecție este un ghid sigur în activitatea scriitoricească și editorială.

Succesele înregistrate pînă acum ne fac să constatăm cu ușurință cît de fundamental s-au schimbat lucrurile în domeniul literaturii pentru copii în anii puterii populare. De unde înainte existau doar inițiative sporadice, astăzi preocuparea față de literatura pentru copii a devenit o problemă de stat. Dacă înainte editorii particulari erau animați mai ales de gîndul cîștigului comercial, astăzi editura de stat anume înființată, Editura tineretului, își face un punct de cinste din publicarea celor mai bune cărți, în cele mai bune condiții tehnice și în exemplare suficiente pentru a putea acoperi cererile din ce în ce mai mari ale micilor cititori.

Cartea pentru copii a devenit în acest deceniu, în țara noastră, o realizare importantă pe tărîmul literaturii. Fără îndoială că în activitatea de creație și de editare, în munca de îndrumare și de valorificare a lecturii copiilor mai sînt încă multe de făcut. Dar împliniri le din ultimii ani ne îndreptățesc speranța în succese din ce în ce mai mari în domeniul literaturii pentru copii.

Conf. univ. ILIE STANCIU

Consfătuirea pe țară a bibliotecarilor

In zilele de 18—20 decembrie a.c. la Biblioteca centrală universitară din Capitală a avut loc Consfătuirea pe țară a bibliotecarilor din R.P.R., la care au participat reprezentanți ai tuturor categoriilor de biblioteci.

Acad. Atanase Joja, ministrul Învățămîntului și Culturii, a vorbit despre dezvoltarea largă a rețelei de biblioteci din țara noastră, arătînd importanța și prestigiul de care se bucură marile noastre biblioteci, care pot sta alături de cele mai importante instituții similare din străinătate.

In cadrul lucrărilor pe comisii un loc important l-a ocupat problema bibliotecilor școlare, punîndu-se accent pe rolul deosebit al cărții în munca de instruire și educare a copiilor și tineretului, pe colaborarea strînsă ce trebuie să existe între bibliotecari și cadrele didactice și pe organizarea unor forme cît mai variate de îndrumare a lecturii copiilor și de atragerea lor în biblioteci.

Totodată a fost discutat proiectul noului regulament privind organizarea și funcționarea bibliotecilor școlare, care va contribui la îmbunătățirea activității acestora.

Marți 17 decembrie a avut loc la școala medie nr. 16 din Capitală, în cadrul Lunii culturii, o întîlnire a colectivelor de elevi și profesori cu tov. Eusebiu Camilar.

In clișeu: un aspect de la adunare.

416.125.197

Raportată la distanțe — este o cifră astronomică; la număr de locuitori — poate reprezenta populația unui continet; ca cifră algebrică — rezultatul unui calcul executat de mașina electronică. Pe frontispiciul unui panou din „Expoziția cărții" reprezintă totalul cărților tipărite în patria noastră între 1949 și 1957. S-au tipărit în anii aceștia 25.701 titluri, în tiraje ce ating uneori 50.000 de exemplare, în timp ce înainte de 23 August tirajul maxim al unei ediții nu depășea 8000 de bucăți.

416. 125. 197... Statisticienii ar putea face nenumărate calcule cu această cifră... De cîte ori se poate înconjura globul pămîntesc dacă s-ar pune cărțile una lîngă alta... ce înălțime ar avea turnul ce ar rezulta dacă aceste cărți s-ar așeza una peste alta... cîți oameni au fost ocupați cu realizarea lor... și mai știm noi ce?!

Mai elocvente și mai prețioase, însă, ni se par că ar fi alte cifre: numărul analfabeților pentru care cititul nu mai este astăzi un mister, numărul căminelor din cartierele muncitorești și din cătunele îndepărtate în care a pătruns și s-a instalat temeinic focarul de lumină — cartea, numărul celor ce frecventează bibliotecile etc.

Din cele 416.125.197 volume, numai o infimă parte se găsesc în standurile din sala Dalles; antologie mobilă, expoziția te plimbă de-a lungul dezvoltării literaturii, artei, științei și culturi românești. Tresari odată cu Mitrea Cocor, admiri pe cel ce a fost un om între oameni, plîngi alături de descult și respiri aerul marin odată cu Adam Jora, lupți în Bărăgan odată cu V. Em. Galan, te indignezi împreună cu Maria Banuș cînd vorbește Americii și înalți, împreună cu T. Arghezi, o cîntare omului, retrăiești povestea lui David Cooperfield, a Eugeniei Grandet și a Anei Karenina, a lui Ulisse și a lui Petru I, călătorești cu spătarul Milescu sau cu fregata Pallada și bați cu pumnul în masă odată cu Maiakovski. Te încîntă albumele de artă, te amuză plachetele și cărțile pentru copii, te interesează tipăriturile Academiei R.P.R., ale Editurii agrosilvice sau ale Editurii tehnice sau medicale. Ca pedagog, te oprești în fața standului Editurii didactice și pedagogice, unde sînt expuse cîteva din cele 12 milioane de manuale și cărți pedagogice tipărite anul acesta. Ele dovedesc interesul acordat de statul nostru învățămîntului, grija lui pentru ridicarea nivelului profesional al învățătorilor și profesorilor.

Părăsești expoziția cu un sentiment înălțător: conștiința pașilor uriași făcuți pentru culturalizarea maselor.

F. Z.

Standurile Editurii tineretului și ale Editurii de stat didactice și pedagogice din „Expoziția cărții"

Ce vom citi în 1958

Cu prilejul Săptămînii cărții am vizitat redacția Editurii tineretului și ne-am adresat tovarășilor Constantin Măciucă, șeful redacției de literatură pentru tineret, și Ion Hobana, șeful redacției de literatură pentru copii, rugîndu-i să răspundă la cîteva întrebări privitoare la activtiatea editurii în anul care vine.

La primele întrebări ne-a răspuns tov. Constantin Măciucă.

— Care sînt ideile directoare ale planului dumneavoastră de apariții pe 1958?

— Formulînd lapidar, putem spune că întreg planul de apariție al editurii noastre e subordonat ideii educării tineretului în spirit patriotic. Lucrările cu caracter beletristic dezbat în cea mai mare parte probleme din viața tineretului. Colecțiile „Cele mai frumoase poezii", „Oameni de seamă", „Patria noastră", „In jurul lumii" au fost pornite cu intenția clară de a instrui tineretul, de a-i pune la îndemînă lucrări care să-l introducă în lumea marilor valori culturale. Formulele literare ale colecțiilor țin seama de gradul de receptivitate al cititorilor cărora li se adresează, folosesc formele adecvate pentru a face cît mai agreabilă lectura.

— Vă rugăm să ne prezentați cîteva din lucrările în proză și în versuri care vor fi publicate în 1958.

— Cu plăcere. Lucrările în proză și versuri răspund tocmai sarcinii specifice a editurii, despre care am vorbit mai înainte — educarea în spirit patriotic a tineretului. Tineri muncitori din uzine și de pe ogoare, studenți activiști — iată eroii celor mai multe din romanele și nuvelele pe care le vom publica. Regret că nu putem abuza de bunăvoința dumneavoastră prezentînd lista completă a acestor titluri. Petru Dumitriu publică o serie de „Biografii contemporane", Francisc Munteanu primul volum din romanul „Născut în Europa", Titus Popovici va fi prezent cu romanul „Studenții" și povestirea „Lola". Vor mai apărea volume de nuvele și schițe semnate de N. Jianu, N. Mărgeanu, Ștefan Luca, Camil Baciu ș. a. Toate aceste lucrări, și altele pe care nu le-am amintit, înfățișează aspecte ale vieții contemporane. Critica vechii societăți constituie obiectul unor lucrări semnate de Marin Preda — „Lumini în întuneric", Radu Tudoran — „Flăcări", Ed. Wittstock — „Prietenie" etc. In domeniul poeziei semnalăm volumul „Copiii cartierului" de Cicerone Theodorescu, „Grivița Roșie" poemul lui M. Breslașu, „Surîsul Hiroșimei" poemul lui E. Jebeleanu, precum și plachetele aparținînd lui Aurel Rău și V. Boiculesi.

— Ce ne puteți spune despre colecția „Cele mai frumoase poezii"?

— Mă așteptam la întrebarea dumneavoastră, pentru că această colecție, deși în prima ei tinerețe, a și cucerit interesul tineretului și, îndrăznesc să spun, chiar al unui cerc mai larg de cititori. Colecția a fost inițiată în scopul de a înlesni tineretului studios contactul cu operele marilor poeți ai lumii. Bibliotecile simpatizanților acestei colecții se vor îmbogăți în 1958 cu volumele de culegeri din Shakespeare, Byron, Hugo, Schiller, Pușkin, Lermontov, Esenin, Whitman, Block, Coșbuc, Bacovia, Arghezi. In afara colecției vom publica o culegere mai largă din versurile lui Villon și un florilegiu din „Poezia neagră".

— In ajutorul profesorilor de diferite specialități au venit deseori cărțile apărute în colecțiile „Oameni de seamă", „Patria noastră", „In jurul lumii", „Biblioteca școlarului". Ce vom avea în anul viitor?

— Planul de apariție al primei colecții se anunță mai bogat decît al anului pe care-l încheiem. Vom satisface multe din cererile cadrelor didactice și ale tineretului de vîrstă școlară. Profilul colecției va fi mult mai larg. Nu vom publica numai cărți despre scriitori, ci și despre oameni de știință, luptători pe tărîm social etc. Zoe Dumitrescu evocă figura lui M. Eminescu, B. Brezeanu pe a lui N. Grigorescu, Șerban Cioculescu redactează o monografie despre I. Ghica, Horia Stancu scrie despre Ciprian Porumbescu, M. Botez despre Țițeica, P. Tăutu despre I. Cantacuzino. Vor mai apărea lucrări despre „Figuri din Revoluția franceză" (1789—1794) de M. Roller, despre marele pedagog Pestalozzi de Sen Alexandru etc.

Tineretul va fi ajutat să-și cunoască mai bine țara prin reportajele din colecția „Patria noastră". Cu D. Almaș va merge de-a lungul Bistriței, cu V. Căbulea va pătrunde în țara „Culegătorilor de aur" — Țara Moților, iar T. Coșovei îi va dezvălui „Poezia uzinei".

„In jurul lumii" vom fi conduși de Zaharia Stancu (U.R.S.S., India), N. Moraru (America de Sud), S. Obraztov (Londra), B. Polevoi (S.U.A.), iar din E. E. Kisch vom tipări o culegere antologică.

— Și „Biblioteca școlarului"?...

— In ajutorul elevilor din clasele mari — ne răspunde tov. Ion Hobana — editura va continua să publice cărțile reunite în această colecție. Redau planul de apariție „in extenso": „Insemnări din călătorie" de N. Filimon, „Poezii" de D. Bolintineanu, „Poezii" de V. Alecsandri, „Nuvele" de I. L. Caragiale, „Nuvele" de Al. Macedonski, „Nuvele" de B. Delavrancea, „Romînia pitorească" de Al. Vlahuță, „Pagini alese" de Al Brătescu-Voinești, „Povestea unui contemporan" de V. Korolenko, „Piciul" de A. Daudet.

— Ce lucruri noi ne pregătește Editura tineretului în domeniul literaturii pentru copii?

— Dorința noastră este ca fiecare carte să constituie o surpriză... plăcută pentru cititori. Interpretînd însă întrebarea dumneavoastră într-un sens mai precis, voi vorbi despre cele trei colecții pe care le vom inaugura în anul viitor.

Pentru cei mai mici, redacția noastră a predat tiparului o seamă de lucrări ale clasicilor romîni și străini, reunite în colecția „Traista cu povești". Amintesc, printre altele: „Povestea gîștelor" de G. Coșbuc, „Cotoiul și cașul" de A. Pann, „De-a baba oarba" de Al. Vlahuță și „Mărunțica" de H. Ch. Andersen.

Școlarii din primele clase elementare vor avea, în sfîrșit, mult așteptata lor colecție de popularizare a științei (titlu provizoriu: „Să știm"), care va constitui, nădăjduim, un sprijin prețios pentru confrații noștri întru educarea școlarilor — învățătorii. In această colecție vor apărea cărți de dimensiuni și pretenții adaptate vîrstei cititorilor — deci cu un număr mai mic de pagini și mai accesibile decît cele publicate în colecția „Știința învinge". Iată cîteva titluri: „Raza de soare" de I. Barbu, „Jocuri aritmetice" de R. Dordea, „Rică și Tică în dezarcord cu știința" de L. Petrescu, „Tainele cerului" de I. M. Ștefan...

Despre cea de-a treia colecție nu vă pot spune deocamdată decît generalități. In cadrul ei vor apărea povestiri și poeme inspirate din istoria frămîntată și glorioasă a patriei noastre, precum și din istoria universală. Țin să menționez că vom folosi într-o bună măsură operele clasicilor romîni și străini (Eminescu, Alecsandri, Coșbuc, Hugo, Schiller, Pușkin etc.).

In afara acestor colecții, în anul 1958 vor vedea lumina tiparului o seamă de lucrări aparținînd scriitorilor consacrați și celor tineri. Din prima categorie citez: „Mărita Sa Puiul Pădurii" de M. Sadoveanu, „Mici copii, mari bucurii" de T. Arghezi, „File din cartea naturii" de I. Agîrbiceanu, „Neghiniță" de C. Petrescu, „Iepurașul de turtă dulce" de V. Eftimiu, „Cîntece, fabule, povești" de O. Cazimir, „Alege-ți o meserie" de M. Breslașu, „Jurnalul lui Andrei Hudici" de F. Aderca, „Șerfi" de Ioana Postelnicu.

Dintre scriitorii aparținînd generației tinere vor fi prezenți cu diverse volume în vitrinele librăriilor Costache Anton, Titel Constantinescu, Mioara Cremene, Cezar Drăgoi, Gica Iuteș, Eduard Jurist, Sonia Larian, Corneliu Leu, Georgeta Moraru, George Nestor, Octav Pancu-Iași, Dimos Rendis, Mihail Stoian, Victor Vîntu, Luiza Vlădescu... Vom publica volume de basme ale prozatorilor Vladimir Colin, Călin Gruia, Viorica Huber, Al. Mitru, Cristiana Petrescu...

Nici sectorul de traduceri nu va fi neglijat. Amintesc doar „Cartea junglei" de R. Kipling, „Fără familie" de H. Malot, „Spărgătorul de nuci" de E. A. Hoffmann, „Dașenka" de K. Capek, „Prințul fericit" de O. Wilde, „Cătunul din stepă" de V. Kataev, „Emil și detectivii" de E. Kästner.

Dacă la toate cele mai de sus adăugați cărțile publicate în colecția „Miorița" și în ediții bogat ilustrate, vă veți putea imagina un tablou aproape complet al roadelor muncii Editurii tineretului în domeniul literaturii pentru copii. Este vorba, bineînțeles, despre roadele pe care le vom culege la sfîrșitul anului 1958.

MIRCEA IONEL

Vizitele oaspeților sovietici

Intre 15 și 18 decembrie, orașul și regiunea Cluj au primit vizita delegației din învățămîntul sovietic condusă de tovarășul A. S. Orlov, din Ministerul Învățămîntului al R.S.F.S.R., care ne vizitează țara. Insoțiți de tovarășul Petru Bucșa, șeful secției de învățămînt și cultură a regiunii Cluj, și de tovarășul Fangli Geza, inspector șef adjunct, oaspeții au vizitat Institutul pedagogic din Cluj, interesîndu-se de rezultatele muncii institutului, de pregătirea profesională a viitorilor învățători și împărtășind experiența lor în acest domeniu.

Membrii delegației sovietice au vizitat de asemenea școala medie maghiară nr. 3 din Cluj, unde au avut o consfătuire cu cadrele didactice ale școlii, precum și școala specială pentru orbi și casa de copii din Cluj.

In regiune, oaspeții au vizitat comuna moțească Iraniș, din raionul Huedin, admirînd aici noua și moderna școală de 7 ani și internatul pentru fiii moților.

In încheierea vizitei lor în regiune, oaspeții sovietici au avut o întrevedere cu membrii comitetului executiv al sfatului popular al regiunii Cluj, discutînd cu aceștia probleme ale învățămîntului și culturii.

Mi-e dragă, țara în care m-am născut

(Urmare din pag. 1)

lile lor erau închise pe perioade de cîte 10—20 de ani.

După reforma învățămîntului, pentru copiii celi și slovaci din țara noastră s-au înființat grădinițe de copii, școli elementare, medii și pedagogice. O mare parte dintre absolvenții acestor școli urmează astăzi cursurile învățămîntului superior.

★

Călătorul care întîmplător trece prin București pe Calea Călărașilor, va observa la nr. 16 o clădire pe frontispiciul căreia mai scrie încă „Școala și biserica Kiril și Metodiu— 1869". Aceasta este școala la care, în anul 1875, a predat marele poet și publicist bulgar Hristo Botev. Aci își avea el și tipografia. Și azi se mai observă în holul școlii ușa care ducea la o pivniță ce răspundea, la celălalt capăt, tocmai în str. Mircea Vodă. Pe aci se refugiau revoluționarii bulgari în momente de primejdie.

Azi, în această clădire funcționează, în limba de predare bulgară, o școală modernă cu un laborator bine dotat, cu internat și cantină. Mulți dintre absolvenții acestei școli sînt astăzi învățători, studenți ai institutelor tehnice, agronomice, pedagogice.

★

Un popas în comuna Poenile de sub Munte, raionul Vișeu. O comună ca oricare așezare de munte din țara noastră, locuită însă de peste 6000 de ucraineni. Cu ani în urmă, această comună era un cuib al ignoranței și al neștiinței de carte. Satul nu avea școală. Tîrziu s-a amenajat o sală de clasă, într-o colibă construită din birne.

In anul 1954 populația ucraineană din acest sat a trăit o mare bucurie: s-a construit aici o școală modernă, cu 7 clase. Pînă la înființarea acestei școli în comună erau trei învățători. Azi, aici sînt 36 de pedagogi.

★

Oră de clasă la o școală cu limba de predare sîrbă din regiunea Timișoara, în comuna Variaș. Profesorul de limba română, tovarășul Peici, predă o lecție nouă „Vița de vie". Cu acest prilej el întreprinde o minunată călătorie geografică imaginară cu elevii prin pitoreștile regiuni ale patriei noastre și le vorbește despre marile bogății ale solului și subsolului ei...

★

...Numai cîteva exemple. Ar putea fi nenumărate. Și toate dovedesc același lucru: frăția în muncă a poporului român și a naționalităților conlocuitoare. De aici își trage seva minunata floare a dragostei față de patria noastră; de aici — versurile lui Franz Johannes Bulhardt:

„Mi-e dragă țara-n care m-am născut...".

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul IX, Nr. 451 — Vineri 27 decembrie 1957 — 4 pagini 25 bani

ANIVERSAREA

Se împlinesc 10 ani de cînd clasa muncitoare, sprijinită de țărănimea muncitoare și condusă de gloriosul ei partid marxist-leninist, a răsturnat monarhia și, proclamînd republica populară, a luat întreaga putere în mîinile sale. Aceasta reprezintă cucerirea fundamentală a oamenilor muncii din țara noastră, încununarea cu succes a luptei lor pentru desăvîrșirea revoluției burghezo-democratice și trecerea la rezolvarea sarcinilor revoluției socialiste.

Sărbătorind cea de a zecea aniversare a proclamării Republicii Populare Romîne, poporul nostru muncitor privește cu justificată mîndrie patriotică drumul parcurs în această scurtă perioadă a istoriei sale.

În bilanțul realizărilor dobîndite în acest deceniu de poporul nostru se înscriu înfăptuiri măreț. Patria noastră a căpătat o nouă înfățișare. Preluarea puterii politice de către clasa muncitoare a permis trecerea la lichidarea puterii economice a burgheziei, la eliberarea de exploatarea capitalistă, de anarhia producției, de crize și șomaj, la transformarea socialistă a agriculturii, la înfăptuirea cu succes a revoluției culturale.

Descătușarea inițiativei creatoare a maselor populare a dat un impuls necunoscut în istoria dezvoltării economiei și culturii în țara noastră. Deși în istorie 10 ani înseamnă o perioadă scurtă, experiența acestui deceniu de construcție socialistă în țara noastră dovedește în chip convingător că socialismul este orînduirea căreia îi aparține viitorul, orînduirea care dezvoltă nelimitat forțele de producție și asigură condițiile necesare creșterii neîntrerupte a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii.

Romînia burghezo-moșierească ocupa în ierarhia țărilor lumii un loc de țară înapoiată. Vremurile acelea au apus însă pentru totdeauna.

Republica Populară Romînă este o țară puternică, cu o industrie și o agricultură în plină dezvoltare. În privința ritmului de dezvoltare a forțelor de producție țara noastră ocupă în lume, alături de celelalte țări socialiste, un loc cu care pe bună dreptate poporul nostru se mîndrește. Față de 1938 producția globală industrială a crescut de aproape 3 ori și jumătate. În domeniul producției de petrol, de exemplu, regimul de democrație populară a obținut în decurs de 5 ani (1951—1956) atîta petrol cît s-a extras sub vechiul regim în 20 de ani. O mare realizare a regimului nostru democrat-popular o constituie crearea industriei constructoare de mașini. Dacă în timpul burgheziei aproape întregul utilaj era importat, în prezent industria noastră acoperă o mare parte a nevoilor interne, producînd în același timp cantități dintre cele mai mari și pentru export. Succese mari a obținut poporul nostru în dezvoltarea industriei chimice. În anul 1956 industria chimică era cu 63% mai mare decît în 1938. Opera de electrificare a țării se realizează de asemenea cu succes. Au fost construite peste 20 de termocentrale și hidrocentrale. În 1960 vom produce 8 miliarde kwh energie față de 7 miliarde prevăzute în planul de electrificare.

Dezvoltarea continuă a industriei grele a permis un mare progres în domeniul dezvoltării industriei ușoare și alimentare. An de an a crescut cantitatea de produse destinate consumului populației. În anii celui de al doilea plan cincinal producția industriei ușoare și alimentare va crește cu 50% în comparație cu nivelul atins în 1955.

Datorită grijii permanente a partidului și guvernului s-au obținut însemnate realizări și în domeniul dezvoltării agriculturii. Cu ajutorul clasei muncitoare, țărănimea muncitoare a făcut pași importanți pe drumul sporirii producției agricole și al transformării socialiste a agriculturii. Procesul transformării socialiste se desfășoară cu mare avînt în întreaga țară, dovedindu-se întru totul justețea liniei politice a partidului în domeniul agriculturii.

Marea grijă a partidului și guvernului pentru continua ridicare a nivelului de trai material și cultural al poporului se oglindește și în marile realizări dobîndite pe tărîmul social-cultural.

Romînia burghezo-moșierească se bucura de trista faimă a unei țări cu analfabetismul în floare. Puterea populară a lichidat însă această rușinoasă situație, desfășurînd cu succes revoluția culturală.

Partidul și guvernul au acordat o neslăbită atenție școlii de cultură generală, unul din factorii principali ai progresului cultural al poporului și primă verigă din sistemul de pregătire a cadrelor necesare construirii socialismului. După reforma învățămîntului din 1948, care a așezat întregul nostru învățămînt pe baze științifice, învățămîntul de cultură generală a luat o mare dezvoltare atît în ceea ce privește organizarea cît și conținutul său. În anul școlar trecut au funcționat 15.920 de școli elementare, cuprinzînd în clasele I—IV totalitatea copiilor de vîrstă școlară. Învățămîntul de 7 ani a devenit obligatoriu și gratuit în orașe, centre muncitorești și reședințe de raion. Numărul școlilor medii se ridică la 405 unități, cu peste 84.000 elevi.

Orientarea realist-științifică dată învățămîntului nostru de reforma învățămîntului și de Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală au determinat apropierea continuă a școlii de producție, legarea ei tot mai strînsă de problemele concrete ale construcției socialiste în patria noastră.

Acum, la a zecea aniversare a proclamării R.P.R., slujitorii școlii pot raporta partidului și guvernului realizări mari dobîndite pe linia introducerii elementelor de politehnizare și în domeniul educației patriotice a tineretului. Aceste realizări se cer însă mereu sporite, consolidate, pentru ca tineretul nostru să termine școala multilateral pregătit, înarmat cu concepția științifică despre lume, capabil și competent să aplice în practică cunoștințele însușite, educat în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

Paralel cu învățămîntul de cultură generală au făcut progrese mari învățămîntul profesional și tehnic și învățămîntul universitar. Regimul nostru de democrație populară a deschis larg porțile instituțiilor de învățămînt superior pentru fiii celor ce muncesc.

Muncitorii, tehnicienii, activiștii din producție pe care vitregia regimului trecut i-a lipsit de posibilitatea de a urma studii medii și superioare, au astăzi create condițiile necesare pentru a învăța. S-au înființat școli pentru tineretul muncitoresc și sătesc, școli muncitorești și secții serale, s-a dezvoltat învățămîntul fără frecvență, ceea ce permite oamenilor aflați în producție să urmeze studii medii și superioare. Pe baza politicii naționale leniniste a partidului s-a asigurat învățămîntul în limba maternă pentru naționalitățile conlocuitoare.

Partidul și guvernul au acordat o mare atenție cadrelor didactice, cărora le revine principalul rol în realizarea politicii școlare a regimului nostru democrat-popular. Slujitorii școlii sînt apreciați, stimați și prețuiți. Niciodată învățătorul n-a stat și nu putea sta pe o asemenea treaptă pe care a fost ridicat în anii puterii populare.

Acum, la a 10-a aniversare a proclamării Republicii Populare Romîne, cadrele didactice, trecînd în revistă întreaga lor activitate în lupta pentru construirea socialismului, au pe bună dreptate cu ce se mîndri. Rezultatele obținute constituie cel mai puternic îmbold ca, în viitor, sub conducerea înțeleaptă a partidului, alături de întregul nostru popor muncitor să obținem noi succese pe drumul construirii socialismului în patria noastră, pe drumul apărării păcii în întreaga lume.

TRĂIASCĂ REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ!

După 10 ani

După zece ani de la proclamarea Republicii Populare Romîne, școala de cultură generală a devenit o largă bază de cultură în statul nostru și un izvor nesecat de cadre pentru toate funcțiile noii societăți.

Toate realizările mari în știință, în arte, în viața cetățenească, principalele atribute ale omului nou care construiește socialismul și se îndreaptă către comunism își au punctul de pornire și primele vrednicii în această școală.

În etapa de dezvoltare la care a ajuns cu sprijinul partidului și guvernului, învățămîntul nostru de cultură generală poate azi să-și asume răspunderea ducerii la bun capăt a sarcinilor de cultură încredințate.

Fundamental deosebită de școala veche ca structură organizatorică, școala zilelor noastre are capacitatea de a cuprinde întreg orizontul forțelor creatoare ale poporului nostru, eliberîndu-le și punîndu-le în acțiune pentru continua creștere a bunurilor materiale și culturale.

Cifrele oglindesc cu fidelitate realitatea nouă ce s-a creat în domeniul învățămîntului, prin efortul întregului popor, îndrumat de partid, în acești zece ani:

— 6257 de grădinițe, cu 276.673 de copii în 1956/1957, față de 1577 de grădinițe, cu 90.787 de copii în 1938/39;

— 15.920 de școli cu clasele I—IV și 1.296.074 de copii înscriși;

— 4.652 de școli cu clasele V—VII, cu un efectiv de 563.196 de elevi. Pînă la sfîrșitul celui de-al doilea cincinal (1960), așa cum prevăd Directivele celui de-al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, 90% dintre absolvenții clasei a IV-a elementare urmează să fie cuprinși în clasele V—VII, astfel ca, în cel de-al treilea plan cincinal, învățămîntul de 7 ani să devină general și obligatoriu pe întreg cuprinsul țării;

— 405 școli medii de cultură generală în 1956/1957, cu 84.300 elevi, față de 211 școli medii de cultură generală, cu 29.000 elevi, în 1938/1939;

— pentru copiii deficienți (orbi, surdomuți și întîrziați mintal) s-au înființat 25 de școli speciale, cu un efectiv de 3.443 de elevi, iar pentru copiii rămași fără părinți, precum și pentru cei lipsiți de posibilitatea de a fi crescuți în familiile lor s-au deschis 103 case de copii, cu un efectiv de aproape 10.000 de elevi.

Călăuzindu-se de principiile marxism-leninismului, statul nostru democrat-popular a creat largi posibilități celor 15 naționalități conlocuitoare din țara noastră de a-și dezvolta cultura în limba maternă, punîndu-le la dispoziție:

— 1.083 grădinițe de copii și 2376 școli și secții în limbile naționalităților conlocuitoare, frecventate de 262.300 elevi.

Pentru a da posibilitate oamenilor muncii să-și continue studiile fără a ieși din producție s-au înființat școli și secții serale pentru tineretul muncitoresc și sătesc. Ritmul de dezvoltare a învățămîntului seral a crescut în fiecare an. Dacă în anul școlar 1955/1956 au funcționat 199 de școli și secții serale, cu 36.000 de elevi, în anul școlar 1956/1957 numărul școlilor și al secțiilor serale a crescut la 248, cu un număr de 40.706 elevi.

Dezvoltarea învățămîntului de cultură generală a făcut să crească și numărul cadrelor didactice. Dacă în anul școlar 1938/1939 au funcționat 48.000 educatoare, învățători și profesori, în anul școlar 1956/1957 numărul lor a crescut la 98.400.

Această rețea vastă de instituții școlare, această masă puternică de cadre fac ca nici un colț de țară, oricît de îndepărtat și de ascuns ar fi, să nu fie uitat și nici o forță, oricît de slabă și de neajutorată s-ar crede, să nu fie lăsată în părăsire.

Prin școala noastră de cultură ge-

PETRE DRĂGOIESCU
director general al Învățămîntului de cultură generală din Ministerul Învățămîntului și Culturii

(Continuare în pag. 4)

Fostul palat regal, transformat în muzeu de artă, aparține azi oamenilor muncii

GRAFICELE NU POT CUPRINDE

La 10 ani de viață în regim de democrație populară punem în balanță roadele muncii, le socotim, și le dăm spre știre tuturor, pentru a se vedea ce a putut înfăptui un popor liber, ce au putut înfăptui forțele dezlănțuite ale oamenilor muncii. Realizările sînt mari în toate domeniile și ele fac să sporească optimismul nostru, încrederea noastră în viitor.

Am adunat și noi, slujitorii școlii, date, cifre, fapte. Punem și noi în balanță roadele muncii de 10 ani: am înlăturat neștiința de carte, am ridicat sute de școli noi, am cuprins în învățămînt pe toți copiii de vîrstă școlară, vedem cum crește în fiecare an numărul elevilor din școlile de 7 ani, din școlile medii, profesionale, pedagogice, cum tot mai mulți fii de muncitori și țărani muncitori învață în instituțiile de învățămînt superior, cum crește numărul școlilor speciale, al școlilor serale, al grădinițelor de copii etc., etc.

Dar parcă se pot arăta acum toate cîte s-au înfăptuit, mari și mici? Fără să le însemnăm pe toate, fără să le știm cîte sînt, fără să le mai ținem socoteala, faptele s-au întîmplat, au trecut, s-au sedimentat la temelia construcției socialiste, s-au cimentat ca pietrele într-un conglomerat, ca să înalțe puternică această construcție măreață.

Ce înseamnă o sută de școli, o mie de școli, zece mii de școli? Sînt doar unitățile în care s-a întîmplat acel noian de fapte mărunte din care se țese pregătirea omului de mîine, care constituie munca migăloasă a pedagogului cu omul în formare, munca instructiv-educativă. Școlile, internatele, manualele, laboratoarele cuprinse în cifre sînt realizări importante. Numărul lor este semnificativ, dar nu cuprinde tot ceea ce avem de adus noi în bilanțul realizărilor care se încheie astăzi — după 10 ani.

Arătăm și noi cifre, grafice. Dar realizările noastre nu încap în aceste cifre și grafice. Ca să cuprindem totul, noi, învățătorii și profesorii, trebuie să arătăm ce știu, ce pot, ce înfăptuiesc pentru patria lor tinerii ieșiți din școală, foștii noștri elevi și studenți.

Noi, pedagogii, ca să vedem rodul muncii noastre, trebuie să deschidem porțile fabricilor și uzinelor, să intrăm în ateliere, în hambarele cu roadele cîmpului, în laboratoare, în librării, să vedem cum foștii noștri elevi valorifică azi, pe vastul șantier al construcției socialiste, ceea ce le-am dat noi în școală. Succesele lor vorbesc cel mai bine despre felul cum ne-am făcut datoria. Aceste succese vin să întregească aportul nostru la marele bilanț de astăzi al poporului muncitor. Mergînd în căutarea rodului muncii noastre îl vom afla și în graficul uzinei, și în bilanțul gospodăriei colective, și în succesele științei, tehnicii, literaturii și artei din republica noastră populară. Găsim partea noastră de contribuție la marele bilanț răsfoind revistele, ascultînd emisiunile radiofonice, mergînd la expoziții. Nu-i nici o exagerare cînd spunem că am văzut vorbindu-se despre succesele noastre, ale pedagogilor, în sute și sute de articole, știri, informații publicate în presă în ultimele zile. O parte din rodul muncii pedagogilor se află și în știrea care vorbește despre eroismul tinerilor care lucrează pe conductele magistrale de gaz metan, și în a-

E. MANAC

(Continuare în pag. 4)

CRONICA 1947 1957

1948

● Apare legea pentru reforma învățămîntului, prin care s-au pus bazele școlii noi. Întregul nostru învățămînt devine un învățămînt de stat, un drept egal pentru toți cetățenii țării, fără nici o deosebire. Școala capătă un caracter realist științific, unitar, laic.

● Averea tuturor școlilor de pe teritoriul R.P.R. trece în proprietatea statului.

● Ia ființă învățămîntul elementar de 7 ani cu scopul de a da elevilor un sistem larg și unitar de cunoștințe în spiritul concepției materialist-dialectice despre natură și societate.

● Se dezvoltă rețeaua școlilor medii în care capătă acces larg fiii muncitorilor și țăranilor muncitori.

● Se reorganizează învățămîntul profesional pentru pregătirea cadrelor de muncitori necesari dezvoltării economiei naționale.

● Se reorganizează și se dezvoltă învățămîntul superior în universități, institute politehnice și institute de ramură.

● Iau ființă școli de toate gradele în limbile naționalităților conlocuitoare.

● Iau ființă cursurile de îndrumare a cadrelor didactice pentru orientarea ideologică și profesională a acestora, potrivit caracterului și conținutului nou al învățămîntului.

1949

● Se îmbunătățește salarizarea cadrelor didactice.

● Iau ființă organizațiile de pionieri din Republica Populară Romînă.

● Ia ființă „Gazeta învățămîntului".

● Se deschid școlile speciale de doi ani pentru pregătirea oamenilor din cîmpul muncii la nivelul școlii medii, pentru crearea unei noi intelectualități din rîndurile clasei muncitoare.

1950

● Se instituie titlul de „învățător emerit" și „profesor emerit".

● Apare Hotărîrea Consiliului de Miniștri privind organizarea învățămîntului mediu tehnic, pentru pregătirea cadrelor de tehnicieni necesari dezvoltării economiei naționale.

● Ia ființă și se organizează aspirantura, pentru dezvoltarea activității de pregătire a cadrelor științifice și didactico-științifice.

● Se organizează cursuri serale și cursuri fără frecvență pe lîngă instituțiile de învățămînt superior, pentru a da posibilitate oamenilor muncii să-și ridice calificarea fără a ieși din producție.

1951

● Apare Hotărîrea C.C. al P.M.R. și Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu.

● Se introduce un nou sistem de salarizare a cadrelor didactice și se mărește salariile acestora.

1952

● Are loc primul Congres al învățătorilor din R.P.R., care dezbate problemele îmbunătățirii învățămîntului, muncii educative în școli, ale muncii ideologice în rîndul cadrelor didactice și ale activității obștești a acestora.

● Se organizează Institutul de științe pedagogice, menit să contribuie la dezvoltarea activității de cercetare științifică în domeniul pedagogiei, la răspîndirea celor mai bune metode de instruire și educare a tineretului.

● Apare „Revista de pedagogie", cu scopul de a dezbate unele probleme pedagogice teoretice și de a contribui la ridicarea nivelului științific al cadrelor didactice.

● Ia ființă Institutul de perfecționare a cadrelor didactice.

● Apare Hotărîrea Consiliului de Miniștri privind organizarea activității didactico-științifice, introducerea normelor de muncă și a salarizării pe funcții pentru personalul didactic din învățămîntul superior.

1953

● Școlile speciale de doi ani se transformă în facultăți muncitorești.

● Se înființează gradele didactice superioare, pentru a stimula pregătirea și perfecționarea cadrelor didactice din învățămîntul superior printr-o activitate didactico-științifică susținută și pentru a încuraja cercetarea științifică în instituțiile de învățămînt superior.

● Ia ființă Comisia superioară de diplome pentru acordarea titlurilor științifice și a gradelor didactice superioare.

1954

● Se înființează gradele didactice pentru personalul din învățămîntul elementar și mediu și se iau măsuri pentru asigurarea stabilității în funcțiune a cadrelor didactice din învățămîntul de cultură generală.

● Se înființează un sistem de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu și se organizează institute interregionale de perfecționare.

● Se înființează parcele școlare experimentale pentru legarea cunoștințelor de practică.

● Apare Hotărîrea C.C. al P.M.R. și Consiliului de Miniștri cu privire la ocrotirea copiilor rămași fără părinți sau lipsiți de posibilitatea de a fi crescuți în familie, îmbunătățind munca de educație în casele de copii.

1955

● Prin Hotărîrea C.C. al P.M.R. și Consiliului de Miniștri se reorganizează învățămîntul profesional și tehnic și se înființează școli profesionale de ucenici, școli tehnice și școli tehnice de maiștri pentru pregătirea unor cadre legate mai mult de producție.

● Pentru intensificarea activității de cercetare științifică a cadrelor didactice se înființează „lecturile pedagogice".

1956

● Apare Hotărîrea Consiliului de Miniștri prin care se îmbunătățește salarizarea cadrelor didactice din învățămîntul elementar, mediu, profesional și tehnic.

● Apare Hotărîrea C.C. al P.M.R. și Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, trecerea la școala de 11 ani și introducerea în școli a învățămîntului politehnic.

● Se instituie titlul de „învățător fruntaș" și „profesor fruntaș".

● Iau ființă institutele pedagogice de 2 ani pentru pregătirea învățătorilor.

● Apare Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. privind îmbunătățirea muncii cultural-educative în rîndul studenților.

● Iau ființă asociațiile studențești.

1957

● Se instituie „Ziua învățătorului", zi de sărbătoare pentru cadrele didactice.

● Se reglementează concediile de odihnă ale cadrelor didactice, care sînt egale cu durata vacanței de vară.

● Se înființează școlile serale muncitorești de 3 ani pentru a da posibiltate oamenilor din cîmpul muncii să-și completeze studiile medii.

● Apare Hotărîrea C.C. al P.M.R. și Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului superior, pentru o mai strînsă legătră a acestuia cu practica.

Făurirea unui om nou

Bogate și mărețe sînt realizările dobîndite de oamenii muncii în primul deceniu de existență a republicii, în opera grandioasă de construire a vieții socialiste în patria noastră. Printre ele se află la loc de frunte și realizările dobîndite în învățămînt — compartimentul cel mai important al revoluției culturale. Se înscriu cu cinste în istoria glorioasă a luptei duse de poporul nostru muncitor, sub conducerea partidului, fapte ca lichidarea analfabetimului ca fenomen de masă, asigurarea dreptului real la învățătură al tuturor copiilor poporului, transformarea învățămîntului vechi, burghez, într-un învățămînt științific, într-un bun al întregului popor, pentru pregătirea maselor largi spre a participa efectiv la viața politică a țării, la construcția socialismului.

Realizarea cea mai de seamă a învățămîntului nostru în anii puterii populare este însă, fără îndoială, contribuția pe care a adus-o el la făurirea omului nou. In acești ani s-a plămădit și modelat în țara noastră un om cu totul deosebit de tot ce a fost, imagine vie a ce va fi. S-a format un tineret capabil să se dăruiască idealului înalt al construirii vieții noi, să se dăruiască omului, avîntîndu-se curajos în tumultul luptei pentru socialism. Este generația republicii, care a găsit drumul spre adevărata frumusețe a vieții.

Omul nou s-a născut și a crescut odată cu viața noastră nouă socialistă, a înmugurit și a înflorit odată cu ea, în lupte și biruințî. S-a născut în vitejiile victoriei asupra fascismului, în zilele acelui neuitat martie 1945, cînd țărănimea a luat în stăpînire pămîntul pe care asudase de veacuri, în asaltul din fața palatului, cînd ultimul Hohenzollern a fost azvîrlit de pe grumazul poporului, în acel istoric 11 iunie al anului 1948, cînd muncitorii au dat glas dorurilor și puterilor lor în fața fabricilor și uzinelor strigînd „sînt ale noastre", ca și în alte și alte momente ale acestui marș care n-a putut și nu poate fi oprit de nici o forță, ale acestui triumf care nu poate fi de nimic umbrit. Dar omul nou al societății noastre s-a făurit în anii republicii și în acele minunate ateliere speciale ale formării și cizelării personalității umane în devenire care sînt școlile, datorită educației sub toate formele ei și de influențare. Invățătorii și profesorii au fost tehnicienii sufletelor omenești care, înarmîndu-se cu știința și arta făuririi omului, au muncit cu pricepere, însuflețire și abnegație pentru dobîndirea acestei izbînzi.

Urmînd învățătura leninistă care spune că întrega muncă de educație, instrucție și învățămînt trebuie subordonată țelului comunist, învățătorii și profesorii s-au străduit nu numai să dea elevilor cunoștințe științifice și capacitatea de a le aplica în practică, în producție, dar totodată să le formeze o concepție științifică despre lume, să-i înzestreze cu cele mai bune calități omenești: dragoste fierbinte pentru popor, pentru oamenii muncii, dragoste pentru patria socialistă și mîndria că sînt ai ei, împletite cu dragostea pentru oamenii muncii de pretutindeni, ură neîmpăcată față de exploatatori, față de dușmanii patriei socialiste și ai cuceririlor poporului, față de dușmanii păcii și fericirii popoarelor, atitudinea socialistă față de muncă, învățătură și bunurile obștești, spirit colectiv și solidaritate tovărășească, disciplină conștientă, cinste, curaj, atitudine optimistă în fața vieții. In lupta pentru formarea acestor calități învățătorii și profesorii au dovedit că știu să folosească cu măiestrie cele mai variate căi — de la lecțiile în care scopul instructiv se îmbină organic cu cel educativ și pînă la acțiunile obștești, în care elevii fac o adevărată școală de participare efectivă la munca și lupta pentru socialism a întregului popor muncitor, de la activitățile extrașcolare în cercuri și pînă la munca în ateliere și la excursiile în întreprinderile industriale și agricole, în cadrul cărora elevii nu-și însușesc numai bazele științifice ale producției și descifrează rolul tehnicii moderne în viața societății, dar se și educă prin muncă, învață să cunoască și să prețuiască munca și pe muncitori, să vadă în ei exemple demne de urmat.

Conduși de aceleași năzuințe și idealuri care însuflețesc pe toți oamenii muncii din țara noastră, învățătorii și profesorii au știut să se încadreze în lupta întregului popor muncitor, participînd activ la viața politică a țării, la acțiunile mari de interes colectiv, constituind, de cele mai multe ori, modele vii pentru școlarii lor.

Ascultam, cu cîțiva ani în urmă, pe o tînără învățătoare din Munții Apuseni care povestea, cu naturalețe și modestie, cum a reușit să alfabetizeze pe toți neștiutorii de carte din satul ei ascuns între munți și cum a lucrat pentru a face din copiii „săi" oameni adevărați. O satisfacție profundă radia din ochii ei. Am înțeles atunci și mai bine frumusețea și înălțimea morală a muncii învățătorilor — adevărați educatori ai poporului.

In „Gazeta învățămîntului" citeam o relatare a unui profesor dintr-un oraș de provincie care a primit însărcinarea să conducă, în timpul verii, o tabără de cartier în care erau întruniți elevi din mai multe școli. Indisciplină, dificultăți educative. Cu o dragoste și încredere nemărginită în copii și cu o intuiție pedagogică minunată profesorul a pus în fața colectivului în devenire o perspectivă atrăgătoare (să organizeze o excursie cu fonduri realizate din prezentarea unor manifestări artistice). I-a mobilizat cu ușurință la această muncă creatoare — și tocmai munca i-a disciplinat. In frazele cu care autorul își încheie articolul și în care amintește succesele și entuziasmul ușor de închipuit al elevilor citești mulțumirea educatorului, bucuria izbînzii în munca de formare a omului nou.

Și cîte nenumărate alte exemple — cunoscute sau care n-au depășit cercul restrîns al vieții școlii — nu s-ar putea aduce pentru a ilustra succesele și bucuria făuritorilor omului nou care, alături de toți oamenii muncii din patria noastră, se dăruiesc zilnic aceleiași cauze mărețe: construcția socialismului. Toți trăiesc aceeași puternică și îndreptățită satisfacție, fie că sînt din rîndurile celor ce au primit ei înșiși plămada nouă în școala nouă a republicii și astăzi văd cu mîndrie că ea dă roade, fie că sînt mai în vîrstă și au luptat uneori din greu spre a se curăți de zgura rămășițelor vechi, pentru ca, înnoiți, să izbutească a da poporului ceea ce altădată, cu multă irosire de entuziasm și energie, nu putuseră da decît în mică măsură.

Succesele de pînă astăzi ale învățătorilor și profesorilor noștri în educarea omului nou înseamnă examenul cel mare al acestora. Opera construirii omului nou este însă o muncă complexă și îndelungată. Ea rămîne și de aci înainte sarcina de frunte a școlii. Ea se cere continuată și perfecționată, curățată mai deplin de formalismul care o amenință, dusă în cele mai variate forme de activitate și cu ajutorul celor mai bune metode ale pedagogiei științifice, folosind mai larg experiența celor mai buni educatori din școlile noastre și experiența școlii sovietice. Munca de formare a omului nou reclamă mobilizarea activă a tuturor educatorilor și antrenarea tuturor factorilor educației și a influențelor pozitive ale societății și vieții. In deosebi, ea necesită conlucrarea strînsă și continuă dintre pedagogi și organizațiile de pionieri și U.T.M. și contactul cît mai des și mai strîns cu oamenii muncii din uzine și de pe ogoare. Fără îndoială că învățătorii și profesorii vor ști să folosească mai departe resursele lor de măiestrie pedagogică și de dăruire pentru cauza la care și pe viitor îi cheamă partidul și întregul nostru popor muncitor: să lupte mai departe, cu și mai mare elan, pentru educarea în spirit comunist a tinerelor noastre generații.

La marea sărbătoare a republicii noastre, muncitorii de pe ogorul școlii aduc prinosul trudei lor, al izbînzilor lor în făurirea omului nou. Prețuirea pe care le-o arată întregul popor le încălzește inimile și le încordează puterile pentru noi și mari succese în această operă atît de însemnată, atît de necesară patriei pentru construirea vieții noi.

Conf. univ. A. MANOLACHE

In anii puterii populare s-au construit numeroase localuri pentru școli, internate etc., atît în orașe cît și la sate.

REALIZĂRI
în învățămîntul naționalităților conlocuitoare

Regimul nostru democrat-popular consideră că asigurarea egalității în drepturi a poporului romîn și a naționalităților conlocuitoare este un element esențial de consolidare și dezvoltare a cuceririlor democratice și socialiste. Politica marxist-leninistă în problema națională a partidului și guvernului nostru se vădește în numeroasele înfăptuiri obținute în diferitele domenii ale vieții sociale și urmărește înfrățirea poporului romîn și a naționalităților conlocuitoare pe baza întăririi încrederii reciproce.

Constituția țării noastre stabilește, în articolul 82, că „în R.P.R. se asigură minorităților naționale folosirea liberă a limbii materne, învățămîntul de toate gradele în limba maternă, cărți, ziare și teatre în limba maternă". Faptele dovedesc că aceste prevederi ale Constituției sînt traduse cu fidelitate în viață.

După proclamarea republicii noastre populare, reforma învățămîntului din august 1948 a asigurat predarea în limbile materne ale unui număr de 15 naționalități conlocuitoare, lichidîndu-se astfel politica de discriminare națională în domeniul învățămîntului.

In anul școlar 1951/52 au existat 3.337 unități școlare și preșcolare de stat în limbile naționalităților conlocuitoare, față de cele aproximativ 1.450 de unități din anul școlar 1939/40. S-a tipărit majoritatea manualelor necesare în limbile naționalităților. Numai în anii 1948—1951 au apărut peste 500 de titluri, într-un tiraj de aproape 3 milioane exemplare.

In anul școlar trecut au funcționat în limbile naționalităților conlocuitoare 2.376 unități școlare de cultură generală — și anume 1.613 școli de 4 ani, 688 școli de 7 ani și 75 școli medii (unități de sine stătătoare și secții). In aceste școli și grădinițe au funcționat 13.575 cadre didactice, dintre care 1.691 în învățămîntul preșcolar, 4.480 la clasele I—IV, 5.919 la clasele V—VII și 1.485 la clasele VIII—X.

In același an școlar au funcționat în total un număr de 87 școli profesionale și tehnice cu limba de predare maghiară, precum și 14 cu limba de predare germană, cuprinzînd în total 7.370 de elevi.

In afară de școlile de cultură generală, profesionale și tehnice, au mai fost create și o serie de instituții de învățămînt superior cu limba de predare maghiară: Universitatea „Bolyai" din Cluj, Institutul medico-farmaceutic și Institutul de artă teatrală „Szentgyörgyi István" din Tg. Mureș. La Institutul de agronomie, la Institutul de arte plastice „I. Andreescu" și la Conservatorul de muzică „Gh. Dima" din Cluj există facultăți și secții cu limba de predare maghiară. In învățămîntul superior cu limba de predare maghiară au fost înscriși în anul universitar 1956/57 în total 2.602 studenți frecvenți, iar instituțiile de învățămînt superior cu limba de predare romînă au fost frecventate de aproximativ 2.500 studenți din rîndurile naționalităților conlocuitoare, dintre care 1.320 germani, 900 maghiari, 64 sîrbi, 42 ucraineni etc.

Pentru tineretul muncitoresc și sătesc funcționează școli serale în limbile materne ale minorităților mai numeroase, iar pe lîngă școlile medii ale naționalităților sînt organizate cursuri fără frecvență.

Dezvoltîndu-se în conformitate cu linia trasată de partid și guvern, învățămîntul în limbile naționalităților conlocuitoare a marcat în anul acesta o serie de noi realizări.

Noul plan de învățămînt introdus în școlile în limbile naționalităților conlocuitoare, elaborat pe baza studierii necesităților acestor școli și a consultării largi a cadrelor didactice, pe lîngă asigurarea instruirii și educării elevilor de toate naționalitățile într-un sistem unitar, respectă în măsură mai mare specificul școlilor și ușurează învățarea limbilor. Această realizare are pentru elevi o importanță deosebită, ținînd seama de faptul că ei trebuie să învețe la o vîrstă încă fragedă trei limbi în afară de cea maternă. S-au îmbunătățit programele de limba și literatura maternă, acestea prevăzînd studierea mai multor opere literare originale și a unui număr mai mic de traduceri. Programele de limba romînă țin seamă în mai mare măsură, din punct de vedere metodologic, de diferențe și asemănări cu limba maternă a elevilor. Au apărut noi metodici pentru predarea limbilor și literaturilor romîne, maghiare, germane și sîrbe. Au fost acoperite necesitățile de manuale la marea majoritate a disciplinelor. Pe lîngă antologiile literare în limbile maghiară și germană au apărut manuale de literatură maghiară, germană, sîrbă, ucraineană și rusă pentru clasa a VIII-a, precum și manualul de literatură maghiară pentru clasa a IX-a. A apărut o gramatică a limbii romîne pentru școlile medii cu limba de predare maghiară.

O atenție deosebită a fost acordată și învățămîntului superior în limbile naționalităților conlocuitoare. Hotărîrea partidului și guvernului din vara anului 1957 pentru îmbunătățirea învățămîntului superior prevede că acei candidați care provin din rîndurile naționalităților conlocuitoare și se prezintă la concursul de admitere pot fi examinați în limba maternă. Pe baza aceleiași hotărîri, la Universitatea „C. I. Parhon", în afara secțiilor în care se studiază limbile și literaturile germană, rusă, ucraineană, sîrbă, slovacă și bulgară, începînd cu anul universitar 1957/58 s-au înființat și secții pentru studiul limbilor și literaturilor tătară, turcă, cehă și polonă, creîndu-se astfel posibilități în vederea pregătirii cadrelor pentru învățămîntul și viața culturală a tuturor naționalităților conlocuitoare.

Grija statului nostru democrat-popular pentru cultivarea tradițiilor progresiste ale naționalităților conlocuitoare se oglindește prin cinstirea memoriei marilor figuri din trecutul acestora, atribuindu-se școlilor în limbile naționalităților conlocuitoare nume ca acelea ale lui Arany János, Petőfi Sándor, Ady Endre, Bolyai Farkas, Nikolaus Lenau, I. A. Komensky etc.

De un deosebit ajutor a fost pentru cadrele didactice maghiare apariția, începînd cu septembrie 1957, a gazetei „Tanügyi Ujság", organ în limba maghiară al Ministerului Invățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor din învățămînt și cultură.

Trebuie luate și în viitor măsuri pentru îmbunătățirea continuă a muncii instituțiilor de învățămînt în limbile naționalităților conlocuitoare. Bunăoară, în școlile cu limba maternă a naționalităților mici la număr se impune cu insistență ridicarea pe mai departe a nivelului și îmbunătățirea calității învățămîntului, lucru ce se poate obține prin calificarea și perfecționarea cadrelor, prin complectarea și îmbunătățirea manualelor, printr-o înzestrare mai bună a unor școli înființate după reforma învățămîntului și care au nevoie de consolidarea bazei lor materiale. Trebuie să ne îngrijim de înzestrarea tuturor bibliotecilor școlare cu cărți în limba maternă. O importanță deosebită va trebui să acordăm folosirii juste a cadrelor didactice provenite din rîndurile naționalităților conlocuitoare în școlile cu limba de predare respectivă, precum și pregătirii în continuare a cadrelor de învățători și profesori.

Realizările obținute pînă acum în domeniul învățămîntului naționalităților conlocuitoare sînt rezultatul aplicării principiilor marxist-leniniste. Prin spiritul lui patriotic și internaționalist, învățămîntul nostru în orice limbă de predare cimentează unitatea frățească a oamenilor muncii de toate naționalitățile din țara noastră. Comparînd situația din trecut a învățămîntului în limbile materne ale naționalităților conlocuitoare cu situația de astăzi, reiese clar deosebirea fundamentală între politica școlară de prigonire și de desnaționalizare desfășurată de regimul burghezo-moșieresc și politica consecventă de egalitate reală în drepturi prin care regimul nostru de democrație populară asigură dezvoltarea și înflorirea învățămîntului în limba maternă a fiecărei naționalități.

Traducerea în fapt a politicii naționale marxist-leniniste a partidului și guvernului nostru pe tărîmul școlii este un factor important în propășirea culturală a oamenilor muncii aparținînd naționalităților conlocuitoare, de înfrățire a lor cu oamenii muncii romîni, de întărire a patriei noastre socialiste comune și a frontului puternic al păcii.

BANYAI LASZLO
director general al direcției generale a învățămîntului și culturii naționalităților conlocuitoare

IERI ȘI AZI

Amară și grea era viața învățătorimii în timpul regimului trecut. Mulți dascăli își amintesc încă de strigătele de revoltă ale celor ce trăiau în nesiguranță și mizerie, la discreția bunului plac al politicienilor burghezi și exploatatorilor. In afară de un număr restrîns de învățători și profesori, care își făcuseră din politică un izvor de venituri sau care, posesori de avere fiind, considerau cariera didactică o ocupație secundară, marea masă a slujitorilor școlii nu aveau alte venituri decît salariul adeseori neplătit cu lunile și căruia i se aplicau mereu noi „curbe de sacrificiu".

Politica perfidă a guvernanților din regimul burghezo-moșieresc, care suprimau anual numeroase posturi de învățători și le reduceau salariile sub pretextul că aceștia au și alte venituri este demonstrată în toată goliciunea ei de un învățător din regiunea Hunedoara, într-un memoriu găsit într-o arhivă îngălbenită de vreme. „La toate ne așteptăm, — afirma autorul memoriului — dar la afirmația că mai avem și alte venituri în afară de salar, nu. In „guvernarea de pomină" (Iorga — Argetoianu — n.n.) cînd am așteptat cîte 5—6 luni ca să primim măcar o parte din salariul ce ni se cuvenea, n-am descoperit alte venituri, ci a trebuit să mergem flămînzi și fără ghete la școală. Acestea sînt oare veniturile la care se referă domnul ministru al finanțelor?"

Către sfîrșit, memoriul se transformă într-un adevărat rechizitoriu: „Venituri laterale? Nu știu care dintre colegi va mai vedea alt ban în afară de salariu. Din ce consiliu de administrație mai facem noi parte ca să ne înfruptăm din jetoane și diurne? Avem noi moșii? Nu, domnule ministru al finanțelor!"

In timp ce zeci de mii de copii rămîneau anual în afara școlii, situînd țara noastră printre țările cu cel mai mare număr de neștiutori de carte, mii de învățători umblau pe drumuri în căutare de posturi. In anul 1932 aproape 10.000 de învățători cu diplomă băteau în zadar la porțile ministerului cerînd posturi.

Eliberarea țării noastre și instaurarea regimului de democrație populară au adus o schimbare hotărîtoare în viața școlii și a slujitorilor ei. După cum arăta tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej în cuvîntarea ținută la Congresul învățătorilor din 1952, „statul de democrație populară i-a încredințat învățătorului o misiune înălțătoare, aceea de a forma pe noul cetățean al țării noastre, ziditor al socialismului".

Pentru a sublinia importanța acestei misiuni, partidul și guvernul au manifestat o permanentă grijă pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale slujitorilor școlii, elaborînd în acest sens importante documente de partid și de stat și măsuri care au situat pe învățători și profesori pe o poziție corespunzătoare cu importantul lor rol social. Printre acestea se numără Hotărîrea din 1951 a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice, Decretul din anul 1954 privind înființarea gradelor didactice și asigurarea stabilității în funcție a învățătorilor și profesorilor, Hotărîrea Consiliului de Miniștri privind îmbunătățirea sistemului de perfecționare, Hotărîrea Consiliului de Miniștri din martie 1956 privind noua salarizare a personalului didactic etc.

Situația învățătorilor și profesorilor în timpul regimului democrat-popular s-a schimbat mult. Odată cu dezvoltarea învățămîntului a crescut simțitor și numărul cadrelor didactice. Statul nostru asigură numirea în învățămînt a tuturor absolvenților instituțiilor de învățămînt pedagogic și acordă tinerilor învățători și profesori o indemnizație de instalare necesară începerii activității lor.

Salariile cadrelor didactice s-au îmbunătățit în mai multe rînduri, ajungînd ca astăzi să fie de peste 3 ori mai mari decît cele existente înainte de 30 Decembrie 1947, iar salarizarea se face după studii, după stagiul de activitate în învățămînt și după funcția îndeplinită.

Odată cu salariile s-a îmbunătățit și normarea muncii cadrelor didactice, care acum se limitează la activitatea didactică, metodică și de culturalizare reglementată prin lege.

Recent a fost reglementată și odihna cadrelor didactice, ele avînd dreptul la un concediu egal cu durata vacanței școlare de vară. An de an crește numărul cadrelor didactice care își petrec concediul de odihnă în stațiuni balneo-climaterice pe seama statului.

In scopul îmbunătățirii condițiilor de viață ale învățătorilor și profesorilor, sfaturile populare au obligația să le asigure acestora locuințe corespunzătoare, precum și combustibilul necesar.

In ultimii ani s-au mai luat și alte măsuri menite să contribuie la ridicarea nivelului de trai al pedagogilor. Astfel, cadrele didactice lipsite de pămînt primesc în folosință personală ¼ ha. teren pentru cultivarea de legume și zarzavaturi, iar pentru aprovizionarea învățătorilor și profesorilor cu mărfuri industriale s-au organizat magazine speciale, care le oferă posibilitatea să cumpere mărfuri în rate.

Cadrele didactice devotate poporului, care-și pun toate forțele în slujba luminării lui, sînt permanent stimulate și recompensate și pe alte căi. Numeroși învățători și profesori au primit pentru activitatea lor meritoasă și plină de patriotism, premii de stat, au fost distinși cu titlul de „emerit" sau „fruntaș" și cu ordine și medalii ale Republicii Populare Romîne. De la reforma învățămîntului și pînă astăzi, un număr de 52 cadre didactice din învățămîntul de cultură generală au primit titlul de „Invățător emerit" sau „Profesor emerit", peste 1300 au fost decorate cu diferite ordine și medalii, iar 480 au primit titlul de „Invățător fruntaș" sau „Profesor fruntaș".

O altă dovadă de apreciere a rolului important pe care îl au învățătorii și profesorii în viața socială a țării noastre o constituie instituirea „Zilei învățătorului", zi de sărbătoare și prilej de trecere în revistă a realizărilor obținute pe drumul ridicării nivelului cultural al maselor.

Pentru ridicarea măiestriei pedagogilor noștri a fost organizat un sistem de perfecționare care le dă acestora posibilitatea să țină pas permanent cu cele mai noi realizări ale științei și culturii.

Cîtă diferență între situația pe care au avut-o educatorii noștri în regimul trecut sau pe care o au astăzi cei din țările capitaliste, unde bîntuie flagelul șomajului, nesiguranța și mizeria și situația educatorilor din țările lagărului socialist, unde zi de zi se manifestă grija deosebită față de om și nevoile sale.

Condițiile de trai și de muncă create slujitorilor școlii în regimul democrat-popular sînt rezultatul luptei pe care o duce întregul nostru popor muncitor, sub conducerea partidului, pentru o viață mai bună, pentru socialism.

Recunoscători față de partid și guvern pentru măsurile luate în folosul lor și pentru înalta prețuire ce le-o acordă, învățătorii și profesorii pășesc cu încredere în viitor și continuă cu perseverență îndeplinirea îndatoririlor de răspundere și de cinste ce le revin în opera de instruire și educare a tinerei generații.

C. MINCĂ

Sub trista domnie a Hohenzollernilor

Venită în fruntea statului național romîn în urma detronării lui Alexandru Ioan Cuza, act de trădare națională săvîrșit de moșierime aliată cu burghezia care încetase să mai joace un rol progresist în această țară, dinastia prusacă de Hohenzollern a fost, în cei 81 de ani cît a sătrăpit poporul, o unealtă conștientă a claselor exploatatoare, a jefuit avuțiile țării în folos personal ca și în interesul capitaliștilor de peste hotare, a împilat țărănimea și muncitorimea orașelor și a dus o criminală politică de menținere a maselor în cel mai întunecat obscurantism.

Indată după 1877, monarhia ajunsese mare latifundiară fiind cumpărată de guvernanții burghezo-moșierimii și, implicit, cointeresată la jecmănirea milioanelor de țărani semi-iobagi; ea a patronat pelagrizarea satelor și asasinarea oamenilor gliei în numeroase răscoale care au scris dureroase pagini de sînge în istoria Romîniei moderne. Sub aparența mincinoasă a unui fals constituționalism burghez, muncitorii și țăranii au primit gloanțe în loc de pîine și carte. De aceea scriitori ca Al. Vlăhuță și I. L. Caragiale, N. D. Cocea, T. Arghezi etc. au atacat cu curaj hidra de pe tronul Romîniei; autorul „Romîniei pitorești" n-a pregetat să constate că „minciuna stă cu regele la masă", iar marele dramaturg Caragiale l-a caracterizat pe Carol I cu usturătoarea invectivă: „Dușman al oricărui progres social"!

Da, cei patru regi care s-au perindat pe tronul Romîniei de pînă acum 10 ani au fost dușmanii progresului, dușmanii învățăturii poporului, patronii analfabetismului la sate și în mahalale. Era și natural: ajunși cei mai mari moșieri și cei mai bogați negustori și cămătari din țara aceasta, cei patru regi de tristă amintire au avut tot interesul să țină poporul în întuneric pentru a-l putea exploata în voie și a-l împiedica să se ridice la conștiința cetățenească, la acea conștiință a forței numărului și dreptății care în momentele istorice pune în mîna noroadelor asuprite măturoiul cel mare...

Astfel, fariseii de pe tronul din palatul care este azi al Republicii Populare Romîne s-au priceput minunat de bine să mintă, să se erijeze în apostoli ai culturii și să se fălească față de opinia publică europeană cu o constituție care prevedea obligativitatea învățămîntului primar și libertatea învățămîntului secundar și universitar. Numele acelor regi figura pe frontispiciul unor instituții de înaltă cultură, dar nici „Fundația Regele Carol" și nici „Universitatea Ferdinand I" n-au fost create cu banii coroanei; nici un laborator, nici o bibliotecă, nici o școală primară n-au fost clădite din punga acelor regi „avari ca niște bragagii" — cum i-a stigmatizat același mare scriitor I. L. Caragiale.

Obligativitatea și gratuitatea învățămîntului au fost o farsă sinistră. In aproape o jumătate de veac de domnie a primului Hohenzollern poporul satelor a fost ținut în cea mai neagră neștiință. Mare parte din comunele rurale nu aveau școli, iar cele existente erau mici, friguroase, adevărate magazii sau grajduri. Prea puțini fii de țărani puteau urma cursurile primare, pentru că adesea școlile se aflau în sate foarte depărtate, iar ei, copiii, trebuiau să robească din anii cei mai fragezi, alături de părinți, pe pămînturile moșierilor nesățioși. Primarii erau oamenii moșierilor și arendașilor; jandarmii erau uneltele acelorași lipitori ale satelor și îi mînau pe copii nu la școală, ci la sapă și la prașilă pe ogoarele marilor proprietari și ale chiaburilor; preoții de țară se transformaseră, în mare măsură, în negustori și acaparatori de pămînturi, sfidînd astfel tradiția revoluționară a clerului din 1848; iar învățătorii erau suspectați de jandarmi, de vechili, de subprefecți, de miniștri și, dacă încercau să înalțe opaițul culturii în cotloanele cătunelor erau terorizați, arestați, transferați în alte colțuri de țară și deseori erau concediați și lăsați muritori de foame.

Istoria învățămîntului sub cei patru regi ai dinastiei de Hohenzollern ne înfățișează unul din cele mai triste capitole din istoria Romîniei moderne și contemporane. Procentul analfabeților ne pusese în fruntea țărilor din Europa în ce privește neștiința de carte. In schimb pelagra, sifilisul și alcoolismul se lăfăiau în voie.

Inseși izvoarele oficiale burgheze au confirmat, la timpul lor, starea de groaznică înapoiere culturală a satelor. Spre pildă „Marele Dicționar Geografic al Romîniei", editat în 1901 sub auspiciile Societății geografice patronată de regele Carol I, are aproape la fiecare pagină date ilustrative cu privire la întunericul ce domnea la sate. Spicuim la întîmplare: în comuna Osmanul din fostul județ Brăila, la 1.400 locuitori școala avea numai 30 de elevi; în satul Ostopceni din Botoșani, la 1.300 suflete se aflau 3 biserici cu 6 slujitori, 5 circiumi, și numai o școală cu 1 învățător și 36 școlari; în comuna Cîndești din județul Neamț se aflau în anul 1.900 aproape 200 de locuitori cu 3 biserici și 10 slujitori, 6 circiumi și o școală cu un învățător. Un ultim exemplu, din același izvor oficial, privind o comună din altă regiune: comuna Comasteni-Dolj; ea avea 1.200 locuitori, 7 circiumi și numai o școală cu o clasă; știutori de carte se aflau 100 de bărbați și 20 de femei, adică deabia 10% din totalul populației!

Și alte izvoare oficiale ne confirmă halul în care se găsea învățămîntul „obligator" și „gratuit" sub domnia dinastiei de Hohenzollern. Iată un fragment dintr-o circulară (nr. 85561 din 3 ianuarie 1899) semnată de Spiru Haret, pe atunci ministru al școalelor, om politic burghez, dar, în mod excepțional, cu tragere de inimă pentru cartea poporului:

„Cine nu știe cu cîte nevoi au de luptat bieții copii de săteni pentru a urma la școală? Depărtarea, lipsa de drumuri, violența intemperiilor și lipsa de protecție contra lor, pentru copii care sînt obligați a merge pe cîmp pînă a ajunge la școală, sînt greutăți pe care arareori nu le cunosc. Să mai adăogim pentru mulți copii lipsa de haine calde, de cărți, precum și sărăcia comunelor care nu le pot veni în ajutor"...

Intr-o altă circulară a aceluiași, de astă dată publicată în „Monitorul Oficial" (nr. 139/1898) se confirmă starea mizerabilă a localurilor de școală de la sate, în special a celor închiriate de comune. Iată o constatare:

„Salele de clasă de cele mai multe ori nu trec peste 40 metri pătrați; în foarte multe cazuri ele se coboară pînă la 20 m. p. și mai jos; avem exemple de sale de clasă de 9 sau 10 m. p.! Inălțimea tavanelor variază între 2,60m și 4 m; dar aceasta din urmă cifră este o mare raritate. Cu modul acesta, sala de clase conține 15—40 de școlari, și aceea grămădiți unii peste alții, într-un aer stricat, în săli rău luminate și de loc ventilate".

In privința aceasta, a localurilor de școală, ca și a felului cum unii învățători de pe vremuri înțelegeau să-și facă datoria, există documente zdrobitoare semnate de genialul poet Mihail Eminescu în calitatea lui oficială de revizor școlar. In anii 1875/76 Eminescu a fost nevoit să ocupe un post de revizor în Moldova. Marele nostru poet a ținut să-și îndeplinească funcția cu cinste. Iată ce raporta el dintr-o inspecție făcută în noiembrie 1875, în comunele Șipotele și Andrieșeni de pe Bahlui:

„...am aflat că școlile din aceste comune stau închise de aproape 6 luni, că primarul din localitate e într-un fel de unită complicitate cu învățătorii, că învățătorul din Șipote servește de ajutor de perceptor și nu are domiciliu fix, ci locuiește mai mult la primar. Localul de școală din Șipote l-am găsit prefăcut în locuință a notarului, ușa din tindă, care dă în clasă, am găsit-o zidită și deschisă în păretele din nord o altă ușă, încît de afară copiii intră de-a dreptul în școală (în clasă, n.n). Școala nu funcționează de fel. In clasă d-l notar își păstrează peste iarnă curechiul și nutrețul pentru vite. Toate acestea sub ochii d-lui primar".

Mai departe revizorul școlar Mihail Eminescu făcea o socoteală a bugetului școlii cu pricina, în comparație cu cel al primăriei (școlile cădeau în sarcina comunelor) și constata că bugetul școlii din Șipote prevedea pe un an întreg: 100 lei pentru reparații, 150 lei încălzit, 50 lei pentru mobilier și 20 lei cheltuieli de întreținere! și sfîrșea cu amărăciune: **„Reversul monedei: salarul primarului 1.800 lei, diurna primarului 600 lei"** (pe an, n.n.).

Să nu-și închipuie nimeni că halul în care se afla învățămîntul așa cum reiese din citatele de mai sus, a fost o stare excepțională, privind numai anii domniei lui Carol I. Adevărat este că și sub ceilalți Hohenzollerni situația era tot atît de rea, chiar dacă numărul localurilor de școală se mărise prin construcții și prin efectul unirii din 1918.

Generația matură de astăzi își aduce aminte, desigur, de cruda realitate din trecutul nu prea îndepărtat, cînd țara era stăpînită de Ferdinand, de Carol al II-lea sau de Mihai. Datele statistice vin azi să confirme acea stare de lucruri înjositoare și revoltătoare a învățămîntului sub ultimii Hohenzollerni.

In 11 ani, între 1921 și 1932 numai 59.9% din elevii școlilor primare au promovat; 31,7% au fost declarați repetenți, iar 8,4% au fost eliminați ori s-au retras pe parcursul celor patru clase. Cît privește restul de 3 clase primare (se introdusese în 1921 ciclul de 7 clase) numai 92.588 copii le-au absolvit, ceea ce însemna 1,1% din totalul celor înscriși!...

Datele unui recensămînt mai recent, cel din anul 1930, arată și procentele continuării studiilor în școlile secundare și superioare. Acele procente sînt nu numai ilustrative pentru politica de clasă în învățămînt, ci chiar direct uluitoare. Spre pildă, în acel an numai 2,1% din absolvenții școlilor primare rurale s-au putut înscrie în școli secundare, iar în universități au fost primiți numai 0,2%... In alte școli procentele erau tot atît de revoltător de scăzute: 0,2% în școlile profesionale, 0,6% în școlile de meserii și 0,5% în școlile comerciale!

Dar situația corpului didactic a fost ea mai bună sub ultimii Hohenzollerni, în special sub lăudărosul și fanfaronul Carol al II-lea? De fel! Scriitorul progresist Alexandru Sahia ne-o descrie astfel:

„Nu există în țara noastră breaslă de salariați ai statului mai speculați și mai îngenuchiați ca breasla învățătorească. Peste această armată de luminători se calcă nemernic, se scuipă de către politicieni ancorați la cîrmă".

Iar mai departe: „Primele buchii, cristalizarea întîiului gînd, bucuria întîiului desen sau a jocului cu imaginile se țes sub ochii acestor oameni mărunți, desconsiderați și lăsați aproape flămînzi".

In anul 1931 existau în Romînia 7.000 de învățători șomeri, iar în anul 1933 numărul învățătorilor fără posturi avea să ajungă la 7.500. Pe de altă parte, în același an numărul copiilor neșcolarizați ajunsese la un milion.

★

Aceasta a fost școala sub regimul burghezo-moșieresc, adică sub cei patru regi Hohenzollerni! Trîntorii de pe tronul Romîniei de altădată trebuiau să-și primească pedeapsa. Și-au primit-o! Din mîna poporului! Sinistra dinastie care ajunsese să stăpînească 150.000 de hectare din pămîntul arabil al țării, plus 137.000 hectare de păduri, 114 palate, 45 de castele, sute de fabrici, zeci de bănci și 3.991.000 acțiuni la întreprinderi capitaliste de tot felul, a fost alungată în seara memorabilă de 30 decembrie 1947, prin voința poporului condus de detașamentul de avangardă, Partidul Comunist Romîn. Atunci s-a făcut dreptate! Și de atunci — poporul trăiește în libertate și își făurește singur o viață nouă. In 1947 la sfărîmarea regimului burghezo-moșieresc, se aflau în țara noastră peste 4 milioane de analfabeți. Azi, după zece ani de guvernare democrată sub semnul republicii populare, numărul celor neștiutori de carte se socotește pe degete, iar în curînd nu vor mai exista analfabeți nici printre bătrîni. S-au înălțat mii și mii de școli elementare, sute de noi școli medii, zeci de institute superioare, sute de laboratoare și zeci de mii de biblioteci. Poporul nostru merge victorios pe drumul unei înalte intelectualizări, iar fiii satelor eliberate de exploatarea moșierească umplu băncile școlilor de tot felul, la sate ca și la orașe. Colectivizarea agriculturii oferă strălucite condiții de viață marii mase a țărănimii deșteptate la o viață nouă, planurile cincinale vor electrifica chiar satele cele mai îndepărtate, bugetul statului muncitorilor și țăranilor stă la dispoziția nobilei opere de ridicare a nivelului cultural al întregului popor. Conștiința acestei vieți noi a înviorat poporul și îi dă puteri nebănuite altădată pentru alte cuceriri, alte realizări mărețe pe drumul păcii și construirii socialismului.

Prof. GH. M. RĂDULEA

DRUMURI

prin școlile patriei în preajma celei de a 10-a aniversări a republicii

Drumuri... minunate drumuri ale patriei! Cine, oare, străbătind meleagurile scumpei noastre patrii, nu a rămas fermecat de frumusețea priveliștilor ei? Privelişti pline de farmec, cintate de Vlahuță și Hogaș, de Sadoveanu sau Bogza...

Și mai fermecați încă sînt călătorii de astăzi, care în drumul lor descoperă atîtea peisaje noi, operă a milioanelor de oameni ce s-au luat, parcă, în acest ultim deceniu, la întrecere cu natura. Un alt drum i se va dezvălui astfel călătorului — drumul construcției pașnice a poporului nostru eliberat.

Schimbînd natura, omul se schimbă, însă, în același timp și pe sine. O nouă mentalitate s-a creat în anii din urmă, s-a format o nouă generație. Și acesta este încă un drum pe care omul de azi, constructor al socialismului, l-a străbătut. E un drum greu, în urcuș, ce nu se oprește în pragul sfîrșitului de an '57. Este cel mai frumos drum din cîte le-au străbătut oamenii republicii noastre, iar printre cei care au pus piatră lîngă piatră la croirea lui și se bucură astăzi privindu-l sînt și slujitorii școlii.

Despre ei și despre faptele lor se va vorbi în cele ce urmează.

Directorul Titu Vlădoianu povestește pe scurt istoria școlii sale

Sînt mulți ani de-atunci. Înainte de clipirea zorilor, peste cerul plumburiu, încețoșat de fumul furnalelor, se spărgea, ca un chiot strident și prelung, urletul sirenei. Cu ochii cîrpiți de nesomn, cu fețele trase de foame și de oboseală, muncitorii reșițeni porneau la lucru. Peste cîteva ore într-una din secțiile uzinei se auzea un strigăt dureros; apoi o șoaptă pornea să umble tristă, din gură în gură: „Amîndouă picioarele... Mai trăiește, dar nu se știe..." Oamenii se priveau încruntați și tăcuți.

Intr-o bună zi, s-au hotărît. Și-au rupt pînea de la gură și au adunat bani pentru construirea unui spital. Odată construit, însă, spitalul a trecut „în patrimoniul primăriei", devenind cabinet medical și a doua casă de locuit pentru medicul orașului. Da, pe vremurile acelea se puteau întîmpla și asemenea lucruri...

Dar vezi că vremurile s-au schimbat. Au venit anii puterii populare. Și, cum între timp se ridicase un spital nou, clădirea a fost pusă la dispoziția școlii noastre, a școlii noi înființate. Intr-o lună de zile numai, fostul cabinet medical, ca și încăperile destinate odinioară folosinței personale a fostului medic al orașului s-au transformat în săli de clasă. Am spus bine o lună. Nu s-a lucrat așa cum se lucrează de obicei. S-a lucrat în ritmul pe care l-a căpătat munca odată cu ivirea acestui deceniu, cînd oamenii au pornit să muncească pentru ei, nu pentru alții. Coridorul din față împiedica lumina să pătrundă în clase. A fost desființat, pentru ca soarele să inunde încăperile unde urmau să învețe copiii. Au fost croite ferestre, s-au ridicat ziduri, s-a spoit peste tot, s-au adus bănci și catedre și... au început cursurile.

An cu an a crescut numărul elevilor. Au crescut mereu și exigențele față de învățătură. Nu-i de ajuns să ai o școală nouă. Trebuie să asiguri și condițiile pentru ca toți copiii să învețe bine. Dar cum să predai, bunăoară, fizica și chimia dacă n-ai laborator? La început nu era decît un singur dulap sărăcăcios în care zăceau cîteva eprubete și preparate chimice. Am cerut ajutor comitetului de partid, combinatului metalurgic, muncitorilor reșițeni — părinții elevilor noștri — și iată că laboratorul prinde să se înfiripe. Piesele și preparatele începură a se înmulți. Își făcu apariția al doilea dulap. Apoi, lîngă el, un al treilea. In scurt timp dulapurile au ocupat tot spațiul de pe coridorul școlii. Insă nu era prea bine să lucrăm cu asemenea aparate în clasă. Ne trebuia o sală specială. Și iată că în 1951, cu prilejul aniversării a 30 de ani de la înființarea partidului, școala căpătă un dar: ni se amenajă o sală încăpătoare pentru laborator. Priviți-l. Nu-i așa că v-ar ispiti și pe dumneavoastră să lucrați aici?

In 1954 organizam prima expoziție de material didactic lucrat de elevi. Un mare succes, consemnat în repetate feluri și din diferite puncte de vedere în cartea de aur a școlii. Grupe de elevi demonstrau practic cum este folosit acest material.

Era vorba acum să mergem și mai departe. Și cu toate că școala noastră n-a fost încă inclusă în planul de politehnizare, am înființat cu ajutorul muncitorilor de la combinatul metalurgic un atelier cu secții de lăcătușerie, tîmplărie și electrotehnică. Nimeni n-a avut de obiectat nimic. Dimpotrivă...

Acum școala noastră, școala de 7 ani nr. 1, va împlini în curînd vîrsta de 10 ani. Am pregătit o expoziție pe tema succeselor în domeniul politehnizării. Amenajăm un cabinet de științe naturale, un cabinet de geografie, o bibliotecă. Facem planuri pentru o stațiune meteorologică.

Iată și un bilanț: 600 de absolvenți. Și un amănunt interesant: învățătoarea Maria Fantini a devenit de curînd colegă cu foștii ei profesori...

Scurta istorie pe care ne-a povestit-o tovarășul Vlădoianu ar putea să continue, urmărind drumul absolvenților intrînd în producție sau în învățămîntul superior. Mulți lucrează acum chiar la combinatul metalurgic din Reșița. Alții învață: Walter Herbert la mecanică, Geangus Adalgiza la mecanică, Rouă Erica la chimie industrială, Cucu Romulus la arhitectură, Toth Gheorghe la siderurgie.

Dar... să nu ne oprim cu călătoria aci. Alte meleaguri și fapte ne așteaptă.

Par lucruri obișnuite și totuși... spune tovarășul Dușan Sablici

Timișoara. Școala medie nr. 8 cu limba de predare sîrbă. Tovarășul Dușan Sablici, conducătorul ei, este un om pe care cu greu l-ai face să vorbească despre altceva decît despre școală. Dar despre ea poate vorbi oricît...

Ați văzut probabil multe școli — spune dînsul. A noastră nu se deosebește cu mult de celelalte. Doar atît că învățăm în limba sîrbă. Lucruri extraordinare nu cred că o să găsiți în școala noastră. O să vedeți lucruri obișnuite: sălile de clasă, elevii, internatul, cantina, profesorii. Dar vedeți — aceste lucruri obișnuite sînt, de fapt, extraordinare. Și nu pentru că așa ni s-ar părea nouă. Nu. Sînt extraordinare în realitate... Ca să vă dați seama că am dreptate, am să vă povestesc ceva din trecut...

Mai întîi, o amintire din copilărie. Cînd eram mic, aveam în fiecare după amiază „program" de bătaie cu nemții. Consideram ceva foarte firesc ca după amiaza să ne ducem în cete să ne ciomăgim cu copiii de naționalitate germană.

Eu mi-am început cariera de dascăl în satul Tolvădia, la școala de-acolo, care dispunea de o singură încăpere, unde învățau toate cele 7 clase. Cînd am sosit pentru prima dată în sat am făcut cunoștință cu un călugăr pe care l-am întrebat unde poate fi găsit învățătorul. Spre surprinderea mea, învățătorul era chiar el. El îi „instruia" pe copiii țăranilor sîrbi. Ce să spun, îi instruia foarte bine. Cei dintr-a IV-a nu cunoșteau nici măcar toate literele alfabetului. Cei dintr-a VII-a nu aveau habar de cele patru operațiuni aritmetice. Școala funcționa pe baza următoarei convenții: părinții copiilor să lucreze cele 30 de jugăre de pămînt ale călugărului, iar el să le educe copiii. De fapt, le dădea mai mult „deprinderi practice" — ca, de pildă, păzirea porcilor lui. Intr-o zi am întîlnit un copil cu un cucui cît pumnul. Se dusese la joacă uitînd de porcii călugărului, care, atrași de nu știu ce miraj mistic, au pătruns în biserică... Urmarea a fost că bastonul călugărului a însemnat cu un cucui zdravăn pe capul copilului această impietate. Lăsînd gluma la o parte, trebuie să vă spun că această tristă situație nu era numai la Tolvădia. Nu vorbesc de faptul că erau multe sate sîrbești fără școală, dar chiar acolo unde existau școli ele arătau ca cea din Tolvădia sau chiar mai rău.

Vedeți, abia după ce ați aflat aceste lucruri veți înțelege ce este extraordinar în școala noastră. De cînd sînt sîrbi în Romînia nu s-au petrecut schimbări ca dele pe care le-am trăit în ultimii 10 ani. Școala noastră are în prezent 270 de elevi. Avem un internat spațios, în care locuiesc peste 130 de elevi, o cantină la care iau masa peste 150 de elevi. Cele ce vă spun acuma par poate lucruri mărunte, firești, obișnuite. Dar comparîndu-le cu trecutul, cu ce a fost, ele sînt într-adevăr extraordinare.

Cît privește amintirea din copilărie pe care v-am relatat-o la început cu privire la vrajba dintre naționalități, trebuie să vă spun din nou ce se întîmplă astăzi. Sîntem aici, pe strada asta, un bloc de școli. In stînga e școala medie nr. 6 cu limba de predare maghiară, în față este școala medie nr. 9 cu limba de predare germană, dincolo se află școala medie nr. 7 în limba română. Copiii de la noi au prieteni în toate școlile. Participă împreună la serbări și organizează competiții sportive comune. Chiar acum un grup de elevi de la noi a fost invitat la balul mascat care va avea loc la școala maghiară peste cîteva zile.

De ce ne băteam pe vremuri cu copiii germani, n-am înțeles niciodată. Dar de ce sînt acum copiii noștri atît de buni prieteni, înțeleg foarte bine.

Despre demnitatea învățătorului și alte cîteva lucruri înfățișate de tovarășa Aurelia Șerban

Sîntem în inima munților, pe locul unde Rodna își varsă apele în Bistrița. Fără voie, furat de amintiri livrești, gîndul pornește călător de-a lungul apei pe urmele lui Vlahuță. Ajuns la Broșteni, te întîmpină alte amintiri — ale lui Ionică, feciorul lui Vasile Ciubotaru și al Smarandei Creangă din Humulești.

...In clasa a II-a „A" de la școala de 7 ani din Vatra Dornei, învățătoarea Aurelia Șerban le vorbește copiilor despre școala de azi în comparație cu școala din trecut.

— Povestiți atît de frumos! — îi spun în recreație. Și o rog să-mi vorbească despre activitatea ei și a școlii în ultimii zece ani.

— Vedeți, noi, dascălii, ne pricepem mai mult să le vorbim elevilor...

Și totuși, discuția odată pornită, se dovedește că dăscălița știe a vorbi frumos nu numai cînd se află în fața clasei.

— Un lucru aș vrea să subliniez — ne spune ea — lucru pe care l-am arătat și copiilor: de la școala din Humulești sau cea în care preda domnu' Trandafir — o săliță de clasă în care, după cum spune Sadoveanu, elevilor le era cald vara și frig iarna — de la școala așa cum am cunoscut-o chiar eu în primii ani de învățămînt și pînă la școala așa cum o avem astăzi, am parcurs un drum lung. Și nu numai în privința îmbunătățirii condițiilor materiale.

— Tocmai. Am vrea să ne vorbiți despre ajutorul pe care l-ați primit în munca dumneavoastră la clasă.

— Sînt multe de spus: despre condițiile noi, superioare celor din trecut, în care sînt redactate manualele, despre materialul didactic bogat cu care a fost înzestrată școala, presa pedagogică în care găsim îndrumări pentru desfășurarea activității noastre sau sprijinul deosebit pe care învățătorul îl capătă astăzi în activitatea sa cu elevii din partea presei și a literaturii pentru copii, a radio-ului. Toate acestea nu numai că lărgesc orizontul de cunoștințe al copiilor — fapt ce ne dă posibilitate să ținem lecțiile la un nivel mai înalt — dar le îmbogățesc și sentimentele, gîndurile, îi fac să devină mai întreprinzători, să aibă mai multă inițiativă.

Iată: într-o zi elevii au ascultat la radio un reportaj despre realizările micilor grădinari de la o școală din Sibiu. — „Tovarășă învățătoare, mi-au propus ei a doua zi, să facem și noi ca elevii de la Sibiu". Astfel am organizat „colțul viu" pe care l-ați văzut și dumneavoastră.

Cîteva clipe, învățătoarea tace. Apoi:

— Știți, mă gîndeam că în anii aceștia nu numai școala s-a schimbat, ci ne-am schimbat și noi, învățătorii. Iar ceea ce am dobîndit mai de preț în acest deceniu este, cred eu, demnitatea; ridicarea demnității învățătorului. Învățătorul, a cărui profesiune era desconsiderată în trecut de cei care-l priveau ca pe un paria al intelectualității, astăzi poate spune plin de mîndrie „sînt învățător!"

Raiul copiilor nu mai e un vis, ci o realitate — sau la ce se gîndește o educatoare atunci cînd privește căderea fulgilor de zăpadă

Pornind de la Borșa Maramureșului, șoseaua străbate codri nesfîrșiți de brazi, ducîndu-te, prin trecătoarea Prislopului, pe drumul lui Dragoș, către minunata țară a Moldovei. Pe malul apei ce a dat numele său țării — poate chiar în locul unde s-a înecat acum 600 de ani Molda alergînd după zimbru — se află orașul Cîmpulung.

La grădinița de copii — o vilă frumoasă din centrul orașului — educatoarele pregătesc serbarea închinată aniversării republicii. Educatoarea Aurelia Ionescu dă tonul, apoi comandă: „Unu, doi, trei!" Și glasurile mici se avîntă:

„Țara noastră o iubim,
Pentru ea vrem să muncim..."

In curînd se dă pauza.

— Cînd am venit întîi la Cîmpulung, în 1945, — începe a povesti tovarășa Aurelia Ionescu, educatoare fruntașă, — grădinița ocupa o singură cămăruță la o școală primară, iar educatoare nu eram decît două. Acum, după cum vedeți, avem o vilă întreagă, cu săli înzestrate cu mobilier potrivit copiilor și cu material didactic variat pentru lecții, cu dormitoare, bucătărie și sală de mese. Iar educatoare sîntem acum șapte...

In curtea înveliită în fulgii de nea ce se cern mereu de sus copiii se joacă zburdalnici. Privirea educatoarei îi îmbrățișează plină de grijă și dragoste.

— Ori de cîte ori văd cum ninge — îmi spune ea — îmi amintesc de copilărie, de moș crăciun cel zgîrcit care pentru mine nu avea daruri. Visam pe atunci un rai al copiilor, cu păpuși multe și jucării. Și sînt fericită să văd cum pentru copiii de astăzi raiul nu mai e un vis, ci o realitate...

M-am despărțit de copiii de la grădiniță și de educatoarea lor cu bucuria de a fi văzut încă odată cîte se fac la noi pentru cei mici. Și pașii m-au purtat mai departe.

47 scăzut din 57 fac 11 — problemă rezolvată de profesoara fruntașă Viorica Livescu

M-am oprit la școala medie „Dragoș Vodă".

„In broșura editată cu prilejul sărbătoririi semicentenarului acestei școli se află o fotografie înfățișînd-o pe profesoara Viorica Livescu în mijlocul elevilor, pe parcela experimentală. „Iată o profesoară harnică!" mi-am zis privind fotografia. Discuția pe care am avut-o apoi cu tovarășa Livescu mi-a confirmat această impresie.

— Am intrat în învățămînt — începu profesoara, răspunzînd la întrebarea mea — în anul 1947.

— Așadar, putem spune că v-ați născut profesoară odată cu nașterea republicii.

— Exact. Am 11 ani de stagiu în învățămînt.

— Cum 11? Dacă nu mă-nșel, 47 scăzut din 57 fac 10.

— Uitați că astăzi sînt muncitori care lucrează în contul anului viitor...

— Știu, totuși nu înțeleg; în cazul dumneavoastră...

— Am primit un an de vechime în plus, în urma cursurilor de perfecționare pe care le-am urmat.

Mă reculeg din nedumerire. Tovarășa Livescu continuă:

— Cred că noi, profesorii, oricît am studia, niciodată nu vom putea spune că știm prea mult. Pe elevi îi interesează lucrurile noi, iar profesorul trebuie să fie în stare a le satisface curiozitatea. Studiul, pentru profesor ca și pentru elev, trebuie să fie un punct înscris în programul său zilnic. Nu este suficient, însă, să vrei să studiezi, trebuie să ai și condiții. Iar aceste condiții ne sînt create din plin astăzi.

In afara revistelor, a metodicilor și a lucrărilor de specialitate pe care le-am studiat, am învățat foarte mult din interasistențe, din vizitele la clasă ale directorului și ale organelor de îndrumare și control, din discuțiile în comisia profesorilor de aceeași specialitate, din consiliile și cercurile pedagogice, de la cursurile de perfecționare. Toate acestea m-au ajutat să fac lecții mai bune, mai interesante.

Despre însemnătatea cursurilor de perfecționare cred că nici n-ar mai trebui să vorbesc. Toți cei care lucrăm în învățămînt ne-am dat seama, cu fiecare an, cît de mult ne ajută aceste cursuri. Și, fără îndoială, în viitor ne vor fi încă și mai utile. Printre colegii mei de specialitate — după cum știți, predau științele naturale — se spune că începînd din anul acesta la cursurile de perfecționare se va pune mai mult accentul pe pregătirea practică, pentru ca noi să putem deprinde mai bine tehnica lucrărilor pe parcela experimentală și în laborator.

Date prezentate de tovarășul Gheorghe Dan, învățător fruntaș, șeful secției de învățămînt și cultură a raionului Cîmpulung Moldovenesc

Anii care au început odată cu republica au adus mari și însemnate schimbări nu numai la școala medie din Cîmpulung Moldovenesc sau la grădinița din oraș. Asemenea prefaceri s-au petrecut în toate școlile raionului — ca pretutindeni unde învață fiii celor ce muncesc.

Despre aceasta poate vorbi cel mai convingător tovarășul Gheorghe Dan, învățător fruntaș, șeful secției de învățămînt și cultură a raionului Cîmpulung Moldovenesc.

— In anul 1947 — ne spune el — pe cuprinsul actualului raion Cîmpulung se aflau 5 grădinițe cu 150 de copii; astăzi sînt 15 grădinițe iar numărul copiilor se ridică la 565. Numărul școlilor de 4 ani a crescut în timp de 10 ani de la 16 la 39. S-au creat asemenea școli pînă în cele mai îndepărtate cătune risipite prin munți. Avem astăzi în raion 11 școli de 7 ani, cu 1217 elevi. In ceea ce privește școlile medii trebuie să vă spun că, în trecut, pe teritoriul fostului județ Cîmpulung exista un singur liceu. Astăzi sînt trei școli medii. Numărul elevilor de curs mediu pe întreg județul era în 1947 de 110; în prezent numai la școala medie din Cîmpulung sînt 305 elevi în clasele VIII—X.

In trecut copiii populației ucrainene nu puteau învăța în limba lor maternă. Astăzi avem în raion 19 școli de 4 ani și 3 școli de 7 ani cu limba de predare ucraineană.

S-au construit 6 noi localuri de școală; s-au înființat 7 internate noi (în trecut nu era decît unul), s-au făcut reparații și amenajări la localurile de școală existente.

Cu toate condițiile deosebit de grele — dacă ne gîndim la fluctuația muncitorilor în regiunile de munte și la distanțele mari la care sînt răspîndite casele una de alta — neștiința de carte a fost, în linii mari, lichidată. Iar aceasta se datorește muncii neprecupețite a cadrelor didactice, îndrumate de partid și sprijinite de organele puterii locale. Mulți învățători — ca Ilarion Patriuc de la Izvoarele, Victor Isac din Moldova-Sulița, Nicolae Popescu de la Frumosu, Vasile Ciobanu de la Slătioara și nenumărați alții — s-au distins în munca de alfabetizare.

Un avînt deosebit a căpătat activitatea culturală din raion. Față de 16 cămine culturale cîte erau în 1949, astăzi sînt 28. S-au construit 9 cămine culturale noi, s-au înființat 3 biblioteci și 4 cinematografe sătești.

Perspective? Două școli și un internat sînt în construcție și vor fi terminate în primăvară. De asemenea, un cămin cultural. Se proiectează înființarea a 3 noi școli în cătunele îndepărtate, iar în timp de 6 ani fiecare sat va trebui să aibă un local de școală corespunzător.

Garanție împlinirilor viitoare stau faptele celor 10 ani de pînă acum.

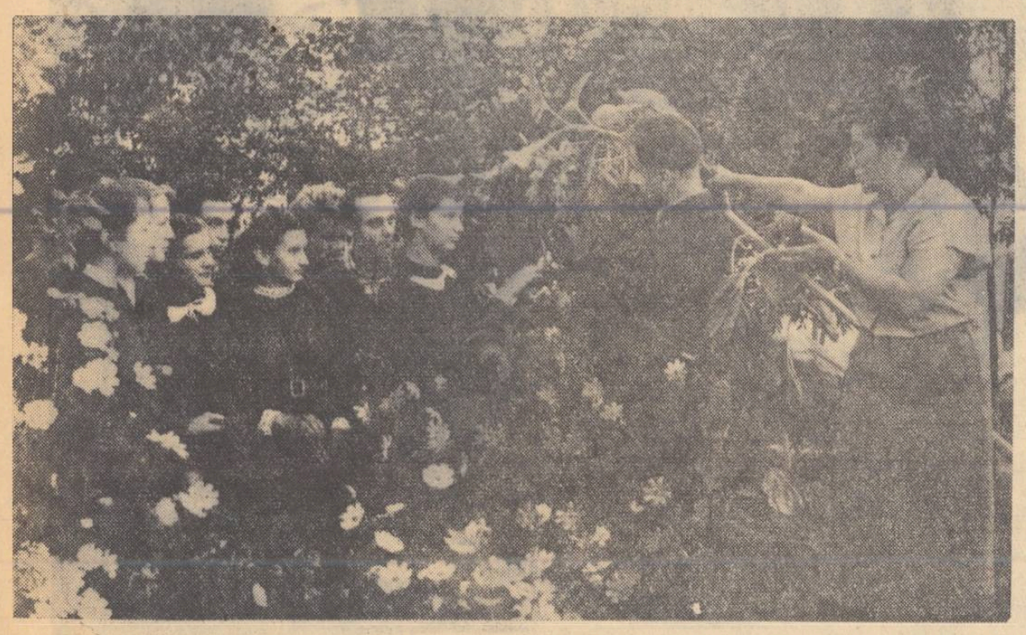

Tinerii naturaliști de la școala medie „Dragoș-Vodă" din Cîmpulung, regiunea Suceava, aplicînd metodele micuriniste pe parcela experimentală a școlii.

Despre ce vorbesc țăranii colectiviști din comuna Cobadin

Alcătuirea veche să fie în întregime răsturnată. Statul socialist nu va întîrzia să pună la îndemîna foștilor robi toate puterile științei, așa încît, unde au fost cîndva noroaie și cocioabe, să apară șosele și case luminate electric, unde bîntuia seceta să vie pe canaluri bucuria apei, unde se trudea silnic omul, mașinile să-i ușureze munca.

Desfacerea de trecut, ieșirea într-un veac nou al lumii...

Și tînărul citește mai departe, apropiindu-se de sfîrșitul cărții. Cînd termină de citit, sala bibliotecii se însuflețește. Un bătrîn cu fața brăzdată și părul nins de vreme se ridică și prinde încet a vorbi...

— Frumoasă carte! Și mult adevăr spune. Țărani ca Mitrea Cocor din cartea asta sînt mulți și în Cobadinul nostru. Și la noi ei au fost cei dintîi care au pășit pe drumul cel ni l-a arătat partidul...

Și bătrînul povestește mai departe despre ceea ce au însemnat pentru țăranii muncitori din Cobadin și pentru copiii lor alungarea de la putere a moșierilor și capitaliștilor și instaurarea regimului democrat-popular. In locul bordeielor acoperite cu trestie sau coceni, în ultimii ani și-au ridicat case noi de cărămidă, acoperite cu țiglă, aproape jumătate din cetățenii satului. Electricitatea a alungat din casele lor lămpile cu gaz și opaițele, iar aparatele de radio și difuzoarele au început să cînte în tot mai multe case. Copiii nu mai îngroașă rîndurile analfabeților, ci învață carte la școlile satului. Numai în Cobadin sînt 3 grădinițe de copii, 2 școli de 7 ani — una cu limba de predare română și alta cu limba de predare tătară — și o școală de 4 ani cu limba de predare turcă. In toate învață 750 de copii.

Și rînduiala țăranilor din Cobadin acum este alta. Toți la un loc — romîni, macedoneni, tătari și turci — muncesc împreună în bună prietenie și înțelegere în milionara gospodărie agricolă colectivă „8 Mai", la gospodăria agricolă de stat, la stațiunea de mașini și tractoare sau la fabrica de cărămidă. In timpul lor liber merg să vadă un film la cinematograful din sat, să ia o carte de la biblioteca sătească sau să asiste la un spectacol dat de echipele artistice ale căminului cultural.

Oamenii satului s-au schimbat mult. Au devenit parcă mai buni, mai veseli și mai luminați, mai uniți în muncă. „Trebuie să mai facem multe — îmi spunea unul din colectiviști. — Peste cîțiva ani, dacă veți mai trece pe la noi, veți vedea străzi asfaltate ca la oraș. Rînduiala este bună și noi mergem înainte".

Tovarășul Velula Boșnac este mîndru că azi tătarii au și ei școală în limba lor

Despre viața nouă a Cobadinului vorbesc cu mîndrie și pedagogii.

Directorul școlii cu limba de predare tătară, tovarășul Velula Boșnac, lucrează în Cobadin de 9 ani. Om în puterea vîrstei, ars de soarele și vînturile ogoarelor, directorul ne primește, bucuros de oaspeți, în cancelaria școlii.

— Avem o școală tînără — ne spune el. O școală care s-a născut îndată după reforma învățămîntului, în primul an de existență a republicii noastre. Înainte nici vorbă nu putea fi pentru copiii noștri de carte, de învățătură în limba maternă. La așa zisa școală musulmană, organizată pe lîngă geamie, copiii de tătari și turci stăteau numai o oră pe zi, buchisind precepte religioase.

Acum, prin grija partidului și a guvernului, avem o mîndrețe de școală unde copiii învață în limba lor maternă. Toți oamenii satului, de la mic la mare, indiferent de naționalitate, pun umărul pentru întărirea și dezvoltarea școlii, pentru înfrumusețarea lăcașului unde se luminează cetățenii de mîine ai republicii noastre. Localul în care vă aflați a fost construit acum cîțiva ani din fondul central al statului. Iar cel al școlii cu limba de predare turcă a fost complet renovat prin autoimpunere.

La început, firește, ne-a fost mai greu să-i lămurim pe părinți că toți copiii trebuie să învețe carte. Ei apucaseră altfel, în alte vremi. Dar am biruit greutățile. I-am alfabetizat pe cei peste 400 de neștiutori de carte, cîți număra satul nostru, dintre care majoritatea erau tătari și turci. Astăzi, o mare parte dintre foștii neștiutori de carte sînt cititori ai bibliotecii sătești. Iar la școală au început să vină, treptat, toți copiii — și asta e cea mai bună chezășie a înlăturării definitive a neștiinței de carte.

— La noi — intervine în discuție un tînăr profesor, a început să pulseze o nouă viață. La biblioteca sătească din centrul satului sînt peste 5000 de cărți, iar cititori avem destui, ba și cititoare. Se împrumută mai ales cărțile în legătură cu vremurile de azi. Sătenilor noștri le plac mult povestiri despre viața și munca lucrătorilor de pe ogoare. E adevărat — sînt și unii mai greu de convins. Dar nici noi nu-i lăsăm. Îi chemăm la căminul cultural, la colțul roșu al gospodăriei, la școală, mergem la ei acasă, le citim cîte un crîmpei mai interesant, le dăm o carte, le mai dăm un sfat... Și așa îi cîștigăm pe toți. Vin tot mai mulți oameni acum la conferințele și spectacolele de la căminul cultural, la cercurile de citit. Periodic echipele artistice ale căminului prezintă spectacole în limbile română, tătară și turcă.

...Da, s-au schimbat multe în acești zece ani în satul nostru... încheie tînărul profesor.

Părinții sînt tot mai aproape de școală — afirmă tovarășul Gheorghe Neagu

In adevăr, lucrurile s-au schimbat. Și mi-au dovedit-o din plin aceasta și cele povestite de tovarășul Gheorghe Neagu, directorul școlii de 7 ani cu limba de predare română din sat. Se înserase cînd am ajuns la școala lui, dar directorul încă nu plecase. Cînd l-am întrebat despre munca școlii, despre succesele ei, a prins să povestească plin de însuflețire.

— Pînă în 1948 — începu directorul — școala noastră, care de fapt era singura școală din sat, avea numai 4 clase și 4 învățători. Acum avem 19 clase și 16 cadre didactice. Pentru elevii care stau la distanțe mari de școală s-a amenajat un internat.

Trebuie să vă spun că primim un ajutor foarte însemnat din partea părinților. Ne sprijină și în gospodărirea școlii, și în munca educativă. Uitați-vă, vedeți gardul acesta de piatră din fața școlii? Are o lungime de peste 100 de metri. A fost construit în întregime de părinții elevilor. Lumina electrică a fost introdusă în școală tot cu sprijinul lor. Pentru efectuarea acestor lucrări comitetul de părinți de pe lîngă școala noastră a adunat anul trecut suma de 13.500 de lei. Harnici oameni sînt Ion Ramiiu, Ion Ivănoiu, Stan Glodeanu, Constantin Duta — harnici și cu dragoste de școală. Îi „mobilizează", cum se spune, și pe ceilalți părinți — și iată cîte înfăptuim cu ajutorul lor... Dar, după cum v-am spus, părinții ne ajută și în munca educativă. Și pentru ca să poată face acest lucru cît mai bine, am organizat pe lîngă școală un lectorat pedagogic. Printre lecțiile ținute în cadrul lectoratului se numără și acelea privind raporturile dintre membrii familiei, despre întărirea autorității părinților, regimul școlarului, felul cum trebuie să se facă educația copiilor prin muncă.

Problema aceasta, a pregătirii copiilor pentru munca practică, îi preocupă foarte mult pe părinți și ei ne ajută să introducem în școală elementele învățămîntului politehnic. Și nu numai ei. Ne ajută în această privință și colectiviștii, și G.A.S.-ul, și stațiunea de mașini și tractoare.

Sub îndrumarea cadrelor didactice elevii noștri participă la diferite munci pe terenurile gospodăriei agricole colective sau ale gospodăriei de stat — bineînțeles, după puterile lor. In perioada campaniei de recoltare, de pildă, ei au ajutat la strîngerea grîului, la bătutul păioarelor de floarea soarelui, la culesul porumbului. De multe ori vizităm și atelierele S.M.T.-ului, unde li se vorbește elevilor despre construcția și funcționarea mașinilor agricole.

Acestea sînt numai cîteva din faptele ce se petrec sub ochii noștri, aci. La ele se adaugă, fără îndoială, alte mii și mii de fapte ce vorbesc despre succesele școlii noastre în ultimii zece ani.

După o zi de drum lung, călătorul se oprește pentru popas. Dar în vreme ce trupul oștenit începe a gusta din binemeritata odihnă, în minte mișcarea gîndurilor mai stărue încă. Atunci călătorul, revăzînd, printr-o succesiune de imagini, drumul parcurs, își face planul de călătorie pentru zilele ce urmează. Oprindu-ne dar și noi, pentru a vedea calea ce am străbătut, să ne îndreptăm gîndul către viitor, ca să chibzuim asupra drumului ce rămîne deschis în fața noastră.

O. BUZESCU, I. AXENTE, M. GIND ACU

TEATRUL cinstește deceniul

Se împlinește un deceniu de la instaurarea republicii noastre populare. Pretutindeni în țară această aniversare sporește elanurile creatoare pornite să-l cinstească. În această ambianță sărbătorească nu este lipsit de semnificație faptul că, pe întinderea unei întregi luni, s-au așezat, întru întîmpinare, manifestările culturale. În adevăr, în ansamblul multelor și multiplelor roade cîte s-au cules în acest deceniu, roadele culturii sînt printre cele mai de preț.

„Luna culturii" se încheie cu o „Săptămînă a teatrului". Împreună cu „Săptămîna muzicii", cu „Decada naționalităților conlocuitoare", cu „Săptămîna cărții" această „Săptămînă a teatrului" apare ca o întreită demonstrație: de forță, de maturitate și de sănătate artistică. În adevăr, e de ajuns să privim la anii trecutului și să confruntăm cît de fugar unele aspecte pentru a ne da seama că drumul străbătut de teatrul nostru în scurtul răstimp al acestui deceniu constituie o epocă dintre cele mai de seamă și mai pline de semnificație pe planul istoriei noastre culturale.

Nu ne gîndim doar la faptul că, în timp ce pînă acum zece ani teatrele — naționale și particulare, din București și din provincie, luate laolaltă — se puteau număra pe degetele mîinilor, în timp ce azi mișcarea noastră teatrală, în continuă și avîntată desfășurare, cuprinde ca într-o plasă întreaga țară (aproape 40 de scene în București și în capitalele de regiuni și peste zece mii de formații teatrale de amatori ale căminelor culturale sătești, ale cluburilor sindicale din fabrici și ale cluburilor studențești). Ne gîndim mai ales la ceea ce este caracteristic vieții teatrale de astăzi, la misiunea educativ-socială a teatrului nostru și la strădunța lui neostenită de a-și împlini această misiune. Repertoriul de piese bulevardiere care constituia faima teatrului nostru în anii de dinaintea ultimului război, caracterul lui cosmopolit sau mistic, străin de aspirațiile și de viața poporului este, în teatrul zilelor noastre, doar o amintire. Sub statornica îndrumare a partidului, tot ceea ce a fost valoros în moștenirea trecutului — tradiția populară, democrată, realistă lăsată de ctitori; imaginea veridică a societății și a trămîntărilor ei zugrăvită de marii noștri clasici și de dramaturgii cinstiți ai anilor dintre cele două războaie — a fost preluat de teatrul nostru de astăzi și îmbogățit în lumina adevărului, în lumina concepției marxist-leniniste care însuflețește elanurile noastre spre construirea socialismului.

Legat de bunele tradiții ale trecutului și animat de perspectivele mari ale viitorului socialist, teatrul nostru își poate revendica astăzi mîndria de a fi o adevărată școală, în care masele muncitoare sînt educate nu numai să guste farmecul artei adevărate, dar și să pătrundă, cu ajutorul ei, în adevărul vieții, să lupte pentru acest adevăr.

Școală a adevărului, teatrul nostru este menit și se străduie să înlesnească publicului său de muncitori și intelectuali, de țărani, școlari și studenți înțelegerea, pe calea îmbietoare a artei, a marilor și dificilelor probleme pe care le ridică viața și realitățile sociale de astăzi. Printre acestea, problemele moralei comuniste, problemele construirii unei vieți noi, eliberate de exploatare, de nedreptate și de silnicie, problemele adevăratului patriotism, ale internaționalismului proletar, ale luptei pentru pace și pentru o conviețuire pașnică și rodnică între popoare sînt cîteva dintre cele mai de seamă. Ele și-au găsit în bună măsură expresia în multe lucrări dramatice care alcătuiesc noua noastră dramaturgie: de la Cumpăna *Luciei Demetrius pînă la* Hanul *de la răscruce al lui Horia Lovinescu, de la* Minerii *și* Cetatea de foc *ale lui M. Davidoglu pînă la* Arcul de triumf *și* Mielul turbat *ale lui Aurel Baranga, de la* Ziua cea mare *a Mariei Banuș pînă la* Ziariștii *lui Al. Mirodan. Forța educativă și animatoare a acestei noi dramaturgii (la dezvoltarea căreia au fost cîștigate nu numai tinerele talente descoperite și promovate în acest domeniu, ci și marii scriitori mai vîrstnici) își găsește de plinătatea în caracterul ei partinic, militant, și se dovedește cu atît mai valoroasă cu cît ține mai mult seama de cerințele realismului socialist.*

„Săptămîna teatrului" oferă spectatorului o privelițte dintre cele mai îmbucurătoare. O seamă de noi producții dramatice originale își așteaptă consacrarea. Unele dintre ele sînt opera unor debutanți: altele sînt opera unor scriitori mai de mult încercați. Toate, însă, încearcă să răspundă într-un fel caracteristic întrebărilor mai de seamă ale vremii și toate chezășuiesc dezvoltarea viguroasă în viitor a teatrului nostru, armă în lupta poporului pentru cauza socialismului, pentru cauza păcii, pentru cauza omului și a fericirii lui.

Operă a regimului nostru democrat-popular, teatrul românesc de astăzi nu-și poate vedea mai sigură această dezvoltare decît păstrîndu-se în slujba marilor elanuri către care ne cheamă partidul, decît ascultînd cu statornicie îndemnurile și îndrumările partidului. Aceasta e cinstirea cea mai grăitoare pe care teatrul nostru — ca și oricare cetățean — o poate face și trebuie s-o facă în zilele marii sărbători a împlinirii primului deceniu de la proclamarea republicii noastre populare.

FLORIN TORNEA

Scenă din piesa „Atențiune copii!" de Lucia Demetrius

Ajutor frățesc

Cînd faci un bilanț de realizări nu te gîndești numai la cîte ai înfăptuit, la greutățile pe care le-ai întîmpinat, la eforturile pe care le-ai depus ca să le înlături ci gîndul ți se îndreaptă și spre cei care te-au sprijinit, te-au înțeles și te-au încurajat. Este firesc de aceea ca acum, cînd întocmim bilanțul realizărilor obținute în învățămîntul nostru în anii care au trecut de la proclamarea republicii noastre dragi, să ne gîndim cu recunoștință la prietenii care ne-au ajutat să dobîndim aceste realizări — și, înainte de toate, la oamenii sovietici, a căror mare experiență în domeniul școlii ne-a călăuzit de multe ori pașii. Tocmai de aceea exemplul școlii sovietice este folosit, în condițiile lor specifice, de toate popoarele care își construiesc viața pe baze socialiste.

Inspirîndu-se din principiile învățămîntului sovietic, cel mai democratic sistem de învățămînt din lume, școala creată de regimul de democrație populară din țara noastră și-a deschis larg porțile pentru milioanele de fii ai oamenilor muncii. Ea a devenit un puternic mijloc în lupta poporului muncitor din țara noastră pentru desființarea exploatării, pentru ridicarea culturală a maselor, a devenit principala verigă pentru pregătirea cadrelor necesare construirii socialismului.

Experiența școlii sovietice ne-a fost deosebit de prețioasă în ceea ce privește asigurarea conținutului științific al învățămîntului, în introducerea în practica didactică a metodelor noi de predare, în organizarea muncii de educare comunistă a tineretului. Problema esențială care s-a ridicat, după reforma învățămîntului, în fața școlii noastre a fost aceea de a elabora programe și manuale școlare bazate pe concepția științifică asupra fenomenelor naturii și societății, fără de care opera de educație comunistă nu se poate concepe. Aceasta era una dintre sarcinile cele mai grele, deoarece în trecut învățămîntul din țara noastră fusese îmbibat cu concepții idealiste. Noi nu aveam experiență în această privință și, dacă am fi pornit singuri la muncă, ne-ar fi trebuit mult timp și, desigur, am fi făcut și multe greșeli, greu de reparat după aceea. Am avut însă de unde învăța pentru a putea da școlii noastre noi conținutul cerut de sarcinile construcției socialiste: am învățat din experiența pedagogiei sovietice. La fel, învățătorii și profesorii noștri au găsit în literatura pedagogică și metodică sovietică un permanent și valoros sprijin, iar în activitatea învățătorului sovietic un minunat exemplu de muncă plină de devotament pentru cauza școlii, a poporului muncitor, pentru fericirea patriei.

Cît nu datorează fiecare învățător și profesor din țara noastră pedagogiei sovietice care i-a luminat drumul, l-a ajutat să-și însușească metodele de înarmare a tinerei generații cu tezaurul de cunoștințe creat de omenire și s-o pregătească pentru a pune aceste cunoștințe în slujba ideilor de pace și progres! Care educator, din orice colț al țării, atunci cînd s-a găsit în fața unor greutăți ivite în munca sa la catedră, cînd o lecție nu i-a reușit, cînd elevii nu l-au ascultat sau cînd părinții nu l-au sprijinit îndeajuns n-a deschis o carte sau o revistă sovietică pentru a cere pe această cale un sfat de la prietenii săi încercați, a căror experiență și-a găsit generalizarea teoretică în zeci de lucrări de pedagogie și metodică? Numele multor pedagogi sovietici — Kairov, Skatkin, Goncearov, Simbirev, Novikov, Osipova etc. — sînt atît de răspîndite în școala noastră încît gîndurile, ideile și experiența lor sînt cunoscute oricărui învățător și profesor.

Pedagogia sovietică a dat educatorilor noștri un optimism viguros, încrederea că toți copiii pot să fie instruiți și educați și că nu există o fatalitate care să împiedice drumul omului spre viață și fericire. Călăuziți de această concepție și lucrînd în regimul de democrație populară educatorii noștri sînt stăpîniți de o adevărată mîndrie că slujesc într-o școală însuflețită de scopul atît de nobil de a forma un om cu o dezvoltare armonioasă, pregătit pentru viață, în stare să lupte și să cucerească fericirea lui și a colectivității. Aceasta dă un sens superior muncii pedagogului, îl face să fie un om care se bucură de o înaltă prețuire.

De curînd școala noastră a început să facă primii pași și să obțină primele succese pe calea politehnizării învățămîntului, care constituie principalul mijloc pentru legarea predării de viață, de practică, pentru dezvoltarea armonioasă a tineretului. Începutul acesta n-a fost deloc ușor. Trebuiau mai întîi lămurite teoretic o serie de probleme privind conținutul, căile și formele de realizare a învățămîntului politehnic în școala de cultură generală. Contactul direct luat cu școala sovietică, studierea materialului documentar privind cuceririle științei pedagogice sovietice în acest domeniu, variata activitate practică desfășurată de învățătorii și profesorii sovietici oglindită în presa pedagogică au constituit principalele izvoare care ne-au ajutat să înțelegem principiile politehnizării învățămîntului și să putem desfășura primele acțiuni în această direcție, în funcție de condițiile țării noastre. Ideea politehnizării preocupă azi marea masă a cadrelor didactice dînd un nou impuls pentru pregătirea mai temeinică a tineretului pentru viață.

Construind socialismul laolaltă cu toate țările de democrație populară folosim larg și ajutorul acestora — în domeniul școlii și al învățămîntului la fel ca și în toate celelalte domenii — și împărtășim, la rîndul nostru, experiența pe care am dobîndit-o. Deși condițiile variază de la o țară la alta, în funcție de tradiții, de particularitățile naționale, de moștenirea lăsată de vechile regimuri — totuși principalele probleme ale muncii de instruire și educare sînt aceleași, pentru că același este și scopul educației în toate țările ce construiesc o viață nouă. Aceasta este premisa principală a colaborării învățămîntului nostru cu învățămîntul celorlalte țări democrat-populare.

Schimbul de delegați ai oamenilor muncii din învățămînt din țara noastră și din aceste țări, participarea la expoziții, conferințe, congrese și seminarii internaționale, studierea materialelor pedagogice etc. ne-au ajutat să rezolvăm mai bine unele probleme de învățămînt, să întărim și să dezvoltăm diferite acțiuni privind instruirea și educarea tineretului. De pildă, în vederea găsirii celor mai potrivite forme și căi pentru a grăbi generalizarea învățămîntului de 7 ani, care constituie una din principalele sarcini trasate școlii de Congresul al II-lea al P.M.R., s-a studiat în mod special experiența obținută în acest domeniu în Bulgaria. Din unele țări, cum ar fi R.D.G., am împrumutat prototipuri de material didactic după care am început să producem în serie diferite aparate necesare școlilor noastre. Experiența școlii din Republica Cehoslovacă în organizarea timpului liber al elevilor și în organizarea acțiunilor pentru cunoașterea ținutului natal și a patriei este deosebit de instructivă pentru școlile noastre în munca pe care o duc pentru îmbunătățirea activității extrașcolare.

Toate acestea le luăm în seamă acum cînd, încheind bilanțul unui deceniu, ne trecem în revistă realizările.

Un bilanț nu înseamnă pentru noi un popas. El deschide o nouă perspectivă de muncă în viitor, ne însuflețește pentru un puternic avînt în lupta pentru dezvoltarea continuă a școlii noastre. Îndrumați de partid, muncind cu încredere și optimism, folosind și mai departe experiența școlii din țările prietene slujitorii învățămîntului nostru își vor îndeplini cu cinste nobila misiune de a crește pe viitorii ziditori ai socialismului.

E. BLIDEANU
directorul Direcției pedagogice din Ministerul Învățămîntului și Culturii

OASPEȚII despre noi

Anii puterii populare, cuceririle obținute de oamenii muncii în acești ani în industrie și agricultură, succesele artei și științei noastre au mărit considerabil prestigiul patriei noastre peste hotare. Odinioară „la plus jolie de toutes les colonies", Romînia este azi cunoscută — chiar și în colțurile cele mai îndepărtate ale Africii sau Americii de Sud, unde înainte nici nu se știa de existența noastră — ca o țară liberă înaintată, cu oameni ospitalieri, care-și clădesc un viitor fericit. Numeroși străini — atît din țările lagărului socialist cît și din state ale căror guverne nu ne sînt prietene — ne-au vizitat în ultimii ani și au rămas plăcut impresionați de ceea ce au văzut. Printre ei sînt numeroși profesori și învățători. Notațiile lor în „cărțile de aur" ale diferitelor școli sau ale Palatului pionierilor, articolele publicate de unii despre R.P.R., scrisorile pe care ni le-au trimis sînt mărturia aprecierii lor în ceea ce privește situația învățămîntului nostru. Spicuim cîte ceva din cele spuse despre noi de oaspeții noștri:

DELEGAȚIA MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI DIN R.S.F.S.R.

Delegația Ministerului Învățămîntului din R.S.F.S.R. a rămas impresionată vizitînd școala medie „Zoia Kosmodemianskaia". Școala a plăcut prin arhitectura sa, dar în special prin organizarea muncii instructiv-educative. Ne-au plăcut foarte mult cabinetele bine înzestrate de biologie, geografie, matematică, fizică și materialul didactic lucrat de însiși elevii școlii. Este pozitiv faptul că internatul se găsește în aceeași clădire cu școala și că se află sub controlul permanent al cadrelor didactice. Ținem să evidențiem lecțiile excepționale predate la clasa I-a, lecția de istorie de la clasa VI-a „B" și lecția de fizică de la clasa V-a „A", la care am asistat.

GENEVIEVE THIBAUT
învățătoare — Dijon

În timpul șederii mele în Romînia, în 1953, m-am interesat în mod special — curiozitatea profesională nu-și uită niciodată drepturile — de tot ce avea contingență cu copiii și învățămîntul.

Am putut să constat că nimic nu se precupețea pentru tînăra generație.

DICKO ALMADON
Sudanul francez

...n-am să uit niciodată întîlnirea mea cu cei 80 de profesori și învățători din Constanța, la Palatul pionierilor, unde am fost primit prietenește, cu flori, și am discutat cu ei foarte sincer probleme pedagogice. Această zi s-a terminat cu vizitarea unei școli elementare care, desigur, nu are nimic asemănător cu școala din Sudan unde predau eu, atît din punct de vedere al arhitecturii cît și al efectivelor clasei și al materialului didactic. Întorcîndu-mă la București, un larg program de vizite mi-a îngăduit să văd clubul sindicatului, cu biblioteca sa bine înzestrată, sălile de serbări, de concerte, de lectură etc., lucruri cu totul noi pentru mine. În fine, am putut să văd instituțiile de învățămînt elementar și mediu, cu sălile lor confortabile, unde profesorii lucrează rodnic, cu un efectiv rațional, de 30 pînă la 40 elevi, avînd la îndemînă o veritabilă gamă de materiale, ceea ce lipsește multora dintre colegii mei din Africa Occidentală Franceză.

CRISTINA HERRERA
învățătoare — Chile

...mă refer la unele aspecte care mi-au atras mai mult atenția și care, deși poate nu sînt cele mai importante dintre realizările statului romîn, au impresionat mai profund sensibilitatea mea de învățătoare.

Vizitele făcute la diferite instituțe de învățămînt m-au impresionat — prin spontaneitatea și căldura cu care am fost întîmpinată de profesori și elevi, ca reprezentantă a unei țări latino-americane. Interesul manifestat pentru a ști cum este educat tineretul nostru, cum luptă pentru idealurile sale, dacă luptă sau nu pentru pace — este sincer...

GEETA GROSH
profesoară — India

În anii de după 23 August, Romînia a obținut mari succese în toate domeniile de activitate. M-au impresionat adînc cele realizate în educația copiilor, un factor de bază în construirea țării.

După 10 ani

(Urmare din pag. 1)

nerală răsună, de la un capăt la altul al țării, chemarea largă la conștiință și la munca pentru făurirea noii vieți pe care partidul nostru a adresat-o poporului.

Conținutul realist-științific al învățămîntului, concepția materialistă a vieții și a lumii, învățătura marxist-leninistă au tras de pe tot mai mulți ochi, în școală, vălul basmelor și născocirilor interesate și au introdus o viziune lucidă și practică a vieții, care reclamă încordarea disciplinată, organizată a forțelor fiecărui individ pentru realizarea binelui comun. Un tot mai viu și susținut simț al solidarității sociale a închegat rîndurile tineretului școlar în vederea cunoașterii și apărării cuceririlor clasei muncitoare. Morala comunistă, cea mai înaltă manifestare a umanității, se descoperă azi tot mai clar ca o unică posibilitate de rezolvare a problemelor de conștiință și de comportare în viață.

Este meritul partidului și al conducerii noastre de stat de a fi pus la îndemîna tineretului și a educatorilor, în cantități nemaiîntîlnite în istoria culturii poporului nostru și în condiții din ce în ce mai bune, programe și manuale, material didactic, studii și publicații pedagogice, mijloace bogate și variate prin care munca în școală să se poată ridica la un nivel înalt de randament.

Și aci cifrele stau mărturie a capacității statului nostru socialist de a sprijini primii pași în cultură ai copiilor patriei noastre. Numai într-un an, 1956/1957, s-au tipărit 312 titluri de manuale, într-un tiraj de 12 milioane de exemplare, astfel ca fiecare elev să-și poată procura manualele necesare. În ce privește materialul didactic, între anii 1952—1955 Întreprinderea de material didactic a confecționat peste 600 de titluri, într-un volum de peste 3 milioane de piese.

Prestigiul școlii s-a ridicat. În țara în care, în vremea burghezo-moșierimii, obligativitatea învățămîntului era o farsă iar analfabetismul domnea nesupărat, afluxul către școală, către cele mai înalte școli crește nestăvilit. Sălile de clasă pe tot întinsul țării nu se mai liniștesc din zori și pînă noaptea tîrziu de mulțimea clocotitoare de tineri și vîrstnici care vin la lumina cărții cu conștiința limpede că învățătura este o datorie cetățenească și un atribut indispensabil al omului nou în societatea socialistă.

Și prestigiul educatorilor a crescut. Nu numai că, prin grija partidului și a guvernului, condițiile de viață s-au îmbunătățit, dar lucrul de căpetenie este că învățătorul a devenit figura centrală a satului și, împreună cu profesorul, sînt intelectualii către care se îndreaptă respectul și prețuirea întregului popor.

Cei zece ani de la proclamarea republicii au fost pentru învățămîntul nostru o epocă de muncă încordată, în care nu puține au fost greutățile, nu rare au fost lipsurile și nu mici au fost jertfele de osteneli.

La acest capăt de vreme, însă, privind în urmă la drumul străbătut, simțim satisfacția de a fi creat un organism solid, în stare să aducă o contribuție importantă la desăvîrșirea revoluției noastre culturale.

Fără îndoială că mai sînt încă greutăți și destule lipsuri, dar capacitatea de efort și priceperea pedagogilor noștri stau garanție că școala noastră de cultură generală va deveni din ce în ce mai mult verigă principală a ridicării nivelului cultural și moral al poporului.

FILME documentare românești

Un proverb chinezesc spune că o imagine valorează mai mult decît zece mii de cuvinte. În cazul acesta, documentarele cinematografice românești care se prezintă acum, în ciclu, în „Luna culturii", cîntăresc cît zeci de lecții de geografie, de exemplu, pentru că vorbesc în graiul imaginilor atrăgătoare despre neasemuitele frumusețe ale patriei. Se înțelege, scopul lor mărturisit nu este cel didactic. Dar ele pot constitui un auxiliar fericit al predării; sub unghi științific, conținutul lor e în general just, sub raport artistic au darul de a atrage în mod deosebit luarea aminte și de a convinge.

„Oltul traversează Carpații" este, de fapt, o monografie despre acest mare rîu al țării, „Farmecul adîncurilor" e o frumoasă expunere despre peștera glacială de la Scărișoara, „Însemnări din Deltă" și „Pasagiul păsărilor" alcătuiesc împreună un capitol despre fauna și flora Deltei Dunării. Alte filme reconstituie viața și opera unor mari artiști români sau momente esențiale ale mișcării teatrale contemporane. Cîteva pelicule cuprind aspecte variate ale muncii constructive a poporului nostru (din viața uzinei „Steagul roșu" și din viața marinarilor flotei Mării Negre) sau înfățișează frumusețile Bucureștiului.

Valorile artistice ale filmelor documentare sînt diferite. Unele sînt numai parțial reușite, iar unul este chiar neizbutit: porniți să urmărească viul curs al Ialomiței, regizorul și operatorul au călătorit pe lîngă maluri ca doi păstori dintr-un loc îndepărtat, minunîndu-se de lungimea apei și de bolovănoasele pietre de pe fundul ei, dar pierzînd aproape cu totul din vedere că de-o parte și de alta a Ialomiței trăiesc oameni care au schimbat în acești ani înfățișarea ținuturilor îmbogățindu-le, înfrumusețîndu-le. În ansamblu, însă, se vede că studioul de filme documentare și jurnale de actualități dispune de o echipă de creatori talentați care, deși nu aleg încă temele cu destul discernămînt în ceea ce privește importanța lor pentru film, le tratează totuși cu talent și cu dorința de a le face apropiate publicului.

Trebuie menționat că cea mai mare parte a producției de documentare ce se prezintă acum, în „Luna culturii", e dominată de sentimentul dragostei pentru comorile patriei, între care oamenii ei sînt la loc de frunte. Făcînd sensibilă, aș zice aproape materială poezia cîmpurilor și a apelor, a florilor și a vieții tainice a păsărilor, efortul creator al omului în supunerea naturii și în felul în care natura răsplătește cu îmbelșugare triumful omului, filmul documentar românesc explică, printre altele, și de ce e patria o sursă nesecată de inspirație pentru poeți și artiști și ne ajută s-o percepem, la rîndul nostru, cu acea stare de spirit pe care o încearcă nu numai poeții, ci toți oamenii, dar pe care, firește, numai ei au puterea s-o exprime.

Nu totdeauna documentariștii izbutesc să surprindă chipul luminos al omului de azi cu aceeași emoție cu care fixează în imagine obrazul încremenit, de gheață, al Deltei sau nașterea unui cuib de rîndunele sub o streașină dantelată într-un început de primăvară. În filmul închinat vieții marinarilor, care sînt în genere oameni cu aparență sobră și suflete tumultuoase, ei nu au fost văzuți destul de expresiv. Dar în „Reportaj de la „Steagul roșu" scenaristul și regizorul au înțeles foarte bine ce înseamnă „viața personală" a constructorului de camioane. Ei au filmat nu ziua de muncă, ci și ceasurile de odihnă ale muncitorilor marii uzine de la Orașul Stalin, dar au făcut-o în așa fel încît la sfîrșitul documentarului (care e un adevărat documentar, deși se intitulează și nu are pretenția a fi decît reportaj) ești convins pe deplin de hărnicia, talentul, omenia și întreaga putere de înfăptuire a acestui colectiv industrial.

Posibilitățile cinematografului sînt bine folosite, culoarea în multe filme este izbutit aleasă, e multă lumină în ele și frumusețile naturale își află, așa cum se cuvine, echivalentele cromatice. Operatorii de imagine sînt acum mai îndrăzneți, mînuiesc aparatele cu dezinvoltură și fantezie. Regizorii îmbină cu din ce în ce mai multă pricepere imaginea cu muzica și cu textul comentariului sau cu replicile rostite uneori de oamenii ce apar în filme. Comentariile au o ținută mai literară, se vorbește în genere cu mai multă măsură și cu mai mult spirit — iar un text spiritual e întotdeauna o dovadă a degajării, a ideilor clare și a clarității țintei propuse.

Vizionarea ciclului de filme documentare românești este foarte profitabilă pentru lumea școlii. Evident, nu numai ca fapt didactic, ci și prin aceea că apropie tineretul și pedagogii săi de un gen instructiv de filme, ai cărui artiști sînt în plin proces de maturizare și pot deci ajuta efectiv, prin producțiile lor, la formarea unui bun gust cinematografic.

V. S.

Graficele nu pot cuprinde

(Urmare din pag. 1)

ceea care relatează faptele de laudă ale tinerilor de la gospodăria agricolă colectivă din comuna Ceacu. Sînt oameni crescuți de noi, tinerii din brigada lui Plăvițu Marcel din comuna Gorneni, regiunea București, ca și tinerii ingineri și tehnicieni care au sporit cu 40 la sută capacitatea fabricii de amoniac din orașul Victoria. La temelia graficelor ce se întocmesc azi pretutindeni în țara noastră a pus și învățătorul sau profesorul ceva, uneori foarte mult. Tinerii ieșiți din școli și facultăți în anii regimului de democrație populară muncesc cu elan patriotic în producție, deschid cu curaj porțile literaturii, ale artei, ale științei și pășesc înainte cutezători. Aceasta trebuie trecut în bilanțul nostru.

Școala nouă — în care se înfăptuiește învățămîntul realist științific, care realizează educația comunistă a tineretului — a știut să dezvolte înclinațiile copiilor, a sădit în inimile lor optimism, elan, dragoste de muncă, i-a făcut pe tineri să simtă chemare spre mari înfăptuiri, nestăvilit îndemn spre eroism. Aceasta trebuie trecut în bilanțul nostru.

Noi vorbim de educarea patriotismului socialist, dar vedem ce înseamnă aceasta din faptele pe care le citim astăzi în ziare despre munca entuziastă a tinerilor. Dragostea de muncă, de patrie, sădite în școală, dau ramuri și înfloresc în munca din fiecare zi în toate colțurile patriei noastre, peste tot, acolo unde își desfășoară activitatea tinerii crescuți în școala nouă. Construcția noastră socialistă are mulți înaintemergători din tînăra generație, mulți care sînt de pe acum stîlpi de nădejde ai viitorului luminos spre care înaintăm. Și aceasta trebuie trecut în bilanțul nostru.

Acel care vrea să știe cît este de mare, de cuprinzător bilanțul nostru, să îndrepte privirea spre eroismul în muncă al tineretului patriei noastre, acolo unde rodește acum munca dusă în școli de învățători și profesori.

În anul școlar 1956/1957 au funcționat 98400 cadre didactice față de 48000 cîte au funcționat în 1938/1939

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni 3,12 lei.